Digitized by the Internet Archive
in 2007 with funding from
Microsoft Corporation

http://www.archive.org/details/englishyiddishen01abeluoft

ENGLISH-YIDDISH

ENCYCLOPEDIC DICTIONARY

ENGLISH-YIDDISH

ENCYCLOPEDIC DICTIONARY

A COMPLETE LEXICON AND WORK OF REFERENCE IN ALL DEPARTMENTS OF KNOWLEDGE.

PREPARED UNDER THE EDITORSHIP OF

PAUL ABELSON, PH. D.

PUBLISHED BY

THE JEWISH PRESS PUBLISHING COMPANY

NEW YORK

1915.

ענגליש-אידישעס

ענציקלאָפּעדישעס ווערטערבוך

א פאָלשטענדיגע און גענויע איבערזעצונג פון אַלע געברויכליכע ענגלישע ווערטער און פראַזען און אַן ענציקלאָפּעדיע פון וויסענשאַפטליכע און טעכנישע אויסדריקע

PJ
5117
A2
v.1

רעדאגירט פון

דר. פּאַול אייבעלסאָן

LIBRARY
APR 28 1970
UNIVERSITY OF TORONTO

ארויסגעגעבען פון

טהי דזשואיש פּרעס פּאָבלישינג קאָ.

ניו יאָרק

1915

COPYRIGHT, 1915,
By THE JEWISH PRESS PUBLISHING CO.
ALL RIGHTS RESERVED.

LIST OF COLLABORATORS

EDITOR-IN-CHIEF

Paul Abelson, Ph. D.

ASSOCIATE EDITORS:

Benzion Hoffman

Louis Landau   Morris Terman

CONTRIBUTORS AND TRANSLATORS:

Conrad Bercovici
Abraham J. Feldman
David Hammond
Isaac Hillman
Ephraim Ish-Kishur
Benedict Meltzer
Meyer Wolodarsky
Abraham S. Sachs
Kalman Tepper
Bertha Wiernik

די רעדאַקציאָן:

הויפּט רעדאקטאָר

דר. פּאול אייבעלסאָן

מיט־רעדאקטערע:

בן־ציון האָפמאן (צביון)

מאָרים טערמאן   לואים לאנדוי (א. וואָהלינער)

מיטארבייטער און איבערזעצער:

אפרים איש־כישור
קאָנראד בערקאָוויםי
יצחק הילמאן
דוד העמאָנד
מאיר וואָלאָדארסקי
בערטהא וויערניק
אברהם פעלדמאן
אברהם ש. זאקס
קלמן טעפּער
ברוך מעלצער

DEDICATED

TO THE MEMORY OF

JACOB SAPHIRSTEIN

גewidmet

דעם אנדענקען פון

יעקב סאַפירשטיין ז״ל

PUBLISHERS' NOTE

With the publication of this English-Yiddish Encyclopedic Dictionary, the Jewish Press Publishing Company is continuing the policy inaugurated by its founder, the late Mr. Jacob Saphirstein, who, in a spirit of patriotic service to the country of his adoption and as a contribution to the welfare of the Jewish population of America, conceived a well-matured plan to meet their intellectual needs.

Mr. Saphirstein realized the importance of acquainting the adult Jewish immigrant with American life, American customs and American thought. It was his conviction that the essentials of the American character—a spirit of tolerance, initiative, energy, optimism and love of freedom—were the very ideals animating the Jewish people. He felt, therefore, that the so-called Jewish problem in America was a comparatively simple one. He reasoned that if the adult immigrant Jew were only given the means to know and understand his new environment, the gain to America and to himself would be inestimable.

It was with these ideas in mind that Mr. Saphirstein founded the Jewish Press Publishing Company some twenty-five years ago when the stream of Jewish immigration to America began. His various efforts—"The Hebrew American," a Jewish weekly published in English with a Yiddish vocabulary, the text books for the study of English in the Yiddish language, a small English-Yiddish and Yiddish-English Dictionary, a "History of the United States" with a parallel Yiddish translation, a "History of the Jews in America" in English and Yiddish editions, "The Jewish Morning Journal," "Der Amerikaner"—all these testify to the constancy and the success of his policy.

In planning the English-Yiddish Encyclopedic Dictionary, Mr. Saphirstein had in mind the creation of an epoch-making work in the history of Jewish culture and in the history of the Jew in America. His aim was more than the mere publication of the largest compilation and translation of English words in any foreign language. Such an effort in itself would be a creditable achievement. But his spirit of enterprise soared much higher. He dreamed of a treasure-house of world culture. For the first time, an Encyclopedic Dictionary would put the Yiddish-speaking people into possession of the results of the world's modern scholarship, science and culture.

To the realization of this dream Mr. Saphirstein gave the last four years of his life. Those competent to judge will fully appreciate the great difficulties involved in the carrying out of this project. Organizing and literary skill, scholarship and erudition were, of course, essential to the success of this enterprise. But these qualities alone would not suffice. The peculiar problem of the Yiddish-speaking American required that in conception and structure the work should meet the needs of the least educated no less than those of the best. In short, the situation called for a staff of editors and collaborators who, in addition to the essential qualities of scholarship, had to have a sympathetic understanding of not only American ideas and ideals, but also the ideals and needs of the Jews in general and of the Jews in America in particular.

The result speaks for itself. The English-Yiddish Encyclopedic Dictionary, in its full vocabulary drawn from all departments of knowledge and labor, scientific, mechanical, industrial, artistic, professional and practical, surpasses any other similar work. In all other respects we believe that it compares favorably with the best English and American works of this character. We are confident of a favorable verdict from those who know, and of the fullest support from the public which, in the last analysis, constitute the court of last judgment.

THE JEWISH PRESS PUBLISHING CO.

פאָרוואָרט פון די אַרויסגעבער

מיט דער אויסגאבע פון דעם "ענגליש-אידישען ענציקלאָפּעדישען ווערטערבוך" מאכט די "דזשואיש פרעס פּאָבלישינג קאָ." א נייעם שריט אין דער ריכטונג, וועלכע עס האָט איהר געגעבען איהר גרינדער, יעקב סאפירשטיין ז"ל.

אלס ארויסגעבער, האָט זיך יעקב סאפירשטיין געשטעלט א דאָפּעלטע אויפגאבע: ערשטענס, צו בעקענען דעם אידישען אימיגראנט מיט זיין נייער היים, מיט איהר שפּראך, מיט איהר גייסט, מיט איהר געשיכטע און מיט איהרע פּאָליטישע אינסטיטוציאָנען; צווייטענס, העלפען דעם אידען אין זיין שטרעבונג צו וויסען און אויפקלעהרונג.

אָט דיעזע אויפגאבען זיינען אויעקגעלעגט געוואָרען אלס פונדאמענט פאר דער טהעטיגקייט פון דער "דזשואיש פרעס פּאָבלישינג קאָ." און זיי זיינען געבליבען דער פונדאמענט פון איהר טהעטיגקייט אין פערלויף פון 25 יאָהר ביז היינטיגען טאָג. א פיערטעל יאָהרהונדערט האָט יעקב סאפירשטיין, אן דער שפּיצע פון דער "דזשואיש פרעס פּאָבלישינג קאָ.", אונערמיעדליך פערפאָלגט דיעזע אויפגאבען. אלע זיינע פערשיעדענע אויסגאבען זיינען געווען בעלעבט פון דעמזעלבען גייסט און האָבען געהאט דעמזעלבען צוועק.

"דהי היברו אמעריקען", אן ענגלישע וועכענטליכע אויסגאבע מיט אידישע פערטייטשונגען; פערשיעדענע ענגלישע לעהר-ביכער; א קליינעם ענגליש-אידישעם און אידיש-ענגלישעם ווערטערבוך; "א געשיכטע פון די פעראייניגטע שטאאטען" אין ענגליש מיט א אידישער איבערזעצונג; "די געשיכטע פון די אידען אין אמעריקא" אין ענגליש און אידיש; "דער מאָרגען זשורנאל" און "דער אמעריקאנער" —אלע דיעזע פערשיעדענע גרעסערע און קלענערע אויסגאבען פון דער "דזשואיש פרעס פּאָבלישינג קאָ." זיינען פּראָדוקטען פון איין און דעמזעלבען גייסט און פערקערפּערען איין און דעמזעלבען אידעאל: בעקענען די אידען מיט אמעריקא און זיי מאכען פאר געבילדעטע מענשען.

יעקב סאפירשטיין'ס לעצטע אונטערנעהמונג אין דיעזער ריכטונג איז "דאָס אידיש-ענגלישע ענציקלאָפּעדישע ווערטערבוך". דיעזער אונטערנעהמונג האָט ער געווידמעט די לעצטע פיער יאָהר פון זיין לעבען. לויט זיין פּלאן, האָט דאָס בעדארפט זיין אן עפּאָכע-מאכענדעס ווערק אין דער געשיכטע פון דער אידישער קולטור און אין דער געשיכטע פון די אידען אין אמעריקא. עס האָט בעדארפט זיין א ווערק, וואָס זאָל ארומנעהמען אלע געביעטען פון וויסענשאפט, טעכניק, קונסט און ליטעראטור, זאָל אין זיך פערקערפּערען דאָס לעצטע וואָרט פון וויסענשאפט און זאָל ענטהאלטען אלע געברויכליכע ווערטער פון דער ענגלישער שפּראך פערטייטשט אויף'ן גענויעסטען און פּינקטליכסטען אופן.

עס איז געווען א ריעזיגע, שווערע אונטערנעהמונג. און שווער איז עס געווען ניט נור דערפאר, ווייל עס האָט זיך געפאָדערט אָרגאניזאציאָנס-פעהיגקייט, פיעל ליטעראַרישער טאלאנט און א מאסע וויסען און געלעהרזאמקייט. די הויפּט-שוועריגקייט איז געווען צוצופּאסען דאָס ווערק צו די אידישע בעדערפניסע און איבערשאפען די קולטור-אוצרות אויף א אידישען שטייגער אזוי אז עס זאָל קענען צופריעדענשטעלען דעם העכסט-געבילדעטען און זיין אויף'ן העכסטען אופן ניצליך פאר דעם וועניגגעבילדעטען. עס איז דעריבער נויטיג געווען א ספּעציעלער אויסוואהל פון מענשען פאר דיעזער ארביים מיט ספּעציעלע פעהיגקייטען.

דאָס ריעזיגע ווערק איז ענדליך געשאפען און יעדער קען זיך אליין איבערצייגען, ווי ווייט עס זיינען דורכגעפיהרט געוואָרען די אויפגאבען, וועלכע די ארויסגעבער האָבען זיך געשטעלט.

אין דער גרויסער צאָהל ווערטער, אין די גענויעסטע און פּינקליכסטע פערטייטשונגען פון די ענגלישע ווערטער און אין די ענציקלאָפּעדישע ערקלערונגען שטייגט "דאָס ענגליש-אידישע ענציקלאָפּעדישע ווערטערבוך" אריבער אלע אנדערע אויסגאבען פון דעם מין אין אנדערע, ניט-ענגלישע שפּראכען. אין אלע אנדערע הינזיכטען, גלויבען מיר, קען עס זיך מעהר אָדער ווייניגער פערגלייכען מיט אלע גרויסע עהנליכע ווערק אין ענגליש.

מיר זיינען זיכער, אז דאָס פּובליקום וועט פערשטעהן דעם גרויסען ווערטה פון אונזער ריעזיגער אויסגאבע און וועט וויסען ווי זי אָבצושעצען.

דזשואיש פרעס פּאָבלישינג קאָ.

PREFACE

The publishers in their note to the public have indicated the general plan of the English-Yiddish Encyclopedic Dictionary. The work aims "to put the Yiddish-speaking people into possession of the results of the world's modern science, scholarship and culture." It is for others to judge how far these aims have been realized. For his part, the editor deems it necessary to explain briefly how he met and solved some of the specific problems involved, such as the selection of words, spelling, pronunciation, transliteration, definitions of words, terms, phrases and idiomatic expressions and the use of illustrations and examples.

VOCABULARY

In the selection of words, one result was aimed at, namely, the widest inclusion in strict alphabetical order of words, terms, phrases and idiomatic expressions which are used in all countries where English is spoken. Obsolete, archaic and provincial terms were excluded. Care was taken to make the number of American colloquial and slang expressions as complete as possible.

SPELLING

The problems of spelling which had to be faced were unique and distinctive. The difficulties of English spelling are well known to all. Lexicons of standing in the academic world differ widely on the spelling of many words. For our purpose authoritative choice in the matter of disputed spelling was essential. The staff was therefore obliged to make an exhaustive study of each disputed spelling and to decide in favor of one or the other.

In general, it may be stated that American usage and simplicity of form were the guiding criteria. The scope of the work did not permit any leaning toward spelling reform. In some cases it was absolutely impossible to reject one form of spelling in favor of another. But even in these cases the editor indicated his choice. The word in the less favored form was included, but its definition and use referred by a cross-reference to the spelling chosen by the editor.

PRONUNCIATION

In the matter of pronunciation two problems had to be solved, first, the usual difficulties of accepted variations of pronunciation, and second, the problem of transliterating the pronunciation.

פאָררעדע·

די ארויסגעבער פון דעם "ענגליש-אידישען ענציקלאָפּעדישען ווערטערבוך" האָבען שוין אין זייער פאָררעדע אָנגעצייגט דעם פּלאַן און די אויפגאַבע פון דיעזען ווערק. דער צוועק איז געווען צו שאַפען פאַר אידען א קולטור-ווערק און אן אוצר פון וויסענשאַפט, וואָס זאָל אין דערזעלבער צייט זיין א פאָלשטענדיגע זאמלונג פון אלע געברויכליכע ענגלישע ווערטער מיט די גענויעסטע און פּינקליכסטע פערטייטשונגען. עס בלייבט, נאַטירליך, פאַר אנדערע צו אורטיילען, ווי ווייט דיעזע אויפגאַבע איז דורכגעפיהרט געוואָרען. די רעדאַקציאָן, פון איהר זייט, רעכענט בלויז פאַר נויטיג דאָ צו געבען איינינגע ערקלערונגען וועגען א פּאָר איינצעלהייטען פון דער ארבייט און ווי זי האָט געלעזט די פראַגען, וואָס זיינען מיט דער ארבייט געווען פערבונדען, ווי למשל: דער אויסוואהל פון ווערטער און אילוסטראַציאָנען, די אויסלעגונג, די אויסשפּראַך, די איבערזעצונגען און ערקלערונגען, די איינפיהרונג פון ענגלישע פראַזען צו ערקלערען די פערשיעדענע בעדייטונגען פון די ענגלישע ווערטער א. ז. וו.

דער אויסוואהל פון ווערטער.

אונזער שטרעבונג איז געווען צו געבען אין דעם ענציקלאָפּעדישען ווערטערבוך אלע געברויכליכע ווערטער פון דער ענגלישער שפּראַך, אלע ווערטער, וואָס ווערען געברויכט אין דער ליטעראַטור און אין לעבען. אויסגעשלאָסען געוואָרען זיינען בלויז פערעלטערטע ווערטער, וועלכע ווערען מעהר ניט געברויכט, און פּראָווינציאַליזמען, דאָס הייסט, ווערטער און אויסדריקע, וועלכע ווערען געברויכט בלויז פון א קליינעם טייל פון דער בעפעלקערונג אין געוויסע געגענדען. דערפאַר זיינען אָבער אין דעם ווערטערבוך אריין די מייסטע אמעריקאַנישע פאָלקס-אויסדריקע און ווערטער פון דעם אמעריקאַנישען ענגלישען פאָלקס-זשאַרגאָן.

אויסלעגונג.

די פראַגע פון אויסלעגען די ענגלישע ווערטער איז אָפט געווען א גאַנץ שווערע. ווי עס איז בעקאַנט, ווערען פיעלע ענגלישע ווערטער פערשיעדענארטיג אויסגעלעגט. עס איז דעריבער נויטיג געווען, אז מיר אליין זאָלען פעסטשטעלען די פּאַסיגע אויסלעגונג נאָך אן אויספיהרליכען שטודיום.

אין אלגעמיין האָבען מיר זיך דאָ געהאלטען אָן דער אויסלעגונג, וואָס איז אָנגענומען אין אמעריקא און אָן די איינפאַכערע פאָרמען, אויסמיידענדיג די גאָר נייעסטע רעפאָרמען. אין איינינגע פעלע וואו עס איז געווען אונפּראַקטיש אויסצולאָזען געוויסע פאָרמען פון אויסלעגען א וואָרט, האָבען מיר געגעבען אלע פערשיעדענע פאָרמען. אָבער אויך אין דיעזע פעלע האָבען מיר געמאַכט אונזער אייגענעם אויסוואהל דערמיט וואָס מיר האָבען איבערגעזעצט דאָס וואָרט אין דער פאָרם, וואָס איז, נאָך אונזער מיינונג, די ריכטיגסטע און צו דיעזען וואָרט האָבען מיר אָבגעשיקט די אנדערע ווערטער.

די אויסשפּראַך.

אין דער פראַגע פון דער אויסשפּראַך האָבען מיר געהאַט פאַר זיך צוויי פּראָבלעמען: ערשטענס, די פערשיעדענארטיגע אויסשפּראַך פון געוויסע ענגלישע ווערטער; צווייטענס, די פּראָבלעם, ווי איבערצוגעבען די אויסשפּראַך פון די ענגלישע ווערטער אין אידיש.

דיא ערשטע פּראָבלעם איז געלעזט געוואָרען אויף דעמזעלבען שטייגער ווי די פראַגע פון אויסלעגען, דאָס הייסט, נאָך א גענויער אויספאָרשונג, האָבען מיר פעסטגעשטעלט די אויסשפּראַך, וועלכע איז, נאָך אונזער מיינונג, די פּאַסיגסטע. וואָס אָנבעלאַנגט דער צווייטער פּראָבלעם, איז ניט מען האָט געקענט און ניט עס איז געווען ווינשענסווערטה איינצופיהרען ספּעציעלע צייכענס פאַר דער אָדער יענער אויסשפּראַך פון אן ענגלישען קלאַנג, ווייל עס איז מעגליך געווען כמעט גענוי איבערצוגעבען די ענגלישע אויסשפּראַך דורך אידישע בוכשטאַבען.

וואָס פאַר צייכענס מען זאָל ניט איינפיהרען, וועט מען דאָך ניט קענען אין גאַנצען ערקלערען, ווי מאַנכע ענגלישע קלאַנגען און מיטעל-קלאַנגען ווערען ארויסגערעדט, ווי למשל, די קלאַנגען a, o אין u פאַר א z. דער אויסלענדער קען זיך בלויז דעמאָלט אויסלערנען די אויסשפּראַך פון דיעזע קלאַנגען, ווען ער הערט, ווי זיי ווערען ארויסגערעדט. אזוי ווי דער אויסלענדער איז גענייגט ארויסצוריידען th ווי א "ד", האָבען מיר גערעכענט פאַר נויטיג איבערצוגעבען דיעזע קלאַנגען דורך "טה". דער

As in spelling, the necessities of the situation called for a definite choice by the editor after thorough investigation. As to the second, keys for pronunciation and symbols were neither feasible nor desirable. The use of the available Yiddish consonants and vowels and a few special combinations of these was found to be a satisfactory way of transliterating. In almost all cases the sounds and the middle sounds were thus given. In a very few instances it was not possible to do this, such as for example, the proper sound to the letters "o," "a" and "u" before "r." The sound "th" presented special difficulties. This sound, as has been well said, is unteachable though learnable. Since the foreigner is more likely to err by pronouncing the "th" like a "d," we leaned in our transliteration towards "t". The complete scheme of transliteration is explained in the Yiddish preface. The words as transliterated are not syllabified but only separated for the purposes of pronunciation and accent.

DEFINITION

The Yiddish-speaking population of America consists chiefly of adult immigrants and presents the widest variety of intellectual training and capacity, from the university-trained student to the workman whose opportunities for mental development have opened up only with his arrival here. All groups however find the acquisition of English and acquaintance with American life and thought absolute necessities.

It is obvious that the English-Yiddish Encyclopedic Dictionary will be of great value to the educated immigrant. He will find clear, accurate and comprehensive definitions of those words, terms and phrases that are current among educated classes in the English-speaking world. On the other hand, no less care was given to meet the needs of the untaught. In defining even the most elementary words or terms, it was assumed that the person consulting the dictionary had nothing to unlearn and everything to acquire about the meaning and use in question. By explanation, by illustration, by examples in English or in Yiddish, by cross-reference to synonymous or analogous words, the meaning given in the simplest Yiddish is made clear even to one who possesses only the bare rudiments of an education.

Definition was confined exclusively to the *present* meaning and use of words. The most common meaning and widest use of the words were given first, then shades of meaning. In most instances words which have a special meaning when used in connection with other words were given with these others as phrases. Where necessary for the sake of clearness of defini-

גאנצער פלאַן, וואָס מיר האָבען אָנגענומען, צו בעצייכנען די ענגלישע קלאַנגען דורך ענטשפּרעכענדע אידישע, ווערט ווייטער איבערגעגעבען אין א בעזונדערער ערקלערונג.

פערטייטשונגען און ערקלערונגען.

אונזער "ענגליש-אידישעס ענציקלאָפּעדישעס ווערטערבוך" איז בעשטימט פאר אלע אידען, אָהן אויסנאהמע, פון דעם העכסט-געבילדעטען ביז דעם אם ווענינסטען געבילדעטען, פאר דעם אידען, וואָס הויבט זיך ערשט אָן צו לערנען ענגליש און פאר דעם אידען, וואָס קען שוין ענגליש. די פערטייטשונגען און ערקלערונגען האָבען דעריבער געמוזט זיין אזעלכע, וואָס זאָלען קענען צופריעדענשטעלען אלע קלאַסען אידען. די פערטייטשונגען זיינען קלאָר, פּשוט, פּינקטליך און אויספיהרליך. עס ווערען געגעבען אלע בעדייטונגען פון די ענגלישע ווערטער און אלע שאַטירונגען פון דיעזע בעדייטונגען. דער וואָס קען שוין ענגליש וועט לערנען נאָך מעהר און ווער עס קען נאָך ניט די ענגלישע שפּראַך וועט פון דעם ווערטערבוך קענען אָנהויבען צו לערנען.

אין דער פערטייטשונג פון די ענגלישע ווערטער האָבען מיר געשטרעבט צו געבען די בעדייטונגען, וועלכע די ווערטער האָבען איצטער. די פערעלטערטע און פאַרצייטיגע בעדייטונגען זיינען מייסטענס אויסגעלאָזען געוואָרען. אין דער איינאָרדנונג פון די פערשיעדענע בעדייטונגען פון איין און דעמזעלבען וואָרט האָבען מיר זיך געהאַלטען אָן דעם כלל, אז די מעהר געברויכליכע און געוועהנליכע קומען צום ערשטען. ווען געוויסע ענגלישע ווערטער האָבען א ספּעציעלע בעדייטונג אין פערבינדונג מיט אנדערע ווערטער, ווערט געגעבען די גאנצע פראַזע און דערצו אין דערזעלבער אלפאבעטישער אָרדנונג ווי איינצעלנע ווערטער. אום קלאָרער צו מאכען די פערשיעדענע בעדייטונגען פון איין און דעמזעלבען וואָרט, ווערען אָפט די בעדייטונגען נומערירט און עס ווערען אונטען געגעבען ענגלישע פראַזען אונטער ענטשפּרעכענדע נומערען, צו צייגען, ווי דאָס וואָרט ווערט געברויכט.

אין דעם אויסוואהל פון ענגלישע פראַזען צו אילוסטרירען די פערשיעדענע בעדייטונגען פון די ענגלישע ווערטער האָבען מיר זיך געמוזט צופּאַסען צו די ספּעציעלע פאָדערונגען, וועלכע מען קען שטעלען צו אזא ווערטערבוך ווי אונזערער, און אנשטאַט צו געבען אויסציגע פון בעקאַנטע ליטעראַרישע ווערק, ווי עס איז אָנגענומען אין די גרויסע ענגלישע ענציקלאָפּעדישע ווערטערביכער, האָבען מיר געגעבען פּשוט'ע, אלטעגליכע פראַזען.

די אידיאָמען, דאָס הייסט, די אייגענאַרטיגע שפּראַך-אויסדריקע, וועלכע לאָזען זיך ניט איבערזעצען בוכשטעבליך אין אן אנדער שפּראַך, זיינען ביי אונז איבערגעזעצט פריי, מייסטענס דורך ענטשפּרעכענדע אידישע אידיאָמען.

אילוסטראַציאָנען.

מיט דעם אויסוואהל פון אילוסטראַציאָנען האָבען מיר אויך בעצוועקט די ספּעציעלע צופּאַסונג צו די אידישע פאָדערונגען. די אידישע שפּראַך איז זעהר אָרים אין ווערטער אויף'ן געביעט פון נאַטור-געשיכטע, נאַוויגאַציאָן, ערד-ארבייט א. ז. וו. דעם אידען פעהלט די בעקאַנטשאַפט מיט פיעלע פאַכען, פּראָפעסיאָנען און מלאכות. עס איז דעריבער ניט נור נויטיג געווען צו שאַפען מאסען נייע ווערטער, נאָר עס איז אויך נויטיג געווען צו געבען ביי די ווערטער אילוסטראַציאָנען און בילדער, אום קלאָר צו מאכען זייער בעדייטונג. מיר האָבען, אלזאָ, אריינגעבראַכט ספּעציעלע אילוסטראַציאָנען, אויסער די יעניגע וואָס ווערען געוועהנליך געגעבען אין אלע ווערק פון דעם מין.

דער ענציקלאָפּעדישער טייל.

אין דער צוזאמענשטעלונג פון דעם ענציקלאָפּעדישען טייל פון ווערטערבוך האָט די רעדאַקציאָן זיך גערעכענט מיט אלע מעגליכע קלאַסען פון אידישען פאָלק: מיט דעם געבילדעטען אויסלענדער, מיט דעם פּראָפעסיאָנעלען מענשען, מיט דעם סטודענט, מיט דער הויז-ווירטהין, מיט דעם פערמער, מיט דעם בעל-מלאכה און מיט דעם הענדלער. דאָס ווערק איז פול מיט קליינע ארטיקלען און אָבהאנדלונגען איבער די פערשיעדענסטע געגענשטענדע. עס זיינען פאַראַן פיעלע טויזענדע ערקלערונגען פון טערמינען אויף'ן געביעט פון נאַטור-וויסענשאַפט, פיזיאָלאָגיע, פּסיכאָלאָגיע, קונסט, פילאָזאָפיע, רעליגיאָן, מאַטעמאַטיק, געשיכטע, פּאָליטיק, פּאָליטישער עקאָנאָמיע, סאָציאָלאָגיע, האנדעל, אינדוסטריע א. ז. וו.

די ערקלערונגען זיינען שטרענג וויסענשאַפטליך, זיינען פאָרזיכטיג אויסגעארבייט און זיינען בע-

tion, the different meanings of a word were grouped numerically and appropriate illustrative examples in English added.

The conventional method of using phrases and quotations from literary masterpieces to illustrate the meaning and use of words was obviously unsuitable for our purpose, since such phrases and quotations can have significance only to those who are well acquainted with English literature. Accordingly, phrases and quotations of ordinary conversational usage were given as a more serviceable aid to definition. Idioms were likewise treated in an original manner. Every idiomatic expression was translated freely by the equivalent Yiddish idiom.

ILLUSTRATIONS

The selection of illustrations requires some explanation. In the field of natural history, seafaring, handicraft and in many other domains there is a paucity of words in the Yiddish language. In parts this deficiency was supplied by suitably coined words, and in such instances the use of illustrations was indispensable. We have also included an abundance of illustrations of the simplest tools, machinery, agricultural implements and utensils in daily use. The Yiddish population of America was largely reared in rural and small suburban communities in Europe. Illustrations of the character mentioned will help these people adapt themselves to the enlarged material surroundings of American city and country life.

ENCYCLOPEDIC MATTER

In the selection of encyclopedic matter, the needs of all groups were considered, those of the educated foreigner, the professional man, the student, the business man, the mother and housewife, the farmer, the artisan and the tradesman. The work abounds in carefully prepared authoritative and up-to-date articles on the most important terms in the field of physical, natural and mental science, of technology and handicraft, of philosophy and art, of religion and theology, of mathematics, of general and American history, of politics, economics and sociology, of commerce, trade and industry, of American customs, manners and life.

The treatment of expressions for ideas which of necessity are matters of controversy was studiously unbiased. The aim throughout has been to define a term exactly in the way in which the group to whom the term belongs would define it.

גרינדעט אויף די נייעסטע וויסענשאפטליכע פארשונגען. די טערמינען, וואס האבען צו טהאן מיט אידעאלען, געזעלשאפטליכע ריכטונגען און סאציאל־פאליטישע לעהרען, זיינען אין אונזער ווערטערבוך ערקלערט געווארען מיט שטרענגער אונפארטייאישקייט. אונזער שטרעבונג איז דערביי געווען צו ערקלערען דיעזע טערמינען אזוי ווי זיי ווערען געוועהנליך פערשטאנען פון די אנהענגער פון די דאזיגע לעהרען, ריכטונגען אדער אידעאלען.

די אידישע שפראך.

איבער הונדערט און צוואנציג טויזענד ענגלישע ווערטער געפינען זיך אין אונזער "ענגליש־אידישען ענציקלאפעדישען ווערטערבוך". ענגליש איז די רייכסטע שפראך וואס אנבעלאנגט איהר ווערטער־שאץ. די ענגלישע שפראך פערמאגט מעהר ווערטער ווי וועלכע ניט איז אנדערע שפראך. פאר יעדען בעגריף האט זי פיעלע פערשיעדענע ווערטער און יעדעס ווארט האט פיעלע בעדייטונגען.

אין פערגלייך מיט דער ענגלישער שפראך איז אונזער אידיש, אלס א יונגע שפראך, אלס א פאלקס־שפראך, אלס א שפראך מיט זעהר א יונגער און בעשרענקטער ליטעראטור, זעהר און זעהר ארים.

דיא אידישע שפראך געפינט זיך איצטער אין פראצעס פון ענטוויקלונג און פארמירונג. יעדעס נייע ערנסטע ווערק פון פעראנטווארטליכע אידישע שרייבער העלפט מיט דיעזער ענטוויקלונג און פאר־מירונג. מיר גלויבען אבער, אז עס וועט ניט זיין איבערטריבען, ווען מיר וועלען דא מאכען די בע־הויפטונג, אז קיין ווערק האט נאך ניט בייגעטראגען אזוי פיעל צו דער בערייכערונג און פארמירונג פון דער אידישער שפראך, ווי אונזער "ענגליש־אידישעס ענציקלאפעדישעס ווערטערבוך".

צו דער איבערזעצונג פון די פיעלע, פיעלע צעהנדליגע טויזענדע ווערטער פון דער אונגעהייער־רייכער ענגלישער שפראך זיינען מיר צוגעטראטען מיט דיא געצעהלטע פאר טויזענד אידישע ווער־טער. עס האבען אונז געפעהלט ווערטער פאר פיעלע אבסטראקטע בעגריפען. מיר האבען ניט געהאט קיין נעמען פאר הונדערטע פלאנצען, חיות, פיש, אינזעקטען און אזוי ווייטער, וועגען וועלכע דער איד האט לחלוטין קיין בעגריף ניט און פאר וועלכע ער האט ניט קיין נעמען אין זיין שפראך. עס האבען אונז געפעהלט דיא איינפאכסטע ווערטער צו בעצייכנען אינסטרומענטען. עס האבען זאגאר געפעהלט אידישע ווערטער וואס ווערען געברויכט ביי שניידעריי, שוסטעריי, סטאלעריי און אזוי ווייטער, ווייל די מייסטע ווערטער פון דיעזען סארט זיינען ענטנומען אין רוסלאנד — פון דער רוסישער שפראך, אין גאליציען און רומעניען — פון דער דייטשער און אין אמעריקא — פון דער ענגלישער.

און דעריבער איז עס אויסגעקומען, אז די מייסטע ענגלישע ווערטער האט מען אין אונזער ענ־ציקלאפעדישען ווערטערבוך ניט נור בעדארפט איבערזעצען, נאר מען האט אויך בעדארפט שאפען די נויטיגע ווערטער פאר דער איבערזעצונג אדער זייערע פארמען אדערביידע צוזאמען.

דערצו איז געווען נאך איין שוועריגקייט. מען האט ביי דער איבערזעצונג געמוזט אין זינען האַ־בען, אז מיט אונזער ענציקלאפעדישען ווערטערבוך וועלען זיך בענוצען אידען פון פערשיעדענע לענ־דער. מען האט בעדארפט נעהמען אין אנבעטראכט, אז פערשיעדענע זאכען האבען פערשיעדענע נעמען אין גאליציען, רומעניען, רוסלאנד און אמעריקא.

עס קומט אויף אזא אופן אויס, אז מען האט זיך ניט אימער געקענט פריי בענוצען אפילו מיט יענע ווערטער, וועלכע זיינען שוין אין געברויך ביי געוויסע טיילען פון אידישען פאלק, אויס מורא, אז זיי וועלען קלינגען טערקיש פאר אנדערע אידען.

און נייע ווערטער, א גרויסער שטראם נייע ווערטער האט זיך אונבעדינגט געפאדערט, ערשטענס, אום צו קענען איבערזעצען די אונגעהייער־גרויסע צאהל ענגלישע ווערטער און, צווייטענס, אום צו לעגען דעם פונדאמענט פאר א אידישער שפראך, וועלכע זאל קענען געברויכט ווערען אויף אלע גע־ביעטען פון מענשליכען דענקען. די ארבייט איז געווען א ריעזיגע, אבער זי איז ווערטה געווען די מיה.

צום אלעם ערשטען האבען מיר אריינגעבראכט אין אונזער ענציקלאפעדישען ווערטערבוך אלע יענע וויסענשאפטליכע טערמינען, ווערטער און אויסדריקע, וועלכע האבען בעקומען בירגער־רעכטע אין אלע שפראכען פון די ציוויליזירטע פעלקער, וועלכע מען געברויכט שוין טיילוויז ביי אונז און וועלכע מען וועט נאך מעהר מוזען געברויכען אין דער ווייטערער ענטוויקלונג פון אונזער שפראך. אום אבער דיעזע שווערע ווערטער זאלען ניט בלייבען קיין פוסטע קלאנגען פאר די געברויכער פון אונזער ווערטערבוך און אום זיי זאלען קענען אריינגעהן אין געברויך, איז ביי אונז איינגעפיהרט גע־ווארען, אז יעדעס ווארט אזעלכעס זאל גענוי ערקלערט ווערען אין פשוט'ע ווערטער.

פאר נעמען פון חיות, פלאנצען, פיש און אזוי ווייטער, פאר וועלכע מען האט ניט געפונען קיין

INFLUENCE ON THE YIDDISH LANGUAGE

An important result of the publication of the English-Yiddish Encyclopedic Dictionary will be its influence on the development of the Yiddish language. As indicated above, Yiddish is a language of few words when compared with English. It was therefore necessary to adopt and incorporate thousands of words that form a part of the world's languages into the former tongue. In the accomplishment of this task, the standards of orthography and word-formation which were adopted, will undoubtedly have an important influence on the future growth of Yiddish. Students of this phase of language development will be interested in the editor's special note on this subject in the Yiddish preface.

ACKNOWLEDGMENTS

The editor desires to express his thanks to all his colleagues and collaborators, whose cooperation made the success of this vast and unusual undertaking possible.

He is particularly indebted to Mr. Benzion Hoffman, Mr. Louis Landau and Mr. Morris Terman, the associate editors. Their devotion, self-sacrifice, genuine and constant interest in the work, their unfailing industry must forever stand out as a manifestation of the true spirit of scholarship.

To Mr. S. Vaisberg the success of the mechanical details of the work is mainly due. Only those familiar with the printer's art can fully appreciate the technical difficulties involved in the publication of a bilingual dictionary in the Semitic and Aryan languages. Mr. Vaisberg was ably assisted by Mr. M. Milch, Mr. T. Glass and Mr. M. Davidow.

But above all, the editor owes a debt of gratitude to the late lamented Mr. Jacob Saphirstein, the founder and manager of the Jewish Press Publishing Company. His vision it was which conceived the value and significance of the work. The full measure of confidence, sympathy and support which he gave to the editor has made its realization possible.

PAUL ABELSON.

New York, December 21, 1914.

ווערטער אין דער אידישער שפראך, האָט מען זיך געמוזט ווענדען צו צוויי שפראכען, פון וועלכע אידיש האָט געשעפּט ווערטער־שטאָף מיט דער פולער האנד — צו דייטש און צו רוסיש. הויפּטזעכליך אָבער האָט מען זיך אין אונזער ווערטערבוך בענוצט מיט דייטשע ווערטער שוין פשוט דערפאר, ווייל דייטש איז אם נעהנטסטען צו אידיש און דייטשע ווערטער פּאסען זיך אם בעסטען אריין אין דער אידישער שפראך און ווערען לייכטער פערדייהט אין אונזער מאמע־לשון. רוסישע ווערטער זיינען געברויכט געוואָרען מייסטענס אזעלכע, וועלכע האָבען זיך שוין מעהר אָדער וועניגער צוזאמענגעלעבט מיט אידיש. ניט זעלטען זיינען געברויכט געוואָרען אי דאָס דייטשע אי דאָס רוסישע וואָרט.

אויך די געוועהנליכע אידישע ווערטער איז מען אָפט געווען געצוואונגען צו געבען עטליכע מיט אמאָל. דאָס האָט מען זיך אזוי נוהג געווען אין דעם פאל, ווען די ווערטער זיינען געווען פּראָווינציאליזמען. דערמיט איז דערגרייכט געוואָרען א דאָפּעלטער ציעל: ערשטענס, האָט מען דאָס ענגלישע וואָרט געמאכט פערשטענדליך פאר אלע אידען און צווייטענס, האָט מען אריינגעבראכט אין דער אידישער שפראך וועניג־בעקאנטע ווערטער, וועלכע וועלען וואהרשיינליך שפּעטער אלגעמיין אָנגענומען ווערען אין דער אידישער ליטעראטור.

דערפון זאָל אָבער ניט געצויגען ווערען דער פאלשער שלוס, אז מיר האָבען גענומען אלע ווערטער, וועלכע עס זיינען אונז נור געקומען צו דער האנד. אין דער צייט, ווען מיר האָבען זיך געגעבען די גרעסטע מיה צו קריגען די נויטיגע ווערטער וואו מיר האָבען זיי נור געקענט געפינען, האָבען מיר זיך אָבער געגעבען נאָך מעהר מיה אויסצוקלייבען די פּאסיגסטע, דאָס הייסט, אזעלכע, וואָס זיינען אם מעהרסטען פערשפּרייט, אָדער זיינען אין זייער פאָרמע נעהנטער צו דער אידישער ליטעראַרישער שפּראך, צו איהרע גראמאטיקאלישע פאָרמען און צו איהר גייסט. וואו עס האָט זיך נור געלאָזט, האָבען די דייטשע ווערטער בעקומען א אידישע פאָרמע.

אריינבריינגענדיג נייע ווערטער און נייע פאָרמען פון ווערטער, האָבען מיר אויך אין זינען געהאט אויסצוארבייטען מעהר אָדער וועניגער פעסטע גראמאטיקאלישע כללים און אן אויסגעהאלטענע אויסלעגונג פון ווערטער.

מיר זיינען זיכער, אז אין דער ווייטערער ענטוויקלונג פון אידיש וועט אונזער גרויסעס ווערק דיענען אלס וויכטיגער פאקטאָר און יעדער אידישער שרייבער און יעדער פאָרשער פון אידיש וועט אונזער ווערטערבוך קענען און מוזען געברויכען אלס רעפערענץ־בוך.

דאנקזאגונגען.

צום שלוס וויל דאָ דער רעדאקטאָר אויסדריקען זיין הערצליכען דאנק צו אלע זיינע קאָלעגען און מיטארבייטער, וועלכע האָבען דורך זייער ארבייט געמאכט מעגליך דעם ערפאָלג פון דיעזער ריעזיגער, אונגעוועהנליכער אונטערנעהמונג.

ער פיהלט זיך ספּעציעל פערפּליכטעט צו די העררן בן־ציון האָפמאן (צביון), לואיס לאנדוי (א. וואָהלינער) און מאָררים טערמאן, זיינע מיט־רעדאקטערע. בלויז מענשען מיט אמת׳ער ליעבע צו דער וויסענשאפט האָבען געקענט, ווי זיי, ארויסצייגען אזא טיעפען אינטערעס, אזא איבערגעבענהייט און אזא גרינדליכקייט אין דער פערפאָלקאָמונג פון דיעזען ווערק.

הערר סעמיועל וויסבערג האָבען מיר צו פערדאנקען דעם ערפאָלג פון דער טעכנישער זייט פון דעם ווערטערבוך. נור די יעניגע, וואָס זיינען בעקאנט מיט׳ן דרוק־פאך, וועלען קענען אָבשאצען די גרויסע טעכנישע שוועריגקייטען אין אזא אויסגאבע ווי אונזערע. הערר וויסבערג׳ס פעהיגע מיטהעלפער אין דער טעכנישער אָבטיילונג זיינען געווען הערר מ. מילך, הערר ט. גלאס און הערר מ. דייווידאָוו.

אָבער די טיעפסטע דאנקבארקייט און אָנערקענונג פיהלט זיך דער רעדאקטאָר פערפּליכטעט אויסצודריקען דעם זעליגען יעקב סאפּירשטיין, דעם גרינדער און פערוואלטער פון דער "דזשואיש פּרעס פּאָבלישינג קאָ." ער האָט געשאפען דעם געדאנק וועגען דיעזער אונטערנעהמונג און ער האָט מעגליך געמאכט די פערווירקליכונג פון דיעזען געדאנק דורך זיין צוטרויען צו דער רעדאקציאָן, זיין מיטווירקונג און סימפּאטיע.

פ א ו ל א י י ב ע ל ס אָ ן.

ניו יאָרק, 21טען דעצעמבער, 1914.

ערקלערונג וועגען דער אויסשפּראַך

1. די אויסשפּראַך פון די ענגלישע ווערטער אין אידיש ווערט אין דיעזען ווערטערבוך פאַנאַנדערגעטיילט אין בעזונדערע זילבען דורך שטריכעלעך (–).

2. די ווערטער ווערען פאַנאַנדערגעטיילט אין זילבען ניט לויט די גראַמאַטיקאַלישע כללים, נאָר, צוליעב בעקוועמ־ליכקייט, לויט זייער אויסשפּראַך.

3. דער אַקצענט פון אַ וואָרט ווערט אַנגעדייטעט אין ענגליש און אין אידיש דורך דעם צייכען (′).

4. מאַנכע ענגלישע קלאַנגען קענען ניט גענוי איבערגעגעבען ווערען דורך ענטשפּרעכענדע אידישע קלאַנגען, ווי עס איז שוין אַנגעצייגט אין דער פאָררעדע צו דיעזען ווערק. אין אַזעלכע פעלע זיינען אין דעם ווערטערבוך אין דער אידישער אויסשפּראַך געברויכט יענע אידישע קלאַנגען, וואָס זיינען אַם נאָהענטסטען צו די ענט־שפּרעכענדע ענגלישע. פאָלגענדע אידישע קלאַנגען האָבען פאָלגענדע בעדייטונג אין דער אויסשפּראַך פון די ענגלישע ווערטער:

   א) אַה בעצייכענט אַ לאַנגען קלאַנג אַ.
   ב) אָה בעצייכענט אַ ברייטען קלאַנג אָ.
   ג) אָו בעצייכענט אַ לאַנגען קלאַנג אָ.
   ד) עה בעצייכענט אַ לאַנגען קלאַנג ע.
   ה) וה בעצייכענט אַ לאַנגען קלאַנג ו.
   ו) יע בעצייכענט: ערשטענס, אַ לאַנגען קלאַנג י, ווי אין וואָרט "ליעבע" אָדער דעם ווייכען קלאַנג ע, ווי אין וואָרט "יענער".
   ז) יע׳ בעצייכענט דעמזעלבען קלאַנג יע ווי אין וואָרט "יענער" מיט אַ צוגאַב פון אַ י צו ענדע.
   ח) יי בעצייכנען: ערשטענס, אַ צירה (..) אָדער דעמזעלבען קלאַנג ווי אין "ריידען"; צווייטענס, דעמזעלבען קלאַנג ווי ײַ.
   ט) אַי בעצייכענט דעמזעלבען קלאַנג ווי עס האָבען יי אין וואָרט "זיין".
   י) י׳, יה׳ און יה בעצייכנען די צוזאַמענגיסונג פון צוויי קלאַנגען י אָדער אַן אויסגעצויגענעם קלאַנג י.

5. אין דער אידישער אויסשפּראַך פון די קלאַנגען w, gu און qu ווערט אין דיעזען ווערטערבוך צוגעגעבען אַ ה, אום צו בעצייכנען די אייגענאַרטיגקייט, מיט וועלכער דיעזע קלאַנגען ווערען אַרויסגערעדט אין ענגליש.

פערקירצונגען און ראשי תבות:

אין אידיש.

- א. ד. ג. .... און דאַסגלייכען.
- א. ז. וו. .... און זאָ ווייטער.
- איל. .... אילוסטראַציאָן.
- ד. ה. .... דאָס הייסט.
- ז. .... זעה.

אין ענגליש.

- *a.* .... adjective
- *adv.* .... adverb
- *c.* .... conjunction
- *int.* .... interjection
- *n.* .... noun
- *pr.* .... pronoun
- *prep.* .... preposition
- *v.* .... verb

LIST OF COLORED PLATES

Pages

BIRDS OF THE UNITED STATES.......................... (between) 126—127
DIAGRAM ILLUSTRATING THE PRIMARY COLORS AND
THEIR COMBINATIONS OR TINTS...................... (facing) 250
NORTH AMERICAN FOOD AND GAME FISHES............. (facing) 504
NATIONAL FLAGS... (between) 506—507
CULTIVATED FRUITS.. (between) 538—539
NORTH AMERICAN GAME BIRDS.......................... (between) 548—549
GEMS .... (between) 556—557
GRASSES AND THEIR ALLIES............................ (between) 586—587
BLOODVESSELS OF THE HUMAN BODY................. (between) 656—657
BUTTERFLIES AND MOTHS................................ (facing) 904
SPECIMENS OF ORNAMENTAL ENAMELING.............. (facing) 972

A

A, a (איי) דער ערשטער בוכשטאב פון דער *a-b-c*

a *a. and prep.* (ע) א, איין; צו, אין; אויף.

A 1 (איי הוואן) ערשטע זארט; ערשטע קלאסע.

It was a first-class entertainment, it was A1.

aal *n.* (אהל) א מין ווארצעל צו פארבען רויט.

aam *n.* (אהם) אן אייל; אזא מאס אין האלאנד צו מעסטען אויל און וויין [אלס וויין מאס האלט זיא 41 ענגלישע גאלאן און אלס אויל־מאס—37].

aard'vark *n.* (ארד'-ווארק) דער ערד־שוויין [אין זיד־אפריקא].

Aardvark

aard'wolf *n.* (ארד'-הוואולף) דער ערד־וואלף [אזא זיד־אפריקאנישע חיה וועלכע איז עהנליך צו א היענע און שפייזט זיך מיט אינזעקטען].

Aardwolf

Aaron'ic *a.* (ע-ראנ'-איק) וואס איז שייך צו אהרן הכהן.

Aaron'ical *a.* (ע-ראנ'-אי-קעל) וואס איז שייך צו די כהנים [וועלכע קומען ארוים פון אהרן הכהן].

Aar'on's-rod *n.* (ער'-אנז-ראד) אהרן'ס שטעקען [אזא ארנאמענט וואס בעשטעהט פון א שטעקען פון וועלכען עס שפראצען בלעטער פוןביידע ענדען, אדער א שטעקען ארום וועלכען עס איז ארומגעדרעהט א שלאנג].

Ab *n.* (עב) דער חודש אב.

A. B. (איי בי) די ראשי תבות פון די ווערטער *Artium Baccalaureus* א בילדונגס טיטול פאר סטודענטען וואס ענדיגען אן אוניווערזיטעט. ז. *bachelor of arts*

ab'aca *n.* (עב'-ע-קא) א מין פלאקס [וואס וואקסט אין אזיען].

ab'acist *n.* (עב'-ע-סיסט) א בעל־חשבון, א רעכנער.

aback' *adv.* (ע-בעק') 1. צוריק; ריק־ווערטס; צוריקגעטראטען; פון הינטען; פון ווייטען; 2. מיט דעם ווינד אנטקעגען [וועגען א שיף]; מיט די זעגעל אין דער ריכטונג פון ווינד; 3. מבולבל.

1. Eight days aback. 2. They lay the sails aback. 3. He was taken aback when he heard the remark.

abac'tio *n.* (ע-בעק'-שי-או) א מפיל דורך קינסטליכע מיטעל.

abac'tion *n.* (עב-עק'-שאן) דאס אוועק־גנב'ענען פיעל בהמות מיט א מאל און זיי אוועקפיהרען.

In the cattle raising districts of the West, abaction is a crime severely punished.

abac'tor *n.* (עב-עק'-טאר) א פיה־גנב.

ab'acus *n.* (עב'-ע-קאס) 1. א רעכען־ברעט; א שפיעל־ברעט; 2. דער אויבערשטער טייל פון א זייל.

1. Abacus

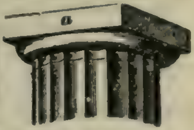

2. Abacus

Abad'don *n.* (עב-עד'-אן) דער טייוועל; די העל [גיהנם].

abaft' *adv.* (ע-בעפט') אין דעם הינטער־טהייל פון א שיף; פון הינטען.

aba'lienate *v.* (עב-איי'-ליען-אייט) ענטפרעמדען; אבטרעטען, איבערטראגען דאס רעכט פון אייגענטהום פון איינעם צו אן אנדערן.

aba'lienated *a.* (עב-איי'-ליען-איי-טער) ענטפרעמדעט, איבערגעטראגען צו אן אנדערען [וועגען אייגענטום]; צופוילט אדער אזוי שטארק בעשעדיגט, אז מען דארף עס אוועקשניידען [אין דער מעדיצין]; צומישט, געשטערט [אין שכל]; פערפוילט.

abaliena'tion *n.* (עב-איי-ליען-איי'-שאן) די איבערטראגונג; די אבטרעטונג; די ענטפרעמדונג; די איבערגעבונג פון אייגענטומסרעכט פון איינעם צום אנדערען.

abalo'ne *n.* (ע-בא-לאו'-ני) א מין פיש מיט א הארטער שאלעכץ; מויער קאפ.

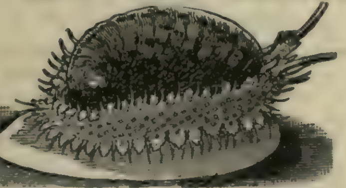

Abalone

abamu'rus *n.* (עב-ע-מיו'-ראס) א פער־פעסטיגונג, א צווייטע וואנד צו פערפעסטיגען.

aban'don *v.* (ע-בענ'-דאן) 1. פערלאזען; אוועקווארפען; 2. נאכגעבען; אויפגעבען; לאזען אין שטיך; לאזען גהן, לאזען געהן ווי עס געהט.

1. The sailors may abandon a sinking ship.

abandon' *n.* (ע-באנ-דאן') דאס פערלאזען; דאס אין שטיך לאזען; אויסגעלאסענהיים; דאס האלטען זיך פריי.

aban'doned *a.* (ע-בענ'-דאנד) 1. פערלאזען; אויפגעגעבען; אוועקגעווארפען; 2. אויסגעלאסען; איבערגעבען צו זינד; זינדיג.

1. The general abandoned his position.

aban'doner *n.* (ע-בענ'-דאנ-ער) אן אוועקווארפער; א פערלאזער.

aban'doning *n. and a.* (ע-בענ'-דאנ-אינג) 1. דאס פערלאזען; אוועקווארפונג; 2. פערלאזענדיג.

1. The abandoning of the friends of youth is contemptible.
2. Abandoning all its supplies, the army retreated.

aban'donment *n.* (ע-בענ'-דאנ-מענט) דאס פערלאזען, דאס אויפגעבען, דאס אבטרעטען; דאס פיהרען אן אויסגעלאסענעם לעבען.

abarticula'tion *n.* (עב-אר-טיק-יו-ליי'-שאן) לייכט בעוועגליכע גליעדער־געלענקען.

abase' *v.* (ע-ביים') 1. ערנידעריגען; אראבזעצען; אראבשלאגען פון מוטה; 2. ארונטערקוקען אויף איינעם מיט פעראכטענדע בליקען.

1. Her look abases me. 2. Will she abase me?

abased' *a.* (ע-בייסט') ערנידערט, אראב־געשלאגען פון מוטה.

abase'ment *n.* (ע-ביים'-מענט) דעמו־טיגונג; ערנידעריגונג; נידערשלאגענהייט.

abash' *v.* (ע-בעש') פערשעמען; אין פערלעגענהייט ברייגנען.

abashed' *a.* (ע-בעשט') פערשעהמט; איינגעשראקען, אין פערלעגענהייט.

abash'ing *a.* (ע-בעש'-אינג) פערשעמענ־דיג; שטעלענדיג אין פערלעגענהייט.

abash'ment *n.* (ע-בעש'-מענט) פערלע־גענהיים; בעשטירצונג; פערשעמונג.

aba'table *a.* (ע-ביי'-טעבל) וואס מען קען ארונטערררייסען, אונגילטיג מאכען, צושטערען; אראבזעצען, אומשטויסען.

abate' *v.* (ע-בייט') 1. פערמינדערן; 2. שטילען; ערנידעריגען; אראבשלאגען פון מוטה; 3. ארונטערלאזען [פון פרייז]; אונגילטיג מאכען; מיט אונרעכט אוועק־נעהמען.

1. The evils of bad government can be abated.
3. He will abate from his original demand.

aba'ted *a.* (ע-ביי'-טעד) אבגעהאקט [ווערט מייסטענס געברויכט אין שטיין־הויערייי].

abate'ment *n.* (ע-בייט'-מענט) פערמינ־דערונג; ראבאט; אראבלאזען פון פרייז; רעפיציט; שטערענדער אומשטאנד; גרינג־שעצונג; די בעזיצנעהמונג פון א זאך, אויף וועלכע מען האט קיין רעכט נים; דיא אונגילטיגמאכונג; קאסירונג פון א מישפט, דיא בעזייטיגונג פון אן איבעל.

aba'ter *n.* (ע-ביי'-טער) א פערמינדע־רער; א פערמינערונגס מיטעל; א מיל־דערונגס מיטעל.

ab'atis *n.* (עב'-ע-טים) א באריקאדע פון בוימער מיט די שפיצען נעגען פיינד; א באריקאדע פון שטעכעדיגע דראט.

aba'tor *n.* (ע-ביי'-טאר) א מענש וואס נעהמט עפעס צו מיט אונרעכט, אדער וואס ירש'ענט מיט אונרעכט.

ab'attis *n.* (עב'-ע-טיס) באריקאדע פון בוימער מיט דיא שפיצען נעגען פיינד, א באריקאדע פון שטעכעדיגע דראט.

abattoir' *n.* (ע-בע-טו-אר') א שלאכטהויז.

abb *n.* (עב) [גארען] אזא זארט פאדים ביים וועבען; אזא זארט וואלענשטאף.

ab'ba *n.* (עב'-ע) א פאטער.

ab'bacy *n.* (עב'-ע-סי) די אמט פון אן אויפזעהער איבער א קלויסטער אדער מאנאסטיר.

abba'tial *a.* (עב-איי'-שעל) וואס איז שייך צו אן אויפזעהער פון א קלויסטער אדער מאנאסטיר.

ab'bé *n.* (עב'-איי) אן אויפזעהער, אדער א הויפט פון א קלויסטער אדער מאנאסטיר.

ab'bess *n.* (עב'-עס) אן אויפזעהערין איבער א קלויסטער פון מאנאשקעס.

ab'bey *n.* (עב'-ע) א קלויסטער, א מאנאסטיר.

ab'bey-lout *n.* (עב'-ע-לאוט) א דומער יונג.

ab'bey-lub'ber *n.* (עב'-ע-לאב'-ער) א דיקער, פוילער מאנאך.

ab'bot *n.* (עב'-אט) א קלויסטער-אויפזעהער [א גייסטליכער וואס האט צו זאגען איבער א מאנאסטיר].

ab'bot-gen'eral *n.* (עב'-אט-דזשענ'-ע-רעל) דער הויפט-אויפזעהער פון די קלויסטערס אדער מאנאסטירען פון א מאנאכען ארדען.

ab'bot in commen'dam (עב'-אט אין קא-מענ'-דעם) א פריוואט פערזאן, וואס האט דעם טיטול פון א קלויסטער אויפזעהער.

ab'botship *n.* (עב'-אט-שיפ) דער אמט פון א קלויסטער אויפזעהער.

abbre'viate *v.* (ע-ברי'-ווי-אייט) אבקירצען; מאכען קירצער, שרייבען מיט ראשי תבות.

abbre'viated *a.* (ע-ברי'-ווי-איי-טעד) אבגעקירצט, געשריבען מיט ראשי תבות.

abbre'viately *adv.* (ע-ברי'-ווי-אייט-לי) אין קורצען.

abbre'viation *n.* (ע-ברי'-ווי-איי-שאן) אבקירצונג; ראשי תבות.

N. Y. is an **abbreviation** of New York.

abbre'viator *n.* (ע-ברי'-ווי-איי-טאר) אן אבקירצער [איינער וואס פערקירצט וואס אנדערע האבען געשריבען]; א שרייבער אין דעם פאפסט'ס קאנצעליאריע.

abbre'viatory *a.* (ע-ברי'-ווי-איי-טא-רי) אבקירצענדיג.

abbre'viature *n.* (ע-ברי'-ווי-איי-טשור) אבקירצונג, אבקירצונגס-צייכען.

abb'-wool *n.* (עב'-הוואול) אזא זארט דינער וואלען-שטאף.

a-b-c *n.* (איי-בי-סי) דאס א-בע-צע, אז-בוקע.

ab'dicable *a.* (עב'-די-קעבל) וואס קען אבגעזאגט ווערען, וואס דארף אבדאנקען; וואס קען אראבגעזעצט ווערען.

ab'dicant *n.* (עב'-די-קענט) איינער וואס זאגט זיך אב פון אן אמט; א קעניג וואס זאגט זיך אב פון טראהן; איינער וואס פערשטויסט זיינע קינדער.

ab'dicate *v.* (עב'-די-קייט) אבזאגען; אבדאנקען; אויסשליסען [פון פאמיליע]; זיך צוריקציהען; רעזיגנירען.

Abdul-Hamid **abdicated** the throne of Turkey to his brother.

ab'dicated *a.* (עב'-די-קיי-טעד) אבגעדאנקט, אבגעזאגט זיך פון טראהן.

abdica'tion *n.* (עב-די-קיי'-שאן) ענטזאגונג; דאס אבזאגען זיך פון אן אמט, דאס אבזאגען זיך פון טראהן.

The **abdication** of the king of Servia pleased his subjects.

ab'dicative *a.* (עב'-די-קיי-טיוו) וואס פעראורזאכט דאס אבזאגען זיך אדער אבדאנקען פון אן אמט.

ab'dicator *n.* (עב'-די-קיי-טאר) איינער וואס זאגט זיך אב; איינער וואס דאנקט אב פון אן אמט.

abdo'men *n.* (עב-דאו'-מען) דאס אונטערלייב, בויך.

abdom'inal *a.* (עב-דאמ'-אי-נעל) וואס נעהערט צום אונטערלייב; וואס נעהערט צום בויך.

abdom'inal aor'ta (עב-דאמ'-אי-נעל איי-אר'-טא) דער גרויסער פולסאדער וואס געהט דורך'ן בויך און פערצווייגט זיך אין צוויי קלענערע פולסאדערען, וועלכע געהען אריין אין די פיס.

ז. איל. *"Bloodvessels of the Human Body"*

Abdomina'les *n.* (עב-דאמ-אי-ניי'-ליז) פיש מיט פלוספעדערען אויפ'ן בויך.

abdom'inally *adv.* (עב-דאמ'-אי-נעל-אי) אויף אדער ארום דעם בויך.

abdom'inal re'gions (עב-דאמ'-אי-נעל רי'-דזשאנז) די בויך-געגענדען [די פערשיעדענע טיילען פון בויך ווי זיי ווערען איינגעטיילט אין דער אנאטאמיע].

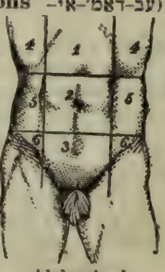

Abdominal Regions

abdom'inal respira'tion (עב-דאמ'-אי-נעל רעס-פי-ריי'-שאן) א טיעפעס אטהעמען, ביי וועלכען עס בעמערקט זיך א בעוועגונג פון בויך.

abdom'inal ring (עב-דאמ'-אי-נעל רינג) אן אינערליכע עפענונג אין דער בויך וואנד נעבען דיך [ירך], וואו דיא געשלעכטליכע טיילען געהען דורך.

abdom'inous *a.* (עב-דאמ'-אי-נאס) וואס אז שייך צום אונטערלייב, צום בויך; א דיק-בייכיגער.

abdu'cent *a.* (עב-דיו'-סענט) אבציהענדיג [א מעדיצינישער אויסדרוק].

Abducent muscles.

abduct' *v.* (עב-דאקט') אבציהען, אבווענדען; אוועקפיהרען א מענשען מיט געוואלד; אוועקרויבען א מענשען.

abduc'tion *n.* (עב-דאק'-שאן) דאס אוועקרויבען א מענשען; א ביין-ברוך אין געלענק, די טהעטינקייט פון די אבציהענדע מוסקלען; די פאדערונג פון אן אנדער בעוויז.

abduc'tor *n.* (עב-דאק'-טאר) דער אבציה-מוסקעל; דער אוועקפיהרער, דער אוועקרויבער.

abeam' *adv.* (ע-ביעם') קווער, פאפעריק [ביי שיפען].

abear' *v.* (ע-בעהר') אריבערטראגען; דולדען.

abeceda'rian *n.* (איי-בי-סי-דיי'-רי-ען) אן אלף-בית מלמד, א מקרי דרדקי; אן אלף-בית אינגעל; אן אלף-בית, אן א-בע-צע.

abed' *adv.* (ע-בעד') אין בעט, צו בעט.

To be **abed** early, makes one rise betimes.

abele' *n.* (ע-ביל') דער ווייספאפעל [אזא בוים וואס האט ווייסע בלעטער און צווייגען].

a'belmosk *n.* (איי'-בעל-מאסק) ביזעם-קערנער, ביזעמבוים [א קליין בוימעל מים בעשטענדיג גרינע בלעטער. אויף איהם וואקסען אזעלכע שמעקעדיגע קערנער, וואס ווערען געברויכט אין פארפיום].

a'bel-tree *n.* (איי'-ביל-טרי) ווייספאפעל [אזא בוים, וואס האט ווייסע בלעטער און צווייגען].

aber'devine *n.* (ע-בויר'-דע-וואין) דער טשיזשיק [אזא קליין פויגעלע].

Aberdevine

aberr' *v.* (עב-אויר') ארומוואנדערען, בלאנדזשען.

aber'rance *n.* (עב-ער'-ענס) אן אירטום, א טעות; דאס בלאנדזשען, דאס אראבגעהן פון דרך הישר.

aber'rancy *n.* (עב-ער'-ענ-סי) אן אירטום, א טעות; דאס אראבגעהן פון דרך הישר; דאס בלאנדזשען.

aber'rant *a.* (עב-ער'-ענט) אבווייכענדיג, בלאנדזשענדיג; וואס בלאנדזשעט, וואס געהט אראב פון דרך הישר, נישט נארמאל.

aber'rate *v.* (עב-ער'-אייט) וואנדערען, בלאנדזשען; אראבגעהן פון גלייכען וועג.

aberra'tion *n.* (עב-ער-איי'-שאן) 1. דאס בלאנדזשען, דאס אראבגעהן פון דרך הישר; די אבווייכונג פון אמת אדער פון דער נאטירליכקייט; 2. די שיינבארע בעוועגונג פון די אונבעוועגליכע הימעלסקערפער; 3. די צושפרייטונג פון די ליכטשטראהלען אין א שפאקטיוו.

1. He suffered from an **aberration** of the mind.

aberra'tional *a.* (עב-ע-ריי'-שאנ-על) וואס בלאנדזשעט, וואס אירט זיך.

aberra'tion of in'tellect (עב-ער-איי'-שאן אוו אינ'-טע-לעקט) אירזין, משוגעת.

aberun'cator *n.* (עב-אויר-אנ'-קיי-טאר) אזא גראב-אייזען צום אויסראטען גראז פון אן ארט; אזא גארטען-שער אבצושערען צווייגען פון בוימער.

abet' *v.* (ע-בעט') אנהעצען; אנרייצען, ערמוטיגען צו טהאן עפעס שלעכטס.

He was aided and **abetted** in the crime.

abet'ment *n.* (ע-בעט'-מענט) דאס צוהעלפען; די אנצייגונג; דאס העצען; ערמוטיגונג, אונטערשטיצונג; לייסטונג.

abet'ting *n.* and *a.* (ע-בעט'-אינג) 1. דאס צוהעלפען, די אנרייצונג, דאס העצען; 2. צוהעלפענדיג, אנרייצענדיג, אנהעצענדיג.

1. Aiding and **abetting** criminals is punished as a crime. 2. Corrupt officials are often **abetting** criminals.

abet'tor *n.* (ע-בעט'-אר) אנרייצער;

מיט־שולדינגער [אין ראטה, ניט אין טהאט]; אונטערשטיצער; איינער וואס ערמוטיגט צו בעגעהן א פערברעכען.

abevacua'tion *n.* (עב-ע-ווע-קיו-איי'-שאן) טיילווייזע אויסלעדיגונג [מעדיצינישער אויסדרוק].

ab ex'tra (עב עקס'-טרא) פון אויסווענינ.

abey'ance *n.* (ע-ביי'-ענס) 1. די געריכטליכע אבהאלטונג פון א ירושה ביז מען געפינט דעם ריכטיגען יורש; אבווארטונג; 2. אונגעוויסהייט, צווייפעל, דאס צווייפלען פון א ריכטער ווי ארויסצוגעבען זיין אורטייל.
2. The decision of the judge is still in **abeyance**.

abhor' *v.* (עב-האר') פעראבשייען, האסען; מיט פעראכטונג ענטזאגען.
The modern age **abhors** war.

abhor'rence *n.* (עב-האר'-ענס) פעראבשייאונג, האס; פעראכטונג.
We look with **abhorrence** at a murderer.

abhor'rency *n.* (עב-האר'-ענ-סי) פעראבשייאונג, פעראכטונג.

abhor'rent *a.* (עב-האר'-ענט) פעראבשייענד, האסענד.

abhor'rently *adv.* (עב-האר'-ענט-לי) אבשייליך, עקעלדיג.

abhor'rer *n.* (עב-האר'-ער) א פעראבשייער, א פעראכטער.

abhor'rible *a.* (עב-האר'-איבל) פעראכטונגסווערטה.

abhor'ring *n. and a.* (עב-האר'-אינג) די פעראכטונג, די פעראבשייאונג; פעראכטענדיג.

abide' *v.* (ע-באיד') 1. ווארטען; אבשטעלען [אבלעגען אויף שפעטער]; פערבלייבען [אויף א פלאץ]; וואהנען; אויסווארטען; 2. האלטען א פערשפרעכען.
1. Let the lady **abide** with us a few days. 2. I shall **abide** by my promise.

abi'der *n.* (ע-באי'-דער) דער בלייבענדער, דער אויסווארטענדער.

abi'ding *a.* (ע-באי'-דינג) 1. וואהנענד, פערבלייבענד; 2. פארטזעצענד.
1. I am **abiding** in this place. 2. My interest in studies is **abiding**.

abi'dingly *adv.* (ע-באי'-דינג-לי) בלייבענדיג, דויערענדיג, וואהנענדיג.

abi'ding-place *n.* (ע-באי'-דינג-פלייס) וואהנונגס־ארט; אויפהאלטונגס־פלאץ.

abiet'ic *a.* (עב-אי-עט'-איק) וואס איז שייך צו א טאנענבוים.

abiet'ic ac'id (עב-אי-עט'-איק עס'-איד) א זויערע געמאכט פון דעם פעך, וואס רינט פון טאנענבוימער.

ab'igail *n.* (עב'-אי-גייל) אן אויפווערטערין; א קאמער־מערכען.

abil'ity *n.* (ע-ביל'-אי-טי) 1. מיטעל; מעגליכקייט; פעהיגקייט; אייגענשאפט; 2. טאלאנט; דאס אימשטאנד זיין אויסצופיהרען א גרויסע אונטערנעהמונג.
1. His financial **ability** is good. 2. He is a man of **ability**.

ab init'io (עב אי-ניש'-אי-או) פון אנהויב.

abintes'tate *a.* (עב-אינ-טעס'-טייט) שטארבענדיג אהן א צוואה.

ab in'tra (עב אינ'-טרא) פון אינוועניג.

abiogen'esis *n.* (עב-אי-או-דושענ'-ע-סיס) דאס ענטשטעהן, בעשאפען ווערען פון זיך אליין [דאס ענטשטעהן פון לעבען פון ניט לעבעדיגע שטאף].

abiolog'ical *a.* (עב-אי-א-לאדוש'-איק-על) וואס איז שייך צו שטאף, וואס קומט ניט פון לעבעדיגע בעשעפענישען.

ab'ject *a.* (עב'-דושעקט) געמיין, נידריג, אונטערטעניג, פערעכטליך, נידערטרעכטיג, פערווארפען, אונטערווארפען
Benedict Arnold ended his days in **abject** poverty.

abject'edness *n.* (עב-דושעקט'-עד-נעס) געמיינהייט, נידערטרעכטיגקייט; ערנידערונג, אונטערטעניגקייט.

abjec'tion *n.* (עב-דושעק'-שאן) געמיינהייט, נידערטרעכטיגקייט, ערנידערונג, אונטערטעניגקייט.

ab'jectly *adv.* (עב'-דושעקט-לי) נידערטרעכטיג, פערעכטליך, געמיין, פערווארפען.

ab'jectness *n.* (עב'-דושעקט-נעס) געמיינהייט, נידערטרעכטיגקייט, ערנידערונג, אונטערטעניגקייט.

abju'dicate *v.* (עב-דושו'-די-קייט) געריכטליך ענטשיידען געגען—, געריכטליך אבנעהמען דאס אייגענטום.
The United States Supreme Court **abjudicated** the controversy between the public and the gas companies.

abjudica'tion *n.* (עב-דושו-די-קיי'-שאן) די געריכטליכע ענטשיידונג געגען—, די געריכטליכע אבנעהמונג פון אייגענטום.

abjura'tion *n.* (עב-דושו-ריי'-שאן) די ענטזאגונג פון עטוואס אונטער א שבועה.

abjura'tion of the realm (עב-דושו-ריי'-שאן אוו טהי רעלם) ענטזאגונג פון קעניגליכען טהראן.

abju'ratory *a.* (עב-דושו'-רע-טא-רי) וואס איז שייך צו דעם אבזאגען זיך אונטער א שבועה [ווי דאס אבזאגען זיך פון א קעניג פון טהראן אונטער א שבועה].

abjure' *v.* (עב-דושור') ענטזאגען זיך פון עטוואס אונטער א שבועה.

abju'rer *n.* (עב-דושו'-רער) דער וואס זאגט זיך אב אונטער א שבועה; דער וואס דאנקט אב [פון אן אמט].

ablac'tate *v.* (עב-לעק'-טייט) ענטוועהנען [א קינד].

ablacta'tion *n.* (עב-לעק-טיי'-שאן) די ענטוועהנונג פון א קינד.

ablaquea'tion *n.* (עב-לעק-הווי-איי'-שאן) דאס אויפגראבען די ערד ארום א בוים.

abla'tion *n.* (עב-ליי'-שאן) דאס אראבנעהמען, דאס אבשניידען אן אבר פון א קערפער.

ablati'tious *a.* (עב-לע-טיש'-אס) אוועקנעהמענדיג, אוועקשניידענדיג.

ablati'tious force (עב-לע-טיש'-אס פארס) די קראפט וועלכע פערמינדערט די ציהונגס־קראפט פון דער ערד אין בעצוג צו דער לבנה.
The **ablatitious** force of the moon.

ab'lative *a. and n.* (עב'-לע-טיוו) אוועקנעהמענדיג, אוועקשניידענדיג; דער אבלאטיוו [א בעצייכנונג אין גראמאטיק פאר דער פארם פון א ווארט וואס ענטפערט אויף דער פראגע: מיט וואס? מיט וועמען? צ. ב. אין דעם זאץ: "איך בין געגאנגען מיט מיין פריינד" זיינען די ווערטער "מיט מיין פריינד" אין אבלאטיוו].

ablaze' *adv. and a.* (ע-בלייז') פלאמענד, ברענענד; שטארק אויפגערעגט, צוקאכט פון כעס.
He was all **ablaze** with anger.

a'ble *a.* (איי'בל) 1. פערמעגענד; אימשטאנדע; געשיקט; 2. טיכטיג; פעהיג.
1. He is **able** to afford luxuries. 2. To succeed, one must be an **able** man.

a'ble-bod'ied *a.* (איי'-בל-באד'-איד) וואס האט א שטארקען קערפער; וואס איז פיזיש שטארק.
Soldiers must be **able-bodied** men.

ab'legate *n.* (עב'-לע-גייט) א ספעציעלער שליח ארער פערטרעטער פון רוימישען פאפסט.

ablega'tion *n.* (עב-לע-גיי'-שאן) א רעפוטאציע.

ablepha'ria *n.* (ע-בלעפ-איי'-רי-ע) דאס ניט האבען קיין ברעמען.

a'ble to pay (איי'בל טו פיי) זיין צאהלונגס פעהיג.

abloca'tion *n.* (עב-לא-קיי'-שאן) דאס פערדינגען, דאס אבגעבען אויף ארענדע, דאס פערפאכטען.

abloom' *a. and adv.* (ע-בלוהם') בליהענד; אין א בליהענדען צושטאנד.

ab'luent *n. and a.* (עב'-לו-ענט) א שטאף וואס רייניגט; רייניגענד.

abluen'tia *n.* (עב-לי ענ'-שי-ע) בלוט־רייניגענדער אבפיהרונגס־מיטעל.

ablush' *a. and adv.* (ע-בלאש') פערשעמט; רויט ווערענדיג פון שאנדע.

ablu'tion *n.* (עב-ליו'-שאן) אבוואשונג; שווענק־וואסער; טבילה וואסער; דאס טובל זיין.

a'bly *adv.* (איי'-בלי) פעהיג; געשיקט, טיכטיג, ערפאהרען.

ab'negate *v.* (עב'-ני-גייט) אבלייקענען; בעשטרייטען, ניט אנערקענען.

abnega'tion *n.* (עב-ני-גיי'-שאן) אבלייקענונג; ניט אנערקענונג, זעלבסטאויפאפפערונג.

abnega'tor *n.* (עב-ני-גיי'-טאר) אזעלכער, וואס פערלייקענט, לייקענט אב.

abnoda'tion *n.* (עב-נא-דיי'-שאן) דאס אבהאקען די סוקען פון א בוים.

abnor'mal *a.* (עב-נאר'-מעל) ניט רעגעלמעסיג; אויסערגעוועהנליך, ניט נארמאל.
He has an **abnormal** mind.

abnormal'ity *n.* (עב-נאר-מעל'-אי-טי) אוננארמאלקייט, אויסערגעוועהנליכקייט.
His conduct indicated **abnormality**.

abnor'mally *adv.* (עב-נאר'-מעל-אי) אויף אן אוננארמאלען אופן.

abnor'mity *n.* (עב-נאר'-מיט-אי) אונרעגעלמעסיגקייט; אונגעוועהנליכקייט.

aboard' *adv. and prep.* (ע-באורד') 1. אויפ'ן דעק פון שיף, אויפ'ן באהן, אויפ'ן פערד; אין עקיפאזש; 2. א רופסווארט ביי די אנגעשטעלטע פון שיפען און באהנען א. ז. וו. אז די פאסאזשירען זאלען איינשטייגען.
1. He was **aboard** the ship when it happened. 2. All **aboard** for Chicago!

abode' *n.* (ע-באוד') וואהנונגס ארט; דאס פערבלייבען אין א וואהנונג אויף א געוויסע צייט.
The White House is the **abode** of the President during his term of office.

abol'ish *v.* (ע-באל'-איש) פערניכטען; אבשאפען; מבטל זיין.
Slavery was **abolished** in the United States in 1863.

abol'ishable *a.* (ע-באל'-איש-עבל) פערניכטבאר; דאס וואס מען קען אבשאפען, אונגילטיג מאכען, פערניכטען, אויסראטען, מבטל זיין.

abol'isher *n.* (ע-באל'-איש-ער) א פערניכטער, אבשאפער.

abol'ishment *n.* (ע-באל'-איש-מענט) אבשאפונג, פערניכטונג.
The **abolishment** of slavery cost many lives.

aboli'tion *n.* (עב-א-ליש'-אן) אבשאפונג, פערניכטונג; די אבשאפונג פון

שקלאפעריי אין די פעראייניגטע שטאַאטען פון אמעריקא.

aboli'tional *a.* (עב-א-ליש׳-אנ-על) וואס איז שייך צו אבשאפונג אדער פערניכטונג.

aboli'tionary *a.* (עב-א-ליש׳-אנ-ע-רי) פערניכטענד ; וואס איז אבצושאפען.

aboli'tionism *n.* (עב-א-ליש׳-אנ-איזם) דער פרינציפ פון אבשאפען אדער פערניכטען שקלאפעריי.

Abolitionism was at last triumphant in the United States.

aboli'tionist *n.* (עב-א-ליש׳-אנ-איסט) איינער וואס זוכט אבצושאפען אדער פערניכטען [א געזעץ אדער א מנהג].

Aboli'tionists *n.* (עב-א-ליש׳-אנ-איסטס) די אבאליציאָניסטען, די יעניגע, וועלכע האבען אגיטירט אבצושאפען שקלאפעריי אין די פעראייניגטע שטאַאטען פון אמעריקא.

The Abolitionists were those who wished to free the slaves.

aboma'sum *n.* (עב-א-מיי׳-סאם) לאב-מאגען, פיערטער מאגען [דער הויפט מאגען ביי מעלי גרה'דיגע חיות].

aboma'sus *n.* (עב-א-מיי׳-סאס) ז. *abomasum*

abom'inable *a.* (עב-באמ׳-אי-נעבל) אבשייליך עקעלהאפט, העסליך.

His conduct towards his friends is abominable.

abom'inableness *n.* (עב-באמ׳-אי-נעבל-נעס) אבשייליכקייט ; שרעקליכקייט ; גרוילהאפטיגקייט.

abom'inably *adv.* (עב-באמ׳-אי-נעב-לי) אבשייליך, עקעלהאפט, העסליך.

abom'inate *v.* (עב-באמ׳-אי-נייט) פעראבשייען ; אויסווייכען ; האסען.

I abominate the hypocrite.

abomina'tion *n.* (עב-באמ-אי-ניי׳-שאן) א זאך וואס ערוועקט שטארקען עקעל, ווידערווילען; אבשייליכקייט, אונווירדיגקייט.

"Your incense is an abomination unto me."

abom'inator *n.* (עב-באמ׳-אי-ניי-טאר) איינער וואס פערהאסט, פעראבשייעט.

abord' *n.* (עב-אורד׳) אנקונפט; אנרעדע; קבלת פנים ; בעגריסונג ; עמפפאנג.

aborig'inal *n.* (עב-או-רידזש׳-אי-נעל) ערשטער, אורשפרינגליכער ; דער ערשטער איין לאנד.

aborig'ine *n.* (עב-או-רידזש׳-אי-ני) איינער פון די נאר פארצייטיגע איינוואהנער פון א געוויסען לאנד.

aborig'ines *n.* (עב-אָ-רידזש׳-אי-ניז) 1. אור-אלטע איינוואהנער פון א לאנד ; 2. די אריגינעלע פלאנצען און חיות פון א לאנד.

1. The Indians are the aborigines of America.

abort' *v.* (עב-בארט׳) מפיל זיין, געבערען פאר דער צייט ; מאכען צו מפיל זיין.

abor'ticide *n.* (עב-באר׳-טי-סאיד) דאס צושטערען די פרוכט אינוועניג [עס זאל ניט קומען צו א געבורט].

abortifa'cient *n. and a.* (עב-באר-טי-פיי׳-שענט) וואס ווירקט מפיל צו זיין ; א מיטעל צו מפיל זיין.

abor'tion *n.* (עב-באר׳-שאן) אונצייטיגע געבורט, דאס מפיל-זיין ; דאס ניט טרעפען, ניט געלינגען.

abor'tional *a.* (עב-באר׳-שאנ-על) וואס איז א דורכפאל ; וואס איז עהנליך צו א מפיל.

abor'tionist *n.* (עב-באר׳-שאנ-איסט) איינער וואס טרייבט אב [וואס ניט מיטלען מפיל צו זיין].

abor'tive *a. and n.* (עב-באר׳-טיוו) 1. געבארען פאר דער צייט ; א מפיל ; 2. ניט געלונגען ; ניט פאלקאם ענטוויקעלט.

2. His plans came to an abortive end.

abor'tives *n.* (עב-באר׳-טיווז) אבטרייבענדע מיטלען.

abor'tus *n.* (עב-באר׳-טאס) א מפיל-קינד.

ab'ou-han'nes *n.* (עב׳-או-הענ׳-עס) אזא גרויסער אפריקאנער פויגעל וואס פליהט הויך און פלינק.

Abou-Hannes

abound' *v.* (עב-באונד׳) 1. פול זיין ; זיין אין גרויסע מאסען, בעזיצען פיעל ; זיין רייך ; זיין איבערפילט ; 2. האבען פיעל, האבען אן איבערפלוס.

1. America abounds in wealth. 2. A faithful man shall abound with blessings.

aboun'ding *n. and a.* (עב-באונ׳-דינג) איבערפלוס, שפע ; פול, רייך; איבערפילט.

about' *adv. and prep.* (עב-באוט׳) 1. אונגעפעהר ; בערך ; 2. אין בעגריף [בדעה] ; 3. וועגען ; 4. ארום, מיט.

1. He returned about noon. 2. He is about to undertake a journey. 3. Tell me about your plans. 4. I have no money about me.

about' and about' (עב-באוט׳ ענד עב-באוט׳) דא און דארט, ארום און ארום.

about' as high (עב-באוט׳ עז האי) אונגעפעהר אזוי הויך.

about' face (עב-באוט׳ פייס) זיך אומרעהען מיט דעם געזיכט צו דער אנדערער זייט [אן אויסדרוק ביי מוסטירען סאלדאטען].

about' right (עב-באוט׳ ראיט) כמעט ריכטיג, כמעט גערעכט.

You are about right in your statement.

about' the house (עב-באוט׳ טהי האוס) ערגעץ וואו אין הויז.

about' to do (עב-באוט׳ טו דו) אין זינען האבען עטוואס צו טהאן.

about' to go (עב-באוט׳ טו גאו) בדעה אוועקצוגעהן.

above' *adv. and prep.* (עב-באוו׳) 1. אויבען ; איבער ; 2. מעהר אלס ... העכער אלס ...

1. They live above our apartment. 2. Lincoln rose above his surroundings.

above' all (עב-באוו׳ אהל) פריהער פון אלץ ; בעסער פון אלץ.

I prefer to live in America above all.

above'board *adv. and a.* (עב-באוו׳-באורד) אפענהערציג און עהרליך.

His conduct is aboveboard.

above'-ground *adv. and a.* (עב-באוו׳-גראונד) אויף דער ערד ; נאך לעבעדיג.

above' his bend (עב-באוו׳ היז בענד) איבער זיין מעגליכקייט ; איבער זיינע כוחות.

It was above his bend to become Ambassador.

above' men'tioned (עב-באוו׳ מענ׳-שאנד) דאס אויבען דערמאהנטע.

above' named (עב-באוו׳ ניימד) דאס אויבען דערמאהנטע.

above' one (עב-באוו׳ הוואן) איבער איינעמס שכל.

above' par (עב-באוו׳ פאר) העכער ווי דער געצייכענטער ווערטה [ביי אקציעס, ווערטהפאפיערע], ווען זייער פרייז שטייגט העכער, ווי דער ווערטה, וואס איז אויף זיי געצייכענט].

The stocks sold two above par (for 102).

above' price (עב-באוו׳ פראיס) אונשעצבאר.

above' stairs (עב-באוו׳ סטעהרז) טרעפ ארויף : ארויף, אויבען.

above' the stan'dard (עב-באוו׳ טהי סטענ׳-דערד) העכער פון דער נארמע ; צו גוט.

ab o'vo (עב או׳-וואו) פון סאמע אנהויב.

abracadab'ra *n.* (עב-רא-קא-דעב׳-רא) א מין צויבער-ווארט [דאס זיינען בוכשטאבען אויסגעשטעלט דריי-קאנטיג אזוי, דאס זיי לעזען זיך פון אלע זייטען] ; עבראקעדעברא [א קמיע מיט אזא אויפשריפט האט מען געהאלטען פאר א סגולה צו קדחת] ; א זינלאזער ווארט.

A B R A C A D A B R A
A B R A C A D A B R
A B R A C A D A B
A B R A C A D A
A B R A C A D
A B R A C A
A B R A C
A B R A
A B R
A B
A

abra'dant *a. and n.* (עב-ריי׳-דענט) אבריבענדיג, אבשקראבענדיג, אבקראצענדיג ; א געגענשטאנד מיט וואס מען רייבט אדער שקראבעט אב.

abrade' *v.* (עב-רייד׳) אבשקראבען, אברייבען, אבקראצען.

Abranch'ia *n.* (עב-רענק׳-אי-א) חיות וואס האבען ניט קיין אטהעמונגס ארגאנען.

abranch'ial *a.* (עב-רענק׳-אי-על) אהן אטהעמונגס-ארגאנען.

abranch'iate *a.* (עב-רענק׳-אי-אייט) וואס האט ניט קיין אטהעמונגס-ארגאנען ; וואס געהער צו די חיות וואס האבען ניט קיין אטהעמונגס-ארגאנען.

abra'sion *n.* (עב-ריי׳-זשאן) אבשאבונג; אברייבונג.

The silver spoons were guaranteed against abrasion.

abra'sive *a.* (עב-ריי׳-סיוו) האבענדיג די איינענשאפט אבצורייבען אנדערע זאכען.

abreast' *adv. and a.* (עב-ברעסט׳) נעבען איינאנדער, זייט ביי זייט, אין א גלייכער שורה.

They walked two abreast in the parade.

abreast' of (עב-ברעסט׳ אוו) אויף דער גלייכער הויך, אויף דער זעלבער ניוואָ.

A man should always be abreast of the times.

abreast' with (עב-ברעסט׳ הוויטה) ז. *abreast of*

ab'ricot *n.* (עב׳-רי-קאט) אפריקאזע [א מין פלוים].

abridge' *v.* (עב-ברידזש׳) פערקירצען ; אבקירצען ; צוזאמענציהען.

The publisher issued an abridged edition of his large dictionary.

abridg'edly *adv.* (ע-ברידזש'-ער-לי) אויף אן אבגעקירצטען אופן.

abridg'er *n.* (ע-ברידזש'-ער) דער אבקירצער; דער וואס גיט איבער דעם תמצית פון א בוך.

abridg'ment *n.* (ע-ברידזש'-מענט) אבקירצונג; אויסצוג פון א בוך אדער שריפט; תמצית פון א בוך.

abridg'ments *n.* (ע-ברידזש'-מענטס) הייזען.

abroach' *adv. and a.* (ע-בראוטש') מאכענדיג א לאך אין א פאס צום צאפען; לאזענדיג לויפען דורך די עפענונג פון א פאס; פערברייטענדיג.

abroad' *adv.* (ע-בראהד') דרויסען; אין אויסלאנד; אין דער פרעמד; אויסווערטס; אין אומגאנג.

Many Americans travel **abroad** every summer.

ab'rogable *a.* (עב'-ראו-געבל) וואס קען צוריקגערופען אדער אבגעשאפט ווערען.

ab'rogate *v.* (עב'-ראו-גייט) צוריקרופען, אבשאפען, אונגילטיג מאכען [א געזעץ].

Congress can **abrogate** treaties.

abroga'tion *n.* (עב-ראו-גיי'-שאן) אבשאפונג, פערניכטונג [געזעצע און מנהגים].

Many advocate the **abrogation** of our treaties with Japan.

ab'rogative *a.* (עב'-ראו-גיי-טיוו) וואס שאפט אב, מאכט אונגילטיג אדער רופט צוריק.

ab'rogator *n.* (עב'-ראו-גיי-טאר) איינער וואס רופט צוריק, שאפט אב, אדער מאכט אונגילטיג.

abrood' *adv.* (ע-ברוהד') בריהענדיג, אין בריהען [אייער].

abrupt' *a.* (עב-ראפט') איבעראיילט; פלעצליך; גראב; אבגעבראכען; אבגעריסען.

No gentleman is **abrupt** in his speech.

abrup'tedly *adv.* (עב-ראפ'-טעד-לי) דורך אונטערברעכען.

abrup'tion *n.* (עב-ראפ'-שאן) אבברעכונג, פלעצליכע אבברעכונג; אויפרייסונג; א פלעצליכער בעשלוס.

abrupt'ly *adv.* (עב-ראפט'-לי) איבעראיילט; פלעצליך; גראב; אבגעבראכען; אבגעריסען.

abrupt'ness *n.* (עב-ראפט'-נעס) אבגעבראכענהייט; איבערגעאיילטקייט; פלעצליכקייט; אונרוהיגקייט, גראבקייט.

ab'scess *n.* (עב'-סעס) א געשוויר; געשווילאכץ.

ab'scessed *a.* (עב'-סעסט) וואס האט א געשוויר אדער א געשווילעכץ.

abscis'sa *n.* (עב-סיס'-ע) אבסציסע [א מאטעמאטישער נאמען פאר א געוויסע ליניע אדער שטרעקע].

abscis'sion *n.* (עב-סיזש'-אן) אברייסונג, אבשניידונג; פערניכטונג [אין אן אפעראציע].

abscond' *v.* (עב-סקאנד') פערהעהלען; בערעקען; זיך בעהאלטען; פערשווינדען, ענטלויפען; מאכען פליטה.

He **absconded** with money belonging to the bank.

abscon'der *n.* (עב-סקאנ'-דער) איינער וואס בעהאלט זיך; איינער וואס מאכט פליטה.

abscond'ing *n. and a.* (עב-סקאנד'-אינג) ענטלויפונג; בעהאלטונג; ענטלויפענדיג; בעהאלטענדיג.

abscon'sion *n.* (עב-סקאנ'-שאן) ענטלויפונג, בעהאלטונג.

ab'sence *n.* (עב'-סענס) אבוועזענהייט; צערשטרייאונג.

His **absence** was noticed.

ab'sence of mind (עב'-סענס אוו מאינד) צושטרייטקייט.

ab'sent *a.* (עב'-סענט) ניט זייענדיג דערביי, אבוועזענד, צערשטרייט.

He was **absent** from school to-day.

absent' *v.* (עב-סענט') ענטפערנען, אבוועזענד מאכען, זיך צוריקציהען.

You must not **absent** yourself from work.

absenta'neous *a.* (עב-סענט-טיי'-ני-אס) אפט אבוועזענד.

absentee' *n.* (עב-סענ-טי') אבוועזענדער; איינער וואס היט ניט זיין אמט, וואס איז אוועק פון זיין היים, איינער וועלכער האט זיך צוריקגעצויגען.

absentee'ism *n.* (עב-סענ-טיע'-איזם) דאס אבוועזענד זיין, דאס ניט זיין אין דער היים.

ab'senter *n.* (עב'-סענ-טער) אבוועזענדער, דער וואס איז ניט אויף זיין פלאץ.

ab'sently *adv.* (עב'-סענט-לי) אבוועזענד, ניט דערביי; צוריקגעצויגען.

ab'sentment *n.* (עב'-סענט-מענט) דאס אויסענבלייבען, דאס ניט זיין אנוועזענד.

ab'sent-min'ded *a.* (עב'-סענט-מאינ'-דעד) צערשטרייט, צוטראגען.

The professor was so **absent-minded** that he did not hear me.

ab'sent-min'dedness *n.* (עב'-סענט-מאינ'-דעד-נעס) צושטרייטקייט, צוטראגענקייט.

ab'sentness *n.* (עב'-סענט-נעס) דאס אויסענבלייבען, ניט זיין אנוועזענד; צושטרייטקייט; צוטראגענקייט.

ab'sent with leave (עב'-סענט וויטה ליעוו) בעקומען אורלויב.

ab'sent without leave (עב'-סענט הוויטה-אוט' ליעוו) אוועק אהן אורלויב, דעזערטירט.

ab'sinthe *n.* (עב'-סינט) ווערמקרויט; אזא ביטערער ליקער געמאכט פון ווערמקרויט.

absin'thiate *v.* (עב-סינ'-טהי-אייט) מישען מיט ווערימקרויט; ווייקען אין אזא ביטערען ליקער וואס איז געמאכט פון ווערימקרויט.

absin'thium *n.* (עב-סינ'-טהי-אם) די ווערמקרויט פלאנצע.

ab'solute *a.* (עב'-סאו-ליוט) אבסאלוט, אונבעשרענקט, אליינמעכטיג; פריי; פאלקאמען; אונאבהענגיג.

Turkey is no longer an **absolute** monarchy.

ab'solute al'cohol (עב'-סא-ליוט על'-קאו-האל) גאנץ ריינער אלקאהאל, ספּירט.

ab'solute estate' (עב'-סא-ליוט עס-טייט') א נחלה, וואס האט אויף זיך קיין שולדען.

ab'solute fee (עב'-סא-ליוט פיע) א נע'ירש'ענטער גוט־בעזיץ וואס איז פריי פון וועלכע ניט איז בעדינגונגען און בעשרענקונגען.

ab'solutely *adv.* (עב'-סאו-ליוט-לי) דורכאויס; ניט אנדערש; אונבעדינגט; פאלשטענדיג.

Children must, **absolutely**, obey their parents.

ab'soluteness *n.* (עב'-סאו-ליוט-נעס) אונבעשרענקטע געוואלט; פאלקאמענהייט; פאלשטענדיגקייט; אונאבהענגיגקייט.

ab'solute tem'perature (עב'-סא-ליוט טעמ'-פע-ריי-טשור) אבסאלוטע טעמפעראטור [גערעכענט פון דעם אבסאלוטען נול־פונקט, וואס ליעגט 273 גראד אונטער דעם געוועהנליכען נול־פונקט].

absolute zero .ז

ab'solute ze'ro (עב'-סא-ליוט זי'-ראו) דער אבסאלוטער נול־פונקט [די מעגליכסט נידעריגסטע טעמפעראטור, וואו די בעוועגונג פון דעם שטאף הערט אויף, דאס איז 273 גראד אונטער נול].

absolu'tion *n.* (עב-סאו-ליו'-שאן) פריישפרעכונג; פערגעבונג פון זינד.

On the Day of Atonement we pray for **absolution** from our sins.

ab'solutism *n.* (עב'-סאו-ליו-טיזם) אבסאלוטיזם [דער סיסטעם פון א רעגירונג, אין וועלכער דער הערשער האט די גאנצע מאכט]; דעספאטיזם; טיראניי.

ab'solutist *n.* (עב'-סא-ליו-טיסט) אן אנהענגער, אין רעגירונג אדער פילאזאפיע, פון דעם פרינציפ פון אונבעגרענצטער מאכט פון אן אויבערהערשער.

absol'utory *n. and a.* (עב-סאל'-יו-טא-רי) האבענדיג די מאכט מוחל צו זיין אדער פערגעבען זינד; דער זינד־פערגעבער; א פריישפרעכענדער אורטייל.

absolve' *v.* (עב-סאלוו') בעפרייהען; בעפרייען פון א פפליכט, אדער פערשפרעכונג, מתיר נדר זיין; פערגעבען; פערענדיגען.

He was **absolved** from his promise.

absolvi'tor *n.* (עב-סאל-ווי'-טאר) א געריכטליכע ענטשיידונג אויף בעפרייאונג.

ab'sonant *a.* (עב'-סא-נענט) ניט קלינגענד; אהן טעם; אהן א גראם; וואס שטימט ניט; וואס איז ווייט פון ריכטיגקייט.

ab'sonous *a.* (עב'-סאנ-אס) .ז *absonant*

absorb' *v.* (עב-סארב') 1. ארייינזויגען, איינשלינגען, ארייינציהען אין זיך; 2. זיך ארייינטהאן, פערטיפען.

1. A sponge **absorbs** water. 2. **Absorbed** in his book, he did not hear me.

absorb'able *a.* (עב-סארב'-עבל) וואס האט די איינגעשאפט איינגעזויגען אדער פערשלונגען צו ווערען.

absorb'ent *a. and n.* (עב-סארב'-ענט) איינזויגענד; פערשלינגענד; א זאך וואס זויגט איין.

absor'bent ground (עב-סאר'-בענט גראונד) אן איינזויגענדער גרונט [אין מאהלעריי, וואו דער לייוועגט אדער דאס ברעט אויף וועלכען עס ווערט געמאהלען דאס בילד, ווערט אזוי צוגעריכט, אז דאס אויל פון די פארבען זאל גיך איינגעזויגען ווערען און דאס בילד זאל גיך טרוקען ווערען כדי דער גלאנץ פון די פארבען זאל זיין א שטארקערער].

absorb'ents *n.* (עב-סארב'-ענטס) איינזויגענדע שטאפען.

absorb'ing *a.* (עב-סארב'-אינג) וואס זויגט איין; וואס ציהט ארייין אין זיך; וואס פערשלינגט.

absorb'ingly *adv.* (עב-סארב'-אינג-לי) איינזויגענדיג, ארייינציהענדיג אין זיך.

absorp'tion *n.* (עב-סארפ'-שאן) דאס איינזויגען; דאס פערשלוקען; דאס פערטיעפען זיך [אין געדאנקען].

absorp'tive *a.* (עב-סארפ'-טיוו) וואס קען איינזויגען אדער פערשלינגען.

absorp'tiveness *n.* (עב-סארפ'-טיוו-נעס) דאס האבען די איינגעשאפט איינצוזויגען אדער צו פערשלינגען.

absquat'ulate *v.* (עב-סקהוואט'-יו-לייט) פליטה מאכען, נעלם ווערען.

abstain' *v.* (עב-סטיין') זיך אבהאלטען, זיך איינהאלטען.

Wise men **abstain** from drinking.

abstain'er *n.* (עב-סטיינ'-ער) א נזיר, א ניט טרינקער.

abste'mious *a.* (עב-סטי'-מי-אס) איינ-

געהאלטען; מעסיג אין עסען און אין טרינקען.

abste'miously *adv.* (עב-סטי'-מי-אס-לי) מיט מעסיגקייט.

abste'miousness *n.* (עב-סטי'-מי-אס-נעס) איינגעהאלטענקייט; מעסיגקייט; ניכטערקייט.

absten'tion *n.* (עב-סטענ'-שאן) דאס איינהאלטען זיך; דאס פערהאלטען אונטער דער מאכט פון אן אפעקט.

absten'tionist *n.* (עב-סטענ'-שאנ-איסט) א צוריקגעהאלטענער, אן אבגעהאלטענער [ווי פון עסען פלייש, טרינקען אלקאהאל, אדער פון שטימען ביי די וואהלען].

absten'tious *a.* (עב-סטענ'-שאס) צוריקגעהאלטען; ניט נאכגעגעבען זיך.

abster' *v.* (עב-סטויר') שטערען, היינדערען; אבשרעקען.

absterge' *v.* (עב-סטוירדזש') אבטרייקענען, אבווישען; רייניגען [א וואונד פון מאטעריע].

abster'gent *a.* and *n.* (עב-סטויר'-דזשענט) א מעדיצין וואס רייניגט; אבווישענדיג: וואס רייניגט [דעם מאגען].

absterse' *v.* (עב-סטוירס') רייניגען, ריין מאכען.

abster'sion *n.* (עב-סטויר'-זשאן) דאס אויסרייניגען, דאס אבווישען.

abster'sive *n.* and *a.* (עב-סטויר'-סיוו) וואס רייניגט; א זאך וואס רייניגט.

abster'sives *n.* (עב-סטויר'-סיווז) אבפיהרונגסמיטעל.

ab'stinence *n.* (עב'-סטי-נענס) 1. דאס צוריקהאלטען זיך פון געוויסע געוואוהנהייטען אדער פון פערגניגען; 2. דאס איינהאלטען זיך פון טרינקען אלקאהאלישע געטרענקע.

1. If we wish to possess, we must practice abstinence. 2. Abstinence from liquor is possible.

ab'stinency *n.* (עב'-סטי-נענ-סי) 1. דאס צוריקהאלטען זיך פון עפעס; 2. דאס צוריקהאלטען זיך פון עסען געוויסע שפייזען אדער פון טרינקען געוויסע געטרענקען; נזירות.

2. He is an advocate of abstinency from drink.

ab'stinent *a.* and *n.* (עב'-סטי-נענט) אבגעהאלטען, צוריקגעהאלטען, מעסיג; וואס גיט זיך ניט נאך; איינער וואס האלט זיך אב.

ab'stinently *adv.* (עב'-סטי-נענט-לי) מיט צוריקהאלטונג; דורך אבזאגען זיך; דורך איינגעהאלטענקייט.

abstract' *v.* (עב-סטרעקט') אבזונדערען; פערקלענערען; ארויסנעהמען דעם עסענץ; אויסקלייבען, אראבנעהמען.

ab'stract *n.* and *a.* (עב'-סטרעקט) 1. אן אבסטראקט, וואס לאזט זיך משיג זיין נור מיט'ן שכל; א בעגריף-זאך; 2. אבקירצונג פון א ווערק; דער הויפט-אינהאלט פון א ווערק; 3. אבזונדערונג; אבגעזונדערט; צושטרייט.

1. Mathematics in its higher branches is a very abstract subject. 2. The author read an abstract of his novel.

abstrac'ted *a.* (עב-סטרעק'-טעד) אראבגענומען, אבגעזונדערט; אבסטראקט, שווער צו בעגרייפען; צושטרייט; ניט אויפמערקזאם.

abstract'edly *adv.* (עב-סטרעקט'-עד-לי) אבסטראקט, אן און פיר זיך, בעזונדער; אבגעזונדערט פון...

abstract'edness *n.* (עב-סטרעקט'-עד-נעס) אבגעזונדערטקייט; טיעפקייט אין געדאנקען; דאס זיין אבסטראקט.

abstrac'tion *n.* (עב-סטרעק'-שאן) דאס אראבנעהמען; דאס אבזונדערען; די אבגעשיידענהייט; די צושטרייטקייט; דאס דיסטילירען; א טעארעטישער בעגריף; אן אבסטראקטע אידעע.

abstrac'tionist *n.* (עב-סטרעק'-שאנ-איסט) א טרוימער; אן אידעאליסט; איינער וואס פערנעהמט זיך מיט אבסטראקטע זאכען.

abstrac'tive *a.* (עב-סטרעק'-טיוו) אבזונדערענדיג, אראבנעהמענדיג; וואס איז אבסטראקט; צושטרייט.

abstract'ly *adv.* (עב-סטרעקט'-לי) ז. *abstractedly*

ab'stract mathemat'ics (עב'-סטרעקט מעטהע-מעט'-איקס) ריינע מאטעמאטיק.

ab'stractness *n.* (עב'-סטרעקט-נעס) דאס זיין אבסטראקט; אבזונדערטקייט; טיעפקייט אין געדאנקען; אונבעגרייפליכקייט.

ab'stract of title (עב'-סטרעקט אוו טאיטל) א קורצער אויסצוג פון דאקומענטען, וועלכע איינענטומס-רעכט אויף אונבעוועגליכע גיטער [ווי לאנד, הייזער].

abstruse' *a.* (עב-סטרוס') פערבארגען; ניט קלאר; אונפערשטענדליך.

A book full of abstruse ideas.

abstruse'ly *adv.* (עב-סטרוס'-לי) אויף א טיעפזיניגען אדער אונפערשטענדליכען אופן.

abstruse'ness *n.* (עב-סטרוס'-נעס) אונפערשטענדליכקייט; אונבעגרייפליכקייט.

Popular books must be free from abstruseness.

abstru'sity *n.* (עב-סטרו'-סי-טי) ז. *abstruseness*

absurd' *n.* and *a.* (עב-סוירד') אן אבסורד, אן אונזין; אונזיניג; געגען שכל, נאריש.

He made an absurd remark.

absurd'ity *n.* (עב-סוירד'-אי-טי) נארישקייט; אונזין.

absurd'ly *adv.* (עב-סוירד'-לי) אויף א נארישען אופן, אונזיניג.

absurd'ness *n.* (עב-סוירד'-נעס) ז. *absurdity*

abu'lia *n.* (ע-בו'-לי-א) אזא נייעסטיגע קראנקהייט וואס בעשטעהט אין דער פערלירונג אדער אבשוואכונג פון דער ווילענס-קראפט.

abuloma'nia *n.* (ע-בו-לא-מיי'-ניא) ז. *abulia*

abun'dance *n.* (ע-באנ'-דענס) איבערפלוס [שפע], דאס זיין מעהר אלס גענוג; אריבער און אריבער.

We have an abundance of land.

abun'dant *a.* (ע-באנ'-דענט) פול מיט..., רייך אין...; איבערפליסיג; איבער גענוג.

Our soil produces abundant crops.

abun'dantly *adv.* (ע-באנ'-דענט-לי) איבערפליסיג [בשפע]; גענוג; איבער גענוג; אין גרויסע מאסען.

We are abundantly supplied with natural resources.

abun'dant num'ber (ע-באנ'-דענט נאמ'-בער) אין דער אריטמעטיק — אזא צאהל וואס די סומע פון די ציפער דורך וועלכע זי קען געטיילט ווערען, איז גרעסער פון איהר [צ. ב. די צאהל 12 קען געטיילט ווערען דורך 1, 2, 3, 4, 6. די סומע פון דיעזע ציפער איז 16, אלזא גרעסער פון 12].

ab ur'be con'dita (עב אויר'-בי קאנ'-די-טא) זייט דער גרינדונג פון דער שטאדט [דאס מיינט מען רוים, 753 יאהר בעפאר קריסטוס'עס געבורט]; געוועהנליך ווערט עס געשריבען נור אין ראשי תבות A. U. C.

abu'sable *a.* (ע-ביו'-זעבל) וואס קען ווערען מיסברויכט, בעליידיגט, שלעכט בעהאנדעלט אדער בעטראגען.

abuse' *n.* (ע-ביוס') שלעכטע בעהאנדלונג; זידלעריי; בעליידיגונג; בעטריגעריי.

Abuse is no argument.

abuse' *v.* (ע-ביוז') 1. שלעכט בעהאנדלען; שלעכט בענוצען; בעטריגען; פערדרעהען א געדאנק; זידלען, בעליידיגען; 2. מיסברויכען.

1. He abuses his opponents. 2. A man has a right to make a fool of himself, but he should not abuse the privilege.

abuse' of distress' (ע-ביוז' אוו דיס-טרעס') דאס מיסברויכען א משכון [אין בעצוג אויף פערנעהמען בהמות אלס משכון און זיי בענוצען].

abuse' of proc'ess (ע-ביוז' אוו פראס'-עס) דאס מיסברויכען א פראצעס פאר ניט געזעצליכע צוועקען; דאס פערדרעהען דאס געזעץ אין א פראצעס, ווי מאכען פון א קרימינעלע קלאגע בלויז א געלד-קלאגע אדער אומגעקעהרט.

abu'ser *n.* (ע-ביו'-זער) א בעטריגער, פערפיהרער, זידלער, לעסטערער, מיסברויכער.

abu'sive *a.* (ע-ביו'-סיוו) זידלענדיג, בעטריגענדיג; שימפפענדיג; וואס זידלט; וואס געברויכט גראבע אויסדריקע.

Abusive readers like the works of abusive writers.

abu'sively *adv.* (ע-ביו'-סיוו-לי) אין א בעטריגענדער ארט; אין א בעליידיגענדער ארט.

abu'siveness *n.* (ע-ביו'-סיוו-נעס) גראבקייט, מיסברויך, בעליידיגונג, שימפפעריי.

abut' *v.* (ע-באט') 1. זיך גרענעצען; זיך בעריהרען; 2. ארויסשטארצען.

1. The building abuts on the highway. 2. The bridge abuts against the rock.

Abu'tilon *n.* (ע-ביו'-טי-לאן) א מין פלאנצען וואס וואקסען אין די הייסע געגענדען.

abut'ment *n.* (ע-באט'-מענט) גרענעצונג; בעריהרונג, די שטיצען פון א בריק, די שטיצע.

abut'tal *n.* (ע-באט'-על) גרענעץ.

abut'ted *a.* (ע-באט'-עד) וואס גרענעצט זיך, וואס בעריהרט זיך, וואס שטארצט ארויס.

abut'ter *n.* (ע-באט'-ער) איינער וואס זיין הויז אדער לאנד גרענעצט זיך מיט וועמען עס איז.

abysm' *n.* (ע-ביזם') אן אבגרונד, א טיעפעניש, א תהום.

abys'mal *a.* (ע-ביז'-מעל) אהן א גרונד, זעהר טיעף.

abyss' *n.* and *v.* (ע-ביס') א תהום, אן אבגרונד, א טיעפעניש; שטירצען אין אבגרונד.

abys'sal *a.* (ע-ביס'-על) אהן א גרונד, טיעף ווי דער ים.

Abyssin'ian *a.* and *n.* (עב-אי-סינ'-אי-ען) וואס געהערט צו אביסיניען [א לאנד אין אסט-אפריקא]; א מיטגליעד פון דער אביסינישער קירך [זי איז ארגאניזירט געווארען אין פיערטען יאהרהונדערט. לויט די פארשריפטען פון דיעזער קירך זיינען אי שבת, אי זונטאג געוועזען הייליג און פלייש פון טמא בהמות איז געווען פערבאטען צו עסען].

A. C. ראשי תבות פון די ווערטער *account current* [לויפענדע רעכ-

[ראס] נונג] אדער פון *anno currente* לויפענדע יאהר].

aca'cia *n.* (ע-קיי'-שי-ע) ארבעס־בוים, אקאציען בוים [וואקסט אין ווארימע געגענדען, האט קליינע בלעטער און זיינע בליהונגען האבען די פארם פון ארבעס].

Acacia

ac'ademe *n.* (עק'-ע-דים) אקאדעמיע, שולע פון וויסענשאפטען, פילאזאפיע, היסטאריע א. ד. ג.

Ac'ademe *n.* (עק'-ע-דים) דער נאמען פון פלאץ, וואו דער גריכישער פילאזאף פלאטא האט געלערנט מיט זיינע תלמידים אין אטהען.

acade'mial *a.* (עק-ע-די'-מי-על) אקאדעמיש; וואס בעלאנגט צו אן אקאדעמיע.

academ'ic *n. and a.* (עק-ע-דעמ'-איק) אקאדעמיש, טעארעטיש; אן אקאדעמיקער, א סטודענט, א פראפעסאר, א מיטגליעד פון אן אקאדעמיע.

academ'ical *a.* (עק-ע-רעמ'-אי-קעל) אקאדעמיש, טעארעטיש.

academ'ically *adv.* (עק-ע-דעמ'-אי-קעל-אי) אויף אקאדעמישער ארט.

academ'icals *n.* (עק-ע-דעמ'-איק-עלז) די קליידער וואס די סטודענטען פון א בילדונגס אנשטאלט טראגען, סטודענטען אוניפארם.

academ'ic discus'sion (עק-ע-דעמ'-איק דיס-קאש'-אן) א טעארעטישע דיסקוסיאן, וואס קען קיינע פראקטישע נוצען נים האבען.

academi'cian *n.* (עק-ע-דע-מיש'-ען) א מיטגליעד פון אן אקאדעמיע.

academ'ic propor'tions (עק-ע-דעמ'-איק פרא-פאור'-שאנז) אין מאלעריי — די אקאדעמישע פראפארציאנען [אן אויסגעמאלטע פיגור, וועלכע איז אין גרויס עטוואס ווענינער ווי א העלפט פון דעם מארעל, פון וועלכען די פיגור איז געמאלט].

Acad'emism *n.* (ע-קעד'-ע-מיזם) די לעהרע פון דער אקאדעמישער פילאזאפיע.

acad'emist *n.* (ע-קעד'-ע-מיסט) א סטודענט, א מיטגליעד פון אן אקאדעמיע.

acad'emy *n.* (ע-קעד'-ע-מי) אקאדעמיע, שולע פון וויסענשאפטען; פעראיין פון געלעהרטע.

acad'emy fig'ure (ע-קעד'-ע-מי פיג'-יור) א מארעל־צייכנונג.

acad'emy of design' (ע-קעד'-ע-מי אוו די-זאין') א שול, וואו מען לערענט זיך צייכנען [הויפטזעכליך פאסאנען]; א קונסט־געזעלשאפט, וואס האט די אויפגאבע צו ערציהען קינסטלער אדער בעקענען דעם עולם מיט דער קונסט [דורך קונסט־אויסשטעלונגען און פארלעזונגען].

aca'dialite *n.* (ע-קיי'-די-על-איט) א מין מינעראל פון א רויטליכען קאליר [געפינט זיך אין ניי־שאטלאנד].

Aca'dian *a. and n.* (ע-קיי'-די-ען) וואס איז שייך צו אקאדיען אדער ניי־שאטלאנד [אין אמעריקא]: א געבארענער אדער אן איינוואהנער פון אקאדיען אדער ניי־שאטלאנד.

ac'ajou *n.* (עק'-ע-זשו) מאהאגאניע־בוים, מאהאגאניע־האלץ.

ac'aleph *n.* (עק'-ע-לעף) אזא מאלוסקעל [א שליימיגע, ווייכע חיה'לע, וואס ליענט אין א שאלעכץ], א נאמען פאר פערשיעדענע ים חיה'לעך: ים־קראפיווע.

Acaleph

Acale'pha *n.* (עק-ע-לי'-פע) מאלוסקעלען. ז. *acaleph*

acale'phan *n.* (עק-ע-לי'-פען) ז. *acaleph*

acale'phoid *a.* (עק-ע-לי'-פאיד) וואס איז עהנליך צו ים־קראפיווע.

acana'ceous *a.* (עק-ע-ניי'-שיאס) שטעכעדיג.

acan'tha *n.* (ע-קענ'-טהע) דארן, שטאכעל, דער שטעכעדינער שפיץ פון די פלוספעדערען ביי א פיש, דער ענד פון ריקראד [רוקען ביין].

acantha'ceous *a.* (ע-קענ-טהיי'-שיאס) דארענדיג, שטעכיג.

acan'thine *a. and n.* (ע-קענ'-טהין) עהנליך צו א בערישע לאפע; אזא בלעטערפערציערונג אויף דעם שפיץ פון א זייל.

acanthoc'inus *n.* (ע-קענ-טהאס'-אי-נאס) אזא קעפער [זשוק], וואס האט לאנגע געבויגענע הערנער אויף'ן שפיץ קאפ און קליינע שפיציגע הערנער פון ביידע זייטען רוקען און פון ביידע זייטען קאפ. זיין רוקען גלאנצט ווי א שפיגעל.

Acanthocinus

acan'thoid *a.* (ע-קענ'-טהאיד) שטעכיג, דארענדיג.

acanthopteryg'ian *n.* (עק-ענט-טהאפ-טע-רידזש'-אי-ען) דער שטאכעל־פלאסער [אזא פיש מיט שטעכעדיגע פלוספעדערען].

acan'thous *a.* (ע-קענ'-טהאס) דארניג, שטעכיג.

acan'thus *n.* (ע-קענ'-טהאס) בערישע לאפע [אזא פלאנצע מיט גרויסע געצאקטע בלעטער: אזא בלעטער־פערציערונג פון א זייל].

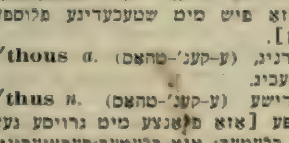

Acanthus

acari'asis *n.* (עק-ע-ראי'-ע-סיס) א בייסינג, שמארצונג.

Acar'ida *n.* (ע-קאר'-אי-דא) א מין קליינינקע מילבענארטיגע פאראזיטען בעשעפענישען.

acar'idans *n.* (ע-קאר'-אי-רענז) מילבענארטיגע חיה'לאך.

acarino'sis *n.* (ע-קער-אי-נאו'-סיס) אזא קראנקהייט וואס קומט פון אזעלכע קליינינקע מילבענארטיגע פאראזיטען בעשעפענישען.

ac'aroid *a. and n.* (עק'-ע-ראיד) וואס איז שייך צו אזעלכע קליינינקע מילבענארטיגע פאראזיטען בעשעפענישען; מילבען־עהנליך; א מילב.

ac'aroid gum (עק'-ע-ראיד גאם) אזא רויטער גומיארטיגער זאפט, וואס קומט פון א געוויסען בוים אין אויסטראליען.

acatalec'tic *a. and n.* (ע-קעט-א-לעק'-טיק) גאנץ, אהן פעהלער; א גערינכט וואס האט די נויטיגע צאהל זילבען אין יעדער שורה.

acatalep'sia *n.* (ע-קעט-ע-לעפ'-סי-ע) אונדערגרייכבארקייט, אונבעגרייפליכקייט, אונדערקענבארקייט.

acat'alepsy *n.* (ע-קעט'-ע-לעפ-סי) ז. *acatalepsia*

acatalep'tic *a.* (ע-קעט-ע-לעפ'-טיק) אונבעגרייפליך, אונפערשטענדליך.

acau'dal *a.* (ע-קאה'-דעל) אהן אן עק; וואס האט נים קיין עק.

acaules'cent *a.* (עק-אה-לעס'-ענט) ז. *acauline*

acau'line *a.* (ע-קאה'-לין) וואס איז אהן א שטענגעל [ביי פלאנצען].

acau'lous *a.* (ע-קאה'-לאס) ז. *acauline*

acce'das ad cu'riam (עק-סי'-דעס עד קיו'-רי-עם) א שריפטליכער בעפעהל צו א שעריף אז ער זאל אריבערטראגען א פראצעס פון א נידעריגען געריכט אין א העכערען.

accede' *v.* (עק-סיד') צושטימען, איינווילינען; נאכפאלגען.

I will accede to your request.

acce'dence *n.* (עק-סי'-דענס) איינווילינונג; צושטימונג; דאס ערווערבען פון איינענטהום, א הויכע שטעלע אדער עהרע.

accede' to the throne (עק-סיד' טו טהי טהראון) ארויף אויפ'ן טהראן.

accel'erate *v.* (עק-סעל'-ער-אייט) גיכער מאכען; איילען; ברייננען אין שנעלער בעוועגונג.

The engineer accelerated the speed of the engine.

accel'eratedly *adv.* (עק-סעל'-ע-ריי-טעד-לי) דורך פערשנעלערונג: דורך שטייגערונג פון דער געשווינדיגקייט.

accel'erated mo'tion *n.* (עק-סעל'-ער-איי-טעד מאו'-שאן) א פערשנעלערטע בעוועגונג.

accel'erating *a.* (עק-סעל'-ער-איים-אינג) פערגרעסערענדיג די שנעלקייט, איילענדיג.

accelera'tion *n.* (עק-סעל-ער-איי'-שאן) איילע; פערשנעלערונג; דאס ברייננען אין שנעלע בעוועגונג; דאס איילען.

accelera'tion of the moon (עק-סעל-ע-ריי'-שאן אוו טהי מוהן) די שנעלערע בעוועגונג פון דער לבנה ארום דער ערד [לויט דער טעאריע, אז די לבנה בעוועגט זיך איצט ארום דער ערד שנעלער ווי אין די אלטע צייטען].

accel'erative *a.* (עק-סעל'-ע-ריי-טיוו) וואס שטייגערט די געשווינדיגקייט: וואס האט די נייגונג צו פערשנעלערען.

accel'erator *n.* (עק-סעל'-ער-איי טאר)

א זאך וואס פערשנעלערט; דער טרייבמוסקעל.

accel'eratory *a.* (עק-סעל'-ער-איי-טא-רי) אונטעראיילענדיג, פערשנעלערענדיג.

accendibil'ity *n.* (עק-סענ-די-ביל'-אי-טי) ענטצינדבארקייט; דאס האבען די איינגעשאפט זיך אנצוצינדען.

accen'dible *a.* (עק-סענ'-דיבל) ענטצינדבאר, וואס מען קען אנצינדען.

accen'sion *n.* (עק-סענ'-שאן) אנצינדונג; אונטערצינדונג.

ac'cent *n.* (עק'-סענט) 1. בעטאנונג פון א ווארט; אקצענט [נגינה]; 2. אויסשפראכע.

2. He speaks English with a Russian accent.

accent' *v.* (עק-סענט') בעטאנען, שטעלען דעם אקצענט, אויסשפרעכען.

accen'tor *n.* (עק-סענ'-טאר) דער ערשטער דיסקאנט אין א כאר; אזא קליין זינגפויגעלע.

Accentor

accen'tual *a.* (עק-סענ'-טשו-על) ריטהמיש, אין גראמען; וואס געהערט צום אקצענט.

accen'tually *adv.* (עק-סענ'-טשו-על-אי) מיט ריטהם, מיט אקצענט, אין גראמען.

accen'tuate *v.* (עק-סענ'-טשו-אייט) בעטאנען; אונטערשטרייכען.

I want to accentuate the views of the party on this question.

accentua'tion *n.* (עק-סענ-טשו-איי'-שאן) די בעטאנונג.

accept' *v.* (עק-סעפט') אננעהמען; עמפפאנגען; ערהאלטען.

Please accept my invitation.

acceptabil'ity *n.* (עק-סעפט-ע-ביל'-אי-טי) אננעהמבארקייט, א זאך וואס קען אנגענומען ווערען; א זאך וואס איז צולעסיג.

accept' a bill of exchange' (עק-סעפט' ע ביל אוו עקס-טשיינדזש') אננעהמען א וועקסעל אין האנדעל מיט אויסלאנד.

accept'able *a.* (עק-סעפט'-עבל) אננעהמבאר; ווילקאמען; ווערטה אנצונעהמען מיט פערגניגען.

His company is acceptable to everybody.

accept'ableness *n.* (עק-סעפט'-עבל-נעס) ז. *acceptability*

accept'ably *adv.* (עק-סעפט'-עב-לי) בעפרידיגענד; אננעהמבאר, צולעסיג.

He served out his term acceptably.

accept'ance *n.* (עק-סעפט'-ענס) אננעהמונג; עמפפאנג.

accept'ance upon' pro'test (עק-סעפט'-ענס א-פאן' פראו'-טעסט) דאס אננעהמען אונטער פראטעסט.

accep'tancy *n.* (עק-סעפ'-טענ-סי) ז. *acceptance*

accept'ant *a.* (עק-סעפט'-ענט) ווילינג אנצונעהמען.

accepta'tion *n.* (עק-סעפ-טיי'-שאן) אננעהמונג; אנגענומענע בעדייטונג פון א ווארט.

accept'ed *a.* (עק-סעפט'-עד) אנגענומען; אלגעמיין אנגענומען.

This dictionary follows the accepted spelling of this country.

acceptila'tion *n.* (עק-סעפ-טי-ליי'-שאן) דאס ערהאלטען א קוויט-צעטעל פון דעם גלויביגער ניט בעצאהלענדיג איהם דעם חוב.

accept'ing *n. and a.* (עק-סעפט'-אינג) אננעהמונג; אננעהמענדיג.

accep'tion *n.* (עק-סעפ'-שאן) אויפנאהמע; אנגענומענע בעדייטונג פון א ווארט; הסכמה.

accept'or *n.* (עק-סעפט'-אר) אננעהמער פון א וועקסעל.

ac'cess *n.* (עק'-סעס) צוטריט; צוזאץ; פערמעהרונג; אנפאל [פון א. קראנקהייט]; איינטריט.

He has access to very prominent people.

acces'sariness *n.* (עק-סעס'-ע-רי-נעס) טיילנעהמונג אין א פערברעכען, מיטשולדיגקייט; בעטייליגונג.

acces'sary *n. and a.* (עק-סעס'-ע-רי) טיילנעהמענד אין א פערברעכען, מיטשולדיג; מיטשולדיגער.

accessibil'ity *n.* (עק-סעס-אי-ביל'-אי-טי) ערגרייכבארקייט; גרינגקייט צוצוקומען, צוגעלאזענקייט.

acces'sible *a.* (עק-סעס'-איבל) צוגענגליך, לייכט צוצוגעהן; ערגרייכבאר.

He is accessible to all visitors.

acces'sion *n.* (עק-סעש'-אן) פערמעהרונג, צוקומונג; טהראן-בעשטייגונג; צושטימונג, הסכמה; איינטריט.

acces'sional *a.* (עק-סעש'-אנ-על) ניט פון הויפט וויכטיגקייט, צוגעלעגט [אגב אורחא].

acces'sion to the throne (עק-סעש'-אן טו טהי טהראון) די טהראן-בעשטייגונג.

acces'sive *a.* (עק-סעס'-איוו) צוטרעטענדיג, צוגעהענדיג.

accesso'rial *a.* (עק-סע-סאו'-רי-על) וואס נעהמט אנטייל [אין א פערברעכען]; וואס איז א נעבענזאך; ביילויפיג.

acces'sorily *adv.* (עק-סעס'-א-רי-לי) ביילויפיג, אגב אורחא; נעבענזעכליך.

acces'soriness *n.* (עק-סעס'-א-רי-נעס) מיטשולד; דאס זיין בעטייליגט [אין א פערברעכען].

acces'sory *n.* (עק-סעס'-א-רי) טיילנעהמער, מיטשולדיגער; א נעבען זאך.

He was an accessory to the crime.

acces'sory con'tract (עק-סעס'-א-רי קאנ'-טרעקט) א קאנטראקט וועלכער ווערט געמאכט צו זיכערען די ערפילונג פון א פריהערדיגען קאנטראקט.

acces'sory obliga'tion (עק-סעס'-א-רי אב-לי-גיי'-שאן) א פערפפליכטונג וואס קומט אגב אורחא [ווי די פערפפליכטונג צו צאהלען פראצענט ביים צאהלען דעם קרן].

acces'sory sounds (עק-סעס'-א-רי סאונדז) מיטקלינגענדע טענער, נעבען-טענער.

ac'cidence *n.* (עק'-סי-דענס) דער טייל פון גראמאטיק וואס לערענט ווי די ווערטער ווערען פערענדערט, ווען זיי קומען אין פערבינדונג איינע מיט די אנדערע.

ac'cident *n.* (עק'-סי-דענט) צופאל; סבה; אונגליקליכער צופאל.

He met with an accident.

acciden'tal *a.* (עק-סי-דענ'-טעל) צופעליג; צופעליגערווייזע; אונוויכטיג; נעבענזעכליך.

The election of the candidate was accidental.

acciden'tal col'ors (עק-סי-דענ'-טעל קאל'-ארז) שיינבארע קאלירען [ווען דאס אויג קוקט א געוויסע צייט אויף א שטארק העלער פארב און גיט נאכדעם פלעצליך א קוק אויף א ווייסען געגענשטאנד זעהט עס ניט ווייס נאר אן אנדער שיינבארע פארב. ווען דאס אויג האט, למשל, פריהער געקוקט אויף רויט, וועט עס אויף ווייס זעהן גרין, ווען אויף בלוי, וועט עס זעהן געלב א. ז. וו.].

accidental'ity *n.* (עק-סי-דענ-טעל'-אי-טי) צופעליגקייט, אונוויכטיגקייט.

acciden'tal light (עק-סי-דענ'-טעל לאיט) א נעבענזעכליכע ליכט אדער בעלייכטונג [אין מאהלעריי, וואו עס ווערט געמאהלען אויפ'ן פאן פון בילד א בעלייכטונג, וואס גיט ניט דעם ווירקליכען ליכט-עפעקט פון בילד נאר א נעבענזעכליכען עפעקט, ווי למשל, די זונענשטראלען, וועלכע דרינגען דורך א געדיכטען וואלקען, דער שיין פון די לבנה, א ברענענד לעמפעל א. ז. וו.].

acciden'tally *adv.* (עק-סי-דענ'-טעל-אי) צופעליגערווייזע; דורך א צופאל; אונוויכטיג.

We met on the street accidentally.

acciden'talness *n.* (עק-סי-דענ'-טעל-נעס) צופעליגקייט. ז. *accident*

ac'cident-col'umns *n.* (עק'-סי-דענט-קאל'-אמז) בעריכטען איבער אונגליקספעלע [אין די צייטונגען].

ac'cident ma'ker (עק'-סי-דענט מיי'-קער) אן אויסטראכטער פון מארד-געשיכטען.

accip'iter *n.* (עק-סיפ'-אי-טער) א רויב פויגעל, דער האביכט [א געוויסער רויב פויגעל].

accip'itrine *a.* (עק-סיפ'-איט-רין) וואס איז שייך צו א רויב פויגעל.

accis'mus *n.* (עק-סיז'-מאס) א כיטרער, פערשטעלטער אבזאג אדער ענטפער.

accite' *v.* (עק-סאיט') אויפפאדערען; אויפרייצען.

acclaim' *n. and v.* (ע-קליים') געשריי פון צופריעדענהייט; אויסדריקען צופריעדענהייט מיט געשריי; אפלאדירען.

The hero was received with acclaim.

acclama'tion *n.* (ע-קלע-מיי'-שאן) הויכער געשריי פון צופריעדענהייט אדער לויב; איינשטימיגע באלדיגע אננאהמע פון א פארשלאג אדער וואהל פון א קאנדידאט.

acclam'atory *a.* (ע-קלעמ'-ע-טא-רי) אפלאדירענדיג; בייפאל אויסדריקענדיג.

accli'mate *v.* (ע-קלאי'-מייט) זיך אקלימאטיזירען, זיך צופאסען אדער צוגעוועהנען צו א געוויסען קלימאט [ווענען מענשען].

accli'mated *a.* (ע-קלאי'-מע-טער) געוועהנט געווארען צו דעם קלימאט פון א לאנד.

After some time the immigrants were acclimated.

acclima'tion *n.* (עק-לי-מיי'-שאן) דאס צוגעוועהנען זיך צו דעם קלימאט פון א לאנד.

acclimatisa'tion *n.* (ע-קלאי-מע-טי-זיי'-שאן) דאס אקלימאטיזירען זיך; דאס צוגעוועהנען און איינלעבען זיך מיט דעם קלימאט פון א פרעמדען לאנד.

acclimatiza'tion *n.* (ע-קלאי-מע-טי-זיי'-שאן) ז. *acclimatisation*

accli'matize *v.* (ע קלאי'-מע-טאיז) אקלימאטיזירען, צוגעוועהנען זיך צו א נייעם קלימאט [הויפטזעכליך בענוצט פאר דאס צוגעוועהנען פון חיות און פלאנצען].

accli'matizer *n.* (ע קלאי'-מע-טאי-זער) איינער וואס אקלימאטיזירט [געוועהנט צו] פרעמדע פלאנצען אדער חיות אין א לאנד.

accli'mature *n.* (ע-קלאי'-מע-טשור) די אקלימאטיזירונג, דאס געוועהנען זיך צו א נייעם קלימאט.

acclive' *a.* (ע-קלאיוו') ניט גלאט, בערגיג: בארג ארויף; משופע'דיג.

accliv'ity *n.* (ע-קליוו'-אי-טי) בערגיגקייט: בערגיגער ארט; א משופע'דיגער ארט.

accli'vous *a.* (ע-קלאי'-וואס) ז. *acclive*

accloy' *v.* (ע-קלאי') איבערלאדען, איבערפילען; שעדיגען; פערשמיערען א פערד [ווען א נאגעל מיט וועלכען די פאדקאווע ווערט צוגעשלאגען שטעכט זיך אריין אין פלייש פון פערד'ס פוס].

accoil' *v.* (ע-קאיל') בעגריסען, מאכען א קבלת פנים; פערזאמלען זיך; צוזאמענקומען.

ac'colated *a.* (עק'-א-ליי-טעד) וואס האט צוויי אדער מעהר פראפיל-קעפ, וואס זיינען געמאהלען איינער אויף דעם אנדערען [ווי אויף מטבעות אדער מעדאלען].

Accolated Coin

ac'colent *a. and n.* (עק'-א-לענט) וואס וואהנט נאהענט דערביי; איינער וואס וואהנט נאהענט דערביי.

accom'modable *a.* (ע-קאמ'-א-דעבל) אויסגלייכבאר; פאסענד; אנווענדבאר, וואס קען אנגעווענדעט ווערען אויף עפעס; קען צוגעפאסט ווערען.

accom'modate *v.* (ע-קאמ'-א-דייט) 1. טהאן א טובה; 2. צופאסען; 3. בעקוועם מאכען: פערזארגען [מיט שפייז, קליידער, אונטערהאלטונג]; 4. צורעכט מאכען, אויסגלייכען [א שטרייט].

1. I was asked to **accommodate** a friend with a loan. 2. It is hard to **accommodate** ourselves to new conditions. 3. The hotel **accommodates** 100 guests.

accom'modated *a.* (ע-קאמ'-א-דיי-טעד) 1. צוגעפאסט; צורעכט געמאכט; בעקוועם געמאכט; 2. בעזארגט מיט א פלאץ [צו וואהנען אדער שלאפען].

2. The farmer **accommodated** me for the night.

accom'modately *adv.* (ע-קאמ'-א-דייט-לי) אנפאסענדיג, בעקוועם.

accom'modateness *n.* (ע-קאמ'-א-דייט-נעס) פאסליכקייט, אנגעמאסטענקייט; בעקוועמליכקייט.

accom'modating *a.* (ע-קאמ'-א-דייט-אינג) געפעליג.

Some people are very **accommodating**.

accom'modatingly *adv.* (ע-קאמ'-א-דיי-טינג-לי) אויף א בעקוועמען אופן; צוגעפאסט; דורך געפעלינקייט.

accom'modating terms (ע-קאמ'-א-דייט-אינג טוירמז) אנגעהמבארע בעדינגונגען.

accommoda'tion *n.* (ע-קאמ-א-דיי'-שאן) אויסגלייכונג [פון א שטרייט]; בעקוועמליכקייט, געפעלינקייט.

accommoda'tion bill (ע-קאמ-א-דיי'-שאן ביל) א געפעלינקייט-וועקסעל [א וועקסעל, וואס ווערט ארויסגעגעבען נאר צום שיין, פון טובה-וועגען].

accommoda'tion lad'der (ע-קאמ-א-דיי'-שאן לעד'-ער) א טרעפ בעפעסטיגט צו דער אויסען-זייט פון א שיף, צו צוקומען צו אנדערע שיפען.

accommoda'tion train *n.* (ע-קאמ-א-דיי'-שאן טריין) א באהן וואס שטעלט זיך אב ביי יעדער סטאנציע.

accommoda'tive *a.* (ע-קאמ-א-דיי'-טיוו) וואס קען צוגעפאסט ווערען, פאסיג, צוגעפאסט; בעקוועם.

accom'modativeness *n.* (ע-קאמ'-א-דיי-טיוו-נעס) דאס זיין צוגעפאסט; דאס זיין בעקוועם.

accom'modator *n.* (ע-קאמ'-א-דיי-טאר) א פערמיטלער, א שלום-מאכער.

accom'panable *a.* (ע-קאמ'-פען-עבל) געזעלשאפטליך.

accom'panier *n.* (ע-קאמ'-פע-ני-ער) בעגלייטער; מיטשפיעלער [אויף א מוזיקאלישען אינסטרומענט].

accom'paniment *n.* (ע-קאמ'-פע-ני-מענט) בעגלייטונג; בעגלייטונג אין מוזיק.

accom'panist *n.* (ע-קאמ'-פע-ניסט) דער בעגלייטער: מיטשפיעלער.

accom'pany *v.* (ע-קאמ'-פע-ני) בעגלייטען; מיטשפיעלען; זיך חבר'ען מיט...

accom'panying *a.* (ע-קאמ'-פע-ני-אינג) בעגלייטענדיג; מיטגעהענדיג; אנשליסענדיג זיך צו א בעוועגונג.

accom'plice *n.* (ע-קאמ'-פליס) מיטשולדיגער, טיילנעהמער [אין א פערברעכען].

accom'pliceship *n.* (ע-קאמ'-פליס-שיפ) די מיטגענאסענשאפט, מיטשולד.

accom'plicity *n.* (ע-קאמ'-פליס-אי-טי) ז. *accompliceship*

accom'plish *v.* (ע-קאמ'-פליש) אויספיהרען; פערפערטיגען; ערווערבען; ערפילען: ערגרייכען; ענדיגען; דורכפיהרען; פערווירקליכען.

accom'plishable *a.* (ע-קאמ'-פליש-עבל) אויספיהרבאר; אימשטאנדע צו פערווירקליכען.

accom'plished *a.* (ע-קאמ'-פלישט) געבילדעט; פאליאם; גוט ערצויגען, מיט אלע מעלות.

He is an **accomplished** person.

accom'plished gentle'man (ע-קאמ'-פלישט דזשענטל'-מען) א מיושלם; א מענש מיט אלע מעלות.

accom'plisher *n.* (ע-קאמ'-פליש-ער) איינער וואס ערפילט אדער ערגרייכט עטוואס.

accom'plisher of the law (ע-קאמ'-פליש-ער אוו טהי לאה) א תליון, א הענקער.

accom'plishing *n. and a.* (ע-קאמ'-פליש-אינג) פערווירקליכונג, ערפילונג, פערווירקליכענדיג, ערפילענדיג.

accom'plishment *n.* (ע-קאמ'-פליש-מענט) פערווירקליכונג, ערפילונג.

accom'plishments *n.* (ע-קאמ'-פליש-מענטס) גוטע מעלות; פעהיגקייטען.

He is a man of many **accomplishments**: he is a singer, a writer, a player, and what not.

accord' *n. and v.* (ע-קארד') אויסגלייכען; איבעראיינשטימונג; איבעראיינשטימען; איינשטימיג מאכען; הארמאנירען; איינינג לעבען; אן אקארד [א צוזאמענשטימונג פון קלאנגען]; א סטרונע.

accord'able *a.* (ע-קארד'-עבל) איבעראיינשטימענדיג; הארמאנירענדיג.

accord'ance *n.* (ע-קארד'-ענס) איינקלאנג; איבעראיינשטימונג; הארמאניע; דער איינקלאנג פון שטימען און מוזיק אינסטרומענטען.

accord'ancy *n.* (ע-קארד'-ען-סי) ז. *accordance*

accord'ant *a.* (ע-קארד'-ענט) איבעראיינשטימיג; אין איינקלאנג; פאסיג; הארמאניש.

accord'antly *adv.* (ע-קארד'-ענט-לי) איבעראיינשטימענדיג, גלייכפערמיג; לויט נאך...

accord'ing *a. and adv.* (ע-קארד'-אינג) וועדליג, לויט... נאך...

According to the latest census, New York is the largest city on the Western Hemisphere.

accord'ingly *adv.* (ע-קארד'-אינג-לי) נאך דעם; וועדליג, אזוי ווי... ווי געהעריג.

Give me orders and I shall act **accordingly**.

accord'ing to apprehen'sion (ע-קארד'-אינג טו עפ-רע-הענ'-שאן) לויט'ן שכל.

accord'ing to cir'cumstances (ע-קארד'-אינג טו סויר'-קאמ-סטענ-סעז) לויט די אומשטענדען.

accord'ing to direc'tion (ע-קארד'-אינג טו די-רעק'-שאן) לויט פארשריפט, לויט אנווייזונג.

accord'ing to law (ע-קארד'-אינג טו לאה) לויט געזעץ, געזעצמעסיג.

accord'ing to or'ders (ע-קארד'-אינג טו אר'-דערז) לויט בעשטעלונגען; לויט פארשריפט, לויט בעפעהל.

accor'dion *n.* (ע-קאר'-די-אן) א הארמאניקע.

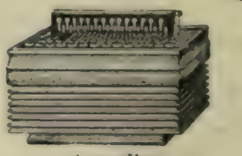

Accordion

accor'dionist *n.* (ע-קאר'-די-אנ-איסט) א הארמאניקע-שפיעלער.

accost' *v.* (ע-קאסט') טרעטען נעהנטער; פערפיהרען א געשפרעך, גריסען; אבשטעלען איינעם אין גאס.

He **accosted** me on the street and began to talk.

accost'able *a.* (ע-קאסט'-עבל) געשפרעכיג, פריינדליך, צוגענגליך; וואס בעגריסט צו ערשט.

accouche'ment *n.* (ע-קוש'-מאן) ענטבינדונג, דאס געלעגען ווערען, דאס לעגען זיך אין קינפעט.

accoucheur' *n.* (ע-קו-שער') געבורטס העלפער, אקושאר.

accoucheuse' *n.* (ע-קו-שעהז') א העבאמע, אן אקושערין.

account' *n. and v.* (ע-קאונט') קאנטא;

רעכענונג; בעריכט, ערצעהלונג; גרונד; פאל; רעכענען, אברעכענען; רעכענונג אבגעבען.

accountabil'ity *n.* (ע-קאונט-ע-ביל'-אי-טי) פעראנטווארטליכקייט; דאס אבגעבען רעכענונג.

account'able *a.* (ע-קאונט'-עבל) פעראנטווארטליך; וואס דארף אבגעבען רעכענונג.
We are accountable to the law for our actions.

account'ableness *n.* (ע-קאונט'-עבל-נעס) ז. *accountability*

account'ancy *n.* (ע-קאונט'-ענ-סי) די קונסט פון בוך=פיהרונג [בוך=האלטעריי].

account'ant *n.* (ע-קאונט'-ענט) בוכהאלטער; ביכער איבערזעהער, רעכענונגס פיהרער.

account'antship *n.* (ע-קאונט'-ענט-שיפ) דער אמט פון א בוכהאלטער.

account'-book *n.* (ע-קאונט'=בוק) דאס קאנטא=בוך.

account' cur'rent (ע-קאונט' קאר'-ענט) לויפענדע רעכענונג [קאנטא קארענט].

account'-day *n.* (ע-קאונט'-דיי) דער טאג, אין יעדע צוויי וואכען פון מאנאט, וואס איז בעשטימט זיך אבצורעכענען מיט די בערזען=מאקלער [אין די אייראפעאישע בערזעס].

account' for (ע-קאונט' פאר) אבגעבען רעכענונג; אויסקונפט געבען וועגען וואס; אנגעבען דעם גרונד פון עטוואס; פעראנטווארטליך זיין פאר עפעס.

account'ing *n.* (ע-קאונט'-אינג) די קונסט פון פיהרען ביכער.

account' of char'ges (ע-קאונט' אוו טשאר'-רזשעז) דער חשבון פון הוצאות.

account' of convey'ance (ע-קאונט' אוו קאנ-וויי'-ענס) רעכנונג פון איבערשיקען סחורה.

account' of disburse'ments (ע-קאונט' אוו דיס-בוירס'-מענטס) די רעכענונג פון אומקאסטען.

account' of settle'ment (ע-קאונט' אוו סעטל'-מענט) די שלוסרעכענונג, די אברעכענונג.

account' ren'dered (ע-קאונט' רענ'-דערד) א רעכנונג וואס ווערט צוגעשטעלט פון א קרעדיטאר [מלוה] צו דעם דעבטאר [לוה].

accounts' *n.* (ע-קאונטס') די בוכהאלטונג.

account' sales (ע-קאונט' סיילז) פערקויפס=רעכענונג.

accour'age *v.* (ע-קאר'-איידזש) ערמוטיגען; ערוועקען קוראזש.

accourt' *v.* (ע-קאורט') פריינדליך אויפנעהמען, מכבד זיין; געבען א פריינדליכען קבלת פנים.

accou'ter *v.* (ע-קו'-טער) פערזארגען, אויסשטאטען, אויספוצען.

accou'tre *v.* (ע-קו'-טער) ז. *accouter*

accou'trement *n.* (ע-קו'-טער-מענט) אויספוצונג, אויסציערונג.

accred'it *v.* (ע-קרעד'-איט) טרויען; בעגלויבען, בעשטעטיגען, ערקלערען אלס ריכטיג; בעפאלמעכטיגען; אנערקענען; געבען קרעדיט.

accredita'tion *n.* (ע-קרעד-אי-טיי'-שאן) בעגלויבינונג; אנערקענונג; בעפאלמעכטיגונג; דאס אנטרויען.

accred'ited *a.* (ע-קרעד'-אי-טעד) בעגלויבינט; אנערקענט צו... בעפאלמעכטיגט צו...

accres'cence *n.* (ע-קרעס'-ענס) דער צואוואקס; פערמעהרונג; פערשפרייטונג.

accres'cent *a.* (ע-קרעס'-ענט) צואוואקסענדיג; פערמעהרענדיג, פערשפרייטענדיג.

accrete' *a.* and *v.* (ע-קריעט') צונויפגעוואקסען; בעהעפט; צונויפגעוואקסען ווערען; בעהעפט ווערען.

accre'tion *n.* (ע-קרי'-שאן) אנוואקסונג, צואוואקסונג; א צונויפוואקסונג [פון צוויי אבגעטיילטע גליעדער]; פערמעהרונג; דאס אנטראגען אין אן ארט זאמד אדער ערד דורך דעם שטראם פון א טייך.

accre'tive *a.* (ע-קרי'-טיוו) צואוואקסענד, זיך פערמעהרענד, פערגרעסערענד.

accrimina'tion *n.* (ע-קרימ-אי-ניי'-שאן) אנקלאגע; בעשולדיגונג אין א פערברעכען.

accroach' *v.* (ע-קראוטש') אנציהען; רייסען צו זיך.

accroach'ment *n.* (ע-קראוטש'-מענט) דאס רייסען צו זיך; איינגריף אין דעם אנדערענ'ס רעכטע.

accrue' *v.* (ע-קרוה') צואוואקסען; צושטעלען; פערמעהרען, צוקומען, ענטשטעהן.
The bank paid me the accrued interest on my account.

accrue'ment *n.* (ע-קרוה'-מענט) צוואקסונג; ענטשטעהונג.

acct. curt. אן אבקירצונג פון דעם קאמערציעלען אויסדרוק *account current*

accuba'tion *n.* (עק-יו-ביי'-שאן) דאס אנשפארען אדער אנלעהנען זיך ביים עסען [מסובין]; דאס ליעגען אין קינפעט.

accum'bent *a.* (ע-קאמ'-בענט) ליעגענדיג אנגעלעהנט.

accu'mulate *v.* (ע-קיו'-מיו-לייט) אנזאמלען; אנקלייבען; פערמעהרען
By hard work one may accumulate a fortune.

accu'mulating *n.* and *a.* (ע-קיו'-מיו-לייט-אינג) דאס צונויפזאמלען: דאס צוזאמענהויפען, אנזאמלענדיג, פערמעהרענדיג [דורך אנזאמלען].

accumula'tion *n.* (ע-קיו-מיו-ליי'-שאן) אנקלייבונג, אנזאמלונג; פערמעהרונג [דורך אנזאמלען].

accumula'tion of pow'er (ע-קיו-מיו-ליי'-שאן אוו פאו'-ער) די אויפזאמלונג פון ענערגיע ביי א מאשין אין א געוויסער צייט, ווען איהר בעוועגונגס=געשווינדקייט ווערט רעגעלמעסיג פערגרעסערט.

accu'mulative *a.* (ע-קיו'-מיו-לייט-איוו) אנגעזאמעלט; דורך אנזאמלען; וואס ווערט אנגעזאמעלט.

accu'mulative judg'ment (ע-קיו'-מיו-ליי-טיוו דזשאדזש'-מענט) א צווייטער געריכטליכער אורטייל געגען א פערזאן, וועלכער טרעט אריין אין קראפט, נאכדעם ווי א פריהערדיגער אורטייל טרעט ארויס פון קראפט.

accu'mulatively *adv.* (ע-קיו'-מיו-לייט-איוו-לי) ז. *accumulative*

accu'mulativeness *n.* (ע-קיו'-מיו-ליי-טיוו-נעס) דאס אנזאמלען; דאס זיין גענייגט זיך אנצוזאמלען.

accu'mulator *n.* (ע-קיו'-מיו-ליי-טאר) א פערזאן אדער זאך וואס זאמעלט אויף; אן אקומולאטאר [אזא עלעקטרישע באטאריי וואו עס ווערט אויפגעזאמעלט עלעקטרישע ענערגיע].

ac'curacy *n.* (עק'-יו-רע-סי) אקוראטקייט; גענויאינקייט; פינקטליכקייט.

ac'curate *a.* (עק'-יו-רייט) אקוראט; גענוי; פינקטליך.

ac'curately *adv.* (עק'-יו-רייט-לי) מיט פינקטליכקייט; אקוראט, גענוי.

ac'curateness *n.* (עק'-יו-רייט-נעס) ז. *accuracy*

accurse' *v.* (ע-קוירס') פערפלוכען; פערשילטען.

accursed' *a.* (ע-קוירסט') שלעכט; פערפלוכט, פערשאלטען.

accur'sedness *n.* (ע-קויר'-סעד-נעס) דאס זיין פערפלוכט.

accus'able *a.* (ע-קיוז'-עבל) וואס איז ווערטה אנגעקלאגט צו ווערען, וואס קען בעשולדיגט ווערען.

accu'sal *n.* (ע-קיו'-זעל) בעשולדיגונג, דאס בעשולדיגען אין א פערברעכען, פערקלאגען.

accus'ant *n.* (ע-קיוז'-ענט) אנקלעגער; בעשולדיגער.

accusa'tion *n.* (ע-קיו-זיי'-שאן) בעשולדיגונג; דאס בעשולדיגען אין א פערברעכען; דאס פערקלאגען.
The accusations against the Jews are false.

accu'sative *n.* and *a.* (ע-קיו'-זע-טיוו) אנקלאגענד; דער אקוזאטיוו אין גראמאטיק.

accu'satively *adv.* (ע-קיו'-זע-טיוו-לי) אין בעצוג צו דעם אקוזאטיוו [אין גראמאטיק].

accusato'rial *a.* (ע-קיו-זע-טאו'-רי-על) בעשולדיגענד.

accusato'rially *adv.* (ע-קיו-זע-טאו'-רי-על-אי) בעשולדיגענד; דורך בעשולדיגונג.

accu'satory *a.* (ע-קיו'-זע-טא-רי) אנקלאגענד.

accuse' *v.* (ע-קיוז') אנקלאגען, בעשולדיגען.
Conscience accuses more than law.

accused' *n.* (ע-קיוזד') דער בעשולדיגטער, דער אנגעקלאגטער.
The accused spoke in his own defence.

accu'ser *n.* (ע-קיו'-זער) קלעגער.

accu'singly *adv.* (ע-קיו'-זינג-לי) אנקלאגענדיג, בעשולדיגענדיג.

accus'tom *v.* (ע-קאס'-טאם) צוגעוועהנען, געוועהנט זיין.
Time accustoms us to hardships.

accus'tomable *a.* (ע-קאס'-טאמ-עבל) וואס קען זיך צופאסען אדער צוגעוועהנען.

accus'tomably *adv.* (ע-קאס'-טאמ-ע-בלי) אין בעצוג צו געוועהנהיים.

accus'tomary *a.* (ע-קאס'-טאמ-ע-רי) פאסענד, געוועהנליך; לויט דעם מנהג, לויט געוועהנהייט.

accus'tomed *a.* (ע-קאס'-טאמד) צוגעוועהנט, איינגעוועהנט.
He is to be found in his accustomed place.

accus'tomed busi'ness (ע-קאס'-טאמד ביז'-נעס) א געשעפט וואס האט קונדען; אן איינגעפיהרט געשעפט.

ace *n.* (איים) א טויז [אין קארטען]; א קלייניגקייט; א טראפעלע; א פונקט; אן איינהייט [פון געוויכט אדער מאס].

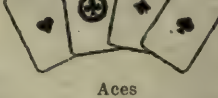

Aces

ace'dia *n.* (ע-סי'-די-ע) אזא אונגארמאלער גייסטיגער צושטאנד וואס בעשטעהט אין אבגעלאזענקייט, אונאויפמערקזאמקייט, ניט האבען קיין אינטערעס אין קיין זאך, א. ז. וו.

acen'tric *a.* (ע-סענ'-טריק) ניט אין מיטעלפונקט: אהן א מיטעלפונקט.

ace of spades (איים אוו ספיידז) או שלכנה; טויז פיק.

Aceph'ala *n.* (ע-סעפ'-ע-לע) די עסע= פאלען [אזא מין ווייכע שליימיגע שא= לעכע חיה'לעך אהן קעפ].

acepha'lia *n.* (עס-ע-פיי'-לי-א) דאס ניט האבען קיין קאפ.

aceph'alous *a.* (ע-סעפ'-ע-לאס) 1. אהן א קאפ; 2. אהן א ריכטיגען פיהרער; 3. אהן א ריכטיגען אנפאנג אדער טהעמא [אין רעדען אדער שרייבען].

2. An acephalous group of men.

ace'-point *n.* (איים'=פאינט) א טויז אין קארטען; פונקט איינס אויף א שפיעל= ווירפעל [דאיס].

Ac'era *n.* (עס'-ע-רא) אזא מין מאלוס= קעלען [ווייכע שליימיגע חיה'לעך] וואס ליעגען אין מושלען.

ac'erate *a.* (עס'-ע-רייט) שפיציג, שטע= כיג [אזוי ווי א נאדעל].

acerb' *a.* (ע-סירב') ביטער; הארט; זויער; שארף [אין טעם]; שטרענג; ניט רייף.

acer'bate *v. and a.* (ע-סיר'-בייט) פערביטערען, זויער מאכען, ארויסברייגגען פון געדולד; פערזויערט, שארף.

acer'bity *n.* (ע-סיר'-בי-טי) ביטער= קייט; שטרענגקייט; שארפקייט; זויער= קייט.

acerb' speech (ע-סירב' ספיטש) א שארפע רעדע.

ac'erose *a.* (עס'-אי-ראוס) נאדעל=פער= מיג [בענוצט פיר בעצייכנונג פון פלאנ= צען בלעטער].

Some plants have acerose leaves.

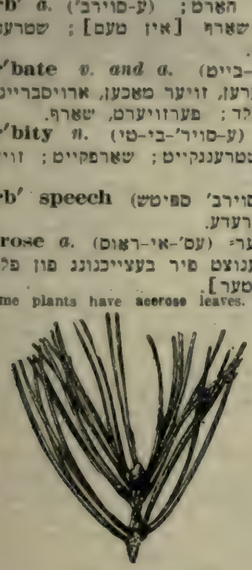

Acerose Leaves

ac'erous *a.* (עס'-אי-ראס) ז. *acerose*

acer'val *a.* (ע-סיר'-וועל) עהנליך צו א קופע, א הויפען.

acer'vate *v. and a.* (ע-סיר'-וויים) אנלעגען אין קופעס, אין הויפענס; וואס וואקסט אין בינטלעך.

acerva'tion *n.* (ע-סיר-וויי'-שאן) דאס צונויפקלייבען אין קופעס, אין הויפענס.

aces'cence *n.* (ע-סעס'-ענס) פערזויער= טעס.

aces'cency *n.* (ע-סעס'-ענ-סי) ז. *acescence*

aces'cent *a.* (ע-סעס'-ענט) זויערליך.

acetab'ulum *n.* (עס-ע-טעב'-יו-לאם) די געלענק אויסהעהלונג.

aceta'rious plants (עס-אי-טיי'-רי-אס פלענטס) סאלאט=פלאנצען.

ac'etary *n.* (עס'-ע-טיי-רי) אזא זויערע וואס געפינט זיך אין געוויסע פרוכטען.

ac'etate *n.* (עס'-ע-טייט) א זויערער זאלץ.

ac'etated *a.* (עס'-ע-טיי-טעד) מיט עסיג געזייערט.

acet'ic *a.* (ע-סעט'-איק) זויער ווי עסיג; האבענדיג די איינענשאפט פון עסיג.

acet'ic ac'id (ע-סעט'-איק עס'-איד) עסיג=עסענץ; א שטארקע זויערע פליסיג= קייט, פון וועלכער עס ווערט געמאכט עסיג.

acet'ic e'ther (ע-סעט'-איק אי'-טהער) אזא פליסיגקייט וואס האט א ערפרישענ= דען אנגענעהמען ריח און א אנגענעהמען ברענענדען געשמאק.

acetifica'tion *n.* (ע-סעט-אי-פי-קיי'- שאן) דאס זויער מאכען, פערזויערונג.

acet'ify *v.* (ע-סעט'-אי-פאי) פערזויע= רען; מאכען דעם טעם פון עסיג; ווערען זויער ווי עסיג.

acetim'eter *n.* (עס-ע-טימ'-ע-טער) אן אינסטרומענט צו מעסטען די שטאר= קייט פון עסיג.

acetim'etry *n.* (עס-ע-טימ'-עט-רי) דאס מעסטען די שטארקייט פון עסיג.

ac'etin *n.* (עס'-ע-טין) [א אצעטין כעמישע פערבינדונג וועלכע בעשטעהט פון איין מאלעקול גליצערין און איין אדער צוויי אדער דריי מאלעקולען עסיג= עסענץ].

ac'eto-gel'atin *a.* (עס'-ע-טאו=דזשעל'- ע-טין) וואס ענטהאלט עסיג=זויערע מיט זשעלעטין.

ac'etone *n.* (עס'-ע-טאון) [אזא אצעטאן כעמישע פליסיגקייט מיט אן אנגענעהמען ריח און א ברענענדען געשמאק].

acetone'mia *n.* (עס-ע-טא-ני'-מי-ע) אזא קראנקהייט וועלכע קומט פון דעם אריינדרינגען פון אצעטאן [א געוויסע כע= מישע פליסיגקייט] אין דאס בלוט.

ac'etose *a.* (עס'-ע-טאוס) זויער, זויער= ליך.

acetos'ity *n.* (עס-ע-טאס'-אי-טי) זויער= ליכקייט.

ac'etous *a.* (עס'-ע-טאס) זויער; וואס האט א זויערען געשמאק.

ac'etous fermenta'tion (עס'-ע-טאס פויר-מענ-טיי'-שאן) דער פראצעס ביי וועלכען ביער אדער וויין ווערט זויער.

ace'tum *n.* (ע-סי'-טאם) עסיג.

acet'ylene *n.* (ע-סעט'-אי-לין) אצעטי= לען [אזא פארבלאזער גאז וואס האט אן אונאנגענעהמען ריח און ברענט מיט זעהר א העלען פלאם].

acetyliza'tion *n.* (עס-ע-טיל-אי-זיי'- שאן) דער פראצעס פון א כעמישער פער= בינדונג מיט עסיג=זויערע.

ach *n.* (עטש) אן אינדישער מוילבער= בוים.

ache *n. and v.* (אייק) פיין, שמערץ, וועהטאג; ליידען יסורים; וועה טהאן; שמערצען.

Ach'eron *n.* (עק'-ע-ראן) דער טייך אכעראן איבער וועלכען כאראן פלעגט פיה= רען די נשמות [אין דער גריכישער מי= טעלאגיע]; די אונטעראירדישע וועלט.

achiev'able *a.* (ע-טשיוו'-עבל) אויס= פיהרבאר, ערריינכבאר.

An ambition to become educated is achievable in the United States.

achiev'ance *n.* (ע-טשיוו'-ענס) די אויספיהרונג פון א טהאט, די דערפיה= רונג ביז צום סוף; א גרויסע טהאט.

achieve' *v.* (ע-טשיוו') אויספיהרען, ערריינכען.

Hard work achieves results.

achieve'ment *n.* (ע-טשיוו'-מענט) אויספיהרונג, אויסצייכנונג.

The discovery of the North Pole was an achievement.

achiev'er *n.* (ע-טשיוו'-ער) אן אויספיה= רער; איינער, וואס ערריינכט זיין ציעל.

achi'lary *a.* (ע-קאי'-לא-רי) אהן ליפען.

achille'ic ac'id (עק-אי-לי'-איק עס'- איד) אזא כעמישע זויערע וועלכע ווערט גענומען פון ביטערער פון געוויסע פלאנצען; עקאניט זויערע.

achille'in *n.* (עק-אי-לי'-אין) אזא כע= מישער שטאף מיט א זעהר ביטערען גע= שמאק [ווערט בענוצט אין מעדיצין].

achi'lous *a.* (ע-קאי'-לאס) אהן ליפען.

ach'ing *a.* (אייק'-אינג) שמערצהאפט; וואס טהוט וועה.

ach'ing void (אייק'-אינג וואיד) אומ= טרייסטבארער פערלוסט.

Dr. Herzl's death has left an aching void among his followers.

achi'ria *n.* (ע-קאי'-רי-ע) דאס ניט האבען קיין הענד.

achlamyd'eous *a.* (עק-לע-מיד'-אי- אס) נאקעט, אהן א הילע [ווערט גע= ברויכט נור ביי פלאנצען].

a'chor *n.* (איי'-קאר) א פארך אויפ'ן קאפ, א גרינדע; שקרופעל.

achromat'ic *a.* (עק-רא-מעט'-איק) אכראמאטיש, פארבלאז; דורכזיכטיג.

The best spectacles are made from achromatic glass.

achromat'ically *adv.* (עק-רא-מעט'- אי-קעל-אי) ז. *achromatic*

achromat'ic conden'ser (עק-רא- מעט'-איק קאנ-דענ'-סער) אזא אויסגע= שליפענע גלאז אין א מיקראסקאפ צו קאנ= צענטרירען די ליכט=שטראהלען.

achromat'ic glas'ses (עק-רא-מעט'- איק גלעס'-עז) אכראמאטישע גלעזער [פארבלאזע, אהן א קאליר].

achromat'ic lens (עק-רא-מעט'-איק לענס) אן אכראמאטישע לינזע [אזא גלאז, ווי פון ברילען, אזוי אויסגעשליפען, אז דאס ליכט וואס געהט דורך איהר דורך איז פארבלאז].

achromatop'sia *n.* (עק-רא-מעט-אפ'- סי-ע) פארבענבלינדהייט [אזא איינגע= קראנקהייט, וואס שטערט צו דערקענען, אדער זעהן די ריכטיגע פארבען פון א זאך].

achro'matopsy *n.* (עק-ראו'-מעט-אפ- סי) ז. *achromatopsia*

achro'matous *a.* (ע-קראו'-מע-טאס) אהן א קאליר; פון א העלערען קאליר ווי נארמאל.

achron'ic *a.* (עק-ראנ'-איק) וואס איז שייך צום ערשיינען פון די שטערן ביי זונאונטערגאנג און זייער פערשווינדען ביי זונאויפגאנג.

achron'ical *a.* (עק-ראנ'-איק על) ז. *achronic*

acic'ula *n.* (ע-סיק'-יו-לע) שטעכיגע האר; נאדלען, א דינע געוויקס אויף א פלאנץ אדער חיה.

acic'ular *a.* (ע-סיק'-יו-לאר) נאדעל= פערמיג.

acic'uliform *a.* (ע-סיק'-יו לי-פארם) ז. *acicular*

ac'id *n.* (עס'-איד) די זויערקייט; זויערע.

acid'ic *a.* (ע-סיד'-איק) וואס האט אין זיך א סך זויערקייט.

acidif'erous *a.* (עס-איד-איפ'-ער-אס) וואס ענטהאלט אין זיך א זויערקייט.

acid'ifiable *a.* (ע-סיד'-אי-פאי-עבל) וואס פערזייערט.

acid'ifiant *a.* (ע-סיד'-אי-פי-ענט) ז. *acidifiable*

acidif'ic *a.* (ע-סיד-איפ'-איק) ז. *acidifiable*

acidifica'tion *n.* (ע-סיד-אי-פי-קיי'- שאן) דאס זויער ווערען; די פערזויע= רונג.

acid'ifier *n.* (ע-סיד' אי פאי-ער) א

פערזויערער; א שטאף, וואס פעראורזאכט פערזויערונג.

acid'ify *v.* (ע-סיד'-אי-פאי) זויערען, אין א זויערקייט פערוואנדלען.

acidim'eter *n.* (עס-אי-דימ'-ע-טער) אן איסטרומענט צו פרובירען די שטארקייט און ריינקייט פון זויערע פליסיגקייטען.

acidimet'ric *a.* (עס-אי-די-מעט'-ריק) וואס האט א שייכות מיט דעם פראבירען די שטארקייט פון זויערע פליסיגקייטען.

acidimet'rical *a.* (עס-אי-די-מעט'-ריק-על) ז. *acidimetric*

acidim'etry *n.* (עס-אי-דימ'-ע-טרי) דאס פרובירען די שטארקייט פון זויערקייטען.

acid'ity *n.* (ע-סיד'-אי-טי) זויערקייט, שארפקייט [אין טעם].

ac'idness *n.* (עס'-איד-נעס) ז. *acidity*

acidom'eter *n.* (עס-אי-דאמ'-ע-טער) אזא אינסטרומענט צו מעסטען די שטארקייט פון זויערען.

acid'ulæ *n.* (ע-סיד'-יו-ליע) שפרינגברינעמער פון זויערען מינעראל וואסער.

acid'ulate *v.* (ע-סיד'-יו-לייט) זויער מאכען; דאס לעבען זויער מאכען.

Life becomes acidulated by long suffering.

acid'ulated drops (ע-סיד'-יו-ליי-טעד דראפס) ציטראן-באנבאנס [זויערע צוקערקעס].

acid'ule *n.* (ע-סיד'-יול) אצידול, איבער-זויערע זאלץ [אזא כעמישער שטאף].

acid'ulent *a.* (ע-סיד'-יו-לענט) זויער, פערזויערט; זויער צו מוט, פערדריסליך.

acid'ulous *a.* (ע-סיד'-יו-לאס) זויערליך; שארפליך.

acid'ulous wa'ter (ע-סיד'-יו-לאס הוואה'-טער) אזא זויער מינעראל-וואסער.

acid'ulum *n.* (ע-סיד'-יו-לאם) ז. *acidule*

ac'ierage *n.* (עס'-אי-ע-ריידזש) דאס בעדעקען א מעטאל מיט אן אייזען-שיכט דורך אן עלעקטריישען פראצעס.

ac'iform *a.* (עס'-אי-פארם) נאדעלפערמיג.

acina'ceous *a.* (עס-אי-ניי'-שיאס) פול מיט קערנער, יאדערס.

acin'aciform *a.* (ע-סינ'-ע-סי-פארם) ענהליך צו א שווערד, וואס האט די פארם פון א שווערד.

acin'iform *a.* (ע-סינ'-אי-פארם) טרויבענפערמיג, ענהליך צו וויינטרויבען.

ac'inose *a.* (עס'-אי-נאוס) טרויבענפערמיג, פול מיט קערנער.

ac'inous *a.* (עס'-אי-נאס) ז. *acinose*

ac'inus *n.* (עס'-אי-נאס) א קערענדעל, א יאדרע; קערען פון א וויינטרויב; אן איינצעלנע וויינטרויב אין א בינטעל.

acknowl'edge *v.* (עק-נאל'-עדזש) 1. אנערקענען; 2. מודה זיין; 3. בעשטעטיגען.

1. The world acknowledges the greatness of Abraham Lincoln. 2. I acknowledge my mistake. 3. He acknowledged the receipt of my letter.

acknowl'edge a deed (עק-נאל'-עדזש ע דיעד) די בעשטעטיגונג פון אן אונטערשריפט אויף אן אבמאך דורך אן אפיציעלען רעגיערונגס בעאמטען [הויפטזעכליך ביים פערקויף פון הייזער און לאנד].

acknowl'edged *a.* (עק-נאל'-עדזשד) אנערקענט, בעשטעטיגט.

acknowl'edging *a.* (עק-נאל'-עדזש-אינג) דאנקבאר.

acknowl'edgment *n.* (עק-נאל'-עדזש-מענט) אנערקענונג; בעשטעטיגונג.

ac'me *n.* (עק'-מי) דער העכסטער פונקט, דער שפיץ, דער העכסטער קריזיס [אין א קראנקהייט].

The hero reached the acme of popularity.

ac'na *n.* (עק'-נע) א פרישץ אויפ'ן געזיכט.

ac'ne *n.* (עק'-ני) ז. *acna*

acold' *a.* (ע-קאולד') קאלט, פערקיהלט.

acol'ogy *n.* (ע-קאל'-א-דזשי) די לעהרע פון היילמיטעל.

Acoloi'thus *n.* (עק-א-לאי'-טהאס) אזא מין מאטען-פליגען.

acol'othist *n.* (ע-קאל'-א-טהיסט) דער אקאלוט, א שמש אין א קירך, דער הזכרה-מאכער אין א קירך, א העלפער, א בעגלייטער, א קלויסטער-ברודער.

ac'olyte *n.* (עק'-א-לאיט) ז. *acolothist*

ac'olyth *n.* (עק'-א-ליטה) ז. *acolothist*

acolyth'ical *a.* (ע-קא-ליטה'-אי-קעל) וואס איז שייך צו אן אקאליט. ז. *acolothist*

acon'dylous *a.* (ע-קאנ'-די-לאס) אהן קנעכלעך אדער געלענקען.

acon'ic *a.* (ע-קאנ'-איק) וואס איז שייך צו וואלף-וואורצעל. ז. *aconite*

acon'itate *n.* (ע-קאנ'-אי-טייט) אזא כעמישער זאלץ.

ac'onite *n.* (עק'-א-נאיט) וואלף-וואורצעל [אזא גיפטיג גראז].

Aconite

aconit'ic ac'id (עק-א-ניט'-איק עס'-איד) עקאניט-זויערע [אזא כעמישער שטאף, ער געפינט זיך אויך אין פערשיעדענע פלאנצונגען].

acon'itin *n.* (ע-קאנ'-אי-טין) עקאניטין [אזא מין העכסט ביטערער, גיפטיגער שטאף, וואס ווערט געמאכט פון די ווארצלען פון א געוויסען בוים].

acon'itine *n.* (ע-קאנ'-אי-טין) ז. *aconitin*

Aconi'tum *n.* (עק-א-נאי'-טאם) ז. *aconitin*

a'corn *n. and v.* (איי'-קארן) אייכעלנוס, חזירשער נוס, עסען חזיר-ניס.

a'corn-cup *n.* (איי'-קארן-קאפ) דאס שאלכעל פון א חזיר-נוס.

a'corned *a.* (איי'-קארנד) פול מיט חזיר ניס; אבגעקארמעט מיט חזיר-ניס.

a'corn-oil *n.* (איי'-קארן-איל) אויל וואס ווערט געמאכט פון חזיר-ניס.

a'corn-shell *n.* (איי'-קארנ-שעל) אזא מושעל וואס האט ענהליכקייט צו א זארט אייכעל.

Ac'orus *n.* (עק'-א-ראס) אזא מין שמעקעדיגע, זיסע ראהר.

Acorn-Shell

acos'mism *n.* (ע-קאז'-מיזם) די פילאזאפישע טעאריע וואס לייקענט אין דער עקזיסטענץ פון א וועלט אויסער גאט [די בעהויפטונג, אז גאט איז די וועלט און אז אויסער גאט עקזיסטירט ניט קיין בעזונדערע וועלט].

acos'mist *n.* (ע-קאז'-מיסט) איינער וואס לייקענט אין דער עקזיסטענץ פון א וועלט אויסער גאט.

acosmis'tic *a.* (ע-קאז-מיס'-טיק) וואס איז שייך צו דער טעאריע וואס לייקענט אין דער עקזיסטענץ פון א וועלט אויסער גאט.

acotyle'don *n.* (ע-קאט-אי-לי'-דאן) א פלאנצע, וואס האט ניט קיין קיימבלעטער [זריעה בלעטער].

acotyle'donous *a.* (ע-קאט-אי-לי'-דאנ-אס) אהן זריעה בלעטער.

The oak is acotyledonous.

acou'chy *n.* (ע-קו'-שי) אזא חיה'לע וואס גראבט אין דער ערד.

Acouchy

acou'meter *n.* (ע-קו'-מע-טער) אן אינסטרומענט צו מעסטען די הער-קראפט [חוש השמיעה].

acou'metry *n.* (ע-קו'-מעט-רי) דאס מעסטען פון דער הער-קראפט [חוש השמיעה].

acou'phone *n.* (ע-קו'-פאון) אן איסטרומענט צו ווידערהאלען און צו פערשטארקען דעם קלאנג פון עפעס.

Those who cannot hear well, use some sort of an acouphone.

acous'tic *n. and a.* (ע-קוס'-טיק) אקוסטיק; וואס האט א שייכות צום געהער [חוש השמיעה].

acous'tical *a.* (ע-קוס'-טיק-על) ז. *acoustic*

acous'tic duct *n.* (ע-קוס'-טיק דאקט) די אויסערע געהער-רעהר פון אויער.

acous'tic in'strument (ע-קוס'-טיק אינ'-סטרו-מענט) א הער-ראהר.

acous'tic nerve (ע-קוס'-טיק נורוו) געהער-נערוו.

acous'tics *n.* (ע-קוס'-טיקס) אקוסטיק; די לעהרע פון קלאנג.

ac'qua *n.* (אק'-הוואַ) ז. *aqua*

acquaint' *v.* (ע-קהוויינט') 1. בעקאנטמאכען; 2. מיטטיילען, לאזען וויסען.

1. I shall acquaint you with my friends. 2. I shall acquaint you with the facts in the case.

acquaint'ance *n.* (ע-קהוויינט'-ענס) 1. בעקאנטשאפט; 2. בעקאנטער.

1. His acquaintance with English literature is broad. 2. He is an old acquaintance of my father.

acquaint'anceship *n.* (ע-קהוויינט'-ענס-שיפ) בעקאנטשאפט; בעקאנטער.

acquaint'ant *n.* (ע-קהוויינט'-ענט) בעקאנטער.

acquain'ted *a.* (ע-קהוויינ'-טעד) וואס איז בעקאנט, וואס ווייס.

acquain'ted with (ע-קהוויינ'-טעד הוויטה) בעקאנט זיין מיט... בעקאנט געמאכט מיט...

He acquainted his brother with my sister.

acquest' *n.* (ע-קהוועסט') ערווערבונג; א זאך ערווארבען דורך מאכט.

acquiesce' *v.* (עק-הווי-עס') איינוויליגען; נאכגעבען; זיך צופרידען שטעלען.

We must acquiesce in the will of God.

acquies'cence *n.* (עק-הווי-עס'-ענס) איינוויליגונג; נאכגעבינקייט.

acquies'cency *n.* (עק-הווי-עס'-ען-סי) ז. *acquiescence*.

acquies'cent *a.* (עק-הווי-עס'-ענט) נאכגעבינג.

acquies'cently *adv.* (עק-הווי-עס'-ענט-לי) דורך נאכגיבינקייט.

acquirabil'ity *n.* (ע-קהוואיר-ע-ביל'-אי-טי) דאס זיין עררייכבאר.

acquir'able *a.* (ע-קהוואיר'-עבל) עררייכבאר, וואס קען ערווארבען ווערען.
Good manners are **acquirable**.

acquire' *v.* (ע-קהוואיר') ערווערבען; עררייכען; קריגען.
This dictionary helps one to **acquire** a knowledge of English.

acquire'ment *n.* (ע-קהוואיר'-מענט) ערווערבונג.

acquir'er *n.* (ע-קהוואיר'-ער) ערווערבער.

acquis'ible *a.* (ע-קהוויז'-איבל) וואס קען ערווארבען ווערען.

acquisi'tion *n.* (עק-הווי-זיש'-אן) 1. ערווערבונג; 2. איינגעהמונג דורך א מלחמה; עראבערונג.
1. The **acquisition** of wealth is a laudable ambition. 2. The **acquisition** of California by the United States was a result of the war with Mexico.

acquis'itive *a.* (ע-קהוויז'-אי-טיוו) ערווערבענדיג; וואס קען ערווערבען.

acquis'itive fac'ulty (ע-קהוויז'-אי-טיוו פעק'-אל-טי) די עמפפינדונגס־פעהיגקייט; די פארשטעלונגס־קראפט.

acquis'itively *adv.* (ע-קהוויז'-אי-טיוו-לי) דורך ערווערבונג.

acquis'itiveness *n.* (ע-קהוויז'-אי-טיוו-נעס) דאס ערווערבען; די נייגונג צו ערווערבען אייגענטום.

acquit' *v.* (ע-קהוויט') פריישפרעכען, בעפרייען.
Juries have a tendency to **acquit** women on trial.

acquit'ment *n.* (ע-קהוויט'-מענט) בעפרייאונג; פריישפרעכונג.

acquit' one's self cred'itably (ע-קהוויט' הוואנז סעלף קרעד'-איט-עב-לי) זעהר גוט דורכפיהרען.

acquit'tal *n.* (ע-קהוויט'-על) פריישפרעכונג, בעפרייאונג [פון א פערברעכען אדער חוב].

acquit'tance *n.* (ע-קהוויט'-ענס) קוויטירונג; בעפרייאונג [פון א חוב אדער בעשולדיגונג].

acquit'ter *n.* (ע-קהוויט'-ער) בעפרייער, פריישפרעכער.

ac'rasy *n.* (עק'-רע-סי) א שלעכטע מישונג פון זאפטען [געברויכט אין דער מעדיצין].

acra'tia *n.* (ע-קריי'-שיא) שוואכקייט, קראפט־פערלוסט.

a'cre *n.* (איי'-קער) מארג, אן אקער לאנד [4840 קוואדראטנע יארדס אדער 43,560 קוואדראטנע פוס].

a'creage *n.* (איי'-קער-איידזש) די גרויס פון א פעלד געמאסטען אין אקער אדער אין מארג.

acrecen'cia *n.* (א-קריי-טהענ'-טהי-א) דאס וואקסען; דאס שטייגען.

ac'rid *n. and a.* (עק'-ריד) שארף, בייסענד; א שארפער גיפט.

acrid'ity *n.* (עק-ריד'-אי-טי) ביטערקייט, שארפקייט.

ac'ridly *adv.* (עק'-ריד-לי) מיט ביטערקייט, מיט גאל.

ac'ridness *n.* (עק'-ריד-נעס) ז. *acridity*.

acrimo'nious *a.* (עק-רי-מאו'-ני-אס) סארקאסטיש, ביטער, שארף, בייסענד.
At the meeting there was an **acrimonious** debate.

acrimo'niously *adv.* (עק-רי-מאו'-ני-אס-לי) מיט ביטערקייט, סארקאסטיש, בייסענד.

acrimo'niousness *n.* (עק-רי-מאו'-ני-אס-נעס) ביטערקייט, סארקאזם.

ac'rimony *n.* (עק'-רי-מא-ני) שארפקייט; ביטערקייט; סארקאזם.
His speech was full of **acrimony**.

acrit'ical *a.* (ע-קריט'-אי-קעל) אהן א קריזיס [ביי א קראנקהייט].

acritochro'macy *n.* (עק-רי-טאו-קראו'-מע-סי) פארבען־בלינדהייט [אזא אונגארמאלקייט פון די אויגען וואס דריקט זיך אויס אין ניט קענען אונטערשיידען צווישען פארבען].

ac'ritude *n.* (עק'-רי-טיוד) די שארפקייט, די שטרענגקייט.

acroamat'ic *a.* (עק-רא-ע-מעט'-איק) וואס איז שייך צו א טיעפען למוד. ז. *acroamatical*.

acroamat'ical *a.* (עק-רא-ע-מעט'-אי-קעל) נור פאר דאס געהער בעשטימט; נור פאר אזעלכע, וואס האבען א ידיעה אין דער זאך; אזא פארמע פון שרייבען און פארלעזען; א טיעפער למוד [א טייל פון אריסטאטעל'ס שריפטען רופען זיך צוליעב זייער פארמע און אינהאלט אקראאמאטיש].

acroat'ic *a.* (עק-רא-עט'-איק) ז. *acroamatical*.

ac'robat *n.* (עק'-רא-בעט) אן אקראבאט, א קאמעדיאנט; א קונצען־מאכער; א שטריק־טענצער; איינער וואס בייט אפט זיינע מיינונגען אין פאליטיק.

acrobat'ic *a.* (עק-רא-בעט'-איק) אקראבאטיש, וואס האט א שייכות מיט א קונצענמאכער.

acrobat'ical *a.* (עק-רא-בעט'-אי-קעל) ז. *acrobatic*.

acrocephal'ic *a.* (עק-רא-סע-פעל'-איק) מיט א הויכען שיידעל [שארבען].
Acrocephalic races.

acrodyn'ia *n.* (עק-רא-דינ'-אי-א) אזא עפידעמישע קראנקהייט וואס דריקט זיך אויס אין שטערונגען אין דארם און אין שמערצען און קראמפף אין די הענד און פיס.

ac'rogen *n.* (עק'-רא-דזשען) אן ארגאניזם וואס וואקסט נור אין דער הויך [אבער ניט אין דער דיק].

acrogen'ic *a.* (עק-רא-דזשענ'-איק) וואס וואקסט נור אין דער הויך. ז. *acrogen*.

acrog'enous *a.* (עק-ראדזש'-ע-נאס) ז. *acrogenic*.

ac'rolith *n.* (עק'-רא-ליטה) א האלצערנע סטאטוע פון וועלכער דער קאפ, די הענד און די פיס זיינען פון שטיין.

acrol'ithan *a.* (ע-קראל'-אי-טהען) עהנליך צו אן אקראליטישע סטאטוע. ז. *acrolith*.

acron'ych *a.* (עק-ראנ'-איק) וואס איז שייך צום ערשיינען פון די שטערן ביי זון־אונטערגאנג און זייער פערשווינדען ביי זון־אויפגאנג.
An **acronych** star.

acron'ychal *a.* (עק-ראנ'-אי-קעל) ז. *acronych*.

acrop'olis *n.* (עק-ראפ'-א-ליס) אקראפאליס [א ציטאדעל אדער פעסטונג פון אן אלט גריכישע שטאדט, וועלכע איז געבויט אויף א בארג].

acrop'olis of Ath'ens (עק-ראפ'-א-ליס איוו עטה'-ענז) די אקראפאליס [ציטאדעל] פון אטהען [די בעריהמטע גריכישע שטאדט].

Acropolis of Athens

ac'rospire *n. and v.* (עק'-רא-ספאיר) די ערשטע בלעטעלע וואס וואקסען ארויס פון זאמ; די ארויסגעשפראצטע ווארצעלעך פון תבואה [ביים פערזייהען אדער מאלץ מאכען]; ארויסשפראצען די ערשטע בלעטלעך.

ac'rospired *a.* (עק'-רא-ספאירד) ערשט ארויסגעשפראצט [בלעטלעך אדער ווארצעלעך].

across' *prep. and adv.* (ע-קראס') איבער איינאנדער; אין דער קווער; הינידערליך; געגען איינאנדער; אנטקעגען.
To reach San Francisco we must travel **across** the continent.

across' coun'try (ע-קראס' קאנ'-טרי) קווער דאס פעלד, געהן דורך א פלאץ גראד ניט מיט דעם איינגעטרעטענעם וועג; דער נאהענטסטער וועג.

across' lots (ע-קראס' לאטס) מיט דעם נאהענטסטען וועג.

acros'tic *n. and a.* (ע-קראס'-טיק) א שיר מיט ראשי חרוזים; א שיר וואס די שורות פאנגען זיך אן לויט דעם סדר פון אלף־בית; וואס איז שייך צו אזא שיר.

acros'tical *a.* (ע-קראס'-טיק-על) וואס איז שייך צו א שיר מיט ראשי חרוזים. ז. *acrostic*.

acrote'ria *n.* (עק-רא-טי'-רי-ע) שפיצען פון א געביידע מיט סטאטוען־פערצירונגען.

Acroteria

acrote'rial *a.* (עק-רא-טי'-רי-על) וואס איז שייך צו א שפיץ פון א געביידע מיט א סטאטוע־פערציערונג.

acrote'rium *n.* (עק-רא-טי'-רי-אם) א שפיץ פון א געביידע וועלכע איז פערציערט מיט א סטאטוע.

acro'ters *n.* (עק-ראו'-טערז) ז. *acroteria*.

acryl'ic ac'id (עק-ריל'-איק עס'-איד) אזא כעמיש צונויפגעזעצטע פליסינקייט וואס האט אן אנגענעהמען ריח.

act *n. and v.* (עקט) האנדלען, טהאן; ווירקען; האנדלונג, טהאט; פערהאנדלונג; אן אקט [טייל פון א טהעאטער־שטיק]; שפיעלען אויף דער ביהנע.

ac'ta *n.* (עק'-טא) אקטען, ספעציעל די אקטען אדער פראטאקאלען פון א קירכען־געריכט.

act above′board (עקט ע-באוו′-באורד) אפען האנדלען; ניט מאכען קיין קונקעל מונקעל.

act a part (עקט ע פארט) שפּיעלען א טעאטער ראָלע.
He acts the part of Shylock well.

act′-drop *n.* (עקט′-דראפּ) דער צווישענ־אקט פארהאנג [אין טעאטער].

ac′tinal *a.* (עק′-טי-נעל) וואס איז שייך צו דעם פלאץ ארום מויל ביי דעם שטערן־פיש.

act′ing *n. and a.* (עקט′-אינג) 1. ער־פילענדיג די פליכטען פון אן אנדערען פאר א קורצע צייט [אלס ממלא מקום]; 2. דאס שפּיעלען [אין טעאטער].
1. Lord Grey was appointed acting governor. 2. Her acting in this play was very fine.

act′ing cap′tain (עקט′-אינג קעפּ′-טיין) שטעלפערטרעטענדער קאפּיטאן.

act′ing con′sul (עקט′-אינג קאנ′-סאל) שטעלפערטרעטענדער קאנזול.

act′ing-dra′ma *n.* (עקט′-אינג-דרע′-מא) א [ווירקליכען] דראמא, וואס איז בעשטימט צום אויפפיהרונג.

act′ing part′ner (עקט′-אינג פארט′-נער) אן אקטיווער שותף.

Actin′ia *n.* (עק-טינ′-אי-ע) א מין ים בעשעפעניששען וועגען וועלכען אייניגע געלעהרטע זאגען עס איז א פלאנץ און אנדערע אז עס איז א חיה.

actin′ic *a.* (עק-טינ′-איק) וואס האט די אייגענשאפט צו פעראורזאכען ענדערונגען דורך ליכט־שטראהלען [אין כעמיע].

actin′ically *adv.* (עק-טינ′-אי-קעל-אי) ז. *actinic*.

ac′tinism *n.* (עק′-טינ-איזם) די אייגענ־שאפט פון ליכט־שטראהלען צו פעראורזאכען כעמישע ענדערונגען אין זאכען.
Actinism is in many cases responsible for the fading of carpets.

actin′ograph *n.* (עק-טינ′-א-גרעף) אן אינסטרומענט וואס מעסט און פערצייכענט די כעמישע ווירקונג פון די זונען־שטראהלען.

ac′tinoid *a.* (עק′-טי-נאיד) שטראהלענד; שטראהלענד ווי דער שטערן־פיש [אזא שטראהלענדער פיש].

actin′olite *n.* (עק-טינ′-א-לאיט) דער שטראהל־שטיין.

actinol′ogy *n.* (עק-טי-נאל′-א-דזשי) די וויסענשאפט וואס בעשעפטיגט זיך מיט די כעמישע ווירקונג פון ליכט־שטראהלען.

actinom′eter *n.* (עק-טי-נאמ′-ע-טער) דער שטראהלען־מעסטער [אן אינסטרומענט צו מעסטען די היץ פון די זונען־שטראהלען].

actinom′etry *n.* (עק-טי-נאמ′-ע-טרי) דאס מעסטען די שטארקייט פון אויס־שטראהלונג [פון פערשיעדענע קערפער].

act in pais (עקט אין פיי) אן אורטייל פון א ריכטער וועלכער איז געמאכט אויסער דעם געריכטס־הויז און ווערט ניט איינגעשריבען אין די ביכער.

ac′tion *n.* (עק′-שאן) 1. האנדלונג; פער־האנדלונג; 2. פּראצעס [משפט]; קלאגע; 3. טהאט; טהעטיגקייט.
1. The President's action may lead to an abrogation of the treaty. 2. The lawyer brought an action against me. 3. We want action, not words.

ac′tionable *a.* (עק′-שאן-עבל) קלאגבאר.
To call a man a thief is actionable.

ac′tionably *adv.* (עק′-שאנ-עב-לי) אויף אן אופן וואס קען פיהרען צו א געריכטליכער קלאגע.

ac′tionary *n.* (עק′-שאנ-ע-רי) דער אקציען־בעזיצער, דער אקציאנער.

ac′tion ex contrac′tu (עק′-שאן עקס קאנ-טראק′-טו) א ציוויל־קלאגע, וואס איז בעגרינדעט אויף די אנגענומענע גע־זעלשאפטליכע געזעצען און בעציהונגען.

ac′tion ex delic′to (עק′-שאן עקס דע-ליק′-טאו) א ציוויל־קלאגע וואס קומט צוליעב א שלעכטע טהאט.

ac′tionist *n.* (עק′-שאנ-איסט) ז. *actionary*.

ac′tion on appeal′ (עק′-שאן אן ע-פּיעל′) אפּעלאציאנס־קלאגע.

ac′tivate *v.* (עק′-טיוו-אייט) אין בע־וועגונג זעצען; אנשטרענגען; ערמוטיגען צו טהעטיגקייט.

ac′tive *a.* (עק′-טיוו) טהעטיג, ווירקזאם.
He takes an active interest in politics.

ac′tive bonds (עק′-טיוו באנדז) אקציען, ווערטה־פּאפּיערען וואס טראגען א פעסטגעשטעלטען פּראצענט פון דעם טאג, וואס זיי זיינען ארויסגעגעבען געווארען.

ac′tive cap′ital (עק′-טיוו קעפּ′-אי-טעל) מזומן געלד אדער איינגענטום, וואס קען לייכט געמאכט ווערען צו געלד.

ac′tive com′merce (עק′-טיוו קאמ′-אורס) אויספוהר־האנדעל אויף אייגענע שיפען.

ac′tive debts (עק′-טיוו דעטס) חובות וואס טראגען פּראצענט.

ac′tive list (עק′-טיוו ליסט) די ליסטע, וואו עס זיינען פערשריבען די אפיצירען פון דער ארמעע און פלאט, וועלכע קענען גערופען ווערען צום אקטיווען דיענסט [ווי מלחמה].

ac′tively *adv.* (עק′-טיוו-לי) לעבהאפט, ענערגיש.

ac′tive mate′rial (עק′-טיוו מע-טי′-רי-על) דער שטאף וואס מאכט א כעמישע ענדערונג איז אן עלעקטרישער אקומולאטארען־באטעריי דורך דאס לאדען און ענטלאדען פון עלעקטריציטעט.

ac′tiveness *n.* (עק′-טיוו-נעס) טהעטיג־קייט.

ac′tive prop′erty (עק′-טיוו פּראפּ′-ער-טי) דאס אקטיוו־פערמעגען [דאס ווירקליכע פערמעגען פון א קויפמאן].

ac′tive ser′vice (עק′-טיוו סויר′-וויס) דאס ערפילען פון פפליכטען געגען דעם פיינד [אין מלחמה].

ac′tive-val′iant *a.* (עק′-טיוו-וועל′-יענט) טאפּפער, מוטיג, העלדיש, דרייסט.

ac′tive voice (עק′-טיוו וואיס) אין גראמאטיק — די אקטיווע פארם.

activ′ity *n.* (עק-טיוו′-אי-טי) ז. *activeness*.

act′less *a.* (עקט′-לעס) גייסטלאז, גע־שמאקלאז.

ac′to *n.* (עק′-טאו) אן אקט, א פּאסירונג.

act of bank′ruptcy (עקט אוו בענק′-ראפּט-סי) דאס ערקלערען באנקראט.

act of com′mon pas′sage (עקט אוו קאמ′-אן פּעס′-איידזש) א געוועהנליכע ער־שיינונג.

act of God (עקט אוו גאד) אן אונ־גליק וואס קומט פון די נאטור־קרעפטען, א געשעהעניש וואס הענגט ניט אב פון א מענשען און וואס א מענש האט ניט געקענט פאראויסזעהן.

act of grace (עקט אוו גרייס) אן אמנס־טיע, א מאניפעסט, וואס ווערט ארויסגעגעבען פון א נייע רעגיערונג, אדער א קעניג ביי זיין טראהן־בעשטייגונג, אדער ביי זיינעם א יובילעאום צו בעפרייען די בע־פעלקערונג פון געוויסע שטראפען, אדער צו פערברייטען איהרע רעכטען.

act of hon′or (עקט אוו אנ′-אר) די ערבות פאר איינעם צו פערהיטען זיין נאמען א וועקסעל פון געהן צו פּראטעסט.

act of obliv′ion (עקט אוו אב-ליוו′-אי-אן) די אמניסטיע, די אלגעמיינע פער־צייהונג.

act of par′liament (עקט אוו פאר′-לי-מענט) א געזעץ אנגענומען אין פּארלא־מענט.

act of set′tlement (עקט אוו סעטל′-מענט) דאס ענגלישע געזעץ פון יאהר 1701 וועגען דער בעפעסטיגונג פון טראהן צו דער איצטיגער רעגירענדער דינאסטיע.

ac′tor *n.* (עק′-טאר) פארשטעלער; שוי־שפּיעלער, אקטיאר.

act out (עקט אוט) אויס־דורכפיהרען, אויס־פיהרען.

act out of char′acter (עקט אוט אוו קער′-עק-טער) ארויספאלען פון דער ראָלע, אראבקריכען פון וועג שפּיעלענדיג א טעאטער ראָלע.

ac′tress *n.* (עק′-טרעס) שוישפּיעלערין; אקטריסע.

acts of cassa′tion (עקטס אוו קעס-איי′-שאן) א קאססאציאנס־אורטייל.

acts of dark′ness (עקטס אוו דארק′-נעס) שאנד־טהאטען.

acts of faith (עקטס אוו פייטה) אויס־טאראפע; געוויסע פארמע פון מתפלל זיין ביי די קאטאליקען.

acts of pen′ance (עקטס אוו פּענ′-ענס) דאס מתודה זיין זיך אויף זינד, אויס־דריקען חרטה.

Acts of the Apostles (עקטס אוו טהי ע-פּאסלז) די אפּאסטאל־געשיכטע [די געשיכטע פון די ערשטע פערשפרייטער פון דער קריסטליכער רעליגיאן].

ac′tual *a.* (עק′-טשו-על) ווירקליך.
The actual condition of the patient is very serious.

ac′tual en′ergy (עק′-טשו-על ענ′-ער-דזשי) ווירקליכע ענערגיע; ענערגיע אין דער פארם פון בעוועגונג.

actualisa′tion *n.* (עק-טשו-על-אי-זיי′-שאן) די פערווירקליכונג.

ac′tualise *v.* (עק′-טשו-על-איז) פער־ווירקליכען.

ac′tualism *n.* (עק′-טשו-על-איזם) די פילאזאפישע טעאריע, וואס בעהויפּטעט, אז אלעס וואס עקזיסטירט האט גייסט און ווירקט.

actual′ity *n.* (עק-טשו-על′-אי-טי) ווירק־ליכקייט.

ac′tualize *v.* (עק′-טשו-על-איז) פער־ווירקליכען.
It is difficult to actualize one's ideals.

ac′tually *adv.* (עק′-טשו-על-אי) ווירק־ליך; אהן צווייפעל.
He actually carried out his threat.

ac′tual rela′tion (עק′-טשו-על רי-ליי′-שאן) א פערהעלטנים וואס הענגט אב פון אן אויסערען ווירקליכען פאקט און ניט בלויז פון א וואונש.

ac′tual sin (עק′-טשו-על סין) די זינד פון דעם יחיד.

ac′tual state of mat′ters (עק′-טשו-על סטייט אוו מעט′-ערז) די צייט־אומשטענדען; די ווירקליכע לאגע.

actua′rial *a.* (עק-טשו-איי′-רי-על) וואס איז שייך צו א ספּעציאליסט אין די רעכנונגען פון לעבענס־פערזיכערונגס גע־זעלשאפטען.

actua′rially *adv.* (עק-טשו-איי′-רי-על-אי) אויף דעם שטייגער פון א ספּע־

ציאליסט אין די רעכנונגען פון לעבענס־
פערזיכערונגס געזעלשאפטען.
ac'tuary *n.* (עק'־טשו־ער־אי) א קענער
פון די רעכנונגען פון לעבענס־פערזיכע־
רונגס געזעלשאפטען.
ac'tuate *v.* (עק' טשו־אייט) אין גאנג
ברייננגען, אין טהעטיגקייט זעצען.
ac'tuated by (עק'־טשו־איי־טער באי)
אנגעטריבען פון..., בעאיינפלוסט פון...
Men of ability, are not actuated by low motives.
actua'tion *n.* (עק־טשו־איי'־שאן) די
ווירקונג, די ווירקענדע קראפט.
actuos'ity *n.* (עק־טשו־אס'־אי־טי) א
שטארקע ווירקזאמקייט.
act upon' (עקט א־פאן') אויף עט־
וואס ווירקען; האנדלען לויט...
The student acted upon the advice of the teacher.
act up to (עקט אפ טו) א צופאסען
האנדלונג צו עטוואס; האנדלען לויט
פרינציפ, לויט געפיהל א. ז. וו.
A man should act up to the sentiments he professes.
ac'uate *v. and a.* (עק'־יו־אייט) שאר־
פען; אנרייצען; מאכען שפיציג; שטעכ־
כעדיג; געשארפט; שפיציג.
acu'ity *n.* (ע־קיו'־אי־טי) שארפקייט.
acu'leate *v.* (עק־יו'־לי־אייט) מאכען
שפיציג אדער שארף.
acu'leated *a.* (עק־יו'־לי־איי־טעד)
שטעכיג; שארף, שפיציג.
acu'leous *a.* (עק־יו'־לי־אס) אנגעזעצט
מיט קליינע שטעכעדיגע האר.
acu'leus *n.* (ע־קיו'־לי־אס) דער שטא־
כעל; א שטעכיגער דארן.
acu'men *n.* (ע־קיו'־מען) א דורכדרינ־
גענדער שכל; שארפזין.
acu'minate *a. and v.* (ע־קיו'־מי־נייט)
שארפען; אבשפיצען; שארף, שפיציג.
acu'minated *a.* (ע־קיו'־מי־ניי־טעד)
שארף, שפיציג.
Many trees have acuminated leaves.
acumina'tion *n.* (ע־קיו־מי־ניי'־שאן)
א שפיץ, א שארף.
acu'minous *a.* (ע־קיו'־מי־נאס) שפי־
ציג, שארפזיניג.
acupunc'tuate *v.* (עק־יו־פאנק'־טשו־
איים) שטעכען מיט א נאדעל.
ז. *acupuncture*
acupunc'ture *n.* (עק־יו־פאנק'־טשור)
דאס שטעכען מיט א נאדעל; א נאדעל־
שטאך [אלס מעדיצינישע אפעראציאן].
acut'angular *a.* (עק־יוט'־ען־גיו־לער)
שפיץ־ווינקעלדיג.
acute' *v. and a.* (ע־קיוט') 1. שארף
בעטאנען; 2. שפיציג, שארף, שארפזיניג;
3. העפטיג.
3. He suffers acute pain.
acute' ac'cent (ע־קיוט' עק'־סענט) א
שארף אויסגעשפראכענער אקצענט.
acute' angle *n.* (ע־קיוט' ענגל) א
שפיציגער, א שארפער ווינקעל.
acute'-angled *a.* (ע־קיוט־ענגלד)
שפיץ־ווינקעלדיג.
acute'-an'gular *a.* (ע־קיוט'־ען'־גיו־
לער) ז. *acutangular*
acute' disea'ses (ע־קיוט' די־זיע'־זעז)
שטארקע, שארפע קראנקהייטען.
acute'ly *adv.* (ע־קיוט'־לי) שפיציג,
שארף.
acute'ness *n.* (ע־קיוט'־נעס) שארפקייט;
שארפזין.
acute'ness of sounds (ע־קיוט'־נעס
אוו סאונדז) די הויכקייט פון די טענער.

acutifo'liate *a.* (ע־קיו־טי־פאו'־לי־
אייט) וואס האט שארפע בלעטער.
acyanoblep'sy *n.* (ע־סאי־ע־נאו־
בלעפ'־סי) אן אויגען־פעהלער, וואס דריקט
זיך אויס אין נים זעהן די בלויע פארב.
ad. (עד) אן אבקירצונג פון דעם ווארט
advertisement; מודעה, אנאנסע,
רעקלאמע, בעקאנטמאכונג.
A. D. *Anno Domini* ראשי תבות פון
אין דעם יאהר פון קריסטוס געבורט, צ. ב.
A. D. 1912
ad'age *n.* (עד'־איידזש) שפריכווארט.
ada'gio *n. and a.* (ע־דא'־דזשאו) א
מוזיק־שטיק וועלכע ווערט לאנגזאם גע־
שפיעלט; לאנגזאם, שטיל [שפיעלען].
Ad'am *n.* (עד'־עם) אדם הראשון.
ad'amant *n.* (עד'־ע־מענט) דימענט,
שטאהל, אדאמאנט [אזא מין עדעלשטיין].
adamante'an *a.* (עד־ע־מען־טי'־ען)
הארט ווי דימענט, אונצוברעכבאר.
adaman'tine *a.* (עד־ע־מען'־טין) די־
מענטענער; הארט ווי א דימענט, עהנליך
צו דימענט.
adaman'tine spar *n.* (עד־ע־מען'־טין
ספאר) דימענטשפאט [אזא דונקעל גרוי־
ברוינער שטיין אין אינדיען].
Adam'ic *a.* (ע־דעמ'־איק) אזוי ווי אדם
הראשון.
Adam'ical *a.* (ע־דעמ'־אי־קעל)
ז. *Adamic*
Adam'ically *adv.* (ע־דעמ'־אי־קעל־
אי) אויף דעם אופן ווי אדם הראשון;
נאקעט [ווי אדם הראשון].
Adam'ic earth (ע־דעמ'־איק אוירטה)
ענגלישע ערד [אזא רויטער ליים].
Ad'amite *a.* (עד'־עמ־איט) פון אדם
הראשון'ס אבשטאמונג; מענשליך.
Ad'am's ale *n.* (עד'־עמז אייל)
וואסער.
Ad'am's apple *n.* (עד'־עמז עפל)
אדם'ס עפעל [דער קנאפ פון גארגעל].
Ad'am's nee'dle and thread
(עד'־עמז ניעדל ענד טהרעד) אזא מין
פלאנצע [וועגען וועלכער די לעגענדע דער־
צעהלט, אז אדם הראשון האט זי בענוצט
אלס נאדעל און פאדים].
adance' *adv. and a.* (ע־דענס') טאנ־
צענדיג.
Adanso'nia *n.* (עד־ען־סאו'־ני־ע) דער
אפענברויטבוים אדער באאבאב־בוים [א
מין בוים, וואס וואקסט אין אפריקא, אינ־
דיען און אויסטראליען, ער האט פלאכע
געטיילטע בלעטער, גרויסע ווייסע בלומען
און אויף איהם וואקסט א סארט גרויסע
ניס].
adapt' *v.* (ע־דעפט') צופאסען; בעאר־
בייטען [א ליטערארישע ווערק].
A wise man adapts himself to circumstances.
adaptabil'ity *n.* (ע־דעפט־ע־ביל'־אי־
טי) צופאסונגספעהיגקייט.
adapt'able *a.* (ע־דעפט'־עבל) פעהיג
זיך צוצופאסען.
adapt'ableness *n.* (ע־דעפט'־עבל־נעס)
ז. *adaptability*
adapta'tion *n.* (עד־עפ־טיי'־שאן) צו־
פאסונג; אנפאסונג.
adapta'tional *a.* (עד־עפ־טיי'־שאנ־
על) וואס ווערט צוגעפאסט איינער צום
אנדערען.
adapt'ative *a.* (ע־דעפט'־ע־טיוו)
ז. *adaptive*
adapt'ativeness *n.* (ע־דעפט'־ע־טיוו־
נעס) ז. *adaptability*
adapt'edness *n.* (ע־דעפט'־עד־נעס)
ז. *adaptation*

adapt'ed to (ע־דעפט'־עד טו) אנגע־
פאסט, צוגעפאסט.
Our soil is adapted to the cultivation of a variety of products.
adapt'ed to our merid'ian (ע־
דעפט'־עד טו אור מי־ריד'־אי־ען) צוגע־
פאסט צו אונזער ארט.
adapt'er *n.* (ע־דעפט'־ער) א צופאסער;
איינער וואס בעארבייט א ליטערארישע
ווערק.
adapt'ive *a.* (ע־דעפט'־איוו) צופאסונגס־
פעהיג.
The adaptive powers of the Jew are wonderful.
adapt'iveness *n.* (ע־דעפט'־איוו־נעס)
די פעהיגקייט זיך צוצופאסען.
A'dar *n.* (איי'־דער) דער חודש אדר.
ad'atais *n.* (עד'־ע־טיי־איז) דינער בענ־
גאלישער מוסלין [אזא לייכטער ראמען־
קליידער שטאף].
adawn' *a. and adv.* (ע־דאהן') ווערענ־
דיג טאג, אין בעגינען [אויף טאג].
ad captan'dum (עד קעפ־טען'־דאם)
כדי צו כאפען אדער בעקומען.
add *v.* (עד) צוגעבען, צולעגען, פערמעה־
רען; צוקומען; מאכען א חבור.
addabil'ity *n.* (עד־ע־ביל'־אי־טי) פער־
מעהרבארקייט.
add'able *a.* (עד'־עבל) וואס קען צוגע־
רעכענט ווערען, וואס קען פערמעהרט ווע־
רען.
addec'imate *v.* (ע־דעס'־אי־מייט) טיי־
לען אין צעהן, א צעהנטעל נעהמען.
ad'ded to (עד'־עד טו) צולעגען
מיט... נאך... פערמעהרען.
He continually added goods to his store.
adden'dum *n.* (ע־דענ'־דאם) א צוגע־
לעגטע זאך; א ביילאגע [צו א בוך];
דער אויבערשטער האלבער טייל פון צאהן
ביי צאהן רעדער.
ad'der *n.* (עד'־ער) אטער, פייפערנאטער
[אזא גיפטיגע שלאנג]; א צוזאמענרעכ־
נער; א רעכען־אפאראט פאר חבור.
ad'der-bolt *n.* (עד'־ער־באולט) די
סטרעקאזע, די ליבעלע [אזא גרויסע
פליג].
ad'der-fly *n.* (עד'־ער־פלאי)
ז. *adder-bolt*
ad'der-gem *n.* (עד'־ער־דזשעם) דער
שלאנגען־שטיין [אזא רונדער שטיין אין
ענגלאנד, וועלכער, ווי דאס פאלק גלויבט,
קען היילען פון א שלאנגען ביס].
ad'der's-grass *n.* (עד'־ערז־גרעס) קינ־
דער־קרויט [אזא מין פלאנצע מיט רונדע
ליכע ווארצלען].
ad'der's-mouth *n.* (עד'־ערז־מאוטה)
אזא שעהנע נארד־אמעריקאנישע פלאנצע
מיט גרינע בליהונג און בלעטער עהנליך
צו א שלאנגען־קאפ.
ad'der-stone *n.* (עד'־ער־סטאון)
ז. *adder-gem*
ad'der's-tongue *n.* (עד'־ערז־טאנג)
שלאנגען־צונג [אזא מין פלאנצע].
ad'der's-wort *n.* (עד'־ערז־וואירט)
שלאנגען־קרויט [אזא מין פלאנצע].
addibil'ity *n.* (עד־אי־ביל'־אי־טי) פער־
מעהרבארקייט; דאס האבען די פעהיג־
קייט פערמעהרט צו ווערען.
add'ible *a.* (עד'־איבל) פערמעהרבאר.
ad'dice *n.* (ע'־דיס) דער באנדער־הובעל,
סטרוג [אזא קליינע מיט צוויי אויסגע־
בויגענע הענטלעך אום גלאט אבצוהובלען
האלץ].
addict' *v.* (ע־דיקט') זיך איבערגעבען
[אונטער איכעצענס אויפזיכט, אדער ווי־
לען]; זיך איבערגעבען צו עטוואס.

addic'tedness *n.* (ע-דיק'-טעד-נעס) איבערגעבענהייט, צוגעבונדענקייט, נייגונג.
The man's **addictedness** to drink proved his ruin.

addic'ted to (ע-דיק'-טעד טו) איבערגעגעבען צו עטוואס.
He is **addicted** to drink.

addic'tion *n.* (ע-דיק'-שאן) איבערגעבענהייט, צוגעבונדענקייט, נייגונג.

ad di'em (עד דאי'-עם) אין דעם טאג.

ad'ding insult' to in'jury (עד'-אינג אינ-סאלט' טו אינ'-דזשו-רי) צום שאדען נאך בעליידיגט ווערען, אי געפאלען אי אויסגעלאכט געווארען.

ad'ding-machine' *n.* (עד'-אינג-מע-שין') א רעכען⸗מאשין פאר חבור.

ad'ditament *n.* (עד'-אי-טע-מענט) א צוזאץ, צוגאב.

addi'tion *n.* (ע-די'-שאן) צוגאבע, צוזאץ; חבור [אין רעכנען].

addi'tional *a.* (ע-דיש'-אנ-על) צוגעזעצט, פערמעהרט.

addi'tional char'ges (ע-דיש'-אנ-על טשאר'-דזשעז) ביי⸗הוצאות.

addi'tional du'ty (ע-דיש'-אנ-על דיו'-טי) א שטייער⸗צושלאג, א נעהעכערע טאקסע.

addi'tional hap'piness *n.* (ע-דיש'-אנ-על העפ'-אי-נעס) א צוגאב צום גליק.
The birth of another child brought **additional happiness** to their home.

addi'tionally *adv.* (ע-דיש'-אנ-על-אי) אלס צוגאב, אלס צוזאץ.

addi'tional pay'ment (ע-דיש'-אנ-על פיי'-מענט) די נאכצאהלונג, צוצאהלונג.

addi'tionary *a.* (ע-דיש'-אנ-ע-רי) ז. ***additional***.

ad'ditive *a.* (עד'-אי-טיוו) וואס דארף צונויפגערעכענט ווערען; פערמעהרבאר.

ad'ditively *adv.* (עד'-אי-טיוו-לי) דורך צונויפרעכענען; דורך פערמעהרען.

ad'ditory *a.* (עד'-אי-טא-רי) פערגרעסערענדיג, צולעגענדיג, וואס קען פערגרעסערט ווערען.

ad'dle *v. and a.* (עדל) ליידיג, לעער, הויל; ליידיג מאכען; פערדארבען.

ad'dle-brain *n.* (עדל'-בריין) א דום⸗קאפ, אן אבגעריסענער נאר.

ad'dle-egg *n.* (עדל'-עג) א פויל איי.

ad'dle-head *n.* (עדל'-העד) ז. ***addle-brain***.

ad'dle-pate *n.* (עדל'-פייט) ז. ***addle-brain***.

ad'dle-plot *n.* (עדל'-פלאט) א שפיעל⸗פערדארבער.

address' *n. and v.* (ע-דרעס') 1. אדרעס, ריכטונג; 2. דאס ווענדען זיך צו אימעצען; 3. אנשטענדינקייט, טאקט; 4. רעדע, אנשפראכע, צושריפט, ביטשריפט, דאנקשריפט; 5. אדרעסירען; זיך ווענדען צו אימעצען; בעטען.
2. He **addressed** himself to the chairman. 3. He showed much **address** in managing the meeting. 4. The speaker's **address** was very much appreciated. 5. Please **address** the letter to my house.

address' a la'dy (ע-דרעס' ע ליי'-די) א דאמע פריינדליך בעגריסען, איהר קאמפלימענטען מאכען [אוכאזשעווען].

address' a let'ter (ע-דרעס' ע לעט'-ער) אדרעסירען א בריעף, דעם אדרעס אנשרייבען אויף א בריעף.

address'-card *n.* (ע-דרעס'⸗קארד) וויזיטען⸗קארט.

addressed' bill (ע-דרעסט' ביל) א וועקסעל, אין וועלכען עס איז אנגעגעבען דער צאהלונגס⸗ארט.

addressee' *n.* (ע-דרעס-אי') דער, צו וועמען עס ווערט אדרעסירט; אדרעסאט.
The postmaster notified the **addressee** of a letter that had been received.

addres'ser *n.* (ע-דרעס'-ער) אזעלכער, וואס האלט אן אנשפראכע, א ביטע⸗שטעלער, אדרעס⸗דערלאנגער; אדרעס⸗שרייבער.

addres'sing-machine' *n.* (ע-דרעס'-אינג-מע-שין') א מאשין צו דרוקען אדרעסען.

address' to (ע-דרעס' טו) זיך צופאסען, זיך צוגרייטען, זיך ווענדען צו...
These men **addressed** themselves **to** the task.

add to (עד טו) עטוואס צולעגען...

adduce' *v.* (ע-דיוס') בריינגען בעווייזע; בעצייכענען [א געוויסען פונקט].
We can **adduce** evidence of his innocence.

adduce'able *a.* (ע-דיוס'-עבל) אנפיהרבאר, וואס קען געבראכט ווערען [אלס בעוויין].

addu'cent *a.* (ע-דיו'-סענט) אנציהענד [ווערט געברויכט אין דער מעדיצין אלס בעצייכנונג פאר געוויסע מוסקעלען].

addu'cent-muscle *n.* (ע-דיו'-סענט⸗מאסל) דער אנציהונגס⸗מוסקעל.

addu'cer *n.* (ע-דיו'-סער) איינער וואס בריינגט בעווייזע; איינער וואס בעצייכענט [א געוויסען פונקט].

addu'cible *a.* (ע-דיו'-סיבל) אנפיהרבאר; וואס קען געבראכט ווערען אלס בעוויין.

adduct' *v.* (ע-דאקט') צוציהען [וועגען א מוסקעל].

adduc'tion *n.* (ע-דאק'-שאן) די צוציהונג פון א מוסקעל.

adduc'tive *a.* (ע-דאק'-טיוו) צוציהענד, וואס קען צוציהען.

adduc'tor *n.* (ע-דאק'-טאר) אנציהונגס⸗מוסקעל.

adduc'tor mag'nus (ע-דאק'-טאר מעג'-נאס) די דריי אנציהונגס⸗מוסקעלען פון דער פאלקע וועלכע פאנגען זיך אן פון די לענדען.
ז. איל. ***"Bloodvessels of the Human Body"***

add up (עד אפ) צונויפרעכענען.

adel'phia *n.* (ע-דעל'-פי-ע) אוננאטירליכע צונויפוואקסונג [ווי דער סיאמער צווילינג]; עהנליכקייט [פון קראנקהייטען].

adel'phous *a.* (ע-דעל'-פאס) פערברידערט; וואס האבען אין זייערע בליהונג בינטלעך הארינגע פעדימלעך [ביי פלאנצען].

ademp'tion *n.* (ע-דעמפ'-שאן) דאס אוועקנעהמען אדער אבנעהמען [פערמעגען אדער רעכטען].

A'den *n.* (איי'-דען) עדן [גן עדן].

adenal'gia *n.* (עד-ענ-על'-דזשי-ע) א שמערץ אין די מאנדלען [האלז דריזען].

adenal'gy *n.* (עד-ענ-על'-דזשי) ז. ***adenalgia***.

adeni'tis *n.* (עד-ענ-אי'-טיס) ענטצינדונג אין די מאנדלען [דריזען].

adenog'raphy *n.* (עד-ע-נאג'-רע-פי) די לעהרע וועגען מאנדלען [דריזען].

ad'enoid *a.* (עד'-ענ-איד) מאנדעל⸗פערמיג; וואס איז שייך צו א מאנדעל, א דריזע [אין האלז].

adenoi'dal *a.* (עד-ע-נאי'-דעל) ז. ***adenoid***.

adenolog'ical *a.* (עד-ענ-א-לאדזש'-איק-על) וואס איז שייך צו די לעהרע איבער די מאנדלען [דריזען].

adenol'ogy *n.* (עד-ענ-אל'-א-דזשי) די לעהרע איבער די מאנדלען [דריזען].

adenon'cus *n.* (עד-ע-נאנ'-קאס) דאס אויפגעשוואלען ווערען פון די מאנדלען [דריזען].

adenop'athy *n.* (עד-ע-נאפ'-ע-טהי) א קראנקהייט פון די מאנדלען [דריזען].

adenopharyngi'tis *n.* (עד-ע-נאו-פאר-אינ-דזשאי'-טיס) אן ענטצינדונג פון די מאנדלען אין האלז.

adenoph'orous *a.* (עד-ענ-אפ'-א-ראס) וואס ענטהאלט אדער גיט ארויס מאנדלען [דריזען].

ad'enose *a.* (עד'-ע-נאוס) עהנליך צו א מאנדעל [דריזע].

adenot'omy *n.* (ע-דענ-אט'-א-מי) דער דריזענשניט [דאס שניידען די מאנדלען].

ad'enous *a.* (עד'-ע-נאס) ז. ***adenose***.

adept' *n. and v.* (ע-דעפט') 1. א מייסטער, א קענער; 2. קענען, ערפאהרען.
1. He is an **adept** in providing amusement for his visitors.

adep'tion *n.* (ע-דעפ'-שאן) ערלאנגונג; ערווערבונג.

adept'ness *n.* (ע-דעפט'-נעס) ערפאהרענהייט, געשיקטקייט, פעהיגקייט.

ad'equacy *n.* (עד'-ע-קהוויי-סי) אנגעמאסטענקייט, צוגעפאסטקייט; א גענינגענדע מאס.
We shall not lack for an **adequacy** of funds to build the hospital.

ad'equate *a.* (עד'-ע-קהווייט) צוגעפאסט, אנגעמאסטען; ריכטיג, גענוי.

ad'equately *adv.* (עד'-ע-קהווייט-לי) גענוי, צוגעפאסט, ריכטיג.
I am not **adequately** acquainted with this country to be able to criticise it.

ad'equateness *n.* (עד'-ע-קהווייט-נעס) ז. ***adequacy***.

ad extre'mum (עד עקס-טרי'-מאם) צו דעם עקסטרעם, צום אויסערסטען ענד, ביז צום לעצטען סוף.

adfec'ted *a.* (עד-פעק'-טעד) אונריין [אן אויסדרוק אין דער מאטעמאטיק פאר א פארמעל וואס ענטהאלט אין זיך פערשיעדענע אונבעשטימטע גרעסען].

adfec'ted equa'tion (עד-פעק'-טעד אי-קהוויי'-שאן) א מאטעמאטישע גלייכונג אין וועלכער די אונבעקאנטע צאהל איז ענטהאלטען אין צוויי אדער מעהר פערשיעדענע גראדען, אדער פאטענצען, צ. ב. $A=X+BX^2-PX^3$

adfil'iate *v.* (עד-פיל'-אי-אייט) צושרייבען פאר א זוהן, אדאפטירען; אנשליסען.

ad fi'nem (עד פאי'-נעם) ביז צום סוף.

ad gus'tum (עד גאס'-טאם) נאך איינעמס געשמאק אדער גוסט.

adhere' *v.* (עד-היר') 1. קלעפען, אנקלעפען; 2. אנהענגען; זיך אנהאלטען צו אן אידעע אדער בעוועגונג.
1. The stamp does not **adhere** to the envelope. 2. He **adheres** to his determination to become a farmer.

adher'ence *n.* (עד-היר'-ענס) אנקלעפונג, אנהענגליכקייט אן אימיצען; דאס טריי בלייבען צו אן אידעע.

adher'ent *n. and a.* (עד-היר'-ענט) אנהעפטענדיג, אנהענגליך; אנהענגער.

adher'ently *adv.* (עד-היר'-ענט-לי) אנהענגליך, אנהעפטענדיג.

adher'er *n.* (עד-היר'-ער) אנהענגער.

adhere' to the truth (עד-היר' טו טהי טרוטה) זיך האלטען פאר'ן אמת.

adhe'sion *n.* (עד-הי'-זשאן) צונויפקלעפונג; אדהעזיאן [די אייגענשאפט פון שטאפען זיך צונויפצוקלעפען (אין דער פיזיק)]; אנהענגליכקייט.

adhe'sion of wheels to rails (עד-הי'-זשאן אוו הוויעלז טו ריילז) די ריי-בונג פון די רעדער פון די וואגאנען מיט די רעלסען פון דער באהן, וואס ברייננט דערצו, אז די רעדער זאלען זיך דרעהען און נים גליטשען.

adhe'sive *a.* (עד-הי'-סיוו) קלעפענד, אנהענגענד.

adhe'sive en'velope (עד-הי'-סיוו ען'-וועל-אופּ) א קאנווערט, וואס פער-קלעפּט זיך.

adhe'sive la'bel (עד-הי'-סיוו ליי'-בעל) אן אנקלעפּ-צעטעל.

adhe'sively *adv.* (עד-הי'-סיוו-לי) קלעפּינג; אנהענגענדיג.

adhe'siveness *n.* (עד הי'-סיוו-נעס) קלעפּינקייט; אנהענגליכקייט.

adhe'sive plas'ter (עד-הי'-סיוו פּלעס'-טער) אן אנקלעפּ-פּלאסטער.

adhe'sive stamp (עד-הי'-סיוו סטעמפּ) א מארקע צום אנקלעפּען [א בריעף-מארקע].

adhib'it *v.* (עד-היב'-איט) אנווענדען, בענוצען.

ad hoc (עד האק) צו דעם; אין בעצוג צו דעם; בעזאנדערס.

ad hom'inem (עד האמ'-אי-נעם) אין בעצוג צו דער פּערזאן, פון פּערזענליכען כאראקטער.

His reply was in the nature of an argument ad hominem.

adhorta'tion *n.* (עד-האר-טיי'-שאן) דאס זאגען אימעצען מוסר; דאס בעלעה-רען, א גוטע עצה געבען.

adhor'tatory *a.* (עד-האר'-טע-טא-רי) זאגענדיג אימעצען מוסר; בעלעהרענדיג אימעצען.

adiabat'ic *a.* (עד-אי-ע-בעט'-איק) אדיאבאטיש [אן אויסדרוק אין דער טער-מא-דינאמיק (ווערמע-טעאריע) פאר די ענדערונג פון דעם וואלומען פון לופט אדער גאז ניט דורך דערהיצען אדער אבקיהלען].

adiabat'ic line (עד-אי-ע-בעט'-איק לאין) אן אדיאבאטישע ליניע [א ליניע וועלכע שטעלט פאר דעם צוזאמענהאנג צווישען דרוק און וואלומען פון א גאז אדער לופט ווען עס ווערט ניט געווא-רעמט און ניט געקיהלט]. ז. *adiabatic*

Adian'tum *n.* (עד-אי-ען'-טאם) דאס פרויענהאר [אזא מין פלאנצען מיט גע-טיילטע געדיכטע בלעטער. וואקסען אין די ווארימע געגענדען פון אמעריקא].

Adiantum

adiaph'ora *n.* (עד-אי-עפ'-אר-ע) גלייכ-גילטיגע זאכען, נים גוט ניט שלעכט, נים פליישיג ניט מילכיג [פארעווע].

adiaph'orism *n.* (עד-אי-עפ'-א-ריזם) רעליגיעזע טאלעראנץ; גלייכגילטיגקייט צו רעליגיאן; גלייכגילטינקיים.

adiaph'orist *n.* (עד-אי-עפ'-א-ריסט) א גלייכגילטיגער מענש; איינער וואס איז גלייכגילטיג צו רעליגיאן.

adiaph'oron *n.* (עד-אי-עפ'-א-ראן) א גלייכגילטיגע זאך.

adiaph'orous *a.* (עד-אי-עפ'-א-ראס) גלייכגילטיג; נים שעדליך, נים ניצליך; נייטראל.

adiaph'orous salt (עד-אי-עפ'-א-ראס סאלט) דאס מיטעל זאלץ, נייטראל זאלץ [אזא כעמישער שטאף].

adieu' *n. and int.* (ע-דיו') אדיע! זיי געזונד! דער אדיע.

ad indefini'tum (עד אינ-דעפ-אי-נאי'-טאם) ביז דאס אונבעשטימטע; אהן א סוף, גרענצלאז.

ad inf. אן אבקירצונג פון די ווערטער *ad infinitum*

ad infini'tum (עד אינ-פי-נאי'-טאם) ז. *ad indefinitum*

ad inter'im (עד אינ-טויר'-אים) אין דער געגענווערטיגער צייט.

adi'os *int.* (ע-די'-אס) אדיעו! זיי געזונד!

ad'ipocere *n.* (עד'-אי-פא-סיר) טויטען-פעט [א מין פעטע מאטעריע וואס קומט דורך פוילען פון א טויטען קערפּער].

adipoc'erous *a.* (עד-אי-פאס'-ער-אס) וואס אנבעלאנגט צו טויטען-פעט. ז. *adipocere*

ad'ipocire *n.* (עד'-אי-פא-סיר) ז. *adipocere*

ad'ipose *n. and a.* (עד'-אי-פאוס) פעט; שמאלציג; פעטס.

ad'iposeness *n.* (עד'-אי-פאוס-נעס) פעטקייט, דיקקייט.

adipo'sis *n.* (עד-אי-פאו'-סיס) פעט-קייט.

adipos'ity *n.* (עד-אי-פאס'-אי-טי) ז. *adiposis*

ad'ipous *a.* (עד'-אי-פאס) ז. *adipose*

ad'it *n.* (עד'-איט) אן אריינגאנג, א צו-טריט, דורכגאנג; א טונעל וואס פיהרט צו א מינע.

adi'tion *n.* (ע-דיש'-אן) א צוטרים, דאס צוגעהען.

adja'cence *n.* (עד-רזשיי'-סענס) ז. *adjacency*

adja'cencies *n.* (עד-דזשיי'-סענ-סיעז) אומגעגענד, נאכבאר-ערטער.

adja'cency *n.* (עד-דזשיי'-סענ-סי) נאהענטקייט, נאכבארשאפט, דאס גרענ-צען זיך.

adja'cent *a.* (עד-דזשיי'-סענט) אנגרענ-צענד, וואס ליעגט דערביי, נאהענט; אין שכנות.

I saw him walk along the banks of the adjacent mill-pond.

adja'cent angles (עד-דזשיי'-סענט ענגלז) נעבען ליעגענדע ווינקלען [אין געאמעטריע].

adja'cently *adv.* (עד-דזשיי'-סענט-לי) אין דער נאכבארשאפט, אין דער נאהענט-קיים.

adject' *v.* (עד-דזשעקט') צולעגען, צו-שטעלען.

adjec'tion *n.* (עד-דזשעק'-שאן) די צולעגונג, דער צוזאץ.

adjecti'tious *a.* (עד-דזשעק-טי'-שאס) צוגעלעגט, צוגעשטעלט.

ad'jectival *a.* (עד'-דזשעק-טיוו-על) וואס האט א שייכות צו א בייווארט [אד-יעקטיוו, אין גראמאטיק]; אזוי ווי א בייווארט.

ad'jectivally *adv.* (עד'-דזשעק טי-וועל אי) אלס א בייווארט, אויף דעם אופן פון א בייווארט.

ad'jective *n.* (עד'-דזשעק-טיוו) דער אדיעקטיוו [בייווארט] אין גראמאטיק; א ווארט וואס בעצייכענט די אייגענשאפ-טען פון א געגענשטאנד [ווי גרויס, קליין, ווייס, שווארץ].

ad'jectively *adv.* (עד'-דזשעק-טיוו-לי) אלס אן אדיעקטיוו. ז. *adjective*

adjoin' *v.* (עד-דזשאין') צובינדען; גרע-נעצען; צושטעלען, צולעגען איינס צום אנדערען.

Our houses adjoin each other.

adjoin'ing *a.* (עד-דזשאינ'-אינג) וואס גרענעצט זיך; וואס ליעגט דערביי; צו-געשטעלט.

There is a garden adjoining his house.

adjoin'ing room (עד-דזשאינ'-אינג רום) א נעבענציטער, א בענאכבארטער צימער.

adjourn' *v.* (עד-דזשוירן') אבלעגען [אויף אן אנדער צייט]; שליסען א פער-זאמלונג און זי אבלעגען אויף אן אנ-דער טאג.

The meeting adjourned.

adjourn'ment *n.* (עד-דזשוירנ'-מענט) אבלעגונג; די אונטערברעכונג פון די זיי-צונגען פון א קאנגרעס אדער אירגענד וועלכער פערזאמלונג.

adjourn' si'ne di'e (עד-דזשוירן' סאי'-ני דאי'-אי) אבלעגען אויף אן אונ-בעשטימטע צייט; אבלעגען א זיצונג אדער פערזאמלונג אויף אן אונבעשטימ-טע צייט.

adjudge' *v.* (עד-דזשארזש') פעראורט-ריילען, צו'פסק'ענען; ערקלערען; בע-שטימען; ענטשיידען.

adjudge'able *a.* (עד-דזשארזש'-עבל) וואס קען פעראורטיילט ווערען.

adjudge'ment *n.* (עד-דזשארזש'-מענט) ז. *adjudgment*

adjudg'ment *n.* (עד-דזשארזש'-מענט) פעראורטיילונג, דאס צו'פסק'ענען, ענט-שיידונג [פון געריכט].

adju'dicate *v.* (עד-דזשו'-די-קיים) ז. *adjudge*

adjudica'tion *n.* (עד-דזשו-די-קיי'-שאן) ז. *adjudgment*

adju'dicator *n.* (עד-דזשו'-די-קיי-טאר) דער פרייז-ריכטער, דער ריכטער.

ad'jugate *v.* (עד'-דזשו-גיים) פעראיי-ניגען, צוגויפשליסען.

ad'junct *n. and a.* (עד'-דזשאנקט) חבר; אמטס-געהילף; איינער וואס איז פערבונדען מיט אימעצען אין אמט; צו-געגעבען, פערבונדען, בעגלייטענד [אין אמט].

adjunc'tion *n.* (עד-דזשאנק'-שאן) צוזאץ; בייהילף.

adjunc'tive *n. and a.* (עד-דזשאנק'-טיוו) ז. *adjunct*

adjunc'tively *adv.* (עד-דזשאנק'-טיוו-לי) פערבינדענדיג, צולעגענדיג.

ad'junctly *adv.* (עד'-דזשאנקט-לי) פערבונדען מיט..., אלס א חבר מיט...

ad'junct profes'sor (עד'-דזשאנקט פרא-פעס'-אר) אויסערארדענטליכער פרא-פעסאר [א פראפעסאר, וואס האט נאך ניט זיין פולען טיטעל, מייסטענס אזעל-כער, וואס איז א געהילף ביי דעם הויפּט-פראפעסאר].

adjura'tion *n.* (עד-דזשו-ריי'-שאן) בעשווערונג; דער נוסח פון א שבועה, א

נדר; א פייערליכע שבועה; א דרינגענ־
דע בקשה.

adju'ratory *a.* (עד-דזשו'-רע-טא-רי)
וואס איז שייך צו א פייערליכער שבועה
אדער א נדר.

adjure' *v.* (עד-דזשור') ארויפלעגען א
שבועה, בעשווערען; דרינגענד בעטען.

adjur'er *n.* (עד-דזשור'-ער) דער בע־
שווערער, דער וואס לעגט אויף אימעצען
ארויף א שבועה.

adjust' *v.* (עד-דזשאסט') אין ארדנונג
ברייגנען, צורעכט מאכען; רעכט מאכען;
גראד מאכען, אויסגלייכען.
The differences between America and Japan have been adjusted.

adjus'table *a.* (עד-דזשאס'-טעבל)
וואס קען אויסגעגליייכט ווערען, צורעכט
געמאכט ווערען, פערמיטעלט ווערען.
An adjustable dispute.

adjus'tably *adv.* (עד-דזשאס'-טע-בלי)
אין בעצוג צו אויסגלייכונג, איינארדנונג
אדער רעגולירונג.

adjust' a busi'ness (עד-דזשאסט' ע
ביז'-נעס) אבמאכען א געשעפט.

adjust' an account' (עד-דזשאסט' ען
ע-קאונט') צורעכט מאכען א חשבון, אויס־
גלייכען די רעכענונג, מושוה ווערען מיט
דער רעכענונג.

adjus'ter *n.* (עד-דזשאס'-טער)
ריכטיג מאכער; רעגולירער; פערמיטלער.

adjust'ing *n.* (עד-דזשאסט'-אינג) די
רעגולירונג, דאס איינארדנען, דאס ריכ־
טיג איינשטעלען.

adjust'ing-scale *n.* (עד-דזשאסט'-
אינג-סקייל) פינקטליכע וואג-שאלען, געלד-
וואגשאל.

adjust'ing-screw *n.* (עד-דזשאסט'-
אינג-סקרוה) מיקראמעטער-שרויף [א
שרויף מיט זעהר א דינעם, גענויכטען שרוי־
פען-געווינט].

adjust'ing-tool *n.* (עד-דזשאסט'-אינג-
טוהל) א געציינג צו רעגולירען די האר־
ספיראלע אין א טאשען-זייגער.

adjust'ive *a.* (עד-דזשאסט'-איוו) וואס
לאזט זיך רעגולירען, צורעכט מאכען,
אויסגלייכען.

adjust'ment *n.* (עד-דזשאסט'-מענט)
1. איינארדנונג, רעגולירונג, צורעכט מא־
כונג; 2. דאס אויסגלייכען, פערמיטלען.
1. The adjustment of the parts of a machine. 2. An adjustment of the dispute was effected.

adjus'tor *n.* (עד-דזשאס'-טאר)
ז. *adjuster*

ad'jutancy *n.* (עד'-דזשוט-ען-סי)
ריכטיגע איינארדנונג; בייהילף; די שטע־
לע פון אן אדיוטאנט.

ad'jutancy-gen'eral *n.* (עד'-דזשו-
טען-סי-דזשענ'-ער-על) די גענעראל-אד־
יוטאנט שטעלע.

ad'jutant *n.* (עד'-דזשו-טענט) אדיוטאנט
[געהילף פון א הויכען בעאמטען].

ad'jutant-bird *n.* (עד'-דזשו-טענט-
בוירד) א שטארך, א בוטשאן.

ad'jutant-gen'eral *n.* (עד'-דזשו-
טענט-דזשענ'-ער-על) דער גענעראל-אדיו־
טאנט [אזא מיליטערישער טיטול].

ad'jutantship *n.* (עד'-דזשו-טענט-
שיפ) ז. *adjutancy*

ad'juvant *a.* and *n.* (עד'-דזשו-וענט)
בעהילפיג, ניצליך; א געהילף, א הילפס־
מיטעל; א צוזאץ צו א רעצעפט; א ביי־
רפואה.

adlega'tion *n.* (עד-לי-גיי'-שאן) דאס
פארציייטיגע רעכט פון די פערטרעטער
פון די איינצעלנע שטאאטען אין דייטש־
לאנד, זיך צו בעטייליגען אין דער בערא־
טונג פון די אלגעמיין דייטשע מלוכה
ענינים.

ad lib. *ad libitum* אן אבקירצונג פון

ad lib'itum (עד ליב'-אי-טאם) לויט
וואונש, לויט געשמאק.

admanuen'sis *n.* (עד-מענ-יו-ען'-סיס)
א שבועה דורך ארויפלעגען די האנד
אויף דער ביבעל [אין די אלטע ענגלישע
געזעצען].

admeas'ure *v.* (עד-מעזש'-אור) בע־
שטימען, אויסטיילען.

admeas'urement *n.* (עד-מעזש'-אור-
מענט) אויסמעסטונג, צומעסטונג, אבמעס־
טונג, צוטיילונג [א חלק].

admeas'urer *n.* (עד-מעזש'-אור-ער)
איינער וואס טיילט אויס, וואס בעשטימט.

adme'dian *a.* (עד-מי'-די-ען) זייטליכע,
פון די זייטען [ביי ציינער].

admensura'tion *n.* (עד-מענ-סיו-
ריי'-שאן) ז. *admeasurement*

admin'icle *n.* (עד-מינ'-איקל) אונטער־
שטיצונג; הילף.

adminic'ular *a.* (עד-מינ-איק'-יו-לער)
אונטערשטיצענדיג, אויסהעלפענדיג.

adminic'ular ev'idence (עד-מי-
ניק'-יו-לער עוו'-אי-דענס) אן ערגענצענ־
דער אדער ערקלערענדער בעווייז [אין א
געריכט-פראצעס].

adminic'ulary *a.* (עד-מינ-איק'-יו-
לע-רי) ז. *adminicular*

adminic'ulum *n.* (עד-מי-ניק'-יו-לאם)
א הילף, א שטיצע.

admin'ister *v.* (עד-מינ'-איס-טער)
1. פיהרען, פערוואלטען; אויסטיילען;
רעגירען; 2. איינגעבען [רפואות].
1. The President administers the affairs of this country. 2. The nurse administered medicine to the patient.

admin'ister an oath (עד-מינ'-איס-
טער ען אוטה) אימעצען לאזען שווערען,
א שבועה געבען.

administe'rial *a.* (עד-מינ-איס-טי'-רי-
על) וואס האט א שייכות מיט דער פער־
וואלטונג.

admin'ister jus'tice (עד-מינ'-איס-
טער דזשאס'-טיס) משפט'ען.

admin'ister the sac'raments
(עד-מינ'-איס-טער טהי סעק'-רע-מענטס)
פערטיילען דאס הייליגע אבענד מאהל [א
קריסטליכע רעליגיעזע צערעמאניע; סא־
קראמענט געבען [דער מנהג ביי קריסטען
וואס דער גלח גיט א נוסס-קראנקען א שטי־
קעל הייליג ברויט אין מויל].

admin'istrable *a.* (עד-מינ'-איס-
טרעבל) וואס קען פערוואלטעט ווערען.

admin'istrate *v.* (עד-מינ'-איס-טרייט)
פערוואלטען, אויסטיילען, דערלאנגען.
ז. *administer*

administra'tion *n.* (עד-מינ-איס-
טריי'-שאן) פערוואלטונג; רעגירונג;
אויסטיילונג.

administra'tional *a.* (עד-מינ-איס-
טריי'-שאנ-על) וואס איז שייך צו פער־
וואלטונג.

administra'tion of jus'tice (עד-
מינ-איס-טריי'-שאן אוו דזשאס'-טיס) דאס
משפט'ען.

admin'istrative *a.* (עד-מינ'-איס-
טריי-טיוו) פערוואלטענדיג; רעגירענדיג.

admin'istratively *adv.* (עד-מינ'-
איס-טריי-טיוו-לי) אין בעצוג צו פער־
וואלטונג; פון א פערוואלטונגס-שטאנד־
פונקט.

admin'istrator *n.* (עד-מינ'-איס-טריי-
טאר) פערוואלטער, פארשטעהער; דער
דורכפיהרער פון א פערשטארבענעמס
צוואה.

admin'istratorship *n.* (עד-מינ'-איס-
טריי-טאר-שיפ) דער אמט פון א פערוואל־
טער.

administra'tress *n.* (עד-מינ-איס-
טריי'-טרעס) פערוואלטערין, פארשטעהע־
רין.

administra'trix *n.* (עד-מינ-איס-
טריי'-טריקס) ז. *administratress*

admirabil'ity *n.* (עד-מי-רע-ביל'-אי-
טי) בעוואונדערונגס ווירדיגקייט.

ad'mirable *a.* (עד'-מיר-עבל) בעוואונ־
דערונגס ווערטה; איבערראשענד; וואונ־
דערבאר.
The soldier showed admirable courage in the battle.

ad'mirableness *n.* (עד'-מיר-עבל-נעס)
ז. *admirability*

ad'mirably *adv.* (עד'-מיר-עב-לי)
צום בעוואונדערען; פארטרעפליך.

ad'miral *n.* (עד'-מי-רעל) אדמיראל
[א טיטול פון קאמאנדיר פון א קריעגס־
שיף, אפט אויך פון א האנדעלס שיף].

ad'miral of the fleet (עד'-מי-רעל
אוו דהי פליעט) דער אדמיראל פון דער
פלאטע [דער העכסטער פלאטענאפי־
ציער].

ad'miralship *n.* (עד'-מי-רעל-שיפ)
אדמיראל אמט; דער ראנג פון אן אדמי־
ראל.

ad'miral's ship (עד'-מי-רעלז שיפ)
די אדמיראל-שיף [די שיף וואו דער אד־
מיראל געפינט זיך].

ad'miralty *n.* (עד'-מי-רעל-טי) די
הויפט פערוואלטונג פון דער פלאטע; דער
אדמיראליטעטס-ראט; דאס אדמיראלי־
טעטס-געריכט ראט; די אדמיראליטעטס־
געביידע.

ad'miralty court (עד'-מי-רעל-טי
קאורט) דאס אדמיראליטעטס-געריכט.

admira'tion *n.* (עד-מי-ריי'-שאן) בע־
וואונדערונג; ערשטוינונג; פערעהרונג.
The brave deserve our admiration.

admire' *v.* (עד-מאיר') בעוואונדערען,
זיך וואונדערען; ערשטוינט ווערען. פער־
עהרען.

admir'er *n.* (עד-מאיר'-ער) בעוואונ־
דערער, פערעהרער.

admir'ing *n.* (עד-מאיר'-אינג)
ז. *admiration*

admir'ingly *adv.* (עד-מאיר'-אינג-לי)
מיט ערשטוינונג, מיט בעוואונדערונג;
מיט פערעהרונג.

admissibil'ity *n.* (עד-מיס-אי-ביל'-
אי-טי) צולעסיגקייט, דאס צולאזען.

admis'sible *a.* (עד-מיס'-איבל) צולע־
סיג; וואס קען צוגעלאזען ווערען.

admis'sibleness *n.* (עד-מיס'-איבל-
נעס) צוגעלאזענקייט; דאס האבען דעם
ווערטה צוגעלאזען צו ווערען.

admis'sibly *adv.* (עד-מיס'-אי-בלי)
צוגעלאזען, ערלויבט; גילטיג.

admis'sion *n.* (עד-מיש'-אן) צולאסונג,
צוטריט, איינטריט.

admis'sion-mon'ey *n.* (עד-מיש'-אן-
מאנ'-אי) ארייגלאז-געלד, איינטריטס-געלד.

admis'sion-tick'et *n.* (עד-מיש'-אן
טיק'-עט) ארייגלאז-קארטע, בילעט.

admis'sive *a.* (עד-מיס'-איוו) וואס ער־
לויבט ארייגצוגעהן, וואס דערלאזט דעם
צוטריט.

admis'sory *a.* (ער-מיס'-א-רי) ז. *admissive*.

admit' *v.* (ער-מיט') 1. צוטריט ערלויבען; ציילאזען; אריינלאזען; 2. נאכגעבען, צוגעבען.
1. The United States admits all desirable immigrants. 2. I admit that you are right.

admit' in'to (ער-מיט' אינ'-טו) אימעצען צולאזען, ערלויבען אריינצוגעהן.

admit' in'to or'ders (ער-מיט' אינ'-טו אר'-דערז) געבען א אויסצייכנונגס-מעדאל [ארדען].

admit' one to bail (ער-מיט' וואן טו בייל) איינעם ארויסלאזען פון פערהאפטונג אויף ערבות.

admits' of no excuse' (ער-מיטס' אוו נאו עקס-קיוז') עס לאזט זיך ניט ענטשולדיגען.

admit'table *a.* (ער-מיט'-עבל) צולעסיג; וואס קען אריינגעלאזען ווערען.

admit'tance *n.* (ער-מיט'-ענס) צולאזונג; צוטריט; אריינפיהרונג.

admitta'tur *n.* (ער-מי-טיי'-טויר) א צעטעל, א בעשייניגונג אויפגענומען צו ווערען אין אן אוניווערסיטעט.

admit'tedly *adv.* (ער-מיט'-עד-לי) צוגעבענדיג; אנגעהמענדיג.
The salary of the clerk is admittedly small.

admit'ted to an au'dience (ער-מיט'-עד טו ען אה'-די-ענס) צוגעלאזען צו אן אודיענץ [אויסהערונג].

admit'ted to prac'tice (ער-מיט'-עד טו פרעק'-טיס) קריגען דאס רעכט צו פראקטיצירען אלס דאקטאר.

admit'ted to the bar (ער-מיט'-עד טו טהי באר) קריגען דאס רעכט אויפצוטרעטען אלס אדוואקאט.

admit'ter *n.* (ער-מיט'-ער) דער איינפיהרער.

admit' the truth (ער-מיט' טהי טרוטה) מודה זיין אויפ'ן אמת.

admit' to (ער-מיט' טו) אימעצען צולאזען, ערלויבען אריינצוגעהן.

admix' *v.* (ער-מיקס') צומישען.

admix'tion *n.* (ער-מיקס'-טשאן) צומישונג, צוזאץ.

admix'ture *n.* (ער-מיקס'-טשור) צומישונג, צוזאץ.

ad mo'dum (עד מאו'-דאם) אויף דעם אופן; אזוי, ענליך.

admon'ish *v.* (ער-מאנ'-איש) דערמאהנען; ווארנען [מזהיר זיין]; ראטהען; איינריידען; אויסריידען [ד. ה. מאכען א בעמערקונג]; מוסר זאגען.

admon'isher *n.* (ער-מאנ'-איש-ער) א דערמאהנער, איינער וואס ווארנט; א ראטהגעבער; מוסר-זאגער.

admon'ishing *n.* (ער-מאנ'-איש-אינג) דערמאהנונג; ווארנונג [אזהרה].

admon'ishingly *adv.* (ער-מאנ'-איש-אינג-לי) דורך ווארנונג, דורך דערמאהנונג.

admon'ishment *n.* (ער-מאנ'-איש-מענט) א ווארנונג [אזהרה]; אן אויסרייד [בעמערקונג]; אן אויס'מוסר'ונג.

admoni'tion *n.* (ער-מא-ניש'-אן) דערמאהנונג; ווארנונג; אויסרייד [פאר אן אונרעכט].

admoni'tioner *n.* (ער-מא-ניש'-אנ-ער) מוסר-זאגער; איינער וואס ווארנט; א ראטנעבער.

admon'itive *a.* (ער-מאנ'-אי-טיוו) דערמאהנענדיג, ווארנענדיג, מוסר זאגענדיג.

admon'itor *n.* (ער-מאנ'-אי-טאר) ז. *admonisher*.

admonito'rial *a.* (ער-מאנ-אי-טאו'-רי-על) ווארנענדיג, מוסר'ענדיג.

admon'itorily *adv.* (ער-מאנ'-אי-טא-רי-לי) דורך ווארנונג; דורך אויס'מוסר'ען.

admon'itory *a.* (ער-מאנ'-אי-טא-רי) ז. *admonitive*.

adnas'cence *n.* (עד-נעס'-ענס) דאס זיין צוגעוואקסען אדער צוגעפעסטיגט.

adnas'cent *a.* (עד-נעס'-ענט) צוגעוואקסען, צוגעפעסטיגט [געברויכט ביי פלאנצען].

adnas'cent plant (עד-נעס'-ענט פלענט) פאראזיט-פלאנצע [אזא מין פלאנצע וואס ציהט איהר חיונה פון אן אנדער פלאנצע].
Moss is an adnascent plant.

ad'nate *a.* (עד'-נייט) צוזאמענגעהעפט, צוזאמענגעוואקסען [ביי פלאנצען].

adna'tion *n.* (עד-ניי'-שאן) דאס זיין צונויפגעוואקסען [ביי פלאנצען].

ad nau'seam (עד נאה'-סי-עם) ביז צום איבערדריסיג ווערען, ביז צום קראנק ווערען, ביז צום עקלען.
Statements repeated ad nauseam.

adner'val *a.* (עד-נויר'-וועל) וואס געהט צום נערוו [אין בעצוג צו אן עלעקטרישען שטראם וואס געהט דורך א מוסקול].

adnom'inal *a.* (עד-נאמ'-אי-נעל) וואס בעלאנגט צו א הויפט-ווארט [שם עצם].

adnomina'tion *n.* (עד-נאמ-אי-ניי'-שאן) דאס ווארט-שפיעל [א צוזאמענשטעלונג פון עהנליכע ווערטער פון פערשיעדענע בעדייטונגען].

ad'noun *n.* (עד'-נאון) א ביי-ווארט, אן אדיעקטיוו [שם התאר]; א ביי-ווארט וואס ווערט געברויכט אלס הויפט-ווארט.
The good, the true, the beautiful.

ado' *n.* (ע-דו') 1. דאס מאכען א לארם; 2. דאס טהאן; מיהע; דאס מאכען א וועזען.
1. They obeyed without any more ado. 2. Much ado about nothing.

ado'be *n.* (ע-דאו'-ביי) א ניט-געברענטער ציעגעל; ליים פון וועלכען מען מאכט ציעגעל.

adoles'cence *n.* (עד-א-לעס'-ענס) יוגענד, יוגענדס אלטער [ביי א מאן פון 14 און ביי א פרוי פון 12].

adoles'cency *n.* (עד-א-לעס'-ענ-סי) ז. *adolescence*.

adoles'cent *n.* and *a.*° (עד-א-לעס'-ענט) א נאך ניט דערוואקסען אינגעל אדער מיידעל; וואס האלט אין וואקסען.

Ado'nai *n.* (א-דאו'-נאי) אדוני, יהוה [דער נאמען פון גאט אין העברעאיש].

Adone'an *a.* (עד-א-ני'-ען) וואס איז שייך צו אדאניסען. ז. *Adonis*.

Adon'ic *a.* (ע-דאנ'-איק) אדאניש; וואס האט א שייכות צו אדאנים. ז. *Adonis*.

Adon'ic verse (ע-דאנ'-איק ווערס) דער אדאנישער פערז [א געוויסע פארם אין שרייבען געדיכטע].

Ado'nis *n.* (ע-דאו'-ניס) אדאנים [א נאמען אין דער גריכישער מיטאלאגיע פון א שעהנעם יונגען מאן, אין וועלכען די געטין ווענוס איז געווען פערליעבט]; א שעהן אינגעל; א בחור א שעהנהייט, א פראנט; אזא מין פלאנצען.

Ado'nis-flow'er *n.* (ע-דאו'-ניס-פלאו'-ער) דאס אדאנים-בלימעל.

Ado'nist *n.* (ע-דאו'-ניסט) איינער וואס האלט פון דער מיינונג, אז די נקודות וועלכע שטעהען געוועהנליך אונטער יהוה זיינען גענומען געווארען פון ווארט אדני אדער אלהים און די אויסשפראכע פון יהוה איז ניט אדני ווי עס איז געוועהנליך אנגענומען, נאר מען ווייס איבערהויפט ניט ווי עס דארף ווערען אויסגעשפראכען.

ad'onize *v.* (עד'-א-נאיז) פוצען; פראנטעווען.

adopt' *v.* (ע-דאפט') 1. אננעהמען; 2. אדאפטירען [א קינד]; מאכען פאר איינגענעם פרעמדע לאנד אדער עפעס וואס געהערט צו א פרעמדער פערזאן.
1. I never will adopt such an opinion. 2. I would like to adopt a pretty child.

adoptabil'ity *n.* (ע-דאפ-טע-ביל'-אי-טי) דאס קענען ווערען אדאפטירט; דאס וואס קען געמאכט ווערען פאר איינענעם.

adop'table *a.* (ע-דאפ'-טעבל) וואס קען ווערען אדאפטירט, וואס קען געמאכט ווערען צו איינענעם.

adop'ted *a.* (ע-דאפ'-טעד) אדאפטירט; אנגענומען; גענומען פאר א קינד.

adop'ted child (ע-דאפ'-טעד טשאילד) אן אדאפטירט קינד [א פרעמד קינד פאר אן איינענעם צוגענומען].

adop'ted coun'try (ע-דאפ'-טעד קאנ'-טרי) א נייעס פאטערלאנד.

adop'ter *n.* (ע-דאפ'-טער) אן אדאפטירער, איינער וואס האט אנגענומען א פרעמד קינד פאר זיין איינענעם.

adop'ting *n.* (ע-דאפ'-טינג) דאס אדאפטירען, דאס צונעהמען פאר א קינד.

adop'tion *n.* (ע-דאפ'-שאן) דאס אדאפטירען, דאס צונעהמען א פרעמד קינד פאר אן איינענעם.

adop'tion con'troversy (ע-דאפ'-שאן קאנ'-טרא-וויר-סי) די שטרייט-פראגע וועגען דעם אויב גאט האט אדאפטירט קריסטוסען אלס זיין זוהן.

adop'tionism *n.* (ע-דאפ'-שאנ-איזם) די מיינונג, אז קריסטוס איז געבארען געווארען פונקט ווי אלע מענשען נאר שפעטער האט איהם גאט אדאפטירט אלס זיין זוהן.

adop'tious *a.* (ע-דאפ'-שאס) אדאפטירט, אנגענומען.

adop'tive *a.* (ע-דאפ'-טיוו) וואס ווערט אנגענומען; וואס ווערט אדאפטירט.
Adoptive parent or child.

adop'tive fa'ther (ע-דאפ'-טיוו פא'-טהער) דער מאן, וואס נעהמט א פרעמד קינד פאר זיין איינענעם [דער אדאפטיוו-פאטער].

adop'tively *adv.* (ע-דאפ'-טיוו-לי) אנגעהמבאר, אויף אן אנגענומענעם אופן; דורך אדאפטירונג.

adorabil'ity *n.* (ע-דאור-ע-ביל'-אי-טי) פערעהרונגס ווירדיגקייט, פערגעטערונגס ווירדיגקייט.

ador'able *a.* (ע-דאור'-עבל) פערעהרונגס ווערטה, פערגעטערונגס ווערטה.

ador'ableness *n.* (ע-דאור'-עבל-נעס) פערעהרונגס ווירדיגקייט, פערגעטערונגס ווירדיגקייט.

ador'ably *adv.* (ע-דאור'-ע-בלי) וואס איז ווערטה בעוואונדערט אדער פערגעטערט צו ווערען.

ado'ral *a.* (עד-או'-רעל) וואס איז נאהענט צום מויל.

ado'rally *adv.* (עד-או'-רעל-אי) אין דער ריכטונג פון מויל.

adora'tion *n.* (עד-א-ריי'-שאן) דאס גאט בעטען; פערעהרונג.

adore' *v.* (ע-דאור') פערעהרען; פערגעטערן.
She adores her father.

ador'er *n.* (ע-דאור'-ער) פערגעטערער; פערעהרער.

ador'ing *n.* (ע-דאור'-אינג) ז. *adoration*

ador'ingly *adv.* (ע-דאור'-אינג-לי) מיט פערעהרונג, מיט פערגעטערונג.

adorn' *v.* (ע-דארן') ציערען, בעציערען, בעשעהנען; בעפוצען.

The interior of the house is **adorned** with paintings.

ador'ner *n.* (ע-דאר'-נער) א פערציערער, א בעפוצער.

ador'ning *a. and n.* (ע-דאר'-נינג) ציערענד, בעפוצענד; א פערשעהנערונג, א בעפוצונג.

ador'ningly *adv.* (ע-דאר'-נינג-לי) דורך פערציערונג, דורך בעפוצונג.

adorn'ment *n.* (ע-דארנ'-מענט) א פערציערונג, בעשעהנונג; בעפוצונג.

Some women look better without **adornments**.

adorsed' *a.* (ע-דארסט') געשטעלט רוקען צו רוקען.

adoscula'tion *n.* (עד-אס-קיו-ליי'-שאן) דאס בעפרוכטען די זרע פון א פלאנץ אדער טהיער דורך אויסערליכע בעריהרונג.

adown' *adv. and prep.* (ע-דאון') ארונטער, אראב; צום גרונד.

ad referen'dum (עד רעפ-ע-רענ'-דאם) ביז א וויטערדיגע איבערלעגונג.

ad rem (עד רעם) צום פונקט, צו דער זאך, צו דער פראגע.

Your statements are indeed **ad rem**.

adrift' *adv. and a.* (ע-דריפט') שווימענדיג; אין דער ווייטער וועלט; געהענדיג וואו די אויגען וועלען טראגען; אויף גאט'ס בעראט.

ad'rogate *v.* (עד'-רא-גייט) אדאפטירען פאר א זוהן דורך א פאלקס-אבשטימונג אדער דורך אן ערלויבניש פון קייזער [אין אלטען רוים].

Clodius, the enemy of Cicero, was **adrogated** into a plebeian family.

adroga'tion *n.* (עד-רא-גיי'-שאן) דאס אדאפטירען איינעם פאר א זוהן, אין די אלטע צייטען אין רוים, דורך א פאלקס-אבשטימונג אדער דורך אן ערלויבניש פון קייזער.

adroit' *a.* (ע-דראיט') פלינק, געשיקט, ערפאהרען.

adroit'ly *adv.* (ע-דראיט'-לי) מיט פלינקקייט, מיט געשיקטקייט, מיט ערפאהרענהייט.

adroit'ness *n.* (ע-דראיט'-נעס) געשיקטקייט; פלינקקייט; ערפאהרענהייט.

adroop' *adv.* (ע-דרוהפ') אין א פערנייגטען אדער געבויגענעם צושטאנד; מיט א געבויגענעם קאפ.

adry' *a.* (ע-דראי') דארשטיג; טרוקען.

adsciti'tious *a.* (עד-סי-טיש'-אס) פון דער פרעמד געבראכט, פון א ווייטען ארט אראבגעבראכט; געבארגט; צוגעלעגט; ניט פון הויפט וויכטיגקייט.

adsciti'tiously *adv.* (עד-סי-טיש'-אס-לי) ז. *adscititious*

ad'script *n.* (עד'-סקריפט) א לייבאייגענער, א שקלאף.

adscrip'tion *n.* (עד-סקריפ'-שאן) דאס זיין געבונדען צום באדען [לאנד] ווי אמאל די לייבאייגענע אין פעאדאלען סיסטעם [פאנשטשיזנע]; דאס צושרייבען אימעצען עטוואס [אין דעם זין, אז דאס בעלאנגט צו איהם].

adscripti'tious *a.* (עד-סקריפ-טיש'-אס) געבונדען דורך צוגעהעריגקייט אדער אלס צוגעשריבענער.

adscrip'tive *a.* (עד-סקריפ'-טיוו) צוגעשריבען; געבונדען צום באדען אלס לייבאייגענער.

adsorp'tion *n.* (עד-סארפ'-שאן) די קאנדענזאציאן [דאס געדיכטער ווערען] פון גאזען ביי דער בעריהרונג מיט פעסטע קערפער.

adstric'tion *n.* (עד-סטריק'-שאן) דאס צונויפציהען, א צונויפציהענדער מיטעל [אין דער מעדיצין]. ז. *astriction*

adstrin'gent *n. and a.* (עד-סטרינ'-דזשענט) צונויפציהענד; א צונויפציהענדער מיטעל [אין דער מעדיצין.]

ad'sum *int.* (עד'-סאם) איך בין דא! היער!

adula'ria *n.* (עד-יו-ליי'-רי-ע) אייזשפאט [אזא פעלדשטיין].

ad'ulate *v.* (עד'-יו-לייט) חנפ'נען, שמייכלען; זיך צולעקען.

adula'tion *n.* (עד-יו-ליי'-שאן) שמייכלעריי, חניפה.

ad'ulator *n.* (עד'-יו-ליי-טאר) שמייכלער, חונף.

ad'ulatory *a.* (עד'-יו-ליי-טא-רי) שמייכלעריש, חניפה'דיג.

ad'ulatress *n.* (עד'-יו-לייט-רעס) שמייכלערין, חונפ'טע.

Adul'lamite *n.* (ע-דאל'-ע-מאיט) אן איינוואהנער אדער געבירטיגער פון עדולם; איינער וואס האט זיך צוריקגעצויגען פון די ליבעראלע פארטיי [אין ענגלאנד].

adult' *a. and n.* (ע-דאלט') ערוואקסען, פאליעהריג; ערוואקסענער, פאליעהריגער מענש.

adul'terant *n.* (ע-דאל'-טער-ענט) נואף, טרייַלאזער מאן; פערדארבער, פערפעלשער, שווינדלער, פערפעלשונגס-מיטעל.

adul'terate *v. and a.* (ע-דאל'-טער-אייט) זיין טריילאז [א מאן אדער פרוי]; פעלשען [שפייז, געטרענק]; פערדארבען; געפעלשט.

To **adulterate** food and drugs is now an offense severely punished.

adul'terately *adv.* (ע-דאל'-טער-אייט-לי) געפעלשט [דורך ביימישונג], טריילאז [פון א מאן אדער פרוי].

adul'terateness *n.* (ע-דאל'-טער-אייט-נעס) די פעלשונג; די טריילאזיגקייט.

adultera'tion *n.* (ע-דאל-טע-ריי'-שאן) פעלשונג, שווינדעל.

adul'terator *n.* (ע-דאל'-טער-איי-טאר) א פעלשער, א געלד-פעלשער.

adul'terer *n.* (ע-דאל'-טער-ער) נואף, טריילאזער מאן.

adul'teress *n.* (ע-דאל'-טער-עס) זונה; טריילאזע פרוי.

adul'terine *a. and n.* (ע-דאל'-טער-אין) געבוירען אונגעזעצליך; פאלש; אן אונגעזעצליך קינד.

adul'terine child (ע-דאל'-טער-אין טשאילד) אן אונגעזעצליך קינד [ממזר].

adul'terous *a.* (ע-דאל'-טער-אס) טריילאז; פערדארבען; געפעלשט; געצענדריענעריש.

adul'terously *adv.* (ע-דאל'-טער-אס-לי) אויף א געפעלשטען אופן; דורך טריילאזיגקייט.

adul'tery *n.* (ע-דאל'-טער-אי) זנות, טריילאזיגקייט; געצענדריענעריי; פערדארבענהייט; פעלשונג.

adult'ness *n.* (ע-דאלט'-נעס) ערוואקסענער אלטער.

adult'-school *n.* (ע-דאלט'-סקול) א שוהל פאר וויטערע בילדונג; א שוהל פאר ערוואקסענע.

adum'bral *a.* (עד-אמ'-ברעל) שאטענדיג.

adum'brant *a.* (עד-אמ'-ברענט) וואס איז געצייכענט נור אין די אויסערע ליניען; וואס האט עהנליכקייט, וואס איז אין איינינע שטריכען געצייכענט.

adum'brate *v.* (עד-אמ'-בריים) שאטירען, די אויסערע ליניען צייכענען, סקיצירען.

adumbra'tion *n.* (עד-אמ-ברייי'-שאן) א צייכנונג אין אויסערע ליניען; די שאטירונג אין א צייכנונג; סקיצירונג; סקיצע.

adum'brative *a.* (עד-אמ'-בריי-טיוו) גאנץ שוואך אנגעדייטעט; אין איינינע שטריכען געצייכענט, סקיצירט.

ad'unc *a.* (עד'-אנק) קרום אויסבויגען [ווי דער שנאבעל פון א פויגעל אדער ווי א קרוק].

adun'cal *a.* (עד-אנ'-קעל) ז. *adunc*

adun'cate *v. and a.* (עד-אנ'-קייט) קרימען, אויסבויגען קרום; קרום אויסגעבויגען.

adun'city *n:* (עד-אנ'-סי-טי) דאס זיין געבויגען ווי א קרוק.

adun'cous *a.* (עד-אנ'-קאס) ז. *adunc*

ad un'guem (עד אנ'-גהוועם) אין רעכטען פונקט, פונקט אזוי.

adunque' *a.* (עד-אנק') ז. *adunc*

adusk' *adv.* (ע-דאסק') אין דער דונקעלהייט.

adust' *a.* (ע-דאסט') פערברענט פון היץ; פערסמאליעט, פערדארט; פערברוינט [פון זון].

Adust complexion.

adust'ible *a.* (ע-דאסט'-איבל) פערברענליך; וואס קען פערברענט ווערען.

ad valo'rem (עד ווא-לאו'-רעם) לויט דעם ווערטה [געברויכט ביי גרענעץ-אבצאהלונגען אויף אריינגעפיהרטע סחורות, אדער ביי דער געצאהלט פון אן אדוואקאט].

advance' *n. and v.* (עד-ווענס') 1. פארשריט; פערבעסערונג; פארווערטס געהן, שטייגען; פערבעסערן; טהאן א פעולה, פארשריט מאכען; פערשנעלערען; 2. פאראויס בעצאהלען; אויסלעגען.

1. The army **advances** to the frontier. 2. I can **advance** you some money if you are in need.

advance'able *a.* (עד-ווענס'-עבל) וואס קען מאכען פארשריטע; וואס קען געבראכט ווערען פארווערטס; וואס קען אויסגעצאהלט ווערען אין פאראויס.

advance'-bill *n.* (עד-ווענס'-ביל) א טשעק, א באנק-אנווייזונג וואס ווערט ארויסגעגעבען פון א שיף-איינגענטימער אדער זיין פערטרעטער צו די מאטראזען פאר זייער געהאלט פאר א געוויסע צייט [מייסטענס פאר א מאנאט] אין פארויס.

advanced' *a.* (עד-ווענסט') 1. פארטגעשריטען, געשטיגען; 2. זייענדיג אין דער פאדערשטער רייה; 3. פארויסבעצאהלט.

1. This man is **advanced** in age, as well as in studies. 2. We occupy an **advanced** position among the republics of the world.

advanced' opin'ions (עד-ווענסט' א-פינ'-יאנז) פארשריטליכע מיינונגען, עקסטרעמע אנזיכטען.

advanced' pri'ces (עד-ווענסט' פראי'-סעז) הויכע פרייזען.

advance'-guard *n.* (עד-ווענס'-גארד) דער אוואנגארד, די מחנה וואס געהט פארויס [החלוץ].

advance' in price (עד-ווענס' אין פראַיס) שטייגען אין פרייז.

advance'ment *n.* (עד-ווענס'-מענט) שטייגונג; פארשריט, פעולה; פערגרעסערונג, פערברייטונג.

advance'-note *n.* (עד-ווענס'-נאוט) ז. *advance-bill*

advance' on the last bid'der (עד-ווענס' אן דהי לעסט ביד'-ער) אריבערבאטען דעם לעצטען באטער, געבען דעם העכסטען פרייז [ביי אן אויקציאן].

advan'cer *n.* (עד-ווענ'-סער) פארשרייטענדער; פארשריטמאכער; פערגרעסערער; פארווערטס-ברייננענדער.

advan'ces *n.* (עד-ווענ'-סעז) דאס אנבאטען, דער פארשלאג; דאס פריינדליכע ענטגעגענקומען.

advan'cive *a.* (עד-ווענ'-סיוו) מאכענדיג פארשריטע, דערהויבענדיג, פארויסשרייטענדיג.

advan'tage *n. and v.* (עד-ווענ'-טעדזש) נוץ; פארצוג [יתרון], מעלה; ניצליך זיין; נוצען; נוצען ברייננען.
Good health is an advantage in life's struggles.

advan'taged *a.* (עד-ווענ'-טעדזשד) בילכער.

advan'tage-ground *n.* (עד-ווענ'-טעדזש-גראונד) א גינסטיגער פלאץ [א גינסטיגע שטעלונג אין א מלחמה].

advanta'geous *a.* (עד-ווענ-טיי'-דזשאס) ניצליך; מיט מעלות; וואס קען ברעננען פראפיט; וואס גיט א געלעגענהייט עטוואס צו ערררייכען.

advanta'geously *adv.* (עד-ווענ-טיי'-דזשאס-לי) פארציגליך, מיט פראפיט, מיט א בעסערע געלעגענהייט.
The store is advantageously situated with reference to the car lines of the city.

advanta'geousness *n.* (עד-ווענ-טיי'-דזשאס-נעס) נוצבארקייט; ניצליכקייט; פראפיט.

ad'vehent *a.* (עד'-ווי-העגט) וואס ברייננט, וואס פיהרט.

ad'vent *n.* (עד'-ווענט) אנקונפט; וויכטיגע פאסירונג; די טרעפונג.
With the advent of Independence, America prospered.

Ad'vent *n.* (עד'-ווענט) דאס ערווארטעטע קומען פון יעזוס קריסטוס [ביאת המשיח ביי קריסטען]; די 4 זונטאגען פאר ווייגאכטען [ראזשדעסטווא].

Ad'ventist *n.* (עד'-ווענט-איסט) איינער וואס גלויבט אין קריסטוס'עס ווידערגעבורט.

adventi'tious *a.* (עד-ווענ-טיש'-אס) צופעליג; פרעמד; צוגעלעגט.

adventi'tiously *adv.* (עד-ווענ-טיש'-אס-לי) צופעליג, פרעמד; צוגעלעגט.

adventi'tiousness *n.* (עד-ווענ-טיש'-אס-נעס) דאס זיין צופעליג; דאס זיין פרעמד.

Adven'tual *a.* (עד-ווענ'-טשו-על) וואס איז שייך צו די ווייגאכטס-תעניתים [די פיער זונטאגען פאר ווייגאכטען].

adven'ture *n. and v.* (עד-ווענ'-טשור) די אונטערנעהמונג פון אן אונזיכערע זאך [ווי א מלחמה אדער א רייזע]; וואונדערליכער צופאל, א זעלטענע פאסירונג; וואגען צו טהאן א ריזיקאלישע זאך; ריזיקירען, וואגען, אין קאן שטעלען.
The author described his adventures in Africa.

adven'tureful *a.* (עד-ווענ'-טשור-פול) דרייסט, פול מיט אונטערנעהמונג.

adven'turer *n.* (עד-ווענ'-טשור-ער) א ריזיקאנט, א ריזיקאלישער אונטערנעהמער; א ספעקולאנט; איינער, וואס איז ארומגערינגעלט מיט וואונדער-מעשיות; איינער וואס שטופט זיך אין העכערע געזעלשאפט.

adven'turesome *a.* (עד-ווענ'-טשור-סאם) דרייסט, וואגענד; ריזיקאליש; וואונדערליך; מוטיג.

adven'turesomeness *n.* (עד-ווענ'-טשור-סאם-נעס) דרייסטקייט, דאס וואגען, מוטיגקייט.

adven'turess *n.* (עד-ווענ'-טשור-עס) א דרייסטע פרוי; א פרוי וואס זוכט איהר גליק מיט צווייפעלהאפטע מיטעל. ז. *adventurer*

adven'turous *a.* (עד-ווענ'-טשור-אס) ז. *adventuresome*

adven'turously *adv.* (עד-ווענ'-טשור-אס-לי) דרייסט, מוטיג.

adven'turousness *n.* (עד-ווענ'-טשור-אס-נעס) די נייגונג צו וואגען, ריזיקירען.

ad'verb *n.* (עד'-וואירב) דער אדווערב [בעשטימונגס ווארט, אין גראמאטיק, ווי היינט, מארגען א. ז. וו.].

adver'bial *a.* (עד-וואיר'-בי-על) וואס געהערט אדער איז עהנליך צו דעם בעשטימונגס-ווארט; וואס איז שייך צו א בעשטימונגס-ווארט [אדווערב].

adverbial'ity *n.* (עד-וואיר-בי-על'-אי-טי) די אייגענשאפט פון א בעשטימונגס-ווארט [אדווערב].

adver'bially *adv.* (עד-וואיר'-בי-על-אי) מיט דער אייגענשאפט פון א בעשטימונגס-ווארט [אדווערב].
In the sentence "He talks much," much is used adverbially.

adver'bial phrase (עד-וואיר'-בי-על פרייז) א פראזע פון צוויי אדער מעהרערע ווערטער וואס דיענט אין א זאץ אלס בעשטימונגס-ווארט [אדווערב].

adver'sable *a.* (עד-וואיר'-סעבל) צו ווידער, ענטגעגען.

adversa'ria *n.* (עד-וואיר-סיי'-רי-ע) א מין ליטערארישער זאמעלבוך; אן אלבאם.

adversa'rious *a.* (עד-וואיר-סיי'-רי-אס) וואס ווירקט דאגעגען; פיינדליך.

ad'versary *n. and a.* (עד'-וואיר-סע-רי) געגנער, פיינד, שונא; פיינדליך; וואס איז דער געגענטייל.
A brave man never shrinks from meeting an adversary.

adver'sative *n. and a.* (עד-וואיר'-סע-טיוו) דער היפוך; וואס איז אין געגענטייל.

adver'satively *adv.* (עד-וואיר'-סע-טיוו-לי) אין געגענטייל, להיפוך.

ad'verse *a. and v.* (עד'-וואירס) ווידערקען דאגעגען; וואס איז ענטגעגענגעזעצט.
He expressed an adverse opinion about the feasibility of the plan.

ad'verse for'tune (עד'-וואירס פאר'-טשון) אונגליק.

ad'versely *adv.* (עד'-וואירס-לי) מיט געגנערשאפט; ווירקענדיג דאגעגען.

ad'verseness *n.* (עד'-וואירס-נעס) ווידערשפרוך, פיינדזעליגקייט, עלענד, מיספערפאלג, אונגליק, נוים; דאס ווירקען דאגעגען.

ad'verse par'ty (עד'-וואירס פאר'-טי) די געגען-פארטיי.

ad'verse posses'sion (עד'-וואירס פא-זעש'-אן) דאס פערנעהמען לאנד אדער הייזער דורך חזקה [ווען איינער פערנעהמט א שטיק לאנד ארער הויז און האלט עס א לאנגע צייט און קיינער האט זיך אויף איהם ניט געקלאגט, ווערט עס גערעכענט אלס זיין אייגענטום].

adversifo'liate *a.* (עד-וואיר-סי-פאו'-לי-אייט) וואס האט בלעטער וועלכע זיינען איינע געגען די אנדערע [ביי פלאנצען].

adver'sity *n.* (עד-וואיר'-סי-טי) אומגליק.
It is honorable to stand by your friends in their adversity.

advert' *v.* (עד-וואירט') ערינערן, זיך אויף עפעס בעציהען; אכטונג געבען, אויפמערקזאם ווערען; אנווייזען אויף עפעס; ווארנען, ראטהען.
Let your thoughts advert your tongue ere you speak evil.

adver'tence *n.* (עד-וואיר'-טענס) דאס ווערען אויפמערקזאם; דאס ערינערען, דאס אכטונג געבען, דאס אנווייזען אויף עפעס.

adver'tency *n.* (עד-וואיר'-טען-סי) אויפמערקזאמקייט.

adver'tent *a.* (עד-וואיר'-טענט) אויפמערקזאם; פארזיכטיג.

adver'tently *adv.* (עד-וואיר'-טענט-לי) מיט אויפמערקזאמקייט, מיט פארזיכט.

advertise' *v.* (עד-וואיר-טאיז') עפענטליך בעקאנט מאכען; בענאכריכטיגען; רעקלאמירען, אנאנסירען, מעלדען.

advertise'ment *n.* (עד-וואיר-טאיז'-מענט) בעקאנטמאכונג; נאכריכט; אנאנסע; מעלדונג, מודעה, רעקלאמע.

advertis'er *n.* (עד-וואיר-טאיז'-ער) בעקאנטמאכער; איינער וואס לאזט דרוקען מודעות אין צייטונגען; איינער וואס אנאנסירט אויף פערשיעדענע אופנים.

advertis'ing *n. and a.* (עד-וואיר-טאיז'-אינג) דאס בעקאנט מאכען, דאס אנאנסירען; בעקאנטמאכענדיג, אנאנסירענדיג.

advertis'ing-agent *n.* (עד-וואיר-טאיז'-אינג-איי'-דזשענט) א רעקלאמען אגענט [איינער, וואס נעהמט אן מודעות].

advertis'ing-sheet *n.* (עד-וואיר-טאיז'-אינג-שיעט) א בייבלאט מיט אנאנסען, מודעות.

advertis'ing-van *n.* (עד-וואיר-טאיז'-אינג-וועז) דער רעקלאמען-וואגען, א וואגען בעקלעפט מיט מודעות.

advertize'ment *n.* (עד-וואיר-טאיז'-מענט) ז. *advertisement*

advice' *n.* (עד-וואיס') 1. ראטה, עצה; 2. נאכריכט; ידיעה, אויסקונפט.
1. Act upon the advice of the experienced.
2. Reliable advices are regularly sent to us by our agents abroad.

advice'-boat *n.* (עד-וואיס'-באוט) א דעפעשען-שיף.

advisabil'ity *n.* (עד-וואי-זע-ביל'-אי-טי) ז. *advisableness*

advi'sable *a.* (עד-וואי'-זעבל) ראטהזאם; פערנינפטיג, איבערלעגט.
He found it advisable to take a vacation.

advi'sableness *n.* (עד-וואי'-זעבל-נעס) ראטהזאמקייט, פערנינפטיגקייט, איבערלעגונג.

advi'sably *adv.* (עד-וואי'-זע-בלי) מיט ראטה, מיט איבערלעגונג, מיט פערנונפט.

advise' *v.* (עד-וואיז') ראטהען; מעלדען; איבערלעגען.

advised' *a.* (עד-וואיזד') קלוג, בעדאכטזאם, איבערלעגט; בעזארגט מיט אן עצה.

advised' by (עד-וואיזד' באי) געראטהען פון...

advi'sedly *adv.* (עד-וואי'-זעד-לי) מיט איבערלעגונג [ניט האסטיג]; מיט אבזיכט; מיט א כיון.
His name was advisedly omitted from the list of speakers.

advi'sedness *n.* (עד-וואי'-זעד-נעס) בעדאכטזאמקייט; נאכדענקונג; איבערלעגונג.

advised' on (עד־וואיזד' אן) קריגען אן עצה איבער עטוואס.
advise'ment *n.* (עד־וואיז'־מענט) עצה, ראטה; בעראטהזאמקייט; נאכריכט; מעלדונג.
advi'ser *n.* (עד־וואי'־זער) ראטהגעבער; בעל־יועץ.
advise' with one (עד־וואיז' הוויטה הוואן) האלטען זיך מיט איינעם אן עצה.
advise' with your pil'low (עד־וואיז' הוויטה יור פי'־לאו) שלאף זיך אוים וועס־טו קלינער ווערען [האלט זיך אן עצה מיט'ן קישען].
advi'sing *n.* (עד־וואי'־זינג) אן עצה, מיינונג.
advi'sory *a.* (עד־וואי'־זא־רי) בעראטענד; וואס גיט א ראטה.
The society's constitution provides for the appointment of an advisory committee.
ad vi'vum (עד וואי'־וואם) צום לעבען; ווי לעבעדיג.
ad'vocacy *n.* (עד'־ווא־קע־סי) אדוואקאטור; פערטיידיגונגס־שריפט; די פערטרעטונג פאר'ן געריכט, פערטיידיגונג.
He spoke in advocacy of the bill before the Legislature.
ad'vocate *n.* and *v.* (עד'־ווא־קייט) אדוואקאט; פערטיידיגען.
ad'vocateship *n.* (עד'־ווא־קייט־שיפ) די אדוואקאטור, פערטיידיגונג, פערטרעטונג [פאר'ן געריכט].
ad'vocator *n.* (עד'־ווא־קיי־טאר) אן אדוואקאט; א בעל יועץ; א שטיצער.
ad'vocatory *a.* (עד'־ווא־קיי־טא־רי) וואס איז שייך צו אן אדוואקאט.
ad'vocatress *n.* (עד'־ווא־קיי־טרעס) א פרוי אן אדוואקאט.
advoca'tus diab'oli (עד־ווא־קיי'־טאס דאי־עב'־א־לאי) איינער וואס האט די עובדה צו זוכען חטאים אויף יענעם.
advowee' *n.* (עד־וואו־אי') דער קירכען־פאטראן [דער בעשיצער פון דער קירך].
advowee' par'amount (עד־וואו־אי־פאר'־ע־מאונט) דער אויבערהאר פון דער קירך; דער קעניג [אין ענגלאנד].
advow'son *n.* (עד־וואו'זן) דאס פאטראנאטסרעכט, דאס רעכט אנצושטעלען בעאמטע אין א קירך.
adyna'mia *n.* (עד־אי־ניי'־מי־ע) שוואכקייט וואס איז פעראורזאכט דורך קראנקהייט.
adynam'ic *a.* (ע־די־נעמ'־איק) שוואך, קראפטלאז.
adynam'ical *a.* (ע־די־נעמ'־איק־על) שוואך, קראפטלאז.
adynam'ic fe'ver (ע־די־נעמ'־איק פי'־ווער) פויל־פיבער [אזא קראנקהייט].
adyn'amy *n.* (ע־דינ'־ע־מי) ז. ***adynamia***
ad'ytum *n.* (עד'־אי־טאם) דאס אלער־היילינגסטע; קדשי קדשים.
adz *n.* (עדז) א באנדער האק, א באנדער הובעל.
adze *n.* and *v.* (עדז) האקען מיט א באנדער־האק, הובלען מיט א באנדער הובעל; א באנדער הובעל.
ædic'ula *n.* (אי־דיק'־יו־לע) א קליין הייזעלע.
æ'dile *n.* (אי'־דאיל) פאליציימייסטער; דער אויפזעהער אויף עפענטליכע געביידע, וואס ווערען בענוצט פון פאלק.
ædœol'ogy *n.* (אי־די־אל'־א־דזשי) דער טייל פון דער מעדיצינישער וויסענשאפט, וואס בעשעפטיגט זיך מיט די געשלעכטס־ארגאנען.
æ'gilops *n.* (אי'־דזשי־לאפס) א קליין געשוויר אין אינערען ווינקעל פון אויג [א נערשט אוים'ן אויג].
æ'gis *n.* (אי'־דזשיס) א שילד, א שוץ; אגידע [דער שילד פון דיא געטין מינערווא אין דער גריכישער מיטאלאגיע].
Æo'lian *a.* and *n.* (אי־או'־לי־ען) פון עאליען [אין גריכענלאנד]; איינער וואס שטאמט פון עאליען; וואס איז שייך צו עאליאנוס [דער גאט פון ווינטען אין דער גריכישער מיטאלאגיע].
æo'lian *a.* (אי־או'־לי־ען) וואס איז שייך צו ווינד.
Æo'lian harp (אי־או'־לי־ען הארפ) ז. ***Eolian harp***
Æo'lian lyre (אי־או'־לי־ען לאיר) ז. ***Eolian harp***
æ'on *n.* (אי'־אן) די אויביגקייט; דער וועלטגייסט.
æo'nian *a.* (אי־או'־ני־ען) וואס בעלאנגט צו דער אויביגקייט, צום וועלטגייסט.
æ'on mu'sic (אי'־אן מיו'־זיק) די הארמאניע פון די וועלט־צייטען.
a'er *n.* (איי'־ער) די לופט.
æ'ra *n.* (אי'־רא) ערא, צייטרעכנונג.
a'erate *v.* (איי'־ער־אייט) דורכלופטערען; צוזאמענמישען מיט א גאז; ערהויבען [גייסטיג].
a'erated bread (איי־ע־ריי־טעד ברעד) פוכקע, אויפגעגאנגענע ברויט.
a'erated wa'ters (איי'־ע־ריי־טעד הוואטערן) קויהלען זויערעס מינעראל וואסער.
aera'tion *n.* (איי־ער־איי'־שאן) דאס דורכלופטערען, דאס צוזאמענמישען מיט לופט, דאס פערמישען מיט זויערשטאף.
aera'tor *n.* (איי־ער־איי'־טאר) אן אפא־ראט פאר דער צונויפמישונג פון גאזען.
ae'rial *a.* (איי־אי'־רי־על) לופטיג, וואס איז אין דער לופטען.
ae'rial fig'ures (איי־אי'־רי־על פיג'־יורז) רוחניות'דיגע פיגורען [ווי די מאהלער ווילען מאהלען שדים, געשפענסטער א. ז. וו.].
ae'rial gills (איי־אי'־רי־על דזשילז) די פליגלען פון אן אינזעקט.
ae'rial im'age (איי־אי'־רי־על אימ'־איידזש) דאס בילד וואס מען זעהט אין א קאנוועקסען [אויסגעבויגענעם נאך אויסען] שפיעגעל; א מיראזש.
ae'rially *adv.* (איי־אי'־רי־על־אי) לופטיג, גייסטיג.
ae'rial plant (איי־אי'־רי־על פלענט) די לופט־פלאנצע [אזא פלאנצע וואס וואקסט הענגענדיג אין דער לופט, ניט האבענדיג קיין ווארצלען אין דער ערד].
Aer'ides *n.* (איי־ער'־אי־דיז) די אסט־אינדישע לופט־פלאנצען [אזא מין פלאנצען מיט שעהנע בלעטער און זיסע בלי־הונג].
a'erie *n.* and *v.* (איי'־ער־אי) נעסט פון רויב־פויגעל; פויגעל־נעסט; א וואהנונג אויף א הויכען ארט; די ניי אויסגעבריהעטע פויגעלעך אין א נעסט; עופה'לעך; בויען א נעסט.
aerif'erous *a.* (איי־ער־איפ'־ער־אס) וואס ענטהאלט אין זיך לופט.
aerifica'tion *n.* (איי־ער־אי־פי־קיי'־שאן) די פערוואנדלונג אין לופט; דאס צומישען מיט לופט; די פערבינדונג מיט לופט; פערדאמפפונג.
a'eriform *a.* (איי'־ער־אי־פארם) לופט־ארטיג, לופטפערמיג.
a'erify *v.* (איי'־ער־אי־פאי) דורכלופטערן; פערוואנדלען אין לופט, פערדאמפען, פערגאזען.
aerobio'sis *n.* (איי־ע־ראו־באי־או'־סים) דאס לעבען אין אן אטמאספערישע לופט וואס ענטהאלט זויער־שטאף.
aerocli'noscope *n.* (איי־ע־ראו־קלאי'־נא־סקאופ) אזא אפאראט וואס צייגט אן דעם צושטאנד פון וועטער.
a'erodrome *n.* (איי'־ער־א־דראום) א פליה־פלאץ פאר פליה־מאשינען.
aerodynam'ic *a.* (איי־ע־ראו־דאי־נעמ'־איק) וואס איז שייך צו דער קראפט פון דער בעוועגונג פון לופט.
aerodynam'ics *n.* (איי־ער־א־דאי־נעמ'־איקס) די לעהרע פון דער בעוועגונג פון לופטיגע קערפער.
aerog'rapher *n.* (איי־ע־ראג'־רע־פער) איינער וואס בעשרייבט די לופט.
aerog'raphy *n.* (איי־ע־ראג'־רע־פי) די בעשרייבונג פון לופט.
aerohy'drous *a.* (איי־ע־ראו־האי'־דראס) וואס ענטהאלט לופט און וואסער.
a'erolite *n.* (איי'־ער־א־לאיט) הימעל־שטיינער; מעטעאר־שטיין [שטיקער שטאף פון הימלישע קערפער, וואס פאלען אויף דער ערד].
a'erolith *n.* (איי'־ער־א־ליטה) ז. ***aerolite***
aerolit'ic *a.* (איי־ער־א־ליט'־איק) וואס איז שייך צו די הימעל שטיינער אדער צו די מעטעאר־שטיינער.
aerolog'ical *a.* (איי־ער־א־לאדזש'־אי־קעל) וואס איז שייך צו דער לעהרע וועגען לופט.
aerol'ogist *n.* (איי־ער־אל'־א־דזשיסט) דער לופט־פארשער, דער לופט־קענער.
aerol'ogy *n.* (איי־ער־אל'־א־דזשי) די לעהרע וועגען לופט.
a'eromancy *n.* (איי'־ע־רא־מענ־סי) נביאות אדער כשוף דורך לופט, ווינדען אדער אנדערע אטמאספערישע ערשיינונגען; פארויסזאגונגען וועגען וועטער.
aerom'eter *n.* (איי־ע־ראמ'־ע־טער) אן אינסטרומענט צו מעסטען דאס געוויכט פון לופט און גאזען.
aeromet'ric *a.* (איי־ע־רא־מעט'־ריק) וואס האט א שייכות מיט דער לעהרע פון וועגען און מעסטען די לופט.
aerom'etry *n.* (איי־ע־ראמ'־ע־טרי) די לעהרע פון וועגען און מעסטען די לופט און אנדערע גאזען.
a'eronaut *n.* (איי'־ע־רא־נאט) א לופט־שווימער, איינער וואס פליהט אין א באלאן.
aeronaut'ic *a.* (איי־ע־רא־נאט'־איק) וואס האט א שייכות מיט לופט־שווימער.
aeronaut'ical *a.* (איי־ע־רא־נאט'־איק־על) ז. ***aeronautic***
aeronaut'ics *n.* (איי־ער־א־נאט'־איקס) די לעהרע וועגען לופט־שווימען.
aeronaut'ism *n.* (איי־ער־א־נאט'־איזם) די לופט־שווימעריי.
a'erophane *n.* (איי'־ער־א־פיין) דינער דורכזיכטיגער שטאף, קרעפ.
aeropho'bia *n.* (איי־רא־פאו'־בי־ע) די מורא פאר לופט, ד. ה. פאר די בעוועגונגען פון דער לופט [א סימפטאם פון הידראפאביע קראנקהייט (ביי געביסענע פון א משוגע'נעם הונד) ווי אויך פון געוויסע היסטערישע קראנקהייטען].
a'erophone *n.* (איי'־רא־פאון) אזא אפאראט צו פערשטארקען דעם קלאנג פון אויסגעשפראכענע ווערטער; א מין דראט־לאזער טעלעפאן.

a'erophore *n.* (איי'-ע-רא-פאור) א לופט-אפאראט צום אטהעמען [פאר פייערלעשער].

a'erophyte *n.* (איי'-ער-א-פאיט) די לופט-פלאנצע [אזא פלאנצע, וואס וואקסט הענגענדיג אין דער לופט, ניט האבענדיג קיין ווארצלען אין דער ערד].

a'eroplane *n.* (איי'-ער-א פליין) עראפלאן, פליה-מאשין.

a'eroscope *n.* (איי'-ע-רא סקאופ) אן אפאראט אויפצוזאמלען מיקראסקאפישע קערפער פון דער לופט [ווען לופט ווערט געטריבען דורך דיעזען אפאראט קומט זי ארויס פון איהם פאלשטענדיג ריין, אהן וועלכען עס איז שטויב].

aeros'copy *n.* (איי-ער-אס'-קא-פי) די בעאבאכטונג פון דער לופט.

a'erosphere *n.* (איי'-ע-רא-ספיער) די אטמאספערע [לופט] וואס רינגעלט ארום דעם ערד-קוגעל.

a'erostat *n.* (איי'-ע-רא-סטעט) א לופט-באלאן.

aerostat'ic *a.* (איי-ע-רא-סטעט'-איק) עראסטאטיש, וואס איז שייך צו דער לעהרע וועגען דער גלייכגעוויכט פון דער לופט; וואס איז שייך צו דער קונסט פון לופט-שווימעריי.

aerostat'ical *a.* (איי-ע-רא-סטעט'-איק-על) ז. *aerostatic*

aerostat'ic bal'ance *n.* (איי-ע-רא-סטעט'-איק בעל'-ענס) אזא אפאראט צו בעשטימען דאס געוויכט פון דער לופט.

aerostat'ics *n.* (איי-ע-רא-סטעט'-איקס) די עראסטאטיק [די לעהרע וועגען דער גלייכגעוויכט פון דער לופט].

aerosta'tion *n.* (איי-ע-רא-סטיי'-שאן) די לופט-שווימעריי; די בעוועגונג פון דער לופט; די וויסענשאפט פון לופט-שווימעריי.

aerotherapeu'tics *n.* (איי-ע-ראו-טהער-ע-פיו'-טיקס) די מעטאדע פון היילען קראנקהייטען דורך די ענדערונגען פון לופט-דרוק אין דעם צימער, וואו דער קראנקער געפינט זיך.

aerother'mal *a.* (איי-ע-ראו-טהויר'-מעל) וואס איז שייך צו דער בענוצונג פון הייסע לופט.

aerother'mal ba'kery (איי-ע-ראו-טהויר'-מעל ביי'-קע-רי) א בעקעריי וואו עס ווערט געבאקען דורך הייסע לופט.

aerot'ropism *n.* (איי-ע-ראט'-רא-פיזם) די מעטאדע אבצואווענדען דעם וואוקס פון פלאנצען-ווארצלען פון זייער נארמאלער ריכטונג דורך גאזען.

æru'ginous *a.* (אי-רו'-דזשי-נאס) בעצויגען מיט גרינשפאן [גרינע ראסט].

æru'go *n.* (אי-רו'-גאו) גרינשפאן [גריגע ראסט אויף קופער אדער מעסינג].

a'ery *n. and a.* (עה'-רי) 1. גייסטיג; ערהאבען; גרינג; 2. א נעסט פון רויבפויגעל; 3. די קליינע אויסגעבריהטע פייגעלעך אין א נעסט; קליינע קינדער; 4. א הויכע שטעלונג.

1. Aery thoughts; aery fancies.

a'ery-light *a.* (עה'-רי-לאיט) גרינג ווי די לופט.

Æscula'pian *n. and a.* (עס-קיו-ליי'-פי-ען) א מעדיצינער; א דאקטאר [מייסטענס אלס שפאס-נאמען]; וואס איז שייך צו עסקולאפיוס [דער גאט פון דער מעדיצין אין דער מיטעלאגיע]; וואס איז שייך צו דער הייל-קונסט.

æs rude (איז רוד) די ערשטע רוימישע מטבעות וועלכע זיינען געמאכט געווארען פון איינפאכע גלאטע שטיקער קופער און האבען געהאט די פולע געוויכט פון זייער ווערטה [די גרעסטע פון זיי האבען געוואויגען ביז צוויי פונט].

æs'thete *n.* (עס'-טהיט) ז. *esthete*

æsthet'ic *a. and n.* (עס-טהעט'-איק) עסטעטיש, שעהן, געשמאקפול; עסטעטיק, די לעהרע וועגען שעהנהייט און געשמאק.

æsthet'ical *a.* (עס-טהעט'-אי-קעל) עסטעטיש.

æsthet'ically *adv.* (עס-טהעט'-אי-קעל-אי) ז. *esthetically*

æstheti'cian *n.* (עס טהי-טיש' ען) ז. *esthetician*

æsthet'icism *n.* (עס-טהעט'-אי סיזם) ז. *estheticism*

æsthet'icize *v.* (עס-טהעט'-אי סאיז) ז. *estheticize*

æsthet'ics *n.* (עס-טתעט'-איקס) די עסטעטיק, די לעהרע וועגען שעהנקייט און געשמאק.

æs'tival *a.* (עס'-טי-וועל) ז. *estival*

æs'tivate *v.* (עס'-טי-וויים) ז. *estivate*

æstiva'tion *n.* (עס-טי-וויי'-שאן) ז. *estivation*

æt. *æta'tis* אן אבקירצונג פון ווארט

ætat. ז. *æt.*

æta'tis *adv.* (ע-טא'-טיס) אין דעם עלטער.

æ'ther *n.* (אי'-טהער) עטהער. ז. *ether*

ætiol'ogy *n.* (אי-טי-אל'-א-דזשי) די לעהרע ווי צו אויספארשען די אורזאכען פון ערשיינונגען; די אויספארשונג פון די אורזאכען פון קראנקהייטען.

aeti'tes *n.* (איי-ע-טאי'-טיז) דער אדלערשטיין [אזא רונדער שטיין וואס ענטהאלט אין זיך אייזען].

afar' *adv.* (ע-פאר') וויים, פון דער ווייטענס.

afeard' *a.* (ע-פיערד') פורכטזאם, מורא האבענדיג.

afeb'rile *a.* (ע-פעב'-ריל) אהן פיבער [היץ קריינק].

A'fer *n.* (איי'-פער) דער זיד-וועסטליכער ווינד.

affabil'ity *n.* (עפ-ע-ביל'-אי-טי) ליעבליכקייט, חן, העפליכקייט, לייטזעליגקייט.

af'fable *a.* (עפ'-עבל) ליעבליך, אנגענעהם, העפליך.

af'fableness *n.* (עפ'-עבל-נעס) ז. *affability*

af'fably *adv.* (עפ'-ע-בלי) ליעבליך, אנגענעהם; העפליך; מיט חן.

Speak affably to the stranger.

affair' *n.* (ע-פעהר') זאך, ענין, אנגעלעגענהייט; געשעפט; טהאט.

affair' of hon'or (ע-פעהר' אוו אנ'-אר) א דועל; עהרען אנגעלעגענהייט.

affairs' of love (ע-פעהרז' אוו לאוו) ליעבעס-אנגעלעגענהייטען, ליעבעס אינטריגעס.

affect' *v.* (ע-פעקט') 1. מאכען אן איינדרוק, א ווירקונג; ריהרען; שטרעבען; זיך ציערען; זיך אויספיינען; 2. נאכטהאן וואס דער אנדערער טהוט; מאכען אן אנשטעל.

1. His speech affected his audience. 2. He affects the manners of an American.

affect' a stare (ע-פעקט' ע סטעהר) מאכען אן אנשטעל פון פערוואונדערונג.

affecta'tion *n.* (ע-פעק-טיי'-שאן) אויספיינעריי; געמאכטקייט; ליעבע, נייגונג.

affecta'tionist *n.* (ע-פעק-טיי'-שאנ-איסט) איינער וואס מאכט אן אנשטעל אדער פיינט זיך אויס.

affect'ed *a.* (ע-פעקט'-ער) געריהרט, אנגעגריפען [פון א קראנקהייט]; גענייגט; אויסגעפיינט, פערשטעלט, סערפוצט פון דרויסען; מאכענד אן אנשטעל.

affect'ed by (ע-פעקט'-ער באי) בעאיינפלוסט דורך עטוואס.

I was affected by the strength of his arguments.

affect'ed friend'ship (ע-פעקט'-ער פרענד'-שיפ) א געמאכטע [א פאלשע] פריינדשאפט.

affect'ed looks (ע-פעק'-טער לוקס) פערשטעלטע בליקען.

affect'edly *adv.* (ע-פעקט'-עד-לי) מיט אן אנשטעל [כדי זיך אויסצופיינען]; היפאקריטיש.

affect'edness *n.* (ע-פעקט'-עד-נעס) אויספיינעריי; דאס מאכען אן אנשטעל.

affec'ter *n.* (ע-פעק'-טער) א נאכקרימער, א נאכאהמער, אן אנשטעלער.

affectibil'ity *n.* (ע-פעק-טי-ביל'-אי-טי) ז. *affectedness*

affect'ing *a.* (ע-פעקט'-אינג) ריהרענד, מאכענדיג אן אנשטעל.

It was an affecting sight to see them struggle for the piece of bread.

affect'ingly *adv.* (ע-פעקט'-אינג-לי) ז. *affecting*

affec'tion *n.* (ע-פעק'-שאן) 1. ליידענשאפט, צונייגונג, חשק, ליעבע; צערטליכקייט; 2. קראנקער צושטאנד, דאס ליידען, די קראנקהייט; נעמיטסצושטאנד.

1. I have an affection for him. 2. He suffers from an affection of the throat.

affec'tional *a.* (ע-פעק'-שאנ-על) גענייגט; צערטליך; גיטיג, פריינדליך, פול מיט ליעבע.

affec'tionate *a.* (ע-פעק'-שאנ-איים) מיט חשק, גענייגט, פול מיט ליעבע; צערטליך; הערצליך.

affec'tionately *adv.* (ע-פעק'-שאנ-איים-לי) ז. *affectionate*

affec'tionateness *n.* (ע-פעק'-שאנ-אייט-נעס) צערטליכקייט, ליבליכקייט; צונייגונג.

affec'tioned *a.* (ע-פעק'-שאנד) געריהרט, גענייגט.

affec'tion of the chest (ע-פעק'-שאן אוו טהי טשעסט) דאס ברוסטליידען.

affec'tive *a.* (ע-פעק'-טיוו) ריהרענד; צערטליך; איינדרוקספאל.

affec'tively *adv.* (ע-פעק'-טיוו-לי) ריהרענד, מיט צערטליכקיים.

affec'tor *n.* (ע-פעק'-טאר) ז. *affecter*

affeer' *v.* (ע-פיער') אבשאצען אדער פעסטשטעלען א געלד-שטראף א. ד. ג.

affeer'er *n.* (ע-פיער'-ער) אן איינגעשווארענע פערזאן פון דער רעגיערונג, וואס שאצט אדער שטעלט פעסט די סומען פון געלד-שטראפען, וועלכע דארפען אויף איכעצען ארויפגעלעגט ווערען.

affeer'ment *n.* (ע-פיער'-מענט) דאס פעסטשטעלען א געלד-שטראף לויט די אומשטענדען פון פאל.

affeer'or *n.* (ע-פיער'-אר) ז. *affeerer*

af'ferent *a.* (עפ'-ער-ענט) צופיהרענד [אן אויסדרוק אין דער מעדיצין פאר דער בלוטצירקולאציאן פון די גליעדער צום הארצען, אדער פאר די עמפפינדונגען פון די נערווען, וועלכע גיבען זיך איבער אין מוח].

af'ferent nerves (עפ'-ער-ענט נויררוז) די נערווען וואס ברייגען די אויסערע איינדריקע צום מוח.

af'ferent veins (עפ'-ער-ענט וויינז) די אדערען וואס ברייגען דאס בלוט פון

די אנדערע טיילען פון קערפער צום הארצען.

affettuo'so *a.* (עפ-פעט-טו-אָו'-זאָו) הארציג, מיט געפיהל [ביי געזאנג אדער א פארטראג].

affi'ance *n. and v.* (ע-פאי'-ענס) פערלאבונג, פערלאבען, פער'קנס'ען; פערשפרעכען, פערטרויען [אויף גאט].

affi'anced *a.* (ע-פאי'-ענסט) פערלאבט, פער'קנס'ט, פערשפראכען.

affi'ancer *n.* (ע-פאי'-ענ-סער) א שדכן, א תנאים-שרייבער.

affi'ant *n.* (ע-פאי'-ענט) איינער וואס מאכט א געשווארענע ערקלערונג.

affiche' *n.* (ע-פיש') אן אפישע, א פלאקאט [א פאפיער וואס ווערט אויסגעקלעפט אין עפענטליכע פלעצער עטוואס בעקאנט צו מאכען פאר'ן פובליקום].

affida'vit *n.* (עפ-אי-דיי'-וויט) א געשריבענע ערקלערונג געמאכט אונטער א שבועה.

affida'vit-men *n.* (עפ-אי-דיי'-וויט-מען) אונטערגעקויפטע עדות.

affil'iate *v.* (ע-פיל'-אי-אייט) 1. אדאפטירען, צונעהמען פאר א קינד; 2. זיך פערבינדען; זיך שטעלען אין נאהענטע פערבינדונגען.

2. Politicians always **affiliate** with many organizations.

affil'iate a child (ע-פיל'-אי-אייט ע טשאילד) א פרעמדען קינד צושרייבען צו אימעצען.

affil'iated soci'eties *n.* (ע-פיל'-אי-איי-טעד סא-סאי'-ע-טיז) פעראיינען, וואס זיינען פערבונדען איינער מיט דעם אנדערען; פעראיינען, וואס זיינען פערבונדען דורך א געמיינשאפטליכע צענטראל-פערוואלטונג.

affilia'tion *n.* (ע-פיל-אי-איי'-שאן) אדאפטירונג; דאס צונעהמען פאר א קינד; פערבינדונג.

af'finage *n.* (עפ'-אינ-עדזש) דאס לייטערען, ניי מאכען [פון מעטאלען].

affine' *a. and n.* (ע-פאין') פערוואנדט; א פערוואנדטער [קרוב] דורך הייראט, א מחותן.

affined' *a.* (ע-פאינד') פערוואנדט; פעראייניגט; פערבונדען.

affin'itative *a.* (ע-פינ'-אי-טע-טיוו) וואס שטעהט אין פערוואנדשאפט; וואס האט אן עהנליכקייט.

affin'itatively *adv.* (ע-פינ'-אי-טע-טיוו-לי) דורך פערוואנדשאפט, דורך עהנליכקייט.

affin'ity *n.* (ע-פינ'-אי-טי) 1. פערוואנדשאפט; עהנליכקייט; קרובה'שאפט דורך הייראטה, מחותנ'שאפט; 2. א בעשערטע.

2. He found in her his **affinity**.

affirm' *v.* (ע-פוירם') בעשטעטיגען; בעהויפטען; פערזיכערען; בעווייזען; פייערליך פערשפרעכען פאר'ן געריכט צו זאגען די ווארהייט.

affir'mable *a.* (ע-פויר'-מעבל) וואס קען בעהויפטעט ווערען; וואס קען בעשטעטיגט אדער בעוויזען ווערען.

affir'mably *adv.* (ע-פויר'-מעב-לי) מעגליך צו בעהויפטען, מעגליך יא צו זאגען.

affir'mance *n.* (ע-פויר'-מענס) בעשטעטיגונג, בעהויפטונג אויף יא.

affir'mant *n.* (ע-פויר'-מענט) דאס געבען דאס עהרענווארט אין געריכט צו זאגען די ווארהייט אהן א שבועה.

affirma'tion *n.* (ע-פויר-מיי'-שאן) ז. *affirmance*.

affir'mative *a. and n.* (ע-פויר'-מע-טיוו) 1. בעהויפטענדיג; פערזיכערענדיג; 2. צושטימענדיג, בעשטעטיגענדיג, זאגענדיג יא; פאזיטיוו; 3. עטוואס וואס בעשטעטיגט אויף יא; דאס פאזיטיווע [אין געגענזאץ צום נעגאטיווען].

1. The request received an **affirmative** reply. 2. Ten members voted in the **affirmative** and six in the negative.

affir'matively *adv.* (ע-פויר'-מע-טיוו-לי) אויף א צושטימענדען אופן; דורך בעהויפטונג; דורך זאגען יא; פאזיטיוו.

affir'mative quan'tities (ע-פויר'-מע-טיוו קהוואנ'-טי-טיעז) פאזיטיווע גרעסען [אן אויסדרוק אין דער מאטעמאטיק].

affir'matory *a.* (ע-פויר'-מע-טא-רי) ז. *affirmative*.

affir'mer *n.* (ע-פויר'-מער) דער בעהויפטער, דער צושטימער, דער יא זאגער.

affix' *v.* (ע-פיקס') צוזעצען, צוהעפטען; אנהענגען; צושטעלען א בוכשטאב, זילבע,ווארט אדער נאמען [צו א שריפט].

af'fix *n.* (עפ'-איקס) צוזאץ, צוגאב; א צוגעזעצטער אות אדער זילבע צום אנהויב אדער צום סוף פון ווארט. צ. ב. *good-ness, un-able*; א צוגעזעצטע בעפוצונג צו עטוואס.

affix' a seal (ע-פיקס' ע סיעל) ארויפלעגען א זיעגעל [אויף א דאקומענט].

affix'ion *n.* (ע-פיק'-שאן) צוזעצונג; צוהעפטונג; צושטעלונג; אנהענגונג.

affix'ture *n.* (ע-פיקס'-טשור) דאס צוגעקלעפטע; דאס אנגעפעסטיגטע.

affla'tion *n.* (ע-פליי'-שאן) דאס אנבלאזען, דאס אטהעמען

affla'tus *n.* (ע-פליי'-טאס) א הויכע בעגייסטערונג.

afflict' *v.* (ע-פליקט') קוועלען, קריינקען, פערדרוס פערשאפען, דריקען, פייניגען; מאטערען.

afflic'ted *a.* (ע-פליק'-טעד) טיעף בעטריעבט, טיעף געקריינקט.

afflic'ted by (ע-פליק'-טעד באי) נידערגעשלאגען דורך.

afflic'tedness *n.* (ע-פליק'-טעד-נעס) טרויעריגקייט, ערגערנים; קרענקונג; קוועלונג.

afflic'ted with (ע-פליק'-טעד הוויטה) וואס איז געטראפען אדער ליידעט פון [א קראנקהייט].

Immigrants **afflicted** with trachoma are disbarred from landing into the United States

afflic'ter *n.* (ע-פליק'-טער) דריקער, קוועלער, פייניגער.

afflict'ing *a.* (ע-פליקט'-אינג) שמערצליך, קריינקענד, בעטריבענד.

afflict'ingly *adv.* (ע-פליקט'-אינג-לי) ז. *afflicting*.

afflic'tion *n.* (ע-פליק'-שאן) דאס ליידען, ערגערנים, אונגליק, קומער.

afflic'tive *a.* (ע-פליק'-טיוו) קריינקענד, קוועלענד; שמערצליך.

afflic'tively *adv.* (ע-פליק'-טיוו-לי) פערדריסליך, שמערצליך, קריינקענד.

af'fluence *n.* (עפ'-ליו-ענס) איבערפלוס, שפע, רייכטום.

af'fluency *n.* (עפ'-ליו-ענ-סי) ז. *affluence*.

af'fluent *a. and n.* (עפ'-ליו-ענט) רייך, פיעל, בשפע; צופליסענד; א שטראם וואסער וואס לויפט אריין אין א טייך.

af'fluently *adv.* (עפ'-ליו-ענט-לי) מיט רייכקייט, בשפע'דיג, מיט איבערפלוס, צופליסענדיג.

A man **affluently** provided with intellect and wealth.

af'fluentness *n.* (עפ'-ליו-ענט-נעס) ז. *affluence*.

af'flux *n.* (עפ'-לאקס) דאס פלייצונג; פליסען; דער צופלוס, די צושט.יעמונג.

afflux'ion *n.* (עפ-לאק'-שאן) ז. *afflux*.

af'forage *n.* (עפ'-אר-איידזש) א געוויסער שטייער וואס מען פלעגט אמאל דארפען צאהלען אין פראנקרייך צו דעם הויפט פון א בעצירק פאר דער ערלויבניס צו פערקויפען וויין אדער בראנפען.

afford' *v.* (ע-פאורד') 1. פערשאפען; ארויסגעבען; ארויסברייננגען; בעוויליגען; ערלויבען; 2. זיין אימשטאנד.

1. It **affords** us pleasure to go to the theatre. 2. We can not **afford** to take a vacation.

afford' means (ע-פאורד' מיענז) פערשאפען מיטלען.

affor'est *v.* (ע-פאר'-עסט) פערוואנדלען א פעלד אין א וואלד; שטעלען אונטער די וואלד געזעצען.

afforesta'tion *n.* (ע-פאר-עס-טיי'-שאן) דאס פערוואנדלען לאנד אין וואלד; שטעלען א שטיק לאנד אונטער די עקזיסטירענדע געזעצען וועגען וועלדער.

affor'estment *n.* (ע-פאר'-עסט-מענט) דאס פערוואנדלען א שטיק לאנד אין וואלד.

affor'mative *n.* (ע-פאר'-מע-טיוו) א צוזאץ צו א ווארט דורך וועלכען דאס ווארט ווערט געענדערט.

affran'chise *v.* (ע-פרענ'-טשיז) פריי מאכען, בעפרייען.

affran'chisement *n.* (ע-פרענ'-טשיז-מענט) בעפרייאונג.

affray' *n. and v.* (ע-פריי') איבערשרעקען; שלעגעריי; א קריעג; א טומעל.

affreight' *v.* (ע-פרייט') אנלאדען א שיף מיט משא; דינגען א שיף פאר משא.

Affreight a vessel.

affreight'ment *n.* (ע-פרייט'-מענט) דאס אנלאדען א שיף מיט משא, דאס דינגען א שיף פאר משא.

affright' *n. and v.* (ע-פראיט') ארויפווארפען א מורא; שרעק, מורא.

affrigh'ted at (ע-פראי'-טעד עט) דערשראקען זיך פאר עפעס.

affrigh'ten *v.* (ע-פראי'טן) איינשרעקען.

affright'ful *a.* (ע-פראיט'-פול) שרעקליך; מורא'דיג; שוידערהאפט.

affright'ment *n.* (ע-פראיט'-מענט) שרעק; מורא.

affront' *n. and v.* (ע-פראנט') אנגריף; בעליידיגונג; אנגרייפען; בעליידיגען, בעשימפפען; זיך טרעפען פנים אל פנים [אין קריעג].

affron'ted at (ע-פראנ'-טעד עט) בעליידיגט דורך...

affrontee' *n.* (ע-פראנט-אי') איינער וואס שטעהט געגען דעם אנדערען פנים אל פנים [אין קריעג]; איינער וואס מען האט איהם געווארפען א בעליידיגונג אין געזיכט.

affront'er *n.* (ע-פראנט'-ער) בעשימפפער, בעליידיגער; אנגרייפער.

affront'ive *a.* (ע-פראנט'-איוו) בעשימפפענדיג, בעליידיגענדיג, אנגרייפענדיג.

affront'iveness *n.* (ע-פראנט'-איוו-נעס) דאס וואס בעליידיגט; דאס שימפפליכע.

affuse' *v.* (ע-פיוז') ארויפגיסען; צוגיסען; בעשפריצען, צונויפמישען איין געטראנק מיט א צווייטען.

affu'sion *n.* (ע-פיו'-זשאן) צוגיסונג;

ארויפניסונג, בעשפריצונג, צוגויםפיישונג פון צוויי געטרענקען.

Af'ghan *n.* (עפ'-גען) א נעבירטינער פון אפגאניסטאן [א לאנד אין אזיע]; אפגאנישע שפראך.

af'ghan *n.* (עפ'-גען) אזא ווייכע וואָ־לענע געשטריקטע דעקע.

afield' *adv.* (ע-פיעלד') צו, אין, אויף דעם פעלד.

afire' *adv.* (ע-פאיר') אין פייער, אין בראנד; אין פלאמען.

aflame' *adv. and a.* (ע-פליים') ברע־נענדיג, גליהענדיג; אין פלאמען.

The house is aflame.

aflat' *adv. and a.* (ע-פלעט') אויף דער זעלבער פלעכע מיט דעם באדען; פלאך.

aflaunt' *a.* (ע-פלאהנט') בעפוצט, בעצי־ערט.

Women's hats are usually all aflaunt with feathers.

afloat' *adv. and a.* (ע-פלאוט) 1. שווי־מענדיג; אין גאנג; 2. זיך ארומטראגען [ווי למשל, א קלאנג].

2. A rumor about his death was afloat.

aflow' *adv. and a.* (ע-פלאו') אין א לויזען, פליסיגען צושטאנד; פליסענד.

aflush' *adv.* (ע-פלאש') אין פייערדיגען צארן.

afoam' *a.* (ע-פאום') שוימיג, שווי־מענדיג.

The water was all afoam.

afoot' *adv.* (ע-פוט') צו פוס; אין גאנג.

afore' *prep., c. and adv.* (ע-פאור') פאראוים; בעפאר; צופאר; פארווערטס.

afore'going *a.* (ע-פאור'-גאו-אינג) וואס געהט פאראוים.

afore'hand *adv.* (ע-פאור'-הענד) פריהער, פאראוים.

afore'mentioned *a.* (ע-פאור'-מענ-שאנד) וואס איז פריהער דערמאהנט.

The aforementioned statement was proven to be true.

afore'named *a.* (ע-פאור'-ניימד) וואס איז פריהער אנגערופען.

afore'said *a.* (ע-פאור'-סעד) וואס איז פריהער געזאגט געווארען.

The aforesaid definition is absolutely correct.

afore'thought *a.* (ע-פאור'-טהאהט) וואס איז פריהער איבערגעטראכט געווא־רען; וואס איז פאראויסבעשטימט.

afore'time *adv.* (ע-פאור'-טאים) אין דער פארגאנגענהייט.

Things accomplished aforetime are valuable to us now.

a for'tiori (איי · פאר'-שי-או-ראי) דעסטא מעהר.

afoul' *adv. and a.* (ע-פאול') פערמשע־פעט; פערפלאנטערט; אין צוזאמענשטוים.

The boat ran afoul of the steamer.

afraid' *a.* (ע-פרייד') דערשראקען, פורכט־זאם, בעזארגט.

afraid' of (ע-פרייד' או) אין שרעק פאר...

To be afraid of death.

afreet' *n.* (ע-פריעט') א בייזער גייסט [ביי די מאחמעדאנער].

afresh' *adv.* (ע-פרעש') פון דאס ניי, איבער א ניים, ווידער א מאל.

Af'rican *n. and a.* (עפ'-רי-קען) וואס האט א שייכות מיט דעם וועלט־טייל אפ־ריקא; אן אפריקאנער; א שווארצער [נע־גער].

African'der *n.* (עפ-רי-קענ'-דער) א געבארענער אין דרום אפריקא פון איי־ראפייאישע עלטערען.

af'rit *n.* (עפ'-ריט) ז. *afreet*

afrite' *n.* (עפ-ראיט') ז. *afreet*

afront' *adv.* (ע-פראנט') געגענאיבער; פון פארענט; פנים אל פנים.

aft *a. and adv.* (עפט) צום הינטער־טייל פון א שיף; וואס אנבעלאנגט צום הינטער טייל פון א שיף.

af'taba *n.* (עפ'-טע-בא) אזא פערזישער אדער אינדישער וואסער־קרוג [מייסטענס פון מעטאל].

af'ter *a., adv., prep. and c.* (עפ'-טער) נאך, דערנאך; נאכדעם; לויט; וועגען; אין יאגד, זוכענדיג.

After you have spoken to him, she came in.

af'ter-accepta'tion *n.* (עפ'-טער-עק-סעפ-טיי'-שאן) די שפעטער אנגענומענע בעדייטונג.

af'ter-account' *n.* (עפ'-טער־ע-קאונט') די נאכרעכנונג.

af'ter-act *n.* (עפ'-טער־עקט) די שפע־טערע האנדלונג.

af'ter a fash'ion (עפ'-טער ע פעש'-אן) געוויסערמאסען.

The work was done after a fashion.

af'ter-a'ges *n.* (עפ'-טער-איי'-דזשעז) די צוקונפט; די שפעטערדיגע וועלט.

It will be remembered in the after-ages.

af'ter all (עפ'-טער אהל) נאך אלעמען, טראצדעם, ניט אכטענדיג אויף דעם, דאך.

After all, life is not a sad affair.

af'ter-applica'tion *n.* (עפ'-טער-עפ-לי-קיי'-שאן) די שפעטערע אנווענדונג.

The after-application of the same remedy did not help.

af'terbirth *n.* (עפ'-טער-בוירטה) דער ארט, שליה, נאכגעבורט.

af'terbrain *n.* (עפ'-טער-בריין) הינטער־מארך [אין קאפ].

af'ter-cab'in *n.* (עפ'-טער-קעב'-אין) הינטער־קאיוטע, ערשטע קלאס קאיוטע [אויף א שיף].

af'terclap *n.* (עפ'-טער-קלעפ) אן אי־בערראשענדע פאסירונג; עפעס אונערווא־רטעטעס.

af'ter-costs *n.* (עפ'-טער־קאסטס) נאכ־קאסטען, נאכוועהעניש.

af'tercrop *n.* (עפ'-טער-קראפ) נאכ־ערנטע [ארבנעהמען תבואה פון פעלד א צווייטען מאל אין זעלבען יאהר].

af'ter-cure *n.* (עפ'-טער-קיור) א נאך־קור [אן אברוה וואס ווערט גענומען נאך א קוראציע אום צו פערפאלשטענדיגען די ווירקונג וואס זי האט געהאט אויף'ן גע־זונד].

af'ter-damp *n.* (עפ'-טער-דעמפ) א גאז וואס קלייבט זיך אן אין די קויהלען־גרי־בער נאך אן אויפרייסונג.

af'ter-days *n.* (עפ'-טער־דייז) יענע וועלט; די צוקונפט.

af'ter-din'ner *a.* (עפ'-טער-דינ'-ער) וואס איז נאך מיטאג, וואס קומט נאך מיטאג.

af'terfeed *n.* (עפ'-טער-פיעד) דאס גראז, וואס וואקסט אב נאך'ן ערשטען מאל שניידען און ווערט, אנשטאט עס צו שניי־דען נאך אמאל בענוצט אלס פיטערנים.

af'ter-game *n.* (עפ'-טער-גיים) א צווייטער קאן [אין שפיעלען].

af'ter-gland *n.* (עפ'-טער-גלענד) א מא־שינען־טייל וואס גרייפט אן וועלכען עס איז טייל פון מעכאניזם און זעצט איהם אין בעוועגונג.

af'terglow *n.* (עפ'-טער-גלאו) די רויט־קייט אין הימעל נאך זון־אונטערגאנג.

af'tergrass *n.* (עפ'-טער-גרעס) דאס אבגעוואקסענע גראז נאך'ן שניידען.

af'tergrowth *n.* (עפ'-טער-גראוטה) צוּוואוקס, נאכוואוקס.

af'ter-hands *n.* (עפ' טער־הענדז) שפע־טערע ארבייטער.

af'ter-hours *n.* (עפ' טער־אורז) די שפעטערע שטונדען [נאך דער געוועהנלי־כער שטונדע].

af'ter-im'age *n.* (עפ'-טער-אימ'-איידזש) דאס שיינבארע בילד וואס עס שטעלט זיך פאר פאר די אויגען ווען מען קעהרט זיך אב נאכדעם ווי מען האט גע־קוקט אויף עפעס.

af'terings *n.* (עפ'-טער-אינגז) די לעצטע אויסגעמאלקענע מילך.

af'ter-inqui'ry *n.* (עפ'-טער-אינ-קהוואי'-רי) די שפעטערע אונטערזוכונג, די פערשפעטיגטע נאכפראגע.

af'ter-life *n.* (עפ'-טער־לאיף) יענע וועלט.

af'termath *n.* (עפ'-טער-מעטה) דאס צווייטע מאל [אין דעמזעלבען יאהר] שניידען גראז פון די פעלדער; נאכוועה־עניש פון עטוואס [ווי די נאכבלייבע־ניש פון א קראנקהייט, פון א מחלקה א. ז. וו.].

af'ter-mee'ting *n.* (עפ'-טער־מיע'-טינג) א שפעטערדיגע בעגעגעניש, צוזא־מענקונפט.

af'termost *a.* (עפ'-טער-מאוסט) אם נעהנסטען צום פארערסטען טייל פון שיף.

af'ter much ado' (עפ'-טער מאטש ע-דו') נאך פיעל מיה; ענדליך.

af'ter my fan'cy (עפ'-טער מאי פענ'-סי) נאך מיין געשמאק.

afternoon' *n. and a.* (עפ-טער-נון') נאכמיטאגסצייט [די צייט פון 12 ביי־טאג ביז זון־אונטערגאנג]; וואס איז נאכמי־טאג.

af'ternoon far'mer (עפ'-טער-נון פאר'-מער) א פערשלאפענער פערמער; אן אבגעלאזענער מענש.

af'ternoon-la'dies *n.* (עפ'-טער-נון-ליי'-דיז) אזא זארט בלומען וועלכע עפע־נען זייערע בליהונג נור געגען אבענד.

af'ternoon-ser'vice *n.* (עפ'-טער-נון־סויר'-וויס) דאס מנחה דאווגען; דאס נאכמיטאג געבעט.

af'ter-nour'ishment *n.* (עפ'-טער-נאר'-איש-מענט) שפעטערע נאהרונג.

af'ter-pains *n.* (עפ'-טער־פיינז) נאכ־וועהעניש [נאך א געבורט].

af'ter-part *n.* (עפ'-טער־פארט) דער הינטערטייל פון א שיף.

af'ter-pay'ment *n.* (עפ'-טער־פיי'-מענט) די נאכצאהלונג.

af'terpiece *n.* (עפ'-טער-פיעס) א נאכ־שפיעל [אין טהעאטער, א קליינע פאר־שטעלונג נאך דער הויפט פיעסע]; אונ־טערשטער טייל פון א שיפסרודער.

af'ter-reck'oning *n.* (עפ'-טער-רעק'-נינג) די נאכפאלגענדע רעכנונג.

af'ter-repen'tance *n.* (עפ'-טער־רי-פענ'-טענס) שפעטערע חרטה.

af'ter-shock *n.* (עפ'-טער-שאק) א צווייטער טרייסעל וואס קומט נאך'ן ער־שטען [ווי ביי ערד־ציטערניש].

af'ter-sound *n.* (עפ'-טער-סאונד) א נאך־קלאנג [דער גערויש וואס עס הערט זיך פון א קלאנג נאכדעם ווי דער קלאנג גופא איז שוין פערשוואונדען].

af'ter-state *n.* (עפ'-טער־סטייט) שפע־טערער צושטאנד; צוקינפטיגער צושטאנד.

af'ter-taste *n.* (עפ'-טער־טייסט) נאכ־געשמאק, נאכ'טעם.

af'terthought *n.* (עפ'-טער-טהאט) א.

פערשפעטיגטער געדאנק, א פערשפעטיגטע איבערלעגונג.
My plan to visit him was an afterthought.

af'ter-time *n.* (עפ'-טער-טאים) די שפעטערע צייט, די צוקונפט, יענע וועלט.

af'terward *adv.* (עפ'-טער-הווארד) נאכהער; שפעטער.

af'terwards *adv.* (עפ'-טער-הווארדז) *afterward* ז.

af'ter-wise *a.* (עפ'-טער-הוואיז) שפעט געקומען צום שכל.

af'ter-wit *n.* (עפ'-טער-הוויט) א פערשפעטיגטער וויץ; א צו שפעט געקומענער שכל.

af'ter-wit'ted *a.* (עפ'-טער-הוויט'-עד) וואס קומט צו שפעט צום שכל.

af'ter-world *n.* (עפ'-טער-הוואירלד) יענע וועלט; די צוקינפטיגע דורות.

af'ter-wri'ter *n.* (עפ'-טער-ראי'-טער) שפעטערדיגער שריפטשטעלער.

af'ter-years *n.* (עפ'-טער-יירז) שפעטערע יאהרען.

af'ter you (עפ'-טער יו) מען בעט איבער אייער כבוד..., זייט זשע מוחל.

aft'ward *adv.* (עפט'-הווארד) נאך הינטען [ביי א שיף].

again' *adv., prep. and c.* (ע-גען') ווידער, איבער א נייעס, נאך אמאל.

again' and again' (ע-גען' ענד ע-גען') נאך א מאל און נאך א מאל; ווידער און ווידער.

against' *prep.* (ע-גענסט') דערווידער; געגען; אנטקעגען.

against' rea'son (ע-גענסט' ריע'זן) געגען דעם שכל הישר.

against' the grain (ע-גענסט' טהי גריין) קאפויר, דער נאטור דערווידער, ארויף האר, געגען די האר.

against' the sun (ע-גענסט' טהי סאן) אין א געגענגעזעצטער ריכטונג צו דער שיינבארער בעוועגונג פון דער זון.

against' time (ע-גענסט' טאים) פריהער ווי די אבגעלאפענע צייט, אריבעריאגען די צייט.

agalac'tia *n.* (ע-גע-לעק'-טי-ע) דאס פעהלען מילך אין די בריסט פון א פרוי נאך א געבורט.

agal'lochum *n.* (ע-געל'-א-קאם) אדלער-האלץ, גן-עדן-האלץ [וואקסט אין אינדיען].

agalmat'olite *n.* (ע-געל-מעט'-א-לאיט) דער בילד-שטיין [אזא ווייכער שטיין, וואס ווערט בענוצט אין כינא פאר שניצערייו].

ag'ami *n.* (ענ'-ע-מי) אזא גרויסער אמעריקאנער פויגעל, ער לויפט זעהר געשווינד אבער פליהט שלעכט. ער געוועהנט זיך זעהר גוט צו מענשען.

agam'ic *a.* (ע-געמ'-איק) אהן געשלעכטס-פארונג; וואס פרוכפערען זיך אהן געשלעכטס-פארונג [ביי געוויסע מינים שרצים].

agam'ically *adv.* (ע-געמ'-אי-קעל-אי) אהן געשלעכטליכע פארונג. *agamic* ז.

ag'amist *n.* (ענ'-עמ-איסט) דער אונפערהייראטער; געגנער פון חתונה האבען.

agamogen'esis *n.* (ע-גע-מאו-דזשענ'-ע-סיס) דאס פרוכפערען זיך אהן געשלעכטליכע פארונג [ביי די גאנץ נידעריגע בעשעפענישען].

agamogenet'ic *a.* (ע-גע-מאו-דזשי-נעט'-איק) וואס ווערט געבארען אהן געשלעכטליכע פארונג.

agamogenet'ically *adv.* (ע-גע-מאו-דזשי-נעט'-אי-קעל-אי) געבארען ניט דורך געשלעכטליכע פארונג.

ag'amous *a.* (ענ'-ע-מאס) אהן געשלעכטסליכע ארגאנען.

ag'amy *n.* (ענ'-ע-מי) די צוריקהאלטונג פון הייראטען; די געגנערשאפט פון הייראטען אדער פון געשלעכטליכע בעציהונגען.

ag'ape *n.* (ענ'-ע-פי) א ברידערליכער מאהלצייט ביי די ערשטע קריסטען.

agape' *adv.* (ע-גייפ') מיט אן אפענעם מויל [פון בעוואונדערונג אדער שרעק].

Agapem'one *n.* (ענ-ע-פעמ'-א-ני) דער וואהנארט פון ליעבע; דער נאמען פון א מין קאמוניסטישען פעראיין פון מענער און פרויען וועלכער האט זיך נעגרינדעט אין ענגלאנד אין יאהר 1846 אונטער דער לייטונג פון א געוויסען גייסטליכען מיט דעם נאמען פרינס.

Agapor'nis *n.* (ענ-ע-פאהר'-ניס) א מין קליינע אפריקאנער פאפוגאיעס [צו דעם מין געהערען אויך די ליעבעס-פויגלען].

agar'ic *n.* (ע-גער'-איק) דער בלעטער-שוואם [אזא מין שוועמעל].

agar'ic min'eral (ע-גער'-איק מינ'-ע-רעל) די בארגמילך [אזא ווייכער ווייסער שטיין].

agas'tric *a.* (ע-געס'-טריק) אהן א מאגען, וואס האט ניט קיין מאגען [ביי געוויסע קליינע שרצים].

ag'ate *n.* (ענ'-עט) דער אגאט [א טייערער שטיין].

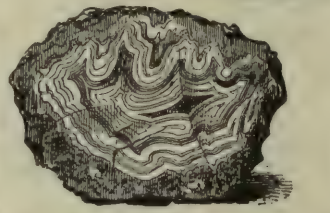

Agate

ag'ate-bur'nisher *n.* (ענ'-עט-בויר'-ניש-ער) דער פאליר-שטיין.

ag'ate-glass *n.* (ענ'-עט-גלעס) אגאט-גלאז [אזא זארט גלאז וואס ווערט צוגויפגעשמאלצען פון פערשיעדענע שטיקלעך קאלירטע גלאז און האט דאס אויסזעהן ווי אגאט-שטיין].

ag'ate-snail *n.* (ענ'-אייט-סנייל) אזא געדרעהטער מושעל וואס האט די פארם פון אן עגבער.

Agate-snails

ag'ate-ware *n.* (ענ'-עט-הוועהר) עמאלירטע געשיר.

ag'athism *n.* (ענ'-ע-טהיזם) אגאטיזם [די בעהויפטונג, אז אלעס האט א נייגונג צום גוטען].

ag'athist *n.* (ענ'-ע-טהיסט) אן אנהענגער פון אגאטיזם. *agathism* ז.

ag'atiform *a.* (ענ'-ע-טי-פארם) וואס האט די פארם פון אגאט-שטיין.

ag'atine *a.* (ענ'-ע-טין) וואס איז שייך צום אגאט-שטיין.

ag'atize *v.* (ענ'-ע-טאיז) פערוואנדלען אין אגאט-שטיין.

ag'aty *a.* (ענ'-ע-טי) ווי אגאט-ארטיג; ווי דער אגאט-שטיין.

Aga've *n.* (ע-גיי'-ווי) די אגאווע [א מין זיר אמעריקאנישע פלאנצען].

Agave

agaze' *a. and adv.* (ע-גייז') קוקענדיג מיט ערשטוינונג; מיט ערשטוינטע בליקען.

agazed' *a.* (ע-גייזד') קוקענדיג ערשטוינט.

age *n. and v.* (איידזש) 1. אלטער [פון מענשען]; 2. צייט אלטער, דור; לעבענס-דויער; 3. עלטער; פאליעהריגקייט; 4. אלט מאכען, אלט ווערען.
1. He is 50 years of age. 2. Ours is a progressive age. 3. He is of age.

a'ged *a.* (איידזשד) אלט; בעיאהרענט; אין יאהרען.

a'gedly *adv.* (איי'-דזשעד-לי) ווי אן אלטע פערזאן.

a'gedness *n.* (איי'-דזשעד-נעס) די אלטקייט.

age'less *a.* (איידזש'-לעס) אהן א בעשטימטען אלטער; וואס עקזיסטירט א זעהר לאנגע צייט.

a'gency *n.* (איי'-דזשענ-סי) ווירקונג; אגענטור; טהעטיגקייט.

a'gency-bus'iness *n.* (איי'-דזשענ-סי-ביז'-נעס) אגענטור-געשעפט.

a'gency-house *n.* (איי'-דזשענ-סי-האוס) *agency-business* ז.

a'gency-of'fice *n.* (איי'-דזשענ-סי-אפ'-איס) קאמיסיאנס-קאנטאר.

a'gency of Prov'idence (איי'-דזשענ-סי או פראוו'-אי-דענס) גאטס הערשאפט, השגחה פרטית.

agen'da *n.* (ע-דזשענ'-דע) נאטיץ-בוך; א פערצייכניס פון ארבייט וואס דארף געטהאן ווערען.
The committee took up the matters on the agenda.

agennet'ic *a.* (עדזש-ע-נעט'-איק) אונפרוכטבאר.

a'gent *n.* (איי'-דזשענט) אן אגענט, א געשעפטס טרעגער; א קאמיסיאנער.

a'gent of tru'ancy (איי'-דזשענט או טרו'-ען-סי) א בעאמטער אין איינעם שטעדט פון שטאאט ניו יארק [אין אמעריקא] וואס האט די אויפגאבע אויפצופאסען, אז עס זאל דורכגעפיהרט ווערען דאס געזעץ וואס פאדערט אז די קינדער זאלען רעגעלמעסיג בעזוכען די פאלקסשוהל.

age of brass (איידזש או ברעס) די בראנז צייט. *age of bronze* ז.

age of bronze (איידזש או בראנז) די בראנז צייט [די אורעלטע צייט, ווען

מען האט זיך נאך ניט בענוצט מיט אייזען און מען האט געמאכט געצייג פון בראנז].

age of chi'valry (איידזש אוו שי'-וועל-רי) די צייט פון ריטערטום [אין מיטעלאלטער].

age of the moon (איידזש אוו טהי מוהן) די צייט וואס איז פערלאפען זינט די לבנה האט זיך געטראפען מיט דער זון אויף איין מערידיאן [לקוי חמה אדער לקוי לבנה].

a'ger *n.* (איי'-דזשער) א פעלד, א שטיק לאנד.

Ager'atum *n.* (ע-דזשער'-ע-טאם) א מין פלאנצען וואס וואקסען אין די גאנץ ווארימע געגענדען פון דרום אמעריקא.

a'ges ago' (איי'-דזשיז ע-גאו') פאר צייטען.

ageus'tia *n.* (ע-גיוס'-טי-ע) אזא קראנקהייט וואס דריקט זיך אויס אין ניט פיהלען דעם חוש הטעם.

age'-worn *a.* (איידזש'-הוארן) אבגעטראגען, אבגענוצט פון עלטער.

ag'ger *n.* (עדזש'-ער) א וועג פאר מיליטערישע צוועקען; [אין אלטען רוים] א פעסטונגס־וואנד אדער בארג אויפגעשאטען פון ערד.

agglom'erate *n., a. and v.* (ענ-לאמ'-ע-רייט) צונויפוויקלען; צוזאמענקייקלען אין א קופע; צוזאמענציהען; נעדיכט מאכען; צונויפגעשאטען אין א קופע; א צונויפגעשאטענע קופע.

agglomerat'ic *a.* (ענ-לאם-ער-עט'-איק) וואס איז צונויפגעווארפען אין א קופע אהן ארדנונג.

agglomera'tion *n.* (ענ-לאם-ער-איי'-שאן) די צוזאמענוויקלונג, די צוזאמענציהונג, די געדיכט־מאכונג, די צונויפווארפונג אין איין קופע.

agglom'erative *a.* (ענ-לאמ'-ער-ע-טיוו) וואס וויקעלט זיך צונויף, וואס ווערט צונויפגעווארפען אין א קופע.

agglu'tinant *n. and a.* (ענ-לו'-טי-נענט) וואס קלעפט צוזאמען, וואס בעהעפט; א זאך וואס קלעפט צוזאמען.

agglu'tinate *v.* (ענ-לו'-טי-נייט) צונויפקלעפען, צונויפבינדען, צונויפוואקסען.

agglu'tinating *a.* (ענ-לו'-טי-נייט-אינג) קלעפענדיג, צונויפבינדענדיג, צונויפוואקסענדיג.

agglutina'tion *n.* (ענ-לו-טי-ניי'-שאן) דאס צוזאמענקלעפען, דאס בעהעפטען; דאס צונויפוואקסען.

agglu'tinative *a.* (ענ-לו'-טי-נייט-איוו) וואס קען צונויפקלעפען.

ag'grandisable *a.* (ענ'-רענ-דאי-זעבל) וואס קען פערגרעסערט ווערען, וואס קען פערמעהרט ווערען; וואס קען דערהויבען ווערען אין מאכט אדער עהרע.

aggrandisa'tion *n.* (ע-גרענ-די-זיי'-שאן) דאס פערגרעסערען, דאס פערמעהרען; דאס דערהויבען אין מאכט אדער עהרע.

ag'grandizable *a.* (ענ'-רענ-דאי-זעבל) ז. *aggrandisable*

aggrandiza'tion *n.* (ע-גרענ-די-זיי'-שאן) ז. *aggrandisation*

ag'grandize *v.* (ענ'-רענד-איז) פערגרעסערען, פערמעהרען, פערגרעסערט ווערען, דערהויבען ווערען אין מאכט אדער עהרע.
The United States will not aggrandize at the expense of the rights of other countries.

aggrand'izement *n.* (ע-גרענד'-איז-מענט) די פערגרעסערונג, די פערמעהרונג.
All his plans are for his own aggrandizement only.

ag'gravate *v.* (ענ'-רע-ווייט) 1. שלעכט מאכען, שווערער מאכען; 2. קרייגקען; ערגערען; רייצען.
1. Sleeplessness aggravates a disease. 2. The children aggravate the teacher with their disorder.

ag'gravating *a.* (ענ'-רע-ווייט-אינג) ערגערענדיג, רייצענדיג, שטארק אונאנגענעהם.

ag'gravating cir'cumstances (ענ'-רע-ווייט-אינג סויר'-קאמ-סטענ-סעז) ערשווערענדע אומשטענדען [ביי א משפט].

ag'gravatingly *adv.* (ענ'-רע-ווייט-ינג-לי) דורך ערגערען, דורך רייצען; אויף אן אונאנגענעהמען אופן.

aggrava'tion *n.* (ענ-רע-וויי'-שאן) דאס ערגער מאכען, די פערשלימערונג; די קרייגקונג; ערגערונג.

ag'gravative *n. and a.* (ענ'-רע-וויי-טיוו) וואס מאכט שלעכטער; וואס האט די נייגונג צו ערגערען; עטוואס וואס מאכט שלעכטער; עטוואס וואס ערגערט.

ag'gravator *n.* (ענ'-רע-וויי-טאר) איינער וואס ערגערט אדער רייצט; איינער וואס מאכט שלעכטער.

ag'gregant *n.* (ענ'-רי-גענט) איין צאהל פון א גרופע צאהלען, וואס שטעלען צונויף א סך הכל.

ag'gregate *n., a. and v.* (ענ'-רי-גייט) א הויפען; א זאמלונג; צונויפגעזאמעלט; צונויפזאמלען, פעראייניגען.

ag'gregate amount' (ענ'-רי-גייט ע-מאונט') דער סך הכל.

ag'gregate an'imals (ענ'-רי-גייט-ענ'-אי-מעלז) פערשיעדענע חיות, וועלכע געהערען צו איין מין אדער איין פאמיליע.

ag'gregated *a.* (ענ'-רי-גיי-טעד) צונויפגעזאמעלט, פעראייניגט.

ag'gregate flow'ers (ענ'-רי-גייט פלאו'-ערז) א בינטעל געמישטע בלומען.

ag'gregately *adv.* (ענ'-רי-גייט-לי) הויפענווייז, צוזאמען, פעראייניגט; אנגעזאמעלט.

aggrega'tion *n.* (ענ-רי-גיי'-שאן) די צונויפהויפונג, די צונויפזאמלונג, די צונויפקלייבונג; פעראייניגונג.

ag'gregative *a.* (ענ'-רי-גיי-טיוו) צונויפנעהמענדיג, צונויפקלייבענדיג, צונויפהויפענדיג.

ag'gregator *n.* (ענ'-רי-גיי-טאר) דער זאמלער.

aggress' *v.* (ע-גרעס') אנגרייפען, אנפאלען, אנהויבען דער ערשטער [א קריעג], מאכען אן אטאקע.

aggres'sion *n.* (ע-גרעש'-אן) אן אנגריף; אנפאל; אטאקע.

aggres'sionist *n.* (ע-גרעש'-אנ-איסט) איינער וואס מאכט אן אנגריף; איינער וואס פאלט אן אדער אטאקירט.

aggres'sive *a.* (ע-גרעס'-איוו) געניינט צו אטאקירען אדער אנגרייפען; אנגרייפענד, צו ערשט אנגרייפענדיג.
Oppressed peoples ought to be aggressive in their own defence.

aggres'sively *adv.* (ע-גרעס'-איוו-לי) אויף א קריעגערישען אופן; דורך אן אנגריף; שטרייט־לוסטיג.

aggres'siveness *n.* (ע-גרעס'-איוו-נעס) קריעגס־לוסטינקייט; שטרייט־לוסטינקייט.

aggres'sor *n.* (ע-גרעס'-אר) אן אנגרייפער; אנפאלער; אטאקירער.

aggrie'vance *n.* (ע-גרי'-ווענס) פערדרוס, קומער; ערגערנים; קרענקונג.

ag'gry-beads *n.* (ענ'-רי-ביעדז) גלאז־פערל.

aghast' *a.* (ע-געסט') דערשראקען.

ag'ile *a.* (עדזש'-איל) פלינק, לעבעדיג.

ag'ileness *n.* (עדזש'-איל-נעס) פלינקייט; לעבעדינקייט; געשיקליכקייט.

agil'ity *n.* (ע-דזשיל'-אי-טי) ז. *agileness*

a'ging *n.* (איי'-דזשינג) דאס ווערען אלט.

ag'io *n.* (עדזש'-אי-או) חלפן־געצאהלט; דער קורס־אונטערשיעד פון געלד [פון פערשיעדענע לענדער אדער פון דעמזעלבען לאנד].

agist' *v.* (ע-דזשיסט') קארמענען אדער פיטערען פרעמדע בהמות פאר געצאהלט.

agis'tage *n.* (ע-דזשיס'-טידזש) דאס פיטערען פרעמדע בהמות אויף איינענע אדער קהל'שע לאנד; דאס געצאהלט פאר'ן פיטערען; שטייער, אבצאהל.

ag'itate *v.* (עדזש'-אי-טייט) אגיטירען; בעוועגען, ריהרען; אויפרעגען; עפעס בעהאנדלען; רעדען פאר אן אידעע.

ag'itated *a.* (עדזש'-אי-טיי-טעד) אויפגערעגט, בעוועגט.

ag'itating *a.* (עדזש'-אי-טיי-טינג) אגיטירענדיג; אויפרעגענדיג; בעוועגענדיג.

agita'tion *n.* (עדזש-אי-טיי'-שאן) די בעוועגונג, די אגיטאציאן, אויפריהרונג; די פרעדיגונג פאר אן אידעע.

agita'tional *a.* (עדזש-אי-טיי'-שאנ-על) וואס איז שייך צו אגיטאציאן.

ag'itative *a.* (עדזש'-אי-טייט-איוו) בעוועגענד, ריהרענד, אויפרעגענד.

agita'to *adv.* (עדזש-אי-טא'-טאו) לעבהאפט [אין מוזיק].

ag'itator *n.* (עדזש'-אי-טיי-טאר) אן אגיטאטאר.

agitato'rial *a.* (עדזש-אי-טיי-טאו'-רי-על) וואס איז שייך צו אן אגיטאטאר.

aglare' *a. and adv.* (ע-גלעהר') פינקלענדיג, בליצענדיג [מיט די אויגען].

agleam' *a. and adv.* (ע-גליעם') גלענצענדיג, שטראהלענדיג, פינקלענדיג.
Their faces were agleam with a pale light.

ag'let *n.* (ענ'-לעט) א מעטאלענער שטיפט בעפעסטיגט צו דעם ענד פון א שנור.

aglim'mer *a. and adv.* (ע-גלימ'-ער) אין שימערענדען ליכט; גלימערענדיג.

aglit'ter *a. and adv.* (ע-גלים'-ער) ז. *aglimmer*

Aglos'sa *n.* (ע-גלאס'-ע) אזא מין פרעש וואס האבען ניט קיין צונג.

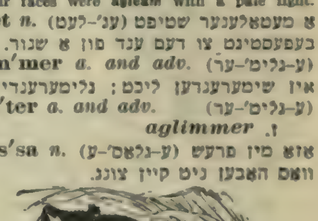

Aglossa

aglos'sal *a.* (ע-גלאס'-על) וואס האט ניט קיין צונג; אהן א צונג.

aglow' *adv. and a.* (ע-גלאו') גליהענד.
The skies are aglow with the sunset.

ag'nail *n.* (ענ'-נייל) א נאגעל־געשוויר; א היהנער־אויג.

ag'nate *n. and a.* (ענ'-נייט) א קרוב נור פון דער זייט פון די מאנסבילען; אגנאטיש, פערוואנדט דורך'ן פאטער'ס צד.

agna'ti *n.* (ענ-ניי'-טאי) קרובשאפט נור פון דעם צד פון די מאנסבילען אין דער פאמיליע [א יורידישער אויסדרוק].

agnat'ic *a.* (ענ-נעט'-איק) וואס איז שייך צו א קרוב פון פאטער'ס צד אדער בכלל פון דער זייט פון די מאנסבילען אין דער פאמיליע.

agnat'ically *adv.* (ענ-נעט'-אי-קעל-אי). אנגאטיש. ז. *agnate*

agna'tion *n.* (ענ-ניי'-שאן) לייבליכע קרוב'שאפט פון פאטערס צד.

Agnoë'tæ *n.* (ענ-נא-אי'-טי) א געוויסע קריסטליכע סעקטע, וועלכע האט זיך געהאט געגרינדעט אין 4טען יאהרהונדערט און וועלכע האט געלייקענט אין דער אלוויסענהייט פון גאט. זיי האבען געגלויבט, אז דאס פערגאנגענע וויים גאט דורך געדענקען און די צוקונפט שטעלט ער זיך פאר דורך לאגישע שליסע פון דער געגענווארט.

agno'men *n.* (ענ-נאו'-מען) א צונאמען, א ביינאמען.

agnom'inal *a.* (ענ-נאמ'-אי-נעל) וואס איז שייך צו א ביינאמען אדער צונאמען.

agnomina'tion *n.* (ענ-נאמ-אי-ניי'-שאן) דאס געבען א צונאמען; דער צוזאמענקלאנג פון ווערטער; א גראם.

agnos'tic *n. and a.* (ענ-נאס'-טיק) אן אגנאסטיקער [א דענקער וואס האלט דאס מען קען ניט גלויבען זאכען וואס קענען נישט בעוויזען ווערען, אז גאט קען מען ניט וויסען און אז דאס וואס מען וויים ניט איז ניטא וואס צו גלויבען]; וואס געהערט צו די אגנאסטיקער; וואס געהערט צו די מיינונגען און אידעען פון די אגנאסטיקער.

agnos'tically *adv.* (ענ-נאס'-טי-קעל-אי) פון אן אגנאסטישען שטאנדפונקט; מיט דער נייגונג צו אגנאסטיציזם; ווי אן אגנאסטיקער. ז. *agnostic*

agnos'ticism *n.* (ענ-נאס'-טי-סיזם) די לעהרען און אידעען פון די אגנאסטיקער. ז. *agnostic*

agnos'tics *n.* (ענ-נאס'-טיקס) די אגנאסטיק [די לעהרע פון די אגנאסטיקער]. ז. *agnostic*

ag'nus *n.* (ענ'-נאס) דאס בילד פון א שעפס אלס א בעצייכנונג פאר יעזוס קריסטוס.

ag'nus cas'tus (ענ'-נאס קעס'-טאס) קיישבוים [אזא בוים מיט פינגער־פערמיגע בלעטער פון בלויליכען קאליר].

Ag'nus De'i (ענ'-נאס די'-אי) גאטס לעמעלע [געברויכט אלס א נאמען פאר יעזוס קריסטוס]; א נשמה־ליכטעל אין קירך; א הייליגע קריסטליכע תפילה; א הייליג קריסטליך בילד מיט דער אבצייכנונג פון א לעמעלע, וואס טראגט א קרייץ.

ago' *adv. and a.* (ע-גאו') פאריבער, פארביי; צוריק, פריהער.

agog' *adv. and a.* (ע-גאג') בענייריג, נײַלוסטיג; אויפגערעגט פון תאוה אדער פון פרייד.

Visitors are expected; therefore, the house is all **agog** with excitement.

agom'eter *n.* (ע-גאמ'-ע-טער) אן אינסטרומענט צום מעסטען אדער רעגולירען דעם עלעקטרישען ווידערשטאנד.

agomphi'asis *n.* (ע-גאמ-פאי'-ע-סיס) דאס פערליערען די צייהנער.

agone' *adv. and a.* (ע-נאן') ז. *ago*

agon'ic *a.* (ע-גאנ'-איק) אהן ווינקלען.

ag'onies of sor'row (ענ'-א-ניען אוו סאר'-או) די גרעסטע גייסטיגע יסורים.

ag'onism *n.* (ענ'-אנ-איזם) פרייזקאמפף, וועטקאמפף.

ag'onist *n.* (ענ'-א-ניסט) איינער וואס קאנקורירט צו געווינען א פרייז.

agonis'tic *a.* (ענ-א-ניס'-טיק) וואס אנבעלאנגט צו א ווערטקאמפף; וואס שטרעבט צו מאכען אן איינדרוק; קריענעריש.

agonis'tical *a.* (ענ-א-ניס'-טיק-על) ז. *agonistic*

agonis'tics *n.* (ענ-א-ניס'-טיקס) די קונסט און לעהרע פון ווערט־קאמפ אדער ראנגלען זיך.

ag'onize *v.* (ענ'-א-נאיז) מאטערען, קוועלען, אנטהאן גרויסע ליידען; זיך מאטערען, ליידען גרויסע שמערצען; מאכען א גרויסע אנשטרענגונג.

ag'onizing *a.* (ענ'-א-נאי-זינג) מיט גרויסע יסורים, העכסט פיינליך, זיך ראנגלענדיג מיט'ן טויט.

He suffered **agonizing** pain after the operation.

ag'onizingly *adv.* (ענ'-א-נאי-זינג-לי) ז. *agonizing*

ag'ony *n.* (ענ'-א-ני) אגאניע, גסיסה, טויטמאטערניש, שרעקליכע יסורים.

ag'ony of death (ענ'-א-ני אוו דעטה) גסיסה.

ag'ony of heat (ענ'-א-ני אוו היעט) א שרעקליכע היץ; א גהינום היץ.

ag'ony of love (ענ'-א-ני אוו לאוו) ליעבעס יסורים.

ag'ony of tears (ענ'-א-ני אוו טיערז) א שטראם טרערען; א פיינליכער געוויין.

agou'ta *n.* (ע-גו'-טא) אזא מין קליינער קראט.

Agouta

agou'ti *n.* (ע-גו'-טי) שוויין קאנינכען [אזא קראליק].

agou'ty *n.* (ע-גו'-טי) ז. *agouti*

agraffe' *n.* (ע-גרעף') א גרויסע שפראנדזשקע אדער העקעל [צום פערשפיעלענען], א קלאמער.

agram'matism *n.* (ע-גרעמ'-ע-טיזם) דאס ניט זיין אימשטאנדע ריכטיג צונויפצושטעלען א גראמאטיקאלישען זאץ.

agram'matist *n.* (ע-גרעמ'-ע-טיסט) איינער וואס קען ניט לעזען און שרייבען; אן עם הארץ.

agraph'ia *n.* (ע-גרעפ'-אי-ע) דאס פערלירען די פעהינקייט אויסצודריקען א געדאנק דורך שריפט.

agra'rian *n. and a.* (ע-גריי'-רי-ען) איינער וואס איז אן אנהענגער פון א פארטיי וואס פערלאנגט גלייכע ערדפערטיילונג; וואס איז שייך צו דער ערדפערטיילונג; א לאנדסבעזיצער [אגרארי־ער]; א קענער אין לאנדווירטשאפט.

agra'rianism *n.* (ע-גריי'-רי-ענ-איזם) די טעאריע פון גלייכע לאנדפערטיילונג; די בעוועגונג פאר גלייכע לאנדפערטיילונג.

agra'rian law (ע-גריי'-רי-ען לאה) לאנדווירטשאפטס געזעץ.

agree' *v.* (ע-גריע') 1. איינשטימען; צוגעבען, איינווילינגען; בעשליסען; 2. זיך פערגלייכען; זיין פאסענד.

1. They **agreed** to form a partnership. 2. He **agrees** with my opinion.

agreeabil'ity *n.* (ע-גריע-ע-ביל'-אי-טי) איינשטימיגקייט; אנגענעהמליכקייט, חן.

agree'able *a.* (ע-גריע'-עבל) פאסענד; אנגענעהם; ווילינג איינצושטימען.

agree'ableness *n.* (ע-גריע'-עבל-נעס) איינשטימונג; אנגענעהמליכקייט, חן.

agree'ably *adv.* (ע-גריע'-ע-בלי) פאסיג; אנגענעהם, ווילינג איינצושטימען.

He was **agreeably** surprised to meet me.

agree' again' (ע-גריע' ע-געז') ווידער איייניג; ווידער גוט־פריינד.

agreed' *int.* (ע-גריעד') אבגעמאכט! ריכטיג! עס בלייבט דערביי!

agree' like cat and dog (ע-גריע' לאיק קעט ענד דאג) שטימען ווי א קאץ מיט א הונד.

agree'ment *n.* (ע-גריע'-מענט) איינשטימונג, פעראייניגונג; אבמאך.

agree'ment in tune (ע-גריע'-מענט אין טיון) הארמאניע.

agree' on some'thing (ע-גריע' אן סאמ'-טהינג) זיך אייניגען איבער עפעס.

agree' to (ע-גריע' טו) צופאסען צו...; געפעלען; אנגעהמען, צושטימען.

agree' to an of'fer (ע-גריע' טו ען אפ'-ער) אן אנבאט אננעהמען.

agree' to an opin'ion (ע-גריע' טו ען א-פינ'-יאן) צושטימען צו א מיינונג.

agree' togeth'er (ע-גריע' טו-געטה'-ער) זיין אייניג.

agree' upon' (ע-גריע' א-פאן') ווענען עטוואס אייניג ווערען, ווענען עטוואס מושוה ווערען, בעשליסען איבער עטוואס.

They **agreed upon** the terms of the contract.

agree' with (ע-גריע' הוויטה) צופאסען זיך צו...; געפעלען.

This kind of food **agrees with** me.

agres'tial *a.* (ע-גרעס'-טשיעל) דארפיג, פראסט, בויעריש.

When he came to the city, he put off his **agrestial** habits.

agres'tic *a.* (ע-גרעס'-טיק) בויעריש, דארפיש, פראסט.

agres'tical *a.* (ע-גרעס'-טיק-על) ז. *agrestic*

agres'tic life (ע-גרעס'-טיק לאיף) דאס דארפישע לעבען.

agric'olous *a.* (ע-גריק'-א-לאס) בעשעפטיגענדיג זיך מיט לאנדווירטשאפט; וואס איז שייך צו לאנד־ארבייט.

agricul'tural *a.* (ע-גרי-קאל'-טשור-על) וואס געהערט צו לאנד ארבייט, לאנדווירטשאפטליך.

agricul'tural ant (ענ-רי-קאל'-טשור-על ענט) אזא מוראשקע [אמייזע], וועלכע רייניגט אב דעם גרונט פון יעדע גרינס אין דער נאכבארשאפט פון איהר נעסט.

agricul'tural chem'istry (ענ-רי-קאל'-טשור-על קעמ'-איס-טרי) אגריקולטור־כעמיע [דער טייל פון כעמיע וואס פערנעהמט זיך מיט די כעמישע אייגענשאפטען און צוזאמענזעצונגען פון פלאנצען, ערד־גרונד, פוטער א. ז. וו.].

agricul'turalist *n.* (ענ-רי-קאל'-טשור-על-איסט) אגריקולטוריסט [א וויסענשאפטליכער לאנדווירט]; אן אנהענגער פון אגריקולטור.

agricul'turally *adv.* (ענ-רי-קאל'-טשור-על-אי) אין בעצוג צו לאנד־ארבייט; אויף א לאנד־ווירטשאפטליכען שטייגער.

agricul'tural machine' (ענ-רי-קאל'-טשו-רעל מע-שין') א לאנדווירטשאפטס־מאשין, א מאשין פאר ערד־ארבייט.

agricul'tural soci'ety (ענ-רי-קאל'-טשור-על סא-סאי'-ע-טי) לאנדווירטשאפטליכער פעראיין.

ag'riculture *n.* (ענ'-רי-קאל טשור) ערד ארבייט, לאנד-ווירטשאפט.

agricul'turism *n.* (ענ-רי-קאל'-טשור-איזם) די לאנדווירטשאפט אלס וויסענשאפט. דאס אגריקולטור סיסטעם.

agricul'turist *n.* (ע-גרי-קאל'-טשור-איסט) א בויער, אן ערד-ארבייטער, א לאנד-ווירטה.

ag'rimony *n.* (ענ'-רי-מא-ני) שישקעס, בערעלעך.

agriolog'ical *a.* (ענ-רי-א-לאדזש'-אי-קעל) וואס איז שייך צום שטודיום פון פערגלייכען די מנהגים און געוואהנהייטען פון די מענשען אין זייער אונציוויליזירטען צושטאנד.

agriol'ogist *n.* (ענ-רי-אל'-א-דזשיסט) איינער וואס פערנעהמט זיך מיט דעם שטודיום פון פערגלייכען די מנהגים און געוואהנהייטען פון די מענשען אין זייער אונציוויליזירטען צושטאנד.

agriol'ogy *n.* (ענ-רי-אל'-א-דזשי) דאס שטודיום פון פערגלייכען די מנהגים און געוואהנהייטען פון די מענשען אין זייער אונציוויליזירטען צושטאנד.

agrodol'ce *n.* (ענ-ראו-דאול'-טשע) א פעראייניגונג פון זיס און זויער.

ag'ronome *n.* (ענ'-רא-נאום) אן אגרא-נאם [א קענער, א געשטודירטער אין לאנד-ווירטשאפט].

agronom'ic *a.* (ענ-רא-נאמ'-איק) לאנד-ווירטשאפטליך, וואס געהער צו לאנדווירטשאפט.

agronom'ical *a.* (ענ-רא-נאמ'-אי-קעל) ז. *agronomic*

agronom'ics *n.* (ענ-רא-נאמ'-איקס) די וויסענשאפט פון לאנד-פערוואלטונג אדער לאנד-קולטיווירונג.

agron'omist *n.* (ע-גראנ'-א-מיסט) אן אגראנאם, איינער וואס שטודירט אגראנאמיע.

agron'omy *n.* (ע-גראנ'-א-מי) אגראנאמיע, די וויסענשאפט צו קולטיווירען אדער פערוואלטען לאנד.

agrope' *adv.* (ע-גראופ') טאפענדיג אין דער פינסטער.

Agros'tis *n.* (ענ-ראס'-טיס) שטרויס גראזען, ראהר-גראזען [צי דעם מין געהערען די מייסטע פיטערונגס-גראזען].

agrostog'rapher *n.* (ענ-ראס-טאג'-רע-פער) איינער וואס בעשרייבט די נאטור און די אייגענשאפטען פון גראזען.

agrostograph'ic *a.* (ע-גראס-טא-גרעפ'-איק) וואס איז שייך צו דער בעשרייבונג פון גראזען.

agrostograph'ical *a.* (ע-גראס-טא-גרעפ'-אי-קעל) ז. *agrostographic*

agrostog'raphy *n.* (ענ-ראס-טאג'-רע-פי) די בעשרייבונג פון דער נאטור און אייגענשאפטען פון גראזען.

agrostolog'ic *a.* (ע-גראס-טא-לאדזש'-איק) וואס איז שייך צו דער לעהרע פון גראזען.

agrostolog'ical *a.* (ע-גראס-טא-לאדזש'-אי-קעל) ז. *agrostologic*

agrostol'ogist *n.* (ענ-ראס-טאל'-א-דזשיסט) א קענער אין גראזען.

agrostol'ogy *n.* (ענ-ראס-טאל'-א-דזשי) דער טייל פון דער באטאנישער וויסענשאפט וואס פערנעהמט זיך מיט דער פארשונג פון גראזען.

aground' *adv.* (ע-גראונד') אויף דעם גרונד, אויף דעם באדען, אויף דער ערד.

agryp'nia *n.* (ע-גריפ'-ני-ע) שלאפלאזינקייט.

agrypnot'ic *a.* and *n.* (ענ-ריפ-נאט'-איק) וואס שטערט דעם שלאף: וואס מאכט שוואך; א מיטעל צום פערטרייבען דעם שלאף [אין דער מעדיצין].

a'gue *n.* (איי'-גיו) דאס קאלטע פיבער; קאלטע קרחת.

a'gue-cake *n.* (איי'-גיו-קייק) דער פי-בער קוכען [א געשוואולסט אונטער די ריפען].

a'gued *a.* (איי'-גיוד) האבענדיג פיבער; פיבערהאפטיג, ציטערענדיג ווי פון קאלטען פיבער.

a'gue-fit *n.* (איי'-גיו-פיט) פיבער אנ-פאל.

a'gue-pow'der *n.* (איי'-גיו-פאו'-דער) א פולווער געגען פיבער.

a'gue-proof *a.* (איי'-גיו-פרוהף) וואס האט קיין מורא ניט פאר פיבער, געשיצט פון פיבער.

a'gue-spell *n.* (איי'-גיו-ספעל) א גע-היימניספולער מיטעל, וואס ווירקט געגען פיבער.

a'gue-struck *a.* (איי'-גיו-סטראק) בע-פאלען פון פיבער.

a'gue-tree *n.* (איי'-גיו-טריע) אזא בוים.

a'guish *a.* (איי'-גיו-איש) פיבערהאפט; ציטערענדיג ווי פון קאלטען פיבער.

a'guishness *n.* (איי'-גיו-איש-נעס) פי-בערהאפטינקייט.

ag'ynous *a.* (עדזש'-אי-נאס) וואס האט ניט קיין ווייבליכע ארגאנען [ביי פלאנ-צען].

ah *int.* (אה) אה! א! אך. הא!

a'ha *n.* (א'-הא) א פארקאן [א צאם אין א גראבען [אבצוצאמען א לאנקע פאר א הויז].

ahead' *adv.* (ע-העד') פארויס, פאר-ווערטס; איבער האלז און קאפ.

ahead of us (ע-העד' אוו אס) בעפאר אונז.

aheap' *adv.* (ע-היעפ') אין א קופע; צונויפגעקארטשעטערהייד.

ahem' *int.* (ע-העם') הם! [אן אויסדרוק פון פערלעגענהייט].

ahold' *adv.* (ע-האולד') אין דער ריכטונג פון ווינד.

The captain's order was: "Lay the ship a-hold!"

ahoy' *int.* (ע-האי') האלא! [אן אויס-רופונגס ווארט פון מאטראזען].

a'i *n.* (א'-אי) אאי [א נאמען פון א געוויסע פוילע חיה, וועלכע האט דריי נע-געל אין יעדער פוס].

Ai

aid' *n.* and *v.* (אייד') הילפע, שטיצע; העלפען; ביישטעהן.

The strong are here to aid the weak.

ai'dance *n.* (איי'-דענס) הילפע, שטיצע.

ai'dant *a.* (איי'-דענט) בעהילפיג; העל-פענדיג.

aide *n.* (אייד) ז. *aide-de-camp*

aide-de-camp' *n.* (אייד-דע-קאן') אד-יוטאנט.

ai'der *n.* (איי'-דער) נעהילף; העלפער; שטיצער.

aid'less *a.* (אייד'-לעס) הילפלאז, אהן הילף; אהן שטיצע.

ai'ery *n.* and *v.* (איי'-ער-אי) ז. *aerie*

ai'gremore *n.* (איי'-גער-מאור) שטייף קוילען פערפארטיגט פאר דעם געברויך פון פאבריצירען שיס-פולווער.

ai'gret *n.* (איי'-גרעט) א מין פויגעל מיט א פעדער-קרוין אויף'ן קאפ; א פע-דער-קרוין, דימאנטשטריים [אזא צירונג שטיק, וואס פרויען טראגען אין די האר].

aiguille' *n.* (איי-גהוויל') א שארפער שפיץ פון א בארג; אן ענגער פאר שטיינער.

ai'kinite *n.* (איי'-קין-אייט) א כעמישע שוועבעל-פערבינדונג פון וויסמוט, בליי און קופער. דיעזע פערבינדונג האט א שווארץ-גרויען בליי-קאליר מיט א מעטאלי-שען גלאנץ.

ail *n.* and *v.* (אייל) דאס זיין ניט אין גאנצען ביים געזונד; קראנק זיין; עפעס פעהלען [אין געזונד]; אונרוהיג זיין.

Something ails me, but I can not locate the pain.

Ailan'tus *n.* (איי-לענ'-טאס) א מין בוים, וואס וואקסט אין אזיען.

ai'ling *a.* (איי'-לינג) ניט אין גאנצען [געזונד], קריינקליך.

ail'ment *n.* (אייל'-מענט) שמערץ, קראנק-הייט.

aim *n.* and *v.* (איים) ציעל, צוועק; אב-זיכט, כונה; שטרעבען; צילעווען.

aim at (איים עט) 1. שטרעבען צו... 2. צילעווען אין...

1. To aim at distinction is noble. 2. He aims at the target.

ai'mer *n.* (איי'-מער) איינער וואס צי-לעוועט; א בעשטרעבער.

aim'ful *a.* (איים'-פול) פול מיט שטרע-בונגען אדער מיט אבזיכטען.

aim'fully *adv.* (איים'-פול-אי) מיט בעשטימטע ציעלען אדער בעשטרעבונגען.

ai'ming-drill *n.* (איי'-מינג-דריל) דאס לערנען סאלדאטען ווי צו צילעווען ביים שיסען.

ai'ming-stand *n.* (איי'-מינג-סטענד) דער ארט וואו מען דארף האלטען דעם ביקס ביים צילעווען.

aim'less *a.* (איים'-לעס) 1. צוועקלאז; 2. ציעללאז.

1. Aimless wandering. 2. Aimless shooting.

aim'lessly *adv.* (איים'-לעס-לי) אהן א ציעל; אהן א צוועק.

aim'lessness *n.* (איים'-לעס-נעס) דאס ניט האבען קיין בעשטימטען ציעל.

ain't (איינט) אבקירצונג פון *am not* [בין ניט] און *are not* [זיינען ניט].

air *n.* and *v.* (עהר) 1. לופט; לופטערן; אויסלופטערן; געניסען פרישע לופט; 2. פערעפענטליכען, ארויסברייננען אין דער עפענטליכקייט; 3. מעלאדיע, אריע, ליעד; 4. מינע, אויסזעהן, ערשיינונג.

1. Air your room and your clothes. 2. I want to air my views. 3. He sang a familiar air. 4. The lady has a graceful air.

air a horse (עהר ע הארס) אויסרייטען א פערד; ארויסלאזען א פערד אויף דער פרישער לופט.

air'-bag *n.* (עהר'-בעג) א לופט-זאק [אזא זאק וואס קען אויפגעבלאזען ווערען און ווערט בענוצט צו הויבען געזונקענע שיפען]; אזא בלאז-זאק וואס ווערט בע-נוצט צו רייניגען די ערד-פורעמס אין אייזען-גיסערייען.

air'-balloon' *n.* (עהר'-בע-לוהן') א לופט-באלאן.

air'-bath *n.* (עהר'-בעטה) א לופט-באד, א זון-באד.

air'-bed *n.* (עהר'=בעד) א לופט=מאטראץ.

air'-blad'der *n.* (עהר'=בלעד'-ער) די לופט=בלאז; דער פענכער, די שווים=בלאז [א בלאז אנגעפילט מיט לופט אין דעם פאדערשטען טייל פון א פיש].

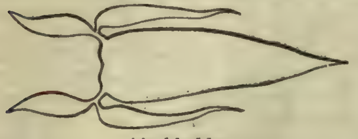

Air-bladder

air'-blast *n.* (עהר'-בלעסט) א לופט=שטראם געטריבען דורך דרוק [אין מעטאל שמעלץ=אויוועגס].

air'-born *a.* (עהר'=בארן) אהן ממשות, פאנטאסטיש, צונויפגעשטעלט פון דער לופט.

air'-borne *a.* (עהר'=באורן) טראגענדיג זיך אין דער לופטען.

air'-box *n.* (עהר'-באקס) אזא קוימען פון ברעטער אין קויהלען=גריבער פאר דעם צוועק פון ווענטילאציאן; אזא ראהר צום צופיהרען לופט אין א שמעלץ=אויווען.

air'-brake *n.* (עהר'-ברייק) א לופט=ברעמזע [די איינריכטונג ביי באהנען אדער טראמוואיען איינצוהאלטען די רעדער דורך צונויפגעפרעסטע לופט].

air'-brea'ther *n.* (עהר'-ברי'-טהער) א חיה וואס אטהעמט לופט [בעזאנדערס א ים=חיה וואס האט לונגען און אטהעמט לופט].

air'-brick *n.* (עהר'-בריק) א ציעגעל וואס האט לעכער פאר דעם דורכגאנג פון לופט, פאר ווענטילאציאנס=צוועקען; אזא מעטאלענער קעסטעל אין דער גרויס פון א ציעגעל, וואס האט לעכער פאר דעם דורכגאנג פון לופט.

air'-bub'ble *n.* (עהר'-באבל) א לופט=בלאז.

Boiling water gives off **air-bubbles.**

air'-built *a.* (עהר'=בילט) אהן ממשות, געמאכט פון לופט, איינגעבילדעט.

air'-cam'el *n.* (עהר'-קעמ'-על) א לופט=צימער אין א שיף כדי זי זאל זיך ניט זעצען צו טיעף אין וואסער.

air'-car'bureter *n.* (עהר'-קאר'-ביו-רעט-ער) אן אפאראט אין וועלכען לופט קומט אין בעריהרונג מיט פליסיגע הידראקארבאן [א פערבינדונג פון קויהלען=שטאף מיט וואסער=שטאף] און ענטצינדעט עס [ווערט בענוצט ביי גאז=מאשינען].

air'-ca'sing *n.* (עהר'-קיי'-סינג) א לופט=איינפאסונג [אן איינפאסונג, וואס לאזט ניט דורך קיין לופט, וועלכע ווערט געמאכט פון אייזען=בלעך ארום א ראהר כדי איהם אבצוהיטען פון אויסערע טעמפעראטור ענדערונגען].

air'-castle *n.* (עהר'-קעסל) א לופט=שלאס.

air'-cav'ity *n.* (עהר'-קעוו'-אי-טי) לופט=רוים [אין מאשינען].

air'-cell *n.* (עהר'=סעל) די לופט=צעלע [קליינטשיקע לופט=גריבעלעך אין דעם קערפער פון מענשען און חיות].

air'-cham'ber *n.* (עהר'=טשיימ'-בער) לופט=קאמער; לופט=קאסטען [ביי מאשינען].

air'-cock *n.* (עהר'-קאק) א לופט=קראן [ארייננצולאזען און ארויסצולאזען לופט ביי געוויסע מאשינען].

air'-col'or *n.* (עהר'-קאל'-אר) הימעל=קאליר.

air'-coo'ler *n.* (עהר'-קוה'-לער) א לופט=קיהלער [אירגענד וועלכע פארריכטונג צו קיהלען די לופט].

air'-cush'ion *n.* (עהר'-קוש'-אן) א לופט=קישען.

air'-drawn *a.* (עהר'-דראהן) איינגעבילדעט; אין דער לופט געשריבען.

air'-dried *a.* (עהר'-דראיד) געטריקענט אין דער לופט.

air'-duct *n.* (עהר'-דאקט) א דורכגאנג פאר לופט.

ai're *n.* (אי'-רע) אן אריסטאקראט, איינער וואס געהערט צו די העכערע קלאסען פון דער געזעלשאפט.

air'-en'gine *n.* (עהר'-ענ'-דזשין) א מאשין וואס ארבייט דורך געפרעסטע לופט; א מאשין, וואס פרעסט צוזאמען די לופט.

air'er *n.* (עהר'-ער) א לופטערער, איינער וואס לופטערט אדער טריקענט.

air'-escape' *n.* (עהר'-עס-קייפ') א לופט=לאך, א לאך דורך וועלכער די לופט געהט ארוים.

air'-fau'cet *n.* (עהר'-פאה'-סעט) ז. ***air-cock***

air'-fil'ter *n.* (עהר'-פיל'-טער) א לופט=פילטער [אזא אפאראט צו רייניגען די לופט פון שטויב, רויך א. ד. ג.].

air'-flue *n.* (עהר'-פלו) ז. ***air-box***

air'-gage *n.* (עהר'-גיידזש) אן אפאראט וואס צייגט אן דעם דרוק פון לופט אדער גאזען.

air'-gas *n.* (עהר'-געס) אן ענטצינדבארער און לייכטענדער גאז וואס מען בעקומט דורך מישען לופט מיט דעם דאמפף פון פעטראלעאום, נאפט, בענזין אדער גאזאלין.

air'-gate *n.* (עהר'-גייט) אן אונטעראירדישער וועג אין קויהלען=גריבער, וואס ווערט הויפטזעכליך בענוצט פאר ווענטילאציאן; אן עפנונג אין א פורם, אין וועלכען עס ווערט געגאסען אייזען, פאר דעם ארויסטריט פון די גאזען, וואס קלייבען זיך דארט אן.

air'-gov'ernor *n.* (עהר'-גאוו'-ער-נאר) אזא פארריכטונג צו אפאראטען און מאשינען צו רעגולירען דעם דרוק אדער דעם צוטריט פון לופט.

air'-gun *n.* (עהר'=גאן) א ביקס וואס שיסט דורך געפרעסטע לופט.

air'-head'ing *n.* (עהר'-העד'-אינג) אן עפנונג אין א קויהלען=גרוב פאר דעם צוטריט פון פרישע לופט.

air'-hol'der *n.* (עהר'-האול'-דער) לופט=האלטער; גאז=מעטער [אזא אפאראט].

air'-hole *n.* (עהר'=האול) לופט=לאך, צוג=לאך [א לאך ארייננצולאזען לופט].

air'ified *a.* (עהר'-אי-פאיד) לופטיג; אהן ממשות, דין.

air'ily *adv.* (עהר'-אי-לי) לייכט, צארט, גראציעז, מונטער.

air'iness *n.* (עהר'-אי-נעס) לופטיגקייט; מונטערקייט, לעבעדיגקייט; דאס זיין גראציעז.

air'ing *n.* (עהר'-אינג) דאס טריקענען, דאס לופטערען; דאס געניסען פרישע לופט; דאס דורכשפאציערען זיך, דאס דורכרייטען זיך; דאס דורכפאהרען זיך.

air'ing-stage *n.* (עהר'-אינג-סטיידזש) א פלאטפארם אדער ברעטער אויף וועלכע עס ווערען געלעגט מאטריאלען צום טריקענען אין דער לופט.

air'ing-yard *n.* (עהר'-אינג=יארד) א שפאציער=הויף; דער הויף פון א טורמע.

air'-jack'et *n.* (עהר'=דזשעק'-עט) א שווים=יאק.

air'-lamp *n.* (עהר'=לעמפ) גאז=לאמפ.

air'less *a.* (עהר'-לעס) לופטלאז, אהן לופט, דומפיג.

air'-line *n.* and *a.* (עהר'-לאין) א גראדע ליניע, גלייכע אייזענבאהן ליניע; גלייך.

air'-lock *n.* (עהר'=לאק) א לופט=קאמער אין אונטערוואסער=שיפען.

air'-locomo'tive *n.* (עהר'=לא-קא-מאו'-טיוו) א פניימאטישער לאקאמאטיוו [א לאקאמאטיוו, וואס בעוועגט זיך דורך געפרעסטע לופט].

air'-logged *a.* (עהר'-לאגד) פערהינדערט אין דער בעוועגונג דורך דער צונויפפרעסונג פון לופט [ביי געוויסע מאשינען].

air'-machine' *n.* (עהר'-מע-שין') א ווענטילאציאנס=מאשין [א מאשין צום אויסלופטערען].

air'-me'ter *n.* (עהר'-מי'-טער) א לופט=מעסטער [אן אפאראט וואס מעסט וויפיעל לופט עס שטראמט דורך אין אן ארט].

air'-pas'sage *n.* (עהר'-פעס'-עדזש) דער וועג דורך וועלכען די לופט געהט אריין אין די לונגען.

air'-pil'low *n.* (עהר'-פיל'-או) לופט=קישען.

air'-pipe *n.* (עהר'=פאיפ) לופט=ראהר, לופט=שלויך.

air'-plant *n.* (עהר'=פלענט) א פלאנץ וואס וואקסט אין דער לופטען.

Air-plants

air'-poise *n.* (עהר'=פאיז) לופט=וואג [א וואג צום וועגען לופט].

air'-port *n.* (עהר'-פאורט) א קליינע לאך וואס ווערט געמאכט אין זייט פון א שיף פאר דעם צוטריט פון לופט און ליכט.

air'-proof *a.* (עהר'=פרוף) וואס לאזט ניט דורך קיין לופט.

air'-pump *n.* (עהר'-פאמפ) א לופט=פומפ.

air'-pyrom'eter *n.* (עהר'-פאי-ראמ'-ע-טער) אן אינסטרומענט צו מעסטען הויכע טעמפעראטורען.

air'-reg'ulator *n.* (עהר'-רעג'-יו-ליי-טאר) א לופט=רעגולאטאר [אן אפאראט צו רעגולירען דעם צוטריט און אויסטריט פון לופט].

air'-reservoir' *n.* (עהר'-רעז-ער-ווהאר') ז. ***air-holder***

air'-sac *n.* (עהר'=סעק) א לופט זעקעל,

די לופט-זעקלעך אין פערשיעדענע טיילען פון קערפער ביים מענשען און חיות.

air'-shaft *n.* (עהר'-שעפט) לופט שאכט [אן עפענונג אין די קויהלען-גרובען פאר פרישע לופט]; ווענטילאטאר [אן עפענונג אין א הויז פאר פרישע לופט].

air'-ship *n.* (עהר'-שיפ) א לופט-שיף.

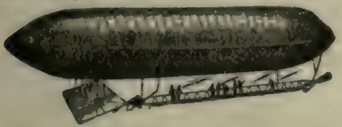

Air-ship

air'-space *n.* (עהר'-ספּייס) דער לופט-רוים אדער לופט-אינהאלט פון א צימער.

air'-spring *n.* (עהר'-ספּרינג) א פרוז-שינע וואס ווערט געדריקט פון צונויפגעפרעסטע לופט [אין פערשיעדענע מאשינען און מעכאניזמען].

air'-stack *n.* (עהר'-סטעק) אזא לופט-קוימען אין קויהלען-גריבער פאר ווענטילאציאן.

air'-stir'ring *a.* (עהר'-סטויר'-אינג) לופט בעוועגענד.

air'-stove *n.* (עהר'-סטאוו) לופט-הייצ-אויוועז.

air'-thermom'eter *n.* (עהר'-טהער-מאמ'-ע-טער) לופט-טערמאמעטער [א טערמאמעטער ביי וועלכען לופט ווערט גע-ברויכט אנשטאט קוועקזילבער].

air'-thread *n.* (עהר'-טהרעד) זומער-פאדים [פליהענדע שפינוועבס אין דער לופט, ענדע זומער].

air'-tight *a.* (עהר'-טאיט) לופט-דיכט [פעסט אז קיין לופט קען ניט צוקומען].

air'-tint *n.* (עהר'-טינט) לופט שאטירונג, לופט קאליר.

air'-trap *n.* (עהר'-טרעפ) לופט-אבצוג [אזא ווענטיל ביי מאשינען ארויסצולאזען די איבריגע אנגעזאמעלטע לופט].

air'-trunk *n.* (עהר'-טראנק) אזא גרויסער ווענטילאטאר פאר דער רייניגונג פון דער לופט אין טעאטערס, פערזאמלונגס-זאלען א. ד. ג.

air'-valve *n.* (עהר'-וועלוו) לופט-ווענטיל [ביי דאמפפקעסעל ארייגצולאזען לופט].

air'-ves'sel *n.* (עהר'-ועס'-על) א לופט-קאמער, א לופט-בעהעלטער [ביי מאשי-נען].

air'y *a.* (עהר'-אי) לופטיג, אהן האפט; לוסטיג, לעבעדיג.

air'y no'tions (עהר'-אי נאו'-שאנז) פוסטע פאנטאזיעס; לופט-שלעסער.

air'y schemes (עהר'-אי סקימז) פוסטע פלענער, לופטשלעסער.

aisle *n.* (איל) א דורכגאנג צווישען רייהען פון בייגק אדער שטוהלען אין א טעאטער, אין א קירך אדער א פערזאמלונגס-זאל; א צוגעבויטער פליגעל פון א געביידע.

aisled *a.* (אילד) וואס האט א דורכגאנג; וואס האט א צוגעבויטען פליגעל. ז. *aisle*

ait *n.* (איט) א קליינער אינזעל אין א טייך.

ajar' *a. and adv.* (ע-דזשאר') האלב אפען [א טהיר]; ניט אין איינשטימונג.

Leave the door ajar.

ajou'pa *n.* (ע-דזשו'-פע) אזאביידעל בעדעקט מיט צווייגען אדער בלעטער.

à jour (א זשור) דורכגעשטאכען דורך און דורך; דורכזיכטיג.

aj'utage *n.* (עדזש'-או-טעדזש) א לייקע, אן ארויפגעזעצטער ראהר [פון א שפרינג-ברונעם].

The discharge of water through an ajutage.

ajut'ment *n.* (ע רזשוט' מענט) אן ארויסשטארצונג.

ake *n. and v.* (אייק) ז. *ache*

akim'bo *adv.* (ע-קים'-באו) מיט די הענד אין די באקעס.

Her arms akimbo, she silently looked on.

akin' *adv. and a.* (ע-קין') פערוואנדט; אין קרוב'שאפט.

a'kin ap'ple (איי'-קין עפל) אזא זארט גאנץ רויטע עפעל [וועלכע וואקסען אין אמעריקא].

ז. איל. "*Cultivated fruits*"

akine'sia *n.* (עק-אי-ני'-סי-ע) פאראליז פון די בעוועגונגס-נערווען; דאס פערלירען די קראפט זיך פריי צו בעוועגען.

à la (א לא) אויף דעם שטייגער, אויף דעם אופן, לויט.

a'la *n.* (איי'-לא) א פאכווע; א פליגעל.

al'abaster *n. and a.* (על'-ע-בעס-טער) אלבאסטער [א פיינער זארט ווייכער און קלארער מארמאר-שטיין]; אלבאסטערנער.

al'abaster glass (על'-ע-בעס-טער גלעס) מילך-גלאז [אזא ווייס גלאז].

alabas'trian *a.* (על-ע-בעס'-טרי-ען) פון אלבאסטער.

alabas'trine *a.* (על-ע-בעס'-טרין) ווי אלבאסטער; וואס איז שייך צו אלבאס-טער.

à la carte (א לא קארט) נאך דער שפייז-קארטע [א מאלצייט, וואס ווערט גע-נומען אין א רעסטאראן און ווערט גע-צאהלט נור פאר די בעשטעלטע שפייזען לויט די פרייזען, וואס פאר יעדער שפייז איז אין דער שפייזע-קארטע אנגעגעבען, אין געגענזאץ צו טאבל-דאט, וואו עס איז פעסטגעשטעלט א געוויסער פרייז פאר דעם גאנצען מאלצייט, גאנץ גלייך אויב מען האט גענומען אלע שפייזען אדער ניט].

alack' *int.* (ע-לעק') אך! א וועה!

alac'rious *a.* (ע-לעק'-רי-אס) פרעהליך, מונטער, לעבעדיג.

alac'riously *adv.* (ע-לעק'-רי-אס-לי) מונטער, לעבעדיג, פרעהליך.

alac'riousness *n.* (ע-לעק'-רי-אס-נעס) לעבהאפטיגקייט, מונטערקייט, פריידיג-קייט; אוינגעגבליקליכקייט, האסטיגקייט.

alac'rity *n.* (ע-לעק'-רי-טי) 1. לעבהאפ-טיגקייט, פריידיגקייט, מונטערקייט; 2. איי-לעניס, האסטיגקייט.

2. I accepted his offer with alacrity, fearing he might change his mind.

Alad'dinist *n.* (ע-לעד'-אינ-איסט) א פריידענקער ביי די מאכמעדאנער.

ala'lia *n.* (ע-ליי'-לי-ע) דאס פערלירען די קראפט צו בעוועגען די געלענקען.

alame'da *n.* (א-לא-מיי'-דא) א שפאַ-ציער-גאנג וואס איז פון די זייטען בע-פלאנצט מיט בוימער.

alamodal'ity *n.* (א-לא-מאו-דעל'-אי-טי) דאס אנפאסען זיך צו דער מאדע.

alamode' *adv. and a.* (א-לא-מאוד') נאך דער מאדע; אנגעפאסט צו דער מאדע.

alamort' *a.* (א-לא-מארט') טויטליך.

à-la-mort' *a.* (א-לא-מארט') ז. *alamort*

a'lar *a.* (איי'-לאר) וואס אנבעלאנגט צו די פליגלען אדער פאכווע; פליגעלפער-מיג.

alarm' *n. and v.* (ע-לארם') א לארם, א טרעוואגע; רופען סאלדאטען צו געוועהר; לארמען; בעאונרוהיגען.

The news alarmed me.

alarm'-bell *n.* (ע-לארם'-בעל) שטורמ-גלאק [א גלאק מיט וועלכען מען קלינגט טרעוואגע].

alarm'-clock *n.* (ע-לארם'-קלאק) א וועק-זייגער [א וועק-זייגער].

alarm'-com'pass *n.* (ע-לארם'-קאמ'-פעס) א קאמפאס אויף א שיף וואס האט א געוויסע עלעקטרישע פארריכטונג צו געבען א לארם-סיגנאל ווען די שיף וויכט אב פון איהר קורס.

alarm'-drum *n.* (ע-לארם'-דראם) א פויק אין וועלכען מען קלאפט טרעוואגע.

alarmed' at (ע-לארמד' עט) דערשראָ-קען, איבערראשט פון...

alarm'-fun'nel *n.* (ע-לארם'-פאנ'-על) אזא פילער פאר ביער, וויין אדער אנדע-רע פליסיגקייטען וואס גיט א לארם-סיגנאל ווען די פאס ווערט פול.

alar'ming *a.* (ע-לאר'-מינג) בעאונרוּ-היגענדיג.

alar'mingly *adv.* (ע-לאר'-מינג-לי) דורך טרעוואגע; מיט לארם; מיט בע-אונרוהיגונג.

alar'mist *n.* (ע-לאר'-מיסט) איינער וואס מאכט א טרעוואגע אדער רעש אומזיסט.

alarm'-lock *n.* (ע-לארם'-לאק) א לארם-שלאס [אזא שלאס וואס ווען מען פאנגט איהם אן צו שליסען אדער אבשלי-סען פאנגט ער אן צו קלינגען].

alarm' of fire (ע-לארם' אוו פאיר) פייער-טרעוואגע.

alarm'-post *n.* (ע-לארם'-פאוסט) א פלאץ, וואו סאלדאטען קלייבען זיך צוזא-מען, ווען מען קלאפט טרעוואגע.

alarm'-tel'egraph *n.* (ע-לארם'-טעל'-ע-גרעף) גלאקען-טעלעגראף.

alarm'-watch *n.* (ע-לארם'-הוואטש) א טאשען וועק-זייגער.

a'lary *a.* (איי'-לע-רי) וואס אנבעלאנגט צו פליגלען; וואס האט די פארם פון א פליגעל.

alas' *int.* (ע-לעס') אך! א וועה! ליידער!

alas' for shame! (ע-לעס' פאר שיים) א חרפה!

alas' the day! (ע-לעס' טהי דיי) א, אונגליקליכער טאג! פערפלוכט זאל זיין דער טאג!

alas' the while! (ע-לעס' טהי הוואיל) א, אונגליקליכע צייט! פערפלוכט זאל זיין די ווײַלע!

a'late *a.* (איי'-לייט) געפליגעלט, פליגעל-פערמיג [א בעצייכנונג פאר געוויסע פלאנ-צען אדער פרוכט].

a'lated *a.* (איי'-ליי-טעד) געפליגעלט; פליגעלפערמיג [א בעצייכנונג פאר געוויי-סע פלאנצען אדער פרוכט].

ala'tion *n.* (ע-ליי'-שאן) דאס האבען פליגלען; די פארם ווי עס בילדען זיך פליגלען ביי אינזעקטען.

alb *n.* (עלב) כאר-העמד [אזא פריסטער-מאנטעל].

al'ba *n.* (על'-בא) דער ווייסער שטאף אין דעם הויפט נערווען סיסטעם.

al'bacore *n.* (על'-בע-קאור) א מין גרויי-סער פיש.

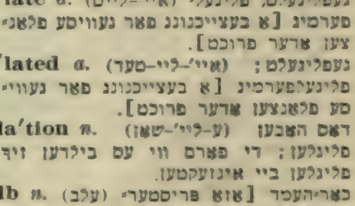

Albacore

alba'ta *n.* (על-ביי'-טא) ווייס-מעטאל [אזא מעטאל וואס איז צוזאמענגעמישט פון קופער, ניקעל און צינק]

al'batross *n.* (על'-בע-טראס) א מין גרויסער ים־פויגעל, מיט זעהר שמאלע פליגלען, וועלכער פליהט זעהר גוט.

Albatross

albe'it *c.* (אהל-בי'-איט) אבוואהל, כאטש, אפילו.

albes'cence *n.* (על-בעס'-ענס) ווייסליכקייט; דאס ווערען ווייס.

albes'cent *a.* (על-בעס'-ענט) ווייסליך; וואס ווערט ווייס.

al'bicore *n.* (על'-בי-קאור) ז. ***albacore***

Albigen'sian *n. and a.* (על-בי-דזשענ'-סי-ען) אן אלבינגענזער [אן אנהייננער פון א געוויסע קריסטליכע רעפארמער סעקטע]; וואס אנבעלאנגט צו אלביגענזער.

albi'no *n.* (על-באי'-נאו) אוננאטירליכע ווייסקייט ביי מענשען, חיות און פלאנצען; א מענש מיט מילך־ווייסע הויט און האר און מיט העל־רויטע אויגען.

Al'bion *n.* (על'-בי-אן) א פערצייטיגער נאמען פאר גרויס בריטאניען [ענגלאנד].

al'bite *n.* (על'-באיט) דער אלביט [אזא ווייסער שטיין].

albit'ic *a.* (על-ביט'-איק) וואס איז שייך צום אלביט־שטיין.

al'bolith *n.* (על'-בא-ליטה) אזא צעמענט וועלכער ווערט בענוצט צום פערריכטען בעשעדיגטע שטיין־ארבייט.

Alb Sun'day (עלב סאנ'-דיי) דער ערשטער זונטאג נאך פאסכא [קריסטליכער פסח].

albugin'ea *n.* (על-ביו-דזשינ'-אי-א) א ווייסע פעדימדיגע שטאף פון קערפער; די ווייסעל פון אויג.

albugin'eous *a.* (על-ביו-דזשינ'-אי-אס) וואס אנבעלאנגט צום ווייסעל פון אויג אדער פון אן איי; עהנליך צו איי־ווייס.

albugin'eous hu'mor (על-ביו-דזשינ'-אי-אס יו'-מאר) די וואסערדיגע פייכטיגקייט פון אויג.

albu'ginous *a.* (על-ביו'-דזשינ-אס) ז. ***albugineous***

albu'go *n.* (על-ביו'-גאו) א ווייסער פלעק אין אויג [אזא אויגען־קראנקהייט].

al'bum *n.* (על'-באם) אלבום, בילדער בוך, פאמיליען בוך, עראינערונגס בוך.

albu'men *n.* (על-ביו'-מען) ווייסעל פון אן איי; איי־ווייס [א הויפט שטאף אין דעם קערפער פון אלע לעבעדיגע בעשעפענישען און אין די מייסטען פלאנצען].

albu'menize *v.* (על-ביו'-מענ-איז) איינשמירען מיט ווייסעל פון אן איי.

albu'menoid *a. and n.* (על-ביו'-מענ-איד) עהנליך צו איי־ווייס; א שטאף וואס ענטהאלט איי־ווייס. ז. ***albumen***

albu'min *n.* (על-ביו'-מין) איי־ווייס [א הויפט שטאף אין דעם קערפער פון אלע לעבעדיגע בעשעפענישען און אין די מייסטען פלאנצען].

albuminif'erous *a.* (על-ביו-מי-ניפ'-ע-ראס) וואס גיט ארויס איי־ווייס.

albu'miniform *a.* (על-ביו'-מי-ני-פארם) עהנליך צו איי־ווייס.

albuminim'eter *n.* (על-ביו-מי-נימ'-ע-טער) אזא אינסטרומענט צו מעסטען דעם געהאלט איי־ווייס אין אירגענד וועלכע פליסיגקייט.

albu'minin *n.* (על-ביו'-מי-נין) איי־ווייס.

albu'minize *v.* (על-ביו'-מי-נאיז) ז. ***albumenize***

albu'minoid *a.* (על-ביו'-מי-נאיד) ז. ***albumenoid***

albuminoi'dal *a.* (על-ביו-מי-נאי'-דעל) וואס איז שייך צו א שטאף וואס ענטהאלט איי־ווייס.

albu'minose *a.* (על-ביו'-מינ-אוס) וואס ענטהאלט איי־ווייס; וואס איז עהנליך צו אדער איז שייך צו איי־ווייס.

albumino'sis *n.* (על-ביו-מי-נאו'-סיס) אזא צושטאנד פון דעם בלוט ווען עס ענטהאלט מעהר איי־ווייס ווי נויטיג.

albu'minous *a.* (על-ביו'-מינ-אס) ז. ***albuminose***

albu'minousness *n.* (על-ביו'-מי-נאס-נעס) דאס ענטהאלטען איי־ווייס; דאס זיין עהנליך צו איי־ווייס.

al'burn *n.* (על'-בוירן) דער ווייס־פיש; דער זאפטיגער ווייסער האלץ־שיכט פון א בוים אונטער דער קארע.

albur'nous *a.* (על-בויר'-נאס) וואס איז שייך צו דעם זאפטיגען ווייסען האלץ־שיכט פון א בוים אונטער דער קארע.

albur'num *n.* (על-בויר'-נאם) דער זאפטיגער ווייסער האלץ־שיכט פון א בוים אונטער דער קארע.

alcaid' *n.* (על-קייד') דער הויפט־בעאמטער פון א שלאס אדער פעסטונג; א גענגנים דירעקטאר.

alcal'de *n.* (על-קעל'-די) דער אלקאלדע [ריכטער אדער בירגערמייסטער אין די שפאניש־שפרעכענדע לענדער].

alcaldi'a *n.* (על-קעל-דיע'-א) דער אמט אדער געריכט־בעצירק פון דעם אלקאלדע. ז. ***alcalde***

al'cali *n.* (על'-קע-לי) לויגזאלץ; אלקאלי [אזא כעמישער שטאף וואס האט א גרויסע נייגונג זיך צו פערבינדען מיט זויערשטאף, צוגעהט לייכט אין וואסער, פארבט לאקמוס פאפיער בלוי, איז דער טייל פון אש, וואס צוגעהט אין וואסער; איז א וויכטיגער טייל פון זייף; צו דער אלקאלי גרופע געהערט: ליטיום, סאדע, פאטאש, רוביריום און צעזיום].

alcan'na *n.* (על-קענ'-ע) די קארע פון הענא־בוים.

alcayde' *n.* (על-קייד') ז. ***alcaid***

alca'zar *n.* (על-קא'-זאר) א שפאנישער אדער מורישער פאלאץ.

alchem'ic *a.* (על-קעמ'-איק) אלכעמיש, וואס אנבעלאנגט אדער איז פעראורזאכט דורך אלכעמי. ז. ***alchemy***

alchem'ical *a.* (על-קעמ'-אי-קעל) ז. ***alchemic***

alchem'ically *adv.* (על-קעמ'-אי-קעל-אי) אויף אן אלכעמישען אופן; דורך אלכעמיע.

al'chemist *n.* (על'-קע-מיסט) א קענער פון אלכעמי. ז. ***alchemy***

alchemis'tic *a.* (על-קע-מיס'-טיק) אלכעמיסטיש, וואס בעלאנגט צו דער אלכעמיע.

alchemis'tical *a.* (על-קע-מיס'-טי-קעל) ז. ***alchemistic***

alchemis'tically *adv.* (על-קע-מיס'-טי-קעל-אי) דורך אלכעמיע.

alchem'istry *n.* (על-קעמ'-איס-טרי) אלכעמי. ז. ***alchemy***

al'chemy *n.* (על'-קע-מי) אלכעמי [דאס גלויבען אין דעם, אז מען קען די פראסטע מעטאלען פערוואנדלען אין גאלד].

al'chimist *n.* (על'-קי-מיסט) ז. ***alchemist***

al'cohol *n.* (על'-קאו-האל) אלקאהאל, ריינער ספירים.

alcohol'ic *a. and n.* (על-קא-האל'-איק) וואס ענטהאלט אלקאהאל; פעראורזאכט פון אלקאהאל; א שכור.

alcoholic'ity *n.* (על-קא-האל-אים'-אי-טי) די שטארקייט פון אלקאהאל.

al'coholism *n.* (על'-קא-האל-איזם) אלקאהאליזם [די קראנקהייט פון צופיעל טרינקען אלקאהאלישע געטרענק].

al'coholizable *a.* (על'-קא-האל-אי-זעבל) וואס קען פערוואנדעלט ווערען אין אלקאהאל; וואס קען ארויסגעבען פון זיך אלקאהאל.

alcoholiza'tion *n.* (על-קא-הא-לי-זיי'-שאן) דאס פערמישען א פליסיגקייט מיט ספירים; די ריינינונג פון ספירים.

al'coholize *v.* (על'-קא-הא-לאיז) פערוואנדלען אין ריינעם ספירים.

alcoholom'eter *n.* (על-קא-האל-אמ'-ע-טער) אלקאהאלאמעטער [אן אינסטרומענט מיט וועלכען מען מעסט די שטארקייט פון אלקאהאל].

Alcoholometer

Al'coran *n.* (על'-קא-רען) אלקאראן [דאס רעליגיאנס בוך פון די מאהאמעדאנער].

Alcoran'ic *a.* (על-קא-רענ'-איק) וואס אנבעלאנגט צום אלקאראן. ז. ***Alcoran***

al'cove *n.* (על'-קאוו) א קעמערעל; א פערטיעפונג אין א וואנד וואס האט די פארם פון א קעמערעל.

al'cyon *n. and a.* (על'-סי-אן) דער אייזפויגעל; רוהיג, שטיל, פריעדליך.

Alcyona'ria *n.* (על-סי-א-נעי'-רי-א) די אלציאנאריען [א געוויסער מין פון קאראל־פאליפען, וועלכע זעהען אוים ווי קליינינקע ים־שטערען, מיט 8 שטראהלען].

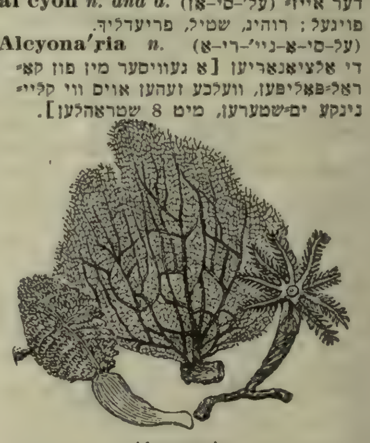

Alcyonaria

alcyon-days *n.* (על'-סי-אן־דייז) טעג פון פאלשטענדיגער רוה; די האלציאנישע טעג [די זיבען טעג אין אנפאנג און אין ענד ווינטער]

al'dehyde *n.* (על'-די-האיד) אלדעהיד [אזא פליסיגקייט וואס בעשטעהט פון אלקאהאל פערבונדען מיט זויערשטאף].

al'der *n.* (אהל'-דער) ערלעבוים, עלכא [די קארע פון דיעזען בוים ווערט בענוצט פאר פערשיעדענע פארבען].

Alder

al'derman *n.* (אהל'-דער-מען) מיט־גליעד פון שטאדט־ראט: אן אינדיק.

al'dermancy *n.* (אהל'-דער-מען-סי) דאס אמט פון א שטאדט־ראט; שטאדט־ראט.

alderman'ic *a.* (אהל-דער-מען'-איק) וואס אנבעלאנגט צום שטאדט־ראט אדער צו די מיטגליעדער פון שטאדט־ראט.

al'dermanly *a.* (אהל'-דער-מען-לי) ווי א שטאדטס־ראט.

al'dermanship *n.* (אהל'-דער-מען-שיפ) דער אמט פון א שטאדט־ראט [גלאסני].

al'derman's pace (אהל'-דער-מענז פיים) א לאנגזאמער גאנג; טריט ביי טריט.

Al'derney cow (אהל'-דער-ני קאו) די אלדערני קוה [אזא זארט קליינע קוה מיט קורצע הערנער וואס קומט פון אינזעל אלדערני. זי צייכענט זיך אוים מיט דער פיעלקייט און פעטקייט פון איהר מילך].

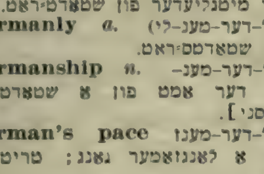

Alderney Cow

Al'dine *n. and a.* (על'-דין) א בוך געדרוקט פון דער אלטער ווענעציאנישער דרוק־פירמע אלדוס; וואס אנבעלאנגט צום דרוק פון אלדוס.

ale *n.* (אייל) אלע [ביער אהן אדער מיט וועניג האפען].

aleak' *adv. and a.* (ע-ליעק') וואס רינט; אין א רינענדיגען צושטאנד.

a'leatory *a.* (איי'-לי-ע-טא-רי) וואס איז אבהענגיג פון עפעס א צופאל; וואס איז שייך צו שפיעלער אדער שפיעלען [אין געלד].

a'leatory con'tract (איי'-לי-ע-טא-רי קאנ'-טרעקט) א קאנטראקט אדער אבמאך מיט בעדינגונגען, וואס הענגען אב פון אונבעשטימטע צופעלע.

a'leatory sale (איי'-לי-ע-טא-רי סייל) אן אויספערקויף וואס הענגט אב פון אונבעשטימטע צופעלע.

ale'-bench *n.* (אייל'־בענטש) א באנק אין אדער ארום א קרעטשמע.

ale'-ber'ry *n.* (אייל'-בער'-אי)ווארמ־ביער; אייער־ביער; קוואס.

ale'-brew'er *n.* (אייל'-ברוה'-ער) א ביער־ברויער.

ale'-con'ner *n.* (אייל'-קאנ'-ער) א ביער פראבירער.

ale'-cost *n.* (אייל'-קאסט) די פרויען־מינצע [א פלאנצע וואס ווערט געברויכט אין ביער ברויען].

alectru'rous *a.* (על-עק-טרו'-ראס) וואס האט אן עק ענליך ווי פון א האהן.

alee' *adv.* (ע-ליע') נעגען דעם ווינד.

ale'-fed *a.* (אייל'-פעד) גענעהרט מיט אלע [ביער אהן אדער מיט וועניג האפען].

al'egar *n.* (על'-אי-גאר) אזא מין זויערער ביער.

ale'-glass *n.* (אייל'־גלעס) א ביער־בעכער.

ale'hoof *n.* (אייל'-הוהף) ביער גראז [א פלאנצע וועמעס בלעטער עס ווערען געברויכט אין ביער ברויען].

ale'-house *n.* (אייל'-האוס) א ביער שענק.

ale'-house politi'cian (אייל'-האוס פא-לי-טיש'-ען) א שענק פאליטיקער; א כלומר'שט פאליטיקער, אן "אויף מיר" פאליטיקער.

al'em *n.* (על'-עם) די נאציאנאלע טערקישע פאהן.

alem'bic *n.* (א-לעמ'-ביק) 1. דיסטיליר־גלאז [אן אפאראט צו דיסטילירען]; 2. עפעס וואס פעראורזאכט אן ענדערונג אין כאראקטער.

2. Suffering from a powerful alembic.

alep'idote *a. and n.* (ע-לעפ'-אי-דאוט) וואס האט ניט קיין שופען; א פיש וואס האט ניט קיין שופען.

alert' *n. and a.* (ע-לוירט') מונטער, לעבעדיג, פלינק; אויפמערקזאם, וואכזאם; א וואך.

An alert mind.

alert'ly *adv.* (ע-לוירט'-לי) מונטער; פלינק, אויפמערקזאם, וואכזאם.

alert'ness *n.* (ע-לוירט'-נעס) מונטערקייט; לעבעדינקייט; פלינקקייט; וואכזאמקייט; אויפמערקזאמקייט.

ale'-stake *n.* (אייל'־סטייק) א שילד פון א שענק [א מאל פלעגט מען פאר אזא שילד געברויכען א צווייג פון א בוים].

ale'-tas'ter *n.* (אייל'-טייס'-טער) א ביער־פרובירער.

ale'thoscope *n.* (ע-לי'-טהא-סקאופ) אזא קוק־גלאז דורך וועלכען בילדער זעהען זיך מעהר בולט און לעבעדיגער.

ale'-vat *n.* (אייל'-וועט) א ברוי־פאס [א גרויסע פאס אין וועלכע עס ווערט געגאסען ביער צום איינשטעהן (אירען אדער געהרען)].

al'evin *n.* (על'-ע-ווין) א יונגער פיש.

ale'-washed *a.* (אייל'-הוואשט) גע־ווייקט אין אלע [ביער אהן אדער מיט וועניג האפען].

ale'wife *n.* (אייל'-הוואיף) א שענקערקע [פון א ביער־שענק]; א מין נארד־אמעריקאנישער פיש.

Alewife

Alexan'drian *a.* (על-ענ-זענ'-דרי-ען) וואס איז שייך צו דער שטאדט אלעקסאנדריע אין עגיפטען [געבויט פון אלעקסאנדער מוקדן אין יאהר 332 פאר קריסטוס געבורט].

Alexan'drian Co'dex (על-ענ-זענ'-דרי-ען קאו'-דעקס) א קאפיע פון דער בעוואוסטער גריכישער סעפטואגינטא איבערזעצונג פון תנ"ך, געשריבען אויף פארמעט, וועלכע געפינט זיך אין לאנדאן אין בריטיש מוזעאום [די קאפיע, נעהמט מען אן, איז געמאכט געווארען אין פינפטען יאהרהונדערט].

Alexan'drine *n.* (על-ענז-ענ'-דרין) דער אלעקסאנדרינישער פערז [בעשטעהט פון זעקס קורצע און זעקס לאנגע זילבען, בייטענדיג זיך].

alex'ia *n.* (ע-לעקס'-אי-א) אזא אויגען־קראנקהייט וואס דריקט זיך אוים אין נים סענען זעהען קיין בוכשטאבען און נים קענען לעזען.

alexiphar'mic *n. and a.* (ע-לעקס-אי-פאר'-מיק) א געגענגיפט; א מיטעל וואס פערניכטעט די ווירקונג פון גיפט; ווירקענדיג אלס געגענגיפט.

alexiter'ic *n. and a.* (ע-לעקס-אי-טער'-איק) אן אויסערליכער מיטעל צו פערהיטען אנשטעקונג [קראנקהייט]; א געגענגיפט; וואס קען פערהיטען פון אנשטעקונג.

alexiter'ical *a.* (ע-לעקס-אי-טער'-איק-על) וואס ווירקט ווי א געגענגיפט; וואס האט די אייגענשאפט צו פערהיטען פון אנשטעקונג.

ale'-yard *n.* (אייל'-יארד) אזא לאנגער, שמאלער גלאז־בעכער.

aleze' *n.* (ע-לייז') א שמיק געוואנד וואס ווערט צונויפגעלעגט אין מעהרערע מאל אונטערצובעטען אין א בעט.

alfal'fa *n.* (על-פעל'-פע) אן אמעריקאנער שייטען־פלאנצע [געהערט צו דעם מין פון באב־פלאנצען].

alfaqui' *n.* (על-פא-קי') א מאכמעדאנישער רעליגיאנס לעהרער; מאכמעדאנישער גייסטליכער.

al fres'co *adv.* (אל פרעס'-קא) אויף דער פרייער לופט.

The joy of al fresco life.

al'ga *n.* (על'-גא) די אלגע [אזא ים גראז].

Al'gæ *n.* (על'-דזשי) די אלגען [ים גראזען, וועלכע טיילען זיך אין א גאנצע רייהע מינים. די נאהרונג ציהען זיי נים פון די ווארצלען, נאר דורך די בלעטער].

al'gal *a.* (על'-גאל) וואס אנבעלאנגט צו דער אלגע. ז. *alga*

algaro'ba *n.* (על-גע-ראו'-בע) דער ברויט־בוים.

al'garot *n.* (על'-גע-ראט) אלגאראט פולווער [א ווייסער פולווער פון אנטימאן פערבונדען מיט זויער שטאף].

al'garoth *n.* (על'-גע-ראטה) ז. *algarot*

al'gazel *n.* (על'-גע-זעל) די אלגאזעלע [אזא מין חיה].

al'gebra *n.* (על'-דזשעב-רע) אלגעברא [דער טייל פון מאטעמאטיק וואס לערענט צו רעכענען מיט בוכשטאבען און אנדערע צייכענס. די בוכשטאבען האבען נים קיין בעשטימטען ווערטה, זיי קענען אויך זיין נעגאטיוו ווי פאזיטיוו].

algebra'ic *a.* (על-דזשע-בריי'-איק) וואס אנבעלאנגט צו אלגעברא.

algebra'ical *a.* (על-דזשע-בריי'-אי-קעל) ז. *algebraic*

algebra'ically *adv.* (על-דזשע-בריי'-אי-קעל-אי) דורך אדער מיט אלגעברא.

algebra'ic equa'tion (על-דזשע-בריי'-איק אי-קהוויי'-שאן) אן אלגעבראאישע גלייכונג.

algebra'ic geom'etry (על-דזשע-
ברײ'-איק דזשי-אמ'-ע-טרי) די בענו=
צונג פון אלגעברא אין לעזען געאמעטרי=
שע אויפגאבען.

algebra'ic sign (על-דזשע-ברײ'-איק
סאין) דער צייכען + אדער — וואס ווערט
געשטעלט אין אלגעברא פאר יעדען בוכ=
שטאב אדער ציפער.

algebra'ic sum (על-דזשע-ברײ'-איק
סאם) אן אלגעבראאישע סומע [די סו=
מע וואס ווערט צונויפגערעכענט אין אן
אלגעבראאישער פארמעל נעהמענדיג אין
בעטראכט יעדען פלוס און מינוס צייכען.
צ. ב. 3+=4—2+3—8].

al'gebraist *n.* (על'-דזשע-ברײ-איסט)
א קענער אין אלגעברא.

al'gebraize *v.* (על'-דזשע-ברײ-אין)
ברײנגען אין אן אלגעבראאישע פארם,
אויפשטעלען א רעכנונג אין אן אלגעברא=
אישער פארם.

algerine' *n.* (על-דזשע-רין') א װײכער
װאלענער שטאף, א העל געשטרײפטע שאל.

alget'ic *a.* (על-דזשעט'-איק) וואס מאכט
שמערצען; וואס איז שייך צו שמערצען.

al'gid *a.* (על'-דזשיד) קאלטליך.

al'gid chol'era (על'-דזשיד קאל'-ע-
רא) די אזיאטישע כאלעריע.

algid'ity *n.* (על-דזשיד'-אי-טי) קעלט,
פראסט.

algif'ic *a.* (על-דזשיפ'-איק) וואס מאכט
קאלט.

algif'ical *a.* (על-דזשיפ'-איק-על)
ז. *algific*

al'gist *n.* (על'-דזשיסט) איינער וואס
איז א קענער אין די ים=גראזען.

al'goid *a.* (על'-נאיד) וואס קוקט אויס
ווי ים גראז. ז. *Algæ*

algolog'ical *a.* (על-גא-לאדזש'-אי-קעל)
וואס איז שייך צו דער לעהרע וועגען ים=
גראזען.

algol'ogist *n.* (על-גאל'-א-דזשיסט)
איינער וואס פערנעהמט זיך מיט דעם שטו=
דיום פון ים=גראזען.

algol'ogy *n.* (על-גאל'-א-דזשי) דער
טייל פון באטאניק וואס פערנעהמט זיך
מיט די ים=גראזען.

Algon'kin *a.* (על-גאנ'-קין) וואס איז
שייך צו א געוויסען אינדיאנער שבט וועל=
כער איז פערשפרייט אין די מזרח שטאא=
טען פון נארד=אמעריקא ביי די ברעגעס פון
אטלאנטישען אקעאן.

Algon'quin *a.* (על-גאנ'-קין)
ז. *Algonkin*

al'gor *n.* (על'-גאר) א שטארקע קעלט,
פראסט.

al'gorism *n.* (על'-גא-ריזם) די ארא=
בישע ציפער סיסטעם [די ציפער וועל=
כע מיר געברויכען געוועהנליך]; אריפ=
מעטיקא; רעכענונגס מעטהאדע.

algoris'mic *a.* (על-גא-ריז'-מיק) אריפ=
מעטיש. ז. *algorism*

al'gorist *n.* (על'-גא-ריסט) א קענער
אין אריפמעטיקא.

algoris'tic *a.* (על-גא-ריס'-טיק) וואס
איז שייך צו די אראבישע ציפער.

al'gorithm *n.* (על'-גא-ריטהם)
ז. *algorism*

al'gous *a.* (על'-גאס) וואס איז אנגעפילט
מיט ים=גראז; וואס בעלאנגט צו ים=גראז.
ז. *Algæ*

a'lias *n. and adv.* (איי'-לי-עם) 1. זאנסט,
אנדערש; 2. א פאלשער נאמען.
2. The prisoner had different aliases.

al'ibi *n. and adv.* (על'-אי-באי) אנ=
דערסוואו; אליבי [אבוועזענהייט פון
דעם ארט, וואו א פערברעכען איז בע=
גאנגען געווארען].
When tried for burglary he was acquitted by proving an alibi.

al'ible *a.* (על'-איבל) נאהר=
האפט; נעהרענדיג.

al'idade *n.* (על'-אי-דייד) ווינקעלמעס=
טער [אזא אינסטרומענט, מיט א שפאק=
טיוו, וועלכער ווערט געברויכט צו מעס=
טען ווינקלען].

al'ien *n. and a.* (אייל'-יען) פרעמד;
אויסלענדיש; א פרעמדער, אויסלענדער,
ניט בירגער.

alienabil'ity *n.* (אייל-יען-איי-ביל'-
אי-טי) די מעגליכקייט צו ענטפרעמדען;
די מעגליכקייט איבערגעטראגען צו ווע=
רען [פון פערמעגען] פון איין פערזאן
צו אן אנדערער.

al'ienable *a.* (אייל'-יען-עבל) אבגע=
קעהרט; אבגענײגט; וואס קען ווערען
ענטפרעמדעט, וואס קען איבערגעטראגען
ווערען פון איין פערזאן צו אן אנדערער.
Land is alienable according to the laws of the state.

Al'ien Act (אייל'-יען עקט) דאס גע=
זעץ נעגען פרעמדע [געזעץ נעגען איינ=
וואנדערער, וואס איז דורכגעפיהרט גע=
ווארען אין אמעריקאנעם קאנגרעס אין
יאהר 1798].

al'ienage *n.* (אייל'-יען-איידזש) די
אויסלענדערשאפט [דאס זיין אן אויס=
לענדער], די פרעמדקייט.

al'ienate *v. and a.* (אייל'-יען-אייט)
ענטפרעמדען, איבערטראגען פון איין פער=
זאן צו אן אנדערער; דערווייטערען;
ענטפרעמדעט; אבגענײגט.
He alienates his friends by his conduct.

al'ienated *a.* (אייל'-יען-איי-טער)
משוגע, אראב פון זינען.

aliena'tion *n.* (אייל-יען-איי'-שאן)
דאס אריבערטראגען דאס רעכט אויף איי=
גענטום פון איין פערזאן צו אן אנדערער;
ענטפרעמדונג; אבנייגונג; משוגעת.

aliena'tion of mind (אייל-יען-איי'-
שאן אוו מאינד) משוגעת, וואהנזין.

al'ienator *n.* (אייל'-יען-איי-טאר) איי=
נער וואס דערווייטערט, וואס ענטפרעמ=
דעט; א גנב.

Al'ien Bill (אייל'-יען ביל) פרעמדען
געזעץ [א געוויסער געזעץ געגען פרעמ=
דע אין ענגלאנד].

alienee' *n.* (אייל-יען-אי') איינער וואס
נעהמט איבער ענטפרעמדעטעס אייגענטום.

al'iener *n.* (אייל'-יען-ער) דער ענט=
פרעמדער, דאס איבערטראגען אייגענטום
פון איין פערזאן צו א צווייטער.

al'ien from (אייל'-יען פראם) אבגע=
נײגט, פרעמד פון...
An alien from the truth.

al'ienism *n.* (אייל'-יען-איזם) די לעה=
רע און היילונג פון משוגעת; דאס געברוי=
כען אין ריידען און שרייבען פרעמדווער=
טער אדער פרעמדע אויסדריקע.

al'ienist *n.* (אייל'-יען-איסט) א
משוגעים=דאקטאר.

al'ien-of'fice *n.* (אייל'-יען-אפ'-איס)
דאס פרעמדען ביורא.

al'ienor *n.* (אייל'-יען-אר) ז. *aliener*

al'ienship *n.* (אייל'-יען-שיפ) די אויס=
לענדערשאפט [דאס זיין אן אויסלענ=
דער].

al'ien to (אייל'-יען טו) פרעמד צו...
Luxury is alien to his taste.

alif'erous *a.* (ע-ליפ'-ע-ראס) וואס
האט פליגלען.

al'iform *a.* (על'-אי-פארם) פליגעל=
פערמיג; וואס האט די פארמע פון א פלי=
געל.

alight' *v. and a.* (ע-לאיט') אראבגעהן,
אבשטייגען; ארויפגעהן; ברענען; בע=
לייכטען, אנצינדען; בעלייכטעט.

align' *v.* (ע-לאין') אויסשטעלען אין א
גלייכע שורה; זיך אויסשטעלען אין א
רייה.
The officer ordered the soldiers to align.

align'ment *n.* (ע-לאינ'-מענט) דאס
אויסשטעלען אין א גלייכע שורה אדער
אין א גראדע ליניע; צדדים [אין א
שטרייט].

alike' *adv. and a.* (ע-לאיק') גלייך,
עהנליך; אין דערזעלביגער פארם.

a'lim *n.* (א'-לים) א געלערענטער מאן
ביי די מאכמעדאנער, א מאכמעדאנישער
רעליגיאנס=לעהרער.

al'iment *n. and v.* (על'-אי-מענט) נאה=
רונג; גייסטיגע נאהרונג; בעזארגען מיט
מיטעל.
Thought is the aliment of the mind.

alimen'tal *a.* (על-אי-מענ'-טעל) נאהר=
האפט; בעזארגענדיג מיט נאהרונג.

alimen'tally *adv.* (על-אי-מענ'-טעל-אי)
דורך בעזארגען מיט נאהרונג.

alimen'tariness *n.* (על-אי-מענ'-טע-
רי-נעס) נאהרהאפטינקייט.

alimen'tary *a.* (על-אי-מענ'-טע-רי)
נעהרענד, נאהרהאפט, וואס געהערט צו
נאהרונג.

alimen'tary canal' (על-אי-מענ'-טע-
רי קע-נעל') דער דארם=קאנאל; די גע=
דערים.

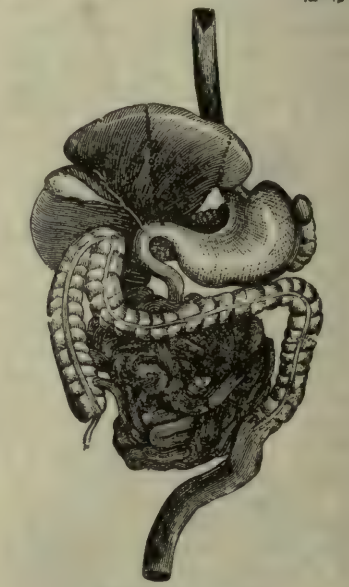

Alimentary Canal

alimenta'tion *n.* (על-אי-מענ-טיי'-שאן)
נאהרהאפטינקייט, נאהר=קראפט; ערנעה=
רונג.

alimen'tative *a.* (על-אי-מענ'-טע-טיוו)
וואס אנבעלאנגט צו נאהרונג; נאהר=
האפט.

alimen'tiveness *n.* (על-אי-מענ'-טיוו-
נעס) דער זיץ פון אפעטיט [אין נער=
ווענסיסטעם].

al'imony *n.* (על'-אי-מא-ני) אונטער=
שטיצונג; די שטיצע פאר לעבענסמיטעל,
וואס א מאן דארף געבען זיין פרוי, ווען

ער האט זיך אבגעטיילט פון איהר, אבער ניט גע'גט.

aline' *v.* (ע-לאין) אויסשטעלען אין א שורה; זיך אויסשטעלען אין א רייה.

aline'ment *n.* (ע-לאינ'-מענט) דאס אויסשטעלען אין א גלייכע שורה; א גראדע ליניע צווישען צוויי פונקטען.

al'iped *n.* (על'-אי-פעד) דער פליגעלפיסינער [א חיה וואס האט א פליההויט אויף די פיס און קען מיט זיי פליהען (ווי א פלעדער־מויז)].

al'iquant *a.* (על'-אי-קהווענט) אליקוואנט [א מאטעמאטישער אויסדרוק פאר א ציפער, וואס טיילט א צווייטע און עס בלייבט איבער א רעסט. צ. ב. 10 נעטיילט דורך 3].

3 is an aliquant part of 10.

al'iquot *a.* (על'-אי-קהוואט) אליקוואט [א מאטעמאטישער אויסדרוק פאר א ציפער וואס טיילט א צווייטע אהן א רעסט. צ. ב. 10 נעטיילט דורך 5].

5 is an aliquot part of 10.

a'lish *a.* (איי'-ליש) עהנליך צו ביער, וואס האט א ביער געשמאק.

alist' *adv. and a.* (ע-ליסט') איינגעבויגען; געניינט אויף א זייט [ביי א שיף].

aliun'de *adv.* (איי-לי-אנ'-די) פון אן אנדער ארט. ז. ***evidence aliunde***.

alive' *adv. and a.* (ע-לאיוו') לעבעדיג, מונטער; לעבעדיגערהייד.

Thank God! he is alive.

aliz'arin *n.* (ע-ליז'-ע-רין) אליזארין [אן אראנזש־רויטער שטאף, בענוצט אלס פארב].

aliz'arine *n.* (ע-ליז'-ע-רין) ז. ***alizarin***.

alkales'cence *n.* (על-קע-לעס'-ענס) די נייגונג צו ווערען אלקאלי. ז. ***alkali***.

alkales'cency *n.* (על-קע-לעס'-ענ-סי) ז. ***alkalescence***.

alkales'cent *n. and a.* (על-קע-לעס'-ענט) וואס האט א נייגונג צו ווערען אלקאלי; אן אלקאלי פערבינדונג.

al'kali *n.* (על'-קע-לי) אלקאלי, לויג זאלץ.

alkalif'erous *a.* (על-קע-ליפ'-ע-ראס) וואס ענטהאלט אלקאלי.

al'kalify *v.* (על'-קע-לי-פאי) מאכען פאר אן אלקאלי; בעקומען די אייגענשאפטען פון אן אלקאלי. ז. ***alcali***.

alkalim'eter *n.* (על-קע-לימ'-ע-טער) אלקאלימעטער [א דינע גלעזערנע רעהרעל, וועלכע ווערט בענוצט צו מעסטען דעם פראצענט טייל פון אלקאלי אין א כעמישער לעזונג].

alkalim'etry *n.* (על-קע-לימ'-ע-טרי) דאס בעשטימען דעם פראצענט טייל פון אלקאלי אין א נעוויסע כעמישע מישונג אדער לעזונג.

al'kaline *a.* (על'-קע-לין) וואס איז שייך צו אן אלקאלי; וואס איז ענטשטאנען פון אן אלקאלי.

al'kaline earths (על'-קע-לין אוירטהס) אלקאלי־ערדען [ווי מאגנעזיום, סטראנטיום א. ז. וו.].

al'kaline salts (על'-קע-לין סאלטס) אלקאלי־זאלץ, לויג־זאלץ.

alkalin'ity *n.* (על-קע-לינ'-אי-טי) די אייגענשאפט פון זיין אלקאלי.

al'kalise *v.* (על'-קע-לאיז) מאכען פאר אן אלקאלי.

alkali'zable *a.* (על-קע-לאי'-זעבל) וואס קען געמאכט ווערען פאר אן אלקאלי.

alkaliza'tion *n.* (על-קע-לי-זיי'-שאן) דאס מאכען פאר אן אלקאלי.

al'kalize *v.* (על'-קע-לאיז) ז. ***alkalise***.

al'kaloid *n. and a.* (על'-קע-לאיד) וואס איז שייך צו אן אלקאלי; א געוויסע כעמישע פערבינדונג, וואס ענטהאלט אין זיך אלקאלי.

alkaloi'dal *a.* (על-קע-לאי'-דעל) וואס איז שייך צו די כעמישע פערבינדונגען וועלכע ענטהאלטען אלקאלי.

alkeken'gi *n.* (על-קע-קענ'-דזשי) דער ווינטערקארש [א זא מין פרוכט].

Al'koranist *n.* (על'-קא-רענ-איסט) איינער וואס גלויבט אין קאראן.

all *a., adv. and n.* (אהל) אלע; גאנץ; אין גאנצען; א גאנצעס.

all aboard'! (אהל ע-באורד') אלע זאלען אריינשטייגען! [אן אויסרוף אויף שיפען און באהנען].

all about' (אהל ע-באוט') איבעראל.

all absorb'ing (אהל עב-סארב'-אינג) וואס פערשלינגט אין גאנצען, וואס פערנעהמט אלעס.

all admir'ing (אהל עד-מאיר'-אינג) פול מיט בעוואונדערונג.

all advised' (אהל עד-וואיזד') גאנץ איבערלעגט.

all aground' (אהל ע-גראונד') אין זעהר א שלעכטער לאגע.

Al'lah *n.* (על'-לא) גאט [אין אראביש].

all alive' (אהל ע-לאיוו') אלע לעבען; אלע זיינען געזונד; אויפגעלעבט.

all alone' (אהל ע-לאון') עלענד; אליין; איינזאם; אונטער פיער אויגען.

all along' (אהל ע-לאנג') די גאנצע צייט, פונ'ם אנהויב ביז'ן סוף; איבעראל; דורכאויס.

I knew that all along.

all-amort' *a.* (אהל-ע-מארט') ז. ***alamort***.

all and all (אהל ענד אהל) אין אלגעמיין, בכלל.

all and eve'ry one (אהל ענד עווי'-רי הוואן) אלע אינאיינעם.

all and sin'gular (אהל ענד סינ'-גיו-לער) אלע אהן אן אויסנאהם.

allan'toid *a.* (ע-לענ'-טאיד) וואס איז שייך צו דעם הויטזעקעל פון דער עמבריא. ז. ***allantois***.

allantoi'dal *a.* (על-ענ-טאי'-דעל) ז. ***allantoid***.

allan'tois *n.* (על-ענ'-טא-איס) א הויטזעקעלע וואס געפינט זיך אין די עמבריא [זרע] פון פויגעל, חיות און שרצים.

allantotox'icum *n.* (ע-לענ-טאו-טאקס'-אי-קאם) ווארשט־גיפט [א זא גיפט וואס מען געפינט אין בלוט־לעבער־ווארשט].

al'la pri'ma (אל'-לא פרי'-מא) די מעטאדע פון מאלען, וואו די פארבען ווערען געלעגט אויפ'ן לייווענד אין דיקע מאסען.

all around' (אהל ע-ראונד') ארום און ארום.

all around' sports (אהל ע-ראונד' ספארטס) ספארטסמענער דורך און דורך.

They enjoyed hunting, fishing, swimming, boxing, base-ball, and the rest; in fact, they were all around sports.

all as (אהל עז) פונקט ווי . . .

They were all as one on this subject.

all as'pects (אהל עס'-פעקטס) אלע פרטים.

all at once (אהל עט הוואנס) מיט א מאל.

all-ato'ning *a.* (אהל-ע-טאו'-נינג) וואס איז אלעס מכפר.

allay' *n. and v.* (ע-ליי') איינשטילען; צוזאץ, צומישונג, לינדערונג; לינדערען; אבהאלטען [פון כעס].

alla'yer *n.* (ע-ליי'-ער) דער איינשטילער; לינדערונגסמיטעל.

allay'ment *n.* (ע-ליי'-מענט) דאס שטיל אדער רוהיג ווערען; דאס רוהיג ווערען נאך א רעש.

allay' met'als (ע-ליי' מעט'-עלז) לעגירען מעטאלען [צונויפשמעלצען פערשיעדענע מעטאלען אין איינעם].

all bear'ing (אהל בעהר'-אינג) אלעס דולדענדיג, אלעס איבערטראגענדיג.

all but (אהל באט...) אלע אויסער...

All but one.

all but lost (אהל באט לאסט) כמעט ווי פערלארען.

all-command'ing *a.* (אהל-קא-מענד'-אינג) אלהערשענד.

all-comply'ing *a.* (אהל־קאם-פלאי'-אינג) וואס גיט נאך אלעס.

all-compo'sing *a.* (אהל־קאם-פאו'-זינג) וואס ערקוויקט אלעס.

all-comprehend'ing *a.* (אהל־קאם-פרי-הענד'-אינג) אלעס אומפאסענדיג; אלעס ארומנעהמענדיג.

all-comprehen'sive *a.* (אהל־קאם-פרי-הענ'-סיוו) ז. ***all-comprehending***.

all-con'quering *a.* (אהל־קאנ'-קער-אינג) אלעס בעזיגענדיג, אלעס איבערווינדענדיג.

all-con'scious *a.* (אהל-קאנ'-שאס) אלי־בעוואוסט.

all-consum'ing *a.* (אהל־קאנ-סיום'-אינג) אלעס פערשווענדענדיג, אלעס פערצעהרענדיג.

all-creat'ing *a.* (אהל־קרי-אייט'-אינג) אלי־שעפפעריש.

all day (אהל דיי) א גאנצען טאג; אלי־טעגליך, איינפאך, פראסט.

all day horse (אהל דיי הארס) אן ארבייטספערד.

all day long (אהל דיי לאנג) א גאנצען טאג.

all-design'ing *a.* (אהל־די-זאינ'-אינג) וואס קען אלעס ערפינדען.

all-destroy'ing *a.* (אהל-די-סטראי'-אינג) וואס צושטערט אלעס.

all-devour'ing *a.* (אהל-די-וואור'-אינג) וואס פערשלינגט אלעס.

all-direc'ting *a.* (אהל-די-רעק'-טינג) וואס פיהרט אלעס אן.

all-discer'ning *a.* (אהל-די-זיר'-נינג) וואס אונטערשיידעט אלעס; וואס דרינגט אלעס דורך.

all-disgraced' *a.* (אהל־דיס-גרייסט') אין גאנצען צו שאנדע געמאכט.

all-dispens'ing *a.* (אהל־דיס-פענס'-אינג) וואס פערטיילט אלעס.

all-dread'ed *a.* (אהל־דרעד'-עד) אלי־געפירכטעט; וואס שרעקט אלעמען.

all ears (אהל איערז) הערען מיט ביידע אויערען, אויפמערקזאם.

all-eat'ing *a.* (אהל־איט'-אינג) אלעס פערצעהרענד.

all-effic'ient *a.* (אהל-ע-פיש'-ענט) אלי־ווירקענד, אלווירקזאם.

allega'tion *n.* (על-ע-גיי'-שאן) בעהויפטונג; אנגעגעבענע שטעלע [פון א שריפט אדער בוך]; דער זאץ; די ענטשולדיגונג.

allege' *v.* (ע-לעדזש') אנגעבען, ערצעהלען, בעהויפטען; בעשטעטיגען, פערזיכערען.

allege'able *a.* (ע-לעדזש'-עבל) וואס קען געבראכט ווערען אלס בעווייז, אלס בעהויפטונג.

allege'ment *n.* (ע-לעדזש'-מענט) ז. *allegation*.

alleg'er *n.* (ע-לעדזש'-ער) דער בעהויפ־טער; דער וואס ציטירט א שטעלע פון א שריפט.

alle'giance *n.* (ע-לי'-דזשענס) אי־בערגעבענהייט, טריייהייט [פון א בירגער צו זיין פאטערלאנד אדער פון א קעניג צו זיין פאלק].

I pledge allegiance to my flag and to the Republic for which it stands.

alle'giant *a.* and *n.* (ע-לי'-דזשענט) לאיאל, טריי, איבערגעבען; א לאיאלער אדער טרייער בירגער.

allegor'ic *a.* (על-אי-גאר'-איק) אלעגא־ריש [בדרך משל, אין א פערשטעלטער שפראך, בלשון סגי נהור].

allegor'ical *a.* (על-אי-גאר'-איק-על) ז. *allegoric*.

allegor'ically *adv.* (על-אי-גאר'-איק-על-אי) אלעגאריש; פערשטעלטערהייד; בדרך משל.

allegor'icalness *n.* (על-אי-גאר'-איק-על-נעס) די אלעגארישע איינגעשאפט; דאס ריידען בדרך משל.

allegorisa'tion *n.* (על-אי-גאר-אי-זיי'-שאן) דאס אלעגאריזירען, דאס ריידען מיט משלים.

al'legoriser *n.* (על'-אי-גא-ראי-זער) אלעגאריסט, איינער וואס רעדט מיט משלים.

allegoriza'tion *n.* (על-אי-גאר-אי-זיי'-שאן) ז. *allegorisation*.

al'legorize *v.* (על'-אי-גאר-איז) אלעגא־ריזירען, פארשטעלען מיט משלים.

al'legorizer *n.* (על'-אי-גא-ראי-זער) ז. *allegoriser*.

al'legory *n.* (על'-אי-גא-רי) די אלעגא־ריע, משל; לשון סגי נהור, פערשטעלטע שפראך.

allegret'to *n.* and *a.* (על-לע-גרעט'-טאו) אן אלעגרעטא [א מוזיקאלישער אויסדרוק פאר א שטיק, וואס ווערט גע־שפיעלט אין א צימליך שנעלען טעמפא, אבער ניט אזוי שנעל ווי אלעגרא]; שנעל.

alle'gro *n.* and *a.* (על-ליי'-גרא) אן אלעגרא [א מוזיקאלישער אויסדרוק פאר א שטיק וואס ווערט געשפיעלט אין א שנע־לער טעמפא]; שנעל, לעבהאפט [אין מו־זיק].

allelu'ia *int.* (על-ע-לו'-יא) הללויה! לויבט גאט!

all-end'ing *a.* (אהל-ענד'-אינג) אלעס בעענדיגענדיג.

all-enraged' *a.* (אהל-ען-ריידזשד') אין גאנצען אנגעצונדען פון כעס.

alle'viate *v.* (ע-לי'-ווי-אייט) דערלייכ־טערן; לינדערען; פערגרינגערען.

To alleviate pain is the duty of the physician.

allevia'tion *n.* (ע-לי-ווי-איי'-שאן) דערלייכטערונג; לינדערונג; פערגרינגע־רונג.

alle'viative *n.* and *a.* (ע-לי'-ווי-ע-טיוו) דערלייכטערענדיג, לינדערענדיג, בע־רוהיגענדיג; לינדערונגס־מיטעל, דערלייכ־טערונגס־מיטעל

alle'viator *n.* (ע-לי'-ווי-איי-טאר) איי־נער וואס פערלייכטערט, פערגרינגערט.

alle'viatory *a.* (ע-לי'-ווי-איי-טא-רי) וואס פערלייכטערט, וואס פערגרינגערט.

al'ley *n.* (על'-אי) אלעע [דורכגאנג צווישען צוויי שורות בוימער]; דורכ־גאנג; געסעל, הינטער־געסעל; א גרויסע שפיעל־באל [ראס].

al'leyed *a.* (על'-איד) ווי אן אלעע; אויסגעשטעלט ווי אן אלעע.

al'leyway *n.* (על'-אי-הוויי) א געסעל.

All'-fa'ther *n.* (אהל'-פא'-טהער) דער פאטער פון אלע [גאט].

all-fired *adv.* and *a.* (אהל-פאירד) גאנץ געוואלטיג, ריעזיג; אויסערארדענט־ליך [גרוים אדער פיעל].

all flesh (אהל פלעש) 1. אין גאנצען פון פלייש; 2. אלע לעבעדיגע בעשעפע־נישען.

1. He is all flesh and no muscles. 2. And God said: "The end of all flesh is come before me."

All Fools' day (אהל פוהלז דיי) דער ערשטער אפריל [ווען עס איז די מארע איינער דעם אנדערען אבצונארען].

all-forgiv'ing *a.* (אהל-פאר-גיוו'-אינג) אלפערגעבענד.

all-giv'er *n.* (אהל-גיוו'-ער) דער אלגע־בינער.

all hail (אהל הייל) עס לעבע!

Allhal'lowmas *n.* (אהל-העל'-א-מעס) אלע הייליגע [א קריסטליכער יום טוב].

All-hal'lown *n.* (אהל-העל'-און) די צייט פון דעם יום טוב פון אלע הייליגע.

All-hal'lows *n.* (אהל-העל'-אוז) ז. *Allhallowmas*.

Allhal'low-tide *n.* (אהל-העל'-או-טאיד) יום טוב פון אלע הייליגע [א קריסטליכער יום טוב לכבוד די הייליגע— 1־טער נאוועמבער]; די צייט נאהענט פאר דיעזען יום טוב.

all hands ahoy'! (אהל הענדז ע-האי') אלע אויפ'ן שיף־דעק ארויף! אלע הענד הויך! [קאמאנדא־רוף אין דער פלאטע].

all hands aloft'! (אהל הענדז ע-לאפט') ז. *all hands ahoy*.

all-hap'py *a.* (אהל-העפ'-אי) פאלקא־מען גליקליך.

allheal *n.* (אהל-היעל) דאס וואונד־קרויט [א נאמען פון א געוויסער פלאנצע].

all help'ing *a.* (אהל העלפ'-אינג) אל־העלפענד [וואס העלפט יעדען].

all-hid' *n.* (אהל-היד') בעהעלטעניש [א מין קינדער־שפיעל].

all-hi'ding *a.* (אהל-האי'-דינג) אלעס פערבארגענדיג.

all-ho'ly *a.* (אהל-האו'-לי) אלהייליג.

all-hon'ored *a.* (אהל-אנ'-ארד) פון אלעמען געעהרט.

alli'able *a.* (ע-לאי'-עבל) וואס קען אריינטרעטען אין א בונד; וואס קען פעראייניגט ווערען אין א בונד.

allia'ceous *a.* (על-אי-איי'-שיאס) קנא־בעלארטיג.

alli'ance *n.* and *v.* (ע-לאי'-ענס) א בונד, פעראייניגונג; פערוואנדשאפט; פערבינ־דען.

allied' *a.* (ע-לאיד') פעראיי־ניגט.

England and France were allied together against Germany.

allied' by blood (ע-לאיד' באי בלאד) בלוטספערוואנדט; איינגען בלוט און פלייש.

alliga'tion *n.* (על-אי-גיי'-שאן) פער־בינדונג, פערקניפונג.

al'ligator *n.* (על'-אי-גיי-טאר) אמערי־קאנישער קראקאדיל.

Alligator

al'ligator-ter'rapin *n.* (על'-אי-גיי-טאר-טער'-ע-פין) די ־ריעזען־טשערע־פאכע.

Aligator-terrapin

allign' *v.* (ע-לאין') ז. *aline*.

allign'ment *n.* (ע-לאינ'-מענט) ז. *alignment*.

all-impor'tant *a.* (אהל-אים-פאר'-טענט) גאנץ בעזאנדערס וויכטיג.

all-impos'sible *a.* (אהל-אים-פאס'-איבל) גאנץ אונמעגליך.

all in all (אהל אין אהל) אלעס אין גאנצען גענומען.

Taken all in all, I prefer a middle course.

all in buff (אהל אין באף) גאנץ נא־קעט.

all in flame (אהל אין פליים) גאנץ אין פלאמען; ליידענשאפטליך, היציג.

all-inter'preting *a.* (אהל-אינ-טויר'-פרעט-אינג) אלעס ערקלערענדיג.

allit'eral *a.* (ע-ליט'-ער-על) וואס האט א ווידערהאלונג פון זעלבען קלאנג אדער אות אין אנפאנג פון א רייה נאכפאל־גענדע ווערטער.

allit'erate *v.* (ע-ליט'-ע-רייט) ווידער־האלען דעמזעלבינען קלאנג אדער בוכ־שטאב אין א רייה פון נאכפאלגענדע ווערטער. ז. *alliteration*.

allitera'tion *n.* (ע-ליט-ער-איי'-שאן) אליטעראציאן [דאס איבער'חזר'ן זיך פון אן אות אדער קלאנג אין אנפאנג פון עטליכע נאכפאלגענדע ווערטער. צ. ב. ויציב ונכון, וקים, וישר א. ז. וו.].

allit'erative *a.* (ע-ליט'-ער-איי-טיוו) ז. *alliteral*.

allit'eratively *adv.* (ע-ליט'-ע-ריי-טיוו-לי) אין דער פארם פון ווידערהאלען דעמזעלבען קלאנג אדער בוכשטאב אין אנפאנג פון א רייה נאכפאלגענדע ווער־טער.

allit'erativeness *n.* (ע-ליט'-ע-ריי-טיוו-נעס) דאס האבען די פארם פון אי־ליטעראציאן. ז. *alliteration*.

allit'erator *n* (ע-ליט'-ע-ריי-טאר) איינער וואס שרייבט מיט אליטעראציא־נען. ז. *alliteration*.

all-kind' *a.* (אהל-קאינד') אלגיטיג.

all kinds of... (אהל קאינדז אוו) אלערליי, פערשיעדענע.

all-know'ing *a.* (אהל-נאו'-אינג) אלי־וויסענד.

all-li'censed *a.* (אהל־לאי'-סענסט) וואס האט דאס רעכט אויף אלעס.

all-lov'ing *a.* (אהל-לאוו'-אינג) אלליעבענד.

all-ma'king *a.* (אהל-מיי'-קינג) אלשאפענד.

all man'ner of (אהל מענ'-ער אוו) אלערליי.

all-matur'ing *a.* (אהל-מע-טיור'-אינג) וואס מאכט אלעס צייטיג.

all-mer'ciful *a.* (אהל־מויר'-סי-פול) אלבארמהערציג.

all'ness *n.* (אהל'-נעס) אלגעמיינהייט; פאלשטענדיגקייט; גאנצקייט.

all night (אהל נאיט) די גאנצע נאכט.

all-obey'ing *a.* (אהל־א ביי'-אינג) וואס אלע געהארכען איהם.

all-obliv'ious *a.* (אהל־אב-ליוו'-אי-אס) וואס מאכט אלעס פערגעסען

al'locate *v.* (על'-א-קייט) 1. אויסטיילען, בעשטימען; 2. בעשטימען דעם ארט.
1. To allocate the poor-fund. 2. To allocate the scene of the crime.

alloca'tion *n.* (על-א-קיי'-שאן) די בעשטימונג, אויסטיילונג, חלוקה.

alloca'tur *n.* (על-א-קיי'-טויר) א צושטימונג פון א ריכטער אויף א געזעצליכען בעפעהל; די געריכטליכע קאסטענבעשייניגונג.

allochromat'ic *a.* (על-א-קרא-מעט'-איק) וואס איז שייך צו ענדערונג אין קאליר.

alloch'roous *a.* (ע-לאק'-רא-אס) פון פערשיעדענע קאלירען.

allocu'tion *n.* (על-אק-יו'-שאן) א פייערליכע רעדע; ספעציעל א רעדע פון א קייזער אדער גענעראל צו די זעלנער; א רעדע פון א קאטוילישען פריסטער אין קירך.

allo'dial *n. and a.* (ע-לאו'-די-על) פריי פון אבצאהלונגען אדער דיענסט [וועגען לאנד־איינענטום]; אונאבהענגיג פון א פעאדאל אדער פריץ; ערד־איינענטום וואס איז פריי פון אבצאהלונגען צו א פריץ אדער פעאדאל.

allo'dialism *n.* (ע-לאו'-די-על-איזם) די סיסטעם פון לאנד־בעזיץ וואס איז ניט אונטערווארפען מיט אבצאהלונגען צו פריצים [דער געגענזאץ פון פעאדאליזם].

allo'dialist *n.* (ע-לאו'-די-על-איסט) איינער וואס בעזיצט לאנד וואס איז פריי פון אבצאהלונגען צו א פריץ אדער פעאדאל.

allodial'ity *n.* (ע-לאו-די-על'-אי-טי) דאס זיין פריי אדער אונאבהענגיג פון אן אויבערהאר [וועגען לאנד־איינענטום].

allo'dial lands (ע-לאו'-די-על לענדז) לאנד וואס געהערט פאלשטענדיג צום אייגענטימער; גע'ירש'עט לאנד.

allo'dially *adv.* (ע-לאו'-די-על-אי) אין בעצוג צו א שטיק לאנד וואס בעלאנגט גענצליך צום בעזיצער.

allodifica'tion *n.* (ע-לאד-אי-פי-קיי'-שאן) דאס פערוואנדלען די פעאדאלע סיסטעם פון לאנד־איינענטום אין א פרייע און אונאבהענגיגע.

allo'dium *n.* (ע-לאו'-די-אם) דאס פאלקאמענע בעזיץ אדער איינענטום פון לאנד; א שטיק לאנד וואס בעלאנגט גענצליך צום בעזיצער.

all of a sud'den (אהל אוו ע סאדן) גאנץ אונערווארטעט, פלעצליך.

all of us (אהל אוו אס) מיר אלע.

al'lograph *n.* (על'-א-גרעף) אן אבמאך וואס איז ניט געשריבען מיט דער האנדשריפט פון קיינע פון דיא צוויי צדדים.

allomor'phic *a.* (על-א-מאר'-פיק) אלאמארפיש, וואס בעזיצט די אייגענשאפט פון אלאמארפיזם.
ז. *allomorphism*

allomor'phism *n.* (על-א-מאר'-פיזם) אלאמארפיזם, די אייגענשאפט וואס געוויסע שטאפען בעזיצען צו ענדערען זייער פארם און דערביי ניט ענדערען זייער צוזאמענזעצונג אדער נאטור.

all one (אהל הוואן) אלץ איינס.
It is all one to me whether I do it one way or another.

allonge' *n.* (ע-לאנדזש') דער שטויס מיט א שווערד ביים פעכטען; לויפשנור [א לאנגע שנור וואס ווערט אנגעבונדען צו א פערד, ווען מען לערענט עס לויפען אין דער רונד]; א שטיקעל פאפיער וואס ווערט צוגעקלעפט צו א טשעק אדער וועקסעל אונטערצושרייבען דעם נאמען, ווען עס איז שוין מעהר קיין פלאץ ניטא אויף דעם וועקסעל גופא.

allonge' wig (ע-לאנדזש' הוויג) א לאנגער גרויסער פארוק וואס מען האט געטראגען אין די צייטען פון לואים דעם 14טען אין פראנקרייך.

al'lopath *n.* (על'-א-פעטה) אלאפאט [איינער וואס האלט פון דער אלאפאטישער מעטאדע אין היילען]. ז. *allopathy*

allopathet'ically *adv.* (על-א-פע-טהעט'-אי-קעל-אי) אויף אן אלאפאטישען אופן.

allopath'ic *a.* (על-א-פעטה'-איק) אלאפאטיש.

allopath'ically *adv.* (על-א-פעטה'-אי-קעל-אי) אויף אן אלאפאטישען אופן.

allop'athist *n.* (ע-לאפ'-ע-טהיסט) ז. *allopath*

allop'athy *n.* (ע-לאפ'-ע-טהי) אלאפאטיע [די מאדערנע מעדיצינישע סיסטעם פון היילען קראנקהייטען אין געגענזאץ צו האמעאפאטיע]. ז. *homeopathy*

al'lophyle *n.* (על'-א-פיל) א פרעמדער; איינער וואס געהערט צו אן אנדער ראסע אדער שטאם.

allophyl'ian *n. and a.* (על-א-פיל'-אי-ען) פון א פרעמדער ראסע; פרעמד; איינער וואס געהערט צו א פרעמדער ראסע אדער שטאם.

allophyl'ic *a.* (על-א-פיל'-איק) וואס איז פון א פרעמדער ראסע; פרעמד.

allot' *v.* (ע-לאט') אויסטיילען; בעווילליגען; בעשטימען פאר אימעצען; געבען יעדערען זיין טייל; אויספלעטען [דורך א גורל].

allot'ment *n.* (ע-לאט'-מענט) צוטיילונג; טייל; אנטייל; אויספלעטונג [דורך גורל], א פלעט.

allot'ment certif'icate (ע-לאט'-מענט סויר-טיפ'-אי-קייט) א דאקומענט וועגען די פרטים פון אקציעס, וואס ווערט ארויסגעגעבען פון אן אקציען־קאמפאניע צו א פערזאן וואס וויל קויפען אקציעס.

allot'ment note (ע-לאט'-מענט נאוט) אן אונטערגעצייכענטער דאקומענט וואס א מאטראז גיט ארוים דעם שיף־אייגענטימער אדער פערוואלטער, אז ער זאל, אין דער צייט וואס ער וועט זיין אויף דער רייזע, אויסצאהלען א טייל פון זיינע שכירות צו זיינע עלטערען, פרוי אדער אנדער פערזאן.

allot'ment of land (ע-לאט'-מענט אוו לענד) דאס פערשרייבען אדער בעשטימען די טיילען לאנד וואס יעדער בעקומט ביי דער צוטיילונג פון קהל'שען לאנד.

allot'ment sys'tem (ע-לאט'-מענט סיס'-טעם) די סיסטעם פון צוטיילען פעלדער אין קלענערע טיילען צווישען לאנדארבייטער אז זיי זאלען זיי בעארבייטען אויף זייער אייגענער רעכנונג.

allot'rious *a.* (ע-לאט'-רי-אס) וואס בעלאנגט צו אן אנדערען; פרעמד.

al'lotrope *n.* (על'-א-טראופ) איינע פון די פארמען וואס אן אלאטראפישער שטאף נעהמט אן. ז. *allotropy*
The diamond is an allotrope of carbon.

allotrop'ic *a.* (על-א-טראפ'-איק) אלאטראפיש. ז. *allotropy*

allotrop'ical *a.* (על-א-טראפ'-אי-קעל) ז. *allotropic*

allotrop'ically *adv.* (על-א-טראפ'-אי-קעל-אי) אויף אן אלאטראפישען אופן.

allot'ropism *n.* (ע-לאט'-רא-פיזם) אלאטראפישע ענדערונגען.

allot'ropy *n.* (ע-לאט'-רא-פי-) אלאטראפיע [די אייגענשאפט פון געוויסע שטאפען צו עקזיסטירען אין פערשיעדענע פארמען ניט ענדערענדיג זייער כעמישע צוזאמענזעצונג. צ. ב. קויהלען, דימאנט און גראפיט איז איין און דערזעלבינער שטאף אין פערשיעדענע פארמען]; ארט, פארם.

allot'table *a.* (ע-לאט'-עבל) וואס קען פערטיילט אדער צוטיילט ווערען; וואס קען אויסגעפלעט ווערען.

allottee' *n.* (על-א-טיע') איינער וואס האט בעקומען א טייל.

all o'ver (אהל או'-ווער) אלעס איז פארביי; איבער; אומעטום, גאנץ און גאר.

all o'ver ears in debt (אהל או'-ווער איערז אין דעט) פערשולדיגט ביז איבער די אויערען; אין חובות איבער'ן קאפ.

all-o'verish *a.* (אהל-או'-ווער-איש) ניט אין גאנצען געזונד; ניט גאנץ מונטער.

all-o'verishness *n.* (אהל-או'-ווער-איש-נעס) דאס פיהלען זיך שלעכט, ניט בעקוועם.

all o'ver town (אהל או'-ווער טאון) איבער דער גאנצער שטאדט.

all o'ver with (אהל או'-ווער הוויטה) אבגעטהאן; פארטיג; געענדיגט.
It is all over with their friendship.

allow' *v.* (ע-לאו') ערלויבען, בעווילליגען; בערעכטיגען; צוגעבען; בעשטימען; אברעכענען, אבציהען.

allow'able *a.* (ע-לאו'-עבל) צולעסיג, ערלויבט, רעכטמעסיג.

allow'ableness *n.* (ע-לאו'-עבל-נעס) צולעסינקייט; רעכטמעסינקייט; ערלויבניס.

allow'ably *adv.* (ע-לאו'-עב-לי) צולעסיג, ערלויבט, ריכטיג, רעכטמעסיג.

allow' a main'tenance (ע-לאו' ע מיינ'-טען-ענס) געבען חיונה.

allow'ance *n.* (ע-לאו'-ענס) 1. טאשענגעלד, הוצאה; טייל; 2. פערגיטיגונג, ענטשעדיגונג, ראבאט.
1. The school boy receives a weekly allowance from his parents. 2. The bill deducted an allowance for the damaged goods.

allow'ance in weight (ע-לאו'-ענס אין הווייט) א הכרעה אויף דער וואג.

allow' a sum for leak'age (ע-לאו' ע סאם פאר ליק'-איידזש) אברעכענען א סומע פאר איינפאל [פחת] אין וואג און אין מאס.

allowed fool *n.* (ע-לאוד פוהל) א שוטה מפורסם.

allow'edly *adv.* (ע-לאו'-עד-לי) צולעסיג.

allowed' to be pret'ty (ע-לאוד' טו בי פריט'-אי) אנערקענט געווארען אלס שעהן.

allow'er *n.* (ע-לאו'-ער) איינער וואס ערלויבט אדער בעוויליגט.

allow'ing for (ע-לאו'-אינג פאר) בעריקזיכטיגען, ברייננגען אין רעכענונג.

alloy' *n.* (ע-לאי') 1. לעגירונג, צוזאמענשמעלצונג פון פערשיעדענע מעטאלען; דער פראסטערער מעטאל אין דער צוזאמענשמעלצונג; 2. ביימישונג, פערשלעכטערונג.

1. Gold coins of the United States contain 10 per cent. **alloy.** 2. No joy without **alloy.**

alloy'age *n.* (ע-לאי'-איידזש) לעגירונג, ביימישונג. ז. *alloy*.

alloy'-bal'ance *n.* (ע-לאי'-בעל'-ענס) אזא וואג⸗שאל צו וועגען מעטאלען.

all-per'fect *a.* (אהל⸗פויר'-פעקט) העכסט פאלקאמען; גאנץ אויסגעצייכענט.

all-per'fectness *n.* (אהל⸗פויר'-פעקט-נעס) די העכסטע פאלקאמענהייט.

all-perva'ding *a.* (אהל-פויר-וויי'-דינג) אלדורכדרינגענד; אלעס דורכפארשענדיג.

all-pier'cing *a.* (אהל-פיער'-סינג) אלעס דורכבויערענדיג; אלדורכדרינגענד.

all-pow'erful *a.* (אהל⸗פאו'-ער-פול) אלמעכטיג.

all-praised' *a.* (אהל⸗פרייזד') אלגעריהמט, אלגעלויבט.

all right (אהל ראיט) אין בעסטער ארדנונג; גוט ארום און ארום; פיין, גוט; גאנץ רעכט! שוין גוט!

He is **all right!**

all-round *a.* (אהל-ראונד) אלזייטיג, אין אלע הינזיכטען.

He is an **all-round** business man.

all-rul'ing *a.* (אהל⸗רול'-אינג) אלהערשענד.

All'-saints *n.* (אהל'-סיינטס) אלע חייליגע [א קריסטליכער יום טוב דעם 1טען נאוועמבער].

all-see'ing *a.* (אהל⸗סי'-אינג) אלזעהענד.

all-shunned' *a.* (אהל-שאנד') פון אלעמען אויסגעמידען.

all sorts of (אהל סארטס אוו) 1. אלע מינים; 2. פארטרעפליך, זעהר טיכטיג; מיט אלע מעלות.

1. In his store one can buy **all sorts of** goods. 2. He is **all sorts of** a man: a musician, a lawyer, a business man.

All'-souls *n.* (אהל'-סאולז) אלערזעעלען [א קאטוילישער יום טוב דעם 2טען נאוועמבער].

all'spice *n.* (אהל'-ספאיס) פימענט, ענגלישער פעפער; ענגעל⸗געווירץ.

all'spice-tree *n.* (אהל'-ספאיס-טריע) דער פימענט⸗בוים, דער ענגעל⸗געווירץ⸗בוים.

all-suffic'iency *n.* (אהל⸗סאפ-איש'-ען-סי) די גרעסטע פאלקאמענהייט.

all-suffic'ient *a.* (אהל⸗סאפ-איש'-ענט) פאלקאמען.

all's well (אהלז הוועל) אלעס איז אין ארדנונג; אלעס גוט.

All's well that ends well.

all talk and no cider (אהל טאהק ענד נאו סאי-דער) א סך גערעדט און גאר נישט אויפגעטהאן; א סך גערעדט און גארנישט געזאגט.

all-tell'ing *a.* (אהל-טעל'-אינג) אלעס ערצעהלענדיג.

all that (אהל טהעט) און דאסגלייכען.

all that time (אהל טהעט טאים) פאר דער גאנצער צייט.

all the bet'ter (אהל טהי בעט'-ער) דעסטא בעסער.

The earlier he comes, **all the better** for him.

all the rage (אהל טהי ריידזש) שטארק אין דער מאדע, פאפולער.

all there (אהל טהער) פיין, טיכטיג, ערשטער זארט.

all the same (אהל טהי סיים) אלץ איינס; סאי⸗ווי⸗סאי.

Rain or shine, I shall go **all the same.**

all the time (אהל טהי טאים) שטענדיג, אימער.

I can enjoy myself **all the time.**

all the town (אהל טהי טאון) די גאנצע שטאדט, די גאנצע בעפעלקערונג פון שטאדט.

all the world (אהל טהי הווארלד) די גאנצע וועלט, יעדער איינער.

all the year (אהל טהי ייר) דאס גאנצע יאהר.

all things (אהל טהינגז) אלעס.

All things work together for good.

all-told (אהל-טאולד) אלעס אריינגערעכנט; צוזאמען.

All told, there were ten of us.

all to one (אהל טו הוואן) אלע געגען איינעם.

all to pie'ces (אהל טו פיע'-סעז) 1. א תל מאכען, אין גאנצען צוקלאפען; 2. אויסגעשפיעלט.

1. I beat him **all to pieces.** 2. He went **all to pieces** from overwork.

all to smash (אהל טו סמעש) קאפוט, א תל.

allude' *v.* (ע-ליוד') געבען אן אנצוהערעניש; אנווייזען, מרמז זיין; בעציהען זיך אויף עטוואס.

In his talk he **alluded** to his trip to Europe.

allud'ing to (ע-ליוד'-אינג טו) מיט א הינדייטונג (רמז).

al'lum *n.* (על'-אם) אלוין [אזא זאלץ].

al'lumette *n.* (על'-יו-מעט) א צינדהעלצעל, א שוועבעלע.

allu'miner *n.* (ע-ליו'-מינ-ער) מאלער, קאלירער.

allu'minor *n.* (ע-ליו'-מי-נאר) ז. *alluminer*.

all up with (אהל אפ הוויטה) אלעס געענדיגט.

The doctors declared that it was **all up** with him.

allure' *v.* (ע-ליור') צוציהען; פערפיהרען, פערנארען; רייצען.

Many people are **allured** by false statements, into buying lots on installments.

allure' forth (ע-ליור' פאורטה) צוציהען; פערפיהרען, פערנארען; ארויספאדערען.

allure'ment *n.* (ע-ליור'-מענט) צוציהונג; פערפיהרונג; פערנארונג.

allur'er *n.* (ע-ליור'-ער) צוציהער; פערפיהרער; פערנארער.

allur'ing *a.* (ע-ליור'-אינג) רייצענדיג, פערפיהרענדיג, צוציהענדיג, פערנארענדיג.

allur'ingly *adv.* (ע-ליור'-אינג-לי) פערפיהרעריש.

allur'ingness *n.* (ע-ליור'-אינג-נעס) די צוציהונג; דאס זיין פערפיהרעריש, צוציהענד.

allu'sion *n.* (ע-ליו'-זשאן) הינדייטונג, רמז.

Shakespeare's plays contain many **allusions** to English customs.

allu'sive *a.* (ע-ליו'-סיוו) הינדייטענד, מרמז זייענדיג.

allu'sively *adv.* (ע-ליו'-סיוו-לי) מיט א רמז; דורך הינדייטונג, ברמיזה.

allu'siveness *n.* (ע-ליו'-סיוו-נעס) די ארט פון הינדייטען, דאס מרמז זיין

allu'sory *a.* (ע-ליו'-סא-רי) הינדייטענד, מרמז זייענדיג.

allu'vial *a.* (ע-ליו'-ווי-על) אנגעטראגען דורך א פערפלייצונג.

allu'vial depos'its (ע-ליו'-ווי-על דע-פאז'-איטס) ז. *alluvial formations*.

allu'vial forma'tions *n.* (ע-ליו'-ווי-על פאר-מיי'-שאנז) אנגעטראגענע ערד, זאמד, פלאנצען א. ד. ג. דורך א פערפלייצונג.

allu'vial soil (ע-ליו'-ווי-על סאיל) פערפלייצטעס לאנד, לאנד וואס א פערפלייצונג האט דארויף אנגעטראגען בלאטע, זאמד, פלאנצען א. ד. ג.

allu'vian *a.* (ע-ליו'-ווי-ען) ז. *alluvial*.

allu'vion *n.* (ע-ליו'-ווי-אן) פערפלייצונג; אנגעטראגענע דורך פערפלייצונג ערד, זאמד, שטיינער א. ד. ג.

allu'vious *a.* (ע-ליו'-ווי-אס) ז. *alluvial*.

allu'vium *n.* (ע-ליו'-ווי-אם) בלאטע, זאמד, שטיינדלעך א. ד. ג. פערטראגענע און איבערגעלאזענע פון א פערפלייצונג.

all-watched' *a.* (אהל⸗הוואטשט') אויפגעוועזען, דורכגעוואכט [א נאכט].

all-wise' *a.* (אהל-הוואיז') אלערקליגסטער.

all-wor'shiped *a.* (אהל⸗הוואיר'-שיפט) פון אלעמען פערעהרט.

all-wor'thy *a.* (אהל⸗הוואיר'-טהי) זעהר ווירדיג, זעהר געאכט.

ally' *n. and v.* (ע-לאי') בונדעסגענאסע, איינער מיט וועמען מען פערבינדעט זיך; פערבינדען, פעראייניגען.

al'ma *n.* (על'-מא) אן עגיפטישע זינגערין און טענצערין.

Al'macks *n.* (אל'-מעקס) א געוויסער זאל אין לאנדאן, וואו עס פלעגען פארקומען אריסטאקראטישע בעלער.

almadi'a *n.* (על-מע-די'-ע) אן אפריקאנישע קליינע שיפעל פון בוים⸗קארע; א שנעלע זעגעל⸗שיף אין מזרח⸗אינדיען.

Al'magest *n.* (על'-מע-דזשעסט) א בעריהמטער אלטער בוך, וואס ענטהאלט אמאליגע אלטע אסטראנאמישע טעאריען.

alma'gra *n.* (על-מיי'-גרע) שפאנישער ברוינרויט [אזא מעטאל].

al'ma ma'ter (אל'-מא מא'-טער) דער בילדונגס אנשטאלט וואו מען האט גענאסען א בילדונג [מייסטענס געברויכט נור פאר אן אוניווערזיטעט].

al'manac *n.* (אהל'-מע-נעק) קאלענדאר, לוח.

al'manac-ma'ker *n.* (אהל'-מע-נעק-מיי'-קער) א לוח⸗מאכער.

al'mandin *n.* (על'-מענ-דין) אלמאנדין [א מין רויטער עדעלשטיין אין אזיען]. ז. *almandine*.

al'mandine *n.* (על'-מענ-דין) אזא טייערער שטיין פון רויטליכען קאליר אין פערשיעדענע שאטירונגען. ז. איל. "*Gems*".

almigh'tiness *n.* (אהל-מאי'-טי-נעס) אלמעכטיגקייט.

almigh'ty *a.* (אהל-מאי'-טי) אלמעכטיג.

Almigh'ty *n.* (אהל-מאי'-טי) דער אלמעכטיגער גאט.

almigh'ty dol'lar (אהל-מאי'-טי דאל'-ער) דער אלמעכטיגער דאלער.

al'mond *n.* (א'-מאנד) א מאנדעל;
עטוואס וואס האט די פארמע פון א מאנ־
דעל.

Almond

al'mond-cake *n.* (א'-מאנד-קייק) דאס
נאכגעבליבענע פון מאנדלען ווען עס ווערט
פון זיי ארויסגעדריקט דאס אויל.

al'mond-eyes *n.* (א'-מאנד-איז) מאנ
דעלפערמיגע אויגען [ווי עס האבען די
כינעזער].

Chinamen have **almond-eyes.**

al'mond-fur'nace *n.* (א'-מאנד-פויר'-
נייס) א שמעלץ־אויווען.

al'mond-milk *n.* (א'-מאנד-מילק) מאנ־
דעל־מילך.

al'mond-oil *n.* (א'-מאנד-איל) מאנדעל־
אויל.

al'mond-paste *n.* (א'-מאנד-פייסט)
א קאסמעטישער פראדוקט, וואס בעשטעהט
פון א צוזאמענמישונג פון ביטערע מאנדלען,
ווייסעל פון אן איי, רויז־וואסער און ספי־
ריטוס, ווערט בענוצט אלס א מיטעל ווייך
צו מאכען די הויט.

al'mond-soap *n.* (א'-מאנד-סאופ) מאנ־
דעל־זייף.

al'monds of the throat (א'-מאנדז
אוו טהי טהראוט) האלז־מאנדלען [דרי־
זען].

al'mond-tree *n.* (א'-מאנד-טריע) א
מאנדעל־בוים.

al'moner *n.* (על'-מאנ-ער) נדבות אויס־
טהיילער.

al'monership *n.* (על'-מאנ-ער-שיפ)
דאס אמט פון א נדבות־אויסטיילער.

al'monry *n.* (על'-מאנ-רי) א הויז וואו
מען טיילט נדבות; אן ארעמהויז [הקדש].

al'most *adv.* (אהל'-מאוסט) פאסט, ביי־
נאהע, כמעט.

alms *n.* (אהמז) נדבה, נדבות.

alms'-bag *n.* (אהמז'-בעג) א שעהן זעי־
קעל מיט וועלכען מען נעהמט קלייבען
נדבות אין א קירך אין דער צייט פון
גאטעס־דיענסט.

alms'-box *n.* (אהמז'-באקס) א צדקה פושי־
קע.

alms'-chest *n.* (אהמז'-טשעסט)
ז. *alms-box*

alms'-deed (אהמז'-דיעד) א וואהלטהאט.

alms'-dish *n.* (אהמז'-דיש) אזא פערי־
ציערטער טעלער אין א קירך אין וועלכען
מען שיט אריין די נדבות וואס מען האט
געזאמעלט אין דער צייט פון גאטעס־
דיענסט.

alms'-drink *n.* (אהמז'-דרינק) א נדבה־
טרונק, שיריים פאר ארימע לייט.

alms'-folk *n.* (אהמז'-פאוק) פערזאנען
וועלכע ווערען געשטיצט מיט נדבות.

alms'giver *n.* (אהמז'-גיוו-ער) א בעל
צדקה.

alms'giving *n.* (אהמז'-גיוו-אינג)
צדקה.

alms'house *n.* (אהמז'-האוס) ארעמהויז
[הקדש].

alms'man *n.* (אהמז'-מען) א בעטלער.

al'mug *n.* (על'-מאג) דאס האלץ וואס
חירום האט געבראכט פון אופיר צו מאכען
די בעפוצונגען פון בית המקדש און מוזי־
קאלישע אינסטרומענטען [עצי אלמוגים].

al'nage *n.* (על'-ניידזש) דאס מעסטען
מיט אן אייל [עלע], בעזאנדערס דאס
מעסטען מיט'ן אייל געוואנד אין דעם
צאל־אמט [טאמאזשנע] פאר דעם צוועק
פון גרענעץ־אבצאהל.

al'nage du'ties (על'-ניידזש דיו'-טיעז)
גרענעץ־אבצאהל אויף וואלען־שטאף פער
אייל [עלע], אמאל אין ענגלאנד.

al'oe *n.* (על'-או) [א אלאי, אלאענבוים
בוים, וואס זיינע בלעטער האבען א ביי־
טערען זאפט, וועלכען מען ברויכט פאר
רפואות — וואקסט אין אפריקא].

Aloes

al'oes *n.* (על'-אוז) [א ביי־ אלאענזאפט
טערער פעכינער שטאף געמאכט פון אלא־
ענבלעטער און בענוצט אלס א רפואה].

al'oes-wood *n.* (על'-אוז-הוואוד) אלא־
ענהאלץ.

aloet'ic *a.* (על-א-עט'-איק) פון אלאע,
וואס ענטהאלט אלאע. ז. *aloes*

aloet'ical *a.* (על-א-עט'-איק-על)
ז. *aloetic*

aloet'ics *n.* (על-א-עט'-איקס) רפואות
געמאכט פון אלאענזאפט. ז. *aloes*

aloft' *adv.* (ע-לאהפט') הויך אויבען, אי־
בער; אין דער הויך: אין דער לופט;
אויפ'ן פאררעק פון א שיף; ערהאבען, אין
א געהויבענער שטימונג.

alog'ical *a.* (ע-לאדזש'-אי-קעל) אהן
לאגיק, ניט לאגיש.

alone' *adv. and a.* (ע-לאון') 1. אליין;
2. צו רוה.

1. I want to be **alone.** 2. Let me **alone.**

alone'ness *n.* (ע-לאונ'-נעס) איינזאמ־
קייט; דאס זיין אליין אהן קאמפאניע.

along' *adv. and prep.* (ע-לאנג') 1. מיט,
צוזאמען; 2. אין דער לענג.

1. Come **along** with me. 2. We walked **along** the river.

along'shore *adv.* (ע-לאנג'-שאור) אין
דער לענג פון ברעג.

We were walking **alongshore.**

along'shore boy (ע-לאנג'-שאור באי)
א מאטראז פון א שיף וואס מאכט איהרע
רייזען נאהענט פון לאנד.

along'side *adv. and prep.* (ע-לאנג'-
סאיד) 1. איינע נעבען די אנדערע; 2. נע־
בען, ביי דער זייט.

1. Duty and pleasure do not always lie **alongside.** 2. He walked **alongside** his friend.

alongst' *prep.* (ע-לאנגסט') ז. *along*

aloof' *adv.* (ע-לוהף') ווייט, פון ווייי־
טען; האלטענדיג זיך פון דער ווייטען.

George Washington kept **aloof** from party strife.

aloof'ness *n.* (ע-לוהפ'-נעס) דאס האל־
טען זיך פון דער ווייטענס.

alope'cia *n.* (על-א-פי'-סי-א) דאס הא־
בען א פליך, דאס פערלירען די האר.

aloud' *adv.* (ע-לאוד') לויט [הויך],
אויפ'ן קול.

alow' *adv.* (ע-לאו') אונטען, ניעדריג,
טיעף.

alp *n.* (עלפ) א הויכער בארג; איינער
פון די אלפען־בערג אין דער שווייץ; א
פיטערונגס־פלאץ אין די אלפישע בערג.

alpac'a *n.* (על-פעק'-ע) די פערואנישע
שעפס [א מין חיה אין דרום אמעריקא
וועמעס וואל ווערט בענוצט אויף גע־
וואנד]; א דינע געוואנד פון אלפאקא־
וואל.

Alpaca

al'penglow *n.* (על'-פען-גלאו) דאס אל־
פען־גליהען [איינע פון די פרעכטיגע נא־
טור ערשיינונגען אין די אלפען־בערג ביי
זונען־אויפגאנג און זונען־אונטערגאנג ווען
די שפיצען פון די אלפען־בערג וואס זיי־
נען בעדעקט מיט שנעע שיינען ווי זיי
וואלטען גליהען פון פייער].

al'penhorn *n.* (על'-פען-הארן) דער אל־
פען־הארן [אזא לאנגער האלץ־הארן עט־
וואס פערבויגען פון איין זייט מיט וועל־
כען עס שפיעלען די קיה־פאסטוכער אין
די אלפען־בערג].

al'penstock *n.* (על'-פענ-סטאק) דער
אלפען שטעקען [א לאנגער שטעקען מיט
אן אייזערנעם שפיץ בענוצט צום קלעטע־
רען אויף בערג].

al'pha *n.* (על'-פא) דער ערשטער אות פון
גריכישען אלף בית; דער אנפאנג פון
עפעס.

al'pha and ome'ga (על'-פא ענד
א-מי'-גא) דער אנהויב און דער סוף.

al'phabet *n.* (על'-פע-בעט) אלף־בית,
א־ב־ע צע.

alphabeta'rian *n.* –(על-פע-בע-טײ'-רי-ען) אַן אלף-בית אינגעל.

al'phabet-blocks *n.* –(על'-פע-בעט-בלאָקס) א-בע-צע קלעצלעך [אַזאַ שפּיעל-צייג פאַר קינדער, וואָס בעשטעהט פון קלעצלעך אויף וועלכע עס זיינען געדרוקט אותיות כדי די קינדער זאָלען צונויפשטעלען גאַנצע ווערטער].

alphabet'ic *a.* (על-פע-בעט'-איק) אלף-פּאַבעטיש, וואָס געהערט צום אלף-בית; נאָכ'ן אלף-בית.

alphabet'ical *a.* (על-פע-בעט'-איק-על) ז. *alphabetic*

alphabet'ically *adv.* –(על-פע-בעט'-איק-על-אי) נאָכ'ן אלף-בית.

al'phabetize *v.* (על'-פע-בעט-איז) אויסשטעלען נאָכ'ן אלף-בית.

alphe'nic *n.* (על-פע'-ניק) ווייסער גער-שטענצוקער; קאַנדעל-צוקער.

Al'pine *a.* (על'-פּין) וואָס בעלאַנגט צו די אלפּען-בערג.

Al'pine heights (על'-פּין האיטס) די שפּיצען פון די אלפּען-בערג.

Al'pine mea'dows (על'-פּין מע'-דאָוז) די אלפּען-לאָנקעס.

Al'pine pas'tures –(על'-פּין פּעס'-טשורז) די אלפּישע פּיטערונגס-פּלעצער.

Al'pine plants (על'-פּין פּלענטס) די אלפּישע פּלאַנצען.

alrea'dy *adv.* (אָהל-רע'-די) שוין.
He is there already.

al'sike *n.* (על'-סיק) אַזאַ פּלאַנצע וואָס ווערט געברויכט אַלס פוטער פאַר בהמות [בליהט אין רונדע קעפּלעך פון ווייסע אָדער רויטליכע קאָליר].

al'so *adv. and c.* (אָהל'-סאָו) אויך, עבענפאַלס; גלייכפאַלס; נאָך; דערצו; צוגלייך.
The father gave his son some money; also much good advice.

alt *a.* (עלט) הויך [אין אלט-שטימע, אין מוזיק].

al'tar *n.* (אָהל'-טער) אלטאַר, מזבח.

al'tarage *n.* (אָהל'-טע-ריידזש) קרבנות; נדבות פאַר א קירך אָדער שוהל, קרבנות געלד וואָס ווערט געגעבען צו די גייסט-ליכע.

al'tar-bread *n.* (אָהל'-טער-ברעד) אל-טאַר-ברויט אָדער הייליג ברויט [אַזעל-כע ברויטלעך אין די קאַטוילישע און אין אייניגע אנגליקאַנישע קירכען וואָס ווערען געטיילט צום הייליגען אָבענד-מאָל].

al'tar-cloth *n.* (אָהל'-טער-קלאָטה) אל-טאַרדעקע. אלטאַרטוך.

al'tar-cush'ion *n.* (אָהל'-טער-קוש'-אָן) אַן אלטאַר-קישעלע [אַזאַ קליין קישע-לע וואָס ליעגט אויף'ן אלטאַר אין קירך ווערקצולעגען אויף איהם דאָס געבעט-בוך פון פּריסטער].

al'tar-desk *n.* (אָהל'-טער-דעסק) א קליינער סטענדער, וואָס ווערט ארויפגע-שטעלט אויפ'ן אלטאַר אין קירך צו האַל-טען אויף איהם דאָס געבעט-בוך פון פּריס-טער.

al'tarist *n.* (אָהל'-טער-איסט) אלטאַר-דיענער.

al'tarpiece *n.* (אָהל'-טער-פּיעס) אַזאַ פערציערטע אבצאַמונג וואָס ווערט געמאַכט הינטער דעם אלטאַר אין א קירך.

al'tar-screen *n.* (אָהל'-טער-סקרין) אלטאַר-שירם.

al'tar-tomb *n.* (אָהל'-טער-טום) אַזאַ מצבה אויף א קבר וואָס איז געמאַכט עהנ-ליך צו אַן אלטאַר.

al'tarwise *a.* (אָהל'-טער-וואיז) אל-טאַרפערמיג, עהנליך צו אַן אלטאַר.

al'ter *v.* (אָהל'-טער) 1. ענדערן, פער-ענדערן; איבערמאַכען; זיך ענדערן; ביי-טען; 2. מסרס זיין, מאַכען פאַר א סרים.
1. I found it necessary to alter my plans. 2. An ox is an altered bull.

alterabil'ity *n.* –(אָהל-טער-ע-ביל'-אי-טי) ענדערליכקייט, פערענדערליכקייט.

al'terable *a.* (אָהל'-טער-עבל) פערענ-דערליך; וואָס קען פערענדערט ווערען, וואָס קען געביטען ווערען.

al'terableness *n.* (אָהל'-טער-עבל-נעס) פערענדערליכקייט, דאָס האָבען די אייגענ-שאַפט זיך צו בייטען.

al'terably *adv.* (אָהל'-טער-ע-בלי) אויף א פערענדערליכען אופן.

al'terant *n. and a.* (אָהל'-טער-ענט) וואָס ענדערט; עפּעס וואָס ענדערט אַנדע-רע זאַכען; א רפואה וואָס מאַכט ענדע-רונגען אין קערפּער.

altera'tion *n.* (אָהל-טע-ריי'-שאַן) פער-ענדערונג; ענדערונג; דאָס איבעראַנדער-שען.

al'terative *n. and a.* (אָהל'-טער-ע-טיוו) ז. *alterant*

al'teratives *n.* (אָהל'-טער-ע-טיווז) רפואות, וועלכע פעראורזאַכען א גוטע ענ-דערונג.

al'tercate *v.* (אָהל'-טער-קייט) שטרייטען, זיך קריגען, דיספּוטירען.

alterca'tion *n.* (על-טער-קיי'-שאַן) צאַנק, שטרייט, דיספּוט.
The tenant had an altercation with the janitor.

al'tered *a.* (אָהל'-טוירד) געענדערט; וואָס איז געמאַכט געוואָרען פאַר א סרים.

al'ter e'go (על'-טער אי'-גאָו) בעפּאָל-מעכטיגטער שטעל-פערטרעטער; דאָס צוויי-טע איך.

al'terer *n.* (אָהל'-טער-ער) דער ענ-דערער.

al'ter for the worse (אָהל'-טער פאַר טהי וואירס) זיך ענדערן צום שלעכטען.

al'ter i'dem (על'-טער אי'-דעם) אַן אַנדערער וואָס איז פּונקט דאַסזעלבע.

al'tern *a.* (על'-טוירן) אב-בייטענדיג, וועקסלענדיג.

alter'nacy *n.* (על-טויר'-נע-סי) פערענ-דערונג; אומוועקסלונג.

alter'nate *n. and a.* (על-טויר'-נעט) 1. אבוועקסלענדיג, בייטענדיג, נעגענזייטיג; 2. איבערהיפּענדיג איינע איבער די אַנדע-רע; 3. שטעלפערטרעטער.
1. He also submitted an alternate proposition. 2. 1, 3, 5, 7 are alternate numbers. 3 He was an alternate at the convention.

al'ternate *v.* (על'-טויר-נייט) זיך ביי-טען, זיך וועקסלען; זיך בייטען א מאָל אום א מאָל; געהן הין און צוריק.

alter'nate an'gles (על-טויר'-נעט ענגלז) וועקסעל-ווינקעל, נעגענגליינענדע ווינקעל [אין דער געאָמעטריע].

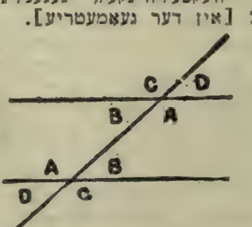

Alternate Angles

alter'nately *adv.* (על-טויר'-נייט-לי) אויף אַן אבוועקסלענדיגען אופן, דורך א כסדר'דיגע אבוועקסלונג [ווי טאָג און נאַכט].

alter'nateness *n.* (על-טויר'-נעט-נעס) דאָס בייטען זיך, דאָס אבוועקסלען, אומ-וועקסלונג.

alter'nate propor'tion –(על-טויר'-נעט פּראָ-פּאָור'-שאַן) די גלייכע פּראָפּאָר-ציאָן וואָס בלייבט צווישען די ציפער ווען זיי ווערען פערביטען מיט אייגאַנדער אין אַן אריפמעטישע פּראָפּאָרציאָנס-גלייכונג. צ. ב. 12 : 3=16 : 4 און 12 : 16= 3 : 4 אָדער אלגעמיין: $a : b = c : d$ און $a : c = b : d$

alterna'tion *n.* (על-טויר-ניי'-שאַן) אבוועקסלונג; דאָס בייטען זיך.

alter'native *n. and a.* –(על-טויר'-נע-טיוו) האָבענדיג אָדער געבענדיג די ברירה זיך אויסצוקלייבען איינס פון די ביידע; די אלטערנאַטיווע [די וואהל, די ברירה].

alter'native demand' –(על-טויר'-נע-טיוו דע-מענד') אַן אלטערנאַטיווע פאָדע-רונג [דאָס פערלאַנגען איינס פון די ביי-דע].

alter'natively *adv.* –(על-טויר'-נע-טיוו-לי) אויף אַן אופן וואָס גיט די ברירה זיך אויסצוקלייבען איינס פון די ביידע.

alter'nativeness *n.* -(על-טויר'-נע-טיוו-נעס) אבוועקסלונג, דאָס בייטען זיך; די אלטערנאַטיווע אייגענשאַפט, די ברירה אויסצוקלייבען.

al'ter one's condi'tion (אָהל'-טער וואַנז קאָנ-דיש'-אָן) ענדערען אימעצענס לאַגע.

althæ'a *n.* (על-טהי'-ע) [אַזאַ די מאַלווע גאַרטען-פּלאַנצע].

altho' *c.* (אָהל-טהאָו') אבוואָהל, כאָטש, הגם, אפילו [אבקירצונג פון וואָרט *[although*.

alt'-horn *n.* (עלט'-האָרן) דער אלט-האָרן [אַזאַ מוזיקאַלישער בלאָז-אינסטרומענט].

although' *c.* (אָהל-טהאָו') אבוואָהל, כאָטש, הגם, אפילו.

altil'oquence *n.* (על-טיל'-א-קוועגס) א געהויבענע [געפּוצטע] שפּראַך; אַן ער-האָבענע רעדע.

altil'oquent *a.* (על-טיל'-א-קוועגט) הויך-קלינגענד; מיט א געהויבענע [גע-פּוצטע] שפּראַך.

altim'eter *n.* (על-טימ'-ע-טער) אלטימע-טער [אַ אינסטרומענט צו מעסטען הויכע ערטער (ווי בערג)].

altim'etry *n.* (על-טימ'-עט-רי) די מעס-טונג פון הויכע ערטער [ווי בערג].

al'tin *n.* (על'-טין) [א מער-דער אלטין קישע מטבע פון אַן ערך 2 דאָלער; אַן אלטע רוסישע מטבע פון 3 קאָפּיקעס].

al'titude *n.* (על'-טי-טיוד) די הויכקייט; שפּיץ פון בארג; הויכער גראַד; הויכע שטופע; ערהאבענהייט.

altitu'dinal *a.* (על-טי-טיו'-די-נעל) וואָס אנבעלאַנגט צו הויכקייט. ז. *altitude*

altiv'olant *a.* (על-טיוו'-א-לענט) הויך-פליהענד.

al'to *n. and a.* (על'-טאָו) אלט-שטימע; זינגענדיג אלט-שטימע; הויך.

al'to clef (על'-טאָו קלעף) דער אלט-שליסעל [אַזאַ צייכען אין נאָטען].

altogeth'er *adv.* (אָהל-טו-געטה'-ער) צוזאַמען; גאָר, גאָר אין גאַנצען.

al'to-key *n.* (על'-טאָו-קי) דער אלט-שליסעל [אַזאַ צייכען אין נאָטען]

al'to-octa'vo (על'-טאָו-אָק-טיי'-וואָ) אַן אָקטאַווע העכער [אין דער מוזיק].

al'to-rilie'vo *n.* (אל'-טאָו-רי-ליע'-וואָו) הויכער רעליעף, א הויכע בולט'קייט.

altrop'athy *n.* (על-טראפ'-ע-טהי) דאס מיטפיהלען אז אנדערע; סימפאטיע מיט א פרעמדען.

al'truism *n.* (על'-טרו-איזם) אלטרואיזם [מענשענליעבע אהן אייגענ־נוצען, אלס געגענזאץ צו עגאאיזם].

al'truist *n.* (על'-טרו-איסט) אלטרואיסט [איינער וואס ליעבט דעם צווייטען אהן אייגען־נוצען, אלס געגענזאץ צו עגאאיסט].

altruis'tic *a.* (על-טרו-איס'-טיק) אלטרואיסטיש. ז. *altruism*

altruis'tically *a.* (על-טרו-איס'-טיק-על-אי) אויף אן אלטרואיסטישען אופן. ז. *altruism*

al'udel *n.* (על'-יו-דעל) א ראפינירונגס־פעס, א לייטערונגס־טאפ פאר כעמישע צוועקען.

al'um *n. and v.* (על'-אם) אלוין [אזא כעמישער זאלץ]; ווייקען אדער איינטונקען אין אלוין וואסער. ז. *allum*

al'um-bat'tery *n.* (על'-אם-בעט'-ע-רי) א גאלוואנישע [עלעקטרישע] באטאריי וואס אין דער פליסיגקייט איז פאראן אלוין־זאלץ.

al'um-earth *n.* (על'-אם־אוירטה) אלוין־ערד.

alu'men *n.* (על-יו'-מען) אלוין ערד, ליים־ערד.

alu'min *n.* (על-יו'-מין) ז. *alumen*

alu'mina *n.* (ע-ליו'-מי-נע) אלומיניום אקסיד [א כעמישע פערבינדונג פון אלומיניום מיט זויערשטאף, געפינט זיך אין ליים ערד].

alu'minate *n. and v.* (ע-ליו'-מי-נייט) דאס אלומינאט [א כעמישע פערבינדונג מיט אלומיניום]; ווייקען אין אלומיניום; בעהאנדלען מיט אלומיניום.

alumin'ic *a.* (על-יו-מינ'-איק) וואס ענטהאלט אדער וואס איז שייך צו אלומיניום.

aluminif'erous *a.* (ע-ליו-מי-ניפ'-ע-ראס) וואס ענטהאלט אדער וואס גיט ארויס אלומיניום.

alumin'iform *a.* (על-יו-מינ'-אי-פארם) וואס איז עהנליך צו אלומיניום; וואס איז עהנליך צו אלוין.

alu'minite *n.* (ע-ליו'-מי-נאיט) אלומיניט [ריינער ליים].

alumin'ium *n.* (על-יו-מינ'-אי-אם) אלומיניום [א ווייסער לייכטער מעטאל, וועלכער געפינט זיך אין ליים־ערד].

alumin'ium bronze (על-יו-מינ'-אי-אם בראנז) א מעטאל־לעגירונג וואס בעשטעהט פון 9 טיילען קופער און 1 טייל אלומיניום.

alumin'ium sil'ver (על-יו-מינ'-אי-אם סיל'-ווער) אלומיניום־זילבער [אלומיניום מיט א צומישונג פון א גאנץ קליינעם טייל זילבער, אן ערך 3 פראצענט. דאס אלומיניום בעקומט דאן דעם קאליר און דעם גלאנץ פון עכטען זילבער].

alu'minous *a.* (ע-ליו'-מי-נאס) וואס ענטהאלט אין זיך אלוין.

alu'minum *n.* (ע-ליו'-מי-נאם) ז. *aluminium*

al'umish *a.* (על'-אם-איש) אלוין־ארטיג.

alum'na *n.* (ע-לאמ'-נע) א געוועזענע שילערין; א פרוי וואס האט געענדיגט א בילדונגס־אנשטאלט.

alum'nal *a.* (ע-לאמ'-נעל) וואס איז שייך צו א געוועזענעם שילער פון א שוהל, צו אזעלכען וואס האט שוין געענדיגט.

alum'ni *n.* (ע-לאמ'-ני) שילער פון א שוהל, בעזאנדערס וועלכע האבען שוין געענדיגט.

alum'niate *n.* (ע-לאמ'-ני-אייט) די צייט וואס מען האלט זיך נאך אין לערנען [ווי א מלאכה אדער פראפעסיאן], די לעהר־צייט.

alum'nus *n.* (ע-לאמ'-נאס) א געוועזענער שילער, סטודענט; א געענדיגטער פון א בילדונגס־אנשטאלט.

al'um-rock *n.* (על'-אם-ראק) אזא מינעראל פון א גרויען אדער העל־געלבען קאליר.

al'um-stone *n.* (על'-אם-סטאון) ז. *alum-rock*

alu'ta *n.* (ע-ליו'-טא) אזא זארט ווייכער לעדער.

aluta'ceous *a.* (על-יו-טיי'-שיאס) לעדער־פארביג, ברוין־געלב.

al'veary *n.* (על'-ווי-ע-רי) ביענשטאק; דער חלל פון אויער.

al'veated *a.* (על'-ווי-איי-טעד) וואס האט די פארם פון א ביענשטאק.

alve'olar *a.* (על-ווי'-א-לאר) וואס אנבעלאנגט צו די גריבעלעך אדער פערטיעפונגען אין קערפער; וואס אנבעלאנגט צו די גריבעלעך אין באק־ביין, וואו די צייהנער זיצען.

alveolar'iform *a.* (על-ווי-א-לער'-אי-פארם) וואס האט די פארם פון די צעלען אין האניג־שטיקער ווי זיי זיינען אין ביענשטאק.

alve'olary *a.* (על-ווי'-א-לע-רי) ז. *alveolar*

alve'olate *a.* (על-ווי'-א-לייט) ווי ביענען־צעלען; צעלענפערמיג [די פארם פון קליינע קעמערלעך].

alve'olated *a.* (על-ווי'-א-ליי-טעד) ז. *alveolate*

alveola'tion *n.* (על-ווי-א-ליי'-שאן) דאס זיין געבויט אין צעלען עהנליך צו די וואקס אין א ביענשטאק; דאס האבען צעלען אדער גריבעלעך.

alveol'iform *a.* (על-ווי-אל'-אי-פארם) האבענדיג די פארם פון צעלען אדער גריבעלעך.

alveoloden'tal *a.* (על-ווי-א-לאו-דענ'-טעל) וואס איז שייך צו די צייהנער און צו די גריבעלעך אין וועלכע זיי זיצען.

alve'olus *n.* (על-ווי'-א-לאס) א ביענענצעלע, א קליין קעמערעל, א גריבעלע; די גריבעלעך אין באק־ביין, וואו די צייהנער זיצען.

al'veus *n.* (על'-ווי-אס) א קאנאל אדער רעהרעל דורך וועלכען עס פליסט א פליסיגקייט [א מעדיצינישער אויסדרוק].

al'vine *a.* (על'-ווין) וואס אנבעלאנגט צום אונטערלייב [צום בויך אדער געדערים].

al'way *adv.* (אהל'-הוויי) אימער, שטענדיג, אלע מאל.

al'ways *adv.* (אהל'-הוויין) אימער, שטענדיג; כסדר; אלע מאל.

al'ysm *n.* (על'-איזם) די אונרוהיגקייט ביי א קראנקען.

Alys'sum *n.* (ע-ליס'-אם) א מין פלאנצען, וועלכע געהערען צו דער פאמיליע פון זענעפט־פלאנצען, האבען ווייסע אדער געלבליכע בליהונג.

A. M. ראשי תבות פון די ווערטער: *ante meridiem* פאר מיטאג־צייט. ווערט בענוצט אלס א בעצייכנונג פאר דער צייט פון 12 ביינאכט ביז 12 מיטאג־צייט. צ. ב. *10 A. M.* [צעהן אין דער פריה].

am (עם) ביז. ז. *be*
I am your friend

am'adou *n.* (עמ'-ע-דו) דער צונדער־שוואם [אזא שוואם וואס ווערט געברויכט צו מאכען פייער].

amain' *adv.* (ע-מיין') העפטיג, שטארק; מיט דער גאנצער קראפט; מיט געוואלט; פלוצליך, שנעל.

amal'gam *n.* (ע-מעל'-געם) אמאלגאם [א צוזאמענשמעלצונג פון קוועק־זילבער מיט אן אנדער מעטאל]; מישונג, צונויפמישונג.

amal'gamable *a.* (ע-מעל'-גע-מעבל) וואס קען אמאלגאמירט ווערען; וואס קען צונויפגעמישט ווערען.

amal'gamate *v.* (ע-מעל'-גע-מיים) אמאלגאמירען [צונויפמישען קוועקזילבער מיט אן אנדער מעטאל]; מישען, צונויפמישען, פערבינדען, פעראייניגען.

amalgama'tion *n.* (ע-מעל-גע-מיי'-שאן) די אמאלגאמירונג; צונויפמישונג פון קוועקזילבער מיט אן אנדער מעטאל; די פערמישונג פון ראסען; די פערבינדונג.

amal'gamative *a.* (ע-מעל'-גע-מיי-טיוו) וואס האט די נייגונג אדער פעהיגקייט זיך צו פערמישען; פערמישונגס־פעהיג.

amal'gamator *n.* (ע-מעל'-גע-מיי-טאר) איינער וואס נעהמט אנטייל אין א פערשמעלצונג אדער פעראייניגונג פון געשעפטליכע אונטערנעהמונגען; א מאשין וואס אמאלגאמירט מעטאלען מיט קוועקזילבער.

amanuen'sis *n.* (ע-מענ-יו-ענ'-סיס) איינער וועלכער שרייבט וואס דער אנדערער דיקטירט; אן איבערשרייבער; א סעקרעטער ביי א געלעהרטען.

am'aranth *n.* (עמ'-ע-רענטה) די סאמעט־בלום; א פורפור־רויטליכע פארב; א פלאנץ וואס פערוויאנעט קיינמאל נים.

amaran'thine *a.* (עמ-ע-רענ'-טהין) פורפור־רויטליך; אונשטערבליך; וואס אנבעלאנגט צו דער אמאראנט סאמעט־בלום. ז. *amaranth*

amar'ulence *n.* (ע-מער'-יו-לענס) די ביטערקייט.

amaryl'lis *n.* (עם-ע-ריל'-איס) די נארציס־ליליע [אזא בלום].

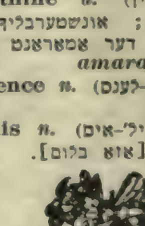

Amaryllis

amass' *v.* (ע-מעס') אנקלייבען, צונויפזאמלען.
The merchant amassed a fortune.

amas'sable *a.* (ע-מעס'-עבל) וואס מען קען צונויפזאמלען אדער אנקלייבען.

amas'ser *n.* (ע-מעס'-ער) איינער וואס זאמעלט אן.

amas'sment *n.* (ע-מעס'-מענט) הויפען, קופע; אנקלייבונג, אנזאמלונג.

amate' *v.* (ע-מיים') זיך חבר'ען, קאמפאנירען; דערשרעקען; אבשרעקען.

am'ateur *n.* (עמ'-ע-טיור) א דילע־

טאַנט, ניט קיין פאכמאַן, ניט קיין פּראָפע־
סיאָנעלער; אַ קונסטליעבהאָבער, וואָס די
קונסט איז ניט זיין פּראָפעסיע.

amateur'ish *a.* (עמ'-ע-טיור'-איש) די־
לעטאַנטיש, ניט פּראָפעסיאָנעל, ניט פאכ־
מעסיג.

am'ateurism *n.* (עמ'-ע-טיור-איזם)
דילעטאַנטיזם, ניט פאכמעסיגקייט, קונסט־
ליעבעריי.

am'ateurship *n.* (עמ'-ע-טיור-שיפּ)
דילעטאַנטיזם. ז. *amateur*

am'ative *a.* (עמ'-ע-טיוו) ליעבענד [גע־
שלעכטליך].

am'ativeness *n.* (עמ'-ע-טיוו-נעס) די
נייגונג צו געשלעכטליכע ליעבע, ליידענ־
שאַפט.

amato'rial *a.* (עמ-ע-טאָו'-רי-על) וואָס
בעלאַנגט צו געשלעכטליכע ליעבע, ליידענ־
שאַפטליך.

amato'rian *a.* (עמ-ע-טאָו'-רי-ען)
ז. *amatorial*

amato'rious *a.* (עמ-ע-טאָו'-רי-אָס)
ז. *amatorial*

am'atory *a.* (עמ'-ע-טאָ-רי) וואָס ער־
וועקט געשלעכטליכע ליעבע אָדער ליי־
דענשאַפט; געניינט צו ליעבע.

am'atory po'tion (עמ'-ע-טאָו-רי
פּאָו'-שאָן) אַ ליעבעס־טרונק.

amauro'sis *n.* (עמ-אָ-ראָו'-סיס) די ליכ־
טיגע שטאַר [בלינדקייט, וואָס איז ניט
צום בעמערקען אויף די אויגען].

amaurot'ic *a.* (עמ-אָ-ראָט'-איק) וואָס
האָט די ליכטיגע שטאַר; וואָס אַנבעלאַנגט
צו די ליכטיגע שטאַר

amaze' *n. and v.* (ע-מייז') דערשרעקען;
איבעררעשען, ערשטוינען, בעטויבען, צו־
טומלען; דערשרעקונג, ערשטוינונג, אי־
בעררעשונג, פערוואונדערונג.

amazed' *a.* (ע-מייזד') ערשטוינט, אי־
בעררעשט, בעטויבט, צוטומעלט.

amazed' at (ע-מייזד' עט) ערשטוינט
איבער עפּעס.

ama'zedly *adv.* (ע-מיי'-זעד-לי) מיט
ערשטוינען; צוטומעלטערהייט.

ama'zedness *n.* (ע-מיי'-זעד-נעס) דאָס
דערשרעקען, דאָס ערשטוינען; פערוואונ־
דערונג; איבעררעשונג, צוטומלונג.

amaze'ment *n.* (ע-מייז'-מענט) דאָס
דערשרעקען, דאָס ערשטוינען, איבעררא־
שונג, פערוואונדערונג, צוטומלונג.

He listened with **amazement** at the accusation.

ama'zing *a.* (ע-מיי'-זינג) ערשטויני־
ליך, דערשרעקענד, איבעררעשענד, וואונ־
דערבאַר.

The stories of Chinese cruelty are **amazing**.

ama'zingly *adv.* (ע-מיי'-זינג-לי) אויף
אַן איבעררעשענדען, ערשטוינענדען אָדער
וואונדערבאַרען אופן.

Am'azon *n.* (עמ'-ע-זאָן) די אַמאַזאָנע
[אַ קריעגעריין אָדער יענעריין אין גריכי־
שער מיטאָלאָגיע]; אַ כוואַטסקע נקבה;
דער אַמאַזאָנען־טייך.

Amazo'nian *a.* (עמ-ע-זאָו'-ני-ען)
וואָס אַנבעלאַנגט צו דעם אַמאַזאָנען־טייך;
אַמאַזאָנען־האַפט, קריעגעריש.

Amazo'nian chin (עמ-ע-זאָו'-ני-ען
טשין) אַ מאָרדע אָהן אַ באָרד.

am'bage *n.* (עמ'-ביידזש) אַן אומוועג,
אַ ניט גלייכער וועג; דאָס דרעהען זיך,
דאָס זיין ניט קלאָר [אין ריידען].

ambas'sador *n.* (עם-בעס'-ע-דאָר) גע־
זאַנדטער [געשיקטער פון אַ רעגיערונג
זי צו פערטרעטען ביי אַן אַנדער רע־
גיערונג].

ambassado'rial *a.* (עם-בעס-ע-דאָו'-
רי-על) געזאַנדשאַפטליך, וואָס איז שייך
צו אַ געזאַנדטען. ז. *ambassador*

ambas'sadress *n.* (עם-בעס'-ע-דרעס)
אַ געזאַנדטערין; די פרוי פון אַ געזאַנד־
טען. ז. *ambassador*

am'ber *n. and a.* (עָמ'-בער) בערנשטיין
[בורשטין]; בערנשטיינאַרטיג; בערנ־
שטיין קאָליר, גאָלד־געלב; געמאַכט פון
בערנשטיין.

am'ber-beads *n.* (עמ'-בער-ביעדז)
בורשטינענע קאָרעלען.

am'ber-col'ored *a.* (עמ'-בער־קאָל'-
אָרד) בורשטין־קאָליר; העל־בלאַנד, גאָלד־
געלב.

am'bergris *n.* (עמ'-בער-גרים) דער
אַמבער [אַזאַ שמעקעדיגער וואַקס וואָס
געפינט זיך אין די געדערעם פון אַ גע־וווי־
סען וואַלפיש אין דעם אינדישען אָקעאַן.
דיעזער וואַקס ווערט בענוצט צו מאַכען
פּאַרפיום].

am'ber-seed *n.* (עמ'-בער-סיעד) ביזאַם־
קערנער [אַזאַ שמעקעדיגער קערענדעל].

am'ber-tree *n.* (עמ'-בער־טריע) אַמבראַ־
בוימעל [אַזאַ קליין בוימעל וואָס וואַקסט
אין דרום אַפריקאַ וועלכער האָט אימער
גרינע בלעטער און אַ שטאַרק שמעקעדיגען
ריח].

am'ber-var'nish *n.* (עמ'-בער־וואַר'-
ניש) בורשטין־לאַק [אַזאַ לאַק געמאַכט
פון אַ געוויסען בוימער פעך].

ambidex'ter *n.* (עמ-בי-דעקס'-טער)
איינער וואָס קען אַרבייטען מיט דער לינ־
קער האַנד אַזוי גוט ווי מיט דער רעכ־
טער; צוויי־פּנים'דיגער; איינער וואָס
דרעהט זיך אויף אַלע זייטען; אַ געריכטס־
געשוואָרענער וואָס נעהמט געלד פון ביידע
צדדים.

ambidexter'ity *n.* (עמ-בי-דעקס-
טער'-אי-טי) דאָס קענען בענוצען די
רעכטע און די לינקע האַנד מיט דערזעל־
בער געשיקטקייט; צוויי־פּנים'דיגקייט; דאָס
נעהמען געלד פון ביידע צדדים [ווענען אַ
געריכטס־געשוואָרענעם].

ambidex'trous *a.* (עמ-בי-דעקס'-טראָס)
וואָס קען אַרבייטען מיט דער לינקער האַנד
אַזוי גוט ווי מיט דער רעכטער; צוויי־
פּנים'דיג; נעהמענדיג געלד פון ביידע
צדדים [ווענען אַ געריכטס־געשוואָרענעם].

ambidex'trously *adv.* (עמ-בי-דעקס'-
טראָס-לי) מיט ביידע הענד, מיט דער לינ־
קער האַנד גלייך ווי מיט דער רעכטער;
צוויי־פּנים'דיג; דיענענדיג ביידע צדדים,
נעהמענדיג געלד ביי ביידע צדדים [ווע־
גען אַ געריכטס־געשוואָרענעם].

ambidex'trousness *n.* (עמ-בי-דעקס'-
טראָס-נעס) ז. *ambidexterity*

am'bient *n. and a.* (עמ'-בי-ענט) דרע־
הען זיך אין דער רונד; אַרומרינגלענדיג
פון אַלע זייטען; עטוואָס וואָס דרעהט זיך,
וואָס רינגעלט אַרום.

ambigu'ity *n.* (עמ-בי-גיו'-אי-טי) דאָ־
פּעלזין; צווייטייטיגקייט, צווייפעלהאַפ־
טיגקייט; אונגעוויסהייט; אונבעשטימט־
הייט; ספק.

ambig'uous *a.* (עמ-ביג'-יו-אָס) צוויי־
דייטיג, דאָפּעלזיניג; צווייפעלהאַפט; אונ־
זיכער, אונבעשטימט.

ambig'uously *adv.* (עמ-ביג'-יו-אָס-לי)
אויף אַ צווייטייטיגען, אונבעשטימטען
אופן.

ambig'uousness *n.* (עמ-ביג'-יו-אָס-
נעס) ז. *ambiguity*

am'bit *n.* (עמ'-ביט) גרענעץ; אומפאַנג,
אומקרייז.

ambi'tion *n.* (עם-ביש'-אָן) אַמביציאָן;
דאָס שטרעבען; דאָס יאָגען זיך נאָך עפּעס.

The **ambition** to get an education can easily be realized in America.

ambi'tionless *a.* (עם-ביש'-אָן-לעס)
אָהן אַמביציאָן. ז. *ambition*

ambi'tious *a.* (עם-ביש'-אָס) שטרעבזאַם
צו דערהויבען זיך אויף אַ הויכע שטופע;
בעגיריג; אַמביציעז.

ambi'tiousness *n.* (עם-ביש'-אָס-נעס)
דאָס בעזיצען אַמביציאָן. ז. *ambition*

ambi'tious of (עם-ביש'-אָס אָוו)
שטרעבען נאָך...

am'bitus *n.* (עמ'-בי-טאָס) די אומגע־
רעכטע בעוועהרבונג פון אַן אַמט אין אַל־
טען רוים; אומפאַנג, אומקרייז, ראַנד.

am'ble *n. and v.* (עמ'בל) אַ גלאַטעס
לאַנגזאַמעס לויפען פון אַ פערד, אַ זאַנפ־
טער גאַנג, ניט שפּרינגענדיג; זאַנפט, ניט
שפּרינגענדיג לויפען.

am'ble one (עמבל הוואָן) אימעצענס
גאַנג נאָכמאַכען.

am'bler *n.* (עמ'-בלער) אַ פערד, וואָס
לויפט גלאַט, זאַנפט, ניט שפּרינגענדיג;
איינער, וואָס האָט אַ גלאַטען גאַנג.

am'bling *a.* (עמ'-בלינג) גלאַט לויפענדיג,
זאַנפט לויפענדיג אָהן צו שפּרינגען.

am'blingly *adv.* (עמ'-בלינג-לי) מיט אַ
לייכטען זאַנפטען גאַנג.

am'bling nag (עמ'-בלינג נעג) אַ פערד,
וואָס לויפט גלאַט, וואָס לויפט זאַנפט, ניט
שפּרינגענדיג.

am'blygon *n. and a.* (עמ'-בלי-גאָן) אַ
שטומפּפווינקעלדיגער דרייעק [אַ געאָמעט־
רישע דרייעקיגע פיגור, ביי וועלכער איי־
נער פון די דריי ווינקעל איז גרעסער פון
90 גראַד]; שטומפּפווינקעלדיג.

amblyg'onal *a.* (עם-בליג'-אָ-נעל)
שטומפּפווינקעלדיג. ז. *amblygon*

amblyo'pia *n.* (עם-בלי-אָו'-פּי-אַ)
אַ שוואַכע ראיה; האַלבע בלינדקייט [אָהן
מערקבאַרע ענדערונגען אין דעם געבוי פון
די אויגען].

amblyop'ic *a.* (עם-בלי-אָפּ'-איק) וואָס
אַנבעלאַנגט צו אַ שוואַכע ראיה; האַלב
בלינד.

am'blyopy *n.* (עמ'-בלי-אָ-פּי)
ז. *amblyopia*

am'bo *n.* (עמ'-באָ) אַן עמוד, וועלכער
פלעגט געברויכט ווערען אין פּאַרצייטיגע
קירכען, ביי וועלכען דער גלח פלעגט האַל־
טען זיינע דרשות.

am'bon *n.* (עמ'-באָן) ז. *ambo*

ambro'sia *n.* (עמ-בראָו'-זשיאַ) אַמ־
בראָזיע; געטער־שפּייז [אין דער גריכי־
שער מיטאָלאָגיע], געשמאַקע שפּייז,
עפּעס געשמאַקעס.

ambro'sial *a.* (עמ-בראָו'-זשיעל) שמע־
קענד, אַמבראָזיש; זעהר געשמאַק.

ambro'sian *a.* (עמ-בראָו'-זשיען)
ז. *ambrosial*

am'bry *n.* (עמ'-ברי) אַ שפּייז־אַלמער,
אַ שפּייז־קאַמער, אַן אַבלעג־קאַמער; אַן
אָרימען־הויז, הקדש.

am'bulance *n.* (עמ'-ביו-לענס) אַמבו־
לאַנץ; אַ האָספּיטאַל־וואַגען; אַ קראַנקען־
וואַגען.

am'bulant *a.* (עמ'-ביו-לענט) אַרומשפּאַ־
ציערענדיג, אַרומגעהענדיג פון אָרט צו
אָרט.

am'bulate *v.* (עמ'-ביו-לייט) אַרומשפּאַ־
ציערען, אַרומגעהן פון אָרט צו אָרט.

ambula'tion *n.* (עמ-ביו-ליי'-שאָן) דאָס

ארומגעהן פון איין ארט צום אנדערען, דאס ארומשפאציערען.

am'bulator *n.* (עמ'-ביו-ליי-טאר) א שפאציערגעהער, אן ארומגעהער

am'bulatory *a.* (עמ'-ביו-ליי-טא-רי) ארומשפאציערענדיג, ארומגעהענדיג, ארומוואנדלענדיג, האבענדיג די טבע ארומצוואנדלען.

ambur'bial *a.* (עמ-בויר'-בי-על) ארומגעהענדיג ארום א שטאדט; ארומקרייזענדיג א שטאדט.

am'bury *n.* (עמ'-בע-רי) אזעלכע בראדאווקעס ביי בהמות; א געוויסע קראנקהייט ביי פלאנצען, וועלכע פערדארבט זייערעווארצלען.

ambuscade' *n. and v.* (עמ-באס-קייד') א בעהעלטעניש [הינטער א קוסטארניק]; זיך בעהאלטען, אום צו קענען אנפאלען אויף אימעצען; בעפאלען אימעצען פון א בעהעלטעניש.

am'bush *n. and v.* (עמ'-באש) א לויערונגס-ארט; דאס ליגען אין א לויערונגס-ארט; דער אנפאל אויף אימעצען פון א לויערונגס-ארט; אן אבטיילונג סאלדאטען, וואס ליגענט אין א לויערונגס-ארט; אנפאלען אויף אימעצען פון א לויערונגס-ארט; זיך בעהאלטען אין אן ארט צום לויערען.

They lay in ambush for the enemy.

am'bushed *a.* (עמ'-באשט) פערשטעקט אין א בעהאלטענעם ארט, אין א לויערונגס-ארט.

ame'ba *n.* (ע-מי'-בע) אמעבא. ז. *amœba*

ame'boid *n. and a.* (ע-מי'-באיד) אן אמעבא; וואס איז ענליך צו אן אמעבא. ז. *amœba*

ameer' *n.* (ע-מיער') עמיר [א מאחמאדאנישער הערשער אדער פרינץ]; דער הערשער פון אפגאניסטאן.

am'el-corn *n.* (עמ'-על-קארן) אזא מין זומער ווייץ.

ame'liorable *a.* (ע-מי'-ליא-רייבל) וואס קען פערבעסערט ווערען.

ame'liorate *v.* (ע-מי'-ליא-רייט) פערבעסערען; אויסבעסערען; ווערען בעסער.

The problem of our times is to ameliorate the condition of the poor.

ameliora'tion *n.* (ע-מי-ליא-ריי'-שאן) פערבעסערונג, אויסבעסערונג.

ame'liorative *a.* (ע-מי'-ליא-ריי-טיוו) וואס פערבעסערט, וואס פעראורזאכט א פערבעסערונג.

An ameliorative medicine.

ame'liorator *n.* (ע-מי'-ליא-ריי-טאר) א פערבעסערער.

a'men *n., adv., int. and v.* (איי'-מען) ריכטיג, וואהר, אמן; דער וואהרער מאן; דאס לעצטע ווארט, דער סוף; ערקלערען פאר ריכטיג; געבען דאס לעצטע ווארט, ענדיגען.

amenabil'ity *n.* (ע-מי-נע-ביל'-אי-טי) פעראנטווארטליכקייט, אונטערווארפענהייט, אבהענגיגקייט; צוגענגליכקייט.

ame'nable *a.* (ע-מי'-נעבל) פעראנטווארטליך, אונטערווארפען, אבהענגיג; צוגענגליך.

ame'nableness *n.* (ע-מי'-נעבל-נעס) ז. *amenability*

ame'nable to a charge (ע-מי'-נעבל טו ע טשארדזש) שטעהן אונטער א קלאגע; טראגען די פעראנטווארטליכקייט פאר א בעשולדיגונג.

amend' *v.* (ע-מענד') אויסבעסערען; פערבעסערען; בעסער ווערען.

amend'able *a.* (ע-מענד'-עבל) פערבעסערליך; וואס קען פערבעסערט ווערען.

amend'ableness *n.* (ע-מענד'-עבל-נעס) דאס האבען די מעגליכקייט פערבעסערט צו ווערען.

amende' *n.* (ע-מענד') א פערגיטיגונג; א געלדשטראף.

amende' hon'orable (ע-מענד' אנ'-א-רעבל) אן עפענטליכע איבערבעטונג.

amen'der *n.* (ע-מענ'-דער) פערבעסערער.

amend'ment *n.* (ע-מענד'-מענט) פערבעסערונג; ענדערונג.

An amendment to the Constitution of the United States will soon be adopted.

amends' *n.* (ע-מענדז') פערגיטיגונג פאר שאדען.

a'men I say (איי'-מען אי סיי) איך בין מסכים, איך בין צופריעדען; איך זאג אמן.

amen'ity *n.* (ע-מענ'-אי-טי) אנגענעהמינקייט, ליעבליכקייט.

am'ent *n.* (עמ'-ענט) קאצענבלום [אזא מין בלום].

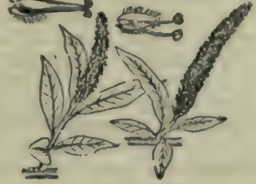

Aments

amenta'ceous *a.* (עמ-ענ-טיי'-שיאס) וואס זעהט אויס ווי א קאצענבלום; וואס לאזט וואקסען קאצענבלומען.

amen'tia *n.* (ע-מענ'-שיא) גייסטעסשוואכקייט; אידיאטסטווע

amen'tum *n.* (ע-מענ'-טאם) די קאצענבלום; א שליידער רימען פון א שטיינווארפער.

amerce' *v.* (ע-מורס') בעשטראפען מיט געלד, קנס'ענען.

amer'ceable *a.* (ע-מויר'-סעבל) וואס דארף גע'קנס'ענט ווערען, שטראפבאר.

amerce'ment *n.* (ע-מורס'-מענט) געלד-שטראף, קנס.

amer'cer *n.* (ע-מויר'-סער) א בעשטראפער, איינער וואס קנס'עט.

Amer'ican *n. and a.* (ע-מער'-אי-קען) א בירגער פון די פעראייניגטע שטאאטען; אן אמעריקאנער; אמעריקאניש; וואס איז שייך צו אמעריקא.

Amer'ican gol'den plov'er (ע-מער'-אי-קען גאול'דן פלאוו'-ער) אזא אמעריקאנער וואלד-פויגעל [האט לאנגע פליגלען, א קורצען עק, גאלד-פארביגע פעדערען און לענגליכע פיס]. ז. איל. *"Game Birds"*

Amer'icanism *n.* (ע-מער'-אי-קען-איזם) אמעריקאניזם [א ווארט, פראזע, אדער מנהג, וואס איז כאראקטעריסטיש אמעריקאניש]; אמעריקאנער פאטריאטיזם אדער בירגערשאפט.

Americaniza'tion *n.* (ע-מער-אי-קען-אי-זיי'-שאן) אמעריקאניזירונג.

Amer'icanize *v.* (ע-מער'-אי-קען-איז) אמעריקאניזירען.

Ametab'ola *n.* (עם-ע-טעב'-א-לע) די אינזעקטען, וואס ענדערען ניט זייער געשטאלט, וואס געהען ניט דורך די געוועהנליכע ענטוויקלונגס-שטופען פון אינזעקטען.

ametabo'lian *n. and a.* (ע-מעט-ע-באו'-לי-ען) אן אינזעקט, וואס ענדערט ניט זיין געשטאלט; וואס איז שייך צו אזעלכע אינזעקטען.

am'ethyst *n.* (עמ'-אי-טחיסט) אזא קווארץ-שטיין פון וויאלעט-בלויען פארב [ז. איל. *"Gems"*]; א מין פלאנצע, וועלכע פערטרייבט שכרות.

amethys'tine *a.* (עם-אי-טחיס'-טין) וואס קוקט אויס אזוי ווי דער אמעטהיסט שטיין; וואס האט א העלען וויאלעט קאליר.

amiabil'ity *n.* (איי-מי-ע-ביל'-אי-טי) ליעבענסווירדיגקייט, פריינדליכקייט, גוטמוטיגקייט.

a'miable *a.* (איי'-מי-עבל) ליעבענסווירדיג, פריינדליך, גוטמוטיג.

Sensible people settle their differences in an amiable spirit.

a'miableness *n.* (איי'-מי-עבל-נעס) ליעבענסווירדיגקייט, גוטמוטיגקייט.

a'miably *adv.* (איי'-מי-עב-לי) אויף א ליעבענסווירדיגען אדער גוטמוטיגען אופן.

am'ianth *n.* (עמ'-אי-ענטה) אסבעסט [א מין שטיין, וואס שפאלט זיך אין פעדים, ווערט בענוצט צו מאכען אזא געוואנד, וואס ברענט נים]; געוואנד געמאכט פון אסבעסט.

amian'thiform *a.* (עם-אי-ענ'-טהי-פארם) אסבעסטארטיג, וואס האט די פארם פון אסבעסט. ז. *amianth*

amian'thoid *a.* (עם-אי-ענ'-טהאיד) אסבעסטארטיג; הארפערמיג.

am'ianthus *n.* (עמ'-אי-ענ-טהאס) ז. *amianth*

amian'tiform *a.* (עם-אי-ענ'-טי-פארם) ז. *amianthiform*

amian'toid *a.* (עם-אי-ענ'-טאיד) ז. *amianthoid*

am'iantus *n.* (עמ'-אי-ענ-טאס) ז. *amianth*

amicabil'ity *n.* (עם-אי-קע-ביל'-אי-טי) פריינדליכקייט.

am'icable *a.* (עמ'-איק-עבל) פריינדליך, גוט.

am'icableness *n.* (עמ'-איק-עבל-נעס) ז. *amicability*

am'icably *adv.* (עמ'-אי-קעב-לי) אויף א פריינדליכען אופן.

The dispute was amicably adjusted.

am'ical *a.* (עמ'-אי-קעל) פריינדשאפטליך.

am'ice *n.* (עמ'-אים) אזא ווייסער שפיצען-קאלנער, וואס עס טראגט א קאטוילישער גלח; אזא הויב, וואס קאטוילישע מאנאכען טראגען.

amicro'bic *a.* (עם-אי-קראו'-ביק) וואס איז ניט פעראורזאכט פון מיקראבען [וועגען א קראנקהייט, וואס איז ניט פעראורזאכט פון מיקראבען].

amid' *prep.* (ע-מיד') אין מיטען, צווישען, אונטער.

amid'ships *adv.* (ע-מיד'-שיפס) אין דעם מיטעלפונקט פון א שיף.

amidst' *prep.* (ע-מידסט') ז. *amid*

amir' *n.* (ע-מיר') דער עמיר. ז. *ameer*

amiss' *n., adv. and a.* (ע-מיס') ניט אזוי; ניט צו דער זאך; אונרעכט, פעהלערהאפט, פערקעהרט, שלעכט; אן אונרעכט, אן איבעל; פאלש, ניט אין דער ארדנונג.

amis'sing *a.* (ע-מיס'-אינג) נים זייענדיג אנוועזענד, פעהלענדיג.

am'ity *n.* (עמ'-אי-טי) פריינדשאפט, גוטע בעציהונגען.

am'ma *n.* (עמ'-ע) אן אויפזעהערין פון

א מאנאשקעס קלויסטער [אין גריכישע און סירישע קירכען]; א ברוכגארטעל.

am'man *n.* (עמ'-ען) דער אמאן [א קאנטאן=ריכטער אין דער שווייץ].

am'meter *n.* (עמ'-ע-טער) אן אמפערמעטער [אן אינסטרומענט צו מעסטען די שטארקייט פון אן עלעקטרישען שטראם].

am'mite *n.* (עמ'-איט) דער קארנשטיין [אזא רונדער שטיין].

Am'mon *n.* (עמ'-אן) דער עגיפטישער גאט אמון.

ammo'nia *n.* (ע-מאו'-ני-ע) אמאניאק [אזא גאז], נאשאטיר; שטינק=ספיריטוס [יום=כפור טראפענס].

ammo'niac *n. and a.* (ע-מאו'-ני-עק) וואס אנבעלאנגט צו אמאניאק; אמאניאק=גומי [אזא זאפט פון א בוים, וואס וואקסט אין פערסיען און וועסט אינדיען].

ammoni'acal *a.* (ע-מא-נאי'-ע-קעל) וואס ענטהאלט אדער איז עהנליך צו אמאניאק. ז. *ammonia*

ammo'nia-me'ter *n.* (ע-מאו'-ני-ע-מי'-טער) אן אפאראט צום מעסטען דעם אמאניאק=אינהאלט אין א כעמישע לעזונג.

ammo'niate *n.* (ע-מאו'-ני-אייט) אמאניאק פערבונדען מיט מעטאל=אקסיד; אן ארגאנישער שטאף וואס איז רייך אין שטיק=שטאף און וועלכער קען בענוצט ווערען צום פאבריצירען אמאניאק.

ammo'niated *a.* (ע-מאו'-ני-איי-טעד) פערבונדען מיט אמאניאק.

ammon'ic *a.* (ע-מאנ'-איק) וואס איז שייך אדער וואס קומט פון אמאניאק.

ammonifica'tion *n.* (ע-מאנ-אי-פי-קיי'-שאן) דאס אנזעטיגען אדער דורכווייקען מיט אמאניאק.

am'monite *n.* (עמ'-אנ-איט) דער אמאנסהארן [א מין געשלענגעלטע, נעדרעהטע מושעל].

Ammonites

ammo'nium *n.* (ע-מאו'-ני-אם) אמאניום [אזא כעמישער שטאף].

ammuni'tion *n.* (עמ-יו-ניש'-אן) אמוניציאן; קריעגס פאררעטה, קריעגס=מאטעריאל [ווי געוועהר א. ז. וו.]

amnemon'ic *a.* (עמ-ני-מאנ'-איק) וואס קומט דורך פערלירען דעם זכרון.

amne'sia *n.* (עמ-ני'-סי-ע) פערלוסט פון דעם זכרון.

amne'sic *a.* (עמ-ני'-סיק) וואס איז שייך צום פערלירען דעם זכרון

amnes'tic *a.* (עמ-נעס'-טיק) וואס פעראורזאכט דאס פערלירען דעם זכרון.

am'nesty *n.* (עמ'-נעס-טי) אמנעסטיע; בעגנאדיגונג, שענקונג.

am'nion *n.* (עמ'-ני-אן) דאס שאפהייטעל, שליה, וואסערבלאז [דאס הייטעל פון דער עמבריא, קיים, זרע]; דאס הייטעל וואס בעדעקט דאס הינדעלע אין דעם איי.

amnion'ic *a.* (עמ-ני-אנ'-איק) וואס איז שייך צו דעם שאפהייטעל.

am'nios *n.* (עמ'-ני-אס) ז. *amnion*

amniot'ic *a.* (עמ-ני-אט'-איק) וואס בעלאנגט צו דעם שאפהייטעל. ז. *amnion*

amniot'ic flu'id (עמ-נו-אט'-איק פלו'-איד) דאס שאפוואסער [די פליסיגקייט וואס געפינט זיך אין דעם שאפהייטעל]. ז. *amnion*

amœ'ba *n.* (ע-מי'-בא) אמעבא [אזא מיקראסקאפישע בעשעפעניש, וואס האט אן איינפאכען פראטאפלאזמישען קערפער]; אן איינצעלנע צעלע פון קערפער.

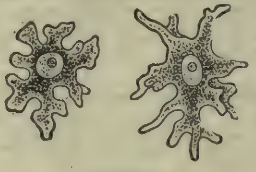

Amœbæ

amœ'ba-move'ment *n.* (ע-מי'-בע-מוהוו'-מענט) די בעוועגונג פון דער פראטאפלאזמא [ווען מען בעטראכט א שטיקעל נאקעטע פראטאפלאזמא, זעהט מען אז זי האלט זיך אין איין צונויפציהען און פונאנדערציהען].

amœbe'an *a.* (ע-מי-בי'-ען) אבוועקסעלענדיג, בייטענדיג; וואס בעלאנגט צו דער אמעבא. ז. *amœba*

amœbe'an song (ע-מי-בי'-ען סאנג) דער וועקסעלגעזאנג [אזא ליעד וואס ווערט געזונגען פון צוויי אדער מעהרערע פערזאנען אין דער פארם פון פראגע און אנטווארט, א פערז איבער א פערז (א פסוק איבער א פסוק)].

Amo'mum *n.* (ע-מאו'-מאם) די אינגבער=פלאנצען [א מין שמעקעדיגע פלאנצען].

Amomum

among' *adv. and prep.* (ע-מאנג') צווישען, אונטער.

among' oth'er things (ע-מאנג' אטה'-ער טהינגז) אונטער אנדערעס.

Among other things he told me this also.

amongst' *prep.* (ע-מאנגסט') ז. *among*

among' the rest (ע-מאנג' טהי רעסט) אונטער אנדערען, צווישען די איבריגע.

amontilla'do *n.* (ע-מאנ-טיל-יע'-דאו) אזא מין העלער, זיסער אבגעלאנערטער וויין.

A'mor *n.* (איי'-מאר) אמאר, דער גאט פון ליעבע [אין מיטאלאגיע].

amore'an *n.* (עמ-א-רי'-ען) אן אמורא [איינער פון די בעלי התלמוד וואס קומען נאך די תנאים].

amoret'to *n.* (עמ-א-רעט'-טא) א פערליעבטער; א קליינער אמור [דער גאט פון ליעבע].

amori'no *n.* (עמ-א-רי'-נא) א קליינער אמור [דער גאט פון ליעבע].

am'orist *n.* (עמ'-א-ריסט) א דאמען=ליעבער, א דאמען=פריינד.

amoro'sa *n.* (עמ-א-ראו'-סא) אן אויסגעלאסענע פרוי, א זונה.

amoro'so *n. and a.* (עמ-א-ראו'-סא) צערטליך, ליעבליך [אין דער מוזיק]; א דאמען=פריינד.

am'orous *a.* (עמ'-אר-אס) צערטליך; פערליעבט.

am'orously *adv.* (עמ'-אר-אס-לי) מיט צערטליכקייט, מיט ליעבע; אויף א צערטליכען אופן.

am'orousness *n.* (עמ'-אר-אס-נעס) צערטליכקייט; פערליעבטהיים.

amor'phic *a.* (ע-מאר'-פיק) פארמלאז; נים קריסטאליש; אהן ארדנונג.

amor'phism *n.* (ע-מאר'-פיזם) פארמלאזיגקייט [אהן א פארמע]; שטאפען, וואס האבען נים קיין קריסטאל פארם.

amor'phous *a.* (ע-מאר'-פאס) פארמלאז; נים קריסטאליש; אהן ארדנונג.

amor'phously *adv.* (ע-מאר'-פאס-לי) אהן א פארמע; נים קריסטאליש; אהן ארדנונג.

amor'phousness *n.* (ע-מאר'-פאס-נעס) ז. *amorphism*

amort' *a.* (ע-מארט') לעבענסלאז, בעוואוסטלאז; נידערגעשלאגען.

amortiza'tion *n.* (ע-מאר-טי-זיי'-שאן) דאס איבערגעבען גרונדאייגענטום צו די וועלכע קענען דאס קיינמאל נים פערקויפען [ווי צו א קירכע]; די פערטילגונג פון א שולד [ספעציעל ביי אבצאהלען איהם ביסלעכווייז פון א געוויסען פאנד]; די אבנוצונג פון מאשינען אדער געביידען ביז עס דארף אויף זייער ארט געשטעלט ווערען נייע.

amor'tize *v.* (ע-מאר'-טאיז) פערקויפען אדער איבערטראגען לאנד אדער אנדערע אונבעוועגליכע גיטער צו א קערפערשאפט, וועלכע קען עס מעהר נים פערקויפען אדער איבערגעבען צו אן אנדערען; אבצאהלען א חוב אין ראטען.

amor'tizement *n.* (ע-מאר'-טיז-מענט) אזא בעפוצונג פון די אויבערשטע טיילען פון א געביידע. ז. *amortization*

amount' *n. and v.* (ע-מאונט') סומע, סך=הכל, בעטרעף; בעטרעפען; אויסמאכען; דערגרייכען, דערהויבען זיך.

amount' of bal'ance (ע-מאונט' אוו בעל'-ענס) פערבליבענער בעטראג.

amour' *n.* (ע-מוהר') א ליעבע; א ליעבעס=אינטריגע.

am'pac *n.* (עמ'-פעק) אזא בוים אין אסט=אינדיען וועלכער גיט ארוים א זאפט פון זעהר א גוטען ריח.

ampelog'raphy *n.* (עמ-פע-לאג'-רע-פי) די וויסענשאפטליכע בעשרייבונג פון וויין.

ampelop'sis *n.* (עמ-פע-לאפ'-סיס) אזא קלעטער=פלאנצע.

amper'age *n.* (עמ-פעהר'-איידזש) די שטארקייט פון אן עלעקטרישען שטראם געמאסטען אין אמפער=איינהייטען.

ampere' *n.* (עמ-פעהר') אמפער [אן איינהייט מיט וועלכע עס ווערט געמאסטען די שטארקייט פון עלעקטרישען שטראם. א בעצייכנונג אנגענומען צום אנדענקען פון דעם בעריהמטען פיזיקער אמפער].

ampere'-hour *n.* (עמ-פעהר'-אור) אן אמפער=שטונדע [אן עלעקטרישע איינהייט דורך וועלכער עס ווערט געמאסטען וויפיעל עלעקטריציטעט א שטראם פון דער שטארקייט פון איין אמפער האט געליפערט אין דער צייט פון א שטונדע].

ampere'-me'ter *n.* (עמ-פעהר'-מי'-טער) אן אמפערמעטער [אן אינסטרומענט צו מעסטען די שטארקייט פון אן עלעקטרישען שטראם].

Ampe'rian *a.* וואס איז (עמ-פי'-רי-ען) שייך צו דעם פיזיקער אמפער אדער צו זיינע טהעאריעס.

amperom'eter *n.* (עמ-פע-ראמ'-ע-טער) ז. *ampere-meter*

am'persand *n.* (עמ'-פער-סענד) דאס צייכען & [ווערט בענוצט אנשטאט „און"].

ampere'-turns *n.* (עמ-פעהר'-טוירנז) די מאס פון דער מאגנעטישער קראפט פון אן עלעקטרישען שטראם וואס פליסט אין א דראט-שפולע. די קראפט איז גלייך צו דער צאהל דראט-וויקלונגען פון דער שפולע געראפעלט מיט דער שטארקייט פון שטראם, וועלכער ווערט געמאסטען אין אמפער.

amphib'ia *n.* (עמ-פיב'-אי-ע) אמפיביען, חיות וואס לעבען אי אויף דער יבשה, אי אין וואסער [ווי א פראש, א טשערעפאכע, קראקאדיל א. ז. וו.].

amphib'ial *a.* (עמ-פיב'-אי-על) וואס איז שייך צו אמפיביען.

amphib'ian *n. nd a.* (עמ-פיב'-אי-ען) א חיה וואס לעבט אין וואסער און אויף דער יבשה; וואס איז שייך צו א חיה, וואס לעבט אויף דער יבשה און אין וואסער.

amphibiolog'ical *a.* (עמ-פיב-אי-א-לאדזש'-אי-קעל) וואס איז שייך צו דער לעהרע וועגען די בעשעפענישען וואס לעבען אי אין וואסער אי אויף דער יבשה.

amphibiol'ogy *n.* (עמ-פיב-אי-אל'-א-דזשי) די לעהרע וועגען די בעשעפענישען וואס לעבען אי אין וואסער אי אויף דער יבשה.

amphib'ious *a.* וואס (עמ-פיב'-אי-אס) לעבט אויף דער יבשה און אין וואסער.

amphib'iously *adv.* (עמ-פיב'-אי-אס-לי) אזוי ווי א חיה וואס לעבט אין וואסער און אויף דער יבשה.

amphib'iousness *n.* (עמ-פיב'-אי-אס-נעס) דאס לעבען אין וואסער און אויף דער יבשה.

am'phibole *n.* אמפיבאל (עמ'-פי-באול) [אזא פיעל פארביגער מינעראל, וואס איז צונויפגעזעצט פון קאלציום, מאגנעזיום און סיליציום].

amphibol'ic *a.* (עמ-פי-באל'-איק) צווייזייטיג, צווייפעלהאפט; וואס איז שייך צו דעם מינעראל אמפיבאל.

amphibol'ical *a.* (עמ-פי-באל'-איק-על) ז. *amphibolic*

amphibolog'ical *a.* (עמ-פיב-א-לאדזש'-אי-קעל) צווייזייטיג, דאפעלמיינינג.

amphibolog'ically *adv.* (עמ-פיב-א-לאדזש'-אי-קעל-אי) מיט א צווייפעלהאפטער בעדייטונג.

amphibol'ogy *n.* (עמ-פיב-אל'-א-דזשי) דאפעלמיין; דאס געברויכען ווערטער, וואס האבען א צווייזייטיגען מיין.

amphib'oly *n.* דאס (עמ-פיב'-א-לי) געברויכען ווערטער וואס האבען א צווייזייטיגען מיין.

amphicar'pic *a.* (עמ-פי-קאר'-פיק) ז. *amphicarpous*

amphicar'pous *a.* (עמ-פי-קאר'-פאס) וואס ניט ארוים [ווי א בוים] צוויי זארטען פרוכט.

amphicar'pous tree (עמ-פי-קאר'-פאס טריע) א בוים אויף וועלכען עס וואקסען צוויי זארטען פרוכט.

amphichi'ral *a.* (עמ פי קאי'-רעל) אהן אן אונטערשיעד צווישען רעכטס און לינקס; וואס קען געברויכט ווערען רעכטס און לינקס.

amphic'tyon *n.* אין (עמ-פיק'-טי-אן) אלטען גריכענלאנד, א דעלעגאט צו אן אלגעמיינע גריכישע פערזאמלונג; א בעראטונגס-פערזאמלונג אין אלטען גריכענלאנד.

amphictyon'ic *a.* (עמ-פיק-טי-אנ'-איק) וואס איז שייך צו אן אלט-גריכישער אלגעמיינער פערזאמלונג.

amphic'tyony *n.* (עמ-פיק'-טי-א-ני) א פעראיין אדער ליעג פון די אלטע גריכען פון פערשיעדענע שטעדט מיט דער פערפליכטונג אויסצומיידען מלחמה מיט איינאנדער.

amphicyr'tous *a.* (עמ-פי-סויר'-טאס) אויסגעקרימט פון ביידע זייטען.

amphidro'mia *n.* (עמ-פי-דראו'-מי-א) א קינדס געבורטס-פעסט אין אלטען אטהען [אין גריכענלאנד].

amphige'an *a.* וואס (עמ-פי-דזשי'-ען) געפינט זיך ארום דעם ערד קוגעל אין דערזעלבער ווייטקייט פון עקוואטאר.

amphigor'ic *a.* (עמ-פי-גאר'-איק) אונזיניג; וואס איז אן אבסורד.

am'phigory *n.* אן (עמ'-פי-גא-רי) אונזין, אן אבסורד.

am'phipod *n.* אן אמ (עמ'-פי-פאד) פיפאד. ז. *Amphipoda*

Amphip'oda *n.* אמ (עמ-פיפ'-א-דע) פיפארען [א מין חיה'לעך פון דער קרעבס פאמיליע, וואס זיינען בעדעקט מיט א הארטען שאלאכץ און האבען פיס וואס א טייל פון זיי זיינען געריכטעט פארווערטס און א טייל ריקווערטס].

Amphipoda

amphip'odal *a.* (עמ-פיפ'-א-דעל) ז. *amphipodous*

amphip'odan *n.* (עמ-פיפ'-א-דען) ז. *Amphipoda*

amphip'odous *a.* (עמ-פיפ'-א-דאס) וואס האט פיס אין ביידע ריכטונגען [פארווערטס און ריקווערטס]; וואס איז שייך צו די אמפיפארען. ז. *Amphipoda*

amphipro'style *a.* (עמ-פי-פראו'-סטאיל) וואס האט זיילען פון פארענט און פון הינטען [וועגען געביידען].

amphisbæ'na *n.* די (עמ-פיס-בי'-נא) רינגעלשלאנג; אין פאבעל געשיכטען, א שלאנג מיט א קאפ אויף ביידע עקען פון קערפער.

amphisbæ'nic *a.* (עמ-פיס-בי'-ניק) וואס קען זיך בעוועגען פארווערטס און ריקווערטס מיט דער זעלבער לייכטיגקייט; עהנליך צו דער פאבעלהאפטער שלאנג מיט די צוויי קעפ פון ביידע ענדען.

amphisbæ'nous *a.* (עמ-פיס-בי'-נאס) ז. *amphisbænic*

amphis'cian *n.* איי (עמ-פיש'-אי-ען) נער פון די איינוואהנער פון די געגענדען ארום עקוואטאר.

amphis'cii *n.* (עמ-פיש'-אי-אי) ז. *amphiscian*

amphithe'atral *a.* (עמ פי-טהי' ע טרעל) ווי אן אמפיטעאטער.

amphithe'atre *n.* (עמ-פי-טהי'-ע-טער) דאס אמפיטעאטער [די פאלקס-געביידע אין אלטען רוים, רונד געבוים, וואו עס פלעגען געגעבען ווערען פארשטעלונגען פון קעמפפע צווישען מענשען מיט ווילדע חיות, ווי אויך אנדערע פאלקס-אונטערהאלטונגען]; א געביידע וואס איז געבוים אין דער פארם פון רוימישען אמפיטעאטער; די אויבערשטע גאלעריע אין א טעאטער.

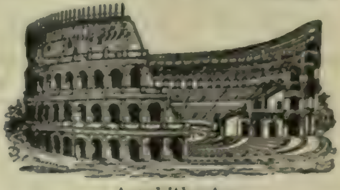

Amphitheatre

amphitheat'ric *a.* (עמ-פי-טהי-עט'-ריק) וואס איז שייך אדער וואס איז עהנליך צו אן אמפיטעאטער.

amphitheat'rical *a.* (עמ-פי-טהי-עט'-ריק-על) וואס אנבעלאנגט צו אן אמפיטעאטער.

amphitheat'rically *adv.* (עמ-פי-טהי-עט'-רי-קעל-אי) נאך דער פארם פון אן אמפיטעאטער.

Amphit'ryon *n.* אמ (עמ-פיט'-רי-אן) פיטריאן, דער שטיף-פאטער פון הערקולעס [אין דער גריכישער מיטאלאגיע].

amphit'ryon *n.* (עמ-פיט'-רי-אן) א גאסטווירטה.

amphiv'orous *a.* (עמ-פיוו'-א-ראס) וואס עסט אי פלאנצען אי פלייש.

am'phora *n.* אמפארא (עמ'-פא-רע) [אזא אלטער רוימישער אדער גריכישער ווינקרוג מיט צוויי אויערען און א שפיציגען דעק].

Amphoræ

am'phoral *a.* וואס קוקט (עמ'-פא-רעל) אויס ווי אן אמפארא. ז. *amphora*

amphor'ic *a.* וואס האט (עמ-פאר'-איק) דעם קלאנג, ווי מען בלאזט אין א קריגעל אדער פלעשעל; וואס איז עהנליך צו אן אמפארא. ז. *amphora*

amphoric'ity *n.* (עמ-פא-ריס'-אי-טי) דאס זיין עהנליך צו דעם קלאנג, וואס הערט זיך ווען מען בלאזט אין א קריגעל אדער פלעשעל.

amphoter'ic *a.* (עמ-פא-טער'-איק) טיילווייז אהין און טיילווייז אהער; נייטראל.

amphris'us but'terfly (עמ-פריס'-אס באט'-ער-פלאי) אזא גרויסער שמעטערלינג פון ברוינליכער פארב. ז. איל. *"Butterflies"*

am'ple *a.* (עמפל) גרויס, אונבעגרענצט, בשפע'דיג, פול, ברייט, גערוימיג, רייכליך.

amplec'tant *a.* וואס (עמ-פלעק'-טענט) נעהמט ארום; וואס אומפאסט [ווי בלעטער פון א פלאנץ אומפאסען דאס שטענגעל].

am'pleness *n.* (עמפל'-נעס) גרויסקייט, פיעלקייט, ברייטקייט, נים איינגעשריינטקייט; אויספיהרליכקייט, ווייטלויפיגקייט.

amplex'icaul *a.* (עם-פלעק'-סי-קאהל) וואס נעהמט ארום, וואס אומפאסט [ווי בלעטער אומפאסען דאס שטענגעל].

am'pliate *v. and a.* (עמ'-פלי-אייט) פערגרעסערען; אויסציהען; ברייטער מאכען; פערגרעסערט; אויסגעצווינגען.

amplia'tion *n.* (עם-פלי-איי'-שאן) פערגרעסערונג, פערברייטערונג; ווייטלויפיגקייט; דאס אבלעגען א געריכטס=אורטייל אויף שפעטער, צו קריגען מעהר בעווייזע.

am'pliative *a.* (עמ'-פלי-ע-טיוו) וואס גיט צו, וואס פערגרעסערט, פערברייטערט.

amplifica'tion *n.* (עם-פלי-פי-קיי'-שאן) פערגרעסערונג; אן אויספיהרליכע שילדערונג אדער בעשרייבונג.

am'plificative *a.* (עמ'-פלי-פי-קיי-טיוו) ז. *ampliative*

am'plificator *n.* (עמ'-פלי-פי-קיי-טאר) איינער וואס ברייטערט אוים אדער פערגרעסערט.

am'plificatory *a.* (עמ'-פלי-פי-קיי-טא-רי) ז. *ampliative*

am'plifier *n.* (עמ'-פלי-פאי-ער) פערגרעסערער; אויסברייטערער.

am'plify *v.* (עמ'-פלי-פאי) פערגרעסערען; פערברייטערען.

am'plitude *n.* (עמ'-פלי-טיוד) גרויסקייט; אומפאנג; ווייטקייט; ברייטקייט; גלאנץ, רייכקייט; אמפליטודע [א מאטעמאטישער אויסדרוק פאר א געוויסע גרעסע; אן אסטראנאמישער אויסדרוק פאר דעם קרייז=בויגען וואס א שטערען מאכט פון זיין אויפגאנג ביז זיין אונטערגאנג; די גרוים פון קרייז=בויגען וואס א פערפענדיקעל פון א זייגער מאכט ביי זיין בעוועגונג].

am'ply *adv.* (עמ'-פלי) פאלקאמען, גרינדליך, אויספיהרליך. ז. *ample*
This subject has been amply treated by many writers.

ampul'la *n.* (עמ-פאל'-ע) אן אלטרוימישע רונדע קוגעל=פערמיגע פלאש מים א שמאלען האלז; א כלי אין וועלכער מען האלט דאס זאלב=אויל צום קרוינען א מאנארך; אזא גלעזערנע כלי וואו מען האלט דעם וויין און וואסער פאר'ן אלטאר אין די קאטוילישע קירכען.

ampulla'ceous *a.* (עמ-פא-ליי'-שיאס) פלאשענפערמיג, וואס איז עהנליך צו א רונדער קוגעלפערמיגער פלאש מיט א שמאלען האלז.

am'pullary *a.* (עמ'-פאל-איי-רי) וואס איז שייך צו א רונדער קוגעל=פערמיגער פלאש מיט א שמאלען האלז.

ampul'late *a.* (עמ-פאל'-אייט) ז. *ampullary*

ampul'liform *a.* (עמ-פאל'-אי-פארם) וואס האט די פארם פון א רונדער קוגעלפערמיגער פלאש מיט א שמאלען האלז.

ampullos'ity *n.* (עמ-פא-לאס'-אי-טי) א באמבאסטישע, אן אויפגעבלאזענע שפראך.

am'putate *v.* (עמ'-פיו-טייט) אמפוטירען; אראבנעהמען א גליעד פון קערפער; אבשניידען די צווייגען פון ביימער.
His left hand was amputated in the hospital.

amputa'tion *n.* (עם-פיו-טיי'-שאן) אמפוטאציאן; דאס אראבנעהמען א גליעד פון קערפער.

amputa'tional *a.* (עם-פיו-טיי'-שאנ-על) וואס איז שייך צו אן אמפוטאציאן.

amputa'tor *n.* (עם-פיו-טיי'-טאר) איינער וואס אמפוטירט [שניידט אראב א גליעד פון קערפער].

am'pyx *n.* (עמ'-פיקס) א האר=שפאנגע [אזא מעטאל=באנד וואס פלעגט אמאל פון פרויען געטראגען ווערען ארום קאפ]; א קאפ=באנד פון א פערד.

amuck' *a. and adv.* (ע-מאק') מערדעריש=ווילד, צוקאכט.

am'ulet *n.* (עמ'-יו-לעט) א צויבער=מיטעל; א קמיע.

amulet'ic *a.* (עמ-יו-לעט'-איק) וואס איז שייך צו א קמיע.

amu'sable *a.* (ע-מיו'-זעבל) וואס קען אמוזירען.

amuse' *v.* (ע-מיוז') אמוזירען, אונטערהאלטען; לוסטיג מאכען; פערשאפען פערגעניגען; די צייט פערטרייבען.

amuse'ment *n.* (ע-מיוז'-מענט) פערגעניגען; לוסטיגקייט; אונטערהאלטונג; צייטפערטרייב.

amu'ser *n.* (ע-מיו'-זער) איינער וואס אמוזירט.

amusette' *n.* (עמ-יו-זעט') אזא לייבטער פעלד=הארמאט.

amu'sing *a.* (ע-מיו'-זינג) אמוזאנט, אונטערהאלטענד; פערגעניגענד; צייטפערטרייבענד; לוסטיג מאכענדיג.

amu'singly *adv.* (ע-מיו'-זינג-לי) אויף אן אמוזאנטען אופן.

amu'sive *a.* (ע-מיו'-זיוו) וואס אמוזירט, וואס מאכט פערגניגען.

amu'sively *adv.* (ע-מיו'-זיוו-לי) אויף אן אופן וואס קען אמוזירען.

amu'siveness *n.* (ע-מיו'-זיוו-נעס) דאס זיין אמוזאנט, דאס קענען אמוזירען.

amyg'dala *n.* (ע-מיג'-דע-לע) א מאנדעל; עפעס וואס איז מאנדעלפערמיג [ווי די מאנדלען אין האלז, אין מארך, א. ז. וו.].

amyg'dalate *n. and a.* (ע-מיג'-דע-לייט) וואס אנבעלאנגט צו מאנדלען; מאנדעלפערמיג; מאנדעלמילך.

amygdal'ic *a.* (עם-איג-דעל'-איק) וואס איז געמאכט פן מאנדלען.

amyg'daline *n. and a.* (ע-מיג'-דע-לין) מאנדעלארטיג; אמיגדאלין [א כעמישער שטאף, איינער פון די בעשטאנדטיילען פון ביטערע מאנדלען].

amygdali'tis *n.* (ע-מיג-דע-לאי'-טיס) אן ענטצינדונג פון די מאנדלען [אין האלז].

amyg'daloid *n. and a.* (ע-מיג'-דע-לאיד) מאנדעלפערמיג; דער מאנדעלשטיין [אזא הארטער שטיין].

amygdalot'omy *n.* (ע-מיג-דע-לאט'-א-מי) דאס אויסשניידען די מאנדלען אין האלז.

am'yl *n.* (עמ'-איל) אמיל [א געוויסע כעמישע פערבינדונג].

amyla'ceous *a.* (ע-מי-ליי'-שיאס) אזוי ווי קראכמאל; קראכמאליג.

am'yl al'cohol (עמ'-איל על'-קאו-האל) אמיל=אלקאהאל [אזא אוילינער פארבלאזער ספיריט].

am'ylene *n.* (עמ'-אי-לין) אמילען [א כעמישע פליסיגקייט, וועלכע מען האט אמאל פרובירט בענוצען אלס שלאפטרונק].

amyl'ic *a.* (ע-מיל'-איק) וואס אנבעלאנגט צו אמיל; וואס פראדוצירט אמיל=אלקאהאל.

amylif'erous *a.* (עמ-אי-ליפ'-ע-ראס) וואס גיט ארוים קראכמאל.

am'ylin *n.* (עמ'-אי-לין) דער טייל פון קראכמאל וואס צוגעהט ניט אין וואסער.

am'yline *n.* (עמ'-אי-לין) ז. *amylin*

am'yl nit'rite (עמ'-איל נאיט'-ראיט) אמיל=ניטריט [אזא געלבליכע שמעקעדיגע פליסיגקייט, בענוצט אין מעדיצין].

amyl'ogen *n.* (ע-מיל'-א-דושען) דער טייל פון קראכמאל וואס צוגעהט אין וואסער.

an'a *adv.* (ענ'-ע) פון יעדען גלייך [בענוצט אלס צייכען אין שרייבען רעצעפטען]; א בוך מיט אנעקדאטען; אנעקדאטען.

anab'amous *a.* (ענ-עב'-ע-מאס) וואס איז שייך צו אזא זארט פיש, אויף וועלכע עס ווערט געזאגט, אז זיי קענען קלעטערען א קורצע שטרעקע אויף א בוים.

Anabap'tism *n.* (ענ-ע-בעפ'-טיזם) אנאבאפטיזם, די לעהרע פון די ווידערטויפער. ז. *Anabaptist*

Anabap'tist *n.* (ענ-ע-בעפ'-טיסט) אנאבאפטיסט, ווידערטויפער [א מיטגליעד פון א קריסטליכע סעקטע, וואס גלויבט, אז דאס טויפען אין דער קינדהייט איז ניט גענוג און אז ביים אויסוואקסען דארף מען א צווייטען מאל טויפען. אזא סעקטע האט זיך געגרינדעט אין דייטשלאנד אין יאהר 1521, זי איז געווען אויך האלב קאמוניסטיש].

anabaptist'ic *a.* (ענ-ע-בעפ-טיסט'-איק) אנאבאפטיסטיש. ז. *Anabaptist*

anabaptist'ical *a.* (ענ-ע-בעפ-טיסט'-איק-על) ז. *anabaptistic*

anabap'tistry *n.* (ענ-ע-בעפ'-טיסט-רי) די לעהרע פון די אנאבאפטיסטען; די סעקטע פון די אנאבאפטיסטען. ז. *Anabaptist*

anabaptize' *v.* (ענ-ע-בעפ-טאיז') איבערטויפען נאך אמאל.

anab'asis *n.* (ע-נעב'-ע-סיס) א מיליטערישער צוג; א מיליטערישע עקספעדיציע; א געוויסע מיליטערישע עקספעדיציע אין דער גריכישער געשיכטע.
The anabasis of Napoleon on Russia was a failure.

anab'ole *n.* (ענ-עב'-א-לי) דאס אויסברעכען, דאס שפייען; דאס ארויסברייננען ליחה מיט'ן מויל.

anabol'ic *a.* (ענ-ע-באל'-איק) וואס איז שייך צו אנאבאליזם. ז. *anabolism*

anab'olism *n.* (ע-נעב'-א-ליזם) אנאבאליזם, די רייהע ענדערונגען, וועלכע קומען פאר אין די פערצעהרטע שפייזען ביז זיי פערוואנדלען זיך אין א צעלע פון קערפער. ז. *metabolism*

anacamp'tic *a.* (ע-נע-קעמפ'-טיק) וואס האט די אייגענשאפט צוריקצוווארפען ליכטשטראהלען אדער א קלאנג.

anacamp'tical *a.* (ע-נע-קעמפ'-טיק-על) ז. *anacamptic*

anacamp'tics *n.* (ע-נע-קעמפ'-טיקס) די לעהרע פון דער צוריקווארפונג פון ליכטשטראהלען אדער א קלאנג.

anacathar'tic *a.* (ענ-ע-קע-טהאר'-טיק) ארויסברייננענדיג ליחה פון נאז אדער מיט'ן מויל.

anachron'ic *a.* (ענ-ע-קראנ'-איק) אנאכראניש, ניט אין דער צייט, וואס שטימט ניט מיט דער צייט אדער דאטום [ווענען פאסירונגען וועלכע ווערען איבערגעגעבען מיט א פאלשען דאטום אדער ניט אין איינקלאנג מיט דער צייט].

anachron'ical *a.* (ען ע קראנ'-אי-קעל) ז. *anachronic*

anachron'ically *adv.* (ען ע קראנ'-אי-קעל-אי) אויף אן אנאכראנישען אופן.

anach'ronism *n.* (ען עק' ראנ איזם) אנאכראניזם, א פערבינדונג פון פאסירונגען, וועלכע געהערען צו פערשיעדענע צייטען; אן אונצייטמעסיגע פאסירונג אדער ערשיינונג.

anach'ronist *n.* (ען-עק'-ראנ-איסט) איינער וואס מאכט א כראנאלאגישען פעהלער, איינער וואס מאכט א טעות אין א דאטום אדער פערבינדט פאסירונגען פון פערשיעדענע צייטען אונטער איין דאטום.

anachronis'tic *a.* (ען-עק-רא-נים'-טיק) אנאכראניש, מיט א פעהלער אין צייט־רעכנונג.

anachronis'tical *a.* (ען-עק-רא-נים'-טי-קעל) ז. *anachronistic*

anach'ronize *v.* (ען-עק'-ראנ-איז) מאכען א כראנאלאגישען פעהלער.

anach'ronous *a.* (ען-עק'-ראנ-אס) ז. *anachronistic*

anach'ronously *adv.* (ען-עק'-ראנ-אס-לי) אויף אן אנאכראנישען אופן.

anaclast'ic *a.* (ען-ע-קלעסט'-איק) וואס איז שייך צו דער ברעכונג פון ליכט שטראהלען; וואס איז שייך צו דער צו־ריקווארפונג פון די לופטוועלען, וואס ווע־רען געבילדעט פון א קלאנג; צוריקווארפענדיג; שטראהלענברעכענד.

anaclast'ic glas'ses (ען-ע-קלעסט'-איק גלעס'-עז) גלעזער וועלכע האבען די איינענשאפט צו ברעכען ליכט־שטראהלען.

anaclast'ics *n.* (ען-ע-קלעסט'-איקס) די לעהרע וועגען דער ברעכונג פון ליכט־שטראהלען.

anacolu'thia *n.* (ען-ע-קא-ליו'-טהי-א) דאס פעהלען פון דער גראמאטיקאלי־שער אויסגעהאלטענקייט.

anacolu'thic *a.* (ען-ע-קא-ליו'-טהיק) וואס איז נים גראמאטיקאליש אויסגעהאל־טען.

anacolu'thically *adv.* (ען-ע-קא-ליו'-טהי-קעל-אי) אויף א נים אויסגעהאלטע־נעם גראמאטיקאלישען אופן.

anacolu'thon *n.* (ען-ע-קא-ליו'-טהאן) א זאץ וואס איז גראמאטיקאליש פאלש, א נים אויסגעהאלטענער זאץ; א זאץ אין וועלכען עס זיינען אויסגעלאזען ווערטער.

anacon'da *n.* (ען-ע-קאנ'-דע) ריעזענ־שלאנג; זיד־אמעריקאנישער באא.

Anacreon'tic *a.* (ען-עק-רי-אנ'-טיק) וואס איז שייך צו די לירישע ליעבעס־גע־דיכטע פון דעם גריכישען פאעט אנאקרעאן.

anacreon'tic *n.* (ען-עק-רי-אנ'-טיק) א פאעמא וועגען ליעבע.

anadiplo'sis *n.* (ען-ע-די-פלאו'-סיס) דאס ווידערהאלען א ווארט, כדי איהם צו מאכען איינדרוקספאלער.

Ours is a good land, a land of milk and honey.

an'adrom *n.* (ענ'-ע-דראם) א פיש וואס שווימט ארויס פון ים אין די טייכען.

anad'romous *a.* (ע-נעד'-רא-מאס) וואס נעהם פון ים ארויף; וואס שווימט פון ים אין טייך אריין [ביי פיש].

ana'ea phan'tes (ע-ניי'-אי פענ'-טעס) אזא שמעטערלינג פון דונקעל ווייס־לעטען פארב. ז. איך. *"Butterflies"*

anæ'mia (ע-ני'-מי-ע) ז. *anemia*

anæsthe'sia *n.* (ען-עס-טהי'-סי-ע) אנאסטעזיע [בעוואוסטלאזינקייט דורך קראנקהייט אדער דורך א שלאף־טרונק].

anæsthe'sis *n.* (ען עס טהי'-סיס) ז. *anesthesia*

an'aglyph *n.* (ענ'-ע-גליף) א האלב בילד, רעליעפע בעפוצונג [ווי אויף א געביידע], א פלאכער רעליעף.

anaglyph'ic *a.* (ען-ע-גליפ'-איק) וואס אנבעלאנגט צו א פלאכען רעליעף.

anaglyph'ical *a.* (ען-ע-גליפ'-איק-על) ז. *anaglyphic*

anaglyptog'raphy *n.* (ען-ע-גליפ-טאג'-רע-פי) די קונסט פון מאכען מערא־ליאן בילדער; די קונסט פון גראווירען בילד'ער, רעליעפע בילדער.

anago'ge *n.* (ען-ע-גאו'-דזשי) אלעגאריע; א מיסטישע בעדייטונג; דאס פלי־גען [ליתה, בלוס א. ד. ג.] דורך'ן מויל.

anagog'ic *a.* (ען-ע-גאדזש'-איק) מיס־טיש; אלעגאריש, בדרך משל.

anagog'ical *a.* (ען-ע-גאדזש'-אי-קעל) ז. *anagogic*

anagog'ically *adv.* (ען-ע-גאדזש'-אי-קעל-אי) אויף א מיסטישען אדער אלעגא־רישען אופן.

anagog'ics *n.* (ען-ע-גאדזש'-איקס) די מיסטישע אדער אלעגארישע [בדרך משל] פערטייטשונג פון דער ביבעל.

an'agogy *n.* (ענ'-ע-גא-דזשי) ז. *anagoge*

an'agram *n.* (ענ'-ע-גרעם) אנאגראם [די פערבייטונג פון די אותיות אין א ווארט כדי צו מאכען א נייעם ווארט].

Evil is an anagram of live.

anagrammat'ic *a.* (ען-ע-גרעם-עט'-איק) אנאגראמאטיש; בילדענדיג אן אנא־גראם. ז. *anagram*

anagrammat'ically *adv.* (ען-ע-גרעם-עט'-אי-קעל-אי) אויף דעם אופן פון אן אנאגראם.

anagram'matism *n.* (ען-ע-גרעמ'-ע-טיזם) דאס מאכען אנאגראמען.

ז. *anagram*

anagram'matist *n.* (ען-ע-גרעמ'-עט-איסט) אן אנאגראמען־מאכער.

ז. *anagram*

anagram'matize *v.* (ען-ע-גרעמ'-עט-איז) מאכען אנאגראמען. ז. *anagram*

an'agraph *n.* (ענ'-ע-גרעף) רעגיסטער, פערצייכניס.

anakolou'thon *n.* (ען-ע-קא-ליו'-טהאן) ז. *anacoluthon*

a'nal *a.* (איי'-נעל) וואס אנבעלאנגט צום אחור; וואס איז אין דעם הינטערשטען טייל פון קערפער פון א חיה אדער פיש.

anal'cime *n.* (ע-נעל'-סים) אנאלצים [אזא מינעראל].

an'alect *n.* (ענ'-ע-לעקט) אן אויסצוג פון א ליטעראַרישער שריפט.

analec'ta *n.* (ען-ע-לעק'-טא) אן אויס־צוג אדער אויסצינע פון די שריפטען פון א פערפאסער אדער פערפאסערס; א זאמ־לונג פון געוועהלטע אויסצינע.

analec'tic *a.* (ען-ע-לעק'-טיק) צוזאַ־מענגעשטעלט פון געוועהלטע שטיקער פון ליטעראַרישע ווערק.

An analectic magazine.

an'alects *n.* (ענ'-ע-לעקטס) אנאלעקטען [אויסגעוועהלטע שטיקער פון ליטעראַרי־שע ווערק].

analem'ma *n.* (ען-ע-לעמ'-ע) רער זון־נעגוייגער, אזא ציפערבלאט פון וועלכען מען קען זעהן דעם צושטאנד פון דער זון.

analep'sis *n.* (ען-ע-לעפ'-סיס) דאס צוריקקעהרען פון די קרעפטען, די ערהאָ־לונג נאך א קראנקהייט.

an'alepsy *n.* (ענ'-ע לעפ סי) ז. *analepsis*

analep'tic *n. and a.* (ען ע לעפ' טיק) צוריקבריינגענדיג די קרעפטען; נאך א קראנקהייט; קרעפטיגענד; א קרעפטיגונגס־מיטעל.

An analeptic medicine.

analep'tics *n.* (ען-ע-לעפ'-טיקס) א מעדיצינישע קרעפטיגונגס־מיטעל

anal'ogal *a.* (ען-על'-א-געל) עהנליך, גלייך, אנאלאגיש.

analog'ical *a.* (ען-ע-לאדזש'-איק-על) אנאלאגיש; עהנליך, גלייך.

analog'ically *adv.* (ען-ע-לאדזש'-איק-על-אי) דורך אנאלאגיע אדער עהנליכקייט.

analog'icalness *n.* (ען-ע-לאדזש'-איק-על-נעס) דאס זיין אנאלאגיש, עהנליך, גלייך.

anal'ogise *v.* (ען-על'-א-דזשאיז) ערי־קלערען דורך אנאלאגיע, דורך א משל; מאכען א פערגלייך דורך א משל.

anal'ogism *n.* (ען-על'-א-דזשיזם) אנאַ־לאגיזם, דאס אורטיילען דורך פערגלייכו־נגען און עהנליכקייטען; א שלוספאלגערונג דורך אנאלאגיע.

anal'ogist *n.* (ען-על'-א-דזשיסט) איי־נער וואס מאכט שלוספאלגערונגען דורך אנאלאגיע.

analogis'tic *a.* (ען-על-א-דזשיס'-טיק) וואס איז שייך צו אן אנאלאגיע.

ז. *analogism*

anal'ogize *v.* (ען-על'-א-דזשאיז) ז. *analogise*

anal'ogous *a.* (ען-על'-א-גאס) אנאַ־לאגיש, עהנליך, גלייך.

anal'ogously *adv.* (ען-על'-א-גאס-לי) אויף אן אנאלאגישען אדער עהנליכען אופן.

anal'ogy *n.* (ען-על'-א-דזשי) אנאלאגיע, עהנליכקייט, גלייכפארמיגקייט.

an'alysable *a.* (ענ'-ע-לאי-זעבל) וואס קען אנאליזירט, צוגליעדערט ווערען.

an'alysableness *n.* (ענ'-ע-לאי-זעבל-נעס) דאס קענען אנאליזירט אדער צוגליע־דערט ווערען.

analysa'tion *n.* (ען-ע-לי-זיי'-שאן) דאס אנאליזירען; דאס פונאנדערנעהמען אדער צוגליעדערונג.

an'alyse *v.* (ענ'-ע-לאיז) אנאליזירען, צוגליעדערען, גרינדליך פונאנדערקלייבען זיך.

an'alyser *n.* (ענ'-ע-לאי-זער) איינער וואס אנאליזירט, צוגליעדערט, קלייבט זיך גרינדליך פונאנדער; א צושטרייאונגס־פריזמא [אזא געשליפען גלאז פאר פיזי־קאלישע צוועקען].

anal'ysis *n.* (ע-נעל'-אי-סיס) אנאליזע; צוגליעדערונג; די צוגליעדערונג פון שטאָ־פען אין זייערע כעמישע עלעמענטען; פונ־אנדערנעהמונג און צוגליעדערונג פון א געדאנק אדער שריפט לויט די הויפט־פונקטען.

an'alyst *n.* (ענ'-ע-ליסט) איינער וואס אנאליזירט. ז. *analysis*

analyt'ic *a.* (ען-ע-ליט'-איק) אנאלי־טיש, צוגליעדערט.

analyt'ical *a.* (ען-ע-ליט'-אי-קעל) ז. *analytic*

analyt'ical chem'istry (ען-ע-ליט'-אי-קעל קעמ'-איס-טרי) אנאליטישע כעמי [דער טייל פון כעמי וואס בעשעפטיגט זיך מיט פונאנדערגליעדערען די שטאפען אויף זייערע גרונד־עלעמענטען].

analyt'ical geom'etry (ען-ע-ליט'-אי-קעל דזשי-אמ'-ע-טרי) אנאליטישע געאמעטריע [געאמעטרישע אויפגאבען

וועלכע ווערען געלעזט מיט דער הילף פון אלגעברא און העכערע מאטעמאטיק דורך א קאארדינאטען⸗סיסטעם].

analyt'ically *adv.* (ענ-ע-ליט'-איק-על-אי) דורך אנאליזע, דורך פונאנדערנעהמען אדער צוגליעדערען.

analyt'ic meth'od (ענ-ע-ליט'-איק מעטה'-אד) די אנאליטישע מעטאדע [די מעטאדע אין דענקען דורך וועלכע עס ווערט פעסטגעשטעלט אן אלגעמיינער כלל אדער פרינציפ פון בעקאנטע פרטים; אין געגענזאץ צו דער סינטעטישער מעטאדע, וואס געהט ארויס פון אן אלגעמיינעם פרינציפ אום פעסטצושטעלען די פרטים].

analyt'ics *n.* (ענ-ע-ליט'-איקס) די אנאליטישע מעטהאדע אין דער וויסענשאפט. ז. *analysis*.

an'alyzable *a.* (ענ'-ע-לאי-זעבל) ז. *analysable*.

an'alyzableness *n.* (ענ'-ע-לאי-זעבל-נעס) ז. *analysableness*.

analyza'tion *n.* (ענ-ע-לי-זיי'-שאן) ז. *analysation*.

an'alyze *v.* (ענ'-ע-לאיז) אנאליזירען, צוגליעדערען, גרינדליך פונאנדערקלייבען זיך.

an'alyzer *n.* (ענ'-ע-לאי-זער) איינער וואס אנאליזירט. ז. *analyser*.

anamor'phose *v.* (ענ-ע-מאהר'-פאוס) פארשטעלען א בילד ניט אין זיין ריכטיגער געשטאלט דורך געוויסע אפטישע מיטעל. ז. *anamorphosis*.

anamor'phosis *n.* (ענ-ע-מאהר'-פא-סיס) א צודרעהט אדער צוקרימט בילד [א בילד וואס ווערט אויף א קינסטליכען אופן צוקרימט דורך א קרומען שפיעגעל אדער אויף אן אנדערן אפטישען אופן]; דאס אויסזעהן פון א בילד ניט אין זיין ריכטיגער געשטאלט, נאר אין א פראיעקציאן; די פערוואנדלונג פון דער געשטאלט [ביי פלאנצען].

Anamorphosis

anamor'phosy *n.* (ענ-ע-מאהר'-פא-סי) ז. *anamorphosis*.

anamor'phous *a.* (ענ-ע-מאהר'-פאס) ארוים פון דער פארם, ארוים פון דער ריכטיגער געשטאלט.

ana'nas *n.* (ע-ניי'-נעס) אנאנאס [אזא פרוכט].

anan'drous *a.* (ענ-ענ'-דראס) וואס האט ניט קיין זאמען⸗שטויב⸗פעדעם [ביי געוויסע פלאנצען].

anan'thous *a.* (ענ-ענ'-טהאס) בלומענלאז; וואס האט ניט קיין בלומען [ביי געוויסע פלאנצען].

an'anym *n.* (ענ'-ע-נים) א נאמען געשריבען אזוי, אז די אותיות קומען אין א פערקעהרטער ארדנונג.

an'apæst *n.* (ענ'-ע-פעסט) דער אנאפעסט [א געוויסע טאקטפארם אין פאעזי, צוויי קורצע זילבען און איין לאנגע].

anapæs'tic *a.* (ענ-ע-פעס'-טיק) וואס איז שייך צום אנאפעסט. ז. *anapæst*.

anapæs'tically *adv.* (ענ-ע-פעס'-טי-קעל-אי) אויף דעם אופן פון א אנאפעסט. ז. *anapæst*.

an'apest *n.* (ענ'-ע-פעסט) ז. *anapæst*.

anapes'tic *a.* (ענ-ע-פעס'-טיק) ז. *anapæstic*.

anapes'tical *a.* (ענ-ע-פעס'-טיק-על) ז. *anapæstic*.

anapes'tically *adv.* (ענ-ע-פעס'-טי-קעל-אי) ז. *anapæstically*.

anaph'ora *n.* (ענ-עפ'-א-רע) די אנאפער [די ווידערהאלונג פון דעמזעלביגען ווארט אין אנפאנג פון מעהרערע זעצע].

an'arch *n.* (ענ'-ארק) אן אנארכיסט; אן אנהענגער פון דער אנארכיסטישער לעהרע. ז. *anarchism*.

anar'chic *a.* (ען-אר'-קיק) אנארכיסטיש; אהן ארדנונג.

anar'chical *a.* (ען-אר'-קי-קעל) ז. *anarchic*.

an'archism *n.* (ענ'-ארק-איזם) אנארכיזם, די לעהרע וועלכע איז נעגען יעדער מלוכה⸗ארדנונג און פרעדיגט די איינפיהרונג פון אזא געזעלשאפטס⸗לעבען, וואו עס זאל ניט עקזיסטירען קיין צוואנג און קיין שום אונטערדריקונג פון דעם יחיד דורך דעם כלל; אונארדנונג.

an'archist *n.* (ענ'-ארק-איסט) אן אנארכיסט.

anarchis'tic *a.* (ען-ארק-יס'-טיק) וואס איז שייך צום אנארכיזם; וואס פרעדיגט אנארכיזם. ז. *anarchism*.

an'archy *n.* (ענ'-אר-קי) אנארכיע, אנארכיזם. ז. *anarchism*.

anar'thropod *n.* (ען-אר'-טהרא-פאד) אנארטראפאד [א מין בעשעפעניש, וואס האט ניט קיין געלענקען⸗גליעדער].

Anarthrop'oda *n.* (ען-אר-טהראפ'-א-דע) די אנארטראפאדען [בעשעפענישען, וואס האבען ניט קיין געלענקען⸗גליעדער, ווי ווערם א. ז. וו.]

anarthrop'odous *a.* (ען-אר-טהראפ'-א-דאס) וואס איז שייך צו אן אנארטראפאד. ז. *Anarthropoda*.

anar'throus *a.* (ען-אר'-טהראס) אהן דעם ארטיקעל [אין גראמאטיק]; וואס האט נור א שפור פון גליעדער אדער האט גאר קיין גליעדער ניט [ווענען געוויסע בעשעפענישען].

anasar'ca *n.* (ענ-ע-סאר'-קע) הויט⸗וואסערזוכט [אזא הויט⸗קראנקהייט].

anasar'cous *a.* (ענ-ע-סאר'-קאס) וואס איז שייך צו אדער וואס האט הויט⸗וואסערזוכט.

an'astate *n.* (ענ'-ע-סטייט) דער שטאף וואס ווערט געשאפען דורך דעם אנאבאלישען פראצעס [ז. *anabolism*]; א שטאף וואס ענטוויקעלט זיך פון אן איינפאכערען וויא ער איז דורך דער פערצעהרונג פון ענערגיע.

anastat'ic *a.* (ענ-ע-סטעט'-איק) בולט, וואס ענטהאלט בולט'ע בוכשטאבען.

anastat'ic engra'ving (ענ-ע-סטעט'-איק ענ-גריי'-ווינג) דאס אראבנעהמען א פינקטליכע קאפיע פון א שריפט אדער דרוקזאך אויף א צינק⸗פלאטע דורך געוויסע כעמישע מיטעל אויף אזא אופן, אז אויף דער פלאטע זאלען די בוכשטאבען זיין בולט און מען זאל מיט איהר קענען דרוקען.

anastat'ic prin'ting (ענ-ע-סטעט'-איק פרינ'-טינג) ז. *anastatic engraving*.

anas'tomose *v.* (ע-נעס'-טא-מאוז) צוזאמענבינדען, בעהעפטען [אן איבערנעריסענעם אדער, ארטעריע א. ז. וו.].

anastomo'sis *n.* (ע-נעס-טא-מאו'-סיס) דאס צוזאמענבינדען, בעהעפטען [אן איבערנעריסענעם אדער, ארטעריע א. ד. ג.].

anastomot'ic *a.* (ע-נעס-טא-מאט'-איק) וואס איז שייך צו א פעראייניגונג אדער בעהעפטונג פון אדערען אדער ארטעריען.

anas'trophe *n.* (ע-נעס'-טרא-פי) די איבערשטעלונג פון ווערטער אין א זאץ.
Echoed the hills; The hills echoed.

anath'ema *n.* (ע-נעטה'-אי-מע) אנאטהעמא; א קירכענפלוך, א חרם.

anath'ema marana'tha (ע-נעטה'-אי-מע מע-רענ-איי'-טהא) א שטארקער קירכענפלוך אדער חרם [די קללה פון גאט זאל קומען].

anathemat'ical *a.* (ע-נעטה-אי-מעט'-איק-על) פערדאמענדיג; וואס איז שייך צו א חרם.

anathemat'ically *adv.* (ע-נעטה-אי-מעט'-איק-על-אי) לויט דעם חרם פון דער קירך.

anathematiza'tion *n.* (ע-נעטה-אי-מעט-אי-זיי'-שאן) דאס אריינלעגען אין חרם.

anath'ematize *v.* (ע-נעטה'-אי-מעט-איז) פערפלוכען, אריינלעגען אין חרם.

anath'ematizer *n.* (ע-נעטה'-אי-מע-טאי-זער) איינער וואס לעגט אריין אין חרם.

anat'ocism *n.* (ע-נעט'-א-סיזם) פראצענט פון פראצענט.

anatom'ic *a.* (ענ-ע-טאמ'-איק) אנאטאמיש, וואס געהערט צו אנאטאמיע. ז. *anatomy*.

anatom'ical *a.* (ענ-ע-טאמ'-איק-על) ז. *anatomic*.

anatom'ically *adv.* (ענ-ע-טאמ'-איק-על-אי) דורך אנאטאמיע.

anatomisa'tion *n.* (ע-נעט-א-מי-זיי'-שאן) דאס אנאטאמיזירען, דאס צוגליעדערען.

anat'omism *n.* (ע-נעט'-א-מיזם) דאס צוגליעדערען; דאס פארשטעלען א בילד אדער סטאטוע אין אלע אנאטאמישע איינצעלהייטען; די בעהויפטונג, אז דער סוד פון לעבען ליעגט אין דעם אנאטאמישען געבוי פון קערפער, אין געגענזאץ צו דער בעהויפטונג, אז דער סוד פון לעבען ליעגט אין דער נשמה.

anat'omist *n.* (ע-נעט'-א-מיסט) אן אנאטאמיסט; א קענער פון אנאטאמיע. ז. *anatomy*.

anatomiza'tion *n.* (ע-נעט-א-מי-זיי'-שאן) דאס צוגליעדערען, דאס צושניידען [ווי א קערפער], דאס אנאטאמיזירען.

anat'omize *v.* (ע-נעט' א מאיז) אנאטאמירען; צערגלידערען, צושניידען.

anat'omizer *n.* (ע-נעט'-א-מאי-זער) א צוגליעדערער; אן אנאטאמיסט.

anat'omy *n.* (ע-נעט'-א-מי) אנאטאמיע, צערגלידערונגס לעהרע פון קערפער [חכמת הנתוח]; די לעהרע פון קערפערבוי; א קערפער; סקעלעט.

anat'opism *n.* (ע-נעט'-א-פיזם) אונהארמאנישע גרופירונג פון זאכען.

an'cestor *n.* (ענ'-סעס-טאר) אן עלטער-פאטער, א שטאם-פאטער.

ancesto'rial *a.* (ענ-סעס-טאו'-רי-על) ז. *ancestral*

ancesto'rially *adv.* (ענ-סעס-טאו'-רי-על-אי) פאר-עלטערליך; שטאם-פעטערליך.

ances'tral *a.* (ענ-סעס'-טרעל) וואס בעציהט זיך אויף די פאר-עלטערען אדער שטאם-פאטער.

ances'trally *adv.* (ענ-סעס'-טרעל-אי) אין בעצוג אויף די פאר-עלטערען אדער שטאם-פאטער.

an'cestry *n.* (ענ'-סעס-טרי) פארעלטערן, שטאם.

an'chor *n. and v.* (ענ'-קאר) אן אנקער [פון א שיף]; אנקערן; שטעהן נעאנקערט; אראבלאזען דעם אנקער; א זאך וואס בעפעסטיגט.

Anchor

an'chorable *a.* (ענ'-קאר-עבל) וואס קען פעראנקערט ווערען.

an'chorage *n.* (ענ'-קאר-עדזש) אנקער-פלאץ, אנקערגרונד [דער ארט וואו די שיף אנקערט]; אלע אנקער פון א שיף.

an'chorage-dues *n.* (ענ'-קאר-עדזש-ריוז) אנקערגעלד [האפען אבצאהל פון שיפען].

an'chor bites (ענ'-קאר באיטס) דער אנקער גרייפט אן.

an'chor drives (ענ'-קאר דראיווז) דער אנקער שלעפט.

an'choress *n.* (ענ'-קא-רעס) א פרוי-מעס פרויענצימער וואס זונדערט זיך אב פון דער וועלט; א נזירה.

an'choret *n.* (ענ'-קא-רעט) א פרומער מאן וואס זונדערט זיך אב פון דער וועלט; א נזיר.

anchoret'ic *a.* (ענ-קא-רעט'-איק) וואס לעבט ווי א נזיר; אבגעזונדערט פון דער וועלט; וואס איז שייך צו א נזיר.

anchoret'ical *a.* (ענ-קא-רעט'-איק-על) ז. *anchoretic*

an'choretism *n.* (ענ'-קא-רעט-איזם) דאס לעבען אבגעזונדערט פון דער וועלט [נזירות]; דאס זיין אן אבגעזונדערטער פון דער וועלט [נזיר].

an'chor-ground *n.* (ענ'-קאר-גראונד) דער אנקער גרונד [דער ארט וואו דער אנקער גרונטעוועט].

an'chor-hold *n.* (ענ'-קאר-האולד) דאס פעסטהאלטען פון אנקער; זיכערהייט.

an'chor-ice *n.* (ענ'-קאר-אים) אייז וואס קלייבט זיך אן אויף דעם גרונט פון א וואסער.

an'choring *n.* (ענ' קאר אינג) דאס אנקערען; דער אנקער-גרונד; אנקער-פלאץ; אנקער-געלד [אבצאהל].

an'chor is apeak' (ענ'-קאר איז ע-פיעק') דער אנקער איז ארונטערגעלאזען.

an'chor is come home (ענ'-קאר איז קאם האום) ז. *anchor drives*

an'chorite *n.* (ענ'-קא-ראיט) ז. *anchoret*

an'choritism *n.* (ענ'-קא-ריט-איזם) ז. *anchoretism*

an'chorless *a.* (ענ'-קאר-לעס) וואס איז אהן אן אנקער; וואס איז ניט פעסט אדער שטאנדהאפט.

an'chor of hope (ענ'-קאר אוו האופ) שטארקע האפנונג [גאט].

an'chor on (ענ'-קאר אן) פעראנקערען.

an'chor-stock *n.* (ענ'-קאר-סטאק) דאס אנקער-האלץ [דער האלצערנער טייל פון אנקער].

ancho'vy *n.* (ענ-טשאו'-ווי) סארדעל [א זא הערינג-פיש].

Anchovy

an'chylose *n.* (ענ'-קי-לאוס) די געלענקען-פערוואקסונג; די געלענקען-שטייפהייט [א זא קראנקהייט].

anchylo'sis *n.* (ענ-קי-לאו'-סיס) ז. *anchilose*

anchylot'ic *a.* (ענ-קי-לאט'-איק) וואס אנבעלאנגט צו דער פערוואקסונג אדער פערשטייפונג פון די געלענקען.

an'cient *n. and a.* (איינ'-שענט) וואס שטאמט פון אוראלטער צייט; אוראלט; אלט, פארצייטיג; אלטער, גרייז-גרויער; א פאהן; א פאהן-טרעגער.

an'cient au'thor (איינ'-שענט אה'-טהאר) א פארצייטיגער מחבר; אן אלטער קלאסיקער.

an'cient days (איינ'-שענט דייז) אלטע צייטען.

an'ciently *adv.* (איינ'-שענט-לי) אמאל; פארצייטענס.

an'cientness *n.* (איינ'-שענט-נעס) אלטקייט, אלטערטום.

an'cient of days (איינ'-שענט אוו דייז) אלט אין טעג [גאט].

an'cientry *n.* (איינ'-שענט-רי) ז. *ancientness*

an'cillary *a.* (ענ'-סי-לע-רי) בעהילפליך, דיענסטבאר; דיענענדיג; אונטערגעווארפען.

ancip'ital *a.* (ענ-סיפ'-אי-טעל) צווייפנים'דיג; צווייידייטיג; צוויי-עקיג; צוויי-קעפיג.

ancip'itous *a.* (ענ-סיפ'-אי-טאס) ז. *ancipital*

an'cle *n.* (ענ'קל) פוס-קנעכעל.

an'come *n.* (ענ'-קאם) א בלוט-געשוויר.

an'con *n.* (ענ'-קאן) אן עלענבויגען.

an'cone *n.* (ענ'-קאון) דער טראגשטיין, דער אונטערשטער שטיין [אין א געביידע].

an'coral *a.* (ענ'-קא-רעל) וואס האט די פארמע פון אן אנקער; וואס אנבעלאנגט צו אן אנקער; געקריממט.

and *c.* (ענד) און.

and all that (ענד אהל טהעט) און דאס גלייכען.

andan'te *n. and a.* (ען-דען'-טיי) לאנגזאם [אין מוזיק]; א מוזיקאלישע קאמפאזיציע מיט א לאנגזאמען טאקט.

andanti'no *n. and a.* (ען-דען-טי'-נא) מעסיג לאנגזאם [אין מוזיק]; א לאנגזאמער טאקט [לאנגזאמער פון אנדאנטע].

and'iron *n.* (ענד'-אי-ערן) א פייער-אייזען [איינער פון דיא צוויי אייזערנע געשטעלען, אויף וועלכע מען לעגט האלץ צו מאכען א פייער אין א קאמין].

Andirons

androceph'alous *a.* (ען-דרא-סעפ'-ע-לאס) וואס האט א מענשליכען קאפ מיט דעם קערפער פון א חיה [א ספינקס].

androg'ynal *a.* (ען-דראדזש'-אי-נעל) ווי אן אנדראגינוס. ז. *androgyne*

an'drogyne *n.* (ענ'-דרא-דזשין) אנדראגינוס [איינער וואס האט די געשלעכטליכע סמנים אי פון א זכר אי פון א נקבה].

androg'ynic *a.* (ען-דראדזש'-אי-ניק) ז. *androgynal*

androg'ynos *n.* (ען-דראדזש'-אי-נאס) אן אנדראגינוס. ז. *androgyne*

androg'ynous *a.* (ען-דראדזש'-אי-נאס) ז. *androgynal*

androg'ynus *n.* (ען-דראדזש'-אי-נאס) ז. *androgyne*

an'droid *n. and a.* (ענ'-דראיד) וואס האט א מענשליכע געשטאלט; אן אויטאמאטישע מאשין וואס האט די געשטאלט פון א מענש און בעוועגט זיך ווי א מענש.

androi'des *n.* (ען-דראי'-דיז) אן אויטאמאטישע מאשין וואס האט די געשטאלט פון א מענש און בעוועגט זיך ווי א מענש.

andromor'phous *a.* (ען-דרא-מאר'-פאס) מענשליך; וואס האט א מענשליכע פארמע.

androph'agous *n. and a.* (ען-דראפ'-ע-גאס) מענשען-פרעסענד, וואס עסט מענשען; א מענשען-פרעסער, קאניבאל.

andropho'bia *n.* (ען-דרא-פאו'-בי-א) מענשען-פורכט, מענשען-פיינדשאפט.

androphonoma'nia *n.* (ען-דרא-פאנ-א-מיי'-ני-א) אנדראפאנאמאניע [משוגעת צו טויטען מענשען].

an'drosphinx *n.* (ענ'-דרא-ספינקס) א ספינקס מיט א מענשען-קאפ [א סטאטוע, וואס האט א קערפער פון א לייב און א קאפ פון א מענשען].

androt'omy *n.* (ען-דראט'-א-מי) דאס צוגליעדערען אדער צושניידען דעם מענשליכען קערפער.

and so forth (ענד סאו פאורטה) און אזוי ווייטער.

and so on (ענד סאו אן) און אזוי ווייטער.

and yet (ענד יעט) און דאָך, פונדעסט־וועגען.

an'ecdotal *a.* (ענ'־עק־דאָו־טעל) וואָס איז שייך צו אַן אַנעקדאָט, ענהליך צו אַן אַנעקדאָט.

an'ecdote *n.* (ענ'־עק־דאָוט) אַנעקדאָט [אַן אינטערעסאַנט געשיכטעלע וועגען אַ פערזאָן אָדער פאַסירונג]; אַ מעשה'לע.
Lincoln was a man of humor; many anecdotes are attributed to him.

anecdot'ic *a.* (ענ־עק־דאָט'־איק) ז. *anecdotal*

anecdot'ically *adv.* (ענ־עק־דאָט'־אי־קעל־אי) דורך אַן אַנעקדאָט; אויף דעם אופן פון אַן אַנעקדאָט.

an'ecdotist *n.* (ענ'־עק־דאָו־טיסט) איי־נער וואָס דערצעהלט אַנעקדאָטען.

anelec'tric *n. and a.* (ענ־ע־לעק'־טריק) ניט עלעקטריש, וואָס לאָזט ניט דורך קיין עלעקטריציטעט; אַ שטאָף, וואָס לאָזט ניט דורך קיין עלעקטריציטעט.

ane'mia *n.* (ע־ני'־מי־ע) בלוט אָרימ־קייט [אַ קראַנקהייט אַזעלכע ווען אין בלוט זיינען פאַראַן צו וועניג רויטע קיי־קעלעך].

anem'ogram *n.* (ע־נעמ'־אָ־גרעם) ציי־כענס געמאַכט פון אַן אויטאָמאַטישען אַפּאַ־ראַט וואָס מעסט די געשווינדקייט פון ווינד און זיין ריכטונג.

anem'ograph *n.* (ע־נעמ'־אָ־גרעף) אַן אינסטרומענט, וואָס פערצייכענט אויטאָ־מאַטיש די געשווינדקייט פון ווינד און זיין ריכטונג.

anemograph'ic *a.* (ע־נע־מאָ־גרעפ'־איק) וואָס איז שייך צו אַן אינסטרומענט וועלכער פערצייכענט אויטאָמאַטיש די גע־שווינדיגקייט און ריכטונג פון ווינד.

anemog'raphy *n.* (ע־נע־מאָג'־רע־פי) די קונסט צו פערצייכענען אויטאָמאַטיש די געשווינדיגקייט און די ריכטונג פון ווינד; די בעשרייבונג פון ווינד.

anemolog'ical *a.* (ע־נע־מאָ־לאָדזש'־אי־קעל) וואָס איז שייך צו דער לעהרע פון פערצייכענען די ריכטונג און געשווינדיג־קייט פון ווינד.

anemol'ogy *n.* (ע־נע־מאָל'־אָ־דזשי) די לעהרע פון ווינטען.

anemom'eter *n.* (ע־נע־מאָמ'־ע־טער) אַן אינסטרומענט צו מעסטען די געשוויג־דינקייט און דעם דרוק פון ווינד.

Anemometer

anemomet'ric *a.* (ע־נע־מאָם־עט'־ריק) וואָס איז שייך צו דער לעהרע פון מעסטען די געשווינדיגקייט און ריכטונג פון ווינד.

anemomet'rical *a.* (ע־נע־מאָם־עט'־רי־קעל) ז. *anemometric*

anemom'etry *n.* (ע־נע־מאָמ'־עט־רי) די לעהרע פון מעסטען די געשווינדיגקייט פון ווינד און זיין ריכטונג.

anem'one *n.* (ע־נעמ'־אָ־ני) אַ ווינד־בלום [אַזאַ פלאַנצע].

Anemone

anemon'ic *a.* (ע־נע־מאָנ'־איק) וואָס אַנבעלאַנגט צו, אָדער שטאַמט פון אַ ווינד־בלום.

anem'ony *n.* (ע־נעמ'־אָ־ני) ז. *anemone*

anem'oscope *n.* (ע־נעמ'־אָ־סקאָופ) דער ווינד־ווייזער [אַן אינסטרומענט צו ציינען די ריכטונג פון ווינד].

an-end' *adv.* (ענ־ענד') גראַד אויפגע־שטעלט, פערפענדיקולאַר; אויפ'ן שפּיץ; ענדליך, שליסליך.
Fear made his hair stand an-end.

an'eroid *n. and a.* (ענ'־ע־ראָיד) וואָס ענטהאַלט ניט קיין פליסיגקייט [וועגען אַ געוויסען באַראָמעטער]; אַ באַראָמעטער [אַזאַ אינסטרומענט צו מעסטען דעם לופט־דרוק].

an'eroid barom'eter (ענ'־ע־ראָיד בע־ראָמ'־ע־טער) אַנעראָיד באַראָמעטער [אַזאַ אינסטרומענט צום מעסטען דעם לופט־דרוק].

an'esis *n.* (ענ'־ע־סיס) דאָס אָבנעהמען אָדער פערמינדערען זיך פון די סימפּטאָ־מען פון אַ קראַנקהייט; דאָס איבערגעהן פון אַ הויכען טאָן אין זינגען צו אַ נידע־ריגערען; דאָס אַנשטעלען די סטרונעס פון אַ העכערען טאָן צו אַ נידעריגערען.

anesthe'sia *n.* (ענ־עס־טהי'־זי־ע) אַנאַסטעזיע [בעוואוסטלאָזיגקייט דורך קראַנקהייט אָדער דורך אַ שלאָף טרונק].

anesthet'ic *n. and a.* (ענ־עס־טהעט'־איק) וואָס בעלאַנגט צו אַנעסטעזיע; אַ שטאָף וואָס ווירקט אַנעסטעטיש [ווי כלאָ־ראָפאָרם, עטהער א. ז. וו.].
ז. *anesthesia*

anesthet'ically *adv.* (ענ־עס־טהעט'־איק־על־אי) בעוואוסטלאָזיג; דורך אַ שלאָף־טרונק.

anesthetiza'tion *n.* (ענ־עס־טהעט־אי־זיי'־שאָן) דאָס אַנעסטעזירען [דאָס מאַכען בעוואוסטלאָז אָדער אונפיהלענד דורך אַ שלאָף־טרונק].

anes'thetize *v.* (ענ־עס'־טהי־טאַיז) אַנעסטעזירען [מאַכען בעוואוסטלאָז מיט אַ שלאָף־טרונק].

anet'ic *a.* (ע־נעט'־איק) וואָס לינדערט שמערצען [ווי אַ מעדיצין].

an'eurism *n.* (ענ'־יו־ריזם) אַ בלוטיגער געשוויר; געשוואָולסט פון פולס־אָדער.

aneuris'mal *a.* (ענ־יו־ריז'־מעל) וואָס אַנבעלאַנגט צו אַ בלוטיגען געשוויר אָדער צו געשוואָולסט פון פולס־אָדער.

an e'ven cast (ען איוון קעסט) גאַנץ גלייך, אַזוי צו אַזוי.

anew' *adv.* (ע־ניו') פון דאָס ניי, אי־בער־אַ־ניים; ווידער אַמאָל.

anfrac'tuose *a.* (ענ־פרעק'־טשו־אָוס) פול מיט קרימונגען; קרום, געדרעהט.

anfractuos'ity *n.* (ענ־פרעק־טשו־אָס'־אי־טי) דאָס זיין פול מיט קרימונגען; דאָס זיין פערדרעהט.

anfrac'tuous *a.* (ענ־פרעק'־טשו־אַס) ז. *anfractuose*

anfrac'tuousness *n.* (ענ־פרעק'־טשו־אַס־נעס) קרימונג, פערדרעהונג.

an'gel *n.* (איינ'־דזשעל) אַן ענגעל, אַ מלאך.

an'gel-fish *n.* (איינ'־דזשעל־פיש) ענ־געל־פיש [אַ מין פיש].

Angel-fish

an'gelhood *n.* (איינ'־דזשעל־הוד) דאָס זיין אַ מלאך.

angel'ic *a.* (ען־דזשעל'־איק) 1. ווי אַ מלאך; 2. גוט; 3. וואָס אַנבעלאַנגט צו ענגעל־קרויט.
2. He has an angelic disposition.

angel'ica *n.* (ען־דזשעל'־אי־קע) דאָס ענגעל־קרויט [אַ מין שמעקעדיגע פלאַנץ]; אַ סאָרט ווייסער קאַליפאָרניער וויין.

Angelica

angel'ical *a.* (ען־דזשעל'־אי־קעל) ז. *angelic*

angel'ically *adv.* (ען־דזשעל'־איק־על־אי) אַזוי ווי אַ מלאך.

angel'icalness *n.* (ען־דזשעל'־אי־קעל־נעס) מלאך'שע אייגענשאַפטען.

an'gel-light *n.* (איינ'־דזשעל־לאַיט) דאָס אויבערשטע ליכט וואָס קומט פון די אויבערשטע שויבען אין אַ גערונדעטען פענסטער.

an'gel of dark'ness (איינ'־דזשעל אָוו דאַרק'־נעס) דער שטן.

angelol'atry *n.* (איינ־דזשעל־אָל'־ע־טרי) מלאכים־דינסט.

angelol'ogy *n.* (איינ־דזשעל־אָל'־אָ־דזשי) די לעהרע וועגען מלאכים.

an'gelus *n.* (ענ'־דזשע־לאָס) אַנגעלוס [אַ געוויסע קאַטוילישע תפילה]: דאָס קלינגען פון די גלאָקען אין די קאַטוילישע קירכען פריהמאָרגענס, מיטאָגצייט און אין אָבענד.

an'ger *n. and v.* (ענ'־גער) 1. צאָרן; שמערץ; 2. ערצאָרנען; ערגערען, אין כעס אַריינברייינגען; איז כעס ווערען.
1. Never speak in anger. 2. A child's disobedience angers his parents.

an'gerly *adv.* (ענ'-גער-לי) אין צארן, צארנדיג, מיט כעס.

an'gina *n.* (ענ'-דזשי-נע) אנגינא [האלז-ענטצינדונג].

an'ginal *a.* (ענ'-דזשי-נעל) וואס איז שייך צו אנגינא [האלז-ענטצינדונג].

an'gina pec'toris (ענ'-דזשי-נע פעק'-טא ריס) הארץ-ספאזמעס [אזא הארץ-קראנקהייט].

an'ginose *a.* (ענ'-דזשי-נאוס) וואס איז שייך צו אנגינא [האלז-ענטצינדונג].

an'ginous *a.* (ענ'-דזשי-נאס) ז. *anginose*

angiog'raphy *n.* (ענ-דזשי-אג'-רע-פי) א בעשרייבונג פון די אדערען און די איבעריגע בלוטגעפעס פון קערפער.

angio'ma *n.* (ענ-דזשי-או'-מע) א געשוווילעכטס וואס קומט פון דעם וואס עס בילדעט זיך א נייע בלוט-געפעס אדער דערפון וואס אן אלטע ברייטעט זיך אויס.

an'giosperm *n.* (ענ'-דזשי-א-ספוירם) א פלאנץ וועמעס זאמען ליעגען אין א שיידעלע [ווי די יאדרעס פון אן עפעל].

angiosper'mal *a.* (ענ-דזשי-א-ספויר'-מעל) וואס אנבעלאנגט צו פלאנצען וועמעס זאמען ליעגען אין א שיידעלע.

angiosper'matous *a.* (ענ-דזשי-א-ספויר'-מע-טאס) ז. *angiospermal*

angiosper'mous *a.* (ענ-דזשי-א-ספויר'-מאס) ז. *angiospermal*

angiot'omy *n.* (ענ-דזשי-אט'-א-מי) די אויסשניידונג פון דער בלוטגעפעס אין קערפער.

an'gle *n.* and *v.* (ענ'גל) א ווינקעל [אין געאמעטריע]; א האקען [פון א ווענטקע צו פאנגען פיש]; פאנגען פיש מיט א ווענטקע; אויסכירענען [דורך כיטרעקייט עפעס ארויסבעקומען].

An'gle *n.* (ענ'גל) איינער וואס שטאמט פון שטאם אנגלען.

an'gled *a.* (ענ'גלד) וואס האט ווינקלען, ווינקעלדיג.

an'gle-me'ter *n.* (ענ'גל-מי'-טער) א ווינקעל מעסטער [אן אינסטרומענט מיט וועלכען מען מעסט ווינקלען].

an'gle of commuta'tion (ענגל אוו קאמ-יו-טיי'-שאן) דער קאמוטאציאנס-ווינקעל [דער ווינקעל, וועלכער בילדעט זיך ווען מען זאל קוקען פון א געוויסע פלאנעט אויף דער זון און ערד].

an'gle of dispart' (ענגל אוו דיס-פארט') דער וויזיר-ווינקעל, דער ווינקעל לויט וועלכען א הארמאט ווערט אנגעשטעלט ביים שיסען, אז די קאנאנע זאל טרעפען אין ציעל.

an'gle of eleva'tion (ענגל אוו על-אי-וויי'-שאן) עלעוואציאנס-ווינקעל, ערהויבונגס-ווינקעל [דער ווינקעל, וואס ווערט געבילדעט ווען מען ציהט א ליניע פון דעם שפיץ פון א דאך אדער א בוים א. ד. ג. צו דעם אויג פון א מענשען, וואס קוקט אויף זיי]; דער ווינקעל נאך וועלכען א הארמאט אדער ביקס ווערט אנגעשטעלט צו טרעפען אין ציעל.

an'gle of emer'gence (ענגל אוו אי-מויר'-דזשענס) דער אויסטריטס-ווינקעל פון א ליכט-שטראהל [ווען א ליכט-שטראהל געהט דורך גלאז. וואסער א. ז. וו. איז דער ווינקעל וואס ער בילדעט מיט דעם געגענשטאנד ביים ארויסטרעטען פון איהם אן אנדערער ווי ביים אריינטרעטען אין איהם].

an'gle of in'cidence (ענ'גל אוו אינ'-סי-דענס) דער איינפאלסווינקעל [דער ווינקעל, וואס א ליכטשטראהל בילדעט מיט דער אויבערפלעכע פון דער ערד].

an'gle of reflec'tion (ענגל אוו רי-פלעק'-שאן) רעפלעקציאנס-ווינקעל, אויספאלסווינקעל [דער ווינקעל וואס א ליכטשטראהל בילדעט מיט דער פלעכע, פון וועלכער ער ווערט צוריקגעווארפען].

an'gle of refrac'tion (ענגל אוו רי-פרעק'-שאן) דער ברעכונגס-ווינקעל, דער ווינקעל אונטער וועלכען א ליכט-שטראהל געהט ארויס פון א פלעכע וועלכע ער האט דורכגעדרונגען [ווען א ליכט-שטראהל דרינגט דורך א געגענשטאנד געהט ער ארויס אונטער אן אנדער ווינקעל, ווי ער איז ארייין].

an'gler *n.* (ענ'-גלער) איינער וואס פאנגט פיש מיט אן אנגעל [ווענטקע].

an'gle-rod *n.* (ענ'גל-ראד) אנגעל-שטעקען; ווענטקע [צום פאנגען פיש].

an'glewise *adv.* (ענ'גל-הוואיז) ווינקעלדיג.

an'gleworm *n.* (ענ'גל-הוואירם) א וועריםעל בענוצט צו פאנגען פיש מיט א ווענטקע.

An'glian *n.* and *a.* (ענ'-גלי-ען) וואס איז שייך צו די ענגלישע ראסע אדער זייער לאנד; א מיטגליעד פון דער ענגלישער ראסע.

An'glican *n.* and *a.* (ענ'-גלי-קען) א מיטגליעד פון דער אנגליקאנישער קירך; וואס בעלאנגט צו דער אנגליקאנישער קירך.

An'glicanism *n.* (ענ'-גלי-קען-איזם) די פרינציפען פון דער אנגליקאנישער קירך.

An'glicè *adv.* (ענ'-גלי-סי) אין ענגליש.

Anglicisa'tion *n.* (ענ-גלי-סי-זיי'-שאן) דאס אנגליזירען, דאס פערענגלישען.

An'glicise *v.* (ענ'-גלי-סאיז) אנגליזירען, פערענגלישען.

Many foreigners would do well to Anglicise their names.

An'glicism *n.* (ענ'-גלי-סיזם) דאס וואס איז אייגענטימליך אדער כאראקטעריסטיש ענגליש [ווי אין ריידען, מאניערען א. ד. ג.]; אן אייגענטימליכער אויסדרוק פון דער ענגלישער שפראך; א ווארט אדער אויסדרוק וואס ווערט געברויכט אין ענגלאנד און ניט אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא.

Angliciza'tion *n.* (ענ-גלי-סי-זיי'-שאן) ז. *Anglicisation*

An'glicize *v.* (ענ'-גלי-סאיז) אנגליזירען, פערענגלישען.

Anglifica'tion *n.* (ענ-גלי-פי-קיי'-שאן) דאס פערענגלישען; דאס ברייגגען אין איינקלאנג מיט די ענגלישע אויפפיהרונגען און אידעען.

An'gliform *a.* (ענ'-גלי-פארם) וואס האט די ענגלישע פארמע אדער כאראקטער-שטריכען.

The Angliform dialects of Europe.

an'gling *n.* (ענ'-גלינג) דאס פאנגען פיש מיט אן אנגעל [ווענטקע].

An'glo-Amer'ican *a.* and *n.* (ענ'-גלאו-ע-מער'-אי-קען) וואס איז שייך צו ענגלאנד און אמעריקא; וואס איז פערבונדען מיט ענגלאנד און אמעריקא; וואס איז שייך צו די ענגלענדער, וועלכע האבען זיך בעזעצט אין אמעריקא; אן ענגלענדער, וואס האט זיך בעזעצט אין אמעריקא אדער איז געווארען אן אמעריקאנער בירגער.

Angloma'nia *n.* (ענ-גלאו-מיי'-ני-ע) אנגלאמאניע [אן איבערטריבענע ליעבשאפט פאר אלעס וואס איז ענגלישעס].

Angloma'niac *n.* (ענ-גלאו-מיי'-ני-עק) איינער, וואס ליעבט בלינד אלעס וואס איז ענגלישעס.

An'glophobe *n.* (ענ'-גלאו-פאוב) איינער וואס פערהאסט אדער האט מורא פאר אלעס וואס איז ענגליש.

Anglopho'bia *n.* (ענ-גלאו-פאו'-בי-ע) אנגלאפאביע [האס אדער מורא פאר אלעס וואס איז ענגלישעס].

Anglopho'bic *a.* (ענ-גלאו-פאו'-ביק) אנגלאפאבעס מיט האס אדער מורא פאר אלעס וואס איז ענגלישעס.

An'glo-Sax'on *n.* and *a.* (ענ'-גלאו-סעקס'-אן) אן אנגלא-זאקס; וואס איז שייך צו די ענגליש-זאקסישע ראסע; די ענגלישע ראסע; די אלטע ענגלישע שפראך.

ango'la *n.* (ענ-גאו'-לע) אזא לייכטע וואלענע קליידער געוואנד; א סארט הויז-קאץ מיט לאנגע גלאנציגע האר ווי זייד. ז. *angora*

an'gor *n.* (ענ'-גאר) גייסטיגער אנגסט, הארצקלעמעניש.

ango'ra *n.* (ענ-גאו'-רע) אזא וואלענע געוואנד אדער מוך; א סארט הויז קאץ וועלכע האט לאנגע גלאנציגע האר ווי זייד.

Ango'ra cat (ענ-גאו'-רע קעט) אנגארא-קאץ [אזא הויז-קאץ מיט לאנגע גלאנציגע האר ווי זייד].

Angora Cat

Ango'ra goat (ענ-גאו'-רע גאוט) די קעמעל-ציגע [אזא ציגע מיט לאנגע ווייכע האר].

Ango'ra rab'bit (ענ-גאו'-רע רעב'-ביט) דאס אנגארא-קאנינכען [אזא קראליק]; דער זייד-האז [אזא האז מיט לאנגע ווייכע האר, ווי זייד].

Ango'ra wool (ענ-גאו'-רע וואול) אנגארא וואל [וואל פון א קעמעל-ציגע].

Angostu'ra bark (ענ-גאס-טיו'-רע בארק) די קארע פון אן אנגאסטורא ביימעל [זעהר א שמעקעדיגע קארע וואס ווערט בענוצט פאר פארפיום און ליקער].

an'grily *adv.* (ענ'-גרי-לי) צארנדיג, מיט כעס, ערגערליך.

He spoke angrily at first, but soon after cooled down.

an'griness *n.* (ענ'-גרי-נעס) כעס, צארן.

an'gry *a.* (ענ'-גרי) ערגערליך, צארנדיג; אין כעס.

an'gry at . . . (ענ'-גרי עט) אין כעס אויף . . .

Don't be angry at me.

an'gry with the world (ענ'-גרי וויט דהי וואירלד) ברוגז מיט דער וועלט, אין כעס אויף דער וועלט.

anguil'liform *a.* (ענ-גוויל'-לי-פארם) די פארם פון א ווינגע [אזא פיש], וואס האט די פארם פון א שלאנג].

an'guish *n.* and *v.* (ענ'-גוויש) אנגסט; אנגסטיגען; קוואל; קוועלען.

The misfortune of his friends was a source of anguish to him.

an'guished *a.* (ענ'-גווישט) געקוועלט, געאנגסטיגט.

an'guish of mind (ענ'-גהוויש אוו מאינד) געדריקטע שטימונג; זעעלענאנגסט.

an'gular *a.* (ענ'-גיו-לער) ווינקעלדיג, עקיג.

angular'ity *n.* (ענ-גיו-לער'-אי-טי) ווינקעלדיגקייט, עקיגקייט.

an'gularly *adv.* (ענ'-גיו-לער-לי) מיט ווינקלען; ווינקעלדיג, עקיג.

an'gularness *n.* (ענ'-גיו-לער-נעס) ז. *angularity*

an'gular point (ענ'-גיו-לער פאינט) דער שייטעל פון א ווינקעל [דער פונקט וואו צוויי ליניען וואס בילדען א ווינקעל שניידען זיך].

an'gulate *v. and a.* (ענ'-גיו-לייט) מאכען ווינקעלדיג; האבענדיג ווינקלען, ווינקעלדיג.

an'gulated *a.* (ענ'-גיו-ליי-טעד) ווינקעלדיג, עקיג.

angulom'eter *n.* (ענ-גיו-לאמ'-ע-טער) ווינקעל=מעסטער [אן אינסטרומענט מיט וועלכען מען מעסט ווינקלען].

angulos'ity *n.* (ענ-גיו-לאס'-אי-טי) ווינקעלדיגקייט.

an'gulous *a.* (ענ'-גיו-לאס) ז. *angulated*

angus'tate *a.* (ענ-גאס'-טייט) פערענגט.

angusta'tion *n.* (ענ-גאס-טיי'-שאן) דאס מאכען שמאל; דאס פערשמעלערען.

angus'ticlave *n.* (ענ-גאס'-טי-קלייוו) אזא אויבערמאנטעל מיט פורפור=שטרייפען, ביי די אלטע רוימער.

angustifo'lious *a.* (ענ-גאס-טי-פאו'-לי-אס) שמאל=בלעטערדיג [ביי פלאנצען].

anharmon'ic *a.* (ענ-האר-מאנ'-איק) אונהארמאניש.

anharmon'ical *a.* (ענ-האר-מאנ'-אי-קעל) אונהארמאניש.

anharmon'ically *adv.* (ענ-האר-מאנ'-אי-קעל-אי) אויף אן אונהארמאנישען אופן.

anhela'tion *n.* (ענ-הי-ליי'-שאן) קורצער אטהעם; דאס פערקייכען זיך.

anhe'lous *a.* (ענ-הי'-לאס) קורצאטהעמדיג; סאפענדיג, קייכענדיג.

anhy'drid *n.* (ענ-האי'-דריד) אנהידריד [א זויערע פון וועלכע עס איז אבגעשיידעט איהר וואסערגעהאלט].

anhy'dride *n.* (ענ-האי'-דריד) ז. *anhydrid*

anhy'drite *n.* (ענ-האי'-דראיט) וואסער=פרייע גיפס.

anhy'drous *a.* (ענ-האי'-דראס) וואסערפריי [אין כעמיע]; פערטריקענט, פערדארט.

anhy'drous al'cohol (ענ-האי'-דראס על'-קא-האול) ריינער אלקאהאל וואס איז פאלשטענדיג פריי פון וואסער.

anigh' *adv.* (ע-נאי') נעבען, נאהענט.

anight' *adv.* (ע-נאיט') ביי נאכט.

anights' *adv.* (ע-נאיטס') ביינאכט, יעדע נאכט, נאכט נאך נאכט.

an'il *n.* (ענ'-איל) אניל [אזא אינדיגא פלאנץ, וואס וואקסט אין וועסט אינדיען און פארבט בלוי]; אניל=פארב, אינדיגא פארב.

an'ile *a.* (ענ'-איל) אלט=ווייבעריש, שוואכזיניג.

Foolish and anile ideas.

an'iline *n.* (ענ'-אי-לין) אנילין [דער גרונדשטאף פון אנילין=פארב]; אנילין=פארב.

an'iline pen'cil (ענ'-אי-לין פענ'-סיל) א טינט=בלייסשטיפט [אזא בלייסשטיפט וואס ווערט געמאכט פון אנילין און גראפיט].

anil'ity *n.* (ע-ניל'-אי-טי) שוואכזיניגקייט; אלט=ווייבערשע עובר=בטל'קייט.

animabil'ity *n.* (ענ-אי-מע-ביל'-אי-טי) לעבהאפטיגקייט; מונטערקייט; בעלעבונג.

animadver'sion *n.* (ענ-אי-מעד-וואיר'-שאן) קריטיק; בעמערקונג; אויסרעד, פארוואורף; טאדלונג; בעאבאכטונג, דאס בעגרייפען; דערפיהלונג.

He alluded to the author's work with a feeling of animadversion.

animadver'sive *a.* (ענ-אי-מעד-וואיר'-סיוו) וואס בעמערקט, וואס ווערט אויפמערקזאם; וואס האט די פעהיגקייט צו בעמערקען.

animadver'sive fac'ulty (ענ-אי-מעד-וואיר'-סיוו פעק'-אל-טי) פעהיגקייט צו בעגרייפען; בעמערקונגס=פעהיגקייט.

animadver'siveness *n.* (ענ-אי-מעד-וואיר'-סיוו-נעס) די טבע צו קריטיקירען אדער מאכען פארווירפע; די פעהיגקייט צו בעמערקען און בעגרייפען.

animadvert' *v.* (ענ-אי-מעד-וואירט') בעמערקען, דערפיהלען; אויסרעדען, מאכען פארווירפע; קריטיקירען.

animadver'ter *n.* (ענ-אי-מעד-וואיר'-טער) א קריטיקער, טאדלער.

an'imal *n. and a.* (ענ'-אי-מעל) א טהיער, א חיה; טהיעריש.

animal'cula *n.* (ענ-אי-מעל'-קיו-לע) מיקראסקאפישע חיה'לעך [קליינע חיה'לעך, וואס מען קען זעהן נור דורך א פערגרעסערונגס=גלאז].

animal'cular *a.* (ענ-אי-מעל'-קיו-לער) ז. *animalculine*

animal'cule *n.* (ענ-אי-מעל'-קיול) א מיקראסקאפישע חיה'לע.

animal'culine *a.* (ענ-אי-מעל'-קיו-לין) וואס בעלאנגט צו די מיקראסקאפישע חיה'לעך.

animal'culum *n.* (ענ-אי-מעל'-קיו-לאם) ז. *animalcule*

an'imal fat (ענ'-אי-מעל פעט) שמאלץ, חלב.

an'imal food (ענ'-אי-מעל פוהד) פליישנאהרונג.

an'imal func'tions (ענ'-אי-מעל פאנק'-שאנז) קערפערליכע בעדירפניסע, געמיינשאפטליכע לעבענס=פראצעסען און טהעטיגקייטען ביי מענשען און חיות.

Anima'lia *n.* (ענ-אי-מיי'-לי-ע) טהיער=רייך; די חיות פון דער וועלט.

an'imalism *n.* (ענ'-אי-מעל-איזם) תאוה; טהיערישע ליידענשאפט; טהיערישע נאטור.

an'imalist *n.* (ענ'-אי-מעל-איסט) בעל=תאוה; מאלער אדער שטיין=שניצער פון חיות.

animalis'tic *a.* (ענ-אי-מעל-איס'-טיק) וואס אנבעלאנגט צו חיות אדער טהיערישע ליידענשאפט.

animal'ity *n.* (ענ-אי-מעל'-אי-טי) טהיערישע אויפפיהרונגען; טהיערישע נאטור; תאוה'דיגע געפיהלען.

In every society there is some struggle between humanity and animality.

animaliza'tion *n.* (ענ-אי-מעל-אי-זיי'-שאן) די בעזעצונג פון חיות אין א געוויסער געגענד; דאס ווערען א חיה; די פערוואנדלונג פון שפייזען אין קערפער אין בלוט און פלייש.

an'imalize *v.* (ענ'-אי-מעל-איז) פערגרעבען; מאכען טהיעריש.

an'imal king'dom (ענ'-אי-מעל קינג'-דאם) דאס טהיער=רייך; די וועלט פון חיות.

an'imally *adv.* (ענ'-אי-מעל-אי) פיזיש, קערפערליך, גשמיות'דיג.

an'imal mag'netism (ענ'-אי-מעל מעג'-נעט-איזם) טהיערישער מאגנעטיזם [די קראפט פון געוויסע חיות צו ווירקען היפנאטיזירענד].

an'imalness *n.* (ענ'-אי-מעל-נעס) דאס זיין טהיעריש; דאס זיין א חיה.

an'imal pow'er (ענ'-אי-מעל פאו'-ער) די פיזישע קראפט וועלכע ווערט אנגענומען אלס איינהייט, ווי פערד=קראפט א. ד. ג.

an'imal spir'its (ענ'-אי-מעל ספיר'-איטס) לעבעדיגקייט, אויפגעמונטערטקייט, לעבענסלוסט.

College boys and girls are a jolly set; they are always full of animal spirits.

an'imate *v. and a.* (ענ'-אי-מיים) בעלעבען; ערמונטערן; בעלעבט, לעבעדיג.

He animates the gathering by his wit.

an'imated *a.* (ענ'-אי-מיי-טעד) בעלעבט; לעבהאפט; לעבענסלוסטיג.

an'imatedly *adv.* (ענ'-אי-מיי-טעד-לי) אויף א לעבהאפטען אופן; מיט לעבהאפטיגקייט; מיט מונטערקייט.

an'imateness *n.* (ענ'-אי-מייט-נעס) דאס זיין לעבהאפט, מונטער אדער לעבענסלוסטיג.

an'imater *n.* (ענ'-אי-מיי-טער) איינער וואס בעלעבט; איינער וואס מונטערט אויף צום לעבען.

an'imating *a.* (ענ'-אי-מיי-טינג) אויפמונטערענדיג, בעלעבענדיג.

an'imatingly *adv.* (ענ'-אי-מיי-טינג-לי) אויפמונטערענדיג, בעלעבענדיג.

anima'tion *n.* (ענ-אי-מיי'-שאן) בעלעבונג; לעבהאפטיגקייט; מונטערקייט.

an'imative *a.* (ענ'-אי-מיי-טיוו) בעלעבענדיג; ערמונטערנדיג.

an'imator *n.* (ענ'-אי-מיי-טאר) איינער אדער עטוואס וואס מאכט לעבעדיג אדער בעלעבט.

an'ime *n.* (ענ'-אי-מע) אנימע=גומי [אזא סארט אמעריקאנישער גומי].

an'imism *n.* (ענ'-אי-מיזם) אנימיזם, דער גלויבען אין דער עקזיסטענץ פון גייסטער; דער גלויבען אין א גייסטיגע וועלט; דער גלויבען אין דער זעלבסטשטענדיגער עקזיסטענץ פון א נשמה; דער גלויבען אין ספיריטואליזם.

an'imist *n.* (ענ'-אי-מיסט) אנימיסט [איינער וואס גלויבט אין דער עקזיסטענץ פון גייסטער אדער אין א גייסטיגע וועלט]. ז. *animism*

animis'tic *a.* (ענ-אי-מיס'-טיק) אנימיסטיש, וואס גלויבט אין דער עקזיסטענץ פון גייסטער אדער אין א גייסטיגער וועלט; וואס גלויבט אין דער זעלבסטשטענדיגער עקזיסטענץ פון א נשמה אדער אין ספיריטואליזם.

an'imose *a.* (ענ'-אי-מאוס) העפטיג, היציג.

an'imoseness *n.* (ענ'-אי-מאוס-נעס) ערביטערונג, צארן, גרויל, האס, בייזוויליגקייט.

animos'ity *n.* (ענ-אי-מאס'-אי-טי) ז. *animoseness*

an'imus *n.* (ענ'-אי-מאס) אבזיכט, כאראקטער [הויפטזעכליך שלעכטע].

With the animus and looks of a murderer, the tyrant approached his servants.

an'is *n.* (ענ'-איס) ז. *anise*

an'ise *n.* (ען'-איס) אניז [די פלאנצע פון וועלכער מען מאכט די ברענענדע משקה „אניז"].

Anise

anisette' *n.* (ען-אי-סעט') אניז־ליקער [אזא געטראנק].

an'ker *n.* (ען'-קער) אן אנקער [אזא וויין־מאס].

an'kle *n.* (ען'קל) א קנעכעל.

an'kle-bone *n.* (ענקל'-באון) פוס־קנעכעל.

an'kle-deep *a.* (ענקל'-דיעפ) טיעף ביז די קנעכלעך.

an'klet *n.* (ען'-קלעט) א רינג ארום קנעכעל פון פוס; א באנד צו פערשטארקערן א שוואכען קנעכעל.

Anklets

ankylo'sis *n.* (ען-קי-לאו'-סיס) צוזאמענוואקסונג פון צוויי ביינער [אין קערפער]; א צונויפוואקסונג פון די געלענקען; א שטייפקייט אין די געלענקען.

an'na *n.* (ען'-ע) אן אינדישע מטבע [וועלכע איז ווערטה ארום 3 סענט].

an'nal *n. and a.* (ען'-על) יעהרליך; יאהרצייט [ביי קאטויליקען].

an'nalist *n.* (ען'-על-איסט) געשיכטס־שרייבער, היסטאריקער, כראניקער [ספר הזכרונות שרייבער].

annalis'tic *a.* (ען-על-איס'-טיק) וואס איז שייך צו היסטארישע ביכער אדער צו א כראניק־שרייבער.

an'nalize *v.* (ען'-על-איז) פערשרייבען אין די כראניקעס.

an'nals *n.* (ען'-עלז) כראניקעס [ספרי דברי הימים]; יאהר־ביכער [פאר געשיכטע].

an'nate *n.* (ען'-אייט) ז. *annats*.

an'nats *n.* (ען'-עטס) די ערשטע יעהרליכע הכנסה פון קירכליכען לאנד [וואס אמאל פלעגט עס געהערען די העכערע גייסטליכע]: דאס יעהרליכע הזכרת נשמות מאכען אין די קאטוילישע קירכען.

annat'to *n.* (ען-עט'-או) אזא געל־רויטליכע פארב [בענוצט צו פארבען פוטער, אדער קעז]; א מין בוים.

anneal' *v.* (ע-ניעל') גליהענד מאכען; איינברענען פארבען אין גלאז אדער אין אייזען: לאנגזאם אויסגליהען; לעגען אין קיהל־אויווען.

anneal'ing-fur'nace *n.* (ע-ניעל'-אינג-פויר'-נעס) גליה־אויווען.

anneal'ing-ov'en *n.* (ע-ניעל'-אינג-אוון) ז. *annealing-furnace*.

anneal'ing-pot *n.* (ע-ניעל'-אינג-פאט) אזא פעסט־צוגעמאכטער טאפ אין וועלכען עס ווערען אויסגעגליהט פערשיעדענע זאכען.

Annel'ida *n.* (ע-נעל'-אי-דע) די רינגעלווערים [ערד ווערים].

Annel'ides *n.* (ע-נעל'-אי-דיעז) די רייט־ווערים [ווערים וואס האבען רויטעס בלוט].

annex' *n. and v.* (ע-נעקס') 1. צושטעלען, צוגעבען, צוזעצען, פערבינדען; זיך פעראייניגען; א צוגעגעבענע זאך, א צוגעזעצטער טייל; 2. לקח'נען; צואייגנען.

1. The landlord built an annex to the house. 2. Please do not annex this umbrella. It is mine.

annexa'tion *n.* (ען-עקס-איי'-שאן) צוגעבונג, צוזעצונג, פערבינדונג, פעראייניגונג; צושטעלונג; אנעקסיאן [צונעהמען און פעראייניגען א פרעמדע טעריטאריע מיט דער אייגענער].

The annexation of Texas to the United States, occurred in 1845.

annexa'tionist *n.* (ען-עקס-איי'-שאנ-איסט) איינער וואס איז צו גונסטען פון אנעקסיאן [צונעהמען און פעראייניגען א פרעמדע טעריטאריע מיט דער אייגענער].

annexed' *a.* (ע-נעקסד') צוגעזעצט, צוגעשטעלט, פעראייניגט, פערבונדען.

annex'ion *n.* (ע-נעק'-שאן) ז. *annexation*.

annex'ive *a.* (ע-נעקס'-איוו) וואס שטעלט צו, פעראייניגט, פערבינדט, דערלענגט.

annex'ment *n.* (ע-נעקס'-מענט) ז. *annexation*.

anni'hilable *a.* (ע-נאי'-הי-לעבל) צושטערבאר, פערניכטבאר, וואס קען פערניכטעט אדער צושטערט ווערען.

anni'hilate *v.* (ע-נאי'-הי-לייט) פערניכטען, צושטערען; מאכען א תל.

annihila'tion *n.* (ע-נאי-הי-ליי'-שאן) פערניכטונג, צושטערונג.

annihila'tionism *n.* (ע-נאי-הי-ליי'-שאנ-איזם) די בעהויפטונג דאס די רשעים וועלען נים האבען קיין תקומה אויף יענער וועלט.

annihila'tionist *n.* (ע-נאי-הי-ליי'-שאנ-איסט) איינער וואס גלויבט דאס די רשעים וועלען ניט האבען קיין תקומה אויף יענער וועלט.

anni'hilative *a.* (ע-נאי'-הי-ליי-טיוו) צושטערענד, פערניכטענד.

anni'hilator *n.* (ע-נאי'-הי-ליי-טאר) א פערניכטער, א צושטערער.

anni'hilatory *adv.* (ע-נאי'-הי-ליי-טא-רי) ז. *annihilative*.

anniver'sarily *adv.* (ען-אי-ווער'-סע-רי-לי) יעהרליך; אליעהרליך.

anniver'sary *n. and a.* (ען-אי-ווער'-סע-רי) יאהרצייט; יאהרעס־פעסט; יעהרליך.

anniver'sary day (ען-אי-ווער'-סע-רי דיי) יאהרעס־פעסט; יאהר־צייט; יובילעאום.

July 4th is the anniversary day of our Independence.

annomina'tion *n.* (ע-נאם-אי-ניי'-שאן) געברויך פון ווערטער וואס האבען כמעט דעמזעלבען קלאנג; געברויך פון עטליכע ווערטער, איינס נאך'ן אנדערען, וואס הויבען זיך אן מיט דעמזעלבען אות.

an'notate *v.* (ען'-א-טייט) אנמערקען; מאכען בעמערקונגען.

annota'tion *n.* (ען-א-טיי'-שאן) אנמערקונג; בעמערקונג.

an'notative *a.* (ען'-א-טיי-טיוו) וואס האט א בעמערקונג, וואס איז שייך צו א בעמערקונג.

an'notator *n.* (ען'-א-טיי-טאר) איינער וואס מאכט בעמערקונגען [פירושים אויף א ווערק].

anno'tatory *a.* (ע-נאו'-טע-טא-רי) ז. *annotative*.

annot'to *n.* (ע-נאט'-או) ז. *annatto*.

announce' *v.* (ע-נאונס') אנקינדיגען, אנמעלדען; בעקאנטמאכען, אנאנסירען.

The parents announced their daughter's engagement.

announce'ment *n.* (ע-נאונס'-מענט) אנמעלדונג; בעקאנטמאכונג, אנאנס.

announ'cer *n.* (ע-נאונ'-סער) בעקאנט־מאכער, אנמעלדער.

annoy' *v.* (ע-נאי') בעלעסטיגען; פערדרוס מאכען, רערעסען, פלאגען.

annoy'ance *n.* (ע-נאי'-ענס) ערגערניס, פערדרוס, בעלעסטיגונג.

Whispering at a meeting is a great annoyance to a speaker.

annoy'er *n.* (ע-נאי'-ער) א בעלעסטיגער, א פייניגער, א פלאגגייסט, א נודניק, איינער וואס רערעסט.

annoy'ing *a.* (ע-נאי'-אינג) בעלעסטיגענד, פלאגענדיג, רערעסענדיג.

annoy'ingly *adv.* (ע-נאי'-אינג-לי) אויף א בעלעסטיגענדיגען אופן; פלאגענדיג, רערעסענדיג.

an'nual *a.* (ען'-יו-על) יעהריג, יעהרליך; איינייעהריג.

an'nual account' (ען'-יו-על ע-קאונט') יעהרליכער חשבון.

an'nual bal'ance (ען'-יו-על בעל'-ענס) יעהרליכער שלוסבאלאנס.

an'nually *adv.* (ען'-יו-על-אי) יעהרליך, יעדעס יאהר.

an'nual reg'ister (ען'-יו-על רעדזש'-איס-טער) יאהר־בעריכט [א בוך, וואס ווערט ארויסגעגעבען יעהרליך].

an'nual rings (ען'-יו-על רינגז) יאהר־רינגען [די רינגען וועלכע בילדען זיך אין דעם האלץ פון די ביימער, פון דיעזע רינגען קען מען וויסען ווי אלט א בוים איז].

an'nual val'ue (ען'-יו-על וועל'-יו) דער ווערטה וואס א געוויסע שטיק אייגענטום דארף איינטראגען יעהרליך.

annu'itant *n.* (ע-ניו'-אי-טענט) איינער וואס קריגט יעהרליך פענסיע.

annu'ity *n.* (ע-ניו'-אי-טי) יעהרליכע פענסיע, יאהרגעלד; א סומע געלד, וועלכע דארף אויסגעצאהלט ווערען אין יעהרליכע ראטען.

annul' *v.* (ע-נאל') פערניכטען, בטל זיין.

The court annuled the marriage.

an'nular *a.* (ען'-יו-לער) רינגפארמיג, ווי א רינג.

an'nular eclipse' (ען'-יו-לער אי-קליפס') די יעהרליכע ליקוי חמה.

an'nulary *n. and a.* (ען'-יו-לע-רי) רינגפארמיג, ווי א רינג; טראגענדיג א רינג; דער רינגפינגער [דער פיערטער פינגער].

an'nulate *a.* (ען'-יו-לייט) אין רינגעלער: רינגפארמיג.

an'nulated *a.* (ען'-יו-ליי-טעד) ז. *annulate*.

annula'tion *n.* (ען-יו-ליי'-שאן) דאס בילדען א קרייז אדער א רינג.

an'nulet *n.* (ענ'-יו-לעט) א קליין רינגעלע; א ווענינג ארוים־געסטארטשטער רינג ארום א זייל.

Annulet

annul'lable *a.* (ע-נאל'-עבל) וואס קען בטל געמאכט ווערען, וואס קען אבגעשאפט ווערען.

annul' or'ders (ע-נאל' אר'-דערז) אויפטרעגנע אדער בעשטעלונגען צוריקציהען; ארויסגעגעבענע בעפעהלע בטל מאכען.

an'nulose *a.* (ענ'-יו-לאוס) רינגפערמיג; אין רינגעלעך [ווי מאנכע ווערים].

an'nulus *n.* (ענ'-יו-לאס) די רינג־פלעכע וואס איז ענטהאלטען צווישען צוויי קאנצענטרישע קרייזען [א קלענערער קרייז אין א גרעסערען מיט דעמזעלבען צענטער]; א רינג־עהנליכער טייל.

annu'merate *v.* (ע-ניו'-מע-רייט) צורעכנען.

annumera'tion *n.* (ע-ניו-מע-ריי'-שאן) צורעכנונג.

annun'ciate *v.* (ע-נאנ'-שי-אייט) אנמעלדען, אנזאגען, פאראויסזאגען.

annuncia'tion *n.* (ע-נאנ-שי-איי'-שאן) אנמעלדונג; פערקינדיגונג, אנזאגונג; בשורה.

Annuncia'tion-day *n.* (ע-נאנ-שי-איי'-שאן־דיי) בשורה־טאג, אדער מאריע פערקינדיגונג [א קריסטליכער יום טוב דעם 25טען מערץ צום אנדענקען פון דעם מלאך'ס בשורה צו דער הייליגער מאריע, קריסטוסעס מוטער].

annun'ciative *a.* (ע-נאנ'-שי-איי-טיוו) וואס זאגט אן, וואס זאגט פאראוים.

annun'ciator *n.* (ע-נאנ'-שי-איי-טאר) אן אנזאגער; א בשורה ברייננער; א פאראויסזאגער. ז. *annunciate*

an'nus mirab'ilis (ענ'-אס מי-רעב'-אי-ליס) א וואונדערליכער יאהר [א יאהר אין וועלכען עס האבען פאסירט וואונדערליכע זאכען].

The year 1911 went down into history as an annus mirabilis.

an'odal *a.* (ענ'-א-דעל) וואס בעלאנגט צו דער אנאדע. ז. *anode*

an'ode *n.* (ענ'-אוד) דער פאזיטיווער פאל פון אן עלעקטרישער [גאלוואנישער] באטעריי.

anod'ic *a.* (ע-נאד'-איק) וואס בעלאנגט צו אן אנאדע. ז. *anode*

an'odyne *n. and a.* (ענ'-א-דאין) שמערץ שטילענד; מעדיצין צו שטילען שמערצען.

an'odyne neck'lace (ענ'-א-דאין נעק'-לייס) די תליה שטריק.

anod'ynous *a.* (ע-נאד'-אי-נאס) וואס שטילט שמערצען.

anoint' *v.* (ע-נאינט') זאלבען, שמירען מיט אויל.

anoin'ted *n.* (ע-נאינ'-טעד) געזאלבטער [משיח].

anoin'ter *n.* (ע-נאינ'-טער) א זאלבער.

anoin'ting *a.* (ע-נאינ'-טינג) זאלבענדיג.

anoint'ment *n.* (ע-נאינט'-מענט) זאלבונג.

An'olis *n.* (ענ'-א-ליס) א מין קליינע יאשטשערקעס, וועלכע בייטען די קאלירען אזוי ווי א כאמעלעאן [געפינען זיך אין די ווארעמע געגענדען פון אמעריקא און ווערען געברויכט צום עסען].

Anolis

anom'alism *n.* (ע-נאמ'-ע-ליזם) אונרעגעלמעסיגקייט; אנאמאליע, אוננארמאלקייט.

anomalis'tic *a.* (ע-נאמ-ע-ליס'-טיק) אונרעגעלמעסיג, ניט רעגולארנע, ניט נארמאל.

anomalis'tical *a.* (ע-נאמ-ע-ליס'-טיק-על) ז. *anomalistic*

anomalis'tically *adv.* (ע-נאמ-ע-ליס'-טיק-על-אי) אויף אן אונרעגעלמעסיגען אדער אוננארמאלען אופן.

anomalis'tic year (ע-נאמ-ע-ליס'-טיק ייהר) דאס אנאמאליסטישע יאהר [די צייט אין וועלכער די ערד מאכט איהר אומקרייז ארום דער זון, ד. ה. 365 טעג, 6 שעה, 13 מינוטען, 48 סעקונדען].

anom'alous *a.* (ע-נאמ'-ע-לאס) אונרעגעלמעסיג; ניט רעגולארנע, ניט נארמאל.

The prosecuting attorney was in an anomalous position. His duty required him to bring his friend to trial for murder.

anom'alously *adv.* (ע-נאמ'-ע-לאס-לי) אונרעגעלמעסיג, ניט רעגולארנע; אויף אן אוננארמאלען אדער אונרעגעלמעסיגען אופן.

anom'aly *n.* (ע-נאמ'-ע-לי) אנאמאליע, אונרעגעלמעסיגקייט; אוננארמאלקייט.

It is an anomaly to find English radicals cheering their King.

anon' *adv.* (ע-נאן') גלייך, באלד, יעצט, אפט, מאנכמאל; דאן.

an'onym *n.* (ענ'-א-נים) אנאנים [א פאלשער אדער פערשטעלטער נאמען]; א פערזאן וואס גיט ניט ארוים זיין נאמען.

anonym'ity *n.* (ענ-א-נימ'-אי-טי) אונבעשטימטקייט, אנאנימיטעט; דאס פערשווייגען דעם נאמען אין שרייבען.

anon'ymous *a.* (ע-נאנ'-אי-מאס) אהן א נאמען, ניט אונטערגעשריבען; וואס האט ניט קיין נאמען.

anon'ymously *adv.* (ע-נאנ'-אי-מאס-לי) אהן א נאמען, אויף אן אנאנימען אופן.

anon'ymousness *n.* (ע-נאנ'-אי-מאס-נעס) אנאנימיטעט; דאס ניט אנגעבען דעם נאמען; דאס ניט האבען קיין נאמען.

The anonymousness of newspaper writing.

Anoph'eles *n.* (ע-נאפ'-ע-ליז) אזא מין מיק, קאמארען [בייסענדיגע פליעגעלעך].

an'orexy *n.* (ענ'-א-רעק-סי) דער מאנגעל אין אפעטיט צום עסען.

anoth'er *a. and pr.* (ענ-אטה'-ער) אן אנדערער; נאך איינער.

anoth'er than (ענ-אטה'-ער טהען) אן אנדערער אלס... פערשיעדען אלס...

I am quite another man than what I was before.

anoth'er thing (ענ-אטה'-ער טהינג) עפעס אנדערש.

anot'ta *n.* (ע-נאט'-ע) אזא געלבליך־רויטע פארב.

an'serine *a.* (ענ'-סער-אין) נאריש; אזוי ווי א גאנז; ווי די הויט פון א גאנז; ווי די הויט פון מענשליכען קערפער, וואס ווערט גרייפעלדיג ווען עס איז קאלט.

an'swer *n. and v.* (ענ'-סער) ענטפער; רעכענשאפט, ראפארט; ענטפערן; אבגעבען ראפארט; טויגען.

an'swer a bill (ענ'-סער ע ביל) בעצאהלען א וועקסעל.

an'swerable *a.* (ענ'-סער-עבל) בעאנטווארטליך; פעראנטווארטליך; טויגליך, גוט.

The owner is answerable for the action of his agent.

an'swerableness *n.* (ענ'-סער-עבל-נעס) פעראנטווארטליכקייט; דאס קענען בעאנטווארטעט ווערען; צוגעפאסטקייט.

an'swerably *adv.* (ענ'-סער-ע-בלי) ענטשפרעכענד; אין פערהעלטנים, בערך, אין דער נויטיגער פראפארציע.

an'swer a claim (ענ'-סער ע קליים) א פאדערונג אנערקענען; בעצאהלען א פאדערונג.

an'swer again' (ענ'-סער ע-גען') אבענטפערען; ווידערשפרעכען.

an'swer a sum'mons (ענ'-סער ע סאמ'-אנס) זיך שטעלען פאר'ן גערעכט לויט פאדערונג.

an'swerer *n.* (ענ'-סער-ער) אן ענטפערער; א געגנער.

an'swer for (ענ'-סער פאר) גאראנטירען פאר... ערב זיין פאר...

You may give him credit. I will answer for him.

an'swering the pat'tern (ענ'-סער-אינג טהי פעט'-ערן) נאכ'ן מוסטער.

an'swer in law (ענ'-סער אין לאה) שטעלען זיך פאר דעם געריכט.

an'swer in the affir'mative (ענ'-סער אין טהי ע-פויר'-מע-טיוו) מיט יא ענטפערען.

an'swerless *a.* (ענ'-סער-לעס) אהן אן ענטפער.

an'swerlessly *adv.* (ענ'-סער-לעס-לי) מיט אן אונגעניגענדען אדער אונצופריעדענשטעלענדען ענטפער; אהן א ענטפער.

an'swer no pur'pose (ענ'-סער נאו פויר'-פאוז) ניט ענטשפרעכען דעם צוועק; טויגען אויף כפרות; ניט האבען קיין שייכות צו דער זאך.

an'swer the bell (ענ'-סער טהי בעל) אברופען זיך אויף דעם קלונג; געהן נאכזעהן ווער עס קלינגט.

an'swer the door (ענ'-סער טהי דאור) עפענען די טהיר; נאכזעהן ווער עס קלאפט אין טהיר.

an'swer the pur'pose (ענ'-סער טהי פויר'-פאוז) ענטשפרעכען דעם צוועק; צו דער זאך.

an'swer to a name (ענ'-סער טו ע ניים) אברופען זיך אויף א נאמען.

ant *n.* (ענט) אן אמייזע, א מוראשקע [נמלה].

antac'id *n. and a.* (ענט-עס'-איד) רפואה צו זויערקייט אין מאגען; ווירקענד געגען זויערקייט אין מאגען.

antagonisa'tion *n.* (ענ-טעג-א-ני-זיי'-שאן) אנטאגאניזם, פיינדשאפט, געגנערשאפט.

antag'onise *v.* (ענ-טעג'-א-נאיז) שטעלען זיך געגען; אויפרייצען; הינדערען.

antag'onism *n.* (ענ-טעג'-א-ניזם) אנטאגאניזם, ווידערשטאנד, געגנערשאפט, פיינדשאפט.

The antagonism between the upper and the lower classes.

antag'onist *n.* (ענ-טעג'-א-ניסט) א פיינד; א געגנער.

antagonis'tic *a.* (ענ-טעג-א-נים'-טיק) פיינדליך, געגנעריש.

antagonis'tical *a.* (ענ-טעג-א-נים'-טי-קעל) ז. *antagonistic*

antagonis'tically *adv.* (ענ-טעג-א-ניס'-טי-קעל-אי) אויף אן אנטאגאניסטי־שען אופן; אזוי ווי א געגנער.

antagoniza'tion *n.* (ענ-טעג-א-ניי-זיי'-שאן) אנטאגאניזם, פיינדשאפט, געגנערשאפט.

antag'onize *v.* (ענ-טעג'-א-נאיז) שטעלען זיך געגען; אויפרייצען; הינדערען.

antal'gic *n.* and *a.* (ען-טעל'-דזשיק) וואס לינדערט שמערצען; רפואה צו לינדערען שמערצען.

antal'kali *n.* (ענט-על'-קע-לי) א בעי־מישער שטאף, וואס פערוואנדעלט אלקא־לין אין זאלץ.

antal'kaline *n.* (ענט-על'-קע-לין) ז. *antalkali*.

antapoplec'tic *a.* (ענט-עפ-א-פלעק'-טיק) וואס ווירקט געגען אפאפלעקציע.

antarc'tic *a.* (ענט-ארק'-טיק) וואס בע־לאנגט צום זיד־פאל; זידליך, דרום־זייטיג.

antarc'tic cir'cle (ענט-ארק'-טיק סויר'קל) דער זידליכער פאלאר־קרייז.

antarc'tic o'cean (ענט-ארק'-טיק או'-שען) דאס זידליכע אייזמעער.

antarc'tic pole (ענט-ארק'-טיק פאול) דער זיד־פאל.

antarc'tic re'gions (ענט-ארק'-טיק רי'-דזשאנז) זיד־פאלאר־לענדער [די גע־גענדען ארום זיד־פאל].

antarthrit'ic *n.* and *a.* (ענט-אר-טהרית'-איק) א מיטעל געגען פאדאגרע, גיכט [ברעכעניש אין די ביינער]; וואס היילט פאדאגרע.

antasthmat'ic *n.* and *a.* (ענט-עסט-מעט'-איק) אסטמא־היילענד; א מיטעל גע־גען אסטמא [קורצער אטהעם].

ant'-bear *n.* (ענט'-בעהר) אמייזען־בער [אזא חיה אין זיד אמעריקא]; דער אפ־ריקאנישער ערד־שוויין.

an'te-act *n.* (ענ'-טי-עקט) די פריהער־דיגע האנדלונג אדער טהאט.

an'te-acts *n.* (ענ'-טי-עקטס) זאכען, וואס זיינען שוין פאריבער.

ant'-ea'ter *n.* (ענט'-איע'-טער) דער אמייזענפרעסער [אזא חיה וואס פרעסט מוראשקעס].

Ant-eater

an'te bel'lum (ענ'-טי בעל'-אם) פאר דער מלחמה; פאר'ן בירגער קריעג אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא.

anteceda'neous *a.* (ענ-טי-סי-דיי'-ני-אס) וואס איז פריהער געווען; איידער, פארהערגעהענד.

antecede' *v.* (ענ-טי-סיד') פארהערגעהן; שטעהן העכער [אין ראנג, אמט א. ד. ג.].

antece'dence *n.* (ענ-טי-סי'-דענס) דאס פארהערגעהן: דאס פריהער קומען.

antece'dency *n.* (ענ-טי-סי'-דענ-סי) ז. *antecedence*.

antece'dent *a.* and *n.* (ענ-טי-סי'-דענט) וואס קומט פריהער אין צייט; וואס איז פריהער אין צייט אדער פלאץ; איינער אדער עפעס וואס קומט פריהער אין צייט אדער פלאץ; א פאסירונג נאך וועלכער עס קומט אן אנדערע.

antece'dent cause (ענ-טי-סי'-דענט קאהז) די אנפאנגס אורזאכע פון א קראנק־הייט.

antece'dents *n.* (ענ-טי-סי'-דענטס) פערגאנגענהייט [פון א מענשען].

antecess'or *n.* (ענ-טי סעס'-אר) א פארגענגער, דער וואס איז פריהער געווען אן אור־פאטער, אן עלטער־פאטער.

an'techamber *n.* (ענ'-טי-טשיימ-בער) א פארצימער.

an'techapel *n.* (ענ'-טי-טשעפ-על) די פארקאפעלע [דער פארצימער פון א קירך].

an'techoir *n.* (ענ'-טי-קהוואיר) א געוויי־סער ארט אין א קלויסטער נעבען כאר.

ante'cians *n.* (ענ-טי'-שיענז) די נעגען־בעוואהנער פון דעם ערד קוגעל [די וואס וואהנען אויף דעם זעלבינען פאראלעל שטרייף פון ערד־קוגעל, נאר אויף ענטגע־גענגעזעצטע זייטען, צ. ב. געוויסע טיילען פון אמעריקא און טערקיי].

antecommun'ion *n.* (ענ-טי-קא-מיונ'-יאן) אזא תפילה אין א קריסטליכע קירך.

antecur'sor *n.* (ענ-טי-קויר'-סאר) פאר־רויסלויפער; פארלויפער.

an'tedate *v.* and *n.* (ענ'-טי-דיים) אנ־געבען א פריהערדיגע צייט, געבען א פרי־הערדיגע דאטע; פארקומען אין א צייט פריהער; א פריהערדיגע דאטע.

The American Revolution antedates the Civil War.

antedilu'vial *a.* (ענ-טי-די-ליו'-ווי-על) פון פאר'ן מבול.

antedilu'vian *a.* and *n.* (ענ-טי-די-ליו'-ווי-ען) פון פאר'ן מבול; איינער אדער עטוואס וואס האט עקזיסטירט פאר'ן מבול; עטוואס וואס איז שטארק פערעל־טערט.

ante-draw'ing-room *n.* (ענ-טי-דראה'-אינג-רוהם) א טייל פון א זאל אב־געטיילט דורך א שייד־וואנד.

anteflect'ed *a.* (ענ-טי-פלעקט'-עד) אויסגעבויגען צום פארענט צו.

an'teflexed *a.* (ענ'-טי-פלעקסט) אויס־געבויגען צום פארענט צו.

ant'-egg *n.* (ענט'-עג) א מוראשקע־איי.

an'telope *n.* (ענ'-טי-לאופ) אנטילאפ [אזא חיה].

Antelope

antemerid'ian *a.* (ענ-טי-מי-ריד'-אי-ען) פאר האלבען טאג.

an'te merid'iem (ענ' טי מי-ריד' אי-עם) פאר האלבען טאג [די צייט פון 12 ביינאכט ביז 12 האלבען טאג].

antemet'ic *n.* and *a.* (ענט-אי-מעט'-איק) א מיטעל צו פערהיטען ברעכען; וואס פערהיטעט ברעכען.

an'te mor'tem (ענ'-טי מאר'-טעם) פאר דעם טויט.

an'te-mor'tem *a.* (ענ'-טי-מאר'-טעם) וואס קומט פאר פאר'ן טויט.

The court examined the copy of the victim's ante-mortem statement.

antemun'dane *a.* (ענ-טי-מאנ'-דיין) וואס איז שייך צו, אדער וואס האט פא־סירט איידער די וועלט איז בעשאפען גע־ווארען.

antena'tal *a.* (ענ-טי-ניי'-טעל) וואס איז שייך צו דער צייט פאר איינעמס גע־בורט.

anten'na *n.* (ענ-טענ'-א) דאס פיהל־הערנדל אויף דעם קאפ פון אן אינ־זעקט.

Antennæ

anten'nate *a.* (ענ-טענ'-איים) וואס האט א פיהל־הארן. ז. *antenna*.

antennif'erous *a.* (ענ-טע-ניפ'-ע-ראס) ז. *antennate*.

anten'niform *a.* (ענ-טענ'-אי-פארם) וואס האט די פארם פון א פיהל־הארן. ז. *antenna*.

antenup'tial *a.* (ענ-טי-נאפ'-שעל) פאר דער חתונה.

antepas'chal *a.* (ענ-טי-פעס'-קעל) וואס איז שייך צו דער צייט פון פאר פסח, אדער פאסכא.

an'tepast *n.* (ענ'-טי-פעסט) פארגע־שמאק, פארשפייז.

antepenult' *n.* (ענ-טי-פי-נאלט') דריט־טע זילבע פון סוףווארט.

antepenul'tima *n.* (ענ-טי-פי-נאל'-טי-מא) ז. *antepenult*.

antepenul'timate *n.* and *a.* (ענ-טי-פי-נאל'-טי-מיט) וואס איז שייך צו דער דריטער זילבע פון סוףווארט; דריטע זילבע פון סוף ווארט.

antepilep'tic *n.* and *a.* (ענט-עפ-אי-לעפ'-טיק) א תרופה געגען פאלינג; וואס איז א תרופה געגען פאלינג [חולי נופלים].

antepilep'tical *a.* (ענט-עפ-אי-לעפ'-טי-קעל) וואס איז א תרופה געגען פא־לינג.

anteposi'tion *n.* (ענ-טי-פא-זיש'-אן) דאס שטעלען אין פראנט; דאס שטעלען א ווארט פריהער.

antepran'dial *a.* (ענ-טי-פרענ'-די-על) פאר דעם מיטאגצייט.

ante'rior *a.* (ענ-טי'-רי-אר) פריהער; פאראויסגעהענד, וואס געפינט זיך פון פאראנט.

anterior'ity *n.* (ענ-טי-רי-אר'-אי-טי) דאס שטעהן אין פאראויס; דאס פריהער

זיין ; די העכערע שטעלע אדער ראנג; העכערער עלטער.

ante'rior tib'ial ar'tery (ענ-טי'-רי-אר טיב'-אי-על אר'-טע-רי) די פאָדערשטע שינביין ארטעריע. ז. איל. ***"Bloodvessels of the Human Body"***

anterolat'eral *a.* (ענ-טי-ראו-לעט'-ער-על) וואס ליגט ביי דער זייט פון פאָרענט.

an'teroom *n.* (ענ'-טי-רוהם) פארצימער, ווארטצימער.
The patients are waiting in the doctor's anteroom.

antestom'ach *n.* (ענ-טי-סטאמ'-עק) פארמאגען; קראפ, וואליע [פארמאגען ביי א פויגעל].

an'tetype *n.* (ענ'-טי-טאיפ) פארבילד, מוסטער.

antever'sion *n.* (ענ-טי-וואיר'-שאן) דאס זיין געבויגען צום פארענט [אין בעצוג צו די אינערליכע ארגאנען].

antevert' *a.* (ענ-טי-וואירט') איינגעבויגען צום פארענט [בענוצט אין בעצוג צו די אינערליכע ארגאנען].

anthe'lion *n.* (ענ-טהי'-לי-אן) געגענזון [אזעלכע העלע ליכטערינגען ארום דעם שאטען פון א געגענשטאנד, וועלכע ווערען פעראורזאכט אין געוויסע געגענדען דורך די זונענשטראהלען, ווען זיי געהען דורך א וואלקען אדער א טומאן].

anthelmin'thic *n. and a.* (ענט-העל-מינ'-טהיק) א מעדיצין צו פערטרייבען ווערעם [אין די געדערים]; וואס פערטרייבט ווערעם.

anthelmin'tic *n. and a.* (ענט-העל-מינ'-טיק) ז. ***anthelminthic***

an'them *n.* (ענ'-טהעם) א כאר-געזאנג אין קירך; א געזאנג.

An'themis *n.* (ענ'-טהע-מיס) נים עכטע קאמעלען; פעלד-קאמעלען, פעלד-ראמאשקעס [אזא מין פלאנצען].

an'ther *n.* (ענ'-טהער) שטויב-בייטעל [דער ארט אין א בלום וואו עס ליגענט דער זאמענשטויב].

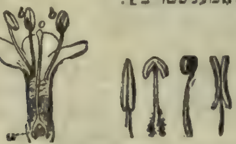

Anthers

an'theral *a.* (ענ'-טהער-על) וואס אנבעלאנגט צום שטויב-בייטעל. ז. ***anther***

antherif'erous *a.* (ענ-טהער-איפ'-ע-ראס) וואס האט א שטויב-בייטעל [ביי פלאנצען].

anthe'sis *n.* (ענ-טהי'-סיס) דאס פונאנדערבליהען זיך פון בלומען; די צייט ווען בלומען בליהען זיך פונאנדער.

ant'-hill *n.* (ענט'-היל) מוראשקעס-בערגעל; מוראשקעס נעסט.

ant'-hil'lock *n.* (ענט'-היל'-אק) ז. ***ant-hill***

antho'bian *n.* (ענ-טהאו'-בי-ען) בלומען-באבעלקע, בלומען זשוק.

anthog'raphy *n.* (ענ-טהאג'-רע-פי) אנטאגראפיע [די בעשרייבונג פון בלומען].

an'thoid *a.* (ענ'-טהאיד) אזוי ווי א בלום.

an'tholite *n.* (ענ'-טהא-לאיט) אן אויסגעגראבענע פערשטיינערטע בלום, אן אבדרוק אין א שטיין וואס האט די פארמע פון א בלום [הויפטזעכליך אין שטיין קויהלען].

antholog'ical *a.* (ענ-טהא-לאדז'-איק-על) וואס איז שייך צו אן אנטאלאגיע. ז. ***anthology***

anthol'ogy *n.* (ענ-טהאל'-א-דזשי) אנטאלאגיע [א זאמלונג פון געוועהלטע לעזע-שטיקער, ספעציעל געדיכטע און פאעמאס]; א בלומען-זאמלונג.

anthoma'nia *n.* (ענ-טהא-מיי'-ני-א) אנטאמאניע [איבערגעטריבענע ליעבע צו בלומען].

anthoma'niac *n.* (ענ-טהא-מיי'-ני-אק) אן אנטאמאניאק [איינער וואס האט אן איבערגעטריבענע ליעבע צו בלומען].

anthoph'agous *a.* (ענ-טהאפ'-ע-גאס) בלומען-פרעסענד.

anthoph'ilous *a.* (ענ-טהאפ'-אי-לאס) וואס ליעבט בלומען [וועגען געוויסע בעשעפענישען, ווי ביענען צ. ב.].

anthoph'orous *a.* (ענ-טהאפ'-א-ראס) וואס האט בלומען [ווי א פלאנצע].

an'thotaxy *n.* (ענ'-טהא-טעק-סי) דאס וואקסען פון בלומען אין א בלומען-שטרויס רונד ארום שטענגעל.

anthoxan'thin *n.* (ענ-טהא-זענ'-טהין) געלע פארב וואס געפינט זיך אין בלומען און געוויסע פרוכטען.

Anthozo'a *n.* (ענ-טהא-זאו'-ע) אנטאזאען [א קלאס בעשעפענישען וואס איז אונבעשטימט צו עס איז חיה אדער פלאנצע].

anthozo'an *n. and a.* (ענ-טהא-זאו'-ען) אזא בעשעפעניש פון דעם מין אנטאזאען; וואס איז שייך צו די אנטאזאען. ז. ***Anthozoa***

anthrac'ic *a.* (ענ-טהרעס'-איק) וואס געהער צו א קארבונקעל, וואס איז קראנק אויף א קארבונקעל. ז. ***anthrax***

an'thracite *n.* (ענ'-טהרע-סאיט) אנטראציט [ריינער שטיין-קויהל; הארטער שטיין-קויהל].

anthracit'ic *a.* (ענ-טהרע-סיט'-איק) ווי אנטראציט. ז. ***anthracite***

an'thrax *n.* (ענ'-טהרעקס) שטיין-קויהלען; קארבונקעל [אזא געפעהרליכע קראנקהייט מייסטענס ביי בהמות, א מאל אויך ביי מענשען].

anthrope'an *a.* (ענ-טהרא-פי'-ען) מענשליך.

anthrop'ic *a.* (ענ-טהראפ'-איק) מענשליך; וואס איז שייך צו דער לעהרע וועגען דער מענשליכער ראסע.

anthrop'ical *a.* (ענ-טהראפ'-אי-קעל) ז. ***anthropic***

anthropobiol'ogy *n.* (ענ-טהרא-פאו-באי-אל'-א-דזשי) אנטראפאבאלאגיע, די לעהרע וועגען דעם לעבען פון מענשען.

anthropocen'tric *a.* (ענ-טהרא-פא-סענ'-טריק) וואס בעהויפטעט, אז דער מענש איז די קרוין פון דער וועלט [פאר הבריאה]; וואס איז שייך צו דער בעהויפטונג, אז דער מענש איז דער צענטראלער פונקט פון דער בריאה.

anthropogen'esis *n.* (ענ-טהרא-פא-דזשענ'-ע-סיס) די אבשטאמונג אדער די ענטוויקלונג פון מענשען.

anthropogenet'ic *a.* (ענ-טהרא-פא-דזשי-נעט'-איק) וואס איז שייך צו דער אבשטאמונג אדער ענטוויקלונג פון מענשען.

anthropogen'ic *a.* (ענ-טהרא-פא-דזשענ'-איק) ז. ***anthropogenetic***

anthropog'enist *n.* (ענ-טהרא-פאדזש'-ע-ניסט) אן אנהענגער פון די מאדערנע טהעאריען וועגען דער אבשטאמונג און ענטוויקלונג פון מענשען.

anthropog'eny *n.* (ענ-טהרא-פאדזש'-ע-ני) די אבשטאמונג פון מענשען און זייער ענטוויקלונג; די וויסענשאפט וועגען דער אבשטאמונג פון מענשען און זייער ענטוויקלונג.

an'thropoglot *n.* (ענ'-טהרא-פא-גלאט) א בעשעפעניש וואס האט אזא צונג ווי א מענש, ווי די פאפוגאי צ. ב.

anthropog'ony *n.* (ענ-טהרא-פאג'-א-ני) ז. ***anthropogenesis***

anthropograph'ical *a.* (ענ-טהרא-פא-גרעפ'-אי-קעל) וואס איז שייך צו דער לעהרע פון מענשליכע ראסען.

anthropog'raphy *n.* (ענ-טהרא-פאג'-רע-פי) די בעשרייבונג פון דער מענשליכער ראסע.

an'thropoid *n. and a.* (ענ'-טהרא-פאיד) עהנליך צו א מענשען, אין מענשליכען געשטאלט; א מאלפע [אבעזיאנא] פון העכערען זארט.

anthropoi'dal *a.* (ענ-טהרא-פאי'-דעל) עהנליך צו א מענשען, וואס האט א מענשליכע געשטאלט.

anthropol'atry *n.* (ענ-טהרא-פאל'-ע-טרי) די פערגעטערונג אדער די געטליכע פערהייליגונג פון א מענשען.

anthrop'olite *n.* (ענ-טהראפ'-א-לאיט) א פערשטיינערונג פון א מענשליכען קערפער.

anthropolog'ic *a.* (ענ-טהרא-פא-לאדזש'-איק) אנטראפאלאגיש [וואס איז שייך צו דער לעהרע וועגען מענשען].

anthropolog'ical *a.* (ענ-טהרא-פא-לאדזש'-אי-קעל) ז. ***anthropologic***

anthropol'ogist *n.* (ענ-טהרא-פאל'-א-דזשיסט) אנטראפאלאגיסט [איינער וואס שטודירט די אנטראפאלאגישע וויסענשאפט].

anthropol'ogy *n.* (ענ-טהרא-פאל'-א-דזשי) אנטראפאלאגיע [די לעהרע איבער די מענשליכע ראסע].

an'thropomancy *n.* (ענ'-טהרא-פא-מענ-סי) דאס טרעפען, דאס נביאות-זאגען לוים דער איינגעווייד פון א מענשען.

anthropom'eter *n.* (ענ-טהרא-פאמ'-ע-טער) אנטראפאמעטער [איינער וואס מעסט די גליעדער פון מענשליכען קערפער צוליעב וויסענשאפטליכע צוועקען].

anthropomet'ric *a.* (ענ-טהרא-פא-מעט'-ריק) וואס געהערט צו דער מעסטקונסט פון די גליעדער פון מענשליכען קערפער.

anthropomet'rical *a.* (ענ-טהרא-פא-מעט'-רי-קעל) ז. ***anthropometric***

anthropomet'rically *adv.* (ענ-טהרא-פא-מעט'-רי-קעל-אי) דורך מעסטען די גליעדער פון מענשליכען קערפער.

anthropom'etry *n.* (ענ-טהרא-פאמ'-ע-טרי) דאס מעסטען פון די גליעדער פון מענשליכען קערפער; די וויסענשאפט וועלכע בעהאנדעלט דאס מעסטען פון די גליעדער פון מענשליכען קערפער.

anthropomor'phic *a.* (ענ-טהרא-פא-מאר'-פיק) וואס האט א מענשליכע געשטאלט; וואס איז שייך צו דעם פארשטעלען גאט אין א מענשליכער געשטאלט און נאטור.
The religion of the Greeks was **anthropomorphic.**

anthropomor'phically *adv.* (ענ-טהרא פא מאר׳ פי-קעל-אי) אין דער געשטאלט פון א מענשען [ווענען דער פארשטעלונג פון גאט אין א מענשליכער געשטאלט].

anthropomor'phism *n.* (ענ-טהרא-פא-מאר׳-פיזם) אנטראפאמארפיזם, דאס פארשטעלען גאט אין א מענשליכער געשטאלט און נאטור.

anthropomor'phist *n.* (ענ-טהרא-פא-מאר׳-פיסט) אנטראפאמארפיסט [איינער וואס שטעלט זיך פאר גאט אין א מענשליכער געשטאלט און נאטור].

anthropomor'phite *n.* and *a.* (ענ-טהרא-פא-מאר׳-פאיט) איינער וואס גלויבט, דאס גאט האט א מענשליכע געשטאלט און געפיהלען; וואס אין שייך צו דעם גלויבען, אז גאט האט א מענשליכע געשטאלט און מענשליכע געפיהלען.

anthropomorphit'ic *a.* (ענ-טהרא-פא-מאר-פיט׳-איק) פארשטעלענדיג זיך גאט אין א מענשליכער געשטאלט און מיט מענשליכע געפיהלען.

anthropomorphit'ical *a.* (ענ-טהרא-פא-מאר-פיט׳-אי-קעל)
ז. *anthropomorphitic*

anthropomor'phous *a.* (ענ-טהרא-פא-מאר׳-פאס) וואס האט א מענשליכע געשטאלט.

anthropopath'ic *a.* (ענ-טהרא-פא-פעטה׳-איק) וואס שרייבט צו מענשליכע געפיהלען אדער נייגונגען צו גאט.

anthropopath'ical *a.* (ענ-טהרא-פא-פעטה׳-אי-קעל) ז. *anthropopathic*

anthropopath'ically *adv.* (ענ-טהרא-פא-פעטה׳-אי-קעל-אי) דורך צושרייבען גאט מענשליכע געפיהלען און נייגונגען.

anthropop'athism *n.* (ענ-טהרא-פאפ׳-ע-טהיזם) די פארשטעלונג פון גאט מיט מענשליכע געפיהלען און נייגונגען.

anthropop'athy *n.* (ענ-טהרא-פאפ׳-ע-טהי) דאס צושרייבען מענשליכע געפיהלען, נייגונגען א. ז. וו. צו גאט.

anthropoph'agi *n.* (ענ-טהרא-פאפ׳-ע דזשאי) מענשענפרעסער, קאניבאלען.

anthropophagin'ian *n.* (ענ-טהרא-פאפ-ע-דזשינ׳-אי-ען) א מענשען פרעסער

anthropoph'agism *n.* (ענ-טהרא-פאפ׳-ע-דזשיזם) מענשענ-פרעסעריי, קאניבאליזם.

anthropoph'agist *n.* (ענ-טהרא-פאפ׳-ע-דזשיסט) א מענשען-פרעסער.

anthropoph'agous *a.* (ענ-טהרא-פאפ׳-ע-גאס) וואס פרעסט מענשענפלייש, מענשען-פרעסעריש.

anthropoph'agy *n.* (ענ-טהרא-פאפ׳-ע-דזשי) קאניבאליזם, מענשען-פרעסעריי.

anthropopho'bia *n.* (ענ-טהרא-פא-פאו׳-בי-ע) די מורא פאר מענשען; מענשען-האס, שנאה צו מענשען.

anthypnot'ic *n.* and *a.* (ענ-טהיפ-נאט׳-איק) וואס ווירקט נעגען שלאף, א מיטעל נעגען שלאף.

anthypochon'driac *n.* and *a.* (ענט-היפ-או-קאנ׳-דרי-עק) נעגען היפאכאנדריע ווירקענד; א מיטעל נעגען היפאכאנדריע [מרה שחורה].

an'ti (ענ׳-טי) [דיעזעס] נעגען, ווידער [דיעזעס ווארט קומט נור אין צוזאמענהאנג מיט אנדערע ווערטער].

antiaboli'tionist *n.* (ענ-טי-עב-א-לייש׳-אנ-איסט) א נעגנער פון אבשאפונג פון שקלאפעריי; שקלאפען טרייבער.

an'ti-ac'id *n.* and *a.* (ענ׳-טי-עס׳-איד)
ז. *antacid*

an'ti-Amer'ican *a.* (ענ׳-טי-ע-מער׳-אי-קען) אנטי-אמעריקאניש, נעגען אמעריקאנישעס

an'tiar *n.* (ענ׳-טי-ער) אנטיאר [א גיפט].

an'ti-arthrit'ic *n.* and *a.* (ענ׳-טי-אר-טהריט׳-איק) ז. *antarthritic*

an'ti-asthmat'ic *n.* and *a.* (ענ׳-טי-עסט-מעט׳-איק) וואס ווירקט נעגען אסטמא-קראנקהייט, א מיטעל נעגען אסטמא.

antibacchi'us *n.* (ענ-טי-בע-קאי׳-אס) דער אנטיבאקכוס [א פארמעס אין פאעזיע שרייבען, צווי לאנגע זילבען און איין קורצע].

antibil'ious *a.* (ענ-טי-ביל׳-יאס) נעגען גאלען-קראנקהייט ווירקענד.

antibra'chial *a.* (ענ-טי-ברייי׳-קי-על) וואס בעלאנגט צום פארערארם [צום פאדערביין פון האנד].

an'tic *n.* and *a.* (ענ׳-טיק) פאנטאסטיש; קאמיש; לעכערליך; א שפאס; א קאמעדיע.

The comedian performs antics on the stage.

An'tichrist *n.* (ענ׳-טי-קראיסט) אנטי-קריסט [א נעגנער פון קריסטוס, א פיינד פון קריסטום]; א פאלשער קריסטוס.

antichris'tian *a.* (ענ-טי-קריס׳-טשיען) נעגען קריסטענטהום.

antichris'tianism *n.* (ענ-טי-קריס׳-טשיען-איזם) די נעגנערשאפט צום קריסטענטום.

antichron'ical *a.* (ענ-טי-קראנ׳-איק-על) מאכענדיג א פעהלער אין דער צייט-רעכנונג; אבווייכענדיג פון דער ריכטיגער צייטרעכנונג.

antich'ronism *n.* (ענ-טיק׳-רא-ניזם) דאס אבווייכען פון דער צייטרעכנונג.

antic'ipant *a.* (ענ-טיס׳-אי-פענט) וואס קומט פריהער אדער ווירקט פאר דער צייט; וואס נימט א פארגעפיהל; ריכטענדיג זיך פון פריהער [ווענען א אנפאל פון א קראנקהייט וואס דארף קומען].

antic'ipate *v.* (ענ-טיס׳-אי-פייט) פאר-פיהלען; ערווארטען; פארנעהמען פריהער, פערכאפען.

antic'ipated *a.* (ענ-טיס׳-אי-פיי-טעד) ערווארטעט פון פריהער, פאראויסגעפיהלט.

antic'ipate payment (ענ-טיס׳-אי-פייט פיי׳-מענט) בעצאהלען פאר דער צייט.

antic'ipate pleas'ures (ענ-טיס׳-אי-פייט פלעזש׳-אורז) זיך אין פאראויס פרעהען [איבער עטוואס].

antic'ipate sor'rows (ענ-טיס׳-אי-פייט סאר׳-אוז) זיך פאר דער צייט דאס הארץ אבעסען.

anticipa'tion *n.* (ענ-טיס-אי-פיי׳-שאן) 1. א פארגעפיהל; ערווארטונג; 2. פער-כאפונג.

1. Children are full of anticipation about their vacations. 2. His remarks proved an anticipation of my prepared address.

antic'ipative *a.* (ענ-טיס׳-אי-פיי-טיוו) וואס האט א פארגעפיהל; וואס פערכאפט.

antic'ipatively *adv.* (ענ-טיס׳-אי-פיי-טיוו-לי) דורך א פארגעפיהל; מיט ער-ווארטונג; דורך פערכאפונג.

antic'ipator *n.* (ענ-טיס׳-אי-פיי-טאר) א פערכאפער, א פארויסזעהער.

antic'ipatory *a.* (ענ-טיס׳-אי-פיי-טא-רי) פערכאפענד.

anticlas'tic *a.* (ענ-טי-קלעס׳-טיק) אויס-געבויגען ווי א זאטעל.

anticli'max *n.* (ענ-טי-קלאי׳-מעקס) דאס ארונטערלאזען זיך אין ריידען אדער שרייבען פון א ווינטיגע זאך צו אן אונ-וויכטיגע; דאס ארונטערגיין פון דער

[illegible]

anticli'nal *a.* and *n.* (ענ-טי-קלאי׳-נעל) אויסגעבויגען מיט דער רונדליכער זייט ארויף [בנוגע ביי דער ערד-בע-שרייבונג]; אוס בויגונג.

Anticlinal

anticlin'ic *a.* (ענ-טי-קלינ׳-איק)
ז. *anticlinal*

an'ticly *adv.* (ענ׳-טיק-לי) אויף א פאנ-טאסטישען אדער קאמישען שפאסיגען אופן

anticonnu'bial *a.* (ענ-טי-קאנ-יו׳-בי-על) נעגען חתונה האבען.

anticonstitu'tional *a.* (ענ-טי-קאנ-סטי-טיו׳-שאנ-על) נעגען דער קאנסטיטוציאן פון לאנד.

anticonstitu'tionalist *n.* (ענ-טי-קאנ-סטי-טיו׳-שאנ-על-איסט) א נעגנער פון דער קאנסטיטוציאן.

anticonta'gious *a.* (ענ-טי-קאנ-טיי׳-דזשאס) וואס הינדערט די אנשטעקונג פון קראנקהייטען.

anticonvul'sive *a.* (ענ-טי-קאנ-וואל׳-סיוו) וואס ווירקט נעגען קאנוואולסיע [קראמפן].

An'ti-corn'-law League (ענ׳-טי-קארנ׳-לאה ליגע) דער פעראיין נעגען דעם קארן-געזעץ [דער געזעץ אין ענגלאנד ביז׳ן יאהר 1846 וואס האט ארויפגעלעגט גרויסע אבצאהלונגען אויף אריינגעפיהר-טע תבואה].

anticour'tier *n.* (ענ-טי-קאור׳-טיער) א נעגנער פון קעניג.

an'ticyclone *n.* (ענ׳-טי-סאי-קלאון) אנטיציקלאן [א ווירבעל-ווינד].

anticyclon'ic *a.* (ענ-טי-סאי-קלאנ׳-איק) וואס אנבעלאנגט צו אן אנטיציקלאן [ווירבעל-ווינד].

antidemocrat'ic *a.* (ענ-טי-דעמ-א-קרעט׳-איק) נים דעמאקראטיש; נעגען דעמאקראטיע.

antidemocrat'ical *a.* (ענ-טי-דעמ-א-קרעט׳-איק-על) ז. *antidemocratic*

an'tidotal *a.* (ענ׳-טי-דאו-טעל) וואס ווירקט אלס נעגענגיפט.

an'tidotally *adv.* (ענ׳-טי-דאו-טעל-אי) אזוי ווי א נעגענגיפט; מיט א נעגענגיפט.

antido'tary *n.* (ענ-טי-דאו׳-טע-רי) נעגענגיפט; א בוך וואו מען מאכט היילמיטלען, נעגענגיפטען.

an'tidote *n.* and *v.* (ענ׳-טי-דאוט) איינגעבען נעגענגיפט; נעגענגיפט.

Nearly every poison has an antidote.

antidot'ical *a.* (ענ-טי-דאט׳-אי-קעל) וואס ווירקט אלס נעגענגיפט

antidysenter'ic *n.* and *a.* (ענ-טי-דיס-ען-טער׳-איק) וואס ווירקט נעגען דיזענטעריע; א רפואה נעגען דיזענטעריע [די קראנקהייט ריהר, דורכפאל מיט בלוט].

an'ti-emet'ic *n.* and *a.* (ענ׳-טי-אי-מעט׳-איק) ז. *antemetic*

an'ti-epis'copal *a.* (ענ׳-טי-אי-פיס׳-קא-פעל) נעגען דער סיסטעם פון בישאפען [אין דער קריסטליכער רעליגיאן].

an'ti-evangel'ical *a.* (ענ׳-טי-אי-ווען-דזשעל׳-אי-קעל) נעגען דעם עוואנגעליום.

antifanat'ic *a.* (ענ-טי-פע-נעט'-איק) נעגען פאנאטיזם.

antifeb'rile *n.* and *a.* (ענ-טי-פעב-ריל) נעגען קדחת; מיטעל נעגען קדחת [פיבער].

antifed'eral *a.* (ענ-טי-פעד'-ער-על) אנטיפעדעראל; נעגען א בונד פון שטאא־טען אדער פארטייען.

antifed'eralism *n.* (ענ-טי-פעד'-ער-על-איזם) אנטיפעדעראליזם [דאס זיין נעגען א בונד פון שטאאטען אדער פאר־טייען].

An'ti-Fed'eralism *n.* (ענ'-טי-פעד'-ער-על-איזם) די פרינציפען פון דער אמע־ריקאנער אנטיפעדעראליסטי־שער פארטיי. ז. ***Anti-Federal party***

An'ti-Fed'eralist *n.* (ענ'-טי-פעד'-ער-על-איסט) אן אנהענגער פון דער אמע־ריקאנער אנטיפעדעראליסטישער פארטיי אין אמעריקא. ז. ***Anti-Federal party***

antifed'eralist *n.* (ענ-טי-פעד'-ער-על-איסט) אן אנטיפעדעראליסט. ז. ***antifederalism***

An'ti-Fed'eral par'ty (ענ'-טי-פעד'-ער-על פאר'-טי) אנטיפעדעראליסטישע פארטיי [די אמאליגע פארטיי אין די פער־איינינטע שטאאטען פון אמעריקא, וועלכע איז נעווען נעגען דעם, אז די רעגירונג אין וואשינגטאן זאל זיך פערשטארקערען אויף דער רעכנונג פון די איינצעלנע שטאאטען]

An'ti-Gal'lican *n.* and *a.* (ענ'-טי-נעל'-אי-קען) פיינדליך צו פראנצויזען; א פראנצויזען־פיינד.

antihec'tic *a.* (ענ-טי-העק'-טיק) וואס ווירקט נעגען שווינדזוכט.

antihypnot'ic *n.* and *a.* (ענ-טי-היפ-נאט'-איק) וואס ווירקט נעגען שלעפע־רינקייט; א מיטעל נעגען שלאף.

antihypochon'driac *a.* and *n.* (ענ-טי-היפ-א-קאנ'-דרי-עק) וואס ווירקט נע־נען היפאכאנדריע; א מיטעל נעגען הי־פאכאנדריע [מרה שחורה].

antihyster'ic *n.* and *a.* (ענ-טי-היס-טער'-איק) וואס ווירקט נעגען היסטערי־קע; א מיטעל נעגען היסטעריקע.

anti-Jac'obin *n.* and *a.* (ענ-טי־דזשעק'-א-בין) א יאקאבינער פיינד [יאקאבינער זיינען נעווען א רעוואלוציאנערע פארטיי אין פראנקרייך ביי דער ערשטער פראנ־צויזישער רעוואלוציאן, וועלכע האט אנגע־ווענדעט נעוואלדמיטעל צו בעפעסטינען די ניי־נעגרינדעטע רעפובליק]; פיינדליך צו א יאקאבינער.

antilibra'tion *n.* (ענ-טי-לאי-ברייי'-שאן) דאס האלטען אין גלייכגעוויכט, דאס באלאנסירען.

antilog'arithm *n.* (ענ-טי-לאג'-א-ריטהם) אנטילאגאריטמוס [א מאטעמא־טישער אויסדרוק פאר א ציפער וואס שטעהט אין א געוויסען צוזאמענהאנג מיט וועלכען עס איז לאגאריטמוס, צ. ב. די ציפער 100 איז אן אנטילאגאריטמוס צו 2, ווייל די ציפער 2 איז דער לאגאריטמוס פון 100. ז. ***logarithm***].

antil'ogy *n.* (ענ-טיל'-א-דזשי) אנטי־לאגיע [זעלבסט־ווידערשפרעכונג].

Antil'ope *n.* (ענ-טיל'-א-פי) די אנטי־לאפען חיות.

Antilop'idæ *n.* (ענ-טי-לאפ'-אי-די) די אנטילאפען טהיערע; א געוויסער מין חיות וואס זיינען מעלי גרה.

antimacas'sar *n.* (ענ-טי-מע-קעס'-ער) א צודעק פאר מעבעל אום צו בעשיי־צען זיי פון פלעקען; א געשטריקטע צו־דעק פאר א זאפא צו פערהיטען פון האר־אויל־פלעקען.

an'ti-machine' *a.* (ענ'-טי-מע-שין') נעגען דער מאשין [אין דער אמעריקאנער פאליטיק, וועגען דער נעגנערשאפט צו דער אנפיהרונג פון דער פאליטיק פון א פאר־טיי דורך איינינע פערזאנען, וואס מאכען דערפון א לעבען].

antimani'acal *a.* (ענ-טי-מיי-נאי'-ע-קעל) וואס ווירקט נעגען מאניע [משוגעת].

Antima'son *n.* (ענ-טי-מיי'סן) נעגנער פון די פריימויערער. ז. ***freemason***

Antimason'ic par'ty (ענ-טי-מיי-סאנ'-איק פאר'-טי) אנטיפריימויערער־פאר־טיי [אן אמאליגע פאליטישע פארטיי אין אמעריקא, נעגרינדעט אין שטאאט ניו־יארק אין יאהר 1827, וואס האט נעפא־דערט, אז פריימויערער זאלען נים אנגע־נומען ווערען אויף רעגירונגס־שטעלען].

antima'sonry *n.* (ענ-טי-מיי'סן-רי) נעגנערשאפט צו די פריי־מויערער; די פרינציפען פון דער פארטיי וואס בע־קעמפפט די פריי־מויערער.

antimatrimo'nial *a.* (ענ-טי-מעט-רי-מאו'-ני-על) נעגען הייראטהען.

antim'eter *n.* (ענ-טים'-ע-טער) א ווינ־קעל מעססער [אן אפטישער אינסטרו־מענט].

antimet'rical *a.* (ענ-טי-מעט'-רי-קעל) ניט ריטמיש; וואס האלט נים אויס דאס פערזמעסמאס [אין נעדיכטע].

antiministe'rial *a.* (ענ-טי-מינ-איס-טי'-רי-על) פיינדליך דעם מיניסטעריום.

antiministe'rialist *n.* (ענ-טי-מינ-איס-טי'-רי-על-איסט) א נעגנער פון מי־ניסטעריום.

antimonar'chial *a.* (ענ-טי-מאנ-אר'-קי-על) נעגען דער מאנארכישער רעגיע־רונגס־פארמע [וואו עס רעגירט א קייזער אדער א קעניג]; נעגען מאנארכיע.

antimonar'chic *a.* (ענ-טי-מאנ-אר'-קיק) ז. ***antimonarchial***

antimonar'chical *a.* (ענ-טי-מאנ-אר'-קיק-על) ז. ***antimonarchial***

antimonar'chicalness *n.* (ענ-טי-מאנ-אר'-קי-קעל-נעס) די נעגנערשאפט נע־נען מאנארכיע, דאס זיין נעגען א מאנאר־כישע רעגירונג.

antimon'archist *n.* (ענ-טי-מאנ'-ארק-איסט) א נעגנער פון מאנארכיזם.

antimo'nial *n.* and *a.* (ענ-טי-מאו'-ני-על) וואס ענטהאלט אדער וואס אנ־בעלאנגט צו דעם אנטימאניום; א מעדי־צין וואס ענטהאלט אנטימאניום [אזא כע־מישער שטאף].

antimo'niate *n.* (ענ-טי-מאו'-ני-אייט) אנטימאנזויערעס זאלץ [אזא כעמישער זאלץ].

antimon'ic *a.* (ענ-טי-מאנ'-איק) וואס ענטהאלט אנטימאן.

antimon'ic ac'id (ענ-טי-מאנ'-איק עס'-איד) אנטימאנזויערע.

antimo'nious *a.* (ענ-טי-מאו'-ני-אס) וואס ענטהאלט אנטימאן.

antimo'nious ac'id (ענ-טי-מאו'-ני-אס עס'-איד) אנטימאנזויערע.

an'timonite *n.* (ענ'-טי-מא-נאיט) אנ־טימאנזויערעס זאלץ.

an'timony *n.* (ענ'-טי-מא-ני) אנטימאן [א כעמישער גרונד־עלעמענט, א מעטאל מיט א ווייסען גלאנציגען קאליר].

antimor'alist *n.* (ענ-טי-מאר'-על-איסט) א נעגנער פון מאראל אדער זיט־ליכקייט.

antimu'sical *a.* (ענ-טי-מיו'-זיק-על) מוזיק־פיינדליך.

antinarcot'ic *n.* and *a.* (ענ-טי-נאר-קאט'-איק) אנטינארקאטיש, א מיטעל וואס ווירקט נעגען א שלאפטרונק.

antina'tional *a.* (ענ-טי-נעש'-אנ-על) אנטינאציאנאל.

antinico'tian *a.* (ענ-טי-ני-קאו'-שי-ען) נעגען טאבאק רויכערען.

antino'mian *n.* (ענ-טי-נאו'-מי-ען) איינער וואס גלויבט, דאס פרומקייט בע־שטעהט נאר אין גלויבען אין גאט און נים אין אויספיהרען זיך מאראליש; וואס לייקענט אין דעם, אז די אנגענומענע מא־ראלישע געזעצען זיינען א חיוב פאר א גאטס־גלויביגען.

antino'mianism *n.* (ענ-טי-נאו'-מי-ען-איזם) אנטינאמיאניזם [די לעהרע, דאס די וואס גלויבען אין גאט זיינען נים מחויב זיך אויפצופיהרען לויט די אנגע־נומענע מאראלישע געזעצען].

antin'omy *n.* (ענ-טינ'-א-מי) דאס ווי־דערשפרעכען זיך אין א געזעץ; דער ווי־דערשפרוך פון צוויי געזעצען; א געזעץ, כלל אדער פרינציפ וואס איז א נעגענזאץ צו א צווייטען.

antipa'pal *a.* (ענ-טי-פיי'-פעל) נעגען דעם פאפסט.

antipapis'tical *a.* (ענ-טי-פע-פיס'-טי-קעל) דעם פאפסטום פיינדליך.

antipar'allel *a.* (ענ-טי-פער'-ע-לעל) וואס לויפט פאראלעל, אבער מיט א נע־נענגעזעצטער ריכטונג.

antiparalyt'ic *n.* and *a.* (ענ-טי-פער-ע-לים'-איק) א תרופה נעגען פאראליז, וואס ווירקט נעגען פאראליז.

antiparalyt'ical *a.* (ענ-טי-פער-ע-לים'-איק-על) ווירקענד נעגען פאראליז.

antipathet'ic *a.* (ענ-טי-פע-טהעט'-איק) אנטיפאטיש, אונערטרעגליך, דער נאטור דערווידער.

antipathet'ical *a.* (ענ-טי-פע-טהעט'-איק-על) ז. ***antipathetic***

antipathet'ically *adv.* (ענ-טי-פע-טהעט'-איק-על-אי) ז. ***antipathetic***

antipathet'icalness *n.* (ענ-טי-פע-טהעט'-איק-על-נעס) די אנטיפאטישקייט; דאס זיין דערווידער.

antipath'ic *a.* (ענ-טי-פעטה'-איק) אנ־טיפאטיש; אבשטויסענד; אבנייגענד.

antip'athy *n.* (ענ-טיפ'-ע-טהי) אנטי־פאטיע, אבנייגונג, אבשטויסונג.
Some Americans, unfortunately, have an antipathy towards a foreigner.

antipatriot'ic *a.* (ענ-טי-פיי-טרי-אט'-איק) אנטיפאטריאטיש; צום פאטערלאנד פיינדליך.

antiperistal'sis *n.* (ענ-טי-פער-אי-סטעל'-סיס) א מיטעל נעגען דער מוסקול־בעוועגונג פון די קישקעס אין זייער ארוים־טרייבען פון זיך די פערדייהטע שפייזען.

antiperistal'tic *a.* (ענ-טי-פער-אי-סטעל'-טיק) וואס ווירקט נעגען דער מוס־קול־בעוועגונג פון די קישקעס. ז. ***antiperistalsis***

antiperis'tasis *n.* (ענ-טי-פע-ריס'-טע-סיס) נעגענזעצליכע איינגעשאפטען; די ווירקונג פון נעגענזעצליכע קרעפטען.

antiperistat'ic *a.* (ענ-טי-פער-אי-סטעט'-איק) וואס האט נעגענזעצליכע איי־נענשאפטען; וואס ווירקען אלס נעגענזעצ־ליכע קרעפטען.

antipestilen'tial *a.* (ענ-טי-פעס-טי-לענ'-שעל) וואס ווירקט נעגען פעסט.

antiphar'mic *n. and a.* (ענ-טי-פאר'-מיק) נעגענ־גיפט; וואס איז א נעגענ־גיפט.

antiphlogis'tian *n.* (ענ-טי-פלא-דזיש'-טישען) א נעגנער פון דער אלטער כעמישער טעאריע, וואס האט בעהויפטעט, אז פייער איז א כעמישער שטאף, וועלכער רופט זיך פלאגיסטאן.

antiphlogis'tic *n. and a.* (ענ-טי-פלא-דזיש'-טיק) אנטיפלאגיסטיש, נעגען דער אלטער טעאריע, אז פייער איז א כעמישער שטאף [דער גריכישער פילאזאף שטאהל האט נעגלויבט, אז פייער איז א כעמישער עלעמענט און ער האט איהם א נאמען נעגעבען פלאגיסטאן]; וואס ווירקט נעגען ענטצינדונג; אנטיפלאגיסט, א מיטעל נעגען ענטצינדונג.

an'tiphon *n.* (ענ'-טי-פאן) א נעזאנג־שטיק אין א קירך, וואס ווערט נעזונגען אין דער פארם פון פראגע און אנטווארט אדער ווי א פסוק אום א פסוק; וועקסעל־כאר; א הימן, א תפילה, א קאפיטעל תהלים וואס ווערט נעזונגען.

antiph'onal *a. and n.* (ענ-טיפ'-א-נעל) וואס איז שייך צו א נעזאנג־שטיק אין א קירך וואס ווערט נעזונגען א פסוק אום א פסוק; א בוך וואס ענטהאלט נעזאנג־שטיקער וואס ווערען נעזונגען אין דער פארם פון א פסוק אום א פסוק; א כאר־נעזאנג־בוך.

antiph'onally *adv.* (ענ-טיפ'-א-נעל-אי) אויף דעם אופן פון קירכען־כאר־נעזאנג וואס ווערט נעזונגען אין דער פארם פון פראגע און אנטווארט אדער א פסוק אום א פסוק.

antipho'nar *n.* (ענ-טי-פאו'-נער) א נעזאנג אין פראגע און אנטווארט; א כאר־נעזאנגבוך.

antipho'nary *n.* (ענ-טי-פאו'-נע-רי) ז. *antiphonar*

an'tiphone *n.* (ענ'-טי-פאון) ז. *antiphon*

antiphonet'ic *a.* (ענ-טי-פא-נעט'-איק) וואס האבען איין קלאנג, וואס גראמט זיך.

antiph'ony *n.* (ענ-טיפ'-א-ני) דאס זינגען א הימנע אדער תפילה א פסוק אום א פסוק; תהלים וואס ווערט נעזונגען א פסוק אום א פסוק.

antiph'rasis *n.* (ענ-טיפ'-רע-סיס) אן איראנישער נעברויך פון א ווארט אלס דער היפוך פון זיין ווירקליכע בעדייטונג [לשון סגי נהור]; א נעגענ־זין.

antiphras'tic *a.* (ענ-טי-פרעס'-טיק) נעברויכענדיג איראניש א ווארט אלס דער היפוך פון זיין ווירקליכע בעדייטונג; רייד־דענדיג בלשון סגי נהור.

antiphras'tical *a.* (ענ-טי-פרעס'-טיק-על) ז. *antiphrastic*

antiphras'tically *adv.* (ענ-טי-פרעס'-טיק-על-אי) בלשון סגי נהור.

antiphys'ic *a.* (ענ-טי-פיז'-איק) אנטי־פיזיש, נעגען דער נאטור; וואס ווירקט נעגען ווינד אין די נעדערים.

antiphys'ical *a.* (ענ-טי-פיז'-אי-קעל) ז. *antiphysic*

antip'odal *a.* (ענ-טיפ'-א-דעל) פון דער נעגענ־זייט; וואס איז שייך צו די נעגענ־זייטען פון ערדקוגעל, וואס געפינט זיך אויף די נעגענ־זייטען פון ערדקוגעל.

an'tipode *n.* (ענ'-טי-פאוד) אנטיפאד [אן איינוואהנער פון דער אנדערער זייט ערד, וועלכער קומט אויס נעגען אונז מיט די פיס. צ. ב. די איינוואהנער פון כינא אין בעצוג צו די איינוואהנער פון אמעריקא]; א נעגנער; דאס פולע נעגענטייל.

antipode'an *a.* (ענ-טיפ-א-די'-ען) ז. *antipodal*

antip'odes *n.* (ענ-טיפ'-א-דיז) די איינוואהנער פון דער אנדערער זייט ערד, וועלכע קומען אויס נעגען אונז מיט די פיס. ז. *antipode*

antip'odism *n.* (ענ-טיפ'-א-דיזם) דאס זיין אנטיפאדיש. ז. *antipode*

an'tipoison *n.* (ענ'-טי-פאיזן) נעגענ־גיפט.

an'tipope *n.* (ענ'-טי-פאופ) א נעגענ־פאפסט [איינער וואס וויל אריינעהמען דעם פאפסטליכען טראהן פון דעם רעגירענדען פאפסט].

antipsor'ic *n. and a.* (ענ-טיפ-סאר'-איק) וואס ווירקט נעגען קרעץ; א מיטעל וואס ווירקט נעגען קרעץ.

antipyret'ic *n. and a.* (ענ-טי-פאי-רעט'-איק) א מעדיצין נעגען פיעבער [קדחת]; וואס ווירקט נעגען פיעבער.

antipy'rin *n.* (ענ-טי-פאי'-רין) אנטי־פירין [א כעמישער צוזאמענגעזעצטער שטאף].

antipy'rine *n.* (ענ-טי-פאי'-רין) ז. *antipyrin*

antiqua'rian *n. and a.* (ענ-טי-קהווי'-רי-ען) אנטיקווארייש; אלטערטימליך; א קענער, א ליעבהאבער, א פארשער פון אלטערטומס זאכען.

antiqua'rianism *n.* (ענ-טי-קהווי'-רי-ען-איזם) די ליעבהאבעריי פאר אלטערטומס זאכען; די נייגונג פאר אלטערטומס פארשונגען.

an'tiquary *n.* (ענ'-טי-קהווי-רי) דער פארשער, קענער אדער ליעבהאבער פון אלטערטומס זאכען; דער הענדלער מיט אלטערטומס זאכען.

an'tiquate *v. and a.* (ענ'-טי-קהווייט) ערקלערען אלס אלט און נוצלאז; אבשאפען אלס אלט; פעראלטעט.

an'tiquated *a.* (ענ'-טי-קהוויי-טעד) פעראלטעט.
His views of society are antiquated.

an'tiquatedness *n.* (ענ'-טי-קהוויי-טעד-נעס) דאס פעראלטעטע; דאס זיין פעראלטעט.

antiqua'tion *n.* (ענ-טי-קהוויי'-שאן) די פעראלטונג; אבשאפונג פון א זאך אלס פעראלטעט.

antique' *n. and a.* (ענ-טיק') אן אנטיק־זאך, אלטערטום; אלט; אלטמאדיש, זעלטען, אנטיק.

an'tiquely *adv.* (ענ'-טיק-לי) אויף אן אנטיקען אדער אלטמאדישען אופן.

antique'ness *n.* (ענ-טיק'-נעס) אלטקייט; אלטערטימליכקייט.

anti'quity *n.* (ענ-טיק'-ווי-טי) 1. אלטע צייט; אלטערטום; 2. אלטע קונסטווערק.
1. China is a land of great antiquity. 2. Modern Greece is full of antiquities.

antirevolu'tion *n.* (ענ-טי-רעוו-א-לו'-שאן) די נעגענ־רעוואלוציאן.

antirevolu'tionary *a.* (ענ-טי-רעוו-א-לו'-שאנ-ע-רי) אנטירעוואלוציאנער, רעוואלוציאנס פיינדליך.

antirevolu'tionist *n.* (ענ-טי-רעוו-א-לו'-שאנ-איסט) א נעגנער פון רעוואלוציאן; א מיטהעלפער פון דער נעגען רעוואלוציאן.

antisabbata'rian *n.* (ענ-טי-סעב-ע-טיי'-רי-ען) א נעגנער פון שבת; א נעגנער פון א שטרענגען אבהיטען שבת אלס פייערטאג.

antiscorbu'tical *n. and a.* (ענ-טי-סקאר-ביו'-טי-קעל) וואס ווירקט נעגען סקארבוט; א מיטעל נעגען סקארבוט־קראנקהייט.

antiscrip'tural *a.* (ענ-טי-סקריפ'-טשור-על) פיינדליך צו דער הייליגער שריפט [תנ"ך].

An'ti-Sem'ite *n.* (ענ'-טי-סעמ'-איט) אן אנטיסעמיט, א פיינד פון דער סעמיטישער ראסע, א יודען־פיינד.

An'ti-Semit'ic *a.* (ענ'-טי-סע-מיט'-איק) אנטיסעמיטיש, יודען־פיינדליך.

An'ti-Sem'itism *n.* (ענ'-טי-סעמ'-אי-טיזם) אנטיסעמיטיזם; יודען־פיינדשאפט

antisep'sis *n.* (ענ-טי-סעפ'-סיס) דאס ריין מאכען א וואונד פון מיקראבען; דאס רייניגען פון מיקראבען, אז זיי זאלען ניט פעראורזאכען א קראנקהייט.

antisep'tic *n. and a.* (ענ-טי-סעפ'-טיק) אנטיסעפטיש, א מיטעל, וואס שטערט די שעדליכע ווירקונג פון מיקראבען; וואס שטערט די שעדליכע ווירקונג פון מיקראבען אין קערפער פון א קראנקען.
As a precaution every accidental cut should be washed with an antiseptic.

antisep'tical *a.* (ענ-טי-סעפ'-טיק-על) וואס שטערט די שעדליכע ווירקונג פון מיקראבען אין דעם קערפער פון א קראנקען.

antisep'tically *adv.* (ענ-טי-סעפ'-טי-קעל-אי) אויף אן אנטיסעפטישען אופן; דורך נעברויכען אנטיסעפטישע מיטעל [פאר דער פערניכטונג פון מיקראבען]. ז. *antiseptic*

antisep'ticise *v.* (ענ-טי-סעפ'-טי-סאיז) בעהאנדלען מיט אנטיסעפטישע מיטעל [וואס פערניכטען די מיקראבען].

antisep'ticist *n.* (ענ-טי-סעפ'-טי-סיסט) איינער וואס גלויבט אין אנטיסעפטישע בעהאנדלונג פון קראנקהייטען. ז. *antiseptic*

antisep'ticize *v.* (ענ-טי-סעפ'-טי-סאיז) בעהאנדלען מיט אנטיסעפטישע מיטעל.

antisep'tion *n.* (ענ-טי-סעפ'-שאן) ז. *antisepsis*

antisla'very *n. and a.* (ענ-טי-סליי'-וע-רי) נעגען שקלאפעריי; דער פרינציפ נעגען שקלאפעריי.

antiso'cial *a.* (ענ-טי-סאו'-שעל) ניט געזעלשאפטליך; פיינדליך צו געזעלשאפט.
Many actions may be of benefit to particular individuals but antisocial in their effects.

antiso'cialist *n.* (ענ-טי-סאו'-שעל-איסט) א נעגנער פון סאציאליזם.

antispasmod'ic *n. and a.* (ענ-טי-ספעז-מאד'-איק) וואס שטילט קרעמפען; א מיטעל וואס שטילט קרעמפען.

an'tispast *n.* (ענ'-טי-ספעסט) אנטיספאסט [א פערזפוס וואס איז נעשריבען אין דער פארם פון איין קורצע זילבע, נאכדעם צוויי לאנגע און ווידער א קורצע].

antispas'tic *a. and n.* (ענ-טי-ספעס'-טיק) וואס שטילט קרעמפען; וואס בעשטעהט פון אנטיספאסטען; א מיטעל צו שטילען קרעמפען. ז. *antispast*

antisplenet'ic *a.* (ענ-טי-ספלי-נעט'-איק) וואס ווירקט נעגען מעלאנכאליע אדער מרה שחורה.

antis'tes *n.* (ענ-טיס'-טיז) א העכערער גייסטליכער; א פארשטעהער פון גייסטליכע.

antis'trophe *n.* (ענ-טיס'-טרא-פי) 1. אנטיסטראפע, גענגענפערז [דער צווייטער פערז אין א לירישען געדיכט]; 2. די אומקערונג פון ווערטער ביי זייער ווידערהאלונג.
2. The master of the servant; the servant of the master.

antistroph'ic *a.* (ענ-טי-סטראפ'-איק) אנטיסטראפיש. ז. *antistrophe*

antisyphilit'ic *a.* (ענ-טי-סיפ-אי-ליט'-איק) וואס ווירקט געגען סיפילים.

an'titheism *n.* (ענ'-טי-טהי-איזם) אפיקורסות [ניט גלויבען אין גאט].

an'titheist *n.* (ענ'-טי-טהי-איסט) איינער וואס לייקענט אין דער עקזיסטענץ פון גאט; אן אפיקורוס.

antith'esis *n.* (ענ-טיטה'-ע-סיס) אנטיטעזיס; געגענזאץ; קאנטראסט.

antithet'ic *a.* (ענ-טי-טהעט'-איק) אנטיטעטיש, געגענזעצליך.

antithet'ical *a.* (ענ-טי-טהעט'-איק-על) ז. *antithetic*

antitox'ic *a.* (ענ-טי-טאקס'-איק) וואס ווירקט ווי אנטיטאקסין. ז. *antitoxin*

antitox'in *n.* (ענ-טי-טאקס'-אין) אנטיטאקסין [א געגענגיפט געגען אנשטעקענדע קראנקהייטען, ספעציעל געגען דיפטעריע]; א געגענגיפט; א פליסיגקייט, וועלכע איינינע פלאנצען טיילען פון זיך אויס און וועלכע פערהיט זיי פון מיקראבען.

antitox'ine *n.* (ענ-טי-טאקס'-אין) ז. *antitoxin*

an'ti-trade *n.* (ענ'-טי-טרייד) איינער פון די ווינטען וואס בלאזען אין די טראפישע געגענדען.

An'ti-Trinita'rian *n. and a.* (ענ'-טי-טרינ-אי-טיי'-רי-ען) וואס לייקענט אין די קריסטליכע דרייאיינינקייט; איינער, וואס לייקענט אין די דרייאיינינקייט.

An'ti-Trinita'rianism *n.* (ענ'-טי-טרינ-אי-טיי'-רי-ען-איזם) די אבלייקענונג פון דער קריסטליכער דרייאיינינקייט.

an'titype *n.* (ענ'-טי-טאיפ) אן אורבילד; א פארבילד.

antivac'cinist *n.* (ענ-טי-וועק'-סי-ניסט) א געגנער פון פאקען שטעלען.

antivene'real *a.* (ענ-טי-ווי-ני'-רי-על) וואס ווירקט געגען וועגערישע [געשלעכטליכע] קראנקהייטען.

antizym'ic *n. and a.* (ענ-טי-זימ'-איק) וואס פערהיט אנשטעקונג [פון א קראנקהייט]; א מעדיצין צו פערהיטען אנשטעקונגען.

antizymot'ic *n. and a.* (ענ-טי-זאי-מאט'-איק) ז. *antizymic*

ant'ler *n.* (ענט'-לער) א פערצווייגטער הארן פון א הירש.

Antlers

ant'lered *a.* (ענט'-לערד) וואס האט צווייגינע הערנער ווי א הירש.

ant'-li'on *n.* (ענט'-לאי'-אן) די לייב-מוראשקע [א מין מוראשקע, וועלכע צייכענט זיך אויס דערמיט, וואס זי גראבט אויס אין זאמד א גריבעל, בעהאלט זיך דארטען און ערנעהרט זיך מיט אינזעקטען, בעזאנדערס מיט מוראשקעס, וועלכע זי כאפט אריין אין איהר גריבעל].

Ant-lion

antœ'ci *n.* (ענ-טי'-סאי) גענענגוואהנער [איינוואהנער פון די גענענזייטען פון דעם ערד קוגעל, ד. ה. אויף דעם זעלבען מערידיאן און אויף דער זעלבער ווייטקייט פון עקוואטאר].

antonoma'sia *n.* (ענט-אנ-א-מיי'-זשיא) דאס בענוצען א טיטול אנשטאט א נאמען [למשל: אייער האהייט, אייער מאיעסטעט]; דאס בענוצען אן איינגענאמען אלס כאראקטעריסטיק אדער איינגעשאפט [למשל: "ער איז א נאפאלעאן" אנשטאט א "גרויסער קריעגס-פיהרער" אדער "א שלמה המלך" אנשטאט "חכם"].

anton'omasy *n.* (ענט-אנ'-א-מיי-סי) ז. *antonomasia*

an'tonym *n.* (ענ'-טא-נים) גענענגווארט. א ווארט וואס דריקט אויס א געגענזעצליכען בעגריף.
"Friendship" and "hatred" are antonyms.

ant'-wren *n.* (ענט'-רען) א ווארבייטשיק-ארטיגער פויגעל אין זיד-אמעריקא.

a'nus *n.* (איי'-נאס) די עפנונג אין הינטערלייב [פי טבעת].

an'vil *n.* (ענ'-וויל) קאוואדלע, אמבאס.

Anvil

an'vil-block *n.* (ענ'-וויל-בלאק) אזא גרויסע קאוואדלע אויף וועלכער עס ווערט געשמיעדט מיט א דאמפף-האמער.

anxi'ety *n.* (ענג-זאי'-ע-טי) אנגסט, זארג, דאס שטארקע פערלאנגען נאך עטוואס.

anx'ious *a.* (ענק'-שאס) בעאנגסטליך, זארגט; אונרוהיג; זעהר נענוי; האבענדיג א שטארקען וואונש, בענקענדיג.
I am anxious to see my friend.

anx'iously *adv.* (ענק'-שאס-לי) מיט אנגסט, מיט אונרוהינקייט, מיט זארג; מיט בענקעניש, מיט א שטארקען וואונש; מיט פינקטליכקייט.

anx'iousness *n.* (ענק'-שאס-נעס) אנגסט, בעזארגטקייט; אונרוהיגקייט; בענקעניש, דרינגענדער וואונש.

an'y *pr. and a.* (ענ'-אי) יעדער; וועלכער עס איז; אירגענד וועלכער; אבי ווער.

an'y and eve'ry (ענ'-אי ענד עוו'-רי) יעדער איינער, איטליכער.

an'ybody *pr.* (ענ'-אי-באד-אי) ווער עס איז, יעדער איינער, איטליכער.

an'ybody else (ענ'-אי-באד-אי עלס) אימיצער אן אנדערער.

an'y fur'ther (ענ'-אי פויר'-טהער) ווייטער.
I refuse to go any further in advising you.

an'yhow *adv.* (ענ'-אי-האו) סאי ווי סאי; יעדענפאלס.
I am going to do this, anyhow.

an'y lon'ger (ענ'-אי לאנ'-גער) לענגער.
We can not stay here any longer.

an'y one (ענ'-אי הוואן) יעדער איינער, איטליכער, ווער עס איז.

an'y one else (ענ'-אי הוואן עלס) אירגענד אן אנדערער.

an'y place (ענ'-אי פליים) אבי וואו.

an'ything *pr. and adv.* (ענ'-אי-טהינג) וואס עס איז; עטוואס; עפעס; אבי וואס; עטוואס, אביסעל, לחלוטין.

anythinga'rian *n.* (ענ-אי-טהינג-איי'-רי-ען) א גלייכגילטיגער [אין רעליגיאן].

an'ything else (ענ'-אי-טהינג עלס) וואס-עס-איז אנדערש, עפעס אנדערש.
I did not do anything else.

an'ything will do (ענ'-אי-טהינג וויל דו) אבי וואס וועט צופריעדען שטעלען, וועט זיין גוט.

an'yway *adv.* (ענ'-אי-הוויי) ווי עס איז; יעדענפאלס; סאי ווי סאי.

an'yways *adv.* (ענ'-אי-הווייז) ז. *anyway*

an'ywhere *adv.* (ענ'-אי-הוועהר) וואו עס איז; אבי וואו.

an'ywhere else (ענ'-אי-הווער עלס) ערגעץ אנדערשוואו.

an'ywise *adv.* (ענ'-אי-הוואיז) אויף יעדען אופן, אבי וואס פאר אופן.

Ao'nian *a.* (ע-או'-ני-ען) אאניש, וואס איז שייך צו די אלט גריכישע געטער פון קונסט אדער צום ארט, וואו זיי פלעגען זיך געפינען; פאעטיש.

a'orist *n. and a.* (איי'-א-ריסט) אאריסט, די פערגאנגענע צייט פון די גריכישע צייטווערטער [עבר בפעלים]; אונבעשטימט, אונבעגרענעצט [אין בעצוג צו צייט]; וואס איז שייך צו אן אאריסט.

aoris'tic *a.* (איי-א-ריס'-טיק) וואס אנבעלאנגט צו דער פערגאנגענער צייט פון די גריכישע צייטווערטער [אין גראמאטיק]; אונבעשטימט [אין בעצוג צו צייט].

aor'ta *n.* (איי-אר'-טא) אארטא, פולס-אדער [גרויסע בלוט-ארטעריע וואס קומט ארויס פון לינקען זייט פון הארץ].

aor'tal *a.* (איי-אר'-טעל) וואס בעלאנגט צום פולס-אדער. ז. *aorta*

aor'tic *a.* (איי-אר'-טיק) ז. *aortal*

aorti'tis *n.* (איי-אר-טאי'-טיס) ענטצינדונג פון פולס-אדער.

à outrance' (א או-טראנס') ביז צו דער אויסערסטער גרענעץ, מיט דער גרעסטער העפטינקייט.

apace' *adv.* (ע-פייס') שנעל, פלינק, האסטיג, גיך.

Apach'e *n.* (ע-פעש'-אי) אן אמעריקאנער אינדיאנער; א פאריזער גאסען-רויבער.

apago'ge *n.* (עפ-ע-גאו'-דזשי) אפאגאגע, דאס בענוצען א שויין בעוויזענעם אמת, ארויסצופירונגען פון איהם אן אנדער אמת [אין דער מאטעמאטיק]; בעווייזען די ריכטיגקייט פון א זאץ דורך צייגען די פאלשקייט פון געגענזאץ [אין דער לאגיק].

apagog'ic *a.* (עפ-ע-גאדזש'-איק) אפאגאגיש. ז. *apagoge*

ap'anage *n.* (עפ'-ע-נעדזש) דאס יאהר-געלד פון א פרינץ; אויסשטייער; אן אבהענגיגע טעריטאריע [א לאנד וואס איז אבהענגיג פון א צווייטען].

apart' *adv. and a.* (ע-פארט') ביי דער זייט, בעזונדער; פונאנדער; אבגעטיילט.
The old man lived apart from his neighbors.
apart' from one (ע-פארט' פראם וואן) אבגעטיילט פון אימעצען.
apart'ment *n.* (ע-פארט'-מענט) א צימער; א וואהנונג; אן אבגעטיילטע וואהנונג אין א הויז.
apart'ment-house *n.* (ע-פארט'-מענט-האוס) א הויז פון איינינע עטאזש וואס איז איינגעטיילט אין בעזונדערע אבגעטיילטע וואהנונגען.
apart'ness *n.* (ע-פארט'-נעס) דאס זיין אבגעטיילט; דאס זיין פון א זייט ארער פון ווייטען.
apathet'ic *a.* (עפ-ע-טהעט'-איק) אפאטיש; נעפיהללאז; גלייכמוטיג, אבגעלאזען.
apathet'ical *a.* (עפ-ע-טהעט'-איק-על) ז. *apathetic*
apathet'ically *adv.* (עפ-ע-טהעט'-איק-על-אי) אויף אן אפאטישען אופן; מיט גלייכמוטינקייט.
apath'ic *a.* (ע-פעטה'-איק) אפאטיש, גלייכמוטיג.
ap'athist *n.* (עפ'-ע-טהיסט) איינער וואס ליידעט פון אפאטיע. ז. *apathy*
ap'athy *n.* (עפ'-ע-טהי) אפאטיע, נעפיהללאזינקייט, גלייכמוטינקייט, אבגעלאזענקייט.
The campaign was marked by apathy.
ap'atite *n.* (עפ'-ע-טאיט) דער אפאטיט [פאספארזויערע קאלך].
ape *n. and v.* (אייפ) אן אפע, אן אבעזיאנע, א מאלפע; א נאכטהוער, א נאכטענצער; נאכטהאן, נאכטאנצען; נאכקריכען.
apeak' *a. and adv.* (ע-פיעק') אויף'ן שפיץ; שטעהענד גראד אויף'ן שפיץ [ווערטיקאל].
ape-car'rier *n.* (אייפ-קער'-אי-ער) אפענפיהרער.
apep'sia *n.* (ע-פעפ'-שיא) פערדייאונגסלאזינקייט, דאס ניט קענען פערדייען.
apep'sy *n.* (ע-פעפ'-סי) ז. *apepsia*
a'per *n.* (איי'-פער) א נאכטהוער, א נאכטענצער, א נאכקרימער.
ape'rient *n. and a.* (ע-פי'-רי-ענט) וואס פיהרט אב; אן אבפיהרונגס-מיטעל.
aper'itive *a.* (ע-פער'-אי-טיוו) ז. *aperient*
aper'tion *n.* (ע-פויר'-שאן) אן עפענונג.
ap'erture *n.* (עפ'-אויר-טשור) אן עפענונג.
a'pery *n* (איי'-פע-רי) דאס נאכמאכען ווי אן אפע, דאס נאכטאנצען, דאס נאכקרימען; א זאמלונג פון אפען; א פלאץ וואו מען האלט אפען.
apet'alous *a.* (ע-פעט'-על-אס) אהן בלומען-בלעטלעך; וואס אנבעלאנגט צו א מין פלאנץ וואס האט ניט קיין בלומען-בלעטלעך.
apet'alousness *n.* (ע-פעט'-על-אס-נעס) דאס פעהלען פון בלומען-בלעטלעך.
a'pex *n.* (איי'-פעקס) א שפיץ, א שפיץ פון א בארג; דער העכסטער פונקט.
a'pex of the heart (איי'-פעקס אוו טהי הארט) דער אונטערשטער שפיציגער טייל פון הארץ.
ז. איל. *"Bloodvessels of the Human Body"*
apha'sia *n.* (ע-פיי'-זשיא) דאס פערליערען דעם לשון; דאס פערלירען די פעהינקייט צו ריידען און שרייבען ארער די פעהינקייט צו קענען פערשטעהן וואס מען רעדט ארער שרייבט.
apha'sic *n. and a.* (ע-פיי'-זיק) איינער וואס האט פערלארען דעם לשון; וואס אנבעלאנגט צום פערליערען דעם לשון. ז. *aphasia*
aph'asy *n.* (עפ'-איי-זי) ז. *aphasia*
aphe'lian *a.* (עפ-אי'-לי-ען) וואס איז שייך צו דעם ווייטסטען פונקט פון א פלאנעט. ז. *aphelion*
aphe'lion *n.* (עפ-אי'-לי-אן) דער ווייטסטער פונקט פון א פלאנעט ביז דער זון.
apheliotrop'ic *a.* (ע-פי-לי-א-טראפ'-איק) וואס קעהרט זיך אב פון דער זון ארער פון ליכט [וועגען געוויסע פלאנצען].
apheliotrop'ically *adv.* (ע-פי-לי-א-טראפ'-אי-קעל-אי) אין דער ריכטונג אוועק פון דער זון.
apheliot'ropism *n.* (ע-פי-לי-אט'-רא-פיזם) די נייגונג זיך אבצוקעהרען פון דער זון ארער פון ליכט [וועגען געוויסע פלאנצען].
aphe'mia *n.* (ע-פי'-מי-ע) אזא קראנקהייט ווען איינער פערליערט דעם לשון, אבער פערליערט ניט די פעהינקייט צו שרייבען.
aphem'ic *a.* (ע-פעמ'-איק) וואס האט פערלארען דעם לשון אבער ניט די פעהינקייט צו שרייבען.
apher'esis *n.* (עפ-ער'-ע-סיס) דאס ארויסווארפען א שטומע [ניט אויסגעשפראכענע] זילבע פון אנפאנג ווארט.
apheret'ic *a.* (עפ-ע-רעט'-איק) אבגעקירצט דורך דאס ארויסווארפען א שטומע זילבע פון אנפאנג ווארט.
"Squire" is the apheretic form for "esquire".
aph'id *n.* (עפ'-איד) א פלאנצען-לויז [אזא גרינער קליינער אינזעקט, וואס געפינט זיך אויף פלאנצען].
aphid'ian *n. and a.* (ע-פיד'-אי-ען) די פלאנצען-לויז; וואס בעלאנגט צו דער פלאנצען-לויז.
a'phis *n.* (איי'-פיס) בלאטלויז [אזא אינזעקט].
aphlogis'tic *a.* (עפ-לא-דזשיס'-טיק) וואס ברענט אהן א פלאם.
aphlogis'tic lamp (עפ-לא-דזשיס'-טיק לעמפ) א גליה-לעמפעל [ווי די עלעקטרישע לעמפלעך].
apho'nia *n.* (ע-פאו'-ני-ע) שטארקע הייזערינקייט, דאס פערלירען די שטימע.
aphon'ic *a. and n.* (ע-פאנ'-איק) שטום; אהן א קלאנג; שטארק הייזעריג; א שטארק הייזערינער.
aph'onous *a.* (עפ'-א-נאס) הייזעריג, אהן א שטימע.
aph'ony *n.* (עפ'-א-ני) ז. *aphonia*
aph'orism *n.* (עפ'-א-ריזם) אפאריזם, א קורצער לעהרשפרוך, א קלוגע בעלעהרונג אין קורצע און שארפע ווערטער.
aph'orist *n.* (עפ'-א-ריסט) אפאריסט; איינער וואס בענוצט ארער פערפאסט אפאריזמען. ז. *aphorism*
aph'oristic *a.* (עפ'-א-ריס-טיק) אפאריסטיש: קורץ און שארף ווי אן אפאריזם. ז. *aphorism*
aphoris'tical *a.* (עפ-א-ריס'-טיק-על) ז. *aphoristic*
aphoris'tically *adv.* (עפ-א-ריס'-טיק-על-אי) קורץ און שארף [ווי אן אפאריזם].
aph'orize *v.* (עפ'-א-ראיז) מאכען אפאריזמען; ריידען ארער שרייבען אין קורצע און שארפע זעצע.
aph'rite *n.* (עפ'-ראיט) שוימקאלך [אזא ווייסער גלאנציגער שטיין].
aphrodis'iac *a. and n.* (עף-רא-דיז'-אי-עק) אפראדיסיש [וואס רייצט די געשלעכטליכע תאוה]; ליידענשאפטליך, תאוה'דיג; א מיטעל צו רייצען די געשלעכטליכע פערלאנגען.
aphrodisi'acal *a.* (עפ-רא-די-זאי'-ע-קעל) ז. *aphrodisiac*
Aphrodi'te *n.* (עפ-רא-דאי'-טי) אפראדיטע [אלט-גריכישע געטין פון ליעבע].
aphrodi'te *n.* (עפ-רא-דאי'-טי) א מין שמעטערלינג [שמעטערלינג].
aph'thæ *n.* (עפ'-טהי) שוועמלעך אין מויל [אזא קינדערשע מויל-קראנקהייט].
aph'thous *a.* (עפ'-טהאס) וואס האט שוועמלעך אין מויל [ביי קינדער].
aphyl'lose *a.* (ע-פיל'-אוס) אהן בלעטער [ביי פלאנצען].
aphyl'lous *a.* (ע-פיל'-אס) ז. *aphyllose*
apia'rian *a. and n.* (איי-פי-איי'-רי-ען) וואס בעלאנגט צו ביענענצוכט [צום האדעווען פון ביענען]; א ביענענציכטער.
a'piarist *n.* (איי'-פי-ע-ריסט) א ביענענציכטער [וואס האדעוועט ביענען].
a'piary *n.* (איי'-פי-ע-רי) ביענען-הויז, ביענענשטאק.
ap'ical *a.* (עפ'-איק-על) וואס אנבעלאנגט צום שפיץ, צום העכסטען פונקט. ז. *apex*
ap'ices *n.* (עפ'-אי-סיז) שפיצען; שפיצען פון בערג; די העכסטע פונקטען.
Apic'ian *a.* (ע-פיש'-יען) וואס איז שייך צום רוימישען פילאזאף עפיציוס: וואס איז שייך צו א נענוס-מענש [א מענש וואס האלט, אז מען דארף וואס מעהר נעניסען פון דער וועלט]; געשמאק [געגעסענע שפייזען].
apic'ulate *a.* (ע-פיק'-יו-לייט) קמאכעלע שפיציג, שטעכעריג [ביי פלאנצען].
apic'ulated *a.* (ע-פיק-יו-ליי-טעד) ז. *apiculate*
a'piculture *n.* (איי'-פי-קאל-טשור) ביענענציכט, דאס האדעווען האניג-ביענען.
a'piculturist *n.* (איי'-פי-קאל-טשור-איסט) ביענענציכטער; איינער וואס האדעוועט האניג-ביענען.
apiece' *adv.* (ע-פיעס') פאר יעדע שטיק, פאר יעדע פערזאן; פאר יעדען.
They received an apple apiece.
apiol'ogy *n.* (איי-פי-אל'-א-רזשי) די לעהרע וועגען ביענען.
A'pis *n.* (איי'-פיס) דער הייליגער אקס פון די אלטע עגיפטער.

Apis

a'pish *a.* (איי'-פיש) נאכמאכעריג, נאכטאנצעריג, נאכקרימעריג ווי אן אבעזיאנע.
a'pishly *adv.* (איי'-פיש-לי) אזוי ווי אן אבעזיאנע [מאלפע].
a'pishness *n.* (איי'-פיש-נעס) נאכמאכעריי, נאכטאנצעריי.

apit'pat *adv.* (עָ-פּיט'-פּעט) מיט שנעלע הארצקלאפּעניש.

apiv'orous *a.* (איי-פּיווֹ'-אָ-ראס) וואס פרעסט ביענען.

aplacen'tal *a.* (עָ-פּלע-סענ'-טעל) וואס האט ניט קיין פּלאצענטא, ארט אדער שליה [וועגען חיות].

Aplacenta'lia *n.* (עָ-פּלע-סען-טיי'-לי-ע) א מין חיות וואס האבען ניט קיין פּלאצענטא [ארט, שליה].

aplanat'ic *a.* (עפּ-לע-נעט'-איק) אהן אבווייכונג; אהן אבווייכונג פון די ליכטשטראהלען; פארגעריכטעט, אז די ליכטשטראהלען זאלען געהן גראד.

aplanat'ic lens (עפּ-לע-נעט'-איק לענז) אזא לינזענפערמיגע גלאז דורך וועלכע די ליכטשטראהלען געהן דורך גראד אהן אבווייכונג.

aplanat'ic tel'escope (עפּ-לע-נעט'-איק טעל'-ע-סקאופּ) אזא טעלעסקאפּ [שפּאקטיוו] דורך וועלכען די ליכטשטראהלען געהן דורך גראד אהן אבווייכונג.

aplomb' *n.* (עָ-פּלאָן') דרייסטסקייט, פעסטע האלטונג, גראדע האלטונג.
The young man spoke with great aplomb.

aplome' *n.* (עפּ-לאום') דער אפּלאם, אייזענגראנאט [אזא שטיין].

apnœ'a *n.* (עפּ-ני'-ע) אזא צושטאנד וועג מען קען ניט אטהעמען; שטיקונג.

apoc'alypse *n.* (עָ-פּאָק'-עָ-ליפּס) אפּאקאליפּסע, געוויסע קריסטליכע האלבהייליגע ביכער; ספרים, וואס ענטהאלטען מכלומר'שטדיגע נביאות; די געטליכע ענטפּלעקונג.

apocalyp'tic *a.* (עָ-פּאַק-עָ-ליפּ'-טיק) אפּאקאליפּטיש; רעטזעלהאפט, דונקעל. ז. *apocalypse*.

apoc'opate *v.* (עָ-פּאַק'-אָ-פּייט) אבקירצען א ווארט דורך ארויסווארפען דעם לעצטען אות אדער זילבע.

apoc'opated *a.* (עָ-פּאַק'-אָ-פּיי-טעד) אבגעקירצט דורך ארויסווארפען דעם לעצטען אות אדער זילבע פון א ווארט.
"Th' " is the apocopated form of "the".

apocopa'tion *n.* (עָ-פּאַק-אָ-פּיי'-שאן) דאס אבקירצען דורך ארויסווארפען דעם לעצטען אות אדער זילבע.

apoc'ope *n.* (עָ-פּאַק'-אָ-פּי) אן אבקירצונג פון א ווארט דורך ארויסווארפען דעם לעצטען אות אדער זילבע; אין מעדיצין — דאס אבשניידען א גליעד.

Apoc'rypha *n.* (עָ-פּאַק'-רי-פע) די אפּאקריפען [כתובים אחרונים, בן סירא, חשמונאים און די איבריגע כתובים וועלכע ווערען ניט צוגערעכענט צום תנ"ך].

apoc'rypha *n.* (עָ-פּאַק'-רי-פע) געוויסע קריסטליכע שריפטען, וואס זיינען ניט אריינגענומען אין ברית החדשה; ניט קיין עכטע שריפטען, צווייפעלהאפטע שריפטען.

Apoc'ryphal *a.* (עָ-פּאַק'-רי-פעל) וואס אנבעלאנגט צו די אפּאקריפען. ז. *Apocrypha*.

apoc'ryphal *a.* (עָ-פּאַק'-רי-פעל) אונגעוויס, צווייפעלהאפט, פערדעכטיג.

Apoc'ryphally *adv.* (עָ-פּאַק'-רי-פעל-אי) אפּאקריפיש; אויף דעם אופן פון די אפּאקריפען. ז. *Apocrypha*.

apoc'ryphally *adv.* (עָ-פּאַק'-רי-פעל-אי) אויף א צווייפעלהאפטען אדער פערדעכטיגען אופן.

apoc'ryphalness *n.* (עָ-פּאַק'-רי-פעל-נעס) פערדעכטיגקייט, צווייפעלהאפטיגקייט.

ap'od *n. and a.* (עפּ'-אָד) אהן פיס; א חיה וואס האט ניט קיין פיס; א פיש, וואס האט ניט קיין בויך פלאספעדערען.

Ap'oda *n.* (עפּ'-אָ-דע) א מין חיות אהן פיס; א מין פיש וואס האבען ניט קיין בויך פלאספעדערען.

ap'odal *a.* (עפּ'-אָ-דעל) וואס אנבעלאנגט צו די חיות אהן פיס; וואס בעלאנגט צו די פיש אהן בויך פלאספעדערען.

ap'odan *n. and a.* (עפּ'-אָ-דען) וואס איז שייך צו חיות אהן פיס; א מין חיה אהן פיס; א מין פיש אהן בויך פלאספעדערען.

ap'ode *n. and a.* (עפּ'-אוד) ז. *apod*.

apodeic'tic *a.* (עפּ-אָ-דאיק'-טיק) אונבעשטרייטבאר, וואס איז אהן א ספק; אונווידערשפּרעכליך.

apodeic'tical *a.* (עפּ-אָ-דאיק'-טיק-על) ז. *apodeictic*.

Ap'odes *n.* (עפּ'-אָ-דיז) א מין פיש אהן בויך פלאספעדערען.

apodic'tic *a.* (עפּ-אָ-דיק'-טיק) אונבעשטרייטבאר, וואס איז אהן ספק; אונווידערשפּרעכליך.

apodic'tical *a.* (עפּ-אָ-דיק'-טיק-על) ז. *apodictic*.

apodic'tically *adv.* (עפּ-אָ-דיק'-טיק-על-אי) אויף אן אונבעשטרייטבארען אופן.

ap'odon *n.* (עפּ'-אָ-דאן) ז. *apodan*.

apod'osis *n.* (עָ-פּאָד'-אָ-סיס) אין גראמאטיק — דער שלוס פון א תנאי-זאץ אדער בעדינגונגס-זאץ.

ap'odous *a.* (עפּ'-אָ-דאס) וואס האט ניט קיין פיס.

apoge'al *a.* (עפּ-אָ-דזשי'-על) וואס איז שייך צו דעם ווייטסטען פונקט פון א פלאנעט ביז דער ערד.

apoge'an *a.* (עפּ-אָ-דזשי'-ען) ז. *apogeal*.

ap'ogee *n.* (עפּ'-אָ-דזשי) דער ווייטסטער פונקט פון א פלאנעטע ביז דער ערד; די אפּאגעע, דער העכסטער פונקט.

apog'eny *n.* (עָ-פּאדזש'-ע-ני) געשלעכטליכע אימפּאטענץ, די אונפעהיגקייט צו האבען געשלעכטליכען פערקעהר.

ap'ograph *n.* (עפּ'-אָ-גרעף) אן איבערגעשריבענע זאך, א קאפּיע.

Apol'lo *n.* (עָ-פּאָל'-אָ) אפּאלא, איינער פון די גרויסע אלט-גריכישע אלימפּישע געטער. ער איז דער גאט פון ליכט און לעבען, דער גאט פון מוזיק און פּאעזיע.

Apol'lo Belved'ere (עָ-פּאָל'-אָ בעל-וועד'-ער) די בעריהמטע סטאטוע וואס שטעלט פאר דעם גריכישען גאט אפּאלא און וועלכע געפינט זיך אין דער בעלוועדער גאלעריע פון דעם פּאפּסטליכען וואטיקאן אין רוים [דיזע סטאטוע, וועלכע שטעלט מיט זיך פאר איינע פון די גרעסטע קינסטלערישע סקולפּטור-ארבייטען אין דער וועלט, איז אויסגעגראבען געווארען אם ענדע פון 15טען יאהרהונדערט אין איטאליען פון אונטער אן אלטע רואינע].

apologet'ic *a.* (עָ-פּאַל-אָ-דזשעט'-איק) פערטיידיגענד, ענטשולדיגענד; וואס בעלאנגט צו א פערטיידיגונג.

apologet'ical *a.* (עָ-פּאַל-אָ-דזשעט'-אי-קעל) ז. *apologetic*.

apologet'ically *adv.* (עָ-פּאַל-אָ-דזשעט'-אי-קעל-אי) דורך פערטיידיגונג, דורך ענטשולדיגונג.

apologet'ics *n.* (עָ-פּאַל-אָ-דזשעט'-איקס) אפּאלאגעטיק [דער טייל פון דער קריסטליכער רעליגיאנס-לעהרע וואס פערנעהמט זיך מיט צושטעלען פאקטען און בעווייזען וועגען קריסטענטום].

apol'ogise *v.* (עָ-פּאַל'-אָ-דזשאיז) ז. *apologize*.

apol'ogiser *n.* (עָ-פּאַל'-אָ-דזשאי-זער) ז. *apologizer*.

apol'ogist *n.* (עָ-פּאַל'-אָ-דזשיסט) א פערטיידיגער; איינער, וואס בעט אום ענטשולדיגונג, אום פערגעבונג.

apol'ogize *v.* (עָ-פּאַל'-אָ-דזשאיז) פערטיידיגען, האלטען א פערטיידיגונגס רעדע, זיך ענטשולדיגען, בעטען אום פערגעבונג.

apol'ogizer *n.* (עָ-פּאַל'-אָ-דזשאי-זער) איינער וואס בעט אום ענטשולדיגונג, א פערטיידיגער.

ap'ologue *n.* (עפּ'-אָ-לאג) אפּאלאג, א געדיכט מיט א מוסר השכל, פאבעל.

apol'ogy *n.* (עָ-פּאַל'-אָ-דזשי) 1. אפּאלאגיע; פערטיידיגונג, ענשולדיגונג, א פערטיידיגונגס-רעדע; דאס בעטען אום פערצייהונג; 2. עטוואס וואס פערנעהמט כלומר'שט דעם פלאץ פון אן אנדער זאך.
2. He wore a crumpled rag as an apology for a hat.

apomecom'eter *n.* (עפּ-אָ-מי-קאמ'-ע-טער) אן אינסטרומענט צו מעסטען הויכקייטען און ווייטקייטען.

apomecom'etry *n.* (עפּ-אָ-מי-קאמ'-ע-טרי) די מעסטונג פון ווייטקייט און הויכקייט.

aponeuro'sis *n.* (עפּ-אָ-ניו-ראו'-סיס) די אדערדיגע פערעמלעך פון די מוסקולען; די הויט, וואס בעדעקט די מוסקולען.

apoph'asis *n.* (עָ-פּאפ'-ע-סיס) פערלייקענונג; דאס מאכען אן אנשטעל ניט צו ריידען פון עפּעס און דאך עס דערמאהנען.

apophlegmat'ic *n. and a.* (עפּ-אָ-פלעג-מעט'-איק) וואס ציהט אב ליחה [שליים]; א מיטעל אבצוציהען ליחה [אין דער מעדיצין].

ap'ophthegm *n.* (עפּ'-אָ-טהעם) א שארפזיניגער און בעלעהרענדער שפּרוך אין קורצע ווערטער, לעהרשפּרוך.

apoph'yge *n.* (עָ-פּאפ'-אי-דזשי) דער אונטערשטער אבגערונדעטער טייל פון א זייל; דער רונדער פוס אין וועלכען א זייל שטעלט זיך אריין.

apoph'ygy *n.* (עָ-פּאפ'-אי-דזשי) ז. *apophyge*.

apoph'ysis *n.* (עָ-פּאפ'-אי-סיס) א צוּוואוקס צו א ביין; אן ארויסגעשטעקטער ביין.

apoplec'tic *n. and a.* (עפּ-אָ-פּלעק'-טיק) וואס געהערט צו אפּאפּלעקציע; איינער וואס איהם האט געכאפּט די אפּאפּלעקציע.

apoplec'tical *a.* (עפּ-אָ-פּלעק'-טי-קעל) ז. *apoplectic*.

ap'oplex *n.* (עפּ'-אָ-פּלעקס) אפּאפּלעקציע.

ap'oplexed *a.* (עפּ'-אָ-פּלעקסט) פון אפּאפּלעקציע געטראפען; פאראליזירט.

ap'oplexy *n.* (עפּ'-אָ-פּלעק-סי) אפּאפּלעקציע.

ap'oplexy of drunk'enness (עפּ'-אָ-פּלעק-סי אוו דראנק'-ען-עס) טויט שכור; אן אנפאל פון שכרות.

aport' *adv.* (עָ-פּאורט') [פון א שיף] לינקס.

aposiope'sis *n.* (עפּ-אָ-סאי-אָ-פּי'-סיס) דאס ניט דערענדיגען א זאץ אין א רעדע, כדי צו מאכען א געוויסען איינדרוק; די אבברעכונג פון א רעדע, צ. ב.: "זיין האנד-

לונג איז געווען אזעלכע... אבער איך וויל ווייטער וועגען דעם ניט רעדען"].

aposiopes'tic *a.* (עפ-א-סאי-א-פעס'-טיק) וואס ברעכט אב די רעדע, וואס דערענדיגט ניט דעם זאץ. ז. *aposiopesis*

aposiopet'ic *a.* (עפ-א-סאי-א-פעט'-איק) ז. *aposiopestic*

apos'tasy *n.* (ע-פאס'-טע-סי) שמד; אבטריניגקייט פון רעליגיאן אדער פארטיי; דאס אבזאגען זיך פון א נדר.

apos'tate *n. and a.* (ע-פאס'-טייט) א משומד; אן אבטריניגער; געשמדט; אבטריניג.

apostat'ical *a.* (עפ-אס-טעט'-אי-קעל) וואס איז שייך צו שמד; אבטריניג.

apos'tatize *v.* (ע-פאס'-טע-טאיז) זיך שמדן, אבטריניג ווערען.

apos'temate *v.* (ע-פאס'-טי-מייט) אויפרייסען אין א געשוויר; אייטערען.

a posterio'ri (איי פאס-טי-רי-או'-ראי) אפאסטעריארי, פון ערפאהרונג, פון טהאטזאכען אן ארויסגעדרונגענער בעווייז; דאס געגענזאץ פון אפריארי. ז. *a priori*

apos'til *n. and v.* (ע-פאס'-טיל) א בעמערקונג אויף דעם ראנד פון א בוך, א בעמערקונג אויף א דאקומענט; מאכען א בעמערקונג [אויף דעם ראנד פון א בוך אדער אויף א דאקומענט].

apos'tille *n.* (ע-פאס'-טיל) א בעמערקונג. ז. *apostil*

apos'tle *n.* (ע-פאסל') אפאסטאל, שליח; לעהרער פון א גייסטיגע בעקענונג, ווי פון א רעליגיאן; ספעציעל די ערשטע 12 לעהרער פון דער קריסטליכער רעליגיאן, וועלכע זיינען געשיקט געווארען פון קריסטוס צו פערשפרייטען דעם קריסטענטום אין דער וועלט.

apos'tleship *n.* (ע-פאסל'-שיפ) ז. *apostolate*

apos'tolate *n.* (ע-פאס'-טא-לייט) דער אמט אדער די שליחות פון אן אפאסטאל.

apostol'ic *a.* (עפ-אס-טאל'-איק) אפאסטאליש, וואס בעלאנגט צו אן אפאסטאל אדער זיין אמט.

apostol'ical *a.* (עפ-אס-טאל'-אי-קעל) ז *apostolic*

apostol'ically *adv.* (עפ-אס-טאל'-אי-קעל-אי) אין בעצוג צו אן אפאסטאל.

apostol'icalness *n.* (עפ-אס-טאל'-אי-קעל-נעס) די אייגענשאפט פון זיין אפאסטאליש; דאס גלויבען אין די לעהרע פון די אפאסטאלען.

apostol'ic creed (עפ-אס-טאל'-איק קריעד) די קריסטליכע רעליגיאן לויט די לעהרע פון די אפאסטאלען.

apostol'ic del'egate (עפ-אס-טאל'-איק דעל'-אי-גייט) דעם פאפסט'ס א דיפלאמאטישער פערטרעטער פון צווייטען ראנג.

apostolic'ity *n.* (ע-פאס-טא-ליס'-אי-טי) די אייגענשאפט פון זיין אפאסטאליש.

apostol'ic succes'sion (עפ-אס-טאל'-איק סאק-סעש'-אן) די אונאונטערבראכענע רייה פון אייגעהיילינגטע בישאפס וואס ציהם זיך פון די אפאסטאלס צייטען ביז היינט [ווי די קאטוילען גלויבען].

apos'trophe *n.* (ע-פאס'-טרא-פי) אפאסטראף; אנרעדע, א פארמע פון רעדע, ווען דער רעדנער ווייכט אב פון דעם געגענשטאנד וועגען וועלכען עס האנדעלט זיך און ווענדעט זיך צו אן אנדערען, אדער צו א פערזאן צו וועלכער די רעדע איז בכלל ניט דירעקט געריכטעט, אדער וועלכער איז ניט אנוועזענד; דער צייכען ['], וועלכער קומט אנשטאט ארויסגעלאזענע בוכשטאבען אין ווערטער ווי צ. ב. *couldn't—could not*

apostroph'ic *a.* (עפ-א-סטראפ'-איק) אפאסטראפיש. ז. *apostrophe*

apos'trophize *v.* (ע-פאס'-טרא-פאיז) אנרעדען; שטעלען אן אפאסטראף אנשטאט אן ארויסגעלאזענעם בוכשטאב.

apoth'ecary *n.* (ע-פאטה'-אי-קע-רי) אפטייקער.

apoth'ecary's bill (ע-פאטה'-אי-קע-ריז ביל) אן אפטייקערס רעכנונג [א טייערע רעכנונג].

apoth'ecary's shop (ע-פאטה'-אי-קע-ריז שאפ) אן אפטייק.

ap'othegm *n.* (עפ'-א-טהעם) א קורצער וויכטיגער שפריכווארט מיט א מאראלישען זין.

apothegmat'ic *a.* (עפ-א-טהעג-מעט'-איק) וואס איז שייך צו אדער ענטהאלט קורצע וויכטיגע שפריכווערטער מיט א מאראלישען זין.

apothegmat'ical *a.* (עפ-א-טהעג-מעט'-איק-על) ז. *apothegmatic*

ap'othem *n.* (עפ'-א-טהעם) א זענקרעכטע [פערפענדיקולארע] ליניע פון דעם מיטעלפונקט פון א רעגולארען פאליגאן [פיעלעק] צו איינע פון זיינע זייטען; דאס אבגעשטאנענע אויפ'ן דעק פון א כלי פון איינגעווייקטע גריגס.

apothe'osis *n.* (עפ-א-טהי'-א-סיס) פערגעטערונג; דערהויבונג ביז צום הימעל.

apothe'osize *v.* (עפ-א-טהי'-א-סאיז) פערגעטערען; דערהויבען ביז צום הימעל.

apot'ome *n.* (ע-פאט'-א-מי) דער אונטערשיעד צווישען דעם גאנצען און דעם נאכפאלגענדען האלבען טאן [אין מוזיק]; דער אונטערשיעד צווישען צוויי ליניעס אדער גרעסען, וועלכע האבען קיין געמיינשאפטליכע מאס [אין מאטעמאטיק].

ap'ozem *n.* (עפ'-א-זעם) אזא מעדיצין געמאכט פון קרייטעכער.

appall' *v.* (ע-פאהל') דערשרעקען; בלאס מאכען; בלאס, בלייך ווערען; צוטומלען.

appal'ling *a.* (ע-פאהל'-אינג) דערשרעקענד, ענטמוטיגענד.

appal'lingly *adv.* (ע-פאהל'-אינג-לי) ערשרעקענדיג; צוטומלענדיג פון שרעק; בלייך ווערענדיג פון שרעק.

appal'ment *n.* (ע-פאהל'-מענט) דערשרעקונג; דאס ווערען בלייך פון שרעק.

ap'panage *n.* (עפ'-ע-נײדזש) ז. *apanage*

appara'tus *n.* (עפ-ע-ריי'-טאס) אפאראט; פארריכטונג; כלי פאר עפעס צו מאכען.

appar'el *n. and v.* (ע-פאר'-על) קליידונג, אנצוג; פוץ; באנדאזש; קליידען, אנקליידען.

appar'ent *a.* (ע-פעהר'-ענט) אויגענשיינליך, זיכטליך, דייטליך; אונצווייפעלהאפט; שיינבאר.

appar'ent al'titude (ע-פעהר'-ענט על'-טי-טיוד) די שיינבארע הויכקייט.

appar'ent diam'eter (ע-פעהר'-ענט דאי-עמ'-ע-טער) שיינבארער דיאמעטער.

appar'ently *adv.* (ע-פעהר'-ענט-לי) אויף א שיינבארען אדער זיכטליכען אופן; דייטליך.

appar'ent mag'nitude (ע-פעהר'-ענט מעג'-ני-טיוד) שיינבארע גרויס.

appar'ent mo'tion (ע-פעהר'-ענט מאו'-שאן) שיינבארע בעוועגונג [צ. ב. ווען מען פארט אין א שיפעל דוכט זיך, אז דער ברעג ווערט בעוועגט זיך].

appar'entness *n.* (ע-פער'-ענט-נעס) אויגענשיינליכקייט, געוויסהייט; דייטליכקייט, שיינבארקייט; אויסזעהן.

appar'ent time (ע-פעהר'-ענט טאים) די ריכטיגע צייט [נאך דער זון].

appari'tion *n.* (עפ-ע-ריש'-אן) ערשיינונג, דאס זיכטבאר ווערען; איבערנאטירליכע ערשיינונג; גייסטער ערשיינונג; געשפענסט, שד.

appari'tional *a.* (עפ-ע-ריש'-אנ-על) וואס איז שייך צו אן איבערנאטירליכע ערשיינונג; וואס איז עהנליך צו א גייסטער־ערשיינונג; וואס קען ערשיינען; וואס קען ווערען זיכטבאר.

appari'tionist *n.* (עפ-ע-ריש'-אנ-איסט) א גייסטער־זעהער.

appar'itor *n.* (ע-פער'-אי-טאר) א בעדינער אין א קירכען געריכט; א בעדינער פון אן אוניווערסיטעט.

appeal' *n. and v.* (ע-פיעל') 1. אויפרוף, אויספאדערונג, אפעלאציע; 2. אפעלירען צו א געריכט; זיך ווענדען; אפעלירען צו איינעמען, אז ער זאל ענטשיידען.

1. The court decided on the appeal. 2. The speaker appealed to the audience.

appea'lable *a.* (ע-פיע'-לעבל) וואס מען קען אפעלירען.

appea'lant *n.* (ע-פיע'-לענט) איינער, וועלכער אפעלירט צו א געריכט.

appealed' to (ע-פיעלד' טו) אויסגעבעטען ווערען [צו ענטשיידען א שטרייט].

appea'ler *n.* (ע-פיע'-לער) ז. *appealant*

appeal' from (ע-פיעל' פראם) אפעלירען.

There is no appeal from the decision of the United States Supreme Court.

appeal' from the chair (ע-פיעל' פראם די טשעהר) אפעלירען צו דער פערזאמלונג [פון פארזיצענדען].

appea'lingly *adv.* (ע-פיע'-לינג-לי) אפעלירענדיג; אויספאדערענדיג, מאכענדיג אן אפעל; ווענדענדיג זיך; מיט געבעט.

appea'lingness *n.* (ע-פיע'-לינג-נעס) דאס אפעלירען; דאס וועקען סימפאטיע.

appeal' to arms (ע-פיעל' טו ארמז) זיך נעהמען צו דער געוועהר; אן אויפרוף צו מלחמה.

appeal' to heav'en (ע-פיעל' טו העווען) אפעלירען צו גאט; איבערגעבען די ענטשיידונג צו גאט.

appear' *v.* (ע-פיער') 1. ערשיינען; דייטליך זיין; אויסזעהן; 2. אויפטרעטען, זיך ווייזען; ערשיינען פאר א געריכט.

1. He appears to be in good health. 2. The prisoner appeared for trial.

appear' against' one (ע-פיער' ע-גענסט' וואן) געגען איינעם אויפטרעטען.

appear'ance *n.* (ע-פיער'-ענס) ערשיינונג; דאס ערשיינען; דאס אויפטרעטען; דאס אויסערליכע אויסזעהן; אנבליק; וואהרשיינליכקייט.

Appearances are deceitful.

appear'er *n.* (ע-פיער'-ער) איינער וואס טרעט ארויס פאר א געריכט; איינער אדער עפעס וואס זעהט אויס אדער ערשיינט.

appear' for one (ע-פיער' פאר וואן) פאר איינעם אין געריכט אויפטרעטען.

appear' in print (ע-פיער' אין פרינט) זיין געדרוקט; ערשיינען פון דרוק.

appear' on the stage (ע-פּיער' אָן טהי סטיידזש) אויפטרעטען אויף די ביהנע.

appea'sable *a.* (ע-פּיע'-זעבל) וואָס קען בערוהיגט אדער איינגעשטילט ווערען; טרייסטבאַר.

appea'sableness *n.* (ע-פּיע'-זעבל-נעס) בערוהיגונגס מעגליכקייט; דאָס קענען זיך איינשטילען; די מעגליכקייט זיך איבערצובעטען; די מעגליכקייט זיך צו טרייסטען.

appea'sably *adv.* (ע-פּיע'-זעב-לי) דורך בערוהיגונג; טרייסטבאַר.

appease' *v.* (ע-פּיעז') בערוהיגען, בעזענפטיגען; איינשטילען; טרייסטען; איבערבעטען.

appease'ment *n.* (ע-פּיעז'-מענט) בעפרידיגונג; בערוהיגונג.

appea'ser *n.* (ע-פּיע'-זער) בערוהיגער, איינשטילער.

appea'singly *adv.* (ע-פּיע'-זינג-לי) אויף א בערוהיגענדען אדער איינשטילענדען אופן.

appea'sive *a.* (ע-פּיע'-זיוו) בערוהיגענד, איינשטילענד.

appellabil'ity *n.* (ע-פּעל-ע-ביל'-אי-טי) דער צושטאנד אדער די מעגליכקייט פון קענען אַפּעלירט ווערען.

appel'lable *a.* (ע-פּעל'-עבל) וואָס קען אַפּעלירט ווערען, וואָס שטעהט אונטער אן אַפּעלאַציאָן.

appel'lancy *n.* (ע-פּעל'-ען-סי) אַפּעלאַציאָן; די מעגליכקייט צו אַפּעלירען.

appel'lant *n.* and *a.* (ע-פּעל'-ענט) אַפּעלירער; קלאָגער; אַפּעלירענדיג; וואָס בעלאַנגט צו אן אַפּעלאַציאָן אדער צום אַפּעלירער.

ap'pellate *a.* (עפּ'-ע-לייט) וואָס איז שייך צו אַפּעלאַציאָן; וואָס געהערט צו אן אַפּעלאַציאָנס-געריכט.
An **appellate** court.

appella'tion *n.* (עפּ-ע-ליי'-שאָן) אַנרופונג; אויפפאָדערונג; בענענונג; דער נאָמען; אַפּעלאַציע.

appel'lative *n.* and *a.* (ע-פּעל'-ע-טיוו) צונאָמען, טיטעל; נאָמען; גאַטונגס-נאָמען; וואָס צייגט אן א גאַטונגס-נאָמען [א וואָרט וואָס בעצייכענט א סך זאַכען פון איין מין, ווי צ. ב. דאָס וואָרט "וואַלד" ווערט געברויכט אלס א בעצייכנונג פון א סך בוימער].

appel'latively *adv.* (ע-פּעל'-ע-טיוו-לי) מיט א צונאָמען; אזוי ווי גאַטונגס-נעמען.

appel'latory *a.* (ע-פּעל'-ע-טע-רי) וואָס בעלאַנגט צו אן אַפּעלאַציאָן; וואָס ענטהאלט אן אַפּעלאַציאָן.

appellee' *n.* (עפּ-ע-לי') אָנגעקלאָגטער; דער געגען וועמען מען אַפּעלירט.

appel'lor *n.* (ע-פּעל'-אָר) אַפּעלאַנט; קלעגער.

append' *v.* (ע-פּענד') אַנהענגען, צושטעלען, ביילעגען, מוסיף זיין.

appen'dage *n.* (ע-פּענ'-דעדזש) אַנהאַנג, הוספה; דאָס צוגעשטעלטע, א צוזאַץ.

appen'dance *n.* (ע-פּענ'-דענס) א צוזאַץ, אן אַנהאַנג.

appen'dant *n.* and *a.* (ע-פּענ'-דענט) צוגעהעריג; פערבונדען; הוספה; צוזאַץ.

appen'dence *n.* (ע-פּענ'-דענס) ז. *appendance*.

appen'dices *n.* (ע-פּענ'-די-סיז) צוזעצע; הוספות; צונאַבען; אַנהענגונגען.

appendici'tis *n.* (ע-פּען-די-סאַי'-טיס) אן ענטצינדונג פון דער בלינדער קישקע.

appen'dicle *n.* (ע-פּענ'-דיקל) א קליינער אַנהאַנג אדער צונאַב.

appendic'ular *a.* (עפּ-ען-דיק'-יו-לער) וואָס האט א קליינעם אַנהאַנג אדער צונאַב [אן אויסדרוק וואָס ווערט מייסטענס געברויכט אין אַנאַטאָמיע].

appen'dix *n.* (ע-פּענ'-דיקס) 1. אַנהאַנג, צוזאַץ, צונאַב; 2. די בלינדע קישקע.
1. The book has an **appendix** full of useful information.

apperceive' *v.* (עפּ-ער-סיוו') בעמערקען, בעגרייפען.

appercep'tion *n.* (עפּ-ער-סעפּ'-שאָן) בעמערקונג, בעגרייפונג מיט פאָלשטענדיגען בעוואוסטזיין.

appertain' *v.* (עפּ-ער-טיין') צוגעהערען, בעלאַנגען.
He is interested in everything that **appertains** to the curing of disease.

appertain'ment *n.* (עפּ-ער-טיינ'-מענט) צוגעהער, דאָס וואָס געהערט צו זיין; דאָס וואָס בעלאַנגט.

ap'petence *n.* (עפּ'-אי-טענס) שטאַרקער לוסט; נאַטירליכע נייגונג צו...; דאָס בעגעהרען; דאָס שטרעבען.

ap'petent *a.* (עפּ'-אי-טענט) וואָס האט א שטאַרקען חשק; וואָס איז שייך צו א שטאַרקען חשק אדער געלוסט.
He is **appetent** after honors.

ap'petite *n.* (עפּ'-אי-טאַיט) אַפּעטיט, בעגירדע; לוסט.

appeti'tion *n.* (עפּ-אי-טיש'-אָן) דאָס פערלאַנגען, דאָס בעגעהרען; די לוסט.

ap'petitive *a.* (עפּ'-אי-טאַי-טיוו) וואָס איז שייך צו אדער וואָס האט אַפּעטיט; וואָס רייצט דעם אַפּעטיט.

ap'petize *v.* (עפּ'-אי-טאַיז) אויפרייצען דעם אַפּעטיט; מאַכען אַפּעטיט.

ap'petizer *n.* (עפּ'-אי-טאַי-זער) עפּעס וואָס רופט ארויס אַפּעטיט.

ap'petizing *a.* (עפּ'-אי-טאַי-זינג) וואָס ציהט צו; וואָס מאַכט אַפּעטיט.
This is a very **appetizing** dish.

ap'petizingly *adv.* (עפּ'-אי-טאַי-זינג-לי) אַפּעטיטליך.

applaud' *v.* (ע-פּלאָהד') אַפּלאָדירען, פּאַטשען בראַוואָ, לויבען.

applau'der *n.* (ע-פּלאָה'-דער) איינער וואָס אַפּלאָדירט אדער לויבט.

applau'dingly *adv.* (ע-פּלאָה'-דינג-לי) לויבענדיג, אַפּלאָדירענדיג.

applause' *n.* (ע-פּלאָהז') בייפאַל, לויב, דאָס אַפּלאָדירען.

applau'sive *a.* (ע-פּלאָה'-סיוו) לויבענד, אַפּלאָדירענד.

applau'sively *a.* (ע-פּלאָה'-סיוו-לי) מיט לויב; מיט אַפּלאָדיסמענטען.

ap'ple *n.* (עפּל) אן עפּעל; אן עפּעלבוים; שווארצאַפּעל פון אויג.

ap'ple-bee *n.* (עפּל'-ביע) פערזאַמלונג פון נאַכבאַרען פאַרצובערייטען עפּעל צו טריקענען אדער איינקאָכען.

ap'ple-blos'som *n.* (עפּל'-בלאָס'-אָם) עפּעל-בליהונג.

ap'ple-cheeked *a.* (עפּל'-טשיעקט) מיט רויטע פולע באַקען.

ap'ple-core *n.* (עפּל'-קאָור) דאָס עפּעל-האַרץ [די קעמערלעך פון אן עפּעל וואו די יאַדרעס ליגען].

ap'ple-dump'ling *n.* (עפּל'-דאַמפּ'-לינג) אזא מין עפּעל-קוכען.

ap'ple-frit'ter *n.* (עפּל-פריט'-ער) אן עפּעל-קוכען געבאַקען אין פּעטס.

ap'ple-green *n.* (עפּל'-גריען) עפּעל-גרין קאָליר. ז. אין "*Colors*".

ap'ple-jack *n.* (עפּל'-דזשעק) עפּעל-קוואַס.

ap'ple-john *n.* (עפּל'-דזשאָן) יאָהאַניס עפּעל [אזא מין עפּעל, וואָס פוילט ניט אזוי גיך].

ap'ple-loft *n.* (עפּל'-לאָפט) עפּעל-קאַמער; א בוידעם וואו מען האלט עפּעל.

ap'ple-mon'ger *n.* (עפּל'-מאָנ'-גער) עפּעל-הענדלער.

ap'ple of dis'cord (עפּל אָוו דיס'-קאָרד) צאַנקעפּעל [א זאַך, צוליעב וואָס מען רייסט זיך ארום].
Poverty was the **apple of discord** that caused unhappiness in the family.

ap'ple of love (עפּל אָוו לאָוו') ליעבעס עפּעל, טאָמאַטע.

ap'ple of the eye (עפּל אָוו טהי אַי) שווארצאַפּעל פון אויג; א זעהר טייערע זאַך.
My son is the **apple of my eye.**

ap'ple-or'chard *n.* (עפּל'-אָר'-טשארד) עפּעל-גאָרטען.

ap'ple-par'ing *n.* (עפּל'-פּעהר'-אינג) עפּעל-שאָלעכץ.

ap'ple-pee'ling *n.* (עפּל'-פּיע'-לינג) ז. *apple-bee*.

ap'ple-pie *n.* (עפּל'-פּאַי) עפּעל-קוכען.

ap'ple-pip *n.* (עפּל'-פּיפּ) עפּעל-יאַדרע.

ap'ple-sauce *n.* (עפּל'-סאָהס) עפּעל-זאָפּס.

ap'ple-tart *n.* (עפּל'-טאַרט) עפּעל-טאַרט.

ap'ple-tod'dy *n.* (עפּל'-טאָד'-אי) אזא מין פּונש אין וועלכען עס ווערען אריינגעלעגט געבאַקענע עפּעל.

ap'ple-tree *n.* (עפּל'-טריע) אן עפּעל-בוים.

appli'able *a.* (ע-פּלאַי'-עבל) וואָס קען אַנגעווענדעט ווערען, אַנווענדבאַר.

appli'ably *adv.* (ע-פּלאַי'-עב-לי) אַנווענדבאַר; דורך אַנווענדונג.

appli'ance *n.* (ע-פּלאַי'-ענס) אַנווענדונג; די אַנווענדונג פון א מיטעל; מיטעל; הייל מיטעל; הילפמיטעל; געצייג, אינסטרומענט.

applicabil'ity *n.* (עפּ-לי-קע-ביל'-אי-טי) אַנווענדבאַרקייט.
The argument has no **applicability** to the question before us.

ap'plicable *a.* (עפּ'-לי-קעבל) ז. *appliable*.

ap'plicableness *n.* (עפּ'-לי-קעבל-נעס) ז. *applicability*.

ap'plicably *adv.* (עפּ'-לי-קע-בלי) אַנווענדבאַר.

ap'plicant *n.* (עפּ'-לי-קענט) אַפּליקאַנט; איינער וואָס ווענדעט זיך נאָך עטוואָס; א קאַנדידאַט; א פלייסיגער סטודענט.

ap'plicate *v.* and *a.* (עפּ'-לי-קייט) אַנפּאַסען; אַנווענדען, געברויכען; געברויכט, אַנגעווענדעט; פּראַקטיש; קאָנקרעט.

ap'plicate num'bers (עפּ'-לי-קייט נאַמ'-בערז) בענאַנטע צאָהלען [ציפערן, וועלכע דריקען אויס די צאהל פון געגענשטענדע, צ. ב. 3 פוס, 5 טישען א. ז. וו.]

applica'tion *n.* (עפּ-לי-קיי'-שאָן) אַנווענדונג, דאָס ווענדען זיך; דאָס ווענדען זיך מיט א פערלאַנג; אַנפּאַסונג, געברויך; הילפסמיטעל; היילמיטעל; דאָס ריכטען די אויפמערקזאַמקייט [אויף עטוואָס]; פלייסיגקייט.

ap'plicative *a.* (עפּ'-לי-קעט-איוו) וואָס קען אַנגעווענדעט ווערען, אַנווענדבאַר.

ap'plicatory *a.* (עפ'-לי-קע-טא-רי) אנגעווענדעט, וואס ווענדעט אן, וואס בעניצט; פראקטיש.

applied' *a.* (ע פלאיד') אנגעווענדעט; בענוצט אין דער פראקטיק.
Applied mathematics.

appli'er *n.* (ע-פלאי'-ער) דער וואס ווענדעט אן; דער וואס געברויכט; דער וואס ווענדעט זיך נאך עטוואס; דער וואס איז פלייסיג צו בעקומען עטוואס.

appliqué' *n. and a.* (עפ-לי-קיי') ארויפגעלעגט [ווענען בעפוצונגען]: א בעפיצונג פון איין שטאף אויף אן אנדערען.

apply' *v.* (ע-פלאי') 1. זיך ווענדען, זיך פארשלאגען, בעטען; 2. אנפאסען, אנווענדען, געברויכען; צולעגען, ארויפלעגען.
1. He applies for admission. 2. It is well to apply in life, what we learn in books.

apply' a thing to (ע-פלאי' ע טהינג טו) זיך בענוצען מיט א זאך.

apply' col'ors on cloth (ע-פלאי' קאל'-ארז אן קלאטה) ארויפלעגען קאלירען אויף געוואנט.

apply' for an of'fice (ע-פלאי' פאר ען אפ'-איס) זיך ווענדען ווענען א שטעלע, נאכפרעגען פאר א שטעלע.

apply' for help (ע-פלאי' פאר העלפ) זיך ווענדען נאך הילף.

apply' one's mind (ע-פלאי' הוואנז מאינד) איינעמס געדאנקען אויף עטוואס ווענדען.

apply' one's self (ע-פלאי' הוואנז סעלף) זיך נעהמען צו עטוואס; זיך אבגעבען מיט עפעס; זיך ווענדען.

apply' ver'ses to one (ע-פלאי' וואיר'-סעז טו הוואן) זינגען איינעם א לויבגעזאנג; זאגען איינעם שבחים.

appoggiatu'ra *n.* (עפ-פאדזש-א-טו'-רא) א פערציערונגס-נאטע [א קורצע נאטע אין א מעלאדיע צו פערציערונג].

appoint' *v.* (ע-פאינט') 1. בעשטימען, פעסטזעצען, בעשטעלען, אבררעדען; איינריכטען; אויסריכטען; 2. געבען אן אמט, א שטעלע.
1. Please appoint the time and place to talk this matter over. 2. The Mayor appointed him Street Cleaning Commissioner.

appoin'table *a.* (ע-פאינ'-טעבל) בעשטימבאר; ערנענבאר; אנשטעלבאר.

appoin'tee *n.* (ע-פאינ'-טיע) איינער וואס איז ערנענט געווארען צו אן אמט.

appoin'ter *n.* (ע-פאינ'-טער) איינער וואס ערנענט ארער בעשטימט אימעצען אויף א שטעלע.

appoint'ment *n.* (ע-פאינט'-מענט) בעשטימונג, אנשטעלונג, פעסטזעצונג, פעראבריידונג; אויסריכטונג; געהאלט; שטעלע, אמט.

appor'tion *v.* (ע-פאור'-שאן) צוטיילען; טיילען אין גלייכע חלקים; איינטיילען; גלייכמעסיג ארער פערהעלטניסמעסיג פערטיילען; צוטיילען א שטאדט אין קווארטאלען דורך דער הערשענדער פארטיי אויף אזא אופן, דאס זי זאל קענען זיין זיכער מיט א זיעג ביי די וואהלען.

appor'tioner *n.* (ע-פאור'-שאנ-ער) דער פערטיילער, צוטיילער.

appor'tionment *n.* (ע-פאור'-שאנ-מענט) פערטיילונג, די גלייכמעסיגע ארער פערהעלטניסמעסיגע פערטיילונג.

appo'sable *a.* (ע-פאו'-זעבל) וואס קען צונויפגעפאסט ווערען.

appose' *v.* (ע-פאוז') שטעלען זייט ביי זייט; שטעלען איין זאך ביי דער אנדערער.

ap'posite *a.* (עפ' א זיט) פאסענד, אנגעמאסטען [צו עטוואס]; שיקליך; נאהענט, זייט ביי זייט.
This argument is very apposite to the case.

ap'positely *adv.* (עפ'-א-זיט-לי) אויף א צוגעפאסטען אופן; שיקליך.

ap'positeness *n.* (עפ'-א-זיט-נעס) שיקליכקייט, אנגעפאסטקייט, אנגעמאסטענקייט [צו עטוואס].

apposi'tion *n.* (עפ-א-זיש' אן) צוזאמענשטעלונג; די אפאזיציא; [אין גראמאטיק איין הויפטווארט (שם) וואס ערקלערט דעם אנדערען, צ. ב. אן אדלער — א פויגעל].

apposi'tional *a.* (עפ א זיש' אנ על) וואס איז צונעלעגט, צוגעשטעלט; אלס אפאזיציאן. ז. *apposition*

apprais'able *a.* (ע-פרייז'-עבל) וואס קען געשאצט ווערען.

apprais'al *n.* (ע-פרייז'-על) אבשאצונג; אפיציעלע אבשאצונג [דורך א רעגירונגס בעאמטען].

appraise' *v.* (ע-פרייז') שאצען, אבשאצען; טאקסירען.

appraise'ment *n.* (ע פרייז' מענט) שאצונג, אבשאצונג.

apprai'ser *n.* (ע-פריי'-זער) שאצער, אבשאצער.

appre'ciable *a.* (ע-פרי'-שי-עבל) שעצבאר, וואס לאזט זיך לייכט אבשאצען ארער ווירדיגען.

appre'ciably *adv.* (ע פרי'-שי-עב-לי) שעצבאר, צום שעצען.

appre'ciate *v.* (ע-פרי'-שי-איים) שעצען; ריכטיג אבשעצען; ווירדיגען; הויך שעצען; שטייגען [אין פרייז].

apprecia'tion *n.* (ע-פרי-שי-איי'-שאן) שעצונג, ווירדיגונג; די ריכטיגע אבשעצונג; דאס שטייגען אין ווערטה.

appre'ciative *a.* (ע-פרי'-שי-איי-טיוו) וואס שעצט, וואס ווירדיגט; וואס אנערקענט דעם ריכטיגען ווערטה.
The lecturer spoke to an appreciative audience.

appre'ciatively *adv.* (ע-פרי'-שי-איי-טיוו-לי) דורך ווירדיגונג, דורך אנערקענונג.

appre'ciativeness *n.* (ע-פרי'-שי-איי-טיוו-נעס) שעצונג; ווירדיגונג; די אנערקענונג פון פולען ווערטה, די ריכטיגע אויפפאסונג.

appre'ciator *n.* (ע-פרי'-שי-איי-טאר) איינער וואס אנערקענט דעם ווערטה, איינער וואס שעצט; אן אפאראט וואס בעשטימט וויפיעל קליי-שטאף עס געפינט זיך אין א געוויסער מאס מעהל.

appre'ciatory *a.* (ע-פרי'-שי-איי-טא-רי) ז. *appreciative*

apprehend' *v.* (עפ-רי-הענד') בעגרייפען; איינזעהן, כאפען, פירכטען; פערהאפטען, נעהמען געפאנגען.

apprehen'der *n.* (עפ-רי-הענ'-דער) דער וואס בעגרייפט, פערשטעהט; דער וואס האט מורא.

apprehensibil'ity *n.* (עפ-רי-הענ-סי-ביל'-אי-טי) בעגרייפליכקייט; מורא.

apprehen'sible *a.* (עפ-רי-הענ'-סיבל) בעגרייפליך; פערשטענדליך.

apprehen'sion *n.* (עפ-רי-הענ'-שאן) דאס בעגרייפען, איינפאסונגס-קראפט; פערהאפטונג; דאס נעהמען געפאנגען; ערגרייפונג; בעזארגניס, פורכט; פערדאכט.
Brave men face the future without apprehension.

apprehen'sive *a.* (עפ-רי-הענ'-סיוו) פעהיג בעגרייפענד; פעהיג איינצופאסען. בעזארגט, פאָרכטזאם; פערדעכטיג.

apprehen'sively *adv.* (ע-פרי-הענ'-סיוו-לי) מיט פעהיגקייט איינצופאסען. בעזארגט; פורכטזאם; מיט חשד.

apprehen'siveness *n.* (עפ-רי-הענ'-סיוו-נעס) פעהיגקייט צו בעגרייפען; פורכטזאמקייט; פערדאכט, חשד.

apprehen'sive of (ע-פרי-הענ'-סיוו אוו) זיין אין מורא פאר עטוואס; בעזארגט אום עטוואס.

appren'tice *n.* (ע-פרענ'-טיס) לעהריינג; לעהריונג ביי א בעל מלאכה אויף א געוויסע צייט א קאנטראקט; שיפסיונג אין דער אמעריקאנער פלאט; אן ארייבלאט, וואס האט נאך ווייניגער ווי 16 יאהר פראקטיס [שכל אין ענגלאנד].

appren'ticed to (ע-פרענ'-טיסט טו) אין דער לעהרע ביי...

appren'tice-fee *n.* (ע-פרענ'-טיס-פי) לעהר-געלד [וואס מען צאהלט פאר'ן אויסלערנען א מלאכה].

appren'tice sea'man (ע-פרענ'-טיס סי'-מען) א שיף-יונג; א לעהרלינג אויף א שיף.

appren'ticeship *n.* (ע-פרענ'-טיס-שיפ) לעהר-צייט [פון א לעהריונג ביי א בעל מלאכה].

appri'sal *n.* (ע-פראי'-זעל) ז. *appraisal*

apprise' *v.* (ע-פראיז') שאצען; אבשאצען; טאקסירען; לאזען וויסען, בענאכריכטיגען, מעלדען.

appri'zal *n.* (ע-פראי'-זעל) ז. *appraisal*

apprize' *v.* (ע-פראיז') ז. *apprise*

appriz'er *n.* (ע-פראיז'-ער) ז. *appraiser*

approach' *v. and v.* (ע-פראוטש') זיך נעהענטערען; פרעגען נעהענטער; נאהנט צו איינעמען צוגאנג; דערנעהענטערונג; צוטריט, צוגאנג; צוטאהר [צו א פאיין]

approachabil'ity *n.* (ע-פראוטש-ע-ביל'-אי-טי) נאהענטקייט; פריינדליכקייט; צוגענגליכקייט.

approach'able *a.* (ע-פראוטש'-עבל) צוגענגליך; ערגרייכבאר.

approach'ableness *n.* (ע-פראוטש'-עבל-נעס) ז. *approachability*

approach'er *n.* (ע-פראוטש'-ער) דער, וואס דערנעהענטערט זיך.

approach'ing *a.* (ע-פראוטש'-אינג) דערנעהענטערנד זיך, צוטרעטענדיג נעהענטער.

approach'less *a.* (ע-פראוטש'-לעס) אומצוגענגליך; נים צו דערנעהענטערען.

approach'ment *n.* (ע-פראוטש'-מענט) דערנעהענטערונג; דאס צוטרעטען נעהענטער.

approach' of day (ע-פראוטש' אוו דיי) טאגעס אנברוך; דאס אנהויבען צו טאגען.

ap'probate *v.* (עפ'-רא-בייט) 1. גוטהייסען; 2. ערלויבען.
1. The people approbated the Governor's choice of Commissioner. 2. To approbate a man to sell liquor.

approba'tion *n.* (עפ-רא-ביי'-שאן) די גוטהייסונג; צוזאגונג; הסכמה, צופריעדענהייט; ביישטאל; דרוקערלויבניס; פראבע; פראבעציים אין א קלויסטער.

ap'probative *a.* (עפ'-רא-ביי-טיוו) גוטהייסענד; נעבענדיג א הסכמה; צוזאגענדיג; באשטעטיגענדיג.

ap'probativeness *n.* (עפ'-רא-ביי-
טיוו-נעס) דאס שטרעבען צו קריגען ביי=
פאל.

ap'probator *n.* (עפ'-רא-ביי-טאר) דער
גוט הייסער; צושטימער; פראבירער;
בעאורטיילער.

ap'probatory *a.* (עפ'-רא-ביי-טא-רי)
ז. *approbative*

appro'priable *a.* (ע-פראו'-פרי-עבל)
וואס קען אבגעלעגט ווערען פאר א געווי=
סען צוועק; וואס קען אוועקגענומען ווע=
רען פאר זיך.

appro'priate *v. and a.* (ע-פראו'-
פרי-אייט) אוועקנעהמען פאר זיך; גע=
ברויכען; אבלעגען פאר א געוויסען צוועק;
אבגעלעגט פאר א געוויסען צוועק; זאנ=
דערבאר; געהעריג, אנגעמאסטען; וואס
אימעצען קומט אדער געהערט; אייגענ=
טהימליך, טיכטיג, בעקוועם.

appro'priately *adv.* (ע-פראו'-פרי-
אייט-לי) אויף אן אייגענטימליכען אופן;
מיט אנגעמאסטענקייט; אייגענטימליך;
טיכטיג; בעקוועם.

appro'priateness *n.* (ע-פראו'-פרי-
אייט-נעס) אנגעמאסטענקייט; דאס אנווענ=
דען פאר א בעשטימטען צוועק; אייגענ=
טימליכקייט.

appropria'tion *n.* (ע-פראו-פרי-איי'-
שאן) אנאייגנונג; דאס מאכען עטוואס
פאר אייגענעם; דאס אנגעאייגנעטעם;
פערווענדונג; די בעשטימונג פאר א גע=
וויסען צוועק; פערווענדונג פון מלוכה
געלדער; די אנווענדונג; די איבערטרא=
גונג פון אייגענטום צו א גייסטליכע קער=
פערשאפט.

appro'priative *a.* (ע-פראו'-פרי-איי-
טיוו) צואייגנענדיג, מאכענדיג עטוואס פאר
אייגענעם; וואס האט די מעגליכקייט אדער
נייגונג אנצואייגנען.

appro'priator *n.* (ע-פראו'-פרי-איי-
טאר) דער וואס מאכט עטוואס פאר זיין
אייגענעם; איינער וואס נעהמט עפעס
אוועק פאר זיך.

appro'vable *a.* (ע-פרו'-וועבל) וואס
איז ווערטה בייפאל; וואס פערדיענט
הסכמה.

appro'vableness *n.* (ע-פרו'-וועבל-
נעס) ליבליכקיים; צושטימונגס=ווירדיג=
קייט.

appro'val *n.* (ע-פרו'-וועל) גוט=הייסונג;
צושטימונג; הסכמה.

approve' *v.* (ע-פרוהוו') גוט הייסען,
מסכים זיין, אנערקענען.

approve'ment *n.* (ע-פרוהוו'-מענט)
דאס מודה זיין זיך און אויסגעבען די
חברים [ווענען א פערברעכער]; גוט=
הייסונג, צושטימונג, הסכמה, בייפאל.

appro'ver *n.* (ע-פרו'-ווער) א צושטי=
מער, איינער וואס גיט זיין הסכמה; א
פערברעכער, וועלכער איז זיך מודה און
גיט ארויס די מיטשולדיגע.

approx'imal *a.* (ע-פראק'-סי-מעל) נא=
הענט צוזאמען.

approx'imate *a. and v.* (ע-פראק'-סי-
מייט) נאהענט; נאהענט ברענגען; זיך
דערנעהנטערען.

approx'imately *adv.* (ע-פראק'-סי-
מייט-לי) כמעט, אונגעפעהר, בערך.

approx'imate val'ue (ע-פראק'-סי-
מייט וועל'-יו) אננעהערנדער ווערטה [אן
אויסדרוק אין מאטעמאטיק פאר א צאהל
וואס איז גאנץ נאהענט צו דער געווינש=
טער אבער דאך ניט פינקטליך גלייך צו
איהר].

approxima'tion *n.* (ע-פראק-סי-מיי'-
שאן) דערנעהנטערונג; נאהענטקייט.

approx'imative *a.* (ע-פראק'-סי-מיי-
טיוו) זיך דערנעהנטערנדיג; אונגעפעהר,
בערך, כמעט.

approx'imatively *adv.* (ע-פראק'-סי-
מיי-טיוו-לי) ז. *approximately*

ap'pulse *n.* (עפ'-אלס) אנשטויסונג;
שטויס; אנקונפט; די שיינבארע אנשטוי=
סונג פון איין פלאנעט צום צווייטען.

appul'sion *n.* (ע-פאל'-שאן) א צוזא=
מענשטויס; א שטויס.

appul'sive *a.* (ע-פאל'-סיוו) וואס גיט א
שטויס; וואס שטויסט זיך אן.

appul'sively *adv.* (ע-פאל'-סיוו-לי)
דורך אן אנשטויס אדער צוזאמענשטויס.

appur'tenance *n.* (ע-פויר'-טע-
נענס) צוגעהעריגקייט; צוגאב, צולאגע; א
זייטיג אייגענטומס=רעכט.

appur'tenant *a. and n.* (ע-פויר'-טע-
נענט) וואס אנבעלאנגט צו..; נעבענזעכ=
ליך; צוגאב, צולאגע.

a'pricot *n.* (איי'-פרי-קאט) אפריקאזע
[א מין פלוים].

Apricot

a'pricot-tree *n.* (איי'-פרי-קאט=טריע)
אפריקאזען בוים.

A'pril *n.* (איי'-פריל) דער מאנאט אפריל.

A'pril fool (איי'-פריל פוהל) דער
אפריל=נאר [איינער וואס איז אבגענארט
געווארען דעם ערשטען אפריל].

A'pril-fool day (איי'-פריל=פוהל דיי)
דער ערשטער אפריל.

a prio'ri (איי פראי-או'-ראי) א פריארי
[א מיינונג וואס איז ניט בעגרינדעט מיט
פאקטען, נאר דער שכל איז מחיב, אז
עס איז אזוי].

aprio'rism *n.* (איי-פראי-או'-ריזם) א
מיינונג אדער געדאנק וואס דער שכל
איז מחיב, אז עס איז אזוי.

aprio'rist *n.* (איי-פראי-או'-ריסט) איי=
נער וואס גלויבט, אז עס עקזיסטירען אזעל=
כע אמת'ען וואס דער שכל איז זיי מחיב
און עס איז ניט נויטיג, אז די ערפאה=
רונג זאל זיי בעשטעטיגען מיט פאקטען.

aprior'ity *n.* (איי-פראי-אר'-אי-טי)
דאס ניט זיין ארויסגעדרונגען פון פאקטען
נאר דורך דעם וואס דעם שכל הישר איז
עס מחיב.

a'pron *n. and v.* (איי'-פראן) שירץ,
פארטוך; אנטהאן א פארטוך.

a'proned *a.* (איי'-פראנד) בעדעקט מיט
א פארטוך; אנגעטהאן אין א פארטוך.

a'pron of a gun (איי'-פראן אוו ע גאן)
א דעקעל אויף דעם צינד=לאך פון א קא=
נאנע.

apropos' *adv. and a.* (עפ-רא-פאו')
צו דער זאך; צו רעכטער צייט, אויף'ן
ריכטיגען ארט; פאסענד, שיקליך; ביי
דער געלעגענהייט, אגב אורחא.

apse *n.* (עפס) א רונדליכער פליגעל פון
א קירך מיט א רונדליכען דאך.

Apse

ap'sidal *a.* (עפ'-סי-דעל) וואס איז עהנ=
ליך אדער אנבעלאנגט צו א רונדליכען פלי=
געל פון א קלויסטער.

ap'sis *n.* (עפ'-סיס) דער נאהענטסטער
אדער ווייטסטער פונקט אין דעם קרייז
פון א פלאנעט ווען ער דרעהט זיך ארום
די זון; א רונדליכער פליגעל פון א קירך
מיט א רונדליכען דאך; אזא קעסטעל אין
קלויסטער צו האלטען היילינע אנדענקונגס=
זאכען.

apt *a.* (עפט) פאסענד; געשיקט, פעהיג,
גענייגט, בערייט; טויגליך; פערטיג.

Ap'tera *n.* (עפ'-טע-רע) די אינזעקטען
וואס האבען ניט קיין פליגלען.

ap'teral *a.* (עפ'-טע-רעל) אהן פליגלען
[אינזעקטען]; אהן זיילען ביי די זיי=
טען [א געביידע].

ap'teran *n.* (עפ'-טע-רען) אן אינזעקט
אהן פליגלען.

ap'terous *a.* (עפ'-טע-ראס) וואס איז
אהן פליגלען.

ap'teryx *n.* (עפ'-טע-ריקס) דער קיווי
[א מין פויגעל, אין זעעלאנד, וועלכע האט
גאנץ קליינע און אונענטוויקעלטע פליג=
לען].

Apterix

ap'titude *n.* (עפ'-טי-טיוד) פעהינקייט,
טויגליכקייט, פאסליכקייט, אנגעמאסטענ=
קייט; נייגונג.

apt'ly *adv.* (עפט'-לי) אויף א פאסינען
אופן; מיט פעהיגקייט.

apt'ness *n.* (עפט'-נעס) נייגונג; פעהיגקייט.

Iron has an aptness to rust.

apt'ness to learn (עפט'-נעס טו לוירן) דאס בעגרייפען לייכט דאס לערנען, א גוטע השגה.

apt to break (עפט טו ברייק) לייכט צו צובּרעכען.

apt to make one sick (עפט טו מייק וואן סיק) וואס קען קראנק מאכען.

apt to think (עפט טו טהינק) געניינט צו גלויבען; שנעל דענקען, שנעל בעגרייפען.

apyret'ic *a.* (עפ-אי-רעט'-איק) אהן פיבער.

ap'yrexy *n.* (עפ'-אי-רעק-סי) פיבערלאזיגקייט; די ווייליע וואס דעם קראנקען לאזט אב פון פיבער.

apy'rous *a.* (ע-פאי'-ראס) פייערזיכער; וואס קען ניט פערברענט ווערען.

a'qua *n.* (איי'-קהווא) וואסער.

a'qua ammo'niæ (איי'-קהווא ע-מאו'-ני-אי) אמאניום הידראט [שטינקיספּיריטוס].

a'qua for'tis (איי'-קהווא פאר'-טיס) שיידוואסער.

aquamarine' *n.* (איי-קהווא-מא-רין') אזא בּלויליכער אדער גרינליכער עדעלשטיין; בלוי־גרינליכער קאליר.

a'qua re'gia (איי'-קהווא רי'-דזשי-א) קעניגסוואסער; גאלדשיידוואסער.

aquarelle' *n.* (עק-הווע-רעל') אקווארעל [בילדער געמאהלען אין וואסער־פארבען].

aquaricul'ture *n.* (איי-קהווע-רי-קאל'-טשור) דאס אויפפאסען אן אקוואריום. ז. *aquarium*

aqua'rium *n.* (ע-קהוויי'-רי-אם) אקוואריום [א קינסטליכער טייך, אדער וואסער־הויז פאר וואסער־טהירע און פלאנצען].

Aquarium

Aqua'rius *n.* (ע-קהוויי'-רי-אם) דער וואסער טרעגער [אזא צייכען אין אסטראנאמיע. דער עלפטער פון די סמנים, מיט וועלכע די שטערן קענער בעצייכענען דעם זונען וועג אויפ'ן הימעל; מזל דלי].

aquat'ic *n. and a.* (ע-קהוועט'-איק) וואס וואקסט אדער לעבט אין וואסער; וואסערדיג; וואסער־חיה; וואסער־פלאנץ.

aquat'ical *a.* (ע-קהוועט'-איק-על) וואס וואקסט אדער לעבט אין וואסער.

aquat'ics *n.* (ע-קהוועט'-איקס) וואסערספּארטס [ווי שווימען, זיך שיפען א. ד. ג.].

a'quatint *n., v. and a.* (איי'-קהווע-טינט) א געוויסע פארם פון גראווירען אין קופער; וואס איז שייך צו אזא מין גראווירען; אזוי גראווירען.

aquatin'ta *n.* (איי-קהווע-טינ'-טע) א געוויסע פארם פון גראווירען אין קופער.

a'qua vi'tæ (איי'-קהווא וואי'-טי) דיסטילירטע ספּיריט: בראנפען; אלקאהאל.

aq'ueduct *n.* (עק'-הווי-דאקט) וואסערלייטונג [א קאנאל אדער רעהרען צו בריינגען וואסער פון א ווייטערען ארט].

Aqueduct

a'queous *a.* (איי'-קהווי-אס) וואסערדיג; וואסערארטיג, וואס ענטהאלט וואסער.

a'queous hu'mor (איי'-קהווי-אס יו'-מאר) די וואסעריגע פייכטקייט פון אויג.

a'queousness *n.* (איי'-קהווי-אס-נעס) וואסעריגקייט.

a'queous rocks (איי'-קהווי-אס ראקס) סעדימענטארע שטיינער [וואס בילדען זיך פון די שטאפען וואס ווערען אנגעשווענקט פון וואסער אדער זעצען זיך אב אין וואסער].

a'queous va'por (איי'-קהווי-אס וויי'-פאר) וואסער־דאמפף.

aquif'erous *a.* (ע-קהוויפ'-ער-אס) וואס בריינגט אדער בעזארגט מיט וואסער.

a'quiform *a.* (איי'-קהווי-פארם) וואסערדיג, אזוי ווי וואסער.

Aq'uila *n.* (עק'-הווי-לא) די אדלער־פויגלען; א געוויסע צוזאמענשטעלונג פון שטערען אין דער אלטער אסטראנאמיע וואס האט די פארם פון אן אדלער.

aq'uiline *a.* (עק'-הווי-לין) וואס בעלאנגט צו אן אדלער; ענהליך צו אן אדלער; געקרימט ווי אן אדלער שנאבעל.

aq'uiline nose (עק'-הווי-לין נאוז) אן אדלער־נאז, א הארבאטע נאז.

a'quose *a.* (איי'-קהוואוס) ז. *aqueous*

aquos'ity *n.* (ע-קהוואס'-אי-טי) ז. *aqueousness*

Ar'ab *n. and a.* (ער'-עב) אן אראבער; אן אראבישער פערד; וואס איז שייך צו אן אראבער.

ar'ab *n.* (ער'-עב) אן היימלאזער; אן ארומוואנדערער.

arabesque' *a. and n.* (ער-ע-בעסק') נאכ'ן אראבישען סטיל, נאך אראבישער ארט; אראבעסקע [אזא פאנטאסטישע בעפוצונג אדער אויסשניצונג].

Arabesque

Ara'bian *n. and a.* (ע-ריי'-בי-ען) וואס אנבעלאנגט צו אראביען אדער איהרע איינוואוהנער; אן אראבער.

Ar'abic *n. and a.* (ער'-ע-ביק) וואס איז שייך צו אלעס וואס איז אראביש; אראבישע שפּראך.

Ar'abic fig'ures (ער'-ע-ביק פיג'-יורז) די אראבישע ציפער [די געוועהנליכע ציפער, וועלכע מיר בענוצען אין רעכענען].

Ar'abic gum (ער'-ע-ביק גאם) גומי אראביק [צום קלעפען].

arabil'ity *n.* (ער-ע-ביל'-אי-טי) דאס זיין פעהיג געאקערט און געזייהט צו ווערען; דאס זיין פעהיג קולטיווירט צו ווערען [וועגען לאנד].

ar'abine *n.* (ער'-ע-בין) אראבין [הויפט שטאפף פון גומי].

Ar'abism *n.* (ער'-ע-ביזם) די אראבישע שפראך אייגענטימליכקייט.

Ar'abist *n.* (ער'-ע-ביסט) א געלעהרטער אין אראבישע ליטעראטור, וויסענשאפט א. ז. וו.

ar'able *a.* (ער'-עבל) וואס מען קען אקערן.

ar'able land (ער'-עבל לענד) לאנד וואס קען געאקערט ווערען [אין געגענזאץ צו וואלד־לאנד, צו לאנקעס א. ד. ג.].

The farmer has much good arable land.

arach'nid *n.* (ע-רעק'-ניד) א שפין; א שפינענארטיגע חיה'לע.

Arach'nida *n.* (ע-רעק'-ני-דע) דער מין שפינען־ארטיגע בעשעפענישען.

arach'nidan *n. and a.* (ע-רעק'-ניד-ען) וואס אנבעלאנגט צו שפינען אדער שפינענארטיגע חיה'לעך; א שפין אדער א שפינענארטיגע חיה'לע.

arach'noid *n. and a.* (ע-רעק'-נאיד) ווי שפינוועבס; וואס איז שייך צום שפינוועבס־הייטעל ארום די געהירען; דאס שפינוועבס־הייטעל ארום די געהירען; די גלאז הויט פון אויג.

arach'noid mem'brane (ע-רעק'-נאיד מעמ'-בריין) דאס שפינוועבס־הייטעל ארום מארך.

ar'ack *n.* (ער'-עק) אראק [דיסטילירטע רייז־בראנפען].

ara'da *n.* (ע-ריי'-דע) בעארבייטעס לאנד.

aræ'ostyle *n.* (ע-רי'-א-סטייל) א געביידע מיט זיילען, וועלכע זיינען ווייט איינע פון די אנדערע.

Arama'ic *n. and a.* (ער-ע-מיי'-איק) וואס איז שייך צום לאנד ארם (סיריע און מעסאפאטאמיען); וואס בעלאנגט צו דער אראמעישער שפראך; די אראמעישע אדער כאלדייאישע שפראך.

Arame'an *n. and a.* (ער-ע-מי'-ען) וואס איז שייך צום לאנד ארם, איהרע איינוואוהנער אדער שפראך; אן איינוואוהנער פון ארם; די אראמעישע שפראך.

Arane'ida *n.* (ער-ע-ני'-אי-דע) די שפינען בעשעפענישען.

arane'idan *n.* (ער-ע-ני'-אי-דען) אן אינזעקט וועלכער געהערט צום שפינען־מין

Aranei'na *n.* (ע-ריי-ני-אי'-נע) ז. *Araneida*

ara'neose *a.* (ע-ריי'-ני-אוס) ווי א שפין; ווי שפינוועבס; דין און גלאנציג ווי שפינוועבס.

ara'neous *a.* (ע-ריי'-ני-אס) ז. *araneose*

ar'ar-tree *n.* (אר'-אר-טרי) אזא גרויסער ביים וואס וואקסט אויף די בערג פון מאראקא [דאס האלץ פון דיזען בוים איז הארט און האט א מאהאגאניע קאליר].

Arar-tree

ara'tion *n.* (ע-ריי'-שאן) דאס אקערן; לאנד בעארבייטונג.

ar'atory *a.* (ער'-ע-טא-רי) וואס געהערט צו ערד ארבייט.

Arauca'ria *n.* (ער-אה-קיי'-רי-ע) אזא זארט טענען=בוימער וואס וואקסען אין זיד=אמעריקא און אויסטראליען.

Araucaria

ar'balest *n.* (אר'-בע-לעסט) ז. *arbalist*

ar'balist *n.* (אר'-בע-ליסט) אזא פיילען=בויגען.

Arbalist

ar'balister *n.* (אר'-בע-ליס-טער) דער פייל און בויגען שיסער.

ar'biter *n.* (אר'-בי-טער) א פשרה מאכער [איינער וואס ווערט געוועהלט פון צוויי שטרייטענדע פארטייען צו מאכען א פשרה]; דער גוואלדהאבער; איינער וואס האט די מאכט צו אורטיילען ווי ער וויל.

ar'bitrable *a.* (אר'-בי-טרעבל) וואס קען ענטשיידען ווערען דורך א שיעדם=ריכטער; מוטוויליג; נאך דעם אייגענעם ווילען.

ar'bitrage *n.* (אר'-בי-טריידזש) די ענטשיידונג; דער אויסשפרוך [פסק] פון א שיעדם=ריכטער [פשרה=מאכער]; דאס בערעכענען דעם ווערטה=צושטאנד, וואס ווערטה=פאפיערען האבען אין דערזעלבער צייט אין פערשיעדענע פלעצער כדי צו מאכען פראפיט; א באנק=געשעפט וואס איז געגרינדעט צום קויפען און פערקויפען ווערטה=פאפיערען.

ar'bitral *a.* (אר'-בי-טרעל) שיעדם=ריכטערליך; פשרה'דיג.

arbit'rament *n.* (אר-ביט'-רע-מענט) די שיעדם=ריכטערליכע ענטשיידונג, אויסגלייך, פערגלייך, פשרה; אייגענמעכטיגקייט.

ar'bitrarily *adv.* (אר'-בי-טרע-רי-לי) נאך דעם אייגענעם ווילען; אונבעשרענקט; קאפריזנע; דעספאטיש; מוטוויליג, אייגענווילי̈ג.

ar'bitrariness *n.* (אר'-בי-טרע-רי-נעס) אייגענמעכטיגקייט, מוטוויליגקייט; אייגענמעכטיגע בעשטימונג.

ar'bitrary *a.* (אר'-בי-טרע-רי) ז. *arbitrable*

ar'bitrary deci'sion (אר'-בי-טרע-רי די-סיזש'-אן) א ווילקירליכע ענטשיידונג [אן ענטשיידונג וואס ווערט ארויסגעגעבען פון איינעם לויט זיין אייגענעם ווילען].

ar'bitrary power (אר'-בי-טרע-רי פאו'-ער) אונבעשרענקטע מאכט.

ar'bitrary prince (אר'-בי-טרע-רי פרינס) אונבעשרענקטער פירסט.

ar'bitrary pun'ishment (אר'-בי-טרע-רי פאנ'-איש-מענט) א ווילקירליכע בעשטראפונג; א זעלבסטמעכטיגע בעשטראפונג.

ar'bitrate *v.* (אר'-בי-טרייט) ענטשיידען, פערמיטלען; א פשרה מאכען; א שיעדם=ריכטער זיין.

They agreed to arbitrate their differences.

ar'bitrate between' (אר'-בי-טרייט בי-טהווין) מאכען א פשרה צווישען...

He arbitrates between capital and labor.

arbitra'tion *n.* (אר-בי-טריי'-שאן) בעאורטיילונג און ענטשיידונג פון שיעדם=געריכט.

arbitra'tional *a.* (אר-בי-טריי'-שאנ-על) וואס איז שייך צו א בעאורטיילונג און ענטשיידונג פון א שיעדם=געריכט [בוררים געריכט]; וואס שטאמט פון א שיעדם=געריכט.

arbitra'tion bond (אר-בי-טריי'-שאן באנד) אן ערבות, א פערזיכערונג צו פאלגען דעם פשרה=מאכער.

ar'bitrative *a.* (אר'-בי-טריי-טיוו) וואס איז שייך צו דער בעאורטיילונג און ענטשיידונג פון א שיעדם=געריכט [בוררים=געריכט]; וואס האט די מאכט פון א שיעדם=געריכט.

ar'bitrator *n.* (אר'-בי-טריי-טאר) ענטשיידער, פשרה=מאכער, שיעדם=ריכטער, אונפארטייאישער ריכטער; איינער וואס ווערט געוועהלט פון צוויי שטרייטענדע פארטייען צו מאכען א פשרה; דער געוואלטהאבער; דער אייגענמעכטיגער; איינער וואס האט די מאכט צו אורטיילען ווי ער וויל.

ar'bitratorship *n.* (אר'-בי-טריי-טאר-שיפ) דאס אמט אדער די אויפגאבען פון א שיעדם=ריכטער.

ar'bitratrix *n.* (אר'-בי-טריי-טריקס) א פשרה=מאכערין; א שיעדם=ריכטערין.

ar'bitress *n.* (אר'-בי-טרעס) שיעדם=ריכטערין; א פרוי וואס ענטשיידעט געוויסע זאכען [ווי מאדע א. ז. וו.].

She is an arbitress of fashion.

ar'blast *n.* (אר'-בלעסט) ז. *arbalist*

ar'bor *n.* (אר'-באר) בוים; צווייג; שפינדעל [דער אקס פון א מעכאניזם, וועלכער ברייננט דעם גאנצען מעכאניזם אין בעוועגונג]; א שאטען=ביידעל [א ביידעל ארומגעוואקסען מיט בוימער צווייגען אדער ווילדען וויין].

Ar'bor-day *n.* (אר'-באר-דיי) דער בוימער=טאג [א מנהג אין איינינע ערטער פון די פעראייניגטע שטאאטען אין אמעריקא וואו עס ווערט בעשטימט א געוויסער טאג אין יאהר אין וועלכען עס ווערען געפלאנצט בוימער אין געוויסע פלעצער מיט דעם צוועק צו ערציהען אין די שוהל=קינדער די ליעבע צו בוימער].

arbo'real *a.* (אר-באו'-רי-על) וואס איז שייך צו א בוים אדער בוימער; וואס לעבט אדער געפינט זיך צווישען בוימער.

arbo'reous *a.* (אר-באו'-רי-אס) וואס איז שייך צו בוימער; וואס לעבט אדער געפינט זיך צווישען בוימער; עהנליך צו א בוים; בעדעקט מיט בוימער אדער מיט וואלד.

arbores'cence *n.* (אר-בא-רעס'-ענס) די בוימארטיגע פערצווייגונג.

arbores'cent *a.* (אר-בא-רעס'-ענט) אזוי ווי א בוים; עהנליך צו א בוים; צווייגיג.

arbore'tum *n.* (אר-בא-רי'-טאם) באטאנישער גארטען.

arboricul'tural *a.* (אר-באר-אי-קאל'-טשור-על) וואס איז שייך צו בוימצוכט.

ar'boriculture *n.* (אר'-באר-אי-קאל-טשור) בוימצוכט [דאס פלאנצען און אויפפאסען פון בוימער].

arboricul'turist *n.* (אר-באר-אי-קאל'-טשור-איסט) א בוימציכטער; א בוימגערטנער.

arboriza'tion *n.* (אר-בא-רי-זיי'-שאן) עטוואס וואס האט די פארם פון א בוים; איינגעדריקטע פיגורען אין שטיינער און שטיין=קויהלען, וועלכע זעהען אויס ווי בוימער און פלאנצען.

ar'borize *v.* (אר'-בא-ראיז) מאכען בוימער=עהנליך.

ar'borous *a.* (אר'-בא-ראס) וואס אנבעלאנגט צו בוימער; בעוואקסען מיט בוימער.

ar'bor-vine *n.* (אר'-באר=וואין) ווילדער וויין [אזא מין גראז, וואס דרעהט זיך אויף שטענגעלעך, וועלכע ווערען אריינגעשטעקט אין דער ערד].

ar'bor-vi'tæ *n.* (אר'-באר=וואי'-טי) א מין בוימעלע וואס איז גרין דורכ'ן גאנצען יאהר.

ar'buscle *n.* (אר'-באסל) שטרויך; קוסט; קוסטארניק; בוימעל.

arbus'cular *a.* (אר-באס'-קיו-לער) שטרויכארטיג; עהנליך צו א קוסט אדער צו א בוימעל.

arbus'cule *n.* (אר-באס'-קיול) א טשוב [ווי פון האר אדער פעדערען].

arbus'tive *a.* (אר-באס'-טיוו) בעוואקסען מיט קוסטעס; בעוואקסען מיט וואלד.

arbus'tum *n.* (אר-באס'-טאם) וויינגארטען; בוימגארטען; א קליין וועלדעל.

ar'bute *n.* (אר'-ביוט) ערדבערען בוימעל; פאזעמקעס בוימעל.

ar'butus *n.* (אר'-ביו-טאס) א מין בוימעל וואס איז גרין דורכ'ן גאנצען יאהר; א פאזעמקעס בוימעל; די מאי בלום.

arc *n.* (ארק) אן ארקע, א בויגען [האלב רונדע פיגור]; א טייל פון א קרייז; געוועלב.

arcade' *n.* (אר-קייד') דער אויסגעבויגענער געוועלבטער דורכגאנג; האלב רונדע געביידע.

Arca'dia *n.* (אר-קיי'-די-ע) ארקאדיען [א שעהנע געגענד אין אלט=גריכענלאנד, וואס די פאעטען שטעלען פאר אלס א גליקליך לאנד]; א לאנד וואו די מענשען לעבען איינפאך און גליקליך.

Arca'dian *n.* and *a.* (אר-קיי'-די-ען) וואס איז שייך צו ארקאדיען; איינפאך, דארפיש; אן איינוואהנער פון ארקאדיע; איינער וואס האט א נייגונג צום איינפאכען בויערען לעבען.

Arca'dianism *n.* (אר-קיי'-די-ען-איזם) דארפישע איינפאכהייט [בעזאנדערס ווי דאס ווערט פארגעשטעלט אין דער ליטעראטור].

Ar'cady *n.* (אר'-קע-די) ז. *Arcadia*

arcane' *a.* (אר-קיין') געהיים, געהיימניספאל; בסוד.

arca'num *n.* (אר-קיי'-נאם) געהיימניס, סוד; געהיים=מיטעל.

arch *n.*, *v.* and *a.* (ארטש) א בויגען; א געוועלב, א האלב רונדער באלקען; א הויפט; דער ערשטער; תבה [נח'ס]; מא=

כען האלב־רונד ווי א בויגען אדער א דוהע; זיך אויסשפרייטען ווי א געוועלב; שלעכט; מוטוויליג; כיטרע; דורכגעטריבען; לוסטיג, שפאטיש.

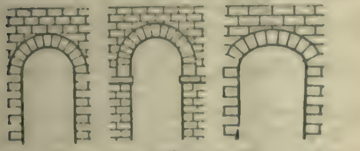

Arches

archæ'an *a.* (אר-קי'-ען) וואס איז שייך צו דער עלטסטער פעריאָדע אין דער ערד געשיכטע.

archæolo'gian *n.* (אר-קי-א-לאו'-דזשי-ען) דער ארכעאלאג [דער וואס שטודירט דאס אלטערטום, ווי די קונסט, מנהגים, לעבענסארט א. ז. וו. פון די אלטע צייטען].

archæolog'ic *a.* (אר-קי-א-לאדזש'-איק) וואס געהערט צו ארכעאלאגיע [אלטערטומס־קענטניס].

archæolog'ical *a.* (אר-קי-א-לאדזש'-אי-קעל) וואס איז שייך צו ארכעאלאגיע [אלטערטומס־קענטניס].

archæolog'ical a'ges (אר-קי-א-לאדזש'-אי-קעל איי'-דזשעז) די שטיין־פעריאדע, די בראנז פעריאדע און די אייזען פעריאדע [אין בעצוג צו דער מענשליכער קולטור ווען עס זיינען געמאכט געווארען געצייג פון שטיינער, שפעטער פון בראנז און נאך שפעטער פון אייזען].

archæolog'ically *adv.* (אר-קי-א-לאדזש'-אי-קעל-אי) אין בעצוג צו ארכעאלאגיע. ז. *archæology*

archæol'ogist *n.* (אר-קי-אל'-א-דזשיסט) א קענער פון ארכעאלאגיע; איינער וואס שטודירט אלטע מאנומענטען. ז. *archæology*

archæol'ogy *n.* (אר-קי-אל'-א-דזשי) ארכעאלאגיע; אלטערטומס־פארשונג, אלטערטומס־קענטניס

archa'ic *a.* (אר-קיי'-איק) וואס איז פון א פריהערינע צייט, וואס איז ארויס פון מאדע; אלט; פרימיטיוו.

archa'ical *a.* (אר-קיי'-איק-על) ז. *archaic*

archa'ically *adv.* (אר-קיי'-אי-קעל-אי) אויף א פרימיטיווען אדער פערעלטערטען אופן.

archa'icism *n.* (אר-קיי'-אי-סיזם) אן אלטער סטיל; אן אלטע מאדע; א פערעלטערטע אלט־מאדישע זאך.

ar'chaism *n.* (אר'-קיי-איזם) א פערעלטערטע אדער אלט־מאדישע זאך [ווי א ווארט, אן אויסדרוק, א מאדע א. ז. וו.].

archais'tic *a.* (אר-קיי-איס'-טיק) נאכמאכענדיג פערעלטערטע אלט־מאדישע זאכען.

arch and pa'tron (ארטש ענד פיי'-טראן) אויבערהאר און בעשיצער.

arch'angel *n.* (ארק'-ען-דזשעל) דער הויפט מלאך, דער ערשטער פון די מלאכים.

archangel'ic *a.* (ארק-ען-דזשעל'-איק) וואס איז שייך צו א הויפט־מלאך.

arch'-bea'con *n.* (ארטש'-ביע'-קאן) א לייכט־טורם.

archbish'op *n.* (ארטש-ביש'-אפ) ערץ־בישאף, דער הויפט־בישאף, ארכיעפיסקאפ.

archbish'opric *n.* (ארטש-ביש'-אפ-ריק) ערצבישאפטום [די סביבה אדער די קהילה פון דעם גרעסטען בישאף].

arch'-botch'er *n.* (ארטש'-באטש'-ער) א גאר גרויסער פארטאטש.

arch'-brace *n.* (ארטש'-בריים) בויגען־שטיצע [א באלקען אויף וואס עס שטיצט זיך א געוועלב־בויגען].

archbut'ler *n.* (ארטש באט'-לער) דער הויפט שענקער פון א קעניגליכען הויף; דער ממונה אוים'ן קעניגליכען וויין־קעלער; דער הויפט־קעלנער אין א רעסטאראן.

archcham'berlain *n.* (ארטש-טשיים'-בער-לין) ערשטער קאמער־הערר [אין קעניגליכען הויף]; דער הויפט שאַץ־מייסטער [קאזנאטשיי].

archchem'ic *a.* (ארטש-קעמ'-איק) פון העכסטען כעמישען איינפלוס.

arch'count *n.* (ארטש'-קאונט) ערץ־גראף [א טיטעל].

archdea'con *n.* (ארטש-דיע'קן) דער צווייטער פון בישאף [משנה לכהן]; דער שטעלפערטרעטער פון בישאף.

archdea'conship *n.* (ארטש-דיע'קן-שיפ) דאס אמט פון א בישאף'ס שטעלפערטרעטער.

archdi'ocese *n.* (ארטש-דאי'-א-סיס) דער בעצירק פון אן ערץ־בישאף.

archdruid *n.* (ארטש-דרו'-איד) א הויפט־גייסטליכער ביי די פארצייטיגע בריטען און קעלטען.

archdu'cal *a.* (ארטש-דיו'-קעל) וואס אנבעלאנגט צו אן ערץ־הערצאג אדער גרויס־הערצאג.

archduch'ess *n.* (ארטש-דאטש'-עס) אן ערץ־הערצאגין אדער גרויס־הערצאגין.

archduch'y *n.* (ארטש-דאטש'-אי) ערץ־הערצאגטום אדער גרויס־הערצאגטום [די מלוכה פון אן ערץ־הערצאג אדער גרויס־הערצאג].

archduke' *n.* (ארטש-דיוק') ערץ־הערצאג, גרויס הערצאג [א קעניגליכער טיטול: דער טיטעל פון עסטרייכישען קייזערס זוהן].

archduke'dom *n.* (ארטש-דיוק'-דאם) ז. *archduchy*

arched *a.* (ארטשט) געוועלבט, רונד אויסגעבויגען.

arched but'tress (ארטשט באט'-רעס) א געוועלב שטיץ־באלקען.

arched door (ארטשט דאור) א געוועלבטע טהיר [א טהיר, וועלכע איז אויבען רונד].

arched roof (ארטשט רוהף) א געוועלבטער רונדער דאך.

arched shot (ארטשט שאט) א שאס פון א בויגען.

arch'-en'emy *n.* (ארטש' ענ'-ע-מי) גרויסער שונא; דער שטן, דער יצר הרע [אלס דער גרעסטער שונא פון מענשען].

archeolog'ic *a.* (אר-קי-א-לאדזש'-איק) ז. *archæologic*

archeolog'ical *a.* (אר-קי-א-לאדזש'-אי-קעל) ז. *archæological*

archeolog'ically *adv.* (אר-קי-א-לאדזש'-אי-קעל-אי) ז. *archæologically*

archeol'ogist *n.* (אר-קי-אל'-א-דזשיסט) אן ארכעאלאג. ז. *archæologian*

archeol'ogy *n.* (אר-קי-אל'-א-דזשי) ארכעאלאגיע, די וויסענשאפט, וועלכע פארשט אויס פערשיעדענע קולטור־דענקמאלער, וואס זיינען פערבליבען פון די אלטע צייטען. ז. *archæology*

ar'cher *n.* (אר'-טשער) א בויגען־שיסער.

Archer

ar'cheress *n.* (אר'-טשער-עס) א פרוי, וועלכע שיסט פון א בויגען.

ar'cher-fish *n.* (אר'-טשער-פיש) דער שיס־פיש [א ים־פיש וועלכער געפינט זיך אין אסט אינדיען און פאלינעזיען. פון דיעזען פיש ווערט דערצעהלט, אז ער שיסט וואסער־טראפען ביז 3 אדער 4 פוס הויך אין דער לופט, כדי צו בעשפריצען די אינזעקטען וואס געפינען זיך אין דער לופט, אז זיי זאלען ארונטערפאלען אין וואסער און דיענען פאר איהם אלס שפייז].

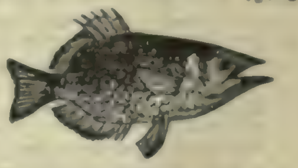

Archer-fish

ar'chery *n.* (אר'-טשער-אי) דאס בויגען־שיסען; בויגען־שיסעריי; בויגען־שיסער [קאלעקטיוו].

ar'chetypal *a.* (אר'-קי-טאי-פעל) וואס אנבעלאנגט צו אן אורשפרינגליכען בילד, א מוסטער אדער טיפ.

ar'chetype *n.* (אר'-קי-טאיפ) דער אורשפרינגליכער פארבילד אדער טיפ; א מוסטער.

archetyp'ic *a.* (אר-קי-טיפ'-איק) ז. *archetypal*

archetyp'ical *a.* (אר-קי-טיפ'-איק-על) ז. *archetypal*

arch'-fiend *n.* (ארטש'-פיענד) דער גרעסטער שונא, דער שטן, דער אשמדאי.

arch'-foe *n.* (ארטש'-פאו) ז. *arch-fiend*

archher'esy *n.* (ארטש-הער'-ע-סי) גרויסע אפיקורסות.

archher'etic *a.* (ארטש-הער'-ע-טיק) שטארק אפיקורסות'דיג.

archher'itic *n.* (ארטש-הער'-אי-טיק) א גרויסער אפיקורס; כופר בעיקר.

archhyp'ocrite *n.* (ארטש-היפ'-א-קריט) א גרויסער צבועק.

archiepis'copacy *n.* (אר-קי-ע-פיס'-קא-פע-סי) דאס אמט אדער די ווירדע פון אן ערץ־בישאף [א הויכער גייסטליכער].

archiepis'copal *a.* (אר-קי-ע-פיס'-קא-פעל) וואס געהערט צו אן ערץ־בישאף.

ar'chil *n.* (אר'-קיל) א מין בלעטליכער כמאך; וויאלעטער פארב ארויסגעקוועטשט פון דעם כמאך.

ar'chimage *n.* (אר'-קי-מיידזש) אויי

בער-מאגיקער [ביי די פערזיער]; א גרויסער מכשף.

archima'gus *n.* (אר-קי-מיי'-גאס) דער העכסטער פריסטער פון די פערזישע מאגיקער אדער פון די וואס דינען צום פייער; אן אויבער-מאגיקער, א גרויסער מכשף.

archiman'drite *n.* (אר-קי-מען'- דראיט) ארכימאנדריט, א גלח אין דער גריכישער קירך.

Archime'dean *a.* (אר-קי-מי'-די-ען) וואס איז שייך צו דעם גריכישען מאטע-מאטיקער און פילאזאף ארכימעדעס [גע-בארען אין דריטען יאהר-הונדערט פאר קריסטוס].

Archime'dean hydrostat'ic prin'ciple (אר-קי-מי'-די-ען האי-דרא-סטעט'-איק פרינ'-סיפל) ארכימעדס הידרא-סטאטישער פרינציפ [ד. ה. ווען א קער-פער (געגנשטאנד) ווערט אריינגעלעגט אין א פליסיגקייט, פערלירט ער פון זיין געוויכט אזוי פיעל, וויפיעל עס בעטרעפט דאס געוויכט פון דער פליסיגקייט, וועלכע ער האט פערדרענגט, פערנעהמענדיג זיין ארט].

Archime'dean prin'ciple (אר-קי-מי'-די-ען פרינ'-סיפל) ארכימעדס פרינ-ציפ וועגען דער גלייכגעוויכט פון העבל-ארעם, ד. ה. ווען יאן א שטאנג, וואס איז אונטערגעשטיצט אין א געוויסען פונקט, ווערען אנגעהאנגען פון ביידע זייט-ענדען פערשיעדענע געוויכטער, וועט דער שטאנג נור דאן בלייבען אין גלייכגעוויכט, ווען די געוויכטער וועלען זיך פערהאל-טען אומגעקעהרט פראפארציאנעל צו דער לענג פון די שטאנגען-ארעמס, און אז דער דרוק וואס ווערט אויסגעאיבט אויף דעם שטיץ-פונקט פון שטאנג איז גלייך צו דער סומע פון ביידע געוויכטער.

Archime'dean screw (אר-קי-מי'-די-ען-סקרוה) די ארכימעדישע שרויב, די ארכימעדישע וואסערשרויב [אזא ספיראלארטיגע שרויב אין א ראהר צו פומפען וואסער].

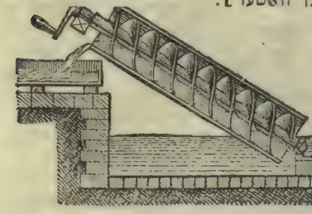

Archimedean Screw

arch'ing *n.* (ארטש'-אינג) א געוועלב אדער געוועלבען; א געביידע מיט גע-וועלבען; א שעהן רונד געבויגענע ליניע.

archipelag'ic *a.* (אר-קי-פי-לעדזש'-איק) וואס איז שייך צו א ים פול מיט אינזלען; וואס איז שייך צו דעם ים וועלכער טיילט אב גריכענלאנד פון קליין אזיען.

archipel'ago *n.* (אר-קי-פעל'-ע-גאו) אינזעל-מעער [א טייל פון ים אין וועל-כען עס געפינען זיך פיעלע אינזלען].

ar'chiplasm *n.* (אר'-קי-פלאזם) ארכי-פלאזמע, איינפאכסטער איי-ווייסער שטאף פון יעדען לעבעדיגען ארגאניזם, ווען די-זער שטאף האט נאך ניט אויסגעבילדעט פון זיך קיינע צעלען; אין עמבריאלאגיע— דער שטאף, פון וועלכען עס בילדעט זיך אויס די זרע אדער דער זאמען פון א לע-בעדיגען ארגאניזם.

archip'pus *n.* (אר-קיפ'-אס). א מין זומער-פויגעלע [שמעטערלינג]

Archippus

ar'chitect *n.* (אר'-קי-טעקט) בוימייס-טער, ארכיטעקט.

ar'chitective *a.* (אר'-קי-טעק-טיוו) וואס געהער צו ארכיטעקטור [בוי-קונסט].

architecton'ics *n.* (אר-קי-טעק-טאנ'-איקס) די לעהרע פון בוי-קונסט [חכמת הבנין]; ארכיטעקטור.

architec'tural *a.* (אר-קי-טעק'-טשור-על) וואס אנבעלאנגט צו בוי-קונסט.

architec'turalist *n.* (אר-קי-טעק'-טשור-על-איסט) א קענער אין ארכיטעק-טור, איינער וואס שטודירט ארכיטעקטור.

architec'turally *adv.* (אר-קי-טעק'-טשור-על-אי) אין בעצוג צו ארכיטעקטור; פון אן ארכיטעקטארישען שטאנדפונקט.

architec'tural mate'rials (אר-קי-טעק'-טשור-על מע-טי'-רי-עלז) בוי-מאטע-ריאלען.

ar'chitecture *n.* (אר'-קי-טעק-טשור) בוי-קונסט; ארכיטעקטור.

ar'chitrave *n.* (אר'-קי-טרייוו) די הויפט-באלקען; די קוווער-באלקען.

ar'chival *a.* (אר'-קי-וועל) וואס בע-לאנגט צו אן ארכיוו.

ar'chive *n.* (אר'-קאיוו) אן ארכיוו [דער ארט וואו עס ליגען בעהאלטען די היסטארישע דאקומענטען און ביכער פון א לאנד אדער שטאדט].

ar'chivist *n.* (אר'-קי-וויסט) דער וואס פאסט אויף אויפ'ן ארכיוו.

ar'chivolt *n.* (אר'-קי-וואלט) אזא בעפוצונג ארום א געוועלב; א געוועלב וואס שטיצט אונטער א משא; אן איינ-פאסונג פון א געוועלב.

arch'like *a.* (ארטש'-לאיק) עהנליך צו א בויגען; געוועלב-עהנליך.

arch'lute *n.* (ארטש'-ליוט) אזא מוזיקא-לישער אינסטרומענט.

arch'ly *adv.* (ארטש'-לי) מוטוויליג; כיטרע; אויף א כיטרען אדער שפאסיגען אופן.

archmar'shal *n.* (ארטש-מאר'-שעל) אויבער-מארשאל.

arch'ness *n.* (ארטש'-נעס) מוטוויליג-קייט; צולאזענקייט; כיטרעקייט.

arch of a vault (ארטש אוו ע וואלט) א געוועלב.

arch of the aor'ta (ארטש אוו טהי איי-אהר'-טא) דער אויסבויג פון דער גרויסער ארטעריע פון אויבען, ווי זי געהט ארויס פון הארצען.

ז. איל. *"Bloodvessels of the Human Body"*

ar'chon *n.* (אר'-קאן) [דער ארכאן ערשטער שטאדט-בעאמטער אין אלטען אטהען, גריכענלאנד].

ar'chonship *n.* (אר'-קאן-שיפ) דער אמט פון אן ארכאן. ז. *archon*.

arch o'ver (ארטש או'-ווער) מאכען א געוועלב איבער...

archpil'lar *n.* (ארטש-פיל'-אר) הויפט-זייל.

archpres'byter *n.* (ארטש-פרעס'-בי-טער) אויבער-פריסטער; אויבער-פרים-טער ביי די פרעסביטעריאנער [אזא קריסטליכע סעקטע].

archpriest' *n.* (ארטש-פריעסט') אויי-בער-פריסטער.

archproph'et *n.* (ארטש-פראפ'-עט) א הויפט-נביא, א גרויסער נביא.

archreb'el *n.* (ארטש-רעב'-על) הויפט-בונטאווטשיק.

archtrai'tor *n.* (ארטש-טריי'-טאר) הויפט-פעררעטער; דער טייוועל.

archtreas'urer *n.** (ארטש-טרעזש'-אור-ער) הויפט שאץ-מייסטער.

arch'way *n.* (ארטש'-הוויי) א געוועלב-טער דורכגאנג.

ar'chy *a.* (אר'-טשי) בויי; געבויגען; גענפערמיג.

arc of oscilla'tion (ארק אוו אס-אי-לייי'-שאן) דער בויגען, וועלכען דער פער-פענדיקעל [אונרוה] פון א זייגער מאכט אין זיין בעוועגונג.

ar'cograph *n.* (אר'-קא-גרעף) א מין אינסטרומענט צו בעצייכענען קרייזען ניט בענוצענדיג קיין מיטעלפונקט.

arcta'tion *a.* (ארק-טיי'-שאן) די צו-נויפפרעסונג, צונויפציהונג [פון די גע-דערעם].

arc'tic *a.* (ארק'-טיק) ארקטיש; נארד-ליך, וואס איז שייך צום נארד-פאל אדער צו די נארד-פאל געגענדען; קאלט.

arc'tic cir'cle (ארק'-טיק סויר'קל) דער נארדליכער פאלאר-קרייז [די קרייז-לי-ניע אויף'ן גלאבוס וואס געפינט זיך 23½ גראד פון נארד-פאל און איז די גרענעץ פון די קאלטע נארד-געגענדען].

arc'tic fox (ארק'-טיק פאקס) דער פא-לאר פוקס [א קליינער מין פוקס וואס לעבט אין די קאלטע פאלאר-געגענדען. זיין פעל, וואס צאהלט זיך זעהר טהייער, איז אין זומער בלוילך-גרוי און אין ווינטער — ווייס].

Arctic Fox

arcti'cian *n.* (ארק-טיש'-ען) א פאלאר פארשער [איינער וואס פערנעהמט זיך מיט'ן אויספארשען די געגענדען ארום דעם נארד-פאל].

arc'tic o'cean (ארק'-טיק או'-שען) דער ים הקרח, דאס נארדליכע אייז-מעער.

arc'tic pole (ארק'-טיק פאול) נארד-פאל.

arc'tic re'gions (ארק'-טיק רי'-דזשאנז) ארקטישע געגענדען [די קאלטע געגענדען אין צפון].

ar'cuate *a.* (אר'-קיו-אייט) געבויגען; געקרימט; בויגען-פערמיג.

ar'cuated *a.* (אר'-קיו-איי-טעד) ז. *arcuate*.

arcua'tion *n.* (אר-קיו-איי'-שאן) דאס אויסבויגענע, אויסבויגענקייט; געקרימט־קייט, דאס אויסקרימען.

ar'dency *n.* (אר'-דען-סי) היץ, חשק, אייפער, העפטיגקייט.

ar'dent *a.* (אר'-דענט) הייס; גליהענד; שטארק; היציג; פייערדיג; העפטיג.

ar'dently *adv.* (אר'-דענט-לי) פייער־דיג, מיט פייער, היציג, העפטיג; אייפריג.

The question was ardently discussed.

ar'dentness *n.* (אר'-דענט-נעס) ז. *ardency*

ar'dent spir'its (אר'-דענט ספיר'-איטס) דיסטילירטע שפירטוס.

ar'dor *n.* (אר'-דאר) בעגירדע, חשק, היץ, גלוט, אייפער, העפטיגקייט.

He threw himself into the movement with much ardor.

ar'duous *a.* (אר'-דיו-אס) שוועריג, מיהזאם; שווער צו דערלאנגען.

Sir Moses Montefiore undertook an arduous journey to Turkey.

ar'duously *adv.* (אר'-דיו-אס-לי) שווערליך; מיהזאם.

A task arduously performed.

ar'duousness *n.* (אר'-דיו-אס-נעס) שוועריגקייט.

are (אר) זיינען. ז. *be*

are *n.* (עהר) אר [אזא לאנד־מאס פון 100 קוואדראט־מעטער אדער 119.6 קוואד־ראט־יארד].

a'rea *n.* (איי'-רי-ע) א פארפלאץ פון א געביידע; א שטח; א פליך אויס'ן קאפ; אזא הויט־קראנקהייט וואס פעראורזאכט זייער אויספאלען פון קאפ; פלעכענאינ־האלט.

ar'eca *n.* (ער'-אי-קע) די ארעקא [אזא פאלמען בוים].

ar'eca-nut *n.* (ער'-אי-קע-נאט) די ארעקא־נוס.

arefac'tion *n.* (אר-אי-פעק'-שאן) דאס טריקענען; אויסטריקנונג.

are'na *n.* (ע-רי'-נע) ארענא, קאמפף־פלאץ אין אלט־רוימישען אמפיטעאטער, דער שפיעל־פלאץ אין א צירקוס; אורין זאמד [אזא קראנקהייט אין אורין בלאז, פענכער].

arena'ceous *a.* (ער-אי-ניי'-שיאס) זאמ־דיג; זאמד־ארטיג; טרוקען.

arena'rious *a.* (ער-אי-ניי'-רי-אס) זאמד־ארטיג, זאמד־האלטיג, זאמדיג.

arena'tion *n.* (ער-אי-ניי'-שאן) א הייי־סע זאמד־באד.

areng' *n.* (ע-רענג') דער צוקער־פאלמען בוים.

aren'ga *n.* (ע-רענ'-גע) ז. *areng*

ar'enose *a.* (ער'-אי-נאוס) ז. *arenaceous*

aren'ulous *a.* (ע-רענ'-יו-לאס) זאמדיג, זאמד־ענטהאלטענד.

are'ola *n.* (ע-רי'-א-לע) דער רונדער דונקעלער קרייז ארום דיא ברוסט ווארצ־לען; די צעלען אין א נעצווערק; די צעלע; קליינע פלעכע; א שטראהלען־קרייז.

are'olar *a.* (ע-רי'-א-לער) וואס ענט־האלט צעלען; וואס איז ענהליך צו א צעלע.

are'olar tis'sue (ע-רי'-א-לער טיש'-יו) דאס צעלענגעוועב.

areola'tion *n.* (ע-רי-א-ליי'-שאן) א קליינע פלעכע; צוטיילונג אין צעלען.

ar'eole *n.* (ער'-אי-אול) ז. *areola*

areom'eter *n.* (ער-אי-אמ'-ע-טער) ארעאמעטער, וואסער וואג, אן אפאראט צו בעשטימען דאס געוויכט פון פליסיגקיי־טען אין פערגלייך מיט וואסער

areomet'ric *a.* (ער-אי-א-מעט'-ריק) וואס איז שייך צו אן ארעאמעטער ז. *areometer*

areomet'rical *a.* (ער-אי-א-מעט'-רי-קעל) ז. *areometric*

areom'etry *n.* (ער-אי-אמ'-ע-טרי) ארעאמעטריע, בעשטימונג פון דעם ספעצי־פישען געוויכט פון פליסיגקייטען [דאס פערגלייכען דאס געוויכט פון פליסיגקייטען מיט וואסער].

Areop'agist *n.* (ער-אי-אפ'-ע-דזשיסט) אן ארעאפאגיט [א ריכטער אין דעם העכסטען געריכט אין אטהען, גריכענלאנד].

areopagit'ic *a.* (ער-אי-אפ-ע-דזשיט'-איק) וואס איז שייך צו אן ארעאפאגיט. ז. *areopagist*

Areop'agus *n.* (ער-אי-אפ'-ע-גאס) דער ארעאפאג [דאס העכסטע געריכט אין אלטען אטהען, גריכענלאנד]; דאס העכ־סטע געריכט.

ar'gal *n.* (אר'-געל) ניט ריינער וויינ־שטיין.

ar'gala *n.* (אר'-גע-לע) דער בייטעל־שטארך [אזא פויגעל].

Ar'gand *a.* (אר'-גענד) וואס איז שייך צו ארגאנד'ס בעלייכטונג סיסטעם. ז. *Argand burner*

Ar'gand bur'ner (אר'-גענד בויר'-נער) ארגאנדס־ברענער [דער רונדער ברעננער פון א קעראסין (נאפט) לאמפ, ערפונדען פון ארגאנד אין יאהר 1783 אין גענף].

Ar'gand lamp (אר'-גענד לעמפ) אר־גאנדס לאמפ. ז. *Argand burner*

ar'gent *a. and n.* (אר'-דזשענט) זיל־בער־עהנליך; זילבערנער; זילבער־ווייס; גלענצענד ווי זילבער, געמאכט פון זיל־בער; זילבער; געלד.

argen'tal *a.* (אר-דזשענ'-טעל) וואס ענטהאלט זילבער.

ar'gentan *n.* (אר'-דזשענ-טען) ניי־זילבער; ניקעל־קופער.

ar'gentane *n.* (אר'-דזשען-טיין) ז. *argentan*

ar'gentate *a. and n.* (אר'-דזשען-טייט) זילבער־ווייס; זילבערנער; אזא כע־מישע שטאף וואס ענטהאלט זילבער־זאלץ.

argenta'tion *n.* (אר-דזשען-טיי'-שאן) בעזילבערונג.

argentau'rum *n.* (אר-דזשען-טא'-ראם) א שטאף וועלכען די אלטע כעמיקער הא־בען געגלויבט, אז ער איז דער הויפט־עלעמענט פון גאלד און זילבער.

argen'tic *a.* (אר-דזשענ'-טיק) וואס בעלאנגט צו זילבער; וואס ענטהאלט זילבער [א כעמישע לעזונג].

argentif'erous *a.* (אר-דזשען-טיפ'-ער-אס) וואס ענטהאלט זילבער.

Ar'gentine *a. and n.* (אר'-דזשען-טין) וואס איז שייך צו ארגענטינא [אין דרום־אמעריקא]; אן איינוואוינער אדער ביר־גער פון ארגענטינא.

ar'gentine *a. and n.* (אר'-דזשען-טין) זילבערארטיג; זילבערנער; ווייס ווי זיל־בער; פון זילבער־פארב; זילבער־ריין; זילבער־העל [א קלאנג]; שיעפער־שפאט [אזא מינעראל]; דער זילבער־פארביגער שטאף פון די שופען פון א פיש; ווייס מעטאל בעדעקט מיט זילבער; אזא פיש.

argen'tous *a.* (אר-דזשענ'-טאס) וואס איז שייך צו אדער ענטהאלט זילבער־זאלץ.

argen'tum *n.* (אר-דזשענ'-טאם) זיל־בער [אזא איינער פון די כעמישע גרונד־עלעמענטען].

ar'gil *n.* (אר'-דזשיל) טעפער־ליים; ליים.

argilla'ceous *a.* (אר-דזשי-ליי'-שיאס) ליים־ארטיג, אזוי ווי ליים.

argilla'ceous earth (אר-דזשי-ליי'-שיאס ערטה) ליימיגע ערד.

argillif'erous *a.* (אר-דזשי-ליפ'-ער-אס) וואס ענטהאלט אדער גיט ארויס ליים.

ar'gillite *n.* (אר'-דזשי-לאיט) ארגי־ליט; ליימשיפער [אזא שטיין].

argillit'ic *a.* (אר-דזשי-ליט'-איק) אזוי ווי ליימשיפער.

argillocal'cite *n.* (אר-דזשיל-א-קעל'-סאיט) ליים־קאלך.

argil'lous *a.* (אר-דזשיל'-אס) ז. *argillaceous*

Ar'give *a. and n.* (אר'-גאיוו) וואס איז שייך צו ארגאס [א פארצייטיגע שטאדט אין גריכענלאנד]; גריכיש; א גריך.

Ar'go *n.* (אר'-גאו) די שיף ארגא [א געוויסע לעגענדארישע שיף מיט 50 רו־דערס ביי די אלטע גריכען].

ar'go *adv.* (ער'-גאו) אלזא, פאלגליך, הייסט עס.

ar'gol *n.* (אר'-גאל) ז. *argal*

ar'gon *n.* (אר'-גאן) ארגאן [א מין שטאף וואס געפינט זיך אין דער לופט און איז איינער פון דיא כעמישע גרונד־עלעמענטען].

Ar'gonaut *n.* (אר'-גא-נאהט) איינער וועלכער איז געווען אויף דער שיף "ארגא" [ז. *Argo*]; איינער פון די ער־שטע איינוואנדערער אין קאליפארניע, בעת מען האט ענטדעקט דארטען די גאלד־גרובען.

ar'gonaut *n.* (אר'-גא-נאהט) אן ארגא־נאוט [אזא ים־מאליוסקעל].

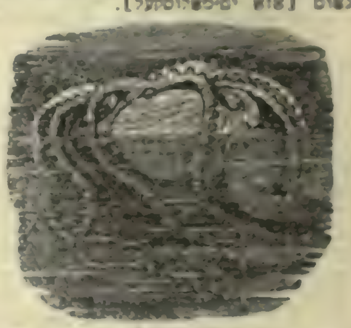

Argonaut

Argonau'tic *a.* (אר-גא-נאה'-טיק) וואס געהערט צו דער שיף "ארגא".

argonau'tid *n.* (אר-גא-נאה'-טיד) ז. *argonaut*

ar'gosy *n.* (אר'-גא-סי) א גרויסע רייך געלאדענע שיף; א פלאטע.

ar'got *n.* (אר'-גאט) א פערשטעלטע גע־היימע שפראך ביי געוויסע קלאסען מענ־שען, ווי גנבים־שפראך, כליזמרים־שפראך, ציגיינער שפראך א. ז. וו.

ar'guable *a.* (אר'-גיו-עבל) וואס מען קען האבען דעריבער א וויכוח; בע־שטרייטבאר.

ar'gue *v.* (אר'-גיו) שטרייטען, דיספוטי־רען, האבען א וויכוח, זיך ספקל'ן; בעווייזען; בעשולדיגען.

It is useless to argue with one, who will not listen to reason.

ar'gue about' (אר'-גיו ע-באוט') שטרייטען איבער עפעס, דיספוטירען אי־בער עפעס

ar'gue against' (אר'-גיו ע-גענסט') שטרייטען, דיספוטירען געגען עטוואס.
He argued against the adoption of the motion.

ar'gue a point with one (אר'-גיו ע פאינט הוויטה הוואן) דיסקוטירען, זיך דורכריידען מיט איינעם וועגען אן ענין.

ar'gue for (אר'-גיו פאר) ארגומענטירען, ברייננגען ראיות פאר עטוואס.
The lawyer argued for the acquittal of the prisoner.

ar'guer *n.* (אר'-גיו-ער) בעווייזער, ראיות־ברייננגער; ארגומענטירער; פאלעמיקער, בעל ויכוח.

ar'guing *a.* (אר'-גיו-אינג) שטרייטענדיג, דיספוטירענדיג; בריינגענדיג ראיות; איבערציינגענדיג.

ar'gument *n.* (אר'-גיו-מענט) 1. ארגומענט, בעוויז, ראיה; שטרייט, ויכוח; 2. אינהאלט, קצור.
1. The cannon is the final argument of kings. 2. The volume contains the argument of the play.

argumen'table *a.* (אר-גיו-מענ'-טעבל) ארגומענטיערבאר, איבער וואס מען קען זיך שטרייטען, איבער וואס מען קען דיספוטירען.

argumen'tal *a.* (אר-גיו-מענ'-טעל) בעווייזענד; שליסענד; על פי שכל.

argumenta'tion *n.* (אר-גיו-מענ-טיי'-שאן) ווארט־שטרייט, בעוויז־ברייננגונג; ויכוח; פאלגערונג, שליסונג פון איין זאך אויף אן אנדערע.

argumen'tative *a.* (אר-גיו- מענ'-טע-טיוו) בעווייזענד; איבערציינענד.

argumen'tatively *adv.* (אר-גיו-מענ'-טע-טיוו-לי) דורך נעהמען אין בעטראכט ארגומענטען אדער ראיות.

argumen'tativeness *n.* (אר-גיו-מענ'-טע-טיוו-נעס) דאס האבען די אייגענשאפט בעוויזען צו ווערען מיט ראיות אדער ארגומענטען.

ar'gumentator *n.* (אר'-גיו-מענ-טיי-טאר) איינער וואס גיט ארגומענטען אדער ברייננגט ראיות.

ar'gument for (אר'-גיו-מענט פאר) בעוויז פאר...

ar'gument from design' (אר'-גיו-מענט פראם די-זאין') דער ארגומענט, אז די וועלט מוז האבען א בעשעפער, ווייל דער קערפערבוי פון די פערשיעדענע בעשעפענישען איז אזוי קאמפליצירט און אזוי צוגעפאסט פאר געוויסע צוועקען, אז עס קען נים זיין, אז דאס אלעס זאל קענען בעשאפען ווערען פון זיך.

argumen'tum ad hom'inem (אר-גיו-מענ'-טאם עד האמ'-אי-נעם) אן ארגומענט פון א פערזענליכען כאראקטער [אן ארגומענט וואס זוכט נים צו איבערציינען מיט זיין ריכטיגקייט, נאר גרייפט אן די פערזאן].

Ar'gus *n.* (אר'-גאס) ארגוס [א גבור מיט 100 אויגען, אין דער גריכישער לעגענדע]; א פארזיכטיגער מענש; א שארפער בעאבאכטער; א מין פויגלען וואס צייכנען זיך אויס מיט דער לאנגקייט פון דיא פליגעל און עק פעדערען; א מין אינזעקטען.

ar'gus-but'terfly *n.* (אר'-גאס-באט'-ער-פלאי) ארגוס־שמעטערלינג [אזא מין גרויס זומער־פויגעלע].

Ar'gus-eyed *a.* (אר'-גאס-איד) פארזיכטיג, שארף בעאבאכטענד.

ar'gus-pheas'ant *n.* (אר'-גאס-פעז'-ענט) דער פאווע־פאזאן [אזא גרויסער פויגעל. די „זי" פון דעם מין צייכענט זיך אויס מיט איהר אויסערארדענטליך לאנגען עק].

Argus-pheasant

ar'gus-shell *n.* (אר'-גאס-שעל) פארצעלאנשנעקע [אזא ווייכע שליימיגע חיה'לע].

argute' *a.* (אר-גיוט') שארף, שארפזיניג; דורכדרינגענד [וועגען א טאן]; לוסטיג; כיטרע.

arhi'zal *a.* (ע-ראי'-זעל) אהן ווארצלען; וואס איז שייך צו פאראזיטישע פלאנצען וואס האבען ניט קיין ווארצלען אין דער ערד, נאר זיי ציהען זייער יניקה פון אנדערע פלאנצען.

arhi'zous *a.* (ע-ראי'-זאס) אהן ווארצלען. ז. *arhizal*.

a'ria *n.* (איי'-רי-ע) אריע, ליעד, מעלאדיע; נגון; געזאנג; זינג־שטיק אין אן אפערא, וואס ווערט געזונגען פון איין פערזאן.

A'rian *a. and n.* (איי'-רי-ען) אן אריער [איינער וואס געהערט צו דעם אינדא־גערמאנישען שפראכשטאם]; וואס איז שייך צו אן אריער; אן אריאנער [אן אנהענגער פון אריוס, דער גרינדער פון א געוויסע קריסטליכע סעקטע]; וואס איז שייך צו אריוס אדער זיין לעהרע.

A'rianism *n.* (איי'-רי-ען-איזם) אריאניזם; די לעהרע פון אריוס. ז. *Arian*.

ar'id *a.* (ער'-איד) דאר, טרוקען; אהן לעבען; אהן אינטערעס.

ar'idas *n.* (ער'-אי-דעס) אסט־אינדישער גלאטער זייד.

arid'ity *n.* (ע-ריד'-אי-טי) דארקייט, טרוקענקייט; לעבענסלאזיגקייט; דאס ניט האבען קיין אינטערעס.

ar'idness *n.* (ער'-איד-נעס) ז. *aridity*.

A'ries *n.* (איי'-רי-איז) באראן, מזל טלה [איינער פון די צוועלף מזלות]; דער שטורם־באק, מויער־ברעכער [אזא אייזערנער באלקען מיט הערנער צו ברעכען א בעלאגערטע פעסטונג, ביי די אלטע רוימער]. ז. *battering-ram*.

ariet'ta *n.* (ע-רי-עט'-טא) קליינע אריע. ז. *aria*.

aright' *adv.* (ע-ראיט') גראד, רעכט; ריכטיג.

ar'il *n.* (ער'-איל) זאמען־דעקע [דאס הייטעלע וואס בעדעקט די זאמען פון פרוכט].

ariose' *a.* (ער-אי-אוס') מעלאדיש; ווי אן אריע.

ario'so *a.* (ע-רי-או'-סא) עהנליך צו אן אריע.

arise' *v.* (ע-ראיז') אויפשטייגען, אויפשטעהן; אויפשטעהן פון שלאף; אויפשטעהן תחית המתים; זיך אויפהויבען; אויפגעהן [פון דער זון]; אויפשטעהן געגען; ענטשטעהען; ארויסקומען; אויפטרעטען.

aris'ta *n.* (ע-ריס'-טא) די לאנגע פעדעם וואס וואקסען אויף מאנכע פלאנצען אזוי ווי א בארד. [צ. ב. די לאנגע פעדעם אויף ווייץ און גערשטען זאנגען].

ar'istarch *n.* (ער'-איס-טארק) א שטרענגער קריטיקער.

ar'istarchy *n.* (ער'-איס-טאר-קי) א רעגירונג פון די בעסטע מענער.

aris'tate *a.* (ע-ריס'-טייט) וואס האבען לאנגע פעדעם אזוי ווי א בארד [ביי פלאנצען].

aristoc'racy *n.* (ער-איס-טאק'-רע-סי) אריסטאקראטיע; אדעל; די הערשאפט פון אריסטאקראטיע.

ar'istocrat *n.* (ער'-איס-טא-קרעט) אריסטאקראט; ארעליגער.

aristocrat'ic *a.* (ער-איס-טא-קרעט'-איק) אריסטאקראטיש.

aristocrat'ical *a.* (ער-איס-טא-קרעט'-אי-קעל) ז. *aristocratic*.

aristocrat'ically *adv.* (ער-איס-טא-קרעט'-אי-קעל-אי) אויף אן אריסטאקראטישען אופן.

aristocrat'icalness *n.* (ער-איס-טא-קרעט'-אי-קעל-נעס) דאס זיין אריסטאקראטיש.

aristoc'ratize *v.* (ער-איס-טאק'-רע-טאיז) מאכען אריסטאקראטיש.

ar'istol *n.* (ער'-אי-סטאול) אזא ברוין־רויטער פודער צונויפגעשטעלט פון יאד און טימאל וואס ווערט בענוצט אנשטאט יאדאפארם.

Aristolo'chia *n.* (ער-איס-טא-לאו'-קי-ע) אזא מין פלאנצען, וואס דרעהען זיך ארום ביימער אדער שטענגלעך.

Aristote'lian *a. and n.* (ער-איס-טא-טי'-לי-ען) וואס איז שייך צו דעם גריכישען פילאזאף אריסטאטלעס אדער זיינע ווערק; אן אנהענגער פון אריסטאטלעס [א בעריהמטער גריכישער פילאזאף, געבארען אין יאהר 384 פאר קריסטוס און געשטארבען אין יאהר 322 פאר קריסטוס].

Aristote'lianism *n.* (ער-איס-טא-טי'-לי-ען-איזם) די פילאזאפיע פון אריסטאטעלס.

Aristotel'ic *a.* (ער-איס-טא-טעל'-איק) וואס איז שייך צו אריסטאטלעס אדער צו זיין פילאזאפיע.

ar'ithmancy *n.* (ער'-איטה-מענ-סי) דאס זאגען נביאות דורך צאהלען; דאס טרעפען איינעמס צוקונפט מיט דער הילף פון ציפער.

arith'metic *n.* (ע-ריטה'-מע-טיק) אריפמעטיק; רעכענקונסט.

arithmet'ical *a.* (ער-איטה-מעט'-אי-קעל) אריפמעטיש; וואס איז שייך צו די כללים פון אריפמעטיק.

arithmet'ically *adv.* (ער-איטה-מעט'-אי-קעל-אי) אויף אן אריפמעטישען אופן; אין בעצוג צו די אריפמעטישע כללים.

arithmet'ical mean (ער-איטה-מעט'-אי-קעל מיען) אריפמעטישער מיטעל־ווערטה, דער דורכשניט.

arithmet'ical progres'sion (ער-איטה-מעט'-אי-קעל פרא-גרעש'-אן) די אריפמעטישע פראגרעסיאן, ד. ה. א רייה צאהלען וואו יעדע ווייטעריגע צאהל ווערט גרעסער אויף אזוי פיעל, אויף וויפיעל די פאריגע צאהל איז גרעסער געווארען [ווי למשל, 2, 4, 6, 8, 10, וואו יעדע ווייטעריגע צאהל איז גרעסער איידער די

פריהערינגע מיט 2. אין גענענזאין צו א גע־אמעטרישער פראגרעסיאן].
ז. *geometrical progression*

arithmet'ical propor'tion (ער־איטה מעט'־אי־קעל פרא פאור־שאן) אן אריטמעטישע פראפארציאן [די גלייכהייט פון צוויי אריטמעטישע בעציהונגען ווי צ. ב. פון די צאהלען 3, 6, 9, 12 וואו 6—3=12—9].

arithmet'ical signs (ער־איטה־מעט'־אי־קעל סאינז) אריטמעטישע צייכענס, ווי =, —, +.

arithmeti'cian *n.* (ע־ריטה־מע־טיש'־ען) רעכענ־מייסטער; א קענער פון אריט־מעטיק.

Ariz. *Arizona* אבקירצונג פון [אריזאנא, איינער פון די פעראייניגטע שטאאטען פון נארד־אמעריקא].

Ark. *Arkansas* אבקירצונג פון [ארקאנזאס, איינער פון די פעראייניגטע שטאאטען פון נארד־אמעריקא].

ark *n.* (ארק) קאסטען; שיפס־קאסטען [תיבה]: ארון, ארון־קדש

ar'kite *n.* (אר'־קאיט) איינער וועלכער איז געווען אין נח'ס קאסטען.

ark of cov'enant (ארק אוו קאווי־ע־נענט) אן ארון־קדש.

arles *n.* (ארלז) האנד־געלט.

arm *n.* and *v.* (ארם) אן ארעם; א צווייג פון א טייך; א צווייג; געוואלט; וואפען־הערב, פאמיליען־צייכען; נעהמען אונטער'ן ארעם; זיך בעוואפענען, זיך צוגרייטען צו א מלחמה; בעוואפענען, בעפעסטיגען; בעשלאגען מיט מעטאל; איינפאסען די מאגנעטען [ביי עלעקטרישע מאשינען].

arma'da *n.* (אר־מיי'־דא) קריעגס־פלא־טע, קריעגס־שיפען.

armadil'lo *n.* (אר־מע־דיל'־או) פאנ־צער־טיער, גארטעל־טיער [אזא אמעריקא־נער חיה'לע וואס איז בעדעקט פון אויבען מיט א הארטער פאנצערפערמיגער שא־לעכץ].

Armadillo

ar'mament *n.* (אר'־מע־מענט) קריעגס־מאכט; קריעגס־פלאטע; קריעגס־בעוואפ־נונג; גרויסע הארמאטען.

armamen'tary *n.* (אר־מע־מענ'־טע־רי) קריעגס־געוועהרקאמער [אן ארט וואו מען האלט קריעגס־געוועהר].

ar'mature *n.* (אר'־מע־טשור) קריעגס ארטיקלען; וואפען; בעוואפנונג; די איינפאסונג פון מאגנעטען [ביי עלעקטרי־שע מאשינען]: עטוואס וואס דיענט אלס פערטיידיגונגס־מיטעל [ביי חיות אדער פלאנצען]; דער אנקער פון אן עלעקטרי־שער מאשין [דער ראטירענדער טייל וועל־כער איז בעוויקעלט מיט די עלעקטרישע קופער־דראטען].

Armature

arm'-chair *n.* (ארם'־טשעהר) לעהנשטול.

armed *a.* (ארמד) איינ־בעוואפענט; אייגנ־געמאכט [מאגנעטען ביי עלעקטרישע מא־שינען].

armed at all points (ארמד עט אהל פאינטס) בעוואפענט אי פאר אן אנפאל, אי פאר פערטיידיגונג.

armed neutral'ity (ארמד ניו־טרעל'־אי־טי) בעוואפענטע נייטראליטעט [א רעגירונג וואס קען אבהיטען די נייטראלי־טעט אין א קריעג דורך דעם, וואס זי איז גוט בעוואפענט].

armed ship (ארמד שיפ) א האנדעלס־שיף איבערגענומען פון דער רעגיערונג פאר קריעגס־צוועקען.

armed to the teeth (ארמד טו טהי טיעטה) בעוואפענט פון קאפ ביז די פיס.

Arme'nian *n.* and *a.* (אר־מי'־ני־ען) אן ארמעניער; די ארמענישע שפראך; וואס איז שייך צו ארמעניען.

arm'ful *n.* (ארם'־פול) א הויפען וואס מען קען האלטען אדער ארומנעהמען מיט די הענד.

arm'-guard *n.* (ארם'־גארד) א שוץ פאר דער האנד [אין דער אמאליגער בעוואפנונג]; א באנד ארום דעם האנד־געלענק.

arm'hole *n.* (ארם'־האול) ארם־לאך, ארבעל־לאך [אין א בגד].

armif'erous *a.* (אר־מיפ'־ע־ראס) בע־וואפענט.

ar'miger *n.* (אר'־מי־דזשער) איינער וואס טראגט וואפען; איינער וואס האט דאס רעכט צו טראגען וואפען מיט הערבען; א וואפען־טרעגער ביי א ריטער.

armig'ero *n.* (אר־מידזש'־ע־ראו) ז. *armiger*

armig'erous *a.* (אר־מידזש'־ע־ראס) וואס טראגט וואפען מיט הערבען.

ar'mil *n.* (אר'־מיל) אן אמאליגער אס־טראנאמישער אינסטרומענט; א באנד ארום דעם האנד־געלענק [אין דער אמא־ליגער בעוואפנונג].

armil'la *n.* (אר־מיל'־א) ארם־באנד, בראסלעט; דער אייזערנער רינג פון א ראד אין וואס דער אקס בעוועגט זיך.

ar'millary *a.* (אר'־מי־לע־רי) רינג־פערמיג; וואס איז צוזאמענגעשטעלט פון רינגען, וואס איז שייך צו א רינג.

ar'millary sphere (אר'־מי־לע־רי ספיער) ארמילאר ספערע [אזא אלטער רינג־אפאראט פאר אסטראנאמישע צוועקען].

ar'millated *a.* (אר'־מי־ליי־טעד) מיט ארם־בענדער, מיט רינגען.

arm in arm (ארם אין ארם) נעארעמט; פריינדשאפטליך.

They walked arm in arm.

ar'ming *n.* (אר'־מינג) בעוואפנונג; פארבערייטונג צו מלחמה; איינפאסונג פון מאגנעטען [ביי עלעקטרישע מאשינען].

ar'ming-press *n.* (אר'־מינג־פרעס) אזא קליינער האנד־פרעס וואס איינבינדער בענוצען צום שטעמפלען בינכער.

Armin'ian *n.* and *a.* (אר־מינ'־אי־ען) ארמיניאנער [אן אנהענגער פון דער קריסטליכער לעהרע פון ארמיניוס, דער גרינדער פון א רעפארמאטארישער סעק־טע אין האלאנד, וועלכע איז ארויסגעטרא־טען געגען די לעהרען פון קאלווין]; וואס איז שייך צו דער לעהרע פון ארמיניוס.

Armin'ianism *n.* (אר־מינ'־אי־ען־איזם) די לעהרע פון ארמיניוס.
ז. *Arminian*

armip'otent *a.* (אר־מיפ'־א־טענט) וואס איז א גבור מלחמה.

ar'mistice *n.* (אר'־מיס־טיס) וואפענ־שטילשטאנד [א צייטווייליגע אונטערברעכונג פון א קריעג].

arm'less *a.* (ארם'־לעס) ניט בעוואפ־פענט; אהן ארעמס [ויגלען געוויסע חיות].

Armor

arm'let *n.* (ארם'־לעט) ארמבאנד צו שיצען די האנד פון־נען א שטויס; א בראסלעט; אן ארמ־רינג.

ar'mor *n.* and *v.* (אר'־מאר) קריעגס־ארטיקלען, קריעגס־געוועהר; א פאנ־צער; א פאנצער־שיף [א קריעגס־שיף וואס איז בע־דעקט מיט שטאהל־נע פאנצער פלא־טען]; בעדעקען מיט פאנצער פלאטען.

ar'mor-bear'er *n.* (אר'־מאר־בעהר'־ער) וואפען־טרעגער, נושא כלים [אין די אלטע צייטען פלעגען די קריעגער האבען א ספעציעלע פערזאן, וואס פלעגט זיי איבערטראגען די וואפען].

ar'mored *a.* (אר'־מארד) בעוואפענט; בעדעקט מיט פאנצער־פלאטען [ווי א קריעגס־שיף].

ar'mored fleet (אר'־מארד פליעט) געפאנצערטע פלאטע [קריעגס־שיפען, וועל־כע זיינען בעשלאגען מיט דיקע שטאהל־נע פלאטען].

ar'mored ship (אר'־מארד שיפ) א געפאנצערטע שיף [א שיף בעשלאגען מיט שטאהלענע פלאטען].

ar'morer *n.* (אר'־מאר־ער) וואפען־שמיד; וואפען־פאבריקאנט; אן אויפזעהער איבער וואפען.

armo'rial *n.* and *a.* (אר־מאו'־רי־על) דאס בוך פון פאמיליען־וואפען [הערבען]; וואס געהערט צו פאמיליען־וואפען [די צייכענס ביי די אריסטאקראטישע פאמי־ליעס].

armo'rial bear'ing (אר־מאו'־רי־על בעהר'־אינג) א פאהן מיט א הערב; וואפענשילד, הערב.

armo'rial en'sign (אר־מאו'־רי־על ענ'־סאין) ז. *armorial bearing*

ar'morist *n.* (אר'־מאר־איסט) קענער פון פאמיליען־וואפענס [צייכענס, הער־בען].

ar'mor-plate *n.* (אר'־מאר־פלייט) א פאנצער־פלאטע [א דיקע פלאטע פון שטאהל מיט וועלכע מען בעדעקט קריעגס־שיפען].

ar'mor-pla'ted ves'sel (אר'־מאר־פליי'־טעד וועס'־על) א פאנצער־שיף.
ז. *armored ship*

ar'mor-pla'ting *n.* (אר'־מאר־פליי'־טינג) דאס בעשלאגען א שיף מיט פאנ־צער־פלאטען.

ar'mory *n.* (אר'־מא־רי) קריעגס גע־וועהר־קאמער: ארסענאל; א קאזארמע; די בעהאנדלונג מיט פאמיליען־וואפען [הערבען]; וואפען; שפייז־אלמער.

arm'pit *n.* (ארם'־פיט) די פאכוית.

arms across' (ארמז ע־קראס') פער־לעגטע הענד ווי א קרייץ.

arm's'-end *n.* (ארמז׳- ענד) די ענד פון ארם; א קליינע שטרעקע [דערווייטערט].

arm's-reach *n.* (ארמז=ריעטש) א שטרעקע וואס מען קען דערגרייכען מיט דער האנד; א ניט ווייטע שטרעקע.

ar'my *n.* (אר׳-מי) אן ארמעע [סאלדאטען]:

ar'my chap'lain (אר׳-מי טשעפ׳-ליין) א מיליטערישער גייסטליכער.

ar'my-corps *n.* (אר׳-מי-קאור) ארמעע=קארפוס [א טייל פון דער ארמעע, וואו אלע וואפענגאטונגען זיינען פערטרעטען].

ar'my-list *n.* (אר׳-מי-ליסט) ארמעע-ליסטע [די ליסטע וואו עס זיינען פערשריבען די ראנגעס פון די אפיציערען און די ערטער וואו די ארמעע=טיילען געפינען זיך].

ar'my of lo'custs (אר׳-מי אוו לאו׳-קאסטס) א מחנה היישעריקען.

ar'my of occupa'tion (אר׳-מי אוו אק-יו-פיי׳-שאן) די ארמעע וועלכע ווערט איבערגעלאזען אין אן איינגענומענעם ארט איהם אנצוהאלטען.

ar'my of reserve' (אר׳-מי אוו רי-זווירוו׳) א רעזערוו=ארמעע [אן ארמעע וואס ווערט בענוצט אין א נויט, ווען די רעגולערע ארמעע איז צושלאגען].

Ar'my Reg'ister (אר׳-מי רעדזש׳-איס-טער) ז. *army-list*

ar'my-worm *n.* (אר׳-מי-הוואירם) ארמעע=ווארעם [אזא לארווא פון א געוויסען אינזעקט. אפט בעפאלען זיי א שטיק לאנד אין זעהר גרויסע מחנות און פרעסען אב אלע גראזען און פלאנצונגען]:

arnat'to *n.* (אר-נעט׳-או) ארלעאן=בוים [א קליין בוימעל, וואס וואקסט אין די ווארימע געגענדען פון אמעריקא; פון וועלכען עס ווערט געמאכט אזא רויט=געלבע פארב]; ארלעאן=פארב.

ar'nica *n.* (אר׳-ני-קע) ארניקא [אזא פלאנצע]; א פליסיגקייט וואס ענטהאלט ארניקא=זאפט.

ar'not *n.* (אר׳-נאט) ערד=נוס.

arnot'to *n.* (אר-נאט׳-או) ז. *arnatto*

ar'n't (אר׳נט) זיינען ניט, זייט ניט [אבגעקירצטע אויסשפראכע פאר *are not*].

ar'nut *n.* (אר׳-נאט) ז. *arnot*

aroint' *v.* (ע-ראינט׳) צונעהמען, אבראמען פון וועג; ראמט אב פון וועג! [פנו דרך].

aro'ma *n.* (ע-ראו׳-מא) אראמאט; פיינער גערוך; א שטאף וואס האט א פיינעם ריח [ריח ניחוח].

aromat'ic *a. and n.* (ער-א-מעט׳-איק) אראמאטיש; געווירצהאפט, געווירצט; א געווירץ; בשמים.

aromat'ical *a.* (ער-א-מעט׳-איק-על) ז. *aromatic*

aromat'ically *adv.* (ער-א-מעט׳-איק-על-אי) מיט אן אנגענעהמען אראמאטישען גערוך.

aromat'ics *n.* (ער-א-מעט׳-איקס) בשמים, געווירצען.

aromatiza'tion *n.* (ע-ראו-מע-טי-זיי׳-שאן) ווירצונג, דאס צוריכטען מיט בשמים.

aro'matize *v.* (ע-ראו׳-מע-טאיז) ווירצען; צוריכטען מיט בשמים.

aro'matous *a.* (ע-ראו׳-מע-טאס) ז. *aromatic*

arose' (ע-ראוז׳) אויפגעשטאנען; אויפגעגאנגען; זיך אויפגעהויבען. ז. *arise*

around' *adv.* (ע-ראונד׳) 1. ארום, רונד-אום, ארום און ארום; 2. נאהענט דערביי.
2. I shall be around the clubrooms to-night

arous'al *n.* (ע-ראו׳-זעל) די ערוואכונג, די אויפערשטעהונג.

arouse' *v.* (ע-ראוז׳) וועקען, אויפוועקען, ערוועקען; אויפרעגען [ווי צארן].

arouse' from sleep (ע-ראוז׳ פראם סליעפ) אויפוועקען פון שלאף.

arouse' one's atten'tion (ע-ראוז׳ הוואנז ע-טענ׳-שאן) איינעם אויפמערקזאם מאכען.

arouse' the mind (ע-ראוז׳ טהי מאינד) דעם גייסט אויפרעגען; די ליידענשאפטען אויפרעגען.

arouse' the pas'sions (ע-ראוז׳ טהי פעש׳-אנז) אויפרעגען די ליידענשאפטען.

arow' *adv.* (ע-ראו׳) אין א שורה, אין א רייה.

aroynt' *v.* (ע-ראינט׳) ז. *aroint*

arpeg'gio *n.* (ער-פעדזש׳-א) דאס קלינגען פון טענער פון אן אקארד איינס נאך דעם אנדערען.

arquebusade' *n.* (אר-קהווי-בא-סייד׳) וואונד=וואסער [א פארצייטיגע רפואה נעגען א שוס=וואונד].

arquebusier' *n.* (אר-קהווי-בא-סיער׳) א ביקסען=שיסער.

ar'rack *n.* (ער׳-עק) אראק [דיסטילירטער רייז=בראנפען].

arraign' *v. and n.* (ע-ריין׳) פאדערען צום געריכט; שטעלען צום געריכט; דאס פאדערען אדער דאס שטעלען צום געריכט.

arraign' a pris'oner (ע-ריין׳ ע פריז׳-נער) שטעלען אן ארעסטאנט פאר׳ן געריכט.

arraign'ment *n.* (ע-ריינ׳-מענט) שטעלונג פאר געריכט, אנקלאגע.

ar'rak *n.* (ער׳-עק) ז. *arrack*

arrange' *v.* (ע-ריינדזש׳) ארדנען, איינריכטען; ברענגען אין ארדנונג; אויסשטעלען אין א רייה; אבמאכען; אבריידען; קומען צו אן אויסגלייך.
I shall arrange to have you meet him.

arrange' an account' (ע-ריינדזש׳ ען ע-קאונט׳) מאכען א חשבון; בערעכענען זיך; ליקווידירען א חוב.

arrange'ment *n.* (ע-ריינדזש׳-מענט) אויפשטעלונג אין רייהען; איינארדנונג, איינריכטונג; דאס ברענגען אין ארדנונג; אבמאכונג; פעראבערעדונג; אויסגלייך

arran'ger *n.* (ע-רייג׳-דזשער) דער ארדנער; דער, וועלכער ברייננט אין ארדנונג.

ar'rant *a.* (ער׳-ענט) פאלשטענדיג, וואס איז דורכאוים; שלעכט, שענדליך.

ar'rant cow'ard (ער׳-ענט קאו׳-ארד) א שענדליכער פיינלינג.

ar'rant knave (ער׳-ענט נייוו) א יונגאטש; א דורכגעטריבענער יונג; א נידערינער לומפ.

ar'rantly *adv.* (ער׳-ענט-לי) דורכאוים שלעכט.

ar'rant ras'cal (ער׳-ענט רעס׳-קעל) ז. *arrant knave*

ar'rant rogue (ער׳-ענט ראהג) ז. *arrant knave*

ar'rant trai'tor (ער׳-ענט טריי׳-טאר) א נידערטרעכטיגער פעררעטהער.

ar'rant vil'lain (ער׳-ענט וויל׳-איין) ז. *arrant knave*

ar'ras *n.* (ער׳-עס) דיוואן, טעפיך; נעוואנד=טאפעטען.

array' *n. and v.* (ע-ריי׳) 1. דאס אויסשטעלען צום שוי אדער צום פערקויף; רייה; 2. די ארדנונג ווי מען שטעלט אויס סאלדאטען אין א מלחמה; ארדנען, אויסשטעלען אין א רייה; 3. אנקליידען; בעפוצען, אויספוצען; פוץ; אנצוג; 4. די ליסטע פון געשווארענע [ריכטער]; דאס איינשרייבען די געשווארענע אין דער ליסטע; אן ארמעע; אן אבטיילונג סאלדאטען.
1. The peddler showed an array of laces. 2. The army was arrayed for battle. 3. The bride was arrayed for the wedding.

array' with (ע-ריי׳ הווימה) אויספוצען, בעקליידען.

arrear' *n. and adv.* (ע-ריער׳) 1. ריקשטאנד, שולד, חוב; 2. הינטען=צו; צוריק; 3. הינטער=וואך, נאכצוג [אן אבטיילונג פון דער ארמעע אין מלחמה וואס געהט הינטער דער גאנצער ארמעע (המאסף)].
1. Some members are in arrears in their dues.

arrear'age *n.* (ע-ריער׳-איידזש) ניט דערצאהלטע שולדען; א ריקשטענדיגער חוב; דאס בלייבען נאכשטעלינ אדער ריקשטענדיג.

arrest' *v. and n.* (ע-רעסט׳) ארעטירען, ארויפלעגען אן ארעסט אויף זאכען; אבשטעלען, איינהאלטען; הינדערען; פערהאפטען; פעסטהאלטען [אין זכרון]; זיך פערזיכערען א זאך; איינהאלטונג, הינדערונג; פערהאפטונג; פעסטנעהמונג; אזא אויסשלאג ביי פערד אויף די קניע פון די הינטערשטע פים.

arres'table *a.* (ע-רעס׳-טעבל) וואס קען אדער דארף ארעסטירט ווערען.

arrest' of judg'ment (ע-רעסט׳- אוו דזשאדזש׳-מענט) די איינהאלטונג אדער אבשטעלונג פון א געריכטס=אורטייל

arrest' the atten'tion (ע-רעסט׳ טהי ע-טענ׳-שאן) צושמיערען די אויפמערקזאמקייט

arret' *n.* (ע-ריי׳) א פעראררדנונג [פון איינעם, וואס האט די מאכט צו מאכען פעראררדנונגען]; ענד אורטייל [פון א געריכט]; אן ארעסט.

arrhi'zal *a.* (ע-ראי׳-זעל) ז. *arhizal*

arrhyth'my *n.* (ע-ריטה׳-מי) דאס ניט האבען קיין ריטם [וועגען א געריכט].

arrière' *n.* (ע-ריער׳) הינטער=וואך, הינטער=גארדע, נאכצוג [אן אבטיילונג פון דער ארמעע אין מלחמה, וואס געהט הינטער דער גאנצער ארמעע (המאסף)].

arrière'-ban *n.* (ע-ריער׳=בען) צוזאמענרוף, אויפרוף צו מלחמה.

arrière'-guard *n.* (ע-ריער׳-גארד) הינטער=גארדע [א מיליטער=אבטיילונג, וואס געהט הינטער דער ארמעע].

arrière'-pensée' *n.* (ער-יעהר׳-פאנ-סיי׳) א פערבארגענער אדער בעהאלטענער געדאנק; א פערשוויגענער געדאנק.

arrière'-vas'sal *n.* (ע-ריער׳-וועס׳-על) א וואסאל ביי א וואסאל, אן עבד לעבדים.

arrie'ro *n.* (ער-אי-איי׳-ראו) א מויל-עזעל=טרייבער.

ar'ris *n.* (ער׳-אים) א שארפער ווינקעל אין א געביידע.

arri'val *n.* (ע-ראי׳-וועל) אנקונפט, דאס אנקומען; איינער אדער עטוואס וואס קומט אן; ערגרייכונג [פון א ציעל].

arri'val place (ע-ראי׳-וועל פליים) אנקונפטס=פלאץ.

arrive' *v.* (ע-ראיוו׳) אנקומען; פאסירען; ערגרייכען.

arrive' at a conclu'sion (ע-ראיוו׳ עט ע קאנ-קלו׳-ושאן) קומען צו א שלוס.

ar'rogance *n.* (ער'-א גענס) פרעכהייט, העזה, עזות; איבערמוט, שטאלץ.
ar'rogancy *n.* (ער'-א גען-סי) *arrogance* .ז
ar'rogant *a.* (ער'-א-גענט) פרעך, חוצפה'דיג, הויכמוטיג, איבערמוטיג; העזה'דיג שטאלץ.
ar'rogantly *adv.* (ער'-א-גענט-לי) מיט איבערמוט; מיט שטאלץ.
ar'rogantness *n.* (ער'-א-גענט נעס) *arrogance* .ז
ar'rogate *v.* (ער'-א-גייט) האבען העזה, האבען צופיעל פרעטענזיעס; זיין אן עזות פנים; זיין פרעך; זיין איבערמוטיג; זיין שטאלץ; זיין איינגעבילדעט; פאדערען מיט העזה; פאדערען מעהר ווי עס קומט.
arroga'tion *n.* (ער-א-גיי'-שאן) דאס זיין איבערמוטיג; דאס זיין חוצפה'דיג; דאס פרעך-זיין; דאס פאדערען מעהר ווי פיעל עס קומט; אונבערעכטיגטע פרעטענ-זיע.
ar'rogative *a.* (ער'-א-גע-טיוו) עזות-דיג, חוצפה'דיג; איבערמוטיג; איינגע-בילדעט; מיט אונבערעכטיגטע פרעטענ-זיעס.
arrondisse'ment *n.* (ע-ראנ-דיס-מאן) א בעצירק [אין פראנקרייך].
ar'row *n.* (ער'-או) א פייל פון א בויגען.
ar'row-head *n.* (ער'-או-העד) דער שפיץ פון פייל; פייל-קרויט [א זא פלאנצע].
ar'rowroot *n.* (ער'-או-רוהט) די פיילי-ווארצעל [א זא פלאנצע וועלכע ווערט בעי-נוצט פאר שפייז].

Arrowroot

ar'row-shaped *a.* (ער'-או-שייפט) פייל-פערמיג; עהנליך צו א פייל.
ar'row-stone *n.* (ער'-או-סטאון) בעי-לעמניט-שטיין.
ar'rowy *a.* (ער'-או-אי) שפיציג ווי א פייל, עהנליך צו א פייל; שנעל ווי א פייל.
arróy'o *n.* (ע-ראי'-או) א קליין טייכעל; א טיעפער טרוקענער גראבען.
arschin' *n.* (אר-שין') *arshine* .ז
arse *n.* (ארס) דער הינטער-חלק, תחת.
ar'senal *n.* (אר'-סע-נעל) ארסענאל; געוועהר-לאגער; געוועהר-פאבריק.
ar'senate *n.* (אר'-סע-נייט) *arseniate* .ז
arse'niate *n.* (אר-סי'-ני-עט) ארזעניק-זאלץ [מישיאק].
ar'senic *n.* (אר'-סע-ניק) ארזעניק [א כעמיישער גרונד עלעמענט].
arsen'ic *a.* (אר-סענ'-איק) וואס ענט-האלט ארזעניק.
arsen'ic ac'id (אר-סענ'-איק עס'-איד) ארזעניק-זויערע.
arsen'ical *a.* (אר-סענ'-אי-קעל) וואס ענטהאלט ארזעניק.
ar'senid *n.* (אר'-סענ-איד) א כעמישע פערבינדונג פון ארזעניק מיט מעטאל.
ar'senide *n.* (אר'-סענ-איד) *arsenid* .ז
arse'nious *a.* (אר-סי'-ני-אס) וואס ענט-האלט ארער וואס איז שייך צו ארזעניק.
ar'senite *n.* (אר'-סע-נאיט) ארזעניק ווייער-זאלץ.
arse'niuret *n.* (אר-סי'-ניו-רעט) *arsenid* .ז
ar'senous *a.* (אר'-סע-נאס) *arsenious* .ז
arsen'uret *n.* (אר סענ'-יו-רעט) *arsenid* .ז
arse'ward *adv.* (ארס'-הווארד) ריק-ווערטס.
arshin' *n.* (אר-שין') אן ארשין. *arshine* .ז
arshine' *n.* (אר-שין') [א לענ-אן ארשין געז-מאס אין רוסלאנד, פערזיען און טערי-קיי. דער רוסישער ארשין איז אן ערך 28 צאל אדער 71.119 סאנטימעטער. דער טערקישער איז גלייך א מעטער אדער 39.37 צאל. דער פערזישער איז גלייך 1 מעטער מיט 4 סאנטימעטער].
ar'sis *n.* (אר'-סיס) די הויבונג פון טאן; א טאן אהן אן אקצענט [אין מוזיק].
ar'son *n.* (אר'-סאן) אונטערצינדונג.
art *n.* and *v.* (ארט) 1. קונסט; עסטהעי-טיק; א גילדע, א צעך; 2. געאיבטקייט, גע-שיקטקייט; 3. ביזט [דו].
1. The art of music is as old as the human race. 2. There is art in frying eggs. 3. Thou art the only God.
arte'ria *n.* (אר-טי'-רי-א) *artery* .ז
arte'rial *a.* (אר-טי'-רי-על) וואס איז שייך צו אן ארטעריע. *artery* .ז
arterialisa'tion *n.* (אר-טי-רי-על-אי-זיי'-שאן) *arterialization* .ז
arterializa'tion *n.* (אר-טי-רי-על-אי-זיי'-שאן) דאס פערוואנדלען דאס ארטערען-בלוט אין פולס-בלוט [דורך אטעמען].
arte'rialize *v.* (אר-טי'-רי-על-איז) ענ-דערען דאס ארטערען-בלוט אין פולס-בלוט [דורך אטעמען].
arte'rial naviga'tion (אר-טי'-רי-על נע-ווי-גיי'-שאן) דער פערקעהר פון שיפען אויף טייכען און קאנאלען.
arteriog'raphy *n.* (אר-טי-רי-אג'-רע-פי) די אנאטאמיע פון די פולס-ארערען.
arteriol'ogy *n.* (אר-טי-רי-אל'-א-דזשי) א וויסענשאפטליכע אבהאנדלונג וועגען די פולס-אדערען.
arteriosclero'sis *n.* (אר-טי-רי-א-סקלע-ראו'-סיס) די פערדיקונג און פער-שטייפונג פון די ארטעריען [א זא קראנק-הייט].
arte'riotome *n.* (אר-טי'-רי-א-טאום) א כירורגישער אינסטרומענט צום עפע-נען אן ארטעריע.
arteriot'omy *n.* (אר-טי-רי-אט'-א-מי) די אנאטאמיע פון פולס-אדערען.
arteri'tis *n.* (אר-טע-ראי'-טיס) אן ענטצינדונג פון אן ארטעריע ארער פון די ארטעריעס.
ar'tery *n.* and *v.* (אר'-טע-רי) ארטע-ריע: פולס-אדער [איינער פון די אדערען, וועלכע פיהרען דאס בלוט פון הארצען צו די טיילען פון קערפער]; א קאנאל, א צווייג פון א בעוועסערונגס-סיסטעם; בעי-רעקען מיט ארטעריען ארער ווי מיט אר-טעריען.
Arte'sian *a.* (אר-טי'-זשיען) פון אר-טעזוס [אן אלטע פראווינץ אין נארד-פראנקרייך]: ארטעזיש [וועגען וואסער פון אן ארטעזישען ברונען].
Artesian well .ז
Arte'sian well (אר-טי'-זשיען וועל) אן ארטעזישער ברונעם [א ברונעם וואס ווערט געמאכט דורך בויערן טיעף אין דער ערד ביז עס ווערט דערגרייכט א וואסער-אדער].

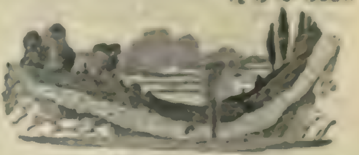

Artesian Well

art'-exhibi'tion *n.* (ארט-עקז-הי-ביש'-אן) קונסט אויסשטעלונג.
art'ful *a.* (ארט'-פול) גע-שיקט, ביטער, קונסטמעסיג; קונסטליך.
art'fully *adv.* (ארט'-פול-אי) מיט גע-שיקטקייט; קונסטמעסיג; מיט כיטרעקייט.
art'fulness *n.* (ארט'-פול-נעס) קונסט-ליכקייט, קונסטלערישע בעגאבונג; ליס-טיגקייט, געשיקטליכקייט.
arthrit'ic *a.* (אר-טהריט'-איק) וואס איז שייך צו די געלענקען ארער ניכט [פאָ-דאגרא].
arthrit'ical *a.* (אר-טהריט'-אי-קעל) *arthritic* .ז
arthrit'ical pains (אר-טהריט'-אי-קעל פיינז) ניכט-שמערצען; א ווערטאג אין די געלענקען.
arthri'tis *n.* (אר-טהראי'-טיס) ניכט [ענטצינדונג פון די געלענקען].
arthro'dial *a.* (אר-טהראו'-די-על) וואס איז שייך צו פריי-בעוועגליכע געלענקען.
arthrod'ic *a.* (אר-טהראד'-איק) *arthrodial* .ז
arthrodyn'ia *n.* (אר-טהרא-דינ'-אי-ע) דער שמערץ אין די געלענקען.
Arthrogas'tra *n.* (אר-טהרא-גאס'-טרע) אזעלכע אינזעקטען, וואס זייער בויך איז צוטיילט אויף שטיקלעך פון רינגעלעך.
arthrog'raphy *n.* (אר-טהראג'-רע-פי) וויסענשאפטליכע בעשרייבונג פון די גליעד-דער-געלענקען.
arthrol'ogy *n.* (אר-טהראל'-א-דזשי) די אבטיילונג אין אנאטאמיע, וואס בעי-האנדעלט די גליעדער-געלענקען; פינגער-שפראך פון טויב-שטומע.
Arthrozo'a *n.* (אר-טהרא-זאו'-ע) קרי-כענדע חיות [חיות וואס קריכען אויף זייער בויך].
Arthu'rian *a.* (אר-טהו'-רי-ען) וואס איז שייך צו דעם קעניג ארטהור אדער צו די לעגענדען וועגען איהם [קעניג ארטהור ווערט גערעכענט אלס איינער פון די לעצ-טע קעלטישע קעניגע פון בריטאניען. וועי-גען איהם זיינען פאראן א סך לעגענדען און מעשעלעך. נאר היסטאריש איז ניט פעסטגעשטעלט, אויב אזא קעניג האט ווען עס איז עקזיסטירט].
ar'tichoke *n.* (אר'-טי-טשאוק) ארטי-שאקע [א מין פרוכט, וואס זעהט אויס ווי א שישקע].

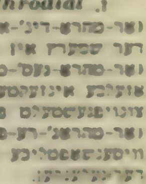

Artichoke

ar'ticle *n.* and *v.* (אר'-טיקל) ארטיקעל; זאך; שריפטשטיק; הייפט-זאך. הויפט-שטיק, פונקט; פארלע-גען פונקט פאר פונקט; בעשטי-מען; אבמאכען, מאכען א קאנטראקט.

ar′ticle by ar′ticle (אר′-טיקל באי אר′-טיקל) פונקט ביי פונקט; יעדע זאך בעזונדער.

ar′ticled appren′tice (אר′-טיקלד ע-פרענ′-טיס) א לעהרלינג ביי א נאטאריוס.

ar′ticled pu′pil (אר′-טיקלד פיו′-פיל) א שילער, וואס איז אויפגענומען צום אונטערריכט אויף געוויסע בעדינגונגען.

ar′ticled to an attor′ney (אר′-טיקלד טו ען ע-טויר′-ני) פערפליכטעט צו ארבייטען אונטער דער לייטונג פון אן אדוואקאט.

ar′ticle for trea′son (אר′-טיקל פאר טריעזן) בעשולדיגונג אין פערראטה געגען דער רעגירונג.

ar′ticle of com′merce (אר′-טיקל אוו קאמ′-אוירס) ווארע; סחורה.

ar′ticle of food (אר′-טיקל אוו פוהד) שפייז ארטיקעל.

ar′ticle of mer′chandise (אר′-טיקל אוו מויר′-טשענד-איז). ז. *article of commerce*.

ar′ticles in demand′ (אר′-טיקלז אין די-מענד′) קוראנטע ארטיקלען, סחורות וואס געהען זעהר גוט.

ar′ticles of agree′ment (אר′-טיקלז אוו ע-גריע′-מענט) פונקטען פון אן אבמאך; אן אבמאך.

ar′ticles of demand′ (אר′-טיקלז אוו די-מענד′) ז. *articles in demand*.

ar′ticles of faith (אר′-טיקלז אוו פייטה) די עיקרים פון א רעליגיאן [די אני מאמין′ם]; די פונקטען פון א געשלאסענעם בונד.

ar′ticles of incorpora′tion (אר′-טיקלז אוו אינ-קאר-פא-ריי′-שאן) די שריפט מיט די סטאטוטען וואס א קארפאראציאן אדער פעראיין רייכט איין צו דער רעגיערונג צו בעקומען אן ערלויבניש פאר דער גרינדונג.

ar′ticles of inden′ture (אר′-טיקלז אוו אינ-דענ′-טשור) א לעהר-קאנטראקט [קאנטראקט פאר א לעהר-אינגעל].

ar′ticles of part′nership (אר′-טיקלז אוו פארט′-נער-שיפ) א קאנטראקט פון שותפים, גענאסענשאפט-קאנטראקט.

ar′ticles of the peace (אר′-טיקלז אוו טהי פיעס) א געריכטליכע פערפפליכטונג ניט אנצוגרייפען אדער ניט צו שעדיגען א געוויסע פערזאן, וואס ווערט ארויפגעלעגט אויף איינעם געגען וועמען עס ווערט אריינגעבראכט א קלאגע, אז ער בעאבזיכטיגט צו טהאן שלעכטס צו יענער פערזאן.

ar′ticles of war (אר′-טיקלז אוו וואהר) קריעגס-געזעצע.

artic′ular *a.* (אר-טיק′-יו-לער) וואס איז שייך צו די געלענקען.

artic′ular disease′ (אר-טיק-יו-לער דיז-איז′) געלענקען-קראנקהייט, גליעדער-קראנקהייט.

artic′ularly *adv.* (אר-טיק′-יו-לער-לי) אויף א צוגליעדערטען אופן; איינציגנווייז, בפרטיות.

Articula′ta *n.* (אר-טיק-יו-ליי′-טע) גליעדער טהיערע [זייער קערפער בעשטעהט פון רינגעלעך]; חיות וואס קריכען אויף דעם בויך.

artic′ulate *a. and v.* (אר-טיק′-יו-לייט) געגלידערט; דייטליך; קלאר און דייטליך אויסשפרעכען; מיט איינצעלנע זילבען אויסשפרעכען.
To speak English well, one must articulate correctly.

artic′ulate an′imal (אר-טיק′-יו-לייט ענ′-אי-מעל) ז. *Articulata*.

artic′ulated *a.* (אר-טיק′-יו-ליי-טעד) געגליעדערט; דייטליך אויסגערעדט.

artic′ulately *adv.* (אר-טיק′-יו-לייט-לי) מיט געלענק-פערבינדונגען; מיט א קלארער אויסשפראכע; פונקט פאר פונקט; בפרטיות.

artic′ulateness *n.* (אר-טיק′-יו-לייט-נעס) גליעדערונג; דייטליכקייט [אין דער אויסשפראכע].

articula′tion *n.* (אר-טיק-יו-ליי′-שאן) געלענק; געלענק-פערבינדונג; דייטליכע אויסשפראכע; אויסשפראכע לויט זילבע-טיילונג; די צונויפגעוואקסענע שטעלען אין א פלאנצע [קניפעל]; פערגליעדערונג; גליעדערונג; דער קאנזאנאנט.

artic′ulative *a.* (אר-טיק′-יו-ליי-טיוו) וואס איז שייך צו געלענקען אדער געלענק-פערבינדונג; וואס איז שייך צו א דייטליכע אויסשפראכע; וואס ווערט אויסגעשפראכען זילבע פאר זילבע.

artic′ulator *n.* (אר-טיק′-יו-ליי-טאר) איינער וואס שפרעכט אויס דייטליך די ווערטער; איינער וואס שטעלט צונויף סקעלעטען; אן ארטיקולאטאר [אן אפאראט וואס דענטיסטען בענוצען ביי מאכען קינסטליכע צייהנער-געביסען אבצופאסען די ריכטיגע שטעלונג פון מויל].

artic′ulatory *a.* (אר-טיק′-יו-ליי-טא-רי) וואס איז שייך צו דער דייטליכקייט פון דער שפראך.

artic′ulus *n.* (אר-טיק′-יו-לאס) א געלענק-פערבינדונג.

ar′tifice *n.* (אר′-טי-פיס) ליסטיגקייט, כיטרעקייט, א שפיצעל, א שטוקע.

artif′icer *n.* (אר-טיפ′-אי-סער) קינסטלער; געשיקטער בעל מלאכה; מעכאניקער; ערפינדער; שעפפער.

artifi′cial *a.* (אר-טי-פיש′-על) קינסטליך, ניט נאטירליך; נאכגעמאכט.
Artificial flowers are worn on women's hats.

artifi′cial day (אר-טי-פיש′-על דיי) דער זונען-טאג [ד. ה. דער טאג גערעכענט פון זון-אויפגאנג ביז זון-אונטערגאנג, ניט קיין מעת לעת].

artifi′cial gem (אר-טי-פיש′-על דזשעם) א פאלשער דימאנט.

artifi′cial heat (אר-טי-פיש′-על היעט) קינסטליכע היץ.

artificial′ity *n.* (אר-טי-פיש-אי-על′-אי-טי) קינסטליכקייט, אוננאטירליכקייט; נאכגעמאכטקייט.

artifi′cially *adv.* (אר-טי-פיש′-על-אי) אויף א קינסטליכען, אוננאטירליכען אופן; דורך קונסט, דורך געשיקטקייט.

artifi′cial mag′net (אר-טי-פיש′-על מעג′-נעט) קינסטליכער [ניט נאטירליכער] מאגנעט.

artifi′cialness *n.* (אר-טי-פיש′-על-נעס) ז. *artificiality*.

artifi′cial num′bers (אר-טי-פיש′-על נאמ′-בערז) לאגאריטמען [אן אבטיילונג אין דער מאטעמאטיק]. ז. *logarithm*.

artifi′cial pearls (אר-טי-פיש′-על פוירלז) ניט עכטע פערעל; גלאז-פערעל.

artifi′cial stone (אר-טי-פיש′-על סטאון) פאלשער עדעל-שטיין, נאכגעמאכטער עדעל-שטיין.

artifi′cial tears (אר-טי-פיש′-על טיערז) פאלשע טרעהרען, קראקאדילען טרעהרען.

artifi′cious *a.* (אר-טי-פיש′-אס) ז. *artificial*.

artil′lerist *n.* (אר-טיל′-ער-איסט) דער ארטילעריסט. ז. *artillery*.

artil′lery *n.* (אר-טיל′-ע-רי) ארטילעריע; שווערע שיס-געוועהר; הארמאטען; קאנאנען; ארטילעריע סאלדאטען [סאלדאטען וואס דיענען ביי הארמאטען].

artil′lery dri′ver (אר-טיל′-ע-רי דראי′-ווער) דער אנטרייבער פון די פערד, וועלכע פיהרען די הארמאטען

artil′leryman *n.* (אר-טיל′-ע-רי-מען) א קאנאניער [א סאלדאט וואס דיענט אין ארטילעריע].

ar′tisan *n.* (אר′-טי-זען) קינסטלער, האנדווערקער; מייסטער.

ar′tist *n.* (אר′-טיסט) קינסטלער, מאהלער, קונסט-האנדווערקער; אן ארטיסט, אן אקטיאר.

artiste′ *n.* (אר-טיסט′) א פראפעסיאנעלער טענצער, זינגער א. ד. ג.; א קינסטלערין; א קינסטלער אין זיין פאך.

artis′tic *a.* (אר-טיס′-טיק) קינסטלעריש; ארטיסטיש.

artis′tical *a.* (אר-טיס′-טיק-על) ז. *artistic*.

artis′tically *adv.* (אר-טיס′-טיק-על-אי) אויף א קינסטלערישען אדער ארטיסטישען אופן.

ar′tist-like *a.* (אר′-טיסט-לאיק) קינסטלעריש.

ar′tistry *n.* (אר′-טיס-טרי) קונסט-ארבייט; קינסטלערטום.

ar′tist's proof (אר′-טיסטס פרוהף) דער ערשטער אבדרוק פון א קופער-גראווירונג.

art′less *a.* (ארט′-לעס) ניט קינסטלעריש; איינפאך; ניט געקינסטעלט, נאטירליך, אויפריכטיג.

art′lessly *adv.* (ארט′-לעס-לי) אויף א נאטירליכען אופן; מיט אויפריכטיגקייט; איינפאך.

art′lessness *n.* (ארט′-לעס-נעס) קונסטלאזיגקייט; איינפאכהייט; נאטירליכקייט.

Artocar′pus *n.* (אר-טא-קאר′-פאס) דער מין ביימער צו וועלכען עס בעלאנגט דער ברויט-בוים.

artocar′pus *a.* (אר-טא-קאר′-פאס) וואס איז שייך צום ברויט-בוים.

art of assay′ (ארט אוו ע-סיי′) פרוביר-קונסט [די קונסט צו אונטערזוכען און פרובירען מעטאלען].

art of draw′ing (ארט אוו דראה′-אינג) די צייכען-קונסט.

art of mu′sic (ארט אוו מיו′-זיק) מוזיק-קונסט.

art′-union *n.* (ארט′-יו-ניאן) קונסט-פעראיין.

A′rum *n.* (איי′-ראם) אזא מין איירא-פעאישע פלאנצע [פון איינגע פון זיי ווערט פון די ווארצלען געמאכט א געוויסער זארט קראכמאל].

Arunde′lian mar′bles (ער-אנ-די′-ליען מאר′בלז) טאוולען פון מארמאר מיט אויפצייכנונגען פון דער גריכישער געשיכטע.

arundina′ceous *a.* (ע-ראנ-די-ניי′-שיאס) ראהרארטיגעם גראז; וואס איז שייך צו ראהרארטיגעם גראז.

arundin′eous *a.* (ער-אנ-דינ′-אי-אס) מיט ראהר גראז בעוואקסען; עהנליך צו ראהר גראז.

arus′pex *n.* (ע-ראס′-פעקס) דער הארוספעקס [אין אלטען רוים, א נביאות-זאגער דורך די איינגעוויידען פון די קרבנות].

arus′pice *n.* (ע-ראס′-פיס) ז. *aruspex*.

ar′val *n. and a.* (אר′-וועל) בעגרעבע-

ניש־פעסט; וואס איז שייך צו א בעגרע־ בעניש־פעסט; וואס איז שייך צו בעאר־ בייט לאגד.

ar'vel *n.* and *a.* (אר'־וועל) בעגרעבע־ בעניש־פעסט; וואס איז שייך צו א בע־ גרעבעניש־פעסט.

Ar'yan *a.* and *n.* (אר'־יען) ז. *Arian*

as *c.* (עז) אלס, ווי; אזוי־ווי; ווען; ווייל; וואס אנבעטרעפט.

as advised' (עז עד־וואיזד') לויט בע־ ריכט, לויט אויפגאבע.

asafet'ida *n.* (עס־א־פעט'־אי־דא) טייו־ פעלס־דרעק [א זעהר שטינקענדיגער זאפט פון געוויסע גראזען].

as agreed' upon' (עז ע־גריעד' א־ פאן') ווי בעשלאסען.

as appears' (עז ע־פיערז') ווי עס שיינט.

As'arum *n.* (עס'־ע־ראם) אזא מין שמעקעדיגע פלאנצען מיט קליינע ברוינ־ ליכע בליהונג.

as a rule (עז ע רוהל) אין אלגעמיין, בכלל, געוועהנליך.

as....as (עז....עז) אזוי.....ווי
They, as well as their friends visited us.

asbes'tic *a.* (עס־בעס'־טיק) וואס איז שייך צו אסבעסט; וואס ענטהאלט אס־ בעסט.

asbes'tiform *a.* (עס־בעס'־טי־פארם) וואס האט די פארם אדער דאס אויסזעהן פון אסבעסט.

asbes'tine *a.* (עס־בעס'־טין) וואס האט די איינגעשאפטען פון אסבעסט; אונ־ ברענבאר.

asbes'toid *a.* (עס־בעס'־טאיד) עהנליך צו אסבעסט.

asbes'tos *n.* (עס־בעס'־טאס) אסבעסט, שטיינפלאקס [אזא וויסער, גרויער אדער גריז־גרויער פעדעמדיגער מינעראל פון וועלכען עס ווערט אויך געמאכט א מין גע־ וואנד וואס ברענט ניט אין פייער].

asbes'tos-stove *n.* (עס־בעס'־טאס־ סטאוו) א גאז־אויוועלע, ביי וועלכען די ברענער זיינען בעדעקט מיט אסבעסט.

asbes'tous *a.* (עס־בעס'־טאס) עהנליך צו אסבעסט; געמאכט פון אסבעסט; אונ־ פערברענליך.

asbes'tus *n.* (עס־בעס'־טאס) ז. *asbestos*

as broad as long (עז בראוד עז לאנג) אזוי ברייט ווי לאנג.

as'caris *n.* (עס'־קע־ריס) שפול־ווארם [א רונדער ווארם, וואס איז נאך ניט צו־ גלידערט אין ריגנען].

ascend' *v.* (ע־סענד') ארויפשטייגען, אויפשטייגען; ארויפגעהן; זיך דער־ הויבען; געהן צוריק [אין צייט]; געהן צום אנפאנג אדער צום אורשפרונג [ווי פון א טייך].
They ascended the mountain.

ascen'dable *a.* (ע־סענ'־דעבל) צו וואס מען קען דערשטייגען; אויף וואס מען קען ארויפשטייגען.

ascen'dant *a.* and *n.* (ע־סענ'־דענט) אויפשטייגענד, אויפגעהענד; דאס אויפ־ שטייגען אין דער הויך; דערגרייכענד דעם העכסטען שפיץ; איבערוועגענד; הויכ־ קייט; איבערגעוויכט; בעשטימענדער איינ־ פלוס.

ascen'dency *n.* (ע־סענ'־דען־סי) הויכ־ קייט; שטארקער איינפלוס; איבערגע־ וויכט; דאס אויפשטייגען אין דער הויך; דאס דערגרייכען דעם העכסטען שפיץ.
Roosevelt's ascendency in American politics has been continuous.

ascen'dent *a.* and *n.* (ע סענ'־דענט) ז. *ascendant*

ascen'ding *a.* (ע סענ'־דינג) אויפשטייו־ גענדיג, אויפגעהענדיג.

ascen'ding lat'itude (ע סענ'־דינג לעט'־אי־טיוד) די נארדליכע ברייט [א געאגראפישער און אסטראנאמישער אויס־ דרוק].

ascen'sion *n.* (ע־סענ'־שאן) אויפשטייו־ גונג; די אויפשטייגונג פון א שטערן אין הימעל.

ascen'sional *a.* (ע־סענ'־שאנ־על) אויפ־ שטייגענד: דערהויבענדיג זיך, ערהויבענ־ דיג.

ascen'sive *a.* (ע־סענ'־סיוו) ז. *ascensional*

ascent' *n.* (ע־סענט') דאס אויפשטייגען; דאס ארויפגעהן; דער הויכער ארט; די שטייגונג [פון א וועג]; דער ארויפגאנג.

ascertain' *v.* (עס־אויר־טיין') בעשטי־ מען, פעסטשטעלען, געוויס מאכען; אויס־ געפינען; פערזיכערען.
The police entered the house to ascertain the cause of the trouble.

ascertai'nable *a.* (עס־אויר־טיי'־ נעבל) בעשטימבאר; וואס קען נאכגעווי־ זען ווערען; וואס קען געזאגט ווערען אויף זיכער.

ascertai'nableness *n.* (עס־אויר־טיי'־ נעבל־נעס) די מעגליכקייט צו בעשטימען אדער אויסצוגעפינען.

ascertain' a major'ity (עס־אויר־ טיין' ע מע־דזשאר'־אי־טי) זיך פערזיכע־ רען מיט א מאיאריטעט, מיט א מעהרהייט [אין א פערזאמלונג, קאנגרעס א. ז. וו.].

ascertai'ner *n.* (עס־אויר־טיי'־נער) איינער וואס פערזיכערט אדער שטעלט פעסט.

ascertain'ment *n.* (עס־אויר־טיין'־ מענט) פעסטשטעלונג; פעסטזעצונג; בע־ שטימונג, פערזיכערונג; נעוויסהייט.

ascet'ic *a.* and *n.* (ע־סעט'־איק) אסקע־ טיש; א נזיר, אסקעט [איינער וואס זאגט זיך אב פון אלע תאוות עולם הזה].

ascet'ical *a.* (ע־סעט'־איק־על) אסקע־ טיש; לעבענדיג ווי אן אסקעט.

ascet'ically *adv.* (ע־סעט'־איק־על־אי) אויף אן אסקעטישען אופן; אזוי ווי א נזיר.

ascet'icism *n.* (ע־סעט'־אי־סיזם) אס־ קעטיזם [די לעהרע און דאס לעבען פון אסקעטען, וועלכע פרעדיגען, אז מען דארף זיך אבשיידען פון אלע תאוות עולם הזה].

ascet'ic life (ע־סעט'־איק לאיף) א נזירות'דיגער לעבען.

asc'ians *n.* (עש'־יענז) בעוואוינער פון שאטען [די איינוואוינער פון ארום דעם עקוואטאר, וואו אין געוויסע צייטען פון יאהר, צוליעב דעם שטאנד פון דער זון, ווארפען זיי פון זיך ניט קיין שאטען אום מיטאג צייט].

Ascid'ia *n.* (ע־סיד'־אי־ע) א יס־זאק [א מין יס־חיות, וועלכע זיינען בעדעקט מיט א פעלארטיגען זאק].

Ascidia

ascid'ian *n.* and *a.* (ע סיד'־אי־ען) א יס־זאק [אזא יס־חיה וואס איז בעדעקט מיט א פעלארטיגען זאק]; וואס איז שייך צו די יס־זעק.

asci'tes *n.* (ע־סאי'־טיז) בויכוואסערזוכט [אזא קראנקהייט].

ascit'ic *a.* (ע סיט' איק) [illegible] זיכטיג, קראנק אויף בויך־וואסער־זוכט

ascit'ical *a.* (ע־סיט'־איק־על) ז. *ascitic*

asciti'tious *a.* (עס־אי־טיש'־אס) צוגע־ לעגט, צוגעזעצט; צופעליג.

Ascle'pias *n.* (עס קלי'־פי־עס) שוואלי־ בענקרויט; מילך־גראז, זייד גראז [אזא מין [illegible]].

ascri'bable *a.* (עס קראי'־בעבל) וואס איז צוצושרייבען אדער צוצורעכענען; צו־ [illegible]
The downfall of Spain, is ascribable to her treatment of the Jews.

ascribe' *v.* (עס־קראיב') צושרייבען, צו־ רעכענען; זאגען אויף איינעם, דאס ער טהוט אדער זאגט א געוויסע זאך.

ascrip'tion *n.* (עס־קריפ'־שאן) צושרייו־ [illegible] [א טראכ, א מעלה א. ד. ג].

ascripti'tious *a.* (עס־קריפ־טיש'־אס) וואס איז געבונדען צו דער ערד [ווענען די לייבאייגענע אין דער פעאדאלער צייט, [illegible] מיט דער פערקויפטער ערד]; צוגעשטע־ פעט, צוגעלעגט; רעגיסטרירט; איינגע־ שריבען אין פראטאקאל.

as direc'ted (עז די־רעק'־טעד) לויט פארשריפט, לויט אנווייזונג.

as ear'ly as (עז אויר'־לי עז) שוין, נאך.
We were there as early as four o'clock.

ase'ity *n.* (ע סי' אי טי) [illegible] שטענדיגע, אונאבהענגיגע עקזיסטענץ: דאס [illegible] אבגעשטאמט פון איכצעצען אדער פון עמוואס: די [illegible]

asep'sis *n.* (ע־סעפ'־סיס) דאס זיין אסעפטיש [illegible].

asep'tic *a.* (ע־סעפ'־טיק) אסעפטיש [אהן פערניכטענגרע מיקראבען]: פריי פון בלוט־פערגיפטונג.

asep'ticism *n.* (ע־סעפ'־טי־סיזם) די [illegible] [דאס פערניכטען פון די פערגיפטענגרע מיק־ ראבען].

aseptic'ity *n.* (עס עס־סיס'־אי־טי) דאס זיין אסעפטיש, דאס זיין ריין פון מיק־ ראבען.

asep'ticize *v.* (ע־סעפ'־טי־סאיז) מאכען אסעפטיש [פערניכטען די פערגיפטענרע מיקראבען].

asex'ual *a.* (ע־סעק'־שיו־על) זייענדיג א טומטום [ניט קיין זכר און ניט קיין נקבה].

asex'ually *adv.* (ע־סעק־שיו־על־אי) אויף דעם אופן פון א טומטום, אזוי ווי א טומטום [ניט קיין זכר און ניט קיין נקבה].

as far as (עז פאר עז) אזוי ווייט ווי.

as far as it goes (עז פאר עז איט גאוז) נור ביז א געוויסען פונקט.
His plan is good as far as it goes.

as fol'lows (עז פאל'־אוז) ווי פאלגט, ווי עס שטעהט געשריבען ווייטער.

as for (עז פאר) וואס איז שייך; וואס [illegible]
As for me, give me liberty, or give me death.

as good (עז גוהד) עבען אזוי גוט.

as good as (עז גוהד עז) אזוי גוט ווי.
He is **as good as** his word.

as good as done (עז גוהד עז דאן) אזוי גוט ווי פארטיג.

ash *n., v. and a.* (עש) עשען־בוים; יאסינאווער־בוים; אש; בעשיטען מיט אש; געמאכט פון אש; עהנליך צו אש.

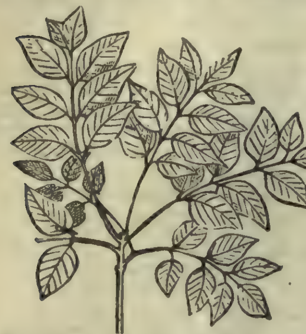
Ash

ashamed' *a.* (ע-שיימד') בעשעמט, פערשעמט.
I am **ashamed** of the conduct of my friend.

asha'medly *adv.* (ע-שיי'-מעד-לי) מיט שאנדע, מיט פערשעמטהייט.

asha'medness *n.* (ע-שיי'-מעד-נעס) דאס שעמען זיך.

ash'-box *n.* (עש'־באקס) אש־קעסטעל.

ash'-cart *n.* (עש'־קארט) א מיסט־וועגעלע [א וועגעלע אין וועלכען די גאסענקעהרער האלטען די אויסגעקעהרטע מיסט].

ash'-col'or *n.* (עש'-קאל'-אר) אש קאליר, אש־גרוי.

ash'-col'ored *a.* (עש'-קאל'-ארד) אש־פארבינ; גרוי ווי אש.

ash'en *a.* (עש'-ען) פון עשען האלץ, פון יאסינאווע האלץ; אשיג; עהנליך צו אש.

ash'ery *n.* (עש'-ער-אי) אן ארט, וואו מען שיט ארוים אש; א פאטאש־פאבריק.

ash'es *n.* (עש'-ען) אש; דער איבעררעסט פון א טוידטען קערפער.

ash'-fire *n.* (עש'־פאיר) א פערשטיקטער פייער.

ash grey (עש גריי) אש־גרוי [קאליר]. ז. איל. *"Colors"*

ash'-hole *n.* (עש'-האול) א לאך, וואו מען שיט אש.

ash'lar *n.* (עש'-לאר) ז. *ashler*

ash'ler *n.* (עש'-לער) א ברוך־שטיין [נים בעארבייטער שטיין]; א פיער־עקיגער שטיין.

ash'lering *n.* (עש'-לער-אינג) א האלץ־זייל, וואס האלט אונטער דעם דאך־באלקען.

ashore' *adv. and a.* (ע-שאור') אויף'ן לאנד; אויף דעם ברעג [פון א וואסער]; וואס איז אויף'ן לאנד אדער אויף'ן ברעג.

ash'-pan *n.* (עש'־פען) אש־קאסטען [אין אויווען].

ash'-pit *n.* (עש'־פיט) אש־גרוב.

Ash'toreth *n.* (עש'-טא-רעטה) עשתרות [די הויפט געטין ביי די אלטע כנענים].

ash'-tree *n.* (עש'-טריע) עשענבוים, יאסינאווער בוים.

ash'-tub *n.* (עש'־טאב) א פאס פון עשען־האלץ.

Ash Wednes'day (עש הוועננז'-דיי) אש־מיטוואך [דער ערשטער מיטוואך אין דער קריסטליכער פאסטצייט, ווען די קאטויליקען מאכען א געוויסע צערעמאניע מיט אש].

ash'weed *n.* (עש'-הוויעד) ציעגענפוס [אזא פלאנצע].

ash'-wood (עש'־הוואוד) עשען־האלץ.

ash'y *a.* (עש'-אי) וואס איז שייך צו אש; אשיג; אש־פארבינ; בלייך.

ash'y pale (עש'-אי פייל) בלייך ווי אש.

A'sian *a.* (איי'-שיען) וואס איז שייך צו אזיע.

Asiat'ic *a. and n.* (איי-שי-עט'-איק) אזיאטיש; וואס איז נוגע צו אזיען; אן אזיאט.

Asiat'ic chol'era (איי-שי-עט'-איק קאל'-ער-ע) די כאלעריע.

as I can (עז אי קען) אויב איך וועל קענען...

aside' *adv. and n.* (ע-סאיד') 1. אויף דער זייט; זייטווערטס; אן א זייט; בעזונדער; 2. עטוואס וואס ווערט געזאגט אזוי, אז עס ווערט ניט געהערט; אויף דער טעאטער־ביהנע — א בעמערקונג פאר זיך אדער א בעמערקונג וואס די מיטשפיעלער דארפען ניט הערען.
1. He called him **aside**, and explained the situation.

aside' from the pur'pose (ע-סאיד' פראם טהי פויר'-פאס) ניט צו דער זאך.

as if (עז איף) פונקט ווי.
I am advising you **as if** you were my son.

asine'go *n.* (עס-אי-ני'-גאו) א קליינער עזעל; א נאר.

as'inine *a.* (עס'-אי-נאין) ווי אן עזעל, עזעלש, נאריש, פער'עקשו'ט.
His conduct is **asinine**.

asinin'ity *n.* (עס-אי-נינ'-אי-טי) דאס זיין אן עזעל, דאס זיין עזעל־דום.

as is my du'ty (עז איז מאי דיו'-טי) ווי עס איז מיין פליכט.

as is u'sual (עז איז יו'-זשו-על) ווי געוועהנליך.

as it were (עז איט הוואר) גלייך ווי עס וואלט.

ask *v.* (עסק) פרעגען, פאדערען, בעטען, פערלאנגען.

ask about'! (עסק ע-באוט') טראג זיך אב!

ask advice' of (עסק עד-וואיס' אוו) אימעצען פרעגען אן עצה.

ask a fa'vor (עסק ע פיי'-וואר) בעטען א טובה.

ask again' (עסק ע-גען') נאך א מאל בעטען; צוריק פאדערען.

askance' *adv.* (ע-סקענס') אן א זייט; אין דער קרים; מיט איין אויג צוגעמאכט.

askant' *adv.* (ע-סקענט') מיט א זייטענבליק.

ask a price (עסק ע פראיס) פערלאנגען א פרייז.

ask a ques'tion (עסק ע קוועס'-טשאן) שטעלען א פראגע.

ask coun'sel of one (עסק קאונ'-סעל אוו הוואן) פרעגען ביי אימעצען אן עצה.

askew' *adv.* (ע-סקיו') אן א זייט, זייטווערטס; קרום; ניט ריכטיג.

as'king *n.* (עס'-קינג) דאס פרעגען; דאס בעטען; דאס פאדערען; דאס פערלאנגען; די קירכליכע בעקאנטמאכונג פון א חתונה [צו פערהיטען אויב איינער פון דער פאר איז שוין ניט פערהייראט, אדער אויב די חתונה־פאר זיינען ניט צו נאהנטע בלוט־פערוואנדטע].

ask leave (עסק ליעוו) בעטען אורלויב; בעטען ערלויבנים.

ask one in (עסק הוואן אין) אריינרופען.

ask par'don (עסק פאר'-דאן) בעטען אום ענטשולדיגונג.

aslant' *adv. and a.* (ע-סלענט') שרעג; קווער; קרום, אין דער קרים.

asleep' *adv. and a.* (ע-סליעפ') שלאפענדיג; אין שלאף; איינגעשלאפען; געשטארבען.

as long as (עז לאנג עז) אזוי לאנג ווי...
As long as you are here, you may do it.

aslope' *adv. and a.* (ע-סלאופ') אראב אין דער קרים; שרעג, שיעף.

asmear' *adv. and a.* (ע-סמיער') איינגעריכט, איינגעשמיערט; שמיעריג, שמיערענדיג.

asoak' *adv. and a.* (ע-סאוק') אנגעזויגען מיט וואסער; איינגעווייקט.

aso'cial *a.* (ע-סאו'-שעל) ניט געזעלשאפטליך, וואס איז פיינדליך צו אדער געגען געזעלשאפט.

aso'matous *a.* (ע-סאו'-מע-טאס) אונקערפערליך; רוחניות'דיג.

as one man (עז הוואן מען) ווי איין מענש, איינשטימיג.

asp *n.* (עספ) דער עספען־בוים; די עספע [א זעהר גיפטיגע שלאנג, וועלכע געפינט זיך הויפטזעכליך אין עגיפטען].

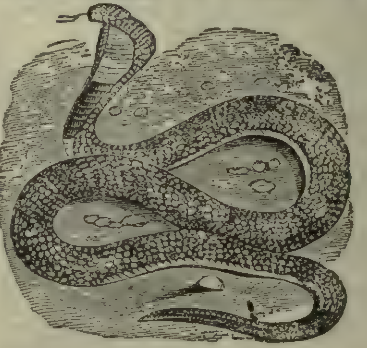
Asp

asparag'inous *a.* (עס-פע-רעדזש'-אי-נאס) עהנליך צו שפארגעל.
This fruit is **asparaginous**.

aspar'agus *n.* (עס-פער'-ע-גאס) שפארגעל [א געוויסע נארהאפטע גארטען פלאנצע].

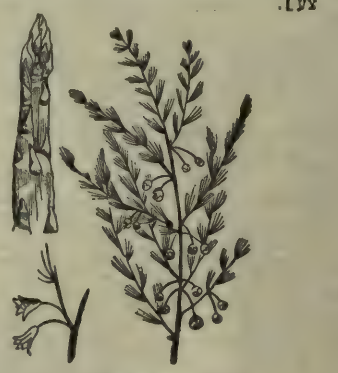
Asparagus

as'pect *n.* (עס'-פעקט) אנבליק, אויסזעהן; מינע, בליק; די לאגע [פון א געגענשטאנד]; ריכטונג; אנזיכט; בעציהונג; פערהעלטנים; די שטעלונג פון די פלאנעטען איינער צום אנדערען.

as'pen *n. and a.* (עס'-פען) דער עספען־בוים; פון עספען־האלץ; ציטערענדיג [ווי א בלאט פון עספען־בוים].

as'pen leaf (עס'-פען ליעף) א בלאט פון אן עספען־בוים.

as'pen tree (עס'-פּען טריע) עספּען בוים.

as'pen wood (עס'-פּען הוואוד) עספּען האלץ.

as'per *n.* (עס'-פּער) רויה, גראב, שארף; א שטארקער הויך [אין דער גריכישער גראמאטיק]; א טערקישע מטבע.

as per (עז פּער) לויט, נאך דעם.

as per account' (עז פּער ע-קאונט') לויט רעכנונג.

as per advice' (עז פּער עד-וואיס') לויט בעריכט, לויט אויפגאבע.

as per agree'ment (עז פּער ע-גריע'-מענט) לויט אבמאך.

as'perate *v.* (עס'-פּע-רייט) רויה מאכען; מאכען שארפסטקע [ניט גלאט].

aspera'tion *n.* (עס-פּע-ריי'-שאן) דאס רויה-מאכען, דאס מאכען שארפסטקע [ניט גלאט].

asperge' *v.* (עס-פּוירדזש') שפּרינקלען; שפּריצען.

asper'ges *n.* (עס-פּויר'-דזשיז) אן אנטיפאן אדער א הימנע וואס ווערט געזונגען אין קירך פון צוויי כארען איינער נאך דעם אנדערען און בעת דעם זינגען שפּרינקעלט דער גלח מיט דעם הייליגען וואסער.

aspergil'lum *n.* (עס-פּער-דזשיל'-אם) שפּרענקפּינזעל [א פּינזעל בענוצט אין די קאטוילישע קירכען צו שפּרענקלען דאס הייליגע וואסער].

asperifo'liate *a.* (עס-פּער-אי-פאו'-לי-אייט) וואס האט שארפסטיגע בלעטער.

asper'ity *n.* (עס-פּער'-אי-טי) רויהייט, שארפסטינקייט; גראבקייט, ניט-גלאטקייט; שארפקייט; שארפער געשמאק; שטרענגקייט.

Asked politely, he answered with asperity.

asper'matous *a.* (עס-פּויר'-מע-טאס) אהן זאמען.

asper'mous *a.* (עס-פּויר'-מאס) ז. *aspermatous*.

asperna'tion *n.* (עס-פּויר-ניי'-שאן) פעראכטונג.

asperse' *v.* (עס-פּוירס') בעשפּריצען; פערליימדען, ריידען לשון הרע אויף אי-מעצען; טאדלען; בעשמוצען; אויסלא-כען.

asper'ser *n.* (עס-פּויר'-סער) פערליימ-דער, בעל-לשון-הרע; אבלאכער; א פּינ-זעל אין די קאטוילישע קירכען צו שפּרענק-לען דאס הייליגע וואסער.

asper'sion *n.* (עס-פּויר'-שאן) בעשפּריצ-צונג; דאס בעשפּריצען מיט הייליגען וואַ-סער ביי די קאטוליקען; פערליימדונג, לשון-הרע; טאדעל; אבשפּאטונג.

asper'sive *a.* (עס-פּויר'-סיוו) פערליימ-דעריש, לשון הרע'דיג, אבלאכענדיג.

asper'sively *adv.* (עס-פּויר'-סיוו-לי) אויף א פערליימדערישען אופן; אבלאַ-כענדיג.

asperso'rium *n.* (עס-פּויר-סאו'-רי-אם) דאס הייליגע וואסער-בעקען [ביי די קאטוליקען]; א פּינזעל צו שפּרענקלען דאס הייליגע וואסער.

asper'sory *a.* (עס-פּויר'-סא-רי) ז. *aspersive*.

asphalt' *n.* and *v.* (עס-פעלט') אס-פאלט, ערד-פּעך; פלאסטערען מיט אס-פאלט.

asphalt'-fur'nace *n.* (עס-פעלט'-פויר'-נעס) אן אויווען אויף רעדער, אין וועלכען מען קאכט אדער שמעלצט אס-פאלט צו בעגיסען א גאס אדער א דאך.

asphal'ter *n.* (עס-פעל'-טער) אן אס-פאלט ארבייטער, איינער וואס בענוצט גא-סען אדער דעכער מיט אספאלט.

asphal'tic *a.* (עס-פעל'-טיק) וואס בע-לאנגט צו אספאלט; ענליך צו אספאלט.

asphal'ting *n.* (עס-פעל'-טינג) דאס פלאסטערען מיט אספאלט.

asphalt' pave'ment (עס-פעלט' פּייוו'-מענט) אספאלט פלאסטער.

asphal'tum *n.* (עס-פעל'-טאם) ז. *asphalt*.

asphal'tus *n.* (עס-פעל'-טאס) ז. *asphalt*.

as'phodel *n.* (עס'-פא-דעל) די בלייך-בלום [א זא ליליען-ענליכע פלאנצע].

asphyx'ia *n.* (עס-פיק'-סי-ע) דאס אב-שטעלען זיך פון אטעם; דער שיינבא-רער טויט; די דערשטיקונג.

asphyx'iate *v.* (עס-פיק'-סי-אייט) דער-שטיקען; פעראורזאכען אן אטהעם-פער-האלטונג.

asphyxia'tion *n.* (עס-פיק-סי-איי'-שאן) דאס דערשטיקט ווערען.

as'pic *n.* (עס'-פּיק) די אספּע [א זעהר גיפטיגע שלאנג]; א מין לאווענדע [א זא פּלאנצע]; פּוטשא, סטודען [פערגליווערטע פלייש-זופּ מיט צוהאקטען פלייש].

aspir'ant *a.* and *n.* (עס-פּאיר'-ענט) שטרעבענדיג; א שטרעבער; א קאנדי-דאט.

He is an aspirant for the Presidential nomination.

as'pirate *v., a.* and *n.* (עס'-פּי-רייט) ארויסהויכען א קלאנג פון א בוכשטאב; שטארק מאכען, שארף מאכען א קלאנג פון א בוכשטאב; דאס ארויסציהען אדער ארויס-זויגען דורך א לופט-שטראם; וואס ווערט ארויסגעשפּראכען דורך הויכען; א בוכשטאב וואס ווערט ארויסגעשפּראכען דורך ארויס-הויכען.

as'pirated *a.* (עס'-פּי-ריי-טעד) ארויסגעשפּראכען דורך הויכען.

aspira'tion *n.* (עס-פּי-ריי'-שאן) דאס שטרעבען, דאס סטארען זיך; די הוי-כענדע ארויסשפּראכע פון א בוכשטאב; דאס ארויסציהען לופט אדער פליסינקייט דורך א לופט-שטראם; דאס ארויסבלאזען.

as'pirator *n.* (עס'-פּי-ריי-טאר) לופט-זויג-אפּאראט; א מעדיצינישער אפּאראט ארויסצוזויגען אייטער [פלאגמע] פון א געשוויר; א זא רייניגונגס-מאשין פאר תבואה [א לופט-זויג מאשין].

aspir'atory *a.* (עס-פּאיר'-ע-טא-רי) וואס בעלאנגט צו שטרעבונג; וואס בעלאנגט צו דער הויכענדער ארויסשפּראכע פון א בוכשטאב; וואס בעלאנגט צו א לופט-זויגענדען אפּאראט; וואס איז שייך צום אטעמען.

aspire' *v.* (עס-פּאיר') שטרעבען, שטארק פערלאנגען; זיך אויפהויבען אין דער הויך; ארויסהויכען, אויסאטעמען.

To aspire to greatness, is a laudable ambition.

aspir'er *n.* (עס-פּאיר'-ער) א שטרעבער.

as'pirin *n.* (עס'-פּי-רין) א זא ווייסער פּולווער, וועלכער ווערט בענוצט פאר א רפואה צו רעומאטיזם.

aspir'ing *a.* and *n.* (עס-פּאיר'-אינג) שטרעבענדיג צו א העכערע שטעלע; דאס עהרגייציגע שטרעבען; ווירקענדיג אלס לופט-זויג אפּאראט.

aspir'ingly *adv.* (עס-פּאיר'-אינג-לי) דורך אן עהרגייציגען שטרעבען; דורך דאס שטרעבען צו א העכערע שטעלע.

aspir'ingness *n.* (עס-פּאיר'-אינג-נעס) די עהרגייציגע שטרעבזאמקייט.

as'pis *n.* (עס'-פּיס) ז. *aspic*.

asquint' *adv.* and *a.* (עס-קווינט') פון דער זייט; קרום; קוקענדיג מיט איין אויג פערמאכט; מיט דעם אויג אן א זייט.

as regards' (עז רי-גארדז') וואס איז שייך, וואס בעטרעפט, וואס איז נוגע; אין אנבעטרעף.

as respects' (עז רי-ספּעקטס') וואס אנבעלאנגט, וואס איז שייך, וואס איז נוגע.

ass *n.* (עס) אן אייזעל; א גראבער יונג, חמור, שוטה, דומקאפּ.

Ass

assafet'ida *n.* (עס-ע-פעט'-אי-דע) ז. *asafetida*.

as'sagai *n.* and *v.* (עס'-ע-גאי) א קליי-נע לייכטע שפּיעז בענוצט פון די קאפערס [אין זיד-אפריקא]; טויטען אדער שטעכען מיט א זא שפּיעז.

assa'i *adv.* (עס-א'-אי) זעהר [שנעל אדער לאנגזאם. א אויסדרוק אין מוזיק].

assail' *v.* (ע-סייל') אנפאלען, אנגרייפען; אטאקירען.

Public men are often assailed, and their motives are questioned.

assail'able *a.* (ע-סייל'-עבל) אנגרייפ-באר.

assail'ableness *n.* (ע-סייל'-עבל-נעס) די מעגליכקייט אנצוגרייפען.

assail'ant *n.* and *a.* (ע-סייל'-ענט) אנגרייפענד; אנגרייפער; אטאקירענדיג; אטאקירער.

assail'er *n.* (ע-סייל'-ער) אנגרייפער; אטאקירער.

assail'ment *n.* (ע-סייל'-מענט) אנפאל, אנגריף; אטאקע.

assas'sin *n.* and *v.* (ע-סעס'-אין) א געדונגענער מערדער, א מערדער; איינער וואס זוכט אימעצען צו מארדען אין גע-היים; מארדען אין געהיים.

assas'sinate *v.* (ע-סעס'-אי-נייט) מאר-דען אין געהיים; פערראטען, פערניכטען.

assassina'tion *n.* (ע-סעס-אי-ניי'-שאן) דאס מארדען אין געהיים [הויפּטזעכליך פון א געדונגענעם מערדער].

assas'sinator *n.* (ע-סעס'-אי-ניי-טאר) איינער וואס מארדעט אין געהיים; איי-נער וואס דינגט א מערדער אימעצען צו דערמארדען.

assault' *n.* and *v.* (ע-סאהלט') אנגריף, אנפאל; אנגרייפען, אנפאלען.

As he was walking in the dark, he was assaulted by robbers.

assault'able *a.* (ע-סאהלט'-עבל) אנ-גרייפבאר.

assault' and bat'tery (ע-סאהלט' ענד בעט'-ער-אי) אן אנגריף מיט שלעגעריי.

assault'er *n.* (ע-סאהלט'-ער) אנגריי-פער.

assay' *n.* and *v.* (ע-סיי') די אונטערזו-כונג אדער פּראבירונג פון עטוועליכע מע-טאלן און געוויכטען; די פּראבירונג פון מע-

טאלען [אויב זיי זיינען עכט]; אנאליזירען, אונטערזוכען, פרובירען; מאכען א פערזוך.

assay'-bal'ance *n.* (ע-סיי'=בעל'-ענס) פראביר=וואג.

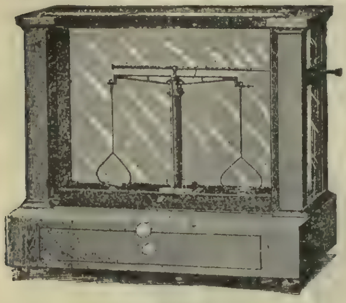

Assay-balance

assay'er *n.* (ע-סיי'-ער) פראבירער; מעטאל=פראבירער; מינצען=פראבירער.

assay'-fur'nace *n.* (ע-סיי'=פויר'-נעס) פראביר=אויווען [פאר מעטאלען].

assay'ing *n.* (ע-סיי'-אינג) דאס פרובירען מעטאלען; פארשפיעל [אין דער מוזיק].

assay'-mas'ter *n.* (ע-סיי'-מעס'-טער) דער מינץ=פראבירער [איינער וואס פראבירט גאלד און זילבער מטבעות אויב זיי זיינען פון ריכטיגען מעטאל און ווערטה].

assay' of arms (ע-סיי' אוו ארמז) די פראבירונג פון וואפען=געוואלט.

assay'-weight *n.* (ע-סיי'-הווייט) פראביר=געוויכט.

ass'-dri'ver *n.* (עס'=דראי'-ווער) עזעל=טרייבער.

as'segai *n.* (עס'-ע-גאי) ז. *assagai*.

assem'blage *n.* (ע-סעמ'-בליידזש) צונויפשטעלונג אדער פעראייניגונג [פון טיילען]; פערזאמלונג; צונויפזאמלונג.

assem'ble *v.* (ע-סעמ'בל) 1. פערזאמלען; זיך פערזאמלען, צוזאמענקומען; 2. צונויפשטעלען אדער פעראייניגען [איינצעלנע טיילען].

1. They assembled in the hall. 2. The skilled watchmaker must also know how to assemble the parts of a clock.

assem'bler *n.* (ע-סעמ'-בלער) פערזאמלער; איינער פון די פערזאמעלטע; א צונויפשטעלער [פון מאשינען טיילען].

assem'bling *n.* (ע-סעמ'-בלינג) א פערזאמלונג, א צונויפזאמלונג; דאס צונויפשטעלען און צונויפפאסען די טיילען פון א מאשין.

assem'bling-bolt *n.* (ע-סעמ'-בלינג-באולט) אזא שרויף וואס האלט צוזאמען איינציגע טיילען פון א מאשין.

assem'bly *n.* (ע-סעמ'-בלי) פערזאמלונג; פאליטישע פערזאמלונג; פעסט=פערזאמלונג; דאס אונטערשטע הויז פון דער געזעצגעבענדער פערזאמלונג פון די איינצעלנע שטאאטען אין אמעריקא; דער מיליטער=סיגנאל זיך אויפצוזאמלען און זיך מאכען פארטיג אין וועג.

assem'blyman *n.* (ע-סעמ'-בלי-מען) א' אבגעארדענטער [דעפוטאט] פון דעם אונטערשטען הויז פון דער געזעצגעבענדער פערזאמלונג פון די איינצעלנע שטאאטען אין אמעריקא.

assem'bly-room *n.* (ע-סעמ'-בלי=רוהם) א פערזאמלונגס=זאל; א טאנץ=זאל.

assent' *n. and v.* (ע-סענט') צושטימען, מסכים זיין, איינוויליגען; צושטימונג, איינוויליגונג, הסכמה.

The parents gave their assent to the marriage of their daughter.

assenta'tion *n.* (עס-ענ-טיי'-שאן) א שקלאפישע צושטימונג; א חניפה'דיגע צושטימונג.

assen'ter *n.* (ע-סענ'-טער) צושטימער, איינער וואס איז מסכים.

assen'tient *a. and n.* (ע-סענ'-שיענט) צושטימענדיג, מסכים זייענדיג; א צושטימער.

assen'tingly *adv.* (ע-סענ'-טינג-לי) דורך צושטימונג.

assen'tor *n.* (ע-סענ'-טאר) א צושטימער, איינער וואס איז מסכים; איינער פון די 8 שטימער וואס דארפען לויט געזעץ אונטערשטיצען די נאמינאציאן פון א קאנדידאט צו די פארלאמענטס=וואהלען אין ענגלאנד און אירלאנד.

assert' *v.* (ע-סוירט') בעהויפטען; אנשפריכע מאכען [אויף עטוואס]; ערקלערען; פערטיידיגען.

Freedom loving people assert their rights.

asser'table *a.* (ע-סויר'-טעבל) וואס קען אנגעהאלטען אדער פערטיידיגט ווערען.

asser'ter *n.* (ע-סויר'-טער) בעהויפטער; פערטיידיגער; איינער וואס בעשטעהט אויף זיין רעכט.

asser'tion *n.* (ע-סויר'-שאן) בעהויפטונג; פערטיידיגונג; פערזיכערונג.

The man's assertions were proven to be false.

asser'tive *a.* (ע-סויר'-טיוו) בעהויפטענדיג; געוויס, אויסדריקליך; אהן צווייפעל; דאגמאטיש.

A man may insist upon his rights without being assertive.

asser'tively *adv.* (ע-סויר'-טיוו-לי) אויף אן אויסדריקליכען אדער פערזיכערענדען אופן; בעהויפטענדיג.

asser'tiveness *n.* (ע-סויר'-טיוו-נעס) אויסדריקליכע בעהויפטונג; געוויסהיים.

assert' one's self (ע-סוירט' הוואנז סעלף) פערטיידיגען די רעכטען; אויסאיבען א ווירקונג.

asser'tor *n.* (ע-סויר'-טאר) ז. *asserter*.

asserto'rial *a.* (ע-סויר-טאו'-רי-על) וואס ענטהאלט א בעהויפטונג; בעהויפטענדיג; פערטיידיגענד; אויסדריקליך ערקלערענדיג; אין לאגיק — וואס ערקלערט עפעס פאר ריכטיג, האלט עס אבער נים פאר נויטווענדיג.

asser'tory *a.* (ע-סויר'-טא-רי) ז. *assertorial*.

assess' *v.* (ע-סעס') בעשטימען שטייער [אבגאבען, פאדאטקעס]; ארויפלעגען שטייער; אבשאצען, טאקסירען.

This house is assessed at $40,000.

assess'able *a.* (ע-סעס'-עבל) אבשאצבאר; וואס דארף צאהלען שטייער.

assess'ably *adv.* (ע-סעס'-ע-בלי) דורך אבשאצען.

assessed' dam'ages (ע-סעסט' דעמ'-עדזש-עז) בעשטימטע סומע פון היזק, וואס דארף בעצאהלט ווערען.

assessed' tax'es (ע-סעסט' טעקס'-עז) דירעקטע שטייערען.

asses'sionary *a.* (ע-סעש'-אנ-ע-רי) בייזיצענד [אין געריכט אלס ראטגעבער].

asses'sionary court (ע-סעש'-אנ-ע-רי קאורט) א געריכט מיט'ן אנטייל פון געשווארענע.

assess'ment *n.* (ע-סעס'-מענט) שטייער [אבגאבען, פאדאטקעס]; דאס ארויפלעגען שטייער; די שטייער סיסטעם; די אבשאצונג; דער אבשאצונגס=ווערטה.

assess'or *n.* (ע-סעס' אר) אסעסאר; בייזיצער אין געריכט [זאסיעדאטעל]; א זאכפערשטענדיגער, וועלכער ווערט געוועהלט צו בעראטונג אין א געריכט; א געהילף פון א בעאמטען; אן אסיסטענט אין אן אפיס; א בעאמטער, וועלכער שאצט אב די שטייער, וואס דארף געצאהלט ווערען.

assesso'rial *a.* (עס-ע-סאו'-רי-על) וואס בעלאנגט צו שטייער=בעאמטע אדער אסעסארס. ז. *assessor*.

as'set *n.* (עס'-עט) ז. *assets*.

as'sets *n.* (עס'-עטס) דאס פערמעגען וואס בלייבט איבער פון א געשטארבענעם צו בעצאהלען זיינע שולדען; דאס איבערגעבליעבענע קאפיטאל פון א באנקראטירטען קויפמאן צו בעצאהלען זיינע בעלי חובות; פערמעגען; א טייל פון איינעמס פערמעגען.

assev'erate *v.* (ע-סעוו'-ער-אייט) פערשטארקען א פערזיכערונג מיט א שבועה; הייליג פערזיכערען.

assevera'tion *n.* (ע-סעוו-ע-ריי'-שאן) א פערשטארקטע פערזיכערונג דורך א שבועה; א הייליגע פערזיכערונג.

assib'ilate *v.* (ע-סיב'-אי-לייט) ריידען מיט א קוויטשעדיגען קול; שווישטשען.

assibila'tion *n.* (ע-סיב-אי-ליי'-שאן) דאס ריידען מיט א קוויטשעדיגען קול; דאס שווישטשען.

as'sident *a.* (עס'-אי-דענט) אלס בעגלייטענדע קראנקהייט [א קראנקהייט וואס קומט אלס פאלגע פון אן אנדער קראנקהייט]; בעגלייטענד.

assidu'ity *n.* (עס-אי-דיו'-אי-טי) פלייסיגקייט; בעשטענדיגע צוגעטהאנקייט צו עפעס, איבערהויפט צום לערנען [התמדה]; איבערגעבענהייט; צודרינגליכקייט

assid'uous *a.* (ע-סיד'-יו-אס) בעשטענדיג פלייסיג, ארבייטזאם; איבערגעבען צו ארבייט.

assid'uously *adv.* (ע-סיד'-יו-אס-לי) מיט איבערגעבענהייט צו דער ארבייט; מיט התמדה.

assid'uousness *n.* (ע-סיד'-יו-אס-נעס) ז. *assiduity*.

assign' *v. and n.* (ע-סאין') בעצייכענען; בעשטימען, ערנענען; אנגעבען [א גרונד]; איבערטראגען צו אימעצען; אנווייזען; אסיגנירען; פעסטזעצען; בעפאלמעכטיגטער.

He assigned his claim to his friend.

assign'able *a.* (ע-סאינ'-עבל) בעשטימבאר; נאכווייזבאר; איבערטראגבאר;

assign' a rea'son (ע-סאין' ע ריע'זן) אנגעבען אן אורזאכע.

as'signat *n.* (עס'-אינ-נעט) אן אסיגנאציע [פאפיער=געלד] פון דער ערשטער פראנצויזישער רעוואלוציאנערער רעגירונג.

assigna'tion *n.* (עס-אינ-ניי'-שאן) פעסטזעצונג; בעצייכנונג; בעשטימונג; בעשטימונג פון ארט און פלאץ צו בעגעגנען זיך [הויפטזעכליך פון געליעבטע].

assignee' *n.* (עס-אי-ניע') בעפאלמעכטיגטער.

assignee' by deed (עס-אי-ניע' באי דיעד) בעשטימט אלס בעפאלמעכטיגטער דורך א פערזאן.

assignee' in bank'ruptcy (עס-אי-ניע' אין בענק'-ראפט-סי) א פערזאן צו וועמען עס ווערט איבערגעגעבען דאס אי=

בערנעבליבענע פערמעגענס פון א באנקראט עס צו פערטיילען צווישען די בעלי חובות.

assignee' in insol'vency (עס-אי-ניע' אין אינ-סאל'-וועג-סי) ז. *assignee in bankruptcy*

assignee' of a bank'rupt (עס-אי-ניע' אוו ע בענק'-ראפט) דער בעסאלמיעכטיגטער פערוואלטער אויף דעם איבערגעבליבענעם פערמעגען פון א באנקראט.

assign'er *n.* (ע-סאינ'-ער) בעשטימער, ערנענער; אנווייזער; איינער וואס טראגט איבער זיין רעכט איבער עטוואס צו אן אנדערען.

assign'ment *n.* (ע-סאינ'-מענט) בעשטימונג, פעסטזעצונג; אנווייזונג, איבערטראגונג [צו אן אנדערען].

assignor' *n.* (עס-אי-נאר') איינער וואס טראגט איבער זיין רעכט צו אן אנדערען.

assimilabil'ity *n.* (ע-סימ-אי-לע-ביל'-אי טי) אסימילירבארקייט; די פעהיגקייט זיך צו אסימילירען אדער זיך צו פערגלייכען.

assim'ilable *a.* (ע-סימ'-אי-לעבל) אסימילירבאר; פערגלייכבאר, וואס קען פערגליכען ווערען.

assim'ilate *v.* (ע-סימ'-אי-לייט) 1. אסימילירען, אריינגעהמען אין זיך, פערדייען, פערוואנדלען אין אן אנדער שטאף; 2. פערגלייכען, עהנליך מאכען; עהנליך ווערען; פערמישען.

1. The body **assimilates** food and turns it into blood and tissue. 2. America easily **assimilates** its foreign population.

assim'ilateness *n.* (ע-סימ'-אי-לייט-נעס) עהנליכקייט, גלייכקייט.

assimila'tion *n.* (ע-סימ-אי-ליי'-שאן) אסימילאציאן; פערגלייכונג, פערעהנליכונג, עהנליך-מאכונג; פערוואנדלונג אין אן אנדער שטאף; פערשמעלצונג אדער פערמישונג מיט אן אנדער נאציאן.

assim'ilative *a.* (ע-סימ'-אי-ליי-טיוו) וואס ווערט אסימילירט; וואס האט די נייגונג צו אסימילאציאן. ז. *assimilate*

assim'ilative fac'ulty (ע-סימ'-אי-ליי-טיוו פעק'-אל-טי) די אסימילאציאנס-פעהיגקייט.

assim'ilatory *a.* (ע-סימ'-אי-ליי-טא-רי) וואס האט די נייגונג צו אסימילאציאן; וואס קען אסימילירט ווערען.

ass'ish *a.* (עס'-איש) דום. עזעלהאפט;

assist' *v.* (ע-סיסט') העלפען, שטיצען; ביישטעהן, אויסהעלפען.

assis'tance *n.* (ע-סיס'-טענס) הילף; ביישטאנד; מיטווירקונג.

assis'tant *a. and n.* (ע-סיס'-טענט) בעהילפליך; ביישטעהענד; אונטערשטיצענד; געהילף, העלפער, אסיסטענט.

assis'tant en'gine (ע-סיס'-טענט ענ'-דזשין) א הילפס-מאשינע.

assis'tant mas'ter (ע סיס'-טענט מעס' טער) הילפס-לעהרער.

assis'ter *n.* (ע סיס'-טער) א העלפער; א ביזיצער; בייראט.

assis'tantship *n.* (ע-סיס'-טענט-שיפ) דאס אמט אדער שטעלע פון אן אסיסטענט [געהילף].

assist'less *a.* (ע-סיסט'-לעס) אהן ביי-הילף; הילפלאז.

assis'tor *n.* (ע-סיס'-טאר) ז. *assister*

assize' *n. and v.* (ע-סאיז') געריכטס-זיצונג; געריכטס טאג; פערזאמלונג פון די געריכטס געשווארענע; בעשטימונג; בעשטימען דעם פרייז.

assi'zer *n.* (ע-סאי'-זער) מארק-מייסטער [העגירונגס בעאמטער, וועלכער בעשטימט די פרייזען אויף די לעבענס ארטיקלען, וועלכע געהען צום מארק ווי אויך דער וואס פאסט אויף אויף די ריכטיגקייט פון געוויכט און מאסען].

assi'zes *n.* (ע-סאי'-זעז) געריכטס פון געשווארענע; געריכטס-טאג; עפענטליכע געריכטס-זיצונג.

ass'-like *a.* (עס'-לאיק) עזעלהאפט; גלייך צו אן עזעל.

associabil'ity *n.* (ע-סאו-שיע-ביל'-אי-טי) פעראייניגבארקייט; די פעהיגקייט זיך צו פערבינדען אדער פעראייניגען; די פעהיגקייט פון מיטפיהלען אדער מיטליידען [ביי מוסקעלען און נערוועז].

asso'ciable *a.* (ע-סאו'-שיעבל) פעראייניגבאר; געזעלשאפטליך; מיטפיהלענד, מיטליידענד [ביי מוסקעלען און נערווען].

asso'ciableness *n.* (ע-סאו'-שיעבל-נעס) ז. *associability*

asso'ciate *v., a. and n.* (ע-סאו'-שי-אייט) פערבינדען, פעראייניגען; פערבונדען; טיילנעהמער; חבר; העלפער; מיטשולדיגער; בעגלייטען; שטעהן אין פערבינדונג.

asso'ciateship *n.* (ע-סאו'-שי-אייט-שיפ) שותפות, געגאסענשאפט.

associa'tion *n.* (ע-סאו-שי-איי'-שאן) אסאציאציאן; פערבינדונג; פעראייניגונג; געזעלשאפט, חברה, גענאסענשאפט, פעראיין; אידעען-פערבינדונג [די עראינערונג פון איין זאך אין פערבינדונג מיט אן אנדער זאך].

associa'tional *a.* (ע סאו שי איי'-שאנ-על) גענאסענשאפטליך; וואס בעלאנגט צו אסאציאציאן. ז. *association*

associa'tionism *n.* (ע-סאו-שי-איי'-שאנ-איזם) די טעאריע וועגען אידעען-פערבינדונגען [די עראינערונג פון איין זאך אין פערבינדונג מיט אן אנדער זאך. צ. ב. דער נאמען פון א גוטען פריינד רופט ארויס אין די געדאנקען זיין אנבליק, זיין וואהנונגס-ארט, זיין בעשעפטיגונג א. ז. וו.]; די קאמוניסטישע סיסטעם פון פוריע. ז. *Fourierism*

associa'tionist *n. and a.* (ע-סאו-שי-איי'-שאנ-איסט) אן אנהענגער פון דער טעאריע וועגען אידעען-פערבינדונגען; אן אנהענגער פון דער קאמוניסטישער סיסטעם פון פוריע; וואס איז שייך צו דער טעאריע וועגען אידעען פערבינדונגען; וואס איז שייך צו דער קאמוניסטישער סיסטעם פון פוריע. ז. *associationism*

asso'ciative *a.* (ע-סאו'-שי-איי-טיוו) פעראייניגענד, פערבינדענד; וואס בעלאנגט צו אסאציאציאן. ז. *association*

asso'ciative fac'ulty (ע-סאו'-שי-איי-טיוו פעק'-אל-טי) די פעהיגקייט פון אידעען-פערבינדונג. ז. *associationism*

asso'ciativeness *n.* (ע-סאו'-שי-איי-טיוו-נעס) וואס האט די אייגענשאפט צו ווערען פערבונדען אדער פעראייניגט.

asso'ciator *n.* (ע-סאו'-שי-איי-טאר) א מיטגליעד פון א חברה, א חבר.

assoil' *v.* (ע-סאיל') פריישפרעכען; בעפרייען; מוחל זיין.

as'sonance *n.* (עס'-א-נענס) די עהנליכקייט פון א קלאנג; דער גלייכער קלאנג פון צוויי ווערטער; עהנליכער אויסדרוק פון געפיהל; איינשטימונג.

as'sonant *a. and n.* (עס'-א-נענט) גלייכקלינגענד; דאס גלייכקלינגענדע ווארט.

as'sonate *v.* (עס'-א-נייט) גלייכקלינגענד מאכען.

as soon as (עז סוהן עז) אזוי גיך ווי . . . ווי נאר . . .

The doctor will come **as soon as** possible.

assort' *v.* (ע-סארט') סארטירען; ארדנען; [illegible] צוזאמענבריינען; צוזאמענשטעלען; סארטירען [בעזונדערס מיט אלע סינים סחורות]; צופאסען.

assor'ted *a.* (ע-סאר'-טעד) 1. סארטירט, געארדענט לויט די פערשיעדענע סארטען ארער מינים; 2. צונעפאסט, צונעפאסט.

1. They are a well **assorted** pair.

assort'ment *n.* (ע-סארט'-מענט) דאס סארטירען; דאס ארדנען; אן איינטיילונג אין ארטען, אבגעטיילטע סחורה; איינטיילונג, קלאסיפיצירונג.

assort'ment of goods (ע-סארט'-מענט אוו גודז) סארטירטע סחורות; א לאגער פון סחורות.

ass'-skin *n.* (עס'-סקין) עזעל-פעל; פערגאמענט.

as sta'ted (עז סטיי'-טעד) ווי ערקלערט, ווי [illegible]

assuage' *v.* (ע-סוועידזש') מילדערען, [illegible]; לינדערען; בערוהיגען; [illegible]; נאכלאזען.

The possession of loyal friends **assuages** sorrow.

assuage'ment *n.* (ע-סוועידזש'-מענט) מילדערונג; לינדערונג; לינדערונגס-מיטעל, בערוהיגונג.

assua'ger *n.* (ע-סוועי'-דזשער) איינער [illegible]; בערוהיגער; לינדערונגס-מיטעל.

assua'sive *a.* (ע-סוועי'-סיוו) מילדערנד; לינדערנד; [illegible]

assu'mable *a.* (ע-סיו'-מעבל) וואס קען אנגענומען ווערען; וואס מען קען משער זיין.

assume' *v.* (ע-סיום') נעהמען, אננעהמען, איבערנעהמען; זיך נעהמען די פרייהייט, [illegible]; נעהמען אויף זיך; משער זיין.

assume' a discourse' (ע-סיום' ע דיס-קוירס') פערפיהרען א שמועס; נעהמען דאס ווארט.

assume' airs (ע-סיום' עהרז) מאכען זיך אנשטעל; אננעהמען א וויכטיגע מינע.

He **assumes** the airs of a gentleman.

assu'mer *n.* (ע-סיו'-מער) אן איינער [illegible]

assume' the debts of anoth'er (ע-סיום' טהי דעטס אוו ע-נאטה'-ער) איבערנעהמען די אנדערענס חובות

assume' the offen'sive (ע-סיום' טהי א-פענ'-סיוו) איבערגעהן צום אנגריף; אנ-[illegible]

assume' the reins (ע-סיום' טהי ריינז) איבערנעהמען די לייטונג; בעקומען די איבערהאנד.

assume' upon' one's self (ע-סיום' א-פאן' וואנס סעלף) שטעלען אויף זיך.

assu'ming *a.* (ע-סיו'-מינג) [illegible]

assu'mingly *adv.* (ע-סיו'-מינג-לי) אויף א שטאלצען אדער העזה'דיגען אופן.

assump'sit *n.* (ע-סאמפ'-סיט) א גיט [illegible] פערפליכטונג; א פריי-[illegible]

assump'tion *n.* (ע-סאמפ'-שאן) אננאהמע; השערה; פאראויסזעצונג; דאס נעהמען אויף זיך; די הימעלפאהרט [דער ארויפנאנג אויפ'ן הימעל, לויט דעם קריסטליכען גלויבען, פון קריסטוס אדער מארים]; [illegible]

assump'tive *a.* (ע-סאמפ'-טיוו) אננעהמ-[illegible]

assump'tively *adv.* (ע-סאמפ'-טיוו-לי) דורך אן השערה אדער א פאראויסזעצונג; אויף דעם אופן פון אן השערה.

assur'able *a.* (ע-שור'-עבל) וואס קען פערזיכערט ווערען; וואס קען אסעקורירט ווערען.

assur'ance *n.* (ע-שור'-ענס) דאס פער־טרויען, זיכערהייט, פערזיכערונג; פער־פפליכטונג; פערשפרעכונג; זיכערער בע־ווייז; א דאקומענטאלער בעווייז אויף'ן רעכט אויף איינגענטום; די פערזיכערונג [פון גאט] אויף עולם הבא; דרייסטקייט; העזה; חוצפה; אסעקוראנץ [לעבענס־פער־זיכערונג, פייער־פערזיכערונג א. ד. ג.].

assur'ance of lands (ע-שור'-ענס אוו לענדז) דאס איבערגעבען לאנד דורך א קאנטראקט.

assure' *v.* (ע-שור') פערזיכערען, בעפעס־טיגען; צוזיכערען, פערשפרעכען; אסעקו־רירען [פערזיכערען דאס לעבען, פון פייער, פון אן אונגליקס־פאל א. ד. ג.].
Assure me of your good intentions, and I will trust you implicitly.

as sure as death (עז שור עז דעטה) זיכער ווי דער טויט.

as sure as I live (עז שור עז אי ליוו) אזוי וואהר ווי איך לעב.

assured' *a.* (ע-שורד') פערזיכערט; זיכער; געוויס, איבערצייגט; זעלבסט־צופריעדען; זעלבסטבעוואוסט; דרייסט; העזה'דיג.

assur'edly *adv.* (ע-שור'-עד-לי) זיכער; מיט זיכערהייט; מיט צופערטרויען.

assur'edness *n.* (ע-שור'-עד-נעס) געוויסהייט; זיכערהייט; צופערטרויען.

assur'er *n.* (ע-שור'-ער) א פערזיכע־רער; אסעקוראנט.

assur'gent *a.* (ע-סויר'-דזשענט) אויפ־שטייענדיג; שטרייט־לוסטיג; בויגענפער־מיג אויפשטייגענד [ביי בלעטער פון א בוים אדער פלאנצען].

assur'ingly *adv.* (ע-שור'-אינג-לי) פערזיכערענדיג, ארויסרופענדיג צוטרוי, זיכערהייט אדער געוויסהייט.

Assyr'ian *a.* and *n.* (ע-סיר'-אי-ען) וואס איז שייך צו סיריען [אשור] אדער סיריער [די איינוואוהנער פון סיריען]; אן איינוואוהנער אדער געבוירענער פון סי־ריען; די סירישע שפראך [אשורית].

Assyriolog'ical *a.* (ע-סיר-אי-א-לאדזש'-אי-קעל) וואס איז שייך צו דער וויסענשאפט וואס בעשעפטיגט זיך מיט דעם אויספארשען די אלטערטימליכקייטען פון די אלטע סיריער, ווי זייער היסטאריע, שפראך, קולטור א. ד. ג.

Assyriol'ogist *n.* (ע-סיר-אי-אל'-א-דזשיסט) איינער וואס פערנעהמט זיך מיט שטודירען די אלטערטימליכקייטען פון די אלטע סיריער.

Assyriol'ogy *n.* (ע-סיר-אי-אל'-א-דזשי) די וויסענשאפט וואס פערנעהמט זיך מיט די אלטערטימליכקייטען פון די אלטע סיריער, ווי זייער היסטאריע, שפראך, קולטור א. ד. ג.

Astar'te *n.* (עס-טאר'-טי) [די עשתרות הויפטגעטין ביי די אלטע כנענים]; די לבנה.

astat'ic *a.* (ע-סטעט'-איק) וואס האט ניט קיין בעשטימטע ריכטונג; ניט בעשטענ־דיג, ניט פעסט; אסטאטיש [אונאבהענגיג פון דעם איינפלוס פון דער צוציהונגס־קראפט פון דעם ערד־מאגנעטיזם].

astat'ic needle (ע-סטעט'-איק ניעדל) די אסטאטישע מאגנעט נאדעל [א מאגנעט נאדעל (אין א קאמפאס), וואס איז אזוי איינגעריכטעט, אז זי ווערט ניט בעאיינ־פלוסט פון דער צוציהונגס־קראפט פון דעם ערד־מאגנעטיזם].

astay' *adv.* (ע-סטיי') בילדענדיג א שפי־ציגען ווינקעל [פון אן ארויפגעצויגענעם שיף־אנקער מיט דער ים־אויבערפלעכע].

as'teism *n.* (עס'-טי-איזם) א פיינע, עדעלע איראניע.

as'ter *n.* (עס'-טער) די שטערען־בלום.

aste'ria *n.* (עס-טי'-רי-ע) דער שטערען־זאפיר [אזא טייערער שטיין].

aste'rial *a.* (עס-טי'-רי-על) וואס איז שייך צו אדער אין פערבינדונג מיט די שטערען.

aste'rialite *n.* (עס-טי'-רי-על-איט) א פערשטיינערטער שטערען פיש.

Aste'rias *n.* (עס-טי'-רי-עס) די זעע־שטערען פיש [אזא מין פיש וואס האבען די פארם פון שטערען].

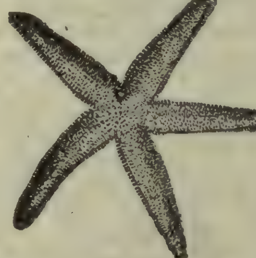

Asterias

Asteri'idæ *n.* (עס-טע-ראי'-אי-די) די שטערען פיש [אזא מין פיש וואס זעהען אויס ווי שטערען].

as'terisk *n.* (עס'-טע-ריסק) שטערענ־דעל; שטערענצייכען [דער צייכען * אין שריפט].

as'terism *n.* (עס'-טע-ריזם) א קליינע גרופע שטערען; דריי־שטערענצייכען [דער צייכען *** אדער *⁎* אין דרוקזאכען].

as'terite (עס'-טע-ראיט) דער שטערענ־שטיין [א גלאנצענדער אפאל].

as'terites *n.* (עס'-טע-ראי-טיז) ז. *asterite*.

astern' *adv.* and *a.* (ע-סטוירן') אין דעם הינטערטייל פון שיף; הינטער דער שיף; וואס געפינט זיך הינטען [ווענען א שיף].
The current drives the ship astern.

as'teroid *a.* and *n.* (עס'-טע-רויד) שטערענפערמיג; וואס האט שטערענפער־מיגע בלומען; שטערען־פיש; א קליינע גרופע פון קליינע פלאנעטען; די פלאנע־טען גרופע צווישען מארס און יופיטער.

asteroi'dal *a.* (עס-טע-רוי'-דעל) שטערענפערמיג; וואס איז שייך צו די שטערען־פיש; וואס איז שייך צו דער פלאנעטען גרופע צווישען מארס און יופי־טער.

as the case stands (עז טהי קייס סטענדז) ביי דיזע אומשטענדען, אין דיע־זען פאל.

as the crow flies (עז טהי קראו פלאיז) אין א גלייכער ליניע [ווי א פויגעל פליהט].

astheni'a *n.* (עס-טהע-נאי'-ע) קערפער־שוואכקייט; קראפטלאזיגקייט.

as'theny *n.* (עס'-טהע-ני) ז. *asthenia*.

asth'ma *n.* (עסט'-מע) אסטמא [שווערע אטעמונג].

asthmat'ic *a.* and *n.* (עסט-מעט'-איק) וואס איז שייך צו דער אסטמא־קראנקהייט; אן אסטמא־ליידענדער.

as though (עז טהאו) אזוי ווי.
As though he was master.

astigmat'ic *a.* (עס-טיג-מעט'-איק) אס־טיגמאטיש; ליידענד פון אסטיגמאטיזם. ז. *astigmatism*.

astig'matism *n.* (עס-טיג'-מע-טיזם) אסטיגמאטיזם [אן אויגענפעהלער וואס בעשטעהט דאריו, וואס די ליכט־שטראהלען קאנצענטרירען זיך ניט אין איין פונקט פון אויג און דאס פעראורזאכט א פאלשע פארשטעלונג פון זאכען אדער א שלעכטע ראיה בכלל].

astir' *adv.* and *a.* (ע-סטויר') אין בעווע־גונג; אין אויפרעגונג; בעוועגט; אויפ־גערעגט.

as to (עז טו) וואס איז שייך, וואס איז נוגע, וואס אנבעלאנגט.

aston'ish *v.* (ע-סטאנ'-איש) איבערראש־שען, ערשטוינען.

aston'ished *a.* (ע-סטאנ'-אישט) ער־שטוינט.
We were astonished to hear the sad news.

aston'ished at (ע-סטאנ'-אישט עט) ערשטוינט איבער עפעס.

aston'ishing *a.* (ע-סטאנ'-איש-אינג) ערשטוינענד; ערשטוינליך.

aston'ishingly *adv.* (ע-סטאנ'-איש-אינג-לי) אויף אן ערשטוינליכען אופן.

aston'ishingness *n.* (ע-סטאנ'-איש-אינג-נעס) דאס ערשטוינליכע; די ער־שטוינליכקייט.

aston'ishment *n.* (ע-סטאנ'-איש-מענט) ערשטוינונג, איבערראשונג.

astoop' *adv.* (ע-סטופ') שרעג, נעגייגט, געבויגען.

as to the main (עז טו טהי מיין) וואס איז שייך צום תוך [פון דער זאך].

astound' *v.* and *a.* (ע-סטאונד') שטארק איבערראשען אדער ערשטוינען; שטארק איבערראשט אדער ערשטוינט.

astoun'ding *a.* (ע-סטאונ'-דינג) שטארק ערשטוינענד.

astoun'dingly *adv.* (ע-סטאונ'-דינג-לי) אויף אן ערשטוינענדען אופן.

astound'ment *n.* (ע-סטאונד'-מענט) דאס ערשטוינען.

astrad'dle *adv.* and *a.* (ע-סטרעד'ל) רייטענדיג; אין א רייטענדיגען צושטאנד.

as'tragal *n.* (עס'-טרע-געל) דער שפרונג־ביין [איבער דעם קנעכעל פון פוס]; א רונד שטעגנעל אדער רייפעל אלס פערציערונג פאר א זייל; דער רינג פון הארמאטען־ראהר [פון וואנען עס ווערט אויסגעשאסען].

as'tragals *n.* (עס'-טרע-געלז) שפיעל־ביינער.

astrag'alus *n.* (עס-טרעג'-ע-לאס) דער שפרונג־ביין. ז. *astragal*.

as'tral *a.* (עס'-טרעל) וואס איז שייך צו די שטערען; עהנליך צו שטערען; אויס־געשטערענט.

as'tral lamp (עס'-טרעל לעמפ) אסט־ראל־לאמפ [אזא קעראסין (נאפט) לאמפ וועלכער ברענט זעהר ליכטיג].

astrand' *adv.* and *a.* (ע-סטרענד') אויף דעם גרונד; געשטראנדעט [ווענען א שיף].

astray' *adv.* (ע-סטריי') אראב פון ריכטיגען וועג, פעראירט, פערבלאנ־דזשעט.
The dog went astray.

astrict' *v.* (עס-טריקט') צוזאמענציהען; צונויפשניערען; איינהאלטען, בעשרענקען.

astric'ion *n.* (עס-טריק'-שען) צוזאמענ־ציהונג; די ווירקונג פון צוזאמענציהענדע מיטעל [אין דער מעדיצין]; פערשטאפ־

פונג [פון מאגען]; פערשטאפּונג פון מערידען.

astric'tive *a.* (עס-טריק'-טיוו) וואס ציהט צוזאמען; וואס ווירקט נענען א לויזען מאגען.

astric'tiveness *n.* (עס-טריק'-טיוו-נעס) דאס צוזאמענציהען.

astric'tory *a.* (עס-טריק'-טא-רי) ז. *astrictive*

astride' *adv. and a.* (ע-סטראיד') ז. *astraddle*

astringe' *v.* (עס-טרינדזש') צוזאמענפּרעסען, צוזונויפבינדען, נעדיכט ווערען.

astrin'gency *n.* (עס-טרינ'-דזשענ-סי) די צוזאמענציהענדע קראפט.

astrin'gent *a.* (עס-טרינ'-דזשענט) צוזאמענציהענד.

astrin'gently *adv.* (עס-טרינ'-דזשענט-לי) אויף א צוזאמענציהענדען אופן.

astrin'gentness *n.* (עס-טרינ'-דזשענט-נעס) ז. *astringency*

as'trite *n.* (עס'-טראיט) ז. *asterite*

astrog'nosy *n.* (עס-טראג'-נא-סי) די שטערען־וויסענשאפט.

astrog'raphy *n.* (עס-טראג'-רע-פי) די שטערען־בעשרייבונג.

as'trolabe *n.* (עס'-טרא-לייב) אן אינסטרומענט, וועלכער פלעגט אמאל בענוצט ווערען צו מעסטען די הויך פון די שטערען.

astrol'atry *n.* (עס-טראל'-עט-רי) די שטערען־פערגעטערונג.

astrol'oger *n.* (עס-טראל'-א-דזשער) אסטראלאג, שטערען־זעהער.

astrolog'ic *a.* (עס-טרא-לאדזש'-איק) אסטראלאגיש; וואס איז שייך צו שטערען־זעהעריי אדער צו דער לעהרע וועגען די שטערען.

astrolog'ical *a.* (עס-טרא-לאדזש'-איק-על) ז. *astrologic*

astrolog'ical as'pects (עס-טרא-לאדזש'-איק-על עס'-פעקטס) די שטעלונג פון די פלאנעטען צווישען זיך.

astrolog'ically *adv.* (עס-טרא-לאדזש'-איק-על-אי) דורך אסטראלאגיע; אין בעצוג צו שטערען־זעהעריי.

astrol'ogize *v.* (עס-טראל'-א-דזשאיז) פערנעהמען זיך מיט אסטראלאגיע [מיט דער לעהרע וועגען די שטערען]; זאגען נביאות פון די שטערען.

astrol'ogy *n.* (עס-טראל'-א-דזשי) אסטראלאגיע [די לעהרע וועגען די שטערען]; שטערען־זעהעריי; נביאות זאגעריי פון די שטערען.

astrometeorol'ogy *n.* (עס-טרא-מי-טי-א-ראל'-א-דזשי) אסטראמעטעאראלאגיע [דאס בעשטימען דעם וועטער נאך דער שטעלונג פון די שטערען].

astrom'etry *n.* (עס-טראמ'-ע-טרי) אסטראמעטריע [די אבטיילונג אין דער אסטראנאמיע, וואס פערנעהמט זיך מיט דער אויספארשונג פון דער שטעלונג און פון דער הויך פון די שטערען].

astron'omer *n.* (עס-טראנ'-א-מער) אסטראנאם, שטערען־קענער.

astronom'ic *a.* (עס-טרא-נאמ'-איק) אסטראנאמיש, וואס נעהערט צו שטערען־קענטניס.

astronom'ical *a.* (עס-טרא-נאמ'-איק-על) ז. *astronomic*

astronom'ical char'acters (עס-טרא נאמ'-איק-על קער'-עק-טערז) הימעל־צייכען.

astronom'ically *adv.* (עס-טרא-נאמ'-איק-על-אי) דורך אסטראנאמיע; אין בעצוג צו אסטראנאמיע.

astron'omize *v.* (עס-טראנ'-א-מאיז) לערנען אסטראנאמיע; אנווענדען די פרינציפען פון אסטראנאמיע.

astron'omy *n.* (עס-טראנ'-א-מי) אסטראנאמיע, שטערען־קענטניס.

as'troscope *n.* (עס'-טרא-סקאופּ) אסטראסקאפ [שטערען־שפּאקטיוו].

astros'copy *n.* (עס-טראס'-קא-פי) אסטראסקאפיע [די בעאבאכטונג פון די שטערען דורך א שפּאקטיוו].

astrut' *adv. and a.* (ע-סטראט') שטאלציערענדיג, שטאלץ.

astu'cious *a.* (עס-טיו'-שאס) ליסטיג, שלוי, כיטרע; שארפזיניג.

astu'city *n.* (עס-טיו'-סי-טי) ליסטיגקייט, כיטרעקייט; שארפזיניגקייט.

astute' *a.* (עס-טיוט') ליסטיג, שלוי, כיטרע; שארפזיניג.

Bismark was an astute politician.

astute'ly *adv.* (עס-טיוט'-לי) אויף א כיטרען אדער שארפזיניגען אופן.

astute'ness *n.* (עס-טיוט'-נעס) ליסטיגקייט, כיטרעקייט, שארפזיניגקייט.

asun'der *adv.* (ע-סאנ'-דער) אבגעזונדערט; בעזונדער, אויסאנאנדער.

The ties of friendship cannot easily be torn asunder.

as we go along' (עז ווי גאו ע-לאנג') נעהענדיג ווייטער.

as well as (עז וועל עז) אזוי גוט ווי.

as who should say (עז הו שוד סיי) ווי אימעצער וואלט געזאגט.

aswim' *adv. and a.* (ע-סווים') שווימענדיג.

aswoon' *adv. and a.* (ע-סוואוהן') אין אונמאכט, אין חלשות; אהנמעכטיג.

as yet (עז יעט) ביז אהער; נאך; כל זמן.

asyle' *n.* (ע-סאיל') אזיל; צופלוכטס־ארט, שוץ־ארט [פריווט].

asy'lum *n.* (ע-סאי'-לאם) אזיל; צופלוכטס־ארט, שוץ־ארט [פריווט]; א צדקה־אנשטאלט [פאר יתומים, קראנקע, בלינדע א. ז. וו.].

asymmet'ric *a.* (עס-אי-מעט'-ריק) ניט סימעטריש, ניט גלייכמעסיג, ניט פראפּארציאנעל.

asymmet'rical *a.* (עס-אי-מעט'-ריק-על) ז. *asymmetric*

asymmet'rically *adv.* (עס-אי-מעט'-רי-קעל-אי) אויף אן אונסימעטרישען אופן; אהן סימעטריע.

asym'metry *n.* (ע-סימ'-ע-טרי) דאס זיין ניט סימעטריש אדער ניט גלייכמעסיג.

as'ymptote *n. and a.* (עס'-אימ-טאוט) די אסימפּטאטע [אין דער מאטעמאטיק—א גראדע ליניע צו וועלכע עס האלט זיך אין נעהנטערען א קרומע ליניע, אבער דערגרייכט זי ניט]; וואס איז שייך צו אזא ליניע; דערנעהנטערנד זיך, אבער קיינמאל ניט דערגרייכענד.

asymptot'ic *a.* (עס-אימ-טאט'-איק) אסימפּטאטיש. ז. *asymptote*

asymptot'ical *a.* (עס-אימ-טאט'-אי-קעל) אסימפּטאטיש. ז. *asymptote*

asyn'chronism *n.* (ע-סינ'-קרא ניזם) דאס ניט צוזאמענטרעפען זיך אין צייט; דאס ניט זיין אין גלייכען שריט [וועגען די פאזען ביי עלעקטרישע וועקסעל־שטראם מאשינען].

asyn'chronous *a.* (ע-סינ'-קרא-נאס) ניט אין דער גלייכער צייט זיך צונויפטרעפענד.

asyn'deton *n.* (ע-סינ'-דע-טאן) אין רעטאריק אדער רעדעקונסט — דאס אסינדעטאן, דאס ארויסלאזען פון א זאץ אדער פון א רעדע די פארבינדונגס־ווערטער, כדי צוזוגעבען דער רעדע א שטארקערען אויסדרוק. ווי למשל אין דעם זאץ: "וואשט זיך, רייניגט זיך, פערטיידיגט אייערע בייזע מעשים פון מיינע אויגען, הערט אויף שלעכטס צו טהאן" [ישעיה, א] פעהלט דאס פארבינדונגס־ווארט "און".

at *prep.* (עט) צו; ביי, אויף, אין; מיט; איבער.

at'abal *n.* (עט'-ע-בעל) קעסעל־פויק.

at a blow (עט ע בלאו) אין איין קלאפּ.

at a draught (עט ע דרעפט) מיט איין שלונג, מיט איין מאל.

at'aghan *n.* (עט'-ע-גען) א טערקישער לאנגער קינזשאל.

at a glance (עט ע גלענס) מיט איין קוק.

at a great dis'tance (עט ע גרייט דיס'-טענס) אין א גרויסען מרחק [פון ווייטען].

atala'ya *n.* (ע-טע-לא'-יא) א וועכטער־טורם.

at all (עט אהל) גאנץ און גאר; לחלוטין; איבערהויפּט.

He knows nothing at all about it.

at all adven'tures (עט אהל עד-וועני'-טשורז) אויף אלע פעלע.

at all events' (עט אהל אי-וועגטס') אויף אלע פעלע; אויף אלע אופנים.

at a low ebb (עט ע לאו עב) ארונטערגעפאלען; אויף א נידריגער מדרגה; אראב פון פריין.

at'aman *n.* (עט'-ע-מען) אטאמאן [א הויפּטמאן ביי קאזאקען].

atamas'co *n.* (עט-ע-מעס'-קאו) א מין אמעריקאנער קליינע פלאנצע, וועלכע האט גרויסע ווייסע און רויטליכע בליהונג.

at a me'dium (עט ע מי'-די-אם) אין דורכשניט, דורכשניטליך.

at an ear'ly date (עט ען איר'-לי דייט) אין גיכען.

at an'y rate (עט ען'-אי רייט) אויף יעדען פאל.

at arm's length (עט ארמז לענגטה) פון דער ווייטענס [וועגען פערזענליכע בעציהונגען]; אהנע נאהענטע בעריהרונג.

at a time (עט ע טאים) א מאל.

at'avism *n.* (עט'-ע-וויזם) אטאוויזם; די פערערבונג פון געוויסע אייגענשאפטען [בעזונדערס קראנקהייטען]; די נייגונג זיך צוריקצוקעהרען צו אלטען טיפּ פון פריהערדיגע דורות.

atavis'tic *a.* (עט-ע-וויס'-טיק) וואס איז שייך צו אטאוויזם. ז. *atavism*

atavis'tically *adv.* (עט-ע-וויס'-טי-קעל-אי) אויף אן אטאוויסטישען אופן. ז. *atavism*

at a word (עט ע ווארד) מיט איינעם ווארט.

atax'ia *n.* (ע-טעקס'-אי-ע) אונרעגעלמעסיגקייט אין דער טהעטיגקייט פון די קערפערליכע ארגאנען, הויפּטזעכליך אין דער בעוועגונג פון די מוסקולען; נערוועזיטעט; אונרעגעלמעסיגקייט אין דעם פערלויף פון א קראנקהייט.

atax'ic *a.* (ע-טעקס'-איק) אונרעגעלמעסיג [וועגען פערלויף פון א קראנקהייט]. ז. *ataxia*

atax'y (ע-טעקס'-אי) ז. *ataxia*

at bay (עט ביי) זיך שטעלען אנטקעגען.

at best (עט בעסט) אין בעסטען פאל; ...

at call (עט קאהל) אויף דער באדינגונג

פאדערונג [ביי צאהלונגען, וועלכע מען דארף ניט געבען פריהער צו וויסען, נור מוזען געצאהלט ווערען גלייך צו דער ערשטער פאדערונג].

at cur'rent exchange' (עט קאר'-ענט עקס-טשיינדזש') צום הייגטיגען קורס.

at death's door (עט דעטהס דאור) אויפ'ן שוועל פון טויט.

ate (אייט) געגעסען. ז. *eat*.
The beggar ate the meal with relish.

at ear'liest conve'nience (עט אויר'-לי-עסט קאנ-ווי'-ני-ענס) ביי דער ערשטער בעסטער געלעגענהייט.

at ease (עט איעז) בעקוועם; רוהיג, ניט גענאיילט זיך.

atech'nic *n. and a.* (ע-טעק'-ניק) אהן טעכנישעם וויסען; אהן וויסען פון קונסט-טעכניק; איינער וואס האט ניט קיין טעכנישעם וויסען.

atech'nical *a.* (ע-טעק'-ני-קעל) פריי פון טעכניק, פאפולער, איינפאך.

atelier' *n.* (עט-ע-ליעי') א סטודיא [אז ארבייטס-צימער פון א סקולפטאר אדער מאהלער].

at fin'gers' ends (עט פינ'-גערז ענדז) קלאר און דייטליך [עפעס וויסען].

at first (עט פוירסט) צוערשט.

at first blush (עט פוירסט בלאש) ביים ערשטען קוק.
At the first blush we thought they had come from France.

at first dash (עט פוירסט דעש) פון'ם ערשטען מאל אן.

at first sight (עט פוירסט סאיט) ביים ערשטען אנבליק.

at foot of the pres'ent (עט פוהט אוו טהי פרעז'-ענט) דא אונטען [ביי א בריעף אדער אנדער שריפט וועו עס ווערט אנגעוויזען וועגען א בעמערקונג צום שלוס].

at foot's pace (עט פוהטס פייס) טריט ביי טריט, לאנגזאם.

at full (עט פול) אין גאנצען.

at full speed (עט פול ספיעד) אין דער גרעסטער געשווינדיגקייט; אין פולער האסט.

at full steam (עט פול סטיעם) מיט פולען דאמפף; מיט דער גאנצער קראפט.

at gaze (עט גייז) מיט ערשטוינענע אדער בעוואונדערונג אנקוקען.

athana'sia *n.* (עטה-ע-ניי'-סי-א) אונ-שטערבליכקייט.

Athana'sian *a.* (עטה-ע-ניי'-שיען) וואס בעלאנגט צו אטהאנאסיוס [א געוויסער בישאף אין אלעקסאנדריא של מצרים. אין 4טען יאהר הונדערט].

athan'asy *n.* (עטה-ענ'-ע-סי) ז. *athanasia*.

at hand (עט הענד) נאהענט, ביי דער האנד.

at heart's ease (עט הארטס איעז) נאך דעם וואונש פון הארצען; צופריעדען.

a'theism *n.* (איי'-טהי-איזם) אטהעאיזם, דאס לייקענען אין גאט.

a'theist *n.* (איי'-טהי-איסט) אטהעאיסט, איינער וואס לייקענט אין גאט.

atheis'tic *a.* (איי-טהי-איס'-טיק) אטהע-איסטיש; גאטלאז; וואס לייקענט אין גאט.

atheis'tical *a.* (איי-טהי-איס'-טיק-על) ז. *atheistic*.

atheis'tically *adv.* (איי-טהי-איס'-טיק-על-אי) אויף אן אטהעאיסטישען אופן; דורך גאטלאזיגקייט.

atheis'ticalness *n.* (איי-טהי-איס'-טי-קעל-נעס) דאס זיין אן אטהעאיסט, דאס לייקענען אין דער עקזיסטענץ פון גאט.

Athenæ'um *n.* (עטה-ע-ני'-אם) דער טעמפעל פון דער געטין אטהענא אין אל-טען גריכענלאנד; אן אקאדעמיע פאר ווי-סענשאפט אין רוים.

athenæ'um *n.* (עטה-ע-ני'-אם) א ליטע-ראַרישער קלוב; א לעזע-צימער.

Athe'nian *a. and n.* (ע-טהי'-ני-ען) וואס איז שייך צו אטהען [א שטאדט אין אלטען גריכענלאנד]; וואס איז שייך צו דער קונסט, ליטעראטור און קולטור פון אטהען; א בירגער פון אטהען.

athirst' *a.* (ע-טהוירסט') דארשטיג.

ath'lete *n.* (עטה'-ליט) אטלעט, וועט-קעמפפער; בעל-כח; איינער וואס ענט-וויקעלט די שטארקייט פון זיין קערפער.

athlet'ic *a.* (עטה-לעט'-איק) אטלעטיש, וואס געהערט צו א בעל כח.

athlet'ically *adv.* (עטה-לעט'-איק-על-לי) אויף אן אטלעטישען אופן; אזוי ווי אן אטלעט.

athlet'ic frame (עטה-לעט'-איק פריים) אטלעטישער קערפער-בוי.

athlet'ic games (עטה-לעט'-איק גיימז) גימנאסטיש שפיעלען; קאמפף-שפיעלען.

athlet'icism *n.* (עטה-לעט'-אי-סיזם) קערפערליכע איבונגען [צו ענטוויקלען און צו שטארקען די מוסקולען און דעם קער-פער].

athlet'ics *n.* (עטה-לעט'-איקס) די אט-לעטיק, די קונסט פון רינג-קאמפף.

athlet'ic sport (עטה-לעט'-איק ספארט) גימנאסטיש, קערפערליכע איבונגען.

at home (עט האום) אין דער היים; היימיש, ווי אין דער היים; א געמיטלי-כער עמפפאנגס-אבענד.

athrob' *a. and adv.* (ע-טהראב') קלא-פענדיג, האמערענדיג; אויף א קלאפענדען אופן.

athwart' *adv.* (ע-טהוואהרט') קווער, אין דער קווער; קרום, פערקעהרט; פון איין זייט צו דער צווייטער; אונרעכט; ערגערליך, בייז.

athwart'ships *adv.* (ע-טהוואהרט'-שיפס) פון איין ברעג צום צווייטען [אויף א שיף].

atip'toe *adv.* (ע-טיפ'-טאו) אויף די שפיצען פון די פינגער, אויף די טשיפקעס.
She walked into the parlor atiptoe.

Atlante'an *a.* (עט-לענ-טי'-ען) וואס איז שייך צום האלבען גאט אטלאס [אין דער לעגענדע ווערט פארגעשטעלט, אז אט-לאס האלט דעם ערד-קוגעל אויף זיינע פלייצעס].

atlan'tes *n.* (עט-לענ'-טיז) אטלאנטען [מענער-פיגורען אלס זיילען אין א גע-ביידע].

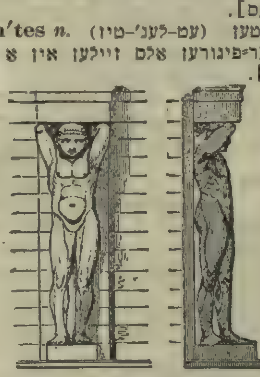

Atlantes

Atlan'tic *n. and a.* (עט-לענ'-טיק) אט-לאנטישער אקעאן [וואס טיילט אב אמע-ריקא פון אייראפא]; וואס איז שייך צום אטלאנטישען אקעאן; וואס ליגט ביים אטלאנטישען אקעאן; וואס בעלאנגט צום האלב-גאט אטלאס. ז. *Atlas*.

at large (עט לארדזש) פרייען; ניט איינגעשרענקט; אין פולען גרויס, אין פו-לער אויסברייטונג; ווייט געשטרעקט; אין גרויסען און גאנצען; אין אלגעמיין.

At'las *n.* (עט'-לעס) אטלאס [דער גריכי-שער האלב-גאט וואס טראגט דעם ערד-קוגעל אויף זיינע פלייצעס]; איינער וואס טראגט א גרויסע משא.

Atlas

at'las *n. and v.* (עט'-לעס) אטלאס [א לאנד-קארטען-זאמלונג אין דער פארם פון א בוך]; זיילען פון א געביידע אין דער פארם פון מענער-פיגורען; א פאפיערבלאט פארמאט פון 33 צאל לענג און 26 צאל ברייט; דער ער-שטער ווירבעל-ביין פון האלז; אטלאס-שטאף [אזא זיידענצייג]; אטלאס פא-פיער; שטיצען, טראגען אויף די פלייצעס.

at last (עט לעסט) ענדליך.

at least (עט ליעסט) ווענינסטענס.

at lei'sure (עט לי'-זשור) פריי; אין א פרייער צייט.

at length (עט לענגטה) ענדליך; אם ענ-דע; אויספיהרליך.

at lib'erty (עט ליב'-ער-טי) פריי.

at mid'night (עט מיד'-נאיט) אים האלבע נאכט.

atmolog'ic *a.* (עט-מא-לאדזש'-איק) וואס איז שייך צו דער וויסענשאפט וועגען דאמפף.

atmolog'ical *a.* (עט-מא-לאדזש'-איק-על) ז. *atmologic*.

atmol'ogist *n.* (עט-מאל'-א-דזשיסט) איינער וואס שטודירט די נאטור-גזעצען פון דאמפף; א קענער אין דער וויסענ-שאפט פון דאמפף.

atmol'ogy *n.* (עט-מאל'-א-דזשי) די וויסענשאפט וועגען דאמפף.

atmom'eter *n.* (עט-מאמ'-ע-טער) דער אטמאמעטער [אינסטרומענט צו מעסטען די פערדאמפפונג פון פליסיגקייטען].

at'mosphere *n.* (עט'-מאס-פיר) אט-מאספערע; דער לופט-קרייז, די לופט ארום דער ערד; א מאס-איינהייט פאר לופט-דרוק.

atmospher'ic *a.* (עט-מאס-פער'-איק) אטמאספעריש; וואס געהערט צו דעם לופט-קרייז ארום דער ערד.

atmospher'ical *a.* (עט-מאס-פער'-איק-על) ז. *atmospheric*.

atmospher'ically *adv.* (עט-מאס-פער'-אי-קעל-אי) אין בעצוג צו דער אט-מאספערע; דורך דעם איינפלוס פון דער אטמאספערע.

atmospher'ic pres'sure (עט-מאס-פער'-איק פרעש'-אור) דער אטמאספערי-שער דרוק [דער דרוק פון דער אטמאס-פערע ווערט אין ענגלאנד גערעכענט גלייך צו דעם דרוק פון א קוועקזילבער זייל פון 30 צאל הויך, אין פראנקרייך ווערט ער גערעכענט גלייך צו דעם דרוק פון א 760 מילימעטער הויכען קוועקזילבער זייל. אין דער טעכניק ווערט דער אטמאספערען-דרוק גערעכענט אלס א דרוק פון 15 פונט

אויף א קוואדראט צאל. ווען מען זאגט צ. ב. אז א דאמפף־קעסעל איז געבויט פאר 5 אטמאספערען דרוק, מיינט עס א דרוק פון 75 פונט אויף יעדען קוואדראט־צאל].

atmospher'ic rail'way (עט-מאס-פער'-איק רייל'-הוויי) אטמאספערישע אייזענבאהן [אייזענבאהן, וואס ווערט געטריבען דורך לופט דרוק].

at most (עט מאוסט) העכסטענס.

at night (עט נאַיט) צו נאכט צו; אין אבענד צייט, ביינאכט.

at noon (עט נוהן) מיטאג־צייט.

at no time (עט נאו טאים) קיינמאל.

at nurse (עט נוירס) אונטער אויפפאסונג; אין דער פפלעגע.

at odds (עט אדז) אונאייניג; ניט שוה בשוה.

He seems to be at odds with all his acquaintances.

atoll' *n.* (ע-טאל') א רינגפערמינער קאראלען אינזעל.

at'om *n.* (עט'-אם) אטאם, אורשטאף־טיילכעל [לויט דער השערה ווערט עס פארגעשטעלט אלס דער קלענסטער טיילכעל פון שטאף, וואס קען שוין מעהר ניט געטיילט ווערען]; אונענדליך קליינעס; אונבעדייטענדעס.

atom'ic *a.* (ע-טאמ'-איק) אטאמיסטיש; ווי אן אטאם. ז. *atom*

atom'ically *adv.* (ע-טאמ'-אי-קעל-אי) אין בעצוג צו אן אטאם; אויף דעם אופן פון אן אטאם; פון אן אטאמיסטישען שטאנדפונקט.

atomi'cian *n.* (עט-א-מיש'-ען) אן אנהענגער פון דער אטאמיסטישער טעאריע [ד. ה. אז אלע וועלט־קערפער בעשטעהען פון אטאמען].

atomic'ity *n.* (עט-א-מיס'-אי-טי) אין כעמיע — עקוויוואלענץ, אטאמען־ענטהאלט. ז. *equivalent*

atom'ic the'ory (ע-טאמ'-איק טהי'-א-רי) די אטאמיסטישע טעאריע [די טעאריע, אז די עלעמענטען בעשטעהען פון אטאמען].

atom'ic weight (ע-טאמ'-איק הווייט) אטאם־געוויכט.

atomisa'tion *n.* (עט-אמ-אי-זיי'-שאן) דאס צוטיילען אין אטאמען; דאס צושטויבען [א פליסיגקייט].

at'omiser *n.* (עט'-אם-אי-זער) א צושטויבונגס אפאראט [אזא שפריצער, וואס צושטויבט א פליסיגקייט]; איינער אדער עטוואס וואס צושטויבט אדער צוטיילט אין אטאמען.

at'omism *n.* (עט'-אם-איזם) די לעהרע וועגען אטאמען.

at'omist *n.* (עט'-אם-איסט) איינער וואס גלויבט אין דער לעהרע פון אטאמען.

atomis'tic *a.* (עט-א-מיס'-טיק) געהעריג צו אטאמען; צונויפגעשטעלט פון אטאמען. ז. *atom*

atomiza'tion *n.* (עט אמ אי-זיי'-שאן) דאס צוטיילען אין אטאמען; דאס צושטויבען [א פליסיגקייט].

at'omize *v.* (עט'-אמ-איז) צוטיילען אין אטאמען; צומאלען אויף שטויב; צושטויבען א פליסיגקייט.

at'omizer *n.* (עט'-אם-אי-זער) א צושטויבונגס־אפאראט [אזא שפריצער, וואס צושטויבט א פליסיגקייט]; איינער אדער עטוואס וואס צושטויבט אדער צוטיילט אין אטאמען.

atomol'ogy *n.* (עט א מאל' א דזשי) די לעהרע וועגען אטאמען.

at'omy *n.* (עט'-א-מי) אן אטאם; א קליינינקע זאך; א קארליק; א סקעלעט; א זעהר מאגערער מענש.

ato'nable *a.* (ע-טאו'-נעבל) וואס מען קען פערגיטיגען, אויסגלייכען אדער מוחל זיין; אויף וואס מען קען תשובה טהאן.

at once (עט הוואנס) מיט א מאל, פלוצלונג.

at one (עט הוואן) אייניג.

They are at one on this question.

atone' *v.* (ע-טאון') תשובה טהאן; פערגיטיגען, אויסגלייכען; אבקומען פאר א זינד, בריינגען א קרבן.

It is manly to atone for one's mistakes.

at one blow (עט הוואן בלאו) מיט איין קלאפ.

at one bound (עט הוואן באונד) מיט איין שפרונג.

at one bout (עט הוואן באוט) מיט א מאל; מיט איין קלאפ.

at one cast (עט הוואן קעסט) מיט איינמאל, מיט איין ווארף.

at one dash (עט הוואן דעש) מיט איין קלאפ, מיט איין שטריך; פלוצלונג.

atone'ment *n.* (ע-טאונ'-מענט) פערגיטיגונג; איבעראיינשטימונג; דאס אבקומען פאר זינד; דאס תשובה טהאן.

The Day of Atonement is a Jewish Fast Day.

ato'ner *n.* (ע-טאו'-נער) פערגיטיגער; בעל תשובה.

at one shot (עט הוואן שאט) מיט איין סראפ: פלוצלונג, אהן א שום ישוב הדעת.

aton'ic *a.* and *n.* (ע-טאנ'-איק) א זילבע אדער א ווארט אהן אקצענט; טאנלאז, אהן אקצענט [נגינה]; קראפטלאז, שוואך, אבגעמאטערט.

at'ony *n.* (עט'-א-ני) שלאפקייט; אבגעמאטערטקייט.

atop' *adv.* and *a.* (ע-טאפ') אין דער הויך, צום שפיץ, צום אויבען.

at par (עט פאר) לויט געצייכענטען ווערטה [ביי ווערטה־פאפירען אדער אקציעס ווען זיי ווערען פערקויפט צום פרייז, וועלכער איז אויף זיי געצייכענט].

at par'ting (עט פאר'-טינג) ביים שיידען זיך.

at peace (עט פיעס) אין שלום.

America is at peace with the world.

at play (עט פליי) ביים שפיעלען.

at pleas'ure (עט פלעזש'-אור) נאך'ן ווילקיר, לויט'ן ווילען.

at pres'ent (עט פרעז'-ענט) יעצט.

atrabila'rian *n.* and *a.* (עט-רע-בי-ליי'-רי-ען) מעלאנכאליקער, מרה־שחורה'ניק; מעלאנכאליש; מרה־שחורה'דיג.

atrabila'rious *a.* (עט-רע-בי-ליי'-רי-אס) מרה־שחורה'דיג, מעלאנכאליש.

atrabila'riousness *n.* (עט-רע-בי-ליי'-רי-אס-נעס) מרה־שחורה, מעלאנכאליע.

atrabil'ious *a.* (עט-רע-ביל'-יאס) מעלאנכאליש, מרה־שחורה'דיג.

at'rament *n.* (עט'-רע-מענט) טינט; עטוואס ענליך צו טינט; עטוואס מיט וואס מען שווארצט.

atramenta'ceous *a.* (עט-רע-מענ-טיי'-שיאס) טינטיג; שווארץ ווי טינט.

atramen'tal *a.* (עט-רע-מענ'-טעל) ז. *atramentaceous*

atramenta'rious *a.* (עט-רע-מענ-טיי'-רי-אס) וואס טויג צו מאכען טינט; שווארץ ווי טינט.

atramen'tous *a.* (עט-רע-מענ'-טאס) ז. *atramentaceous*

at ran'dom (עט רענ'-דאם) ווי עס וועט אויספאלען; ווי עס וועט זיך טרעפען.

at rest (עט רעסט) רוהיג.

atrip' *adv.* and *a.* (ע-טריפ') עטוואס ארויסגעצויגען דעם אנקער [פון א שיף].

a'trium *n.* (איי'-טרי-אם) אטריום [גא־ [illegible] הייזער]. די פארקאמער פון דעם הארץ.

atro'cious *a.* (ע-טראו'-שאס) שוידערליך; גרויזאם.

atro'ciously *adv.* (ע-טראו'-שאס-לי) אויף א שוידערליכען אופן; מיט גרויזאמקייט.

atro'ciousness *n.* (ע-טראו'-שאס-נעס) שוידערליכקייט, גרויזאמקייט.

atroc'ity *n.* (ע-טראס'-אי-טי) ז. *atrociousness*

At'ropa *n.* (עט'-רא-פא) א מין גיפטיגע גראזען.

atroph'ic *a.* (ע-טראפ'-איק) אטראפיש, [illegible].

at'rophy *n.* and *v.* (עט'-רא-פי) 1. אטראפיע, אויסצעהרונג, אבמאגערונג; 2. [illegible].

2. Many of the apples were atrophied.

at'ropin *n.* (עט'-רא-פין) ז. *atropine*

at'ropine *n.* (עט'-רא-פאין) אטראפין [א גיפטיגער כעמישער שטאף].

at sea (עט סיע) אין ים; אונגעוויס; פערלארען.

at ser'vice (עט סויר'-וויס) אין דיענסט.

at sight (עט סאים) פון'ם בליק, פון [illegible]; [illegible] [א וועקסעל צום צאהלען]; תיכף.

at stake (עט סטייק) אבהענגיג פון...

at sta'ted pe'riods (עט סטיי'-טעד פי'-רי-אדס) [illegible] אין בעשטימטע צייטען.

The inspector visited the building at stated periods.

at'taball *n.* (עט'-ע-בעל) ז. *atabal*

attach' *v.* (ע-טעטש') צובינדען; צוהעפטען; [illegible]; [illegible] אן ארעסט.

attach' a blame (ע-טעטש' ע בליים) א שולד ארויפלעגען [אויף איינעם].

attach'able *a.* (ע-טעטש'-עבל) וואס קען צוגעבונדען אדער צוגעקלעפט ווערען; אויף וואס עס קען ארויפגעלעגט ווערען אן ארעסט.

attach' cred'it (ע-טעטש' קרעד'-איט) [illegible] גלויבען.

attaché' *n.* (ע-טע-שיי') אטאשע, א ביי־ [illegible] א [illegible] פון א קאנסול אדער סוויטע.

attached' *a.* (ע-טעטשט') צוגעבונדען; [illegible]; [illegible].

attach'ment *n.* (ע-טעטש'-מענט) [illegible]; פרייהייט, נייגונג; פארליעבע [צו עמיצען]; [illegible]; דאס ארויפלעגען אן ארעסט [אויף געלד אדער זאכען].

attack' *n.* and *v.* (ע-טעק') 1. קראנקהייטס אנפאל; אנגריף, אנפאל; 2. אנגרייפען, אנפאלען.

1. The baby had an attack of indigestion.
2. The speaker attacked the Mayor in his address.

attack'able *a.* (ע-טעק'-עבל) אנגרייפבאר; אויף וואס מען קען אנפאלען.

attack'er *n.* (ע-טעק'-ער) דער אנגרייפער; דער, וועלכער עס פאלט אן.

attacks' *n.* (ע-טעקס) אנגריפסווערק ; אנגריפסליניע [ביי בעלאגערונג].
attain' *v.* (ע-טיין׳) ערגרייכען, ערלאנגען.
attainabil'ity *n.* (ע-טיי-נע-ביל׳-אי-טי) ערגרייכבארקייט ; די מעגליכקייט צו ערגרייכען.
attai'nable *a.* (ע-טיי׳-נעבל) ערגרייכבאר ; פראקטיש ; מעגליך.
attai'nableness *n.* (ע-טיי׳-נעבל-נעס) דאס זיין ערגרייכבאר.
attain' an ob'ject (ע-טיין׳ ען אב׳-דזשעקט) ערגרייכען דעם צוועק.
attain'der *n.* (ע-טיינ׳-דער) די גריכטליכע אוועקנעהמונג פון אלע רעכטע און פערמעגען פון א פערברעכער ; דאס פערארורזאכען שאנדע, דאס מאכען א פלעק אויף דעם גוטען נאמען.
attain'ment *n.* (ע-טיינ׳-מענט) 1. ערלאנגונג, ערגרייכונג ; געווין ; 2. טאלענט; קענטניס.
1. He worked hard for the attainment of his purpose. 2. Theodore Roosevelt is a man of many attainments.
attaint' *n. and v.* (ע-טיינט׳) פלעק, שאנד-פלעק ; אויספיהרען, אויסווייזען ; בעשימפפען ; בעפלעקען ; פערלירען אלע עהרען און פערמעגענס רעכטע דורך א פעראורטיילונג פאר א פערברעכען ; א וואונד אויף א פוס פון א פערד דורך בעשמיערען ; אנשטעקען א קראנקהייט; פערגיפטען.
attaint'ment *n.* (ע-טיינט׳-מענט) די שאנדע ; בעשימפפונג ; די פעראורטיילונג צו פערליערען אלע רעכטען ; פעראורטיילונג ; ארעסט.
attaint' the blood (ע-טיינט׳ טהי בלאד) פערגיפטען דאס בלוט ; שענדען דאס בלוט.
attain'ture *n.* (ע-טיינ׳-טשור) דאס זעראוזען, די אנשטעקונג ; שאנדע ; בעשימפפונג ; פעראורטיילונג צו פערליערען אלע רעכטען.
at'tal *n.* (עט׳-על) שטיינער און ציינעגל פון אן אראבגעריסענעם מויער.
at'tar *n.* (עט׳-ער) עסענץ פון רויזען [א שמעקעדיגער אויל] ; רויזען עקסטראקט.
attem'per *v.* (ע-טעמ׳-פער) מעסיגען ; ווייך מאכען ; צופאסען ; שוואכער מאכען [דורך ביימישונג] ; מילדערען, שיטערער מאכען ; רעגולירען [די טעמפעראטור].
attempt' *n. and v.* (ע-טעמפט׳) 1. פערזוך ; אנגריף ; 2. פראבירען ; אנגרייפען ; וואגען ; אונטערנעהמען ; ריזיקירען.
1. Another attempt was made to capture the fort. 2. Wise people do not attempt the impossible.
attemptabil'ity *n.* (ע-טעמפט-ע-ביל׳-אי-טי) די מעגליכקייט צו פראבירען, צו אונטערנעהמען, אדער צו ריזיקירען.
attempt'able *a.* (ע-טעמפט׳-עבל) וואס איז אויסגעזעצט דער געפאהר ; וואס קען ריזיקירט אדער פראבירט ווערען.
attempt' a man's life (ע-טעמפט׳ ע מענז לאיף) מאכען א מארד-פערזוך אויף איינעם.
attempt'er *n.* (ע-טעמפט׳-ער) אונטערנעהמער ; פראבירער ; ריזיקאנט ; אנגרייפער.
attemp'tive *a.* (ע-טעמפ׳-טיוו) וואס פראבירט ; וואס וואגט אדער ריזיקירט ; וואס גרייפט אן.
attend' *v.* (ע-טענד׳) אכטונג געבען, אויפמערקזאם זיין ; בעזארגען ; בעדינען, פפלעגען ; בעגלייטען ; אנוועזענד זיין, ביייוואהנען ; פאלגען, ארויסקומען פון...
attend' a mee'ting (ע-טענד׳ ע מיט׳-טינג) ביייוואהנען א פערזאמלונג.
atten'dance *n.* (ע-טענ׳-דענס) 1. אכט, אויפמערקזאמקייט ; בעדיענונג ; פפלעגע ; דיענערשאפט ; 2. אנוועזענהייט, ביייוואהנונג ; בעגלייטונג ; 3. די פערזאנען וואס זיינען אנוועזענד, וואס בעזארגען עטוואס אדער בעגלייטען.
1. The patient received good attendance. 2. The attendance at the meeting was very large.
atten'dant *a. and n.* (ע-טענ׳-דענט) בעגלייטענד ; בעדיענטער ; געזעלשאפטער ; בעזוכער.
atten'dant cir'cumstances (ע-טענ׳-דענט סויר׳-קאם-סטענ-סעז) בעגלייטענדע אומשטענדען.
atten'ded by (ע-טענ׳-דעד באי) בעגלייטעט פון...
atten'dingly *adv.* (ע-טענ׳-דינג-לי) מיט אויפמערקזאמקייט ; מיט פארזיכטיגקייט.
attend' one's devo'tion (ע-טענד׳ וואנז די-וואו׳-שאן) דאווענען.
attend' on one (ע-טענד׳ אן וואן) איינעם בעדיענען, אבפארטיגען.
atten'tate *n.* (ע-טענ׳-טייט) אטענטאט [או. אנגריף אויף אימעצענס לעבען] ; אונגערעכטע האנדלונג פון א גריכט [פעראורטיילונג נאך א פריישפרעכונג].
atten'tion *n.* (ע-טענ׳-שאן) אויפמערקזאמקייט ; דאס נעהמען אין אכט ; בעריקזיכטיגונג ; העפליכקייט.
He gives attention to his business.
atten'tive *a.* (ע-טענ׳-טיוו) אויפמערקזאם ; העפליך.
An attentive scholar.
atten'tively *adv.* (ע-טענ׳-טיוו-לי) מיט אויפמערקזאמקייט ; מיט העפליכקייט.
atten'tiveness *n.* (ע-טענ׳-טיוו-נעס) ז. *attention*.
atten'uant *a. and n.* (ע-טענ׳-יו-ענט) מאכענדיג דין ; פליסיגער אדער שיטערער מאכענדיג ; א מעדיצין וואס מאכט שיטערער אדער פליסיגער דאס בלוט.
atten'uate *v. and a.* (ע-טענ׳-יו-אייט) דין מאכען ; דין געמאכט ; שיטערער מאכען ; מאגער מאכען ; פערמינדערען ; פערקלענערען ; שלאנק ; אבגעמאגערט.
attenua'tion *n.* (ע-טענ-יו-איי׳-שאן) דאס מאכען דין אדער שיטער ; אבמאגערונג ; פערמינדערונג ; פערקלענערונג.
at'ter *n.* (עט׳-ער) אייטער, מאטעריע, פלאגמע ; גיפט.
attest' *v. and n.* (ע-טעסט׳) בעשייניגען ; בעווייזען ; בעריכטיגען, בעשטעטיגען ; איינשווערען ; ציינגיס ; בעשטעטיגונג ; אטעסטאט.
attesta'tion *n.* (עט-עס-טיי׳-שאן) דער בעווייז דורך עדות ; ציינגיס, אטעסטאט ; בעגלויביגונג ; בעשייניגונג.
attes'ter *n.* (ע-טעס׳-טער) א ציינגע, אן עדות.
attes'tor *n.* (ע-טעס׳-טאר) ז. *attester*.
at that (עט טהעט) דערצו.
He is a bright boy, and a good one at that.
at that rate (עט טהעט רייט) אויף דעם שטייגער ; מיט דער שנעלקייט ; מיט דער מאס ; מיט דעם פראצענט-זאץ.
at that time (עט טהעט טאים) דעמאלט.
at the bar (עט טהי באר) פאר׳ן געריכט.
Prisoner, at the bar!
at the bed'side (עט טהי בעד׳-סאיד) נעבען בעט.
Because of the seriousness of his illness, his children were summoned at his bedside.
at the begin'ning (עט טהי בי-גינ׳-נינג) אין אנפאנג.
at the bot'tom (עט טהי באט׳-אם) צום סוף, ענדליך ; ביים גרונט ; אלס די אורזאכע.
at the command' (עט טהי קא-מענד׳) אויף בעפעהל.
at the door (עט טהי דאור) ביי דער טהיר.
at the Greek cal'ends (עט טהי גריעק קעל׳-ענדז) ווען עס וועט זיין דריי טעג ראש חדש, קיינמאל ניט.
at the head of affairs' (עט טהי העד אוו ע-פעהרז׳) אן דער שפיצע פון דער רעגירונג ; אן דער שפיצע פון אן אונטערנעהמונג.
at the house (עט טהי האוס) אין הויז.
at the la'test (עט טהי ליי׳-טעסט) שפעטסטענס.
at the low'est calcula'tion (עט טהי לאו׳-עסט קעל-קיו-ליי׳-שאן) לויט די נידריגסטע בערעכנונג ; מינדעסטענס.
at them, boys! (עט טהעם, באיז!) גרייפט אן [דעם פיינד]!
at the out'side (עט טהי אוט-סאיד) העכסטענס.
at the rate of (עט טהי רייט אוו) אין דעם ערך פון... אין דער פראפארציע פון...
at the ta'ble (עט טהי טייבל) ביים טיש.
at this mo'ment (עט טהיס מאו׳-מענט) יעצט ; אין דער רגע.
at this price (עט טהיס פראיס) פאר דיעזער פרייז.
at this time (עט טהיס טאים) יעצט.
At'tic *a. and n.* (עט׳-איק) אטהעניש [פון דער שטאדט אטהען אין גריכענלאנד] ; ריין קלאסיש ; דער אטהענער [איינער וואס שטאמט פון אטהען].
at'tic *n.* (עט׳-איק) א בוידעם, א סאלקע, א מאנסארדע, א בוידעם-שטיבעל.
At'tic base (עט׳-איק בייס) דער אטהענישער זיילענפוס [אין דער ארכיטעקטור].
At'ticism *n.* (עט׳-אי-סיזם) די ליעבע צו אטהען ; עטוואס ריין-גריכיש ; עלעגאנטער ארט ריידען.
At'ticize *v.* (עט׳-אי-סאיז) זיך פיין אויסדריקען ; עלעגאנט ריידען.
At'tic salt (עט׳-איק סאהלט) קלאסישער וויץ ; שארפזיניגער וויץ.
at'tic sto'ry (עט׳-איק סטאו׳-רי) א בוידעם-שטיבעל, א מאנסארדע, א סאלקע.
at times (עט טאימז) צייטענווייז, אמאל.
attire' *v. and n.* (ע-טאיר׳) אנצוג, קליידונג, פוץ ; אנקליידען, פוצען.
attired' *a.* (ע-טאירד׳) געקליידעט ; געפוצט.
The American woman is well attired.
attir'er *n.* (ע-טאיר׳-ער) דער אנקליידער, דער אויספוצער.
attir'ing *n.* (ע-טאיר׳-אינג) פוץ, קליידונג.
at'titude *n.* (עט׳-אי-טיוד) 1. די שטעלונג פון קערפער ; שטעלונג ; 2. האלטונג ; בענעהמונג.
1. He stood in an attitude of repose. 2. The President expressed his attitude on the immigration question.

attitu'dinal *a.* (עט אי טיו'-רי נעל) וואס איז שייך צו דער האלטונג פון קערפער.

attitudina'rian *n.* (עט אי טיו-די-ניי' רי-ען) איינער וואס לעגט פיעל ווערטה אויף די האלטונג פון קערפער; איינער וואס מאכט איבונגען אין דער האלטונג פון זיין קערפער.

attitudina'rianism *n.* (עט-אי-טיו-די-ניי'-רי-ען-איזם) ניט אויפריכטיגקייט אין ריידען אדער האלטונג; דאס האלטען זיך טעאטראליש; דאס עפעקטירען אדער מאכען אן אנשטעל.

attitu'dinise *v.* (עט-אי-טיו'-די-נאיז) אננעהמען א טעאטראלישע האלטונג; עלעגאנט, טעאטראליש ריידען.

attitu'dinize *v.* (עט-אי-טיו'-די-נאיז) אננעהמען א טעאטראלישע האלטונג; עלעגאנט, טעאטראליש ריידען.

attitu'dinizer *n.* (עט-אי-טיו'-די-נאי-זער) איינער וואס רעדט טעאטראליש אדער האט א טעאטראלישע האלטונג; איינער וואס אפעקטירט אדער מאכט אן אנשטעל.

at'tle *n.* (עטל) ז. *attal*.

attol'lens *n.* (ע-טאל'-ענז) דער הויב־מוסקול.

attol'lent *n. and a.* (ע-טאל'-ענט) אויפהויבענדיג; דער הויב־מוסקול.

attone' *adv.* (ע-טאון') ז. *atone*.

at tongue's end (עט טאנגז ענד) אויף'ן שפּיץ צונג.

attorn' *v.* (ע-טוירן') אנערקענען א ניייען פריץ, איבערגעבען א ניייען פריץ; איבערגעבען עפּעס צו אן אנדערען.

attor'ney *n.* (ע-טוגר'-ני) אדוואקאט; אגענט; נאטאריום; בעפאלמעכטיגטער, פערוואלטער.

attor'ney at large (ע-טויר'-ני עט לארדוש) אן אדוואקאט, וועלכער האט א צוטריט צו אלע געריכטען.

attor'ney-gen'eral *n.* (ע-טויר'-ני דזשענ'-ע-רעל) דער פּראקוראר [דער אדוואקאט וואס איז אנגעשטעלט צו פערטרעטען די אינטערעסען פון דער שטאאטס־רעגיערונג].

attor'ney-gen'eralship *n.* (ע-טויר'-ני־דזשענ'-ע-רעל-שיפּ) דער אמט פון א פּראקוראר. ז. *attorney-general*.

attor'neyship *n.* (ע-טויר'-ני-שיפּ) אדוואקאטור, אמט פון אן אדוואקאט; דאס אמט פון א בעפאלמעכטיגטען אדער אגענט; די צייט פון א בעפאלמעכטיגונג.

attorn'ment *n.* (ע-טוירנ'-מענט) די איבערגעבונג פון א גוט צו א ניייען פריץ; די אנערקענונג פון א ניייען פריץ.

attract' *v.* (ע-טרעקט') צוציהען, זיין רייצענד אדער אנציהענד.

Being tall and handsome he attracts attention wherever he goes.

attractabil'ity *n.* (ע-טרעק-טע-ביל'-אי-טי) די צוציהונגס־קראפט.

attrac'table *a.* (ע-טרעק'-טעבל) צוציהענד, רייצענד.

attrac'tableness *n.* (ע-טרעק'-טעבל-נעס) ז. *attractability*.

attrac'ter *n.* (ע-טרעק'-טער) דאס וואס ציהט צו.

attrac'tical *a.* (ע-טרעק'-טי-קעל) צוציהענד.

attrac'tile *a.* (ע-טרעק'-טיל) אנציהענד, צוציהענד; רייצענד.

attrac'tingly *adv.* (ע-טרעק'-טינג-לי) דורך אנציהונג; אז עס זאל אנציהען.

attrac'tion *n.* (ע-טרעק'-שאן) צוציהונג. אנציהונגס־קראפט, דער רייץ.

attrac'tionally *adv.* (ע-טרעק'-שאנ-על-י) דורך אנציהונגס־מיטעל.

attrac'tive *a.* (ע-טרעק'-טיוו) אנציהענד, צוציהענד; רייצענד.

attrac'tively *adv.* (ע-טרעק'-טיוו-לי) דורך צוציהונג; אויף א רייצענדען אופן.

attrac'tiveness *n.* (ע-טרעק'-טיוו-נעס) ציציהונגס־קראפט; רייץ.

at'trahent *a. and n.* (עט'-רע-הענט) אנציהענד; אן אנציהענדער פּלאסטער [פאר א וואונד].

attrib'utable *a.* (ע-טריב'-יו-טעבל) וואס מען קען צואייגנען, צולעגען [צו איםעצען]; וואס מען קען צורעכענען [צו איםעצען].

at'tribute *n.* (עט'-ריב-יוט) דאס אטריבום: די צוגעשריבענע אדער בייגעלעגטע איינענשאפט; כאראקטעריסטישער סמן; קענצייכען; גרונד־איינענשאפט.

attrib'ute *v.* (ע-טריב'-יוט) צושרייבען, אדער צורעכנען עפּעס צו איםעצען.

He attributes the authorship of this book to me.

attribu'tion *n.* (עט-רי-ביו'-שאן) די צוגעשריבענע איינענשאפט; די צורעכענונג.

attrib'utive *n. and a.* (ע-טריב'-יו-טיוו) אטריבוטיוו [אין גראמאטיק — א ווארט, וואס בעצייכענט אן איינענשאפט]: איינענשאפטליך; צושרייבענד, צורעכנענדיג [עפּעס צו אימעצען].

attrib'utively *adv.* (ע-טריב'-יו-טיוו-לי) אין צושרייבען די גרונד־איינענשאפטען אדער אומשטענדען צו עפּעס; אלס אן אטריבום [אלס א ווארט וואס בעצייכענט אן איינענשאפט — אין גראמאטיק].

attrite' *a.* (ע-טראיט') אבגעריבען; אבגעניצט; וואס טהוט תשובה אויף זינד מחמת מורא [ניט קיין פאלקאמענע תשובה]: האבענדיג הארץ שרעקעניש פאר בעגאנגענע זינד.

attrite'ness *n.* (ע-טראיט'-נעס) אבגעריבענקייט, אבגעניצטקייט; הארץ־שרעקעניש פאר בעגאנגענע זינד; תשובה מחמת מורא.

attri'tion *n.* (ע-טריש'-אן) ז. *attriteness*.

attune' *v. and n.* (ע-טיון') איינשטעלען דעם טאן; איינארדנען [א מוזיקאלישען אינסטרומענט]: ברייננען אין אנקלאנג: מאכען עס זאל קלינגען הארמאניש; די הארמאניע.

at war (עט הוואהר) אין קריעג.

atwirl' *a.* (ע-טהווארל') זיך דרעהענדיג.

atwist' *a.* (ע-טהוויסט') פערפלאנטערט.

at wit's end (עט הוויטס ענד) ניט ווי־סען זיך קיין עצה צו געבען.

at work (עט הווארק) ביי דער ארבייט.

at your command' (עט יור קא-מענד') אויף אייער בעפעהל.

at your pleas'ure (עט יור פּלעזש'-אור) וויא איהר ווילט.

at your ser'vice (עט יור סויר'-וויס) גרייט צו אייער דיענסט; גרייט צו טהאן אייער בעפעהל.

atyp'ic *a.* (ע-טיפּ'-איק) אונרעגעלמעסיג, ניט טיפּיש, וואס האט ניט דעם כאראקטעריסטישען טיפּ.

atyp'ical *a.* (ע-טיפּ'-אי-קעל) ז. *atypic*.

atyp'ically *adv.* (ע-טיפּ'-אי-קעל-אי) אויף אן אונרעגעלמעסיגען אופן; אויף א ניט טיפּישען אופן.

au'burn *a. and n.* (אָה'-בורן) [illegible]

auc'tion *n. and v.* (אָק'-שאן) [illegible] פֿאַרקויפֿן.

auc'tionary *a.* [illegible] צו אן אויקציאן, צו א ליציטאציע.

auctioneer' *n.* (אָק-שאָן-איער') [illegible]

auda'cious *a.* (אָה-דיי'-שאס) דרייסט; [illegible]; פריי, פֿעך.

auda'ciously *adv.* (אָה-דיי'-שאס-לי) אויף א פרעכען אדער אונפערשעמטען אופן; מיט דרייסטקייט.

auda'ciousness *n.* (אָה-דיי'-שאס-נעס) דרייסטיגקייט; פרעכקייט, אונפערשעמט־הייט.

audac'ity *n.* (אָה-דעס'-אי-טי) ז. *audaciousness*.

audibil'ity *n.* (אָה-די-ביל'-אי-טי) הערבארקייט; די מעגליכקייט געהערט צו ווערען.

au'dible *a.* (אָה'-דיבל) הערבאר, וואס [illegible]; [illegible] [הויך].

au'dibleness *n.* (אָה'-דיבל-נעס) הער־בארקייט; דאס קענען געהערט ווערען.

au'dibly *adv.* (אָה'-די-בלי) אויף א הערבארען אופן.

au'dience *n.* (אָה'-די-ענס) אוידיענץ; [illegible]: א פערזאמלונג פון צוהערער; דאס פובליקום: צולאז צו אן אויסהער; אוידיענץ [פון הויכגעשטעלטע פערזאנען].

au'dience-cham'ber *n.* (אָה'-די-ענס-טשיימ'-בער) אוידיענץ־זאל [דער זאל וואו מען ווערט אויפגענומען צו אן אוידיענץ].

au'dience-court *n.* (אָה'-די-ענס-קאורט) [illegible] איבערגעריכט [פון ערץ־בישאף].

au'dience-room *n.* (אָה'-די-ענס-רוהם) ז. *audience-chamber*.

au'dient *a. and n.* (אָה'-די-ענט) [illegible] אויפמערקזאם; א צוהערער: איינער וואס איז אויף פרובע פאר'ן שמד.

audiom'eter *n.* (אָה-די-אָמ'-ע-טער) אן אינסטרומענט צו מעסטען דעם כח השמיעה פון א מענשען.

audiomet'ric *a.* (אָה-די-א-מעט'-ריק) וואס מעסט דעם חוש השמיעה.

audiom'etry *n.* (אָה-די-אָמ'-ע-טרי) די מעסטונג פון חוש השמיעה.

au'diphone *n.* (אָה'-די-פאון) א[illegible] אינסטרומענט וואס גיט א טויבען די מעגליכקייט צו הערען.

au'dit *n. and v.* (אָה'-דיט) פערהער; [illegible]: [illegible] פון רעכנונגען; [illegible] רעכנונגען; פערהערען, [illegible].

au'dit-day *n.* (אָה'-דיט-דיי) דער טאג פון [illegible]; דער צאהל־טאג.

au'dit-house *n.* (אָה'-דיט-האוס) [illegible] ביי גרויסע קירכען.

audi'tion *n.* (אָה-דיש'-אן) דאס הערען.

au'ditive *a.* (אָה'-די-טיוו) וואס בעלאנגט צום חוש השמיעה.

au'dit-of'fice *n.* (אָה'-דיט-אָפ'-יס) די [illegible] [פון א גע־[illegible], אדער פון דער רעגירונג].

au'ditor *n.* (אָה'-די-טאר) א צוהערער; א רעכנונגס־רעוויזאר [רואה חשבון].

audito'rium *n.* (אָה-די-טאו'-רי-אם)

אוידיטאריום [צוהערער־זאל]; פערזאמלונגס זאל; עמפפאנגס־צימער.

au'ditorship *n.* (אה'-די-טאר-שיפ) דער אמט פון א רעכנונגס־רעוויזאר [רואה חשבון].

au'ditory *n. and a.* (אה'-די-טא-רי) הערענדיג; וואס בעטרעפט דעם געהער [חוש השמיעה]; אוידיטאריום, א צוהערער־זאל; א פערזאמלונגס־זאל; וואס איז שייך צו אן אוידיטאריום.

au'ditory nerve (אה'-די-טא-רי נוירוו) געהער־נערוו.

au'ditress *n.* (אה'-די-טרעס) א צוהערעריז.

au'dit-room *n.* (אה'-דיט־רוהם) ז. *audit-house*.

Auge'an *a.* (אה-דזשי'-ען) וואס איז שייך צו דעם גריכישען קעניג אויגיאס אין אלטען גריכענלאנד אדער צו זיינע שטאלען אין וועלכע עס זיינען, לויט דער גריכישער לעגענדע, געשטאנען 3 טויזענד אקסען און מען האט זיי 30 יאהר ניט גערייניגט; זעהר פערנאכלעסיגט; שמוציג.

au'ger *n.* (אה'-גער) א גרויסער עגבער, א דריל.

au'ger-shell *n.* (אה'-גער-שעל) שרויבענשנעקע [א ווייך שליימיג חיה'לע וואס דרעהט זיך איין אין א מושעל אזוי ווי א שרויף].

aught *n. and pr.* (אהט) עפעס, וואס־עס־איז.

au'gite *n.* (אה'-דזשאיט) דער אוגיט [אזא שטיין].

augit'ic *a.* (אה-דזשיט'-איק) וואס ענטהאלט אוגיט.

augment' *v.* (אהג-מענט') פערמעהרען, פערגרעסערען; פערשטארקערען; אין גראמאטיק — צוגעבען אן אויגמענט [א צוזאץ־זילבע אין אנפאנג פון א צייט־ווארט, ווי "גע" אין "געלעזען"].

By judicious investment he augmented his fortune.

aug'ment *n.* (אהג'-מענט) אין גראמאטיק — אן אויגמענט [א צוזאץ־זילבע אין אנפאנג פון א צייטווארט, ווי "גע" אין "געלעזען"].

augmen'table *a.* (אהג-מענ'-טעבל) פערמעהרבאר; וואס קען פערגרעסערט ווערען.

augmenta'tion *n.* (אהג-מענ-טיי'-שאן) פערגרעסערונג; פערמעהרונג; צונאהמע; צוזאץ; שטייגערונג; דאס שטייגען [פון פרייז]; אויגמענטאציאן [די שטייגערונג פון טאן אין א וואקאלישען אקארד].

augmen'tative *a. and n.* (אהג-מענ'-טע-טיוו) פערמעהרענדיג; פערגרעסערענדיג; פערשטארקענדיג; שטייגערענדיג; שטייגערענדיג די קראפט פון אן אויסדרוק [אין גראמאטיק]; א ווארט וואס פערשטארקט דעם אויסדרוק פון אן אידעע.

augmen'tatively *adv.* (אהג-מענ'-טע-טיוו-לי) אויף דעם אופן פון שטייגערען; פערגרעסערענדיג; פערשטארקענדיג.

augmen'ter *n.* (אהג-מענ'-טער) דער פערגרעסערער, פערמעהרער.

augmen'tive *a.* (אהג-מענ'-טיוו) ז. *augmentative*.

Augs'burg Confes'sion (אהגס'-בוירג קאנ-פעש'-אן) די פראטעסטאנטישע עקרים פון קריסטליכען גלויבען, אנגענומען אין אויגסבורג פון די פראטעסטאנטען אין יאהר 1530.

au'gur *n. and v.* (אה'-גויר) אין אלטען רוים — אן אוגור, א וואהרזאגער, טרעפער, נביא; פארויסזאגען, טרעפען, נביאות זאגען; דיענען אלס צייכען אדער פארויסזאגונג.

au'gural *a.* (אה'-גיו-רעל) טרעפענדיג אין פארויס; נביאות זאגענדיג; וואס בעלאנגט צו וואהרזאגונג.

au'gurate *v. and n.* (אה'-גיו-רייט) וואהרזאגען; טרעפען; נביאות זאגען [פון פערשיעדענע צייכען]; דאס אמט פון אן אוגור. ז. *augur*

au'gurial *a.* (אה'-גיו-רי-על) ז. *augural*.

au'gury *n.* (אה'-גיו-רי) וואהרזאגונג, טרעפונג; נביאות זאגעריי [לויט פערשיעדענע צייכען]; א צייכען; דאס, לויט וואס מען זאגט פארויס.

Au'gust *n.* (אה'-גאסט) דער מאנאט אויגוסט.

august' *a.* (אה-גאסט') הויך, ערהאבען, הערליך.

Au'gustin *a.* (אה'-גאס-טין) אויגוסטינער [א מאנאך פון א געוויסען ארדען, געגרינדעט פון דעם הייליגען אויגוסטין].

Au'gustine *n.* (אה'-גאס-טין) ז. *Augustin*.

Augustin'ian *a. and n.* (אה-גאס-טינ'-אי-ען) אן אויגוסטינער; וואס איז שייך צו די אויגוסטינער. ז. *Augustin*

august'ly *adv.* (אה-גאסט'-לי) ערהאבען, הערליך; מאיעסטעטיש.

august'ness *n.* (אה-גאסט'-נעס) הויכקייט, ערהאבענהייט, הערליכקייט.

auk *n.* (אהק) דער פאפוגאי־טויכער [אזא ים פויגעל אין די ווארימע לענדער

Auk

au'la *n.* (אה'-לא) הויף; זאל; פעסטזאל [אין אן אוניווערזיטעט].

aula'rian *a. and n.* (אה-ליי'-רי-ען) וואס איז שייך צו א פעסט־זאל אין אן אוניווערזיטעט; א מיטגליעד פון א פראפעסארען־קאלעגיום אין אן ענגלישען אוניווערזיטעט.

aulet'ic *a.* (אה-לעט'-איק) וואס איז שייך צו דעם שפיעלען פון א פלייט אדער א פייפעל.

au'lic *a.* (אה'-ליק) וואס געהערט צום קעניגליכען הויף.

Au'lic Coun'cil (אה'-ליק קאונ'-סיל) דער קייזערליכער הויפראט אמאל אין דייטשלאנד; דער עסטרייכישער שטאאטענראט.

aum *n.* (אהם) ז. *aam*.

au'mil *n.* (אה'-מיל) אן אינדישער שטייער־בעאמטער.

aune *n.* (און) אייל, על [אלטע פראנצויזישע לענגען־מאס]; ארשין [רוסישע לענגען־מאס].

aunt *n.* (אנט) מומע, טאנטע; עלטערע פרוי; אלטע נעגעריז; שדכנ'טע; א שפיעל אין ווארפען שטעקלעך.

aun'tie *n.* (אנ'-טיע) ז. *aunt*.

aun'ty *n.* (אנ'-טיע) ז. *aunt*.

au'ra *n.* (אה'-רא) הויך, דופט [פון קערפער]; אטמאספערע, לופט; דאס מאגנעטישע מעדיום וואס רינגעלט ארום, ווי די היפנאטיסטען בעהויפטען, יעדען מענשליכען קערפער.

au'ral *a.* (אה'-רעל) וואס בעלאנגט צו די אויערען אדער צום געהער [חוש השמיעה].

au'ral nerve (אה'-רעל נוירוו) דער אויערען נערוו.

au'ral sur'geon (אה'-רעל סויר'-דזשאן) אן אויערען כירורג.

au'rate *a. and n.* (אה'-רייט) וואס האט אויערען; וואס איז עהנליך צו אן אויער; גאלדען, גענילט; א מין בארנע.

au'reate *a.* (אה'-רי-אייט) אבגעגילט; ווי גאלד, גאלדען.

aure'lia *n.* (אה-רי'-לי-ע) די פופע [דער רוהע־צושטאנד פון אן אינזעקט, וועלכער שפינט זיך ארום מיט געוועב און ליעגט ווי טוידט א געוויסע צייט, מייסטענס איבער ווינטער]; אזא מין דורכזיכטיגער פיש, וואס זיין קערפער איז ווי פון פוטשא [סטודען].

aure'lian *a.* (אה-רי'-לי-ען) וואס געהערט צו א פופע. ז. *aurelia*

au'reole *n. and v.* (אה'-רי-אול) דער שטראהלען־קרוין ארום דער זון; אן עיגול פון שטראהלען ארום א זאך [ווי דער שטראהלען קרוין ארום דעם קאפ פון א הייליגען, לויט ווי עס ווערט געמאהלען אויף בילדער]; ארומרינגלען מיט א שטראהלען־קרוין.

au'reous *a.* (אה'-רי-אס) פון גאלדענעם קאליר; א גאלדענער.

au revoir' (או רע-וואר') צום ווידערזעהן.

au'ric *a.* (אה'-ריק) וואס בעלאנגט צו גאלד אדער וואס האט אין זיך גאלד; וואס איז שייך צום דופט פון קערפער. ז. *aura*

au'ric ac'id (אה'-ריק עס'-איד) גאלד־זויערע [א כעמישער שטאף].

au'ricle *n.* (אה'-ריקל) דער אויסערער טייל פון אויער; עטוואס וואס איז עהנליך צו אן אויער; אן אויער־רעהר [פאר טויבע]; דער אויבערשטער דינערער טייל פון הארץ וואס האט די פארם פון אן אויער [אזעלכע טיילען זיינען פאראן 2, א רעכטער און א לינקער].

ז. איל. *"Bloodvessels of the Human Body"*

au'ricled *a.* (אה'-ריקלד) ז. *auriculate*.

auric'ula *n.* (אה-ריק'-יו-לע) דאס בערען־אויערעל [א מין פלאנצע], א נארטען ראזע; די אויערעל־שנעקע [אזא חיה'לע].

auric'ular *a.* (אה-ריק'-יו-לער) וואס געהערט צום אויער; וואס איז עהנליך צו אן אויער; הערבאר; געהיים.

auric'ular append'age (אה-ריק'-יו-לער ע-פענד'-איידזש) אן ארויסשטארצונג פון דעם אויבערשטען טייל פון הארץ, וואס האט די פארם פון אן אויערעל.

ז. איל. *"Bloodvessels of the Human Body"*

auric'ular confes'sion (אה-ריק'-יו-לער קאנ-פעש'-אן) די געהיימע ודוי פאר'ן גלח [ביי די קאטוילִיקען].

auric'ular tradi'tion (אה-ריק'-יו-לער טרע-דיש'-אן) תורה שבעל פה; א זאגע וואס ועהט איבער בקבלה.

auric'ular tube (אָה-ריק'-יו-לער טיוב) דאָס הערד-ראָהר [אין אויער].
auric'ulate *a.* (אָה-ריק'-יו-לייט) וואָס הענגט אראָב ווי אויערען; עהנליך צו אַן אויער.
auric'ulated *a.* (אָה-ריק'-יו-ליי-טעד) ז. *auriculate*.
aurif'erous *a.* (אָה-ריפ'-ער-אָס) וואָס איז רייך אין גאָלד; וואָס גיט ארויס גאָלד.
au'riflamme *n.* (אָה'-רי-פלעם) די אַמאָליגע קעניגליכע פאָהן אין פראַנקרייך.
au'riform *a.* (אָה'-רי-פאָרם) עהנליך צו אַן אויער.
Auri'ga *n.* (אָה ראי' גע) דער פיהרמאַן [א נאָמען פון א געוויסע צוזאַמענשטעלונג פון שטערען].
auri'gal *a.* (אָה-ראי'-געל) וואָס געהערט צו א וואַגען.
auriga'tion *n.* (אָה-רי-גיי'-שאָן) דאָס טרייבען א וואַגען.
aurig'erous *a.* (אָה רידזש'-ע ראָס) וואָס גיט אַרויס גאָלד.
aurig'raphy *n.* (אָה-ריג'-רע-פי) די קונסט צו שרייבען מיט גאָלדענע אותיות.
auripigmen'tum *n.* (אָה-רי פיג-מען'-טאָם) אָפּערמענט [אַזאַ מינעראַל, וואָס ענטהאַלט ארזעניק].
au'ris *n.* (אָה'-ריס) אַן אויער.
au'riscalp *n.* (אָה'-רי-סקעלפּ) אויער-לעפּ-פעלע [צום רייניגען די אויערען]; א כירורגישער אויער-אינסטרומענט.
au'riscope *n.* (אָה'-רי-סקאָופּ) אוירים-קאָפּ [אַן אינסטרומענט געברויכט אין דער מעדיצין צום עקזאַמענירען דעם אויער].
auris'copy *n.* (אָה-ריס'-קאָ-פּי) די אונ-טערזוכונג פון דעם אויער מיט אַן אוירים-קאָפּ.
au'rist *n.* (אָה'-ריסט) אַן אויערען דאָק-טאָר.
au'rited *a.* (אָה'-רי-טעד) וואָס האָט דאָס אויסזעהען פון אַן אויער.
au'rochs *n.* (אָה'-ראָקס) אַן אויער-אָקס.

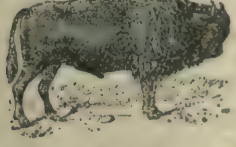

Aurochs

Auro'ra *n.* (אָה-ראָו'-רע) אווראָרא [די נעמען פון דער מאָרגען-רויט ביי די אַלטע רוימער].
auro'ra *n.* (אָה-ראָו'-רע) מאָרגענשטערן, מאָרגענרויט.
auro'ra austra'lis (אָה-ראָו'-רע אָס-טריי'-ליס) דאָס זיד-ליכט. ז. *aurora borealis*.
auro'ra borea'lis (אָה-ראָו'-רע באָ-רע-איי'-ליס) דאָס נאָרד-ליכט [א געווי-סע וואונדערשעהנע נאַטור ערשיינונג פון קאָלירטע ליכט-שטראַהלען אין די געגענ-דען פון נאָרד-פּאָל].
auro'ral *a.* (אָה-ראָו'-רעל) וואָס אַנבע-לאַנגט אָדער איז עהנליך צו דער מאָרגענ-רויט.
au'rum *n.* (אָה'-ראָם) גאָלד [דאָס ריינע גאָלד אַלס כעמישער עלעמענט].
aus'cultate *v.* (אָהס'-קאַל-טייט) עקזאַ-מינירען א קראַנקען דורך אויסהערען איהם מיט'ן אויער.
auscultation *n.* (אָהס-קאַל-טיי'-שאָן) דאָס אויסהערען זיך.
aus'picate *v.* (אָהס'-פּי-קייט) פאָר-אויסזאָגען גליק; אונטערנעהמען עטוואָס אונטער גינסטיגע פאָראויסזאָגונגען; אָנ-פאַנגען.
aus'pices *n.* (אָהס'-פּי-סעז) 1. נביאות; זאָגערייאי פון דעם פליהען פון דעם פויגעל, אָדער פון אַנדערע נאַטור ערשיינונגען; פאָרבעדייטונג; שוץ, אויפזיכט; 2. אויס-זיכט.

2. The publication of this dictionary was begun under favorable auspices.

auspi'cial *a.* (אָהס-פּיש'-על) פאָרבעדייטענד, וואָס זאָגט פאָרויס גליק.
auspi'cious *a.* (אָהס-פּיש'-אָס) גליקליך, גינסטיג; וואָס זאָגט פאָרויס גליק.
auspi'ciously *adv.* (אָהס-פּיש'-אָס-לי) אויף א גליקליכען אָדער גינסטיגען אופן.
auspi'ciousness *n.* (אָהס-פּיש'-אָס-נעס) גליק; גינסטיגע אויסזיכטען אויף גליק.
aus'ter *n.* (אָהס'-טער) דרום-ווינד.
austere' *a.* (אָהס-טיער') הארב, שאַרף [אין געשמאַק]; שטרענג, הארט, גרוזאַם; ערנסט; אומפריינדליך; מעסיג; איינ-פאַך; ניט בעפּוצט.
austere'ly *adv.* (אָהס-טיער'-לי) אויף א שטרענגען אופן; מיט שאַרפקייט, מיט האַרטקייט.
austere'ness *n.* (אָהס-טיער'-נעס) שאַרפקייט; הארבקייט, שטרענגקייט, האַרטקייט, גרוזאַמקייט; אומפריינדליכ-קייט.
auster'ity *n.* (אָהס-טער'-איט-אי) ז. *austereness*.
aus'tral *a.* (אָהס'-טרעל) זידליך [אין דרום זייט].
Australa'sia *n.* (אָה-סטרע-ליי'-שאַ) אויסטראַלעזיע [אויסטראַליע און די ארומ-ליגענדע אינזלען].
Australa'sian *a. and n.* (אָהס-טרע-ליי'-שען) וואָס אנבעלאַנגט צו אויסטראַ-לעזיע [אויסטראַליע און די ארומיגע אינזלען]; אַן אויסטראַלעזיער.
Austra'lia *n.* (אָהס-טריי'-לי-אַ) אויס-טראַליען.
Austra'lian *a. and n.* (אָהס-טריי'-ליען) אויסטראַליש; אַן אויסטראַליער.
Aus'tria *n.* (אָהס'-טרי-אַ) עסטרייך.
Aus'trian *a. and n.* (אָהס'-טרי-ען) עסטרייכיש; אַן עסטרייכער.
au'tarchy *n.* (אָה' טאַר-קי) איינבע-הערשטע מאַכט; זעלבסט-רעגירונג.
authen'tic *a.* (אָה-טהען'-טיק) גלויב-ווירדיג; עכט, ריכטיג, בעשטעטיגט.

We received authentic information about the impending war.

authen'tical *a.* (אָה-טהען'-טי-קעל) ז. *authentic*.
authen'tically *adv.* (אָה-טהען'-טי-קעל-אי) גלויבווירדיג, צום גלויבען.
authen'ticalness *n.* (אָה-טהען'-טי-קעל-נעס) גלויבווירדיגקייט; עכטהייט; ריכטיגקייט; דאָס זיין בעשטעטיגט.
authen'ticate *v.* (אָה-טהען'-טי-קייט) בעגלויביגען; בעשטעטיגען, ערקלערען פאַר ריכטיג, פאַר עכט.
authentica'tion *n.* (אָה-טהען-טי-קיי'-שאָן) בעשטעטיגונג; בעגלויביגונג.
authentic'ity *n.* (אָה טהען-טיס'-אי-טי) ז. *authenticalness*.
authen'ticly *adv.* (אָה-טהען'-טיק-לי) ז. *authentically*.
authen'ticness *n.* (אָה-טהען'-טיק-נעס) ז. *authenticalness*.
au'thor *n.* (אָה'-טהאָר) פערפאַסער; שאַפער; שרייבער; [illegible], מחבר, אורזאַך; שריפטשטעלער.
au'thoress *n.* (אָה'-טהאָר-עס) שאַפערין, שרייבערין; פערפאַסערין; שריפט-שטעלערין.
autho'rial *a.* (אָה-טהאָו'-רי-על) וואָס איז שייך צו א פערפאַסער.
au'thorisable *a.* (אָה'-טהאָר-אַי-זעבל) וואָס קען בערעכטיגט אָדער בעשטעטיגט ווערען; וואָס קען האָבען די אויטאָריטעט אָדער די געזעצליכע מאַכט.
authorisa'tion *n.* (אָה-טהאָר-אַי-זיי'-שאָן) דאָס בעפאָלמעכטיגען; בעשטעטיגונג; בערעכטיגונג; דאָס גילטיג מאַכען; דאָס געבען די אויטאָריטעט; דאָס געבען די געזעצליכע מאַכט.
authorita'rian *a. and n.* (אָה-טהאָר-אי-טיי'-רי-ען) וואָס איז פאַר א הערש-רישער מאַכט און געגען פערזענליכער פרייהייט; איינער וואָס האַלט פאַר א הערשערישער מאַכט.
author'itative *a.* (אָה-טהאָר'-אי-טיי-טיוו) בעפאָלמעכטיגט; מאַכט האָבענד, וואָס האָט מאַכט אָדער א רעכט בעפעה-לען.

An authoritative statement was issued by an official of the White House.

author'itatively *adv.* (אָה-טהאָר'-אי-טיי-טיוו-לי) אויף א בעפעהלענדען אופן; מיט [illegible] בעפאָלמעכטיגונג אָדער רעכט.
author'itativeness *n.* (אָה-טהאָר'-אי-טיי-טיוו-נעס) דאָס זיין בעפאָלמעכטיגט, בערעכטיגט; גדלות, תקיפות.
author'ity *n.* (אָה-טהאָר'-אי-טי) אויטאָריטעט; געזעצליכע מאַכט אין גע-וועלט; דאָס אנזעהן; די מאָראַלישע מאַכט; איינפלוס; [illegible]; [illegible]; [illegible]; פאָל-מאַכט; [illegible]; [illegible]; [illegible].
au'thorizable *a.* (אָה'-טהאָר-אַי-זעבל) וואָס קען בערעכטיגט אָדער בעשטעטיגט ווערען; וואָס קען האָבען די אויטאָריטעט אָדער די געזעצליכע מאַכט.
authoriza'tion *n.* (אָה-טהאָר-אַי-זיי'-שאָן) דאָס בעפאָלמעכטיגען, בעשטעטיגונג; בערעכטיגונג; דאָס גילטיג מאַכען; דאָס געבען דיא אויטאָריטעט; דאָס געבען די געזעצליכע מאַכט.

The lawyer received an authorization from his client to adjust the claim.

au'thorize *v.* (אָה'-טהאָר-אַיז) בעפאָל-מעכטיגען; בערעכטיגען; בעשטעטיגען; גע-בען די אויטאָריטעט; געבען די געזעצלי-כע מאַכט.
Au'thorized Ver'sion (אָה'-טהאָר-אַיזד ווער'-שאָן) די בעשטעטיגטע ענג-לישע איבערזעצונג פון דעם תנ"ך [די אי-בערזעצונג, וועלכע איז אין יאָהר 1611 [illegible] בעשטע-טיגט [illegible] געוואָרען צו בענוצען אין די קירכען].
au'thorless *a.* (אָה'-טהאָר-לעס) אָהן א פערפאַסער; אַנאָנים; אָהן א בעשאַפער; פון קיינעם ניט געשאַפען.
au'thorly *a.* (אָה'-טהאָר-לי) וואָס איז שייך צו א שריפטשטעלער.
au'thorship *n.* (אָה'-טהאָר-שיפּ) פער-פאַסערשאַפט; שריפטשטעלעריי.
autobiog'rapher (אָה-טאָ-באַי-אָג'-רע-פער) אויטאָביאָגראַף [איינער וואָס בעשרייבט זיין אייגענע לעבענסגעשיכטע].

autobiograph'ic *a.* (אה-טא-באי-א-גרעפ'-איק) אויטאביאגראפיש [די אייגענע לעבענסגעשיכטע בעשרייבענדיג].

autobiograph'ical *a.* (אה-טא-באי-א-גרעפ'-איק-על) ז. *autobiographic*

autobiograph'ically *adv.* (אה-טא-באי-א-גרעפ'-אי-קעל-אי) אויף אן אויטאביאגראפישען אופן.

autobiog'raphist *n.* (אה-טא-באי-אג'-רע-פיסט) ז. *autobiographer*

autobiog'raphy *n.* (אה-טא-באי-אג'-רע-פי) אויטאביאגראפיע [די זעלבסט=פערפאסטע לעבענסגעשיכטע].

au'toboat *n.* (אה'-טא-באוט) א זעלבסט=בעוועגליך שיפעל [א שיפעל וואס ווערט געטריבען דורך א מאטאר].

au'tobus *n.* (אה'-טא-באס) א זעלבסט=בעוועגליכער וואגען [א וואגען וואס ווערט געטריבען פון א מאטאר].

autoch'thon *n.* (אה-טאק'-טהאן) איינער וואס איז ארויסגעוואקסען פון דער ערד גופא [א מין אדם הראשון]; אור=איינוואהנער [פון א לאנד].

autoch'thonal *a.* (אה-טאק'-טהאנ-על) ז. *autochthonic*

autochthon'ic *a.* (אה-טאק-טהאנ'-איק) וואס איז שייך צו די אור=איינוואהנער פון לאנד.

autoch'thonous *a.* (אה-טאק'-טהאנ-אס) ז. *autochthonic*

au'toclave *n.* (אה'-טא-קלייוו) א וואל=קאניזאטאר, אן אפאראט צו קאכען אין זעהר א הויכער טעמפעראטור [דער אפאראט בעשטעהט פון א קעסעל צו וועלכען דאס דעקעל איז שטייף צוגעשרויפט. אונטער'ן קעסעל איז א הייצער, וועלכער וואַרעמט דאס קעסעל אזוי דאס די טעמפעראטור פון דעם וואסער, וואס געפינט זיך אין איהם, שטייגט זעהר הויך].

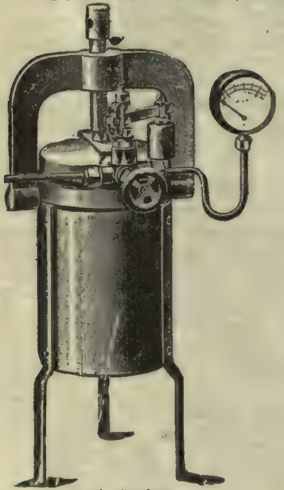

Autoclave

autoc'racy *n.* (אה-טאק'-רע-סי) די אויטאקראטיע, די זעלבסט=הערשאפט.

au'tocrat *n.* (אה'-טא-קרעט) אויטאקראט; זעלבסט=הערשער, אליין=הערשער.

autocrat'ic *a.* (אה-טא-קרעט'-איק) אויטאקראטיש; אליין=הערשענד; ניט בעגרענצט אין מאכט.

autocrat'ical *a.* (אה-טא-קרעט'-איק-על) ז. *autocratic*

autocrat'ically *adv.* (אה-טא-קרעט'-איק-על-אי) אויף אן אויטאקראטישען אופן; אליין=הערשענדיג.

autoc'ratrix *n.* (אה-טאק'-רע-טריקס) די זעלבסט=הערשערין.

autocy'cle *n.* (אה-טא-סאי'קל) א וועלאסיפעד, וואס ווערט געטריבען פון א מאטאר.

au'to da fe (או'-טאו דא פיי) אויטאדאפע [די פערברענונג פון אפקורסים אין שפאניען און פארטוגאל]; די בעראטונג, אדער דאס אורטייל פון דער אינקוויזיציאן; א מצוה.

au'to de fe (או'-טאו דיי פיי) ז. *auto da fe'*

autodynam'ic *a.* (אה-טא-די-נעמ'-איק) וואס האט די בעוועגונגס=קראפט אין זיך זעלבסט.

autog'amous *a.* (אה-טאג'-ע-מאס) וואס בעפרוכטען זיך זעלבסט [וועגען פלאנצען וועלכע בעפרוכטען זיך מיט זייער אייגענעם בליהונגס=שטויב, אין געגענזאץ צו די פלאנצען וואס ווערען בעפרוכטעט מיט דעם בליהונגס=שטויב פון אנדערע פלאנצען, וועלכער ווערט צו זיי געבראכט דורך'ן ווינד אדער דורך אינזעקטען].

autog'amy *n.* (אה-טאג'-ע-מי) זעלבסט=בעפרוכטונג [ביי פלאנצען].

autoge'neous *a.* (אה-טא-דזשי'-ני-אס) וואס ווערט פון זיך אליין בעשאפען; וואס ווערט פון זיך אליין געבארען.

autogen'esis *n* (אה-טא-דזשענ'-ע-סיס) זעלבסט=פראדוקציאן; דאס ווערען בעשאפען אונאבהענגיג, פון זיך אליין.

autogen'ic *a.* (אה-טא-דזשענ'-איק) וואס קומט ארויס פון זיך אליין, וואס ווערט פון זיך אליין בעשאפען; וואס קען פון זיך אליין צונויפגעלייט ווערען [וועגען צוויי מעטאל=שטיקער וועלכע ווערען צונויפגעלייט דורך שמעלצען די ענדען פון די שטיקער וואס דארפען צונויפגעלייט ווערען].

autog'enous *a.* (אה-טאדזש'-ע-נאס) וואס ווערט פון זיך אליין בעשאפען; וואס קומט ארויס פון זיך אליין, וואס קען פון זיך אליין צונויפגעלייט ווערען [וועגען צוויי מעטאל=שטיקער, וואס ווערען צונויפגעלייט דורך שמעלצען די ענדען פון די שטיקער וואס דארפען צונויפגעלייט ווערען].

autog'enously *adv.* (אה-טאדזש'-ע-נאס-לי) דורך בעשאפען ווערען פון זיך אליין; דורך דעם פראצעס פון זעלבסט=צונויפלייטונג [וועגען צונויפלייטען מעטאל=שטיקער דורך שמעלצען זייערע ענדען].

autog'enous sol'dering (אה-טאדזש'-ע-נאס סאל'-דער-אינג) דאס צונויפלייטען מעטאל=שטיקער דורך שמעלצען זייערע ענדען, ניט געברויכענדיג דערביי קיין ספעציעלען לייט=מעטאל.

autog'eny *n.* (אה-טאדזש'-ע-ני) ז. *autogenesis*

autog'ony *n.* (אה-טאג'-א-ני) דאס ענטשטעהן פון איינפאכע ארגאניזמען פון א לעבענסלאזער פליסיגקייט.

au'tograph *a., n. and v.* (אה'-טא-גרעף) אויטאגראף, כתב יד; מיט דער אייגענער האנד געשריבען; אויטאגראפיש; די אייגענע אונטערשריפט; אריגינעלער מאנוסקריפט; אן אויטאגראף=דרוק=מאשין [א מאשין צו דרוקען כתב יד'ען]; שרייבען מיט דער אייגענער האנד; דרוקען מיט אן אויטאגראף=דרוק=מאשין.

autograph'ic *a.* (אה-טא-גרעפ'-איק) אליין=געשריבען; אייגענהענדיג געשריבען; וואס איז שייך צו א טעלעגראף=אפאראט וואס גיט איבער די האנדשריפט און בילדער; געדרוקט מיט אן אויטאגראף=דרוק=מאשין. ז. *autograph*

autograph'ic tel'egraph (אה-טא-גרעפ'-איק טעל'-ע-גרעף) א טעלעגראף וואס גיט איבער די האנדשריפט און בילדער.

autograph'ical *a.* (אה-טא-גרעפ'-איק-על) ז. *autographic*

autograph'ically *adv.* (אה-טא-גרעפ'-אי-קעל-אי) אויף אן אויטאגראפישען אופן; דורך אן אייגענהענדיגען שרייבען. ז. *autograph*

autog'raphy *n.* (אה-טאג'-רע-פי) אויטאגראפיע, דאס שרייבען מיט דער אייגענער האנד; דאס דרוקען מיט אן אויטאגראף=דרוק=מאשין; דאס לעזען אלטע, פערשטעלטע דיפלאמאטישע שריפטען.

au'to-inoculabil'ity *n.* (אה'-טאו-אינ-אק-יו-לע-ביל'-אי-טי) די מעגליכקייט פאר זעלבסט=אנשטעקונג. ז. *auto-inoculation*

au'to-inoc'ulable *a.* (אה'-טאו-אינ-אק'-יו-לעבל) וואס בעזיצט די מעגליכקייט פון זעלבסט=אנשטעקונג; וואס קען זיך ווייטער פערשפרייטען דורך זעלבסט=אנשטעקונג [וועגען א קראנקהייט]. ז. *auto-inoculation*

au'to-inocula'tion *n.* (אה'-טאו-אינ-אק-יו-ליי'-שאן) זעלבסט=אנשטעקונג, דאס אנשטעקען א געזונטען גליעד פון קערפער מיט דעם קראנקהייטס=גיפט פון א קראנקען גליעד פון קערפער פון דערזעלביגער פערזאן [א געוויסע מעטאדע אין דער מעדיציו].

au'tomath *n.* (אה'-טא-מעטה) אויטאדאקט, איינער וואס האט זיך געלערענט אהן דער הילפע פון א לעהרער, א זעלבסט=געלעהרטער.

automat'ic *a.* (אה-טא-מעט'-איק) אויטאמאטיש [זיך זעלבסט בעוועגענדיג]; זיך בעוועגענדיג מעכאניש, אהן בעוואוסטזיין.

automat'ical *a.* (אה-טא-מעט'-איק-על) ז. *automatic*

automat'ically *adv.* (אה-טא-מעט'-אי-קעל-אי) אויף אן אויטאמאטישען אופן; אויטאמאטיש, מעכאניש, אהן בעוואוסטזיין.

automatic'ity *n.* (אה-טא-מע-טיס'-אי-טי) דאס זיין אויטאמאטיש; אן אויטאמאטישע בעוועגונג.

autom'atism *n.* (אה-טאמ'-ע-טיזם) דאס זיין אויטאמאטיש; דאס בעוועגען זיך מעכאניש, אהן בעוואוסטזיין; די טעאריע, אז חיות בעוועגען זיך בלויז מעכאניש ווי אויטאמאטען, ד. ה. דורך געוויסע פיזישע געזעצען, אבער ניט דורך וועלכען עס איז בעוואוסטזיין.

autom'atist *n.* (אה-טאמ'-ע-טיסט) איינער וואס מאכט אויטאמאטען [זיך זעלבסט=בעוועגענדע מאשינען]; איינער וואס בעהויפטעט אז חיות בעוועגען זיך בלויז מעכאניש ווי אויטאמאטען, ד. ה. דורך געוויסע פיזישע געזעצען, אבער ניט דורך וועלכען עס איז בעוואוסטזיין.

autom'atize *v.* (אה-טאמ'-ע-טאיז) מאכען אן אויטאמאט [א זיך זעלבסט=בעוועגענדע מאשין].

autom'aton *n.* (אה-טאמ'-ע-טאן) אויטאמאט; א זיך זעלבסטבעוועגענדע קונסט=ווערק; מאשין=מענש.

autom'atous *a.* (אָה-טאָמ'-ע-טאַס) *automatic* .ז

automo'bile *a.* (אָה-טאָ-מאָו'-ביל) זיך זעלבסט-בעוועגענדיג.

automobile' *n. and v.* (אָה-טאָ-מאָ-ביל') אַן אויטאָמאָביל [אַ וואָגען געטריבען פון אַ מאָטאָר]; פאָהרען אין אַן אויטאָמאָביל.

Automobile

automobil'ist *n.* (אָה-טאָ-מאָ-ביל'-איסט) אויטאָמאָביליסט [איינער וואָס בעזיצט אָדער טרייבט אַן אויטאָמאָביל].

automor'phic *a.* (אָה-טאָ-מאָהר'-פיק) אורטיילענדיג אַנדערע נאָך זיך.

automor'phism *n.* (אָה-טאָ-מאָהר'-פיזם) דאָס אורטיילען אַנדערע נאָך זיך.

auton'omous *a.* (אָה-טאָנ'-אָ-מאָס) אויטאָנאָם, זיך אַליין רעגיערענדיג; האָבענדיג דאָס רעכט זיך צו רעגירען נאָך אייגענע געזעצען.

auton'omy *n.* (אָה-טאָנ'-אָ-מי) אויטאָנאָמיע, זעלבסט-רעגירונג.

au'tonym *n.* (אָה'-טאָ-נים) אַ ווערק וואָס טראָגט דעם מחבר'ס נאָמען; אַ נאָמען וואָס בעציהט זיך אויף מעהרערע זאַכען.

au'topsy *n.* (אָה'-טאָפּ-סי) דאָס צושניידען דעם קערפּער נאָכ'ן טוידט [פאַר אונטערזוכונג]; אַן אייגענע, אַ פּערזענליכע אונטערזוכונג.

The autopsy showed that the man died from natural causes.

autop'tic *a.* (אָה-טאָפּ'-טיק) וואָס מען זעהט אַליין מיט די אויגען.

autop'tical *a.* (אָה-טאָפּ'-טיק-על) *autoptic* .ז

autotox'ic *a.* (אָה-טאָ-טאָק'-סיק) זיך זעלבסט פערגיפטענדיג. *autotoxin* .ז

autotox'in *n.* (אָה-טאָ-טאָק'-סין) אַ גיפט וואָס אַרבייט זיך אויס אין קערפּער און שעדיגט איהם אַליין.

au'totruck *n.* (אָה'-טאָ-טראָק) אַן אויטאָמאַטישער פראַכט-וואַגען, אַ פראַכט-אויטאָמאָביל.

au'totype *n. and v.* (אָה'-טאָ-טאַיפּ) אַ מעטאָדע צו מאַכען פאָטאָגראַפיעס אין פאַרבען; פאַקסימיל [אַ גענויע קאָפּירטע קאָפּיע פון אַ האַנד-שריפט]; אַזוי פאָטאָגראַפירען אָדער קאָפּירען.

autotyp'ic *a.* (אָה-טאָ-טיפּ'-איק) וואָס איז נוגע צום פאָטאָגראַפירען מיט פאַרבען; וואָס איז שייך צו אַ פאַקסימיל. *autotype* .ז

autot'ypy *n.* (אָה-טאָט'-אי-פּי) דאָס דרוקען אָדער פאָטאָגראַפירען אין פאַרבען.

au'tumn *n.* (אָה'-טאָם) הערבסט, אָסיען.

autum'nal *a.* (אָה-טאָמ'-נעל) וואָס געהערט צום הערבסט אָדער אָסיען.

autum'nal e'quinox (אָה-טאָמ'-נעל אי'-קוואי-נאָקס) די צייט אין הערבסט ווען די נאַכט איז גלייך מיט דעם טאָג [די צייט ווען די זון קרייצט דעם עקוואַטאָר געהענדיג צו דרום, אונגעפעהר דעם 22טען סעפּטעמבער].

auxe'sis *n.* (אָהק-סי'-סיס) די איבערטרייבונג אין רעדע, דאָס גרעסער מאַכען אַ זאַך, ווי זי איז אין דער ווירקליכקייט; דאָס מגזם זיין; די פערגרעסערונג פון אַ ציפער איהר גלייכצומאַכען צו אַן אַנדער ציפער.

auxet'ic *a.* (אָהק-סעט'-איק) פערגרעסערנד, העכערענדיג. *auxesis* .ז

auxil'iar *n. and a.* (אָהג-זיל'-יער) בעהילפליך; הילף.

auxil'iaries *n.* (אָהג-זיל'-יע-ריז) אויסלענדישע הילף, געדונגענע הילף.

auxil'iarly *adv.* (אָהג-זיל'-יער-לי) דורך הילף.

auxil'iary *n. and a.* (אָהג-זיל'-יע-רי) בעהילפליך; העלפער; הילף; אַ הילפס-צייטוואָרט [ווי "בין" אין "איך בין געוועזען"].

auxom'eter *n.* (אָהק-סאָמ'-ע-טער) אַן אינסטרומענט צו מעסטען די פערגרעסערונגס-קראַפט [אויף וויפיעל מאָל עס פערגרעסערט] פון געוויסע אָפּטישע אינסטרומענטען.

avail' *n. and v.* (ע-וועיל') זיך נוציג מאַכען; זיין פון נוצען, ציהען נוצען, זיך בענוצען; ווערטה, נוצען.

The doctor tried to save the patient, but his efforts did not avail.

availabil'ity *n.* (ע-ווי-לע-ביל'-אי-טי) נוצבאַרקייט; גילטיגקייט; פּערווענדבאַרקייט [פאַר אַ געוויסען צוועק אָדער אַרבייט]; גילטיגקייט.

avai'lable *a.* (ע-וועי'-לעבל) גילטיג; פערווענדבאַר [צו אַ געוויסען צוועק]; ברויכבאַר.

avai'lableness *n.* (ע-וועי'-לעבל-נעס) *availability* .ז

avai'lably *adv.* (ע-וועי'-לע-בלי) אויף אַ גילטיגען אָדער ברויכבאַרען אופן.

avai'ling *a.* (ע-וועי'-לינג) וואָס איז נוצבאַר, וואָס העלפט; וואָס איז פערווענדבאַר.

avai'lingly *adv.* (ע-וועי'-לינג-לי) אויף אַ גילטיגען אָדער ערפאָלגרייכען אופן.

avail'ment *n.* (ע-וועיל'-מענט) נוץ; פּראָפיט; פאָרטייל; ערפאָלג.

avails' *n.* (ע-וועילז') הכנסה, איינ-נאַהמע.

av'alanche *n.* (עוו'-ע-לענטש) אַ מאַסע שנעע און אייז, וואָס פאַלט פלעצליך אַראָב פון אַ בארג אין טהאַל; צרות וועלכע קומען אַ מענשען פלעצליך, אונגעריכטערהייד.

av'alange *n.* (עוו'-ע-לענדזש) *avalanche* .ז

avant'-cou'rier *n.* (ע-וואַנט'-קו'-רי-ער) דער פאָרלויפער; אַנזאָגער [מבשר].

avant'-garde *n.* (ע-וואַנט'-גאַרד) אַוואַנגאַרד [די פאָדערסטע סאָלדאַטען-אַבטיילונג פון אַן אַרמעע]; די פאָדערסטע וואַך.

avan'turine *n.* (ע-ווען'-טיו-רין) אַוואַנטורין [אַ מינעראַל, וואָס גלאַנצט ווי גאָלד].

av'arice *n.* (עוו'-ע-ריס) קאַרגהייט, געלד-גייץ; זשעדנעקייט.

avaric'ious *a.* (עוו-ע-ריש'-אַס) קאַרג, גייציג; זשעדנע.

avaric'iously *adv.* (עוו-ע-ריש'-אַס-לי) אויף אַ גייציגען אופן; מיט זשעדנעקייט.

avaric'iousness *n.* (עוו-ע-ריש'-אַס-נעס) *avarice* .ז

avast' *int.* (ע-וואַסט') הער-אויף! האַלט!

avatar' *n.* (עוו-ע-טאַר') די פערקערפּערונג פון געטהייט [דאָס אַראָבקומען פון אַ געטהייט אין אַ מענשליכער געשטאַלט אין דער אינדישער מיטאָלאָגיע]; דאָס אַרונטערקומען פון אַ גייסט אויף דער ערד; אַ [illegible] [illegible] אָדער [illegible]; אַ [illegible] פערקערפּערונג אָדער דאַרשטעלונג פון אַן אַבסטראַקטער אידעע אין אַ מענשליכער געשטאַלט.

avaunt' *int.* (ע-וואָנט') אַוועק! אַרויס פון דאַנען! פּאַק זיך פון די ביינער!

a've *int.* (איי'-ווי) עס לעבע! זיי געגריסט! לעב וואָהל!

A've Mari'a (איי'-ווי מע-ראַי'-ע) אַווע מאַריאַ [אַ קאַטוילישע תפילה].

Ave'na *n.* (ע-ווי'-נע) אַזאַ מין גראָז; האָבער.

avena'ceous *a.* (עוו-ע-ניי'-שאַס) וואָס [illegible] איז ענליך צו האָבער.

avenge' *v.* (ע-ווענדזש') זיך נוקם זיין; נקמה נעהמען, בעשטראָפען; זיך אָבריכטען.

He will avenge the blood of his servants.

avenge'ful *a.* (ע-ווענדזש'-פול) נקמה'דיג; נקמה נעהמענדיג.

aven'ger *n.* (ע-ווענ'-דזשער) דער נוקם; נקמה-נעהמער.

The Lord is the avenger of all.

aven'ger of blood (ע-ווענ'-דזשער אָוו בלאַד) גואל הדם [דער נעהנסטער קרוב פון אַן ערמאָרדעטען, וואָס דאַרף נקמה נעהמען פאַר זיין בלוט; אַ מנהג ביי די אַראַבישע אידען און ביי אייניגע פעלקער אין אַזיען נאָך היינט].

aven'gingly *adv.* (ע-ווענ'-דזשינג-לי) נעהמענדיג נקמה.

av'ens *n.* (עוו'-ענז) בענעדיקטען-קרויט [אַזאַ פלאַנץ].

av'entaile *n.* (עוו'-ען-טייל) דאָס ליפּס-לאָך פאַר'ן נאָז און מויל אין דעם פּאַנצער וואָס בעדעקט דעם קאָפּ, וואָס פּלעגט געטראָגען ווערען אין די אַלטע צייטען; דער פאָדערשטער טייל פון אַ קאָפּ פּאַנצער וואָס בעדעקט די באָרד און קען אַראָבגעלאָזען ווערען נאָך אונטען.

Aventaile

aven'turine *n.* (ע-ווענ'-טיו-רין) *avanturine* .ז

av'enue *n.* (עוו'-ע-ניו) צוגאַנג; אַ דורכגאַנג; אַ ברייטע גאַס; אַלעע.

aver' *v.* (ע-וועיר') בעהויפּטען, ערקלערען פאַר ריכטיג; בעריכטיגען; די ריכטיגקייט בעווייזען.

av'erage *n., v. and a.* (עוו'-ע-ריידזש) מיטעלע ווערטה; דורכשניט; דאָס מיטעלע [illegible]; [illegible]; [illegible] אַ דורכשניטליכע [illegible]; בריינגען צו אַ דורכשניטס פונקט; דאָס [illegible]; דער טייל וואָס יעדער [illegible] דאַרף בייטראָגען פאַר דעם שאַדען, וועלכען אַ שיף ליידעט פון אַ שטורעם אויף'ן ים; אַן עקסטרא סומע וואָס אַ [illegible] צאָהלט צום אייגענטהימער פון אַ שיף; צוואַנג-רייזעס. [illegible]; דורכשניטליך.

av'erage amount' (עוו'-ע-ריידזש ע-מאַונט') דער דורכשניטליכער סך הכל.

av'eragely *adv.* (עוו'-ע-ריידזש-לי) אין דורכשניט; מיטעלמעסיג.

aver'ment *n.* (ע-וואיר'-מענט) פערזיכערונג; בעקרעפטיגונג, בעשטעטיגונג, בעווייז; בעהויפטונג; די פאדערונג [אין געריכט] פון איין צד, אז דער אנדערער צד זאל זיינע בעהויפטונגען בעווייזען.

aver'rable *a.* (ע-וואיר'-עבל) וואס מען קען בעהויפטען אדער בעווייזען.

Averrho'ism *n.* (עוו-ע-ראו'-איזם) די פילאזאפיע פון דעם אראבישען פילאזאף אווערהאעס [געבארען אין יאהר 1126 אין קארדאווא און געשטארבען אין יאהר 1198. אווערהאעס איז געווען אן ערקלערער און קאמענטיערער פון אריסטאטעלס פילאזאפיע און א פערטרעטער פון דעם פרינציפ, אז די פילאזאפיע דארף אבגעטיילט ווערען פון רעליגיאן].

Averrho'ist *n.* (עוו-ע-ראו'-איסט) אן אנהענגער פון דעם אראבישען פילאזאף אווערהאעס. ז. *Averrhoism*

Averro'ism *n.* (עוו-ע-ראו'-איזם) ז. *Averrhoism*

Averrois'tic *a.* (עוו-ע-רא-איס'-טיק) וואס איז שייך צו דעם פילאזאף אווערהאעס אדער צו זיין פילאזאפיע. ז. *Averrhoism*

av'erruncator *n.* (עוו'-ע-ראנ-קיי-טאר) א בוים-שער; א גערטנער-שער.

averse' *a.* (ע-וואירס') אבגענייגט; אבגעקעהרט; אונפריינדליך; ווידערוויליג.

He is not averse to receiving help.

averse'ly *adv.* (ע-וואירס'-לי) זייענדיג אבגענייגט; אין דער געגענגעזעצטער ריכטונג; מיט ווידערווילען; זייענדיג אבגעקעהרט.

averse'ness *n.* (ע-וואירס'-נעס) ווידערווילען; דאס זיין אבגענייגט; דאס זיין דאגעגען; דאס אבקעהרען זיך; דאס זיין אונפריינדליך.

aver'sion *n.* (ע-וואיר'-שאן) ווידערווילען, אבנייגונג; דאס וואס רופט ארויס ווידערווילען.

Unlike the English and the Americans, the Europeans have an aversion to sport.

avert' *v.* (ע-וואירטה') אבווענדען, אבקעהרען, אבווענדיג מאכען; זיך אבווענדען; אויסמיידען.

aver'ted *a.* (ע-וואיר'-טעד) אבגעווענדעט: אבגעקעהרט, אבגעקעהרט אן א זייט.

aver'tedly *adv.* (ע-וואיר'-טעד-לי) אבווענדענדיג; אבקעהרענדיג; אויסמיידענדיג.

aver'ter *n.* (ע-וואיר'-טער) איינער אדער עטוואס וואס ווענדעט אב אדער מיידעט אויס.

aver'tible *a.* (ע-וואיר'-טיבל) וואס קען אויסגעמידען אדער געשטערט ווערען.

A'ves *n.* (איי'-וויז) געפליגעל, פויגלען.

a'vian *a. and n.* (איי'-ווי-ען) וואס אנבעלאנגט צו פויגלען; א פויגעל.

a'viarist *n.* (איי'-ווי-ע-ריסט) איינער וואס האלט א פויגעל-הויז.

a'viary *n.* (איי'-ווי-ע-רי) א פויגעל-הויז.

avia'tion *n.* (ע-ווי-איי'-שאן) די קונסט פון פליהען אין דער לופטען.

a'viator *n.* (איי'-ווי-איי-טאר) א לופט-שווימער; איינער וואס פליהט מיט א פליה-מאשין.

avic'ular *a.* (ע-וויק'-יו-לער) וואס איז שייך צו פויגלען.

a'viculture *n.* (איי'-ווי-קאל-טשור) פויגעלצוכט [דאס האדעווען פויגלען].

av'id *a.* (עוו'-איד) זשערנע, גיעריג.

avid'ity *n.* (ע-וויד'-אי-טי) זשערנעקייט; שטארקער חשק; שטארקער אפעטיט; בעגיערדע.

avocat' *n.* (עוו-א-קא') אן אדוואקאט.

avoca'tion *n.* (עוו-א-קיי'-שאן) דאס איבערטראגען א פראצעס פון א נידריגערען געריכט צו א העכערען; א נעבען-בעשעפטיגונג; עטוואס וואס ציהט אב אימעצען פון זיין געוועהנליכער בעשעפטיגונג: א זייטיגע אינטערעסע; אימעצענס רענעלמעסיגע בעשעפטיגונג.

avoc'atory *a. and n.* (ע-וואק'-ע-טא-רי) צוריקרופענדיג; אברופענדיג; די צוריקציהונג פון א בעפעהל.

av'ocet *n.* (עוו'-א-סעט) אזא פויגעל מיט לאנגע פים און מיט א לאנגען שנאבעל, וואס איז אויסגעקרימט ארויף-צו.

Avocet

avoid' *v.* (ע-וואיד') פערמיידען; פערהינדערען; אוועקשאפען; ווייכען, זיך דערווייטערען; מאכען אונגילטיג.

avoi'dable *a.* (ע-וואי'-דעבל) פערמיידליך; וואס קען ווערען געמאכט אונגילטיג.

avoi'dably *adv.* (ע-וואי'-דע-בלי) פערמיידענדיג; מאכענדיג אונגילטיג.

avoi'dance *n.* (ע-וואי'-דענס) פערמיידונג; דערווייטערונג, דאס ליידיג ווערען פון א בעשעפטיגונג; דאס אונגילטיג מאכען.

avoi'der *n.* (ע-וואי'-דער) איינער וואס פערמיידעט; איינער וואס מאכט אונגילטיג.

avoid'less *a.* (ע-וואיד'-לעס) אונפערמיידליך.

avoid' no'tice (ע-וואיד' נאו'-טיס) ניט בעמערקט ווערען.

avoirdupois' *n.* (עוו-אר-דיו-פאיז') די איינפאכע ענגלישע געוויכט סיסטעם, לויט וועלכער א פונט איז געטיילט אין 16 אונצעס.

avola'tion *n.* (עוו-א-ליי'-שאן) דאס אוועקפליהען; אויסדונסטונג, אויסדאמפונג.

av'oset *n.* (עוו'-א-סעט) ז. *avocet*

avouch' *v.* (ע-וואוטש') בעהויפטען, בעקרעפטיגען, בעשטעטיגען; פערזיכערען; גאראנטירען; רעכטפערטיגען; גוטהייסען.

avouch'er *n.* (ע-וואוטש'-ער) א בעהויפטער, א פערזיכערער; א גוטהייסער; אן עדות.

avouch'ment *n.* (ע-וואוטש'-מענט) בעשטעטיגונג; פערזיכערונג; בעקרעפטיגונג; רעכטפערטיגונג; גוטהייסונג.

avow' *v.* (ע-וואו') ערקלערען, בעקענען, בעהויפטען, מודה זיין [מיט דעם צוועק צו רעכטפערטיגען].

avow'able *a.* (ע-וואו'-עבל) וואס מען קען אפען ערקלערען, וואס מען קען אפען מודה זיין; אנערקענבאר; וואס מען קען רעכטפערטיגען.

avow'ableness *n.* (ע- -עבל-נעס) די מעגליכקייט אפען צו ערקלערען אדער מודה זיין [און רעכטפערטיגען].

avow'ably *adv.* (ע-וואו'-ע-בלי) דורך אן אפענע ערקלערונג; אויף דעם אופן פון אן אפענער ערקלערונג אדער אפענעם מודה זיין זיך [און זיך רעכטפערטיגען].

avow'al *n.* (ע-וואו'-על) בעקענטניס, בעהויפטונג, דאס מודה זיין; עפענטליכע ערקלערונג.

avowed' *a.* (ע-וואוד') עפענטליך ערקלערט; עפענטליך מודה געווען.

He avowed his love to her.

avow'edly *adv.* (ע-וואו'-עד-לי) מיט פרייער עפענטליכער בעקענונג.

avow'edness *n.* (ע-וואו'-עד-נעס) ז. *avowal*

avow'er *n.* (ע-וואו'-ער) א בעהויפטער, איינער וואס איז זיך מודה.

avow'ry *n.* (ע-וואו'-רי) דאס מודה זיין; די אנערקענונג; די געזעצליכע רעכטפערטיגונג אדער צושטימונג וועגען אבגענומענעם אייגענטום.

avul'sion *n.* (ע-וואל'-שאן) דאס אברייסען; א זאך וואס איז מיט געוואלט אבגעריסען; דאס אברייסען און פערטראגען דעם ערד-באדען דורך א פערפלייצונג.

avun'cular *a.* (ע-וואנ'-קיו-לאר) וואס אנבעלאנגט צו אן אנקעל.

await' *v.* (ע-הווייט') ווארטען, ערווארטען.

awake' *v. and adv.* (ע-הווייק') אויפוועקען; אויפוואכען; וואך; וואכענדיג; מונטער.

awa'ken *v.* (ע-הוויי'קן) אויפוועקען; ערוואכען.

awake'ner *n.* (ע-הווייק'-נער) וועקער.

awake'ning *n. and a.* (ע-הווייק'-נינג) דאס ערוואכען; דאס ערוואכען פון שלאף; דאס אויפלעבען פון דער רעליגיאן; וועקענדיג, וואס וועקט.

awake'ningly *adv.* (ע-הווייק'-נינג-לי) אויף א וועקענדען אופן; אויף אן ערוואכענדען אופן.

awa'kenment *n.* (ע-הוויי'קן-מענט) וואכזאמקייט; ערוואכונג.

awan'ting (ע-הוואהנ'-טינג) פעהלט.

award' *v. and n.* (ע-הוואהרד') אורטייל; עטוואס וואס ווערט צוגע'פסקנ'ט; אן אורטייל ארויסגעבען; צוערקענען; צו'פסק'ען; בעשטימען.

award'able *a.* (ע-הוואהרד'-עבל) וואס מען קען צופסק'ען.

awar'der *n.* (ע-הוואהר'-דער) שיעדעס-ריכטער, פשרה-מאכער, מכריע; איינער וואס פסקנ'ט צו.

aware' *a.* (ע-הוועהר') אויפמערקזאם, וואכזאם, וויסענד; אינפארמירט; נעהמענדיג זיך אין אכט.

I was aware of your plans.

aware'ness *n.* (ע-הוועהר'-נעס) דאס זיין אינפארמירט [דאס האבען ידיעות]; דאס וויסען.

awash' *a. and adv.* (ע-הוואש') גלייך מיט דעם וואסערשפיעגעל, אויף דער זעלבער הויך ווי די וואסער אויבערפלעכע; ארויסקומענדיג פון וואסער; געשווינקט, געשליידערט פון דעם וואסער; גענעצט, נאס.

away' *adv.* (ע-הוויי') 1. אוועק; פארט; 2. ניט אנוועזענד; ניט זייענדיג דערביי.

2. Think of me when I will be away.

away' with him! (ע-הוויי' הוויטה הים!) אוועק מיט איהם! זאל ער אוועק!

awe *n. and v.* (אה) יראת [יראת הכבוד]; פורכט; אין מורא האלטען; עהרפורכט איינפליסען.

awea'ry *a.* (ע-הוויע'-רי) מיעד; פער־מאטערט; איבערדריסיג; צוגעגעסען.

aweath'er *a. and adv.* (ע-הוועטה'-ער) צו דער זייט, וואו דער ווינד בלאזט.

awe-comman'ding *a.* (אה-קא-מענ'-דינג) וואס פליסט איין עהרפורכט.

aweigh' *a. and adv.* (ע-הוויי') ארויפ־געצייגען אדער ארויפציהענדיג דעם אנ־קער פון שיף אין דער הויך.

awe in'to obe'dience (אה אינ'-טו א-בי'-די-ענס) דורך מורא ברענגען צו געהארכזאמקייט.

awe'less *a.* (אה'-לעס) אהן מורא; אהן עהרפורכט; וואס האט נים די מאכט צו ערוועקען עהרפורכט.

awe'some *a.* (אה'-סאם) וואס ערוועקט עהרפורכט; מורא'דינ.

awe'-strick'en *a.* (אה'-סטריקן) דורכגעדרונגען מיט עהרפורכט.

awe'-struck *a.* (אה'-סטראק) ז. *awe-stricken*

aw'ful *a.* (אה'-פול) וואס ערוועקט גרויס עהרפורכט; מאיעסטעטיש; עהרווירדיג; פירכטזאם; שרעקליך; אונגעהייער.

aw'fully *adv.* (אה'-פול-אי) מיט גרויס עהרפורכט; אויף א מאיעסטעטישען אופן; מיט עהרווירדינקייט; פורכטזאם, שרעק־ליך; אונגעהייער.

aw'fulness *n.* (אה'-פול-נעס) דאס זיין פול מיט עהרפורכט; עהרווירדיגקייט; פורכטזאמקייט.

awhile' *adv.* (ע-הוואיל') א ווייל'ע, פאר א קורצער צייט.

a while ago' (ע הוואיל ע-גאו') א קורצע צייט צוריק.

awhirl' *a. and adv.* (ע-הווירל') אין א שטורם; שטורמדיג.

awk *a. and n.* (אהק) אונגעשיקט, אונגע־לומפערט; דער פאפוגאי־טויכער. ז. *auk*

awk'ward *adv. and a.* (אהק'-הווארד) אונגעשיקט, אונגעלומפערט; אונרוהיג, אין פערלעגענהייט; וואס איז שווער אומ־צוגעהן דערמיט, וואס פאדערט פארזיכטיג־קייט, וואס פעריטאפט צרות.

A country lad feels awkward in the city.

awk'ward affair' (אהק'-הווארד ע-פעהר') א נארישע, מיאוס'ע געשיכטע.

awk'wardly *adv.* (אהק'-הווארד-לי) אויף אן אונגעשיקטען, אונגעלומפערטען אופן; אונאנגענעהם, אונבעקוועם.

awk'wardness *n.* (אהק'-הווארד-נעס) אונגעשיקטקייט, אונגעלומפערטקייט; אונ־אנגענעהמליכקייט, אונבעקוועמליכקייט, פערלעגענהייט.

awl *n.* (אהל) אן אהל, א שוסטער אהל.

aw'less *a.* (אה'-לעס) ז. *aweless*

awl'-shaped *a.* (אהל'-שייפט) וואס האט די פארם פון אן אהל.

awn *n.* (אהן) [די] דער זאנגען־בארד לאנגע פעדים וואס וואקסען ביי מאנכע זאנגען ווי א בארד].

aw'ning *n.* (אה'-נינג) דאכונג, אדער איבערדעק איבער א שיף; א פארהאנג צום שיצען פון רעגען; א לייווענט־דאך.

aw'ny *a.* (אה'-ני) מיט א בארד [ביי זאנגען].

awoke' (ע-הוואוק) אויפגעוואכט, זיך אויפגעכאפט פון שלאף. ז. *awake*

awor'king *adv.* (ע-הוואיר'-קינג) ביי דער ארבייט.

awry' *adv. and a.* (ע-ראי') קרום; פערקעהרט; קאסאק; פון דער זייט.

He looks awry.

ax *n. and v.* (עקס) א האק; האקען מיט א האק; ארומהאקען.

ax'al *a.* (עקס'-על) וואס בעלאנגט צו אן אקס.

axe *n. and v.* (עקס) ז. *ax*

ax'-head *n.* (עקס'-העד) דער קאפ פון א האק [דער אייזערנער טייל].

ax'-helve *n.* (עקס'-העלוו) דאס הענטעל פון א האק.

ax'ial *a.* (עקס'-אי-על) וואס איז שייך צו אן אקס אדער צענטער־ליניע; וואס גע־פינט זיך אין דער אקס־ליניע; וואס זיצט אויף אן אקס; וואס בילדעט די צענטער־ליניע.

ax'ial line (עקס'-אי-על לאין) אקס־ליניע [די צענטראלע, מיטעלסטע ליניע]; די מיטעל־ליניע פון א מאגנעט.

ax'ially *adv.* (עקס'-אי-על-אי) אין דער ריכטונג פון אקס.

ax'ial rota'tion (עקס'-אי-על רא-טיי'-שאן) א דרעה־בעוועגונג ארום אן אקס.

axif'erous *a.* (עקס-איפ'-ע-ראס) וואס האט נור א שטענגעל אהן צווייגען און אהן בלעטער [וועגען געוויסע פלאנצען].

ax'iform *a.* (עקס'-אי-פארם) וואס האט די פארם פון אן אקס.

ax'il *n.* (עקס'-איל) די פאכווע; אקסעל; ווינקעל, צווייגווינקעל [דער ווינקעל, וואס עס בילדעט א צווייג מיט'ן שטאם פון בוים].

ax'ile *a.* (עקס'-איל) וואס אנבעלאנגט צו דער צענטער־ליניע אדער אקס־ליניע.

axil'la *n.* (עקס-איל'-א) די פאכווע.

ax'illar *a.* (עקס'-אי-לאר) וואס בעלאנגט אדער איז עהנליך צו אן אקסעל אדער א פאכווע; בעהעפט, צוגעוואקסען [ביי לע־בעדיגע בעשעפענישען].

ax'illary *a.* (עקס'-אי-לע-רי) ז. *axillar*

ax'illary ar'tery (עק'-סי-לע-רי אר'-טע-רי) די אקסעל ארטעריע.

ז. איל. *"Bloodvessels of the Human Body"*

ax'inite *n.* (עקס'-אי-נאיט) דער אקסי־ניט [א זא שטיין].

ax'iom *n.* (עקס' אי אם) אקסיאמע [א זעלבסטפערשטענדליכער אמת, וואס דארף קיין בעווייז נים].

axiomat'ic *a.* (עקס אי א-מעט'-איק) וואס איז ווי אן אקסיאמע. ז. *axiom*

axiomat'ical *a.* (עקס אי א מעט' איק-על) ז. *axiomatic*

axiomat'ically *adv.* (עקס-אי-א-מעט'-איק-על-אי) דורך בענוצען אן אקסיאמע; ווי אן אקסיאמע.

ax'is *n.* (עק'-סיס) אן אקס; די געאמעט־רישע אקס [אן אקס וועלכע מען שטעלט זיך פאר אין געדאנקען און וועלכע עקזיס־טירט אין דער ווירקליכקייט נים, צ. ב. די אקס פון ערד־קוגעל].

axle *n.* (עקסל) אן אקס [פון א וואגען].

ax'le-pin *n.* (עקסל'-פין) א סווארען; אן אקס־פלעקעל.

ax'letree *n.* (עק'סל-טריע) די אקסען פון א וואגען.

ax'man *n.* (עקס'-מען) א האלץ־העקער.

ax'olotl *n.* (עקס'-א-לאטל) א מין סאלא־מאנדרע [א זא וואסער חיה].

Axolotl

axom'eter *n.* (עק-סאם'-ע-מער) אן [illegible] אינסטרומענט [illegible] שטעלען דעם [illegible] פון ברילען, אז דער צענטער פון די גלעזלעך זאל אויסקומען ריכטיג מיט דעם צענטער פון די אויגען.

ax'-shaped *a.* (עקס'-שייפט) וואס האט די פארם פון א האק [וועגען בלעטער פון [illegible]].

ax'-stone *n.* (עקס' סטאון) דער האק־שטיין.

ax'unge *n.* (עקס'-אנדזש) [illegible]; גענזען־שמאלץ; שמאלץ־שמירעכץ.

ay *adv. and int.* (איי) אימער, אייביג, בעשטענדיג; אח! [א פערוואונ־דערונגס־אויסרוף].

Aye-aye

aye *adv. and int.* (אי) יא! ריכטיג; [illegible]; אימער, אייביג, בעשטענ־דיג; פאר [ביים אבשטימען].

aye'-aye *n.* (אי'-אי) א מין אפע וואס איז עהנ־ליך צו א וועווער־קע [געפינט זיך אין מאדאגאסקאר, אפריקא].

ayes and noes (איז ענד נאוז) די שטי־מען פאר און קעגען [ביים אבשטימען אויף א פארשלאג].

ayes have it (איז העוו איט) די מעהר־היים פון די שטימען זיינען פאר.

Aza'lea *n.* (ע-זיי'-לי-א) די אזאליע [א מין בלום].

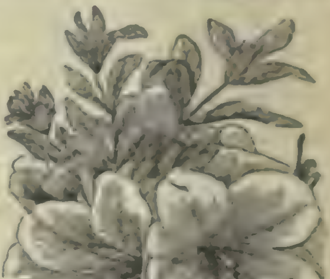

Azalea

az'imuth *n.* (עז'-אי-מאטה) א האריזאנטאלער קרייזבויגען וואס איז איינגע־שלאסען צווישען דעם מערידיאן פון וועל־כען עס איז פלאץ און צווישען א ווערטי־קאלען קרייז, וועלכער געהט דורך דעם צענטער פון א שטערן [בענוצט אין אסטראנאמיע פאר דעם צוועק צו בעשטי־מען דעם ריכטונג ארט פון א שטערן אין הימעל].

az'imuth cir'cle (עז'-אי-מאטה סיר'קל) א געוויסער מעסטאפאראט [אפאראט] פאר אסטראנאמישע צוועקען.

az'imuth com'pass (עז'-אי-מאטה קאמ'-פעס) דער אזימוט קאמפאס [א זא אסטראנאמישער אפאראט מיט א מאגנעט־

נאדעל און ציפער-בלאט וואס ווערט בענוצט אויף שיפען צו בעשטימען דעם ריכטינגען פלאץ פון די שטערען אין הימעל, כדי צו וויסען פון זיי די ריכטונג פון דער שיף].

az'imuth di'al (עז'-אי-מאטה דאי'-על) אזא זון-זייגער פאר אסטראנאמישע צוועקען.

azo'ic *a.* (ע-זאו'-איק) לעבענסלאז, אהן לעבען.

azon'ic *a.* (ע-זאנ'-איק) וואס בעלאנגט ניט צו קיין ספעציעלען געגענד.

az'ote *n.* (עז'-אוט) אזאט, שטיק-שטאף [א כעמישער עלעמענט].

az'ote ac'id (עז'-אוט עס'-איד) סאלפעטער-זויערע [אזא כעמישער שטאף].

azot'ic *a.* (ע-זאט'-איק) וואס ענטהאלט אדער איז עהנליך צו שטיק-שטאף.

az'otite *n.* (עז'-א-טאיט) סאלפעטער-זויערער זאלץ.

az'otize *v.* (עז'-א-טאיז) זעטיגען אדער פערבינדען מיט שטיקשטאף.

azo'tous *a.* (ע-זאו'-טאס) סאלפעטריג.

azo'tous ac'id (ע-זאו'-טאס עס'-איד) סאלפעטריגע זויערע.

azotu'ria *n.* (עז-א-טיו'-רי-א) א קראנקהייט, ביי וועלכער עס ווערט ארויסגעבראכט צופיעל אורין [השתנה].

az'ure *n, a. and v.* (עזש'-אור) הימעל-בלוי; הימעל-בלויער קאליר; פארבען מיט א הימעל-בלויען קאליר.
ז. איל. *"Colors"*

az'ure-spar *n.* (עזש'-אור-ספאר) בלוי-שפאט [אזא מינעראל].

az'urite *n.* (עזש'-יו-ראיט) לאזור-שטיין.

az'ure-stone *n.* (עזש'-אור-סטאון)
ז. *azurite*

az'ygous *a.* (עז'-אי-גאס) וואס האט ניט קיין זיווג; וואס האט ניט קיין פאר.

az'ym *n.* (עז'-אים) מצה, אונגעזייערטעס ברויט.

az'yme *n.* (עז'-אים) ז. *azym*

azym'ic *a.* (ע-זימ'-איק) וואס איז עהנליך צו מצה; אונגעזייערט.

az'ymous *a.* (עז'-אי-מאס)
ז. *azymic*

B

B, b (בי) דער צווייטער בוכשטאב פון דער *a-b-c*

B. A. *Bachelor of Arts* אבקירצונג פון

baa *n. and v.* (בא) מעקען [ווי א שעפס]; מעקעריי.

Ba'al *n.* (ביי'-על) דער אבגאט בעל ביי די כנענים און סיריער.

Ba'alism *n.* (ביי'-על-איזם) דאס דיענען דעם גאט בעל [דער גאט פון די אלטע פעניציער אדער כנענים].

Ba'alist *n.* (ביי'-על-איסט) איינער וואס דיענט דעם גאט בעל [דער גאט פון די אלטע פעניציער, כנענים].

bab *n.* (בעב) זוינגלינג, קליין קינד.

bab'-bal'lads *n.* (בעב'-בעל'-עדז) קינדערשע ליעדער.

bab'blative *a.* (בעב'-לע-טיוו) פלאפלענדיג, פלוידערענדיג.

bab'ble *n. and v.* (בעבל) פלאפלען; פלוידערען; מורמלען; פלוידעריי, פלאפלעריי, מורמעל.

bab'blement *n.* (בעבל'-מענט) פלאפלעריי; פלוידעריי; מורמעל.

bab'bler *n.* (בעב'-לער) פלאפלער; פלוידערזאק.

bab'bling *n. and a.* (בעב'-לינג) פלוידעריי, פלאפלעריי; פלוידערענדיג, פלאפלענדיג, מורמלענדיג.

bab'blingly *adv.* (בעב'-לינג-לי) פלאפלענדיג; מורמלענדיג; דורך פלוידעריי.

bab'bly *a.* (בעב'-לי) פלוידערענד.

bab'by *n.* (בעב'-אי) א זוינגלינג, קליין קינד.

babe *n.* (בייב) זוינגלינג, קליין קינד.

babe'hood *n.* (בייב'-הוד)
ז. *babyhood*

Ba'bel *n.* (ביי'-בעל) דער טהורם פון בבל; א צומישענעס, א געטומעל; דיא מדינה אדער שטאדט בבל.

ba'bel *n.* (ביי'-בעל) א צומישענעס, א געטומעל.

ba'boo *n.* (בא'-בוה) א טיטעל פון העפליכקייט געברויכט ביי די איינגעבארענע אין אסט אינדיען, עהנליך צו "הערר" אדער "מיסטער".

babirous'sa *n.* (בעב-אי-רוה'-סא)
ז. *babirussa*

babirus'sa *n.* (בעב-אי-רוה'-סא) דער ווילדער הארנדיגער אסט-אינדישער חזיר.

baboon' *n.* (בע-בוהן') פאוויאן [אזא אבעזיאנע].

Baboon

babu' *n.* (בא-בוה') ז. *baboo*

ba'by *n., a. and v.* (ביי'-בי) זוינגלינג, קליין קינד; קינדיש; בעהאנדלען ווי א קינד.

ba'by-farm *n.* (ביי'-בי-פארם) אן ארט וואו מען נעהמט אויף קינדער צו האדעווען.

ba'by-far'mer *n.* (ביי'-בי-פאר'-מער) איינער, וועלכער נעהמט אויף קינדער צו האדעווען.

ba'by-far'ming *n.* (ביי'-בי-פאר'-מינג) דאס אננעהמען קליינע קינדער צום האדעווען; דאס אננעהמען קליינע קינדער אין אן אנשטאלט, וואו מען פטר'ט זיי.

ba'byhood *n.* (ביי'-בי-הוד) קינדהייט; קינדער-יאהרען.

ba'by-house *n.* (ביי'בי-האוס) א שטיבעלע פאר ליאלקעס.

ba'by in arms (ביי'-בי אין ארמז) א קינד, וועלכע מען מוז נאך טראגען אויף דיא הענד.

ba'by in the eye (ביי'-בי אין טהי אי) דאס קליין מענשעלע, וואס מען זעהט אין שווארץ-אפעל פון אויג.

ba'byish *a.* (ביי'-בי-איש) קינדיש.

ba'byism *n.* (ביי'-בי-איזם) דער צושטאנד און די נאטור פון קליינע קינדער.

ba'by-jum'per *n* ביי'-בי-דזשאמ'-פער) אזא קינדער שטולכעל אויפגעהאנגען אויף גומענע שניר צום וויגען.

ba'by-lin'en *n.* (ביי'-בי-לינ'-ען) קינדער-וועש.

Bab'ylon *n.* (בעב'-אי-לאן) בבל, די הויפטשטאדט פון דעם קעניגרייך בבל.

Babylo'nian *a.* (בעב-אי-לאו'-ני-ען) פון בבל.

Babylo'nian hour (בעב-אי-לאו'-ני-ען אור) דער צוועלפטער טייל פון טאג; די שטונדען פון זונען-אויפגאנג [אלס אנפאנג פון טאג].

Babylon'ic *a.* (בעב-אי-לאנ'-איק) וואס איז שייך צו בבל.

Babylo'nish *a.* (בעב-אי-לאו'-ניש)
ז. *Babylonian*

ba'by rib'bon (ביי'-בי ריב'-אן) א שמאל אטלאס בענדעל.

ba'by things (ביי'-בי טהינגז) קינדער-שפיעל-זאכען.

bac'ca *n.* (בעק'-ע) יאגדע.

baccalau'reate *n. and a.* (בעק-ע-לאה'-רי-אייט) דער טיטעל פון א באקאלאורעס [אן אקאדעמישע מדרגה פון בילדונג אין ענגלאנד און אמעריקא, פאר אזעלכע וואס ענדיגען א העכערע בילדונגס-אנשטאלט]; וואס איז שייך צו א באקאלאורעס.

baccalau'reate ser'mon (בעק-ע-לאה'-רי-אייט סויר'-מאן) אן אבשיעדס-רעדע צו שטודענטען, וועלכע האבען געענדיגט זייער שטודיום אין דער הויכשוהל.

baccara' *n.* (בעק-ע-רא') א מין קארטען-שפיעל.

baccarat' *n.* (בעק-ע-רא')
ז. *baccara*

bac'cate *a.* (בעק'-אייט) ווי א יאגדע; וואס גיט ארויס יאגדעס.

bac'cated *a.* (בעק-איי'-טעד) פול מיט יאגדעס; בעזעצט מיט פערל.

bacchana'lia *n.* (בעק-ע-ניי'-לי-ע) באקכוס-פעסט [א טרינק-יום-טוב אין אלטען גריכענלאנד לכבוד באקכוס דעם גאט פון וויין]; וואקכאנאליע, שכרות, הולטאי-סטווע.

bacchana'lian *n. and a.* (בעק-ע-ניי'-לי-ען) א באקכאנט, שיכור; לעבע-יונג; הולטאי; וואס איז שייך צו א באקכאנט.

bac'chant *n. and a.* (בעק'-ענט)

מעשה שכור; לעבעיונג; הולטאי, באַכאַנט.

bac'chante *n.* (בעק'-ענט) אַ פּריסטערין אָדער פרוי וואָס דיענט צום גריכישען ווייןגאָט באַקכוס; אַן אונכאַראַקטערישע פרוי.

bacchan'tic *a.* (בעק-ען'-טיק) באַכאַנטיש. ז. *bacchant*

Bac'chus *n.* (בעק'-אַס) באַקכוס [דער גאָט פון וויין ביי די אַלטע גריכען].

baccif'erous *a.* (בעק-סיפ'-ער-אַס) וואָס טראָגט יאַגדעס.

bac'ciform *a.* (בעק'-סי-פאָרם) וואָס האָט די פאָרמע פון אַ יאַגדע.

bacciv'orous *a.* (בעק-סיוו'-אָ-ראַס) וואָס עסט יאַגדעס.

bach'elor *n.* (בעטש'-על-אָר) אַ בחור, אונפערהייראַטער; דער ערשטער אַקאַדעמישער טיטעל אין די ענגלישע און אַמעריקאַנישע העכערע לעהר-אַנשטאַלטען.

bach'elordom *n.* (בעטש'-ע-לאָר-דאַם) בחורשאַפט; דאָס לעבען אונפערהייראַט.

bach'elorhood *n.* (בעטש'-ע-לאָר-הוד) בחורשאַפט; דאָס לעבען אונפערהייראַט; דער ערשטער אַקאַדעמישער טיטול [אין ענגלאַנד און אַמעריקאַ].

bach'elorism *n.* (בעטש'-ע-לאָר-איזם) בחור'שאַפט; דאָס לעבען אונפערהייראַט.

Bach'elor of Arts (בעטש'-ע-לאָר אָוו אַרטס) אַקאַדעמישער טיטול אין די ענגלישע און אַמעריקאַנישע אוניווערזיטעטען.

Bach'elor of Sci'ence (בעטש'-ע-לאָר אָוו סאַי'-ענס) באַקאַלאַרעאוס פון וויסענשאַפט [אַן אַקאַדעמישער טיטעל].

bach'elor's-but'ton *n.* (בעטש'-ע-לאָרז באַטן) אַזאַ פלאַנצע וואָס האָט קנאָפּפערמיגע בלומען.

bach'elor's hall (בעטש'-ע-לאָרז האָהל) אַ בחור'ס היים, אָדער אַ הויז פון וועלכען די פרוי איז אַוועק.

bach'elorship *n.* (בעטש'-ע-לאָר-שיפּ) ז. *bachelorhood*

Bacilla'ria *n.* (בע-סי-ליי'-רי-ע) די באַצילאַריען [אַ סאָרט זעהר קליינע וואַסער-פלאַנצען וואָס מען קען זעהן נאָר דורך אַ מיקראָסקאָפּ].

bac'illary *a.* (בעס'-אי-לע-רי) עהנליך צו אַ שטעקעל; וואָס אַנבעלאַנגט צו באַצילען.

bacil'li *n.* (בע-סיל'-אַי) באַצילען.

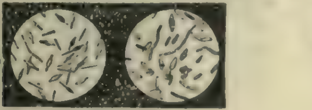

Bacilli

bacil'liculture *n.* (בע-סיל'-אי-קאַל-טשור) דאָס האָדעווען באַצילען [מיקראָסקאָפּישע בעשעפעניסען] מיט דעם ציעל צו שטודירען זייער אַרט לעבען און ווירקען.

bacil'liform *a.* (בע-סיל'-אי-פאָרם) וואָס האָט די פאָרם פון אַ שטעקעל.

bacil'lus *n.* (בע-סיל'-אַס) אַ באַציל.

back *n., v., a. and adv.* (בעק) 1. דער רוקען, די הינטער-זייט פון עפּעס; 2. דער-קערפּער [אין בעצוג צו בעקליידונג]; 3. אונטערשטיצען; 4. זיך צוריק בעוועגען, זיך צוריקציהען; צוריקשטויסען; 5. וואָס געפינט זיך פון הינטען; הינטען, הינטערווייליך, צוריק.

1. The garden is in the back of the house. 3. I shall back my friend with money for his business. 5. He came back from his trip to Chicago.

back a horse against' the field (בעק ע האָרס ע-גענסט' טהי פיעלד) האַלטען אַ געוועט פאַר איין פערד געגען אַלע אַנדערע [אין וועטלויף].

back all astern'! (בעק אָהל עס-טערן') רודערט צוריק [מיט דעם הינטערטייל פון שיף פאָראויס]!

back an an'chor (בעק ען ענ'-קאָר) אויפהייבען אַן אַנקער פון אַ שיף און צוּבינדען איהם.

back and bel'ly (בעק ענד בעל'-אי) קליידונג און עסען.

back and forth (בעק ענד פאָרטה) הין און צוריק.

The swing goes back and forth.

back a war'rant (בעק ע וואָר'-ענט) אונטערשרייבען אַ געריכטליכען בעפעהל אימעצען צו אַרעסטירען; וועטען אויף עפּוואָס.

back'bite *v.* (בעק'-באַיט) פערליימדען, בעריידען, רכילות טרייבען.

back'biter *n.* (בעק'-באַי-טער) פערליימדער; בעריידער, רכילות-טרייבער.

His troubles with his partner were caused by backbiters.

back'biting *n.* (בעק'-באַי-טינג) פערליימדונג, רכילות.

back'bitingly *adv.* (בעק'-באַי-טינג-לי) פערליימדעריש, רכילות'דיג.

back'-blow *n.* (בעק'-בלאָו) אַ ריקווערטס קלאַפּ; אַן אונגעלומפּערטער קלאַפּ.

back'board *n.* (בעק'-באָורד) אַ הינטערסטע לעהנברעט ביי דער זיצבאַנק אויף אַ שיפעל; אַ רוקען ברעט.

back'bone *n.* (בעק'-באָון) 1. רוקען ביין; 2. שטייפע האַלטונג, קוראַזש, אונביינבאַרע ענטשלאָסענהייט.

1. He fell and broke his backbone. 2. No man can lead others if he has no backbone.

back'-door *n.* (בעק'-דאָור) אַ הינטער-טהיר; אַ געהיימע טהיר.

back'-down *n.* (בעק'-דאַון) דאָס אויפהערען אונטערשטיצען מיט עפּעס; דאָס אונטערלעגען; דאָס אונטערגעבען זיך.

backed *a.* (בעקט) וואָס האָט אַ רוקען; וואָס זיצט רייטענדיג; וואָס לעהנט זיך אַן; אונטערגעשטיצט.

back'en *adv. and v.* (בעק'ן) ז. *back*

back'-end *n.* (בעק'-ענד) לעצטער טייל.

back'-en'trance *n.* (בעק'-ען'-טרענס) אַ הינטערשטער אריינגאַנג.

back'er *n.* (בעק'-ער) אַן אונטערשטיצער, אַ העלפער [ספּעציעל מיט געלד]; אַ וועטענדער.

back'fire *v.* (בעק'-פאַיר) מאַכען אויסלעשען אַ שרפה, אום אָבצוהאַלטען אַ פייער [אום נים צו לאָזען אַ פייער ווייטער זיך צו פערשפּרייטען, צינדט מען אויסלעשען אַן אַ געביידע אָדער אַ געוויסע שטרעקע אין וואַלד און נאָכדעם ווי מען לעשט עס אויס, בלייבט אַ לעדיגער אָדער אָבגעברענטער פּלאַץ, וועלכער ערלויבט נים דעם אַנקומענדען פייער זיך צו פערשפּרייטען ווייטער].

back'-fire *n.* (בעק'-פאַיר) אַ פייער וואָס ווערט אויסגעלעשט געמאַכט, אום אָבצושטעלען אַ שרפה. ז. *backfire*

back'-friend *n.* (בעק'-פרענד) אַ כלומר'שטריגער פריינד, אַ פערבאָרגענער שונא; אַן אונטערשטיצער.

back'-game *n.* (בעק'-גיים) אַ מין שפּיעל אין ביינדעלעך.

backgam'mon *n.* (בעק-געמ'-אַן) ז. *back-game*

backgam'mon-board *n.* (בעק-געמ'-אַן-באָורד) אַזאַ ברעט וואָס ווערט בענוצט פאַר אַ געוויסען שפּיעל מיט ביינדעלעך [דאָס ברעט איז עהנליך צו אַ דאַמקע ברעט, נאָר אַנשטאָט די קעסטלעך זיינען פאַראַן שפּיציגע פיגורען].

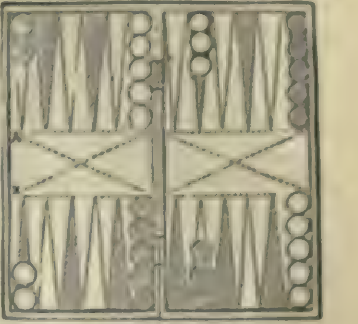

Backgammon-board

back'ground *n.* (בעק'-גראַונד) הינטערגרונד.

back'hand *n. and a.* (בעק'-הענד) מיט דער לינקער זייט פון האַנד; אַ האַנדשריפט וואָס דיא בוכשטאַבען בויגען זיך צו לינקס; אונגינסטיג, רינקעוואַרים.

back'handed *a.* (בעק'-הענד-עד) מיט דער לינקער זייט פון דער האַנד; אונבעשטימט, צווייד'יטיג, סאַרקאַסטיש; געדרעהט פערקעהרט [ווענען אַ שטריק].

back'house *n.* (בעק'-האַוס) אַן אָבטריט [בית הכסא]; אַ געביידע הינטער דער הויפּט-געביידע.

back'ing *n.* (בעק'-אינג) אונטערשטיצונג; צוריקטרעטונג.

back'ing and fil'ing (בעק'-אינג ענד פיל'-אינג) אונענטשלאָסענהייט.

back'log *n.* (בעק'-לאָג) די שטיים האָלץ אין אויוון, וועלכע ברענט אַם לענגסטען.

back'most *a.* (בעק'-מאָוסט) נאָר דער הינטערשטער.

back oars (בעק אָורז) רודערן צוריק.

back'-paint'ing *n.* (בעק'-פּיינ'-טינג) דאָס אויסמאָהלען מיט פאַרבען אויף אַ גלאָז נאָך אַ געדרוקט בילד וואָס איז אָנגעקלעבט אויף דער אַנדערער זייט פון גלאָז.

back'-pay'ment *n.* (בעק'-פּיי'-מענט) נאָך נים אויסגעצאָהלטער חוב.

back'piece *n.* (בעק'-פּיעס) דער הינטערטייל; דער הינטערטייל פון אַ פּאַנצער; אַזאַ היילינג בילד אין אַ קלויסטער.

back'-room *n.* (בעק'-רוהם) אַ הינטערשטער צימער.

back'-seat *n.* (בעק'-סיעט) אַ נידריגער שטאַנד; אַ פּלאַץ ביי דער טהיר, אַ פּלאַץ הינטער'ן אויוון.

A defeated candidate often has to take a back-seat in politics.

back'set *n. and v.* (בעק'-סעט) צוריקשטויסונג; אָנגרייפען פון הינטען.

back'-set'tlements *n.* (בעק'-סעטל-מענטס) די ווייטסטע [ווינקליכע] קאָלאָניעס אין דיא אַראַיינגעטע שטאַאַטען פון אַמעריקאַ; דיא ווייטע קאָלאָניעס אין אַ לאַנד.

back'-set'tler *n.* (בעק'-סעט-לער) אַן איינוואָהנער פון אַ ווייטע קאָלאָניע אין אַ לאַנד [ספּעציעל אין דיא ווייטע ווינקליכע טעריטאָריען פון דיא פעראייניגטע שטאַאַטען].

back'-shop *n.* (בעק'-שאָפּ) הינטערשטער צימער אין אַ קראָם אָדער אין אַ ווערקשטאַט.

back'side *n.* (בעק–סאַיד). די הינטער־ שטע זייט; דער הינטערטייל.

backslide' *v.* (בעק–סלאַיד) אבטרינניג ווערען; צוריקווייכען, אבפאַלען [ווי פון רעליגיאָן]; פערוואַרפען; פערלאָזען.

backsli'der *n.* (בעק–סלאַי'–דער) 1. איי־ נער וואס פאַלט פון עפּעס אב; א משומד; איינער וואס פערלאָזט זיין גלויבען, אדער פּרינציפּען; 2. איינער וואס קעהרט זיך אום צוריק צו זיינע פריהערדיגע זינד.
2. Many reformed drunkards often become backsliders.

backsli'ding *n.* (בעק–סלאַי'–דינג). דאס אבפאַלען פון גלויבען; שמד; דאס ניט פאָלגען די לעהרען פון רעליגיאָן; געזונ־ קענהייט.

backsli'dingness *n.* (בעק–סלאַי'– דינג–נעס) שמד, אבטרינניגקייט אדער אב־ פאָלונג פון רעליגיאָן אדער פון געוויסע מאָראַלע פּרינציפּען; געזונקענהייט.

back'-slum *n.* (בעק'–סלאָם) א שמוציגע הינטער־גאַס; א שמוציגע נאכבארשאפט [אן ארט אין א שטאָדט, וואו עס וואהנט דער אבפאַל פון דער געזעלשאפט]; א הינטערטהיר.

back'-staff *n.* (בעק'–סטעף) אן אסטראָ־ נאָמישער אפּאַראַט צום אויסגעפינען די הויך פון דער זון אויף'ן ים.

back'stair *n. and a.* (בעק'–סטעהר) די שטיגען פון צווייטען זייט הויז; פּריוואַט־ אריינגאַנג; פּלאָטקעמאכעריי; רכילות; וואס איז שייך צו א פּריוואַט־אריינגאַנג, הינטען־ארום, דורך רכילות אדער אינטרי־ גען.

back'stairs *n. and a.* (בעק'–סטעהרז) ז. ***back-stair***

back'stay *n.* (בעק'–סטיי) א שטיצע פון הינטען; דער שטריק וואס בינדט אָן דעם זעגעל צו דער הינטערשטער זייט פון שיף.

back'stitch *n. and v.* (בעק'–סטיטש) דער שטעפּשטאָך [ביים נעהען]; שטעפּען.

back'-street *n.* (בעק'–סטריעט) הינטער־ גאַס.

back'-string *n.* (בעק'–סטרינג) א פיהר־ שנור [מיט וועלכער מען האַלט צו א קינד פון הינטען, ווען עס לערנט זיך געהן].

back'-stroke *n.* (בעק'־סטראוק) ז. ***back-blow***

back'-sword *n.* (בעק'–סאָורד) איינ־ שניידיגער שווערד [א שווערד וואס האט א שארף בלויז פון א זייט]; א ראַפּיער [אזא מין שווערד].

back'swordman *n.* (בעק'–סאָורד–מען) א ראַפּיער פעכטער.

back talk (בעק טאָהק) צוריק אבענט־ פערען; פרעך אבענטפערען.
A teacher should not permit back talk from pupils.

back the sails (בעק טהי סיילז) צו־ ריקלענען דעם זעגעל; צוריקגעהן.

back to back (בעק טו בעק) רוקען צו רוקען; מיט'ן רוקען געקעהרט איינער צום אנדערען.

back'-trick *n.* (בעק'–טריק) ריקטריט [ביים טאנצען]; אן אויסוועג.

back up (בעק אַפּ) אונטערהאַלטען אדער שטיצען אימעצען; שטופּען אדער געהן צוריק; איבערקעהרען; אין באל־ שפּיעל — שטעהן אהינטער [מיט'ן ציעל אבצוּוואַרפען דעם באל צוריק בעת ער פליהט פארביי].

back'ward *adv. and a.* (בעק'–הווארד) 1. צוריק; ריקווערטס; הינטערוויילינג; אין א נעגענגעזעצטע ריכטונג; קאַפּויער; 2. צוריקגעבליבען; הינטערשטעליג; ניט פּראָגרעסירט; פויל; אונווילינג; פערשפּע־ טיגט; צוריקגעהאַלטען; וואס שטערט; וואס ווירקט געגען; וואס געהט צוריק.
1. On his backward journey he visited London. 2. Backward children need special training.

back'ward and for'ward (בעק'– הווארד ענד פאָר'–הווארד) היין און הער.

back'ward-fruits *n.* (בעק'–הווארד– פרוהטס) שפּעט־פרוכט [פרוכט וואס ווערט שפּעט רייף].

back'wardly *adv.* (בעק'–הווארד–לי) אין א נעגענגעזעצטע ריכטונג; ריק־ ווערטס; צוריק; אונווילינג, פויל; וויר־ קענדיג נעגען; אבגענייגט; צוריקגעבלי־ בען.

back'wardness *n.* (בעק'–הווארד–נעס) לאַנגזאַמקייט; ווידערווילען; הינטערשטע־ ליגקייט; אבגענייגטקייט; פוילקייט; שלאַפּקייט.

back'wards *adv.* (בעק'–הווארדז) ז. ***backward***

back'wards in du'ty (בעק'–הווארדז אין דיו'–טי) פערנאכלעסיגט די פּפליכטען.

back'water *n.* (בעק'–הוואָה–טער) דאס רודערען ריקווערטס דורך בייטען די שטע־ לונג פון דיא רודערס; א שטעהענדעס וואסער; דאס וואסער, וואס ווערט אויפ־ געהויבען פון די רעדער פון א דאמפּף־ שיף; א צוריקגעהאַלטענעס וואסער; דאס ארויסמאכען זיך פון עפּעס.

back'woods *n.* (בעק'–הוואודז) די ווייטע וועסטליכע וואַלד־געגענדען אין אמעריקא; א געגענד וואס קומט ווענינג אין בעריהרונג מיט דער ציוויליזירטער וועלט.

back'woodsman *n.* (בעק'–הוואודז– מען) איינער וואס וואהנט אין די פער־ וואָרפענע ווייטע וועלדער.

back'-wound *n. and v.* (בעק'–הוואונד) פערליימדען; פערוואונדען הינטען־ארום; א וואונד אויף'ן רוקען, א וואונד געמאַכט הינטען־ארום.

back'-wound'ing *a.* (בעק'–הוואונד'– אינג) פון הינטען פערוואונדעט; פער־ ליימדעט.

back'-yard *n.* (בעק'–יאַרד) א הינטער־ הויף.

ba'con *n.* (ביי'–קאָן) געריכערט שוויי־ נען־פלייש.

ba'con-bee'tle *n.* (ביי'–קאָן–ביטעל) אזא זשוק פון העל־ברוי־ נעם קאָליר [דאס ווע־ רימעל פון וועלכען דיע־ זער זשוק ענטוויקעלט זיך איז בעדעקט מיט לאַנגע האָר און איז בע־ קאַנט דערמיט וואס עס צופרעסט די געטעטעטע חיות אין מוזעאומס].

Bacon-beetle

ba'con-hog *n.* (ביי'–קאָן–האָג) אבגעקאָר־ מעטער שוויין [וואס זיין פלייש ווערט געברויכט צו טרוקענען אדער רויכערען].

Baco'nian *a. and n.* (בע–קאָו'–ני–ען) וואס איז שייך צו דעם ענגלישען פילאָזאָף לארד בעקאָן אדער זיינע טעאָריען; אן אנהאַנגער פון לארד בעקאָן אדער פון זיי־ נע טעאָריען; איינער וואס גלויבט, אז דער אמת'ער פערפאַסער פון שעקספּיער'ס ווערק איז לארד בעקאָן.

bacte'ria *n.* (בעק–טי'–רי–א) באַקטע־ ריען [אזעלכע קליינע מיקראָסקאָפּישע בעשעפענישען].

bacte'rial *a.* (בעק–טי'–רי–על) וואס בע־ לאַנגט אדער איז עהנליך צו א באַקטעריע.

bacte'ricidal *a.* (בעק–טי'–רי–סאַי–דעל) וואס טויטעט דיא באַקטעריען.

bacte'ricide *n.* (בעק–טי'–רי–סאַיד) א זאַך וואס טויטעט די באַקטעריען.

bacte'rioid *a.* (בעק–טי'–רי–איד) וואס איז עהנליך אדער איז שייך צו באַקטע־ ריען.

bacte'rium *n.* (בעק–טי'–רי–אַם) א באַק־ טעריע; א מיקראָב.

bac'teroid *a.* (בעק'–טי–ראָיד) ז. ***bacterioid***

bacteroid'al *a.* (בעק–טי–ראָיד'–על) ז. ***bacterioid***

bac'ulus *n.* (בעק'–יו–לאַס) א צויבער שטעקען; א שטאָק וואס דיענט אלס ציי־ כען פון הערשאַפט.

bad *a.* (בעד) שלעכט; בייז; קראַנקליך; שעדליך; אונגעזונד.

bad bar'gain (בעד באַר'–גען) א שלעכט געשעפט; א שלעכטער אבשניט.

bade (בעד) אנגעבאָטען; געבעטען; בעפוילען. ז. ***bid***

bad egg (בעד עג) א שלעכט איי; א ווערטהלאָזע ספּעקולאַציאָן; א ווערטה־ לאָזער מענש.

bad for'tune (בעד פאָר'–טשון) אן אומ־ גליק.

badge *n. and v.* (בעדזש) א צייכען, עטוואס וואס ווערט געטראָגען אלס ציי־ כען; בעצייכנען, אויסצייכנען, שטעמפּלען; די אונטערשטע גאַלעריע אין א שיף.

badge'less *a.* (בעדזש'–לעס) אהן אן אבצייכנונג.

badg'er *n. and v.* (בעדזש'–ער) 1. א דאַקס [אזא חיה, אין חומש האָט זי דעם נאָמען תחש]; 2. א באַרשט געמאַכט פון דאַקסען־האָר; 3. קוועלען, פּייניגען; 4. אראָנטעררייסען פון פּרייז.
3. It is not fair to badger a witness. 4. He wants to badger the price.

Badger

badg'ering *n.* (בעדזש–ער–אינג) דאס קויפען תבואה אדער פּראָוויאַנט אין איין ארט און פערקויפען אין אן אנדערען צו־ ליעב ריוח.

badg'er-legged *a.* (בעדזש–ער–לעגד) מיט איין פוס לענגער פון אנדערען.

bad grace (בעד גרייס) אונ'חן; ווי־ דערווילען.

bad gram'mar (בעד גרעמ'–ער) אן אונגראַמאַטיקאַלישער אויסדרוק, אן אונ־ גראַמאַטיקאַלישע שפּראַך.

bad health (בעד העלטה) שלעכטע געזונדהייט; קראַנקהייט.

bad hours (בעד אורז) 1. שפּעטע שטונדען; 2. דיא שלעכטע נאכטשטונדען ביי א קראַנקען.
1. He keeps bad hours.

ba'dian *n.* (ביי־די־ען) אזא כינעזישע פרוכט

Badian

badinage' *n.* (בעד־אי־נעזש') שפּאַס, קאַטאָוועס.

bad job (בעד דזשאָב) א שלעכטער עסק; א שלעכטע אַרבייט.

bad lan'guage (בעד לענ'־גהוועדזש) אוּנהעפליכע אָדער גראָבע רייד.

bad look (בעד לוּק) א שלעכט אויסזעהן.

bad luck (בעד לאַק) אַן אומגליק.

bad'ly *adv.* (בעד'־לי) זעהר צרה'דיג; דרינגענד; געפעהרליך; אָרעמזעליג; קראַנק; שלעכט; שווערליך.

bad'ly need'ing (בעד'־לי ניעד'־אינג) דרינגענד נויטיג האָבען.

bad'ly off (בעד'־לי אָף) אויף צרות.

bad'ness *n.* (בעד'־נעס) שלעכטקייט, בייזקייט.

bad o'dor (בעד אָו'־דאָר) א שלעכטע רעפּוטאַציע, א שלעכטער נאָמען; א שלעכ־טער גערוּך.

bad pa'pers (בעד פּיי'־פּערז) ווערטה־לאָזע אַקציעס.

bad success' (בעד סאַק־סעס') א שלעכ־טער סוף; א דורכפאַל.

baf'feta *n.* (בעפ'־ע־טא) אָסט־אינדי־שער באַוועלשטאָף.

baf'fle *v.* (בעפל) צום נאַרען מאַכען; צו נישט מאַכען; בעטריגען; אָבנאַרען די האָפנונגען; אָראָבשלאָגען פון טאַלק; ער־שטוינען; שטערען אהן ערפאָלג.
His unexplained absence baffled all of us.

baf'fle descrip'tion (בעפל דעס־קריפ'־שאָן) זיך ניט לאָזען בעשרייבען; ניט קענען בעשריבען ווערען.
The beauty of the forest baffles description.

baffled hopes (בעפּלד האָופּס) ענטויש־טע, אָבגענאַרטע האָפנונגען.

baf'fler *n.* (בעפ'־לער) צושטערער; צו־נישט־מאַכער; איינער וואָס שלאָגט אָראָב פון טאַלק; איינער וואָס ענטוישט; א פּער־ניכטענדער נעגען־בעווייז; א זאַך וואָס מאַכט איינעם צום שווייגען.

baf'fling *a.* (בעפ'־לינג) טוישענדיג; צונישט־מאַכענד; אָראָבשלאָגענד פון טאַלק.

baf'flingly *adv.* (בעפ'־לינג־לי) מאַכענ־דיג צו נישט; אָראָבשלאָגענדיג פון טאַלק.

baf'fling wind (בעפ'־לינג הווינד) א ווינד וועלכער בייט אָפט זיין ריכטונג.

baf'fy-spoon *n.* (בעפ'־אי־ספּוּהן) אזא פּערבויגענער שטעקען, מיט וועלכען מען שפּילט גאָלף.

bag *n. and v.* (בעג) א זאַק; א בייטעל; א יאַגדבייטעל; א רייזע־זאַק; פּאַקען אין זאַק; אויפבלאָזען זיך; אָנבלאָזען [ווי די זעגעל פון א שיף]; פאַנגען; אריינ־שטעקען אין יאַגד־בייטעל; שיסען; אריינ־וואַרפען דעם באַל אין ביליאַרד־בייטעל.

bag and bag'gage (בעג ענד בעג'־עדזש) זאַק און פּאַק.

bagass' *n.* (בע־געס') *bagasse* ז.

bagasse' *n.* (בע־געס') דער אָבפאַל פון צוקער ראָהר אָדער אַנדערע פרוכט, נאָכ־דעם ווי דער זאַפט ווערט אויסגעדריקט.

bagatelle' *n.* (בעג־ע־טעל') 1. א נאַנא־טעל, קלייניגקייט; 2. טיוואַליי־שפּיעל [אזא מין ביליאַרד].
1. To a millionaire the sum of $10,000 is a mere bagatelle.

bagatelle'-board *n.* (בעג־ע־טעל'־באָורד) א ברעט בענוצט צום טיוואַליי־שפּיעל.

baga'zo *n.* (בע־גאַ'־טהאָו) *bagasse* ז.

bag'-fasten'er *n.* (בעג'־פעס'־נער) דאָס צובינדעל פון א בייטעל אָדער בייטער.

bag'-fox *n.* (בעג'־פאָקס) א פוקס וועל־כער ווערט אין א זאַק [ווערען ניט געראַטע־נע יעגער אויף דער יאַגד און ווען מען לאָזט איהם אַרויס צו יאָגען זיך נאָך איהם ווייל עס מאַכט זיך ניט קיין אַנ־דערער].

bag'ful *n.* (בעג'־פול) א פולער זאַק; א פולער יאַגד־בייטעל.

bag'gage *n.* (בעג'־עדזש) באַגאַזש, ריי־זע־געפּעק; א טויגעניכטס [הויפטזעכ־ליך וועגען א פרוי]; א לוסטיגער יונג.

bag'gageman *n.* (בעג'־עדזש־מען) דער נעפּעק אָדער באַגאַזש־טרעגער.

bag'gage-mas'ter *n.* (בעג'־עדזש־מעס־טער) אַן אָנגעשטעלטער אויף אַן אייזענבאַהן, אָדער דאַמפּף־שיף, וועלכער האָט די אויפזיכט איבער'ן באַגאַזש.

bag'gage-room *n.* (בעג'־עדזש רוּהם) א באַגאַזש־ציממער.

bag'gage-truck *n.* (בעג'־עדזש טראַק) א האַנד־וועגעל, אויף וועלכען מען פיהרט איבער באַגאַזש אויף אַן אייזענבאַהן־סטאַנציאָן אָדער אין א האָפען.

bag'ging *n.* (בעג'־אינג) דאָס איינפּאַקען אין זעק; לייוועגד צום פּאַקען, זאַק לייי־וועגד; דאָס פּיטערירען אָדער דורכזיי־העז דורך לייוועגד.

bag'gy *a.* (בעג'־אי) וויא א זאַק; וואָס הענגט ווי א זאַק; אויפגעבלאָזען ווי א זאַק.
He wears baggy trousers.

bag'man *n.* (בעג'־מען) האַנדעלס־רייי־זענדער.

bag'-net *n.* (בעג'־נעט) נעץ־זאַק [צו כאַפּען פיש].

bagn'io *n.* (בענ'־יאָו) באָד, מרחץ; באָרדעל; געפענגניס [אין טערקיי].

bagn'io-keep'er *n.* (בענ'־יאָו־קיעפּ־ער) א באָדער.

bagn'io-pan'der *n.* (בענ'־יאָו־פּענ'־דער) א שקלאַפען געפענגניס היטער; א באָרדעלי־ווירטה.

bag one's self (בעג וואַנז סעלף) זיך אליין אריינגאַרען אין זאַק.

bag'pipe *n. and v.* (בעג'־פּאַיפּ) די דעדי־זאַק אָדער זאַק־פּייף [א מין מוזיקא־לישער אינסטרומענט וואָס זעהט אויס ווי א זאַק]; מאַכען עהנליך צו א זאַק־פּייף.

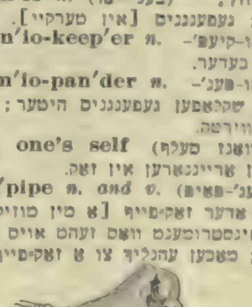

Bagpipe

bag'piper *n.* [illegible] דער אויף א דודעלזאַק.

bag'-pud'ding *n.* [illegible] אַ פּודינג [illegible] אין א זעקעל.

bah! *int.* (באַ) באַ! [אן אויסרוף פון פאַראַכטונג, [illegible] אומגלויבינקייט].

bail *n. and v.* (בייל) בירגשאַפט [ערבות], דער ערב; נעמען ערבות; [illegible] א ערב [illegible] אַרויסנעהמען אַ ארעסטירטען [illegible] ערבות; [illegible] דער [illegible] אויסשעפּען וואַסער פון א שיפל, אויס־שעפּען; פאַרזיכערען מיט א געבויגענעם שטאַרק־הענטעל אָדער א רייף; א רייף־הענטעל פון אן עמער אָדער אַן אַנדער [illegible], [illegible] א שטאַנ־ג[illegible] צווישען איין פערד און דעם אַנדערען.

bail'able *a.* (בייל'־עבל) וואָס מען קען אַרויסנעהמען אָדער אַרויסלאָזען אויף ערבות.

bail'able case (בייל'־עבל קיים) א פאַל [illegible] ווען דער [illegible] קען אַרויסגעלאָ־זען ווערען אויף ערבות.

bail'-bond *n.* (בייל'־באָנד) [illegible] [מסכון] וואָס ווערט געגעבען פאַר איי־נעם וואָס ווערט בעפרייט פון אַרעסט אונ־טער ערבות.

bailee' *n.* (ביי־ליע') אַן אַפּוטרופּוס.

bai'ler *n.* (ביי'־לער) אַן ערב, איינער וואָס גיט ערבות; דער וואָס נעהמט איבער צו זיין אַפּטרופּוס [אַפּוטרופּוס] איבער אי־[illegible].

bai'ley *n.* (ביי'־לי) די נאָמיערסטע וואַנד אַרום א שלאָס אָדער געפענגניס; דער הויף פון א פעסטונג אָדער שלאָס.

bai'lie *n.* (ביי'־לי) *bailey* ז.

bai'liff *n.* (ביי'־ליף) לאַנדריכטער, ריכ־טער פון א בעצירק [אויעזד]; געריכטס־דיענער; דער פאַרוואַלטער פון א גוּט־[illegible] [illegible]: [illegible] פון א גוט.

bai'liwick *n.* (ביי'־לי־הוויק) דער גע־ריכטס בעצירק אָדער אַמט פון א לאַנד־ריכטער.

bail'ment *n.* (בייל'־מענט) די איבערגאַבע פון איינעם איינענטום אונטער אַ־[illegible] [illegible] א נעווייסען צוועק; די אַרויסנעהמונג פון אַן אַרעסטירטען דורך ערבות.

bai'lor *n.* (ביי'־לאָר) *bailer* ז.

bail out (בייל אַוּט) אַרויסנעהמען אויף ערבות.
The arrested peddler was bailed out.

bail'-piece *n.* (בייל'־פּיעס) א בעשטעטי־גונג דער ראָוויכטונג פון א געריכט פאַר א פּערזאָן, וואָס וויל אַרויסנעהמען אַן אַרעסטירטען אויף ערבות.

bails'man *n.* (ביילז'־מען) אַן ערב; איינער וואָס נעהמט אַרויס אַן אַרעסטיר־טען אויף ערבות.

bait *n. and v.* (בייט) 1. די צוציהונגס־שפּייז; צוציהען; 2. אָנרייצען, אָנרייצען; [illegible]; 3. האָדעווען, שפּייזען, כאַפּען א בייס [אויף א רייזע].
1. To catch fish one must have suitable bait. 2. Some people think it is fun to bait the foreigners.

bait a book (בייט ע חוק) אַרויסהעלפען דאָס חתורכעל אויף'ן אַנגעל [אַנצי־[illegible]]; איינעם [illegible] דורך זיין ליעבלינגס שפּייז.

bai'ting *n.* (ביי'־טינג) [illegible] צייג; צוציהונג, אָנרייצונג.

baize *n. and v.* (בייז) אזא דיקער וואַ־

לענער געוואַנד [בענוצט פאַר טישטיכער און פאַרטיערען]; בעדעקען מיט דיעזען געוואַנד.

baj'adere *n.* (ביי׳-ע-דיער) אַ זיינגעריז און טענצעריז איז אינדיען.

bake *n. and v.* (בייק) באַקען; זיך באַקען [אויף דער היץ]; טרוקען ווערען, האַרט ווערען [דורך היץ]; געבעק.

bake'house *n.* (בייק׳-האוס) אַ באַקהויז.

ba'ker *n.* (ביי׳-קער) אַ בעקער; אַ קליין באַק-אויוועלע.

ba'ker-legged *a.* (ביי׳-קער-לעגד) קרום-פיסיג.

ba'ker's doz'en (ביי׳-קערז דאַזן) אַ בעקערס דוצענט [דרייצעהן אדער פיערצעהן].

ba'kery *n.* (ביי׳-קער-אי) אַ בעקעריי.

ba'king *n.* (ביי׳-קינג) דאָס באַקען; דאָס געבעק.

ba'king-dish *n.* (ביי׳-קינג-דיש) באַק-שיסעל.

ba'king-pan *n.* (ביי׳-קינג-פען) באַק-פאַן.

ba'king-plate *n.* (ביי׳-קינג-פלייט) באַק-בלעך.

ba'king-pow'der *n.* (ביי׳-קינג-פאו׳-דער) אַ באַק-פּראַשעק [וואָס ווערט גע-ברויכט אנשטאַט הייוועז].

ba'king-trade *n.* (ביי׳-קינג-טרייד) בעקער האַנדווערק.

bak'shish *n.* (בעק׳-שיש) באַקשיש [שוחד, כאַבאַר, אַ מתנת יד אין טערקיי און אַנדערע לענדער אין אריענט].

Balæ'na *n.* (בע-ליע׳-נע) אַזאַ מין פוינגלען וואָס צייכנען זיך אויס מיט זייער גרויסען קאָפּ און גרויסען ברייטען שנאָ-בעל.

balalai'ka *n.* (בעל-ע-לאַי׳-קאַ) די באַ-לאַלאַיקאַ [אַ מוזיקאַלישער אינסטרומענט מיט דריי סטרונעס, ווערט געברויכט הויפּטזעכליך אין רוסלאַנד].

bal'ance *n. and v.* (בעל׳-ענס) 1. דער באַלאַנס פון אַ וואָג; די וואָג; איבער-געוויכט; איבערשוס; דער אונרוה פון אַ זייגער; גלייכגעוויכט, דאָס אויסגלייכען וואַג-שאַלען; 2. דער באַלאַנס פון אַ רעכ-נונג, דער סך הנשאר אין שולדען; אַ פאַר-גלייכונג; מאַכען דעם באַלאַנס [אַבשטימען רעכנונגען]; 3. אַבוועגונג; דאָס שלאַגען זיך מיט דער דעה; באַלאַנסירען, זיך האַל-טען אין גלייכגעוויכט; אַבוועגען, זיך שלאַגען מיט דער דעה.

2. Bookkeepers balance their accounts every month. 3. The decision is still in the balance.

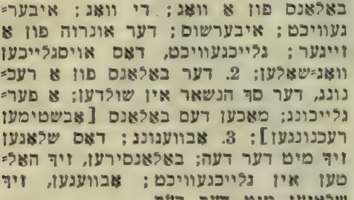

Balance

bal'anceable *a.* (בעל׳-ענס-עבל) וואָס מען קען באַלאַנסירען. ז. ***balance***

bal'ance account' (בעל׳-ענס ע-קאַונט׳) פערגלייכען דעם סך הכל פון דע-בעט און קרעדיט אדער פון אייננאָהמען און אויסגאַבען; אונטערציהען דעם סך הכל.

bal'ance-beam *n.* (בעל׳-ענס-ביעם) וואָג-באַלקען [דער שטאַנג פון אַ וואָג]; דער באַלאַנס-באַלקען אין אַ בעוועגליכער בריק.

bal'ance books (בעל׳-ענס בוקס) באַ-לאַנסירען די ביכער, בעקומען אַ ידיעה וועגען צושטאַנד פון געשעפט.

bal'ance car'ried for'ward (בעל׳-ענס קער׳-איד פאָר׳-הוואָרד) איבערגע-טראַגען דער זאַלדאָ אויף אַ נייעם בלאַט [אין בוך-פיהרונג].

bal'anced in account' (בעל׳-ענסט אין ע-קאַונט׳) דורך געגענזייטיגע אַב-רעכנונג זאַלדירט [אויסגעגליכען, קווי-טירט].

bal'anced ra'tion (בעל׳-ענסד ריי׳-שאַן) גאַהרהאַפטע פוטער פאַר בהמות.

bal'ance-fish *n.* (בעל׳-ענס-פיש) דער האַמער-פיש [אַזאַ מין היי-פיש].

bal'ance in cash (בעל׳-ענס אין קעש) דער בעשטאַנד פון דער קאַסע.

bal'ance-ma'ker *n.* (בעל׳-ענס-מיי׳-קער) וואָגשאָל מאַכער.

bal'ance of accounts' (בעל׳-ענס אָוו ע-קאַונטס׳) אויסגלייכונג פון רעכנונגען.

bal'ance of cash (בעל׳-ענס אָוו קעש) ז. ***balance in cash***

bal'ance of pow'er (בעל׳-ענס אָוו פאַו׳-ער) דאָס גלייכגעוויכט צווישען די מעכטע אדער פאַרטייען; די איבערגע-וויכט, וואָס אַ קליינע פאַרטיי אין אַ פאַר-לאַמענט קען געבען צו איינער פון די גרוי-סע פאַרטייען, אז זי זאָל האָבען די מאַ-יאָריטעט.

England holds the balance of power in Europe.

bal'ance of trade (בעל׳-ענס אָוו טרייד) דער אונטערשייד אין ווערטה צווי-שען אריינגעפיהרטע סחורה אין אַ לאַנד און ארויסגעפיהרטע.

We have a favorable balance of trade.

bal'ancer *n.* (בעל׳-ענ-סער) דער וואָס וועגט אָב; איינער אדער עטוואָס וואָס האַלט אין גלייכגעוויכט; איינער וואָס באַ-לאַנסירט, אַ אקראָבאַט, אַ שטריק-טענ-צער.

bal'ance-sheet *n.* (בעל׳-ענס-שיעט) אַ געשעפטס-טאַבעלע, וועלכע צייגט דעם ריכטיגען צושטאַנד פון אַ געשעפט אין אַלע זיינע פרטים.

bal'ancing *a.* (בעל׳-ענ-סינג) האַלטענ-דיג דאָס גלייכגעוויכט, באַלאַנסירענדיג.

bal'ancing-pole *n.* (בעל׳-ענס-אינג-פאָול) גלייכגעוויכט שטאַנג [אַ שטאַנג געברויכט פון שטריקטענצער אום צו האַל-טען דאָס גלייכגעוויכט].

bal'as *n.* (בעל׳-עס) ז. ***balas-ruby***

bal'as-ru'by *n.* (בעל׳-עס-רו׳-בי) אַזאַ רובינאַרטיגער שטיין פון בלאַס-רויטען קאָ-ליר.

balaus'tine *n.* (בע-לאָס׳-טין) די בליִ-הונג פון דעם ווילדען גראַנאַט עפּעל-בוים.

bal'cony *n.* (בעל׳-קאָ-ני) באַלקאָן; גאַלעריע

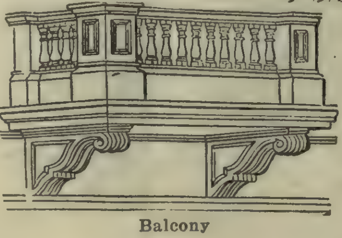

Balcony

bald *n. and a.* (באָהלד) קאָהל, אָהן האָר, פליכעוואַטע; אַ גראָז פלאַץ אויף׳ן שפּיץ פון אַ הויכען בארג; וואָס האָט אַ ווייסען פלעק אויף׳ן געזיכט אדער קאָפּ [ביי פוינעל אדער חיות]; אינהאַלטלאָז, קראַפטלאָז; בוכשטעבליך; ניט שעהן, ניט בעפּוצט, פּשוט; אָפען, אונפערשטעלט.

bal'dachin *n.* (בעל׳-דע-קין) באַלדאַ-כין; איבערשפּרייטונג; חופּה.

baldachi'no *n.* (בעל-דע-קי׳-נאָו) ז. ***bladachin***

bald'-buz'zard *n.* (באָהלד׳-באַז׳-ארד) ביינברעכער [אַ גרויסער רויבפויגעל וואָס בויט זיין נעסט אויף הויכע בערג].

bal'derdash *n.* (באָהל׳-דער-דעש) פלוי-דעריי; אַ מישמאַש; אַ צונויפמישענעס פון געטרענקען.

bald'face *n.* (באָהלד׳-פיים) אַ פערד מיט אַ ווייסען פלעק אויף׳ן שטערען; פראַסטע וואהיסקי [אַזאַ בראַנפען].

bald'-faced *a.* (באָהלד׳-פייסט) מיט אַ ווייסען קאָפּ אדער מיט ווייסע פלעקען אויף׳ן קאָפּ [וועגען חיות].

bald'head *n.* (באָהלד׳-העד) אַ פליִ-כעוואַטער; אַזאַ הויז-טויב.

bald'-head'ed *a.* (באָהלד׳-העד׳-עד) איי-נער וואָס האָט אַ פּליך.

bald'ly *adv.* (באָהלד׳-לי) מיט אַ פּליך; אַזוי ווי מיט אַ פליך.

bald'ness *n.* (באָהלד׳-נעס) די קאָהל-הייט, פליכעוואַטקייט.

bald'pate *n.* (באָהלד׳-פייט) אַ פּליִ-כעוואַטער; אַזאַ ענטעל [קאַטשקע] מיט אַ ווייסען פלעק אויף׳ן קאָפּ.

bald'-pa'ted *a.* (באָהלד׳-פיי׳-טעד) וואָס האָט אַ פּליך; פליכעוואַטע.

bal'dric *n.* (באָהל׳-דריק) אַ גאַרטעל, אַ לענטע; אַן אַקסעל-לענטע [פון אַ שווערד].

bal'dy *n.* (באָהל׳-די) אַ פליכעוואַטער.

bale *n. and v.* (בייל) געפּעק, פּאַק; פּאַקען אין פּעק; אונגליק, פּערדערבען.

Cotton is sold in bales.

baleen' *n.* (בע-ליען׳) ביין [פיש ביין פון וואַלפיש].

baleen'-knife *n.* (בע-ליען׳-נאַיף) אַזאַ געבויגענער מעסער מיט צוויי הענטלעך צום שניידען פיש-ביין.

bale'-fire *n.* (בייל׳-פאַיר) סיגנאַל-פייער, פייערצייכען [אַ פייער וואָס ווערט גע-מאַכט צו ריגען אַלס צייכען פון ווייטען].

bale'ful *a.* (בייל׳-פול) זעהר שעדליך, פערדערבליך; עלענד; אונגליקליך.

bale'fully *adv.* (בייל׳-פול-אי) אויף אַ שעדליכען אדער פערדערבליכען אופן; עלענד; אונגליקליך.

bale'fulness *n.* (בייל׳-פול-נעס) פער-דערבליכקייט; שעדליכקייט.

bale up (בייל אַפּ) איינפּאַקען.

balis'ta *n.* (בע-ליס׳-טאַ) באַליסטאַ [בליסטאות], ווארף-מאַשינע [אַ מאַשי-נע פאַר מלחמה צוועקען אין די אַלטע צייַ-טען צו וואַרפען שטיינער].

balize' *n.* (בע-ליז׳) אַ לייכט-טורעם; אַ צייכען פאַר שיפען אויף דעם ים.

balk *n. and v.* (באָהק) באַלקען; גע-גראָבענע רינע צווישען בייטען אדער פעל-דער; טוישונג; פערניכטונג; שאַדען; אײַ-בערגעהן, אויסלאַזען; פערמיידען עפּעס צו טהאָן; טוישען; ווידערשרייטען; זיך איינ׳עקשנ׳ען און ניט וועלען געהן פון אָרט [ביי פערד].

The burglars were balked in their plans.

bal'ker *n.* (באָה׳-קער) שאַדען-מאַכער; צונישט-מאַכער; אַ וועגוויזער פאַר הע-

רינג פייפער [ווייזט אין וועלכע ריכטונג די הערינג שווימען].

balk'-staff *n.* (באָהק' סטעף) אַ רודינע [צו שלאָגען זיך].

bal'ky *a.* (באָה' קי) איינגע'עקשנ'ט; וואָס וויל נים געהן פון אָרט.

The mule is the most balky of animals.

ball *n. and v.* (באָהל) [צום אַ פילקע שפּיעלען]; אַ קויל; אַ באַל; טאַנץ־פעסט; מאַכען רונד; מאַכען אַ קויל; אויסקייקלען אַ רונד קניידעל.

bal'lad *n. and v.* (בעל'-עד) די באַלאַדע [ערצעהלונגס געדיכט]; אַ פאָלקס־ליעד; אַ טאַנץ־ליעד; זינגען גאַסען ליעדער; פערפאַסען אַ באַלאַדע.

bal'lader *n.* (בעל'-עד-ער) איינער וואָס שרייבט אָדער זינגט באַלאַדען.

bal'lad-farce *n.* (בעל'-עד-פאַרס) קאָמישע באַלאַדע מיט מוזיק.

bal'ladism *n.* (בעל'-עד-איזם) די כאַראַקטעריסטישע אייגענשאַפטען פון באַלאַדען אָדער ערצעהלונגס־געדיכטע.

bal'ladist *n.* (בעל'-עד-איסט) אַ באַלאַדען־דיכטער; אַ באַלאַדען־זינגער.

bal'ladize *v.* (בעל'-עד-איז) שרייבען אָדער דערצעהלען אין דער פאָרם פון אַ באַלאַדע אָדער ערצעהלונגס־געדיכט.

bal'lad-ma'ker *n.* (בעל'-עד-מיי'-קער) אַ באַלאַדען־שרייבער.

bal'ladmonger *n.* (בעל'-עד-מאַנ-גער) אַ באַלאַדען־פערקויפער; אַ באַלאַדען־פערפאַסער.

bal'lad-wri'ter *n.* (בעל'-עד-ראַי'-טער) אַ באַלאַדען־שרייבער.

bal'larag *v.* (בעל'-ע-רעג) שימפּפען, זידלען.

bal'last *n. and v.* (בעל'-עסט) באַלאַסט; די צוגעלעגטע זאַמד און שטיינער אין אַ שיף, כדי עס זאָל האָבען דאָס נויטיגע געוויכט; האַלטען אין גלייכגעוויכט; אַרויפלעגען באַלאַסט.

A ship without freight must carry ballast.

bal'last-en'gine *n.* (בעל'-עסט-ענ'-דזשין) אַ דאַמפף־מאַשין צו גראָבען און צו שלעפּען זאַמד אָדער ערד פון אַ טייך כדי איהם טיעפער צו מאַכען.

bal'last-ham'mer *n.* (בעל'-עסט-העמ'-ער) אַ גרויסער צווייזייטיגער האַמער מיט אַ לאַנגען שטיל, וועלכער ווערט בענוצט ביים לעגען רעלסען [שינען] פון אַן אייזענבאַהן.

bal'last-hea'ver *n.* (בעל'-עסט-היע'-ווער) אַ באַלאַסט־טרעגער אויף אַ שיף; אַ מאַשין צו גראָבען און שלעפּען זאַמד אָדער ערד פון אַ טייך איהם טיעפער צו מאַכען.

bal'lasting *n.* (בעל'-עסט-אינג) דאָס אָנלאָדען מיט באַלאַסט; דאָס מאַטעריאַל וואָס ווערט געברויכט פאַר באַלאַסט.

bal'last-ligh'ter *n.* (בעל'-עסט-לאַי'-טער) אַ באַלאַסט־טרעגער אויף אַ שיף; אַ פלאַכע שיף צום פיהרען באַלאַסט.

bal'last-trim *n.* (בעל'-עסט-טרים) אַ שיף וועלכע האָט נור באַלאַסט אָבער נים קיין פראַכט.

ball'-bear'ing *n.* (באָהל'-בעהר'-אינג) אַ קוגעל־לאַגער [דער לאַגער פון אַן אַקס אָדער וואַל, וואָס איז אויסגעלעגט מיט שטאָהלענע קייקלעך, כדי צו פערקלענערען די רייבונג פון אַקס אָדער וואַל, וואָס דרעהט זיך אין דיעזען לאַגער].

balleri'na *n.* (בעל-לע-רי'-נאַ) אַ באַלעט־טענצערין.

bal'let *n.* (בעל'-עט) אַ קליינע קויל, אַ קליינע פילקע.

bal'let *n.* (בעל'-איי) דאָס באַלעט, בּיהנע־טענץ אין אַ טהעאַטער.

bal'let-dan'cer *n.* (בעל'-איי-דענ'-סער) אַ באַלעט־טענצער אָדער טענצערין.

bal'let-girl *n.* (בעל'-איי-גיירל) אַ באַלעט־טענצערין.

bal'let-mas'ter *n.* (בעל'-איי-מעס'-טער) אַ באַלעט־פיהרער, אַ באַלעט דירעקטאָר.

bal'ling *n.* (באָה'-לינג) דאָס מאַכען רונד ווי אַ קויל; דאָס אויסקייקלען אין אַ קויל.

bal'ling-i'ron *n.* (באָה'-לינג אַי'-ערן) אַזאַ איינגעבויגענער אייזען אַבצורייניגען די קאָפּיטעס פון פערד פון שנעע.

bal'ling-machine' *n.* (באָה'-לינג-מע-שין') אַ מאַשין צו וויקלען באַוועל־פאָדים אין קנוילען.

ballis'ta *n.* (בע-ליס'-טאַ) *balista* .ז

ballis'tic *a.* (בע-ליס'-טיק) וואָס בעלאַנגט צו דער וואַרף־מאַשין אָדער צו דער אַרבייט, וואָס ווערט מיט איהר געטהאָן.

ballis'tics *n.* (בע-ליס'-טיקס) די קונסט ווי צו געברויכען די וואַרף־מאַשין; באַליסטיק [די לעהרע ווי אויסצורעכענען דעם פליה־וועג פון געוואָרפענע געגענשטענדע, ספּעציעל פון אַרויסגעשאָסענע קוילען].

ball of the earth (באָהל אָוו טהי אירטה) ערדקוגעל.

ball of the knee (באָהל אָוו טהי ניע) קניע־ביין.

balloon' *n.* (בע-לוהן') אַ באַלאָן, אַ לופט־באַלאָן; אַזאַ רונד גלאָז־פלעשעל מיט אַ קורצען האַלז, וואָס ווערט בענוצט אין כעמישע לאַבאָראַטאָריעס.

ballooned' *a.* (בע-לוהנד') אויסגעבלאָזען ווי אַ באַלאָן.

balloo'ner *n.* (בע-לוה'-נער) אַ לופט־באַלאָן־פליהער.

balloon'-fish *n.* (בע-לוהנ'-פיש) דער באַלאָן־פיש [אַזאַ פיש וואָס בלאָזט זיך אויף ווי אַ באַלאָן].

balloon'ine *n.* (בע-לוהנ'-אין) אַ פאַרב מיט וועלכער מען בעדעקט דאָס זייד פון באַלאָן, כדי דער גאַז זאָל נים קענען דורכדרינגען.

balloo'ning *n.* (בע-לוה'-נינג) דאָס פליהען אין אַ לופט־באַלאָן; דאָס אויפהויבען אַ טומעל מיט לויב־געזאַנגען וועגען געוויסע ווערטה־פּאַפּיערען, כדי זייער פרייז זאָל שטייגען, אָדער וועגען אַ קאַנדידאַט אין פּאַרלאַמענט, כדי ער זאָל ערוועהלט ווערען.

balloo'nist *n.* (בעל-לוה'-ניסט) אַ לופט־באַלאָן פליהער.

balloon'ry *n.* (בע-לוהנ'-רי) דאָס פליהען אין אַ לופט־באַלאָן.

bal'lot *n. and v.* (בעל'-אָט) וואָהל־נאָלקע; דאָס וואַרפען פון די גאָלקעס; וואָהל־צעטעל; די שריפטליכע שטים־אָבגאַבע; דאָס בעשטימען עפּעס דורך אַ גורל; באַלאָטירען [אָבשטימען דורך גאָלקעס אָדער וואָהל־צעטלעך]: בעשטימען דורך ציהען אַ גורל.

ballotade' *n.* (בעל-אָ-טייד') דער לופט־שפּרונג פון אַ פערד.

bal'lotage *n.* (בעל'-אָט-עדזש) שטיך־וואָהלען [צווייטע וואָהלען צווישען צוויי קאַנדידאַטען, וועלכע האָבען ביי די ערשטע וואָהלען געקראָגען די מעהרסטע שטימען].

bal'lot-box *n.* (בעל'-אָט-באַקס) שטים־קאַסטען [דאָס קעסטעל וואו מען וואַרפט די נאָלקעס אָדער וואָהל־צעטעל ביים אָב־שטימען].

bal'lot-box-stuf'fing *n.* (בעל'-אָט-באַקס-סטאַפ'-אינג) דאָס אָנשטאָפּען דעם שטים־קאַסטען [שטים־קאַסטען ביים דאָפּעל רעכענען, וואו עס ווערען אריינגעוואָרפען פאַלשע וואָהל־צעטלען אָדער גאָלקעס, כדי צו פעלשען די אָבשטימונג].

bal'loter *n.* (בעל'-אָט-ער) איינער וואָס גיט אָב זיין שטימע דורך אַ גאָלקע אָדער וואָהל־צעטעל. אַ מאַשין צום צעהלען און פערצייכנען די גאָלקעס אָדער וואָהל־צעטלען.

bal'loting *n.* (בעל'-אָט-אינג) דאָס באַלאָטירען; דאָס אָבשטימען.

bal'loting-machine' *n.* (בעל'-אָט-אינג-מע-שין') אַ מאַשין אָדער אַפּאַראַט ביים שטים־אָבגעבען צו צעהלען און פערצייכנען די צאָהל אָבגעגעבענע שטימען.

ballotte'ment *n.* (בע-לאָט'-מענט) אַ געוויסע מעטאָדע צו דערקענען צי איז אַ פרוי שוואַנגער אָדער נים.

ball'-plan'ting *n.* (באָהל'-פּלענ'-טינג) דאָס אריינזעצען בוימער ביים איבערפלאַנצען צוזאַמען מיט דער ערד אַרום די וואָרצלען.

ball'-proof *a.* (באָהל'-פּרוהף) קוילען־זיכער, וואָס אַ קויל קען נים דורכשיסען.

ball'-room *n.* (באָהל'-רוהם) טאַנץ־זאַל.

ball'-rub'ber *n.* (באָהל'-ראַב'-ער) פאַרב־סטוף פון פערד וואָס ווערט געוועהנליך פּראַנגבאַטירט אין גרויסע קוילען.

ball'-throm'bus *n.* (באָהל'-טראָמ'-באַס) אַ פערגליווערטער בלוט־קנויל וואָס בילדעט זיך אין הארצען פאַר'ן טוים.

balm *n. and v.* (באָהם) באַלזאַם; יאָרדאַן־אויל; אַ באַלזאַם־בוים; איעדע אַראָמאַטישע פּלאַנצע; גוטריכענדע זאַלב; אַ מיטעל וואָס שטילט שמערצען; טרייסט; באַלזאַמירען; זאַלבען; טרייסטען, בערוהיגען; היילען.

bal'mily *adv.* (באָה'-מי-לי) אויסגעבענדיג באַלזאַם; שמעקענדיג ווי באַלזאַם; שטילענדיג די שמערצען.

bal'miness *n.* (באָה'-מי-נעס) דאָס זיין ווי באַלזאַם.

balm'-mint *n.* (באָהם'-מינט) ציטראָנען־מעליסע [אַזאַ היילזאַלב].

balm of Gile'ad (באָהם אָוו דזשיל'-עד) באַלזאַם פון גלעד [היילבאַלזאַם]; אַ שמערצשטילענדער מיטעל.

Balm of Gilead

balmor'al *n.* (בעל-מאָר'-על) אַזאַ דיקע געשטרייפטע וואָלן־שטאָף. אַ קלייד געמאַכט פון אַזאַ שטאָף; לייכטע שיך מיט שנירלעך.

bal'my *a.* (באה'-מי) האבענדיג די אייגענשאפט ווי באלזאם; וואס שמעקט ווי באלזאם; ארויסגעבענדיג באלזאם; ערפרישענד, היילענד.

bal'neary *a.* (בעל'-ני-ע-רי) וואס איז שייך צו באדען זיך אדער צו בעדער.

bal'nearies *n.* (בעל'-ני-ע-ריעז) די באד־שטוב אדער די זאכען וואס זיינען נויטיג פאר באדען זיך.

bal'neatory .*a* (בעל'-ני-ע-טא-רי) וואס איז שייך צו באדען זיך אדער צום אויפזעהער איבער די בעדער.

balneog'raphy *n.* (בעל-ני-אג'-רע-פי) די בעשרייבונג פון בעדער, מינעראלע וואסערען און זייער היילונגס־ארט.

balneolog'ical *a.* (בעל-ני-א-לאדזשי'-אי-קעל) וואס איז שייך צו באלנעאלאגיע. ז. *balneology*

balneol'ogy *n.* (בעל-ני-אל'-א-דזשי) באלנעאלאגיע [די וויסענשאפט וועגען בעדער אלס א הייל־מיטעל].

balneotherapeu'tics *n.* (בעל-ני-או-טהער-ע-פיו'-טיקס) די וויסענשאפט וועגען היילען זיך מיט מינעראלע וואסערען אדער דורך באדען זיך אין ים און טייכען.

balneother'apy *n.* (בעל-ני-א-טהער'-ע-פי) ז. *balneotherapeutics*

bal'otade *n.* (בעל'-א-טייד) ז. *ballotade*

bal'sam *n. and v.* (באהל'-סעם) באלזאם, באלזאם־בוים; באלזאמירען; זאלבען.

balsam'ic *a.* (באהל-סעמ'-איק) וואס איז ווי באלזאם; וואס גיט ארויס באלזאם; וואס היילט ווי באלזאם.

balsam'ical *a.* (באהל-סעמ'-איק-על) ז. *balsamic*

balsam'ically *adv.* (באהל-סעמ'-אי-קעל-אי) אזוי ווי באלזאם.

balsamif'erous *a.* (באהל-סע-מיפ'-ע-ראס) וואס גיט ארויס באלזאם.

balsami'na *n.* (באהל-סע-מאי'-נא) ז. *balsamine*

bal'samine *n.* (באהל'-סעמ-אין) באלזאם־פלאנצע.

bal'samous *a.* (באהל'-סעמ-אס) וואס האט די אייגענשאפטען פון באלזאם; וואס ענטהאלט באלזאם.

bal'sam-tree *n.* (באהל'-סעם־טריע) דער באלזאם בוים.

bal'samy *a.* (באהל'-סעמ-אי) עהנליך צו באלזאם.

Bal'tic *a.* (באהל'-טיק) וואס איז שייך צום באלטישען ים.

Bal'timore bird (באהל'-טי-מאור בוירד) ז. *Baltimore oriole*

Bal'timore o'riole (באהל'-טי-מאור או'-רי-אול) אן אמעריקאנער פויגעל פון שווארצען קאליר מיט אן אראנזשען־פארביגען בייכעל און שפיצען־פליגעל.

Balto. אבקירצונג פון *Baltimore*

ba'lu *n.* (בא'-לו) אזא ווילדע קאץ וואס געפינט זיך אין סומאטרא.

bal'uster *n.* (בעל'-אס-טער) א געלענדער [מעקה]; א פארענטשע; נאניק; א שטאבעטקע פון א געלענדער אדער פארענטשע.

bal'ustered *a.* (בעל'-אס-טערד) וואס האט א געלענדער.

balustrade' *n.* (בעל-אס-טרייד') א פארענטשע זיך אנצוהאלטען [ביי טרעפ]; א געלענדער [מעקה]; א נאניק.

balustra'ded *a.* (בעל-אס-טריי'-דעד) וואס האט א באלוסטראדע אדער א פארענטשע.

balustra'ding *n.* (בעל-אס-טריי'-דינג) דאס מאכען א פארענטשע איבער א נאניק אדער איבער טרעפ; פארענטשעס, נאניקעס.

bam *n. and v.* (בעם) בעטריגער; בעטרוג; בעטריגען, אבנארען.

bambi'no *n.* (בעמ-בי'-נאו) א קליין קינד; דאס קינדער־בילד פון קריסטוס.

bamboo' *n. and v.* (בעמ-בוה') באמבוס־בוים; באמבוס־ראהר; שלאגען מיט באמבוס־ראהר.

Bamboo

bamboo'zle *v.* (בעמ-בוה'זל) בעטריגען; אבנארען; ארייננארען.

bamboo'zlement *n.* (בעמ-בוהזל'-מענט) דאס בעטריגען; דאס ארייננארען.

bambooz'ler *n.* (בעמ-בוהז'-לער) בעטריגער, אבנארער.

bam'bosh *n.* (בעמ'-באש) אן אבנארעריי.

bambou'la *n.* (בעמ-בוה'-לא) אזא קליינע פויק פון באמבוס־ראהר בעצווינגען מיט א שעפסענע פעל; א טאנץ אונטער דעם טאקט פון אזא פויק.

ban *n. and v.* (בען) הרם; פערווייזונג; ארויסטרייבונג; פערפלוכען; אריינלעגען אין חרם; אויסשליסען; אסט־אינדישער מוסלין; עפענטליכער אויסרוף; עפענטליכע בעקאנטמאכונג; די בעקאנטמאכונג אין קירכע וועגען א תנאים אדער חתונה [מיט דעם צוועק זיך צו דערוויסען אויב איינער פון דער פאר איז שוין ניט פערהייראט פון פריהער].

ban'al *a.* (בענ'-על) באנאל; אלגעמיין, געמיין, געוועהנליך; איבערגעקייעט; אבגעדראשען; אונטערגעווארפען דעם פעאדאלען [פריצישען] דיענסט.

banal'ity *n.* (בע-נעל'-אי-טי) באנאליטעט. ז. *banal*

banan'a *n.* (בע-נענ'-ע) באנאנא [א בעקאנטע פרוכט וועלכע וואקסט אין ווארימע געגענדען]; באנאנע־בוים.

Banana

banc *n.* (בענק) א ריכטער־זיץ.

band *n. and v.* (בענד) 1. באנד, בענדעל; בינדע; פערבינדונג; באנדע; א מחנה סאלדאטען; א קאמפאניע מוזיקאנטען; 2. בינדען, פערבינדען, פעראייניגען.
1. The hat has a silk **band**. 2. The neighbors **banded** together to improve their part of the city.

ban'dage *n.* (בענ'-דעדזש) בינדע, פערבאנד; באנדאזש.

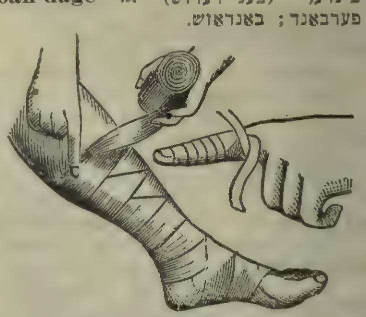

Bandage

ban'dager *n.* (בענ'-דעדזש-ער) איינער וואס פערבאנדאזשירט אדער פערבינדעט וואונדען.

ban'dagist *n.* (בענ'-דעדזש-איסט) באנדאזשיסט [איינער וואס מאכט באנדאזשען].

ban'dalore *n.* (בענ'-דע-לאור) אזא מוזיקאלישער אינסטרומענט. ז. *bandore*

bandan'a *n.* (בען-דענ'-ע) אזא גרויסע קאלירטע טאשענטוך.

bandan'na *n.* (בען-דענ'-ע) ז. *bandana*

band'box *n.* (בענד'-באקס) א שאכטעל [צום האלטען היט און אנדערע זאכען].

band'boxical *a.* (בענד'-באק-סי-קעל) וואס איז די גרויס ווי א שאכטעל. ז. *bandbox*

band'-coup'ling *n.* (בענד'-קאפ'-לינג) דאס פעראייניגען די עקען פון א באנד.

band'-dog *n.* (בענד'-דאג) א קייט־הונד; אזא מין גרויסער הונד.

bandeau' *n.* (בענ-דאו') א שמאל בענדעל; א שטערען־באנד.

ban'ded *a.* (בענ'-דעד) וואס האט שטרייפען אדער בענדער; צוגעבונדען מיט א באנד; פעראייניגט אין א פערבאנד.

ban'ded struc'ture (בענ'-דעד סטראק'-טשור) אין געאלאגיע — דער געבוי פון א פעלז, וועלכער בעשטעהט פון שטיין־שיכטען וואס ליעגען איינע אויף די אנדערע און אונטערשיידען זיך לויט זייער קאליר, גרויס, דיקקייט א. ד. ג.; אין מינעראלאגיע — א מינעראל [ווי למשל, דער אניקס], וועלכער איז צוזאמענגעשטעלט ווי פון בלעטער אדער שיכטען ארויפגעלעגט איינע אויף די אנדערע.

bande'let *n.* (בענד'-לעט) א קליין בענדעל; א קליין לייסטעל אויף א זייל.

ban'der *n.* (בענ'-דער) איינער וואס בעלאנגט צו א פערבאנד אדער פעראיין.

ban'deret *n.* (בענ'-דע-רעט) א שווייצערישער ארמעע־קאמאנדיר.

banderil'la *n.* (בענ-דע-ריל'-יא) א קליינער שפיז וואס ווערט בענוצט אין אקסען־קאמפף אין די צירקען [אין די שפאניש־שפרעכענדע לענדער].

ban'derole *n.* (בענ'-דע-ראול) א באנדעראל; א קליינע פאהן.

ban'dit *n.* (בענ'-דיט) באנדיט; גאזלן; רויבער; מערדער.

band'-lea'der *n.* (בענד'-ליע'-דער) דיריגענט; קאפעלמייסטער.

band'let *n.* (בענד'-לעט) ז. *bandelet*

band'-mas'ter *n.* (בענד'-מעס'-טער) ז. *band-leader*.

band of mu'sic (בענד אוו מיו'-זיק) מוזיק ארקעסטער.

ban'dog *n.* (בענ'-דאג) ז. *band-dog*.

bandoleer' *n.* (בענ-דא-ליער') אקסעל־רימען; פאטראָנענטאש־רימען [פון סאָל־דאטען אדער יעגער]; פויק־רימען [דער רימען אויף וועלכען מען טראגט דעם פויק].

bandolier' *n.* (בענ-דא-ליער') ז. *bandoleer*.

ban'doline *n. and v.* (בענ'-דא-לין) אזא האר פאמאדע; בענוצען ריעזע האר־פאמאדע.

bandore' *n.* (בענ-דאור') אזא אלטער מוזיקאלישער אינסטרומענט מיט סטרונעס, עהנליך צו א גיטארע.

band'-saw *n.* (בענד' סאה) א באנד־זעג, אן ענדלאזע זעג [א זעג וואס איז אין זיך נעשלאסען ווי א רינג].

bands'man *n.* (בענדז'-מען) א מוזי־קאנט וואס שפיעלט אין אן ארקעסטער; א גרובען־ארבייטער וואס ארבייט ביים שטריק, מיט וועלכען מען שלעפט ארויף די לאדונג פון א שאכט.

band'-stand *n.* (בענד'-סטענד) די פלאטפארם פאר'ן ארקעסטער [אין א פארק, א זאל א. ד. ג.].

band'-work *n.* (בענד'-הוואירק) דאס ארבייטען קאמפאניעס־ווייז; געמיינשאפט־ליכע ארבייט, קאאפעראציאָן.

ban'dy *n., v. and a.* (בענ'-די) א שפיעל אין פילקעס; א שטאק, מיט וועל־כען מען שלייעדערט די פילקע אין באל־שפיעל; ווארפען אהין און אהער; שטריי־טען; מתוכח זיין; נעשטרייפט; נעקרימט [וועגען פיס].

ban'dy-leg *n.* (בענ'-די-לעג) אויסגעבוי־גענער קרומער פוס.

ban'dy-legged *a.* (בענ'-די-לעגד) קרומ־פיסיג; מיט אויסגעבויגענע פיס.

bane *n.* (ביין) טויטליכער גיפט; פער־דערבונג; פערניכטונג.

Noise is the bane of city life.

bane'berry *n.* (ביינ'-בער-אי) אזא פלאנצע אויף וועלכער עס וואקסען גיפטי־גע יאגדעס.

Baneberry

bane'ful *a.* (ביינ'-פול) ניפטיג; פער־ניכטענד; טויטליך.

bane'fully *adv.* (ביינ'-פול-אי) אויף א פערניכטענדען אדער טויטליכען אופן; גיפטיג.

bane'fulness *n.* (ביינ'-פול-נעס) גיפ־טיגקייט; פערדערבליכקייט.

bane'wort *n.* (ביינ'-הוואירט) אזא פלאנצע [מיט וועלכער שאף פערגיפטען זיך].

bang *n., v. and adv.* (בענג) שטאס; קנאל; קלאפ; שלאג; שטויס; אן אונטער־ווארטעסט, שנעלע בעוועגונג; שלאגען, צו־שלאגען; איבערטרעפען; א מין בערווי־שענער נעטראנק געמישט מיט אפיום; גראד אבשניידען: גראד אבגעשניטענע האר, געווענליך איבער'ן שטערען; אי־בערהאקען דעם עק פון א פערד; פלוצלונג; מיט אן איבערראשענדען שטאַרקען קראך.

His hair is cut in bangs.

bang a door (בענג ע דאור) פערמאַ־כען די טהיר מיט א קלאפ, א זעץ טהאן די טהיר; איבערצייגען מיט "שלאגענדע" בע־ווייזע.

bang'er *n.* (בענג'-ער) א בעריהמטער; אן איבערטריבענער ליגען; א גראבער, שווערער שטעקען.

bang'hy *n.* (בענג'-אי) אזא באמבוס־שטעקען אין אסט־אינדיען אויף דעם עק פון וועלכען עס ווערען אנגעהאנגען קערב מיט משא צו טראגען אויף דער פלייצע; א נאשטשעק; א טרעגער.

bang'ing *a.* (בענג'-אינג) גרויסארטיג; גוואלדיג גרויס.

ban'gle *n. and v.* (בענגל) ארומהענגען [ווי די אויערען ביי חיות]; אזא פער־ציערטער בראסלעט, וואס די פרויען אין אסט־אינדיען טראגען אויף די הענד און די פוס־קנעכלעך; א בראסלעט.

Bangles

ban'gle-ear *n.* (בענג'ל-איער) אראבגע־האנגענער אויער [ווי ביי חיות].

ban'gle-eared *a.* (בענג'ל-איערד) מיט אראבהאנגענדע אויערען.

bang up (בענג אפ) זיך אויסשפריינגען; פיעציך א הייב טהאן; אנפאלען.

bang'-up *a. and adv.* (בענג'-אפ) פיין, פאַרטאַפ.

ban'gy *n.* (בענ'-גי) ז. *banghy*.

ban'ian *n.* (בענ'-יען) א שלאפראק, קאפטאן; א סוחר אין אינדיען; אינדי־שער פייגענבוים.

ban'ian days (בענ'-יען דייז) די טעג אין וועלכע מאטראזען קריגען ניט קיין פלייש.

ban'ian hos'pital (בענ'-יען האס'-פי-טעל) א היילאנשטאלט פאר טהיערע.

ban'ish *v.* (בענ'-איש) פערבאנען, ארויס־שיקען, פערשיקען.

Spain banished the Jews in 1492.

ban'isher *n.* (בענ'-איש-ער) דער פער־באנער, פערשיקער, פערטרייבער.

ban'ishment *n.* (בענ'-איש-מענט) פער־באנונג, ארויסשיקונג, פערשיקונג, גלות.

ban'ister *n.* (בענ'-איס-טער) א געלענ־דער, א פארענטשע [פון א טרעפ].

ban'jo *n.* (בענ'-דזשאו) א מוזיקאלישער אינסטרומענט מיט פינף סטרונעס.

bank *n. and v.* (בענק) ברעג; בערגעל; זאמד בערגעל, קופע זאמד; באנק [פון געלד]; באנק געשעפט; האלטען א באנק; אריינלעגען אין א באנק; פיהרען באנק געשעפטען; מאכען א שוץ־וואנד גע־גען איבערשווענקונג; זיך בעשיצען אינטער א בערגעל.

ban'kable *a.* (בענ'-קעבל) וואס קען אנ־גענומען ווערען אין א באנק [ווי גוטע אקציאנען אדער וועקסלען].

bank'-account' *n.* [illegible] א באנק־קאנטא.

bank a fire (בענק ע פאיר) בעהאלטען פייער אין אש.

bank'-bill *n.* (בענק'-ביל) [illegible] אסיגנאציע; א וועקסעל אין פערלאנגען וועל־נען באנקאמטער.

bank'-book *n.* (בענק'-בוק) באנקבוך.

bank dis'count (בענק דיס'-קאונט) דער באנק־דיסקאנט, דער פראצענט וואס די באנק [illegible] רען א וועקסעל [ווען למשל, איינער [illegible] א צייט פריער איידער ער וויל האבען דאס געלד שוין, נימט איהם א באנק געלד אויף [illegible] [illegible] א געוויסען פראצענט].

ban'ker *n.* (בענ'-קער) באנקיר, געלד־ [illegible] א [illegible] עס ווערען געמאכט ציגעל; א פערד, וואס קען גוט שפרינגען; א באנקירקעס.

ban'keress *n.* (בענ'-קער-עס) באנ־קירס פרוי; א פרוי א באנקיער.

bank for loans (בענק פאר לאונז) לייה־באנק.

bank'-hol'iday *n.* (בענק'-האל'-אי-דיי) א טאג אין וועלכען די בענק זיינען [illegible].

ban'king *n. and a.* (בענ'-קינג) באנק־געשעפט, וועקסעל האנדעל; וואס איז שייך צו א באנק אדער א באנקיער; דאס אני־שיטען ערד ביים ברעג פון טייך, מאכען א שוץ־וואנד געגען א פערפלייצונג.

ban'king-hours *n.* (בענ'-קינג-אוירז) געשעפטס־שטונדען פון א באנק.

ban'king-house *n.* (בענ'-קינג-האוס) באנקהויז.

ban'king-transac'tions *n.* [illegible]

bank'-note *n.* (בענק'-נאוט) אסיגנאציע; באנקנאטע.

bank of clouds (בענק אוו קלאודז) א וואלקען מאסע; א וואלקען־וואנד.

bank of dis'count (בענק אוו דיס־קאונט) א דיסקאנטא־באנק [א באנק וואס [illegible]].

bank of is'sue (בענק אוו איש'-או) א באנק וועלכע האט דאס רעכט ארויסצוגע־בען אסיגנאציעס אדער באנקנאטען.

bank of oars (בענק אוו אהרז) רודער באנק [דער ברעט וואו די רודער שטעקען אין א שיפעל].

bank'rupt *n., v. and a.* (בענק'-ראפט) באנקראט; באנקראטירער, אנוזי־צער; אינשטאנד צו צאהלען חובות; מא־כען באנקראט; ווערען באנקראט.

bank'ruptcy *n.* [illegible] באנקראט, אנוזאט.

bank'ruptcy commis'sioner [illegible] א געריכטס־בעאמטער, אויף וועמען עס ליעגט די אויפ־זיכט [illegible]

bank'rupt-law *n.* (בענק'-ראפט-לאה) באנקראט־געזעץ.

bankrupt's estate (בענק'-ראפטס-עס־טייט) די אנזיצעריס פערמעגען.

bank'rupt sys'tem (בענק'-ראפט סיס'-טעם) [illegible]

bank'-share *n.* (בענק'-שעהר) באנק־אקציע.

bank sha'ving (בענק שיי'-ווינג) דאס קריפען וועקסלען בערעכענענדיג זעהר א הויכע דיסקאנטע.

bank'-stock *n.* (בענק'=סטאק) אקציעס פון א באנק.

bank'-transac'tions *n.* (בענק'-טרענס-עק'-שאנז) ז. ***banking-transactions***

bank with... (בענק הוויטה) איינלעגען געלד ביי...

ban'ner *n., v. and a.* (בענ'-ער) א פאהן; בעזארגען מיט א פאהן; וואס איז דער הויפט, וואס איז אן דער שפיצע.

ban'nered *a.* (בענ'-ערד) טראגענדיג די פאהן; בעזארגט מיט א פאהן.

ban'neret *n.* (בענ'-ער-עט) א קליינע פאהן; א פעהנדעל; איינער וואס האט זיך פערדיענט געמאכט צו טראגען די פאהן; דער פאהנען=הערר.

ban'nerless *a.* (בענ'-ער-לעס) אהן א פאהן.

ban'nerman *n.* (בענ'-ער-מען) דער פאהנען=טרעגער.

ban'nerol *n.* (בענ'-ע-ראול) ז. ***banderole***

ban'nister *n.* (בענ'-איס-טער) ז. ***banister***

bann'ock *n.* (בענ'-אק) האבער=קוכען; גערשטען=קוכען.

banns *n.* (בענז) אן עפענטליכע בעקאנטמאכונג וועגען א תנאים אדער חתונה [מיט דעם צוועק זיך צו דערוויסען אויב איינער פון דער פאר איז שוין ניט פערהייראט פון פריהער].

ban'quet *n. and v.* (בענ'-קהוועט) באנקעט, א מאהלצייט פאר איינעמע עהרע; פעסט; פעסטליך אונטערהאלטען; מאכען א מאהלצייט צו איינעמס עהרע.

ban'queting *n.* (בענ'-קהוועט-אינג) דאס מאכען א באנקעט; דאס לעבען א גוטען טאג.

ban'queting-hall *n.* (בענ'-קהוועט-אינג-האהל) באנקעט=זאל.

ban'queting-room *n.* (בענ'-קהוועט-אינג=רוהם) באנקעט=צימער, שפייזע=צימער.

banquette' *n.* (באנ-קעט') אן אויפגעווארפענער בערגעל ערד פון וועלכען סאלדאטען שיסען אויף א בעלאגערטען ארט; א בענקעל [אויף א דיליזשאנס]; א טראטואר.

ban'shee *n.* (בענ'-שיע) א פאבעלהאפטע פרוי וועגען וועלכער די פאלקס=מעשה'לעך אין אירלאנד דערצעהלען, אז וואו זי בעווייזט זיך אין א הויז, שטארבט איינער פון דער פאמיליע.

ban'stickle *n.* (בענ'-סטיקל) אזא פיש מיט א שטעכעדיגען רוקען.

ban'tam *n. and a.* (בענ'-טעם) אזא מין קליין הינדעלע; א קליין מענשעלע; קליין.

ban'ter *n. and v.* (בענ'-טער) שפאס, שפאט; לעכערליך מאכען; אבלאכען; אבשפאטען.

ban'terer *n.* (בענ'-טער-ער) שפאטער; אבלאכער; שפאספוינעל.

ban'tery *a.* (בענ'-טער-אי) פול מיט שפאס אדער שפאט.

ban'ting *n.* (בענ'-טינג) דאס האלטען זיך אן א געוויסער דיעטע כדי אבצוצעהרען די פעטקייט [ווערען מאגערער].

bant'ling *n.* (בענט'-לינג) א קליין קינד; א ממזר.

ban'yan *n.* (בענ'-יען) ז. ***banian***

ban'yan-tree *n.* (בענ'-יען-טריע) דער אינדישער פייגענבוים.

Banyan-tree

ban'zai *int.* (בענ'-זאי) עס לעבע דער קעניג! [אן אויסרוף אין יאפאן. די ווערטערליכע איבערזעצונג איז: צעהן טויזענד יאהר].

ba'obab *n.* (ביי'-א-בעב) אפענברויט=בוים [א זעהר גרויסער בוים, וואס וואקסט אין צענטראל=אפריקא].

Baobab

baptise' *v.* (בעפ-טאיז') טויפען, שמד'ען; אב'שמד'ען וויין אדער בראנפען [צוגיסען וואסער].

bap'tism *n.* (בעפ'-טיזם) די טויפע, די קריסטליכע טבילה.

baptis'mal *a.* (בעפ-טיז'-מעל) וואס בעלאנגט צו דער טויפע.

baptis'mal font (בעפ-טיז'-מעל פאנט) דער טויף=שטיין.

baptis'mal vows (בעפ-טיז'-מעל וואוז) דער טויף=נדר.

Bap'tist *n.* (בעפ'-טיסט) יאהאן דער טויפער [יוחנן המטבל]; אן אנהענגער אדער מיטגליעד פון דער קריסטליכער באפטיסטישער סעקטע.

bap'tistery *n.* (בעפ'-טיס-טער-אי) א מקוה אין א קירכע צום טויפען; דער ארט אין דער קירכע וואו עס געפינט זיך די טויף=מקוה.

Baptis'tic *a.* (בעפ-טיס'-טיק) וואס בעלאנגט צו דעם גלויבען פון באפטיסטען [א קריסטליכע סעקטע].

Baptis'tical *a.* (בעפ-טיס'-טיק-על) ז. ***Baptistic***

Baptis'tically *adv.* (בעפ-טיס'-טיק-על-אי) אין בעצוג צו דער באפטיסטישער לעהרע; אויף דעם אופן פון די באפטיסטען.

bap'tistry *n.* (בעפ'-טיס-טרי) ז. ***baptistery***

bapti'zable *a.* (בעפ-טאי'-זעבל) טויפבאר; וואס פאסט זיך צום טויפען.

baptize' *v.* (בעפ-טאיז') טויפען, שמד'ען; אב'שמד'ען וויין אדער בראנפען [צוגיסען וואסער].

bapti'zer *n.* (בעפ-טאי'-זער) א טויפער.

bar *n. and v.* (באר) שטאנג; ריגעל; קווערבאלקען; פערצוימונג; געריכטס=הויז; טאקט אין מוזיק; א קופע זאמד אין א טייך; דער שענקטיש [אין א שענק]; די קערפערשאפט פון אדוואקאטען; די הינדערניש; פערריגלען; פערהינדערען; פערניכטען; אויסשליעסען.

bar'acan *n.* (בער'-ע-קען) אזא הילע אין וועלכע די פרויען אין מאראקא און אראביען וויקלען זיך איין.

barb *n. and v.* (בארב) א בארד; עפעס וואס איז עהנליך צו א בארד; א האקען; א געוויסער מין שפאנישער פערד; א טערקישע טויב; א מאנאשקע=שלייער; אראבנעהמען די בארד; צומאכען האקענס.

barba'rian *n. and a.* (באר-ביי'-רי-ען) בארבאריש, גרויזאם, אונמענשליך; דער בארבאר, אונמענש; א פרעמדער [ביי די אמאליגע גריכען און רוימער]; ניט קיין קריסט [ביי די ערשטע קריסטען].

barba'rianism *n.* (באר-ביי'-רי-ען-איזם) דאס זיין בארבאריש, ווילד אכזר'יש.

barbar'ic *a.* (באר-בער'-איק) רויה, אונגעבילדעט, אונמענשליך, נישט ציוויליזירט.

barbar'ically *adv.* (באר-בער'-אי-קעל-אי) אויף א בארבארישען שטייגער; אזוי ווי די בארבארען.

barbarisa'tion *n.* (באר-בע-רי-זיי'-שאן) פערווילדערונג; פערשלעכטערונג.

bar'barism *n.* (באר'-בער-איזם) בארבאריזם; ווילדהייט; גרויזאמקייט; גראבע אונוויסענהייט; גראבע פעהלער אין א שפראך.

barbar'ity *n.* (באר-בער'-אי-טי) בארבאריי; רויהייט; גרויזאמקייט; אונמענשליכקייט.

barbariza'tion *n.* (באר-בע-רי-זיי'-שאן) ז. ***barbarisation***

bar'barize *v.* (באר'-בע-ראיז) ברייגען צו ווילדקייט אדער בארבאריי; געברויכען גראבע פעהלער אין א שפראך.

bar'barous *a.* (באר'-בע-ראס) בארבאריש; גרויזאם; רויה; אונמענשליך; גראב; ניט ציוויליזירט; נעגען די געזעצען פון דער שפראך.

bar'barously *adv.* (באר'-בע-ראס-לי) אויף א בארבארישען אופן.

bar'barousness *n.* (באר'-בע-ראס-נעס) גרויזאמקייט; ווילדקייט; אונמענשליכקייט; פעהלערהאפטע שפראך.

bar'bary ape (באר'-בע-רי אייפ) די בארבארי=אפע [א בעקאנטע אפע אהן אן עק, וועלכע צייכענט זיך אוים מיט איהר פערשטאנד].

Barbary Ape

Bar'bary horse (באר'-בע-רי הארס) דאס בערבער פערד [א קליין פערד פון בערבעריי, אפריקא].

bar'bate *a.* (באר'-בייט) וואס האט א קרוק אדער א האקען; וואס האט א בארד.

bar'bated *a.* (באר'-ביי-טעד) ז. ***barbate***

barbe *n. and v.* (בארב) ז. ***barb***

bar'becue *n. and v.* (באר'-בי-קיו)

בראַטען אַ גאַנצען אָקס אָדער אַ שווײן; אַן אָבגעבראָטענער גאַנצער אָקס אָדער שוויין; אַ סעודה אונטער'ן פרייען הימעל וואו עס ווערט אָבגעבראָטען אַ גאַנצער אָקס אָדער שוויין.

barbed *a.* (באַרבד) וואָס האָט אַ קרוק, אָדער אַ האָקען; וואָס האָט אַ באָרד.

barbed wire (באַרבד הוואַיר) שטאַכעל־דראָט [צוויי אָדער עטליכע דראָטען צו־זאַמענגעדרעהט אין איינעם מיט שטאַכ־לען. ווערט בענוצט צו מאַכען אַ צאָם אַרום אַ פעלד א. ד. ג.].

bar'bel *n.* (באַר'-בעל) באַרבוס [אַזאַ פיש]: אַ מין געשוואָולסט ביי פערד אין מויל.

Barbel

bar'bellate *a.* (באַר'-בעל-איים) וואָס האָט קורצע, שטייפע הערעלעך [ביי פלאַנ־צען].

bar'ber *n. and v.* (באַר'-בער) באָרד־שערער, פריזירער; צירולניק; פריזירען, ראַזירען, שערען.

bar'berize *v.* (באַר'-בע-ראַיז) פריזי־רען, ראַזירען, שערען.

bar'berry *n.* (באַר'-בער-אי) אַזאַ פלאַנ־צע אויף וועלכער עס וואַקסען אַזעלכע העל־רויטע יאַגדעס.

bar'ber's itch (באַר'-בערז איטש) אַן אויסשלאַג פון פרישטשיקלעך אויף'ן גע־זיכט און האַלז.

bar'ber-sur'geon *n.* (באַר'-בער-סויר'-דזשאַן) אַ פעלדשער.

bar'bet *n.* (באַר'-בעט) אַ מין פויגעל פון וואַרימע ערטער; אַ פודעל הינטעל.

barbette' *n.* (באַר-בעט') אַן אויפגעשאָ־טענער אָרט פון וואַנען האַרמאַטען שיסען אויף אַ מויער־וואַנד.

bar'bican *n.* (באַר'-בי-קען) אַ מויער־וואַנד אַרום אַ געוויסען אָרט פון אַ פעס־טונג אָדער שלאָס; אַ בעפעסטיגטער אָרט צו שיצען אַ פעסטונג אָדער שלאָס; אַן עפנונג אין דער מויער־וואַנד פון אַ פעס־טונג פאַר אַריינגעהמען וואַסער.

bar'ble *n.* (באַרבל) ז. ***barbel***

bar'carole *n.* (באַר'-קע-ראָול) באַרקאַ־ראָלע [אַ וועגעציאַנישעס ליעד וואָס ווערט געזונגען פון די דאָרטיגע שיפער]; אַן איטאַליענישער שיפער.

bar'carolle *n.* (באַר'-קע-ראָול) ז. ***barcarole***

bard *n. and v.* (באַרד) אַ דיכטער, אַ פאָעט; אַ פאַנצער פאַר אַ פערד, פאַנ־צער פּלאַטען [אין 16טען יאָהרהונדערט]; בעוואָפענען אַ פערד מיט אַ פאַנצער; בעוואָפענען [אַ מענשען] מיט פאַנצער פלאַטען; אַ דין פענעץ חזיר־פלייש אָדער חזיר־פעט; בעלייגען מיט חזיר־פעט צום איינבראָטען; אַזאַ פיש.

bard'ic *a.* (באַרד'-איק) פאָעטיש.

bard'ism *n.* (באַרד'-איזם) דיכטעריי.

bard of Av'on (באַרד אָוו עוו'-אָן) דער דיכטער פון עוואָן [מיט דעם נאָמען רופט מען אַן דעם ענגלישען דיכטער שעקספּיער, וועלכער האָט געלעבט אין עוואָן, ענג־לאַנד].

bare (בעהר) *v. and a.* 1. ענטבלויזען, נאַקעט מאַכען; אָבדעקען; בערויבען; נאַקעט, 2. אָרעם; בלויז; ווערטהאַז; לײדיג;

1 Children like to walk with bare legs.
2 He is making a bare living.

bare'back *a. and adv.* (בעהר'-בעק) רייטענדיג אויף אַ פערד אָהן אַ זאָטעל; אויף אַ ניט־געזאָטעלטען פערד.

bare'bone *n.* (בעהר'-באָון) אַ זעהר מאָגערע פּערזאָן; הויט און ביינער.

bare'boned *a.* (בעהר'-באָונד) וואָס די ביינער זעהען זיך אַרויס [זעהר מאַ־גער].

bare'bones *n.* (בעהר'-באָונז) ז. ***barebone***

bare'faced *a.* (בעהר'-פייסט) פריי, אָפֿן־פערשעמט; מיט אַן אָפענעם געזיכט; ניט פערמאַסקירט.

bare'facedly *adv.* (בעהר'-פייסט-לי) ז. ***barefaced***

bare'foot *a.* (בעהר'-פוט) באָרוועס [באָרפוס].

bare'footed *a.* (בעהר'-פוט-עד) ז. ***barefoot***

barege' *n.* (בע-רייזש') אַזאַ זאַרט רײנע ווײדענע אָדער בוימוואָל צייג פאַר דאַמען קליידער און שלייערס; אַזאַ פראַנצויזי־שער מינעראַל וואַסער.

bare'headed *a.* (בעהר'-העד-עד) מיט אַ הוילען קאָפּ [אָהן אַ היטעל].

bare'legged *a.* (בעהר'-לעגד) מיט נאַ־קעטע פיס.

bare life *n.* (בעהר לאַיף) אַ לעבען אָהן פערגניגען.

bare'ly *adv.* (בעהר'-לי) נאַקעט, בלויז, אָבגעדעקט; ווערטהאַז; ליידיג; אָרעם; קוים.

bare'-necked *a.* (בעהר'-נעקט) מיט אַ הוילען האַלז; מיט אַ נאַקעטען האַלז.

bare'ness *n.* (בעהר'-נעס) נאַקעטקייט; רחקות, אָרעמקייט.

bare truth (בעהר טרוטה) די ריינע וואָרהייט; דער נאַקעטער אמת.

bare words (בעהר הוואָירדז) בלויז הוילע ווערטער [ניט איבערצייגענד].

bar'gain *n. and v.* (באַר'-גיין) אַ קויף, אַ קניה; אַ האַנדעל; פּראָפיט; אַ מציאה; אַן אָבמאַך; אַ קאָנטראַקט; האַנדלען, קוי־פען.

bar'gain and sale (באַר'-גיין ענד סייל) אַ געזעצליכער פערקויפס־קאָנ־טראַקט.

bar'gain-coun'ter *n.* (באַר'-גיין-קאַונ'-טער) אַ טיש אין אַ קראָם, וואו מען לײגט אויס מציאות [רעשטלעך אָדער סחורות וועלכע מען פערקויפט פאַר רעדוצירטע פּרייזען].

bar'gain-day *n.* (באַר'-גיין-דיי) אַ בעשטימטער טאָג, ווען מען פערקויפט אין די קראָמען רעשטלעך אָדער וואַרע פאַר רעדוצירטע פּרייזען.

bargainee' *n.* (באַר-גיי-ניע') אַ קויפער: דער צד וואָס שליסט אַ קאָנטראַקט עטוואָס צו קויפען.

bar'gainer *n.* (באַר' גיי נער) ז. ***bargainor***

bar'gain for (באַר'-גיין פאָר) זיך עמ־פּאָס אויסדינגען; זיך דינגען פאַר...

bar'gainor *n.* (באַר'-גיינ-אָר) דער פערקויפער; דער צד וואָס שליסט אַ קאָנ־טראַקט עטוואָס צו פערקויפען.

barge *n. and v.* (באַרדזש) באַרקע, שיף, יאַכט [צום פיהרען משא]; פיהרען משא אָדער טראַנספּאָרטירען אויף אַ באַרקע.

barge'-board *n.* (באַרדזש'-באָורד) אין אַרכיטעקטור — אַזאַ אויסגעשניצט פערי־ציערונגס־ברעט וואָס ווערט בענוצט צו בעצירען די ברעטער פון דאַך וואָס שטאַרצען אַרויס איבער דער וואַנד.

Barge-board

barge'man *n.* (באַרדזש'-מען) אַ שיפער; איינער וואָס האָט אויפזיכט איבער אַ באַרקע.

barge'-mas'ter *n.* (באַרדזש'-מעס'-טער) דער בעל הבית פון אַ באַרקע; אַ שיפער.

bar'ghaist *n.* (באַר'-גייסט) אַ רוח, אַ געשפּענסט, וואָס ווערט פערגעשטעלט אין דער פאָרם פון אַ הונד און וואָס זיין ער־שיינען איז אַ סכנה אויף טויט און אומ־גליק.

bar'ghest *n.* (באַר'-געסט) ז. ***barghaist***

bar'guest *n.* (באַר'-געסט) ז. ***barghaist***

bar'ic *a.* (באַר'-איק) וואָס איז שייך צו אָדער ענטהאַלט באַריום [ז. ***barium***]; וואָס איז שייך צום וועגען פון לופט.

baril'la *n.* (בע-ריל'-ע) זאַלץ־קרויט [אַ פלאַנץ בענוצט צו מאַכען סאָדע]: אַ סאָרט גראָבע סאָדע־זאַלץ.

bar'-i'ron *n.* (באַר'-אַי'-ערן) שטאַבאייזען; שטאַנגען־אייזען.

ba'rite *n.* (בײ'-ראַיט) נאַטירליכער באַריום־סולפאַט [אַ מינעראַל וואָס בעשטעהט פון באַריום און שוועפעל].

bar'itone *n. and a.* (באַר'-אי-טאָון) באַריטאָן [אַ שטימע וואָס איז צווישען באַס און טענאָר]; ניט בעטאָנט אויף דער לעצטער זילבע; אַ וואָרט, וואָס זיין לעצ־טע זילבע איז ניט בעטאָנט.

ba'rium *n.* (בײ'-רי-אָם) באַריום [אַ זילבער־ווייסער כעמישער עלעמענט פון דער כעמאַל־גרופּע].

ba'rium sul'phate (בײ'-רי-אָם סאַל'-פייט) באַריום שוועפעלזויער־זאַלץ.

bark *n. and v.* (באַרק) אַ דריי מאַסטיגע שיף; אַ באַרקע; אַ קליין שיפעל; קאָרע [פון אַ בוים]. אָבשיילען די קאָרע פון אַ בוים; אָבשינדען די הויט; בילען, האַווקען, שטאַרק הוסטען.

bar'kantine *n.* (באַר'-קען-טין) אַ דריי מאַסטיגע שיף.

bark at (באַרק עט) בילען, האַווקען אויף...

bark at the moon (באַרק עט דהי מון) בילען אויף דער לבנה [סתם קאַ־כען זיך אָהן אַ שום ציעל].

bark'bared *a.* (באַרק'-בעהרד) אָבגע־שיילט די קאָרע [פון אַ בוים].

bark'-bed *n.* (באַרק'-בעד) אַ טרייב־הויז [אַ פּלאַץ אויסגעבעט מיט גערבער־קאָרע וואו עס ווערען געהאַלטען פלאַנצען אין ווינטער].

bar'keeper *n.* (באַר'-קיפּ-פּער) שענק־ווירט; שענק בעדינער.

bar'ken *v. and a.* (באַר'-קען) ווערען

פערהארטעוועט [ווי קארע]; בילדען א קארע; גארבען, אויסארבייטען אדער פארבען מיט קארע; פון קארע.

bar'kentine *n.* (באר'-קען-טין) ז. ***barkantine***

bar'ker *n.* (באר'-קער) א בילער, א שרייער, אן אבשפאטער; אן אבשיילער [פון בוימער די קארע].

bar'kery *n.* (באר'-קער-אי) א גארבארנע; א פלאץ, וואו מען האלט קארע.

bark'-galled *a.* (בארק'-גאהלד) וואס די קארע איז בעשעדיגט [ביי א בוים].

bar'king *n.* (באר'-קינג) דאס אבשיילען די קארע פון א בוים; דאס גארבען פעל מיט קארע; דאס בילען [פון א הונד].

bark'-pit (בארק'-פיט) א גרוב וואו די גארבער ווייקען איין די פעל.

barks *n.* (בארקס) דאס בילען, דאס האווקען.

bark'-stove *n.* (בארק'-סטאוו) ז. ***bark-bed***

bark'-tanned *a.* (בארק'-טענד) געגארבט דורך קארע פון א בוים אנשטאט דורך געוויסע כעמישע מאטעריאלען [ווענען פעל און אנדערע זאכען, וועלכע מען גארבט].

bark up the wrong tree (בארק אפ טהי ראנג טריע) טרעפען ווי א בלינד פערד אין פארקאן [פאלען אויף אן אנדער זאך אנשטאט אויף דער, צו וועלכער מען האט געשטרעבט].

bar'ky *a.* (באר'-קי) פון קארע; וואס בעשטעהט פון קארע; בעדעקט מיט קארע.

bar'ley *n.* (באר'-לי) גערשטען, א גערשט; פערל-גריין; גאגעלעך; גערשטענע גרויפען; גערשטענע מעהל.

Barley

bar'ley-bread *n.* (באר'-לי-ברעד) גערשטען-ברויט.

bar'ley-broth *n.* (באר'-לי-בראטה) גערשטען-זאפט; שטארקער ביער.

bar'leycorn *n.* (באר'-לי-קארן) גערשטען-קערענדעל; אונגעפעהר א זעקסטעל פון א צאל [אינטש].

bar'ley-meal *n.* (באר'-לי-מיעל) גערשטען-מעהל.

bar'ley-mow *n.* (באר'-לי-מאו) דער ארט וואו מען לעגט צונויף די גערשטען-גארבען.

bar'ley-seel *n.* (באר'-לי-סיעל) די צייט פון שניידען גערשטען.

bar'ley-sug'ar *n.* (באר'-לי-שוג'-ער) גערשטען-צוקער.

bar'ley-wa'ter *n.* (באר'-לי-הוואה'-טער) גערשטען-וואסער [דער קליי פון געקאכטע גערשטען-גרויפען].

barm *n.* (בארם) הייוועז; שוים [ביים איהרען].

bar'-mag'net *n.* (באר'-מעג'-נעט) א געמאכטער [ניט נאטירליכער] שטאהלענער מאגנעט אין דער פארם פון א שטענגעל.

bar'maid *n.* (באר'-מייד) שענק-מיידעל; קעלנערין.

Bar'mecidal *a.* (באר'-מי-סאי-דעל) ז. ***Barmecide***

Bar'mecide *a.* (באר'-מי-סאיד) ענהליך צו א מעשה פון טויזענד און איין נאכט; פאנטאסטיש, אילוזאריש, ניט ווירקליך.

bar'-muz'zle *n.* (באר'-מאז'-על) א מויל-שלאס פאר א פערד, אז ער זאל ניט קענען בייסען.

Bar-muzzle

bar'my *a.* (באר'-מי) וואס ענטהאלט הייוועז; הייוועגדיג.

barn *n. and v.* (בארן) א שייער, שפייכלער; ברייגגען אין שייער.

bar'nacle *n. and v.* (באר'-נעקל) די רינגעלגאנז-מושעל [אזא מושעל וואס קלעפט זיך אן צו שיפען, צו שווימענדען האלץ א. ד. ג. וועגען דיעזער מושעל עקזיסטירט א פאלקס לעגענדע, אז די רינגעלגאנז ווערט פון איהר געבארען]; א מענש פון וועמען מען קען זיך ניט אבטשעפען; א רינגעלגאנז [א מין ווילדע גאנז וועגען וועלכער עס עקזיסטירט א פאלקס לעגענדע, אז זיא וואקסט אויף א בוים ביים ברעג ים אדער אז זי ווערט געבארען פון א מושעל]; א געוויסער זארט צוים פון א פערד; בעפעסטיגען; אנבריינגען.

bar'nacle-goose *n.* (באר'-נעקל-גוהס) די רינגעל-גאנז [אזא מין ווילדע גאנז].

bar'nacle on some one (באר'-נעקל אן סאם הוואן) זיך אויף איינעם אנלעגען, זיך ארויפדרינגען אויף אימעצען.

bar'nacles *n.* (באר'-נעקלז) ברילען.

barn'-door *n.* (בארן'-דאור) דער טויער פון א שייער.

barn'-floor *n.* (בארן'-פלאור) דער פלאץ וואו מען דרעשט די תבואה אין שייער.

barn'-fowls *n.* (בארן'-פאולז) הויז-הינער; געפליגעל.

bar'ney *n.* (באר'-ני) א וועגעלע, מיט וועלכען מען שטופט ארויף א קויהלען-וואגען אויף א משופע'דיגען ארויפגאנג [ביי קויהלען-גריבער]; א פויסטען-וועטקאמפף; א נארעריי, א נישט-געשטויגענע זאך.

barn'-owl *n.* (בארן'-אול) דער ווייסער נאכט-פויגעל [האלט זיך מייסטענס אויף אין שייערען וואו ער פאנגט מייז].

Barn-owl

barn'-stor'mer *n.* (בארנ'-סטאר'-מער) דער שפייכלער-שטורמער [א וואנדערענדער אקטיאר, וואס שפיעלט אין פראווינץ מעהרסטענטיילס אין א שפייכלער אדער שייער].

barn'-stor'ming *n.* (בארנ'-סטאר'-מינג) דאס שטורמען דעם שפייכלער אדער שייער [דאס שפיעלען פון א וואנדערענדער טרופע אקטיארען].

barn'-swal'low *n.* (בארן'-סהוואל'-או) א שוואלב וועלכע בויעט איהר נעסט אין א שייער.

Barn-swallow

barn'-yard *n.* (בארן'-יארד) דער הויף פאר א שייער.

bar of rest (באר אוו רעסט) א פויזע [אין מוזיק].

bar'ograph *n.* (בער'-א-גרעף) א בארא-גראף [א באראמעטער, וואס פערצייכענט פון זעלבסט דעם לופט-דרוק].

barograph'ic *a.* (בער-א-גרעפ'-איק) וואס איז שייך צו א באראגראף. ז. ***barograph***

barol'ogy *n.* (בער-אל'-א-דזשי) די לעהרע וועגען דער שווערקייט אדער געוויכט פון קערפער.

barom'eter *n.* (בע-ראמ'-ע-טער) באראמעטער [אן אינסטרומענט צו מעסטען דעם דרוק פון דער לופט].

baromet'ric *a.* (בער-א-מעט'-ריק) וואס איז שייך אדער וואס איז געמאסטען מיט א באראמעטער.

Barometric changes. Barometric experiments.

barometʹrical *a.* (בער-א-מעט'-ריק-על) ז. *barometric*

barometʹrically *adv.* (בער-א-מעט'-רי-קעל-אי) מיט דער הילף פון א באראמעטער.

baromʹetry *n.* (בע-ראמ'-ע-טרי) די לעהרע ווי צו מעסטען דעם דרוק פון דער לופט מיט א באראמעטער.

barʹon *n.* (בער'-אן) באראן, פרייהערר [אדעל טיטעל].

barʹonage *n.* (בער'-אנ-עדזש) דער אדעלשטאנד; באראן-ווירדע.

barʹoness *n.* (בער'-אנ-עס) באראנעסע.

barʹonet *v. and n.* (בער'-אנ-עט) באראנעט [אין ענגלאנד — אן אדעל-טיטול, וואס איז קלענער ווי באראן]: בעעהרען מיט'ן טיטול באראנעט.

barʹonetage *n.* (בער'-אנ-עט-איידזש) דער טיטול פון א באראנעט; דער שטאנד פון דעם קלענערען אדעל [אין ענגלאנד].

barʹonetcy *n.* (בער'-אנ-עט-סי) דער טיטול פון א באראנעט.

barʹonetship *n.* (בער'-אנ-עט-שיפ) ז. *baronetcy*

baroʹnial *a.* (בע-ראו'-ני-על) וואס בעלאנגט צו א באראן אדער צום אדעלשטאנד.

barʹonism *n.* (בער'-אנ-איזם) די הערשאפט פון באראנען; פעאדאליזם.

barʹonship *n.* (בער'-אנ-שיפ) דער טיטול אדער ווירדע פון א באראן.

barʹony *n.* (בער'-אנ-אי) די ווירדע אדער שטאנד פון א באראן; דאס לאנדבעזיץ פון א באראן.

baroqueʹ *n. and a.* (בע-ראוק') אויפפאלענד, זאנדערליך, זעלטזאם, וואונדערליך; זאנדערבאר; פאנטאסטיש; א זאך וואס האט א זאנדערבארען אויסזעהן.

barʹoscope *n.* (בער'-א-סקאופ) באראסקאפ [אן אינסטרומענט וועלכער ווייזט אן די ענדערונג אין דעם דרוק פון דער לופט].

baroscopʹic *a.* (בער-א-סקאפ'-איק) ז. *baroscopical*

baroscopʹical *a.* (בער-א-סקאפ'-אי-קעל) וואס קען ווערען געמאסטען מיט א באראסקאפ. ז. *baroscope*

baroucheʹ *n.* (בע-רוהש') א דראזשקע, א בריטשקע.

barouchetʹ *n.* (בע-רוה-שעי') א קליינע דראזשקע, א קליינע בריטשקע.

barʹ-posts *n.* (באר'-פאוסטס) די זייטען-סלופעס פון א גארטען-טויער.

barque *n.* (בארק) א בארקע, א שיף.

Barque

barʹracan *n.* (בער'-ע-קען) אזא גראבע שטאף פון קעמעל-האר.

barʹrack *n.* (בער'-עק) באראק; קאזארמע; פעלד-ביידעל.

Soldiers live in barracks.

barʹrack-masʹter *n.* (בער'-עק-מעס'-טער) דער קאזארמע אינספעקטאר.

barʹrack-masʹter genʹeral (בער'-עק-מעס' טער דזשענ' ער על) דער הויפט אויפזעהער פון קאזארמעס.

barʹracks *n.* (בער'-עקס) קאזארמעס.

barʹrack-yard *n.* (בער'-עק-יארד) קאזארמע-הויף.

barracoonʹ *n.* (בער-ע-קוהן') א קאזארמע צו האלטען געפאנגענע שקלאפען אין אפריקא.

barracouʹta *n.* (בער ע קו' טא) ז. *barracuda*

barracuʹda *n.* (בער-ע-קו'-דא) שפיעז-העכט [אזא גרויסער פיש אין די וועסט-אינדישע וואסערען].

barʹrage *n.* (באר'-עדזש) אן אבהאלט, א שטערונג, א דאם.

barranʹca *n.* (בע-רענ'-קע) א טיעפער טהאל, אן אבגרונד; א פערטיעפונג אויסגעגראבען דורך א וואסער-שטראם.

barranʹco *n.* (בע-רענ'-קא) ז. *barranca*

barʹras *n.* (בער'-עס) טערפענטין.

barʹrater *n.* (בער'-ע-טער) ז. *barrator*

barʹrator *n.* (בער'-ע-טאר) א ריכטער וואס נעהמט כאבאר; א געזעץ-פערדרעהער; אן אדוואקאט וואס רייצט אן צו פערפיהרען פראצעסען; א קאפיטאן פון א שיף וואס בעגעהט שווינדעל.

barʹratorship *n.* (בער'-ע-טאר-שיפ) געזעץ-פערדרעהונג; כאבאר-נעהמעריי פון ריכטער; אונעהרליכע פראצעס-פיהרונגען פון אדוואקאטען; אויפהעצונג צו לאדען זיך; שווינדעל פון א שיף-קאפיטאן.

barʹratrous *a.* (בער'-ע-טראס) שולדיג אין באראטערי; שווינדלעריש. ז. *barratry*

barʹratrously *adv.* (בער'-ע-טראס-לי) דורך באראטערי; דורך שווינדעל. ז. *barratry*

barʹratry *n.* (בער'-ע-טרי) בעטרוג; אדוואקאטען שווינדעל; געזעץ-פערדרעהונג; כאבאר-נעהמעריי; שווינדעל פון א שיף-קאפיטאן; אויפהעצונג צו לאדען זיך.

barʹrel *n. and v.* (בער'-על) פאס, טון, א צילינדער פון א אוהר; די רעהר פון א ביקס; די סומע וואס א קאנדידאט פאר א פאליטישען אמט גיט אויס [הויפטזעכליך פאר אונריינע צוועקען]; אריינלעגען אין א פאס; אנפילען א פאס.

barʹrel-belʹlied *a.* (בער'-על-בעל'-איד) גראב-בייכיג.

barʹrel campaignʹ (בער'-על קעמ-פיין') א וואהל-אגיטאציע, אין וועלכער מען קויפט שטימען.

barʹrel churn (בער'-על טשורן) אזא פעסעל צום אויסשלאגען פוטער.

Barrel Churn

barʹreled *a.* (בער' על'ד) וואס האט א רעהר [ביי א ביקס]; נעפאקט אין פעסער; איינגעשלאסען אין א צילינדער אדער רעהר.

barʹrel-feʹver *n.* (בער'-על-פי'-ווער) פראשען-פיבער [טרינקערכט].

barʹrel-hooks *n.* (באר'-על-הוקס) א פאר אייזערנע הקעס, מיט וועלכע מען נעהמט אן א פאס.

barʹrelled *a.* (בער'-עלד) ז. *barreled*

barʹrel of the ear (בער'-על אוו טהי איער) אויער טראמעל [דאס הייטעל אין אויער וואס נעהמט אויף דעם קלאנג].

barʹrel of the wheel (בער'-על אוו טהי הוויעל) די וועלע פון שטייער-ראד [ביי א שיף].

barʹrel-orʹgan *n.* (בער'-על-אר'-גען) א קאטערינקע; א דרעה-ארגעל.

barʹrel up (בער'-על אפ) אנפילען א פאס.

barʹren *n. and a.* (בער'-ען) 1. אונפרוכטבאר וויסט לאנד; אונפריכטבאר [ביי חיות אדער פלאנצען]; 2. פרוכטלאז; אהן רעזולטאטען; אונפראדוקטיוו; טריקען; ארעם; אבגעשמאקט; אינאינטערעסאנט; וואס טראגט קיין פראצענט [קאפיטאל].

1. The West has much barren land. 2. The investigation was barren of results.

barʹrener *n.* (בער'-ענ-ער) א יאלעווע קוה [א קוה וואס קעלבט זיך ניט].

barʹren ground (בער'-ען גראונד) אונפריכטבארער שטיין-לאנער [ווערט גע-ברויכט בנוגע צו א גרונט וואו עס איז ניטא אדער עס איז זעהר ווענינ שטיין-קויהלען]; אן אונפרוכטבארער בארען.

barʹrenly *adv.* (בער'-ענ-לי) אונפרוכטבאר; ניט ברייננענדיג קיין פראפיט.

barʹren measʹures (בער'-ען מעזש'-אורז) די גרוים פון שיכט פון אונגיצליכע שטיין-קויהלען, וואס ענטהאלט זיך אין א שטיין-קויהלען-לאגער אין דער ערד.

barʹrenness *n.* (בער'-ענ-נעס) אונפריכטבארקייט; קינדערלאזינקייט; טרוקענקייט; גייסטיגע ארימקייט; בעדייטונגסלאזינקיים.

barʹren-spirʹited *a.* (בער'-ען-ספיר'-אי-טעד) גייסטלאז; גייסטארעם.

barʹrenwort *n.* (בער'-ענ-הווארט) זאקען-בלום [אזא בלום וואס האט די פארם פון א זאק].

barʹret *n.* (בער'-עט) א בארעט [אזא פלאכע סאלדאטען היטעל].

barʹretor *n.* (בער'-ע-טאר) ז. *barrator*

barʹretry *n.* (בער'-ע-טרי) דאס אנרייצען צו פערפיהרען פראצעסען; דאס פערשפרייטען רכילות; דאס אנרייצען צו מחלוקת [ווען דאס טהוט אן אדוואקאט כדי ער זאל האבען צו פיהרען פראצעסען].

barricadeʹ *n. and v.* (בער-אי-קייד') 1. באריקאדע [פערצאמונג פון וועג אין א מלחמה]; א הינדערניש; 2. פערצאמען, פערשטעלען; פערבאראקאדירען.

1. The mob built a barricade in the street. 2. The gamblers barricaded themselves in the room, and defied the police.

barricaʹder *n.* (בער-אי-קיי'-דער) באריקאדען-בויער; באריקאדען העמפפער.

barʹrier *n. and v.* (בער'-אי-ער) באריער; שלאנגבוים; פעסטונג; בעפעסטיגונג; גרענעץ-פעסטונג; פארמויער; גרענעץ-שטיין; גרענעץ; שוץ-מויער; הינדערניש, שטערונג; מאכען א באריער.

barʹrier-gate *n.* (בער'-אי-ער-גייט) א באריער טויער. ז. *barrier*

bar'ring *prep.* (באר'-אינג) אויסער; אויסשליעסענד; אויסגענומען; אבגעזעהן פון...
Barring accidents, the plans will be carried out.

bar'ring-out *n.* (באר'-אינג-אוט) די אויסשליסונג [פון אימעצען].

bar'rister *n.* (בער'-איס-טער) יוריסט, געזעץ=קענער, אדוואקאט.

bar'rister at law (בער'-איס-טער עט לאה) אדוואקאט.

bar'-room *n.* (באר'-רום) א שענק.

bar'row *n. and v.* (בער'-או) טאטשקע; פיהרען א טאטשקע; א בערגעל; א קבר=בערגעל; א חזיר א סרים.

bar'rowman *n.* (בער'-או-מען) א טאטשקע=פיהרער.

bar'row-truck *n.* (בער'-או-טראק) א האנד=וועגעל אויף צוויי רעדער צו פיהרען פראכט.

barse *n.* (בארס) אן אקען, א בארש [אזא פיש].

bar'-shot *n.* (באר'-שאט) די שטאנגען קוגעל [צוויי קוילען פעראייניגט מיט א שטענגעל, ווערט געברויכט אין מלחמה אויף'ן ים].

Bar-shot

bars of the grate (בארז אוו טהי גרייט) די אייזערנע שטאכעטקעס פון א פארקאן אדער פון א רעשאטקע [ראסט] אין אן אויווען.

bar'tender *n.* (באר'-טענ-דער) א קעלנער אין א שענק.

bar'ter *n. and v.* (באר'-טער) דער טויש, טוישהאנדעל; טוישען, בייטען, מאכען חלוף; פערקויפען פאר א קליינעם פרייז.
Barter is a primitive form of trading. Goods are exchanged, not bought and sold.

bar'terer *n.* (באר'-טער-ער) א טויש=הענדלער [איינער וואס פערקויפט ניט זיין וואארע, נאר טוישט זי אוים אויף אנדער וואארע].

bar'tering *n.* (באר'-טער-אינג) טויש=האנדעל.

bar'tizan *n.* (באר'-טי-זען) א שוי=טורעם [א קליינער טורעם מיט קוק=לעכער צוגעבוים צו א וואנד פון א הויז].

baru'ria *n.* (בע-רוה'-רי-א) א קראנק=האפטע פערדיכטונג פון אורין [השתנה].

bar'ways *adv.* (באר'-הווייז) האריזאנטאל.

bar'wood *n.* (באר'-הוואוד) אפריקאניש רויט=האלץ.

bary'ta *n.* (בע-ראי'-טע) באריום=זויערע [א כעמישער שווערער גיפטיגער גרוי=ווייסער פולווער].

bary'tes *n.* (בע-ראי'-טיז) ז. *barite*

bar'ytone *n. and a.* (בער'-אי-טאון) ז. *baritone*

ba'sal *a.* (ביי'-סעל) וואס איז שייך צו א באזע אדער גרונדשטאף [אין דער כעמיע]; פונדאמענטאל; וואס האט א באזיס, א גרונד.

basalt' *n.* (בע-סאלט') באזאלט, זיילענשטיין [אזא גלאנציגער זיילענפערמיגער שטיין].

basal'tiform *a.* (בע-סאל'-טי-פארם) עהנליך צו א באזאלט=שטיין.

bas'anite *n.* (בעס'-ע-נאיט) פראביער=שטיין [אזא שווארצער שטיין בענוצט צום פראבירען גאלד].

bas-bleu' *n.* (בא-בלו') א פרוי, וואס מאכט אן אנשטעל אויף געלעהרזאמקייט אדער שרייבעריי.

bas'cinet *n.* (בעס'-סי-נעט) אזא שטאלענע פאנצער=היטעל [ביי די פארצייטיגע קריעגס=פיהרער].

bas'cule *n.* (בעס'-קיול) א באלאנסיר=פארריכטונג ביי בריקען, וואס איין ענד פון בריק האלט די גלייכגעוויכט פון צווייטען ענד [ביים עפענען].

bas'cule-bridge *n.* (בעס'-קיול-ברידזש) א בריק וואס עפענט זיך דורך א באלאנסיר=פאררריכטונג, וואס איין ענד פון בריק האלט אין גלייכגעוויכט דעם צווייטען ענד.

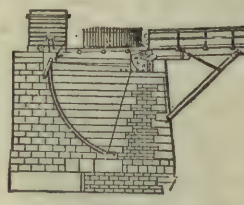

Bascule-bridge

base *n, a. and v.* (ביים) 1. באזיס, גרונד, פונדאמענט; פוס=געשטעל; 2. באזע [גרונדשטאף, הויפטשטאף אין כעמישע פערבינדונגען, וואס בילדעט זאלצען]; א באס [אין מוזיק]; אין ביים=באל שפיעל — איינער פון די פיער ווינקלען פון שפיעל=פעלד; טיעף; 3. נידעריג; פון נידריגער אבשטאמונג, געבארען ניט פון א געזעצליכער הייראט; פאלש; געמיין; 4. גרינדען, בעגרינדען; שטעלען, שטיצען; 5. ערנידעריגען; פערפעלשען.
1. The base of the column. 3. His action was base. 4. Base your arguments on facts.

base alloy' (ביים ע-לאי') גרינג=האלטיג [מטבעות וועלכע ענטהאלטען וועניגער גאלד אדער זילבער ווי עס דארף צו זיין].

base'ball *n.* (ביים'-באהל) ביים=באל שפיעל [א געוויסער שפיעל מיט באלען, ווערט געשפיעלט פון צוויי פארטיעס צו 9 יעדע, ווערט זעהר פיעל געשפיעלט אין אמעריקא].

base'-board *n.* (ביים'=באורד) א שמאלע ברעט מיט וועלכע עס ווערען אבגעזוימט פון אונטען די ווענד פון א צימער.

base'-born *a.* (ביים'=בארן) געבארען פון געזעצליך אונפערהייראטע עלטערען [א ממזר].

base'-bred *a.* (ביים'-ברעד) מיט א נידריגער ערציהונג; געמיין; פון א קליינעם יחוס.

base'-coin *n.* (ביים'-קאין) פאלש געלד.

base'-court *n.* (ביים'=קאורט) הינטערשטער הויף פון א הויז; א היהנער=הויף; א נידריגער געריכטס=הויף.

base'-hear'ted *a.* (ביים'-האר'-טעד) מיט געפיהלען פון א פערברעכער; מיט א פאלש הארץ.

base'less *a.* (ביים'-לעס) גרונדלאז; אונבעגרינדעט.
His accusation is baseless.

base'lessness *n.* (ביים'-לעס-נעס) גרונדלאזינקייט; דאס ניט האבען קיין באדען אונטער זיך.

base'-line *n.* (ביים'=לאין) די גרונד=ליניע; אין ביים=באל שפיעל — די ליניע וואס פעראייניגט די ווינקלען פון שפיעל=פעלד.

base'ly *adv.* (ביים'-לי) געמיין, נידעריג; אלס ממזר.

base'man *n.* (ביים'-מען) איינער פון די 3 שפיעלער אין דעם אמעריקאנישען שפיעל ביים=באל וואס שטעהען ביים צווייטען, דריטען און פיערטען ווינקעל=פונקט פון דעם שפיעל=פעלד. ז. *baseball*

base'ment *n.* (ביים'-מענט) א פונדאמענט פון א געביידע; א קעלער=וואהנונג.

base'-min'ded *a.* (ביים'-מאינ'-דעד) געמיין געזינט.

base'-min'dedness *n.* (ביים'=מאינ'-דעד-נעס) געמיינהייט; געמיינע געזינונג.

base'ness *n.* (ביים'-נעס) נידערינקייט, נידערטרעכטיגקייט, געמיינהייט, אונעכטקייט [פון מעטאלען].

base'-spir'ited *a.* (ביים'-ספיר'-אי-טעד) מיט א נידריגען געמיטה; פייג; מיט א האזען=הארץ; געמיין.

base'-string *n.* (ביים'=סטרינג) באס סטרונע פון א פידעל.

base'-tin *n.* (ביים'=טין) האלב=צין.

bashaw' *n.* (בע-שאה') דער פאשא [טערקישער גובערנאטאר]; א וויכטיגע פערזענליכקייט; א גאנצער מאכער.

bash'ful *a.* (בעש'-פול) שאמהאפט, שעמעוודיג; שרעקעדיג.

bash'fully *adv.* (בעש'-פול-אי) אויף א שעמעוודיגען אדער שרעקעדיגען אופן.

bash'fulness *n.* (בעש'-פול-נעס) שאמהאפטיגקייט; שעמעוודיגקייט; שרעקעדיגקייט.

bash-ibazouk' *n.* (בעש-אי-בע-זוק') באשיבאזוק [א פרייוויליגער סאלדאט פון דער טערקישער ארמיי, וואס האט ניט קיין אוניפארם און בעקומט ניט בעצאהלט]; א צוואווילדעוועטער סאלדאט.

ba'sic *a.* (ביי'-סיק) וואס ענטהאלט א באזע [אין כעמישע פערבינדונגען צו בילדען א זאלץ]; פונדאמענטאל.

basic'ity *n.* (ביי-סיס'-אי-טי) דאס זיין א באזע [אין כעמיע]. ז. *base*

ba'sify *v.* (ביי'-סי-פאי) פערוואנדלען אין א זאלץ=באזע דורך כעמישע מיטעל.

bas'il *n.* (בעז'-איל) באזיליען=קרויט [א מין שמעקעדיגע פלאנצע]; געגארבטע שעפסענע פעל; די שרעגע אבגעשארפטע זייט פון א דלאט אדער פון אן אנדער שנייד=געצייג.

bas'ilar *a.* (בעס'-אי-לאר) וואס געפינט זיך אויף דער גרונדפלעכע; וואס געהער צו דעם באזיס פון קאפ=שארבען.

bas'ilar ar'tery (בעס'-אי-לאר אר'-טער-אי) דער הירנגרונד=שלאג=אדער.

bas'ilar bone (בעס'-אי-לאר באון) דער גרונדביין.

basil'ic *n. and a.* (בע-סיל'-איק) קעניגליך; וואס איז שייך צו א באסיליקע. ז. *basilica*

basil'ica *n.* (בע-סיל'-אי-קע) א באסיליקע, אלטער קעניגליכער פאלאסט; געריכטס=הויז ביי די אלטע רוימער; א קירך געבוים אין באזיליק סטיל; דאס געזעץ=בוך פון קייזער באזיליוס דעם ערשטען.

basil'ical *a.* (בע-סיל'-אי-קעל) קעניגליך.

basil'ican *a.* (בע-סיל'-אי-קען) וואס איז שייך צו א באסיליקע. ז. *basilica*

basil'icon *n.* (בע-סיל'-אי-קאן) קעניגס=זאלב, וואונד=זאלב.

bas'ilisk *n. and a.* (בעס'-אי-ליסק) דער באזיליסק [א פאנטאסטישע ניפטיגע שלאנג, וועגען וועלכער עס ווערט דער=

צעהרט. או זי טויטעט מיט'ן קוק]; וואס איז ענליך אדער שייך צו א באזיליסק.

Basilisk

bas'il-weed *n.* (בעז'-איל-הוויעד) אזא וואלד־גראז.

ba'sin *n. and v.* (בייסן) באסיין, וואסער בעקען; בעקען; דאס טעלערעל פון א וואגשאל; קעסעל; רעזערוואואר; גרוב; וואסער־בעהאלטער; דער שטח לאנד, דורך וועלכען עס פליסט א טייך מיט אלע טייכען און טייכלעך וואס פאלען אין איהם אריין; איינטונקען אין א וואסער־וואנע [הייסע אייזען אבצוהארטען].

bas'inet *n.* (בעס'-אי-נעט) א שטאלען פאנצער־היטעל ביי די פארצייטינע קריגער.

Basinets

ba'sin of a port (בייסן אוו ע פאורט) א באסיין פון א האפען [א טיעפער אויסגעגראבענער ארט אין א האפען וואו שיפען זאלען קענען אריינקומען].

ba'sin-shaped *a.* (בייס'ן-שייפט) וואס האט די פארמע פון א בעקען.

ba'sin-stand *n.* (בייס'ן-סטענד) וואש־טיש.

ba'sis *n.* (ביי'-סיס) באזיס; גרונד־לאגע, פונדאמענט, שטיצע; גרונדליניע, גרונדפלעכע [אין מאטעמאטיק]; די באזע [גרונד־עלעמענט אין כעמיע וואס ביי זיין פערבינדונג מיט זויערען ווערען געבילדעט זאלצען].

ba'sist *n.* (ביי'-סיסט) באס־שפּיעלער, באס־זינגער.

bask *v.* (בעסק) זיך ווארעמען [פאר דער זון].

The people lie on the beach and bask in the sunshine.

bas'ket *n. and v.* (בעס'-קעט) קארב, קאשיק; אריינלייגען אין קארב;ווארפען אין פאפיער־קארב; צוריקווייזען, ניט אנגעהמען.

bas'ket-ball *n.* (בעס'-קעט-באהל) אזא באל־שפּיעל, ביי וועלכער מען דארף דעם באל אריינווארפען אין איינעם פון צוויי קארבען אדער נעצען.

bas'ket-but'ton *n.* (בעס'-קעט-באטן) א מעטאלענער קנאפּ, וואס האט די פארם פון א געפלאכטענעם קארב.

bas'ket-chaise *n.* (בעס'-קעט-שייז) א קארב־וואגען.

bas'ket-fish *n.* (בעס'-קעט־פיש) דער שטערען פיש [אזא פיש וואס האט די פארם פון א שטערען].

Basket-fish

bas'ketful *n.* (בעס'-קעט-פול) אזוי פיעל ווי א קארב קען אריינגעהמען.

bas'ket-handle *n.* (בעס'-קעט־הענדל) קארב־בויגען [אזא אויסגעדריקטער בויגען ביי געביידען].

bas'ket-hilt *n.* (בעס'-קעט־הילט) א שווערד־קארב [א קארבפערמיגע פארריכטונג צו דעם האנדגריף פון שווערד, צו שיצען די האנד].

bas'ket-ma'ker *n.* (בעס'-קעט־מיי'-קער) קארב־פלעכטער, קארב־מאכער.

bas'ket-mee'ting *n.* (בעס'-קעט-מיט'-טינג) א פערזאמלונג [מעהרסטענס א רעליגיעזע] וואוהין די פערזאמעלטע ברייגגען מיט שפּייז.

bas'ket-rack *n.* (בעס'-קעט-רעק) א געפלאכטענע אדער נעץ־פערמיגע פאליצע פאר געפעק אין די אייזענבאהן־וואגאנען.

bas'ketry *n.* (בעס'-קעט-רי) קארב־ווערק, קארב־ארבייט; קארב־ווארען.

bas'ket-salt *n.* (בעס'-קעט-סאהלט) טיש־זאלץ.

bas'ket-sword *n.* (בעס'-קעט־סאורד) קארב־שווערד. ז. *basket-hilt*

bas'ketwork *n.* (בעס'-קעט-הוואירק) קאשיק־ארבייט, ריטער־ארבייט; יעדע זאך וואס ווערט געפלאכטען פון ריטער.

bas'king-shark *n.* (בעס'-קינג־שארק) דער ריעזען־האיפיש [אזא גרויסער ים־פיש].

Basking-shark

ba'son *n. and v.* (בייס'ן) ז. *basin*

Basque *n. and a.* (בעסק) איינער וואס שטאמט אב פון די באסקען [אזא פאלק אין שפאניען]; די שפראך פון די באסקען; וואס איז שייך צו די באסקען און זייער שפראך.

basque *n.* (בעסק) אזא קורצע דאמען־בלוזע.

basquine' *n.* (בעס-קין') אזא אונטער־קלייד, געטראגען פון די באסקישע און שפאנישע פרויען.

Basqu'ish *n. and a.* (בעסק'-איש) ז. *Basque*

bas-relief' *n.* (בא-רי-ליעף') א האלב־רעליעפער בילד [וואס דער אבדרוק פון די פיגורען איז נאר א ביסעל בולט].

bass *n, v. and a.* (ביים) דער באס [אין מוזיק]; שווארצער שיעפער שטיין אין קויילען־גרובען; זינגען אדער שפּיעלען באס; נידעריג, טיעף [אין דער מוזיק].

bass *n.* (בעס) אמעריקאנער לינדען־בוים; דער ים־וואלף [אזא פיש ענליך צו א בארש, אקען]; א ראגאזשע, מאטע געפלאכטען פון לינדען־בוים קארע.

bass clef (ביים קלעף) באס־שליסעל [אין מוזיק־נאטען].

bass drum (ביים דראם) א גרויסע פויק.

bas'set *n. and v.* (בעס'-עט) א קורץ־פיסיגער יאגד־הונד; אזא קארטען־שפּיעל; דורכברעכען א שיכט, ערשיינען אויף דער אבערפלעכע [ביי קויהלען־גרובען].

bas'set-horn *n.* (בעס'-עט־הארן) באסעט־הארן [אזא מוזיקאלישער אינסטרומענט ענליך צו א קלארנעט].

bas'set-hound *n.* (בעס'-עט־האונד) אזא יאגד־הונד מיט קורצע פיס.

bass'-horn *n.* (בעס'-הארן) באס־הארן [א מוזיקאלישער אינסטרומענט].

bas'sinet *n.* (בעס'-אי-נעט) ז. *basinet*

bass'-mat *n.* (בעס'-מעט) א ראגאזשע, א מאטע.

bas'so *n. and a.* (בעס'-א) א באס־זינגער; א באס־שטימע [אין א כאר]; נידריג, טיעף [אין מוזיק].

bass of an or'gan (ביים אוו ען אר'-גען) די באס פייפלעך פון אן ארגעל.

bassoon' *n.* (בע-סוהן') דער באסאן [א מוזיקאלישער בלאז־אינסטרומענט, אויף וועלכען עס ווערט געשפּיעלט בלויז די באס־שטימע].

Bassoon

bassoon'ist *n.* (בע-סוהנ'-איסט) דער באסאן־שפּיעלער. ז. *bassoon*

bass'-sin'ger *n.* (ביים'-סינ'-גער) קאנטראבאסיסט.

bass string (ביים סטרינג) די באס־סטרונע.

bass vi'ol (ביים וואי'-אל) א קאנטרא־באס, א באנדורא; א וויאלין צעלא.

bass'wood *n.* (בעס'-הוואוד) דער אמעריקאנער לינדען־בוים.

bast *n.* (בעסט) די אונטערשטע קארע פון א לינדענבוים פון וועלכע עס ווערען געמאכט ראגאזשעס [מאטען].

bas'ta *int.* (בעס'-טא) באסטא! גענוג!

bas'tard *n.* (בעס'-טארד) א ממזר; געבארען פון א געזעצליך אונפערהייראטע פאר; נים קיין ריינער צוקער, צוקער פון צווייטען גראד; געפעלשט; אונעכט; פון אונגעוועהנליכען אדער אונגעהייערען פארמאט.

bas'tardise *v.* (בעס'-טאר-דאיז) ערקלערען פאר א ממזר.

bas'tard stuc'co (בעס'-טארד סטאק'-או) דינע וואפנע ארער שטוקאטורא.

bas'tard sug'ar (בעס'-טארד שוג'-אר) ז. *bastard*

bas'tard title (בעס'-טארד טאיטל) דער צווייטער שער־בלאט פון א בוך, וואו עס ווערט בקיצור איבערגעגעבען דער טיטול פון בוך, וועלכער איז אנגעגעבען אויף'ן ערשטען שער־בלאט.

bas'tardy *n.* (בעס'-טאר-די) די געבורט פון א קינד פון געזעצליך אונפערהייראטע עלטערען; דאס זיין א ממזר.

baste *v.* (בייסט) שלאגען מיט א שטעקען; סטרינעווען, אגרינעווען [אננעהען מיט גרויסע שטעך]; טריפען שמאלץ אויף געבראטענעם פלייש.

Bastile′ *n.* (בעס-טיל′) די באסטיליע [די בעריהמטע געפענגנים־פעסטונג אין פאריז, וועלכע איז צושטערט געווארען אין דער ערשטער פראנצויזישער רעוואלוציאן אין יאהר 1789].

bastile′ *n. and v.* (בעס-טיל′) א פעס־טונג, א געפענגנים; איינשפארען אין א פעסטונג אדער געפענגנים.

Bastile

Bastille′ *n.* (בעס-טיל′) ז. ***Bastile***

bastille′ *n.* (בעס-טיל′) ז. ***bastile***

bastinade′ *n. and v.* (בעס-טי-נייד′) דאס שלאגען מיט א שטעקען איבער די פוס־זוילען [א בעשטראפונג אין טערקיי און פערזיען]; א שטעקען, מיט וועלכען מען בעשטראפט אויף אזא אופן; שלאגען איבער די פוס־זוילען.

bastina′do *n.* (בעס-טי-ניי′-דאו) ז. ***bastinade***

bas′ting *n.* (ביים′-טינג) דאס שלאגען [מיט א שטעקען]; דאס פייכט מאכען מיט פעטקייט פלייש ביים בראטען; דאס סטריגעווען [נעהען מיט גרויסע שטעך].

bas′ting-la′dle *n.* (ביים′-טינג-ליידל) בראטען־לעפעל, שוים־לעפעל [לעפעל, מיט וועלכען מען שוימט אב דעם טאפ].

bas′ting-machine′ *n.* (ביים′-טינג-מע-שין′) א מאשין צום סטריגעווען.

bas′tion *n.* (בעס′-טיאן) באסטיאן [אן אויפגעשאטען ערד־בערגעל וואס איז פון פארענט אויסגעמויערט מיט שטיינער — פאר קריעגס־צוועקען].

bas′tionary *a.* (בעס′-טיאנ-ע-רי) וואס איז שייך צו א באסטיאן, באלווערק. ז. ***bastion***

bas′tioned *a.* (בעס′-טיאנד) בעשיצט מיט באסטיאנען אדער מיט באלווערק

bas′to *n.* (בעס′-טאו) טויז טרעף [אין א געוויסען קארטען־שפיעל].

bat *n. and v.* (בעט) פלעדערמויז; שטאק, דובינקע, באל־שטאק [צום שפיע־לען]; דעריעניגער וואס שלאגט אב דעם באל [ביי באל־שפיעל]; א קלאפ; א קלאפ גיבען מיט א שטאק; ווינקען אדער פינטלען מיט די אויגען; די שנעלינקייט; א פאקזאטעל [פאר אן ארבייטס־פערד]; א ציגעל געטריקענט אויף דער זון.

Bat

ba′table *a.* (ביי′-טעבל) שטרייטיג.

bata′ta *n.* (בע-טא′-טע) זיסע קארטא־פעל.

batch *n. and v.* (בעטש) 1. א געבעק [וואס ווערט אבגעבאקען אויף איין מאל]; 2. א סך געגענשטענדע, וואס ווערען געמאכט אויף איין מאל; א צונויפזאמלונג פון א סך גלייכע געגענשטענדע; צונויפ־זאמלען א סך גלייכע זאכען; 3. א זאמד־באנק [אין ים אדער טייך]; בעשיצען א זאמד־באנק פערדעקענדיג איהם מיט שטיי־נער, אז ער זאל ניט אבגעשווענקט ווערען פון שטראם.

2. He received a batch of letters.

bate *n. and v.* (ביים) שטרייט, צאנק; פערמינדערען; אראבזעצען, אוועקלאזען; זיך פערווינציגערען, פערקלענערען; אויס־שליסען; שלאגען; איינוויקען.

bateau′ *n.* (בע-טאו′) א לאנג, פלאך שיפעל; א פאנטאן, א שווימענדער בריק.

bat′-fish *n.* (בעט′-פיש) דער פליה־פיש.

bat′-fow′ling *n.* (בעט′-פאו′-לינג) דאס כאפען פויגלען ביי נאכט דורך פערבלענדען זיי די אויגען מיט ליכט.

bath *n. and v.* (בעטה) א באד; א וואנע; באדען אין א וואנע; אן אלט אידישע פליסיגקייטס מאס [בת].

Bath brick (בעטה בריק) ציגעל־שטיין [צום פוצען מעטאלענע כלים].

Bath chair (בעטה טשעהר) א קראנקען־שטוהל.

bathe *v.* (בייטה) באדען; בענעצען; נעהמען א וואנע.

bathe′able *a.* (בייטה′-עבל) גרייט צום באדען; וואס מען קען באדען אדער נעצען.

ba′ther *n.* (ביי′-טהער) דער וועלכער באדט זיך; א באדע־גאסט; איינער וואס באדט [א צווייטען].

ba′thing accomoda′tions (ביי′-טהינג ע-קאמ-א-דיי′-שאנז) באדע־איינריכטונ־גען; באדע־בעקוועמליכקייטען.

ba′thing-box *n.* (ביי′-טהינג־באקס) א ביידעל צום אויסקליידען און אנקליידען זיך ביים באדען.

ba′thing-cap *n.* (ביי′-טהינג־קעפ) באדע־הויב.

ba′thing-draw′ers *n.* (ביי′-טהינג־דראה′-ערז) באדע־הויזען.

ba′thing-machine′ *n.* (ביי′-טהינג־מע־שין′) באדע־וואגען [אזא גדעקטער וואגען מיט וועלכען מען פאהרט אריין אין וואסער זיך צו באדען].

ba′thing-man *n.* (ביי′-טהינג-מען) דער וועכטער אין א באדע־פלאץ.

ba′thing-place *n.* (ביי′-טהינג־פליים) באדע־ארט.

ba′thing-room *n.* (ביי′-טהינג־רוהם) באדע־צימער.

ba′thing-sea′son *n.* (ביי′-טהינג-סיזן) באדע־סעזאן.

ba′thing-tub *n.* (ביי′-טהינג־טאב) א באדע־וואנע.

bath′-kee′per *n.* (בעטה′-קיע′-פער) בעדער.

bath′-kol *n.* (בעטה′-קאל) א בת־קול.

Bath met′al (בעטה מעט′-על) מעסינג, טאמבאק [אזא מעטאל, וואס איז צונויפ־געשמאלצען פון צינק און קופער].

bathom′eter *n.* (בע-טהאמ′-ע-טער) אן אינסטרומענט צו מעסטען די טיעפ־קייט פון וואסער.

bat′horse *n.* (בעט′-הארס) א פאק־פערד [א פערד וואס פיהרט די געפעק ביי מי־ליטער].

ba′thos *n.* (ביי′-טהאס) דאס אראבזינקען פון ערהאבענעם צום נידעריגען [אין רייד־דען אדער שרייבען]; א לעכערליכער איבערגאנג פון ערהאבענעם צום נידע־ריגען.

Bath pa′per (בעטה פיי′-פער) פאסט־פאפיער אין קווארטאל פארמאט.

Bath post (בעטה פאוסט) ז. ***Bath paper***

Bath stone (בעטה סטאון) א געוויסער בוי־שטיין.

bath′-tub *n.* (בעטה′-טאב) א וואנע.

bathym′eter *n.* (בע-טהימ′-ע-טער) אן אינסטרומענט צו מעסטען די טיעפע־ניש פון ימים.

ba′ting *n. and prep.* (ביי′-טינג) דאס פלאטערען מיט די פליגלען; דאס אוועק־פליהען; דאס איינוויקען פעל פארבערייי־טענדיג זיי צום גארבען; אברעכענענדיג; אראבנעהמענדיג; אויסשליסענדיג.

batiste′ *n.* (בע-טיסט′) באטיסט, בא־טיסטלייוונט.

bat′let *n.* (בעט′-לעט) פראלניק [א וואש־האלץ צום קלאפען די וועש ביים וואשען].

bat′man *n.* (בעט′-מען) א דיענער ביי מיליטער.

bat′on *n. and v.* (בעט′-אן) קאמאנדא־שטאק; פאליציי־שטאק; טאקט־שטאק [פון א כאר־דיריזשאר]; שלאגען מיט א שטאק.

Batra′chia *n.* (בע-טריי′-קי-ע) פראש־טיערע [א גרופע פראש־עהנליכע רעפטי־לען].

batra′chian *a. and n.* (בע-טריי′-קי-ען) וואס איז שייך צו די פראש־טיערע; א פראש־טיער.

bat′rachite *n.* (בעט′-רע-קאיט) אזא שטיין וואס האט דעם קאליר פון א פראש.

bat′rachoid *a.* (בעט′-רע-קאיד) וואס האט די פארם פון א פראש.

bats″man *n.* (בעטס′-מען) דער וואס האלט דעם קלאפ־שטאק אין ביים־באל שפיעל.

bat′s′-wing *n.* (בעטס′־הווינג) פלע־דערמויז־פליגעל.

bat′s′-wing bur′ner (בעטס′-הווינג בויר′-נער) פלעדערמויז־פליגעל ברענער [אזא ברענער אין גאז־בעלייכטונג וואס גיט א ברייטען פלאם, וועלכער האט די פארם פון א פלעדערמויז־פליגעל].

bat′ta *n.* (בעט′-ע) עקסטרא געהאלט פון די ענגלישע סאלדאטען אין אינדיען; געצאהלט פאר עדות, ארעסטירטע א. ז. וו. [אין אינדיען]; דיסקאונט [אין אינ־דיען].

battal′ion *n.* (בע-טעל′-יאן) א באטא־ליאן [אן אבטיילונג פון פוס־סאלדאטען, וועלכע איז צונויפגעשטעלט פון עטליכע קאמפאניעס].

battal′ioned *a.* (בע-טעל′-יאנד) איינ־געטיילט אין באטאליאנען.

bat′tel *n. and v.* (בעטל) די רעכנונג פון אקספארדער אוניווערזיטעט [ענג־לאנד] פאר די אויסהאלטונג פון א סטו־דענט מיט עסען, טרינקען און אלע אנדע־רע אויסגאבען; איינשרייבען זיך אין די ביכער פון אקספארדער אוניווערזיטעט אלס א סטודענט.

bat′ten *n. and v.* (בעטן) פעט ווערען; פעט מאכען; פרעסען, געניסען, לעבען אין וואהלטאג; מיסטיגען [א פעלד]; פערשלאגען, פערמאכען מיט א שמאלען ברעטעל; א שמאל האלץ־ברעטעל, א לייסט.

bat'ten door (בעט'ן דאור) א טהיר געמאכט פון שמאלע לייסטלעך.

bat'ten down the hat'ches (בעטן דאון טהי העטש'-עז) בערעקען די לוקען [די דורכגעגנגע אין א שיף פון איין דעק צום אנדערען] מיט זעגעלטוך און בעפעסטיגען מיט האלץ־לייסטען.

bat'ten floor (בעטן פלאור) א דיל [פארלאגע] געמאכט פון שמאלע לייסטלעך.

bat'ter *n. and v.* (בעט'-ער) שלאגען; צושלאגען; שיסען אויף עפעס; א קלאפ; קלאפען; א צייכען פון צובראכענעם דרוקזאץ; אויפגעשלאגענע אייער מיט פערשיערענע געווירצען; קליי [צום קלעפען]; די משופע'קייט פון א וואנד [אז א וואנד זאל שטעהן זיכערער ווערט זי געבויט עטוואס משופע'דיג]; דער וואס קלאפט אב דעם באל מיט'ן שטאק [ביים בייס־באל שפיעל].

bat'ter at (בעט'-ער עט) אטאקירען עפעס; סטארען זיך צו שטירצען, אומווארפען אדער פערניכטען עפעס.

bat'ter-cake *n.* (בעט'-ער־קייק) א קיכעל פון קוקורוזע־מעהל געבאקען אויף מאסליאנקע אדער סמעטענע.

bat'tered *a.* (בעט'-ערד) צושלאגען, צוקלאפט, צושטערט, אבגעניצט.

bat'terer *n.* (בעט'-ער-ער) איינער וואס צושלאגט אדער צוקלאפט.

bat'tering *a.* (בעט'-ער-אינג) זייענדיג משופע.

bat'tering-charge *n.* (בעט'-ער-אינג-טשארדזש) די גרעסטע צאהל פולווער, מיט וועלכע מען קען אנלאדען א שווערען הארמאט.

bat'tering-ram *n.* (בעט'-ער-אינג־רעם) שטורמבאק, מויערען־ברעכער [א פארצייטיגע מאשינע צו צוברעכען א פעסטונגס־וואנד].

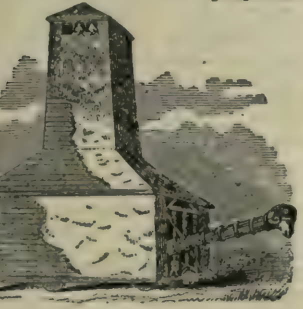

Battering-ram

bat'tering-train *n.* (בעט'-ער-אינג־טריין) א צוג [באהן] מיט קאנאנען [פאר מיליטערישע צוועקען].

bat'tery *n.* (בעט'-ער-אי) דאס שלאגען; שלעגעריי; באטעריי [א געוויסע צאהל הארמאטען פאר בעלאגערונגס־צוועקען]; פעסטונגס־וואנד; אן עלעקטרישע באטעריי, א צונויפשטעלונג פון מעהרערע עלעקטרישע עלעמענטען צו בעקומען א גרעסערע עלעקטרישע קראפט; אין בייס־באל־שפיעל — דער ווארפער און דער כאפער צוזאמען.

bat'ting *n.* (בעט'-אינג) דאס קלאפען וועש מיט א פראלניק; דאס אויסקלאפען בוימוואל מיט א ראהרשטעקען עס צו רייניגען; וואלענע אדער בוימוואלענע דעקעס; דאס אבקלאפען דעם באל מיט'ן שטאק [אין בייס־באל שפיעל].

bat'tle *n. and v.* (בעטל) שלאכט, מלחמה; מלחמה האלטען; שטרייטען, האבען א ויכוח.

bat'tle-ax *n.* (בעטל'-עקס) א האק אלס כלי־זין אין מלחמה.

bat'tled *a.* (בעטלד) אויסגעשטעלט אין שלאכט־ארדנונג; בעזארגט מיט שיסלעכער [ביי א פעסטונג]; פערשטארקט מיט א פעסטונגס־וואנד; וואס מען קעמפפט צוליעב דעם.

bat'tledore *n.* (בעטל'-דאור) דאס שלאגעץ [ביי מענים שפיעל]; א לאפעטע מיט וועלכער מען זעצט ברויט אין אויווען; א פראלניק אדער א רולהאלץ פאר וועש; אזא אייזערנע לאפעטקע מיט א האלץ־הענטעל בענוצט פון גלאז־ארביי־טער.

bat'tledoor *n.* (בעטל'-דאור) ז. *battledore*.

bat'tle-field *n.* (בעטל'-פיעלד) דאס שלאכט־פעלד.

bat'tle-flag *n.* (בעטל'-פלעג) א מיליטערישער פלאג; א פאהן וואס ווערט געטראגען אין מלחמה.

bat'tle-ground *n.* (בעטל'-גראונד) ז. *battle-field*.

bat'tlement *n.* (בעטל'-מענט) שיסלעכער [אין א פעסטונג]; א פעסטונגס־וואנד צום שוץ.

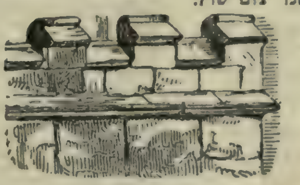

Battlement

bat'tlemented *a.* (בעטל'-מענ-טער) בעזארגט מיט שוץ־ווענד אדער פעסטונגס־ווענד.

bat'tle-piece *n.* (בעטל'־פיעס) א געמאהלטעס בילד פון א מלחמה.

bat'tle roy'al (בעטל ראי'-על) די הויפטשלאכט.

bat'tle-ship *n.* (בעטל'-שיפ) א קריעגס־שיף.

battol'ogy *n.* (בע-טאל'-א-דזשי) פלוידעריי; אוננויטיגע ווידערהאלונג פון ווערטער.

battoule'-board *n.* (בע-טוהל'-באורד) א פאררעכטונג מיט פרוזשינעס צום שפרינגען [איבערהויפט אין א צירקוס].

battue' *n.* (בע-טיו') טרייב־יאגד [אזא יאגד, ווען די חיה ווערט ארויסגעטריבען פון איהר בעהעלטענים און ווערט געיאגט צום יעגער]; איינער וואס טויטעט חיות צוליעב פערגניגען.

batture' *n.* (בע-טיור') אנגעטראגענע ערד אין א טייך [הויפטזעכליך טיילען פון דעם דעק פון טייך מיסיסיפי, וועלכע זיינען ניט בעדעקט מיט וואסער אין געוויסע צייטען פון יאהר].

battu'ta *n.* (בע-טו'-טא) מוזיקאלישער טאקט־שלאג; טאקט־בעוועגונג; א באלקאנישער בויערען־טאנץ.

bat'ty *n. and a.* (בעט'-אי) רייז וואס האלט אין וואקסען; א מאס פאר רייז אין אינדיען [120 פונט]; עהנליך צו א פלעדערמויז.

batz *n.* (בעטס) אזא שווייצערישע און דייטשע קליינע מטבע [פון אונגעפעהר 3 סענט].

bat'zen *n.* (בעט'-סען) ז. *batz*.

bau'ble *n.* (באהבל) א ווערטהלאזע זאך; א שפיעלכעל; א קינדער־שפיעל; א ווערטהלאזער שפיעל; א סצעפטער [קעניגליכער שטעקען] פון דעם קעניגליכען הויף־נאר [אין מיטעלאלטער].

baulk *n.* (באהק) א שטיק ניט בעארביים פעלד [צווישען בעארבייטע פעלדער].

baux'ite *n.* (באו'-זיט) א מין ווייסע ליים, וואס ענטהאלט אין זיך א גרויסען פראצענט אלומיניום.

bav'in *n.* (בעוו'-אין) שפענדלעך צום מאכען פייער.

bawble *n.* (באהבל) א קינדער־שפיעלכעל.

bawd *n. and v.* (באהד) א פערזאן וואס האלט אן אונאנשטענדיג הויז; א האז; צוזאמענפיהרען מענער און פרויען פאר אונמאראלישע צוועקען.

baw'dily *adv.* (באה'-די-לי) אויסגעלאסען, צולאזען; פערהולטעוועט.

baw'diness *n.* (באה'-די-נעס) אויסגעלאסענהיים, זנות.

baw'dric *n.* (באה'-דריק) ז. *baldric*.

bawd'ry *n.* (באהד'-רי) דאס האלטען אן אונאנשטענדיג הויז; דאס צונויפפיהרען מענער און פרויען פאר אונמאראלישע צוועקען; זנות; נבול־פה.

baw'dy *a.* (באה'-די) אויסגעלאסען; טרייבענדיג זנות.

baw'dy-house *n.* (באה'-די־האוס) באררדעל [שאנד־הויז].

bawl *n. and v.* (באהל) אויסרופען, הויך אויסשרייען; א געשריי טהאן פון וועהטאג, פון נעפאהר אדער פרייד; א קוויטש אויף'ן אויבער קול.

baw'ler *n.* (באה'-לער) א שרייער, א קוויטשער.

baw'ling *n. and a.* (באה'-לינג) קוויטשענדיג, שרייענדיג; קוויטשעריי.

bay *n., a. and v.* (ביי) א בוכטע [אן אויסגוס פון א ים]; דער פלאץ אין א שייער, וואו מען האלט היי און אנדערע פוטער; נישען [דער צווישענרוים פון די זיילען פון א געביידע אדער בריק]; די לאגע פון א חיה, וואס ווערט געיאגט פון הינד [ווען זי מוז זיך שטעלען אנטקעגען]; א שוץ־וואנד נעגען אן איבערשווע־מונג; לארבער־בוים; לארבער־קראנץ; קאשטאניען־ברוין; ברוין [מייסט געברויכט ביי פערד]; בילען, וואיען.

bayadeer' *n.* (בע-יא-דיער') ז. *bayadere*.

bayadere' *n.* (בע-יא-דיער') אן אסטאינדישע טענצערין.

bay'berry *n.* (ביי'-בער-אי) דער לארבער־בוים; מירטען־בוים; מירטען־אויל.

bayed *a.* (בייד) וואס איז געבויט מיט נישען. ז. *bay*.

bay'-horse *n.* (ביי'-הארס) קאשטאניען־ברוינער פערד.

bay'onet *n. and v.* (ביי'-א-נעט) באיאנעט [דער שפיז וואס ווערט צוגעזעצט צו א ביקס]; פערטרייבען אדער דורכשטעכען מיט א באיאנעט.

bay'ou *n.* (באי'-או) קאנאל, אן אבפלוס פון א טייך אדער ים; א פריהערינגער טייל פון א טייך־דעק וואס איז פערוואנדעלט אין אן אזיערא אדער בלאטע.

bay'rum *n.* (ביי'-ראם) א מין פארפיום.

bays *n.* (בייז) לארבער־קראנץ; נישען [ביי געוויסע געביידען]. ז. *bay*.

bay'-salt *n.* (ביי'-סאהלט) ים־זאלץ; גראב געמאלענע זאלץ.

bay′-tree *n.* (ביי־טריע) דער לארבער־בוים.

bay′-win′dow *n.* (ביי׳־הווינ׳־דאו) אן אויסגעבויגענע פענסטער וואס בילדעט א נישע אדער פערטיעפונג; א בויגען־פענסטער.

bay′-wood *n.* (ביי׳־הוואוד) א פראסטער זארט מאהאגאני־האלץ.

bay′-yarn *n.* (ביי׳־יארן) וואלענער פאדים.

bazaar′ *n.* (בע־זאר׳) באזאר, מארק [בעדעקט מיט א געוועלבטען דאך]; אן אויסשטעלונג פון ארטיקלען צו פערקויפען פאר צדקה־צוועקען.

bazar′ *n.* (בע־זאר׳) ז. *bazaar*

bbl. אבקירצונג פוןווארט *barrel*

bbls. אבקירצונג פון ווארט *barrels*

B. C. א: אבקירצונג פון די ווערטער *before Christ* [פאר קריסטוס׳עס געבורט]. ווערט געברויכט צו בעשטימען א פאסירונג, וועלכע איז פארגעקומען פאר דער היינטיגער צייט־רעכנונג, ווי למשל, דער גריכישער פילאזאף סאקראטעס איז געשטארבען 399 יאהר פאר קריסטוס׳עס געבורט.

B. C. E. אבקירצונג פון די ווערטער *before common era* [פאר דער אנגענומענער אדער קריסטליכער צייט־רעכנונג, פאר קריסטוס׳עס געבורט] אדער פון *Bachelor of Civil Engineering* [א געלעהרטען־טיטול פאר אן אינזשיניר].

bdel′lium *n.* (דעל׳־אי־אם) אזא זארט שמעקעדיגע גומי; בורשטין [בדולח].

be *v.* (בי) זיין; ווערען; עקזיסטירען; זיך בעפינדען.

be about′ (בי ע־באוט׳) 1. זיין אויף׳ן פלאץ; 2. האבען בדעה.

1. I shall be about in the forenoon. 2. They are about to sail for Europe.

be abroad′ (בי ע־בראהד׳) זיין בעקאנט, פערברייטעט; זיין אוים דעם הויז, אוים דעם לאנד, אין דער פרעמד.

beach *n. and v.* (ביעטש) 1. זאמדיגער ברעג פון ים; פלאכער ברעג; 2. לאזען ארויפלויפען א שיף אויף׳ן זאמד אדער ברעג.

1. There is good bathing on the beach. 2. The captain beached the boat to prevent a shipwreck.

beach′-co′mber *n.* (ביעטש׳־קאו׳־מער) א לאנגע ים־כוואליע וואס לויפט ליינגס דעם ברעג; א שכור׳ער, פוילער מאטראז, אדער איינער וואס טרייבט זיך ארום אין די ים־האפענס.

beached *a.* (ביעטשט) וואס איז ביים זאמדיגען ים־ברעג, וואס בעשטעהט פון אזא ברעג; געבליבען שטעקען אויף׳ן פלאכען ברעג [געשטראנדעט].

bea′con *n. and v.* (ביע׳־קאן) לייכט־טורם פאר שיפען; לארם־פייער, צייכען־פייער; לארם־פייער מאכען; בעלייכטען פון א לייכט־טורם; אויפשטעלען א לייכט־טורם.

bea′conage *n.* (ביע׳־קאנ־איידזש) דאס געלד וואס ווערט געצאהלט אויף אויפצוהאלטען לייכט־טורעמס.

be a cred′it (בי ע קרעד׳־איט) זיין א ציערונג, אן עהרע.

He is a credit to his family.

bead *n. and v.* (ביעד) קנעפעלע, קייקעלע, פאטשערקע; פערל; א בלעזעל [וואס בילדעט זיך ביים אויפשאקלען ספיריטום]; אזא רונד גלעזעל אבצופראבירען די שטארקייט פון ספיריטום; א שמאל פערציערונגס־לייסטעל [אין דער ארכיטעקטור], א געזימס; אן אנגעפרעסטער שנור־פערמיגער קאנט אין דעם איינבאנד פון א בוך; בעציערען מיט פאטשערקעס.

be a dab (בי ע דעב) זיין א מאדים.

bead′ing *n.* (ביעד׳־אינג) א פערציערונגס־לייסטעל, א געזימס [אין ארכיטעקטור]; אן אבגעפרעסטער שנורפערמיגער קאנט אין דעם איינבאנד פון א בוך; א מיטעל צו בילדען פערעלדיגע בלעזעלעך אין בראנפען ווען מען שאקעלט עם פונאנדער [די שטארקייט פון בראנפען בעשטימען אנדערע דורך די צאהל פון אזעלכע בלעזעלעך].

bea′dle *n.* (ביעדל) א דיענער; אן אויס־רופער אין א געריכטס־הויז; א פעדעל [א העכערער דיענער אין אן אוניווערזיטעט]; א קליינער קירכען־בעאמטער; א שמש.

bea′dlery *n.* (ביע׳דל־רי) דער אמט פון א געריכטס־דיענער אדער פון אן אוניווערזיטעטס־דיענער.

bead′man *n.* (ביעד׳־מען) א פראפעסיאנעלער גאט־בעטער; א גאט־בעטער פאר אנדערע [ווי ביי אידען א געדונגענער קדיש־זאגער]; איינער וואס געפינט זיך אין א צדקה־אנשטאלט אדער ווערט געשטיצט פון אזא אנשטאלט.

bead′-proof *n. and a.* (ביעד׳־פרוהף) דאס פראבירען פון ספיריטום דורך די צאהל בלעזעלעך וואס ווערט ביים שאקלען; וואס האלט אוים די פראבע [דורך די צאהל בלעזעלעך פון שאקלען].

bead′-roll *n.* (ביעד׳־ראול) א ליסטע פון די פערזאנען, פאר וועלכע מען דארף מתפלל זיין, ביי די קאטאליקען; א צעטעל פאר הזכרת נשמות.

beads *n.* (ביעדז) פערל־שנור; ראזענקראנץ [פאטשערעס]; די פערל־בלעזלעך וואס בילדען זיך אין ספיריטום דורך שאקלען; שמאלע געזימסען [אין ארכיטעקטור]; פערל.

beads′man *n.* (ביעדז׳־מען) ז. *beadman*

bead′-tree *n.* (ביעד׳־טריע) פאטער־נאסטער־בוים [אזא בוים אויף וועלכען עס וואקסען קליינע הארטע ניסלעך, וועלכע ווערען בענוצט פון די קאטאליקען פאר פאטשערעס [פאטערנאסטער].

bea′dy *a.* (ביע׳־די) פערל־עהנליך; בעדעקט מיט פערל; וואס האט א שוים [ווי אויפגעטרייסעלטע ספיריט].

be a foil to (בי ע פאיל טו) דיענען אלס א ציערונג צו...

be af′ter (בי עפ׳־טער) עפעס אדער אימיצען זוכען אדער פערפאלגען.

It is the duty of a policeman to be after lawbreakers.

bea′gle *n.* (ביעגל) א שפיר־הונד; א קליינער יאגד־הונד; א שפיאן; א נאכשפירער.

Beagle

be agree′able (בי ע־גריע׳־עבל) מיט עטוואס איינשטימען אדער צופריעדען זיין; איינשטימען מיט א פארשלאג.

be aground′ (בי ע־גראונד׳) זיין אין פערלעגענהייט.

beak *n. and v.* (ביעק) שנאבעל; שפיץ; שנויץ; א שנאבעלפערמיגער שפיץ; א פאליציסט; א ריכטער; נעהמען אדער פיקען מיט׳ן שנאבעל.

beaked *a.* (ביעקט) צוגעשפיצט, ווי א שנאבעל; שנאבעלפערמיג.

bea′ker *n.* (ביע׳־קער) א בעכער.

be′-all *n.* (בי׳־אהל) אלעס וואס וועט זיין; אלעס.

beam *n. and v.* (ביעם) א באלקען, א קראקווע; די ברייט פון א שיף [אין דעם ברייטעסטען פלאץ]; די באלאנס־שטאנג פון א וואגשאל; די הויפט־צווייג פון א הירש׳ס הארן; ליכט־שטראהל; שטראהלען; אויסשטראהלען.

This building has iron beams.

beam′-bird *n.* (ביעם׳־בוירד) דער פליגען־כאפער [אזא מין פויגעל].

beamed *a.* (ביעמד) וואס האט באלקענס; וואס האט הערנער אדער פול ענטוויקעלטע הערנער.

beam′ful *a.* (ביעמ׳־פול) העל, שטראהלענד.

bea′mily *a.* (ביע׳־מי־לי) מיט העלקייט, שטראהלענד.

bea′ming *a.* (ביע׳־מינג) וואס שטראהלט; פרעהליך, לוסטיג.

beam′less *a.* (ביעמ׳־לעס) אהן שטראהלען, ניט בעלייכטעט, מאט.

beam′-tree *n.* (ביעם׳־טריע) דער מעהל־פרוכט־בוים [עהנליך צו א בארנבוים].

bea′my *a.* (ביע׳־מי) שטראהלענד; לוסטיג, פרעהליך; עהנליך צו א באלקען; מיט הערנער.

bean *n.* (ביען) א באב, א בעבעל, א פאסאליע.

bean′-fed *a.* (ביען׳־פעד) געקארמעט מיט באב.

bean′-har′vester *n.* (ביען׳־האר׳־ועס־טער) א מאשין וואס גרייט צו באב־פלאנצען צום דרעשען.

bean′-stalk *n.* (ביען׳־סטאהק) דער שטענגעל פון באב־פלאנצען; א באב־פלאנצע.

Bear *n.* (בעהר) רוסלאנד; איינע פון צוויי געוויסע שטערען־גרופען.

bear *n. and v.* (בעהר) א בער; א מין גערשטען; מאכען פאלען דעם ווערטה פון אקציעס אויף דער בערזע; טראגען, פיהרען, בעזיצען, ארויסברייגען [פרוכט]; דולדען; ליידען; געבעהרען; זיך פערהאלטען; אויפפיהרען; געהן טיעף אין וואסער [ביי שיפען].

bear′able *a.* (בעהר׳־עבל) טראגבאר; ערטרעגליך; וואס איז צו דערליידעי.

Poverty is more bearable than injustice.

bear′ably *adv.* (בעהר׳־עב־לי) אויף אן ערטרעגליכען אופן; צו דערליידען.

bear age (בעהר איידזש) אויסזעהן איינגער ווי די יאהרען.

Although sixty years old, he bears his age well.

bear a hand (בעהר ע הענד) איילען, מאכען שנעל; צולעגען א האנד.

bear and forbear′ (בעהר ענד פאר־בעהר׳) ליידען און פערגעבען.

bear an ill′-will (בעהר ען איל׳־הוויל) זיין אונפריינדליך צו אימעצען, טראגען האס צו אימעצען.

bear a propor′tion to (בעהר ע פרא־פאור׳־שאן טו) שטעהן אין פערהעלטנים צו...

bear arms (בעהר ארמז) דיענען אין סאלדאטען.

bear a spite (בעהר ע ספאיט) טראגען א שנאה [אויף אימעצען].

bear away' (בעהר ע הוויי׳) בייקומען; גיבר זיין; געווינען; אבקעהרען די שיף ניט אין דער זייט וואו דער ווינד בלאזט; אוועקטראגען.

bear away' the bell (בעהר ע הוויי׳ טהי בעל) געווינען דעם פריז אין א וועטלויף.

bear away' the palm (בעהר ע-הוויי׳ טהי פאהם) ארויסקומען דער זיעגער.

bear back (בעהר בעק) אבטרעטען; צוריקטרייבען [ווי דער ווינד א שיף].

bear'-bai'ting *n.* (בעהר׳-ביי׳-טינג) א קאמפף צווישען הינט און געפאנגענע בערען [אלס ספארט].

bear com'pany (בעהר קאמ׳-פעני-אי) בעגלייטען, מיטגעהן, געזעלשאפט לייסטען.

beard *n.* *and* *v.* (ביערד) א בארד; זיך ציהען, זיך צופען די בארד [פון ערגערניש]; ארויסטרעטען געגען אימיצען אין זיין געגענווארט; זיך לאזען וואקסען א, ער אנטהאן א בארד; א האקען.

bear date (בעהר דייט) האבען אויף זיך די דאטע [די בעצייכנונג פון צייט], ווען דאס איז געשריבען געווארען אדער ווען דאס איז פארגעקומען.

The letter **bears** the **date** of his arrival.

bear'ded *a.* (ביער׳-דעד) בארדיג, מיט א בארד.

beard'less *a.* (ביערד׳-לעס) אהן א בארד.

beard'lessness *n.* (ביערד׳-לעס-נעס) דאס ניט האבען קיין בארד.

bear down (בעהר דאון) ארונטערשטופען, נידערשטירצען; בייקומען, בעזיעגען.

bear down upon' (בעהר דאון א-פאן׳) דערנעהנטערען זיך צו דער ווינדזייט, געהן געגען ווינד [ביי א שיף].

bear'er *n.* (בעהר׳-ער) טרעגער, איבערברייננגער [פון א בריעף]; אן אינהאבער פון א וועקסעל.

bear'er of bur'dens (בעהר׳-ער אוו בויר׳-דענס) לאסטטרעגער.

bear'er of despatch'es (בעהר׳-ער אוו דעס-פעטש׳-עז) א קוריער, איינער וואס טראגט אב און ניט איבער אפיציעלע רעפעשען.

bear fair in hand (בעהר פעהר אין הענד) קארמענען מיט שעהנע הבטחות.

bear'-gar'den *n.* (בעהר׳-גאר׳דן) א בערענהויז [א פלאץ וואו מען האלט בערען אויף צו ווייזען]; א טומעלדיגער פלאץ.

bear'herd *n.* (בעהר׳-הוירד) א בערענטרייבער.

bear in (בעהר אין) איינגראבען זיך, פערטיעפען זיך אין גרוב [ביי קויהלען גראבען].

bear'ing *n.* *and* *a.* (בעהר׳-אינג) דאס טראגען, דאס אריבערטראגען; דאס געבעהרען; די ספעציעלע בעדייטונג פון א ווארט; די האלטונג, אויפפיהרונג; די פערהעלטניסע פון די טיילען אין א גאנצעס; די לענג פון דעם בעפעסטיגטען ענד פון א באלקען ביז צו זיין צווייטען ענד; די ברייטקייט פון א שיף [געמאסטען אין דעם ברייטעסטען פלאץ]; א לאגער [א מאשינענטייל וואו עס ווערט אריינגעשטעלט א וואל אדער אקס]; שטיצענד, אונטערהאלטענד.

bear'ing-rein *n.* (בעהר׳-אינג-רייין) א לייצע פון א צוים.

bear in mind (בעהר אין מאינד) האבען אין זינען; האלטען אין זכרון; געדענקען.

We must **bear in mind** to keep the promises we make

bear'ish *a.* (בעהר׳-איש) פלומפ, אונגעלומפערט ווי א בער; ארונטעררריקענד די פרייזען פון אקציעס אויף דער בערזע.

bear'ishly *adv.* (בעהר׳-איש-לי) אונגעלומפערט ווי א בער.

bear'ishness *n.* (בעהר׳-איש-נעס) אונגעלומפערטקייט.

bear'like *a.* (בעהר׳-לאיק) ווי א בער.

bear loss (בעהר לאס) טראגען דעם פערלוסט, ליידען דעם שאדען.

bearn *n.* (בעהרן) ז. *barn*.

bear off (בעהר אף) דערווייטערען זיך פון ברעג אדער פון אן אנדער זאך; אבטראגען זיך פון א זאך, כדי ניט אנצושטויסען זיך אויף איהר [ביי שיפען אויף׳ן ים]; אוועקפיהרען, געווינען, צונעהמען [ווי א פריז, למשל].

bear on (בעהר אן) אונטערשטיצען; דערפיהרען ביז צו א גליקליכען ענד.

bear one a grudge (בעהר הוואן ע גראדזש) טראגען א שנאה אויף איינעם.

bear out (בעהר אוט) אויפהאלטען; אונטערשטיצען; בעגרינדען; רעכטפערטיגען.

He who was with me will **bear** me **out** that I tried to see you at your office.

bear resem'blance (בעהר רי-זעמ׳-בלענס) זיין עהנליך צו...

She **bears** a striking **resemblance** to her father.

bear's'-breech *n.* (בעהרז׳-בריעטש) די בערענלאפע [אזא פלאנצע].

bear's'-ear *n.* (בעהרז׳-איהר) דאס בעראויערעל [אזא גארטענפלאנצע, וועלכע קומט פון די שווייצער אלפען וואס איהרע בלעטער זיינען עהנליך צו דעם אויער פון א בער].

Bear's-ear

bear's'-foot *n.* (בעהרז׳-פוט) בערענפוס [אזא פלאנצע מיט א שלעכטען ריח].

bear's'-grease *n.* (בעהרז׳-גריעס) בערענפעט [אלס פאמאדע].

bear'skin *n.* (בעהר׳-סקין) בערענפעל; אזא דיקער מאנטעלצייג.

bear tes'timony (בעהר טעס׳-טי-מא-ני) עדות זאגען, דיענען אלס בעווייז.

bear the bag (בעהר טהי בעג) האלטען דעם טייסטער; זיין דער בעל־הבית איבער דעם געלד.

bear the bell (בעהר טהי בעל) זיין דער רעדעלפיהרער.

bear the blame (בעהר טהי בליים) נעהמען אויף זיך די שולד.

bear the mar'ket (בעהר טהי מאר׳-קעט) פערשפרייטען פאלשע נאכריכטען אויף דער בערזע אום ארונטערצורייסען דעם פרייז.

bear through (בעהר טהרוה) דורכפיהרען.

bear up (בעהר אפ) אויפהאלטען; ניט לאזען פאלען אדער זינקען; זיין פעסט; קירעווען די שיף אין דער ריכטונג וואו דער ווינד בלאזט.

bear up with (בעהר אפ׳ חוויטה) מוטהיג בייישטעהן [א נסיון]; האלטען זיך פעסט, מיט קוראזש; ליידען מיט געדולד.

It is manly to **bear up with** misfortunes.

bear'ward *n.* (בעהר׳-חוואהרד) א בערענהאלטער.

bear with (בעהר חוויטה) אויסהאלטען, אריבערטראגען, זיין מילד צו איינעם, מיטפיהלען; אריבערלאזען [ניט נעגענשטעלען זיך אדער ניט בעשטראפען פאר עפעס]; מיטליידען; מיטטראגען.

bear witness (בעהר הוויט׳-נעס) זאגען עדות.

I can **bear witness** to the truth of this statement.

beast *n.* (ביעסט) בעסטיע, פיה; בהמה; פיערפיסיגע חיה; א ברוטאלער מענש.

beast'hood *n.* (ביעסט׳-הוד) טהיערישקייט, ברוטאליטעט.

beas'tily *adv.* (ביעס׳-טי-לי) טהיעריש, ווי א בעסטיע; ברוטאל.

beas'tish *a.* (ביעס׳-טיש) טהיעריש, ברוטאל, געמיין.

beast'liness *n.* (ביעסט׳-לי-נעס) דאס זיין א בעסטיע, דאס אויפפיהרען זיך ווי א בעסטיע; ברוטאליטעט, געמיינהייט.

beast'ly *a.* (ביעסט׳-לי) טהיעריש; ווי א בעסטיע; ברוטאל, געמיין.

beast of bur'den (ביעסט אוו בויר׳-דען) א לאסטטהיער.

He works as hard as a **beast of burden**.

beast of car'riage (ביעסט אוו קער׳-עדזש) א לאסטטהיער.

be astray' (בי ע-סטריי׳) זיין פערבלאנדזשעט; האבען א טעות; זיין אין פערלעגענהייט.

beat *n.*, *v.* *and* *a.* (ביעט) שלאגען, קלאפען, אויסקלאפען, האמערען; שטויסען, דרעשען; בעזיעגען; האבען די אויבערהאנד, איבערשטייגען; בעשווינדלען; איבערזענלען; דורכיאגען; מיעד ווערען; דער שלאג; א יונגאטש, אן אויסוואורף; דאס קלאפען; א פיעלדורכגעטראטענער שטעג; מיעד, אויסגעמאטערט.

beat a bar'gain (ביעט ע באר׳-גען) דינגען זיך.

beat about' (ביעט ע-באוט׳) שלאגען זיך מיט דער דעה; סטארען זיך אויסצוגעפינען; זיך ארומטרייבען.

beat about' the bush (ביעט ע-באוט טהי בוש) אן אומוועג מאכען; ניט געהן גלייך צום פונקט, זיך ארומטרייבען.

beat a charge (ביעט ע טשארדזש) קלאפען טרעוואגע [אין מיליטער].

be at a dis'count (בי עט ע דיס׳-קאונט) זיין ארונטער פון פרייז.

beat air (ביעט עהר) האלטען מלחמה מיט דער לופט [פיהרען א צוועקלאזען קאמפף].

beat a par'ley (ביעט ע פאר׳-לי) געבען א סיגנאל דורך פויקען מיט א פויק, אז מען וויל פרידליך פערהאנדלען וועגען עפעס מיט׳ן שונא.

be at a stand (בי עט ע סטענד) שטעהן בלייבען, דערגרייכען דעם העכסטען פונקט;

זיין אין א פערלעגענהייט, זיין ניט ענט־שלאסען, ניט וויסען וואס צו טהאן; שוואך זיין [וועגען געשעפט].

be at dag'gers drawn (בי עט דעג'ערז דראהן) זיין אויף מעסערס.

beat down (ביעט דאון) אראבשלאגען, אראבדריקען, אראברייסען.

To beat down the price.

be at ease (בי עט איעז) זיין אונ־זשענירט, זיך פיהלען בעקוועם.

bea'ten *a.* (ביעטן) געשלאגען; בעזיעגט; אויסגעטראטען; אויסגעדראשען, אלט.

bea'ten sub'ject (ביעטן סאב־דזשעקט) אן אבגענוצטע זאך; אבגע־דראשען.

bea'ten track (ביעטן טרעק) אן אויס־געטראטענער וועג.

bea'ten work (ביע'טן הוואירק) איי־זערנע כלים וואס זיינען אויסגעשלאגען אדער אויסגעשמידט מיט א האמער [ניט קיין מאשין־ארבייט]; זאכען מיט אויס־געקלאפטע בולט'ע פיגורען אדער בוכ־שטאבען.

bea'ter *n.* (ביע'־טער) א קלאפ־שלעגער; א קלאפ־געצייג; א טרייבער אויף יאגד [וואס טרייבט ארויס די חיות פון זייער בע־העלטענים כדי די יעגער זאלען זיי קענען שיסען].

beatif'ic *a.* (בי־ע־טיפ'־איק) גליק־זעליג מאכענד; הייליג מאכענד; גע־בענשט.

beatif'ically *adv.* (בי־ע־טיפ'־אי־קעל־אי) דורך גליקזעליגקייט, דורך היי־ליגקייט.

beatifica'tion *n.* (בי־ע־טיפ־אי־קיי'־שאן) גליקזעליגקייט; דאס זיין גע־בענשט.

beatif'ic vi'sion (בי־ע־טיפ'־איק וויזש'־אן) די גליקזעליגקייט פון זעהן גאט [נהנה מזיו השכינה].

beat'ify *v.* (בי־עט'־אי־פאי) פאר היי־ליג ערקלערען, גליקזעליג מאכען.

bea'ting *n.* (ביע'־טינג) דאס קלאפען, דאס שלאגען.

be at is'sue (בי עט איש'־או) זיין אין שטרייט.

beat it! (ביעט איט) טראג זיך אב!

beat'itude *n.* (בי־עט'־אי־טיוד) גליקזעליגקייט; דאס העכסטע גליק; אי־נע פון די 8 גליקזעליגקייט [ברכות] וואס קריסטוס האט אויסגעשפראכען אין זיין תפלה אויף'ן בארג.

be at large (בי עט לארדזש) זיין פריי.

be at law (בי עט לאה) פיהרען א פראצעס.

be at odds (בי עט אדז) זיין צוקריגט, ניט אייניג.

beat off (ביעט אף) צוריקשלאגען, אבשלאגען.

beat off the field (ביעט אף טהי פיעלד) גובר זיין, ארויסשלאגען פון פלאץ.

be at one's book (בי עט הוואנז בוק) שטודירען, לערנען.

be at one's mer'cy (בי עט הוואנז מויר'־סי) זיין אונטער אימיצענס רשות.

beat out of (ביעט אוט אוו) אימיצען ברייננגען דערצו, אז ער זאל זיך פון עטוואס אבזאגען; אבהאלטען פון עטוואס; ביי איינעם אבשלאגען דעם חשק פון עטוואס.

A trader can often be beaten out of his price.

be at pains (בי עט פיינז) זיך בע־מיהען, זיך אנשטרענגען.

be at par (בי עט פאר) זיין גלייך מיט אימיצען; האבען דעם געצייכענטען ווערטה [וועגען ווערטה־פאפיערען].

be at pawn (בי עט פאהן) זיין פער־משכונ'ט, זיין פערזעצט.

be at play (בי עט פליי) זיין אינמיטען, נעהמען אנטייל.

be at some one's dispo'sal (בי עט סאם הוואנז דיס־פאו'־זעל) זיין גרייט אי־מעצען צו דינען; שטעהן אין אימיצענס רשות.

be at stake (בי עט סטייק) שטעהן אין קאן.

be at stand'still (בי עט סטענד־סטיל) שטעהן בלייבען, ניט קענען זיך ווייטער ריהרען; זיין אין א פערלעגענ־הייט.

beats the Dutch (ביעטס טהי דאטש) עס קען בעסער ניט זיין.

be at the bot'tom of (בי עט טהי באט'־אם אוו) זיין דער גאנצער מאכער; גרינדליך פערשטעהן א זאך, דערגעהן דעם תוך.

beat the drum (ביעט טהי דראם) קלאפען אין א פויק, מאכען רעקלאמע.

be at the play (בי עט טהי פליי) זיין אויף א פארשטעלונג [אין טעאטער].

beat the rec'ord (ביעט טהי רעק־ארד) שלאגען דעם רעקארד, איבערשטיי־גען עטוואס, דערגרייכען אזא פונקט וואס קיינער האט עס נאך ניט דערגרייכט.

beat time (ביעט טאים) אויסקלאפען דעם טאקט.

beat up (ביעט אפ) 1. אויסקלאפען, אויפטרייסלען; 2. ארויפרייסען [דעם פרייז]; 3. אויפוועקען דורך קלאפען טראוואגע.

1. To beat up feathers. 2. To beat up the price at auction.

beau *n. and a.* (באו) שעהן, גוט, ריכ־טיג, פרעכטיג; א פראנט; א דאמען־פריינד; איינער וואס מאכט ליעבע [או־כאזשעוועט].

beau'fet *n.* (באו'־פעט) בופעט [א כלים־שראנק]; א פלאץ צום איבער־בייסען.

beau'-ide'al *n.* (באו'־אי־די'־על) אי־דעאלע שעהנהייט; אידעאלע פארשטע־לונג; עטוואס וואס איז אידעאל [אהן די געוועהנליכע פעהלערען, פאלקאמען דורך און דורך].

beau'ish *a.* (באו'־איש) פראנטיש, ווי א פראנט; ווי א דאמען־פריינד.

beau monde (באו מאהנד) די מאדע־וועלט.

beau'ship *n.* (באו'־שיפ) פראנטעריי; זיין א פראנט, אדער א דאמען־פריינד.

beau'teous *a.* (ביו'־טי־אס) רייצענד, שעהן.

beau'teously *adv.* (ביו'־טי־אס־לי) אין א רייצענדען אופן.

beau'teousness *n.* (ביו'־טי־אס־נעס) שעהנהייט.

beautifica'tion *n.* (ביו־טי־פי־קיי'־שאן) דאס מאכען שעהן; דאס בעפוצען.

beau'tified *a.* (ביו'־טי־פאיד) גע־מאכט שעהן; בעפוצט.

beau'tifier *n.* (ביו'־טי־פאי־ער) דער וואס פערשעהנערט.

beau'tiful *a.* (ביו'־טי־פול) שעהן.

beau'tifully *adv.* (ביו'־טי־פול־אי) אין א שעהנעם אופן.

beau'tifulness *n.* (ביו'־טי־פול־נעס) די שעהנהייט.

beau'tify *v.* (ביו'־טי־פאי) פערשעה־נערען, בעשעהנען, אויסציערען.

beau'tiless *a.* (ביו'־טי־לעס) ניט שעהן, העסליך.

beau'ty *n.* (ביו'־טי) שעהנהייט.

beau'ty-sleep *n.* (ביו'־טי־סליעפ) דער ערשטער שלאף [דער שלאף פאר האלבע נאכט].

beau'ty-spot *n.* (ביו'־טי־ספאט) א חן־פלאסטערל [א קליין שווארץ פלאסטע־רעל אויף'ן געזיכט אויסצוזעהן חן'עווי־דיגער].

beaux *n.* (באוז) פראנטען; דאמען־פריינד. ז. *beau*.

bea'ver *n. and a.* (ביע'־ווער) דער בי־בער; ביבער־פעל; א ביבערן היטעל; א ביבער־פעלץ; אן עפנונגס־קלאפע פאר'ן אונטערשטען טייל פון געזיכט אין א פאנ־צער־היטעל [ביי די פארצייטיגע קריע־גער]; קאסטאר [אזא געוואנד]; געמאכט פון ביבער־פעל; געמאכט פון קאסטאר.

Beaver

bea'vered *a.* (ביע'־ווערד) מיט א ביבער־היטעל; מיט א פאנצער־היטעל.

bea'ver-gloves *n.* (ביע'־ווער־גלאווז) הענטשקעס פון ביבער־פעל.

bea'ver-hat *n.* (ביע'־ווער־העט) א קאסטאר־הוט.

bea'verteen *n.* (ביע'־ווער־טיען) מאסעסטער אדער מאנטשעסטער [אזא שטארקער בוימוואל־שטאף פאר ארבייטס־קליידער].

be before' the mast (בי בי־פאור' טהי מעסט) זיין א מאטראז.

be behind' with (בי בי־האינד' הוויטה) זיין ריקשטענדיג מיט עפעס.

It is not pleasant to be behind with one's rent.

be bet'ter off (בי בעט'־ער אף) זיין אין א גוטען צושטאנד, זיך געפינען אין א גוטער לאגע.

be beyond' depth (בי בי־יאנד' דעפטה) זיין איבער די כוחות אדער אי־בער'ן שכל.

be beyond' endu'rance (בי בי־יאנד' ען־דיו'־רענס) אונערטרעגליך זיין.

be brief (בי בריעף) זיך קורץ פאסען.

be'bung *n.* (ביי־באנג) דאס ציטערען פון א טאן [אין זינגען אדער שפיעלען].

be but a fool to (בי באט ע פוהל טו) זיין א גארניט אין פערגלייך מיט...

becafi'co *n.* (בעק־א־פי'־קאו) די פיי־גענדראסעל [אזא קליינער זינג־פויגעל וועלכע ערנעהרט זיך פון פייגען].

Becafico

becall' *v.* (בי־קאהל') אנרופען מיט מיאוס'ע נעמען; געבען צונעמענישען.

becalm' *v.* (בי קאהם) בעזענפטיגען, שטילען; איינשטילען; בערוהיגען.

becalm'ing *n.* (בי-קאהמ'-אינג) דאס איינשטילען.

became' (בי-קיים') געוואָרען. ז. *become*

because' *adv. and c.* (בי-קאהז') ווייל; דערפאר; צוליעב דעם...

beccafi'co *n.* (בעק-א-פי'-קאו) ז. *becafico*

beccafi'go *n.* (בעק א פי' גאו) ז. *becafico*

bech'amel *n.* (בעש'-ע-מעל) אזא מין ווייסע געריכטע זופ.

bechance' *v. and adv.* (בי-טשענס') בעפאלען, טרעפען; צופעליג.

becharm' *v.* (בי-טשארם') בעצויבערן, בעצווינגען.

bêche'-de-mer' *n.* (בייש'-דע-מעהר') א טרעפאנג, ים-שנעקע [אזא קליינער ים-פיש].

be'chic *a. and n.* (ביע'-קיק) וואס היילט א הוסט; א מיטעל נעגען הוסטען.

beck *n. and v.* (בעק) א וואונק; א צייכען מיט דער האנד אדער מיט'ן קאפ; א קליין טייכעל; מאכען א צייכען מיט דער האנד אדער מיט'ן קאפ; א פארבקעסעל.

beck'et *n. and v.* (בעק'-עט) אזא שלייף אדער קנופ וואס מאטראזען אויף א שיף מאכען צוצובינדען א שטריק; בעפעסטיגען מיט אזא שלייף אדער קנופ.

beck'on *n. and v.* (בעקן) א וואונק מיט דער האנד אדער מיט'ן קאפ; צורופען מיט דער האנד, מיט'ן וואונק; ווינקען, צושאקלען [מיט דער האנד אדער מיט'ן קאפ].

beclothe' *v.* (בי-קלאוטה') בעקליידען.

becloud' *v.* (בי'-קלאוד) פערוואלקענען; פינסטער מאכען.

become' *v.* (בי-קאם') ענטשטעהען; ווערען; פאסען, קליידען; זיך שיקען.

become' adap'ted to (בי-קאם' ע-דעפ'-טעד טו) בעקאנט ווערען מיט עטוואס, זיך געוועהנען צו עפעס.

become' insen'sible (בי-קאם' אינ-סענ'-סיבל) פערלירען דאס בעוואוסטזיין.

become' known (בי-קאם' נאון) בעקאנט ווערען.

become' sta'tionary (בי-קאם' סטיי'-שאנ-ער-אי) בלייבען שטעהן; ניט פראגרעסירען.

becom'ing *n. and a.* (בי-קאמ'-אינג) 1. דאס ענטשטעהן, דאס ווערען; 2. פאסענד; קליידזאם; אנשטענדיג; שיקליך.
1. He is becoming an expert swimmer. 2. She wears a becoming hat.

becom'ingly *adv.* (בי-קאמ'-אינג-לי) קליידזאם, פאסענד; אנשטענדיג, שיקליך.

becom'ingness *n.* (בי-קאמ'-אינג-נעס) אנשטענדיגקייט, שיקליכקייט, פאסינקייט, קליידזאמקייט.

be concerned' (בי קאנ-סוירנד') זיין בעזארגט אום עפעס.

be confined' (בי קאנ-פאינד') נעלעגען ווערען; זיך לעגען אין קינפעט.

be coun'sel for one (בי קאונ'-סעל פאר הוואן) זיין איינעמס אדוואקאט; פיהרען איינעמס פראצעס [אין געריכט].

Becquerel' rays (בעק-רעל' רייז) בעקערעל-שטראהלען [אזעלכע אונזיכטבארע שטראהלען פון ראדיום ארטיגע שטאפען, אויף דעם נאמען פון פראנצויזישען פיזיקער בעקערעל].

becrown' *v.* (בי-קראון') בעקרוינען.

be cur'rent (בי קאר' ענט) זיך ניט פערקויפען, זיין גאנגבאר [סחורות]; זיין אין מאָדע.

bed *n. and v.* (בעד) בעט; געלעגער; א פלאץ צום שלאפען; א גארטען-בייט; ארבייטס-פלאץ; א קלויסטערבעט ...; א ...; א מחנה פויגלען אדער חיות צוזאמען; שיכט [איין זאך וואס ליעגט אויף אן אנדערער, ווי א בלאט אויף א בלאט]; בריינגען צו בעט; בעלעגען [א נור-וואס פערהייראטע פאר פאלק, ווי עס איז אמאל געווען דער מנהג]; לעגען שלאפען; זיך לעגען שלאפען; שלאפען; זיך האלטען צוגויפגעדרענגט אין א מחנה [ווי חיות אדער פויגעל]; פלאנצען, זייען; לעגען אין שיכטען.

bedab'ble *v.* (בי-דע'בל) בענעצען, בעשפריצען.

bedag'gle *v.* (בי-דע'גל) בעשמוצען; איינריכטען.

bed and board (בעד ענד באורד) שלאפען און עסען [אין בעצוג צו די פפליכטען פון א מאן צו זיין פרוי].

bedar'kened *a.* (בי-דאר'קנד) פערפינסטערט; אונוויסענד.

bedash' *v.* (בי-דעש') בעשפריצען, איינריכטען.

bedaub' *v.* (בי-דאהב') בעשמוצען, בעשמירען; איינריכטען.

Bed'awi *n.* (בעד'-ע-הווי) א בעדואינער.

bedaz'zle *v.* (בי-דע'זל) בלענדען, פערבלענדען [דורך העלען ליכט].

bedaz'zlingly *adv.* (בי-דעז'-לינג-לי) אויף'ן אופן פון פערבלענדען דורך א העלער שיין.

bed'bug *n.* (בעד'-באג) א וואנץ.

bed'-chair *n.* (בעד'-טשעהר) קראנקען-שטוהל; א פאררישטונג צו ערמעגליכען א קראנקען זיך אויפצוזעצען אין בעט.

bed'chamber *n.* (בעד'-טשיים-בער) א שלאפצימער.

bed'chamber wom'en (בעד'-טשיים-בער חווימ'-ען) קאמער-פרויען [פון א קעניגין].

bed'clothes *n.* (בעד'-קלאוטהז) בעטציינ.

bed'-cur'tains *n.* (בעד'-קויר'-טענז) בעט-פארהאנגען.

bed'ded *a.* (בעד'-עד) וועלכער האט א בעט; וואס ליעגט אין א בעט; וואס איז אויסגעלעגט אין שיכטען אדער ארערען [ביי בערג-מאסען].

bed'ded togeth'er (בעד'-עד טו-געטה'-ער) שלאפענדיג צוזאמען.

bed'ding *n.* (בעד'-אינג) דאס לעגען אין בעט; דאס בעלעגען [א נור-וואס פערהייראטע פאר פאלק, ווי עס איז אמאל געווען דער מנהג]; בעטגעוואנד; דאס זיין אויסגעלעגט אין שיכטען [ביי בערג-מאסען]; דער פונדאמענט פון א בנין; דער אונטערבוי, אויף וועלכען עס ליעגט א דאמפף-קעסעל.

bedeaf'en *v.* (בי-דע'פן) טויב מאכען.

bedeck' *v.* (בי-דעק') בעדעקען; צירען, אויספוצען.

bed'egar *n.* (בעד'-אי-גאר) ראזען-בערעלעך, ראזען-שוואם.

bed'eguar *n.* (בעד'-אי-גאר) ז. *bedegar*

be des'perate (בי דעס'-פע-רייט) זיין גרייט אויף א פערצווייפעלטען שריט.

be destruc'tive of (בי דיס-טראק'-טיוו אוו) עטוואס צושטערען, פערניכטען.

bedev'il *v.* (בי-דעוויל) פערטייוולען; טייוועליש בעהאנדלען; בריינגען אין א טייוועלשע לאגע; פייניגען; פערדארבען.

bedev'ilment *n.* (בי-דעוויל'-מענט) דאס פערטייוולען; א טייוועלשער ליארם; א טייוועלשע אונארדנונג.

bedew' *v.* (בי-דיו') בעטהויען, בעפייכטען.

bed'fellow *n.* (בעד' פעל-או) א בעט-חבר, א מיטשלאפער.

bed'-gown *n.* (בעד'-גאון) נאכט-העמד, שלאף-העמד; פארנעז-יאק.

bedi'amonded *a.* (בי-דאי'-ע-מאנ-דעד) בעדעקט אדער בעציערט מיט דיאמאנטען.

bedight' *v.* (בי-ראיט') בעצירען, בעפוצען.

bedim' *v.* (בי-דים') פערדונקלען, פערפינסטערען.

be dis'tanced (בי דיס'-טענסט) אריבערגעיאגט ווערען.

bedi'zen *v.* (בי-דאי'זן) זיך פוצען; זיך שעהן קליידען; זיך קליידען וואולגאר-שרייעריש.

bedi'zenment *n.* (בי-דאי'זנ-מענט) דאס פוצען זיך; דאס שעהן קליידען זיך.

Bed'lam *n.* (בעד'-לעם) בעדלאם [א נאמען פון אן אנשטאלט פאר משוגעים אין לאנדאן].

bed'lam *n. and a.* (בעד'-לעם) א משוגעים-הויז; א ווילדער טומעל, א ווילדע אונארדנונג; פאסיג פאר א משוגעים-הויז; משוגע.

bed'lamite *n.* (בעד'-לע-מאיט) וואהנזיניגער, משוגענער; ווילדער מענש; איינער וואס איז בעפרייט געווארען פון א משוגעים-הויז, בלויז טיילווייז געהיילט.

bed'lamitish *a.* (בעד'-לעמ-איט-איש) ווי א משוגענער.

bed'lamize *v.* (בעד'-לעמ-איז) משוגע מאכען.

bed'-lin'en *n.* (בעד'-לינ'-ען) בעט-וועש.

bed of ro'ses (בעד אוו ראו'-זעז) רויזען-בעט, גליק און פערגניגען.

bed of stones (בעד אוו סטאונז) א הארט בעט.

be done (בי דאן) זיין געמאכט, זיין פערטיג.

be done brown (בי דאן בראון) ווערען שווארץ, אבגעברענט [פון דער זון]; ווערען אן אבגעברענטער [ווערען אבגעלאכט].

be double (בי דאבל) זיין בעווייבט.

Bed'ouin *n. and a.* (בעד'-או-אין) בעדואין [אן אנגעהעריגער פון א געוויסע אראבישע וואנדער-שטאם]; אן אראבישער נאסען-יונג; איינער וואס פיהרט א וואנדער-לעבען; בעדואיניש; וואס איז שייך צו בעדואינען.

Bed'ouinism *n.* (בעד'-או-אינ-איזם) דאס פיהרען א וואנדער-לעבען.

be down (בי דאון) אריינפאלען אין אונ'חן אדער אונגנאדע.

be down upon' one (בי דאון א-פאן' הוואן) אנפאלען אויף איטעצען; זיך טשעפען מיט איטעצען; זיך אנזעצען אויף איטעצען.

bed'pan *n.* (בעד'-פען) א בעט-ווארמער [אזא בריימע פלאש אנצואווארעמען דאס בעט איידער מען לעגט זיך]; א נאכט-טאפ.

bed'-piece *n.* (בעד'-פיעס) די פונדאמענט-פלאטע אויף וועלכע עס ווערט געשטעלט א מאשין.

bed′-plate *n.* (בעד′-פלייט) ז. *bed-piece*
bed′post *n.* (בעד′-פאָוסט) א בעט=פוס.
bed′-pres′ser *n.* (בעד′-פרעס′-ער) א לאנג=שלאָפער, א פאַפער; א פוילענ=צער.
bed′quilt *n.* (בעד′-קהווילט) א קאָלדרע, א דעקע.
bedrab′ble *v.* (בי-דרע′בל) מאַכען נאַס און שמוציג.
bedrag′gle *v.* (בי-דרע′גל) מאַכען שמוציג; בעשפריצען מיט בלאָטע; מאַ=כען א שלומפער.
bedrench′ *v.* (בי-דרענטש′) דורכנע=צען דורך און דורך.
bedress′ *v.* (בי-דרעס′) אָנקליידען.
bed′rid *a.* (בעד′-ריד) בעט=לאַגעריג: צוגעבונדען צו בעט פון אַלטקייט אדער קראַנקהייט.
bed′ridden *a.* (בעד′-רידן) ז. *bedrid*
bed′-right *n.* (בעד′-ראַיט) בעט=פפליכט, בעט=רעכט [ביים פערהייראַטען לעבען].
bed′-rock *n.* (בעד′-ראַק) דער האַרטער גרונד וואָס געפינט זיך אונטער דער ווייכערער ערד=מאַסע; פעלזען=גרונד; א פונ=דאַמענט.
bed′room *n.* (בעד′-רוהם) שלאָף=צימער.
bed′-room *n.* (בעד′-רוהם) פלאַץ אין א בעט.
bedrop′ *v.* (בי-דראַפ′) בעטריפען; בעשפריצען.
be dropped (בי דראַפט) אויפהערען; אויסגעשטראָכען ווערען.
bed′-rug *n.* (בעד′-ראַג) א בעד=טעפיך [א טעפיך וואָס מען לעגט אַוועק פאַר׳ן בעט].
bedrug′ *v.* (בי-דראַג′) געבען צופיעל רעצעפטען [בעזאָנדערס בעטויבענדע].
be dry (בי דראַי) זיין דורשטיג, זשעדנע נאָך עפּעס; זיין ניכטער; ניט מעלקען זיך [ביי קיה].
bed′side *n.* (בעד′-סאַיד) א פלאַץ אַרום בעט.
bed′side car′pet (בעד′-סאַיד קאַר′-פעט) בעט=טעפיך, בעט=קאָווראַ.
bed′-sore *n.* (בעד′-סאָור) א וואונד וואָס ווערט ביי א קראַנקען פון לאַנג ליע=גען אין בעט אויף איין זייט.
bed′spread *n.* (בעד′-ספּרעד) א בעט=דעקע.
bed′-spring *n.* (בעד′-ספּרינג) דער פּרוזשינע=דעק פון א בעט.
bed′stead *n.* (בעד′-סטעד) בעט=גע=שטעל, א בעט=ראַהם.
bed′straw *n.* (בעד′-סטראָה) שטרוי פון וועלכער עס ווערען געמאַכט מאַטראַ=צען; אַזאַ מין גראָז, וואָס פלעגט בענוצט ווערען אין בעטען.
bed′-swer′ver *n.* (בעד′-סהוואיר′-ווער) אונטרייער מאַן, אונטרייע פרוי.
bed′tick *n.* (בעד′-טיק) קישען=ציך.
bed′time *n.* (בעד′-טאַים) די צייט פון געהן שלאָפען.
Bed′uin *n.* (בעד′-או-אין) ז. *Bedouin*
beduke′ *v.* (בי-דיוק′) מאַכען פאַר א הערצאָג; געבען דעם טיטול הערצאָג.
bedung′ *v.* (בי-דאַנג′) בעמיסטינען; בעשמוצען.
bedust′ *v.* (בי-דאַסט′) בעשטויבען, מאַכען שטויביג.
bed′ward *adv.* (בעד′-הוואַרד) צום בעט.
bedwarf′ *v.* (בי-דהוואַרף′) קליין מאַ=כען; ניט לאָזען וואַקסען.
bed′work *n.* (בעד′-הוואירק) לייכטע אַרבייט [אַרבייט וואָס קען געטהאָן ווע=רען ליעגענדיג אין בעט].
bedye′ *v.* (בי-דאַי′) אָבפאַרבען.
be dy′ing (בי דאַי′-אינג) האַלטען ביי דער גסיסה.
bee *n.* (ביע) א ביען; א האָניג=ביען.

Bee

bee′-bird *n.* (ביע′-בוירד) ז. *beam-bird*
bee′-bread *n.* (ביע′-ברעד) ביענען=ברויט [דער בלומען שטויב וואָס די ביענען זאַמלען צום עסען]; א פלאַנצע, פון וועלכער ביענען זאַמלען בלומען=שטויב.
beech *n.* (ביעטש) בוכען=בוים.

Beech, Flower and Fruit

beech′-mast *n.* (ביעטש′-מעסט) בוכען=ניס [אַזעלכע דריי=עקיגע ניסלעך וואָס וואַקסען אויף׳ן בוכען=בוים און גיבען אַרויס פון זיך א ווערטהפאָלען אויל].
beech′nut *n.* (ביעטש′-נאַט) ז. *beech-mast*
beech′-oil *n.* (ביעטש′-אָיל) בוכנוס=אויל. ז. *beech-mast*
beech′-tree *n.* (ביעטש′-טריע) ז. *beech*
bee′-cul′ture *n.* (ביע′-קאַל′-טשור) ביענען=צוכט, דאָס האָדעווען ביענען.
bee′-ea′ter *n.* (ביע′-איע′-טער) ביענען=פרעסער [אַזאַ פויגעל וואָס עסט ביע=נען].
beef *n.* (ביעף) אָקס, קוה, רינד; רינד=פלייש; אָקסען=פלייש; קוה=פלייש.
beef à la mode (ביעף א לאַ מאָוד) שמאָר=פלייש [פלייש געבראָטען מיט פעט און געווירצען].
beef′-cheese *n.* (ביעפ′-טשיעז) צוזאַ=מענגעפרעסטעס רינדפלייש.
beef′-ea′ter *n.* (ביעפ′-איע′-טער) א פלייש=עסער; א גוט אָבגעקאָרמעטער יונג [די פראַנצויזען רופען די ענגלענדער מיט דעם נאָמען].
be effec′tive (בי ע-פעק′-טיוו) זיין ווירקזאַם, קרעפטיג, איינדרוקספאָל, דיענסט=פעהיג.
beef′-head′ed *a.* (ביעפ′-העד′-עד) דום ווי אַן אָקס; מיט א גראָבען אדער פערשטאָפּטען קאָפּ.
bee′-flow′er *n.* (ביע′-פלאָו′-ער) די ביענען=בלום.
beef′steak *n.* (ביעף′-סטייק) א ביפ=שטעק.
beef′-tea *n.* (ביעפ′-טיע) א שטאַרקע בוליאָן=זופ וואָס ווערט געקאָכט פון גע=האַקטען אָקסען=פלייש.
beef′-wit′ted *a.* (ביעף=הוויט′-עד) דום ווי אַן אָקס.
beef′y *a.* (ביעפ′-אי) עהנליך צו אַן אָקס, דיק=פליישיג.
bee′-glue *n.* (ביע′-גלוה) פּאַרוואַקס [אַזאַ קלעפּיגער שטאָף וואָס די ביענען זאַמלען אויסצושמיערען זייער ביענ=שטאָק].
bee′hive *n.* (ביע′-האַיוו) ביענשטאָק.
bee′house *n.* (ביע′-האָוס) ביענען=הויז, ביענשטאָק.
bee′-kee′per *n.* (ביע′-קיע′-פער) איי=נער וואָס האָדעוועט ביענען.
beele *n.* (ביעל) א ברעך=אייזען מיט שאַרפע עקען פון ביידע זייטען.
bee′-line *n.* (ביע′-לאַין) דער גלייכסטער און קירצעסטער וועג.
Beel′zebub *n.* (בי-על′-זי-באַב) דער גאָט בעל=זבוב ביי די פלשתים; דער נאָ=מען פון א מין בילענדע אַפען [מאַלפּעס] אין זיד=אַמעריקאַ.
bee′-mas′ter *n.* (ביע′-מעס′-טער) ז. *bee-keeper*
been (ביען) געוועזען. ז. *be*
I have been here a week.
be enti′tled (בי ען-טאַי′טלד) זיין בע=רעכטיגט; האָבען פּרעטענזיעס.
bee′-or′chis *n.* (ביע′-אָר′-קיס) ביענען=בלום.
beer *n. and v.* (ביער) ביער; טרינקען ביער.
beer′-bar′rel *n.* (ביער′-בער′-על) ביער=פאַס.
beer′-house *n.* (ביער′-האָוס) ביער=שענק; ביער=הויז.
beer′ishly *adv.* (ביער′-איש-לי) עהנ=ליך צו ביער; ביעראַרטיג.
beer′-mon′ey *n.* (ביער′-מאַנ′-אי) ביער=געלד, טרינק=געלד.
beer′-shop *n.* (ביער′-שאָפּ) ביער=שענק.
bee′s′-knee *n.* (ביעז′-ניע) א קליין בי=סעלע; א טראָפּעלע, א קאַפּעטשקע.
bees′tings *n.* (ביעס′-טינגז) קרעקענע [די ערשטע מילך פון א קוה נאָך איהר קעלבען זיך].
bees′wax *n.* (ביעז′-הוועקס) ביענען=וואַקס.
beet *n. and v.* (ביעט) א בוריק, א רויטע ריב; אָנצינדען א פייער.
bee′tle *n., v. and a.* (ביעטל) א גרוי=סער האָלצערנער האַמער; א קעפער [אַזאַ באַבעלקע, זשוק]; קלאַפּען מיט א הילצער=נעם האַמער; אַרויסשטאַרצען; בולט, אַרויסגעשטאַרצט.
bee′tle-brow *n.* (ביע′טל-בראַו) אַן אַרויסשטאַרצונג, אַן אַריבערהענגונג.
bee′tle-browed *a.* (ביע′טל-בראַוד) מיט גרויסע אַראָבהענגענדע ברעמען; אָנ=געכמורעט; וואָס דער אויבערשטער טייל שטאַרצט אַרויס אדער הענגט אַריבער.
bee′tle-head *n.* (ביע′טל-העד) א פער=שטאָפּטער קאָפּ, א דום=קאָפּ.
bee′tle-stock *n.* (ביע′טל-סטאַק) א שטיל, א הענטעל פון א האַמער. ז. *beetle*
beet′ling *n.* (ביעט′-לינג) דאָס קלאַ=פען מיט אַזאַ האָלצערנעם האַמער.

beet'ling-machine' *n.* (ביעט'-לינג-מע שין') א מאשין מיט אועלכע בעוועגליכע האמערס גלאט צו פרעסען ליינען אדער בוימוואָל־שטאף.

beet'-press *n.* (ביעט'-פרעס) א פרעס־מאשין ארויסצודריקען די זאפט פון בורעקעס [ריבען].

beet'-rad'ish *n.* (ביעט'-רעד'-איש) רויטע בורעקעס, רויטע ריבען.

beet'-rave *n.* (ביעט'-רייוו) ז. ***beet-radish***

beet'-root *n.* (ביעט'-רוהט) בורעקעס־ווארצעל, ריבען־ווארצעל.

beet'-root sug'ar (ביעט'-רוהט שוג'-אר) ריבען־צוקער, בורעקעס־צוקער.

beeve *n.* (ביעוו) א רינד. ז. ***beef***

be e'ven with (בי איוון הווימה) זיין קוויט מיט...

beeves *n.* (ביעווז) רינדער, אָקסען, קיה.

befall' *v.* (בי-פאהל') טרעפען, פאסירען.

befall'en (בי-פאהל'ן) געטראפען, פאסירט. ז. ***befall***

befeath'er *v.* (בי-פעטה'-ער) בעדעקען מיט פעדערען.

befell' (בי-פעל') געטראפען, פאסירט. ז. ***befall***

befit' *v.* (בי-פיט') זיך שיקען; פאסען.
The President must live as **befits** his position.

befit'ting *a.* (בי-פיט'-אינג) פאסענד; צוטרעפענד.
Befitting dress. **Befitting** words.

befit'tingly *adv.* (בי-פיט'-אינג-לי) אויף א פאסענדען שטייגער; אנשטענדיג.

beflat'ter *v.* (בי-פלעט'-ער) מאכען קאמפלימענטען; בעשיטען מיט חניפה־רייד.

beflecked' *a.* (בי-פלעקט') בעדעקט מיט פלעקען.

beflow'er *v.* (בי-פלאו'-ער) בעדעקען מיט בלומען.

befoam' *v.* (בי-פאום') בעדעקען מיט שוים.

befog' *v.* (בי-פאג') בעדעקען מיט א נעבעל [טומאן]; פערפלאָנטערען; אונקלאר מאכען; פערנעבלען [א נעגענשטאנד אדער פראגע].
He **befogs** the issue in the debate.

befool' *v.* (בי-פוהל') נארען, אבנארען, צום נארען מאכען, בעטריגען.

before' *adv., prep. and c.* (בי-פאור') פאר; בעפאר, איידער; פארהער, פריהער; פאראויס.

before' com'mon e'ra (בי-פאור' קאמ'-אן אי'-רא) פאר דער געוועהנליכער צייט־רעכנונג.

before' God (בי-פאור' גאד) פאר גאטס אנגעזיכט.

before'hand *adv.* (בי-פאור'-הענד) פאראויס; צופאר, פארהער, פארלויפיג, דערוויל.

before' long (בי-פאור' לאנג) אין קורצען, באלד.

before' men'tioned (בי־פאור' מענ'-שאנד) אויבען־דערמאהנט, פריהער דערמאהנט.

before' one's face (בי-פאור' הוואנז פיים) אימעצען אין געזיכט.

before' the fire (בי-פאור' טהי פאיר) ביי דעם פייער.

before' the foot'-lights (בי-פאור' טהי פוט'-לאיטס) אויף דער ביהנע [אין טעאטער].

before'time *adv.* (בי-פאור'-טאים) א מאל, פארצייטען.

be for some'thing (בי פאר סאמ'-טהינג) זיין פאר עפעס, האלטען מיט עפעס, ניצליך זיין פאר עפעס.

befoul' *v.* (בי-פאול') בעשמוצען, בעפלעקען.

be free of (בי פריע אוו) בעקומען א פרייען צוטריט צו... ; זיין פריי; ניט זיין פעראנטווארטליך.

befriend' *v.* (בי-פרענד') בעהאנדלען פריינדליך, בעגינסטיגען; אונטערשטיצען.

befriend'ment *n.* (בי-פרענד'-מענט) בעגינסטיגונג, פריינדליכע בעהאנדלונג.

befriend' one's self (בי-פרענד' הוואנז סעלף) האבען די אייגענע נוצען אין זינען.

befringe' *v.* (בי-פרינדזש') בעפוצען מיט פרענז [פראנגען].

befud'dle *v.* (בי-פאד'ל) שטארק איינשכור'ען.

beg *v.* (בעג) בעטען; בעטלען.
I **beg** to notify you of your election to membership.

beg accep'tance of (בעג עק-סעפ'-טענס אוו) בעטען אנצונעהמען עפעס.
I **beg** your kind **acceptance of** the offer.

begad' *int.* (בי-גער') בנאמנות.

beg all descrip'tion (בעג אהל דעס-קריפ'-שאן) זיין אונבעשרייבבאר, זיין אונמעגליך בעשריבען צו ווערען.

began' (בי-גען') אנגעהויבען; אנגעפאנגען. ז. ***begin***
He **began** his address by telling a story.

begass' *n.* (בי-געס') ז. ***bagasse***

begem' *v.* (בי-דזשעם') בעזעצען מיט טהייערע שטיינער.

beget' *v.* (בי-געט') געבעהרען, האבען א קינד [הויפטזעכליך ווענען א פאטער]; פערארזאכען.
They will marry and **beget** children.

beget'ter *n.* (בי-געט'-ער) דער פאטער, דער שעפפער.

beget'ting *n.* (בי-געט'-אינג) דאס שאפען, דאס בריינגען אויף דער וועלט; דאס וואס איז געשאפען, דאס וואס איז געבראכט געווארען אויף דער וועלט.

beg'gable *a.* (בעג'-עבל) וואס קען אויסגעבעטעלט ווערען.

beg'gar *n. and v.* (בעג'-ער) בעטלער; מאכען פאר א בעטלער, פערארימען; בערויבען; איינער וואס מאכט אין א רעדבאטע א בעהויפטונג וועלכע ער בעווייזט נים; א יונגאטש; א חברה־מאן; איבערשטייגען.

beg'gar-boy *n.* (בעג'-ער-באי) בעטלער־יונג.

beg'gardom *n.* (בעג'-ער-דאם) בעטלעריי; א בעטלער־חברה.

beg'garhood *n.* (בעג'-ער-הוד) בעטלעריי; בעטלער [קאלעקטיוו].

beg'garliness *n.* (בעג'-ער-לי-נעס) בעטלעריי, קבצנות; דלות; נעמיינהייט, לומפינקייט.

beg'garly *a.* (בעג'-ער-לי) זעהר ארעם; בעטלעריש; נעמיין, לומפיג.

beg'gar-maid *n.* (בעג'-ער-מייד) בעטלער־מיידעל.

beg'gar-man *n.* (בעג'-ער-מען) בעטלער.

beg'gar-wom'an *n.* (בעג'-ער-הוואומ'-ען) בעטלערקע.

beg'gary *n.* (בעג'-ער-אי) בעטלעריי; גרויס ארימקייט, דלות; א בעטלער־חברה.

beg'ging *n.* (בעג'-אינג) דאס בעטלען; בעטלעריי.

beg'ging-fri'ar *n.* (בעג'-אינג-פראי'-ער) בעטלער־מאנאך.

beg'ging-let'ter *n.* (בעג'-אינג-לעט'-ער) א בעטעל־בריעף.

beg'gingly *adv.* (בעג'-אינג-לי) בעטלעריש, אויף א בעטלערישען אופן.

Beg'hard *n.* (בעג'-ארד) דער בעגהארד [א מיטגליעד פון א רעליגיעזער סעקטע וועלכע האט עקזיסטירט אין מיטעלאלטער אין האלאנד]. ז. ***Beguin***

begild' *v.* (בי-גילד') פערגאלדען, בעגילדען.

begin' *v.* (בי-גין') אנפאנגען אנהויבען.

begin'ner *n.* (בי-גינ'-ער) אנפאנגער, אנהויבער.

begin'ning *n. and a.* (בי-גינ'-אינג) אנפאנג, התחלה, אנהויב; אנהויבענדיג.

begin' the world (בי-גין' טהי הווארלד) אנפאנגען לעבען; זיך שאפען אן עקזיסטענץ.

begird' *v.* (בי-גוירד') ארומגארטלען; ארומרינגלען; איינשליסען.

begir'dle *v.* (בי-גויר'דל) ארומרינגלען, ארומגארטלען.

beg leave (בעג ליעוו) ערלויבניש בעטען.

beg'lerbeg *n.* (בעג'-לער-בעג) א טערקישער גענעראל־גובערנאטאר.

beg'lerbeglic *n.* (בעג'-לער-בעג-ליק) א טערקישע גובערניע.

begnaw' *v.* (בי-נאה') צובייסען, צוגריזשען.

begone' *int.* (בי-גאהן') פארט! אוועק! מארש!

beg one's bread (בעג הוואנז ברעד) בעטלען געהן; לעבען פון בעטלען.

beg one's way (בעג הוואנז הוויי) זיך דורכשנארען א וועג.

Bego'nia *n.* (בי-גאו'-ני-ע) דאס שיעפבלאט [אזא מין פלאנצען מיט קאלירטע בלעטער, וועלכע וואקסען אין ווארימע געגענדען].

be good at (בי גוד עט) טויגען צו עפעס, זיין פעהיג צו עפעס, פערשטעהן גוט א זאך.
He is **good at** figures.

be goose'berry (בי גוס'-בער-אי) בעגלייטען א פערליעבט פארעל.

begot' (בי-גאט') געבארען, געגעבען געבורט. ז. ***beget***

beg par'don (בעג פאר'-דאן) בעטען פערצייהונג, ענטשולדיגונג.

begrime' *v.* (בי-גראים') פערשמוצען, פעראונרייניגען.

begrudge' *v.* (בי-גראדזש') בענייידען, מקנא זיין, ניט פערגינען.

beg the ques'tion (בעג טהי קהוועס'-טשאן) בעהויפטען עטוואס אין א דעבאטע, וואס דארף ערשט בעוויזען ווערען; בריינגען אין א דעבאטע א בעווייז, וואס דער בעווייז גופא דארף נאך ערשט בעוויזען ווערען.

Beg'uard *n.* (בעג'-ארד) ז ***Beghard***

beguile' *v.* (בי-גאיל') בעטריגען, נארען; פערברענגען די צייט אנגענעהם; פערטרייבען די לאנגווייליגקייט; איבערמאכען ווי דורך כשוף; אונטערהאלטען.

beguile'ment *n.* (בי-גאיל'-מענט) בעטרוג, אבנארעריי.

beguil'er *n.* (בי-גאיל'-ער) בעטריגער, נארער, רמאי.

Begu'in *n.* (בעג'-אין) איינער וואס געהערט צו די בעגואינישע קריסטליכע אסקעטישע סעקטע.

Begu'ine *n.* (בעג'-אין) א פרוי וואס געהערט צו דער בעגואינישער סעקטע.
begum' *v.* (בי-גאם') בעדעקען מיט גומי.
be'gum *n.* (בי'-גאם) א מחמד'אנישע אדער אינדישע פירסטין.
begun' (בי-גאן') אנגעפאנגען; אנגעהויבען. ז. ***begin***.
behalf' *n.* (בי-האף') נוצען, טובה; [ווערט מייסטענס געברויכט מיט ***in***]
I write in **behalf** of my friend.
behang' *v.* (בי-הענג') בעהענגען.
behave' *v.* (בי-הייוו') זיך גוט אויפפיהרען; זיך גוט פערהאלטען; זיך גוט בענעהמען.
Children must be taught to **behave**.
behav'ior *n.* (בי-הייוו'-יאר) אויפפיהרונג; בענעהמונג.
behead' *v.* (בי-העד') קעפען, אראבנעהמען דעם קאפ.
behead'ing *n.* (בי-העד'-אינג) דאס קעפען, דאס אראבהאקען דעם קאפ.
beheld' (בי-העלד') געזעהן, דערזעהן. ז. ***behold***.
behe'moth *n.* (בי-הי'-מאטה) ריעזען אקס, וואסער אקס, ניל פערד [פון העברעאישען ווארט "בהמות"].
be'hen *n.* (בי'-הען) טויבען־קראפ [אזא פלאנצע].
behest' *n.* (בי-העסט') בעפעהל.
behind' *adv. and prep.* (בי-האינד') הינטער, הינטען, צוריק; פון הינטען, הינטער זיך, נאך זיך, הינטערווערטס, אין הינטערגרונד; הינטערשטעליג.
behind'hand *adv. and a.* (בי-האינד'-הענד) צוריקשטעהענד; צוריק; פויל; הינטערשטעליג.
behind' one's back (בי-האינד'-הוואנז בעק) הינטער אימעצענס רוקען [אין געהיים].
behind' one's time (בי-האינד'-הוואנז טאים) זיך פערשפעטיגט האבען.
behind' the cur'tain (בי-האינד' טהי קויר'-טען) הינטער די קוליסען, בסוד, אין געהיים.
behind' the scenes (בי-האינד' טהי סיענז) פון הינטער די קוליסען [אזעלכעס וואס די עפענטליכקייט ווייס ניט דערפון].
behind' the times (בי-האינד' טהי טאימז) אבגעשטאנען פון דער צייט; ניט בעקאנט מיט די נייעסטע פאסירונגען פון דער צייט; האלטען זיך מיט אלטע אידעען אדער מנהגים וואס פאסען ניט צו דער צייט.
behold' *v.* (בי-האולד') זעהן, אנקוקען, בעטראכטען; דערזעהן; זעה!
behol'den (בי-האול'דן) פערפפליכטעט, פערבונדען; דאנקשולדיג.
behol'der *n.* (בי-האול'-דער) צושויער, צוזעהער, בעאבאכטער.
behol'ding *n. and a.* (בי-האול'-דינג) דאס אנקוקען; דאס בעטראכטען; פערפפליכטעט; דאנקשולדיג; אנציהענד, בעצויבערענד.
behol'dingness *n.* (בי-האול'-דינג-נעס) פערפפליכטונג, דאנק־שולדיגקייט.
behoof' *n.* (בי-הוהף') נוצען, טובה.
behoove' *v.* (בי-הוהוו') פאסען, אנפאסען; זיין נויטיג פאר...
It **behooves** us to save for a rainy day.
behowl' *v.* (בי-האול') אנבילען.
The dog **behowls** the moon.
beild *n. and v.* (ביעלד) בעשיצען; שוץ; שוץ־פלאץ.

be in a box (בי אין ע באקס) זיין אין א פערלעגענהייט; זיין אויף צרות.
be in ac'tion (בי אין עק'-שאן) טהעטיג זיין, אין בעוועגונג זיין, ווירקען.
be in a dry ditch (בי אין ע דראי דיטש) זיך פיהלען זיכער און בעקוועם.
be in a reg'ular fanteeg' (בי אין ע רעג'-יו-לער פענ-טיעג') זיין פאלשטענדיג צוטומעלט, ניט וויסען בין ארור המן לברוך מרדכי.
be in atten'dance (בי אין ע-טענ'-דענס) זיין בערייט; בעדיענען; זיין בעשעפטיגט; אומגעהן ארום עפעס אדער אימעצען; זיין אנוועזענד.
be in awe of (בי אין אה אוו) מורא האבען פאר עפעס.
be in black (בי אין בלעק) זיין אין טרויער.
be in cash (בי אין קעש) זיין ביי געלד.
be in chan'cery (בי אין טשענ'-סער-אי) זיין באנקראט.
be in coun'tenance (בי אין קאונ'-טע-נענס) האבען חן.
be in debt (בי אין דעט) זיין אין חובות.
be in depth (בי אין דעפטה) וויסען גרינדליך א זאך, זיין ווי ביי זיך אין דער היים.
be in dif'ficulties (בי אין דיפ'-אי-קאל-טיעז) זיין אין א געלד־פערלעגענהייט.
be in funds (בי אין פאנדס) זיין ביי געלד.
be'ing *a. and n.* (בי'-אינג) עקזיסטירענד, זייענד; געגענווערטיג; ווייל; דאס זיין; וועזען; בעשעפעניש; עקזיסטענץ.
be in good gra'ces (בי אין גוד גריי'-סעז) האבען חן [ביי אימעצען].
be in lea'ding strings (בי אין ליע'-דינג סטרינגז) זיין ניט זעלבסטשטענדיג.
be in mour'ning (בי אין מאור'-נינג) זיין אין טרויער.
be in one's cups (בי אין הוואנז קאפס) זיין מלא, שכור.
be in one's el'ement (בי אין הוואנז על'-אי-מענט) זיין גוט אויפגעלעגט.
be in suspense' (בי אין סאס-פענס') זיין אונענטשלאסען, זיין אין צווייפעל.
be in the bri'ers (בי אין טהי בראי'-ערז) זיין אין דער קלעם.
be in the dark (בי אין טהי דארק) טאפען אין דער פינסטערניש.
be in the downs (בי אין טהי דאונז) זיין ארונטערגעפאלען ביי זיך.
be in the dumps (בי אין טהי דאמפס) זיין שלעכט געשטימט.
be in the fash'ion (בי אין טהי פעש'-אן) געהן נאך דער מאדע.
be in the right (בי אין טהי ראיט) האבען רעכט, זיין גערעכט.
be in the run'ning (בי אין טהי ראנ'-אינג) שטרעבען אדער יאגען זיך נאך עטוואס.
be in the same boat (בי אין טהי סיים באוט) האבען דעמזעלבען שיקזאל [גורל].
be in the same box (בי אין טהי סיים באקס) האבען דיעזעלבע צרה, זיין אין דערזעלבער לאגע.
be in the straw (בי אין טהי סטראו) ליעגען אין קינפעט.
be in the sulks (בי אין טהי סאלקס) זיין שלעכט געשטימט, זיין אין א שלעכטער לוינע.

be it remem'bered (בי איט רי-מעמ'-בערד) זאל דערמיט געגעבען ווערען צו וויסען; זאל מען אין זינען האבען.
bejew'el *v.* (בי-דזשו'-על) מיט טהייערע שטיינער פערציערען.
be jog'ging (בי דזשאג'-אינג) אוועקגעהן, אבטראגען זיך.
beknave' *v.* (בי-נייוו') רופען איינעם מיט א שלעכטען נאמען; רופען לומפ. ז. ***knave***.
beknight' *v.* (בי-נאיט') מאכען פאר א ריטער.
beknown' *a.* (בי-נאון') בעקאנט.
Bel *n.* (בעל) דער גאט בעל [באאל] אין לאנד בבל.
bela'bor *v.* (בי-ליי'-באר) אנברעכען די ביינער; בעארבייטען; בעארבייטען דורך ארגומענטען.
After much **belaboring** he was convinced.
belace' *v.* (בי-לייס') צובינדען [מיט א שנור אדער שטריקעל]; בעזעצען מיט שפיצען [קרוזשעווע].
bela'dy *v.* (בי-ליי'-די) רופען א פרוי "ליידי".
be laid up (בי לייד אפ) ליעגען צו בעט; ליעגען קראנק.
belate' *v.* (בי-לייט') פערשפעטיגען, אבהאלטען.
bela'ted *a.* (בי-ליי'-טעד) פערשפעטיגט.
belaud' *v.* (בי-לאהד') בעשיטען מיט שבחים.
belay' *v.* (בי-ליי') פערשפארען דעם וועג; בעלאגערען; צובינדען; בעפעסטיגען; היטען, לויערען; בעלעגען, בעפוצען.
belay' a rope (בי-ליי' ע ראופ) בעפעסטיגען אדער צובינדען א שטריק.
belay'ing-pin *n.* (בי-ליי'-אינג-פין) אזא האלצערנער אדער אייזערנער שטיפט צו בעפעסטיגען א לויפענדען שטריק.
belay' some one's way (בי-ליי' סאם הוואנז הוויי) אימעצען דעם וועג פערשטעלען; אימעצען אויפלויערען.
belch *v.* (בעלטש) 1. גרעפס; גרעפסען; 2. ארויסשטויסען פון זיך מיט גוואלט.
1. If you eat radishes you will **belch**. 2. The volcano **belches** fire.
bel'cher *n.* (בעל'-טשער) א גרעפסער; א בונטעס האלז־טוך מיט א דונקעל בלויען גרונד און גרויסע ווייסע פינטעלעך.
belch out (בעלטש אוט) ארויסגרעפסען; אויסשפייען.
bel'dam *n.* (בעל'-דעם) אלטע פרוי; מכשפה.
bel'dame *n.* (בעל'-דיים) ז. ***beldam***.
belea'guer *v.* (בי-ליע'-גער) בעלאגערען; ארומרינגלען.
belea'guerer *n.* (בי-ליע'-גער-ער) דער בעלאגערער.
belem'nite *n.* (בע-לעמ'-נאיט) דונער־שטיין אדער פינגער־שטיין [אזא ביין פון אן אמאליגער חיה וואס האט די פארם פון א פינגער]; א חיה, וואס האט אזא ביין.
bel esprit' *n.* (בעל עס-פריה') א וויצלינג.
bel'fry *n.* (בעל'-פרי) גלאקען־טהורם.
Bel'gian *n. and a.* (בעל'-דזשיען) וואס איז שייך צו בעלגיען; א בעלגיער, איינער וואס שטאמט פון בעלגיען.
Be'lial *n.* (בי'-ליעל) דער שטן; א רוח רעה; זינדיגקייט [פון העברעאישען "בליעל"].
beli'bel *v.* (בי-לאי'-בעל) פערלוימדען, ריידען לשון־הרע; פערלוימדען אין דער פרעסע.

belie' *v.* (בי-לאי') ליגען זאגען; רכילות טרייבען, מוציא שם רע זיין; אויסטראכטען; בעווייזען אלס פאלש, ווידערשפרעכען; ניט נאכקומען עפעס, ענטוישען; פארשטעלען אין א פאלשען ליכט.
His actions belie his promises.

belief' *n.* (בי-ליעף') דאס צופערטרויען; גלויבען, אמונה; איבערצייגונג; אן אנגענומענע מיינונג; א זאך אין וואס מען גלויבט.

believabil'ity *n.* (בי-ליע-ווע-ביל'-אי-טי) גלויבהאפטינקייט.

belie'vable *a.* (בי-ליע'-וועבל) גלויבליך, גלויבהאפט.

belie'vableness *n.* (בי-ליע'-וועבל-נעס) גלויבהאפטינקייט.

believe' *v.* (בי-ליעוו') האבען צופערטרויען; גלויבען; דענקען; פערטרויען.

belie'ver *n.* (בי-ליע'-ווער) גלויבער, איינער וואס גלויבט [מאמין]; איינער וואס האט צופערטרויען.

belie'ving *n.* *and* *a.* (בי-ליע'-ווינג) גלויבענדיג; דאס גלויבען, אמונה.

belie'vingly *adv.* (בי-ליע'-ווינג-לי) מיט גלויבען; מיט צופערטרויען.

belike' *adv.* (בי-לאיק') וואהרשיינליך; פיליייכט.

beliked' *a.* (בי-לאיקט') בעליעבט.

belike'ly *adv.* (בי-לאיק'-לי) וואהרשיינליך; פיליייכט.

belit'tle *v.* (בי-ליט'ל) קליין מאכען, פערקלענערען, ערנידריגען.

bell *n.* *and* *v.* (בעל) גלאק; בלומען-בעכערל; דאס מעקען פון א הירש; א בלעזעל [אויף א פליסיגקייט]; אויסזעהען ווי א גלאק; קלינגען; אויפהענגען א גלאק, מאכען א גלאק; מעקען ווי א הירש.

belladon'na *n.* (בעל-ע-דאנ'-ע) בעלאדאנא, ווילדע יאגדע [אזא ניפטינע יאגדע וואס וואקסט אויף א ניפטיגען בוימעל. זיי זיינען אמאל בענוצט געווארען פון פרויען פאר שעהנהייט צוועקען, איצט ווערען זיי בענוצט אין פיעלע מעדיצינען, צו שטילען ווערטאג, געגען ספאזמען א. ד. ג.].

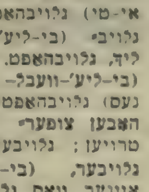
Belladonna

bell'-boy *n.* (בעל'-באי) א אינגעל וואס עפענט די טהיר [ווען מען קלינגט]; א האטעל-דיענער [וואס רופט זיך אב אויף'ן קלינגען פון די געסט].

bell'-clap'per *n.* (בעל'-קלעפ'-ער) דער צונג פון א גלאק.

belle *n.* *and* *a.* (בעל) א שעהנע יונגע דאמע, די אלער שעהנסטע; שעהן, פראכטפאל, בעצויבערענד.
She is the belle of the town.

belled *a.* (בעלד) בעהאנגען מיט גלאקען.

belles'-let'tres *n.* (בעל'-לעט'ר) די שעהנע ליטעראטור [די אבטיילונג פון ליטעראטור, וועלכע ענטהאלט פאעזיע, ערצעהלונגען און קונסט-קריטיק].

bellet'rist *n.* (בע-לעט'-ריסט) *z.* ***bellelettrist***.

bellelet'trist *n.* (בע-לעט'-ריסט) בעלעטריסט [איינער וואס שרייבט ראמאנען, ערצעהלונגען, נאוועלען, סקיצען א. ז. וו.]; א קענער פון שעהנער ליטעראטור.

bell'-fash'ioned *a.* (בעל'-פעש'-אנד) גלאקענפערמיג.

bell'-flow'er *n.* (בעל'-פלאו'-ער) גלאקען-בלום.

bell'-foun'der *n.* (בעל'-פאונ'-דער) גלאקען-גיסער.

bell'-foun'dry *n.* (בעל'-פאונ'-דרי) גלאקען-גיסעריי.

bell'-glass *n.* (בעל'-גלעס) גלאז-גלאק [אזא גלעזערנע גלאקענפערמיגע כלי צו בעדעקען עטוואס].

bell'-hang'er *n.* (בעל'-העננ'-ער) איינער וואס הענגט אויף גלאקען.

bell'-har'ness *n.* (בעל'-האר'-נעס) א פערד-געשפאן מיט גלעקלעך.

bel'licose *a.* (בעל'-אי-קאוס) קריעגעריש [וואס האט ליעב צו פיהרען קריעג]; וואס האט א קריעגערישען כאראקטער, וואס איז קריעגעריש געשטימט.
He was bellicose by temperament.

bel'lied *a.* (בעל'-איד) בייכיג, דיק, קיילעכדיג.

bellig'erence *n.* (בע-לידזש'-ע-רענס) דאס פיהרען מלחמה.

bellig'erency *n.* (בע-לידזש'-ע-רענ-סי) דאס זיין אריינגעצויגען אין א מלחמה.

bellig'erent *n.* *and* *a.* (בע-לידזש'-ע-רענט) וואס ליעבט קריעג, קריעגעריש; וואס האט א קריעגערישען כאראקטער; וואס איז שייך צו א מלחמה; אריינגעצויגען אין א מלחמה; די קריעג-פיהרענדע מאכט.
His attitude was belligerent.

Bel'lis *n.* (בעל'-איס) גענזען-בלום, מאר-גאריטקע.

bell'-less *a.* (בעל'-לעס) אהן גלאקען.

bell'man *n.* (בעל'-מען) א נאכט-וועכטער; אן אויסרופער [אין גאס] וואס קלינגט מיט א גלאק.

bell'-met'al *n.* (בעל'-מעט'-על) גלאק-מעטאל [מעטאל צוזאמענגעמישט פון קופער, צין, שפיאלטער און אנטימאניע].

bell of a flow'er (בעל אוו ע פלאו'-ער) בלומען-בעכער [דער אונטערשטער טייל פון א בלום אין וועלכען די בלומען-בלעטער זיינען איינגעפאסט].

bel'lon *n.* (בעל'-אן) א שניידענדער בויך-שמערץ, וואס קומט פון ארבייטען מיט בליי-פארב.

bel'low *n.* *and* *v.* (בעל'-או) ברילען, מעקען, בעקען [ווי אן אקס]; שרייען, שטורמען; א הויכער געשריי; דאס ברילען, דאס מעקען, דאס בעקען; דאס ברויזען [פון ווינד אדער ים].

bel'lowing *n.* (בעל'-או-אינג) דאס ברילען, דאס ברויזען [פון ווינד].

bel'lows *n.* (בעל'-אוז) בלאז-זאק.

Bellows

bell'-pep'per *n.* (בעל'-פעפ'-ער) שפאנישער פעפער.

bell'-pull *n.* (בעל'-פול) דאס הענטעל אדער דער דראט מיט וועלכען מען ציהט א גלעקעל.

bell'-ring'er *n.* (בעל'-רינג'-ער) גלאקען-קלינגער אין א קירכע; אן אויטאמאטישע פארריכטונג ביי לאקאמאטיווען צו קלינגען.

bell'-rope *n.* (בעל'-ראופ) גלאקען-שטריק.

bell'-shaped *a.* (בעל'-שייפט) גלאקענפערמיג.

bell the cat (בעל טהי קעט) אנהענגען דער קאץ א גלעקעל, עטוואס געפעהרליכעס אונטערנעהמען [ליים דעם משל, אז די מייז האבען בעשלאסען אנצוהענגען דער קאץ א גלעקעל].

bell'-tow'er *n.* (בעל'-טאו'-ער) גלאקען-טהורם.

bell'-weth'er *n.* (בעל'-וועטה'-ער) א באראן מיט א גלאק, וועלכער געהט פאראויס דער סטאדע; א רעדעל-פיהרער.

bel'ly *n.* *and* *v.* (בעל'-אי) בויך; דער מיטעלער טייל פון עפעס; אנפילען, אויפבלאזען.

bel'ly-ache *n.* (בעל'-אי-אייק) בויכווייטאג.

bel'ly-band *n.* (בעל'-אי-בענד) א בויך גארטעל.

bel'ly-bound *a.* (בעל'-אי-באונד) הארטלייביג; וואס ליידט פון פערשטאפונג [עצירות].

bel'ly cares (בעל'-אי קעהרז) דאס זארגען פאר דעם בויך, דאגות-חיונה.

bel'lyful *n.* (בעל'-אי-פול) גענוגנקייט, א גענוגע מאס שפייז.

bel'ly-god *n.* (בעל'-אי-גאד) א גע-שמד'טער האלז; איינער וואס זיין העכסטער אידעאל איז דער בויך, א זולל וסובא.

bel'ly-piece *n.* (בעל'-אי-פיעס) דער בויך פון א פיעדעל.

bel'ly-pinched *a.* (בעל'-אי-פינטשט) אויסגעמארעט פון הונגער.

bel'ly-slave *n.* (בעל'-אי-סלייוו) איינער וואס איז א שקלאף צו זיין בויך, א פרעסער.

bel'ly-tim'ber *n.* (בעל'-אי-טימ'-בער) אכילה, מאטעריאל אנצושטאפען דעם בויך.

bel'ly-worm *n.* (בעל'-אי-הווארם) בויך-ווארם, שפולען-ווארם.

belong' *v.* (בי-לאנג') בעלאנגען; געהערען, אנגעהן, בעטרעפען.
Porto Rico belongs to the United States.

belong'ing *n.* *and* *a.* (בי-לאנג'-אינג) צוגעהערינג; דאס וואס געהערט צו אימיצען אדער צו א זאך; אייגענטום.

belong'ings *n.* (בי-לאנג'-אינגז) דאס וואס געהערט אימיצען; אייגענטום.

belord' *v.* (בי-לארד') געבען דעם טיטול "לארד".

beloved' *n.* (בי-לאווד') א געליעבטער.

belov'ed *a.* (בי-לאוו'-עד) געליעבט, הערצה, טייער.

belov'ed sin (בי-לאוו'-עד סין) א ליעבלינגס-זינד.
Smoking is my beloved sin.

be low (בי לאו) זיין א יורד, אן ארונטערגעקומענער.

below' *adv.* *and* *prep.* (בי-לאו') אונטער; אונטען; נידריגער.

below' par (בי-לאו' פאר) אונטערן ווערטה [ביי ווערטה-פאפיערען ווען זיי ווערען פערקויפט אונטער זייער געצייכענטען ווערטה].

below' stairs (בי-לאו' סטעהרז) אין'ם קעלער, אין'ם אונטערשטען טייל הויז, אונטען.

below' the gang'way (בי-לאו' טהי גענג'-הוויי) וואס געהערט צו דער אפאזיציאן [אין פארלאמענט].

below' the stan'dard (בי-לאו' טהי סטענ'-דערד) אונטער דער נארמע.

below' ze'ro (בי-לאו' זיע'-ראו) אונטער דעם פריהרונגס-פונקט [אויף'ן טערמאמעטער]; קעלט-גראדען.

belt *n.* *and* *v.* (בעלט) גארטעל; אומגארטלען; ריעמען, ריטער-גארטעל; אזא

קראנקהייט ביי שאף; ארומרינגלען ווי מיט א גארטעל; שמייסען.

bel'ted *a.* (בעל'-טעד) ארומגעגארטעלט; ארומגעגארטעלט מיט א ריטער-גארטעל; געטראגען פאר'ן גארטעל.

bel'ting *n.* (בעל'-טינג) דאס מאטע-ריאל פאר רימענס; רימענס.

belt'-shif'ter *n.* (בעלט'-שיפ'-טער) א פארריכטונג אריבערצורוקען א טרייב-רימען פון א מאשין פון איין ראד אויף א צווייטען.

belu'ga *n.* (בע-לו'-גא) דער ווייס-וואלפיש [א מין וויסער גרויסער פיש אין די קאלטע ימים].

Be'lus *n.* (ביע'-לאס) ז. *Bel*

belvedere' *n.* (בעל-ווע-דיער') א טורם-עהנליכער אויפבוי אויף א הויז; א גא-לעריע; א זומער-הויז, א לוסט-שלאס; א בעלוועדער.

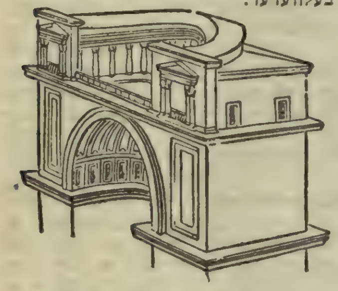

Belvedere

Bel'zebub *n.* (בעל'-זי-באב) ז. *Beelzebub*

be mare's'-nes'ting (בי מעהרז'-נעס'-טינג) זיך יאגען נאך פוסטע חלומות.

bemaze' *v.* (בי-מייז') צו-פערווירען, טומלען.

bemire' *v.* (בי-מאיר') בעדעקען מיט בלאטע, פערזינקען אין בלאטע.

bemir'ror *v.* (בי-מיר'-אר) אבשפיגלען.

be mista'ken (בי מיס-טיי'קן) האבען א טעות, לעבען אין טעות.

bemoan' *v.* (בי-מאון') בעקלאגען, בע-יאמערען, בעוויינען.

bemoa'nable *a.* (בי-מאו'-נעבל) וואס איז צו בעקלאגען אדער צו בעוויינען.

bemock' *v.* (בי-מאק') אויסלאכען; פערשפאטען.

bemoi'sten *v.* (בי-מאי'סן) בענעצען, פייכט מאכען.

be'mol *n.* (ביי'-מאל) [א מוזי-קאלישער צייכען פאר א האלבע נאטע נידריגער פון טאן]. בימאל

bemon'ster *v.* (בי-מאנ'-סטער) א שרעקענסבילד פארשטעלען, פערוואנדלען אין א שרעקענסבילד.

bemourn' *v.* (בי-מאורן') בעוויינען, בעקלאגען.

bemud'dle *v.* (בי-מאד'ל) צוטומלען.

bemuf'fle *v.* (בי-מאפ'ל) איינוויקלען.

bemuse' *v.* (בי-מיוז') פערזינקען אין חלומות; פערציהען מיט א נעבעל; צו-טומלען.

ben *n. and adv.* (בען) אינוועניג פון הויז; אין זאל; זאל-צימער; דער בעהען-בוים; בעהען-נוס; א בארג-שפיץ.

bench *n. and v.* (בענטש) באנק; הובעל-באנק; געריכטס-באנק; די ריכטער; גע-בען אן עהרען-זיץ; בעזארגען מיט בענק; אוועקזעצען אויף א באנק.

bench'-clamp *n.* (בענטש'-קלעמפ) אזא קלאמער פון א ווארשטאט-באנק מיט וועלכען עס ווערען איינגעקלעמט די גע-גענשטענדע וועלכע דארפען בעארבייט ווערען.

bench'-drill *n.* (בענטש'-דריל) א דריל אדער בויערער וואס ווערט בעפעסטיגט צו א ווארשטאט-באנק.

ben'cher *n.* (בענ'-טשער) אן עלטערער מיטגליעד ביי די ענגלישע אדוואקאטען.

bench'-hook *n.* (בענטש'-הוק) אזא ציימערדינגער קלאמער פון א הובעל-באנק וועלכער האלט אז דאס שטיק האלץ וואס ווערט געהובעלט.

bench'-lathe *n.* (בענטש'-לייטה) א קליינע טאק אדער דרעקסעל מאשינקע וואס ווערט בעפעסטיגט צו א ווארשטאט-באנק.

bench-show' *n.* (בענטש-שאו') אן אויס-שטעלונג פון חיות [ספעציעל פון הינד].

bench'-stop *n.* (בענטש'-סטאפ) אזא קלאמער פון א ווא-שטאט-באנק מיט וועל-כען עס ווערט בע-פעסטיגט דער געגענ-שטאנד וועלכער ווערט בעארבייט.

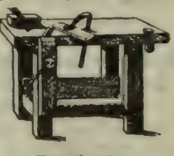

Bench-stop

bench'-vise *n.* (בענטש'-וואיס) א שרויב-שטאק וואס ווערט בעפעסטיגט צו א ווארשטאט-באנק.

bench'-war'rant *n.* (בענטש'-הוואר'-ענט) א פערהאפטונגס-בעפעהל [א פא-פיער וואס א ריכטער שרייבט אונטער, אז מען זאל אימיצען ארעסטירען און ברייני-גען אין געריכטס-הויז].

bend *n. and v.* (בענד) קרימען, בויגען; איינבויגען; בעפעסטיגען, צובינדען; צוויי-גען; אונטערווארפען; זיין אריבערגעבוי-גען אדער אריבערגעהאנגען; זיך בויגען, זיך נייגען; זיך פערניינען, בוקען; ריכ-טען; ווענדען; בויגונג, קרימונג; א דיא-גאנאלער שרעגבאלקען [א באלקען גע-לעגט פון ווינקעל צו ווינקעל]; אן עמבלע-מע מיט א דיאגאנאלען שטרייף וואס איז געצייכענט פון אויבערשטען לינקען ווינקעל צו דעם אונטערשטען רעכטען ווינקעל.

ben'dable *a.* (בענ'-דעבל) בויגזאם, וואס מען קען בויגען.

bend a bow (בענד ע באו) אנציהען א בויגען.

ben'ded *a.* (בענ'-דעד) געבויגען, קרום.

ben'der *n.* (בענ'-דער) בויגער, קרימער; שפאס; א פוס.

ben'ding *n. and a.* (בענ'-דינג) בוי-גענדיג; געקרימט, קרום; אריבערהענגענ-דיג; דאס בויגען; די קרימונג.

bend'let *n.* (בענד'-לעט) א קליינער שרעג-באלקען.

bends *n.* (בענדז) די בויכשטיקער, די ריפען פון א שיף.

bend'-sin'ister *n.* (בענד'-סינ'-איס-טער) אן עמבלעם מיט א דיאגאנאלען שטרייף, וואס איז געצייכענט פון אוי-בערשטען רעכטען ווינקעל צום אונטער-שטען לינקען ווינקעל.

bend steps (בענד סטעפס) זיך לאזען געהן ערגעץ-וואו.

bend the brow (בענד טהי בראו) קנייטשען דעם שטערן.

bend the knee (בענד טהי ניע) איינ-בויגען די קניע; זיך בויגען פאר אימע-צען, ווערען א נכנע.

ben'e *n.* (בענ'-ע) [אזא פלאנצע] זעזאם וואס וואקסט אין די ווארימע לענ-דער. פון דער פלאנצע ווערט גע-מאכט אזא מין אויל וואס ווערט געברויכט אין דער פאבריקאציאן פון זייף און אויך צום פעלשען אליווען-אויל. די קערנד-לעך ווערען גע-ברויכט אלס א שפייז. די בלע-טער ענטהאלטען א מין קלעפיגען שטאף].

Bene-plant

beneath' *adv. and prep.* (בי-ניטה') אונטער; אונטען, נידריגער.

Benedic'ite *n.* (בענ-אי-דיס'-אי-טי) אזא קריסטליכע תפילה וואס ווערט גע-זונגען אין קירך; די נאמען צו דיעזער תפילה.

benedic'ite *n.* (בענ-אי-דיס'-אי-טי) א בענשונג, א זעגנונג, א ברכה.

ben'edict *n.* (בענ'-אי-דיקט) איינער וואס האט ערשט חתונה געהאט, א יונגער בעל הבית'על.

Benedic'tine *n. and a.** (בענ-אי-דיק'-טין) 1. וואס בעלאנגט צו דעם קריסטלי-כען הייליגען בענעדיקט; 2. א מאנאך אדער מאנאשקע פון דעם ארדען וואס דער הייליגער בענעדיקט האט געגרינדעט; 3. אזא זארט ליקער.

3. After dinner they drank a **Benedictine.**

benedic'tion *n.* (בענ-אי-דיק'-שאן) זעגען; ברכה; איינזעגנונג, בענשונג; די ברכה פון א הייליגער פערזאן.

benedic'tional *n.* (בענ-אי-דיק'-שאנ-על) א קאטוילישער רעליגיעזער בוך, וואו עס געפינען זיך פערשיעדענע ברכות וועל-כע ווערען געברויכט ביי פערשיעדענע רע-ליגיעזע צערעמאניעס.

benefac'tion *n.* (בענ-אי-פעק'-שאן) א וואהלטהאט, א נדבה; גנאדע.

benefac'tor *n.* (בענ-אי-פעק'-טאר) וואהלטהעטער, בעל צדקה.

An inventor is a **benefactor** of humanity.

benefac'tress *n.* (בענ-אי-פעק'-טרעס) א וואהלטהעטעריז, א בעלת-צדקה.

ben'efice *n.* (בענ'-ע-פיס) דאס האבען איינקונפט פון קירכען-גיטער.

ben'eficed *a.* (בענ'-ע-פיסט) האבענדיג איינקונפט פון קירכען-גיטער.

benef'icence *n.* (בי-נעפ'-אי-סענס) וואהלטהעטיגקייט; פריינדשאפט, גוטסקייט.

benef'icency *n.* (בי-נעפ'-אי-סען-סי) דאס זיין וואהלטהעטיג.

benef'icent *a.* (בי-נעפ'-אי-סענט) וואהל-טהעטיג, גוט.

beneficen'tial *a.* (בי-נעפ-אי-סענ'-שעל) וואהלטהעטיג, גוטהערציג, פריינדליך.

benef'icently *adv.* (בי-נעפ'-אי-סענט-לי) אויף א וואהלטהעטיגען אופן; גוט-הערציג.

benefi'cial *a.* (בענ-אי-פיש'-על) פאר-טיילהאפט; העלפבאר; וואס בריינגט פראפיט; וואס גיט דאס רעכט צו ציהען נוצען [ווי פון איינגענטום].

He found his trip abroad **beneficial** to his health.

benefi'cially *adv.* (בענ-אי-פיש'-על-אי) אויף א פארטיילהאפטען אדער ניצ-ליכען אופן; בריינגענדיג פראפיט.

benefi'cialness *n.* (בענ-אי-פיש'-על-נעס) נוצליכקייט, פארטיילהאפטיגקייט.

benefi'ciary *n. and a.* (בענ-אי-פיש'-אי-ע-רי) אבהענגיג פון צדקה; איינער וואס קריגט א טייל פון קירכען-צדקה; א סטודענט וואס קריגט א סטיפענדיע.

ben'efit *n. and v.* (בענ'-אי-פיט) 1. וואהלטהאט; נוץ; פארדעכט; געפעליגקייט; 2. טעאטער פארשטעלונג פיר אימיצענס שמיצע; 3. נוצען; פראפיטירען, געווינען, פערדיענען; ציהען נוצען.
3. Your advice will benefit me.

ben'efit of na'ture (בענ'-אי-פיט אוו נייי'-טשור) די הילף פון דער נאטור [ביי קראנקע].

ben'efit soci'ety (בענ'-אי-פיט סא-סאי'-ע-טי) ז. *benevolent society*.

benev'olence *n.* (בי-נעוו'-א-לענס) גוטע טהאט, וואהלטהאט; וואהלטהעטיגקייט.

benev'olency *n.* (בי-נעוו'-א-לענ-סי) ז. *benevolence*.

benev'olent *a.* (בי-נעוו'-א-לענט) וואהלטהעטיג; גיטיג.
Baron de Hirsch left much of his wealth for benevolent purposes.

benev'olent fund (בי-נעוו'-א-לענט פאנד) אונטערשטיצונגס-פאנד.

benev'olently *adv.* (בי-נעוו'-א-לענט-לי) אויף א וואהלטהעטיגען אופן; גיטיג, פריינדליך.

benev'olent soci'ety (בי-נעוו'-א-לענט סא-סאי'-ע-טי) א פעראיין פאר געגענזייטיגער אונטערשטיצונג.

benight' *v.* (בי-נאיט') איינוויקלען אין פינסטערניס, בעדעקען מיט די נאכט-שאטענס; פערפינסטערען די מוחות.

benight'ed *a.* (בי-נאיט'-עד) 1. בעפאלען פון נאכט; 2. פערפינסטערט; אונוויסענד.
2. Where there are no schools the community is benighted.

benign' *a.* (בי-נאין') גיטיג, מילד, גינסטיג, ליעבפול.

benig'nant *a.* (בי-ניג'-נענט) גיטיג, גינסטיג; מילד; ניט שטארק, ניט שעדליך [וועגען מעדיצינען].

benign' disease' (בי-נאין' דיז-איז') א גינסטיג פערלויפענדע קראנקהייט.

benig'nity *n.* (בי-ניג'-ני-טי) גוטיגקייט, מילדקייט; גינסטיגקייט.

benign'ly *adv.* (בי-נאינ'-לי) אויף א מילדען אדער גינסטיגען אופן; גיטיג, ליעבפול.

ben'ison *n.* (בענ'-איזן) זעגען, ברכה.

ben'jamin *n.* (בענ'-דזשע-מין) בענזאע-בוים [וואקסט אין אפריקא, האט זעהר א גוטען ריח און ווערט בענוצט צו מאכען פארפיום].

ben'ne *n.* (בענ'-ע) ז. *bene*.

ben'-nut *n.* (בענ'-נאט) [א בעהען-נוס זארט ניס פון וועלכע עס ווערט געמאכט אויל].

ben'shie *n.* (בענ'-שיע) ז. *banshee*.

bent *a. and n.* (בענט) 1. געבויגען, געניינט, געריכטעט; בויגונג; אנשטרענגונג, שפאנונג; די ריכטונג פון אויג; 2. נייגונג; שטימונג; 3. די ווירקליכע בעדייטונג; 4. שטרויס-גראז [אזא דיק גראז]; א פלאץ בעוואקסען מיט שטרויס-גראז.
1. The old man's back is bent. 2. He has a bent for music.

bent on (בענט אן) האבען גרויס חשק צו עטוואס.
Young people are ever bent on having a good time.

benumb' *v.* (בי-נאם') 1. בעטויבען; מאכען געפיהללאז; 2. מאכען טעמפיג, דום.
1. The cold benumbs my hands and feet.
2. Ignorance will benumb the greatest brain.

benumbed' *a.* (בי-נאמד') בעטויבט, טעמפיג [גייסטיג אדער פיזיש].

benumbed'ness *n.* (בי-נאמד'-נעס) ז. *benumbment*.

benumb'ment *n.* (בי-נאמ'-מענט) בעטויבונג, טעמפקייט.

ben'zene *n.* (בענ'-זין) אזא לייכט ענטצינדליכע פליסיגקייט, וועלכע ווערט געמאכט פון קויהלען-טער; גערייניגטער פעטראלעאום [בענזין].

ben'zin *n.* (בענ'-זין) בענזין [ווערט געמאכט פון פעטראלעאום].

ben'zine *n.* (בענ'-זין) ז. *benzin*.

ben'zoate *n.* (בענ'-זא-אייט) בענזאע-זויערעס זאלץ [אזא כעמישער זאלץ].

benzo'ic *a.* (בענ-זאו'-איק) וואס איז שייך צו דעם זאפט פון בענזאע-בוים. ז. *benzoin*.

benzo'ic ac'id (בענ-זאו'-איק עס'-איד) בענזאע-זויערע [אזא שמעקעדיגער כעמיש צונויפגעזעצטער שטאף וואס ענטהאלט דעם זאפט פון בענזאע-בוים, ווערט בענוצט אלס ווייררויך אין קאטוילישע קירכען].

ben'zoin *n.* (בענ'-זא-אין) בענזאע-גומי, בענזאע-זאפט [אזא גומי-ארטיגער זאפט פון בענזאע-בוים, האט זעהר א גוטען אראמאט און ווערט בענוצט אין פארפיומען און אלס ווייררויך אין קאטוילישע קירכען].

ben'zol *n.* (בענ'-זאול) אזא לייכט-ענטצינדליכע פליסיגקייט וואס ווערט געמאכט פון קויהלען-טער.

ben'zolin *n.* (בענ'-זא-לין) ז. *benzol*.

be obliged' (בי א-בלאידזשד') זיין דאנקשולדיג.

be of a par'ty (בי אוו ע פאר'-טי) אנטייל נעהמען.

be of disser'vice (בי אוו דיס-סויר'-ווים) שאדען [אימעצען]; שטעהן [אימעצען] אין וועג.

be of force (בי אוו פאורס) שטארק זיין, פעסט זיין.

be on back (בי אן בעק) זיין הילפלאז, ניט וויסען וואס צו טהאן אדער זאגען.

be on dis'tant terms (בי אן דיס'-טענט טוירמז) זיין [מיט אימעצען] פון דער ווייטען.

be on the advance' (בי אן טהי עד-וועגס') שטייגען, שטייגען אין פרייז.

be on the feed (בי אן טהי פיעד) זוכען שפייז.

be on the fence (בי אן טהי פענס) זיצען צווישען צוויי שטוהלען [וואקלען זיך צווישען צוויי פאליטישע פארטייען און ניט בעשליסען צו וועלכער צוצושטעהן].

be on the par'ish (בי אן טהי פער'-איש) נעהמען קצבה פון קהל.

be on thorns (בי אן טהארנז) זיצען אויף שפילקעס.

be out (בי אוט) זיין אויסען.
Don't be out late!

be packing! (בי פעק'-אינג) טראג זיך אב!

bepaint' *v.* (בי-פיינט') אבפארבען.

bepatched *a.* (בי-פעטשט) בעדעקט מיט לאטעס.

beplas'ter *v.* (בי פלעס'-טער) בעדעקען מיט פלאסטער.

bepow'der *v.* (בי-פאו'-דער) פודערען; בעשיטען מיט פודער.

bepraise' *v.* (בי-פרייז') שטארק לויבען.

bequeath' *v.* (בי-קהוויעטה') אבזאגען א ירושה אין א צואה; איבערגעבען בירושה.
Most people bequeath their possessions to their family.

beque'athable *a.* (בי-קהוויע'-טהעבל) וואס קען אבגעזאגט ווערען אין א צואה אלס ירושה; וואס קען איבערגעהן בירושה.

beque'athal *n.* (בי-קהוויע'-טהעל) דאס אבזאגען א ירושה אין א צואה.

beque'ather *n.* (בי-קהוויע'-טהער) איינער וואס זאגט אב א ירושה אין א צואה.

bequeath'ment *n.* (בי-קהוויעטה'-מענט) דאס אבזאגען א ירושה.

bequest' *n.* (בי-קהוועסט') דאס אבזאגען א ירושה אין א צואה; עטוואס וואס ווערט איבערגעלאזט אדער וואס געהט איבער בירושה.

beras'cal *v.* (בי-רעס'-קעל) מאכען פאר א לומפ.

berate' *v.* (בי-רייט') שילטען, זיך קריגען.

ber'berry *n.* (בער'-בער-אי) אזא פלאנצע, אויף וועלכער עס וואקסען אזעלכע העל-רויטע יאגדעס.

Berberry

bereave' *v.* (בי-ריעוו') בערויבען, אוועקרויבען.

bereaved' *a.* (בי-ריעווד') 1. בערויבט; 2. פערארימט.
1. We were bereaved of our friends.

bereave'ment *n.* (בי-ריעוו'-מענט) בערויבונג; פערלוסט.
They wrote to express their sympathy in my bereavement.

berea'ver *n.* (בי-ריע'-ווער) א בערויבער.

bereft' (בי-רעפט') בערויבט. ז. *bereave*.

berg *n.* (בוירג) אן אייז-בארג.

ber'gamot *n.* (בויר'-גע-מאט) בערגאמאטען-ציטראן [אזא זארט ציטראן וואס האט א גוטען אראמאט, זיין זאפט ווערט בענוצט פאר פארפיום]; פארפיום וואס ווערט געמאכט פון בערגאמאטען; בערגאמאטען-בארנע; אזא זארט טעפיך [נאך דער שטאדט בערגאמא אין איטאליען]; א זארט שמעקטאבאק.

ber'gander *n.* (בויר'-גען-דער) די בראנד-ענטעל אדער בראנד-גאנז [אזא גרויסער פויגעל וואס האלט זיך אויף ביים ים].

berg'mehl *n.* (בוירג'-מייל) בערגמעהל [אזא גאנץ דינע שטויביגע ערד].

berhyme' *v.* (בי־ראים') בעזינגען אין גראמען.

berime' *v.* (בי־ראים') ז. ***berhyme.***

beringed' *a.* (בי־רינגד') ארומגערינגעלט מיט רינגען.

berm *n.* (בוירם) א שמאל שטענעלע צווישען א פעסטונגס־וואנד און דעם גראבען וואס געפינט זיך ביי איהם.

ber'nacle *n.* (בויר'-נעקל) די רינגעל־גאנז. ז. ***bernacle-goose.***

ber'nacle-goose *n.* (בויר'-נעקל-גוהס) די רינגעל־גאנז [א מין ווילדע גאנז, וועגען וועלכער עס עקזיסטירט א לעגענדע, אז זי וואקסט אויף א בוים ביים ברעג פון ים, אדער אז זי ווערט געבארען פון א מושעל. די גאנז האט א שווארצען שנאבעל, א שווארצען קאפ און האלז מיט ווייסע שטרייפען; דער קאליר פון די פעדערען איז א טונקעלער מיט ווייסע פעדערען ביים עק].

Bernacle-goose

ber'nicle *n.* (בויר'-ניקל) די רינגעל־גאנז. ז. ***bernacle-goose.***

ber'nicle-goose *n.* (בויר'-ניקל-גוהס) ז. ***bernacle-goose.***

bernouse' *n.* (בויר-נוהס') אזא ברייטע וואלענע מאנטעל־הילע וואס ווערט געטראגען אין פערשיעדענע ערטער פון אפריקא; אזא דאמען מאנטעל־הילע.

ber'ry *n.* and *v.* (בער'-אי) בעערע, יאגדע; קליינע יאגדעס; ארויסגעבען יאגדעס; שלאגען; דרעשען.

ber'rybrown *a.* (בער'-אי-בראון) העל־ברוין.

ber'serk *n.* (בויר'-סוירק) א ווילדער קריעגער אין די אלטע צייטען אין סקאנדינאוויען.

ber'serker *n.* (בויר'-סויר-קער) ז. ***berserk.***

berth *n.* and *v.* (בוירטה) אנקער־פלאץ [די סטאנציע פון א שיף וואו זי ווערט געאנקערט]; אן ארט צום שלאפען אין א שיף אדער באהן־וואגאן; א שטעלע; פעראנקערען א שיף; אנווייזען א שלאף־ארט אויף א שיף.

ber'thage *n.* (בויר'-טהעדזש) דער פלאץ אין האפען וואס א שיף קריגט זיך צו פעראנקערען; די אבצאהלונג פאר דעם אנקער־פלאץ אין האפען.

ber'yl *n.* (בער'-איל) דער בעריל [אזא קריסטאל־ארטיגער עדעלשטיין, געפינט זיך אין פערשיעדענע קאלירען].

ber'ylline *a.* (בער'-אי-לין) ענהליך צו א בעריל־שטיין; וואס האט א בלוי־גרינע פארב.

besaint' *v.* (בי-סיינט') מאכען פאר א הייליגען.

bescoun'drel *v.* (בי-סקאונ'-דרעל) רופען איינעם ליידאק, אויסווארף.

be sea'ted (בי סיע'-טעד) זעצט אייך.

beseech' *v.* (בי-סיעטש') שטארק בעטען, דרינגענד בעטען.

besee'chingly *adv.* (בי סיע'-טשינג-לי) שטארק בעטענדיג.

beseem' *v.* (בי-סיעם') זיך פאסען, צופאסען; זיין ווירדיג, ווערטה זיין.

besee'mingly *adv.* (בי-סיע'-מינג-לי) אויף א צוגעפאסטען אדער ווירדיגען אופן.

beset' *v.* (בי-סעט') 1. בעלאגערען; בעזעצען, ארומזעצען; 2. בעאונרוהיגען; זיין בעזעצט.

2. A mother is always **beset** with household cares.

beset'ting *a.* (בי-סעט'-אינג) בעלאגערענדיג; לויערענדיג.

beset'ting sin (בי-סעט'-אינג סין) א לויערענדע זינד, א זינד וואס בעהערשט איינעם.

Drink was his **besetting sin.**

beshrew' *v.* (בי-שרו') פערווינשען; וועה־געשריען!

beshroud' *v.* (בי-שראוד') איינוויקלען אין תכריכים.

beshrou'ded *a.* (בי-שראו'-דעד) איינגעוויקעלט אין תכריכים.

beside' *adv. and prep.* (בי-סאיד') נעבען; אויסער; אויסער דעם; א חוץ דעם; איבער.

beside' one's self (בי-סאיד' הוואנז סעלף) אויסער זיך; אראב פון זינען.

beside' one's wit (בי-סאיד' הוואנז הוויט) ניט ביים פערשטאנד.

besides' *adv. and prep.* (בי-סאידז') ז. ***beside.***

beside' the cush'ion (בי-סאיד' טהי קוש'-אן) ניט טרעפען; ניט דערגרייכען א ציעל.

beside' the mark (בי-סאיד' טהי מארק) ניט צום פונקט, ניט צו דער טעמא.

beside' the pur'pose (בי-סאיד' טהי פויר'-פאס) ווייט פון צוועק.

It is **beside the purpose** to talk about how it might have been done.

besiege' *v.* (בי-סיעדזש') בעלאגערען; ארומרינגלען.

besieged' *a.* (בי-סיעדזשד') בעלאגערט; ארומגערינגעלט.

besie'ger *n.* (בי-סיע'-דזשער) א בעלאגערער.

besie'ging ar'my (בי-סיע'-דזשינג אר'-מי) בעלאגערונגס־ארמעע.

besing' *v.* (בי-סינג') בעזינגען.

beslave' *v.* (בי-סלייוו') פערשקלאפען.

beslav'er *v.* (בי-סלעוו'-ער) בענאווערען, בעדעקען מיט שפייעכץ, לאזען רינען שפייעכץ פון מויל; בעדעקען מיט חניפה.

beslime' *v.* (בי-סלאים') בעדעקען מיט שלאם, בעשמוצען.

beslob'ber *v.* (בי-סלאב'-ער) ז. ***beslaver.***

beslub'ber *v.* (בי-סלאב'-ער) בעשפריצען, בעשמוצען, פערשמירען.

besmear' *v.* (בי-סמיער') בעשמירען, בעשמוצען.

besmirch' *v.* (בי-סמוירטש') בעשמוצען.

besmoke' *v.* (בי-סמאוק') פעהרויכערען; אנפילען מיט רויך; אויסרויכערען; רויכערען [ווי פלייש א. ז. וו.].

besoil' *v.* (בי-סאיל') בעפלעקען, בעשמוצען.

be'som *n.* and *v.* (בי'-זאם) א בעזים; קעהרען מיט א בעזים.

besot' *v.* (בי-סאט') דום מאכען; טעמפ מאכען; שכור מאכען; פערבלענדען די אויגען.

besot'ted *a.* (בי-סאט'-עד) דום; טעמפ; פער'שכור'ט.

besot'tedness *n.* (בי-סאט'-עד-נעס) טעמפקייט; פערדומטקייט; פער'שכור'טקייט.

besot'tingly *adv.* (בי-סאט'-אינג-לי) אויף א דומען אדער טעמפען אופן; אויף א פערשכור'טען שטייגער.

besought' (בי-סאהט') געבעטען. ז. ***beseech.***

I **besought** my friend to help me in my sickness.

bespan'gle *v.* (בי-ספענ'-גל) בעפוצען מיט פליטערלאך.

bespat'ter *v.* (בי-ספעט'-ער) בעשפייען; בעשפריצען מיט שמוץ; פערליימדען.

bespeak' *v. and n.* (בי-ספיעק') בעשטעלען; בעטען; בעצייכנען; א בעשטעלטע זאך; א טעאטער־בענעפיס.

May I **bespeak** your interest in my welfare?

bespeaks' a mas'ter (בי-ספיעקס' ע מעס'-טער) עס ווייזט אויף א מייסטער־האנד.

The painting **bespeaks** the hand of **a master.**

bespeck'le *v.* (בי-ספעקל') מאכען פלעקען; בעפלעקען.

bespew' *v.* (בי-ספיו') אויסברעכען; בעשפייען מיט אויסגעבראכענע.

bespit' *v.* (בי-ספיט') בעשפייען.

besplash' *v.* (בי-ספלעש') בעשפריצען.

bespoke' (בי-ספאוק') בעשטעלט, געבעטען, בעצייכענט. ז. ***bespeak***

bespo'ken (בי-ספאו'קן) בעשטעלט, געבעטען. ז. ***bespeak***

bespot' *v.* (בי-ספאט') בעפלעקען; בעשפרענקלען; צייכענען מיט פלעקען.

bespout' *v.* (בי-ספאוט') אפעקטירט, באמבאסטיש ריידען אדער פארלייענען.

bespread' *v.* (בי-ספרעד') אריבערדעקען; צודעקען.

besprin'kle *v.* (בי-ספרינ'קל) בעשפרענקלען; בעשפריצען.

bespurt' *v.* (בי-ספוירט') אויסלויפען, אויסשטראמען.

besput'ter *v.* (בי-ספאט'-ער) בעשפריצען; בעשפייען.

Bes'semer *n.* (בעס'-אי-מער) מעטאלען וועלכע ווערען פאבריצירט נאך דער מעטאדע פון בעססעמער [דער קויהלענשטאף ווערט פון רויה־מעטאל ארויסגענומען דורך טרייבען א שטראם לופט ווען דאס מעטאל ווערט געשמאלצען].

best *n., a., v. and adv.* (בעסט) דאס בעסטע; מעגליכעס; דער בעסטער גרעסטער טייל; פון בעסטען זארט; איבערטרעפען; בעקומען דאס בעסטע; אין בעסטען פאל; אם בעסטען; אין העכסטען גראד.

best advan'tage (בעסט עד-וועני-טיידזש) בעסטער נוץ, בעסטער געברויך.

The dressmaker used the material to the **best advantage.**

bestain' *v.* (בי-סטיין') בעפלעקען, בעשמוצען.

best condi'tioned (בעסט קאן-דיש-אנד) קרעפטיג, געזונד.

best cut (בעסט קאט) די בעסטע שטיקלעך פלייש פון סאמע מיטען.

bestead' *v.* (בי-סטעד') אימעצען ניצליך זיין; בעהילפיג זיין.

bested' *a.* (בי-סטעד') געשטעלט אין א לאגע; געפינענדיג זיך אין א צושטאנד [גוטע אדער שלעכטע]; געשטימט.

bes'tial *a.* (בעס'-טשעל) טהיעריש; ווי א בעסטיע; גראב, ווילד.

bestial'ity *n.* (בעס-טשעל'-אי-טי) בעסטיאליטעט; גראבקייט; אונמענשליכקייט; געשלעכטליכער פערקעהר מיט א חיה.

bes'tialize *v.* (בעס׳ טשעל איז) מאכען פאר א בעסטיע; מאכען ברוטאל, גראב, ווילד.

bes'tially *adv.* (בעס׳-טשעל-אי) אויף א ברוטאלען אופן; ווילד, גראב; אזוי ווי א בעסטיע.

bestia'rian *n.* (בעס טי איי׳-רי-ען) א צער־בעלי־החיים׳ניק; איינער וואס איז נעגען דעם, מען זאל געברויכען לעבעדיגע חיות פאר מעדיצינישע עקספערימענטען [וואס איז נעגען וויוויסעקציאן].

bestick' *v.* (בי-סטיק׳) בעשטעקען; בעשטעקען פון אלע זייטען; דורכשטעכען; מאכען שטעך.

bestir' *v.* (בי-סטויר׳) בעוועגען, ריהרען; בריינגען אין בעוועגונג.

bestir' one's self (בי-סטויר׳ הוואנז סעלף) זיך ריהרען; זיך אנשטרענגען, זיך איילען.

best'-maid *n.* (בעסט׳-מייד) דאס מיידעל וואס איז ביי דער זייט פון דער כלה ווען זי געהט צו דער חופה [א מין אונטערפיהרערקע].

best'-man *n.* (בעסט׳-מען) דער בחור וואס איז ביי דער זייט פון חתן ווען ער געהט צו דער חופה [א מין אונטערפיהרער].

best man alive' (בעסט מען ע לאיוו׳) דער בעסטער מענש אין דער וועלט.

best of all (בעסט אוו אהל) אם בעסטען; אב ליעבסטען.

bestorm' *v.* (בי-סטארם׳) נעהמען מיט שטורם; אנפאלען מיט שטורם.

bestow' *v.* (בי-סטאו׳) אבלעגען; אויפ־בעוואהרען; פערוועגדען; אויפוועגדען; שפענדען; שענקען; געבען; געבען פאר א ווייב, פערהייראטען.

bestow'able *a.* (בי-סטאו׳-עבל) וואס מען קען אוועקגעבען, וואס מען קען אויפבעוואהרען. ז. ***bestow***

bestow'al *n.* (בי-סטאו׳-על) געבונג, שענקונג. ז. ***bestow***

bestow'ment *n.* (בי-סטאו׳-מענט) ז. ***bestowal***

bestrad'dle *v.* (בי-סטרעד׳ל) ז. ***bestride***

bestreak' *v.* (בי-סטריעק׳) בעדעקען מיט שטריכען; בעשטריכלען.

bestrew' *v.* (בי-סטרו׳) בעשפרענקלען; בעשטרייען; צושטרייען.

bestrid' (בי-סטריד׳) איבערגעטראטען; אריבערגעשפרייזט; פונאנדערגעשפרייט די פיס. ז. ***bestride***

bestrid'den (בי-סטריד׳ן) ז. ***bestrid***

bestride' *v.* (בי-סטראיד׳) איבערשרייטען, איבערטרעטען; איבערשפרייזען; פונאנדערשפרייטען די פיס; רייטען.

bestrode' (בי-סטראוד׳) ז. ***bestrid***

bestrow' *v.* (בי-סטראו׳) ז. ***bestrew***

best step for'ward (בעסט סטעפ פאר-הווארד) לויפען מיט׳ן גרעסטען איכפעט.

bet *n.* and *v.* (בעט) 1. א וועט; 2. וועטען.

1. Shall I place a bet? 2. To bet is to gamble.

betag' *v.* (בי-טעג׳) בעפוצען מיט נאלוינען.

betake' *v.* (בי-טייק׳) זיך ווענדען; איבערגעבען; זיך אויף עטוואס בערופען; זיך ערגעץ בעגעבען.

betake' to one's heels (בי-טייק׳ טו הוואנז היעלז) מאכען פליטה; נעהמען די פיס אויף דער פלייצע.

be'tel *n.* (ביטל) בעטעל־פעפער [אזא פעפער פלאנצע].

be'tel-nut *n.* (בי׳טל נאט) בעטעל־נוס [אזא נוס וואס וואקסט אויף א געוויסען פאלמען־בוים אין אסט אינדיען].

Betel-nut

bête noire (בייט נו-אר׳) א זאך וואס מען האט פיינט אדער פאר וועלכער מען האט מורא.

beth'-din *n.* (בייט׳-דין) בית־דין.

be the bet'ter for (בי טהי בעט׳-ער פאר) זיך פערבעסערען.

beth'el *n.* (בעטה׳-על) א קירך פאר מאטראזען; א סעקטאנטישע קירך.

bethink' *v.* (בי-טהינק׳) זיך איבערלעגען, זיך בעדענקען, נאכדענקען.

bethought' (בי-טהאט׳) בעדענקט, איבערלעגט. ז. ***bethink***

I bethought myself and changed my plans.

bethump' *v.* (בי-טהאמפ׳) קלאפען מיט א שווערען דומפפען קלאנג.

bethwack' *v.* (בי-טהוועק׳) שטארק קלאפען.

betide' *v.* (בי-טאיד׳) טרעפען, געשעהן, פאסירען.

Woe betide the man who will betray his country.

betime' *adv.* (בי-טאים׳) בעצייטען, פריה, באלד; אין דער פריה.

betimes' *adv.* (בי-טאימז׳) ז. ***betime***

beto'ken *v.* (בי-טאו׳קן) בעצייכנען; אנדייטען, ווייזען פאראויס; פערשפרעכען.

bet on (בעט אן) וועטען פאר עפעס.

He bet on the wrong horse.

bet'ony *n.* (בעט׳-א-ני) בעטאניען־גראז [די ווארצלען פון דיעזען גראז פלעגט מען אמאל בענוצען אלס ברעך־מיטעל].

betook' (בי-טוק׳) זיך געווענדעט, זיך בעגעבען. ז. ***betake***

They betook themselves to their homes.

betray' *v.* (בי-טריי׳) פערפיהרען, אבנארען, בעטריגען; ארויסגעבען; איבערגעבען [א שטאדט צום פיינד]; מסר׳ן, אויסזאגען [א סוד]; פערראטען; אנצייגען.

betray'al *n.* (בי-טריי׳-על) בעטרוג; פערראט. ז. ***betray***

betrayed' in'to tears (בי-טרייד׳ אינ׳-טו טיערז) נים ווילענדיג געריהרט ווערען ביז צו טרעהרען.

betray'er *n.* (בי-טריי׳-ער) בעטריגער; מוסר; פעררעטהער.

betroth' *v.* (בי-טראוטה׳) פערלאבען, פער׳קנס׳ען; פערשפרעכען מיט אימיצען חתונה צו האבען.

betroth'al *n.* (בי-טראוטה׳-על) פער׳קנס׳ונג, תנאים, פערלאבונג; א הייראטספערשפרעכונג.

betroth'ment *n.* (בי טראוטה׳ מענט) ז. ***betrothal***

bet round (בעט ראונד) וועטען אויף מעהרערע פערד אויף איין מאל [אין ווילעטלויפען ביי פערד].

betrust' *v.* (בי-טראסט׳) פערטרויען, אנפערטרויען [אימעצען עטוואס].

bet'ter *a.*, *n.*, *adv.* and *v.* (בעט׳-ער) בעסער; אנגענעהמער, זיכערער; געבעסערט; דאס בעסערע; ערפאלגרייכער; גרינדליכער; פאלקאמענער; מעהר; בעסער מאכען; איבערטרעפען; פערבעסערען; זיך בעסערען; בעסער ווערען; א עלטסטער אדער העכערער [אין ראנג, ווערדע, טיטעל א. ז. וו.]; א וועטענדער, איינער וואס וועט זיך.

bet'ter en'vied than pit'ied (בעט׳-ער ענ׳-וויעד טהען פיט׳ איעד) בעסער זאל מען מיר מקנא זיין איידער מען זאל אויף מיר רחמנות האבען.

bet'ter half (בעט׳-ער האף) די גרעסערע העלפט; "די בעסערע העלפט" [א ווייב].

bet'terment *n.* (בעט׳-ער-מענט) פערבעסערונג; דאס בעסער ווערען; די פערבעסערונג פון לאנד אדער הייזער.

bet'ters *n.* (בעט׳-ערז) בעסערע לייט; אנגעזעהענערע; פארנעהמערע; פארנעזעצטע פערזאנען.

bet'ting *n.* (בעט׳-אינג) דאס וועטען.

Betting is gambling.

bet'ting book (בעט׳-אינג בוק) וועטבוך [א בוך וואו די וועטען ווערען איינגעשריבען].

bet'ty *n.* (בעט׳-אי) א מאנספערזאן וואס מישט זיך אין די הויזליכע ארבייט פון דער פרוי, אדער אזעלכער וואס איז אנגעשטעלט צו טהאן הויזליכע ווייבערשע ארבייט; א גנב׳ס א געצייג אויפצוברעכען טהירען; אזא בארן־עהנליך פלעשעל, אין וועלכען מען האלט אליווען־אויל.

betu'men *n.* (בי-טיו׳-מען) ערד פעך, אספאלט.

between' *prep.* and *adv.* (בי-טהוויען׳) צווישען, אונטער.

between'-decks *n.* and *adv.* (בי-טהוויען׳-דעקס) דאס צווישען־דעק [אין א שיף]; אין דעם צווישען־דעק.

between' ourselves' (בי-טהוויען׳ אור-סעלווז׳) צווישען אונז גערעדט; צווישען אונז זאל דאס בלייבען, זאל עס בלייבען בסוד.

betwixt' *prep.* and *adv.* (בי-טהוויקסט׳) ז. ***between***

be up and do'ing (בי אפ ענד דו׳-אינג) צו דער ארבייט!

be upon' one's beha'vior (בי א-פאן׳ הוואנז בי-היי׳-וויאר) זיין פעראנטווארטליך פאר אימעצענס גוטען בענעהמען זיך.

bev'el *n.*, *v.* and *a.* (בעוו׳-על) א שרעגע אדער שיעפע ריכטונג; א שרעג־מאס [א געצייג צו מעסטען ווינקלען]; שיעף, שרעג, קרום; זיך נייגען אין דער קרים; שרעג שניידען; אבשניידען.

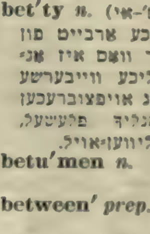

Bevels

bev'el-an'gle *n.* (בעוו׳-על-ענגל) א שיעפער אדער שרעגער ווינקעל.

bev'eled *a.* (בעוו׳-עלד) האבענדיג א שרעגע ריכטונג; געפארמט מיט א שרעגען ווינקעל; שיעף, שרעג, קרום.

bev'el-gear *n.* (בעוו׳-על-גיער) קאנישע צאהנרעדער [צוויי צונויפגעשטעלטע רע-

דער ביי וועלכע די ציינער זיינען שרעג און וועלכע בילדען איינע מיט דער צווייטער א גלייכען ווינקעל].

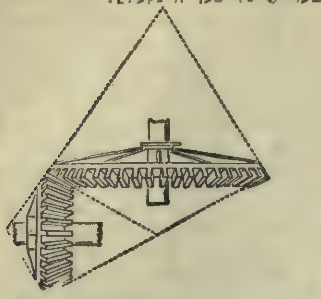

Bevel-gear

bev'eling *n. and a.* (בעוו'־על־אינג) א שרעגע ריכטונג; האבענדיג א שרעגע ריכטונג.

bev'elled *a.* (בעוו'־עלד) ז. *beveled*

bev'elling *a.* (בעוו'־על־אינג) ז. *beveling*

bev'el-wheels *n.* (בעוו'־על־הווילז) ז. *bevel-gear*

bev'erage *n.* (בעוו'־ע־ריידזש) געטרענק, משקה.

bev'y *n.* (בעוו'־אי) א מחנה פויגלען; א קליינע טרופע אדער קאמפאניע; א קליינע קאמפאניע פון מיידלעך אדער פרויען.

bewail' *v.* (בי־הוויל') בעוויינען; בעקלאגען.

bewai'ling *n.* (בי־הוויי'־לינג) דאס בעקלאגען, דאס בעוויינען.

bewai'lingly *adv.* (בי־הוויי'־לינג־לי) בעקלאגענדיג, בעוויינענדיג.

bewail'ment *n.* (בי־הווייל'־מענט) דאס בעקלאגען, דאס בעוויינען.

beware' *v.* (בי־הוועהר') זיך היטען; היט זיך!

Beware of the dog!

beweep' *v.* (בי־הוויעפ') בעוויינען; בעקלאגען.

bewet' *v.* (בי־הוועט') בענעצען, בעפייכטען.

bewig' *v.* (בי־הוויג') אנטהאן א פארוק.

bewigged' *a.* (בי־הווינד') טראגענדיג א פארוק.

bewil'der *v.* (בי־הוויל'־דער) צומישען; פעראירען; פערטומלען.

bewil'deredness *n.* (בי־הוויל'־דערד־נעס) פערווירונג; פערטומלונג; צומישונג.

bewil'deringly *adv.* (בי־הוויל'־דער־אינג־לי) אויף א פערווירטען אדער צומישטען אופן.

bewil'derment *n.* (בי־הוויל'־דער־מענט) פערווירונג, פערטומלונג; צומישונג.

All received the sad news in bewilderment.

bewim'ple *v.* (בי־הווימ'פל) בעדעקען מיט א שלייער.

bewin'ter *v.* (בי־הווינ'־טער) מאכען ווי ווינטער.

bewitch' *v.* (בי־הוויטש') בעצויבערען; פער'כשופ'ען.

The charms of poetry bewitch our souls.

bewitched'ness *n.* (בי־הוויטשט'־נעס) דאס זיין בעצויבערט אדער פער'כשופ'ט.

bewitch'er *n.* (בי־הוויטש'־ער) א בעצויבערער.

bewitch'ery *n.* (בי־הוויטש'־ער־אי) בעצויבערונג.

bewitch'ing *a.* (בי־הוויטש'־אינג) בעצויבערענד, רייצענד.

bewitch'ingly *adv.* (בי־הוויטש'־אינג־לי) מיט חן; רייצענד, בעצויבערענד.

bewitch'ment *n.* (בי־הוויטש'־מענט) די קראפט צו בעצויבערען; בעצויבערונג.

be with child (בי הוויטה טשאילד) שוואנגערען, זיין טראגעדיג.

bewon'der *v.* (בי־הוואנ'־דער) אנפילען מיט וואונדער, מאכען אימעצען זיך וואונדערען; בעוואונדערען.

bewrap' *v.* (בי־רעפ') איינוויקלען.

bewrapped' *a.* (בי־רעפט') איינגעוויקעלט.

bey *n.* (ביי) דער ביי [א טערקישער גובערנאטאר; א טיטול פון פרינצען און אפיציערען אין טערקיי].

bey'lik *n.* (ביי'־ליק) א פראווינץ וואו עס רעגירט א ביי [אין טערקיי].

beyond' *adv. and prep.* (בי־יאנד') איבער; אויף יענער זייט; אויסער, הינאויס; הינטער; שפעטער; מעהר אלס...; יענע זייט.

beyond' all (בי־יאנד' אהל) איבער אלץ.

beyond' belief' (בי־יאנד' בי־ליעף') אונגלויבליך.

beyond' concep'tion (בי־יאנד' קאנ־סעפ'־שאן) אונבעגרייפליך.

beyond' debate' (בי־יאנד' די־בייט') אונבעשטרייטבאר; אהן צווייפעל.

The story is true beyond debate.

beyond' dis'pute (בי־יאנד' דיס־פיוט) ז. *beyond debate*

beyond' expecta'tion (בי־יאנד' עקס־פעק־טיי'־שאן) איבער אלע ערווארטונגען.

beyond' expres'sion (בי־יאנד' עקס־פרעש'־אן) נימא קיין ווערטער עס אויסצודריקען; אונבעשרייבליך.

beyond' meas'ure (בי־יאנד' מעזש'־אור) איבער יעדער מאס.

beyond' one's means (בי־יאנד' הוואנז מיענז) איבער די מיטלען.

beyond' our el'ement (בי־יאנד' אור על'־אי־מענט) איבער אונזער מעגליכקייט.

beyond' reach (בי־יאנד' ריעטש) נים צו דערגרייכען.

beyond' recov'ery (בי־יאנד' רי־קאוו'־ער־אי) אונהיילבאר, פערלארען.

beyond' redemp'tion (בי־יאנד' רי־דעמפ'־שאן) אהן רעטונג; רעטונגסלאז.

beyond'-sea *a.* (בי־יאנד'־סיע) וואס קומט פון יענער זייט ים; אויסלענדיש.

beyond' seas (בי־יאנד' סיעז) אויף יענער זייט ים; אין אויסלאנד.

beyond' the reach of law (בי־יאנד' טהי ריעטש אוו לאה) אונערגרייכבאר פון געזעץ; אויסער די גרענעצען פון געזעץ.

bey'ship *n.* (ביי'־שיפ) דער אמט פון א ביי. ז. *bey*

bez'an *n.* (בעז'־ען) בענגאלישער בוימוואל־שטאף.

bez'ant *n.* (בעז'־ענט) אזא אלטע גאלדענע מטבע וועלכע איז ארויסגעגעבען געווארען פון דער אמאליגער ביזאנטיישער רעגיערונג.

bez-ant'ler *n.* (בעז־ענט'־לער) דער צווייטער אונטערשטער צווייג פון הירשהערנער.

bez'el *n. and v.* (בעז'־על) די שרעגפלעכע, שרעג־קאנט; שארפער קאנט, דער שארף פון א דלאט; דער פלאץ אין א רינג וואו עס ווערט איינגעפאסט דער שטיין; אבשרעגען, אבקאנטען.

bezique' *n.* (בי־זיעק') א מין קארטען־שפיעל.

be'zoar *n.* (בי־זואר) דער בעזאארשטיין [אזא שטיין וואס מען געפינט אין דעם מאגען פון איינינע חיות און בהמות, בעזאנדערס ביי די, וואס זיינען מעלה גרה, אין כינא ווערט דיזער שטיין בענוצט אלס א רפואה].

bezoar'dic *n. and a.* (בעז־א־אר'־דיק) וואס ענטהאלט בעזאאר־שטיין; א מעדיצין וואס איז געמאכט פון בעזאאר־שטיין; א געגענ־גיפט. ז. *bezoar*

be'zoar-goat *n.* (בי'־זואר־גאוט) בעזאאר־ציגע [אזא ווילדע ציגע, וואס ביי איהר אין מאגען געפינט זיך דער בעזאאר־שטיין]. ז. *bezoar*

bhang *n.* (בענג) די טרוקענע בלעטער פון א געוויסער פלאנצע וועלכע ווערט אין אינדיען בענוצט צום רויכערען.

bian'gular *a.* (באי־ענ'־גיו־לער) צווייווינקעלדיג; צווייעקיג.

bian'gulate *a.* (באי־ענ'־גיו־לייט) ז. *biangular*

bian'nual *a.* (באי־ענ'־יו־על) וואס פאסירט צוויי מאל א יאהר; אלע האלבע יאהר.

bian'nually *adv.* (באי־ענ'־יו־על־אי) צוויי מאל יעהרליך.

bi'as *n., a., v. and adv.* (באי'־עס) די קרומע ריכטונג; די קרומע ריכטונג פון א קויל; די קראפט וואס ציהט אב א קויל פון דער גראדער ריכטונג; ריכטונג, נייגונג; די קראפט פון א ליידענשאפט אדער פערלאנג; צוועק; שטרעבונג; אבזיכט; שיעף, שרעג; שרעג געשניטען; א שרעגער שניט; נייגונג צו איין זייט; פאראורטייל; געבען די שווער־געוויכט צו איין זייט; ווענדען; בעאיינפלוסען.

bi'as of a bowl (באי'־עס אוו ע באול) די נייגונג פון א קויל אין א בעשטימטער זייט [ביי קוגעל־שפיעל]. ז. *bowler*

bi'as of in'terest (באי'־עס אוו אינ'־טע־רעסט) די מאכט פון עגאאיזמוס [אייגעננוץ].

biauric'ulate *a.* (באי־א־ריק'־יו־לייט) מיט צוויי פארקאמערען אין הארצען [ביי געוויסע חיות]; וואס האט צוויי אויער־ענהליכע ארויסשטארצונגען [ווי למשל, ביי א בלאט].

biax'al *a.* (באי־עקס'־על) מיט צוויי אקסען [געברויכט ביי אפטיק].

Biaxal eye-glass.

biax'ial *a.* (באי־עקס'־אי־על) ז. *biaxal*

bib *n. and v.* (ביב) דאס גאווער־פארטעכעל פון א קליין קינד; א פארטעכעל; פיעל טרינקען, זויפען.

biba'cious *a.* (בי־ביי'־שאס) געניינט צום טרונק.

bib'-a'pron *n.* (ביב'־איי'־פראן) א גאווער־פארטעכעל פאר קינדער.

bib'ber *n.* (ביב'־ער) טרינקער, שכור.

Bi'ble *n.* (באיבל) די ביבעל [תנ"ך]; דאס אלטע און נייע טעסטאמענט [דער אידישער תנ"ך מיט דעם קריסטליכען עוואנגעליום].

Bi'ble-oath *n.* (באי'בל־אוטה) א שבועה ביי דער תורה.

bib'lical *a.* (ביב'־לי־קעל) ביבליש, וואס געהערט צו דער ביבעל.

bib'lically *adv.* (ביב'־לי־קעל־אי) ביבליש, לויט דער ביבעל.

Bib'licism *n.* (ביב'־לי־סיזם) די לעהרע פון דער ביבעל; דאס האלטען זיך פאר דער ביבעל.

Bib'licist *n.* (ביב'־לי־סיסט) איינער וואס קען גוט די ביבעל; איינער וואס האלט זיך שטרענג אן דער ביבעל.

bib'lioclast *n.* (ביב׳-לי-א-קלעסט) א ביבליאקלאסט [איינער וואס שעדיגט אדער פערניכטעט ביכער].

bib'liograph *n.* (ביב׳-לי-א-גרעף) א ביבליאגראף, א ביכער־קענער, א קענער אין ביבליאגראפיע. ז. *bibliography*

bibliog'rapher *n.* (ביב-לי-אג׳-רע-פער) א ביבליאגראף, א ביכער־קענער, א קענער אין ביבליאגראפיע. ז. *bibliography*

bibliograph'ic *a.* (ביב-לי-א-גרעפ׳-איק) ביבליאגראפיש, וואס איז שייך צו דער בעשרייבונג פון ביכער און זייערע פערפאסער.

bibliograph'ical *a.* (ביב-לי-א-גרעפ׳-אי-קעל) ז. *bibliographic*

bibliograph'ically *adv.* (ביב-לי-א-גרעפ׳-אי-קעל-אי) אויף א ביבליאגראפישען אופן. ז. *bibliographic*

bibliog'raphy *n.* (ביב-לי-אג׳-רע-פי) ביבליאגראפיע [די בעשרייבונג פון ביכער, זייער אינהאלט, פערפאסערס א. ז. וו.]; א פערצייכניס פון ביכער אדער פערפאסערס וועגען א געוויסע טעמא; בקיאות אין ביכער.

bibliol'ater *n.* (ביב-לי-אל׳-ע-טער) א ביכער־פערהייליגער, איינער וואס האלט הייליג יעדעס ווארט פון א בוך; איינער וואס האלט הייליג יעדעס ווארט פון דער ביבעל; א פערהייליגער פון דער ביבעל.

bibliol'atry *n.* (ביב-לי-אל׳-ע-טרי) שטארקע פערעהרונג פון ביכער; די איבערגלויבישע פערעהרונג פון דער ביבעל.

bibliolog'ical *a.* (ביב-לי-א-לאדזש׳-אי-קעל) ביבליאלאגיש, וואס איז שייך צו דער קענטניס פון דער ביבעל. ז. *bibliology*

bibliol'ogy *n.* (ביב-לי-אל׳-א-דזשי) ביבליאלאגיע; ביכער־קענטניס; ביבלישע ליטעראטור אדער ביבלישע לעהרע וועגען גאט.

bib'liomancy *n.* (ביב׳-לי-א-מען-סי) א מין ווארפען גורל דורך עפענען א ספר, בעזאנדערס די ביבעל.

biblioma'nia *n.* (ביב-לי-א-מיי׳-ני-ע) ביכער משוגעת [אן איבערטריבענע יאגעניש נאך ביכער זאמלען].

biblioma'niac *n.* (ביב-לי-א-מיי׳-ני-עק) א פערקאכטער ליעבהאבער פון ביכער. איבערהויפט פון זעלטענע.

bibliomani'acal *a.* (ביב-לי-א-מיי-נאי׳-ע-קעל) וואס איז שייך צו יאגעניש נאך ביכער. ז. *bibliomania*

bibliom'anism *n.* (ביב-לי-אמ׳-ע-ניזם) ז. *bibliomania*

biblioph'agist *n.* (ביב-לי-אפ׳-ע-דזשיסט) א ביכער־פרעסער; א ביכער־שלינגער.

bib'liophile *n.* (ביב׳-לי-א-פיל) א ביכער־ליעבהאבער.

biblioph'ilism *n.* (ביב-לי-אפ׳-אי-ליזם) דאס ליעב האבען ביכער.

bibliopo'lar *a.* (ביב-לי-א-פאו׳-לאר) וואס איז שייך צום בוכהאנדעל אדער בוכהענדלער.

bib'liopole *n.* (ביב׳-לי-א-פאול) בוכהענדלער, מוכר ספרים [הויפטזעכליך פון אלטע און זעלטענע ביכער].

bibliopol'ic *a.* (ביב-לי-א-פאל׳-איק) וואס איז שייך צום ביכער־פערקויף אדער בוכהענדלער.

bibliop'olist *n.* (ביב-לי-אפ׳-א-ליסט) ז. *bibliopole*

bibliopolis'tic *a.* (ביב-לי-א-פא-ליס׳-טיק) ז. *bibliopolic*

bibliothe'ca *n.* (ביב-לי-א-טהי׳-קע) ביבליאטהעק, א פלאץ וואו עס ווערען געהאלטען ביכער; א זאמלונג פון ביכער.

Bib'list *n.* (ביב׳-ליסט) ז. *Biblicist*

bib'lus *n.* (ביב׳-לעס) פאפירוס־פלאנצע [א פלאנצע אויף וועמענס בלעטער די אלטע עגיפטער פלעגען שרייבען].

bib'ulous *a.* (ביב׳-יו-לעס) אזוי ווי א שוואם; איינזויגענד ווי א שוואם; שכור׳ענד; וואס קומט פון שכרות.

bib'ulously *adv.* (ביב׳-יו-לעס-לי) אויף דעם אופן ווי א שוואם, איינזויגענדיג ווי א שוואם; שכור׳ענדיג.

bicap'itate *a.* (באי-קעפ׳-אי-טייט) צוויי־קעפיג.

bicap'sular *a.* (באי-קעפ׳-סיו-לער) וואס האט צוויי זוימען־קאפסלען [ביי פלאנצען].

bicar'bonate *n.* (באי-קאר׳-בא-נייט) דאפעל קויהלענזויערעס זאלץ [א מין כעמישער זאלץ].

bicar'bonate of pot'ash (באי-קאר׳-בא-נייט אוו פאט׳-עש) דאפעל קויהלענזויערעס קאלי [צוא כעמישע פערבינדונג].

bicar'bonate of so'da (באי-קאר׳-בא-נייט אוו סאו׳-דע) דאפעל קויהלענזויערעס נאטראן [טרינק־סאדע].

bice *n.* (באיס) בלאס־בלויער אדער בלאס־גרינער קאליר [אין מאלעריי].

bicen'tenary *n. and a.* (באי-סען׳-טע-ניי-רי) א צוויי־הונדערט־יעהריגע פעריאדע; א צוויי־הונדערט־יעהריגער יובילעאום; וואס קומט פאר איין מאל אין צוויי הונדערט יאהר; וואס איז שייך צו א צוויי־הונדערט־יעהריגער פעריאדע.

bicenten'nial *a. and n.* (באי-סען-טען׳-אי-על) וואס פאסירט איין מאל אין צוויי הונדערט יאהר; א צוויי־הונדערט־יעהריגע פעריאדע.

biceph'alous *a.* (באי-סעפ׳-על-אס) צוויי־קעפיג.

bi'ceps *a. and n.* (באי׳-סעפס) צוויי־קעפיג; א מוסקול, וואס האט צוויי קאפ־ענדען [דער ארעם מוסקול]; מוסקול־קראפט פון דעם ארעם.

bichlo'rid *n.* (באי-קלאו׳-ריד) דאפעל כלאר זאלץ.

bicip'ital *a.* (באי-סיפ׳-אי-טעל) צוויי־קעפיג; וואס האט צוויי קאפ־ענדען [ביי א מוסקול].

bick'er *v. and n.* (ביק׳-ער) שטרייטען, זיך שלאגען; זיך שלענגלען; זיך שנעל הין און הער בעוועגען; בורבלען; לויפען שנעל; א שטרייט; א צאנקעריי.

bick'erer *n.* (ביק׳-ער-ער) א שטרייטער, א בעל־מחלוקה.

bick'ering *n.* (ביק׳-ער-אינג) א שטרייט, א צאנקעריי.

bick'ern *n.* (ביק׳-אורן) א שפיציגער אייזען; א צוויי שפיציגע קאוואדלע [אמבאס].

bi'color *a.* (באי׳-קאל-אר) ז. *bicolored*

bi'colored *a.* (באי׳-קאל-ארד) פון צוויי קאלירען.

bi'corn *a.* (באי׳-קארן) צוויי־הארנדיג; וואס האט צוויי הערנער.

bicor'nute *a.* (באי-קאר׳-ניוט) ז. *bicorn*

bicor'poral *a.* (באי-קאר׳-פא-רעל) דאפעל קערפערדיג; וואס האט צוויי קערפערס [ווי עס ווערען פאנטאסטיש געמאהלען אייניגע חיות].

bicru'ral *a.* (באי-קרו׳-רעל) וואס האט צוויי פיס.

bicus'pid *a. and n.* (באי-קאס׳-פיד) צוויי־שפיציג; דער ערשטער באקי־צאהן נאכ׳ן אייגען־צאהן [ביקוספידאט].

bicus'pidate *a.* (באי-קאס׳-פיד-אייט) צוויי־שפיציג. ז. *bicuspid*

bi'cycle *n.* (באי׳-סיקל) א וועלאסיפעד.

Bicycle

bi'cyclist *n.* (באי׳-סי-קליסט) דער וואס פאהרט אויף א וועלאסיפעד.

bid *n. and v.* (ביד) 1. אן אנבאט; 2. אנבאטען [א פרייז]; פארלעגען; איינלאדען; 3. הייסען, בעפעהלען; בעטען; איינלאדען; ווינשען [ביים געזעגענען זיך אדער ביים בעגעגענען זיך]; לאזען וויסען, פראקלאמירען.

1. Bids were received for the contract to construct the railroad. 2. He bid highest and received the contract.

bidac'tyl *a.* (באי-דעק׳-טיל) מיט צוויי פינגער.

bid adieu' (ביד ע-דיו׳) זאגען זיי געזונד, לעב וואהל.

bid'dable *a.* (ביד׳-עבל) געהארכזאם.

bid defi'ance (ביד דע-פאי׳-ענס) אויסלאכען זיך פון עמוואס; מיט פעראכטונג צוריקווייזען; ניט אבשרעקען זיך.

The speaker bid defiance to his critics.

bid'den (בידן) ז. *bid* אנגעבאטען.

The clerk was bidden to appear before the manager.

bid'der *n.* (ביד׳-ער) באטער, אנבאטער, פארלעגער; בעטער; איינלאדער; בעפעהלער.

bid'ding *n.* (ביד׳-אינג) א בעפעהל; דאס באטען [אויף אן אויקציאן]; איינלאדונג; דאס לאזען וויסען, פראקלאמירונג.

bid'dy *n.* (ביד׳-אי) הויזליכעס געפליגעל; א הוהן.

Bid'dy *n.* (ביד׳-אי) א דיענסט־מיידעל.

bide *v.* (באיד) 1. ווארטען; ערווארטען; אבווארטען; אבווארטען די ריכטיגע צייט; וואוינען; בלייבען; 2. דולדען, ערטראגען.

1. Bide a while. 2. He patiently bides his time.

biden'tal *a. and n.* (באי-דענ׳-טעל) צוויי־צייהניג; וואס האט צוויי צייהנער; אין אלטען רוים — א מאנומענט וואס האט בעצייכענט א פלאץ וואו א בליץ איז געפאלען.

biden'tate *a.* (באי-דענ׳-טייט) צוויי־צייהניג.

bidet' *n.* (בי-דעט׳) א קליין פערד.

bid fair (ביד פעהר) געבען גוטע אויסזיכטען.

bid for an ar'ticle (ביד פאר ען אר׳-טיקל) זיך דינגען פאר א זאך.

bidig'itate *a.* (באי-דידזש׳-אי-טייט) ז. *bidactyl*

bi'ding *n.* (באי׳-דינג) ערווארטונג; וואהנונג, אויפהאלטונגס־ארט.

bid wel'come (ביד וועל׳-קאם) ווילקאמען זאגען [אויפנעמען].

bien'nial *a. and n.* (באי-ען׳-אי-על) צוויי־יעהריג; עטוואס וואס קומט פאר איין מאל אין צוויי יאהר; א פלאנצע,

ביי וועלכער עס נעהמט צוויי יאהר ארויסצובריינגען די בליהונג און די פרוכט [דאס ערשטע יאהר די בליהונג און דאס צווייטע — די פרוכט].

bien'nially *adv.* (באי־ענ׳־אי־על־אי) אלע צוויי יאהר.

bier *n.* (ביער) א טראגע.

biest'ings *n.* (ביס׳־טינגז) ז. *beestings*

bifa'cial *a.* (באי־פיי׳־שיעל) וואס האט צוויי געזיכטער; וואס ביידע זייטען האבען איין אויסזעהן; וואס ביידע זייטען האבען אן אונגלייכען אויסזעהן [אין באטאניק].

bifa'rious *a.* (באי־פיי׳־רי־אס) צווייפאך; געטיילט אין צווייען; געארדענט אין צוויי רייהען.

bifa'riously *adv.* (באי־פיי׳־רי־אס־לי) אין צווייען; צווייפאך.

bi'fer *n.* (באי׳־פער) א פלאנצע, וואס בליהט אדער וואס גיט פרוכט צוויי מאל א יאהר.

bif'fin *n.* (ביפ׳־אין) א געבאקענער פלאך־געפרעסטער עפעל.

bi'fid *a.* (באי׳־פיד) צוטיילט אדער געשפאלטען אין צוויי; גאפעל־פערמיג.

bif'idate *a.* (ביפ׳־אי־דייט) ז. *bifid*

biflo'rous *a.* (באי־פלאו׳־ראס) צוויי־בלומיג, האבענדיג צוויי זארטען בלומען.

Bifo'cal lens (באי־פאו׳־קעל לענז) ברי־לען־גלעזלעך, וועלכע בעשטעהען פון צוויי טיילען: דער אויבערשטער טייל איז צו קוקען אין דער ווייטקייט און דער אונטערשטער צום לייענען, שרייבען א. ד. ג.

Bifo'cal spec'tacles (באי־פאו׳־קעל ספעק׳־טעקלז) ז. *Bifocal lens*

bi'fold *a.* (באי׳־פאולד) צווייפאך, דאפעלט; צווייארטיג.

bifo'liate *a.* (באי־פאו׳־לי־אייט) צוויי־בלעטערדיג [ביי פלאנצען].

bi'form *a.* (באי׳־פארם) צווייפערמיג, וואס האט צוויי געשטאלטען.

bifor'mity *n.* (באי־פאר׳־מי־טי) די דאפעל־געשטאלט.

bifron'ted *a.* (באי־פראנ׳־טעד) וואס האט צוויי געזיכטער.

bifur'cate *a.* (באי־פויר׳־קייט) געטיילט אין צוויי אבצווייגונגען.

bifur'cated *a.* (באי־פויר׳־קיי־טעד) ז. *bifurcate*

bifur'cately *adv.* (באי־פויר׳־קייט־לי) אין צוויי אבצווייגונגען.

bifurca'tion *n.* (באי־פויר־קיי׳־שאן) צוטיילונג אין צוויי אבצווייגונגען.

bifur'cous *a.* (באי־פויר׳־קאס) ז. *bifurcated*

big *a.* and *n.* (ביג) גרויס, הויך; דיק; גרויס ביי זיך, ערהאבען; שוואנגער, אין די הויכע מאנאטען; אזא זארט ווינטער גערשטען.

bigam'ic *a.* (בי־געמ׳־איק) וואס איז שייך צו ביגאמיע. ז. *bigamy*

big'amist *n.* (ביג׳־ע־מיסט) ביגאמיסט [א מאן, וואס האט צוויי ווייבער, אדער א פרוי וואס האט צוויי מענער].

big'amous *a.* (ביג׳־ע־מאס) ז. *bigamic*

big'amy *n.* (ביג׳־ע־מי) ביגאמיע, צוויי־ווייבעריי אדער צוויי־מענעריי; דער פערברעכען פון האבען צוויי ווייבער אדער צוויי מענער.

bigaroon' *n.* (ביג־ע־רוהן׳) אזא זארט קארשען [ווייס אויף איין זייט און רויט אויף דער צווייטער].

big-bell'ied *a.* (ביג־בעל׳־איד) דיק־בייכיג; שוואנגער.

big-bod'ied *a.* (ביג־באד׳־איד) דיק־לייביג.

big bug (ביג באג) ז. *big gun*

big drink (ביג דרינק) א גרויסע גלאז בראנפען.

bigem'inate *a.* (באי־דזשעמ׳־אי־נייט) דאפעל־געפארט; מיט דאפעל־פארינע בלעטער [ביי פלאנצען].

bigg *n.* (ביג) א זארט ווינטער־גערשטען.

big'gin *n.* (ביג׳־אין) א קינדערהויב; א שלאפמיצקע; א קאפע־זייער; א קליין שיפעל.

big gun (ביג גאן) א גרויסער מענש; א גרויסער מאכער [א גרויסער קנאקער].

big'horn *n.* (ביג׳־הארן) דער גרויס־הארן [אזא זארט שעפס מיט גרויסע הערנער].

bight *n.* (באיט) א בוכט, אן אויסגעבויגענער ברעג פון ים; אויסגעבויגענער טייל פון עפעס.

big'ness *n.* (ביג׳־נעס) די גרויס פון עפעס; גרויסקייט [אין מאס].

Bigno'nia *n.* (ביג־נאו׳־ני־ע) די טרומייטען־בלומען [א מין פלאנצען וואס שלענגלען זיך ארום בוימער און האבען טרומייטען־פארמיגע בלומען].

big'ot *n.* and *a.* (ביג׳־אט) שטרענג־גלויביגער, שטארקער מאמין, פאנאטיקער, איינער וואס קען ניט דולדען יענעמס מיינונג אדער איבערציינונג; שטרענג־גלויביג, בלינד־גלויביג.

big'oted *a.* (ביג׳־אט־עד) בלינד־גלויביג, פאנאטיש; אונטאלעראנט.

big'otry *n.* (ביג׳־אט־רי) פאנאטיזם, בלינד־גלויבינקייט; דאס ניט קענען דולדען יענעמס מיינונג אדער איבערציינונג.

big'-soun'ding *a.* (ביג׳־סאונ׳־דינג) הויכקלינגענד; וואס האט א הויכען קלאנג.

big toe (ביג טאו) דער גראבער פוס־פינגער.

big'wig *n.* (ביג׳־הוויג) א מאכער; א פיהרער אין געזעלשאפט; א רעדעל־פיהרער; א וויכטיגע פערזאן.

bijou' *n.* (בי־זשו׳) א ציערונג; א שעהנע קונסטווערק.

bijou'terie *n.* (בי־זשו׳־טריע) ציערונג, תכשיטין.

bijou'try *n.* (בי־זשו׳־טרי) ז *bijouterie*

biju'gate *a.* (באי־דזשו׳־גייט) וואס האט צוויי בלעטער־פאר [ביי פלאנצען].

biju'gous *a.* (באי־דזשו׳־גאס) ז. *bijugate*

bike *n.* (באיק) ז. *bicycle*

bila'biate *a.* (באי־ליי׳־בי־אייט) וואס האט צוויי ליפען.

bil'ander *n.* (ביל׳־ענ־דער) א קליינע האנדעלס־שיף וואס געהט ניט ווייט פון ברעג.

bilat'eral *a.* (באי־לעט׳־אי־רעל) צוויי־זייטיג, וואס האט צוויי זייטען; אין באטאניק — וואס האט צוויי פערשיעדענע זייטען; אין ביאלאגיע — וואס האט סימעטרישע זייטען.

bilat'eral con'tract (באי־לעט׳־ע־רעל קאנ׳־טרעקט) א געזעצליכער אבמאך מיט גלייכע פערפפליכטונגען פון ביידע צדדים.

bilat'erally *adv.* (באי־לעט׳־אי־רעל־אי) צווייזייטיג; אויף ביידע זייטען. ז. *bilateral*

bil'berry *n.* (ביל׳־בער־אי) היידעל־בערע, ברוסניצע [אזא מין יאגדע].

bil'bo *n.* (ביל׳־באו) דער קלינג פון א שווערד; א ראפיר [אזא קליינער שווערד]; א שטעקען בענוצט צו בעשטראפען פערברעכער אויף שיפען; אזא אייזערנער שטאנג מיט צוויי פערשיבבארע רינגען און א שלאס צום ענד [אין די אלטע צייטען בענוצט צו שמידען געפאנגענע].

bilboquet' *n.* (ביל־בא־קעט׳) דער פאנג־בעכער [א מין שפיעלצייג פון האלץ]; אן אינסטרומענט צו קרייזלען האר.

bild'stein *n.* (בילד׳־סטאין) דער בילד־שטיין. ז. *agalmatolite*

bile *n.* (באיל) די גאל; א פערביטערט געפיהל; שלעכטער מוטה; מרה־שחורה.

bile'-duct *n.* (באיל׳־דאקט) דער גאל־קאנאל אין מענשליכען קערפער. ז. איל. *"Bloodvessels of the Human Body"*

bile'stone *n.* (באיל׳־סטאון) גאלשטיין.

bilge *n.* and *v.* (בילדזש) דער בויך פון א פאס; דער בויך פון א שיף; קריגען א לאך אין בויך אדער אין דעק פון שיף; אנגעשוואלען ווערען, זיך אויסברייטען.

bilge'-pump *n.* (בילדזש׳־פאמפ) א וואסער־פומפע אויסצופומפען דאס וואסער פון א שיף.

bilge'-wa'ter *n.* (בילדזש׳־וואה׳־טער) דאס וואסער וואס זאמעלט זיך אן אויף׳ן דעק פון שיף.

bil'gy *a.* (ביל׳־דזשי) וואס האט די איי־גענשאפטען אדער דעם ריח ווי דאס וואסער וואס זאמעלט זיך אן אויף דעם דעק פון א שיף.

bil'iary *a.* (ביל׳־אי־ע־רי) גאליג, וואס געהערט צו דער גאל.

bil'iary cal'culus (ביל׳־אי־ע־רי קעל׳־קיו־לאס) גאלשטיין.

bil'iary or'gans (ביל׳־אי־ע־רי אר׳־גענז) די קערפער־ארגאנען וואס טיילען אויס גאל [דער לעבער, דער גאל־פענכער, דער מאגען און די קליינע קישקע].

Biliary Organs

bilin'gual *a.* (באי־לינ׳־גוועל) צוויי־שפראכיג; אויסגעדריקט אין צוויי שפראכען.

bilin'guous *a.* (באי־לינ׳־גוואס) מיט צוויי צינגער; ריידענדיג צוויי שפראכען.

bil'ious *a.* (ביל׳־יאס) גאליג; שלעכט־מוטהיג; מרה שחורה׳דיג; גאלקראנק; מאגענליידענד.

bil'iousness *n.* (ביל׳־יאס־נעס) גאל־קראנקהייט; מאגענקראנקהייט [וואס קומט פון דער גאל].

bil'ious tem'perament (ביל׳־יאס טעמ׳־פער־ע־מענט) א פערביטערטע נאטור; אן אויפגערעגטער טעמפעראמענט.

bilit'eral *a.* and *n.* (באי־ליט׳־ע־רעל) וואס בעשטעהט פון צוויי בוכשטאבען; א זילבע אדער ווארט וואס בעשטעהט פון צוויי בוכשטאבען.

bilk *n. and v.* (בילק) ענטוישען; בעטריגען; זיך ארויסדרעהען פון א בעל־חוב; מאכען פליטה; מאכען איינעם קאליע דעם שפיעל [אין קארטען]; בעטרוג; שווינדעל; א שווינדלער.

bill *n. and v.* (ביל) א שטרייט־האק [אזא אלטע געוועהר]; א שנאבעל; א שפיץ אויף דער ארט פון א שנאבעל; חאק; גארטען־מעסער; רעכנונג, ליסטע, צעטעל; געזעץ־פראיעקט; רעצעפט; וועקסעל; באנק־נאטע; בעקאנט מאכען; זיך שנעבלען [ווי פויגעל טהוען עס פון ליעבע].

bill'-account' *n.* (ביל'-ע-קאונט') דאס וועקסעל־קאנטא.

bill and coo (ביל ענד קוה) ליעבען ווי א פאר טויבען.

bill'-board *n.* (ביל'-באורד) א ברעט אויף וועלכען עס ווערען אנגעקלעפט אנאנסען, בעקאנטמאכונגען א. ד. ג.; אזא ארויסגעשטארצט ברעט בעדעקט מיט אייזען אויף א שיף, אויף וועלכען עס ווערט ארויפגעלעגט דער אנקער.

bill'-book *n.* (ביל'-בוק) וועקסעל־קאפיר בוך.

bill'-bro'kerage *n.* (ביל'-בראו'-קער-ערדזש) וועקסעל קורטאזש [דאס געלד וואס א וועקסעל מאקלער בעקומט פאר זיין ארבייט].

bill'-bus'iness *n.* (ביל'-ביז'-נעס) באנק־געשעפט.

billed *a.* (בילד) וואס האט א שנאבעל.

bil'let *n. and v.* (ביל'-עט) בילעט, קוויטעל, צעטעל; קווארטיר צעטעל [פאר סאלדאטען אין א פריוואט הויז]; א שייטעל האלץ; אן אייזערנע אדער שטאלענע שטאנג; אנווייזען א קווארטיר [פאר סאלדאטען]; שטעלען סאלדאטען אין קווארטיר [אין פריוואטע הייזער].

bil'let-doux' *n.* (ביל'-ע-דוה') א ליעבעס בריוועלע.

bil'let-head *n.* (ביל'-עט-העד) אזא רונד קלעצעל אין דער פראנט פון א וואלפיש־שיפעל צו ציהען אויף איהם דעם שטריק וואס איז בעפעסטיגט צו דעם געטויטעטען וואלפיש.

bill'-head *n.* (ביל'-העד) א רעכנונגס־בלאנק [א בלאנק פאר רעכנונגען אויף וועלכען עס איז פון אויבען געדרוקט דער נאמען און דער אדרעס פון דער פירמא].

bill'-hol'der *n.* (ביל'-האול'-דער) 1. איינגענטימער פון וועקסלען; 2. א פארטפעל צו האלטען וועקסלען.

2. Bill-holders are a convenience in business.

bil'liard *n.* (ביל'-יארד) ביליארד־שפיעל.

bil'liard-ball *n.* (ביל'-יארד-באהל) א ביליארד־קוגעל.

bil'liard-green *n.* (ביל'-יארד-גריען) א העל־גרינער קאליר [ווי דער קאליר פון ביליארד־טוך].

bil'liard-mar'ker *n.* (ביל'-יארד-מאר'-קער) איינער וואס פערשרייבט ביי ביליארד־שפיעל דעם גאנג פון שפיעל; אן אפאראט צו פערצייכנען דעם גאנג פון ביליארד־שפיעל.

bil'liard-pock'ets *n.* (ביל'-יארד-פאק'-עטס) ביליארד בייטלען.

bil'liards *n.* (ביל'-יארדז) ביליארד שפיעל.

bil'liard-stick *n.* (ביל'-יארד-סטיק) ביליארד־שטעקען.

bil'liard-ta'ble *n.* (ביל'-יארד-טייבל) דאס ביליארד; ביליארד־טיש.

bill in eq'uity (ביל אין עק'-הווי-טי) א קלאגע־שריפט אין געריכט, אין וועלכער דער קלעגער בעגרינדעט זיין קלאגע און פאדערט גערעכטיגקייט.

bil'ling *n.* (ביל'-אינג) דאס שנעבלען זיך [ביי טויבען]; דאס קושען זיך, דאס צערטלען זיך.

bil'lingsgate *n.* (ביל'-אינגז-גייט) א שפראך פון מארק־ווייבער.

bil'lion *n.* (ביל'-יאן) א ביליאן [א מיליאן מיליאנען 1,000,000,000,000; אין פראנקרייך און אמעריקא טויזענד מיליאן 1,000,000,000].

bil'lionth *n. and a.* (ביל'-יאנטה) א ביליאנטע טייל; זייענדיג א ביליאנטע טייל. ז. *billion*.

bill'-job'ber *n.* (ביל'-דזשאב'-ער) וועקסעל־אבקויפער.

bill'-job'bing *n.* (ביל'-דזשאב'-אינג) וועקסעל־אבקויפעריי.

bill'man *n.* (ביל'-מען) א סאלדאט בעוואפענט מיט אזא אלטע געוועהר וואס האט די פארם פון א האק.

bill of admeas'urement (ביל אוו עד-מעזש'-אור-מענט) א מעסט־צעטעל [א צעטעל וואו עס איז, למשל, אנגעגעבען דאס געוויכט פון דער משא אין א שיף].

bill of adven'ture (ביל אוו עד-ווענ'-טשור) א שריפט וועלכע איז אונטערגעשריבען פון א קויפמאן, שיפס־אייגענטימער אדער קאפיטאן צו צייגען, אז די סחורה וואס ווערט געשיקט מיט א געוויסער שיף איז ניט אויף זיין ריזיקע און אז ער, דער אונטערשריבענער, איז נור פעראנטווארטליך פאר דער צושטעלונג פון דער סחורה.

bill of an an'chor (ביל אוו ען ענ'-קאר) דער שפיץ פון א שיף־אנקער.

bill of attain'der (ביל אוו ע-טיינ'-דער) א בעפעהל פון פארלאמענט, וואס פער'משפט איינעם צום טויט.

bill of car'riage (ביל אוו קער'-איידזש) א פראכט־צעטעל.

bill of cost (ביל אוו קאסט) קאסטען־רעכנונג; איינקויפס־רעכנונג.

bill of cred'it (ביל אוו קרעד'-איט) א בריעף וואס ווערט איינעם געגעבען צו א קויפמאן, אז ער זאל איהם געבען סחורה אויף קרעדיט אדער זאל איהם בארגען געלד; פאפיער געלד, אן אסיגנאציע.

bill of discov'ery (ביל אוו דיס-קאוו'-ע-רי) א צושריפט פון א געריכט צו איין צד צו ברייגנען דאקומענטען, וועלכע קענען דיענען דעם אנדערען צד אלס בעווייזע.

bill of divorce' (ביל אוו די-וואורס') א גט [ספר כריתות].

bill of divorce'ment (ביל אוו די-וואורס'-מענט) ז. *bill of divorce*.

bill of en'try (ביל אוו ענ'-טרי) אן אויספיהרליכע פערשרייבונג פון סחורות וועלכע ווערען אריינגעפיהרט און ארויסגעפיהרט דורך א טאמאזשניע [צאלהויז].

bill of excep'tions (ביל אוו עק-סעפ'-שאנז) א פארמעלע שריפטליכע איינווענדונג געגען אן אורטהייל פון געריכט.

bill of exchange' (ביל אוו עקס-טשיינדזש') א געלד־אנווייזונג, א וועקסעל.

bill of fare (ביל אוו פעהר) שפייזע־קארטע [א פערצייכנונג פון שפייזען אין א רעסטאראן].

bill of freight (ביל אוו פרייט) א פראכט־בריעף [א צעטעל וואו עס איז פערשריבען די פראכט וואס ווערט געשיקט און איהר געוויכט].

bill of health (ביל אוו העלטה) אן אפיציעלע צייגניס פאר א שיף ווענען דעם געזונדס־צושטאנד פון איהר מאנשאפט ווען זי קומט אן אין א האפען.

bill of la'ding (ביל אוו ליי'-דינג) א שיף־פערלאדונגס־שיין [א בעשייניגונג וואס דער קאפיטאן פון א שיף גיט ארויס ווענען אנגענומענע לאדונג אויף א שיף]; א פערלאדונגס־שיין פון א באהן.

The cotton planter borrowed money on his bill of lading.

bill of par'cels (ביל אוו פאר'-סעלז) א רעכנונג וואס דער פערקויפער גיט דעם קויפער, וואו עס זיינען פערצייכענט די פרייזען און די סחורות, וועלכע ער האט געקויפט.

bill of partic'ulars (ביל אוו פאר-טיק'-יו-לארז) א שריפט, אין וועלכער עס זיינען אויספיהרליך אנגעגעבען די פרטים פון אן ענין, וועלכער איז פארגעבראכט געווארען אין א פראצעס אין אן אלגעמיינער פארם.

bill of revi'vor (ביל אוו רי-וואי'-וואר) אן ערלויבניש פון געריכט ווידער אויפצונעהמען א פראצעס ווען איינער פון די צדדים איז געשטארבען.

Bill of Rights (ביל אוו ראיטס) דאס געזעץ אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא ווענען די פערזענליכע רעכטען און פרייהייטען פון די בירגער; דאס ענגלישע געזעץ פון יאהר 1689 ווענען די פערזענליכע רעכטען און פרייהייטען פון די בירגער אין ענגלאנד און ווענען דעם רעכט פון קעניג וויליאם און זיינע יורשים אויף דעם ענגלישען טהראן אויסער די קעניגע, וועלכע וועלען געהערען צו דער רוימיש־קאטוילישער רעליגיאן.

bill of sale (ביל אוו סייל) קויפקאנטראקט; א שריפטליכע בעשייניגונג וואס גיט דאס רעכט צו פערקויפען א משכון ווען ער ווערט ניט אויסגעלייזט צו דער צייט.

bill of the play (ביל אוו טהי פליי) דער רעפערטואר פון טעאטער־פארשטעלונגען; אן אפישע.

bil'lon *n.* (ביל'-און) א מעטאל וואס בעשטעהט פון גאלד אדער זילבער געמישט מיט קופער.

bil'lot *n.* (ביל'-אט) א שייט [האלץ].

bil'low *n. and v.* (ביל'-או) א ים־כוואליע; א אינד, א וועלע; ברויזען, שטורמען ווי די כוואליעס אויף'ן ים.

bil'lowy *a.* (ביל'-או-אי) בעדעקען זיך מיט גרויסע כוואליעס, ברויזענדיג, שטורמענדיג ווי די כוואליעס פון ים.

bill pay'able (ביל פיי'-עבל) א וועקסעל אדער אירגענד וועלכער שולד־צעטעל.

The trial balance showed many bills payable.

bill'-pos'ter *n.* (ביל'-פאוס'-טער) א צעטעל־קלעפער; איינער וואס קלעפט רעקלאמען.

bill receiv'able (ביל רע-סיעוו'-עבל) א וועקסעל אדער שולד־צעטעל אין די הענד פון דעם וועמען מען דארף צאהלען.

bill'-stamp *n.* (ביל'-סטעמפ) א וועקסעל־מארקע [רעגיערונגס־מארקען אלס אבצאהל אויף וועקסעל־פאפיער].

bill'-stick'er *n.* (ביל'-סטיק'-ער) ז. *bill-poster*.

bil'ly *n.* (ביל'-אי) א קורצער דיקער שטאק; א פאליציי־שטאק.

Bil'ly *n.* (ביל'-אי) אן אבקירצונג פון דעם נאמען ***William***

Bil'ly-blind *n.* (ביל'-אי-בלאינד) א גוי-טער אדער שלעכטער מלאך וואס לויט דעם גלויבען פון פאלק האלט זיך אויף אין די הייזער.

bil'lycock *n.* (ביל'-אי-קאק) אזא שטייפער רונדער פילצהוט.

bil'ly-goat *n.* (ביל'-אי-גאוט) א ציעגען-באק.

bilo'bate *a.* (באי-לאו'-בייט) געטיילט אין צוויי לאפען [ווי למשל, בלעטער].

A bilobate leaf.

bilob'ular *a.* (באי-לאב'-יו-לער) ז. ***bilobate***

biloc'ular *a.* (באי-לאק'-יו-לאר) גע-טיילט אין צוויי צעלען; וואס האט צוויי צעלען.

Bim'ana *n.* (בימ'-ע-נע) אין זאאלאגיע—דער קלאס צוויי-הענדיגע [מענשען].

bi'manous *a.* (באי'-מע-נאס) צווייהענדיג, וואס האט צוויי הענד.

bimen'sal *a.* (באי-מענ'-סעל) צוויימאנאטליך, וואס קומט פאר יעדע צוויי מאנאטען.

bimes'trial *a.* (באי-מעס'-טרי-על) צוויי-מאנאטליך; וואס ציהט זיך צוויי מאנאט.

bimet'alism *n.* (באי-מעט'-על-איזם) בימעטאליזם [דאס נוצען פוןביידע מעטאלען, גאלד און זילבער, פאר געזעצליך געלד].

bimetal'lic *a.* (באי-מע-טעל'-איק) וואס בעשטעהט פון צוויי מעטאלען; וואס איז שייך צום בענוצען ביידע מעטאלען, גאלד און זילבער פאר געלד.

bimet'allism *n.* (באי-מעט'-על-איזם) ז. ***bimetalism***

bimet'allist *n.* (באי-מעט'-על-איסט) איינער וואס איז דאפיר אז פאר געלד זאלען בענוצט ווערען די ביידע מעטאלען, גאלד און זילבער.

bimetallis'tic *a.* (באי-מעט-ע-ליס'-טיק) וואס איז שייך צו בימעטאליזם. ז. ***bimetalism***

bimonth'ly *a.* (באי-מאנטה'-לי) וואס פאסירט איין מאל אין צוויי חדשים, צוויי מאנאטליך.

bin *n. and v.* (בין) קאסטען; בעהעלטער, לאגער; וויין-קעלער; אוועקלעגען אין א בעהעלטער אדער וויין-קעלער.

bi'nary *n. and a.* (באי'-ניי-רי) צווייפאכיג; בעשטעהענדיג פון צוויי איינהייטען; דאפעלט; געפארט; די צווייהייט; די צאהל פון צוויי.

bi'nate *a.* (באי'-נייט) וואס וואקסט פארוויין.

binau'ral *a.* (בינ-אה'-רעל) וואס האט צוויי אויערען; וואס איז שייך צו צוויי אויערען.

bind *n. and v.* (באינד) איינבינדען; בינדען; פערבינדען; פערקניפען; צונויפבינדען; פערפפליכטען; אבהאלטען, הינדערען; גערדיכט אדער שטייף ווערען; מאכען א זוים; א שלייף; א קנופ; א פערבינדונג; א בינטעל; האפען-פלאנצע.

bind an appren'tice (באינד ען ע-פרענ'-טיס) איינעם אין די לעהרע אבגעבען.

bind by oath (באינד באי אוטה) בינדען דורך א שבועה.

bind down (באינד דאון) פערפליכטען.

bin'der *n.* (באינ'-דער) בוכבינדער; בינדער; א צייטווייליגער איינבאנד, אן ארומהילונג פאר פאפיערען.

bin'dery *n.* (באינ'-דער-אי) בינדעריי; בוכבינדעריי.

bind in (באינד אין) איינשרענקען; איינהאלטען. בעשרענקען; איינהאלטען.

bin'ding *n. and a.* (באינ'-דינג) דאס בינדען; דער פערבאנד; דער איינבאנד [פון א בוך]; די איינפאסונג; א זאך וואס בינדט, בעשרענקט אדער פערפפליכטעט; א זוים; בינדער; פערבינדענדיג, פערפפליכטענדיג.

bin'dingly *adv.* (באינ'-דינג-לי) פערבינדליך; אין א פערבינדענדער, פערפפליכטענדער ארט.

bin'dingness *n.* (באינ'-דינג-נעס) פערבינדליכקייט; דאס זיין פערפפליכטעט.

bin'ding-wire *n.* (באינ'-דינג-הוואיר) בינד-דראט [אזא ווייכער זארט דראט וואס ווערט בענוצט צונויפצובינדען שטיקער מעטאל, וועלכע דארפען צונויפגעלייט ווערען].

bind'weed *n.* (באינד'-הוויעד) בינד-גראז [אזא גראז].

bine *n.* (באין) א טרוקענער צווייג; א וואנע; א צעבער; דאס שטענגעל פון א קלעטערענדער פלאנצע.

bing'-bang! *int.* (בינג'-בענג) פיף-פאף! טראף-טראף!

bin'nacle *n.* (בינ'-עקל) קאמפאס-הויז [דאס קעסטעל אויף א שיף, וואו עס שטעהט דער קאמפאס].

bin'ocle *n.* (בינ'-אקל) א בינאקעל, אן אפערא-גלאז.

binoc'ular *a.* (באי-נאק'-יו-לער) צוויי אויגיג; וואס דיענט פאר ביידע אויגען צוגלייך [ווי א בינאקעל].

A binocular microscope.

binocular'ity *n.* (באי-נאק-יו-לער'-אי-טי) דאס נוצען פאר ביידע אויגען צו גלייך; דאס בענוצען ביידע אויגען צו גלייך.

binoc'ularly *adv.* (באי-נאק'-יו-לער-לי) מיט ביידע אויגען, מיט דער הילף פון ביידע אויגען.

binoc'ular tel'escope (באי-נאק'-יו-לער טעל'-ע-סקאופ) א דאפעל-שפאקטיוו [צו קוקען מיט ביידע אויגען].

binoc'ulate *a.* (באי-נאק'-יו-לייט) צוויי-אויגיג.

bino'mial *n. and a.* (באי-נאו'-מי-על) א בינאם, א צווייגליעדערדיגע צאהל [ווי 16+14 אדער 5—25, אלגעמיין $a \mp b$]; בינאמיש, צווייגליעדערדיג; וואס האט צוויי נעמען.

binom'inal *a.* (באי-נאמ'-אי-נעל) וואס האט צוויי נעמען.

binom'inous *a.* (באי-נאמ'-אי-נאס) ז. ***binominal***

binot'onous *a.* (באי-נאט'-א-נאס) צווייטאניג; וואס האט צוויי טענער.

binox'ide *n.* (באי-נאק'-סיד) דאפעלער זויער-שטאף; א לעזונג וואס ענטהאלט צוויי טיילען זויערשטאף.

bi'oblast *n.* (באי'-א-בלעסט) א בילדענדע צעלע; א גאנץ קליינע מאסע פון פראטאפלאזמע [לעבעדיגער אורשטאף] וואס בילדעט א צעלע.

biodynam'ics *n.* (באי-א-דאי-נעמ'-איקס) דער טייל פון דער ביאלאגישער וויסענשאפט, וואס בעשעפטיגט זיך מיט דער בעוועגונגס-טהעטיגקייט פון לעבענדע ארגאניזמען.

biogen'esis *n.* (באי-א-דזשענ'-ע-סיס) די לעהרע אז לעבען קען ארויסקומען נור פון לעבעדיגע זאכען.

biog'eny *n.* (באי-אדזש'-ע-ני) די ענטוויקלונג פון לעבעדיגע בעשעפענישען; די געשיכטע פון דער ענטוויקלונג פון לעבענדע ארגאניזמען.

bi'ograph *n. and v.* (באי'-א-גרעף) א קינעמאטאגראף [ז. ***cinematograph***]; א קורצע ביאגראפיע [לעבענס-בעשרייבונג]; שרייבען א קורצע ביאגראפיע.

biog'rapher *n.* (באי-אג'-רע-פער) א ביאגראף, א לעבענס-בעשרייבער [איינער וואס בעשרייבט די לעבענס-געשיכטע פון אימיצען].

biograph'ic *a.* (באי-א-גרעפ'-איק) ביאגראפיש, וואס איז שייך צו לעבענס-בעשרייבונג.

biograph'ical *a.* (באי-א-גרעפ'-איק-על) ז. ***biographic***

biog'raphize *v.* (באי-אג'-רע-פאיז) בעשרייבען די לעבענס-געשיכטע פון אימיצען.

biog'raphy *n.* (באי-אג'-רע-פי) א ביאגראפיע, לעבענס-בעשרייבונג.

biolog'ical *a.* (באי-א-לאדזש'-איק-על) ביאלאגיש; וואס איז שייך צו דער וויסענשאפט וועגען לעבעדיגע ארגאניזמען.

biolog'ically *adv.* (באי-א-לאדזש'-איק-על-אי) אין בעצוג צו די פרינציפען פון ביאלאגיע. ז. ***biology***

biol'ogy *n.* (באי-אל'-א-דזשי) ביאלאגיע, לעהרע וועגען לעבען און לעבעדיגע וועזען.

biomet'ricist *n.* (באי-א-מעט'-רי-סיסט) איינער וואס בעשעפטיגט זיך מיט דער סטאטיסטיק וועגען דעם דורכשניטליכען דויער פון דעם מענשליכען לעבען; איינער וואס בעשעפטיגט זיך מיט דער סטאטיסטיק פון דער צאהל און גרויס פון די גליעדער פון לעבעדיגע ארגאניזמען.

biomet'rics *n.* (באי-א-מעט'-ריקס) דער טייל פון דער סטאטיסטיק וואס בעשעפטיגט זיך מיט דער צאהל און גרויס פון די גליעדער פון לעבעדיגע ארגאניזמען.

biom'etry *n.* (באי-אמ'-ע-טרי) די סטאטיסטיק וועגען דעם דורכשניטליכען דויער פון מענשליכען לעבען; די סטאטיסטיק פון דער צאהל און גרויס פון די גליעדער ביי לעבעדיגע ארגאניזמען.

bion'ic *a.* (באי-אנ'-איק) אין ביאלאגיע — וואס האט די אייגענשאפטען פון א לעבעדיגען ארגאניזם.

bion'omy *n.* (באי-אנ'-א-מי) א וויסענשאפט וועגען די געזעצע פון לעבען.

bi'oplasm *n.* (באי'-א-פלעזם) ביאפלאזם, די לעבעדיגע אורשטאף [די ערשטע ארגאנישע לעבעדיגע שטאף, פון וועלכער אלע לעבעדיגע בעשעפענישען האבען זיך ענטוויקעלט].

bi'oplast *n.* (באי'-א-פלעסט) ז. ***bioblast***

bioplas'tic *a.* (באי-א-פלעס'-טיק) ביאפלאסטיש, וואס בעשטעהט פון א ביאפלאזם. ז. ***bioplasm***

biot'ical *a.* (באי-אט'-אי-קעל) וואס איז שייך צום לעבען.

biot'ics *n.* (באי-אט'-איקס) די וויסענשאפט וואס בעשעפטיגט זיך מיט דער לעבענס-טהעטיגקייט און אייגענשאפטען פון לעבעדיגע ארגאניזמען.

bip'arous *a.* (ביפ'-ע-ראס) געבעהרענדיג צוויי קינדער מיט אמאל; האבענדיג א צווילינג.

"Copyrighted by the Massachusetts Aubudon Society."

1. Cedar Bird (**Ampelis Cedrorum**)
2. Chickadee (**Parus Atricapillus**)
3. Song Sparrow (**Melospiza Fasciata**)
4. Cardinal (**Cardinalis Cardinalis**)
5. Wood Pewee (**Horizopus Virens**)
6. Red-eyed Vireo (**Vireo Olivaceus**)
7. Black-throated Green Warbler (**Dendroeca Virens**)
8. Chestnut-sided Warbler (**Dendroeca Pennsilvanica**)
9. Baltimore Oriole (**Icterus Galbula**)
10. Chimney Swift (**Chaetura Pelagica**)
11. Scarlet Tanager (**Piranga Erythromelas**)
12. Cowbird (**Molothrus Ater**)

פויגלען פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא.

13. Golden-crowned Kingle (Regulus Satrapa)
14. Tree Swallow (Tachycineta Bicolor)
15. Bluebird (Sialia Sialis)
16. Kingbird (Tryannus Tyrannus)
17. Wood Thrush (Turdus Mustelinus)
18. Rose-breasted Grosbeak (Zamelodia Ludoviciana)
19. Oven-bird (Siurus Aurocapillus)
20. Indigo Bunting (Passerina Cyanea)
21. Maryland Yellow-throat (Geothlypis Trichas)
22. Redstart (Setophaga Ruticilla)
23. Least Flycatcher (Empidonax Minimus)
24. Purple Finch (Carpodacus Purpureus)

bipar'ted *a.* (באי פאר׳ טעד) וואס בעשטעהט פון צוויי טיילען.

bipar'tible *a.* (באי-פאר׳-טיבל) וואס קען זיך טיילען אין צווייען.

bipar'tient *a.* (באי-פאר׳-טי-ענט) ז. ***bipartible***

bipar'tile *a.* (באי-פאר׳-טיל) טיילענדיג אין צוויי טיילען.

bipar'tite *a.* (באי-פאר׳-טאיט) געטיילט אין צווייען; וואס בעשטעהט פון צוויי טיילען.

biparti'tion *n.* (באי-פאר-טיש׳-אן) טיילונג אין צוויי טיילען.

bi'ped *n. and a.* (באי׳-פעד) צווייפיסיג; וואס האט צוויי פיס; א צווייפיסיגע חיה.

bi'pedal *a.* (באי׳-פעד-על) צווייפיסיג; וואס געהט אויף צוויי פיס.

bipen'nate *a.* (באי-פענ׳-אייט) צווייפליגעלדיג; וואס האט צוויי פליגלען; דאפעל־פעדער־שפאלטיג. ז. ***bipinnatifid***

bipen'nated *a.* (באי-פענ׳-איי-טער) ז. ***bipennate***

bipet'alous *a.* (באי-פעט׳-ע-לאס) וואס האט צוויי בלומען־בלעטלעך.

bipinnat'ifid *a.* (באי-פי-נעט׳-אי-פיד) דאפעל־פעדער־שפאלטיג [ביי פלאנצען, וואס האבען פעדערען־עהנליכע בלעטער, וועלכע וואקסען פארוויז].

bi'plane *n.* (באי׳-פליין) ביאפלאן [א פליה־מאשין מיט צוויי פלעכען איינע איבער די אנדערע].

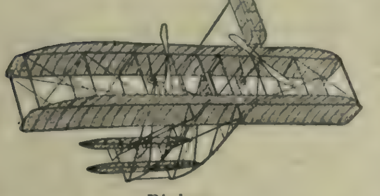

Biplane

bipo'lar *a.* (באי-פאו׳-לאר) וואס האט צוויי פאלען; וואס האט צוויי מאגנעט־פאלען [ווי איינינע עלעקטרישע מאשינען].

bipolar'ity *n.* (באי-פא-לער׳-אי-טי) ביאפאלאריטעט [א פיזיקאלישער אויסדרוק צו בעצייכענען דעם צושטאנד פון א זאך וואס האט צוויי פאלען].

biquad'rate *n. and a.* (באי-קהוואד׳-רייט) א ביאקוואדראט, א דאפעלטער קוואדראט [אין מאטעמאטיק — א צאהל וועלכע קומט פון א ציפער וואס ווערט צוויי מאל געדאפעלט מיט זיך אליין, צ. ב. $4\times4=16$ און $16\times16=256$, די צאהל 256 איז דער ביאקוואדראט פון 4]; וואס איז שייך צו א ביאקוואדראט.

biquadrat'ic *n. and a.* (באי-קהוואד-רעט׳-איק) ז. ***biquadrate***

bira'diate *a.* (באי-ריי׳-די-אייט) וואס האט צוויי שטראהלען.

birch *n. and v.* (בוירטש) א בירקען־בוים [בעראזע]; א ריטעל פון א בירקען־בוים; שמייסען מיט א רוט [פון א בירקען־בוים].

birch'-broom *n.* (בוירטש׳-ברוהם) א בעראזעווער בעזעם [א בעזעם פון בעראזעווע (בירקען) ריטלעך].

bir'chen *a.* (בויר׳-טשען) וואס איז שייך צו א בירקען־בוים; געמאכט פון בירקען־האלץ.

birch'-wine *n.* (בוירטש׳-הוואין) בירקען־בוים־זאפט, סוֹלע [אין פריהלינג גיבען די בירקען־בוימער ארויס א זיסליכען וואסער, וואס דיענט אלס אנגענעהמער טרינק].

bird *n. and v.* (בוירד) א פויגעל; פאנגען אדער שיסען פויגעל.

bird'-bai'ting *n.* (בוירד׳-ביי׳-טינג) פויגעל־פאנג דורך נעצען.

bird'-cage *n.* (בוירד׳-קיידזש) א פויגעל־שטייגעלע.

bird'-call *n.* (בוירד׳-קאהל) א צוציהונגס־פייפעלע פאר פויגעל [דאס פייפעלע מאכט נאך דאס צווימשערען פון פויגעל].

bird'-catch'er *n.* (בוירד׳-קעטש׳-ער) פויגעל־כאפער.

bir'der *n.* (בויר׳-דער) איינער וואס האדעוועט פויגלען, א פויגעל־ציכטער; א פויגעל־כאפער.

bird'-fan'cier *n.* (בוירד׳-פענ׳-סי-ער) פויגעל־ליעבהאבער; א פויגעל־הענדלער.

bir'die *n.* (בויר׳-דיע) א קליין פויגעלע; אן עופה׳לע [קליין קינד]; פויגעלע [א פערציהונגס־נאמען].

bir'ding *n.* (בויר׳-דינג) פויגעל־פאנג.

bird'like *a. and adv.* (בוירד׳-לאיק) ווי א פויגעל, עהנליך צו א פויגעל.
Birdlike rose the aeroplane.

bird'lime *n.* (בוירד׳-לאים) פויגעל־קליי [א קלעפעדיגע זאך, מיט וועלכער מען כאפט פויגעל].

bird'lime *v.* (בוירד׳-לאים) אנשמירען מיט פויגעל־קליי. ז. ***bird-lime***

bird'ling *n.* (בוירד׳-לינג) א קליין פויגעלע.

bird'man *n.* (בוירד׳-מען) פויגעל־פאנגער; פויגעל־הענדלער; א לופט־שווימער.

bird'nesting *n.* (בוירד׳-נעס-טינג) דאס ארויסנעהמען די פויגעל פון זייערע נעסטען.

bird of Miner'va (בוירד אוו מי-נויר׳-ווע) נאכט־פויגעל [סאווא].

bird of night (בוירד אוו נאיט) די נאכט־פויגעל [סאווא].

bird of par'adise (בוירד אוו פער׳-ע-ראיס) דאס גן־עדן פויגעלע [א גוט בעקאנט פויגעלע מיט בעזאנדערס שעהנע פעדערען].

Bird of Paradise

bird of pas'sage (בוירד אוו פעס׳-עדזש) צוג־פויגעל, וואנדער־פויגעל [א פויגעל וואס וואנדערט אין פריהלינג פון א ווארימען קלימאט אין א קעלטערען און פריהט אין הערבסט צוריק].

bird of prey (בוירד אוו פריי) א רויב־פויגעל.

bird'-seed *n.* (בוירד׳-סיעד) פויגעל־זאט [א מין קאנאפליעס וואס דיענט אלס נאהרונג פאר פויגלען].

bird'-sel'ler *n.* (בוירד׳ סעל׳-ער) א פויגעל־הענדלער.

bird's'-eye *n. and a.* (בוירדז׳-אי) אן אויבערפלעכליכער קוק; געזעהן פערביילויפענדיג; אלגעמיין, אויבערפלעכליך; אזא זארט פיינער דין־געשניטענער טאבאק.

bird's'-eye view (בוירדז׳-אי וויו) פויגעל־פערספעקטיווע [פון אויבען, פון דער הויך געזעהן].

bird's'-eye wood (בוירדז׳-אי הוואוד) מאזער האלץ.

bird's'-mouth *n.* (בוירדז׳-מאוטה) אזא אויסשניט אין אן ענד פון א באלקען איהם צוצופאסען מיט אן אנדער באלקען.

bird's'-nest *n.* (בוירדז׳-נעסט) פויגעל־נעסט; אזא פלאנצע, וואס האט די פארם פון א פויגעל־נעסט.

bird'-wit'ted *a.* (בוירד׳-הוויט׳-עד) שוואכקעפיג; אויבערפלעכליך, אונאויפמערקזאם.

bi'reme *n.* (באי׳-רים) אזא אלט־רוימישע צוויי־רודער שיף.

biret'ta *n.* (בי-רעט׳-א) אזא קליין היטעלע וואס קאטוילישע גלחים טראגען אין קירך; א קאלאטכען; א יארמולקע; א צימער־היטעל.

bir'gander *n.* (בויר׳-גענ-דער) ז. ***bergander***

birt *n.* (בוירט) א שטיינבוט [אזא פלאכער פיש ווי א פלאנדערקע].

birt'-fish *n.* (בוירט׳-פיש) ז. ***birt***

birth *n.* (בוירטה) געבורט; דאס געבארען ווערען; הערקונפט; ענטשטעהונג; אנהויב־פלאץ.

birth'day *n.* (בוירטה׳-דיי) געבורטס־טאג; דער אנפאנג פון יעדער זאך.

birth'day suit (בוירטה׳-דיי סיוט) נאקעטקייט.

birth'-hour *n.* (בוירטה׳-אור) די געבורטס־שטונדע.

birth'-mark *n.* (בוירטה׳-מארק) א מיט־געבארענער צייכען אויף׳ן קערפער.

birth'night *n.* (בוירטה׳-נאיט) געבורטס־נאכט.

birth'place *n.* (בוירטה׳-פלייס) געבורטס־פלאץ.

birth'-rate *n.* (בוירטה׳-רייט) די געבורט־ראטע [דער פראצענט־זאץ פון ניי־געבארענע לויט דער בעפעלקערונג פון א שטאדט אדער לאנד. מייסטענס ווערט עס גערעכענט פון יעדע טויזענד].

birth'right *n.* (בוירטה׳-ראיט) געבורטס־רעכט; בכורה־רעכט [אין בעצוג צו ירושה].

birth'-song *n.* (בוירטה׳-סאנג) געבורטס־ליעד.

bis *adv.* (ביס) ביס, צוויי מאל, צו ווידערהאלען נאך אמאל.

bis'cotin *n.* (ביס׳-קא-טין) א צוקער־פלעצעל; א צוקער־לעקעכעל.

bis'cuit *n.* (ביס׳-קיט) צוויבעק, געטריקענטע געבעקס; נים קיין געגלאזירטע פארצעלאיענע אדער ליימענע כלים.

bisect' *v.* (באי-סעקט׳) טיילען אין צוויי; טיילען אין צוויי טיילען.

bisec'tion *n.* (באי-סעק׳-שאן) טיילונג אין צוויי טיילען; איינער פון צוויי טיילען.

bi'sexed *a.* (באי׳-סעקסט) ז. ***bisexual***

bisex'ual *a.* (באי-סעק׳-שו-על) וואס

האט ביידע, אי ווייבליכע אי מענליכע געשלעכטס-ארגאנען, וואס איז אן אנדראגינוס.

bish'op *n.* (ביש'-אפ) בישאף, אן אויבער-גלח; אזא געטראנק געמאכט פון וויין, אראנדזשען און צוקער; דער לויפער [אפיציער] אין שאך-שפיעל.

bish'opric *n.* (ביש'-אפ-ריק) דער ארט איבער וועלכען א בישאף האט צו זאגען; דאס אמט פון א בישאף; די קאנצעלאריע פון א בישאף.

bisk *n.* (ביסק) א קרעפטיגע זופ.

bis'muth *n.* (ביז'-מאטה) וויסמוט [א מין רויטליכער ברעקעלדיגער מעטאל, וועלכער ווערט געברויכט אין פארבען און אין מעדיצין].

bis'muthal *a.* (ביז'-מאטה-על) וויסמוט-עהנליך; וואס איז שייך צו וויסמוט.

bis'muthic *a.* (ביז'-מאטה-איק) ז. *bismuthal*.

bis'muthic-glance *n.* (ביז'-מאטה-איק-גלענס) וויסמוט-גלאנץ [רויהער וויסמוט].

bi'son *n.* (באי'-סאן) ביפעל, אויער-אקס [א מין ווילדער אמעריקאנער הארבאטער אקס].

Bison

bi'sontine *a.* (באי'-סאן-טין) עהנליך צו אן אויער-אקס; וואס איז שייך צו אן אויער-אקס.

bisque *n.* (ביסק) צוויעבאק; ניט גלאזירטע כלים פון פארצעלאי אדער ליים; א קרעפטיגע זופ.

bissex'tile *n.* and *a.* (בי-סעקס'-טיל) אן עבור-יאהר [אייגענטליך בעדייטעט דיעזעס ווארט "צווייזעקסיג", אן עבור-יאהר הייסט אזוי, ווייל ער האט אין דער צאהל פון זיינע טעג צוויי זעקסען—366, אן איינפאכער יאהר האט 365 טעג]; וואס איז שייך צו אן עבור-יאהר.

bissex'tile day (בי-סעקס'-טיל דיי) דער 366-טער טאג פון [קאלענדער] עבור-יאהר.

bissex'tus *n.* (בי-סעקס'-טאס) דער 29-טער טאג פון מאנאט פעברואר, אין אן עבור-יאהר.

bis'ter *n.* (ביס'-טער) ביסטער, רוס-ברוין [א דונקעל-ברוינע פארב געמאכט פון רוס, סאזשע].

bis'tered *a.* (ביס'-טערד) געפארבט מיט רוס-ברוין; שווארצליך.

bis'tort *n.* (ביס'-טארט) דער נאטער-ווארצעל [א מין פלאנצע].

bis'toury *n.* (ביס'-טו-רי) א לאנצעט [א קליין שמאל מעסערעל, וואס דאקטוירים בענוצען פאר קליינע אפעראציאנען].

bis'tre *n.* (ביס'-טער) ז. *bister*.

bisul'cate *a.* (באי-סאל'-קייט) וואס האט געשפאלטענע קאפיטעס [מפרים פרסה].

bisul'cous *a.* (באי-סאל'-קאס) ז. *bisulcate*.

bisul'phid *n.* (באי-סאל'-פיד) א כעמישע פערבינדונג פון שוועפעל מיט אן אנדער עלעמענט דורך וועלכער עס ווערט געבילדעט א שוועפעל-פערבינדונג, וואס ענטהאלט צוויי אטאמען שוועפעל און איין אטאם פון דעם אנדערען עלעמענט.

bisul'phite *n.* (באי-סאל'-פאיט) א מין שוועפעל-זויערע, אין וועלכער דאס וואסער-שטאף פערנעהמט העלפט דעם פלאץ פון מעטאל.

bit *n.* and *v.* (ביט) א ביס; א ביסען [ברויט]; א ביסעל, א שטיקעל; ענגבער; בויערער; דער געביס אין א צוים פון א פערד [דאס אייזענשטיק פון א צוים וואס ווערט געלעגט ביים פערד אין מויל]; א קליינע מטבע; איינצוימען א פערד; געביסען; איינגעצוימט. ז. *bite*.

bit'-bri'dle *n.* (ביט'-בראידל) דאס אייזענשטיק פון א צוים וואס ווערט געלעגט דעם פערד אין מויל.

bit by bit (ביט באי ביט) שטיקלעכווייז.

bitch *n.* (ביטש) א צוינג.

bite *n.* and *v.* (באיט) בייסען; פערוואונדען; שטעכען, שמארצען; כאפען, פאסען, גרייפען; בעטריגען; א ביס; א ביסען; בעטרוג; בעטריגער.

bite'less *a.* (באיט'-לעס) וואס בייסט ניט; ניט געפעהרליך.

bite off (באיט אף) אבבייסען.

bi'ter *n.* (באי'-טער) איינער וואס בייסט; בעטריגער; א פיש וואס לאזט זיך פערנארען אויף א ווענטקע.

bite the dust (באיט טהי דאסט) קייען די ערד, ליגען אין דער אדמה.

bite up (באיט אפ) צובייסען.

bi'ting *n.* and *a.* (באי'-טינג) דאס בייסען; דאס שטעכען; דאס שמארצען, דאס פערוואונדען; דאס בעטריגען; דאס כאפען; בייסענדיג; שמערצליך; שניידענד [פון קעלט]; שארף; שטעכעדיג; שניידיג [אין ריידען], סארקאסטיש.

bi'tingly *adv.* (באי'-טינג-לי) בייסעריג; שטעכעדיג; שניידענד; שניידיג, שטעכיג, שארף, סארקאסטיש.

bi'tingness *n.* (באי'-טינג-נעס) שארפקייט; שטעכעדיגקייט; שניידיגקייט.

bit of blue (ביט אוו בלו) אביסעל האפנונג.

bit'-stock *n.* (ביט'-סטאק) דאס הענטעל פון אן ענגבער.

bitt *n.* and *v.* (ביט) אן אייזערנער אדער הילצערנער שטעהענדער זייל אויף א שיף, צו וועלכען עס ווערען צוגעבונדען שטריק; בעפעסטיגען מיט שטריק אויף אזעלכע זיילען.

bit'ten (ביט'ן) געביסען. ז. *bite*.
The child was bitten by a mad dog.

bit'ter *n.*, *a.* and *v.* (ביט'-ער) ביטער, בייסענד; שארף, שטרענג; אונפריינדליך; גרויזאם; שלעכט; שמערצליך; א ביטערע זאך; א ביטערע מעדיצין; מאכען ביטער; פערביטערען; צובינדען שטריק אויף א שיף אן אייזערנעם אדער הילצערנעם זייל. ז. *bitt*.

bit'ter cold (ביט'-ער קאולד) א ביטערע קעלט; א שניידענדע קעלט.

bit'ter en'emies (ביט'-ער ענ'-ע-מיעז) ביטערע שונאים.

bit'terish *a.* (ביט'-ער-איש) ביטערליך.

bit'terly *adv.* (ביט'-ער-לי) מיט ביטערקייט; אויף א שמערצליכען, בייסענדען, גרויזאמען אופן.

bit'terly afflic'ted (ביט'-ער-לי ע-פליק'-טעד) שמערצליך בעטריבט.

bit'tern *n.* (ביט'-ערן) דער רייהערשנאבעל [אזא וואלד-פויגעל]; אין זאלץ-פאבריקאציאן — דאס זאלץ-וואסער וואס בלייבט איבער, ווען די זאלץ האט זיך אויסקריסטאליזירט; אזא ביטערע געמישעכץ וואס ווערט געברויכט צום פעלשען ביער.

bit'terness *n.* (ביט'-ער-נעס) ביטערניס; ביטערקייט; קומער.

bit'ters *n.* (ביט'-ערז) א געטראנק וואס ווערט געמאכט פון ביטערע גראזען; א ביטערע מעדיצין; אן אבפיהרונגס-מיטעל.

bit'ter-salt *n.* (ביט'-ער-סאלט) ביטער-זאלץ.

bit'ter-sear'ching *a.* (ביט'-ער-סוירטשינג) שארף איינשניידענדיג.

bit'ter-spar *n.* (ביט'-ער-ספאר) ביטער-שפאט [אזא קריסטאל מינעראל].

bit'tersweet *n.* (ביט'-ער-סהוויעט) דאס ביטער-זיס [אזא דיקע קלעטערנדיגע פלאנצע אויף וועלכער עס וואקסען רויטע יאגדעס, איהרע צווייגען האבען א ביטער-זיסען טעם].

Bittersweet

bit'ter-sweet *a.* and *n.* (ביט'-ער-סהוויעט) ביטער-זיס; אנגענעהם און שמערצליך אין איין און דערזעלבער צייט; עטוואס וואס איז ביטער-זיס; עטוואס וואס איז שמערצליך און אנגענעהם אין איין און דערזעלבער צייט.

bit'ter-vetch *n.* (ביט'-ער-וועטש) וויקע [א מין גראז מיט בלויע און רויטע בליטהען און אוואל-שפיצינע בלעטלעך].

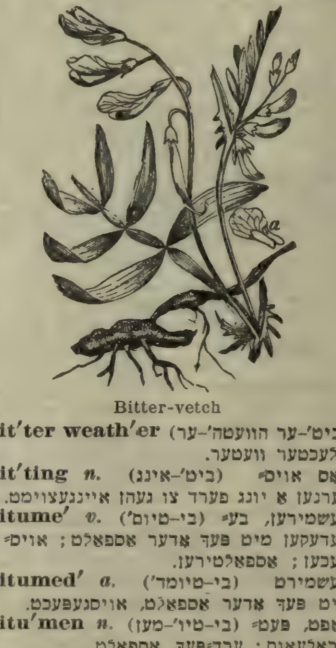
Bitter-vetch

bit'ter weath'er (ביט'-ער הוועטה'-ער) שלעכטער וועטער.

bit'ting *n.* (ביט'-אינג) דאס אויסלערנען א יונג פערד צו געהן איינגעצוימט.

bitume' *v.* (בי-טיום') בעשמירען, בעגיסען מיט פעך אדער אספאלט; אויספעכען; אספאלטירען.

bitumed' *a.* (בי-טיומד') בעשמירט מיט פעך אדער אספאלט, אויסגעפעכט.

bitu'men *n.* (בי-טיו'-מען) נאפט, פעטראלעאום; ערד-פעך, אספאלט.

bitu'minous *a.* (בי-טיו'-מי-נאס) וואס נעהערט צו אדער ענטהאלט ערד-פעך, אספאלט אדער פעטראלעאום.

bi'valence *n.* (באי'-וויי-לענס) צוויי-ווערטיגהייט [דער אויסדרוק ווערטיגקייט אין כעמיע גיט אן וויפיעל אטאמען וואסער-שטאף אן עלעמענט מוז האבען ביי זיין פערבינדונג מיט איהם. צווייווערטיגקייט, אז דער עלעמענט האט נויטיג צוויי אטאמען וואסער-שטאף].

bi'valent *a.* (באי'-וויי-לענט) צווייווערטיג. ז. ***bivalence***

bi'valve *n. and a.* (באי'-וועלוו) א מוּשעל וואס בעשטעהט פון צוויי דעקלעך; א חיה'לע, וואס ליעגט אין אזא מושעל; א פרוכט וואס איהר זוימען-קערנער קעסטעלע שפאלט זיך אין צווייען; צווייִשאליג; צווייִדעקעלדיג.

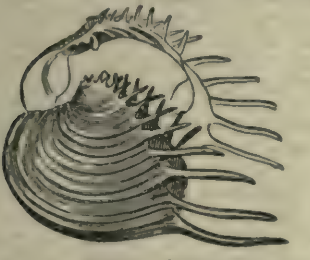

Bivalve Shell

bi'valved *a.* (באי'-וועלווד) צווייִדעקעלדיג; צווייִשאליג. ז. ***bivalve***

bival'vous *a.* (באי וועל'-וואס) ז. ***bivalved***

bival'vular *a.* (באי-וועל'-וויו-לער) וואס האט צוויי דעקלעך; צווייִשאליג. ז. ***bivalve***

bi'vaulted *a.* (באי'-וואל-טעד) דאפעלט נעוועלבט; וואס האט צוויי געוועלבען.

biv'ious *a.* (ביווי'-אי-אס) וואס האט צוויי וועגען, וואס פיהרט אויף צוויי וועגען.

biv'ouac *n. and v.* (ביוו'-או-עק) ביוואוּאק [א פעלדלאגער פאר סאלדאטען אונטער'ן פרייען הימעל]; לאגערען אויף'ן פרייען פעלד.

biweek'ly *a., adv. and n.* (באי-וויעק'-לי) צווייוועכענטליך; איין מאל אין צוויי וואכען; א צווייוועכענטליכע אויסגאבע.

He is the editor of a biweekly magazine.

bizarre' *a.* (בי-זאר') אונגעוועהנליך; פאנטאסטיש.

blab *n. and v.* (בלעב) פלוידערער, דער וואס פלוידערט אויס א סוד; פלוידערען, אויספלוידערען.

blab'ber *n. and a.* (בלעב'-ער) פלוידערער, אויספלוידערער; דער וואס זאגט אויס א סוד; נעשוואלען, אנגעשוואלען, ארויסשטארצענד.

blab out (בלעב אוט) אויספלוידערען.

black *n., a. and v.* (בלעק) שווארץ; שווארצליך; דונקעל; פינסטער; געהיימניספול; טרויעריג; שרעקליך; שווארצער קאליר; שווארצע פארב; שווארצע קליידונג; א שווארצער, א נעגער; שווארץ ווערען; שווארץ מאכען.

black'amoor *n.* (בלעק'-ע-מוהר) איינער וואס שטאמט פון דער שווארצער ראסע; א נעגער.

black and blue (בלעק ענד בלו) ברוין און בלוי [צושלאגען].

black and white (בלעק ענד הוואיט) שווארץ אויף ווייס [געשריבען].

black art (בלעק ארט) שווארצע קונסט, כישוף.

black ar'tist (בלעק אר'-טיסט) שווארץ-קינסטלער, מאגיקער; צויבערער.

black'ball *n. and v.* (בלעק'-באהל) א שווארצע נאלקע; ווארפען שווארצע נאלקעס [ביים שטימען]; אימיצען דורכווארפען ביי דער אבשטימונג.

black'-bass *n.* (בלעק'-בעס) דער שווארץ-פיש [א מין עסבארער פיש. געפינט זיך אין די אמעריקאנער וואסערען]

Black-bass

black'-bee'tle *n.* (בלעק'-ביעטל) א שווארצער פריים [אינזעקט].

black'berry *n.* (בלעק'-בער-אי) שווארצע יאגדע.

black'bird *n.* (בלעק'-בוירד) דראסעל [א מין זינג פויגעלע מיט שווארצע פעדערען].

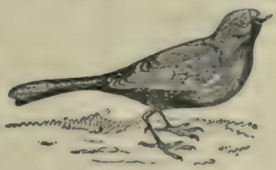

Blackbird

black'board *n.* (בלעק'-באורד) שווארצער טאוועל [דער שווארצער שול-ברעט צום שרייבען מיט קרייד].

black book (בלעק בוק) שווארצער רעגיסטער, שווארצעס בוך אין די ענגלישע מאנאסטירען וואו עס זיינען פערשריבען די כללים און מנהגים פון מאנאסטיר; א בוך וואו עס ווערען פערשריבען די פערזאנען וועמען עס קומט א שטראף א. ז. וו.

black'-bor'dered *a.* (בלעק'-באור'-דערד) מיט א שווארצען ראנד.

black'-browed *a.* (בלעק'-בראוד) מיט שווארצע ברעמען; פינסטער, אנגעכמורעט [בליק].

black'burnian warb'ler (בלעק'-בויר-ני-ען הווארב'-לער) אזא קליינער שעהנער פויגעל וואס געפינט זיך אין די אמעריקאנער וועלדער.

Blackburnian Warbler

black'cap *n.* (בלעק'-קעפ) דער שווארץ-קאפ [אזא פויגעל מיט א שווארצען קאפ]; אזא מין שווארצע יאגדעס; א שטארק פערברוינטער געבאהענער עפעל.

black cap (בלעק קעפ) א גלח'שע יארמולקע; די שווארצע הוט וואס אן ענגלישער ריכטער טהוט אן ביים אויסשפרוך פון א טויט-אורטייל.

black'-cat'tle *n.* (בלעק'-קעטל) פיה צום שלאכטען.

black cher'ry (בלעק טשער'-אי) דער שווארצער קארש, דער שווארצער קארשענבוים [אן אמעריקאנער בוים מיט קליינע שווארצע קארשען. דאס האלץ פון דיזען בוים איז זעהר ווערטהפאל].

Black Cherry

black clus'ter (בלעק קלאס'-טער) בורגונדישע וויין-טרויבען.

black'cock *n.* (בלעק'-קאק) דער בירקען-האהן [אזא מין אינדיק].

black cof'fee (בלעק קאפ'-אי) שווארצער קאפע [אהן מילך].

black coun'try (בלעק קאנ'-טרי) דאס שווארצע לאנד [א פראווינץ אין מיטעל-ענגלאנד וואו דורך דעם רויך פון פיעלע פאבריקען איז אלעס פערשווארצט].

black'-cur'rant *n.* (בלעק'-קאר'-ענט) שווארצער וויינפערל-בוים; שווארצע וויינפערלעך.

black day (בלעק דיי) אן אונגליקליכער טאג.

black'-death *n.* (בלעק'-דעטה) דער שווארצער טויט [די פעסט פון 14טען יאהרהונדערט אין ענגלאנד].

black deed (בלעק דיעד) א פערברעכערישע טהאט.

black di'amonds (בלעק דאי'-ע-מאנדז) קויהלען.

black'-drop *n.* (בלעק דראפ) אפיום-עסיג-טראפען.

black'-ea'gle *n.* (בלעק'-איגל) דער שטיין-אדלער; שווארצער אדלער.

black'en *v.* (בלעק'ן) אבשווארצען; שווארץ מאכען; פערשווארצען איינעמס נאמען; שווארץ ווערען.

blacke'ner *n.* (בלעק'נ-ער) איינער וואס מאכט אדער ווערט שווארץ.

black'-ex'tract *n.* (בלעק'-עקס'-טרעקט) אן עקסטראקט פון קאקעלס-קערנער צו פעלשען ביער.

black'ey *n.* (בלעק'-אי) א שווארצער, א נעגער.

black'-eye *n.* (בלעק'-אי) א בלוי אויג [פון א קלאפ].

black'-eyed *a.* (בלעל-איד) שווארץ-אויגיג.

black'faced *a.* (בלעק'-פייסט) ברונעט, דונקעל-פארביג [געזיכט].

black'fish *n.* (בלעק'-פיש) ליפ-פיש [אזא מין פיש].

Blackfish

black'-flag *n.* (בלעק'-פלעג) די שווארצע פאהן [פון ים-רויבער].

black'-fri'ar *n.* (בלעק'-פראי'-ער) א גלח

פון א דאמיניקאנער ערדע, נעקליידעט אין שווארצען.

black'-game *n.* (בלעק'-גיים) ז. ***blackcock***

black'-grouse *n.* (בלעק'-גראוס) דער בירקען=האהן [אזא אינדיק].

Black-grouse

black'guard *n.* (בלעק'-גארד) א לומפ, אן אויסווארף.

black'guardism *n.* (בלעק'-גארד-איזם) לומפעריי; די אויפפיהרונג פון אן אויסווארף; א געמיינע שפראך; נבול פה.

black guil'lemot (בלעק גיל'-ע-מאט) אזא ים=פויגעל מיט א שארפען שטארקען שנאבעל.

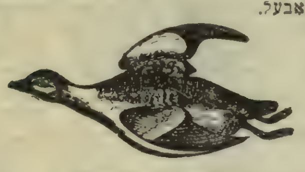

Black Guillemot

black'-gum *n.* (בלעק'-גאם) אמעריקאנער טופעלא=בוים [עס וואקסען אויף איהם שווארץ=בלויע יאגדעס, זיין האלץ איז זעהר שטארק].

black'-haired *a.* (בלעק'-העהרד) שווארץ=האריג.

Black Hand (בלעק הענד) די שווארצע האנד [א געהיימע פערברעכערישע געזעלשאפט אין סיציליען, איטאליען]; איינער וואס פרעסט אויס געלד דורך סטראשונקעס [ביי די איטאליענער].

The Black Handers are extorting money from the Italians by threats.

black'-hear'ted *a.* (בלעק'-האר'-טעד) וואס האט א שלעכט הארץ.

black'-hole *n.* (בלעק'-האול) א פינסטערער קאמערעל אין א געפענגניס; א מיליטער=געפענגניס.

black'ing *n.* (בלעק'-אינג) שוהוואקס; שווארצע פארב צום אבשווארצען לעדער.

black'ing-brush *n.* (בלעק'-אינג-בראש) א שטיפעל=בערשטעל.

black'-i'ron *n.* (בלעק'-אי'-ערן) ניט קיין פערצינטע אייזען=בלעך.

black'ish *a.* (בלעק'-איש) שווארצליך.

black'-jack *n.* (בלעק'-דזשעק) א קליינער אייכענבוים [דעמבע]; געברענטע צוקער צו פארבען ספּירימוס; א לאנעל, א שלייף, א קרוג; געפעלשטע פוטער; די פאהן פון ים=רויבער; א תליה; צינקבלענדע [רויהער צינק].

black'-knot *n.* (בלעק'-נאט) א פעסטער שלייף וואס איז ניט פונאנדערצובינדען.

black'-lead *n.* (בלעק'-לעד) גראפיט; א גראפיט=בליי=פעדער.

black'lead *v.* (בלעק'-לעד) בעדעקען מיט גראפיט.

black'leg *n.* (בלעק'-לעג) א קארטענשפיעלער, א שווינדלער; א בעטריגער; אזא פוס=קראנקהייט ביי בהמות.

black'-let'ter *n. and a.* (בלעק'-לעט'-ער) פעטע שריפט, שווארצע שריפט, גאטיש'ע שריפט; געשריבען אדער געדרוקט אין דיעזער שריפט.

black'-list *n.* (בלעק'-ליסט) די שווארצע ליסטע [א ליסטע וואו איינער פערשרייבט די נעמען פון פערזאנען, וועלכע האבען זיך שלעכט אויפגעפיהרט. ביי פאבריקאנטען ווערען צ. ב. אין דער שווארצער ליסטע פערשריבען סטרייקענדע ארבייטער, אגיטאטארען א. ז. וו. ביי סוחרים ווערען פערשריבען פערזאנען וואס האבען באַקראטירט א. ז. וו.].

black'list *v.* (בלעק'-ליסט) פערשרייבען אין דער שווארצער ליסטע. ז. ***black-list***

black'mail *n. and v.* (בלעק'-מייל) לא=יתר'ץ געלד, געלד פאר'ן שווייגען [פערלאנגטע געלד פאר ניט דערצעהלען אויף אימעצען אמת'ע אדער אויסגעטראכטע שאנד=טהאטען]; ציהען לא יתר'ץ געלד.

black Mari'a (בלעק מע-ראי'-ע) א פאליציי=וואגען פאר פערברעכער [פאטרול וואגען].

black'-mar'tin *n.* (בלעק'-מאר'-טין) די מויער=שוואלב.

Black Mon'day (בלעק מאנ'-דיי) דער אונגליקליכער מאנטאג [ביי קינדער דער ערשטער טאג נאך וואקאציע (פרייע טעג פון שוהל) ווען מען דארף צוריקגעהן אין שוהל].

black'-monk *n.* (בלעק'-מאנק) דער בענעדיקטינער מאנאך [די בענעדיקטינער געהען שווארץ געקליידעט].

black'moor *n.* (בלעק'-מוהר) ז. ***blackamoor***

black'ness *n.* (בלעק'-נעס) שווארצקייט, שווארצער קאליר; דונקעלקייט; אבשייליכקייט; זינדיגקייט; נאכט.

black of the eye (בלעק אוו טהי אי) שווארצאפעל פון אויג.

black'-peo'pled *a.* (בלעק'-פיעפלד) בעפעלקערט פון שווארצע מענשען.

black pop'lar (בלעק פאפ'-לער) דער שווארצער פאפעל=בוים.

black'-pud'ding *n.* (בלעק'-פוד'-אינג) בלוט=ווארשט.

black'rust *n.* (בלעק'-ראסט) אזא קראנקהייט פון ווייץ און אנדערע פלאנצען.

black sheep (בלעק שיעפ) א פלעק אין דער משפחה.

black'smith *n.* (בלעק'-סמיטה) אן אייזען=שמיער.

black'smithing *n.* (בלעק'-סמיטה-אינג) אייזען שמיעדעריי.

black'snake *n.* (בלעק'-סנייק) אזא שווארצע שלאנג; אזא דיקער בייטש געפלאכטען פון קוה=פעל.

black'strap *n.* (בלעק'-סטרעפ) אזא געטראנק פון שנאפס געמישט מיט סיראפ; אזא ביליגער וויין וואס מאטראזען טרינקען.

black'stripe *n.* (בלעק'-סטראיפ) ז. ***blackstrap***

black'tail *n.* (בלעק'-טייל) אזא הירש מיט א שווארצען עק; אזא מין פיש.

black'thorn *n.* (בלעק'-טהארן) דער שווארץ=דארן [אזא שטעכעדיג קליין ביימעל]; א שפאציער=שטאק געמאכט פון א שווארץ=דארן ביימעל.

black-throa'ted green warb'ler (בלעק-טהראו'-טעד גריען הווארב'-לער) א קליין אמעריקאנער פויגעלע פון גרינליכען קאליר, מיט א שווארצע העלזעל. ז. איל. ***"Birds of the U. S."***

black'-tressed *a.* (בלעק'-טרעסט) מיט שווארצע לאקען.

black'-veined white but'terfly (בלעק'-וויינד הוואיט באט'-ער-פלאי) אזא קליינער ווייסער שמעטערלינג [זומער=פויגעלע] מיט שווארצע אדערלעך אין די פליגלען.

black vom'it (בלעק וואמ'-איט) דאס געלע קדחת.

black'-walnut *n.* (בלעק'-הוואל-נאט) דער אמעריקאנער שווארצער וועלש=נוס בוים.

black'-work *n.* (בלעק'-הווארק) גראבע שמיעד=ארבייט.

black'y *n.* (בלעק'-אי) א נעגער; א שווארצער פויגעל; א שווארצע חיה.

blad *n. and v.* (בלעד) א פאטש; פאטשען; א שטיק; א פארטפעל; עטליכע צונויפגעלעגטע בויגען פון לעש=פאפיער.

blad'der *n. and v.* (בלעד'-ער) פענכער; בלאטער; בלאז; אריינלעגען אין א פענכער.

blad'der-help *n.* (בלעד'-ער=העלפ) דער בלאזען=שטאנג [א מין פלאנצע].

blad'der-nut *n.* (בלעד'-ער-נאט) אזא בוים אויף וועלכען עס וואקסען פימפערנים.

blad'der-sen'na *n.* (בלעד'-ער-סענ'-ע) דער בלאזען=שטרויך [אזא קליין ביימעל מיט געלבע בלומען, וועלכע ווערען געברויכט אלס אבפיהרונגס=מיטעל].

blad'derwort *n.* (בלעד'-ער-הווארט) דער וואסער=שלויך [אזא פלאנצע וואס איהרע בלעטער זיינען עהנליך צו פענכערס].

blad'dery *a.* (בלעד'-ער-אי) בלאזענארטיג; מיט בלאזען.

blade *n. and v.* (בלייד) א גרין בלעטעל פון א בוים אדער פלאנץ; א שטענגעל פון א פלאנץ; א קלינגעל [פון א מעסער אדער שווערד]; א לעבהאפטער מענש; אריינשטעלען א קלינגעל.

blade'-bone *n.* (בלייד'-באון) שולטער=ביין [דער דריי=עקיגער ביין פון דעם רוקען גלייך אונטער דעם אקסעל].

bla'ded *a.* (בליי'-דעד) וואס האט בלעטלעך; וואס איז צונויפגעשטעלט פון בלעטלעך; וואס האט א קלינגעל; וואס איז צונויפגעשטעלט פון לאנגע שמאלע בלעטלעך [ווענען געוויסע מינעראלען]

blade'-met'al *n.* (בלייד'-מעט'-על) דאס מעטאל פון וואס מען מאכט שווערדען.

blade of a saw (בלייד אוו ע סאה) א זעג [די אייזען=פלאטע פון זעג].

blade of youth (בלייד אוו יוטה) ערשטע יוגענד=צייט.

blain *n.* (בליין) געשוויר, געשוויר אויף'ן צונג; בלעזעל אויף'ן לייב; א וואסער=בלאז.

bla'mable *a.* (בליי'-מעבל) בעשולדיגונגס ווערטה, טאדעלהאפט; פעהלערהאפט.

bla'mableness *n.* (בליי'-מעבל-נעס) טאדעלווירדיגקייט; פעהלערהאפטיגקייט.

bla'mably *adv.* (בליי'-מעב-לי) צום טאדלען; אויף א טאדעלהאפטען אופן.

blame *n. and v.* (בליים) טאדעל, שולד, בעשולדיגונג; בעשולדיגען; טאדלען; פערדאמען.

bla'meable *a.* (בליי'-מעבל) ז. *blamable*

bla'meably *adv.* (בליי'-מעב-לי) ז. *blamably*

blamed *a.* (בליימד) געטאדעלט; פערראמט; בעשולדיגט.
No one could be blamed for the accident.

blame'ful *a.* (בליימ'-פול) טאדעלהאפט, בעשולדיגונגס־ווערטה, פעהלערהאפט.

blame'fully *adv.* (בליימ'-פול-אי) אויף א טאדעלהאפטען אופן.

blame'fulness *n.* (בליימ'-פול-נעס) טאדעלהאפטיגקייט.

blame'less *a.* (בליימ'-לעס) טאדעללאז; אונשולדיג, אהן פעהלערען.

blame'lessly *adv.* (בליימ'-לעס-לי) אויף א טאדעללאזען אופן; אונשולדיג; אהן פעהלערען.

blame'lessness *n.* (בליימ'-לעס-נעס) אונשולדיגקייט; טאדעללאזיגקייט.

bla'mer *n.* (בליי'-מער) טאדלער; פעהלער־זוכער

blame'worthiness *n.* (בליימ'-הוואיר־טי-נעס) דאס זיין ווערטה געטאדעלט אדער בעשולדיגט צו ווערען.

blame'worthy *a.* (בליימ'-הוואיר-טהי) בעשולדיגונגס־ווערטה: טאדלונגס־ווערטה.

blanc *n.* (בלענק) א ווייסע פארב [הויפט־זעכליך פאר'ן געזיכט]; א מין סאאוס.

blan'card *n.* (בלענ'-קארד) בלאנקארדס [אזא זארט לייווענט פאבריצירט אין פראנקרייך].

blanch *v.* (בלענטש) ווייס מאכען, בליי־כען; ווייס ווערען; בעשיטעהניגען. צופאר־בען; אבבריהען אין עסענוואַרג מיט הייסען וואסער; איינווייקען אין הייסען וואסער.

blan'cher *n.* (בלענ'-טשער) א בלייך־מאכער, א ווייס־מאכער.

blan'ching *n.* (בלענ'-טשינג) דאס בלייכען, דאס ווייס־מאכען.

blanc-mange' *n.* (בלא-מאנזש') אזא מיז געקאכטער זשעלאטין [סטורען] מיט מאנדלען.

blanc-manger' *n.* (בלא-מאנ-זשיי') ז. *blanc-mange*

bland *a.* (בלענד) מילד, זאנפט, גיטיג, שמייכעלדיג.
His bland manner of speech deceives no one.

blan'dish *v.* (בלענ'-דיש) לאשטשען; מאכען קאמפלימענטען; מאכען אנגענעהם

blan'dished *a.* (בלענ'-דישט) געלאשטשעט, געמאכט קאמפלימענטען.

blan'disher *n.* (בלענ'-דיש-ער) איינער וואס לאשטשעט אדער מאכט קאמפלימענטען.

blan'dishing *n.* and *a.* (בלענ'-דיש-אינג) חניפה; קאמפלימענטען; מילד; שמייכעלדיג; לאשטשענדיג

blan'dishment *n.* (בלענ'-דיש-מענט) חניפה; גלאטע רייד; שמייכעליי; קאמפלימענטען.

bland'ness *n.* (בלענד'-נעס) נוטמוטהיג־קייט; מילדקייט; זאנפטמוטה.

blank *n.* and *a.* (בלענק) ווייסקייט; בלייכקייט; ליידיגער ארט; אונבעשריבע־נעס פאפיער; א פאפיער־בלאנק; א פאר־מולאר; שיס־ציעל; א פערז אהן גראַ־מען: ווייס, בלייך; בלאס; בעשטירצט; פערוואונדערט; פערטומעלט; בעשעמט; ליער, ליידיג, אונפערשריבען.

blank aston'ishment (בלענק עס-טאנ'-איש-מענט) שפראכלאזעס ערשטוי־נען; דאס בלייבען אהן לשון פון ערשטוי־נונג.

blank'-book *n.* (בלענק'-בוק) א בוך מיט בלאנקען [צו מאכען פערצייכנונגען, חשבונות א. ז. וו.].

blank car'tridge (בלענק קאר'-טרידזש) א פוסטע שיס־פיסטאנע.

blank cred'it (בלענק קרעד'-איט) אפענער קרעדיט; וועקסעל קרעדיט.

blank dice (בלענק דאיס) א גלאטער שפיעל־ווירפעל [אהן אויגען].

blank door (בלענק דאור) א בלינדע טהיר [א פערמויערטע טהיר].

blan'ket *n.* and *v.* (בלענ'-קעט) וואָ־לענע בעט־דעקע; דעקע, קאלדרע; פערד־דעקע; אזא אינדיאנער מאנטעל; בעדע־קען מיט א קאלדרע.

blan'keting *n.* (בלענ'-קעט-אינג) דאס שליידערען אדער ארומווארפען אין א דע־קע; שטאף פון וועלכען מען מאכט בעט־דעקען; א צאהל קאלדרעס.

blank indorse'ment (בלענק אינ-דארס'-מענט) דאס אונטערשרייבען א בלאנקען וועקסעל [ניט קיין אויסגעפיל־טען].

blank'ly *adv.* (בלענק'-לי) אלס ווייס, אלס ליידיג; גלאט אוועק, אהן צערעמאָ־ניעס; אהן איבריגע רייד; נאר פשוט.

blank'ness *n.* (בלענק'-נעס) ווייסקייט, בלייכקייט, ליידיגקייט.

blank paper (בלענק פיי'-פער) אונבע־שריבען פאפיער.

blank verse (בלענק ווארס) א פערז אהן גראמען.

blank win'dow (בלענק הווינ'-דאו) א בלינד פענסטער [פערמויערט].

blare *v.* and *n.* (בלעהר) לארמען; ארויסלאזען א שטימע פון א טרומייט; בעקען [ווי א שעפס אדער קאלב]; הויך שרייען: דאס בעקען; א לארם.

blar'ney *n.* and *v.* (בלאר'-ני) שמייכע־ליי, חניפה; חנפ'נען, קאמפלימענטען מא־כען.

blasé' *a.* (בלע-זיי') זאט מיט פער־גניגען; לעבענס־זאט.

blash *v.* (בלעש) בעשפריצען, דורכ־נעצען.

blaspheme' *v.* (בלעס-פים') לעסטערן [איבערהויפט גאט און הייליגע לייט], פלוכען.

blasphe'mer *n.* (בלעס-פי'-מער) לעס־טערער; א גאט־לעסטערער [מחרף ומגדף שם יהוה].

blas'phemous *a.* (בלעס'-פי-מאס) לעסטערליך; גאטס־לעסטערליך.

blas'phemously *adv.* (בלעס'-פי-מאס-לי) מיט לעסטערונג, מיט גאטעס־לעסטע־רונג.

blas'phemy *n.* (בלעס'-פי-מי) לעסטע־רונג; גאטעס־לעסטערונג.

blast *n.* and *v.* (בלעסט) שאל [תרועה]; דאס בלאזען; ווינדשטויס; דאס אויפ־רייסען פון פולווער, עקספלאזיאן; לופט־עקספלאזיאן אין א קויהלען־גרוב; אויס־טריקעניש אדער בראנד פון תבואה; אזא קראנקהייט פון שעפסען; שלאגען; טרו־מייטענען; בלאזען; פערברענען; עקס־פלאדירען; פלאצען; צושטערען; צושי־סען [שטיינער]; פערדאמען.

blas'ted *a.* (בלעס'-טעד) פערדאמט, פער־פלוכט.

blas'ter *n.* (בלעס'-טער) דער שפרענגער [וואס צושיסט שטיינער דורך פולווער]; דער שלאגער, בלאזער; צושטערער.

blast'-fur'nace *n.* (בלעסט'-פויר'-נעס) א שמעלץ־אויוועז, ביי וועלכען עס ווערט בענוצט א לופט־שטראם.

blast'-hole *n.* (בלעסט'-האול) שפרענג־לאך [דאס לאך וואו מען לעגט אריין דאס פולווער ביים צושיסען שטיינער].

blas'ting *n.* and *a.* (בלעס'-טינג) דאס אויפרייסען דורך אן עקספלאזיאן; פער־וויסטונג דורך א געוויטער; דאס אויפריי־סען שטיינער דורך עקספלאזיאנס־מאטע־ריאל; בעשעדיגט פון בליץ; צושטערט.

blast me! (בלעסט מי!) דער רוח [טייפעל] זאל מיך נעהמען!

blas'toderm *n.* (בלעס'-טא-דורם) די קיים־הויט פון א צעלע.

blast'-pipe *n.* (בלעסט'-פאיפ) דאמפף־צינ־ראהר [ביי א דאמפף־מאשין].

bla'tant *a.* (בליי'-טענט) שרייענדיג; הויך ריידענדיג; לארמענדיג.

bla'tantly *adv.* (בליי'-טענט-לי) אויף א שרייענדען אדער ליארעמדיגען אופן.

blath'er *n.* and *v.* (בלעטה'-ער) נאריש־קייט; פלוידעריי; א פלאפלער; ריידען נארישקייט; פלוידערען; פלאפלען.

blath'erskite *n.* (בלעטה'-ער-סקאיט) א פוסטער בעריהמער; א פלוידערזאק; א שטיק נאראנישעם.

blat'ter *n.* and *v.* (בלעט'-ער) מאכען לארם; בעקען, פלוידערען; פלוידעריי; לארם.

blat'terer *n.* (בלעט'-ער-ער) א הויך־פלאפלער; א פוסטער בעריהמער; א פלוי־דערזאק.

blay *n.* (בליי) דער אוקעליי־פיש. ז. *bleak*

blaze *n.* and *v.* (בלייז) פלאם; העלער שיין; שטראהלענדעס ליכט; בעקאנטמא־כונג; א ווייסער פלעק אויף דעם שטערען פון א פערד אדער קוה; א ווייסער פלעק אויף א בוים; אויפפלאמען; אויפפלאקע־רען; לייכטען; בעקאנט מאכען; זיכט־באר מאכען.
There was a trail blazed in the forest.

blaze away' (בלייז ע-הוויי') ארבײ־טען; שיסען; שטארק שיסען; ארבייטען מיט חשק און מיט התמדה.

blaze out (בלייז אוט) ארויסלאזען א פלאם, אויפשיינען; אויפפלאקערען; ווע־רען שטארק אויפגערעגט; רעדען מיט כעס.

bla'zer *n.* (בליי'-זער) עפּעס וואס לייכט שטארק אדער איז שטארק הייס און גליהענד: א לייכטער, קורצער, העלער פלאנעל פאלטא; א שיסעל אונטער וועל־כער עס געפינט זיך א געשטעל צו האל־טען הייסע קויהלען, כדי די שיסעל צו האלטען הייס; א בעקאנט־מאכער.

blaze up (בלייז אפ) אויפפלאקערען; זיך אנצינדען פון צארן.

bla'zing *a.* (בליי'-זינג) פלאמענד, ברע־נענד, לייכטענד; בעקאנט מאכענד; זיכט־באר מאכענד.

bla'zingly *adv.* (בליי'-זינג-לי) אויף א פלאמענדען, ברענענדען אדער לייכטענדען אופן; בעקאנט מאכענדיג, זיכטבאר מא־כענדיג.

bla'zing-star *n.* (בליי'-זינג-סטאר) א קאמעט וואס ווערט געצייכענט אלס א וואפען אדער א הערב; אזא פלאנצע.

bla'zon *n.* and *v.* (בלייזן) א וואפענ־שילד; ארויסשטעלען צום שיין; בעשעה־נען; בעקאנטמאכונג; ארויסצייגונג פון גלאנץ; בעשרייבונג פון פאמיליען וואפען; בעפוצען מיט וואפען [אועלכע אבצייכ־נונגען ביי די אדעליגע פאמיליעס].

bla'zonry *n.* (בליי'זנ-רי) די קענטנכים פון בעשרייבען די פערשיעדענע וואפענס; א וואפענשילד; א דעקאראציאן; אויס-שטעלונג צום שיין.

bleach *n. and v.* (בליטש) בלייכען שטאף, פארבען אויף ווייס; ווייס ווערען; דאס בלייכען.

blea'cher *n.* (בליע'-טשער) איינער וואס בלייכט [שטאף]; אזא וואנע צום בלייכען [שטאף].

blea'chery *n.* (בליע'-טשער-אי) א פלאץ צום בלייכען שטאף.

blea'ching *n.* (בליע'-טשינג) דאס בליי-כען, דאס ווייסען [ווייס מאכען].

blea'ching-ground *n.* (בליע'-טשינג-גראונד) א פלאץ צו בלייכען שטאף.

blea'ching-pow'der *n.* (בליע'-טשינג-פאו'-דער) בלייך-פולווער.

bleak *n. and a.* (בליעק) דער אוקעליי-פיש [אזא קליינער פיש וועמענס שופען עס ווערען בענוצט צו מאכען קינסטליכע פערעל]; ליידיג; קאלט; ווינדיג; אוי-מעטיג.

Bleak

blea'kish *a.* (בליע'-קיש) אומעטיגליך; ווינדיג; קאלטליך; ליידיגליך.

blea'kishly *adv.* (בליע'-קיש-לי) ז. ***bleakish***

bleak'ly *adv.* (בליעק'-לי) קאלט; אוי-מעדיג.

bleak'ness *n.* (בליעק'-נעס) קעלט; אומעטיגקייט.

blear *a. and v.* (בליער) טריפענד פון די אויגען; דונקעל; פערדונקלען; קראנק מאכען די אויגען פון וויינען.

bleared *a.* (בליערד) מיט קראנקע אויגען פון וויינען.

blear'edness *n.* (בליער'-עד-נעס) דאס טרעהרען פון די אויגען; די פערדונקע-לונג.

blear'-eyed *a.* (בליער'-איד) וואס האט טרעהרעדיגע אויגען; וואס זעהט ניט קלאר; קורצזיכטיג.

blear'-eyes *n.* (בליער'-איז) טרעהרע-דיגע אויגען [אזא אויגען-קראנקהייט].

blear'iness *n.* (בליער'-אי-נעס) ז. ***blearedness***

bleat *n. and v.* (בליעט) דאס מעקען פון שאף אדער קעלבער; מעקען.

blea'ting *n. and v.* (בליע'-טינג) דאס מעקען פון שאף אדער קעלבער; מעקענ-דיג ווי א שעפס.

bleb *n.* (בלעב) בלעזעל, וואסער-בלעזעל; א בלאטער.

bleb'by *a.* (בלעב'-אי) בלעזעלדיג; בע-דעקט מיט בלאזען.

bled (בלעד) בלוט געלאזען; געבלוטעט. ז. ***bleed***

bleed *v.* (בליעד) 1. בלוטען; בלוט לאזען; לאזען אן אדער; אבצאפען די זאפט פון עפעס; פערגיסען אימעצענס בלוט [טוי-טען אדער פערוואונדען]; אבבלייכען [א פארב]; אנגווערען געלד; אויספרעסען פון אימעצען געלד; 2. טרויעריג פיהלען; הא-בען שטארק מיטלייד מיט אימעצען.

1. Many upon seeing others **bleed** are ready to faint themselves. 2. My heart **bleeds** for him.

blee'der *n.* (בליע'-דער) דער וואס לאזט בלוט דורך עפּעס אן אדער; איינער וואס ליידעט פון בלוטען.

blee'ding *n. and a.* (בליע'-דינג) דאס לאזען אן אדער; דאס בלוטען; דאס אב-לויפען מיט בלוט; דאס אבצאפען די זאפט פון א בוים אדער פלאנצע; בלוטענד.

blee'ding condi'tion (בליע'-דינג קאנ-דיש'-אן) א געפעהרליכער צושטאנד דורך אבלויפען מיט בלוט.

The patient was taken to the hospital in a bleeding condition.

blee'ding in'struments (בליע'-דינג אינ'-סטרו-מענטס) אינסטרומענטען מיט וועלכע מען עפענט אויף אן אדער צו לאזען בלוט.

blem'ish *n. and v.* (בלעמ'-איש) פעה-לער, בראק, מום; שאנדע, שאנדפלעק; בע-פלעקען אימעצענס נאמען; קאליקע; שע-דיגען.

blem'ihsed *a.* (בלעמ'-אישט) געשעש-דיגט; געמאכט פאר א קאליקע; בעפלעקט [די עהרע].

blem'ishless *a.* (בלעמ'-איש-לעס) אהן א פעהלער.

blench *v., a. and adv.* (בלענטש) אב-שפרינגען צוריק; זיך צוריקציהען, צוריק-געהן; פערהינדערען; בלייך ווערען; מא-כען ווייס; אויף כלומר'שטע אדער אונ-בעדייטענדע אבצאהלונגען.

blend *n. and v.* (בלענד) צונויפמישען; א געמישעכץ; סארט, מין [פון א געמי-שעכץ].

blende *n.* (בלענד) בלענדע, צינק-ערץ [צינק אין פערבינדונג מיט שוועפעל ווי ער ווערט געוועהנליך געפונען אין שטיי-נער].

blen'der *n.* (בלענ'-דער) דער פערמי-שער; א בערשטעל צום מישען; א מא-שין צום צונויפמישען פערשיעדענע מינים מעהל, טרוקענע פארבען א. ד. ג.

blen'ding *n.* (בלענ'-דינג) צונויפמי-שונג; די פעראיינינגונג פון די כאראקטע-ריסטישע אייגענשאפטען פון ביידע עלטע-רען ביי א פארונג פון צוויי פערשיעדענע מינים.

blen'dous *a.* (בלענ'-דאס) בלענדענאר-טיג. ז. ***blende***

blennorrhe'a *n.* (בלענ-א-רי'-א) א שטארקער שליים-פלוס; א טריפער [אזא געשלעכטס-קראנקהייט].

blen'ny *n.* (בלענ'-אי) דער שליים-פיש [אזא קליינער ים-פיש].

blent (בלענט) געמישט. ז. ***blend***

bless *v.* (בלעס) בעגליקען; בענשען, וויני-שען גליק; ליובען.

bles'sed *a.* (בלעס'-עד) גליקליך; הייליג; געבענשט.

bles'sed fool (בלעס'-עד פוהל) א פער-דאמטער נאר.

bles'sedly *adv.* (בלעס'-עד-לי) אויף א געבענשטען אופן; גליקליך; גליקזעליג.

bles'sed mem'ory (בלעס'-עד מעמ'-א-רי) זכרונו לברכה.

bles'sedness *n.* (בלעס'-עד-נעס) גליק-זעליגקייט; דאס זיין געבענשט אדער גליקליך.

bles'sed this'tle (בלעס'-עד טהיסל) די קארבען-דיסטעל [אזא שטעכעדיגע פלאנ-צע].

Bles'sed Vir'gin (בלעס'-עד וואיר'-דזשין) די הייליגע יונגפרוי [מאריא, די מוטער פון יעזוס קריסטוס].

bles'ser *n.* (בלעס'-ער) דער בענשער; דער בעגליקער.

bles'sing *n. and a.* (בלעס'-אינג) גליק; זעגען, ברכה; וואהלטהאט; בענשענדיג.

bless me ! (בלעס מי) אוי וועה איז מיר!

bless my soul ! (בלעס מאי סאול) א, וואס הער איך! איז דאס מעגליך!

bless one's stars (בלעס הוואנז סטארז) זיין צופריעדען מיט'ן שיקזאל.

blest (בלעסט) געבענטשט, גליקליך. ז. ***bless***

blet *n. and v.* (בלעט) פוילען פון איני-וועניג [ווי רייפע פרוכט]; דאס אנפאנ-גען פוילען ביי רייפע פרוכט.

blew (בלוה) געבלאזען. ז. ***blow***

The wind **blew**.

blight *n. and v.* (בלאיט) בראנד [אזא קראנקהייט פון פלאנצען]; א לייכטע פא-ראליזירונג [לעהמונג] דורך פערקיהלונג; פערניכטען; פערדארבען.

bligh'ted *a.* (בלאי'-טעד) פערדארבען.

bligh'ted corn (בלאי'-טעד קארן) בראנד-קארן [אבגעדארטער קארן אויף'ן פעלד].

bligh'ted hopes (בלאי'-טעד האופס) צושטערטע האפנונגען.

bligh'ting *a.* (בלאי'-טינג) פערניכטענ-דיג אדער פערדארבענדיג דורך בראנד; פאראליזירענדיג.

bligh'tingly *adv.* (בלאי'-טינג-לי) דורך בראנד.

blind *a., n. and v.* (בלאינד) בלינד, דונקעל; שוואך; אהן איבערלעגונג; אונ-וויסענד; געהיים; ניט זיכטבאר; א פערהאנג איבער א פענסטער אדער לא-דען צו פערשטעלען דעם שיין; בלענדע [צינק-ערץ]; אן אבזיכט; א מיין; א תירוץ, אן אויסרייד; א בעהעלטעניש; בלינד מאכען, בלענדען.

blin'dage *n.* (בלאינ'-דעדזש) ביי מילי-טער—א שוץ-וואנד געמאכט פון האלץ און ערד צו פערבארגען די סאלדאטען וואס ליעגען בעהאלטען ערגעץ וואו; אזעלכע פערד-ברילען פון לעדער, וואס שטערען דעם פערד צו זעהן פון דער זייט.

blind al'ley (בלאינד על'-אי) א זאק-גאס [א גאס וואס האט ניט קיין ארויסגאנג].

blind as a bat (בלאינד עז ע בעט) בלינד ווי א פלעדערמויז, שטאק בלינד.

blind as a bee'tle (בלאינד עז ע ביטעל) שטאק בלינד.

blind as a buz'zard (בלאינד עז ע באז'-ארד) שטאק בלינד.

blind'-bee'tle *n.* (בלאינד'-ביטעל) דער מאי-קעפער [אזא גרויסע באבעלע, זשוק].

blind bud (בלאינד באד) א קנאספע פון א פלאנצע וואס ברענגט ניט ארויס קיין בליטהען אדער פרוכט.

blin'ded *a.* (בלאינ'-דעד) מיט שטארען [אויף די פענסטער]; מיט ארבענלאזע-נע שטארען.

blin'der *n.* (בלאינ'-דער) איינער וואס מאכט בלינד; א פערד-בריל.

blind'-fish *n.* (בלאינד'-פיש) דער בלינד-פיש [אזא פיש וואס האט בלינדע אויגען].

blind'fold *a. and v.* (בלאינד'-פאולד) בלינד, מיט צוגעדעקטע אויגען; אונבע-ראכטזאם, אונאיבערלעגט; צודעקען די אויגען; פערפיהרען.

blind'folded *a.* (בלאינד'-פאול-דעד) מיט פערבונדענע אויגען.

blind gal'lery (בלאינד געל'-ער-אי) א געהיימער גאנג.

blin'ding *a. and n.* (בלאינ'-דינג) מא-כענדיג בלינד; דאס מאכען בלינד; דאס

אויסשיטען מיט זאמד א פריש ברוקירטע גאס כדי אויסצופילען די קליינע לעכער וואס זיינען געבליבען צווישען די שטיינער.

blin'dingly *adv.* (בלאינ'-דינג-לי) אויף א בלינד־מאכענדען אופן.

blind'-ink *n.* (בלאינד'-אינק) בלענדען־טינט [אזא זארט טינט מיט וועלכען מען שרייבט פאר בלינדע. דער טינט האט די איינענשאפט וואס די בוכשטאבען וועלכע ווערען מיט איהם געשריבען ווערען בולט, אז מען קען זיי אנטאפען מיט די פינגער].

blind'less *a.* (בלאינד'-לעס) אהן שטאָרען [וועגען פענסטער].

blind'ly *adv.* (בלאינד'-לי) בלינדערהייט; אומגעזעהן; אהן איבערלעגונג; אהן איינגענעם פערשטאנד; אהן אן עפנונג.

blind'man *n.* (בלאינד'-מען) א בלינדער; א בעאמטער אין פאסט, וואס האט די אויפגאבע צו לעזען די שלעכט אדער פאלש געשריבענע אדרעסען אויף בריעף.

blind'man's-buff' *n.* (בלאינד'-מענז-באף') בלינדע קוה אדער כאפעניש [אזא שפיעל].

blind'man's hol'iday (בלאינד'-מענז האל'-אי-דיי) פינסטערניס, דונקעלהייט; בין השמשות.

blind mares (בלאינד מעהרז) אונזיניגע מעשות.

blind'ness *n.* (בלאינד'-נעס) בלינדהייט; אונוויסענהייט.

blind'-rea'der *n.* (בלאינד'-ריע'-דער) א בעאמטער אין פאסט וואס האט די אויפגאבע צו לעזען די שלעכט אדער פאלש געשריבענע אדרעסען פון בריעף.

blind side (בלאינד סאיד) די שוואכע זייט; דער אונבעשיצטער טייל.

blind'stitch *v.* (בלאינד'-סטיטש) נעהען מיט בלינד־שטעך [אזא זארט אויסנעהען, וואו די שטעך זעהען זיך נאר אויף איין זייט פון דעם שטאף].

blind'worm *n.* (בלאינד'-הוואירם) דער בלינדער ווארם [אזא שלאנגען־עהנליכער ווארם].

blink *n. and v.* (בלינק) א פינטעל מיט'ן אויג; א וואונק מיט'ן אויג; א בליאסק; א אויגענבליק; ווינקען; בליאסקען; פינטלען.

blink'ard *n.* (בלינק'-ארד) איינער וואס פינטעלט מיט די אויגען; א דומער, טעמפער מענש; איינער וואס איגנארירט אדער וויכט אוים עפעס.

blin'ker *n.* (בלינ'-קער) איינער וואס גלאצט אדער פינטעלט מיט די אויגען; פערד־ברילען [אזעלכע לעדערנע קלאפעס צו פערשטעלען דעם פערד'ס אויגען עס זאל נים קוקען פון די זייטען].

blin'kers *n.* (בלינ'-קערז) פערד־ברילען; ברילען

blink'-eyed *a.* (בלינק'-איד) וואס האט פינטעלדינע אויגען.

blin'king *a.* (בלינ'-קינג) פינטעלדיג אדער ווינקענדיג מיט די אויגען.

blin'kingly *adv.* (בלינ'-קינג-לי) אויף א ווינקענדען אופן.

blin'ky *a.* (בלינ'-קי) וואס פינטעלט אדער ווינקט מיט די אויגען.

bliss *n.* (בליס) העכסטעס גליק, גליקזעליגקייט.

bliss'ful *a.* (בליס'-פול) גליקזעליג; העכסט גליקליך.

bliss'fully *adv.* (בליס'-פול-אי) אויף א העכסט גליקליכען אופן; גליקזעליג.

bliss'fulness *n.* (בליס'-פול-נעס) גליקזעליגקייט.

blis'ter *n. and v.* (בליס'-טער) בלאטער, בלעזעל אויף דער הויט; בלאזען ציהען; קריגען בלאטערען; פעראורזאכען ליידען [ווי פון בלאטערען]; פעראורזאכען ליידען [ווי פון שאנדע].

blis'ter-bee'tle *n.* (בליס'-טער-ביעטל) א שפאנישע פליעג [אזא גיפטיגע פליעג, וואס ווען זי ווערט צוגעלעגט צו דער הויט, ווערט דארטען אנגעצויגען א בלאז. דיעזע פליעג ווערט דעריבער געטריקענט און בענוצט אלס א פלאסטער אנצוציהען בלאטערען].

blis'tered *a.* (בליס'-טערד) בלאטערדיג; פול מיט בלאזען.

blis'ter-fly *n.* (בליס'-טער-פלאי) ז. *blister-beetle*

blis'terous *a.* (בליס'-טער-אס) פול מיט בלאזען אדער בלאטערען.

blis'ter-plas'ter *n.* (בליס'-טער-פלעס'-טער) בלאזען־פלאסטער; שפאנישע פליעג. ז. *blister-beetle*

blis'ter-steel *n.* (בליס'-טער-סטיעל) בלאזען־שטאהל, צעמענט־שטאהל [אזא זארט שטאהל].

blis'tery *a.* (בליס'-טער-אי) בלאטערדיג, פול מיט בלאטערען אדער בלאזען.

blite *n.* (בלאיט) אזא מין שפינאט [עסבארע פלאנצע].

blithe *a.* (בלאיטה) פרעהליך; מונטער, לעבעדיג, לוסטיג.

blithe'ful *a.* (בלאיטה'-פול) ז. *blithe*

blithe'ly *adv.* (בלאיטה'-לי) פרעהליך, מונטער, לוסטיג, לעבעדיג.

blithe'ness *n.* (בלאיטה'-נעס) דאס זיין מונטער, לעבעדיג, לוסטיג אדער פרעהליך.

blithe'some *a.* (בלאיטה'-סאם) ז. *blithe*

blithe'someness *n.* (בלאיטה'-סאם-נעס) מונטערקייט, לעבעדינקייט, פרעהליכקייט.

bliz'zard *n.* (בליז'-ארד) א שטארקער שנעע־שטורם; א זאלפ [דאס אויסשיסען פון עטליכע ביקסען מיט אמאל]; א פלעצליכער איבערפאל, אן אטאקע..

bliz'zardous *a.* (בליז'-ארד-אס) עהנליך צו א שנעע־שטורם.

bliz'zardly *a.* (בליז'-ארד-לי) ז. *blizzardous*

bloat *n., v. and a.* (בלאוט) מאכען אויפגעשוואלען; אויפשוועלען, אויפלויפען; אויפגעשוואלען; אויפגעלאפען; אויפבלאזען; רויכערען, טריקענען דורך רויכערען; גערויכערט; א טויגעניכטס, א שכור.

bloa'ted *a.* (בלאו'-טער) 1. אויפגעבלאזען, אויפגעשוואלען; אויפגעלאפען; 2. אנגעבלאזען ביי זיך, גאוה'דיג.

2. Our neighbor acts as though he was a bloated aristocrat.

bloa'tedness *n.* (בלאו'-טער-נעס) אויפגעשוואלענהייט, אויפגעבלאזענהייט.

bloa'ter *n.* (בלאו'-טער) גערויכערטער, געזאלצענער הערינג.

blob *n.* (בלאב) א בלאז; א וואסערבלאז; אן אויפגעלאפענע דיקע אונטער־ליפ.

blob'ber *n.* (בלאב'-ער) א בלאטער, א בלאז.

blob'ber-lip *n.* (בלאב'-ער ליפ) דיקע ליפ.

blob'ber-lipped *a.* (בלאב'-ער-ליפט) דיק־ליפיג.

block *n. and v.* (בלאק) בלאק, קלאץ; שטיק; א הילצערנע־קווארטאל; א ווינקעל־קלעצעל; פערשפארען, פערצאמען דעם וועג; א הינדערניש; הינדערען; אן אונגעהוי־בערטער מענש [א שטיק קלאץ]; א בינימעל ווערטה־פאפיערען וואס ווערען גע־קויפט אדער פערקויפט מיט איין מאל; אזא בעפעסטיגטע רעדעל אויף וועלכען עס ציהט זיך א שטריק צו הויבען משא.

Blocks

blockade' *n. and v.* (בלא-קייד') בלאקאדע, די איינשליסונג אדער בעלאגערונג פון א פעסטונג אדער האפען דורך קריעגס־שיפען; מאכען א בלאקאדע דורך קריעגס־שיפען.

In the Civil War the Southern ports were blockaded by the Federal fleet.

blocka'der *n.* (בלא-קיי'-דער) איינער וואס בעלאגערט א פעסטונג אדער האפען מיט קריעגס־שיפען; א קריעגס־שיף, וואס נעהמט אנטהייל אין בעלאגערונג.

blockade'-run'ner *n.* (בלא-קייד'-ראנ'-ער) א בלאקאדען־ברעכער; א קריעגס־שיף וואס ברעכט דורך א בלאקאדע [אבשפארונג].

blockade'-run'ning *n.* (בלא-קייד'-ראנ'-אינג) דאס דורכברעכען א בלאקאדע [אבשפארונג].

block'-book *n.* (בלאק'-בוק) אברייס־נאטיצבוך, אברייס־קאלענדאר.

block'head *n.* (בלאק'-העד) דומקאפ, גראבער קאפ.

block'house *n.* (בלאק'-האוס) א קליין מיליטער־הייזעל ביי א פעסטונג.

block'ing *n.* (בלאק'-אינג) דאס בלאקירען [אבשפארען], דאס בלאק־ווערק [קלעצער צום אונטערשפארען].

block'ish *a.* (בלאק'-איש) נאריש, דום, אומגעלומפערט.

block'ishness *n.* (בלאק'-איש-נעס) אומגעלומפערטקייט; דומהייט.

block out (בלאק אוט) אויסשליסען.

block'-prin'ting *n.* (בלאק'-פרינ'-טינג) דער האלץ־דרוק [וואו די אותיות זיינען געמאכט פון האלץ].

block'-tin *n.* (בלאק'-טין) ציין נאך'ן רייניגען ווען עס ווערט אויסגעגאסען אין שטיקער.

block up (בלאק אפ) פערצאמען, אבשפארען.

blo'mary *n.* (בלו'-מער-אי) א פלאץ וואו עס ווערט געמאכט שמיעדאייזען דירעקט פון אייזען־ערץ.

blond *n. and a.* (בלאנד) בלאנד; בלאנדע האר; א בלאנדין; א בלאנדינע; אזא זארט זיידענע שפיצען.

blonde *n. and a.* (בלאנד) בלאנד [ווען געזאגט וועגען א פרוי]; א בלאנדינע.

blond'ness *n.* (בלאנד'-נעס) דאס זיין בלאנד.

blood *n. and v.* (בלאד) בלוט; פערוואנדטשאפט; גאנצע קרויוו: דאס לעבען; טעמפעראמענט; ליידענשאפט; אבשטאמונג; בלוטיג מאכען.

blood′-cell *n.* (בלאד׳-סעל) א בלוט-קיי-קעלע, א בלוט-קארפוסקעל.

Blood-cells

blood′-col′ored *a.* (בלאד׳-קאל׳-ארד) בלוטפארביג.

blood′ed *a.* (בלאד׳-עד) פון ריינעם בלוט, פון גוטער אבשטאמונג [ביי פערד]; האבענדיג בלוט פון א בעזונדערען טעמפעראמענט.

blood for blood (בלאד פאר בלאד) בלוט פאר בלוט, [נפש תחת נפש]

blood′-guilt *n.* (בלאד׳-גילט) די שולד פון בלוט פערגיסען.

blood′-guil′tiness *n.* (בלאד׳-גיל׳-טי-נעס) די שולדיגקייט אין בלוט-פערגיסען [אין טויטען א מענשען].

blood′-guil′ty *a.* (בלאד׳-גיל׳-טי) שולדיג אין בלוט פערגיסען.

blood′-heat *n.* (בלאד׳-היעט) די נאטיר-ליכע ווארימקייט פון בלוט [אונגעפעהר 99 גראדען נאך פאהרענהייט׳ס טער-מאמעטער אדער 37 גראד צעלזיוס].

blood′-horse *n.* (בלאד׳-הארס) א פול-בלוטיג פערד [אן אראביש פערד].

blood′-hot *a.* (בלאד׳-האט) וואס האט די טעמפעראטור פון בלוט.

blood′hound *n.* (בלאד׳-האונד) א בלוט-הונד [א מין שפיר-הונד וואס האט א שארפען חוש הריח און מיט וועלכען מען בעדיענט זיך נאכצושפירען א פערוואונדע-טעם טהיער אדער אן אנטלאפענעם מענ-שען]; א בלוט-דורשטיגער פערפאלגער.

Bloodhound

blood′ied *a.* (בלאד׳-איד) בלוטיג; בעדעקט מיט בלוט; גרויזאם.

blood′ily *adv.* (בלאד׳-אי-לי) בלוטיג, גרויזאם; אויף א בלוטיגען אדער גרוי-זאמען אופן; מיט א נייגונג צו בלוט-פערגיסונג.

blood′iness *n.* (בלאד׳-אי-נעס) דאס זיין בלוטיג; די גרויזאמקייט; די בלוט-פערגיסונג.

blood′less *a.* (בלאד׳-לעס) אהן בלוט; בלייך; בלוטלאז; אהן לעבען, טויט; אונ-שולדיג; אהן בלוט-פערגיסען; אהן פייער, אהן טעמפעראמענט, קאלטהערציג.

blood′let *v.* (בלאד׳-לעט) בלוטען; בלוטלאזען; אדערלאזען.

blood′letter *n.* (בלאד׳-לעט-ער) ז. *bleeder*

blood′letting *n.* (בלאד׳-לעט-אינג) דאס בלוטלאזען, דאס אדערלאזען.

blood′like *a.* (בלאד׳-לאיק) בלוט-עהנליך.

blood′-mon′ey *n.* (בלאד׳-מאנ׳-אי) געלד געצאהלט פאר בלוט פערגיסען.

blood′-or′ange *n.* (בלאד׳-אר׳-ענדזש) בלוט-אפעלסין [אינוועניג רויטער אפעל-סין].

blood′-red *a.* (בלאד׳-רעד) בלוטרויט.

blood′-rela′tion *n.* (בלאד׳-רי-ליי׳-שאן) א בלוטס-פערוואנדטער; א קרוב.

blood′-rela′tionship *n.* (בלאד׳-רי-ליי׳-שאנ-שיפ) בלוטס-פערוואנדשאפט; קרוב׳שאפט.

blood′root *n.* (בלאד׳-רוהט) בלוט-קרויט [א מין בלוט-רויטע פלאנצע].

blood′-sac′rifice *n.* (בלאד׳-סעק׳-רי-פאיס) בלוט-אפפער [א קרבן פון א חיה אדער אן עוף].

blood′shed *n.* (בלאד׳-שעד) בלוטפער-גיסונג.

blood′shedder *n.* (בלאד׳-שעד-ער) א בלוט-פערגיסער; א מערדער.

blood′shedding *n.* (בלאד׳-שעד-אינג) דאס בלוט-פערגיסען.

blood′shot *a.* (בלאד׳-שאט) רויט און ענטצינדעט [וועגען די אויגען].

blood′-spav′in *n.* (בלאד׳-ספעוו׳-אין) א געשוואילעכץ פון דעם געלענק אדער אין דעם פוס פון א פערד.

blood′-stain *n.* (בלאד׳-סטיין) א בלוט-פלעק.

blood′stain *v.* (בלאד׳-סטיין) בעפלעקען מיט בלוט.

blood′-stained *a.* (בלאד׳-סטיינד) בע-פלעקט מיט בלוט; שולדיג אין בלוט-פער-גיסונג.

blood′stone *n.* (בלאד׳-סטאון) רויט-אייזען-שטיין, בלוט-שטיין [א מין גרינער שטיין מיט רויטע פלעקען ווי בלוט].

blood′-stroke *n.* (בלאד׳-סטראוק) בלוט-שלאג; אפאפלעקסיע.

blood′sucker *n.* (בלאד׳-סאק-ער) א פיאווקע; א פאראזיט; א בלוט-זויגער; א געלד-אויספרעסער; א מערדער.

blood′-suck′ing *a.* (בלאד׳-סאק׳-אינג) בלוט-זויגענד; געלד-אויספרעסענד.

blood′-swollen *a.* (בלאד׳-סהוואלן) אויפגעלאפען מיט בלוט.

blood′thirstiness *n.* (בלאד׳-טהוירס-טי-נעס) בלוטדורשטיגקייט.

blood′thirsty *a.* (בלאד׳-טהוירס-טי) בלוטדורשטיג.

blood′-ves′sel *n.* (בלאד׳-וועס׳-על) בלוט-געפעס, אן אדער.

blood′-warm *a.* (בלאד׳-הווארם) בלוט-ווארם.

blood′y *a.* and *v.* (בלאד׳-אי) בלוטיג; בלוט-רויט; בלוטעהנליך; בלוטגיריג; גרויזאם; אונגעהייער; פערדאמט; פער-פלוכט; בעפלעקען מיט בלוט.

blood′y flag (בלאד׳-אי פלעג) די בלוט-פאהן [די פאהן מיט וועלכער מען פאָ-דערט ארויס צום קאמפף].

blood′y flux (בלאד׳-אי פלאקס) די רויטע רוהר [א שטארק לויז לייב מיט בלוט-אבפיהרונג], דיזענטעריע.

blood′y Mar′y (בלאד׳-אי מער׳-אי) די בלוטיגע מאריא [די קאטוילישע קעניגין מאריא פון ענגלאנד [1553—58].

blood′y-min′ded *a.* (בלאד׳-אי-מאינ׳-דעד) אכזריות׳דיג; בלוטגיעריג.

blood′y-red *a.* (בלאד׳-אי-רעד) בלוט-רויט.

blood′y sweat (בלאד׳-אי סהוועהט) בלוטיגער שוויים.

bloom *n.* and *v.* (בלוהם) בלום; בלי-הונג; דאס בליהען; ארויסגעבען בלומען אדער בליהונג; בליהען אין געזונד; א בליהענדע געזיכטס-פארב; א בליהענדע שעהנהייט; א זארט ראזשינקעס; א געהא-מערטע אדער געפרעסטע שטיק אייזען.

bloo′mary *n.* (בלוה׳-מער-אי) א פלאץ, וואו עס ווערט געמאכט שמיעד-אייזען דירעקט פון אייזען-ערץ. אהן פריהער צו מאכען דערפון גוס-אייזען.

bloo′mer *n.* (בלוה׳-מער) א פרויען הויזען-קלייד; א פרוי וואס טראגט א הוי-זען-קלייד.

bloo′mery *n.* (בלו׳-מער׳-אי) ז. *bloomary*

bloo′ming *a.* and *n.* (בלוה׳-מינג) 1. בליהענד; בליהענד שעהן; פריש און שעהן; דאס בליהען; 2. אן אריבערגע-צויגענער הויך אויף פאליטור [לאק]; 3. פאלשטענדיגער, פערדאמטער.

1. The flowers are **blooming**. 3. He talked like a **blooming** idiot.

bloo′mingly *adv.* (בלוה׳-מינג-לי) בלי-הענדיג.

bloom of youth (בלוהם אוו יוטה) די יונגע פריהלינגס-יאהרען.

bloo′my *a.* (בלוה׳-מי) פול מיט בלומען; בליהענד; וואס זעהט אויס ווי בעדעקט מיט בליהונגס-שטויב; פריש, יונגענדליך.

blos′som *n.* and *v.* (בלאס׳-אם) בלי-הונג; דאס בליהען; ארויסגעבען בלי-הונג.

blos′somed *a.* (בלאס׳-אמד) בעדעקט מיט בליהונג.

blos′somless *a.* (בלאס׳-אם-לעס) אהן בלומען; אהן בליהונג.

blot *n.* and *v.* (בלאט) טינט-פלעק, קלעק; שאנד-פלעק; פלעקען, קלעקען, בעשמוצען; ארויסנעהמען א פלעק; אויסמעקען; אב-קלעקען מיט לעש-פאפיער.

blotch *n.* and *v.* (בלאטש) א בלאטער; א לישאי, א פרישטש; א רויטער הויט-פלעק; אזא קראנקהייט פון הינד; בע-דעקען מיט לישאיעס אדער מיט פריש-טשעס.

blotched *a.* (בלאטשד) בעדעקט מיט לי-שאיעס אדער מיט פרישטשעס.

blotch′y *a.* (בלאטש׳-אי) ז. *blotched*

blot out (בלאט אוט) אויסשטרייכען, אויסמעקען.

blot′ter *n.* (בלאט׳-ער) קלעקס-פאפיער, לעש-פאפיער; א נאטיץ-ביכעל; די פער-צייכנונג פון טעגליך פאסירענדע ארעסטען אין פאליציי אפיס.

blot′ting-book *n.* (בלאט׳-אינג-בוק) א שרייב-אונטערלאגע פון לעש-פאפיער.

blot′ting-pad *n.* (בלאט׳-אינג-פעד) מעהרערע צונויפגעלעגטע איינע אויף די אנדערע לעש-פאפיר-בלעטער.

blot′ting-pa′per *n.* (בלאט׳-אינג-פיי׳-פער) לעש-פאפיער, קלעקס-פאפיער.

blouse *n.* (בלאוז) א בלוזע.

blow *n.* and *v.* (בלאו) דער שלאג, דער שטויס; דאס בלאזען; בלאזען, וועהען; אויפבלאזען; מאכען שפרינגען אין די לופט; אויסזידלען, פערשפאטען; זאגען ליגען, דערצעהלען הרים וגבעות; בלומען; בליהונג; ארויסבריינגען בליהונג; בלי-הען.

blow′-ball *n.* (בלאו׳-באהל) די פוסט-בלום; דאס קעפעל פון א געוויסער פלאנ-צע נאכדעם ווי די בליהונג איז אראבגע-פאלען וואס ווערט לייכט צובלאזען [ארו-וואנטשיק, אין רוסיש].

blow′er *n.* (בלאו׳-ער) א בלאזער; א בלאזער-גלאז-בלאזער; א בלאז-מאשין; א וואל-

פיש: א ליגנער, א בעריהמער; א פלאנ-
צע וואס ברייננט ארויס בליהונג.

blow-fly *n.* (בלאו'-פלאי) א פלייש-פליג.

blow hot and cold (בלאו האט ענד קאולד) זיין אונענטשלאסען, בייטען די מיינונגען.

blow in (בלאו אין) אריינהייצען א שמעלץ-אויווען.

blow in a win'dow (בלאו אין ע ווינ'-דאו) צוברעכען פענסטער-שויבען.

blow'ing *a. and n.* (בלאו'-אינג) וויני-רינג; שטורמדיג; דאס בלאזען; דאס בליהען.

blow'ing-machine' *n.* (בלאו'-אינג-מע-שין') א בלאז מאשין [אין מעטאל שמעלצערייען].

blow'ing-mold *n.* (בלאו'-אינג-מאולד) אין דער גלאז-פאבריקאציאן — א מע-טאלענער פורעם אבצוגיסען פלעשער און עהנליכע זאכען.

blow'ing-up *n.* (בלאו'-אינג-אפ) דאס אויפבלאזען, דאס אויפרייסען אין דער לופט; בעריהמעריי, דאס דערצעהלען וואס ניט געשטויגען און ניט געפלויגען.

blow off (בלאו אף) ארויסשטראמען אדער ארויסרייסען זיך מיט גוואלט אדער מיט א גערויש [ווענען דאמפף, גאז א. ד. ג.].

blow one's nose (בלאו וואנז נאוז) שנייצען די נאז.

blow one's self (בלאו וואנז סעלף) זיך טראקטירען; בלייבען אהן אטעם [ווי פון לויפען].

blow'-out *n.* (בלאו'-אוט) א פרעסעריי, א הוליאנקע.

blow out (בלאו אוט) ניט האבען קיין אטעם; האבען אויסגעהויכט די נשמה; אויסבלאזען, אויסלעשען.

blow out one's brains (בלאו אוט וואנז ברייננז) אריינלאזען זיך א קויל אין קאפ.

blow o'ver (בלאו או'-ווער) פערשווינ-דען; פאריבערגעהן; פערגעסען ווערען; ניט ווערען; זיך אבטראגען פון דער וועלט.

blow'pipe *n. and a.* (בלאו'-פאיפ) א בלאז-ראהר [אויפצובלאזען פייער]; וואס איז שייך צו א בלאז-ראהר.

blow up (בלאו אפ) פליהען אין דער לופט; אויפרייסען, עקספלאדירען; אנ-פאנגען שטארקער בלאזען [ווענען א ווינד].

blow'-up *n.* (בלאו'-אפ) דאס אויפזייד-לען; א קריגעריי.

blow upon' (בלאו א-פאן') אויספוי-קען; מאכען א שלעכטען נאמען; פער-שרייען; לאנגווייליג מאכען דורך מעה-רערע מאל ווידערהאלען.

blow'-valve *n.* (בלאו'-וועלוו) בלאז-ווענטיל, לופט-ווענטיל [ביי מאשינען].

blow'zabelle *n.* (בלאו'-זעבל) א פרוי מיט רויטע, דיקע באקען.

blowze *n.* (בלאוז) א פרוי מיט א רויטען פעטען פנים.

blowzed *a.* (בלאוזד) וואס האט א רוי-טען און פעטען פנים.

blow'zy *a.* (בלאו'-זי) ז. *blowzed*

blub'ber *n. and v.* (בלאב'-ער) פיש-טראן; שטארק וויינען; זיך אנוויינען געשוואלענע אויגען.

blub'bered *a.* (בלאב'-ערד) אויפגע-שוואלען.

blub'ber-lip *n.* (בלאב'-ער-ליפ) א גע-שוואלענע ליפ, א דיקע ליפ.

blu'cher *n.* (בלו'-טשער) א האלב-שוי-וועל [אזעלכע הויכע שיך].

bludge'on *n.* (בלאדזש'-אן) א קורצער שטאק מיט איין ענד א דיקערען צום שלא-גען.

The robber attacked the peddler with a bludgeon.

blue *a., v. and n.* (בלו) בלוי; פערגי-טיש, וואהלקענעוודיג [ווענען פרויען]; פארבען בלוי; מרה שחורה'דיג; בע-טריבט; זעהר פרום; אונאנשטענדיג; בלויע פארב, הימעל-פארב; דער הימעל, דער ים; א וואהלקענעוודיגע פרוי.

blue'-bag *n.* (בלו'-בעג) א פארטפעל פאר דאקומענטען.

blue'beard *n.* (בלו'-ביערד) א מאן אן אכזר [צו זיין ווייב].

blue'bell *n.* (בלו'-בעל) גלאקען-בלום [א מין פלאנצע מיט בלויע בלימעלעך וואס קוקען אויס ווי גלעקלעך].

blue'berry *n.* (בלו'-בער-אי) בלויע יאגדע.

blue'bird *n.* (בלו'-ביירד) דער בלוי-פוינעל [אן אמעריקאנער פוינעל פון בלוי-ליכען קאליר מיט א רויט-געלבליכען ביי-כעל]. ז. איל. *"Birds of the U. S."*

blue'-black *n. and a.* (בלו'-בלעק) שווארץ-בלוי; געברענטע עלפאנט-ביין, עלפאנט-ביין שווארץ.

blue'-blind *a.* (בלו'-בלאינד) בלינד פאר דער בלויער פארב [אונפעהיג צו אונטערשיידען די בלויע פארב פון אנדע-רע פארבען].

blue'-blood *n.* (בלו'-בלאד) בלוי בלוט [יחסנים, אריסטאקראטען, יחסנ'ישע בלוט].

blue'bonnet *n.* (בלו'-באנ-עט) די בלוי-מייזע אדער סיניצע [א קליין זינג-פוינע-לע מיט א זעהר קורצען עק און גלייכען שנא-בעל, מיט א לאנגען עק און פיס, נאר מיט קורצע פליגלען. פליהט שלעכט, לעבט אין געזעלשאפטען און ערנעהרט זיך מיט אינ-זעקטען]; די קארן-בלום [א ווילד גראז מיט בלויע בלימלעך, וואס וואקסט צווישען קארן]; דער נאמען פון שאטלענדישע סאל-דאטען, בעת שאטלאנד איז נאך געווען א בעזונדערע מלוכה.

blue book (בלו בוק) דאס בלויע בוך [אין ענגלאנד דאס בוך וואס ענט-האלט די דיפלאמאטישע קארעספאנדענץ; אין אמעריקא, דאס בוך וואו עס ווערען פערצייכענט די רעגירונגס בעאמטע].

blue'bottle *n.* (בלו'-באטל) די קארן-בלום [א ווילד גראז מיט בלויע בלימלעך, וואס וואקסט צווישען קארן. ווערט בענוצט אין מעדיצין און אויך צו מאכען גע-וויסע פארבען]; דער פלייש-פרעסער אדער די פלייש-פליג [א מין אינזעקט פון א בלוי-מעטאלענעם קאליר און מיט צוויי פאר פליג-לען. האט די געוואהנ-הייט ארומצופליהען ארום פלייש און ווינען פון געפאלענע נבלות]; א פאליציי-מאן אדער אן אויפזעהער אין א שול, וועלכער טראגט א בלויען ראק.

Bluebottle

blue'breast *n.* (בלו'-ברעסט) די בלוי-האלז [א קליין פוינעלע מיט א העל-בלויען פלעק אויפ'ן האלז און ברוסטעל און מיט א רויטליכען עק. געפינט זיך אין די קעל-טערע צפון-געגענדען פון אייראפא און אזיען און ציטענווייז אויך אין אלאסקא].

blue'cap *n.* (בלו'-קעפ) אזא פיש מיט בלויע פלעקען אויפ'ן קאפ; די קארן-בלום; דער בלויליכער דאמפף וואס בע-וויזט זיך ארום די לאמטערנעס פון די קויהלען גרעבער אלס א צייכען, אז אין גרוב געפינט זיך געפעהרליכער אויפרייס-סענדער גאז.

blue'coat *n.* (בלו'-קאוט) איינער וואס טראגט א בלויע אוניפארם; אן אמערי-קאנער סאלדאט; א פאליציסט.

blue'-col'ored *a.* (בלו'-קאל'-ארד) פון בלויען קאליר.

blue cop'peras (בלו קאפ'-ער-עס) קופער-וויטריאל.

blue'-dev'ils *n.* (בלו'-דעוולז) א גע-דריקטע שטימונג; מרה שחורה.

blue'-eyed *a.* (בלו'-איד) בלוי-אויגיג, וואס האט בלויע אויגען.

blue'fish *n.* (בלו'-פיש) שמוץ-קאפ, בלוי-פיש [אזא פיש פון א בלויליכען פארב].

Bluefish

blue'-grass *n.* (בלו'-גרעס) א מין גראז פון בלויליכען פארב וואס ווערט בענוצט אלס פוטער פאר בהמות.

blue'-gum *n.* (בלו'-גאם) א בלויליכע פארב פון צאהנפלייש [יאסלעס] וואס קומט פון בליי-פערגיפטונג; אזא אויס-טראלישער גומי-בוים.

blue her'on (בלו הער'-אן) אזא גרוי-סער פוינעל מיט א לאנגען האלז און לאנ-גע פיס און פון בלויליכען קאליר.

Blue Heron

blue'-jack'et *n.* (בלו'-דזשעק'-עט) א מאטראז; א פאליציסט.

blue'-jay *n.* (בלו'-דזשיי) א מין אמערי-קאנישער פוינעל. ז. *jay*

blue'-john *n.* (בלו'-דזשאהן) פלוס-שפאט [אזא מין שטיין].

blue'-laws *n.* (בלו'-לאהז) שטרענגע געזעצען ווענען אבהיטען זונטאג.

blue'-light *n.* (בלו'-לאיט) בלויע בענ-גאלישע פייערווערק

blue'ly *adv.* (בלו'-לי) בלויליך, מיט א בלויען קאליר.

blue'-mass *n.* (בלו'-מעס) אזעלכע בלויע פילען, וואס ענטהאלטען אין זיך קוועקזילבער און רויזען-אויל.

blue'-moon *n.* (בלו'-מוהן) א בלויע לבנה [ד. ה. קיינמאל ניט].

blue′ness *n.* (בלו'-נעס) בלויקייט; מרה־שחורה'דיגקייט; בעטריבטקייט; פע־דאנטיזם; וואהלקענעוודיגקייט [פון פרוי־ען]; שטארקע פרומקייט.

blue′-nose *n.* (בלו'-נאוז) בלוי־נאז [אזוי ווערען גערופען די איינוואהנער פון נייי־שאטלאנד צוליעב זייערע בלויע נע־זער וואס זיי בעקומען דארט אין די ווינ־טערדיגע גרויסע קעלטען].

blue′-oint′ment *n.* (בלו'-אינט'-מענט) א זאלב וואס ענטהאלט אין זיך קוועק־זילבער.

blue′-pe′ter *n.* (בלו'-פי'-טער) א בלויע פאהן מיט א ווייסען קוואדראט אויף האנדעלס־שיפען, וואס בעווייזט אז די שיף איז פארטיג צום אבגעהן.

blue′-rib′bonism *n.* (בלו'-ריב'-אנ-איזם) דאס טראגען א בלויען באנד אדער סטענגעל אלס צייכען פון פאלשטענדיגער צוריקגעהאלטענקייט פון שארפע געטרענ־קע.

blue′-rib′bonist *n.* (בלו'-ריב'-אנ-איסט) איינער וואס טראגט א בלויען באנד אדער סטענגעל אלס צייכען פון פאל־שטענדיגער צוריקגעהאלטענקייט פון שאר־פע משקאות.

blue′-ru′in *n.* (בלו'-רו'-אין) שלעכטער בראנפען אדער ראם.

blues *n.* (בלוז) אומעטריגקייט, טרויעריג־קייט, בעטריבטקייט, מרה־שחורה'דיגקייט.

blue′-stock′ing *n.* and *a.* (בלו'-סטאק'-אינג) בלויע זאקען; א פרוי וואס האט פרעטענציעזע אויף געלעהרזאמקייט און ליטעראטור; א וואהלקענעוודיגע; וואס טראגט בלויע זאקען; איינפאך, ניט פאראדנע געקליידעט.

blue′-stone *n.* (בלו'-סטאון) בלויסטיין, קופער־וויטריאל [אזא מינעראל].

blu′et *n.* (בלו'-עט) אזא פלאנצע וואס האט בלויע בליהונג.

blue′throat *n.* (בלו'-טהראוט) די בלוי־האלז [אזא קליין פויגעלע מיט א העל־בלויען פלעק אויף'ן האלז]. ז. ***bluebreast***.

blue′-veined *a.* (בלו'-וויינד) וואס האט בלויע אדערען.

blue′-vit′riol *n.* (בלו'-וויט'-רי-אל) קופער־וויטריאל [אזא מינעראל].

blue′-winged teal (בלו'-ווינגד טיעל) א זארט אמעריקאנער ענטעל [האט א בלויליכען האלז און פליענעל]. ז. איל. ***"Game Birds"***.

blu′ey *a.* (בלו'-אי) בלויליך.

bluff *n., a.* and *v.* (בלאף) א שטארק משופע'דיגער ברעג פון א טייך; וואס איז משופע'דיג; אויפגעשוואלען; פלומפ, דיק; אויפגעבלאזען; אנשרעקען; אן אבנארע־ריי; אבנארען דורך בעריהמעריי; פוי־קער [א קארטען־שפיעל].

bluff′ness *n.* (בלאפ'-נעס) פאלשקייט, גראבקייט [אין זיטען אדער שפראך].

blu′ing *n.* (בלו'-אינג) א שטאף וואס פארבט בלוי, אינדיגא־בלוי; פרייסיש־בלוי; דאס מאכען בלוי.

blu′ish *a.* (בלו'-איש) בלויליך.

blun′der *n.* and *v.* (בלאנ'-דער) א פערזועהן, א פעהלער; מאכען א פערזועהן; זיך שטרויכלען; זיך פערפלאנטערען.

blun′derbuss *n.* (בלאנ'-דער-באס) א קליינע האנד־ביקס; א נארישער פלוט.

blun′derer *n.* (בלאנ'-דער-ער) א מבולבל; א צוטראגענער קאפ; א פלוט.

blun′derhead *n.* (בלאנ'-דער-העד) א דומקאפ; א נארישער פלוט.

blun′dering *n.* and *a.* (בלאנ'-דער-אינג) פערפלאנטערענדיג; מבולבל'דיג; מעשה פלוט; ניט איבערלעגט; אן אונ־געשיקטער פערזועהן.

blun′deringly *adv.* (בלאנ'-דער-אינג-לי) דורך אן אונגעשיקטען פערזועהן.

blun′der out (בלאנ'-דער אוט) זיך ארויסכאפען, ארויסבלאפלעצען.

blun′ders *n.* (בלאנ'-דערז) גראבע פער־זעהנס; פלאנטערס.
He makes many **blunders** in his work.

blun′der upon′ (בלאנ'-דער א-פאן') אנשטויסען זיך אויף עטוואס דורך א בלינדען צופאל.

blunge *v.* (בלאנדזש) מישען ליים מיט וואסער מיט א שויפעל.

blun′ger *n.* (בלאנ'-דזשער) א שויפעל מיט וועלכען מען פערמישט ליים מיט וואסער.

blunt *a., v.* and *n.* (בלאנט) שטומפף; טעמפ; אונגעשליפען; אפענהערציג; גראב; זיך גראב בענעהמען; איינפאך, פראסט ריידען, ניט מאכען קיין צערעמא־ניעס; טעמפ מאכען; שטומפף מאכען; אבשוואכען [דעם אפעטיט אדער חשק]; מזומן געלד.

blun′tish *a.* (בלאנ'-טיש) שטומפף, טעמפ.

blun′tishness *n.* (בלאנ'-טיש-נעס) טעמפקייט, שטומפקייט, אונגעלומפערט־קייט, איינפאכקייט, פראסטקייט, אפענ־הערציגקייט [אין א לייכטער פארם].

blunt′ly *adv.* (בלאנט'-לי) 1. שטומפף, טעמפ; 2. אפען און פראסט, אהן צערע־מאניעס, אפענהערציג.
2. He **bluntly** told him the truth.

blunt′ness *n.* (בלאנט'-נעס) טעמפקייט; אונגעלומפערטקייט; שטומפינקייט; איינ־פאכקייט, פראסטקייט; אפענהערציגקייט.

blunt the ap′petite (בלאנט טהי עפ'-אי-טאיט) אבשוואכען דעם אפעטיט.

blunt′-wit′ted *a.* (בלאנט'-הוויט'-עד) דום, נאריש.

blur *n.* and *v.* (בלויר) קלעק, פלעק; שאנדפלעק; בעפלעקען; בעפלעקען אי־מעצענס נאמען; אויסווישען, אויסמעקען.

blur out (בלויר אוט) אויסמעקען, אויס־שמירען; פערטיליגען.

blur o′ver (בלויר או'-ווער) פערמע־קען; פערניכטען.

blur′ry *a.* (בלויר'-אי) פול מיט פלעקען; אונקלאר.

blurt *v.* and *n.* (בלוירט) ריידען אונבע־זאנען; זיך ארויסכאפען; ארויספלא־צען; דאס ארויספלאצען.

blurt out (בלוירט אוט) זיך ארויסכאפ־פען, ארויספלאצען.

blush *n.* and *v.* (בלאש) דאס רויט ווער־רען פון שאנדע; רויט ווערען; זיך פער־שעמען; א רויטער אדער רויטליכער קא־ליר; א רויטליכע אדער ראזע געזיכטס־פארב; א פליכטיגער בליק; א האסטיגער קוק.

blush′er *n.* (בלאש'-ער) איינער וואס ווערט רויט, איינער וואס פערשעמט זיך.

blush′ful *a.* (בלאש'-פול) שעמעוודיג; רויט ווי פון שאנדע.

blush′fully *adv.* (בלאש'-פול-אי) מיט שעמעוודיגקייט, מיט רויטקייט ווי פון שאנדע.

blush′ing *n.* and *a.* (בלאש'-אינג) דאס רויט ווערען פון שאנדע אדער פער־לעגענהייט; שעמעוודיג; פריש בליהענד, בליהענד ווי א רויז.

blush′ingly *adv.* (בלאש'-אינג-לי) אויף א שעמעוודיגען אופן.

blush′less *a.* (בלאש'-לעס) אונפער־שעמט.

blus′ter *n.* and *v.* (בלאס'-טער) לארם, טומעל; שטורם; גרויסע בעריהמעריי; א לארעמדיגער אבער פוסטער געשפרעך; שטורמען; מאכען לארם, טומעל.

blus′terer *n.* (בלאס'-טער-ער) א לא־רעמדיגער בעריהמער.

blus′tering *a.* (בלאס'-טער-אינג) לא־רעמדיג; שטירמיש; בעריהמעריש.

blus′teringly *adv.* (בלאס'-טער-אינג-לי) אויף א לארעמדיגען אדער שטירמי־שען אופן; אויף א בעריהמערישען אופן.

blus′terous *a.* (בלאס'-טער-אס) ז. ***blustering***.

blus′tery *a.* (בלאס'-טער-אי) ז. ***blustering***.

B. M. E. אן אבקירצונג פון די ווער־טער ***Bachelor of Mechanical Engineering*** [א געלעהרטען־טיטעל] ז. ***mechanical engineering***.

B′nai B′rith (בנאי בריטה) דער אמע־ריקאניש־אידישער ארדען בני ברית.

bo *int.* (באו) בוה! [א ווארט, וועלכעס ווערט געברויכט איבערצושרעקען א קינד].

bo′a *n.* (באו'-א) באא [אזא גרויסער ניט גיפטיגער שלאנג]; א באא וואס די פרויען טראגען אויף'ן האלז [ווערט גע־מאכט פון פעלץ אדער פעדערען].

bo′a-constric′tor *n.* (באו'-א-קאנ-סטריק'-טאר) ריזען־שלאנג, באא.

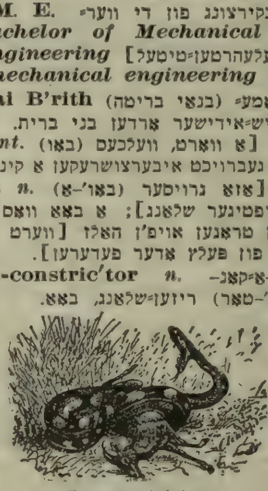

Boa-constrictor

boar *n.* (באור) דער עבער, א חזיר אן "ער"; אן "ער" פון איינינע אנדערע חיות.

board *n.* and *v.* (באורד) 1. ברעט; 2. קעסט; 3. בעאמטע; א קא־לעגיום; פערצייכנונגס־ברעט, שרייב־ברעט [ווי אין א שוהל]; קערפערשאפט פון פערוואלטער; 4. דעק פון א שיף; אויס־לעגען מיט ברעטער; שפייזען, עסען ביי אימעצען; געבען קעסט; בעקעסטיגען; בעדעקען מיט ברעטער; געהן אויף'ן דעק פון א שיף.
2. He pays $10 a week **board**. 3. The **board** held a meeting.

boar′dable *a.* (באור'-דעבל) וואס קען אנגעלאדען ווערען [ווי א שיף]; אויף וואס מען קען ארויפשטייגען [ווי א שיף אדער וואגאן].

board and board (באורד ענד באורד) זייט ביי זייט; נאהענט איינס צום אנדערען.

board and men (באורד ענד מען) א שאך־ברעט מיט די פיגורען.

boar′ded floor (באור'-דעד פלאור) א פארלאגע [דיל] געדעקט מיט ברע־טער.

boar′der *n.* (באור'-דער) פאנסיאנער, איינער וואס האט ביי אימעצען קעסט און קווארטיר; די מענשען אויף א קריגס־שיף וואס דרינגען אריין אין דעם שונא'ס שיף.

boar′ding *n.* (באור'-דינג) ברעטער; דאס בעדעקען מיט ברעטער; דאס זעצען

זיך אויף א שיף; דאס ארייננרינגען אין א שיף מיט גוואלד; קעסט און קווארטיר.

boar'ding-car *n.* (באור'-דינג-קאר) א וואגאן, אין וועלכען אייזענבאהן-ארבייטער עסען אדער שלאפען.

boar'ding-house *n.* (באור'-דינג-האוס) א הויז וואו מען דינגט זיך אן קווארטיר און קעסט.

boar'ding-of'ficer *n.* (באור'-דינג-אפ'-אי-סער) א בעאמטער אין צאל-הויז [קאמאנדשנע] וואס בעזוכט די שיפען וועלכע קומען אריין אין האפען נאכצוזעהן זייערע פאפיערען און ניט דערלאזען, אז עס זאלען ארייננעשמונעלט ווערען סחורות אהן אבצאהלונג.

boar'ding-pike *n.* (באור'-דינג-פאיק) אזא קורצער שפיז מיט וועלכען מאטראזען אויף א שיף זיינען בעוואפענט.

boar'ding-place *n.* (באור'-דינג-פלייס) ז. ***boarding-house***

boar'ding-school *n.* (באור'-דינג-סקוהל) א שוהל וואו די שילער עסען און שלאפען.

board of commis'sioners (באורד אוו קא-מיש'-אנ-ערז) א פערוואלטונגס קאלעגיום; א קאמיסיאן.

board of control' (באורד אוו קאנ-טראול') קאנטראל-אמט.

board of cus'toms (באורד אוו קאס'-טאמז) שטייער-אמט, צאל-אמט.

board of guar'dians (באורד אוו גאר'-די-ענז) א קאמיטע וואס זארגט פאר ארימע.

board of health (באורד אוו העלטה) דאס געזונדהייטס-אמט; מעדיצינאל קאלעגיום.

board of trade (באורד אוו טרייד) האנדעלס-מיניסטעריום; האנדעלס-קאמער.

board'-rule *n.* (באורד'-רוהל) אזא גע-מעריטע לינייקע [ליניאל] מיט וועלכער מען קען אויסגעפינען די צאהל קווא-ראט-פוס פון א ברעט ניט רעכענענדיג.

board'-school *n.* (באורד'-סקוהל) אן עלעמענטאר-שוהל, אן אנפאנגס-שוהל, אין ענגלאנד [אונטער דער אויפזיכט פון א קאמיסיע וואס ווערט ערוועהלט פון די שטייערען-צאהלער].

board'-wa'ges *n.* (באורד'-הוויי'-דזשעס) א געוויסע געצאהלט צו הויזליכע דיענערשאפט פאר זייער עסען און קווארטיר.

board'-walk *n.* (באורד'-הוואהק) א שפאציער-וועג פון ברעטער ביים ים אדער ביי א טייך.

boar'-fish *n.* (באור'-פיש) דער זונען-פיש [האט א מויל ווי א שנוק].

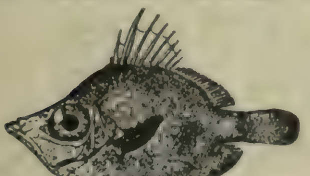

Boar-fish

boar'ish *a.* (באור'-איש) חזיר'ש; גראב; גרויזאם, ווילד.

boar'-spear *n.* (באור'-ספיער) אזא מין שפיזען מיט וועלכער מען געהט אויף יאגד אויף חזירים.

boar'-this'tle *n.* (באור'-טהיסל) אזא מין שטעכיגע פלאנצע [גענזע-דיסטעל].

boast *n. and v.* (באוסט) 1. בעריהמעריי; זיך בעריהמען; עמוואס מיט וואס מען בעריהמט זיך; 2. אויסהאקען א בילד פון א שטיין אין גראבע שטריכען [ניט אין גאנצען בעארבייטען]; ניט גאר גלאט ארומהאקען א שטיין.

1. He boasts of his power over me.

boas'ter *n.* (באוס' טער) בעריהמער.

boast'ful *a.* (באוסט'-פול) בעריהמעריש.

boast'fully *adv.* (באוסט'-פול-אי) אויף א בעריהמערישען אופן.

boast'fulness *n.* (באוסט'-פול-נעס) דאס בעריהמען זיך; בעריהמעריי.

boas'ting *n. and a.* (באוס'-טינג) בעריהמעריי; זיך בעריהמענדיג; דאס ארומהאקען א שטיין אין גראבע שטריכען.

boas'tingly *adv.* (באוס'-טינג-לי) בעריהמעריש, דורך בעריהמעריי.

boast'less *a.* (באוסט'-לעס) אהן בעריהמעריי.

boast of (באוסט אוו) בעריהמען זיך מיט...

boat *n. and v.* (באוט) א שיף; א קליין שיפעל, לאדקע; פאהרען מיט א לאדקע.

boa'table *a.* (באו'-טעבל) וואס קען דורכגעפאהרען ווערען מיט לאדקעס אדער מיט שיפען.

boa'tage *n.* (באו'-טיידזש) דאס טראנספארטירען מיט א שיף; דער פרייז פאר טראנספארטירען מיט א שיף; דער אינהאלט פון א שיף.

boat a riv'er (באוט ע ריוו'-ער) אריבערפאהרען א טייך מיט א שיף.

An order was given to the army to boat the river.

boat'bill *n.* (באוט'-ביל) דער שיף-שנאבעל-פויגעל [אזא פויגעל, וואס זיין שנאבעל איז עהנליך צו א שיפעל].

Boatbill

boat'-bridge *n.* (באוט'-ברידזש) א שווימענדער בריק [א בריק וואס איז געבויט געווארען אויף שיפלעך].

boat'-buil'der *n.* (באוט'-ביל'-דער) א שיף-בויער.

The ship was constructed by a famous boat-builder.

boa'ter *n.* (באו'-טער) א שיפער.

boat'-fly *n.* (באוט'-פלאי) וואסער-וואנץ [אזא אינזעקט וואס שווימט אויפ'ן רוקען].

boat'ful *n.* (באוט'-פול) די לאדונג פון א שיף, אזוי פיעל ווי א שיף קען אריינגעהמען.

boat'-hook *n.* (באוט'-הוק) א שטאנג מיט א קרוק ביים ענד צום ציהען אדער שטויסען א שיפעל.

boat'-house *n.* (באוט'-האוס) א הויז ביים טייך אדער ים, וואו עס ווערען אוועקגעשטעלט שיפלעך.

boa'ting *n.* (באו'-טינג) דאס פאהרען מיט שיפלעך; דאס אריבערפיהרען מיט שיפלעך.

boat'-in'sect *n.* (באוט'-אינ'-סעקט) ז. ***boat-fly***

boat'-like *a.* (באוט'-לאיק) עהנליך צו א שיפעל.

boat'man *n.* (באוט'-מען) שיפס-מאן, שיפער.

boat'-ra'cing *n.* (באוט'-ריי'-סינג) די וועטפאהרט פון שיפען [דאס פערוועטען זיך ווער עס וועט שנעלער רודערען].

Boat-racing is a very common sport.

boat'-rope *n.* (באוט'-ראופ) א שטריק מיט וועלכער מען בינדט צו א שיף.

boat'-rud'der *n.* (באוט'-ראד'-ער) שיף רודער.

boat'-shaped *a.* (באוט'-שייפט) וואס האט די פארם פון א שיפעל.

The boat-shaped hat is out of style.

boats'man *n.* (באוטס'-מען) ז. ***boatman***

boat'-staff *n.* (באוט'-סטעף) מאנשאפט פון א שיף.

boat'swain *n.* (באוט'-סהוויין) א באטס-מאן [אפיציער אויף א שיף].

boat'swain's mate (באוט'-סהוויינז מייט) א געהילף פון א באטסמאן.

bob *n. and v.* (באב) א זאך וואס וויעגט זיך אדער באמבעלט זיך [ווי א הענגענדער שטריק, קייט א. ז. וו.]; א הענגענד שטריקעל וואס צום ענד איז צוגעבונדען א בליי אדער שטיין; א רעדעל געמאכט פון דיקען לעדער בענוצט צום פאלירען מעטאל; אזא דריי אדער פיער עקינער ראהמען וואס דרעהט זיך אויף אן אקס [ביי מאשינען]; א שילינג; אן אינפאנטעריע סאלדאט [פוס סאלדאט]; א שלימען; א קלאפ; א בוכץ; א לויז, א פלייה; דאס אויסשפיעלען א מעלאדיע אויף גלאקען; קורץ מאכען צוליעב פוץ [ווי א בארד אדער דעם עק פון א פערד]; קורצער פארוק; פאנגען אאל פיש מיט אזא ווענטקע; שלאגען; קלאפען; שפאטען; בעליידיגען; חוזק מאכען; בעטריגען; זיך באמבלען, וויעגען אהער און אהין.

bob a cour'tesy (באב ע קויר'-טסי) מאכען א העפליכען קניקס.

bob'-apple *n.* (באב'-עפל) א שפיעל פון קינדער צו כאפען מיט די צייהנער אן עפעל, וועלכער הייננט אויף א פאדעם.

bob'bin *n. and v.* (באב'-אין) שפולע; אזא שפולקע צום פלעכטען נעץ-שפיצען [קלעפעל-ארבייט]: א שמאל בענדעל אדער א דין שטריקעל פון באוועל אדער פלאקס; א בינטעל פלאקס; וויקלען אויף שפולעס.

bob'bin and fly'-frame (באב'-אין ענד פלאי'-פריים) אזא שפול-מאשין אין וועבערייען.

bob'binet *n.* (באב'-אינ-עט) נעץ-שפיצען [קלעפעל-ארבייט].

bob'bin-frame *n.* (באב'-אין-פריים) א שפול-מאשין.

bob'bin-machine' *n.* (באב'-אין-מע-שין') א קלעפעל-מאשין [א מאשין צו שטריקען אזעלכע נעץ-שפיצען].

bob'bin-net *n.* (באב'-אינ-נעט) ז. ***bobbinet***

bob'bin-work *n.* (באב'-אין-הוואירק) נעקלעפעלטע ארבייט [אזעלכע נעץ-שפיצען].

bob'bish *a.* (באב'-איש) געזונד, פרעהליך, גוט געשטימט.

bob'-cher'ry *n.* (באב'-טשער'-אי) אזא

קינדערשפיעל אנצוכאפען מיט די צייהנער א קארש וואס הייננט אויף א פאדעם.

bob'-jer'om *n.* (באב'-דזשעיר'-אם) אזא קורץ־געשארענער פארוק.

bob'-ma'jor *n.* (באב'-מיי'-דזשאר) דאס שפיעלען אויף גלאקען; א גרויסע קליינגעריי.

bob'olink *n.* (באב'-א-לינק) די רייז־פויגעלע [א געוויסע אמעריקאנישע זינג־פוינעלע מיט א ברייטען, פערשפיצטען און אויסגעבויגענעם שנאבעל ווי ביי א פאפוגאי. אין פריהלינג פליהען דיזע פויגלען מאסענוויין אין צפון ביז קענעדע און אין יענער צייט זיינען די זכרים בעדעקט מיט שווארצע און ווייסע פעדערען און די נקבות מיט געלבע און ברוינע. אין הערבסט פליהען זיי צום דרום ביז פאראגוואי, און אין יענער צייט זיינען די זכרים עהנליך צו די נקבות לויט זייער קאליר. אין דרום־אמעריקא שטעלען זיי זיך אב על פי רוב אויף רייז־פעלדער].

Bobolink

bob'-sled *n.* (באב'־סלעד) אזא שליטעל.

bob'tail *n.* (באב'-טייל) אן אבגעשארענער עק; א פערד מיט אן אבגעשארענעם עק.

bob'tail car (באב'-טייל קאר) אזא קליינער טראמוואי געפיהרט פון איין פערד אויף וועלכען דער אנטרייבער איז אויך דער קאנדוקטאר.

bob'tail coat (באב'-טייל קאוט) א קורץ רעקעל.

bob'tailed *a.* (באב'-טיילד) וואס האט אן אבגעשארענעם עק.

bob'tail wig (באב'-טייל וויג) א קורץ־געשארענער פארוק.

bob'-white *n.* (באב'־הוואיט) א וואכטעל; א פעלד־הוהן.

bo'cal *n.* (באו'-קעל) א גלעזערנער סלאי מיט א ברייטען קורצען האלז; דער מונדשטיק פון א מוזיקאלישען בלאז־אינסטרומענט [ווי פון א טרומייט, קלארנעט א. ד. ג.].

boc'asine *n.* (באק'-ע-סין) דינער שטייף־לייווענד.

bock *v.* (באק) ברעכען, מייקען, א פליוך טהאן.

bock'-beer *n.* (באק'-ביער) א סארט שטארק באיעריש ביער [ווערט געברויט אין דייטשלאנד אין דעצעמבער און יאנואר און ווערט געטרונקען אין מערץ].

bock'ing *n.* (באק'-אינג) א גראבער וואלענער שטאף; א מין גערויכערטע הערינג.

bod'dice *n.* (באד'-איס) א מידער, א שניר־לייבעל, א פעסטע טאליע [ביי דאמען־קליידער].

bod'dle *n.* (באדל) א קליינע שאטלענדישע קופערנע מטבע.

bode *n.* and *v.* (באוד) אן אנזאגער; פארויסזאגען [שלעכטס].

bode'ful *a.* (באוד'-פול) פארויסזאגענדיג; שרעקענדיג.

bod'ice *n.* (באד'-איס) ז. **boddice**

bod'ied *a.* (באד'-איד) וואס האט א קערפער.

bod'iless *a.* (באד'-אי-לעס) קערפערלאז, אהן א קערפער; ניט קערפערליך [שאינו גוף].

He is neither a soulless body, nor a bodiless soul.

bod'iliness *n.* (באד'-אי-לי-נעס) א קערפערליכעס וועזען.

bod'ily *adv.* and *a.* (באד'-אי-לי) 1 קערפערליך, וואס געהערט צום קערפער; אין פערבינדונג מיט דעם קערפער; ווירקליך; מאטעריעל; 2. אין גאנצען, קאמפלעט, פאלשטענדיג.

1. The minister is interested in matters of spirit. He has no knowledge of the bodily part of us. 2. He wants to carry this furniture away bodily.

bo'ding *n.* and *a.* (באו'-דינג) פארויסזאגונג [הויפטזעכליך אויף שלעכטס]; א שלעכטער סימן; פארויסזאגענדיג; געבענדיג א פארצייכען [אויף שלעכטס]; שרעקענדיג.

bo'dingly *adv.* (באו'-דינג-לי) פארויסזאגענדיג [אויף שלעכטס]; שרעקענדיג.

bod'kin *n.* (באד'-קין) א אל [פון א שוסטער]; א גאנץ דיקע שפילקע; אן אינסטרומענט, מיט וועלכען מען נעהמט ארויס בוכשטאבען פון דרוקזאץ.

bod'kin-work *n.* (באד'-קין-הווארק) שטיקעריי ארבייט.

bodle *n.* (באדל) א קליינע שאטלענדישע קופערנע מטבע.

Bodlei'an *a.* (באד-לי'-ען) וואס איז שייך צו דער ביבליאטהעק פון דעם אוניווערסיטעט פון אקספארד [וועלכע איז געגרינדעט געווארען אין יאהר 1597 דורך טהאמאס באדלי].

bod'y *n.* (באד'-אי) קערפער; גוף; רומפף; לייב; פערזאן; קערפערשאפט; טרופע, קאמפאניע; דער הויפטטייל [פון א זאך]; די גרונדלאגע; דער שטאף, דאס מאטעריאל; דער הויפט אינהאלט; א פערזאן; א בעשעפעניש; א ממשות'דיגער געגענשטאנד [קערפער]; א סיסטעמע; די הויפט־זאך, דער עיקר.

bod'y-cloth *n.* (באד'-אי־קלאטה) א פערד־דעקע; א קלייד.

bod'y-clothes *n.* (באד'-אי־קלאוטהז) קליידער; א פערד־דעקע.

bod'y-coat *n.* (באד'-אי-קאוט) א טאליע־ראק; א פרינץ־אלבערט ראק.

bod'y-col'or *n.* (באד'-אי־קאל'-אר) דעק־פארב [א פארב וואס לעשט ניט דורך נאר בלייבט ליגענדיג אויבען].

bod'y cor'porate (באד'-אי קאר'-פא-רייט) די געזעלשאפטליכע קערפערשאפט; א געזעלשאפט וואס לעבט אונטער אן ארגאניזירטער פאליטישער רעגיערונג.

bod'y-guard *n.* (באד'-אי-גארד) לייב־וואך; לייב־גווארדיע.

bod'y-horse *n.* (באד'-אי-הארס) דער צווייטער פערד פון א פיער־געשפאן.

bod'y-lin'en *n.* (באד'-אי-לינ'-ען) אונטער־וועש; לייב־וועש.

bod'y-louse *n.* (באד'-אי-לאוס) א לויז, א קאפ־לויז.

bod'y of a buil'ding (באד'-אי אוו ע ביל'-דינג) דער הויפט־טייל פון א געביידע.

bod'y of a coach (באד'-אי אוו ע קאוטש) דער וואגען־קאסטען [דער וואגען אהן די אקסען און רעדער].

bod'y of a discourse' (באד'-אי אוו ע דיס-קאורס') דער אינהאלט פון א שמועס.

bod'y of a for'tress (באד'-אי אוו ע פאר'-טרעס) די הויפט־פעסטונג.

bod'y of an ar'my (באד'-אי אוו ען אר'-מי) דער הויפט־קארפוס פון אן ארמעע.

bod'y of a ship (באד'-אי אוו ע שיפ) דער רומפף פון א שיף [דער קערפער פון א שיף אהן די מאשינען, מאסטען א. ז. וו.].

bod'y of civ'il law (באד'-אי אוו סיוו'-איל לאה) די זאמלונג פון ציוויל־געזעצען.

bod'y of man'kind (באד'-אי אוו מענ'-קאינד) דאס מענשען־געשלעכט.

bod'y of nobil'ity (באד'-אי אוו נא-ביל'-אי-טי) דער געזאמטער אדעל.

bod'y of reserve' (באד'-אי אוו רי-זירוו') א רעזערוו־ארמעע [די סאלדאטען, וואס האבען אבגעדיענט זייער טערמין און קענען צוריקגערופען ווערען אין א נויט־פאל, ווי מלחמה א. ד. ג.].

bod'y pol'itic (באד'-אי פאל'-אי-טיק) פאליטישע קערפערשאפט, דער שטאאט.

Our body politic is based on the principle of the rule of the majority.

bod'y-ser'vant *n.* (באד'-אי-סויר'-ווענט) א לייב־דיענער, א לאקיי.

bod'y-snatch'er *n.* (באד'-אי-סנעטש'-ער) א לייכען־רויבער [איינער וואס גנב'עט טויטע קערפער פאר געוויסע צוועקען].

bod'y-snatch'ing *n.* (באד'-אי-סנעטש'-אינג) לייכען־רויב [דאס גנב'ענען טויטע קערפערס].

bog *n.*, *v.* and *a.* (באג) א זומפ; אן אבטריט; ארומקייקלען אין בלאטע; זינקען אין זומפ; א ניט־גוטער, א שד; א טייוועל; דרייסט, פרעך, העזה'דיג; האבען שטוהלגאנג; אבגעשטעלט ווערען, געהינדערט ווערען.

bog'-bean *n.* (באג'-ביען) ביטער־גראז [אזא פלאנצע].

bog'berry *n.* (באג'-בער-אי) מאך־יאגדע.

bog'-earth *n.* (באג'-אירטה) מאך־ערד.

bo'gey *n.* (באו'-גי) א ניט־גוטער, א לץ, א שד, א טייוועל.

bo'geyism *n.* (באו'-גי-איזם) דאס גלויבען אדער מורא האבען פאר שדים אדער רוחות.

bog'gard *n.* (באג'-ארד) א ניט־גוטער, א שד, א טייוועל.

bog'gart *n.* (באג'-ארט) ז. **boggard**

bog'gle *n.* and *v.* (באגל) א ניט־גוטער, א שד, א טייוועל; א קרוג, וואס האט די פארמע פון א מענשען; זיך אבשרעקען; צווייפלען; צוריקטרעטען; אויסווייכען; דאס אבשרעקען זיך; פערפושען; מאכען א ניט־געשיקטע ארבעט; פערפושטע ארבייט.

bog'gle o'ver (באגל או'-ווער) צווייפלען איבער עפעס.

bog'gy *a.* (באג'-אי) זומפיג, בלאטיג.

bog'-hole *n.* (באג'-האול) א גרוב אין וועלכער מען גיסט אויס שמוץ; אן אבטריט־גרוב.

bog'house *n.* (באג'-האוס) אן אבטריט, בית הכסא.

bo'gie *n.* (באו'-גי) א ניט־גוטער, א שד, א טייוועל; א קויהלען־וואגאן; אזא וואגאן אויף רעלסעם אין א זעג־מיהל, וועלכער פיהרט צו די קלעצער צום זעג.

bo'gie-truck *n.* (באו'-גי-טראק) א קויהלען־וואגאן; אזא וואגאן אויף רעלסעם אין א זעג־מיהל, וועלכער פיהרט צו די קלעצער צום זעג.

bog'-i'ron ore (באג'-אי'-ערן אור) זומפ-אייזענשטיין [רייהער אייזען וואס מען געפינט אין זומפען].

bog'-land *n.* (באג'-לענד) זומפיג לאנד.

bog'-lan'der *n.* (באג'-לענ'-דער) איינער וואס וואהנט אין זומפיגע געגענדען; אן אירלענדער.

bo'gle *n.* (באו'גל) א ניט-גוטער, א שד, א טייוועל.

bog'-moss *n.* (באג'-מאס) מאך; מארך.

bog'-oak *n.* (באג'-אוק) אייכענהאלץ [דעמבע] וואס ווערט געפונען אין זומפען [דאס האלץ האט א שווארצליכען קאליר].

bog'-ore *n.* (באג'-אור) ז. ***bog-iron ore***.

bog'-rush *n.* (באג'-ראש) שטריק-גראז [אזא פלאנצע].

bog'-spav'in *n.* (באג'-ספעוו'-אין) אזא געשוויר אויף דעם אונטערשטען פוס-קנעכעל ביי א פערד.

bog'-trot'ter *n.* (באג'-טראט'-ער) אן איינוואהנער פון זומפיגע געגענדען; אן אירלענדער.

bog'-trot'ting *a.* (באג'-טראט'-אינג) געהענד איבער זומפען, לעבענדיג אין זומפען.

bo'gus *n. and a.* (באו'-גאס) 1. ניט-עכט, פאלש; 2. שטארקער ספירימוס; אזא שנאפס געמישט מיט סיראפ געטרונקען פון מאטראזען.

1. He paid his debt with a **bogus** check.

bo'gusly *adv.* (באו'-גאס-לי) ניט עכט; דורך שווינדעל.

bo'gus mon'ey (באו'-גאס מאנ'-אי) פאלש געלד.

bo'gus pa'per (באו'-גאס פיי'-פער) א צייטונג וואס איז אויסגעפילט מיט פוסטע זאכען און ליגענס.

bog'wort *n.* (באג'-הווארט) מאך-יאגדעס, ברוסניצע. ז. ***cranberry***.

bo'gy *n.* (באו'-גי) א שד, לץ, א ניט-גוטער. ז. ***bogey***.

bo'gyism *n.* (באו'-גי-איזם) ז. ***bogeyism***.

bohea' *n.* (באו-היע') טהעע; א זארט פראסטע שווארצע טהעע.

Bohe'mia *n.* (באו-היע'-מי-ע) דאס לאנד בעהמען; ציגיינערשאפט; די לוסטיגע וועלט פון אקטיארען, ליטעראטען און קינסטלער.

Bohe'mian *n. and a.* (באו-היע'-מי-ען) וואס איז שייך צו בעהמען; איינער וואס שטאמט פון בעהמען; די בעהמישע שפראך; ציגיינעריש; א ליטעראט, א קינסטלער וואס פיהרט א לייכטען, פרייען און אן אונגעשטערטען לעבען.

Bohe'mianism *n.* (באו-היע'-מי-ענ-איזם) דאס פיהרען א פרייען, ניט נאך די אנגענומענע זיטען, אונגעשטערטען לעבען [פון ליטעראטען און קינסטלער].

bo'hor *n.* (באו'-האר) אזא וועסט-אפריקאנישער הירש אדער אנטילאפ.

boil *n. and v.* (באיל) א געשוויר; קאכען, זידען; זיך קאכען; זיך אויפרעגען.

boil away' (באיל ע-הוויי') אויסדאמפען: קאכענדיג.

boil down (באיל דאון) ז. ***boil away***.

boiled *a.* (באילד) געקאכט, געזאטען; וואס האט דערגרייכט דער זידע-פונקט.

boiled down to a point (באילד דאון טו ע פאינט) ארויסגעהאכען דעם עיקר, דעם תמצית.

The lawyer **boiled down** his arguments to one point.

boiled meat (באילד מיעט) געקאכטע פלייש.

boil'er *n.* (באי'-לער) א קאך-קעסעל; א דאמפף-קעסעל; איינער וואס קאכט אדער זידעט עפעס אויף.

boil'er-com'pound *n.* (באי'-לער-קאמ'-פאונד) א שטאף אויפצולעזען קעסעל-שטיין [דאס וואס זעצט זיך אב אויף'ן דעק און אויף די זייטען פון א קעסעל].

boil'er-ma'ker *n.* (באי'-לער-מיי'-קער) א קעסעל-מאכער, א קעסעל-שמיעד; א קליינער בעאמטער אין דער פלאטע פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא.

boil'er-scale *n.* (באי'-לער-סקייל) קעסעל-שטיין [דאס וואס זעצט זיך אב אויף דעם דעק און די זייטען פון א קעסעל].

boil'ery *n.* (באי'-לער-אי) א פלאץ צום קאכען; א קאך-אפאראט; א פלאץ וואו עס ווערט געמאכט זאלץ דורך אויסדאמפען דאס וואסער אין וועלכען דאס זאלץ געפינט זיך.

boi'ling *n. and a.* (באי'-לינג) קאכענדיג; זייענדיג אויפגעקאכט, אויפגערעגט; דאס קאכען, דאס זידען.

boi'ling heat (באי'-לינג היעט) זיעדע-היץ [די היץ וואס ברייננט צום קאכען].

boi'ling hot (באי'-לינג האט) קאכענד הייס.

boi'lingly *adv.* (באי'-לינג-לי) קאכענדיג; זייענדיג אויפגעקאכט, אויפגערעגט.

boi'ling-point *n.* (באי'-לינג-פאינט) זיעדע-פונקט [די טעמפעראטור ביי וועלכע א פליסיגקייט פאנגט אן קאכען. וואסער צ. ב. פאנגט אן קאכען ביי 100 גראד צעלזיוס אדער 212 גראד פאהרענהייט].

boi'ling spring (באי'-לינג ספרינג) א הייסער קוואל.

boil o'ver (באיל או'-ווער) אריבערקאכען, אריבערלויפען.

boil o'ver with rage (באיל או'-ווער וויטה ריידזש) ווערען שטארק אין כעס, צוקאכט ווערען פון כעס.

boil to piec'es (באיל טו פיעס'-עז) גוט צוקאכען.

boil up (באיל אפ) אויפקאכען.

bois'terous *a.* (באיס'-טער-אס) לארעמדיג; העפטיג, שטירמיש; ברויזענד.

The **boisterous** lads were arrested for disorderly conduct.

bois'terously *adv.* (באיס'-טער-אס-לי) לארעמדיג, מיט שטורם; העפטיג; ענערגיש; ברויזענד.

bois'terousness *n.* (באיס'-טער-אס-נעס) דאס לארמען; דאס ברויזען; דאס שטורמען.

bois'terous youth (באיס'-טער-אס יוטה) א יונגער הייז-קאפ.

bold *a. and v.* (באולד) דרייסט, ניט צוריקגעהאלטען; סמיעלע; פרעך, העזה'דיג; ווערען פרעך; בולט, דייטליך פאר'ן אויג; משופע'דיג, סטייל; טיעף גלייך ביים ברעג [ביי טייכען אדער ימים].

bold ea'gle (באולד איגל) אן אויסטראליישער אדלער.

bold'-face *n.* (באולד'-פיים) עזות-פנים; אונפערשעמטער; בולט'ער אות, שווארצער דרוקשריפט.

bold'-faced *a.* (באולד'-פייסט) פרעך; אונפערשעמט; מיט בולט'ע, שווארץ-געדרוקטע אותיות.

bold'ly *adv.* (באולד'-לי) פרעך, אונפערשעמט; אויף א פרעכען אדער אונפערשעמטען אופן.

bold'ness *n.* (באולד'-נעס) דרייסטקייט, שטייפקייט; פרעכהייט, עזות.

bold shore (באולד שאור) משופע'דיגער ברעג פון א טייך אדער ים.

bold'-spir'ited *a.* (באולד'-ספיר'-אי-טעד) וואס האט קוראזש; וואס האט א דרייסטען מוטה.

bold word (באולד הווארד) א שטארק ווארט, אן אפענהערציג ווארט.

bole *n.* (באול) א שטאם פון א בוים; א בלימעל-שטענגעל; אזא קליין שיפעל; אזא ווייכער פעטער ליים; די זאמען-קאפסעל [ביי א פלאנצע]; אזא אלטע תבואה מאס.

bole'ro *n.* (בא-ליי'-ראו) אזא שפאנישער טאנץ; מוזיק צו אזא טאנץ.

Bole'tus *n.* (בא-לי'-טאס) דער ראהר-שוועמעל.

boll *n. and v.* (באול) די זאמען-קאפסעל [ביי פלאנצען]; קריגען זאמען-קאפסלען; אזא אלטע תבואה מאס.

bol'lard *n.* (באל'-ארד) א באלקען אין א האפען אנצובינדען א שיף.

bol'lard-tim'bers *n.* (באל'-ארד-טימ'-בערז) אזעלכע קלעצער וואס ווערען געברויכט ביים בויען שיפען.

bol'ling *n.* (באו'-לינג) א קלאץ, דער שטאם פון א בוים אהן דעם שפיץ און אהן די צווייגען.

bolom'eter *n.* (בא-לאמ'-ע-טער) אן אינסטרומענט צו מעסטען גאנץ קליינע אויסשטראהלונגען פון ווארעמקייט.

bolomet'ric *a.* (באו-לא-מעט'-ריק) וואס איז שייך צום אינסטרומענט מיט וועלכען מען קען מעסטען גאנץ קליינע אויסשטראהלונגען פון ווארעמקייט.

bol'ster *n. and v.* (באול'-סטער) אזא קאפ-קישעלע; א קאפ-שטיצע; א פאלסטער; אונטערשטיצען מיט א פאלסטער אדער קישען; אויסשטאפען, אויספאלסטערען; צולעגען א קאמפרעס.

bol'sterer *n.* (באול'-סטער-ער) אן אונטערשטיצער; א פאלסטערער.

bol'stering *n.* (באול'-סטער-אינג) א שטיצע; א קאפ-שטיצע.

bol'stering-match *n.* (באול'-סטער-אינג-מעטש) א שטיפעריי פון קינדער אין שלאף-צימער דורך ווארפען זיך מיט די קישענס.

bol'ster out (באול'-סטער אוט) אויסבעטען מיט קישענס; פאלסטערען.

bol'ster up (באול'-סטער אפ) פערטיידיגען, אונטערשטיצען; פארווערטס ברייננגען.

bolt *n., v. and adv.* (באולט) א באלצען, א שטיפט; א דיקער שטיפט מיט א שרויב ביים ענד; א פעררוקער, א ריגעל; א פייל פון א בויגען; א בליץ; א צילינדער-זיפ אין א מיהל צום בייטלען מעהל; פיס-קאנדראלען; דאס אויסזעצען [דורכגעהן, צוטראגען] פון א פערד; דאס צוריקציהען זיך פון א פאליטישער קאנווענציאן, וואו עס ווערען בעשטימט די פארטיי-קאנדידאטען, אלס פראטעסט פון אונצופרידענהייט; דאס אבזאגען זיך צו שטימען פאר דעם קאנדידאט פון דער איינענער פארטיי: פעררינגלען, פערפעסטיגען מיט א באלצען; זיפען, בייטלען; פלאצען, ארויספלאצען, אויסשיסען: צוריקציהען זיך אלס פראטעסט פון א פאליטישער קאנווענציאן, וואו עס ווערען בעשטימט די פארטיי-קאנדידאטען; ניט שטימען פאר דער איינענער פארטיי; שנעל, בליץ-שנעל; פלעצליך.

bolt'-au'ger *n.* (באולט'-אה'-גער) אזא גרויסער ענבער.

bol'ter *n.* (באול'-טער) צילינדער־זיפ אין א מיהל צום בייטלען מעהל; א פערזאן, וואס פערלאזט זיין פאליטישע פארטיי אין דער צייט פון די וואהלען אדער וואס ציהט זיך צוריק פון א פארטיי־קאנווענציאן אלס פראטעסט; א פערד וואס געהט דורך [זעצט אוים]; אזא נעץ פון פאדים צו כאפען פיש; א זיפ צו בייטלען מעהל.

bolt'head *n.* (באולט'-העד) דיסטילירגעפעס [אזא גלעזערנער געפעס מיט א לאנגען האלז].

bolt in (באולט אין) פלוצים אריינפאלען, אריינפאלען ווי א יון אין סוכה.

bol'ting *n.* (באול'-טינג) דאס פעררינגלען; א בינטעל שטרוי; דאס זיפען; דאס איבעררייסען מיט א פאליטישער פארטיי. ז. ***bolt***

bol'ting-cloth *n.* (באול'-טינג-קלאטה) זיפ־שטאף [דער שטאף וואס ווערט גע־ברויכט פאר זיפען אדער בייטעל־צילינדער].

bol'ting-house *n.* (באול'-טינג האוס) בייטעל־קאמער [דער פלאץ אין א מיהל, וואו דאס מעהל ווערט געבייטעלט].

bol'ting-hutch *n.* (באול'-טינג-האטש) דער בייטעל־קאסטען [וואו דאס געבייטעלטע מעהל שיט זיך אריין].

bol'ting-machine' *n.* (באול'-טינג-מע-שין') זיפ־מאשין; בייטעל־מאשין.

bol'ting-mill *n.* (באול'-טינג-מיל) ז. ***bolting-machine***

bolt'-knife *n.* (באולט'-נאיף) אזא בוכ־בינדער־מעסער.

bolt of canvas (באולט אוו קענ'-וועס) א שטיק זעגעל־טוך פון 30 ביז 50 יארד לאנג.

bolt out (באולט אוט) אויסזיפען; אויס־פארשען.

bolt'-rope *n.* (באולט'-ראופ) אזא שטריק מיט וועלכען עס ווערט ארומגע־זוימט א זעגעל פון א שיף.

bolt'sprit *n.* (באולט'-ספריט) אזא באל־קען וואס שטעקט ארוים פון דעם נאז [פאדערטייל פון א שיף].

bolt up (באולט אפ) בעפעסטיגען; צו־נויפבינדען.

bolt upright' (באולט אפ-ראיט') שטע־הענדיג גראד.

There he stood **bolt upright.**

bo'lus *n.* (באו'-לאס) א גרויסער פיל [אין מעדיצין]; אן אונאנגענעהמע זאך וואס מוז געדולדעט ווערען; אן אונאנ־גענעהם ווארט וואס מען מוז אראבשלינגען.

bom *n.* (באם) א מין גרויסע שלאנג.

bo'ma *n.* (באו'-מא) א רונדער פלאץ ארומגעצוימט מיט בוימלעך אדער פלע־קער.

bo'mahnut *n.* (באו'-מא-נאט) אזעל־כע זוימען פון א בוימעל אין אפריקא, וואס ווערט בענוצט צו גארבען פעל.

bomb *n. and v.* (באם) קנאל, שאל; באמבע; קנאלען, שאלען; באמבארדירען, שיסען מיט באמבעס.

bombard' *v. and n.* (באם-בארד') באבארדירען; שיסען מיט באמבעס; א קאנאנע; אזא מין שיף; א לעדערנע כלי פאר משקאות.

bombardier' *n.* (באם-באר-דיער') באמ־בארדיער, ארטילעריסט [א סאלדאט ביי הארמאטען]; דער באמבארדיער־קעפער [אזא זשוק, באבעלקע]; אזא פראש.

bombardier'-bee'tle *n.* (באם-באר-דיער'-ביעטל) דער באמבארדיער־קעפער [אזא זשוק, באבעלע וואס מען געפינט אונטער שטיינער].

bombard'ment *n.* (באם-בארד'-מענט) באמבארדירונג; דאס שיסען מיט באמבעס.

bombar'don *n.* (באם-באר'-דאן) אזא גרויסער טרומייט.

bombardo'ne *n.* (באם-באר-דאו'-נע) ז. ***bombardon***

bombasin' *n.* (באם-בע-זין') ז. ***bombasine***

bombasine' *n.* (באם-בע-זיען') אזא די־נער זיידענשטאף; אזא שטאף וואס אוי־בען איז זייד און אונטען איז וואל.

bom'bast *n. and a.* (באם'-בעסט) באמבאסטיק, הויכקלינגענדע ווערטער; גע־שוואלענע אויסדריקע; באמבאסטיש.

bombas'tic *a.* (באם-בעס'-טיק) באמ־באסטיש, וואס בעשטעהט פון געשוואלענע הויכקלינגענדע אויסדריקע.

bombas'tical *a.* (באם-בעס'-טי-קעל) ז. ***bombastic***

bom'bastry *n.* (באם'-בעס-טרי) באמ־באסטיק; באמבאסטישע, הויכקלינגענדע, געשוואלענע אויסדריקע.

Bom'bax *n.* (באם'-בעקס) דער זייד־בוימוואל בוים [א בוים וואס וואקסט אין די הייסע געגענדען פון אמעריקא].

bombazeen' *n.* (באם-בע-זיען') ז. ***bombasine***

bombazine' *n.* (באם-בע-זיען') ז. ***bombasine***

bomb'-chest *n.* (באמ'-טשעסט) א קעסטעל מיט באמבעס אדער שיס־פולווער.

bom'bic *a.* (באמ'-ביק) וואס איז שייך צו א זייד־ווארעם.

bom'bilate *v.* (באמ'-בי-לייט) זשוזשען [ווי א ביען].

bomb'-ketch *n.* (באמ'-קעטש) א שיף צום פיהרען באמבעס.

bomb'-proof *a. and n.* (באמ'-פרוהף) באמבען־זיכער [וואס האט קיין מורא פאר א באמבע]; א טייל פון א פעסטונג וואס איז באמבען־זיכער.

bomb'shell *n.* (באמ'-שעל) א באמבע; א קאפסעל פון א באמבע.

bom'bus *n.* (באמ'-באס) דאס זשוזשען אין די אויערען [אזא קראנקהייט].

Bom'bus *n.* (באמ'-באס) אזא מין ביע־נען.

bomb'-ves'sel *n.* (באמ'-וועס'-על) ז. ***bomb-ketch***

bom'bycid *a. and n.* (באמ'-בי-סיד) וואס איז שייך צו מאטען אדער רויפען; א מאט, מאיל; רויפע. ז. ***Bombycidæ***

Bombyc'idæ *n.* (באם-בים'-אי-דיע) מאיל אדער מאטען־אינזעקטען [אזעלכע פליגעלעך וואס צופרעסען קליידער]; רוי־פען; זיידען־רויפען [פון וועלכע עס קו־מען ארוים די זיידענע ווערעם].

bombycid'ean *n. and a.* (באם-בי-סיד'-אי-ען) ז. ***bombycid***

Bom'byx *n.* (באמ'-ביקס) דער מין אינ־זעקטען צו וועלכען עס געהערען די מא־טען און זיידען־ווערעם.

bon *a.* (באן) גוט.

bo'na fi'de (באו'-נע פאי'-די) אין גוטען גלויבען, טריי; עהרליך; ריכטיג.

The act was done **bona fide.**

bo'na fi'de ev'idence (באו'-נע פאי'-די עוו'-אי-דענס) עדות אויף וועלכע מען קען זיך פערלאזען.

bo'na fi'des (באו'-נע פאי'-דיז) ז. ***bona fide***

bonan'za *n.* (בא-נענ'-זע) א גרויסע מאסע ערץ [רויהער מעטאל] וואס ווערט געפונען אין א מינע; א געלונגענע אונ־טערנעהמונג; א גליק.

Bonan'za mines (בא-נענ'-זע מאינז) די זילבער מינען אין נעווואדא [אמערי־קא], וואו עס איז געפונען געווארען א גרויסע מאסע זילבער.

Bo'napartean *a.* (באו'-נע-פאר-טי-ען) וואס איז שייך צו באנאפארט [דער פא־מיליען־נאמען פון נאפאלעאן דעם ערשטען איז געווען באנאפארט].

Bo'napartism *n.* (באו'-נע-פאר-טיזם) די פאליטישע סיסטעם פון נאפאלעאן בא־נאפארט.

Bo'napartist *n.* (באו'-נע-פאר-טיסט) אן אנהענגער פון דער באנאפארטישער דינאסטיע אדער פון דער פאליטישער סיסטעם פון נאפאלעאן באנאפארט; איי־נער וואס וויל צוריק איינפיהרען אין פראנקרייך א קעניגרייך פון דער באנא־פארטישער דינאסטיע.

bona'sus *n.* (בא-ניי'-סאס) דער אויער־אקס.

bonbon' *n.* (באנ-באן') באנבאנס, קאנ־פעקט; צוקערקע.

bon-chré'tien *n.* (באן-קריי'-שען) די קריסטבארנע [אזא טייערע זארט באר־נעם].

bond *n. and v.* (באנד) א באנד; א קעט; א שטריק; עטוואס וואס בינדט צוזאמען; צובונד; פערבינדונג; פערפליכטונג; התחייבות; משכון; א לייב־אייגענער; א קנעכט; שולדענפערשרייבונג; אבליגאצי־אן; ערבות; אויסשטעלען א פערשרייבונג איבער עטוואס; פער'משכון'ען; פער־משכון'ען פאר אן ערבות; פערבינדען; געבען אונבעוועגליכע אייגענטום אלס א משכון פאר אן ערבות; פערבינדען; פערבינדען ציגעל אדער שטיינער מיטאנ־אנדער דורך ליים אדער צעמענט.

bon'dage *n.* (באנ'-דיידזש) קנעכטשאפט; פערפפליכטונג.

In Egypt, the Jews were held in **bondage.**

bond'-cred'itor *n.* (באנד'-קרעד'-אי-טאר) אן אבליגאציאנס־קרעדיטאר [א קרעדיטאר וואס איז פערזיכערט דורך אן ערבות פון אונבעוועגליכען אייגענטום].

bond'-debt *n.* (באנד'-דעט) אבליגאצי־אנס־שולד [א שולד וואס איז געזיכערט דורך אן ערבות פון אונבעוועגליכען איי־גענטום].

bon'ded *a.* (באנ'-דעד) געזיכערט דורך אן אבליגאציאן [דורך אן ערבות אויף אונבעוועגליכען אייגענטום]; פער־משכונ'ט; אוועקגעלעגט אונטער אבליגא־ציאן.

bon'ded ware'house (באנ'-דעד הוועהר'-האוס) א מאגאזין, וואו מען האלט סחורות, אויף וועלכע מען איז שולדיג צאל אדער שטייער, ביז זיי ווערען פער־קויפט פון זייער אייגענטהימער וועלכער־צאהלט דאן איין דער רעגיערונג וואס עס קומט פון איהם.

bon'der *n.* (באנ'-דער) איינער וואס לעגט אוועק סחורה, אויף וועלכע עס דארף געצאהלט ווערען שטייער אדער צאל, אין א רעגיערונגס־מאגאזין, ביז די סחורה וועט פערקויפט ווערען; א בינדשטיין [אין א געמויערטער וואנד].

bond goods (באנד גוהדז) אוועקלע־גען סחורה, פאר וועלכע מען דארף צאהלען שטייער אדער צאל, אין א רעגיערונגס־

מאגאזין, ביז וואנען די סחורה ווערט פערקויפט.

bond'maid *n.* (באנד'-מייד) שקלאפין, דיענסט-מיידעל.

bond'man *n.* (באנד' מען) קנעכט, שקלאף.

bond of indem'nity (באנד אוו אינ-דעמ'-ני-טי) אן ענטשעדיגונג ערבות, אן ערבות וואס ווערט געגעבען צו בעצאהלען פאר פערלוסט אדער שאדען.

bond of obliga'tion (באנד אוו אב-לי-גיי'-שאן) א שולד-שיין; א שולד-פערשרייבונג.

bonds *n.* (באנדז) קעטען, געפאנגענשאפט; ווערטה-פאפיערען, אקציעס.

bond'-ser'vant *n.* (באנד'-סויר'-ווענט) א לייב-אייגענער, א שקלאף.

bond'-ser'vice *n.* (באנד'-סויר'-ווים) לייב-אייגענשאפט; שקלאפעריי.

bond'-slave *n.* (באנד'-סלייוו) א שקלאף, א שקלאפין.

bonds'man *n.* (באנדז'-מען) אן ערב; איינער וואס גיט אלס ערבות זיין אונבעוועגליך אייגענטום; א שקלאף.

bond'-stone *n.* (באנד'-סטאון) א בינד-שטיין [אין א געמויערטער וואנד].

bonds'woman *n.* (באנדז'-הוואומ-ען) א לייב-אייגענע, א שקלאפין.

bond'woman *n.* (באנד'-הוואומ-ען) ז. ***bondswoman***.

bone *n.* *and* *v.* (באון) ביין, קנאכען; ארויסנעהמען די ביינער, ארייגזעצען פישביין; צו'גנב'ענען; צוואווארפען ווי א הונד א ביין; זיך נעהמען פלייסיג צו דער ארבייט.

bone'-ache *n.* (באון'-אייק) א ברעכעניש אין די ביינער.

bone'-ash *n.* (באון'-עש) אש פון פערברענטע ביינער.

bone'-black *n.* (באון'-בלעק) געברענטע עלפאנט-ביין; קויהלען פון פערברענטע ביינער.

bone'-brea'ker *n.* (באון'-בריי'-קער) דער ים-אדלער, דער ביינברעכער [אזא רויב-פויגעל].

boned *a.* (באונד) וואס האט ביינער; ביינערדיג.

bone'-dust *n.* (באון'-דאסט) ביינער-שטויב [געמאהלענע ביינער צו מיסטיגען פעלדער].

bone'-earth *n.* (באון'-אוירטה) אש פון פערברענטע ביינער.

bone'-glue *n.* (באונ'-גלו) ביינער-קליי [אזא זארט קליי וואס ווערט געמאכט פון ביינער].

bone'-house *n.* (באון'-האוס) א טרונע.

bone in'to (באון אינ'-טו) זיך פלייסיג נעהמען צו עטוואס.

bone'less *a.* (באונ'-לעס) אהן ביינער.

bone'-manure' *n.* (באון'-מע-ניור') ביינער-מעהל [צומאהלענע ביינער פאר מיסטיגונג פון פעלדער].

bone'-mill *n.* (באון'-מיל) א מיהל פאר מאהלען ביינער.

bone of conten'tion (באון אוו קאנ-טענ'-שאן) דער צאנק-עפעל; דער שטרייט-פונקט; דער ביין איבער וועלכען מען רייסט זיך; די אורזאכע פון א מחלוקה.
Tripoli was the **bone of contention** in the war between Italy and Turkey.

bones *n.* (באונז) ביינדלעך [צום שפיעלען]; סקעלעט; טויטער קערפער.

bone'set *n.* *and* *v.* (באונ'-סעט) א מין ביטער מעדיציניש גראז [האמבורנער טהעע]; היילען צובראכענע ביינער; צוריק ארייגשטעלען אויף זיין ארט אן אויסגעלינקעטעם גליעד.

bone'-set'ter *n.* (באון' סעט' ער) איינער וואס היילט צובראכענע ביינער אדער שטעלט ארייין צוריק אויף זייער ארט אויסגעלונקענע גליעדער [ווערט געברויכט אויף אזעלכע, וואס איז ניט קיין דאקטאר].

bone'-spav'in *n.* (באון' ספעוו'-אין) א ביינערדיגער אנוואוקס אויף דעם אונטערשטען קנעכעל פון א פערד'ס פוס.

bon'fire *n.* (באנ'-פאיר) א גרויסער פייער אין א פרייען פלאץ פאר אילומינאציאן אדער פאר אמוזירונג; א פייער, אויף וועלכען מען פערברענט עפענטליך אפיקורסים אדער אפיקורס'ישע ביכער.

bonhomie' *n.* (באנ-א-מיע') א גוטמוטיגע נאטור; גוטברודערשאפט; אפענהערציגקייט.

Bon'iface *n.* (באנ'-אי-פיים) א בעל אכסניא; א הויז-אייגענטימער.

boni'to *n.* (בא-ני'-טאו) דער ברייט-פיש [אזא ים-פיש פון בלויליכען פארב].

Bonito

bon jour (באן זשור) גוטען מארגען.

bon mot (באן מאו) א גוט ווארט, א וויץ.

bonne *n.* (באן) א באנע [א מיידעל צו קינדער].

bonne bouche (באן בוש) א געשמאקער ביסען, א נאשעריי.

bon'net *n.* *and* *v.* (באנ'-עט) א בארעט; א היטעלע; א פרויענהוט; א פאסאן-הוט; א שטרייף זעגעלטוך צו פערלענגערען די זעגעל פון א שיף; אזא ראהמען אויסגעפלאכטען מיט דראט ווי א נעץ ביי א דאמפף-מאשין צו פערהיטען אז פונקען זאלען ווייט ניט שפריצען; אזא דראט-נעץ צו בעדעקען די עפנונג פון א מינע; אזא אייזערנער דעקעל פון א ווענטיל אדער אן אייזענראהר; אן אריבערבאטער אויף אן אוקציאן וואס האט די אויפגאבע אויפצוהויבען דעם פרייז; אריבערציהען דאס היטעל איבער די אויגען.

bon'net-boards *n.* (באנ'-עט-באורדז) קארדאן פון וועלכע מען מאכט דעם פאסאן פון פרויען-היט.

bon'neted *a.* (באנ'-עט-עד) וואס טראגט א בארעט, א היטעלע.

bon'net-macaque' *n.* (באנ'-עט-מע-קעק') אזא אבעזיאנע, מאלפע וועלכע געפינט זיך אין ציילאן און קען זיך צו אן אנדער קלימאט ניט צוגעוועהנען.

bon'net-mon'key *n.* (באנ'-עט-מאנ'-קי) ז. ***bonnet-macaque***.

bon'net-pep'per *n.* (באנ'-עט-פעפ'-ער) אזא מין שפאנישער פעפער.

bon'net-piece *n.* (באנ'-עט-פיעס) אזא גאלדענע מטבע פון דזשיימס דעם 5טען, אן אמאליגער שאטלענדישער קעניג.

bon'nily *adv.* (באנ'-אי-לי) פיין, היבש, מונטער, לוסטיג, פרעהליך.

bon'niness *n.* (באנ'-אי-נעס) פרעהליכקייט; לוסטיגקייט; שעהנקייט.

bon'ny *a.* (באנ'-אי) לוסטיג, פרעהליך, מונטער, היבש, פיין.

bon'nyclabber *n.* (באנ'-אי-קלעב-ער) זויערמילך; א געטראנק געמאכט פון ביער געמישט מיט סמעטענע אדער מאסליאנקע [פוטער-מילך].

bon'-ton' *n.* (באן' טאן') באן טאן, גוטער טאן; פיינע מאניערען; אין מאדע פין דער הויכער געזעלשאפט; די הויכע געזעלשאפט.

bo'nus *n.* *and* *v.* (באו'-נאס) א געשענק צו אן אנגעשטעלטען אויסער זיין געצאהלט; א פרעמיום; א געשענק פאר א הלואה א חוץ די צינזען; דאס געלד וואס אן אקציענהענדלער קריגט א חוץ זיין חלק אין די פערדיענסטען; געבען א פרעמיום, א געשענק.

bon'-vivant' *n.* (באנ'-ווי-וואן') א לעבעמאן; א גוטער ברודער.

bon voyage' (באן ווא-יאזש') א גליקליכע רייזע.

bo'ny *a.* (באו'-ני) קנאכיג, ביינערדיג; וואס האט גרויסע ביינער; אבגעמאגערט ביז די ביינער; הארט ווי ביין.

bo'ny tis'sue (באו'-ני טיש'-או) דאס ביין-געוועב [די צוזאמענשטעלונג פון די צעלען וואס בילדען דעם ביין].

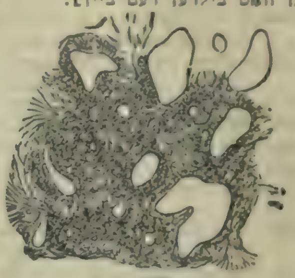

Bony Tissue

bonze *n.* (באנז) א בודיסטישער מאנאך אדער פריסטער [הויפטזעכליך אין כינא און יאפאן].

boo'by *n.* *and* *a.* (בוה'-בי) א נארישער יונג, א שוטה; אזא ים-פויגעל; נאריש, דום.

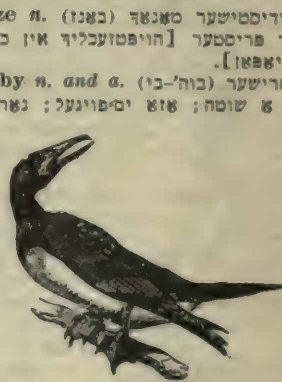

Booby

boo'by-hut *n.* (בוה'-בי-האט) א פערדעקטער שליטען.

boo'byish *a.* (בוה'-בי-איש) נאריש, דום.

Boo'dha *n.* (בו'-דא) בודא [דער גרינדער פון דער בודיסטישער רעליגיאן].

Boo'dhism *n.* (בו'-דיזם) די בודיסטישע רעליגיאן.

boo'dle *n.* (בוהדל) כאבאר, שווינדעל; כאבאר וואס ווערט געגעבען צו אונטערקויפען בעאמטע; דאס גאנצע פעקעל: האק און פאק.

boo'dler *n.* (בוה'-דלער) א בעאמטער וואס נעהמט כאבאר; איינער וואס פערקויפט זיין שטימע פאר כאבאר.

boo'dy *v.* (בוה'-די) ברוגז אויסזעהן; ברוגז זיין.
Come, don't **boody** with me.

boohoo' *int.* *and* *v.* (בוה-הוה') הויהו

[דער קלאנג פון וויינען אויף'ן קול]; שרייען הויך.

book *n. and v.* (בוק) א בוך; די ביבעל; איינשרייבען אין א בוך; בעשטעלען אדער זיך פערזארגען מיט עפעס אין פארויס [ווי מיט א רייזע־בילעט]; טראנספארטירען.

book'-account' *n.* (בוק'-ע-קאונט') די קאנטא [אין א האנדעלס־בוך].

book'binder *n.* (בוק'-באינ-דער) איינבינדער, בוכבינדער.

book'bindery *n.* (בוק'-באינ-דער-אי) א בוכבינדעריי.

book'binding *n.* (בוק'-באינ-דינג) דאס איינבינדען ביכער; די מלאכה פון בוכבינדעריי.

book'case *n.* (בוק'-קיים) א ביכער־שראנק; א ביכער־אלמער.

book'-debt *n.* (בוק'-דעט) די בוך־שולד [א שולד וואס איז איינגעשריבען נור אין שולד־בוך].

book down (בוק דאון) פערשרייבען; פערצייכענען.

booked *a.* (בוקט) איינגעשריבען אין בוך; בעזארגט, טראנספארטירט.

booked for (בוקט פאר) פאר עטוואס בעשטימט זיין.

I am booked for a lecture next week.

book'ful *n. and a.* (בוק'-פול) אנגעשטאפט מיט ביכער [אויף איינעם וואס האט געלעזען פיעל ביכער נאר ער האט זיי ניט גוט פערדייט]; אזוי פיעל ווי א בוך ענטהאלט.

book in boards (בוק אין באורדז) א בוך אין טאוולען.

book'ing *n.* (בוק'-אינג) דאס פערשרייבען אין א בוך; דאס פערזארגען זיך מיט עפעס אין פארויס [ווי מיט א באהן אדער שיפס־בילעט].

book'ing-clerk *n.* (בוק'-אינג-קלוירק) אן אנגעשטעלטער אין א פירמע וואס פערשרייבט אין בוך; אן אנגעשטעלטער וואס פערקויפט באהן־בילעטען; א פערקויפער פון בילעטען אין א טעאטער, צירקוס א. ז. וו.

book in sheets (בוק אין שיעטס) ניט קיין איינגעבונדענער בוך.

book'ish *a.* (בוק'-איש) וואס האט ליעב צו לעזען ביכער; וואס איז ארייננעטהאן אין ביכער; וואס איז בעקאנט מעהר מיט ביכער ווי מיט'ן פראקטישען לעבען; וואס איז גענומען פון ביכער; געלערענט; פעדאנטיש.

book'ishly *adv.* (בוק'-איש-לי) ארייננעטהאן אין ביכער; פעדאנטיש.

book'ishness *n.* (בוק'-איש-נעס) דאס זיין ארייננעטהאן אין ביכער; דאס זיין פעדאנטיש; דאס זיין גענומען פון ביכער.

book'keeper *n.* (בוק'-קיע-פער) בוכהאלטער.

book'keeping *n.* (בוק'-קיע-פינג) בוכהאלטונג.

book'-learned *a.* (בוק'-לוירנד) בעלעזען; בעקאנט מיט ביכער מעהר ווי מיט'ן פראקטישען לעבען.

book'-lear'ning *n.* (בוק'-לויר'-נינג) ביכער געלעהרזאמקייט, ביכער קענטניסע; דאס לערנען פון ביכער און ניט פון פראקטישען לעבען.

book'less *a.* (בוק'-לעס) אהן ביכער; אונגעלערענט, אונוויסענד.

book'let *n.* (בוק'-לעט) א קליין ביכעלע.

book'-louse *n.* (בוק'-לאוס) די ביכער־לויז [אן אינזעקט וואס פרעסט אלטע ביכער].

book'-ma'ker *n.* (בוק'-מיי'-קער) איינער וואס שרייבט אדער דרוקט ביכער; א ביכער־שמירער; א פראפעסיאנעלער וועטער אדער ספעקולאנט אויף פערד [ביי וועט־לויפען].

book'-ma'king *n.* (בוק'-מיי'-קינג) דאס בינדען אדער דרוקען ביכער; ביכער־שרייבעריי, ביכער־שמירעריי; דאס וועטען זיך אדער ספעקולירען אויף פערד [ביי וועט־לויפען].

book'man *n.* (בוק'-מען) א ביכער־מענש, א געלערענטער, א געשטודירטער; איינער וואס איז מעהר בעקאנט מיט ביכער ווי מיט'ן פראקטישען לעבען.

book'-mark *n.* (בוק'-מארק) א לעזע־צייכען [וואס ווערט ארייננעלעגט אין א בוך צו וויסען וואו מען האלט].

book'monger *n.* (בוק'-מאנ-גער) א בוך־הענדלער.

book'-mus'lin *n.* (בוק'-מאז'-לין) א גאנץ דינער מוסלין.

book'-name *n.* (בוק'-ניים) א בוך־נאמען, א וויסענשאפטליכער נאמען [א נאמען פון א חיה אדער פלאנצע וואס ווערט בענוצט נור אין וויסענשאפטליכע ביכער אבער ניט אין דער געוועהנליכער פאלקס־שפראך].

book'-no'tice *n.* (בוק'-נאו'-טיס) א קורצע איבערזיכט אדער נאטיץ וועגען א בוך אין א זשורנאל אדער א צייטונג.

book'-oath *n.* (בוק'-אוטה) א שבועה ביי דער תורה.

book of accounts' (בוק אוו ע-קאונטס') קאנטא־בוך.

Book of Books (בוק אוו בוקס) די ביבעל.

book of commis'sions (בוק אוו קא-מיש'-אנז) ווארענבעשטעלונגס־בוך.

book of en'tries (בוק אוו ענ'-טריעז) דאס בוך אין וועלכען עס ווערט פערשריבען אלעס וואס עס קומט פאר אין געשעפט.

Book of Es'ther (בוק אוו עס'-טהער) מגילת אסתר.

book'-of'fice *n.* (בוק'-אפ'-איס) א קאנטאר וואו מען פערקויפט בילעטען.

book of in'voices (בוק אוו אינ'-וואי-סעז) פאקטורא־בוך [דאס בוך וואו עס ווערען אוועקגעלעגט די רעכנונגען פון בעשטעלטע סחורה].

Book of Jud'ges (בוק אוו דזשאד'-דזשעז) שופטים [דאס צווייטע בוך פון נביאים ראשונים].

Book of Lamenta'tions (בוק אוו לע-מענ-טיי'-שאנז) מגילת איכה.

book of medita'tion (בוק אוו מע-די-טיי'-שאן) א בוך פון תפלות.

book of pur'chases (בוק אוו פויר'-טשע-סעז) ווארענאיינקויפס־בוך, נאטיץ־בוך.

book of receipts' & expen'ditures (בוק אוו רי-סיטס' ענד עקס-פענ'-די-טשורז) דאס איננאהמע און אויסגאבע־בוך [דאס בוך וואו עס ווערט פערשריבען די הוצאה און הכנסה פון געשעפט].

Book of Revela'tion (בוק אוו רעוו-אי-ליי'-שאן) דעם הייליגען יאהאן'ס אפענבארונג אדער דער אפאקאליפסעס [די לעצטע שריפט פון'ם נייעם טעסטאמענט, וואס ווערט פון דער קריסטליכער קירך צוגעשריבען צו דעם אפאסטאל יאהאן].

book of sales (בוק אוו סיילז) ווארענפערקויף־בוך.

Book of Sam'uel (בוק אוו סעמ'-יו-על) ספר שמואל.

Book of the Dead (בוק אוו טהי דעד) אין דעם פארצייטיגען עגיפטען — א זאמלונג פון תפילות, וועלכע האבען געזאלט העלפען דער נשמה נאך'ן טויט אויסצומיידען געפאהרען און שטערונגען.

book of the four kings (בוק אוו טהי פאור קינגז) א טאליע [א טעשעל קארטען].

book pla'ces (בוק' פליי'-סעז) איינגענומענע פלעצער אין א וואגאן, אויף א שיף א. ז. וו.

book'-plate *n.* (בוק'-פלייט) א צעטעל מיט דעם נאמען פון אייגענטימער וואס ווערט אנגעקלעפט צו א בוך.

book'-rack *n.* (בוק'-רעק) א סטענדער; א לעזע־פולט.

book'seller *n.* (בוק'-סעל-ער) ביכער־הענדלער, מוכר ספרים.

book'selling *n.* (בוק'-סעל-אינג) דאס פערקויפען ביכער.

book'-shelf *n.* (בוק'-שעלף) א ביכער־פאליצע.

book'-shop *n.* (בוק'-שאפ) א בוכהאנדלונג.

book'-stall *n.* (בוק'-סטאהל) אזא סטענדער אויף וועלכען מען לעגט אויס אלטע ביכער צום פערקויפען.

book'-stand *n.* (בוק'-סטענד) א סטענדער; ביכער־פאליצעס.

book'-store *n.* (בוק'-סטאור) א בוכהאנדלונג, א ביכער־קראם.

book'-trade *n.* (בוק'-טרייד) בוך־האנדעל, בוך־געשעפט.

book'-worm *n.* (בוק'-הוואירם) בוך־ווארעם [אזא אינזעקט וואס צופרעסט ביכער]; א מתמיד אין לערנען, איינער וואס גראבט זיך אין ביכער.

book'-wri'ting *n.* (בוק'-ראי'-טינג) דאס שרייבען ביכער.

boom *n. and v.* (בוהם) קווערשטאנג פון א שיף פאר דעם זעגעל; א הויכער שטאנג אלס א צייכען פאר שיפען; זאוואלע, פערשפאר־האלץ, פערשפאר־שטאנג; זיך שטארק בעוועגען, ריהרען; שנעל זעגלען; אויפזעצען אלע זעגלען; א דומפער, פערשטיקטער קלאנג; שרייען מיט א דומפפען פערשטיקטען קול; אויספויקען; אויפבלאזען; שטייגען פלוצים אין פרייז; ווערען לעבעדיג אין געשעפט; מאכען לעבעדיג; שטארק אגיטירען, פויקען וועגען עפעס אדער אימעצען; דאס פויקען, טומלען אדער אגיטירען פאר עפעס אדער אימעצען.

boo'merang *n.* (בוה'-מע-רענג) א מין געוועהר פון הארטען האלץ וואס קען געווארפען ווערען אזוי אז עס קעהרט זיך אום צוריק צום פלאץ פון וואנען עס איז געווארפען געווארען; א פלאן וואס בריינגט פערקעהרטע רעזולטאטען ווי די וואס מען האט פון איהם ערווארטעט; א גרוב געגראבען פאר אן אנדערען און אליין אין איהר ארייננעפאלען.

boo'ming *n. and a.* (בוה'-מינג) דאס ארויסלאזען א דומפפען פערשטיקטען קול; טהעטיג, לעבעדיג, ריהרעוודיג.

boom of a har'bor (בוהם אוו ע האר'-באר) דער האפען־בוים [אזא שטאנג צום אבשפארען דעם האפען].

boom'-town *n.* (בוהמ'-טאון) א שטאדט וואס איז רייך אדער בעריהמט געווארען

דורך ספעקולאציאנען אויף לאנד־איינג־טום: א שטאדט וואס איז ענטשטאנען צו־ליעב לאנד־ספעקולאציאנען.

boon *n. and a.* (בוהן) א מתנה; א וואהלטהאט, א געפעלינקייט; מונטער, פרעהליך; לוסטיג; א שטענגעל פון פלאקס ווען דאס פלאקס איז פון איהם אראבגענומען.

boon compan'ion (בוהן קאמ־פעני־יאן) א לוסטיגער קאמפאניאן; א לוסטי־גער מיטטרינקער.

boor *n.* (בוהר) פויער; גראבער מענש.

boor'ish *a.* (בוהר־איש) פויעריש; גראב; אונגעבילדעט.

boor'ishly *adv.* (בוהר־איש־לי) ז. ***boorish***

boor'ishness *n.* (בוהר־איש־נעס) גראב־קייט; אונגעבילדעטקייט.

boose *n. and v.* (בוהז) פיעל טרינקען, שכור'ען; א שטארקער געטראנק; א קוה־שטאל.

boo'ser *n.* (בוה'־זער) א שכור, א טרינ־קער.

boost *n. and v.* (בוהסט) אויפהויבען, אונטערשטופען; העלפען צו קומען צו מאכט; א שטיצע, א הילף.
The monopolist restricts the supply in order to boost the price.

boos'ter *n.* (בוהס־טער) א מיטעל צו פערשטארקען די עלעקטרא־מאטארישע קראפט פון אן עלעקטרישען וועקסעל־שטראם; אן אונטערשטופער.

boo'sy *a.* (בוה'־זי) שכור; לוסטיג פון שכרות.

boot *n. and v.* (בוהט) א שטיוועל; אנ־טהאן די שטיוועל; געבען א בריק; דער שפאנישער שטיוועל [אזא אינסטרומענט צו פייניגען]; פייניגען מיט דעם שפאני־שען שטיוועל; א נוצען, געווין; צוגאב; א הכרעה, א קייפ; דיענען, ניצען.

boot'-black *n.* (בוהט־בלעק) א שטי־וועל־פוצער.

boo'ted *a.* (בוה'־טעד) וואס טראגט שטיוועל; מיט שטיוועל.

bootee' *n.* (בוה־טיע') א האלב־שטיוועל; א דאמען־שטיוועל; א קינדער־שטיוועל.

booth *n.* (בוהטה) א ביידעל, בודקע, א מארק־בוד.

boo'thage *n.* (בוה'־טהעדזש) אבצאה־לונג, שטייערען פאר מארק־ביידלעך.

booth'-kee'per *n.* (בוהטה'־קיע'־פער) א פערקויפער אין א מארק־בוד.

boot'-hook *n.* (בוהט'־הוק) א שטיוועל־ציהער; א שטיוועל־האקען [צום צוקנעפ־לען שטיוועל].

boot'-hose *n.* (בוהט'־האוז) וואליקעס; בעזונדערע כאליאווען וואס מען טראגט אויף די שיך.

boo'tied *a.* (בוה'־טיד) אנגעלאדען מיט רויב, אנגעלאדען מיט אנגערויבטע זאכען.

boo'tikin *n.* (בוה'־טי־קין) א שטי־וועלע; א ווייכער שטיוועל אדער הענטש־קע וואס עס פלעגען אמאל טראגען מענ־שען וואס האבען געליטען פון גיכט [פאדאגרא].

boo'ting *n.* (בוה'־טינג) דאס פייניגען מיט דעם שפאנישען שטיוועל. ז. ***boot***

boot'jack *n.* (בוהט'־דזשעק) א שטיוועל־ציהער [אזא בייגקעלע ארויסצוציהען שטיוועל].

boot'-last *n.* (בוהט'־לעסט) א שטיוועל־קאפול, א שטיוועל־לייסט [פאנאנדערצו־ציהען שטיוועל].

boot'-leg *n.* (בוהט'־לעג) א שעפט [כאליעווע] פון א שטיוועל.

boot'less *a.* (בוהט'־לעס) אהן ערפאלג, צוועקלאז, אהן נוצען, אהן פראפיט.

boot'lessly *adv.* (בוהט'־לעס־לי) נוצלאז; ערפאלגלאז.

boot'lessness *n.* (בוהט'־לעס־נעס) אומ־נוצינקייט, נוצלאזינקייט.

boot'-lick *n.* (בוהט'־ליק) א קריכער, אן אונטערלעקער, א חונף.

boot'maker *n.* (בוהט'־מיי־קער) א שוסטער.

boot of the coach (בוהט אוו טהי קאוטש) דאס קעסטעל אונטער דער קעלנע [פון א וואגען].

boot'-pat'tern *n.* (בוהט' פעט' ערן) א מוסטער אויסצושניידען די שטיקער לע־דער פון וועלכע עס ווערען גענעהט שטי־וועל.

boot'-pow'der *n.* (בוהט'־פאו'־דער) טאלק־פודער [פודער פאר ענגע שיך, אום זיי לייכטער ארויפצוציהען אויף'ן פוס].

boot'-pulls *n.* (בוהט'־פולז) ז. ***boot-hook***

boots *n.* (בוהטס) דער שטיוועל־פוצער [א דיענער אין א האטעל וואס פוצט די שטיוועל פון די געסט].

boots and sad'dles (בוהטס ענד סעדלז) דאס צונויפרופען די קאוואלעריע־סאלדאטען פאר מוסטירען [אויף די פערד].

boot'-stock'ings *n.* (בוהט'־סטאק־אינגז) וואליקעס וועלכע ווערען אריבער־געצויגען איבער די שטיוועל.

boot'-strap *n.* (בוהט'־סטרעפ) אן אויער פון א שטיוועל [מיט וואס מען ציהט ארויף דעם שטיוועל אויף'ן פוס].
A man can not lift himself by his own boot-straps.

boot'-stretch'er *n.* (בוהט'־סטרעטש־ער) אן אינסטרומענט פאנאנדערצוציהען שיך.

boot'-top *n.* (בוהט'־טאפ) דער שטיוועל־שעפט [כאליעווע].

boot'-top'ping *n.* (בוהט'־טאפ'־אינג) דאס פארבען אדער רייניגען דעם אויבערשטען טייל פון שיף, וואס איז איבער'ן וואסער; דאס רייניגען די זייטען פון א שיף פון גראז, בלאטע א. ד. ג.

boot'-tree *n.* (בוהט'־טריע) ז. ***boot-last***

boo'ty *n.* (בוה'־טי) רויב [אין מלחמה], געראובטע זאכען; פלינדערונג; א פריז, א געווינס.

booze *n. and v.* (בוהז) זיך אנטרינקען, אנ'שכור'ען; א שטארקער געטראנק.

boozed *a.* (בוהזד) אנגע'שכור'ט, צומישט.

boo'zer *n.* (בוה'־זער) א שכור, א טרינ־קער.

boo'zily *adv.* (בוה'־זי־לי) אין א שכור'ש־ען, בעטרונקענעם צושטאנד.

boo'ziness *n.* (בוה'־זי־נעס) שכרות.

boo'zy *a.* (בוה'־זי) שכור, לוסטיג פון שכרות.

bo-peep' *n.* (באו־פיעפ') בעהעלטעניש־שפיעל.

borac'ic *a.* (בא־רעס'־איק) וואס בע־שטעהט פון באראקס, וואס איז שייך צו באראקס.

borac'ic ac'id (בא־רעס'־איק עס'־איד) באר־זויערע [א כעמישע פערבינ־דונג פון באר מיט זויער־שטאף און וואס־סער־שטאף].

bo'racite *n.* (באו'־רע־סאיט) באראציט, באר־זויערע מאגנעזיע.

bor'age *n.* (באר'־איידזש) בארעטש, אונגערקע־גראז [אזא פלאנצע וואס ווערט געברויכט אלס סאלאט, ווי אויך אלס מע־דיצינישעס מיטעל].

Borage

Boras'sus *n.* (בא־רעס'־אס) א מין אפריקאנער פאלמען־בוים.

bo'rate *n.* (באו'־רייט) באר־זויערע זאלץ.

bo'rax *n.* (באו'־רעקס) באראקס [א זאלץ וואס ענטשטעהט פון דער פערבינ־דונג פון באר־זויערע מיט סאדא. ווערט בענוצט אלס אנטיסעפטישער מיטעל. ווערט אויך בענוצט צום רייניגען מע־טאל].

bordat' *n.* (באר־דעט') אזא דינער בוימוואל־שטאף.

bor'der *n. and v.* (באהר'־דער) ראנד, זוים, בארט; ברעג; גרענעץ [פון א לאנד]; לאנד, טעריטאריע; איינפאסונג; איינפאסען; בעגרענצען; גרענצען; אבזוימען.

bordereau' *n.* (באר־דע־ראה') א ביכעל וואס ענטהאלט איינצעלהייטען וועגען ביי־ליעגענדע דאקומענטען.

bor'derer *n.* (באהר'־דער־ער) גרענעץ־בעוואוינער [איינער וואס וואהנט נאהענט פון גרענעץ].

bor'derers on the sea (באהר'־דער־ערז אן טהי סיע) מענשען וואס וואהנען ביים ברעג ים.

bor'dering *n.* (באהר'־דער־אינג) דאס מאכען א ראנד אדער זוים; דער שטאף פון א ראנד אדער זוים.

bor'dering-town *n.* (באהר'־דער־אינג טאון) א גרענעץ־שטאדט.

bor'der-land *n.* (באהר'־דער־לענד) לאנד אויף דער גרענעץ צווישען צוויי מדינות; גרענעץ, צווישענגעביעט.

Bor'ders *n.* (באהר'־דערז) דאס לאנד צווישען ענגלאנד און שאטלאנד.

bor'der war (באהר'־דער וואהר) א מלחמה ביים גרענעץ.

bor'dure *n.* (באהר'־דיור) דער זוים, דער ראנד; די איינפאסונג.

bore *n. and v.* (באור) בויערער, ענבער; בעקעסטיגונג; נודניק, בעקעסטיגער; בוי־ערען, אויסבויערען; דורכדרינגען; בע־קעסטיגען נאכאנאנד; לאנגווייליגען; א הוי־כע כוואליע.

bore (באור) ז. ***bear*** געטראגען.

bo'real *a.* (באו'־רי־על) צו צפון זייט, צפון'דיג; וואס איז שייך צו צפון אדער צום צפון־ווינד.

Bo'reas *n.* (באו'־רי־עס) דער קאלטער צפון ווינד; דער גאט פון צפון ווינד [אין דער גריכישער מיטאלאגיע].

bore'cole *n.* (באור'־קאול) גרינקרויט [אזא מין קרויט וואס פארמירט זיך ניט אין קעפלעך].

bore'dom *n.* (באור'-דאם) נודניקעם; בעלעסטיגער; דאס בעלעסטיגט ווערען, דאס געלאנגווײלט ווערען; לאנגווייליגקייט.
Such foolish talk is commonly heard in **boredom.**

bor'er *n.* (באור'-ער) אן ענבער, א בעלעסטיגער; א נודניק; א ים-ווארעם; אזא האלץ-ווארעם.

bo'ric *a.* (באו'-ריק) וואס בעשטעהט פון באראקס; וואס איז שייך צו באראקס.

bo'ric ac'id (באו'-ריק עס'-איד) ז. ***boracic acid***

bo'ride *n.* (באו'-ריד) א כעמישע פערבינדונג פון באר מיט א מעטאל.

bor'ing *n.* (באור'-אינג) דאס בויערען; א דורכגעבויערטע לאך; דאס לאנגווײלען, בעלעסטיגען.

bor'ing-machine' *n.* (באור'-אינג-מע-שין') א בויערער אדער א דריל-מאשין.

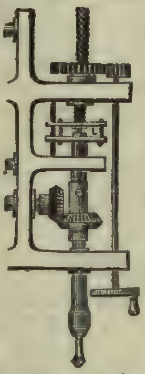
Boring-machine

bor'ings *n.* (באור'-אינגז) ענבער-שפענער [די שפענדלעך וואס פאלען אב ביים בויערען].

born (בארן) געבארען; איינגעבארען. ז. ***bear***

born again' (בארן ע-גען') ניי געבארען ווערען אין גייסט און כאראקטער; זיך אין גאנצען אומענדערען.

borne (באורן) געטראגען; אונטערשטיצט. ז. ***bear***

bornous' *n.* (בויר-נוהס') ז. ***bornouse***

bornouse' *n.* (בויר-נוהס') אזא וואלענער מאנטעל [ביי די וואנדערנדע בעדואינען].

bo'ron *n.* (באו'-ראן) באר [א כעמישער גרונד-עלעמענט פון וועלכען עס בילדעט זיך באר-זויער, באר-זאלץ א. ד. ג.].

bor'ough *n.* (באר'-או) שטאדט, שטאדט-בעצירק; א וואהל-בעצירק; געמיינדע.

bor'ough-el'der *n.* (באר'-או-על'-דער) א פארשטעהער פון שטאדט, דער שטאדט-עלטסטער.

bor'ough-head *n.* (באר'-או-העד) ז. ***borough-elder***

bor'ough-mas'ter *n.* (באר'-או-מעס'-טער) דער בירגער-מייסטער.

bor'oughmonger *n.* (באר'-או-מאנ-גער) א פאליטישער מאכער, וואס פלעגט פערשאכערען שטימען ביי די וואהלען אין קליינע פערוואָרפענע שטעדטלעך אין אמאליגען ענגלאנד.

bor'oughmongering *n.* (באר'-או-מאנ-גער-אינג) דער מסחר מיט וואהל-רעכט פון די קליינע פערווארפענע שטעדטלעך, אין אמאליגען ענגלאנד.

bor'ough-rate *n.* (באר'-או-רייט) די שטאדטישע אבצאהלונג.

bor'ough-town *n.* (באר'-או-טאון) אן אינקארפארירטע שטאדט.

bor'row *n.* and *v.* (באר'-או) בארגען, אנטלייהען; נעהמען פון א פרעמדער קוועלע; אן ארט וואו מען נעהמט ערד אנצופילען דערמיט ערגעץ אן אנדער ארט.

bor'rower *n.* (באר'-או-ער) 1. איינער וואס בארגט ביי אימעצען; 2. א פלאגיאטאר [איינער וואס בענוצט זיך מיט פרעמדער ליטערארישער ארבייט און שרייבט אונטער זיין אייגענעם נאמען].
1. Neither a **borrower** nor a lender be. 2. Some literary men are **borrowers.**

bor'rowing *n.* (באר'-או-אינג) דאס לייהען, דאס בארגען ביי אימעצען.

bors'holder *n.* (באהרס'-האול-דער) ז. ***borough-elder***

bos'cage *n.* (באס'-קעדזש) בוש, קליינער וועלדעל, קוסטארניק.

bosh *n.* and *v.* (באש) נארישקייט, שטות; האנדלען נאריש; קאליע מאכען.

bosh'bok *n.* (באש'-באק) א וואלד-באק.

bosk *n.* (באסק) א קליינער געדיכטער וועלדעל.

bos'kage *n.* (באס'-קעדזש) ז. ***boscage***

bos'ket *n.* (באס'-קעט) א קליין וועלדעל.

bos'ky *a.* (באס'-קי) וואלדיג, בעדעקט מיט א וועלדעל.

bos'ky a'cres (באס'-קי אייקרז) דורך בוימלעך אבגעטיילטע לאנד.

bo'som *n., v.* and *a.* (בוה'-זאם) דער בוזים, די ברוסט; האלטען אין געהיים; פערבארגען אין הארצען; צודריקען צום הארצען; געהיים, אינטים, פערטרויט.

bo'som friend (בוה'-זאם פרענד) א בוזים-פריינד [א נאהנטער, אינטימער פריינד].

bo'som in'terest (בוה'-זאם אינ'-טע-רעסט) א ליעבלינגס-אידעע, א ליעבלינגס-פלאן.

bo'som lov'er (בוה'-זאם לאוו'-ער) א היימ-געליעבטער.

bo'som of the sea (בוה'-זאם או טהי סיע) טיעפעניש פון ים.

bo'som-pock'et *n.* (בוה-זאם פאק'-עט) א בוזעם-קעשענע.

bo'som se'cret (בוה'-זאם סי'-קרעט) א וויכטיגער סוד.

bo'som sin (בוה'-זאם סין) א געהיימע זינד.

bo'som thief (בוה'-זאם טהיעף) א היימישער גנב.

bos'quet *n.* (באס'-קעט) ז. ***bosket***

boss *n., v.* and *a.* (באס) גוז, געוויקס אויף'ן קערפער; הויקער; קנאפ [פון מעטאל אדער ביין אלס פערצירונג]; ארבייטס-לייסט [אן ארויסשטארצונג איבער די געפאדערטע דיקקייט וואס ווערט געמאכט ביי מאשינען-טיילען צו קענען גוט בעארבייטען די פלעכען וואס קומען זיך צונויף]; בעל-הבית פון א פאבריק; דער מייסטער אין א פאבריק אדער ווערקשטאט; דער בעל-הבית פון א פאליטישער פארטיי [אין אמעריקא]; א פיהרער, א הויפט; א פורעם צום אויסדריקען אדער אויסהאקען געגענשטענדע פון מעטאל; אזעלכע בולט'ע פערצירונגען אין ארכיטעקטור; מאכען הויקערדיג; מאכען בולט; פערוואלטען, אויפפאסען; הויפט; פון בעסטען סארט, פון ערשטער קלאסע.

bos'sage *n.* (באס'-איידזש) אזא ארויס-שטארצענדער שטיין אין א געביידע.

bossed *a.* (באסט) הויקערדיג, בולט; בעפוצט מיט קנעפ; אויפגעפאסט; בעוועלטיגט.

bos'sism *n.* (באס'-איזם) דאס בעלי-בת'עווען אין א פאליטישער פארטיי, די קאנטראלע פון א פערזאן איבער א פאליטישער פארטיי.

boss it (באס איט) בעלי-בת'עווען.

boss one about' (באס הוואן ע-באוט') ז. ***boss one around***

boss one around' (באס הוואן ע-ראונד') בעלי-בת'עווען איבער אימעצען, האבען די פולע דעה איבער אימעצענס האנדלונגען.

bos'sy *n.* and *a.* (באס'-אי) בעפוצט מיט קנעפ; בעלי-בת'עווענדיג; געוועלטיגענדיג; א קאלב.

bos'ton *n.* (באס'-טאן) אזא קארטען-שפיעל [דער נאמען שטאמט פון דער שטאדט באסטאן].

bot *n.* (באט) די רויפע [ווערימעל], פון וועלכער עס ענטוויקעלט זיך די פערד-פליעג; די פערד-פליעג.

bot. א פערקירצונג פון ***botanic***

Botal's' duct (בא-טעלז' דאקט) א בלוט-אדער וואס פונקציאנירט נור ביי קינדער אין זייער מוטער'ס בויך, נאך דער געבורט אבער הערט ער אויף צו פונקציאנירען.
ז. איל. ***"Bloodvessels of the Human Body"***

botan'ic *a.* (בא-טענ'-איק) וואס איז שייך צו באטאניק [די לעהרע וועגען פלאנצען].

botan'ical *a.* (בא-טענ'-איק-על) ז. ***botanic***

botan'ical gar'den (בא-טענ'-איק-על גאר'-דן) א באטאנישער גארטען.

botan'ically *adv.* (בא-טענ'-איק-על-אי) ווי א באטאניקער; בנוגע צו באטאניק.

botan'ics *n.* (בא-טענ'-איקס) באטאניק [די לעהרע וועגען פלאנצען].

bot'anise *v.* (באט'-ע-נאיז) זוכען און זאמלען פלאנצען פאר באטאנישע צוועקען; באטאניש אונטערזוכען; שטודירען דאס לעבען פון פלאנצען.

bot'anist *n.* (באט'-ע-ניסט) באטאניקער, פלאנצען-קענער.

bot'anize *v.* (באט'-ע-נאיז) זוכען און זאמלען פלאנצען פאר באטאנישע צוועקען; באטאניש אונטערזוכען; שטודירען דאס לעבען פון פלאנצען.

bot'any *n.* (באט'-ע-ני) באטאניק; פלאנצען-לעהרע.

botar'go *n.* (בא-טאר'-גאו) ווארשטלעך פון איטאליענישען קאוויאר.

botch *n.* and *v.* (באטש) א פארטאטש, איבערפיהרער, פערדארבער; שלעכטע ארבייט, פארטאטשעריי; פערלאטען; פעררינכטען ווי א פארטאטש; צונויפשטוקעווען ווי עס איז.

botched job (באטשט דזשאב) א פארטאטשקע שטיקעל ארבייט.
A skilled workman will never make a **botched job.**

botch'er *n.* (באטש'-ער) א פארטאטש; א לאטומניק.

botch'ery *n.* (באטש'-ער-אי) פארטאטשקע ארבייט.

botch up (באטש אפ) צונויפפארטאטשען; צונויפשטוקעווען ווי עס איז.

botch'y *a.* (באטש'-אי) פארטאטשעט.

bot'-fly *n.* (באט'-פלאי) פערד-פליג.

both *a., pr., adv.* and *c.* (באוטה) ביידע; ביידע צוזאמען; ביידע צוגלייך; פונקט אזוי; צוגלייך.

both'er *n.* and *v.* (באטה'-ער) שטערען, ניט צו רוה לאזען; דרעהען א קאפ, נודיען; קאפדרעהעניש, כלאפאט, זארג.

bothera'tion *n.* (באטה-ע-ריי'-שאן) דאס דרעהען א קאפ; דאס מאכען זארג; בעלעסטיגונג.

both'ersome *a.* (באטה'-ער-סאם) אונאנגענעהם; נודנע; לעסטיג.

both'-han'dedness *n.* (באוטה'-הענ'-דער-נעס) דאס קענען בענוצען מיט דערזעלבער לייכטקייט ביידע הענד ביי דער ארבייט, דאס קענען ארבייטען מיט דער

לינקער האנד אזוי גוט ווי מיט דער רעכטער.

both'-sides rogue (באוטה'-סאידז ראונ) א מענש, וואס רעדט איינס און מיינט עפעס אנדערש; איינער וואס איז גוט מיט אלע, וואס איז אי אהין, אי אהער.

bo'-tree *n.* (באו'-טריע) א היילינער פייגען-בוים ביי די בודיסטען.

bot'ryoid *a.* (באט'-רי-איד) ז. *botryoidal*

botryoi'dal *a.* (באט-רי-אי'-דעל) עהנליך צו א הענגעל וויינטרויבען [וועגען געוויסע מינעראלען].

bots *n.* (באטס) א מין ווערים וואס געפינען זיך אין איינגעווייד פון פערד, אונטער דער פעל פון קיה און אין די נאזלעכער פון שאף.

bott *n.* (באט) ז. *bot*

bot'tle *n. and v.* (באטל) פלאש; א לאגעל; אנפילען פלעשער; א בינטעל; א בינטעל היי; בינדען אין בינטלעך.

bot'tle-bel'lied *a.* (באטל'-בעל'-איד) וואס האט א בויך ווי א פלאש, וואס האט א גרויסען בויך.

bot'tle-bird *n.* (באטל'-בוירד) דער פלאש-פוינעל [אזא פוינעל וואס בויט זיין נעסט אין דער פארם פון א פלאש.

bot'tle-brush *n.* (באטל'-בראש) א בערשטעל צום רייניגען פלאשען; אזא זארט פלאנצע.

bot'tle-case *n.* (באטל'-קייס) אזא גע־פלאכטענע בעדעקונג פון א פלאש.

bot'tled *a.* (באטלד) וואס איז אין פלאשען; דיק-בייכיג

bot'tled spi'der (באטלד ספאי'-דער) א בייכיגע שפין.

bot'tle-flow'er *n.* (באטל'-פלאו'-ער) א קארן-בלום.

bot'tle-friend *n.* (באטל'-פרענד) א גוטער ברודער צו א גלעזעל וויין.

bot'tle-glass *n.* (באטל'-גלעס) פלאשען-גלאז [א פראסטער זארט גלאז].

bot'tle-green *a.* (באטל'-גריען) טונקעל-גרין.

bot'tle-hol'der *n.* (באטל'-האול'-דער) אזא געצייג אנצוהאלטען די פלאש ביי די גלאז-בלאזער ארבייטער.

bot'tle-jack *n.* (באטל'-דזשעק) א שפיז צום בראטען.

bot'tlenose *n.* (באטל'-נאוז) א בלויע רויטע נאז פון א שכור.

bot'tle-nosed *a.* (באטל'-נאוזד) וואס האט אן אונערקע נאז [א דיק אויפגעשוואלענע נאז פון שכור'ען].

bot'tle-pump *n.* (באטל'-פאמפ) אן אפאראט טרוקען צו מאכען א פלאש, אין וועלכער עס איז געווען פליסינקייט.

bot'tler *n.* (באט'-לער) איינער וואס זיין בעשעפטיגונג איז אנצוגיסען וויין, ספירטוס א. ד. ג. אין פלאשען.

bot'tle-rack *n.* (באטל'-רעק) א פלאשען־נעשטעל [א נעשטעל וואו צו האלטען פלאשען].

bot'tle-screw *n.* (באטל'-סקרוה) א קארקען-ציהער.

bot'tle-shaped *a.* (באטל'-שייפט) פלאשענפערמיג.

bot'tle-stand *n.* (באטל'-סטענד) א פלאשען אונטערלאגע [וואו מען שטעלט אוועק פלאשען טריקענען].

bot'tle-tit *n.* (באטל'-טיט) פלאשען-עק [אזא פוינעלע מיט א לאנגען עק].

bot'tle-tree *n.* (באטל'-טריע) פלאשען-בוים [אזא אויסטראלישער בוים, וואס זיין שטאם האט די פארמע פון א פלאש].

Bottle-tree

bot'tle up (באטל אפ) בענעדענקען; בעהאלטען אין זכרון.

bot'tle-wax *n.* (באטל'-וועקס) פלאשען־זיעגעל-לאק.

bot'tling-machine' *n.* (באט'-לינג-מע-שין') א מאשינקע צו פילען און פערקארקען פלאשען.

bot'tom *n., v. and a.* (באט'-אם) באדען, גרונט; דעק פון עפעס; הינטער-חלק; דער זיץ פון א שטול; אבגרונד פון א וואסער; פלאכלאנד; הייוועז [וואס זעצט זיך אב פון א פליסינקייט]; דער קנאפעל און זויל פון א שוך; אונטערשטער טייל פון עפעס; גרונדפארב; אויפוויקלען; בעגרינדען; אריינשטעלען א דעק; אריינשטעלען א זיץ אין א שטול; ארויפלעגען זוילען און קנאפעל אויף שיך; לעגען די גרונדפארב; זיך גרינדען אויף...; דערגרונטעווען; וואס געפינט זיך אויף'ן גרונט; וואס געפינט זיך סאמע הינטען, וואס איז דאס נידריגסטע אדער אונטערשטע; פונדאמענטאל.

bot'tom chairs (באט'-אם טשעהרז) ארויפשלאגען אדער אריינפלעכטען א זיץ אין א שטול.

bot'tom-dol'lar *n.* (באט'-אם-דאל'-אר) דער לעצטער דאלער אין קעשענע

bot'tomed *a.* (באט'-אמד) וואס האט א דעק; שטארק געבוים, געזונד

bot'tom-land *n.* (באט'-אם-לענד) פרוכטבארע פלאכלאנד; לאנדשטרעקע ביים ברעג פון א טייך.

bot'tomless *a.* (באט'-אם-לעס) אהן א גרונד, אונענדליך טיעף; אהן א דעק.

bot'tomless pit (באט'-אם-לעס פיט) דער אבגרונד פון גיהנם.

bot'tom of the stairs (באט'-אם אוו טהי סטעהרז) אונטערשטע טרעפ.

bot'tomry *n.* (באט'-אם-רי) דאס בארגען געלד אויף א שיף [די שיף אלס משכון].

bot'tomry-bond *n.* (באט'-אם-רי-באנד) דער לייה-קאנטראקט פון א פערמשכונ'טע שיף.

bot'tomry-let'ter *n.* (באט'-אם-רי לעט'-ער) ז. *bottomry-bond*

bot'tom up a cask (באט'-אם אפ ע קעסק) אריינשטעלען א דעק אין א פאס.

bou'doir *n.* (בוה'-דו-אר) בודואר [א פריוואט-צימער פון א דאמע מייסטענס אויפצינעהמען אינטימע געסט].

bouffe *n.* (בוף) א קאמישע אפערא.

bouge *n. and v.* (בוהדזש) די בויך פון א פאס; א פאס; מאכען א לאך אין דעק.

bough *n. and v.* (באו) א צווייג פון א בוים; בעדעקען מיט צווייגען; מאכען א שאטען מיט צווייגען.

bough'-pot *n.* (באו'-פאט) א גרויסער בלומען-טאפ; א בלומען-וואזע; א ביקעט.

bought (באחט) נעקויפט. ז. *buy*

bou'gie *n.* (בו'-רזשי) א וואקסענע ליכט; א בוינזאמער זאנד [א כירורגישער אינסטרומענט וואס ווערט אריינגעפיהרט אין די קאנאלען פון מענשליכען קערפער].

bouil'lon *n.* (בול'-יאן) בוליאן [ריינער זופ פון פלייש].

boul'der *n. and v.* (באול'-דער) א גרויסער פערוואָרפענער פעלזענשטיין; גלאט אבדרייבען, אבשלייפען.

boul'der-clay *n.* (באול'-דער-קליי) אזא פעסטע ליים.

boul'der-head *n.* (באול'-דער-העד) א מין דאמבע וואס ווערט געמאכט פון א רייהע אריינגעשלאגענע קלעצער ביים ים, כדי צו שיצען דעם ברעג פון די ים-כוואליעס.

bou'levard *n.* (בו'-לע-ווארד) בולוואר [א ברייטע גאס צום שפאציערען, געוועהנליך נעפלאנצט מיט בוימער פון ביידע זייטען].

boulim'ia *n.* (בו-לים'-אי-א) אן אונגעהייערליכער אפעטיט [אזא קראנקהייט].

bou'limy *n.* (בו'-לי-מי) ז. *boulimia*

bounce *n., v. and adv.* (באונס) א פלעצליכער שפרונג; א שטארקער קלאפ; א לארם; א קנאל, א טראסק; א בעריהמעריי, א גרויסער ליגען; מאכען עס זאל אבשפרינגען; אבשפרינגען; פלעצליך אבשפרינגען; פלעצליך; ארויסווארפען, אויסשליסען, ארויסטרייבען פון א שטעלע.

bounce'able *a.* (באונס'-עבל) וואס קען אבשפרינגען [ווי א פילקע]; וואס האט די נייגונג צו בעריהמעריי אדער זאגען ליגען.

boun'cer *n.* (באונ'-סער) שפרינגער; בעריהמער, לארם-מאכער; גרויסער ליגנער: א גרויסער ליגען; א גרויסע שטארקע פערזאן; א שטארקער יונג וואס ווערט געהאלטען אין א האטעל, אין א רעסטאראן אדער טהעאטער ארויסצואווארפען ניט-געווינשטע געסט; עטוואס זעהר גרויסעס.

boun'cing *a.* (באונ'-סינג) לעבעדיג; גרויס, שטארק; זאגענדיג ליגען; בעריהמענדיג זיך; איבערטרייבענד; אונגעהייער גרויס.

boun'cingly *adv.* (באונ'-סינג-לי) קנאלענדיג; טומעלדיג; מיט איספעט; קרעפטיג; מיט בעריהמעריי.

bound *n., v. and a.* (באונד) גרענעץ; שפרונג; לאזען שפרינגען; אבשפרינגען; שפרינגען; גרענעצען; בעגרענעצען, איינשרענקען; איינשליסען; געבונדען; פערפליכטעט, צוגעבונדען; זיכער, געוויס; געהענדיג אדער זיך קלייבענדיג צו געהן צו א בעשטימטען פלאץ.

boun'dary *n.* (באונ'-דע-רי) גרענעץ.

boun'ded *a.* (באונ'-דעד) וואס האט א גרענעץ; בעגרענעצט; געבונדען, פערפליכטעט.

boun'dedness *n.* (באונ'-דעד-נעס) דאס זיין בעגרענעצט אדער בעשרענקט; דאס זיין געבונדען אדער פערפליכטעט.

boun'den *a.* (באונ'-דען) פערבונדען, דרינגענד, פערפליכטעט.

It is the bounden duty of the physician to treat poor patients without charge.

boun'der *n.* (באונ'-דער) דער וואס בע־

גרענעצט; דער וואס צייכענט אן די גרענעצען.

bound for (באונד פאר) וואס נעהט קיין . . .

bound in (באונד אין) ארומרינגלען; איינשליסען.

bound in con'science (באונד אין קאנ'-שענס) מאראליש פערפפליכטעט זיין.

bound'less *a.* (באונד'-לעס) גרענצלאז, אהן א גרענעץ; אהן א סוף; אונענדליך.

bound'lessly *adv.* (באונד'-לעס-לי) אהן א גרענעץ, אהן א סוף.

bound'lessness *n.* (באונד'-לעס-נעס) אונבעגרענצטקייט; אונבעשרענקטהייט; אונענדליכקייט.

bound out and in (באונד אוט ענד אין) וואס געהט אהין און צוריק [וועגען א שיף].

bound to one's good beha'vior (באונד טו הוואנד גוד בי-היי'-וויאר) מוזען אבגעבען רעכנונג פאר זיין אויפפיהרונג.

boun'teous *a.* (באונ'-טי-אס) גיטיג; פרייגיעביג; וואהלטהעטיג; ליבעראל.

boun'teously *adv.* (באונ'-טי-אס-לי) מיט גיטיגקייט; אויף א פרייגיעביגען, ליבעראלען אופן.

boun'teousness *n.* (באונ'-טי-אס-נעס) פרייגיעביגקייט, וואהלטהעטיגקייט; גוטסקייט.

boun'teth *n.* (באונ'-טעטה) א פרייוויליגע בעלוינונג איבער די פערשפראכענע געצאהלט.

boun'tiful *a.* (באונ'-טי-פול) פרייגיעביג; וואהלטהעטיג; ליבעראל; גרויסמוטהיג.

The harvest this year is bountiful.

boun'tifully *adv.* (באונ'-טי-פול-אי) אויף א פרייגיעביגען אדער וואהלטהעטיגען אופן; ליבעראל; גרויסמוטיג.

boun'tifulness *n.* (באונ'-טי-פול-נעס) מילדקייט; א ברייטע האנד; וואהלטהעטיגקייט; גרויסמוטהיגקייט.

boun'tith *n.* (באונ'-טיטה) ז. ***bounteth***

boun'ty *n.* (באונ'-טי) וואהלטהאט, פרייגיעביגקייט; א פרעמיום, א געשענק.

boun'ty-jum'per *n.* (באונ'-טי-דזשאמ'-פער) א סאלדאט וואס טרעט אריין אין ארמעע צוליעב א ספעציעלער בעלוינונג און אנטלויפט נאכדעם [ווי עס איז געווען דער פאל מיט פיעלע בעת דעם בירגער-קריעג אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא]; א שווינדלער.

boun'ty-mon'ey *n.* (באונ'-טי-מאנ'-אי) האנד-געלד; א רעגיערונגס-פרעמיע פאר אינדוסטריעלע אונטערנעהמונגען.

bouquet' *n.* (בו-קיי') בוקעט, בינטעל בלומען.

Bour'bon *n.* (בוהר'-באן) בורבאן [א מיטגליעדער פון געוועזענעם פראנצויזישען קייזערליכען הויז; א קאנזערוואטיווער מענש; א מיטגליעד פון דער דעמאקראטישער פארטיי אין אמעריקא.

bour'bon *n.* (בוהר'-באן) אזא זארט בראנפען.

bourgeois' *n. and a.* (בוהר-זשוא') בורזשוא, א בירגער; א קליין-בירגער; וואס בעלאנגט צום קליין-בירגערטום.

bourgeois' *n.* (בויר-דזשאיס') א זארט קליינע דרוק-שריפט.

bourgeoisie' *n.* (בוהר-זשו-א-זיע') דאס בירגערטום; די מיטעלע קלאסע פון פאלק.

bour'geon *n. and v.* (בוהר'-דזשאן) ארויסשפראצען, ארויסוואקסען; ארויסלאזען נייע קנאספען אדער שפראצונגען; א שפראצונג, א קנאספע; א שיידעל פון א בוך.

bourn *n.* (באורן) דאס וואס בעגרענעצט; א גרענעץ; א ציעל; א קליינער טייך; א פאנטאן; א קוואל.

bourne *n.* (באורן) ז. ***bourn***

bourse *n.* (בוהרס) די בערזע.

bouse *n. and v.* (באוז) טרינקען.

bou'sy *a.* (בוה'-זי) שכור, בעטרונקען.

'bout (באוט') ז. ***about***

bout *n.* (באוט) א שלייף, א שלינגע, א קנופ; קלאפ, שלאג; פראבע, פערזוך; זויפעריי, טרינקעריי; א רונדגאנג אהין און צוריק; רייהע; אן אנפאל [פון א קראנקהייט].

bouts-rimés' *n.* (באו-רי-מיי') נעגעבענע ענד-גראמען [די לעצטע גראמען-ווערטער אליין אהן די שורות].

bo'vate *n.* (באו'-וויים) א שטח ערד, וואס איין אקס קען בעארבייטען [אן אמאליגע ענגלישע מאס].

bo'vid *n. and a.* (באו'-וויד) א חיה וואס איז מעלה גרה און האט צוויי הערנער; וואס איז שייך צו אזא חיה.

Bo'vidæ *n.* (באו'-ווי-דיע) דער מין חיות וואס זיינען מעלה גרה און האבען צוויי הערנער.

Bovi'næ *n.* (באו-וואי'-ניע) רינדפיה; גרעסערע חיות וואס האבען הערנער.

bo'vine *n. and a.* (באו'-ווין) א רינדפיה; וואס איז שייך צו רינדפיה; דום; טעמפ.

bo'vine vac'cine (באו'-ווין ווער'-סין) פאקען-שטאף גענומען פון א בהמה.

bow *n. and v.* (באו) איינבויגען דעם קאפ; זיך פערבויגען אלס בעגריסונג; ווערען איינגעבויגען; בויגען; זיך נייגען; זיך בוקען; אויסגעבויגענקייט; פערבייגונג; פערנייגונג; דער פאדערשטער אויסגעבויגענער טייל פון א שיף.

bow *n. and v.* (באו) דער בויגען [האלב-רונדע אויסגעבויגענע פיגור אדער שיס-בויגען]; א סמיק פון א פידעל; א שלייף; אויסבויגען; איינבויגען; זיין אויסגעבויגען.

bow'-ac'tion *n.* (באו'-עק'-שאן) דאס פיהרען דעם סמיק איבער'ן פידעל.

bow'-an'chor *n.* (באו'-ענ'-קאר) דער פאדערשטער אנקער פון שיף.

bow'-arm *n.* (באו'-ארם) די רעכטע האנד ביים פידעל-שפיעלען; די לינקע האנד ביים שיסען מיט א בויגען.

bow assent' (באו עס-ענט') זיך א בויג טהאן פאר א סמן אז מען איז איינפערשטאנדען מיט אימעצענס רייד.

bow'-backed *a.* (באו'-בעקט) וואס האט א קרומען רוקען.

bow'-bear'er *n.* (באו'-בעהר'-ער) א וואלד-בעאמטער [וואס האט אמאל אין ענגלאנד בעדארפט ארעסטירען יעדען וואס האט איבערגעטראטען די תקנות פון'ם וואלד-דעפארטאמענט].

bow'-bent *a.* (באו'-בענט) אויסגעבויגען ווי א בויגען.

bow'-boy *n.* (באו'-באי) דער קליינער בויגען-שיסער; דער גאט אמור [אין דער גריכישער מיטאלאגיע — דער גאט פון ליעבע, ער ווערט פארגעשטעלט אלס א קליין איינגעל וואס שיסט פון א בויגען].

bow'-case *n.* (באו'-קיים) א שייד, וואו מען האלט א פייל-בויגען.

bow'-com'passes *n.* (באו'-קאמ'-פעס-עז) א בויגען-צירקעל [א צייכען אינסטרומענט].

bow down (באו דאון) איינבויגען; קניען, זיך בויגען; שלום מאכען מיט עפעס, זיך אונטערגעבען.

bow'-drill *n.* (באו'-דריל) א בויגען-דריל [אן אינסטרומענט צום בויערען לעכער].

bow'el *n.* (באו'-על) דער איינגעווייד; אינערליכער טייל.

bow'el-complaint' *n.* (באו'-על-קאם-פליינט') בויך-וועהטאג.

bow'els *n.* (באו'-עלז) איינגעווייד, געדערים; דאס אינערע; צערטליכקייט, רחמנות.

The child's bowels are not in order. They do not move regularly.

bow'els of the earth (באו'-עלז אוו טהי אוירטה) דאס אינערליכע פון דער ערד.

Coal is found in the bowels of the earth.

bow'er *n.* (באו'-ער) א פריוואט-צימער; א בודואר: א שאטען-ביידעל פון צווייגען; דער פאדערשטער אנקער פון א שיף; דער פויער אין קארטען [אונטער]; א מילך-פאכטער; א שפיעלער אויף שטרייך-אינסטרומענטען; איינער וואס בויגט זיך; איינער וואס בויגט; דער בויג-מוסקעל.

bow'er-bird *n.* (באו'-ער-בוירד) אזא פויגעל וואס מאכט זיך א נעסט פון צווייגען.

bow'er-maid *n.* (באו'-ער-מייד) א קאמער יונגפער [א בעדיענטע ביי א הויף-געשטעלטער דאמע].

bow'er-thane *n.* (באו'-ער-טהיין) א קאמער-הערר.

bow'er-wom'an *n.* (באו'-ער-הוואומ'-ען) ז. ***bower-maid***

bow'ery *n. and a.* (באו'-ער-אי) שאטענדיג; א פערמע; א לענדליכער וואהנארט.

Bow'ery *n.* (באו'-ער-אי) א בעוואוסטע גאס אין ניו-יארק.

bow'-grace *n.* (באו'-גרייס) אזא אייזערנער ראהם וואס לעגט זיך ארום א שיף, אז דאס אייז זאל איהר ניט בעשעדיגען.

bow'-hand *n.* (באו'-הענד) די רעכטע האנד ביים פיעדעל שפיעלען; די לינקע האנד ביים שיסען פון א בויגען.

bow'-head *n.* (באו'-העד) אזא וואלפיש מיט אן אויסגעבויגענעם קאפ.

bow'-head'ed *a.* (באו'-העד'-עד) וואס האט אן אויסגעבויגענעם קאפ [ווי א געוויסער וואלפיש].

bow'ie-knife *n.* (באו'-אי-נאיף) אזא אמעריקאנער לאנגער ברייטער שטעך-מעסער.

bow'-in'strument *n.* (באו'-אינ'-סטרו-מענט) א מוזיקאלישער שטרייך-אינסטרומענט [אן אינסטרומענט אויף וועלכען מען שפיעלט מיט א סמיק, ווי א פיעדעל א. ד. ג.].

bow'-knot *n.* (באו'-נאט) א שלייף.

bowl *n. and v.* (באול) א שיסעל; בעקען; בעכער; אויסהוילונג, פערטיעפונג: א קוגעל: רונדע זאך; פילקע, באל; קייקלען; שפיעלען אין באל [קייקלען].

bowl'der *n.* (באול'-דער) ז. ***boulder***

bowl'der-wall *n.* (באול'-דער-הוואהל) א וואנד, געמויערט פון ברעג-שטיינער וואס דאס וואסער האט רונד געמאכט.

bow'-leg *n.* (באו'-לעג) א קרומער אויסגעבויגענער פוס.

bow'-legged *a.* (באו'-לעגד) מים אויסגעבויגענע פיס.

bow'ler *n.* (באו'-לער) איינער וואס שפיעלט אין קוגעל [מען קייקעלט באלען, מיט וועלכע מען ווארפט אום הילצערנע פיגורען]; איינער וואס ווארפט צו דעם באל אין קריקעט־שפיעל.

bow'line *n.* (באו'-לין) א שטריק צו ציהען א שיף־זעגעל צום ווינד.

bow'line-bri'dle *n.* (באו'-לין-בראידל) א צוגבאנד פון א שיף־זעגעל צו וועלכען עס ווערט צוגעבונדען די שטריק מיט וועלכע מען האלט אן די זעגעל נעגען ווינד.

bow'ling *n.* (באו'-לינג) דאס צוואווארפען דעם באל אין קריקעט־שפיעל; דער קוגעל־שפיעל. ז. *bowler*

bow'ling-al'ley *n.* (באו'-לינג-על'-אי) א פלאץ פאר קוגעל־שפיעל. ז. *bowler*

bow'ling-crease *n.* (באו'-לינג-קריעס) נעצייכענטע שטריכען אויף דער ערד ביים קריקעט־שפיעל.

bow'ling-green *n.* (באו'-לינג-גריען) א פלאץ פאר קריקעט אדער קוגעל־שפיעל. ז. *bowler*

bow'ling-ground *n.* (באו'-לינג-גראונד) ז. *bowling-green*

bowl out (באול אוט) ארויס פון קאן [אין קריקעט־שפיעל].

bowls *n.* (באולז) באל־שפיעל, קריקעט־שפיעל, קוגעל־שפיעל. ז. *bowler*

bow'man *n.* (באו'-מען) א בויגען־שיסער.

bow'man *n.* (באו'-מען) דער ערשטער רודערער אין א רודער־שיפעל.

bow of a key (באו אוו ע קיע) א שליסעל־רינג.

bow of a sad'dle (באו אוו ע סעדל) דער אויסבויג פון א זאטעל.

bow one's self out (באו הוואנז סעלף אוט) פערנייגענדיג זיך אוועקגעהן.

bow out (באו אוט) העפליך משלח־זיין.

bow'-pen *n.* (באו'-פען) א צירקעל מיט א רייספעדער אדער בליישטיפט.

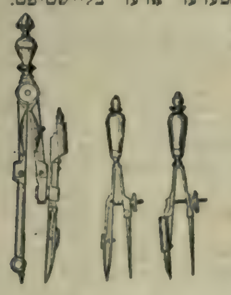

Bow-pens

bow'-pie'ces *n.* (באו'-פיע'-סען) שיפס־קאנאנען [אין פארערשטען טייל שיף].

bow'-pin *n.* (באו'-פין) א שליסעל פון א יאך אין וועלכען מען שפאנט איין אקסען.

bow'pot *n.* (באו'-פאט) א וואזע מיט בלומען; א בלומען־שטרויס.

bow'-saw *n.* (באו'-סאה) א נעבויגענע זעג.

bowse *v.* (באוז) ארויפשלעפען אין דער הויך פון א שיף; זיך אנ'שכור'ען.

bow'-shot *n.* (באו'-שאט) א בויגענשאס; די ווייטקייט ווי מען קען שיסען א פייל פון א בויגען [כמטחוה קשת].

bow'sprit *n.* (באו'-ספריט) דער שטאנג וועלכער שטארצט ארויס פון דעם פארדערטייל פון א שיף.

bow'string *n. and v.* (באו'-סטרינג) די שטריק אנצוציהען א בויגען; א שטריק צום בינדען אדער צום דערווערגען [אין טערקיי]; דערווערגען מיט א שטריק.

bow the back (באו טהי בעק) בויגען דעם רוקען, זיך אונטערווארפען.

bow the ear to one (באו טהי איער טו הוואן) אימעצען אויסהערען.

bow'-wow! *n. and int.* (באו'-הוואו) האו־האו [דאס בילען פון הינד]; א הונד [אין דער קינדער־שפראך].

bow'yer *n.* (באו'-יער) א פייל און בויגען־מאכער.

box *n. and v.* (באקס) קאסטען; פושקע, שאכטעל, קעסטעל; אזא פוסטער אייזערנער צילינדער [בענוצט אין פערשיעדענע מאשינען]; לאזשע [אין טהעאטער]; די קעלנע [דער ארט וואו דער פוהרמאן זיצט]; א פעקעל פרעזענטען; אן אבגעצאמטער פלאץ; א צעלע [אין א געפענגניס, משוגעים־הויז א. ז. וו.]; א יעגערהייזעל; בוקסבוים; א שלאג, קלאפ; זיך שלאגען מיט די קולאקעס [באקסען]; ארייגלעגען אדער איינשליסען אין א קאסטען; מאכען אן איינשניט אין א בוים צו נעהמען זיין זאפט.

box and dice (באקס ענד דאיס) דאס ווירפעל־שפיעל [אזא שפיעל מיט פיערקאנטיגעביינדלעך].

box and nee'dle (באקס ענד ניעדל) דער ים־קאמפאס.

box'berry *n.* (באקס'-בער'-אי) באקסבערע [א מין יאגדע].

box'-coat *n.* (באקס'-קאוט) אזא שווערער ברייטער אויבערמאנטעל וואס פוהרמאנעס טראגען; א רייזע־מאנטעל.

box'-coil *n.* (באקס'-קאיל) אזא אפאראט פאר דאמפף־הייצונג, וועלכער בעשטעהט פון א רייה רעהרען וואס געהען געבויגען הין און הער.

box'-crab *n.* (באקס'-קרעב) אזא ראק [א קרעבס].

Box-crab

box'-el'der *n.* (באקס'-על'-דער) א מין בוים [אין צפון אמעריקא].

box'en *a.* (באקס'ן) וואס איז שייך צו בוקסען־בוימער; געמאכט פון בוקסען־האלץ.

box'er *n.* (באקס'-ער) א באקסער, א פויסט־קעמפפער, איינער וואס איז געלערענט זיך צו שלאגען מיט'ן קולאק; א מיטגליעד פון א געוויסע כינעזישע געהיימע געזעלשאפט; איינער וואס פערפאקט קאסטענס.

box'haul *v.* (באקס'-האהל) פיהרען א שיף אין דער זייט פון ווינד אנשטאט אנטקעגען ווינד; אויסקירעווען א שיף.

box'ing *n.* (באקס'-אינג) דאס באקסען, דער פויסט־קאמפף; דאס איינפאקען אין א קאסטען; דאס מאטעריאל פון וואס מען מאכט קאסטענס; די זייטען פון א פענסטער־ראהם; דאס גיבען פרעזענטען.

box'ing-day *n.* (באקס'-אינג דיי) דער ערשטער ווייהנאכטס־טאג, ווען מען טיילט פרעזענטען.

box'ing-glove *n.* (באקס'-אינג-גלאוו) א באקסער־הענטשקע [אזא הענטשקע וואס ווערט געברויכט אין פויסט־קאמפף].

box'ing-match *n.* (באקס'-אינג-מעטש) א פויסט־וועט־קאמפף.

box'-i'ron *n.* (באקס'-אי'-ערן) א פלעט־אייזען.

box it (באקס אים) איבערזאגען אן אויפגאבע ווי א וואסער, פון פארענט און פון הינטען.

box'-kee'per *n.* (באקס'-קיע'-פער) דער אויפפאסער אויף די לאזשעס אין טהעאטער.

box'-lob'by *n.* (באקס'-לאב'-אי) דער פארדער־צימער פון די טהעאטער־לאזשעס.

box'-lock *n.* (באקס'-לאק) א בלאט־שלאס [ווי דער פון א טהיר].

box'-ma'ker *n.* (באקס'-מיי'-קער) קאסטען אדער קאפער־מאכער.

box'-of'fice *n.* (באקס'-אפ'-אים) דער קאנטאר אין א טעאטער וואו מען פערקויפט בילעטען.

box on the ear (באקס אן טהי איער) א פאטש.

box'-ope'ner *n.* (באקס'-אופ'-נער) ז. *box-keeper*

box'-stall *n.* (באקס'-סטאהל) א שטאל וואו יעדעס פערד אדער בהמה ווערט געהאלטען בעזונדער און ניט אנגעבונדען.

box'-steps *n.* (באקס'-סטעפס) טרעפלעך צום ארויפגעהן אויף א טראמוואי וואס זיינען פערשטעלט ביי די זייטען.

box the compass (באקס טהי קאמ'-פעס) איבערצעהלען די קאמפאס־פונקטען, אין דעם בעשטימטען סדר אויף א שיף; בייטען די ריכטונג פון א שיף, אויסקירעווען א שיף.

box'-thorn *n.* (באקס'-טהארן) דער באקס־דארן [א מין פלאנצע].

box'-tick'et *n.* (באקס-טיק'-עט) א בילעט פאר א טהעאטער־לאזשע.

box'-tree *n.* (באקס'-טריע) בוקסען־בוים.

box'wood *n.* (באקס'-הוואוד) א הארטער האלץ וואס טאקערס און שניצער בענוצען; בוקסען־בוים־האלץ.

boy *n.* (באי) אינגעל; יונגער בחור; יונגער מאן; א יונגער דיענער.

boy'ar *n.* (באי'-אר) דער באיאר [א רוסישער אדעלינער].

boy'ard *n.* (באי'-ארד) ז. *boyar*

boyau' *n.* (בוא-יאו') א פערבינדונגס־גראבען פון א פעסטונג.

boy'cott *n. and v.* (באי'-קאט) באיקאט, חרם; באיקאטירען, ארייגלעגען אין חרם [זיך אבזונדערען פון איינעם, ניט האבען מיט איהם קיין מגע ומשא, ניט קויפען ביי איהם, ניט פערקויפען א. ז. וו.].

boy'cotter *n.* (באי'-קאט-ער) איינער וואס באיקאטירט.

boy'cotting *n.* (באי'-קאט-אינג) דאס באיקאטירען, דאס ארייגלעגען אין חרם.

boy'er *n.* (באי'-ער) א טראנספארט־שיף.

boy'hood *n.* (באי'-הוד) אינגעלישע יאהרען; בחורי־יאהרען; יונגווארג, יוגענד.

boy in but'tons (באי אין באט'נז) א לויף־יונג [א אינגעל אויף שליחות].

boy'ish *a.* (באי'-איש) אינגעליש, ווי א אינגעל.

boy'ish days (באי'-איש דייז) די אינגעלישע יאהרען.

boy'ishly *adv.* (באי'-איש-לי) מעשה אינגעל.

boy'ishness *n.* (באי'-איש-נעס) קינדעריי; דאס זיין א אינגעל.

boy'ism *n.* (באָי'-איזם) *boyishness* ז.

boys in blue (באָיז אין בלו) די בלויע געקליידעטע יונגען [אין דער צייט פון אמעריקאנער בירגער-קריעג האָט מען אזוי גערופען די נאָרדליכע סאָלדאַטען נאָך זייערע בלויע אוניפאָרמס].

boys will be boys (באָיז הוויל בי באָיז) קינדער בלייבען קינדער.

bo'za *n.* (באָו'-זע) אזא געטראַנק אין עגיפּטען.

brab'ble *n. and v.* (בּרעבּל) קריגען זיך מיט כעס אדער לאַרם; אייפעריג דעבאַטירען איבער א ניט-וויכטיגע זאַך; א קריגעריי; א לאַרמדיגע דעבאַטע.

brab'blement *n.* (ברעבל'-מענט) א שרייעריי, לאַרמדיגע דעבאַטע; א לאַרעמדיגע מחלקה; א רייסעריי.

brab'bler *n.* (ברעב'-לער) א שרייער; איינער וואָס רייסט זיך אַרום איבעראַל.

brab'bling *a.* (ברעב'-לינג) לאַרעמדיג, שרייענדיג, רייסענדיג זיך.

brac'cate *a.* (ברעק'-אייט) וואָס האָט פיס בעוואַקסען מיט פעדערען ביז צו די נעגעל.

brace *n. and v.* (בּרייס) באַנד; רימען; דאָס זיין צונויפגעבונדען; א פערבינדונג; דאָס צונויפגעבונדען; א באַלקען-פערבינדונג; א פּאָר; קלאַמער אין שריפט ()‚ [ ]; שטייף מאַכען, צוזאַמענבינדען; שניידען; א דריל [צו דרעהען דעם עגבער]; דרילען מיט א דריל; א שטריק וואָס איז צוגעבונדען צו די קוואָרשטאַנגען פון א שיף'ס זעגעלבוים; א קוואָרשטאַנג פון א זעגעלבוים.

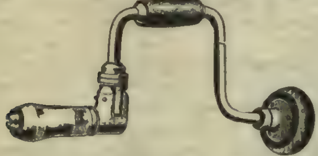

Brace

brace aback' (בּרייס ע-בעק') אויסדרעהען די זעגעל-שטאַנגען אויף הינטען [צו ווענדען די שיף].

brace about' (בּרייס ע-באַוט') איבערדרעהען די זעגעל-שטאַנגען פון א שיף אין אן אומגעקעהרטער ריכטונג.

braced *a.* (בּרייסט) פער-אינאיינאַנדער פּלאָכטען.

brace'-drill *n.* (בּרייס'-דריל) אזא האַנד-בויערער אדער האַנד-דריל צום בויערען לעכער אין מעטאַל.

brace'let *n.* (בּרייס'-לעט) אַרמבאַנד, בּראַסלעט.

bra'cer *n.* (בּריי'-סער) א גורט; א טראַנ-ריעמען; א בינדע; א קרעפטיגונגס-מיטעל.

bra'ces *n.* (בּריי'-סעז) הויזענטרעגער, שלייקעס.

brace the nerves (בּרייס טהי נורוז) שטאַרקען די נערווען.

brace the sails in (בּרייס טהי סיילז אין) אנציהען די זעגעל אויף די זעגעל-שטאַנגען.

brace the yards (בּרייס טהי יאַרדז) אנציהען מיט'ן שטריק די זעגעל-שטאַנגען.

brace up (בּרייס אַפּ) אנשטרענגען די ענערגיע; זיך מאַכען קוראַזש.
Brace up! Do not lose courage.

bra'chial *a.* (בּריי'-קי-על) וואָס איז שייך צום אַרם [פון דער האַנד].

bra'chial ar'tery (בּריי'-קי-על אַר'-טע-רי) די אַרם-אַרטעריע פון דער פּאַכוועס ביז'ן עלענבויגען.

"*Bloodvessels of the Human Body*" ז. איל.

bra'chiate *a.* (בּריי'-קי-אייט) וואָס האָט ווייט אויסגעשפּרייטע צווייגען [ווי פּאַנאַנדערגעשפּרייטע הענד].

brach'iopod *n. and a.* (ברעק'-אי-א-פּאָד) א מאַלוסקעל, וועלכער ליעגט אין א מושעל, וואָס בעשטעהט פון צוויי דעקלעך; וואָס איז שייך צו אזא מאַלוסקעל.

Brachiop'oda *n.* (ברעק-אי-אָפּ'-א-דא) אזעלכע מאַלוסקעלען וועלכע ליעגען אין מושלען, וואָס בעשטעהען פון צוויי דעקלעך.

bra'chium *n.* (בּריי'-קי-אַם) דער אויבערשטער טייל פון אַרם [פון שולטער ביז'ן עלענבויגען]; אן אַרויסשטאַרצונג [ביי חיות אדער פּלאַנצען] וואָס איז ענליך צו א האַנד.

brachyceph'alous *a.* (ברעק-אי-סעפ'-ע-לאַס) וואָס האָט א קורצען קאָפּ-שאַרבען [ביי מענשען].

brachyg'rapher *n.* (ברע-קיג'-רע-פער) א סטענאָגראַף.

brachyg'raphy *n.* (ברע-קיג'-רע-פי) סטענאָגראַפיע.

brachyl'ogy *n.* (ברע-קיל'-א-דזשי) די קונסט זיך קורץ אויסצודריקען אין ריידען.

Brachyp'teri *n.* (ברע-קיפּ'-טע-ראי) א מין קורצפליגלדיגע פויגעל.

brachyp'terous *a.* (ברע-קיפּ'-טע-ראַס) קורצפליגלדיג.

bra'cing *n. and a.* (בּריי'-סינג) צונויפבינדונג, צוזאַמענפעסטיגונג; קרעפטיגענד; דערפרישענד, דערקוויקענד.
Mountain air is bracing.

bra'cing air (בּריי'-סינג עהר) פרישע, ערקוויקענדע לופט.

brack'en *n.* (ברעק'-ען) פאַרן אדער פּאַפּאָראָטניק [אזא פלאַנצע]. ז. *fern*

brack'et *n. and v.* (ברעק'-עט) לייסט; אונטערלאַגע; אן אונטערלאַגס-שטיצע; אן אונטערלאַגס-שטיצע פאַר א סטאַטוע וועלכע שטאַרצט אַרויס פון דער וואַנד פון א געביידע; אן עקיגער קלאַמער [ ] אין שריפט אין דרוק; אן איינשליסונגס-צייכען { }; עפּעס וואָס האַלט זאַכען צוזאַמען; א פּלאַטפאָרמע ביים אַריינגאַנג אין א שאַכטע [מיינען]; שטעלען אין עקיגע קלאַמער אדער איינשליסונגס-צייכענס.

Bracket

brack'eting *n.* (ברעק'-ע-טינג) לייסטען וואָס ווערען אנגעקלאַפּט צום סופיט [סטעליע] אנצוהאַלטען די קאַרניזען.

brack'ets *n.* (ברעק'-עטס) עקיגע קלאַמער [ ].

brack'et with (ברעק'-עט הוויטה) שטעלען אין איין רובריק; שטעלען אויף א גלייכער שטופע מיט...

brack'ish *a.* (ברעק'-איש) עטוואָס געזאַלצען [וועגען וואַסער].

brack'ishness *n.* (ברעק'-איש-נעס) דאָס זיין א ביסעל געזאַלצען [וועגען וואַסער].

bract *n.* (ברעקט) א קליין בלעטעל אויף דעם שטענגעל פון א בלום; א דעקבלאַט [איינע פון די בלעטעלעך וועלכע בילדען דעם דעק פון א בלום]; א דין שטיקעל בלעך אין דער פאָרם פון א מטבע פאַר פערציערונגען.

Bracts

brac'teal *a.* (ברעק'-טי-על) וואָס איז ענליך צו א דעקבלאַט. ז. *bract*

brac'teate *n. and a.* (ברעק'-טי-אייט) וואָס האָט דעקבלעטער; אזא אַלטע זילבערנע מטבע. ז. *bract*

brac'ted *a.* (ברעק'-טעד) וואָס האָט א דעק-בלאַט. ז. *bract*

brac'teolate *a.* (ברעק'-טי-א-לייט) ז. *bracted*

brac'teole *n.* (ברעק'-טי-אָול) א הויכבלאַט [א קליין שמאָל בלעטעל וואָס וואַקסט אויף דעם שטענגעל פון א בלום].

brad *n. and v.* (ברעד) אזא טשוועקע [נאָגעל] מיט א האַלבען קעפּעל, וואָס איז פערבויגען אויף איין זייט אנשטאָט א קעפּעל; צושלאָגען מיט האַלבקעפּיגע טשוועקעס.

brad'-awl *n.* (ברעד'-אָהל) אן אָהל צו מאַכען לעכער פאַר האַלבקעפּיגע טשוועקעס.

bradoon' *n.* (ברע-דוהן') אזא אייזענדעל פון א פערד-צוים, וואָס ווערט אריינגעלעגט דעם פערד אין מויל.

brad'ypod *n.* (ברעד'-אי-פּאָד) דאָס פויל-טהיער [אזא חיה וואָס בעוועגט זיך זעהר לאַנגזאַם].

brag *n. and v.* (ברעג) 1. זיך ריהמען, זיך בעריהמען; 2. בעריהמעריי; א בעריהמער; עטוואָס מיט וואָס מען שטאָלצירט אדער מיט וואָס מען קען זיך בעריהמען; אזא קאָרטען-שפּיעל.
1. He brags about his achievements. 2. He is full of brag.

braggado'cio *n.* (ברעג-ע-דאָו'-שיאָו) א בעריהמער; א פּוסטער בעריהמער; פּוסטע בעריהמעריי.

brag'gart *n. and a.* (ברעג'-ערט) א בעריהמער; בעריהמעריש.

Brah'ma *n.* (בּראַ'-מע) בּראַהמאַ [דער אלערהעכסטער גאָט אין דער הויפּט אינדישער רעליגיאָן].

brah'ma *n.* (בּראַ'-מע) אזא זאָרט גרויע הינער, טערקישע היהנער.

Brah'man *n.* (בּראַ'-מען) א בראַמין, א מיטגליעד פון דער ערשטער קאַסטע אין אינדיען [דאָס אינדישע פּאָלק טיילט זיך אין פיער קאַסטעס (שטאַנדען), די ערשטע קאַסטע איז די אלערהייליגסטע און צו איהר געהערען די גייסטליכע].

Brahman'ic *a.* (בּראַ-מענ'-איק) וואָס איז שייך צו די בּראַמינען און זייער גלויבען. ז. *Brahman*

Brahman'ical *a.* (בּראַ-מענ'-אי-קעל) ז. *Brahmanic*

Brah'manism *n.* (בּראַ'-מענ-איזם) די לעהרע אדער די רעליגיאָן פון די בּראַמינען אין אינדיען.

Brah'min *n.* (בּראַ'-מין) ז. *Brahman*

Brahmin'ic *a.* (בראַ מינ' איק) ז. ***Brahmanic***

Brahmin'ical *a.* (בראַ מינ' אי קעל) ז. ***Brahmanic***

brah'miny *a.* (בראַ'-מי-ני) פערהיילינט פון בראַמינען; געווירטעס פון בראַמינען צום נאַט סיוואַ.

braid *n. and v.* (בריייד) 1 פלעכטען. וועבען; 2. אַ צאַפּ; 3. אַ שנור, פּאַזמאַני־טער.

1. Braid your locks with rosy twine. 2. She wears her hair in braids. 3. The dress is ornamented with braids.

brai'ded *a.* (בריי'-דעד) צוזאַמענגע־וועבט. צוזאַמענגעפלאַכטען

brai'ding *n.* (בריי'-דינג) דאָס פלעכטען. דאָס וועבען; געפלאַכטענע אָדער געוועבּ־טע זאַכען.

brai'ding-machine' *n.* (בריי'-דינג מע-שין') אַ מאַשין צום פלעכטען.

brail *n. and v.* (ברייל) אַזאַ שטריק אָנצובינדען די זעגעל פון אַ שיף; אַזאַ לעדער־ריעמענדעל צו בינדען די פליגעל פון אַ פויגעל; בינדען די פליגעל פון אַ פויגעל; אָנבינדען די זעגעל פון אַ שיף.

brain *n. and v.* (בריין) נעהירן. מאַרך; פערשטאַנד; אַרויסזעצען דעם מאַרך פון קאָפּ; שפּאַלטען דעם קאָפּ

brained *a.* (בריינד) מיט קאָפּ, מיט מח; געשפּאַלטען דעם מח.

brain'-fag *n.* (בריינ'-פעג) גייסטיגע מיעדקייט

brain'-fe'ver *n.* (בריין'-פי'-ווער) מאַרך־ענטציינדונג.

brain'less *a.* (בריינ'-לעס) אָהן מח, אָהן שכל.

He is a dull and brainless fellow.

brain'lessness *n.* (בריינ'-לעס-נעס) דאָס ניט האָבען קיין שכל; אַ פּוסטער מח.

brain'pan *n.* (בריינ'-פּען) דער קאָפּ־שאַרבען [דאָס ביינערנע קעסטעל וואו עס ליעגט דער מאַרך]

brain'-sick *a.* (בריינ'-סיק) קראַנק אויף'ן שכל; ניט אין גאַנצען ביים זינען.

brain'-sick'ness *n.* (בריין'-סיק'-נעס) משוגעת צומישטקייט

brain'-work *n.* (בריין'-הוואירק) קאָפּ־אַרבייט

braise *n. and v.* (בריין) דעמפּפען פלייש מיט גרינסען; געדעמפּפטע פלייש

brait *n.* (בריים) דער רויהער אונגעשלי־פענער דימענט.

braize *n. and v.* (בריין) דעמפּפען פלייש מיט גרינסען, געדעמפּפטע פלייש.

brake *n. and v.* (ברייק) אַזאַ לאַפּעטקע צו רייניגען פלאַקס; אַזאַ וואַגען צום גע־וועהנען יונגע אָדער ווילדע פערד צום פאָהרען; דאָס אייזענדעל פון צוים. וואָס דאָס פערד האַלט אין מויל: דאָס הענטעל פון אַ פּומפּ: אַזאַ גרויסע באַראַנעווע [ביי ערד אַרבייט]: אַ דאָרנקוסט [אַ פּלאַץ בעוואַקסען מיט דערנער און קליינע ווילדע בוימלעך]: אַ ברעמזע אַ טאָרמאָז [אַזאַ פאָררריכטונג אָבצוהאַלטען די רעדער פון אַ וואַגען. באַהן. אויטאָמאָביל א. ז. וו אַז זיי זאָלען זיך אויפהערען דרעהען]; ברעמזען [איינהאַלטען די רעדער פון אַ וואַגען]

brake'-block *n.* (ברייס'-בלאָק) אַזאַ האָלץ אָדער אייזען־קלעצעל. וואָס ווערט בענוצט אַלס ברעמזע [צום אָנדריקען די רעדער פון אַ וואַגען. אַז זיי זאָלען זיך אויפהערען דרעהען].

brake'man *n.* (ברייק'-מען) אַ ברעמזער [דער וואָס האָט אויפצופּאַסען אויף די ברעמזען (די איינריכטונג איינצוהאַלטען די רעדער. אַז זיי זאָלען זיך אויפהערען דרעהען) אויף אַן אייזענבאַהן].

brake'-shoe *n.* (ברייק'-שוה) דער ברעמזען־שוך [אַ שטיק האָלץ אָדער מעטאַל וואָס איז רונד אויס־געהוילט, מיט וועלכען עס ווערען איינגע־קלעמט די רעדער פון אַ וואַגען אָדער אַ וואַ־גאָן. ווען מען וויל זיי אָבשטעלען אין לויפען].

Brake-shoe

brakes'man *n.* (ברייקס'-מען) ז. ***brakeman***

brake'-wheel *n.* (ברייק'-הוויעל) דאָס ברעמזע־ראַד [אַזאַ האַנד־ראַד אויף דער פּלאַטפאָרם פון אַ וואַגאָן צו רעגולירען די ברעמזען].

bra'ky *a.* (בריי'-קי) פול מיט דערנער, אָדער ווילדען שטעכעדיגען גראָז

bram'ble *n. and v.* (ברעמבל) שוואַרצע יאַגדע; אַזאַ מין קראַפּיווע; קלייבען שוואַרצע יאַגדעס.

bram'bleberry *n.* (ברעמ'בל-בער-אי) שוואַרצע יאַגדע.

bram'ble-bush *n.* (ברעמ'בל-בוש) אַ קוסט פון שוואַרצע יאַגדעס; פיעל אַזעל־כע קוסטעס צוזאַמען.

bram'bled *a.* (ברעמבלד) בעוואַקסען מיט קוסטעס פון שוואַרצע יאַגדעס

bram'ble-finch *n.* (ברעמ'בל-פינטש) דער בערג־פינק [אַזאַ פויגעלע].

bram'ble-net *n.* (ברעמ'בל-נעט) אַ נעץ צו פאַנגען פויגעל

bram'bling *n.* (ברעמ'-בלינג) ז. ***bramble-finch***

bram'bly *a.* (ברעמ'-בלי) ז. ***brambled***

Bra'min *n.* (בראַ'-מין) ז. ***Brahman***

Bramin'ic *a.* (בראַ-מינ'-איק) ז. ***Brahmanic***

bran *n. and v.* (ברען) קלייען [דער די־קער אָבפאַל פון מעהל וואָס קומט פון דער שאָלעכץ פון די קערנער]; איינטונקען אין אַ קלייען־וואַנע

bran'-bread *n.* (ברען'-ברעד) קלייען־ברויט; ברויט פון ניט געביימעלטער מעהל.

bran'card *n.* (ברענ'-קאַרד) אַזאַ טראַגי־בעטעל [נאָסילקע] וואָס ווערט אויפגעהאָנ־גען צווישען צוויי פערד.

branch *n., v. and a.* (ברענטש) אַ צווייג: אַ קליינער טייך: אַ דיפּלאָם פון אַ לאָטסמאַן אָדער שטייערמאַן פון אַ שיף: אַ רעהר פון אַן אַרעמלייכטער: אַן אָב־טיילונג פון אַ געשעפט אָדער פעראיין: זיך פערצווייגען; זיך טיילען אין אָבטיי־לונגען: וואָס האָט אָדער בעשטעהט פון צווייגען: בעפּוצען מיט צווייגען אָדער בלו־מען [אין שטיקעריי און וועב־אַרבייט]: וואָס איז אַן אָבטיילונג פון עפּעס

branch'-bank *n.* (ברענטש'-בענק) אַ באַנק־פיליאַלע. אַ באַנק־אָבטיילונג.

branched *a.* (ברענטשט) פערצווייגט: געבלימט [אין שטיקעריי און וועב־אַר־בייט].

bran'cher *n.* (ברענ'-טשער) אַ זאַך וואָס לאָזט פון זיך אַרויס צווייגען; אַ יונגער פויגעל וואָס הויבט אָן צו פערלאָזען דעם נעסט און זיך זעצען אויף די צווייגען פון בוימער.

bran'chery *n.* (ברענ' טשער אי) אַ פערצווייגונג.

bran'ches of knowl'edge (ברענ'-טשעז אָוו נאַל'-עדזש) צווייגען פון דער וויסענשאַפט

branch estab'lishment (ברענטש עס־טעב'-ליש-מענט) אַ געשעפטס־אָבטיילונג, אַ צווייג־געשעפט

bran'chia *n.* (ברענ'-קי-ע) אַ זשאַברע [דער אָרגאַן מיט וואָס אַ פיש אָטהעמט].

bran'chial *a.* (ברענ'-קי-על) וואָס גע־הערט אָדער ליעגט נאָהענט צו זשאַברעס [די אָרגאַנען מיט וועלכע אַ פיש אָטהעמט].

bran'chiate *a.* (ברענ'-קי-אייט) וואָס האָט זשאַברעס.

bran'chiness *n.* (ברענ'-טשי-נעס) די פערצווייגונג.

bran'ching *a.* (ברענ'-טשינג) וואָס האָט צווייגען; וואָס לאָזט אַרויס פון זיך צוויי־גען.

bran'ching lark'spur (ברענ'-טשינג לאַרק'-ספּור) אַ זאָרט פעלד־בלום

bran'chiopod *n. and a.* (ברענ'-קי-אָ פּאָד) אַ מין וואַסער־טהיערע [פון דער קרעבס־פאַמיליע] וועלכע האָבען זייערע זשאַברעס [אָטהעמונגס־אָרגאַנען] ביי די פיס; מיט זשאַברעס אויף די פיס.

branch'less *a.* (ברענטש'-לעס) אָהן צווייגען; נאַקעט.

branch'let *n.* (ברענטש'-לעט) אַ קליין צווייגעלע אָדער קליינע אָבטיילונג. אַ פערצווייגונג פון אַ צווייג, אַן אָבטיילונג פון אַן אָבטיילונג.

branch'-line *n.* (ברענטש'-לאַין) אַ צווייג־באַהן [אַ צווייג פון דער הויפּט־ליניע].

branch of busi'ness (ברענטש אָוו ביז'-נעס) אַ געשעפטס־אָבטיילונג.

branch off (ברענטש אָף) זיך אָבצווייגען

branch out (ברענטש אויט) זיך פער־ברייטען: זיך פערצווייגען

bran'chy *a.* (ברענ'-טשי) צווייגיג, פול מיט פאַנאַנדערגעשפּרייטע צווייגען; בע־שאַטענט פון צווייגען.

brand *n. and v.* (ברענד) אַ האָלאָ־וועשקע; אַזאַ קראַנקהייט פון פלאַנצען; אַ פלעק: אַן אויסגעברענטער צייכען: אַ פאַבריק־צייכען: דער זאָרט [סחורה]: אַן אויסגעברענטער צייכען ביי אַ פערברעכער: אַ גלאַנצינע שווערדקלינג; אַן אייזען צום אויסברענען ביכשטאַבען: אויסברענען אַ צייכען ביי אַ פערברעכער מיט אַ הייסען אייזען: שטעמפּלען מיט שאַנדע אימעצענס נאָמען.

bran'der *n.* (ברענ'-דער) איינער וואָס ברענט אויס מיט אַ ברען־אייזען; אַ סטו־דענט פון צווייטען יאָהר אין די דייטשע אוניווערזיטעטען.

brand'-goose *n.* (ברענד'-גוהס) די רויטנאַנז אָדער קאַזאַרקע [אַזאַ ווילדע קליינע גאַנז וואָס האַלט זיך אין די קאַל־טע געגענדען אין דער נאָרד]

bran'died *a.* (ברענ'-דיעד) געמישט, פערשטאַרקט אָדער איינגעלעגט אין בראַני־פען.

brand'-i'ron *n.* (ברענד'-אַי'-ערן) אַן אייזען אויף אויסברענען צייכענס: אַן אייזען־געשטעל אַרויפצולעגען ברענענדעס האָלץ: אַ דריי־פוס

bran'dish *v. and n.* (ברענ'-דיש) וויע־גען, פאָכען, שווינגען, שליידערען; דאָס

שווינגען, דאס שאקלען, דאס שליידערען, דאס פאכען.

The cavalry brandished their swords and went into battle.

bran'disher *n.* (ברענ'-דיש-ער) איינער וואס פאכט [ווי מיט א שווערד].

bran'dishing *n.* (ברענ'-דיש-אינג) דאס פאכען מיט א שווערד.

brand'ling *n.* (ברענד'-לינג) אן איינ־יעהריגער לאקס [פיש]; א קליינער רויטליכער ווארעם [ווערט בענוצט צום פיש פאנגען].

brand'-new *a.* (ברענד'-ניו) שפאגעל ניי.

brand of dis'cord (ברענד אוו דיס'-קארד) די אורזאכע פון מחלוקה.

bran'dy *n. and v.* (ברענ'-די) בראנפען [געמאכט פון פרוכט]; מישען מיט בראנפען.

bran'dy-bot'tle *n.* (ברענ'-די-באטל) די געלבע וואסער־ליליע [אזא בלום]

bran'dy-faced *a.* (ברענ'-די-פייסט) מיט א פער'שכור'טען פנים; פער'שכור'ט.

bran'dy-fruit *n.* (ברענ'-די-פרוט) פרוכט אויפגעגאסען מיט בראנפען [ווי ווייגשעל א. ז. וו.].

bran'dy-shop *n.* (ברענ'-די-שאפ) א בראנפען געשעפט.

bran'gle *v. and n.* (ברענגל) זיך קריעגען; א מחלקה.

bran'gler *n.* (ברענ'-גלער) א בעל־מחלוקה.

brank *n.* (ברענק) רעטשקע, גריקע, בוכווייצען.

branks *n.* (ברענקס) א צוים [פאר א פערד]; אזא צוים, וועלכע מען פלעגט אכאל אנטהאן א פרוי אז ארורה אין ענגלאנד און שאטלאנד.

bran'kursine *n.* (ברענ'-קויר-סין) די בערען־לאפע [אזא פלאנצע וואס איהרע בלעטער זיינען עהנליך צו די לאפעס פון א בער].

bran'le *n.* (בראנל) אזא מין טאנץ

bran'lin *n.* (ברענ'-לין) ז. *brandling*

bran'-new *a.* (ברענ'-ניו) ז. *brand-new*

bran'ning *n.* (ברענ'-אינג) דאס איינ־ווייקען אין קלייען־וואסער [שטאף פאר'ן פארבען אדער פעל פאר'ן גארבען].

bran'ny *a.* (ברענ'-אי) וואס ענטהאלט קלייען; וואס איז עהנליך צו קלייען.

brant *n. and a.* (ברענט) ז. *brent*

brant'-fox *n.* (ברענט'-פאקס) דער רויטפוקס [אזא פוקס איז שווערען וואס איז קלענער ווי דער געוועהנליכער פוקס]

brant'-goose *n.* (ברענט'-גוהס) ז. *brand-goose*

brash *v., n. and a.* (ברעש) צושמעטערען אין פיצלעך; געבען א קלאפ מיט דער טיהר [האסטיג פערמאכען]: א קלאפ; א טראסק; א קראנקהייטס־אנפאל; א זויערקייט אין מויל [פון מאגען פערדארבונג]; ברעכיג, קרוכקע; אויפגערעגט, וואס ווערט גיך אין כעס; לויפען פאראוים; א הויפען מיסט; א געוויטער. א שטורם.

bra'sier *n.* (בריי'-זשער) קופערשמיד; א קויהלען־פאן.

brasil' *n.* (ברע-זיל') ז. *brazil*

brass *n., a. and v.* (ברעס) מעש [א מעטאל צוזאמענגעשטעלט פון קופער מיט צינק]; א בעפוצונג פון מעש; מוזיקאלישע אינסטרומענטען פון מעש; מעשגעשיר; געמאכט פון מעש; בעדעקען מיט מעש; אזא אלטע אייראפעאישע לענגען־מאס

brass'age *n.* (ברעס'-איידזש) א געוויסער פראצענט וואס ווערט גענומען פאר די קאסטען פון מאכען מטבעות.

bras'sard *n.* (ברעס'-ארד) ז. *brassart*

bras'sart *n.* (ברעס'-ארט) דער פאנצער־טייל וואס בעדעקט דעם ארעם מיט די האנד [אין די פארצייטיגע געוועהר].

brass'-band *n.* (ברעס'-בענד) ארקעסטער פון בלאז־אינסטרומענטען

brass'-bound *a.* (ברעס'-באונד) בעשלאגען מיט מעש.

brass'-foil *n.* (ברעס'-פאיל) גאנץ דינע בלעך פון ניי־זילבער.

brass'-foun'der *n.* (ברעס'-פאונ'-דער) א מעש־גיסער [איינער וואס מאכט אדער גיסט כלים פון מעש].

bras'siness *n.* (ברעס'-אי-נעס) דאס מעשענע אויסזעהן; זיין פון מעש.

brass in'strument (ברעס אינ'-סטרו-מענט) א מוזיקאלישער בלאז־אינסטרומענט [ווי א טרומייט א. ד ג.].

brass'ish *a.* (ברעס'-איש) געמאכט פון מעש

brass'-leaf *n.* (ברעס'-ליעף) ז. *brass-foil*

brass'-plate *n.* (ברעס'-פלייט) די מעשענע פלאטע [מיט'ן נאמען אויף דער טהיר]

brass'-vis'aged *a.* (ברעס'-וויז'-עדזשד) פרעך, עזות'דיג, אונפערשעמט, מיט א קופערנעם שטערן.

brass'-wire *n.* (ברעס'-הוואיר) מעש־דראט.

bras'sy *a. and n.* (ברעס'-אי) וואס האט די איינגעשאפטען אדער דאס אויסזעהן פון מעש; א הילצערנער שטעקען מיט א מעשענעם קנאפ צום שפיעלען גאלף ז. *golf*

The coloring of the material was brassy.

brat *n.* (ברעט) א קינד; א פאסקודנע קינד; א קינדער גאווער־פארטוכעל

brat'tle *v. and n.* (ברעטל) דונערען; מאכען א לארם; לויפען מיט א גערויש. אדער קלאפעריי; א קלאפעריי, א גערויש; דאס לויפען מיט א קלאפעריי; אן אנפאל.

brava'do *n. and a.* (ברע-וויי'-דאו) בעריהמערישע דרייסטקייט; בעריהמעריש דרייסט.

brave *a., v. and n.* (בריייוו) בראוו, מוטיג, אונערשראקען. העלדיש; עדעל; פרעכטיג; טיכטיג; גרויסארטיג: וואונדערליך: דרייסט ארויסגעהן נעגען עפעס; טהאן עפעס גרויסעס: זיך שטעלען אנטקעגען; טהאן אויף להכעים; זיך ריהמען; א העלד. א דרייסטער.

brave'ly *adv.* (בריייוו'-לי) מוטיג, דרייסט, בראוו. העלדיש; פרעכטיג, וואונדערליך; אונערשראקען; טיכטיג; גרויסארטיג; עדעל

brave out (בריייוו אוט) עטוואס דרייסט דורכפיהרען.

bra'very *n.* (בריי'-ווער-אי) העלדישקייט; העלדענמוטה; אונדערשראקענהייט; פרעכטיגקייט

bra'vish *a.* (בריי'-וויש) גאנץ העלדיש. בראוו, מוטהיג, דרייסט.

bravis'simo *int.* (ברא-וויס'-אי-מאו) אויסגעצייכענט! וואונדערליך גוט!

bra'vo *int.* (ברא'-וואו) בראווא, גוט געמאכט! זעהר גוט!

bra'vo *n.* (בריי'-וואו) א באנדיט, א מערדער.

bravu'ra *n. and a.* (ברע-וואו'-רע) בראוואורא [א מוזיקאלישער אויסדרוק פאר ליעדער אדער אריען וועלכע ווערען געזונגען מיט קאלאראטור און; מיט בעזונדערע קינסטלערישע אנווענדונגען פון דער שטים]; פרעכטיג, קינסטלעריש געזונגען

brawl *n. and v.* (בראהל) שרייען אויף'ן קול; לארמען; רוישען [פון א טייך]; זיך קריגען, מאכען קולות; לארעמדיג שטרייטען; א לארעמדיגע מחלוקה; א לארם; א געשריי, א געפילדער; אזא פראנצויזישער טאנץ

braw'ler *n.* (בראה'-לער) א בעל מחלוקה, א שרייער.

braw'ling *n. and a.* (בראה'-לינג) א לארעמדיגע קריגעריי; לארעמדיג. שטרייטענדיג מיט לארעם; מאכענדיג א גערויש ווי פון רוישענדען וואסער

braw'lingly *adv.* (בראה'-לינג-לי) לארעמענדיג; שטרייטענדיג מיט לארם; אויף א לארעמדיגען אופן.

brawn *n.* (בראהן) דאס פלייש פון די מוסקעלדיגע טיילען פון קערפער; פלייש פון אן אבגעקארמעטען חזיר; אן אבגעקארמעטער חזיר; גוט ענטוויקעלטע מוסקעלען; מוסקעל־קראפט; דער ארם; אזא מאכל פון געהאקטען פלייש, צונויפגעפרעסט ווי קעז.

braw'ner *n.* (בראה'-נער) א געקוילעטער אבגעקארמעטער חזיר.

braw'niness *n.* (בראה'-ני-נעס) די מוסקעל־קראפט; דאס זיין אבגעהארטעט אין קערפער.

braw'ny *a.* (בראה'-ני) מוסקעלדיג; שטארק; אבגעהארטעט; וואס האט שטארקע מוסקעלען.

brax'y *n. and a.* (ברעק'-סי) רוהר־קראנקהייט פון שעפסען; דאס פלייש פון רוהר־קראנקע שעפסען; קראנק אויף רוהר; וואס קומט פון רוהר־קראנקע שעפסען.

bray *n. and v.* (בריי) גערויש; געשריי; געשריי פון אן עזעל; רוישען; ארויסלאזען א געשריי; שרייען ווי אן עזעל; צוקלאפען; צושטויסען; א שטיקעל בערגיג אדער משופע'דיג לאנד.

bray'er *n.* (בריי'-ער) איינער וואס שרייט ווי אן עזעל; א געצייג צום דין מאכען אדער צום צורייבען די דרוק־פארב ביים דרוקען.

bray'ing *n. and a.* (בריי'-אינג) דאס געשריי פון אן עזעל; שרייענד ווי אן עזעל.

braze *v.* (ברייז) בעדעקען אדער בעפוצען מיט מעש אדער בראנז; לייטען מיט מעש.

bra'zen *a. and v.* (ברייזן) 1. געמאכט פון מעש; וואס איז שייך צו מעש; זעהר שטארק; 2. אונפערשעמט; אונפערשעמט זיין; האבען א קופערנעם שטערן

2. His brazen manners offend everybody.

bra'zen age (ברייזן איידזש) בראנזענער צייטאלטער [יענע גאנץ אלטע צייט ווען מען האט נאך ניט געוואוסט פון אייזען און אלע געצייג זיינען געמאכט געווארען פון בראנז]

bra'zen down (ברייזן דאון) ברייגנען [אימעצען] צום שטיל־שווייגען אויף אן אונפערשעמטען אופן

bra'zen-face *n.* (בריי'זן-פייס) אן עזות פנים; אן אונפערשעמטער. א מענש מיט א קופערנעם שטערן

bra'zen-faced *a.* (בריי'זן-פייסט) אונפערשעמט, עזות'דיג; מיט א קופערנעם שטערן

bra'zenly *adv.* (בריי'זן-לי) מיט עזות; מיט אונפערשעמטקייט.

bra'zenness *n.* (בריי'זן-נעס) די עהנליכקייט צו מעש; אונפערשעמטהייט.

bra'zen out (בריי'זן אוט) אונפערשעמט בעהויפטען.

bra'zier *n.* (בריי'זשער) קופערשמיד; א קויהלען־פאן.

brazil' *n.* (ברע-זיל') בראזיליען־האלץ [אזא שווערער האלץ פון בראזיליען און אנדערע ווארעמע געגענדען אין אמעריקא].

brazilet'to *n.* (ברעז אי לעט' או) בראזילעט־האלץ [אזא האלץ עהנליך צו דעם בראזיליען־האלץ].

brazilet'to wood (ברעז-אי-לעט' או הוואוד) ז. *braziletto*

Brazil'ian *n. and a.* (ברע-זיל'-יען) וואס איז שייך צו בראזיליען [א לאנד אין זיד אמעריקא]; איינער וואס שטאמט פון בראזיליען.

Brazil'-nut *n.* (ברע-זיל'-נאט) בראזיליען־קאשטאנעס [אזא מין קאשטאניעס וואס וואקסען אין בראזיליען און אנדערע ווארעמע געגענדען].

Brazil-nut

brazil'-wood *n.* (ברע-זיל'-הוואוד) ז. *brazil*

bra'zing-tongs *n.* (בריי'-זינג-טאנגז) לייט־אייזענס [אזא געצייג וואס ווערט געברויכט ביים לייטען פון מעטאלען].

breach *n. and v.* (בריעטש) דאס ברעכען; דאס צוברעכען; דאס דורכרייסען; דאס אונטערברעכען [פון פריינדליכע בעציהונגען]; א צובראכענע זאך; ברוך; לאך; ריס; דאס ווארפען כוואליעס; ברעכען; דורכברעכען; דורכרייסען; אונטערברעכען [פריינדליכע בעציהונגען]; ברעכען אן אבמאך; ברעכען דאס ווארט.

breach'ful *a.* (בריעטש'-פול) פול מיט שפאלטען.

breach of arrest' (בריעטש אוו ע-רעסט') דאס אונטערברעכען א הויז־ארעסט אהן צו נעהמען ערלויבניס [וועגען אן אפיציער אין דער ארמעע, וועלכער האט בעקומען הויז־ארעסט אלס שטראף].

breach of con'tract (בריעטש אוו קאנ'-טרעקט) דאס ברעכען א קאנטראקט אדער אן אבמאך.

breach of cus'tom (בריעטש אוו קאס'-טאם) דאס ברעכען א מנהג.

breach of du'ty (בריעטש אוו דיו'-טי) דאס ניט ערפילען אן ארויפגעלעגטע פפליכט.

breach of faith (בריעטש אוו פייטה) דאס ברעכען די טרייהייט; פערראט.

breach of hon'or (בריעטש אוו אנ'-אר) דאס ניט נאכקומען א פפליכט; פערלעצונג פון עהרע אדער פפליכט.

breach of law (בריעטש אוו לאה) דאס עובר זיין אויף'ן געזעץ.

breach of peace (בריעטש אוו פיעס) אונארדנונג, פריעדענס־שטערונג.

breach of priv'ilege (בריעטש אוו פריוו' אי לעדזש) דאס איבערטרעטען דאס רעכט פון א פארלאמענטארישער אינסטיטוציאן.

breach of prom'ise (בריעטש אוו פראמ' איס) דאס ברעכען דאס ווארט; דאס ברעכען א פערשפרעכען חתונה צו האבען מיט אימעצען.

breach of the sea (בריעטש אוו טהי סיע) די ברעכונג פון די כוואליעס [ווען דער ים שטורעמט].

breach of trust (בריעטש אוו טראסט) דאס ברעכען דעם צוטרוי.

brea'chy *a.* (בריע'-טשי) ווילד, וואס מען קען ניט האמעווען [וועגען הויז־פיה].

bread *n.* (ברעד) ברויט; פרנסה, לעבענס־אונטערהאלט.

bread'-and-but'ter *a.* (ברעד'-ענד-באט'-ער) וואס זוכט חיונה; וואס איז נאך אין די קינדער־יאהרען, וואס איז נאך ניט דערוואקסען [אין דעם עלטער ווען מען ניט עסען פוטער־ברויט].

bread'-bas'ket *n.* (ברעד'-בעס'-קעט) ברויט־קארב; דער מאגען.

bread'-corn *n.* (ברעד'-קארן) תבואה פון וועלכער מען מאכט ברויט [ווי קארן, ווייץ א. ז. וו.].

bread'fruit *n.* (ברעד'-פרוט) די פרוכט פון ברויט־בוים.

bread'fruit-tree *n.* (ברעד'-פרוט-טריע) ברויט־פרוכט־בוים [א בוים וועלכער וואקסט אויף די אינזלען פון דעם זידליכען ים, וואס זיינע פרוכט ווערען געגעסען אנשטאט ברויט].

Breadfruit-tree

bread'less *a.* (ברעד'-לעס) אהן ברויט, מחוסר לחם.

bread'-pud'ding *n.* (ברעד'-פוד'-אינג) ברויט־פודינג.

bread'-room *n.* (ברעד'-רוהם) דער ברויט־קאמער [וואו מען האלט ברויט אויף א שיף].

bread'-sauce *n.* (ברעד'-סאהס) א סאוס געמאכט פון מילך מיט געריבענע ברויט, פעפער און ציבעלעס.

bread'stuff *n.* (ברעד'-סטאף) תבואה פון וועלכע עס ווערט געמאכט ברויט [ווי קארן, ווייץ א. ז. וו.].

breadth *n.* (ברעדטה) די ברייט [מאס].

breadth'less *a.* (ברעדטה'-לעס) וואס האט ניט קיין ברייט [אין מאס].

breadth'ways *adv.* (ברעדטה'-הוויז) אין דער ברייט.

breadth'wise *adv.* (ברעדטה'-הוואיז) אין דער ברייט.

bread'-tree *n.* (ברעד' טריע) ז. *breadfruit-tree*

bread'winner *n.* (ברעד'-הווינ-ער) איינער וואס ערנעהרט זיך און אנדערע מיט זיינע פערדיענסטען; איינער וואס איז אבהענגיג פון זיינע טעגליכע פערדיענסטען.

break *v. and n.* (ברייק) צוברעכען; צורייסען; צוברעכען; צושטערען; דורכברעכען; ארובברעכען, איינברעכען; אויפברעכען; אונטערברעכען; אבגעוועהנען; ארובזעצען פון א שטעלע; איבערטרעטען א געזעץ; האמעווען, ברעכען אימעצענס נאטור; אנזעצען, ווערען באנקראט; ערשיינען; בעגינען [ווי דער טאג]; אויסבייטען [געלד]; זיך ענדערען; צובראכען ווערען; צוריסען ווערען; ווערען געבראכען [אין געזונד]; א בראך; שפאלטונג; אונטערברעכונג; די ענדערונג פון דער שטימע [אין זינגען]; א פלעצליכע ענדערונג פון די פרייזען אויף דער בערזע; דאס אבברעכען די פריינדשאפט.

break a bank (ברייק ע בענק) רואינירען א באנק.

break'able *a.* (ברייק'-עבל) צוברעכליך; וואס קען צובראכען ווערען.

break'ableness *n.* (ברייק'-עבל-נעס) די מעגליכקייט צובראכען צו ווערען.

break a cus'tom (ברייק ע קאס'-טאם) ברעכען א מנהג; אבגעוועהנען זיך פון עטוואס.

break a fall (ברייק ע פאהל) אינטערברעכען אדער אבהאלטען דאס פאלען [פון עטוואס].

break'age *n.* (ברייק'-עדזש) דאס צוברעכען; דער שאדען דורך צוברעכען; די פערגיטיגונג פאר צובראכענע סחורה.

break a horse to bri'dle (ברייק ע הארס טו בראידל) געוועהנען א פערד צום רייטען [געוועהנען צו דער צוים].

break a horse to har'ness (ברייק ע הארס טו האר'-נעס) געוועהנען א פערד צו שפאנגעצייג און פאהרען.

break a jest (ברייק ע דזשעסט) מאכען קאטאוועס.

break a knot (ברייק ע נאט) אויפפלאנטערען א פלאנטער.

break a lance (ברייק ע לענס) זיין נעגען עטוואס, ארויסטרעטען אלס א געגנער; זיך אריינלאזען אין א וכוח.

break a law (ברייק ע לאה) איבערטרעטען א געזעץ.

break a match (ברייק ע מעטש) אבלאזען א שידוך.

break an oath (ברייק ען אוטה) ברעכען א שבועה.

break a path (ברייק ע פעטה) זיך דורכברעכען א וועג.

break a rule (ברייק ע רול) ניט פאלגען א תקנה.

break asun'der (ברייק ע-סאנ'-דער) צוברעכען.

break away' (ברייק ע-הוויי') אנטלויפען, זיך ארויסרייסען און אנטלויפען; פלוצים פערשוואונדען ווערען.

break bread (ברייק ברעד) עסען; עסען צוזאמען [אלס צייכען פון פריינדשאפט].

Since you are my friend I shall break bread with you.

break bulk (ברייק באלק) אנהויבען אויסלאדען [א שיף]; אוועקנעהמען א טייל פון א לאדונג אדער סתם פון א צאהל ווארע.

break'-cir'cuit *n.* (ברייק'-סויר'-קיט)
א שטראם־אונטערברעכער [א פארריכטונג
צו אונטערברעכען און צו שליסען אן
עלעקטרישען שטראם].

break cov'er ארויס־ (ברייק קאוו'-ער)
קומען פון בעהעלטענים.

break'down *n.* א דורכ־ (ברייק'-דאון)
פאל; דאס צוזאמענברעכען; א ווילדער,
רוישענדער טאנץ ביי די נעגערס.

break down צוזאמענברע־ (ברייק דאון)
כען אין געזונד; באנקראטירען; דורכפא־
לען אין אן אונטערנעהמונג; ארונטער־
רייסען, צוברעכען.

break entail' מבטל (ברייק ענ-טייל')
זיין די בעשרענקונגען פון א ירושה..
ז. *entail*.

break'er *n.* ברעכער, צו־ (ברייק'-ער)
ברעכער; צושטערער; א כוואליע, וואס
קלאפט זיך אב אן ברעג אדער אן א
פעלז; א צוימער [פון חיות].

break'fast *n. and v.* (ברעק'-פעסט)
פריהשטיק; פריהשטיקען.

break'fast time (ברעק'-פעסט טאים)
פריהשטיק־צייט.

break forth אויס־ (ברייק פאורטה)
ברעכען אין...; פלוצום אנפאנגען; ארויס־
פלאצען.

break ground אקערען (ברייק גראונד)
א פעלד; עטוואס אנפאנגען.

break in איינברעכען, איינ־ (ברייק אין)
געוועהנען.

Break in a horse.

break in the hori'zon (ברייק אין
טהי הא-ראי'-זאן) א בליץ אין האריי־
זאנט.

break in'to a run (ברייק אינ'-טו
ע ראן) אנהויבען צו לויפען.

break in'to laugh'ter (ברייק אינ'-
טו לאפ'-טער) אויסברעכען אין געלעכטער.

break in'to tears (ברייק אינ'-טו
טיערז) אויסברעכען אין א געוויין.

break in upon' אנ־ (ברייק אין א-פאן')
פאלען; זיך ארייננברעכען, מיט גוואלט
ארייננדרינגען.

break loose זיך מיט (ברייק לוהס)
גוואלט בעפרייען; זיך ארויסרייסען מיט
גוואלט.

break'man *n.* (ברייק'-מען)
ז. *brakeman*.

break'neck *a. and n.* (ברייק'-נעק)
געפעהרליך; וואס מען קאן ברעכען דעם
האלז; א געפעהרליכער ארט [וואו מען
קען ברעכען האלז און נאקען]; א גע־
פעהרליכע אונטערנעהמונג.

break of day טאגעס־ (ברייק אוו דיי)
אנברוך, בעגינען, דאס אנפאנגען צו טא־
גען.

break off אבברעכען; אב־ (ברייק אף)
לאזען; אונטערברעכען; אויפגעבען.

break off a hab'it (ברייק אף ע העב'-
איט) אויפגעבען אדער פערלאזען א גע־
וואהנהייט.

break of weath'er (ברייק אוו הוועטה'-
ער) דאס ענדערען זיך פון וועטער.

break one's fast (ברייק הוואנז פעסט)
אנבייסען, אבפאסטען.

break one's head (ברייק הוואנז העד)
שפאלטען אימעצען דעם קאפ.

break one's health (ברייק הוואנז
העלטה) ברעכען אימעצענס געזונד.

break one's heart (ברייק הוואנז
הארט) ברעכען אימעצענס הארץ.

break one's pride (ברייק הוואנז
פראיד) ברעכען אימעצענס שטאלץ.

break one's prom'ise (ברייק הוואנז
פראמ'-איס) ניט האלטען א פערשפרעכען
צו אימעצען.

break one's rest (ברייק הוואנז רעסט)
אימעצענס רוהע שטערען.

break o'pen אויפ־ (ברייק או'פן)
ברעכען.

break out אויסברעכען; (ברייק אוט)
האבען אן אויסשלאג [אויף דער הויט].

break pris'on אנט־ (ברייק פריזן)
לויפען פון געפענגניס.

break ranks ארויס־ (ברייק רענקס)
פאלען פון רייה, פערלאזען די רייהען
[אין דער ארמעע].

break si'lence אונ (ברייק סאי'-לענס)
טערברעכען דאס שטיל־שווייגען.

break step ניט מארשירען (ברייק סטעפ)
אין טריט.

break'-teeth words (ברייק'-טיעטה
הוואירדז) שווערע ווערטער [די צייהן צו
צוברעכען].

break the back ברע־ (ברייק טהי בעק)
כען דעם רוקען [ווי פון א שווערער
משא].

break the back of (ברייק טהי בעק
אוו) ברעכען די קראפט פון עפעס; אב־
שוואכען; אבטהאן די שווערסטע, וויכ־
טיגסטע טייל פון אן ארבייט אדער אונ־
טערנעהמונג.

break the bank נעה־ (ברייק טהי בענק)
מען די באנק, געווינען [אין דעם קאר־
טען־שפיעל באנק].

break the ice ברע־ (ברייק טהי אים)
כען דעם אייז [מאכען אן אנפאנג, איבער־
קומען די ערשטע שוועריגקייט]; איבער־
קומען די ערשטע פערלעגענהייט ביי א
נייער בעקאנטשאפט.

break the law אי־ (ברייק טהי לאה)
בערטרעטען דעם געזעץ.

break the seal עפע־ (ברייק טהי סיעל)
נען; אויספאקען; אויסזאגען א סוד.

break through זיך דורכ־ (ברייק טהרוה)
ברעכען א וועג, בייקומען אלע הינדערניסע;
זיך ארויסדרעהען פון א שטראף עובר זיי־
ענדיג דאס געזעץ.

break up אויפברעכען, אויפ־ (ברייק אפ)
רייסען; אבברעכען, פערמאכען, אויפלע־
זען [ווי א פערזאמלונג].

break'-up *n. and a.* אן (ברייק'-אפ)
אונטערברעכונג; אן אויפלעזונג [ווי פון
א פערזאמלונג]; וואס איז שייך צו א
שליסונג, ענדונג אדער אויפלעזונג פון
עפעס.

break'water *s..* (ברייק'-הוואה-טער)
האפענדאמבע [א פארריכטונג אין א
האפען איהם צו שיצען פון בעשעדיגונג פון
די כוואליעס].

break with זיך צו־ (ברייק הוויטה)
קריגען [מיט אימעצען].

bream *v. and n.* אבריינינגען (בריעם)
דעם גרונט פון א שיף; א בראסען
אדער לעשטש [אזא טייך־פיש].

Bream

breast *n. and v.* ברוסט; (ברעסט)
הארץ; געמיט; געוויסען; דער טייל פון
א מאשין, אן וועלכען מען שפארט זיך
אן מיט דער ברוסט ביים ארבייטען; זיך
שטעלען ברוסט צו ברוסט, דרייסט זיך
ענטגעגען שטעלען.

breast'-bone *n.* דער (ברעסט־באון)
ברוסט־ביין.

breast'-deep *a.* ביז'ן (ברעסט'-דיעפ)
ברוסט.

breas'ted *a.* בריסטיג. (ברע"'-טעד)

breast'-fast *n.* א דיקע (ברעסט'-פעסט)
שטריק מיט וועלכע מען בינדט צו א שיף
צום האפען.

breast'-height *n.* אזא (ברעסט'-האיט)
משופע'דיגע וואנד אין א פעסטונג אויף
וועלכער די סאלדאטען לעהנען זיך אן
ביים שיסען.

breast'-high *a.* ביז'ן (ברעסט'-האי)
ברוסט.

breast'-hooks *n.* (ברעסט'-הוקס)
אזעלכע געבויגענע קווער־באלקענס צו בע־
פעסטיגען דעם פראנט פון א שיף.

breas'ting *n.* אזא אויס־ (ברעס'-טינג)
געבויגענער ראהמען אין וועלכען עס
דרעהט זיך א וואסער־ראד.

breas'ting-knife *n.* (ברעס'-טינג־נאיף)
אזא געבויגענער שוסטער־מעסער גלאט צו
מאכען די קנאפעל פון שיך.

breast'-knot *n.* א (ברעסט־נאט)
ברוסט־שלייף.

breast'pin *n.* א בראש; (ברעסט'-פין)
א ברוסט־שפילקע; א בוזעם־נאדעל.

breast'plate *n.* א (ברעסט'-פלייט)
ברוסט־פאנצער; א ברוסט־שילד; דער
חשן פון כהן גדול ביי אידען [אזא פיער־
קאנטיגע פלאטע אין וועלכער עס זיינען
געווען איינגעפאסט צוועלף טייערע שטיי־
נער]; אזא רימען איבער דער ברוסט פון
א פערד אין שפאנגעציינג.

breast'-plow *n.* אזא (ברעסט'-פלאו)
גראב־אייזען [לאפאטע] וואס דער שטיל
איז אזוי געמאכט, אז מען זאל איהם קע־
נען אנשפארען צו דער ברוסט ביים גרא־
בען.

breast'-pock'et *n.* (ברעסט־פאק'-עט)
ברוסט־קעשענע.

breast'-pump *n.* אזא (ברעסט־פאמפ)
קליינער זויג־אפאראט צום ארויסציהען
מילך פון דער ברוסט.

breast the waves (ברעסט' טהי
הווייווז) געהן געגען שטראם.

breast'-wheel *n.* אזא (ברעסט'-הוויעל)
וואסער־ראד.

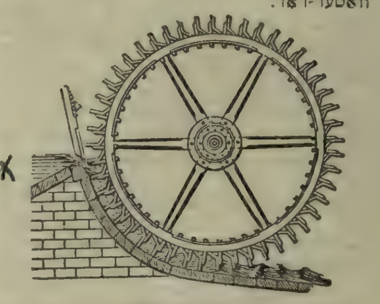

Breast-wheel

breast'work *n.* (ברעסט'-הוואירק)
אויפגעשאטענע בערגלעך ערד אין פעס־
טונגסווערק, וואס גרייכט די סאלדאטען
ביז'ן ברוסט און דיענט אלס שוץ געגען
פיינד.

breath *n.* אטהעם; דאס אט־ (ברעטה)
העמען; אן אטהעמצוג; א הויך; א פוי־
זע אבצוציהען דעם אטהעם, א רגע; ניט
קיין ממשות'דיגע זאך.

breath'able *a.* (בריעטה' עבל) וואס מען קען אטהעמען.

breathe *v.* (בריעטה) אטהעמען; לעבען; אבציהען דעם אטהעם; אויסאטהעמען; בלאזען; הויכען; דאמפפען, אויסדאמפפען; ארויסזאגען, ארויסבמירמען: ארויסבריינגען פון מויל; עפענען אן אדער.

breath'ed *a.* (ברעטהט) אטהעמענדיג; פערשמאיעט, סאפענדיג; פערכאפט דער אטהעם.

breathe in'to (בריעטה אינ' טו) איינהויכען; אריינבלאזען.

breathe one's last (בריעטה הוואנז לעסט) ארויסלאזען דעם לעצטען אטהעם, שטארבען.

breathe out (בריעטה אוט) אויסהויכען, אויסאטהעמען.

brea'ther *n.* (בריע'-טהער) איינער וואס אטהעמט; איינער וואס שעפטשעט, מורמעלט אדער זאגט עפעס; א לעבעדיגער, עטוואס אזעלכעס וואס מאכט צום אטהעמען.

breathe revenge' (בריעטה רי-וועגדזש') אטהעמען נאך ראכע, ברענען מים נקמה.

breathe upon' (בריעטה א-פאן') אנבלאזען, אנהויכען.

brea'thing *n.* (בריע'-טהינג) דאס אטהעמען; א הויך; א שטילער זיפץ; א שטילער געבעט; דאס אויסשפרעכען; א לייכטע לופט-בעוועגונג; א זאנפט ווינטעלע; א זאנפטע בעאיינפלוסונג; קערפער איבונגען [פאר די ענטוויקלונג פון די לונגען]; א פויזע אויף אבציהען דעם אטהעם.

brea'thing-hole *n.* (בריע'-טהינג-האול) א לופט-לאך.

brea'thing-place *n.* (בריע'-טהינג-פליים) רוהע-פלאץ; רוהע-פונקט; אן עפענונג, א לופט-עפענונג; א צעזור. ז. *cesura*

brea'thing-time *n.* (בריע'-טהינג-טאים) רוהע-צייט; פויזע.

brea'thing-while *n.* (בריע'-טהינג-הוואיל) ז. *breathing-time*

breath'less *a.* (ברעטה'-לעס) אהן אטהעם; טויט; פערסאפעט.

breath'lessness *n.* (ברעטה'-לעס-נעס) אטהעמלאזיגקייט; דאס שווערע אטהעמען.

breath'less speed (ברעטה'-לעס ספיעד) א געשווינדקייט וואס פערכאפט דעם אטהעם; א זעהר גרויסע געשווינדקייט.

breath'less with joy (ברעטה'-לעס הוויטה דזשאי) אויסער זיך פון פרייד.

brec'cia *n.* (ברעטש'-יע) דאס טרימער-געשטיין [אזא מין שטיין וועלכער ווערט ארויסגעווארפען פון וואולקאנישע בערג].

brecc'iated *a.* (ברעטש'-אי-איי-טעד) וואס בעשטעהט פון טרימער-געשטיין. ז. *breccia*

bred (ברעד) ערצויגען, אויסגעהאדעוועט. ז. *breed*

bred in the bone (ברעד אין טהי באון) איינגעקארענייעט, איינגעוואקסען אין די ביינער.

What is bred in the bone will never come out of the flesh.

bred out (ברעד אוט) דעגענערירט, געזונקען אויף א נידריגערער שטופע.

breech *n. and v.* (בריעטש) דער הינטערטייל; דער הינטערסטער טייל פון א הארמאט; אנטהאן הויזען; כאפען שמיץ.

breech'-band *n.* (בריעטש'-בענד) דער רימען פון שפאנגעציינג וואס ווערט אנגעטהאן א פערד אונטער'ן עק.

breech'es *n.* (בריטש'-עז) אונטערהויזען; הויזען.

breech'es-buoy *n.* (בריטש'-עז באי) אזא רעטונגס-גארטעל [פון דערטרונקענע ווערען] וואס האט די פארמע פון א פאר קורצע הויזען.

breech'ing *n.* (בריטש'-אינג) דער רימען פון שפאנגעציינג, וועלכער קומט אונטער דעם פערד'ס עק.

breech'-loa'der *n.* (בריעטש'-לאו'-דער) אזא ביקס, וועלכע ווערט אנגעלאדען פון אן עפנונג, וואס געפינט זיך אונטען.

Breech-loader

breech'-loa'ding *a.* (בריעטש'-לאו'-דינג) וואס איז שייך צו א ביקס, וועלכע ווערט געלאדען פון אונטען.

breech the guns (בריעטש טהי גאנז) אנלאדען די קאנאנען.

breed *v. and n.* (בריעד) קינדלען, פראדעוועון; ערציהען; וואקסען; אויסבריהען; גאטונג, שלאג, סארט; שטאם, הערקונפט; ראסע; געבורט; אויסבריהונג.

breed'-bate *n.* (בריעד'-בייט) דער בעל-מחלוקה.

bree'der *n.* (בריע'-דער) איינער אדער איינע וואס האדעוועט, פלאדיעט אדער גיט געבורט; אן ערציהער; איינער וואס לאזט בריהען; איינער וואס האדעוועט חיות אדער עופות.

bree'ding *n.* (בריע'-דינג) דאס געבערען, דאס ערציהען; דאס האדעווען.

bree'ding-cage *n.* (בריע'-דינג-קיידזש) א שטייגעל אין וועלכען מען האלט א פאר פויגעלעך פאר דעם צוועק פון לעגען אייער און בריהען; א שטייגעל צו האלטען אינזעקטען פאר וויסענשאפטליכע צוועקען.

bree'ding-pen *n.* (בריע'-דינג-פען) א שטאל, וואו עס ווערען געהאלטען צוכט-בהמות אדער צוכט-נעפלינגל; א שטיינג מים איינינע עופות צו דער אויסשטעלונג [מייסטענס פיער "זיען" און איין "ער"].

breed of hor'ses (בריעד אוו האר'-סעז) א צוכט-פערד [א פערד פון א גוטען מין].

breeze *n. and v.* (בריעז) א זאנפט, געשמאק ווינטעלע; א פערד-פליעג; א לארעמדיגע מחלוקה; זאנפט בלאזען; אויסגעקעהרטע מיסט פון א שטוב [ווי איש, אבפאל א. ז. וו.].

breeze'-fly *n.* (בריעז'-פלאי) א פערד-פליעג.

breeze'less *a.* (בריעז'-לעס) שטיל, אהן א ברעקעל ווינד.

bree'zy *a.* (בריע'-זי) לופטיג, ווינטיג; בעלעבט; מים גייסט.

brent *a. and n.* (ברענט) משופע, גראד, הויך; די רויטגאנז אדער קאזארקע. ז. *brand-goose*

brent'-goose *n.* (ברענט'-גוהס) די רויטגאנז, די קאזארקע. ז. *brand-goose*

breth'ren *n.* (ברעטה'-רען) ברידער [אלס פריינד, מיטגליעדער פון איין געזעלשאפט א. ד. ג.].

Bret'on *n.* (ברעט'-אן) א געבארענער אין ברעטאן [א פראווינץ אין צפון פון פראנקרייך]; די שפראך פון די ברעטאנער.

brett *n.* (ברעט) א ברישטשקע.

bret'tice *n.* (ברעט' איס) ברעטער-שמיר צו פאר דעם דאך פון א קויהלען-גרוב צו פערהיטען ער זאל נים איינפאלען; אדער אלס לופט-צוג.

breve *n.* (בריוו) דער צייכען פון דעם לענגסטען קלאנג אין מוזיק, דער גאנצער טאקט; דער צייכען פון פערקירצונג אויף וואקאלען [˘]; א קלאנג-שריפט.

brevet' *n. and v.* (ברי-וועט') א פאפיער וועלכער מעלדעט, אז אן אפיציער איז דערהויבען געווארען צו א העכערען ראנג אהן א העכערונג פון געהאלט; אזוי דערהויבען צו א העכערען ראנג; א דיפלאם; א פאטענט.

bre'viary *n.* (ברי'-ווי-איי-רי) א קצור פון א רוימיש-קאטוילישען געבעט-בוך; אויסצוג, קצור.

bre'viature *n.* (ברי'-ווי-איי-טשור) אבקירצונג.

brevier' *n.* (ברע-וויער') א מין קליינע כארט דרוק-שריפט.

This line is set in brevier type.

brevipen'nate *n. and a.* (ברעוו-אי-פענ'-אייט) וואס האט קורצע פליגעל; א פויגעל וואס האט קורצע פליגעל.

breviros'tral *a.* (ברעוו-אי-ראס'-טרעל) ז. *brevirostrate*

breviros'trate *a.* (ברעוו-אי-ראס'-טרייט) וואס האט א קורצען שנאבעל.

brev'ity *n.* (ברעוו'-אי-טי) קורצקיים; דאס אבקירצען פון א שריפט, ווארט א. ז. וו.

brew *v. and n.* (ברוה) ברייען [ביער אדער מעד]; מישען; צובנייטען; פלאנעווען; צונויפגעמישט ווערען; צוגעברייטעט ווערען; אויפרודערען; די געבריי; א געברייטעס געטראנק.

brew'age *n.* (ברוה'-איידזש) מישונג; געטראנק; א געמישטער געטראנק.

brew'er *n.* (ברוה'-ער) ברויער, ביער-ברויער.

brew'ery *n.* (ברוה'-ער-אי) א ברויערי; א ביער-ברויערי.

brew'-house *n.* (ברוה'-האוס) ז. *brewery*

brew'ing *n.* (ברוה'-אינג) דאס ברייען; דאס געבריי; דאס צונויפמישען; דאס צונויפזאמלען זיך פון געוויטער-וואלקענס.

brew'is *n.* (ברוה'-איס) ברויט [הויפטזעכליך די סקארינקע] איינגעטונקט אין זופ אדער מילך.

brew'ster *n.* (ברוה'-סטער) די ברויערין; דער ברויער.

bri'ar *n.* (בראי'-ער) דארן-קוסט, קוסט-טארניק.

bri'bable *a.* (בראי'-בעבל) וואס מען קאן אונטערקויפען מים כאבאר.

bribe *n. and v.* (בראיב) כאבאר, לאפקע, שוחד, בעשטעכונג; עטוואס וואס פערפירט; בעשטעכען; געבען כאבאר.

An official who takes a bribe is a traitor to his country.

bribe'less *a.* (בראיב'-לעס) וואס קען נים אונטערגעקויפט ווערען דורך כאבאר.

bri'ber *n.* (בראי'-בער) איינער וואס גים כאבאר.

bri'bery *n.* (בראי'-בער-אי) בעשטעכונג, דאס אונטערקויפען דורך כאבאר; דאס נעהמען כאבאר.

bric'-à-brac *n.* (בריק'-ע-ברעק) אנטיקען-זאמלונג; שענע פערציערונגען, וועל-

כע האבען ניט קיין גרויסען קינסטלערי=
שען ווערטה.

brick *n., v. and a.* (בריק) ציגעל;
מויערען מיט ציגעל; געמויערט פון ציי=
געל; אן אויסגעצייכענטער מענש; א
וואוילער בחור.

brick'bat *n. and v.* (בריק'-בעט) אן
אבגעבראכענע שטיק ציגעל; בעווארפען
מיט שטיקער ציגעל.

The mob brickbatted the police.

brick'-built *a.* (בריק'-בילט) געבויט פון
ציגעל, געמויערט.

brick'-bur'ner *n.* (בריק'-בויר'-נער)
א ציגעל=ברענער.

brick'-col'or *n.* (בריק'=קאל'-אר) די
ציגעל=פארב, דאס ציגעל=רויט.

brick'-dust *n.* (בריק'-דאסט) ציגעל=
שטויב; ציגעל=מעהל [אנגעריבענע ציי=
געל].

brick'-earth *n.* (בריק'-אוירטה) ציגעל=
ליים [פון וואס מען מאכט ציגעל].

brick'-field *n.* (בריק'-פיעלד) א פלאץ,
וואו מען מאכט ציגעל.

brick'ing *n.* (בריק'-אינג) ציגעל=אר=
בייט; פלאסטער=ארבייט, וואס זעהט אויס
ווי געמאכט פון ציגעל.

brick'-kiln *n.* (בריק'-קיל) א ציגעל=אוי=
ווען [אן אויווען, אין וועלכען עס ווערען
געברענט ציגעל]; א הויפען ציגעל אויפ=
געלעגט צום ברענען איבער א פייער.

brick'layer *n.* (בריק'-ליי-ער) א מויע=
רער.

brick'le *a.* (בריקל) פערענדערליך; וואס
ברעכט זיך.

brick'-machine' *n.* (בריק'=מע-שין')
א ציגעל=מאשין [מאשין צו מאכען ציי=
געל].

brick'maker *n.* (בריק'-מיי-קער) א
ציגעל=מאכער.

brick'-ma'son *n.* (בריק'-מייסן) א
מויערער.

brick'nogging *n.* (בריק'-נאג-אינג) א
ציגעלוואנד אויסגעמויערט אין א האלץ=
ראהמען.

brick'-tea *n.* (בריק'-טיע) צונויפגע=
דריקטע טהעע אין דער פארם פון ציגעל.

brick'work *n.* (בריק'-הוואירק) מויעריי.

brick'works *n.* (בריק'-הוואירקס) א ציי=
געלניע.

brick'-yard *n.* (בריק'-יארד) א פלאץ,
וואו מען מאכט ציגעל; א ציגעלניע.

bri'dal *a. and n.* (בראי'-דעל) האכ=
צייטליך, וואס געהערט צו חתונה; א
חתונה.

bri'dal cham'ber (בראי'-דעל טשיימ'-
בער) דאס צימער, וואו מען פיהרט די
חתן כלה.

bri'dal guest (בראי'-דעל געסט)
חתונה גאסט.

bri'dal par'ty (בראי'-דעל פאר'-טי)
א חתונה מאהל=צייט.

bri'dal wreath (בראי'-דעל ריעטה)
חתונה=קראנץ.

bri'dal-wreath *n.* (בראי'-דעל-ריעטה)
אזא פלאנצע מיט ווייסע בלומען; א
חתונה קראנץ.

bride *n.* (בראיד) א כלה; אן אקארשט
פערהייראטע יונגע פרוי.

bride'-cake *n.* (בראיד'=קייק) דער קו=
כען אדער טארט, וועלכער ווערט געגע=
בען אויף א חתונה לכבוד דער כלה.

bride'-cham'ber *n.* (בראיד'=טשיימ'-
בער) כלה=צימער.

bride'groom *n.* (בראיד'-גרוהם) א חתן;
אן אקארשט פערהייראטער יונגער מאן.

bride'maid *n.* (בראיד'-מייד) א פריינ=
דין פון דער כלה, וואס בעגלייט זי צו
דער חופה.

bride'man *n.* (בראיד'-מען) א פריינד
פון חתן, וואס בעגלייט איהם צו דער
חופה.

bride'ship *n.* (בראיד'-שיפ) כלה'שאפט;
דאס זיין א כלה.

brides'maid *n.* (בראידז'-מייד)
ז. ***bridemaid***.

brides'man *n.* (בראידז'-מען)
ז. ***brideman***.

bride'well *n.* (בראיד'-הוועל) א געפענג=
ניס; א געפענגניס אין א פאליציי=ציר=
קעל.

bridge *n. and v.* (ברידזש) 1. א בריק;
א שטעג [א העלצעל, אויף וועלכען עס
ציהען זיך אן די סטרונעס פון א פידעל];
דער נאז=רוקען [דער אויבערשטער טייל
פון דער נאז צווישען די אויגען]; אזא
קארטען=שפיעל, ענליך צו וויסט; 2. ארי=
בערגעהן, איבערקומען; מאכען א בריק;
מאכען א וועג דורך א בריק.

1. The bridge is across the river. 2. The brook is bridged over by plank.

bridge'-board *n.* (ברידזש'=באורד) א
טרעפ=ברעט [א ברעט מיט שטאפלען
אויף צו בעפעסטיגען טרעפ].

bridge'-head *n.* (ברידזש'=העד) א
פערפעסטיגונג פון דעם ענד פון א בריק
פון וועלכען מען קען ערווארטען, אז דער
פיינד וועט אנקומען.

bridge'less *a.* (ברידזש'-לעס) אהן א
בריק.

bridge of sighs (ברידזש אוו סאיז)
דער זיפצען=בריק [א בעוואוסטער בריק
אין ווענעדיג, אויף א בריקעל אין ניו=
יארק וואס פיהרט פון דער טומס=געפענג=
ניס צום געריכט].

bridge o'ver (ברידזש או'-ווער) ארי=
בערציהען א בריק; אריבערגעהן, אי=
בערקומען.

bridge'work *n.* (ברידזש'-הוואירק)
דאס איינשליסען א רייה קינסטליכע צייהן
אן די נאטירליכע צייהן.

bri'dle *n. and v.* (בראידל) א צוים פון
א פערד; אזא פארריכטונג אין א מאשין
צו רעגולירען איהר גאנג; האלטען אין
צוים; איינצוימען; האלטען פערריסען
דעם קאפ [ווי אן איינגעצוימט פערד].

bri'dle-bit *n.* (בראי'דל-ביט) דאס איי=
זענדעל פון א צוים וואס ווערט אריינגע=
לעגט אין מויל פון פערד.

bri'dle-hand *n.* (בראי'דל-הענד) די
האנד מיט וועלכער מען האלט די צוים
פון פערד [די לינקע האנד פון א ריי=
טער].

bri'dle one's tongue (בראידל הוואנז
טאנג) איינהאלטען אימעצענס צונג.

bri'dle-path *n.* (בראי'דל-פעטה)
א שמאלער וועג, וואס מען קאן דורכפאה=
רען נור רייטענדיג.

brid'ler *n.* (בראיד'-לער) איינער וואס
האלט אין צוים; אן איינצוימער.

bridoon' *n.* (ברי-דוהן') אזא לייכטע
צוים פון א פערד.

brief *n., a. and v.* (בריעף) אבגעקירצט;
קורץ; וואס דויערט ווייניג; אויסגעדריקט
אין ווייניג ווערטער; א קלאגע=שריפט;
א שריפטליכער בעפעהל צו ערשיינען
פאר'ן געריכט; אזא פאפסטליכער בריעף;
א קורצער אויסצוג פון אן אדוואקאט פאר
א פראצעס; אבקירצען, קורץ מאכען.

brief'less *a.* (בריעפ'-לעס) אהן א קלא=
גע=שריפט; וואס האט ניט קיין קליענטען
[אן אדוואקאט].

A briefless lawyer.

brief'ly *adv.* (בריעפ'-לי) קורץ, אין
קורצען; בקצור;

brief'ness *n.* (בריעפ'-נעס) קורצקייט;
דאס קורץ אבפאסען א שריפט.

bri'er *n.* (בראי'-ער) א שטעכעדיגע פלאנ=
צע; א דארן=קוסט.

bri'er-bird *n.* (בראי'-ער=בוירד) דער
גאלד=פינק [אזא פויגעלע].

bri'er-wood *n.* (בראי'-ער-הוואוד)
אזא האלץ פון וועלכען עס ווערען געמאכט
לולקעס [פיפקעס].

bri'ery *a.* (בראי'-ער-אי) דארנדיג;
שטעכיג.

brig *n.* (בריג) א צוויי=מאסטיגע שיף; א
געפענגנים=צימער אויף א קריעגס=שיף.

Brig

brigade' *n. and v.* (ברי-גייד') ברי=
גאדע [א גרויסע אבטיילונג סאלדאטען,
וועלכע שטעהט אונטער דעם בעפעהל פון
א בעזונדערען גענעראל]; א קאמאנדע;
א גרופע; איינטיילען אין בריגאדען;
איינטיילען אין גרופען [אין זאאלאגיע].

brigade'-ma'jor *n.* (ברי-גייד'=מיי'-
דזשאר) בריגאדע=מאיאר [א געהילף פון
א בריגאדען=גענעראל].

brigadier' *n.* (בריג-ע-דיער') א בריגא=
דע=גענעראל [א גענעראל, וואס האט צו
בעפעהלען איבער א בריגאדע].

brigadier'-gen'eral *n.* (בריג-ע-
דיער'-דזשענ'-ע-רעל) ז. ***brigadier***.

brig'and *n.* (בריג'-ענד) א רויבער; א
וואלד=רויבער.

brig'andage *n.* (בריג'-ען-דיידזש) רוי=
בעריי, דאס לעבען פון רויבעריי; אן אר=
גאניזירטע רויבער=באנדע.

brig'andine *n. and a.* (בריג'-ען-דין)
א פאנצער=העמד; ענליך צו א פאנצער=
העמד.

brig'antine *n.* (בריג'-ען-טין) א קליינע
צוויי=מאסטיגע שיף; א פאנצער=העמד.

bright *n. and a.* (בראיט) שיין, העל,
גלענצענד; קלאר, דורכזיכטיג, פערשטענד=
ליך; ליכטיג; האפנונגספול; מונטער,
פרעהליך; וויציג; געשיקט; ליכטיגקייט,
העלקייט, קלארקייט.

bright'-bur'ning *a.* (בראיט'=בויר'-
נינג) ברענענדיג מיט א העלען פלאם.

bright col'or (בראיט קאל'-אר) א הע=
לע פארב.

bright'en *v.* (בראיטן) העל מאכען;
פרעהליך מאכען; וויציג מאכען; ווערען
העל; ווערען פרעהליך; גלענצען.

bright'-eyed *a.* (בראיט'-איד) מיט
שטראהלענדע אויגען.

bright eyes (בראַיט איז) שטראַהלענדע אויגען.

bright'ish *a.* (בראַיט'-איש) גלענצענד, בלישטשענד; מונטער, פרעהליך, וויציג.

bright'ly *adv.* (בראַיט'-לי) מיט גלאַנץ; אויף א גלענצענדען אופן; מונטער, פרעהליך.

bright'ness *n.* (בראַיט'-נעס) גלאַנץ; קלאָרקייט; מונטערקייט; פרעהליכקייט; וויציגקייט; געשיקטקייט; העלקייט, קלאָרקייט.

bright pros'pects (בראַיט פּראָס'-פּעקטס) גלענצענדע אויסזיכטען; האָפנונגספולע אויסזיכטען.

Bright's disease' (בראַיט'ס דיז-איז') א געוויסע נירענקראַנקהייט [בעשריבען פון אן ענגלישען דאָקטאָר בראַיט].

bright'some *a.* (בראַיט'-סאַם) זעהר העל, זעהר גלענצענד.

bright'-work *n.* (בראַיט'-הוואָירק) מעטאַלענע בעציערונגען.

brig'nole *n.* (ברי'-ניאָל) אַזאַ זאָרט געטריקענטע פלוימען.

brill *n.* (בריל) א ים-פלאָנדערקע, ים-בוט [אַזאַ ברייטער פלאַטשיגער פיש].

bril'liance *n.* (בריל'-יענס) גלאַנץ, פּראַכט.

bril'liancy *n.* (בריל'-יען-סי) פּרעכטיגקייט; גלאַנץ.

The brilliancy of diamonds is the reason for their value.

bril'liant *a. and n.* (בריל'-יענט) גלענצענד, בלישטשענד; א בריליאַנט; א זעהר העלע ליכט אין פייערווערק; אַזאַ בוימוואָל-שטאָף מיט בולט'ע אויסגעוועבטע פיגורען; א גאַנץ קליינע דרוקשריפט.

bril'liantine *n.* (בריל'-יען-טיען) אַזאַ טייערער קליידער-שטאָף.

bril'liantly *adv.* (בריל'-יענט-לי) אויף א בריליאַנטענעם אָדער גלענצענדען אופן.

bril'liantness *n.* (בריל'-יענט-נעס) גלאַנץ, פּראַכט.

brills *n.* (ברילז) ברעמען-האָר ביי א פערד.

brim *n. and v.* (ברים) ראַנד, ברעג, זוים; אָנפילען ביז'ן ראַנד; זיין פול ביז'ן ראַנד.

brim'ful *a.* (ברים'-פול) פול ביז'ן ברעג; גאַנץ פול.

A glass brimful of wine.

brimmed *a.* (ברימד) פול ביז'ן ראַנד; מיט א ראַנד.

brim'mer *n.* (ברים'-ער) א פולער בעכער.

brim'ming *a.* (ברים'-אינג) אָנפילענדיג ביז'ן ראַנד.

brim o'ver (ברים אָו'-וער) אריבערלויפען [איבער'ן ראַנד].

brim'stone *n. and a.* (ברים'-סטאָון) שוועבעל; אַזאַ געלבער גרויסער שמעטערלינג [ז. *brimstone butterfly*]; שוועבעלדיג; העל-געלב.

brim'stone but'terfly (ברים'-סטאָון באַט'-ער-פלאַי) אַזאַ געלבער גרויסער שמעטערלינג.

brim'stony *a.* (ברים'-סטאָ-ני) שוועבעלדיג; וואָס ענטהאַלט שוועבעל.

brin'ded *a.* (ברינ'-דעד) געשטרייפט; געשפרענקעלט; געקעסטעלט [ביי שטאָף].

brin'dle *n.* (ברינדל) דאָס זיין געשטרייפט, געקעסטעלט, געשפרענקעלט אָדער פון געמישטע פאַרבען [ביי שטאָף].

brin'dled *a.* (ברינדלד) געשטרייפט, געקעסטעלט, געשפרענקעלט.

brine *n. and v.* (בראַין) זאַלצוואַסער; טרערען; דער ים; איינטונקען אין זאַלצוואַסער; איינזאַלצען.

brine'-pan *n.* (בראַינ'-פּען) די זאַלץ-פּאַן [אַזאַ מלאכה כלי אין וועלכער זאַלץ-וואַסער ווערט פערדאַמפּפט כדי ארויסצוקריגען דאָס זאַלץ].

brine'-spring *n.* (בראַינ'-ספּרינג) א קוואַל פון געזאַלצענעם וואַסער.

bring *v.* (ברינג) ברייננגען; אַוועקפיהרען; מיטברייננגען; פעראורזאַכען.

bring about' (ברינג ע-באַוט') פעראורזאַכען, ברייננגען אין בעוועגונג; צו שטאַנדע ברייננגען; אויספיהרען; ערררייכען.

bring along' (ברינג ע-לאָנג') מיטברייננגען.

bring an ac'tion (ברינג ען עק'-שאָן) אויפטרעטען מיט א קלאַגע.

The landlord is planning to bring an action against his tenant.

bring away' (ברינג ע-הוויי') אַוועקטראָגען, אַוועקפיהרען.

bring disgrace' upon' (ברינג דיס-גרייס' אַ-פּאָן') מאַכען [אימעצען] צו שאַנדע.

bring disrepute' upon' (ברינג דיס-רי-פּיוט' אַ-פּאָן') מאַכען [אימעצען] א שלעכטען נאָמען.

bring down the house (ברינג דאַון טהי האַוס) ארויסרופען אפּלאָדיסמענטען ביי די צוהערער.

bring'er *n.* (ברינג'-ער) דער ברייננגער, דער איבערברייננגער.

bring'er up (ברינג'-ער אַפּ) דער ערציהער; אָנפיהרער.

bring for'ward (ברינג פאָר'-הוואָרד) ארויסקריגען, ארויסברייננגען; פאָרוועררטס ברייננגען; פאָרברייננגען.

bring home to (ברינג האָום טו) פאָלשטענדיג בעווייזען, אַז עס זאָל קיין צווייפעל ניט בלייבען; מאַכען פיהלען.

bring in (ברינג אין) אריינברייננגען; איינטראָגען; אַוועקשטעלען אין א בעזונדערען צושטאַנד.

bring'ing *n. and a.* (ברינג'-אינג) דאָס ברייננגען; ברייננגענדיג.

bring'ing up (ברינג'-אינג אַפּ) די ערציהונג.

bring in'to no'tice (ברינג אינ'-טו נאָו'-טיס) בעקאַנט מאַכען.

bring in'to ques'tion (ברינג אינ'-טו קהוועס'-טשאָן) ארויסברייננגען אויף די רייד.

bring in'to the field (ברינג אינ'-טו טהי פיעלד) ארויסשטעלען; פיהרען די אַרמעע צום שלאַכט-פעלד.

bring in'to troub'le (ברינג אינ'-טו טראַבל) אריינברייננגען אין א צרה.

bring low (ברינג לאָו) ערנידעריגען.

bring off (ברינג אָף) בעפרייען, אויסלייזען; אראָבפיהרען פון א געדאַנק, פּלאַן א. ז. וו.

bring on (ברינג אָן) אריינברייננגען; ארויסרופען, פעראורזאַכען; ברייננגען צו עפּעס, צווינגען צו עפּעס.

bring one's self to do (ברינג הוואָנז סעלף טו דו) פועל'ען ביי זיך עפּעס צו טהאָן.

bring out (ברינג אַוט) אויפדעקען; ארויסברייננגען; ארויסגעבען, פעראעפענטליכען; אויסגעפינען דורך רעכענען אָדער סברות.

bring o'ver (ברינג אָו'-וער) אריבערטראָגען, אריבערברייננגען, אריבערפיהרען; בעקעהרען [צו אַנדערע איבערצייגונגען, צו אן אַנדער גלויבען, צו אן אַנדער פּאַרטיי].

bring round (ברינג ראַונד) פיהרען צום געווינשטען ציעל; אימעצען איבעררעדען; צו זיך ברייננגען [פון א בעוואוסטלאָזען צושטאַנד].

bring suit (ברינג סיוט) גערעכטליך אָנקלאָגען, פערפיהרען א פּראָצעס.

bring the hand in (ברינג טהי הענד אין) געוועהנען די הענד צו דער אַרבייט.

bring to (ברינג טו) ברייננגען צו...; צווינגען, פעראורזאַכען; ברייננגען צו זיך, ברייננגען צום בעוואוסטזיין.

bring to account' (ברינג טו ע-קאַונט') ברייננגען אין רעכנונג; ברייננגען צו רעכנונג.

bring to a close (ברינג טו ע קלאָוס) ברייננגען צו א שלום, ברייננגען צו א סוף.

bring to an is'sue (ברינג טו ען איש'-או) ברייננגען צו אַן ענד.

bring to a stan'dard (ברינג טו ע סטענ'-דאַרד) ברייננגען אונטער איין כלל.

bring to bear (ברינג טו בעהר) מאַכען עס זאָל האָבען א ווירקונג; גילטיג מאַכען.

bring to book (ברינג טו בוק) ברייננגען אין חשבון.

bring to grass (ברינג טו גראַס) אַניידערוואַרפען.

bring to ham'mer (ברינג טו העמ'-ער) פערקויפען אויף אַן אויקציאָן.

bring to jus'tice (ברינג טו דזשאַס'-טיס) פערקלאָגען צום געריכט.

bring to light (ברינג טו לאַיט) אויפדעקען; ענטפלעקען.

bring to mind (ברינג טו מאַינד) דערמאָהנען.

bring to noth'ing (ברינג טו נאַטה'-אינג) פערניכטען, מאַכען צו נאַרנישט.

bring to or'der (ברינג טו אָר'-דער) ברייננגען אין אָרדנונג.

bring to pass (ברינג טו פּעס) דורכפיהרען, פערווירקליכען.

bring to rea'son (ברינג טו ריע'זן) ברייננגען צום שכל.

bring to remem'brance (ברינג טו רי-מעמ'-ברענס) דערמאָהנען.

bring to ru'ins (ברינג טו רו'-אינז) צום אונטערגאַנג ברייננגען.

bring to terms (ברינג טו טוירמז) צווינגען איינצוגעהן אויף בעדינגונגען; אונטערטהעניג מאַכען, דעמיטיגען.

bring to the earth (ברינג טו טהי אוירטה) בעערדיגען, מקבר זיין.

bring to the front (ברינג טו טהי פראַנט) ברייננגען אין דער עפענטליכקייט.

bring to the gang'way (ברינג טו טהי געננ'-הוויי) בעשטראָפען מיט שמיץ א מאַטראָז [אויף די שיף-פּלאַנקען]. ז. *gang*.

bring to wits (ברינג טו הוויטס) ברייננגען צום שכל.

bring un'der a head (ברינג אַנ'-דער ע העד) פערשרייבען אונטער א בעשטימטער רובריק.

bring up (ברינג אַפּ) אויפהויבען; פערטיילען גלייכמעסיג דעם דרוק אויף'ן פּאַפּיער ביי א דרוק-מאַשין; ערציהען, אויפהאָדעווען; פאָרברייננגען צו איבערלעגונג; אָבשטעלען א שיף דורך פעראַנקערען; אָבשטעלען א פערד.

bring up an'chor (ברינג אַפּ ענ'-קאָר) פעראַנקערען.

bring upon' knees (ברינג א-פאן'-ניעז) אונטערריאכען, מאכען אונטערטהעניג.
bring up short (ברינג אפ שארט) פעסט אנציהען [ביי א פערד די לייצעס].
bring up the rear (ברינג אפ טהי ריער) צונויפשטעלען דעם הינטערשטען טייל פון דער ארמעע; קאמאנדירען דעם הינטערשטען טייל פון דער ארמעע.
bri'nish *a.* (בראי'-ניש) זאלציג, נעזאלצען.
bri'nishness *n.* (בראי'-ניש-נעס) נעזאלצענקייט; א זאלץ-טעם.
brink *n.* (ברינק) ברעג; ראנד.
bri'ny *a.* (בראי'-ני) זאלציג, נעזאלצען.
bri'ny deep (בראי'-ני דיעפ) דער ים.
bri'ny depths (בראי'-ני דעפטהס) ז. ***briny deep***
bri'ony *n.* (בראי'-א-ני) די צווינריב [א מין ניפטיגע פלאנצע].
brisk *a. and v.* (בריסק) פריש, ריהרעווידיג, פלינק, מונטער, לעבעדיג; טהעטיג; העל; קרעפטיג, שטארק; גלענצענד; פינקעלדיג; ווערען טהעטיג; ווערען לעבהאפט.
brisk demand' (בריסק די-מענד') א שטארקע, א לעבהאפטע נאכפראגע [נאך סחורות].
bris'ket *n.* (בריס'-קעט) דאס ברוסטשטיק ביי טהיערע.
brisk'ly *adv.* (בריסק'-לי) לעבעדיג, מונטער; פלינק; טהעטיג.
brisk'ness *n.* (בריסק'-נעס) מונטערקייט, לעבעדיגקייט; ריהרעוודיגקייט; פלינקקייט; דאס גלענצען, דאס פינקלען [פון געטרענקע].
brisk'ness of trade (בריסק'-נעס אוו טרייד) די לעבעדיגקייט אין געשעפט.
brisk sale (בריסק סייל) א שנעלער אבזאץ [פון סחורות].
brisk up (בריסק אפ) אויפמונטערען, מאכען לעבהאפט.
bris'tle *n. and v.* (בריסל) בארשט-האר, שטייפע האר; חזיר-האר; שטעהן גלייך ווי בארשט-האר; שטעלען די האר דיבאם [פון צארן]; איינמאכען א חזיר-האר אין א דראטווע [פון א שוסטער]; זיין בעדעקט ווי מיט בארשט-האר; געדיכט בעדעקט אדער אויסגעשפרייט ווי מיט בארשט-האר.
Brushes are made from **bristles**.
bris'tle-bear'ing *a.* (בריס'ל-בעהר'-אינג) וואס האט בארשט-האר [ביי חיות].
bris'tled *a.* (בריסלד) וואס האט שטייפע האר; וואס האט בארשט-האר.
bris'tle up (בריסל אפ) אויפקאכען, אין כעס ווערען.
bris'tle with (בריסל הוויטה) זיין אנגעפיקעוועט [ווי מיט שטייפע האר].
His remarks **bristle** with wit.
bris'tle with arms (בריסל הוויטה ארמז) זיין בעוואפענט פון קאפ ביז די פיס.
bris'tliness *n.* (בריס'-לי-נעס) דאס זיין בארשטיג; דאס האבען בארשט-האר.
bris'tling *a.* (בריס'-לינג) שטעהענדיג שטייף ווי בארשט-האר, ווי חזיר-האר.
bris'tly *adv.* (בריס'-לי) בארשטיג; שטעכעדיג.
Bris'tol-board *n.* (בריס'-טאל-באורד) אזא גוטער דיקער גלאטער זארט צייכען-פאפיער.
Bris'tol brick (בריס'-טאל בריק) אזא טייערער זארט ציגעל.
Bris'tol di'amond (בריס'-טאל דאי'-ע-מאנד) אן אונעכטער, א פאלשער דימענט.
Bris'tol pa'per (בריס'-טאל פיי'-פער) א גוטער זארט צייכען-פאפיער.
Bris'tol stone (בריס'-טאל סטאון) ז. ***Bristol diamond***
Bris'tol wa'ter (בריס'-טאל הוואה'-טער) אזא מינעראל-וואסער [אין דער געגענד פון בריסטאל, ענגלאנד].
brit *n.* (בריט) א יונגער הערינג; בעשעפענישען, מיט וועלכע א וואלפיש שפייזט זיך.
Brit'ain *n.* (בריטן) בריטאניען, ענגלאנד.
Britan'nia *n.* (ברי-טענ'-אי-ע) בריטאניען, ענגלאנד.
britan'nia *n.* (ברי-טענ'-אי-ע) בריטאניע-מעטאל [אזא צונויפגעשמאלצענער מעטאל פון צין, קופער און אנטימאן].
Britan'nia met'al (ברי-טענ'-אי-ע מעט'-על) בריטאניע-מעטאל [אזא צונויפגעשמאלצענער מעטאל פון צין, קופער און אנטימאן].
Britan'nic *a.* (ברי-טענ'-איק) בריטיש, ענגליש; וואס געהערט צו בריטאניען [ענגלאנד].
britch'ka *n.* (בריטש'-קא) ז. ***britska***
brite *v.* (בראיט) זיין אדער ווערען איבערגעוואקסען [ביי תבואה].
Brit'ish *n. and a.* (בריט'-איש) וואס געהערט צו בריטאניען [ענגלאנד]; די איינוואהנער פון בריטאניען; דיא שפראך פון די אלטע בריטאנען אדער בריטען.
Brit'on *n.* (בריט'-אן) א בריטאניער, אן ענגלענדער.
brits'ka *n.* (בריטס'-קא) א בריטשקע [אזא לייכטער רוסישער וואגען צום אויספאהרען].
brit'tle *a.* (בריטל) ברעקעלדיג, ברעכליך; וואס ברעכט זיך לייכט.
brit'tleness *n.* (בריטל'-נעס) ברעקעלדיגקייט, ברעכליכקייט.
brit'tlewood plum (בריטל'-הוואוד פלאם) אזא זארט אמעריקאנער קליינע, רונדע, רויטליכע פלוים. ז. איל. ***"Cultivated Fruits"***
bro. אבקירצונג פון ***brother***
broach *n. and v.* (בראוטש) א בראטשפיז, א שפיז; א שפיץ; א שפיצינער געצייג [ווי א דריל]; א שפילקע, א שפינדעל; אנשטעכען אויף א שפיז; דורכשטעכען; דורכבויערען א פאס צום אנצאפען; אויסדריקען, ארויסגעבען, אנפאנגען וועגען עטוואס צו ריידען; ארויסלאזען; פערגיסען.
They discussed many matters, but the subject of marriage was never **broached**.
broa'cher *n.* (בראו'-טשער) אנצאפער; עפענער; ערשטער ארויסגעבער אדער בעקאנטמאכער.
broad *a. and n.* (בראהד) ברייט, ווייט; אומפאנגסרייך; פון גרויסער בעדייטונג; שטארק; גרוים; העל; אפען; פריי, אונבעשרענקט; אזא שארפער געצייג צום דרעקסלען [רונדע זאכען].
broad'ax *n.* (בראהד'-עקס) א טישלער-האק.
broad'-backed *a.* (בראהד'-בעקט) מיט א ברייטען רוקען; מיט ברייטע פלייצעס.
broad'bill *n.* (בראהד'-ביל) אזא ווילדע קאטשקע [ענטעל] מיט א ברייטען שנאבעל.
broad'brim *n.* (בראהד'-ברים) א הוט מיט א ברייטען ראנד; א קוואקער [א מיטגליעד פון א געוויסער רעליגיעזער סעקטע]. ז. ***Quaker***
broad'-brimmed *a.* (בראהד'-ברימד) מיט א ברייטען ראנד; וואס טראגט א הוט מיט א ברייטען ראנד.
broad'cast *n., a. and adv.* (בראהד'-קעסט) 1. דאס פערזייהען קערנער מיט דער האנד; אויסגעזייהט מיט דער האנד; דורכזייהען מיט דער האנד; 2. ברייט פערשפרייט.
2. The circulars were distributed **broadcast**.
broad'-ches'ted *a.* (בראהד'-טשעס'-טעד) ברייט-ברוסטיג.
Broad Church (בראהד טשוירטש) ליבעראלע פארטיי אין דער ענגלישער קירך.
broad'cloth *n.* (בראהד'-קלאטה) א גוטער טוך [פאר מענער-קליידער].
broad day'light (בראהד דיי'-לאיט) העלער טאג.
broa'den *v.* (בראהדן) ברייט מאכען; ברייט ווערען; ברייטער מאכען די אנזיכטען, וויסען א. ז. וו.
broad'-eyed *a.* (בראהד'-איד) גרויסאויגיג, ווייטזעהענד; וואס האט א ווייטען בליק.
broad'-fron'ted *a.* (בראהד'-פראנ'-טעד) מיט א ברייטען שטערען.
broad'-gage *a.* (בראהד'-גיידזש) וואס די רעלסען זיינען ווייטער אבגערוקט איינער פון דעם אנדערען ווי געוועהנליך [ביי אייזענבאהנען]; וואס האט א ברייטען שכל.
broad'horn *n.* (בראהד'-הארן) אזא פלאכע שיף.
broad'-horned *a.* (בראהד'-הארנד) מיט ווייט אויסגעברייטעטע הערנער.
broa'dish *adv.* (בראה'-דיש) ברייטליך; פריי.
broad'-leaved *a.* (בראהד'-ליעווד) וואס האט ברייטע בלעטער; ברייטבלעטערדיג.
broad'ly *adv.* (בראהד'-לי) ברייט; גרויס; ווייט.
broad'-min'ded *a.* (בראהד'-מאינ'-דעד) מיט א ברייטען קוק אויף זאכען; טאלעראנט.
broad'ness *n.* (בראהד'-נעס) ברייטקייט [אין מאס]; ברייטקייט, פרעכהייט, גראבהייט.
broad'-piece *n.* (בראהד'-פיעס) אזא אלטע ענגלישע מטבע.
broad'-ribbed *a.* (בראהד'-ריבד) מיט ברייטע ריפען; מיט ברייטע שטרייפען.
broad'-seal *n.* (בראהד'-סיעל) דער אפיציעלער זיגעל פון א רעגיערונג.
broad'-shoul'dered *a.* (בראהד'-שאול'-דערד) מיט ברייטע פלייצעס.
broad'side *n. and adv.* (בראהד'-סאיד) 1. די זייט פון א שיף; דאס אויסשיסען מיט אלע קאנאנען אויף איין זייט פון א שיף מיט איין מאל; אן איבערפאל; 2. א בלאט פאפיער געדרוקט פון איין זייט; א פלאקאט, א פלוג-שריפט; 3. מיט דער זייט געריכטעט צו א געוויסען פונקט.
1. The fleet fired a **broadside** at the enemy.
broad'-sigh'ted *a.* (בראהד'-סאי'-טעד) ווייטזיכטיג; וואס האט א ווייטען בליק.
broad'-spea'king *a.* (בראהד'-ספיע'-קינג) אפען גערעדט; גערעדט אין א גראבער, וואולגארער שפראך.
broad'-spread *a.* (בראהד'-ספרעד) ווייט פערברייטעט.

broad'stone *n.* א (בראהד' סטאון) פיער־עקיגער שטיין. ז. *ashler*

broad'sword *n.* א (בראהד'-סאורד) מין שווערד מיט א ברייטער קלינג.

broad'way *adv.* אין (בראהד'-חוויי) דער ברייט.

Broad'way *n.* הויפט־ (בראהד'-הוויי) גאס אין ניו יארק און אין פיעלע אנדערע אמעריקאנער שטעדט.

broad'wise *adv.* אין (בראהד'-הוואיז) דער ברייט.

Brobdingnag'ian *a. and n.* (בראב-דינג-נעג'-אי-ען) וואס איז שייך צו "בראבדינגנעגיע", דאס לאנד פון די ריעזען [א פאנטאסטיש לאנד אין אן ערצעהלונג פון דעם ענגלישען שריפטשטעלער סוויפט]; ריעזיג; א ריעזינע פערזאן.

brocade' *n.* בראקאט, זיי־ (ברא-קייד') דענשטאף דורכגעוועבט מיט גאלד און זילבער־פעדים; אזא בראנז־פולווער וואס ווערט בענוצט פאר בעפוצונג.

broca'ded *a.* דורכגע־ (ברא-קיי'-דעד) וועבט מיט גאלד און זילבער פעדים; געקליידעט אין זיידענס וואס איז דורכגעוועבט מיט גאלד און זילבער־פעדים [בראקאט]; בעפוצט מיט בלומען [וועגען שטאפען].

bro'cage *n.* אן אבמאך (בראו'-קיידזש) געשלאסען דורך א מעקלער; מעקלעריי; מעקלעריי־געלד.

broc'ard *n.* א קורצער יו־ (בראק'-ערד) רידישער גרונדזאץ; א קורצער יורידישער כלל.

broc'atel *n.* א דיקער (בראק'-ע-טעל) שטאף געוועבט אין בלומען [געברויכט צו בעציהען מעבעל]; אזא מירמעלשטיין.

broc'atelle *n.* (בראק'-ע-טעל) ז. *brocatel*

broc'coli *n.* שפארגעל־ (בראק'-א-לי) קרויט, בראקאל [אזא מין קרויט].

brochure' *n.* א קונטרס, (בראו-שור') א בוך פון עטליכע זייטלעך, א בראשורע.

brock *n.* א דאכס [אזא מין (בראק) חיה]; אן ארבייטספערד; א שוויין.

brock'et *n.* א צוויי־יעהרי־ (בראק'-עט) גער רויטער הירש; אזא זיד־אמעריקאנישער הירש.

brock'-faced *a.* וואס (בראק'-פייסט) האט א ווייסען פלעק אויף'ן געזיכט [ווי א דאכס].

brod *n. and v.* אן אינסטרומענט (בראד) מיט א שארפען שפיץ; א שטאק מיט א שארף־שפיציגען אינסטרומענט; שטעכען.

brod'dle *v.* שטעכען; מא־ (בראדל) כען לעכער.

brode'kin *n.* א האלב־ (בראוד'-קין) שטיוועל.

brog *n. and v.* א שפיציגער (בראג) אינסטרומענט [ווי אן אהל]; א שפיצעל [וואס מען טהוט איינעם אב]; שטעכען מיט אן אהל.

bro'gan *n.* אזא גראבער (בראו'-גען) שווערער שוך.

brogue *n.* 1. אזא אלטער מין (בראוג) שוך; א גרויסער הילצערנער שוך; 2. א דיאלעקטישע אויסשפראך [הויפטזעכליך וועגען דער איריש־ענגלישער אויסשפראך].
2. He speaks English with an Irish brogue.

broi'derer *n.* שטיקער, (בראי'-דער-ער) אויסנעהער, אויסהאפטער.

broil *n. and v.* 1. איינדאמפפען (בראיל) [פלייש]; בראטען; שוויצען, צובראטען ווערען פון היץ; 2. טומעל, לארם, שטרייט, אויפרוהר.
1. They had broiled chicken for dinner.

broiled bones נע־ (בראילד באונז) בראטענע שריים פון עופות.

broi'ler *n.* איינער וואס (בראי'-לער) בראט; דאס וואס בראט זיך; א הינדעל וואס איז גוט צום בראטען; א הייסער טאג; אן אייזענבאהן־וואגאן מיט פארריכטונגען צו בראטען שפייז; א בראט־אויוועלע.

broi'ling *a.* זעהר הייס. (בראי'-לינג)
The children played in the broiling sun.

bro'kage *n.* מעקלער־ (בראו'-קיידזש) געשעפט; מעקלעריי; מעקלער־געלד; אן אבמאך וואס ווערט געשלאסען דורך א מעקלער.

broke *v.* מעקלערען, זיין א (בראוק) מעקלער.

broke (בראוק) צובראכען. ז. *break*
The servant broke a dish.

bro'ken *a.* 1 געבראכען, צו־ (בראוקן) בראכען; אנגעזעצט; ניט גאנץ; בערגיג; 2. ניט ריכטיג; ניט גראמאטיקאליש; ניט פליסיג.
2. A foreigner often speaks broken English.

bro'ken-backed *a.* (בראו'קן-בעקט) געקרימט, אויסגעבויגען; מיט א געבראכענעם רוקען.

bro'ken-bel'lied *a.* (בראו'קן-בעל'-איד) וואס ליידעט פון א ברוך.

bro'ken-down *a.* רו־ (בראו'קן-דאון) אינירט; געבראכען.
We found him broken-down from overwork.

bro'ken health גע־ (בראו'קן העלטה) בראכענע געזונדהייט, שוואכקייט, קראנקהייט.

bro'ken heart א גע־ (בראו'קן הארט) בראכען הארץ; א נעדריקט געמיט.
He died of a broken heart.

bro'ken-hear'ted *a.* (בראו'קן-הארטעד) מיט א געבראכען הארץ; מיט א נעדריקטען געמיט.

bro'kenly *adv.* אין א גע־ (בראו'קנ-לי) בראכענער שפראך; אונטערבראכען; שטיקערווייז.

bro'ken man א רוא־ (בראו'קן מען) נירטער מענש [פיזיש, גייסטיג אדער פינאנציעל].

bro'kenness *n.* אונ־ (בראו'קנ-נעס) גלייכקייט; צובראכענקייט.

bro'ken of'ficer (בראו'קן אפ'-אי-סער) אן אבגעזאגטער בעאמטער.

bro'ken sleep אן (בראו'קן סליעפ) אונטערבראכענער שלאף.

bro'ken spir'it א (בראו'קן ספיר'-איט) נעדריקט געמיט.

bro'ken voice א גע־ (בראו'קן וואיס) בראכענע [שוואכע] שטימע.

bro'ken-win'ded *a.* (בראו'קנ-חווינ'-דעד) וואס האט א קורצען אטהעם.

bro'ker *n.* מעקלער; איינער (בראו'-קער) וואס פערלייהט געלד אויף משכנות; א בערזען־מעקלער.

bro'kerage *n.* (בראו'-קער-איידזש) א מעקלעריי־געשעפט; אן אבמאך געשלאסען דורך א מעקלער; מעקלער־געלד.

bro'ma *n.* קאקאא־פולווער, (בראו'-מא) טרינק־קאקאא.

bro'mal *n.* א כעמישע (בראו'-מעל) פערבינדונג פון בראם און אלקאהאל.

bro'mate *v. and n.* פער־ (בראו'-מייט) בינדען אדער דורכווייקען מיט בראם; בראם זויער זאלץ.

bromatog'raphy *n.* (בראו-מע-טאג'-רע-פי) א וויסענשאפטליכע בעשרייבונג פון שפייזען.

bromatol'ogy *n.* (בראו-מע-טאל'-א-דזשי) די לעהרע וועגען שפייז.

brome *n.* בראם [איינער פון (בראום) די כעמישע גרונד עלעמענטען].

brome'-grass *n.* אזא (בראום'-גרעס) גראז וואס ווערט געזייהט אלס פוטער פאר פיה.

bro'mic *a.* וואס איז שייך (בראו'-מיק) צו בראם. ז. *brome*

bro'mic ac'id (בראו'-מיק עס'-איד) בראם־זויערע [א כעמישע פערבינדונג].

bro'mid *n.* (בראו'-מיד) ז. *bromide*

bro'mide *n.* דאס בראמיד (בראו'-מיד) [א כעמישע פערבינדונג פון בראם מיט אן אנדער עלעמענט].

bro'mide of potas'sium (בראו'-מיד אוו פא-טעס'-אי-אם) בראם־קאליום [א זאלץ, וואס בעשטעהט פון בראם און קאליום].

bro'min *n.* (בראו'-מין) ז. *brome*

bro'mine *n.* בראם. (בראו'-מין) ז. *brome*

bro'mism *n.* אזא קראנק־ (בראו'-מיזם) הייט וואס קומט פון צופיעל געברויכען בראמיד [אזא כעמישער שטאף].

bro'mize *v.* בעהאנדלען (בראו'-מאיז) מיט בראמיד [ביי פאטאגראפיעס].

bro'moform *n.* אזא (בראו'-מא-פארם) פארבלאזע וואויל־שמעקעדיגע פליסיגקייט, וועלכע ווערט געמאכט פון אלקאהאל, בראם און פאטאש.

bromog'raphy *n.* (בראו-מאג'-רע-פי) א וויסענשאפטליכע בעשרייבונג פון שפייזען.

bro'mo-i'odized *a.* (בראו'-מאו-אי'-א-דאיזד) אנגעזאפט מיט בראם־יאד [אזא כעמישער שטאף בענוצט אין פאטאגראפיע].

bro'muret *n.* (בראו'-מיו רעט) ז. *bromide*

bro'mureted *a.* (בראו'-מיו-רעט-עד) אנגעזאפט אדער פערבונדען מיט בראם.

Bro'mus *n.* (בראו'-מאס) ז. *brome-grass*

bro'myrite *n.* נאטיר־ (בראו'-מי-ראיט) ליכער זילבער בראמיד [האט א געלב־גרינע פארב].

bron'chi *n.* די לופט־רעהרען (בראנ'-קי) אין די לונגען.

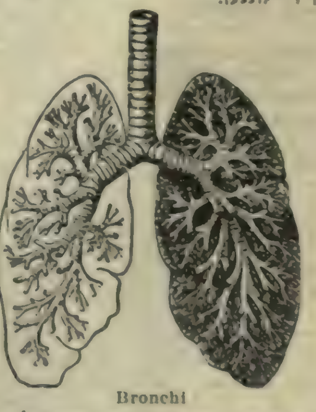

Bronchi

bron'chia *n.* די לופט־רעה־ (בראנ'-קי-א) רען־צווייגען פון דעם אטהעמונגס־אפאראט.

bron'chial *a.* וואס איז (בראנ'-קי-על)

שייך צו די לופטרעהרען=צווייגען פון דעם אטהעמונגס=אפאראט.

bron'chic *a.* (בראנ'-קיק) ז. *bronchial*.

bronchi'tis *n.* (בראנ-קאי'-טיס) בראנכיטיס [די ענטצינדונג פון די לופט=רעהרען=צווייגען פון אטהעמונגס=אפאראט].

bron'cho *n.* (בראנ'-קאו) א ווילדער אדער האלב=ווילדער פערד אין נארדוועסט פון אמעריקא, אן אינדיאנער קליין פערדעל.

bron'chocele *n.* (בראנ'-קא-סיל) א קראפ; א גיידער, אן אנגעשוואלענע האלז וואס הייננט אראב ווי א גיידער.

bronchopneumo'nia *n.* (בראנ-קאו-ניו-מאו'-ני-א) לונגען=ענטצינדונג.

bronchopneumoni'tis *n.* (בראנ-קאו-ניו-מא-נאי'-טיס) ז. *bronchopneumonia*.

bronchot'omy *n.* (בראנ-קאט'-א-מי) דאס מאכען א שניט אין די לופטרעהרען [אלס אפעראציאן].

bron'chus *n.* (בראנ'-קאס) איינער פון די צוויי לופטרעהרען=פערצווייגונגען פון די לונגען.

bron'co *n.* (בראנ'-קאו) א ווילדער אדער האלב=ווילדער פערד אין נארדוועסט אמעריקא, א קליין אינדיאנער פערדעל.

bronte'um *n.* (בראנ-טי'-אם) אזא מאשין אין טעאטער נאכצומאכען דעם רויש פון א דונער [אין די אלטע צייטען].

bron'tolith *n.* (בראנ'-טא-ליטה) א דונער=שטיין.

brontol'ogy *n.* (בראנ-טאל'-א-דזשי) די לעהרע וועגען דונער.

bronze *n., a. and v.* (בראנז) בראנז; א קונסט=ווערק פון בראנז; א בראנז=קאליר; פרעכהייט, אונפערשעמטהייט; געמאכט פון בראנז; בראנזירען, געבען דעם קאליר פון בראנז; אבהארטען; מאכען אונעמפפינדליך.

bronze'-col'or *n.* (בראנז'-קאל'-אר) בראנז=פארב.

bronzed *a.* (בראנזד) געפארבט אין א בראנז=קאליר.

bronzed skin (בראנזד סקין) די בראנז=הויט [א מין קראנקהייט].

bronze'-liq'uid *n.* (בראנז'-ליק'-הוויד) א פליסינקייט געמישט מיט בראנז=פולווער צום פארבען.

bronze'-paint *n.* (בראנז'-פיינט) בראנז=פארב.

bronze'-pow'der *n.* (בראנז'-פאו'-דער) בראנז=פולווער [פאר פארב].

bronze'wing *n.* (בראנז'-הווינג) א נאמען פון א געוויסען מין אויסטראלישע טויבען [צוליעב זייער בראנז=קאליר].

bron'zify *v.* (בראנ'-זי-פאי) גיסען פיגורען פון בראנז; מאכען עהנליך צו בראנז.

bron'zine *a.* (בראנ'-זין) עהנליך צו בראנז; בראנז=פארביג.

bron'zing *n.* (בראנ'-זינג) דאס בראנזירען [דאס בעדעקען מיט א בראנז=קאליר].

bron'zing-machine' *n.* (בראנ'-זינג-מע-שין') א בראנזיר=מאשין [א מאשין צו בעשיטען טאפעטען אדער אנדערע פאבריקאטען מיט בראנז=פולווער].

bron'zist *n.* (בראנ'-זיסט) א בראנז=גיסער, א בראנז=ארבייטער.

bron'zy *a.* (בראנ'-זי) בראנז=עהנליך.

brooch *n. and v.* (ברוהטש) א בראש, צירונג, שמוק; אויספוצען מיט צירונג; אן איינפארביג בילד.

brood *n. and v.* (ברוהד) 1. בריהען, אויסבריהען, אויסזיצען [ווי היהנער זיצען אויס אייער]; נאכטראכטען, פיעל נאכדענקען; האדעווען; צערטלען; אויסבריהונג; 2. דאס וואס איז אויסגעבריהט; אויסגעבריהטע פויגעלעך; קינדער [פון חיות אדער פויגלען].

2. The hen is watching her **brood**.

broo'der *n.* (ברוה'-דער) אזא פארריכטונג פאר קינסטליכע אויסבריהונג פון אייער.

brood'-hen *n.* (ברוהד'-העז) א בריהעדיגע הוהן; א קוואקעדיגע הוהן.

broo'ding *a.* (ברוה'-דינג) בריהענדיג; נאכדענקענדיג, פערטיעפט אין עטוואס.

brood'-mare *n.* (ברוהד'-מעהר) צוכט=פערד, מוטער=פערד.

brood o'ver (ברוהד או'-ווער) 1. איבער עטוואס בריהען; זיך פערטיעפען איבער עטוואס; 2. זיך גריזשענען איבער עטוואס, טרויערען.

2. The miser **brooded over** the loss of his money.

broo'dy *a.* (ברוה'-די) בריהענדיג.

brook *n. and v.* (ברוק) 1. א באך, א קליינער טייך; 2. דולדען, פערטראגען.

2. The policeman will **brook** no interference in the discharge of his duty.

brook'let *n.* (ברוק'-לעט) א טייכעל.

brook'lime *n.* (ברוק'-לאים) אזא פלאנצע מיט בלויע בלומען וואס וואקסט ביי טייכען.

brook'-mint *n.* (ברוק'-מינט) די וואסער=מינצע [אזא פלאנצע מיט א פעפערמינץ ריח].

brook trout (ברוק טראוט) א געוויסער עכבארער פיש אין די אמעריקאנער וואסערען. ז. איל. *"Fishes"*.

brook'weed *n.* (ברוק'-הוויעד) אזא וואסער=פלאנצע.

broom *n. and v.* (ברוהם) א בעזים; א בעזים=שטרויך [אזא פלאנצע מיט לאנגע דינע צווייגען און געלבע בלומען]; קעהרען [ווי מיט א בעזים]; אבריייניגען דעם דעק פון א שיף.

broom'-corn *n.* (ברוהם'-קארן) דאס נענערקארן [אזא רויטליך גראז אין אמעריקא, וואס וואקסט אויס ביז 10 פוס הויך].

broom'-grass *n.* (ברוהם'-גרעס) ז. *brome-grass*.

broom'-land *n.* (ברוהם'-לענד) ווילד פערוואקסען, ניט געאקערט לאנד.

broom'-root *n.* (ברוהם'-רוהט) בעזים=ווארצעל [אזעלכע ווארצלען פון וועלכע מען מאכט בעזימער].

broom'staff *n.* (ברוהם'-סטעף) א בעזים=שטעקען.

broom'stick *n.* (ברוהם'-סטיק) א בעזים=שטעקען.

broom'-tree *n.* (ברוהם'-טריע) דער בעזים=בוים [אזא בוים וואס וואקסט אויף די בערג פון יאמאיקא און האט בעזים=פערמיגע צווייגען].

broom'weed *n.* (ברוהמ'-הוויעד) בעזים=גראז [אזא גראז וואס וואקסט אין ווארימע געגענדען פון אמעריקא און ווערט בענוצט צו מאכען בעזימער].

broo'my *a.* (ברוה'-מי) פערוואקסען מיט ווילדען גראז; וואס איז שייך צו א בעזים.

bros. אבקירצונג פון *brothers*.

brose *n.* (בראוז) א נעקעכטס פון האבער=מעהל אדער גערשטען=מעהל.

broth *n.* (בראהטה) א נעדריכטע געווירצטע פלייש=זופ.

broth'el *n.* (בראטה'-על) בארדעל, הורענהויז.

broth'er *n. and v.* (בראטה'-ער) ברודער; מיטמענש; בעהאנדלען ווי א ברודער.

broth'er chip (בראטה'-ער טשיפ) א האנדווערקס=ברודער; א טעסלער.

broth'er-ger'man *n.* (בראטה'-ער-דזשויר'-מען) לייבליכער ברודער [פון איין פאטער און מוטער].

broth'erhood *n.* (בראטה'-ער-הוד) ברידערשאפט; א ברידערליכע געזעלשאפט.

broth'er-in-law' *n.* (בראטה'-ער=אין=לאה') א שוואגער.

broth'erless *a.* (בראטה'-ער-לעס) אהן א ברודער.

broth'erlike *a.* (בראטה'-ער-לאיק) אזוי ווי א ברודער.

broth'erliness *n.* (בראטה'-ער-לי-נעס) ברידערליכקייט.

broth'er-love *n.* (בראטה'-ער-לאוו) ברודער=ליעבע.

broth'erly *a.* (בראטה'-ער-לי) ברידערליך; ווי א ברודער.

broth'ers in afflic'tion (בראטה'-ערז אין ע-פליק'-שאן) ליידענס=ברידער, אחים לצרה.

broth'ers in arms (בראטה'-ערז אין ארמז) וואפען=ברידער [וואס קעמפפען צוזאמען].

brough'am *n.* (ברוה'-עם) א קארעטע מיט פיער אדער צוויי רעדער.

brought (בראהט) געבראכט. ז. *bring*.

brow *n.* (בראו) ברעהם; שטערן; געזיכטס=אויסדרוק; ברעג, ראנד [פון א בארג, למשל].

brow'-ant'ler *n.* (בראו'-ענט'-לער) דער ערשטער ארויסגעוואקסענער הארן פון א הירש.

brow'beat *v.* (בראו'-ביעט) זיך פערהאלטען מיט העזה, זיך גראב בענעהמען געגען אימעצען.

The lawyer had a habit of **browbeating** witnesses.

brow'beater *n.* (בראו'-ביע-טער) אן עזות פנים; אן אונפערשעמטער; א טיראן, אן אכזר.

brow'-bound *a.* (בראו'-באונד) בעקרוינט [מיט א לארבערקראנץ].

brow'less *a.* (בראו'-לעס) אונפערשעמט.

brown *n., a. and v.* (בראון) ברוין; ברוין מאכען; א ברוינע פארב.

brown'-bess *n.* (בראון'-בעס) אזא אלטער ביקס וואס פלעגט אמאל בענוצט ווערען אין דער ענגלישער ארמעע.

brown'bill *n.* (בראונ'-ביל) אזא אלטע געוועהר בענוצט אמאל פון די ענגלישע פוס=סאלדאטען.

brown'-bread *n.* (בראון'-ברעד) שווארץ ברויט.

brown'-coal *n.* (בראון'-קאול) ברוין=קויהלען [אזא זארט שטיין=קויהלען].

brown'-george *n.* (בראון'-דזשארדזש) אזא גרויסער ליימענער קרוג.

Brow'nian the'ory (בראו'-ני-ען טהי'-א-רי) די טעאריע פון דר. בראון [וועלכער טיילט קראנקהייטען אין אזעלכע וואס קומען פון צופיעל ערעגונג און אין אזעלכע וואס קומען פון צו ווייניג עררעגונג].

brow'nie *n.* (בראו'-ני) א גוטער גייסט,

א גוטער רוח [ביי די שאטלענדער]; א קארליק.

brow'ning *n.* (בראו'-נינג) דאס מאכן ברוין; אזא רעוואלווער.

brow'nish *a.* (בראו'-ניש) ברוינליך.

Brow'nism *n.* (בראו'-ניזם) די לעהרע [דער פורימאנער, וועלכער האט זיך אבגעריסען פון דער ענגלישער קירך אין יאהר 1580 און האט געגרינדעט אן אונאבהענגיגע קריסטליכע סעקטע]; אונאבהענגיגקייט פון דער קירך.

Brow'nist *n.* (בראו'-ניסט) אן אנהענ־גער פון ראבערט בראון [דער פוריטאנער, וועלכער האט זיך אבגעריסען פון דער ענגלישער קירך און האט געגרינדעט אן אונאבהענגיגע קריסטליכע סעקטע]; אן אנהענגער פון דר. בראון'ס מעדיצינישע טעאריע. ז. *Brownian theory*

Brownis'tic *a.* (בראו-ניס'-טיק) וואס איז שייך צו דער לעהרע פון ראבערט בראון. ז. *Brownism*

Brownis'tical *a.* (בראו-ניס'-טי-קעל) ז. *Brownistic*

brown'ness *n.* (בראונ'-נעס) די ברוינ־קייט.

brown pa'per (בראון פיי'-פער) פאק־פאפיער.

brown rat (בראון רעט) דער געוועהנ־ליכער הויז־ראץ.

brown'-rust *n.* (בראון'-ראסט) דער ווייץ־בראנד [אזא קראנקהייט פון ווייץ וואס בעקומט א דונקעלע פארב].

brown'stone *n.* (בראונ'-סטאון) דער דונקעלער זאמדשטיין.

brown'-stout *n.* (בראון'-סטאוט) דאי פעלי־שטארקער פארטער־ביער.

brown stud'y (בראון סטאד'-אי) דאס פאנטאזירען; א טרוימעריי; פערטיעפט־קייט אין געדאנקען; צערשטרייטקייט [פון פערטראכטקייט אדער טרוימעריי].

brown'wort *n.* (בראונ'-הוואירט) ברוין־ווארצעל [א מין פלאנצע].

brow'ny *n.* (בראו'-ני) ז. *brownie*

brow of hea'ven (בראו אוו העווען) די הויכקייט פון הימעל.

brow'-post *n.* (בראו'-פאוסט) א קווער־באלקען.

browse *n.* and *v.* (בראוז) יונגע גרינע צווייגלעך אדער בלעטער מיט וועלכע מען קען פיטערען בהמות אדער חיות; דאס פיטערען בהמות אדער חיות מיט גרינע צווייגלעך אדער בלעטער; פיטערען בהמות אדער חיות מיט גרינע צווייגען אדער בלע־טער; זיך פיטערען.

browse'-wood *n.* (בראוז'-הוואוד) גרי־נע צווייגען אדער בוימלעך וואס בהמות אדער חיות קענען עסען.

brow'sing *n.* (בראו'-זינג) א פלאץ וואו בהמות אדער חיות פיטערען זיך מיט גרי־נע צווייגען און קליינע בוימלעך.

browze *n.* and *v.* (בראוז) ז. *browse*

bru'ang *n.* (ברו'-ענג) דער מאלאי־אישער זון־בער [ער האט א שווארצע גלאנציגע פעל מיט א ווייסען פלעק אויף דער ברוסט. ער ווערט לייכט צוגעוועהנט צו מענשען].

bru'in *n.* (ברו'-אין) א בער.

bruise *v.* and *n.* (ברוהז) צוקוועטשען, פערוואונדען דורך קוועטשען; צושטויסען; צורייבען; צוקלאפען; שלאגען מיט די פויסטען; מאכען ברוין און בלוי; קוועטשונג; א בייל [וואס קומט פון א קוועטש אדער קלאפ].

The child fell and bruised its face.

bruised arms (ברוהזד ארמז) צובראכ־כענע געוועהר.

brui'ser *n.* (ברוה'-זער) א צוקוועטשער, א שלאגער; א באקסער, א פויסט־קעמפער; אזא געצייג צום שלייפען די גלעזער פון א טעלעסקאפ; א שמויס־מא־שין; א סיעטשקארניע.

brui'sing *n.* (ברוה'-זינג) דאס אבריי־בען קלאפס פון די שפאלעס; דאס דרי־קען ווינטערייבען זיי ווייכער צו מאכען, בעסער מען מאכט פון זיי וויין.

bruit *n.* and *v.* (ברוהט) א קלאנג; א גערוייש; א הויכער קלאנג; ארויסלא־זען א קלאנג; אויסרופען מיט א הויכער שטימע; פערשפרייטען א קלאנג; בעקאנט מאכען.

bruit'er *n.* (ברוהט'-ער) איינער וואס רופט אויס מיט א הויכער שטימע; איינער וואס פערשפרייט א קלאנג אדער מאכט בעקאנט.

Brumaire' *n.* (ברוה-מעהר') דער צווייטער מאנאט אין דעם קאלענדאר, וואס איז איינגעפיהרט געווארען אין דער ערשטער פראנצויזישער רעוואלוציאן.

bru'mal *a.* (ברו'-מעל) ווינטערדיג; וואס איז שייך צו ווינטער.

bru'mal sol'stice (ברו'-מעל סאל'-סטיס) דער העכסטער פונקט אויף'ן הי־מעל פון דער ווינטער־זון.

brum'magem *n.* and *a.* (בראמ'-ע-דזשעם) א ביליגע נאכמאכונג; נאכגע־מאכט, נעפעלשט, שרייעריש־ביליג.

bru'mous *a.* (ברו'-מאס) ווינטערדיג; פערכמארעט; אומעריג.

brunette' *n.* and *a.* (ברו-נעט') א ברו־נעטקע [א פרויענצימער וואס האט טונ־קעלע האר, טונקעלע אויגען און א טונ־קעלע געזיכטס־פארב]; וואס האט א טונ־קעלע געזיכטס־פארב.

brun'ion *n.* (בראנ'-יאן) בלוט־פערשי־קעס, נעקטארינען־פערסיקעס [אזא פרוכט עהנליך צו א פלוים מיט א ווייכער פוכ־גער הויט].

Bruno'nian *n.* (ברו-נאו'-ני-ען) א שטודענט פון דער בראון אוניווערזיטעט אין פראווידענס; אן אנהענגער פון דער מעדיצינישער טעאריע פון דאקטאר בראון. ז. *Brownian theory*

Bruno'nian the'ory (ברו-נאו'-ני-ען טהי'-א-רי) ז. *Brownian theory*

brunt *n.* (בראנט) א העפטיגער שטויס; אנפאל; אנגריף; העפטיגקייט; היץ פון קאמפף.

Leaders must be ready to bear the brunt of the conflict.

brush *n.* and *v.* (בראש) א בארשט; א בערשטעל; א פארבער; א פינזעל; אן עק פון א פוקס; א קוסט; א בינטעל, א שטרויס; א צוזאמענשטויס; א שטרייך; א שנעלע דורכרייזע; בערשטען; אבפו־צען מיט א בארשט; שמירען אדער בע־מאלען מיט'ן פינזעל; לייכט בעריהרען אדער בעוועגען; אויפרעגען.

brush across' the coun'try (בראש ע-קראס' טהי קאנ'-טרי) א שנעלע רייזע דורך דאס לאנד.

brush along'! (בראש ע-לאנג') אוועק! טראג זיך! ריה זיך!

brush'er *n.* (בראש'-ער) איינער וואס בערשט.

brush'iness *n.* (בראש'-אי-נעס) דאס זיין בארשטיג אדער שארסטיג.

brush'ing *n.* and *a.* (בראש'-אינג) דאס בערשטען; פינק, שנעל.

brush'ing-machine' *n.* (בראש'-אינג-מע-שין') א בארשט־מאשין [פאר ריינ־יגען און אבגלעטען די האר פון הויט אדער פאר רייניגען וואלל].

brush'-like *a.* (בראש'-לאיק) אזוי ווי א בארשט, עהנליך צו א בארשט.

brush'-ma'ker *n.* (בראש'-מיי'-קער) א בערשטער [בערשטעל מאכער].

brush'man *n.* (בראש'-מען) א פארבער.

brush'ment *n.* (בראש'-מענט) א וועלי־דעל פון קליינע בוימלעך.

brush'-mon'key *n.* (בראש'-מאנ'-קי) די אבריקאנער ווידעראפע [אזא אבעזי־יאנא, מאיפע].

brush'-ore *n.* (בראש'-אור) אזא זארט אייזען־ערץ.

brush'-plow *n.* (בראש'-פלאו) אזא שטארקער אקער־אייזען צו אויפאקערען ערד וואס איז בעוואקסען מיט קוסטארני־קעס.

brush'-pull'er *n.* (בראש'-פול'-ער) א מאשין אויסצורייסען קוסטארניקעס.

brush'-tailed *a.* (בראש'-טיילד) וואס האט א האריגען עק עהנליך צו א בעזים.

brush'-tongued *a.* (בראש'-טאנגד) וואס האט א שארסטיגען צונג [הויפטזעכ־ליך וועגען א געוויסען מין פאפוגאיען].

brush'-tur'key *n.* (בראש'-טויר'-קי) אזא זארט אינדיק אין אויסטראליען וועל־כער לעבט אין קוסטארניקעס.

brush up (בראש אפ) 1. אבפוצען מיט א בארשט; 2. אבפרישען עטוואס פער־געסענעס.

2. He brushed up his Latin before taking the examination.

brush'-wheel *n.* (בראש'-הוויעל) א בארשט־ראד, א ראד אהן צייהנער [פריק־ציאנס־ראד].

brush'wood *n.* (בראש'-הוואוד) א וועלי־דעל פון קוסטארניקעס; אבגעשניטענע קוסטארניקעס אדער ביימער־צווייגען.

brush'y *a.* (בראש'-אי) ווי א בארשט; לאנג־האריג; שארסטיג, בארשטיג.

brusk *a.* (בראסק) גראב; אהן ברענג קאליר. שטמפ; דרך ארץ; פון בראנז קאליר.

brusk'ly *adv.* (בראסק'-לי) גראב, אהן דרך ארץ.

brusk'ness *n.* (בראסק'-נעס) גראבהייט.

He met his visitors in a spirit of bruskness.

brusque *a.* (בראסק) ז. *brusk*

brusque'ly *adv.* (בראסק'-לי) ז. *bruskly*

brusque'ness *n.* (בראסק'-נעס) ז. *bruskness*

Brus'sels sprouts (בראס'-עלז ספראוטס) בריסעלער רויזען־קרויט.

Brussels Sprouts

bru'tal *a.* (ברו'-טעל) ברוטאל; טהיעריש; ווילד; אונמענשליך.

bru'talism *n.* (ברו'-טעל-איזם) ברוטאליטעט, אונמענשליכקייט.

brutal'ity *n.* (ברו-טעל'-אי-טי) ברוטאליטעט, אונמענשליכקייט, ווילדקייט, גרויזאמקייט.

brutaliza'tion *n.* (ברו-טעל-אי-זיי'-שאן) דאס מאכען ווילד, אונמענשליך, גרויזאם.

bru'talize *v.* (ברו'-טעל-איז) האנדלען אונמענשליך; ווילד מאכען; ווערען ברוטאל.

bru'tally *adv.* (ברו'-טעל-אי) ברוטאל, אונמענשליך; ווילד, גרויזאם, טהיעריש.

brute *n. and a.* (ברוט) א חיה; אונמענש; א ברוטאלער מענש; ברוטאל; גרויזאם; אונוויסענד; גראב; נאריש.

brute'hood *n.* (ברוט'-הוד) דאס זיין ברוטאל, אונוויסענד; דאס זיין א אונמענש.

brute weight (ברוט הוויט) ברוטא־נעטווייכט [געוויכט פון סחורה מיט דער פערפאקונג]; דאס גאנצע געוויכט, די גאנצע שווערקייט.

brutifica'tion *n.* (ברו-טי-פי-קיי'-שאן) דאס מאכען ברוטאל, אונוויסענד, דום; דאס ווערען א אונמענש, אונוויסענד, דום.

bru'tify *v.* (ברו'-טי-פאי) מאכען ווילד, אונוויסענד, דום.

bru'tish *a.* (ברו'-טיש) טהיעריש; גראב; גרויזאם; נאריש; ווילד; ברוטאל.

bru'tishly *adv.* (ברו'-טיש-לי) אויף א גרויזאמען, ווילדען, טהיערישען, גראבען אדער דומען אופן.

bru'tishness *n.* (ברו'-טיש-נעס) ווילדקייט, אונמענשליכקייט.

bru'tism *n.* (ברו'-טיזם) ברוטאליטעט; אונמענשליכקייט; גראבקייט; ווילדקייט פון א חיה.

bru'tum ful'men (ברו'-טאם פאל'-מען) א פוסטער דונער; א פוסטער סטראשונאק.

Bry'anite *n.* (בראי'-ען-איט) איינער וואס גלויבט אין די פאליטישע פרינציפען פון וויליאם דזש. בריינען [א בעוואוסטער פיהרער פון דער דעמאקראטישער פארטיי אין די פעראייניגטע שטאאטען]; אן אנהענגער פון דער סעקטע ביבעל־קריסטען [געגרינדעט אין ענגלאנד פון איינעם וויליאם בריינען אין יאהר 1815].

bryol'ogy *n.* (בראי-אל'-א-דזשי) דער טייל פון דער באטאניק, וואס בעשעפטיגט זיך מיט מאך.

bryo'nia *n.* (בראי-או'-ני-ע) די צווינריב [אזא פלאנצע וואס ווערט געברויכט אין דער מעדיצין].

bry'ony *n.* (בראי'-א-ני) ז. *bryonia*

Bryozo'a *n.* (בראי-א-זאו'-א) בריאזאען [אזעלכע קליינע חיה'לעך וועלכע שטעהען נאהענט צו פלאנצען, ווי קאראלען א. ד. ג.].

bryozo'an *n. and a.* (בראי-א-זאו'-ען) איינער פון די בריאזאען; וואס איז שייך צו די בריאזאען. ז. *Bryozoa*

bryozo'id *n. and a.* (בראי-א-זאו'-איד) ז. *bryozoan*

B. S. אן אבקירצונג פון די ווערטער *Bachelor of Science*, באקאלארוס פון וויסענשאפט [אן אקאדעמישער טיטול].

B. Sc. ז. *B. S.*

Bt. אבקירצונג פון *baronet*

bu. אבקירצונג פון *bushel*, א שעפעל [א מאס פון אכט טעפ].

buansu' *n.* (בו-אן-סו') אזא ווילדער הונד אין צפון אינדיען.

buansu'ah *n.* (בו-אן-סו'-א) ז. *buansu*

bub *n.* (באב) ראשטשינע [א זויערטייג געברויכט אנשטאט הייוועז]; א שטארקער געטראנק; א ברוסט פון א פרוי; א איינגעל.

bu'baline *a.* (ביו'-בע-לין) וואס איז שייך אדער עהנליך צו א בופעל־אקס.

bu'balis *n.* (ביו'-בע-ליס) א גרויסער אפריקאנער אנטילאפ [אזא חיה].

bub'ber *n.* (באב'-ער) א טרינקער.

bub'ble *n. and v.* (באבל) א בלעזעל, וואסער־בלעזעל; א שווינדעלריי; א שווינדלערישע ספעקולאציאן; פאלשער שיין, פוסטע זאך; טוישונג; טוישען; זיך בלעזלען; מאכען בלעזלען; פליסען מיט א שטילען גערויש [ווי א קליין טייכעל]; פערגיסען טרעהרען.

bub'ble com'pany (באבל קאמ'-פע-ני) א שווינדלערישע געזעלשאפט.

bub'bler *n.* (באב'-לער) א מין פיש וועלכער געפינט זיך אין אמעריקא אין דעם טייך אהייא; א שווינדלער.

bub'bling *a.* (באב'-לינג) זיך בלעזלענדיג; שטיל רוישענדיג.

bub'bling-fish *n.* (באב'-לינג-פיש) אזא פיש. ז. *bubbler*

bub'bly *a.* (באב'-לי) פול בלעזעלדיג; מיט בלעזלעך.

bub'by *n.* (באב'-אי) ווייבליכע ברוסט, ציצקע; א קליין איינגעל.

bu'bo *n.* (ביו'-באו) א געשוויר; א געשוויר אויף די געשלעכטס־ארגאנען.

bubon'ic *a.* (ביו-באנ'-איק) וואס איז שייך צו א דריזען־געשווילעכץ אדער צו א געשוויר אויף די געשלעכטס־ארגאנען.

bubon'ic plague (ביו-באנ'-איק פליינ) די בובאנישע פעסט [שווארצע פעסט].

bubo'nocele *n.* (ביו-באו'-נא-סיעל) א ברוך [קילע].

buc'an *n. and v.* (באק'-ען) ז. *buccan*

bucaneer' *n.* (באק-ע-ניער') א ים־רויבער; איינער פון די אמאליגע פראנצויזישע קאלאניסטען וואס האבען זיך בעזעצט אין האאיטי און טארטוגאס, וועלכע פלעגען זיך פערנעהמען מיט געיעג אויף ווילדע בהמות און רויבערען זייער פלייש.

bucaneer'ish *a.* (באק-ע-ניער'-איש) ווי א ים־רויבער.

buc'ca *n.* (באק'-ע) די באקען מיט דעם מויל.

buc'cal *a.* (באק'-על) וואס איז נוגע צום באק, מויל אדער באק.

buc'cal glands (באק'-על גלענדז) באקען־דריזען.

buc'can *n. and v.* (באק'-ען) א ביידעל וואו מען רויכערט פלייש; א פלאץ אין וועסט אינדיען, וואו מען טרינקעט קאפע אדער קאקאא; שניידען פלייש אין לאנגע שטיקער און רויכערען.

buccaneer' *n.* (באק-ע-ניער') ז. *bucaneer*

buccaneer'ish *a.* (באק-ע-ניער'-איש) ז. *bucaneerish*

buccella'tion *n.* (באק-סע-ליי'-שאן) די צוטיילונג אין קליינע שטיקלעך.

buc'cin *n.* (באק'-סין) ז. *buccina*

buc'cina *n.* (באק'-סי-נע) אזא אלטער מוזיקאלישער אינסטרומענט עהנליך צו א טרומייט; א הארן־טרומייט.

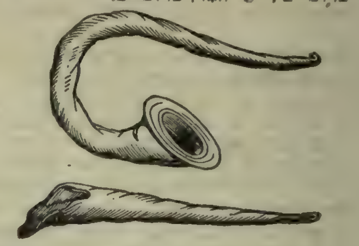

Buccinæ

buc'cinal *a.* (באק'-סי-נעל) טרומייטענפערמיג; וואס קלינגט ווי א טרומייט. ז. *buccina*

buccola'bial *a.* (באק-או-ליי'-בי-על) וואס איז שייך צו דער באק און ליפ.

buc'cula *n.* (באק'-יו-לא) דאס פלייש אונטער דער מארדע.

Bucel'las *n.* (ביו-סעל'-עס) ווייסער פארטוגעזישער וויין.

bucen'taur *n.* (ביו-סענ'-טאהר) אין דער גריכישער מיטאלאגיע — אזא בריאה האלב מענש האלב אקס.

Bucen'taur *n.* (ביו-סענ'-טאהר) אזא פאראדנע שיף פארצייטען אין ווענעדיג.

bu'chu *n.* (ביו'-קיו) אזא פלאנצע וואס וואקסט אין זיד אפריקא [זי האט א זעהר אראמאטישען גערוך און ווערט פיעל בענוצט אין מעדיצין].

buck *n. and v.* (באק) א באק; דער זכר פון הירשען אדער אנטילאפען; א נעגער אדער אינדיאנער [מאנסביל]; א לעבעמאן, א פראנט; לויג [צום וואשען וועש]; דאס אויסטראגען פון א פערד; די ברוסט; דער קערפער פון א וואגען; א ראהמען; אזא לייטענער טאפ; דער גערויש וואס א שטיין מאכט פאלענדיג אין וואסער; דאס שטויסען מיט די הערנער, ווי א באק; בויגען; אויסטראגען [ווי א פערד]; בריקען; צובינדענדי די הענד צו די קניע אלס א שטראף; אראבווארפען דעם רייטער פון זיך [ביי א פערד]; איינווייקען וועש אין לויג; צוברעכען ערץ [רויהער אויסגעגראבענער מטאל] אויף שטיקער; זיך פארען [ביי האזען, קראליקעס א. ז. וו.].

buckay'ro *n.* (בא-קיי'-ראו) א רייטענדער פאסטוך אין די וועסט־טיילען פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא.

buck'-bas'ket *n.* (באק'-בעס'-קעט) א קארב פאר שמוציגע וועש.

buck'-bean *n.* (באק'-ביען) ז. *bog-bean*

buck'board *n.* (באק'-באורד) אזא וואגען אויף פיער רעדער מיט א לאנגע ברעט, וואס האט א זיץ איבער'ן מיטען.

buck'-co'ney *n.* (באק'-קאו'-ני) דער זכר פון קראליקעס.

buck'er *n.* (באק'-ער) איינער וואס צוברעכט ערץ [רויהע אויסגעגראבענע מעטאלען]; אזא פלאכער האמער צו ברעכען ערץ; א רייטענדער פאסטוך אין די וועסט־טיילען פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא.

buck'et *n. and v.* (באק'-עט) וואסער־עמער, עמער; דער קאלבען פון א וואסער־פומפ; שעפען וואסער מיט אן עמער; גיסען פון אן עמער; זיך שנעל בעוועגען.

buck'etful *n.* (באק'-עט-פול) אזוי פיעל ווי אן עמער קען האלטען.

buck'et-shop *n.* (באק'-עט-שאפ) אזא

פּאַרן וואו מען שפּעקולירט אויף קליינע סומען אין בערזען־אַקציעס, ניט מיינענדיג זיי צו קויפען.

buck'et-valve *n.* (באַק׳-עט-וועלוו) אַזאַ קלאַפּע־ווענטיל ביי דאַמפּף־מאַשינען.

buck'eye *n.* (באַק׳-אַי) פערד־קאַשטאַנעס [אַזעלכע ניס]: אַזאַ פלאַכע זעגעל־שיף.

Buck'eye *n.* (באַק׳-אַי) אַ צונאָמען פאַר די געבאָרענע פון דעם שטאַאַט אָהאַיאָ אין אַמעריקאַ [צוליעב די פיעל פערד־קאַשטאַנעס, וואָס וואַקסען אין דעם שטאַאַט].

buck'-eyed *a.* (באַק׳-אַיד) וואָס האָט אַ פלעק אָדער בעלעם אויף׳ן אויג [וועגען פערד].

Buck'eye State (באַק׳-אַי סטייט) דער שטאַאַט אָהייאָ. ז. *Buckeye*

buck'eye tree (באַק׳-אַי טריע) אַ פערד־קאַשטאַניען־בוים.

buck'-fe'ver *n.* (באַק׳-פי׳-ווער) יעגער־פיבער [די אויפרעגונג פון אַ יעגער ווען ער דערזעהט אַ הירש].

buck'-goat *n.* (באַק׳-גאָוט) אַ ציגענבאָק.

buck'horn *n.* (באַק׳-האָרן) דער שטאָף פון וואָס הירשען אָדער באָק־הערנער בעשטעהען.

buck'-hound *n.* (באַק׳-האַונד) אַ הירש־הונד.

buck'ing *n.* (באַק׳-אינג) דאָס פּאָרען זיך פון האָזען, קראָליקעס א. ז. וו.; דאָס איינווייקען וועש אין לויג; דאָס צושטויסען ערץ [רויהע אויסגעגראַבענע מעטאַלען]: דאָס צוטראָגען, דאָס אַרונטערוואַרפען [וועגען פערד].

buck'ing-i'ron *n.* (באַק׳-אינג-אַי׳-ערן) אַ געצייג צום צושטויסען ערץ.

buck'ing-stool *n.* (באַק׳-אינג-סטוהל) אַ וואַש־באַנק [אַ געשטעל אויף וואָס מען שטעלט אַרויף די וואַש־וואַנע, די באַליע].

buck'ing-time *n.* (באַק׳-אינג-טאַים) די צייט פון פּאָרען זיך [ביי חיות].

buck'ish *a.* (באַק׳-איש) וואָס איז שייך צו אַן אויסגעלאַסענעם יונג [אַ נאָכלויפער נאָך פרויען]; ווי אַ פוסטער פראַנט.

buck'ishness *n.* (באַק׳-איש-נעס) דאָס פוסטע פראַנטעווען; דאָס יאָגען זיך נאָך פרויען.

buck'ism *n.* (באַק׳-איזם) ז. *buckishness*

buck'-jum'per *n.* (באַק׳-דזשאַמ׳-פּער) אַ פערד וואָס טראָגט אויס [וואָס וואַרפט אַראָב דעם רייטער פון זיך].

buck'le *n. and v.* (באַקל) אַ שנאַל, ספּראַנטשקע; אַ געקרויזטער האָר־לאָק: בעפעסטיגען מיט אַ שנאַל; קרויזען [די האָר]; צושטימען; זיך נעהמען אָדער זיך אַריינטהאָן מיט חשק אין עפּעס; בויגען; זיך לאָזען בויגען; זיך שלאָגען.

buck'le-beg'gar *n.* (באַקל׳-בעג׳-ער) איינער וואָס איז מסדר קדושין, ניט האָבענדיג קיין רעכט דאַרויף.

buck'le down to work (באַקל דאַון טו הוואָירק) נעהמען זיך מיט התמדה צו דער אַרבייט.

buck'le in (באַקל אין) בעפעסטיגען מיט אַ שנאַל; איינשנירען, פעסט אַרומנעהמען.

buck'le one's self (באַקל הוואַנז סעלף) זיך מיט התמדה נעהמען צו דער אַרבייט.

buck'le on one's ar'mor (באַקל אָן הוואַנז אַר׳-מאָר) זיך בעוואָפענען; אָנטהאָן דעם פּאַנצער.

buck'ler *n. and v.* (באַק׳-לער) שילד, פּאַנצער; אַ רוקען־שטיק [אַ שטיק פלייש פון דעם הינטען פון אַ האָזען]: בעשיצען, אונטערשטיצען, פערטיידיגען.

buck'le to one (באַקל טו הוואַן) זיך אַנשליסען צו איינעם.

buck'le to some'thing (באַקל טו סאַמ׳-טהינג) זיך נעהמען צו עפּעס.

buck'-rab'bit *n.* (באַק׳-רעב׳-איט) דער זכר פון קראָליקעס.

buck'ram *n., a. and v.* (באַק׳-רעם) שטייף־לייווענד; שטייף; שטייף מאַכען.

buck'-saw *n.* (באַק׳-סאָה) אַ האַנד־זעג צום זעגען האָלץ.

buck's'-horn *n.* (באַקס׳-האָרן) אַזאַ פלאַנצע מיט שפּיציגע בלעטער.

buck'-shot *n.* (באַק׳-שאָט) גרויסע שראָט [בליי־קייקעלעך] צום שיסען הירשען.

buck'skin *n.* (באַק׳-סקין) באַק־לעדער; די פעל פון אַ באָק; אַ פערד וואָס האָט דעם קאָליר פון באָק־לעדער.

buck'-stall *n.* (באַק׳-סטאָהל) אַ נעץ צו פאַנגען הירשען.

buck'thorn *n.* (באַק׳-טהאָרן) דער קרייץ־דאָרן [אַזאַ פלאַנצע וואָס ווערט געברויכט אין דער מעדיצין].

bu'cku *n.* (ביו׳-קיו) ז. *buchu*

buck'-wag'on *n.* (באַק׳-הוועג׳-אָן) ז. *buckboard*

buck'wash *v.* (באַק׳-הוואָש) וואַשען וועש אין לויג.

buck'washing *n.* (באַק׳-הוואָש-אינג) דאָס וואַשען וועש אין לויג.

buck'wheat *n.* (באַק׳-הוויעט) בוכווייץ, רעטשקע, גריקע.

buck'wheat-tree *n.* (באַק׳-הוויעט-טריע) אַזאַ קליין אימער גרין ביימעל מיט ווייסער בליהונג.

bucol'ic *n. and a.* (ביו-קאָל׳-איק) 1. אידיליש, אויף׳ן לענדליכען שטייגער; 2. ווי אַ פּאַסטוך; אַ פּאַסטוכער־ליעד; 3. אַ פערפאַסער פון פּאַסטוכער־ליעדער; אַ ישובניק, אַ פערמער.

1. A home with bucolic surroundings is the proper place to bring up children.

bucol'ical *a.* (ביו-קאָל׳-אי-קעל) אידיליש, אויף׳ן לענדליכען שטייגער; ווי אַ פּאַסטוך.

bu'crane *n.* (ביו׳-קריין) אַ געשניצטער אָקסען־קאָפּ אַלס בעפּוצונג פון אַ געביירדע.

bucra'nium *n.* (ביו-קריי׳-ני-אַם) ז. *bucrane*

bud *n. and v.* (באַד) שפּראָץ־אויגעלע, קנאָספּע [אַ נאָך ניט פאַנאַנדערגעבליהטע בליהונג אָדער נאָך ניט פאַנאַנדערגעלאָזענע בלעטלעך]; דאָס אַרויסשפּראָצען קנאָספּען; אַ יונג מיידעל; אַרויסשפּראָצען קנאָספּען; איבערזעצען אַ קנאָספּע פון אַ בוים אין די אויפגעשניטענע קאָרע פון אַן אַנדער בוים; אַבפּרעסען קנאָספּען [דורך פּויגעל]; שפּראָצען; אַנהויבען ענטוויקלען.

Bud

bud'ded *a.* (באַד׳-עד) בעדעקט מיט קנאָספּען.

Bud'dha *n.* (בו׳-דאַ) בודאַ, דער גרינדער פון דער בודיסטישער רעליגיאָן [געלעבט מיט 6 הונדערט יאָהר פאַר קריסטוס געבורט אין אינדיען]: אַ רעליגיעזער רעפאָרמער; אַ רעליגיאָנס־לעהרער.

Bud'dhism *n.* (בו׳-דיזם) בודיזם [די רעליגיאָן פון בודאַ, וועלכע איז פערשפּרייט אין צענטראַל און זיד אַזיען].

Bud'dhist *n. and a.* (בו׳-דיסט) איינער וואָס גלויבט אין בודיזם, אַ בודיסט; וואָס איז שייך צו בודיזם, בודיסטיש.

Buddhis'tic *a.* (בו-דיס׳-טיק) בודיסטיש, וואָס איז נוגע צו בודאַ אָדער צו דער בודיסטישער רעליגיאָן.

bud'ding *a. and n.* (באַד׳-אינג) יונג, אויפבליהענדיג; דאָס אַרויסשפּראָצען פון קנאָספּען; דאָס איבערפלאַנצען אַ קנאָספּע פון איין פלאַנצע אין אַ צווייטער.

bud'ding-knife *n.* (באַד׳-אינג-נאַיף) אַזאַ גערטנער־מעסער אויסצושניידען די קאָרע פון בוים אַרום די קנאָספּען [ביים איבערפלאַנצען די קנאָספּען פון איין בוים אויף אַ צווייטען].

bud'dle *n. and v.* (באַדל) דאָס אָבוואַשען די ערד פון ערץ [רויהע אויסגעגראָבענע מעטאַל]; אָבוואַשען ערץ.

Bude light (בוד לאַיט) זויערשטאָף־פלאַם.

budge *n., v. and a.* (באַדזש) שעפּסענע פעל; אַ פולווער קעסטעל; זיך בעוועגען; זיך ריהרען פון אָרט; נאָכגעבען; שטייף, פאָרמעל; פעדאַנטיש; סכאָלאַסטיש; בעפּוצט מיט שעפּסענע פעל; איינער וואָס גנב׳עט זיך אַריין אין אַ הויז אָדער קראָם צו גנב׳ענען.

budg'er *n.* (באַדזש׳-ער) איינער וואָס ריהרט זיך כסדר פון זיין אָרט; אַ ריה־רעוודינער.

budg'et *n.* (באַדזש׳-עט) דער בודזשעט [דער פינאַנץ־פּלאַן פאַר איינגאַהמען און אויסגאַבען, בעזאָנדערס פון דער רעגיערונג]; אַ בייטעל, אַ זעקעל; אַ פּעקעל, אַ זאַמלונג; פּאָרראַט, זאַפּאַס.

budg'etary *a.* (באַדזש׳-ע-טע-רי) וואָס איז שייך צו אַ בודזשעט.

bud'let *n.* (באַד׳-לעט) אַ קליינע קנאָספּע.

bud'mash *n.* (באַד׳-מעש) אַ לומפּ, אַן אויסוואורף.

buff *n., a. and v.* (באַף) לעדער פון אַ בופלאָקס; אַ לעדערנער רייט־יאַק; לעדער־קאָליר; געלבער קאָליר; אַ פּאָליר־ראָד פאַר מעטאַלען; געמאַכט פון בופלאָקס־לעדער; פּיכטע דבורים, דברים בטלים; אַ שיטה; נאַקעטע הויט; פּאָלירען מעטאַלען; אָבשטויסען, אָבשוואַכען די קראַפט פון אַ צוזאַמענשטויס [ווי אַ בופער]. ז. *buffer*

buf'falo *n.* (באַפ׳-ע-לאָו) בופעל־אָקס, בופלאָקס.

Buffalo

buf'falo-bug *n.* (באַפ׳-ע-לאָ-באַג) אַזאַ מאָטען־פליגעלע [מאָל] וואָס צופרעסט טעפּיכער [קאָווערען].

buf'falo-chips *n.* (באַפ׳-ע-לאָו-טשיפּס) מיסט פון בופעל־אָקסען.

buf'falo-grass *n.* (באַפ׳-ע-לאָו-גרעס)

עלפענגראז [אזא קליינער גראז אויף די ראקי בערג (פעלזען-בערג) אין אמעריקא].
buf'falo-moth *n.* (באפ'-ע-לאו-מאטה) ז. *buffalo-bug*.
buf'falo-robe *n.* (באפ'-ע-לאו-ראוב) די פעל פון א בופעל-אקס.
buff'-coat *n.* (באפ'-קאוט) אזא לעדער-נער ראק וואס סאלדאטען טראגען; א סאלדאט.
buf'fer *n.* (באפ'-ער) א בופער [אזא עלאסטישע פארריכטונג ביי אייזענבאהן-וואגאנען, אבצושוואכען דעם קלאפ, ווען זיי שטויסען זיך צוזאמען בעת דער בע-וועגונג]; איינער אדער עטוואס וואס שוואכט אב א צוזאמענשטויס; א שוטה, א דומקאפ.
buf'fer-bar *n.* (באפ'-ער-באר) א בופער פון א וואגאן [אזא אייזענשטאנג מיט א רונדער אייזערנער פלאטע אין דעם ענד פון א וואגאן וועלכע איז בעפעסטיגט מיט א פרוזשינע אויפצונעהמען דעם קלאפ ביי דער אנשטויסונג מיט א צווייטען וואגאן. אזעלכע בופער ווערען געמאכט צו צוויי אין יעדען ענד פון וואגאן].

Buffer-bar

buf'fer-block *n.* (באפ'-ער-בלאק) בופער-קישען [די אייזען-פלאטע וואס איז ביים ענד פון דעם בופערשטאנג אין א וואגאן]. ז. *buffer-bar*.
buf'fer-head *n.* (באפ'-ער-העד) ז. *buffer-block*.
buf'fer-spring *n.* (באפ'-ער-ספרינג) בופער-פרוזשינע [די פרוזשינע וועלכע מאכט דעם בופער עלאסטיש אבצושווא-כען דעם קלאפ]. ז. *buffer*.
buffet' *n.* (בו-פיי') א בופעט-שראנק; בופעט [א טיש מיט אנגעשטעלטע עסענ-ווארג און געטרענק].
buf'fet *n. and v.* (באפ'-עט) א קלאפ מיט'ן פויסט; שלאגען, שטויסען, געבען קולאקעס.
buf'feter *n.* (באפ'-עט-ער) א פויסטען-שלעגער.
buf'feting *n.* (באפ'-עט-אינג) א גע-שלעג; א קלאפ מיט'ן פויסט.
buf'fetings *n.* (באפ'-עט-אינגז) קלעפ.
buf'fing *n.* (באפ'-אינג) דאס אב-שאבען די פעל מיט מעסערס זי דינער צו מאכען.
buf'fing-appara'tus *n.* (באפ'-אינג-עפ-ע-ריי'-טאס) בופער-פאררירכטונג ביי אייזענבאהנען. ז. *buffer*.
buf'fing-block *n.* (באפ'-אינג-בלאק) ז. *buffer-block*.
buf'fing-lathe *n.* (באפ'-אינג-לייטה) א דרעהבאנק אויף וועלכער עס ווערט פא-לירט מעטאל.
buf'fing-machine' *n.* (באפ'-אינג-מע-שין') א פאליר-מאשין פאר מעטאל.
buf'fing-spring *n.* (באפ'-אינג-ספרינג) ז. *buffer-spring*.
buff'-jer'kin *n.* (באפ'-דזשויר'-קין) אזא לעדערנער אונטעריאק.
buf'fle *n. and v.* (באפל) בופלאקס; אזא ענטעל [קאטשקע] אין נארד אמע-ריקא [זי האט א בלויען שנאבעל און א גרויסען פערדרידיגען קאפ]; ריידען מיט א גראבער שטימע; טהון עפעס און-געשיקט.
buf'fle-head *n.* (באפל'-העד) א דומ-קאפ.
buf'fle-head'ed *a.* (באפל'-העד'-עד) דום, נאריש.
buf'fle-horn *n.* (באפל'-הארן) אזא הארטער זארט האלץ וואס וואקסט אין זיד אפריקא.
buf'fle-wood *n.* (באפל'-הוואוד) ז. *buffle-horn*.
buf'fo *n.* (בופ'-או) א קאמיקער אקטיאר אין אן אפערא.
buffoon' *n. and a.* (בא-פוהן') א קא-מיקער, א שפאס-מאכער, א בדחן, א קלאון; בדחנ'יש, קלאוניש.
buffoon'ery *n.* (בא-פוהנ'-ער-אי) פא-יאצעריי, שפאס [איבערהויפט גראבער, געמיינער שפאס].
buffoon'ish *a.* (בא-פוהנ'-איש) קא-טאוועסדיג; שפאסהאפטיג; ווי א קלאון.
buffoon'ism *n.* (בא-פוהנ'-איזם) בדחנות; פאיאצעריי; שפאס-מאכעריי.
buffoon'-like *a.* (בא-פוהן'-לאיק) ענהליך צו א קלאון; בדחנות'דיג.
buffoon'ly *a.* (בא-פוהנ'-לי) מעשה קלאון.
buf'fo-sing'er *n.* (בופ'-או-סינג'-ער) א קאמיק-זינגער אין א קאמישער אפערא.
buff'-wheel *n.* (באפ'-הוויעל) א פאליר-ראד [א ראד פון האלץ אדער לעדער צו פאלירען מעטאל].
buf'fy *a.* (באפ'-אי) פון ברוין-געלבען קאליר.
bu'fonite *n.* (ביו'-פאנ-איט) א פער-שטיינערטער צאהן פון א פיש.
bug *n. and v.* (באג) א וואנץ; פערניכטען וואנ-צען, פערפאלגען וואנצען.
bug'aboo *n.* (באג'-ע-בוה) א שרעקענס-בילד, א סטראשידלע.

Bug

bug'bear *n., v. and a.* (באג'-בעהר) א שרע-קענס-בילד, א סטראשידלע; איינשרעקען מיט א פוסטען שרעק; וואס פעראורזאכט אומזיסטען שרעק.
bug'ger *n.* (באג'-ער) א פעדעראסט, א סדום'ניק [אוננאטירליכער געשלעכטלי-כער פערקעהר פון א זכר מיט א זכר]; געשלעכטליכער פערקעהר מיט חיות; אן אינזעקטען-זאמלער; איינער וואס פארשט דעם לעבען פון אינזעקטען.
bug'gery *n.* (באג'-ער-אי) פעדעראס-טיע, סדום'עריי; געשלעכטליכער פער-קעהר מיט חיות. ז. *bugger*.
bug'giness *n.* (באג'-אי-נעס) דאס זיין פול מיט וואנצען.
bug'gy *n. and a.* (באג'-אי) בעלעסטיגט פון וואנצען אדער אינזעקטען; א לייכ-טער וואגען צום אויספאהרען; א קליין וועגעל צו פיהרען קויהלען פון די קויה-לען-גרובען.

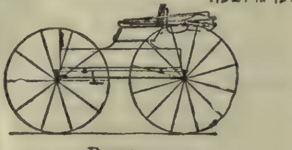

Buggy

bug'gy-boat *n.* (באג'-אי-באוט) אזא שיפעל אויף וועלכען מען קען אנטהאן רע-דער און עס בענוצען פאר א וואגען.
bug'gy-plow *n.* (באג'-אי-פלאו) אזא אקעראייזען מיט א פארריכטונג צום זי-צען פאר'ן אקערער.
bu'gle *n. and v.* (ביוגל) א יעגער-הארן; א פעלד-הארן [א מעשענער מוזי-קאלישער אינסטרומענט ביי מיליטער צו געבען סיגנאלען]; בלאזען מיט א פעלד-הארן; א בלישטשענדער שווארצער גלאז-פערעל; וואס האט דעם קאליר פון אזא גלאז-פערעל.
bu'gle-call *n.* (ביו'גל-קאהל) א סיג-נאל פון א פעלד-הארן.
bu'gle-horn *n.* (ביו'גל-הארן) יאגד-הארן, יעגער-הארן; פעלד-הארן [ביי מיליטער].
bu'gler *n.* (ביו'-גלער) איינער וואס גיט סיגנאלען מיט א פעלד-הארן; א סיגנאליסט [א סאלדאט וואס גיט סיגנא-לען מיט א פעלד-הארן].
bu'gloss *n.* (ביו'-גלאס) אקסען-צונג [א מין פלאנצע וועלכע האט בלעטער וואס זיינען ענהליך צו א צונג פון אן אקס].
bug'wort *n.* (באג'-הווארט) וואנצען-קרויט [אזא פלאנצע].
buhl *n.* (בוהל) אזעלכע מעטאלענע פער-צירונגען פון גאלד-קאליר אין מעבעל-אר-בייט; מעבעלשטיקער פערצירט מיט מע-טאלענע פיגורען און אוזארען.
buhl'-fur'niture *n.* (בוהל'-פויר'-ני-טשור) מעבעל מיט אוזארען פון מעטאל.
buhl'-saw *n.* (בוהל'-סאה) א לויב-זעג [אזא קליין האנד-זעגעל צום אויסזע-גען אוזארען אין מעבעל פאר מעטאל-פערצירונגען].
buhl'-work *n.* (בוהל'-הוואירק) ז. *buhl*.
buhr *n.* (בויר) ז. *buhrstone*.
buhr'-dres'ser *n.* (בויר'-דרעס'-ער) אזא געצייג שאהף צו מאכען א מילשטיין.
buhr'stone *n.* (בויר'-סטאון) א מין שטיין פון וועלכען מען מאכט מיל-שטיינער.
build *n. and v.* (בילד) בויען; גרינדען; זיך עטאבלירען; די פארם, די בוי-ארט; געבוי.
build cas'tles in the air (בילד קעסלז אין טהי עהר) בויען שלעסער אין דער לופט.
buil'der *n.* (ביל'-דער) בוימייסטער.
buil'ding *n.* (ביל'-דינג) דאס בויען; געביידע, בנין.
buil'ding-lease *n.* (ביל'-דינג-ליעס) א קאנטראקט אויף לאנד אויף א בעשטימ-טע צאהל יאהרען צו בויען דארט הייזער, ווען עס געהט אריבער די צייט פון קאנ-טראקט קעהרט זיך אום דאס לאנד מיט די הייזער צום לאנד-אייגענטהימער.
buil'ding-plan *n.* (ביל'-דינג-פלען) בויפלאן.
buil'ding-plot *n.* (ביל'-דינג-פלאט) בוי-פלאץ.
build up (בילד אפ) אויפמויערען, צו-בויען, אנבויען; בעבויען מיט הייזער.
build upon' a rock (בילד א-פאן' ע ראק) בויען אויף א פעלזען-שטארקען פונדאמענט; זיך אויף עטוואס פעסט און זיכער פערלאזען.
built (בילט) געבויט. ז. *build*.
The house was well built.
buk'shee *n.* (באק'-שיע) א צאהל-מייסטער אין אינדיען [וואס צאהלט אויס די סאלדאטען זייער געהאלט].

buk'shish *n.* (באק'-שיש) ז. ***bukshish***

bulb *n. and v.* (באלב) ציבעלעס-עהנליי כע פלאנצען: א פלאנצע מיט א רונדען ווארצעל ווי א ציבעלע; א באל, א קוגעל; אן ארויסשטארצונג אין דער פארם פון א קוגעל; ארויסשטארצען [ווי א קוגעל].

bulba'ceous *a.* (באל-ביי'-שיאס) קיילעכדיג, רונד, וואס האט די פארמע פון א ציבעלע אדער בולבע.

bul'bar *a.* (באל'-באר) רונדליך, קיילעכדיג; וואס האט די פארמע פון א בולבע אדער ציבעלע.

bulbed *a.* (באלבד) וואס האט די פארמע פון א ציבעלע; קיילעכדיג, רונדליך; רונד-קעפיג.

bulbif'erous *a.* (באל-ביפ'-ע-ראס) וואס גיט ארויס ציבעלעס-עהנליכע פלאנצען.

bul'biform *a.* (באל'-בי-פארם) ציבעלע-פערמיג; קנויל-פערמיג.

bulb'let *n.* (באלב'-לעט) א קליינע זארט ציבעלע; א זייטיגע קיילעכדיגע שפראצונג; א זייטיגע קנאספע.

bulb of a tooth (באלב אוו ע טוהטה) דער נערוו פון צאהן.

bulb of hair (באלב אוו העהר) דער ווארצעל פון א האר.

bulb of the eye (באלב אוו טהי אי) אויגען-אפעל [דאס אויג].

bul'bose *a.* (באל'-באוס) וואס גיט ארויס ציבעלעס-עהנליכע פלאנצען; וואס איז שייך צו אזעלכע פלאנצען.

bul'bous *a.* (באל'-באס) ז. ***bulbose***

bul'bul *n.* (באל'-באל) א פערזישער נאכטיגאל.

bul'bule *n.* (באל'-ביול) ז. ***bulblet***

bul'by *a.* (באל'-בי) ז. ***bulbar***

Bul'gar *n.* (באל'-גאר) א בולגאריער [איינער וואס שטאמט פון בולגאריען]. א בולגאר [איינער פון אן אמאליגער ראסע וואס האט געלעבט אין די געגענדען פון דעם איצטיגען רוסלאנד ביי די טייכען דאן, דונאי און וואלגא].

Bulga'rian *n. and a.* (באל-גיי'-רי-ען) וואס איז שייך צו די בולגארען אדער בולגאריען; איינער וואס שטאמט פון בולגאריען; די בולגארישע שפראך. ז. ***Bulgar***

Bulgar'ic *n. and a.* (באל-גער'-איק) וואס איז שייך צו די אלטע בולגארען אדער צו די טשערעמיסען און מארדווינען וואס שטאמען פון זיי; די שפראך פון די אלטע בולגארען אדער פון די פעלקער וואס שטאמען פון זיי. ז. ***Bulgar***

bulge *n. and v.* (באלדזש) 1. דער ברייטסטער טייל פון א פעסעל; 2. אויפשוועלען אין דער מיטען; 3. רינען; קריגען א לאך און אננעהמען וואסער.

2. The boys' pockets bulged with apples.

bulim'ia *n.* (ביו-לימ'-אי-ע) הייס-הונגער [א קראנקהייט פון בעשטענדיג זיין הונגעריג].

bulim'ic *a.* (ביו-לימ'-איק) וואס איז שייך צו דער קראנקהייט פון זיין בעשטענדיג הונגעריג.

bu'limy *n.* (ביו'-לי-מי) ז. ***bulimia***

bulk *n. and v.* (באלק) שטיק; מאסע; די גאנצע לאדונג פון א שיף; דער קערפער פון א לעבעדיגען בעשעפעניש; די גרויס; די צאהל; אויפשוועלען; גרויס וואקסען.

bulk'head *n.* (באלק'-העד) א שייד-וואנד אדער צווישענוואנד אין א שיף אדער אין א טונעל.

bul'kiness *n.* (באל'-קי-נעס) דאס זיין גרויס אין מאס; די מאסע; דיק-לייביג-קייט.

bul'ky *a.* (באל'-קי) דיק, גרויס, שווער; גרויס-לייביג; פלומפיג.

bull *n. and v.* (בול) א בול, בוהאי, אקס; דער זכר פון וואלפיש; איינער וואס ספעקולירט אויף דער בערזע מיט די הויבונג פון די פרייזען; אבגעשוואכטער גראג [אזא אלקאהאל-געטראנק] דורך וואסער; די בולע [א פאפסטליכער אוקאז]; א צופלאנטערטע שפראך; שטרעבען צו הויבען דעם פרייז פון אקציעס אויף דער בערזע.

Bull *n.* (בול) דער מזל שור [איינער פון די 12 הימעלשע מזלות].

bul'la *n.* (באל'-ע) אן אויפגעריסענער וואסער-בלאז; אזא צירונגס-שטיק, וואס האט די פארמע פון א רונדען קאפסעל; א זיעגעל אויף א דאקומענט.

bul'lace *n.* (בול'-אייס) אזא זארט פלוים; אזא בוים אין וועסט אינדיען, אויף וועלכען עס וואקסען אזעלכע אייער-פערמיגע גרינע פרוכט וואס האבען זעהר א גוטען ריח; אזא זארט ווייגטרויבען.

bul'lace-tree *n.* (בול'-אייס-טריע) אזא בוים אין וועסט אינדיען, אויף וועלכען עס וואקסען אייערפערמיגע גרינע פרוכט, וואס האבען זעהר א גוטען ריח.

bullan'tic *a.* (בא-לען'-טיק) וואס אנבעלאנגט צו א פאפסטליכע בולע [אוקאז].

bul'lary *n.* (באל'-ע-רי) א זאמלונג פון פאפסטליכע אוקאזען; א פאבריק וואו עס ווערט פערפארטיגט זאלץ [דורך פערדאמפפען דאס וואסער וואס ענטהאלט אין זיך זאלץ].

bul'late *a.* (באל'-אייט) וואס איז בעדעקט מיט בלאזען אדער מיט בלאטערען.

bulla'tion *n.* (בא-ליי'-שאן) דאס אויפרייסען בלאזען.

bull'-bai'ting *n.* (בול'-ביי'-טינג) דאס אנרייצען פון הינד אויף אקסען [אזא שפיעל אמאל אין ענגלאנד].

bull'-beef *n.* (בול'-ביעף) אקסען-פלייש [בול-פלייש]; הארט פלייש.

bull'beggar *n.* (בול'-בעג-אר) א סטראשידלע; א שרעקענס-בילד.

bull'-boat *n.* (בול'-באוט) אזא אינדיאנער שיפעל בעדעקט מיט אקסען-פעל.

bull'-calf *n.* (בול'-קאהף) אן עקסעל; א דומער יונג.

bull'dog *n.* (בול'-דאג) א בולדאג [אזא קליינער דרייסטער שטארקער הונד].

bull'doze *v.* (בול'-דאוז) 1. איינשרעקען; פערפאלגען פאר מיינונגען; 2. שמייסען.

1. A coward is often too ready to bulldoze others.

bull'dozer *n.* (בול'-דאו-זער) איינער וואס שרעקט אימעצען איין; א רעוואלווער; א מאשין צו בויגען אייזערנע שטאנגען.

bul'len-nail *n.* (בול'-ען-נייל) א טאפעציערער-נאגעל [אזא קורצער נאגעל מיט א רונדען גרויסען קעפעל בענוצט ביי פאלסטער ארבייט].

bul'let *n.* (בול'-עט) שיס-קוגעל, קויל.

bul'let-bag *n.* (בול'-עט-בעג) אזא לעדערנער קעסטעלע צו האלטען קוילען.

bul'let-head'ed *a.* (בול'-עט-העד'-עד) רונדקעפיג; דום.

bul'letin *n. and v.* (בול'-ע-טין) א בולעטין, אפיציעלער בעריכט; א בעקאנטמאכונג פון א נייעס; אן אפיציעלע פעריאדישע אויסגאבע פון א פארטיי אדער פעראיין וואו עס ווערען געדרוקט בעריכטען און בעקאנטמאכונגען; בעקאנט מאכען דורך א בולעטין וועלכער ווערט אויסגעקלעבט אין עפענטליכע פלעצער.

bul'letin-board *n.* (בול'-ע-טין-באורד) א שווארצע ברעט, וואו עס ווערען אנגעקלעבט פערשיעדענע בעקאנטמאכונגען.

bul'letinist *n.* (בול'-ע-טין-איסט) דער וואס שרייבט אדער קלעבט אויס בולעטינס.

bul'let-mold *n.* (בול'-עט-מאולד) א פורעם פאר גיסען קוילען.

bul'let-probe *n.* (בול'-עט-פראוב) א זאנד אויף אויסצוגעפינען אן אריינגעשאסענע קויל אין קערפער [אזא כירורגישער אינסטרומענט].

bul'let-proof *a.* (בול'-עט-פרוהף) קוילען-זיכער [וואס לאזט ניט דורכגעהן קיין קויל].

bul'let-shot *n.* (בול'-עט-שאט) דער שאס פון א ביקס.

bul'let-wood *n.* (בול'-עט-הוואוד) אזא זארט זעהר שטארק דונקעל-ברוין האלץ אין אינדיען.

bull'-faced *a.* (בול'-פייסט) וואס האט א גרויסע גראבע געזיכט [אן אקסענער פנים].

bull'-feast *n.* (בול'-פיעסט) ז. ***bull-fight***

bull'-fight *n.* (בול'-פאיט) אן אקסען-קאמפף [אזא קאמפף וואס ווערט פארגעשטעלט אלס שפיעל אין שפאניען צווישען מענשען און אקסען].

bull'-fight'ing *n.* (בול-פאיט'-אינג) ז. ***bull-fight***

bull'finch *n.* (בול'-פינטש) א מין זינג-פויגעלע מיט א שווארץ קעפעל און בלוי-ליכען קערפער.

Bullfinch

bull'fist *n.* (בול'-פיסט) דער באוויסט אדער אהוואוואנטשיק [אזא מין פלאנצע].

bull'fly *n.* (בול'-פלאי) [אזא פיה-פליג פליג וואס קלעפט מייסטענס צו פיה].

bull'frog *n.* (בול'-פראג) דער אקסען-פראש [א מין גרויסער פראש, זשאבע פון שמוציג-ברוינליכען פארב].

Bullfrog

bull'-fron'ted *a.* (בול'-פראנ'-טעד) וואס האט אן אקסענע געזיכט.

bull'head *n. and a.* (בול'-העד) א דומקאפ, אן אקסענקאפ; דום; א נאמען פון פערשיעדענע זארטען פיש; דער אויסטראלישער האיפיש; א בעקאנטער אמעריקאנער פיש מיט א שפיציגען דינעם הערנדעל אויף דער נאז און צוויי אזעלכע הערנדלעך אונטער'ן מויל; אזא קליינער שווארצער וואסער-אינזעקט.
ז. איל. ***"Fishes"***

bull'-head'ed *a.* (בול'-העד'-עד) וואס האט אן אקסענעם קאפ; דום.

bull'-head'edness *n.* (בול'-העד'-עד-נעס) דאס האבען אן אקסען-קאפ; דומהייט.

bul'liform *a.* (באל'-אי-פארם) עהנליך צו א בלאז.

bul'ling *n.* (בול'-אינג) דאס אויפרייסען א פעלז דורך שיס-פולווער.

bul'lion *n.* (בול'-יאן) שטאבעס גאלד און זילבער; א גאלד אדער זילבער מטבע וועלכע איז ארוים פון קורס און ווערט נור אנגענומען אלס איהר מעטאל ווערטה; א צונויפגעדרעהטע שנור פאר בעפוצונג [קוטאס].

bul'lioner *n.* (בול'-יאנ-ער) א הענדלער מיט גאלד און זילבער [אין שטאבעס, אין שטיקער].

bul'lion-fringe *n.* (בול'-יאן-פרינדזש) א פראנגען-שנור, א פרענז-שנור [קוטאס].

bul'lionism *n.* (בול'-יאנ-איזם) בוליאניזם [די טעאריע וועלכע פאדערט דאס געלד זאל בעשטעהן נאר פון מעטאל (גאלד אדער זילבער) אדער אויך פון פאפיער-געלד וואס קען אויסגעוועקסעלט ווערען אויף גאלד און זילבער].

bul'lionist *n.* (בול'-יאנ-איסט) איינער וועלכער האלט פון דער טעאריע פון בוליאניזם. ז. ***bullionism***

bul'lish *a.* (בול'-איש) וואס האלט אין שטייגען אין פרייז [אויף דער בערזע].

bul'list *n.* (בול'-איסט) דער שרייבער פון די פאפסטליכע אוקאזען.

bull moose (בול מוהס) דער "ער" פון די מוז-טהיערע [אזא גרויסע שטארקע הירש-עהנליכע חיה אין נארד-אמעריקא מיט זעהר ברייטע פלאטשיגע הערנער].
ז. ***moose***

Bull Moose Par'ty (בול מוהס פאר'-טי) די בול-מוז פארטיי [א פראגרעסיווע פאליטישע פארטיי אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא, וועלכע איז געגרינדעט געווארען אין יאהר 1912 פון דעם געוועזענעם פרעזידענט טהעאדאר רוזוועלט אלס אפאזיציאן צו דער אלטער רעפובליקאנער פארטיי, פון וועלכער רוזוועלט איז פריהער געוועזן דער פיהרער].

Bull Moos'er (בול מוהס'-ער) אן אנהענגער פון דער בול-מוז פארטיי.
ז. ***Bull Moose Party***

Bull Moos'es (בול מוהס'-עס) אן אנהענגערין פון דער בול-מוז פארטיי.
ז. ***Bull Moose Party***

bull'-neck *n.* (בול'-נעק) א ברייטער קארק [ווי פון אן אקס].

bull'-necked *a.* (בול'-נעקט) וואס האט א קארק ווי אן אקס.

bul'lock *n.* (בול'-אק) א יונגער עקסעל; אן אקס; א פאפסטליכער אוקאז.

bul'lock's-eye *n.* (בול'-אקס-אי) א קליין רונד פענסטערל פון דיקען גלאז; אזא מין פלאנצע.

bull'-ring *n.* (בול'-רינג) אן ארענא, אן אמפיטעאטער, וואו עס קומען פאר אקסען-קעמפפע. ז. ***bull-fight***

bull'-roar'er *n.* (בול'-ראור'-ער) אזא שטעקעל וואס ווערט געדרעהט אויף א שטריקעל און מאכט דערביי א שטארקען גערויש [א קינדער-שפיעלכעל].

bull's'-eye *n.* (בולז'-אי) דער מיטעלפונקט פון א ציעל צום שיסען; א קליינער דונקעלער וואלקען, וואס זאגט אן אויף א שטורם; א קליינע רונדע עפענונג פאר לופט אדער ליכט; א רונד שטיקעל דיקע גלאז, קאנוועקס [בולט] פון איין זייט, וואס ווערט ארייננעשטעלט אלס א פענסטערל; א קליינע לאנטערנע מיט א רונדע קאנוועקסע גלאז; א רונדע קאנוועקסע גלאז אין א מיקראסקאפ; א שאס וואס טרעפט פונקט אין ציעל; אזא קאלירטע צוקערקע; א נאמען פון א געוויסען שטערען.

bull'-snake *n.* (בול'-סנייק) אזא אונגיפטיגער גרויסער שלאנג, וואס מאכט א שטארקען גערויש ווען ער ווערט געשטעהט פון זיין רוה.

bull's piz'zle (בולז פיזל) דער גיד, דאס געשלעכטס גליעד פון אן אקס.

bull'-stag *n.* (בול'-סטעג) א בעשניטענער אקס.

bull'-ter'rier *n.* (בול'-טער'-אי-ער) אזא מין יאגד-הונד.

bull'-trout *n.* (בול'-טראוט) די לאקספארעלע [אזא פיש].

bull'-voiced *a.* (בול'-וואיסט) וואס האט א הויכע גראבע שטימע [ווי אן אקס].

bull'-whip *n.* (בול'-הוויפ) א לעדערנער בייטש.

bul'ly *n., a. and v.* (בול'-אי) 1. צאנקער, קריגער, בעל מחלקה; 2. לארמען, צאנקען; דאקוטשען; סטראשען, שרעקען; 3. אויסגעצייכענט; פיין, גוט.
2. The loafer **bullied** the peddler. 3. I am well; I feel **bully.**

bul'ly-beg'gar *n.* (בול'-אי-בעג'-ער) א סטראשידלע.

bul'ly-boy *n.* (בול'-אי-באי) א פרעהליכער יונג.

bul'lying *a.* (בול'-אי-אינג) שרעקענדיג; זידלענדיג.

bul'ly out (בול'-אי אוט) ארויסקריגען דורך א סטראשונאק.

bul'lyrag *v.* (בול'-אי-רעג) זיך ארומרייסען, שימפפען, זידלען.

bul'ly-rook *n.* (בול'-אי-רוק) א בויאן, א סקאנדאליסט.

bul'rush *n.* (בול'-ראש) די בינזע [אזא פלאנצע פון וועלכער עס ווערען געמאכט די געפלאכטענע זיצען פון שטוהלען].

bul'rushy *a.* (בול'-ראש-אי) פול מיט בינזען [אזא מין פלאנצע]; עהנליך צו בינזען. ז. ***bulrush***

bul'wark *n. and v.* (בול'-הווארק) א שוץ-וואנד; א פעסטונגס-וואנד; בעפעסטיגען מיט א פעסטונגס-וואנד; שיצען.

bum *n. and v.* (באם) א שיכור; א טויגעניכטס; א ליידיגגעהער; א פוסט און פאסניק; פיהרען א לעבען פון א פוסט און פאסניק אדער פון א שכור; דער הינטער חלק; זשוזשען, רוישען; א לוסטיגע געזעלשאפטליכע פערזאמלונג.

bumbai'liff *n.* (באם-ביי'-ליף) א פאליציי בעאמטער, וואס האט אויסצופיהרען שטראפען אויף פער'משפט'ע אין געריכט.

bum'blebee *n.* (באמ'בל-ביע) אזא גרויסע האריגע ביען [וועלכע ברומט ווען זי פליהט].

Bumblebee

bum'bledom *n.* (באמ'בל-דאם) די גדלות, די אנגעבלאזענקייט, די פוסטע גאוה פון א בעאמטען.

bum'boat *n.* (באמ'-באוט) א שיף וואס פיהרט פראוויאנט.

bum'-brush'er *n.* (באמ'-בראש'-ער) א לעהרער וואס האט ליעב צו שמייסען.

bum'kin *n.* (באמ'-קין) אזא קורצער שטאנג פון האלץ אדער אייזען אלס א שפארע אויף א שיף.

bum'mer *n.* (באמ'-ער) א פוסט און פאסניק, אן ארומטרייבער.

bump *n. and v.* (באמפ) 1. גוז, בייל, געשוויר; שלאג, קלאפ; 2. שלאגען; מאכען א געשלעג; געבען א קלאפ; 3. זיך אנשטויסען מיט א קלאפ.
3. The automobile **bumped** into a telegraph pole.

bum'per *n., v. and a.* (באמ'-פער) א שלעגער; א בעכער פול ביז'ן ראנד; א שוץ-קלאץ אויף א שיף געגען בעשעדיגונג פון אייז; א פולגעפאקטער טעאטער צו א בענעפיס; א מאשין צוזאמענצוקלאפען פילץ [פאר היט]; אנפילען ביז'ן ראנד; האלטען א טאסט; איבערפליסיג, רייך, פיעל; גוט.

bum'ping-post *n.* (באמ'-פינג-פאוסט) א דיקער האלץ-קלאץ, וואס ווערט בעפעסטיגט ביי דעם ענד פון אן אייזענבאהן-ליניע נים צו דערלאזען, אז די וואגאנען זאלען אריבערלויפען דעם ענד פון די רעלסען [שינעס].

bump'kin *n.* (באמפ'-קין) אן אומגעלומפערטער מענש [א באלוואן]; א קלאון; א דארפישער נאר; אזא קורצער שטאנג פון האלץ אדער אייזען אלס א שפארע אויף א שיף.

bump'kinly *a.* (באמפ'-קינ-לי) נאריש, אומגעלומפערט; ווי א פאיאץ אדער קלאון.

bump'tious *a.* (באמפ'-שאס) גאוה'דיג, גדלות'דיג, אנגעבלאזען, העזה'דיג; גענייגט צו מחלוקות.

bump'tiously *adv.* (באמפ'-שאס-לי) מיט גאוה; מיט העזה; ווי א בעל מחלוקה.

bump'tiousness *n.* (באמפ'-שאס-נעס) נארישע גאוה; פוסטע גדלות, אנגעבלאזענקייט.

bun *n.* (באן) א קליינער רונדער ברויט-קוכען; א זארט ביסקוויט; אן עק פון א האז; א טרוקען פלאנצען-שטענגעל; אזא שיפעל מיט א פלאכען דעק.

bunch *n. and v.* (באנטש) 1. א בייל; מאכען א בייל; א הויקער, הארב; א בינטעל; וואקסען אין בינטלעך; 2. צונויפבינדען אין בינטלעך; 3. א חבריא, א כנופיה.
3. They are intimate friends; they belong to the same **bunch.**

bunch of five (באנטש אוו פאיוו) דאס בינטעל פינגער [די פינף פינגער פון האנד].

bun'chy *a.* (באנ'-טשי) וואקסענדיג

אין בינטלעך; פול מיט בינטלעך; ווי א בינטעל; חויקעררינג.

bun'co *v. and n.* (באנ'-קאו) בעשווינדלען, בערויבען; א שווינדלער־שפיעל וואו מען נארט אריין א פרעמדען איהם צו בעשווינדלען און בערויבען.

bun'co-game *n.* (באנ'-קאו-גיים) שווינדלער־שפיעל וואו מען נארט אריין א פרעמדען איהם צו בעשווינדלען און בערויבען.

bun'co-joint *n.* (באנ'-קאו-דזשאינט) א פלאץ, וואוהין מען פערנארט איינעם, אום איהם צו בעשווינדלען אדער בערויבען.

bun'co-man *n.* (באנ'-קאו-מען) ז. *bunco-steerer*

bun'combe *n.* (באנ'-קאם) פוסטע פראזען.

bun'co-steer'er *n.* (באנ'-קאו-סטיער'-ער) א שווינדלער וועלכער פערנארט אן אנגעקומענעם פרעמדען אין א קארטען־שפיעל אדער אין אן אנדער שפיעל און בערויבט איהם.

bund *n.* (באנד) א שפאציער־וועג לענגם א טייך.

bund *n.* (בונד) א בונד, א פעראיין.

Bun'desrat *n.* (בונ'-דעס-ראט) דער פעדעראטיווער ראט פון דער דייטשער אימפעריע, וואו די רעגיערונגען פון די 26 דייטשע שטאאטען האבען זייערע פערטרעטער; דער פעדעראטיווער ראט פון דער שווייצער רעפובליק [דער רעגיערונגס־ראט].

Bun'desrath *n.* (בונ'-דעס-ראט) ז. *Bundesrat*

bun'dle *n. and v.* (באנדל) בינטעל, פעקעל; צוזאמענבינדען אין א פעקעל, מאכען א פעקעל; אב'פטר'ען שנעל און אהן צערעמאניעס; אוועקגעהן שנעל און אהן צערעמאניעס.

bun'dle off (באנדל אף) פטור ווערען פון אימעצען שנעל און אהן צערעמאניעס.

bun'dle out (באנדל אוט) ארויסטרייבען, ארויסיאגען.

bun'dle-pil'lar *n.* (באנ'דל-פיל'-אר) בינטעל־זייל [אזא זייל פון א געביידע וואס האט די פארם פון א בינטעל זייל־ען].

bung *n. and v.* (באנג) שפונד [פער־שטאפער פון א פעסעל]; א שפונד־לאך; פערשפונדעווען.

bun'galow *n.* (באנ'-גע-לאו) אן איינ־שטאקיגעס הויז מיט א ווערענדע ארום; א גארטען־הויז.

Bungalow

bunged up (באנגד אפ) צושלאגען, צוהלאפט; אויסגעמאטערט.

bung'-hole *n.* (באנג'-האול) שפונד־לאך [פון א פאס].

bun'gle *v. and n.* (באנגל) פערדארבען; מאכען פארטאטשנע ארביים; טהון עפעס אונגעשיקט אדער אונגעלומפערט; פארטאטשעריי.

The carpenter bungled the job.

bun'gler *n.* (באנ'-גלער) א פארטאטש.

bun'gling *a.* (באנ'-גלינג) פארטאטש־נע; אומגעלומפערט.

The bungling workman deserves no sympathy.

bun'glingly *adv.* (באנ'-גלינג-לי) אויף אן אומגעלומפערטען אופן; מעשה פאר־טאטש.

bun'ion *n.* (באנ'-יאן) אזא געשוואולסט אונטער דעם גראבען פוס־פינגער; א היה־נער־אויג.

bunk *n. and v.* (באנק) א שלאפבאנק; א געלעגער אויף א שיף פון א מאטראז; געהן שלאפען.

bun'ker *n.* (באנ'-קער) א באנק; א קאסטען.

bun'ko *v. and n.* (באנ'-קאו) בעשווינד־לען, בערויבען; א שווינדלער־שפיעל וואו מען נארט אריין א פרעמדען איהם צו בע־שווינדלען און בערויבען.

bun'ko-steer'er *n.* (באנ'-קאו-סטיער'-ער) א שווינדלער וואס נארט אריין אן אנגעקומענעם פרעמדען אין א קארטען־שפיעל אדער אין וועלכען עס איז אנדער שפיעל אום איהם צו בערויבען.

bun'kum *n.* (באנ'-קאם) ז. *buncombe*

bunn *n.* (באן) ז. *bun*

bun'ny *n.* (באנ'-אי) א קראליק.

Bun'sen bur'ner (באנ'-זען בויר'-נער) א בונזען־ברענער [אזא גאז־ברענער, וועל־כער איז אזוי איינגעריכטעט, דאס צום ברען־גאז זאל אויך צוגעמישט ווערען לופט. דער פלאם פון אזא ברענער איז נים קיין לייכטענדער, אבער זעהר א היי־סער און ווערט בענוצט פאר כעמישע און טעכנישע צוועקען. דיעזען ברענער האט ערפונדען א געוויסער דייטשער כע־מיקער בונזען].

bunt *n. and v.* (באנט) שטויסען מיט די הערנער [ווי א ציעג]; א שטויס מיט די הערנער; דער מיטען פון א זעגעל; דער מיטען פון א נעץ; א קראנקהאפטער אנוואוקס אויף ווייץ־קערנער; ווערען אויפגעבלאזען ווי א זעגעל.

bun'ted *a.* (באנ'-טעד) געשעדיגט דורך א קראנקהאפטען אנוואוקס [וועגען ווייץ־קערנער].

bun'ter *n.* (באנ'-טער) א פרוי וועלכע קלייבט לומפען [שמאטעס] אין די גאסען; א פראסטע פרוי.

bun'tine *n.* (באנ'-טין) ציינג פון וואס מען מאכט א פלאג.

bun'ting *n.* (באנ'-טינג) דאס שטויסען מיט די הערנער; א קלאץ פאר א שפארע; דאס אויפגעבלאזען ווערען [ווי א זעגעל]; דאס זיפען; פלאג־שטאף [פון וואס א פלאג ווערט געמאכט]; פלאג־סוף פון א שיף; א מין ווארארבייטשיק־פויגעלע.

bun'ting-crow *n.* (באנ'-טינג-קראו) די נעבעל־קראהע [אזא פויגעל].

bunt'line *n.* (באנט'-לין) א שטריק צום אנשטעלען די זעגלען געגען ווינד.

bunt'line-cloth *n.* (באנט'-לין-קלאטה) די פוטער פון א זעגעל [אין די ערטער וואו די שטריק זיינען בעפעסטיגט].

bun'yon *n.* (באנ'-יאן) ז. *bunion*

buoy *n. and v.* (באי) באיע, אני־קער־צייכען [א פאס אדער שטיק האלץ צוגעבונדען צום אנקער, וועלכער שווימט אויף'ן וואסער און צייגט אן די געפעהרליכע ערטער פאר שיפען]; א לע־בענס־רעטער [פאר איינעם וואס איז אריינגעפאלען אין וואסער זיך צו ראטע־ווען]: שווימען, מאכען שווימען; נים לא־זען אראבפאלען פון מוטה.

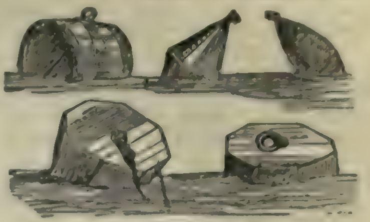

Buoys

buoy'age *n.* (באי'-איידזש) די באיעס אנצואווייזען די געפעהרליכע ערטער פאר שיפען אויף'ן ים. ז. *buoy*

buoy'ancy *n.* (באי'-ען-סי) שווים־אייג־נענשאפט; שווים־קראפט; פריידינקייט; בטחון; לעבעדינקייט.

buoy'ant *a.* (באי'-ענט) 1. שווימענדיג; וואס האט די איינענשאפט צו שווימען; וואס איז לייכט און קען נים זינקען; 2. פרעהליך, לעבעדיג; האפנונגספול.

2. He has a buoyant spirit.

buoy'antly *adv.* (באי'-ענט-לי) מיט ליסטינקייט, מיט לעבעדינקייט, מיט בטחון.

buoy'ing *n.* (באי'-אינג) דאס האלטען אויף דער אויבערפלעכע פון וואסער; שמיצע.

buoy'-rope *n.* (באי'-ראופ) די שטריק מיט וואס די באיע איז צוגעבונדען צום אנקער. ז. *buoy*

bur *n. and v.* (בויר) דער שארסטינער שאלעכץ פון א נוס אדער פון אנדערע פרוכט; אזא שטעכעדיגע פלאנצע; דער ליכטקרייז ארום דער לבנה; א נאמען פון פערשיעדענע געציינג; דאס שטיקעל מע־טאל, וואס ווערט ארויסגעדריקט ביים דורכשטעכען מעטאל־פלאטען; שארסטי־גע זייד; דאס אויסשפרעכען דעם בוכ־שטאב "ר" פון האלז [דאס ריידען מיט'ן "ר"]; מאכען א גרילצענדען געראויש; ריידען מיט'ן "ר".

bur'bot *n.* (בויר'-באט) שטעך־פיש [אזא פיש מיט שטעכער ביים ענד קאפ].

Burbot

bur'den *n. and v.* (בוירדן) לאסט, משא; דרוק; דער טייל פון א געדיכט, וואס ווערט ווידערהאלט צו ענדע פון יע־דען פערז; די באס־שטימע [אין מוזיק]; עטוואס וואס ווערט אפט ווידערהאלט; בעלאדען מיט משא; בעלאסטען, בעדריי־קען.

bur'dener *n.* (בויר'דנ-ער) דער, וועלכער עם לאדט אן משא; א בעדריקער.

bur'den of proof (בוירדן אוו פרוהף) די פפליכט וואס ליעגט אויף איינעם פון די צדדים, וועלכע געהען צום געריכט, פעסטצושטעלען אן אנגעגעבענעם פאקט דורך בעווייזע, ווען נים ווערט דער אור־טייל פון ריכטער אויספאלען געגען איהם.

bur'densome *a.* (בויר'דנ-סאם) שווער; דריקענד; בעלעסטיגענד.

The peasants find the tax burdensome.

bur'densomely *adv.* (בויר'דנ-סאם-לי) אויף א בעלעסטיגענדען אדער דרי־קענדען שטייגער.

bur'densomeness *n.* (בויר'דנ-סאם-נעס) לעסטינקייט, בעלעסטיגונג, בעדריי־קונג.

bur'dock *n.* (בויר׳-דאק) די קלעטע אדער רעפייניק [אזא שטעכעדיגע פלאנצע].

bur'-drill *n.* (בויר׳-דריל) אזא צאהן־בויערער [א דענטיסטישער אינסטרומענט].

bu'reau *n.* (ביו׳-ראו) ביורא, שרייב־טיש; טישקעסטעל; קאמאד; א קאנטאר; אן אמטס־צימער; א רעגיערונגס־דעפארטאמענט.

bureau'cracy *n.* (ביו-ראו׳-קרע-סי) ביוראקראטישע פערוואלטונג [א רעגיערונג, וואו די הויפטמאכט ליעגט אין די הענד פון די אדמיניסטראטיווע בעאמטע]; ביוראקראטיע [דאס בעאמטענטום].

bu'reaucrat *n.* (ביו׳-רא-קרעט) א ביוראקראט; אן אנהענגער פון ביוראקראטישע פערוואלטונג. ז. *bureaucracy*

bureaucrat'ic *a.* (ביו-רא-קרעט׳-איק) וואס איז נוגע צו בעאמטע אדער בעאמטען־הערשאפט, ביוראקראטיש. ז. *bureaucracy*

bureaucrat'ical *a.* (ביו-רא-קרעט׳-אי-קעל) ז. *bureaucratic*

bureaucrat'ically *adv.* (ביו-רא-קרעט׳-אי-קעל-אי) אויף א ביוראקראטישען אופן. ז. *bureaucracy*

bureau'cratist *n.* (ביו-ראו׳-קרע-טיסט) ז. *bureaucrat*

Bu'reau of Corpora'tions (ביו׳-ראו אוו קאר-פא-ריי׳-שאנז) די קארפאראציאנס־ביורא [א רעגיערונגס־דעפארטאמענט אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא וואס האט די אויפזיכט איבער קארפאראציאנען]. ז. *corporation*

Bu'reau of Educa'tion (ביו׳-ראו אוו עד-יו-קיי׳-שאן) בילדונגס־ביורא [פון דער אמעריקאנער רעגיערונג].

Bu'reau of Engra'ving and Prin'ting (ביו׳-ראו אוו ען-גריו׳-ווינג ענד פרינ׳-טינג) די ביורא פון דער ווערטהפאפיערען־דרוקעריי פון דער אמעריקאנער רעגירונג.

Bu'reau of Immigra'tion (ביו׳-ראו אוו אימ-אי-גריי׳-שאן) אימיגראציאנס־ביורא [א רעגיערונגס־דעפארטאמענט אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא וואס האט די אויפזיכט איבער אימיגראציאן].

Bu'reau of In'sular Affairs' (ביו׳-ראו אוו אינ׳-סיו-לאר ע-פעהרז׳) א רעגיערונגס־דעפארטאמענט אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא וואס האט די אויפזיכט איבער דער פערוואלטונג פון די פיליפינען אינזלען.

Bu'reau of La'bor (ביו׳-ראו אוו ליי׳-באר) די ארבייטס־ביורא [א דעפארטאמענט אין מיניסטעריום פון ארבייט און קאמערץ אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא].

Bu'reau of Statis'tics (ביו׳-ראו אוו סטע-טיס׳-טיקס) די סטאטיסטישע ביורא פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא [דיעזע ביורא האט די אויפגאבע צו זאמלען און צו פערעפענטליכען סטאטיסטיקס איבער האנדעל און ארבייט, שיף־פערקעהר, איינפוהר און אויספוהר, אימיגראציאן א. ד. ג.].

burette' *n.* (ביו-רעט׳) אזא גלעזערנע רעהר פאר כעמישע צוועקען; אזא געציערטער וויין־קרוג.

burg *n.* (בוירג) א בעפעסטיגטע שטאדט. ז. *borough*

bur'-gage *n.* (בויר׳-גיידזש) אזא מעטאלענע אונטערלאגס־פלאטע פאר דימענט־פאסער.

bur'gage *n.* (בויר׳-גיידזש) דאס דינגען ערד ביי דער רעגיערונג פאר צינז אבצאהלונג.

bur'gall *n.* (בויר׳-גאהל) א: עסבארער פיש וואס געפינט זיך אין די וואסערען פון די ניי־ענגלאנד שטאאטען פון נארד־אמעריקא. ז. איל. *"Fishes"*

bur'gamot *n.* (בויר׳-גע-מאט) ז. *bergamot*

bur'ganet *n.* (בויר׳-גע-נעט) אזא העלם [מעטאלענע היטעל] וואס פלעגט געטראגען ווערען פון קריעגער אין 16טען יאהרהונדערט.

burgeois' *n.* (בור-זשו-א׳) ז. *bourgeois*

bur'geon *v. and n.* (בויר׳-דזשאן) ז. *bourgeon*

bur'gess *n.* (בויר׳-דזשעס) א בירגער, א געמיינדע בירגער; א דעפוטאט פון א וואהל בעצירק אין פארלאמענט; א מאגיסטראט.

bur'gess-ship *n.* (בויר׳-דזשעס-שיפ) בירגערשאפט.

burg'grave *n.* (בויר׳-גרייוו) בורג־גראף [אן אמאליגער טיטול אין איינינגע אייראפעאישע לענדער פאר דעם אויבערהאר פון א שטאדט אדער א פעסטונג].

burg'gravess *n.* (בויר׳-גרייוו-עס) א בורג־גרעפין. ז. *burggrave*

burgh *n.* (בוירג) ז. *burg*

bur'ghal *a.* (בויר׳-געל) וואס איז שייך צו א שטאדט אדער געמיינדע.

bur'gher *n.* (בויר׳-גער) א בירגער פון א שטאדט.

bur'ghermaster *n.* (בויר׳-גער-מעס-טער) ז. *burgomaster*

bur'ghership *n.* (בויר׳-גער-שיפ) דאס שטאדט־בירגערעכט.

burgh'master *n.* (בוירג׳-מעס-טער) ז. *burgomaster*

burg'lar *n.* (בוירג׳-לער) אן איינברעכער [א גנב וואס ברעכט איין אין א הויז].

burg'lar-alarm' *n.* (בוירג׳-לער-ע-לארם׳) א גלעקעל ביי א טהיר, פענסטער א. ד. ג. אלס פערזיכערונגס־מיטעל געגען גנבים.

burg'lar-alarm' lock (בוירג׳-לער-ע-לארם׳ לאק) א שלאס מיט א פארריכטונג צו קלינגען [אלס פערזיכערונגס־מיטעל געגען גנבים].

burgla'rious *a.* (בוירג-ליי׳-רי-אס) וואס איז שייך צו איינברעכעריי [פון א גנב]; איינברעכעריש.

burgla'riously *adv.* (בוירג-ליי׳-רי-אס-לי) דורך איינברעכען; מיט דער אבזיכט איינצוברעכען; ווי אן איינברעכער.

burg'larize *v.* (בוירג׳-לער-איז) איינברעכען אין א הויז צו גנבנ׳ען.

burg'lar-proof *a.* (בוירג׳-לער-פרוהף) זיכער געגען איינברעכונג [ווי א געביידע, אן אייזערנער קאסע־שראנק א. ז. וו.].

burg'lary *n.* (בוירג׳-לער-אי) דאס איינברעכען פון א גנב; גנבה דורך איינברעכען.

bur'gle *v.* (בוירגל) זיך איינברעכען, מיט דעם צוועק צו גנב׳ענען.

burg'master *n.* (בוירג׳-מעס-טער) ז. *burgomaster*

bur'gomaster *n.* (בויר׳-גא-מעס-טער) בירגערמייסטער [דער הויפט פון א שטאדט, א גאלאווא]; דער אייז־פויגעל.

bur'gonet *n.* (בויר׳-גא-נעט) ז. *burganet*

bur'goo *n.* (בויר׳-גוה) געדיכטע קאשע נעקאכט פון האבער־מעהל; אזא זופ געקאכט מיט פערשיעדענע פליישען און גרינסען.

bur'grave *n.* (בויר׳-גרייוו) ז. *burggrave*

burgra'viate *n.* (בויר-גריי׳-ווי-אייט) דאס אמט אדער טיטול פון א בורג־גראף. ז. *burggrave*

Bur'gundy *n.* (בויר׳-גאנ-די) וויין, וועלכער ווערט געמאכט אין בורגונדיע, פראנקרייך.

bur'iable *a.* (בער׳-אי-עבל) צו בעגראבען.

bur'ial *n.* (בער׳-אי-על) בעגרעבניס, קבורה, בעערדיגונג; בעערדיגונגס ארט.

bur'ial-case *n.* (בער׳-אי-על־קייס) א טרונע וועלכע לאזט ניט צו קיין לופט.

bur'ial-club *n.* (בער׳-אי-על־קלאב) א שטערבע־קאסע.

bur'ial-feast *n.* (בער׳-אי-על־פיעסט) קבורה־מאלצייט [ביי די קריסטען ווערט געמאכט א מאלצייט נאכדעם ווי מען איז מקבר דעם טויטען].

bur'ial-ground *n.* (בער׳-אי-על־גראונד) א בית עולם.

bur'ial-place (בער׳-אי-על־פלייס) א בית עולם.

bur'ial-ser'vice *n.* (בער׳-אי-על-סויר׳-ווים) די רעליגיעזע צערעמאניע ביים מקבר זיין א טויטען; א הספד אויפ׳ן קבר; קדיש אויפ׳ן קבר.

bur'ier *n.* (בער׳-אי-ער) א קברן, טויטענגרעבער.

bu'rin *n.* (ביו׳-רין) גראוויר־שטיפט [אזא געצייג צום גראווירען אין שטאל].

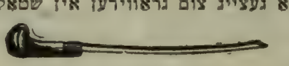

Burin

burke *v.* (בוירק) מארדען אימעצען מיט דער אבזיכט צו פערקויפען דעם קערפער פאר אנאטאמישע צוועקען צו שטודענטען וואס לערנען זיך מעדיצין; אבשאפען פון דער וועלט; פריי ווערען פון עטוואס דורך אן אונדירעקטען מיטעל.

bur'ker *n.* (בויר׳-קער) א מערדער, וואס פערקויפט דעם טויטען קערפער פון דעם ערמארדעטען צו מעדיצין שטודענטען פאר אנאטאמישע צוועקען.

bur'king *n.* (בויר׳-קינג) דאס מארדען מענשען צו פערקויפען זייערע טויטע קערפער צו מעדיצין שטודענטען פאר אנאטאמישע צוועקען.

burl *n. and v.* (בוירל) ארויסציהען קניפלעך פון געוועבטען שטאף; צופען וואל מיט דער האנד; א קניפעל אין א פאדים; א סוק פון א בוים.

bur'lace *n.* (בויר׳-לייס) אזא זארט וויינטרויבען.

bur'lap *n.* (בויר׳-לעפ) אזא זארט פאק־טוך צום פערפאקען סחורה.

burlesque' *a., n. and v.* (בויר-לעסק׳) לוסטיג, לאכענדיג; א בורלעסק [א לוסטיגע אבלאכענדע אדער חוזק מאכענדע פארשטעלונג אין א טעאטער], א קאריקאטור; לוסטיג פארשטעלען; לעכערליך מאכען.

burles'quer *n.* (בויר-לעס׳-קער) איינער וואס מאכט לוסטיג אדער לעכערליך.

burlet'ta *n.* (בויר-לעט׳-ע) בורלעסק־אפערא [א לייכטע קאמישע אפערא].

bur'ling-machine' *n.* (בויר׳-לינג-מע-שין׳) א מאשין ארויסצוציהען קניפלעך פון וואלענשטאף.

bur'ly *a.* (בויר׳-לי) 1. קערפערליך גרויס, דיק; 2. וואס האט סוקען [ווי א בוים].
1. He was a burly fellow. He weighed 300 pounds.

burn *v. and n.* (בוירן) ברענען; פערברענען; אויסברענען; שטראהלען; זיין צוהיצט; זיין נאהענט צו א בעהאלטענער זאך וואס ווערט געזוכט, כמעט טרעפען [אין געוויסע שפיעלען]: דאס ברענען; א פייער־שאדען; א בראנד־וואונד; דאס אויסברענען וואלד; תבואה־בראנד, געטריידע־בראנד [אזא קראנקהייט ביי תבואות].

burn away' (בוירן ע-הוויי׳) אבברענען; פערברענען.

burn day'light (בוירן דיי׳-לאיט) פערשווענדען צייט אינניציג [ברענען ליכט אין העלען טאג].

bur'ner *n.* (בויר׳-נער) דער ברענער פון א לאמפ; איינער וואס פערברענט אדער צינדט אן.

bur'net *n.* (בויר׳-נעט) די בעכער־בלום [א גראז־ארטיגע פלאנצע. איהר ווארצעל ווערט געברויכט אין פאלקס־מעדיצין געגען ציינוועהטאג און געגען מאגען־שוואכקייטען]

bur'net-rose *n.* (בויר׳-נעט-ראוז) די שאטלענדישע רויז [זעהר א שטעכיגע אייראפעאישע און אזיאטישע רויז מיט 9 קליינע בלעטלעך און מיט געלב־רויטע אדער ווייסע בליטהען].

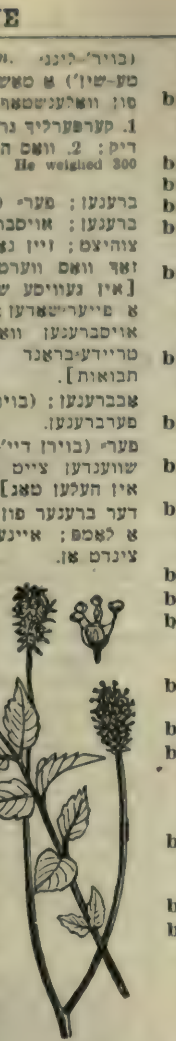
Burnet

bur'ning *n. and a.* (בויר׳-נינג) דאס ברענען אדער פערברענען; ברענענדיג; הייס, היציג; וואס פעראורזאכט אויפרעגונג אדער בעגייסטערונג; שטארק, מעכטיג.

bur'ning-bush *n.* (בויר׳-נינג-בוש) א ברענענדער בוש [קוסטארניק]; דאס עמבלעם פון די פרעסביטעריאנער [א געוויסע פראטעסטאנטישע קריסטליכע סעקטע] וואס ווערט געצייכענט אלס א ברענענדער בוש [קוסטארניק] מיט דער הינדייטונג אויף דעם ברענענדען און ניט פערברענענדען סנה, וואס משה רבנו האט געזעהן, וועגען וועלכען עס ווערט דערצעהלט אין חומש; א נאמען פון פערשיעדענע קוסטארניקעס און פלאנצען.

bur'ning-glass *n.* (בויר׳-נינג־גלעס) א ברען־גלאז.

bur'ning-mir'ror *n.* (בויר׳-נינג־מיר׳-אר) א ברען־שפיגעל.

bur'ning-point *n.* (בויר׳-נינג-פוינט) דער ברען־פונקט, דער גראד היץ, ווען אוילען הויבען אן צו ברענען.

bur'nish *n. and v.* (בויר׳-ניש) פאלירען, מאכען גלאנציג; א גלאנץ.

bur'nisher *n.* (בויר׳-ניש-ער) פאלירער; פאליר־אייזען, פאליר־געצייג.

bur'nishing *n.* (בויר׳-ניש-אינג) דאס פאלירען.

burn one's fin'gers (בוירן הוואנז פינ׳-גערז) זיך די פינגער פערברענען [מאכען א שלעכט געשעפט].

burnoose' *n.* (בויר-נוס׳) א בורנוס [אזא ברייטער וואלענער מאנטעל מיט א קאפישאן].

burnous' *n.* (בויר-נוס׳) ז. ***burnoose***

burn out (בוירן אוט) אויסברענען.

burnt *a.* (בוירנט) געברענט, פערברענט.

burnt'-ear *n.* (בוירנט׳-איער) געטריידע־בראנד [אזא קראנקהייט ביי תבואות].

burn the can'dle at both ends (בוירן טהי קענדל עט באוטה ענדז) ברענען דאס ליכט פון ביידע עקען [פערשווענדען קרעפטען אדער געלד].

burn the mid'night oil (בוירן טהי מיד׳-נאיט איל) לערנען אדער ארבייטען ביי נאכט.

burnt'-of'fering *n* (בוירנט׳-אפ׳-ער-אינג) פייער־אפפער [קרבן עולה].

burnt'-sac'rifice *n.* (בוירנט׳־סעק׳-רי-פאיס) ז. ***burnt-offering***

burn up (בוירן אפ) פערברענען, פערצעהרען; פערברענט ווערען, פערניכטעט ווערען.

burr *n. and v.* (בויר) ז. ***bur***

bur'rage *n.* (בויר׳-עדזש) ז. ***borage***

bur'rel *n.* (באר׳-על) אזא דיקע רויטליכע געוואנד וואס פלעגט אמאל בענוצט ווערען פאר קליידער.

bur'rel-fly *n.* (באר׳-על-פלאי) אזא רויטליכע פערד־פליעג.

bur'rell *n.* (באר׳-על) ז. ***burrel***

bur'rel-shot *n.* (באר׳-על-שאט) א קארטעטש [אזא באמבע אנגעפילט מיט שטיקלעך אייזען, נעגעל, שטיינדלעך א. ז. וו. צום שיסען פון הארמאטען].

burrh'stone *n.* (בויר׳-סטאון) אזא שטיין פון וועלכען עס ווערען געמאכט מיהל־שטיינער.

bur'ro *n.* (באר׳-או) אזא קליינער אייזעל.

bur'row *n. and v.* (באר׳-או) 1. א נארע פון קראליקעס; א הויפען אבפאל ביים אריינגאנג אין א שאכט; א קרייז; ליעגען אין א נארע אין דער ערד; 2. אויסגראבען; זיך איינגראבען.
2. Beavers burrow under rivers and build dams.

bur'ry *a.* (בויר׳-אי) שארסטיג, שטעכיג.

bur'sa *n.* (בויר׳-סא) אין אנאטאמיע און זאאלאגיע — א בייטעל.

bur'sar *n.* (בויר׳-סער) שאץ־מייסטער, קאסירער פון אן אוניווערזיטעט אדער געמיינדע; א סטיפענדיאנט [א סטודענט וואס בעקומט שטיצע פון אן אונטערשטיצונגס־פאנד].

bursa'rial *a.* (בויר-סיי׳-רי-על) וואס איז שייך צו א שאץ־מייסטער אדער קאסיר; בנוגע צו א סטודענט, וואס בעקומט שטיצע פון אן אונטערשטיצונגס־פאנד.

bur'sarship *n.* (בויר׳-סער-שיפ) דער אמט פון א שאץ־מייסטער אדער קאסיר; די קאסע פון אן אוניווערזיטעט אדער קלויסטער; א סטיפענדיע פאר א סטודענט פון אן אוניווערזיטעט.

bur'sary *n.* (בויר׳-סע-רי) די קאסע פון אן אוניווערזיטעט אדער א קלויסטער; א סטיפענדיע־פאנד אין אן אוניווערזיטעט פאר ארימע סטודענטען.

burse *n.* (בוירס) א זאק, א בייטעל, א טייסטער; אן אונטערשטיצונגס־פאנד אין אוניווערזיטעט פאר ארימע סטודענטען.

burst *v. and n.* (בוירסט) פלאצען, אויפרייסען; ריס, שפאלט; אויפרייסונג; ברוך.

burs'ter *n.* (בוירס׳-טער) איינער וואס צוברעכט אדער צושמעטערט.

burst forth (בוירסט פאורטה) אויסברעכען [א פייער, א וואולקאן א. ז. וו.]; ארויספלאצען.

burst in'to laugh'ter (בוירסט אינ׳-טו לאפ׳-טער) ארויספלאצען מיט א געלעכטער.

burst in'to leaf (בוירסט אינ׳-טו ליעף) ארויסלאזען בלעטער [ביי ביימער].

burst in'to tears (בוירסט אינ׳-טו טיערז) אויסברעכען אין א געוויין.

burst in upon' one (בוירסט אין א-פאן׳ הוואן) אויף אימעצען אנפאלען.

bur'stone *n.* (בויר׳-סטאון) אזא שטיין פון וועלכען עס ווערען געמאכט מיהל־שטיינער.

burst up (בוירסט אפ) עקספלאדירען; צוזאמענברעכען; באנקראטירען.

burst upon' one's ear (בוירסט א-פאן׳ הוואנז איער) רייסען איינעמס אויערען דורך הויך שרייען.

burst upon' one's sight (בוירסט א-פאן׳ הוואנז סאיט) זיך איינעם פלוצלונג בעווייזען.

burst with laugh'ing (בוירסט הוויטה לאפ׳-אינג) פלאצען פון געלעכטער.

burt *n.* (בוירט) פלאנדערקע, שטיינבוט [אזא פלאטשיגער פיש].

bur'then *n. and v.* (בויר׳-טהען) ז. ***burden***

bur'ton *n.* (בויר׳-טאן) דאס צוג־ווערק אויף א שיף [די פארריכטונג ארויפצוהויבען משא אויף א שיף].

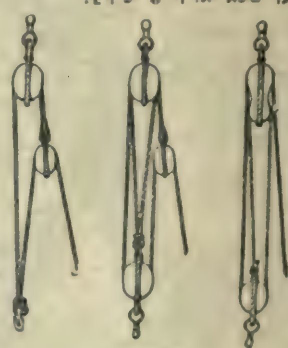
Burtons

bur'y *v.* (בער׳-אי) בעערדיגען, מקבר זיין; פערבארגען; בעהאלטען; פערדעקען פון אויג.

bur'ying *n.* (בער׳-אי-אינג) דאס בעגרעבניס; דאס בעגראבען.

bur'ying-bee'tle *n.* (בער׳-אי-אינג-ביטל) דער גרעבער־קעפער, דער גרעבער־זשוק [ווערט אזוי גערופען, ווייל דיזער אינזעקט בעגראבט די טויטע קערפער פון קליינע חיה׳לעך, אין וועלכע ער לעגט זיינע אייעלעך].

bur'ying-ground *n.* (בער׳-אי-אינג-גראונד) א בעגרעבניס־ארט; א בית־עולם.

bur'ying-place *n.* (בער׳-אי-אינג־פלייס) בעגרעבניס־ארט; מקום קבורה; בית עולם.

bur'y in obliv'ion (בער׳-אי אין אב-ליוו׳-אי-אן) איבערגעבען צו דער פערגעסענהייט.

bur'y the hatch'et (בער׳-אי טהי העטש׳-עט) שליסען פריעדען.

bus *n.* (באס) אן אמניבוס.

bus'by *n.* (באז'-בי) א הויך פעלצען היטעל וואס געוויסע ענגלישע סאלדאטען טראגען.

Busby

bush *n. and v.* (בוש) בוש, קוסט, א פלאץ בעוואקסען מיט קליינע בוימלעך, קוסטארניק; א שניידערשער פינגערהוט; דער עק פון א פוקס; בעשלאג אדער אויספוטערונג פון א פערטיעפונג מיט א הארטערען מעטאל; וואקסען ווי א קוסטארניק; אויספוטערען מיט הארטערען מעטאל; בראנעווען ערד בעוואקסען מיט קוסטעם.

bush. אבקירצונג פון ***bushel***, א שעפעל [א מאס פון אכט טעפ].

bush'el *n. and v.* (בוש'-על) א שעפעל [אן ענגלישע און אמעריקאנישע מאס פון אכט טעפ]; א גרויסע מאסע; א שניידערשער פינגערהוט; אויספוטערונג אדער בעשלאג פון פערטיעפונגען מיט הארטערען מעטאל; פעררריכטען אדער ארויספארטיגען קליידער.

bush'elage *n.* (בוש'-על-איידזש) א טאקסע אבצאהלונג פון יעדען בושעל.

bush'eler *n.* (בוש'-על-ער) א קליידער=פעררריכטער; א שניידער=געהילף צו פעררריכטען אדער ארויספארטיגען קליידער.

bush'eller *n.* (בוש'-על-ער) ז. ***busheler***.

bush'elman *n.* (בוש'-על-מען) ז. ***busheler***.

bush'elwoman *n.* (בוש'-על-הוואומ-ען) א פרוי וואס פעררריכט קליידער, א געהילפין ביי א שניידער צו פעררריכטען אדער ארויספארטיגען קליידער.

bush'-har'row *n.* (בוש'-הער'-או) א בראנע צו בראנעווען ערד וואס איז בעוואקסען מיט בוימלעך.

bush'-hook *n.* (בוש'-הוק) אזא קרומע דיקע קאסע אדער שנייד=מעסער אבצושניידען קליינע בוימלעך.

bush'iness *n.* (בוש'-אי-נעס) דאס זיין בעדעקט מיט קוסטעם; געדיכטקייט.

bush'ing *n.* (בוש'-אינג) א מעטאל רינג אדער צילינדער וואס ווערט בענוצט אויסצופוטערען א לאך פון א ראד אדער פון א צילינדער.

Bush'man *n.* (בוש'-מען) בושמאן [אן אנגעהעריגער פון א געוויסען נעגערשטאם אין אויסטראליען].

bush'man *n.* (בוש'-מען) א קאלאניסט אין אן אונבעוואהנטען לאנד [ווי אויסטראליען]; א וואלד=איינוואהנער.

bush'-met'al *n.* (בוש'-מעט'-על) אזא הארטער מעש וואס ווערט געמאכט פון א קאמפאזיציע פון קופער און צין.

bush'ranger *n.* (בוש'-ריינ-דזשער) א וואלד=בעוואהנער; אן ענטלאפענער ארעסטאנט אין אויסטראליען, וועלכער האלט זיך אויף אין די וועלדער.

bush'-shrike *n.* (בוש'=שראיק) דער בוש=פויגעל [א זיד=אמעריקאנער וואנדער=פויגעל].

bush'whacker *n.* (בוש'-הוועק-ער) איינער וואס טרייבט זיך ארום אין די וועלדער; אין אמעריקאנער בירגער=קריעג — א סאלדאט וואס האט געפיהרט גוערילא קריעג; אזא שניידמעסער צום אבשניידען קוסטעם.

bush'whacking *n.* (בוש'-הוועק-אינג) דאס דורכברעכען זיך א וועג דורך קוסטעם; דאס פאהרען אויף א שיפעל, זיך אנהאלטענדיג אן די קוסטעם ביים ברעג; דאס אבשניידען די קוסטעם מיט אזא ספעציעלען שנייד=מעסער; גוערילא=קריעג [אין איינצעלנע, קליינע גרופען, דורך אונערווארטעטע איבערפאלען].

bush'y *a.* (בוש'-אי) ווי א קוסט; בעוואקסען מיט קוסטעם; אויסגעשפרייט ווי א קוסט; וואס איז פערפלאנטערט ווי א קוסט.

bus'ied *a.* (ביז'-איד) בעשעפטיגט.

bus'ily *adv.* (ביז'-אי-לי) בעשעפטיגט, פערנומען; מיט אן אנשטעל צו זיין שטארק בעשעפטיגט.

bus'iness *n. and a.* (ביז'-נעס) געשעפט, עסק; בעשעפטיגונג; וואס איז שייך צו בעשעפטיגונג.

bus'iness card (ביז'-נעס קארד) א געשעפטס=וויזיטען=קארטע [א קארטע אויף וועלכער עס איז געדרוקט דער נאמען, די בעשעפטיגונג און דער אדרעס פון דער פערזאן].

bus'iness drags (ביז'-נעס דרעגז) די געשעפטען געהען שוואך.

bus'inesslike *a.* (ביז'-נעס-לאיק) געשעפטסמעסיג.

busk *n. and v.* (באסק) א שטיקעל פישביין אדער שטאהל, וואס קומט אין קארסעטען; א קארסעט אדער עטוואס עהנליכעס צום איינציהען דעם קערפער; זיך פארטיג מאכען; אויסריכטען; אנקליידען.

busked *.a.* (באסקט) איינגעשנירט [אין א קארסעט].

bus'kin *n.* (באס'-קין) א האלבשטיפעל; א פרויען=שנור=שוך; אזא מין שנירשטיפעל, וואס די אלטע פעלקער פלעגען טראגען; א טראגעדישע דראמא.

bus'kined *a.* (באס'-קינד) טראגענדיג האלבשטיפעל; טראגיש.

bus'kin-style *n.* (באס'-קין=סטאיל) טראגישע שרייב=פארם.

buss *n. and v.* (באס) א קוש; א שמאקטשע מיט די ליפען; קושען; שמאקטשען מיט די ליפען; אן אמניבוס; אנקליידען; זיך פארטיג מאכען.

bust *n. and v.* (באסט) 1 א ברוסטבילד; א ביוסט, א רומפף; 2. א ניט געראטענע אונטערנעהמונג; ניט האבען קיין ערפאלג; פלאצען; 3. שטעמפלען שעפסען; א צייכען, א שטעמפעל אויף שעפסען.

1. He [illegible] a **bust** of Shakespeare in his library. 2. At this rate his business will soon **bust**.

bus'tard *n.* (באס'-טערד) א טראפע, א דראכווא [א מין גרויסער ווילדער פויגעל].

Bustard

bus'ted *a.* (באס'-טעד) געפלאצט, באנקראטירט, רואינירט.

bus'ter *n.* (באס'-טער) עפעס וואס איז זעהר גרויס; א גרויסער שטורם=ווינד; א גרויסער שרייער, א לארעם=מאכער; א גרויסער טרינקער.

bustle *n. and v.* (באסל) טומעל, לארם, צונויפלויף; איילענעס; לארמען, מאכען טומעל; א טורנור [פון א דאמען קלייד].

bust'ler *n.* (באס'-לער) א ריהרעוודיגער מענש, אן אונרוהיגער קאפ.

bus'to *n.* (באס'-טאו) א ברוסט=בילד, ביוסט; סטאטוע.

bus'y *a. and v.* (ביז'-אי) 1. בעשעפטיגט; פערנומען; 2. זיך בעשעפטיגען פלייסיג.

1. We are all **busy** at work. 2. I shall **busy** myself about the book which I am writing.

bus'ybody *n.* (ביז'-אי-באד-אי) א קאכלעפעל, א פערזאן וואס מישט זיך אין אלעם און וואו מען בעט איהם ניט.

bus'y-brain *n.* (ביז'-אי-בריין) אן אונרוהיגער קאפ, א פראיעקטען=מאכער.

bus'y-day *n.* (ביז'-אי=דיי) א טאג ווען מען איז זעהר פערנומען.

bus'y-min'ded *a.* (ביז'-אי=מאינ'-דעד) וואס איז א ריהרעוודיגער גייסט.

but *adv., prep. and c.* (באט) 1. אבער; 2. זאנדערן, אויסער, סיידען; 3. אייידער; אלס; דאך; בלויז.

1. I shall go, **but** you must come along. 2. We would have failed, **but** for his help.

but a while since (באט ע הוואיל סינס) ערשט ניט לאנג.

butch'er *n. and v.* (בוטש'-ער) פליישער, קצב; שלאכטער; א גרויזאמער מערדער; א פארטאטש; שלאכטען, קוילענען; מארדען אויף א גרויזאמען אופן; פערפארטאטשעווען.

butch'er-bird *n.* (בוטש'-ער-בוירד) טויט=פויגעל [אזא רויב=פויגעל וואס האט די נאטור צו טויטען פיעל מעהר ווי ער האט נויטיג צום עסען און די געטויטעטע בעשעפענישען הענגט ער אויס אויף דערנער].

Butcher-bird

butch'erer *n.* (בוטש'-ער-ער) ז. ***butcher***.

butch'erly *a.* (בוטש'-ער-לי) מערדערליך, בלוטגיעריג; ווי א קצב.

butch'er-meat *n.* (בוטש'-ער-מיעט) ז. ***butcher's meat***.

butch'er-row *n.* (בוטש'-ער=ראו) פלייש=מארק; יאטקעס.

butch'er's-broom *n.* (בוטש'-ערז-ברוהם) אזא שטעכעדיגע הארטע פלאנצע [וועלכע ווערט געברויכט צו מאכען קעהרבעזימער פאר קצבים].

butch'er's cleav'er (בוטש'-ערז קליעוו'-ער) די האק פון א קצב.

butch'er's meat (בוטש'-ערז מיעט) פ־יש פרייש, פרייש פון געקוילעטע בהמות, אין געגענזאץ צום פלייש פון געשאסענע יאגד חיות.

butch'ery *n.* (ביטש' ער אי) הצבות; ברוטאלער מארד; מאסען־מארד; שלאכט־הויז.

bute *n.* (ביום) שענהייט [אן אפקירצונג פון דעם ווארט *beauty*].

He is a bute.

but'-end *n.* (באט'־ענד) דער דיקערער ענד פון עפעס [ווי דער דיקערער ענד פון א ביקס].

but for (באט פאר) אהן; ווען נישט.

but just (באט דזשאסט) אקערשט, אט ערשט.

but'ler *n.* (באט'־לער) א קעלנער, דער קעלנער־מייסטער אין א קעניגליכען הויף [וואס האט אויפצופאסען אויף די ווייך־קעלערען].

but'lerage *n.* (באט'־לער־איידזש) דער וויין־קאמער וואס שטעהט אונטער דער אויפזיכט פון הויזקעלנער; די אבצאהלונג אויף אריינגעפיהרטען וויין.

but'lership *n.* (באט'־לער־שיפ) דאס אמט פון א קעלנער [אין א קעניגליכען הויף].

but'lery *n.* (באט'־לער־אי) א שפייז און וויין־קאמער.

but'ment *n.* (באט'־מענט) ז. *abutment*

but'-shaft *n.* (באט'־שעפט) א קליינע פייל [צום שיסען].

but spar'ingly (באט ספעהר'־אינג־לי) זעהר ווייניג.

but'-strap *v.* (באט'־סטרעפ) צונויפ־שווייסען צוויי שטיקלעך מעטאל ענד צו ענד.

butt *n. and v.* (באט) דער ענד פון א געגענשטאנד; א פאס צו האלטען וויין; אזא וויין־מאס; א שטויס; דער אבוך [דיקע זייט] פון א האק; א שיס־ציעל; איינער אדער עטוואס איבער וועמען אדער איבער וואס מען מאכט חוזק; א ציעל; א גרענעץ; שטויסען מיט'ן קאפ אדער מיט די הערנער; ארומשניידען די קאנטען פון א ברעט צו מאכען עס פיערעקיג; גרענ־צען, אנשטויסען; ארויסשטארצען.

butte *n.* (ביום) אן אבגעזונדערטער בארג; א שפיץ־בארג.

butt'-end *n.* (באט'־ענד) דער קאלבען פון א ביקס; דער דיקער ענד פון עפעס.

but'ter *n. and v.* (באט'־ער) פוטער; בעשמירען מיט פוטער; חנפ'נען; אין קארטען־שפיעל אדער עהנליכע שפיעלען — שטעלען אין קאן דעם פריהערינגען געווינס מיט נאך א צוגאב; א חיה וואס שטויסט מיט די הערנער; א מאשין אבצוזעגען און פערגלייכען די ענדען פון ברעטער.

but'ter-and-eggs *n.* (באט'־ער־ענד־עגז) דאס גליטשען זיך אויף איין פוס און פון ציים צו צייט צוקלאפען מיט דעם קנא־פעל און שפיץ פון דעם צווייטען פוס; אזא זארט בלום וואס בעזיצט א שאטירונג פון צוויי געלבע פארבען.

but'ter-boat *n.* (באט'־ער־באוט) א כלי פאר צושמאלצענער פוטער.

but'ter-box *n.* (באט'־ער־באקס) א כלי צו האלטען פוטער.

but'tercup *n.* (באט'־ער־קאפ) די פו־טער־בלום. ז. *butter-flower*

but'ter-fin'gered *a.* (באט'־ער־פינ'־גערד) אונגעשיקט; מיט ליימענע פינגער.

but'ter-fin'gers *n.* (באט'־ער־פינ'־גערז) לעכערדיגע הענד, ליימענע פינגער [איינער וואס האט נים קיין געשיקטע הענד].

but'ter-fish *n.* (באט'־ער־פיש) דער פוטער־פיש [אזא פראטשינער פיש, וועל־כער האט א גלאטע און ווייכע הוים וואס ביהלט זיך אין האנד ווי פוטער].

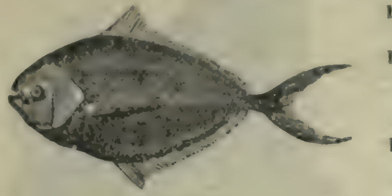

Butter-fish

but'ter-flow'er *n.* (באט'־ער־פלאו'־ער) די פוטער־בלום [א העל־געלבע בלום מיט קיילעכדיגע בליטהען און פאנאנדער־געטיילטע בלעטלעך].

but'terfly *n.* (באט'־ער־פלאי) זומער־פויגעלע, שמעטערלינג.

but'terfly-shaped *a.* (באט'־ער־פלאי־שייפט) וואס האט די פארם פון א שמע־טערלינג.

but'terfly-valve *n.* (באט'־ער־פלאי־וועלוו) שמעטער־לינגס־ווענטיל [א געוויסער זארט ווענ־טיל געברויכט ביי דאמפף־מאשינען].

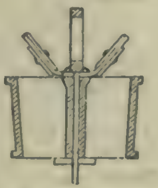

Butterfly-valve

but'terin *n.* (באט'־ער־אין) ז. *butterine*

but'terine *n.* (באט'־ער־אין) מארגארין, קינסטליכע פוטער.

but'teris *n.* (באט'־ער־אים) צזא שמיער־נעצייג געברויכט ארומצושניידען די קא־פיטעס פון פערד ביים בעשמידען.

but'terman *n.* (באט'־ער־מען) א פו־טערניק, איינער וואס האנדעלט מיט פו־טער.

but'termilk *n.* (באט'־ער־מילק) פו־טער־מילך, מאסליאנקע.

but'ternut *n.* (באט'־ער־נאט) פוטער־נוס [א מין זאפטינער, זיסער נוס וואס וואקסט אין אמעריקא]; אין ציים פון בירגער־קריעג אין די פעראייניגטע שטאא־טען פון אמעריקא — א סאלדאט פון די זיד־שטאאטען.

but'ter-print *n.* (באט'־ער־פרינט) א הילצערנער שטעמפעל צום שטעמפלען פו־טער.

but'ter-tooth *n.* (באט'־ער־טוהטה) א ברייטער פאדערשטער צאהן.

but'ter-tree *n.* (באט'־ער־טריע) פוטער־בוים [א מין בוים, וועלכער וואקסט אין אסט־אינדיען און אפריקא און גים ארויס פון זיך אזא מין פוטער־עהנליכען שמאף].

but'terwoman *n.* (באט'־ער־הוואומ־ען) א פוטער־פערקויפערין.

but'terwort *n.* (באט'־ער־הווארט) פוטער־קרוים [א מין פלאנצע].

but'tery *n. and a.* (באט'־ער־אי) וואס איז עהנליך צו פוטער; פוטערדיג; וואס האט ליימענע הענד; א שפייז־קאמער.

but'tery-bar *n.* (באט'־ער־אי־באר) א פאליצע אויף'ן טהירעל פון א שפייז־קא־מער.

but'tery-hatch *n.* (באט'־ער־אי־העטש) א טהירעל צו א שפייז־קאמער.

butt in (באט אין) זיך אריינשטויסען, אריינשטעקען דעם קאפ [אין איטעצענס געשעפטען].

It is not the part of wisdom, to butt into other people's affairs.

but'ting-joint *n.* (באט'־אינג־דזשאינט) א צונויפשליסונג פון די ענדען פון צוויי שטיקער האלץ אדער מעטאל.

but'tock *n.* (באט'־אק) הינטער־חלק, געזעס, אחור; הינטערטייל פון א שיף.

but'ton *n. and v.* (באטן) קנאפ, קנע־פעל; א קנאספע [פון א פלאנצע]; צו־קנעפלען, פערשפילען; צונעהען קנעפלעך; זיך לאזען פערשפילען.

but'ton-bush *n.* (באטן'־בוש) די קנאפ בלום [א בלום וועלכע וואקסט אין נארד אמעריקא און האט די פארם פון א קנאפ].

Button-bush

but'ton-ear *n.* (באטן'־איער) אן ארא־הענגענדער אויער וואס רעקט צו די עפ־נונג [ווי ביי איינינע הינד].

but'toner *n.* (באטנ'־ער) איינער וואס שפילעט צו קנעפ; א האקען צום פער־קנעפלען שיך אדער הענטשקעס.

but'ton-fast'ner *n.* (באט'נ־פעס'־נער) אזא קלאמער צו בעפעסטיגען קנעפלעך.

but'ton-flow'er *n.* (באט'נ־פלאו'־ער) די קנאפ־בלום [אזא בלומען־פלאנצע וואס וואקסט אין די הייסע געגענדען פון אמע־ריקא].

but'tonhole *n. and v.* (באטנ'־האול) א קנאפ־לאך; מאכען קנאפ־לעכער; צוהאל־טען פאר'ן לאץ; האבען א געשפרעך אדער אן אינטערוויו.

but'tonhole ma'ker (באטנ'־האול מיי'־קער) איינער וואס מאכט קנאפ־לעכער.

but'ton-hook *n.* (באטן'־הוק) א האקען צום פערקנעפלען שיך אדער הענטשקעס.

but'ton-ma'ker *n.* (באטן'־מיי'־קער) א קנעפעל־מאכער.

but'tonwood *n.* (באטנ'־הוואוד) די אמעריקאנער פלאטאנע אדער טשינאר [אזא נידריגער בוים וואס וואקסט אויף די וועסט־אינדישע אינזלען, זיין האלץ איז זעהר הארט און שווער].

but'tony *a.* (באטנ'־אי) בעפוצט מיט קנעפ.

but'tony boy (באטנ'־אי באי) א לויף־איננעל [א איננעל אויף שליחות].

but'tress *n. and v.* (באט'־רעס) א שטיץ־זייל [פאר א בריק אדער געביי־דע]; שטיצע; שטיצען; שטיצען מיט א שטיץ־זייל.

but'ty *n.* (באט'־אי) א שותף, א חבר; איינער וואס נעהמט אן א קאנטראקט, אדער איז א שותף פון א קאנטראקטאר ארויסצוגראבען קויהלען פון א קויהלען־גרוב.

but'ty-gang *n.* (באט'-אי-גענג) א קאמפאניע ארבייטער וואס נעהמען איבער קאלעקטיוו א געוויסען טייל פון אן ארבייט.

but'-weld *n.* (באט'-הוועלד) א צונויפ־שווייסונג פון צוויי שטיקלעך אייזען.

butyra'ceous *a.* (ביו-טי-ריי'-שאס) פוטערארטיג, פוטערדיג; ענליך צו פוטער.

bu'tyrate *n.* (ביו'-טי-רייט) פוטער־זויערע זאלץ [א כעמישער שטאף].

butyr'ic *a.* (ביו-טיר'-איק) וואס קומט ארויס פון פוטער.

butyr'ic ac'id (ביו-טיר'-איק עס'-איד) אזא וואסערדיגע פארבלאזע פליסיג־קייט וואס קומט פון איבערגעזויערטע מילך.

bu'tyrin *n.* (ביו'-טי-רין) א כעמישע פערבינדונג פון גליצערין מיט דער פליסיגקייט וואס קומט פון איבערגעזויערטע מילך.

bu'tyrine *n.* (ביו'-טי-רין) ז. ***butyrin***.

bu'tyrous *a.* (ביו'-טי-ראס) ז. ***butyraceous***.

bux'om *a.* (באק'-סאם) מונטער, לעבעדיג, פרעהליך, פלינק, געזונד און פריש.
She was a bright, **buxom** girl, full of life.

bux'omly *adv.* (באק'-סאם-לי) מיט מונטערקייט, מיט לעבעדיגקייט, מיט קראפט.

bux'omness *n.* (באק'-סאם-נעס) מונ־טערקייט; לעבהאפטיגקייט; פלינקייט; געזונדהייט, פרישקייט.

buy *v.* (באי) קויפען; אונטערקויפען; פערהאנדלען וועגען קויפען עפעס.

buy'able *a.* (באי'-עבל) קויפבאר, וואס קען געקויפט ווערען.

buy a dead bar'gain (באי ע דעד באר'-גען) קויפען פאר חצי חנם.

buy a pig in a poke (באי ע פיג אין ע פאוק) קויפען א קאץ אין א זאק.

buy at first hand (באי עט פוירסט הענד) קויפען פון דער ערשטער קוועלע.

buy'er *n.* (באי'-ער) קויפער, קונה.

buy gol'den opin'ions (באי גאול'דן א-פינ'-יאנז) סטארען זיך צו נושא חן זיין.

buy in (באי אין) [ביי אוקציאן] צוריק אבקויפען אן אויקציאן].

buy'ing *n.* (באי'-אינג) דאס קויפען.

buy'ing up (באי־אינג אפ) דער קויף, אויפקויף.

buy one off (באי הוואן אף) אימעצען אונטערקויפען, בעשטעכען; אבקויפען איי־נעם.

buy one out (באי הוואן אוט) אבקויפען, איבערנעהמען א געשעפט ביי אימעצען.

buy one's time (באי הוואנז טאים) פערקירצען די צייט פון דער לעהרע דורך בעצאהלונג.

buy up (באי אפ) אויפקויפען [פאר ספעקולאציאן].

buz *v.* (באז) גנב'ענען פון די קעשענעס.

buz'-nap'per *n.* (באז'-נעפ'-ער) א קע־שענע־גנב.

buzz *n.* and *v.* (באז) [ווי א ביען] זשומען; שעפטשען, מורמלען; פלוידערען; אויספלוידערען, פערשפרייטען שטילער־הייד א קלאנג; זשומעריי; שעפטשעריי, מורמלעריי; פלוידעריי; א קלאנג וואס ווערט שטילערהייד פערשפרייט.

buzz about' (באז ע-באוט') אויספלוי־דערען.

buz'zard *n.* (באז'-ערד) א בוסארד [אזא רויב־פויגעל].

Buzzard

buzz'fly *n.* (באז'-פלאי) די שוועבע־פליעג.

buz'zer *n.* (באז'-ער) איינער וואס זשו־מעט, שעפטשעט אדער פלוידערט אויס; א שטילער זשומענדער סיגנאל אדער אלארם; א פאליר־ראד פאר מעסערס און אנדערע ענליכע זאכען; א קעשענע־גנב.

buz'zing *a.* (באז'-אינג) זשומענדיג; מורמלענדיג, שעפטשענדיג, פלוידערענדיג.

buz'zingly *adv.* (באז'-אינג-לי) אויף א זשומענדיגען אופן; מיט זשומעריי.

buzz'-saw *n.* (באז'-סאה) א רונדע זעג.

by *prep., adv.* and *n.* (באי) דורך, פון; מיט; נעבען, נעבענזעבליך, ביי, צו, נאך; נאהענט, פארביי; א זאך, צו וועלכער מען ציעלט ניט דירעקט; א צופאל; דאס זיין אום [ניט גראד].

by ac'cident (באי עק'-סי-דענט) דורך א צופאל, צופעליג.

by adven'ture (באי עד-וענ'-טשור) צופעליג, דורך א צופאל.

by advice' of (באי עד-וואיס' אוו) לויט דער עצה פון.

by aid of (באי אייד אוו) מיט דער הילף פון...

by all means (באי אהל מיענז) געוויס, דורכאויס, אויף יעדען פאל.

by and again' (באי ענד ע-גען') פון צייט צו צייט, ווען נים ווען, אפט.

by and by (באי ענד באי) א ביסעל שפעטער, באלד, אין א קליינע ווייל, אם אין דער מינוט.

by and large (באי ענד לארדזש) אין אלגעמיין; אין אלע הינזיכטען.
Taken **by and large**, the plan was not a bad one.

by anticipa'tion (באי ענ-טים-אי-פיי'-שאן) אין פאראויס; אין פאראויס בע־צאהלען.

by appoint'ment (באי ע-פאינט'-מענט) לויט פעראבריידונג.

by asser'tion (באי ע-סויר'-שאן) לויט בעהויפטונג.

by attor'ney (באי ע-טויר'-ני) דורך א בעפאלמעכטיגטען, דורך א שטעלפערטרע־טער.

by'-bid'der *n.* (באי'-ביד'-ער) איינער וואס איז אנגעשטעלט צו שטייגען די פרייזען אויף אן אויקציאן [ליציטאציע].

by birth (באי בוירטה) פון געבורט.

by blood (באי בלאד) דורך פערוואנד־שאפט.

by'-blow *n.* (באי'-בלאו) א צופעליגער קלאפ.

by chance (באי טשענס) דורך א צופאל.

by coach (באי קאוטש) מיט א פוהר, פער אקס.

by command' (באי קא-מענד') אויף בעפעהל.

by'-concern'ment *n.* (באי'-קאנ-סוירנ'-מענט) א זייטיגער עסק; א נע־בען־זאך.

by con'sequence (באי קאנ'-סי-קהווענס) פאלגליך.

by con'tract (באי קאנ'-טרעקט) לויט קאנטראקט, לויט אבמאך.

by'-cor'ner *n.* (באי'-קאר'-נער) אן אב־געלעגענער ווינקעל; א פריוואטער ווינ־קעל.

by course (באי קאורס) נאך דער רייה נאך.

by course of na'ture (באי קאורס אוו ניי'-טשור) מיט דער נאטור.

by day (באי דיי) ביי טאג.

by'-day *n.* (באי'-דיי) א פרייער טאג [פון ארבייט, פון בעשעפטיגונג].

by degrees' (באי די-גריעז') ביסלעכ־ווייז, שטופענווייז.

by descrip'tion (באי דעס-קריפ'-שאן) לויט א בעשרייבונג.

by'-design' *n.* (באי'-די-זאין') א זייט־טיגע כונה; א בעזונדערער מיין.

by design' (באי די-זאין') בכיון.
It was **by design** that the result of the dispute was settled in this way.

by dint of (באי דינט אוו) דורך.
He became rich **by dint of** hard work.

bye *n.* (באי) א צופאל; דאס זיין נים די הויפטזאך אדער הויפט־ציעל; דאס זיין אום. ז. ***by***.

by ears (באי איערז) נאך'ן געהער.

bye-bye *int.* (באי-באי) זיי געזונד! לעב וואהל!

by'-effect' *n.* (באי'-ע-פעקט') א זייטי־גע, ניט־בעאבזיכטיגטע ווירקונג אדער רע־זולטאט.

by'-end *n.* (באי'-ענד) א בעהאלטענע כונה; א פריוואט אינטערעס.

by fits and starts (באי פיטס ענד סטארטס) שפרינגענדיג, היפענדיג, ניט סיסטעמאטיש; רוקענדיג און שטופענדיג.

by force (באי פאורס) מיט געוואלט.

by for'tune (באי פאר'-טשון) צופעליג, דורך א צופאל.

by'gone *a.* and *n.* (באי'-גאהן) 1. פער־גאנגען; 2. דאס פערגאנגענע.
1. All this happened in a **bygone** age. 2. Now for peace, and let **bygones** be **bygones**.

by good luck (באי גוד לאק) גליקלי־כערווייזע, צום גוטען גליק.

by halves (באי האווז) אונפאלשטענדיג, אונפאלקאם.

by heart (באי הארט) אויף אויסווענינ.

by hon'or (באי אנ'-אר) אויף עהרען ווארט.

by hook or by crook (באי הוק אר באי קרוק) מיט רעכט אדער אונרעכט, קרום אדער גלייך, אויף יעדען פאל.

by'-in'terest *n.* (באי'-אינ'-טער-עסט) א פריוואט־אינטערעס.

by Jin'go! (באי דזשינ'-גאו) ווארהאפ־טיג! אויף נאמנות! ווי איך לעב! צו אלע רוחות!

by'-key *n.* (באי'-קיע) א ביישליסעל, א צווייטער שליסעל.

by land (באי לענד) מיט דער יבשה.

by'-lane *n.* (באי'-ליין) א זייטען־געסעל, א נעבענגעסעל; א פריוואט־וועג.

by last advic'es (באי לעסט עד-וואיס'עז) לויט די לעצטע בעריכטען.

by'-law *n.* (באי'-לאה) א נעבען-געזעץ; אן ארטס געזעץ; א ספעציאל-געזעץ, א נעבען-סטאטוט.

by leaps (באי ליעפס) שפרינגענדיג, אינסיסטעמאטיש.

by let'ter (באי לעט'-ער) דורך א בריעף.

by means of (באי מיענז אוו) דורך.
The burglar was caught by means of a clever ruse.

by meas'ure of (באי מעזש'-אור אוו) דורך.

by mere chance (באי מיער טשענס) דורך א בלויזען צופאל.

by mistake' (באי מיס-טייק') דורך א פערזעהן.

by'-mo'tive *n.* (באי'-מאו'-טיוו) א נעבען-מאטיוו; א זייטיגע כונה; אן איינגענוצינע בעהאלטענע כונה

by much (באי מאטש) אום פיעל, מיט א סך.

by my soul (באי מאי סאול) אזוי לעבען זאל איך.

by'-name *n. and v.* (באי'-ניים) א צו-נאמען; געבען א צונאמען.

by no means (באי נאו מיענז) דורכ-אוים ניט, אויף קיין פאל ניט.

by now (באי נאו) איצט, אצינד.
He must be there by now.

by occa'sion (באי א-קוי'-זשאן) ביי געלעגענהייט, צופעליגערווייזע.

by occupa'tion (באי אק-יו-פיי'-שאן) לויט פראפעסיאן נאך.

by'-pas'sage *n.* (באי'-פעס'-עדזש) א זייטינער דורכגאנג.

by'-path *n.* (באי'-פעטה) א זייטען-וועג, הינטערוועג; א הינטערפיסעל, בעטרוג.

by'-pee'ping *a.* (באי'-פיע'-פינג) וואר-פענדיג בליקען אן א זייט.

by'-place *n.* (באי'-פליים) א פערוואר-פענער ארט.

by'-play *n.* (באי'-פליי) א צווישען-שפיעל, א בעזונדערער שפיעל [אין טע-אטער]; א זייטיגע זאך.

by'-prod'uct *n.* (באי'-פראד'-אקט) א נעבען-פראדוקט [ביים פאבריצירען].

by'-pur'pose *n.* (באי'-פויר'-פאס) א בעהאלטענע כונה, א זייטיגער מיין.

by rail (באי רייל) מיט'ן באהן.

by rea'son (באי ריעזן) צוליעב דעם, דערפאר, דעריבער.

by rea'son that (באי ריעזן טהעט) ווייל; צוליעב דעם.

by'-road *n.* (באי'-ראוד) א זייט-וועג.

Byro'nian *a.* (באי ראו' ני ען) וואס איז שייך צו לארד באיראן [דער בעריהמ-טער ענגלישער דיכטער] אדער צו זיין ארט שרייבען.

Byron'ic *a.* (באי-ראנ'-איק) ז. *Byronian*.

Byron'ical *a.* (באי-ראנ'-אי-קעל) ז. *Byronian*.

Byron'ically *adv.* (באי-ראנ'-אי-קעל-אי) לויט דעם ארט שרייבען פון לארד באיראן.

By'ronism *n.* (באי'-ראנ-איזם) די כא-ראקטעריסטיק פון לארד באיראנס פאעזיע, סטיל א. ד. ג.

by'-room *n.* (באי'-רוהם) א נעבען-צי-מער, א זייטיג צימער.

by rota'tion (באי רא-טיי'-שאן) נאך דער רייה נאך.

by rote (באי ראוט) אויף אויסווענייג.

by rule (באי רול) לויט געזעץ.

by'-speech *n.* (באי'-ספיעטש) דאס אב-ווייכען פון דער טעמא אין א רעדע; א זייטיגע רעדע, א צופעליגע רעדע.

bys'solite *n.* (ביס'-א-לאיט) דער שטראהל-שטיין.

bys'sus *n.* (ביס'-אס) א גאנץ דינער ליינען-שטאף ביי די אלטע עגיפטער; גרוב-שימעל [אזא פלאנצע].

by'stander *n.* (באי'-סטענ-דער) צו-קוקער, צושויער; א זייטינער צוקוקער.

by'-sta'tion *n.* (באי'-סטיי'-שאן) א נע-בען-סטאציאן.

by stealth (באי סטעלטה) פער'גנב'עטער-הייט; בגנבה.

by steps (באי סטעפס) ביסלעכווייז, טריט ביי טריט.

by'-street *n.* (באי'-סטריעט) א זייטען-גאס.

by'-term *n.* (באי'-טוירם) א ניט רעגו-לערער טערמין אדער ניט רעגולערע צייט; א טערמין אין א שוהל, אין וועלכען עס ווערט עטוואס געטהאן ניט נאך דער רע-גולערער ארדנונג [ווי א טערמין פאר אן עקזאמען וואס קומט פאר ניט אין דער רעגולערער ארדנונג א. ד. ג.].

by the board (באי טהי באורד) זיין אין גאנצען פערניכטעט אדער צושטערט.

by the book (באי טהי בוק) פינקטליך ווי פון בוך, אות פאר אות.

by the bulk (באי טהי באלק) אגולנע, הורטאם; אין גאנצען; מיט האק און פאק; אין גאנצען גענומען; אין דורכשניט.

by the by (באי טהי באי) אגב אורחא.

by the bye (באי טהי באי) ז. *by the by*.

by the day (באי טהי דיי) פון טאג.
He is working by the day.

by the grace of God (באי טהי גריים אוו גאד) דורך גאטס גענאד.

by the piece (באי טהי פיעס) אויף'ן שטיק, שטיקווייז.

by this means (באי טהיס מיענז) דורך דעם.

by this time of day (באי טהיס טאים אוו דיי) איצט.

by trade (באי טרייד) פון פאך.
By trade he is a mechanic.

by turns (באי טוירנז) נאך דער רייהע נאך; אבוועקסלענדיג.

by'-view *n.* (באי'-וויו) א פריוואטע אב-זיכט, אן איינגענוצינער שטאנדפונקט.

by vir'tue of (באי ווארי'-משו אוו) דורך, א דאנק דעם...

by'-walk *n.* (באי'-וואהק) א פריוואט-ער איינזאמער שפאציער.

by'-wal'ker *n.* (באי'-וואה'-קער) איי-נער וואס נעהמט מיט הינטער-פיסלעך, א בעטריגער, א רמאי.

by wa'ter and land (באי וואה'-טער ענד לענד) אויפ'ן וואסער און אויף דער יבשה.

by'way *n.* (באי'-הוויי) א זייטען-וועג; א הינטער-וועג; א הינטערפיסעל.

by way of (באי הוויי אוו) דורך, נאך דער ארט פון...
They returned by way of Boston.

by way of jest (באי הוויי אוו דזשעסט) אין שפאס.

by'word *n.* (באי'-הווארד) שפריכ-ווארט [היפשזעכליך אזעלכער וואס דריקט אוים שפאט און פעראכטונג]: איינער וואס רופט ארוים אלגעמיינע שפאט און פער-אכטונג.

by word of mouth (באי הווארד אוו מאוטה) מינדליך.

by'-work *n.* (באי'-הווארק) א נעבען-נעביירע, א נעבען-ארביים.

byz'ant *n.* (ביז'-ענט) ז. *bezant*.

Byzan'tian *a. and n.* (בי-זענ'-שיען) ביזאנטיש, נאכ'ן ביזאנטישען סטיל אדער כוסטער [די איצטיגע שטאדט קאנסטאנ-טינאפאל האט זיך אמאל גערופען בי-זאנץ]; אן איינוואהנער פון ביזאנץ [קאנסטאנטינאפאל].

Byzan'tine *a.* (בי-זענ'-טין) ביזאנטיש. ז. *Byzantian*.

Byz'antinism *n.* (ביז'-ען-טינ-איזם) די ביזאנטישע קולטור, דער ביזאנטישער גייסט, די ביזאנטישע קונסט.

C

C, c (סי) דער דריטער בוכשטאב פון דער *a-b-c*

C *n.* (סי) צע, א מוזיקאלישער צייכען פאר'ן ערשטען טאן פון טאן-לייטער.

Caa'ba *n.* (קא'-בא) קאבא [דער הייליגער מאכמעדאנישער טעמפעל אין מעקא].

cab *n. and v.* (קעב) אזא פערמאכטע קא-רעטע: פאהרען אין א פערמאכטע קארע-טע; אן אלטע אידישע מאס פון אנדערה-האלבען קווארט [קב].

cabal' *n. and v.* (קע-בעל') א באנדע גע-היימע בונטאווישטשיקעס; מאכען א געהיי-מען בונד; אינטריגירען.

cab'ala *n.* (קעב'-ע-לע) קבלה; א גע-היימע, מיסטישע לעהרע.

cabalas'sou *n.* (קעב-ע-לעס'-או) די ריעזען-ארמאדילא. ז. *armadillo*.

cab'alism *n.* (קעב'-ע-ליזם) די לעהרע פון קבלה.

cab'alist *n.* (קעב'-ע-ליסט) א בעל-קבלה, א מקובל.

cabalis'tic *a.* (קעב ע ליס' טיק) וואס האט א געהיימע, מיסטישע בעדייטונג; וואס געהערט צו די מקובלים.

cabalis'tical *a.* (קעב-ע-ליס'-טיק-על) ז. *cabalistic*.

cab'alize *v.* (קעב'-ע-לאיז) געברויכען די שפראך פון קבלה.

cabal'ler *n.* (קע-בעל'-ער) אינטריגאנט, פליאטקע-מאכער.

cab'alline *a.* (קעב'-ע-לין) וואס געהערט אדער וואס פאסט צו פערד.

cab'aret *n.* (קעב'-ע-רעט) א קאבארעט

[א שענק אדער רעסטאראן מיט לייכטע טעאטער=פארשטעלונגען]; א שענק, א וויין=הויז; א טהעע אדער קאפע סערוויז.

cab'as *n.* (קעב'-ע) א פרויען האנד=בייטעל; א קערבעל פאר פייגען.

cabas'sou *n.* (קע-בעס'-או) א מין פאנצער=טהיער אדער גארטעל=טהיער. ז. *armadillo*.

cab'bage *n. and v.* (קעב'-עדזש) 1. קרויט; וואקסען ווי א קעפעל קרויט; 2. נעהמען יתור [וואס א שניידער גנב'עט אראב פון דעם שטאף, וואס מען גיט איהם צו נעהען]; דאס נעהמען יתור.
2. Your tailor cabbages yards of material.

cab'bage-but'terfly *n.* (קעב'-עדזש-באט'-ער-פלאי) א זומער=פויגעלע וואס קומט ארויס פון דעם קרויט=ווארם.

Cabbage-butterfly

cab'bage-cat'erpillar *n.* (קעב'-עדזש=קעט'-ער-פיל-ער) דער קרויט=ווארם.

cab'bage-flea *n.* (קעב'-עדזש-פליע) דער קרויט=קעפער [אזא קליינער זשוק, וועלכער איז שעדליך פאר קרויט].

cab'bage-fly *n.* (קעב'-עדזש-פלאי) די קרויט=פליעג [אזא פליעג, וואס פערדארבט די קרויט פלאנצען].

cab'bage-gar'den *n.* (קעב'-עדזש-גארדן) קרויט=גארטען.

cab'bage-head *n.* (קעב'-עדזש=העד) א קעפעל קרויט; א קרויט=קאפ [א שוטה, א דומקאפ].

cab'bage-let'tuce *n.* (קעב'-עדזש-לעט'-אים) קרויט=סאלאטע.

cab'bage-palm *n.* (קעב'-עדזש=פאהם) אזא מין פאלמען=בוים וועמענס בלעטער עס ווערען געברויכט אלס גרינס צום עסען.

cab'bage-rose *n.* (קעב'-עדזש=ראוז) די קרויט=ראזע.

cab'bage-stalk *n.* (קעב'-עדזש=סטאהק) דער קרויט=שטענגעל.

cab'bage-tree *n.* (קעב'-עדזש=טריע) דער קרויט=בוים [אזא בוים וואס האט דיקע ווייכע בלעטער].

cab'bage-worm *n.* (קעב'-עדזש=הוואירם) דער קרויט=ווארם.

cab'in *n. and v.* (קעב'-אין) קאיוטע אין א שיף; הייזעל, שטיבעל; וואוינען אין א שטיבעל; איינשליסען אין א שטיבעל.

cab'in-boy *n.* (קעב'-אין=באי) אן איינגעל וואס בעדיענט די אפיצירען פון א שיף; דער געהילף פון א סטוארט [פראוויאנט פערוואלטער] אויף א שיף.

cab'inet *n. and a.* (קעב'-אי-נעט) 1. קאבינעט, צימער; א פריוואטער בעראטונגס=צימער; 2. שופלאדען=קעסטעל, עלמערל; 3. קערפערשאפט פון מיניסטארען [מיניסטארען=ראט]; פריוואט, געהיים, פערטרויליך; וואס איז שייך צו א קאבינעט; בעלאנגענדיג צום מיניסטארען=ראט.
2. I bought a large mahogany cabinet. 3. The cabinet of the United States is responsible for its actions to the President only.

cab'inet coun'cil (קעב'-אי-נעט קאונ'-סיל) מיניסטארען=ראט; א בעראטונג פון מיניסטארען; א געהיימע עצה; א פריוואטע בעראטונג.

cab'inet-ma'ker *n.* (קעב'-אי-נעט=מיי'-קער) א מעבעל=טישלער [מעבעל=סטאליער].

cab'inet of coins (קעב'-אי-נעט אוו קאינז) א געלד=קעסטעל [צו האלטען מטבעות].

cab'inet pian'o (קעב'-אי-נעט פי-ענ'-או) א פיאנינא [קלענער אין פארמאט פון א פיאנא].

cab'inet pic'ture (קעב'-אי-נעט פיק'-טשור) א קאבינעט בילד [א קליינעס בילד].

cab'inet-work *n.* (קעב'-אי-נעט=הוואירק) טישלער=ארבייט [מעבעל].

cab'in-mate *n.* (קעב'-אין=מייט) א מיטבעוואהנער אין א קאיוטע [פון א שיף].

cab'in pas'senger (קעב'-אין פעס'-ענדזש-ער) קאיוטע=פאסאזשיר [א פאסאזשיר פון ערשטע אדער צווייטע קלאס אויף א שיף].

ca'ble *n. and v.* (קיי'בל) 1. קאבעל, א שטארקע אנקער=שטריק אדער קייט; 2. בעפעסטיגען מיט א קאבעל; 3. א דראטענע שטריק; די טעלעגראפישע דראט=שטריק איבער'ן ים; 4. טעלעגראפירען איבער'ן ים [מיט דעם קאבעל]; 5. אויספילען דעם חלל פון א זייל מיט רונדע שטיקער מאטעריאל [אין ארכיטעקטור].
1. The anchor is fastened to a cable. 3. The Pacific cable was laid in 1903. 4. The correspondent cabled the news to America.

ca'ble-car *n.* (קיי'בל-קאר) א וואגאן פון א זייל=באהן. ז. *cable-railroad*.

ca'bled *a.* (קיי'בלד) מיט די אנקער=שטריק בעפעסטיגט; אויסגעפילט דעם חלל פון א זייל מיט רונדע שטיקער מאטעריאל.

ca'blegram *n.* (קיי'בל-גרעם) א קאבעל=דעפעשע [א טעלעגראמע פון איבער'ן ים].

ca'ble-rail'road *n.* (קיי'בל=רייל'-ראוד) א זייל=באהן [א באהן וואס ווערט בעטריבען דורך א דראט=שטריק, וועלכע געהט דורך די רעדער און ווערט געצוינגען פון א קראפט=מאשין].

ca'ble-road *n.* (קיי'בל=ראוד) ז. *cable-railroad*.

ca'ble's-length *n.* (קיי'בלז-לענגטה) א צעהנטעל פון א ים מייל [אונגעפעהר 600 פוס].

ca'blet *n.* (קיי'-בלעט) קליינע אנקער=שטריק אדער קייט.

ca'bleway *n.* (קיי'בל-הוויי) ז. *cable-railroad*.

ca'bling *n.* (קיי'-בלינג) דאס שיקען א טעלעגראמע איבער'ן ים; דאס אויספילען א חלל פון א זייל מיט רונדע שטיקער מאטעריאל.

cab'man *n.* (קעב'-מען) אן איזוואשטשיק, א פוהרמאן [פון א קארעטע].

caboo'dle *n.* (קע-בוה'דל) די גאנצע חברה; דאס גאנץ פעקעל.

caboose' *n.* (קע-בוהס') דאס קיך=צימער אין א שיף; א וואגאן, וואס ווערט צוגעטשעפעט צו א פראכט=צוג, פאר'ן קאנדוקטאר.

cab'otage *n.* (קעב'-א-טערזש) א שיף=פאהרט לענגס דעם ברעג.

cabriolet' *n.* (קעב-רי-א-ליי') אן איינ=פערדיגע צוויי=זיצעדיגע קארעטע.

caca'o *n.* (קע-קיי'-או) דער שאקאלאדע=בוים.

cach'alot *n.* (קעש'-ע-לאט) א מין וואל=פיש.

cache *n. and v.* (קעש) ערד=קעלער; א גרוב אין דער ערד אוועקצולעגען שפייז=פראדוקטען; בעהאלטען שפייז=פראדוקטען אין א גרוב.

cachec'tic *a.* (קע-קעק'-טיק) וואס האט פערדארבענע געבליטען.

cachec'tical *a.* (קע-קעק'-טיק-על) ז. *cachectic*.

cachet' *n.* (קעש-איי') א זיגעל, א שטעמפעל.

cachex'y *n.* (קע-קעק'-סי) קראנקהייט פון קערפער, פערדארבענע געבליטען.

cachinna'tion *n.* (קעק-אי-ניי'-שאן) א הויכער געלעכטער.

cach'olong *n.* (קעש'-א-לאנג) אן אפאל=שטיין פון מילך=קאליר.

cachou' *n.* (קע-שו') אזא מין צוקערקע.

cacique' *n.* (קע-סיק') דער טיטעל פון אן איינגעבארענעם פרינץ אין מעקסיקא, פערו, האאיטי און אנדערע געגענדען פון אמעריקא.

cack *n. and v.* (קעק) קאקען, געהן אויף נקיות; דרעק; א קינדערשע שיבעל [אויף שוסטער לשון].

cack'le *n. and v.* (קעקל) קארקען, קוואקטשען; לאכען מיט א כארכעל; קוואקטשריי; פוסטע רייד, פלוידעריי.

cack'ler *n.* (קעק'-לער) א פויגעל וואס קוואקטשעט; א פלאפלער.

cacochym'ia *n.* (קעק-א-קימ'-אי-א) פערדארבענע בלוטען [וואס קומען פון שלעכטער נאהרונג אדער אונפערדייאונג].

cacochym'ic *a. and n.* (קעק-א-קימ'-איק) וואס ליידט פון פערדארבענע בלוטען; איינער וואס ליידט אויפ'ן מאגען דורך שלעכטע פערדייאונג; איינער וואס ליידט פון פערדארבענע בלוטען.

cacochym'ical *a.* (קעק-א-קימ'-איק-על) מיט פערדארבענע בלוטען.

cacodæ'mon *n.* (קעק-א-די'-מאן) א בייזער גייסט, א טייפעל, א דבוק.

cacode'mon *n.* (קעק-א-די'-מאן) ז. *cacodæmon*.

cacoe'thes *n.* (קעק-א-אי'-טהיז) א שלעכטע געוואהנהייט, שלעכטע ניקען.

cacoe'thes loquen'di (קעק-א-אי'-טהיז לאק-הווענ'-די) א תאוה צו ריידען, א ריידע קראנקהייט.

cacoe'thes scriben'di (קעק-א-אי'-טהיז סקרי-בענ'-די) א תאוה צו שרייבען.

cacog'rapher *n.* (קע-קאג'-רעפ-ער) א שלעכטער שרייבער, א פאטשקון.

cacograph'ic *a.* (קעק-א-גרעפ'-איק) שלעכט געשריבען, געפאטשקעט.

cacog'raphy *n.* (קע-קאג'-רע-פי) דאס שלעכט שרייבען, פאטשקעריי, דאס שרייבען מיט גרייזען.

cacol'ogy *n.* (קע-קאל'-א-דזשי) א שלעכטער סטיל אין ריידען און שרייבען; א שלעכטע אויסשפראכע.

cacophon'ic *a.* (קעק-א-פאנ'-איק) וואס קלינגט אונאנגענעהם, וואס גרילצט אין די אויערען.

cacophon'ical *a.* (קעק-א-פאנ'-איק-על) ז. *cacophonic*.

cacoph'onous *a.* (קע-קאפ'-א-נאס) ז. *cacophonic*.

cacoph'ony *n.* (קע-קאפ'-א-ני) א שלעכטער קלאנג, א גרילצענדער קלאנג [א קלאנג אהן הארמאניע].

Cacta'ceæ *n.* (קעק-טיי'-סי-אי) קאקטוס [אזא מין ראהרארטיגע פלאנצען, וואס וואקסען אין וויסטע ווארימע געגענדען].

cacta'ceous *a.* (קעק-טיי'-שיאס) וואס איז שייך צו דער קאקטוס-פלאנצע. ז. *Cactaceæ*.

cac'tus *n.* (קעק'-טאס) דער קאקטוס. ז. *Cactaceæ*.

cacu'men *n.* (קע-קיו'-מען) א שפיץ.

cacu'minate *v.* (קע-קיו'-מי-נייט) צו-שפיצען; מאכען שפיציג.

cad *n.* (קעד) א יונג; א גראבער יונג, אן אונערצויגענער מענש; א קאנדוקטאר אויף אן אמניבוס; א געהילף ביי א בעל-מלאכה.

cadas'ter *n.* (קע-דעס'-טער) א דעטא-לירטע פערצייכנים פון לאנד און פערמע-גען פון א שטאדט אדער געגענד פאר דעם צוועק פון שטייער.

cadav'er *n.* (קע-דעוו'-ער) א טויטער קערפער.

cadav'eric *a.* (קע-דעוו'-ער-איק) וואס איז שייך צו א טויטען קערפער.

cadav'erous *a.* (קע-דעוו'-ער-אס) בלייך ווי א טויטער; וואס איז שייך צו א טויטען קערפער.

cadav'erously *adv.* (קע-דעוו'-ער-אס-לי) ווי א טויטער.

cadav'erousness *n.* (קע-דעוו'-ער-אס-נעס) דאס זיין א ברי-מנן; דאס אויס-זעהן ווי א טויטער.

cad'-bait *n.* (קעד'-בייט) דאס ווערימעל פון וואס עס קומט ארויס דאס וואסער-מאטען-פליגעלע.

cad'dice *n.* (קעד'-אים) נעקרעפטע וואָ-לען-באנד; דאס ווערימעל פון וואס עס קומט ארויס דאס וואסער-מאטען-פליגעלע.

cad'die *n.* (קעד'-אי) א לויף-איינגעל [א איינגעל אויף שליחות]; א איינגעל וואס טראגט נאך די שטעקלעך ביי גאלף-שפיע-לער.

cad'dis *n.* (קעד'-אים) ז. *caddice*.

cad'dis-fly *n.* (קעד'-אים-פלאי) דאס וואסער-מאטען-פליעגעלע.

Caddice-fly

cad'dish *a.* (קעד'-איש) פראסט, געמיין, גראב.

cad'dis-worm *n.* (קעד'-אים-הוואירם) ז. *caddice*.

cad'dy *n.* (קעד'-אי) א קליין מעטאלען קעסטעל צום האלטען טהעע; א קליין פע-קעל טהעע; א לויף-איינגעל; א איינגעל וואס טראגט נאך די שטעקלעך ביי גאלף-שפיעלער; א ווערימעל פון וועלכען עס קומט ארויס דאס וואסער-מאטען-פליעגעלע.

cad'dy-spoon *n.* (קעד'-אי-ספוהן) א טהעע-לעפעלע.

cade *n. and v.* (קייד) א פעסעל; איי-דעל און זאנפט בעהאנדלען.

ca'dence *n. and v.* (קיי'-דענס) דער פאל; דאס זינקען; דער פאל פון דעם טאן אין ריידען און לייענען; דאס אראבזינ-קען פון טאן ביים ענדע פון א זאץ [אין ריידען, לייענען און זינגען]; די הארמא-נישע ענדונג פון א שטיק מוזיק מיט דעם זעלבען טאן-ארט, ווי זי איז אנגעפאנגען געווארען; א טריל צום ענד פון א מוזיק שטיק; אומקעהרען זיך צום ערשטען טאן-ארט; דער טאקט [אין מוזיק און טאנ-צען]; מעסטען דעם טאקט [אין מוזיק].

ca'dency *n.* (קיי' דענ סי) א ריטמיישער אקארד [אין מוזיק]; א גלייכמעסינקייט פון בעוועגונג.

cadene' *n.* (קע-דין') א פראסטער זארט טערקישער קאוויאר [טעפיך].

caden'za *n.* (קע-דענ'-זע) א קונציגע ענדונג פון א שטיק מוזיק [וואס דער שפיעלער אדער זינגער מאכט אום ארויס-צורופען אפלאדיסמענטען].

cade'-oil *n.* (קייד'-אויל) וואכאלדער-אויל [אזא שטארקער אויל פון א געוויסען זארט האלץ, וועלכער ווערט בענוצט אין מעדיצין].

cadet' *n.* (קע-דעט') א קאדעט, א פריי-וויליגער סאלדאט; א לעהרלינג אין א מיליטער-שולע צו ווערען אן אפיציער; דער מיזיניק [דער איננסטער זוהן]; א יונגער מיטגליעד אין אן ארגאניזאציאן.

cad'ew *n.* (קעד'-יו) ז. *caddice*.

cade'-worm *n.* (קייד'-הוואירם) ז. *caddice*.

cadge *v.* (קעדזש) טראגען א משא; טראגען צו פערקויפען; געהן בעטלען.

cadg'er *n.* (קעדזש'-ער) איינער וואס טראגט פוטער, אייער, היהנער א. ז. וו. פון לאנד אויפ'ן מארק; איינער וואס מאכט א לעבען פון בעטלען.

ca'di *n.* (קיי'-די) דער קאדי [א טער-קישער ריכטער].

cadillac' *n.* (קעד-אי-לעק') א זארט בארנע.

Cadme'an *a.* (קעד-מי'-ען) וואס איז שייך צו קאדמוס [וועגען וועלכען די לע-גענדע דערצעהלט, אז ער האט פון פעני-ציען [כנען] געבראכט אין גריכענלאנד דעם אלף בית פאר די גריכישע שריפט].

cad'mia *n.* (קעד'-מי-ע) דער צינק-שפאט [אזא מינעראל].

cad'mium *n.* (קעד'-מי-אם) קאדמיום [א מעטאל, איינער פון די כעמישע גרונד-עלעמענטען].

cadu'cean *a.* (קע-דיו'-סי-ען) וואס גע-הערט צום שטאק פון דעם האנדעלס גאט מערקור [אין דער גריכישער מיטאלאגיע].

cadu'ceus *n.* (קע-דיו'-סי-אס) דער שטאק פון דעם האנדעלס-גאט מערקור [אין דער גריכישער מיטאלאגיע].

cadu'city *n.* (קע-דיו'-סי-טי) דער פע-ריאד אין לעבען, ווען מען פאנגט אן ווע-רען שוואכער; שוואכקייט.

cadu'cous *a.* (קע-דיו'-קאס) וואס האט די נייגונג ארבצופאלען; וואס האלט ביים ארבפאלען.

cæ'cal *a.* (סיע'-קעל) וואס איז שייך אדער וואס איז עהנליך צו דער בלינדער קישקע; וואס האט א פערמאכטען ענד ווי די בלינדע קישקע.

Cæ'cias *n.* (סיע'-סי-עס) דער צפון-מזרח-ווינד.

cæ'city *n.* (סיע'-סי-טי) די בלינדקייט.

cæ'cum *n.* (סיע' קאם) די בלינדע קיש-קע.

Cænozo'ic *a.* (סיע-נא-זאו'-איק) וואס ענטהאלט די איצטיגע פארמען פון לעבען [שייך צו דער צייט צווישען דער דריי-טער און פיערטער פעריאדע אין דער ענטוויקלונג פון דער ערד].

cæ'rule *a.* (סיע'-רול) הימעל-בלוי.

Cæ'sar *n.* (סיע' זער) צעזאר, א רוי-מישער קייזער; א זעלבסט-הערשענדער קייזער.

Cæsa'rean *a.* (סי-זיי'-רי-ען) וואס איז עהנליך צו א צעזאר.

Cæsa'rian *a.* (סי-זיי'-רי-ען) ז. *Cæsarean*.

Cæ'sarism *n.* (סיע'-זער-איזם) צעזא-ריזם, מיליטערישער דעספאטיזם, מיליטע-רישע הערשאפט; דער פערלאנג אלעם צו בעהערשען.

cæs'pitose *a.* (סעס'-פי-טאוס) וואס איז עהנליך צו גראז-ערד; בינטעלדיג; וואס וואקסט אין בינטלעך.

cæsu'ra *n.* (סי-זיו'-רע) צעזור [א פויזע אדער אבשטעל אין א שורה פון א געדיכט]; א פויזע, אן אונטערברעכונג.

cæsu'ral *a.* (סי-זיו'-רעל) וואס איז שייך צו א צעזור. ז. *cæsura*.

café' *n.* (קא-פיי') קאפע; קאפע-הויז; רעסטאראן.

café' chantant' (קא-פיי' שאנ-טאן) א קאפע שאנטאן, א קאפע הויז, וואו עס ווערען געגעבען לייכטע ביהנען-פארשטעלונ-גען, מוזיק א. ד. ג. צו אמוזירען די בע-זוכער.

caf'eine *n.* (קעפ'-אי-אין) קאפע געמישט מיט ציקאריע.

café' noir' (קא-פיי' נואר') שווארצע קאפע [אהן מילך].

caffe'ic *a.* (קעפ-אי'-איק) וואס איז נונע צו אדער קומט פון קאפע.

caffe'ic ac'id (קעפ-אי'-איק עס'-איד) קאפע-זויערע [אזא כעמישער שטאף].

caffe'in *n.* (קע-פי'-אין) קאפעאין [דער עסענץ פון קאפע].

caffe'ine *n.* (קע-פי'-אין) ז. *caffein*.

caffe'inism *n.* (קע-פי'-אינ-איזם) א קראנקהייט וואס קומט פון טרינקען פיעל קאפע.

caf'tan *n.* (קעפ'-טען) א קאפטאן.

cag *n.* (קעג) א קליינע שטארקע פעסעל.

cage *n. and v.* (קיידזש) א שטייג, שטייג פון עופות; געפענגנים; פערשפא-רען אין א שטייג; מאכען עהנליך צו א שטייג.

cage'-bird *n.* (קיידזש'-בוירד) א פויגעל וואס ווערט געהאלטען אין א שטייג.

cage'ling *n.* (קיידזש'-לינג) א פויגעל וואס איז אין א שטייג.

cage of a stair'case (קיידזש אוו ע סטעהר'-קייס) דאס טרעפען-הויז [דער ארט וואו דער טרעפ שטעהט].

cag'mag *n.* (קעג'-מעג) אן אלטע הארטע גאנז; הארטע פלייש.

cahoot' *n.* (קע-הוהט') שותפות, חברותא.

caic' *n.* (קא-איק') א לאנגע שמאלע שיפעל.

Cai'man *n.* (קיי'-מען) א מין קראקאדי-לען וואס געפינען זיך אין די הייסע גע-גענדען פון אמעריקא.

Cainozo'ic *a.* (קאי-נא-זאו'-איק) ז. *Cænozoic*.

caique' *n.* (קא-איק') א לאנגע, שמאלע שיפעל; אזא פאפוגאי [אין דרום אמע-ריקא].

cairn *n.* (קעהרן) א הויפען שטיינער.

cairn'gorm *n.* (קעהרנ'-גאהרם) אזא קווארץ-שטיין פון א פעררויכערטען נעיב-ברוינעם קאליר.

cais'son *n.* (קיי'-סאן) אמוניציאנס-וואַ-גען, א וואגען פאר קריעגס-ארטיקלען; באמבען-קאסטען; אזא קאסטען, וואס ווערט בענוצט ביים בויען דעם פונדאמענט פון א געביידע אין וואסער.

cai'tiff *n. and a.* (קיי'-טיף) א געמיינער

קערל; א ניעדערטרעכטיגער יונג; גראב, געמיין, נידערטרעכטיג.

caj'eput *n.* (קעדזש'-אי-פוט) אזא קליינער מירטען־בוים.

caj'eput-oil *n.* (קעדזש'-אי-פוט-איל) מירטען־אויל.

caj'eput-tree *n.* (קעדזש'-אי-פוט-טריע) ז. ***cajeput***.

cajole' *v.* (קע-דזשאול') חנפ'נען, לאשטשען.

cajole'ment *n.* (קע-דזשאול'-מענט) חניפה, לאשטשעריי.

cajo'ler *n.* (קע-דזשאו'-לער) חונף, אונטערלעקער, שמייכלער, איינער וואס לאשטשעט.

cajo'lery *n.* (קע-דזשאו'-לער-אי) חניפה, לאשטשעריי.

cajo'lingly *adv.* (קע-דזשאו'-לינג-לי) לאשטשענדיג, חנפ'נדיג.

cake *n.* **and** *v.* (קייק) א קוכען, א קיכעל; א שטיקעל; א שטיק; מאכען א קוכען; צונויפפרעסען אין איין שטיק.

cake'-bread *n.* (קייק'־ברעד) זעמעל, קוכען.

cake of coals (קייק אוו קאולז) גע־פרעסטע שטיינקויהלען [וואס האבען די פארמע פון קוכענס].

cake of ice (קייק אוו אים) אן אייז־קריהע.

cake of soap (קייק אוו סאופ) א שטיק זייף.

ca'ky *a.* (קיי'-קי) ווי א קוכען, וואס האט די פארם פון א קוכען.

Cal. אבקירצונג פון ***California*** [איי־נער פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא].

cal'abash *n.* (קעל'-ע-בעש) קאלאבאשע [אזא קירבעסארטיגע פרוכט, וואס איהר שאלעכץ ווערט בענוצט אלס געפעס]; א געפעס פון קאלאבאשע שאלעכץ.

Calabashes

cal'abash-tree *n.* (קעל'-ע-בעש-טריע) דער קאלאבאשען־בוים. ז. ***calabash***.

Calabash-tree

calaboose' *n.* (קעל-ע-בוהס') א געפענג־ניס.

calade' *n.* (קע-לייד') א משופע'דיג ארט אין א רייט־פלאץ [צום דרעסירען פערד].

Cala'dium *n.* (קע-ליי'-די-אם) א קליינע פאמיליע פון די טראפישע אמעריקאנישע פלאנצען מיט גרויסע בונטע בלעטער.

cal'aite *n.* (קעל'-ע-איט) דער טירקיז [א מין טייערער שטיין].

calaman'co *n.* (קעל-ע-מענ'-קאו) וואל־אטלאס; א קלייד געמאכט פון וואל־אטלאס.

calaman'der-wood *n.* (קעל-ע-מענ'-דער-הוואוד) קאלאמאנדער־האלץ [אזא הארט האלץ, וואס ווערט געברויכט פאר מעבעל. וואקסט אין ציילאן].

cal'amar *n.* (קעל'-ע-מער) דער טינט־פיש [אזא פיש וואס ווען מען יאגט זיך נאך איהם, לאזט ער ארויס פון זיך אזא שווארצע פליסיגקייט, וועלכע מאכט דאס וואסער דונקעל און מען קען איהם מעהר ניט זעהן].

cal'amary *n.* (קעל'-ע-מע-רי) ז. ***calamar***.

cal'ambac *n.* (קעל'-עם-בעק) קאלאמ־באק־האלץ [אזא שמעקעדיגע האלץ].

calamif'erous *a.* (קעל-ע-מיפ'-ע-ראס) וואס גיט ארויס ראהרפערמיגע פלאנצען.

cal'amin *n.* (קעל'-ע-מין) צינק־ערץ [רויהער צינק ווי ער ווערט אויסגעגרא־בען]; אזא זארט גאלוואניזירט אייזען.

cal'amine *n.* (קעל'-ע-מין) ז. ***calamin***.

cal'amint *n.* (קעל'-ע-מינט) בארג־מע־ליסע, בארג־מיאטע, א מין שטארק דופ־טענדעס גראז [ווערט געברויכט אין מע־דיצין].

cal'amite *n.* (קעל'-ע-מאיט) קאלאמיט [אזא ווייסליבער קריסטאל־פערמיגער מי־נעראל].

calam'itous *a.* (קע-לעמ'-אי-טאס) עלענד, טרויעריג, יאמערפול, אונגליקליך.

calam'itously *adv.* (קע-לעמ'-אי-טאס-לי) אויף אן עלענדען אדער אונגליקליכען אופן; יאמערליך, טרויעריג, אונגליקליך.

calam'itousness *n.* (קע-לעמ'-אי-טאס-נעס) א טרויעריגע לאגע, א קלעגלי־כער צושטאנד.

calam'ity *n.* (קע-לעמ'-אי-טי) עלענד, אונגליק.

cal'amus *n.* (קעל'-ע-מאס) שילף־ראהר [אזא פלאנצע].

calan'do *adv.* (קע-לענ'-דאו) אין מוזיק — לאנגזאם נאכלאזען די טעמפא און שטארקייט פון טאן.

calan'dra *n.* (קע-לענ'-דרע) די בארג־לערכע [א מין זינג־פויגעל]; דער שווארצער קארן־ווארם.

cal'apash *n.* (קעל'-ע-פעש) ז. ***calipash***.

calash' *n.* (קע-לעש') א לייכטע קארעטקע [קאליאסקע]; די צונויפגעלעגטע בויד פון א קארעטע.

cal'athiform *a.* (קעל'-ע-טהי-פארם) האלב־רונד האלב־קיילעכדיג.

cal'car *n.* (קעל'-קאר) אן ארויסשטאר־צונג, א שפארען, א שפארען־עהנליכע ארויסשטארצונג; א שמעלץ־אויווען אין א גלאז־פאבריק.

cal'carate *a.* (קעל'-קע-רייט) מיט שפא־רען [ווי די פיס פון א האהן].

calca'reo-argilla'ceous *a.* (קעל-קיי'-רי-או-אר-דזשי-ליי'-שיאס) וואס בע־שטעהט פון קאלך און ליים.

calcareosilic'eous *a.* (קעל-קיי-רי-או-סי-ליש'-אס) וואס בעשטעהט פון קאלך און קיעזעל־ערד.

calcareosul'phurous *a.* (קעל-קיי-רי-או-סאל'-פאר-אס) וואס ענטהאלט קאלך און שוועבעל.

calca'reous *a.* (קעל-קיי'-רי-אס) וואס בעשטעהט פון קאלך, וואס ענטהאלט קאלך.

calca'reous earth (קעל-קיי'-רי-אס אוירטה) קאלך־ערד.

calca'reousness *n.* (קעל-קיי'-רי-אס-נעס) קאלכהאלטיגקייט, דאס ענטהאלטען אין זיך קאלך.

calca'reous spar (קעל-קיי'-רי-אס ספאר) דער קאלך־שטיין.

calcarif'erous *a.* (קעל-קע-ריפ'-ע-ראס) וואס גיט ארויס קאלך.

calcar'iform *a.* (קעל-קער'-אי-פארם) וואס האט די פארם פון שפארען.

cal'ceated *a.* (קעל'-סי-איי-טער) בע־שוכט, טראגענדיג שיך.

cal'cedon *n.* (קעל'-סע-דאן) כאלצעדאן, א מין טייערער ווייסער שטיין.

cal'cedony *n.* (קעל'-סעד-א-ני) ז. ***calcedon***.

cal'ceiform *a.* (קעל'-סי-אי-פארם) וואס האט די פארם פון א פאנטאפעל.

Calceola'ria *n.* (קעל-סי-א-ליי'-רי-א) די פאנטאפעל־בלומען [אזא מין בלומען וואס האבען די פארם פון פאנטאפעל].

cal'ces *n.* (קעל'-סיז) פיאטקעס, קולנעס. ז. ***calx***.

cal'cic *a.* (קעל'-סיק) וואס ענטהאלט קאלך; וואס איז נוגע צו דעם מעטאל קאלציום.

calcif'erous *a.* (קעל-סיפ'-ע-ראס) וואס ענטהאלט קאלך.

calcif'ic *a.* (קעל-סיפ'-איק) פערבונדען מיט קאלך.

calcifica'tion *n.* (קעל-סי-פי-קיי'-שאן) דאס פערבינדען מיט קאלך [פון וואס עס בילדעט זיך קאלך־שטיין].

cal'ciform *a.* (קעל'-סי-פארם) וואס זעהט אוים ווי קאלך אדער קרייד; וואס שטארצט ארוים ווי א קנאפעל.

cal'cify *v.* (קעל'-סי-פאי) פערוואנדלען קאלך אין שטיין [דורך פעראייניגונג פון קאלך מיט קויהלען־זויערע].

cal'cimine *n.* **and** *v.* (קעל'-סי-מין) א פיינער זארט קאלך צום קאלכען הייזער; קאלכען.

cal'cinable *a.* (קעל'-סי-נעבל) וואס קען פערקאלכט ווערען [דורך פייער].

cal'cinate *v.* (קעל'-סי-נייט) פערוואנד־לען אין קאלך.

calcina'tion *n.* (קעל-סי-ניי'-שאן) דאס פערוואנדלען אין קאלך.

cal'cinatory *n.* (קעל'-סינ-ע-טא-רי) א כלי צו ברענען קאלך.

cal'cine *v.* (קעל'-סין) פערוואנדלען אין פולווער אדער אין קאלך דורך פייער; זיך פערקאלכען; בראטען.

cal'cined gyp'sum (קעל'-סינד דזשיפ'-סאם) פאריזער פלאסטער.

cal'cinize *v.* (קעל'-סי-נאיז) ז. ***calcine***.

cal'cite *n.* (קעל'-סאיט) קאלציט אדער קאלצים־קארבאנאט [א קאלך־מינעראל].

calcit'ic *a.* (קעל-סיט'-איק) וואס בע־שטעהט פון קאלציט אדער קאלציום־קאר־באנאט.

cal'citrant *a.* (קעל'-סי-טרענט)ווידער־שפענסטיג, בריקעדיג.

cal'cium *n.* (קעל'-סי-אם) קאלציום [אזא מעטאל, איינער פון די כעמישע גרונד־עלעמענטען].

cal'cium light (קעל'-סי-אם לאיט)

דאס קאלציום ליכט, דאס דרומאנדישע ליכט [אזא שטארקעס העל ווייסעס ליכט וואס ווערט ערהאלטען דורך לאזען א שטראם זויער־שטאף און א שטראם וואסער־שטאף אויף א שטיק האלך־שטיין].

calcog'rapher *n.* (קעל-קאג'-רע-פער) קרייד־צייכנער, פאסטעל־צייכנער [איינער וואס מאהלט בילדער מיט קרייד־פארבען].

calcograph'ical *a.* (קעל-קא-גרעפ'-אי-קעל) וואס איז שייך צו קרייד־צייכנונג.

calcog'raphy *n.* (קעל-קאג'-רע-פי) קרייד־צייכנונג, פאסטעל־צייכנונג.

calc'-sin'ter *n.* (קעלק־סינ'-טער) דער טראפף־שטיין [דער שטיין וואס בילדעט זיך פון קאלכהאלטיגען וואסער].

calc'-spar *n.* (קעלק־ספאר) קאלק־שפאט [אזא קאלכהאלטיגער מינעראל].

calc'-tuff *n.* (קעלק־טאף) אזא קאלכהאלטיגער מינעראל.

cal'culable *a.* (קעל'-קיו-לעבל) וואס קען געצעהלט אדער בערעכענט ווערען.

cal'culary *a. and n.* (קעל'-קיו-לע-רי) וואס האט א שייכות צו דער שטיין־קראנקהייט; א פערהארטעוועטע קייקעלע אין א בארנע.

cal'culate *v.* (קעל'-קיו-ליים) 1. צעהלען, רעכנען, אויסרעכנען, בערעכנען, צוזאמענרעכנען; 2. דענקען, מיינען.

1. Astronomers can calculate the date of an eclipse of the moon. 2. I calculate on meeting you there.

cal'culate a nativ'ity (קעל'-קיו-לייט ע נע-טיוו'-אי-טי) אויסרעכענען די שטעלונג פון די מזלות אדער שטערן צו דער צייט פון איינעמ'ס געבורט.

cal'culating *a.* (קעל'-קיו-ליי-טינג) בערעכענענדיג; וואס לאזט זיך בערעכענען; וואס מען קען אויסרעכענען אדער פאראויסזעהן צום אייגענעם נוצען.

cal'culating-machine' *n.* (קעל'-קיו-ליי-טינג־מע-שין') א רעכען־מאשין.

calcula'tion *n.* (קעל-קיו-ליי'-שאן) בערעכנונג; שאצונג; צוזאמענרעכנונג; אויסרעכנונג פון קאסטען.

cal'culative *a.* (קעל'-קיו-ליי-טיוו) וואס איז אויסגערעכענט; וואס איז אויסצורעכענען.

cal'culator *n.* (קעל'-קיו-ליי-טאר) רעכנער, בערעכנער; אן אבשאצער.

cal'culatory *a.* (קעל'-קיו-ליי-טא-רי) וואס איז שייך צו בערעכנונגען אדער אויסרעכנונגען.

cal'culi *n.* (קעל'-קיו-לאי) קליינע שטיינדלעך; אורין שטיינער [אזא קראנקהייט]; די העכערע מאטעמאטיק [דיפערענציאל רעכנונג].

cal'culous *a.* (קעל'-קיו-לאס) שטייניג; הארט ווי שטיין; קראנק אויף שטיין־קראנקהייט.

cal'culus *n.* (קעל'-קיו-לאס) א קליין שטיינדעל; אורין־שטיין, בלאזען־שטיין; די העכערע מאטעמאטיק [דיפערענציאל־רעכנונג].

cal'dron *n.* (קאהל'-דראן) א גרויסער קעסעל.

caleche' *n.* (קע-לעש') ז. *calash*

Caledo'nian *a. and n.* (קעל-ע-דאו'-ני-ען) וואס איז גונע צו שאטלאנד; שאטלענדיש; א שאטלענדער.

calefa'cient *a. and n.* (קעל-ע-פיי'-שיענט) וואס ווארעמט, וואס היצט; עפעס וואס פעראורזאכט היץ.

calefac'tion *n.* (קעל-ע-פעק'-שאן) דאס היים מאכען; דאס זיין דערהיצט.

calefac'tive *a.* (קעל-ע-פעק'-טיוו) וואס קען היים מאכען; וואס רופט ארויס היץ.

calefac'tor *n.* (קעל-ע-פעק'-טאר) אזא קליינער אויווען.

calefac'tory *a.* (קעל-ע-פעק'-טא-רי) ז. *calefactive*

cal'efy *v.* (קעל'-ע-פאי) מאכען ווארים; דערהיצען; זיך דערווארעמען, זיך דערהיצען.

cal'endar *n. and v.* (קעל'-ען-דער) קאלענדאר, לוח; פערשרייבען אין א קאלענדאר.

cal'endar-clock *n.* (קעל'-ען-דער-קלאק) א גרויסער וואנד־זייגער, וואו די ווייזערס צייגען אויך די טעג פון וואך און מאנאט.

cal'endar month (קעל'-ען-דער מאנטה) א קאלענדאר מאנאט [א מאנאט פון יאהר, ווי ער איז אין לוח].

cal'endary *a.* (קעל'-ען-דע-רי) וואס איז שייך צו א קאלענדאר אדער לוח.

cal'ender *n. and v.* (קעל'-ען-דער) א פרעס־מאשין אין דער פאבריקאציאן פון געוואנד און פאפיער; פרעסען, פלעטען.

cal'enderer *n.* (קעל'-ען-דער-ער) איינער וואס ארבייט ביי א פרעס־מאשין פון געוואנד אדער פאפיער.

cal'endrer *n.* (קעל'-ען-דרער) ז. *calenderer*

Calen'dula *n.* (קע-לענ'-דיו-לע) די רינגעל־בלום אדער טויטען־בלום [אזא פלאנצע וואס בליהט כמעט דאס גאנצע יאהר. די בליהונג ווערט בענוצט אין מעדיצין].

cal'enture *n.* (קעל'-ען-טשור) אזא פיבער־קראנקהייט.

cales'cence *n.* (קע-לעס'-ענס) דאס ווארים ווערען; דאס דערהיצט ווערען.

calesh' *n.* (קע-לעש') ז. *calash*

calf *n.* (קאהף) א קאלב; קאלב־לעדער; א נאר; די איקרע פון פוס.

calf'-bind'ing *n.* (קאהף־באינ'-דינג) קאלב־לעדער איינבאנד [פראנץ־באנד].

calf'-leath'er *n.* (קאהפ'-לעטה'-ער) קאלב־לעדער.

calf'-like *a. and adv.* (קאהפ'-לאיק) עהנליך צו א קאלב; ווי א קאלב; נאריש.

calf's'-head *n.* (קאהפס'-העד) קאלבס־קאפ [אזא פלאנצע אין קאליפארניען].

calf'skin *n.* (קאהפ'-סקין) קאלב־פעל.

calf's'-pluck *n.* (קאהפס'-פלאק) א קעלבערנער איינגעווייד.

cal'iber *n.* (קעל'-אי-בער) 1. קאליבער, דאס דיאמעטער פון א צילינדער־לאף; די גרויס פון דער שיס־לאף אין א ביקס; די גרויס פון א קויל; 2. גייסטעס־פעהיגקייט.

2. The editor is a man of high caliber.

cal'iber-com'passes *n.* (קעל'-אי-בער־קאמ'-פעס-עז) אן אינסטרומענט צום מעסטען דאס דיאמעטער פון רונדע זאכען.

cal'iber-gage *n.* (קעל'-אי-בער-גיידזש) אזא געצייג צו מעסטען דעם קאליבער אדער דיאמעטער פון רונדע זאכען.

cal'iber-rule *n.* (קעל'-אי-בער-רוהל) אזא אינסטרומענט וואס ווערט בענוצט צו בעשטימען דאס געוויכט פון מעטאלענע באלען, דורכדעם וואס עס ווערט געמאסטען זייער דיאמעטער.

cal'iber-square *n.* (קעל'-אי-בער-סקוועהר) אזא אינסטרומענט צו מעסטען דעם אינערליכען אדער אויסערליכען דיאמעטער פון רונדע זאכען.

calibo'gus *n.* (קעל-אי-באו'-גאס) אן אמעריקאנער משקה פון ראם און ביער.

cal'ibrate *v.* (קעל'-אי-בריים) קאליברירען, בעשטימען דעם קאליבער [ווי דעם דיאמעטער און די גראדען פון א טערמאמעטער־רעהרעל]; בעשטימען דעם פעהלערס־ווערטה [ווי פון א וואג, א מעסט־אינסטרומענט א. ד. ג.].

calibra'tion *n.* (קעל-אי-ברײ'-שאן) דאס בעשטימען דעם קאליבער פון א טערמאמעטער [ווי דעם דיאמעטער פון גלעזעל און דיא גראדען]; דאס בעשטימען די טיילונג פון א סקאלע [ווי פון א וואג, א מעסט־אינסטרומענט א. ד. ג.].

cal'ibre *n.* (קעל'-אי-בער) ז. *caliber*

Cal'iburn *n.* (קעל'-אי-בורן) דער שווערד פון פערצייטיגען קעניג ארטהור פון ענגלאנד.

Cal'iburno *n.* (קעל'-אי-בויר-נא) ז. *Caliburn*

cal'ice *n.* (קעל'-אים) א בעכער.

cal'ices *n.* (קעל'-אי-סיז) די בעכער־לעך פון בלומען; בעכערס.

cal'ico *n. and a.* (קעל'-אי-קאו) קאליקא, קארטון, ציץ; געמאכט פון קאליקא.

cal'ico-prin'ter *n.* (קעל'-אי-קאו־פרינ'-טער) א דרוקער פון ציץ [קארטון].

cal'ico-prin'ting *n.* (קעל'-אי-קאו־פרינ'-טינג) דאס דרוקען די אוזארען אויף ציץ [קארטון].

calic'ula *n.* (קע-ליק'-יו-לע) דאס בלעטער־בעכערל פון א בלום.

calic'ular *a.* (קע-ליק'-יו-לער) וואס האט די פארם פון א בלום־בעכערל.

calid'ity *n.* (קע-ליד'-אי-טי) היץ.

ca'lif *n.* (קיי'-ליף) קאליף [דער נאכפאלגער פון מאחמעד, דער הויפט־פיהרער אדער קעניג ביי מאחמעדאנער].

ca'lifate *n.* (קיי'-לי-פייט) די הערשאפט פון א קאליף.

Califor'nian *a. and n.* (קעל-אי-פאר'-ני-ען) וואס איך שייך צו קאליפארניע [איינער פון די שטאאטען פון נארד־אמעריקא ביים פאסיפיק]; אן איינוואהנער אדער געבארענער פון קאליפארניע.

cali'go *n.* (קע-לאי'-גאו) א שוואכע ראיה, א דונקלען אין די אויגען.

cal'igraph *n.* (קעל'-אי-גרעף) א פאר־שריפט צום שעהן שרייבען.

calig'rapher *n.* (קע-ליג'-רע-פער) א קאליגראף [איינער וואס שרייבט מיט א שעהנער האנדשריפט].

calig'raphist *n.* (קע-ליג'-רע פיסט) ז. *caligrapher*

calig'raphy *n.* (קע-ליג'-רע-פי) קאליגראפיע, די קונסט פון שעהן שרייבען.

cal'ipash *n.* (קעל'-אי-פעש) דער טייל פון א שילד־קראטע, וואס געהערט צו איהר אויבערשטער שאלאכץ.

cal'ipee *n.* (קעל'-אי-פיע) דער טייל פון א שילד־קראטע, וואס געהערט צו איהר אונטערשטער שאלאכץ.

cal'iper *n. and v.* (קעל'-אי-פער) אן אינסטרומענט צו מעסטען דאס דיאמעטער פון רונדע זאכען; מעסטען דאס דיאמעטער.

Calipers

ca'liph (קיי'-ליף) ז. *calif*

ca'liphate *n.* (קיי'-לי-פייט) ז. *califate*

ca'liphship *n.* (קיי'-ליפ-שיפ) דאס אמט אדער די הערשאפט פון א קאליף.

calisa'ya *n.* (קעל-אי-סיי'-יע) כינאקארע [אזא קארע פון א בוים וואס ווערט בענוצט אין מעדיצין נעגען פיבער].

calisthen'ics *n.* (קעל-אים-טהענ'-איקס) געזונדס=גימנאסטיק [לייכטע איבונגען פאר דער ענטוויקלונג פון דער שטארקייט פון קערפער].

calk *v. and n.* (קאהק) פערשטאפען די שפאלטען אדער לעכער אין א שיף; בעשמיעדען א פערד מיט שארפע פאדקאוועס; שארף מאכען די פאדקאוועס פון א פערד; די שפיצען פון א פאדקאווע; א שטיקעל אייזען מיט שפיצען וואס ווערט צוגעקלאפט צום קנאפעל פון א שוך, צו פערהיטען פון אויסגליטשען; אראבנעהמען א קאפיע פון א צייכנונג; בעדעקען א צייכנונג מיט קרייד [כדי צו קאפירען].

calk'er *n.* (קאהק'-ער) איינער וואס פערשטאפט די שפאלטען אדער לעכער פון א שיף.

calk'in *n.* (קאהק'-אין) די שפיצען פון א פערדישער פאדקאווע; א שטיקעל אייזען מיט שפיצען צוגעשלאגען צו דעם קנאפעל פון א שטיוועל צו פערהיטען פון אויסגליטשען.

calk'ing *n.* (קאהק'-אינג) דאס פערשטאפען די שפאלטען צווישען די ברעטער פון א שיף; דאס קאפירען א צייכנונג.

calk'ing-i'ron *n.* (קאהק'-אינג-אי'-ערן) אזא דלאט געברויכט ביים פערשטאפען די שפאלטען צווישען די ברעטער פון א שיף.

calk'ing-tool *n.* (קאהק'-אינג=טוהל) א געצייג צו פערשטאפען לעכער אדער שפאלטען פון א שיף.

call *v. and n.* (קאהל) רופען; איינלאדען; שרייען; אויסרופען; בעזוכען; מאכען א קורצען בעזוך; פאדערען; א רוף; א געשריי; פאדערונג; א פייף.

cal'la *n.* (קעל'-ע) קאלא, א פלאנצע מיט גרויסע ווייסע בליהונג.

call again' (קאהל ע-גען') צוריקרופען; איבער'חזר'ען; קומט נאך א מאל! [אן איינלאדונג ווען איינער געהט אוועק פון א בעזוך, אז ער זאל נאך א מאל בעזוכען].

We have enjoyed your visit. Call again!

call aside' (קאהל ע-סאיד') אוועקרופען אן א זייט.

call a spade a spade (קאהל ע ספייד ע ספייד) רופען זאכען מיט דעם ריכטיגען נאמען.

call at an inn (קאהל עט ען אין) אבשטעלען זיך אין אן אכסניה.

call at a place (קאהל עט ע פליים) צוגעהן אין אן ארט, אריינגעהן ערגעץ וואו.

call atten'tion (קאהל ע-טענ'-שאן) אויפמערקזאם מאכען.

call away' (קאהל ע-הוויי') אוועקרופען.

call back (קאהל בעק) צוריקרופען, צוריקנעהמען [דאסווארט].

He was compelled to call back his words.

call'-bird *n.* (קאהל'-בוירד) דער רוף=פויגעל [אזא פויגעל, וועלכער ווערט אויסגעלערענט אריינצופיהרען אנדערע פויגעל אין נעץ].

call down (קאהל דאון) 1. ארונטעררופען; 2. אויסריירען, פארווירפע מאכען.

2. The manager called him down for his mistake.

call down cur'ses upon' (קאהל דאון קויר'-סעז א-פאן') בעטען קללות אויף אימעצען.

call'er *n.* (קאהל'-ער) א רופער; א בעזוכער.

call for (קאהל פאר) פאדערען, פערלאנגען; אבשטאטען א קורצען וויזיט, אריינגעהן אויף א ווייל [צו אימעצען וועגען וואס].

call for a wit'ness (קאהל פאר ע הוויט'-נעס) נעהמען פאר אן עדות.

call for din'ner! (קאהל פאר דינ'-ער) קומט צו מיטאג=עסען!

call for some'thing (קאהל פאר סאמ'-טהינג) פרעגען אויף עפעס; עפעס פערלאנגען; בעשטעלען.

call forth (קאהל פאורטה) ארויסרופען; זעצען אין בעוועגונג.

Italy's attack upon Tripoli called forth universal protest.

cal'lid *a.* (קעל'-איד) געאיבט, ספעציאליזירט; כיטרע.

callid'ity *n.* (קעל-איד'-אי-טי) איינגעאיבטקייט, ספעציאליזירטקייט; כיטרעקייט.

cal'lidness *n.* (קעל'-איד-נעס) ז. *callidity*

cal'ligraph *n.* (קעל'-אי-גרעף) ז. *caligraph*

callig'rapher *n.* (קע-ליג'-רע-פער) ז. *caligrapher*

calligraph'ic *a.* (קעל-אי-גרעפ'-איק) וואס איז שייך צו דער קונסט פון שעהן שרייבען, קאליגראפיש.

calligraph'ical *a.* (קעל-אי-גרעפ'-איק-על) ז. *calligraphic*

calligraph'ically *adv.* (קעל-אי-גרעפ'-איק-על-אי) אויף א שעהן געשריבענעם אופן; קאליגראפיש.

callig'raphist *n.* (קע-ליג'-רע-פיסט) ז. *caligrapher*

callig'raphy *n.* (קע-ליג'-רע-פי) ז. *caligraphy*

call in (קאהל אין) איינמאהנען, איינקאלעקטירען; ארויסנעהמען פון געברויך; אריינרופען, איינלאדען.

call'ing *n.* (קאהל'-אינג) דאס רופען; דאס אויסרופען די נעמען; די צוזאמענרופונג; א פראפעסיאן, בערוף; די מיסיאן.

call in ques'tion (קאהל אין קוועס'-טשאן) ארויסרופען א צווייפעל, צווייפלען.

call in'to (קאהל אינ'-טו) 1. אריינרופען, איינלאדען; 2. צונויפרופען.

1. The visitor was called into the house. 2. The professor was called into consultation about the patient.

Calli'ope *n.* (קע-לאי'-א-פי) די מוזע פון מליצה און עפישע געדיכטע [אין דער גריכישער מיטאלאגיע].

calli'ope *n.* (קע-לאי'-א-פי) א; ארגעל וואס שפיעלט דורך דאמפף=פייפלען.

callipash' *n.* (קעל-אי-פעש') ז. *calipash*

cal'liper *n.* (קעל'-אי-פער) ז. *caliper*

callisthen'ic *a.* (קעל-אים-טהענ'-איק) וואס איז נוגע צו געזונדס=גימנאסטיק.

callisthen'ics *n.* (קעל-אים-טהענ'-איקס) געזונדס=גימנאסטיק.

call'-loan *n.* (קאהל'=לאון) אן הלואה וואס דארף בעצאהלט ווערען צו יעדער צייט ווען דער מלוה וועט עס פאדערן.

call names (קאהל ניימז) געבען א צונאמען; זידלען.

call off (קאהל אף) אברופען; אבהאלטען.

The appointment with the dentist was called off.

call of the house (קאהל אוו טהי האוס) די צונויפרופונג פון די מיטגליעדער פון דעם פארלאמענט; דאס אויסרופען אלע מיטגליעדער פון פארלאמענט ביים נאמען; דער נאמען=אויסרוף [צום אבשטימען].

call on (קאהל אן) אויפפאדערען; בעטען, מתפלל זיין; מאכען א קורצען וויזיט.

callos'ity *n.* (קע-לאס'-אי-טי) פערהארטונג פון דער הויט [פון מענשליכען קערפער].

cal'lot *n.* (קעל'-אט) ז. *calote*

cal'lous *a. and v.* (קעל'-אס) הארט, פערהארטעט: הארטהערציג; אבגעהארטעט; געשוואלען און גלאט; אבהארטען; מאכען הארט.

cal'lous-beaked *a.* (קעל'-אס-ביעקט) וואס האט א הארטען שנאבעל.

cal'lously *adv.* (קעל'-אס-לי) אויף אן אבגעהארטעטען אופן.

cal'lousness *n.* (קעל'-אס-נעס) דאס זיין הארט; דאס זיין אבגעהארטעט [וועגען קערפער]; הארט=הערציגקייט.

call out (קאהל אוט) 1. אויסרופען; ארויסרופען; 2. ארויספאדערען [צום קאמפף].

2. The men were called out on strike.

call o'ver (קאהל או'-ווער) ארויסרופען, איבערלעזען [א ליסטע פון נעמען].

call o'ver the coals (קאהל או'-ווער טהי קאולז) פאדערען דין וחשבון; שטארק קריטיזירען אן אנגעשטעלטען.

For his conduct he was called over the coals by his manager.

cal'low *a.* (קעל'-או) נאקעט; אהן פעדערען; נאך ניט בעוואקסען מיט פעדערען.

call the roll (קאהל טהי ראול) פארלייענען פון א ליסט די נעמען פון די אנוועזענדע מיטגליעדער פון א פארלאמענט אדער פון אן אנדער קערפערשאפט.

call to account' (קאהל טו ע-קאונט') פאדערען רעכענונג אדער אן ערקלערונג.

call togeth'er (קאהל טו-געטה'-ער) צוזאמענרופען.

call to grace (קאהל טו גרייס) בעטען רחמים.

call to mem'ory (קאהל טו מעמ'-א-רי) דערמאנען.

call to mind (קאהל טו מאינד) דערמאנען [וועגען עפעס].

call to naught (קהאל טו נאהט) אימעצען ארונטערמאכען, מאכען צו גארנישט.

call to one (קאהל טו הוואן) אימעצען צורופען; אימעצען רופען צו הילף.

call to or'der (קאהל טו אר'-דער) רופען צו ארדנונג, עפענען א פערזאמלונג.

call to the atten'tion (קאהל טו טהי ע-טענ'-שאן) מאכען אויפמערקזאם; ציהען די אויפמערקזאמקייט.

Permit me to call this matter to your attention.

call to the bar (קאהל טו טהי באר) ערלויבען איינעם אויפצוטרעטען אלס אדוואקאט.

call to the chair (קאהל טו טהי טשעהר) אויסקלייבען פאר א פארזיצענדען.

call up (קאהל אפ) אויפוועקען; פארברייננגען; מאהנען; צורופען; אברופען מיט'ן טעלעפאן.

call upon' one (קאהל א-פאן' הוואן) בעטען, מאהנען, אנרופען; אנרופען מיט'ן

נאמען; זיך ווענדען צו אימעצען, איהם אנרופענדיג ביים נאמען.
The chairman called upon him to address the meeting.

cal'lus *n.* (קעל'-אַס) א פערהארטונג; א פערהארטעטעוועטע הויט; דער פערהארטעטעוועטער שטאף וואס בילדעט זיך ביים פערוואקסען פון א געבראכענעם ביין.

calm *n., a. and v.* (קאהם) 1. שטיל, רוהיג; געלאסען; זאנפט; אונגעשטערט; 2. שטילקייט; רוהינקייט; ווינד-שטילקייט; רוה; 3. בערוהיגען, בעזענפטיגען.
1. The sea is calm to-day. 2. There is an atmosphere of calm in this home. 3. Please calm yourself.

cal'mative *n. and a.* (קעל'-מע-טיוו) א בערוהיגונגס-מיטעל; וואס ווירקט בערוהיגענד.

cal'mer *n.* (קאה'-מער) דער בערוהיגער, איינשטילער.

calm'ness *n.* (קאהמ'-נעס) רוהינקייט; רוהע; בערוהיגונג; איינשטילונג.

Cal'muck *n.* (קעל'-מאק) א קאלמיק. ז. *Kalmuck*.

calm'y *a.* (קאה'-מי) רוהיג; שטיל; זאנפט, געלאסען.

calog'raphy *n.* (קע-לאג'-רע-פי) ז. *caligraphy*.

cal'omel *n.* (קעל'-א-מעל) קאלאמעל [א כעמישע פערבינדונג פון כלאר מיט קוועקזילבער, ווערט בענוצט אלס מעדיצין].

calores'cence *n.* (קעל-א-רעס'-ענס) די אויפזאמלונג פון אונזיכטבארע ווערמע-שטראהלען אין איין פונקט מיט דער הילף פון א ברען-גלאז אדער שפינעל, אז זיי זאלען לייכטען און קענען צינדען.

calor'ic *n. and a.* (קע-לאר'-איק) היץ; וואס געהערט צו היץ.

calor'ic en'gine (קע-לאר'-איק ענ'-דזשין) א מאשין וועלכע ווערט בעטריבען דורך הייסע לופט.

calor'ifier *n.* (קע-לאר'-אי-פאי-ער) דער הייץ-אפאראט.

calorif'ic *a.* (קעל-א-ריפ'-איק) וואס קען ארויסגעבען היץ; וואס קען דערהיצען.

calorifica'tion *n.* (קע-לאר-אי-פי-קיי'-שאן) דאס ארויסגעבען היץ.

calorim'eter *n.* (קעל-א-רימ'-ע-טער) קאלארימעטער [אן אפאראט צו מעסטען היץ].

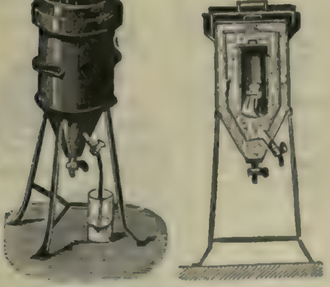

Calorimeter

calorimet'ric *a.* (קעל-א-רי-מעט'-ריק) וואס איז שייך צו א קאלארימעטער [א היץ-מעסטער].

calorimet'rical *a.* (קעל-א-רי-מעט'-ריק-על) ז. *calorimetric*.

calorim'etry *n.* (קעל-א-רימ'-ע-טרי) די היץ-מעסטונג.

cal'ory *n.* (קעל'-א-רי) א קאלאריום, אן איינהייטס-מאס פאר היץ אדער ווארעמ-קייט [די מאס ווארעמקייט, וועלכע פאדערט זיך אנצוווארעמען איין קילאגראם וואסער ביז 1 גראד צעלזיוס].

calote' *n.* (קע-לאוט') א הויב, א יארמולקע; א פלאכער רונדער געוועלב.

calotte' *n.* (קע-לאט') ז. *calote*.

cal'otype *n.* (קעל'-א-טאיפ) דאס פאטא-גראפירען דירעקט אויף פאפיער [אן אלטע פארם פון פאטאגראפירען].

caloy'er *n.* (קע-לאי'-ער) א גריכישער מאנאך.

calp *n.* (קעלפ) קאלך אדער זאמד שטיין, וואס ענטהאלט אין זיך שטיקלעך קויהלען.

cal'trap *n.* (קעל'-טרעפ) דער פוס-שטע-כער [אזא אלט געוועהר מיט שפיצען וואס פלעגט אנגעשטעקט ווערען אין דער ערד אויף דעם וועג, וואו דער שונא פלעגט דארפען דורכגעהן, כדי די סאלדאטען אדער די פערד זאלען זיך צושטעכען די פיס].

Caltrap

cal'trop *n.* (קעל'-טראפ) ז. *caltrap*.

calum'ba *n.* (קע-לאמ'-בע) די קאלאמ-בא-פלאנצע.

cal'umet *n.* (קעל'-יו-מעט) אזא טאבאק-לולקע, וועלכע ווערט ביי די אמעריקאנער אינדיאנער געברויכט אלס א צייכען פון פריעדען אדער קריעג.

calum'niate *v.* (קע-לאמ'-ני-אייט) פערליימדען.

calumnia'tion *n.* (קע-לאמ-ני-איי'-שאן) פערליימדונג.

calum'niator *n.* (קע-לאמ'-ני-איי-טאר) א פערליימדער.

calum'niatory *a.* (קע-לאמ'-ני-ע-טא-רי) פערליימדעריש.

calum'nious *a.* (קע-לאמ'-ני-אס) פער-ליימדעריש.

calum'niously *adv.* (קע-לאמ'-ני-אס-לי) אויף א פערלוימדערישען אופן.

cal'umny *n.* (קעל'-אמ-ני) פערליימ-דעריי.

Cal'vary *n.* (קעל'-ווע-רי) דאס בערגעל לעבען ירושלים, אויף וועלכען מען האט, לויט דער לעגענדע, געקרייציגט יעזוס'ען.

cal'vary *n.* (קעל'-ווע-רי) א צלם מיט דער פיגור פון געקרייציגטען יעזוס.

calve *v.* (קאהוו) זיך קעלבען, זיך אב-קעלבען.

calves *n.* (קאהווז) קעלבער.

calves''-snout *n.* (קאהווז'-סנאוט) אזא פלאנצע וואס איהר זוימען-קאפסעל איז עהנליך צו א קעלבערנעם קאפ.

Cal'vinism *n.* (קעל'-ווינ-איזם) די לעהרע פון קריסטליכען רעפארמאטאר דזשאהן קאלווין [געבארען 1509, גע-שטארבען 1564].

Cal'vinist *n.* (קעל'-ווינ-איסט) א קאל-וויניסט [איינער וואס נעהמט נאך דער לעהרע פון דעם קריסטליכען רעפארמאטאר קאלווין].

Calvinis'tic *a.* (קעל-ווינ-איס'-טיק) וואס איז שייך צו קאלווין אדער זיין לעה-רע.

Cal'vinize *v.* (קעל'-ווינ-איז) איבער-געהן צום קאלוויניזם. ז. *Calvinism*.

calv'ish *a.* (קאה'-וויש) ווי א קאלב.

calx *n.* (קעלקס) קאלך, קרייד; דער ביין פון דער פיאטקע [קולנע].

calx vi'va (קעלקס וואי'-ווע) אונגעלא-שענער קאלך.

calyc'iform *a.* (קע-ליס'-אי-פארם) בעכערפערמיג [ביי פלאנצען].

calyc'inal *a.* (קע-ליס'-אי-נעל) וואס איז שייך צו א בלום-בעכערעל; בעכער-פערמיג [ביי פלאנצען].

cal'ycine *a.* (קעל'-אי-סין) ז. *calycinal*.

cal'ycle *n.* (קעל'-איקל) אויסען-בעכערעל [דאס אונטערשטע בלעטער-בעכערעל אין וועלכען עס זיצט די בלום].

cal'ycled *a.* (קעל'-איקלד) וואס האט אן אויסען-בעכערעל [ביי בלומען]. ז. *calycle*.

calyc'ulate *a.* (קע-ליק'-יו-לייט) ז. *calycled*.

calyc'ulated *a.* (קע-ליק'-יו-ליי-טעד) ז. *calycled*.

calyp'ter *n.* (קע-ליפ'-טער) א הויב, א דעקעל; מאך-הויב [ביי מאך].

calyp'tra *n.* (קע-ליפ'-טרע). ז. *calypter*.

cam *n. and a.* (קעם) א הויב-צאפען אויף א ראד אדער אקס [אן ארויסשטארצונג פון א ראד אדער אקס אין מאשינען פאר דעם צוועק פון אן אונרעגעלמעסיגע בעוועגונג]; געבויגען, איינגעבויגען.

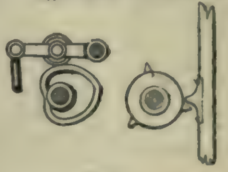

Cams

cam'aieu *n.* (קעמ'-אי-יו) א רעליעפע [בולט'ע] געקריצטע פיגור אויף אן עדעל-שטיין אדער אין א מושעל; א בילד גע-מאהלען אין איין פארב דורך שאטירונגען.

camaril'la *n.* (קעמ-ע-ריל'-ע) א קאמא-רילא, א הויף-קליקע [א פאלקספיינדליכע קליקע ביים הויף וואס זוכט צו ווירקען אויפ'ן מאנארך אין רעגירונגס-אנגעלעגענ-הייטען].

cam'ber *n. and v.* (קעמ'-בער) א קריי-מונג, א וועלבונג; אויסבויגען, אויסוועל-בען.

cam'bered *a.* (קעמ'-בערד) געקריממט, אויסגעבויגען, געוועלבט.

cam'bering *a.* (קעמ'-בער-אינג) ביי-גענד; געבויגען, געוועלבט.

cam'bial *a.* (קעמ'-בי-על) וואס איז שייך צו געלד-וועקסלען.

cam'bist *n.* (קעמ'-ביסט) געלד-וועקסלער, חלפן [פון אויסלענדישע געלד].

cam'bistry *n.* (קעמ'-ביס-טרי) די קענט-ניס פון געלד-וועקסעל, מאס און געוויכט.

cam'bium *n.* (קעמ'-בי-אם) דער דיקער זאפט וואס געפינט זיך אין א בוים צווי-שען דער קארע און האלץ.

camb'let *n.* (קעמ'-לעט) קאמלעט [א קליידער-שטאף].

cam'boge *n.* (קעמ'-באודזש) אזא רויט-ליכע גומי אדער פעך-זאפט.

camboose' *n.* (קעם-בוס') די קיך פון א שיף; א וואגאן וואס ווערט צוגע-טשעפעט צו א פראכט-ציג, פארן קאנדוק-טאר און די אנדערע אנגעשטעלטע.

cam'brel *n.* (קעמ'-ברעל) א פערדס הינ-טערשטער פוס.

Cam'brian *a.* (קעמ'-ברי-ען) וואס איז גונע צו קעמבריע אדער הוויילס [אין ענג-לאנד]; אין געאלאגיע — וואס איז שייך צו דער קעמברייישער פעריאדע פון דער ערד-געשיכטע.

cam'bric *n.* (קיימ'-בריק) אזא דינער ליינען-שטאף.

came (קיים) נעקומען. ז. ***come***

cam'el *n.* (קעמ'-על) א קעמעל.

Camel

cam'el-backed *a.* (קעמ'-על-בעקט) א הויקערדיגער; וואס האט א הויקער ווי א קעמעל.

cam'el-bird *n.* (קעמ'-על-בוירד) דער אפריקאנער שטרויס=פויגעל.

cam'el-dri'ver *n.* (קעמ'-על-דראי'-ווער) א קעמעל=טרייבער.

cam'eleer *n.* (קעמ'-ע-ליער) א קעמעל=טרייבער; א רייטער אויף א קעמעל.

came'leon *n.* (קע-מי'-לי-אן) כאמעלעאן [אזא בעשעפעניש וואס בייט איהרע קאלירען].

camel'lia *n.* (קע-מעל'-יא) די קאמעליע [אזא טעע פלאנצע]; די יאפאנישע ראזע.

cam'elopard *n.* (קעמ'-ע-לא-פארד) דער זשיראף [אזא חיה מיט א געפלעקטע פעל און א גאנץ לאנגען האלז].

cam'el's hair (קעמ'-עלז העהר) קעמעל=וואל.

cam'eo *n.* (קעמ'-אי-או) אן עדעל=שטיין אדער מושעל אין וועלכע עס זיינען אויסגעקריצט רעליעפע [בולט'ע] פיגורען.

cam'era *n.* (קעמ'-ע-רע) א פאטאגראפישע קאמערע [אן אפאראט צו פאטאגראפירען].

cam'eral *a.* (קעמ'-ע-רעל) וואס איז שייך צו די פינאנסען פון שטאאט אדער צום שאץ=קאמער.

cameralis'tic *a.* (קעמ-ע-רע-ליס'-טיק) וואס איז נוגע צו די פינאנסען פון שטאאט.

cameralis'tics *n.* (קעמ-ע-רע-ליס'-טיקס) שטאאטס=פינאנס וויסענשאפט.

cam'era lu'cida (קאמ'-ע-רא ליו'-סי-דא) אזא אפאראט, דורך וועלכען מען קען פראיעקטירען דעם שאטען פון א געגענשטאנד אויף א בלאט פאפיער און איהם קאפירען.

cam'era obscu'ra (קאמ'-ע-רא אב-סקיו'-רא) קאמערא אבסקורא [א פינסטערע קאמער, א פאטאגראפישער אפאראט].

cam'era-stand *n.* (קעמ'-ע-רע-סטענד) דער געשטעל פון א פאטאגראפישען אפאראט.

cam'erate *v.* (קעמ'-ע-רייט) בויגען, וועלבען.

cam'erated *a.* (קעמ'-ע-ריי-טעד) איינגעטיילט אין צימערען; געוועלבט.

camera'tion *n.* (קעמ-ע-ריי'-שאן) דאס איינטיילען אין צימערען; די וועלבונג.

camerlin'go *n.* (קעמ-ער-לינ'-גאו) דער שאץ=מייסטער (קאזנאטשיי) פון פאפסט.

camise' *n.* (קע-מיס') אזא ברייטע העמד געטראגען אין די מזרח לענדער; א מארגען=קלייד.

cam'let *n.* (קעמ'-לעט) קאמלעט [אזא קליידער=שטאף].

cam'mock *n.* (קעמ'-אק) א מין סטרוטשקע=גראז מיט שטעכיגע בלעטלעך. וואקסט אפט אויף קופעס מיסט און ביי די ברעגען פון פעלדער; אן אויסגעבויגענער שטעקען [בעזאנדערס אזא, וועלכער ווערט בענוצט אין געוויסע שפיעלען מיט א באל]; דאס שפיעל מיט א באל, וואו עס ווערט געברויכט אן אויסגעבויגענער שטעקען אדער קלעצעל.

cam'omile *n.* (קעמ'-א-מאיל) קאמעלען טהעע.

Camor'ra *n.* (קע-מאר'-א) די קאמארא [א געהיימער פערברעכערישער פעראיין אין נעאפאל, איטאליען].

cam'ous *a.* (קעמ'-אס) פלאטשיג [וועגען א נאז]; וואס האט א פלאטשיגע נאז.

camp *n. and v.* (קעמפ) 1. א לאגער פון מיליטער; א געצעלטען=לאגער; ארויסגעהן אין לאגער; 2. זיך בעזעצען צייטווייליג אין א געצעלט; 3. שטרייטען, קעמפפען, מלחמה האלטען.

1. The army **camped** on the plains. 2. The boys spent their vacation **camping**.

campaign' *n. and v.* (קעמ-פיין') 1 מלחמה, פעלדצוג; קאמפף; 2. פאליטישער וואהל=קאמפף; 3. זיך בעטייליגען אין א קאמפף.

1. The **campaign** against Tripoli has begun. 2. Every year there is an electoral **campaign**.

campaign'er *n.* (קעמ-פיינ'-ער) איינער וואס האט זיך בעטייליגט אין א קאמפף אדער מלחמה.

campaign' wig (קעמ-פיין' הוויג) אזא גרויסער פארוק וואס די ארעליגע פלעגען אמאל טראגען.

campa'na *n.* (קעמ-פיי'-נע) א גלאקענפערמיגע שיסעל אדער דעקעל.

campan'iform *a.* (קעמ-פענ'-אי-פארם) גלאקען=פערמיג.

campani'le *n.* (קעמ-פע-ני'-לע) א גלאקען=טורעם.

campanil'iform *a.* (קעמ-פע-ניל'-אי-פארם) ז. ***campaniform***

campanol'ogy *n.* (קעמ-פע-נאל'-א-דזשי) די קונסט פון גיסען גלאקען; דאס קלינגען מיט גלאקען.

campan'ula *n.* (קעמ-פענ'-יו-לע) די גלאקען=בלום.

campan'ulate *a.* (קעמ-פענ'-יו-לייט) גלאקענפערמיג, ווי א גלאק.

camp'-bed *n.* (קעמפ'-בעד) דאס פעלד=בעט [אין לאגער].

camp'-cei'ling *n.* (קעמפ'-סי'-לינג) אזא אויבערלאגע [סטעליע] וואס האט די פארמע פון א געצעלט=דאך.

campes'tral *a.* (קעמ-פעס'-טרעל) וואס איז שייך צו א פרייען פעלד; וואס וואקסט אויפ'ן פעלד.

camp'-fight *n.* (קעמפ'-פאיט) א דועל.

camp'-fol'lower *n.* (קעמפ'-פאל'-א-ער) איינער וואס געהט נאך מיליטער אין לאגער פאר געשעפטס=צוועקען אדער דארט צו טהאן ארבייט.

cam'phene *n.* (קעמ'-פין) קעמפין [גערייניגטער טערפענטין=אויל].

cam'phine *n.* (קעמ'-פין) ז. ***camphene***

cam'phor *n.* (קעמ'-פאר) קאנפער.

cam'phorate *v., a. and n.* (קעמ'-פאר-אייט) איינרייבען מיט קאנפער; וואס איז שייך צו קאנפער, איינגעריבען מיט קאנפער; קאנפער=זאלץ.

cam'phorated *a.* (קעמ'-פא-רייט-עד) איינגעריבען מיט קאנפער.

camphor'ic *a.* (קעמ-פאר'-איק) וואס געהערט צו קאנפער.

cam'phor-oil *n.* (קעמ'-פאר-איל) קאנפער=אויל.

cam'phor-tree *n.* (קעמ'-פאר-טריע) דער קאנפער=בוים [דער בוים פון וועמעס האלץ מען בעקומט דעם קאנפער].

Camphor-tree

cam'ping *n.* (קעמ'-פינג) דאס זיין אין לאגער.

cam'ping-bed *n.* (קעמ'-פינג-בעד) ז. ***camp-bed***

cam'pion *n.* (קעמ'-פי-אן) אזעלכע נעלקענארטיגע בלומען.

camp'-ket'tle *n.* (קעמפ'-קעטל) דער פעלד=קעסעל [וואו מען קאכט פאר די סאלדאטען, ווען זיי זיינען אין לאגער].

camp'-mee'ting *n.* (קעמפ'-מיע'-טינג) א פערזאמלונג אין וואלד אדער אויפ'ן פעלד פאר רעליגיעזע צוועקען.

camp out (קעמפ אוט) אויפשלאגען א לאגער אויף דעם פרייען פעלד.

camp'-stool *n.* (קעמפ'-סטוהל) א צונויפלעג=שטוהל [מיטצונעהמען מיט זיך].

cam'pus *n.* (קעמ'-פאס) דער פלאץ אויף וועלכען עס געפינט זיך אן אוניווערזיטעט; דער הויף פון אן אוניווערזיטעט.

camp'-vin'egar *n.* (קעמפ'-ווינ'-אי-גער) אזא געמיש פון עסיג מיט פעפער און אנדערע געווירצען.

cam'-wheel *n.* (קעמ'-הוויעל) דוימענראד [אזא מאשין=רעדעל מיט אן ארויסשטארצונג פאר אונרעגולערע אדער אונטערבראכענע בעוועגונגען אין געוויסע טיילען פון דער מאשין].

cam'wood *n.* (קעמ'-הוואוד) פארב=האלץ [אזא מין האלץ].

can *v. and n.* (קען) קענען, וויסען, האבען די מעגליכקייט; זיין אימשטאנד: קענטנים, דאס וויסען; א קאן, א קענדעל; אריינלייגען אין א קאן.

Can'ada bal'sam (קענ'-ע-דע באל'-סעם) קאנאדע=באלזאם, קאנאדישער טערפענטין.

Can'ada goose (קענ'-ע-דע גוהס) די אמעריקאנער ווילדע גאנז.

Can'ada rice (קענ'-ע-דע ראיס) האבער=רייז.

Cana'dian *a. and n.* (קע-ניי'-די-ען) וואס איז נוגע צו קאנאדע; איינער וואס שטאמט פון קאנאדע.

Canada Goose

Cana'dian red trout (קע-ניי'-די-ען רעד טראוט) דער קאנאדישער רויט=פיש [אזא קליינער רויטער פיש אין די וואסערען פון קאנאדע]. ז. איל. "***Fishes***"

canaille' *n.* (קע-נייל') די נידעריגע שיכטען פון פאלק, דער גראבער המון.

canal' *n. and v.* (קע-נעל') קאנאל; רעהר; וואסער=קאנאל; רינע; דורכשניידען מיט קאנאלען.

canal'age *n.* (קע-נעל'-איידזש) דאס גראבען קאנאלען; דאס קאנאל=סיסטעם;

קאנאל־אבצאהל [מארן דורכפאהרען א קאנאל].

canalic'ulate *a.* (קען-ע-ליק'-יו-לייט) קאנאל־פערמיג; אויסגעהעהלט.

canalic'ulated *a.* (קען-ע-ליק'-יו-ליי-טעד) ז. *canaliculate*

canaliza'tion *n.* (קע-נעל-אי-זיי'-שאן) דאס גראבען קאנאלען; דאס שאפען פערבינדונגען דורך קאנאלען.

canal'ize *v.* (קע-נעל'-איז) דורכגראבען קאנאלען; פערוואנדלען אין א קאנאל.

canal'-lock *n.* (קע-נעל'-לאק) דער וואסער אבשלוס אין א קאנאל אין דעם ארט וואו שיפען דארפען דורכגעלאזען ווערן.

Canal-lock

canard' *n.* (קע-נארד') אן אויסגעטראכטע מעשה; א משונה'דיגער ליגען.

The newspaper story of the accident proved to be a canard.

cana'ry *n. and a.* (קע-ניי'-רי) א קאנאריק, א קאנאריען־פויגעל; דער קאליר פון א קאנאריק [העל־געלב]; וויין פון די קאנאריען־אינזלען; העל־געלב.

cana'ry-bird *n.* (קע-ניי'-רי-בוירד) א קאנאריק, קאנאריען־פויגעל.

cana'ry-col'ored *a.* (קע-ניי'-רי-קאל'-ארד) קאנאריען־פויגעל־קאליר [העל־געלב].

cana'ry-finch *n.* (קע-ניי'-רי־פינטש) ז. *canary-bird*

cana'ry-grass *n.* (קע-ניי'-רי-גרעס) אזא גראז וואס וואקסט אויף די קאנאריען אינזלען [זיינע זאמען ווערען בענוצט אלס פוטער פאר קאנאריקעס].

cana'ry-seed *n.* (קע-ניי'-רי-סיעד) די זאמען פון קאנאריען גראז.

canas'ter *n.* (קע-נעס'-טער) אזא ראהר־קארב צום פערפאקען טאבאק; אזא זארט רויכער־טאבאק.

canas'ter tobac'co (קע-נעס'-טער טא-בעק'-או) קאנאסטער [אזא מין רויכער־טאבאק].

can'-buoy *n.* (קענ'-באי) באיע, אנקער צייכען [א פערשלאסענע פאס אדער שטיק האלץ אין ים, וועלכער צייגט אן די געפעהרליכע ערטער פאר שיפען].

can'cel *v. and n.* (קענ'-סעל) 1. אויסשטרייכען, אויסמעקען; 2. צוריקציהען, אנולירען; 3. דאס פערניכטען א טייל פון א דרוק־זאך אין דרוקעריי איידער עס קומט אין דער עפענטליכקייט.

2. Owing to my ill health, I shall be obliged to cancel my lecture engagements.

cancela'tion *n.* (קענ-סע-ליי'-שאן) דאס אויסשטרייכען, דאס פערמעקען; דאס צוריקציהען.

A manufacturer dislikes the cancelation of an order.

cancella'rean *a.* (קענ-סע-ליי'-רי-ען) וואס איז שייך צו דעם קאנצלער [דער ערשטער מיניסטער].

cancella'reate *a.* (קענ-סע-ליי'-רי-אייט) ז. *cancellarean*

can'cellate *a.* (קענ'-סע-לייט) געצעפערינג; געטיילט אין קעסטעלעך, דורכגעקרייצט.

can'cellated *a.* (קענ'-סע-ליי-טעד) צוטיילט אין אבטיילונגען; נעץ־פערמיג געטיילט.

cancella'tion *n.* (קענ-סע-ליי'-שאן) ז. *cancelation*

can'cer *v. and n.* (קענ'-סער) קרעבס, ראק; קרעבס־געשוויר, קרעבס־קראנקהייט; זיך איינווארצלען אדער זיך איינפרעסען ווי א ראק.

Can'cer *n.* (קענ'-סער) מזל סרטן.

can'cerate *v.* (קענ'-סע-רייט) קרעבס־ארטיג ווערען.

cancera'tion *n.* (קענ-סע-ריי'-שאן) דאס וואקסען פון א ראק [קרעבס־קראנקהייט].

can'cerous *a.* (קענ'-סע-ראס) קרעבס־ארטיג, ווי א קרעבס; קראנק אויף א ראק [קרעבס].

can'cerously *adv.* (קענ'-סע-ראס-לי) אויף דעם אופן פון א ראק [קרעבס].

can'cerousness *n.* (קענ'-סע-ראס-נעס) דאס זיין ווי א קרעבס [ראק]; דאס קראנק זיין אויף א ראק.

can'criform *a.* (קענ'-קרי-פארם) וואס האט די פארם פון א קרעבס [ראק].

can'crine *a.* (קענ'-קרין) וואס האט די איינענשאפטען פון א קרעבס [ראק].

candela'brum *n.* (קענ-דע-ליי'-בראם) א קאנדעלאבער [א רעהרענלייכטער], א מנורה.

can'dent *a.* (קענ'-דענט) ווייס־גליהענד.

can'did *a.* (קענ'-דיד) אונפארטייאיש, אפענהערציג, אויפריכטיג.

One candid opinion is worth more than a dozen flatteries.

can'didacy *n.* (קענ'-די-דיי-סי) די קאנדידאטור, דאס זיין א קאנדידאט.

The governor's candidacy for the Presidency has already been announced.

can'didate *n.* (קענ'-די-דייט) א קאנדידאט [איינער וואס זוכט אדער ווערט פארגעשלאגען פאר אן אמט].

can'didateship *n.* (קענ'-די-דייט-שיפ) ז. *candidacy*

can'didature *n.* (קענ'-די-דיי-טשור) ז. *candidacy*

can'didly *adv.* (קענ'-דיד-לי) ז. *candid*

can'didness *n.* (קענ'-דיד-נעס) אפענהערציגקייט; אויפריכטיגקייט.

can'died *a.* (קענ'-דיד) בעצוקערט.

can'dite *n.* (קענ'-דאיט) דער קאנדיט [אזא קאנארישער שטיין].

can'dle *n.* (קענדל) א ליכט.

can'dleberry *n.* (קענ'דל-בער-אי) די פרוכט פון דער וואקס־מירטע.

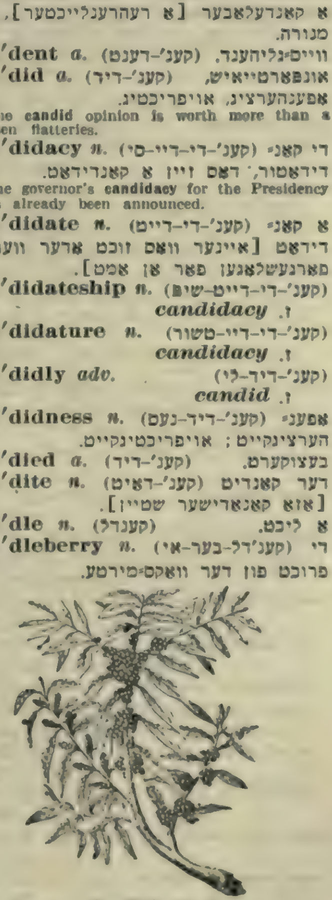

Candleberry

can'dleberry-tree *n.* (קענ'דל בער-אי-טריע) דער וואקס־מירטען־בוים.

can'dle-bomb *n.* (קענ'דל באם) א ליכט־באמבע [א גלאז־קיגעל אנגעפילט מיט וואסער, וואס ווערט דערהיצט דורך א ליכט און עקספלאדירט פון דעם דרוק פון דעם וואסער־דאמפף וואס פאנגט זיך אן בילדען אין איהם].

can'dle-case *n.* (קענ'דל-קיים) א ליכט־קעסטעל [א רונדע קעסטעל וואו מען האלט ליכט].

can'dle-coal *n.* (קענ'דל-קאול) קאנעל־קויהלען [א זעהר גוטער הארטער זארט קויהלען].

can'dle-end *n.* (קענ'דל-ענד) דער אבגעברענטער קנוים פון א ליכט [א שנויץ].

can'dle-fish *n.* (קענ'דל-פיש) דער ליכט־פיש [א קליינער ים־פיש, וועלכער איז זעהר פעט און ווערט בענוצט צום פאברי־צירען פיש־אויל וואס ווערט אפט געברויכט אנשטאט לעבער־טראן. ער ווערט אויך צוליעב זיין פעטקייט בענוצט פון די פישערס אלס א ליכט, צום ברענען, מען שטעקט אין איהם אריין א קנויטעל און מען צינדט עס אן].

can'dle-hol'der *n.* (קענ'דל-האול'-דער) 1. א לייכטער; 2. א צולייכטער; א צוהעלפער אין א געשעפט אדער אונטערנעהמונג.

2. He is not an important man in the business. He is only a candle-holder.

can'dle-light *n.* (קענ'דל-לאיט) די בעלייכטונג פון א ליכט.

can'dle-ma'ker *n.* (קענ'דל-מיי'-קער) א ליכט־ציהער.

Can'dlemas *n.* (קענ'דל-מעס) א קריסטליכער יום טוב דעם צווייטען פעברואר, וועלכער ווערט געפייערט דורך אנצינדען פיעל ליכט.

can'dle-mine *n.* (קענ'דל-מאין) שמאלץ־גרוב.

can'dle-mold *n.* (קענ'דל-מאולד) א ליכט־פארם [צום גיסען ליכט].

can'dle-pow'er *n.* (קענ'דל-פאו'-ער) ליכט־קראפט [די בעלייכטונגס־קראפט פון א געוויסע ליכט, וועלכע ווערט אנגענומען אלס אן איינהייט צו מעסטען די שטארקייט פון אנדערע בעלייכטונגען].

can'dle-safe *n.* (קענ'דל-סייף) דער ליכט־שפארער [א פארריכטונג, אז דאס ליכט זאל ניט גיך אויסשמעלצען].

can'dle-screen *n.* (קענ'דל-סקריען) דער ליכט־שירעם [א פארריכטונג, אז דאס ליכט זאל ניט בלענדען די אויגען].

can'dle-snuf'fer *n.* (קענ'דל-סנאפ'-ער) ליכט־פוצער [אזא צווענגעל צום אבשנויצען דעם קנויט פון ליכט].

can'dlestick *n.* (קענ'דל-סטיק) א לייכטער.

can'dle-wick *n.* (קענ'דל-הוויק) א קנויט פון א ליכט.

can'dor *n.* (קענ'-דאר) אפענהערציגקייט, אויפריכטיגקייט.

In all candor I must say your contention is not supported by facts.

can'dy *n. and v.* (קענ'-די) קאנפעקטען, צוקערקעס; בעצוקערען, איבערצוקערען.

can'dytuft *n.* (קענ'-די-טאפט) דער בוים־זענף [א פלאנצע].

cane *n. and v.* (קיין) 1. ראהר, טראסטניק; צוקער־ראהר; 2. שפאציר־שטאק; 3. שלאגען מיט א שטאק.

3. The teacher caned the boy with a cane.

cane'-brake *n.* (קיין'-ברייק) א פלאץ בעוואקסען מיט ראהר; א קוסטארניק פון ראהר.

cane'-hole *n.* (קיין'-האול) א גריבעל צום איינפלאנצען דעם צוקער־ראהר.

cane'-mill *n.* (קיין'-מיל) א צוקער־מיהל.

can'ephore *n.* (קעג'-ע-פאור) א סטא־טוע, וועלכע שטעלט פאר א יונגע פרוי מיט א קארב אויף'ן קאפ.

cane'-plat'ting *n.* (קיין'-פלעט'-אינג) געפלאכטענעס פון ראהר.

canes'cence *n.* (קע-נעס'-ענס) א ווייס־ליכער קאליר.

canes'cent *a.* (קע-נעס'-ענט) ווייסליך, ווייס־גרוי.

cane'-trash *n.* (קיין'-טרעש) דאס איי־בערגעבליבענע פון אויסגעפרעסטע צוקער־ראהר.

can'-hook *n.* (קען'-הוק) אזא קרוק גענוצט ביים ארויפציהען פעסער.

Canic'ula *n.* (קע-ניק'-יו-לע) דער שטערן זיריוס [הונד־שטערן].

canic'ular *a.* (קע-ניק'-יו-לער) וואס איז שייך צו דעם שטערן זיריוס.

Can'icule *n.* (קעג'-אי-קיול) ז. ***Canicula***

canine' *a.* and *n.* (קע-נאין') הינטיש; דאס האבען די נאטור פון א הונד; א הונד; אן אויגען־צאהן [איינער פון די שפיציגע צייהנער נאך וועלכע עס הויבען זיך אן די באק־צייהנער].

canine' ap'petite (קע-נאין' עפ'-אי-טאיט) א הינטישער אפעטיט.

canine' let'ter (קע-נאין' לעט'-ער) דער בוכשטאב **R** [ווענען זיין קלאנג גערופען „דער הינטישער בוכשטאב"].

canine' mad'ness (קע-נאין' מעד'-נעס) די משוגעת פון א הונד; וואסער־פורכט [א קראנקהייט וואס קומט פון דעם ביס פון א משוגענעם הונד].

canine' teeth (קע-נאין' טיעטה) אויגען־צייהנער [די שפיציגע צייהנער פון ביידע זייטען נאך וועלכע עס הויבען זיך אן די באק־צייהנער].

canine' tooth (קע-נאין' טוהטה) אן אויגען־צאהן. ז. ***canine teeth***

can'ister *n.* (קעג'-איס-טער) א קליין טהעע־קעסטעל; א מעטאלען קעסטעלע וואו מען האלט דאס הייליגע ברויט אין די קאטוילישע קירכען.

can'ister-shot *n.* (קעג'-איס-טער-שאט) א קארטעטש, שראפנעל [אזא באמבע אנגעפילט מיט שטיקלעך אייזען, שטיינ־לעך א. ד. ג.].

can'ker *n.* and *v.* (קעג'-קער) דער קרעבס [אזא קראנקהייט ביי פלאנצען און חיות]; קרעבס־ווארים [אזא ווארים וואס פרעסט אב פלאנצען און צושטערט זיי]; א צושטערער, א פערדארבער; צופרעסען; פערדארבען ווערען; פערשמוצען, זארא־זען, אנשטעקען; קריגען א קרעבס [ראק].

can'ker-bit *a.* (קעג'-קער-ביט) צופרע־סען, פערדארבען [פון קרעבס־ווערים].

can'ker-blos'som *n.* (קעג'-קער-בלאס'-אם) צופרעסענע בלום [פון א קרעבס־ווא־רים].

can'kered *a.* (קעג'-קערד) צופרעסען [פון קרעבס־ווערים]; פערדריסליך, בייז, שלעכט געשטימט.

can'kerous *a.* (קעג'-קער-אס) צופרע־סען, פערדארבען, צושטערט [פון א קרעבס־ווארים]; אייטערדיג.

can'ker sor'row (קעג'-קער סאר'-או) די נאגענדע זארג.

can'ker-worm *n.* (קעג'-קער-וואירם) אזא ווארים וועלכער צושטערט פלאנצען און פרוכט.

can'kery *a.* (קעג'-קער-אי) צופרעסען; פערראסט; פערדריסליך, בייז, שלעכט גע־שטימט.

can'na *n.* (קעג'-א) אזא טראפּישע ראהר־עהנליכע פלאנצע; א שטיל, פוס אדער הענטעל פון א פערציערטען געגענשטאנד; אזא לעגגען־מאס אין איטאליען; בוים־וואל גראז.

Canna

can'nabine *a.* (קעג'-ע-באין) זאפט פון האנף [קאנאפליע].

canned goods (קענד גודז) פרוכטען אדער גרינסען וועלכע ווערען קאנזערווירט אין גוט פערמאכטע בלעכענע פושקעס.

can'nel *n.* (קעג'-על) דער שארף פון א מעסער אדער פון א געצייג.

can'nel-coal *n.* (קעג'-על-קאול) אזא זארט הארטע קויהלען וועלכע ברענען מיט א העלען פלאם.

can'ner *n.* (קעג'-ער) א פערפאקער [איינער וואס איז בעשעפטיגט ביים פער־פאקען פרוכט, גרינסען, פלייש א. ז. וו. אין פעסט פערמאכטע בלעכענע פושקעס].

can'nery *n.* (קעג'-ע-רי) א פאבריק וואו מען פערפאקט פרוכטען אדער גרינסען, פלייש א. ז. וו. אין פעסט פערמאכטע בלע־כענע פושקעס.

This fruit was preserved in a cannery in central New York.

can'nibal *n.* and *a.* (קעג'-אי-בעל) א קאניבאל, איינער וואס עסט מענשליכע פלייש; א חיה וואס עסט דאס פלייש פון חיות פון איהר איינענעם מין; מענשענ־פרעסעריש.

cannibal'ic *a.* (קענ-אי-בעל'-איק) מענ־שענפרעסעריש.

can'nibalism *n.* (קעג'-אי-בעל-איזם) קאניבאליזם, מענשענפרעסעריי; גרויזאמ־קייט, ווילדקייט.

cannibalis'tic *a.* (קענ-אי-בעל-איס'-טיק) קאניבאליש, מענשענפרעסעריש.

can'nibally *adv.* (קעג'-אי-בעל-אי) ווי א קאניבאל [מענשענפרעסער].

can'nie *a.* and *adv.* (קעג'-אי) זיכער, אהן געפאהר; פארזיכטיג; נעשיקט; קינסט־לעריש; געאיבט; מעסיג, ניט פערשווענ־דעריש; מילד, זאנפט, רוהיג, שטיל; גוט; גליקליך.

can'nikin *n.* (קעג'-אי-קין) א קליינע פענדעל.

can'niness *n.* (קעג'-אי-נעס) שלויהייט, פארזיכטיגקייט.

can'non *n.* and *v.* (קעג'-אן) קאנאנע, הארמאט; א צילינדער־שטיק מיט א לאך אין וועלכען עס דרעהט זיך אן אקס אדער שפינדעל; דאס אייזענדעל פון א צוים, וואס ליעגט ביים פערד אין מויל; אויס־שיסען פון א הארמאט.

cannonade' *n.* and *v.* (קענ-אנ-אייד') א קאנאנאדע, א שיסעריי פון קאנאנען [אויפ'ן פיינד]; בעשיסען מיט קאנאנען.

cannona'ding *n.* (קענ-אנ-איי'-דינג) די שיסעריי פון קאנאנען.

can'non-ball *n.* (קעג'-אן-באל) דער קאנאנען־קוגעל, א גראנאט.

can'non-bit *n.* (קעג'-אן-ביט) דאס איי־זענדעל פון א צוים וואס ליעגט ביים פערד אין מויל.

can'non-bone *n.* (קעג'-אן-באון) דער פוס־ביין פון קניע ביז'ן קנעכעל [ביי פיער־פיסיגע חיות].

cannoneer' *n.* (קענ-אנ-איער') א קא־נאניער, אן ארטילעריסט [א סאלדאט וואס דיענט ביי הארמאטען].

cannoneer'ing *n.* (קענ-אנ-איער'-אינג) די קונסט צו שיסען פון הארמאטען.

can'non-foun'der *n.* (קעג'-אן-פאונ'-דער) דער קאנאנען־גיסער.

can'non-met'al *n.* (קעג'-אן-מעט'-על) קאנאנען־מעטאל [דאס מעטאל פון וואס עס ווערען געמאכט קאנאנען].

can'non-proof *a.* (קעג'-אן-פרוהף) קא־נאנען־זיכער [וואס קען ניט דורכגעשאסען ווערען פון א הארמאט].

can'nonship *n.* (קעג'-אנ-שיפ) ארטי־לעריע.

can'non-shot *n.* (קעג'-אן-שאט) קא־נאנען־קוגעל; קאנאנען־שאס [די ווייט־קייט וואס א קאנאנען־שאס קען דערגרייכען].

can'not (קעג'-אט) קען ניט.

can'nular *a.* (קעג'-יו-לער) וואס האט די פארם פון א ראהר.

can'ny *a.* and *adv.* (קעג'-אי) זיכער, אהן געפאהר; פארזיכטיג; געשיקט; קינ־סטלעריש; געאיבט; מעסיג, ניט פער־שווענדעריש; מילד, זאנפט, רוהיג, שטיל; גוט; גליקליך.

The Scotch like the Jews are a canny folk.

canoe' *n.* and *v.* (קע-נוה') א קליין שיפעל וועלכעס ווערט געמאכט פון שטאם פון א בוים אדער פון קארע; א קליין שי־פעל; זיך שיפען אין א קליינעם שיפעל.

cañ'on *n.* and *v.* (קעג'-יאן) א טיעפער, שמאלער טהאל צווישען צוויי משופע'דיגע בערג; ארייגגעהן אין א טיעפען, שמאלען טהאל [ווענגען א טייך].

can'on *n.* (קעג'-אן) א געזעץ, א פער־ארדנונג; געזעצען און פעראָרדנונגען פון דער קירך; די פול אנערקענטע הייליגע שריפטען פון דער קריסטליכער קירך; א פערצייכניש פון די קריסטליכע הייליגע; א קירכען־בעאמטער, א גייסטליכער; א סיסטעמע צו מעסטען סימעטרישע פיגו־רען דורך דאס מעסטען פון איין גליעד אדער איין טייל; א מעלאדיע וועלכע ווערט געשפיעלט אדער געזונגען פון צוויי אדער מעהרערע אין אזא ארדנונג, דאס נאכדעם ווי איינער פון די זינגער אדער שפיעלער האט אנגעפאנגען די מעלאדיע, פאנגט זי דער צווייטער אן פון אנהויב א. ז. וו.; א זאמלונג פון מאטעמאטישע פארמולעס; א כלל צו לעזען געוויסע מא־טעמאטישע אויפגאבען פון איין כאראק־טער; א פונדאמענטאלער גרונד־געזעץ אין דער לאגיק; א פארשריפט פאר אפאטהע־קערס ווי צו מאכען רפואות; א גרויסער שריפט צום דרוקען ביכער

can'on-bone *n.* (קעג'-אנ-באון) ז. ***cannon-bone***

can'oness *n.* (קענ׳ אַנ עס) א כאַנאָאישקע.

canon'ic *a.* (קע-נאַנ׳-איק) קאַנאָניש. וואָס איז שייך צו די הייליגע אַנערקענטע שריפטען פון דער קירך; געזעצליך; אַנערקענט.

canon'ical *a.* (קע-נאַנ׳-איק-על) ז. *canonic*

canon'ical age (קע-נאַנ׳-איק-על איירדזש) דאָס קאַנאָנישע אַלטער [דאָס אַלטער וואָס איז נויטיג צו קריעגען אַ קירכליכען אַמט].

canon'ical books (קע-נאַנ׳-איק-על בוקס) ז. *canon of Scripture*

canon'ical hours (קע-נאַנ׳-איק-על אורז) געוויסע שטונדען אין טאָג וועלכע דאַרפען, לויט די פאָרשריפטען פון דער קירך, פערנומען ווערען מיט תפילות.

canon'ical law (קע-נאַנ׳-איק-על לאָה) ז. *canon law*

canon'icalness *n.* (קע-נאַנ׳-איק-על-נעס) דאָס זיין קאַנאָניש, דאָס זיין קירכליך הייליג.

canon'ical sins (קע-נאַנ׳-איק-על סינז) טוידט־זינד [די זינד וועלכע פלעגען בעשטראָפט ווערען נאָך די אַמאָליגע קירכען־געזעצען מיט׳ן טוידט].

canon'icate *n.* (קע-נאַנ׳-אי-קייט) דער אַפּיס אָדער אַמט פון אַ קירכען־בעאַמטען אָדער גייסטליכען [קאַנאָניק].

canonic'ity *n.* (קענ-אַ-ניס׳-אי-טי) ז. *canonicalness*

can'onism *n.* (קענ׳-אַנ-איזם) דאָס האַלטען זיך פאַר די קאַנאָנישע געזעצען און מנהגים.

can'onist *n.* (קענ׳-אַנ-איסט) אַ קענער פון די קאַנאָנישע געזעצען און מנהגים.

canonis'tic *a.* (קענ-אַ-ניס׳-טיק) קאַנאָניסטיש, וואָס איז שייך צו די קירכען־געזעצען און פעראָרדנונגען.

canonis'tical *a.* (קענ-אַ-ניס׳-טיק-על) ז. *canonistic*

canoniza'tion *n.* (קענ-אַנ-אי-זיי׳-שאַן) דאָס הייליג מאַכען [דאָס ערקלערען אייגעם צווישען די הייליגע פון דער קירך].

can'onize *v.* (קענ׳-אַנ-איז) ערקלערען פאַר אַ הייליגען, אַריינשרייבען צווישען די הייליגע פון דער קירך.

can'on law (קענ׳-אַנ-לאָה) קאַנאָנישע געזעצען [קירכליכע געזעצען און פאָרשריפטען].

can'on of Scrip'ture (קענ׳-אַן אָוו סקריפּ׳-טשור) די טיילען פון דער ביבעל, וועלכע זיינען אַנערקענט פון דער קירך אַלס פול הייליג; די קאַנאָנישע ביכער [וואו עס זיינען פערשריבען די דינים און מנהגים פון דער קירך].

can'onry *n.* (קענ׳-אַנ-רי) דער אַפּיס אָדער דער אַמט פון אַ קאַנאָניק [גייסטליכען].

can'opy *n. and v.* (קענ׳-אַ-פּי) אַ באַלדאַכין, אַן איבערדעק, אַ חופּה; דער חימעל; אַזאַ פערציערונגס־דעכעל איבער פענסטער אָדער טהירען פון אַ געביידע; איבערשפרייטען מיט אַן איבערדעק.

can'opy-bed *n.* (קענ׳-אַ-פּי-בעד) אַ חימעל־בעט [אַזאַ הויכע בעט אַרומגעהאַנגען מיט גאַרדינען].

can'opy of heav'en (קענ-אַ-פּי אָוו העוון) דאָס חימעלס־געוועלב.

cano'rous *a.* (קע-נאָו׳-ראַס) מוזיקאַליש, גוט קלינגענד, מעלאָדיש.

cano'rously *adv.* (קע-נאָו׳-ראַס-לי) מעלאָדיש, גוט קלינגענד.

cano'rousness *n.* (קע-נאָו׳-ראַס-נעס) דאָס זיין מוזיקאַליש, מעלאָדיש.

can't (קענט) אַבקירצונג פון *can not* [קען ניט].

cant *a., n. and v.* (קענט) צביעות׳דיג, היפּאָקריטיש; גנבים־שפּראַך, כליזמר־שפּראַך, קידער־ווידער לשון; אַ קאַנט, אַן עק; אַזאַ שיפס־באַלקען; אַ באַלקען וואָס איז פון צוויי זייטען אַבגעזעגט [פאַר רענג]; דאָס זיין געבויגען אויף אַ זייט; אַ שטויס; בויגען אויף אַ זייט, מאַכען משופּע׳דיג; אויסבויגען אַ שיף אויף אַ זייט; אַ שטויס געבען; אַ ווייגענדיגע אָדער רחמנות׳דיגע מאַניער פון ריידען [ווי פון בעטלער, בעטענדיג אַ נדבה]; אַ צביעות׳דיגע מאַניער פון ריידען [דורך געברויכען פרומע ווערטער]; עטוואָס נעגעבען אויף צדקה; ריידען אויף קידער־ווידער לשון, גנבים־שפּראַך, כלי־זמר־שפּראַך א. ז. וו.; פערקויפען דורך אויקציאָן [טאָרג]; ווערען שטאַרק, צוריק קומען צו די כחות; קרעפטיג, שטאַרק; קרום, שרעג, משופּע.

canta'bile *a.* (קענ-טאַ׳-בי-לי) לידיש; פליסענד [אין דער מוזיק].

can'table *a.* (קענ׳-טעבל) וואָס קען געזונגען ווערען.

can'taliver *n.* (קענ׳-טע-ליוו-ער) אַ שפּאָרע פון שטיין אָדער אייזען, וועלכער שטאַרצט אַרויס פון וואַנד צו האַלטען אויף זיך אַ באַלקאָן אָדער דעם דאַך.

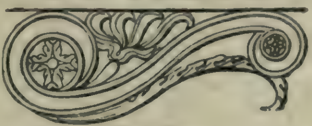

Cantaliver

can'taloup *n.* (קענ׳-טע-לופּ) קאַנטאַלופּ [אַזאַ זאָרט קליינער קירבים וועלכער ווערט גענעסען רויהערהייד].

cantan'kerous *a.* (קענ-טענ׳-קע-ראַס) וואָס צייכענט זיך אויס מיט אַ להכעיס׳דיגער נאַטור, וואָס האָט אַ נאַטור פון אַ בעל מחלקה; בייז, ניפּטיג [אין כאַראַקטער].

cant a price (קענט ע פּראַיס) באַטען אַ פּרייז.

canta'ta *n.* (קענ-טאַ׳-טאַ) אַ געשיכטע אין פערזען צו זינגען פון איין פערזאָן אונטער דער בעגלייטונג פון אַ מוזיקאַלישען אינסטרומענט; אַ מוזיקאַלישע קאָמפּאָזיציאָן צו אַ דראַמאַ וואָס ווערט נור געזונגען און ניט געשפּיעלט.

cantatri'ce *n.* (קענ-טע-טריע׳-טשע) אַ פּראָפעסיאָנעלע זינגערין.

canteen' *n.* (קענ-טיען׳) אַ כלי צו האַלטען וואַסער אָדער בראַנפען, וועלכע סאָלדאַטען טראָגען מיט זיך; אַ סאָלדאַטען־שענק אין אַ לאַגער וואו עס ווערען פערקויפט שפּייזען און געטרענקע.

can'ter *n.* (קענ׳-טער) 1. אַ לייכטער גאַלאָפּ; רייטען אין אַ לייכטען גאַלאָפּ; 2. אַ פּראָפעסיאָנעלער בעטלער; 3. אַ באַטער אויף אַן אויקציאָן [טאָרג].

1. He rode the horse in a canter.

canthar'ides *n.* (קענ-טהער׳-אי-דיז) שפּאַנישע פליגען [פאַר מעדיצינישע צוועקען].

cant'-hook *n.* (קענט׳-הוק) אַ שטאַנג מיט אַן אייזערנעם קרוק צו שלעפּען באַלקענס.

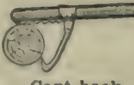

Cant-hook

can'thus *n.* (קענ׳-טהאַס) דער אויגען־ווינקעל.

can'ticle *n.* (קענ׳-טיקל) אַ לויב אָדער דאַנק געזאַנג צו גאָט [פון דער ביבעל].

Can'ticles *n.* (קענ׳ טיקלז) שיר השירים, אַ ספר פון תנ״ך.

can'ticoy *n.* (קענ׳ טי קאָי) אַ טאַנץ [הויפּטזעכליך אַ רעליגיעזער] ביי די אַמעריקאַנער אינדיאַנער; אַן אונטערהאַלט מיט טענץ.

can'tilever *n.* (קענ׳ טי-לעוו-ער) ז. *cantaliver*

can'tilliver *n.* (קענ׳-טי-ליוו ער) ז. *cantaliver*

can'tillate *v.* (קענ׳-טי-לייט) פאָרלעזען האַלב־זינגענדיג [ווי אידישע תפילות].

cantilla'tion *n.* (קענ-טי-ליי׳-שאַן) דאָס פאָרלעזען האַלב־זינגענדיג [ווי אידישע תפילות].

cantine' *n.* (קענ-טין׳) ג. *canteen*

can'ting *a.* (קענ׳-טינג) וואָס רעדט מיט אַ ווייגענדיגען, רחמנות׳דיגען קול.

can'ting-coin *n.* (קענ׳-טינג-קאָין) אַ דריי־עקיגער קלעצעל אונטערצושטעלען אונטער אַ פעסעל, אַז זי זאָל זיך ניט אַוועקקייקלען.

can'tle *n.* (קענטל) אַ ווינקעל, אַ טייל, אַן אַבגעבראָכען שטיק; דאָס אויסגעבויגענע שטיק אין דעם הינטערשטען טייל פון אַ זאַטעל.

can'to *n.* (קענ׳-טאָו) אַ טייל פון אַ פּאָעמאַ; סאָפּראַנאָ שטים; די העכסטע שטימע אין אַ קאָנצערט.

can'to fer'mo (קענ׳-טאָו פויר׳-מאָו) אַ סקאַרבאָווער נגון; די טראַדיציאָנעלע מוזיק פון דער קריסטליכער קירך.

can'ton *n. and v.* (קענ׳-טאַן) אַ קאַנטאָן, אַ בעצירק, אַ גובערניע; אַ טייל אָדער אַ שטיקעל לאַנד; אַ טייל, אַ שטיק; אַ ווינקעל; אַן עק; איינטיילען אין קאַנטאָנען, גובערניעס אָדער בעצירקען.

canton' *v.* (קענ-טאַן׳) איינקוואַרטירען סאָלדאַטען אין בעזונדערע אַבטיילונגען.

can'tonal *a.* (קענ׳-טאַנ-על) וואָס געהערט צו אַ קאַנטאָן אָדער בעצירק; וואָס ענטהאַלט קאַנטאָנען אָדער בעצירקען.

can'toned *a.* (קענ׳-טאַנד) וואָס אויף די ווינקלען אָדער אויף די זייטען זיינען פאַראַן אַרויסגעשטאַרצטע טיילען [ווענען געוויסע געביידען].

can'tonize *v.* (קענ׳-טאַנ-איז) איינטיילען אַ לאַנד אין קאַנטאָנען אָדער בעצירקען.

Ireland was cantonized among ten Englishmen.

can'tonment *n.* (קענ׳-טאַנ-מענט) אַ טייל פון אַ שטאָדט וואו סאָלדאַטען זיינען איינקוואַרטירט; אַ לאַגער פון סאָלדאַטען; אַ מיליטער קוואַרטיר [פאַר אַן אַרמעע].

cantoon' *n.* (קענ-טוהן׳) אַ באַרכענט אָדער סאַמעט ענליכער בוימוואָל־שטאָף.

can'tor *n.* (קענ׳-טאָר) אַ קאַנטאָר, אַ חזן; דער געזאַנג־מייסטער אין אַ קירך.

can'toral *a.* (קענ׳-טאָ-רעל) וואָס איז שייך צו אַ חזן, אַ קאַנטאָר אָדער געזאַנג־מייסטער אין אַ קירך.

can'tred *n.* (קענ׳-טרעד) אַ בעצירק [פון 100 דערפער] אין הוויילס [ענגלאַנד].

can'ty *a.* (קענ׳-טי) פרעהליך, לעבעדיג.

My friend is a canty fellow.

Canuck' *n. and a.* (קע-נאַק׳) אַ קאַנאַדער, אַן איינגעבאָרענער פון קאַנאַדע [אַלס אַ זידעל־נאָמען]; קאַנאַדיש.

can'vas *n., a. and v.* (קענ׳-וועס) גראָבע לייוועגד, שיף־זעגעל; זעגעל־לייווענד;

קאנווע [אזא שטאף מיט לעכלעך צום אויסנעהען פיגורען]; געמאכט פון זעגעל־לייוונט; בעדעקט מיט זעגעל־לייוונט.

can'vasback *n.* (קענ'־וועס־בעק) א מין ענטעל וואס געפינט זיך אין נארד־אמעריקא ביים ברעג פון אטלאנטישען ים. ז. איל. *"Game birds"*

can'vasback duck (קענ'־וועס־בעק דאק) ז. *canvasback*.

can'vass *v. and n.* (קענ'־וועס) 1. פרוי־פען, נאכזוכען, אויספארשען; אויספארשען דורך א דעבאטע; 2. דיסקוטירען, דעבאטירען; 3. נאכפארשען אימעצענס מיינונג; נאכפארשען מיינונגען דורך געהן אויספרעגען; ריידען צו אימעצען אום צו ווירקען אויף איהם ער זאל שטימען פאר א געוויסע פערזאן אדער געזעץ; ארומגעהן צווישען די איינוואהנער נאכ־פארשען זייערע מיינונגען און זוכען ווירקען אויף זיי, אז זיי זאלען שטימען פאר א געוויסע פערזאן אדער געזעץ; 4. ארומגעהן זוכען אדער בעטען בעשטעלונגען, אבאנעמענטען א. ז. וו.; 5. דאס נאכ־פארשען אימעצענס מיינונג צו וויסען פאר וועלכען קאנדידאט ער וועט שטימען ביי די וואהלען; אן אבשאצונג פון שטימען וועלכע זיינען אבגעגעבען געווארען פאר א קאנדידאט אדער געזעץ; דאס געהן זו־כען אדער בעטען שטימען ביי די וואה־לען; 6. א דיסקוסיאן, א דעבאטע.

2. We are likely to **canvass** the sentiment. 3. My friend asks me to **canvass** the district for votes. 4. He earns his living **canvassing** subscriptions for a magazine. 5. No previous **canvass** was made for me.

can'vasser *n.* (קענ'־וועס־ער) איינער וואס געהט זוכען שטימען פאר א קאנ־דידאט ביי די וואהלען; איינער וואס געהט זוכען בעשטעלונגען; איינער וואס צעהלט נאך די שטימען, וועלכע זיינען אבגעגעבען געווארען ביי וואהלען.

can'vas-work *n.* (קענ'־וועס־הוואירק) אויסגענעהטע פיגורען אויף קאנווע.

ca'ny *a.* (קיי'־ני) געמאכט פון ראהר; מיט ראהר בעוואקסען.

can'yon *n.* (קענ'־יאן) א טיפער טהאל צווישען צוויי משופע'דיגע בערג.

The Rocky Mountains have many **canyons.**

canzo'ne *n.* (קענ־זאו'־ניי) א לירי־שעס ליעד אין איטאליענער סטיל.

canzonet' *n.* (קענ־זא־נעט') א קורצעס ליעד, א לייכטע אריע.

caou'tchouc *n.* (קוה'־טשוק) קויטשוק, גומעלאסטיק.

caou'tchouc tree (קוה'־טשוק טריע) א קויטשוק־בוים.

Caoutchouc Tree

cap *n. and v.* (קעפ) א היטעל; א מיצעל, א קעפקע, א יארמאלקע; א צו־דעק; א קאפ, א שפיץ; בעדעקען; אנ־טהאן א היטעל אדער יארמאלקע.

cap. אבקירצונג פון ווארט *capital*

capabil'ity *n.* (קיי־פע־ביל'־אי־טי) פעהיגקייט, טויגליכקייט; דאס זיין אימ־שטאנד.

ca'pable *a.* (קיי'־פעבל) פעהיג, גע־שיקט; אימשטאנד.

ca'pableness *n.* (קיי'־פעבל־נעס) גע־שיקליכקייט; פעהיגקייט; דאס זיין אימ־שטאנד.

ca'pably *adv.* (קיי'־פע־בלי) מיט פע־היגקייט, מיט געשיקטקייט.

capa'cious *a.* (קע־פיי'־שאס) גרויס, גערוים.

The hippopotamus has a **capacious** mouth.

capa'ciously *adv.* (קע־פיי'־שאס־לי) אויף א גערוימען אופן; אין א גרויסען גראד.

capa'ciousness *n.* (קע־פיי'־שאס־נעס) גערוימקייט, גרויסקייט.

capac'itate *v.* (קע־פעס'־אי־טייט) פעהיג, טיכטיג, געשיקט מאכען.

capacita'tion *n.* (קע־פעס־אי־טיי'־שאן) דאס מאכען פעהיג.

capac'ity *n.* (קע־פעס'־אי־טי) 1. דער רוים, די גערוימקייט, גרויס; דער קוביק־אינהאלט; 2. די פעהיגקייט עפעס צו בעגרייפען, גייסטעס פעהיגקייט; 3. בע־שעפטיגונג.

1. The **capacity** of the tank is 100 gallons. 2. His **capacity** for work is wonderful. 3. He acts in the **capacity** of bookkeeper.

capac'ity for heat (קע־פעס'־אי־טי פאר היעט) די היץ וואס איז נויטיג צו הויבען די טעמפעראטור פון א געגענ־שטאנד אויף איין גראד.

cap and bells (קעפ ענד בעלז) א מיצעל מיט גלעקלעך [א קלאון־מיצעל].

cap and crouch (קעפ ענד קראוטש) זיך נייגען און בויגען.

cap a pair of boots (קעפ ע פעהר אוו בוהטס) צומאכען קעפלעך [פארשוה] צו שטיוועל.

cap-a-pie *adv.* (קעפ־ע־פי') פון קאפ ביז די פיס.

Armed at all points, exactly, **cap-a-pie.**

capar'ison *n.* (קע־פער'־אי־סאן) א שעהנע געפוצטע דעקע פון א פערד; שעה־נע קליידער; אן אויסשטייער.

capar'isoned *a.* (קע־פער'־אי־סאנד) בעדעקט מיט א שעהנע געפוצטע דעקע [וועגען א פערד]; בעדעקט, בעפוצט.

cap'-cloud *n.* (קעפ'־קלאוד) א ווייסער וואלקען וואס בעדעקט דעם שפיץ פון א בארג ווי א היטעל.

cape *n.* (קייפ) א שטיק לאנד וואס שניידט זיך אריין מיט א שפיץ אין ים; א שפיץ; א פעלערינע; א מאנטעל־קאלנער.

cape'-chis'el *n.* (קייפ'־טשיז'־על) אזא שמאלער דלאט אויסצוהאקען ריצען אדער שפאלטען אין מעטאל.

caped *a.* (קייפט) מיט א קאלנער, מיט א פעלערינע.

cap'elan *n.* (קעפ'־ע־לען) דער צווערג־לאקס [א קליינער לאקס פיש אין די וואַ־סערען פון גרענלאנד].

cap'ellet *n.* (קעפ'־ע־לעט) אזא גע־שוואולסט אויף א פערדס פוס.

capell'meister *n.* (קע־פעל'־מאיס־טער) א קאפעלמייסטער, א דירינענט פון אן ארקעסטער.

ca'per *n. and v.* (קיי'־פער) א שפרונג, א טאנץ; שפרינגען; די קנאספע פון דעם קאפער־שטרויך [אזא פלאנצע].

ca'per about' (קיי'־פער ע־באוט') ארומשפרינגען.

He **capers about** like a lamb.

ca'per-bush *n.* (קיי'־פער־בוש) דער קאפער־שטרויך [אזא פלאנצע וואס וואקסט אויף אלטע ווענד און פעלזען].

Caper-bush

ca'per-cut'ting *a.* (קיי'־פער־קאט'־אינג) ארומשפרינגענדיג, ארומטאנצענדיג.

ca'perer *n.* (קיי'־פער־ער) א לופט־שפרינגער; א טענצער.

ca'per-tree *n.* (קיי'־פער־טריע) דער קאפער־בוים [א קליין בוימעל אין אוי־סטראליען וועלכען עס וואקסען גרוי־סע פרוכט ווי אפעלסינען].

cap'ful *n.* (קעפ'־פול) א פולע היטעל, א ביסעל.

cap'ful of wind (קעפ'־פול אוו הווינד) א שוואכער ווינד.

ca'pias *n.* (קיי'־פי־עס) א שריפטליכער פערהאפטונגס־בעפעהל.

capiba'ra *n.* (קעפ־אי־ביי'־רא) דער ים־חזיר.

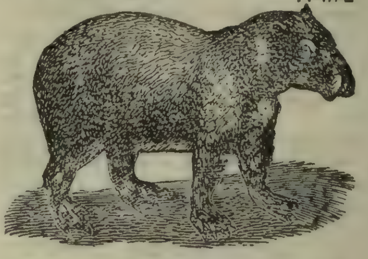

Capibara

capilla'ceous *a.* (קעפ־אי־ליי'־שיאס) עהנליך צו האר.

capil'lament *n.* (קע־פיל'־ע־מענט) א דינער פעדימעל, ווי א האר; א פאדים־דינער בלומען שטענגעל.

cap'illariness *n.* (קעפ'־אי־לער־רי־נעס) ז. *capillarity*.

capillar'ity *n.* (קעפ־אי־לער'־אי־טי) קאפילאריטעט [די פיזיקאלישע איינגע־שאפט פון פליסיגקייטען זיך ארויפצוציהען אין דער הויך אין דינע רעהרלעך, אדער די איינגעשאפט פון פליסיגקייטען זיך צו פארמירען אין טראפענס, זיך אויסצו־שפרייטען אויף א פלעכע ווי אויל אויף וואסער אדער אין געוואנד א. ז. וו.]; דאס זיין ווי א האר, דאס האבען די עהנ־ליכקייט צו א האר.

cap'illary *a.* (קעפ'־אי־לע־רי) ווי א האר, דין ווי א האר; וואס איז שייך צו קאפילאריטעט. ז. *capillarity*.

cap'illary attrac'tion (קעפ'-אי-לע-רי ע-טרעק'-שאן) די איינגעזאפט פון פליסיגקייטען זיך ארויפצוציהען אין דער הויך אין א דין רעהרעלע.

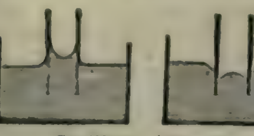

Capillary Attraction

cap'illary tube (קעפ'-אי-לע-רי טיוב) א קאפילאר רעהרעל [אזא גאנץ דין רעהרעלע. ווען אזא רעהרעלע ווערט אריינגעשטעלט אין וואסער, ציהט זיך דאס וואסער אין איהם ארויף אין דער הויך; וואס דינער דאס רעהרעלע איז, אלץ העכער ציהט זיך אין איהם ארויף דאס וואסער].

cap'illary veins (קעפ'-אי-לע-רי-וויינז) האר־דינע אדערלעך.

cap'illary ves'sels (קעפ'-אי-לע-רי וועס'-עלז) ז. *capillary veins*

capil'lature *n.* (קע פיל'-ע-טשור) א קודלע האר.

capil'liform *a.* (קע-פיל'-אי-פארם) הארפערמיג, האר־עהנליך.

cap'illose *a.* (קעפ'-אי-לאוס) האריג.

cap'ital *n.* *and* *a.* (קעפ'-אי-טעל) דער קאפ פון א זייל; קאפיטאל, געלד; דער קרן; הויפטשטאדט; אנפאנגס־בוכשטאב, גרויסער בוכשטאב; הויפט; אויסגעצייכענט.

cap'ital cit'y (קעפ'-אי-טעל סיט'-אי) די הויפט־שטאדט.

Washington is the capital city of the United States.

cap'ital crime (קעפ'-אי-טעל קראים) א טוידט־פערברעכען.

capitalisa'tion *n.* (קעפ-אי-טעל-אי-זיי'-שאן) ז. *capitalization*

cap'italism *n.* (קעפ'-אי-טעל-איזם) קאפיטאליזם, דאס קאנצענטרירטע קאפיטאל פון דער וועלט אלס מאכט; די געזעלשאפטליכע סיסטעמע, וועלכע בעגינסטיגט די אויפזאמלונג פון קאפיטאל אין איינצעלנע הענד.

cap'italist *n.* (קעפ'-אי-טעל-איסט) א קאפיטאליסט, א רייכער.

capitalis'tic *a.* (קעפ-אי-טעל-יס'-טיק) קאפיטאליסטיש.

capitaliza'tion *n.* (קעפ-אי-טעל-אי-זיי'-שאן) קאפיטאליזירונג, פערוואנדלונג אין קאפיטאל; דאס מאכען צו געלד; דאס פערוואנדלען אין אקציעס דעם ווערטה פון א געשעפט; דאס ניצען פון גרויסע בוכשטאבען אין אנפאנג פון ווערטער, אין שריפט אדער דרוק.

cap'italize *v.* (קעפ'-אי-טעל-אין) 1. קאפיטאליזירען, פערוואנדלען אין קאפיטאל; מאכען צו מזומן געלד [אבנעהמען א גרעסערע סומע געלד מיט איין מאל פאר אן איינקונפט וואס קומט אריין ביסלעכווייז]; 2. פערוואנדלען אין ווערטה־פאפיערען אדער אקציעס דעם ווערטה פון א געשעפט; 3. אנפאנגען מיט א גרויסען בוכשטאב.

1. I want to capitalize my pension and rents. 2. The company is capitalized for $1,000,000.

cap'ital let'ters (קעפ'-אי-טעל לעט'-ערז) גרויסע בוכשטאבען, אנפאנגס־בוכשטאבען [מיט וועלכע מען פאנגט אן א זאץ, א נאמען א. ז. וו.].

cap'itally *adv.* (קעפ'-אי-טעל-אי) פערלירענדיג דעם קאפ, דורך טויט־שטראף; אויף אן אויסגעצייכענטען אופן.

cap'itally convic'ted (קעפ'-אי-טעל-אי קאנ-וויק'-טעד) בעשולדיגט אין א קרימינעלען פערברעכען, פאר וועלכען עס קומט טוידט־שטראף.

cap'italness *n.* (קעפ' אי טעל נעס) דאס זיין גרויס; דאס זיין אויסגעצייכענט.

cap'ital offense' (קעפ'-אי-טעל א-פענס') ז. *capital crime*

cap'ital pun'ishment (קעפ'-אי-טעל פאנ'-איש-מענט) טוידט־שטראף.

cap'ital stock (קעפ'-אי-טעל סטאק) דער קרן, גרונד־קאפיטאל.

cap'itate *a.* (קעפ'-אי-טייט) קאפפערמיג, עהנליך צו א קאפ [ביי פלאנצען].

capita'tion *n.* (קעפ-אי-טיי'-שאן) קאפ־שטייער; קאפ־צאהל [די צאהל פון מענשען אין א שטאדט אדער לאנד].

capita'tion tax (קעפ-אי-טיי'-שאן טעקס) קאפ־שטייער.

cap'ite *n.* (קעפ'-אי-טי) דאס פריצישע רעכט אין מיטעל־אלטער־צייט אויף לאנד־אייגענטום, וועלכע זיי פלעגט געגעבען ווערען דירעקט פון קעניג.

Cap'itol *n.* (קעפ'-אי-טאל) קאפיטאל, דער טעמפעל פון דעם רוימישען גאט יופיטער אין רוים; די קאנגרעס־געביידע [פארלאמענט] אין וואשינגטאן; די לעגיסלאטור־געביידע [לאנדס־פארלאמענט] אין די איינצעלנע שטאאטען פון אמעריקא.

Cap'itoline *a.* (קעפ'-אי-טא-לאין) וואס איז שייך צום קאפיטאל אין רוים [דער טעמפעל פון גאט יופיטער].

capit'ulant *n.* (קע-פיט'-יו-לענט) איינער וואס קאפיטולירט, גיט זיך אונטער דעם פיינד.

capitulan'te *n.* (קא-פי-טו-לאנ'-טע) א פאדריארטשיק.

capit'ular *n.* *and* *a.* (קע-פיט'-יו-לאר) געזעץ־בוך פון א קירכען־מיניסטעריום; א מיטגליעד פון א קירכען־ראטה; וואס בעלאנגט צו א קאפיטעל [פון א בוך]; וואס בעלאנגט צו א קירכען־ראטה; וואס וואקסט אין קעפלעך.

capit'ulary *a.* *and* *n.* (קע-פיט'-יו-לע-רי) ז. *capitular*

capit'ulate *v.* (קע-פיט'-יו-לייט) 1. פערפאסען א שריפט אין קאפיטלען; שליסען אן אבמאך; 2. קאפיטולירען, זיך אונטערגעבען דעם פיינד.

2. The army was willing to capitulate.

capitula'tion *n.* (קע-פיט-יו-ליי'-שאן) די קאפיטולאציאן, דאס אונטערגעבען זיך דעם פיינד; דער אבמאך וואס א קייזער אין דער אמאליגער רוים פלעגט שליסען פאר דער קרוינונג מיט די בירגער, וועגען געוויסע קאנצעסיאנען; דער אבמאך וואס די טערקישע סולטאנען פלעגען שליסען מיט אויסלענדישע מעכטע וועגען קאנצעסיאנען.

capit'ulator *n.* (קע-פיט'-יו-ליי-טאר) איינער וואס קאפיטולירט, וואס גיט זיך אונטער דעם פיינד.

capit'ulatory *a.* (קע-פיט'-יו-ליי-טא-רי) קורץ געפאסט, אנגעשריבען אין קאפיטלען; וואס איז שייך צו קאפיטולאציאן [אונטערגעבען זיך דעם פיינד].

capit'ulum *n.* (קע-פיט'-יו-לאם) דער קאפ פון א ביין; בלומען־קאפ.

capi'vi *n.* (קע פי'-ווי) קאפאיוו־באלזאם.

cap'lin *n.* (קעפ'-לין) א מין קליינער שטאר־פיש; א לעדערנער רימענדעל פון א דרעש־שטעגעל.

cap'nomancy *n.* (קעפ'-נא-מען-סי) נביאות־זאגעריי פון דעם אויפשטייגען אדער בעוועגונג פון רויך.

cap of all the fools (קעפ אוו אהל טהי פוהלז) דער גרעסטער נאר אויף דער וועלט.

ca'pon *n.* *and* *v.* (קיי'-פאן) א קאפ־האהן [א האהן וועלכען מען האט מסרס געווען]; מאכען פאר א קאפ־האהן.

caponiere' *n.* (קעפ-א-ניער') א לויף־גראבען [א בעשיצטער גראבען אין א פעסטונג וועלכער פיהרט פון איין ארט צו א צווייטען].

ca'ponize *v.* (קיי'-פאנ-אין) מסרס זיין א האהן, מאכען פאר א קאפ־האהן.

caponniere' *n.* (קעפ-א-ניער') ז. *caponiere*

capot' *n.* *and* *v.* (קע-פאט') דאס געווינען אלע פונקטען [40] אין פיקעט־שפיעל; געווינען אלע פונקטען אין פיקעט־שפיעל.

capote' *n.* (קע-פאוט') א קאפאטע, א לאנגער מאנטעל מיט א קאפישאן.

cap'padine *n.* (קעפ'-ע-דין) א שלעכטער זארט זייד [ווערט געמאכט פון די לעצטע זייד־פעדים, וועלכע ווערען אראבגענומען פון די זייד־ווערים].

cap'per *n.* (קעפ'-ער) א געצייג אנצובריינגען די צינד־היטעלעך צו באמבעס; א שפיון; א היטעל־מאכער; אן אנגעשטעלטער באטער ביי אויקציאנען [ליציטאציעס, טארגעס].

cap'-piece *n.* (קעפ'-פיעס) טראג־באלקען, אויבער־שטיעל, אויבערשטע ביישטידעל [משקוף] ביי טהירען און פענסטער.

cap'reolate *a.* (קעפ'-רי-א-לייט) וואס האט אדער איז עהנליך צו פעדים.

capre'olus *n.* (קע-פרי'-א-לאס) דער פאדים־עהנליכער טייל פון א פלאנצע, וואס דרעהט זיך ארום עפעס אום זיך אנצוהאלטען; אזא ווילדע ציג.

capric'cio *n.* (קע-פריטש'-יא) א מוזיקאלישע אדער מאהלערישע שטיק אין א פרייע, אונרעגולערע און אפט ווילדע און קאפריזנע פארם; קאפריז.

capriccio'so *adv.* (קע-פרי-טשיאו'-סא) פאנטאסטיש [וועגען מוזיק].

caprice' *n.* (קע-פריס') קאפריז.

capri'cious *a.* (קע-פריש'-אס) קאפריזנע.

capri'ciously *adv.* (קע-פריש'-אס-לי) אויף א קאפריזנעם אופן.

capri'ciousness *n.* (קע-פריש'-אס-נעס) קאפריזנעקייט.

Cap'ricorn *n.* (קעפ'-רי-קארן) מזל גדי [אין דער אסטראנאמיע].

cap'ricorn *n.* (קעפ'-רי-קארן) א שטיינבאק.

cap'ricorn beetle (קעפ'-רי-קארן ביעטל) דער באק־קעפער [אזא זשוק].

cap'rid *a.* (קעפ'-ריד) וואס געהערט צו דעם ציגען־מין; וואס איז שייך צו א ציג.

caprifo'lium *n.* (קעפ-רי-פאו'-לי-אם) דאס ציגען־בלאט [אזא פלאנצע וואס איהרע בלעטער האבען די עהנליכקייט צו א ציגען־קאפ].

cap'riform *a.* (קעפ'-רי-פארם) וואס זעהט אויס ווי א ציעג, וואס איז עהנליך צו געוויסע קערפער־טיילען פון א ציעג.

cap'rin *n.* (קעפ'-רין) דער שטאף וואס געפינט זיך אין פוטער, וועלכער גיט דעם געשמאק און דעם ריח, וואס פוטער האט.

cap'rine *a.* *and* *n.* (קעפ'-רין) עהנליך צו א ציעג; דער שטאף וואס געפינט זיך אין פוטער, וועלכער גיט דעם געשמאק און דעם ריח וואס פוטער האט.

cap'riole *n. and v.* (קעפ'-רי-אול) א שפרונג; אזא אויסגעלערענטער שפרונג פון א פערד מיט די הינטערשטע פיס; שפרינגען, מאכען א שפרונג.

cap'riped *a.* (קעפ'-רי-פעד) וואס האט פיס ווי פון א ציג

cap'-sheaf *n.* (קעפ'-שיעף) דאס אויבערשטע, דאס העכסטע; העכסטע מדרגה.

Cap'sicum *n.* (קעפ'-סי-קאם) אזא מין אמעריקאנער פעפער=פלאנצען.

capsize' *v. and n.* (קעפ-סאיז') זיך איבערקעהרען, אומקעהרען; אומפאלען; אן איבערקעהרען זיך.

cap'stan *n.* (קעפ'-סטען) א הויב=מאשין אויף א שיף [אזא פעסעל=עהנליכער ראד אויף אן אקס צו הויבען משא אויפ'ן שיף].

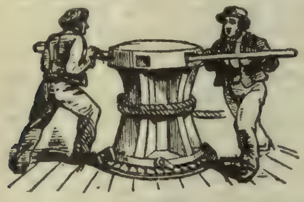

Capstan

cap'stone *n.* (קעפ'-סטאון) דער אויבערשטער שטיין פון א געביידע.

cap'sular *a.* (קעפ'-סיו-לאר) פוסט ווי א קאפסול, עהנליך צו א קאפסול.

cap'sulate *a.* (קעפ'-סיו-לייט) איינגעשלאסען אדער איינגעפאסט אין א קאפסול.

cap'sulated *a.* (קעפ'-סיו-ליי-טעד) ז. *capsulate*

capsula'tion *n.* (קעפ-סיו-ליי'-שאן) דאס איינשליסען אדער איינפאסען אין א קאפסול.

cap'sule *n.* (קעפ'-סיול) א קאפסול; דער זאמען=קאפסול ביי פלאנצען.

cap'suled *a.* (קעפ'-סיולד) ז. *capsulate*

cap'tain *n. and v.* (קעפ'-טיין) קאפיטאן, הויפטמאן; דער בעסטער שילער אין א שול; דער הויפט פון א פארטיי אין קריקעט=שפיעל; קאמאנדעווען, זיין א הויפט=מאן.

cap'taincy *n.* (קעפ'-טיינ-סי) דאס אמט פון א קאפיטאן.

cap'tain-gen'eral *n.* (קעפ'-טיין-דזשענ'-ע-רעל) דער גענעראל=פעלדמארשאל, דער עלטסטער איבער אן ארמעע.

cap'tain-lieuten'ant *n.* (קעפ'-טיין-ליו-טענ'-ענט) אן אפיציער וואס האט דעם טיטול קאפיטאן נאר בעקומט געהאלט אלס לייטענאנט.

cap'tain of foot (קעפ'-טיין אוו פוט) א קאפיטאן פון פוס=סאלדאטען.

cap'tain of horse (קעפ'-טיין אוו הארס) א קאפיטאן פון קאוואלעריע.

cap'tain-pash'a *n.* (קעפ'-טיין-פעש'-א) אן אמאליגער טיטעל אין טערקיי פאר דעם פלאט=מיניסטער און פון דעם ערשטען אדמיראל.

cap'tainship *n.* (קעפ'-טיינ-שיפ) דער אפיס אדער דער אמט פון א קאפיטאן.

cap the cli'max (קעפ טהי קלאי'-מעקס) געהן ביז צום אויסערען, אריבערטרעטען אלע גרענעצען.

cap'tion *n.* (קעפ'-שאן) פערהאפטונג; האפטס=בעפעהל; איבערשריפט אדער טיטעל פון א דאקומענט אדער אן ארטיקעל.

cap'tious *a.* (קעפ'-שאס) שווער צופריעדען צו שטעלען, קריגעריש, וואס זוכט רק חסרונות.

His captious criticism is destructive of harmony.

cap'tiously *adv.* (קעפ'-שאס-לי) זוכענדיג רק חסרונות; אויף א קריטיקירענדען אופן.

cap'tiousness *n.* (קעפ'-שאס-נעס) די נאטור זיך צו קריגען, אדער צו זוכען חסרונות.

cap'tivate *v.* (קעפ'-טי-ווייט) 1. בעצויבערען; 2. פערשקלאפען.

1. He was captivated by her beauty.

cap'tivating *a.* (קעפ'-טי-וויי-טינג) בעצויבערענד.

Her manners are captivating.

captiva'tion *n.* (קעפ-טי-וויי'-שאן) דאס בעצויבערען, דאס בעצויבערט ווערען.

cap'tive *n. and a.* (קעפ'-טיוו) א קריעגס געפאנגענער; א שקלאף; וואס איז גענומען געפאנגען; וואס ווערט געהאלטען אין געפאנגענשאפט.

cap'tive state (קעפ'-טיוו סטייט) די געפאנגענשאפט.

captiv'ity *n.* (קעפ-טיוו'-אי-טי) געפאנגענשאפט; דאס זיין אין קריעגס=געפאנגענשאפט.

cap'tor *n.* (קעפ'-טאר) א כאפער, איינער וואס נעהמט געפאנגען [א פערזאן אדער א שיף].

cap'turable *a.* (קעפ'-טשור-עבל) וואס קען געפאנגען ווערען.

cap'ture *n. and v.* (קעפ'-טשור) דאס נעהמען אין געפאנגענשאפט; דאס אוועקנעהמען מיט געוואלט; דאס כאפען אדער פאנגען; א זאך וואס איז אוועקגענומען געווארען מיט געוואלט; אוועקנעהמען מיט געוואלט; נעהמען אין געפאנגענשאפט; כאפען, פאנגען.

Capuchin' *n.* (קעפ-יו-שין') א קאפוצינער [א מיטגליעדער פון א געוויסען מאנאכען ארדען, געגרינדעט אין יאהר 1528 אין איטאליען].

capuchin' *n.* (קעפ-יו-שין') א קאפושאן; אזא אבעזיאנע [מאלפע] אין זיד=אמעריקא; אזא מין טויבען.

cap'ucine *n.* (קעפ'-יו-סין) אזא אבעזיאנע [מאלפע] אין זיד=אמעריקא; אזא שעהנער רויטליכער אראנזש=קאליר.

cap'ut *n.* (קעפ'-אט) דער קאפ; דאס געזעצליכע רעכט פון א בירגער.

cap'ut mor'tuum (קעפ'-אט מאר'-טשו-אם) א טויטער קאפ; א זאך פון וועלכע עס איז אבגענומען געווארען איהר ווערטה.

cap vers'es (קעפ ווארס'-עז) שנעל פארלעזען פערזען, וועלכע פאנגען זיך אן מיט א בעשטימטען בוכשטאב.

cap wea'ner (קעפ הוויע'-נער) א שלאס וואס טהוט זיך אן אויף דער נאז ביי קיה, זיי זאלען ניט קענען זיך אליין אבזויגען די מילך [דער שלאס שטערט זיי אבער ניט צום עסען].

Cap Weaner

capyba'ra *n.* (קעפ-אי-ביי'-רא) ז. *capibara*

car *n.* (קאר) וואגען; וואגאן; קריעגס רייט=וואגען; דאס בילד פון זיבען שטערן אין אסטראנאמיע.

carabineer' *n.* (קאר-ע-בי-ניער') א קאראבינער [א סאלדאט וואס איז בעוואפענט מיט א קאראבינער=ביקס].

car'acal *n.* (קער'-ע-קעל) א מין ווילדע קאץ אין נארד=אפריקא און זיד=וועסט אזיען.

caracar'a *n.* (קער-ע-קער'-א) א געוויסער זיד=אמעריקאנער פויגעל, ער האט א לאנגען עק, א שווארצען קרומען שנאבעל, געלבע פיס און ווייס=געלבע געשפריצטע פעדערען.

Caracara

car'ack *n.* (קער'-עק) אזא זארט אלטע פארטוגעזישע אדער שפאנישע שיף וואס פלעגט בענוצט ווערען פאר קריעגס=צוועקען און פאר פראכט.

car'acole *n. and v.* (קער'-ע-קאול) א האלבע אומדרעהונג רעכטס אדער לינקס פון א פערד ביים רייטען; געדרעהטע טרעפ; ארומדרעהען א פערד אין האלבע רונדונגען ביים רייטען.

car'acoli *n.* (קער'-ע-קאל-אי) א לעגירונג [צונויפשמעלצונג] פון גאלד, זילבער און קופער.

car'acoly *n.* (קער'-ע-קאל-אי) ז. *caracoli*

carafe' *n.* (קע-רעף') א קאראף, קאראפין, וואסער=פלאש.

carageen' *n.* (קער-ע-גיען') אזא עסבארער רויטליכער מאך וואס וואקסט אויף פעלזען אין ים [זעהר פערשפרייט אין ענגלאנד און אירלאנד].

caragheen' *n.* (קער-ע-גהיען') ז. *carageen*

car'amel *n.* (קער'-ע-מעל) קאראמעל [אזא צוקערקע].

Car'anx *n.* (קער'-ענקס) אזא מין פיש וועלכע זיינען פלאך און ברייט.

car'apace *n.* (קער'-ע-פייס) דער הארטער שאלאכץ וואס בעדעקט מאנכע בעשעפענישען ווי א ראק, א טשערעפאכע א. ד. ג.

car'at *n.* (קער'-עט) א קאראט [א געוויכטס=איינהייט פאר עדעלשטיינער, וואס איז גלייך צו 205 מיליגראם, אדער אונגעפעהר א 152=טעל פון אן אונץ אדער א 240=טער טייל פון א לויט]; א 24=טער טייל, בעזאנדערס ביי דער בעשטימונג פון דעם ווערטה פון גאלד [ריינער גאלד איז פון 24 קאראט, ווען זעקס 24=טעל, למשל, איז צוגעמישט פון אן אנדער מעטאל, דאן איז דאס גאלד פון 18 קאראט, געוועהנליכע גאלד=ציערונג אין אמעריקא איז פון 14 קאראט גאלד].

car'avan *n.* (קער'-ע-וועז) א קאראוואן, א קאמפאניע פון רייזענדע הענדלער אין

אפריקא אדער אזיען [נעוועהנליך מיט קעמילען]; א גרויסע קאמפאניע רייזענדער מיט נעפעק; א גרויסער גערעקטער וואגען, וואס פיהרט א קאמפאניע רייזענדער; א גרויסער טראנספארט וואגען.

caravan'sary *n.* (קער-ע-וועג'-סע-רי) א נאסטהויז פאר קאראוואנען אין אזיען.

car'avel *n.* (קער'-ע-וועל) א לייכטע שיף אין פארטוגאל און שפאניען אין 15טען יאהר־הונדערט; אזא טערקישע פראכט־שיף.

car'away *n.* (קער'-ע-הוויי) פעלד־קימעל [פלאנצע].

car'away com'fits (קער'-ע-חוויי קאמ'-פיטס) צוקער־געבעק מיט קימעל.

car'bid *n.* (קאר'-ביד) א כעמישע צוזא־מענזעצונג פון קויהלען־זויערע מיט א מע־טאל.

car'bide *n.* (קאר'-באיד) ז. *carbid*

car'bine *n.* (קאר'-באין) א רייטער־פלינט [א מין קורצער ביקס].

carbineer' *n.* (קאר-בי-ניער') א קארא־בינער, א סאלדאט וועלכער איז בעוואָ־פענט מיט א רייטער־פלינט. ז. *carbine*

car'bo *n.* (קאר'-באו) א נאמען פון נעי וויסע שווארצע וואסער־פויגלען.

carbohy'drate *n.* (קאר-בא-האי'-דרייט) קארבא־הידראט, א כעמישע פער־בינדונג פון קויהלען־שטאף [6 אטאמען] מיט וואסער [וואסער־שטאף און זויער־שטאף], ווי צוקער, קראכמאל א. ד. ג.

carbohy'drous *a.* (קאר-בא-האי'-דראס) וואס בעלאנגט צו קארבא־הידראט. ז. *carbohydrate*

carbol'ic *a.* (קאר-באל'-איק) פון קאר־באל, וואס בעלאנגט צו קארבאל.

carbol'ic ac'id (קאר-באל'-איק עס'-איד) קארבאל־זויערע [א שטאף, וועלכען מען בעקומט פון טער־אויל; ווערט בענוצט צו אנטיסעפטישע צוועקען און אלס גיפט].

car'bolize *v.* (קאר'-באל-איז) דורכוויי־קען אדער אנזעטיגען מיט קארבאל־זויערע.

car'bon *n.* (קאר'-באן) קויהלען־שטאף [א כעמיישער עלעמענט].

carbona'ceous *a.* (קאר-בא-ניי'-שיאס) וואס געהערט צו אדער וואס ענטהאלט קויהלען־שטאף.

Carbona'rism *n.* (קאר-בא-נא'-ריזם) די פרינציפען און די האנדלונגען פון די קארבאנארער. ז. *Carbonaro*

Carbona'ro *n.* (קאר-בא-נא'-ראו) א מיטגליעד פון אן אמאליגער געהיימער גע־זעלשאפט אין נעאפאל איטאליען [גע־גרינדעט אין יאהר 1808 מיט דעם צוועק איינצופיהרען א רעפובליק אין נעאפאל].

car'bonate *n.* and *v.* (קאר'-בא-נייט) קארבאנאט, קויהלען־זויערע זאלץ [א כע־מישע פערבינדונג פון קויהלען־זויערע מיט קאלציום, קופער אדער אנדער מעטאל]; אנזעטיגען, דורכווייקען מיט קויהלען־זוי־ערע.

carbona'ted *a.* (קאר-בא-ניי'-טעד) וואס ענטהאלט קויהלען־זויערע.

car'bonate of so'da (קאר'-בא-נייט אוו סאו'-דא) סאדע.

carbona'tion *n.* (קאר-בא-ניי'-שאן) דאס מאכען א כעמישע פערבינדונג מיט קויהלען־זויערע.

car'bon di'oxid (קאר'-באן דאי'-אקס-איד) קויהלען־זויערע. ז. *carbonic acid*

carbon'ic *a.* (קאר-באנ'-איק) וואס בעי־לאנגט צו קויהלען־שטאף, וואס קומט פון קויהלען־שטאף.

carbon'ic ac'id (קאר-באנ'-איק עס'-איד) קויהלען־זויערע [א גאז וואס בעי־שטעהט פון 12 טיילען קויהלען־שטאף און 32 טיילען זויער־שטאף, געפינט זיך אין די אויסגעאטעמטע לופט פון מענשען און חיות].

carbon'ic ox'id (קאר-באנ'-איק אקס'-איד) קויהלען־זויער־שטאף.

carbonif'erous *a.* (קאר-באנ-אימ'-ער-אס) וואס ענטהאלט אדער גיט ארויס קויהלען אדער קויהלען־שטאף.

carbonif'erous age (קאר-בא-ניפ'-ע-ראס איידזש) די צייט־אלטער פון דער ערד ווען עס האט זיך אין איהר אנגע־פאנגען בילדען שטיין־קויהלען [אין געא־לאגיע].

carbonif'erous forma'tion (קאר-בא-ניפ'-ע-ראס פאר-מיי'-שאן) די קויהלען־בילדונג; די פעריאדע פון דער ערד ווען עס האבען זיך אין איהר אנגעפאנגען בילדען שטיין־קויהלען.

carbonif'erous pe'riod (קאר-בא-ניפ'-ע-ראס פי'-רי-אד) ז. *carboniferous age*

car'bonise *v.* (קאר'-בא-נאיז) פער־קויהלען; פערוואנדלען אין קויהלען אדער קויהלען־שטאף, בעדעקען, בעשטרייכען מיט קויהל.

carboniza'tion *n.* (קאר-בא-ני-זיי'-שאן) פערקויהלונג; דאס פערוואנדלען אין קויהל.

car'bonize *v.* (קאר'-בא-נאיז) פערקויה־לען; פערוואנדלען אין קויהלען אדער קויהלען־שטאף; בעדעקען, בעשטרייכען מיט קויהל.

car'bon-points *n.* (קאר-באנ'-פאינטס) די צוויי קויהלען־שטעקלעך פון אן עלעק־טרישער בויגען־לאמפע.

car'boy *n.* (קאר'-באי) א גרויסע רונדע גלעזערנע פלאש, וועלכע איז איינגעפאסט אין א קערבעל אדער קעס־טעל.

Carboy

car' - brake *n.* (קאר' - בריייק) א ברעמזע [טאר־מאז אבצוהאלטען די בעוועגונג פון די רעדער פון א באהן־וואגאן.

car'-bum'per *n.* (קאר'-באמ'-פער) א בופער פון א וואגאן. ז. *buffer*

car'buncle *n.* (קאר'-באנקל) א קאר־בונקעל, א בלאטער; א בייזער געשוויר; קארפונקעל [א טייערער שטיין].

car'buncled *a.* (קאר'-באנקלד) בעפוצט מיט קארפונקעל־שטיינער: פול מיט בלא־טערען, מיט בייזע געשווירען.

carbun'cular *a.* (קאר-באנ'-קיו-לער) וואס איז עהנליך צו א קארבונקעל, א ביי־זע געשוויר; רויט, ענטצינדעט.

carbuncula'tion *n.* (קאר באנ-קיו-ליי'-שאן) דאס פערדארבען ווערען פון יונגע צווייגלעך און יונגע פלאנצען פון היץ אדער קעלט.

car'buret *v.* and *n.* (קאר'-ביו-רעט) פערבינדען מיט קויהלען־שטאף; א קויה־לען־שטאף פערבינדונג.

car'bureted *a.* (קאר'-ביו-רעט-עד) מיט קויהלען־שטאף פערבונדען.

car'bureter *n.* (קאר'-ביו-רעט-ער) אן אפאראט צוצומישען קויהלען־וואסער־שטאף צו נים לייכטענדע גאזען, זיי צו מאכען לייכטענד.

car'buretor *n.* (קאר'-ביו-רעט-אר) ז. *carbureter*

car'buretted *a.* (קאר'-בי-רעט-ער) ז. *carbureted*

car'buretted hy'drogen (קאר'-ביו-רעט-ער האי'-דרא-דזשען) קויהלען־וואַ־סער־שטאף [א פערבינדונג פון קויהלען־שטאף מיט וואסער־שטאף].

car'buretter *n.* (קאר'-ביו-רעט-ער) ז. *carbureter*

car'burettor *n.* (קאר'-ביו-רעט אר) ז. *carbureter*

carburisa'tion *n.* (קאר-ביו-רי-זיי'-שאן) ז. *carburization*

car'burise *v.* (קאר'-ביו ראיז) ז. *carburize*

carburiza'tion *n.* (קאר-ביו-רי-זיי'-שאן) דאס פערבינדען מיט קויהלען־שטאף, בעזאנדערס דאס פערגרעסערען דעם קויה־לען־שטאף־אינהאלט פון אייזען.

car'burize *v.* (קאר'-ביו-ראיז) פער־בינדען מיט קויהלען־שטאף; צומישען קויהלען־וואסער־שטאף צו א נים לייכטענ־דען גאז איהם לייכטענד צו מאכען.

car'cajou *n.* (קאר'-קע-דזשו) דער פיעל־פרעסער [אזא חיה].

car'canet *n.* (קאר'-קע-נעט) א האלז־באנד בעזעצט מיט גאלד אדער דימאנטען.

car'case *n.* (קאר'-קעס) ז. *carcass*

car'cass *n.* (קאר'-קעס) א נבלה; דער קערפער פון א גרויסער חיה אדער בהמה; א סקעלעט אדער ראהם פון א הויז אדער שיף; א חורבה, די רעשטען פון א חרוב'ען הויז אדער חרוב'ער שיף; א באמבע.

car'cass of a ship (קאר'-קעס אוו ע שיפ) דער סקעלעט אדער ראהם פון א שיף.

car'cer *n.* (קאר'-סער) א געפענגניס, א קארצער, א טורמע.

carcino'ma *n.* (קאר-סי-נאו'-מא) א ראק, א קרעבס [אלס קראנקהייט].

carcinom'atous *a.* (קאר-סי-נאמ'-ע-טאס) וואס איז שייך צו א ראק, א קרעבס [אלס קראנקהיים]; עהנליך צו א ראק; נעניינט צו ווערען קראנק אויף א ראק.

car'cinous *a.* (קאר'-סי-נאס) ז. *carcinomatous*

car'cinus *n.* (קאר'-סי-נאס) א ראק, א קרעבס.

card *n.* and *v.* (קארד) א קארטע; א קארט [צום שפיעלען]; א בארשט [פון דראט] צו בערשטען וואל אדער פלאקס; בערשטען וואל אדער פלאקס מיט א בארשט.

car'damom *n.* (קאר'-דע-מאם) קארדא־מאם [אן אסט־אינדישע פלאנצע וואס איהרע קערנער ווערען געברויכט אלס גע־ווירץ].

card'-bas'ket *n.* (קארד'-בעס'-קעט) א פערציערט קערבעלע צו האלטען וויזיט־קארטען.

card'board *n.* (קארד'-באורד) קארדאָן־פאפיער, פאפ.

card'-case *n.* (קארד'-קיים) א קעסטעלע אדער שיידעל פאר וויזיט־קארטען צו האלטען אין קעשענע.

car'der *n.* (קאר'-דער) א וואל אדער פלאקס בערשטער; אן אויפזעהער איבער די בערשטער אבטיילונג אין א וועבעריי־פאבריק: אזא מין ביען.

car'dia *n.* (קאר'-די-ע) דאס הארץ; דער אויבערשטער טייל פון מאגען וואו עס קומט אריין דער שפייז־ראהר [וישט, שלונד].

car'diac *a. and n.* (קאר'-די-עק) 1. וואס געהערט צום הארצען; וואס שטארקט דאס הארץ; 2. וואס שטארקט דעם מוט; 3. וואס איז שייך צו דעם אויבערשטען טייל פון מאגען; 4. א מע־דיצין וואס שטארקט דעם מאגען.
1. The patient is suffering from a cardiac affection.

cardi'acal *a.* (קאר-דאי'-עק-על) וואס געהערט צום הארצען; וואס שטארקט דאס הארץ; וואס שטארקט דעם מוט; וואס איז שייך צו דעם אויבערשטען טייל פון מאגען.

car'diac or'ifice (קאר'-די-עק אר'-אי-פיס) די אויבערשטע עפענונג פון מא־גען וואו דער שפייז־ראהר קומט אריין.

cardial'gia *n.* (קאר-די-על'-דזשי-ע) הארץ־ברענען; מאגען־ברענען.

cardial'gic *a.* (קאר-די-על'-דזשיק) וואס איז שייך צו הארץ־ברענען אדער מאגען־ברענען.

cardial'gy *n.* (קאר-די-על'-דזשי) ז. *cardialgia*.

car'dinal *n. and a.* (קאר'-די-נעל) 1. קארדינאל [איינער פון די הויכע קאטוילישע גייסטליכע, פון וועלכע עם ווערט געוועהלט א פאפסט]; א מין קור־צער מאנטעל; 2. אזא זעהר רויטע פארב; 3. פונדאמענטאל; הויפטזאכ־ליך; פון בעזאנדערער וויכטיגקייט.
3. A student should first master the cardinal principles of the subject he is studying.

car'dinalate *n.* (קאר'-די-נעל-אייט) דאס אמט, ראנג, ווירדע פון א קארדי־נאל.

car'dinal-bird *n.* (קאר'-די-נעל-בוירד) אזא אמעריקאנער פויגעל פון רוי־טען קאליר מיט א טשוביק אויף'ן קאפ.

Cardinal-bird

car'dinal-flow'er (קאר'-די-נעל-פלאו'-ער) אזא נארד אמעריקאנישע פלאנצע וואס האט גרויסע רויטע בלומען.

car'dinal gros'beak (קאר'-די-נעל גראוס'-ביעק) אזא רויטער פויגעל מיט א טשוביק אויף'ן קאפ. ז. *cardinal-bird*.

Cardina'lis *n.* (קאר-די-ניי'-ליס) אזא מין רויטע פויגלען מיט קורצע פליגלען און לאנגע עקען [אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא].
ז. איל. *"Birds of the U. S."*

car'dinal num'ber (קאר'-די-נעל נאמ'-בער) א קארדינאל־צאהל [ווי די צאהלען: איינס, צוויי, דריי א. ז. וו. צום אונטערשייד פון די ארדנונגס־צאהלען: ערשטער, צווייטער, דריטער א. ז. וו.].

car'dinal points (קאר'-די-נעל פאינטס) די פיער הימעלס־געגענדען [מזרח, מערב, צפון און דרום].

car'dinalship *n.* (קאר'-די-נעל-שיפ) ז. *cardinalate*.

car'dinal signs (קאר'-די-נעל סאינז) פיער נעוויסע וואנדער־שטערען [אין אסטראנאמיע].

car'dinal straw'berry (קאר'-די-נעל סטראה'-בער-אי) א מין גרויסע אמערי־קאנער ערד־בערען [פאזעמקעס].
ז. איל. *"Cultivated fruits"*.

car'dinal vir'tues (קאר'-די-נעל וואיר'-טשוז) די פונדאמענטאלע מדות פון א גוטען כאראקטער, בעזאנדערס אין דער אלטער פילאזאפיע די פיער מדות: גערעכטיגקייט, שכל, מוטה און געדולד.

car'dinal winds (קאר'-די-נעל ווינדז) די פיער הויפט־ווינדען [ווי מזרח־ווינד, מערב־ווינד, דרום־ווינד און צפון־ווינד].

car'ding *n.* (קאר'-דינג) דאס בערשטען וואל, פלאקס אדער בוימוואל; א ראלע וואל אדער בוימוואל, ווען עם געהט ארוים פון דער בערשט־מאשין; דאס שפיעלען אין קארטען.

car'ding-machine' *n.* (קאר'-דינג-מע-שין') א מאשין צו בערשטען וואל אדער פלאקס.

car'diograph *n.* (קאר'-די-א-גרעף) קארדיאגראף, אן אפאראט צו פערצייכע־נען די צאהל בעוועגונגען פון הארץ.

cardiog'raphy *n.* (קאר-די-אג'-רע-פי) אן אנאטאמישע בעשרייבונג פון דעם הארץ; די אונטערזוכונג פון דעם הארץ דורך א קארדיאגראף. ז. *cardiograph*.

cardiol'ogy *n.* (קאר-די-אל'-א-דזשי) די וויסענשאפט פון דער אנאטאמיע פון דאס הארץ.

cardi'tis *n.* (קאר-דאי'-טיס) הארץ־ענטצינדונג.

card'-ma'ker *n.* (קארד'-מיי'-קער) איינער וואס מאכט קארטען; איינער וואס מאכט בערשט צו בערשטען וואל אדער פלאקס.

card'-match *n.* (קארד'-מעטש) א שפיעל־פארטיי [אין קארטען]; אזא זארט שוועבעלע.

cardoon' *n.* (קאר'-דון) אזא גרינס וועלכע ווערט גענעסען אין פראנקרייך און שפאניען.

card'-par'ty *n.* (קארד'-פאר'-טי) א קארטען־שפיעל־געזעלשאפט.

card'-rack *n.* (קארד'-רעק) א קארטען־האלטער [א רעהמעל אדער קעסטעל צו האלטען וויזיט־קארטען].
He filled the card-rack with cards taken from a box on the table.

card'-recor'der *n.* (קארד'-רי-קאר'-דער) א זייגער וואס איז פערבונדען מיט א מעכאניזם, וועלכער פערצייכענט אויף א קארטע די צייט וואס ווערט פערברויכט אויף וועלכער עס איז ארבייט.

cards *n.* (קארדז) קארטען; קארטען־שפיעל.

card'-shar'per *n.* (קארד'-שאר'-פער) א פראפעסיאנעלער קארטען־שפיעלער, א קארטען־שווינדלער, א שולער.

card'-shar'ping *n.* (קארד'-שאר'-פינג) קארטען־שווינדלעריי, שולעריי.

card'-sys'tem *n.* (קארד'-סיס'-טעם) די קארטען־סיסטעם, די סיסטעם פון מאכען נאטיצען, פראטאקאלירען אדער רעגיסטרי־רען יעדען פונקט אדער פאסטען אויף א בעזונדערער קארטע.

Car'duus *n.* (קאר'-דיו-אס) אזא מין שטעכעדיגע פלאנצען.

care *n. and v.* (קעהר) 1. זארג; 2. פארזיכטיגקייט, אכטונג; 3. אכטונג־געבונג, אויפזעהונג, פערוואלטונג; אכ־טונג געבען; זארגען; זיך בעמיהען; זיך קימערען; זיך אין אכט נעהמען.
1. His first care is his dress. 2. She took great care not to let him know of her sorrow. 3. I will take care of the sleeping child.

care about' (קעהר ע-באוט') אכטונג געבען אויף... זארגען פאר...

care a fig (קעהר ע פיג) זיך קימערען ווי איבער א שמעק טאבאק.
I do not care a fig for your claims.

care a snap (קעהר ע סנעפ) קימערען ווי די וואנד, ארען ווי דער פאריאהרי־גער שנעע.

care a straw (קעהר ע סטראה) ז. *care a fig*.

care'-crazed *a.* (קעהר'-קרייזד) משוגע פון דאגות.

care'-defy'ing (קעהר'-די-פאי'-אינג) א מענש אהן דאגות.

careen' *v. and n.* (קע-ריען') 1. זיך איינבויגען אויף איין זייט [ווי א שיף]; איינבויגען א שיף אויף איין זייט צו מא־כען אין איהר רעפעראטור; 2. דאס ליע־גען פון א שיף אויף איין זייט; דער פלאץ וואו מען לעגט אוועק א שיף אויף איין זייט איהר צו פעררי‌כטען.
1. The ship careens around one point. 2. It was a ship laid on the careen.

caree'nage *n.* (קע-ריע'-נעדזש) די קאסטען פאר דאס פעררי‌כטען פון א שיף; דער פלאץ וואו מען פעררי‌כט א שיף.

caree'ning *n.* (קע-ריע'-נינג) דאס איינבויגען זיך אויף איין זייט; דאס איינבויגען א שיף אויף איין זייט צו מא־כען אין איהר רעפעראטור.

career' *n. and v.* (קע-ריער') 1. דער פלאץ, וואו עס ווערט געהאלטען דאס וועט־לויפען פון פערד; דער וועג; דאס לויפען נאלאפ; 2. די קאריערע, לעבענס־וועג, לעבענס־בעשעפטיגונג; 3. שנעל לויפען.
2 He decided to make teaching his career.

care for (קעהר פאר) אכטונג געבען אויף, זארגען פאר.
The child was well cared for.

care'ful *a.* (קעהר'-פול) פארזיכטיג.

care'fully *adv.* (קעהר'-פול-אי) מיט פארזיכט, מיט אויפמערקזאמקייט.

care'fulness *n.* (קעהר'-פול-נעס) פאר־זיכטיגקייט.

care'ful of (קעהר'-פול אוו) בעזארגט וועגען; אויפמערקזאם צו העלפען אדער שטיצען.

care'less *a.* (קעהר'-לעס) נאכלעסיג, אבנעלאזען; אהן דאגות, מונטער.

care'less about' (קעהר'-לעס ע-באוט') אונפארזיכטיג, ניט איבערלעגט.
Do not be careless about your spelling.

care'lessly *adv.* (קעהר'-לעס-לי) מיט אונפארזיכטיגקייט, מיט נאכלעסיגקייט.

care'lessness *n.* (קעהר'-לעס-נעס) אונפארזיכטיגקייט, נאכלעסיגקייט, אונ־אויפמערקזאמקייט.

care'less of (קעהר'-לעס אוו) ז. *careless about*.

care'-lined *a.* (קעהר'-לאינד) גע־קנייטשט פון דאגות [וועגען געזיכט].

caress' *n. and v.* (קע-רעס') אויסדרוק פון ליעבע דורך לאשטשען; אומארמען; לאשטשען.

caress'ing *a.* (קע-רעס'-אינג) אומאר־מענד, לאשטשענד.

caress'ingly *adv.* (קע-רעס'-אינג-לי) איבּאַרעמענדיג, לאַשטשענדיג.

ca'ret *n.* (קיי'-רעט) איינשאַלטונגס-צייכען [דער צייכען ∧, וועלכער ווערט בעניצט אין שרייבען אדער אין איבּערזעצען דרוקזאַכען, אום אנצוצייגען, אַז אויף דעם פּלאַץ דאַרף אַריינגעשטעלט ווערען א ווארט, א שורה, א זאַץ א. ז. וו.].

care'taker *n.* (קעהר'-טיי-קער) אַן אויפּפּאַסער; אַן אויפּפּאַסער אויף א הויז.

care'-tuned *a.* (קעהר'-טיונד) פערזאָרגט, אָראַב פון מוט צוליעב זאָרג.

care'-worn *a.* (קעהר'-חוואָרן) אלט פון דאגות; פערזאָרגט און פערזאָרגט.
He was weary and care-worn.

Ca'rex *n.* (קיי'-רעקס) אזא מין פלאַנצען עהנליך צו גראָז קוסטעס וואָס וואַקסען אין פייכטע ערטער.

car'go *n.* (קאַר'-גאָו) די לאַדונג פון א שיף.

car'iboo *n.* (קער'-אי-בוה) דער אמעריקאַנער הירש [געפינט זיך אין די נאָרדליכע טיילען פון לאַנד].

car'ibou *n.* (קער'-אי-בוה) ז. *cariboo*.

Car'ica *n.* (קער'-אי-קע) א מין פלאַנצען אין די וואַרימע געגענדען פון אמעריקא.

car'icature *n. and v.* (קער'-אי-קע-טשור) א קאַריקאַטור, א לעכערליכע פאַרשטעלונג, א לעכערליך בילד; פאַרשטעלען אין א לעכערליכער אַרט; מאַכען א קאַריקאַטורע.

car'icaturist *n.* (קער'-אי-קע-טשור-איסט) א קאַריקאַטוריסט, איינער וואָס שטעלט עפּעס פאַר אין לעכערליכע בילדער; א קאַריקאַטורען-צייכנער.

car'icous *a.* (קער'-אי-קאַס) וואָס איז שייך צו א פייג; עהנליך צו א פייג.

car'icous tu'mor (קער'-אי-קאַס טיו'-מאָר) אזא צואוואוקס [גוז], געשוואולסט אויף'ן קערפּער, וואָס איז עהנליך צו א פייג.

ca'ries *n.* (קיי'-רי-איז) א קאַריעס [אזא קראַנקהייט פון די צייהנער, וואָס קומט פון פוילען פון דעם דענטין (דער שטאָף פון וואָס די צייהנער בעשטעהען)].

car'illon *n.* (קער'-אי-לאָן) דאָס גלאָקען-שפּיעל [א רייהע פון פערשיעדענע גלעקלעך אויף וועלכע מען שפּיעלט אויס מעלאָדיען]; דאָס קלינגען שנעל מיט עטליכע גרויסע גלאָקען אויף אמאָל.

cari'na *n.* (קע-ראַי'-נע) דאָס בלומען-שיפעלע [א טייל פון א געוויסע בלום וואָס האָט די עהנליכקייט צו א שיפעל].

car'inate *a.* (קער'-אי-נייט) וואָס האָט די פאָרם ווי דער גרונד באַלקען [קיעל] פון א שיף [בעזאָנדערס ביי פלאַנצען].

car'iole *n.* (קער'-אי-אָול) א מין קליינע אָפענע קאַרעטע.

carios'ity *n.* (קיי-רי-אַס'-אי-טי) דאָס ליידען פון א קאַריום [ביי צייהנער]; דאָס פוילען פון א ביין. ז. *caries*.

ca'rious *a.* (קיי'-רי-אַס) וואָס איז אַנגעגריפען פון א קאַריום [ביי א צאָהן]; זייענדיג צופרעסען [ווי אויסגעראָסטע אייזען].

ca'riousness *n.* (קיי'-רי-אַס-נעס) ז. *cariosity*.

cark *n. and v.* (קאַרק) א משא, א לאַסט, א פעקעל דאגות אדער צרות; בעזאָרגען, בעלאַסטען; בעלאַסטען מיט דאגות.

car'king *a.* (קאַר'-קינג) וואָס מאַכט דאגות; בעאונרוהיגענדיג, ערגערענדיג.

carl *n.* (קאַרל) א פויער, א גראָבער יונג.

carl'-hemp *n.* (קאַרל'-העמפּ) די ווייבליכע האַנף-פלאַנצע וואָס טראָגט די זוימען.

car'lin *n.* (קאַר'-לין) אַן אַלטע פרוי; אַן אַלטע מכשפה [אַלס זידעל-וואָרט פאַר א פרוי].

Carli'na *n.* (קאַר-לאַי'-נע) א מין דאָרן-פלאַנצען.

car'line *n.* (קאַר'-לין) אַן אַלטע פרוי; אַן אַלטע מכשפה [אַלס זידעל-וואָרט פאַר א פרוי]; אזא דאָרן-פלאַנצע.

car'line this'tle (קאַר'-לין טהיסל) ז. *Carlina*.

carli'no *n.* (קאַר-לי'-נאָו) אזא אַלטע איטאַליענישע זילבערנע מטבע, וואָס האָט געהאַט דעם ווערטה פון אַן ערך 16 אמעריקאַנער סענט; א סאַרדיניער אַלטע גאָלד-מטבע, וואָס האָט געהאַט דעם ווערטה פון אַן ערך 28 אמעריקאַנער דאָלאַר.

Car'lism *n.* (קאַר'-ליזם) די בעוועגונג וואָס האָט געוואָלט מאַכען דאָן קאַרלאָס פאַר א קעניג אין שפּאַניען [אין דער ערשטער העלפט פון 19-טען יאָהרהונדערט].

Car'list *n.* (קאַר'-ליסט) אַן אַנהענגער פון דאָן קאַרלאָס, וואָס האָט געוואָלט ווערען דער קעניג פון שפּאַניען [אין דער ערשטער העלפט פון 19טען יאָהרהונדערט].

car'-load *n.* (קאַר'-לאָוד) די משא וואָס א פראַכט-וואַגאָן קען פיהרען [אַן ערך 30 טויזענד פונט].

car'lock *n.* (קאַר'-לאַק) פיש-קליי [א קליי וואָס ווערט געמאַכט פון די פענכערס פון פיש].

Carlovin'gian *n. and a.* (קאַר-לאָ-ווינ'-דזשי-ען) וואָס איז נוגע צו דעם אַכאַליגען פראַנצויזישען קעניג שאַרלמאַן [אין 8טען יאָהרהונדערט]; א פּרינץ אדער קעניג וואָס שטאַמט פון דער פאַמיליע שאַרלמאַן.

Carly'lean *a.* (קאַר-לאַי'-לי-ען) ז. *Carlylian*.

Carly'lian *a.* (קאַר-לאַי'-לי-ען) וואָס איז שייך אדער וואָס איז עהנליך צו די געדאַנקען, מיינונגען אדער סטיל פון דעם בעריהמטען שאָטלענדישען שריפטשטעלער טהאָמאַס קאַרלאַיל [געבאָרען 1795, געשטאָרבען 1881].

Carmagnole' *n.* (קאַר-מאַ-ניאָל') אזא טאַנץ און ליעד פון דער צייט פון דער ערשטער פראַנצויזישער רעוואָלוציאָן אין יאָהר 1789.

car'man *n.* (קאַר'-מען) א פוהרמאַן; א קאָנדוקטאָר.

car'man peach (קער'-מען פּיעטש) אזא זאָרט פערסיקעס.
ז. איל. *"Cultivated fruits"*

Car'melite *n. and a.* (קאַר'-מע-לאַיט) א מאָנאַך פון דעם קריסטליכען הייליגען פעראיין כרמל אין סיריען; וואָס געהערט צו דעם פעראיין פון די מאָנאַכען פון כרמל.

car'melite *n.* (קאַר'-מעל-אַיט) אזא זאָרט באַרנעס [באַרן]; אזא וואָלען-שטאָף.

car'mine *n.* (קאַר'-מין) קאַרמין [אזא טייערע רויטע פאַרב].
ז. איל. *"Colors"*

carmin'ic *a.* (קאַר-מינ'-איק) וואָס איז רויט ווי קאַרמין; וואָס ווערט געמאַכט פון קאַרמין.

carn *n.* (קאַרן) א הויפען שטיינער אַלס א צייכען [גל עד].

car'nage *n.* (קאַר'-נעדזש) בלוט-באָד; ברוטאַלע שלאַכט; פּאָגראָם.

car'nal *a.* (קאַר'-נעל) 1. בלוטיג; פליישיג; 2. פליישליך; תאווה'דיג; מגושם'דיג.
2. He is sunk in carnal pleasure.

car'nalism *n.* (קאַר'-נעל-איזם) פליישליכקייט; תאוה.

car'nalist *n.* (קאַר'-נעל-איסט) א בעל תאוה.

car'nalite *n.* (קאַר'-נעל-אַיט) אזא מילך-ווייסער אדער רויטליכער מינעראַל.

carnal'ity *n.* (קאַר-נעל'-אי-טי) פליישליכקייט, תאוות. ז. *carnalism*.

car'nalize *v.* (קאַר'-נעל-איז) מאַכען תאוה'דיג, זיך אָראָבלאָזען צו תאוות.

car'nally *adv.* (קאַר'-נעל-אי) ז. *carnal*.

car'nal-min'ded *a.* (קאַר'-נעל-מאַינ'-דעד) וואָס איז א בעל תאוה, וואָס איז אָבגעגעבען צו מגושם'דיגע תאוות.

car'nal-min'dedness *n.* (קאַר'-נעל-מאַינ'-דעד-נעס) פלייש-לוסט, תאוה.

car'nalness *n.* (קאַר'-נעל-נעס) ז. *carnalism*.

carna'tion *n.* (קאַר-ניי'-שאָן) פלייש-קאָליר; דאָס מאָהלען אויף א בילד נאַקעטע טיילען פון א מענשליכען קערפּער; די גאַרטען-נעלקע [אזא בלום וואָס האָט א פלייש-קאָליר].

Carnation

carna'tioned *a.* (קאַר-ניי'-שאָנד) וואָס האָט א פלייש-קאָליר.

carne'lian *n.* (קאַר-ני'-ליען) אזא טייערער שטיין, וואָס האָט א פלייש-קאָליר.

car'neous *a.* (קאַר'-ני-אַס) פליישיג, וואָס האָט די אייגענשאַפטען פון פלייש; וואָס האָט א פלייש-קאָליר.

car'neous fi'bres (קאַר'-ני-אַס פאַיבּרז) פלייש-פאָזערען, מוסקול-פאָזערען [די פלייש-פעדימלעך פון וועלכע די מוסקולען בעשטעהן].

car'ney *n. and v.* (קאַר'-ני) אזא מויל-קראַנקהייט ביי פערד; חניפה; זיך אונטער'חנפ'ענען.

carnifica'tion *n.* (קאַר-ני-פי-קיי'-שאָן) דאָס פערפליישען, דאָס פערוואַקסען מיט פלייש.

car'nify *v.* (קאַר'-ני-פאַי) פערפליישען, פערוואַקסען מיט פלייש; דיק ווערען.

car'nival *n.* (קאַר'-ני-וועל) קאַרנעוואַל [א קאַטוילישער יום טוב וועלכער ווערט געפייערט אין די קאַטוילישע לענדער דורך מאַסקען און פּראָצעסיאָנען פאַר זייער פאַסט-צייט]; א פאָלקס-יום טוב אין וועלכען עס בעטיילינען זיך גרויסע מאַסען מענשען [מייסטענס אין מאַסקען].

Carniv'ora *n.* (קאַר-ניוו'-אָ-רא) דער מין חיות וועלכע געהערען צו דער גרופּע פון פלייש-עסער [ווי בערען, וועלף, הינט א. ז. וו.].

carniv'ora *n.* (קאר-ניוו'-א-רא) חיות וואס נעהרען זיך מיט פלייש.

carnivorac'ity *n.* (קאר-ני-ווא-רעס'-אי-טי) דער אפעטיט אדער די לוסט צו פלייש.

carniv'oral *a.* (קאר-ניוו'-א-רעל) וואס איז שייך צו די חיות וועלכע נעהרען זיך מיט פלייש.

car'nivore *n.* (קאר'-ני-וואר) א פלייש-עסענדע חיה.

carniv'orous *a.* (קאר-ניוו'-א-ראס) וואס עסען אדער שפייזען זיך מיט פלייש [וועגען חיות].

carniv'orously *adv.* (קאר-ניוו'-א-ראס-לי) שפייזענדיג זיך מיט פלייש.

carniv'orousness *n.* (קאר-ניוו'-א-ראס-נעס) דאס שפייזען זיך מיט פלייש.

car'nose *a.* (קאר'-נאוס) פליישיג, וואס איז שייך צו פלייש.

carnos'ity *n.* (קאר-נאס'-אי-טי) א פלייש-געוויקס [א גוז].

car'nous *a.* (קאר'-נאס) פליישיג; וואס איז שייך צו פלייש.

car'ny *n. and v.* (קאר'-ני) חניפה; חנפ'ענען.

car'ob *n.* (קער'-אב) יאהאנעס-ברויט-בוים [אזא בוימעל, אויף וועלכען עס וואקסט א זארט בעבלעך]; די פרוכט פון יאהאנעס-ברויט-בוים.

car'ob-bean *n.* (קער'-אב-ביען) יאהאנעס-ברויט [די בעבלעך פון דעם יאהאנעס-ברויט-ביימעל].

car'ob-tree *n.* (קער'-אב-טריע) ז. ***carob***

car'ol *n. and v.* (קער'-אל) א פרעהליכעס ליעד; א לויבגעזאנג; זינגען; פרעהליך זינגען; לויבען מיט געזאנג.

car'olin *n.* (קער'-א-לין) אן אלטע דייטשע גאלדענע מטבע; א שוועדישע גאלדענע מטבע, וואס האט דעם ווערטה פון אן ערך 2 אמעריקאנער דאלאר.

caroli'na all'spice (קער-או-לאי'-נע אהל'-ספאיס) די זים-פלאנצע [א געוויסע וועסט-אינדישע פלאנצע].

Carolina Allspice

car'oling *n.* (קער'-אל-אינג) א לויב-געזאנג; א געזאנג פון פרייד.

Carolin'gian *n. and a.* (קער-א-לינ'-דזשי-ען) ז. ***Carlovingian***

Carolin'ian *n. and a.* (קער-א-לינ'-אי-ען) וואס איז נוגע צו נארד, אדער זיד קאראלאינע; אן איינוואהנער פון נארד אדער זיד קאראלאינע [איינע פון די שטאאטען אין נארד-אמעריקא].

carolit'ic *a.* (קער-א-ליט'-איק) בעפוצט מיט צווייגען און בלעטער [ביי זיילען פון א געביידע].

car'olling *n.* (קער'-אל-אינג) ז. ***caroling***

car'olus *n.* (קער'-א-לאס) אן אלטע ענגלישע גאלדענע מטבע אין ווערטה פון אן ערך פינף אמעריקאנער דאלאר.

car'om *n. and v.* (קער'-אם) דאס אנקלאפען צוויי אדער דריי ביליארד קוילען מיט איין שטויס פון קיע [ביליארד-שטעקען]; געבען א קונצינגען שטויס, ווי מיט א קיע אין ביליארד-שפיעל.

car'omel *n.* (קער'-א-מעל) ז. ***caramel***

carot'id *n. and a.* (קע-ראט'-איד) די הויפט ארטעריע פון האלז וואס פיהרט דאס בלוט צום מארך; וואס איז שייך צו דער הויפט ארטעריע פון האלז.

carot'idal *a.* (קע-ראט'-איד-על) וואס איז שייך צו דער הויפט ארטעריע פון האלז.

carot'id ar'teries (קע-ראט'-איד אר'-טע-ריז) די הויפט ארטעריען פון האלז [איינע רעכטס און די צווייטע לינקס]. ז. איל. ***"Bloodvessels of the Human Body"***

carou'sal *n.* (קע-ראו'-זעל) א טרינק-פעסט; א גרויסע טרינקעריי.

carouse' *v. and n.* (קע-ראוז') זויפען, שוועלגען, פיעל טרינקען; א טרינק-פעסט.

car'ousel *n.* (קער'-או-זעל) א קארוסעל [הילצערנע פערדלעך אדער אזעלכע וועגען וואס דרעהען זיך אין דער רונד].

carou'ser *n.* (קע-ראו'-זער) א טרינקער, א שוועלגער, א שכור.

carou'singly *adv.* (קע-ראו'-זינג-לי) דורך שכור'ען, שוועלגען.

carp *n. and v.* (קארפ) קארפ [א פיש]; אויסזעצען פעהלערען, טאדלען, זידלען.

Carp

car'pal *a. and n.* (קאר'-פעל) וואס איז שייך צום האנד-געלענק; וואס איז שייך צו דעם ווארצעל פון אן אינזעקט'ס פליגעל; האנד-געלענק; האנד-ווארצעל-ביין [דער ביין וואו די האנד-פלעכע פאנגט זיך אן].

car'pal bone (קאר'-פעל באון) דער האנד-ווארצעל-ביין [דער ביין וואו די האנד-פלעכע פאנגט זיך אן].

car'pal joint (קאר'-פעל דזשאינט) דאס האנד-געלענק.

carp at (קארפ עט) טאדלען, אויסזעצען פעהלערען אהן א גרונד.

Do not carp at my action.

Carpa'thian *a.* (קאר-פיי'-טהי-ען) וואס איז שייך צו די קארפאטען-בערג [אין עסטרייך].

Carpa'thians *n.* (קאר-פיי'-טהי-ענז) די קארפאטען-בערג [אין עסטרייך].

car'pel *n.* (קאר'-פעל) אן איינפאכער פעסטיל [ווייבליכער ארגאן ביי פלאנצען].

car'pellary *a.* (קאר'-פע-ליי-רי) וואס איז שייך צו אן איינפאכען פעסטיל [ווייבליכער ארגאן ביי פלאנצען].

carpel'lum *n.* (קאר-פעל'-אם) ז. ***carpel***

car'penter *n. and v.* (קאר'-פען-טער) א טישלער, א בוי-טישלער, א סטאליאר; טהאן טישלער-ארבייט.

car'penter-bee *n.* (קאר'-פען-טער-ביע) אזא ביען וואס מאכט זיך איהר נעסט אין שטיקער האלב-פערפוילטען האלץ, וואו זי האקט אויס מיט איהר שארפען הארטען שטאכעל מעהרערע קעמערלעך און לעגט אין זיי איהרע אייער.

Carpenter-bee

car'penter's adze (קאר'-פען-טערז עדז) א טישלער-הובעל.

car'penter's ax (קאר'-פען-טערז עקס) א בוי-טישלער-האק.

car'penter's bench (קאר'-פען-טערז בענטש) א הובעל באנק; א ווארשטאט פון א סטאליאר.

car'penter's work (קאר'-פען-טערז הוואירק) טישלער-ארבייט, בוי-ארבייט.

car'pentry *n.* (קאר'-פען-טרי) טישלעריי, סטאליעריי, בוי-ארבייט.

car'per *n.* (קאר'-פער) איינער וואס טאדעלט אהן א גרונד.

car'pet *n. and v.* (קאר'-פעט) קאוויאר, טעפיך; דיוואן; בעדעקען מיט א טעפיך; אויסשפרייטען א טעפיך.

car'pet-bag *n., v. and a.* (קאר'-פעט-בעג) 1. א רייזע-זאק [געמאכט פון טעפיך-שטאף]; 2. לעבען אדער האנדלען ווי א וואנדערענדער ספעקולאנט [איינער וואס זיין גאנצער פערמעגען בעשטעהט ניט מעהר ווי אין דעם וואס ער פיהרט אין זיין רייזע-זאק און קוקט נאר אויס אויף ספעקולאציעס אין דעם ארט וואו ער קומט]; 3. וואס פיהרט פאליטיק אויף דעם שניט פון א וואנדערענדען ספעקולאנט. ז. ***carpet-bagger***

3. I mean real politics but no carpet-bag politics.

car'pet-bag'ger *n.* (קאר'-פעט-בעג'-ער) איינער וואס זיין גאנצער פערמעגען בעשטעהט ניט מעהר ווי אין דעם וואס אין זיין רייזע-זאק געפינט זיך און קוקט נאר אויס אויף ספעקולאציעס אין דעם ארט וואו ער קומט; א פרעמדער וואס פלעגט קומען און זיך בענוצען מיט די אונארדנונגען אין דעם פאליטישען צושטאנד פון די זיד-שטאאטען פון אמעריקא נאך דעם בירגער-קריעג צו בעקומען דעם איינפלוס אויף די בעפרייטע נעגערס און אויסנוצען זייערע שטימען פאר זיינע צוועקען [הויפטזעכליך פלעגט מען אזוי רופען די וואס פלעגען קומען פון די אמעריקאנער נארד-שטאאטען].

car'pet-bag'gism *n.* (קאר'-פעט-בעג'-איזם) דאס פיהרען פאליטיק אויף דעם שניט פון וואנדערענדע ספעקולאנטען. ז. ***carpet-bagger***

car'pet-bea'ter *n.* (קאר'-פעט-ביט'-ער) א טעפיך-רייניגער [איינער וואס בעשעפטיגט זיך מיט רייניגען טעפיכער דורך אויסקלאפען פון זיי דעם שטויב]; א מאשין צום אויסקלאפען דעם שטויב פון טעפיכער.

car'pet-bee'tle *n.* (קאר'-פעט-ביעטל) אזא גרויסער זשוק [וועלכער צופרעסט טעפיכער און אנדערע וואלען-שטאף].

car'pet-brush *n.* (קאר'-פעט-בראש) אזא באריטט צום רייניגען טעפיכער.

car'pet-bug *n.* (קאר'-פעט-באג) ז. *carpet-beetle*.

car'pet-dance *n.* (קאר'-פעט-דענס) א לייכטע, היימישע טאנץ־אונטערהאלטונג [וואו די טעפיכער ווערען ניט אוועקגענומען, ווי דאס ווערט געטהאן ביי א באל].

car'pet-friend *n.* (קאר'-פעט-פרענד) ניט קיין איבערגעגעבענער פריינד, א פריינד נאר אויף שמחות.

He is only a carpet-friend. He shares our joys, but not our sorrows.

car'pet-knight *n.* (קאר'-פעט-נאיט) א ריטער וואס האט קיין פולווער ניט געשמעקט: א זאלאן־העלד.

car'pet-mon'ger *n.* (קאר'-פעט-מאנ'-גער) א טעפיך־הענדלער; איינער וואס לעבט אין לוקסוס און פערגניגען.

car'pet-rod *n.* (קאר'-פעט-ראד) א טעפיך־שטאנג [צום פעסטהאלטען דעם טעפיך אויף די טרעפ].

car'pet-snake *n.* (קאר'-פעט-סנייק) אזא גרויסע אויסטראלישע שלאנג [איהר הויט האט פערשיעדענע קאלירען].

car'pet-strai'ner *n.* (קאר'-פעט-סטריי'-נער) אזא געציינג אויסצושפרייטען א טעפיך.

car'pet-stretch'er *n.* (קאר'-פעט-סטרעטש'-ער) ז. *carpet-strainer*.

car'pet-swee'per *n.* (קאר'-פעט-סהוויע'-פער) אזא בעזים צום רייניגען טעפיכער און ארויסצונעהמען פון זיי דעם שטויב.

car'pet-thread *n.* (קאר'-פעט-טהרעד) אזא זארט שטארקער פאדים צום צונויפנעהען טעפיכער.

car'pet-wire *n.* (קאר'-פעט-הוואיר) אזא דראט מיט וועלכען עס ווערט פעסט געהאלטען דער טעפיך אויף'ן טרעפ.

carphol'ogy *n.* (קאר-פאל'-א-דזשי) דאס צופען פון היץ די בעט־געוואנד פון א קראנקען, וואס ליענט אין פיבער.

car'ping *n.* and *a.* (קאר'-פינג) טאר־לענדיג אדער קריטיקירענדיג אהן א גרונד; טאדעל, גרונדלאזע קריטיק, פעהלער־זוכעניש.

car'ping crit'ic (קאר'-פינג קריט'-איק) גרונדלאזע קריטיק; א קריטיקער, וואס זוכט נור חסרונות.

car'polite *n.* (קאר'-פא-לאיט) פערשטיינערטע פרוכט [פרוכט, וועלכע איז פערוואנדעלט געווארען אין שטיין].

carpol'ogy *n.* (קאר-פאל'-א-דזשי) די לעהרע וועגען פרוכט.

car'pus *n.* (קאר'-פאס) האנד־געלענק; האנד־ווארצעל, האנד־ווארצעל־ביין [דער ביין וואו די האנד־פלעכע פאנגט זיך אן].

car'rack *n.* (קער'-עק) ז. *carack*.

carrageen' *n.* (קער-ע-גיען') ז. *carageen*.

carragheen' *n.* (קער-ע-גיען') ז. *carageen*.

car'rat *n.* (קער'-עט) ז. *carat*.

car'raway *n.* (קער'-ע-הוויי) ז. *caraway*.

car'riable *a.* (קער'-אי-עבל) וואס קען געטראגען ווערען.

car'riage *n.* (קער'-אירדזש) א קארעטע: דאס טראגען; דאס פיהרען, דאס פיהרען סחירה אדער פערזאנען; טראנספארט־געשעפט; די אויסגאבען אויף פוהר אדער טראנספארט; אויפפיהרונג.

car'riageable *a.* (קער'-אירדזש-עבל) וואס קען טראנספארטירט אדער געפיהרט ווערען מיט א קארעטע.

car'riage-beam *n.* (קער'-אירדזש-ביעם) דער דייקסעל [דאס קווער־שטענגעל פון א וואגען, צו וועלכען די פערד ווערען געשפאנט].

car'riage-com'pany *n.* (קער'-אירדזש קאמ'-פע-ני) רייכע לייט וואס פאהרען אין אייגענע קארעטען.

car'riage-drive *n.* (קער'-אירדזש-דראיוו) דער צופאהר צו א הויז פאר קארעטען.

car'riage-free *a.* (קער'-אירדזש-פריע) פריי פון צאהלען טראנספארט־געלד.

car'riage-lif'ter *n.* (קער'-אירדזש-ליפ'-טער) א מאשין צום הויבען שווערע מישא.

car'riage-paid *a.* (קער'-אירדזש־פייד) פאסט־פריי, פראנקא, פאר טראנספארט בעצאהלט.

car'riageway *n.* (קער'-אירדזש-הוויי) א וועג פאר פוהרען אדער קארעטען [ווי אויף א בריק, אין א גאס א. ד. ג.]; א פאהר־וועג.

car'rick *n.* (קער'-איק) ז. *carack*.

car'rick-bend *n.* (קער'-איק-בענד) אזא שלייף אדער קנופ וואס מאטראזען מאכען צו בעהעפטען צוויי שטריק.

Carrick-bend

car'ried *a.* (קער'-איד) ניט אין גאנצען ביים פערשטאנד; ניט בכח צו בעגרייפען פּשוט'ע זאכען.

car'rier *n.* (קער'-אי-ער) א טרעגער.

car'rier-pige'on *n.* (קער'-אי-ער-פידזש'-אן) א פאסט־טויב [א געלערענטע טויב מיט וועלכע מען שיקט בריעף].

Carrier-pigeon

car'rion *n.* (קער'-אי-אן) א נבלה, א פגר; א ווערטהלאזער מענש אדער זאך.

car'rion-bee'tle *n.* (קער'-אי-אן-ביעטל) אזא זשוק [קעפער] וואס שפייזט זיך מיט נבלה־פלייש.

car'rion-crow *n.* (קער'-אי-אן-קראו) א קראהע, א וואראנע.

car'rion-fee'der *n.* (קער'-אי-אן פיע'-דער) א חיה וואס עסט נבלות.

car'rion-flow'er *n.* (קער'-אי-אן-פלאו'-ער) אזא פלאנצע וואס האט דעם ריח פון א נבלה.

car'rion-hawk *n.* (קער'-אי-אן-האהק) א רויב־פויגעל וואס עסט נבלות.

car'rion-vul'ture *n.* (קער'-אי-אן-ואל'-טשור) דער נייער אדער שווארצער אדלער [רויב־פויגלען וואס עסען נבלות].

car'rom *n.* (קער'-אם) ז. *carom*.

carronade' *n.* (קער-א-נייד') אזא קליי־נער, לייכטער הארמאט.

car'rot *n.* (קער'-אט) א מער, א מער־ריב; ציגיי־פארבטע טאבאק; רויטע האר, א רויטער קאפ.

car'rotiness *n.* (קער'-אט-אי-נעס) רויטקייט פון די האר; רויט־געלבע פארב.

car'roty *a.* (קער'-אט-אי) וואס האט רויטע האר; ענליך אין פארב צו מערען.

car'rousel *n.* (קער'-או-זעל) ז. *carousel*.

car'ry *v.* and *n.* (קער'-אי) טראגען; ברייינגען; פיהרען; אנפיהרען; איבערפיהרען; אריינפיהרען; אוועקפיהרען; מיטפיהרען; מיטנעהמען; אוועקטראגען, אוועקרייסען; זיך האלטען, האלטען דעם קאפ; האבען אדער האלטען אין א געוויסער ריכטונג; לאנד וואס איז אבגעטיילט פון א וואסער וואס ווערט אריבערגעפאהרען מיט א שיפעל.

car'ry a brave form (קער'-אי ע בריוו פארם) אויסזעהן שעהן.

car'ry a jest (קער'-אי ע דזשעסט) טרייבען שפאס.

car'ryall *n.* (קער'-אי-אהל) אזא גע־דעקטער פיער־רעדערדיגער לייכטער, קליי־נער וואגען געשפאנט צו איין פערד, א פאמיליע־וואגען.

car'ry a mo'tion (קער'-אי ע מאו'-שאן) דורכפיהרען א פארשלאג [אויף א פערזאמלונג].

car'ry a price (קער'-אי ע פראיס) קאסטען.

car'ry a ques'tion (קער'-אי ע קהוועס'-טשאן) ז. *carry a motion*.

car'ry arms (קער'-אי ארמז) טראגען וואפען; זיין א סאלדאט אין דער ארמעע; האלטען דעם ביקס גלייך אנטקעגען דער פלייצע.

car'ry a town (קער'-אי ע טאון) 1. איינגעהמען א שטאדט. 2. געווינען די וואהלען אין א שטאדט.

1. The rebels in china carried many towns. 2. The governor carried our town by a large majority.

car'ry away' (קער'-אי ע-הוויי') הינ־רייסען [פון די געפיהלען]; אוועקנעה־מען: אוועקרייסען.

car'ry coals to New'castle (קער'-אי קאולז טו ניו'-קעסל) גיסען וואסער אין ים; ארויסווארפען ארבייט אויף נאר־ניט [פיהרען קויהלען אין ניו־קעסטעל, וואס איז דער ארט פון קויהלען].

car'ry eve'rything (קער'-אי עווי'-רי-טהינג) אלעס אוועקרייסען, יעדען ווי־דערשטאנד בעזיעגען.

car'ry false (קער'-אי פאהלס) אבווייכען פון דער געראדער ריכטונג; אראבגעהן פון גלייכען וועג.

car'ry forth (קער'-אי פאורטה) ארויס־טראגען פארויס; ארויסשטעלען פאר די אויגען; בעהויפטען עמוואס.

car'ry for'ward (קער'-אי פאר'-הווארד) אריבערטראגען [א חשבון אויף א צווייטען בלאט פון בוך].

car'rying *n.* and *a.* (קער'-אי-אינג) דאס טראגען, דאס פיהרען; א טראנס־פארט געשעפט: טראגענדיג, פיהרענדיג: וואס פארערט זיך ניט צו בעצאהלען האס־פען־געלד.

car'rying-on *n.* (קער'-אי-אינג-אן) ווילדע שטיפעריי, סקאנדאלעזע אויפפיה־רונג.

car'rying-trade *n.* (קער'-אי-אינג-טרייד) טראנספארט־האנדעל.

car'rying-traf'fic *n.* (קער'-אי-אינג-טרעפ'-איק) ז. *carrying-trade*.

car'ry in'to effect' (קער'-אי אינ'-טו ע-פעקט') פערווירקליכען, אויספיהרען.

car'ry in'to execu'tion (קער'-אי אינ'-טו עק-סי-קיו'-שאַן) ז. *carry into effect*.

car'ry in'to the book (קער'-אי אינ'-טו טהי בוק) אריינטראַגען אין בוך [פערשרייבען].

car'ry it (קער'-אי איט) איינגנעהמען, די איבערהאַנד בעקומען.

car'ry low (קער'-אי לאו) האַלטען דעם קאָפּ אַראָבגעלאָזען [ווענען אַ פערד].

car'ry off (קער'-אי אָף) 1. אַוועקטראָ-גען; אַוועקפיהרען; 2. טויטען.
2. My friend was carried off by pneumonia.

car'ry off a prize (קער'-אי אָף ע פּראַיז) געווינען אַ פּריז, ערהאַלטען אַ פּרעמיע.

car'ry on (קער'-אי אָן) 1. אָנפיהרען, פאָרטזעצען; 2. שטיפען, קעהרען מעשים.
1. Turkey is carrying on a war with Italy.
2. In the absence of the teacher the boys carried on in the room.

car'ry on a busi'ness (קער'-אי אָן ע ביז'-נעס) פיהרען אַ געשעפט.

car'ry on a cause (קער'-אי אָן ע קאָהז) פיהרען אַ פּראָצעס, אַ משפט.

car'ry on a design' (קער'-אי אָן ע די-זאַין') זיך פיהרען נאָך אַ געוויסען פּלאַן.

car'ry on a law'suit (קער'-אי אָן ע לאָה'-סוט) פיהרען אַ פּראָצעס, אַ משפט.

car'ry on a siege (קער'-אי אָן ע סיעדזש) בעלאַגערען.

car'ry one's self (קער'-אי וואַנז סעלף) זיך אויפפיהרען, זיך בענעהמען.

car'ry one's self high (קער'-אי וואַנז סעלף האַי) פיהרען זיך שטאָלץ, איבערמוטיג.
He is too proud. He is carrying himself high.

car'ry out (קער'-אי אַוט) 1. אַרויס-טראָגען, אַרויספיהרען; 2. דערפיהרען ביז צום ענד, אויספיהרען, דערענדיגען.
2. I want to carry out my purpose.

car'ry o'ver (קער'-אי או'-ווער) אַרי-בערטראָגען, אַריבערפיהרען; אַריבער-טראָגען [אַ חשבון אויף אַ צווייטען בלאַט].

car'ry the bell (קער'-אי טהי בעל) זיעגען, געווינען.

car'ry the day (קער'-אי טהי דיי) זיעגען, געווינען.
The Italians carried the day against the Turks.

car'ry the house (קער'-אי טהי האַוס) קריגען גרויסע אַפּלאָדיסמענטען [אין טעאַטער].

car'ry the point (קער'-אי טהי פּאָינט) דערגרייכען דעם ציעל.

car'ry the world before' one (קער'-אי טהי וואָירלד בי-פאָור' וואַן) האָבען גרויס ערפאָלג, זיין איבעראַל זיעג-רייך.
It happens, that even ambitious men fail to carry the world before them.

car'ry through (קער'-אי טהרוּ) דורכפיהרען, אויספיהרען.

car'ry to account' (קער'-אי טו ע-קאַונט') אַריינטראָגען אין חשבון.

car'ry too far (קער'-אי טו פאַר) איבערטרייבען; אַריבערכאַפּען די מאָס.

car'ry up (קער'-אי אַפּ) אַרויפפיהרען; אַרויפטראָגען; אַרויפבריינגען.

car'ry well (קער'-אי וועל) האַלטען הויך דעם קאָפּ [ווענען פערד]; זיך גוט האַלטען, זיך גוט בענעהמען.

car'ry with a high hand (קער'-אי הוויטה ע האַי הענד) זיך פיהרען מיט איבערמוט [ביד רמה].

car'-seal *n.* (קאַר'-סיעל) אַ וואַגאָן-פּלאָמבע [ביי אָן אָנגעלאָדענעם פּראַכט-וואַגאָן ווערט דורכגעצויגען אַ דראָט דורכ'ן שלאָס און אויף די ענדען פון דראָט ווערט דורך אַזאַ געצייג אַרויפגע-פּרעסט אַ געוויסע פּלאָמבע פון בליי אָדער אַנדער ווייכען מאַטעריאַל; אום צו עפענען דעם וואַגאָן מוז מען דורכשניידען דעם דראָט אָדער אַראָברייסען די פּלאָמ-בע].

car'-spring *n.* (קאַר'-ספּרינג) אַ וואַ-גאָן-פּרוזשינע [אַ פּרוזשינע וועלכע האָט דעם צוועק צו פערקלענערען דאָס טרייס-לען פון וואַגאָנעס ביים פאָהרען].

car'-star'ter *n.* (קאַר'-סטאַר'-טער) אַזאַ פּרוזשינע ביי אַ טראַמוואַי-וואַגאָן וואָס האָט דעם צוועק צו פערלייכטערען איהם זיך צו ריהרען פון אָרט, ווען ער האָט זיך אָבגעשטעלט; דער וואָס גיט דעם סיגנאַל אויף אָן אייזענבאַהן אָבצו-פאָהרען פון דער סטאַנציע.

cart *n. and v.* (קאַרט) אַ צוויי-רעדער-דיגער לייכטער וועגעל צו פיהרען משא; פיהרען סחורה אין אַ צוויי-רעדערדיגען לייכטען וועגעל.

car'tage *n.* (קאַר'-טיידזש) פוהר-לוין; דאָס פיהרען אין אַ צוויי-רעדערדיגען וועגעל.

car'taret *n.* (קאַר'-טע-רעט) אַ נאַרע צום שלאָפען.

cart'-bote *n.* (קאַרט'-באָוט) דאָס האָלץ וועלכעס אַן אַרענדאַר איז געווען בע-רעכטיגט צו נעהמען צו מאַכען געצייג צו בעאַרבייטען לאַנד [אין די אַלטע ענגלי-שע געזעצען].

carte *n.* (קאַרט) אַ קליינע פאָטאָגראַפישע קאַרטע [וויזיט פאָטאָגראַפיע]; אַ שפּיי-זע-קאַרטע [אין אַ רעסטאָראַן]; אַ גע-וויסע בעוועגונג מיט דער האַנד אין פעכ-טען מיט אַ שווערד.

carte blanche (קאַרט בלאַנש) אַן אונ-בעשרענקטע בעפאָלמעכטיגונג; אַן ער-לויבניש אַהן וועלכע עס איז בעשרענקונ-גען און בעדינגונגען.

carte'-de-visite' *n.* (קאַרט'-דע-ווי-זיט') אַ קליינע פאָטאָגראַפישע קאַרטע [אונ-געפעהר די גרויס פון אַ וויזיט-קאַרטע].

car'tel *n.* (קאַר'-טעל) אַן אויסליפערונגס אָבמאַך [אַן אָבמאַך צווישען קריעג-פיה-רענדע לענדער זיך צו בייטען מיט די קריעגס-געפאַנגענע]; אַ שריפטליכע אַרויספאָדערונג צום קאַמפּף אָדער דועל; אַ שיף וואָס פיהרט קריעגס-געפאַנגענע צום אָבבייטען; אַ קאַרטע.

car'tel-ship *n.* (קאַר'-טעל-שיפּ) אַ שיף וואָס פיהרט קריעגס-געפאַנגענע צום אָב-בייטען [לויט דעם אָבמאַך וואָס ווערט אָפּט געמאַכט צווישען צוויי קריעג-פיה-רענדע לענדער].

car'ter *n.* (קאַר'-טער) אַ פוהרמאַן; איינער וואָס פיהרט אַ צוויי-רעדערדיגען וועגעל מיט משא אָדער סחורה.

Carte'sian *a. and n.* (קאַר-טי'-זשיען) וואָס איז שייך צום פראַנצויזישען פילאָ-זאָף און מאַטעמאַטיקער דעקאַרט און זיין פילאָזאָפישע סיסטעם [געלעבט אין 17טען יאָהר-הונדערט]; איינער וואָס איז אַן אַנהענגער פון דעקאַרט.

Carte'sian coor'dinates (קאַר-טי'-זשיען קאָ-אָר'-די-נייטס) די קאָאָרדינאַ-טען סיסטעם אין דער מאַטעמאַטיק וועל-כע דער פראַנצויזישער פילאָזאָף און מאַ-טעמאַטיקער דעקאַרט האָט ערפונדען אין יאָהר 1637 [די קאָאָרדינאַטען סיסטעם גיט די מעגליכקייט צו בעשטימען די לאַ-גע פון וועלכען עס איז פּונקט אין אַ פלע-כע אָדער רוים]; די ליניע y—o ווערט גערופען אָרדינאַטע, די ליניע x—o — אָבסציסע.

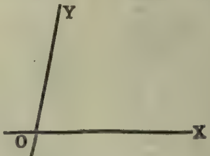

Cartesian Coordinates

Carte'sian dev'il (קאַר-טי'-זשיען דעוול) דער קאַרטעזיאַנישער טייוועלע [אַזאַ שפּיעל-צייג וועלכער בערוהט אויף די געזעצען פון דער פיזיק וועגען דער שווערקייט פון שטאָפען. עס בעשטעהט פון אַ פיגור וואָס ווערט מייסטענס געמאַכט אין דער פאָרם פון אַ טייוועל. אינוועניג איז די פיגור פוסט. דער איבערשטער טייל איה-רער איז אָנגעפילט מיט לופט, דער אונטערשטער טייל—מיט וואַסער. דאָס טיי-וועלע ווערט אַריינגעשטעלט אין אַ פלאַש וואָס איז כמעט פול מיט וואַסער און פעסט פערמאַכט מיט אַ גומינע פּראָבקע. ווען מען גיט די פּראָבקע אַ דריק מיט'ן פינ-גער ווערט די לופט אין פלאַש צונויפגעפרעסט. די צונויפגע-פּרעסטע לופט דריקט דאָס וואַסער אין פלאַש און עס דרינגט אַריין מעהר וואַסער אין דער פיגור פון טייוועלע און עס לאָזט זיך אַראָב נידריגער צום דעק פון פלאַש. הערט מען אויף די פּראָבקע צו דריקען, דאַן הויבט זיך דאָס טייוועלע ווידער אויף העכער. דריקענדיג אַזוי די פּראָבקע און אויפהערענדיג, מאַכט מען, אַז דאָס טייוועלע זאָל טאַנצען אין פלאַש אַרויף און אַראָב].

Cartesian Devil

Carte'sian di'ver (קאַר-טי'-זשיען דאַי'-ווער) ז. *Cartesian devil*.

Carte'sian geom'etry (קאַר-טי'-זשיען דזשי-אָמ'-עט-רי) אַנאַליטישע גע-אָמעטריע [בעגרינדעט פון דעקאַרט, דיענט צו בעשטימען די לאַגע פון פּונק-טען אין אַ פלעכע אָדער רוים דורך קאָ-אָרדינאַטען].

ז. *Cartesian coordinates*.

Carte'sianism *n.* (קאַר-טי'-זשיענ-איזם) די פילאָזאָפיע פון דעם פראַנצוי-זישען פילאָזאָף דעקאַרט.

Carte'sian meas'ure of force (קאַר-טי'-זשיען מעזש'-אור אָוו פאָורס) דאָס מעסטען קראַפט אין פערהעלטניס מיט דער געשווינדיגקייט אויף דעם גרונד פון דער בעאָבאַכטונג, אַז עס איז נויטיג דיזעלבע קראַפט צו הויבען איין פונט משא צוויי פוס הויך ווי די וואָס איז נויטיג צו הויבען צוויי פונט משא איין פוס הויך.

cart'ful *n.* (קארט׳-פול) אזוי פיעל ווי א וואגען קען אריינגעהמען.

Carthagin'ian *a.* and *n.* (קאר-טהע-רזשינ׳-אי-ען) וואס איז שייך צו קארטהאגא [אן אמאליגע בעריהמטע שטאדט אין נארד־אפריקא, וואו עס געפינט זיך איצט טוניס, געגרינדעט פון די פעניציאנער אין דעם טטען יאהרהונדערט בעפאר קריסטוס געבורט]; אן איינוואהנער פון קארטהאגא.

cartham'ic *a.* (קאר-טהעמ׳-איק) וואס איז שייך צו דעם רויטען פארבשטאף, וועלכער ווערט געמאכט פון דער זאפלאר־פלאנצע [אזא זאפראן־ארטיגע פלאנצע].

car'thamin *n.* (קאר׳-טהע-מין) א רויטער פארבשטאף וואס ווערט געמאכט פון דער זאפלאר־פלאנצע [אזא זאפראן־ארטיגע פלאנצע].

car'thamine *n.* (קאר׳ טהע מין) ז. *carthamin*

car'thamus *n.* (קאר׳-טהע-מאס) די זאפלאר־פלאנצע [אזא זאפראן־ארטיגע פלאנצע פון וועלכע עס ווערט געמאכט רויטע פארב].

cart'-horse *n.* (קארט׳-הארס) א פערד וואס שלעפט א צוויי־רעדערדיגען וועגעל מיט משא אדער סחורה.

Carthu'sian *n.* and *a.* (קאר-טהיו׳-זשיען) א מאנאך אדער א מאנאשקע פון דעם קארטהויזער ארדען [א קריסטליכער ארדען געגרינדעט אין יאהר 1086 אין פראנקרייך]; א שילער פון א געוויסער שוהל אין לאנדאן וועלכע האט עקזיסטירט ביז דעם יאהר 1872; וואס איז שייך צו א קארטהויזער מאנאך.

car'tilage *n.* (קאר׳-טי-לעדזש) כראמשקע, כראשטש, קנארפעל [אזא ווייסער הארטליכער שטאף אין פלייש].

car'tilage-bone *n.* (קאר׳-טי-לעדזש-באון) כראמשקע־ביין.

cartilag'inous *a.* (קאר-טי-לעדזש׳-אי-נאס) כראמשקעדיג, קנארפעלדיג; ענליך צו כראמשקע. ז. *cartilage*

Car'tist *n.* (קאר׳-טיסט) אן אונטערשטיצער אדער אנהענגער פון דער שפאנישער און פארטוגעזישער קאנסטיטוציאן.

cart'-jade *n.* (קארט׳-דזשייד) א פערד א פגירה; א לאסט־פערד.

cart'-load *n.* (קארט׳-לאוד) די לאדונג פון א וואגען; א סך, א גרויסע מאסע.

cart'man *n.* (קארט׳-מען) איינער וואס שטופט א צוויי־רעדערדיגען וועגעל מיט משא אדער סחורה.

cartog'rapher *n.* (קאר-טאג׳-רע-פער) א קארטאגראף, לאנד־קארטען־צייכנער, א צייכנער פון געאגראפישע קארטען.

cartograph'ic *a.* (קאר-טא-גרעפ׳-איק) וואס איז שייך צו קארטאגראפיע. ז. *cartographer*

cartograph'ical *a.* (קאר-טא-גרעפ׳-איק-על) ז. *cartographic*

cartograph'ically *adv.* (קאר-טא-גרעפ׳-איק על אי) דורך קארטאגראפיע.

cartog'raphy *n.* (קאר-טאג׳-רע-פי) קארטאגראפיע, די קונסט פון צוזאמענשטעלען לאנדקארטען; די צוזאמענשטעלונג פון געאגראפישע קארטען; די צייכנונג פון לאנד־קארטען.

car'tomancy *n.* (קאר׳ טא מענ סי) נביאות דורך קארטען; דאס ווארפען קארטען.

car'ton *n.* (קאר׳-טאן) קארטאן, טאקטור, פאפ [אזא דיקער פאפיער פון וועלכען מען מאכט קעסטלעך]; א קארטאן־קעסטעל, א פאפקע.

car'tonnage *n.* (קאר׳-טאנ-איידזש) קארטאן, טאקטור, פאפ, טאייער פאפיער.

carton'-pierre' *n.* (קאר-טאן׳-פיער׳) אזא זארט קארטאן וועלכער ווערט געברויכט אין דער ארכיטעקטור צו מאכען ארנאמענטען פאר געביידען.

cartoon' *n.* and *v.* (קאר-טוהן׳) א צייכנונג וואס ווערט געמאכט אויף א שטארקען פאפיער צו בענוצען אלס מוסטער פאר דעקאראציאנס צוועקען; א צייכנונג; א קאריקאטור־צייכנונג [פון א פערזאן אדער וואס שטעלט פאר א פאסירונג]; צייכענען א קאריקאטור.

cartoon'ist *n.* (קאר-טוהנ׳-איסט) א צייכנער פון קאריקאטורען. ז. *cartoon*

cartouche' *n.* (קאר-טוש׳) א פאטראנען־קעסטעל [א קעסטעל צום האלטען שיס־פאטראנען]; אזא פאנטאסטיש אויסגעמאלטער אדער אויסגעשניצטער קליינער שילד פאר אן אויפשריפט.

car'tridge *n.* (קאר׳-טרידזש) דער הילז פון א פאטראנע [פון א ביקס].

car'tridge-bag *n.* (קאר׳-טרידזש־בעג) אזא זעקעל אין וועלכען מען האלט א קארטעטש [צום שיסען].

car'tridge-belt *n.* (קאר׳-טרידזש-בעלט) א פאטראנען־גארטעל [אזא גארטעל וואס איז געמאכט, אז מען זאל קענען טראגען אין איהם שיס־פאטראנען].

car'tridge-box *n.* (קאר׳-טרידזש-באקס) א פאטראנען־קעסטעל.

car'tridge-case *n.* (קאר׳-טרידזש-קיים) א פאטראנען־קעסטעל; א פאטראנען הילז.

car'tridge-gage *n.* (קאר׳-טרידזש-גיידזש) אזא זארט שטאל־בלעך וואס ווערט בענוצט אין דער פאבריקאציאן פון שיס־געוועהר.

car'tridge-loa'der *n.* (קאר׳-טרידזש-לאו׳-דער) אזא אפאראט צום אנלאדען קארטעטשען.

car'tridge-pa'per *n.* (קאר׳-טרידזש-פיי׳-פער) אזא זארט שטארקער שארסטינער פאפיער, וועלכער ווערט בענוצט צום צייכנען.

car'tridge-pouch *n.* (קאר׳-טרידזש-פאוטש) אזא פאטראנען־קעסטעל אויסגעפוטערט מיט שעפסענע פעל.

car'tridge-wire *n.* (קאר׳-טרידזש-הוואיר) צינדר־דראט [אויפצורייסען א מינע].

car'-truck *n.* (קאר׳-טראק) דער רעדער־געשטעל פון א וואגאן.

car'tulary *n.* (קאר׳-טיו-לע-רי) א זאמלונג פון דאקומענטען, פראטאקאלען א. ד. ג. [ווי פון א מאנאסטיר]; א צימער וואו אזעלכע דאקומענטען ווערען געהאלטען; א בעאמטער וואס האט די אויפזיכט אויף אזעלכע פאפיערען.

cart'way *n.* (קארט׳-הוויי) א וועג צום פאהרען.

cart'wright *n.* (קארט׳-ראיט) א וואגען־מאכער.

car'ucage *n.* (קער׳-או-קיידזש) דאס אקערען לאנד; אן אמאליגער שטייער אויף לאנד וואס איז געווען פעסט געשטעלט אויף יעדע הונדערט אקער.

car'ucate *n.* (קער׳-או-קייט) א שטיק לאנד וואס קען אויפגעאקערט ווערען פון איין אקער־אייזען [א פארצייטיגע מאס פון לאנד, אן ערך 100 אקער].

car'uncle *n.* (קער׳-אנקל) א פלייש־געוויקס אויפ׳ן קערפער; דער קאם פון א האהן.

carun'cula *n.* (קע-ראנ׳-קיו-לא) ז. *caruncle*

carun'cular *a.* (קע-ראנ׳-קיו-לער) וואס האט א פלייש־געוויקס; וואס האט א קאם [ביי עופות].

carun'culous *a.* (קע-ראנ׳ קיו לאס) ז. *caruncular*

ca'rus *n.* (קיי׳-ראס) פאלשטענדיגע בעוואוסטלאזיגקייט, די לעצטע נסיסה.

caru'to *n.* (קע-רו׳-טאו) אזא פרעכטיגע בלוי־שווארצליכע פארב, וואס ווערט ערהאלטען פון א געוויסע פרוכט.

car'vacrol *n.* (קאר׳-ווע-קראל) אזא קלעפיגער אוילינער שטאף מיט א זעהר אונאנגענעהמען ריח און א שארפען געשמאק וואס ווערט געמאכט פון קימעל־אויל. פלעגט בענוצט ווערען אלס מיטעל צו צאהן־וועהטאג.

car'val *n.* (קאר׳-וועל) אזא ליעד, א באלאדע.

carve *v.* (קארוו) 1. צושניידען; צושניידען אין שטיקלעך; 2. שניצען; אויסשניצען; זיך בעשעפטיגען מיט שניצעריי; 3. זויער ווערען.

1. Carve meat and bread for the guests.

carve for one's self (קארוו פאר הוואנז סעלף) אליין פאר זיך זארגען; האנדלען ווי איינעם געפעלט; זיך פיהרען אונאבהענגיג.

car'vel *n.* (קאר׳-וועל) אזא אלטע שפאנישע אדער פארטוגעזישע שיף; א קארב; א ליעד, א באלאדע.

car'vel-built *a.* (קאר׳-וועל-בילט) געבוים אזוי, אז די ברעטער קומען ניט ארויף איינס איבער דאס צווייטע, נאר ווערען הארט צונעפאסט איינס צום אנדערען [ביי דעם בוי פון שיפען].

car'vel-work *n.* (קאר׳-וועל-הווארק) דאס צונויפשטעלען און צונויפפאסען די ברעטער אדער די פלאטען פון א שיף הארט איינס צו דעם אנדערען.

car'ven *a.* (קאר׳וון) אויסגעקריצט, אויסגראווירט, אויסגעשניצט.

carve one's way (קארוו הוואנז הויי) דורכשלאגען זיך א וועג.

carve out (קארוו אוט) 1. אויסשניידען, אויסשניצען; 2. זיך דערשלאגען [צו עפעס].

2. He carved out a career for himself.

car'ver *n.* (קאר׳-ווער) איינער וואס שניידט פלייש אדער ברויט; א שניצער, סקולפטאר; א גרויסער טיש־מעסער.

car'ving *n.* (קאר׳-ווינג) דאס שניידען, דאס שניצען, שניצעריי, סקולפטור.

car'ving-fork *n.* (קאר׳-ווינג-פארק) א גרויסער גאפעל צו האלטען דאס פלייש ווען מען צושניידט עס.

car'ving-knife *n.* (קאר׳-ווינג-נאיף) א גרויס מעסער צום שניידען פלייש.

car'ving-tools *n.* (קאר׳-ווינג-טוהלז) שניצער־געצייג.

car'-wheel *n.* (קאר׳-הוויעל) א ראד פון א וואגאן.

caryat'ic *a.* (קע-רי-עט׳-איק) וואס איז שייך צו זיילען וועלכע זיינען געמאכט אין דער פארם פון פרויען־פיגורען [אין געביידען].

caryat'id *n.* and *a.* (קע-רי-עט׳-איד) א זייל פון א געביידע געמאכט אין דעם געשטאלט פון א פרויען־פיגור; וואס איז שייך צו אזא זייל.

caryatide'an *a.* (קע-רי-עט-אי-די׳-ען) אונטערשטיצט פון זיילען וואס האבען דעם געשטאלט פון פרויען־פיגורען [ביי געביידען].

caryat'ides *n.* (קע-רי-עט'-איד-איז) זיילען פון א געביידע געמאכט אין דעם גע־שטאלט פון פרויען־פיגורען.

Caryatides

Cary'ocar *n.* (קע-ראי'-א-קער) אזא מין בוימער אין די ווארעמע געגענדען פון אמעריקא [עס וואקסט אויף זיי א מין זעהר גרויסע ניס פון וועלכע עס ווערט געמאכט אויל. אנדערע בוימער דערוואק־סען ביז 100 פוס הויך].

caryophyl'lous *a.* (קער-אי-א-פיל'- אס) עהנליך צו נעלקען־בלומען.

casa've *n.* (קע-סא'-ווע) אזא פלאנצע אין אפריקא און אין די ווארעמע געגענ־דען פון אמעריקא, וועלכע ווערט בענוצט אלס שפייז; מעהל געמאכט פון די ווארצ־לען פון דיזער פלאנצע.

cas'cabel *n.* (קעס'-קע-בעל) אזא קנאפ אין דעם הינטערען טייל פון א הארמאט.

cascade' *n. and v.* (קעס-קייד') א קליי־נער וואסערפאל; קאסקאדען־שאלטונג, סע־ריען־שאלטונג פון עלעקטרישע באטערייען [א פערבינדונג פון א רייה עלעקטרישע באטערייען אויף דעם אופן, אז דער נע־גאטיווער פאל פון איין באטעריי ווערט פערבונדען מיט דעם פאזיטיווען פאל פון דער אנדערער א. ז. וו.]; מאכען א וואס־סער־פאל; מאכען א קאסקאדען־שאלטונג ביי עלעקטרישע באטערייען.

cascaril'la *n.* (קעס-קע-ריל'-ע) די שמעקעדיגע קארע פון קאסקארילא־בוים [אזא קליין בוימעל וואס וואקסט אין וועסט־אינדיען].

case *n. and v.* (קייס) 1. א שיידעל; א שייד פון א בוך; א שאכטעל; א פאו־דעל; א קאפסעל; א קעסטעל; אן אל־מער; א שריפט־קאסטען [אין א דרוקע־ריי]; דער האלץ־ראהם פון א טיהר; דער קערפער פון א געביידע; אן איבער־צוג, א דעקע, א הילע; א פעל; 2. די קא־זוס [א בעצייכנונג אין גראמאטיק פאר די ענדערונגען פון דער פארם פון הויפט־ווערטער ווען זיי קומען אין פערבינדונג מיט די ווערטער: פון, דעם, צום א. ז. וו. צ. ב. דער מענש, דעם מענשענס, צום מענ־שען]; 3. דער פאל, אומשטאנד, אופן, זאך; 4. קראנקהייטס־געשיכטע, קראנק־הייטס־פאל; 5. געריכטס פאל, געריכטס־פראצעס, משפט; 6. ד'ער כאראקטער, א פערזאן וואס צייכענט זיך אויס מיט זיין כאראקטער [צום גוטען אדער שלעכטען]; 7. ארײַנלעגען אין א שייד; איינפאסען אין א קאפסעל; איבערציהען, בעדעקען.

3. The **case** in point is no criterion to judge by. 4. The patient explained the **case** to the doctor. 5. The **case** was tried by lawyers at the last term. 6. I can tell you what a terribly hard **case** he has been.

ca'seate *v.* (קיי'-סי-אייט) ווערען עהנ־ליך צו קעז.

casea'tion *n.* (קיי-סי-איי'-שאן) די פערדיכטונג פון מילך צו קעז; דאס פער־וואנדלען זיך אין א קעז־פערמיגע מאסע.

case'-bear'er *n.* (קייס'-בעהר'-ער) א ווערעמעל וואס שפינט זיך ארום אין א הילע [די ווערים פון וועלכע עס ענטוויק־לען זיך שמעטערלינגע און אנדערע זו־מער־פויגעלעך].

case'-bear'ing *a.* (קייס'-בעהר'-אינג) וואס איז בעדעקט מיט א הילע [ביי גע־וויסע ווערים].

case'-bot'tle *n.* (קייס'-באטל) א פלאש [מייסטענס א פיערקאנטיגע] וועלכע ווערט געהאלטען אין א קעסטעל.

case'-har'den *v.* (קייס'-הארדן) האר־טעווען, הארט מאכען די איבערפלעכע [ווי פערוואנדלען די איבערפלעכע פון אן איי־זערנעם געגענשטאנד אין שטאל]; פער־הארטעווען.

case'-har'dened *a.* (קייס'-האר'דנד) וואס איז פערהארטעוועט פון אויסען [ווי אייזערנע געצייג ווי'רען פערהארטעוועט]; אונפערשעמט, וואס האט קיין עהרע־געפיהל.

case'-harde'ning *n.* (קייס'-הארד'- נינג) דאס פערהארטעווען די איבערפלע־כע פון אייזען פערוואנדלענדיג עס אין שטאל.

ca'seic *a.* (קיי'-סי-איק) וואס איז שייך צו קעז, וואס קומט פון קעז.

ca'sein *n.* (קיי'-סי-אין) [דער קעזשטאף] קעז־שטאף אין מילך און אין פערשיעדע־נע אנדערע שפייז־פראדוקטען]; אזא מין קליי [צום קלעפען].

ca'seine *n.* (קיי'-סי-אין) ז. ***casein***

case'-knife *n.* (קייס'-נאיף) א מעסער וואס ווערט געהאלטען אין א שייד.

case'-lock *n.* (קייס'-לאק) א קאסטען־שלאס וואס ווערט בעפעסטיגט צו א טהיר.

case'-ma'ker *n.* (קייס'-מיי'-קער) א שאכטעל־מאכער, א פאודעל־מאכער; א שיידעל־מאכער [פאר ביכער].

case'mate *n.* (קייס'-מייט) א קאזעמאט, א שטיינערנער געוועלב־קאמער אין דער וואנד פון א פעסטונג; א קעלער־געוועלב אין א פעסטונג פאר ארעסטאנטען; א טורמע־קאמער.

case'mate-car'riage *n.* (קייס'-מייט- קער'-עדזש) אזא וואגען צום אויפשטע־לען קאזעמאט־הארמאטען.

case'mated *a.* (קייס'-מיי-טעד) וואס האט קאזעמאטען.

case'mate-gun *n.* (קייס'-מייט-גאן) קאזעמאטען־הארמאט.

case'mate-truck *n.* (קייס'-מייט- טראק) אזא וואגען אויף דריי רעדער צום פיהרען הארמאטען.

case'ment *n.* (קייס'-מענט) א פענסטער־ראהם וואס איז געמאכט געווארען צו עפענען אויף זאוויעסעס ווי א טהיר.

case'mented *a.* (קייס'-מענ-טעד) וואס האט פלינגעל־פענסטער.

case'ment-win'dow *n.* (קייס'-מענט- הווינ'-דאו) א פלינגעל־פענסטער [אזעלכע פענסטער וואס עפענען זיך אויף זאוויע־סעס ווי א טהיר].

case of con'science (קייס אוו קאנ'- שענס) א זאך וואס בעלאנגט צום געווי־סען.

case of emer'gency (קייס אוו אי- מויר'-דזשענ-סי) א דרינגענדער נויט־פאל.

ca'seous *a.* (קיי'-סי-אס) אזוי ווי קעז; וואס איז שייך צו קעז.

casern' *n.* (קע-זורן') א קאזארמע.

case'-shot *n.* (קייס'-שאט) א שראפנעל, א קארטעטש [צום שיסען].

ca'seum *n.* (קיי'-סי-אם) ז. ***casein***

case'-work *n.* (קייס'-הוואירק) שריפט־זעצעריי; דאס מאכען טאוולען צום איינ־בינדען ביכער, דאס מאכען שיידלעך צו ביכער.

case'-worm *n.* (קייס'-הווארם) דאס ווערעמעל פון וועלכען עס קומט ארויס די וואסער־מאטען פליעג.

cash *n. and v.* (קעש) מזומן, באאר געלד; אויסבייטען א געלד־אנווייזונג אויף מזומן.

cash'-account' *n.* (קעש'-ע-קאונט') דער חשבון פון געלד וואס קומט אריין אדער ווערט אויסגעצאהלט פון דער קא־סע; דער קרעדיט פון א געוויסע סומע וואס עס ווערט נעגעבען פון א באנק צו א פערזאן אדער א פירמע [דער יעניגער וואס האט אזא קרעדיט אין א באנק קען צו יעדער צייט נעהמען געלד ביז דער סומע וואס איז פעסטגעשטעלט פאר איהם].

cash'-book *n.* (קעש'-בוק) דאס קאסע־בוך [א בוך אין וועלכען מען שרייבט אריין טעגליך די איינגאמע און אויסגאבע פון מזומן געלד].

cash'-box *n.* (קעש'-באקס) א געלד־קעסטעל.

cash'-boy *n.* (קעש'-באי) א אינגעל אין א געשעפט וואס טראגט דאס געלד פון די קונים צום קאסיר.

cash'-car'rier *n.* (קעש'-קער'-אי-ער) אזא מעכאנישע איינריכטונג אין א געשעפט אבצושיקען צום קאסיר דאס געלד וואס דער פערקויפער נעהמט ביי די קונים.

cash'-cred'it *n.* (קעש'-קרעד'-איט) באנק־קרעדיט. ז. ***cash-account***

cash'-day *n.* (קעש'-דיי) צאהל־טאג.

cash'er-box *n.* (קעש'-ער-באקס) אזא טיש וואס ווערט בענוצט אין גלאז־פאברי־קען ביים בלאזען גלאז.

cashew' *n.* (קע-שוה') דער אקאיאו־בוים [אזא מין נוס־בוים וואס וואקסט אין די ווארימע געגענדען פון אמע־ריקא]; די ניס פון אקאיאו־בוים.

cashew'-nut *n.* (קע - שוה' - נאט) אזא זארט גרויסע ניס וועלכע וואק־סען אויף דעם אקאיאו־בוים פון וועלכע עס ווערט געמאכט א געווי־סער זארט אויל וואס האט א זיס־ליכען געשמאק.

Cashew-nuts

cashew'-tree *n.* (קע-שוה'-טריע) דער אקאיאו־בוים. ז. ***cashew***

cash'-girl *n.* (קעש'-גירל) א מיידעל אין א געשעפט וואס נעהמט דאס געלד פון די קונים און טראגט אב צום קאסיר.

cashier' *n. and v.* (קעש-איר') 1. א קאסיר; 2. ענטזאגען פון א שטעלע, ארויס־ווארפען, ארויסטרייבען פון א שטעלע אדער אמט.

2. The deserter was **cashiered** from the army.

cashier'er *n.* (קעש-איר'-ער) אן ענט־זאגער, אן אבשאפער.

cash'-kee'per *n.* (קעש'-קיפ'-פער) א קאסיר.

cash'mere *n. and a.* (קעש'-מיער) קאשמיר [דינער וואלען-שטאף]; געמאכט פון קאשמיר.

cash'mere goat (קעש'-מיער גאוט) די קאשמיר-ציעג.

Cashmere Goat

cash'mere shawl (קעש'-מיער שאהל) א קאשמיר-שאל [שאלען וועלכע מען פלעגט א מאל מאכען אין דער שטאדט קאשמיר, אינדיען].

cashmerette' *n.* (קעש-מי-רעט') אזא דינער וואלען-שטאף ענליך צו קאשמיר.

Cashme'rian *a.* (קעש-מי'-רי-ען) וואס איז שייך צום לאנד אדער שטאדט קאשמיר אין אינדיען.

cash'-note *n.* (קעש'-נאוט) א געלד-אנווייזונג.

cashoo' *n.* (קע-שוה') אן אראמאטישע פעך-זאפט פון אקאציען-בוימער.

cash'-pur'chase *n.* (קעש'-פויר'-טשעז) דאס קויפען פאר מזומן.

cash up (קעש אפ) איינקאסירען.

ca'sing *n.* (קיי'-סינג) א שייד; אן איבערצוג; א ראהם; אן איינפאסונג.

ca'sing-pa'per *n.* (קיי'-סינג-פיי'-פער) פאק-פאפיער.

casi'no *n.* (קע-סי'-נאו) א קלוב, א געזעלשאפטס-הויז, א הויז פאר פערזאמלונגען; א דארפישע הייזעל; אזא שפיעל אין קארטען.

cask *n. and v.* (קעסק) א פעסעל; אנגיסען אין א פעסעל.

cas'ket *n. and v.* (קעס'-קעט) א קעסטעל צו האלטען ציערונג; אריינלייגען אין א קעסטעל.

casque *n.* (קעסק) א פאנצער-היטעל, א העלם.

cas'sate *v.* (קעס'-אייט) אויסקאסירען, פערניכטען, ארויסנעהמען פון געברויך.

cassa'tion *n.* (קע-סיי'-שאן) דאס אויסקאסירען, דאס פערניכטען, דאס אויסמעקען.

cassa'va *n.* (קע-סא'-ווע) אזא שפייז-פלאנצע אין די ווארימע געגענדען פון אמעריקא; מעהל וואס ווערט געמאכט פון די ווארצלען פון דיעזער פלאנצע

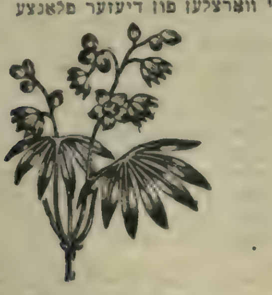

Cassava Branch

casse'-pa'per *n.* (קעס'-פיי'-פער) אבפאל פון פאפיער ביי פאפיער-פאבריקאציאן.

cas'serole *n.* (קעס'-ע-ראול) א קאסטרול, א בראט-פאן; א קאסטרולכעל, געבראטענס. א געריכט געמאכט אין א ראסטרול.

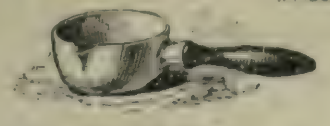

Casserole

Cas'sia *n.* (קעש'-יע) די קאסיא-פלאנצען פון וועמענס קארע עס ווערט גענומען קאסיא-ציםרינג.

cas'sia *n.* (קעש' יע) קאסיא-צימרינג [אזא זארט צימרינג אדער קאנייל].

cas'sia-bark *n.* (קעש'-יע-בארק) קאסיא-צימרינג.

cas'sia-buds *n.* (קעש'-יע-באדז) די פרוכט פון דער קאסיא-פלאנצע.

cas'sia-oil *n.* (קעש'-יע-איל) צימרינג-אויל, וואס ווערט געמאכט פון דער קאסיא-פלאנצע.

cas'sia-pulp *n.* (קעש'-יע-פאלפ) דאס פלייש פון דער קאסיא-פלאנצע [ווערט געברויכט אלס אבפיהרונגס-מיטעל].

cassid'eous *a.* (קע-סיד'-אי-אס) וואס איז ענליך צו א פאנצער-היטעל [אזעלכע פלאנצען-בלעטער].

cas'simere *n.* (קעס'-אי-מיר) קאזימיר [אזא וואלען-שטאף פאר מענער-קליידער].

cassine' *n.* (קע-סין') א קליינע דארפישע הייזעל; א הייזעל וועלכע שטעהט אליין אויפ'ן פעלד.

Cassin'ian *a. and n.* (קע-סינ'-אי-ען) וואס איז שייך צו איינעם וואס שטאמט פון דער איטאליענער-פראנצויזישער פאמיליע קאסיני [האט ארויסגעגעבען פיער דורות בעקאנטע אסטראנאמען]; א קאסיני.

cassi'no *n.* (קע-סי'-נא) אזא קארטען-שפיעל.

Cassiope'ia *n.* (קעס-אי-א-פי'-יא) מזל בתולה [אין דער אלטער אסטראנאמיע].

cas'sock *n.* (קעס'-אק) א מאנטעל פון א גייסטליכען; א ברייטער מיליטער-מאנטעל.

cas'socked *a.* (קעס'-אקט) אנגעטהאן אין א מאנטעל פון א גייסטליכען אדער אין א מיליטער-מאנטעל.

cas'solette *n.* (קעס'-א-לעט) א קעסטעל צו האלטען פארפיומען.

cas'sowary *n.* (קעס'-א-הווע-רי) אזא מין גרויסער שטרויס פויגעל אין אויסטראליען [ער צייכענט זיך אויס מיט זיין בעזאנדערס שנעלען לויפען].

Cassowary

cast *v., a. and n.* (קעסט) 1. ווארפען; אוועקווארפען; פערווארפען; 2. ווענדען, ריכטען [א בליק]; 3. גיסען [אין א פארם]; שמעלצען; 4. צוטיילען די ראלען פון א פיעסע צווישען די אקטיארען; 5. מפיל זיין; 6. אויסרעכענען; פראיעקטירען; 7. נאכדענקען; ניינען, איינבויגען [א שיף]; 8. זוכען די שפור פון חיות ביי יאגד; 9. אוועקווארפען [אלס אן אונניצליכע זאך]; פערדאמט; 10. דאס ווארפען; א ווארף; 11. א בליק, א ווארף מיט'ן אויג; 12. א לייכטער אנווארף פון פארב, א לייכטע שאטירונג פון פארב; 13. אן אויסגעגאסענער פורם, אן אבדרוק פון א פורם; א שטעמפעל; א פורם צום אבגיסען מעטאל-זאכען; 14. א כאראקטער אדער כאראקטעריסטיק; 15. א פארציאן [פוטער פאר בהמות]; א פאר, עטליכע; א געוויסע פארציאן וואסער ביי ביער-ברויען; 16. א מינע, מאניער, מארע.

1. The boys cast stones at the birds. 2. Cast your eyes to heaven and pray. 3. The workmen cast iron into the mould. 4. The manager cast the parts of the "Merchant of Venice." 6. Let us cast how to accomplish it. 11. She has a cast in her eye which disfigures her appearance. 12. The painting has a cast of blue. 15. Carry a cast of hay to the horses.

cast a bal'lot (קעסט ע בעל'-אט) ווארפען א גאלקע אין שטים-קאסטען; אבגעבען א שטימע.

cast about' (קעסט ע-באוט') נאכטראכטען, איבערלעגען זיך, זוכען אן עצה.

He will have to cast about for a way out of his troubles.

cast a brand upon' (קעסט ע ברענד א-פאן') בראנדמארקען; שטעלען צום שאנד-קלאץ.

cast a damp (קעסט ע דעמפ) אבשלאגען די פלינקען.

cast an'chor (קעסט ענ'-קאר) ווארפען דעם אנקער [פון א שיף].

cas'tanet *n.* (קעס'-טע-נעט) א קאסטאניעט [אזא מין שפאנישער מוזיק-אינסטרומענט וואס בעשטעהט פון צוויי קליינע פלאטען פון האלץ אדער ביין].

Castanet

cast a shad'ow (קעסט ע שעד'-או) ווארפען א שאטען.

cast aside' (קעסט ע סאיד') אוועקווארפען אלס אן אונניצינע זאך.

cast away' (קעסט ע-הוויי') אבווארפען, פערווארפען; אוועקווארפען; מאכען צו נארנישט, אונניצליך מאכען; שטראנדען, אונטערגעהן [ווענען א שיף].

castaway' *n. and a.* (קעסט-ע-הוויי') א ווערטהלאזער אדער פערווארפענער מענש; אן אויסוואורף; אן אוועקגעווארפענער; אן אוועקגעווארפענע זאך; אוועקגעווארפען, רואינירט, צובראכען.

cast back (קעסט בעק) זיך דערמאנען דאס פערגאנגענע, זיך ווענדען צו אלטע זכרונות; ארויסווייזען אן ענליכקייט צו איר-עלטערן.

cast behind' (קעסט בי-האינד') אונבעאכטעט לאזען, אוועקווארפען.

The garbage was cast behind the fence.

cast beyond' the moon (קעסט בי-יאנד טהי מוהן) זיך ארייןלאזען אין ווילדע השערות.

cast by (קעסט באי) פערווארפען, אבווארפען.

cast down (קעסט דאון) נידערווארפען; ערנידעריגען, דעמיטיגען.

caste *n.* (קעסט) א קאסטע, א שטאנד אדער קלאס מענשען וועלכע האלטען זיך אבגעזונדערט פון די אנדערע; א שטאנד אדער קלאס מענשען, וועלכע זיינען אויסגעטיילט פון די אנדערע מיט זייער רייכקייט, טיטול, פראפעסיאן אדער פריווילעגיעס.

cas'tellan *n.* (קעס'-טע-לען) א קאמאנדיר אדער אויפזעהער פון א שלאס.

cas'tellany *n.* (קעס'-טע-לע-ני) דאס לאנד פון א שלאס; דאס אמט פון א שלאס=אויפזעהער אדער א קאמאנדיר.

cas'tellar *a.* (קעס'-טע-לער) וואס איז שייך אדער בעלאנגט צו א שלאס.

cas'tellate *n.* (קעס'-טע-לייט) דאס לאנד און די רעכטען פון א שלאס.

cas'tellated *a.* (קעס'-טע-ליי-טעד) ארומגעבויט מיט שוץ=וועגד ווי א שלאס; וואס איז געבויט ווי א שלאס.

castella'tion *n.* (קעס-טע-ליי'-שאן) דאס בעפעסטיגען א הויז ווי א שלאס אדער מאכען עס זאל אויסזעהן ווי א שלאס.

cas'telry *n.* (קעס'-טעל-רי) די רעכטען פון א שלאס=בעזיצער; דאס לאנד וואס געהערט צו א שלאס.

cas'ter *n.* (קעס'-טער) א ווארפער; א רעכנער; איינער וואס טיילט איין די ראלען פון א פיעסע צווישען אקטיארען; א רעדעל פון מעבעל=פיסלעך; א פלעשעל וואס האט א דעקעל מיט לעכלעך [בענוצט פאר זאלץ, פעפער אדער אנדערע געווירצען וועלכע ווערען געגעבען צום טיש].

cast forth (קעסט פארטה) ארויסווארפען; ארויסלאזען [ווי א פלאנצע לאזט ארויס ווארצלען].

cast'-gate *n.* (קעסט'-גייט) דער קאנאל דורך וועלכען דאס געשמאלצענע מעטאל ווערט אריינגעגאסען אין פורם.

cast'-horse *n.* (קעסט'-הארס) אן אבגענוצטער און אויסגעארבייטער פערד.

cas'tigate *v.* (קעס'-טי-גייט) בעשטראפען; אבשמייסען; אוים'מוסר'ען.

castiga'tion *n.* (קעס-טי-גיי'-שאן) דאס בעשטראפען; דאס אבשמייסען; דאס אוים'מוסר'ען.

cas'tigator *n.* (קעס'-טי-גיי-טאר) א בעשטראפער, אן אויסבעסערער, אן אוים'מוסר'ער.

cas'tigatory *a.* (קעס'-טי-גיי-טא-רי) וואס איז שייך צום בעשטראפען אדער אויסצו'מוסר'ען.

Cas'tile soap (קעס'-טיל סאופ) קאסטיליאנישע זייף.

Castil'ian *a. and n.* (קעס-טיל'-יען) וואס איז שייך צו קאסטיליען [דאס אמאליגע קעניגרייך אין שפאניען, וועלכע איז איצט געטיילט אין אלט און ניי קאסטיליען]; א קאסטיליאנער.

cas'ting *n.* (קעס'-טינג) דאס גיסען [פון מעטאלען]; דאס גוס=שטיק; א פלאן, א פראיעקט; דאס ווארפען.

cas'ting-box *n.* (קעס'-טינג-באקס) אין גיסערייען — די כלי וואו מען האלט דאס געשמאלצענע מעטאל.

cas'ting-la'dle *n.* (קעס'-טינג-ליידל) אזא גרויסע אייזערנע לעפעל וואס ווערט געברויכט ביים גיסען מעטאל.

cas'ting-net *n.* (קעס'-טינג-נעט) א ווארף=נעץ [אזא נעץ צום פאנגען פיש, וועלכער ווערט לאנג ניט געהאלטען אין וואסער, נאר ער ווערט ארויסגעצויגען גלייך ווי ער איז געווארפען געווארען].

cas'ting-pit *n.* (קעס'-טינג-פיט) דער פלאץ אין אן אייזען=גיסעריי וואו די פארעמס צום גיסען געפינען זיך.

cas'ting-pot *n.* (קעס'-טינג-פאט) א טיגעל, א שמעלץ=טאפ [פאר מעטאלען].

cas'ting-press *n.* (קעס'-טינג-פרעס) אזא פרעס אין א גיסעריי פאר מעטאלען וועלכע ווערען געשמאלצען אונטער א געוויסען דרוק.

cas'tings *n.* (קעס'-טינגז) גוס=שטיקער [זאכען וואס זיינען געמאכט פון גוס=אייזען].

cas'ting-slab *n.* (קעס'-טינג-סלעב) די פלאטע פון א טיש וואס ווערט געברויכט אין גלאז=פאבריקען צום גיסען גלאז=פלאטען.

cas'ting-ta'ble *n.* (קעס'-טינג-טייבל) אזא טיש אין גלאז=פאבריקען אויף וועלכען עס ווערען געגאסען גלאז=פלאטען.

cas'ting-vote *n.* (קעס'-טינג-וואוט) די ענטשיידענדע שטימע [די שטימע פון דעם פארזיצענדען וועלכער ענטשיידעט אויף א פערזאמלונג אדער אין א געזעצגעבענדע קערפערשאפט, ווען די שטימען פאר און געגען זיינען צוטיילט גלייך אויף גלייך].

cas'ting-weight *n.* (קעס'-טינג-הווייט) דאס געוויכט וואס ציהט אראב די וואגשאל, א הכרעה.

cast in one's lot with (קעסט אין הוואנז לאט הוויטה) טיילען דעם גורל [שיקזאל].

cast in the teeth of (קעסט אין טהי טיעטה אוו) דערלאנגען א גאב [טאדלען, אויסזידלען].

cast'-i'ron *n. and a.* (קעסט'-אי'-ערן) טשוגון, גוס=אייזען; געמאכט פון גוס=אייזען.

cast'-i'ron facts (קעסט'-אי'-ערן פעקטס) אייזערנע פאקטען [פאקטען וועלכע מען קען ניט אבלייקענען].

cast'-knit'ting *n.* (קעסט'-ניט'-אינג) אזא מין שטריקעריי אדער העקעל=ארבייט וואו די אויגלעך ווערען אנגעהויבען פון דער לינקער זייט.

cas'tle *n. and v.* (קעסל) א שלאס, א פעסטונגס=פאלאץ; דער טורעם אדער ראך אין שאך=שפיעל; ראכירען [אומשטעלען דעם קעניג מיט'ן טורעם אין שאך=שפיעל].

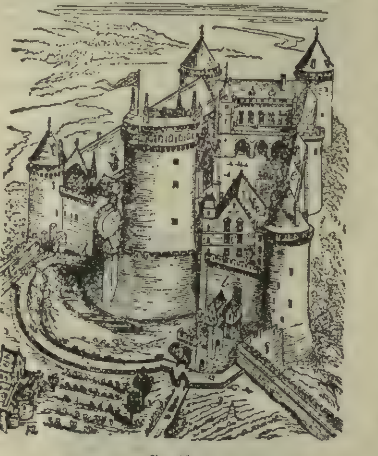

Castle

cas'tle-buil'der *n.* (קעסל'-ביל'-דער) איינער וואס בויט לופט=שלעסער, א פאנטאזיאר, א טרוימער.

cas'tle-buil'ding *n.* (קעסל'-ביל'-דינג) דאס בויען לופט=שלעסער, דאס פאנטאזירען, טרוימען.

cas'tled *a.* (קעסלד) וואס האט א שלאס [וועגען א פלאץ].

cas'tle-ditch *n.* (קעסל'-דיטש) א גראבען ארום א שלאס.

cas'tle-guard *n.* (קעסל'-גארד) די שלאס=וואך [די היטער]; שטייער צו ערהאלטען די שלאס=וואך.

cas'tle in the air (קעסל אין טהי עהר) א לופט=שלאס.

cas'tlery *n.* (קעסל'-רי) ז. *castelry*.

cas'tle-stead *n.* (קעסל'-סטעד) א שלאס און די ארומיגע געביידען וועלכע געהערען צו איהם.

cas'tlet *n.* (קעס'-לעט) א קליינער שלאס.

cas'tle-ward *n.* (קעסל'-הוואהרד) ז. *castle-guard*.

cas'tlewick *n.* (קעסל'-הוויק) דאס לאנד וואס געהערט צו א שלאס.

cast light (קעסט לאיט) בעלייכטען, ווארפען א ליכט, קלאר מאכען.
I want to cast light on the subject.

cast lots (קעסט לאטס) ווארפען גורל.

cast of char'acters (קעסט אוו קער'-עק-טערז) די פערטיילונג פון די ראלען אין א פיעסע.

cast of dra'pery (קעסט אוו דריי'-פע-רי) די פארם פון פאלטען אין געוואנד.

cast'-off *a.* (קעסט'-אף) אבגעווארפען, אבגעלעגט אן א זייט; בעשטימונג פון דעם פלאץ פון דרוק=זאץ; אן אבגענוצטע זאך.

cast off (קעסט אף) אוועקווארפען; אבבינדען א שיף פון איהר פלאץ און זי לאזען געהן; פערענדיגען און פערפעסטיגען די לעצטע אויגלעך אין שטריקען; אין דרוקעריי — בעשטימען דעם פלאץ וואס א שטיק זאץ דארף פערנעהמען, כדי עס זאל זיך קענען אריינשטעלען וואו עס איז נויטיג.

cast off cop'y (קעסט אף קאפ'-אי) אויסרעכענען די צאהל ווערטער אין א מאנוסקריפט, כדי צו וויסען וואס פאר א פלאץ עס וועט פארנעהמען אין דרוק.

cast of green (קעסט אוו גריען) א שאטירונג פון גרין [א פארב וואס פאלט אריין אין גרין].

cast of pe'riods (קעסט אוו פי'-רי-אדז) דער בוי פון די פעריאדען אין אן אויפזאץ [לויט די גראמאטיקאלישע כללים].

cast of the eye (קעסט אוו טהי אי) א ווארף מיט'ן אויג; א לייכטער קרומער קוק.

cast of verse (קעסט אוו ווארס) דער פערזען=בוי [אין דיכטונג].

cast on (קעסט אן) צוריקווייזען, ענטזאגען; אנפאנגען מאכען אויגלעך אין שטריקעריי.

cas'tor *n.* (קעס'-טאר) א ביבער; א ביבער=היטעל; א זייד=הוט; קאסטאר=טוך [א דיקער וואלען=שטאף פאר מאנטלען] געמאכט פון ביבער=פעל; אזא רויט=ברוינליכער שמעקענדיגער שטאף וועלכען מען בעקומט פון א געוויסען טייל פון דער ביבער=הויט [ווערט בענוצט אין פארפיום]; אזא מינעראל.

Cas'tor and Pol'lux (קעס'-טאר ענד פאל'-אקס) דער צווילינג קאסטאר און פאלוקס, די צוויי זיהן פון דעם גאט יופיטער וועלכע לעדא האט איהם געבארען [אין דער גריכישער מיטאלאגיע]; מזל תאומים [אין אסטראנאמיע]; בוזעם=פריינד.

cas'tor-beans *n.* (קעס'-טאר-ביענז) די ריצינוס־בעבלעך [פון וועלכע עס ווערט געמאכט ריצען־אויל].

casto'reum *n.* (קעס-טאו'-רי-אם) אזא רייט־ברוינליכער, שמעהעדיגער שטאף, וועלכען מען בעקומט פון א געוויסען טייל פון דער ביבער־הויט וואס ווערט געטריקענט און בענוצט אין פארפיום.

cas'tor-hat *n.* (קעס'-טאר-העט) א ביבער־הוט.

castor'ic *a.* (קעס-טאר'-איק) וואס איז שייך צו דעם רויט־ברוינליכען שטאף וואס ווערט גענומען פון א געוויסען טייל פון דער ביבער־הויט פאר פארפיום.

Castori'na *n.* (קעס-טא-ראי'-נע) די . חיות וועלכע געהערען צו דעם ביבער־מין.

cas'torine *n.* (קעס'-טא-רין) אזא זארט סאמעט.

cas'torite *n.* (קעס'-טא-ראיט) אזא מינעראל וואס ענטהאלט אין זיך אלומיניום און ליטיום.

cas'tor-oil *n.* (קעס'-טאר-איל) ריצען־אויל.

cas'tor-oil plant (קעס'-טאר-איל פלענט) די ריצען־אויל־פלאנצע.

Castor-oil Plant

cast out (קעסט אוט) צוריקווייזען, פערווארפען; ארויסטרעטען מיט'ן לשון; דערלאנגען א נאב.

castrameta'tion *n.* (קעס-טרע-מי-טיי'-שאן) דאס אויפשטעלען א לאגער פאר מיליטער; דער פלאן פון א לאגער.

cas'trate *v., a. and n.* (קעס'-טרייט) קאסטרירען, מסרס זיין, מאכען פאר א סרים; פערקריפלען, צוקאליעטשען, אבטויטען; קאסטרירט [געמאכט פאר א סרים]; א סרים, יעוונוך.

cas'trater *n.* (קעס'-טריי-טער) איינער וואס איז מסרס.

castra'tion *n.* (קעס-טריי'-שאן) דאס מסרס זיין.

castra'to *n.* (קעס-טרא'-טאו) א קאסטראט [א מאנספערזאן וועלכען מען האט מסרס געוועזן אין דער פריהער יונגענד כדי זיין שטימע (סאפראנא) זאל זיך ניט ענדערען].

cast'-shad'ow *n.* (קעסט'-שעד'-או) די שאטען־שאטירונגען פון א בילד כדי דעם געמאהלענעם געגענשטאנד בולט'ער צו מאכען.

cast'-steel *n.* (קעסט'-סטיעל) גוס־שטאהל.

cast the bal'ance (קעסט טהי בעל'-ענס) אראבציהען די וואגשאל.

cast the coat (קעסט טהי קאוט) זיך ענדערען.

cast the dra'peries (קעסט טהי דריי'-פער-איז) צייכענען די פאלטען פון די קליידער פון א פיגור; אנווארפען די הויפט־ליניען פון א בילד.

cast up (קעסט אפ) בערעכענען, אויסרעכענען; אויסברעכען; טאדלען, פארווירפע מאכען; דערהייבען, אויפשטייגען.

cast upon' (קעסט א-פאן') זיך בעציהען, נעהמען אין בעצוג.

cas'ual *a. and n.* (קעזש'-יו-על) 1. צופעליג, געלעגענטליך; 2. א פערזאן וואס בעקומט שוץ פאר א נאכט אין אן ארבייטס־הויז אדער פאליצײ־הויז; איינער וואס בעקומט הילף אין א האספיטאל אין אן אונגליקס־פאל; אן ארבייטער וואס ווערט ניט רעגעלמעסיג בעשעפטיגט.

1. He made a casual remark.

casual'ity *n.* (קעזש-יו-על'-אי-טי) דאס זיין צופעליג.

cas'ually *adv.* (קעזש'-יו-על-אי) דורך א צופאל, צופעלינערווייזע.

I became acquainted with him casually.

cas'ualness *n.* (קעזש'-יו-על-נעס) די צופעלינקייט; דער צופאל. ז. *casuality*

cas'ualty *n.* (קעזש'-יו-על-טי) אן אונגליקס־פאל [וואס איז פערבונדען מיט פערוואונדונג אדער טויט].

There were many casualties in that battle.

cas'ualty insur'ance (קעזש'-יו-על-טי אינ-שור'-ענס) אונפאל־פערזיכערונג [די פערזיכערונג פון אונגליקספעלע ווי פערוואונדונג אדער טויט].

cas'ual wards (קעזש'-יו-על הוואהרדז) א נאכט־אזיל, אן אויפהאלטונגס־ארט פאר מענשען אהן א היים.

cas'uist *n.* (קעזש'-יו-איסט) א קאזואיסט, א בעל מפלפל, א סאפיסט; איינער וואס ענטשיידעט פראגען וועגען מאראל אדער גוטער אויפפיהרונג.

casuis'tic *a.* (קעזש-יו-איס'-טיק) קאזואיסטיש, פלפול'דיג, סאפיסטיש; וואס איז שייך צו געוויסענס־פראגען.

casuis'tical *a.* (קעזש-יו-איס'-טיק-על) ז. *casuistic*

casuis'tics *n.* (קעזש-יו-איס'-טיקס) קאזואיסטיק, פלפול, סאפיזם; די ענטשיידונג פון געוויסענס־פראגען אדער פראגען פון מאראל בנוגע צו די פרינציפען פון גוט און שלעכט.

cas'uistry *n.* (קעזש'-יו איסט רי) ז. *casuistics*

cas'ula *n.* (קעס'-או-לא) אזא גלח'שער מאנטעל.

ca'sus bel'li (קיי'-סאס בעל'-אי) די אורזאכע פון א מלחמה.

cat *n. and v.* (קעט) א קאץ; א פרוי א רכילות'ניצע; דער קאץ־פיש; דער אויבערשטער האקען פון א שיף־אנקער; קאצען־הונד שפיעל; אזא שמאלע און טיעפע שיף; ווארפען דעם אנקער פון א שיף ביז צו זיין אויבערשטען האקען; פאנגען קאץ־פיש.

catabap'tist *n.* (קעט-ע-בעפ'-טיסט) א געגנער פון באפטיזם [א געוויסע רעפארמריכטונג אין קריסטענטום].

catab'asis *n.* (קעט-עב'-ע-סיס) דאס געהן אראב, דאס זינקען.

catabat'ic *a.* (קעט-ע-בעט'-איק) ביסלעכווייז אראנטערגעהענדיג.

catabol'ic *a.* (קעט-ע-באל'-איק) וואס איז עהנליך אדער נוגע צו קאטאבאליזם. ז. *catabolism*

catab'olism *n.* (קע-טעב'-א-ליזם) קאטאבאליזם, די רייהע ענדערונגען, וועלכע קומען פאר אין א צעלע אדער ארגאניזם, ביי וועלכע דער לעבענס־שטאף אדער די פראטאפלאזמע זינקט אראב אויף דער שטופע פון אבפאל־שטאפען. ז. *metabolism*

catacaus'tic *n. and a.* (קעט-ע-קאהס'-טיק) אזא קרומע ליניע וואס בילדעט זיך ביי דער רעפלעקציאן [צוריקווארפונג] פון ליכט־שטראהלען; וואס איז שייך צו דער ליניע וועלכע ווערט געבילדעט דורך דער רעפלעקציאן פון ליכט־שטראהלען.

catachre'sis *n.* (קעט-ע-קרי'-סיס) א פאלשער מליצה'דיגער אויסדרוק, אדער א פאלשע פערבינדונג פון ווערטער [צ. ב. טרינקען פון אן עלעפאנט־ביין הארן, וועלכע גערען מיט א גלעזערנעם וואלגער־האלץ א. ז. ח.]; דאס בענוצען א ווארט פאלש מאכענדיג א טעות אין דער ריכטיגער אבשטאמונג פון דיזען ווארט.

catachres'tic *a.* (קעט-ע-קרעס'-טיק) וואס ענטהאלט פאלשע אדער ווייטלויפיגע אויסדריקע. ז. *catachresis*

catachres'tical *a.* (קעט-ע-קרעס'-טי-קעל) ז. *catachrestic*

catachres'tically *adv.* (קעט-ע-קרעס'-טי-קעל-אי) ז. *catachrestic*

catachthon'ic *a.* (קעט-עק-טהאנ'-איק) וואס געפינט זיך אונטער דער אויבערפלעכע פון דער ערד; אונטער־אירדיש.

cat'aclysm *n.* (קעט'-ע-קליזם) א ערד־קאטאסטראפע דורך וועלכע מען ערקלערט די געוויסע געאלאגישע ענדערונגען אויף דעם ערד־קוגעל; א פלעצליכע קאטאסטראפע, וואס מאכט א חורבן.

cataclys'mal *a.* (קעט-ע-קליז'-מעל) וואס איז נוגע צו דער טעאריע פון קאטאסטראפען אין געאלאגיע.

cataclysmat'ic *a.* (קעט-ע-קליז-מעט'-איק) ז. *cataclysmal*

cataclys'mic *a.* (קעט-ע-קליז'-מיק) ז. *cataclysmal*

cataclys'mist *n.* (קעט-ע-קליז'-מיסט) איינער וואס האלט פון דער טהעאריע אז די ענדערונגען אויף דעם ערד־קוגעל זיינען געקומען פון קאטאסטראפען.

cat'acomb *n.* (קעט'-ע-קאום) א קאטאקאמבע, א הייל פון קברים.

catacous'tics *n.* (קעט-ע-קוס'-טיקס) דער טייל פון אקוסטיק אין פיזיק וואס בעשעפטיגט זיך מיט דער רעפלעקציאן [אבקלאנג, ווידערהאל, עכא] פון קלאנגען.

catadiop'tric *a.* (קעט-ע-דאי-אפ'-טריק) וואס איז שייך צו דער רעפלעקטירונג [צוריקווארפונג] און ברעכונג פון ליכט־שטראהלען.

catadiop'trical *a.* (קעט-ע-דאי-אפ'-טרי-קעל) ז. *catadioptric*

catadiop'trics *n.* (קעט-ע-דאי-אפ'-טריקס) דער טייל פון אפטיק, וועלכער בעשעפטיגט זיך מיט דער רעפלעקטירונג [צוריקווארפונג] און ברעכונג פון ליכט־שטראהלען.

cat'adrome *n.* (קעט'-ע-דראום) א הויב־מאשין וועלכע ווערט גענוצט ביים בויען הייזער; א פיש וואס שווימט אראב אין ים ארויסצולאזען פון זיך די רייגען [איקרא].

catad'romous *a.* (קע-טעד'-רא-מאס) וואס שווימט אראב [וועגען געוויסע פיש וועלכע שווימען ארויס פון די טייכען אין ים ארויסצולאזען פון זיך די רייגען [איקרא].

cat'afalque *n.* (קעט'-ע-פעלק) א קאטאפאלק, די מטה אויף וועלכער א טויטער ווערט געלעגט, א טויטען־וואגען.

catagmat'ic *a. and n.* (קעט-עג-מעט'-איק) וואס האט די אייגנשאפט צו פער־היילען צובראכענע ביינער פון קערפער; א מיטעל וואס קען פערהיילען צובראכענע ביינער [אין דער מעדיצין].

catagmat'ical *a.* (קעט-עג-מעט'-אי-קעל) וואס קען פערהיילען צובראכענע ביינער.

Cat'alan *n. and a.* (קעט'-ע-לען) א געבארענער פון קאטאלאניען [א געוויסע פראווינץ אין שפאניען]; די קאטא־לאנישע שפראך; וואס איז שייך צו קא־טאלאניען.

catalec'tic *a.* (קעט-ע-לעק'-טיק) פעה־לענדיג [א זילבע אדער צוויי אויסצופי־לען די מאס פון א פערז]; אזא פערז.

catalep'sis *n.* (קעט-ע-לעפ'-סיס) אזא היסטערישע קראנקהייט, וואס איז פער־בונדען מיט קרעמפפען [קאנוואולסיעס].

cat'alepsy *n.* (קעט'-ע-לעפ-סי) קאטא־לעפסיע [אזא היסטערישע קראנקהייט וואס איז פערבונדען מיט קרעמפפען אדער קאנ־וואולסיעס].

catalep'tic *a.* (קעט-ע-לעפ'-טיק) וואס איז שייך אדער איז עהנליך צו דער קראנקהייט קאטאלעפסיע. ז. *catalepsy*.

catalex'is *n.* (קעט-ע-לעק'-סיס) די אונפאלשטענדיגקייט פון דער מאס אין דער ענד פון א פערז; די אונפאלשטענ־דיגקייט פון דער מאס אין א פערז [אין דיכטונג].

cat'alogue *n. and v.* (קעט'-ע-לאג) א קאטאלאג; פערצייכנים; מאכען א קאטא־לאג, אריינטראגען אין א קאטאלאג.

cat'aloguer *n.* (קעט'-ע-לאג-ער) איי־נער וואס שטעלט צונויף קאטאלאגען.

Catal'pa *n.* (קע-טעל'-פא) א מין קליינע אמעריקאנער בוימער וועלכע האבען גרוי־סע בלעטער און גרויסע בליהונג.

catal'ysis *n.* (קע-טעל'-אי-סיס) א כעי־מישע ענדערונג, וואס ווערט פעראורזאכט דורך אן עלעמענט, וועלכער בלייבט אליין אונפערענדערט; די כעמישע ווירקונג דורך בעריהרונג.

catalyt'ic *a.* (קעט-ע-ליט'-איק) וואס פעראורזאכט א כעמישע ענדערונג בליי־בענדיג אליין אונפערענדערט [ווענען געוויסע כעמישע עלעמענטען]. ז. *catalysis*

catalyt'ical *a.* (קעט-ע-ליט'-אי-קעל) ז. *catalytic*

catamaran' *n.* (קעט-ע-מע-רען') א טראפט; א שפאציער־שיפעל; א פליט [פון באלקענס].

catame'nia *n.* (קעט-ע-מי'-ני-ע) די מאנאטליכע רענעל פון פרויען [נידה].

catame'nial *a.* (קעט-ע-מי'-ני-על) וואס איז שייך צו דער מאנאטליכער רענעל פון פרויען.

cat'amite *n.* (קעט'-ע-מאיט) א איינגעל וואס ווערט געהאלטען פאר משכב זכור, פעדעראסטיע [אוננאטירליכער געשלעכטס־פערקעהר].

cat'amount *n.* (קעט'-ע-מאונט) א בערג־קאץ, א ווילדע קאץ; א לעמפערט.

catamoun'tain *n.* (קעט-ע-מאונ'-טען) ז. *catamount*

catanad'romous *a.* (קעט-ע-נער'-רא-מאס) וואס נעהען רעגעלמעסיג איבער פון ים־וואסער צו טייך־וואסער און אומגע־קעהרט [ווענען געוויסע זארטען פיש].

cat'-and-dog' *a. and n.* (קעט'-ענד-דאג') 1. וואס רייסען זיך ווי א קאץ מיט א הונד; 2. קאצען־הונד [אזא שפיעל].
1. Some couples lead a cat-and-dog life.

catan'dromous *a.* (קע-טענ'-דרא-מאס) ז. *catanadromous*

cat'apasm *n.* (קעט'-ע-פעזם) שטרוי־פולווער [אזא טרוקענער פולווער וואס מען פלעגט א מאל בענוצען פאר מעדיצי־נישע צוועקען].

catapha'sia *n.* (קעט-ע-פיי'-זשיא) אזא קראנקהייט וועלכע דריקט זיך אויס אין שטערונגען אין דער שפראך דורך דעם וואס דער קראנקער ווידערהאלט איין ווארט עטליכע מאל.

cataphon'ic *a.* (קעט-ע-פאנ'-איק) וואס קומט פון אן אבקלאנג, ווידערהאל, עכא; וואס איז שייך צו אן אבקלאנג.

cataphon'ics *n.* (קעט-ע-פאנ'-איקס) ז. *catacoustics*

cataph'ora *n.* (קע-טעפ'-א-רא) אזא מין לעטארגישער שלאף [הינהער־פלעגט].

cataphor'ic *a.* (קעט-ע-פאר'-איק) וואס האט די קראפט צו בעוועגען [ווענען אן עלעקטרישען שטראם].

cat'aphract *n. and a.* (קעט'-ע-פרעקט) אזא פערצייטיגער שופען־פאנצער; דער פאנצער פון געוויסע פיש אדער חיות, ווי פון א טשערעפאכע א. ד. ג.; ארומגע־צאמט, בעשיצט.

Cataphrac'ta *n.* (קעט-ע-פרעק'-טא) דער מין פאנצער־טהיערע [די יעניגע חיות און פיש וואס האבען אויף זיך אזא פאנצער־ארטיגען צודעק].

cat'aphracted *a.* (קעט'-ע-פרעק-טעד) וואס איז בעדעקט מיט א פאנצער [ביי חיות].

cataphrac'ti *n.* (קעט-ע-פרעק'-טאי) פאנצער־טרעגער [די יעניגע סאלדאטען אין אלטען רוים, וואס פלעגען טראגען פאנצערס].

Cataphrac'ti *n.* (קעט-ע-פרעק'-טאי) די מינים פיש וואס האבען א פאנצער־ארטיגע בעדעקונג.

cataphrac'tic *a.* (קעט-ע-פרעק'-טיק) ווי מיט א פאנצער; עהנליך צו א פאנצער.

cataphys'ic *a.* (קעט-ע-פיז'-איק) וואס איז נעגען דער נאטור.

cataphys'ical *a.* (קעט-ע-פיז'-אי-קעל) ז. *cataphysic*

cat'aplasm *n.* (קעט'-ע-פלעזם) א וויי־כער פלאסטער, א ווייכער אומשלאג.

cat'aplexy *n.* (קעט'-ע-פלעק-סי) א פלעצליכער נערווען־שלאג וואס פאראלי־זירט.

cat'apult *n.* (קעט'-ע-פאלט) א פאר־צייטיגע ווארף־מאשינע פאר שטיינער, שפיזען א. ד. ג., בענוצט פאר די צוועקען פון מלחמה.

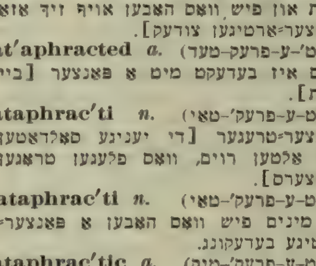

Catapult

catapul'tic *a.* (קעט-ע-פאל'-טיק) וואס איז שייך צו א ווארף־מאשין.

catapultier' *n.* (קעט-ע-פאל-טיער') איינער וואס ווארפט שטיינער אדער שפי־זען מיט א ווארף־מאשין.

cat'aract *n.* (קעט'-ע-רעקט) וואסער־פאל; די גרויע שטאר [אזא מין אויגען־קראנקהייט].

catarac'tous *a.* (קעט-ע-רעק'-טאס) וואס איז שייך צו דער גרויער שטאר [אזא אויגען־קראנקהייט].

catarrh' *n.* (קע-טאר') קאטער; האלז אדער נאז־קאטער.

catarrh'al *a.* (קע-טאר'-על) וואס איז שייך צו קאטער.

catarrh'eous *a.* (קע-טאר'-אי-אס) ז. *catarrhal*

Catarrhi'na *n.* (קעט-ע-ראי'-נא) דער מין חיות צו וועלכע עס נעהערען א געוויסע זארט אפען [מאלפעס] ווי די גארילא, שימפאנזע, אוראנג א. ד. ג.

Catarrhi'ni *n.* (קעט-ע-ראי'-נאי) ז. *Catarrhina*

catarrh'ish *a.* (קע-טאר'-איש) ז. *catarrhal*

catarrh'ous *a.* (קע-טאר'-אס) ז. *catarrhal*

catastal'tic *a.* (קעט-ע-סטעל'-טיק) וואס האלט אב, וואס ציהט צונויף, וואס שטילט דאס לויפען פון בלוט [אין דער מעדי־צין].

catas'tasis *n.* (קע-טעס'-טע-סיס) דער טייל פון א רעדע וואו דער רעדנער גיט איבער פאקטען אין אזא בעלייכטונג וואס זאל געווינען די מיינונג פון די הערער פאר דער זאך וואס ער פערטיידיגט; די פערוויקלונג פון דער נעשיכטע [אין די אלטע גריכישע דראמען]; די בעשאפענ־הייט אדער צושטאנד פון קערפער.

catas'terism *n.* (קע-טעס'-טע-ריזם) א קאטאלאג [א פערצייכנים] פון די הימעל־שטערען.

catas'trophe *n.* (קע-טעס'-טרא-פי) 1. א קאטאסטראפע, א חורבן, אן איבער־קעהרעניש; אן אונגליק; 2. די פונאנדער־וויקלונג און צוזאמענשטויס פון די פאסי־רונגען אין דעם שלוס פון א דראמא.
1. Here was a mighty revolution; the most horrible catastrophe that nature ever yet saw. 2. The catastrophe of the last act in the play is very stirring.

catastroph'ic *a.* (קעט-עס-טראפ'-איק) וואס איז שייך אדער עהנליך צו א קא־טאסטראפע.

catas'trophism *n.* (קע-טעס'-טרא-פיזם) די טעאריע, וועלכע בעהויפטעט, אז די געאלאגישע ענדערונגען פון דעם ערד־קוגעל זיינען געקומען דורך קאטאסטראפען.

catas'trophist *n.* (קע-טעס'-טרא-פיסט) איינער וואס האלט פון דער טעאריע פון געאלאגישע קאטאסטראפען. ז. *catastrophism*

Cataw'ba *n.* (קע-טאה'-בע) אזא מין אמעריקאנער־רויטליכע ווייטרויבען; דער וויין וואס איז געמאכט פון דיזע וויינ־טרויבען.

cat'-bird *n.* (קעט'-בוירד) דער קאץ־פויגעל [אזא קאלירטער אמעריקאנער פויגעל, דאס קעפעל און דער עק שווארץ און דער הינטערשטער טייל פון בייכעל רויטליך. זיין שרייען איז עהנליך צו דעם מיאוקען פון א קאץ].

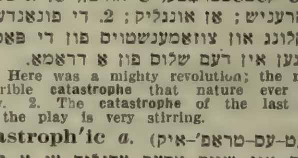

Cat-bird

cat'-boat *n.* (קעט'-באוט) אזא שיפעל.

cat'call *v. and n.* (קעט'-קאהל) מיאוקען ווי א קאץ; א מוזיקאלישער אינסטרומענט וואס מאכט נאך דאס מיאוקען פון א קאץ; א קאצען-געשריי.

catch *v. and n.* (קעטש) 1. פאנגען, כאפען; 2. אנגרייפען, אנגעהמען; 3. זיך אנשטעקען מיט א קראנקהייט; 4. דאס כאפען, דאס אנגרייפען, דאס פאנגען; 5. א פאנג; דער פיש פאנג.

3. In the spring one is apt to catch cold easily. 5. The fishermen had a lucky catch.

catch'able *a.* (קעטש'-עבל) וואס קען געכאפט ווערען.

catch a cold (קעטש ע קאולד) זיך פערקיהלען.

catch a glimpse of (קעטש ע גלימפס אוו) כאפען א קוק.

Let us catch a glimpse of the city's show places.

catch'-all *n.* (קעטש'-אהל) א זאך וואס ווערט בענוצט פאר פערשידענע צוועקען; א קארב אדער זאך וואו מען האלט פערשידענע זאכען.

catch a per'son's eye (קעטש ע פויר'-סאנז אי) ציהען אויף זיך די אויפמערקזאמקייט פון אימעצען.

catch at (קעטש עט) כאפען זיך פאר [עפעס], צוטרעפען פונקט די צייט; זיך פארטשעפען אין [עפעס]; זיך צוטשעפען.

catch a Ta'tar (קעטש ע טא'-טאר) כאפען א קאזאק [כאפען אזעלכען וואס לאזט זיך ניט נעהמען].

catch'-drain *n.* (קעטש'-דריין) א רינע אבצופיהרען דאס וואסער פון א פלאץ.

catch'er *n.* (קעטש'-ער) א כאפער.

catch'-fart *n.* (קעטש'-פארט) א לאקיי.

catch'-fee'der *n.* (קעטש'-פיע'-דער) א גרובען פאר בעוואסערונג פון לאנד.

catch flies (קעטש פלאיז) כאפען פליעגען; פוילענצען, פטר'ען צייט אויף נארנישט; שטעהן ווי א ליימענער גולם.

catch'-fly *n.* (קעטש'-פלאי) די פעךנעלקע [א מין פלאנצע וועלכע זוינט איין אין זיך קליינע פליעגען און אינזעקטען און ערנעהרט זיך פון זיי].

catch'-hook *n.* (קעטש'-הוק) אזא אייזען-שטאנג מיט א קרוק וועלכער ווערט בענוצט ביים פאבריצירען גרויסע אייזערנע רעהרען.

catch'ing *a.* (קעטש'-אינג) 1. פאקענד, אנציהענד, בעצויבערענד; 2. אנשטעקענד [ווענען א קראנקהייט].

1. He sang a catching melody. 2. Measles is a catching disease.

catch it (קעטש איט) כאפען א גאב.

catch it hot (קעטש איט האט) קריגען גוט אנגעזידעלט, כאפען א גאב.

catch'-land *n.* (קעטש'-לענד) לאנד וואס איז ניט גענוי בעשטימט וועמען עס געהערט.

catch'-line *n.* (קעטש'-לאין) א קורצע שורה פון קלענערען שריפט צווישען צוויי לאנגע שורות פון גרעסערען שריפט; א שלום שורה.

catch'-match *n.* (קעטש'-מעטש) אן אבי מאך וואס ווערט געשלאסען אין האסט, ביי וועלכען איין צד נארט זיך.

catch'-mead'ow *n.* (קעטש'-מעד'-או) א לאנקע וואס ווערט בעוואסערט פון א בארג-קוואל אדער טייכעל.

catch'ment *n.* (קעטש'-מענט) די אבציהונג פון וואסער [פון א פלאץ].

catch'ment-ba'sin *n.* (קעטש'-מענט ביי'סן) דער פלאץ פון וואנען דאס וואסער ווערט אבגעצויגען אין א טייך.

catch of a door (קעטש אוו ע דאור) א קליאמקע, א גריף פון א טהיר.

catch of a lock (קעטש אוו ע לאק) דאס צינגעל פון א שלאס.

catch on (קעטש און) זיך אנכאפען, זיך אנהאלטען; בעגרייפען.

Be careful how you catch on to a moving car.

catch one a blow (קעטש הוואן ע בלאו) אריינווארפען איינעם א פאטש.

catch one on the hip (קעטש הוואן אן טהי היפ) בעקומען די איבערמאכט איבער אימעצען; כאפען א שוואכערען פון זיך.

catch one's breath (קעטש הוואנז ברעטה) כאפען דעם אטעם.

catch one's death (קעטש הוואנז דעטה) געהן אויף א זיכערען טויט.

catch on to (קעטש אן טו) בעגרייפען.

After a few more illustrations the students were able to catch on to the thought of the lecturer.

catch'penny *n. and a.* (קעטש'-פעני) א בילינער ארטיקעל וואס ווערט אויסגעפוצט און אויסגעשטעלט צו כאפען קונים, א זאך וואס ווערט אויסגעשטעלט צוצוציהען קויפער; געמאכט צו פערדינען געלד.

catch'pole *n.* (קעטש'-פאול) א כאפשטאנג [אזא וואפען געברויכט אין מיטעל-אלטער צו כאפען די אנטלאפענע פון פיינד]; א שטייער-זאמלער; א פאליציי-בעאמטער וואס ארעסטירט פאר ניט צאהלען שולדען.

catch'up *n.* (קעטש'-אפ) אזא געדיכטע זופ געמאכט פון טאמאטען [פאמידארען], צוקער, סארע און אנדערע געווירצען.

catch up (קעטש אפ) אוועקכאפען; א הויב געבען; זיך א הויב טהאן; שנעל בעגרייפען; דעריאגען.

In spite of his sickness he was able to catch up with his work.

catch'water *n.* (קעטש'-הוואה-טער) קינסטליכע בעוואסערונג פון לאנד. ז. *catchwork*.

catch'weed *n.* (קעטש'-הוויעד) קלעפקרויט [א מין קלעפינער גראז].

catch'word *n.* (קעטש'-הוואירד) 1. א פאקענד ווארט [א ווארט אדער שפרוך וואס דער גרויסער עולם כאפט עס אויף]; 2. א שטיך-ווארט [אין א טעאטער-שטיק דאס ווארט, מיט וועלכען איין אקטיאר ענדיגט ריידען און דער אנדערער דארף אנפאנגען]; 3. א לאזונגס-ווארט פון א פארטיי.

3. "Good government" is the catchword of municipal reformers.

catch'work *n.* (קעטש'-הוואירק) די קינסטליכע בעוואסערונג פון לאנד דורך געגראבענע קאנאלען פון דערבייאיגע בערג.

catch'y *a.* (קעטש'-אי) פאקענד, אנציהענד, רייצענד.

catechet'ic *a.* (קעט-אי-קעט'-איק) וואס בעשטעהט פון פראגע און אנטווארט [אזא אונטערריכטס-מעטאדע].

catechet'ical *a.* (קעט-אי-קעט'-אי-קעל) ז. *catechetic*.

catechet'ically *adv.* (קעט-אי-קעט'-אי-קעל-אי) אין דער פארם פון פראגע און אנטווארט, דורך פראגע און אנטווארט.

catechet'ics *n.* (קעט-אי-קעט'-איקס) די מעטאדע פון אונטערריכט דורך פראגע און אנטווארט.

catechisa'tion *n.* (קעט-אי-קי-זיי'-שאן) דאס עקזאמענירען דורך פראגען; דאס אונטערריכטען דורך פראגע און אנטווארט.

cat'echise *v.* (קעט'-אי-קאיז) ז. *catechize*.

cat'echism *n.* (קעט'-אי-קיזם) א קאטעכיזם, אן עלעמענטאר-בוך צום לערנען רעליגיאן אין דער פארם פון פראגע און אנטווארט; אן עלעמענטאר-בוך וואו עס זיינען פערצייכענט די פרינציפען פון וועלכע עס איז וויסענשאפט אדער לעהרע; די מעטאדע פון אונטערריכטען דורך פראגע און אנטווארט.

catechis'mal *a.* (קעט-אי-קיז'-מעל) וואס איז שייך צו א קאטעכיזם; וואס איז אין דעם סטיל פון א קאטעכיזם. ז. *catechism*.

cat'echist *n.* (קעט'-אי-קיסט) איינער וועלכער אונטערריכטעט מיט דער מעטאדע פון פראגע און אנטווארט; א רעליגיאנס-לעהרער לויט'ן קאטעכיזם.

catechis'tic *a.* (קעט-אי-קיס'-טיק) וואס איז נוגע צו א קאטעכיזם; וואס האט דעם כאראקטער פון א קאטעכיזם.

catechis'tical *a.* (קעט-אי-קיס'-טי-קעל) ז. *catechistic*.

catechis'tically *adv.* (קעט-אי-קיס'-טי-קעל-אי) דורך פראגע און אנטווארט; אויף דעם אופן פון א קאטעכיזם.

catechiza'tion *n.* (קעט-אי-קי-זיי'-שאן) דאס עקזאמענירען דורך פראגען; דאס אונטערריכטען דורך פראגע און אנטווארט.

cat'echize *v.* (קעט'-אי-קאיז) אונטערריכטען דורך דער מעטאדע פון פראגע און אנטווארט, הויפטזעכליך די אונטערריכט פון דער קריסטליכער רעליגיאן אין דיעזער פארם; עקזאמענירען דורך פראגען.

cat'echizer *n.* (קעט'-אי-קאי-זער) איינער וואס אונטערריכטעט דורך פראגע און אנטווארט, בעזאנדערס די ערשטע עלעמענטען פון דער קריסטליכער רעליגיאן.

cat'echu *n.* (קעט'-אי-טשו) א נאמען פון פערשידענע עקסטראקטען וועלכע ווערען געמאכט פון דער קארע און פרוכטען פון פערשידענע פלאנצען.

catechu'men *n.* (קעט-אי-קיו'-מען) איינער וואס פאנגט אן זיך בעקענען מיט די ערשטע כללים פון וועלכע עס איז וויסענשאפט, רעליגיאן אדער לעהרע; אן אנפאנגער.

catechu'menal *a.* (קעט-אי-קיו'-מע-נעל) וואס איז שייך צו אן אנפאנגער. ז. *catechumen*.

catechu'menate *n.* (קעט-אי-קיו'-מע-נייט) דאס אנפאנגען לערנען די ערשטע כללים פון רעליגיאן; דאס אנפאנגען בעקענען זיך מיט די ערשטע פרינציפען פון א וויסענשאפט אדער לעהרע.

catechumen'ical *a.* (קעט-אי-קיו-מען'-אי-קעל) ז. *catechumenal*.

categor'ical *a.* (קעט-אי-גאר'-אי-קעל) 1. קאטעגאריש, קורץ און שארף, בעשטימט, אונבעדינגט, אויסדריקליך, דורכאויס; 2. וואס בעלאנגט צו א געוויסע קאטעגאריע, אבטיילונג, מין.

1. The judge demanded a categorical answer to his question.

categor'ically *adv.* (קעט-אי-גאר'-אי-קעל-אי) אויף א קאטעגארישען אופן; אויסדריקליך, אונבעדינגט, דורכאויס, בעשטימט.

categor'icalness *n.* (קעט-אי-נאר'-אי-קעל-נעס) ענטשלאסענע בעשטימטהייט; דאס זיין קאטעגאריש.

cat'egories of Ar'istotle (קעט'-אי-גא-ריז אוו ער'-איס-טאטל) די צעהן קאטעגאריעס אין דער פילאזאפיע פון אריסטאטל [וועלכע זיינען: שטאף (חומר), קוואנטיטעט (כמות), קוואליטעט (איכות), שייכות, ארט, צייט, צושטאנד, בעזיץ, ווירקונג, ערגעגונג אדער ליידענשאפט].

cat'egorist *n.* (קעט'-אי-גא-ריסט) איינער וואס טיילט איין אין קאטעגאריען.

cat'egory *n.* (קעט'-אי-גא-רי) א קאטעגאריע, א גאטונג, א מין, אן אבטיילונג; אן אלגעמיינער לאגישער בעגריף.

catelec'trode *n.* (קעט-אי-לעק'-טראוד) דער נעגאטיווער פאל פון א וואלטאשע עלעקטרישע באטעריי.

cate'na *n.* (קע-טי'-נע) א קייט.

catena'rian *a.* (קעט-אי-ניי'-רי-ען) ווי א קייט.

cat'enary *n. and a.* (קעט'-אי-ניי-רי) די געבויגענע ליניע וואס עס בילדעט זיך ווען מען האלט א קייט פאר ביידע ענדען ניט אנציהענדיג זיי; ענליך צו א קייט.

cat'enate *v.* (קעט'-אי-נייט) צונויפקייטלען, צונויפבינדען ווי די רינגעלעך פון א קייט.

catena'tion *n.* (קעט-אי-ניי'-שאן) דאס צונויפקייטלען, דאס צונויפבינדען די רינגעלעך פון א קייט; די פערבינדונג פון איינצעלנע טיילען; א צונויפבינדונג.

caten'ulate *a.* (קע-טען'-יו-לייט) וואס בעשטעהט פון רינגעלעך ווי א קייט.

ca'ter *v. and n.* (קיי'-טער) 1. צושטעלען, בעזארגען, שאפען לעבענס מיטעל, צושטעלען שפייז; 2. שניידען שרעג, באלכסון, ווי א דיאגאנאל; 3. א פיערטעל [א קארט אדער א שפיעל=ווירפעל מיט פיער פונקטען].
1. He caters for the best hotels.

ca'ter-cor'nered *a.* (קיי'-טער-קאר'-נערד) געשטעלט שרעג, באלכסון, דיאגאנאל=פערמיג.

ca'ter-cous'in *n.* (קיי'-טער-קאזן) אן אינטימער פריינד.

ca'ter-cous'inship *n.* (קיי'-טער-קאזנ'-שיפ) אינטימע פריינדשאפט.

ca'terer *n.* (קיי'-טער-ער) א שפייז=פערזארגער, איינער וואס שטעלט צו שפייז; א צושטעלער פון פערשיעדענע בעדירפניסע.

ca'teress *n.* (קיי'-טער-עס) א פרוי וואס שטעלט צו שפייז; א שפייז=פערזארגערין.

cat'erpillar *n.* (קעט'-ער-פיל-ער) די לארווע, דער ווערימעל, פון וועלכען עס ענטוויקעלט זיך שפעטער אן אינזעקט, ווי א זומער=פויגעלע אדער שמעטערלינג א. ד. ג.

cat'erpillar-catch'er *n.* (קעט'-ער-פיל-ער-קעטש'-ער) שמעטערלינג כאפער [אזא פויגעל].

cat'erpillar-hun'ter *n.* (קעט'-ער-פיל-ער-האנ'-טער) ז. *caterpillar-catcher*

cat'erwaul *v.* (קעט'-ער-וואהל) מיאוקען ווי א קאץ; מאכען א קאצען=מוזיק.

cat'erwauling *n.* (קעט'-ער-וואהל-אינג) קאצען=געשריי, קאצען=מוזיק.

cat'-eyed *a.* (קעט'-איד) וואס האט קעצישע אויגען.

cat'fish *n.* (קעט'-פיש) דער קאץ=פיש [אזא פיש וואס ווען מען נעהמט איהם ארויס פון וואסער לאזט ער ארויס א געשריי וואס איז ענליך צו דעם מיאוקען פון א קאץ].

Catfish

cat'-foot *n.* (קעט'-פוט) א קאצען=פוס, א פוס וואס איז ענליך צו א קאצען=פוס.

cat'-foot'ed *a.* (קעט'-פוט'-עד) וואס האט פיס ענליך צו די ווי פון א קאץ; שטיל, אהן א גערויש.

cat'gut *n.* (קעט'-גאט) סטרונעס אדער שטריק געמאכט פון די קישקעס פון שעפסען אדער אנדערע חיות.

cat'gut-scra'per *n.* (קעט'-גאט-סקריי'-פער) א פידעל=קראצער, א מכלומר'שטדיגער פידלער.

cath'arism *n.* (קעטה'-ע-ריזם) דאס ריין מאכען א פלעכע דורך כעמישע מיטעל.

Cath'arist *n.* (קעטה'-ע-ריסט) איינער וואס בעשטרעבט צו מעהר ריינקייט אלס אנדערע בעזיצען עס; א פוריטאנער.

cathariza'tion *n.* (קעטה-ע-רי-זיי'-שאן) דאס ריינינגען, דאס מאכען כעמיש ריין.

cath'arize *v.* (קעטה'-ע-ראיז) מאכען פאלשטענדיג ריין.

cathar'ma *n.* (קע-טהאר'-מא) דרעק, צאה.

cathar'sis *n.* (קע-טהאר'-סיס) די אבריינינגונג, די אבפיהרונג [בעזאנדערס דורך אן אבפיהר=מיטעל].

cathar'tic *a. and n.* (קע-טהאר'-טיק) ריינינגענד; אן אברייניגונגס מיטעל, אבפיהרונגס מיטעל.

cathar'tical *a.* (קע-טהאר'-טי-קעל) ריינינגענד; וואס פיהרט אב.

cathar'tically *adv.* (קע-טהאר'-טי-קעל-אי) דורך אברייניגונג, דורך אבפיהרונג.

cathar'ticalness *n.* (קע-טהאר'-טי-קעל-נעס) אברייניגונג, אבפיהרונג.

cat'-head *n.* (קעט'-העד) אן אייזערנער באלקען אין פאדערשטען טייל פון שיף אויף וועלכען מען הויבט אויף דעם אנקער.

cat'head *v.* (קעט'-העד) אנבינדען דעם אנקער צום אנקער=באלקען.

cath'edra *n.* (קעטה'-אי-דרא) קאטהעדער, דער שטול פון א בישאף אין א קאטהעדראל=קירך; דער שטול פון א פראפעסאר אין אן אוניווערזיטעט.

cathe'dral *n.* (קע-טהי'-דרעל) קאטהעדראלע, די קירך פון א בישאף.

cathedral'ic *a.* (קעטה-אי-דרעל'-איק) וואס איז שייך צו א קאטהעדראל=קירך.

cath'eter *n.* (קעטה'-ע-טער) א קאטהעטער [א מעדיצינישער אינסטרומענט צום אבציהען אורין (השתנה) ווען עס געהט ניט אב אויפ'ן נאטירליכען וועג].

cath'eterism *n.* (קעטה'-ע-טער-איזם) דאס בענוצען א קאטהעטער. ז. *catheter*

catheteriza'tion *n.* (קעטה-ע-טער-אי-זיי'-שאן) דאס אריינשטעלען א קאטהעטער. ז. *catheter*

cath'eterize *v.* (קעטה'-ע-טער-איז) זיך בענוצען מיט א קאטהעטער. ז. *catheter*

cath'odal *a.* (קעטה'-א-דעל) וואס איז שייך צו א קאטהאדע. ז. *cathode*

cath'ode *n.* (קעטה'-אוד) א קאטהאדע [דער נעגאטיווער פאל פון אן עלעקטרישער באטאריי אדער פון אן עלעקטרישען שטראם].

cath'ode pho'tograph (קעטה'-אוד פאו'-טא-גרעף) ז. *cathodograph*

cath'ode rays (קעטה'-אוד רייז) קאטהאדען שטראהלען [אזעלכע עלעקטרישע שטראהלען וואס לייכטען ווי פאספאר. זיי ווערען געשאפען אין א לופט אויסגעפומפטען רעהרעל דורך א געוויסען עלעקטרישען שטראם].

cathod'ic *a.* (קע-טהאד'-איק) וואס איז שייך צו א קאטהאדע. ז. *cathode*

cathod'ograph *n.* (קע-טהאד'-א-גרעף) א פאטאגראפיע וואס ווערט גענומען דורך רענטגען [X] שטראהלען.

cath'olic *a.* (קעטה'-א-ליק) 1. אלוועלטליך; אלעס אומפאסענד, אלעס ארומנעהמענדיג; 2. פריי פון פאראורטיילע; ברייט-הערציג; אלעס בעגרייפענד.
2. He is catholic in his sympathies.

Cath'olic *a. and n.* (קעטה'-א-ליק) קאטויליש; א קאטויליק.

Cathol'icise *v.* (קע-טהאל'-אי-סאיז) בעקעהרען אדער איבערגעהען צום קאטוילישען גלויבען.

Cathol'icism *n.* (קע-טהאל'-אי-סיזם) קאטויליציזם, קאטוילישע אמונה.

catholic'ity *n.* (קעטה-א-ליס'-אי-טי) אלגעמיינהייט · אלוועלטליכקייט
Catholicity of taste is the highest mark of culture.

Cathol'icize *v.* (קע-טהאל'-אי-סאיז) בעקעהרען אדער איבערגעהן צום קאטוילישען גלויבען.

cath'olicness *n.* (קעטה'-א-ליק-נעס) די אלגעמיינהייט, די אלוועלטליכקייט.

cat'-hook *n.* (קעט'-הוק) דער קרוק אדער האקען פון דעם אנקער=באלקען אויף א שיף צו וועלכען דער אנקער ווערט בעפעסטיגט.

cath'oscope *n.* (קעטה'-א-סקאופ) א מאשין צו צייגען רענטגען [X] שטראהלען.

cat-ice *n.* (קעט-איס) א גאנץ דינער אייז אויף א וואסער.

cat'ion *n.* (קעט'-אי-אן) קאטיאן [די עלעקטרישע טיילכעלעך וואס זאמלען זיך ביי עלעקטרא=כעמישע פראצעסען ארום דעם נעגאטיווען פאל].

cat'kin *n.* (קעט'-קין) די קאצען=בלום; די צווייטע אונפרוכטבארע בליהונג פון געוויסע בוימער.

cat'-lap *n.* (קעט'-לעפ) אן ארעם געטראנק [וואס פאסט פאר קעץ]; טהעע=געטראנק.

cat'-like *a.* (קעט'-לאיק) ווי א קאץ; זיך אונטער'גנב'ענענדיג; אין דער שטיל.
The woman was of a cat-like disposition.

cat'ling *n.* (קעט'-לינג) א קעצעלע.

cat'linite *n.* (קעט'-לי-נאיט) אזא רויטער שטיין וועלכער ווערט בענוצט פון די אינדיאנער אין אמעריקא צו מאכען לולקעס [פיפקעס].

cat'mint *n.* (קעט'-מינט) אזא שמעקעדיגער גראז.

cat'-nap *n.* (קעט'-נעפ) א דרעמעל, א קורצער לייכטער שלאף.

cat'nip *n.* (קעט'-ניפ) ז. *catmint*

cat-o'-moun'tain *n.* (קעט-א-מאונ'-טין) די בערג=קאץ, א מין טיגער.

cat-o'-nine'-tails *n.* (קעט א נאינ'-טיילז) אזא קאנטשוק מיט 9 לעדערנע ראקישען.

catop'ter *n.* (קע-טאפ'-טער) א גלאז וואס רעפלעקטירט [ווארפט צוריק] די ליכט-שטראהלען; א שפיעגעל; א שפיעגעל פון א דאקטאר צו אונטערזוכען קראנקע.

catop'tric *a.* (קע-טאפ'-טריק) וואס איז שייך צו רעפלעקטירטעם ליכט [דאס ליכט וואס ווערט צוריקגעווארפען פון א שפיעגעל].

catop'trical *a.* (קע-טאפ'-טרי-קעל) ז. *catoptric*

catop'trically *adv.* (קע-טאפ'-טרי-קעל-אי) דורך רעפלעקציאן [פון ליכט שטראהלען].

catop'trics *n.* (קע-טאפ'-טריקס) שפיעגעל-לעהרע [דער טייל פון אפטיק אין פיזיק וועלכע ערקלערט די אייגענשאפטען פון רעפלעקטירטען (צוריקגעווארפענעם) ליכט, בעזאנדערס פון שפיגלען און פאלירטע געגענשטענדע].

catop'tromancy *n.* (קע-טאפ'-טרא-מענ-סי) א מין כשוף אין פארצייטיגע יאהרען וואס פלעגט געמאכט ווערען פאר א קראנקען דורך אריינשטעלען א שפיעגעל אין וואסער צו זעהן דעם קראנקענס געזיכט אין איהם.

catop'tron *n.* (קע-טאפ'-טראן) ז. *catopter*

cat'-owl *n.* (קעט'-אול) א געוויסע נאכט-פויגעל [נאכט-אוילע] וועלכע האט א געזיכט עהנליך צו א קאץ.

cat'-pipe *n.* (קעט'-פאיפ) ז. *catcall*

cat'-salt *n.* (קעט'-סאהלט) אזא זארט זאלץ וואס מען געברויכט ביים מאכען זייף.

cat's'-cra'dle *n.* (קעטס'-קריידל) אבנעהמעניש, עטעל-בעטעל [אזא קינדער-שפיעל, וואס בעשטעהט אין דעם, וואס איינער מאכט אויס פון א פאדים א געוויסע סימעטרישע פיגור וועלכע ער האלט אויף ביידע הענד און דער צווייטער נעהמט זי אראב מיט זיינע ביידע הענד ענדערענדיג זי אויף אן אנדערע סימעטרישע פיגור].

cat's'-ear *n.* (קעטס'-איער) דאס קאצען-אויער [אזא פלאנצע וואס איהרע בלעטער זיינען עהנליך צו קאצען-אויערען].

cat's'-eye *n.* (קעטס'-אי) אזא זארט זעהר הארטער קווארץ וואס האט א געלבליכען שימער.

cat'-shark *n.* (קעט'-שארק) אזא האי-פיש אין די וואסערען פון קאליפארניען [אמעריקא].

cat's'-head *n.* (קעטס'-העד) אזא זארט גרויסער עפעל.

cat'-sil'ver *n.* (קעט'-סיל'-ווער) קאצען-זילבער, זילבער-גלימער [אזא מינעראל].

Cats'kill Moun'tains (קעטס'-קיל מאונ'-טיינז) די קעטסקיל בערג אין אמעריקא.

cat'skin *n.* (קעט'-סקין) קאצען-פעל.

cat's'-meat *n.* (קעטס'-מיעט) פלייש-אבפאל [פאר קעץ און הינד].

cat's'-milk *n.* (קעטס'-מילק) אזא פלאנצע.

cat's'-paw *n.* (קעטס'-פאה) א נאר אלס וועדקצייג אין די הענד פון אנדערע.
He foolishly became a cat's-paw of the conspirators.

cat's'-purr *n.* (קעטס'-פויר) דאס מיאוקען פון א קאץ; א מין כריפען אין ברוסט ווי דאס מיאוקען פון א קאץ [אלס א ברוסט-קראנקהייט].

cat'-squir'rel *n.* (קעט' סקוואר' על) אזא זארט וועווערקע.

cat's'-tail *n.* (קעטס' טייל) אזא מין גראז.

cat'-stop'per *n.* (קעט'-סטאפ'-ער) א שטריק אדער קייט ציציבינדען דעם אנקער צום אנקער-באלקען. ז. *cat-head*

cat'sup *n.* (קעט'-סאפ) ז. *catchup*

cat'-tail *n.* (קעט'-טייל) דער אינערליכער טייל פון אנקער-באלקען אויף א שיף.

cat'tail *n.* (קעט'-טייל) ז. *cat's-tail*

cat'tish *a.* (קעט'-איש) ווי א קאץ.

cat'tle *n.* (קעטל) פיה, רינדער-פיה.

cat'tle-fair *n.* (קעטל'-פעהר) פיה-מארק.

cat'tle-fee'der *n.* (קעטל' פיע'-דער) אזא פארריכטונג צו פערטיילען פוטער פאר בהמות אין זייערע קארימעס אין א רעגולערער גלייכער מאס.

cat'tle-guard *n.* (קעטל'-גארד) אזא פארריכטונג צו שיצען בהמות, אז זיי זאלען נים ארויף אויף אן אייזענבאהן-וועג.

cat'tle-pen *n.* (קעטל'-פען) אן ארט וואו מען שפארט איין בהמות.

cat'tle-plague *n.* (קעטל'-פליינ) רינדער-פעסט [א געוויסע פיה-קראנקהייט].

cat'tle-range *n.* (קעטל'-ריינדזש) אן אפענער, ניט ארומגעצאמטער פלאץ וואו בהמות קענען ארומגעהן און זיך פיטערען.

cat'tle-run *n.* (קעטל'-ראן) א גרויסער פיטערונגס-פלאץ פאר בהמות.

cat'tle-show *n.* (קעטל'-שאו) אן אויסשטעלונג פון בהמות.

cat'tle-stall *n.* (קעטל'-סטאהל) אזא פארריכטונג אנצובינדען בהמות צו דער קארימע.

cat'ty *n.* (קעט'-אי) אזא כינעזישע געוויכט פון אן ערך איין פונט מיט א דריטעל.

Cauca'sian *n. and a.* (קאה-קיי'-זשיען) וואס איז שייך צו קאווקאז; וואס איז שייך צו דער ווייסער מענשען-ראסע [די קאווקאזישע ראסע]; די ווייסע מענשען-ראסע.

Cau'casus *n.* (קאה'-קע-סאס) קאווקאז.

cau'cus *n. and v.* (קאה'-קאס) א לאקאלע געשלאסענע פארפערזאמלונג פון א פאליטישע פארטיי צו נאמינירען קאנדידאטען פאר וואהלען אדער עמטער [צו אזא פערזאמלונג ווערען נור צוגעלאזען בעקאנטע מיטגליעדער]; א געשלאסענע פערזאמלונג פון די פיהרער פון א פארטיי אין קאנגרעס [אמעריקאנער פארלאמענט] אדער אין די אנדערע געזעצגעבענדע אנשטאלטען; א פארפערזאמלונג פון די פערוואלטער און אנדערע פעראינטערעסירטע פערזאנען אין א געשעפט; אבהאלטען א פארפערזאמלונג.

cau'da *n.* (קאה'-דא) אן עק אדער עטוואס עהנליכעס צו אן עק.

cau'dad *adv.* (קאה'-דעד) אין דער ריכטונג פון עק, צום עק צו.

cau'dal *a.* (קאה'-דעל) וואס געהערט צום עק; וואס איז עהנליך צו אן עק; וואס איז אין דער ריכטונג פון עק.

cau'dal fin (קאה'-דעל פין) די עק-פלוספעדערען פון א פיש.

cau'dally *adv.* (קאה'-דעל-אי) צום עק צו.

cau'date *a.* (קאה'-דייט) וואס האט אן עק.

cau'dated *a.* (קאה'-דיי-טעד) ז. *caudate*

cauda'tion *n.* (קאה-דיי'-שאן) דאס האבען אן עק.

cau'dex *n.* (קאה' דעקס) דער שטאם פון א בוים; דער שטאם פון א פאלמען-בוים; א צווייג פון א בוים אויף וועלכען עס וואקסען קליינע צווייגעלעך.

cau'diduct *v.* (קאה'-די-דאקט) ציהען צוריק, ציהען צום עק צו.

cau'dle *n. and v.* (קאהדל) קראפט-זופ [אזא קרעפטיגענדע זופ וועלכע ווערט געקאכט פאר קראנקע]; קראפט-זופ קאכען.

cau'dle-cup *n.* (קאה'דל-קאפ) אזא כלי אין וועלכער מען האלט קראפט-זופ.

caudotib'ial *a.* (קאה-דא-טיב'-אי-על) וואס בעפעסטיגט דעם עק צום קערפער.

cauf *n.* (קאהף) א פיש-קאסטען [א קאסטען מיט וואסער צו האלטען לעבעדיגע פיש].

caught (קאהט) געכאפט, געפאנגען, זיך אנגעשטעקט. ז. *catch*

cauk *n.* (קאהק) קרייד; דער פארערשטער שארף פון א פערדישע פארקאווע.

cau'ker *n.* (קאה'-קער) א ביסעל ספירימוס צום אויסטרינקען; א גרויסער ליגען; דער פארערשטער שארף פון א פערדישע פארקאווע.

cau'king *n.* (קאה'-קינג) אזא שלוס-פוגע וואס פערבינדעט צוויי האלץ-שטיקער.

Cauking

caul *n.* (קאהל) א נעץ, א האר-נעץ [וואס פרויען טראגען צו האלטען אין ארדנונג די האר]; א קאפ-מיצקע; די הויט אין בויך וועלכע נעהמט ארום די געדערים; א געבורטס הייבעלע [אזא הויט וואס בעדעקט דעם קאפ ביי אנדערע קינדער ווען זיי ווערען געבארען].

cauld'rife *a.* (קאהלד'-ראיף) קיהל, קאלט.

caul'dron *n.* (קאהל'-דראן) ז. *caldron*

caules'cent *a.* (קאה-לעס'-ענט) וואס האט א שטאם איבער דער ערד [ביי פלאנצען].

cau'licle *n.* (קאה'-ליקל) א קליינער שטאם פון א פלאנצע [אים אנפאנג שפראצונג פון דער זריעה].

caulic'olus *a.* (קאה-ליק'-א-לאס) וואס וואקסט אויף א שטאם.

caulif'erous *a.* (קאה ליפ' ע-ראס) ז. *caulescent*

cau'liflower *n.* (קאה'-לי-פלאו-ער) בלומענקרויט.

cau'liform *a.* (קאה'-לי-פארם) וואס האט די פארם פון א פלאנצען-שטאם אדער פלאנצען-שטענגעל.

cau'linar *a.* (קאה'-לי-נער) ז. *cauline*

cau'linary *a.* (קאה'-לי-נע-רי) וואס בעלאנגט צום פלאנצען-שטאם אדער פלאנצען-שטענגעל.

cau'line *a.* (קאה'-לין) וואס וואקסט אויף א פלאנצען-שטאם אדער פלאנצען-שטענגעל; וואס איז שייך צו א פלאנצען-שטאם.

caulk *v.* (קאהק) ז. *calk*

caul'ker *n.* (קאה'-קער) ז. *calker*

caul'king *n.* (קאה'-קינג) ז. *calking*

cau'lome *n.* (קאה'-לאום) דער שטאם פון א פלאנצע.

caun'ter *n.* (קאהנ'-טער) א לאדונג אין קויהלען אדער ערץ-גריבער [מינען] וואס ווערט געפיהרט ניט מיט דעם זעלבינען וועג, אויף וועלכען די געוועהנליכע הויפט-לאדונגען ווערען געפיהרט.

caun'ter-lode *n.* (קאהנ'-טער-לאוד) ז. *caunter*

Cau'rus *n.* (קאה'-ראס) דער נארד⸗וועסט ווינד וועלכער איז אין איטאליען זעהר שטורמדיג.

cau'sable *a.* (קאה'-זעבל) וואס קען פעראורזאכט ווערען; אויספיהרבאר; וואס קען פערווירקליכט ווערען.

cau'sal *a.* *and* *n.* (קאה'-זעל) 1. וואס פעראורזאכט; וואס איז אן אורזאכע; וואס ברייננט רעזולטאטען; וואס האט א ווירקונג; וואס איז שייך צו אן אורזאכע; 2. א פראזע [אין גראמאטיק] וואס דריקט אויס אן אורזאכע.
1. There is a causal relation between virtue and happiness. 2. The sentence has a causal clause.

cau'sal defini'tion (קאה'-זעל-דעפ-אי-ניש'-אן) אן ערקלערונג וואס דריקט אויס די אורזאכע, וועלכע פאדערט זיך פאר דער עקזיסטענץ פון א געוויסען געגנשטאנד.

causal'gia *n.* (קאה-זעל'-דזשי-א) א ברענענדער וועהטאג.

causal'ity *n.* (קאה-זעל'-אי-טי) דאס וואס בילדעט אן אורזאכע; די ווירקונג פון אן אורזאכע; די בעציהונגען צווישען אורזאכע און ווירקונג; דער צוזאמענהאנג פון אורזאכע און ווירקונג.

cau'sally *adv.* (קאה'-זעל-אי) אין בעצוג צו אן אורזאכע; דורך דעם צוזאמענהאנג פון אורזאכע און ווירקונג.

cau'salty *n.* (קאה'-זעל-טי) די ערדשיכטע אויף ערץ [רויהע מעטאלען] וואס ווערט אראבגענומען דורך וואשען.

causa'tion *n.* (קאה-זיי'-שאן) דאס פעראורזאכען; דער צוזאמענהאנג צווישען אורזאכע און ווירקונג.

causa'tionism *n.* (קאה-זיי'-שאנ-איזם) די טעאריע וועגען דעם צוזאמענהאנג צווישען אורזאכע און ווירקונג [דער פרינציפ, אז יעדע פאסירונג מוז זיין א רעזולטאט פון א פריהערדיגער פאסירונג וועלכע האט זי פעראורזאכט און וועלכע האט נעצוואונגען אז זי זאל קומען].

causa'tionist *n.* (קאה-זיי'-שאנ-איסט) איינער וואס איז אן אנהענגער פון דעם פרינציפ אין פילאזאפיע וועגען אורזאכע און ווירקונג. ז. *causation*

cau'sative *a.* *and* *n.* (קאה'-זע-טיוו) וואס ווירקט אלס אורזאכע; וואס איז אן אורזאכע; וואס פעראורזאכט; א צייטווארט אדער הויפט⸗ווארט [אין גראמאטיק] וואס ערקלערט אן אורזאכע.

cau'satively *adv.* (קאה'-זע-טיוו-לי) דורך אן אורזאכע.

causativ'ity *n.* (קאה-זע-טיוו'-אי-טי) דאס האבען די איינענשאפט צו ווירקען אלס אורזאכע.

cause *n.* *and* *v.* (קאהז) 1. אן אורזאכע; א גרונד; 2. א געריכטס⸗פראצעס; א שטרייט אדער דיסקוסיאנס⸗זאך; 3. א געשעפט, אונטערנעהמונג; 4. אינטערעסע, גונסטען; 5. פעראורזאכען; צווינגען.
1. He has cause for complaint. 2. The court tries causes. 5. Blood-poison caused his untimely death.

cause'less *a.* (קאהז'-לעס) אהן אן אורזאכע; גרונדלאז, אונבעגרינדעט.

cause'lessly *adv.* (קאהז'-לעס-לי) ז. *causeless*

cause'lessness *n.* (קאהז'-לעס-נעס) דאס ניט האבען קיין אורזאכע; דאס זיין גרונדלאז.

cause of ac'tion (קאהז אוו עק'-שאן) דער צושטאנד פון פאקטען וועלכע בערעכטיגען צו פערפיהרען א פראצעס.

cau'ser *n.* (קאה'-זער) דער פעראורזאכער.

caus'erie *n.* (קאוז'-רי) אן אונטערהאלטונגס⸗געשפרעך, א געמיטליכער שמועס, א פלוידעריי; א פרייע דיסקוסיאן.

causeuse' *n.* (קאו-זעז') א קליינע זאפע, אויף וועלכער נור צוויי פערזאנען קענען זיצען.

cause'way *n.* *and* *v.* (קאהז'-הוויי) א שאסיי [א ברוקירטער וועג]; א טראטואר, א זייט⸗גאנג פון א גאס אדער וועג; מאכען א שאסיי; ברוקירען א גאס אדער וועג.

causid'ical *a.* (קאה-סיד'-אי-קעל) וואס איז שייך צו אן אדוואקאט.

caus'tic *a.* *and* *n.* (קאהס'-טיק) 1. ברענענד, וואס ברענט אויס [ווי געוויסע כעמישע שטאפען]; 2. בייסענד, שארף, סארקאסטיש [ווי א קריטיק אדער וויץ]; 3. א ברענענדער אדער אויסברענענדער מיטעל; 4. א בייסענדע קריטיק; סארקאזם.
2. Never before was his humor so caustic.

caus'tical *a.* (קאהס'-טי-קעל) ברענענד; וואס ברענט אויס; בייסענד, סארקאסטיש.

caus'tic al'cohol (קאהס'-טיק על'-קא-האל) א כעמישער פראדוקט וואס בעשטעהט פון סאדא און אלקאהאל [ווערט בענוצט אין דער מעדיצין אלס אויסברענונגס מיטעל].

caus'tically *adv.* (קאהס'-טי-קעל-אי) אויף א בייסענדען אדער סארקאסטישען אופן.

caus'tic curve (קאהס'-טיק קורוו) די ברען⸗ליניע [א מאטעמאטישער אויסדרוק פאר א בינטעל ליכט⸗שטראהלען, וועלכע טרעטען ארויס פון א פונקט און ווערען רעפלעקטירט (צוריקגעווארפען) פון א פלעכע אדער פון א קרומער ליניע].

caustic'ity *n.* (קאהס-טיס'-אי-טי) די ברענענדע קראפט [פון געוויסע שטאפען]; די איינענשאפט צו זיין ברענענד; סארקאזם; שארפקיים, בייסיגקייט [פון א שפראך, קריטיק אדער וויץ].

caus'ticness *n.* (קאהס'-טיק-נעס) ז. *causticity*

caus'tic pot'ash (קאהס'-טיק פאט'-עש) פאטאש⸗הידראט [א כעמישער ווייסער הארטער און ברעכיגער שטאף וואס לעזט זיך לייכט אויף אין וואסער. ווערט בענוצט אין מעדיצין אלס אויסברענונגס מיטעל. אין דער אינדוסטריע ווערט ער בעזאנדערס בענוצט אין דער פאבריקאציאן פון זייף].

caus'tic so'da (קאהס'-טיק סאו'-דע) נאטריום⸗הידראט [א כעמישער ווייסער און ברעניגער שטאף, וועלכער האט דיזעלבע איינענשאפטען ווי פאטאש⸗הידראט און ווערט אויך בענוצט אין דער פאבריקאציאן פון זייף].

caus'tify *v.* (קאהס'-טי-פאי) פערוואנדלען אין א ברענענדען שטאף אדער מיטעל.

cau'sus *n.* (קאה'-סאס) שטארקער פיבער.

cau'terant *n.* (קאה'-טער-ענט) א ברענענדער, אויסברענענדער שארפער שטאף [אין מעדיצין].

cauterisa'tion *n.* (קאה-טער-אי-זיי'-שאן) ז. *cauterization*

cau'terise *v.* (קאה'-טער-איז) ז. *cauterize*

cau'terism *n.* (קאה'-טער-איזם) דאס בענוצען אן אויסברענונגס⸗מיטעל.

cauteriza'tion *n.* (קאה-טער-אי-זיי'-שאן) דאס אויסברענען א וואונד מיט א הייסען אייזען אדער מעדיצין.

cau'terize *v.* (קאה'-טער-איז) אויסברענען א וואונד מיט א הייסען אייזען אדער מעדיצין.

cau'terizing-i'ron *n.* (קאה'-טער-איז-ינג-אי'-ערן) א ברען⸗אייזען [אויסצוברענען וואונדען].

cau'tery *n.* (קאה'-טער-אי) דאס אויסברענען א וואונד מיט א ברען⸗אייזען אדער מעדיצין; א ברען אייזען [צום אויסברענען וואונדען].

cau'tery-elec'trode *n.* (קאה'-טער-אי-אי-לעק'-טראוד) די דראטען פון אן עלעקטרישע באטאריי וועלכע ווערט בענוצט צום אויסברענען וואונדען דורך עלעקטריציטעט.

cau'ting-i'ron *n.* (קאה'-טינג-אי'-ערן) ז. *cauterizing-iron*

cau'tion *n.* *and* *v.* (קאה'-שאן) 1. פארזיכטיגקייט; 2. ווארנונג, אזהרה; 3. ווארנען, מזהיר זיין, אנזאגען.
2. A word of caution given in time is worth more than a lecture of reproof.

cau'tionary *a.* (קאה'-שאנ-ע-רי) וואס ווארענט פון געפאהר; וואס ענטהאלט א ווארנונג; וואס דיענט אלס ערבות אדער משכון.

cau'tionary town (קאה'-שאנ-ע-רי טאון) א שטאדט וועלכע ווערט גענגעבען פון איין רעגיערונג צו דער צווייטער אלס א משכון פאר א חוב.

cau'tioner *n.* (קאה'-שאנ-ער) א ראטהגעבער; איינער וואס ווארענט פון א געפאהר; אן ערוב.

cau'tion-mon'ey *n.* (קאה'-שאן-מאנ'-אי) ערבות געלד.

cau'tionry *n.* (קאה'-שאנ-רי) דאס געבען ערבות פאר אימעצען.

cau'tious *a.* (קאה'-שאס) פארזיכטיג, בעהיטזאם.
We made a cautious ascent of the mountain.

cau'tiously *adv.* (קאה'-שאס-לי) מיט פארזיכטיגקייט, מיט בעהיטזאמקייט.

cau'tiousness *n.* (קאה'-שאס-נעס) פארזיכטיגקייט; בעהיטזאמקייט.

cavalcade' *n.* (קעוו-על-קייד') א פאראד מארש אויף פערד אדער אין קארעטען.

cavalier' *n.*, *a.* *and* *v.* (קעוו-ע-ליער') א קאוועלעריסט, א [בעוואפענטער] רייטער; א ריטער; א קאוואליער; אן אויפגעשאטענער בערגעל פון ערד אין א פעסטונגס⸗ווערק; העלדיש; ריטערליך; מונטער; האפערדיג, שטאלץ, איבערמוטיג; זיך האלטען ווי א קאוואליער [צו א דאמע]; זיך האלטען שטאלץ.

Cavalier' *n.* *and* *a.* (קעוו-ע-ליער') אן אנהענגער פון קעניג קארל דעם ערשטען אין ענגלאנד אין זיין קאמפף מיט דעם פארלאמענט; וואס איז שייך צו דער פארטיי פון קעניג קארל דעם ערשטען.

cavalier'ish *a.* (קעוו-ע-ליער'-איש) וואס איז שייך צו א קאוואליער; וואס אנבעלאנגט צו דער פארטיי פון קעניג קארל דעם ערשטען אין ענגלאנד.

cavalier'ism *n.* (קעוו-ע-ליער'-איזם) האפערדיגקייט, שטאלצקייט; דאס אויפפיהרען זיך און לעבען פון קאוואליערען.

cavalier'ness *n.* (קעוו-ע-ליער'-נעס) דאס זיין א קאוואליער.

cavallard' *n.* (קעוו-ע-ליארד') א צוג פון פערד אדער מויל⸗עזלען.

cav'alry *n.* (קעוו'-על-רי) קאוואלעריע [רייטער-סאלדאטען].

cav'alryman *n.* (קעוו'-על-רי-מען) א קאוואלעריסט [א רייטער-סאלדאט].

cavass' *n.* (קע-וועס') א קאוואס, א טערקישער פאליציי-בעאמטער, א מיליטערישער קוריער וואס בעגלייט א טערקישען הויכען בעאמטען.

cavati'na *n.* (קעוו-ע-טי'-נא) א קורצע מעלאדיע אהן בעגלייטונג; א קורצע איינפאכע אריע.

cava'tion *n.* (קע-וויי'-שאן) דאס אויסגראבען פון דעם פונדאמענט פון א געביידע.

cava'zion *n.* (קע-וויי'-זשאן) ז. *cavation*.

cave *n.* (קייוו) א הויל; אויסהוילען, אויסגראבען.

ca'veat *n.* (קיי'-ווי-עט) א געריכטליכע ווארנונג [צו פערהיטען עס זאל נים קומען צו א פראצעס]; א ווארנונג; א וואונק.

ca'veat emp'tor (קיי'-ווי-אט עמפ'-טאר) זאל זיך דער קויפער היטען [אן אויסדרוק בענוצט אין געשעפטס שפראך אלס ווארנונג פאר א קונה, אז ער זאל וויסען וואס ער קויפט].

Caveat emptor, let the buyer beware before he purchases.

ca'veator *n.* (קיי'-ווי-איי-טאר) איינער וואס ברייגנט אריין א געריכטליכע ווארנונג.

cave'-dwell'er *n.* (קייוו'-דהוועל'-ער) א הויל-בעוואהנער, א מענש פון דער פארהיסטארישער ראסע וועלכער האט נאך נים געוואוסט פון בויען געצעלטען אדער הייזער און האט געלעבט אין א הויל.

cave in (קייוו אין) 1. איינפאלען, זינקען, איינשטירצען; 2. זיך אונטערגעבען.

1. The roof of the house caved in. 2. If you enter into a contest, don't cave in in the middle of the fight.

cav'el *n.* (קעוו'-על) א טייל, א חלק; א לאז.

cave'man *n.* (קייוו'-מען) ז. *cave-dweller*.

cav'endish *n.* (קעוו'-ען-דיש) אזא אמעריקאנער טאבאק.

cav'ern *n.* and *v.* (קעוו'-ערן) א גרויסע הויל; אויסהוילען.

cav'erned *a.* (קעוו'-ערנד) אויסגעהוילט, פוסט; וואהנענדיג אין א הויל; געפונען אין א הויל.

cavernic'olous *a.* (קעוו-ער-ניק'-א-לאס) וואהנענדיג אין הוילען.

cav'ernous *a.* (קעוו'-ער-נאס) פול מיט הוילען; וואס ענטהאלט הוילען; טיעף אויסגעהוילט.

cav'ern out (קעוו'-ערן אוט) אויסגראבען ווי א הויל.

caver'nulous *a.* (קע-וואיר'-ניו-לאס) פול מיט הוילען.

cav'esson *n.* (קעוו'-ע-סאן) אזא צוים פאר פערד וועלכע מען איבט איין פאר א צירקוס.

cave'-swal'ow *n.* (קייוו'-סהוואל'-או) אזא שוואלב וואס מאכט איהר נעסט אין הוילען.

cavet'to *n.* (קע-וועט'-א) אזא אויסגעהוילטער אדער רונדער געזימס פאר א קארניז.

cav'ezon *n.* (קעוו'-ע-זאן) ז. *cavesson*.

caviar' *n.* (קעוו-אי-אר') קאוויאר [איקרע, רייגען פון געוויסע פיש וועלכע ווערען פארבערייטעט אלס א דעליקאטעס-שפייז].

caviare' *n.* (קעוו-אי-אר') ז. *caviar*.

cav'icorn *a.* and *n.* (קעוו'-אי-קארן) וואס האט אויסגעהוילטע הערנער [ווי א קוה, א ציעג א. ד. ג.]; א חיה מיט אויסגעהוילטע הערנער [בעזונדערס פון די וואס זיינען מעלה גרה].

Cavicor'nia *n.* (קעוו-אי-קאר'-ני-א) דער מין חיות וואס געהערט צו דער גרופע וואס האבען אויסגעהוילטע הערנער [ווי אקסען, שעפסען, ציגען, אנטילאפען א. ד. ג.].

cav'il *v.* and *n.* (קעוו'-איל) 1. קריטיקירען, טאדלען אהן א גרונד; זוכען חסרונות; 2. א גרונדלאזע קריטיק; א פריטשעפקע.

1. The true critic never cavils.

cav'iler *n.* (קעוו'-איל-ער) איינער וואס טאדעלט אהן א גרונד; א בעל מחלוקה; איינער וואס זוכט פריטשעפקעס.

cav'iling *n.* and *a.* (קעוו'-איל-אינג) דאס קריטיקירען אהן א גרונד; דאס זוכען חסרונות אדער פריטשעפקעס; קריטיקירענדיג אהן א גרונד; זוכענדיג חסרונות.

cav'ilingly *adv.* (קעוו'-איל-אינג-לי) דורך גרונדלאזער קריטיק; דורך זוכען חסרונות.

cav'iller *n.* (קעוו'-איל-ער) ז. *caviler*.

cav'illing *n.* and *a.* (קעוו'-איל-אינג) ז. *caviling*.

cav'illingly *adv.* (קעוו'-איל-אינג-לי) ז. *cavilingly*.

cav'in *n.* (קעוו'-אין) א הויל-וועג, אן אונטערארדישער וועג.

cav'itary *a.* (קעוו'-אי-טיי-רי) אויסגעהוילט; וואס האט אן אויסהוילונג; וואס האט א חלל.

cav'itied *a.* (קעוו'-אי-טיד) ז. *cavitary*.

cav'ity *n.* (קעוו'-אי-טי) אן אויסהוילונג; א חלל; א הויל.

The dentist filled a cavity in my tooth.

ca'vo-rilie'vo *n.* (קא'-ווא-רי-ליעי'-ווא) אזא סקולפטור-ארבייט ביי וועלכער דאס בולט'ע בילד, וואס ווערט געשניצט אדער אויסגעהאקט, געפינט זיך אין א פערטיעפונג.

cavort' *v.* (קע-ווארט') שפרינגען, ארומשפרינגען [ווי א פערד].

ca'vum *n.* (קיי'-וואם) א חלל, אן אויסהוילונג פון קערפער [ווי דער חלל פון ברוסטקאסטען אדער פון הארצען].

ca'vy *n.* (קיי'-ווי) א ים חזיר'על.

caw *v.* and *n.* (קאה) קראקען ווי א קראהע אדער וואראנע; קרעכצען; דאס קראקען פון א קראהע אדער וואראנע.

cawk *n.* (קאהק) א מין קאלך-שטיין.

cay *n.* (קיי) א קליינער אינזעל אדער פעלז אין דעם גאלף פון מעקסיקא.

Cayenne' pep'per (קאי-ען' פעפ'-ער) דער שפאנישער פעפער.

cay'man *n.* (קיי'-מען) אן אמעריקאנער קראקאדיל.

cayo'te *n.* (קע-יאו'-טע) אזא הונד-עהנליכע אדער וואלף-עהנליכע חיה אין אמעריקא.

cayuse' *n.* (קא-יוס') א קליין פערדעל, א פאני.

cazique' *n.* (קע-זיק') אן אינדיאנער הויפטלינג.

C. E. די ראשי תבות פון די ווערטער *civil engineer*

cease *v.* (סיעס) 1. אויפהערען; אבלאזען, נאכלאזען; ענדיגען; 2. אברוהען [פון דער ארבייט].

1. The chairman requested that we cease talking. 2. On a holiday we cease from our labors.

cease'less *a.* (סיעס'-לעס) אהן אן אויפהער; אהן אונטערברעכען; אהן אן ענד.

cease'lessly *adv.* (סיעס'-לעס-לי) אונאויפהערליך.

cease'lessness *n.* (סיעס'-לעס-נעס) אונאויפהערליכקייט; אונענדליכקייט.

ceb'id *n.* (סעב'-איד) אזא מאלפע [אפע], וועלכע געהערט צו דעם מין וואס האבען 36 צייהנער אין מויל.

Ceb'idæ *n.* (סעב'-אי-דיע) א מין מאלפעס [אפען], וואס צייכענען זיך אויס דערמיט, וואס זיי האבען 36 צייהנער אין מויל אנשטאט 32 ווי די אנדערע מינים האבען עס.

Cebi'næ *n.* (סי-באי'-ניע) א געוויסער מין אמעריקאנער מאלפעס [אפען].

Ce'bus *n.* (סי'-באס) דער מין זיד-אמעריקאנער לאנג-עקיגע מאלפעס [אפען].

ce'cils *n.* (סי'-סילז) אזעלכע פלייש-קניידלעך וואס ווערען געבראטען אויפ'ן פאן.

ce'cograph *n.* (סי'-קא-גרעף) א שרייב-מאשין פאר בלינדע.

ce'cum *n.* (סי'-קאם) די בלינדע קישקע [א קורצע קישקע אין דיא געדערעם וועלכע איז אפען נור פון איין ענד].

ce'dar *n.* and *a.* (סי'-דער) א צעדער-בוים; צעדער-האלץ; וואס איז שייך צו א צעדער-בוים אדער צעדער-האלץ.

Cedar of Lebanon

ce'dar-bird *n.* (סי'-דער-בוירד) אזא אמעריקאנער פויגעל פון ברוינער פארב און מיט א גרויסען טשוביק אויפ'ן קאפ פון רויטליכע אדער געלבע פעדערען. ז. איל. *"Birds of the U. S."*

ce'dared *a.* (סי'-דערד) בעדעקט מיט צעדער-בוימער; געמאכט פון צעדער-האלץ.

ce'dar-gum *n.* (סי'-דער-גאם) אזא זאפט פון א מין צעדער-בוימער פון די זיד-אפריקאנישע בערג, ווערט בענוצט אין דער מעדיצין פאר פערשיעדענע פלאסטער.

ce'dar-lark *n.* (סי'-דער-לארק) ז. *cedar-bird*.

ce'darn *a.* (סי'-דערן) וואס איז שייך צו צעדער-האלץ; וואס איז געמאכט פון צעדער-האלץ.

ce'dar-tree *n.* (סי'-דער-טריע) א צעדער-בוים.

ce'dar-wood *n.* (סי'-דער-הוואוד) צעדער-האלץ.

cede *v.* (סיד) אבטרעטען; נאכגעבען; אונטערגעבען.

Mexico ceded California to the United States.

cedil'la *n.* (סי-דיל'-א) א צייכען אין

דער פראנצויזישער און אין אייניגע אנדערע שפראכען אונטער דעם בוכשטאב c [ç] צו צייגען דאס מען מוז עס לעזען אלס "s" און ניט אלס "k".

ce'drene *n.* (סי'-דרין) אזא כעמישער שטאף וואס געפינט זיך אין צעדער=אויל.

ce'drine *a.* (סי'-דרין) וואס געהערט צו צו צעדער=בוימער; פון צעדער=האלץ.

ce'drium *n.* (סי'-דרי-אם) דער פעך=זאפט פון צעדער=בוימער [ווערט בענוצט איינצורייבען וואלען=שטאף צו פערהיטען פון מאטען (מאיל)].

ce'drola *n.* (סי'-דרא-לע) אזא קריסטאליזירטער כעמישער שטאף וועלכער ווערט ערהאלטען פון צעדער=אויל.

ceil *v.* (סיעל) בעדעקען מיט ברעטער אדער אויספלאסטערען די סטעליע [אויבערלאגע, באלקען פון א הויז].

ceiled *a.* (סיעלד) וואס האט א סטעליע [אן אויבערלאגע, באלקען, סופיט].

cei'ling *n.* (סיע'-לינג) סטעליע, סופיט [אויבערלאגע, באלקען].

cei'linged *a.* (סיע'-לינגד) וואס האט א סטעליע [אויבערלאגע, באלקען, סופיט].

cel'adon *n.* (סעל'-ע-דאן) א בלאס=גרינער אדער גרוי=גרינער קאליר.

cel'andine *n.* (סעל'-ען-דאין) אזא פלאנצע מיט קליינע העל=געלבע בליהונג [די זאפט פון דיעזער בליהונג, וועלכע האט א ביטערען טעם, ווערט מאנכעסמאל בענוצט פאר אן אבפיהרונגס=מיטעל].

cel'ebrant *n.* (סעל'-אי-ברענט) איינער וועלכער פייערט א יום=טוב לכבוד עפעס אדער אימעצען; דער פריסטער, אין רוימיש=קאטוילישע און אנגליקאנישע קירכען, וואס האלט אב די מעסע.

cel'ebrate *v.* (סעל'-אי-בריים) 1. לויבען, ערהויבען; אויסצייכנען; 2. פייערען, מאכען א יום=טוב לכבוד עפעס אדער אימעצען.

1. We celebrate the deeds of our heroes. 2. A patriot celebrates every holiday.

cel'ebrated *a.* (סעל'-אי-בריי-טעד) 1. בעריהמט; 2. געפייערט.

1. Maimonides was a celebrated Jewish philosopher in the middle ages.

cel'ebrater *n.* (סעל'-אי-בריי-טער) איינער וואס פייערט א יום=טוב.

celebra'tion *n.* (סעל-אי-בריי'-שאן) אנדענקונגס פייער; פייערונג; דאס פייערען א יום=טוב.

cel'ebrator *n.* (סעל'-אי-בריי-טאר) ז. *celebrater*

celeb'rities *n.* (סי-לעב'-רי-טיז) בעריהמטע פערזאנען.

celeb'rity *n.* (סי-לעב'-רי-טי) בעריהמטהייט; א בעריהמטע פערזאן.

His good deeds have gained for him a wide celebrity.

celer'ity *n.* (סי-לער'-אי-טי) שנעלקייט; גיכקייט.

Celery

cel'ery *n.* (סעל'-ע-רי) סעלערי [אזא נארהונג=פלאנצע וואס ווערט געגעסען רויה און געקאכט].

celeste' *a.* (סי-לעסט') הימעל=בלוי.

celes'tial *a.* and *n.* (סי-לעס'-טשיאל) הימליש; א הימעל=איינוואהנער.

Celes'tial Empire' (סי-לעס'-טשיאל עמ-פאיר') דאס הימעלישע רייך [אזוי ווערט גערופען דאס לאנד כינא].

celes'tially *adv.* (סי-לעס'-טשיאל-אי) הימליש, אויף א הימלישען שטייגער.

Celes'tial Throne (סי-לעס'-טשיאל טהראון) דער כסא הכבוד.

ce'liac *a.* (סי'-לי-עק) וואס איז שייך צו דעם חלל פון בויך; וואס איז שייך צום בויך.

cel'ibacy *n.* (סעל'-אי-בע-סי) דאס זיין אונפערהייראט; דאס אונפערהייראטע לעבען.

Celibacy of the clergy is a rule of the Catholic religion.

cel'ibate *n., a.* and *v.* (סעל'-אי-בייט) אן אונפערהייראטע פערזאן; אונפערהייראט; פיהרען אן אונפערהייראט לעבען.

cel'ibatist *n.* (סעל'-אי-ביי-טיסט) אן אונפערהייראטע פערזאן; איינער וואס האלט פון דעם פרינציפ אז מען דארף ניט הייראטען.

cell *n.* (סעל) א צעלע, א קליינעס צימערעל; אן איינגעשלאסענער רוים; א צימער אין א געפענגניס; א צימערעל פון א מאנאך אדער מאנאשקע אין א קלויסטער; אן איינצעלנע עלעקטרישע באטאריי; א גאנץ קליין קעסטעלע.

cel'la *n.* (סעל'-ע) דאס מיטעל=צימער פון אן אלט=גריכישען אדער רוימישען טעמפעל.

cel'læform *a.* (סעל'-אי-פארם) וואס האט די פארם פון א צעלע; עהנליך צו א צעלע [אין אויסזעהן אבער ניט אין דער נאטור].

cell'-an'imal *n.* (סעל'-ענ'-אי-מעל) א בעשעפעניש וואס בעשטעהט נור פון איין צעלע.

cel'lar *n.* (סעל'-ער) א קעלער.

cel'larage *n.* (סעל'-ער-איידזש) דער רוים וואס א קעלער פערנעהמט; א קעלער=סיסטעם [א רייהע פון קעלערען]; קעלער=געלד [וואס מען צאהלט פאר אוועקשטעלען עטוואס אין א קעלער].

cel'lar-book *n.* (סעל'-ער-בוק) א בוך אין וועלכען עס זיינען פערשריבען די וויינען און אנדערע געטרענקען וועלכע געפינען זיך אין א וויין=קעלער.

cel'larer *n.* (סעל'-ער-ער) א ממונה איבער די קעלערען אין א קלויסטער, וואו עס ווערען געהאלטען שפייזען און געטרענקע; איינער וואס האלט א וויין=קעלער, א וויין=הענדלער.

cel'laret *n.* (סעל'-ער-עט) א וויין=אלמערעל.

cel'lar-flap *n.* (סעל'-ער-פלעפ) א האלץ=טהיר צו א קעלער.

cel'laring *n.* (סעל'-ער-אינג) א קעלער=סיסטעם [א רייהע פון קעלערען].

cel'larist *n.* (סעל'-ער-איסט) ז. *cellarer*

cel'lar-rat *n.* (סעל'-ער-רעט) א בעאמטער אין א צאל=הויז [טאמאזשנע] וואס האט א אויפזיכט איבער אבגעשטעלטע איימפארטירטע סחורה [אלס א שפאט נאמען].

celled *a.* (סעלד) וואס בעשטעהט פון צעלען.

cellif'erous *a.* (סע-ליפ'-ע-ראס) וואס ענטוויקעלט פון זיך א צעלע.

cel'liform *a.* (סעל'-אי-פארם) וואס איז עהנליך צו א צעלע [אין דעם אויסזעהן אבער ניט אין דער נאטור].

cel'lo *n.* (טשעל'-או) א וויאלין=טשעלא [אזא מוזיקאלישער אינסטרומענט עהנליך צו א פידעל, אבער פיעל גרעסער].

cell'-sub'stance *n.* (סעל'-סאב'-סטענס) דער שטאף פון וואס א צעלע בעשטעהט, די פראטאפלאזמע.

cell the'ory (סעל טהי'-א-רי) די צעלען=טעאריע [די טעאריע וועלכע בעהויפטעט אז אלע ארגאניזמען בעשטעהען פון צעלען און אז יעדע צעלע איז א פראדוקט פון אן אנדער צעלע].

cel'lula *n.* (סעל'-יו-לא) א צימערעל.

cel'lular *a.* (סעל'-יו-לאר) וואס בעשטעהט פון צעלען; וואס איז שייך צו א צעלע.

Cellula'res *n.* (סעל-יו-ליי'-ריז) דער מין פלאנצען וואס בעשטעהען פון א צעלען=געוועב [ווי מאך].

cel'lular the'ory (סעל'-יו-לאר טהי'-א-רי) ז. *cell theory*

cel'lulated *a.* (סעל'-יו-ליי-טעד) וואס איז געפארמט פון צעלען.

cel'lule *n.* (סעל'-יול) א קליינע צעלע; א קליין צימערעל.

cellulif'erous *a.* (סעל-יו-ליפ'-ע-ראס) וואס ענטוויקעלט פון זיך צעלען.

celluli'tis *n.* (סעל-יו-לאי'-טיס) אן ענטצינדונג פון דעם צעלען=געוועב [אין מעדיצין].

cel'luloid *n.* (סעל'-יו-לאיד) צעלולאיד [אזא פאבריצירטער מאטעריאל וואס האט די עהנליכקייט צו ביין. ווערט צונויפגעשטעלט פון שיס=בוימוואל, קאמפער און נאך אייניגע שטאפען].

cel'lulose *n.* and *a.* (סעל'-יו-לאוס) צעלולאזע [דער הויפט=שטאף פון פלאנצען]; וואס בעשטעהט פון צעלולאזע; וואס בעשטעהט פון צעלען.

cellulo'sic *a.* (סעל-יו-לאו'-סיק) וואס בעשטעהט פון צעלולאזע. ז. *cellulose*

celos'tomy *n.* (סי-לאס'-טא-מי) דאס ריידען מיט א פוסטע שטימע.

Cel'sius thermom'eter (סעל'-סי-אס טהער-מאמ'-ע-טער) דער צעלזיוס טערמאמעטער. ז. *centigrade thermometer*

celt *n.* (סעלט) אזא מין דלאט פון שטיין אדער בראנז געברויכט אלס געוועהר אין גאנץ אלטע צייטען.

Celts

Celt *n.* (סעלט) א קעלט [איינער וואס שטאמט פון די וועסט=אייראפייאישע אורפעלקער פון וועלכע עס שטאמען די פראנצויזען, אירלענדער א. ז. וו.].

Cel'tic *a.* and *n.* (סעל'-טיק) וואס איז שייך צו די קעלטישע פעלקער אדער זייער שפראך; די קעלטישע שפראך.

Cel'ticism *n.* (סעל'-טי-סיזם) די מנהגים און געוואהנהייטען פון די קעלטישע פעלקער; א קעלטישער אויסדרוק.

Celt'-In'dic *a.* (סעלט-אינ'-דיק) וואס איז שייך צו אן אריער; וואס שטאמט פון דער אינדא=אייראפעאישער ראסע.

cement' *n.* and *v.* (סי-מענט') 1. צעמענט; וואפנע געמישט מיט זאמד און וואסער; צעמענט=פולווער [אין וועלכע

מען האלט שטיקער אייזען בעת מען ברענט עס איבער אין שטאהל]; א שטיין־ארט, וועלכע בעשטעהט פון צוזאמענגעקלעפטע זאמד [ווי פארפיר]; דער צאהן־קיט [די אינטערישטע צעמענט־פארמיגע בעדעקונג פון צאהן, וועלכע מאכט איהם שטייף אין קינבאק]. 2. פערבינדען אין א בונד פון פריינדשאפט: פערפעסטיגען מיט צעמענט. צונויפקלעפען; פעסט ווערען.

2. Mutual interests have cemented our friendship.

cemen'tal *a.* (סי־מענ׳־טעל) וואס איז שייך צו צעמענט; וואס איז פון צעמענט

cementa'tion *n.* (סעמ־ענ־טיי׳־שאן) דאס צעמענטירען, די פערפעסטיגונג מיט צעמענט; צעמענטאציאן [דאס האלטען אייזען אין צעמענט־פולווער בעת מען ברענט עס איבער אין שטאהל].

cementa'tion-box *n.* (סעמ־ענ־טיי׳־שאן־באקס) אזא קאסטען געמאכט פון שמיער־אייזען, אין וועלכען עס ווערט געברענט אייזען אין צעמענט, צו פערוואנדלען עס אין שטאהל.

cemen'tatory *a.* (סי־מענ׳־טע־טא־רי) וואס צעמענטירט, וואס קלעפט צונויף איין זאך מיט דער אנדערער.

cemen'ter *n.* (סי־מענ׳־טער) דער וואס צעמענטירט; דאס וואס פערבינדט.

cemen'ting-fur'nace *n.* (סי־מענ׳־טינג־פויר׳־נעס) דער אויווען אין וועלכען מען ברענט אייזען אין צעמענט, עס צו פערוואנדלען אין שטאהל.

cemen'ting-ov'en *n.* (סי־מענ׳־טינג־אוון) ז. *cementing-furnace*

cementi'tious *a.* (סעמ־ענ־טיש׳־אס) וואס איז שייך צו צעמענט; וואס קען דיענען אלס צעמענט; וואס האט די אייגענשאפטען פון צעמענט.

cement'-mill *n.* (סי־מענט׳־מיל) א מיהל וואו עס ווערט געמאהלען צעמענט.

cement'-stone *n.* (סי־מענט׳־סטאון) צעמענט־שטיין [א שטיין פון וועלכען מען מאכט צעמענט].

cemete'rial *a.* (סעמ־אי־טי׳־רי־על) וואס בעלאנגט צו א בית־עולם.

cem'etery *n.* (סעמ׳־אי־טער־אי) א בית עולם, בעגרעבנים ארט.

cen'obite *n.* (סענ׳־א־באיט) א סענאביט, א מאנאך. וואס וואהנט צוזאמען מיט אנדערע מאנאכען אין א מאנאסטיר.

cenobit'ic *a.* (סענ־א־ביט׳־איק) וואס לעבט אין א געזעלשאפט פון מאנאכען; וואס איז שייך צו א סענאביט. ז. *cenobite*

cenobit'ical *a.* (סענ־א־ביט׳ אי קעל) ז. *cenobitic*

cenog'amy *n.* (סי־נאג׳־ע־מי) דאס האבען געמיינשאפטליכע ווייבער און מענער ווי ביי געוויסע פרימיטיווע שבטים.

cen'otaph *n.* (סענ׳־א־טעף) א קענאטאף, א פוסטער קבר אדער א מצבה וואס איז געמאכט געווארען צום אנדענקען פון א מענשען וועלכער איז געשטארבען און בעערדיגט געווארען אין אן אנדער ארט.

cenotaph'ic *a.* (סענ־א־טעפ׳־איק) ווי א קענאטאף. ז. *cenotaph*

Cenozo'ic *a.* (סיע־נא־זאו׳־איק) וואס איז שייך צו דער פעריאדע אין דער געשיכטע פון דער ענטוויקלונג פון דער ערד, ווען אויף איהר האבען זיך אנגעהויבען ענטוויקלען די שפעטערע מינים פון חיות און פלאנצען [ווי די טערטיער און קווארטיער פעריאדען].

cense *v.* (סענס) רויכערען ווייררויך; בערעכען בשמים.

cen'ser *n.* (סענ׳־סער) א פייער־פאן [די פאן אין וועלכער מען רויכערט ווייררויך פאר׳ן אלטאר].

cen'sor *n. and v.* (סענ׳־סאר) א צענזאר; א טאדלער; א קריטיקער; איינער פון די הויפט שטאדט בעאמטע אין אלטען רוים; א משגיח אין די אלטע אוניווערזיטעטען; איינער פון די הויפט־בעאמטע פון כינא [די „אויגען און אויערען" פון כינעזישען קייזער]; קריטיקירען, טאדלען.

censo'rial *a.* (סענ־סאו׳־רי־על) וואס איז נוגע צום צענזאר; צענזאריש

Editors too often assume a censorial attitude.

censo'rious *a.* (סענ־סאו׳־רי־אס) קריטיש, שטעכעדיג; בייסענד; מיט א שטרענגער קריטיק.

censo'riously *adv.* (סענ־סאו׳־רי־אס־לי) אויף א שטרענגען, קריטישען אופן.

censo'riousness *n.* (סענ־סאו׳־רי־אס־נעס) דאס קריטיקירען; דאס טאדלען; דאס געפינען חסרונות.

cen'sorship *n.* (סענ׳־סאר־שיפ) דאס אמט פון א צענזאר; די צייט וויפיעל עס דויערט דיעזעס אמט; די טהעטיגקייט פון א צענזאר.

cen'surable *a.* (סענ׳־שור־עבל) טאדעלהאפט, וואס פערדיענט געטאדעלט צו ווערען.

cen'surableness *n.* (סענ׳־שור־עבל־נעס) טאדעלהאפטיגקייט.

cen'sure *n. and v.* (סענ׳־שור) צענזור; קריטיק; טאדעל; דאס אורטיילען וועגען א זאך, דאס געפינען חסרונות; דאס ארויסלעגען א שטראף; קריטיקירען, געפינען חסרונות; טאדלען; בעשטראפען.

cen'surer *n.* (סענ׳־שור־ער) א צענזאר, א קריטיקער, א טאדלער.

cen'sus *n.* (סענ׳־סאס) צענזוס, פאלקס־צעהלונג [די צעהלונג פון די איינוואהנער פון א לאנד, לויט זייער עלטער, געשלעכט, בעשעפטיגונג א. ז. וו.].

cent *n.* (סענט) א סענט [א קופערנע מטבע וואס איז א הונדערטעל טייל פון אן אמעריקאנער און קאנאדער דאלאר].

cen'tal *a. and n.* (סענ׳־טעל) וואס איז נוגע צו אדער בעשטעהט פון הונדערט; אן ענגלישע וואג פון הונדערט פונט [צו מעסטען תבואה].

cen'tare *n.* (סענ׳־טעהר) א קוואדראט־מעטער [א פלעכע וואס איז אין דער לייננג א מעטער און אין דער ברייט א מעטער].

cen'taur *n.* (סענ׳־טאהר) דער צענטאוור [א משוגה׳דיגע בעשעפעניס, האלב מענש און האלב פערד אין דער גריכישער מיטאלאגיע].

Centaur

Centau'rus *n.* (סענ־טאה׳־ראס) א צוזאמענזעצונג פון שטערען אין דער פארם פון א צענטאוור [א בעשעפעניס האלב מענש און האלב פערד].

cen'taury *n.* (סענ׳־טאה־רי) אזא פלאנצע

centa'vo *n.* (סהענ־טא׳־וואו) א סענט, א הונדערטעל טייל פון א דאלאר אדער פעזא [אין די ויד אמעריקאנישע שטאאטען].

centena'rian *n. and a.* (סענ־טע־ניי׳־רי־ען) א הונדערט יעהריגער מענש; וואס געהערט צו א יאהרהונדערט.

cen'tenary *a. and n.* (סענ׳־טע־נע־רי) וואס איז נוגע צום צאהל הונדערט אדער צו א יאהרהונדערט; א פעריאדע פון הונדערט יאהר; דאס הונדערט־יאהריגע יוביליעאום.

centen'nial *a. and n.* (סענ־טענ׳־אי־על) הונדערט יעהריג; וואס דויערט הונדערט יאהר; וואס פערענדיגט א יאהרהונדערט; וואס עס טרעפט זיך איינמאל אין א יאהרהונדערט; א הונדערט־יאהריגעס יוביליעאום.

In 1876 we celebrated the centennial of our independence.

cen'ter *n. and v.* (סענ׳־טער) דער צענטער, מיטעלפונקט, דער הויפט פונקט, די הויפט זאך; דער צענטער, די מיטעלפארטיי אין פארלאמענט; די קלעריקאלע פארטיי אין דייטשלאנד; שטעלען אויף דעם מיטעלפונקט; זיך צוזאמענטרעפען אין מיטעלפונקט, צוזאמענלויפען אין מיטעלפונקט; קאנצענטרירען זיך.

cen'ter-bar *n.* (סענ׳־טער־באר) אזא שטיפט צו וועלכען עס ווערט בעפעסטיגט דער בויערער אין א דריל.

cen'ter-bit *n.* (סענ׳־טער־ביט) א מין ענבער צום בויערען לעכער.

cen'ter-chis'el *n.* (סענ׳־טער־טשיז׳־על) אזא שפיציגער שארפער געציינג צום אנצייכענען דעם צענטער אין מעטאל וואס דארף ווערען געבויערט אדער געדריים.

cen'ter-drill *n.* (סענ׳־טער־דריל) אזא קליינער דריל [בויערער] וואס ווערט בענוצט צום בויערען נים קיין טיעפע לעכער אין די ענדען פון אן אקס, וועלכע זיינען נויטיג איהם ארייצושטעלען אין דרעהבאנק אויף אבצודרעהען.

cen'tering *n.* (סענ׳־טער־אינג) דאס קאנצענטרירען אין איין פונקט די הילצערנע געוועלבס־ארבייט צום אויסמויערען געוועלבטע געביידען.

cen'terpiece *n.* (סענ׳־טער־פיעס) מיטעל־שטיק [אן ארנאמענט וואס ווערט אויסגעמאכט אין צענטער פון א געגענשטאנד ווי פון א סופים, טיש א. ד. ג.].

cen'ter-pin *n.* (סענ׳־טער־פין) די נאדעל אויף וועלכער עס האלט זיך דער ווייזער פון א קאמפאס.

cen'ter-punch *n.* (סענ׳־טער־פאנטש) אזא שפיציגער שטאלענער געציינג אנצוצייכענען דעם צענטער פון א לאך וואס דארף געבויערט ווערען אין מעטאל.

cen'ter-rail *n.* (סענ׳־טער־רייל) א רעלסע וועלכע ווערט געלעגט צווישען א געוויסען צוועק צווישען די צוויי געוועהנליכע רעלסעס פון אן אייזענבאהן־וועג.

cen'ter-saw *n.* (סענ׳־טער־סאה) אזא מאשין צום שפאלטען האלץ־קלעצלעך אויף שייטען צו מאכען הענטלעך פאר העק, האמערס א. ד. ג.

cen'ter-sec'ond *a.* (סענ׳־טער־סעק׳־אנד) וואס האט דעם זעקונדען־ווייזער אין צענטער צוזאמען מיט דעם שטונדען און מינוטען־ווייזער [ביי זייגערס].

cen'ter-tools *n.* (סענ'-טער-טוהלז) די געצייג פון אן איינבינדער [בוך=בינדער] וועלכע ווערט בענוצט פאר די גאלד=פערציערונגען פון ביכער.

centes'imal *n. and a.* (סענ-טעס'-אי-מעל) א הונדערט=חלק; א הונדערט; וואס איז געטיילט אין הונדערט.

centes'imally *adv.* (סענ-טעס'-אי-מעל-אי) אין הונדערטלעך.

centes'imate *v.* (סענ-טעס'-אי-מייט) אויסקלייבען איינעם פון הונדערט.

centesima'tion *n.* (סענ-טעס-אי-מיי'-שאן) דאס בעשטראפען איינעם פון יעדע הונדערט [אן אלטער מנהג ביי א מרידה פון סאלדאטען].

cen'tiare *n.* (סענ'-טי-עהר) ז. *centare*.

centicip'itous *a.* (סענ-טי-סיפ'-אי-טאס) הונדערטקעפיג, וואס האט הונדערט קעפ.

cen'tigrade *a.* (סענ'-טי-גרייד) וואס איז צוטיילט אין הונדערט גראדען.

cen'tigrade thermom'eter (סענ'-טי-גרייד טהער-מאמ'-ע-טער) א טערמאמעטער, וועלכער איז פון דעם פריהר=פונקט ביז דעם זיד=פונקט צוטיילט אין הונדערט גראדען [צעלסיוס טערמאמעטער].

cen'tigram *n.* (סענ'-טי-גרעם) א סענטיגראם [אזא געוויכט וואס איז א הונדערטעל פון א גראם].

cen'tiliter *n.* (סענ'-טי-לי-טער) א סענטיליטער [א פליסיגקייטס=מאס וואס ענטהאלט א הונדערטעל פון א ליטער].

centil'lion *n.* (סענ-טיל'-יאן) הונדערט טויזענד אדער א מיליאן.

centime' *n.* (סאנ-טים') א סאנטים [א פראנצויזישע מטבע וואס איז א הונדערטעל טייל פון א פראנק].

cen'timeter *n.* (סענ'-טי-מי-טער) א סאנטימעטער [אזא לענג=מאס, וואס איז א הונדערטעל פון א מעטער].

cen'tiped *n.* (סענ'-טי-פעד) אזא פיעל=פיסיגער ווארים

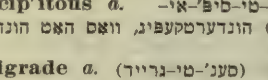

Centiped

cen'tipedal *a.* (סענ'-טי-פעד-על) וואס איז שייך צו דעם פיעל=פיסיגען ווארים.

cent'ner *n.* (סענט'-נער) א צענטנער [א וואג וואס ענטהאלט הונדערט איינהייטען, זי איז פערשיעדען אין פערשיעדענע לענדער, מייסטענס אבער 100 פונט].

cen'to *n.* (סענ'-טאו) א מוזיקאלישע אדער ליטערארישע זאמלונג.

centoc'ulated *a.* (סענ-טאק'-יו-לייטעד) וואס האט הונדערט אויגען.

cen'trad *adv.* (סענ'-טרעד) געריכטעט צום מיטעל=פונקט, צום צענטער.

cen'tral *a.* (סענ'-טרעל) וואס איז שייך צו א מיטעלפונקט אדער צענטער; וואס ענטהאלט א צענטער; צענטראל; וואס געהט דורך דעם צענטער אדער מיטעל=פונקט.

cen'tral eclipse' (סענ'-טרעל אי-קליפס') א פאלשטענדיגע לקוי חמה אדער לקוי לבנה.

cen'tralism *n.* (סענ'-טרעל-איזם) צענטראליזאציאן; פאליטישע קאנצענטרירונג [ד. ה. אז אלעס זאל רעגיערט ווערען פון איין צענטער].

cen'tralist *n.* (סענ'-טרעל-איסט) א צענטראליסט, איינער וואס איז אן אנהענגער פון א צענטראלער רעגיערונג.

central'ity *n.* (סענ-טרעל'-אי-טי) צענטראליטעט; דאס זיין צענטראל, דאס זיין אין מיטעלפונקט.

centraliza'tion *n.* (סענ-טרעל-אי-זיי'-שאן) דאס קאנצענטרירען, דאס ברייגנען צו א מיטעלפונקט; צענטראליזאציאן [פון פאליטישער מאכט].

cen'tralize *v.* (סענ'-טרעל-איז) ברייגנען צו א מיטעלפונקט: צענטראליזירען [די רעגירונג פון א לאנד אדער שטאדט].

cen'tralized *a.* (סענ'-טרעל-איזד) צענטראליזירט.

cen'tralizer *n.* (סענ'-טרעל-אי-זער) איינער וואס איז אן אנהענגער פון א צענטראלער רעגיערונג.

cen'trally *adv.* (סענ'-טרעל-אי) אין מיטעלפונקט; אין דער ריכטונג צום צענטער.

cen'tralness *n.* (סענ'-טרעל-נעס) דאס זיין צענטראל.

cen'tral point (סענ'-טרעל פאינט) דער מיטעלפונקט.

cen'tre *n. and v.* (סענטר) 1. צענטרום, מיטעלפונקט; 2. ברייגנען אין מיטעלפונקט; פעראייניגען אין איין פונקט, קאנצענטרירען.

1. They live in the centre of the city.
2. His interests are centred in his family.

cen'tre of grav'ity (סענטר אוו גרעוו'-אי-טי) דער שווערפונקט [דער פונקט, אין וועלכען א געגענשטאנד קען זיך האלטען אין גלייכגעוויכט, אז איין זייט זאל נים אריבערוועגען די אנדערע].

cen'tre of mo'tion (סענטר אוו מאו'-שאן) דער דרעה=פונקט [דער פונקט אין א זיך דרעהענדען געגענשטאנד, וועלכער בלייבט אונבעוועגט אין דער צייט, ווען זיינע אלע אנדערע טיילען בעוועגען זיך ארום איהם, ווי למשל, דער פאל פון דער ערד, וועלכער איז אונבעוועגט אין דער צייט ווען די גאנצע ערד בעוועגט זיך ארום איהם].

cen'tric *a.* (סענ'-טריק) צענטריש; פערבונדען מיט א צענטראלען פונקט; געזעצט אין מיטעלפונקט.

cen'trical *a.* (סענ'-טרי-קעל) ז *centric*

centrical'ity *n.* (סענ-טרי-קעל'-אי-טי) ז. *centrality*

cen'tricalness *n.* (סענ'-טרי-קעל-נעס) דאס זיין אין צענטער אדער אין מיטעלפונקט.

centric'ity *n.* (סענ-טרים'-אי-טי) דאס זיין פערבונדען מיט א צענטער; דאס זיין אין מיטעלפונקט.

centrif'ugal *a.* (סענ-טריפ'-יו-געל) צענטריפוגאל, וואס לויפט אדער וואס שטרעבט צו דערווייטערען זיך פון צענטער.

centrif'ugal drill (סענ-טריפ'-יו-געל דריל) א צענטריפוגאל דריל [אזא דריל אדער בויערער וואס האט א שוואונגראד אויף אנצוהאלטען א גלייכמעסיגע דרעה=בעוועגונג].

centrif'ugal force (סענ-טריפ'-יו-געל פאורס) די צענטריפוגאלע קראפט [די קראפט וועלכע שטויסט אב, דערווייטערט פון מיטעלפונקט].

centrif'ugally *adv.* (סענ-טריפ'-יו-געל-אי) אויף א צענטריפוגאלען שטייגער; שטרעבענדיג אין א ריכטונג צו דערווייטערען זיך פון צענטער.

centrif'ugal machine' (סענ-טריפ'-יו-געל מע-שין') א צענטריפוגאלע מאשין [ווערט בענוצט צום פומפען וואסער, צו ווענטילירען קויהלען=גריבער א. ד. ג.].

centrif'ugal pump (סענ-טריפ'-יו-געל פאמפ) א צענטריפוגאל=פומפ [אזא זיך דרעהענדע וואסער פומפ וועלכע ארבייט דורך צענטריפוגאלע קראפט].

centrif'ugence *n.* (סענ-טריפ'-יו-דזשענס) די צענטריפוגאלע קראפט; די בעשטרעבונג זיך צו דערווייטערען פון צענטער.

centrim'anent *a.* (סענ-טרים'-ע-נענט) בלייבענדיג אין צענטער; בלייבענדיג אין מארך=צענטער.

centrip'etal *a.* (סענ-טריפ'-ע-טעל) צענטריפעטאל, וואס לויפט אדער שטרעבט אין דער ריכטונג צום צענטער [דער געגענזאץ פון צענטריפוגאל].

centrip'etal force (סענ-טריפ'-ע-טעל פאורס) די צענטריפעטאלע קראפט, די קראפט וואס טרייבט צום צענטער, צום מיטעלפונקט.

centrip'etalism *n.* (סענ-טריפ'-ע-טעל-איזם) די שטרעבונג צום צענטער. די צענטריפעטאלע בעוועגונג [וועלכע שטרעבט צום צענטער].

centrip'etally *adv.* (סענ-טריפ'-ע-טעל-אי) אויף א צענטריפעטאלען שטייגער; שטרעבענדיג צום מיטעלפונקט.

centrip'etal press (סענ-טריפ'-ע-טעל פרעס) א צענטריפעטאלער פרעס [אזא פרעס וואס איז געבויט אויף דעם פרינציפ פון צענטריפעטאלע קראפט וועלכע טרייבט צום צענטער].

centrip'etal pump (סענ-טריפ'-ע-טעל פאמפ) א צענטריפעטאלע פומפ [אזא זיך דרעהענדע וואסער=פומפ, וואס ארבייט דורך דעם פרינציפ פון צענטריפעטאלער קראפט].

centrip'etal rail'way (סענ-טריפ'-ע-טעל רייל'-הוויי) א באהן אויף איין רעלסע [געבויט אויף דעם פרינציפ פון צענטריפעטאלער קראפט].

centrip'etence *n.* (סענ-טריפ'-ע-טענס) די שטרעבונג צום צענטער; די צענטריפעטאלע קראפט.

centrip'etency *n.* (סענ-טריפ'-ע-טענ-סי) ז. *centripetence*

centrobar'ic *a.* (סענ-טרא-בער'-איק) וואס איז שייך צום שווערפונקט; וואס איז שייך צו דער מעטאדע אויסצוגעפינען דעם שווערפונקט.
ז. *centre of gravity*

centrobar'ic meth'od (סענ-טרא-בער'-איק מעטה'-אד) די מעטאדע אויסצוגעפינען דעם שווערפונקט פון א געגענשטאנד [ד. ה. דעם פונקט אין וועלכען דער געגענשטאנד קען געהאלטען ווערען אין גלייכגעוויכט].

cen'troid *n.* (סענ'-טראיד) דער צענטער פון א מאסע [אין מאטעמאטיק].

centrolec'ithal *a.* (סענ-טרא-לעס'-אי-טהעל) וואס האט אין מיטען א געלכעל.

centrolin'ead *n.* (סענ-טרא-לינ'-אי-עד) אן אינסטרומענט צום צייכנען ליניען וואס לויפען זיך צונויף אין איין צענטער.

centrolin'eal *a. and n.* (סענ-טרא-לינ'-אי-על) וואס לויפען זיך צונויף אין איין צענטער [ביי ליניען]; אן אינסטרומענט צום צייכנען ליניען וואס לויפען זיך צונויף אין איין צענטער.

cen'trum *n.* (סענ'-טראם) א צענטער, א מיטעלפונקט.

cen'tum *n.* (סענ'-טאם) א הונדערט.

centum'vir *n.* (סענ-טאמ'-ווער) דער צענטומוויר [א פריערענס-ריכטער אין אלטען רוים].

centum'viral *a.* (סענ-טאמ'-ווי-רעל) וואס איז שייך צו א צענטומוויר. ז. *centumvir*.

centum'virate *n.* (סענ-טאמ'-ווי-רייט) דאס אמט פון א צענטומוויר, פון דעם פריערענס-ריכטער אין אלטען רוים; א קערפערשאפט פון הונדערט פערזאָן.

cen'tuple *a. and v.* (סענ'-טיופל) הונדערט-פאכיג; נע'כפל'ט אין הונדערט מאל; כפל'ען אין הונדערט מאל.

centu'plicate *v.* (סענ-טיו'-פלי-קייט) פערהונדערט-פאכען. כפל'ען אין הונדערט מאל; מאכען הונדערט מאל אזוי פיעל.

centu'rial *a.* (סענ-טיו'-רי-על) הונדערט-יעהריג; וואס איז שייך צו א יאהר-הונדערט.

cen'turied *a.* (סענ'-טשו-ריד) וואס דויערט הונדערטע יאהרען.

centu'rion *n.* (סענ-טיו'-רי-אָן) א רוימישער אפיציר איבער הונדערט סאלדאטען; שר מאה.

cen'tury *n.* (סענ'-טשו-רי) א יאהר-הונדערט; א פעריאדע פון הונדערט יאהר; איינער פון די 193 טיילען, אויף וועלכע עס איז געווען צוטיילט דאס אלט רוימישע פאלק; א ראטע סאלדאטען אין אלטען רוים.

cen'tury-plant *n.* (סענ'-טשו-רי-פלענט) דער אמעריקאנער אלאע [א מין בוים, וועגען וועלכען מען האט אמאל גערענקט, אז ער בליהט איין מאל אין הונדערט יאהר].

ceph'alad *adv.* (סעפ'-ע-לעד) צום קאפ צו, אין דער ריכטונג פון קאפ.

cephalag'ra *n.* (סעפ-ע-לעג'-רא) גיכט [פאדאגרע] אין קאפ.

cephalal'gia *n.* (סעפ-ע-לעל'-דזשי-א) קאפשמערצען.

cephalal'gic *a. and n.* (סעפ-ע-לעל'-דזשיק) וואס איז שייך צו קאפ-שמערץ; א רפואה צו קאפ-שמערץ.

ceph'alalgy *n.* (סעפ'-ע-לעל-דזשי) ז. *cephalalgia*.

cephal'ic *a. and n.* (סע-פעל'-איק) וואס בעטרעפט דעם קאפ: וואס איז געשטעלט אדער געריכטעט צום קאפ; א מיטעל צו קאפשמערצען.

cephali'tis *n.* (סעפ-ע-לאי'-טיס) מארך-ענטצינדונג.

cephaliza'tion *n.* (סעפ-ע-לי-זיי'-שאָן) די קאָנצענטרירונג פון די וויכטיגסטע קערפער-טיילען נאהנט צום קאפ [וועגען א געוויסער טעאריע אין ביאלאגיע. דאס ביי דער ענטוויקלונג פון חיות בעמערקט זיך די טענדענץ דאס די וויכטיגסטע טיילען פון קערפער פערנעהמען זייער פלאץ נאהנט צום קאפ, אדער אז די טיילען פון קערפער, וועלכע זיינען נאהנט צום קאפ ווי אויך דער קאפ גופא זיינען בעסער אויסגעבילדעט].

ceph'alize *v.* (סעפ'-ע-לאיז) פעראורזאכען, אז די טיילען פון קערפער, וועלכע זיינען נעהנטער צום קאפ, זאלען זיין בעסער ענטוויקעלט אדער אויסגעבילדעט.

ceph'alized *a.* (סעפ'-ע-לאיזד) וואס דער קאפ און די נאהנטע גליעדער צו איהם זיינען בעסער ענטוויקעלט אדער אויסגעבילדעט.

cephalodyn'ia *n.* (סעפ-ע-לא-דינ'-אי-ע) א שמערץ אין די קאפ-מוסקולען.

cephalogen'esis *n.* (סעפ-ע-לא-דזשענ'-ע-סיס) די ענטוויקלונג פון קאפ אדער פון מארך.

cephalog'raphy *n.* (סעפ-ע-לאג'-רע-פי) א בעשרייבונג פון קאפ.

ceph'aloid *a.* (סעפ'-ע-לאיד) וואס האט די פארם פון א קאפ; וואס איז שייך צום קאפ.

cephalol'ogy *n.* (סעפ-ע-לאל'-א-דזשי) א וויסענשאפטליכע אבהאנדלונג וועגען קאפ.

cephalom'eter *n.* (סעפ-ע-לאמ'-ע-טער) אן אינסטרומענט צום מעסטען די פערשיעדענע ווינקלען פון די קאפ-ביינער.

cephalom'etry *n.* (סעפ-ע-לאמ'-ע-טרי) דאס מעסטען דעם קאפ אדער די קאפ-ביינער.

ceph'alo-or'bital *a.* (סעפ'-ע-לאו-אר'-בי-טעל) וואס איז שייך צום קאפ און די אויגען-לעכער.

ceph'alopod *a. and n.* (סעפ'-ע-לא-פאד) וואס איז שייך צו די סעפאלאפאדען; איינער פון דעם מין סעפאלאפאדען. ז. *Cephalopoda*.

Cephalop'oda *n.* (סעפ-ע-לאפ'-א-דע) די סעפאלאפאדען, קאפ-פיסיגע [א מין ווייכע ים-חיה'לעך פון דעם קלאס מאלוסקען, ביי וועלכע די פיס אדער די בעוועגונגס-ארגאנען און די ארגאנען צו בעקומען נאהרונג געהען ארויס פון קאפ].

ceph'alopode *n.* (סעפ'-ע-לא-פאוד) ז. *cephalopod*.

cephalopod'ic *a.* (סעפ-ע-לאו-פאד'-איק) וואס איז נוגע צו די סעפאלאפאדען. ז. *Cephalopoda*.

cephalop'odous *a.* (סעפ-ע-לאפ'-א-דאס) ז. *cephalopodic*.

ceph'alotome *n.* (סעפ'-ע-לא-טאום) אזא צוואנג-אינסטרומענט וואס ווערט געברויכט ביי שווערע געבורטען איינצוקלעמען דעם קינדס קאפ.

cephalot'omy *n.* (סעפ-ע-לאט'-א-מי) דאס עפענען דעם קאפ; דאס אבנעהמען א קינד ביי א שווערען געבורט מיט אזא צוואנג-אינסטרומענט.

ceph'alotribe *n.* (סעפ'-ע-לא-טראיב) אזא אינסטרומענט וואס ווערט געברויכט צונויפצודריקען דעם קינד'ס קאפ ביי שווערע געבורטען.

ceph'alotripsy *n.* (סעפ'-ע-לא-טריפ-סי) דאס געברויכען אן אינסטרומענט צונויפצודריקען דעם קינדס קאפ ביי שווערע געבורטען.

ceph'alous *a.* (סעפ'-ע-לאס) וואס האט א קאפ [אין געגענזאץ צו די חיות, וועלכע האבען נים קיין קעפ].

Ce'pheus *n.* (סי'-פיוס) סעפעאוס [א בילד פון א געוויסע שטערען-צוזאמענזעצונג אין די אלטע אסטראנאמיעס].

cera'ceous *a.* (סי-ריי'-שיאס) ענהליך צו וואקס.

cera'go *n.* (סי-ריי'-גאו) ביענען-שפייז [א געוויסער שטאף וועלכער געפינט זיך אין בלומען פון וועלכע ביענען נעהמען זייער שפייז].

ceram'ic *a.* (סע-רעמ'-איק) וואס געהערט צו קעראמיק אדער טעפעריי [די קונסט צו מאכען כלים פון ליים, פארצעלייא. ד. ג.].

ceram'ics *n.* (סע-רעמ'-איקס) קעראמיק [די קונסט פון טעפעריי ארבייט].

cer'amist *n.* (סער'-ע-מיסט) א קעראמיסט [דער וואס בעשעפטיגט זיך מיט די פלאסטישע קונסט; דער וואס מאכט ווארען א. ד. ג.

ceramograph'ic *a.* (סער-ע-מא-גרעפ'-איק) וואס איז שייך צו קעראמאגראפיע. ז. *ceramography*.

ceramog'raphy *n.* (סער-ע-מאג'-רע-פי) קעראמאגראפיע, דער שטודיום פון דער טעפעריי-קונסט, ווי קינסטער-וואזען א. ד. ג.

cerar'gyrite *n.* (סע-ראר'-דזשי-ראיט) הארן-זילבער, זילבער-כלאריד [אזא ווייכער מינעראל וואס זעהט אויס ווי וואקס און פון וועלכען עס ווערט געוואונען זילבער].

cer'asin *n.* (סער'-ע-סין) קארשען-גומי [א מין גומי, וואס נעהמט זיך פון קארשען- אדער פלוימען-ביימער. שיידעט זיך אינגמער פון גומיראביקע דערמיט, וואס זי קען פאנאנדערגלאזען ווערען אין קאלטען וואסער].

cer'asine *a.* (סער'-ע-סין) הארן-ארטיג [וועגען מינעראלען].

ceras'inous *a.* (סע רעס'-אי-נאס) וואס ענטהאלט קארשען-גומי. ז. *cerasin*.

ceras'tes *n.* (סע-רעס'-טיז) די אפריקאנישע הערנער-שלאנג [א מין גיפטיגע שלאנג].

ce'rate *n. and a.* (סי'-רייט) א זאלב פון וואקס און בוים-אויל; וואס האט א הייטעל איבער'ן שנאבעל [ביי געוויסע רויב-פייגעל].

ce'rated *a.* (סי'-רע-טעד) געוואקסט, בעדעקט מיט וואקס.

cer'atin *n.* (סער'-ע-טין) דער גרונד-שטאף פון הארן.

cer'atine *n.* (סער'-ע-טין) ז. *ceratin*.

cerati'tis *n.* (סער-ע-טאי'-טיס) ענטצינדונג פון דער הארן-הויט [פון אויג].

cer'atoid *a.* (סער'-ע-טאיד) הארנדיג; ענהליך צו הארן.

cer'atose *a.* (סער'-ע-טאוס) הארנדיג.

cerau'nic *a.* (סע-ראה'-ניק) וואס איז בעגלייט פון דונערען און בליצען.

Cerbe'rean *a.* (סויר-בי'-רי-ען) וואס איז שייך צו צערבערוס, א הונד מיט דריי קעפ, וואס היט די טויערען פון גיהנום [אין דער גריכישער מיטאלאגיע].

Cer'berus *n.* (סויר'-בע-ראס) צערבערוס, דער דרייקעפיגער הונד, וועלכער איז געשטעלט צו היטען דעם גיהנום [אין די לעגענדען פון די אלטע גריכען].

cerch'nus *n.* (סוירק'-נאס) דאס אטהעמען מיט א גערויש אדער כריפ; הייזעריגקייט.

cere *n. and v.* (סיר) וואקס; א מין הייטעל אויף'ן שנאבעל פון געוויסע רויב-פויגלען; בעדעקען מיט וואקס.

ce'real *n. and a.* (סי'-רי-על) געטריידע: גרעזער, וועלכע האבען זאנגען מיט קערנער, ווי למשל: קארן, ווייץ, האבער א. ד. ג.; וואס איז שייך צו געטריידע.

ce'realin *n.* (סי'-רי-ע-לין) א כעמישער פראדוקט, וואס ענטהאלט א סך שטיקשטאף (אזאט), וועלכער געפינט זיך אין קלייען.

ce'realine *n.* (סי'-רי-ע-לין) ז. *cerealin*.

cerebel'lar *a.* (סער-אי-בעל'-ער) וואס איז נוגע צום אונטערשטען אדער הינטערשטען טייל פון מארך.

cerebel'lic *a.* (סער-אי-בעל'-איק) ז. *cerebellar*.

cerebelli'tis *n.* (סער-אי-בע-לאי'-טיס)

אז ענטצינדונג פון דעם אונטערשטען טייל פון מארך.

cerebellospi'nal *a.* (סער-אי-בעל-או-ספאי'-נעל) וואס געהערט צו דעם הינטער־שטען טייל פון קאפ־מארך און צום רוקען־מארך.

cerebel'lous *a.* (סער-אי-בעל'-אס) ז. ***cerebellar***

cerebel'lum *n.* (סער-אי-בעל'-אם) דער אונטערשטער אדער הינטערשטער טייל פון דעם מארך.

cer'ebral *a.* (סער'-אי-ברעל) וואס גע־הערט צום מארך.

cer'ebralism *n.* (סער'-אי-ברעל-איזם) די טעאריע, אז יעדע גייסטעס טהעטיג־קייט שטאמט פון דער טהעטיגקייט פון מארך.

cer'ebralist *n.* (סער'-אי-ברעל-איסט) איינער וואס האלט פון דער טעאריע, אז יעדע גייסטעס טהעטיגקייט שטאמט פון דער טהעטיגקייט פון מארך.

cerebraliza'tion *n.* (סער-אי-ברעל-אי-זיי'-שאן) דאס אויסשפרעכען דורך אנדריקען די צונג צום גומען.

cer'ebralize *v.* (סער'-אי-ברעל-איז) אויסשפרעכען דורך צודריקען דעם שפיץ צונג צום גומען.

cer'ebrate *v.* (סער'-אי-ברייט) ארויס־ווייזען קאפ־ארבייט.

cerebra'tion *n.* (סער-אי-בריי'-שאן) די טהעטיגקייט פון מארך.

cer'ebric *a.* (סער'-אי-בריק) פון דעם מארך: וואס בעלאנגט צו דעם מארך; וואס קומט פון דעם מארך.

cereb'riform *a.* (סע-רעב'-רי-פארם) ווי מארך; וואס האט די פארם פון מארך.

cer'ebrin *n.* (סער'-אי-ברין) דער ניט פאספאריזירטער שטיק־שטאף [אזאט] וואס מען בעקומט אויף א כעמישען וועג פון מארך אדער נערוועז.

cer'ebrine *n.* and *a.* (סער'-אי-ברין) דער ניט פאספאריזירטער שטיק־שטאף [אזאט], וואס מען בעקומט אויף א כע־מישען וועג פון מארך אדער נערוועז; וואס איז שייך צום מארך.

cerebri'tis *n.* (סער-אי-בראי'-טיס) מארך־ענטצינדונג; ענטצינדונג פון דעם אויבערשטען פאדערטייל פון מארך.

cer'ebrize *v.* (סער'-אי-בראיז) ז. ***cerebrate***

cer'ebroid *a.* (סער'-אי-בראיד) וואס איז שייך צום מארך.

cerebromedul'lary *a.* (סער-אי-בראו-מי-דאל'-ע-רי) וואס איז שייך צו דעם רוקען־מארך און צו דעם קאפ־מארך.

cerebrop'athy *n.* (סער-אי-בראפ'-ע-טהי) מרה שחורה, מעלאנכאליע וועלכע פיהרט צו משוגעת.

cerebrophysiol'ogy *n.* (סער-אי-בראו-פיז-אי-אל'-א-דזשי) די פיזיאלא־גיע פון דעם מארך.

cerebrosenso'rial *a.* (סער-אי-בראו-סען-סאו'-רי-על) וואס איז שייך צו דעם מארך און צו דער עמפפינדונג פון די חושים.

cerebrospi'nal *a.* (סער-אי-בראו-ספאי'-נעל) וואס איז שייך צו דעם רו־קען־מארך און צו דעם קאפ־מארך.

cer'ebrum *n.* (סער'-אי-בראם) מארך; דער אויבערשטער פאדערטייל פון מארך.

cere'cloth *n.* (סיר'-קלאטה) געוואנד וואס לאזט ניט דורך קיין וואסער [גע־וואנד דורכגעווייקט אדער בעדעקט מיט וואקס אדער גומי].

cere'ment *n.* (סיר'-מענט) א וואקס־טוך, אין וועלכע מען וויקעלט איין טויטע נאכדעם ווי מען האט זיי באלזאמירט; תכריכים.

ceremo'nial *a.* and *n.* (סער-אי-מאו'-ני-על) וואס איז שייך צו א צערעמאניע; לויט'ן מנהג, פארמאל; צערעמאניש; דער צערעמאניאל; דער מנהג.

ceremo'nialism *n.* (סער-אי-מאו'-ני-על-איזם) דאס אבהיטען צערעמאניעס.

ceremonial'ity *n.* (סער-אי-מאו-ני-על'-אי-טי) צערעמאניעלער שטייגער.

ceremo'nially *adv.* (סער-אי-מאו'-ני-על-אי) צערעמאניש, מיט צערעמאניע.

ceremo'nialness *n.* (סער-אי-מאו'-ני-על-נעס) דאס זיין צערעמאניעל.

ceremo'nious *a.* (סער-אי-מאו'-ני-אס) מיט צערעמאניע. צערעמאניש, פארמאל.

ceremo'niously *adv.* (סער-אי-מאו'-ני-אס-לי) אויף א צערעמאנישען שטיי־גער; מיט פארמאליטעט.

ceremo'niousness *n.* (סער-אי-מאו'-ני-אס-נעס) פינקטליכקייט; פארמאלי־טעט; דאס מאכען צערעמאניעס.

cer'emony *n.* (סער'-אי-מא-ני) צע־רעמאניע, פארמאליטעט.

ce'reous *a.* (סי'-רי-אס) עהנליך צו וואקס; פון וואקס.

Ce'res *n.* (סי'-ריז) צערערע, די געטין פון קארן און פון פעלד־ארבייט [אין דער רוימישער מיטאלאגיע].

ce'resin *n.* (סי'-רי-סין) אזא וואקס־עהנליכער שטאף, וועלכער ווערט אפט גע־ברויכט אנשטאט ביענען־וואקס.

ce'resine *n.* (סי'-רי-סין) ז. ***ceresin***

Ce'reus *n.* (סי'-רי-אס) אזא מין פלאנ־צען מיט גרויסע בלומען, וועלכע בליהען אם מייסטען ביינאכט.

cer'evis *n.* (סער'-אי-וויס) אזא קליין היטעלע וואס ווערט געטראגען פון דייי־טשע סטודענטען, וועלכע געהערען צו גע־וויסע סטודענטען־פעראיינען.

cerge *n.* (סוירדזש) א גרויסע וואקסענע ליכט וועלכע ברענט פאר'ן אלטאר אין די קאטוילישע קירכען.

cerif'erous *a.* (סי-ריפ'-ע-ראס) וואס גיט פון זיך ארויס וואקס [ביי פלאנצען].

ce'rin *n.* (סי'-רין) דער טייל פון ביע־נען־וואקס וואס צוגעהט אין אלקאהאל [אונגעפעהר 70 ביז 80 פראצענט פון ביענען־וואקס בעשטעהט פון א שטאף וואס צוגעהט אין אלקאהאל]; אזא וואקס־עהנ־ליכער שטאף.

ce'rine *n.* (סי'-רין) ז. ***cerin***

cerise' *n.* and *a.* (סע-ריז') קארשען־קאליר; וואס האט א קארשען־קאליר.

ce'rite *n.* (סי'-ראיט) דאס צעריט [א זעהר זעלטענער מינעראל, וועלכער ווערט געפונען אין קופער מינען. ער האט א בלאס־ראזען אדער א בלאס־רויטען קא־ליר]; א מין מאלוסקעל [פון די ווייכע ים־חיה'לעך].

ce'rium *n.* (סי'-רי-אם) סיריום [א מעטאל, איינער פון די כעמישע גרונד עלעמענטען].

cer'nuous *a.* (סויר'-ניו-אס) וואס הענגט אראב.

ce'rograph *n.* (סי'-רא-גרעף) א שריפט אדער אויסגראווירונג אויף וואקס; א בילד אין וואקס־קאלירען.

cerograph'ic *a.* (סי-רא-גרעפ'-איק) וואס איז נוגע צום שרייבען אויף וואקס.

cerograph'ical *a.* (סי-רא-גרעפ'-אי-קעל) ז. ***cerographic***

cerog'raphist *n.* (סי-ראג'-רע-פיסט) איינער וואס שרייבט אויף וואקס.

cerog'raphy *n.* (סי-ראג'-רע-פי) די קונסט צו שרייבען אדער גראווירען אויף וואקס.

cero'lein *n.* (סי-ראו'-לי-אין) אזא שטאף וואס מען בעקומט פון ביענען־וואקס דורך קאכען אין אלקאהאל.

ce'romancy *n.* (סי'-רא-מען-סי) דאס כישוף־מאכען אדער נביאות־זאגען דורך טריפען צושמאלצענע וואקס אין וואסער.

ce'romel *n.* (סי'-רא-מעל) אזא פלאסטער צו וואונדען געמאכט פון וואקס און הא־ניג.

ceroplas'tic *a.* and *n.* (סי-רא-פלעס'-טיק) וואס איז שייך צו דער קונסט פון מאכען בילדער פון וואקס; דאס מאכען בילדער פון וואקס.

ce'rosin *n.* (סי'-רא-סין) אזא וואקס־עהנליכער שטאף.

ce'rosine *n.* (סי'-רא-סין) ז. ***cerosin***

cerot'ic *a.* (סי-ראט'-איק) וואס איז שייך צו ביענען־וואקס; וואס ווערט גע־מאכט פון ביענען־וואקס.

cerot'ic ac'id (סי-ראט'-איק עס'-איד) אזא פעטליכע זויערע וואס געפינט זיך אין ביענען־וואקס.

cer'rial *a.* (סער'-אי-על) וואס איז שייך צו דעם בימערען אייכען־בוים [דעמ־בע].

cer'ris *n.* (סער'-איס) דער ביטערער אייכען־בוים [דעמבע].

cer'tain *a.* (סויר'-טען) 1. זיכער, גע־וויס, בעשטימט; 2. א געוויסער [מענש אדער נעגענשטאנד].

1. I am certain about the truth of my statement. 2. A certain man called on me with a proposition.

cer'tainly *adv.* (סויר'-טען-לי) געוויס, בעשטימט, אהן שום ספק.

I shall certainly keep my promise.

cer'tainness *n.* (סויר'-טען-נעס) גע־וויסהייט, זיכערהייט; בשטימטהייט.

His certainness made us feel confident.

cer'tainty *n.* (סויר'-טען-טי) ז. ***certainness***

cer'tes *adv.* (סויר'-טיז) געוויס, זיכער, בעשטימט.

cer'tifiable *a.* (סויר'-טי-פאי-עבל) וואס קען בעשטעטיגט ווערען.

certif'icate *n.* and *v.* (סויר-טיפ'-אי-קייט) א צייגניס, א שיין; א דאקומענט, וואס בעשטעטיגט עפעס אפיציעל; גע־בען א שריפטליכע צייגניס.

certifica'tion *n.* (סויר-טי-פי-קיי'-שאן) דאס געבען א שריפטליכע צייגניס; דאס בעשטעטיגען.

cer'tified cop'y (סויר'-טי-פאיד קאפ'-אי) אן אפיציעל בעשטעטיגטע קאפיע פון א געריכטס־פראטאקאל וואס ווערט ארויס־געגעבען פון א בעאמטען וואס איז אנגע־שטעלט אין געריכט פאר דיעזען צוועק.

cer'tifier *n.* (סויר'-טי-פאי-ער) איינער וואס בעשטעטיגט; איינער וואס בעשטע־טיגט דורך א שריפטליכען צייגניס.

cer'tify *v.* (סויר'-טי-פאי) בעשטעטי־גען, בעצייגען; מיטטיילען; בעקאנט מא־כען.

The notary certifies to the genuineness of the signature.

certiora'ri *n.* (סויר-שי-א-ריי'-ראי) א שריפט פון א העכערען געריכט צו א קלענערען וועגען צושיקען איהם די פער־האנדלונגען פון א געוויסען פראצעס [משפט] אום עס דורכצוזעהן.

cer'titude *n.* (סויר'-טי-טיוד) זיכערהייט, פערזיכערונג.

cert'-mon'ey *n.* (סוירט'-מאנ'-אי) אזא קאפּגעלד, וואס די איינוואהנער פלעגען אמאל צאהלען צו די פריצים.

ceru'lean *a.* (סי-רו'-לי-ען) חימעלבלוי, העליבלוי.

ceru'lean blue (סי-רו'-לי-ען בלו) ז. *cerulean*

cerules'cent *a.* (סער-או-לעס'-ענט) וואס האט א בלויליכען קאליר.

ceru'leum *n.* (סי-רו'-לי-אם) א בלויער פארבשטאף.

ceru'men *n.* (סי-רו'-מען) אויערוואקס [די געלבע מאטעריע, וואס מען רייניגט ארויס פון אויער].

ceruminif'erous *a.* (סי-רו-מי-ניפ'-ע-ראס) וואס גיט ארויס אויערוואקס. ז. *cerumen*

ceru'minous *a.* (סי-רו'-מי-נאס) וואס איז שייך צו אויערוואקס, וואס ענטהאלט אויערוואקס.

ce'ruse *n. and v.* (סי'-רוהס) בלייווייס, א מין ווייסער פודער [ווערט בענוצט אלס קאסמעטיק]; וואשען מיט בלייווייס; פודרען זיך מיט ווייסען פודער.

cer'vical *a. and n.* (סויר'-ווי-קעל) וואס געהערט צום האלז; א טייל פון האלז.

cervici'tis *n.* (סויר-ווי-סאי'-טיס) אן ענטצינדונג אויף'ן האלז.

cervicodyn'ia *n.* (סויר-ווי-קא-דינ'-אי-א) האלזקראמפף.

cer'vicorn *a.* (סויר'-ווי-קארן) וואס איז פערצווייגט ווי די הערנער פון א הירש.

cer'vine *a.* (סויר'-ווין) וואס געהערט צו הירשען; פון א דונקעלברוינעם קאליר.

cer'vix *n.* (סויר'-וויקס) דער קארק, דער הינטערשטער טייל פון האלז.

cesar'owitch *n.* (סי-זער'-א-וויטש) ז. *czarevitch*

ces'pitose *a.* (סעס'-פי-טאוס) וואס וואקסט אין נידריגע קוסטעס.

ces'pitous *a.* (סעס'-פי-טאס) ז. *cespitose*

cess *n. and v.* (סעס) א שטייער; א טאקסע; בעלעגען מיט א שטייער; פערנאכלעסיגען א פפליכט.

ces'sant *a.* (סעס'-ענט) רוהענדיג; אויפהערענדיג; אבשטעלענדיג [א בעוועגונג אדער טהעטיגקייט].

cessa'tion *n.* (סע-סיי'-שאן) אן אויפהער, אן אויפהערונג; אן אבשטעלונג; אן אברוה.

There was a cessation of work yesterday owing to lack of material.

cessa'tion of arms (סע-סיי'-שאן אוו ארמז) וואפענשטילשטאנד [אן אונטערברעכונג פון א מלחמה אויף א געוויסע צייט].

ces'sion *n.* (סעש'-אן) דאס אונטערגעבען זיך; דאס רעזיגנירען; דאס אבזאגען זיך פון עטוואס; דאס אויפגעבען.

ces'sionary *a.* (סעש'-אנ-ע-רי) אויפגעבענדיג; נאכגעבענדיג; אבטרעטענדיג.

ces'sionary bank'rupt (סעש'-אנ-ע-רי בענק'-ראפּט) א באנקראט, ביי וועלכען דער אנזעצער האט אבגעטרעטען זיין פערמעגען צו זיינע קרעדיטארען.

cess'-pipe *n.* (סעס'-פּאיפּ) א ראהר דורך וועלכען עס לויפט אב דאס וואסער און שמוץ פון אן אבטריטסגרוב.

cess'pool *n.* (סעס'-פּוהל) אבטריטסגרוב [א גרוב פאר שמוציג וואסער און אינרייניקייטען].

ces'tus *n.* (סעס'-טאס) א גארטעל; א מין הענדשקע צום קעמפפען ביי די פארצייטיגע גריכען און רוימער.

cesu'ra *n.* (סי-זשו'-רע) די צעזור, די קורצע אבטיילונגספויזען אין א שורה פון א ליעד [אין לעהרביכער ווערט די צעזור אנגעוויזען דורך א ליניע, ווי למשל: „הו'-ליעט ‖ הו'-ליעט ‖ ביי'-זע ‖ ווינ'-טען היינט'-איז ‖ איי'-ער ‖ צייט"].

cesu'ral *a.* (סי-זשו'-רעל) וואס איז שייך צו א צעזור. ז. *cesura*

Ce'ta *n.* (סי'-טא) דער מין זויגטהיערע וואס לעבען אין וואסער, ווי וואלפיש, דעלפינען א. ד. ג.

Ceta'cea *n.* (סי-טיי'-סי-ע) ז. *Ceta*

ceta'cean *a.* (סי-טיי'-שיען) וואס איז נגנע צו דעם מין זויגטהיערע וואס לעבען אין וואסער, ווי די וואלפיש, דעלפינען א. ד. ג.; וואס איז שייך צום וואלפיש.

ceta'ceous *a.* (סי-טיי'-שיאס) וואס בעלאנגט צום וואלפיש.

Ce'te *n.* (סי'-טי) ז. *Ceta*

ce'tic *a.* (סי'-טיק) וואס איז שייך צום וואלפיש.

ce'tin *n.* (סי'-טין) צעטין [אזא פעטליכער קריסטאליזירטער שטאף וואס ווערט ערהאלטען פון דעם קאפּ פון א וואלפיש].

ce'tine *n.* (סי'-טין) ז. *cetin*

cetolog'ical *a.* (סי-טא-לאדזש'-אי-קעל) וואס איז שייך צו דער נאטורגעשיכטע פון זויגטהיערע וועלכע לעבען אין וואסער, ווי וואלפיש, דעלפינען א. ד. ג.

cetol'ogist *n.* (סי-טאל'-א-דזשיסט) א קענער אין נאטורגעשיכטע פון זויגטהיערע וועלכע לעבען אין וואסער.

cetol'ogy *n.* (סי-טאל'-א-דזשי) די נאטורגעשיכטע פון די זויגטהיערע וועלכע לעבען אין וואסער ווי וואלפיש, דעלפינען א. ד. ג.

ce'tus *n.* (סי'-טאס) א וואלפיש.

Ceylonese' *n.* (סיע-לאנ-איס') וואס איז שייך צום אינזעל ציילאן; אן איינוואהנער פון ציילאן.

ceylon'ite *n.* (סיע-לאנ'-אים) דער צעלאנים [אזא דונקעלער מינעראל וועלכער געפינט זיך אין ציילאן].

chack *v.* (טשעק) 1. אבשלאגען; אבקוועטשען; א שניט טהאן; א כאפּ טהאן; 2. ווארפען מיט'ן קאפּ ארויף און אראב [ביי אן איינגעצוימטען פערד].

1. He chacked his finger by shutting the door.

chad *n.* (טשעד) ברעקליך, אבפאל, פסולת; א טרוקענע צווייג.

chæ'todon *n.* (קיע'-טא-דאן) דער קליפּפיש [א פיש ביי וועלכען די צייהנער זיינען עהנליך צו האר. לעבט אין די ימים פון די ווארעמע לענדער].

Chætodon

chafe *v. and n.* (טשייף) 1. ווארעמען, אנווארעמען; ציטיצען; אריינברייננען אין כעס; צורייבען מיט'ן האנד; ארצברייסען, אבשינדען [די פעל]; זיין אויפגעבראכט, צוהיצט; 2. היץ; בייזקייט; צארן; ערגערניש, אויפגערעגטקייט פון אונגעדולד.

1. He chafes under restraint.

cha'fer *n.* (טשיי'-פער) א כעסן; א פייערטאפּ; דער קאראפּוזיק [א מין זשוק].

chafe'-wax *n.* (טשייפ'-הוועקס) אן אנגעשטעלטער אין קאנצעלאריע [אין די אמאליגע ענגלישע געריכטען], וועמעס ארבייט איז געוועזן ווארעמען דעם טריףוואקס צו שטעמפּלען די פּאפּיערען.

chaff *n. and v.* (טשעף) 1. מעקענע; סעמשקע; פסולת; די אונטערשטע שיסעלבלעטעליך אין געוויסע בלומען; א מין דינגע יסגראז; 2. דברים בטלים, שפּאסעריי; אבלאכען, חוזק מאכען.

1. We must separate the wheat from the chaff. 2. You are not serious, your talk is all chaff.

chaff'-cut'ter *n.* (טשעף'-קאט'-ער) א מאשין צו האקען סעמשקע.

chaf'fer *v. and n.* (טשעפ'-ער) האנדלען, שאכערען; קויפען; דינגען זיך; פלוידערען; האנדעל; ווארע, סחורה.

chaf'ferer *n.* (טשעפ'-ער-ער) דער וואס דינגט זיך; א קונה; א מציאההענדלער.

chaf'finch *n.* (טשעפ'-אינטש) דער בוכפינק, זיאבליק [א מין איירא‍פּעאישער זינגפויגעל].

chaff'y *a. and n.* (טשעפ'-אי) פול מיט מעקענע; ווי מעקענע; לייכט, נים בעשטענדיג; דער בוכפינק. ז. *chaffinch*

cha'fing *n.* (טשיי'-פינג) דאס ווארעמען, דאס רייבען; דאס דערהיצען.

cha'fing-dish *n.* (טשיי'-פינג-דיש) א כלי אין וועלכע מען האלט הייסע וואסער אדער קויהלען אום עפּעס אנצוווארעמען.

cha'fing-gear *n.* (טשיי'-פינג-גיער) ווייכע שמאפען, מיט וועלכע מען וויקעלט ארום די שטריק און געהילץ אויף א שיף כדי זיי זאלען זיך נים רייבען איינע אן די אנדערע און אנצינדען זיך.

chagrin' *n. and v.* (שע-גרין') קומער, פערדרוס, ערגערניס; ערגערען; מאכען פערדרוס.

chagrined' *a.* (שע-גרינד') געערגערט.

chain *n. and v.* (טשיין) א קייט; קאנדאלען; די צונויפבינדונג; צונויפקייטען; פערפעסטיגען; פערשקלאפען; אנטהאן א קייט.

The prisoner was chained by the guard.

chain'-bear'er *n.* (טשיינ'-בעהר'-ער) דער וואס טראגט די מעסקייט ביים פערמעסטען לאנד.

chain'-bolt *n.* (טשיין'-באולט) א קייטעלרינגעל פון א טהיר.

chain'-bridge *n.* (טשיין'-ברידזש) א בריק אויף קייטען; דער הייננבריק.

chain'-ca'ble *n.* (טשיין'-קייבל) די אנקערקייט [אויף א שיף].

chain'-gang *n.* (טשיין'-גענג) א גרופּע קאטארזשניקעס, וואס ארבייטען צוזאמען געשמיעדט אין קייטען.

chain'less *a.* (טשיינ'-לעס) אהן קייטען; וואס קען נים געבונדען ווערען.

chain'let *n.* (טשיינ'-לעט) א קליינע קייטעל.

chain of moun'tains (טשיין אוו מאונ'-טענז) די בערגקייט [א רייה פון בערג].

chain of rea'soning (טשיין אוו

ריע'זנ-איננ) א קייט פון ארגומענטען, וואס איין ארגומענט איז ארויסגעדרונגען פון דעם אנדערען.

chain'-pump *n.* (טשיין'-פאמפ) א קייט־פומפ [א מין פומפ וואס בעשטעהט פון א געשלאסענע קייט, וועלכע איז אנגעטהאן אויף צוויי צייהן־רעדלעך. צו דער קייט זיינען צוגעטשעפעט אזעלכע עמער־לעך, וועלכע דרעהען זיך צוזאמען מיט איהר אזוי, אז קומענדיג אונטען, שעפען זיי אן וואסער און ארויפדרעהענדיג זיך ארויף, גיסען זיי דאס אויס].

chain'-rule *n.* (טשיין'-רוהל) די קעטען־רעגעל [אין מאטעמאטיק].

chain'-shot *n.* (טשיין'-שאט) צוויי צו־זאמענגעקייטעטע קוילען [צום שיסען].

chain'-stitch *n.* (טשיין'-סטיטש) דער קייטען־שטיך [אזא נאט וואס פלעכט זיך ווי א קייטעל].

chain'-wheel *n.* (טשיין'-הוויהל) א צאהן־ראד אויף וועלכען עס איז אנגע־טהאן א קייט.

chain'-work *n.* (טשיין'-הוואירק) קיי־טען־ארבייט; דאס פלעכטען ווי א קייטעל.

chair *n. and v.* (טשעהר) א שטוהל; א אמט; א קאפעדרע; די אייזערנע קלעצלעך צו וועלכע עס זיינען צוגעשרויפט די רעלסען פון אן אייזענבאהן; ארייננזע־צען אדער טראגען אין א שטוהל; טרא־גען אין טריאומף; אריינפיהרען אין אמט; אוועקזעצען אויף'ן טהראן.

chair'-bot'tom *n.* (טשעהר'-באט'-אם) דער שטוהל־זיץ.

chair'-days *n.* (טשעהר'-דייז) דער אבענד פון לעבען, די רוהע־טעג פון אל־טער.

chair'man *n.* (טשעהר'-מען) פארזי־צענדער [פון א פערזאמלונג].

chair'manship *n.* (טשעהר'-מען-שיפ) דאס אמט פון א פארזיצענדער.

chair of ease (טשעהר אוו איז) רוהע־שטוהל; דער רוהע־שטוהל פון אלטער.

chair of jus'tice (טשעהר אוו דזשאס'-טיס) דאס געריכטליכע אמט.

chair of state (טשעהר אוו סטייט) דער קייזערליכער שטוהל מיט'ן באלדאכין איבער איהם.

chaise *n.* (שייז) [א קאליאסקע א לייכטער וועגעל].

chalced'ony *n.* (קעל-סעד'-א-ני) דער כאלצעדאן [א מין טייערער ווייסער שטיין].

chalced'onyx *n.* (קעל-סעד'-א-ניקס) א מין טייערער שטיין וואו ווייס און גרוי בייטען זיך שיכטענווייז איינע נאך די אנדערע.

chal'cocite *n.* (קעל'-קא-סאיט) קופער־סולפיד [א מינעראל וואס בעשטעהט פון קופער און שוועפעל].

chal'cograph *n.* (קעל'-קא-גרעף) קו־פער־שטיך [גראווירונג אין קופער אדער בראנז].

chalcog'rapher *n.* (קעל-קאג'-רע-פער) א קופער־שטעכער [איינער וואס גראווירט אין קופער אדער בראנז].

chalcog'raphy *n.* (קעל-קאג'-רע-פי) דאס גראווירען אין קופער אדער בראנז.

chalcop'yrite *n.* (קעל-קאפ'-אי-ראיט) קופעראייזען־סולפיט [א מינעראל וואס בעשטעהט פון קופער, אייזען און שווע־פעל].

Chalda'ic *a. and n.* (קעל-דיי'-איק) כאלדייאיש; די כאלדייאישע שפראך. ז. *Chaldean*

Chalde'an *n. and a.* (קעל-די'-ען) וואס איז נוגע צו בבל אדער כשדים; א כאלדייער, א באבילאניער.

Chal'dee *a. and n.* (קעל'-דיע) כאלדיי־איש; וואס איז שייך צו בבל; די כאל־דייאישע שפראך.

chal'dron *n.* (טשאהל'-דראן) א קוילען־מאס פון 36 שעפעל.

chalet' *n.* (שע-ליי') א שווייצארישע בויערען־הייזעל; א הויז וואס איז גע־בויט לויט דעם שווייצארישען סטיל.

chal'ice *n.* (טשעל'-איס) א בעכער אדער שיסעלע; דער בעכער וועלכען מען בע־נוצט אין קירך ביי געוויסע רעליגיעזע צערעמאניעס.

chal'iced *a.* (טשעל'-איסט) מיט א בע־כער, מיט א שיסעלע [ווי דאס שיסעלע פון א בלום].

chalk *n. and v.* (טשאהק) קרייד, קאלך; צייכנען מיט קרייד.

chalk'-box *n.* (טשאהק'-באקס) א קעס־טעל, אין וועלכען עס ווערט געהאלטען צוריבענע קרייד מיט וואס אקראבאטען בעשמירען די הענד און פיס, אז זיי זאלען זיך ניט אויסגליטשען.

chalk'-cut'ter *n.* (טשאהק'-קאט'-ער) דער קרייד־גרעבער.

chalk'-draw'ing *n.* (טשאהק'-דראה'-איננ) א קרייד־צייכנונג.

chalk'-hol'der *n.* (טשאהק'-האול'-דער) דער קרייד־האלטער, שטיפט־האלטער.

chal'kiness *n.* (טשאה'-קי-נעס) דאס בעשטעהן פון קרייד.

chal'king *n.* (טשאה'-קינג) דאס צייכנען מיט קרייד; דער ערשטער ענטוואורף פון א בילד; דאס בעשיטען [פעלדער] מיט קרייד.

chalk out (טשאהק אוט) פערצייכנען מיט קרייד; פערשרייבען אויף'ן חוב; ענטוואנגען פון שטעלע.

chalk'-pit *n.* (טשאהק'-פיט) א קרייד־גרוב.

chalk'stone *n.* (טשאהק'-סטאון) אזא שטיינערנער שטאף אין די געלענקען ביי קראנקע אויף ניכט [פאדאגרא]; א שטיק קרייד.

chal'ky *a.* (טשאה'-קי) קאלכיג, קריידיג.

chal'lenge *v. and n.* (טשעל'-ענדזש) 1. פאדערען, אויפפאדערען; 2. ארויספא־דערען צו א קאמפף; אויפפאדערונג צו א קאמפף.

1. The story **challenges** continued interest.
2. Italy's **challenge** of war was accepted by Turkey.

chal'lengeable *a.* (טשעל'-ען-דזשעבל) אויפפאדערליך; וועמען מען קען אויפפא־דערען; וועמען מען קען בעשולדיגען; וואס מען קען פאדערען.

chal'lenger *n.* (טשעל'-ען-דזשער) אויפפאדערער; איינער וועלכער פאדערט אימעצען אויף [ווי צו א דועל אדער וועט].

chal'lis *n.* (שעל'-אי) אזא לייכטער וואָ־לען־שטאף.

chal'ly *n.* (שעל'-אי) ז. *challis*

chalyb'eate *a. and n.* (קע-ליב'-אי-ייט) וואס ענטהאלט אייזען [ווי גע־וויסע מינעראל־וואסערען אדער מעדיצי־נען]; וואס האט א בלויליכע שטאהל־פארב; מינעראל וואסער אדער מעדיצין וואס ענטהאלט אייזען.

chalyb'eous *a.* (קע-ליב'-אי-אס) וואס האט א בלויליכע שטאהל־פארב.

cham'ber *n. and v.* (טשיימ'-בער) צי־מער; קאמער [גנזעצגעבענדע פערזאמ־לונג]; א רוים; דער קוילען־רוים פון א הארמאט אדער ביקס; פערנעהמען א צי־מער, לאזשירען.

cham'ber-coun'cil *n.* (טשיימ'-בער-קאונ'-סיל) א געהיימער ראטה; א פריי־וואטע בעראטונג.

cham'ber-coun'sel *n.* (טשיימ'-בער-קאונ'-סעל) ז. *chamber-counselor*

cham'ber-coun'selor *n.* (טשיימ'-בער-קאונ'-סעל-אר) אן אדוואקאט וועל־כער ערשיינט ניט אין געריכט, נאר גיט עצות צו זיינע קליענטען פריוואט.

cham'bered *a.* (טשיימ'-בערד) איינ־געטיילט אין צימערען.

cham'ber-fel'low *n.* (טשיימ'-בער-פעל'-או) א צימער־חבר [איינער וואס וואהנט מיט אימעצען אין איין צימער].

cham'ber-hang'ings *n.* (טשיימ'-בער-הענג'-איננז) טאפעטען; פארהאנגען.

cham'bering *n.* (טשיימ'-בער-איננ) הוליאניע; צולאזענקייט.

cham'berlain *n.* (טשיימ'-בער-ליין) דער שאץ־מייסטער [דער בעאמטער וואס האט די אויפזיכט אויף די געלדער פון שטאדט]; דער שאץ־מייסטער פון א גע־זעלשאפט; א קאמער־דינער, א צימער־אויפזעהער.

cham'berlet *n.* (טשיימ'-בער-לעט) א קליין קעמערעל.

cham'berleted *a.* (טשיימ'-בער-לעט-עד) צוטיילט אין קליינע קעמערלעך.

cham'berletted *a.* (טשיימ'-בער-לעט-עד) ז. *chamberleted*

cham'ber-lye *n.* (טשיימ'-בער-לאי) אורין, השתנה.

cham'bermaid *n.* (טשיימ'-בער-מייד) א קאמער־מיידעל, א צימער־מיידעל.

cham'ber-mas'ter *n.* (טשיימ'-בער-מעס'-טער) א שוסטער וואס ארבייט ביי זיך אין דער היים מיט אייגענע מאטע־ריאל און פערקויפט זיין ארבייט אין גע־שעפטען.

cham'ber-mu'sic *n.* (טשיימ'-בער-מיו'-זיק) קאמער־מוזיק [מוזיק וואס איז פערפאסט צו שפיעלען אין א קליינעם זאל].

cham'ber of com'merce (טשיימ'-בער אוו קאמ'-אירס) האנדעלס־קאמער [א פרייוויליגער פערבאנד פון די סוחרים פון א שטאדט צו בעשיצען זייערע האנדעלס־אינטערעסען].

cham'ber of dep'uties (טשיימ'-בער אוו דעפ'-יו-טיז) די פראנצויזישע דעפו־טירטען־קאמער [פארלאמענט].

cham'ber-pot *n.* (טשיימ'-בער-פאט) נאכט־טאפ.

cham'ber-prac'tice *n.* (טשיימ'-בער-פרעק'-טיס) די פראקטיק פון אן אדוואַ־קאט, וואס טרעט ניט אויף אין געריכט, נאר גיט זיינע קליענטען עצות אין פריי־וואט.

cham'ber-robe *n.* (טשיימ'-בער-ראוב) א שלאף־ראק.

cham'ber-wom'an *n.* (טשיימ'-בער-הוואומ'-ען) א קאמער־פרוי [א דיענסט, וועלכע ברענגט אין ארדנונג די צימערען אין הויז].

chame'leon *n.* (קע-מיע'-לי-אן) כא־מעלעאן [א מין יאשטשעריצע וואס בייט איהרע קאלירען].

cham'fer *v. and n.* (טשעמ'-פער) אויס־שניידען רינעס; א קליינע רינע; קנייטשען.

cham'frain *n.* (טשעמ'-פריין) א מע־

טאלענער פּאַנציר פאר דעם קאפּ פון א פערד בשעת מלחמה, געברויכט אין מיטעלאַלטער.

cham'fret *n. and v.* (טשעמ'-פרעט) ז. *chamfer*.

cham'fron *n.* (טשעמ'-פראן) ז. *chamfrain*.

cham'ois *n.* (שעמ'-אי) נעמזע [א מין ווילדע ציג פון וועלכער מען קריגט דעם זעמיש-לעדער]; זעמיש-לעדער.

Chamois

cham'omile *n.* (קעמ'-א-מאיל) קאמי-לען-טהעע [ראמאשקע].

champ *v. and n.* (טשעמפּ) קייען שנעל; גריזשען; דאס קייען און שלינגען אין איין ציים [ווי ביי א פערד]; דאס פעלד, דער גרונט פון א געשניצטען שילד, פון א גראַווירע א. ד. ג.

champagne' *n.* (שעמ-פּיין') שאמפּא-ניער [וויין].

champaign' *a. and n.* (שעמ-פּיין') וואס איז נוגע צו א פלאַך-לאנד; פלאך; א פלאכעס לאנד, א פלעכע; א פעלד.

cham'pertor *n.* (טשעמ'-פּער-טאר) דער וואס קויפט אב פּראצעסען אדער דאס רעכט צו מאהנען פון אן אנדערען; א יאַ-בעדניק.

champign'on *n.* (שעמ-פּינ'-יאן) דער שאמפּיאן [א מין שוועמעל]; שוועמלעך.

cham'pion *n., v. and a.* (טשעמ'-פּי-אן) 1. א קעמפּפער; א העלד; דער גרעס-טער בריה אין שפּיעל אדער וועט-קאמפּף; 2. ארויסטרעטען אין קאמפּף ווי א העלד פאר עמוואס; 3. הויפּט, העכסט.

1 The New York baseball team is champion. 2. Emile Zola championed the cause of Dreyfus.

cham'pionship *n.* (טשעמ'-פּי-אן-שיפּ) דאס העלדענטום; דאס זיין אדער האבען די עהרע צו זיין דער ערשטער אין א שפּיעל אדער אין א וועט-קאמפּף.

champlevé' *n. and a.* (שעמפּ-לע-וויי') וואס איז געמאכט מיט פערטיעפונגען אויף אויסצופילען מיט עמאל [ביי עמאלירען מעטאל]; די קונסט פון אזעלכע עמאליר-ארבייט.

ז. איל. *"Ornamental enamelry"*

chan *n.* (קאן) כאן [טאטארישער קעניג].

chance *n., a. and v.* (טשענס) 1. א גע-לעגענהייט, א צופאל, א שאנס; א גליק; צופעליג; 2. פּאסירען. טרעפען. פּארקו-מען; 3. ריזיקירען, פּראבירען טהאן.

2. Tell us what has chanced to-day. 3. It may be a dangerous undertaking, but I will chance it.

chan'cel *n.* (טשענ'-סעל) דער אבגע-צאמטער כאר אין א קירכע; דער אלטאר.

chan'cellor *n.* (טשענ'-סעל-אר) קאנצ-לער, ערשטער מיניסטער; פּרעזידענט; א ריכטער פון דעם העכסטען געריכט אין ענגלאנד.

chan'cellor of a di'ocese (טשענ'-סעל-אר אוו ע דאי'-א-סיס) דער אפּיציע-לער ראטהגעבער פון א בישאף.

chan'cellor of a univer'sity (טשענ' סעל-אר אוו ע יו-ני-וואיר'-סי-טי) דער רעקטאר פון אן אוניווערזיטעט [דער העכסטער בעאמטער פון אוניווערזיטעט].

Chan'cellor of the Exchequ'er (טשענ'-סעל-אר אוו טהי עקס-טשעק'-ער) דער פינאנס-מיניסטער אין ענגלאנד.

chan'cellorship *n.* (טשענ'-סעל-אר-שיפּ) קאנצלערשאפט, דאס אמט פון ערש-טען מיניסטער.

chan'cel-screen *n.* (טשענ'-סעל-סקריען) אן אבטיילונג אין א קירך וואו דער כאר זינגט.

chan'cel-ta'ble *n.* (טשענ'-סעל-טייבל) דער אלטאר-טיש [אין א קירך].

chance'-med'ley *n.* (טשענס'-מעד'-לי) דאס פערוואונדען אדער טוידטען בשוגג [אומגערן] אין זעלבסט-פערטיי-דיגונג.

chan'cery *n.* (טשענ'-סער-אי) די קאנ-צעלאריע; דאס גערעכטינקייטס-געריכט [א געריכט, וואו די צדדים ווערען גע'משפט ניט לויט די געוועהנליכע געזעצען, נאר לויט דעם פערשטאנד און גערעכטינקייטס-געפיהל פון ריכטער]; דאס העכסטע גע-ריכט [אין ענגלאנד].

chan'cre *n.* (שענ'-קער) דער שאנקער [א מין ווענערישע קראנקהייט].

chan'crous *a.* (שענ'-קראס) שאנקערדיג, געשווירארטיג.

chan'cy *a.* (טשענ'-סי) צופעליג, ריזי-קאליש.

chandelier' *n.* (שענ-דע-ליער') א הייננלייכטער מיט רעהרען.

chand'ler *n.* (טשענד'-לער) ליכט-העני-לער; ליכט-מאכער; א קרעמער.

chand'lery *n.* (טשענד'-לער-אי) א ליכט-קראם; ליכט-וואארע.

change *n. and v.* (טשיינדזש) 1. ענדע-רען, בייטען, וועקסלען, אומענדערען; 2. אומענדערונג; 3. קליין-געלד.

1. The passengers changed cars. 2. There is no change in the weather. 3. I have no change with me.

changeabil'ity *n.* (טשיינ-דזשע-ביל'-אי-טי) פערענדערליכקייט, אונבעשטענדיג-קייט.

chan'geable *a.* (טשיינ'-דזשעבל) וואס ענדערט זיך; אונבעשטענדיג.

chan'geableness *n.* (טשיינ'-דזשעבל-נעס) פערענדערליכקייט; אונבעשטענדיג-קייט; פערענדערונג.

chan'geably *adv.* (טשיינ'-דזשע-בלי) דורך ענדערונג; אונבעשטענדיג.

change col'or (טשיינדזש קאל'-אר) 1. בייטען דעם קאליר; 2. בייטען די מיינונגען אדער די אויפפיהרונג.

2. He changed his colors. He is a conservative now.

change for the bet'ter (טשיינדזש פאר טהי בעט'-ער) בעסער ווערען.

change'ful *a.* (טשיינדזש'-פול) פערענ-דערליך; אונבעשטענדיג.

change hands (טשיינדזש הענדז) ביי-טען; פערקויפט ווערען.

The house changed hands.

change'less *a.* (טשיינדזש'-לעס) וואס ענדערט זיך ניט; בעשטענדיג.

change'lessness *n.* (טשיינדזש'-לעס-נעס) דאס בלייבען אונפערענדערט; דאס ניט ענדערען זיך.

change'ling *n. and a.* (טשיינדזש'-לינג) א פערביטענעס קינד [בעזאנדערס אין די פאלקס-לעגענדען, וואו די פעען גנב'ענען אוועק שעהנע קינדער און לאזען איבער אויף זייער ארט מאוס'ע]; אומגע-ביטען, פערביטען.

change of life (טשיינדזש אוו לאיף) די פעריאדע אין דעם לעבען פון א פרוי, ווען זי הערט אויף צו האבען מענסטרוא-ציע [מאנאטליכע רעגעל].

change one's mind (טשיינדזש הוואנז מאינד) בייטען די מיינונגען.

He changed his mind just once too often.

chan'ger *n.* (טשיינ'-דזשער) א חלפן, א געלד-וועקסלער; א שענקער [פון ביער].

change sides (טשיינדזש סאידז) איי-בערגעהן צו אן אנדער פארטיי.

chan'nel *n. and v.* (טשענ'-על) א קא-נאל [פאר וואסער]; א רינע; א קוועלע; דורכשניידען קאנאלען; מאכען רינעס.

chan'nel of in'tercourse (טשענ'-על אוו אינ'-טער-קאורס) א פערבינדונגס-קא-נאל.

chan'son *n.* (שענ'-סאן) א באלאדע [א מין געריכם].

chant *n. and v.* (טשענט) זינגען; א ליעד, געזאנג; א ניגון.

chan'ter *n.* (טשענ'-טער) א זינגער, א חזן, א קירכען-זינגער.

chan'tey *n.* (טשענ'-טי) אן ארבייטס-געזאנג פון מאטראזען.

chan'ticleer *n.* (טשענ'-טי-קליער) שאנטיקלער [דער נאמען פון האהן אין די מעשה'לעך וועגען חיות].

chan'tress *n.* (טשענ'-טרעס) א זינגערין.

chan'try *n.* (טשענ'-טרי) א קאפּעלע, א קליינע קירך, וואו מען איז מתפלל אלע טאג פאר דער נשמה פון דעם, וועלכער האט זי געבוים אדער געלאזען ספּעציע-לע געלד, כדי מתפלל צו זיין פאר איהם; אן ארומגעצאמטער קבר.

cha'os *n.* (קיי'-אס) כאאס; אונארדנונג; א פארמלאזע מאסע; תהו ובהו.

chaot'ic *a.* (קיי-אט'-איק) כאאטיש; אהן ארדנונג; ווי א פארמלאזע מאסע.

chaot'ically *adv.* (קיי-אט'-אי-קעל-אי) אויף א כאאטישען אופן.

chap *n. and v.* (טשעפּ) א ריס, א שפּאלט [אין פלייש]; א יונג; דער אויבערשטער אדער אונטערשטער טייל פון מויל; קינ-באק, מארדע; שפּאלטען; טרעסטשען; האנדלען; וועהלען; אנגעהמען; ענדגילי-טיג איינשטימען.

chaparral' *n.* (טשעפּ-ע-רעל') א גע-דיכטער קוסטען-וועלדעל.

chap'-book *n.* (טשעפּ'-בוק) א מעשה-ביכעל, א בראשורקע [וואס מען פלעגט אמאל קויפען ביי רייזענדע מוכר ספרים-ניקעס].

chape *n.* (טשייפּ) א העקעל; א ספּראנזשקע; דאס מעטאלענע בלעכעל פון דעם אונטערשטען טייל פון א שווערדען-שייד; דאס בלעכעל אויף א רימען; דער אייזערנער רינגעל פון דעם אונטערשטען טייל פון א שטעקעל.

chapeau' *n.* (שע-פּאו') א הוט; א מי-ליטער-הוט בעפּוצט מיט פעדערען.

chap'el *n.* (טשעפּ'-על) קאפּעלע, א צו-געבויטער פליגעל צו א קירך; א קאפּעליע, א כאר פון זינגער אדער מוזיקאנטען.

chape'less *a.* (טשייפּ'-לעס) אהן א ספּראנזשקע; אהן דעם אונטערשטען איי-זענדעל פון א שטעקעל אדער ריכען.

chap'ellany *n.* (טשעפּ'-על-ע-ני) א קאפּעליע, וואס איז אן אבטיילונג פון א גרעסערער קירך; א קירכליכע איינריכ-טונג וואס איז אונטערווארפען אונטער אן אנדערער איינריכטונג.

chap'elry *n.* (טשעפּ'-על-רי) דער בע־צירק פון א קאפּעלע [קירך].

chap'eron *n. and v.* (שעפּ'-ע-ראָן) א בעגלייטער און בעשיצער פון א פרוי אין געזעלשאפטליכע פלעצער [ווי טעא־טער, בעלער, פערזאמלונגען א. ז. וו.]; א פערהייראטע פרוי וואס בעגלייט א יונג מיידעל אין געזעלשאפטליכע פלעצער; אזא קליינער שילד מיט אויפשריפטען וואס מען פלעגט אמאל ביי גרויסארטיגע לויות בעפעסטיגען צו די קעפּ פון די פערד וועל־כע פלעגען פיהרען די טרוגע; דער קאפּ־שילד פון אן אינזעקט; בעגלייטען א יונג מיידעל אדער א יונגע פרוי אין א גע־זעלשאפטליכען פלאץ [וואו די בעגלייטע־רין איז א עלטערע פערהייראטע פרוי].

chap'eronage *n.* (שעפּ'-ע-ראָנ-איידזש) דאס בעגלייטען א יונגע פרוי אדער מיידעל [וואו די בעגלייטערין איז אן עלטערע, פערהייראטע פרוי].

chap'fallen *a.* (טשאפּ'-פאָהלען) ענטמוי־טהיגט, אראבגעפאלען ביי זיך.

chap'iter *n.* (טשעפּ'-אי-טער) דער אויבערשטער טייל פון א זייל.

chap'lain *n.* (טשעפּ'-לען) א קאפּלאן, א גייסטליכער פון א קעניג אדער אנדערע הויכער פערזאן; א גייסטליכער אין דער ארמעע אדער אין אנדערע געזעלשאפטלי־כע אינסטיטוציאנען; א פריוואטער סעק־רעטער פון דער עלטעסטער אויפזעהערין אין א פרויען־מאנאסטיר.

chap'laincy *n.* (טשעפּ'-לענ-סי) דאס אמט פון א קאפּלאן אדער גלח.

chap'lainship *n.* (טשעפּ'-לענ-שיפּ) דאס אמט פון א גייסטליכען; די איינ־קונפט אדער בעזיץ פון א קירך.

chap'let *n.* (טשעפּ'-לעט) א גירלאנדע, א קראנץ; דער רויזען־קראנץ אדער פּא־טשערעס [דאס הייליגע שנירעל מיט שווארצע קייקעלעך ביי די קאטאליקען]; א קליינע קאפּעלע [קירך]; אזא קראנץ־פערציערונג פון א זייל.

chap'man *n.* (טשעפּ'-מען) א קליינער הענדלער, א סוחר'ל.

chap'pie *n.* (טשעפּ'-אי) א פראנט, א יונגער בחור.

chap'ter *n.* (טשעפּ'-טער) א קאפּיטעל; א געגענשטאנד; א פערזאמלונג פון גייסטליכע.

chap'ter-house *n.* (טשעפּ'-טער-האוס) דאס קאפּיטעל־הויז [די געביידע ביי א קאטעדראל אדער קירך, וואו דער ראטה פון גייסטליכע פערוואלטעט איבער די ענינים פון דער קירך].

chap'ter of ac'cidents (טשעפּ'-טער אוו עק'-סי-דענטס) א סדרה פון צרות; דער צופאל.

chap'trel *n.* (טשעפּ'-טרעל) דער קאפּ פון א זייל וואס האלט אונטער א גע־וועלב־בויגען.

char *v., n. and a.* (טשאר) פערברע־נען צו קויהל, פער'שרפ'ן; גליהענדע קויה־לען; א מין פיש [געהערט צום מין לאקס]; אן אמאליגע מאס וויין [אן ערך 145 גאלאנס]; א קופּע זאמד, אן אנגע־טראגענער אינזעל אין א שטראם; האלב־אפּען.

char-à-bancs' *n.* (שאר-א-באן') א שא־ראבאן [א לייכטע קארעטע מיט בייגק־לעך אין דער ברייט].

char'acter *n.* (קער'-עק-טער) 1. כאראק־טער; 2. נאטור; 3. בוכשטאב.

1. A good **character** is better than a good reputation. 2. The **character** of the Oriental nations is different from the European. 3. This dictionary is printed in English and Hebrew **characters**.

char'acterism *n.* (קער'-עק-טער-איזם) א כאראקטעריסטישער צייכען.

characteris'tic *n. and a.* (קער-עק-טע-ריס'-טיק) כאראקטעריסטיש.

characteris'tically *adv.* (קער-עק-טע-ריס'-טי-קעל-אי) אויף א כאראקטע־ריסטישען אופן.

characteriza'tion *n.* (קער-עק-טער-אי-זיי'-שאן) די כאראקטעריזירונג, די בעשרייבונג פון די כאראקטעריסטישע סמנים.

char'acterize *v.* (קער'-עק-טער-איז) כאראקטעריזירען, אנגעבען די נאטור אדער דעם כאראקטער; בעצייכנען.

char'acterless *a.* (קער'-עק-טער-לעס) כאראקטערלאז, אהן א כאראקטער.

char'acter-mon'ger *n.* (קער'-עק-טער-מאנ'-גער) א בערייטער, א טאדלער.

char'actery *n.* (קער'-עק-טער-אי) דאס וואס כאראקטעריזירט; א כאראקטעריסטי־שער צייכען; דאס כאראקטעריזירען.

charade' *n.* (שע-רייד') א שאראדע [א מין רעטעניש מיט ווארט־זילבען].

char'bon *n.* (שאר'-באן) א קליינער שווארצער צייכען אין דער גריבעלע פון א פערד'ס ווינקעלצאהן; א מילץ־פיבער; די קארבונקעל [א מין פעסט־געשוויר].

char'coal *n.* (טשאר'-קאול) האלץ־קויהלען.

char'coal cray'on (טשאר'-קאול קריי'-אן) צייכען־קויהל.

char'coal-i'ron *n.* (טשאר'-קאול-אי'-ערן) א געווייסער גוטער זארט אייזען וואס ווערט פּראדוצירט מיט דער הילף פון האלץ־קויהלען; א פלעט־אייזען [בינגעל־אייזען] וואס ווערט הייס געמאכט מיט האלץ־קויהלען.

Charcoal-iron

chard *n.* (טשארד) די אויבערשטע בלע־טער פון אן ארטישאקע [אזא פלאנצע].

chardoon' *n.* (טשאר-דוהן') די ארטי־שאקע [א מין גארטען־פלאנצע אין די ווא־רימע לענדער].

chare *v.* (טשעהר) טהאן טאג־ארבייט; טהאן פערשיעדענע קליינע ארבייט.

charge *n. and v.* (טשארדזש) 1. אנקלא־גע, בעשולדיגונג; 2. בערעכענען [א פרייז]; 3. אויפזיכט, השגחה; אמט; 4. בעשולדיגונג, קלאגע; 5. אנגריף; 6. אנלאדען [א ביקס, אן עלעקטרישע באטע־ריי א. ד. ג.]; 7. אנפילען, פערנעהמען, אנפּאקען; 8. אנווייזען, אנצייגען א ריכ־טונג, זאגען ווי זיך צו פיהרען.

1. He is **charged** with a crime. 2. I was **charged** $2 for the hat. 3. He is in **charge** of the office. 4. He pleaded not guilty to the **charge**. 5. The cavalry **charged** the enemy. 6. The hunter **charged** his gun. 7. He **charged** his mind with principles. 8. The judge **charged** the jury.

char'geable *a.* (טשאר'-דזשעבל) בע־שוועריך, לעסטיג; וואס קאסט צו טייער; פון וואס מען דארף צאהלען שטייערען אדער גרענעץ־צאל; בעשולדיגט.

char'geableness *n.* (טשאר'-דזשעבל-נעס) לעסטיגקייט, קאסטשפּיעליגקייט; צאל־פליכטיגקייט [דאס דארפען צאהלען גרענעץ־צאל].

char'geable to one (טשאר'-דזשעבל טו הוואן) צושרייבען צו איינעם די שולד אדער די פעראנטווארטליכקייט.

The wreck of the train was **chargeable** to the engineer.

chargé' d'affaires' (שאר-זשיי' דע-פעהר') איינער וואס פערנעהמט די שטע־לע פון א געזאנדטען [אמבאסאדאר] אין דער צייט פון זיין אבוועזענהייט; א צייטווייליגער שטעלפערטרעטער, א בע־אמטער וואס פערנעהמט צייטווייליג דעם פּלאץ פון זיין פּאָזיציענטען.

charge'ful *a.* (טשארדזש'-פול) קאסט־באר, טהייער.

charge'less *a.* (טשארדזש'-לעס) קאס־טענלאז, אהן קאסטען; וואלוועל.

charge'man *n.* (טשארדזש'-מען) אן אויפפּאסער אויף ארבייטער, א פּארמאן.

charge one with some'thing (טשארדזש הוואן הוויטה סאמ'-טהינג) ארויפלעגען עפּעס אויף אימעצען, געבען אימעצען אן אויפטראג אדער בעשטעלונג.

char'ger *n.* (טשאר'-דזשער) דער בעשול־דיגער; א גרויסע שיסעל; א קריגס־פערד.

char'ges *n.* (טשאר'-דזשעז) קאסטען.

I received the goods with the **charges** prepaid.

char'ges of car'riage (טשאר'-דזשעז אוו קער'-איידזש) פּראכט־געלד, די קאס־טען פאר אריבערפיהרען עפּעס.

char'ges of convey'ance (טשאר'-דזשעז אוו קאנ-ווי'-ענס) טראנספּארט־קאסטען.

charge to one's account' (טשארדזש טו הוואנז ע-קאונט') צושרייבען צו איי־נעמס רעכנונג.

charge upon' one (טשארדזש א-פּאן' הוואן) איינעם אנקלאגען, פאָרווארפען.

charge with (טשארדזש הוויטה) איינעם איבערגעבען א געשעפט; שיקען איינעם אין א שליחות; הייסען איינעם עפּעס טהאן; בעאויפטראגען.

The mother is **charged** with the care of her children.

char'ily *adv.* (טשעהר'-אי-לי) פאָרזיכ־טיג, בעהיטזאם; מעסיג, שפּארזאם.

char'iness *n.* (טשעהר'-אי-נעס) פאָר־זיכטיגקייט; בעהיטזאמקייט.

char'iot *n. and v.* (טשער'-אי-אט) א וואגען, א קארעט; א רייט־וואגען; א קריעגס־רייט־וואגען; פאהרען אין א רייט־וואגען.

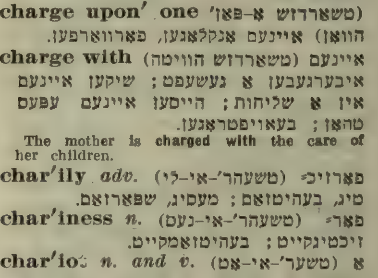

Chariot

charioteer' *n. and v.* (טשער-אי-א-טיר') דער אנטרייבער אין א רייט־וואַ־

גען; א מין יס־פייס [געפינט זיך ארום בראזיליען און די קאריבישע אינזלען]: טרייבען א רייט־וואגען [זיין דער קא־טשער, דער שמייסער].

char'iot-race *n.* (טשער'-אי-אט-רייס) א וועט־לויף אין רייט־וואגענס [אין די אלטע צייטען].

char'itable *a.* (טשער'-אי-טעבל) וואס איז שייך צו צדקה; וואהלטהעטיג, גוטווילליג, מילד צו ארימע.

char'itableness *n.* (טשער'-אי-טעבל-נעס) גוטסקייט; דאס ליעב האבען צו גע־בען צדקה.

char'itably *adv.* (טשער'-אי-טע-בלי) דורך וואהלטהעטיגקייט, מיט גוטסקייט.

char'ity *n.* (טשער'-אי-טי) גוטסקייט; וואהלטהעטיגקייט; מיטלייד; מענשענליע־בע; צדקה.

char'ity begins' at home (טשער'-אי-טי בי-גינז' עט האום) די ערשטע צדקה איז געבען א נדבה זיך אליין; דאס איינגע־נע העמד איז נעהנטער צום לייב.

char'ity-school *n.* (טשער'-אי-טי-סקוהל) א שוהל פאר ארימע קינדער.

charivar'i *n.* (שער-אי-וער'-אי) קא־צען־מוזיק [לצנות'דיגע מוזיק מיט א פיי־פעריי און קלאפעריי].

chark *v.* (טשארק) ברענען ביז קויהל, פערוואנדלען אין קויהל.

char'latan *n.* (שאר'-לע-טען) א שארלא־טאן, א בעטריגער.

charlatan'ic *a.* (שאר-לע-טענ'-איק) שארלאטאניש.

charlatan'ical *a.* (שאר-לע-טענ'-אי-קעל) שארלאטאניש, בעטריגעריש.

charlatan'ically *adv.* (שאר-לע-טענ'-אי-קעל-אי) אויף א שארלאטאנישען אופן.

char'latanism *n.* (שאר'-לע-טענ-איזם) שארלאטאנסטווע.

char'latanry *n.* (שאר'-לע-טענ-רי) שארלאטאנעריי; בעטרוג.

Charles's law (טשארלז לאה) דאס פיזיקאלישע געזעץ, וואס בעהויפטעט, אז ווען די טעמפעראטור פון א גאז ווערט געענדערט וועהרענד דער דרוק אויף איהם בלייבט דערזעלביגער, דאן וועט דער וואָ־לומען [אומפאנג, אויסשפרייטונג] פון גאז זיך פערגרעסערען אויף $\frac{1}{273}$־סטעל פאר יעדען גראד צעלזיוס וואס די טעמפערא־טור ווערט געשטיגען, אדער אויב דער וואלומען פון גאז בלייבט דערזעלביגער, דאן וועט זיך פערגרעסערען זיין דרוק פראפארציאנעל מיט דער שטייגערונג פון דער טעמפעראטור, וועלכע ווערט געמאס־טען פון מינוס 273, ד. ה. פון דעם אבסא־לוטען נול־פונקט [דיעזעס געזעץ איז ענט־דעקט געווארען צו ערשט פון דעם פראנ־צויזישען פיזיקער אלעקסאנדער שארל, געבארען אין יאהר 1746, געשטארבען 1828].

Charles's Wain (טשארלז' וויין) א צוזאמענשטעלונג פון זיבען שטערען וועל־כע איז בעקאנט אין אסטראנאמיע אונטער דעם נאמען "דער גרויסער בער".

char'lock *n.* (טשאר'-לאק) ווילדע פעלד־זענעפט.

char'lotte *n.* (שאר'-לאט) א שטרודעל אנגעפילט מיט פרוכט, סמעטענע, ווארעניע א. ז. וו.

char'lotte russe (שאר'-לאט רוס) א טארט געפילט מיט אויפגעשלאגענע שמאנט אדער פרוכט; א פלאדען.

charm *n. and v.* (טשארם) 1. כישוף, צוי־בער; א קמיע; רייץ; מילדקייט, ליעב־ליכקייט, ליעבענסווירדיגקייט; 2. בעצוי־בערען.

1. She is a woman of much charm.

char'mer *n.* (טשאר'-מער) א צויבערער, א צויבערין.

char'ming *a.* (טשאר'-מינג) מילד, ליעבליך, ליעבענסווירדיג; בעצויבערנד.

char'mingly *adv.* (טשאר'-מינג-לי) מעשה כישוף, כישופ'דיג, בעצויבערנד.

char'mingness *n.* (טשאר'-מינג-נעס) מילדקייט, ליעבליכקייט, ליעבענסווירדיג־קייט, חן, דאס וואס בעצויבערט.

char'nel *n. and a.* (טשאר'-נעל) אן ארט וואו עס ווערען געהאלטען די ביי־נער פון טויטע; וואס ענטהאלט די ביינער פון טויטע.

char'nel-house *n.* (טשאר'-נעל-האוס) אן ארט פאר די ביינער פון טויטע.

char'pie *n.* (שאר'-פי) פלאקס געמאכט פון אלטע לייווענד [מען נעהמט פאנאנ־דער דאס לייוועגד פאדימווייז און פון די פאדים מאכט מען ווידער פלאקס].

char'red *a.* (טשארד) פערברענט אויף קויהל.

char'ry *a.* (טשאר'-אי) וואס איז שייך צו האלץ־קויהלען; ווי האלץ־קויהלען.

chart *n. and v.* (טשארט) קארטע, לאנדקארטע; צייכנען א לאנדקארטע.

charta'ceous *a.* (קאר-טיי'-שיאס) פא־פיער־ארטיג; וואס איז עהנליך צו פאפיער [ביי פלאנצען].

char'ter *n. and v.* (טשאר'-טער) 1. א פאטענט; פריווילעגיע; א פאפיער פון דער רעגיערונג וועלכע בעשטעטיגט די ארגא־ניזאציאן פון א קערפערשאפט; 2. דינגען [א שיף]; 3. ארויסגעבען א פאטענט אדער ערלויבניס; ארויסגעבען א רעגיע־רונגס־בעשטעטיגונג פאר אן ארגאניזא־ציאן.

1. The society secured a charter from the State. 2. The party chartered a boat for the trip.

Char'ter Oak (טשאר'-טער אוק) א היסטארישער דעמב אין הארטפארד [שטאאט קאנעקטיקוט, פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא], וואו די אמא־ליגע אמעריקאנער קאלאניסטען האבען בע־האלטען די געשריבענע פריווילעגיעס פון די נייע־ענגלישע קאלאניעס, ווען דער פער־טרעטער פון דעם ענגלישען קעניג האט אין יאהר 1687 געוואלט דעם דאזיגען דא־קומענט צוריקקריגען [דער ביים איז פערניכטעט געווארען אין יאהר 1856].

Charter Oak

char'ter-par'ty *n.* (טשאר'-טער-פאר'-טי) א קאנטראקט פון פערדינגען שיפען.

Char'tism *n.* (טשאר'-טיזם) דער טשאר־טיזם [די גרויסע בעוועגונג פון ענגלישען ארבייטער־קלאס אין ערשטען העלפט פון 19טען יאהרהונדערט מיט דער פאדערונג פון ראדיקאלע פאליטישע רעפארמען].

Char'tist *n. and a.* (טשאר'-טיסט) א טשארטיסט [אן אנטייל־נעהמער אין דער טשארטיסטישער בעוועגונג]; וואס איז פערבונדען מיט טשארטיזם.

ז. *Chartism*.

chartog'rapher *n.* (קאר-טאג'-רע-פער) ז. *cartographer*.

chartograph'ic *a.* (קאר-טא-גרעפ'-איק) ז. *cartographic*.

chartog'raphist *n.* (קאר-טאג'-רע-פיסט) ז. *cartographer*.

chartog'raphy *n.* (קאר-טאג'-רע-פי) ז. *cartography*.

Chartreuse' *n.* (שאר-טרעהז') דער מא־נאסטיר פון די קארטוזיאנע מאנאכען [אין פראנקרייך].

chartreuse' *n.* (שאר-טרעהז') שארטרעז [א בעוואוסטער ליקער].

char'tulary *n.* (קאר'-טיו-ליי-רי) אן אנגעשטעלטער אין די אלטע קירכען, וועל־כער פלעגט דארפען אכטונג געבען אויף די דאקומענטען און פערשיעדענע געשריבענע פאפיערען, וואס האבען זיך געפונען אין קלויסטער; דאקומענטען פון א קלויסטער; דאס צימער וואו די דאקומענטען געפינען זיך.

char'woman *n.* (טשאר'-הוואומ-ען) א טאג־ארבייטערין.

char'y *a.* (טשעהר'-אי) פארזיכטיג, בע־היטזאם; קארג, שפארזאם.

cha'sable *a.* (טשיי'-סעבל) וואס מען קען יאגען אדער נאך וואס מען קען זיך נאכ־יאגען.

chase' *n. and v.* (טשייס') יאגען, אוועק־טרייבען; איינפאסען; זיך נאכיאגען נאך עפעס; די יאגד; איינפאסונג; א ראהם פון א דרוקער, אין וועלכען עס ווערט איינגעשלאסען די אויפגעזעצטע שריפט.

cha'ser *n.* (טשיי'-סער) א יעגער; א נאכיאגער; א שיף וואס יאגט נאך אן אנ־דער שיף; א יאגד־הארמאט [אויף געווי־סע שיפען]; א קורצער רימען מיט וועל־כען מען שפילעט צו די אויפגעדרעהטע פארהאנגען אין א קארעט; א גראווירער; א ראד וואס צוקוועטשט אדער צוברעקעלט אויף שטיקלעך.

chasm *n.* (קעזם) א שפאלט, עפנונג; א תהום.

chasmed *a.* (קעזמד) מיט שפאלטען, מיט עפנונגען.

chas'my *a.* (קעז'-מי) שפאלטיג, פול מיט שפאלטען.

chasse *n.* (שעס) דער יאגד; דער ארון, דער קאסטען, אין וועלכען עס ליגען די ביינער פון א היילינגען; א קליין גלעזעל שנאפס אדער ליקער נאך'ן עסען אדער נאך קאפע.

chassé' *n. and v.* (שא-סיי') די שאסיי [אן ארט בעוועגונג אין טאנצען]; טאנ־צען א שאסיי.

chasse'pot *n.* (שעס'-פאו) א געוויסער סארט ביקסען אין דער פראנצויזישער ארמעע.

chasseur' *n.* (שע-סויר') א יעגער; א סאלדאט פון דער לייכטער פעכאטע אדער קאוואלעריע.

chaste *a.* (טשייסט) 1. צנועה'דיג, פרום, ריין פון זינד; 2. בעשיידען, איינפאך.

1. Girls should be trained to be chaste. 2. The style of this building is chaste.

chaste'ly *adv.* (טשייסט'-לי) איינפאך, בעשיידען; מיט צניעות.

cha'sten *v.* (טשייסן) 1. אויסבעסערען; 2. שטראפען, מוסר'ען; בעשטראפען.

1. Defeat chastens the proud.

chaste'ness *n.* (טשייסט'-נעס) אונשולד־דיגקייט; ריינקייט; צניעות.

chaste'ning *n. and a.* (טשיים'-נינג) דאס שטראפען, דאס מוסר'ען; בעשטראפונג; וואס בעסערט אויס דורך בעשטראפען אדער דיסציפלין.

chastise' *v.* (טשעס-טאיז') שטראפען מיט ריטער; דיסציפלינירען.

chas'tisement *n.* (טשעס'-טיז-מענט) שטראף, מוסר; בעשטראפונג.

chasti'ser *n.* (טשעס-טאי'-זער) דער שטראפער, בעשטראפער.

chas'tity *n.* (טשעס'-טי-טי) צניעות, אונשולדיגקייט.

chas'uble *n.* (טשעס'-יובל) א מין גלח'ישער בגד אהן ארבעל [א מאנטעל וואס ווערט געטראגען פון גלח אין קירך ביי געוויסע רעליגיעזע צערעמאניעס].

chat *n. and v.* (טשעט) 1. שמועסען, א שמועס; 2. די קאמענקע, א קליין זינגפויגעלע; 3. א קאץ; 4. דאס קעצכען [א מין בלום]; 5. א צווייג; אן אבשפראצונג; 6. א קינד.

1. We had a chat on our veranda.

château' *n.* (שע-טאו') א שלאס, א פאלאץ; א לאנדהויז.

chat'elain *n.* (שעט'-ע-ליין) א פערוואלטער פון א שלאס; א פריץ וואס האט געהאט רעכט צו האבען אן אייגענעם שלאס [אין די אמאליגע צייטען אין פראנקרייך].

chat'elaine *n.* (שעט'-ע-ליין) די פערוואלטערין אדער בעזיצערין פון א שלאס; א קייטעל אדער קייטלעך אויף וועלכע עס ווערען געהאלטען די שליסלען פון א שלאס.

chat'ellany *n.* (שעט'-ע-ליי-ני) ז. *castellany*

chatoy'ant *n. and a.* (שע-טאי'-ענט) מיט שפיעלענדע קאלירען; דאס קאצענאויג [א מין מינעראל, ביי וועלכען עס גיסען זיך איבער די קאלירען, ווען ער איז געפאלירט].

chatoy'ment *n.* (שע-טאי'-מענט) דער שפיעל פון קאלירען.

chat'tel *n.* (טשעט'-על) בעוועגליכעס איינענטום, מטלטלין.

chat'telism *n.* (טשעט'-על-איזם) דאס זיין א בעוועגליך איינענטום; דאס בעזיצען אזא איינענטום.

chat'telize *v.* (טשעט'-על-איז) אריינרעכענען אין בעוועגליכע גיטער; ברייננגען צו דער מדרגה פון מטלטלין.

chat'tel mort'gage (טשעט'-על מאהר'-גיידזש) מטלטלין אלס משכון.

chat'ter *n. and v.* (טשעט'-ער) קווייטשען, צוויטשערען [ווי א פויגעל], קריצען [מיט די צייהן]; פלוידערען; פלאפלען; קוויטשעריי; א פלוידעריי, פלאפלעריי.

chat'terbox *n.* (טשעט'-ער-באקס) א פלוידערזאק.

chat'terer *n.* (טשעט'-ער-ער) א פלוידערער; א מין פויגעל.

chat'ty *n. and a.* (טשעט'-אי) אזא לייםענער וואסער-קרוג [אין אסט-אינדיען]; וואס פלאפעלט; וואס רעדט דברים בטלים.

chat'-wood *n.* (טשעט'-הוואוד) אבגעבראכענע צווייגלעך; שפענער אויף אונטערהייצען.

chaud'-med'ley *n.* (שאוד'-מעד'-לי) דער מארד וואס איז בעגאנגען געווארען ביי אן אויפרעגונג, אין א געשלעג א. ד. ג. [אין יוריספרודענץ].

chauf'fer *n.* (שאה'-פער) א קליין אויוועלע פאר כעמישע צוועקען.

chauffeur' *n.* (שאו-פער') דער שאפער [אן אויטאמאביל טרייבער]; א קליין אויוועלע פון אייזען-בלעך פאר כעמישע צוועקען.

Chautau'qua Lit'erary and Scientif'ic Cir'cle (טשאה-טאה'-קווא ליט'-ע-רע-רי ענד סאי-ען-טיפ'-איק סוירקל) א פעראיין אין אמעריקא וואס האט די אויפגאבע צו ערמוטיגען זעלבסטבילדונג און היים-שטודיום אין פערבינדונג מיט דער זומער-שוהל וואס איז אויסגעבויט אין טשאטאקווא אין שטאאט ניו יארק.

chau'vinism *n.* (שאו'-ווי-ניזם) שאוויניזם [איבערטריבענער אדער פאנאטישער פאטריאטיזם].

chau'vinist *n.* (שאו'-ווי-ניסט) א שאוויניסט [א היציגער פאטריאט].

chauvinis'tic *a.* (שאו-ווי-ניס'-טיק) שאוויניסטיש.

chaw *v.* (טשאה) קייען.

chay *n.* (שיי) א וועגעל אויף צוויי רעדער; א בריטשקע.

cheap *a.* (טשיעפ) בילינ, וואלוועל; געמיין.

chea'pen *v.* (טשיפן) ארונטערלאזען פון פרייז; בילינ מאכען, ערנידעריגען.

cheape'ner *n.* (טשיעפ'-נער) וואס לאזט ארונטער דעם פרייז; וואס מאכט וואלוועל.

cheap Jack (טשיעפ דזשעק) א מציאותזוכער, א קליינער הענדלער אויף א יריד.

cheap'ly *adv.* (טשיעפ'-לי) וואלוועל; אויף א בילינען אופן.

cheap'ness *n.* (טשיעפ'-נעס) בילינקייט, וואלוועלקייט.

cheat *n. and v.* (טשיעט) 1. א שווינדעל; א שטוקע; א בעטרוג; א בעטריגער; בעטריגען, בעשווינדלען; 2. אויסדרעהען זיך פון עפעס.

1. He cheats at cards. 2. The grave was cheated out of its victim.

chea'table *a.* (טשיע'-טעבל) וואס קען לייכט אבגענארט אדער פערפיהרט ווערען.

chea'ter *n.* (טשיע'-טער) א בעטריגער, א שווינדלער.

chea'tery *n.* (טשיע'-טער-אי) שווינדעל, בעטרוג.

chea'ting *a.* (טשיע'-טינג) בעטריגעריש; שווינדלעריש; אונעהרליך; פאלש, ניט עכט.

chea'tingly *adv.* (טשיע'-טינג-לי) אויף א שווינדלערישען אדער בעטריגערישען אופן.

cheat the gal'lows (טשיעט טהי געל'-אז) ארויסדרעהען זיך פון דער תליה.

cheat the worms (טשיעט טהי הווארמז) ארויס מיט'ן לעבען [פון א קראנקהייט].

check *n. and v.* (טשעק) א טשעק, א געלד-אנווייזונג [איבערהויפט אויף א באנק]; א בילעט; א צייכען וואס ווערט בעפעסטיגט צו באגאזש, פון וועלכען מען גיט א קאפיע צום רייזענדען; א טרוקענער מאהלצייט; אבהאלטונג, שטערונג; דאס אנזאגען שאך [אין שאך-שפיעל, ווען דער קעניג איז אין געפאהר]; שטערען [איז. עטוואס], אבהאלטען, פערהאלטען; צייכענען, מאכען סמנים; אנזאגען שאך.

check'-account' *n.* (טשעק'-ע-קאונט') טשעק-קאנטא [די קאנטא אין א באנק אויף וועלכער מען קען געבען טשעקס].

check an account' (טשעק ען ע-קאונט') אבשטימען א רעכנונג [צו זעהן אויב ער איז ריכטיג].

check'-book *n.* (טשעק'-בוק) דאס טשעק-בוך.

checked' *a.* (טשעקט) אין קעסטעלעך. [קארירט].

check'er *n.* (טשעק'-ער) א קאנטראלער; איינער וואס שפיעלט אין דאמקעס; א דאמקע-קעסטעלע; א פעשקע.

check'erberry *n.* (טשעק'-ער-בער-אי) דאס ווינטער-גרין [אזא פלאנצע וואס בלייבט אויך גרין אין ווינטער]; די יאגדעס פון דיזער פלאנצע.

check'er-board *n.* (טשעק'-ער-באורד) א שאך-ברעט.

check'ered *a.* (טשעק'-ערד) פערשיעדענפארביג; געקעסטעלט. געשטרייפט, קארירט.

check'ers *n.* (טשעק'-ערז) דאס שפיעל אין דאמקעס.

check'erwork *n.* (טשעק'-ער-הווארק) א קארירטער מוסטער, א מוסטער אין קעסטעלעך.

check'-exper'iment *n.* (טשעק'-עקס-פער'-אי-מענט) אן עקספערימענט וואס ווערט געמאכט צו קאנטראלירען אן אנדער עקספערימענט אויב ער איז ריכטיג.

check'-hook *n.* (טשעק'-הוק) א פארריכטונג אבצוהאלטען וועלכע עס איז צו שנעלע בעוועגונג; א האקען אויף א זאטעל צו האלטען דעם ענד פון די לייצעס.

check'less *a.* (טשעק'-לעס) וואס קען ניט אבגעהאלטען ווערען; אונגעשטערט.

check'-list *n.* (טשעק'-ליסט) א ליסטע אין וועלכער פערזאנען אדער זאכען זייגען פערשריבען נאך דעם אלף בית; אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא — א ליסטע פון אלע שטים-בערעכטיגטע פון שטאדט אדער בעצירק, כדי אויסצומייידען שווינדעל ביי די וואהלען.

check'mate *n. and v.* (טשעק'-מייט) 1. שאך און מאט [דער לעצטער גאנג אין שאך-שפיעל מיט וועלכען מען מאכט מאט]; 2. איבערוואַרפען; צושטערען; געווינען, זיעגען.

2. Our plans were checkmated by our opponents.

check'-rein *n.* (טשעק'-ריין) די לייצע וואס ציהט זיך פון צוים צום זאטעל און צווינגט דאס פערד צו האלטען דעם קאפ אויפגעהויבען.

checks of con'science (טשעקס אוו קאנ'-שענס) געוויסענסביסע.

check someone's talk (טשעק סאם-הוואנז טאהק) איינעם פערמאכען דאס מויל, מאכען איהם שווייגען.

check'-sys'tem *n.* (טשעק'-סיס'-טעם) א סיסטעם אין פאבריקען צו קאנטראלירען די צייט ווען די ארבייטער קומען און געהען אוועק פון דער ארבייט.

check'-ta'ker *n.* (טשעק'-טיי'-קער) דער וואס נעהמט צו די בילעטען אין טהעאטער.

check'y *a.* (טשעק'-אי) געקעסטעלט; אין דער פארמע פון א שאך-ברעטעל [ביי שילדען און הערבען].

cheek *n. and v.* (טשיעק) 1. א באק; 2. א קופערנער שטערן, אונפערשעמטהייט; ארויסטרעטען מיט חוצפה נעגען איינעם.

2. It was cheek to ask me to do this for him.

cheek'-band *n.* (טשיעק'-בענד) דאס בענדעל פון א טשיפיק, דער אונטערשטער רימען פון צוים ביי א פערד.

cheek'-bone *n.* (טשיעק'-באון) דער באקען-ביין.

cheek by jowl (טשיעק באי דזשאול)

אינטער פיער אייגען: אין גוט ברודערשאפט.

checked *a.* (טשיעקט) מיט [גראבע] באקען.

cheek'iness *n.* (טשיעק'-אי-נעס) דרייסטיגקייט, אונפערשעמטהייט.

chee'ky *a.* (טשיע'-קי) מיט דרייסטקייט, פרעך, אהן בושה.

cheep *v. and n.* (טשיעפ) קוויטשען, פישטשען [ווי א יונג פויגעלע]; א שוואכער קוויטש.

cheer *n. and v.* (טשיער) לעבעדינקייט, פרעהליכקייט; כיבוד; א סעודה; בעגריסען; אויפנעהמען; אויפמונטערן; מאכען אוואציעס, אפלאדירען; אנרייצען.

cheer'er *n.* (טשיער'-ער) דער אויפמונטערער; דער הורא־שרייער.

cheer'ful *a.* (טשיער'-פול) פרעהליך, לעבעדיג, מונטער.

The patient showed much improvement. He was cheerful all morning.

cheer'fully *adv.* (טשיער'-פול-אי) פרעהליך, מונטער; לעבעדיג; גוטמוטהיג.

cheer'fulness *n.* (טשיער'-פול-נעס) פרעהליכקייט, לעבעדינקייט, מונטערקייט.

cheer'iness *n.* (טשיער'-אי-נעס) פרעהליכקייט; לעבעדינקייט; גוטמוטינקייט.

cheer'ing *a.* (טשיער'-אינג) בעלעבענד, ערמוטיגענד.

cheer'less *a.* (טשיער'-לעס) אהן פריידען, אבהענטיג, מוטלאז.

cheer'lessly *adv.* (טשיער'-לעס-לי) אויף אן אבהענטיגען אדער מוטלאזען אופן; אהן פריידען.

cheer'lessness *n.* (טשיער'-לעס-נעס) אבהענגטינקייט, מוטלאזינקייט.

cheer'ly *adv.* (טשיער'-לי) לעבעדיג, פרעהליך.

cheer on (טשיער אן) צונעבען מוטה אדער קוראזש דורך שרייען הורא; מאכען אוואציעס.

cheers *n.* (טשיערז) הורא־געשרייען.

cheer up (טשיער אפ) לוסטיג! לעבעדיג! אויפמונטערן, פרעהליך מאכען.

cheer'y *a.* (טשיער'-אי) פרעהליך, לעבעדיג, מונטער.

cheese *n.* (טשיעז) קעז.

cheese-cake *n.* (טשיעז'-קייק) א קעז־קוכען [א פלאדען מיט קעז].

cheese'-cement' *n.* (טשיעז'-סי-מענט') א מין קיט [צו צונויפקלעפען פארצעלאן].

cheese'-cloth *n.* (טשיעז'-קלאטה) שיטערע לייוואנד [לייוואנד פון וועלכע מען מאכט קעז־זעקלעך].

cheese'-fly *n.* (טשיעז'-פלאי) די קעז־פליג [א מין שווארצע פליגעלע וואס האלט זיך אויף אין קעז].

cheese'-hop'per *n.* (טשיעז'-האפ'-ער) דער קעז־ווערימעל [פון וועלכען עס ענטוויקעלט זיך די קעז־פליג].

cheese'-ma'ker *n.* (טשיעז'-מיי'-קער) א מין פלאנצע אין אפגאניסטאן און צפון אינדיען [די פרוכטען פון דיזער פלאנצע האבען דעם טעם פון אבגעזעצטע זויערמילך].

cheese'-mite *n.* (טשיעז'-מאיט) דער קעז־מילב.

cheese'monger *n.* (טשיעז'-מאנ-גער) א קעז־הענדלער.

cheese'-par'ing *n. and a.* (טשיעז'-פעהר'-אינג) 1. די פערטריקענטע קארקע [אויבערשטע הייטעל] פון קעז; 2. קארגשאפט; קמצנות; קארג; קמצנות'דיג.

2. Congress did some cheese-paring with the appropriation bills.

cheese'-press *n.* (טשיעז' פרעס) א קעז־פרעס.

cheese'-ren'net *n.* (טשיעז' רענ' עט) די לאב־קרויט [א מין גראז מיט א מילך־זאפט].

cheese'-toas'ter *n.* (טשיעז'-טאוס'-טער) אזא גאפעל צו באקען קעז אויף'ן פייער; א שווערד.

chees'y *a.* (טשיעז'-אי) קעזיג, אזוי ווי קעז.

cheet *v.* (טשיעט) פיפטשען [ווי א פויגעלע].

chee'tah *n.* (טשיע'-טא) ז. *chetah*.

chef *n.* (שעף) דער שעף, דער עלטסטער; דער אויבער־קוכער.

chef-d'œu'vre *n.* (שע-דע'וור) א מייסטערווערק; אן אויסגעצייכנטע, פראכטפאלע זאך.

cheg'oe *n.* (טשעג'-או) אזא פליי. ז. *chigoe*.

che'la *n.* (קיע'-לא) שערען, קלעשנעס [ווי ביי א ראק].

che'late *a.* (קיע'-לייט) וואס האט שערען אדער קלעשנעס [ווי א ראק].

chelif'erous *a.* (קיע-ליפ'-ע-ראס) וואס האט שערען אדער קלעשנעס [ווי א ראק].

chelo'nian *n. and a.* (קע-לאו'-ני-ען) וואס איז שייך אדער איז ענליך צו א טשערעפאכע; א טשערעפאכע־ענליכע בעשעפעניש.

chem'ic *n. and a.* (קעמ'-איק) וואס איז שייך צו כעמיע; כעמיש; כלאריד פון וואפנע [אזא פליסיגקייט וואס ווערט בענוצט ביי פארבען קליידער].

chem'ical *a.* (קעמ'-אי-קעל) כעמיש, וואס געהערט צו כעמיע.

chem'ical ac'tion (קעמ'-אי-קעל עק'-שאן) כעמישע ווירקונג [די ווירקונג אין א מאלעקול אדער צווישען די מאלעקולען פון שטאף, דורך וועלכער די אטאמען ענדערען זייער לאגע, טיילען זיך אדער בעהעפטען זיך א. ז. וו.].

chem'ical affin'ity (קעמ'-אי-קעל ע-פינ'-אי-טי) די כעמישע פערוואנדשאפט [אין דער כעמיע זיינען פאראנען שטאפען וועלכע פעראייניגען זיך זעהר לייכט מיט איינאנדער, ווען זיי קומען נאר אין בעריהרונג. אזעלכע שטאפען זיינען כעמיש פערוואנדט, קרובים].

chem'ical anal'ysis (קעמ'-אי-קעל ע-נעל'-אי-סיס) א כעמישע אנאליזע, די פאנאנדערשיידונג פון צונויפגעזעצטע קערפער אין זייערע כעמישע גרונד־עלעמענטען, ווי למשל, די פונאנדערשיידונג פון וואסער אין זויער־שטאף און וואסער־שטאף א. ד. ג.

chem'ical change (קעמ'-אי-קעל טשיינדזש) א כעמישע ענדערונג, אן ענדערונג דורך וועלכער דער בעטרעפענדער שטאף בעקומט אנדערע איינענשאפטען, אין נעגענזאץ צו א פיזיקאלישע ענדערונג וואו דער שטאף ענדערט נור זיין געשטאלט אבער נים זיינע איינענשאפטען. צ. ב. ווען א שטיק קופער ווערט געשמאלצען, געצויגען אין דינע דראטען אדער צופיילט אין דינעם שטויב איז די ענדערונג נור א פיזיקאלישע, ווייל דא האט זיך געענדערט נור די געשטאלט פון דעם שטיק קופער אבער נים די איינענשאפטען. ווען מען לעגט אבער אריין קופער אין זאלפעטערזויערע וועט די ענדערונג וואס קומט דאן פאר אין דעם קופער שוין זיין א כעמישע, ווייל קופער אין זאלפעטערזויערע פערוואנדעלט זיך אין קופער־ניט־ראט, א כעמישער שטאף וואס האט גאנץ אנדערע איינענשאפטען ווי קופער.

chem'ical combina'tion (קעמ'-אי-קעל קאמ-בי-ניי'-שאן) א כעמישע פערבינדונג, א פערבינדונג פון צוויי אדער מעהרערע עלעמענטען, וועלכע בילדען א נייעם שטאף מיט נייע איינענשאפטען, וועלכע נעפינען זיך נים אין די איינצעלנע עלעמענטען, ווען זיי זיינען בעזונדער.

chem'ical decomposi'tion (קעמ'-אי-קעל די-קאמ-פא-זיש'-אן) די טיילונג אדער פאנאנדערשיידונג פון שטאפען אויף זייערע גרונד־עלעמענטען דורך כעמישע מיטעל.

chem'ical equa'tion (קעמ'-אי-קעל אי-קהוויי'-שאן) א כעמישע גלייכונג, א סימבאלישער אויסדרוק אין בוכשטאבען אין דער פארם פון אן אלגעבראאישער גלייכונג, וועלכער ווערט בענוצט פארצושטעלען א כעמישע רעאקציאן [ריקווירקונג] פון צוויי שטאפען, ווען זיי ווערען פעראייניגט.

chem'ical equiv'alent (קעמ'-אי-קעל ע-קהוויוו'-ע-לענט) דער כעמישער עקוויוואלענט. ז. *equivalent*.

chem'ical fire'-en'gine (קעמ'-אי-קעל פאיר'-ענ'-דזשין) ז. *fire-extinguisher*.

chem'ical force (קעמ'-אי-קעל פארס) די כעמישע קראפט, די קראפט וועלכע פערבינדעט די אטאמען אין א מאלעקול און וועלכע פערארזאכט די כעמישע ענדערונגען ווען פערשיעדענע אדער אונגלייכע מאלעקולען ווערען געבראכט אונטער געוויסע בעדינגונגען אין בעריהרונג.

chem'ical for'mula (קעמ'-אי-קעל פאר'-מיו-לא) א כעמישע פארמול, א סימבאלישער אויסדרוק, וואס ווערט בענוצט פארצושטעלען די כעמישע צונויפשטעלונג פון שטאפען. צ. ב. די כעמישע פארמול פון וואסער איז H_2O, דאס מיינט, אז וואסער בעשטעהט פון 2 אטאמען וואסערשטאף [H_2] און 1 אטאם זויער־שטאף [O].

chem'ically *adv.* (קעמ'-אי-קעל-אי) כעמיש, אויף א כעמישען אופן.

chem'ical nota'tion (קעמ'-אי-קעל נא-טיי'-שאן) די סיסטעם פון כעמישע בעצייכנונגען אדער בענענונגען [די אבגעקירצטע נעמען אדער סימבאלען מיט וועלכע די כעמישע עלעמענטען ווערען בעצייכענט און ווי זיי ווערען געשריבען אין די כעמישע פארמולעס].

chemise' *n.* (שע-מיעז') א פרויען־העמד; די שטיינער מיט וועלכע מען לעגט ארום אן אנגעשאטענעם וואל [ביים בויען פעסטונגען].

chemisette' *n.* (שעמ-אי-זעט') א שעמיזעטקע [אזא מין פרויען אונטער־יאקעל].

chem'ism *n.* (קעמ'-איזם) כעמישע פערוואנדשאפט; כעמישע קראפט אדער ווירקונג. ז. *chemical affinity*.

chem'ist *n.* (קעמ'-איסט) א כעמיקער, א קענער פון כעמיע.

chem'istry *n.* (קעמ'-איס-טרי) כעמיע [די וויסענשאפט וועגען די עלעמענטען פון שטאף, זייערע איינענשאפטען און פערבינדונגען].

Chen *n.* (קען) דער מין שנעע־גענז.

chenille' *n.* (שע-ניעל') אזא וויכער זיידענער אדער וואלענער שנירעל, וואס דיענט צו אויסנעהען און האפטען.

cheque *n.* (טשעק) א טשעק, באנק-אנ-ווייזונג.

cheq'uer *n.* (טשעק'-ער) ז. *checker*.

chequ'ey *a.* (טשעק'-א) ז. *checky*.

cher'if *n.* (שער'-איף) ז. *sherif*.

cher'ish *v.* (טשער'-איש) ליעבען, לאש-טשען; שיצען.

Every man cherishes the memory of his childhood.

cher'isher *n.* (טשער'-איש-ער) דער וואס ליעבט, אדער שעצט עפעס; בעשי-צער; פפלעגער; אויפזיהער; אויפהאל-טער.

cher'ishment *n.* (טשער'-איש-מענט) דאס פיהלען א ליידענשאפט צו עפעס; די שעצונג.

cheroot' *n.* (שע-רוהט') א סארט בילינע סיגארען, וועלכע זיינען לאנג און דין.

cher'ry *n., a. and v.* (טשער'-אי) קארש; רויטליך; מיט רויטע באקען; מאכען רויט.

cher'ry-bird *n.* (טשער'-אי-בוירד) דער צעדער-פויגעל; די איוואלגא [אזא איירא-פעאיש זינג-פויגעלע].

cher'ry-bounce' *n.* (טשער'-אי-באונס') קארשען-שנאפס, ווישניאק, וויינשעל.

cher'ry-bran'dy *n.* (טשער'-אי-ברענ'-די) קארשען-בראנפען, ווישניאק, וויינשעל.

cher'ry-cheeked *a.* (טשער'-אי-טשיעקט) מיט רויטע באקען.

cher'ry-col'ored *a.* (טשער'-אי-קאל'-ארד) וואס האט א קארשען-קאליר.

cher'ry-pit *n.* (טשער'-אי-פיט) דאס קארשען-ביינדעל; דאס קינדער-שפיעל אין קארשען-ביינדלעך.

cher'sonese *n.* (קויר'-סא-ניס) א האלב-אינזעל.

chert *n.* (טשוירט) דער הארן-שטיין [א מין מינעראל].

cher'ub *n.* (טשער'-אב) דער כרוב; א מלאך; א שעהנעס קינד.

cheru'bic *a.* (טשע-רו'-ביק) ווי א מלאך; וואס איז עהנליך צו א כרוב; שעהן ווי א כרוב.

cheru'bical *a.* (טשע-רו'-בי-קעל) ז. *cherubic*.

cheru'bim *n.* (טשע-רו'-בים) כרובים.

cherubim'ic *a.* (טשער-או-בים'-איק) ווי די כרובים.

cher'up *n. and v.* (טשער'-אפ) פיפטשען, צווירטשערען ווי א פויגעל; א צוויטשעריי.

cher'vil *n.* (טשויר'-וויל) אזא גראז.

chess *n.* (טשעס) שאך; שאך-שפיעל.

chess'-board *n.* (טשעס'-באורד) דאס שאך-ברעטעל.

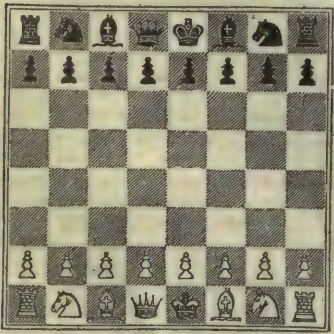

Chess-board

ches'sel *n.* (טשעס'-על) א פורם אויס-צופרעסען קעז, א קעז-זעקעל.

chess'man *n.* (טשעס'-מען) איינע פון די פיגורען אין שאך-שפיעל.

chess'-pla'yer *n.* (טשעס'-פליי'-ער) א שאך-שפיעלער.

chest *n.* (טשעסט) א קאסטען; ברוסט-קאסטען; די ברוסט.

ches'ted *a.* (טשעס'-טעד) ברוסטיג.

Ches'terfieldian *a.* (טשעס'-טער-פיעל-די-ען) ווי פון גראף טשעסטער-פיעלד [א בעקאנטער ענגלישער פאליטי-קער, געבארען 1694, געשטארבען 1773, וועלכער האט זיך אויסגעצייכענט מיט זיי-נע עלעגאנטע מאניערען און זיין נאמען איז געבליבען אלס כאראקטעריסטיק פאר עלעגאנטקייט].

chest'-foun'der *n.* (טשעסט'-פאונ'-דער) ענגברוסטיגקייט, דער קורצער אטהעם [פון א פערד].

chest'-foun'dering *n.* (טשעסט'-פאונ'-דער-אינג) דאס סאפען פון א פערד.

chest'-meas'ure *n.* (טשעסט'-מעזש'-אור) די מאס אדער דער אומפאנג פון דער ברוסט.

chest'nut *n. and a.* (טשעס'-נאט) קאש-טאניע, העל-ברוין, קאשטאניען-קאליר.

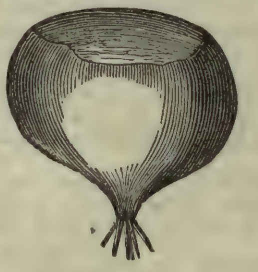

Chestnut

chest'nut-coal *n.* (טשעס'-נאט-קאול) א געוויסער זארט קליינע אנטראציט קויה-לען.

chest'nut horse (טשעס'-נאט הארס) א ברוינער פערד.

chest'nut-si'ded warb'ler (טשעס'-נאט-סאי'-דעד הווארב'-לער) אן אמעריקא-נער מאלינאוועקע [קליין זינג פויגעל]. *"Birds of the U. S."* ז. איל.

chest'nut-tree *n.* (טשעס'-נאט-טריע) דער קאשטאניען-בוים.

chest of draw'ers (טשעסט אוו דראה'-ערז) א קאמאד.

che'tah *n.* (טשיע'-טא) דער יאגד-לעמ-פערט [א מין לעמפערט, וועלכען מען ברויכט אין אינדיען אין יאגד נאך אנטי-לאפען און ווילדע ציגען].

Chetah

chevale'ment *n.* (שע-וועל'-מאן) אן אונטערשפארע [א קלאץ וואס האלט אונ-טער די געביידע אין דער צייט ווען מען בויט איבער דעם אונטערשטען טייל].

chev'alet *n.* (שעוו'-ע-ליי) דער בריקעל, די ברעטעלע וואס האלט אונטער די כמרו-נעס אין א פידעל און אנדערע מוזיקאלישע אינסטרומענטען מיט סטרונעס.

cheval'-glass *n.* (שע-וועל'-גלעס) א טרימא, א גרויסער טואלעט-שפיגעל.

chevalier' *n.* (שעוו-ע-ליער') א רייטער; א רימער; א קאוואליער.

cheval'-screen *n.* (שע-וועל'-סקריען) א שירמע איז א ראהם וואס האלט זיך אויף א פוס.

chevaux'-de-frise *n.* (שע-וואו'-דע-פריעז) א קלאץ אנגעשלאגען מיט אייזער-נע שפיציגע שטעקלעך [דיענט אלס א וועהר-מיטעל אין מלחמה צו פערצאמען דעם וועג פאר דעם שונא'ס קאוואלעריע].

Chev'iot *n.* (טשעוו'-אי-אט) א שעפס פון דעם מין "שעוויאט" [נאך דעם נאמען פון אזא ארט אין ענגלאנד, וואו דיזער מין געפינט זיך].

chev'iot *n.* (טשעוו'-אי-אט) שעוויאט [א מין צייג].

chev'ron *n.* (שעוו'-ראן) דער שעווראן [צוויי פאסען ארויפגענעהט אויף'ן ארבעל, וואו זייערע שפיצען זיינען פעראייניגט און בילדען אויס א ווינקעל, א צייכען אויף די מונדירען פון נידעריגערע גראד אפיציע-רען]; אין ארכיטעקטור — א געוויסע ציק-צאק [זיג-זאג] פערציערונג.

Chevron

chev'y *n.* (טשעוו'-אי) א געיעג; אזא קינ-דער שפיעל; אן אויסגעשריי [פון יעגער].

chew *n. and v.* (טשוה) קייען; איבער-לעגען; ווידערקייען, מעלה גרה זיין; זיך גוט איבערלעגען; א קיי.

chew'ing-gum *n.* (טשוה'-אינג-גאם) קייי-גומי [אזא זארט קאנפעקטען וואס ווערען געמאכט פון א גומי-זאפט].

chewink' *n.* (טשיע-הווינק') א מין פוי-געל.

chew the cud (טשוה טהי קאד) מעלה גרה זיין; זיך איבערלעגען, מישב זיין.

Chi'an *n. and a.* (קאי'-ען) וואס איז שייך צו כיאס [אן אינזעל כעבען גריכענ-לאנד]; א כיאנער, אן איינוואהנער פון כיאס.

chiaroscu'ro *n.* (קיא-ראס-קוה'-ראו) ליכט און שאטען; די מעטאדע פון מאכען בילדער אויף'ן גרונד פון נעגענזאץ צווישען ליכט און שאטען.

Chias'modon *n.* (קאי-עס'-מא-דאן) א מין פיש וועלכע האבען אן אונגעהייער-גרויסען מאגען און קענען איינשלינגען פיש, וועלכע זיינען פיעל גרעסער פון זיי.

Chiasmodon

chias'tolite *n.* (קאי-עס'-טא-לאיט) דער כיאסטאליט [א מין מינעראל וואס ציי-כענט זיך אויס מיט זיינע סימעטרישע פיגורען ווען ער ווערט געשניטען קווער].

Chiastolite

chibouk' *n.* (טשי-בוהק') א טערקישע לולקע [פיפקע] וואס האט א גראדען לאנ-גען ציבוק.

chibouque' *n.* (טשי-בוהק') ז. *chibouk*.

chic *n. and a.* (שיעק) מאדיש; לויס'ן

ריעצטען פאסאן; געשייטהייט; קענסטלאפט: שיק, עלעגאנץ.

chicane' *n. and v.* (שי-קיין') נארעריי, פעדרעהעריי, שטיפעס, אינטריגעס; א מין שפיעל אין פילקעס, מיאטשיקעס; פערדרעהען, אבנארען, בעשווינדלען.

chica'ner *n.* (שי-קיי'-נער) א פערדרע־הער, פערנארער [דער וואס פערדרעהט א זאך מיט פשט'לעך און תירוצים]; א שווינדלער.

chica'nery *n.* (שי-קיי'-נער-אי) פער־דרעהעריי, שווינדלעריי.

chic'cory *n.* (טשיק'-א-רי) ציקאריע.

chi'cha *n.* (טשיע'-טשא) טשיטשא [אזא מין בוים אין די ווארימע לענדער. ער גיט ארויס א מין קלעפיגען שטאף, פון זיינע זאמען מאכט מען אויל און די קארע ווערט געברויכט פאר שטריק, פאפיער און פערשיעדענע פלעכט־ארבייט]; א מין אראנזש־רויטע פארב. ז. *chico*

Chicha

chick *n. and v.* (טשיק) א הינדעלע; א שפאלט; א דינער פארהאנג איבער'ן פענ־סטער אדער טהיר [אין אסט־אינדיען]; ארויסשפראצען.

chick'abiddy *n.* (טשיק'-ע-ביד-אי) א הינדעלע [אין קינדער־שפראך].

chick'adee *n.* (טשיק'-ע-דיע) א קליינער אמעריקאנישער שווארץ־קעפיגער פויגעל. ז. איל. *"Birds of the U. S."*

chick'aree *n.* (טשיק'-ע-ריע) די אמערי־קאנער רויטע וועווערקע.

chick'en *n.* (טשיק'-ען) א הוהן; א קליין הינדעלע.

chick'en-breas'ted *a.* (טשיק'-ען-ברעס'-טער) מיט אן ענגער הויכער ברוסט.

chick'en-gum'bo *n.* (טשיק'-ען-גאמ'-באו) א היהנער־זופ געקאכט מיט אקרע [א מין גראז וואס גיט צו א געשמאקען ריח].

chick'en-hear'ted *a.* (טשיק'-ען-האר'-טעד) שרעקעדיג.

chick'en-pox *n.* (טשיק'-ען-פאקס) ווינד־פאקען [א מין קראנקהייט].

chick'ling *n.* (טשיק'-לינג) א קליין יונג הינדעלע; א מין ארבעס.

chick'ling-vetch *n.* (טשיק'-לינג-וועטש) א מין ארבעס.

chick'-pea *n.* (טשיק'-פיע) אזא ארבעס.

chick'weed *n.* (טשיק'-הוויעד) די שטערן־מיערע [א מין פלאנצע].

chi'co *n.* (טשיע'-קאו) א מין אראנזש־רויטע פארב, וועלכע מען מאכט אין אמעריקא פון די בלעטער פון א געוויסען בוים.

chid'den (טשידן) געלאי־רעמט. ז. *chide*

chide *v.* (טשאיד) זיך בייזערען, אנ־שרייען.

To chide a child is not always good.

chi'der *n.* (טשאי'-דער) א קריגער; א לארם־מאכער.

chi'ding *n.* (טשאי'-דינג) דאס אוים'-מוסר'ען; דאס אנבייזערען זיך; א לארם אדער געפילדער.

chi'dingly *adv.* (טשאי'-דינג-לי) אויף א קריגערישען אדער צאנקערישען אופן.

chief *n. and a.* (טשיעף) דער הויפט, העכסטער; א נאטשאלניק, הויפטמאן, עלט־סטער; דער אויבערשטער טייל פון א שילד; הויפט, העכסט.

chief jus'tice (טשיעף דושאס'-טיס) פארזיצענדער אין א געריכט; אב בית דין.

chief'less *a.* (טשיעף'-לעס) א זהן הויפטמאן, אהן אן אנפיהרער.

chief'ly *adv. and a.* (טשיעף'-לי) הויפטזעכליך; בעזאנדערס; וואס איז שייך צו א הויפט.

chief'ship *n.* (טשיעף'-שיפ) די שטעלע פון אן אנפיהרער.

chief'tain *n.* (טשיעפ'-טיין) א הויפט־מאן, א פיהרער.

chief'taincy *n.* (טשיעפ'-טיינ-סי) די קאפיטאנשאפט, אדער די געגענד וואס שטעהט אונטער זיין הערשאפט.

chief'tainship *n.* (טשיעפ'-טיינ-שיפ) דאס אמט פון א הויפטמאן אדער פיהרער.

chiff'-chaff *n.* (טשיף'-טשעף) אן איי־ראפייאיש זינג־פויגעלע.

Chiff-chaff

chif'fon *n.* (שיפ'-אן) זעהר דינע טול אדער גאז [דורכזיכטיגער צייג].

chiffonnier' *n.* (שיפ-א-ניער') א הוי־כער קאמאד, א שיפאניער.

chig'gre *n.* (טשיג'-ער) ז. *chigoe*

chig'non *n.* (שיע'-ניאן) א שיניאן [א געוויסע פארם פון מאכען די האר אין א הויכע פריזור פון הינטען].

chig'oe *n.* (טשיג'-או) א מין וועסט־אינדישע פליי.

chil'blain *n. and v.* (טשיל'-בליין) א פערקיהלונגס־געשוויר; אן עריטעמא [א מין ענטצינדונג פון הויט]; ווירקען עס זאלען זיך ענטוויקלען פערקיהלונגס־גע־שווירען.

child *n.* (טשאילד) א קינד; א קליין קינד.

child'-bear'ing *n. and a.* (טשאילד'-בעהר'-אינג) דאס געבערען קינדער; דאס קינדלען; געבערענדיג קינדער.

child'bed *n.* (טשאילד'-בעד) קינדבעט, קינפעט.

child'birth *n.* (טשאילד'-בוירטה) קינד־געבורט, דאס געבערען א קינד.

Chil'dermas *n.* (טשיל'-דער-מעס) דער יום טוב פון די אונשולדיגע קינדער [ווערט געפייערט דעם אכטען דעצעמבער אין דער קאטוילישער און אנגליקאנישער קירך].

Chil'dermas day (טשיל'-דער-מעס דיי) ז. *Childermas*

child'hood *n.* (טשאילד'-הוד) די קינד־הייט.

chil'ding *n. and a.* (טשאיל'-דינג) ז. *child-bearing*

chil'dish *a.* (טשאיל'-דיש) קינדיש, נא־ריש; קליין.

chil'dishly *adv.* (טשאיל'-דיש-לי) מעשה קינד; קינדיש.

chil'dish-min'ded *a.* (טשאיל'-דיש-מאינ'-דער) איינפאך, אהן קונסט, קינדיש.

chil'dish-min'dedness *n.* (טשאיל'-דיש מאינ'-דער-נעס) איינפאכקייט; דאס זיין קינדיש, איינפאך.

chil'dishness *n.* (טשאיל'-דיש-נעס) קינדישקייט, נארישקייט, קליינינקייט.

child'-kill'er *n.* (טשאילד'-קיל'-ער) א קינדער־מערדער.

child'-kill'ing *n.* (טשאילד'-קיל'-אינג) קינדער־מערדעריי.

child'less *a.* (טשאילד'-לעס) אהן קינ־דער; קינדערלאז.

child'lessness *n.* (טשאילד'-לעס-נעס) קינדערלאזיגקיים, דאס נים האבען קיין קינדער.

child'like *a.* (טשאילד'-לאיק) ווי א קינד; קינדיש; געהארכזאם.

child'likeness *n.* (טשאילד'-לאיק-נעס) דאס זיין ענליך צו א קינד; דאס זיין איינפאך ווי א קינד.

child'ren *n.* (טשילד'-רען) קינדער.

child'-wife *n.* (טשאילד'-הוואיף) א זעהר יונגע פרוי.

chil'iad *n.* (קיל'-אי-עד) א פעריאדע פון טויזענד יאהר; א טויזענד.

chil'iarch *n.* (קיל'-אי-ארק) א קאמאנ־דיר פון טויזענד סאלדאטען; א פאל־קאווניק.

chil'iasm *n.* (קיל'-אי-עזם) דער כילי־אזם [די לעהרע פון דער אלטער קריסט־ליכער קירכע, אז קריסטוס וועט ווידער ערשיינען, וועט בעזיעגען נעראז'ען און וועט הערשען טויזענד יאהר און ערשט נאך דיזער צייט וועט זיין א צווייטע און ווירקליכע תחית המתים].

chil'iast *n.* (קיל'-אי-עסט) דער כי־ליאסט, דער אנהענגער פון דער כיליאס־טישער לעהרע. ז. *chiliasm*

chilias'tic *a.* (קיל'-אי-עס-טיק) כי־ליאסטיש, וואס איז שייך צו דער כיליאס־טישער לעהרע. ז. *chiliasm*

chill *a., n. and v.* (טשיל) קיהל, קאלט, פראסטיג: קעלט; א פראסט; קאלט מא־כען; ציטערען, שוידערען.

chilled *a.* (טשילד) פערפרארען, פער־גליווערט פון קעלט.

He was chilled to the bone from exposure.

chill'iness *n.* (טשיל'-אי-נעס) קיהל־קיים, קאלטקייט; א שוידער, א טרייסעל.

chill'y *a. and adv.* (טשיל'-אי) קאלט־ליך; שוידערענד.

Chilog'natha *n.* (קאי-לאג'-נע-טהא) א מין ווערים וואס האבען פיעל פיס.

Chilop'oda *n.* (קאי-לאפ'-א-דא) די הונדערט־פיסיגע [א מין ווערים].

chil'ver *n.* (טשיל'-ווער) א יונג שעפעלע.

chim'bley *n.* (טשימ'-בלי) א קוימען.

chime *n. and v.* (טשאים) 1. דער האר־מאנישער איינקלאנג פון פערשיעדענע אינסטרומענטען; דער גלאקען־קלאנג;

הארמאניש קלינגען; האלטען זיך אין איינקלאנג; זיין צוגעפאסט; 2. דער ראנד פון א פאס, וואס שטארצט ארויס איבער'ן דעק; 3. די רינג אויף'ן דעק פון א שיף.
1. The chimes of this church are famous for their music.

chime'-clock *n.* (טשאים'-קלאק) דער שפּיעל-זייגער [א זייגער אין וועלכען עס שפּיעלט זיך ביים שלאגען די שטונדען].

chime in with (טשאים אין הוויטה) זיין איינשטימיג מיט...; זיין פון גלייכע מיינונגען.
A weak character is ready to chime in with the opinions of others.

chime'ra *n.* (קי-מי'-רא) א לעגענדא-רישע משונה'דיגע חיה מיט דריי קעפ, פון א לייב, פון א באק און פון א דראקאן [אין דער גריכישער מיטאלאגיע]; א פוסטע פאנטאזיע; א פאלשע איינבילדונג.

chimere' *n.* (שי-מיער') דער אויבער-מאנטעל אהן ארבעל, וועלכען עס טראגט א בישאף.

chimer'ical *a.* (קי-מער'-אי-קעל) כי-מעריש; וואס קען ניט פערווירקליכט ווערען.

chimer'ically *adv.* (קי-מער'-אי-קעל-אי) אויף א כימערישען, פאנטאסטישען אופן.

chim'ney *n.* (טשים'-ני) א קוימען; א קאמין.

chim'ney-board *n.* (טשים'-ני-באורד) א קוימען-ברעטעל, א זאסלאנקע.

chim'ney-cap *n.* (טשים'-ני-קעפּ) א קארניז פון א קוימען; אזא דעכעל וואס דרעהט זיך איבער א קוימען [צו פער-היטען, אז דער ווינד זאל ניט טרייבען דעם רויך צוריק אין קוימען אריין].

chim'ney-cor'ner *n.* (טשים'-ני-קאהר'-נער) א ווינקעל ביים אויווען.

chim'ney-flue *n.* (טשים'-ני-פלוה) א קוימען-רעהר.

chim'ney-hook *n.* (טשים'-ני-הוק) דער קרוק אין אויווען אויף וועלכען מען הענגט אויף א קעסעל.

chim'ney-jack *n.* (טשים'-ני-דזשעק) אזא דעכעל וואס דרעהט זיך איבער א קוימען. ז. *chimney-cap*

chim'ney-mon'ey *n.* (טשים'-ני-מאנ'-אי) דער קוימען-שטייער [א שטייער וואס מען פלעגט צאהלען אין מיטעל-אלטער פאר יעדען קוימען פון הויז].

chim'neypiece *n.* (טשים'-ני-פּיעס) דער קאמין-געזימס.

chim'ney-pot *n.* (טשים'-ני-פּאט) אזא קאלפאק איבער א קוימען צו פערשטאר-קען דעם לופט-צוג פאר'ן רויך.

chim'ney-shaft *n.* (טשים'-ני-שעפט) דער אויבערשטער טייל פון קוימען וואס שטארצט ארויס איבער'ן דאך.

chim'ney-stack *n.* (טשים'-ני-סטעק) א גרופע פון קוימענס אויף'ן דאך.

chim'ney-stalk *n.* (טשים'-ני-סטאהק) א גרויסער קוימען [ווי פון א פאבריק].

Chimney-swallow

chim'ney-swal'low *n.* (טשים'-ני-סוואל'-או) די שוואלב, וועלכע בויט געוועהנליך איהר נעסט אויף אדער ארום א קוי-מען.

chim'ney-sweep *n.* (טשים'-ני-סוויעפּ) א קוימען-קעהרער.

chim'ney-swee'per *n.* (טשים'-ני-סוויע'-פּער) ז. *chimney-sweep*

chim'ney-swift *n.* (טשים'-ני-סהוויפט) אזא שוואלב וועלכע בויט געוועהנליך איהר נעסט אויף א דאך ארום א קוימען. ז. איל. *"Birds of the U. S."*

chim'ney-top *n.* (טשים'-ני-טאפּ) דער אויבערשטער טייל פון א קוימען.

chim'ney-valve *n.* (טשים'-ני-וועלוו) א קוימען-דעקעל [צום עפענען און פער-מאכען דעם קוימען].

chimpan'zee *n.* (טשים-פּענ'-זיע) די שימפּאנזע [א מין אפריקאנישע אפע, וועלכע האט גרויס עהנליכקייט צו א מענ-שען].

Chimpanzee

chin *n. and v.* (טשין) א מארדע, א קין; ריידען מיט זיכערהייט אדער חוצפה; שמועסען.

Chi'na *n.* (טשאי'-נע) כינא, קיטאי.

chi'na *n.* (טשאי'-נע) פארצעלאן, פארצע-ליי; פארפאר.

Chi'na as'ter (טשאי'-נע עס'-טער) די כינעזישע גארטען-אסטער [אזא בלום].

chi'na-clay *n.* (טשאי'-נע-קליי) פאר-צעלאן-לעהם.

chi'na-grass *n.* (טשאי'-נע-גרעס) א מין קראפּיווע.

Chi'naman *n.* (טשאי'-נע-מען) א כינע-זער, א קיטאיעץ.

Chi'na-or'ange *n.* (טשאי'-נע-אר'-ענדזש) א מאנדארינקע [א רויטער אפּעל-סין].

chi'na-shop *n.* (טשאי'-נע-שאפּ) א פּארצעלאן-געשעפט, א קראם פון פארצע-לייענע כלים.

Chi'natown *n.* (טשאי'-נע-טאון) א כינעזישער קווארטאל אין א שטאדט פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא.

chi'naware *n.* (טשאי'-נע-הוועהר) פּארצעלייענע כלים.

chin'-band *n.* (טשין'-בענד) א בענ-דעל פון א הוט, וואס ווערט פערבונדען אונטער דער מארדע.

chin'capin *n.* (טשינ'-קע-פּין) אזא קליין קאשטאניען-ביימעל.

chinch *n.* (טשינטש) א וואנץ; א גע-טריידע-וואנץ. ז. *chinch-bug*

chinch'-bug *n.* (טשינטש'-באג) דער געטריידע-וואנץ [אזא וואנץ-עהנליכער אינזעקט וועלכער איז זעהר שעדליך פאר ווייץ, מאאיס און אנדערע זארטען תבואות].

chinchil'la *n.* (טשין-טשיל'-א) די שינ-שילע [א מין אמע-ריקאנישע וועווער-קע]; די רויכווארג פון א שינשילע; א מין דיקער שווע-רער געוואנד פאר ווינטערדיגע פרוי-ען-קליידער.

Chinchilla

chin'-cough *n.* (טשינ'-קאהף) קאקליוש, קייך-הוסט.

chine *n. and v.* (טשאין) א שטיק רוקען-ביין מיט'ן פלייש ארום איהם [צום קאכען]; דער רוקען; רוקען-ביין; א בארג-רוקען; שטיקער ערד וואס שטארצען ארויס פון וואסער; ברעכען דעם רוקען.

chined *a.* (טשאינד) וואס האט א פּעס-טען רוקען.
They are steel-chined rascals.

Chinee' *n.* (טשאי-ניע') א כינעזער, א קיטאיעץ.

chine'-hoop *n.* (טשאינ'-הופּ) דער לעצטער רייף פון א פאס.

Chinese' *a. and n.* (טשאי-ניס') וואס אנבעלאנגט צו כינא; א כינעזער; די כינעזישע שפּראך.

Chinese' ink (טשאי-ניס' אינק) שוואר-צער טוש [אזא טינט].

Chinese' junk (טשאי-ניס' דזשאנק) א כינעזישע זעגעל-שיף.

Chinese Junk

chin'gle *n.* (טשינגל) זאמד וואס איז ריין פון שמוץ.

chin'-jerk *n.* (טשין'-דזשורק) די קראמפּפהאפטע צוגויפציהונג פון די קינ-באקען מוסקולען ביי א פלעצליכען קלאפּ אין מארדע.

chink *n. and v.* (טשינק) א ריז, א שפּאלט; קליינגעלד; זיך שפּאלטען; ארויס-געבען א קלאנג; מאכען קלינגען.

chin'kapin *n.* (טשינ'-קע-פּין) אזא קליין קאשטאניען ביימעל.

chink'-bug *n.* (טשינק'-באג) ז. *chinch-bug*

chin'ky *a.* (טשינ'-קי) מיט ריצען אדער מיט שפּאלטען.

chinned *a.* (טשינד) מיט א מארדע.

chin'-piece *n.* (טשין'-פּיעס) ז. *chin-band*

chin'-scab *n.* (טשין'-סקעב) אזא קראנקהייט ביי שעפסען.

chinse *v.* (טשינס) פערשטאפּען א שפּאלט פון א שיף מיט פּאקעלע [אב-פאל פון פלאקס].

chin'sing-i'ron *n.* (טשינ'-סינג-אי'-ערן) אזא שפּיציגער אייזען מיט וועל-

כען מען פערשטאפט שפאלטען פון א שיף מיט פאקעלע [אבפאל פון פלאקס].

chin'-strap *n.* (טשין'-סטרעפ) דער רימען וואס פערבינדט דעם האלז-רימען און דעם נאז-באנד אין די שפאן-געציינג פון א פערד.

chints *n.* (טשינטס) ציץ, פערקאל, קארטון.

chintz *n.* (טשינטס) ז. *chints*.

chip *n.* *and* *v.* (טשיפ) א שפאן; א ברעקעל; זעגעל-שפענער; צושניידען אויף שטיקלעך; שפאלטען; שניצען; הובלען; פאנאנדערברעכען זיך; פאנאנדערשפאלטען זיך.

chip'-ax *n.* (טשיפ'-עקס) א שאב-אייזען, א סקראב-אייזען; א הובעל.

chip'-bird *n.* (טשיפ'-בוירד) אזא אמעריקאנער פייגעל [האט א רויטען טשוביקעל אויפ'ן קעפעל און א גרוי בייכעל, בויט א האר-נעץ-פערמיגען נעסט און לעגט גרינע אייעלעך מיט דונקעלע פלעקען].

chip'-brea'ker *n.* (טשיפ'-בריי'-קער) אזא מעטאלענע פלאטע וואס ווערט בעפעסטיגט פון פארענט צו א הובעל-באנק.

chip in (טשיפ אין) ביישטייערען.

Boys, let us chip in and buy grapes!

chip'-knife *n.* (טשיפ'-נאיף) א האק-מעסער.

chip'muck *n.* (טשיפ'-מאק) ז. *chipmunk*.

chip'munk *n.* (טשיפ'-מאנק) א חיה'לע עהנליך צו א וועווערקע.

chip off (טשיפ אף) אבשפאלטען, אבהאקען.

chip of the old block (טשיפ אוו טהי אולד בלאק) אין טאטען געראטען.

chip'per *n.*, *v.* *and* *a.* (טשיפ'-ער) דער שניצער; שניצען, סקראבען; פייטשען, טשיריקען [ביי פויגלען]; מונטער, לעבעדיג.

chip'ping *n.* (טשיפ'-אינג) דאס צוהאקען, צוברעכען אויף פיצלעך; א שטיקעלע; א שפאן.

chip'ping-bird *n.* (טשיפ'-אינג-בוירד) ז. *chip-bird*.

chip'ping-chis'el *n.* (טשיפ'-אינג-טשיז'-על) אזא דלאט מיט וועלכען מען האקט ארום די פסולת פון גוס-אייזען-שטיקער ווען מען נעהמט זיי ארויס פון פורם.

chip'ping-machine' *n.* (טשיפ'-אינג-מע-שין') אזא מאשין צום האקען פארב-האלץ.

chip'ping-piece *n.* (טשיפ'-אינג-פיעס) דאס איבריגע מאטעריאל וואס ווערט צוגעגעבען צו גוס-אייזען-שטיק פאר דער בעארבייטונג.

chip'ping-spar'row *n.* (טשיפ'-אינג-ספער'-או) ז. *chipping-bird*.

chip'ping-squir'rel *n.* (טשיפ'-אינג-סקהוואר'-על) ז. *chipmunk*.

chip'ping-up *n.* (טשיפ'-אינג-אפ) די אויבערפלעכליכע אבשטימונג פון א פיאנא.

chip'py *a.* *and* *n.* (טשיפ'-אי) מיט א סך שפענער; אזא פויגעל. ז. *chip-bird*.

chi'ragon *n.* (קאי'-רע-גאן) א שרייב-מאשין פאר בלינדע.

chirag'ra *n.* (קאי-רעג'-רא) ניכט [פאדאגרע] אין א האנד.

chirag'ric *a.* (קאי-רעג'-ריק) וואס האט ניכט [פאדאגרע] אין א האנד.

chirag'rical *a.* (קאי-רעג'-רי-קעל) ז. *chiragric*.

chirk *v.* *and* *a.* (טשורק) טשירקען, צווימשערען ווי א פויגעל; זיין מונטער און לעבעדיג; גוט געשטימט, מונטער, פרעהליך.

chirm *n.* *and* *v.* (טשורם) טשירקען, צווימשערען ווי א פויגעל; דאס טרויעריגע צווימשערען פון פויגעל פאר א שטורם.

chirognom'ic *a.* (קאי-ראג-נאמ'-איק) וואס איז שייך צו דער לעהרע וועגען דערקענען דעם כאראקטער פון א מענשען דורך די ליניען פון זיינע הענד.

chirog'nomy *n.* (קאי-ראג'-נא-מי) די לעהרע ווי צו דערקענען דעם כאראקטער פון א מענשען דורך די ליניען פון זיינע הענד.

chi'rograph *n.* (קאי'-רא-גרעף) א דאקומענט [ווי א קאנטראקט, א צואה א. ד. ג.] געשריבען מיט דער האנד; א האנד-געשריבענער דופליקאט [א דאקומענט אין צוויי קאפיעס פארביידע צדדים, געשריבען אויף פאפיער. אין דער ליידיגער צייל צווישען ביידע קאפיעס ווערט על פי רוב אנגעשריבען מיט גרויסע בוכשטאבען דאסווארט *chirograph* און דאס פאפיער ווערט איבערגעשניטען דורך דיזע בוכשטאבען אין צווייען].

chirog'raphary *a.* (קאי-ראג'-רע-פע-רי) וואס איז געשריבען מיט דער אייגענער האנדשריפט.

chirog'rapher *n.* (קאי-ראג'-רע-פער) א שרייבער; אן איבערשרייבער; א האנד-וואהרזאגער.

chirograph'ic *a.* (קאי-רא-גרעפ'-איק) האנדשריפטליך; וואס איז שייך צו האנד-וואהרזאגעריי.

chirograph'ical *a.* (קאי-רא-גרעפ'-איק-על) ז. *chirographic*.

chirog'raphist *n.* (קאי-ראג'-רע-פיסט) א האנד-וואהרזאגער.

chirog'raphy *n.* (קאי-ראג'-רע-פי) האנדשריפט; האנד-וואהרזאגעריי.

chirolog'ical *a.* (קאי-רא-לאדזש'-אי-קעל) וואס איז שייך צו פינגער-שפראך.

chirol'ogist *n.* (קאי-ראל'-א-דזשיסט) איינער וואס רעדט אויף פינגער-שפראך.

chirol'ogy *n.* (קאי-ראל'-א-דזשי) כיראלאגיע, פינגער-שפראך, האנד-שפראך [אזוי ווי די שפראך פון שטומע].

chi'romancer *n.* (קאי'-רא-מענ-סער) א האנד-וואהרזאגער [איינער וואס זאגט נביאות וועגען דער צוקונפט פון פערזאנען נאך די שטריכען פון זייערע הענד].

chi'romancy *n.* (קאי'-רא-מענ-סי) האנד-וואהרזאגעריי, די נביאות-זאגונג פון די שטריכען פון האנד [חכמת היד].

chi'romant *n.* (קאי'-רא-מענט) ז. *chiromancer*.

chiroman'tic *a.* (קאי-רא-מענ'-טיק) וואס איז שייך צו האנד-וואהרזאגעריי.

chiroman'tical *a.* (קאי-רא-מענ'-טי-קעל) ז. *chiromantic*.

chi'romantist *n.* (קאי'-רא-מענ-טיסט) ז. *chiromancer*.

chiron'omer *n.* (קאי-ראנ'-א-מער) א לעהרער פון זשעסטיקולאציאן [איינער וואס לערענט ווי צו בעוועגען די הענד ביים רעדען אדער דיריזשירען א כאר].

chironom'ic *a.* (קאי-רא-נאמ'-איק) וואס איז שייך צו דער לעהרע אדער קונסט פון זשעסטיקולאציאן [בעוועגונגען פון די הענד ביים רעדען אדער ביים דיריזשירען א כאר].

chiron'omy *n.* (קאי-ראנ'-א-מי) די לעהרע ווי אזוי צו זשעסטיקולירען, בעוועגען מיט די הענד ביים האלטען א רעדע אדער דיריזשירען א כאר.

chi'roplast *n.* (קאי'-רא-פלעסט) דער האנד-פיהרער [אן אינסטרומענט צום רעגולירען די האנד ביי אנפענגער אין פיאנא-שפיעלען].

chi'ropod *n.* (קאי'-רא-פאד) די פיער-הענדיגע חיה [די אפע].

chirop'odist *n.* (קאי-ראפ'-א-דיסט) א רופא, וואס שניידט אויס היהנער-אויגען אדער מאזאליעס.

chirop'odous *a.* (קאי-ראפ'-א-דאס) וואס איז שייך צו פיער-הענדיגע חיות [אפען].

chirop'ody *n.* (קאי-ראפ'-א-די) די קונסט פון אויסשניידען היהנער-אויגען אדער מאזאליעס.

chiropom'pholyx *n.* (קאי-רא-פאמ'-פא-ליקס) אזא הויט-קראנקהייט פון די הענד.

chirop'ter *n.* (קאי-ראפ'-טער) א פלעדערמויז.

chirop'teran *n.* (קאי-ראפ'-טע-רען) ז. *chiropter*.

chirop'terous *a.* (קאי-ראפ'-טע-ראס) וואס האט א פליה-הויט צווישען די פוס-פינגער ווי א פלעדערמויז.

chirosoph'ical *a.* (קאי-רא-סאפ'-אי-קעל) וואס איז שייך צו האנד-וואהרזאגעריי.

chiros'ophist *n.* (קאי-ראס'-א-פיסט) ז. *chiromancer*.

chiros'ophy *n.* (קאי-ראס'-א-פי) ז. *chiromancy*.

chirp *n.* *and* *v.* (טשורפ) צווימשערען, טשירפען [פיפצען ווי א פויגעלע], גרילצען; פרעהליך מאכען; א פיפץ, א צווימשער.

chir'per *n.* (טשויר'-פער) א פויגעל אדער אינזעקט וואס טשירפעט, פיפצעט אדער גרילצט.

chir'ping *a.* (טשויר'-פינג) לוסטיג, פרעהליך; פיפצענדיג, צווימשערענדיג, גרילצענדיג.

chir'pingly *adv.* (טשויר'-פינג-לי) ז. *chirping*.

chir'py *a.* (טשויר'-פי) וואס פיפצעט, וואס צווימשערט; מונטער, פרעהליך, לעבעדיג.

chirr *v.* (טשויר) ווארקען ווי א טויב; צירפען, צווימשערען.

chirr'up *v.* *and* *n.* (טשיר'-אפ) לעבעדיג מאכען, פרעהליך מאכען; צירפען, צווימשערען, פיפצען, גרילצען; א פיפצעריי, א צווימשעריי.

chirr'upy *a.* (טשיר'-אפ-אי) לעבעדיג, מונטער.

chirur'geon *n.* (קאי-רויר'-דזשאן) א כירורג [א דאקטאר וואס מאכט אפעראציאנען].

chirur'gery *n.* (קאי-רויר'-דזשע-רי) כירורגיע, דאס אפערירען א קראנקען טייל פון קערפער.

chirur'gic *a.* (קאי-רויר'-דזשיק) כירורגיש, וואס געהערט צו די היילונג פון וואונדען אדער צו אפעראציאנען.

chirur'gical *a.* (קאי-רויר'-דזשי-קעל) ז. *chirurgic*.

chi'sel *n.* *and* *v.* (טשיז'-על) א דלאט, א מייסעל; שניצען אדער אויסהאקען אין שטיין אדער מעטאל; אויסהאקען, ארומהאקען.

chis'eled *a.* (טשיז'-עלד) ארומגעהאקט

מיט א דלאט אדער מייסעל; ריין ארומ־געהאקט.

chis'elled *a.* (טשיז׳־עלד) ז. *chiseled*

chis'el-point *n.* (טשיז׳־על־פאינט) א שפיץ וואס האט די פארם פון א דלאט.

chis'el-shaped *a.* (טשיז׳־על־שייפט) וואס האט די פארם פון א דלאט אדער מייסעל.

chis'ley *a.* (טשיז׳־לי) שטייניג, לייטיג [וועגען ערד].

chit *n.* and *v.* (טשיט) דער ערשטער שפראצלינג, דאס שפראץ־קערנדעל; דער עמבריאן; א קליין קינד; ארויסשפראצען.

chit'al *n.* (טשיט׳־על) אזא וואסער־שלאנג אין דעם אסט־אינדישען ים.

chit'arah *n.* (טשיט׳־ע־רא) אזא זייד־דען און בוימוואל צייג וואס ווערט גע־וועבט אין טערקיי.

chit'-chat *n.* (טשיט׳־טשעט) געפלוי־דער, פלוידעריי.

chi'ton *n.* (קאי׳־טאן) [א דער כיטאן מין העמד וועלכעס עס פלעגען טראגען די אלטע גריכען].

Chi'ton *n.* (קאי׳־טאן) אזא מין מאלוס־קען [קליינע, ווייכע, שליימיגע ים־חיה־לעך].

chit'ter *v.* (טשיט׳־ער) צירפען, צוויי־טשערען, פיפצען.

chit'ty *a.* (טשיט׳־אי) קליין, אונבע־דייטענד, קינדיש; בעדעקט מיט זומער־שפרענקלעך אדער בראהאווקעס.

chit'ty-face *n.* (טשיט׳־אי־פייס) א קינדישע געזיכט; א געזיכט בעדעקט מיט זומער־שפרענקלעך.

chivalresque' *a.* (שיוו־על־רעסק׳) רי־טערליך, קאוואליער־ארטיג; וואס איז שייך צו ריטערשאפט.

chiv'alric *a.* (שיוו׳־על־ריק) ריטערליך; וואס אנבעלאנגט צו ריטערשאפט.

chiv'alrous *a.* (שיוו׳־על־ראס) ריטער־ליך, קריגעריש, העלדיש; מוטהיג, דרייסט.

chiv'alrously *adv.* (שיוו׳־על־ראס־לי) מעשה העלד; ווי א ריטער.

chiv'alrousness *n.* (שיוו׳־על־ראס־נעס) ריטערליכקייט, העלדישקייט.

chiv'alry *n.* (שיוו׳־על־רי) העלדישקייט; ריטערשאפט.

chives *n.* (טשאיווז) בלומען־פעדימלעך.

chiv'y *n.* (טשיוו׳־אי) ז. *chevy*

chla'mys *n.* (קליי׳־מיס) א כלאמידע [אלט־גריכישער אויבערמאנטעל]; א פור־פורנע היטעלע וועלכע עס טראגען די אויבערגייסטליכע [ווי א בישאף, א קאר־דינאל א. ד. ג.].

chloracet'ic *a.* (קלאו־רע־סעט׳־איק) וואס איז געמאכט פון כלאר און עסיג־עסענץ.

chlo'ral *n.* (קלאו׳־רעל) כלאראל [א צו־זאמענגעזעצטער ניפטינער שטאף פון כלאר מיט ספיריט].

chlo'ralism *n.* (קלאו׳־רעל־איזם) א קראנקהייט וואס קומט פון געברויכען כלאראל.

chlo'ralist *n.* (קלאו׳־רעל־איסט) איי־נער וואס איז צוגעוועהנט צו דעם גע־ברויך פון כלאראל.

chlo'ralize *v.* (קלאו׳־רעל־איז) ברייג־גען אונטער דער ווירקונג פון כלאראל.

chlo'rate *n.* (קלאו׳־רייט) כלאר־זויער־זאלץ.

chlore *v.* (קלאור) שטעלען אונטער דער ווירקונג פון כלאר [ביי דער פארבונג פון שטאפען].

chlo'ric *a.* (קלאו׳־ריק) וואס איז שייך צו כלאר; וואס ענטהאלט כלאר.

chlo'ric ac'id (קלאו׳־ריק עס׳־איד) כלאר־זויערע [אזא פליסיגקייט].

chlo'rid *n.* (קלאו׳־ריד) כלאריד [א כעמישע פערייניגונג פון כלאר מיט אן אנדער עלעמענט].

chlo'ridate *v.* (קלאו׳־רי־דייט) בעדע־קען מיט כלאר־זילבער [ווי עס ווערט גע־טהאן מיט פאטאגראפישע פלאטען].

chlorid'ic *a.* (קלא־ריד׳־איק) כלארי־דיש; וואס ענטהאלט אין זיך כלאר.

chlo'ridize *v.* (קלאו׳־רי־דאיז) פערבינ־דען מיט כלאר [ווי דאס ווערט געטהאן מיט זילבער־ערץ אום צו בעקומען ריינע זילבער]; בעדעקען מיט כלאר־זילבער [ווי דאס ווערט געטהאן ביי פאטאגרא־פישע פלאטען].

chlo'rin *n.* (קלאו׳־רין) כלאר [א כע־מישער גרונד עלעמענט, וואס האט א גרין־געלבען קאליר און איז גיפטיג].

chlo'rinated *a.* (קלאו׳־רי־ניי־טעד) וואס ענטהאלט כלאר.

chlorina'tion *n.* (קלאו־רי־ניי׳־שאן) דאס אונטערוואקפען אונטער דער וויר־קונג פון כלאר.

chlo'rine *n.* (קלאו׳־רין) ז. *chlorin*

chlo'rinize *v.* (קלאו׳־רי־נאיז) פערבינ־דען מיט כלאר.

chloriod'ic *a.* (קלאור־אי־אד׳־איק) וואס איז א פערבינדונג פון כלאר און יאד.

chlori'odine *n.* (קלאור־אי׳־א־דין) א פערבינדונג פון כלאר און יאד.

chlo'rite *n.* (קלאו׳־ראיט) דער כלאריט; גרינער טאלק [אזא מינעראל וואס האט א גראז־גרינליכען קאליר].

chlorit'ic *a.* (קלא־ריט׳־איק) וואס ענט־האלט כלאריט. ז. *chlorite*

chlo'ritoid *n.* (קלאו׳־רי־טאיד) א מי־נעראל וואס געהערט צו דער כלאריט־גרופע.

chlo'rize *v.* (קלאו׳־ראיז) ז. *chlorinize*

chlorocal'cite *n.* (קלאו־רא־קעל׳־סאיט) קאלציום־כלאריד [אזא מינעראל וואס ווערט מייסטענס געפונען אין דער לאווא וואס ווערט ארויסגעווארפען פון דעם פייער־שפייענדיגען בארג וועזוף].

chlorocarbo'nic *a.* (קלאו־רא־קאר־באנ׳־איק) וואס בעשטעהט פון דער כע־מישער פערבינדונג פון כלאר מיט קויה־לען־זויערע.

chlorocar'bonous *a.* (קלאו־רא־קאר׳־בא־נאס) ז. *chlorocarbonic*

chlo'rochrous *a.* (קלאו׳־רא־קראס) וואס האט א גרינליכען קאליר.

chlo'rodyne *n.* (קלאו׳־רא־דאין) א בע־טויבענד און שמערץ־איינשטילענד מיטעל.

chlo'roform *n.* and *v.* (קלאו׳־רא־פארם) כלאראפארם [א צוזאמענגעזעצ־טער שטאף פון כלאר־גאז און ספירים]; א שלאפטרונק; כלאראפארמירען, איינ־שלעפערען, בעטויבען.

chlorofor'mic *a.* (קלאו־רא־פאר׳־מיק) וואס איז שייך צו כלאראפארם.

chloroformiza'tion *n.* (קלאו־רא־פאר־מי־זיי׳־שאן) דאס כלאראפארמירען.

chlo'roid *a.* (קלאו׳־ראיד) וואס איז שייך צו דער ווירקונג פון כלאר.

chlorom'eter *n.* (קלא־ראמ׳־ע־טער) א כלאראמעטער, אן אינסטרומענט אויס־צומעסטען די בלייכונגס־קראפט פון כלאר־האלטיגע שטאפען [כלאר־האלטיגע שטא־פען האבען די אייגענשאפט אבצובלייכען פארבען].

chloromet'ric *a.* (קלאו־רא־מעט׳־ריק) וואס איז שייך צו כלאראמעטריע. ז. *chlorometry*

chlorom'etry *n.* (קלא־ראמ׳־ע־טרי) דאס מעסטען די פארבען־בלייכונגס־קראפט פון כלאר־האלטיגע שטאפען.

chlo'rophyl *n.* (קלאו׳־רא־פיל) כלארא־פיל [דער גרינער שטאף אין די בלעטער פון א פלאנצע, וועלכער אסימילירט די נאהרונגס־מאטעריאלען].

chlo'rophyll *n.* (קלאו׳־רא־פיל) ז. *chlorophyl*

chlorophylla'ceous *a.* (קלאו־רא־פי־ליי׳־שיאס) וואס ענטהאלט כלאראפיל. ז. *chlorophyl*

chlorophyl'lian *n.* (קלאו־רא־פיל׳־אי־ען) וואס איז שייך צו כלאראפיל. ז. *chlorophyl*

chloroplatin'ic *a.* (קלאו־רא־פלע־טינ׳־איק) וואס בעשטעהט פון א כעמי־שער פערבינדונג פון כלאר און פלאטין.

chloro'sis *n.* (קלא־ראו׳־סיס) בלייכ־זוכט וואס קומט פון בלוט־ארימקייט.

chlorot'ic *a.* (קלא־ראט׳־איק) בלייכ־זיכטיג, בלוט־ארים.

chlo'rous *a.* (קלאו׳־ראס) וואס איז שייך צו כלאר אדער צו פערבינדונגען מיט כלאר.

chlo'rous ac'id (קלאו׳־ראס עס׳־איד) כלאר־זויערע.

choa'ty *a.* (טשאו׳־טי) דיק, פעט.

chock *n.* and *v.* (טשאק) א פערשטא־פונגס־פלעקעל, א פערשפארונגס־פלעקעל; א קלין; א שטויס, אן אנגריף; פערשטא־פען, פערשפארען; אנגרייפען.

chock'-a-block *a.* and *adv.* (טשאק׳־ע־בלאק) פול מיט א ווערך, מיט א קיים; אנגעפאקט.

chock'-and-block *a.* and *adv.* (טשאק׳־ענד־בלאק) ז. *chock-a-block*

chock'-block *n.* (טשאק׳־בלאק) אזא ברעמזע־פארריכטונג אבצושטעלען אדער איינצוהאלטען די רעדער פון א וואגען.

chock'-full *a.* (טשאק׳־פול) פול ווי אן איי.

choc'olate *n.* and *a.* (טשאק׳־א־לייט) שאקאלאד; געמאכט פון אדער פערמישט מיט שאקאלאד; מיט א שאקאלאד־קאליר.

choc'olate-drops *n.* (טשאק׳־א־לייט־דראפס) שאקאלאד־באנבאנס [צוקער־קעס].

choc'olate-house *n.* (טשאק׳־א־לייט־האוס) א קאנפעקטען־געשעפט, א שאקא־לאד־געשעפט; א קאפע־הויז.

choc'olate-mill *n.* (טשאק׳־א־לייט־מיל) א שאקאלאד־פאבריק.

choc'olate-nut *n.* (טשאק׳־א־לייט־נאט) די בעבלעך פון דעם קאקאא־בוים [פון וועלכע עס ווערט געמאכט שאקא־לאד].

choc'olate-tree *n.* (טשאק׳־א־לייט־טריע) דער קאקאא־בוים.

choice *n.* and *a.* (טשאיס) 1. וואהל; ברירה; דאס אויסקלייבען; דער אויס־געקליבענער; 2. גוט, פארטרעפליך.

1. The election did not result in a choice.
2. The dress was made of choice material.

choice'less *a.* (טשאיס׳־לעס) אהן ברירה, געצוואונגען.

choice'ly *adv.* (טשאיס׳־לי) אויסגעצייי־כענט, אויסערוועהלט, פארטרעפליך.

choice'ness *n.* (טשאיס׳־נעס) דאס זיין

אויסגעצייכענט, פארטרעפליך; דאס זיין אבגעקליבען.

choir *n. and v.* (קהוואיר) א כאר [פון זינגער]; דער קאר אין א קירך [דער פלאץ וואו די זינגער שטעהען אדער די גלחים זיצען]; זינגען אין כאר.

choir'-boy *n.* (קהוואיר'-באי) א אינגעל וואס זינגט אין א כאר.

choir'-lea'der *n.* (קהוואיר'-ליע'-דער) ז. ***choirmaster***.

choir'man *n.* (קהוואיר'-מען) א זינגער פון א כאר.

choir'master *n.* (קהוואיר'-מעס-טער) א כאר-דירינענט.

choir'-or'gan *n.* (קהוואיר'-אר'-גען) אן ארגעל.

choir'-screen *n.* (קהוואיר'-סקריען) אזא אבצאמונג וואס ווערט געמאכט אין א קירך פאר'ן כאר.

choir'-ser'vice *n.* (קהוואיר'-סויר'-ווים) די תפילות אין קירך וואס ווערען געזונגען פון כאר.

choke *v. and n.* (טשאוק) 1. דערשטיקען, דערווערגען, פערשטיקען; שטיקען זיך; 2. א פעראיינגטע [ביים ענדע] לאך פון א הארמאט; 3. דער עק פון א ראקעט; 4. דער אפענער פלאץ אין מיטען שטאדט וואו עס געפינט זיך דער מארק [אין אינדיען].

1. He choked with laughter.

choke'berry *n.* (טשאוק'-בער-אי) אזא אמעריקאנער קוסטען-בוימעל; די יאגדעס פון דיזען קוסטען-בוימעל.

choke'-bore *n. and v.* (טשאוק'-באור) א פערקלענערטע [ביים ענדע] לאך פון א ביקס; א ביקס מיט אזא לאך; מאכען אזא לאך.

choke'-cher'ry *n.* (טשאוק'-טשער'-אי) א מין ביטערער ווילדער קארש.

choke'-damp *n.* (טשאוק'-דעמפ) שטיקענדער, קויהלען-זויערער גאז [אין א קויהלען-שאכטע].

chokedar' *n.* (טשאו-קע-דאר') א וועכטער, א פאליציייסקער [אין אינדיען].

choke'-full *a.* (טשאוק'-פול) אנגעפאקט; פול ווי אן אויג.

The room was choke-full of people.

choke'-pear *n.* (טשאוק'-פעהר) אזא בארנע וואס האט א שטארקען זויערען טעם.

cho'ker *n.* (טשאו'-קער) דער אדער דאס וואס שטיקט, דערווערגט; דאס וואס מאכט שווייגען, אן ארגומענט, אויף וועלכען מען קען ניט ענטפערען; א הויכער קראגען.

cho'king *a.* (טשאו'-קינג) שטיקענד, ווערגענד.

cho'ky *a.* (טשאו'-קי) שטיקענד; ווערגענד.

To stay in a choky room is unhealthy.

chol'agogue *n.* (קאל'-ע-גאג) א מעדיצינישער מיטעל צו פערמעהרען די בילדונג פון גאל אין קערפער.

cholangioi'tis *n.* (קא-לענ-דזשי-א-אי'-טיס) אן ענטצינדונג פון די גאל-קאנאלען.

cholecysti'tis *n.* (קאל-אי-סיס-טאי'-טיס) ענטצינדונג פון דער גאל.

choledog'raphy *n.* (קאל-אי-דאג'-רע-פי) די בעשרייבונג פון דער גאל.

chol'eic *a.* (קאל'-אי-איק) וואס איז שייך צו דער גאל.

chol'er *n.* (קאל'-ער) גאל; ביטערניש, צארן.

chol'era *n.* (קאל'-ע-רא) כאלעריע.

cholera'ic *a.* (קאל-ע-ריי'-איק) וואס איז שייך צו כאלעריע.

chol'era infan'tum (קאל'-ע רא אינ-פענ'-טאם) כאלערינקע, בויך-קרעמפען [ביי קליינע קינדער].

chol'era mor'bus (קאל'-ע-רא מאר'-באס) בויך-קרעמפען, א שטארקער בויך-ווערטאג [ביי דערוואקסענע].

chol'eric *a.* (קאל'-ע-ריק) גאליק; וואס ווערט שנעל אין כעס; וואס ערגערט זיך, וואס רעגט זיך אויף.

chol'eriform *a.* (קאל'-ע-רי-פארם) וואס איז עהנליך צו כאלעריע.

chol'erine *n.* (קאל'-ע-רין) דיא ערשטע שטופע פון כאלעריע; כאלערינקע [א לייכטע פארם פון כאלעריע].

chol'eroid *a.* (קאל'-ע-ראיד) וואס איז שייך צו כאלעריע.

cholester'ic *a.* (קאל-עס-טער'-איק) וואס איז שייך צו קאלעסטערין. ז. ***cholesterin***.

choles'terin *n.* (קא-לעס'-טע-רין) קאלעסטערין [א ווייסער, פעטליכער שטאף, וואס געפינט זיך אין פערשיעדענע טיילען פון קערפער, בעזונדערס אין גאל און אין די נערווען].

choles'terine *n.* (קא-לעס'-טע-רין) ז. ***cholesterin***.

cho'liamb *n.* (קאו'-לי-עמב) דער קאליאמבוס, דער הינקענדער יאמבוס [א געוויסע פארם פון שרייבען ליעדער, וואו דער פערז בעשטעהט פון א יאמבישען טרימעטער מיט א טראכעאוס אויף'ן לעצטען פוס].

choliam'bic *a. and n.* (קאו-לי-עמ'-ביק) וואס איז שייך צו דעם קאליאמבוס; דער קאליאמבוס. ז. ***choliamb***.

chol'ic *a.* (קאל'-איק) וואס איז שייך צו דער גאל.

chomp *v.* (טשאמפ) קייען, בייסען, צוגריזשען.

chon'dral *a.* (קאנ'-דרעל) וואס איז שייך צו כראמישקע [קנארפעל, כראשין].

chon'drin *n.* (קאנ'-דרין) דער תמצית פון כראמישקע [וואס בעקומט זיך ווען מען קאכט עס אויס אין וואסער. ווען דאס קיהלט זיך אב, ווערט דאס פערגליווערט ווי סמודען].

chon'drine *n.* (קאנ'-דרין) ז. ***chondrin***.

chondri'tis *n.* (קאנ-דראי'-טיס) די ענטצינדונג פון דער כראמישקע (קנארפעל, כראשטש].

chon'drodite *n.* (קאנ'-דרא-דאיט) אזא העל-געלבער ברעקעלדיגער מינעראל.

chondrog'raphy *n.* (קאנ-דראג'-רע-פי) א וויסענשאפטליכע בעשרייבונג וועגען קנארפעל-פלייש [כראמישקע].

chon'droid *a.* (קאנ'-דראיד) וואס איז עהנליך צו כראמישקע, וואס איז שייך צו דער כראמישקע.

chondrol'ogy *n.* (קאנ-דראל'-א-דזשי) די לעהרע וועגען קנארפעל-פלייש [כראמישקע].

chondrom'eter *n.* (קאנ-דראמ'-ע-טער) א וואג-שאל צו וועגען תבואה.

chondropteryg'ian *n.* (קאנ-דראפ-טע-רידזש'-אי-ען) דער קנארפעל-פיש [א פיש, וועלכער האט א כראמישקע-סקעלעט].

Chondros'tei *n.* (קאנ-דראס'-טי-אי) די קנארפעל-פיש [דער מין פיש וואס זייער סקעלעט בעשטעהט הויפטזעכליך פון כראמישקע].

chon'drotome *n.* (קאנ'-דרא-טאום) אזא מעסער צום שניידען כראמישקע [קנארפעל].

chondrot'omy *n.* (קאנ-דראט'-א-מי) דאס שניידען כראמישקע [קנארפעל]; די צוגלידערונג פון כראמישקע.

choo'sable *a.* (טשו'-זעבל) וואס קען אויסגעוועהלט ווערען; ווינשענסווערטה.

choose' *v.* (טשוהז) וועהלען, אויסקלייבען; פערלאנגען; אבשטעלען זיך אויף איינס פון די ביידע.

Choose the right and shun evil.

choo'ser *n.* (טשוה'-זער) א וועהלער, אן אויסקלייבער.

choo'sing *a.* (טשוה'-זינג) אויסקלייבענדיג, אויסוועהלענדיג.

choo'singly *adv.* (טשוה'-זינג-לי) דורך אויסוואהל.

chop *v. and n.* (טשאפ) 1. האקען, צושניידען; שפאלטען; זיך כאפען, זיך צוכאפען; טוישען, בייטען; 2. א שטיק; א פלייש-ריפעלע צום בראטען; שפאלט, שנים, ריץ.

1. The boy came to chop the firewood. 2. He ordered a chop for his breakfast.

chop about' *v.* (טשאפ ע-באוט') זיך פלוצלונג ענדערען.

chop'-cher'ry *n.* (טשאפ'-טשער'-אי) אזא שפיעל, וואו מען הענגט אויף א קארש אויף א פאדים און מען דארף איהם אנכאפען מיט די צייהנער.

chop'fallen *a.* (טשאפ'-פאהלן) ארונטערגעפאלען ביי זיך, זעהר שטארק אויסגעמאטערט.

chop'-house *n.* (טשאפ'-האוס) א גארקיך [ספעציעל פון ביפשטעקס און בראטענס].

chop in (טשאפ אין) אונטערברעכען; אינגעריכט קומען, פלוצלונג אריינפאהרען.

chopine' *n.* (טשא-פין') זעהר א הויכער קאריק פון א פרויען-שוך; א שאפען [א פראנצויזישע מאס פאר פליסיגקייטען].

chop'-logic *n.* (טשאפ'-לארזש-איק) א דיספוטאנט; א בעל פלפול; א האר-שפאלטער; פערדרעהטע לאגיק.

chop'ness *n.* (טשאפ'-נעס) אזא מין לאפעטע.

chop off (טשאפ אף) אבהאקען.

chop out with (טשאפ אוט הוויטה) ארויספלאצען, ארויסטרעטען פלוצים מיט לשון.

chopped *a.* (טשאפט) צוהאקט.

chop'per *n.* (טשאפ'-ער) א פלייש-האקער ביי א קצב; א גארטען-לאפעטע.

chop'ping *a.* (טשאפ'-אינג) וואס שטראמט אין קליינע, געבראכענע וועלען [כוואליעס].

chop'ping-block *n.* (טשאפ'-אינג-בלאק) א האק-קלאץ [ווי ביי א קצב].

chop'ping-board *n.* (טשאפ'-אינג-באורד) א האק-ברעט [ווי אין קיך].

chop'ping-knife *n.* (טשאפ'-אינג-נאיף) א האק-מעסער.

chop'ping-mill *n.* (טשאפ'-אינג-מיל) א מיהל וואו עס ווערט גראב געמאהלען תבואה אלס פוטער פאר בהמות.

chop'ping sea (טשאפ'-אינג סיע) א שטורעמדיגער ים [וואו די כוואליעס ברעכען זיך און ווערען צוהאקט].

chop'ping-tray *n.* (טשאפ'-אינג-טריי) אזא הילצערנע מולטער צו האקען פלייש.

chop'py *a.* (טשאפ'-אי) פול מיט שפאלטען; צוטרעשטשעט; בעדעקט מיט קליינע, קורצע, געבראכענע וועלען [כוואליעס].

chops *n.* (טשאפס) דאס מויל; די באק; די קינבאק.

chops and chan'ges (טשאפס ענד טשיינ'-דזשעז) וועקסעל־פעלע, ענדערונ־גען, א מאל ארויף א מאל אראב.

chop'-sticks *n.* (טשאפ'-סטיקס) קליינע שטעקעלעך, וועלכע די כינעזער און יאפאנע־זער בענוצען צום עסען אנשטאט מעסער און גאפעל.

Chop-sticks

chop-su'ey *n.* (טשאפ-סו'-אי) אזא מין כינע־זישער געריכט פון גע־קאכטע הוהן אדער חזיר מיט גרינסען געקאכט אין זייער אייגענעם סאוס.

chop up (טשאפ אפ) צוהאקען אין שטיקלעך; אוועקכאפען.

chorag'ic *a.* (קא-רעדזש'-איק) וואס איז שייך צום כאראגוס [כאר־דיריגענט אין אלט־גריכישען טעאטער].

chora'gus *n.* (קא-ריי'-גאס) דער כארא־גוס [כאר־דיריגענט אין טעאטער ביי די אלטע גריכען].

cho'ral *a. and n.* (קאו'-רעל) 1. וואס געהערט צו א כאר; 2. דער כאראל [א מוזיקאלישע קאמפאזיציאן וואס דארף גע־זונגען ווערען פון כאר].

1. He organized a choral society.

cho'ral-book *n.* (קאו'-רעל-בוק) א זאמלונג פון מוזיקאלישע קאמפאזיציאנען פאר א כאר; א זאמלונג פון כאר־ליעדער.

cho'rale *n.* (קאו'-רעל) א מוזיקאלישע קאמפאזיציאן פאר א כאר.

chora'leon *n.* (קא-ריי'-לי-אן) אזא קירכען־ארגעל.

cho'ralist *n.* (קאו'-רעל-איסט) א כאר־זינגער; א פערפאסער פון כאר מוזיק.

cho'rally *adv.* (קאו'-רעל-אי) אויף דעם אופן פון א כאר; אין כאר.

cho'ral ser'vice (קאו'-רעל סויר'-ווים) א גאטעס־דיענסט מיט מוזיק.

chorau'la *n.* (קא-ראה'-לא) דאס צי־מער אין א קירך וואו דער כאר מאכט פראבע.

chord *n. and v.* (קאהרד) א סטרונע; א שטריקעל; אן אקארד [א הארמאנישע צוזאמענגיסונג פון מוזיקאלישע טענער]; א כארדע [א בעצייכענונג אין געאמעטריע פאר א גראדע ליניע וואס שניידט דורך א קרייז ניט אין צענטער]; קלינגען הארמאניש.

chor'dal *a.* (קאהר'-דעל) וואס איז שייך צו א סטרונע אדער אן אקארד.

chordom'eter *n.* (קאהר-דאמ'-ע-טער) אזא אינסטרומענט צו מעסטען די דיק פון סטרונעס אדער שטריק.

chore *n.* (טשאור) די גע־הויז־ארבייט; וועהנליכע, שטענדיגע ארבייט אין א הויז, אויף א פערמע א. ד. ג.

chore'a *n.* (קא-ריי'-ע) וויטעס־טאנץ [א מין קאנוואולסיווע נערווען־קראנק־הייט].

chore'al *a.* (קא-ריי'-על) וואס איז שייך צו וויטעס־טאנץ; וואס ליידעט פון וויטעס־טאנץ. ז. *chorea*

chore'-boy *n.* (טשאור'-באי) א יונג וואס טהוט די שטענדיגע ארבייט אין א הויז, אויף א פערמע א. ד. ג.

choreg'raphy *n.* (קא-רעג'-רעפ-אי) כארעאגראפיע [דאס פערפאסען באלע־טען].

chore'ic *a.* (קא-רי'-איק) ז. *choreal*

chore'iform *a.* (קא-רי'-אי-פארם) וואס איז שייך אדער איז עהנליך צו דער קראנק־הייט וויטעס־טאנץ.

chore'oid *a.* (קא-רי'-איד) ז. *choreiform*

chorepis'copus *n.* (קאו-ריע-פיס'-קא-פאס) דער כארעאפיסקאפ [א הויכער גייסטליכער אין ראנג צווישען א בישאף און פרעסביטער].

chore'us *n.* (קא-רי'-אס) דער כארעאוס [א פארם פון שרייבען געדיכטע, וואו די טאקטען, אויף וועלכע יעדע שורה איז איינגעטיילט, בעשטעהען פון צוויי זילבען און דער אקצענט איז אויף דער ערשטער:
א',-וואס‖קלינגט'-איהר‖קיר'-כען‖גלא'-קען‖
הערט'-שוין‖אויף'-גע‖נוג'-נע‖שרא'-קען].

cho'riamb *n.* (קאו'-רי-עמב) דער כארי־אמבוס [א פארם פון שרייבען געדיכטע, וואו די טאקטען, אויף וועלכע יעדע שורה איז איינגעטיילט, בעשטעהען פון פיער זילבען: די ערשטע און די פיער־טע לאנגע און די צוויי מיטעלע — קורצע, ווי | — ◡ ◡ — | — ◡ ◡ — | ·].

choriam'bus *n.* (קאו-רי-עמ'-באס) ז. *choriamb*

cho'ric *a.* (קאו'-ריק) וואס איז שייך צו א כאר.

cho'rion *n.* (קאו'-רי-אן) די אויסערע הייטעל, אין וועלכער עס האלט זיך דער עמבריא [די זאמען־פרוכט אין דער גע־בעהר־מוטער, פון וועלכע דאס קינד ענט־וויקעלט זיך].

cho'rist *n.* (קאו'-ריסט) א כאריסט, כאר־זינגער, משורר.

chor'ister *n.* (קאר'-איס-טער) א זינ־גער; א זינגער אין א קירכען־כאר; דער פיהרער פון א כאר.

cho'rograph *n.* (קאו'-רא-גרעף) אזא אינסטרומענט וואס ווערט בענוצט ביים אויפנעהמען א פלאן פון א לאנדשאפט.

chorog'rapher *n.* (קא-ראג'-רע-פער) א כאראגראף, א לאנד־בעשרייבער [בע־זאנדערס איינער וואס אונטערזוכט די ערטער וועלכע ווערען דערמאנט אין היס־טאריע און בעשטימט זייער ריכטיגען פלאץ].

chorograph'ic *a.* (קאו-רא-גרעפ'-איק) כאראגראפיש, לאנד־בעשרייבענד.

chorograph'ical *a.* (קאו-רא-גרעפ'-אי-קעל) ז. *chorographic*

chorograph'ically *adv.* (קאו-רא-גרעפ'-אי-קעל-אי) אויף א כאראגראפישען שטייגער. ז. *chorography*

chorog'raphy *n.* (קא-ראג'-רע-פי) כא־ראגראפיע [די בעשרייבונג פון א לאנד; איבערהויפט די בעצייכנונגען פון פלע־צער וועלכע זיינען דערמאהנט אין אלטע שריפטען].

cho'roid *a.* (קאו'-ראיד) ווי די אויסערע הייטעל פון א זאמען־אייעלע. ז. *chorion*

cho'roid coat (קאו'-ראיד קאוט) דאס מיטעלע הייטעל פון אויג־אפעל.

chorolog'ical *a.* (קאו-רא-לאדזש'-אי-קעל) וואס איז שייך צו לאנד־בעשרייבונג; וואס איז שייך צו דער געאגראפישער פערטיילונג פון חיות און פלאנצען.

chorol'ogist *n.* (קא-ראל'-א-דזשיסט) א קענער פון לאנד־בעשרייבונג, איינער וואס שטודירט די געאגראפישע פערטיי־לונג פון חיות און פלאנצען.

chorol'ogy *n.* (קא-ראל'-א-דזשי) די וויסענשאפט פון לאנד־בעשרייבונג; די וויסענשאפט פון דער געאגראפישער פער־טיילונג פון חיות און פלאנצען [ד. ה. וועלכע חיות און פלאנצען אין יעדען לאנד געפינען זיך].

choroma'nia *n.* (קאו-רא-מיי'-ני-א) כאראמאניע [אן אוננארמאלער חשק צום טאנצען].

chorom'etry *n.* (קא-ראמ'-ע-טרי) די קונסט פון לאנד־מעסטונג.

cho'rus *n. and v.* (קאו'-ראס) א כאר, א קאמפאניע זינגער; א מוזיק־שטיק וואס ווערט געזונגען אין כאר; זינגען אין כאר, מיט'ן גאנצען עולם.

chose *n.* (שאוז) א רעכטס־אביעקט [א זאך, א געגענשטאנד, וועלכע קען זיין אי־מעצענס אייגענטום].

chose (טשאוז) אויסגעקליבען, אויסגע־וועהלט. ז. *choose*

cho'sen *a.* (טשאוזן) אויסגעוועהלט, אויסגעקליבען.

chough *n.* (טשאף) א מין קראהע [א שווארצער פויגעל].

chouse *v. and n.* (טשאוס) בעטריגען; אבטהאן א שטוקע, בּעשווינדלען; א שווינדלער, בעטריגער; א טערקישער אי־בערזעצער.

chow'-chow *a. and n.* (טשאו'-טשאו) געמישט; פערשידענעס; א געמישעכץ; א געריכט פון געמישטע איינגעזייערטע ארטיקלען.

chow'der *n. and v.* (טשאו'-דער) פיש אדער אוסטריצעס געקאכט מיט געמיזע; קאכען פיש אדער אוסטריצעס מיט געמיזע.

chow'ry *n.* (טשאו'-רי) א סארט בעזימעל אדער פעכער צו פערטרייבען פליעגען [דיענט אין איינינע ערטער פון אזיען אלס א סימבאל פון קעניגליכער מאכט].

chrematis'tics *n.* (קריע-מע-טיס'-טיקס) די לעהרע וועגען בעזיץ אדער רייכטום: פאליטישע עקאנאמיע.

chrestomath'ic *a.* (קרעס-טא-מעטה'-איק) וואס איז שייך צו א כרעסטאמאטיע. ז. *chrestomathy*

chrestomath'ical *a.* (קרעס-טא-מעטה'-אי-קעל) ז. *chrestomathic*

chrestom'athy *n.* (קרעס-טאמ'-ע-טהי) כרעסטאמאטיע, א מוסטער־זאמלונג [א לעזע־בוך פאר שילער, וואס איז צוזאמענ־געשטעלט פון שטיקלעך ליטעראטור פון פערשיעדענע שרייבער].

chrism *n. and v.* (קריזם) זאלבונגס־אויל [א זאלב, וואס ווערט געברויכט אין די קירכען ביי פערשיעדענע רעליגיעזע צע־רעמאניעס]; זאלבען מיט'ן הייליגען זאלב.

chris'mal *a. and n.* (קריז'-מעל) וואס געהערט צו דער זאלבונג אדער צום זאל־בונגס אויל; דער אויל־קריגעל [אין קיר־כע]. ז. *chrism*

chrisma'tion *n.* (קריז-מיי'-שאן) די בעשמירונג מיט זאלבונגס־אויל [א רע־ליגיעזע צערעמאניע אין די קאטוילישע און אנדערע קירכען].

chris'matory *n.* (קריז'-מע-טא-רי) דער אויל־קריגעל [א קריגעל אין וועלכען מען האלט זאלבונגס־אויל פאר געוויסע רע־ליגיעזע צערעמאניעס אין די קאטוילישע און אנדערע קירכען].

chris'om *n.* (קריז'-אם) דאס קינד, וועל־כעס שטארבט אין ערשטען מאנאט נאך'ן געבורט.

chris'om-child *n.* (קריז'-אם-טשאילד) אן אונשולדיגעס קינד.

chris'om-cloth *n.* (קריז'-אם-קלאטה) דאס טויף־קלייד [א שטיק געאוילטע ליי־

ווענד, אין וועלכען מען פלעגט אמאל איינוויקלען דאס קינד באלד נאך'ן טויפען].

Christ *n.* (קראיסט) יעזוס קריסטוס.

Christ'-child *n.* (קראיסט'-טשאילד) דאס בילד פון קריסטוס אלס קינד.

christ'-cross *n.* (קריס'-קראס) א קרייץ־צייכען אלס אן אונטערשריפט; דער אנהויב און דער סוף.

christ'cross-row *n.* (קריס'-קראס ראו) אן א-בע-צע [*a-b-c*].

chris'ten *v.* (קריסן) טויפען; געבען א נאמען [ביי קריסטען].

Chris'tendom *n.* (קריס'ן-דאם) קריסטענטום, די קריסטליכע וועלט; אלע די, וואס האלטען זיך צו קריסטליכען גלויבען.

chris'tening *n.* (קריס'ן-אינג) דאס טויפען; דאס געבען א נאמען [ביי קריסטען].

Christ'hood *n.* (קראיסט'-הוד) קריסטענטום.

chris'tian *n.* (קריס'-טשען) א דענישע גאלדענע מטבע וואס האט דעם ווערטה פון אן ערך 4 אמעריקאנער דאלאר.

Chris'tian *n. and a.* (קריס'-טשען) א קריסט; דער וואס פיהרט זיך אויף לויט די פרינציפען פון די קריסטליכע לעהרען; קריסטליך; וואס האלט זיך צו דעם קריסטליכען גלויבען; וואס פיהרט זיך אויף לויט די פרינציפען פון קריסטענטום.

Christian'ity *n.* (קריס-טשי-ענ'-אי-טי) קריסטענטום; די קריסטליכע רעליגיאן.

Christianiza'tion *n.* (קריס-טשענ-אי-זיי'-שאן) דאס בעקעהרען צום קריסטענטום.

Chris'tianize *v.* (קריס'-טשענ-איז) קריסטליך מאכען; בעקעהרען צום קריסטליכען גלויבען.

Chris'tianizer *n.* (קריס'-טשענ-אי-זער) דער וואס בעקעהרט צום קריסטענטום.

Chris'tian name (קריס'-טשען ניים) דער טויף־נאמען, דער ערשטער נאמען.

Chris'tian Sci'ence (קריס'-טשען סאי'-ענס) אזא סיסטעם צו היילען קערפערליכע און גייסטיגע קראנקהייטען געבויט אויף'ן גלויבען, אז אלץ אין דער וועלט איז געטליך און גייסטיג, און דעריבער אויב דעם מענשען טהוט עפעס וועה, איז דיזער וועהטאג ניט מעהר ווי זיין איינבילדונג, וועלכע איז צו איהם געקומען דורך זיין ניט רעליגיעזער, ניט קריסטליכער אויפפיהרונג. און דעריבער אויב דער מענש איז מיט אן אמת פרום און קריסטליך, קען צו איהם אזא איינבילדונג ניט קומען און דערפון איז ער ממילא געזונד [דיעזע סיסטעם איז געגרינדעט אין אמעריקא פון פרוי עדדי אין יאהר 1866].

Chris'tian so'cialism (קריס'-טשען סאו'-שעל-איזם) דער קריסטליכער סאציאליזם [די סאציאליסטישע ריכטונג אין אמעריקא, וועלכע בעהויפטעט, אז דער מאדערנער סאציאליזם קען פערווירקליכט ווערען דורך א פאלשטענדיגע דורכפיהרונג פון די פרינציפען און לעהרען פון קריסטענטום]; א געוויסע בעוועגונג אין ענגלאנד אין יאהר 1850 וואס איז בעשטאנען פון א געמיש פון סאציאליסטישע און קריסטליכע פרינציפען.

Christ'less *a.* (קראיסט'-לעס) ניט קריסטליך; וואס פיהרט זיך אויף ניט לויט די קריסטליכע לעהרען; וואס גלויבט ניט אין קריסטוס.

Christ'like *a.* (קראיסט'-לאיק) קריסטליך.

Christ'liness *n.* (קראיסט'-לי-נעס) דאס זיין קריסטליך.

Christ'ly *a.* (קראיסט'-לי) קריסטליך.

Christ'mas *n.* (קריס'-מעס) וויינאכטען [דער יום־טוב לכבוד קריסטוס'ס געבורטסטאג].

Christ'mas box (קריס'-מעס באקס) א וויינאכטס־מתנה.

Christ'mas cake (קריס'-מעס קייק) דער וויינאכטען־קוכען.

Christ'mas car'ol (קריס'-מעס קער'-אל) דאס וויינאכטס־ליעד [א ליעד וואס ווערט געזונגען אין וויינאכטען לכבוד קריסטוס'ס געבורט].

Christ'mas eve (קריס'-מעס איעוו) וויינאכטס־אבענד.

Christ'mas pie (קריס'-מעס פאי) וויינאכטס־פאשטעט־קוכען.

Christ'mas pud'ding (קריס'-מעס פוד'-אינג) וויינאכטס־פודינג.

Christ'mas rose (קריס'-מעס ראוז) קריסט־ווארצעל [א מין פלאנצע אויף וועלכער עס וואקסען ראזען־עהנליכע בלומען און וועלכע בליהט אין ווינטער].

Christ'mas tale (קריס'-מעס טייל) די מעשה פון וויינאכטען.

Christ'mas-tide *n.* (קריס'-מעס-טאיד) די וויינאכטס־צייט, דער סעזאן פון וויינאכטען [פון 25טען דעצעמבער ביז דעם 6טען יאנואר].

Christ'mas tree (קריס'-מעס טריע) דער וויינאכטס־בוים [א יאלקע].

Christocen'tric *a.* (קריס-טא-סענ'-טריק) וואס איז שייך צו דער טענדענץ פון שטעלען קריסטוס'ען אין דעם צענטער פון דער וועלט־געשיכטע.

Christolog'ical *a.* (קריס-טא-לאדזש'-אי-קעל) וואס איז שייך צו דער לעהרע וועגען קריסטוס.

Christol'ogy *n.* (קריס-טאל'-א-דזשי) די לעהרע וועגען קריסטוס.

Christoph'any *n.* (קריס-טאפ'-ע-ני) די פארשטעלונג פון קריסטוס ערשיינונג נאך זיין טויט.

Christ's'-thorn *n.* (קראיסטס'-טהארן) אזא דארן־בוימעל, וועגען וועלכען די קריסטליכע לעגענדע דערצעהלט, אז מען האט פון איהם געמאכט דעם דארן־קראנץ אויף קריסטוס'עס קאפ.

chro'ma *n.* (קראו'-מא) אן ארט גאמא פון מוזיקאלישע טענער; אן ערעלע פארם פון ריידען ניט צו בעליידיגען די צוהערער; די שאטירונגען פון קאלירען אין זייער פערשטארקונג שטופענווייז [ווי למשל פון גרוי ביז ווייס].

Chro'ma *n.* (קראו'-מא) א מין אינזעקטען מיט שופען־פליגעלעך [די פליגעלעך האבען דעם אויסזעהן ווי שופען פון א פיש].

chromam'eter *n.* (קרא-מעמ'-ע-טער) א כראמאמעטער [אן אינסטרומענט וואס ווערט געברויכט צום אנשטעלען דעם טאן פון פיאנאס].

chro'mascope *n.* (קראו'-מע-סקאופ) אן אפטישער אפאראט צו ווייזען געוויסע עפעקטען פון קאלירען.

chro'mate *n.* (קראו'-מיים) א זאלץ פון כראם־זויערע [א כעמישער פראדוקט].

chromat'ic *a.* (קרא-מעט'-איק) פארבינג; וואס איז שייך צו פארבען; וואס ווערט געשפיעלט אין פרעמדע טענער, ניט לויט דעם געוועהנליכען טאן־לייטער.

chromat'ic attach'ment (קרא-מעט' איק ע טעטש' מענט) אן אפאראט וואס ווערט צוגעשטעלט צו א דרוק־מאשין צום דרוקען אין מעהרערע פארבען.

chromat'ic inten'sity (קרא-מעט'-איק אינ-טענ'-סי-טי) די שטארקייט פון א פארבען־שאטירונג וועלכע נעהמט שטופענווייז פון בלאסערע קאלירען צו העלערע.

chromat'ic prin'ting (קרא-מעט'-איק פרינ'-טינג) פארבען־דרוקעריי [א דרוקזאך אין פערשיעדענע פארבען און שאטירונגען עהנליך צום רעגען־בויגען].

chromat'ic prin'ting-press (קרא-מעט'-איק פרינ'-טינג-פרעס) א דרוק־מאשין צום דרוקען מיט מעהרערע פארבען אויף א מאל.

chromat'ics *n.* (קרא-מעט'-איקס) די פארבען־לעהרע; די לעהרע אדער וויסענשאפט וועגען קאלירען.

chromat'ic type (קרא-מעט'-איק טאיפ) אזעלכע בוכשטאבען וועלכע ווערען בענוצט צום דרוקען אין פארבען [ד. ה. אז יעדער בוכשטאב זאל זיין געדרוקט אין מעהרערע פארבען].

chro'matize *v.* (קראו'-מע-טאיז) דורכווייקען מיט כראם.

chromatog'enous *a.* (קראו-מע-טאדזש'-ע-נאס) וואס בילדעט פארבען.

chro'matograph *n.* (קראו'-מע-טא-גרעף) אן אפאראט צו בילדען פערשיעדענע שאטירונגען פון קאלירען.

chromatog'raphy *n.* (קראו-מע-טאג'-רע-פי) די בעשרייבונג פון קאלירען.

chromatol'ogy *n.* (קראו-מע-טאל'-א-דזשי) די קאלירען־לעהרע; די וויסענשאפט וועגען קאלירען.

chromatom'eter *n.* (קראו-מע-טאמ'-ע-טער) אן אינסטרומענט צו מעסטען אדער אונטערשיידען קאלירען.

chromatop'sia *n.* (קראו-מע-טאפ'-סי-א) אן אוננארמאלער צושטאנד, ווען פאר די אויגען שוועבען קאלירען, וועלכע זיינען אין דער ווירקליכקייט ניטא אדער ווען מען זעהט זאכען ניט אין זייער ווירקליכען קאליר.

chro'matopsy *n.* (קראו'-מע-טאפ-סי) ז. *chromatopsia*.

chro'matoscope *n.* (קראו'-מע-טא-סקאופ) דער כראמאטאסקאפ [אן אינסטרומענט צו פעראייניגען פערשיעדענע קאלירען וואס שיינען אב פון בעזונדערע אויבערפלעכען].

chro'matrope *n.* (קראו'-מע-טראופ) דער כראמאטראפ [אזא מין שפיעל־צייג וואס בעשטעהט פון א רעדעל וועלכער איז געצייכענט מיט פערשיעדענע קאלירען אין אזא ארדנונג, דאס ווען מען דרעהט איהם דוכט זיך, אז שטראמען קאלירען פליהען פון צענטער ארער צו איהם].

chrome *n. and v.* (קראום) כראם [א מעטאל, איינער פון די כעמישע גרונד עלעמענטען]; כראמירען [אן ארט וואשען ביי קליידער־פארבער].

chrome'-black *n.* (קראום'-בלעק) כראם־שווארץ [אזא פארב אין קליידער־פארבעריי].

chrome'-col'or *n.* (קראום'-קאל'-אר) כראם־פארב [א פארב וואס איז געמאכט פון א געוויסע כראם־זאלץ].

chrome'-green *n.* (קראום'-גריען) כראם־גרין [א פארב געמישט פון כראם־געלב מיט פרייסישע בלוי].

chrome'-or'ange *n.* (קראום'-אר'-ענדזש) אזא העל־געלבע פארב.

chrome'-red *n.* (קראום'-רעד) כראם־רויט [א העל־רויטע פארב].
chrome'-yel'low *n.* (קראום'-יעל'-או) כראם־געלב [א העל־געלבע פארב].
chro'mic *a.* (קראו'-מיק) וואס איז שייך צו אדער בעשטעהט פון כראם.
chro'mic ac'id (קראו'-מיק עס'-איד) כראם־זויער [א כעמישער פּראדוקט].
chromiom'eter *n.* (קראו-מי-אמ'-ע-טער) אן אפּאראט צו פּרובירען וואסער אויף וויפיעל עס איז ריין פון פארב־שטאפע.
chro'mite *n.* (קראו'-מאיט) דער כרא־מיט, א מין מינעראל, וואס ענטהאלט כראם; די ערץ פון כראם־אייזען.
chro'mium *n.* (קראו'-מי-אם) כראם [א מעטאל, איינער פון די כעמישע גרונד־עלעמענטען. אין ריינעם צושטאנד האט ער דעם אויסזעהן פון א העל־גרויעם פולווער פון קליינע קריסטאלכעלעך].
chro'mo *n.* (קראו'-מאו) פערקירצונג פון *chromolithograph*
chro'mogen *n.* (קראו'-מא-דזשען) די פארב־שטאף פון פלאנצען.
chro'mograph *n.* (קראו'-מא-גרעף) א העקטאגראף. ז. *hectograph*
chromolith'ograph *n. and v.* (קראו-מא-ליטה'-א-גרעף) א בילד געדרוקט אין פארבען; דרוקען בילדער אין פארבען.
chromolithog'rapher *n.* (קראו-מא-לי-טהאג'-רע-פער) דער וואס דרוקט ביל־דער אין פארבען.
chromolithograph'ic *a.* (קראו-מא-ליטה-א-גרעפ'-איק) וואס איז געדרוקט אין פארבען; וואס איז שייך צו כראמא־ליטאגראפיע.
chromolithog'raphy *n.* (קראו-מא-לי-טהאג'-רע-פי) כראמאליטאגראפיע [דאס דרוקען בילדער אין פערשיעדענע פארבען].
chromoph'orous *a.* (קרא-מאפ'-א-ראס) וואס גיט ארויס קאלירען.
chromophotog'raphy *n.* (קראו-מאו-פא-טאג'-רע-פי) דאס פאטאגראפירען אין פערשיעדענע קאלירען.
chro'mosphere *n.* (קראו'-מא-ספיער) דער שיכט פון גליהענדען רויטען גאז, וואס רינגעלט ארום די זון.
chromospher'ic *a.* (קראו-מא-ספער'-איק) וואס איז שייך צו דעם גליהענדען רויטען שיכט, וואס רינגעלט ארום די זון.
chro'motype *n.* (קראו'-מא-טאיפ) א פאטאגראפישער פראצעס, וואו עס ווערט בענוצט א געוויסער כראם־זאלץ אלס דער הויפט ליכט־עמפפינדליכער פאקטאר [אזא ארט פאטאגראפיע ווערט געברויכט ספע־ציעל צו פאטאגראפירען פלאנצען מיט זייערע קאלירען]; א פאטאגראפישעס בילד אין קאלירען; א כראמאליטאגראף.
chromotyp'ic *a.* (קראו-מא-טיפ'-איק) וואס איז שייך צו פארבען־דרוקעריי. ז. *chromotype*
chromotypog'raphy *n.* (קראו-מאו-טאי-פאג'-רע-פי) פארבען־דרוקעריי.
chro'mous *a.* (קראו'-מאס) וואס איז שייך צו אדער וואס בעשטעהט פון כראם־מעטאל.
chron'ic *a.* (קראנ'-איק) כראניש; לאנג־שטעהענד, דויערענד.
He is suffering with chronic indigestion.
chron'ically *adv.* (קראנ'-אי-קעל-אי) אויף א כראנישען אדער דויערענדען אופן.
chronic'ity *n.* (קרא-ניס'-אי-טי) דאס זיין כראניש; דאס לאנג דויערען.
chron'icle *n. and v.* (קראנ'-איקל) א פנקס; א כראניק; א צייט־געשיכטע [א פערצייכנונג פון פאקטען און פאסירונגען לויט די דאטען, אין וועלכע זיי זיינען געשעהן, און ניט לויט זייער אינערליכער פערבינדונג]; פערשרייבען אין כראניקעס.
The history of the Jews of Russia can be written on the basis of numerous chronicles.
chron'icler *n.* (קראנ'-אי-קלער) א כרא־ניקעס שרייבער; א פערצייכנער פון פאסי־רונגען.
chron'ogram *n.* (קראנ'-א-גרעם) דאס כראנאגראם [דאס יאהר פון א געוויסער געשעהעניס, וועלכע ווערט אנגעצייגט דורך בוכשטאבען אין א זאץ. למשל, דער וויל־נער גאון איז געשטארבען אין יאהר תקנ"ח. ווען מען בעצייכענט דאס יאהר תקנ"ח מיט די בוכשטאבען פון זאץ: "ויעל אליהו בסערה השמים" — איז דאס א כראנאגראם].
chronogrammat'ic *a.* (קראנ-א-גרע-מעט'-איק) כראנאגראמאטיש; וואס איז שייך צו א כראנאגראם. ז. *chronogram*
chronogrammat'ical *a.* (קראנ-א-גרע-מעט'-אי-קעל) ז. *chronogrammatic*
chronogrammat'ically *adv.* (קראנ-א-גרע-מעט'-אי-קעל-אי) אויף א כראנא־גראמאטישען אופן. ז. *chronogram*
chronogram'matist *n.* (קראנ-א-גרעמ'-ע-טיסט) א שרייבער פון כראנא־גראמען. ז. *chronogram*
chron'ograph *n.* (קראנ'-א-גרעף) א כראנאגראם ז. *chronogram*; אן אינ־סטרומענט, וועלכער בעצייכענט גענוי די צייט פון א פאסירונג [ווי אן ערד־ציטער־ניש, די ערשיינונג פון קאמעט א. ד. ג.]; אן אינסטרומענט צו מעסטען קליינע אינ־טערוואלען פון צייט [ווי האלבע סעקונ־דען, פיערטעל סעקונדען א. ז. וו.].
chronog'rapher *n.* (קרא-נאג'-רע-פער) א כראניקעס שרייבער.
chronol'oger *n.* (קרא-נאל'-א-דזשער) א כראנאלאגיסט [איינער וואס פערשרייבט פאקטען און געשעהעניסען לויט די דאטען, אין וועלכע זיי האבען פאסירט איינע נאך די אנדערע, און ניט לויט זייער אינערלי־כער פערבינדונג].
chronolog'ical *a.* (קראנ-א-לאדזש'-אי-קעל) וואס געהערט צו כראנאלאגיע. ז. *chronology*
It is interesting to know the different events in the history of America in their chronological order.
chronolog'ically *adv.* (קראנ-א-לאדזש'-אי-קעל-אי) אויף א כראנאלאגי־שען אופן; לויט דעם סדר פון דיא פאסי־רונגען.
chronol'ogist *n.* (קרא-נאל'-א-דזשיסט) ז. *chronologer*
chronol'ogize *v.* (קרא-נאל'-א-דזשאיז) ארדענען לויט א כראנאלאגישען סדר; צונויפשטעלען פאסירונגען נאך דעם סדר פון זייערע דאטען.
chronol'ogy *n.* (קרא-נאל'-א-דזשי) די כראנאלאגיע [א פערצייכניס פון היסטא־רישע פאקטען לויט די דאטען אין וועלכע זיי האבען פאסירט איינע נאך די אנדערע און ניט לויט זייער אינערליכער פערבינ־דונג].
A knowledge of chronology is essential to historians.
chronom'eter *n.* (קרא-נאמ'-ע-טער) דער כראנאמעטער [אן אינסטרומענט צו מעסטען די צייט, ווי א זייגער אדער אנ־דערע אזעלכע אינסטרומענטען]; א מעט־ראנאם, א טאקט־מעסטער [אין מוזיק].
chronomet'ric *a.* (קראנ-א-מעט'-ריק) וואס געהערט צו צייט־מעסטונג; וואס איז שייך צו א כראנאמעטער; געמאסטען מיט א כראנאמעטער.
chronomet'rical *a.* (קראנ-א-מעט'-רי-קעל) ז. *chronometric*
chronom'etry *n.* (קרא-נאמ'-ע-טרי) די קונסט צו רעכענען די צייט; דאס רע־כענען די צייט, צוטיילענדיג איהר אויף בעזונדערע חלקים.
chron'oscope *n.* (קראנ'-א-סקאופ) דער כראנאסקאפ [אן אינסטרומענט וואס בע־וויזט זעהר קליינע אינטערוואלען פון צייט, ווי א צעהנטעל אדער א הונדערטעל פון א סעקונדע].
chronos'copy *n.* (קרא-נאס'-קא-פי) די קונסט צו מעסטען גאנץ קליינע צייט־אינ־טערוואלען.
chrys'alid *n. and a.* (קריס'-ע-ליד) די אינזעקטען־פופע; וואס איז שייך צו אן אינזעקטען־פופע. ז. *chrysalis*
chrys'alis *n.* (קריס'-ע-ליס) די אינ־זעקטען־פופע, די קאקאלקע [א געוויסע פארם אין דער ענטוויקלונג פון אן אינ־זעקט: פון ווערימעל, וואס געהט ארויס פון אייעלע, ענטוויקעלט זיך די אינזעק־טען־פופע און פון דיעזער פופע — דער אינזעקט אליין].
chrysan'themum *n.* (קרי-סענ'-טהי-מאם) די גאלד־בלום.
chryselephan'tine *a.* (קרים-על-ע-פענ'-טין) געמאכט פון גאלד און עלע־פאנט־ביין.
chrys'oberyl *n.* (קריס'-א-בער-איל) אזא גרין־געלבליכער עדעלשטיין.
chrys'ograph *n.* (קריס'-א-גרעף) א מאנוסקריפט וואס איז געשריבען מיט גאלדענע אותיות.
chrysog'raphy *n.* (קרי-סאג'-רע-פי) קריזאגראפיע [די קונסט צו שרייבען מיט גאלדענע בוכשטאבען]; דאס האפטען מיט גאלד.
chrys'oid *n.* (קריס'-איד) אזא לעגירונג פון מעטאל וואס איז ענהליך צו גאלד [בע־שטעהט פון קופער, אלומיניום און זיל־בער].
chrys'olite *n.* (קריס'-א-לאיט) דער קרי־זאליט [א טייערער גרינער שטיין, גע־פינט זיך אין עגיפטען און בראזיליען].
chrys'oprase *n.* (קריס'-א-פרייז) דער קריזאפראז, דער גרינער כאלצעדאן [א מין עדעלשטיין]. ז. איל. *"Gems"*
chub *n.* (טשאב) [אזא פיש] דער דיק־קאפ; איינער וואס איז קורץ און דיק.
chub'biness *n.* (טשאב'-אי-נעס) דאס זיין דיק און פעט.
chub'by *a.* (טשאב'-אי) קורץ און דיק; רונד; פריש און שעהן.
The child has a chubby face.
chub'-cheeked *a.* (טשאב'-טשיעקט) וואס האט פולע, דיקע באקען.
chub'-faced *a.* (טשאב'-פייסט) האבענ־דיג א דיק, רונד געזיכט.
chuck *v. and n.* (טשאק) קוואקטשען, שרייען ווי א הוהן; געבען א לייכטען שטויס; א קניפ טהאן אין בעקעל; א ווארף טהאן; דאס קוואקטשען [פון א הוהן]; טייבעלע! [א צערטליכער צורוף]; א קניפ; א לייכטער שטויס; א ים־מושעל; א זייט רינד־פלייש [דער פאדער־פיער־טעל]; א קליין שטיינדעל; אזא קלעצעל צו א טאק־מאשין; א סורקע [א מין חיה'לע].
chuck'-far'thing *n.* (טשאק'-פאר'-טהינג) א מין קינדערשע שפיעל, ביי וועל־

כער מען שנעלט אריין א קופערנע מטבע אין א גריבעלע.

chuck'-full *a.* (טשאק'-פול) ז. *choke-full*

chuck'ie *n.* (טשאק'-אי) א הינדעלע.

chuck'-lathe *n.* (טשאק'-לייטה) אזא טאק־מאשין.

chuck'le *v. and n.* (טשאקל) 1. כיכען, לאכען איינגעהאלטענערהייד אין זיך; קוואקטשען ווי א הוהן; גלעטען אונטער דער מארדע; 2. דאס כיכיקען; אן איינגעהאלטענער געלעכטער.

1. We chuckled at his remarks.

chuck'le-head *n.* (טשאקל'-הער) א גראבער קאפ, א פויערשער קאפ.

chuck'le-head'ed *a.* (טשאקל'-העד'-ער) וואס האט א גראבען קאפ; דום, נאריש.

chuff *n. and a.* (טשאף) א פראסטער יונג; דארפיש, גראב, אהן ערציהונג.

chuf'fily *adv.* (טשאפ'-אי-לי) אויף א גראבען אופן; דום, נאריש.

chuf'finess *n.* (טשאפ'-אי-נעס) גראבקייט; דיקקייט.

chuf'fy *a.* (טשאפ'-אי) גראב אין כאראקטער; מיט גראבע באקען.

chug *v.* (טשאג) פאנגען פיש דורך אויסגעהאקטע לעכער אין אייז.

chug'ger *n.* (טשאג'-ער) איינער וואס כאפט פיש דורך אויסגעהאקטע לעכער אין אייז.

chug'ging *n.* (טשאג'-אינג) דאס פאנגען פיש דורך אויסגעהאקטע לעכער אין אייז.

chum *n. and v.* (טשאם) 1. א לייב־חבר; איינער פון צוויי פריינד, וועלכע וואהנען אין איין צימער [ווי סטודענטען]; 2. שטיקלעך געאוילטע פיש, וואס מען טשעפעט אן אויף א ווענטקע צו כאפען פיש; 3. דער בלאק אין וועלכען עס שטעלט זיך אריין א כלי אום זי צו דרעהען [אין טעפעריי]; 4. א ביידעל; א הייזקע; 5. פערנעהמען א צימער נאך מיט איינעם, מיט א לייב־חבר; אננעהמען אלס חבר פון צימער; 6. כאפען פיש מיט בעאוילטע שטיקלעך פיש, וואס מען טשעפעט אן אויף דער ווענטקע.

1. We have been chums from childhood. 5. They chummed through their student days at the university.

chum'mage *n.* (טשאמ'-ערדזש) שכנות אין איין צימער, קאמעראדשאפט; דער טייל פון הוצאות וואס פאלט אויף יעדען איינעם פאר געמיינשאפטליכעם וואהנען אין איין צימער.

chum'my *a.* (טשאמ'-אי) וואס ווערט לייכט א לייב־חבר; אינטים בעפריינדעט.

chump *n.* (טשאמפ) א קלאץ; א גראבעס און קורצעס קלעצעל; א דומער יונג, א "פלאקען".

chump'-end *n.* (טשאמפ'-ענד) דער דיקער ענד פון א פאלקע; א דיקער ענד.

chunk *n.* (טשאנק) 1. א גראבע און קורצע זאך; 2. א גראבער און קורצער מענש; 3. א מין אינדישע שפיעל.

1. The child is holding a chunk of ice in his hand.

chunk'head *n.* (טשאנק'-העד) דער קופער־קאפ שלאנג.

chun'ky *a.* (טשאנ'-קי) גראב און קורץ.

church *n. and a.* (טשוירטש) א קירך, א קלויסטער; וואס איז שייך צו א קירך.

church'-bell *n.* (טשוירטש'-בעל) דער קירכען־גלאק.

church'-bred *a.* (טשוירטש'-ברעד) ערצויגען צו דיענען דער קירך; רעליגיעז ערצויגען.

church'-due *n.* (טשוירטש'-דיו) די אבצאהלונג וואס מיטגליעדער פון א קירך צאהלען אויף איהר אויסהאלטונג.

church'-go'er *n.* (טשוירטש'-גאו'-ער) א קירכען־בעזוכער, איינער וואס געהט אין קירך.

church'-go'ing *a.* (טשוירטש'-גאו'-אינג) וואס געהט אין קירך.

A church-going man.

church his'tory (טשוירטש היס'-טא-רי) קירכען־געשיכטע.

church'ism *n.* (טשוירטש' איזם) דאס האלטען זיך שטרענג אן די דינים און מנהגים פון קירך.

church'-land *n.* (טשוירטש'-לענד) קירכען־לאנד [לאנד וואס בעלאנגט צו א קירך].

church'-law *n.* (טשוירטש'-לאה) קירכען־רעכט.

church'less *a.* (טשוירטש'-לעס) אהן א קירך, נים בעלאנגענדיג צו קיין קירך.

church'-like *a.* (טשוירטש'-לאיק) ווי א קירך; פרום, רעליגיעז.

church'liness *n.* (טשוירטש'-לי-נעס) קירכליכקיים.

church'ly *a.* (טשוירטש'-לי) קירכליך; וואס בעלאנגט צו דער קירך.

church'man *n.* (טשוירטש'-מען) א גייסטליכער; אן אנהענגער פון דער קירך.

church'manlike *a.* (טשוירטש'-מענ-לאיק) ווי א גייסטליכער; וואס איז שייך צו א גייסטליכען.

church'manship *n.* (טשוירטש'-מענ-שיפ) דאס זיין א גייסטליכער אדער א מיטגליעד פון א קירך.

church'-mem'ber *n.* (טשוירטש'-מעמ'-בער) א מיטגליעד פון א קירך.

church'-mem'bership *n.* (טשוירטש'-מעמ'-בער-שיפ) די מיטגליעדערשאפט פון א קירך.

church'-mouse *n.* (טשוירטש'-מאוס) א קירכען־מויז [אלס א ביישפיעל פאר גרויס ארימקייט, ווייל אין א קירך קען א מויז גאר נישט בעקומען צום עסען].

Poor as a church-mouse.

church'-mu'sic *n.* (טשוירטש'-מיו'-זיק) קירכען־מוזיק.

Church of Rome (טשוירטש אוו ראום) די קאטוילישע קירך.

church'-pow'er *n.* (טשוירטש'-פאו'-ער) די קירכען־געוואלט, די מאכט פון דער קירך.

church'-rate *n.* (טשוירטש'-רייט) קירכען־שטייער.

church ser'vice (טשוירטש סויר'-ווים) די גאטעס־דיענסט אין קירך; דער סידור־תפילות אין קירך.

church'ship *n.* (טשוירטש'-שיפ) קירכענשאפט; דאס זיין ארגאניזירט אין א קירך; דאס האבען איינענע געבעט־הייזער.

church text (טשוירטש טעקסט) אין דרוקעריי — אזא לענגליכע שמאלע שריפט [ווערט אזוי גערופען, ווייל אין דיעזער שריפט דרוקט מען אפט רעליגיעזע ביכער].

This is Church Text.

church'-town *n.* (טשוירטש'-טאון) א שטעדטעל אדער דארף וואס איז נים וויים פון א קירך.

church'warden *n.* (טשוירטש'-הווארדן) דער פארשטעהער און אויפזעהער פון דער קירך [אין ענגלאנד]; דער באקלאן [א מין פויגעל].

church'wardenship *n.* (טשוירטש'-הווארדנ-שיפ) דאס אמט פון א קירכען־פארשטעהער.

church'way *n.* (טשוירטש'-הוויי) דער וועג וואס פיהרט צו א קירך; א שטעגעלע אין א קירכען־בית־עלמין.

church'woman *n.* (טשוירטש'-הוואומ-ען) א פרוי וואס בעלאנגט אלס מיטגליעד אין א קירך, בעזאנדערס אין דער אנגליקאנישער קירך.

church'-work *n.* (טשוירטש'-הוואירק) קירכען־ארבייט.

church'-writ *n.* (טשוירטש'-ריט) א שריפט פון א קירכליכען געריכט.

chur'chy *a.* (טשויר'-טשי) קירכליך.

church'yard *n.* (טשוירטש'-יארד) א קריסטליכער בית־עולם.

church'yard cough (טשוירטש'-יארד קאהף) א שווינדזיכטיגער הוסט.

churl *n. and a.* (טשוירל) א גראבער יונג, א פראסטאק; א קמצן; נאריש, גראב.

chur'lish *a.* (טשויר'-ליש) פויעריש, אונגעבילדעט, גראב, איינגעננוציג, איינגעעקשנ'ט.

chur'lishly *adv.* (טשויר'-ליש-לי) אויף א גראבען אופן.

chur'lishness *n.* (טשויר'-ליש-נעס) גראבקייט; קארגשאפט.

churn *n. and v.* (טשוירן) א קאלאטויקע [א כלי אין וועלכער מען שלאגט אויס פוטער]; שלאגען פוטער.

chur'ning *n.* (טשויר'-נינג) 1. דאס אויסשלאגען פוטער; 2. דאס קוואנטום [מאס] פוטער, וואס ווערט אויסגעשלאגען פאר איין מאל.

1. Churning butter is tiresome work. 2. We make 10 pounds of butter at one churning.

churn'-jum'per *n.* (טשוירן'-דזשאמ'-פער) א בראך־אייזען [אזא לאנגער אייזען מיט א שטאלענעם שפיץ, וואס ווערט געברויכט ביים ברעכען שטיינער].

churn'-milk *n.* (טשוירן'-מילק) מאסליאנקע [מילך וואס בלייבט נאך פון אויסגעשלאגענע פוטער].

churn'-owl *n.* (טשוירן'-אול) דער ציגען־מעלקער [א מין נאכט־פויגעל].

churn'-staff *n.* (טשוירן'-סטעף) א שטעקעל מיט א ברעטעל ביים ענד מיט וועלכען מען שלאגט פוטער.

churr'-worm *n.* (טשויר'-הוואירם) א מין גריל.

chute *n.* (שוט) 1. אזא איינגעבויגענע רינע, דורך וועלכער זאכען ווערען אראבגעגליטשט פון אויבען אראב; 2. א שטרודעל, א שטארקער שטראם דורך וועלכען מען טרייבט געהילץ; 3. אן אפענער פלאץ אין א דאמבע דורך וועלכער מען לאזט דורך פליטען.

1. The bag was thrown into the cellar through a chute.

chyla'ceous *a.* (קאי-ליי'-שיאס) וואס איז שייך צו אדער בעשטעהט פון מילך־זאפט.

chyle *n.* (קאיל) קילוס [דער נאהרונגס־זאפט פון שפייזען וואס ווערט איבערגעקאכט אין די נעדערים נאכדעם ווי ער קומט פון מאגען].

chylifac'tion *n.* (קאי-לי-פעק'-שאן) די פערוואנדלונג פון שפייזען אין נאהרונגס־זאפט.

chylifac'tive *a.* (קאי-לי-פעק'-טיוו) וואס בילדעט אויס דעם נאהרונגס־זאפט פון שפייזען. ז. *chyle*

chylif'erous *a.* (קאי-ליפ'-ע-ראס) וואס

ענטהאלט דעם נאהרונגס־זאפט פון שפייזען.

chylif'ic *a.* (קאי-ליפ'-איק) וואס פערוואנדעלט די שפייזען אין נאהרונגס־זאפט.

chylifica'tion *n.* (קאי-לי-פי-קיי'-שאן) די פערוואנדלונג פון שפייזען אין נאהרונגס־זאפט. ז. *chyle*

chylif'icatory *a.* (קאי-ליפ'-אי-קיי-טא-רי) וואס שאפט דעם נאהרונגס־זאפט פון שפייזען.

chy'lify *v.* (קאי'-לי-פאי) פערוואנדלען אין נאהרונגס־זאפט. ז. *chyle*

chy'lous *a.* (קאי'-לאס) וואס בעשטעהט פון דעם נאהרונגס־זאפט פון שפייזען.

chyme *n.* (קאים) קימוס [שפייז וואס איז איבערגעקאכט אין מאגען און איז אריין אין די קישקעס].

chymif'erous *a.* (קאי-מיפ'-ע-ראס) וואס ענטהאלט איבערגעקאכטע שפייז פון מאגען.

chymifica'tion *n.* (קאי-מי-פי-קיי'-שאן) דאס פערוואנדלען שפייז אין קימוס. ז. *chyme*

chy'mify *v.* (קאי'-מי-פאי) פערוואנדלען די שפייז אין קימוס. ז. *chyme*

chy'mous *a.* (קאי'-מאס) וואס איז שייך צו די איבערגעקאכטע שפייז וואס געהט ארוים פון מאגען אין די קישקעס.

ciba'rian *a.* (סי-ביי'-רי-ען) וואס איז שייך צו דער סטרוקטור אדער געבוי פון די מויל־ארגאנען.

ciba'rious *a.* (סי-ביי'-רי-אס) וואס איז שייך צו עסענווארג; עסבאר, וואס מען קען עסען.

cib'ol *n.* (סיב'-אל) שארלאט [א מין קליינע ציבעלע].

cibo'rium *n.* (סי-באו'-רי-אם) דער באלדאכין, די חופה איבער'ן אלטאר [אין א קירך]; די כלי, אין וועלכער מען האלט דאס הייליגע ברויט אין קירך.

cica'da *n.* (סי-קיי'-דע) דער בוים־גריל [א מין אינזעקט].

cic'atrice *n.* (סיק'-ע-טרים) א שראם, א נארב [דאס צייכען וואס בלייבט פון א פערהיילטער וואונד].

cicatri'cial *a.* (סיק-ע-טריש'-על) וואס איז שייך צו א שראם אדער נארב.

cic'atricle *n.* (סיק'-ע-טריקל) די נארבע [אין באטאניק — דער פלאץ, וואו דער ווייבליכער ארגאן פון דער פלאנצע עמפפאנגט די מענליכע פלאנצליכע זריעה]; דער בלוטס־טראפען אויף א יעלכעל פון אן איי.

cic'atrisive *a* (סיק'-ע-טראי-סיוו) וואס ווירקט עס זאל זיך אויסבילדען א שראם אדער נארב [עס זאל זיך פערהיילען די וואונד].

cica'trix *n.* (סי-קיי'-טריקס) ז. *cicatrice*

cic'atrizant *n. and a.* (סיק'-ע-טראי-זענט) א מיטעל וואס ציהט צונויף א וואונד און עס בלייבט נור א שראם אדער נארב; וואס בילדעט אוים א שראם [נאך דער אויסהיילונג פון וואונד].

cicatriza'tion *n.* (סיק-ע-טרי-זיי'-שאן) די היילונג פון א וואונד.

cic'atrize *v.* (סיק'-ע-טראיז) היילען א וואונד; איבערנעצוינען ווערען מיט א הויט.

cic'ely *n.* (סיס'-ע-לי) די שירם־פלאנצע [פון דעם מין פלאנצען וואס וואקסען אין דער פארם פון א זונען־שירם].

Ci'cer *n.* (סאי'-סער) אזא מין שייטען־פלאנצען, וועלכע וואקסען אין אזיען און ביי די ברעגען פון מיטעל־לענדישען ים.

cicero'ne *n.* (סיס-ע-ראו'-ני) א פרעמדען־פיהרער [איינער וואס פיהרט ארום א פרעמדען און ווייזט איהם אלע מערקווירדיגקייטען פון א פלאץ].

Cicero'nian *a.* (סיס-ע-ראו'-ני-ען) וואס איז שייך צו ציצעראן [א בעריהמטער רוימישער קאנסול און רעדנער].

cichoria'ceous *a.* (סי-קאו-רי-איי'-שיאס) וואס בעלאנגט צו אדער איז עהנליך צו ציקאריע.

Cicho'rium *n.* (סי-קאו'-רי-אם) די פלאנצען פון דעם ציקאריע מין.

cicis'beism *n.* (סי-סיס'-בי-איזם) קאמפלימענטען־מאכעריי צו א פרוי; דאס זיין א גאלאנטער קאוואליער.

cicis'beo *n.* (סי-סיס'-בי-או) א הויז־פריינד און פערעהרער פון א פערהייראטער פרוי; א נאכלויפער נאך פרויען.

ci'der *n.* (סאי'-דער) עפעל־קוואס, עפעל־וויין.

ci'der-mill *n.* (סאי'-דער-מיל) די פאבריק וואו עס ווערט געמאכט עפעל־קוואס.

ci'der-press *n.* (סאי'-דער-פרעס) דער פרעס מיט וועלכען מען מאכט עפעל־קוואס.

ci-devant' *a.* (סי-דע-וואן') וואס איז געוועזען; פון א מאל, פון פריהער.

cierge *n.* (סירדזש) א וועקסענע ליכט, וואס ברענט נעבען אלטאר [אין קירך].

C. I. F. ראשי תבות פון *carriage, insurance, freight* [די אלגעמיינע פראכט־קאסטען].

cigar' *n.* (סי-גאר') א ציגאר.

cigar'-bun'dler *n.* (סי-גאר'-באנ'-דלער) אזא מאשין וואס פאקט ציגארען אין פעקלעך.

cigarette' *n.* (סיג-ע-רעט') א ציגארעט, א פאפיראס.

cigarette'-pa'per *n.* (סיג-ע-רעט'-פיי'-פער) פאפיראס־פאפיער.

cigar'-fish *n.* (סי-גאר'-פיש) דער ציגאר־פיש [אזא פיש וואס האט די פארם פון א ציגאר].

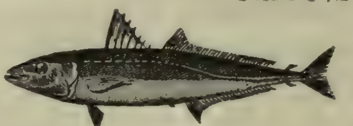

Cigar-fish

cigar'-hol'der *n.* (סי-גאר'-האול'-דער) א ציגארען־שפיץ.

cigar'-press *n.* (סי-גאר'-פרעס) א פרעס וואס ווערט בענוצט צונויפצופרעסען ציגארען וועלכע דארפען פערפאקט ווערען אין קעסטעלעך.

cil'ia *n.* (סיל'-אי-ע) די האר פון די אויגען־ברעמען [ווימפערען]. ז. *cilium*

cil'iary *a.* (סיל'-אי-איי-רי) וואס געהערט צו די אויגען־ברעמען [ווימפערען]; וואס איז אין אדער ארום דעם אויג.

cil'iate *a.* (סיל'-אי-אייט) וואס האט קליינע הערעלעך. ז. *cilium*

cil'iated *a.* (סיל'-אי-איי-טעד) ז. *ciliate*

cil'ium *n.* (סיל'-אי-אם) די האר פון די אויגען־ברעמען [ווימפערען]; א געוויקס, אן ארויסשטארצונג אין דער פארם פון א קליין הערעלע ביי א צעלע אדער מיקראסקאפישע חיה'לע, וועלכע דיענט איהר אלס דער ארגאן פון פערנעהמען נאהרונג; איינע פון די קלייניקע הערעלעך ביי די ראנדען פון א בלום אדער פון א בלאט.

ci'meter *n.* (סי'-מי-טער) א פאלאש, א טערקישער שווערד.

Ci'mex *n.* (סאי'-מעקס) דער מין וואנצען־אינזעקטען.

ci'mex *n.* (סאי'-מעקס) א וואנץ.

cimi'ceous *a.* (סי-מיש'-אס) פול מיט וואנצען.

cim'icine *n.* (סימ'-אי-סין) דער שטינקעדיגער שטאף וואס א וואנץ לאזט ארוים פון זיך.

cim'olite *n.* (סימ'-א-לאיט) דער צימאליט [א מין ווייסע ליים. אין אלטערטום פלעגט מען דאס ברויכען אלס א רפואה צו א רויז־ענטצינדונג].

cinch *n. and v.* (סינטש) 1. א ברייטער זאטעל־גארטעל פון פערדען־האר, לייווענד אדער לעדער; 2. א לייכטע שטעלע; 3. אן ארבייט, וועלכע איז לייכטער וויא מען מיינט; 4. ארומבינדען א זאטעל־גארטעל; בריינגען לייכט צו א שלום; 5. צווינגען.

2. His job is a cinch. 3. It is a cinch to solve this problem. 4. His influence cinched the matter.

Cincho'na *n.* (סינ-קאו'-נא) דער מין בוימער צו וועלכען עס געהער דער כינין־קארע בוים [וואקסט אין פערו, זיד־אמעריקא].

Cinchona

cincho'na *n.* (סינ-קאו'-נא) כינין־קארע [וואס ווערט געברויכט אלס מעדיצין].

cincho'na-tree *n.* (סינ-קאו'-נא-טריע) דער כינין־בוים.

cinchon'ic *a.* (סינ-קאנ'-איק) וואס איז שייך צו כינין־קארע.

cin'chonine *n.* (סינ'-קא-נין) צינקאנין [א כעמישער פראדוקט פון די קארע פון כינין־בוימער].

cinc'ture *n.* (סינק'-טשור) א גארטעל, בעזאנדערס דער זיידענער גארטעל פון א גלח; דאס וואס איז עהנליך צו א גארטעל; יעדע זאך וואס רינגעלט ארום און שליסט איין אין זיך, וויא א צאם, א צירקוס א. ד. ג.; דער נעזימס, קארניז ארום א זייל.

cinc'tured *a.* (סינק'-טשורד) ארומגערינגעלט; ארומגעזוימט.

cin'der *n.* (סינ'-דער) 1. אויסגעברענטע קויהלען, אש; 2. שלאק, דיא אבגעפאלענע שטיקלעך פון איבערגעברענטע אייזען בעת'ן שמיעדען.

1. The house burned down to cinders.

cin'der-cone *n.* (סינ'-דער-קאון) אן ערד־שיכט וואס האט זיך געבילדעט פון די איבערגעברענטע מאטעריאלען וועלכע א פייערשפייענדער בארג האט פון זיך ארויסגעווארפען.

cin'der-frame *n.* (סינ'-דער-פריים) פונקען־זיפ [א מין זיפ אויף א קוימען פון א לאקאמאטיוו צו פערהאלטען די פונקען].

cin'der-path *n.* (סינ'-דער-פעטה) א

ווענ וואס איז אויסגעשאטען מיט אויסגעברענטע קויהלען אדער אבפאל פון געברענטען אייזען.

cin'der-sif'ter *n.* (סינ'-דער-סיפ'-טער) אזא שויפעל אדער זיפ ארויסצונעהמען די אויסגעברענטע קויהלען פון אש.

cin'der-tub *n.* (סינ'-דער-טאב) אזא אייזערנער קאסטען וואס ווערט געשטעלט צו א שמעלץ-אויווען אריינצונעהמען די אבפאל [שלאק] פון די געשמאלצענע מעטאלען.

cin'der-wench *n.* (סינ'-דער-הווענטש) ז. *cinder-woman*.

cin'der-wom'an *n.* (סינ'-דער-הוואומ'-ען) אן ארעמע פרוי וואס גראבט זיך אין אש צו זוכען דארטען קויהלען.

cin'der-wool *n.* (סינ'-דער-הוואול) מינעראל-וואל [אזא פעדימדיגע וואלינע מאסע וואס ווערט ערהאלטען ווען מען לאזט א שטראם לופט אדער דאמפף אויף געשמאלצענע מעטאל-שלאקען וואס גיסט זיך פון א שמעלץ-אויווען].

cin'dery *a.* (סינ'-דער-אי) ווי אויסגעברענטע קויהלען; וואס איז ענליך צו אויסגעברענטע קויהלען אדער שלאק [פון אייזען].

cinera'ceous *a.* (סינ-ע-ריי'-שיאס) אזוי ווי אש, פון אש-קאליר.

Cinera'ria *n.* (סינ-ע-ריי'-רי-א) אזא מין קליינע בוימלעך מיט קליינע געלבע בליהונג [וואקסט מייסטענס אין זיד-אפריקא].

cin'erary *a.* (סינ'-ע-ריי-רי) וואס אנבעלאנגט צו אש אדער ענטהאלט אין זיך אש.

cin'erary urn (סינ'-ע-ריי-רי אוירן) א טאפ אדער א וואזע, וואו מען האלט דאס אש פון א פערברענטען קערפער.

cinera'tion *n.* (סינ-ע-ריי'-שאן) דאס פערברענען עפעס צו אש.

cine'reous *a.* (סי-ני'-רי-אס) ז. *cineraceous*.

cineres'cent *a.* (סינ-ע-רעס'-ענט) וואס האט אן אש-קאליר; וואס איז געווארען גרוי.

cineri'tious *a.* (סינ-ע-ריש'-אס) אשגרוי; וואס האט אן אש-קאליר.

cin'nabar *n.* (סינ'-ע-באר) דער צינאבער [א צוזאמענגעזעצטער מינעראל פון קוועקזילבער און שוועבעל]; א מין רויטע פארב [פון אן אסט-אינדישען בוים].

cin'nabar-green *n.* (סינ'-ע-באר-גריען) כראם-גרין [אזא פארב].

cinnabar'ic *a.* (סינ-ע-בער'-איק) וואס איז שייך צו צינאבער, וואס ענטהאלט צינאבער. ז. *cinnabar*.

cin'nabarine *a.* (סינ'-ע-באר-אין) ז. *cinnabaric*.

cin'namic *a.* (סינ'-ע-מיק) וואס אנבעלאנגט צו אדער שטאמט פון צימרינג.

cin'namon *n.* (סינ'-ע-מאן) צימרינג, קאנייל; דער צימרינג בוים.

cin'namon bear (סינ'-ע-מאן בעהר) דער אמעריקאנער שווארצער בער.

cin'namon-brown *n.* (סינ'-ע-מאן-בראון) א שווארץ-ברוינער קאליר.

cin'namon-oil *n.* (סינ'-ע-מאן-איל) צימרינג-אויל.

cin'namon-stone *n.* (סינ'-ע-מאן-סטאון) צימשטיין [אזא עדעלשטיין פון א געלב-ברוינעם קאליר].

cin'namon-su'et *n.* (סינ'-ע-מאן-סיו'-עט) אזא פעטליכער שטאף וואס מען בעקומט פון די רייפע פרוכט פון צימרינג-ביים.

cin'namon-tree *n.* (סינ'-ע-מאן-טריע) דער צימרינג-בוים.

Cinnamon-tree

cin'namon-wa'ter *n.* (סינ'-ע-מאן-הוואה'-טער) אזא מעדיצין געמאכט פון צימרינג-אויל און וואסער.

Cinoster'num *n.* (סינ-א-סטער'-נאם) א מין קליינע שילדקרעטען [טשערעפאכעס], וואס האלטען זיך אויף אין טייכען.

cinque *n.* (סינק) א פינפטעל [אין קארטען אדער ווירפלעך].

cinque-cen'tist *n.* (טשינ-קהווע-טשענ'-טיסט) א שרייבער אדער קינסטלער פון דעם 16טען יאהרהונדערט.

cinque-cen'to *n. and a.* (טשינ-קהווע-טשענ'-טא) דער 16טער יאהרהונדערט [אין בעצוג צו איטאליען און בעזאנדערס צו דער קונסט פון יענער פעריאדע]: וואס האט געלעבט אין 16טען יאהרהונדערט; וואס איז געשאפען געווארען אין 16טען יאהרהונדערט [אין בעצוג צו די קונסטווערק פון יענער צייט].

cinque'foil *n.* (סינק'-פאיל) די פינגערקרוים [א מין פלאנצע מיט פינף-עקיגע בלעטער], א מין פינף-עקיגער פענסטער אדער ארנאמענט פון א געביידע [גאטישער סטיל].

cinque'-pace *n.* (סינק'-פייס) דער פינף-שריט-טאנץ [אן אלטער פראנצויזישער טאנץ, וואס פלעגט אויסגעפיהרט ווערען מיט בעוועגונגען פון פינף שריט].

ci'pher *n. and v.* (סאי'-פער) א נול; א גארנישט, א מענש אדער זאך וואס האט נים קיין ווערטה; א שיפער, א מעטאדע צו שרייבען, אז א זייטינער מענש זאל עס ניט קענען איבערלייענען; דער שליסעל פון א שיפער; א מאנאגראם [בוכשטאבען אדער איניציאלען פון א נאמען וואס זיינען איינגעפלאכטען איינע אין די אנדערע]: שרייבען ציפערען; רעכענען מיט ציפערען, שרייבען מיט א שיפער-כתב.

ci'pherer *n.* (סאי'-פער-ער) א רעכענער: איינער וואס איז געאיבט אין שרייבען מיט שיפער אדער מיט געהיימע צייכענס.

ci'phering *n.* (סאי'-פער-אינג) דאס רעכענען; דאס לערנען אריטמעטיק.

ci'phering-book *n.* (סאי'-פער-אינג-בוק) אן אריטמעטיק-העפט, א העפט צו פערשרייבען אריטמעטישע אויפגאבען.

ci'phering-slate *n.* (סאי'-פער-אינג-סלייט) א רעכען-טאוועל.

ci'pher-key *n.* (סאי'-פער-קיע) א שליסעל אויפצולעזען א שיפרירטען [פערשטעלטען] שריפט.

cip'olin *n.* (סיפ'-א-לין) א גרינליכער מארמאר-שטיין.

Circe'an *a.* (סויר-סיע'-ען) וואס געהערט צו סירסע [א שעהנע יונגע מכשפה אין דער גריכישער מיטאלאגיע].

circen'sial *a.* (סויר-סענ'-שיעל) וואס איז שייך צום רוימישען צירקוס.

circen'sian *a.* (סויר-סענ'-שיען) וואס אנבעלאנגט צום אדער וואס האט פאסירט אין רוימישען צירקוס.

cirsen'sian games (סויר-סענ'-שיען גיימז) צירקוס-שפיעל.

cir'cinal *a.* (סויר'-סי-נעל) צונויפגעראלט ווי א ספיראלע פון אויבען אראב [ביי בלעטער פון געוויסע פלאנצען]; איינגעראלט ווי א ספיראל [ווי דער שטעכערעל, דאס נעזעל פון א באבעלקע].

cir'cinate *a.* (סויר'-סי-נייט) וואס דרעהט זיך ווי א רינג, וואס וואקסט אין דער פארם פון רינגלעך [ביי די צווייגען און בלעטער פון געוויסע פלאנצען].

cir'cinately *adv.* (סויר'-סי-נייט-לי) אין דער פארם פון א רינג אדער ספיראלע.

circina'tion *n.* (סויר-סי-ניי'-שאן) דאס זיין רינג-פערמיג, דאס וואקסען אין דער פארם פון א רינג.

cir'cle *n. and v.* (סוירקל) א קרייז; א רינג; א קיילעכדיגע זאך; א גרופע מענשען [א קלאס, געזעלשאפט]; א קרייז פון אידעען אדער וויסענשאפטען; א לאגישער קרייז [א מין פלפול, וואו די ערשטע זאך איז געדרונגען פון דער צווייטער און די צווייטע איז צוריק געדרונגען פון דער ערשטער]; א בעצירק; אן אינסטרומענט וואו דער הויפט-טייל בעשטעהט פון א קרייז וואס איז צוטיילט אויף גלייכע גראדען; ארומקרייזען; ארומרינגלען; ארומדרעהען.

cir'cle-cut'ter *n.* (סויר'קל-קאט'-ער) אן אינסטרומענט וואס ווערט געברויכט פון אפטיקער אויסצוהאקען א קרייז אין דינעם גלאז.

cir'cled *a.* (סוירקלד) רונד, אין דער פארם פון א קרייז.

cir'cle in (סוירקל אין) איינשליסען אין עפעס, ארומרינגלען מיט עפעס; איינקרייזען.

cir'cle-i'ron *n.* (סויר'קל-אי'-ערן) א רונדער אייזען-ראהר צום אויסהאקען רונדע פלאטען.

cir'cler *n.* (סויר'-קלער) איינער וואס קרייזט אדער דרעהט זיך ארום עטוואס.

cir'cle-squar'er *n.* (סויר'קל-סקהווערר'-ער) איינער וואס נעהמט זיך צו מאכען א קוואדראט פון א קרייז; איינער וואס נעהמט זיך אן צו טהאן אן אונמעגליכע זאך.

cir'clet *n.* (סויר'-קלעט) א קליינער קרייז; א ציערונג אויף'ן קאפ אדער אויף די קליידער אין דער פארם פון א רינג; א קיילעכדיגע זאך.

cir'cuit *n.* (סויר'-קיט) א קרייז-בעוועגונג; די ארומרינגלונג; דער פלאץ וואס איז איינגעשלאסען אין א קרייז; דאס ארומפאהרען פון א ריכטער אדער פון אן אנדער בעאמטען איבער די ערטער וואו ער דארף זיין לוים זיין אמט; דער בעצירק אין וועלכען דער ריכטער דארף ארומפאהרען; דער וועג, איבער וועלכען עס לויפט דורך אן עלעקטרישער שטראם פון איין פאלוס ביז'ן צווייטען.

cir'cuit-brea'ker *n.* (סויר'-קיט-בריי'-קער) א מעכאניזם, וועלכער פערבינדעט אדער ברעכט אונטער אויטאמאטיש אן

עלעקטרישען שטראם אין געוויסע אינטערוואלען פון צייט.

cir'cuit-clo'ser *n.* (סויר'-קיט-קלאו'-זער) א שטראם־שליסער [א פארריכטונג צו שליסען או עלעקטרישען שטראם].

circu'itous *a.* (סויר-קיו'-אי-טאס) ארומיג; וואס געהט מיט ארומיגע וועגען [ניט דירעקט].
They ascended the mountain by a circuitous road.

circu'itously *adv.* (סויר-קיו'-אי-טאס-לי) מיט אן ארומיגען וועג [ניט דירעקט].

circu'itousness *n.* (סויר-קיו'-אי-טאס-נעס) די ארומיגקייט; דאס זיין ניט דירעקט.

circu'ity *n.* (סויר-קיו'-אי-טי) דאס בעוועגען זיך אין א קרייז; דאס געהן ארום ניט מיט'ן גלייכען וועג; דאס זיין קרייז־פערמיג.

cir'culable *a.* (סויר'-קיו-לעבל) וואס קען זיך בעוועגען אדער דרעהען אין א קרייז.

cir'cular *n.* and *a.* (סויר'-קיו-לער) רונד, קיילעכדיג; קרייז־פערמיג; א צירקולאר, א געדרוקטע שריפט וואס ווערט פאנאנדערגעשיקט צו פערשיעדענע פערזאנען און אנשטאלטען.

cir'cular arc (סויר'-קיו-לער ארק) א צירקעל־בויגען [אין מאטעמאטיק].

cir'cular con'stant (סויר'-קיו-לער קאנ'-סטענט) דאס פערהעלטניס פון דעם קרייז־אומפאנג צו זיין דיאמעטער [אין מאטעמאטיק].

circular'ity *n.* (סויר-קיו-לער'-אי-טי) דאס זיין קרייז־פערמיג; רונדקייט, קיילעכדיגקייט; א רונדע, קיילעכדיגע זאך.

cir'cularize *v.* (סויר'-קיו-לער-איז) מאכען א קרייז; פערטיילען אדער פאנאנדערשיקען צירקולארען.

cir'cular let'ter (סויר'-קיו-לער לעט'-ער) א צירקולאר־בריעף [א געדרוקטער בריעף, וואס ווערט פאנאנדערגעשיקט צו פערשיעדענע מענשען און אנשטאלטען].

cir'cular let'ter of cred'it (סויר'-קיו-לער לעט'-ער אוו קרעד'-איט) קרעדיט־בריעף [א בריעף וואס איינער קריעגט פון א באנק צו ווייזען אז מען קען איהם געטרויען].

cir'cular lines (סויר'-קיו-לער לאינז) טריגאנאמעטרישע ליניען [אזעלכע ליניען אין דער מאטעמאטיק וועלכע שטעהען אין א געוויסען צוזאמענהאנג].

cir'cularly *adv.* (סויר'-קיו-לער-לי) אין א קרייז; אין דער פארם פון א קרייז.

cir'cular mo'tion (סויר'-קיו-לער מאו'-שאן) א קרייז־בעוועגונג.

cir'cular saw (סויר'-קיו-לער סאה) א רונדע זעג.

cir'cular stair'case (סויר'-קיו-לער סטעהר'-קייס) א שווינדעל־טרעפ [א טרעפ וואס דרעהט זיך ווי א ספיראלע].

cir'cular style (סויר'-קיו-לער סטאיל) דער בויגען־סטיל אין ארכיטעקטור [די פארמע פון בנינים, וואו די פענסטער, די טהירען און אנדערע טיילען ווערען געבויט רונדליך, ווי א האלבער בויגען].

cir'culate *v.* (סויר'-קיו-לייט) קייקלען; פערברייטען; צירקולירען; פערשפרייטען.
A rumor of the President's death was circulated.

cir'culating dec'imal (סויר'-קיו-ליי-טינג דעס'-אי-מעל) א פעריאדישע דעצימאל־ברוכצאהל [אזא דעצימאל ברוכצאהל, וואס בעשטעהט פון געוויסע צאהלען, וועלכע חזר'ן זיך אומענדליך איבער. צ. ב.: 0.354354354...].

cir'culat'ing li'brary (סויר'-קיו-ליי-טינג לאי'-ברע-רי) א ביבליאטעק, פון וועלכער מען גיט ארויס ביכער אהיים.

cir'culating me'dium (סויר'-קיו-ליי-טינג מי'-די-אם) א גאנגבארע מטבע, צירקולירענדעס געלד.
Paper money, as well as gold and silver, is our circulating medium.

circula'tion *n.* (סויר-קיו-ליי'-שאן) צירקולאציאן, די פערברייטונג, פערשפרייטונג.
The paper has a large circulation.

circula'tion of bills (סיור-קיו-ליי'-שאן אוו בילז) די צירקולאציאן פון פאפיער־געלד.

circula'tion of the blood (סויר-קיו-ליי'-שאן אוו טהי בלאד) די בלוט־צירקולאציאן.

cir'culatory *a.* (סויר'-קיו-לע-טא-רי) וואס צירקולירט; וואס בעוועגט זיך אין א קרייז.

cir'culatory let'ter (סויר'-קיו-לע-טא-רי לעט'-ער) א צירקולאר־בריעף; א צירקולאר.

cir'culus *n.* (סויר'-קיו-לאס) א קרייז.

circumam'biency *n.* (סויר-קאמ-עמ'-בי-ענ-סי) דאס ארומרינגלען; דאס זיין ארומגערינגעלט.

circumam'bient *a.* (סויר-קאמ-עמ'-בי-ענט) ארומרינגלענדיג; וואס רינגעלט ארום.

circumam'bulate *v.* (סויר-קאמ-עמ'-ביו-לייט) ארומגעהן, געהן ארום און ארום.

circumambula'tion *n.* (סויר-קאמ-עמ-ביו-ליי'-שאן) דאס געהן ארום און ארום.

circumam'bulator *n.* (סויר-קאמ-עמ'-ביו-ליי-טאר) איינער וואס געהט ארום און ארום.

circumam'bulatory *a.* (סויר-קאמ-עמ'-ביו-ליי-טא-רי) וואס געהט ארום און ארום.

cir'cumcenter *n.* (סויר'-קאמ-סענ-טער) דער צענטער פון א קרייז וועלכער ווערט געמאכט ארום א דריי־עק אדער אנדערע געאמעטרישע פיגורען.

cir'cumcircle *n.* (סויר'-קאמ-סוירקל) א קרייז וואס ווערט געמאכט ארום וועלכע עס איז געאמעטרישע פיגור [ווי א דריי־עק, פינף־עק א. ד. ג.]

cir'cumcise *v.* (סויר'-קאמ-סאיז) בעשניידען, מל זיין.

cir'cumcised *a.* (סויר'-קאמ-סאיזד) בעשניטען, גע'מל'ט.

cir'cumciser *n.* (סויר'-קאמ-סאי-זער) א בעשניידער, א מוהל.

circumci'sion *n.* (סויר-קאמ-סיזש'-אן) די בעשניידונג, מלה.

circumduct' *v.* (סויר-קאמ-דאקט') פיהרען ארום און ארום; פיהרען אדער בעוועגען אין א קרייז.

circum'ference *n.* (סויר-קאמ'-פע-רענס) די קרייז־ליניע; דער אומקרייז.
The circumference of a circle is three and one-seventh times the diameter.

circum'ferent *a.* (סויר-קאמ'-פע-רענט) וואס רינגעלט ארום; וואס מאכט א קרייז־ליניע.

circumferen'tial *a.* (סויר-קאמ-פע-רענ'-שעל) וואס איז שייך צו א קרייז־ליניע; וואס רינגעלט ארום; מיט אן ארום־וועג, ניט דירעקט.

circumferen'tially *adv.* (סויר-קאמ-פע-רענ'-שעל-אי) אויף דעם אופן פון א קרייז־ליניע; אין בעצוג צו א קרייז־ליניע.

circumferen'tor *n.* (סויר-קאמ-פע-רענ'-טאר) אזא אינסטרומענט צו מעסטען ווינקלען; א קליין רעדעל מיט גראדען, מיט וועלכע מען מעסט די לענג פון א שינע ארום א ראד.

circumflect' *v.* (סויר-קאמ-פלעקט') אויסבויגען רונד; שטעלען א סירקומפלעקס אויף א בוכשטאב. ז. *circumflex*

circumflec'tion *n.* (סויר-קאמ-פלעק'-שאן) די אויסבויגונג; דאס אויסבויגען רונד; דאס ארויפשטעלען א סירקומפלעקס אויף א בוכשטאב. ז. *circumflex*

cir'cumflex *n.*, *a.* and *v.* (סויר'-קאמ-פלעקס) א סירקומפלעקס [א צייכען אין דער פארם פון א דעכעלע (^) איבער געוויסע בוכשטאבען (בעזאנדערס אין דער פראנצויזישער שפראך)]; בעצייכענט מיט א סירקומפלעקס; אויסגעבויגען ווי א סירקומפלעקס [אין אנאטאמיע פון געוויסע גליעדער פון קערפער]; בעצייכנען אדער אויסשפרעכען א בוכשטאב מיט א סירקומפלעקס.

circumflex'ion *n.* (סויר-קאמ-פלעק'-שאן) ז. *circumflection*

circum'fluence *n.* (סויר-קאמ'-פלו-ענס) די ארומפליסונג ארום און ארום מיט וואסער; די ארומרינגלונג מיט וואסער.

circum'fluent *a.* (סויר-קאמ'-פלו-ענט) ארומרינגלענדיג מיט וואסער [ווי וואסער וואס רינגעלט ארום אן אינזעל].

circum'fluous *a.* (סויר-קאמ'-פלו-אס) ז. *circumfluent*

circumfora'neous *a.* (סויר-קאמ-פא-ריי'-ני-אס) וואס וואנדערט ארום; וואס געהט איבער די הייזער; וואס איז נע ונד.

circumful'gent *a.* (סויר-קאמ-פאל'-דזשענט) וואס שיינט ארום און ארום; וואס שיינט אויף א ברייטער שטרעקע.

circumfuse' *v.* (סויר-קאמ-פיוז') גיסען ארום עפעס, ארומגיסען; בעגיסען.

circumfu'sion *n.* (סויר-קאמ-פיו'-זשאן) די ארומגיסונג; בעגיסונג; פערברייטונג.

circumgy'rate *v.* (סויר-קאמ-דזשאי'-רייט) זיך אומדרעהען; אומדרעהען עפעס ארום און ארום.

circumgyra'tion *n.* (סויר-קאמ-דזשאי-ריי'-שאן) די אומדרעהונג; די בעוועגונג ארום און ארום זיך, דאס דרעהען זיך.

circumgy'ratory *a.* (סויר-קאמ-דזשאי'-רע-טא-רי) וואס דרעהט זיך ארום און ארום.

circuminces'sion *n.* (סויר-קאמ-אינ-סעש'-אן) די דריי־איינציגקייט [די טעאלאגישע לעהרע, אז גאט ענטפלעקט זיך אין דריי געשטאלטען, וואס אלע דריי זיינען איינע און דיעלבע זאך].

circumin'sular *a.* (סויר-קאמ-אינ'-סיו-לער) וואס רינגעלט ארום אן אינזעל.

circumja'cence *n.* (סויר-קאמ-דזשיי'-סענס) דאס זיין ארומגעלעגט אדער ארומגעשטעלט ארום און ארום.

circumja'cent *a.* (סויר-קאמ-דזשיי'-סענט) וואס איז אנגעלעגט אדער אנגעשטעלט ארום און ארום; וואס ליעגט ארום און ארום.

circumjo'vial *n.* and *a.* (סויר-קאמ-דזשאו'-ווי-על) וואס דרעהט זיך ארום דעם שטערען יופיטער; איינע פון די

לבנות, וועלכע דרעהען זיך ארום דעם שטערען יופיטער.

circumli'tion *n.* (סויר-קאמ-ליש'-אן) די פראקטיק אין מעטאדען צו פארבען מארמארנע סטאטועןן [ביי די אלטע גריכען און רוימער].

circumlocu'tion *n.* (סויר-קאמ-לא-קיו'-שאן) דאס שיטען מיט ווערטער דארטען, וואו מען קען זאגען קורץ און שארף; דאס ריידען נים גלייך צום ענין.
A direct style without circumlocution is a characteristic of this author.

circumlocu'tional *a.* (סויר-קאמ-לא-קיו'-שאנ-על) וואס איז געזאגט נים גלייך צום ענין; נאר מיט פיעל אנריידענישען און אנצוהערענישען; מיט צופיעל רייד.

circumlocu'tionary *a.* (סויר-קאמ-לא-קיו'-שאנ-ע-רי).
ז. *circumlocutional*

Circumlocu'tion Of'fice (סויר-קאמ-לא-קיו'-שאן אפ'-איס) א סאטירישער נאמען פאר אזא רעגיערונגס-אנשטאלט, וועלכער איז צופיעל ביוראקראטיש, מיט צופיעל קאנצעלארשטשינע און פערציהט א זאך זעהר לאנג.

circumloc'utory *a.* (סויר-קאמ-לאק'-יו-טא-רי) אויסדריקענד אין פיעלע ווערטער דאס, וואס מען קען זאגען מיט איין ווארט.

circummerid'ian *a.* (סויר-קאמ-מי-ריד'-אי-ען) וואס איז ארום מערידיאן.
ז. *meridian*

circumnav'igable *a.* (סויר-קאמ-נעוו'-אי-געבל) וואס קען ארומגערייזט ווערען מיט א שיף.

circumnav'igate *v.* (סויר-קאמ-נעוו'-אי-גייט) רייזען מיט א שיף ארום דער וועלט.
Magellan was the first to circumnavigate the globe.

circumnaviga'tion *n.* (סויר-קאמ-נעוו-אי-גיי'-שאן) דאס רייזען מיט א שיף ארום דער וועלט.

circumnav'igator *n.* (סויר-קאמ-נעוו'-אי-גיי-טאר) דער, וואס רייזט מיט א שיף ארום דער וועלט.

circumnu'clear *a.* (סויר-קאמ-ניו'-קלי-ער) וואס רינגעלט ארום א ביינדעל אדער א יאדרע.

circumnu'tate *v.* (סויר-קאמ-ניו'-טייט) איינבויגען אין א רונדער ריכטונג [ווי ביי געוויסע פלאנצען און גרעזער, ביי וועלכע די אויבערשטע קעפעל פערביינט זיך רונד].

circumnuta'tion *n.* (סויר-קאמ-ניו-טיי'-שאן) דאס פערבויגען רונד [ווי ביי געוויסע פלאנצען ביי וועלכע די אויבערשטע קעפלעך פערבייגען זיך רונד].

circumoc'ular *a.* (סויר-קאמ-אק'-יו-לער) וואס רינגעלט ארום דאס אויג.

circumo'ral *a.* (סויר-קאמ-או'-רעל) וואס רינגעלט ארום דאס מויל.

circumpo'lar *a.* (סויר-קאמ-פאו'-לער) וואס איז נאהענט צו, אדער וואס דרעהט זיך ארום דעם נארדליכען אדער זידליכען פאל פון דער ערד אדער פון הימעל [בנוגע צו געוויסע שטערען].

circumpo'lar star (סויר-קאמ-פאו'-לער סטאר) דער שטערען וואס איז נאהענט צום ערד-פאל.

circumposi'tion *n.* (סויר-קאמ-פא-זיש'-אן) דאס ארומרינגלען: דאס זיין ארומגעשטעלט: דאס ארומשטעלען.

circumre'nal *a.* (סויר-קאמ-רי'-נעל) וואס געפינט זיך ארום די ניערען.

circumro'tary *a.* (סויר-קאמ-ראו'-טע-רי) וואס דרעהט זיך ווי א ראד.

circumro'tate *v.* (סויר-קאמ-ראו'-טייט) דרעהען ווי א ראד.

circumrota'tion *n.* (סויר-קאמ-רא-טיי'-שאן) דאס ארומדרעהען ווי א ראד; דאס דרעהען זיך ארום און ארום.

circumro'tatory *a.* (סויר-קאמ-ראו'-טע-טא-רי) וואס דרעהט זיך ווי א ראד.

circumscis'sile *a.* (סויר-קאמ-סיס'-איל) וואס עפענט זיך ווי א רונדער קאפסול [ביי פלאנצען].

circumscri'bable *a.* (סויר-קאמ-סקראי'-בעבל) וואס קען ארומגעשריבען אדער ארומגעצייכענט ווערען.

circumscribe' *v.* (סויר-קאמ-סקראיב') צייכנען א ליניע ארום און ארום; ארומשרייבען.

circumscribed' *a.* (סויר-קאמ-סקראיבד') 1. איינגעשלאסען אין א קרייז; 2. בעשרענקט.
2. The duties of the Mayor are circumscribed by the city charter.

circumscri'ber *n.* (סויר-קאמ-סקראי'-בער) דער אדער דאס וואס שליסט איין אין א קרייז; וואס בעשרענקט.

circumscrip'tion *n.* (סויר-קאמ-סקריפ'-שאן) דאס זיין בעשרענקט, ארומגעגרענעצט; דאס בעגרענעצען; די בעשרענקונג; די איינשליסונג; דאס איינהאלטען; די פעריפעריע [די ליניע וואס רינגעלט ארום און בעצייכענט די פארם פון א קערפער אדער פיגור].

circumscrip'tive *a.* (סויר-קאמ-סקריפ'-טיוו) איינשרענקענד; וואס ברייננט אונטער געוויסע גרענעצען.

circumso'lar *a.* (סויר-קאמ-סאו'-לער) וואס רינגעלט ארום די זון; וואס געפינט זיך ארום דער זון.

cir'cumspect *a.* (סויר'-קאמ-ספעקט) ארומקוקענדיג זיך ארום און ארום; פארזיכטיג.

circumspec'tion *n.* (סויר-קאמ-ספעק'-שאן) גרויסע פארזיכטינקייט.

cir'cumspectly *adv.* (סויר'-קאמ-ספעקט-לי) פארזיכטיג.

cir'cumspectness *n.* (סויר'-קאמ-ספעקט-נעס) פארזיכטינקייט.

cir'cumstance *n.* and *v.* (סויר'-קאמ-סטענס) צושטאנד, אומשטאנד; צופאל; איינצעלהיים; קליינינקייט; נענויקייט, אויספיהרליכקיים; שטעלען אין א געוויסע לאגע; זיין אונטער געוויסע אומשטענדען.

cir'cumstanced *a.* (סויר'-קאמ-סטענסט) געשטעלט אין א לאגע.
He was so circumstanced that he could not accept the proposition.

cir'cumstances *n.* (סויר'-קאמ-סטענ-סעז) די אומשטענדען; די לאגע, דער מעמד.
The new circumstances in this case entirely alter the situation.

circumstan'tial *n.* and *a.* (סויר-קאמ-סטענ'-שעל) אויספיהרליך, פארדראבנע, גענוי; צופעליג, ביילויפיג; וואס ווענדט זיך אן געוויסע אומשטענדען; א זייטיגער צופאל, אן אינדירעקטער פאל.

circumstan'tial ev'idence (סויר-קאם-סטענ'-שעל עוו'-אי-דענס) דער אומשטענדליכער בעווייז [א בעווייז וועגען איינעמס שולד אין א פערברעכען, ווען מען האט איהם בעת דעם פערברעכען נים געכאפט, נאר דער לאנישער שלוס פון אלע אומשטענדען בעווייזט, אז קיין אנדערער אויסער איהם האט דעם פערברעכען נים בעגאנגען].

circumstantial'ity *n.* (סויר-קאמ-סטענ-שי-על'-אי-טי) אויספיהרליכקיים; ציפעלינקיים.

circumstan'tiate *v.* (סויר-קאמ-סטענ'-שי-אייט) בעשרייבען פארדראבנע, אנגעבען אלע איינצעלהייטען, געבען א גענויע בעשרייבונג.

circumstantia'tion *n.* (סויר-קאמ-סטענ-שי-איי'-שאן) דאס אנגעבען אלע אומשטענדען פון דער זאך; דאס שטעלען אין א בעשטימטער לאגע.

circumtor'sion *n.* (סויר-קאמ-טאר'-שאן) די טארזיאנס-קראפט [די עלאסטישע קראפט, דורך וועלכע א זאך דרעהט זיך אב צוריק, ווען זי איז פערדרעהט].

cir'cumtriangle *n.* (סויר'-קאמ-טראי-ענגל) א דריי-עק ארום וועלכען עס איז ארומגעשריבען א קרייז.

circumval'late *v.* and *a.* (סויר-קאמ-וועל'-אייט) ארומכמויערען מיט א פעסטונגס-וואנד; ארומשטעלען מיט א רייה פון מיליטערישע בעפעסטיגונגען; ארומגערינגעלט מיט א פעסטונגס-וואנד.

circumvalla'tion *n.* (סויר-קאמ-וועליי'-שאן) דאס ארומרינגלען א פלאץ מיט בעפעסטיגונגען [פארטען].

circumvent' *v.* (סויר-קאמ-וועננט') אריבערטרעטען דעם געזעץ דורך א המצאה; איבערכיטרעווען.

circumven'tion *n.* (סויר-קאמ-וועג'-שאן) דאס אריבערטרעטען דעם געזעץ דורך א המצאה; דאס איבערכיטרעווען.

circumven'tive *a.* (סויר-קאמ-וועג'-טיוו) וואס טרעט אריבער דעם געזעץ דורך אן איינפאל; איבערגעשפיצט, כיטרע.

circumven'tor *n.* (סויר-קאמ-וועג'-טאר) דער וואס טרעט אריבער דעם געזעץ דורך א המצאה; דער וואס כיטרעוועט איבער.

circumvolu'tion *n.* (סויר-קאמ-וא-ליו'-שאן) דאס דרעהען זיך אין דער רונד; דאס זיין צונויפגעראלט.

cir'cus *n.* (סויר'-קאם) א צירק [אן ארט וואו מען שטעלט אוים חיות אדער מען מאכט קונצען מיט זיי]; אן ארומרינגלונג.

cir'rate *a.* (סיר'-אייט) וואס האט נעגרייזעלטע פעדימלעך אדער הערעלעך.
ז. *cirrus*

cir'rated *a.* (סיר'-איי-טעד) וואס איז נעגרייזעלט ווי א ראנקע. ז. *cirrus*

cirrho'sis *n.* (סי-ראו'-סיס) א כראנישע ענטצינדונג פון לעבער.

cirrhot'ic *a.* (סי-ראט'-איק) וואס איז קראנק מיט א כראנישער ענטצינדונג פון לעבער.

cirrif'erous *a.* (סי-ריפ'-ע-ראס) גרייזעלדיג; בעוואקסען מיט ראנקען.
ז. *cirrus*

cir'riform *a.* (סיר'-אי-פארם) ראנקענפערמיג [עהנליך צו די ראנקען פון א פלאנצע]. ז. *cirrus*

cirrig'erous *a.* (סי-ריד'זש'-ע-ראס) מיט נעגרייזעלטע פעדימלעך אדער הערעלעך.

cir'rigrade *a.* and *n.* (סיר'-אי-גרייד) וואס בעוועגט זיך דורך די נעגרייזעלטע פעדימלעך אדער הערעלעך [ביי געוויסע חיה'לעך און פלאנצען]; דאס וואס בעוועגט זיך אויף אזא אופן.

cir'riped *a.* (סיר'-אי-פעד) וואס האט פיס ווי נעגרייזעלטע פעדימלעך.

cir'ripede *a.* (סיר'-אי-פיעד)
ז. *cirriped*

cir'ro-cu'mulus *n.* (סיר'-א-קיו'-מיו-

לאס) א פעדערען־וואָלקען [א וואָלקען, וואס האט די פארם פון א מאסע פעדערען].

cir'rose *a.* (סיר'־אוס) וואס האט ראנ־קען, נעגרייזעלטע פעדימלעך אדער הערע־לעך [ביי געוויסע פלאנצען און קליינע חיה'לעך]; וואס האט א טשוב אויף'ן קאפ פון דינע האריגע פעדערען [ביי געוויסע פייגלען]; וואס איז שייך צו א וואָלקען, וואס זעהט אויס ווי א מאסע פעדערען.

cirros'tomous *a.* (סי־ראס'־טא־מאס) וואס האט דינע נעגרייזעלטע הערעלעך ארום מויל.

cir'ro-stra'tus *n.* (סיר'־א־סטריי'־טאס) א וואָלקען וואס האט די פארם פון א מאסע פעדערען, וועלכע ליגען ווי שיכטען איינע אויף די אנדערע.

cir'rous *a.* (סיר'־אס) *cirrose* ז.

cir'rus *n.* (סיר'־אס) [נעגריי־ די ראנקע זעלטע פעדימלעך אדער הערעלעך ביי געוויסע פלאנצען און חיה'לעך]; דער פעדער־וואָלקען [א לייכטער וואָלקען וואס האט די פארם פון א מאסע פעדערען].

cir'socele *n.* (סויר'־סא־סיעל) א קראנק־הייט, ווען די אדערען ווערען אוננאַרמאַל ברייט.

cir'soid *a.* (סויר'־סאיד) וואס נעהמט זיך פון, אדער כאראקטעריזירט זיך מיט, דער אויסברייטונג פון א בלוט־אדער.

cisal'pine *a.* (סיס־על'־פין) וואס איז אויף דער זייט פון די אלפּישע בערג [אין בעצוג צו רוים — אויף דער זיד־זייט פון די אלפּישע בערג].

cisatlan'tic *a.* (סיס־עט־לענ'־טיק) וואס געפינט זיך אויף דיזער זייט [בנוגע צו דעם וואס רעדט] פון אטלאנטישען אקעאן.

cise'leur *n.* (סיזע'־לויר) אן אויסגיסער, דער וואס גיסט אויס פערשידענע פיגו־רען פון מעטאל, בעזונדערס פון בראנז.

cise'lure *n.* (סיזע'־ליור) דאס אויסגי־סען פיגורען פון מעטאל.

cispa'dane *a.* (סיס־פיי'־דיין) וואס איז אויף דער דרום־זייט פון דעם טייך פא [אין איטאליען].

Cispa'dane Repub'lic (סיס־פיי'־דיין רי־פאב'־ליק) די רעפובליק, וועלכע נא־פאלעאן דער ערשטער האט געגרינדעט אין צפון איטאליען ארום דעם טייך פא

cis'soid *n.* (סיס'־איד) די ציסאידע [א געוויסע קרומע ליניע אין מאטעמא־טיק].

cis'soidal *a.* (סיס'־אי־דעל) וואס איז ענהליך צו א ציסאידע. *cissoid* ז.

cist *n.* (סיסט) א קעסטעל; א קארב; א שטיינערנער קבר ביי די פארצייטיגע קעלטישע פעלקער.

Cister'cian *n.* (סיס־טויר'־שיען) א מא־נאך פון סיסטערשען מאנאכען־ארדען.

cis'tern *n.* (סיס'־טורן) א ציסטערנע, א רעזערוואר צו האלטען פליסיגקייטען, ווי וואסער א. ד. ג.

cistophor'ic *a.* (סיס־טא־פאר'־איק) וואס איז שייך צו א סיסטאפארוס. *cistophorus* ז.

cistoph'orus *n.* (סיס־טאפ'־א־ראס) די סיסטאפארוס [אן אלט־גריכישע זילבער־נע מטבע פון קלייו־אזיען].

Cis'tus *n.* (סיס'־טאס) א מין קוסטעס פון סיסטוס־רויזען, וואס זיינען גרין דעם גאנצען יאהר.

cit *n.* (סיט) א שטאדט־איינוואהנער; א קליין־בירגער, בעזונדערס איינער פון די ארעמסטע און גראבסטע איינוואהנער פון לאנדאן.

ci'table *a.* (סאי'־טעבל) וואס מען קען ציטירען [ברייננען א שטעלע פון איינעמס שריפטען אדער רעדען].

cit'adel *n.* (סיט'־ע־דעל) ציטאדעלע, דער שטארקסטער און בעפעסטיגסטער טייל אין א פעסטונג.

The enemy carried the citadel of the fort by storm.

cita'tion *n.* (סאי־טיי'־שאן) א פאר־לאדונגס־צעטעל [פאוועסטקע]; א ציטא־טע, אן אויסצוג פון א בוך אדער א שריפט.

ci'tatory *a.* (סאי'־טע־טא־רי) וואס האט דעם כאראקטער אדער פארם פון א צי־טאטע [אויסצוג פון א בוך אדער שריפט].

cite *v.* (סאיט) ציטירען, ברייננען אן אויסצוג פון א בוך אדער א שריפט.

The lawyer cited many decisions in support of his argument.

ci'ter *n.* (סאי'־טער) דער פארלאדער, דער וואס רופט ארויס; איינער וואס צי־טירט א שרייבער.

cith'ara *n.* (סיטה'־ע־רא) אן אלט־גריכישע לירע.

cith'arist *n.* (סיטה'־ע־ריסט) דער וואס שפיעלט אויף א לירע, וועלכע די אלטע גריכען פלעגען בענוצען.

citharis'tic *a.* (סיטה־ע־ריס'־טיק) וואס איז שייך צו אן אלט־גריכי־שער לירע.

cith'er *n.* (סיטה'־ער) א ציטרע [אזא מוזיקא־לישער אינסטרומענט].

Cither

cith'ern *n.* (סיטה'־ערן) *cither* ז.

cit'ified *a.* (סיט'־אי־פאיד) שטאדטיש; אויסגעפיינט, אויסגעציערט.

Country folk easily become citified.

cit'izen *n.* (סיט'־איזן) א בירגער.

cit'izeness *n.* (סיט'־איזנ־עס) א ביר־גערין.

cit'izen of the world (סיט'־איזן אוו טהי וואירלד) דער וועלט־בירגער.

cit'izenry *n.* (סיט'־איזנ־רי) דאס ביר־גערטום.

cit'izenship *n.* (סיט'־איזנ־שיפ) ביר־גערשאפט; די רעכטען און פריווילעגיעס פון זיין א בירגער.

cit'rate *n.* (סיט'־רייט) ציטראן־זויער־זאלץ.

cit'ric *a.* (סיט'־ריק) וואס איז בעקומען געווארען פון א ציטראן אדער פון א פרוכט אזוי ווי א ציטראן.

cit'ric ac'id (סיט'־ריק עס'־איד) די ציטראן־זויערע [א וויסער זעהר שאר־פער עסענץ וואס געפינט זיך אין ציטרא־נען און אנדערע אזעלכע פרוכטען].

cit'rine *a. and n.* (סיט'־רין) וואס איז שייך צו א ציטראן [לעמאן]; וואס האט א ציטראן־געלבען קאליר; דער ציטראן־קאליר; דער ציטרין [א מין מינעראל].

cit'rinous *a.* (סיט'־רי־נאס) וואס איז שייך צו א ציטראן [לעמאן]; וואס האט א ציטראן קאליר.

citrom'eter *n.* (סי־טראמ'־ע־טער) דער ציטראמעטער [אן אינסטרומענט צו מעס־טען וויפיעל ציטראן־זויערע עס געפינט זיך אין דעם זאפט פון ציטראנען און אנ־דערע אזעלכע פרוכטען].

cit'ron *n.* (סיט'־ראן) א מין ציטראן־פרוכט, וואס איז ווענינער זויער ווי די געוועהנליכע ציטראנען; פאמעראנצען, די נעפערנעלטע שאלעכץ פון דיזע ציטראנען; דער בוים אויף וועלכען דיזען זארט ציטראנען וואקסען; א מין קאוואן [וואס־סער־מעלאן].

cit'ron-tree *n.* (סיט'־ראן־טריע) דער ציטראנען־בוים.

cit'ron-wa'ter *n.* (סיט'־ראן־הוואה'־טער) ציטראן־וואסער [א מין לימאנאד פון די שאלאכץ פון ציטראנען].

cit'ron-wood *n.* (סיט'־ראן־הוואוד) האלץ פון ציטראנען־בוים.

cit'ron-yel'low *n.* (סיט'־ראן־יעל'־או) א ציטראן־געלבע פארב.

cit'rul *n.* (סיט'־רעל) א קאוואן, א וואס־סער־מעלאן.

cit'rus *n.* (סיט'־ראס) דער ציטראנען־בוים.

cit'tern *n.* (סיט'־ערן) *cither* ז.

cit'y *n.* (סיט'־אי) א שטאדט.

cit'y author'ities (סיט'־אי אה־טהאר'־אי־טיז) שטאדט־בעאמטע, דער שטאדט־ראט.

cit'y court (סיט'־אי קאורט) דער שטאדט־געריכט.

cit'y ed'itor (סיט'־אי עד'־אי־טאר) דער רעדאקטאר פון די לאקאלע נייעס [אין אמעריקאנער צייטונגען].

cit'y fa'thers (סיט'־אי פא'־טהערז) דער שטאדט־ראט, די שטאדט בעאמטע.

cit'y gate (סיט'־אי גייט) דער שטאדט־טויער; דער אריינגאנג צו דער שטאדט.

cit'y hall (סיט'־אי האהל) די שטאדט פערוואלטונגס געביידע.

cit'y i'tem (סיט'־אי אי'־טעם) א שטאד־טיש שטיקעל נייעס [אין די אמעריקאנער צייטונגען].

cit'y man (סיט'־אי מען) א געשעפטס־מענש; א שטאדט־מענש.

Cit'y of Ref'uge (סיט'־אי אוו רעפ'־יודזש) אן עיר המקלט [איינע פון די 6 שטעדט וואס זיינען בעשטימט געווארען פון משה רבינו אין ארץ ישראל אלס א רעטונגס־ארט פאר פערזאנען, וואס האבען אונגערן גע'הרג'עט א מענשען].

cit'y walls (סיט'־אי הוואהלז) די שטאדט־מויערען, די שטאדט־פעסטונג.

cit'yward *adv.* (סיט'־אי־הווארד) אין דער ריכטונג צו דער שטאדט.

cive *n.* (סאיוו) א מין קליינע ציבעלע.

civ'et *n.* (סיוו'־עט) [א דער ציבעט פעטליכע זאפט וואס ווערט אויסגעטיילט פון דער ציבעט־קאץ און ווערט בענוצט אין פארפיומס].

civ'et-cat *n.* (סיוו'־עט־קעט) די ציבעט־קאץ [א מין חיה, וועלכע האט אונטערן עק א בייטעל מיט א שארף־ריכענדען שטאף].

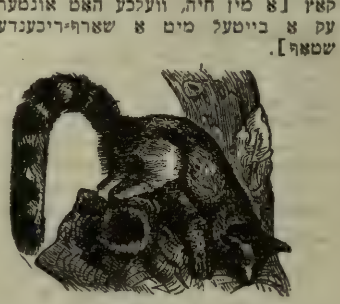

Civet-cat

civ'ic *a.* (סיוו'־איק) בירגערליך; וואס איז שייך צו דער פערוואלטונג איבער פאלקס־ענינים.

I am interested in civic affairs.

civ'ics *n.* (סיוו'־איקס) עלעמענטארע שטאאטס־וויסענשאפט.

The study of civics teaches us about the conduct of government.

civ'il *a.* (סיוו'-איל) 1. בירגערליך; 2. ציוויליזירט; 3. העפליך, אנשטענדיג.
3 Any question deserves a civil answer.

civila'tion *n.* (סיוו-אי-ליי'-שאן) דאס זיין בעטרונקען, שכור.

civ'il broils (סיוו'-איל בראילז) בירגערליכע אונרוהען, בונטען.

civ'il code *n.* (סיוו'-איל קאוד) א זאמלונג פון געזעצען בנוגע צו ציוויל־רעכט [דיני ממונות].

civ'il crown (סיוו'-איל קראון) א בירגער־קרוין [א קראנץ פון לארבער־בלעטער, וועלכען מען פלעגט אין אלטען רוים אנטהאן אויף'ן קאפ פון א סאלדאט, וואס האט געראטעוועט דעם לעבען פון א בירגער אין מלחמה].

civ'il day (סיוו'-איל דיי) א מעת־לעת [פון האלבע נאכט ביז האלבע נאכט].

civ'il death (סיוו'-איל דעטה) דער בירגערליכער טויט [ווען דער פעראורטיילטער פערלירט אלע זיינע בירגערליכע רעכט].

civ'il disabil'ity (סיוו'-איל דיס-ע-ביל'-אי-טי) דאס ניט האבען געוויסע בירגערליכע רעכטע.

civ'il doc'tor (סיוו'-איל דאק'-טאר) א דאקטאר פון יוריספרודענץ, א יוריסט.

civ'il engineer' (סיוו'-איל ענ-דזשי-ניער') א ציוויל־אינזשענער [א אינזשענער פון בויען וועגען, בריקען, אייזענבאנען א. ד. ג.].

civ'il engineer'ing (סיוו'-איל ענ-דזשי-ניער'-אינג) די אינזשענער־קונסט צו בויען באהנען, בריקען א. ד. ג.

civil'ian *n.* and *a.* (סי-וויל'-יען) א ציוויל־מענש [וואס דיענט ניט אין מיליטער און נים אין דער קירך]; וואס איז שייך צו א ציוויליסט; א קענער פון בירגער־רעכט.

civ'ilist *n.* (סיוו'-אי-ליסט) א ציוויליסט, א ציוויל־מענש. ז. *civilian*

civil'ity *n.* (סי-וויל'-אי-טי) העפליכקייט, אנשטענדינקייט.
The official received us with proper civility.

civ'ilizable *a.* (סיוו'-אי-לאי-זעבל) ציוויליזירבאר; פעהיג צו ווערען ציוויליזירט.

civiliza'tion *n.* (סיוו-אי-לי-זיי'-שאן) ציוויליזאציאן; בילדונג.

civ'ilize *v.* (סיוו'-אי-לאיז) בילדען, אויסבילדען; ציוויליזירען.

civ'ilized *a.* (סיוו'-אי-לאיזד) געבילדעט, אויסגעעדעלט; ציוויליזירט.

civilizee' *n.* (סיוו-אי-לאי-זיע') איינער וואס איז אדער וואס ווערט ציוויליזירט.

civ'ilizer *n.* (סיוו'-אי-לאי-זער) דער ציוויליזאטאר, דער וואס ציוויליזירט.

civ'il law (סיוו'-איל לאָה) דאס ציוויל־געזעץ [דער קאדעקס פון געזעצען וואס זיינען שייך צו דיני־ממונות]; די סיסטעם פון רוימישען ציוויל־רעכט, וואס איז אריין אין די געזעצגעבונג פון די מאדערנע נאציאנען.

civ'il lib'erty (סיוו'-איל ליב'-ער-טי) די פערזענליכע נאטירליכע פרייהייט, וועלכע איז אויף אזוי פיעל נור בעשרענקט דורך געזעצען אויף וויפיעל עס איז נויטיג פאר דעם געזעלשאפטליכען וואהל.

civ'il life (סיוו'-איל לאיף) דאס ציוויל־לעבען [דער לעבענס־ארט פון די שטאדטישע בירגער וואס בעלאנגען נים צום מיליטער אדער צו די גייסטליכע].

civ'il list (סיוו'-איל ליסט) די ציוויל־ליסט [די הוצאות אדער דער בודזשעט פון דער קעניגליכער פאמיליע אין א קאנסטיטוציאנעלער מלוכה].

civ'illy *adv.* (סיוו'-אי-לי) אויף א בירגערליכען אדער ציוויליזירטען שטייגער; אנשטענדיג; העפליך.

civ'il mar'riage (סיוו'-איל מער'-אידזש) א ציווילע הייראט [אהן די רעליגיעזע צערעמאניעס].

civ'il of'ficer (סיוו'-איל אפ'-איס-ער) א ציוויל־בעאמטער [ניט קיין מיליטערישער אדער גייסטליכער].

civ'il rights (סיוו'-איל ראיטס) בירגער־רעכטע [די פיער פרייהייטען פון יעדער קאנסטיטוציאנעלער מלוכה: די פרייהייט פון פערזאן, פון רעליגיאן, פון דער פרעסע און פון בעשעפטיגונג].

Civ'il Rights Act (סיוו'-איל ראיטס עקט) דאס געזעץ פון יאהר 1875, אין די פעראייניגטע שטאאטען, וועלכער פערבאט די אויסשליסונג פון אירגענד וועלכען מענשען פון אן עפענטליכען פלאץ, ווי א האטעל, טעאטער א. ד. ג. צוליעב ראסען מאטיווען.

Civ'il Rights Bill (סיוו'-איל ראיטס ביל) דאס געזעץ פון יאהר 1866, אין די פעראייניגטע שטאאטען, וועלכער אנערקענט גלייכע בירגער־רעכטע פאר אלע מענשען וואס זיינען געבארען געווארען אין דיא פעראייניגטע שטאאטען אהן שום אונטערשיעד פון ראסע און קאליר [אנגענומען ספעציעל צו בעשטימען די פאלשטענדיגע בירגער־רעכטע פון די, וועלכע זיינען פריהער געווען שקלאפען].

civ'il ser'vice (סיוו'-איל סויר'-וויס) ציוויל־דיענסט [עפענטליכע רעגיערונגס־דיענסט אויסער מיליטער־דיענסט, פלאטען־דיענסט און ריכטער־אמט].

Civ'il-ser'vice Act (סיוו'-איל-סויר'-וויס עקט) דאס געזעץ פון יאהר 1871 אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא וואס גיט דעם פרעזידענט דאס רעכט פעסטצושטעלען די כללים וואס עס פאדערט זיך פון פערזאנען ווען זיי ווילען בעקומען א רעגיערונגס־אמט. דער פרעזידענט דארף אין דעם פרט נור זעהן, אויב די בעטרעפענדע פערזאן פאסט פאר'ן אמט, ניט נעהמען אבער אין אנבעטראכט די פארטיי־אנגעהעריגקייט.

Civ'il-ser'vice Commis'sioners (סיוו'-איל-סויר'-וויס קא-מיש'-אנ-ערז) א קאמיסיע, וועלכע עקזאמענירט די, וואס ווילען אריינטרעטען אין ציוויל־דיענסט.

civ'il soci'ety (סיוו'-איל סא-סאי'-ע-טי) די בירגערליכע געזעלשאפט [די בירגער פון א שטאדט אדער לאנד וואס בעלאנגען ניט צו מיליטער אדער צו די גייסטליכע].

civ'il state (סיוו'-איל סטייט) דער בירגער שטאנד.

civ'il strife (סיוו'-איל סטראיף) בירגער־אונרוהען, בירגער־קריעג.

civ'il suit (סיוו'-איל סיוט) א בירגער־פראצעס [א פראצעס וועגען דיני ממונות].

civ'il tu'mult (סיוו'-איל טיו'-מאלט) ז. *civil strife*

civ'il war (סיוו'-איל הוואהר) בירגער־קריעג.

civ'il year (סיוו'-איל ייר) דער קאלענדאר יאהר [פון ערשטען יאנואר ביז'ן ערשטען יאנואר].

civ'ism *n.* (סיוו'-איזם) בירגערשאפט; פאטערלאנדס־ליעבע.

clab'ber *v.* (קלעב'-ער) פערגליווערט ווערען [ווי זויערמילך].

clach'an *n.* (קלעכ'-ען) א קליין דערפעל [אין שאטלאנד]; א גרויסע שטיינערנע פרונע [סארקאפאג], וועלכע איז אין דערוועלבער צייט א מין מצבת.

clack *n.* and *v.* (קלעק) א גראגער, קלאפקאסטע; א קלאפער [אין א מיהל]; קלאפעריי; פלוידעריי; דער פלאפלער [דער צונג]; קלאפען; פלוידערען.

clack'-box *n.* (קלעק'-באקס) א קעסטעל מיט ווענטילען [דעקלעך וואס עפענען זיך און פערמאכען זיך אויטאמאטיש] אין לאקאמאטיווען און אנדערע מאשינען.

clack'-dish *n.* (קלעק'-דיש) א הילצערנע פושקע מיט א קלאפענדען דעקעל, אין וועלכע בעטלער פלעגען אמאל קלייבען נדבות.

clack'-door *n.* (קלעק'-דאור) אן אייזערנע אדער קופערנע ברעטעלע, וועלכע פערדעקט דאס לאך אין א ווענטיל־קעסטעל.

clack'er *n.* (קלעק'-ער) א קלאפער; א גראגער [צו שרעקען פויגלען]; א פלאפלער.

clack'-valve *n.* (קלעק'-וועלוו) א ווענטיל [דעקעל] מיט איין אויערעל און א פאמפע.

clad *a.* (קלעד) געקליידעט.
In winter we must be warmly clad.

claim *v.* and *n.* (קליים) 1. פאדערען עפעס; פרעטענדירען; בעהויפטען א זאך; טענה'ן; 2. די פאדערונג, די פרעטענזיע אויף עפעס; דאס בעהויפטען א זאך; 3. ערד־איינענטום, אויף וועלכע מען קען אנווייזען א רעכט.
1. She claims to be 20 years of age. 2. Italy is laying claim to Tripoli.

clai'mable *a.* (קליי'-מעבל) וואס קען געפאדערט ווערען.

clai'mant *n.* (קליי'-מענט) דער פרעטענדירער; איינער וואס פאדערט עפעס [לויט'ן רעכט].

claim'-no'tice *n.* (קליים'-נאו'-טיס) א נאטיץ, וועלכע א קאלאניסט אין די מערב־געגענדען פון די פעראייניגטע שטאאטען העננט אויף צו מעלדען, אז דאס שטיקעל לאנד, וואס ער האט פערנומען, געהערט צו איהם.

clair'-obscure' *n.* (קלעהר'-אב-סקיור') ז. *chiaroscuro*

clairvoy'ance *n.* (קלעהר-וואי'-ענס) העל־זעהונג; די זעהונג פון זאכען, וועלכע א געוועהנליך אויג קען ניט זעהן [ווי מען גלויבט וועגען מענשען וואס געפינען זיך אין אן אונגארמאלען גייסטיגען צושטאנד]; די דורכדרינגליכקייט, דאס בעגעהמען א זאך טיעף און שנעל.

clairvoy'ant *n.* and *a.* (קלעהר-וואי'-ענט) העל־זעהענד; זעהענד פערבארגענע זאכען; א מענש, וועגען וועלכען מען גלויבט, אז ער האט די קראפט צו זעהן זאכען, וועלכע א געוועהנליך אויג קען ניט זעהן.

clam *n.*, *v.* and *a.* (קלעם) די ווענוס־מושעל [א מין אמעריקאנער עסבארע מאלוסקעל, ביי וועלכער די מושעל בעשטעהט פון צוויי מולטערלעך]; אן אויסגעלענטע קופע [ווי פון ציגעל]; דער צוזאמענקלאנג פון פיעל גלאקען מיט איין מאל; זוכען אדער אויסגראבען ווענוס־מושלען; קלינגען אויף אלע גלאקען מיט איין מאל; מאכען קלינגען א גלאק מיט א פערדומפטען קלאנג; צוזאמענקוועטשען;

צונויפקלעפען; קלעפיג; ווייך, פייכט און קלעפיג.
clam'ant *a.* (קלעמ'-ענט) רופענד נאך הילף; דרינגענד; שרייענד.
clam'-bake *n.* (קלעמ'-בייק) א פיק־ניק ביים ברעג פון ים, וואו מען עסט גע־באקענע ווענוס־מושלען.
The society celebrated its anniversary with a clam-bake at the seashore.
clam'ber *v. and n.* (קלעמ'-בער) קלע־טערען; דאס קלעטערען.
clam'mer *n.* (קלעמ'-ער) א מין קלא־מער אויף א שטריק, מיט וועלכען מען כאפט חיות און פלאנצען פון גרונט ים; איינער וועלכער בעשעפטיגט זיך מיט פאנגען און פערקויפען ווענוס־מושלען.
clam'mily *adv.* (קלעמ'-אי-לי) קלעפע־דיג; קאלט און פייכט־קלעפעדיג.
clam'miness *n.* (קלעמ'-אי-נעס) קלע־פעדיגקייט.
clam'ming *n.* (קלעמ'-אינג) דאס זו־כען און פאנגען ווענוס־מושלען. ז. *clam*
clam'my *a.* (קלעמ'-אי) קלעפעדיג.
clam'or *n. and v.* (קלעמ'-אר) 1. א הויכער געשריי, א שטארקער געשריי; א שטארקע פאדערונג; 2. הויך שרייען; שטארק פאדערען אדער שטרייטען.
2. The audience clamored to hear the speaker of the day.
clam'orer *n.* (קלעמ'-אר-ער) א שרייער, א לארם־מאכער.
clam'orous *a.* (קלעמ'-אר-אס) שרייענ־דיג, לארמענדיג; שטארק פאדערענדיג.
clam'orously *adv.* (קלעמ'-אר-אס-לי) דורך געשריי אדער לארם; מיט א הויכען געשריי.
clam'orousness *n.* (קלעמ'-אר-אס-נעס) דאס זיין לארעמדיג אדער שרייע־ריש.
clamp *n. and v.* (קלעמפ) א קלא־מער, א קלאמער־אייזען [אזא געצייג עפ־וואס איינצוקלעמען אום צו האלטען פעסט]; בעפעסטיגען אדער פעסטהאל־טען מיט א קלאמער; אן אויפגעשטעלטע קופע ציגעל צום אויסברענען; ברענען ציגעל וועלכע זיינען אויסגעשטעלט אין א קופע; א קופע שטיין־קויהלען צום אויס־ברענען אויף קאקס־קויהלען.
clamp'-dog *n.* (קלעמפ'-דאג) אזא קלאמער־שרויב־שטאק.

Clamp-dog

clam'per *n.* (קלעמ'-פער) אזא אייזען מיט שפיצען וואס ווערט צו־געשלאגען צו שיך, כדי זיך נים אויסצוגליטשען געהענדיג אויף'ן אייז.
clam'ping *n.* (קלעמ'-פינג) דאס ברענען צי־געל וועלכע זיינען צו־נויפגעשטעלט אין א קופע; צוזאמענקלאמערען מיט א קלאמער־אייזען.
clamp'-screw *n.* (קלעמפ'-סקרוה) א קלאמער־שרויב־שטאק [אזא טישלער־גע־צייג].

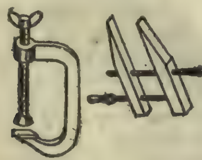
Clamp-screws

clam'-shell *n.* (קלעמ'-שעל) די מושעל פון אזעלכע קליינע קרעבס־עהנליכע חיה'־לעך; דאס מויל.
clam'-tongs *n.* (קלעמ'-טאנגז) אזא אינסטרומענט וואס ווערט בענוצט צו כאפען ווענוס־מושלען. ז. *clam*
clan *n.* (קלען) א שטאם [שבט]; א קליקע; א סעקטע; א באנדע.
clandes'tine *a.* (קלענ-דעס'-טין) בסוד, געהיים; פער'גנב'עט, בגנבה.
The lovers held a clandestine meeting.
clandes'tinely *adv.* (קלענ-דעס'-טינ-לי) אין געהיים; פריוואט.
clandes'tineness *n.* (קלענ-דעס'-טינ-נעס) דאס זיין געהיים; דאס האלטען בסוד.
clang *n. and v.* (קלענג) קלינ־ גען; א קלאנג, א שאל [תרועה].
clan'gor *n. and v.* (קלענ'-גאר) א שאל [תרועה]; א מעטאלענער קלאנג; שאלען; קלינגגען.
clan'gorous *a.* (קלענ'-גא-ראס) קלינ־ גענד, שאלענד.
clank *n. and v.* (קלענק) א מעטאלע־נער קלונג, א קלינגעריי; קלינגען.
The clank of chains was heard.
clan'nish *a.* (קלענ'-איש) וואס איז שייך צו א שטאם [שבט]; פעראייניגט, צונויפגעבונדען ווי א שטאם.
clan'nishly *adv.* (קלענ'-איש-לי) אויף דעם אופן פון א שטאם [שבט].
clan'nishness *n.* (קלענ'-איש-נעס) דאס זיין פעראייניגט און צוזאמענהאל־טען ווי א שטאם [שבט].
clan'ship *n.* (קלענ'-שיפ) דאס זיין פעראייניגט אין א פאמיליע אדער שבט.
clans'man *n.* (קלענז'-מען) א מיטגליעד פון א שבט.
clap *v. and n.* (קלעפ) 1. קלאפען, שלא־גען; פאטשען מיט די הענד; 2. אפלא־דירען; זיך געבען די הענד; 3. א קלאפ, א טראסק, א זעץ; 4. דאס אפלאדירען דורך פאטשען מיט די הענד; 5. א טריפער [א ווענערישע קראנקהייט].
1. Children like to clap hands. 3. A clap of thunder disturbed his thoughts.
clap a pis'tol (קלעפ ע פיס'-טאל) אנשטעלען א רעוואלווער.
clap a trick (קלעפ ע טריק) אבטהאן איינעם א שפיצעל.
clap a writ (קלעפ ע ריט) לאדען שריפטליך צום געריכט.
clap'board *n. and v.* (קלעפ'-בארד) א דאך־שינדעל; אזא לאנג דין ברעט־על וואס ווערט בענוצט צו בעשלאגען די אויסען־זייט פון א הילצערנעם הויז; בעשלאגען א הויז מיט ברעטער.
clap'-bread *n.* (קלעפ'-ברעד) שאטי־ שע קוכען [פון האבער־מעהל].
clap'-cake *n.* (קלעפ'-קייק) ז. *clap-bread*
clap'-doc'tor *n.* (קלעפ'-דאק'-טאר) א דאקטאר פאר ווענערישע קראנקהייטען [אלס שפאט־נאמען]; א דאקטאר א פו־שער.
clap eyes on (קלעפ איז אן) ריכטען די אויגען, קוקען; זעהן.
clap hands (קלעפ הענדז) זיך געבען די הענד ביי דעם שליסען אן אבמאך; זיך געבען די הענד; פאטשען מיט די הענד [ווי קינדער].
clap hold of (קלעפ האולד אוו) פלעצ־ ליך גראב אנכאפען.
clap hold on (קלעפ האולד אן) ז. *clap hold of*
clap in (קלעפ אין) אריינשלאגען.
clap'-net *n.* (קלעפ'-נעט) א שלאג־ נעץ [אזא פויגעל־נעץ וואס פערקלאפט זיך פון זיך אליין].
clap of thun'der (קלעפ אוו טהאנ'-דער) א דונער־שלאג.
clap on sails (קלעפ אן סיילז) אנציהען די זעגעל.
clap'per *n.* (קלעפ'-ער) א קלאפער, א הענד־פאטשער, אן אפלאדירער; דאס צינגעל [קלעפעל] פון א גלאק; א קלאפ־האמערעל.
clap'per-bill *n.* (קלעפ'-ער-ביל) אזא שטארך.
clap'perclaw *v.* (קלעפ'-ער-קלאה) זידלען, שימפפען; שלאגען; דראפען.
clap'pering *n.* (קלעפ'-ער-אינג) דאס ציהען דאס צינגעל [קלעפעל] פון א גלאק.
clap'per-valve *n.* (קלעפ'-ער-וועלוו) א קלאפ־ווענטיל [אזא ווענטיל אויף א זאווייסקע אין א דאמפף־מאשין].
clap'-stick *n.* (קלעפ'-סטיק) א קלעפעל, א גראגער פון א נאכט־וועכטער.
clap'trap *n. and a.* (קלעפ'-טרעפ) 1. קונצען אין רעדען אדער שפיעלען ארויסצורופען אפלאדיסמענטען; 2. גע־מאכט נאר צו קריגען אפלאדיסמענטען.
1. His speech was nothing but claptrap.
clap up (קלעפ אפ) שנעל אבטהאן; איינשפארען אין געפענגניס.
clap up togeth'er (קלעפ אפ טו-געטה'-ער) שנעל צונויפפאקען.
claque *n.* (קלעק) געדונגענע בראווא־ פאטשער אין א טהעאטער.
The claque in the theatre was very large that evening.
claqueur' *n.* (קלע-קויר') א קליאקער [א געדונגענער בראווא־פאטשער אין א טהעאטער].
clarabel'la *n.* (קלער-ע-בעל'-א) אן ארגעל וואס האט אין זיין טאן־רעגיסטער הילצערנע פייפלען [וועלכע גיבען א ווייכען אנגענעהמען טאן].
Clare *n.* (קלעהר) א מאנאשקע פון דעם ארדען סענט־קלער.
clare'-obscure' *n.* (קלעהר'-אב-סקיור') דאס העל־דונקעל [אין מאלען].
clar'et *n. and a.* (קלער'-עט) קלארעט־ וויין [א מין פראנצויזישער רויטער וויין]; רויט־וויין; וואס האט דעם קא־ליר פון קלארעט־וויין.
clar'et-cup *n.* (קלער'-עט-קאפ) אזא קאלטער זומער־געטראנק.
clarifica'tion *n.* (קלער-אי-פי-קיי'-שאן) דאס לייטערען, דאס רייניגען, דאס קלאר מאכען; דאס קלערען אדער ליי־טערען פליסיגקייטען.
clar'ifier *n.* (קלער'-אי-פאי-ער) עטוואס וואס לייטערט אדער רייניגט; א כלי אין וואס מען לייטערט אדער קלערט פליסיגקייטען.
clar'ify *v.* (קלער'-אי-פאי) 1 קלאר מאכען; 2. ריין מאכען; לייטערען.
1. Not all writers are able to clarify their thoughts.
clar'inet *n.* (קלער'-אי-נעט) א קלארנעט [אזא מוזיקאלישער בלאז־אינסטרו־מענט].

Clarinet

clarinet'tist *n.* (קלער-אי-נעט'-איסט) א קלארנעט־שפיעלער.

clar'ion *n.* (קלער'-אי-אַן) אַ קלאַריאָן [אַזאַ טרומייט]; אַ קלאַנג וואָס איז ענליך צו דעם וואָס קומט פון אַ קלאַריאָן.

We heard the clarion call to duty.

clarionet' *n.* (קלער-אי-אַ-נעט') ז. *clarinet*

claris'onous *a.* (קלע-ריס'-אַ-נאַס) וואָס האָט אַ קלאָרען, ריינעם קלאַנג.

cla'ro-obscu'ro *n.* (קלאַ'-ראָו-אַב-סקוה'-ראָו) ז. *chiaroscuro*

cla'ry *n.* (קליי'-רי) אַ מין גראָז, וואָס מען בענוצט אין אַ זאַלב פאַר די אויגען.

cla'ry-wa'ter *n.* (קליי'-רי-הוואָ'-טער) אַ מין געטראַנק, וואָס ווירקט גוט אויף די פערדייאונג.

clash *n. and v.* (קלעש) צוזאַמענשטויסען, אַבשלאַגען אַן עפּעס; קומען אין אַ צוזאַמענשטויס; ווידערשפּרעכען; דער קלאַפּ ביי אַ צוזאַמענשטויס.

There was a clash between the landlord and his tenant.

clash'ing *n.* (קלעש'-אינג) דאָס אָנשטויסען זיך איינע אויף די אַנדערע; דאָס אַבקלאַפּען זיך איינע אויף די אַנדערע; דער שטרייט, ויכוח.

clash'ingly *adv.* (קלעש'-אינג-לי) אין אַ צוזאַמענשטויס; אין אַ ווידערשפּרוך.

clash of opin'ion (קלעש אָוו אָ-פּינ'-יאָן) אַ צוזאַמענשטויס פון גענענזעצליכע מיינונגען.

clasp *n. and v.* (קלעספּ) אַ קלאַמער, אַ העקעל; אַ ספּראַנזשקע: אומאַרמונג; פעסט אָננעהמען מיט דער האַנד; שטאַרק אומאַרמען, שטאַרק אַרומנעהמען.

clas'per *n.* (קלעס'-פּער) דער אָדער דאָס וואָס אומאַרעמט, וואָס כאַפּט אַרום; די ראַנקע [דאָס דינע צווייגעלע פון געוויסע פּלאַנצען, ווי אַ ווייגשטאָק א. ד. ג.], וואָס דרעהט זיך אַרום עפּעס, כדי אויפצוהאַלטען די פּלאַנצע; אַ ספּעציעלער אָרגאַן, מיט וועלכען אַ בעשעפעניס פון איין געשלעכט כאַפּט אַרום און האַלט נעבען זיך איינע פון צווייטען געשלעכט, ווי ביי פיעלע אינזעקטען, פיש א. ד. ג.

clas'pered *a.* (קלעס'-פּערד) וואָס האָט ראַנקען אָדער אומאַרמונגס-אָרגאַנען.

clasp'-hook *n.* (קלעספּ'-הוק) אַ פּאָר העקלעך, וואָס פעראייניגען זיך דורך אַ רינגעל.

clasp'-knife *n.* (קלעספּ'-נאַיף) אַ מעסער וואָס לעגט זיך אַריין אין שטיל, אַ טאַשען-מעסער.

clasp'-lock *n.* (קלעספּ'-לאַק) אַ שלאָס מיט אַ פּרוזשינע.

clasp'-nail *n.* (קלעספּ'-נייל) אַ טשוואָק, ביי וועלכען דאָס קעפּעל איז מיט שפּיצען וואָס דרינגען אַריין אין האָלץ.

class *n. and v.* (קלעס) [אין קלאַס אַ שוהל]: אַ גרופּע פון מענשען אָדער זאַכען, וואָס זיינען מעהר אָדער ווייניגער ענליך איינע צו די אַנדערע לויט די איינענשאַפטען אָדער לויט די אומשטענדען; אַ שטאַנד; קלאַסיפיצירען; איינטיילען לויט'ן סדר.

class'able *a.* (קלעס'-עבל) וואָס קען קלאַסיפיצירט ווערען; וואָס קען זיין צוגערעכענט צו אַ געוויסען קלאַס.

class'-day *n.* (קלעס'-דיי) אין די אַמעריקאַנער העכערע שוהלען — דער טאָג אין ענדע פון סעזאָן, ווען קיין געוועהנליכע למודים קומען ניט פאָר, און די שילער פון די העכערע קלאַסען, וואָס ענדיגען דיעזען יאָהר, רעקלאַמירען, זינגען א. ד. ג.

class'-fel'low *n.* (קלעס'-פעל'-אָו) אַ חבר פון דעם זעלבען קלאַס; אַ חבר פון איין חדר.

class'ible *a.* (קלעס'-איבל) ז. *classable*

clas'sic *a. and n.* (קלעס'-איק) קלאַסיש; מוסטערהאַפט; וואָס איז שייך צו דער אַלט-גריכישער און רוימישער קולטור; אַ קלאַסיקער, אַ פּערפאַסער פון הויכען ראַנג, אַ מוסטערהאַפטער שרייבער; אַ קלאַסישעס ווערק.

clas'sical *a.* (קלעס'-אי-קעל) קלאַסיש; מוסטערהאַפט; וואָס איז שייך צו אַ קלאַס אָדער ראַנג; וואָס איז שייך צו קלאַסיפיצירונג.

He is an authority on the classical languages.

clas'sicalism *n.* (קלעס'-אי-קעל-איזם) קלאַסישער סטיל; קלאַסיציזם; דאָס קענען די אַלט-גריכישע און רוימישע ליטעראַטור.

clas'sicalist *n.* (קלעס'-אי-קעל-איסט) אַ קענער פון דער אַלט-גריכישער און רוימישער ליטעראַטור; אַ שטאַרקער אָנהענגער פון דער קלאַסישער [גריכיש-רוימישער] קונסט.

classical'ity *n.* (קלעס-אי-קעל'-אי-טי) דאָס זיין הויך, מוסטערהאַפט, אָדער פון ערשטער ראַנגע [ווי אין דער ליטעראַטור].

clas'sical Lat'in (קלעס'-אי-קעל לעט'-אין) קלאַסישע אָדער אַלטע לאַטיין.

clas'sically *adv.* (קלעס'-אי-קעל-אי) אויף אַ קלאַסישען אופן, מוסטערהאַפט, אויף דער אַרט פון מוסטערהאַפטע פערפאַסערס.

clas'sicalness *n.* (קלעס'-אי-קעל-נעס) ז. *classicality*

clas'sicism *n.* (קלעס'-אי-סיזם) קלאַסיציזם; דער קלאַסישער סטיל אָדער אויסדריקע; דאָס אָננעהמען אָדער נאָכאַהמען די אַלטע גריכיש-רוימישע ליטעראַטור און קונסט.

clas'sicist *n.* (קלעס'-אי-סיסט) אַ קענער פון דער קלאַסישער [גריכיש-רוימישער] שפּראַך און ליטעראַטור; אַ קלאַסיציסט [איינער וואָס פאָדערט, אַז די הויפּט למודים אין די מיטעלע שוהלען זאָלען זיין גריכיש און לאַטיין].

clas'sicize *v.* (קלעס'-אי-סאַיז) מאַכען קלאַסיש; ווירקען מען זאָל אָננעהמען דעם אַלטען גריכיש-רוימישען סטיל.

clas'sic lear'ning (קלעס'-איק לויר'-נינג) די אַלט-קלאַסישע געלעהרזאַמקייט [דאָס קענען די שפּראַך און ליטעראַטור פון די אַלטע גריכען און רוימער].

clas'sic style (קלעס'-איק סטאַיל) דער קלאַסישער סטיל [דער סטיל פון די אַלטע גריכען און רוימער אין פערשיעדענע פאָרמען פון ליטעראַטור און קונסט].

clas'sifiable *a.* (קלעס'-אי-פאַי-עבל) וואָס קען קלאַסיפיצירט ווערען, וואָס קען איינגעטיילט ווערען אין קלאַסען.

classif'ic *a.* (קלע-סיפ'-איק) וואָס איז שייך צו קלאַסיפיקאַציאָן; קלאַסען-בילדענד; אונטערשיידענד.

classifica'tion *n.* (קלעס-אי-פי-קיי'-שאָן) קלאַסיפיקאַציאָן, איינטיילונג אין קלאַסען.

clas'sificator *n.* (קלעס'-אי-פי-קיי-טאָר) דער וואָס קלאַסיפיצירט, וואָס טיילט איין אין קלאַסען.

clas'sificatory *a.* (קלעס'-אי-פי-קע-טאָ-רי) וואָס געהערט צו דער איינטיילונג אין קלאַסען; וואָס לאָזט זיך איינטיילען אין קלאַסען.

clas'sifier *n.* (קלעס'-אי-פאַי-ער) דער קלאַסיפיצירער, איינטיילער אין קלאַסען; דער סמן, מיט וועלכען מען בעצייכענט יעדען קלאַס ביים קלאַסיפיצירען.

clas'sify *v.* (קלעס'-אי-פאַי) קלאַסיפיצירען, זאָרטירען.

clas'sis *n.* (קלעס'-איס) אַ קירכען-געריכט ביי געוויסע קריסטליכע סעקטען.

class'man *n.* (קלעס'-מען) אין די ענגלישע אוניווערזיטעטען — איינער וואָס איז דורכגעגאַנגען דעם שלוס-עקזאַמען און איז אָנגענומען אין עהרען-קלאַס.

class'mate *n.* (קלעס'-מייט) אַ קלאַס-קאַמעראַד, אַ חבר פון דעם זעלבען קלאַס.

clas'tic *a.* (קלעס'-טיק) וואָס צוברעכט אָדער פעראורזאַכט צו צוברעכען אין טיילען; צוזאַמענגעשטעלט פון שטיקלעך; ברעקעלדיג.

clat *n. and v.* (קלעט) אַ קופּע; בהמה'שע מיסט; פּאַנאַנדערשיטען מיסט איבער'ן פעלד; אַבשניידען די שמוציגע קאָלטענעוואַטע וואָל פון אַ שעפּס.

clath'rate *a.* (קלעטה'-רייט) געבוים ווי אַ גראַטע [ביי געוויסע פּלאַנצונגען און חיות].

clat'ter *n. and v.* (קלעט'-ער) רוישען; קלאַפּטשען; פּילדערען; פּלאַפּלען; פּלוידערען; אַ ליאַרם, געפּילדער; פּלוידעריי.

clat'teringly *adv.* (קלעט'-ער-אינג-לי) מיט אַ ליאַרם, מיט אַ געפּילדער.

clau'dent *a.* (קלאָה'-דענט) וואָס עפענט זיך און פערמאַכט זיך [ווי די ברעמען פון אַן אויג]; וואָס דריקט זיך צונויף און לאָזט זיך פּאַנאַנדער [ווי די מוסקולען].

clause *n.* (קלאָהז) אַ זאַץ אָדער נעבענזאַץ [אין גראַמאַטיק]; אַ פּאַראַגראַף [אין אַ דאָקומענט]; אַ ספּעציעלע בעדינגונג [ווי אין אַ קאָנטראַקט א. ד. ג.].

claus'tral *a.* (קלאָהס'-טרעל) קלויסטערליך, וואָס איז שייך צו אַ קלויסטער; ענליך צו אַ קלויסטער.

claustropho'bia *n.* (קלאָהס-טראָ-פאָו'-בי-אַ) די מורא צו זיין אין אַ פּלאַץ, וועלכער איז אַרומגעצאַמט און פערשלאָסען [אַ מין גייסטיגע קראַנקהייט].

clau'sular *a.* (קלאָה'-זשו-לאַר) וואָס בעשטעהט פון זעצע אָדער אַרטיקלען.

clau'sure *n.* (קלאָה'-זשור) דער שלאָס פון אַ בוך [דער העקעל, וועלכער פערשליסט ביידע טאָוולען איינע צו דער אַנדערער].

cla'vate *a.* (קליי'-ווייט) ווי אַ קלין [וואָס איז פון אונטען דינער און פון אויבען דיקער]: גוזעוואַטע, סוקעוואַטע, מיט שפּיצען, מיט ברענלעך; ווי אַ טשוואָק.

cla'vated *a.* (קליי'-וויי-טעד) ז. *clavate*

cla'vately *adv.* (קליי'-ווייט-לי) אין דער פאָרם פון אַ קלין [אונטען דינער און אויבען דיקער].

clav'ecin *n.* (קלעוו'-ע-סין) אַ קלאַוועסין [אַ מוזיקאַלישער אינסטרומענט].

clav'ellated *a.* (קלעוו'-ע-ליי-טעד) וואָס קומט פון איבערגעברענטע האָלץ [אין כעמיע].

cla'ver *n.* (קליי'-ווער) פּוסטע רייד; דברים בטלים.

claviatur' *n.* (קלעוו-אי-ע-טוהר') אַ קלאַוויאַטורע [אין אַ פּיאַנאָ אָדער אָרגעל].

clav'ichord *n.* (קלעוו'-אי-קארד) א קלאווירקארד, א פארטאפיאנא.

clav'icle *n.* (קלעוו'-איקל) דער שליסעל־ביין [דער ביין וואס נעהט פון האלז ביי דער פלייצע צו דעם ברוסט־ביין].

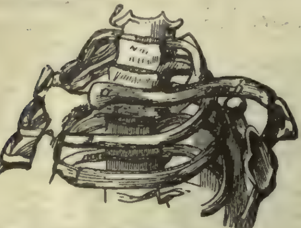

Clavicle

clavic'ular *a.* (קלע-וויק'-יו-לאר) וואס אנבעלאנגט צו דעם שליסעל־ביין.

clavic'ular ar'tery (קלע-וויק'-יו-לאר אר'-טע-רי) די שליסעל־ביין ארטעריע. ז. איל. *"Bloodvessels of the Human Body"*

clavic'ulate *a.* (קלע-וויק'-יו-לייט) וואס האט א שליסעל־ביין.

clavier' *n.* (קלע-וויער') א קלאוויער, א פארטאפיאנא; דאס ברעט פון א קלאוויער וואו די קלאווישען [דיביינדלעך] זיינען.

clav'iform *a.* (קלעוו'-אי-פארם) וואס האט די פארם פון א קלין אדער האק.

clav'iger *n.* (קלעוו'-אי-דזשער) אייגער וואס האלט די שליסלען פון א הויז.

cla'vis *n.* (קליי'-וויס) א שליסעל; א שליסעל צו א שיפרירטען שריפט.

claw *n. and v.* (קלאה) א שארפער נאגעל [ביי חיות]; א נעציינג מיט א שפאלט; קראצען אדער צורייסען מיט די שארפע נעגעל; קראצען.

claw'back *n.* (קלאה'-בעק) א רוקען־קראצער.

clawed *a.* (קלאהד) וואס האט שארפע נעגעל.

claw'-foot *n. and a.* (קלאה'-פוט) א פוס פון א טיש אדער אנדער מעבעלשטיק וואס איז עהנליך צו א פוס פון א פויגעל; וואס האט פיס מיט נעגעל.

claw'-foot'ed *a.* (קלאה'-פוט'-עד) וואס האט פיס מיט שארפע נעגעל.

claw'-ham'mer *n.* (קלאה'-העמ'-ער) א האמער אויבען מיט א שפאלט [צום ארויסציהען נעגעל]; א פראק.

claw'-sick *a.* (קלאה'-סיק) וואס איז קראנק אויף קלויען־זייכע [אזא קראנקהייט פון די פיס ביי בהמות].

claw'-sick'ness *n.* (קלאה'-סיק'-נעס) קלויען־זייכע [אזא קראנקהייט פון די פיס ביי בהמות].

clay *n. and v.* (קליי) ליים; בעדעקען מיט ליים צו בעמיסטיגען דאס פעלד; ריינינגען מיט ליים.

clay'-brained *a.* (קליי'-ברייננד) דום, נאריש.

clay'-cold *a.* (קליי'-קאולד) קאלט ווי ערד; אהן לעבען.

clay'-col'ored *a.* (קליי'-קאל'-ארד) וואס האט דעם קאליר פון ליים.

clay'-daubed *a.* (קליי'-דאהבד) בעשמירט מיט ליים.

clayed *a.* (קלייד) בעדעקט מיט ליים, בעמיסטיגט, געקאלכט.

clay'ey *a.* (קליי'-אי)ליימיג; בעשמירט מיט ליים.

clay'-ground *n.* (קליי'-גראונד) א ליימיגער באדען.

clay'ing *n.* (קליי'-אינג) דאס בעזייטיגען פון פארבען אין דער צוקער־פאבריקאציאן דורך דעם געברויך פון ליים.

clay'ish *a.* (קליי'-איש) ליימיג; עהנליך צו ליים.

clay'-kiln *n.* (קליי'-קיל) אזא אויווען צום אויסברענען ליים.

clay'-mill *n.* (קליי'-מיל) א מיהל צום מאלען ליים.

clay'more *n.* (קליי'-מאור) א פערצייטיגער שאטלענדישער גרויסער שווערד.

clay'-pit *n.* (קליי'-פיט) א גרוב וואו מען גראבט ליים.

clay'-yel'low *a.* (קליי'-יעל'-או) ליים־געלב.

cleam *v.* (קליעם) בעשמיערען מיט ליים; בעשמיערען; פלאסטערען.

clean *a. and v.* (קליען) ריין, נעט; אין גאנצען, פאלשטענדיג; ריינינגען, ריין מאכען.

clean bill of health (קליען ביל אוו העלטה) א צייגניס, אז די שטאדט אדער שיף געפינט זיך אין א גוטען געזונדהייט־צושטאנד [אין צייט פון קאראנטין].

clean'-cut *a.* (קליען'-קאט) 1. פון גוטען כאראקטער; פון א שעהנער פארם; 2. שארף, צום פונקט.

1. He is a clean-cut gentleman. 2. The lawyer made a clean-cut argument.

clea'ner *n.* (קליע'-נער) א פערזאן אדער זאך וואס ריינינגט.

clean field (קליען פיעלד) א פעלד וואס איז אויסגעריינינגט פון ווילדע גראז.

clean forgot'ten (קליען פאר-גאט'ן) אין גאנצען פון זכרון ארוים.

clean gone (קליען גאהן) גאר משוגע.

clean'-han'ded *a.* (קליען'-הענ'-דעד) אונשולדיג, ריין פון שולד; זייענדיג א נקי־כפים.

clean hands (קליען הענדז) א נקי־כפים, אן עהרליכער, אן אונשולדיגער.

clea'ning *n.* (קליע'-נינג) דאס ריינמאכען; די נאכגעבורט [פון געבורט־ארט] ביי חיות.

clea'ning-machine' *n.* (קליע'-נינג-מע-שין') א ריינינגונגס־מאשין אין זייד־וועבערייען צו ריינינגען די זייד־פעדים.

clea'nish *a.* (קליע'-ניש) ריינליך.

clean'lily *adv.* (קלענ'-לי-לי) ריינליך; געשיקט, נעט.

clean'-limbed *a.* (קליען'-לימד) מיט א רעגעלמעסיגער פראפארציאנעלער פיגור.

clean'liness *n.* (קלענ'-לי-נעס) ריינקייט, זויבערקייט.

Cleanliness is next to godliness.

clean'ly *adv.* (קליענ'-לי) ריינליך; אויף א ריינעם אופן; אנשטענדיג; אין גאנצען, פאלשטענדיג.

clean'ly *a.* (קלענ'-לי) ריין, זויבער.

clean'ness *n.* (קליענ'-נעס) ז. *cleanliness*

clean'ness of hands (קליענ'-נעס אוו הענדז) אונשולדיגקייט.

clean out (קליען אוט) אבנעהמען דאס לעצטע; אבריינינגען; אויסריינינגען; אויספערקויפען; ארויסווארפען.

cleanse *v.* (קלענז) ריינינגען, פוצען גייסטליך אדער קערפערליך; אבוואשען, אבריינינגען.

clean'ser *n.* (קלענ'-זער) ריינינגער, פוצער; א זאך וואס ריינינגט; א ריינינגונגס מיטעל.

clean'-shaped *a.* (קליען'-שייפט) שעהן געבויט, פראפארציאנעל געוואקסען.

clean'sing *a. and n.* (קלענ'-זינג) ריייניגענדיג, פוצענדיג; צום ריינינגען; דאס ריינינגען; דער שמוץ וואס ווערט אבגעריינינגט.

clean thing (קליען טהינג) דאס ריכטיגסטע, דאס גלייכסטע, דאס אויפריכטיגסטע.

It would have been the clean thing to say at once that no debate would be allowed on the subject.

clean'-up *n.* (קליען'-אפ) א גענעראלע ריינינגונג.

clear *a. and v.* (קליער) קלאר; דייטליך; העל; ריין; ריין פון שולד; בעשיינפערליך; פריי; גאנץ; נעטא [פערדיענסט]; גענציליך; ערקלערען; קלאר מאכען; ריינינגען; בעפרייען, אב'פטר'ען.

clear accounts' (קליער ע-קאונטס') אויסגלייכען א רעכנונג; קוויטירען א רעכנונג.

clear a debt (קליער ע דעט) בעצאהלען א חוב.

clear a dif'ficulty (קליער ע דיפ'-אי-קאל-טי) גובר זיין א שוועריגקייט.

clear'ance *n.* (קליער'-ענס) 1. קלארמאכונג; אוועקראמונג; אבריינינגונג; 2. די ערלויבנים וואס א צאל־אמט גיט א שיף אבצוזעגלען; 3. א צווישען־רוים, שפיעלרוים [צווישען טיילען פון א מאשין]; 4. די אבצאהלונג פון א חוב; דער רעכנונגס־אויסגלייך פון טשעקס אדער באנקאנווייזונגען.

1. They made a clearance to the interior of the mine. 2. The captain secured his clearance papers. 3. There is too much clearance between the cylinder cover and the piston.

clear a port (קליער ע פאורט) ארויסגעהן פון האפען.

clear arch (קליער ארטש) דער אויבערשטער טייל פון פענסטער אין א קירך.

clear as mud (קליער עז מאד) קלאר ווי באב־יויך [אונפערשטענדליך].

clear a store (קליער ע סטאור) מאכען אן אויסבערקויף אין א קראם, זי אבצוליידיגען.

clear away' (קליער ע-הוויי') אבראמען, אוועקנעמען.

clear case (קליער קיים) אן אונצווייפעלהאפטע זאך.

clear coast (קליער קאוסט) זיכערער ברעג [פון א ים].

clear con'science (קליער קאנ'-שענס) א ריינער געוויסען.

clear'er *n.* (קליער'-ער) ריינינגער; א זאך וואר ריינינגט.

clear'-eyed *a.* (קליער'-איד) וואס האט א קלארע אויג; שארפזיכטיג; שארפזיניג.

clear for ac'tion (קליער פאר עק'-שאן) מאכען פארטיג צום קאמפף.

clear gain (קליער גיין) ריינער אדער נעטער פראפיט.

clear'-grit *a.* (קליער'-גריט) אפענהערציג, ריין, ענטשלאסען; אונצווייפעלהאפט.

clear'-head'ed *a.* (קליער'-העד'-עד) מיט א קלארען קאפ.

clear'ing *n.* (קליער'-אינג) דאס מאכען ריין; דאס ריינוואשען פון שולד; א שטיק לאנד פריי פון בוימער; דאס אויסגלייכען די חשבונות אין דעם געמיינשאפטליכען געשעפטס־לאקאל וואס באנקירען האבען פאר געגענזייטיגע אברעכנונגען פון געלד־אנווייזונגען.

clear'ing-house *n.* (קליער'-אינג-האוס) א געשעפטס־הויז פאר געמיינשאפט־

ליכע באנה־אברעכונגען, וואו עס ווערען אויסגעגליכען די רעכנונגען פון געלד־אנווייזונגען, טשעקס א. ד. ג. פון פערשידענע באנקען.

clear'ing-plow *n.* (קליער'-אינג-פלאו) אזא גרויסער אקער־אייזען מיט וועלכען מען אקערט אויף נייע, נאך קיין מאל נים געאקערטעס לאנד.

clear'ing-sale *n.* (קליער'-אינג-סייל) אן אויספערקויף.

clear'ly *adv.* (קליער'-לי) קלאר, איינפאך, בעשיינפערליך.

clear'ness *n.* (קליער'-נעס) דורכזיכטיגקייט, קלארקייט, העלקייט; דייטליכקייט.

clear off a crime (קליער אף ע קראים) אראבווארפען דעם חשד פון א פערברעכען.

clear out (קליער אוט) נעהמען דעם וועג, מאכען פליטה; אויסרייניגען, אויסראמען; אבנעהמען פון אימעצען אלעס וואס ער האט; ארויסווארפען, ארויסטרייבען.

clear rec'ord (קליער רעק'-ארד) א ריינע רעפוטאציע, א ריינער נאמען.

clear'-sigh'ted *a.* (קליער'-סאי'-טעד) שארפזיכטיג; וואס האט א ווייטען בליק אין דער צוקונפט.

clear'-sigh'tedness *n.* (קליער'-סאי'-טעד-נעס) שארפזיכטיגקייט; דאס האבען א קלארען פערשטאנד; דאס האבען א ווייטען בליק אין דער צוקונפט.

clear'starch *v.* (קליער'-סטארטש) שטייף מאכען מיט קראכמאל.

clear'starcher *n.* (קליער'-סטאר-טשער) איינער וואס קראכמאלט וועש.

clear'-swing *n.* (קליער'-סהווינג) א גינסטיגע געלעגענהייט; א פרייער שוואונג.

clear the bow'els (קליער טהי באו'-עלז) אבריינינגען די געדערים, נעהמען אן אבפיהרונג.

clear the hold (קליער טהי האולד) אויסלאדען [א שיף].

clear the house (קליער טהי האוס) פערלאזען דאס הויז.

clear the ta'ble (קליער טהי טייבל) אבראמען פון טיש.

clear the way! (קליער טהי הוויי!) טרעט אב! מאך א ווארע!

clear the weeds (קליער טהי הוויעדז) יעטען, אויסרייניגען פון א גארטען די ווילדע גראז.

clear ti'tle (קליער טאיטל) אונבעשטרייטבארעס רעכט און בעווייזע אויף ערד־איינענטום.

clear'-toned *a.* (קליער טאונד) הויך קלינגענד.

clear up (קליער אפ) 1. העל ווערען, ליכטיג ווערען; 2. קלאר ווערען אין געדאנק.

1. The weather will clear up soon. 2. Further study will clear up the matter.

clear up the brow (קליער אפ טהי בראו) זיך אויפמונטערען, זיך אויסטשוכען.

clear weath'er (קליער הוועטה'-ער) שעהנער וועטער.

cleat *v. and n.* (קליעט) בעפעסטיגען מיט ברעטלעך אדער אייזענדלעך; א ברעטעל אדער א שטיקעל אייזען־בלעך וואס ווערט בענוצט עפעס צו בעפעסטיגען.

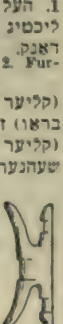

Cleat

clea'vability *n.* (קליע'-ווע-ביל-אי-טי) דאס קענען געשפאלטען ווערען.

clea'vable *a.* (קליע'-וועבל) וואס לאזט זיך שפאלטען.

clea'vage *n.* (קליע'-ווידזש) דאס שפאלטען; דאס זיין צושפאלטען; א שפאלט; א טיילונג; א נייגונג אין געוויסע מינעראלען זיך צו שפאלטען.

cleave *v.* (קליעוו) שפאלטען, צושפאלטען, דורכשפאלטען; קלעפען; זיך אנקלעפען; בעהעפטען; בלייבען טריי.

clea'ver *n.* (קליע'-ווער) א שפאלטער, א צושפאלטער; די האק פון א קצב מיט וועלכער ער האקט פלייש; א האק מיט וועלכער מען שפאלט האלץ.

clea'ving-knife *n.* (קליע' ווינג נאיף) א שפאלט־מעסער [אזא מעסער צו שפאלטען האלץ].

clef *n.* (קלעף) נאטען־שליסעל [אזא ציייכען אין נאטען].

cleft *n. and a.* (קלעפט) א שפאלט; געשפאלטען.

cleft'-graft *v.* (קלעפט'-גרעפט) ארייינפלאנצען א צווייגעל פון איין בוים אין דעם אנדערען דורך איינשפאלטען [מרכיב זיין].

cleft hoof (קלעפט הוף) א געשפאלטענע קאפיטע.

cleft leaf (קלעפט ליעף) א געשפאלטען בלאט [א בלאט, ביי וועלכען דער ראנד ארום און ארום איז אויפגעשפאלטען אדער אויסגעשניטען].

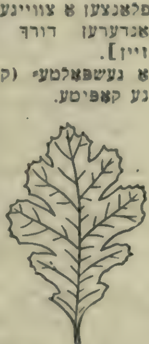

Cleft Leaf

cleg *n.* (קלעג) א פערד־פליעג.

clem *v.* (קלעם) איינקלעמען, איינקוועטשען; אבהאלטען דורך איינקלעמען; הינדערען; פערהונגערען; לאזען פערהונגערען.

Clem'atis *n.* (קלעמ'-ע-טיס) א מין ווילדע ווייןטרויבען־פלאנצען, וועלכע זיינען פערשפרייט אין פערשידענע לענדער אין פערשידענע פארמען.

Clematis

clem'ency *n.* (קלעמ'-ען-סי) 1. בארמהערציגקייט; גנאדע; רחמנות; מילדקייט; צערטליכקייט; 2. מילדקייט פון וועטער.

1. The judge showed clemency in sentencing the prisoner. 2. My coming depends upon the clemency of the weather.

clem'ent *a.* (קלעמ'-ענט) בארמהערציג; צערטליך; מילד.

clem'ently *adv.* (קלעמ'-ענט-לי) מיט בארמהערציגקייט; מיט רחמנות; מיט מילדקייט.

clench *v. and n.* (קלענטש) איינקלעמען; בעפעסטיגען, צונויפדריקען; פעסטיגען א טשוואק פון דער אנדערער זייט, פערניטעווען; צונויפדריקען די האנד אין א פויסט; צונויפבייסען די צייהנער; פעסטשטעלען דורך אן אונבעשטרייטבארען ארגומענט; זיך ארומכאפען איינער דעם אנדערען; א קלאמער, א פעסט־האלטער; א כאפ, אן אנגריף.

clenched fist (קלענטשט פיסט) א צונויפגעדריקטער פויסט.

clench'er *n.* (קלענטש'-ער) א בעפעסטיגער, אן איינקלעמער, א פערניטער; א געצייג צו פערניטען אדער צו פערבויגען א טשוואק פון דעם אנדערען ענד; אן אונבעשטרייטבארער בעווייז אדער ארגומענט.

clench'-nail *n.* (קלענטש'-נייל) א טשוואק וואס ווערט פערניטעט פון דעם אנדערען ענד.

clench'-ring *n.* (קלענטש'-רינג) א רינג וואס די ענדען קומען אריבער איינער אויף דעם אנדערען [ווי א רינג פאר שליסלען].

clepe *v.* (קליפ) אנרופען ביים נאמען; געבען א נאמען; איינלאדען; רופען; אויסשרייען.

clep'sydra *n.* (קלעפ'-סי-דרא) אזא פארצייטיגער וואסער זייגער.

cleptoma'nia *n.* (קלעפ-טא-מיי'-ני-א) קלעפטאמאניע [א גייסטיגע קראנקהייט וואס דריקט זיך אוים אין ווילען גנב'נען].

cleptoma'niac *n. and a.* (קלעפ-טא-מיי'-ני-עק) א פערזאן וואס ליידעט פון קלעפטאמאניע [ווילען גנב'נען]; וואס איז שייך צו קלעפטאמאניע.

cler'gy *n.* (קלויר'-דזשי) קירכלייט, גייסטליכע, גלחים; די גייסטליכקייט.

cler'gyable *a.* (קלויר'-דזשי-עבל) וואס האט דאס רעכט צו בעקומען די פריווילעגיעס אדער די איינקינפטע פון גייסטליכע.

cler'gyman *n.* (קלויר'-דזשי-מען) א גייסטליכער, א גלח.

cler'gyman's sore throat (קלויר'-דזשי-מענז סאור טהראוט) אזא כראנישער האלז־קאטאר וואס קומט אפט פאר ביי עפענטליכע רעדנער.

cler'ic *a. and n.* (קלער'-איק) וואס אנבעלאנגט צו גייסטליכע; א גייסטליכער, א גלח; א שרייבער אין א הייליגען ארדען.

cler'ical *a. and n.* (קלער'-אי-קעל) וואס איז שייך צו גייסטליכע אדער צו א גייסטליכען; א גייסטליכער, א גלח; א קלעריקאל, איינער וואס שטיצט דעם איינפלוס און די פאליטישע מאכט פון די גייסטליכע; וואס איז שייך צו א שרייבער.

cler'ical er'ror (קלער'-אי-קעל ער'-אר) א שרייב־פעהלער אין א דאקומענט.

cler'icalism *n.* (קלער'-אי-קעל-איזם) קלעריקאליזם, די מאכט און דער איינפלוס פון די גייסטליכע; די אונטערשטיצונג פון דער מאכט און איינפלוס פון די גייסטליכע.

clerical'ity *n.* (קלער-אי-קעל'-אי-טי) קלעריקאליזם; דאס זיין קלעריקאל.

cler'ical la'bor (קלער'-אי-קעל ליי'-באר) שרייבעריי, די ארבייט פון שרייבער; די ארבייט פון א ביורא־אנגעשטעלטען אדער א געשעפטס־בעדיענטען.

cler'isy *n.* (קלער'-אי-סי) דער געלעהרטען־שטאנד [געלעהרטע]; די גייסטליכקייט.

clerk *n.* (קלוירק) א שרייבער; א געהילף, א האנדעלס־געהילף; א געשעפטס־בעדיענטער; א קירכען־בעאמטער; א שריי־

בער אין א געריכט, אין א שטאדט פער=
וואלטונג אדער אין א געזעצגעבענדען אנ=
שטאלט.

cler'king *n.* (קלויר'-קינג) די ארבייט
פון א שרייבער, די ארבייט פון א ביורא=
אנגעשטעלטען אדער געשעפטס=בעדיענטען.

clerk'like *a.* (קלוירק'-לאיק) עהנליך צו
א שרייבער; געלערנט, שטודירט.

clerk'liness *n.* (קלוירק'-לי-נעס) גע=
לעהרזאמקייט.

clerk'ly *a.* (קלוירק'-לי) וואס אנבעלאנגט,
אדער איז עהנליך, צו א שרייבער; געלע=
רענט.

clerk'ship *n.* (קלוירק'-שיפ) דאס אמט
פון א שרייבער, פון א ביורא=אנגעשטעל=
טען אדער פון א געשעפטס=בעדיענטען.

cle'romancy *n.* (קלי'-רא-מענ-סי)
דאס טרעפען די צוקונפט דורך ווארפען
גורל.

cleron'omy *n.* (קלי-ראנ'-א-מי) ירושה.

clev'er *a.* (קלעוו'-ער) געשיקט, פעהיג;
קלוג; ארטיג; גוטמוטיג.

clev'erish *a.* (קלעוו'-ער-איש) געשיקט,
פעהיג, קלוג.

clev'erly *adv.* (קלעוו'-ער-לי) געשיקט,
פעהיג; קלוג, עהרליך, אנשטענדיג.

clev'erness *n.* (קלעוו'-ער-נעס) געשיקט=
קייט, פעהיגקייט; קלוגקייט; ארטיגקייט;
א גוטער כאראקטער.

clev'is *n.* (קלעוו'-אים) א מין אויסגע=
בויגענער אייזען וואס האט די פארם פון
א U.

clew *n.* (קלוה) 1. א קנויל; 2. א שפור,
א סליאד; 3. דער ווינקעל פון א זעגעל=
שיף.

2. The detectives found a clew about the mysterious murder.

click *n. and v.* (קליק) דאס קלאפען, דער
טיק=טאק פון א זייגער; דער קרוק אדער
דער אייזערנער צינגעל וואס געהט אריין
אין א צאהן=ראד, כדי אבצוהאלטען דעם
גאנג פון א מאשין; א ספעציעלער קלאנג
אין דער אויסשפראכע ביי פערשיעדענע
פעלקער, ווי די האטענטאטען א. ד. ג.;
לייכט אנקלאפען; א קלאפ טהאן מיט איין
מאל אהן א ווידערהאלונג [ווי דער שאס
פון א רעוואלווער].

click'er *n.* (קליק'-ער) דער ארייןשלעפער,
דער וואס שטעהט ביי'ם טהיר פון מאגא=
זין און שלעפט אריין קונים; דער צו=
שניידער פון לעדער אין א שוך=פאבריק;
דער מעטראנפאזש אין א דרוקעריי [דער
וואס שטעלט צונויף דעם זאץ אין זייטען
און פערפערטיגט עס צום דרוקען]; דאס
אייזערנע צינגעל, וואס פאלט אריין צווי=
שען די שפיצען פון א צייהן=רעדעל און
פערהאלט דעם גאנג פון א מאשין.

click'et *n.* (קליק'-עט) דער רינג אדער
די קליאמקע, מיט וועלכער מען קלאפט אן
אין טהיר.

click'-pul'ley *n.* (קליק'-פול'-אי) א
צייהן=רעדעל מיט אן אייזערנעם צינגעל,
וועלכער האלט איהם אב אין זיין דרעהען
זיך.

Clidas'tes *n.* (קלאי-דעס'-טיעז) א מין
רעפטיל=בעשעפעניסען פון די פארהיסטא=
רישע צייטען.

cli'ency *n.* (קלאי'-ענ-סי) דאס זיין א
קליענט.

cli'ent *n.* (קלאי'-ענט) 1. א קליענט [איי=
נער וואס שטעלט אן אן אדוואקאט צו
פערטיידיגען זיינע אינטערעסען]; 2. א
פלעבייער, וועלכער שטעהט אונטער'ן שוץ
פון א פאטריציער און האט בנוגע צו איהם
געוויסע פפליכטען [אין אלטען רוים];
איינער וואס געפינט זיך אונטער'ן שוץ
און אבהענגיגקייט פון אן אנדערען.

1. The lawyer has many clients.

cli'entage *n.* (קלאי'-ענ-טערדזש) דער
צושטאנד פון זיין א קליענט; קליענטען.

cli'ental *a.* (קלאי'-ענ-טעל) וואס איז
שייך צו א קליענט אדער א קערפערשאפט
פון קליענטען.

clien'telage *n.* (קלאי-ענ'-טע-לעדזש)
קליענטשאפט; א גרופע מענשען וואס זיי=
נען אימעצענס קליענטען; מענשען וואס
געפינען זיך אונטער איינעמס שוץ.

clien'telary *a.* (קלאי-ענ'-טע-לע-רי)
וואס איז שייך צו קליענטשאפט.

clientele' *n.* (קלאי-ענ-טיעל') א קער=
פערשאפט פון קליענטען, פון אנהענגער
אדער אבהענגיגע.

cli'entship *n.* (קלאי'-ענט-שיפ) די לא=
גע פון זיין א קליענט.

cliff *n.* (קליף) א הויכער, משופע'דיגער
פעלזען=שטיין; א טיעפער שפאלט צווישען
בערג.

cliff'-swal'low *n.* (קליפ'-סהוואל'-או)
די פעלזען=שוואלב [א שוואלב, וועלכע
בויט איהר נעסט צווישען די שפאלטען
פון א פעלז].

cliff'y *a.* (קליפ'-אי) מיט צושפאלטען;
שפאלטען [ביי פעלזען].

cli'ma *n.* (קלאי'-מא) א געוויסע מאס
פון לאנד ביי די אלטע רוימער [א קווא=
דראט פון 60 פוס אין דער לענג און אין
דער ברייט].

climacter'ic *n. and a.* (קלאי-מעק-
טער'-איק) די קריזים אדער ענדערונגס=
פעריאדע אין מענשליכען לעבען, די יאה=
רען=שטופען, אין וועלכע דער מענש ענ=
דערט זיך; וואס איז שייך צו א קריטי=
שער פעריאדע אדער צו אן ענדערונגס=
צייט.

climacter'ical *a. and n.* (קלאי-מעק-
טער'-אי-קעל) ז. *climacteric*

climacter'ic teeth'ing (קלאי-מעק-
טער'-איק טיעטה'-אינג) דאס וואקסען
פון צייהנער אין זעהר א שפעטיגע פע=
ריאדע פון לעבען [אין דעם עלטער צווי=
שען 63 און 81 יאהר].

cli'mate *n.* (קלאי'-מעט) דער קלימאט
[די בעדינגונגען פון א לאנד לויט איהר
ווארעמקייט, קאלטקייט, טרוקענקייט אדער
פייכטקייט].

climat'ic *a.* (קלאי-מעט'-איק) וואס איז
שייך צום קלימאט.

climat'ically *adv.* (קלאי-מעט'-אי-
קעל-אי) לויט'ן קלימאט; בנוגע צום קלי=
מאט.

climatic'ity *n.* (קלאי-מע-טיס'-אי-טי)
די פעהיגקייט צו אקלימאטיזירען זיך, צו=
צופאסען זיך צו די ארומיגע אומשטענ=
דען.

cli'matize *v.* (קלאי'-מע-טאיז) אקלי=
מאטיזירען זיך, צוגעוואהנען זיך צו נייע
בעדינגונגען פון א לאנד.

climatograph'ical *a.* (קלאי-מע-טא-
גרעפ'-אי-קעל) וואס איז שייך צו קלימא=
טאגראפיע. ז. *climatography*

climatog'raphy *n.* (קלאי-מע-טאג'-
רע-פי) קלימאטאגראפיע [די בעשריי=
בונג פון קלימאטען].

climatolog'ical *a.* (קלאי'-מע-טא-
לאדזש'-אי-קעל) וואס איז שייך צו קלי=
מאטאלאגיע. ז. *climatology*

climatolog'ically *adv.* (קלאי-מע-טא-
לאדזש'-אי-קעל-אי) קלימאטאלאגיש, אויף
דעם ארט פון דער לעהרע וועגען קלימא=
טען.

climatol'ogist *n.* (קלאי-מע-טאל'-א-
דזשיסט) איינער וואס שטודירט די קלי=
מאטען פון פערשיעדענע לענדער.

climatol'ogy *n.* (קלאי-מע-טאל'-א-
דזשי) קלימאטאלאגיע [די לעהרע וועגען קלימאטען].

climatom'eter *n.* (קלאי-מע-טאמ'-ע-
טער) אן אינסטרומענט, וועלכער פערצייכ=
נעט די ענדערונגען פון די בעדינגונגען,
צוליעב וועלכע עס הויבט זיך אדער עס
ווערט נידריגער די טעמפעראטור פון א
געוויסען געגענד.

cli'max *n.* (קלאי'-מעקס) דער קלימאקס,
די שטייגערונג אין רעדען אדער שריי=
בען [אן אויסדרוק פון עטליכע פראזען,
וואו דאס לעצטע וויכטיגע ווארט פון
איין פראזע דיענט אלס דאס ערשטע וויכ=
טיגע ווארט אין דער צווייטער, ווי למשל:
"קומער בעשאפט געדולד; פון געדולד
קומט ארויס ערפאהרונג; ערפאהרונג
פיהרט מיט זיך האפנונג, און האפנונג
האלט אונטער אונזער לעבען"]; דער
העכסטער פונקט.

climb *n. and v.* (קלאים) קלעטערען;
ארויפקריכען; אויפהויבען זיך; דאס
קלעטערען ארויף; דאס אויפהויבען זיך.

climb'able *a.* (קלאים'-עבל) וואס מען
קען דארויף ארויפקלעטערען.

climb'er *n.* (קלאים'-ער) איינער וואס
קלעטערט; א פלאנצע וואס דרעהט זיך
ארום אן אנדערע אין וואקסען; א מין
פויגעל וואס קלעטערט אויף בוימער; א
לאקאמאטיוו, וואס געהט איבער א צייהני=
גער רעלסע צו קלעטערען ארויף א בארג.

climb'ing-boy *n.* (קלאים'-אינג-באי)
א יונגער אינגעל א קוימען=קעהרער, וועל=
כער קלעטערט אינעווייניג אין קוימען.

climb'ing-fern *n.* (קלאים'-אינג-
פוירן) דאס קלעטערענדע פארן=קרויט [א
מין פלאנצע אין די טראפישע לענדער].

climb'ing-fish *n.* (קלאים'-אינג-פיש)
אזא פיש וואס קלעטערט אויף בוימער.

climb'ing-i'rons *n.* (קלאים'-אינג-
אי'-ערנז) שפיציגע אייזענס בעפעסטיגט
צו די פיס כדי צו קלעטערען אויף בוי=
מער, סלופעס א. ז. וו.

climb'ing-perch *n.* (קלאים'-אינג-
פוירטש) ז. *climbing-fish*

clime *n.* (קלאים) א געגענד.

clinan'thium *n.* (קלי-נענ'-טהי-אם)
דער ווייבליכער ארגאן ביי די קאמפא=
זיט=פלאנצען.

clinch *v. and n.* (קלינטש) איינקלעמען,
בעפעסטיגען, צונויפדריקען; פערפעסטי=
גען א טשוואק פון דער אנדערער זייט, פער=
ניטעווען; צונויפדריקען דעם פויסט; צו=
נויפבייסען די צייהנער; פעסטשטעלען
דורך אן אונבעשטרייטבארען ארגומענט;
זיך ארומכאפען; א קלאמער.

clin'cher *n.* (קלינ'-טשער) ז. *clencher*

clin'cher-built *a.* (קלינ'-טשער-בילט)
געשיליוועט, בעשלאגען מיט ברעטלעך
אזוי, אז דער ברעג פון איין ברעטעל
געהט ארויף אויף דעם צווייטען.

clin'cher-work *n.* (קלינ'-טשער-
הוואירק) קלינקער=ארבייט; דאס שילע=
ווען, דאס בעשלאגען מיט ברעטלעך ברעג
אויף ברעג.

cling *v.* (קלינג) זיך אנהאלטען פעסט;
צוקלעפען זיך, ווי א נאס קלייד צום
קערפער.

The immigrant does not cling to his foreign habits.

cling'stone *n. and a.* (קלינג'-סטאון) וואס האט דאס פלייש צוגעקלעפט צום ביינדעל [ווענן פרוכטען]: א פרוכט פון דעם מין.

clin'ic *n. and a.* (קלינ'-איק) א קליניש לעקציע [א מעדיצינישע לעקציע פון א פראפעסאר, וועלכער ערקלערט פאר די סטודענטען א געוויסע קראנקהייט ביי דעם בעט פון חולה]: וואס איז שייך צו א קליניק.

clin'ical *a.* (קלינ'-אי-קעל) קליניש, וואס איז שייך צו א קליניק.

clin'ical lec'ture (קלינ'-אי-קעל לעק'-טשור) א מעדיצינישע לעקציע, וועלכע א פראפעסאר האלט ביים בעט פון א קראנקען.

clin'ically *adv.* (קלינ'-אי-קעל-אי) אויף א קלינישען אופן; ביים בעט פון חולה.

clini'cian *n.* (קלי-ניש'-ען) א קליניקער, א דאקטאר וואס פראקטיצירט מעדיצין; דער וואס האלט קלינישע לעקציעס.

clin'icist *n.* (קלינ'-אי-סיסט) ז. *clinician*

clinique' *n.* (קלי-ניק') ז. *clinic*

clink *v. and n.* (קלינק) קלינגען; ארויסלאזען א קלונג; א קלינגעריי; א קלונג.

The clink of coin is pleasant to the miser.

clink'er *n.* (קלינק'-ער) דאס וואס לאזט ארויס א קלונג; די פסולת וואס שטעלט זיך אב פון מינעראלען נאך דעם שמעלצען; איבערגעברענטע ציגעל; שטיקער לאווא פון א פייערשפייענדיגען בארג.

clink'er-built *a.* (קלינק'-ער-בילט) געבויט מיט ברעטלעך בעשלאגען א ברעג אויף א ברעג; ז. *clincher-built*

clink'er-pla'ting *n.* (קלינק'-ער-פליי'-טינג) ז. *clincher-built*

clink'stone *n.* (קלינק'-סטאון) דער קלינג-שטיין, פאנאליט [א מינעראל].

clin'kum-clan'kum *n. and a.* (קלינ'-קאם-קלענ'-קאם) א וויעדערהאלענדע קלינגעריי; וואס קלינגט אהן אויפהער.

cli'noid *a.* (קלאי'-נאיד) וואס האט די פארם פון א בעט [ווערט געברויכט אין דער מינעראלאגיע צו בעצייכנען געוויסע מינעראלען].

clinom'eter *n.* (קלאי-נאמ'-ע-טער) א בערג-וואג [אן אינסטרומענט צו מעסטען די שטייגונג (משופע'דינקייט) פון א בארג]; א וואסער-וואג [וואס טישלער און בוימייסטערס געברויכען].

clinomet'ric *a.* (קלאי-נא-מעט'-ריק) וואס אנבעלאנגט צו א וואסער-וואג אדער בערג-וואג. ז. *clinometer*

clinom'etry *n.* (קלאי-נאמ'-ע-טרי) די מעטאדע צו מעסטען די שטייגונג [משופע'דינקייט] פון בערג.

clin'quant *n.* (קלינ'-קענט) פלימער גאלד [געלבע קופער].

clip *v. and n.* (קליפ) אבשניידען, אבשערען: ארומשניידען [צו מאכען קלענער]: אבקירצען [אווארט]: קירצער מאכען: צונויפקלעמען, צונויפפרעסען, צונויפשליסען: לויפען: א קלאמער [עטוואס איינצוקלעמען]: די אבגעשארענע וואל פון שעפסען: א פאטש, א קלאפ מיט דער האנד.

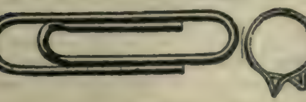

Clips

clipped mon'ey (קליפט מאנ'-אי) ארומגעשניטענע מטבעות [וואס האבען אין זיך ווייניגער וואג ווי עס דארף זיין].

clip'per *n.* (קליפ'-ער) א שערער; א מין שנעלע שיפעל; א שנעלער לויפער: א זעהר קליגע פערזאן: עטוואס וואס איז פון דער ערשטער סארטע.

clip'per of reputa'tion (קליפ'-ער אוו רעפ-יו-טיי'-שאן) א פערלוימדער, א רכילות'ניק.

clip'pers *n.* (קליפ'-ערז) א שער-מאשינקע.

clipp'fish *n.* (קליפ'-פיש) געטריקענטע געזאלצענע פיש.

clip'ping *n. and a.* (קליפ'-אינג) דאס אבשניידען, דאס אבשערען: עפעס וואס איז אבגעשניטען אדער אבגעשארען געווארען: אן אויסשניט פון א צייטונג: פלינק: קלוג: פון ערשטע פראבע.

clip'ping-machine' *n.* (קליפ'-אינג-מע-שין') א שער-מאשין [פאר שעפסען און פערד].

clip'ping-time *n.* (קליפ'-אינג-טאים) די צייט ווען מען שערט שעפסען: פינקטליכע צייט, רעכטע צייט, פאסענדסטע צייט.

clip the king's Eng'lish (קליפ טהי קינגז אינ'-גליש) קאליעטשען, צוקריפלען די שפראך.

clip'-winged *a.* (קליפ'-הווינגד) מיט ארומגעשניטענע פליגלען.

Since his defeat he acts as if he were clip-winged.

clique *n.* (קליעק) א קליקע, א קאמפאניע, א באנדע.

cli'quish *a.* (קליע'-קיש) וואס בעלאנגט צו א קליקע אדער באנדע; וואס ארבייט אין גייסט פון א קליקע.

cli'quishness *n.* (קליע'-קיש-נעס) דאס בעלאנגען צו א קליקע; די ארבייט אין גייסט פון א קליקע.

cli'quism *n.* (קליע'-קיזם) דער גייסט אדער די טענדענץ פון א קליקע.

clish'-clash *adv.* (קליש'-קלעש) דורך א צוזאמענשטויס; מיט אן אבקלאפ.

cli'toris *n.* (קלאי'-טא-ריס) די קליטארים [דער ערדענער אין דעם געשלעכטליכען פרויען-ארגאן].

clitori'tis *n.* (קלאי-טא-ראי'-טיס) די ענטצינדונג פון דער קליטארים. ז. *clitoris*

clit'ter-clat'ter *n.* (קליט'-ער-קלעט'-ער) פלוידעריי, פלאפלעריי.

clives *n.* (קלאיווז) א העקעל מיט א ספרוזשינקע, וועלכע דערלאזט ניט איהם אויפמאכען זיך.

cloa'ca *n.* (קלא-איי'-קא) אן אבצוגס-קאנאל [פאר אונריינינקייטען]; אן אבגוס; אן אבגוס-גרוב [די גרוב אין א הויף וואו עס ווערט אויסגעגאסען אונריינינקייטען]; דער אבפיהרונגס-קאנאל ביי פיש, רעפטיליען, אינזעקטען א. ד. ג.

cloak *n. and v.* (קלאוק) א מאנטעל; א צודעק; בעדעקען מיט א מאנטעל; פערשטעלען; אינטריגירען; פלאנעווען אין געהיים.

cloak'-bag *n.* (קלאוק'-בעג) א טשעמאדאן, א מאנטעל-זאק.

cloa'king *n.* (קלאו'-קינג) דאס בעדעקען מיט א מאנטעל; צייג אויף א מאנטעל.

cloak'-pin *n.* (קלאוק'-פין) א קליידער הענגעל, קליידער-שפיקע.

cloak'-room *n.* (קלאוק'-רוהם) א קליידער-צימער, א גארדעראבען-צימער [א זיימען-צימער אין א טעאטער אדער זאל וואו מען לעגט איינע מאנטלען, היט א. ד. ג.].

cloak'-strap *n.* (קלאוק'-סטרעפ) א טראג-רימען [אין וועלכען מען בינדט איין א מאנטעל].

clock *n.* (קלאק) א זייגער; אן אויסגענעהטע פיגור אויף א זאק; א מין זשוק.

clock'-case *n.* (קלאק'-קיים) דער קאסטעל פון א זייגער [די רעקלעך].

clocked *a.* (קלאקט) בעפוצט מיט אויסגענעהטע פיגורען.

clock'-face *n.* (קלאק'-פיים) דאס ציפערבלאט פון א זייגער.

clock'-ma'ker *n.* (קלאק'-מיי'-קער) א זייגער-מייכטער, אן אוהר-מאכער.

clock'-set'ter *n.* (קלאק'-סעט'-ער) איינער וואס רעגולירט זייגערס.

clock'-star *n.* (קלאק'-סטאר) א ציים-שטערן; דאס רעגולירען א זייגער לויט דער לאגע פון א געוויסען שטערן [ביי אסטראנאמען].

clock'-stock'ing *n.* (קלאק'-סטאק'-אינג) א זאק מיט אויסגענעהטע פיגורען.

clock'-tow'er *n.* (קלאק'-טאו'-ער) א שטאדט-זייגער, א טהורעם-זייגער.

clock'-tur'ret *n.* (קלאק'-טאר'-עט) א קליינער טהורעם-זייגער.

clockwise *adv.* (קלאק'-הוואיז) אין דער ריכטונג ווי עס געהען די ציינער פון א זייגער; פינקטליך ווי אן אוהר.

clock'work *n. and a.* (קלאק'-הוואירק) דער מעכאניזם פון א זייגער; א רעגעלמעסיגע ארבייט [ווי די ארבייט פון א מאשין]: רעגולאר.

He is as punctual as clockwork.

clod *n. and v.* (קלאד) א קאם, א קלומפ ערד אדער ליים; דער גוף פון מענשען [דער חומר]: א ליימענער גולם, א בולוואן; אויסלעגען מיט קלומפעס ערד אדער שטיינער.

clod'-crush'er *n.* (קלאד'-קראש'-ער) אזא לאנגע ראלע אנגעזעצט ארום און ארום מיט שפיצען וואס ווערט בענוצט ביי לאנד-ארבייט צו צוברעכען די קלומפעס ערד פון א פריש אויסגעאקערט פעלד.

clod'dish *a.* (קלאד'-איש) קלומפיג, ווי א קאם ערד; גראב, אומגעלומפערט.

clod'dishness *n.* (קלאד'-איש-נעס) אומגעלומפערטקייט; גראבקייט.

clod'dy *a.* (קלאד'-אי) קלומפיג, קאמעוואטע; גראב, אומגעלומפערט.

clod'hopper *n.* (קלאד'-האפ-ער) א ליימענער גולם, א בולוואן; אן אומגעלומפערטער מענש.

clod'hopping *a.* (קלאד'-האפ-אינג) אומגעלומפערט; ווי א ליימענער גולם.

clod'pate *n.* (קלאד'-פיים) א ליימענער גולם, א דומער יונג.

clod'pated *a.* (קלאד'-פיי-טעד) נאריש, אומגעלומפערט.

clod'pole *n.* (קלאד'-פאול) א נאר, א שוטה; א דומער יונג, א פויערשער קאפ; א פרא אדם.

clod'poll *n.* (קלאד'-פאל) ז. *clodpole*

clo'es *n.* (קלאוז) אבקירצונג פון *clothes*

cloff *n.* (קלאף) א צולאגע [הכרעה] צו געוויכט אויף איינפאל [ביי פערשיעדענע סחורות וועלכע ווערען פערקויפט אויף געוויכט].

clog *v. and n.* (קלאג) 1. בעלאדען, איבערלאדען; הינדערען, איינהאלטען [די בעוועגונג פון א ראד]; פערשפארען דעם וועג; 2. א לאסט; א הינדער-

נים; 3. א קלאץ; 4. א שוך מיט א די־קער הילצערנער פאדעשוועּ [זויל] און הויכען קנאפעל, א טאנץ־שוך צום אויסקלאפען דעם טאקט.

1. Reaction often clogs the wheels of progress.

clog'-dance *n.* (קלאג'-דענס) א טאנץ אין שיך וואס האבען הילצערנע פאדעשוועס [זוילען] און קנאפעל צום אויסקלאפען דעם טאקט.

clog'-dan'cer *n.* (קלאג'-דענ'-סער) א האלץ־שיך־טענצער.

clog'-dan'cing *n.* (קלאג'-דענ'-סינג) דאס טאנצען אין האלץ־שיך.

clogged with busi'ness (קלאגד הוויטה ביז'-נעס) איבערלאדען מיט ארבייט.

The office is clogged with an accumulation of business.

clog'giness *n.* (קלאג'-אי-נעס) הינדערניש, שטערעניש; פערהאלטונג, אבשפארונג.

clog'ging *n.* (קלאג'-אינג) א הינדערניש; א זאך וואס הינדערט אדער פערשפארט.

clog'gy *a.* (קלאג'-אי) וואס הינדערט, וואס שטערט, וואס פערהאלט.

clog one's stom'ach (קלאג הוואנז סטאמ'-עק) איבערעסען זיך, צופיעל אנפאקען דעם מאגען.

clog upon' an estate' (קלאג א-פאן' ען עס-טייט') שולדען אויף א גוט־בעזיץ.

cloisonné' *n. and a.* (קלאי-סא-ניי') וואס איז געמאכט אין אבטיילונגען [ביי געוויסע עמאל־ארבייט]; אזא עמאל־ארבייט וואס דאס מעטאל איז אויסגעמאכט אין צעלען און אנגעפילט מיט עמאל.

clois'ter *n. and v.* (קלאיס'-טער) א קלויסטער, א מאנאסטיר; איינשליסען אין א קלויסטער; אבזונדערען פון דער וועלט.

clois'tered *a.* (קלאיס'-טערד) ארומגערינגעלט מיט זיילען ווי אין א קלויסטער; אבגעשלאסען אין א קלויסטער; אבגעזונדערט פון דער וועלט.

clois'terer *n.* (קלאיס'-טער-ער) אן איינוואהנער פון א מאנאסטיר אדער קלויסטער, א מאנאך.

clois'tral *a.* (קלאיס'-טרעל) וואס איז שייך צו א מאנאסטיר אדער קלויסטער; אבגעזונדערט פון דער וועלט.

clois'tress *n.* (קלאיס'-טרעס) א מאנאשקע.

clon'ic *a.* (קלאנ'-איק) קראמפפהאפט, טרייסלענד, ווארפענד, צוקענד [פון ספאזמעס].

clonic'ity *n.* (קלא-ניס'-אי-טי) דאס קרעמפפען, דאס צוקען אדער טרייסלען [פון ספאזמעס].

clon'ic spasm (קלאנ'-איק ספעזם) קאנוואולסיווער קראמפף [אזא ספאזמעס־קראנקהייט].

cloof *n.* (קלוהף) א קאפיטע, א קלויע.

cloot *n.* (קלוהט) א געשפאלטענע קאפיטע [קלויע].

Cloo'tie *n.* (קלוה'-טי) דער שטן, דער טייוועל; דער טייוועל מיט די צושפאלטענע קאפיטעס.

close *a. and adv.* (קלאוס) פערמאכט; פערשטאפט; צוגעשלאסען, צוגעמאכט; אבגעשלאסען אין א געפענגניס; ענג; שטיקענד; געדיכט, שטייף; שטארק; איינזאם; קארג, קנאפ, בצמצום, שפארזאם; בעהאלטען; אין געהיים, בסוד; נאהענט [אין צייט אדער רוים]; נאהענט איינער צום אנדערען; שטרענג לאגיש.

close *v. and n.* (קלאוז) צושליסען; צומאכען; פערשליסען; פערמאכען; איינשליסען; צונויפשליסען; פעסט צונויפפאסען; פעראייניגען; שליסען, ענדיגען; פארטיג מאכען; זיך שליסען, זיך ענדיגען; א שלוס, אן ענד; אן איינגעשלאסענער רוים אדער פלאץ; אן ארומגעצאמטע שטיק לאנד; אן ארומצאמונג.

close a cir'cuit (קלאוז ע סויר'-קיט) שליסען אן עלעקטרישען קרייז [אז דער עלעקטרישער שטראם זאל פליסען].

close atten'tion (קלאוס ע-טענ'-שאן) שטארקע אויפמערקזאמקייט.

close'-ban'ded *a.* (קלאוס'-בענ'-דעד) פעסט פערבונדען; אין געדיכטע מאסען.

close'-barred *a.* (קלאוס'-בארד) פעסט פערשלאסען.

close'-bod'ied *a.* (קלאוס'-באד'-איד) וואס פאסט ריכטיג צום קערפער.

close by (קלאוס באי) נאהענט; גאנץ נאהענט צום; הארט דערביי.

Their house stood close by the brook.

close by the wind (קלאוס באי טהי ווינד) גאנץ נאהענט צום ווינד [ביי א שיף].

close corpora'tion (קלאוס קאר-פא-ריי'-שאן) א געשלאסענער פעראיין [א פעראיין וואס נעהמט אויף א בעשרענקטע צאהל מיטגליעדער און די פעראנטווארטליכע בעאמטע וועהלען מייסטענס אליין זייערע נאכפאלגער].

close correspon'dence (קלאוס קאר-ע-ספאנ'-דענס) א פערטרויטער אדער נעהנטער בריעף־וועקסעל.

close'-couched *a.* (קלאוס'-קאוטשט) פערבארגען, בעהאלטען.

close'-cur'tained *a.* (קלאוס'-קויר'-טיינד) ארומגעדעקט מיט פארהאנגען.

closed curve (קלאוזד קוירוו) א געשלאסענע ליניע [ווי א קרייז, למשל].

close elec'tion (קלאוס אי-לעק'-שאן) א וואהל וואו די קעמפפענדע פארטייען האבען בעקומען כמעט א גלייכע שטימען־צאהל.

close fight (קלאוס פאיט) א געשלעג אין וועלכען עס איז שווער צו ענטשיידען ווער עס האט געוואונען.

close'-fis'ted *a.* (קלאוס'-פיס'-טעד) קארג.

close'-fis'tedness *n.* (קלאוס'-פיס'-טעד-נעס) קארגקייט.

close'-grained *a.* (קלאוס'-גריינד) שטייף, צוזאמענגעפרעסט, פעסט.

close'-han'ded *a.* (קלאוס'-הענ'-דעד) ז. ***close-fisted***

close'-han'dedness *n.* (קלאוס'-הענ'-דעד-נעס) ז. ***close-fistedness***

close'-hauled *a.* (קלאוס'-האהלד) וואס זעגעלט גאנץ נאהענט צום ווינד [ביי א שיף].

close inqui'ry (קלאוס אינ-קהוואי'-רי) גענויע נאכפארשונג.

close'ly *adv.* (קלאוס'-לי) איינגעשלאסען; געהיים; געדיכט; אויפמערקזאם.

close'ly connec'ted (קלאוס'-לי קא-נעק'-טעד) ענג פערבונדען.

They are closely connected in business.

close'ly rela'ted (קלאוס'-לי רי-ליי'-טעד) אין נאהענטע קרובה'שאפט, דורך נאהענטע פערוואנדשאפט.

close'ly writ'ten (קלאוס'-לי ריטען) געדיכט געשריבען.

close mat'ter (קלאוס מעט'-ער) עטוואס געדרוקטעס אדער געשריבענעס מיט ווייניג אבשטעלען [פאראגראפען].

close'ness *n.* (קלאוס'-נעס) געדיכטקייט, שטייפקייט; ענגקייט; נאהענטקייט; אבגעשלאסענהייט.

close of naviga'tion (קלאוז אוו נעוו-אי-גיי'-שאן) ענדע פון נאוויגאציאן [ווען דאס וואסער ווערט פערפרארען און די שיפען קענען ניט געהען].

close of night (קלאוז אוו נאיט) פארטאג.

close out (קלאוז אוט) אויספערקויפען.

close'-pent *a.* (קלאוס'-פענט) ענג פערשלאסען.

close'-quar'ters *n.* (קלאוס'-קהווארי'-טערז) א בעפעסטיגטער ארט אויף א שיף, וואו די מאטראזען קענען זיך פערטיידיגען אין צייט פון אנפאל; א נאהענטער צוזאמענשטויס מיט'ן פיינד.

clo'ser *n.* (קלאו'-זער) איינער וואס בעשליסט אדער בעענדיגט.

clo'ser of debates' (קלאו'-זער אוו די-בייטס') דער לעצטער רעדנער אין א דעבאטע; דער וואס ענטשיידעט ווער עס האט מנצח געווען אין א דעבאטע.

close'-sea'son *n.* (קלאוס'-סיזן) דער טייל פון יאהר ווען עס איז פערבאטען צו פאנגען געוויסע פיש און שיסען חיות.

close shave (קלאוס שייוו) א גלאטע, ריינע אבראזירונג; א קוים־קוימעדיגע רעטונג פון א געפאהר.

close'-shaved *a.* (קלאוס'-שייווד) ריין געגאלט [ראזירט].

close'-sha'ver *n.* (קלאוס'-שיי'-ווער) א קמצן, א קארגער.

close'-shut *a.* (קלאוס'-שאט) פערקארקעוועט, פערשטאפט.

close'-stool *n.* (קלאוס'-סטוהל) א צוגעדעקטע קעסטעלע וואס ענטהאלט א נאכט־כלי [א נאכט־שטול].

clos'et *n., v. and a.* (קלאז'-עט) א צימער; אן אלמער איינגעבויט אין וואנד; אן אבטריט, איינשליסען, אבשליסען זיך פאר א בעראטונג אין א פריוואטען צימער; געהיים.

clos'eted *a.* (קלאז'-עט-עד) פערמאכט; פערבארגען; אבגעשלאסען אין א פריוואט־צימער.

They were closeted in the manager's office for one hour.

close the door (קלאוז טהי דאור) פערשליסען די טהיר.

close'-time *n.* (קלאוס'-טאים) ז. ***close-season***

clos'eting *n.* (קלאז'-עט-אינג) דאס אבהאלטען א געהיימע בעראטונג.

close to (קלאוס טו) נאהענט צו, הארט דערביי.

close'-tongued *a.* (קלאוס'-טאנגד) געהיים, שווייגענדיג.

close to the ground (קלאוס טו טהי גראונד) הארט צו דער ערד.

close transla'tion (קלאוס טרענס-ליי'-שאן) א גענויע איבערזעצונג.

clos'et sin (קלאז'-עט סין) א פערבארגענע זינד.

close type (קלאוס טאיפ) א געדיכטע שריפט.

close up (קלאוז אפ) פערשליסען, צושליסען.

close upon' (קלאוז א-פאן') איינינ ווערען.

close with (קלאוז הוויטה) איינינ ווע־ רען, מישוה ווערען.

close with an of'fer (קלאוז הוויטה ען אפ'-ער) אננעהמען א פארשלאג.

close with the en'emy (קלאוז הוויטה טהי ענ'-ע-מי) פעכטען מיט דעם פיינד.

close with the land (קלאוז הוויטה טהי לענד) קומען נאהענט צו לאנד [ביי א שיף].

close writs (קלאוס ריטס) פערזיגעל־ טע געהיימע דאקומענטען.

closh *n.* (קלאש) אזא פיס־קראנקהייט ביי בהמות.

clo'sing *a.* and *n.* (קלאו'-זינג) פער־ מאכענד, פערשליסענד; ענדיגענד; אן ענדע; דאס ענדיגען.

clo'sing-machine' *n.* (קלאו'-זינג-מע-שין') א נעה־מאשין פאר לעדער־ארער דיקע געוואנד; א מאשין צו דרעהן שטריק.

clo'sing-price *n.* (קלאו'-זינג-פראיס) דער לעצטער מקח.

clo'sure *n.* and *v.* (קלאו'-זשור) איינ־ שליסונג; שלוס, ענד; שלוס פון דעבאטען כדי איבערצוגעהן צום שטימען: ענדיגען דורך שלוס פון דעבאטען און איבערגעהן צום שטימען.

clot *n.* and *v.* (קלאט) א שטיק פער־ גליווערטע מאסע: ווערען פערגליווערט; פערגליווערען: בערעקען מיט קלומפעס אדער פערהארטעוועטע שטיקער.

cloth *n.* and *a.* (קלאטה) 1. צייג, טוך, געוואנט; א טישטוך; לייווענט; קליי־ דונג; 2. געמאכט פון צייג.

2. The overcoat has a cloth lining.

cloth'-bag *n.* (קלאטה'-בעג) א רייזע־ זאק.

cloth'-beam *n.* (קלאטה'-ביעם) דער וועבער־שטאק.

cloth'-boot *n.* (קלאטה'-בוהט) שיך פון צייג [פון טוך].

clothe *v.* (קלאוטה) אנקליידען; בערע־ קען, איינוויקלען, איינהילען: בעזארגען מיט קליידונג.

clothed *a.* (קלאוטהד) אנגעקליידעט; בערעקט [מיט עהרע].

clothed with ab'solute pow'er (קלאוטהד הוויטה עב'-סא-ליוט פאו'-ער) פערטרויט מיט אונבעשרענקטער מאכט.

clothes *n.* (קלאוטהז) קליידער; וועש; בעט־וועש.

clothes'-bas'ket *n.* (קלאוטהז'-בעס'-קעט) א קארב וואו מען האלט וועש.

clothes'-brush *n.* (קלאוטהז'-בראש) א קליידער־בערשטעל.

clothes'-dry'er *n.* (קלאוטהז'-דראי'-ער) א פארריכטונג צום טריקענען וועש.

clothes'-horse *n.* (קלאוטהז'-הארס) אזא ראהם צום טריקענען וועש.

clothes'-line *n.* (קלאוטהז'-לאין) א שטריק צום הענגען וועש צו טריקענען.

clothes'-moth *n.* (קלאוטהז'-מאהטה) מאטען [מאיל].

clothes'-pin *n.* (קלאוטהז'-פין) דער וועש־קלאמער [אזא האלץ־נאפעלע וואס ווערט בענוצט צום איינקלעמען די וועש צום שטריק אויף וועלכען עס ווערט אויפ־ געהאנגען צום טריקענען].

clothes'-press *n.* (קלאוטהז'-פרעס) א קליידער־שראנק; א פרעס צום פרעסען וועש.

clothes'-sprin'kler *n.* (קלאוטהז'-ספרינ'-קלער) אזא כלי צו בעשפריצען קליידער אדער וועש וועלכע מען דארף אויספרעסען.

clothes'-wring'er *n.* (קלאוטהז'-רינג'-ער) א פארריכטונג צום אויסדריקען דאס וואסער פון נאסע וועש.

cloth'-hall *n.* (קלאטה' האהל) א מארק צום פערקויפען וואלען־שטאף.

cloth'ier *n.* (קלאוטה'-יער) א הענדלער מיט פארטיגע קליידער; א קליידער־מא־ כער; א טוך־הענדלער; א טוך־מאכער.

clo'thing *n.* (קלאו'-טהינג) קליידונג, קליידער־וואארען.

cloth'-lap'per *n.* (קלאטה'-לעפ'-ער) איינער וואס לעגט צונויף אדער ראלט צו־ זאמען טוך.

cloth'-manufac'tory *n.* (קלאטה'-מען-יו-פעק'-טא-רי) טוך־פאבריק.

cloth'-manufac'ture *n.* (קלאטה'-מען-יו-פעק'-טשור) טוך־פאבריקאציאן.

cloth'-mar'ket *n.* (קלאטה'-מאר'-קעט) א טוך־קראם.

cloth'-mer'chant *n.* (קלאטה'-מויר'-טשענט) א טוך־הענדלער.

cloth'-pa'per *n.* (קלאטה'-פיי'-פער) אזא זארט דיקעס גלאטעס פאפיער וואס ווערט בענוצט ביים פרעסען וואלען־שטאף.

cloth'-plate *n.* (קלאטה'-פלייט) די קליינע מעטאלענע פלאטע אין א נעה־מא־ שין אויף וועלכע עס ווערט געלעגט דאס צייג צום נעהען און דורך וועלכער די נא־ דעל געהט דורך.

cloth'-press *n.* (קלאטה'-פרעס) אזא פרעס פאר וואלען־שטאף.

cloth'-shear'er *n.* (קלאטה'-שיער'-ער) א טוך־שערער [דער וואס שערט אב די איבריגע הערעלעך וואס קומען ארויס אויפ'ן טוך ביים וועבען].

cloth'-stretch'er *n.* (קלאטה'-סטרעטש'-ער) א פערזאן אדער א מאשין וואס ציהט אויס טוך.

cloth'-tes'ter *n.* (קלאטה'-טעס'-טער) א מאשין וואס פראבירט די שטארקייט פון צייג.

cloth'-trade *n.* (קלאטה'-טרייד) ליי־ ווענד־האנדעל; טוך־האנדעל.

cloth'-wea'ver *n.* (קלאטה'-וויע'-ווער) לייווענד־וועבער, טוך־וועבער.

cloth'-wheel *n.* (קלאטה'-הוויעל) א רע־ דעל בערעקט מיט טוך פאר דעם צוועק צו פאלירען געוויסע מאטעריאלען: דאס רעדעל אין א נעה־מאשין וואס בעטרייבט די פלאטע וועלכע טרייבט דאס צייג וואס ווערט גענעהט.

cloth'-wor'ker *n.* (קלאטה'-הוואיר'-קער) א טוך־ארבייטער.

cloth'-yard *n.* (קלאטה'-יארד) אן אלטע מאס פון 27 צאל צו מעסטען געוואנד.

cloth'-yard shaft (קלאטה'-יארד שעפט) א מין פארצייטיגע ענגלישע פייל [פון א פיילענבויגען], וואס האט געהאט די לענג פון א יארד.

clot'ted *a.* (קלאט'-ער) פול מיט קלומפען, מיט הארטע שטיקלעך אדער מיט צונויפ־ געגליווערטע מאסען.

clot'ty *a.* (קלאט'-אי) פול מיט קלומפען, מיט הארטע שטיקלעך אדער צונויפגעגלי־ ווערטע מאסען.

clô'ture *n.* (קלאו'-טוהר) שלוס פון דעבאטען כדי איבערצוגעהן צום שטימען.

cloud *n.* and *v.* (קלאוד) 1. א וואלקען; דונקעלהייט; בעדעקען מיט א וואלקען; פערוואלקענען; 2. פערדאכט, צווייפעלהאפ־ טיגקייט; 3. אזא מין לייכטער דורכזיכ־ טיגער וואלען־צייג, וואס פרויען בענוצען אלס קאפ־בערעקונג.

2. His reputation is under a cloud.

cloud'berry *n.* (קלאוד'-בער-אי) א מין מאלענע [יאגרע].

cloud'-built *a.* (קלאוד'-בילט) געבוים פון וואלקענס; פאנטאסטיש, כימעריש.

And so vanished in smoke my cloud-built palace.

cloud'-burst *n.* (קלאוד'-בוירסט) א וואלקען־בריך, א גרויסער גוס־רעגען.

cloud'-capped *a.* (קלאוד'-קעפט) מיט וואלקענס בעקרוינט, וואס גרייכט ביז די וואלקענס.

The Alps have many cloud-capped mountains.

cloud'-compel'ler *n.* (קלאוד'-קאם-פעל'-ער) דער וואס זאמעלט און טרייבט צונויף די וואלקענס [א בעצייכנונג פאר דעם גאט צעאוס אדער יופיטער אין דער רוימיש־גריכישער מיטאלאגיע].

cloud'-compel'ling *a.* (קלאוד'-קאם-פעל'-אינג) צונויפטרייבענדיג די וואלקענס [וועגען דעם גאט יופיטער אדער צעאוס אין דער רוימיש־גריכישער מיטאלאגיע].

cloud'-drift *n.* (קלאוד'-דריפט) אבגע־ טיילטע וואלקען־שטיקער.

cloud'-eclipsed' *a.* (קלאוד'-אי-קליפסט') פערדונקעלט פון וואלקען.

clou'dily *adv.* (קלאו'-די-לי) מיט וואל־ קענס; דונקעל; פערוואלקענט.

clou'diness *n.* (קלאו'-די-נעס) דאס זיין פערוואלקענט; דונקעלהייט.

clou'ding *n.* (קלאו'-דינג) דאס אויס־ זעהן ווי פערוואלקענט; די אונרעגעלמע־ סיגע פערטיילונג פון ליכט און שאטען; די אונרעגעלמעסיגע פערטיילונג פון א קא־ ליר.

cloud'-kiss'ing *a.* (קלאוד'-קיס'-אינג) קושענדיג די וואלקענס, שטרעבענדיג אין דער הויך.

cloud'-land *n.* (קלאוד'-לענד) די וועלט פון פאנטאזיעס אדער כימערעס.

Your plans belong to cloud-land; they are not based on anything.

cloud'less *a.* (קלאוד'-לעס) נים וואל־ קענדיג, ריין, קלאר.

cloud'lessly *adv.* (קלאוד'-לעס-לי) אהן וואלקען, נים פערוואלקענט.

cloud'let *n.* (קלאוד'-לעט) א וואלקענ־ דעל.

cloud'-rack *n.* (קלאוד'-רעק) ז. *cloud-drift*

cloud'-ring *n.* (קלאוד'-רינג) א רינג פון וואלקענס.

cloud'-top'ped *a.* (קלאוד'-טאפט) וואס דער שפיץ איז בערעקט מיט וואל־ קענס.

clou'dy *a.* (קלאו'-די) דונ־ וואלקענדיג; קעל.

clou'dy pil'lar (קלאו'-די פיל'-ער) דער וואלקען־זייל [עמוד הענן].

clough *n.* (קלאף) א שמאלער טהאל.

clour *n.* and *v.* (קלור) א פעלד; א קלאפ, א פאטש; געבען א קלאפ אדער א פאטש.

clout *n.* and *v.* (קלאוט) אן אנימשע, א לופעטע, א שמאטע, א לאפען, א ווישטוך; א ווינדעל; א לאטע; א קלאפ; א שוך־נאגעל; דער מיטעל־פונקט פון א שיס־ברעט; אן אייזען־פלאטע אויף א וואגען־אקס; פערלאטען; בעדעקען; אבווישען; אברייבען מיט א לאפען; צוקלא־ פען, בעפעסטיגען מיט נעגעל, קלאפען, שלאגען.

clou'ted *a.* (קלאו'-טעד) פערלאטעט,

צונויפגעשטוקעוועט פון שטיקלעך; צוגעשלאגען, בעפעסטיגט מיט נעגעל.

clou'ting *n.* (קלאו'-טינג) דאס שלאגען, דאס קלאפען.

clout'-nail *n.* (קלאוט'-נייל) א שוך־נאגעל.

clove *n.* (קלאווו) נעלקען־געווירץ [נעגעלע].

clove (קלאווו) געשפאלטען, געטיילט. ז. *cleave*.

clove'-bark *n.* (קלאווו'-בארק) נעלקען־צימרינג.

clove'-cin'namon *n.* (קלאווו'-סינ'-ע-מאן) ז. *clove-bark*.

clove'-gil'lyflower *n.* (קלאווו'-דזשיל'-אי-פלאו-ער) נעלקען־געווירץ־בלום [נעגעלעך־בלום].

clo'ven (קלאו'וון) געשפאלטען, געטיילט. ז. *cleave*.

clo'ven-foot'ed *a.* (קלאו'וון-פוט'-עד) מיט געשפאלטענע קלויען [מפרים פרסה].

clo'ven hoof (קלאו'וון הוף) צושפאלטענע קאפיטע; א טייוועלשער כאראקטער.
He shows his **cloven hoofs.** He only means to make trouble.

clo'ven-hoofed *a.* (קלאו'וון-הופט) וואס האט צושפאלטענע קאפיטעס [מפרים פרסה].

clove'-pink *n.* (קלאווו'-פינק) די נארטען־נעלקע.

clo'ver *n.* (קלאו'-ווער) קלעע [אזא זארט ניצליכער גראז אין לאנד־ווירטשאפט].

clo'vered *a.* (קלאו'-ווערד) בעוואקסען מיט קלעע [אזא גראז].

clo'ver-grass *n.* (קלאו'-ווער-גרעס) ז. *clover*.

clo'ver-hull'er *n.* (קלאו'-ווער-האל'-ער) א מאשין אויסצודרעשען די זוימען פון דעם קלעע־גראז.

clo'ver-sick *a.* (קלאו'-ווער-סיק) אויסגעמאגערט פון א צו לאנגען בענוצען פאר וואקסען קלעע־גראז [ווענען לאנד].

clo'very *a.* (קלאו'-ווער-אי) פול מיט קלעע־גראז.

clown *n. and v.* (קלאון) א גראביאן; אן אונגעלומפערטער מענש; א נאר; א פויער; א קלאון, א פאיאץ; זיך אויפפיהרען ווי א קלאון אדער פאיאץ; שפיעלען דעם פאיאץ.

clow'nery *n.* (קלאו'-נער-אי) גראבקייט, אונערצויגענהיים, אונגעלומפערטקייט; דאס זיין א פאיאץ.

clow'nish *a.* (קלאו'-ניש) אונערצויגען, גראב, דום, אונגעלומפערט.

clow'nishly *adv.* (קלאו'-ניש-לי) ז. *clownish*.

clow'nishness *a.* (קלאו'-ניש-נעס) גראבקייט; אונגעלומפערטקייט; אונערצויגענקייט.

clow'nist *n.* (קלאו'-ניסט) א קלאון, א פאיאץ.

cloy *v.* (קלאי) פערנאגלען, ארייננשלאגען א נאגעל; איבערפילען; אנשטאפען; זעטיגען.

cloy'less *a.* (קלאי'-לעס) וואס קען נים געזעטיגט ווערען.

C. L. S. C. ראשי תבות פון די ווערטער *Chautauqua Literary and Scientific Circle*

club *n. and v.* (קלאב) א געזעלשאפט, א פעראיין, א קלוב, א חברה; א קנויל; א קניפעל [אזא קורצער שטאק מיט א דיקען ענד וואס ווערט בענוצט אלס א וואפען]; זיך פעראייניגען אום עטוואס צו גרינדען; אויפזאמלען א פאנד פאר וועלכען עס איז צוועק; פערדרעהען די האר אין א קנויל.

clubabil'ity *n.* (קלאב-ע-ביל'-אי-טי) דאס זיין קלוב־פעהיג [דאס זיין פאסענד אויפגענומען צו ווערען אין א קלוב אדער געזעלשאפט].

club'able *a.* (קלאב'-עבל) קלוב־פעהיג [פאסענד אויפגענומען צו ווערען אין א קלוב אדער געזעלשאפט].

club a mus'ket (קלאב ע מאס'-קעט) נעהמען א ביקס פערקעהרט אום צו שלאגען מיט'ן הילצערנעם קאלבען.

clubbed *a.* (קלאבד) וואס האט די פארם פון א קניפעל [א קורצער שטאק מיט א דיקען ענד]; געשלאגען מיט א קניפעל.

club'ber *n.* (קלאב'-ער) איינער וואס שלאגט מיט א קניפעל [א קורצער שטאק מיט א דיקען ענד]; איינער וואס בעלאנגט צו א קלוב.

club'bing *n.* (קלאב'-אינג) דאס שלאגען מיט א קניפעל [א קורצער שטאק מיט א דיקען ענד]; דאס בעקומען די פארם פון א קניפעל.

club'bish *a.* (קלאב'-איש) גראב, פויעריש; וואס קען פעראייניגט ווערען אין א געזעלשאפט; וואס איז קלוב־פעהיג.

club'by *a.* (קלאב'-אי) קלוב־פעהיג.

club'-fist *n.* (קלאב'-פיסט) א גראבער פויסט, א ברוטאלער קערל.

club'-fis'ted *a.* (קלאב'-פיס'-טעד) וואס האט א גראבען פויסט.

club'foot *n.* (קלאב'-פוט) א קלומפ־פוס [א קרומער אדער אויסגעדרעהטער פוס פון געבורט].

club'-foot'ed *a.* (קלאב'-פוט'-עד) קלומפ־פיסיג, וואס האט א קרומען אדער אויסגעדרעהטען פוס פון געבורט.

club'-foot'edness *n.* (קלאב'-פוט'-עד-נעס) דאס האבען א קרומען אדער אויסגעדרעהטען פוס פון געבורט.

club'-head'ed *a.* (קלאב'-העד'-עד) גראב־קעפיג.

club'-house *n.* (קלאב'-האוס) א קלוב.

club'-law *n.* (קלאב'-לאה) דאס פויסט־רעכט; דאס רעכט פון ברוטאלער געוואלט.

club'man *n.* (קלאב'-מען) איינער וואס טראגט אדער שלאגט מיט א קניפעל [שטאק, דובינקע].

club'-man *n.* (קלאב'-מען) א קלוב־מענש, א מיטגליעד פון א קלוב.

club'-mas'ter *n.* (קלאב'-מעס'-טער) א פערוואלטער פון א קלוב.

club'-moss *n.* (קלאב'-מאהס) א מין נידריגע מאך־פלאנצע [וואקסט אין די פייכטע טארף־געגענדען].

club'-room *n.* (קלאב'-רוהם) א קלוב־לאקאל; א צימער, וואו א פעראיין האלט אב זיינע פערזאמלונגען און וואו די מיטגליעדער קומען זיך אונטערהאלטען.

club'root *n.* (קלאב'-רוהט) אזא קראנקהייט ביי קרויט וואס האט די פארם פון גרויסע אויפגעשוואלענע בלאטערען.

club'-rush *n.* (קלאב'-ראש) אזא פלאנצע וואס וואקסט ביי טייכען.

club'-shaped *a.* (קלאב'-שייפט) וואס האט די פארם פון א קניפעל [אזא קורצער שטאק מיט א דיקען ענד].

club'ster *n.* (קלאב'-סטער) א פרעהליכער קאמפאניאן; א קלוב־בעזוכער.

cluck *v. and n.* (קלאק) קוואקטשען; א קוואקטשעריי [ווי פון א הוהן].

cluck'ing *n.* (קלאק'-אינג) דאס קוואקטשען [פון א הוהן].

cluck'ing-hen *n.* (קלאק'-אינג-הען) א קוואקטשעדיגע הוהן; א הוהן וואס זיצט אויף אייער.

clue *n. and v.* (קלו) 1. א קנויל; 2. א שפור; 3. פיהרען אויף א שטריקעל.
2. The detectives found a **clue** about the mysterious murder.

clum *v.* (קלאם) גראב אנכאפען.

clum'ber *n.* (קלאמ'-בער) אזא קליינער קורץ־פיסיגער הונד.

clump *n. and v.* (קלאמפ) א קאם, א קלומפ; א קלאץ; א צוזאמענגעקלעפטע שטיק; א בינטעל, א גרופע; א דיקע פאדעשווע [זויל] וואס איז בעפעסטיגט צו א פראסטען שוך; א קליינער געקרויזטער האר־לאק; געהן שווער און אונגעלומפערט.

clump'-boot *n.* (קלאמפ'-בוהט) א שווערער גראבער שוך.

clum'per *n.* (קלאמ'-פער) א גרויסע שטיק; א גרויסע שטיק אבגעפאלענע פעלזען.

clum'pers *n.* (קלאמ'-פערז) שווערע גראבע שיך.

clum'ping *n.* (קלאמ'-פינג) דאס קרויזען די האר מיט פריזיר צווענגלעך.

clumps *n.* (קלאמפס) אזא שפיעל אין פראגע און אנטווארט.

clum'py *a.* (קלאמ'-פי) קלומפיג, קאמאוואטע, מאסיוו.

clumse *v. and n.* (קלאמס) ווערען שטייף, פערגליווערט ווערען פון קעלט אדער פון שרעק; א שוטה, א ליימענער גולם, אן אונגעלומפערטער יונג.

clum'sily *adv.* (קלאמ'-זי-לי) אויף אן אונגעלומפערטען אופן.

clum'siness *n.* (קלאמ'-זי-נעס) אונגעשיקטקייט, אונגעלומפערטקייט.

clum'sy *a.* (קלאמ'-זי) אונגעשיקט, אונגעלומפערט.
She is **clumsy** in appearance because she is so fat.

clum'sy-boots *n.* (קלאמ'-זי-בוהטס) גרויסע, שווערע שיך.

clunch *n. and a.* (קלאנטש) פערהארטעטע ליים; פעסט, מאסיוו.

clun'chy *a.* (קלאנ'-טשי) וואס ענטהאלט פערהארטעטע ליים.

clung (קלאנג) אנגעקלאמערט. ז. *cling*.
The child **clung** to the breast of the mother and would not let go.

clung *a.* (קלאנג) איינגעשרומפען; פערהארט.

clu'peoid *a.* (קלו'-פי-איד) וואס אנבעלאנגט צו אדער האט די פארם פון הערינג.

clus'ter *n. and v.* (קלאס'-טער) 1. א גרופע [פון פערזאנען אדער זאכען]; א בינטעל, א פעקעל, א טשוב, א קופע, א זאמלונג; 2. מאכען אין בינטלעך, אין טשובעס אדער אין קופעס; וואקסען אין בינטלעך.
1. He is holding in his hands a **cluster** of grapes.

clus'teringly *adv.* (קלאס'-טער-אינג-לי) אין בינטלעך.

clus'tery *a.* (קלאס'-טער-אי) בינטעלארטיג.

clutch *v. and n.* (קלאטש) גרייפען, פאקען; איינקלעמען; א גריף; א קלויע, א קאפיטע; א פויסט; א מאשינען טייל וואס האט דעם צוועק צו אונטערברעכען די פערבינדונג פון די בעוועגליכע טיילען פון א מעכאניזם; די צאהל אייער וואס א הוהן בריהט אוים פאר איין מאל.

clutch'-drill *n.* (קלאטש'-דריל) אזא בויערער [דריל] וואס ווערט געדרעהט דורך א הענטעל און בויערט נור ווען ער ווערט געדרעהט אין איין ריכטונג.

clutch'-fist *n.* (קלאטש'-פיסט) א פערמאכטע האנד [א קמצן].

clut'ter *n. and v.* (קלאט'-ער) זאכען צונויפגעווארפען אהן א ארדנונג; א מישעניגע; אן אונארדנונג; מאכען אן אונארדנונג, א מישעניגע; א לארם, א טומעל; לארמען, טומלען.

clut'terment *n.* (קלאט'-ער-מענט) א טומעל, א לארם.

cly *n.* (קלאי) א קעשענע [אויף גנבים שפראך].

cly'faking *n.* (קלאי'-פיי-קינג) דאס גנב'ענען פון די קעשענעס [אויף גנבים שפראך].

clyp'eate *a.* (קליפ'-אי-אייט) שילדארטיג.

clyp'eiform *a.* (קליפ'-אי-אי-פארם) ז. *clypeate*

clyp'eus *n.* (קליפ'-אי-אס) א פארצייטיגער גרויסער רונדער שילד [פאר קריגס צוועקען].

clys'ter *n.* (קליס'-טער) קליסטיר, קאנע.

clys'terize *v.* (קליס'-טער-איז) מאכען א קליסטיר.

clys'ter-pipe *n.* (קליס'-טער-פאיפ) די גומענע קישקע פון א קליסטיר.

cne'mis *n.* (ני'-מיס) דער שיןביין [דער פוסביין צווישען קניע און קנעכעל].

Co. אן אבקירצונג פון די ווערטער: 1. "*County*" 2. "*Company*"; 1. Jewish Press Publishing Co. 2. Cold Spring. Putnam Co., N. Y.

c. o. ראשי תבות פון די ווערטער: "*care of*"; ווערט געשריבען אויף אן אדרעס פון א בריעף, ווען איינער קריגט זיינע בריעף אויף דער אדרעסע פון אן אנדערען; מאנכעס מאל ווערט עס געשריבען: % Mr. M. Smith, c|o Mr. J. Jones.

coacer'vate *v. and a.* (קאו-ע-סויר'-ווייט) צונויפזאמלען, אנהויפען; צונויפגעהויפט, צונויפגעזאמעלט.

coacerva'tion *n.* (קא-עס-אויר-וויי'-שאן) די אנהויפונג, די אנזאמלונג.

coach *n. and v.* (קאוטש) 1. א קארעטע; א פאסאזשיר וואגאן פון א באהן; 2. א פערזאן, וואס איז בעשעפטיגט צו איינלערנען אטלעטען צום וועט־קאמפף; א פריוואטער לעהרער; 3. איינאיבען, איינלערנען; פארבערייטען צום עקזאמען.
2. The baseball team has an able coach; he trains the fellows well. 3. He is employed to coach the students for the college examinations.

coach and four (קאוטש ענד פאור) א געשפאן מיט פיער פערד.

coach'-bit *n.* (קאוטש'-ביט) דאס אייזענדעל פון א פערד'ס צוים צו וועלכען עס ווערען בעפעסטיגט די לייצעס.

coach'-box *n.* (קאוטש'-באקס) די קאזלעס [דער זיץ פאר דעם קוטשער].

coach'-dog *n.* (קאוטש'-דאג) אזא קליינער הינטעל ווייס און שווארץ געפלעקט.

coached *a.* (קאוטשט) אין קארעטע; איינשטודירט, איינגעאיבט.

coached up (קאוטשט אפ) צונויפגעקוועטשט, צונויפגעדריקט, צונויפגעפאקט.

coa'chee *n.* (קאו'-טשיע) א קוטשער.

coach'-fare *n.* (קאוטש'-פעהר) פוהרגעלט.

coach'-fel'low *n.* (קאוטש'-פעל'-או) א פערד, וואס איז איינגעשפאנט אין א קארעטע צוזאמען מיט אן אנדער פערד; א נאהענטער קאמעראד.

coach'ful *n.* (קאוטש'-פול) אזוי פיעל וויפיעל א קארעטע קען ארייננעהמען.

coach'-hire *n.* (קאוטש'-האיר) גייצגעלד פאר א קארעטע.

coach'-horse *n.* (קאוטש'-הארס) א שפאןפערד, א פאהרפערד.

coa'ching *n.* (קאו'-טשינג) דאס פאהרען שפאצירען אין קארעטען: דאס איינשטודירען, דאס איינאיבען.

coach'maker *n.* (קאוטש'-מיי-קער) א קארעטען־מאכער.

coach'man *n.* (קאוטש'-מען) א קוטשער.

coach'manship *n.* (קאוטש'-מען-שיפ) די קענטשאפט פון א קוטשער [צו פאהרען מיט א קארעטע].

coach'-mas'ter *n.* (קאוטש'-מעס'-טער) איינער וואס פערדינגט קארעטען.

coach'-of'fice *n.* (קאוטש'-אפ'-איס) א קאנטאר צו פערדינגען קארעטען.

coach'-stand *n.* (קאוטש'-סטענד) דער ארט וואו עס שטעהען קארעטען אדער דראזשקעס צום פערדינגען.

coach'-step *n.* (קאוטש'-סטעפ) דאס טרעפעל אויף וועלכען מען שטייגט איין אין א קארעטע.

coach'-trim'mer *n.* (קאוטש'-טרים'-ער) אן ארבייטער וואס איז בעשעפטיגט ביים ארויסענדיגען און מאכען די בעפוצונג פון קארעטען.

coach'-whip *n.* (קאוטש'-הוויפ) אזא שמאלע פלאג אויף א קריגסשיף.

coact' *v.* (קא-עקט') צווינגען, נויטען.

co-act' *v.* (קאו-עקט') ווירקען צוזאמען.

coac'tion *n.* (קא-עק'-שאן) דאס צווינגען, דאס נויטען, צוואנג.

coac'tive *a.* (קא-עק'-טיוו) צווינגענדיג, נויטענדיג.

co-ac'tive *a.* (קאו-עק'-טיוו) ווירקענדיג צוזאמען.

coac'tively *adv.* (קא-עק'-טיוו-לי) דורך צוואנג; אויף א צווינגענדען אופן.

co-activ'ity *n.* (קאו-עק-טיוו'-אי-טי) די צוזאמענווירקונג; דאס ווירקען צוזאמען.

co-ac'tor *n.* (קאו-עק'-טאר) איינער וואס ווירקט צוזאמען מיט אנדערע.

coadapta'tion *n.* (קאו-עד-עפ-טיי'-שאן) די געגענזייטיגע צופאסונג.

coadap'ted *a.* (קאו-ע-דעפ'-טעד) געגענזייטיג צוגעפאסט.

coadja'cence *n.* (קאו-ע-דזשיי'-סענס) די געגענזייטיגע נאהנטקייט; די נאהנטקייט פון איין זאך צו דער אנדערער; דאס נאהנט זיין איינער צום אנדערען.

coadja'cent *a.* (קאו-ע-דזשיי'-סענט) נאהנט איינער צום אנדערען.

coad'jument *n.* (קא-עדזש'-או-מענט) געגענזייטיגע הילף.

coadjust' *v.* (קאו-ע-דזשאסט') צופאסען איינס צו דאס אנדערע.

coadjust'ment *n.* (קאו-ע-דזשאסט'-מענט) די געגענזייטיגע צופאסונג.

coad'jutant *a. and n.* (קא-עדזש'-או-טענט) העלפענדיג איינער דעם אנדערען, שטיצענדיג זיך געגענזייטיג: מיטווירקענדיג; א מיטווירקער, א קאלעגע.

coadjute' *v.* (קאו-ע-דזשוט') געמיינשאפטליך ווירקען; געגענזייטיג זיך העלפען.

coadju'tive *a.* (קאו-ע-דזשו'-טיוו) שטיצענדיג אדער העלפענדיג זיך געגענזייטיג; ווירקענדיג געמיינשאפטליך.

coadju'tor *n.* (קאו-ע-דזשו'-טאר) א מיטווירקער, העלפער, געהילף; א קאלעגע; א געהילף פון א בישאף.

coadju'torship *n.* (קאו-ע-דזשו'-טאר-שיפ) מיטהילף, מיטווירקונג.

coadju'tress *n.* (קאו-ע-דזשו'-טרעס) א מיטווירקערין, א העלפערין, אן אסיסטענטין.

coadju'trix *n.* (קאו ע דזשו'-טריקס) ז. *coadjutress*

coad'juvant *a. and n.* (קא-עדזש'-או-ווענט) העלפענדיג, מיטווירקענדיג; אן אסיסטענט, א העלפער.

coad'unate *a.* (קא-עד'-יו-נייט) פעראייניגט.

coad'unated *a.* (קא-עד'-יו-ניי-טעד) ז. *coadunate*

coaduni'tion *n.* (קא-עד-יו-ניש'-אן) פעראייניגונג.

coadven'ture *v. and n.* (קאו-עד-ווענ'-טשור) נעהמען אנטייל מיט אנדערע אין א געוואגטע אונטערנעהמונג אדער ספעקולאציאן; א געוואגטע אונטערנעהמונג אדער ספעקולאציאן אין וועלכע מעהרערע זיינען בעטייליגט.

coadven'turer *n.* (קאו-עד-ווענ'-טשור-ער) איינער וואס נעהמט אנטייל מיט אנדערע אין א געוואגטע אונטערנעהמונג אדער ספעקולאציאן.

coae'val *n.* (קאו-אי'-וועל) איינער וואס איז אין איין עלטער מיט אן אנדערען; איינער וואס לעבט אין דער זעלבער צייט מיט אן אנדערען.

coa'gency *n.* (קאו-איי'-דזשענ-סי) געמיינשאפטליכע מיטארבייטערשאפט; געמיינשאפטליכע קרעפטען.

coa'gent *n.* (קאו-איי'-דזשענט) מיטארבייטער; מיטהעלפער; מיטשולדיגער.

coagulabil'ity *n.* (קא-עג-יו-לע-ביל'-אי-טי) די טבע פון געוויסע פליסיגקייטען [ווי מילך אדער בלוט] פערגליווערט צו ווערען.

coag'ulable *a.* (קא-עג'-יו-לעבל) וואס קען פערגליווערט ווערען.

coag'ulant *n.* (קא-עג'-יו-לענט) א שטאף וואס מאכט פערגליווערען פליסיגקייטען.

coag'ulate *v.* (קא-עג'-יו-לייט) פערגליווערען; פערגליווערט ווערען.

coagula'tion *n.* (קא-עג-יו-ליי'-שאן) דאס פערגליווערען, דאס ווערען פערגליווערט; א פערגליווערטע מאסע.

coag'ulative *a.* (קא-עג'-יו-ליי-טיוו) וואס האט א נייגונג צו פערגליווערען; וואס מאכט פערגליווערען.

coag'ulator *n.* (קאו-עג'-יו-ליי-טאר) א געגענשטאנד וואס פערגליווערט אנדערע זאכען.

coag'ulatory *a.* (קא-עג'-יו-ליי-טא-רי) וואס האט די נייגונג צו פערגליווערען.

coag'ulum *n.* (קא-עג'-יו-לאם) א פערגליווערטע מאסע; א פערגליווערטעס שטיק בלוט.

co'-aid *n.* (קאו'-אייד) א מיטהעלפער. א געהילף.

coak *n. and v.* (קאוק) קאקאס־קויהלען; א האלץ־צאפפען [דער ענד פון א שטיק האלץ וואס איז געמאכט ער זאל זיך ארייגפאסען אין א לאך פון אן אנדער שטיק האלץ]: פעראייניגען צוויי שטיקער האלץ דורך א צאפפען.

coal *n. and v.* (קאול) א קויהל; מאכען צו קויהל; בעזארגען מיט קויהלען; ברענען

קויהלען; צייכנען מיט קויהל; ווערען צו קויהל.

coal'-barge *n.* (קאול'-בארדזש) א פלאכע שיף צום טראנספארטירען קויהלען.

coal'-ba'sin *n.* (קאול'-בייסין) קויהלען-באסיין [דער שטח ערד, וואו עס געפינען זיך שטיין-קויהלען].

coal'-bas'ket *n.* (קאול'-בעס'-קעט) א קויהלען-קארב.

coal'-bed *n.* (קאול'-בעד) אן אדער פון שטיין-קויהלען אונטער דער ערד.

coal'-bin *n.* (קאול'-בין) אן אבטיילונג אין א קעלער צו האלטען קויהלען.

coal'-black *a. and n.* (קאול'-בלעק) שווארץ ווי קויהל; א טיעף-שווארצע פארב.

coal'-box *n.* (קאול'-באקס) א קויהלען-קאסטען.

coal'-brea'ker *n.* (קאול'-בריי'-קער) א פערזאן אדער מאשין וואס צוהאקט שטיין-קויהלען פון גרויסע שטיקער אין קלענערע.

coal'-bun'ker *n.* (קאול'-באנ'-קער) א קויהלען-קאמער [בעזאנדערס אויף א דאמפף-שיף].

coal'-car *n.* (קאול'-קאר) א קויהלען-וואגאן.

coal'-cart *n.* (קאול'-קארט) א קויהלען-וואגען.

coal'-dust *n.* (קאול'-דאסט) קויהלען-שטויב.

coalesce' *v.* (קאו-ע-לעס') זיך פעראייניגען; צונויפוואקסען; זיך פעראייניגען אין איין פארטיי.

Two political parties sometimes coalesce and the new organization is unlike either of the original ones.

coales'cence *n.* (קאו-ע-לעס'-ענס) פעראייניגונג; צונויפוואקסונג, צונויפשמעלצונג.

coales'cency *n.* (קאו-ע-לעס'-ען-סי) די נייגונג זיך צו פעראייניגען, צונויפוואקסען אדער זיך צונויפצושמעלצען.

coales'cent *a.* (קאו-ע-לעס'-ענט) צונויפוואקסענדיג; פעראייניגענדיג זיך; צונויפשמעלצענדיג זיך.

coal'-exchange' *n.* (קאול'-עקס-טשיינדזש') א קויהלען-בערזע [א פלאץ וואו עס ווערט פערקויפט קויהלען אין גרויסע מאסען].

coal'-field *n.* (קאול'-פיעלד) א שטיין-קויהלען-פעלד [א באדען, אונטער וועלכען עס געפינען זיך שטיין-קויהלען].

coal'-fire *n.* (קאול'-פאיר) א פייער פון שטיין-קויהלען.

coal'fish *n.* (קאול'-פיש) דער שווארצער מערלאן [אזא שווארצער פיש].

coal'-forma'tion *n.* (קאול'-פאר-מיי'-שאן) שטיין-קויהלען פארמאציאן [דער משך ווען עס האבען זיך אבגעלעגט שיכטען פון שטיין-קויהלען אין דער אינערע פון דער ערד].

coal'-gas *n.* (קאול'-געס) קויהלען-גאז [דער גאז וואס ענטשטעהט פון ברענען קויהלען]; לייכט-גאז.

coal'-hea'ver *n.* (קאול'-היע'-ווער) א קויהלען-טרעגער.

coal'-hod *n.* (קאול'-האד) א שויפעל צו שיטען קויהלען אין אויווען.

coal'-hole *n.* (קאול'-האול) דאס לאך אין טראטואר ביי א הויז דורך וועלכען עס ווערט אריינגעשאטען קויהלען אין קעלער.

coal'-hulk *n.* (קאול'-האלק) א שיף וואס שטעלט צו קויהלען פאר דאמפף-שיפען, וועלכע געפינען זיך אין אויסלענדישע האפענס.

co'alite *v. and a.* (קאו'-ע-לאיט) פעראייניגען; צוזאמענגעוואקסען, פעראייניגט.

coali'tion *n.* (קאו-ע-ליש'-אן) א קאאליציאן, א פערבאנד, פעראייניגונג.

For the time being all opposed to the President were in a coalition.

coali'tionist *n.* (קאו-ע-ליש'-אנ-איסט) דער אנהענגער פון א קאאליציאן; א מיטגליעד פון א פעראייניגונג.

co-ally' *n.* (קאו-ע-לאי') דער מיט-חבר אין א קאאליציאן אדער פערבינדונג.

coal'-man *n.* (קאול'-מען) א קויהלען-הענדלער; איינער וואס טראגט פאנאנדער קויהלען אין די הייזער.

coal'-meas'ures *n.* (קאול'-מעזש'-אורז) די ערד-שיכטען, אין וועלכע עס געפינען זיך אדערען פון שטיין-קויהלען.

coal'-mer'chant *n.* (קאול'-מויר'-טשענט) א קויהלען-הענדלער.

coal'-me'ter *n.* (קאול'-מי'-טער) א קויהלען-מעסטער.

coal'-mine *n.* (קאול'-מאין) קויהלען-גרוב, קויהלען-מינע.

coal'-mi'ner *n.* (קאול'-מאי'-נער) דער שטיין-קויהלען-גרעבער.

coal'-mi'ning *a.* (קאול'-מאי'-נינג) וואס איז שייך צום גראבען שטיין-קויהלען.

coal'-mouse *n.* (קאול'-מאוס) די קויהל-מויז [אזא מויז מיט א שווארץ קעפעל און העלזעל].

coal'-oil *n.* (קאול'-איל) פעטראלעאום, ערד-אויל.

coal'-pit *n.* (קאול'-פיט) א קויהלען-גרוב.

coal'-pock'et *n.* (קאול'-פאק'-עט) א געביידע צו האלטען קויהלען.

coal'-scut'tle *n.* (קאול'-סקאטל) אן אייזערנער עמער צו האלטען קויהלען.

coal'-ship *n.* (קאול'-שיפ) א שיף צו טראנספארטירען קויהלען.

coal'-slack *n.* (קאול'-סלעק) דער שטויב פון שטיין-קויהלען.

coal'-slate *n.* (קאול'-סלייט) שווארצע גריפעל-שטיין.

coal'-stove *n.* (קאול'-סטאוו) אן אויוון וועלכער ווערט געהייצט מיט שטיין-קויהלען; אן אויווען אין וועלכען עס ווערען געברענט אנטראציט-קויהלען.

coal'-tar *n.* (קאול'-טאר) קויהלען-סמאלע; קויהלען-פעך, קויהלען-טער.

coal'-tit *n.* (קאול'-טיט) ז. *coal-mouse*.

coal tongs (קאול טאנגז) א פייער-צוואנג [אזא צוואנג אנצונעהמען הייסע קויהלען].

Coal Tongs

coal'-wharf *n.* (קאול'-הווארף) דער פלאץ וואו מען לאדעט אויס קויהלען פון די שיפען.

coal'-works *n.* (קאול'-הוואירקס) דער פלאץ וואו מען גראבט שטיין-קויהלען.

coa'ly *a.* (קאו'-לי) וואס ענטהאלט קויהלען; פול מיט קויהלען.

coal'-yard *n.* (קאול'-יארד) דער קויהלען-לאגער [דער הויף וואו עס ליגען שטיין-קויהלען].

coa'ming *n.* (קאו'-מינג) א שורה פון אויפגעשטעלטע שטיינער ארום א ברונען אדער גרוב.

coap'tate *v.* (קא-עפ'-טייט) צוזאמענפאסען, ווי צ. ב. די טיילען פון א צובראכענעם ביין א. ד. ג.

coapta'tion *n.* (קאו-עפ-טיי'-שאן) דאס צופאסען, בעהעפטען צוויי פונאנדערגעטיילטע זאכען.

co'aptator *n.* (קאו'-עפ-טיי-טאר) א כירורגישער אפאראט צום צוזאמענפאסען די טיילען פון א צובראכענעם ביין און זיי צוזאמענהאלטען ביז זייער צוזאמענוואקסען.

coarcta'tion *n.* (קאו-ארק-טיי'-שאן) דאס צוזאמענציהען, צונויפפרעסען.

coarse *a.* (קאורס) 1. גראב; ניט עדעל, ניט ארטיג; וואולגאר; 2. אונאנגענעהם.

2. Peasants eat coarse food, while those of higher station eat fine things.

coarse'-grained *a.* (קאורס'-גריינד) ניט גלאט געהובעלט; ניט עדעל, וואולגאר.

coarse'ly *adv.* (קאורס'-לי) גראב, נעמייז, נידריג.

coarse'ness *n.* (קאורס'-נעס) גראבקייט.

coarticula'tion *n.* (קאו-אר-טיק-יו-ליי'-שאן) די פערבינדונג פון די געלענקען.

coasses'sor *n.* (קאו-ע-סעס'-אר) דער מיט-בעזיצער, דער שותף אין אייגענטום; א מיט-אבשאצער.

coast *n. and v.* (קאוסט) דער ברעג פון ערד ביים ים; דער גרענעץ פון א לאנד; די געגענדען הינטער'ן גרענעץ; דאס אראבגליטשען זיך אויף א שליטעלע אראב א בארג; פאהרען אויף א שיף אדער רייזען ארום ברעג; האלטען זיך מיט דער שיף נאהענט פון ברעג; גליטשען זיך [ווי אויף א שליטעלע בארג-אראב]; דאס לאזען לויפען א באהן אדער טראמוואי בארג-אראב אהן דאמפף אדער עלעקטרישער קראפט.

coas'ter *n.* (קאוס'-טער) דער וואס פאהרט אויף א שיף נאהענט פון ברעג; די שיף וואס האלט זיך נאהענט פון ברעג.

coast'-guard *n.* (קאוסט'-גארד) פאליציי פון ים-ברעג; די מענשען פון לעבענס-רעטונג סטאנציאן; א מיטגליעד פון וואסער-ברעג פאליציי אדער פון לעבענס-רעטונג סטאנציאן.

coas'ting *n.* (קאוס'-טינג) 1. דאס פאהרען אויף א שיף ארום דעם ברעג, פון פארט צו פארט; 2. דאס גליטשען זיך אויף א שליטעלע בארג-אראב.

2. In winter boys enjoy coasting down the hills on their sleds.

coas'ting-naviga'tion *n.* (קאוס'-טינג-נעוו-אי-גיי'-שאן) ברעג-נאוויגאציאן [דאס פאהרען פון שיפען ארום די ברעגען פון לאנד].

coas'ting-trade *n.* (קאוס'-טינג-טרייד) דער האנדעל וואס ווערט אנגעפיהרט צווישען פערשיעדענע פארטען אין לאנד, דורך שיפען, וועלכע געהען נאהענט ארום ברעג.

coas'ting-ves'sel *n.* (קאוס'-טינג-וועס'-על) א ברעג-שיף [א קלענערע שיף וואס געהט ניט ארויס אין אפענעם ים, נאר האלט זיך ניט ווייט פון ברעג].

coast'ward *adv.* (קאוסט'-הווארד) צום ברעג צו.

coast'wards *adv.* (קאוסט'-הווארדז) ז. *coastward*.

coast'wise *adv. and a.* (קאוסט'-הוואיז) איבער דער לענג פון ברעג; וואס געהט ביים ברעג.

coat *n. and v.* (קאוט) א אויבער-מאנטעל, א ראק; אמטס-קליידונג; א פרויען-ראק; די נאטירליכע קליידונג פון א חיה, ווי די הויט, האר, וואל א. ד. ג.; בעקליידען, בעדעקען.

coat'-ar'mor *n.* (קאוט'-אר'-מאר) א וואפען-ראק [א געפלאכטענער אייזערנער

פאנצער, וועלכען עס פלעגט טראגען א ריטער].

coatee' *n* (קאו-טי') א רעקעל, א זשאַ־קעט, א קורצער סאלדאטסקער מונדיר.

co'ati *n.* (קאו'-ע-טי) די נאז־טהיער [צוא חיה מיט זעהר א לאנגען נאז, לעבט אין די ווארעמע געגענדען פון אמע־ריקא].

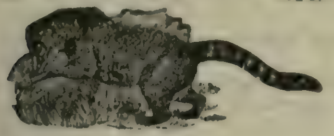

Coati

coa'ting *n.* (קאו'-טינג) בעקליידונג; בעדעקונג; צייג פאר רעק אדער מאנטלען.
Pills with sugar coating are easier to swallow than those without.

coat of arms (קאוט אוו ארמז) אן אויבער־מאנטעל, וועלכען מען פלעגט אין מיטעלאלטער טראגען איבער'ן פאנצער און אויף וועלכען עס פלעגט זיין אויסגע־נעהט דער הערב פון בארא; [יעדער בא־ראן האט געהאט זיין הערב]; א וואפען־שילד.

coat of fence (קאוט אוו פענס) א פאנ־צער.

coat of mail (קאוט אוו מייל) א פאנ־צער־העמד [א געפלאכטענער אייזערנער פאנצער פון די פארצייטיגע ריטער].

coats of an on'ion (קאוטס אוו ען אנ'־יאן) ציבעלע־שאלעכץ.

coats of the eye (קאוטס אוו טהי אי) די אויגען־הייטלעך, אויגען־לעדלעך.

coat'-tail *n.* (קאוט'-טייל) די פאלע פון א ראק.

coax *v.* (קאוקס) ווירקען אויף איינעם מיט זיסע רייד אדער מיט חניפה; אנ־פיהרען איינעם מיט טאקט און איידעל־קייט; לאשטשען, חנפ'ענען.
We had to coax the child to take the medicine.

coax'er *n.* (קאוק'-סער) א חונף, א שמייכלער, אן אונטערלעקער.

coax'ing *n.* (קאוק'-סינג) חניפה, שמייכ־לעריי, דאס חנפ'נען.

coax'ingly *adv.* (קאוק'-סינג-לי) מיט חניפה; דורך שמייכלעריי.

cob *n.* (קאב) א קיילעכדיגער שטיק, ווי א נום; דאס ביינדעל פון א פרוכט; א לאבען ברויט א. ד. ג.; דאס דיקע קעפעל פון א מאאיס־פלאנצע; א שטארקער פערד מיט קורצע פיס; א שוואן [א זכר]; א שפין; א געמיש פון ליים מיט שטרוי, פון וואס מען מויערט ליים־הייזער; א שפאנישער דאלאר.

co'balt *n.* (קאו'-באלט) דער קאבאלט [א מעטאל מיט א שטאהל־גרויען קאליר עהנליך צו ניקעל].

co'balt blue (קאו'-באלט בלו) דאס קאבאלט־בלוי [א בלויע פארב וואס ווערט געמאכט פון קאבאלט].

co'balt-glance *n.* (קאו'-באלט-גלענס) דער קאבאלט־גלאנץ [א זילבער־ווייסער מעטאל מיט א רויטליכען אבגלאנץ].

cobal'tic *a.* (קאו-באל'-טיק) וואס ענט־האלט אין זיך קאבאלט; וואס איז עהנ־ליך צו קאבאלט.

co'baltin *n.* (קאו'-באל-טין) ז. *cobalt-glance*.

cob'ble *n. and v.* (קאבל) א גלאטער, קיילעכדיגער שטיין, וועלכען מען בענוצט צו ברוקירען גאסען; א רונד בערגעל; א ביינדעל פון א פרוכט; פערלאטען [צוריסענע שיך]; מאכען פארטאטשנע ארביים.

cob'bler *n.* (קאב'-לער) א שוסטער; א פארטאטש, א לאטוטניק; א זיסער און קאלטער זומער־געטראנק, וועלכען מען טרינקט דורך א שטרויעלע; א טארט גע־באקען מיט פרוכט.

cob'bler-fish *n.* (קאב'-לער-פיש) א מין פיש וואס געפינט זיך אין די ווארעמע וואסערן פון נארד אמעריקא.

cob'blery *n.* (קאב'-לער-אי) שוסטעריי.

cob'blestone *n.* (קאבל'-סטאון) א גלאַ־טער ברוק־שטיין.

cob'bling *a.* (קאב'-לינג) שוסטעריש; פארטאטשנע.

cob'cab *n.* (קאב'-קעב) פרויען שטעק־שיך [אין אסט־אינדיען].

cob'coals *n.* (קאב'-קאולז) גרויסע שטי־קער שטיין־קויהלען.

cob'-horse *n* (קאב'-האהרס) א שטארקער פערד מיט קורצע פיס.

co'bia *n.* (קאו'-בי-א) א מין פיש מיט א שפינדעל־פערמיגען אויסזעהן און מיט א ברייטליכען פלאטשיגען קאפ.

Cobia

cob'-i'ron *n.* (קאב'-אי'-ערן) דער פייער־באק [אן אייזערנער געשטעל, אויף וועל־כען מען ברענט האלץ אין א קאמין].

co-bish'op *n.* (קאו-ביש'-אפ) א מיט־בי־שאף [ווען צוויי בישאפען זיינען איבער איין געמיינדע].

cob'le *n.* (קאבל) א פלאכע פישער־שי־פעלע.

cob'-loaf *n.* (קאב'-לאוף) א גרויסער לאבען ברויט.

cob'nut *n.* (קאב'-נאט) א מין נוס; א קינדער־שפיעל מיט אזעלכע ניס.

cob'-pink *n.* (קאב'-פינק) א מין גרויסע נעלקען־בלום.

co'bra *n.* (קאו'-ברא) ז. *cobra-de-capello*.

co'bra-de-capel'lo *n.* (קאו'-ברא-דע-קע-פעל'-או) די קאברא־שלאנג [א מין זעהר גיפטיגע שלאנג מיט א צודעק אויף'ן קעפעל. לעבט אין הייסע לענדער].

Cobra-de-capello

co'bric *a.* (קאו'-בריק) וואס איז שייך צו דער קאברא־שלאנג.

co'briform *a.* (קאו'-ברי-פארם) וואס האט די פארם פון א קאברא־שלאנג; וואס איז עהנליך אדער פערוואנדט צו דער קאברא־שלאנג.

cob'stone *n.* (קאב'-סטאון) ז. *cobblestone*.

co'burg *n.* (קאו'-בורג) א דארט גע־קרעפטער האלב־וואל שטאף [ווערט גע־מאכט פון וואל און באוועל אדער פון וואל און זייד].

cob'-wall *n.* (קאב'-חוואהל) א לייטענע וואנד. ז. *cob*

cob'web *n., a. and v.* (קאב'-חוועב) שפין־וועב, פאַטינע; א פאסטקע, א נעץ; געמאכט פון שפין־וועב; עהנליך צו א שפין־וועב; בעדעקען מיט שפין־וועב; אברייניגען פון שפין־וועב.

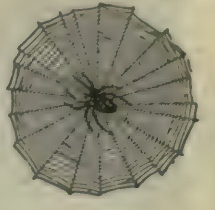

Cobweb

cob'webbed *a.* (קאב'-חוועבד) בעדעקט מיט שפין־וועב [פאוטינע].

cob'webby *a.* (קאב'-חוועב-אי) אזוי ווי שפין־וועב; בעדעקט מיט שפין־וועב.

cob'web lawn (קאב'-חוועב לאהן) א שלייער־טיך.

cob'webs of antiq'uity (קאב'-חוועבז אוו ען-טיק'-חווי-טי) פערשטויבטע אל־טערטום, אלטע שמות.

cob'webs on the brain (קאב'-חוועבז אן טהי בריין) איינגענע משוגעת'ען.

co'ca *n.* (קאו'-קא) געטריקענטע בלעט־לעך פון א געוויסע דרום־אמעריקאנישע פלאנצע [אין געוויסע פרטים איז עס עהנ־ליך צו טהעע און ווערט געטרונקען אלס א הייל־מיטעל]; דיעזע פלאנצע; אין יא־פאן — א געוויסע מעסטעל צו מעסטען רייז [אן ערך פינף בושעלס].

co'cain *n.* (קאו'-קע-אין) קאקאאין [אזא כעמישע פליסיגקייט וואס ווערט בענוצט אלס בעטייבונגס־מיטעל].

co'caine *n.* (קאו'-קע-אין) ז. *cocain*

coccif'erous *a.* (קאק-סיפ'-ע-ראס) וואס טראגט יאגדעס.

coccyg'eal *a.* (קאק-סידזש'-אי-על) וואס איז נוגע צום אונטערשטען טייל פון רו־קען־ביין [חוט השדרה].

coc'cyx *n.* (קאק'-סיקס) דער אונטער־שטער טייל פון רוקען־ביין [חוט השדרה], דער צואוואוקס, וואס הויבט אן אויסבילי־רען דעם עק.

co'chin *n.* (קאו'-טשין) אזא זארט גרוי־סע הוהן אדער האהן מיט טשובעס פעדע־רען אויף די פיס און א קורצען עק.

co'chin-chi'na *n.* (קאו'-טשין-טשאי'-נא) אזא זארט גרויסע הוהן, וועלכע איז אמאל געבראכט געווארען פון קאכין־כינא.

Cochin-china

coch'ineal *n.* (קאטש'-אי-ניעל) די קאכעניל [א מין פארב וואס ווערט גענומען פון אויסגעטריקענטע קאכעניל־פליגען]; די קאכעניל־פליג.

Cochineal Insect

coch'lea *n.* (קאק'-לי-ע) איינער פון די אינעווייניגסטע טיילען פון אויער [אין דער פארמע פון א ספיראל־מושעל].

coch'lean *a.* (קאק'-לי-ען) וואס האט די פארמע פון א שנעק־מושעל; עהנליך צו א ספיראלע [ביי געוויסע אינזעקטען]; וואס האט די פארמע פון א לעפעל [ביי געוויסע בלומען־בלעטער].

coch'lear *a. and n.* (קאק'-לי-ער) וואס איז שייך צום אינערליכען ספיראלען טייל פון אויער; אין דער פארם פון א לעפעל [ביי בלעטער פון פלאנצען]; אזא לעפעל אין די עוואנגעלישע קירכען.

cochlea're *n.* (קאק-לי-איי'-ריע) א לעפעל מעדיצין.

cochlear'iform *a.* (קאק-לי-ער'-אי-פארם) וואס האט די פארם פון א שנעק־מושעל [ביי געוויסע אינזעקטען]; וואס האט דיא פארמע פון א לעפעל [ביי די בלעטער פון געוויסע פלאנצען].

coch'leary *a.* (קאק'-לי-ע-רי) געדרעהט ווי א ספיראלע אדער ווי א שרויף; עהנליך צו א ספיראלע אדער צו א שרויף.

coch'leate *a.* (קאק'-לי-אייט) געשלענגעלט, געדרעהט, ווי א שנעק־מושעל.

coch'leated *a.* (קאק'-לי-איי-טעד) ז. ***cochleate***.

cock *n. and v.* (קאק) א האהן; א זכר פון יעדען מין פויגעל; א פיהרער, א קעמפפער [אין ענגלאנד]; א הילצערנער קראן, א שפונט צו קאנטראלירען דעם שטראם פון א פליסיגקייט; דער האהן פון א ביקס [דאס העמערעל וואס מען דריקט צו ביים אגיסשיסען]; דער ווייזער פון א זון־זייגער; דער וועטער־האהן [א האהן אויסגעמאכט פון א ברעטעל אדער בלעך וועלכער ווערט געשטעלט אויף דעכער, אז ער זאל זיך קענען דרעהען נאך דער ריכטונג פון ווינד]; א קליינע שפיציגע קופע פון היי, שטרוי א. ד. ג.; א קליין שיפעל, א לאדקע; די נאדעל פון א וואג־שאל; אויפהויבען דעם האהן פון א ביקס אדער רעוואלווער ווען מען איז גרייט צו שיסען; געהן מיט אן אויפגעהויבענעם קאפ, אויסזעהן כוואטסקע; דאס ארויפבויגען די פאלעס [ברעגעס] פון א הוט.

cock'-a-hoop' *a. and adv.* (קאק'-ע-הופ') שטאלץ, טריאומפירענד; אויף'ן הויכען פערד.

cock'-and-bull' *a.* (קאק'-ענד-בול') נעגען שכל, אונגלויבליך.

cockatoo' *n.* (קאק-ע-טוה') די קאקאדו [א מין פאפוגיי].

Cockatoo

cock'atrice *n.* (קאק'-ע-טרים) א פאנטאסטישע שלאנג אין געשטאלט פון א האהן, וועלכע קען כלומר'שט טויטען מיט'ן בליק פון אויג [א הערב־צייכען].

cock'-bead *n.* (קאק'-ביעד) א פוסטער פערעל, וועלכע איז גרעסער און זעהט זיך ארוים מעהר ווי די אנדערע פערעל אויף'ן שנירעל.

cock'boat *n.* (קאק'-באוט) א קליין שיפעל.

cock'chafer *n.* (קאק'-טשיי-פער) א מין זשוק [קעפער].

cock'crow *n.* (קאק'-קראו) בעגינען [די צייט ווען דער האהן קרעהט].

cock'crowing *n.* (קאק'-קראו-אינג) ז. ***cockcrow***.

cock'ed-hat' *n.* (קאקט'-העט') א היטעל מיט אן ארויפגעדרעהטען ראשיק; א צעטעלע צונויפגעלעגט דריי־עקיג.

cock'er *n. and v.* (קאק'-ער) א מין הינטעל, וועלכען מען בענוצט אין יאגד אויף וואלד־שנעפען; איינער וואס גיט זיך אב מיט העהנער־קאמפף; פערצערטלען; באלעווען; צופיעל נאכגעבען.

cock'erel *n.* (קאק'-ער-על) א יונגער הענדעל.

cock'eye *n.* (קאק'-אי) א קאסאקע אויג.

cock'eyed *a.* (קאק'-איד) מיט קאסאקע אויגען.

cock'-fight *n.* (קאק'-פאיט) א העהנער־געפעכט, א העהנער־געשלעג [א מין ספארט, וואו העהנער, ספעציעל געלערענטע דערצו, שלאגען זיך].

cock'-figh'ter *n.* (קאק'-פאי'-טער) איינער וואס גיט זיך אב מיט דעם ספארט פון העהנער־געשלעג

cock'-figh'ting *n.* (קאק'-פאי'-טינג) דער ספארט אדער שפיעל פון העהנער־געשלעג.

Cock-fighting is a common sport in Cuba.

cock'horse *n. and adv.* (קאק'-הארס) א פערדעל וואס וויעגט זיך [אלס שפיעלצייג]; רייטענדיג; ווי רייטענדיג.

cock'ish *a.* (קאק'-איש) מעשה האהן; העזה'דיג, פרעך, שטאלץ.

cock'ishness *n.* (קאק'-איש-נעס) פרעכהייט, אונפערשעמטהייט, עזות, שטאלץ, איינבילדונג.

cock'le *n. and v.* (קאקל) א מין גראז; קנייטשען, צוזאמענקנייטשען; די הארץ־מושעל [אזא מאלוסקעל וואס ליעגט אין אזא מושעל וואס האט די פארם פון א הארץ. די מושעל ווערט געברויכט פאר פערשיעדענע פערציערונגען].

cock'le-boat *n.* (קאקל'-באוט) א לייכט שיפעל.

cock'le-shell *n.* (קאקל'-שעל) די הארץ־מושעל. ז. ***cockle***.

cock'loft *n.* (קאק'-לאפט) א מאנסארדע, א מעזאנין [א צימער אונטער'ן דאך].

cock'-mas'ter *n.* (קאק'-מעס'-טער) דער וואס האדעוועט און לערנט קאמפף־העהנער.

cock'-match *n.* (קאק'-מעטש) העהנער־וועט־קאמפף.

cock'-met'al *n.* (קאק'-מעט'-על) א ווייכער מעטאל וואס בעשטעהט פון צוויי טיילען קופער און איין טייל בליי. ווערט בענוצט פאר פערשיעדענע כלים.

cock'ney *n.* (קאק'-ני) א געבארענער פון לאנדאן [ווערט געברויכט ווענען א לאנדאנער וואס האט בעקומען א קנאפע ערציהונג].

cock'ney di'alect (קאק'-ני דאי'-ע-לעקט) די שפראך פון לאנדאנער המון.

cock'neydom *n.* (קאק'-ני-דאם) לאנדאן און אומגעגענד [אלס שימפפווארט].

cock'neyism *n.* (קאק'-ני-איזם) די שפראך און אויפפיהרונגען פון לאנדאנער המון.

cock of the roost (קאק אוו טהי רוסט) א מענש וואס גדול'ט זיך, קוראזשעט זיך, וואס מאכט פון זיך א גאנצען העלד.

cock of the school (קאק אוו טהי סקוהל) דער רעדעל־פיהרער.

cock of the walk (קאק אוו טהי וואהק) איינער וואס האט ביינעקומען אלע הינדערניסע; א פיהרער, א הויפט־מאן.

cock of the wood (קאק אוו טהי הוואוד) אן אויער־האהן [א מין ווילדער האהן].

cock'pit *n.* (קאק'-פיט) דער פלאץ, וואו עס קומט פאר דאס שפיעל פון העהנער־קאמפף [א מין שפיעל וואו ספעציעל געלערענטע דערצו העהנער שלאגען זיך]; א האספיטאל־צימער אין די אמאליגע קריעגס־שיפען.

cock'roach *n.* (קאק'-ראוטש) א פריים.

Cockroach

cocks'comb *n.* (קאקס'-קאום) דער קאם פון א האהן; א מין פלאנצע וואס זעהט אוים ווי דער קאם פון א האהן; דאס רויטע היטעלע פון א הויף־נאר [א מענש וואס פלעגט זיך מאכען נאריש און משוגע ביי די אמאליגע פריצים].

cocks'head *n.* (קאקס'-העד) א שויי־טען־פלאנצע מיט קליינע בעבלעך.

cock'spur *n.* (קאק'-ספור) העהנער־שפארען; א מין דארן־פלאנצע.

cock'spur-grass *n.* (קאק'-ספור-גרעס) א מין שטרוי־ארטיגער גראז.

cock'-sure *a. and adv.* (קאק'-שור) גאנץ זיכער.

cock'-sure'ness *n.* (קאק'-שור-נעס) פאלשטענדיגע זיכערקייט; פאלקאמענע איבערצייגונג.

cock'swain *n.* (קאק'-סהוויין) דער רודערער, דער פיהרער פון א קליין שיפעל.

cock'tail *n.* (קאק'-טייל) א מין שנאפס צונעפערטינגט מיט געוויסע בשמים; א פוינעל, ביי וועלכען דער עק איז ווי ביי א האהן; א מין איירא פעאישער אינזעקט; א מענש וואס האט ניט בעקומען קיין גוטע ערציהונג.

cock'-wa'ter *n.* (קאק'-הוואה'-טער) א שטראם וואסער אבצושווייקען די זאמד פון ערץ [רויהער מעטאל].

cock'weed *n.* (קאק'-הוויעד) דאס פעפער־קרויט [א מין פלאנצע].

cock'y *a.* (קאק'-אי) פרעך, שטאלץ; מונטער, לעבעדיג.

co'co *n.* (קאו'-קאו) ז. *cocoa*

co'coa *n.* (קאו'-קאו) די פאלמע, אויף וועלכער עס וואקסען קאקאס־ניס; קאקאא, שאקאלאד; די קערענדלעך פון וועלכע מען מאכט קאקאא אדער שאקאלאד.

co'coanut *n.* (קאו'-קא-נאט) קאקאס־נוס.

co'coanut mat'ting (קאו'-קא-נאט מעט'-אינג) ראגאזשעס געמאכט פון די קארע פון קאקאס־פאלמען.

co'coanut-oil *n.* (קאו'-קא-נאט-איל) קאקאס־אויל [אויל וואס מען בעקומט פון די קאקאס־ניס].

co'coanut-tree *n.* (קאו'-קא-נאט-טריע) דער קאקאס־נוס בוים.

Cocoanut-tree

co'coa-oil *n.* (קאו'-קאו-איל) ז. *cocoanut-oil*

co'coa-plum *n.* (קאו'-קאו-פלאם) די קאקאס־פלוים.

co'coa-pow'der *n.* (קאו'-קאו-פאו'-דער) א זארט שיס־פולווער פון א ברוינעם קאליר.

co'coa-roas'ter *n.* (קאו'-קאו-ראוס'-טער) א קאקאא־ברענער [א זא פאן אדער אויוועלע צום ברענען קאקאא אדער קאפע].

co'coa-tree *n.* (קאו'-קאו-טריע) ז. *cocoanut-tree*

cocoon' *n.* (קא-קוהן') דער קאקאן [דאס פאוטינע־געוועב, אין וועלכען זייד־ווערים וויקלען זיך איין].

cocoo'nery *n.* (קא-קוה'-נער-אי) א פלאץ וואו מען האדעוועט זייד־ווערים.

coc'tile *a.* (קאק' טיל) דורכגעברענט [ווי ציגעל, וועלכע מען ברענט דורך אין א אויווען].

cod *n.* and *v.* (קאד) [א שטאק־פיש] א געוויסער ווערטהפאלער ים־פיש, פון וועלכען עס ווערט געמאכט לעבער־טראן]; א שאלעכץ, א סטרוטשקע, א שייט; א ביימעל; דער בויך; איינהילזען; בעדעקען זיך מיט א שאלעכץ.

Cod

C. O. D. (סי. או. די.) די ראשי תבות פון *cash on delivery*, בעצאהלען ביים בעקומען די סחורה.

The package was forwarded C. O. D. and was paid for when it arrived at the house.

co'da *n.* (קאו'-דא) [די ענדע] די קאדא וואס ווערט צוגעשריבען צו א מוזיקאלישער קאמפאזיציאן און אין וועלכער עס ווערען איבערגע'חזר'ט איינינע פריהערינע טיילען].

cod'ded *a.* (קאד'-עד) איינגעשלאסען אין א שייט אדער סטרוטשקע [ווי באב, ארבעס א. ד. ג.]

cod'der *n.* (קאד'-ער) דער וואס פאנגט שטאק־פיש; די שיף, וועלכע מען בענוצט צו כאפען שטאק־פיש.

cod'dle *v.* and *n.* (קאדל) 1. לייכט זיידען אדער קאכען [ווי מען קאכט פרוכט]; 2. לאשטשען, פערצערטלען; 3. דער ווייכלינג, א פערצערטעלטער, איידעל־ערצויגענער מענש.

2. Indulgent parents foolishly coddle their children.

code *n.* (קאוד) א קאדעקס, א געזעץ־בוך [א בוך, וואו עס זיינען צוזאמענגעקליבען און סיסטעמאטיזירט די געזעצען פון לאנד].

codeb'tor *n.* (קאו-דע'-טאר) דער מיט־שולדינער, דער וואס איז נאך מיט איינעם שולדיג א חוב.

codefen'dant *n.* (קאו-די-פענ'-דענט) דער מיט־אנגעקלאגטער, דער וואס איז נאך מיט איינעם אנגעקלאגט אין א פערברעכען.

co'dex *n.* (קאו'-דעקס) א קאדעקס, א סיסטעמאטישע צוזאמענקלייבונג פון רעגעלען, תקנות; אן אלטער כתב־יד [בעזונדערס פון די היילינע שריפטען]; א בוך, וואו עס זיינען סיסטעמאטיש צוזאמענגעקליבען די געזעצען פון א לאנד.

cod'fish *n.* (קאד'-פיש) דער שטאק־פיש.

cod'fish aristoc'racy (קאד'-פיש ע-ריס-טאק'-רע-סי) פוסטע אריסטאקראטיע: אויפגעקומענע נגידים.

cod'-fish'er *n.* (קאד'-פיש'-ער) דער וואס פאנגט שטאק־פיש.

cod'-fish'ery *n.* (קאד'-פיש'-ער-אי) דאס פאנגען שטאק־פיש; דער האנדעל מיט שטאק־פיש; דאס ארט וואו מען פאנגט שטאק־פיש.

codg'er *n.* (קאדזש'-ער) א קארגער מענש, א קמצן; אן אלטער חברה־מאן; א מאדנער מענש; א גוט־ברודער.

cod'ical *a.* (קאד'-אי-קעל) וואס איז שייך צו א קאדעקס אדער צו א סיסטעמאטישער זאמלונג פון געזעצען.

cod'ices *n.* (קאד'-אי-סיז) קאדעקסען.

cod'icil *n.* (קאד'-אי-סיל) א צוזאץ אדער א צוגעשריבענער שטיק צו א צואה.

codicil'lary *a.* (קאד-אי-סיל'-ע-רי) וואס דיענט אלס צוזאץ צו א צואה.

codifica'tion *n.* (קאד-אי-פי-קיי'-שאן) די סיסטעמאטישע איינארדנונג און אריינטראגונג פון א געזעץ אין געזעץ־בוך.

cod'ifier *n.* (קאד'-אי-פאי-ער) איינער וואס סיסטעמאטיזירט און טראגט אריין געזעצע אין געזעץ־בוך.

cod'ify *v.* (קאד'-אי-פאי) סיסטעמאטיש ארדנען און אריינטראגען געזעצע אין געזעץ־בוך.

To codify laws requires exceptional ability. Conflicting statutes must be harmonized.

codivi'sion *n.* (קאו-די-וויזש'-אן) די איינטיילונג אדער קלאסיפיצירונג לויט צוויי בעזונדערע מארוסען אדער פרינציפען [ווי למשל, א דריי־עק אין געאמעטריע ווערט איינגעטיילט ערשטענס לויט זיינע ווינקלען און צווייטענס לויט זיינע זייטען].

cod'le *v.* and *n.* (קאדל) ז. *coddle*

cod'ling *n.* (קאד'-לינג) א יונגער שטאק־פיש; אן אונצייטיגער עפעל, וועלכען מען קען עסען נור געבאקטערהייד; פריה־צייטיגע עפעל צום קאכען.

cod'ling-moth *n.* (קאד'-לינג-מאהטה) אן עפעל־ווארים, עפעל־פליג.

cod'-liv'er *n.* (קאד'-ליוו'-ער) דער לעבער פון א שטאק־פיש.

cod'-liv'er oil (קאד'-ליוו'-ער איל) פיש־טראן, לעבער־טראן [ווערט געברויכט אלס מעדיצין].

coe *n.* (קאו) א קליינע ביידעל פון ברעטער אין א קויהלען־גרוב.

cœ'cum *n.* (סיע'-קאם) די בלינדע קישקע. ז. *cæcum*

coed'itor *n.* (קאו-עד'-אי-טאר) א מיט־רעדאקטאר.

coeduca'tion *n.* (קאו-עד-יו-קיי'-שאן) דאס שטודירען פון מענער און פרויען אין דעמזעלבינען קלאס אדער שוהל.

Co-education as a system is declining.

coeduca'tional *a.* (קאו-עד-יו-קיי'-שאנ-על) וואס איז שייך צו דעם שטודירען פון מענער און פרויען אין דעמזעלבינען קלאס אדער שוהל; וואס ערלויבט פרויען און מענער צו שטודירען אין איין שוהל.

coeffect' *n.* (קאו-ע-פעקט') א ביי־ווירקונג, א נעבען־ווירקונג.

coef'ficacy *n.* (קאו-עפ'-אי-קע-סי) די מיטווירקונג פון צוויי אדער עטליכע עלעמענטען ארויסצוברייננען איין זאך.

coeffi'ciency *n.* (קאו-ע-פיש'-ענ-סי) מיטווירקונג, צוזאמענווירקונג.

coeffi'cient *a.* and *n.* (קאו-ע-פיש'-ענט) מיטווירקענד, צוזאמענווירקענד; איינער אדער עפעס וואס ווירקט מיט אנדערע צוליעב איין ציעל; א קאעפיציענט [א ציפער אדער בוכשטאב וואס ווערט געשטעלט פאר אן אלגעבראאישען אויסדרוק, מיט וועלכען ער דארף גע'כפל'ט ווערען; אין פיזיק — א ציפער אדער בוכשטאב וואס צייגט אן דעם גראד פון אן איינגעשאפט פון א שטאף].

coeffi'ciently *adv.* (קאו-ע-פיש'-ענט-לי) דורך מיטווירקונג, דורך צוזאמענווירקונג.

coe'horn *n.* (קאו'-האהרן) א קליינער הארמאט.

coel'der *n.* (קאו-על'-דער) א מיט־עלטסטער, איינער וואס שטעהט מיט נאך איינעם בראש.

cœ'lebs *n.* (סיע'-לעבס) א בחור, אן אונפערהייראטער מאן.

coelec'tion *n.* (קאו-אי-לעק'-שאן) דאס אויסקלייבען פאר אן אמט איינעם צוזאמען מיט אנדערע.

Cœlen'tera *n.* (סי-לענ'-טע-רא) די פלאנצען־טהיערע [דער מין בעשעפעניסען וואס האבען א חלל, וועלכער פערנעהמט

זייער גאנצען קערפער און וועלכער פונקציאנירט אי אלס פערדייאונגס-סיסטעם אי אלס בלוט-צירקולאציאנס-סיסטעם (צו דעם מין געהערען די זשעלאטין-פיש, קאראלען א. ד. ג.)].

Cœlentera'ta *n.* (סי-לענ-טע-ריי'-טא) ז. *Cœlentera*.

cœlen'terate *a. and n.* (סי-לענ'-טע-רייט) וואס איז שייך צו די בעשעפענישען, וועלכע האבען א חלל, וואס פערנעהמט זייער גאנצען קערפער; א בעשעפעניש פון דיעזען מין. ז. *Cœlentera*.

cœles'tin *n.* (סי-לעס'-טין) דער קעלעסטין [א מין מינעראל]; די קעלעסטינא [א מוזיקאלישער אינסטרומענט].

cœ'liac *a.* (סי'-לי-עק) ז. *celiac*.

cœ'liac flux (סי'-לי-עק פלאקס) א שלשול, א שוואכער מאגען מיט ווייטאגען.

cœ'liac pas'sion (סי'-לי-עק פעש'-אן) ז. *cœliac flux*.

cœ'lo-naviga'tion *n.* (סי'-לאו-נעוו-אי-גיי'-שאן) דער ארט נאוויגאציאן [שיף-פאהרען], וואו די לאגע פון שיף אין מיט'ן ים ווערט בעשטימט ניט דורך'ן קאמפאס, נאר לויט דער לאגע פון א געוויסען שטערען אדער פלאנעט.

coemp'tion *n.* (קא-עמפ'-שאן) דאס אויסקויפען א גאנצען ארטיקעל, כדי דערנאך צו קענען קאנטראלירען זיין פרייז אויף'ן מארק.

coemp'tor *n.* (קא-עמפ'-טאר) דער וואס קויפט אוים מיט א מאל די גאנצע סחורה, כדי נאכדעם צו קענען קאנטראלירען דעם פרייז פון דיעזען ארטיקעל אויף'ן מארק.

cœ'nobite *n.* (סי'-נאו-באיט) ז. *cenobite*.

cœno'bium *n.* (סי-נאו'-בי-אם) א מאנאסטיר, א גרופע מאנאכען וואס לעבען אלע צוזאמען; א צוזאמענגעקלעפטע מאסע פון נידריגע פלאנצען-חיות.

coe'qual *a. and n.* (קאו-אי'-קהוועל) גלייך מיט אן אנדערען [פון דעם זעלבען ראנג אדער שטאנד]; דאס וואס איז גלייך צו אן אנדער זאך.

coequal'ity *n.* (קאו-אי-קהוואל'-אי-טי) גלייכהייט, דאס זיין גלייך מיט אן אנדערען.

coe'qually *adv.* (קאו-אי'-קהוועל-אי) אויף א גלייכען שטייגער מיט אן אנדערען.

coe'qualness *n.* (קאו-אי'-קהוועל-נעס) ז. *coequality*.

coerce' *v.* (קא-אורס') צווינגען.

A monopolist can coerce the public to pay him high prices for his goods.

coer'cer *n.* (קא-אויר'-סער) דער וואס צווינגט; דער וואס בעשרענקט אדער האלט איין.

coer'cible *a.* (קא-אויר'-סיבל) וואס קען איינגעשרענקט ווערען, וואס איז צום איינשרענקען; וואס לאזט זיך צווינגען.

coer'cibleness *n.* (קא-אויר'-סיבל-נעס) די איינגעשרענקטקייט, געצוואונגענקייט.

coer'cion *n.* (קא-אויר'-שאן) איינשרענקונג; צוואנג.

coer'citive *a. and n.* (קא-אויר'-סי-טיוו) וואס קען צווינגען אדער איינשרענקען; דאס וואס צווינגט.

coer'cively *adv.* (קא-אויר'-סיוו-לי) מיט צוואנג, אנווענדענדיג צוואנגס-רעכט.

coer'civeness *n.* (קא-אויר'-סיוו-נעס) דאס זיין צוואנגהאפטיג אדער איינשרענקענד.

coessen'tial *a.* (קאו-ע-סענ'-שעל) פון גלייכען וועזען, גלייך אין עצם.

coessential'ity *n.* (קאו-ע-סענ-שי-על'-אי-טי) דאס זיין פון דעם זעלבען וועזען; דאס זיין בעצם גלייך.

coessen'tially *adv.* (קאו-ע-סענ'-שעל-אי) אין וועזען גלייך; בעצם גלייך.

coestab'lishment *n.* (קאו-עס-טעב'-ליש-מענט) א געשעפט וואס ווערט אנגעפיהרט פון שותפים.

coestate' *n.* (קאו-עס-טייט') א גוט אדער שטאאט וואס בעשטעהט פון בעזונדערע פעראייניגטע טיילען.

coeta'nean *n.* (קאו-אי-טיי'-ני-ען) איינער וואס איז פון דעם זעלבען אלטער מיט נאך איינעם.

coeta'neous *a.* (קאו-אי-טיי'-ני-אס) פון דעם זעלבען אלטער מיט נאך איינעם.

coeta'neously *adv.* (קאו-אי-טיי'-ני-אס-לי) ז. *coetaneous*.

coeter'nal *a.* (קאו-אי-טויר'-נעל) וואס עקזיסטירט מיט נאך עטוואס פון אייביג אן.

coeter'nally *adv.* (קאו-אי-טויר'-נעל-אי) דורך גלייכער אייביגקייט.

coeter'nity *n.* (קאו-אי-טויר'-ני-טי) גלייכע אייביגקייט; דאס עקזיסטירען מיט נאך איינעם פון אייביג אן.

coe'val *a. and n.* (קא-אי'-וועל) גלייכצייטיג; פון דעם זעלביגען אלטער; איינער וואס איז מיט אן אנדערען פון דעם זעלביגען אלטער.

coexec'utor *n.* (קאו-עג-זעק'-יו-טאר) דער וואס איז בעשטימט מיט נאך איינעם אויסצופיהרען די צואה פון א געשטארבענעם; דער וואס פיהרט אוים מיט נאך איינעם דעם פסק-דין.

coexec'utrix *n.* (קאו-עג-זעק'-יו-טריקס) א מיט-עקזעקוטארין [די וואס פיהרט אוים מיט נאך אימעצען די צואה פון א געשטארבענעם].

coexist' *v.* (קאו-עג-זיסט') עקזיסטירען אדער בעשטעהען גלייכצייטיג מיט אן אנדערען.

coexis'tence *n.* (קאו-עג-זיס'-טענס) דאס עקזיסטירען אדער בעשטעהן אין דער זעלבער צייט מיט אן אנדערען.

coexis'tent *a. and n.* (קאו-עג-זיס'-טענט) וואס עקזיסטירט אין דער זעלבער צייט מיט אן אנדערען; א זאך וואס עקזיסטירט אין דער זעלבער צייט אדער וואס איז אונמיטעלבאר פערבונדען מיט אן אנדערער.

coexpand' *v.* (קאו-עקס-פענד') פאנאנדערשפרייטען אדער אויסשטרעקען צוזאמען אויף א גלייכען אופן; אויסציהען אויף דער זעלבער שטרעקע.

coextend' *v.* (קאו-עקס-טענד') זיך גלייך אויסשטרעקען מיט אן אנדערען.

coexten'sion *n.* (קאו-עקס-טענ'-שאן) גלייכע אויסשטרעקונג אדער אויסברייטונג פון איין זאך מיט אן אנדערער.

coexten'sive *a.* (קאו-עקס-טענ'-סיוו) וואס שטרעקט זיך אוים גלייך ווייט; וואס פערנעהמט דעם גלייכען שטח אדער די גלייכע צייט.

coexten'sively *adv.* (קאו-עקס-טענ'-סיוו-לי) ז. *coextensive*.

coexten'siveness *n.* (קאו-עקס-טענ'-סיוו-נעס) דער צושטאנד אדער די אייגענשאפט פון האבען דיזעלבע אויסשטרעקונג ווי אן אנדער זאך.

cof'fee *n.* (קאפ'-אי) קאווע, קאפע; די בעבלעך פון א קאפע-בוים; דער קאפע-בוים.

cof'fee-bean *n.* (קאפ'-אי-ביען) א קאפע-בעבעל.

cof'fee-ber'ry *n.* (קאפ'-אי-בער'-אי) ז. *coffee-bean*.

cof'fee-blight *n.* (קאפ'-אי-בלאיט) א מיקראסקאפישער שוועמעל, וועלכער ברייננט גרויסען שאדען די קאפע-בוימער.

cof'fee-bug *n.* (קאפ'-אי-באג) אן אינזעקט וואס האלט זיך אויף אויף קאפע-בוימער און ברייננט זיי שאדען.

cof'fee-clea'ner *n.* (קאפ'-אי-קליע'-נער) אן אפאראט, מיט וועלכען מען שיילט אויס די קאפע-בעבלעך פון די שייטען; א מאשין וואס רייניגט רויהע קאפע.

cof'fee-cup *n.* (קאפ'-אי-קאפ) א קאפע-טאס.

cof'fee-house *n.* (קאפ'-אי-האוס) א קאפע-הויז.

cof'fee-mill *n.* (קאפ'-אי-מיל) א מיהלכעל, אין וועלכער מען מאהלט קאפע.

cof'fee-plant *n.* (קאפ'-אי-פלענט) א קאפע-בוימעל.

Coffee-plant

cof'fee-planta'tion *n.* (קאפ'-אי-פלענ-טיי'-שאן) א קאפע-פלאנטאציע [א לאנד-בעזיץ וואו עס ווערט געפלאנצט קאפע].

cof'fee-pot *n.* (קאפ'-אי-פאט) א קאפע-קאן.

cof'fee-roas'ter *n.* (קאפ'-אי-ראוס'-טער) איינער וועלכער ברענט קאפע-בעבלעך צו מאהלען זיי; א מאשין צו ברענען קאפע-בעבלעך.

cof'fee-room *n.* (קאפ'-אי-רוהם) א קאפע-הויז; א נארקיך.

cof'fee-set *n.* (קאפ'-אי-סעט) א קאפע-סערוויז [אלע כלים וואס זיינען נויטיג פאר צוגרייטען און טרינקען קאפע].

cof'fee-shop *n.* (קאפ'-אי-שאפ) א קאפע-הויז; א קראם וואו מען פערקויפט קאפע.

cof'fee-tree *n.* (קאפ'-אי-טריע) דער קאפע-בוים.

cof'feine *n.* (קאפ'-אי-אין) ז. *caffein*.

cof'fer *n. and v.* (קאפ'-ער) א קאסטען, א קופערט; א געלד-קאסטען; אזא ארט פערציערונגס-ארבייט אויף א סופיט [סטעליע]; אריינלעגען אין א קאסטען.

cof'fer-dam *n.* (קאפ'-ער-דעם) א קאפער-דאם [א פעסטער קאסטען וואס ווערט אריינגעשטעלט אין א טייך אדער אין אן אנדער וואסער-פלאץ פאר דעם צוועק אויסצופומפען דאס וואסער אויף דעם ארט, אום מען זאל קענען לעגען א פונדאמענט פאר א געביידע וואס דארף דארטען געבויט

ווערען, ווי א בריק א. ד. ג.]; אזא גוּפי־ כּים קאמערען וואס דענטיסטען בענוצען ארומצוזלענען ארום א צאהן, וועלכען מען דארף פּלאמבירען, אז קיין שפּייעכץ זאל צו איהם נים צוקומען; איינע פון די פעסט אבגעשלאסענע קאמערען אין א קריענס־שיף, וואס האבען די אויפ־ גאבע נים אריינצולאזען קיין וואסער אין שיף, ווען איהרע זייטען ווערען דורכגע־ שאסען [אזעלכע קאמערען ווערען געמאכט אין די זייטען פון שיף, זיי ווערען אויס־ געשטאפּט מים א געוויסען מאטעריאל און בילדען א ראפּעל־וואנד].

cof'ferer *n.* (קאפ'-ער-ער) אן אויבער־בעאמטער אין אמאליגען קעניגליכען הויף פון ענגלאנד, וואס האט געהאט די אויפזיכט אויף אלע אנדערע הויף־בעאמטע.

cof'fer-work *n.* (קאפ'-ער-הוואירק) אזא זארט פערציערונגס־ארבייט אויף א סופיט [סטעליע].

cof'fin *n. and v.* (קאפ'-אין) א טרונע, א זארג, א טויטען־קאסטען; אריינלעגען אין א טרונע; פערשליסען און בעהאלטען פון דער שיין.

cof'fin-bone *n.* (קאפ'-אין-באון) דער ביין פון א פערד'ס פוס, וואס איז אין דער קאפּיטע.

cof'fin-ma'ker *n.* (קאפ'-אין-מיי'-קער) א טרונע־מאכער.

cof'fle *n.* (קאפל) א קאמפּאניע שקלא־ פען געפיהרט אויף'ן מארק צום פערקויף.

cofound' *v.* (קאו-פאונד') גרינדען צו־ זאמען.

cofoun'der *n.* (קאו-פאונ'-דער) א מיט־ גרינדער.

cog *n. and v.* (קאג) דער צאהן פון א ראד; א קליין שיפעל; א שטוקע, א שפּיצעל, בעטרוג; א געפעלשטער שפּיעל־ביינדעל [וועלכער ווערט אנגעגאסען מים בליי]; מאכען צייהנער אין א ראד; חנפ'ענען, בעטריגען; זיך אנטשעפּען, זיך צוטשעפּען; בערעדען, אנרעדען; שפּיעלען מים פאלשע שפּיעל־ביינדלעך.

co'gency *n.* (קאו'-דזשענ-סי) מאכט צו איבערצייגען, גלויבליכקייט.

co'gent *a.* (קאו'-דזשענט) שטארק איבערצייגענד.

A logician can always give **cogent** arguments.

co'gently *adv.* (קאו'-דזשענט-לי) אויף א שטארק איבערצייגענדען אופן.

cogged dice (קאגד דאיס) פאלשע שפּיעל־ביינדלעך [וועלכע זיינען אנגעגאסען מים בליי].

cog'ger *n.* (קאג'-ער) א חונף, א בעטריגער.

cog'ging *n.* (קאג'-אינג) דאס בעטריגען דורך פאלשע שפּיעל־ביינדלעך.

cog'gle *n.* (קאגל) א קליין שיפעל.

cog'gly *a.* (קאג'-לי) נים איינגעשטעלט, נים פעסט, נים שטענדיג.

cogitabil'ity *n.* (קאדזש-אי-טע-ביל'-אי-טי) דענקבארקייט.

cog'itable *a.* (קאדזש'-אי-טעבל) דענקבאר; וואס לענט זיך אויף'ן שכל.

cog'itate *v.* (קאדזש'-אי-טייט) ערנסט דענקען; בעדענקען; זיך טיעף אריינדענקען.

cogita'tion *n.* (קאדזש-אי-טיי'-שאן) דאס דענקען: דאס נאכדענקען.

cog'itative *a.* (קאדזש'-אי-טיי-טיוו) נאכדענקענדיג; וואס קען זיך אריינדענקען.

cog'itatively *adv.* (קאדזש'-אי-טיי-טיוו-לי) דורך נאכדענקען.

cog'ito er'go sum (קאדזש' אי טאו ער'-גאו סאם) איך דענק, פאלגליך עקזיסטיר איך [א פילאזאפישער אויסדרוק פון'ם פראנצויזישען פילאזאף דעקארט].

co'gnac *n.* (קאו'-ניאק) קאניאק; פראנצויזישער בראנפען.

cog'nate *n. and a.* (קאג'-נייט) 1. פון דעם זעלבען מין; וואס האט א שייכות; 2. פערוואנדטע, קרובים.

1. The lecturer spoke about the tariff and **cognate** subjects.

cog'nateness *n.* (קאג'-נייט-נעס) קריבה'שאפט, פערוואנדשאפט.

cognat'ic *a.* (קאג-נעט'-איק) פערוואנדט.

cogna'tion *n.* (קאג-ניי'-שאן) פערוואנדטשאפט; קרובה'שאפט; עהנליכקייט אין נאטור אדער כאראקטער.

cogni'tion *n.* (קאג-ניש'-אן) וויסענשאפט, קענטניס; דאס וויסען.

cog'nitive *a.* (קאג'-ני-טיוו) וואס האט די מעגליכקייט צו וויסען אדער צו לערנען; וואס איז שייך צו וויסענשאפט אדער קענטניס.

cognizabil'ity *n.* (קאג-ני-זע-ביל'-אי-טי) די מעגליכקייט צו וויסען, פערשטעהן אדער בעגרייפען; די מעגליכקייט אונטערזוכט און געפראבירט צו ווערען.

cog'nizable *a.* (קאג'-ני-זעבל) וואס קען בעגריפען אדער פערשטאנען ווערען; וואס קען אונטערזוכט אדער פראבירט ווערען.

cog'nizably *adv.* (קאג'-ני-זעב-לי) ז. *cognizable*.

cog'nizance *n.* (קאג'-ני-זענס) ערקענטניס, קענטניס; דאס בעגרייפען, דאס פערשטעהן; געריכטליכע ערקענונג; ערקונדיגונג פון געריכט וועגען א פערברעכען.

The judge took **cognizance** of the absence of the prisoner.

cog'nizant of (קאג'-ני-זענט אוו) וואס האט די קענטניס פון... וואס איז בעקאנט מים... וואס קען זיך ערקונדיגען.

I was made **cognizant** of the exact facts in the case.

cog'nize *v.* (קאג'-נאיז) בעגרייפען, פערשטעהן, וויסען.

cognizee' *n.* (קאג-ני-זיע') אימעצער וועמען עס איז געריכטליך צוגעשטימט געווארען דאס אייגענטומס־רעכט אויף א שטיק לאנד.

cog'nizor *n.* (קאג'-ני-זאר) איינער וואס טרעט אב דורך געריכט צו אימעצען זיין רעכט אויף א שטיק לאנד.

cogno'men *n.* (קאג-נאו'-מען) א פאמיליען־נאמען; א צונאמען, א ביינאמען.

cognom'inal *n. and a.* (קאג-נאמ'-אי-נעל) וואס איז שייך צו א פאמיליען־נאמען; וואס האט דעמזעלבען נאמען; איינער וואס האט דעם זעלבען נאמען.

cognom'inate *v. and a.* (קאג-נאמ'-אי-נייט) געבען א צונאמען; וואס האט א צונאמען.

cognomina'tion *n.* (קאג-נאמ-אי-ניי'-שאן) א פאמיליען־נאמען; א צונאמען.

cognom'ine *adv.* (קאג-נאמ'-אי-ני) דורך א צונאמען.

cognos'cence *n.* (קאג-נאס'-ענס) קענטניס, ערקענטניס; דאס וויסען.

cognoscen'te *n.* (קאו-ניאו-שענ'-טע) א מבין, א פערשטעהער.

cognoscibil'ity *n.* (קאג-נאס-אי-ביל'-אי-טי) דאס זיין ערקענבאר; בעגרייפליכקייט, פערנעהמבארקייט.

cognos'cible *a.* (קאג-נאס'-איבל) ערקענבאר, בעגרייפליך; וואס מען קען וויסען; וואס איז אונטערווארפען א געריכטליכע אינטערזוכונג.

cognos'citive *a.* (קאג-נאס'-אי-טיוו) האבענדיג די פעהיגקייט צו ערקענען אדער וויסען.

cognos'citive fac'ulty (קאג-נאס'-אי-טיוו פעק'-אל-טי) ערקענונגס פעהיגקייט.

cogno'vit *n.* (קאג-נאו'-וויט) א געשריבענע אנערקענונג פון דעם אנגעקלאגטען דאס דער קלעגער האט רעכט.

co-guar'dian *n.* (קאו-גאר'-די-ען) א מיט־אפּעקון, מיט־אפּטרופּוס.

cog'ware *n.* (קאג'-הוועהר) אזא גראבע געוואנד וואס פלעגט געברויכט ווערען פון דער ארעמער בעפעלקערונג אין ענגלאנד ביז'ן ענדע פון 16טען יאהרהונדערט.

cog'-wheel *n.* (קאג'-הוויעל) א צאהן־ראד.

cohab'it *v.* (קא-העב'-איט) לעבען צוזאמען ווי א מאן מים א פרוי [אפט ביי פערזאנען וועלכע זיינען נים געזעצליך פערהייראט]; געשלעכטליך פערקעהרען.

cohab'itant *n.* (קא-העב'-אי-טענט) א מיט־בעוואהנער, איינער וואס וואהנט מים א צווייטען אין דעם זעלבען הויז.

cohabita'tion *n.* (קא-העב-אי-טיי'-שאן) דאס בייזאמען לעבען ווי א מאן און פרוי [אפט וועגען פערזאנען וואס זיינען נים געזעצליך פערהייראט]; דער אקט פון געשלעכטליכען פערקעהר.

cohab'iter *n.* (קא-העב'-אי-טער) ז. *cohabitant*.

coheir' *n.* (קאו-עהר') א מיט־יורש, איינער וואס איז בערעכטיגט מים נאך איינעם צו א ירושה.

coheir'ess *n.* (קאו-עהר'-עס) א מיט־יורש'טע, איינע וואס איז בערעכטיגט צו א טייל ירושה.

coheir'ship *n.* (קאו-עהר'-שיפ) די מיט־ערבשאפט.

cohere' *v.* (קא-היער') צוזאמענהעפטען, צוזאמענקלעפען, צונויפפאסען; זיין לאגיש צונויפגעפאסט אדער צונויפגעבונדען; איבעראיינשטימען, מושוה ווערען.

coher'ence *n.* (קא-היער'-ענס) צוזאמענהאנג; פערבינדונג; צונויפפאסונג.

This author's style is always characterised by **coherence**.

coher'ency *n.* (קא-היער'-ענ-סי) ז. *coherence*.

coher'ent *a.* (קא-היער'-ענט) צוזאמענהענגענד; צונויפגעפאסט; לאגיש צונויפגעבונדען; מים א טאלק.

He was so frightened, that he could give no **coherent** answer as to what happened.

coher'ently *adv.* (קא-היער'-ענט-לי) אין צוזאמענהאנג; אין א לאגישער פערבינדונג; מים א טאלק.

coher'er *n.* (קאו-היער'-ער) א קאהערער [אזא קליינעם גלעזערנעם רעהרעל אנגעפילט מים קליינע שטיקלעך זילבער און ניקעל וועלכעס ווערט בענוצט אין דראטלאזע טעלעגראפיע פאר דעם עלעקטרישען קאנטאקט].

coher'itor *n.* (קאו-הער'-אי-טאר) א מיט־יורש.

cohesibil'ity *n.* (קא-הי-זי-ביל'-אי-טי) די קאהעזיאנס־קראפט [די פיזיקאלישע אייגענשאפט דורך וועלכע די מאלעקולען פון א שטאף האלטען זיך צוזאמען און בילדען אן אייגהייטליכע מאסע]: די צונויפקלעבונג; דאס צוזאמענהאלטען זיך.

cohe'sible *a.* (קא-הי'-זיבל) קאהעזיאנס־פעהיג. ז. *cohesion*.

cohe'sion *n.* (קא-הי'-זשאן) קאהעזיאן

[די פיזיקאלישע איינענשאפט פון די מאלעקולען (טיילכלעך) פון שטאף זיך צו האלטען צוזאמען און בילדען אן איינהייטליכע, איינפערמיגע מאסע]; דאס זיין צונויפגעקלעפט אדער פעראייניגט.

cohe'sive *a.* (קא-הי'-סיוו) צוזאמענהענגענד, וואס האלט זיך צוזאמען; וואס האט די אייגענשאפט פון קאהעזיאן; צונויפקלעפענד.
The bandage is held on by **cohesive** plaster.

cohe'sively *adv.* (קא-הי'-סיוו-לי) אין צוזאמענהאלטונג; דורך קאהעזיאן. ז. ***cohesion***

cohe'siveness *n.* (קא-הי'-סיוו-נעס) ז. ***cohesibility***

cohib'it *v.* (קא-היב'-איט) אבהאלטען, הינדערן.

cohibi'tion *n.* (קאו-הי-ביש'-אן) הינדערניש, אבהאלטונג.

co'hobate *v.* (קאו'-הא-בייט) נאך אמאל דיסטילירען.

cohoba'tion *n.* (קאו-הא-ביי'-שאן) דאס נאך אמאל דיסטילירען.

co'hort *n.* (קאו'-הארט) אן אבטיילונג סאלדאטען; אן אבטיילונג פוס־סאלדאטען אין אלטען רוים; א גרופע פלאנצען אדער חיות וואס געהערען צו איין מין.

coif *n. and v.* (קאיף) א יארמולקע; א אדוואקאטען יארמולקע [אזא יארמולקע וואס אדוואקאטען טראגען אין איינינע לענדער ווען זיי טרעטען אויף אין געריכט]; א הויב; בעדעקען מיט א הויב.

coif'fure *n.* (קאיפ'-יור) א קאפ־פוץ; א האר־פריזור.

coign *n.* (קאין) א ווינקעל; א שפיץ.

coign of van'tage (קאין אוו ווענ'-טיידזש) אן אויסגעצייכענטע פאזיציע.

coil *v. and n.* (קאיל) אויפוויקלען ווי א קנויל אדער ספיראלע; זיך צונויפוויקלען ווי א קנויל אדער ספיראלע; געוויקעלטע שטריק; אן עלעקטרישער קופער־דראט וואס איז געוויקעלט ווי א ספיראלע; א גרופע אייזערנע רעהרען וואס זיינען צונויפגעשטעלט אין דער פארם פון א ספיראלע, ווי ביי דאמפף־הייצונג; לארם; טומעל.

coin *n. and v.* (קאין) א מינץ, א מטבע; א ווינקעל, א קלין; פרעגען אדער גיסען מטבעות; פאבריצירען, ערפינדען, אויסטראכטען.

coi'nable *a.* (קאי'-נעבל) וואס קען פערוואנדעלט ווערען אין מטבעות.

coi'nage *n.* (קאי'-נעדזש) די פרעגונג פון מטבעות; מינץ־געלד; געצאהלט פאר די פרעגונג פון מטבעות; פאבריצירונג.

coin'-assor'ter *n.* (קאינ'-ע-סאר'-טער) א מאשין צו זארטירען מטבעות לויט זייער גרויס און געוויכט.

coin a tale (קאין ע טייל) אויסטראכטען א מעשה.

coin'-bal'ance *n.* (קאינ'-בעל'-ענס) א ספעציעלע פינקטליכע וואג פאר וועגען מטבעות.

coincide' *v.* (קאו-אינ-סאיד') צוזאמענטרעפען אין איין פונקט; איבעראיינשטימען.
My judgment **coincides** with your opinion on the question.

coin'cidence *n.* (קא-אינ'-סי-דענס) צוזאמענטרעפונג אין איין צייט אדער איין פונקט; איבעראיינשטימונג; א צופעליגע איבעראיינשטימונג.
It was a **coincidence** that Thomas Jefferson and John Adams died on the anniversary of the signing of the Declaration of Independence.

coin'cident *a.* (קא-אינ'-סי-דענט) צוזאמענטרעפענד; איבעראיינשטימענד.

coinciden'tal *a.* (קא-אינ-סי-דענ'-טעל) וואס טרעפט זיך צונויף אין איין צייט אדער אין איין פונקט.

coinciden'tally *adv.* (קא-אינ-סי-דענ'-טעל-אי) דורך צונויפטרעפען אין איין צייט אדער אין איין פונקט; דורך איבעראיינשטימונג.

coin'cidently *adv.* (קאו-אינ'-סי-דענט-לי) ז. ***coincidentally***

coinci'der *n.* (קאו-אינ-סאי'-דער) דער וואס שטימט איין מיט אן אנדערען.

coin'-coun'ter *n.* (קאינ'-קאונ'-טער) א מאשינקע צו צעהלען געלד [מטבעות].

coin'dicant *a. and n.* (קאו-אינ'-די-קענט) וואס דערלענגט נאך א סמן אדער סימפטאם; וואס שטימט איין מיט אן אנדער סמן אדער סימפטאם; א גלייכער סמן אדער סימפטאם וואס צייגט אן דיזעלבע זאך וואס אן אנדערער.

coindica'tion *n.* (קאו-אינ-די-קיי'-שאן) א צייכען אדער סימפטאם וואס וויזט דיזעלבע זאך וואס אן אנדערער.

coi'ner *n.* (קאי'-נער) א מינצען־פרעגער [איינער וואס שטעמפעלט מטבעות]; אן אויסטראכטער.

coinhab'itant *n.* (קאו-אינ-העב'-אי-טענט) א מיט־בעוואהנער [איינער וואס וואהנט צוזאמען מיט אנדערע].

coinhab'iting *n.* (קאו-אינ-העב'-אי-טינג) דאס וואהנען צוזאמען.

coinher'itance *n.* (קאו-אינ-הער'-אי-טענס) די מיט־ערבשאפט [א ירושה אין וועלכער צוויי אדער מעהרערע זיינען בעטייליגט].

coinher'itor *n.* (קאו-אינ-הער'-אי-טאר) דער מיט־יורש.

coi'ning-press *n.* (קאי'-נינג-פרעס) א מאשין צום פרעגען [אבשטעמפלען] מטבעות.

coin'less *a.* (קאינ'-לעס) ניט האבענדיג א פרוטה.

coin mon'ey (קאין מאנ'-אי) 1. מינצען־געלד; 2. פיעל געלד פערדיענען [שמיעדען געלד].
1. Congress has the power to **coin money**.
2. He is **coining money** out of his business.

coinstanta'neous *a.* (קאו-אינ-סטענ-טיי'-ני-אס) וואס פאסירט אין דערזעלבער צייט.

coinsure' *v.* (קאו-אינ-שור') פערזיכערען אימעצענס לעבען צוזאמען מיט אנדערע.

cointense' *a.* (קאו-אינ-טענס') פון דערזעלבינער אנשטרענגונג אדער ווירקזאמער קראפט, ווי אן אנדערער; פון גלייכער אנשטרענגונג אדער קראפט.

cointen'sion *n.* (קאו-אינ-טענ'-שאן) דאס זיין פון דערזעלבינער קראפט אדער אנשטרענגונג.

cointen'sity *n.* (קאו-אינ-טענ'-סי-טי) ז. ***cointension***

coin'terest *n.* (קאו-אינ'-טער-עסט) געמיינשאפטליכע אינטערעסע.

coin words (קאין הווארדז) ערפינדען אדער אויסטראכטען נייע ווערטער.
Authors often **coin** new words.

coir *n.* (קאיר) פעדים אדער שטריק געמאכט פון דער קארע פון קאקוס־נים־פאלמען.

coire *n.* (קאיר) ז. ***coir***

coit *n. and v.* (קאיט) עפעס וואס ווערט געווארפען צו א געוויסען ציעל; א שיס־ציעל; ווארפען. ז. ***quoit***

co'ition *n.* (קא-איש'-אן) פעראייניגונג, צוזאמענקונפט; דער אקט פון געשלעכטליכען פערקעהר.

co'itus *n.* (קאו'-אי-טאס) ז. ***coition***

coju'ror *n.* (קאו-דזשו'-ראר) דער וואס שווערט פאר'ן אנדערען אז מען קען איהם גלויבען.

coke *n. and v.* (קאוק) קאקאס־קויהלען [ווערען ערהאלטען דורך עטוואס דורכברענען איינפאכע שטיין־קויהלען]; פערוואנדלען איינפאכע שטיין־קויהלען אין קאקאס־קויהלען.

coke'-kiln *n.* (קאוק'-קיל) אן אויוועז וואו מען ברענט איינפאכע שטיין־קויהלען אויף קאקאס־קויהלען.

coke'-ov'en *n.* (קאוק'-אווז) ז. ***coke-kiln***

co'kernut *n.* (קאו'-קער-נאט) קאקאס־ניס.

co'king *n.* (קאו'-קינג) דאס פערוואנדלען איינפאכע שטיין־קויהלען אין קאקאס־קויהלען.

co'king-kiln *n.* (קאו'-קינג-קיל) ז. ***coke-kiln***

co'king-ov'en *n.* (קאו'-קינג-אווז) ז. ***coke-kiln***

col *n.* (קאל) א שמאלער טאל צווישען צוויי בערג.

Col. ***colonel*** אן אבקירצונג פון ווארט

cola'borer *n.* (קאו-ליי'-באר-ער) א מיט־ארבייטער.

col'ander *n.* (קאל'-ענ-דער) א זייער; א פילטער.

col'arin *n.* (קאל'-ע-רין) די האלז פון א זייל.

cola'tion *n.* (קא-ליי'-שאן) דאס אויסזייען, דאס פילטרירען.

col'ature *n.* (קאל'-ע-טשור) דאס דורכזייען; דאס וואס ווערט דורכגעזייט; א זייער, א פילטער.

Col'chicum *n.* (קאל'-קי-קאם) א מין זאפראן־פלאנצען וועלכע ווערען בענוצט אין דער מעדיצין.

col'cothar *n.* (קאל'-קא-טהער) ענגליש־רויט [אזא רויט־ברוינליכער פולווער וואס ווערט ערהאלטען פון איבערגעראסטעטען אייזען].

cold *a. and n.* (קאולד) 1. קאלט, פראסטיג; 2. גלייכגילטיג; אהן געפיהל; 3. קעלט, פערקיהלונג; קאטער; 4. פון א בלויליכען עפעקט [אין בילדער מאהלעריי].
2. His manner of speech is **cold**. 3. He suffers from a **cold**. 4. He paints in **cold** colors.

cold applica'tions (קאולד עפ-לי-קיי'-שאנז) קאלטע אומשלעגע, קאלטע קאמפרעסען.

cold as char'ity (קאולד עז טשער'-אי-טי) אהן מיט־געפיהל [קאלט ווי צדקה].

cold as Christ'mas (קאולד עז קריס'-מעס) ביטער קאלט [ווי אין ווייהנאכטס־צייט].

cold blood (קאולד בלאד) נעלאסענהייט; קאלט־בלוטיגקייט.

cold'-blood'ed *a.* (קאולד'-בלאד'-עד) 1. קאלטבלוטיג, אהן געפיהל; 2. וואס האט קאלטעס בלוט [ווי פיש א. ד. ג.].
1. He is a **cold-blooded** villain. 2. Reptiles, amphibians and fishes, are **cold-blooded** animals.

cold'-chis'el *n.* (קאולד'-טשיז'-על) א דלאט אדער שטעמאייזען פון פערהארטעוועטע שטאל].

cold com'fort (קאולד קאמ'-פארט) א שוואכע טרייסט.
It is cold comfort for the living that the dead rest in peace.

cold'-cream *n.* (קאולד'-קריעם) אזא קיהלענדע זאלב פאר די הויט.

cold discourse' (קאולד דיס-קאורס') א קאלטע, ניט אינטערעסאנטע רעדע.

cold'-drawn *a.* (קאולד'-דראהן) ארויסגעצויגען אהן דער הילף פון היץ [ווענען אוילען].

cold'-ham'mer *v.* (קאולד'-העמ'-ער) קאלט שמיעדען [ביי מעטאלען ווען זיי ווערען געשמיעדט קאלטערהייט].

cold'-ham'mering *n.* (קאולד'-העמ'-ער-אינג) דאס שמיעדען מעטאל קאלטערהייט.

cold'-hear'ted *a.* (קאולד'-האר'-טעד) קאלטהערציג; גלייכגילטיג; ניט האבענדיג קיין מיטגעפיהל.

cold'-hear'tedly *adv.* (קאולד'-האר'-טעד-לי) אויף א קאלטהארציגען אופן; דורך גלייכגילטיגקייט.

cold'-hear'tedness *n.* (קאולד'-האר'-טעד-נעס) קאלט־הארציגקייט; גלייכגילטיגקייט.

cold'ish *a.* (קאולד'-איש) קיהל.

cold jest (קאולד דזשעסט) א פוילער וויץ.

cold'-kind *a.* (קאולד-קאינד) קאלט, אבער ליעבליך.

cold'ly *adv.* (קאולד'-לי) אויף א קאלטען שטיינער; אהן געפיהל; גלייכגילטיג.

cold'-mo'ving *a.* (קאולד'-מו'-ווינג) גלייכגילטיג, אהן אינטערעסע.

cold'ness *n.* (קאולד'-נעס) קאלטקייט; גלייכגילטיגקייט.

cold purse (קאולד פוירס) א לעדיג בייטעלע, א לעדיגער טייסטער.

cold'-short *a.* (קאולד'-שארט) וואס ברעכט זיך ווען עס איז אבגעקיהלט [ווי א מעטאל].
Cold-short iron.

cold'-shoul'der *v.* (קאולד'-שאול'-דער) זיך קאלט בענעהמען, אויפנעהמען קאלט אדער גלייכגילטיג.

cold'-slaw *n.* (קאולד'-סלאה) א געריכט פון פערשיעדענע דין צושניטענע גרינסען; א קרויט־סאלאד.

cold'-sore *n.* (קאולד'-סאור) אן אויסשלאג אויף די הויט פון קעלט [הויפטזעכליך ארום מויל].

cold stor'age (קאולד סטאור'-איידזש) אן אייז־קאמער [וואו מען לעגט אוועק פראדוקטען, הויפטזעכליך עסענווארג, וואס דארפען ליעגען אויף קעלט, אז זיי זאלען ניט פערדארבען ווערען].

cold'-sweat'ing *n.* (קאולד'-סהוועט'-אינג) די מעטאדע איז גארבערייען ארויסצונעהמען די האר פון פעל דורך ווייקען זיי איינינע טעג אין קעסלען אונטער א שטראם קאלטעם וואסער.

cold'-tin'ning *n.* (קאולד'-טינ'-אינג) די מעטאדע אויסצוצינען כלים מיט צין־אמאלגאם [צין געמישט מיט קוועקזילבער].

cold wave (קאולד הווייוו) א קאלטע לופט־כוואליע [דורך וועלכע עס ווערט פלוצים קאלט].

cold without' (קאולד הוויטה-אוט') א ריינער שנאפס אהן וועלכען עס איז בייגעמיש.

cole *n.* (קאול) קרויט; א קופע היי; נידערטרעכטיגקייט; פאלשקייט.

co-legatee' *n.* (קאו-לעג-ע-טיע') א מיט־יורש לויט צואה.

cole'-mouse *n.* (קאול'-מאוס) ז. *coal-mouse*.

Coleop'tera *n.* (קאו-לי-אפ'-טע-רא) דער מין פליגען וואס האבען הארטע פליעגעל־דעקלעך איבער זייערע געוועהנליכע פליעגלען [זשוקעס, קעפער].

coleop'teral *a.* (קאו-לי-אפ'-טע-רעל) וואס האט הארטע פליגלען־דעקלעך; וואס איז ווי א קעפער [זשוק].

coleop'terist *n.* (קאו-לי-אפ'-טע-ריסט) א קענער אדער פארשער פון פליגען אדער קעפער.

coleop'terous *a.* (קאו-לי-אפ'-טער-אס) ז. *coleopteral*.

cole'rape *n.* (קאול'-רייפ) א ריב [אזא זיסער גארטען־גרינס וואס איז ענליך צו רעטיך].

cole'-seed *n.* (קאול'-סיעד) ריבען־זאמ; א ריב.

cole'-slaw *n.* (קאול'-סלאה) א געריכט פון פערשיעדענע דין צושניטענע גרינסען; קרויט־סאלאט.

colessee' *n.* (קאו-לע-סי') א מיט־שכן; א מיט־ארענדאר.

coles'sor *n.* (קאו-לעס'-אר) א שותף אין ארויסגעבען א קאנטראקט ביים פערדינגען א הויז אדער לאנד.

cole'wort *n.* (קאול'-הוואירט) קרויט; קרויט־פלאנצע; יונגע קרויט וואס איז נאך אין בלעטער און ניט אין קעפ.

col'ic *n.* (קאל'-איק) 1. א שטארקער קרעמפף אין די געדערים אדער אין בויך [הויפטזעכליך וואס קומט פון א צו לויזען מאגען]; 2. קרעמפף אין בויך ביי קליינע קינדער, וואס קומט פון זויגען א לעדיגע פלאש.
2. The baby suffers from colic.

col'icky *a.* (קאל'-אי-קי) וואס איז שייך צו קרעמפף אין די געדערים; וואס ליידט פון קרעמפף אין די געדערים.

col'ic-root *n.* (קאל'-איק-רוהט) אזא פלאנצע וואס ווערט געברויכט אין דער מעדיצין געגען קרעמפף אין די געדערים.

col'in *n.* (קאל'-אין) א מין קוראפאטקע [אזא פויגעל].

Colise'um *n.* (קאל-אי-סי'-אם) דער קאליסעאום [דער אמפיטעאטער אין אלטען רוים].

colise'um *n.* (קאל-אי-סי'-אם) א קאלאסעאום [א גרויסע געביידע פאר אויסשטעלונגען, פאר טעאטער־אויפפיהרונג, פאר גרויסע פערזאמלונגען א. ד. ג.].

coli'tis *n.* (קא-לאי'-טיס) ענטצינדונג פון גרימדארם.

coll *v.* (קאל) אבשניידען, אבשערען; פערשטריקען אין א נעץ, ארומכאפען ווי מיט א נעץ.

collab'orate *v.* (קא-לעב'-א-רייט) מיטארבייטען [בעזאנדערס אין א ליטעראַרישער אדער וויסענשאפטליכער ארבייט].

collabora'tion *n.* (קא-לעב-א-ריי'-שאן) די מיטארבייטשאפט [בעזאנדערס אין ליטעראַרישער אדער וויסענשאפטליכער ארבייט].

collab'orator *n.* (קא-לעב'-א-ריי-טאר) א מיטארבייטער [בעזאנדערס אין ליטעראַרישער אדער וויסענשאפטליכער ארבייט].

collapse' *v. and n.* (קא-לעפס') 1. צוזאמענפאלען, איינפאלען; חרוב ווערען; צוזאמענברעכען [פון שוואכקייט אדער קראנקהייט]; 2. דאס איינפאלען; דאס חרוב ווערען; דאס צוזאמענברעכען [פון שוואכקייט]; 3. א פאלשטענדיגער דורכפאל [פון אן אידעע אדער אונטערנעהמונג].
1. The building collapsed before it was completed. 2. He suffered a collapse from overwork. 3. The movement for a third party in the election collapsed.

collapsed' *a.* (קא-לעפסט') איינגעפאלען, חרוב; צוזאמענגעבראכען.

collap'sible *a. and n.* (קא-לעפ'-סיבל) 1. וואס קען צונויפברעכען; 2. וואס מען קען צונויפקלאפען, צונויפלעגען אדער צונויפדריקען; א שיפעל וואס קען צונויפגעלעגט ווערען.
2. Collapsible drinking-cups are necessary for travelers.

collap'sion *n.* (קא-לעפ'-שאן) דאס צוזאמענפאלען, דאס צוזאמענברעכען [פון שוואכקייט].

col'lar *n. and v.* (קאל'-ער) א קאלנער, א קראגען; א כאמוט פון א פערד; אנטהאן א קאלנער; כאפען ביים קראגען; צונויפראלען א שטיקעל פלייש און פערבינדען.

col'lar-awl *n.* (קאל'-ער-אהל) אן אהל פון א זאטלער [רימער] מיט וועלכען עס ווערען גענעהט כאמוטען פון פערד.

col'larbags *n.* (קאל'-ער-בעגז) ווייס־בראנד [אן אויסדראונג פון ווייץ אין וואקסען].

col'lar-beam *n.* (קאל'-ער-ביעם) א קווער־באלקען.

col'lar-block *n.* (קאל'-ער-בלאק) אזא קלעצעל וואס זאטלער [רימער] בענוצען ביים נעהען א כאמוט.

col'lar-bone *n.* (קאל'-ער-באון) דער שליסעל־ביין, ז. *clavicle*.

col'lard *n.* (קאל'-ארד) אזא זארט אמעריקאנער קרויט מיט דיקע פליישיגע בלעטער [וואקסט ניט אין קעפ].

col'lared *a.* (קאל'-ערד) וואס האט א האלז־באנד; וואס איז שייך צו א האלז־באנד אדער צו א קאלנער.

col'lared beef (קאל'-ערד ביעף) אקסען־פלייש, פון וועלכען עס זיינען ארויסגענומען די ביינער און וואס איז צונויפגעראלט און איבערגעבונדען מיט שטריקלעך.

col'laret *n.* (קאל'-ער-עט) א קרעגעלע, א דאמען־קראגען, א שפיצען־קראגען; א האלז־פאנצער.

col'larette *n.* (קאל'-ער-עט) ז. *collaret*.

col'larless *a.* (קאל'-ער-לעס) אהן א קראגען.

colla'table *a.* (קא-ליי'-טעבל) פערגלייכבאר.

collate' *v.* (קא-לייט') פערגלייכען און נאכזעהן; פערגלייכען כדי צו פראבירען [בעזאנדערס מאנוסקריפטען אדער סטאטיסטיק].
The critic collated all the manuscripts of Milton.

collat'eral *a. and n.* (קא-לעט'-ע-רעל) 1. וואס איז זייט ביי זייט מיט אן אנדער זאך; איבעראיינשטימיג; גלייך מיט...; עפעס וואס האט די זעלבע זייטען וואס אן אנדער געגענשטאנד; 2. א ניט דירעקטע שייכות; 3. א ווערטה־זאך וואס ווערט געגעבען אלס ערבות אדער גאראנטיע.
2. A collateral argument clarified the debate. 3. I borrowed money in the bank giving my note and collateral security.

collat'eral cir'cumstances (קא-לעט'-ע-רעל סויר'-קאמ-סטענ-סעז) זייטיגע אומשטענדען.

collat'eral ev'idence (קא-לעט'-ע—

רעל עוו'-אי-רענס) אן אונדירעקטער בעווייז; א נעבען־בעווייז.
Collateral evidence often brings out the truth better than direct proof.

collat'erally *adv.* (קא-לעט'-ע-רעל-אי) זייט ביי זייט; אונדירעקט.

collat'eralness *n.* (קא-לעט'-ע-רעל-נעס) דאס זיין זייט ביי זייט; די אונדירעקטע פערוואנדשאפט.

collat'eral secu'rity (קא-לעט'-ער-על סי-קיו'-רי-טי) געלד אדער אייגענטום איינגעלעגט אלס פערזיכערונג אדער גאראנטיע.

collat'eral trust'-bonds (קא-לעט'-ע-רעל טראסט'-באנדז) ווערטה־פאפיערען אדער אקציעס וואס ווערען ארויסגעגעבען פון א געזעלשאפט, וועלכע ווערען גאראנטירט אדער געזיכערט דורך די ווערטה־פאפיערען, וועלכע זי האט אין בעזיץ, פון אן אנדער געזעלשאפט. דער פראצענט וואס עס ווערט געצאהלט פון אזעלכע אקציעס איז קלענער ווי דער פראצענט וואס עס ווערט געצאהלט פון די ווערטה־פאפיערען דורך וועלכע זיי זיינען פערזיכערט. דער אונטערשיעד אין דעם פראצענט ווערט געזאמעלט אלס א לעשוננגס־פאנד [אבצוצאהלען די סומע אויף וועלכע די אקציעס זיינען ארויסגעגעבען געווארען].

collate' to (קא-לייט' טו) דערהויבען צו דעמזעלבען גראד, שענקען די גלייכע פריווילעגיע.

colla'tion *n.* (קא-ליי'-שאן) א פערגלייך פון איין זאך מיט דער אנדערער; דאס פערגלייכען [בעזאנדערס מאנוסקריפטען, ציפער אדער סטאטיסטיק]; דאס לעזען וועגען דעם לעבען פון די קריסטליכע הייליגע [בעזאנדערס אין די קלויסטערס פון די מאנאכען]; א לייכטער מאהלצייט.

colla'tive *a.* (קא-ליי'-טיוו) פערגלייכענדיג מיט אנאנדער.

colla'tor *n.* (קא-ליי'-טאר) א פערגלייכער; איינער וואס פערגלייכט מאנוסקריפטען אדער אויסגאבען פון ביכער; איינער וואס פערגלייכט אימעצען אין א פריווילעגיע.

col'league *n.* (קאל'-איג) א קאלעגע, אן אמטס ברודער; א חבר.

colleague' *v.* (קא-ליעג') ארבייטען צוזאמען אין איין אמט אדער קאנטאר.

colleagued' with (קא-ליעגד' הוויטה) פערבונדען, אריין אין חברה.

col'leagueship *n.* (קאל'-איג-שיפ) קאלעגיאליטעט; די אמטסגענאסענשאפט; דאס זיין א קאלעגע.

col'lect *n.* (קאל'-עקט) א קורצע תפלה אין א קירך; א קורצע תפלה.

collect' *v.* (קא-לעקט') זאמלען, צונויפקלייבען, צונויפמאכען; איינמאהנען.

collec'table *a.* (קא-לעק'-טעבל) וואס קען געזאמעלט ווערען; וואס קען איינגעמאהנט ווערען.

collecta'nea *n.* (קאל-עק-טיי'-ני-א) א זאמלונג פון געוועהלטע זעצע פון פערשיעדענע שריפטשטעלער.

collecta'neous *a.* (קאל-עק-טיי'-ני-אס) צוזאמענגעקליבען, צונויפגעזאמעלט.

collect'ed *a.* (קא-לעקט'-עד) 1. פערזאמעלט; צונויפגעזאמעלט; 2. געפאסט, זעלבסט בעהערשט, געלאסען.
1. He collected coins for amusement. 2. He met the danger in a collected manner.

collec'tedly *adv.* (קא-לעק'-טעד-לי) מיט זעלבסט־בעהערשונג; מיט געפאסטען מוטה, געלאסען.
He spoke quite calmly and collectedly.

collec'tedness *n.* (קא-לעק'-טעד-נעס) דאס פאסען מוט.

collec'tible *a.* (קא-לעק'-טיבל) ז. *collectable*.

collec'ting-box *n.* (קא-לעק'-טינג-באקס) א בלעכערנע קעסטעל פאר קאלעקציאנען פון פלאנצונגען אדער אינזעקטען.

collec'tion *n.* (קא-לעק'-שאן) 1. דאס זאמלען; א זאמלונג; 2. א זאמלונג פון נדבות; 3. דאס איינמאהנען שולדען.
1. He has a collection of good books. 2. They took up a collection for the poor widow. 3. My collections this week are good.

Collec'tion Act (קא-לעק'-שאן עקט) דאס געזעץ פון די פעראייניגטע שטאאטען אין אמעריקא פון יאהר 1799 וועגען איינטיילען דאס לאנד אין בעצירקען פאר דעם צוועק פון איינמאהנען אבצאהלונגען אויף אריינגעפיהרטע אויסלענדישע סחורות.

collec'tive *a. and n.* (קא-לעק'-טיוו) קאלעקטיוו, געמיינשאפטליך, צוזאמען; דאס זאמעלווארט [א ווארט וואס בעצייכענט א זאמלונג פון פיעלע גלייכע זאכען (ווי „וואלד"—פון פיעלע בוימער, „פאלק"—פון פיעלע מענשען, א. ז. וו.)].

collec'tive ac'tion (קא-לעק'-טיוו עק'-שאן) א געמיינשאפטליכע טהעטיגקייט.

collec'tive bar'gaining (קא-לעק'-טיוו באר'-גיי-נינג) אן אבמאך וועגען ארבייטס־לויהן און ארבייטס־בעדינגונגען צווישען אונטערנעהמער אדער א פעראיין פון אונטערנעהמער פון איין זייט און די ארבייטער אלס ארגאניזירטע גרופע אדער קערפערשאפט פון דער אנדערער זייט; אן אבמאך צווישען אן אונטערנעהמער מיט אן ארבייטער־יוניאן.

collec'tively *adv.* (קא-לעק'-טיוו-לי) צוזאמען; געמיינשאפטליך.
The citizens of the state collectively considered, must protect their country.

collec'tiveness *n.* (קא-לעק'-טיוו-נעס) די געזאמטהייט; די פעראייניגונג; א מאסע; א סך.

collec'tive noun (קא-לעק'-טיוו נאון) א זאמעלווארט. ז. *collective*.

collec'tivism *n.* (קא-לעק'-טיוו-איזם) קאלעקטיוויזם, סאציאליזם, דער פרינציפ, אז די געמיינשאפט אדער דער שטאאט דארף קאנטראלירען די פראדוקציאן און די פראדוקציאנס־מיטעל און אז פריוואט־אייגענטום דארף אבגעשאפט ווערען.

collec'tivist *n. and a.* (קא-לעק'-טיוו-איסט) איינער וואס איז אן אנהענגער פון קאלעקטיוויזם; וואס איז שייך צו דעם קאלעקטיוויזם. ז. *collectivism*.

collectivis'tic *a.* (קא-לעק-טי-וויס'-טיק) וואס איז שייך צו קאלעקטיוויזם. ז. *collectivism*.

collectiv'ity *n.* (קאל-עק-טיוו'-אי-טי) די געמיינשאפט; דאס בירגערטום אלס גאנצעס.

collect' one's self (קא-לעקט' הוואנז סעלף) זיך צונויפנעהמען מיט די קרעפטען, זיך פאסען, קומען צו זיך.

collec'tor *n.* (קא-לעק'-טאר) א זאמלער; אן אנטיקען־זאמלער; א געלד־מאהנער; אן איינקאסירער; א קאלעקטאר פון אן עלעקטרישע מאשין [דער טייל פון אן עלעקטרישע מאשין וואו עס זאמעלט זיך אויף די עלעקטריציטעט].

collec'torate *n.* (קא-לעק'-טא-רייט) דאס אמט פון א געלד מאהנער אדער איינקאסירער; דער בעצירק פון אן איינקאסירער.

collec'torship *n.* (קא-לעק'-טאר-שיפ) ז. *collectorate*.

collec'tress *n.* (קא-לעק'-טרעס) אן איינקאסירערין.

colleg'atary *n.* (קא-לעג'-ע-טע-רי) א מיט־יורש.

col'lege *n.* (קאל'-עדזש) א גימנאזיום; א הויך־שוהל; אן אבטיילונג פון אן אוניווערזיטעט; א פעראיין, א קארפאראציאן.

col'lege of wit'-crack'ers (קאל'-עדזש אוו הוויט'-קרעק'-ערז) א חברה לצים, א חברה קיבעצער, א קיבעצארניע.

colle'gial *a.* (קא-לי'-דזשי-על) וואס געהערט צו א גימנאזיום אדער צו א הויך־שוהל.

colle'gian *n.* (קא-לי'-דזשי-ען) א סטודענט פון א הויך־שוהל.

colle'giate *a. and n.* (קא-לי'-דזשי-אייט) וואס געהערט צו א גימנאזיום אדער צו א הויך־שוהל; א סטודענט.

colle'giate church (קא-לי'-דזשי-אייט טשוירטש) א פעראייניגונג פון קירכען וואס האבען געמיינשאפטליכע גייסטליכע; א קריסטליכע סעקטע אין ענגלאנד וואס האט ניט אין איהר קירך קיין בישאף.

collen'chyma *n.* (קא-לענ'-קי-מא) אזא פארם פון א דיקען צעלען־געוועב ביי קרויט־ארטיגע פלאנצען.

col'let *n. and v.* (קאל'-עט) דער ארט פון א רינג, וואו דער שטיין איז איינגעפאסט; א קראגען; א האלזבאנד; אזא קראגען וואס די קאטוילישע גייסטליכע טראגען; איינפאסען א שטיין אין א רינג.

collet'ic *a. and n.* (קא-לעט'-איק) קלייעדיג, קלעפיג; א קלעפ־מיטעל.

collide' *v.* (קא-לאיד') זיך צוזאמענשטויסען.
The ships collided in mid-ocean.

col'lie *n.* (קאל'-אי) א שעפסען־הונד [א הונד וואס ווערט מייסטענס בענוצט פון פאסטוכער צו היטען שעפסען].

col'lier *n.* (קאל'-יער) א קויהלען־גרעבער; א קויהלען־שיף.

col'liery *n.* (קאל'-יער-אי) א קויהלען־גרוב; דער קויהלען־האנדעל.

col'ligate *v.* (קאל'-אי-גייט) צוזאמענבינדען, פערבינדען.

colliga'tion *n.* (קאל'-אי-גיי'-שאן) א צוזאמענבינדונג; א לאגישע פערבינדונג פון פאקטען.

col'limate *v.* (קאל'-אי-מייט) ברייננגען אין דער זעלבינער ליניע [ווי די אקסען־ליניען פון די צוויי גלעזער אין א טעלעסקאפ]; מאכען פאראלעל; אנשטעלען ריכטיג א טעלעסקאפ.

col'limating *a.* (קאל'-אי-מיי-טינג) מאכענדיג פאראלעל; אנשטעלענדיג ריכטיג די גלעזער פון א טעלעסקאפ.

col'limating eye'piece (קאל'-אי-מיי-טינג אי'-פיעס) אזא אפטישע גלאז אויסצוגעפינען דעם פעהלער פון א טעלעסקאפ וואס איז ניט ריכטיג אנגעשטעלט.

collima'tion *n.* (קאל-אי-מיי'-שאן) דאס אנשטעלען ריכטיג א טעלעסקאפ.

col'limator *n.* (קאל'-אי-מיי-טאר) א ריכטיג אנגעשטעלטער טעלעסקאפ וואס ווערט בענוצט אנצושטעלען ריכטיג אנדערע טעלעסקאפען.

collin'ear *a.* (קא-לינ'-אי-אר) ליעגענדיג אויף דער זעלבינער גראדער ליניע.

collin'eate *v.* (קא-לינ'-אי-אייט) ברייננגען אין דער זעלבינער גראדער ליניע; ריכטען אין א גראדע ליניע; ליעגען אין דערזעלבינער ליניע מיט עטוואס אנדערעס.

collinea'tion *n.* (קא-לינ-אי-איי'-שאן) דאס ברייננגען עטוואס אין רערועלבינגער ליניע מיט אן אנדער זאך.

collin'gual *a.* (קא-לינ'-גהוועל) וואס רעדט דיזעלבע שפראך.

colliq'uable *a.* (קא-ליק'-הוועבל) שמעלצבאר; וואס קען צושמאלצען ווערען.

col'liquant *a.* (קאל'-אי-קהוועגט) וואס קען געשמאלצען ווערען.

col'liquate *v.* (קאל'-אי-קהווייט) שמעלצען.

colliqua'tion *n.* (קאל-אי-קהוויי'-שאן) שמעלצונג; צוזאמענשמעלצונג.

colliq'uative *a.* (קא-ליק'-הווע-טיוו) שמעלצענדיג.

colliq'uativeness *n.* (קא-ליק'-הווע-טיוו-נעס) דאס שמעלצען.

colliquefac'tion *n.* (קא-ליק-הווי-פעק'-שאן) צוזאמענשמעלצונג.

colli'sion *n.* (קא-ליזש'-אן) א צוזאמענשטויסונג; דער געגענזאץ, אנטאגאניזם.

col'locate *v.* (קאל'-א-קייט) צוזאמענשטעלען, צוזאמענזעצען; פאנאנדערטיילען דאס געלד, וואס מען האט אויסגעלייזט פון פערקויף פון פערמעגען [נאך א געריכטליכען פערקויף] צווישען די בעלי-חובות.

colloca'tion *n.* (קאל-א-קיי'-שאן) צוזאמענשטעלונג, צוזאמענבינדונג; דאס ברייננגען א זאך אין א געוויסען צוזאמענהאנג מיט אן אנדערער; דאס פאנאנדערטיילען צווישען די בעלי-חובות דאס געלד וואס איז אויסגעלייזט געווארען פון א געריכטליכען פערקויף פון פערמעגען.

collo'dion *n.* (קא-לאו'-די-אן) ז. *collodium*.

collo'dium *n.* (קא-לאו'-די-אם) קאלאדיום [א פליסיגקייט וואס בעשטעהט פון פיראקסילין, עפיר און ספירים. דיענט פאר פערשיעדענע ניצליכע צוועקען, ווי אין מעדיצין, אין פאטאגראפיע א. ז. וו.].

col'loid *a. and n.* (קאל'-איד) וואס איז עהנליך צו זשעלאטין אדער קליי; האלב-גערדיכט; ניט קריסטאליזירט; א האלב-געדיכטע זאך, ווי איי-ווייס א. ד. ג.

colloi'dal *a.* (קא-לאי'-דעל) וואס איז שייך צו זשעלאטין [א מין פערגליווערטע פליסיגקייט, ווי שטורען, פעטשא א. ז. וו.].

col'lop *n.* (קאל'-אפ) אן אבגעשניטענער שטיקעל פלייש.

collo'quial *a.* (קא-לאו'-קהווי-על) וואס ווערט געברויכט אין געוועהנליכער שפראך, אבער ניט אין ליטעראטור.

"I am game" is a colloquial expression for "I stand by my word."

collo'quialism *n.* (קא-לאו'-קהווי-על-איזם) א ווארט אדער פראזע וואס ווערט בענוצט אין דער געוועהנליכער שפראך אבער ניט אין ליטעראטור.

collo'quialize *v.* (קא-לאו'-קהווי-על-איז) ברויכען אין דער שפראך ניט ליטערארישע אויסדריקע.

collo'quially *adv.* (קא-לאו'-קהווי-על-אי) דורך געוועהנליכע, ניט ליטערארישע אויסדריקע.

col'loquist *n.* (קאל'-א-קהוויסט) איינער וואס נעהמט אנטייל אין א געשפרעך, בעזונדערס א געשפרעך וואס האט דעם כאראקטער פון א דעבאטע, ויכוח.

col'loquy *n.* (קאל'-א-קהווי) א געשפרעך [בעזונדערס אזא, וואס האט דעם כאראקטער פון א דעבאטע].

collude' *v.* (קא-ליוד') שליסען מיט איינעם א געהיימען אבמאך ארויסצושטעלען זיך מיט איהם כלומרשט אלס געגנער מיט דעם ציעל צו בעשווינדלען איינעם.

collu'der *n.* (קא-ליו'-דער) דער וואס שליסט מיט איינעם א געהיימען אבמאך ארויסצושטעלען זיך מיט איהם כלומרשט אלס געגנער מיט דעם ציעל צו בעשווינדלען איינעם.

collu'sion *n.* (קא-ליו'-זשאן) א געהיימער אבמאך צווישען צוויי אדער עטליכע פערזאנען, דורך וועלכען זיי ווייזען זיך ארויס כלומרשט אלס געגנער און אין דער ווירקליכקייט האלטען זיי יד-אחת מיט דעם ציעל צו בעטריגען איינעם.

The opposing lawyers were in collusion to betray the interests of the plaintiff.

collu'sive *a.* (קא-ליו'-סיוו) וואס איז אבגעמאכט געווארען אין געהיים ארויסצושטעלען זיך כלומרשט אלס געגנער פאר א בעטריגערישען צוועק.

He tried to secure a divorce by collusive methods.

collu'sively *adv.* (קא-ליו'-סיוו-לי) אויף דעם ארט פון א געהיימען אבמאך ארויסצושטעלען זיך כלומרשט אלס געגנער, כדי איינעם צו בעשווינדלען.

collu'siveness *n.* (קא-ליו'-סיוו-נעס) דער שווינדעל, וואו מענשען שטעלען זיך ארויס כלומרשט אלס געגנער און אין דער ווירקליכקייט זיינען זיי יד-אחת מיט'ן ציעל צו בעטריגען איינעם.

collu'sory *a.* (קא-ליו'-סא-רי) בעטריגעריש; געהיים אבגעמאכט ארויסצושטעלען זיך כלומרשט אלס געגנער מיט צוועקען פון בעטרוג.

col'ly *n.* (קאל'-אי) ז. *collie*.

collyr'ium *n.* (קא-ליר'-אי-אם) אויגענוואסער [אזא וואסער צו שווייגקען די אויגען].

col'ly-wobbles *n.* (קאל'-אי-הוואבלז) א ווולגארער אויסדרוק פאר בויך-שטעכענים, בויך-וועהטאג.

Colo. אבקירצונג פון *Colorado* [איינער פון די פעראייניגטע שטאאטען פון נארד-אמעריקא].

col'ocynth *n.* (קאל'-א-סינטה) דער ביטערער קירבעס, די שדים-עפעל [א מין ביטערע פרוכט וואס וואקסט אין די ווארעמע לענדער פון אזיען].

cologne' *n.* (קא-לאון') א-דע-קאלאן [א מין פארפיום].

Cologne' wa'ter (קא-לאון' הוואה'-טער) א-דע-קאלאן.

co'lon *n.* (קאו'-לאן) דער דאפעל-פונקט אין שרייבען [:]; די גרים-קישקע אין בויך.

colo'nel *n.* (קויר'-נעל) א פאלקאווניק.

colo'nelcy *n.* (קויר'-נעל-סי) דאס אמט פון א פאלקאווניק.

colo'nel-gen'eral *n.* (קויר'-נעל-דזשענ'-ער-על) דער קאמאנדירענדער גענעראל.

colo'nelship *n.* (קויר'-נעל-שיפ) ז. *colonelcy*.

colo'nial *a. and n.* (קא-לאו'-ני-על) וואס געהערט צו א קאלאניע; וואס בילדען אוים א קאלאניע [וועגען בעשעפענישען וואס לעבען אין קאלאניעס אדער אין גרופען]; א מיטגליעד אדער בירגער פון א קאלאניע.

colo'nialism *n.* (קא-לאו'-ני-על-איזם) דער דיאלעקט, די אויסשפראך וואס ווערט געברויכט אין די קאלאניען; די לעבענס-ארט אין די קאלאניען.

colo'nialize *v.* (קא-לאו'-ני-על-איז) קאלאניזירען; גרינדען קאלאניעס.

colo'nially *adv.* (קא-לאו'-ני-על-אי) קאלאניסטיש; אויף א קאלאניאלען אופן.

colo'nial prod'uce (קא-לאו'-ני-על פראד'-יוס) קאלאניאלע סחורות.

col'onist *n.* (קאל'-א-ניסט) 1. א קאלאניסט; 2. א פלאנץ אדער חיה וואס איז אריבערגעבראכט געווארען פון אן אנדער לאנד.

2. Tea as a cultivated plant is a colonist in America.

coloni'tis *n.* (קאל-א-נאי'-טיס) אן ענטציגדונג פון דער גראבער קישקע.

coloniza'tion *n.* (קאל-א-ני-זיי'-שאן) די גרינדונג פון א קאלאניע; קאלאניזאציאן, די בעזעצונג פון מענשען אין א פרעמדען לאנד.

coloniza'tionist *n.* (קאל-א-ני-זיי'-שאנ-איסט) אן אנהענגער פון דער קאלאניזאציאנס-סיסטעם; דער וואס שטרעבט צו בעזעצען מענשען אין קאלאניעס [בעזונדערס אין דער געשיכטע פון די פעראייניגטע שטאאטען, דער וואס האט געפאדערט מען זאל קאלאניזירען די בעפרייטע נעגערס אין אפריקא].

col'onize *v.* (קאל'-א-נאיז) גרינדען א קאלאניע, בעזעצען מענשען אין א פרעמדען לאנד.

col'onizer *n.* (קאל'-א-נאי-זער) דער קאלאניזירער, דער וואס גרינדעט קאלאניעס.

col'onizing *a.* (קאל'-א-נאי-זינג) וואס האט די שטרעבונג צו גרינדען קאלאניעס.

The British are a colonizing people.

colonnade' *n.* (קאל-א-נייד') א קאלאנאדע [א ראנד אדער א שורה פון זיילען אין א געביידע].

Colonnade

colonna'ded *a.* (קאל-א-ניי'-דער) וואס האט א קאלאנאדע אדער א צייל פון זיילען.

colo'nus *n.* (קא-לאו'-נאס) א קאלאן [אן ערד-ארבייטער וואס האט געדיענט אלס לייב-אייגענער ביי די אלטע רוימער]; א קאלאניסט.

col'ony *n.* (קאל'-א-ני) 1. א קאלאניע; א בעזעצונגס ארט אין א פרעמדען לאנד; 2. א שטיק לאנד וואס א מדינה נעהמט צו אין אן אנדער לאנד דארט צו בעזעצען איהרע בירגער; 3. א קווארטאל אין א שטאדט וואו עס לעבען אויסלענדער.

3. The Russian colony in New York is on the East Side of Manhattan Island.

col'ophon *n.* (קאל'-א-פאן) אן אויסדרוק אדער א פסוק אויף דער לעצטער זייט פון א בוך.

colophon'ic *a.* (קאל-א-פאנ'-איק) וואס בעקומט זיך פון קאלאפאניום. ז. *colophony*.

col'ophonite *n.* (קאל'-א-פא-נאיט) קאלאפאניט, פעך-גראנאט [א מין מינעראל].

col'ophony *n.* (קאל'-א-פא-ני) קאלאפאניום [א האלב-דורכזיכטיגע פעך, מיט וועלכער מען רייבט אן דעם סמיק פון א פידעל].

coloquin'tida *n.* (קאל-א-קהווינ'-טי-

דאָ) די שדים-עפּעל [אַ מין ביטערע פרוכט].

col'or *n. and v.* (קאָל'-אר) 1. קאָליר, פאַרב; שיין; 2. אַ נאַטונג, אַ סאָרט; 3. אַ מאַסקע אונטער וועלכער מען פערשטעלט דעם ריכטיגען געשטאַלט; אַ סימבאָל, אַ צייכען; אַן אונטערשיידונגס-צייכען אדער פאַרב; 4. פאַרבען; צופאַרבען, פערגרעסערען; 5. מגזם זיין; 6. רויט ווערען.

5. Do not **color** your statements. Tell the exact truth. 6. She **colored** from shame.

col'orable *a.* (קאָל'-אר-עבל) שיינבאַר; דאָס וואָס קען געפאַרבט ווערען; פערשטעלט אין בענעהמונג אדער רייד.

col'orableness *n.* (קאָל'-אר-עבל-נעס) שיינבאַרע ריכטיגקייט, ריכטיגקייט לויט'ן אויסזעהען [אבער ניט אין דער ווירקליכקייט].

col'orably *adv.* (קאָל'-אר-ע-בלי) אויף אַ שיינבאַרען אופן.

Colora'do bee'tle (קאָל-אָ-ראַ'-דאָ ביעטל) דער קאַרטאָפעל-וואַנץ [אַזאַ אינזעקט וואָס בעשעדיגט קאַרטאָפעל].

col'orant *n.* (קאָל'-אר-ענט) אַ פאַרבענדע שטאָף.

colora'tion *n.* (קאָל-אָ-ריי'-שאָן) דאָס בענוצען פאַרבען; פאַרבונג.

colora'tional *a.* (קאָל-אָ-ריי'-שאַנ-על) וואָס איז שייך צו קאָליר; וואָס פאַרבט.

col'orature *n.* (קאָל'-אר-ע-טשור) די קאָלאָראַטור, די בעציערונג פון אַ מעלאָדיע דורך טרילענדע און געגרייזעלטע טענער.

col'or-bear'er *n.* (קאָל'-אר-בעהר'-ער) דער פאָהן-טרעגער אין אַרמעע אדער אויף אַ פאַראַד.

col'or-blind *a. and n.* (קאָל'-אר-בלאינד) פאַרבען-בלינד, וואָס קען ניט אונטערשיידען צווישען געוויסע פאַרבען; איינער וואָס קען ניט אונטערשיידען צווישען געוויסע פאַרבען.

col'or-blind'ness *n.* (קאָל'-אר-בלאינד'-נעס) פאַרבען-בלינדקייט, דאָס ניט קענען אונטערשיידען צווישען פאַרבען [אַ געוויסע אומנאָרמאַליטעט פון אויג, ווען דעם מענשען ווייזט זיך אויס רויט אלס בלוי, גרין אלס גרוי א. ז. וו.].

col'or-box *n.* (קאָל'-אר-באָקס) דאָס פאַרבען-קעסטעל [ביי מאָלער].

col'or-chart *n.* (קאָל'-אר-טשאַרט) אַ פאַרבען-טאַבעלע [אַ ברעטעל אדער אַ בלאַט, וואָס איז בעדעקט מיט פערשיעדענע קאָלירען מיט ליניען צווישען זיי, כדי צו זעהען דעם אונטערשייד פון פערשיעדענע פאַרבען].

col'or-cir'cle *n.* (קאָל'-אר-סוירקל) אַ רונדע ברעטעל, וועלכע איז בעדעקט מיט די פאַרבען: רויט, אָראַנזש, געלב, גרין, בלוי, וויאָלעט און פורפור.

col'or-combina'tion *n.* (קאָל'-אר-קאָמ-בי-ניי'-שאָן) דאָס צופּאַסען קאָלירען איינע צו די אַנדערע.

col'or-con'trast *n.* (קאָל'-אר-קאָנ'-טרעסט) דער קאָנטראַסט פון קאָלירען [ווי ווייס און שוואַרץ].

col'ored *a.* (קאָל'-אַרד) קאָלירט; צוגעפּוצט, ניט ריכטיג; פון נעגערשער אַבשטאַמונג.

col'orer *n.* (קאָל'-אר-ער) דער וואָס מאָלט מיט פאַרבען; אַ שמירער [ניט קיין קינסטלער]; אַ בעל-מגזם.

col'or-guard *n.* (קאָל'-אר-גאַרד) די פאָהן-וואַך [אַ וואַך ארום דעם פלאַג פון אַן פּאָלק, ראָטע אדער פון אַ פעסטונג].

colorif'ic *a.* (קאָל-אָ-ריפ'-איק) וואָס גיט ארויס אַ קאָליר; וואָס איז שייך צו פאַרבען.

colorim'eter *n.* (קאָל-אָ-רימ'-ע-טער) אַזאַ אינסטרומענט צו מעסטען די שטאַרקייט פון קאָליר ביי פאַרב-שטאָפען.

colorimet'ric *a.* (קאָל-אָ-רי-מעט'-ריק) וואָס איז שייך צום קאָליר-מעסטער [אַן אינסטרומענט, וואָס מעסט די שטאַרקייט פון קאָליר].

colorim'etry *n.* (קאָל-אָ-רימ'-ע-טרי) דאָס בעשטימען די שטאַרקייט פון קאָליר ביי פערשיעדענע פאַרב-שטאָפען דורך אַ קאָליר-מעסטער.

col'orine *n.* (קאָל'-אר-אין) אַ טרוקענער עקסטראַקט פון מאַרענאַ [אַ מין גראָז ביי וועלכער די וואָרצלען ענטהאַלטען געוויסע פאַרב-שטאָפען].

col'oring *n.* (קאָל'-אר-אינג) די פאַרבונג; דאָס צונעבען אַ קאָליר; צוזאַמענמישונג פון פאַרבען אין מאָלען; די שיינבאַרקייט פון אַ זאַך [בעזאָנדערס ווען זי זעהט זיך ארויס ניט אין איהר ריכטיגען געשטאַלט].

col'oring mat'ter (קאָל'-אר-אינג מעט'-ער) פאַרב-שטאָף, פּיגמענט.

col'orist *n.* (קאָל'-אר-איסט) אַ מאָלער; אַ קינסטלער אין מאָלעריי וואָס קאָמבינירט גוט די פאַרבען.

col'orless *a.* (קאָל'-אר-לעס) אָהן קאָליר; אָהן פאַרב; אָהן בולט'ע כאַראַקטער-שטריכען.

col'orlessness *n.* (קאָל'-אר-לעס-נעס) די פאַרבלאָזיגקייט.

col'orman *n.* (קאָל'-אר-מען) דער וואָס האַנדעלט מיט פאַרבען.

col'or-prin'ting *n.* (קאָל'-אר-פּרינ'-טינג) דאָס דרוקען אין פערשיעדענע פאַרבען.

col'ors *n.* (קאָל'-ארז) די פאַרבען פון אַ פאָהן; אַ פאָהן.

The Stars and Stripes are the American **colors**.

col'or-sensa'tion *n.* (קאָל'-אר-סענ-סיי'-שאָן) די פאַרבען-עמפּפינדונג [דאָס זעהן פערשיעדענע קאָלירען].

col'or-sense *n.* (קאָל'-אר-סענס) דער חוש צו עמפּפינדען פאַרבען.

col'or-ser'geant *n.* (קאָל'-אר-סאַר'-דזשענט) אַ וואַך-מייסטער צו היטען די פאָהן פון פּאָלק אדער ראָטע.

col'or-varia'tion *n.* (קאָל'-אר-ווי-רי-איי'-שאָן) פערשיעדענאַרטיגקייט פון קאָליר ביי איינעם און דעמזעלבען מין חיות [אין זאָאָלאָגיע].

colos'sal *a.* (קאָ-לאָס'-על) קאָלאָסאַל, ריעזענהאַפט, זעהר גרויס.

colos'sally *adv.* (קאָ-לאָס'-על-אי) ריעזענהאַפט, זעהר גרויס.

Colosse'um *n.* (קאָל-אָ-סיע'-אָם) דער קאָליסעאום [רוימישער אַמפיטעאַטער].

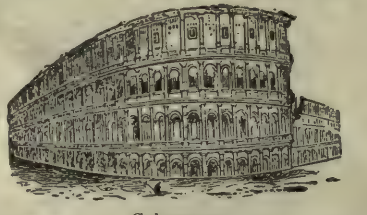

Colosseum

colos'sus *n.* (קאָ-לאָס'-אָס) אַ קאָלאָס, אַ ריעזיגער זייל אדער סטאַטוע.

colostra'tion *n.* (קאָל-אָס-טריי'-שאָן) אַ קינדער-קראַנקהייט וואָס קומט פון זויגען ביי דער מוטער די ערשטע מילך נאָך'ן געבערען.

colost'rum *n.* (קאָ-לאָס'-טראָם) די ערשטע מילך וואָס בילדעט זיך אויס אין די בריסט נאָך'ן געבערען.

col'portage *n.* (קאָל'-פּאָור-טערזש) די פערטיילונג פון דער ביבעל אדער אַנדערע רעליגיעזע ביכער פאַר ביליגע פרייזען אדער אומזיסט, דורך אַן אַנגעשטעלטע פערזאָן פון אַ פעראיין אדער פון אַ מיסיאָן.

col'porter *n.* (קאָל'-פּאָור-טער) אַ רייזענדער אַגענט וואָס איז אַנגעשטעלט פון אַ פעראיין אדער מיסיאָן צו פערטיילען די ביבעל אדער אַנדערע רעליגיעזע ביכער פאַר ביליגע פרייזען אדער אומזיסט.

col'porteur *n.* (קאָל'-פּאָור-טער) ז. *colporter*.

colt *n. and v.* (קאָולט) אַ יונג פערד, אַ זשערעבטשיק, אַ לאָשיק; אַ לעבעדיגע, פרעהליכע פערזאָן; אַ פריץ, אַן אַנפאַנגער; אַ שטריק מיט אַ קנופּ ביים ענד [צום שלאָגען]; שלאָגען מיט אַ שטריק וואָס האָט אַ קנופּ ביים ענד.

colt'-ale *n.* (קאָולט'-אייל) ביער-געלד וואָס אַ שמיעד בעקומט, ווען ער בעשמיעדט דאָס ערשטע מאָל אַ זשערעבטשיק [אַ יונג פערד].

col'ter *n.* (קאָול'-טער) אַזאַ שטאַלענער מעסער אדער שאַרפער רעדעל וואָס ווערט בעפעסטיגט צו אַן אַקער-אייזען פון פאָרענט פאַר דעם צוועק דורכצושניידען דעם גרונד אום עס זאָל זיין לייכטער פאַר'ן אַקער-אייזען צו אַקערען.

colt'-e'vil *n.* (קאָולט'-איוול) אַזאַ ענטציגדונג אדער געשווילעכץ אין די געשלעכטליכע אָרגאַנען ביי יונגע פערד.

col'tish *a.* (קאָול'-טיש) ווי אַ יונגער פערדעל; לעבעדיג, מונטער.

col'tishly *adv.* (קאָול'-טיש-לי) ווי אַ יונג פערדעל; אויף אַ לעבעדיגען, פרעהליכען שטייגער.

colt'-like *a.* (קאָולט'-לאַיק) ווי אַ יונגער פערדעל.

colts'foot *n.* (קאָולטס'-פוט) אַזאַ פלאַנצע. וואָס איהרע בלעטער פלעגען אַמאָל זעהר פיעל בענוצט ווערען אין מעדיצין.

colt's'-tooth *n.* (קאָולטס'-טוהטה) דער מילך-צאָהן ביי אַ פערד.

col'ubrine *a.* (קאָל'-יו-ברין) וואָס איז שייך צו שלאַנגען.

Colum'ba *n.* (קאָ-לאָמ'-באַ) אַ מין טויבען.

colum'ba *n.* (קאָ-לאָמ'-באַ) אַזאַ כלי, וואָס האָט געהאַט דאָס אויסזעהען פון אַ טויב, אין וועלכער מען פלעגט אין די מיטעלאַלטערליכע קירכען האַלטען דאָס הייליגע ברויט.

columba'rium *n.* (קאָל-אָמ-ביי'-רי-אָם) אַ טויבען-הייזעל; אַ קעמערעל אין אַ טויבען-הייזעל.

col'umbary *n.* (קאָל'-אָמ-בע-רי) ז. *columbarium*.

Colum'bia *n.* (קאָ-לאָמ'-בי-אַ) די פעראייניגטע שטאַאַטען פון אַמעריקאַ [אלס אַ מליצה אויסדרוק].

Colum'biad *n.* (קאָ-לאָמ'-בי-ער) אַן עפּישעס געדיכט [העלדען-געדיכט] איבער אַמעריקאַ.

colum'biad *n.* (קאָ-לאָמ'-בי-עד) אַזאַ שווערער האַרמאַט.

Colum'bian *a.* (קאָ-לאָמ'-בי-ען) וואָס איז שייך צו די פעראייניגטע שטאַאַטען

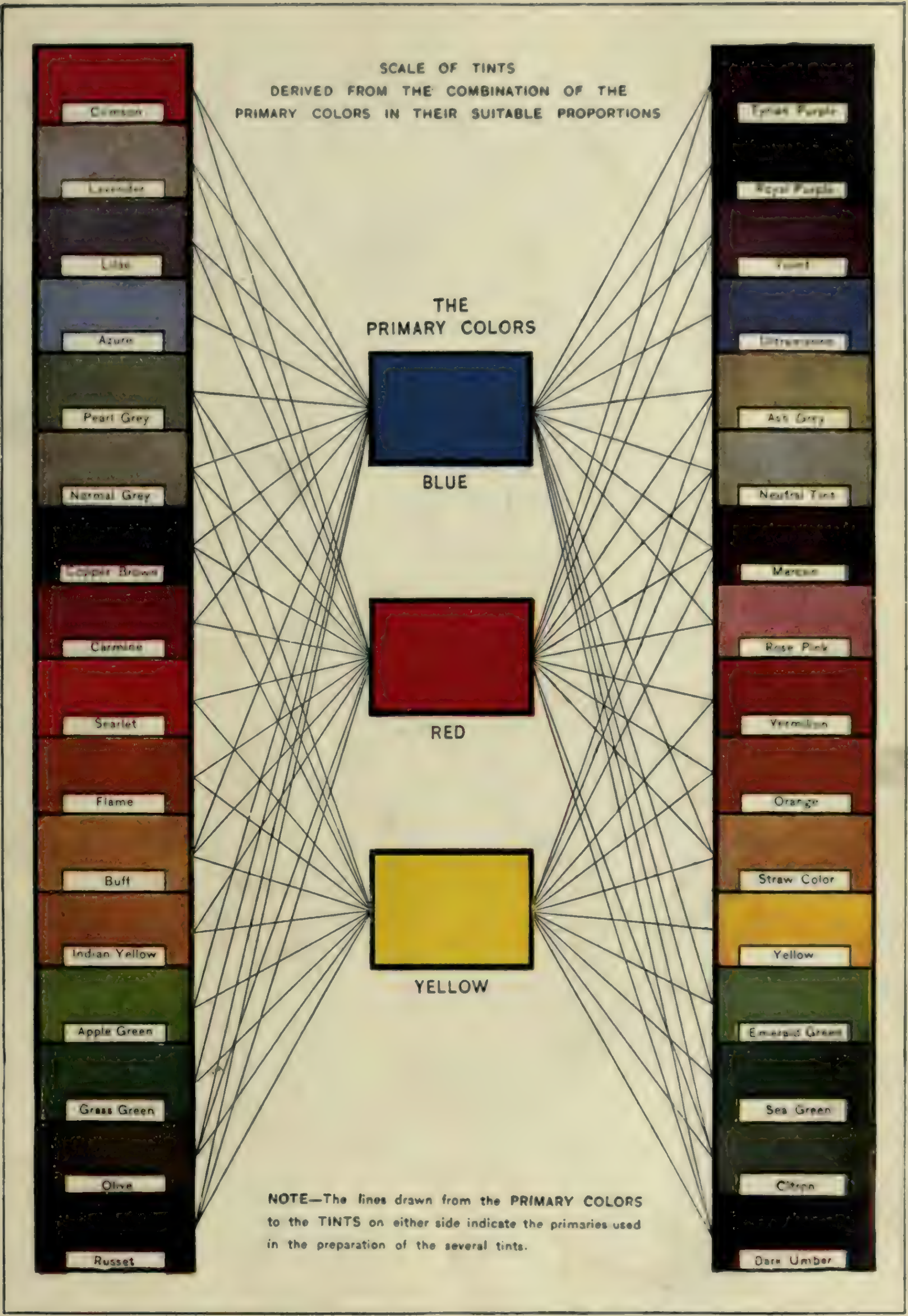

DIAGRAM ILLUSTRATING THE PRIMARY COLORS
AND THEIR COMBINATIONS OR TINTS

פון אמעריקא [אלס א מליצה אויסדרוק]; וואס איז שייך צו קריסטאפער קאלומבוס, דעם ענטרעקער פון אמעריקא.

colum'bic *a.* (קא-לאמ'-ביק) וואס איז שייך צו דעם כעמישען עלעמענט קאלומביום. ז. *columbium*

colum'bic ac'id (קא-לאמ'-ביק עס'-איד) קאלומביום זויערע [אזא ווייסער פולווער וואס קומט פון א כעמישע פערבינדונג פון קאלומביום מיט כלאר-וואסערע].

colum'biform *a.* (קא-לאמ'-בי-פארם) וואס האט די פארם פון א טויב.

col'umbine *a. and n.* (קאל'-אמ-בין) וואס איז שייך צו א טויב; וואס איז ענליך צו א טויב; וואס האט דעם קאליר פון א טויב; די אקליי [אזא גארטען-פלאנצע, וואס איהרע בלעטלעך זעהן אוים ווי טויבען-קעפלעך].

colum'bium *n.* (קא-לאמ'-בי-אם) קאלומביום [א מעטאל וואס האט א גרויען קאליר ווי שטאל; איינער פון די כעמישע גרונד-עלעמענטען].

col'umel *n.* (קאל'-יו-מעל) א קליינער זייל.

columel'la *n.* (קאל-יו-מעל'-א) א קליין שטעקעלע אדער שטענגעלע; א קליינער זייל; דאס מיטעלסטע שטענגעלע אין א בלום; דאסביינדעל אינוועניג אין מיטען פון אויער; אזא קליין שטענגעלע אין צענטער פון געוויסע מושלען.

col'umn *n.* (קאל'-אם) א זייל; א רובריק; אן עמוד פון א בוך; א שפאלט פון א צייטונג; א קאלאנע אדער רייה סאלדאטען ווי זיי געהען אין א מארש.

colum'nar *a.* (קא-לאמ'-נאר) וואס האט די פארם פון א זייל; וואס איז געפארמט אין זיילען.

col'umned *a.* (קאל'-אמד) פערזארגט מיט אדער אונטערשטיצט פון זיילען; אויסגעשטעלט אין רייהען אדער צייליען.

columnia'tion *n.* (קא-לאמ-ני-איי'-שאן) דאס אויסשטעלען זיילען; דאס אויסשטעלען אין רייהען.

col'umn-rule *n.* (קאל'-אם-רוהל) אזא מעשענע שמאלע ליניקע וואס ווערט בענוצט אין דרוקערייען צום אבטיילען די צייטונגס שפאלטען איינעם פון דעם אנדערען.

colure' *n.* (קא-ליור') דער דעקלינאציאנס-קרייז [איינער פון די צוויי קרייזען אין געאגראפיע אדער אסטראנאמיע וועלכע קרייצען זיך און שניידען דעם וועלט-רוים אין פיער טיילען].

col'y *n.* (קאל'-אי) די מויז-פויגעל.

col'za *n.* (קאל'-זא) די פעלד-ריב.

col'za-oil *n.* (קאל'-זא-איל) פעלד-ריבען-אויל.

co'ma *n.* (קאו'-מע) דער בלעטערדיגער שפיץ פון א בוים; הערעלעך פון פלאנצען-קערנער; די וואלקענדיגע בערעקונג פון א קאמעט; הינהער-פלעם, לעטארגיע.

co'mal *a.* (קאו'-מעל) וואס איז שייך צו הינהער-פלעם אדער לעטארגיע; וואס איז שייך צו דעם בלעטערדיגען שפיץ פון א בוים.

co'mate *a. and n.* (קאו'-מייט) א חבר, א קאמפאניאן; הארינ. ז. *coma*

co'matose *a.* (קאו'-מע-טאוס) לעטארגיש; ענליך צו הינהער-פלעם אדער לעטארגיע.

co'matous *a.* (קאו'-מע-טאס) ז. *comatose*

comb *n. and v.* (קאום) א קאם [צום קאמען די האר]; א קאם פון א האהן; די האניג-צעלע ווי זי ליגט אין בינענשטאק; א טהאל וואס האט די פארם פון א בעקען; קאמען די האר; בערשטען פלאקס אדער די וואל.

com'bat *n. and v.* (קאמ'-בעט) א קאמפף, א שטרייט; קעמפפען, שטרייטען; בעקעמפפען.

combat'able *a.* (קאמ-בעט'-עבל) וואס קען בעשטריטען ווערען; וואס קען בעקעמפפט ווערען.

com'batant *n.* (קאמ'-בע-טענט) א קעמפפער, א קאמפפס-גיעריגער; א שטרייטער.

com'bative *a.* (קאמ'-בע-טיוו) קריעגעריש, שטרייטלוסטיג.

com'batively *adv.* (קאמ'-בע-טיוו-לי) שטרייטלוסטיג; אויף א קריעגערישען אופן.

com'bativeness *n.* (קאמ'-בע-טיוו-נעס) שטרייטלוסטינקייט; דאס זיין קריעגעריש.

comb'-brush *n.* (קאומ'-בראש) א בערשטעל צום ריינינגען א קאם.

combed *a.* (קאומד) וואס האט א קאם.

co'mber *n.* (קאו'-מער) א קעמער, איינער וואס קעמט [האר, פלאקס אדער וואל].

comb'-hon'ey *n.* (קאומ'-האנ'-אי) האניג מיט די וואקס-צעלען ווי עס ליגט אין ביענשטאק.

combi'nable *a.* (קאמ-באי'-נעבל) פעראייניגבאר; וואס לאזט זיך פעראייניגען; וואס מען קען קאמביגירען.

combina'tion *n.* (קאמ-בי-ניי'-שאן) א קאמבינאציאן, א פעראייניגונג פון פערשיעדענע טיילען צו בילדען עטוואס גאנצעס; א פערבינדונג.

The poultry dealers formed a combination to control prices.

combina'tional *a.* (קאמ-בי-ניי'-שאנעל) וואס קען קאמביגירט ווערען; וואס לאזט זיך פעראייניגען; וואס איז שייך צו א קאמבינאציאן.

combi'native *a.* (קאמ-באי'-נע-טיוו) וואס לאזט זיך קאמביגירען אדער פעראייניגען.

combi'natory *a.* (קאמ-באי'-נע-טא-רי) ז. *combinative*

combine' *v. and n.* (קאמ-באין') קאמביגירען, פעראייניגען, פערבינדען; זיך פערבינדען; א קאמבינאציאן; א געהיימע פערשווערונג; א קאנספיראציע.

combined' *a.* (קאמ-באינד') פערבונדען, פעראייניגט.

combi'ner *n.* (קאמ-באי'-נער) איינער אדער עפעס וואס פערבינדט אדער פעראייניגט.

comb'ing *n.* (קאומ'-אינג) דאס קעמען אדער בערשטען; דאס וואס מען בערשט אדער קעמט ארוים; דאס פערשטעקען די שפאלטען פון א שיף מיט אבפאל פון פלאקס.

comb'ing-machine' *n.* (קאומ'-אינג-מע-שין') א בערשט-מאשין פאר וואל.

comb'-saw *n.* (קאומ'-סאה) א האנד-זעג צו מאכען קאמען.

combust' *v.* (קאמ-באסט') פערברענען; דערהיצען, אנצינדען.

combustibil'ity *n.* (קאמ-באס-טי-ביל'-אי-טי) פערברענליכקייט; דאס קענען פערברענט ווערען.

combus'tible *a. and n.* (קאמ-באס'-טיבל) וואס קען זיך לייכט אנצינדען; פערברענליך; וואס קען זיך לייכט אויפרעגען אדער זיך אנצינדען פון צארן; מאטעריאל וואס קען זיך לייכט אנצינדען.

combus'tibleness *n.* (קאמ-באס'-טיבל-נעס) ז. *combustibility*

combus'tion *n.* (קאמ-באס'-טשאן) פערברענונג; ברענבארקייט.

Oxygen is essential for any process of combustion.

combus'tive *a.* (קאמ-באס'-טיוו) וואס פערברענט, וואס ענטצינדעט זיך.

comb'y *a.* (קאומ'-אי) ווי האניג-צעלען [דער האניג און דער וואקס ווי עס ליגט אין ביענשטאק].

come *v.* (קאם) קומען; ערשיינען; פאסירען; ערדייכען; ארויסשפראצען.

come about' (קאם ע-באוט') געשעהן, פאסירען; זיך אומקעהרען; זיך בייטען.

come across' (קאם ע-קראס') צופעליג אימעצען טרעפען; אנשטויסען זיך אן עמיצאס.

Walking on the street I came across my friend.

come a day af'ter the fair (קאם ע דיי עפ'-טער טהי פעהר) קומען נאך אלעמען, קומען צום אויסשפייעניש.

come af'ter (קאם עפ'-טער) נאכפאלגען, נאכקומען.

come along' (קאם ע-לאהנג') מיטגעהן, מיטגעהן; קום מיט! לאמיר געהן!

Come along, we can not wait.

come amiss' (קאם ע-מיס') זיין נים קיין געבעטענער גאסט; קומען אין א נים געוויגשטער צייט אדער ארט.

come and go (קאם ענד גאו) שפרייזען הין און צוריק; ערשיינען און פערשווינדען; בייטען די פארבען אין פנים.

come around' (קאם ע-ראונד') 1. אנקומען; 2. צוריק גוט ווערען, זיך איבערבעטען; 3. קומען צו זיך, זיך ערהאלען, געזונד ווערען; 4. אריינגארען מיט חניפה'דיגע רייד.

2. He will forget his anger and come around. 3. He is sick but is coming around.

come-at'-able *a.* (קאם-עט'-עבל) דערגרייכבאר; צו וועמען מען קען צוקומען.

Although President of the company he is very come-at-able.

come away' (קאם ע-הוויי') ארויסשפראצען; אנפאנגען ארויסקומען; אבטיילען; אבברעכען

come by (קאם באי) 1. נאהענט פערביינעהן; 2. דערגרייכען, זיך ארויפארבייטען.

2. He has come by his fortune honestly.

come by the lee (קאם באי טהי ליע) פערלירען דעם ווינד [ביי א זעגעל-שיף].

come by the worst (קאם באי טהי הוואירסט) כאפען א מפלה.

come cur'rent (קאם קאר'-ענט) פערעפענטליכט ווערען.

come'dian *n.* (קא-מיע'-די-ען) אן אקטיאר וואס שפיעלט קאמישע ראלען; אן אקטיאר, א שוישפילער.

comédienne' *n.* (קא-מיי-די-ען') אן אקטריסע וואס שפיעלט קאמישע ראלען; אן אקטריסע.

come down (קאם דאון) 1. אראבנידערען, זיך אראבלאזען; אראבגעהן; 2. פאלען אין פרייז; 3. צוטרעטען נעהענטער צו די פוס-ליכט אויף דער טעאטער-ביהנע.

2. Potatoes have come down in price.

come'-down *n.* (קאמ'-דאון) אן ארונטערפאל; א פלעצליכע ענדערונג צום שלעכטען אין אימעצענס אומשטענדען; א צוריקפאל; א מפלה.

come down a peg (קאם דאון ע פעג) אביסעל נאכלאזען די אנגעצויגענע סטרונעס.

come down from the walls (קאם דאון פראם טהי וואהלז) זיך צוריקציהען; פערלאזען די פאזיציע.

come down on (קאם דאון אן) אנפא־לען פלעצליך אויף ... מאכען אן אנגריף אויף ...

come down upon′ (קאם דאון א־פאן′) ז. *come down on*

com′edy *n.* (קאמ′-ע-די) א לוסטשפיעל; א קאמעדיע.

come forth (קאם פאורטה) ארויסקומען.

come full upon′ (קאם פול א־פאן′) גראד אנטקעגען קומען.

come high (קאם האי) זיין טייער.
Good living comes high.

come in! (קאם אין) העריין! [ווען קלאפט אן אין טהיר און מען אײנער הייסט אריינקומען].

come in (קאם אין) אריינקומען, ער־ שיינען; דערגרייכען [א ציעל]; קעלבען זיך [ביי בהמות]; אנהויבען; אנהויבען בענוצען; אריינטרעטען [אין אמט]; קומען אלס פראפיט, פראדוקט א. ז. וו.

come in clip′ping-time (קאם אין קליפ′-אינג-טאים) קומען אין דער רעכ־ טער צייט.

come in for (קאם אין פאר) כאפען א חלק; בעקומען.
He came in for a lot of money through the death of his uncle.

come in for one (קאם אין פאר הוואן) זיך פעראייניגען מיט אימעצען; אײנטרע־ טען אלס מיטגליעד, מאכען שותפות.

come in sight (קאם אין סאיט) זיך בעי־ ווייזען, זיכטבאר ווערען.

come in′to (קאם אינ′-טו) מסכים זיין; זיך פעראייניגען מיט אימעצען; אויס־ העלפען אימעצען; בעקומען אין בעזיץ.

come in′to one's head (קאם אינ′- טו הוואנז העד) 1. צוטרעפען צופעליג אימעצענס א געדאנק; 2. אריינגעהמען זיך עטוואס אין קאפ.
2. It came into his head to run for Congress.

come in way (קאם אין וויי) שטעלען זיך אין וועג; שטערען.

come in with (קאם אין הוויטה) 1. אריינפאלען מיט עטוואס א נייעס; אריינפאלען פלעצליך אין די רייד; 2. אוג־ טערברעכען מיט עטוואס.
1. He came in with a new proposition. 2. He came in with a laugh.

come it strong (קאם איט סטראנג) זיך שטארק נעהמען [צו עפעס].

come life, come death (קאם לאיף, קאם דעטה) אויף לעבען און טויט.

come′liness *n.* (קאמ′-לי-נעס) ליעבליכ־ קייט; חן; פאסינקייט; אנשטענדיגקייט.

come′ly *a.* (קאמ′-לי) ליעבליך, מיט חן; פאסינ; אנשטענדיג.

come low (קאם לאו) זיין ביליג.

come near (קאם ניער) 1. דערנעהענ־ טערען זיך; עהנליך ווערען; 2. כמעט.
2. You come near guessing my age.

come nigh (קאם נאי) ז. *come near*

come of (קאם אוו) ארויסשטאמען.
They come of noble lineage.

come of age (קאם אוו אײדזש) מינדיג, פולי־יעהריג ווערען.

come-off′ *n.* (קאמ-אף′) א רעזולטאט; אן אויסרייד, א תירוץ אום אויסצודרעהען זיך.

come off (קאם אף) דערווייטערען; אוועקגעהן; זיך בעפרייען, זיך רעטען; פאסירען, געשעהן; פערלאזען די יבשה און זיך זעצען אויף א שיף.

come off blue (קאם אף בלו) שלעכט אבשניידען.

come off brisk′ly (קאם אף בריסק′-לי) זיך ארויסדרעהען ווי א בריה.

come off clear (קאם אף קליער) ארויסגעהן ריין אדער פריי; גוט אבשניי־ דען.

come on (קאם אן) פארשריטע מאכען; פראגרעסירען.

come on! (קאם אן!) קום! קום אקארשט אהער! פראביר נור!

come on the par′ish (קאם אן טהי פער′-איש) פאלען דער קהלה צו לאסט.

come on with the dust (קאם אן הוויטה טהי דאסט) צאהל, ברודער; צאהל די מטבע, ארויס מיט׳ן גראשען.

come out (קאם אוט) דורכמאכען, ארויס־ קומען; ארויסגעהן; ערשיינען; פערעפענט־ ליכט ווערען; מאכען אן איינדרוק; פארגע־ שטעלט ווערען אין דער געזעלשאפט, ארויסקומען צווישען לייטען.

come′-ou′ter *n.* (קאמ′-אוי′-טער) דער ארויסטרעטער פון א גלויבען, א כופר בעיקר.

come out of (קאם אוט אוו) ארויסקו־ מען, אבשטאמען; ענדיגען, פארטיג ווע־ רען.

come out with (קאם אוט הוויטה) פער־ עפענטליכען.
The candidate came out with a declaration of principles.

come o′ver (קאם או′-ווער) אריבער־ קומען פון יענער זייט; אריבערגעהן; אריבערטרעטען [צו א פארטיי].

com′er *n.* (קאמ′-ער) דער אנקומער; איינער וואס קומט פון ערגעץ.

come short (קאם שארט) צו קורץ קו־ מען; האבען מאנגעל.

come short of (קאם שארט אוו) 1. כמעט דערגרייכען; 2. צו קורץ קומען; פיהלען מאנגעל; 3. דורכלאזען א געלע־ גענהייט.
1. He came short of achieving his ambition.

come stea′lingly (קאם סטיע′-לינג-לי) איבערראשען אונטערגע׳גנב׳עטערהייד.

comes′tible *a. and n.* (קא-מעס′-טיבל) עסבאר, וואס קען געגעסען ווערען; א זאך צום עסען.

com′et *n.* (קאמ′-עט) א קאמעט [א וואנ־ דער־שטערן מיט אן עק].

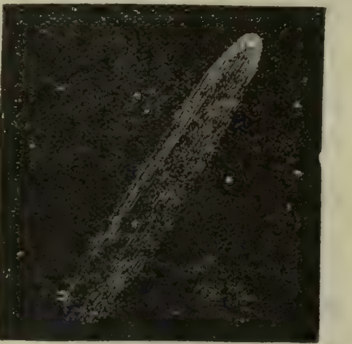

Comet

cometa′rium *n.* (קאמ-ע-טיי′-רי-אם) אן אסטראנאמישער אינסטרומענט פאר־ צושטעלען דעם גאנג פון קאמעטען.

com′etary *a.* (קאמ′-ע-טע-רי) וואס געהערט צו א קאמעט.

com′et-fin′der *n.* (קאמ′-עט-פאינ′- דער) קאמעטען־זוכער [א קליינער טע־ לעסקאפ צו דערקענען קאמעטען].

comet′ic *a.* (קא-מעט′-איק) ז. *cometary*

com′et-like *a.* (קאמ′-עט-לאיק) עהנליך צו א קאמעט, ווי א קאמעט.

come to (קאם טו) 1. צו זיך קומען, זיך ערהאלען; 2. ערריכען; 3. קומען צו...; 4. מסכים זיין.
1. He came to himself. 2. The episode came to an end. 3. Let us come to an understanding.

come to a head (קאם טו ע העד) צייטיג ווערען; אויפרייסען [ביי א גע־ שוויר].

come to an agree′ment (קאם טו ען ע-גריע′-מענט) מושוה ווערען.

come to an arrange′ment (קאם טו ען ע-ריינדזש′-מענט) מישוה ווערען.

come to an′chor (קאם טו ענ′-קאר) פעראנקערען [א שיף]; אבשטעלען זיך.

come to an understan′ding (קאם טו ען אנ-דער-סטענ′-דינג) קומען צו אן איבעראיינשטימונג; מושוה ווערען.

come to a stand (קאם טו ע סטענד) דערגרייכען דעם העכסטען פונקט; בלייבען שטעהן, ניט קענען ווייטער געהן.

come to blows (קאם טו בלאוז) קומען צו א געשלעג, קומען צו א געפעכט.

come to dust (קאם טו דאסט) זיך פערוואנדלען אין שטויב [שטארבען].

cometog′raphy *n.* (קאמ-עט-אג′-רע- פי) די בעשרייבונג פון קאמעטען.

come to grief (קאם טו גריעף) שלעכט ענדיגען; זיך טרעפען מיט אן אונגליק.

come to ham′mer (קאם טו העמ′- ער) פערקויפט ווערען אויף אן אויקציאן.

come to hand (קאם טו הענד) ער־ האלטען.
Your letter of recent date has come to our hands.

come to know (קאם טו נאו) ערפאה־ רען, זיך דערוויסען.

come to light (קאם טו לאיט) ארויס־ קומען פאר דער שיין; פערעפענטליכט ווע־ רען.

come to man's estate (קאם טו מענז עס-טייט′) מינדיג ווערען, פולי־יעהריג ווע־ רען.

come to noth′ing (קאם טו נאטה′- אינג) ניט קומען צו קיין רעזולטאט; גאר־ נישט אויספיהרען.

come to nought (קאם טו נאהט) ווע־ רען צו גארנישט.

come to one's self (קאם טו הוואנז סעלף) קומען צו זיך, זיך ערהאלען.

come to pass (קאם טו פעס) פאסירען, געשעהן.

come to quar′ters (קאם טו קהוואר′- טערז) קומען צו א געשלעג.

come to rest (קאם טו רעסט) קומען צו דער אייביגער רוה, נפטר ווערען.

come to terms (קאם טו טוירמז) זיך איינינען, דורכקומען, מושוה ווערען.

come to the chalk קאם טו טהי טשאהק) האלטען א פערשפרעכען, ערפילען א פליכט.

come to the close (קאם טו טהי קלאוז) קומען צו א געשלעג.

come to the parish (קאם טו טהי פער′-איש) פאלען קהל צו לאסט.

come to the pres′ence (קאם טו טהי פרעז′-ענס) בעקומען אן אוידיענץ, ווערען פארגעשטעלט.

come to the scratch (קאם טו טהי סקרעטש) קומען צו דער ענטשיידונג אדער צום ענטשיידונגס־קאמפף.

come to time (קאם טו טאים) זיין

גרייט; ערפילען די ערווארטונגען; זיך ניט ארויסמאכען.

come true (קאם טרוה) ערפילט ווערען, בעשטעטיגט ווערען.

come up (קאם אפ) ארויפקומען; ארויסשפראצען; ווערען אין מארע.

come upon' (קאם א-פאן') 1. איבערפאלען; זיך טרעפען; 2. ערשיינען.
2. My friend came upon the scene of the accident.

come upon' the town (קאם א-פאן' טהי טאון) לעבען אויף קהל'ס רעכנונג.

come up smi'ling (קאם אפ סמאי'-לינג) זיך אויסלאכען פון אן אונגליק אדער דורכפאל.

come up to expecta'tions (קאם אפ טו עקס-פעק-טיי'-שאנז) דערגרייכען אן ערווארטעטען ציעל.

come up to the scratch (קאם אפ טו טהי סקרעטש) זיך שטעלען מוטיג צום קאמפף; אנפאנגען עטוואס מיט מוט.

come up with (קאם אפ הוויטה) דעררייכען, דעריאגען; זיך אברעכענען, בעשטראפען.

come what may! (קאם הוואט מיי) זאל קומען וואס עס וויל! מיך ארט ניט וואס עס וועט זיין.

come your ways (קאם יור הוייז) געה זיך געזונטערהייד!

com'fit *n.* (קאמ'-פיט) צוקערווערק; קאנפעקט; געטריקענטע פרוכט וואס ווערט בעצוקערט.

com'fit-ma'ker *n.* (קאמ'-פיט-מיי'-קער) א קאנדיטאר, א צוקערבעקער.

com'fort *v. and n.* (קאמ'-פארט) 1. מאכען בעקוועם, אנגענעהם; 2. טרייסטען; דערקוויקען; 3. א טרייסט; דערקוויקונג; 4. בעקוועמליכקייט.
2. "Comfort, comfort ye my people."

com'fortable *a. and n.* (קאמ'-פאר-טעבל) בעקוועם; אזא דיקע בעט־דעק.

com'fortableness *n.* (קאמ'-פאר-טעבל-נעס) בעקוועמליכקייט.

com'fortably *adv.* (קאמ'-פאר-טע-בלי) מיט קאמפארט; אויף אן אנגענעהמען אדער בעקוועמען אופן.

com'forter *n.* (קאמ'-פאר-טער) אן אונטערשטיצער; א וואלענער האלזשארף; אזא בעט־דעק.

Com'forter *n.* (קאמ'-פאר-טער) דער אלטרייסטענדער [גאט].

com'fortless *a.* (קאמ'-פארט-לעס) אהן שום בעפרידיגונג; טרייסטלאז.

com'fortlessly *adv.* (קאמ'-פארט-לעס-לי) דורך טרייסטלאזינקייט; דורך אונבעפריעדיגונג.

com'fortlessness *n.* (קאמ'-פארט-לעס-נעס) טרייסטלאזיגקייט; אונבעפריעדיגונג.

com'frey *n.* (קאמ'-פרי) א מין פלאנצע, וואס איהר שטענגעל איז בעדעקט מיט לאנגע דיקע האר.

com'ic *a. and n.* (קאמ'-איק) וואס איז שייך צו א קאמעדיע; א קאמיקער, א קאמישער אקטיאר.

com'ic ac'tor (קאמ'-איק עק'-טאר) דער קאמיקער; א קאמישער אקטיאר.

com'ical *a.* (קאמ'-אי-קעל) קאמיש, שפאסהאפט, לעכערליך.

comical'ity *n.* (קאמ-אי-קעל'-אי-טי) דאס זיין קאמיש; לעכערליכקייט; א שפאסיגע זאך.

com'ically *adv.* (קאמ' אי-קעל-אי) אויף א קאמישען אופן.

com'icalness *n.* (קאמ'-אי-קעל-נעס) לעכערליכקייט, שפאסהאפטיגקייט.

com'ic art (קאמ'-איק ארט) די קונסט פארצושטעלען קאמישע זאכען; די קאמעדיען־קונסט.

com'ic op'era (קאמ'-איק אפ'-ע-רא) די קאמישע אפערע; א טהעאטער וואו מען שפיעלט לייכטע אפערעס.

com'ic song (קאמ'-איק סאנג) א קאמישע ליעד.

com'ing *n.* (קאמ'-אינג) דאס אנקומען; דאס שפראצען.

com'ing forth (קאמ'-אינג פאורטה) ענטשטעהענד, וואס ענטשטעהט.

com'ing-in *n.* (קאמ'-אינג-אין) דער אריינגאנג, דאס אנקומען.

com'ing out (קאמ'-אינג אוט) דאס ארויסטרעטען אין דער געזעלשאפט [ווען א יונג פרייליין אין דער אריסטאקראטישער געזעלשאפט הויבט אן שטעהן אין שידוכים און טרעט דאס ערשטע מאל ארויס אויף בעלער].

comique' *n.* (קא-מיק') א קאמיקער [אקטיאר].

comi'tia *n.* (קא-מיש'-יא) די קאמיציען [די אלט־רוימישע פאלקס־פערזאמלונגען, אויף וועלכע עס פלעגען בעשלאסען ווערען געוויסע מלוכה־פראגען, ווי אננעהמען אדער פערווארפען געוויסע געזעצען א. ד. ג.].

comi'tial *a.* (קא-מיש'-יעל) וואס איז שייך צו די געזעצגעבערישע פאלקס־פערזאמלונגען ביי די אלטע רוימער.

com'ity *n.* (קאמ'-אי-טי) העפליכקייט, ארטיגקייט, דרך־ארץ.
We are on terms of comity with all nations.

com'ma *n.* (קאמ'-א) די קאמא [,], דאס ביי־שטריכעלע אין שריפט; קליינע אינטערוואלען צווישען טענער [אין מוזיק].

command' *v. and n.* (קא-מענד') בעפעהלען; קאמאנדעווען; הערשען; האבען א מאראלע ווירקונג; געוועלטיגען; דאס קאמאנדעווען; א בעפעהל; א קאמאנדע; הערשאפט.

comman'dancy *n.* (קא-מענ'-דענ-סי) דאס אמט פון וויצע־קעניג אין די שפאנישע קאלאניען.

commandant' *n.* (קאמ-ען-דאנט') א קאמאנדאנט [דער קאמאנדיר איבער א פעסטונג אדער מיליטער].

commandeer' *v. and n.* (קאמ-ען-דיער') שטעלען אין אקטיווען מיליטער־דיענסט [וועגען מיליץ]; אוועקנעהמען פריוואט־אייגענטום פאר מיליטער־צוועקען אדער פאר קהל'שע נוצען; אוועקנעהמען פון איינעם וואס קען זיך ניט העלפען; דאס שטעלען אין אקטיווען מיליטער־דיענסט; דאס אוועקנעהמען אייגענטום פאר מיליטערישע צוועקען.

comman'der *n.* (קא-מענ'-דער) א קאמאנדיר, א נאטשאלניק; דער אפיציער אונטער'ן קאפיטאן אויף א קריעגס־שיף; דער קאמאנדאר [דער העכסטער בעאמטער פון א גייסטליכען ריטער־ארדען אין מיטעלאלטער]: דער קלאץ, מיט וועלכען מען קלאפט צו די שטיינער אויף א נייעם ברוק; דאס קעסטעל אדער די ברעטלעך, אין וועלכע מען פערגיפסעוועט אן אויסגעבראכענעם אדער אויסגעלינקענעם אבר, ווי א האנד, א פוס א. ד. ג.; די פרוזשינע, מיט וועלכער מען ציהט אן א הוט און מען גיט איהר צו א רונדע פארם.

comman'der-in-chief' *n.* (קא-מענ'-דער-אין-טשיעף') דער הויפט קאמאנדיר פון אן ארמעע, דער פעלד־מארשאל.

Comman'der of the Faith'ful (קא-מענ'-דער אוו טהי פייטה'-פול) דער הערשער פון די גלויביגע [דער טיטול פון די מוסולמאנישע קאליפען און סולטאנען].

comman'dership *n.* (קא-מענ'-דער-שיפ) דאס אמט פון א קאמאנדיר.

comman'dery *n.* (קא-מענ'-דער-אי) דאס אמט פון א קאמאנדאר [הויפט־פיהרער פון א גייסטליכען ריטער־ארדען אין מיטעלאלטער]; דער מאיאנטעק וואס בעלאנגט צום ריטער־ארדען אונטער דער אויפזיכט פון קאמאנדאר; דאס הויז, וואו די וועטעראנען פון ארדען פלעגען זיך אויפהאלטען.

comman'ding *a.* (קא-מענ'-דינג) בעפעהלעריש; מעכטיג; וואס איז שייך צום אמט אדער צום בעצירק פון א קאמאנדיר.

comman'dingly *adv.* (קא-מענ'-דינג-לי) מעשה קאמאנדיר; ווי א נאטשאלניק; מיט פולער מאכט.

command'ment *n.* (קא-מענד'-מענט) א געבאט, א בעפעהל; איינע פון די עשרת הדברות; מאכט, געוועלטיגקייט.

command' my ser'vices (קא-מענד' מאי סויר'-ווי-סעז) איך שטעה אייך צו דיענסט.

comman'dry *n.* (קא-מענ'-דרי) ז. *commandery*.

commeas'urable *a.* (קא-מעזש'-אור-עבל) גלייכמעסיג, וואס האט א גלייכע מאס.

commeas'ure *v.* (קא-מעזש'-אור) צומעסטען און צוגלייכען איין זאך צו אן אנדערער; זיין צוגעמאסטען אדער גלייך צו אן אנדער זאך.

comme il faut (קאם איל פאו) ווי עס בעדארף זיין; גוט; צוגעפאסט, אויסגעצייכענט.

commem'orate *v.* (קא-מעמ'-א-רייט) עראינערען; פייערן איינעם'ס אנדענקען.
We should commemorate the birthday of Washington.

commemora'tion *n.* (קא-מעמ-א-ריי'-שאן) עראינערונג; א פעסט אין אנדענקונג פון אימעצען.

commem'orative *a.* (קא-מעמ'-א-רע-טיוו) עראינערענד; וואס איז שייך צום יום־טוב פון עראינערונג.

commem'orator *n.* (קא-מעמ'-א-ריי-טאר) איינער וואס פייערט אדער עראינערט אימעצענס אנדענקונג.

commem'oratory *a.* (קא-מעמ'-א-רע-טא-רי) וואס דיענט צום אנדענקען.

commence' *v.* (קא-מענס') אנפאנגען, אנהויבען; ווערען.

commence'ment *n.* (קא-מענס'-מענט) דער אנפאנג; דער אנהויב; דער טאג אין די ענגלישע און אמעריקאנישע העכערע שוהלען ווען די געענדיגטע שילער בעקומען זייערע דיפלאמען.

commen'cer *n.* (קא-מענ'-סער) דער אנפאנגער.

commend' *v.* (קא-מענד') לויבען; רעקאמענדירען, פארשטעלען אלס גוט.

commen'dable *a.* (קא-מענ'-דעבל) וואס איז ווערטה רעקאמענדירט צו ווערען; וואס איז ווערטה צו לויבען, לויבענסווערטה.
His action in saving the life of the child was commendable in the highest degree.

commen'dableness *n.* (קא-מענ'-דעבל-נעס) די ווירדינקייט רעקאמענדירט צו ווערען; דאס זיין לויבענסווערטה.

commen'dably *adv.* (קא-מענ'-דע-בלי) לויבענסווירדיג; אויף א לויבענסווירדיגען אופן.

commen'dam *n.* (קא-מענ'-דעם) א קירכען-גוט וואס איז אבגעגעבען אונטער דער אויפזיכט פון א זייטיגער פערזאן ביז די קירך וועט האבען איהר אייגענעם פאסטאר [אזוי פלעגט אפט פאסירען אין מיטעלאלטער ווען א בישאף, נאכדעם ווי ער האט פערלאזען זיין שטעלע אלס בישאף, פלעגט פונדעסטוועגען בלייבען דער בעל-הבית און פערוואלטער איבער די קירכען-גיטער].

commen'datary *n.* (קא-מענ'-דע-טע-רי) דער צייטווייליגער פערוואלטער פון קירכען-גיטער. ז. *commendam*

commenda'tion *n.* (קאמ-ען-דיי'-שאן) לויב; עמפפעהלונג; גוט-זאגונג; הסכמה; בעגריסונג; אין פעאדאלע רעכט — דאס איבערגעבען זיך פון א מענשען מיט זיין פערמעגען אונטער'ן שוץ און געוועלטיגקייט פון א פריץ [פעאדאל].

com'mendator *n.* (קאמ'-ען-דיי-טאר) איינער וואס פערוואלטעט צייטווייליג איבער קירכען-גיטער, ניט זייענדיג קיין בישאף. ז. *commendam*

commen'datory *a.* (קא-מענ'-דע-טא-רי) לויבענד; עמפפעהלענד; רעקאמענדירענד; וואס פערוואלטעט צייטווייליג קירכען-גיטער אנשטאט דעם בישאף.

commen'datory ab'bot (קא-מענ'-דע-טא-רי עב'-אט) ז. *abbot in commendam*

commen'datory let'ters (קא-מענ'-דע-טא-רי לעט'-ערז) רעקאמענדאציאנס-בריעף [וואס איין בישאף פלעגט שרייבען דעם צווייטען, רעקאמענדירענדיג איינעם פון זיינע גייסטליכע מען זאל איהם בעהילפיג זיין].

commen'der *n.* (קא-מענ'-דער) אן עמפפעהלער, א רעקאמענדירער; א לויבער.

commend' me to (קא-מענד' מי טו) גריסט פון מיר; זאגט א גוט ווארט פאר מיר; רעקאמענדירט מיך.
Commend me to your employer.

commen'sal *n. and a.* (קא-מענ'-סעל) א טיש-חבר, איינער מיט וועלכען מען עסט ביי איין טיש; חיות און פלאנצען, וואס זיינען פעראייניגט און ערנעהרען זיך צוזאמען, אבער איינער איז ניט דעם צווייטענס פאראזיט; עסענדיג ביי איין טיש; פעראייניגט מיט'ן אנדערען, אבער ניט אלס פאראזיט [ביי חיות און פלאנצען].

commensal'ity *n.* (קאמ-ען-סעל'-אי-טי) טיש-געזעלשאפט; דאס עסען מיט פיעלע פערזאנען ביי איין טיש; דאס ערנעהרען זיך צוזאמען, אבער ניט איינע פון די אנדערע [ביי געוויסע חיות און פלאנצען].

commensurabil'ity *n.* (קא-מענ-שו-רע-ביל'-אי-טי) דאס האבען א געמיינשאפטליכע מאס; דאס קענען זיין געמאסטען מיט איין מאסשטאב [ווי א מייל און א יארד קענען זיין געמאסטען דורך פוס]; גלייכמעסיגקייט, גלייכקייט אין מאס.

commen'surable *a.* (קא-מענ'-שו-רעבל) וואס קען געמאסטען ווערען מיט איין מאסשטאב; וואס קען צוגעפיהרט ווערען צו איין מאס [ווי טעג און שטונדען קענען אויסגערעכענט ווערען אין מינוטען]; גלייכמעסיג, גלייך אין מאס.

commen'surableness *n.* (קא-מענ'-שו-רעבל-נעס) ז. *commensurability*

commen'surably *adv.* (קא-מענ'-שו-רע-בלי) דורך מעסטען מיט איין מאסשטאב; אויף א גלייכמעסיגען אופן.

commen'surate *v. and a.* (קא-מענ'-שו-רייט) ברייננען צו איין מאס [ווי למשל: געוויסע צאהלען פון שטונדען, מינוטען און סעקונדען אויסדריקען אין איין צאהל סעקונדען]; מאכען גלייכמעסיג; וואס קען געבראכט ווערען צו איין מאס; ענטשפרעכענד, פראפארציאנעל, לפי ערך.

commen'surately *adv.* (קא-מענ'-שו-רעט-לי) אויף א פראפארציאנעלען אדער גלייכמעסיגען שטייגער; דורך ברייננען צו איין מאס.

commensura'tion *n.* (קא-מענ-שו-ריי'-שאן) גלייכמעסיגקייט, פערהעלטנים, פראפארציע; דאס האבען א געמיינשאפטליכע מאס.

com'ment *v. and n.* (קאמ'-ענט) קאמענטירען, מאכען ערקלערונגען, מאכען פירושים; ערקלערונג, פירוש.

com'mentaries *n.* (קאמ'-ען-טע-ריז) 1 קאמענטאריען, פירושים, ערקלערונגען; 2. מעמוארען; טאגע-ביכער.
1. There are many commentaries on the Bible.

com'mentary *n.* (קאמ'-ען-טע-רי) אן ערקלערונג אויף עפעס, א פירוש

com'mentate *v.* (קאמ'-ען-טייט) מאכען ערקלערונגען, מאכען פירושים.

commenta'tion *n.* (קאמ-ען-טיי'-שאן) דאס קאמענטירען, דאס מאכען א פירוש.

commen'tative *a.* (קא-מענ'-טע-טיוו) וואס מאכט אדער וואס ענטהאלט פירושים.

com'mentator *n.* (קאמ'-ען-טיי-טאר) דער קאמענטאטאר, דער וואס מאכט פירושים.

commentato'rial *a.* (קא-מענ-טע-טאו'-רי-על) וואס איז שייך צו א קאמענטאטאר אדער פירושים מאכער.

com'menter *n.* (קאמ'-ען-טער) ז. *commentator*

com'mentor *n.* (קאמ'-ען-טאר) ז. *commentator*

com'merce *n. and v.* (קאמ'-אוירס) קאמערציע, האנדעל, פערקעהר; א מין קארטען-שפיעל; האבען געזעלשאפטליכע פערבינדונגען; געזעלען זיך.

com'merce at large (קאמ'-אוירס עט לארדזש) דער וועלט-האנדעל.

commer'cer *n.* (קא-מויר'-סער) איינער וואס איז מיט אן אנדערען אין געזעלשאפטליכען אדער האנדעלס-פערקעהר.

commer'cial *a.* (קא-מויר'-שעל) וואס געהערט צום האנדעל, בעשעפטיגט מיט האנדעל; ניט גאנץ כעמיש-ריין.

commer'cial adven'turer (קא-מויר'-שעל עד-ווענ'-טשו-רער) א ספעקולאנט.

commer'cial affairs' (קא-מויר'-שעל ע-פעהרז') האנדעלס-אנגעלעגענהייטען; געשעפטען, מסחר.

commer'cial correspon'dence (קא-מויר'-שעל קאר-ע-ספאנ'-דענס) האנדעלס-קארעספאנדענץ.

commer'cial court (קא-מויר'-שעל קאורט) דאס האנדעלס-געריכט.

commer'cial direc'tory (קא-מויר'-שעל די-רעק'-טא-רי) האנדעלס אדרעס-בוך.

commer'cial estab'lishment (קא-מויר'-שעל עס-טעב'-ליש-מענט) א פירמע, א האנדעלס-הויז.

commer'cial geog'raphy (קא-מויר'-שעל דזשי-אג'-רע-פי) קאמערציעלע געאגראפיע [דאס שטודיום פון דער געאגראפישער פערטיילונג פון פראדוקטען, וואו זיי ווערען פאבריצירט א. ד. ג.].

commer'cial in'tercourse (קא-מויר'-שעל אינ'-טער-קאורס) דער האנדעלס-פערקעהר; מסחר.

commer'cialism *n.* (קא-מויר'-שעל-איזם) געשעפטס-פרינציפען; דער איינפלוס פון געשעפטס-פרינציפען אויפ'ן לעבען; קאמערציעלע מנהגים, קאמערציעלע אויסדריקע.

commer'cialist *n.* (קא-מויר'-שעל-איסט) א געשעפטסמאן, א קאמערסאנט.

commer'cialize *v.* (קא-מויר'-שעל-איז) פערוואנדלען אין א מסחר-זאך אדער אין א סחורה.

commer'cial law (קא-מויר'-שעל לאה) האנדעלס-רעכט; געזעצען וואס זיינען שייך צו האנדעל.

commer'cial let'ter (קא-מויר'-שעל לעט'-ער) האנדעלס-בריעף; א געוויסער פארמאט פון שרייב-פאפיער.

commer'cially *adv.* (קא-מויר'-שעל-אי) געשעפטסמעסיג; פון געשעפטס שטאנדפונקט.

commer'cial na'vy (קא-מויר'-שעל ניי'-ווי) די האנדעלס-פלאטע.

commer'cial note (קא-מויר'-שעל נאוט) א געוויסער פארמאט פון שרייב-פאפיער.

commer'cial pa'per (קא-מויר'-שעל פיי'-פער) פאפיערען וואס ווערען געברויכט אין מסחר, ווי וועקסלען א. ד. ג.

commer'cial rela'tions (קא-מויר'-שעל רי-ליי'-שאנז) האנדעלס פערבינדונגען, האנדעלס-בעציהונגען.

commer'cial style (קא-מויר'-שעל סטאיל) סוחר'ישער סטיל [דער ארט פון שרייבען האנדעלס-בריעף].

commer'cial trav'eler (קא-מויר'-שעל טרעוו'-לער) א קאמי-וואיאזשאר [א רייזענדער פון א האנדעלס-פירמע].

commerge' *v.* (קא-מוירדזש') צוזאמענמישען.

commer'gence *n.* (קא-מויר'-דזשענס) דאס צוזאמענמישען, פערמישונג [ווי בלוט-פערמישונג].

commina'tion *n.* (קאמ-אי-ניי'-שאן) א דראהונג, א סטראשונאק.

commin'atory *a.* (קא-מינ'-ע-טא-רי) סטראשענדיג, דראהענדיג.

commin'gle *v.* (קא-מינ'גל) אויסמישען, צוזאמענמישען; זיך צוזאמענמישען [מיט מענשען].
The different nationalities in America commingle easily.

commin'gling *a.* (קא-מינ'-גלינג) צונויפמישענדיג אין איין מאסע.

com'minute *v. and a.* (קאמ'-אי-ניוט) צורייבען אויף פיצעלעך; צופולווערען; צוריבען, צוטיילט אויף קליינינקע טיילען.

comminu'tion *n.* (קאמ-אי-ניו'-שאן) צורייבונג, צופולווערונג.

commis'erable *a.* (קא-מיז'-ע-רעבל) וואס פערדיענט מיטלייד אדער מיטגעפיהל.

commis'erate *v.* (קא-מיז'-ע-רייט) מיטפיהלען, רחמנות האבען.

commisera'tion *n.* (קא-מיז-ע-ריי'-שאן) דאס מיטפיהלען, דאס האבען מיטלייד.

commis'erator *n.* (קא-מיז'-ע-ריי-טאר) איינער וואס האט מיטלייד.

commissa'rial *a.* (קאמ-אי-סיי'-רי-על) וואס איז שייך צו א קאמיסאר. ז. *commissary*

commissa'rial stores (קאמ-אי-סיי'-רי-על סטאורז) זאפאסען [פארראט] פון פראוויאנט פאר מיליטער.

commissa'riat *n.* and *a.* (קאמ-אי-סיי'-רי-עם) די אינטענדאנטסטווע [א פערוואלטונגס-אבטיילונג אין דער ארמעע וועלכע בעזארגט זי מיט פראוויאנט]; וואס איז שייך צו דער אינטענדאנטסטווע.

com'missary *n.* (קאמ'-אי-סע-רי) א קאמיסאר; א פראוויאנט-מייסטער; א בעאמטער אדער בעפאלמעכטיגטער, וואס ווערט געשיקט אויף א ספעציעלע שליחות.

com'missary-gen'eral *n.* (קאמ'-אי-סע רי-דזשענ'-ע-רעל) דער הויפט-נאטשאלניק פון אינטענדאנטסטווע, דער הויפט-פראוויאנט-מייסטער.

com'missaryship *n.* (קאמ'-אי-סע-רי-שיפ) דאס אמט פון א פראוויאנט-מייסטער.

commis'sion *n.* and *v.* (קא-מיש'-אן) 1. א קאמיסיאן, אן אויפטראג; א פאלמאכט, אן אמט; 2. געבען אן אויפטראג; בעפאלמעכטיגען.

1. The immigration commission reports to Congress. 2. He was commissioned to sign the treaty.

commis'sion-a'gent *n.* (קא-מיש'-אן-איי'-דזשענט) א קאמיסיאנער, איינער וואס דיענט אלס דעם צווייטענס אגענט צו קויפען אדער פערקויפען פאר איהם סחורות און פאר זיין ארבייט בעקומט ער קאמיסיע [א געוויסען פראצענט פון מקח פון די געקויפטע אדער פערקויפטע סחורות].

commissionaire' *n.* (קא-מיש-אנ-עהר') א שליח, שיק-אינגעל; א פאקטער אין א האטעל; א קאמיסיאנער.

commis'sion-busi'ness *n.* (קא-מיש'-אן-ביז'-נעס) א קאמיסיאנס-געשעפט.

commis'sioned of'ficer (קא-מיש'-אנד אפ'-אי-סער) אן אפיציער פון העכערען ראנג [אנהויבענדיג פון לייטענאנט].

commis'sioner *n.* (קא-מיש'-אנ-ער) א קאמיסיאנער; איינער וואס פיהרט אויס א שליחות; א בעפאלמעכטיגטער פערטרעטער פון דער רעגיערונג; א פערוואלטער פון א געוויסען דעפארטאמענט.

Commis'sioner of Ag'riculture (קא-מיש'-אנ-ער אוו עג'-רי-קאל-טשור) דער הויפט פון אגריקולטור-דעפארטאמענט.

commis'sioner of deeds (קא-מיש'-אנ-ער אוו דיעדז) א מין נאטאריוס, וועלכער נעהמט אויף א שבועה.

Commis'sioner of Educa'tion (קא-מיש'-אנ-ער אוו עד-יו-קיי'-שאן) דער הויפט פון פאלקס-בילדונג-דעפארטאמענט.

Commis'sioner of Immigra'tion (קא-מיש'-אנ-ער אוו אימ-אי-גריי'-שאן) דער הויפט פון אימיגראציאנס-דעפארטאמענט [דער הויפט-בעאמטער אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא וואס האט אויפצופאסען אויף דער איינוואנדערונג פון פרעמדע אין לאנד].

Commis'sioner of La'bor (קא-מיש'-אנ-ער אוו ליי'-באר) א בעאמטער פון דער רעגיערונג וועמעס אויפגאבע איז צו אונטערזוכען און ברייגנען א ראפארט וועגען אלע אנגעלעגענהייטען וואס זיינען שייך צו די ארבייטער און זייערע אינטערעסען.

Commis'sioner of Rail'roads (קא-מיש'-אנ-ער אוו רייל'-ראודז) א בעאמטער וועמעס אויפגאבע איז אכטונג צו געבען אז עס זאלען דורכגעפיהרט ווערען די געזעצען און פעראָרדנונגען בנוגע צו די אייזענבאהנען, אבגעבען א ראפארט וועגען זייער צושטאנד און רעקאמענדירען פערשיעדענע נויטיגע אומענדערונגען.

commis'sionership *n.* (קא-מיש'-אנ-ער—שיפ) דאס אמט פון א פערוואלטער איבער א רעגיערונגס-דעפארטאמענט.

commis'sioners of excise' (קא-מיש'-אנ-ערז אוו עק-סאיז') די בעאמטע פון אקציז-קאמיטעט, וועלכע גיבען ארוים פאטענטען צו שיינקער און גיבען אכטונג עס זאלען אבגעהיט ווערען די אקציז-געזעצען.

commis'sioners of high'ways (קא-מיש'-אנ-ערז אוו האי'-הוויז) די בעאמטע, וועלכע האבען אויפזיכט אויף די וועגען, בריקען און אנדערע קאמוניקאציאנס-מיטלען פון א געוויסען געגענד.

commis'sion-mer'chant *n.* (קא-מיש'-אן-מויר'-טשענט) דער קאמיסיאנער, דער וואס קויפט אדער פערקויפט סחורות פאר'ן צווייטען און בעקומט דערפאר קאמיסיאן [א געוויסען פראצענט פון מקח פון די געקויפטע אדער פערקויפטע סחורות].

commis'sion of lu'nacy (קא-מיש'-אן אוו לו'-נע-סי) א קאמיסיאן וואס ווערט געזעצט פון געריכט צו בעשטימען אויב א פערזאן איז משוגע אדער ניט.

commis'sural *a.* (קא-מיש'-או-רעל) פעראייניגענד, פערבינדענד, פון א פערבינדונגס-פונקט.

com'missure *n.* (קאמ'-אי-שור) דער פערבינדונגס-פונקט פון צוויי טיילען, ווי די ווינקלען פון די ליפען; א פערבינדונג; א נאהט.

commit' *v.* (קא-מיט') איבערגעבען, אנפערטרויען; בעגעהן [א פערברעכען]; מאכען [א פעהלער]; אריינזעצען [אין געפענגנים]; ריזיקירען; פערפפליכטען.

commit'ment *n.* (קא-מיט'-מענט) א פערהאפטונגס-בעפעהל; דאס אבשיקען אין געפענגנים; די איבערגאבע פון א פארגעשלאגענעם געזעץ אין א קאמיסיע צו בעטראכטען; א פערפפליכטונג.

The judge signed the commitment papers.

commit' one's self (קא-מיט' הוואנז סעלף) 1. זיך פערפפליכטען; 2. זיך איבערגעבען.

1. I commit myself to support your candidacy. 2. I commit myself to your care.

commit'table *a.* (קא-מיט'-עבל) וואס קען פערהאפטעט ווערען.

commit'tal *n.* (קא-מיט'-על) ז. *commitment*.

commit'tee *n.* (קא-מיט'-אי) א קאמיטעט [פערזאנען וועלכע מען גיט איבער עפעס צו פערוואלטען].

I was appointed to serve on a committee.

commit'teeman *n.* (קא-מיט'-אי-מען) א מיטגליעד פון א קאמיטעט.

commit'tee-room *n.* (קא-מיט'-אי-רוהם) דאס צימער וואו דער קאמיטעט האלט זיינע זיצונגען.

commit'ter *n.* (קא-מיט'-ער) דער וואס בעגעהט א פערברעכען; דער וואס גיט איבער א זאך אדער א מענשען אונטער דער אויפזיכט פון אן אנדערען.

commit'ting mag'istrate (קא-מיט'-אינג מעדזש'-איס-טרייט) א ריכטער, וואס האט די מאכט אריינצוזעצען אין טורמע.

commit' to mem'ory (קא-מיט' טו מעמ'-א-רי) איינ'חזר'ען א זאך, אויסלערנען אויף אויסווייניג.

Children are taught to commit prayers to memory.

commit' to obliv'ion (קא-מיט' טו אב-ליוו'-אי-אן) אויסמעקען פון זכרון, עוקר-מן-השרש זיין.

commix' *v.* (קא-מיקס') צוזאמענמישען, פעראייניגען; זיך אויסמישען.

commix'ture *n.* (קא-מיקס'-טשור) דאס צוזאמענמישען; דאס זיין אויסגעמישט; אן אויסמישונג; א פערבינדונג.

commode' *n.* (קא-מאוד') א קאמאד; נאכט-טאפ.

commo'dious *a.* (קא-מאו'-די-אס) בעקוועם; מויגליך; גוט צוגעפאסט.

commo'diously *adv.* (קא-מאו'-די-אס-לי) אויף א בעקוועמען אדער מויגליכען אופן.

commo'diousness *n.* (קא-מאו'-די-אס-נעס) בעקוועמליכקייט; מויגליכקייט.

commod'ity *n.* (קא-מאד'-אי-טי) א פראדוקט, אן ארטיקעל.

com'modore *n.* (קאמ'-א-דאור) א קאמאנדיר פון עטליכע קריעגס-שיפען [העכער אין ראנג פון א קאפיטאן און נידריגער פון אן אדמיראל].

com'mon *n.*, *a.* and *v.* (קאמ'-אן) אלגעמיין; געמיינזאם; געוועהנליך: איינפאך, פראסט, פשוט; אלטעגליך; אפט; בירגערליך [ניט אריסטאקראטיש]: א קהל'שער פלאץ; געמיינשאפטליכקייט; געמיינשאפטליך לעבען; האבען א געמיינשאפטליכעס רעכט אויף א קהל'שען פלאץ.

com'monable *a.* (קאמ'-אנ-עבל) געמיינשאפטליך; וואס קען זיך פיטערען אויף קהל'שע לאנקעס.

com'monage *n.* (קאמ'-אנ-עדזש) דאס געמיינשאפטליכע רעכט אויף עפעס; קהל'שע פיטערנים, דאס רעכט זיך צו בענוצען מיט קהל'שע פיטערנים.

com'monalty *n.* (קאמ'-אנ-על-טי) דער פראסטער עולם.

com'mon bail (קאמ'-אן בייל) אן ערבות פון צוויי מענשען אז דער בעשולדיגטער וועט קומען צום געריכט צו דער בעשטימטער צייט.

com'mon cher'ry (קאמ'-אן טשער'-אי) זויערע קארשען.

com'mon coun'cil (קאמ'-אן קאונ'-סיל) שטאדט-ראטה [מוניציפאליטעט].

com'mon-coun'cilman *n.* (קאמ'-אנ-קאונ'-סיל-מען) א מיטגליעד פון שטאדט-ראטה [מוניציפאליטעט].

com'mon cri'er (קאמ'-אן קראי'-ער) א העראלד [אן אויסרופער אין עפענטליכע פלעצער בעקאנט צו מאכען עטוואס דעם פאלק].

com'mon divi'sor (קאמ'-אן די-וואי'-זאר) דער געמיינשאפטליכער טיילער [אין אריפמעטיק די יעניגע צאהל אויף וועלכע עס טיילען זיך אהן א רעסט צוויי אדער מעהרערע צאהלען. צ. ב. די צאהל 3 איז דער געמיינשאפטליכער טיילער פון 6, 9, 12, 15 א. ז. וו.].

com'moner *n.* (קאמ'-אנ-ער) אן איינפאכער בירגער [איינער פון פראסטען פאלק, ניט פון אדעל]; א מיטגליעד פון דעם ענגלישען פארלאמענט; איינער וואס האט אן אנטייל אין קהל'שע ערד.

com'money *n.* (קאמ'-אנ-אי) א געוועהנליכער שפיעל-צייכען.

com'mon-hall *n.* (קאמ'-אן-האהל) די קהל-שטוב.

com'mon law (קאמ'-אן לאה) דאס סיסטעם פון געזעצען אין די ענגליש-שפרעכענדע לענדער, וואס שטעהט ניט אין איינקלאנג מיט דער סיסטעם פון די אלט-רוימישע געזעצען; דאס ניט געשריי-

בענע געזעץ [א געזעץ וואס קומט אריין אין געברויך דורך דער פראקטיק פון געריכטס־ענטשיידונגען אדער פון אלגעמיינע פאלקס־מנהגים].

com'mon-law'yer *n.* (קאמ'־אנ־לאה'־יער) איינער וואס איז א קענער אין די געזעצן וואס ווערן פראקטיצירט אין די ענגליש־שפרעכענדע לענדער; א קענער אין די אונגעשריבענע געזעצן. ז. *common law*

com'mon-loom *n.* (קאמ'־אן־לוהם) א האנד־וועב־שטוהל.

com'monly *adv.* (קאמ'־אנ־לי) געוועהנליך, איינפאך.

com'mon meas'ure (קאמ'־אן מעזש'־אור) ז. *common divisor*

com'mon mil'let (קאמ'־אן מיל'־עט) אזא געטריידע־גראז. ז. איל. *"Grasses and their Allies"*

com'mon mul'tiple (קאמ'־אן מאל'־טיפל) א צאהל וועלכע טיילט זיך אהן א רעסט אויף אלע אנגעגעבענע צאהלען. צ. ב. די צאהל 24 טיילט זיך אויף 6 און 4.

com'monness *n.* (קאמ'־אנ־נעס) איינפאכקייט; געוועהנליכקייט; פראסטקייט; געמיינשאפטליכקייט.

com'mon noun (קאמ'־אן נאון) א נאטורגס־נאמען [א ווארט וואס בעצייכענט א גאנצען מין].

com'mon nui'sance (קאמ'־אן ניו'־סענס) איינער וואס בעלעסטיגט אדער שעדיגט די געמיינשאפט.

com'mon of pas'ture (קאמ'־אן אוו פעס'־טשור) דאס רעכט צו פיטערען בהמות אויף א צווייטענס לאנקעס.

com'monplace *a., n. and v.* (קאמ'־אנ־פליים) 1. ניט ניי, ניט אריגינעל; א ניט אריגינעלע, אבגעדראשענע בעמערקונג אדער בעהויפטונג; מאכען אן אבגעדראשענע, ניט אריגינעלע בעמערקונג אדער בעהויפטונג; 2. פערצייכענען אין א נאטיץ־בוך.

1. His remarks are commonplace.

com'monplace-book *n.* (קאמ'־אנ־פליים־בוק) א טאגע־בוך, א ספר הזכרונות, א נאטיץ־בוך.

com'monplace-man *n.* (קאמ'־אנ־פליים־מען) א פשוט'ער מענש; א ניט אינטערעסאנטער מענש.

com'monplaceness *n.* (קאמ'־אנ־פליים־נעס) אונאינטערעסאנטקייט; דאס זיין ניט אריגינעל.

Com'mon Pleas (קאמ'־אן פליעז) ציוויל־פראצעסען [פראצעסען וועגען געלד זאכען אדער וועגען אנדערע אנגעלעגענהייטען וואס האבען ניט קיין קרימינעלען כאראקטער].

com'mon pray'er (קאמ'־אן פרעהר) דאס געוועהנליכע קירכען־געבעט־בוך.

com'mon recov'ery (קאמ'־אן רי־קאוו'־ער־אי) א פיקטיווער פראצעס [אמאל אין ענגלאנד] אום צו מאכען דעם איינענטימער פון לאנד פאר א געזעצליכען איינענטימער.

com'mons *n.* (קאמ'־אנז) מענשען פון פראסטען פאלק, דאס פראסטע פאלק; דער פעבעל; מיטגליעד פון דעם אונטערהויז פון דעם ענגלישען פארלאמענט.

com'mon school (קאמ'־אן סקוהל) די פאלקס־שוהל.

com'mon scold (קאמ'־אן סקאולד) א פרוי א שרייערקע, א שילטערקע, וואס קריגט זיך כסדר מיט די שכנים.

com'mon-sense' *a.* (קאמ'־אנ־סענס') מיט'ן גראדען שכל.

com'mon sense (קאמ'־אן סענס) דער גלייכער פשוט'ער שכל, דער פראקטישער פערשטאנד.

An ounce of common sense is worth a pound of theory.

commonsen'sible *a.* (קאמ־אנ־סענ'־סיבל) וואס האט א גראדען שכל; וואס צייגט ארויס פערשטאנד.

com'mon-sized *a.* (קאמ'־אנ־סאיזד) פון געוועהנליכער גרויס.

com'mon ti'ger moth (קאמ'־אן טאי'־גער מאטה) אזא זומער־פויגעלע. ז. איל. *"Butterflies"*

com'mon time (קאמ'־אן טאים) אין מוזיק — דער גראדער טאקט [די איינטיילונג פון טאקט אין צוויי אדער פיער גלייכע טיילען, הויפטזעכליך אין דעם פיער־פיערטעלדיגען טאקט]; דער געוועהנליכער טאן־לייטער.

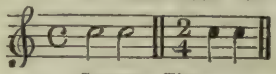

Common Time

com'monweal *n.* (קאמ'־אנ־הוויעל) דאס וואהל פון פאלק, טובת הכלל.

com'monwealth *n.* (קאמ'־אנ־הוועלטה) דאס פאלק; א רעפובליק; א שטאאט, וואו די רעגירונג ווערט געוועהלט פון פאלק; א שותפות־חברה פון אקטיארען.

Com'monwealth *n.* (קאמ'־אנ־הוועלטה) די ענגלישע רעפובליק וועלכע האט עקזיסטירט פון יאהר 1649 ביז 1653.

Com'monwealth of Eng'land (קאמ'־אנ־הוועלטה אוו אינ'־גלענד) ז. *Commonwealth*

com'morance *n.* (קאמ'־א־רענס) א וואהן־ארט.

com'morancy *n.* (קאמ'־א־רענ־סי) ז. *commorance*

com'morant *a.* (קאמ'־א־רענט) וואהנהאפט [א יורידישער אויסדרוק].

commo'tion *n.* (קא־מאו'־שאן) אן אויפרוהר, א טומעל; אן אויפשטאנד; אן אויפרעגונג.

commove' *v.* (קא־מוהוו') בריינגען אין אויפרעגונג.

com'munal *a.* (קאמ'־יו־נעל) וואס איז שייך צו דער פאריזער קאמונע פון 1871; וואס בעלאנגט צו דער געמיינדע אדער צום פאלק; קאמוניסטיש; געמיינשאפטליך.

com'munal affairs' (קאמ'־יו־נעל־ע־פעהרז') קהל'שע אנגעלעגענהייטען.

com'munalism *n.* (קאמ'־יו־נעל־איזם) קאמונאליזם, דער. פרינציפ פון אויטאנאמיע [זעלבסט־רעגיערונג] פאר יעדע געמיינדע אדער בעצירק און אז דער גאנצער שטאאט זאל זיין א פעדעראציאן פון דיעזע זעלבסטשטענדיגע געמיינדען [א טעאריע וואס האט געהאט בעזאנדערס פיעל אנהענגער אין פראנקרייך].

com'munalist *n.* (קאמ'־יו־נעל־איסט) א קאמונאליסט, אן אנהענגער פון דעם פרינציפ פון קאמונאליזם. ז. *communalism*

communalis'tic *a.* (קאמ־יו־נע־ליס'־טיק) וואס איז שייך צו קאמונאליזם. ז. *communalism*

com'munard *n.* (קאמ'־יו־נארד) א קאמונאליסט; א מיטגליעד פון דער פראנצויזישער קאמונע פון יאהר 1871.

com'mune *n. and v.* (קאמ'־יון) א געמיינדע מיט אן אייגענער פערוואלטונג; די פערוואלטונג פון א געמיינדע; מוניציפאליטעט [שטאדט־פערוואלטונג] אין פראנקרייך; די דארף־קאמונע אין רוסלאנד [מיר]; די געשפרעכס־אונטערהאלטונג אדער אויסטויש פון מיינונגען.

commune' *v.* (קא־מיון') פיהרען א פריינדליכען געשפרעך, אויסטוישען מיינונגען אדער געפיהלען.

commu'ne bo'num (קא־מיו'־ני באו'־נאם) טובת הכלל.

com'mune of Par'is (קאמ'־יון אוו פער'־איס) א רעוואלוציאנערער קאמיטעט וועלכער האט פערטראטען דעם פלאץ פון דער שטאדט־רעגיערונג פון פאריז אין דער צייט פון דער פראנצויזישער רעוואלוציאן אין 1789 און וועלכער האט באלד איבערגענומען די רעגיערונג פון דעם גאנצען לאנד; די פאריזער קאמונע פון יאהר 1871.

com'muner *n.* (קאמ'־יו־נער) א מיטגליעד פון א געמיינדע; אן אנהענגער פון קאמונאליזם. ז. *communalism*

communicabil'ity *n.* (קא־מיו־ני־קע־ביל'־אי־טי) דאס קענען מיטגעטיילט ווערען; דאס האבען די מעגליכקייט צו זיין געמיינשאפטליך פאר עטליכע זאכען.

commu'nicable *a.* (קא־מיו'־ני־קעבל) וואס קען מיטגעטיילט ווערען; אנשטעקענד.

Good manners are very communicable.

commu'nicableness *n.* (קא־מיו'־ני־קעבל־נעס) דאס קענען מיטגעטיילט ווערען.

commu'nicably *adv.* (קא־מיו'־ני־קעב־לי) דורך מיטטיילונג.

commu'nicant *n.* (קא־מיו'־ני־קענט) 1. א מיטגליעד פון א קריסטליכער סעקטע; 2. איינער וואס נעהמט אנטייל אין הייליגען אבענדמאהל [אין דער קריסטליכער קירך].

1. He is a communicant of the Episcopal Church.

commu'nicate *v.* (קא־מיו'־ני־קייט) מיטטיילען; קארעספאנדירען; שטעהן אין פערבינדונג אדער פערקעהר.

I communicated the news to him.

communica'tion *n.* (קא־מיו־ני־קיי'־שאן) 1. מיטטיילונג; בריעף־פערקעהר, קארעספאנדענץ; 2. פערבינדונג, צוזאמענרעדונג; 3. די אנטיילנאהמע אין הייליגען אבענדמאהל.

1. I received your communication. 2. Evil communications corrupt good manners.

communica'tion-valve *n.* (קא־מיו־ני־קיי'־שאן־וועלוו) דער פערבינדונגס־ווענטיל [דער ווענטיל אין דעם דאמפף־ראהר פון א דאמפף־מאשין וואס פערבינדעט דעם דאמפף־קעסעל מיט'ן ציל'ינדער].

commu'nicative *a.* (קא־מיו'־ני־קיי־טיוו) מיטטיילענד; גרייט מיטצוטיילען.

Being in a communicative mood he told us his life story.

commu'nicatively *adv.* (קא־מיו'־ני־קיי־טיוו־לי) דורך מיטטיילונג; דורך בערייטקייט מיטצוטיילען.

commu'nicativeness *n.* (קא־מיו'־ני־קיי־טיוו־נעס) די גרייטקייט מיטצוטיילען; רעדעוודינקייט.

commu'nicator *n.* (קא־מיו'־ני־קיי־טאר) איינער אדער עפעס וואס טיילט מיט.

c mmu'nicatory *a.* (קא־מיו'־ני־קיי־טא־רי) וואס טיילט מיט; וואס בעלעהרט.

commu'nion *n.* (קא־מיו'־ניאן) צוזא־

מענרערונג; פריינדליכער פערקעהר: געמיינשאפט, חברותא; א קריסטליכע קערפערשאפט פון איין גלויבען; גלויבענסגענאסענשאפט; דאס הייליגע אבענדמאהל [די קריסטליכע קירכליכע צערעמאניע פון פערזוכען ברויט און וויין אלס אנדענקען פון לעצטען אבענדמאהל פון קריסטוס מיט זיינע תלמידים].

commu'nionable *a.* (קא-מיו'-ניאנ-עבל) וואס קען ארייַנטרעטען אין געמיינשאפט אדער חברותא.

commu'nional *a.* (קא-מיו'-ניאנ-על) וואס איז שייך צו א געמיינשאפט אדער חברותא.

commu'nion-cloth *n.* (קא-מיו'-ניאנ-קלאטה) דער טישטוך מיט וועלכען מען בעדעקט דעם אלטאר צום הייליגען אבענדמאהל [אין דער קריסטליכער קירך].

commu'nion-cup *n.* (קא מיו'-ניאנ-קאפ) דער וויין-בעכער ביי דעם הייליגען אבענדמאהל [אין דער קריסטליכער קירך].

commu'nion-ser'vice *n.* (קא-מיו'-ניאנ-סויר'-ווים) דאס גאטעס-דיענסט אין דער קריסטליכער קירך ביים הייליגען אבענדמאהל.

commu'nion-ta'ble *n.* (קא-מיו'-ניאנ-טייבל) דער אלטאר אין דער קריסטליכער קירך.

com'munism *n.* (קאמ'-יו-ניזם) קאמוניזם, די סאציאליסטישע לעהרע, וועלכע פאדערט די איינארדנונג פון דער געזעלשאפט אזוי, אז דאס גאנצע רייכטום [ערד, פאבריקען א. ד. ג.] זאל געהערען צום שטאאט אדער צו דער געמיינדע; געמיינשאפטליכעס אייגענטום.

com'munist *n.* (קאמ'-יו-ניסט) א קאמוניסט, אן אנהענגער פון קאמוניזם. ז. *communism*.

communis'tic *a.* (קאמ-יו-ניס'-טיק) קאמוניסטיש, וואס אנבעלאנגט צו קאמוניזם.

communis'tical *a.* (קאמ-יו-ניס'-טי-קעל) ז. *communistic*.

communis'tically *adv.* (קאמ-יו-ניס'-טי-קעל-אי) אויף א קאמוניסטישען אופן.

commu'nity *n.* (קא-מיו'-ני-טי) א געמיינדע, קהילה; א געזעלשאפט; געמיינשאפטליכעס אייגענטום.

commu'nity of goods (קא-מיו'-ני-טי אוו גודז) געמיינשאפטליכעס אייגענטום.

commutabil'ity *n.* (קא-מיו-טע-ביל'-אי-טי) דאס קענען זיך פערטוישען, אומבייטען אויף אן אנדער זאך; די פערטוישבארקייט.

commu'table *a.* (קא-מיו'-טעבל) וואס קען פערטוישט ווערען אדער אומגעביטען ווערען אויף אן אנדער זאך; וואס קען איסגעוועקסעלט ווערען.

commu'tableness *n.* (קא-מיו'-טעבל-נעס) ז. *commutability*.

commuta'tion *n.* (קאמ-יו-טיי'-שאן) אומענדערונג, איסוועקסלונג; די אומבייטונג פון א געריכטליכע שטראף פון א גרעסערע אויף א קלענערע; די אומענדערונג פון איין זארט צאהלונג אויף אן אנדער זארט.

commuta'tion-tick'et *n.* (קאמ-יו-טיי'-שאן-טיק'-עט) א בילינער אייזענבאהן בילעט צו פאהרען עטליכע מאהל הין און צוריק.

commu'tative *a.* (קא-מיו'-טע-טיוו) טוישענד, איסוועקסלענד; גענענזייטיג.

commu'tative jus'tice (קא-מיו'-טע טיוו דזשאס' טים) גענענזייטיגע גערעכטיגקייט, א טובה פאר א טובה.

commu'tatively *adv.* (קא מיו'-טע טיוו-לי) דורך טוישונג, דורך וועקסלונג.

com'mutator *n.* (קאמ'-יו-טיי-טאר) אן אינסטרומענט צו ענדערען די ריכטונג פון אן עלעקטרישען שטראם; א קאמוטאטאר, א קאלעקטאר [דער טייל פון אן עלעקטרישער מאשין, צו וועלכען עס קומען זיך צונויף אלע וויקלונגס-דראטען פון אנקער און פון וועלכען עס ווערט דורך מעטאל אדער קוילען בעשטעלעך גענומען דער עלעקטרישער שטראם].

commute' *v.* (קא-מיוט') 1. אומענדערען, אויסטוישען, אויסוועקסלען; 2. אומבייטען א שטראף אויף א קלענערע; 3. רעגולירען אדער ענדערען אן עלעקטרישען שטראם; 4. צאהלען מיט איינמאל אנשטאט אין א רייה פון צאהלונגען [ווי למשל, ווען איינער צאהלט אב פאר אזא אייזענבאהן בילעט, מיט וועלכען ער קען ארומפאהרען הין און צוריק, און דארף ניט צאהלען יעדעס מאל בעזונדער].

2. The Governor commuted his prison sentence from 5 to 2 years.

commu'ter *n.* (קא-מיו'-טער) איינער וואס פערבייט; איינער וואס בענוצט זיך מיט א בילינערען אייזענבאהן בילעט צו פאהרען עטליכע מאהל הין און צוריק.

co'mose *a.* (קאו'-מאוס) האריג, בעוואקסען מיט האר.

com'pact *n.* (קאמ'-פעקט) אן אבמאך, א קאנטראקט.

They drew up a compact.

compact' *a. and v.* (קאם-פעקט') קאמפאקט, צונויפגעפרעסט, שטייף פעראייניגט, געדיכט, צוזאמענגעבונדען; צונויפפרעסען, שטייף פעראייניגען, געדיכט מאכען; שליסען א קאנטראקט.

compac'tedness *n.* (קאם-פעק'-טעד-נעס) געדיכטקייט, צונויפגעפרעסטקייט, געדרענגטקייט; דאס זיין קאמפאקט.

compac'tible *a.* (קאם-פעק'-טיבל) וואס מען קען פעראייניגען, צונויפפרעסען אדער מאכען קאמפאקט.

compact'ly *adv.* (קאם-פעקט'-לי) געדיכט, שטייף; קורץ און גענוי, קאמפאקט.

compact'ness *n.* (קאם-פעקט'-נעס) געדיכטקייט; פעסטקייט; קאמפאקטקייט.

compac'ture *n.* (קאם-פעק'-טשור) דאס פערבינדען אדער פעראייניגען; אן ענגע פערבינדונג.

compa'ges *n.* (קאם-פיי'-דזשיז) די פערבינדונג, די סיסטעם פון גלידערונג [פון א קערפער].

compan'ion *n.* (קאם-פענ'-יאן) א קאמפאניאן, א חבר, א בעגלייטער, א שותף; א קאמפאניאנקע [א פרויענצימער וואס דיענט ביי דער צווייטער אלס איהר מיט-בעגלייטערין]; א מיטגליעד פון אן עהרען-ארדען: א יונג, א מענש פון נידריגען גראד: א פענסטערעל אויף א דעק פון א שיף, דורך וועלכען עס געהט דורך ליכט אין אן אונטערשטער קאיוטע; דאס דעקעל פון אזא פענסטערעל.

compan'ionable *a.* (קאם-פענ'-יאנ-עבל) געזעליג, מיט וועלכען מען קען זיין חבר.

compan'ionableness *n.* (קאם-פענ'-יאנ-עבל-נעס) גוט-ברודערשאפט; דאס קענען ווערען א גוט-ברודער.

compan'ionably *adv.* (קאם-פענ'-יאנ-ע-בלי) אויף'ן שטייגער פון גוט-ברודערשאפט.

compan'ion-hatch *n.* (קאם פענ'-יאנ העטש) א הילצערנער דעכעל איבער די טרעפ פון דעק צו די קאיוטע [אין א שיף].

compan'ion in arms (קאם-פענ'-יאן אין ארמז) קאמפפס-גענאסע, א חבר אין מלחמה.

compan'ion-lad'der *n.* (קאם-פענ'-יאן-לעד'-ער) די טרעפ וואס פיהרט פון אויבערשטען דעק צו דער קאיוטע אין א שיף.

compan'ionless *a.* (קאם-פענ'-יאנ-לעס) אהן געזעלשאפט, אהן חברים.

compan'ionship *n.* (קאם פענ' יאנ-שיפ) חבר'שאפט, געזעלשאפטליכע פערבינדונג; גוט-ברודערשאפט.

compan'ionway *n.* (קאם-פענ'-יאנ-הוויי) א טרעפ פון דעק צו די קאיוטען אין א שיף.

com'pany *n.* (קאמ'-פע-ני) א קאמפאניע, א געזעלשאפט; געסט; א ראטע סאלדאטען.

com'pany-kee'per *n.* (קאמ'-פע-ני-קיע'-פער) א פרעהליכער יונג אין געזעלשאפט; א ליובאווניק.

com'pany of a ship (קאמ'-פע-ני אוו ע שיפ) די קאמאנדע פון א שיף [די מאטראזען צוזאמען מיט די אפיצירען].

com'parable *a.* (קאמ'-פע-רעבל) וואס קען פערגליכען ווערען.

com'parableness *n.* (קאמ'-פע-רעבל-נעס) די פערגלייכבארקייט.

com'parably *adv.* (קאמ'-פע-רע-בלי) פערגלייכונגסווייז.

com'parate *n.* (קאמ'-פע-רייט) א זאך אדער עטליכע זאכען וואס קענען פערגליכען ווערען צו אנדערע.

comparati'val *a.* (קאם-פער-ע-טאי'-וועל) פון א פערגלייכונגס-שטופע [אין גראמאטיק] ז. *comparative degree*.

compar'ative *n. and a.* (קאם-פער'-ע-טיוו) וואס איז שייך צו א פערגלייכונג; וואס פאלגט פון א פערגלייכונג; פערהעלטניסמעסיג: אין גראמאטיק — וואס דריקט אוים א העכערע אדער נידעריגערע שטופע [ווי צ. ב. "בעסער" איז א העכערע שטופע פון "גוט"]; די פערגלייכענדע שטופע פון ביי-ווערטער. ז. *comparative degree*.

compar'ative anat'omy (קאם-פער'-ע-טיוו ע-נעט'-א-מי) די פערגלייכענדע אנאטאמיע [דער טייל פון אנאטאמיע וואס בעשעפטיגט זיך מיט אונטערזוכען און פערגלייכען דעם אנאטאמישען געבוי פון פערשיעדענע חיות אין פערגלייך מיט דעם מענשען].

compar'ative degree' (קאם-פער'-ע-טיוו די-גריע') די פערגלייכענדע שטופע פון ביי-ווערטער [אין גראמאטיק], ווי למשל דאס ווארט "בעסער" שטעלט מיט זיך פאר די פערגלייכענדע שטופע פון "גוט".

compar'ative gram'mar (קאם-פער'-ע-טיוו גרעמ'-ער) די פערגלייכענדע שפראך-וויסענשאפט [די גראמאטיקאלישע אונטערזוכונג פון פערשיעדענע שפראכען און זייערע בעציהונגען צו איינאנדער].

compar'atively *adv.* (קאם-פער'-ע-טיוו-לי) אין פערגלייך; פערהעלטניסמעסיג.

The value of a pound of silk is comparatively greater than a pound of wool.

compar'ative sci'ences (קאם-פער'-ע-טיוו סאי'-ענס-עז) פערגלייכענדע וויסענשאפטען [די וויסענשאפטען, וועלכע ברייננען ארוים זייערע כללים אויף'ן

גרונד פון פערגלייכען זאכען איינע צו די אנדערע].

compare′ *v.* (קאמ-פעהר׳) פערגלייכען; גלייך זיין צו עפּעס; אויסדריקען די פערגלייכונגס-שטופען [אין גראמאטיק].

compar′er *n.* (קאמ-פעהר׳-ער) א פערגלייכער.

compar′ison *n.* (קאמ-פער׳-אי-סאן) פערגלייכונג; פערגלייך.

comparti′tion *n.* (קאמ-פאר-טיש׳-אן) דאס צוטיילען; א טיילונג.

compart′ment *n.* (קאמ-פארט׳-מענט) אן אבטיילונג.

com′pass *n. and v.* (קאמ׳-פעס) א קאמפאס [אזא קאפּסעל אין וועלכען עס איז איינגעפאסט א בעוועגליכע מאגנעטישע נאדעל, וועלכע שטעלט זיך אימער איין ווי יעדער פרייער מאגנעט, אין דער ריכטונג פון צפון און דרום. ווערט בענוצט פאר שיפען און פאר רייזענדע אום ניט אראבצובלאנדזשען פון וועג]; א צירקעל [א געצייג צום צייכענען]; א קרייז; א בעגרענעצטער רוים; א גרענעץ; ארומרינגלען; איינשליסען אין א קרייז; ארומקרייזען; ערגרייכען, דערהאלטען, בעקומען; פערענדיגען.

Compasses

com′passable *a.* (קאמ׳-פעס-עבל) וואס קען איינגעשלאסען ווערען אין א קרייז; וואס קען ארומגערינגעלט ווערען; וואס קען ערגרייכט ווערען.

com′pass-bowl *n.* (קאמ׳-פעס-באול) ז. *compass-box*.

com′pass-box *n.* (קאמ׳-פעס-באקס) דער קאמפאס-קאפסעל [דער קאפסעל פון קאמפאס אין וועלכען עס איז איינגעפאסט די מאגנעט-נאדעל].

com′pass-brick *n.* (קאמ׳-פעס-בריק) אן אויסגעבויגענער ציעגעל.

com′pass-card *n.* (קאמ׳-פעס-קארד) די רונדע קארטעל פון דעם קאמפאס אויף וועלכער עס זיינען אנגעגעבען די ריכטונגען פון די וועלט-זייטען ווי מזרח, מערב א. ז. וו.

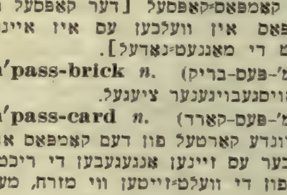

Compass-card

com′pass-di′al *n.* (קאמ׳-פעס-דאי׳-על) א האנד-קאמפאס, א קאמפאס-אוהר.

com′passed *a.* (קאמ׳-פעסט) ערגרייכט, דערהאלטען, פערענדיגט.

com′pass-flow′er *n.* (קאמ׳-פעס-פלאו׳-ער) די קאמפאס-בלום [אזא בלום אויף וועלכער עס ווערט געזאגט, אז איהרע אונטערשטע בלעטער וואקסען אימער אין דער ריכטונג פון צפון און דרום].

com′pass-head′ed *a.* (קאמ׳-פעס-העד׳-עד) קרייז-פערמיג [אן אויסדרוק געברויכט אין ארכיטעקטור].

com′passing *a. and n.* (קאמ׳-פעס-אינג) אויסגעבויגען [וועגען דעם האלץ פון וועלכען מען בויט שיפען]; דאס אויסבויגען דאס האלץ פון וועלכען מען בויט א שיף.

compas′sion *n.* (קאמ-פעש׳-אן) מיטלייד, מיטגעפיהל, רחמנות.

compas′sionate *v. and a.* (קאמ-פעש׳-אנ-אייט) מיטלייד האבען, רחמנות האבען; וואס האט מיטלייד, וואס פיהלט מיט.

No heart is truly great and generous that is not also tender and **compassionate.**

compas′sionately *adv.* (קאמ-פעש׳-אנ-אייט-לי) מיט רחמנות; דורך מיטלייד אדער מיטגעפיהל.

compas′sionateness *n.* (קאמ-פעש׳-אנ-אייט-נעס) רחמנות, מיטגעפיהל; דאס האבען מיטלייד.

com′pass-nee′dle *n.* (קאמ׳-פעס-ניעדל) די מאגנעט-נאדעל פון א קאמפאס.

com′pass one′s desire′ (קאמ׳-פעס וואנז די-זאיר׳) פערווירקליכען אדער ערגרייכען א וואונש.

com′pass-plane *n.* (קאמ׳-פעס-פליין) א רונדער הובעל צום אויסהובלען א בולט׳ע רונדע פלעכע.

com′pass-plant *n.* (קאמ׳-פעס-פלענט) די קאמפאס-פלאנצע. ז. *compass-flower*.

com′pass-saw *n.* (קאמ׳-פעס-סאה) א לאך-זעג, א לויב-זעג [אזא קליינע שמאלע זעג וואס ווערט בענוצט אויסצוזעגען פערשיעדענע מוסטערען אין האלץ-ברעטלעך].

com′pass the end (קאמ׳-פעס טהי ענד) דערגרייכען דעם ציעל.

com′pass-tim′ber *n.* (קאמ׳-פעס-טימ׳-בער) אויסגעבויגענע האלץ.

com′pass-win′dow *n.* (קאמ׳-פעס-ווינ׳-דאו) א פענסטער וואס איז פון אויבען רונד.

compatibil′ity *n.* (קאמ-פעט-אי-ביל׳-אי-טי) פערטרעגליכקייט, דאס לעבען בשלום; פעראיינבארקייט [פון צוויי זאכען מיטאנאנדער]; איבעראיינשטימיגקייט.

compatibil′ity of tem′pers (קאמ-פעט-אי-ביל׳-אי-טי אוו טעמ׳-פערז) די איבעראיינשטימיגקייט אדער גלייכארטיגקייט פון כאראקטערע.

compat′ible *a.* (קאמ-פעט׳-איבל) פערטרעגליך, פעראיינבאר; איבעראיינשטימיג.

compat′ibleness *n.* (קאמ-פעט׳-איבל-נעס) ז. *compatibility*.

compat′ibly *adv.* (קאמ-פעט׳-אי-בלי) אויף א פערטרעגליכען אופן; דורך פעראיינבארקייט.

compa′triot *n.* (קאמ-פיי׳-טרי-אט) א לאנדסמאן.

compa′triotism *n.* (קאמ-פיי׳-טרי-אט-איזם) דאס זיין א לאנדסמאן.

compear′ *v.* (קאמ-פיער׳) ערשיינען אין געריכט.

compear′ance *n.* (קאמ-פיער׳-ענס) דאס ערשיינען פאר׳ן געריכט.

compear′er *n.* (קאמ-פיער׳-ער) איינער וואס ערשיינט אין געריכט.

compeer′ *n.* (קאמ-פיער׳) א קאמעראד, א קאמפאניאן, א חבר, א מיט-ברודער.

compel′ *v.* (קאמ-פעל׳) צווינגען, נויטען.

I was **compelled** to appeal for help.

compel′lable *a.* (קאמ-פעל׳-עבל) וואס קען געצוואונגען ווערען.

compel′lably *adv.* (קאמ-פעל׳-ע-בלי) מיט גוואלד, דורך צוואנג.

compella′tion *n.* (קאמ-פע-ליי׳-שאן) בעגריסונגס-ווארט; טיטול, נאמען, בענענונג [ווען מען ווענדעט זיך צו איינעם מיט א שריפט אדער אנשפראכע].

compel′lative *n. and a.* (קאמ-פעל׳-ע-טיוו) דער טיטול אדער נאמען מיט וועלכען א פערזאן ווערט בעגריסט אדער אנגערופען; וואס איז שייך צו א טיטול אדער נאמען.

compel′latory *a.* (קאמ-פעל׳-ע-טא-רי) צווינגענדיג.

compel′ler *n.* (קאמ-פעל׳-ער) איינער וואס צווינגט.

compel′lingly *adv.* (קאמ-פעל׳-אינג-לי) אויף א צווינגענדען אופן.

com′pend *n.* (קאמ׳-פענד) א קצור פון עפּעס. ז. *compendium*.

compen′dious *a.* (קאמ-פענ׳-די-אס) קורץ, בקצור; קורץ געפאסט.

His work is a **compendious** text book on chemistry.

compen′diously *adv.* (קאמ-פענ׳-די-אס-לי) אויף אן אבגעקירצטען אופן; בקצור.

compen′dium *n.* (קאמ-פענ׳-די-אם) א קיצור פון עפּעס; אן אויסצוג; א קורצע אבפאסונג.

compen′sate *v.* (קאמ-פענ׳-סייט) ענטשעדיגען, בעלוינען, פערגיטיגען; אויסגלייכען, נעגענזייטיג אויסגלייכען.

compensa′tion *n.* (קאמ-פענ-סיי׳-שאן) 1. ענטשעדיגונג, בעלוינונג, פערגיטיגונג; אויסגלייכונג; 2. געגענזייטיגע אברעכענונג; 3. דאס שאפען גלייכגעוויכט [אין דער מעכאניק].

1. We receive **compensation** for our work.

compensa′tion-bal′ance *n.* (קאמ-פענ-סיי׳-שאן-בעל׳-ענס) דער קאמפענזאציאנס-ראד פון א כראנאמעטער אוהר [דאס רעדעל אין א כראנאמעטער וואס האט די אויפגאבע צו ווירקען נעגען דעם איינפלוס פון דער טעמפעראטור אויף דער בעוועגונג פון מעכאניזם. ווי בעקאנט געהט אן אוהר אין קעלט שנעלער, און אין ווארעמקייט — לאנגזאמער].

compensa′tion-pen′dulum *n.* (קאמ-פענ-סיי׳-שאן-פענ׳-דיו-לאם). דאס קאמפענזאציאנס-פענדעל [א פערפענדיקעל (אונרוהה) פון א זייגער וואס איז אזוי געמאכט, דאס זיין לענג זאל זיך ניט ענדערען מיט דער ענדערונג פון דער טעמפעראטור, ד. ה. ער זאל אין דער קעלט ניט קירצער ווערען און אין ווארעמקייט — ניט לענגער ווערען. אזא פערפענדיקעל ווערט צונויפגעשטעלט פון פערשיעדענע מעטאלען].

compen′sative *a.* (קאמ-פענ׳-סיי-טיוו) אויסגלייכענדיג; פערגיטיגענדיג.

compen′sativeness *n.* (קאמ-פענ׳-סיי-טיוו-נעס) אויסגלייכונג, פערגיטיגונג.

com′pensator *n.* (קאמ׳-פענ-סיי-טאר) איינער אדער עטוואס וואס גלייכט אויס; א מאגנעט אדער א שטיק אייזען ביי א קאמפאס צו ווירקען נעגען לאקאלע איינפליסע אויף די מאגנעט-נאדעל.

compen'satory *a.* (קאמ-פענ'-סיי-טא-רי) וואס פערגיטיגט אדער ענטשעדיגט; וואס גלייכט אויס.

compen'satory dam'ages (קאמ-פענ'-סיי-טא-רי דעמ'-עדזש עז) די בעצאהלונג פון היזק; די ענטשעדיגונג פאר פערוואונדונג.

compete' *v.* (קאמ-פיט') קאנקורירען, בעשטרעבען צו זיין גלייך מיט אימעצען אין עפעס אדער אריבעריאגען.
We will compete for the prize.

com'petence *n.* (קאמ'-פי-טענס) נעגיטקייט; פעהיגקייט, טויגליכקייט, געשיקטקייט; צולעסיגקייט; גוטע אויסקומענס, גענינגענדע חיונה; פאסיגקייט; קאמפעטענץ, אויטאריטעט; מאכט.
I doubt his competence to decide this question.

com'petency *n.* (קאמ'-פי-טענ-סי) ז. *competence*.

com'petent *a.* (קאמ'-פי-טענט) נעניט; געאייגנעט; קאמפעטענט, פעהיג, טויגליך, געשיקט; פאסענד; וואס האט א מאכט אדער אויטאריטעט.
He feels competent to do the work.

com'petently *adv.* (קאמ'-פי-טענט-לי) אויף א קאמפעטענטען אופן; מיט פעהיגקייט; מיט נעניטקייט; פאסענד.

competi'tion *n.* (קאמ-פי-טיש'-אן) קאנקורענץ, די בעשטרעבונג צו זיין גלייך מיט אימעצען אין עפעס אדער אריבערצויאגען.

compet'itive *a.* (קאמ-פעט'-אי-טיוו) וואס קאנקורירט; וואס איז שייך צו קאנקורענץ.

compet'itive examina'tion (קאמ-פעט'-אי-טיוו עג-זעמ-אי-ניי'-שאן) א קאנקורענץ עקזאמען [אן עקזאמען אין וועלכען עס האלט אויס דער, וועלכער ענטפערט אם בעסטען].

compet'itor *n.* (קאמ-פעט'-אי-טאר) א קאנקורענט.

compet'itress *n.* (קאמ-פעט'-אי-טרעס) א קאנקורענטין.

compila'tion *n.* (קאמ-פי-ליי'-שאן) א קאמפילאציאן, א זאמלונג פון אויסציגע פון פערשיעדענע פערפאסערס; דאס זאמלען מאטעריאל פון געוויסע קוועלען פאר א בוך אדער ארטיקעל; א בוך אדער ארטיקעל וועלכער איז צונויפגעשטעלט פון פערשיעדענע אויסציגע.
The compilation of the book took three years.

com'pilator *n.* (קאמ'-פי-ליי-טאר) א קאמפילאטאר [איינער וואס שטעלט צונויף ביכער אדער ארטיקלען פון אויסציגע פון פערשיעדענע פערפאסערס].

compil'atory *a.* (קאמ-פאיל'-איי-טא-רי) וואס איז שייך צו א קאמפילאציאן. ז. *compilation*.

compile' *v.* (קאמ-פאיל') קאמפילירען, צונויפשטעלען א בוך אדער אן ארטיקעל פון פערשיעדענע אויסציגע פון פערפאסערס; צונויפזאמלען און צונויפשטעלען מאטעריאלען פון פערשיעדענע ליטעראַרישע קוועלען.
He is about to compile a dictionary.

compi'ler *n.* (קאמ-פאי'-לער) א קאמפילאטאר, א זאמלער פון ארטיקלען פון פערשיעדענע פערפאסערס, איינער וואס שטעלט צונויף א בוך אדער אן ארטיקעל פון פערשיעדענע אויסציגע.

compla'cence *n.* (קאמ-פליי'-סענס) פערגניגען; צופריעדענהייט.

compla'cency *n.* (קאמ-פליי'-סענ-סי) ז. *complacence*.

compla'cent *a.* (קאמ-פליי'-סענט) פערגניגט, צופריעדען; אנגענעהם.

compla'cently *adv.* (קאמ-פליי'-סענט-לי) מיט פערגניגען; מיט בעפריעדיגונג, מיט צופריעדענהייט.

complain' *v.* (קאמ-פליין') זיך בעקלאגען; קלאגען, אנקלאגען; יאמערען.

complai'nant *n.* (קאמ-פליי'-נענט) איינער וואס בעקלאגט זיך; א קלעגער, אן אנקלאגער.

complai'ner *n.* (קאמ-פליי'-נער) איינער וואס בעקלאגט זיך כסדר; איינער וואס זוכט פעהלערן.

complai'ning *n.* and *a.* (קאמ-פליי'-נינג) דאס בעקלאגען זיך; בעקלאגענדיג זיך.

complai'ningly *adv.* (קאמ-פליי'-נינג-לי) דורך בעקלאגען זיך; מיט אן אויסדרוק פון אונצופריעדענהיים.

complaint' *n.* (קאמ-פליינט') בעקלאגונג; א קלאגע [פאר א געריכט]; א קראנקהייט.

com'plaisance *n.* (קאמ'-פליי-זענס) דאס פריינדליכע בענעהמען זיך; געפעלינקייט.

com'plaisant *a.* (קאמ'-פליי-זענט) פריינדליך, געפעליג.

com'plaisantly *adv.* (קאמ'-פליי-זענט-לי) מיט פריינדליכקייט; אויף א פריינדליכען אופן.

com'plaisantness *n.* (קאמ'-פליי-זענט-נעס) פריינדליכקייט.

com'planate *v.* and *a.* (קאמ'-פליי-ניים) מאכען גלייך, מאכען גלאט; גלייך, גלאט; וואס ליעגט אין איין פלעכע [אין בעצוג צו בלעטער פון פלאנצען].

complec'ted *a.* (קאמ-פלעק'-טעד) צוזאמענגעוועבט, פערוויקעלט; פון א געוויסער געזיכטס-פארב.

com'plement *n.* and *v.* (קאמ'-פלי-מענט) א פולע מאס אדער צאהל; א פאלקאמענער צושטאנד: פאלקאמענהייט; פאלשטענדיגקייט; ערגענצונג; א נעבענליעגענדער ווינקעל [אין געאמעטריע]; פול מאכען, אויספילען די מאס אדער די צאהל.

complemen'tal *a.* (קאמ-פלי-מענ'-טעל) ערגענצענד, פול מאכענד.

complemen'tary *a.* (קאמ-פלי-מענ'-טע-רי) ז. *complemental*.

complemen'tary an'gles (קאמ-פלי-מענ'-טע-רי ענגלז) ווינקלען וואס בעטרעפען צוזאמען די סומע פון 90 גראד.

complete' *a.* and *v.* (קאמ-פליט') פאלקאמען, פאלשטענדיג; גענצליך; פאלשטענדיג מאכען, ערגענצען; פערפאלקאמענען.

complete' bo'som (קאמ-פליט' בו'-זאם) א הארציגער מענש; א טרייער, איבערגעבענער פריינד.

comple'tedness *n.* (קאמ-פלי'-טעד-נעס) דאס זיין פערענדיגט; דאס זיין פאלשטענדיג: גאנצקייט, פאלשטענדיגקייט.

complete'ly *adv.* (קאמ-פליט'-לי) פאלשטענדיג; גענצליך; פאלקאמען.

complete'ness *n.* (קאמ-פליט'-נעס) פאלקאמענהייט; פאלשטענדיגקייט.

comple'tion *n.* (קאמ-פלי'-שאן) ערגענצונג; פערענדיגונג; פערפאלקאמונג.
The completion of this dictionary was eagerly awaited by many.

comple'tive *a.* (קאמ-פלי'-טיוו) ערגענצענד; פערענדיגענד.

com'plex *a.* and *n.* (קאמ'-פלעקס) צוזאמענגעזעצט; צונויפגעשטעלט; קאמפליצירט; שווירינ; פיעלטייליג; עטוואס וואס איז צוזאמענגעשטעלט פון צוזאמענהענגענדע טיילען; א זאמלונג פון טיילען וועלכע שטעהען אין א צוזאמענהאנג ווי די טיילען פון א סיסטעם.

com'plexed *a.* (קאמ'-פלעקסט) פערוויקעלט; קאמפליצירט.

complex'ion *n.* (קאמ-פלעק'-שאן) געזיכטס-פארב; דאס אויסזעהן.
Even healthy people have often a pale complexion.

complex'ional *a.* (קאמ-פלעק'-שאנ-על) וואס געהערט צו דער געזיכטס-פארב; וואס אנבעלאנגט צום אויסזעהן.

complex'ionary *a.* (קאמ-פלעק'-שאנ-ע-רי) וואס איז שייך צו דער געזיכטס-פארב.

complex'ioned *a.* (קאמ-פלעק'-שאנד) וואס האט א געוויסע געזיכטס-פארב.

complex'ion wa'ter (קאמ-פלעק'-שאן וואה'-טער) שעהנהייטס-וואסער [א וואסער צו וואשען דאס געזיכט].

complex'ity *n.* (קאמ-פלעקס'-אי-טי) פערוויקלונג; צוזאמענגעזעצטהייט.
The labor question is one of great complexity.

com'plexly *adv.* (קאמ'-פלעקס-לי) אויף א פערוויקעלטען אדער צוזאמענגעזעצטען אופן.

complex'us *n.* (קאמ-פלעקס'-אס) א צוזאמענזעצונג אדער צונויפבינדונג.

compli'able *a.* (קאמ-פלאי'-עבל) נאכגיעביג; צושטימיג.

compli'ance *n.* (קאמ-פלאי'-ענס) נאכגיעבינקייט; צושטימונג.
I expect an immediate compliance with my demands.

compli'ancy *n.* (קאמ-פלאי'-ענ-סי) ז. *compliance*.

compli'ant *a.* (קאמ-פלאי'-ענט) נאכגיעביג; צושטימיג.

compli'antly *adv.* (קאמ-פלאי'-ענט-לי) דורך נאכגיעבינקייט, דורך צושטימונג.

com'plicacy *n.* (קאמ'-פלי-קע-סי) דאס זיין קאמפליצירט, פערוויקעלט; א פערוויקעלטער ענין.

com'plicate *v.* and *a.* (קאמ'-פלי-קיים) קאמפליצירען, פערוויקלען, פערפלאנטערען, פערפלעכטען; קאמפליצירט, פערוויקעלט, פערפלאנטערט.

com'plicated *a.* (קאמ'-פלי-קיי-טעד) קאמפליצירט, פערוויקעלט, פערפלאנטערט, פערפלאכטען.

com'plicatedness *n.* (קאמ'-פלי-קיי-טעד-נעס) דאס זיין צונויפגעלעגט אדער צונויפגעפלאכטען צוזאמען.

com'plicately *adv.* (קאמ'-פלי-קייט-לי) אויף א קאמפליצירטען, פערוויקעלטען אופן.

com'plicateness *n.* (קאמ'-פלי-קייט-נעס) דאס זיין קאמפליצירט, פערוויקעלט.

complica'tion *n.* (קאמ-פלי-קיי'-שאן) קאמפליצירונג, פערוויקלונג, צונויפפלעכטונג, פערפלאנטערונג.

com'plicative *a.* (קאמ'-פלי-קיי-טיוו) וואס מאכט קאמפליצירט, וואס פערוויקעלט.

complic'ity *n.* (קאמ-פליס'-אי-טי) די מיטשולדינקייט אין א פערברעכען.
The complicity of the prisoners in the crime was established in court.

compli'er *n.* (קאמ-פלאי'-ער) איינער וואס גיט נאך אדער שטימט גלייך איין.

com'pliment *n.* and *v.* (קאמ'-פלי-מענט) א קאמפלימענט; א לויב; א חניפה; מאכען קאמפלימענטען; לויבען; גראטולירען, בעגליקווינשען.

complimen'tarily *adv.* (קאמ-פלי-מענ'-טע-רי-לי) אויף א העפליכען אדער שמייכעלהאפטען אופן.

complimen'tary *a.* (קאמ-פלי-מענ'-טע-רי) שמייכעלהאפט, חניפה'דיג; העפליך.
You are very complimentary.

complimen'tary col'or (קאמ-פלי-מענ'-טע-רי קאל'-אר) איינער פון די צוויי קאלירען, וואס ווען זיי ווערען פערבונדען גיבען זיי ארוים א ווייסען קאליר.

complimen'tary tick'ets (קאמ-פלי-מענ'-טע-רי טיק'-עטס) פרייע בילעטען וואס ווערען געגעבען אוים העפליכקייט.

com'plimenter *n.* (קאמ'-פלי-מענ-טער) א קאמפלימענטען-מאכער, א שמייכלער.

com'pliments of the sea'son (קאמ'-פלי-מענטס אוו טהי סיעזן) יום-טוב-גרוס [ווי א כשר'ער פסח, א פרעהליכער יום-טוב, לשנה טובה תכתבו, א גמר חתימה טובה א. ד. ג.].
Accept the compliments of the season from me.

com'plin *n.* (קאמ'-פלין) די לעצטע בייגאכטיגע תפילה אין קירך.

com'pline *n.* (קאמ'-פלין) ז. *complin*.

com'plot *n.* (קאמ'-פלאט) א קאמפלאט, א געהיימער בונד, א פערשווערונג, א קאנספיראציע.

complot' *v.* (קאמ-פלאט') מאכען א קאמפלאט, מאכען א בונט; זיך פעראייניגען נעגען אימעצען אין געהיים; מאכען א פערשווערונג אדער א קאנספיראציע.

complot'ment *n.* (קאמ-פלאט'-מענט) דאס מאכען א קאמפלאט, פערשווערונג אדער קאנספיראציע.

complot'ter *n.* (קאמ-פלאט'-ער) א פערשווערער, א קאנספיראטאר, א קאמפלאט-מאכער.

complot'tingly *adv.* (קאמ-פלאט'-טינג-לי) דורך א פערשווערונג, דורך א קאמפלאט אדער קאנספיראציע.

comply' *v.* (קאמ-פלאי') נאכגעבען; טהאן איינעמס ווארנש; פאלגען.
I shall comply with your request and will send you a copy of my last article.

com'po *n.* (קאמ'-פאו) די צוזאמענזעצונג [פון פערשיעדענע שטאפען]; טינק [א זא צונויפמישונג פון פערשיעדענע שטאפען מיט וואס מען טינקעוועט ווענד אדער סטעליעס].

compo'né *a.* (קאמ-פאו'-נע) ז. *componed*.

componed' *a.* (קאמ-פאונד') צונויפגעשטעלט פון קליינע קוואדראטען אין צוויי פארבען [ווענען הערבען אדער שילדען].

compo'nency *n.* (קאמ-פאו'-נען-סי) די צונויפזעצונג, דער בעשטאנד.

com'ponend *n.* (קאמ'-פא-נענד) עטוואס וואס איז צונויפגעשטעלט אדער צונויפגעזעצט.

compo'nent *n. and a.* (קאמ-פאו'-נענט) א בעשטאנדטייל, איינער פון די גרונד-טיילען פון וועלכע עפעס איז צוזאמענגעזעצט; וואס איז א בעשטאנדטייל.
Oxygen is a component part of water.

componen'tal *a.* (קאמ-פא-נענ'-טעל) וואס איז שייך צו א בעשטאנדטייל.

compo'nent of a force (קאמ-פאו'-נענט אוו ע פאורס) א קראפט-קאמפאנענט [אן אויסדרוק אין דער מעכאניק פאר דעם בעשטאנדטייל פון א רעזולטירענדער קראפט].

comport' *v.* (קאמ-פאורט') איינשטימען; פאסען; זיין צוגעפאסט; זיך בענעהמען, זיך אויפפיהרען.

compor'table *a.* (קאמ-פאור'-טעבל) וואס שטימט איין; וואס איז צוגעפאסט.

comport'ment *n.* (קאמ-פאורט'-מענט) אויפפיהרונג, בענעהמונג.

compose' *v.* (קאמ-פאוז') צוזאמענזעצען; פערפאסען; בריינגען אין ארדנונג; בערוהיגען; שליכטען; זעצען [דרוקשריפט]; צונויפשטעלען דעם זאץ [אין דרוקעריי]; קאמפאנירען.

composed' *a.* (קאמ-פאוזד') רוהיג; געלאסען; געזעצט, ערנסט.

compo'sedly *adv.* (קאמ-פאו'-זעד-לי) אויף א רוהיגען, געלאסענעם אופן; מיט ערנסט, מיט געזעצטקייט.

compo'sedness *n.* (קאמ-פאו'-זעד-נעס) געלאסענהייט, רוהיגקייט, געזעצטקייט.

composed' of (קאמ-פאוזד' אוו) צוזאמענגעזעצט פון..., בעשטעהט פון...
Water is composed of oxygen and hydrogen.

compose' one's mind (קאמ-פאוז' הוואנז מאינד) זיך בערוהיגען.

compose' one's self (קאמ-פאוז' הוואנז סעלף) זיך פאסען; זיך בערוהיגען.

compo'ser *n.* (קאמ-פאו'-זער) א קאמפאזיטאר, א פערפאסער פון מוזיק; א צוזאמענשטעלער; א בערוהיגער, א שליכטער פון שטרייטיגקייטען.

compo'sing *n. and a.* (קאמ-פאו'-זינג) דאס זעצען [פון שריפט אין א דרוקעריי], דאס צונויפשטעלען דעם זאץ [אין דרוקעריי]; דאס פערפאסען; דאס צונויפשטעלען; בערוהיגענד.

compo'sing draught (קאמ-פאו'-זינג דרעפט) א בערוהיגענדער געטראנק.

compo'sing-frame *n.* (קאמ-פאו'-זינג-פריים) דער ראהם אין וועלכען עס איז אריינגעשטעלט דער שריפט-קאסטען [אין א דרוקעריי].

compo'sing-machine' *n.* (קאמ-פאו'-זינג-מע-שין') א שריפט-זעץ-מאשין.

compo'sing-room *n.* (קאמ-פאו'-זינג-רוהם) דאס צימער אין א דרוקעריי, וואו דער זאץ ווערט צונויפגעשטעלט און פארטיג געמאכט צום דרוקען.

compo'sing-rule *n.* (קאמ-פאו'-זינג-רוהל) די זעץ-ליניע [א מעשענע אדער שטאלענע דינע ליניקע וואס ווערט בענוצט פון האנד-שריפט-זעצער ביים צונויפשטעלען די שורות].

compo'sing-stand *n.* (קאמ-פאו'-זינג-סטענד) ז. *composing-frame*.

compo'sing-stick *n.* (קאמ-פאו'-זינג-סטיק) דער ווינקעל-האקען [א זא קליינער אייזערנער ראהם וואס ווערט בענוצט פון האנד-שריפט-זעצער ביים זעצען שורות].

Composing Stick

Compos'itæ *n.* (קאמ-פאז'-אי-טי) דער מין פלאנצען וואס זייערע בליהונגען זעהען אוים ווי זיי וואלטען בעשטעהן פון פיעלע קליינע בלומען [דאס איז דער פערשפרייטעסטער פלאנצען מין אין דער וועלט, ער צעהלט זיך ביז 10 טויזענד ארטען].

compos'ite *a. and n.* (קאמ-פאז'-איט) צוזאמענגעזעצט [פון טיילען]; עטוואס וואס איז צוזאמענגעזעצט פון טיילען.

compos'ite arch (קאמ-פאז'-איט ארטש) א רונדונג פון א געביידע וואס איז צונויפגעשטעלט פון מעהרערע קרייזען.

compos'ite flow'ers (קאמ-פאז'-איט פלאו'-ערז) אזא מין בלומען וואס זייערע בליהונגען זעהען אוים ווי זיי וואלטען בעשטעהן פון פיעלע קליינע בלומען.

compos'ite joint (קאמ-פאז'-איט דזשאינט) א געלענק וואס ערלויבט צו מאכען אי האריזאנטאלע אי ווערטיקאלע בעוועגונג.

compos'ite num'bers (קאמ-פאז'-איט נאמ'-בערז) צאהלען וועלכע קענען צוטיילט ווערען אהן א רעסט פון אנדערע צאהלען, וועלכע זיינען העכער אלס 1. צ. ב. די צאהלען 4, 6, 8, 9, א. ז. וו. די צאהל 3 אדער 7 א. ד. ג. געהערען אלזא ניט צו אזעלכע צאהלען.

compos'ite pho'tograph (קאמ-פאז'-איט פאו'-טא-גרעף) א בילד צוזאמענגעשטעלט פון עטליכע פאטאגראפישע בילדער.

composi'tion *n.* (קאמ-פא-זיש'-אן) א קאמפאזיציאן [א מוזיקאלישע פערפאסונג]; א צוזאמענזעצונג; א צוזאמענגעזעצטע זאך; א פערפאסונג; אן אויפזאץ; א דרוק-זאץ.

composi'tion cloth (קאמ-פא-זיש'-אן קלאטה) לייוואנד וואס איז דורכגענומען מיט אזא שטאף וואס לאזט ניט דורך קיין וואסער.

composi'tion deed (קאמ-פא-זיש'-אן דיעד) אן אויסגלייך אבמאך צווישען א קרעדיטאר און זיין דעביטאר [מלוה און לוה].

composi'tion met'al (קאמ-פא-זיש'-אן מעט'-על) א מעטאל וואס איז צוזאמענגעזעצט פון קופער, צינק א. ד. ג.; מעש.

compos'itive *a.* (קאמ-פאז'-אי-טיוו) צוזאמענזעצענד; צוזאמענגעזעצט.

compos'itor *n.* (קאמ-פאז'-אי-טאר) א זעצער אין א דרוק, א שריפטזעצער; א זעצער וואס שטעלט צונויף דעם זאץ אין עמודים; א זעץ-מאשין [אין א דרוקעריי].

com'pos men'tis (קאמ'-פאס מענ'-טיס) מיט א קלארען קאפ.

com'post *n. and v.* (קאמ'-פאוסט) קאמפאסט [א צוזאמענמישונג פון פערשיעדענע זאכען, וואס דיענט צו בעמיסטינגען א פעלד]; בעמיסטינגען א פעלד מיט קאמפאסט.

compo'sure *n.* (קאמ-פאו'-זשור) דאס צוזאמענזעצען, א צוזאמענזעצונג; געזעצטקייט, ערנסטקייט; רוהיגקייט.

compota'tion *n.* (קאמ-פא-טיי'-שאן) דאס טרינקען אדער שכור'ען צוזאמען.

com'pote *n.* (קאמ'-פאוט) קאמפאט [געקאכטע פרוכט].

compotier' *n.* (קאמ-פאו-טי-איי') א גלעזערנע כלי אין וועלכער מען האלט קאמפאט.

com'pound *a. and n.* (קאמ'-פאונד) צוזאמענגעזעצט, צוזאמענגעמישט; א פראדוקט פון צוזאמענגעמישטע מאטעריאלען; אן ארומגעצאמטער הויף מיט אלע זיינע געביידען [אין אסט-אינדיען].

compound' *v.* (קאמ-פאונד') צוזאמענ-

זעצען, פערבינדען, צוזאמענמישען; קומען צו א פשרה אין א מחלוקה; קומען צו א פערשטענדיגונג דורך אז אבמאך וועגען קויפען סחורות אויף א נידעריגערען פרייז אדער ארונטערלאזען א געוויסע סומע פון א חוב; אויסבילדען, גרינדען, פארמירען.

compoun'dable *a.* (קאם-פאונ'-דעבל) וואס מען קען צוזאמענמישען.

com'pound addi'tion (קאמ'-פאונד ע-דיש'-אן) געמישטער חבור, א חבור פון צוויי אדער מעהרערע פערשיעדענע זאכען פון איין ארט צ. ב. פון ארשין, פוס און צאלל.

compoun'der *n.* (קאם-פאונ'-דער) א צוזאמענזעצער, צוזאמענמישער.

com'pound frac'tion (קאמ'-פאונד פרעק'-שאן) א ברוך-צאהל פון א ברוך-צאהל, ווי צ. ב. א העלפט פון צוויי דריטעל.

com'pound in'terest (קאמ'-פאונד אינ'-טער-עסט) פראצענט אויף פראצענט.

com'pound met'al (קאמ'-פאונד מעט'-על) די לעגירונג [א צוזאמענשמעלצונג פון צוויי אדער עטליכע מעטאלען].

com'pound num'ber (קאמ'-פאונד נאמ'-בער) א צאהל וואס איז צוזאמענגעשטעלט פון צוויי אדער עטליכע זאכען פון דעם זעלבען ארט, ווי למשל, 3 שטונדען מיט 30 מינוט מיט 40 סעקונדען.

com'pound ra'tio (קאמ'-פאונד ריי'-שיאו) א צוזאמענגעזעצטע פערהעלטנים פון צאהלען, ד. ה. א פראפארציאן, וועלכע בעקומט זיך פון כפל'ען צוויי אדער עטליכע אנדערע פראפארציאנען, ווי למשל, די פערהעלטנים פון 6 צו 15 בעקומט זיך פון כפל'ען די פראפארציאנען 2 צו 3 און 3 צו 5. [(3:5)×(2:3)=6:15].

com'pound screw (קאמ'-פאונד סקרוה) א קאמבינירטע שרויף [א שרויף וואס איהר שרויבענגאנג איז פערשיעדענארטיג: אדער דער שרויבענגאנג איז אין איין ארט דינער און אין דעם צווייטען דיקער, אדער ער געהט אין איין ארט רעכטס און אין דעם אנדערען ארט לינקס].

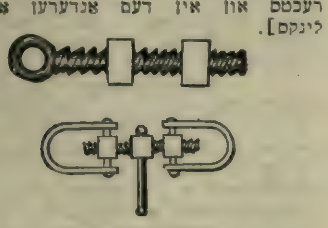

Compound Screws

com'pound sen'tence (קאמ'-פאונד סענ'-טענס) א צוזאמענגעזעצטער זאץ [א זאץ, וועלכער איז צוזאמענגעשטעלט פון צוויי אדער עטליכע גראמאטיקאליש זעלבסטשטענדיגע זעצע, ווי למשל, די זון איז אויפגעגאנגען, עס איז געווארען ליכטיג און עס האט זיך אנגעהויבען דער טאג].

com'pound word (קאמ'-פאונד הוואירד) א צוזאמענגעזעצט ווארט [א ווארט וואס איז צוזאמענגעזעצט פון צוויי אדער עטליכע ווערטער, ווי למשל, אונטער-געהן, דאמפף-מאשין א. ד. ג.].

comprehend' *v.* (קאם-פרי-הענד') צוזאמענפאסען, ענטהאלטען; בעגרייפען.
Mathematics is a subject which many find difficult to comprehend.

comprehen'der *n.* (קאם-פרי-הענ'-דער) דער וואס פאסט ארום; דער וואס בעגרייפט.

comprehen'dible *a.* (קאם-פרי-הענ'-דיבל) ז. *comprehensible*

comprehensibil'ity *n.* (קאם-פרי-הענ-סי-ביל'-אי-טי) דאס זיין פערשטענדליך אדער בעגרייפליך.

comprehen'sible *a.* (קאם-פרי-הענ'-סיבל) בעגרייפליך; פערשטענדליך.

comprehen'sibleness *n.* (קאם-פרי-הענ'-סיבל-נעס) בעגרייפליכקיים: דאס קענען זיין בעגרייפליך.

comprehen'sibly *adv.* (קאם-פרי-הענ'-סי-בלי) פערשטענדליך; אויף א בעגרייפליכען שטייגער.

comprehen'sion *n.* (קאם-פרי-הענ'-שאן) דאס בעגרייפען; דאס אומפאסען; די פעהינקייט צו בעגרייפען; די השגה; אין לאגיק — די סומע פון אלע אייגענשאפטען, וועלכע ענטהאלטען זיך אין בעגריף וגענען א געוויסער זאך, ווי למשל, אין בעגריף "מענש" ענטהאלטען זיך די אייגענשאפטען: שכל, געפיהל, זיטליכקייט א. ז. וו.

comprehen'sive *a.* (קאם-פרי-הענ'-סיוו) אומפאסענד; וואס קען פיעל אומפאסען אדער ענטהאלטען; וואס קען פערשטעהן אדער בעגרייפען.

comprehen'sively *adv.* (קאם-פרי-הענ'-סיוו-לי) דורך בעגרייפען, פערשטעהן אדער אומפאסען.

comprehen'siveness *n.* (קאם-פרי-הענ'-סיוו-נעס) די פעהינקייט פיעל צו בעגרייפען אדער צו ענטהאלטען.

compress' *v.* (קאם-פרעס') צוזאמענדריקען; צונויפפרעסען.

com'press *n.* (קאמ'-פרעס) א קאמפרעס; אן אינסטרומענט צוזאמענצופרעסען זאכען.

compressed' *a.* (קאם-פרעסט') צוזאמענגעדריקט, צונויפגעפרעסט.

compressed' air (קאם-פרעסט' עהר) צונויפגעפרעסטע לופט [דיענט אלס טרייבקראפט אין א מאשין אנשטאט דאמפף א. ד. ג.]

compressed'-air en'gine (קאם-פרעסט'-עהר ענ'-דזשין) א מאשין וואס ווערט געטריבען דורך צונויפגעפרעסטע לופט [אנשטאט דאמפף א .ד. ג.].

compressed' type (קאם-פרעסט' טאיפ) א געוויסער סארט שמאלער דרוק-שריפט.

compressibil'ity *n.* (קאם-פרעס-אי-ביל'-אי-טי) צוזאמענדריקבארקייט, דאס קענען זיין צוזאמענגעדריקט.

compress'ible *a.* (קאם-פרעס'-איבל) צוזאמענדריקבאר, וואס מען קען צוזאמענדריקען.

compress'ibleness *n.* (קאם-פרעס'-איבל-נעס) ז. *compressibility*

compressicau'date *a.* (קאם-פרעס-אי-קאה'-דייט) מיט א צוזאמענגעדריקטען עק [ביי געוויסע חיות].

compres'sion *n.* (קאם-פרעש'-אן) צוזאמענדריקונג; דאס צוזאמענדריקען; דאס זיין צוזאמענגעדריקט.

compress'ive *a.* (קאם-פרעס'-איוו) צוזאמענדריקענד, וואס קען צוזאמענדריקען.

compress'or *n.* (קאם-פרעס'-אר) איינער אדער עפעס וואס דריקט צוזאמען; א צונויפפרעסער.

comprise' *v.* (קאם-פראיז') ענטהאלטען; ארומנעהמען.
The German Empire comprises a number of separate states.

comprize' *v.* (קאם-פראיז') ז. *comprise*

com'promise *n. and v.* (קאמ'-פרא-מאיז) א קאמפראמיס, א פשרה צווישען צוויי שטרייטענדע צדדים, וואו ביידע לאזען עפעס ארונטער פון זייערע פאדערונגען; אן אייגפערשטענדנים פון צוויי שטרייטענדע צדדים, אז זייער זאך זאל איבערגעגעבען ווערען צו בוררים; קאמפראמיטירען, מאכען צו שאנד; מאכען א קאמפראמיס, קומען צו א פשרה דורך ארונטערלאזען געוויסע פאדערונגען.

com'promiser *n.* (קאמ'-פרא-מאי-זער) א פשרה-מאכער; דער וואס קאמפראמעטירט.

comp'tant *n.* (קאונ'-טענט) מזומן, באַרעס געלד.

comptrol'ler *n.* (קאנ-טראו'-לער) א קאנטראלער, אן אויפזעהער, א רעגולירער, הויפטזעכליך איינער וואס רעגולירט די ביכער און פינאנסען פון דער רעגיערונג.

comptrol'lership *n.* (קאנ-טראו'-לער-שיפ) דאס אמט פון א קאנטראלער.

compul'satory *a.* (קאם-פאל'-סע-טא-רי) געצוואונגען; געטריבען דורך א קראפט.

compul'sion *n.* (קאם-פאל'-שאן) צוואנג, נויטיגונג; דאס טרייבען דורך א קראפט.

compul'sive *a.* (קאם-פאל'-סיוו) צווינגענד; טרייבענד דורך א קראפט.

compul'sively *adv.* (קאם-פאל'-סיוו-לי) אויף א צווינגענדען אופן; געצוואונגענערהייט.

compul'siveness *n.* (קאם-פאל'-סיוו-נעס) ז. *compulsion*

compul'sorily *adv.* (קאם-פאל'-סא-רי-לי) מיט צוואנג, דורך צוואנג

compul'soriness *n.* (קאם-פאל'-סא-רי-נעס) דער צוואנג, דאס זיין צווינגענד.

compul'sory *a.* (קאם-פאל'-סא-רי) צווינגענד; געטריבען דורך א קראפט; אבליגאטאריש.

compunc'tion *n.* (קאם-פאנק'-שאן) געוויסענסביסע, חרטה.

compunc'tionless *a.* (קאם-פאנק'-שאן-לעס) אהן געוויסענסביסע; אהן חרטה.

compunc'tious *a.* (קאם-פאנק'-שאס) וואס האט חרטה; פול מיט געוויסענסביסע.

compunc'tiously *adv.* (קאם-פאנק'-שאס-לי) מיט געוויסענסביסע אדער מיט חרטה.

compurga'tion *n.* (קאם-פויר-גיי'-שאן) די בעשטעטיגונג מיט א שבועה, אז מען קען דעם אנגעקלאגטען'ס שבועה גלויבען [א געוויסע פארם פון דער אלט-ענגלישער געריכטס-פיהרונג, וואו דער בעשולדיגטער פלעגט האבען רעכט צו ברייגנען צוועלף בעקאנטע פערזאן וועלכע פלעגען שווערען, אז מען קען גלויבען דעם אנגעקלאגטען'ס שבועה וועגען זיין אונשולד און דערמיט פלעגט מען איהם בעפרייען].

com'purgator *n.* (קאמ'-פויר-גיי-טאר) איינער וואס בעשטעטיגט אונטער א שבועה אז מען קען דעם אנגעקלאגטען גלויבען.

compurgato'rial *a.* (קאם-פויר-גע-טאו'-רי-על) וואס איז שייך צו דער בעשטעטיגונג מיט א שבועה, אז מען קען דעם אנגעקלאגטען גלויבען אין זיין אונשולד.

compur'gatory *a.* (קאם-פויר'-גע-טא-רי) וואס איז שייך צום עדות, וועלכער בעשטעטיגט מיט א שבועה, אז מען קען דעם אנגעקלאגטען גלויבען אין זיין אונשולד.

computabil'ity *n.* (קאמ-פיו-טע-ביל'-אי-טי) די אייגענשאפט פון קענען צוזאמענגערעכענט אדער געצעהלט ווערען.

compu'table *a.* (קאמ-פיו'-טעבל) וואס מען קען צוזאמענרעכענען אדער צעהלען.

computa'tion *n.* (קאמ-פיו-טיי'-שאן) צוזאמענרעכנונג; צעהלונג; די סומע, וואס האט זיך בעקומען פון צוזאמענרעכנונג אדער צונויפצעהלונג.

compute' *v.* (קאמ-פיוט') צוזאמענרעכענען, צעהלען.

compu'ter *n.* (קאמ-פיו'-טער) דער צוזאמענרעכנער.

com'rade *n.* (קאמ'-רעד) א קאמעראד, א חבר, א גענאסע.

com'radeship *n.* (קאמ'-רעד-שיפ) חבר'שאפט; דאס זיין א קאמעראד.

con *n., v. and adv.* (קאן) לערנען אויף אויסווענינג; נאכדרעקען; פיהרען א שיף; די פאזיציאן אין וועלכע דער וואס פיהרט א שיף געפינט זיך; געגען [פון ווארט *contra*].

con amo're (קאן א-מאו'-ריי) מיט ליעבע, מיט געפיהל, הארציג.

cona'tion *n.* (קא-ניי'-שאן) דאס שטרעבען צו...; דער פערלאנג.

co'native *a.* (קאו'-נע-טיוו) וואס איז שייך צום שטרעבען אדער צום פערלאנג.

cona'tus *n.* (קא-ניי'-טאס) די שטרעבונג; דאס שטרעבען פון א קערפער אין א געוויסער ריכטונג.

concat'enate *v. and a.* (קאן-קעט'-ע-נייט) פערקייטלען, צוזאמענקייטלען; צוזאמענגעקייטעלט, פערבונדען איינע מיט די אנדערע.

concatena'tion *n.* (קאן-קעט-ע-ניי'-שאן) פערקייטלונג, צוזאמענקייטונג; א רייהע פון זאכען איינע צוזאמענגעקייטעלט מיט די אנדערע.

concava'tion *n.* (קאן-קע-וויי'-שאן) דאס מאכען קאנקאוו [אויסגעבויגען פון אינווענינג].

con'cave *a. and n.* (קאנ'-קייוו) קאנקאוו, אויסגעבויגען פון אינווענינג; געוועלבינג; א זאך וואס איז אויסגעבויגען פון אינווענינג.

con'cavely *adv.* (קאנ'-קייוו-לי) אויף א קאנקאווען אופן.

con'cave mir'ror (קאנ'-קייוו מיר'-אר) א קאנקאווער שפיגעל [א שפיגעל וואס איז האלב רונד אויסגעבויגען פון אינווענינג].

con'caveness *n.* (קאנ'-קייוו-נעס) דאס זיין קאנקאוו, די אויסגעבויגענקייט פון אינווענינג.

concav'ity *n.* (קאן-קעוו'-אי-טי) די אויסהוילונג, דאס זיין קאנקאוו [אויסגעבויגען פון אינווענינג]; א קאנקאווע אויבערפלעכע.

conca'vo-con'cave *a.* (קאן-קיי'-וואו-קאנ'-קייוו) קאנקאוו [אויסגעהוילט] פון ביידע זייטען.

conca'vo-con'vex *a.* (קאן-קיי'-וואו-קאנ'-וועקס) פון איין זייט קאנקאוו און פון דער אנדערער זייט קאנוועקס [האלב-רונד אריינגעבויגען פון איין זייט און האלב-רונד ארויסגעבויגען פון דער אנדערער זייט].

conceal' *v.* (קאן-סיעל') פערבארגען, בעהאלטען.

concea'lable *a.* (קאן-סיע'-לעבל) וואס מען קען פערבארגען אדער בעהאלטען.
There is nothing concealable from God.

concealed' *a.* (קאן-סיעלד') פערבארגען, בעהאלטען, פערדעקט.

concea'ledly *adv.* (קאן-סיע'-לעד-לי) פערבארגענערהייט, בעהאלטענערהייט.

concea'ledness *n.* (קאן-סיע'-לעד-נעס) בעהאלטענקייט, פערבארגענקייט.

concea'ler *n.* (קאן-סיע'-לער) דער פערבארגער; דער וואס בעהאלט.

conceal'ment *n.* (קאן-סיעל'-מענט) די פערבארגונג, בעהאלטונג; דאס פערדעקען אדער דאס זיין פערדעקט; דער ארט וואו מען קען זיך בעהאלטען.

concede' *v.* (קאן-סיד') נאכגעבען; אונטערגעבען זיך; אנערקענען אלס א רעכט אדער אלס ריכטיג; דערלאזען א זאך.
Turkey would not concede Italy's claim to Tripoli.

conce'ded *a.* (קאן-סי'-דעד) ערלויבט; נאכגעגעבען; אנערקענט אלס א רעכט אדער ריכטיג.
He conceded many privileges to the people.

conce'dedly *adv.* (קאן-סי'-דעד-לי) לויט דער נאכגעבונג; לויט דער אנערקענונג אלס גערעכט אדער ריכטיג.

conce'der *n.* (קאן-סי'-דער) דער וואס גיט נאך; דער וואס אנערקענט אלס גערעכט אדער ריכטיג.

conceit' *n.* (קאן-סיט') איינבילדונג: א צו הויכע מיינונג איבער זיך; א פאנטאסטישע איינבילדונג, א פאנטאסטישער פערלאנג; א וויץ, א שארפזיניגער געדאנק; א מאדנער ארטיקעל אדער צייכנונג; די בעגרייפונגס-קראפט; יעדע זאך וואס מען קען בעגרייפען אדער פערשטעהן.

concei'ted *a.* (קאן-סי'-טעד) איינגעבילדעט; מיט א צו הויכע מיינונג איבער זיך; פול מיט פאנטאסטישע אידעען אדער פערלאנגען.

concei'tedly *adv.* (קאן-סי'-טעד-לי) דורך איינבילדונג; עגאאיסטיש, האלטענדיג זעהר שטארק פון זיך אליין.
He speaks conceitedly of his actions.

concei'tedness *n.* (קאן-סי'-טעד-נעס) דאס האלטען זעהר פיעל פון זיך אליין; דאס איינבילדען זיך.

conceivabil'ity *n.* (קאן-סיע-ווע-ביל'-אי-טי) די פעהיגקייט צו בעגרייפען אדער פערשטעהען אן עניין.

concei'vable *a.* (קאן-סיע'-וועבל) בעגרייפליך, דענקבאר.
It is conceivable that war should be abolished.

concei'vableness *n.* (קאן-סיע'-וועבל-נעס) בעגרייפליכקייט; דענקבארקייט.

concei'vably *adv.* (קאן-סיע'-ווע-בלי) דורך בעגרייפען; אויף א דענקבארען אופן.

conceive' *v.* (קאן-סיעוו') בעגרייפען, פאסען א זאך; מאכען זיך א פארשטעלונג אדער בעשאפען אן אידעע ווענען עפעס; דורכנעדרונגען ווערען מיט אן אידעע אדער געפיהל; פארמולירען אדער אויסדריקען אין ווערטער א געוויסע זאך; ווערען בעפרוכטעט, שוואנגער ווערען: האלטען עפעס פאר ריכטיג; מיינען, דענקען; אויסבילדען אלס א פרוכט, אנהויבען צו ענטוויקלען אין מוטער'ס בויך.

concei'ver *n.* (קאן-סיע'-ווער) דער וואס בעגרייפט; דער וואס מאכט זיך א פארשטעלונג.

concei'ving *n.* (קאן-סיע'-ווינג) דאס בעגרייפען; דאס בעפרוכטען זיך, דאס שוואנגער ווערען.

concen'ter *v.* (קאן-סענ'-טער) קאנצענטרירען, קומען אדער ברייגנען צו אן אלגעמיינעם פונקט; צוזאמענקומען אין איין פונקט.

con'centrate *v., a. and n.* (קאנ'-סען-טרייט) קאנצענטרירען, צוזאמענברייגנען אין איין פונקט; מאכען שטארקער, געדיכטער; אין כעמיע — מאכען שטארקער אדער ריינער, דערווייטערענדיג די זייטיגע ניט וויכטיגע עלעמענטען; אין בערגארבייט — אבטיילען דאס מעטאל אדער ערץ פון די ערד און שטיינער, מיט וועלכע דאס ווערט צוזאמען אויסגעגראבען; געבראכט געווארען צו א שטארקערען אדער ריינערען צושטאנד; דאס וואס איז געבראכט געווארען צו א שטארקערען אדער ריינערען צושטאנד.

con'centrated *a.* (קאנ'-סען-טריי-טעד) קאנצענטרירט, געבראכט געווארען צו איין אלגעמיינעם פונקט; שטארקער אדער ריינער געווארען דורך א כעמישע קאנצענטרירונג.

concentra'tion *n.* (קאן-סען-טריי'-שאן) דאס קאנצענטרירען, דאס ברייגנען צו איין פונקט; צוזאמענדרענגונג; די כעמישע קאנצענטרירונג [דאס פערשטארקען די אייגענשאפטען פון א געוויסען כעמישען פראדוקט דורך דערווייטערען די זייטיגע, ניט וויכטיגע עלעמענטען]; דאס אבטיילען פון אויסגעגראבענע מעטאלען די שטיקער ערד אדער שטיין, מיט וועלכע זיי זיינען בעהעפט.

concen'trative *a.* (קאן-סענ'-טרע-טיוו) וואס האט א נייגונג צו קאנצענטרירען אדער צוזאמענברייגנען אין איין פונקט; וואס כאראקטעריזירט זיך דורך קאנצענטרירונג.

concen'trativeness *n.* (קאן-סענ'-טרע-טיוו-נעס) קאנצענטרירונג; די פעהיגקייט אדער קראפט צו ברייגנען צו איין פונקט אדער זיך קאנצענטרירען.

con'centrator *n.* (קאנ'-סען-טריי-טאר) א קאנצענטרירער, איינער אדער עפעס וואס ברייגנט צוזאמען אין איין פונקט; א דראט אדער אן אנדער זאך, וואס האלט צוזאמען די קויל און די פאטראנע, כדי דער שאס פון ביקס זאל זיין א ווייטערער און שטארקערער; די מאשין וועלכע טיילט אב ערץ [אויסגעגראבענע רויהע מעטאלען] פון דער ערד און שטיינער, מיט וועלכע זי איז צוזאמענגעוואקסען.

concen'tre *v.* (קאן-סענ'-טר) ז. *concenter*.

concen'tred gra'vy (קאן-סענ'-טערד גריי'-ווי) שטארק איינגעקאכטע פלייש-זופ.

concen'tric *a.* (קאן-סענ'-טריק) קאנצענטריש, האבענדיג א געמיינשאפטליכען מיטעלפונקט, ווי למשל, א רייהע קרייזען, וועלכע רינגלען ארום איין מיטעלפונקט.

concen'trical *a.* (קאן-סענ'-טרי-קעל) ז. *concentric*.

concen'trically *adv.* (קאן-סענ'-טרי-קעל-אי) אויף א קאנצענטרישען אופן.
ז. *concentric*.

concentric'ity *n.* (קאן-סען-טריס'-אי-טי) דאס זיין קאנצענטריש, דאס האבען איינעם און דעמזעלבען מיטעלפונקט.

con'cept *n.* (קאנ'-סעפט) אן אלגעמיינער בעגריף [ווי למשל, "א פיער-פיסיגע חיה" איז אן אלגעמיינער בעגריף, וועלכער שליסט איין אלע חיות וואס האבען פיער פיס].

concep'tacle *n.* (קאן-סעפ'-טעקל) דאס וואס ענטהאלט עפעס, א כלי; די שיסעלע ביי געוויסע פלאנצען.

concep'tion *n.* (קאן-סעפ'-שאן) דאס

בעגרייפען; די פעהיגקייט אויסצובילדען אלגעמיינע בעגריפע; א בעגריף, אן אידעע, א מיינונג; א פלאן: אן ערפינדונג; דאס בעפרוכטען זיך אדער שוואנגער ווערען; דער אנהויב פון לעבענס-ענטוויקלונג ביי א קינד אין מוטער'ס בויך; דער אנהויב, די ערשטע שטופע פון ענטוויקלונג.

concep'tionalist *n.* (קאנ-סעפ'-שאנ-על-איסט) אן אנהענגער פון דער קאנצעפציאנאליסטישער לעהרע. ז. *conceptualism*

concep'tionist *n.* (קאנ-סעפ'-שאנ-איסט) ז. *conceptionalist*

concep'tive *a.* (קאנ-סעפ'-טיוו) וואס קען בעגרייפען; וואס קען בעפרוכטעט ווערען.

concep'tual *a.* (קאנ-סעפ'-טשו-על) וואס איז שייך צו א בעגריף.

concep'tualism *n.* (קאנ-סעפ'-טשו-על-איזם) די פסיכאלאגישע לעהרע אז די קלאסען-נעמען [ווי מין, חיה א. ד. ג.] זיינען ניט בלויז נעמען, נאר זיי זיינען אידעען, וועלכע עקזיסטירען ווירקליך אין געדאנק, כאטש אויסערן געדאנק, אלס געגענשטענדע עקזיסטירען זיי ניט. [דיזע לעהרע טרעט ארויס אלס געגענזאץ צום נאמינאליזם, וועלכער בעהויפטעט אז די קלאסען-נעמען זיינען בלויז נעמען, און צום רעאליזם, וועלכער בעהויפטעט אז די קלאסען-נעמען זיינען ווירקליכע געגענשטענדע].

concep'tualist *n.* (קאנ-סעפ'-טשו-על-איסט) דער אנהייגנער פון דער קאנצעפציאנאליסטישער לעהרע. ז. *conceptualism*

conceptualis'tic *a.* (קאנ-סעפ-טשו-ע-ליס'-טיק) וואס איז שייך צו דער קאנצעפציאנאליסטישער לעהרע. ז. *conceptualism*

concern' *v. and n.* (קאנ-סורן') האבען א שייכות צו עפעס; נוגע זיין אדער בעלאנגען צו אימעצען; זיין וויכטיג פאר עפעס אדער פאר אימעצען; פעראינטערעסירען זיך אדער אבגעבען זיך מיט א זאך; בעאונרוהיגען זיך וועגען עפעס; א וויכטיגע זאך, אן ענין, אן עסק; אונרוהינקייט אדער זארג וועגען עפעס; א געשעפט; א גרויסע, שווערע זאך.

concerned' *a.* (קאנ-סורנד') בעקימערט, פעראינטערעסירט; בעטראפען.
He is much concerned over his failure to hear from his brother.

concer'nedly *adv.* (קאנ-סור'-נעד-לי) בנוגע צו עפעס; מיט אונרוהינקייט.

concerned' par'ties (קאנ-סורנד' פאר'-טיעז) די פעראינטערעסירטע צדדים.

concer'ning *prep.* (קאנ-סור'-נינג) אין בעצוג צו; וואס איז שייך צו; וואס בעטרעפט; וועגען.
Concerning your inquiry, I beg to state as follows.

concern'ment *n.* (קאנ-סורנ'-מענט) אינטערעס, עסק, אנגעלעגענהייט; בעציהונג; זארג, בעקימערונג; טיילנאהמע; וויכטיגקייט.

con'cert *n.* (קאנ'-סערט) א קאנצערט, א מוזיקאלישע אונטערהאלטונג; א הארמאניע; א; איבעראיינשטימונג; אן אבריייד.

concert' *v.* (קאנ-סורט') אבערעדען, בעשפרעכען; מאכען א פלאן; געבען אן עצה; איינריכטען.

concertan'te *a. and n.* (קאנ-טשייר-טאנ'-טע) הארמאניש; א מוזיק-שטיק וואס איז פאסענד פאר א קאנצערט; א מוזיק-שטיק פאר צוויי אדער מעהר סאלא שטימען אדער אינסטרומענטען מיט דער בעגלייטונג פון ארקעסטער אדער אהן זיין בעגלייטונג.

concertan'te parts (קאנ-טשייר-טאנ'-טע פארטס) די סאלא טיילען אין א קאנצערט.

concer'tative *a.* (קאנ-סויר'-טיי-טיוו) וואס זוכט זיך רק צו קריגען.

concer'ted *a.* (קאנ-סויר'-טער) גענענזיימיג איבעראיינגעשטימט; געמאכט א פלאן; געבראכט אין בעציהונג; פערבונדען דורך א פלאן, וואו יעדער איינציגער האט א געוויסען טייל ארבייט וואס פיהרט צום צוועק; איינגעארדנעט אין טיילען פאר איינינע שטימען אדער אינסטרומענטען [ביי א קאנצערט].

con'cert-grand *n.* (קאנ'-סערט-גרענד) א גרויסע פארטעפיאנא פאר דער בענוצונג אין א גרויסען קאנצערט-זאאל.

concerti'na *n.* (קאנ-סער-טי'-נע) א קאנצערטינא [אזא מוזיקאלישער זעקסקאנטינער אינסטרומענט עהנליך צו א הארמאניקע].

concerti'no *n.* (קאנ-טשייר-טי'-נאו) א קליינער קאנצערט.

concer'tion *n.* (קאנ-סויר'-שאן) אן איינארדנונג, א צופאסונג.

con'cert-mas'ter *n.* (קאנ'-סערט-מעס'-טער) א קאנצערט-מייסטער, א קאפעל-מייסטער; דער ערשטער פידעל-שפיעלער אין א קאנצערט.

concert'ment *n.* (קאנ-סורט'-מענט) ז. *concertion*

con'cert-mu'sic *n.* (קאנ'-סערט-מיו'-זיק) קאנצערט-מוזיק.

concer'to *n.* (קאנ-טשייר'-טאו) ז. *concertante*

con'cert-piece *n.* (קאנ'-סערט-פיעס) א מוזיק-שטיק פאר א קאנצערט.

con'cert-pitch *n.* (קאנ'-סערט-פיטש) קאמערטאן, שטימנאפעל.

conces'sion *n.* (קאנ-סעש'-אן) א קאנצעסיאן, א בעווילינונג פון א פריווילעגיע; אן ערלויבניס; נאכגעבונג.
The Americans have secured some valuable concessions in China.

conces'sionary *a. and n.* (קאנ-סעש'-אנ-איי-רי) 1. געבענדיג אן ערלויבניס; געבענדיג א קאנצעסיאן; נאכגעבענדיג; בעווילינענדיג; 2. איינער וואס האט בעקומען א קאנצעסיאן אדער אן ערלויבניס.
2. He is concessionary of the privilege to keep a hotel in the park.

conces'sioner *n.* (קאנ-סעש'-אנ-ער) איינער וואס האט בעקומען אדער פערלאנגט א קאנצעסיאן.

conces'sionist *n.* (קאנ-סעש'-אנ-איסט) איינער וואס מאכט אדער איז צו גונסטען פון מאכען קאנצעסיאנען.

conces'sive *a.* (קאנ-סעס'-איוו) נאכגעבענד, ערלויבענד, בעווילינענד; קאנצעסיוו [אין בעצוג צו א גראמאטיקאלישען זאץ וואס ענטהאלט א בעדינגונג, וועלכע ענדערט ניט דעם רעזולטאט], צ. ב.
He may slay me, yet will I trust him.

conces'sively *adv.* (קאנ-סעס'-איוו-לי) מיט בעווילינונג; דורך ערלויבניס.

concet'to *n.* (קאנ-טשעט'-א) א וויץ; א וויצינער איינפאל אדער אויסדרוק.

conch *n.* (קאנק) א מושעל; א גרויסער ים-מושעל; אזא טרופיים וואס האט די פארם פון א ים-מושעל; דער אויער-מושעל [דער אויסערער טייל פון אויער].

con'cha *n.* (קאנ'-קע) דער אויער-מושעל [דער אויסערער טייל פון אויער]; דאס ביינדעל אין נאז, וואס איז עהנליך צו א מושעל.

con'chifer *n.* (קאנ'-קי-פער) אזא מין שעל-טהיער [א חיה'לע וואס איז בעדעקט מיט א שאלעכץ].

conchif'erous *a.* (קאנ-קיפ'-ע-ראס) וואס האט א מושעל [וועגען מאלוסקען].

con'chiform *a.* (קאנ'-קי-פארם) וואס האט די פארם פון א מושעל.

con'chite *n.* (קאנ'-קאיט) א פערשטייינערטער מושעל.

conchit'ic *a.* (קאנ-קיט'-איק) וואס בעשטעהט פון מושלען, וואס ענטהאלט מושלען [וועגען מארמאר-שטיין אדער אנדערע שטיינער וואס ענטהאלטען אין זיך מושלען].

con'choid *a. and n.* (קאנ'-קאיד) וואס איז אויסגעבויגען אזוי ווי א מושעל; א געוויסע געבויגענע מאטעמאטישע ליניע.

conchoi'dal *a.* (קאנ-קאי'-דעל) וואס איז אויסגעבויגען ווי א מושעל.

concholog'ical *a.* (קאנ-קא-לאדזש'-אי-קעל) וואס איז שייך צו דער לעהרע וועגען מושלען און מושעל-טהיערע.

conchol'ogist *n.* (קאנ-קאל'-א-דזשיסט) א קענער אין דער לעהרע וועגען מושלען און מושעל-טהיערע.

conchol'ogy *n.* (קאנ-קאל'-א-דזשי) די לעהרע וועגען מושלען און מושעל-טהיערע.

con'chus *n.* (קאנ'-קאס) דער קאפ-שארבען; דאס לאך וואו דאס אויג זיצט [ארבים].

conchyla'ceous *a.* (קאנ-קי-ליי'-שיאס) וואס איז עהנליך צו א מושעל; וואס איז שייך צו א מושעל.

conchylia'ceous *a.* (קאנ-קיל-אי-איי'-שיאס) ז. *conchylaceous*

conchyl'iated *a.* (קאנ-קיל'-אי-איי-טעד) וואס ווערט געמאכט פון מושלען אדער מושעל-טהיערע [וועגען געוויסע פארבען].

conchyliol'ogist *n.* (קאנ-קיל-אי-אל'-א-דזשיסט) ז. *conchologist*

conchyliol'ogy *n.* (קאנ-קיל-אי-אל'-א-דזשי) ז. *conchology*

conchyl'ious *a.* (קאנ-קיל'-אי-אס) וואס איז שייך צו מושלען.

conchyl'ium *n.* (קאנ-קיל'-אי-אם) דער מושעל פון א מאלוסקעל.

con'ciator *n.* (קאנ'-סי-איי-טאר) איינער אויף א גלאז-פאבריק וואס וועגט און טיילט איין די מאטעריאלען, פון וועלכע עס ווערט געמאכט גלאז.

concierge' *n.* (קאנ-סיערזש') א שווייצאר [אין א האטעל אדער פריוואט-הויז]; א טהיר-וועכטער [פון א געפענגניס]; א הויז-אויפזעהער.

concierge'rie *n.* (קאנ-סיערזש'-רי) דאס קאנטאר-צימער פון א הויז-אויפזעהער אדער פון א שווייצאר אין א האטעל.

Concierge'rie *n.* (קאנ-סיערזש'-רי) א געוויסע געפענגניס אין פאריז.

concil'iar *a.* (קאנ-סיל'-אי-אר) וואס איז שייך צו א בעראטונג אדער א בעראטונגס-פערזאמלונג.

concil'iary *a.* (קאנ-סיל'-אי-ע-רי) ז. *conciliar*

concil'iate *v.* (קאנ-סיל'-אי אייט) געווינען, ערווערבען; אויסגלייכען, שלום מאכען.

concil'iating *a.* (קאנ-סיל'-אי-איי-טינג) איבערבעטענדיג; שלום מאכענדיג; ערווערבענדיג, געווינענדיג.
His words were **conciliating.**

concilia'tion *n.* (קאנ-סיל-אי-איי'-שאן) איבערבעטונג; אויסגלייכונג; דאס מאכען שלום.

concil'iative *a.* (קאנ-סיל'-אי-איי-טיוו) וואס גלייכט אויס; וואס בעט איבער; וואס מאכט שלום; וואס איז שייך צו אן אויסגלייך־געריכט.

concil'iator *n.* (קאנ-סיל'-אי-איי-טאר) אן איבערבעטער; א שלום־מאכער.

concil'iatory *a.* (קאנ-סיל'-אי-איי-טא-רי) אויסגלייכענדיג, איבערבעטענדיג, שלום־מאכענדיג.

concil'ium *n.* (קאנ-סיל'-אי-אם) א בעראטונג, א בעראטונגס־פערזאמלונג.

concin'nity *n.* (קאנ-סינ'-אי-טי) פאסינקייט; צוזאמענהאנג; הארמאניע.

concin'nous *a.* (קאנ-סינ'-אם) פאסיג, געשמאקפאל, אנגענעהם, הארמאניש.

concise' *a.* (קאנ-סאיס') קורץ, קורץ געפאסט, אויסגעדריקט אין קורצע ווערטער.
His arguments were **concise.**

concise'ly *adv.* (קאנ-סאיס'-לי) אויף א קורץ געפאסטען אופן; אין קורצע ווערטער.

concise'ness *n.* (קאנ-סאיס'-נעס) דאס זיין קורץ געפאסט, דאס אויסדריקען אין קורצע ווערטער.
The **conciseness** of his arguments won the debate.

conci'sion *n.* (קאנ-סיזש'-אן) ז. *conciseness*.

conclama'tion *n.* (קאנ-קליי-מיי'-שאן) אן אויסרוף; אן אויסגעשריי.

con'clave *n.* (קאנ'-קלייוו) א געשלאסענע פערזאמלונג [א פערזאמלונג וואו זייטיגע ווערען נים צוגעלאזען]; א פערזאמלונג פון קארדינאלען אויסצואוועהלען א פאפסט; דאס צימער וואו דיא קארדינאלען פערזאמלען זיך צו וועהלען א פאפסט; דאס קארדינאלען־קאלעגיום.

con'clavist *n.* (קאנ'-קלע-וויסט) א גייסטליכער וואס בעדיענט א קארדינאל, וועהרענד ער איז פערנומען ביי דער קארדינאלען־פערזאמלונג וועלכע וועהלט א פאפסט.

conclude' *v.* (קאנ-קלוד') ענדיגען, מסיים זיין; בעשטימען, שליסען, דרינגען; בעשליסען; ענטשיידען; אויפהערען, אבשטעלען; אבשליסען; איינשליסען.

conclu'der *n.* (קאנ-קלו'-דער) איינער וואס בעשליסט אדער ענטשיידעט.

conclu'dible *a.* (קאנ-קלו'-דיבל) וואס קען ענטשיעדען אדער בעשלאסען ווערען.

conclu'ding *a.* (קאנ-קלו'-דינג) ענדיגענדיג, שליסענדיג, ציהענדיג א שלום.

conclu'ding line (קאנ-קלו'-דינג לאין) א קליינע שטריק וועלכע איז בעפעסטיגט צום מיטען פון די שטופען פון א שטריקלייטער אויף א שיף.

conclu'sion *n.* (קאנ-קלו'-זשאן) ענדע, שלוס; בעשלוס; ענטשיידונג; ענד־רעזולטאט.

conclu'sive *a.* (קאנ-קלו'-סיוו) ענטשיידענד; שליסענד, ענדיגענד; וואס פיהרט צו א לאגישען שלוס.

conclu'sive ev'idence (קאנ-קלו'-סיוו עוו'-אי-דענס) אן איבערציינגענדער בעווייז וואס קען נים אבגעלייקענט ווערען.

conclu'sively *adv.* (קאנ-קלו'-סיוו-לי) אויף אן ענטשיידענדען אופן; דורך אן ענדליכען בעשלוס.

conclu'siveness *n.* (קאנ-קלו'-סיוו-נעס) ענטשיידונגס־קראפט; בעשליסונגס־קראפט; ענטשיידענהייט.
The **conclusiveness** of the proof against the prisoner was undoubted.

conclu'sory *a.* (קאנ-קלו'-סא-רי) ז. *conclusive*.

concoct' *v.* (קאנ-קאקט') צונויפמישען און פארבערייטען א געריכט אדער געטראנק; מאכען א פלאן.

concoc'ter *n.* (קאנ-קאק'-טער) א פערדייאונגס־מיטעל; איינער וואס מאכט פלענער.

concoc'tion *n.* (קאנ-קאק'-שאן) דאס צונויפמישען אדער פארבערייטען א געריכט אדער געטראנק; א צונויפגעמישטער געריכט אדער געטראנק; די פערדייאונג.

concoc'tor *n.* (קאנ-קאק'-טאר) ז. *concocter*.

concol'or *a.* (קאנ-קאל'-אר) פון איין קאליר; גלייכפערמיג אין קאליר.

concol'orate *a.* (קאנ-קאל'-אר-אייט) וואס האט דעם זעלבינגען קאליר.

concol'orous *a.* (קאנ-קאל'-אר-אס) ז. *concolor*.

concom'itance *n.* (קאנ-קאמ'-אי-טענס) דאס זיין צוזאמען אדער אין פערבינדונג מיט אן אנדערען; דאס צוזאמענבעשטעהן; די בעגלייטונג.

concom'itancy *n.* (קאנ-קאמ'-אי-טענ-סי) ז. *concomitance*.

concom'itant *a. and n.* (קאנ-קאמ'-אי-טענט) בעגלייטענד; זייענדיג צוזאמען אדער פערבונדען [מיט אימעצען]; א זאך וואס איז צוזאמען אדער פערבונדען מיט אן אנדערער.

concom'itantly *adv.* (קאנ-קאמ'-אי-טענט-לי) אין בעגלייטונג; אין פערבינדונג.

con'cord *n.* (קאנ'-קארד) הארמאניע, איבעראיינשטימונג [אין מיינונגען, אנזיכטען א. ד. ג.]; די הארמאניע אדער נעגענזייטיגע צופאסונג פון זאכען; די הארמאניע פון טענער.

concord' *v.* (קאנ-קארד') הארמאנירען, איבעראיינשטימען; מאכען הארמאניש.

concor'dance *n.* (קאנ-קאר'-דענס) איינבעראיינשטימונג; הארמאניע; א קאנקארדאנציע [א בוך, אין וועלכען די ווערטער אדער פסוקים פון געוויסע ווערק זיינען אויסגעשטעלט נאך'ן אלף־בית מיט דער פערצייכנונג פון די ערטער, וואו זיי געפינען זיך, ווי די קאנקארדאנציע פון דער ביבעל].

concor'dant *a.* (קאנ-קאר'-דענט) איינבעראיינשטימענד; הארמאנירענד.

concor'dantly *adv.* (קאנ-קאר'-דענט-לי) אויף א הארמאנישען אופן.

concor'dat *n.* (קאנ-קאר'-דעט) א קאנקארדאט, אן אבמאך צווישען א רעגיערונג און דעם פאפסט, אדער צווישען דעם שטאאט און דער קירך.

concor'dial *a.* (קאנ-קאר'-דזשיעל) הארמאניש.

concor'porate *v.* (קאנ-קאר'-פא-רייט) פערדייען; פעראייניגט אין איין קערפערשאפט.

con'course *n.* (קאנ'-קאורס) א צוזאמענלויף, א געדרענג; א מענגע [זאכען אדער מענשען]; אן אפענער פלאץ וואו מענשען פערזאמלען זיך.

con'crement *n.* (קאנ'-קרי-מענט) א פעסטע מאסע; א צונויפוואקסונג.

concresce' *v.* (קאנ-קרעס') צונויפוואקסען.

concres'cence *n.* (קאנ-קרעס'-ענס) א צוזאמענוואקסונג; דאס וואקסען.

concres'cible *a.* (קאנ-קרעס'-איבל) וואס קען צוזאמענוואקסען.

con'crete *a. and n.* (קאנ'-קריט) פערבונדען אין א פעסטע מאסע; וואס בעשטעהט פון א פעסטער מאסע; א פעסטע מאסע, א קערפערליכע זאך; א געמיש פון זאמד, צעמענט, קליינע שטיינדלעך און אספאלט וועלכע ווערט צונויפגעדריקט אין א פעסטע מאסע; קאנקרעט, ממשות'דיג.

concrete' *v.* (קאנ-קריט') ווערען איין מאסע אדער איין שטיק; פערבינדען אין א פעסטע איינהייטליכע מאסע.

con'cretely *adv.* (קאנ'-קריט-לי) אויף א קאנקרעטען, ממשות'דיגען אופן.

con'creteness *n.* (קאנ'-קריט-נעס) דאס זיין קאנקרעט, ממשות'דיג; דאס זיין א פעסטע, איינהייטליכע מאסע.

con'crete noun (קאנ'-קריט נאון) א נאמען פון א קאנקרעטען, ממשות'דיגען געגענשטאנד.

con'crete num'ber (קאנ'-קריט נאמ'-בער) א בעקאנטע צאהל [א צאהל וועלכע בעצייכענט א קאנקרעטע זאך, צ. ב. 3 יארד, 5 מענשען א. ד. ג.].

con'crete-press *n.* (קאנ'-קריט-פרעס) א מאשין וואס פרעסט צונויף א געמיש פון זאמד, צעמענט, שטיינדלעך און אספאלט אין שטיקער פעסטע מאסע.

concre'tion *n.* (קאנ-קרי'-שאן) דאס ווערען איין מאסע; א פעסטע מאסע; דאס זיין קאנקרעט, ממשות'דיג.

concre'tional *a.* (קאנ-קרי'-שאנ-על) וואס האט זיך געבילדעט פון א פערבינדונג אין א פעסטער מאסע; וואס איז שייך צו א קאנקרעטע, ממשות'דיגע זאך.

concre'tionary *a.* (קאנ-קרי'-שאנ-ע-רי) ז. *concretional*.

con'cretism *n.* (קאנ'-קרי-טיזם) דאס בעטראכטען אן אבסטראקטע זאך אלס קאנקרעט.

concre'tive *a.* (קאנ-קרי'-טיוו) וואס האט די קראפט צו בילדען פון איינצעלנע טיילען א פעסטע מאסע; וואס פעראורזאכט א פערדיכטונג פון דער מאסע.

concre'tively *adv.* (קאנ-קרי'-טיוו-לי) אויף א פערדיכטענדען אופן; דורך פערדיכטונג פון איינצעלנע טיילען אין א פעסטער מאסע.

concre'tize *v.* (קאנ-קרי'-טאיז) קאנקרעטיזירען, געבען ממשות'דיגעס, בעשטימטעס.

concre'tor *n.* (קאנ-קרי'-טאר) א מאשין וואס פערוואנדעלט סיראפ אין א פעסטע מאסע.

concrimina'tion *n.* (קאנ-קרימ-אי-ניי'-שאן) די מיטבעשולדיגונג.

concu'binage *n.* (קאנ-קיו'-בי-נעדזש) דאס צוזאמענלעבען מיט א פרוי אהן געזעצליכער הייראט; די פרייע הייראט [אהן רעליגיעזע און געזעצליכע פארשריפטען]; דאס זיין א קעבס־ווייב; דאס האלטען א קעבס־ווייב.

concu'binal *a.* (קאנ-קיו'-בי-נעל) וואס איז שייך צו פרייע הייראט; וואס אנבעלאנגט צו האלטען א קעבס־ווייב.

concubina'rian *a.* (קאנ-קיו-בי-ניי'-רי-ען) וואס לעבט מיט א פרוי דורך פרייע הייראט; וואס האט א קעבס־ווייב.

concu'binary *a.* (קאנ-קיו'-בי-ניי-רי) ז. *concubinal*.

con'cubine *n.* (קאנ'-קיו-באין) א קעבס־ווייב.

concu'piscence *n.* (קאַנ-קיו'-פּי-סענס) תאוה [פון זנות]; שטאַרקער חשק; גרויסער אפּעטיט.

concu'piscent *a.* (קאַנ-קיו'-פּי-סענט) תאות'דיג צו זנות; וואָס האָט אַ גרויסען חשק.

concu'piscible *a.* (קאַנ-קיו'-פּי-סיבל) וואָס האָט אַ תאוה צו זנות; וואָס האָט גרויס חשק.

concur' *v.* (קאַנ-קיור') זיך צוזאַמענטרעפען [אין כאַראַקטער, מיינונגען א. ד. ג.]; איינשטימען; פעראייניגען; מיטווירקען; צוזאַמענפאַלען אין איין טאָג [ווי צוויי ימים-טובים].

I concur in your judgment of the matter.

concur'rence *n.* (קאַנ-קיור'-ענס) צוזאַמענפאַלונג, צוזאַמענטרעפונג [אין צייט, מיינונגען א. ד. ג.]; איבעראיינשטימונג; מיטווירקונג.

concur'rence of jurisdic'tion (קאַנ-קיור'-ענס אָוו רזשו-ריס-דיק'-שאַן) אַ גערכטליכע ענטשיידונג וואָס קען ארויסגעגעבען ווערען פון צוויי פערשיעדענע גערכטס-אינסטיטוציאָנען.

concur'rency *n.* (קאַנ-קיור'-ען-סי) ז. *concurrence*.

concur'rent *n. and a.* (קאַנ-קיור'-ענט) איינשטימענדיג; מיטווירקענדיג; געמיינשאַפטליך; פעראייניגט; איינער וואָס שטימט איין.

concur'rently *adv.* (קאַנ-קיור'-ענט-לי) אויף אַן איינשטימענדען אופן; אין געמיינשאַפט; אין פעראייניגונג.

concur'rentness *n.* (קאַנ-קיור'-ענט-נעס) ז. *concurrence*.

concur'rent resolu'tion (קאַנ-קיור'-ענט רעז-אָ-ליו'-שאַן) אַ רעזאָלוציאָן וועלכע איז אַנגענומען געוואָרען פון אַמעריקאַנער קאָנגרעס [פון רעפּרעזענטאַנטען-הויז און פון סענאַט], וואָס דאַרף ניט די אונטערשריפט פון פּרעזידענט; אַ רעזאָלוציאָן וועלכע איז אַנגענומען געוואָרען פון ביידע הייזער פון אַן ארטיגען פּאַרלאַמענט [לעגיסלאַטור] אין אַמעריקאַ.

concuss' *v.* (קאַנ-קאַס') שוידערען, טרייסלען; צווינגען, נויטען.

concus'sion *n.* (קאַנ-קאַש'-אַן) שוידערונג, ערציטערונג, טרייסלונג; דאָס ערציטערען [ווי פון אַ צוזאַמענשטויס]; אַ מאַרך צוטרייסלונג [וואָס קומט פון אַ פאַל אָדער קלאַפּ]; דאָס ארויספּרעסען געלד אָדער ווערטה-זאַכען דורך צוואַנג.

concus'sive *a.* (קאַנ-קאַס'-איוו) וואָס ערציטערט, וואָס טרייסעלט אויף; וואָס מאַכט שוידערען.

concu'tient *a.* (קאַנ-קיו'-שי-ענט) וואָס קומט פּלעצליך אין אַ צוזאַמענשטויס; וואָס שטויסט זיך צוזאַמען מיט געוואַלט.

condemn' *v.* (קאַנ-דעם') פערדאַמען, פעראורטיילען; ערקלערען אַלס ווערטהלאָז אָדער שעדליך.

We must condemn his action as unworthy of him.

condem'nable *a.* (קאַנ-דעמ'-נעבל) וואָס איז צו פערדאַמען אָדער צו פעראורטיילען; וואָס איז שעדליך; וואָס איז צו פעראַכטען.

condemn' a ship (קאַנ-דעם' ע שיפּ) ערקלערען אַן אַלטע שיף פאַר אונטויגליך; קאָנפיסקירען אַ שיף.

condemna'tion *n.* (קאַנ-דעמ-ניי'-שאַן) 1. פערדאַמונג; פעראורטיילונג; בעשטראָפונג; 2. קאָנפיסקירונג, די צונעהמונג פון פּריוואַט-איינענטום פאַר קהל'שע צוועקען.

1. Refusal to arbitrate disputes merits condemnation. 2. The city condemned his land for school purposes.

condem'natory *a.* (קאַנ-דעמ'-ניי-טאָ-רי) פערדאַמענד; פעראורטיילענד.

condemned' *a.* (קאַנ-דעמד') 1. פערדאַמט, פעראורטיילט; 2. ערקלערט געוואָרען אַלס ווערטהלאָז אָדער שעדליך.

2. A load of condemned provisions was destroyed by the Health Inspector.

condemned' cell (קאַנ-דעמד' סעל) דער קאַמער אין אַ געפענגניס וואו עס ווערט געהאַלטען אַ פער'משפּט'ער צום טויט ביז דער אורטייל ווערט איבער איהם אויסגעפיהרט.

condemned' ward (קאַנ-דעמד' וואָהרד) ז. *condemned cell*.

condem'ner *n.* (קאַנ-דעמ'-נער) אַ פערדאַמער; אַ פעראורטיילער.

condensabil'ity *n.* (קאַנ-דענ-סע-ביל'-אי-טי) דאָס קענען געדיכט אָדער קאָמפּאַקט ווערען; דאָס קענען צונויפגעפּרעסט ווערען.

conden'sable *a.* (קאַנ-דענ'-סעבל) וואָס קען געדיכט געמאַכט ווערען; וואָס קען ווערען קאָמפּאַקט; וואָס קען צונויפגעפּרעסט ווערען.

Vapor is condensable.

conden'sate *n.* (קאַנ-דענ'-סיים) דער שטאָף וואָס ווערט פערדיכטעט אָדער צונויפגעפּרעסט.

condensa'tion *n.* (קאַנ-דענ-סיי'-שאַן) דאָס געדיכט מאַכען; דאָס צונויפּפּרעסען; דאָס צונויפּפּרעסען פיעל געדאַנקען אין קורצע ווערטער; דאָס מאַכען קאָמפּאַקט; דאָס פערדיכטען גאַז אָדער דאַמפּף צו אַ פליסיגקייט.

conden'sative *a.* (קאַנ-דענ'-סע-טיוו) וואָס האָט די נייגונג געדיכט אָדער קאָמפּאַקט צו ווערען; וואָס האָט די קראַפט צונויפצופּרעסען.

condense' *v.* (קאַנ-דענס') געדיכט מאַכען, קאָמפּאַקט מאַכען; צוזאַמענפּרעסען; צונויפּפּרעסען פיעל געדאַנקען אין קורצע ווערטער; פערדיכטען גאַז אָדער דאַמפּף צו אַ פליסיגקייט.

He was told to condense the essay.

condensed' *a.* (קאַנ-דענסט') געדיכט, קאָמפּאַקט; צונויפגעפּרעסט; קורץ אויסגעדריקט.

condensed' milk (קאַנ-דענסט' מילק) קאָנדענזירטע מילך [מילך וואָס ווערט צוגעגרייט מיט צוקער און ווערט פערדיכטעט דורך קאָכען און לאָזען אויסדאַמפּפען. אַפט ווערט עס אַזוי לאַנג געקאָכט און אויסגעדאַמפּפט ביז עס בלייבט נור אַ פּולווער].

conden'sedness *n.* (קאַנ-דענ'-סעד-נעס) דאָס זיין געדיכט, קאָמפּאַקט אָדער צונויפגעפּרעסט.

condensed' style (קאַנ-דענסט' סטאַיל) אַ געדרענגטער סטיל [אַן ארט שרייבען וואָס איז קורץ און האָט פיעל אינהאַלט].

condensed' type (קאַנ-דענסט' טאַיפּ) אַ שמאָלער דרוק-שריפט.

conden'ser *n.* (קאַנ-דענ'-סער) איינער וואָס מאַכט געדיכט אָדער קאָמפּאַקט; אַ צוזאַמענפּרעסער; אַן אַפּאַראַט וואָס פערוואַנדעלט גאַז אָדער דאַמפּף אין אַ פליסיגקייט; אַן אַפּאַראַט ביי אַ דאַמפּף-מאַשין וואָס האָט די אויפגאַבע צו פערוואַנדלען דעם אבגענוצטען דאַמפּף אין וואַסער; אַן עלעקטרישער אַפּאַראַט וואָס זאַמעלט אויף עלעקטריציטעט.

conden'sery *n.* (קאַנ-דענ'-סער-אי) אַ פאַבריק וואו עס ווערט געמאַכט קאָנדענזירטע מילך. ז. *condensed milk*.

conden'sing-en'gine *n.* (קאַנ-דענ'-סינג-ענ'-רזשין) אַ דאַמפּף-מאַשין וואָס האָט אַן אַפּאַראַט צו פערדיכטען דעם אבגענוצטען דאַמפּף אין וואַסער.

condescend' *v.* (קאַנ-די-סענד') זיך אַראָבלאָזען [צו אַ קלענערען פון זיך].

The professor condescended to talk to the coachman.

condescen'dence *n.* (קאַנ-די-סענ'-דענס) דאָס אַראָבלאָזען זיך [צו אַ קלענערען פון זיך].

condescen'ding *a.* (קאַנ-די-סענ'-דינג) אַראָבלאָזענדיג זיך [צו אַ קלענערען פון זיך].

His condescending air makes me tired. He acts as if he were better than the rest of us.

condescen'dingly *adv.* (קאַנ-די-סענ'-דינג-לי) דורך אַראָבלאָזען זיך [צו אַ קלענערען פון זיך].

condescen'sion *n.* (קאַנ-די-סענ'-שאַן) דאָס אַראָבלאָזען זיך [צו אַ קלענערען פון זיך].

condign' *a.* (קאַנ-דאַין') פערדיענט, ווי ווערטה [אין בעצוג צו אַ שטראָף].

The robbers received condign punishment for their crime.

condig'nity *n.* (קאַנ-דיג'-ני-טי) פערדיענסט אָדער ווערטה פון מענשליכע האַנדלונג; דער שכר, וואָס אַ מענש קען פאָדערען פון גאָט פאַר זיינע אויפפיהרונגען און האַנדלונגען.

condign'ly *adv.* (קאַנ-דאַינ'-לי) נאָך פערדיענסט, לויט ווערטה [אין בעצוג צו אַ שטראָף].

He was condignly punished.

con'diment *n.* (קאַנ'-די-מענט) אַ פּריפּראַווע אָדער געווירץ וואָס נים צו געשמאַק צום עסען.

An Italian dinner is always rich with condiments.

condimen'tal *a.* (קאַנ-די-מענ'-טעל) וואָס איז שייך צו אַ פּריפּראַווע אָדער געווירץ.

condisci'ple *n.* (קאַנ-די-סאַי'-פּל) אַ שוהל-קאַמעראַד.

condite'ment *n.* (קאַנ-דאַיט'-מענט) אַ פּריפּראַווע; געווירץ, איינגעמאַכטס.

condi'tion *n. and v.* (קאַנ-דיש'-אַן) 1. דער צושטאַנד, די לאַגע, די אייגענשאַפט; דער מצב, דער מעמד; 2. די פאַרבעדינגונג, אַ פאַקט, וועלכער איז נויטיג אַז דער צווייטער פאַקט זאָל פּאַסירען; אַן אבמאַך; אויסנעהמען אַ תנאי, מאַכען בעדינגונגען.

1. The condition of the patient has improved. 2. The plan will succeed only if the conditions laid down are carried out.

condi'tional *a.* (קאַנ-דיש'-אַנ-על) וואָס הענגט אָב פון אַ תנאי; בעדינגונגס-מעסיג.

My promise to visit you is conditional. I shall not come if I am too busy.

condi'tional clause (קאַנ-דיש'-אַנ-על קלאָהז) אַ תנאי-זאַץ [אַ זאַץ וואָס ענטהאַלט אַ בעדינגונג].

I shall come if I am in good health.

condi'tional conjunc'tion (קאַנ-דיש'-אַנ-על קאַנ-דזשאַנק'-שאַן) אַ פערבינדונגס-וואָרט וואָס דריקט אויס אַ תנאי, ווי למשל: „איך וועל מיט איהם ריידען, אויב איך וועל איהם זעהן".

condi'tional fee (קאַנ-דיש'-אַנ-על פיע) לאַנד-איינענטום וואָס ווערט אַוועקגעגעבען אויף געוויסע בעדינגונגען;

לאנד=אייגענטום וואס וועט אוועקגעגעבען מיט דער בעדינגונג, אז עס זאל איבערגעהן בירושה נור צו געוויסע מינים יורשים.

conditional'ity *n.* (קאנ-דיש-אנ-על'-אי-טי) די אייגענשאפט צו דיענען אלס בעדינגונג.

condi'tionally *adv.* (קאנ-דיש'-אנ-על-אי) לויט די בעדינגונגען.

condi'tional par'don (קאנ-דיש'-אנ-על פאר'דן) דאס מוחל זיין מיט א געוויסען תנאי.

condi'tional phrase (קאנ-דיש'-אנ-על פרייז) א בעדינגונגס=זאץ [ווי למשל: "איך וועל צו דיר קומען, אויב איך וועל האבען צייט"].

condi'tional sale (קאנ-דיש'-אנ-על סייל) א פערקויף פון סחורה מיט דער בעדינגונג, אז דער פערקויפער קען עס צוריק אבקויפען אויף געוויסע תנאים; א פערקויף פון סחורה, וואו דער קויפער, כאטש ער האט שוין בעקומען די סחורה, רעכענט זיך דאך ניט אלס איהר אייגענטהימער, ביז ער וועט ניט אויספיהרען געוויסע בעדינגונגען.

condi'tional sen'tence (קאנ-דיש'-אנ-על סענ'-טענס) א תנאי=זאץ [אין גראמאטיק].

condi'tionate *a. and v.* (קאנ-דיש'-אנ-אייט) אונטער בעדינגונגען; מאכען בעדינגונגען; שטעלען אין א בעשטימטען צושטאנד; רעגולירען.

condi'tioned *a. and n.* (קאנ-דיש'-אנד) בעשרענקט אדער אונטערגעווארפען אונטער געוויסע בעדינגונגען; אבהענגיג; וואס געפינט זיך אין א [גוטען אדער שלעכטען] צושטאנד אדער לאגע; וואס האט א [גוטען אדער שלעכטען] כאראקטער אדער טעמפעראמענט; וואס געפינט זיך אונטער בעשטימטע אומשטענדען אדער פערהעלטניסע; אין פיזיאלאגיע — די וועלט אויף וויפיעל זי איז בעדינגט און רעלאטיוו [אין געגענזאץ צו דאס, וואס איז אבסאלוט אדער אונבעדינגט]

condi'tio si'ne qua non (קאנ-דיש'-אי-או סאי'-ני קהווא נאן) א בעדינגונג, אהן וועלכער די זאך קען ניט עקזיסטירען.

condo'latory *a.* (קאנ-דאו'-לע-טא-רי) וואס דריקט אוים מיטגעפיהל מיט אייגעמס אונגליק.

condo'latory epis'tle (קאנ-דאו'-לע-טא-רי אי-פיס'ל) א בריעף וואו מען דריקט אוים מיטגעפיהל מיט אימעצענס אונגליק.

condole' *v.* (קאנ-דאול') אויסדריקען מיטגעפיהל מיט איינעמס אונגליק.

condo'lence *n.* (קאנ-דאו'-לענס) דאס אויסדריקען מיטגעפיהל אין יענעמס טרויער.

Many people sent expressions of condolence to him in his bereavement.

condo'ler *n.* (קאנ-דאו'-לער) דער וואס ציינט ארוים מיטגעפיהל צו איינעמס טרויער.

condomin'ium *n.* (קאנ-דא-מינ'-אי-אם) א שותפות'דיגער בעזיץ פון אייגענטום; דאס קעניגען אדער הערשען בשותפות.

condona'tion *n.* (קאנ-דא-ניי'-שאן) מחילה, פערגעבונג, פערצייהונג.

condone' *v.* (קאנ-דאון') מוחל זיין, פערגעבען, פערצייהען.

condone'ment *n.* (קאנ-דאונ'-מענט) ז. *condonation*

con'dor *n.* (קאנ'-דאר) דער קאנדאר, א מין אמעריקאנישער גייער אדער קארשון [א גרויסער רויב=פויגעל].

Condor

condottie're *n.* (קאנ-דאט-טיעי'-רע) דער הויפטלינג פון א באנדע געדונגענע סאלדאטען [אין 14טען און 15טען יאהרהונדערטע].

conduce' *v.* (קאנ-דיוס') ניצליך זיין, בעהילפליך זיין; העלפען צוצופיהרען צו א ציעל.

Health certainly conduces to happiness.

condu'cible *n. and a.* (קאנ-דיו'-סיבל) בעהילפיג; וואס דיענט מיט צו פיהרען צו א ציעל; דאס, וואס העלפט צוצופיהרען צו א ציעל.

condu'cibleness *n.* (קאנ-דיו'-סיבל-נעס) דיענליכקייט, ניצליכקייט, בעהילפליכקייט.

condu'cibly *adv.* (קאנ-דיו'-סי-בלי) בעהילפליך; מיט ניצליכקייט; ניצליך.

condu'cive *a.* (קאנ-דיו'-סיוו) דיענליך, ניצליך, בעהילפליך.

condu'civeness *n.* (קאנ-דיו'-סיוו-נעס) דאס זיין א מיטהעלפער אין אויספיהרען א ציעל.

conduct' *v.* (קאנ-דאקט') 1. פיהרען; לייטען, פערוואלטען; 2. זיך אויפפיהרען; 3. בעגלייטען; 4. איבערגעבען [היץ, ענערגיע א. ז. וו.].

1. He conducts his business well. 2. He conducts himself as a gentleman should. 3. He conducted us home.

con'duct *n.* (קאנ'-דאקט) פיהרונג; אויפפיהרונג; לייטונג; בעגלייטונג; פערוואלטונג.

His conduct is that of a gentleman.

con'duct-book *n.* (קאנ'-דאקט-בוק) א בוך וואו עס ווערט פערשריבען די אויפפיהרונג און די פעהיגקייטען פון יעדען סאלדאט אין דער אמעריקאנער ארמעע; דאס שוהל=בוך וואו עס ווערט פערשריבען די אויפפיהרונג פון די שילער.

conductibil'ity *n.* (קאנ-דאק-טי-ביל'-אי-טי) די לייטונגס=פעהיגקייט [די פעהיגקייט פון מעטאלען אדער אנדערע שטאפען דורכצולאזען עלעקטריציטעט אדער ווארימקייט].

conduc'tible *a.* (קאנ-דאק'-טיבל) וואס קען איבערגעגעבען ווערען אדער איבערגעגעבען [היץ, עלעקטריציטעט א. ז. וו.].

conduc'tion *n.* (קאנ-דאק'-שאן) איבערפיהרונג, לייטונג; די פיהרונג אדער לייטונג פון עלעקטריציטעט אדער ווארימקייט.

conduc'tive *a.* (קאנ-דאק'-טיוו) לייטענד, לייטונגס=פעהיג [וועגען שטאפען וואס לאזען דורך עלעקטריציטעט אדער ווארימקייט].

conductiv'ity *n.* (קאנ-דאק-טיוו'-אי-טי) לייטונגס=פעהיגקייט [די אייגענשאפט פון שטאפען דורכצולאזען עלעקטריציטעט אדער ווארימקייט].

con'duct-mon'ey *n.* (קאנ'-דאקט-מאנ'-אי) די אבצאהלונג וואס קארל דער ערשטער אין ענגלאנד האט ארויפגעלעגט אויף'ן פאלק צו בעצאהלען די רייזעקאסטען פון זיינע סאלדאטען.

conductom'eter *n.* (קאנ-דאק-טאמ'-ע-טער) אן אינסטרומענט צו מעסטען די פעהיגקייט פון פערשיעדענע מאטעריאלען דורכצולאזען ווארימקייט.

conduc'tor *n.* (קאנ-דאק'-טאר) 1. א פיהרער, אן אנפיהרער; א פערוואלטער; 2. א קאנדוקטאר [פון א באהן]; 3. א כאר=פיהרער [דיריזשאר]; 4. א לייטענדער געגענשטאנד [א זאך וואס לאזט דורך עלעקטריציטעט אדער ווארימקייט, אדער וואס קען אריבערפיהרען ענערגיע פון איין ארט צו א צווייטען].

1. He is the conductor of an orchestra. 2. His brother got a job as a railroad conductor. 4. Copper is a good conductor of electricity.

conduc'tor's part (קאנ-דאק'-טארז פארט) די נאטען וואס זיינען געשריבען פאר'ן כאר=פיהרער [דיריזשאר]

conduc'tory *a.* (קאנ-דאק'-טא-רי) לייטונגס=פעהיג [וועגען מאטעריאלען וואס האבען די אייגענשאפט דורכצולאזען עלעקטריציטעט אדער ווארימקייט].

conduc'tress *n.* (קאנ-דאק'-טרעס) א פיהרערין; א פערוואלטערין; א בעגלייטערין.

con'duit *n. and v.* (קאנ'-דיט) א ראהר; א קאנאל; א וואסערלייטונג; אן אונטעראירדישער וועג; פיהרען; לייטען.

Electric wires are carried in conduits under ground.

con'duit-pipe *n.* (קאנ'-דיט-פאיפ) א וואסער=ראהר; א לייטונגס=ראהר.

condu'plicant *a.* (קאנ-דיו'-פלי-קענט) צונויפגעלעגט אין צווייען, פערדאפעלט.

condu'plicate *v. and a.* (קאנ-דיו'-פלי-קייט) פערדאפלען; צונויפלעגען אין צווייען; פערדאפעלט; צונויפגעלעגט אין צווייען.

condu'plicated *a.* (קאנ-דיו'-פלי-קיי-טעד) פערדאפעלט; צונויפגעלעגט אין צווייען.

conduplica'tion *n.* (קאנ-דיו-פלי-קיי'-שאן) א פערדאפלונג.

con'dyle *n.* (קאנ'-דיל) געלענק=קאפ [דער רונדער ענד פון א ביין אין דעם ארט פון א געלענק].

con'dyloid *a.* (קאנ'-די-לאיד) וואס איז עהנליך צו א געלענק=קאפ פון א ביין.

con'dylus *n.* (קאנ'-די-לאס) ז. *condyle*

cone *n. and v.* (קאון) 1. א קאנוס [א רונדע פיגור, וואס פערשמעלט זיך גראדענווייז ארויף=צו ווי א היטעל צוקער]; 2. א שישקע פון א סאסנע אדער יעגלעבוים; מאכען קאנוס=פערמיג.

cone'-billed *a.* (קאונ'-בילד) וואס האט א קאנוס=פערמיגען שנאבעל.

cone'-gear *n.* (קאונ'-גיער) דער בעטריב פון א מעכאניזם דורך קאנישע רעדער [רעדער וואס האבען די פארם פון א היטעל צוקער].

cone of rays (קאון אוו רייז) א בינטעל ליכט=שטראהלען וואס האט די פארם פון א קאנוס.

cone of sug'ar (קאָון אָוו שוג'אר) א היטעל צוקער.

cone'-shaped *a.* (קאָונ'-שייפט) וואס זעהט אויס ווי א קאָנוס.

cone'-shell *n.* (קאָונ'-שעל) א מושעל פון א מאָלוסקעל וואס האט די פארם פון א קאָנוס.

cone'-wheel *n.* (קאָונ'-הוויעל) א קאָנוס-ראד [א רעדעל אין דער פארם פון א קאָנוס וואס ווערט בענוצט אין מאשינען פאר רעגולירען די געשווינדקייט].

con'fab *n.* (קאנ'-פעב) א פלוידעריי; א שמועס.
I took part in a confab with some friends.

confab' *v.* (קאנ-פעב') פלוידערען, שמועסען.

confab'ulate *v.* (קאנ-פעב'-יו-לייט) פלוידערען, שמועסען.

confabula'tion *n.* (קאנ-פעב-יו-ליי'-שאַן) שמועסעריי, פלוידעריי.

confab'ulator *n.* (קאנ-פעב'-יו-ליי-טאר) איינער וואס שמועסט אדער פלוידערט.

confarrea'tion *n.* (קאנ-פער-אי-איי'-שאַן) א רעליגיעזע צערעמאניע פון חתונה האבען ביי די העכערע קלאסען פון אלטען רוים [די צערעמאניע פלעגט בעשטעהן פון עסען א מין קוכען פון בעזאלצענע מעהל].

con'fect *n.* (קאנ'-פעקט) א צוקערקע, א קאנפעקט.

confec'tion *n.* (קאנ-פעק'-שאַן) א צוזאַמענמישונג; א קאנפעקט; א מעדיצינישע געמישעכץ אלס א רפואה.

confec'tionary *n. and a.* (קאנ-פעק'-שאַנ-ע-רי) א קאנדיטאר, א צוקער-בעקער; וואס איז שייך צו א צוקער-בעקעריי.

confec'tioner *n.* (קאנ-פעק'-שאַנ-ער) א צוקערניק, צוקער-בעקער, קאנדיטאר.

confec'tionery *n.* (קאנ-פעק'-שאַנ-ער-אי) א קאנדיטאריי, א צוקער-בעקעריי; צוקערנעבעק, צוקערקעס; קאנפעקטען.

confed'eracy *n.* (קאנ-פעד'-ער-איי-סי) א קאנפעדעראציאָן; א קאנטראקט צווישען עטליכע פערזאָנען אדער מלוכות אונטערצושטיצען איינע די אנדערע אין דערגרייכען א געמיינשאפטליכען ציעל; א פעראייניגונג, א ליגע; א פערשווערונג; א קאנספיראציע.

confed'eral *a.* (קאנ-פעד'-ער-על) וואס איז שייך צו א קאנפעדעראציאָן; צוזאַמענגעשטעלט פון קאנפעדערירטע מלוכות [פון מלוכות וואס האבען זיך פערבונדען מיט א קאנטראקט].

confed'erate *a., n. and v.* (קאנ-פעד'-ער-אייט) פעראייניגט אין א ליגע; קאנפעדערירט, פערבונדען דורך א קאנטראקט; איינער וואס איז פערבונדען מיט אנדערע אין א ליגע אדער אין א קאנספיראציע [פערשווערונג]; קאנפעדערירען, פעראייניגען מיט א געוויסען קאנטראקט אדער התחיבות'ען.

Confed'erate *a. and n.* (קאנ-פעד'-ער-אייט) וואס איז שייך צו דער קאנפעדעראציאָן פון די דרום-אמעריקאנישע שטאאטען; אן אנהענגער אדער סאלדאט פון דיעזע שטאאטען. ז. *Confederate States of America*

Confed'erate States of Amer'ica (קאנ-פעד'-ער-אייט סטייטס אָוו ע-מער'-אי-קא) די קאנפעדערירטע שטאאטען פון אמעריקא [די עלף דרום-אמעריקאנישע שטאאטען, וועלכע האבען זיך אין יאהר 1861 פעראייניגט מיט דעם ציעל אבצוטיילען זיך פון די צפון-אמעריקאנישע שטאאטען].

confedera'tion *n.* (קאנ-פעד-ע-ריי'-שאַן) א קאנפעדעראציאָן, א בונד, א פעראייניגונג.

confed'erative *a.* (קאנ-פעד'-ער-ע-טיוו) וואס איז שייך צו א קאנפעדעראציאָן.

confer' *v.* (קאנ-פויר') 1. געבען במתנה; טהאָן א געפעלינקייט; 2. פערגלייכען; בעשפרעכען, מישב זיין זיך מיט איכעצען.
1. A man in public life is in a position to confer favors upon his friends. 2. I shall confer with my advisers before giving my decision.

conferee' *n.* (קאנ-פויר-אי') איינער מיט וועמען מען איז זיך מישב אדער וועמען מען שענקט עפעס.

con'ference *n.* (קאנ'-פע-רענס) א קאנפערענץ, אונטערהאנדלונג, בעשפרעכונג; א פערזאמלונג צו דיסקוטירען און בעשטימען וועגען געוויסע פראגען; א פעראייניגונג פון פערדינגער.
A conference of Jewish farmers.

confer'rable *a.* (קאנ-פויר'-עבל) וואס קען בעשפראכען ווערען; וואס קען געגעבען ווערען.

confer'rer *n.* (קאנ-פויר'-ער) דער וועמ עס איז זיך מישב אדער גיט עפעס.

Confer'va *n.* (קאנ-פויר'-ווא) קאנפערווא [אזא מין גרינע פעדימדיגע וואסער-גראזען].

conferva'ceous *a.* (קאנ-פויר-וויי'-שיאס) וואס איז שייך צו א קאנפערווא [אזא גרין פעדימדיג גראז].

confer'val *a.* (קאנ-פויר'-וועל) ז. *confervaceous*

confer'vite *n.* (קאנ-פויר'-וואיט) אזא פערשטיינערטע פלאנצע [געפינט זיך הויפטזעכליך אין דער קאלך-פארמאציאָן].

confer'void *a.* (קאנ-פויר'-וואיד) עהנליך צו א קאנפערווא [א גרינע, פעדימדיגע וואסער-פלאנצע].

confess' *v.* (קאנ-פעס') מודה זיין זיך; צושטימען; בעקעהרען זיך צו א געוויסער אידעע אדער גלויבען; אנערקענען; ערקלערען זיך אלס אנהענגער פון א געוויסער אידעע אדער אמונה; דערווייזען אדער אנווייזען אויף א זאך; מתודה זיין זיך פאר'ן גלח.

confessed' *a.* (קאנ-פעסט') אנערקענט; אויף וואס מען האט מודה געווען; וואס מען האט דערוויזען; צו וואס מען האט זיך בעקעהרט.

confess'edly *adv.* (קאנ-פעס'-עד-לי) דורך אנערקענען, דורך מודה זיין זיך.

confes'sion *n.* (קאנ-פעש'-אַן) צוגעבונג, אנערקענונג; ודוי.

confes'sional *n. and a.* (קאנ-פעש'-אַנ-על) א מין חדר'ל אין א קירכע, וואו דער גלח זיצט בשעת מען איז זיך פאר איהם מתודה אויף די זינד; וואס איז שייך צום מתודה זיין זיך פאר'ן גלח; וואס איז שייך צו דער בעקעהרונג צו א געוויסען גלויבען.

confes'sionalist *n.* (קאנ-פעש'-אַנ-על-איסט) דער גלח פאר וועמען מען איז זיך מתודה אויף די זינד.

confes'sionary *a. and n.* (קאנ-פעש'-אַנ-ע-רי) וואס איז שייך צו דאס מתודה זיין זיך פאר א גלח; א מין אלקערעל אין אלטאר פון א קירכע, וואו מען האלט פערשיעדענע פערהייליגטע זאכען.

confes'sionist *n.* (קאנ-פעש'-אַנ-איסט) א לוטהעראנער וועלכער האלט זיך אן דעם אוגסבורגער אני מאמין [די אני מאמין'ס פון דער לוטהעראנישער קירך, וועלכע זיינען אויסגעארבייט געווארען אין אוגסבורג אין יאהר 1530]; איינער וועלכער געהט אויף קדוש-השם פאר זיין אמונה.

confes'sion of faith (קאנ-פעש'-אַן אָוו פייטה) רעליגיעזער אני מאמין.

confes'sor *n.* (קאנ-פעס'-אָר) איינער וואס איז זיך מודה אויף זיינע זינד; א גייסטליכער פאר וועלכען איינער איז זיך מתודה אויף זיינע זינד; איינער, וועלכער געהט אויף קדוש-השם פאר זיין אמונה.

confidant' *n.* (קאנ-פי-דענט') א פערטרויטער פריינד; איינעמס א בעל-סוד.
He has but one confidant—his brother.

confidante' *n.* (קאנ-פי-דענט') א פערטרויטע פריינדין.
She is my confidante.

confide' *v.* (קאנ-פאיד') פערטרויען, זיך פערלאזען.
It is an error to confide in all or in none.

con'fidence *n.* (קאנ'-פי-דענס) 1. אמונה, בטחון, צוטרויאונג; דאס, וואס מען פערטרויט דעם אנדערען; 2. וואס מען גיט איבער בסוד.
1. Confidence is the foundation of all business success. 2. This information was given me in confidence. I can not divulge it.

con'fident *a.* (קאנ'-פי-דענט) איבערציינט, זיכער, אהן ספק; זיכער אין זיך; וואס פערלאזט זיך אויף זיך אליין.
To be confident of success is half the achievement.

confiden'tial *a.* (קאנ-פי-דענ'-שעל) פערטרויליך; געהיים, בסוד.
He is my confidential adviser.

confiden'tially *adv.* (קאנ-פי-דענ'-שעל-אי) אין געהיים, בסוד; מיט פערטרויען.

con'fidently *adv.* (קאנ'-פי-דענט-לי) מיט צוטרויען; אהן צווייפעל.

con'fidentness *n.* (קאנ'-פי-דענט-נעס) זעלבסטפערטרויען; זיכערקייט; איבערציינונג; בטחון.

confi'der *n.* (קאנ-פאי'-דער) איינער וואס האט צוטרויען אדער וואס גלויבט אין דעם אנדערען.

confi'ding *a.* (קאנ-פאי'-דינג) פול מיט צוטרויען, פול מיט בטחון.

confi'dingly *adv.* (קאנ-פאי'-דינג-לי) מיט פולען צוטרויען.

confi'dingness *n.* (קאנ-פאי'-דינג-נעס) דאס צוטרויען; דאס פערלאזען זיך אויף איינעם.

configura'tion *n.* (קאנ-פיג-יו-ריי'-שאַן) די אויסערע געשטאלט, דאס אויסערליכע אויסזעהען פון א זאך; אין אסטראנאמיע — דער אספעקט, דער אויסזעהען ווי אזוי די שטערען און פלאנעטען זיינען גרופירט.

confin'able *a.* (קאנ-פאינ'-עבל) וואס מען קען בעגרענצען; וואס קען בעגרענעצט ווערען.

con'fine *n.* (קאנ'-פאין) א גרענעץ; לאנד ביים גרענעץ.

confine' *v.* (קאנ-פאין') 1. בעגרענצען; 2. איינשפארען.
1. I had to confine my wants. 2. I was confined in prison.

confined' *a.* (קאנ-פאינד') בעשרענקט; בעגרענעצט; איינגעשפארט [ווי אין געפענגניס]; פערשטאפט [די געדערעם].

confined' for room (קאנ-פאינד' פאר רוהם) בעשרענקט אין פלאץ.

confined' of a child (קאנ-פאינד' אָוו ע טשאילד) אין קינפעט ליגען.

confine'less *a.* (קאנ-פאינ'-לעס) גרענצלאז, אהן א גרענעץ, אהן אן ענד.

confine'ment *n.* (קאנ-פאינ'-מענט) בעגרענצונג; בעשרענקונג; פערהאפטונג; קינדבעט.

confi'ner *n.* (קאנ-פאי'-נער) איינער וואס לעבט ביים גרענעץ; א שכן; איינער אדער עטוואס וואס בעגרענעצט אדער בעשרענקט.

confin'ity *n.* (קאנ-פינ'-אי-טי) נאכבארשאפט.

confirm' *v.* (קאנ-פוירם') בעשטימען, בעפעסטיגען, בעשטעטיגען [אשר וקים]; קאנפירמירען [אדיינגעהמען אין דעם בונד פון א רעליגיאן ווי בר־מצוה].

confir'mable *a.* (קאנ-פויר'-מעבל) וואס קען בעוויזען אדער בעשטעטיגט ווערען.

confirma'tion *n.* (קאנ-פויר-מיי'-שאן) בעשטעטיגונג; נייע בעווייזע וואס בעשטעטיגען און בעפעסטיגען; קאנפירמאציאן [די ארייננברענגונג אין דעם בונד פון א רעליגיאן, ווי בר־מצוה].

confir'mative *a.* (קאנ-פויר'-מע-טיוו) וואס קען בעשטעטיגען, וואס קען בעווייזען.

confir'matively *adv.* (קאנ-פויר'-מע-טיוו-לי) אויף א בעשטעטיגענדען אופן.

con'firmator *n.* (קאנ'-פויר-מיי-טאר) איינער וואס בעשטעטיגט.

confir'matory *a.* (קאנ-פויר'-מע-טא-רי) וואס בעשטעטיגט, וואס בעקרעפטיגט [א בעווייז].

confirmed' *a.* (קאנ-פוירמד') בעשטעטיגט, בעקרעפטיגט, בעפעסטיגט; פעסט איינגעווארצעלט; קאנפירמירט [אריינגעבראכט אין דעם בונד פון א רעליגיאן, ווי בר־מצוה].

confirmed' drun'kard (קאנ-פוירמד' דראנ'-קארד) אן איינגעווארצעלטער שכור.

confir'medly *adv.* (קאנ-פויר'-מעד-לי) אויף א בעשטעטיגטען אופן; דורך פעסטזעצונג, דורך בעקרעפטיגונג.

confir'medness *n.* (קאנ-פויר'-מעד-נעס) דאס בעשטעטיגען, דאס בעקרעפטיגען, דאס זיין פעסט איינגעווארצעלט.

confirmee' *n.* (קאנ-פויר-מיע') איינער צו וועמען עס איז עטוואס צוגעזיכערט אדער בעשטעטיגט.

confir'mer *n.* (קאנ-פויר'-מער) איינער וואס בעשטעטיגט; אן עדות וואס בעשטעטיגט.

confir'mingly *adv.* (קאנ-פויר'-מינג-לי) אויף אן אופן וואס בעשטעטיגט אדער בעקרעפטיגט.

confis'cable *a.* (קאנ-פיס'-קעבל) וואס קען קאנפיסקירט ווערען, וואס קען אוועקגענומען ווערען דורך דער רעגיערונג פאר קהל'שע צוועקען.

confisca'table *a.* (קאנ-פיס-קיי'-טעבל) ז. *confiscable*.

con'fiscate *v.* (קאנ'-פיס-קייט) קאנפיסקירען, אוועקנעהמען; אוועקנעהמען פריוואט־איינענטום דורך דער רעגיערונג.
They were ordered to **confiscate** his property.

confisca'tion *n.* (קאנ-פיס-קיי'-שאן) קאנפיסקירונג, אוועקנעהמונג [פון איינענטום].

Confisca'tion Act (קאנ-פיס-קיי'-שאן עקט) דאס געזעץ וואס איז ארויסגעגעבען געווארען אין די פעראייניגטע שטאטען פון אמעריקא אין אנהויב פון בירגערקריעג אין יאהר 1861 וועגען קאנפיסקירען די גיטער, וועלכע זיינען בענוצט געווארען פאר די צוועקען פון אויפשטאנד.

con'fiscator *n.* (קאנ'-פיס-קיי-טאר) איינער וואס קאנפיסקירט; איינער וואס נעהמט אוועק איינענטום אין נאמען פון דער רעגיערונג.

confis'catory *a.* (קאנ-פיס'-קיי-טא-רי) וואס קאנפיסקירט, וואס נעהמט אוועק.

con'fiture *n.* (קאנ'-פי-טיור) זיס־געקאכטעס פלייש; קאנפעקטען.

confla'grant *a.* (קאנ-פליי'-גרענט) ברענענד.

confla'grate *v.* (קאנ-פליי'-גרייט) ברענען, פערברענען.

conflagra'tion *n.* (קאנ-פליי-גריי'-שאן) א גרויסע שרפה.
Chicago suffered from a **conflagration**.

con'flagrative *a.* (קאנ'-פליי-גריי-טיוו) וואס מאכט ברענען.

confla'tion *n.* (קאנ-פליי'-שאן) א געוויסע קאמבינאציאן וואס ווערט געמאכט ביים אויסבעסערען א פעהלערהאפטען זאץ, אין א וויכטיגען דאקומענט, דורך פערגלייכען די לענג פון די שורות פון דעם פעהלערהאפטען זאץ און פון דעם אויסגעבעסערטען, און פון זיי ביידען נאכדעם צונויפשטעלען א נייעם זאץ, וואס אונטערשיידעט זיך אי פון דעם פעהלערהאפטען אי פון דעם אויסגעבעסערטען, וואס איז געמאכט געווארען פון איהם.

con'flect *a.* (קאנ'-פלעקט) געדיכט; אין בינטלעך.

con'flict *n.* (קאנ'-פליקט) א קאנפליקט; א שטרייט; א צוזאמענשטויס; א קאמפף.
At every election the opposing parties are in **conflict**.

conflict' *v.* (קאנ-פליקט') קומען אין א קאנפליקט; קומען אין א צוזאמענשטויס; קומען צו א ווידערשפרוך, זיך סותר זיין; קעמפפען, שטרייטען.
The interests of labor and capital do not always **conflict**.

conflic'ting *a.* (קאנ-פליק'-טינג) וואס קומט צו א ווידערשפרוך; וואס איז זיך סותר.
The evidence was very **conflicting**.

conflic'tive *a.* (קאנ-פליק'-טיוו) שטרייטיג; ווידערשפרעכענד.

con'fluence *n.* (קאנ'-פלו-ענס) 1. א צוזאמענפלוס פון טייכען אדער אנדערע וואסערען אין איין ארט; דער ארט וואו צוויי אדער מעהרערע טייכען טרעפען זיך צונויף; צוזאמענלויף פון מענשען; 2. א געדרענג; 3. דאס גלייך ווערען אין פארם [וועגען ווערטער].
1. New York is at the **confluence** of two rivers. 2. There is a **confluence** of people in the streets of New York.

con'fluent *n. and a.* (קאנ'-פלו-ענט) 1. צוזאמענפליסענד; צונויפגיסענדיג זיך ווי צוויי טייכען וועלכע קומען זיך צוזאמען; 2. צונויפוואקסענדיג ווי צוויי ביינער אדער בלעטער; 3. א טייך וואס פאלט אריין אין אן אנדערען.
3. The Mohawk is a **confluent** of the Hudson.

con'fluent col'ors (קאנ'-פלו-ענט קאל'-ארז) קאלירען וואס גיסען זיך צונויף, אזוי אז עס איז ניט קענטיג דער איבערגאנג פון איין קאליר צום צווייטען.

con'fluently *adv.* (קאנ'-פלו-ענט-לי) אויף א צוזאמענפליסענדען אופן.

con'flux *n.* (קאנ'-פלאקס) א צוזאמענפלוס; א צוזאמענלויף; א געדרענג.

confluxibil'ity *n.* (קאנ-פלאק-סי-ביל'-אי-טי) די נייגונג פון פליסיגקייטען זיך צונויפצוגיסען.

conflux'ible *a.* (קאנ-פלאק'-סיבל) וואס האט די נייגונג צונויפצופליסען.

conflux'ibleness *n.* (קאנ-פלאק'-סיבל-נעס) ז. *confluxibility*.

conform' *v.* (קאנ-פארם') צופאסען; זיך צופאסען; ברייננגען אין הארמאניע; מאכען אז עס זאל שטימען.
A gentleman will always **conform** to the usages of good breeding.

conformabil'ity *n.* (קאנ-פאר-מע-ביל'-אי-טי) דאס זיין צוגעפאסט; דאס קענען זיך צופאסען.

confor'mable *a.* (קאנ-פאר'-מעבל) 1. צוגעפאסט; אנגעמאסטען; 2. געהארכזאם; גרייט צו פאלגען.
1. This machine is **conformable** to the model. 2. He is **conformable** to the rules of the institution.

confor'mableness *n.* (קאנ-פאר'-מעבל-נעס) ז. *conformability*.

confor'mably *adv.* (קאנ-פאר'-מע-בלי) אויף א צוגעפאסטען אופן; אין איינקלאנג; אין הארמאניע.

confor'mance *n.* (קאנ-פאר'-מענס) דאס זיין צוגעפאסט; דאס זיין עהנליך.

conforma'tion *n.* (קאנ-פאר-מיי'-שאן) גלייכפערמיגקייט; צופאסונג; דער געבוי פון קערפער.

confor'mer *n.* (קאנ-פאר'-מער) איינער וואס געהארכט אדער פאלגט; איינער וואס פאלגט ווי עס שטעהט געשריבען.

confor'mist *n.* (קאנ-פאר'-מיסט) א קאנפארמיסט, אן אנהענגער פון דער אנגליקאנישער קירך.

confor'mity *n.* (קאנ-פאר'-מי-טי) גלייכפערמיגקייט, עהנליכקייט; צופאסונג; איבעראיינשטימונג.

confound' *v.* (קאנ-פאונד') צומישען; צונויפמישען; פערטומלען; מאכען א צומישעניש; ערשטוינען.

confoun'ded *a.* (קאנ-פאונ'-דעד) צומישט; ערשטוינט; פערדאמט; זעהר און זעהר.
Not wishing to be **confounded** by their accusers the persons confessed.

confoun'ded lie (קאנ-פאונ'-דעד לאי) א פערדאמטער ליגען.

confoun'dedly *adv.* (קאנ-פאונ'-דעד-לי) צום ערשטוינען; פערדאמט.

confoun'dedness *n.* (קאנ-פאונ'-דעד-נעס) צומישטקייט; ערשטוינונג.

confoun'der *n.* (קאנ-פאונ'-דער) א צומישער; א פערטומלער; איינער וואס מישט צונויף איין זאך מיט דער צווייטער.

confound' it! (קאנ-פאונד' איט) פערדאמט!

confrater'nity *n.* (קאנ-פרע-טויר'-ני-טי) ארדען־ברודערשאפט · א געזעלשאפט, א פעראיין, אן ארדען.

confrère' *n.* (קאנ-פרעהר') א קאלעגע, א קאמעראד, א חבר.

confrica'tion *n.* (קאנ-פרי-קיי'-שאן) רייבונג.

confront' *v.* (קאנ-פראנט') שטעהן פנים אל פנים; שטעלען זיך אין אפענער געגנערשאפט.
Not wishing to be **confronted** by their accusers the prisoners confessed.

confronta'tion *n.* (קאנ-פראנ-טיי'-שאן) דאס שטעהן פנים אל פנים; דאס שטעלען אויג אויף אויג ארויסצוברייננגען דעם אמת.

confront'ment *n.* (קאנ-פראנט'-מענט) דאס שטעלען פנים אל פנים.

confusabil'ity *n.* (קאנ-פיו-זע-ביל'-אי-טי) דאס קענען צומישט אדער פערפלאנטערט ווערען.

confu'sable *a.* (קאנ-פיו'-זעבל) וואס קען צומישט אדער צופלאנטערט ווערען; וואס קען שטעלען אין א פערלעגענהייט אדער מביש זיין.

confuse' *v.* (קאנ-פיוז') צומישען ; אין אונארדנונג ווארפען ; צופלאנטערען די רעיונות ; שטעלען אין א פערלעגענהייט ; מביש זיין.

confused' *a.* (קאנ-פיוזד') צומישט, פערפלאנטערט ; אונקלאר ; פערשעמט ; פערלארען זיך.

confu'sedly *adv.* (קאנ-פיו'-זעד-לי) אין אונארדנונג ; צומישט ; צופלאנטערט.

confu'sedness *n.* (קאנ-פיו'-זעד-נעס) דאס זיין צומישט, פערפלאנטערט אדער אין פערלעגענהייט.

confu'sion *n.* (קאנ-פיו'-זשאן) צומישעניש, אונארדנונג ; פערניכטונג, פערוויסטונג ; דאס זיין צומישט, פערפלאנטערט ; פערלעגענהייט ; דאס פערשעמט ווערען.

confu'sion of tongues (קאנ-פיו'-זשאן אוו טאנגז) די צומישונג פון שפראכען ביים בויען דעם טהורעם אין בבל [דור ההפלגה].

confu'sive *a.* (קאנ-פיו'-סיוו) וואס האט די נייגונג צוצומישען זיך ; צופלאנטערט ; וואס איז געבראכט אין אונארדנונג.

confu'table *a.* (קאנ-פיו'-טעבל) וואס קען אבגעלייקענט ווערען דורך בעווייזע.

confuta'tion *n.* (קאנ-פיו-טיי'-שאן) די אבלייקענונג, דאס בעווייזען, אז די זאך אדער די בעהויפטונג איז פאלש.

confute' *v.* (קאנ-פיוט') אבלייקענען דורך בעווייזע, בעווייזען אז די זאך אדער די בעהויפטונג איז פאלש.

His argument was so cogent that it was hard to confute it.

confu'ter *n.* (קאנ-פיו'-טער) איינער וואס לייקענט אב דורך בעווייזע ; איינער וואס בעווייזט, אז די זאך אדער די בעהויפטונג איז פאלש.

congé' *n.* (קאהנ-זשיי') דאס נעהמען אבשייד ; די ענטלאסונג פון אן אמט ; א פערנייגונג.

con'geable *a.* (קאנ'-דזשיע-עבל) מיט די פולע ערלויבנים פון געזעץ.

congeal' *v.* (קאנ-דזשיעל') פערוואנדלען פון א פליסיגקייט אין א הארטע זאך ; פערפרירען, פערגליווערען ; ווערען הארט.

congeal'able *a.* (קאנ-דזשיעל'-עבל) וואס קען פערפרארען אדער פערגליווערט ווערען ; וואס קען פערהארטעוועט ווערען.

congeal'ableness *n.* (קאנ-דזשיעל'-עבל-נעס) דאס קענען פערגליווערט אדער פערהארטעוועט ווערען.

congeal'edness *n.* (קאנ-דזשיעל'-עד-נעס) דאס זיין פערגליווערט אדער פערהארטעוועט.

congeal'ment *n.* (קאנ-דזשיעל'-מענט) פערפרירונג, פערגליווערונג.

con'gee *n.* *and* *v.* (קאנ'-דזשיע) פערנייגען זיך ; אבשייד נעהמען ; ענטלאסען פון אן אמט ; אבשייד ; ענטלאסונג ; דאס וואסער אין וועלכען רייז ווערט געקאכט [אין אסט-אינדיען ווערט דאס געברויכט אלס שפייז פאר אינוואלידען].

congela'tion *n.* (קאנ-דזשי-ליי'-שאן) פערפרירונג, פערגליווערונג ; א פערהארטעוועטע, פערגליווערטע אדער פערפרארענע זאך.

con'gener *n.* (קאנ'-דזשי-נער) א זאך אדער בעשעפענים וואס איז פון דעם זעלבען מין.

congener'ic *a.* (קאנ-דזשי-נער'-איק) עהנליך ; וואס איז פון דעם זעלבען מין.

congener'ical *a.* (קאנ-דזשי-נער'-איק-על) ז. *congeneric*

congen'erous *a.* (קאנ-דזשענ'-ע-ראס) פון דעם זעלבען מין אדער נאטור ; פון דער זעלבער אבשטאמונג.

congenet'ic *a.* (קאנ-דזשי-נעט'-איק) וואס האבען דיעזעלבע אבשטאמונג ; בעשאפען געווארען אין איין צייט אדער דורך איין אורזאך.

conge'nial *a.* (קאנ-דזשיע'-ניעל) פערוואנדט, איינשטימיג אדער עהנליך איינער צום אנדערען לויט'ן געשמאק און כאראקטער ; פון דער זעלבער איינגעשאפט.

congenial'ity *n.* (קאנ-דזשיע-ני-על'-אי-טי) דאס זיין עהנליך צום אנדערען לויט'ן כאראקטער אדער לויט די איינגעשאפטען.

conge'nially *adv.* (קאנ-דזשיע'-ניעל-אי) אויף דעם אופן פון עהנליכקייט אדער נאהענטקייט איינע צו די אנדערע.

congen'ital *a.* (קאנ-דזשענ'-אי-טעל) וואס עקזיסטירט פון געבורט אן ; איינגעבארען ; ווי א געבארענער מום.

His blindness is congenital.

congen'itally *adv.* (קאנ-דזשענ'-אי-טעל-אי) פון געבורט אן.

con'ger *n.* (קאנ'-גער) ז. *conger-eel*

con'ger-eel *n.* (קאנ'-גער-איעל) א ים-אאל-פיש [אזא שלאנגען-ארטיגער פיש].

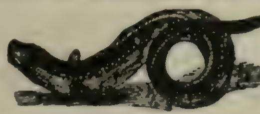

Conger-eel

conge'ries *n.* (קאנ-דזשיע'-רי-איעז) א קופע, א מאסע, א הויפען.

congest' *v.* (קאנ-דזשעסט') ווערען צוזאמענגעפאקט אדער צוזאמענגעדריקט ; פעראורזאכען א צונויפזאמלונג פון בלוט אין איין ארט פון קערפער.

conges'ted *a.* (קאנ-דזשעס'-טעד) 1. צוזאמענגעדריקט, שטארק צוזאמענגעפאקט ; צונויפגעזאמעלט אין איין ארט ; 2. אנגעלאפען מיט בלוט אדער מאטעריע.

1. Poverty and wealth, ignorance and culture, live side by side in the congested East Side of New York. 2. The lungs may be congested by cold.

conges'tion *n.* (קאנ-דזשעס'-טשאן) א צוזאמענדריקונג; א צונויפזאמלונג אין איין ארט ; אנקלייבונג פון בלוט און מאטעריע אין אן ארט פון קערפער.

conges'tion of popula'tion (קאנ-דזשעס'-טשאן אוו פאפ-יו-ליי'-שאן) צונויפשפארונג, געדיכטקייט פון דער בעפעלקערונג.

conges'tive *a.* (קאנ-דזשעס'-טיוו) צונויפגעדריקט, צונויפגעזאמעלט אין איין ארט ; וואס אנבעלאנגט די אנקלייבונג פון בלוט און מאטעריע אין קערפער.

con'giary *n.* (קאנ'-דזשי-ע-רי) די פאנאנדערטיילונג פון קארן, אויל, וויין און געלד וואס דער רוימישער קיסר פלעגט געבען במתנה דעם פאלק אדער די סאלדאטען.

con'gius *n.* (קאנ'-דזשי-אס) אזא מאס צו מעסטען פליסיגקייטען אין אלטען רוים [אן אכט-חלק פון אן אמפארא].

conglo'bate *v.* *and* *a.* (קאנ-גלאו'-בייט) צונויפוויקלען אין א קנויל, צוזאמענראלען ; צוזאמענגעוויקעלט אין א קנויל.

congloba'tion *n.* (קאנ-גלא-ביי'-שאן) צוזאמענוויקלונג אין א קנויל ; א רונדע זאך.

conglom'erate *v.*, *a.* *and* *n.* (קאנ-גלאמ'-ע-רייט) צוזאמענקייקלען, צונויפהייפען אין איין קופע אהן אן ארדנונג ; צוזאמענגעקליבען אהן אן ארדנונג אין איין קופע ; וואס בעשטעהט פון פערשיעדענע שטיקלאך שוואך צוזאמענגעקלעפט איינע מיט די אנדערע ; א קאנגלאמעראט, א צוזאמענקלייבונג פון פערשיעדענארטיגע שטיקלעך שוואך צונויפגעקלעפטע איינע מיט די אנדערע ; א פעלזענשטיין וואס בעשטעהט פון א מאסע פון צוזאמענגעקלעפטע שטיינדלעך, זאמד, מושלען א. ד. ג.

conglomerat'ic *a.* (קאנ-גלאמ-ע-רעט'-איק) ז. *conglomeritic*

conglomera'tion *n.* (קאנ-גלאמ-ע-ריי'-שאן) א קופע פון זאכען, וואס זיינען צוזאמענגעווארפען אהן אן ארדנונג; דאס צוזאמענהויפען אין איין מאסע ; די צוזאמענקלעפונג פון פערשיעדענארטיגע שטיקלעך אין איין מאסע.

conglomerit'ic *a.* (קאנ-גלאמ-ע-ריט'-איק) וואס איז צונויפגעקייקעלט, צונויפגעקנוילט, צונויפגעוויקעלט.

conglu'tinant *a.* *and* *n.* (קאנ-גלוה'-טי-נענט) צוזאמענקלעפענד, פעראייניגענד ; א רפואה וואס מאכט פערוואקסען א וואונד.

conglu'tinate *v.* *and* *a.* (קאנ-גלוה'-טי-נייט) צוזאמענקלעפען ; צונויפקלייען; צוזאמענגעקלעפט, פעראייניגט.

The broken parts of the bones conglutinated within three days.

conglutina'tion *n.* (קאנ-גלוה-טי-ניי'-שאן) צוזאמענקלעפונג, פעראייניגונג.

conglu'tinative *a.* (קאנ-גלוה'-טי-נע-טיוו) וואס קען צוזאמענקלעפען אדער פעראייניגען.

conglu'tinator *n.* (קאנ-גלוה'-טי-ניי-טאר) דאס וואס קלעפט צוזאמען ; א רפואה וואס פערהיילט א וואונד.

conglu'tinous *a.* (קאנ-גלוה'-טי-נאס) קלעפיג, וואס קען פערקלייען.

conglu'tinously *adv.* (קאנ-גלוה'-טי-נאס-לי) קלעפיגערהייט ; דורך קלעפיגקייט.

con'go *n.* (קאנ'-גאו) אזא מין אמעריקאנער וויונע [אזא שלאנגען-פערמיגער פיש וואס לעבט אין וואסער און אויף דער יבשה]; א מין אפריקאנער טאנץ.

con'go-eel *n.* (קאנ'-גאו-איעל) ז. *congo*

con'gou *n.* (קאנ'-גו) א סארט שווארצער כינעזישער טהעע.

congrat'ulant *a.* (קאנ-גרעט'-יו-לענט) גראטולירענדיג, אבגעבענדיג מזל-טוב, ווינשענדיג גליק.

congrat'ulate *v.* (קאנ-גרעט'-יו-לייט) גראטולירען, גליקווינשען, אבגעבען מזל-טוב.

I congratulate you upon the birth of a son.

congratula'tion *n.* (קאנ-גרעט-יו-ליי'-שאן) גראטולאציאן, גליקווינשונג.

congrat'ulator *n.* (קאנ-גרעט'-יו-ליי-טאר) א גראטולירער, א גליקווינשער.

congrat'ulatory *a.* (קאנ-גרעט'-יו-ליי-טא-רי) גראטולירענדיג, גליקווינשענדיג, אבגעבענדיג מזל-טוב.

con'gregate *v.* *and* *a.* (קאנ'-גרי-גייט) פערזאמלען, צוזאמענקומען ; זיך פערזאמלען ; פערזאמעלט ; וואס איז שייך צו א פערזאמלונג ; ענג ; פעסט.

congrega'tion *n.* (קאנ-גרי-גיי'-שאן) א רעליגיעזע געמיינדע, קהלה ; א פערזאמלונג ; א געמיינדע.

congrega'tional *a.* (קאנ-גרי-גיי'-שאנ-על) וואס איז שייך צו א רעליגיעזע

געמיינדע, קהלה; וואס איז שייך צו א פערזאמלונג.

congrega'tionalism *n.* (קאנ-גרי-גיי'-שאנ-על-איזם) די זעלבסט⸗פערוואלטונג פון יעדער קירך בעזונדער.

Congrega'tionalism *n.* (קאנ-גרי-גיי'-שאנ-על-איזם) די פרינציפען פון דער אונאבהענגיגער אויטאנאמער קירך [א געוויסע קריסטליכע סעקטע וועלכע האט זיך צוערשט געגרינדעט אין ענגלאנד און האט זיך שפעטער שטארק פערשפרייט אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא. דער גרונד⸗פרינציפ פון דיזער סעקטע איז, אז יעדע קירך דארף עקזיסטירען זעלבסטשטענדיג און אז עס דארף ניט זיין קיין הויפט, וואס זאל שטעהן בראש פון אלע קירכען].

congrega'tionalist *n.* (קאנ-גרי-גיי'-שאנ-על-איסט) א פערזאן וואס איז אן אנהענגער פון דער זעלבסט⸗פערוואלטונג פון קירכען.

Congrega'tionalist *n.* (קאנ-גרי-גיי'-שאנ-על-איסט) א מיטגליעד פון דער אונאבהענגיגער אויטאנאמער קירך.
ז. *Congregationalism*.

con'gress *n.* (קאנ'-גרעס) א קאנגרעס, א צוזאמענקונפט.

Con'gress *n.* (קאנ'-גרעס) דער קאנגרעס, די געזעצגעבענדע קערפערשאפט [פארלאמענט] פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא וואס בעשטעהט פון די דירעקט געוועהלטע פאלקס⸗פערטרעטער און פון סענאטארען [אונטער⸗הויז און אויבער⸗הויז].

congres'sional *a.* (קאנ-גרעש'-אנ-על) וואס געהערט צו א קאנגרעס.

Congres'sional *a.* (קאנ-גרעש'-אנ-על) וואס איז שייך צו דעם קאנגרעס [פארלאמענט] פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא.

Con'gressman *n.* (קאנ'-גרעס-מען) א מיטגליעד פון דעם קאנגרעס [איבער⸗הויפט פון אונטער⸗הויז] פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא.

con'greve *n.* (קאנ'-גריוו) א מין שוועבעלע.

Con'greve rock'et (קאנ'-גריוו ראק'-עט) אזא גרויסער ראקעט מיט אן אייזערנעם קאפסעל, וועלכער ווערט געברויכט צום שיסען.

congrue' *v.* (קאנ-גרוה') איבעראיינקומען, מושוה ווערען.

con'gruence *n.* (קאנ'-גרו-ענס) צופאסונג; איבעראיינשטימונג; גלייכפערמיגקייט; גלייכע טיילבארקייט דורך דער זעלבינער צאהל [ווענן א געוויסע מאטעמאטישע פארמול וואס שטעלט פאר די בעציהונג פון דריי צאהלען, וואו די דיפערענץ פון צוויי ווערט געטיילט דורך די דריטע]; דאס פערנעהמען דעם גלייכען פלאץ אדער רוים [ווענן געאמעטרישע פיגורען].

con'gruency *n.* (קאנ'-גרו-ענ-סי) ז. *congruence*.

con'gruent *a.* (קאנ'-גרו-ענט) איבעראיינשטימענד; פאסענד; גלייכפערמיג; גלייך טיילבאר דורך דערזעלבינער צאהל; וואס פערנעהמט דעם גלייכען פלאץ אדער רוים [ווענן געאמעטרישע פיגורען].
ז. *congruence*.
This should be a congruent example.

con'gruently *adv.* (קאנ'-גרו-ענט-לי) אויף א צונויפפאסענדען אופן; אין הארמאניע און איבעראיינשטימונג.

congru'ity *n.* (קאנ-גרו'-אי-טי) איבעראיינשטימונג; צונויפפאסונג; דאס פאסען איינער צום אנדערען; די גלייכקייט פון צוויי פיגורען [אין געאמעטריע].
The congruity of the evidence was surprising.

con'gruous *a.* (קאנ'-גרו-אס) איבעראיינשטימענד; גוט צוגעפאסט; ווי אנגעמאסטען; פונקט גלייך [ווענן געאמעטרישע פיגורען]; גלייך טיילבאר [ווענן צוויי צאהלען וואס זייער דיפערענץ קען געטיילט ווערען אהן א רעסט דורך א דריטע].

con'gruously *adv.* (קאנ'-גרו-אס-לי) דורך א הארמאנישע צונויפפאסונג; דורך איבעראיינשטימונג; אויף א פינקטליך איבעראיינשטימענדען אופן [ווענן געאמעטרישע פיגורען].

con'gruousness *n.* (קאנ'-גרו-אס-נעס) ז. *congruity*.

con'ic *n. and a.* (קאנ'-איק) וואס האט די פארם פון א קאנוס [א פיגור וואס האט די פארם פון א היטעל צוקער]; א קאנוס⸗שניט [א שניט וואס ווערט געמאכט דורך א קאנוס, דורך וועלכען עס בעקומט זיך א געוויסע עליפסען⸗פערמיגע ליניע].

con'ic-acute' *a.* (קאנ'-איק-ע-קיוט') וואס האט די פארם פון א קאנוס מיט א שארפען שפיץ.

con'ical *a.* (קאנ'-אי-קעל) וואס האט די פארם פון א קאנוס.

con'ically *adv.* (קאנ'-אי-קעל-אי) אין דער פארם פון א קאנוס.

con'icalness *n.* (קאנ'-אי-קעל-נעס) די קאנוס⸗פארם; דאס האבען די פארם פון א קאנוס.

con'ic frus'tum (קאנ'-איק פראס'-טאם) א שטומפפער קאנוס [א קאנוס פון וועלכען דער שפיץ איז אבגעשניטען].

conic'ity *n.* (קא-ניס'-אי-טי) דאס זיין קאנוס⸗פערמיג.

conicocylin'drical *a.* (קאנ-אי-קאו-סי-לינ'-דרי-קעל) קאניש; וואס האט די פארם פון א צילינדער וואס פערשמעלערט זיך פון איין ענד צום צווייטען אין דער פארם פון א קאנוס.

con'icoid *n.* (קאנ'-אי-קאיד) א מאטעמאטישע פיגור וואס בעקומט זיך דורך דעם שניט פון א קאנוס.

con'ic-o'vate *a.* (קאנ'-איק-או'-וועיט) אוואל [איי⸗פערמיג] און קאניש.

con'ics *n.* (קאנ'-איקס) דער מאטעמאטישער זאץ וועגען קאנוס⸗שניט [דורך וועלכען עס ווערען פארגעשטעלט געוויסע מאטעמאטישע פיגורען].

con'ic sec'tion (קאנ'-איק סעק'-שאן) א קאנוס⸗שניט [אין דער מאטעמאטיק — די פיגור וואס עס קומט ארויס ווען מען שניידט דורך א קאנוס].

co'nifer *n.* (קאו'-ני-פער) אזא פלאנצע אויף וועלכער עס וואקסען שישקעס (עהנליך ווי אויף די סאסנע⸗בוימער].

Conif'eræ *n.* (קא-ניפ'-ע-ריע) די קאניפערען, די נאדעל⸗בוימער [דער מין בוימער צו וועלכע עס געהערען די סאסנעס, די טאנען א. ד. ג.].

conif'erous *a.* (קא-ניפ'-ע-ראס) וואס האט שישקעס [ווי די סאסנע⸗בוימער]; וואס בעלאנגט צו פלאנצען אויף וועלכע עס וואקסען שישקעס.

co'niform *a.* (קאו'-ני-פארם) וואס האט די פארם פון א קאנוס.
In the distance we see the coniform mountain.

coniros'ter *n.* (קאו-ני-ראס'-טער) א פויגעל וואס האט א קאנוס⸗פערמיגען שנאבעל.

coniros'tral *a.* (קאו-ני-ראס'-טרעל) וואס האט א קאנוס⸗פערמיגען שנאבעל.

Coniros'tres *n.* (קאו-ני-ראס'-טריז) דער מין פויגלען וועלכע האבען קאנוס⸗פערמיגע שנאבלען.

conjec'turable *a.* (קאנ-דזשעק'-טשו-רעבל) וואס מען קען זיך משער זיין.

conjec'tural *a.* (קאנ-דזשעק'-טשו-רעל) וואס איז געבויט אויף א השערה.

conjec'turalist *n.* (קאנ-דזשעק'-טשו-רעל-איסט) איינער וואס בויט אויף השערות.

conjectural'ity *n.* (קאנ-דזשעק-טשו-רעל'-אי-טי) דאס מאכען השערות; דאס זיין געבויט אויף א השערה.

conjec'turally *adv.* (קאנ-דזשעק'-טשו-רעל-אי) דורך א השערה.

conjec'ture *n. and v.* (קאנ-דזשעק'-טשור) א השערה; משער זיין.
We can only conjecture on the age of the earth.

conjec'turer *n.* (קאנ-דזשעק'-טשור-ער) איינער וואס איז משער; א טרעפער.

conjoin' *v.* (קאנ-דזשאין') צוזאמענבינדען, פעראייניגען; זיך פערבינדען אין א פעראיין; זיך פעראייניגען.

conjoined' *a.* (קאנ-דזשאינד') פעראייניגט; פערבונדען.

conjoi'nedly *adv.* (קאנ-דזשאי'-נעד-לי) דורך פערבינדונג, דורך פעראייניגונג; צוזאמען; פעראייניגט.

conjoint' *a.* (קאנ-דזשאינט') פעראייניגט, פערבונדען.

conjoint'ly *adv.* (קאנ-דזשאינט'-לי) צוזאמען, פעראייניגט; דורך פעראייניגונג, דורך פערבינדונג.
Let us act conjointly.

con'jugacy *n.* (קאנ'-דזשו-גיי-סי) די בעציהונג פון זאכען וועלכע זיינען צונויפגעפארט.

con'jugal *a.* (קאנ'-דזשו-געל) וואס אנבעלאנגט צו הייראט; וואס אנבעלאנגט צו די בעציהונגען צווישען מאן און פרוי.

conjugal'ity *n.* (קאנ-דזשו-געל'-אי-טי) דאס פערהייראטע לעבען.

con'jugally *adv.* (קאנ'-דזשו-געל-אי) דורך הייראט; אויף א פערהייראטען אופן.

con'jugate *n., a. and v.* (קאנ'-דזשו-גייט) קאניוגירען, בויגען [אנגעבען אלע גראמאטישע פארמען פון א צייט⸗ווארט (פעל)]; פעראייניגען צוויי פערשיעדענע צעלען פון פלאנצען כדי ארויסצוברענגען א נייעם מין; פעראייניגט פארווייז; וואס שטעהען אין א וועקסעלזייטיגער אדער געגענזייטיגער בעציהונג [ווענן געוויסע צאהלען אין דער מאטעמאטיק, ווי צ. ב. $\frac{7}{3}$ און $\frac{3}{7}$ א. ד. ג.]; א ווארט וואס שטעהט אין ענגער בעציהונג מיט אן אנדערען.

con'jugated *a.* (קאנ'-דזשו-גיי-טעד) פעראייניגט פארווייז; וואס שטעהען אין א וועקסעלזייטיגער אדער געגענזייטיגער בעציהונג [ווענן געוויסע צאהלען אין מאטעמאטיק]; קאניוגירט, געבויגען [ווענן די גראמאטיקאלישע פארמען פון א צייטווארט].

conjuga'tion *n.* (קאנ-דזשו-גיי'-שאן) קאניוגאציאן, נטית הפעלים, בייגונג [דאס אנגעבען אלע פארמען פון א צייט⸗ווארט (פעל), ווי צ. ב. פקד, פקדתי, פקדת א. ז. וו.]; א פעראייניגונג פון צוויי פערשיעדענע צעלען פון פלאנצען ארויסצו⸗

בריינגען א נייעם סין; א צונויפוואקסונג פון פלאנצען־צעלען.

conjuga'tional *a.* (קאנ-דזשו-גיי'-שאנ-על) וואס איז שייך צו דער בייגונג פון צייט־ווערטער; וואס איז שייך צו דער פעראייניגונג פון פלאנצען־צעלען. ז. *conjugation*.

conjuga'tionally *adv.* (קאנ-דזשו-גיי'-שאנ-על-אי) דורך קאניוגאציאן. ז. *conjugation*.

conjuga'tion-bod'y *n.* (קאנ-דזשו-גיי'-שאן-באד'-אי) אין ביאלאגיע — א שטיקעל פראטאפלאזמע וואס איז פעראייניגט מיט אן אנדערער צום בילדען די פרוכט.

conjuga'tion-cell *n.* (קאנ-דזשו-גיי'-שאן-סעל) א צעלע וואס איז פעראייניגט מיט אן אנדערער צו בילדען די פרוכט.

con'jugative *a.* (קאנ'-דזשו-גיי-טיוו) וואס איז שייך צו דער פעראייניגונג פון צוויי פערשיעדענע פלאנצען־צעלען.

conju'gial *a.* (קאנ-דזשו'-דזשי-על) ז. *conjugal*.

conjunct' *a.* (קאנ-דזשאנקט') פערבונדען, פעראייניגט.

conjunc'tion *n.* (קאנ-דזשאנק'-שאן) 1. פערבינדונג; פעראייניגונג; צוזאמענטרעפונג; די צוזאמענטרעפונג פון פלאנעטען אדער שטערען אין דעם זעלבען מערידיאן; 2. א בינד־ווארט [אין גראמאטיק].

2. The word "and" is a conjunction.

conjunc'tional *a.* (קאנ-דזשאנק'-שאנ-על) וואס איז שייך צו א בינד־ווארט [אין גראמאטיק]; וואס איז שייך צו א פערבינדונג.

conjunc'tionally *adv.* (קאנ-דזשאנק'-שאנ-על-אי) אויף דעם אופן פון א פערבינדונג.

conjuncti'va *n.* (קאנ-דזשאנק-טאי'-וואַ) דאס אינערע הייטעל פון אויגען־לעדעל וואס בעדעקט דעם אויגען־אפעל.

conjuncti'val *a.* (קאנ-דזשאנק-טאי'-וועל) וואס איז שייך צו דעם אינערען הייטעל פון אויגען־לעדעל.

conjunc'tive *a.* (קאנ-דזשאנק'-טיוו) פערבונדען, פערבינדענד; די בעדינגטע פארם פון צייט־ווערטער [די גראמאטיקאלישע פארם וואס דריקט אוים א תנאי אדער בעדינגונג];

conjunc'tively *adv.* (קאנ-דזשאנק'-טיוו-לי) צוזאמען; אין פערבינדונג.

conjunc'tiveness *n.* (קאנ-דזשאנק'-טיוו-נעס) דאס האבען די אייגענשאפט צו פערבינדען; דאס קענען פערבונדען ווערען.

conjunctivi'tis *n.* (קאנ-דזשאנק-טי-וואי'-טיס) די ענטצינדונג פון דעם אינערען הייטעל פון אויגען־לעדעל.

conjunct'ly *adv.* (קאנ-דזשאנקט'-לי) אין פערבינדונג; צוזאמען; צוזאמען מיט...

conjunct' rights (קאנ-דזשאנקט' ראיטס) געמיינשאפטליכע רעכטען [רעכטען וועלכע געהערען צו עטליכע פערזאנען צוזאמען].

conjunc'ture *n.* (קאנ-דזשאנק'-טשור) א קריטישער צושטאנד; דאס צונויפטרעפען זיך פון אומשטענדען.

conjura'tion *n.* (קאנ-דזשו-ריי'-שאן) די בעשווערונג מיט א היילינען נאמען; דאס מאכען כשוף.

con'jure *v.* (קאנ'-דזשוויר) מאכען כשוף; בעשווערען די גייסטער.

conjure' *v.* (קאנ-דזשור') בעשווערען מיט א היילינען נאמען; בעשווערען; דרינגענד בעטען; בעשווערען אין דעם נאמען פון גאט; זיך בינדען דורך א שבועה צוזאמען מיט אנדערע.

con'jure down (קאנ'-דזשויר דאון) בעשווערען די גייסטער, אז זיי זאלען פערשווינדען.

conjure'ment *n.* (קאנ-דזשור'-מענט) בעשווערונג; שטארקע ביטע.

con'jurer *n.* (קאנ'-דזשויר-ער) א גייסטער־בעשווערער, א מכשף, א צויבערער; א קונצען־מאכער.

con'jure up (קאנ'-דזשויר אפ) בעשווערען די גייסטער, אז זיי זאלען ארויפקומען.

con'juror *n.* (קאנ'-דזשויר-אר) ז. *conjurer*.

con'juring trick (קאנ'-דזשויר-אינג טריק) א קונץ, א פאקוס.

conk *n.* (קאנק) די נאז; א פערטרויליכער אדער געהיימער שמועס.

conn *n.* *and v.* (קאן) ז. *con*.

connas'cence *n.* (קא-נעס'-ענס) געבורט פון צוויי אדער מעהר אין דער זעלבער צייט.

connas'cency *n.* (קא- נעס'-ענ-סי) ז. *connascence*.

connas'cent *a.* (קא-נעס'-ענט) אין דערזעלבער צייט געבארען.

con'nate *a.* (קאנ'-אייט) מיטגעבארען; פון דער זעלבער אבשטאמונג; פון דעם זעלבען כאראקטער; צונויפגעוואקסען [וועגען פלאנצען].

con'nate leaves (קאנ'-אייט ליעווז) צונויפגעוואקסענע בלעטער.

conna'tion *n.* (קא-ניי'-שאן) דאס זיין צוזאמענגעוואקסען פון געבורט; דאס זיין מיטגעבארען; דאס זיין פון דער זעלבער אבשטאמונג.

conna'tional *a.* (קא-ניי'-שאנ-על) פון דער זעלבער אבשטאמונג; צונויפגעוואקסען פון געבורט.

connat'ural *a.* (קא-נעטש'-או-רעל) פון דער זעלבער נאטור; עהנליך אין כאראקטער; נאהענט פערוואנדט; מיטגעבארען.

connatural'ity *n.* (קא-נעטש-או-רעל'-אי-טי) די מיטגעבארענשאפט; דאס זיין פון דער זעלבער נאטור.

connat'urally *adv.* (קא-נעטש'-או-רעל-אי) פון דער זעלבער נאטור, פון דער זעלבער אבשטאמונג; דורך מיטגעבארענשאפט.

connat'uralness *n.* (קא-נעטש'-או-רעל-נעס) ז. *connaturality*.

conna'ture *n.* (קא-ניי'-טשור) די עהנליכקייט אין דער נאטור; די גלייכקייט אין כאראקטער.

connect' *v.* (קא-נעקט') פערבינדען, צוזאמענבינדען, פעראייניגען.

The Panama Canal connects the Atlantic with the Pacific Ocean.

connec'tedly *adv.* (קא-נעק'-טעד-לי) דורך פערבינדונג; דורך צוזאמענהאנג.

connec'ting-link *n.* (קא-נעק'-טינג-לינק) א פערבינדונגס־גליעד [עטוואס וואס פערבינדט טיילען אין א סעריע].

The ape is considered the connecting-link between man and the lower animals.

connec'ting-rod *n.* (קא-נעק'-טינג-ראד) א פערבינדונגס־שטאנג [אן אייזערנער שטאנג, וועלכער פערבינדט צוויי בעוועגליכע טיילען פון א מאשין].

connec'tion *n.* (קא-נעק'-שאן) פערבינדונג; פערוואנדשאפט; בעקאנטשאפט; צוזאמענהאנג; שייכות.

I do not see the connection between your arguments and the question at issue.

connec'tional *a.* (קא-נעק'-שאנ-על) פערבינדענד; וואס איז שייך צו א פערבינדונג; וואס איז שייך צו א סעקטע.

connec'tive *a. and n.* (קא-נעק'-טיוו) פערבינדענד; וואס האט די אייגענשאפט צו פערבינדען; א בינד־ווארט.

connec'tively *adv.* (קא-נעק'-טיוו-לי) אין פערבינדונג; געמיינשאפטליך, צוזאמען.

connec'tor *n.* (קא-נעק'-טאר) איינער אדער עפעס וואס פערבינדט.

con'ner *n.* (קאנ'-ער) אן אויפזעהער, אן אינספעקטאר; א פרובירער; א פאכמאן, א ספעציאליסט; איינער וועלכער גיט בעפעהלע צום שטייערמאן ווי צו פיהרען די שיף; אזא פיש.

con'nex *n.* (קאנ'-עקס) א קאמבינאציאן פון פונקטען און ליניען, וועלכע שטעלען פאר א געאמעטרישע פיגור.

connex'ion *n.* (קא-נעק'-שאן) ז. *connection*.

connex'ional *a.* (קא-נעק'-שאנ-על) ז. *connectional*.

connex'ity *n.* (קא-נעק'-סי-טי) דאס זיין פערבונדען.

con'ning *n.* (קאנ'-אינג) דאס איינחזר'ען א לעקציאן; דאס געבען בעפעהלען צום שטייערמאן ווי צו פיהרען די שיף

connip'tion *n.* (קא-ניפ'-שאן) ספאזמעם; א היסטערישער אנפאל.

conni'vance *n.* (קא-נאי'-וועגס) דאס מאכען זיך ניט זעהענדיג אדער ניט וויסענדיג; דאס לאזען געהן ווי עס געהט; דאס קוקען דורך די פינגער.

connive' *v.* (קא-נאיוו') זיך מאכען ניט זעהענדיג אדער ניט וויסענדיג; לאזען געהן ווי עס געהט; קוקען דורך די פינגער.

In some countries the officers of the law often connive at the violation of the law.

conni'vent *a.* (קא-נאי'-וועגט) וואס לויפט זיך צוזאמען אין איין פונקט; וואס קומט אין בעריהרונג.

conni'ver *n.* (קא-נאי'-ווער) איינער וואס מאכט זיך ניט זעהענדיג אדער ניט וויסענדיג [איינער וואס קוקט דורך די פינגער].

conni'ving *a.* (קא-נאי'-ווינג) וואס מאכט זיך ניט זעהענדיג און ניט וויסענדיג [קוקענדיג דורך די פינגער].

connoisseur' *n.* (קאנ-אי-סויר') א קענער, א מבין [הויפטזעכליך אין קונסט].

connoisseur'ship *n.* (קאנ-אי-סויר'-שיפ) קענערשאפט, מבינות [הויפטזעכליך אין קונסט].

con'notate *v.* (קאנ'-א-טייט) צוגעבען א צווייטע בעדייטונג; צוגעבען א זאך נאך א בעדייטונג אויסער איהר אייגענע.

connota'tion *n.* (קאנ-א-טיי'-שאן) דאס צוגעבען נאך א בעדייטונג; א נעבען־בעדייטונג; דאס וואס א ווארט דריקט אוים; דאס וואס א ווארט ענטהאלט אין זיך.

conno'tative *a.* (קא-נאו'-טע-טיוו) האבענדיג נאך א בעדייטונג אויסער דער אייגענער בעדייטונג; וואס דריקט אוים א נעבען־בעדייטונג.

connote' *v.* (קא-נאוט') ז. *connotate*.

conno'tive *a.* (קא-נאו'-טיוו) ז. *connotative*.

connu'bial *a.* (קא-ניו'-בי-על) וואס אנבעלאנגט צו הייראט.

connubial'ity *n.* (קא-ניו-בי-על'-אי-טי) דאס זיין פערהייראט.

connu'bially *adv.* (קא-ניו'-בי-על-אי) אויף א פערהייראטעטען אופן; ווי מאן און ווייב.

connu'merate *v.* (קא-ניו'-מע-רייט) צוזאמענצעהלען.

connumera'tion *n.* (קא-ניו-מע-ריי'-שאן) די צוזאמענצעהלונג.

connutri'tious *a.* (קאן-יו-טריש'-אס) אריינגעוואוינט מיט דער נאהרונג; וואס קומט פון דער נאהרונג [ווענען קראנקהייטען וואס שטעהען אין פערבינדונג מיט'ן זויגען].

co'noid *a. and n.* (קאו'-נאיד) וואס איז ענליך צו א קאנוס אדער צו א היטעל צוקער; א קאנאיד [א געוויסע געאמעטרישע פיגור].

conoi'dal *a.* (קא-נאי'-דעל) וואס נעהערט אדער וואס איז ענליך צו א קאנוס. ז. *cone*.

conoi'dally *adv.* (קא-נאי'-דעל-אי) אין א קאנוס-פארם.

conoi'dic *a.* (קא-נאי'-דיק) ז. *conoidal*.

conoi'dical *a.* (קא-נאי'-די-קעל) ז. *conoidal*.

conominee' *n.* (קאו-נאם-אי-ני') איינער, וואס ווערט פארגעשלאגען אויף א שטעלע צוזאמען מיט אן אנדערען אדער מיט אנדערע.

conoscen'te *n.* (קאו-נאו-שען'-טע) ז. *cognoscente*.

con o'ver (קאן או'-ווער) איינ'חזר'ען, אויסלערנען אויף אויסווענינ.

con'quer *v.* (קאן'-קער) בייקומען, איינגעהמען, מנצח זיין; געווינען עפּיס דורך א זיעג.

The general **conquered** the city.

con'querable *a.* (קאן'-קער-עבל) וואס קען בעזיעגט אדער איינגענומען ווערען.

con'querableness *n.* (קאן'-קער-עבל-נעס) בעזיעגבארקייט.

con'queress *n.* (קאן'-קער-עס) א זיעגערין.

con'queror *n.* (קאן'-קער-אר) א בעזיעגער, אן איינגעהמער.

con'quest *n.* (קאן'-קהוועסט) א זיעג, א נצחון; די בעזיעגונג אדער איינגענומענע זאך; דאס געווינען [אימיצענס צוניינונג].

consan'guine *a. and n.* (קאן-סען'-גהווין) פון דעמזעלבען בלוט, בלוט-פערוואנדט; א בלוט-פערוואנדטער.

consanguin'eal *a.* (קאן-סען-גהווינ'-אי-על) בלוט-פערוואנדט, פון דעם זעלבען בלוט.

consanguin'ean *a.* (קאן-סען-גהווינ'-אי-ען) ז. *consanguineous*.

consanguin'eous *a.* (קאן-סען-גהווינ'-אי-אס) פון דעם זעלבען בלוט, בלוט-פערוואנדט; פון דערזעלבער אבשטאמונג [הויפטזעכליך פון איין פאטער און ניט פון איין מוטער].

consanguin'ity *n.* (קאן-סען-גהווינ'-אי-טי) בלוט-פערוואנדשאפט, אבשטאמונג פון דיעזעלבע עלטערען.

con'science *n.* (קאן'-שענס) געוויסען; דאס בעוואוסטזיין; געוויסענהאפטיגקייט, עהרליכקייט; יושר.

con'scienceless *a.* (קאן'-שענס-לעס) געוויסענלאז; אהן יושר.

con'science mon'ey (קאן'-שענס מאנ'-אי) געוויסענס-געלד [געלד וואס איינער בעצאהלט צו בערוהיגען זיין געוויסען, ווי פאר א פערגעסענעם חוב, פאר געגנב'עטע שטייער א. ד. ג.].

con'scienceless *a.* (קאן'-שענס-לעס) געוויסענלאז, אהן געוויסען, אהן יושר.

con'science-smit'ten *a.* (קאן'-שענס-סמיטן) געפּייניגט פון געוויסענסביסע.

con'science-strick'en *a.* (קאן'-שענס-סטריקן) ז. *conscience-smitten*.

conscien'tious *a.* (קאן-שי-ען'-שאס) געוויסענהאפט.

He is a **conscientious** worker.

conscien'tiously *adv.* (קאן-שי-ען'-שאס-לי) אויף א געוויסענהאפטען אופן.

conscien'tiousness *n.* (קאן-שי-ען'-שאס-נעס) געוויסענהאפטיגקייט.

con'scionable *a.* (קאן'-שאנ-עבל) געוויסענהאפט; יושר'דיג.

con'scionableness *n.* (קאן'-שאנ-עבל-נעס) געוויסענהאפטיגקייט.

con'scious *a.* (קאן'-שאס) זעלבסט-בעוואוסט, בעוואוסטזיניג, פיהלענד.

con'scious lov'ers (קאן'-שאס לאוו'-ערז) געליעבטע וואס האבען זיך ערקלערט אין ליעבע.

con'sciously *adv.* (קאן'-שאס-לי) מיט בעוואוסטזיין.

con'sciousness *n.* (קאן'-שאס-נעס) דאס בעוואוסטזיין.

conscript' *v.* (קאן-סקריפּט') נעהמען רעקרוטען.

con'script *n. and a.* (קאן'-סקריפּט) א רעקרוט; איינגעשריבען, רעגיסטרירט.

con'script fa'thers (קאן'-סקריפּט פא'-טהערז) די אלט-רוימישע סענאטארען.

conscrip'tion *n.* (קאן-סקריפּ'-שאן) דאס נעהמען רעקרוטען.

conscrip'tional *a.* (קאן-סקריפּ'-שאנ-על) וואס איז שייך צום נעהמען רעקרוטען.

con'secrate *v.* (קאנ'-סי-קרייט) הייליגען צו עפּעס, מקדיש זיין; איינווייהען, מחנך זיין.

The first Jewish temple was **consecrated** by King Solomon.

con'secrated *a.* (קאנ'-סי-קריי-טעד) געהייליגט, מחנך געווען, איינגעווייהט.

con'secratedness *n.* (קאנ'-סי-קריי-טעד-נעס) דאס זיין הייליג, דאס זיין איינגעווייהט.

consecra'tion *n.* (קאן-סי-קריי'-שאן) הייליגונג צו עפּעס; איינווייהונג.

I was present at the **consecration** ceremony of the synagogue.

con'secrator *n.* (קאנ'-סי-קריי-טאר) איינער וואס הייליגט עפּעס, איינער וואס איז מחנך אדער ווייהט איין.

con'secratory *a.* (קאנ'-סי-קריי-טא-רי) הייליגענד, הייליג מאכענד, איינווייהענד.

con'secratory pray'er (קאנ'-סי-קריי-טא-רי פּרעהר) אן איינווייהונגס-געבעט [א געבעט וועו עס ווערט עטוואס איינגעהייליגט אדער ערעפענט].

consecta'neous *a.* (קאן-סעק-טיי'-ני-אס) וואס פאלגט אלס א נאטירליכע קאנזעקווענץ.

consecu'tion *n.* (קאן-סי-קיו'-שאן) די בעציהונג צווישען אורזאכע און פאלגע; קאנזעקווענץ, שלוספאלגערונג.

consec'utive *a.* (קאן-סעק'-יו-טיוו) פאלגענדיג איינס נאך דעם אנדערען כסדר.

Hamlet's ghost appeared on two **consecutive** nights.

consec'utive chords (קאן-סעק'-יו-טיוו קארדס) אקארדען [אין מוזיק] וואס קומען כסדר איינע נאך די אנדערע.

consec'utively *adv.* (קאן-סעק'-יו-טיוו-לי) אין דער רייהע איינס נאכ'ן אנדערען; כסדר.

consen'sion *n.* (קאן-סען'-שאן) איינשטימונג אין געדאנקען אדער געפיהלען.

consen'sual *a.* (קאן-סען'-שו-על) וואס עקזיסטירט דורך די פרייווילינע איינשטימונג פון די צדדים; וואס ווערט ארויסגערופען פון דער מיט-עמפּפינדליכקייט צווישען פערשיעדענע טיילען פון קערפער.

consen'sus *n.* (קאן-סען'-סאס) אלגעמיינע איינשטימיגקייט; איינשטימיגקייט, איינינקייט; אלגעמיינע מיינונג.

consen'sus of opin'ion (קאן-סענ'-סאס אוו א-פּינ'-יאן) די אלגעמיינע מיינונג.

The **consensus of opinion** of the meeting was in favor of the candidate.

consent' *v. and n.* (קאן-סענט') 1. איינווילינגען, צושטימען, מסכים זיין; 2. איינווילינגונג, צושטימונג; הסכמה.

1. Will he **consent**? 2. He gave his **consent** to their marriage.

consentane'ity *n.* (קאן-סען-טע-ני'-אי-טי) איבעראיינשטימונג.

consenta'neous *a.* (קאן-סען-טיי'-ני-אס) איבעראיינשטימענד, צושטימענד, פּאסענד, צונעפּאסט.

consenta'neously *adv.* (קאן-סען-טיי'-ני-אס-לי) דורך צופּאסונג; דורך איינשטימונג; דורך נאכגעבען.

consenta'neousness *n.* (קאן-סען-טיי'-ני-אס-נעס) דאס צושטימען, דאס איבעראיינשטימען; דאס זיין פּאסיג; דאס נאכגעבען.

consen'ter *n.* (קאן-סענ'-טער) דער וואס ווילינגט איין, וואס שטימט צו.

consen'tient *a.* (קאן-סען'-שיענט) איינשטימיג, גלייכפערמיג.

con'sequence *n.* (קאן'-סי-קהווענס) 1. פאלגע, קאנזעקווענץ, שלוס, שלוס-פאלגערונג; דאס וואס קומט ארויס פון א טהאט; דאס וואס עס ווערט ארויסגעדרונגען פון עטוואס; 2. בעדייטונג, וויכטיגקייט.

1. The **consequence** of all this was, that we were all satisfied. 2. He is a man of no **consequence**.

con'sequences *n.* (קאן'-סי-קהווענס-עז) רעזולטאטען, פאלגען; א שפּיעל, אין וועלכער איינער פון די שפּיעלער שרייבט אן א נאמען, דער צווייטער א בייווארט, דער דריטער א צייטווארט [א פּעל], יעדער שרייבט פאר זיך אזוי אז די אנדערע זאלען ניט וויסען, וואס ער שרייבט, און צו ענדע לייענט מען איבער דיא פּראזע, וואס ווערט צונויפגעשטעלט פון אלעמענס ווערטער.

con'sequent *a. and n.* (קאן'-סי-קהווענט) קאנזעקווענט, אויסגעהאלטען; פאלגענד; וואס איז געדרונגען פון עטוואס; ציהענדיג שליסע אדער דרינגענדיג פון איין זאך אויף א צווייטער, אן ארויסגעדרונגענער שלוס.

consequen'tial *a.* (קאן-סי-קהווענ'-שעל) וואס פאלגט פון א טהאט; וואס מוז געדרונגען ווערען פון א בעהויפּטונג; בעדייטענד, וויכטיג; וואס מאכט אן אנשטעל; איינגעבילדעט ביי זיך.

consequential'ity *n.* (קאן-סי-קהווענ-שעל'-אי-טי) גדלות, גאוה; וויכטיגקייט; שלוס-פאלגערונג.

consequen'tial los'ses (קאן-סי-קהווענ'-שעל לאס'-עז) א שאדען, וואס קומט ניט דירעקט פון דער זאך, פאר-

וועלכער מען קלאגט איינעם אין געריכט, נאר אלס רעזולטאט פון דעם קלאגען.

consequen'tially *adv.* (קאנ-סי-קהווענ'-שעל-אי) אלס פאלגע; פאלגענדיג אין געהעריגער ארדנונג; שפעטער; נאכדעם; אויף אן אונאונטערבראכענעם אופן; מיט איינבילדונג; מיט אן אנשטעל; מיט וויכטיגקייט.

consequen'tialness *n.* (קאנ-סי-קהווענ-שעל-נעס) גאוה; דאס מאכען אן אנשטעל; גדלות.

con'sequently *adv.* (קאנ'-סי-קהווענט-לי) פאלגליך, ממילא, דעריבער.

con'sequentness *n.* (קאנ'-סי-קהווענט-נעס) א לאגישער צוזאמענהאנג.

conser'tion *n.* (קאנ-סויר'-שאן) דאס צופאסען, דאס צוזאמענפאסען.

conser'vable *a.* (קאנ-סויר'-וועבל) וואס קען אבגעהיט ווערען פון קאליע ווערען אדער פון בעשעדיגט ווערען.

conser'vancy *n.* (קאנ-סויר'-וועננ-סי) די אויפהאלטונג, די אבהיטונג, די בעשיצונג.

conser'vant *a.* (קאנ-סויר'-וועננט) אויפהאלטענדיג; אבהיטענדיג; בעשיצענדיג.

conserva'tion *n.* (קאנ-סויר-וויי'-שאן) דאס אויפהאלטען; דאס אבהיטען; דאס בעשיצען.

Forest planting is only one of the methods of conservation of our natural resources.

Conserva'tion Move'ment (קאנ-סויר-וויי'-שאן מוהוו'-מענט) די בעוועגונג אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא אבצוהיטען פון פערניכטונג די נאטירליכע רייכטימער פון לאנד ווי וועלדער, וואסערקראפט א. ד. ג.

conserva'tion of en'ergy (קאנ-סויר-וויי'-שאן אוו ענ'-ער-דזשי) די אויפהאלטונג פון ענערגיע [דאס געזעץ פון דער נאטור, אז קיין ענערגיע געהט ניט פערלארען, אז די סומע ענערגיע וואס אויף דער וועלט איז פאראן איז אימער דיזעלבע, נאר זי בייט איהרע פארמען].

conser'vatism *n.* (קאנ-סויר'-ווע-טיזם) קאנזערוואטיזם, די נייגונג אנצוהאלטען אלטע איינריכטונגען; די נעגנערשאפט צו נייע איינפיהרונגען און ענדערונגען; די פרינציפען פון א קאנזערוואטיווער פארטיי.

conser'vative *a.* and *n.* (קאנ-סויר'-ווע-טיוו) אבהיטענדיג, בעשיצענדיג פון קאליע ווערען אדער פון בעשעדיגט ווערען; וואס איז געגען נייע איינריכטונגען [געזעלשאפטליכע, פאליטישע און רעליגיעזע]; שטאנדהאפט; א קאנזערוואטיווער מענש.

Conser'vative *n.* and *a.* (קאנ-סויר'-ווע-טיוו) א מיטגליעד פון דער קאנזערוואטיווער פארטיי [בעזאנדערס אין ענגלאנד]; וואס איז שייך צו דער קאנזערוואטיווער פארטיי אדער איהרע מיטגליעדער.

conser'vatively *adv.* (קאנ-סויר'-ווע-טיוו-לי) אויף א קאנזערוואטיווען אופן.

conser'vativeness *n.* (קאנ-סויר'-ווע-טיוו-נעס) קאנזערוואטיזם; די בעשטרעבונג אויפצוהאלטען און אבצוהיטען.

con'servator *n.* (קאנ'-סויר-וויי-טאר) א פערהיטער, א בעשיצער; אן אויפזעהער.

He is a conservator of the peace.

conser'vatory *a.* and *n.* (קאנ-סויר'-ווע-טא-רי) וואס קען פערהיטען עפיס פון קאליע ווערען אדער פון בעשעדיגט ווערען; א פלאץ, וואו מען קען האלטען זאכען אזוי, אז זיי זאלען ניט קאליע ווערען און ניט בעשעדיגט ווערען [מעהרסטענטייל א פלאץ פאר פלאנצען, אן אראנזשעריי]; א קאנזערוואטאריע [א מוזיק־שוהל]; א שוהל.

conserve' *v.* (קאנ-סירוו') קאנזערווירען, איינמאכען פרוכטען, מאכען איינגעמאכץ; בעשיצען; אויפהאלטען, אבהיטען.

con'serve *n.* (קאנ'-סירוו) איינגעמאכטע פרוכט [איינגעצוקערטע פרוכט אז עס זאל קענען לאנג שטעהן].

conser'ver *n.* (קאנ-סויר'-ווער) ערהאלטער, היטער, שיצער; דער וואס מאכט איין פרוכטען.

consid'er *v.* (קאנ-סיד'-ער) בעטראכטען; נאכדענקען; אונטערזוכען; אכטען; נעהמען אין אנבעטראכט; בעלוינען פאר געוויסע דיענסטע; בעטראכטען אלס...

We must consider the possible obstacles, as well as the expected advantages of the plan.

consid'erable *a.* (קאנ-סיד'-ער-עבל) בעדייטענד, וויכטיג; בעמערקענסווערטה; בעדייטענד אין צאהל אדער מאס.

A considerable crowd was assembled in front of the hall.

consid'erableness *n.* (קאנ-סיד'-ער-עבל-נעס) וויכטינקייט.

consid'erably *adv.* (קאנ-סיד'-ער-ע-בלי) אויף א בעמערקענסווערטהען אופן; אין א בעדייטענדען גראד.

consid'er apart' (קאנ-סיד'-ער ע-פארט') בעטראכטען בעזונדער, אויסערהאלב עטוואס.

consid'erate *a.* (קאנ-סיד'-ער-אייט) אכטענדיג א צווייטענ'ס געפיהלען; אויפמערקזאם, ערנסט, ניט שטרענג, פריינדליך, גוטמוטיג.

He is considerate in his dealings with his clerks.

consid'erately *adv.* (קאנ-סיד'-ער-אייט-לי) 1. מיט איבערלעגונג; נעהמענדיג אין בעטראכט; 2. מיט העפליכקייט אדער פריינדליכקייט.

2. He very considerately offered me his umbrella.

consid'erateness *n.* (קאנ-סיד'-ער-אייט-נעס) איבערלעגונג; פארזיכטיגקייט; דאס אכטען יענעמ'ס געפיהלען; דאס נעהמען אין בעטראכט יענעמ'ס אומשטענדען.

considera'tion *n.* (קאנ-סיד-ע-ריי'-שאן) בעטראכטונג, איבערלעגונג; אכטונג, אנבעטראכט; בעלוינונג; בעדייטונג, וויכטינקייט; אנזעהן; איינפלוס; ריקזיכט; די סומע אדער זאך וואס ווערט אין א קאנטראקט פעסטגעשטעלט אלס א בעלוינונג פאר עטוואס.

consid'erative *a.* (קאנ-סיד'-ער-אי-טיוו) איבערלעגט, פארזיכטיג, בעטראכט.

consid'ering *a.* (קאנ-סיד'-ער-אינג) בעטראכטענד; נעהמענדיג אין אנבעטראכט.

consid'ering cir'cumstances (קאנ-סיד'-ער-אינג סויר'-קאמ-סטענס-עז) לויט די אומשטענדען.

He did well, considering the circumstances.

consid'eringly *adv.* (קאנ-סיד'-ער-אינג-לי) מיט איבערלעגונג.

consid'er yourself' at home (קאנ-סיד'-ער יור-סעלף' עט האום) מאך זיך ווי ביי זיך אין דער היים; פיהל זיך היימיש.

consign' *v.* (קאנ-סאין') איבערטראגען צו אימעצען; צושיקען; אנפערטרויען; איינוויליגען, ווידמען, בעשטימען.

consig'natary *n.* (קאנ-סיג'-נע-טיי-רי) א פערזאן, צו וועלכער עפיס ווערט איבערגעטראגען אדער איבערגעגעבען; אן אגענט.

consigna'tion *n.* (קאנ-סיג-ניי'-שאן) איבערטראגונג, איבערגעבונג; אונטערצייכנונג; דאס איינלעגען ביי א דריטער פערזאן געלד, איבער וועלכען צוויי מענשען קריגען זיך.

consig'natory *n.* (קאנ-סיג'-נע-טא-רי) איינער, וואס שרייבט זיך אונטער אויף א דאקומענט צוזאמען מיט אנדערע.

consig'nature *n.* (קאנ-סיג'-נע-טשור) די פולע אונטערשריפט; איינעמ'ס אונטערשריפט, וואס קומט צוזאמען מיט אנדערע אונטערשריפטען.

con'signe *n.* (קאנ'-סאין) בעפעהלע; ספעציעלע בעפעהלע וואס ווערען געגעבען צום סאלדאט אויף דער וואך, א צייכען וואס ווערט געגעבען דער מיליטערישער וואך.

consigné' *n.* (קאנ-סי-ניעי') אן אפיציער פון דער ארמעע אדער פלאטע, וואס ווערט בעשטראפט דערמיט, וואס ער טאר ניט פערלאזען זיין וואהנונג [הויז ארעסט].

consigned' goods (קאנ-סאינד' גודז) סחורה געגעבען צו פערקויפען אויף קאמיסיאן.

consigned' mon'ey (קאנ-סאינד' מאנ'-אי) איינגעלעגטעס געלט.

consignee' *n.* (קאנ-סאי-ני') די פערזאן צו וועלכער עפעס ווערט איבערגעטראגען אדער איבערגעגעבען; א געשעפטס־אגענט.

consig'ner *n.* (קאנ-סאי'-נער) איינער וואס שיקט אדער טרויט אן סחורה צו א צווייטען.

consignif'icant *a.* (קאנ-סיג-ניפ'-אי-קענט) גלייכבעדייטענד.

consignifica'tion *n.* (קאנ-סיג-ני-פי-קיי'-שאן) גלייכע בעדייטונג.

consignif'icative *a.* and *n.* (קאנ-סיג-ניפ'-אי-קיי-טיוו) גלייכבעדייטענד; עטוואס וואס האט א גלייכע בעדייטונג.

consign'ment *n.* (קאנ-סאינ'-מענט) סחורה וואס ווערט אנפערטרויט אן אגענט צום פערקויפען; א פראכט בריעף אדער דאקומענט, דורך וועלכען מען גיט איבער אדער מען פערטרויט א געשעפטס־אגענט סחורה.

consign'ment account' (קאנ-סאינ'-מענט ע-קאונט') פאקטורען־רעכנונג; א רעכנונג וועגען טראנספארט סחורה וועלכע ווערט געשיקט צו א געשעפטס־אגענט.

consign'ment in spe'cie (קאנ-סאינ'-מענט אין ספי'-שיע) דאס איבערשיקען מזומן געלט.

consign'ment of goods (קאנ-סאינ'-מענט אוו גודז) דאס אריבערשיקען סחורה; א טראנספארט סחורה.

consig'nor *n.* (קאנ-סאי'-נאר) איינער וואס שיקט אדער טרויט אן סחורה צו אן אנדערען.

consign' to si'lence (קאנ-סאין' טו סאי'-לענס) בעגראבען אויף אייביג.

consign' to wri'ting (קאנ-סאין' טו ראי'-טינג) אויפשרייבען, פערצייכנען.

consil'iary *a.* (קאנ-סיל'-אי-איי-רי) בעראטהענד; וואס איז שייך צו א בעראטהונג.

consil'ience *n.* (קאנ-סיל'-אי-ענס) צוזאמענקונפט; צוזאמענטרעפונג.

consil'ient *a.* (קאנ-סיל'-אי-ענט) וואס שטימט איין; פאסענד; וואס טרעפט זיך צונויף.

consim'ilar *a.* (קאנ-סימ'-אי-לער) עהנליך.

consimil'itude *n.* (קאנ-סי-מיל'-אי-טיוד) געמיינזאמע עהנליכקייט.

consist' *v.* (קאנ-סיסט') צובעשטעהן; בעשטעהן

זאמענהאלטען; זיין; הארמאנירען; זיין אין איינשטימונג; זיין צוזאמענגעשטעלט פון טיילען.

consis'tence *n.* (קאנ-סיס׳-טענס) איינשטימונג; פעסטקייט; געדיכטקייט; צוזאמענהאלטונג; צוזאמענזעצונג; דויער; שטאנדהאפטיגקייט; בעשטאנד; הארמאניע; די הארמאנירענדע פערבינדונג פון די טיילען אין דעם גאנצען; די נאטור, דער כאראקטער, דער צושטאנד פון עטוואס; איינהייטליכקייט, גלייכמעסיגקייט; קאנזעקווענץ.

consis'tency *n.* (קאנ-סיס׳-טענ-סי) ז. *consistence*.

consis'tent *a.* (קאנ-סיס׳-טענט) קאנזעקווענט; פעסט; וואס איז אין איינקלאנג; טריי צו זיך זעלבסט; אויסגעהאלטען; שטאנדהאפט.

His opposition to the plan was consistent throughout.

consis'tently *adv.* (קאנ-סיס׳-טענט-לי) אויף א קאנזעקווענטען שטייגער; מיט שטאנדהאפטיגקייט; אין איינקלאנג.

To command confidence, a man must act consistently.

consisto'rial *a.* (קאנ-סיס-טאו׳-רי-על) וואס איז שייך צו דער אספה פון גייסטליכע וואס פערוואלטען די קירך.

consisto'rian *a.* (קאנ-סיס-טאו׳-רי-ען) ז. *consistorial*.

consis'tory *n. and a.* (קאנ-סיס׳-טא-רי) א קירכען-פערוואלטונג; אן אספה פון גייסטליכע; א קירכליכער געריכט; וואס אנבעלאנגט צו א קירכען-פערוואלטונג אדער א קירכען-געריכט.

conso'ciate *v.* (קאנ-סאו׳-שי-אייט) צוזאמענברייינגען א בעראטונג פון קירכען-פערטרעטער; פעראייניגען; פערזאמלען.

consocia'tion *n.* (קאנ-סאו-שי-איי׳-שאן) א קערפערשאפט פון קירכען-פערטרעטער; א סינאד.

consocia'tional *a.* (קאנ-סאו-שי-איי׳-שאנ-על) וואס אנבעלאנגט א קערפערשאפט פון קירכען-פערטרעטער.

conso'lable *a.* (קאנ-סאו׳-לעבל) טרייסטבאר.

consola'tion *n.* (קאנ-סא-ליי׳-שאן) טרייסט, נחמה.

The memory of a heroic death is sometimes the best consolation for the living.

consola'tion match (קאנ-סא-ליי׳-שאן מעטש) א וועט-קאמפף, אין וועלכען עס נעהמען אנטייל פערזאנען, וואס האבען פערלארען אין א פריהערינען וועט-קאמפף און וואס ווערט פעראנשטאלט צו ערמוטיגען די אנטייל-נעהמער.

consola'tion race (קאנ-סא-ליי׳-שאן רייס) ז. *consolation match*.

consol'atories *n.* (קאנ-סאל׳-א-טא-ריז) א טרייסט-בריעף, א טרייסט-רעדע.

consol'atory *a.* (קאנ-סאל׳-א-טא-רי) טרייסטענד.

con'sole *n.* (קאנ׳-סאול) א קאנזאל, אזא פערציערטע אונטערשפארע, וואס האלט אונטער א באלקאן אדער געזימס; א לייסט וואס האלט אונטער א משין.

Console

console' *v.* (קאנ-סאול׳) טרייסטען.

conso'ler *n.* (קאנ-סאו׳-לער) א טרייסטער.

con'sole-ta'ble *n.* (קאנ׳-סאול-טייבל) א טיש, וואס די פיס זיינען אויסגעשניצט ווי קאנזאלען [שפיגעל-טיש].

consol'idant *a. and n.* (קאנ-סאל׳-אי-דענט) בעפעסטיגענד; וואס פערהיילט וואונדען; א מיטעל צו פערהיילען וואונדען.

consol'idate *v.* (קאנ-סאל׳-אי-דייט) בעפעסטיגען, מאכען פעסט; פעראייניגען, צונויפפרעסען; מאכען געדיכט; פעראייניגט ווערען; זיין צוזאמענגעדריקט.

consol'idated *a.* (קאנ-סאל׳-אי-דיי-טעד) פעראייניגט; פעסט צונויפגעצויגען, צוזאמענגעפרעסט.

consol'idated bonds (קאנ-סאל׳-אי-דיי-טעד באנדז) קאנזאלדירטע אקציעס [אקציעס אדער ווערטה-פאפיערען, בעזאנדערס פון אייזענבאהנען, וועלכע זיינען געזיכערט דורך אן ערבות פון דער גאנצער באהן-ליניע מיט אלע איהרע צווייגען].

consolida'tion *n.* (קאנ-סאל-אי-דיי׳-שאן) פעסט-מאכונג; פעראייניגונג; דאס צונויפציהען זיך אין א קאמפאקטע מאסע; דאס ווערען פעראייניגט.

All the gas companies in the city entered into the consolidation.

consolida'tion locomo'tive (קאנ-סאל-אי-דיי׳-שאן לאו-קא-מאו׳-טיוו) א לאקאמאטיוו צו פיהרען שווערע פראכט-צוגען.

consolida'tion of ac'tions (קאנ-סאל-אי-דיי׳-שאן אוו עק׳-שאנז) דאס פעראייניגען צוויי אדער עטליכע געריכטס פראצעסען אין איינעם [אין פאל ווען איינער און דערזעלבער אנקלאגער איז איינער און דערזעלבער צייט האט אריינגעטראגען עטליכע אנקלאגען אויף איינעם און דעמזעלבען מענשען].

consol'idative *a.* (קאנ-סאל׳-אי-דיי-טיוו) וואס קען פעסט מאכען אדער פעראייניגען; וואס קען פערהיילען א וואונד.

con'sols *n.* (קאנ׳-סאלז) די ענגלישע דריי-פראצענטיגע שטאאטס-ווערטה פאפירען, וועלכע זיינען צום ערשטען מאל ארויסגעגעבען געווארען דורך׳ן אקט פון פארלאמענט אין יאהר 1751 צו דעקען די חובות פון דער מלוכה.

consommé' *n.* (קאנ-סא-מיי׳) א בוליאן, א ריינע שטארקע יויך פון פלייש-זאפט.

con'sonance *n.* (קאנ׳-סא-נענס) א צוזאמענקלאנג, אן איינקלאנג פון טענער; אן אקארד; איינשטימיגקייט, הארמאניע, אחדות.

con'sonancy *n.* (קאנ׳-סא-נענ-סי) ז. *consonance*.

con'sonant *n. and a.* (קאנ׳-סא-נענט) הארמאנירענד; איינשטימענד; וואס איז שייך צו א קאנסאנאנט; א קאנסאנאנט [אן אות וואס קען ניט אויסגעשפראכען ווערען אהן א וואקאל, ווי: ב, ג, ד].

B, C, D are consonants.

con'sonantal *a.* (קאנ׳-סא-נענ-טעל) וואס געהערט צו א קאנסאנאנט. ז. *consonant*.

con'sonantly *adv.* (קאנ׳-סא-נענט-לי) הארמאניש; איינשטימענד; אין איינקלאנג.

con'sonantness *n.* (קאנ׳-סא-נענט-נעס) די איבעראיינשטימונג; דאס זיין אין איינקלאנג.

con'sort *n.* (קאנ׳-סארט) א חבר; א שותף; א מיט-ברודער; דער מאן אדער דאס ווייב; א פעראייניגונג; א שיף וואס בעגלייט א צווייטע שיף.

consort' *v.* (קאנ-סארט׳) פעראייניגען זיך; בעהעפטען זיך; זיין בחברותא.

A young man should not consort with idlers.

con'sortship *n.* (קאנ׳-סארט-שיפ) גענאסענשאפט, חברותא.

con'sound *n.* (קאנ׳-סאונד) די ביינוואורץ [א מין פלאנצע].

conspec'tus *n.* (קאנ-ספעק׳-טאס) אלגעמיינער איבערבליק [איבער דעם גאנצען געגענשטאנד]; א קאנספעקט, א קיצור [פון א ווערק אדער ווערקע].

conspic'uous *a.* (קאנ-ספיק׳-יו-אס) אנזיכטיג; אנגעזעהען; דייטליך; וואס ווארפט זיך אין די אויגען.

He occupies a conspicuous position in the business world.

conspic'uously *adv.* (קאנ-ספיק׳-יו-אס-לי) קלאר, דייטליך; אויף א ווייכטיגען אדער אנגעזעהענעם אופן.

conspic'uousness *n.* (קאנ-ספיק׳-יו-אס-נעס) אנזיכטיגקייט; קלארקייט, דייטליכקייט; אנגעזעהענקייט.

conspir'acy *n.* (קאנ-ספיר׳-א-סי) א קאנספיראציע, א געהיימער בונד פון צוויי אדער עטליכע פערזאנען צו בעגעהן א אונגעזעצליכע זאך; א פערשווערונג; א צוזאמענטרעפונג פון פאקטען אדער צושטענדע; א פעראייניגונג צוליעב א געוויסען ציעל.

conspir'ant *a.* (קאנ-ספאיר׳-ענט) אינטריגירענד; וואס זוכט צו מאכען א פערשווערונג געגען אימעצען.

conspir'ator *n.* (קאנ-ספיר׳-א-טאר) א קאנספיראטאר, א פערשווערער, איינער וואס געהערט צו א געהיימען בונד מיט׳ן ציעל צו בעגעהן א פערברעכען; א מיאטיזשניק, א בונטאוושטשיק.

conspir'atress *n.* (קאנ-ספיר׳-א-טרעס) א קאנספיראטארין, א פרויענצימער וואס בעלאנגט צו א געהיימען בונד צו בעגעהן אן אונגעזעצליכע אדער אונערלויבטע זאך.

conspire' *v.* (קאנ-ספאיר׳) מאכען א פערשווערונג; זיך פעראייניגען געגען אימעצען אין געהיים; איבעראיינשטימען, מיטהעלפען איינער דעם אנדערען אין שטרעבען צו איין ציעל [אין א פערשווערונג].

conspir'er *n.* (קאנ-ספאיר׳-ער) א קאנספיראטאר, איינער וואס איז פעראייניגט מיט אנדערע אין א פערשווערונג געגען אימעצען; א בונטאוושטשיק.

conspir'ingly *adv.* (קאנ-ספאיר׳-אינג-לי) דורך פערשווערונג; אויף א קאנספיראטיווען אופן.

conspir'ing pow'ers (קאנ-ספאיר׳-אינג פאו׳-ערז) צוזאמענוויירקענדע קרעפטע.

con'stable *n.* (קאנ׳-סטעבל) א פאליצייסקער, א פאליציי-בעאמטער.

con'stableship *n.* (קאנ׳-סטעבל-שיפ) דער אמט פון א פאליציסט.

constab'ulary *n. and a.* (קאנ-סטעב׳-יו-לע-רי) וואס געהערט צו אדער וואס בעשטעהט פון פאליציסטען; די פאליציי.

con'stancy *n.* (קאנ׳-סטענ-סי) די דויערהאפטיגקייט; די שטאנדהאפטיגקייט; די בעשטענדיגקייט; טריישאפט, טרייהייט.

con'stant *a. and n.* (קאנ׳-סטענט) שטאנדהאפטיג; קאנסטאנט; אונפעראנדערליך; טריי; דויערהאפט; בעשטענדיג; עטוואס וואס איז אונפעראנדערליך [א קאנסטאנטע].

He was her constant attendant at the ball.

Constantinopol'itan *n. and n.* (קאנ-סטענ-טי-נא-פאל׳-אי-טען) וואס איז שייך צו דער שטאדט קאנסטאנטינאפאל

[די הויפט־שטאדט פון טירקיי]; וואס איז שייך צו די איינוואהנער פון קאנסטאנטינאפאל; אן איינוואהנער פון קאנסטאנטינאפאל.

con'stantly *adv.* (קאנ'-סטענט-לי) אונפערענדערליך; בעשטענדיג; מיט שטאנדהאפטיגקייט; מיט אונפערענדערליכקייט; דויערהאפט.

con'stantness *n.* (קאנ'-סטענט-נעס) ז. *constancy*.

con'stat *n.* (קאנ'-סטעט) א געריכטליכע צייגנים [אין ענגלאנד]; אן אפיציעלע אבשריפט פון א פאטענט אדער פון אן אנדער דאקומענט.

constate' *v.* (קאנ-סטייט') קאנסטאטירען, בעשטעטיגען; איבערצייגען; פעסטשטעלען.

con'stellate *v.* (קאנ'-סטע-לייט) אויספוצען מיט שטערען־בילדער; אויסשטערנען, אויסזעצען מיט שטערען.

constella'tion *n.* (קאנ-סטע-ליי'-שאן) א צוזאמענשטעלונג פון שטערען; א זאמלונג פון שעהנהייטען אדער בעריהמטהייטען [זאכען אדער מענשען].

constel'latory *a.* (קאנ-סטעל'-ע-טא-רי) וואס איז שייך צו א צוזאמענשטעלונג פון שטערען; וואס איז שייך צו א זאמלונג פון שעהנהייטען אדער בעריהמטהייטען.

consterna'tion *n.* (קאנ-סטויר-ניי'-שאן) נידערגעשלאגענהייט; א גרויסע שרעק־איבערראשונג.

The announcement of the declaration of war was received with consternation.

con'stipate *v.* (קאנ'-סטי-פייט) פערשטאפען; פערשטאפען דעם מאגען.

con'stipated *a.* (קאנ'-סטי-פיי-טעד) פערשטאפט; הארטלייביג.

constipa'tion *n.* (קאנ-סטי-פיי'-שאן) פערשטאפונג; מאגען־פערשטאפונג, עצירות.

constit'uency *n.* (קאנ-סטיטש'-יו-ען-סי) די וועהלערשאפט, די וואהל־מענער [די פערזאנען, וועלכע וועהלען א פערטרעטער]; א קערפערשאפט וועלכע האט אן אלגעמיינעם פערטרעטער און צו וועמען ער איז פעראנטווארטליך.

A Congressman is responsible to his constituency.

constit'uent *a. and n.* (קאנ-סטיטש'-יו-ענט) 1. וואס איז א בעשטאנדטייל; 2. וואס האט די מאכט צו וועהלען א פערטרעטער; 3. איינער וואס וועהלט אדער העלפט וועהלען א פאלקס־פערטרעטער; איינער וואס שטעלט אן א פערטרעטער.

1. Oxygen and hydrogen are the constituent parts of water. 2. He looked up to his constituents for re-election.

Constit'uent Assem'bly (קאנ-סטיטש'-יו-ענט ע-סעמ'-בלי) די קאנסטיטואירענדע פערזאמלונג [א פערזאמלונג אויסצוארבייטען א קאנסטיטוציע פאר א לאנד, הויפטזעכליך וועגען דער פראנצויזישער קאנסטיטואירענדער פערזאמלונג פון יאהר 1789 וועהרענד דער ערשטער פראנצויזישער רעוואלוציאן].

constit'uent bod'y (קאנ-סטיטש'-יו-ענט באד'-אי) א וואהל־קערפערשאפט [וועהלער].

con'stitute *v.* (קאנ'-סטי-טיוט) פעסטזעצען; גרינדען, איינארדנען; בילדען, אויסמאכען; ווערען א בעשטאנדטייל.

con'stituted *a.* (קאנ'-סטי-טיו-טעד) געגרינדעט; פעסטגעזעצט; איינגעארדנעט; אויסגעמאכט; בעשטימט; געוועהלט.

con'stituted author'ities (קאנ'-סטי-טיו-טעד אח-טהאר'-אי-טיז) די בעהערדען [די בעאמטע, נאטשאלסטווא].

The Mayor is the head of the constituted authorities in the city.

con'stituter *n.* (קאנ'-סטי-טיו-טער) איינער וואס בעשטימט; א גרינדער.

constitu'tion *n.* (קאנ-סטי-טיו'-שאן) 1. א קאנסטיטוציאן [געשריבענע גרונדגעזעצען פון א לאנד אדער פון א פעראיין]; אן איינריכטונג; אן איינארדנונג; 2. דער געבוי פון קערפער; 3. דער בעשטאנד; די צוזאמענזעצונג.

1. The constitution of the United States of America was established in 1789. 2. The physical constitution of his body is all that can be desired.

constitu'tional *a. and n.* (קאנ-סטי-טיו'-שאן-על) קאנסטיטוציאנעל, וואס שטימט מיט די געשריבענע גרונד־געזעצען; וואס איז שייך צום קערפער־געבוי; וואס הענגט אב פון קערפער־געבוי אדער טעמפעראמענט; א שפאציערגאנג פאר'ן געזונד; א שנאפס פאר'ן געזונד.

He takes his constitutional daily.

constitu'tionalism *n.* (קאנ-סטי-טיו'-שאן-על-איזם) קאנסטיטוציאנעלע פרינציפען; די פרינציפען פון א קאנסטיטוציאן אדער פון א קאנסטיטוציאנעלער רעגיערונג.

constitu'tionalist *n.* (קאנ-סטי-טיו'-שאן-על-איסט) אן אנהענגער פון א קאנסטיטוציאנעלער פארם פון רעגיערונג; אן אנהענגער פון דער עקזיסטירענדער קאנסטיטוציאן פון א לאנד.

constitutional'ity *n.* (קאנ-סטי-טיו-שאן-על'-אי-טי) דאס זיין קאנסטיטוציאנעל.

constitu'tionalize *v.* (קאנ-סטי-טיו'-שאן-על-איז) געהן שפאציערען צוליעב דעם געזונד.

constitu'tionally *adv.* (קאנ-סטי-טיו'-שאן-על-אי) 1. בטבע; נאך דער נייגונג; נאטירליך; לויט דעם קערפערבוי אדער לויט טעמפעראמענט; 2. קאנסטיטוציאנעל; אין בעצוג צו דער קאנסטיטוציאן.

1. Constitutionally, he is a good boy. 2. Religious freedom is constitutionally guaranteed to the inhabitants of the United States.

constitu'tional mon'archy (קאנ-סטי-טיו'-שאן-על מאנ'-אר-קי) א קאנסטיטוציאנעלע מאנארכיע [א לאנד וואס ווערט רעגיערט דורך א קאנסטיטוציאן אבער האט אויך א קעניג אדער א קייזער].

constitu'tionist *n.* (קאנ-סטי-טיו'-שאן-איסט) א קאנסטיטוציאנאליסט, איינער וואס האלט זיך פאר דער קאנסטיטוציאן פון לאנד.

con'stitutive *a.* (קאנ'-סטי-טיו-טיוו) וואס שטעלט פעסט; וואס בילדעט; גרונדזעצליך, וועזענטליך; וואס איז א בעשטאנדטייל; געזעצגעבענד.

con'stitutively *adv.* (קאנ'-סטי-טיו-טיוו-לי) אויף א וועזענטליכען אדער גרונדזעצליכען אופן.

con'stitutive parts (קאנ'-סטי-טיו-טיוו פארטס) בעשטאנדטיילען [די טיילען וואס שטעלען צוזאמען א גאנצע זאך].

con'stitutive pow'er (קאנ'-סטי-טיו-טיוו פאו'-ער) געזעצגעבענדע מאכט.

con'stitutor *n.* (קאנ'-סטי-טיו-טאר) איינער וואס בילדעט אויס, איינער וואס מאכט; איינער וואס פערשפרעכט צו צאהלען די חובות פון אן אנדערען.

constrain' *v.* (קאנ-סטריין') צווינגען, נויטען; אבהאלטען מיט געוואלט; הינדערען; דריקען, בינדען.

constrai'nable *a.* (קאנ-סטריי'-נעבל) וואס קען געצוואונגען ווערען; וואס קען פערהינדערט ווערען אדער צוריקגעהאלטען ווערען.

constrained' *a.* (קאנ-סטריינד') געצוואונגען; צוריקגעהאלטען.

constrainedly *adv.* (קאנ-סטריי'-נעד-לי) מיט צוריקהאלטונג; געצוואונגענהייט.

constrai'ner *n.* (קאנ-סטריי'-נער) איינער וואס צווינגט; איינער וואס האלט צוריק.

constraint' *n.* (קאנ-סטריינט') צוריקהאלטונג; צוואנג; הינדערונג; שוועריגקייט.

constrict' *v. and a.* (קאנ-סטריקט') צוזאמענדריקען, צוזאמענציהען; בינדען; צוזאמענפרעסען; צוזאמענגעצוינגען, צוזאמענגעדריקט, צוזאמענגעפרעסט.

constric'ted *a.* (קאנ-סטריק'-טעד) צוזאמענגעצויגען, צוזאמענגעדריקט, צוזאמענגעפרעסט.

constric'tion *n.* (קאנ-סטריק'-שאן) דאס צוזאמענציהען, דאס צוזאמענדריקען אדער צוזאמענפרעסען; דאס זיין צוזאמענגעדריקט אדער צוזאמענגעפרעסט.

constric'tive *a.* (קאנ-סטריק'-טיוו) וואס האט א נייגונג צוזאמענצוציהען אדער צוזאמענצודריקען.

constric'tor *n.* (קאנ-סטריק'-טאר) א צוזאמענציהער; א צוזאמענדריקער; א מין גרויסע שווארצע שלאנג פון דרום אמעריקא: דער ריזען־שלאנג [וועלכער וויקעלט זיך ארום זיין רויב און צודריקט עס].

constric'tor mus'cle (קאנ-סטריק'-טאר מאסל) דער צוזאמענציהונגס־מוסקעל.

constringe' *v.* (קאנ-סטרינדזש') צוזאמענציהען; צוזאמענדריקען.

constrin'gent *a.* (קאנ-סטרינ'-דזשענט) צוזאמענציהענד; צוזאמענדריקענד

construct' *v.* (קאנ-סטראקט') צוזאמענשטעלען פערשיעדענע טיילען אויף זייער פלאץ; בויען; צייכענען געאמעטרישע פיגורען אדער פלענער, קאנסטרואירען; צונויפשטעלען א זאץ אדער א געשיכטע.

construc'ter *n.* (קאנ-סטראק'-טער) איינער וואס בויט, א בוי־מייסטער; איינער וואס שטעלט צונויף.

construc'tion *n.* (קאנ-סטראק'-שאן) קאנסטרוקציאן, געבוי; דאס בויען; געביידע; א געאמעטרישע פיגור וועלכע איז געצייכענט לויט געגעבענע בעדינגונגען; דאס צייכענען געאמעטרישע פיגורען מיט א צירקעל און אנדערע צייכען־אינסטרומענטען; דאס צונויפשטעלען זעצע לויט די גראמאטיקאלישע כללים; א צוזאמענזעצונג; די אויסטייטשונג, די ערקלערונג.

construc'tional *a.* (קאנ-סטראק'-שאן-על) וואס איז שייך צו א קאנסטרוקציאן. ז. *construction*.

construc'tionally *adv.* (קאנ-סטראק'-שאן-על-אי) אויף א קאנסטרוקטיווען אופן, דורך קאנסטרוקציאן.

construc'tionist *n.* (קאנ-סטראק'-שאן-איסט) איינער וואס טייטשט אויס א געזעץ אדער אבמאך.

construc'tion of equa'tions (קאנ-סטראק'-שאן אוו אי-קוויי'-שאנז) די אויפשטעלונג פון מאטעמאטישע גלייכונגען [דאס אויסשטעלען מאטעמאטישע

אויפגאבען אין דער פארם אז זיי זאלען קענען געלעזט ווערען].

construc'tion-way *n.* (קאנ-סטראק'-שאנ-הוויי) א צייטווייליגער וועג וואס ווערט געמאכט צו פיהרען מאטעריאלען ביים בויען אן אייזענבאהן.

construc'tive *a.* (קאנ-סטראק'-טיוו) וואס קען בענוצט ווערען צום בויען אדער צום צוזאמענשטעלען; וואס איז שייך צו א קאנסטרוקציאן; וואס איז אויסגעטייטשט געווארען.

construc'tively *adv.* (קאנ-סטראק'-טיוו-לי) אויף א קאנסטרוקטיווען אופן; דורך אויסטייטשען; דורך א לאגישען ארויסדרינגען; פאר דעם צוועק פון בויען.

construc'tiveness *n.* (קאנ-סטראק'-טיוו-נעס) די נייגונג צו קאנסטרואירען, די נייגונג עפעס אויסצובויען אדער צוזאמענצושטעלען.

construc'tive works (קאנ-סטראק'-טיוו הוואירקס) קונסט-געביידען; אייזענבאהנען אדער בריקען-בוי.

construc'tor *n.* (קאנ-סטראק'-טאר) ז. *constructer*.

construc'ture *n.* (קאנ-סטראק'-טשור) דאס רעכט, לויט'ן ענגלישען געזעץ, פון אן אייגענטימער פון א הויז, וועלכער האט פערבויט אין איהר מאטעריאלען, וואס בעלאנגען צו אן אנדערען, צו האלטען דיזע מאטעריאלען פאר זיינע אייגענע נאכדעם ווי ער האט בעצאהלט פאר זיי זייער פריהערען אייגענטימער.

con'strue *v.* (קאנ'-סטרוה) איבערזעצען, אויסטייטשען, ערקלערען; צונויפשטעלען א זאץ לויט די כללים פון גראמאטיק.

Judges of the Supreme Court of the United States are called upon to **construe** the constitution.

consubstan'tial *a.* (קאנ-סאב-סטענ'-שעל) וואס האט דיזעלבינע נאטור; וואס בעשטעהט פון איין עצם [וועזען].

consubstan'tialism *n.* (קאנ-סאב-סטענ'-שעל-איזם) דאס קריסטליכע גלויבען, אז יעזוס קריסטוס און גאט איז איין און דערזעלבינער עצם [וועזען]; דאס קריסטליכע גלויבען וועגען דער פעראייניגונג פון דעם הייליגען ברויט און וויין פון הייליגען אבענדמאהל מיט דעם בלוט און פלייש פון קריסטוס. ז. *consubstantiation*.

consubstan'tialist *n.* (קאנ-סאב-סטענ'-שעל-איסט) איינער וואס גלויבט אין די קריסטליכע דריי אייניגקייט [פון פאטער, זוהן און הייליגער גייסט].

consubstantial'ity *n.* (קאנ-סאב-סטענ-שי-על'-אי-טי) דאס זיין פון איין עצם [וועזען]; דאס זיין פון איין נאטור.

consubstan'tially *adv.* (קאנ-סאב-סטענ'-שעל-אי) זייענדיג פון איין עצם [וועזען] אדער פון איין נאטור.

consubstan'tiate *a.* (קאנ-סאב-סטענ'-שי-אייט) ז. *consubstantial*.

consubstantia'tion *n.* (קאנ-סאב-סטענ-שי-איי'-שאן) דאס גלויבען פון געוויסע קריסטליכע סעקטען, אז דאס הייליגע ברויט און וויין פון הייליגען אבענדמאהל און דאס פלייש און בלוט פון קריסטוס האבען נור אינערליכע פערבינדונגען מיטאיינאנדער, אבער דאס ברויט און וויין ווערט ניט פערוואנדעלט אין בלוט און פלייש פון קריסטוס, אין געגענזאץ צו דעם גלויבען פון די קאטויליקען, וואס בעהויפטען, אז דאס הייליגע ברויט און וויין ווערט פערוואנדעלט אין בלוט און פלייש פון קריסטוס.

con'suetude *n.* (קאנ'-סהווי-טיוד) זיטע, מנהג; דאס צו וואס איינער איז צוגעוועהנט; א שטענדיגע חבר'שאפט.

consuetu'dinal *a.* (קאנ-סהווי-טיו'-די-נעל) געוועהנליך, לויט'ן מנהג.

consuetu'dinary *a.* (קאנ-סהווי-טיו'-די-נע-רי) געוועהנליך, לויט'ן מנהג.

con'sul *n.* (קאנ'-סאל) א קאנסול, אן אגענט פון א מלוכה אין אן אויסלענדישער שטאדט צו בעשיצען די בירגער פון זיין מלוכה און פערטיידיגען זייערע אינטערעסען; איינער פון די צוויי הויפט-בעאמטע אין דער אלטער רוימישער רעפובליק; איינער פון די דריי הויפט-בעאמטע אין דער פראנצויזישער רעפובליק פון יאהר 1799 ביז 1805.

con'sular *n. and a.* (קאנ'-סיו-לער) וואס געהערט צו א קאנסול; א געוועזענער קאנסול, אדער דער טיטול קאנסול אהן אן אמט אין אלטען רוים; א גובערנאטאר פון א פראווינץ פון דער אלט-רוימישער מלוכה.

con'sulate *n.* (קאנ'-סיו-לייט) א קאנסולאט, דאס אמט פון א קאנסול; די גיטער וואס בעלאנגען צום קאנסול; א מלוכה וואס ווערט רעגירט דורך קאנסולען.

con'sul-gen'eral *n.* (קאנ'-סאל-דזשענ'-ע-רעל) גענעראל-קאנסול [א בעאמטער פון מיניסטעריום פון אויסערען, וועלכער האט די אויפזיכט איבער אלע קאנסולאטען אין א פרעמדער מדינה].

con'sulship *n.* (קאנ'-סאל-שיפ) דאס אמט און ווירדע פון א קאנסול.

consult' *v.* (קאנ-סאלט') זיך בעראטען, זיך מישב זיין; בעטראכטען; פרעגען אן עצה.

I shall **consult** my advisers before giving my decision.

consul'table *a.* (קאנ-סאל'-טעבל) מיט וועלכען מען קען זיך אן עצה האלטען.

consul'tant *n.* (קאנ-סאל'-טענט) א קאנסולטאנט, א דאקטאר וואס ווערט איינגעלאדען צו א צווייטען דאקטאר מיישב צו זיין זיך מיט איהם וועגען א קראנקען.

consul'tary *a.* (קאנ-סאל'-טע-רי) וואס איז שייך צו א בעראטונג.

consulta'tion *n.* (קאנ-סאל-טיי'-שאן) א ישוב הדעת; נאכדענקונג; א בעראטונג.

consul'tative *a.* (קאנ-סאל'-טע-טיוו) וואס איז שייך צו א בעראטונג; וואס קען געבען אן עצה.

consul'tatory *a.* (קאנ-סאל'-טע-טא-רי) בעראטענד.

consul'ter *n.* (קאנ-סאל'-טער) איינער וואס פרעגט אן עצה אדער אויסקינפטע וועגען א זאך.

consul'ting room (קאנ-סאל'-טינג רוהם) אונטערזוכונגס-צימער [פון א דאקטאר].

consul'tive *a.* (קאנ-סאל'-טיוו) וואס איז שייך צו א בעראטונג; וואס איז בעשלאסען געווארען נאך א ישוב הדעת; וואס איז גוט בעטראכט געווארען.

consult' one's pil'low (קאנסאלט' הוואנז פיל'-או) זיך בעראטען מיט דער קישען [דורכשלאפען זיך און אויפשטעהן מיט א קלארען קאפ צו בעטראכטען א זאך].

consul'tor *n.* (קאנ-סאל'-טאר) ז. *consulter*.

consu'mable *a.* (קאנ-סיו'-מעבל) וואס קען פערצעהרט ווערען.

consu'mable by fire (קאנ-סיו'-מעבל באי פאיר) וואס קען פערברענט ווערען.

consume' *v.* (קאנ-סיום') פערצעהרען; פערברויכען; אויסברייננען; אויסנוצען; פערניכטען; פערצעהרט ווערען, פערניכטעט ווערען.

We **consume** more wheat than any other country in the world.

consu'medly *adv.* (קאנ-סיו'-מעד-לי) געוואלטיג, מעכטיג.

consu'mer *n.* (קאנ-סיו'-מער) א פערצעהרער, א פערברויכער.

consu'mingly *adv.* (קאנ-סיו'-מינג-לי) דורך פערצעהרונג.

consum'mate *a.* (קאנ-סאמ'-עט) פאלקאמען; געבראכט צום העכסטען פונקט; צוגעפיהרט צום ענד-ציעל.

The negotiations were conducted with **consummate** skill.

con'summate *v.* (קאנ'-סאמ-אייט) פאלקאמען מאכען; ברייננען צום העכסטען פונקט; צופיהרען צום ענד-ציעל.

The negotiations for the treaty were at last **consummated**.

consum'mate fool (קאנ-סאמ'-עט פוהל) א שוטה מופלג, א גרויסער טיפוש.

consum'mately *adv.* (קאנ-סאמ'-עט-לי) אויף א פאלשטענדיגען אופן.

consumma'tion *n.* (קאנ-סא-מיי'-שאן) פערפאלקאמענונג; ענדע; שלום פון א זאך.

consum'mative *a.* (קאנ-סאמ'-ע-טיוו) וואס איז פערפאלקאמט; וואס איז פערענדיגט.

con'summator *n.* (קאנ'-סאמ-איי-טאר) איינער וואס פערפאלקאמט; איינער וואס פערענדיגט.

consump'tion *n.* (קאנ-סאמפ'-שאן) שווינדזוכט, אויסצעהרונג; דאס פערברויכען; פערצעהרונג; פערניכטונג.

consump'tive *n. and a.* (קאנ-סאמפ'-טיוו) שווינדזיכטיג; פערצעהרענדיג, פערניכטענדיג; איינער וואס איז קראנק אויף שווינדזוכט [סוכאטא].

consump'tively *adv.* (קאנ-סאמפ'-טיוו-לי) אויף א פערצעהרענדען אדער פערניכטענדען אופן; דורך שווינדזוכט.

consump'tiveness *n.* (קאנ-סאמפ'-טיוו-נעס) די נייגונג צו ווערען שווינדזיכטיג; שווינדזיכטיגקייט.

con'tact *n.* (קאנ'-טעקט) בעריהרונג, צוזאמענטרעפונג.

I came in **contact** with them on my journey to Europe.

con'tact ac'tion (קאנ'-טעקט עק'-שאן) די כעמישעווירקונג וואס א שטאף מאכט אויף דעם צווייטען דורך בעריהרונג.

con'tact-brea'ker *n.* (קאנ'-טעקט-בריי'-קער) א שטראם-אונטערברעכער [אזא אפאראט צום אונטערברעכען און צו שליסען אן עלעקטרישען שטראם].

con'tact-lev'el *n.* (קאנ'-טעקט-לעוו'-על) אן אינסטרומענט, וואס ווערט געברויכט צו בעשטימען קליינע אונטערשיעדע ביים אויסמעסטען די לענג פון א זאך.

contac'tual *a.* (קאנ-טעק'-טשו-על) בנוגע צום צוזאמענטרעפען אדער צום קומען אין בעריהרונג; וואס ווערט ארויסגערופען דורך בעריהרונג.

conta'gion *n.* (קאנ-טיי'-דזשאן) אנשטעקונג; אנשטעקענדע קראנקהייט; פערפעסטעטע לופט.

conta'gioned *a.* (קאנ-טיי'-דזשאנד) אנגעשטעקט.

conta'gionist *n.* (קאַנ-טיי'-רזשאַנ-איסט) איינער וואס גלויבט אין דעם אַנשטעקענדען כאראקטער פון געוויסע קראנקהייטען.

conta'gious *a.* (קאַנ-טיי'-דזשאַס) אַנשטעקענד; וואס שטעקט אַן מיט קראנקהייטען, שעדליך, אונגעזונד.
Panic is more contagious than enthusiasm.

conta'giously *adv.* (קאַנ-טיי'-רזשאַס-לי) דורך אנשטעקונג.

conta'giousness *n.* (קאַנ-טיי'-רזשאַס-נעס) דאַס זיין אנשטעקענד.

conta'gium *n.* (קאַנ-טיי'-רזשי-אַם) אנשטעקונג; דער שטאָף, דורך וועלכען מען שטעקט זיך אַן פון אַ קראַנקען.

contain' *v.* (קאַנ-טיין') ענטהאַלטען; צוריקהאַלטען, זיך צוריקהאַלטען.
This barrel contains old wine.

contain'able *a.* (קאַנ-טיינ'-עבל) וואַס קען ענטהאַלטען אַדער צוריקגעהאַלטען ווערען.

contain'er *n.* (קאַנ-טיינ'-ער) דער אַדער דאַס וואַס ענטהאַלט.

contam'inable *a.* (קאַנ-טעמ'-אי-נעבל) וואַס קען בעפלעקט, בעשמוצט אַדער פערדאַרבען ווערען; וואַס קען פערראונרייניגט ווערען אַדער פערראונרייניגען.
The water supply of this city passes through a contaminable district.

contam'inate *v.* (קאַנ-טעמ'-אי-נייט) בעפלעקען, פערשמוצען; מאַכען אונריין, פערראונרייניגען; פערדאַרבען.

contam'inated *a.* (קאַנ-טעמ'-אי-ניי-טעד) בעשמוצט, בעפלעקט; פעראונרייניגט; פערדאַרבען.

contamina'tion *n.* (קאַנ-טעמ-אי-ניי'-שאַן) בעפלעקונג, בעשמוצונג; פעראונרייניגונג; פערדאַרבונג.
Unclean streets easily lead to a contamination of the whole city with disease.

contam'inative *a.* (קאַנ-טעמ'-אי-ניי-טיוו) בעפלעקענד, בעשמוצענד; פעראונרייניגענד; פערדאַרבענד.

contan'go *n.* (קאַנ-טענ'-גאָו) די סומע געלד וואַס אַ קויפער פון ווערטה-פאַפּיערען אויף דער לאָנדאָנער בערזע דאַרף בעצאַהלען, ווען ער בעצאַהלט ניט אין אַ בעשטימטען טאָג פאַר די געקויפטע ווערטה-פאַפּיערען.

contan'go day (קאַנ-טענ'-גאָו דיי) אַ בעשטימטער טאָג אויף דער לאָנדאָנער בערזע, ווען די קויפער פון ווערטה-פאַפּיערען, וואַס צאַהלען ניט אָב פאַר די געקויפטע ווערטה-פאַפּיערען, דאַרפען בעצאַהלען דערפאַר וואַס זיי מאַכען ניט די איינצאַהלונג.

contemn' *v.* (קאַנ-טעמ') פעראַכטען, גרינגשעצען.

contem'nedly *adv.* (קאַנ-טעמ'-נעד-לי) מיט פעראַכטונג; מיט גרינגשעצונג.

contem'ner *n.* (קאַנ-טעמ'-נער) דער וואַס פערהאַלט זיך מיט פעראַכטונג אַדער גרינגשעצונג.

contem'ningly *adv.* (קאַנ-טעמ'-נינג-לי) ז. *contemnedly*.

contem'plable *a.* (קאַנ-טעמ'-פּלעבל) וואַס ווערט בעטראַכט, אַדער בעאָבאַכטעט; וואַס ווערט בעאַבזיכטיגט; וועגען וואַס מען דענקט נאָך.

contem'plate *v.* (קאַנ-טעמ'-פּלייט) 1. נאָכדענקען, בעטראַכטען; בעאָבאַכטען; 2. בעאַבזיכטיגען.
1. I shall contemplate over it and let you know. 2. I contemplate going to Palestine.

contempla'tion *n.* (קאַנ-טעמ-פּליי'-שאַן) 1. נאָכדענקונג; 2. בעאַבזיכטיגונג; 3. בעטראַכטונג, בעאָבאַכטונג.
1. I was absorbed in contemplation when she came in.

contem'plative *n. and a.* (קאַנ-טעמ'-פּלע-טיוו) נאָכדענקענדיג, פאַרשענדיג; פערזונקען אין געדאַנקען; איינער וואַס פערנעהמט זיך מיט נאָכדענקען וועגען עפּעס, איבערהויפּט וועגען רעליגיעזע זאַכען; אַ מאָנאַך, אַ נזיר; אַ מאָנאַך פון דעם מאַריאַ מאָנדאַלענאַ אָרדען.

contem'plative fac'ulty (קאַנ-טעמ'-פּלע-טיוו פעק'-אַל-טי) די דענקונגס-קראַפט.

contem'platively *adv.* (קאַנ-טעמ'-פּלע-טיוו-לי) מיט אַ געניגיעם בעטראַכטען; דורכדרינגענד מיט'ן געדאַנק.

contem'plativeness *n.* (קאַנ-טעמ'-פּלע-טיוו-נעס) דאַס נאָכדענקען, דאַס טראַכטען.

con'templator *n.* (קאַנ'-טעמ-פּליי-טאַר) איינער וואַס דענקט נאָך.

contemporane'ity *n.* (קאַנ-טעמ-פּאָ-רע-ני'-אי-טי) גלייכצייטיגקייט, דאַס זיין אין דער זעלבער צייט מיט אַן אַנדערען.

contempora'neous *a.* (קאַנ-טעמ-פּאָ-ריי'-ני-אַס) גלייכצייטיג, וואַס לעבט אַדער פּאַסירט אין דער זעלבער צייט מיט אַן אַנדער פּערזאָן אַדער זאַך.

contempora'neously *adv.* (קאַנ-טעמ-פּאָ-ריי'-ני-אַס-לי) גלייכצייטיג, אין דער זעלבער צייט מיט אַן אַנדער פּערזאָן אַדער זאַך.

contempora'neousness *n.* (קאַנ-טעמ-פּאָ-ריי'-ני-אַס-נעס) גלייכצייטיגקייט, דאַס זיין אין דער זעלבער צייט מיט אַן אַנדער פּערזאָן אַדער זאַך.

contem'porary *a. and n.* (קאַנ-טעמ'-פּאָ-רע-רי) גלייכצייטיג; גלייכצייטיג עקזיסטירענד אין דעמזעלבען אָרט [ווי אַ צייטונג, אַ זשורנאַל א. ד. ג.]; איינער וואַס לעבט אין איין צייט מיט אַן אַנדערען.
Washington and Lafayette were contemporaries.

contempt' *n.* (קאַנ-טעמפּט') פעראַכטונג; דאַס פעראַכטען; דאַס מבזה זיין; דאַס זיין פעראַכטעט אַדער פערשעמט; דאַס בעליידיגען די עפענטליכע מאַכט [די געזעצגעבענדע איינריכטונג, דאַס געריכט-הויז, דעם ריכטער א. ד. ג.].

contemptibil'ity *n.* (קאַנ-טעמפּ-טי-ביל'-אי-טי) דאַס זיין פעראַכטליך אַדער פעראַכטונגס-ווערטה; אונווירדיגקייט.

contemp'tible *a.* (קאַנ-טעמפּ'-טיבל) פעראַכטונגס-ווערטה; פעראַכטליך; אונווירדיג; נידעריג, געמיין; פעראַכטעט; ערנידעריגט, בעליידיגט.

contemp'tibleness *n.* (קאַנ-טעמפּ'-טיבל-נעס) פעראַכטליכקייט, אונווירדיגקייט.

contemp'tibly *adv.* (קאַנ-טעמפּ'-טי-בלי) אויף אַ פעראַכטליכען אַדער אונווירדיגען אופן.

contempt' of court (קאַנ-טעמפּט' אָוו קאָורט) דאַס ניט פאָלגען דעם געריכט, דאַס בעליידיגען אַ ריכטער אין געריכט.

contemp'tuous *a.* (קאַנ-טעמפּ'-טשו-אַס) פול מיט פעראַכטונג; פרעך; מיט גאוה; מיט בייזקייט, מיט נאַל.

contemp'tuously *adv.* (קאַנ-טעמפּ'-טשו-אַס-לי) אויף אַ פרעכען אַדער פעראַכטונגספאָלען אופן; מיט גאוה, מיט בייזקייט, מיט נאַל.

contemp'tuousness *n.* (קאַנ-טעמפּ'-טשו-אַס-נעס) פעראַכטונג צו אַנדערע; פרעכהייט.

contend' *v.* (קאַנ-טענד') בעקעמפּפען עפּעס אין אַ דעבאַטע אַדער וכוח; שטרייטען; קעמפּפען פאַר עפּעס; סטאַרען זיך עפּעס צו דערגרייכען אַדער פערטיידיגען; פיהרען אַ וכוח, דעבאַטירען.

conten'dent *n.* (קאַנ-טענ'-דענט) דער וואַס שטרייט געגען אַן אַנדערען; דער אַנטאַגאָניסט, דער צד-שכנגד.

conten'der *n.* (קאַנ-טענ'-דער) אַ שטרייטער; אַ דעבאַטאַנט.

conten'ding *a.* (קאַנ-טענ'-דינג) זיך שטרייטענדיג, דעבאַטירענדיג.

conten'ement *n.* (קאַנ-טענ'-אי-מענט) אין געזעצגעבונג — דאַס, וואַס בעלאַנגט צו אַ הויז, ווי אַ שטיקעל לאַנד, וועלכעס דאַס הויז מוז האָבען אַרום זיך א. ד. ג.

content' *a., n. and v.* (קאַנ-טענט') צופרידען; צופרידענהייט; בעפרידיגען, צופרידען שטעלען; צופרידען זיין; בעגנוגענען זיך.

conten'ted *a.* (קאַנ-טענ'-טעד) 1. צופרידען; 2. אהן זאָרג; רוהיג; 3. נאָכגיעביג, וויליג.
1. Men are contented to be laughed at for their wit, but not for their folly.

conten'tedly *adv.* (קאַנ-טענ'-טעד-לי) מיט צופרידענהייט; רוהיג; אהן זאָרג; מיט נאָכגיעביגקייט; וויליג.

conten'tedness *n.* (קאַנ-טענ'-טעד-נעס) צופריעדענהייט.

conten'tion *n.* (קאַנ-טענ'-שאַן) מחלוקת, אַ קריעג, אַ שטרייט, אַ קאָנפליקט, אַ דיספּוט; די זאַך, איבער וועלכער דער שטרייט געהט אַן; אַן אַרגומענט, אַ ראיה אין אַ וכוח.

conten'tious *a.* (קאַנ-טענ'-שאַס) שטרייטיג, קריגעריש; איינרייסענדיג.

conten'tious ar'gument (קאַנ-טענ'-שאַס אַר'-גיו-מענט) אַן אַרגומענט אין אַ דעבאַטע, וועלכער ווערט אַרויסגעשטעלט נור מיט דעם ציעל צו האַמפּערען זיך און צו פערטומלען דעם געגנער.

conten'tiously *adv.* (קאַנ-טענ'-שאַס-לי) מיט צאַנקעריי, דורך האַמפּערען זיך; אויף אַ קריעגערישען אַדער שטרייטיגען אופן.

conten'tiousness *v.* (קאַנ-טענ'-שאַס-נעס) די נייגונג צו שטרייטען אַדער צו קריגען זיך.

content'less *a.* (קאַנ-טענט'-לעס) אהן בעפרידיגונג, אונצופרידען.

content'ment *n.* (קאַנ-טענט'-מענט) דאַס זיין בעפרידיגט; צופרידענהייט.

contents' *n.* (קאַנ-טענטס') אַלץ וואַס ענטהאַלט זיך אין אַ געוויסער זאַך אַדער אין געוויסע גרענעצען; אינהאַלט; אינהאַלטס-פערצייכניס.

conter'minal *a.* (קאַנ-טויר'-מי-נעל) וואַס גרענעצט זיך מיט עפּעס.

conter'minous *a.* (קאַנ-טויר'-מי-נאַס) זיך גרענעצענד, נאָהענט; וואַס גרענעצט זיך מיט אַן אַנדער זאַך; וואַס האָט דעם זעלבינען שטח; פון דעם זעלבינען קלאַס [אין זאַלאָגיע].

con'test *n.* (קאַנ'-טעסט) אַ קאַמפּף, אַ שטרייט, אַ געשלעג; אַ דיספּוט, אַ וכוח.
The race was a contest of endurance, not of skill.

contest' *v.* (קאַנ-טעסט') שטרייטען איבער אַ זאַך; דיספּוטירען; קעמפּפען פאַר עפּעס; שלאָגען זיך, מלחמה האַלטען.
The soldiers contested every inch of ground in the battle.

contes'tant *n.* (קאָנ-טעס'-טענט) איינער וואָס נעהמט אנטייל אין אַ געפעכט, אין אַ קריעג אָדער אין אַ דיספוט.
con'text *n.* (קאָנ'-טעקסט) צוזאַמענהאַנג פון איין טייל פון אַ רעדע, בוך א. ד. ג. מיט דעם אַנדערען.
contex'tual *a.* (קאָנ-טעקס'-טשו-על) וואָס איז שייך צו אַ שטעלע אָדער אויסצוג [פון אַ בוך]; שטימענד מיט'ן טעקסט.
contex'tually *adv.* (קאָנ-טעקס'-טשו-על-אי) איינשטימענדיג מיט'ן טעקסט; דורך'ן איבערגעבען וואָרט ביי וואָרט.
contex'tural *a.* (קאָנ-טעקס'-טשו-רעל) וואָס געהערט צו דער צוזאַמענזעצונג, צום געבוי אָדער צו דער סיסטעם פון צוזאַמענשטעלונג פון אַ קערפער.
contex'ture *n.* (קאָנ-טעקס'-טשור) די צוזאַמענזעצונג, צוזאַמענשטעלונג; דער געבוי פון עפּעס; דער אַרט אָדער די סיסטעם ווי אַזוי אַ קערפער אָדער אַ זאַך איז צוזאַמענגעשטעלט.
con thanks (קאָן טהענקס) דאַנקען.
contigu'ity *n.* (קאָנ-טי-גיו'-אי-טי) אַ נאָהענטע בעריהרונג, נאָהענטקייט; אַ רייהע זאַכען, וואָס פאַלגען אונאויפהערליך איינע נאָך דער צווייטער; אידעען-פערבינדונגען [אַ פּסיכאָלאָגישער געזעץ, דאָס ווען צוויי אָדער מעהרערע פאַרשטעלונגען זיינען ענג פערבונדען צווישען זיך און איין פאַרשטעלונג ווערט אַרויסגערופען, פאַלגען אויך די איבריגע].
contig'uous *a.* (קאָנ-טינ'-יו-אַס) וואָס איז נאָהענט, וואָס קומט אין בעריהרונג, וואָס גרענעצט זיך.
contig'uous an'gles (קאָנ-טינ'-יו-אַס ענגלז) נעבען-ליעגענדע ווינקלען [אין געאָמעטריע].
contig'uously *adv.* (קאָנ-טינ'-יו-אַס-לי) דורך בעריהרונג.
con'tinence *n.* (קאָנ'-טי-נענס) מעסיגקייט; ענטהאַלטזאַמקייט; נזירות; זעלבסט-בעהערשונג [אין בעצוג צו ליידענשאַפטען]; אַן אונאונטערבראָכענע רייהע.
con'tinency *n.* (קאָנ'-טי-נענ-סי) ז. *continence*.
con'tinent *a. and n.* (קאָנ'-טי-נענט) איינגעהאַלטען [אין די תאוות]; אַ זעהר גרויסע שטיק יבשה, אַ וועלט-טהייל, אַ קאָנטינענט.
Con'tinent *n.* (קאָנ'-טי-נענט) איירא-פּאַ אויסער די בריטאַנישע אינזלען [אין דעם זין געברויכען דאָס וואָרט די ענגלענדער, אום אונטערצושיידען די איבריגע טיילען פון איירא-פּאַ פון די ענגלישע בעזיצונגען אין איירא-פּאַ. אַזוי פלעגט מען אויך רופען ענגלאַנד אין אַמעריקא, בעת די פעראייניגטע שטאַאַטען האָבען בעלאַנגט צו ענגלאַנד און בעת דער אַמעריקאַנער רעוואָלוציאָן].
continen'tal *a. and n.* (קאָנ-טי-נענ'-טעל) וואָס איז שייך אָדער בעלאַנגט צו אַ קאָנטינענט, צו אַ גרויסער שטיק יבשה [אין געגענזאַץ צו אַלעס וואָס בעלאַנגט אָדער האָט אַ שייכות צו אינזלען]; אַן איינוואוינער פון אַ קאָנטינענט [הויפּטזעכליך פון דעם איירא-פּאַאישען קאָנטינענט, ווי עס ווערט אָנגענומען אין ענגלאַנד]; אַן ענגלישער סאָלדאַט אין אַמעריקא בעת דער רעוואָלוציאָן אין די פעראייניגטע שטאַאַטען.
Continen'tal Con'gress (קאָנ-טי-נענ'-טעל קאָנ'-גרעס) דער קאָנטינענטאַלער קאָנגרעס [אין דער צייט פון דער אַמעריקאַנער רעוואָלוציאָן — אַ קערפּערשאַפט פון פערטרעטער פון די דרייצעהן ענגליש-אַמעריקאַנישע קאָלאָניעס, וועלכע האָבען שפּעטער זיך פעראייניגט אין די איצטיגע פעראייניגטע שטאַאַטען פון אַמעריקא].
continen'talist *n.* (קאָנ-טי-נענ'-טעל-איסט) אַן איינוואוינער פון אַ קאָנטינענט [אין געגענזאַץ צו אַן איינוואוינער פון אַן אינזעל].
continen'tal sys'tem (קאָנ-טי-נענ'-טעל סיס'-טעם) דער פּלאַן פון נאַפּאָלעאָן דעם ערשטען אָבצושפּערען דעם ענגלישען האַנדעל מיט גאַנץ איירא-פּאַ [לויט אַ בעפעהל פון נאַפּאָלעאָן'ען איז ענגלאַנד אין יאָהר 1806 ערקלעהרט געוואָרען אונטער אַ בלאָקאַדע און אַלע ענגלענדער, וואָס מען האָט געכאַפּט אין פראַנקרייך און אין די לענדער, וואָס זיינען געווען פערבונדען מיט פראַנקרייך, זיינען ערקלעהרט געוואָרען פאַר קריעגס-געפאַנגענע].
con'tinently *adv.* (קאָנ'-טי-נענט-לי) אין אַ צוריקגעהאַלטענער פאָרם; דורך זעלבסט-בעהערשונג [פון תאוות].
contin'gence *n.* (קאָנ-טינ'-דזשענס) צופעליגקייט; צופאַל.
contin'gency *n.* (קאָנ-טינ'-דזשען-סי) ז. *contingence*.
contin'gent *a. and n.* (קאָנ-טינ'-דזשענט) צופעליג; מעגליך בלויז אונטער געוויסע אומשטענדען אָדער בעדינגונגען; וואָס איז אָבהענגיג פון..., וואָס ווענדט זיך אַן...; ניט זיכער; ניט פעסט בעשטימט; צופעליגקייט; צופאַל; קאָנטינגענט [אַ געוויסע צאָהל, בעזונדערס אַ געוויסע צאָהל סאָלדאַטען]; אַ צאָהל סאָלדאַטען, וואָס יעדע פון די פעראייניגטע מלוכות שטעלען צו אָדער דאַרפען צושטעלען בעת אַ מלחמה.
contin'gently *adv.* (קאָנ-טינ'-דזשענט-לי) אונטער געוויסע אומשטענדען; בתנאי; צופעליגערווייזע; אונגעפעהר.
contin'ual (קאָנ-טינ'-יו-על) וואָס ווערט ניט אונטערבראָכען; אונאויפהערענד; וואָס ווידערהאָלט זיך זעהר אָפט.
contin'ually *adv.* (קאָנ-טינ'-יו-על-אי) אָהן אויפהער; ניט אונטערבראָכען; שטענדיג.
contin'ualness *n.* (קאָנ-טינ'-יו-על-נעס) דאָס דויערען אָהן אַן אויפהער; דאָס זיין אונאויפהערענד; שטענדיגקייט.
contin'uance *n.* (קאָנ-טינ'-יו-ענס) שטענדיגקייט; אויפהאַלטונג; אונאויפהערונג; דאָס דויערען; דאָס אָבלעגען אַ געריכטס-פּראָצעס פון איין בעשטימטער צייט אויף אַ צווייטער.
continua'tion *n.* (קאָנ-טינ-יו-איי'-שאָן) פאָרטזעצונג.
contin'uative *a. and n.* (קאָנ-טינ'-יו-ע-טיוו) וואָס דריקט אויס בעשטענדיגקייט; אַן אויסדרוק פון בעשטענדיגקייט; אַ פערבינדונגס-וואָרט.
contin'uatively *adv.* (קאָנ-טינ'-יו-ע-טיוו-לי) אין פאָרטזעצונג; אויף אַ דויערענדען שטייגער.
contin'uator *n.* (קאָנ-טינ'-יו-איי-טאָר) דער פאָרטזעצער.
contin'ue *v.* (קאָנ-טינ'-יו) פאָרטזעצען; פאָרטציהען; אָנהאַלטען; נעדויערען.
I shall **continue** my friendly relations with you.
contin'ued *a.* (קאָנ-טינ'-יוד) פאָרטגעזעצט; פאָרטגעצויגען; דויערענד.
contin'ued frac'tion (קאָנ-טינ'-יוד פרעק'-שאָן) אַ ברוך-צאָהל, פון וועלכער דער צעהלער [די צאָהל איבער'ן שטריך] איז אַן איינס און דער נענער [די צאָהל אונטער'ן שטריך] בעשטעהט פון אַ גאַנצער צאָהל צוזאַמען מיט אַ ברוך-צאָהל, פון וועלכער דער צעהלער איז ווידער אַן איינס און דער נענער איז ווידער אַ גאַנצע צאָהל צוזאַמען מיט אַ ברוך-צאָהל, פון וועלכער דער צעהלער איז ווידער אַן איינס א. ז. וו., ווי למשל:

$$2+\cfrac{1}{2+\cfrac{1}{3+\cfrac{1}{4+\cfrac{1}{5+\cfrac{1}{6+}}}}}$$ א. ז. וו.

contin'uer *n.* (קאָנ-טינ'-יו-ער) ז. *continuator*.
contin'uing *a.* (קאָנ-טינ'-יו-אינג) דויערענד, אויפהאַלטענד, פאָרטציהענד, פאָרטזעצענד.
contin'uingly *adv.* (קאָנ-טינ'-יו-אינג-לי) אָהן אַ הפסקה; דויערענד כסדר.
The attorney questioned him **continuingly**.
continu'ity *n.* (קאָנ-טי-ניו'-אי-טי) דאָס זיין אונאויפהערענד; אונאונטערבראָכענקייט; צוזאַמענהאַנג.
contin'uous *a.* (קאָנ-טינ'-יו-אַס) צוזאַמענהענגענד; כסדר דויערענד; אונאונטערבראָכען.
contin'uously *adv.* (קאָנ-טינ'-יו-אַס-לי) אויף אַ כסדר דויערענדען, אונאויפהערענדען אופן.
contin'uousness *n.* (קאָנ-טינ'-יו-אַס-נעס) אונאונטערבראָכענקייט; דויער.
contor'niate *n. and a.* (קאָנטאָהר'-ני-אייט) וואָס האָט אַ נעקאַרבטען ראַנד; אַ מטבע אָדער מעדאַל מיט אַ נעקאַרבטען ראַנד.
contort' *v.* (קאָן-טאָהרט') אויסדרעהען, אויסבויגען, פלעכטען.
contor'ted *a.* (קאָן-טאָהר'-טעד) אויסגעדרעהט, פערקרימט, צובויגען.
contor'tion *n.* (קאָן-טאָהר'-שאָן) דאָס דרעהען זיך אָדער פלעכטען; דאָס זיין פערדרעהט; דאָס פערקרימען אַ גליעד פון קערפּער; דאָס אַנווערען דעם נאַטירליכען צושטאַנד.
contor'tionist *n.* (קאָן-טאָהר'-שאָן-איסט) אַ קונצענמאַכער וואָס ברעכט זיך.
contor'tive *a.* (קאָן-טאָהר'-טיוו) וואָס איז שייך אָדער האָט אַ נייגונג צו דרעהען אָדער ברעכען זיך; וואָס איז פערקרימט, צובויגען.
con'tour *n.* (קאָנ'-טוהר) די קאָנטור, די אויסערע שטריכען פון אַ פיגור.
contour' *v.* (קאָנ-טוהר') לעגען די קאָנטור, מאַכען אויסערע שטריכען פון אַ פיגור.
contour'ing *n.* (קאָנ-טוהר'-אינג) דאָס בעצייכנען די שטריכען פון אַ פיגור.
contour'-line *n.* (קאָנ-טוהר'-לאַין) די ליניע וועלכע בעצייכענט אויף וויפיעל אַ שטיק לאַנד איז העכער איבער די אויבערפלעכע פון וואַסער.
con'tra *adv. and prep.* (קאָנ'-טראַ) אַנטקעגען; געגען.
con'traband *n. and a.* (קאָנ'-טרע-בענד) קאָנטראַבאַנד, פערבאָטענע סחורה; פערבאָטען [אריינצופיהרען אין אַ לאַנד אָדער אַרויסצופיהרען].
con'trabandism *n.* (קאָנ'-טרע-בענ-דיזם) דאָס דורכ'גנב'ענען דורך'ן גרענעץ.
con'trabandist *n.* (קאָנ'-טרע-בענ-דיסט) אַ קאָנטראַבאַנדיסט, דער וואָס גנב'עט דורך סחורה דורך'ן גרענעץ.

con'trabass *n.* (קאנ׳-טרא-ביים) א קאנטראבאס [א מוזיקאלישער אינסטרומענט].

con'trabassist *n.* (קאנ׳-טרא-בעס-איסט) דער וואס שפּיעלט אויף׳ן קאנטראבאס.

contrabas'so *n.* (קאנ-טרא-בעס׳-סא) ז. *contrabass*

con'tra bo'nos mo'res (קאנ׳-טרא באו׳-נאוס מאו׳-ריעז) אונזיטליך, אונמאראליש; ניט לויט די אנגענומענע מאראל אדער זיטען.

con'tract *n.* (קאנ׳-טרעקט) א קאנטראקט, אבמאך; פערלאבונג [תנאים].

contract' *v.* (קאנ-טרעקט׳) צוזאמענציהען; פערקלענערען; פערקירצען; צונויפנעצויגען ווערען; קלענער ווערען, קירצער ווערען; פערלאבען; מאכען א קאנטראקט; ערווערבען.

contract' a hab'it (קאנ-טרעקט׳ ע העב׳-איט) זיך איינגעוועהנען אין עפּעס.

contrac'tant *n.* (קאנ-טרעק׳-טענט) איינער פון די צדדים ביים שליסען א קאנטראקט.

contract' debts (קאנ-טרעקט׳ דעטס) מאכען חובות.

contrac'ted *a.* (קאנ-טרעק׳-טעד) צוזאמענגעצויגען; איינגעננוצינג; שמאל־קעפּיג; בעשרענקט, בעגרענצט [אין מיטעל צום לעבען אדער אין געלעגענהייטען]; וואס איז בעשטימט געווארען דורך אן אבמאך; פערלאבט.

contrac'tedly *adv.* (קאנ-טרעק׳-טעד-לי) אויף א צונויפגעצויגענעם אדער פערקירצטען אופן; אויף א בעשרענקטען אופן; דורך איינגעננוצינקייט.

contrac'tedness *n.* (קאנ-טרעק׳-טעד-נעס) צונויפגעצויגענקייט, קורצקייט; געמיינהייט, איינגעננוציגקייט; דאס זיין קורץ געפּאסט.

contract' friend'ship (קאנ-טרעקט׳ פרענד׳-שיפּ) שליסען פריינדשאפט.

contractibil'ity *n.* (קאנ-טרעק-טי-ביל׳-אי-טי) די איינגענשאפט צו קענען צוזאמענגעצויגען אדער איינגעשרומפּען ווערען.

contrac'tible *a.* (קאנ-טרעק׳-טיבל) וואס קען צוזאמענגעצויגען אדער איינגעשרומפּען ווערען.

contrac'tibleness *n.* (קאנ-טרעק׳-טיבל-נעס) ז. *contractibility*

contrac'tile *a.* (קאנ-טרעק׳-טיל) וואס קען זיך צוזאמענציהען; וואס קען איינשרומפּען; וואס קען זיך צונויפלענען [ווי געוויסע גליעדער פון אינזעקטען, צ. ב. די פּיסלעך וואס קענען זיך צונויפלעגען הארט לעבען קערפּער, אזוי אז עס איז זיי קוים צו בעמערקען].

contractil'ity *n.* (קאנ-טרעק-טיל׳-אי-טי) די פעהינקייט זיך צוזאמענצוציהען, איינלויפען אדער איינשרומפּען.

contrac'ting *a.* (קאנ-טרעק׳-טינג) מאכענדיג א קאנטראקט.

contrac'tion *n.* (קאנ-טרעק׳-שאן) 1. דאס איינלויפען, איינשרומפּען אדער צוזאמענציהען זיך; 2. אבקירצונג [פון אווארט אדער ארטיקעל]; 3. די צוזאמענציהונג אדער קרימונג פון די געלענקען, קראמפּף פון גליעדער, לעהמונג פון גליעדער; 4. אן אבנעקירצטע מעטאדע צו מאכען געוויסע רעכנונגען; 5. דאס ערווערבען.

1. Cold causes a contraction of the blood.
2. "Can't" is a contraction of "can not."
5. The contraction of debts is a bad habit.

contrac'tional *a.* (קאנ-טרעק׳-שאנ-על) וואס איז איינגעשרומפּען, צונויפגעצויגען אדער איינגעלאפען; פעראורזאכט דורך איינשרימפּען אדער איינלויפען.

contrac'tionist *n.* (קאנ-טרעק׳-שאנ-איסט) איינער וואס איז דערפאר, אז עס זאל איינגעשרענקט ווערען די צירקולאציאן פון פּאפּיער־געלד אין לאנד.

contrac'tion-rule *n.* (קאנ-טרעק׳-שאן-רוחל) דער כלל פון א מאדעל־מאכער פאר מעטאל־גיסערייען צו מאכען דעם מאדעל עטוואס גרעסער אויף דעם סמך וואס דאס מעטאל וואס קיהלט זיך אב נאך׳ן אבגיסען לויפט איין [פאר גוס־אייזען צ. ב. ווערט אויף צוויי פוס לענג גערעכענט ¼ צאל אויף איינלויפען].

contrac'tive *a.* (קאנ-טרעק׳-טיוו) וואס האט א נייגונג זיך צונויפצוציהען, איינשרומפּען אדער איינלויפען; וואס לויפט איין אדער ציהט זיך צוזאמען.

contrac'tor *n.* (קאנ-טרעק׳-טאר) איינער וואס שליסט א קאנטראקט; איינער פון די צדדים וואס שליסען א קאנטראקט; א פּאדריאטשיק, א ליפעראנט; א בוי־אונטערנעהמער; א צונויפציהונגס־מוסקעל.

contrac'tual *a.* (קאנ-טרעק׳-טשו-על) וואס קומט פון א קאנטראקט אדער אבמאך; וואס האט דעם כאראקטער פון א קאנטראקט.

contrac'ture *n.* (קאנ-טרעק׳-טשור) די צונויפציהונג פון א מוסקעל; דאס איינציהען זיך אדער קורצער ווערען פון א מוסקעל.

contrac'tured *a.* (קאנ-טרעק׳-טשורד) וואס ליידט פון א צונויפגעצויגענעם מוסקעל; צונויפגעצויגען [ווענען א מוסקעל].

con'tra-dance *n.* (קאנ׳-טרא-דענס) א געגענטאנץ [א טאנץ פון פּיער פּארלעך איינע נעגען די אנדערע].

contradict' *v.* (קאנ-טרע-דיקט׳) ווידערשפּרעכען; אבלייקענען.

I must contradict your statement.

contradic'table *a.* (קאנ-טרע-דיק׳-טעבל) וואס קען ווידערשפּראכען ווערען; וואס קען אבגעלייקענט ווערען; וואס קען בעשטריטען ווערען.

contradic'ter *n.* (קאנ-טרע-דיק׳-טער) איינער וואס ווידערשפּרעכט; איינער וואס לייקענט אב.

contradic'tió in adjec'to (קאנ-טרע-דיק׳-שי-או אין ע-דזשעק׳-טאו) א ווידערשפּרוך אין דעם עצם פון דער זאך [ווי צ. ב. טרוקענע וואסער, הייסע אייז א. ד. ג.].

contradic'tion *n.* (קאנ-טרע-דיק׳-שאן) ווידערשפּרעכונג; אבלייקענונג; געגענזעצליכקייט.

The Abolitionists pointed out the contradiction between slavery and the Constitution.

contradic'tion in terms (קאנ-טרע-דיק׳-שאן אין טוירמז) א פראזע וואס ענטהאלט א ווידערשפּרוך אין זיך [ווי צ. ב. א רונדער קוואדראט].

contradic'tious *a.* (קאנ-טרע-דיק׳-שאס) וואס איז גענייגט שטענדיג צו ווידערשפּרעכען, אבצולייקענען, קריטיקירען אדער קריגען זיך.

contradic'tiously *adv.* (קאנ-טרע-דיק׳-שאס-לי) אויף א ווידערשפּרעכענדען אופן.

contradic'tive *a.* (קאנ-טרע-דיק׳-טיוו) וואס ענטהאלט א ווידערשפּרוך; וואס איז געגענזעצליך.

contradic'tively *adv.* (קאנ-טרע-דיק׳-טיוו-לי) דורך א ווידערשפּרוך.

contradic'tor *n.* (קאנ-טרע-דיק׳-טאר) ז. *contradicter*

conradic'torily *adv.* (קאנ-טרע-דיק׳-טא-רי-לי) אויף א ווידערשפּרעכענדען אופן.

contradic'toriness *n.* (קאנ-טרע-דיק׳ טא-רי-נעס) א ווידערשפּרוך; געגענזעצליכקייט.

contradic'tory *n. and a.* (קאנ-טרע-דיק׳-טא-רי) וואס איז פּונקט דער געגענזאץ; ווידערשפּרעכענד; א געדאנק וואס איז פּונקט דער געגענזאץ פון אן אנדערען.

contradistinct' *a.* (קאנ-טרע-דיס-טינקט׳) וואס אונטערשיידעט זיך דייטליך פון אן אנדער זאך.

contradistinc'tion *n.* (קאנ-טרע-דיס-טינק׳-שאן) דאס אונטערשיידען דורך א געגענזאץ.

contradistinc'tive *a.* (קאנ-טרע-דיס-טינק׳-טיוו) וואס אונטערשיידעט זיך דורך א געגענזאץ.

contradistin'guish *v.* (קאנ-טרע-דיס-טינ׳-גהוויש) אונטערשיידען צווישען צוויי אדער עטליכע זאכען אויף וויפיעל זיי זיינען געגענזעצליך איינע צו די אנדערע.

contrageomet'ric *a.* (קאנ-טרע-דזשי-א-מעט׳-ריק) וואס בעצייכענט א בעציהונג צווישען דריי צאהלען אין דער מאטעמאטישער פארמעל: a(a—b)=b(b—c)

contraharmon'ical *a.* (קאנ-טרע-האר-מאנ׳-אי-קעל) וואס איז אין געגענזאץ צו הארמאניע.

contrain'dicant *n.* (קאנ-טרע-אינ׳-די-קענט) דאס וואס ווייזט אן דעם היפּוך.

contrain'dicate *v.* (קאנ-טרע-אינ׳-די-קייט) אנווייזען א הייל־מעטאדע וועלכע איז נעגען די געוועהנליכע אנגענומענע.

contraindica'tion *n.* (קאנ-טרע-אינ-די-קיי׳-שאן) א סימפּטאם אדער קראנקהייטס־צייכען, וועלכער בעווייזט דאס מען טאר ניט אנווענדען די געוועהנליכע מעטאדען פון קורירען, וואס די קראנקהייט וואלט זאנסט געפאדערט.

contral'to *n. and a.* (קאנ-טרעל׳-טאו) קאנטר־אלטא [אין מוזיק, די שטימע צווישען סאפּראנא און טענאר]; א זינגער מיט א קאנטר־אלטא שטימע; וואס אנבעלאנגט צו קאנטר־אלטא.

con'tra-oc'tave *n.* (קאנ׳-טרע-אק׳-טייוו) די קאנטר־אקטאווע [די צווייטע אקטאווע אין דער מוזיק, וועלכע ווערט בעצייכענט מיט דאפּעלטע בוכשטאבען, ווי *CC, DD*. א. ד. ג.].

con'traplex *a.* (קאנ׳-טרע-פלעקס) וואס איז שייך צום טעלעגראפירען אויף איין דראט איןביידע געגענגעזעצטע ריכטונגען.

contrapose' *v.* (קאנ-טרע-פּאוס׳) איבערשטעלען די טיילען פון א זאץ אויף דעם אופן, אז ער זאל געבען א גאנץ אומגעקעהרטע בעדייטונג.

ז. *contraposition*

contraposi'tion *n.* (קאנ-טרע-פּא-זיש׳-אן) דאס איבערשטעלען די טיילען פון א זאץ אויף אזא אופן, אז עס קומט ארויס א גאנץ אומגעקעהרטער געדאנק [צ. ב. דעם זאץ: "אויב די טינט וועט מאכען א שווארצען פלעק, וועסטו זי ניט

פערגיסען" איבערשטעלען אין אזא פארם:
"אויב דו וועסט זי פערגיסען, וועט די
טינט ניט מאכען קיין שווארצען פלעק"];
ענטגעגענשטעלונג.

contrap'tion *n.* (קאנ-טרעפ'-שאן) א
פלאן; אן איינפאל.

contrapun'tal *a.* (קאנ-טרע-פאנ'-טעל)
אין מוזיק — וואס געהערט צום קאנטרא⸗
פונקט אדער צו דער קונסט פון פערבינדען
מעלאדישע טיילען אין איין הארמאנישע
גאנצע. ז. *counterpoint*

contrapun'tally *adv.* -קאנ-טרע-פאנ')
טעל-אי) אויף דעם אופן פון פעראייניגען
מעלאדישע טיילען אין איין הארמאנישע
גאנצע.

contrapun't'st *n.* -קאנ-טרע-פאנ')
טיסט) דער וואס איז פראקטיצירט אין
קאנטראפונקטען, אין דער קונסט פון פער⸗
אייניגען מעלאדישע טיילען אין איין
הארמאנישע גאנצע.

contr'ar'co *n.* (קאנ-טראר'-קא) ניט
קיין ריכטיגע בעוועגונג פון סמיק איבער'ן
פידעל.

contrari'ety *n.* (קאנ-טרע-ראי'-ע-טי)
דער ווידערשפרוך; דער היפוך; דער גע⸗
גענזאץ; די געגענזעצליכקייט.

contrari'ety of posi'tion -קאנ-טרע)
ראי'-ע-טי אוו פא-זיש'-אן) די געגענ⸗
זעצליכקייט פון דער לאגע, ווען איין זאך
געפינט זיך פונקט אויף א געגענזעצלי⸗
כער פאזיציאן ווי די אנדערע, ווי למשל,
די צוויי פאלען פון דער ערד.

contrari'ety of qual'ity -קאנ-טרע)
ראי'-ע-טי אוו קהוואל'-אי-טי) די בעצי⸗
הונגען פון אייגענשאפטען, וועלכע זיינען
געגענזעצליך איינע צו די אנדערע, ווי
למשל, קאלט און ווארעם, ליכט און פינ⸗
סטער א. ז. וו.

con'trarily *adv.* (קאנ'-טרע-רי-לי)
להיפוך, פונקט פערקעהרט.

con'trariness *n.* (קאנ'-טרע-רי-נעס)
געגנערשאפט, אפאזיציאן; אומגעקעהרט⸗
קייט; איינגעשפארטקייט, הארטנעקיגקייט.

con'trariwise *adv.* -קאנ'-טרע-רי)
הוואיז) פונקט פערקעהרט; אומגעקעהרט;
להיפוך.

His habit is to act **contrariwise.**

con'trary *a., adv. and n.* -קאנ'-טרע)
רי) פערקעהרט, געגען; וואס געפינט זיך
אין געגענזאץ; וואס האט די נייגונג
שטענדיג צו זיין צואווידער; להיפוך,
אומגעקעהרט; א זאך וואס געפינט זיך
אין געגענזאץ צו דער צווייטער.

con'trary-min'ded *a.* -קאנ'-טרע-רי)
מאינ'-דעד) וואס דענקט פערקעהרט; מיט
א געגענזעצליכער מיינונג.

contrast' *v.* (קאנ-טרעסט') שטעלען
אין געגענזאץ; פערגלייכען פערשיעדענע
זאכען, כדי צו בעווייזען זייער קאנ⸗
טראסט; שטעהן אין געגענזאץ צו עפעס.

con'trast *n.* (קאנ'-טרעסט) א קאנ⸗
טראסט, א היפוך; א דירעקטער געגענ⸗
זאץ; דאס פערגלייכען צוויי אדער מעהר
פערשיעדענע זאכען, כדי צו זעהן דעם גע⸗
גענזאץ צווישען זיי.

con'tra-stim'ulant *n. and a.* -קאנ')
טרע-סטימ'-יו-לענט) וואס ווירקט געגען
אן אויפרעגונג; א רפואה אדער א מיטעל
אבצושוואכען די ווירקונג פון אן אויפרע⸗
גונג.

contras'tive *a.* (קאנ-טרעס'-טיוו) וואס
פאלגט פון א קאנטראסט; וואס איז צו⸗
ליעב דעם געגענזאץ.

con'trate *a.* (קאנ'-טרייט) וואס האט
נעגעל אדער צייהנער, וועלכע זיינען איינ⸗
געארדענט פונקט פערקעהרט ווי געוועהנ⸗
ליכע [ווערט געברויכט געוועהנליך ביי
צייהן⸗רעדלעך פון א זייגער].

con'tra-ten'or *n.* -קאנ'-טרע-טענ')
אר) קאנטרא⸗טענאר [א מיטעלע שטימע
צווישען דיסקאנט און טענאר].

contravalla'tion *n.* -קאנ-טרע-ווע)
ליי'-שאן) א רייה אנגעשאטענע בערג⸗
לעך ערד וואס דיענט אן ארמעע, ווען
זיי בעלאגערען א שטאדט, אלס שוץ גע⸗
גען די פלוצליכע אטאקעס פון פיינד.

contravene' *v.* (קאנ-טרע-וויען') קו⸗
מען אין קאנפליקט מיט עפעס; האנדלען
געגען אימעצען; איבערטרעטען.

We can not **contravene** the laws of nature and remain in good health.

contrave'ner *n.* (קאנ-טרע-וויע'-נער)
דער וואס האנדעלט געגען אימעצען; דער
וואס טרעט איבער [דעם געזעץ]; דער
וואס שטעלט זיך געגען.

contraven'tion *n.* -קאנ-טרע-וועג')
שאן) דאס שטעלען זיך געגען; דאס אי⸗
בערטרעטען אדער עובר זיין עפים.

contrayer'va *n.* (קאנ-טרע-יויר'-ווע)
א מין שמעקענדער ווארצעל פון צענ⸗
טראל⸗אמעריקא, ווערט בענוצט אין מעדי⸗
צין אלס א מיטעל פון אויפרעגונג און
שטארקונג.

Contrayerva

contre'-dance *n.* (קאנטר'-דענס) א מין
פראנצויזישער טאנץ; די מוזיק צו די⸗
זען טאנץ.

contre'temps *n.* (קאנטר'-טאן) אן אונ⸗
ערווארטעטע און אונאנגענעהמע פאסי⸗
רונג; א בייטונג אין טאקט [אין מוזיק].

contrib'ual *a.* (קאנ-טריב'-יו-על) וואס
בעלאנגט צום זעלבען שבט.

contrib'ute *v.* (קאנ-טריב'-יוט) ביי⸗
שטייערען; מנדב זיין; מיטווירקען.

I shall **contribute** to the funds of my party.

contribu'tion *n.* (קאנ-טרי-ביו'-שאן)
1. ביישטייערונג; נדבה; 2. מיטווירקונג;
בייטראג; 3. שטייער; קאנטריבוציע, מס.

1. He sent his **contribution** to the hospital. 2. His book is a **contribution** to science. 3. The conqueror levied a **contribution.**

contribu'tional *a.* -קאנ-טרי-ביו')
שאנ-על) וואס איז שייך צו ביישטייערונג.

contrib'utive *a.* (קאנ-טריב'-יו-טיוו)
ביישטייערענד; וואס נעהמט אנטייל;
וואס ווירקט מיט.

contrib'utor *n.* (קאנ-טריב'-יו-טאר)
א ביישטייערער; א מיטארבייטער אין
א צייטונג אדער זשורנאל; דער וואס
ווירקט מיט.

contrib'utory *a. and n.* -קאנ-טריב')
יו-טא-רי) וואס נעהמט אנטייל אין עפעס;
וואס ווירקט מיט; א מיטווירקער, אן
אנטייל⸗נעהמער; א מיטגליעד פון אן אק⸗
ציען⸗געזעלשאפט, וועלכער — לויט דעם
ענגלישען געזעץ — איז פערפליכטעט ביי⸗
צושטייערען אין צאהלונג, אויב די געזעל⸗
שאפט באנקראטירט.

con'trite *n. and a.* (קאנ'-טראיט) ניי⸗
דערגעשלאגען דורך געוויסענסביסע; א
נידערגעשלאגענער דורך געוויסענסביסע;
א בעל⸗תשובה.

con'tritely *adv.* (קאנ'-טראיט-לי) מיט
נידערגעשלאגענקייט; מיט יסורים פון גע⸗
וויסענסביסע.

con'triteness *n.* (קאנ'-טראיט-נעס)
ז. *contrition*

contri'tion *n.* (קאנ-טריש'-אן) נידער⸗
געשלאגענקייט דורך געוויסענסביסע; חרטה
אויף זינד.

contrit'urate *v.* -קאנ-טריטש'-יו)
רייט) צוזאמענרייבען; איינרייבען אין
איינעם.

contri'vable *a.* (קאנ-טראי'-וועבל)
וואס קען געפלאנט ווערען; וואס קען ער⸗
פונדען ווערען דורך אן איינפאל.

contri'vance *n.* (קאנ-טראי'-וועגס)
דאס מאכען א פראיעקט אדער א פלאן;
דאס פאלען אויף אן המצאה ווי צו דער⸗
גרייכען א געוויסען ציעל; א פלאן, א
סכעמע, אן ערפינדונג; אן איינפאל.

This clothes drier is a wonderful **contrivance.**

contrive' *v.* (קאנ-טראיוו') פראיעקטי⸗
רען, פלאנעווען; ערפינדען; ערגרייכען
דורך קונץ⸗שטיק.

He **contrived** a way to cross the border.

contri'ver *n.* (קאנ-טראי'-ווער) אן ער⸗
פינדער; איינער וואס קלערט אויס פרא⸗
יעקטען אדער פלאנען; איינער וואס האט
איינפעלע אין ערפינדונגען.

control' *n. and v.* (קאנ-טראול') קאנ⸗
טראלע; אויפזיכט; דאס אכטונג געבען,
דאס רעגולירען; קאנטראלירען; אויפ⸗
זעהען; אויפהאלטען.

control'-exper'iment *n.* -קאנ)
טראול'-עקס-פער'-אי-מענט) א קאנטרא⸗
לירענדער עקספערימענט, אן עקספערימענט
וואס מען מאכט פעסטצושטעלען די בעדינ⸗
גונגען, לויט וועלכע עס דארף געמאכט ווע⸗
רען אן אנדער עקספערימענט.

controllabil'ity *n.* -קאנ-טראו-לע)
ביל'-אי-טי) דאס קענען קאנטראלירט ווע⸗
רען.

control'lable *a.* (קאנ-טראו'-לעבל)
וואס קען זיין אונטער א קאנטראלע אדער
אויפזיכט.

control'ler *n.* (קאנ-טראו'-לער) קאנ⸗
טראלער [א בעאמטער וואס קאנטראלירט
די פינאנסען פון א רעגיערונג אדער קאר⸗
פאראציאן]; הערשער; איינער וואס האט
די מאכט צו קאנטראלירען אדער רעגו⸗
לירען.

control'ler-gen'eral *n.* -קאנ-טראו')
לער-דזשענ'-ע-רעל) דער גענעראל קאנ⸗
טראלער [א העכערער בעאמטער, וועל⸗
כער האט אויפזיכט איבער געוויסע דע⸗
פארטאמענטען פון דער רעגיערונג.

control'lership *n.* -קאנ-טראו'-לער)
שיפ) דאס אמט פון א קאנטראלער.
ז. *controller*

control'ment *n.* (קאנ-טראול'-מענט)
דאס קאנטראלירען; די מאכט צו קאנ⸗
טראלירען; דאס איינהאלטען.

controver'sial *a.* -קאנ-טרא-וואיר')
שעל) וואס געהערט צו שטרייטיגקייטען
אדער ויכוחים; פאלעמיש.

If we wish to live in peace we must eliminate all **controversial** questions from our conversations.

controver'sialist *n.* -קאנ-טרא-וואיר')
שעל-איסט) איינער וואס פיהרט ויכוחים;
א פאלעמיקער.

controver'sially *adv.* -קאנ-טרא)

וואיר׳ שעל אי) אויף א פאלעמישען שמייגער.

con'troversy *n.* (קאנ׳-טרא-וואיר-סי) א דיספוט, א שטרייט, א ויכוח; דער קאמפף צווישען ביידע געגנערישע צדדים אין געריכט; די זאך, איבער וועלכער דער שטרייט קומט פאר; די פראגע, איבער וועלכער עס דארף ענטשיידען ווערען.

controvert' *v.* (קאנ-טרא-וואירט׳) דיספוטירען, ארויסטרעטען נעגען מיט ארגומענטען; בעשטרייטען עפעס דורך דיסקוסיאן.

controver'ter *n.* (קאנ-טרא וואיר׳-טער) איינער וואס שטרייט נעגען אימעצען אדער פיהרט אן א ויכוח; א פאלעמיקער.

controver'tible *a.* (קאנ-טרא-וואיר׳-טיבל) וואס קען בעשטריטען ווערען דורך דיסקוסיאן.

controver'tibly *adv.* (קאנ-טרא-וואיר׳-טי-בלי) דורך א שטרייט אדער דורך א ויכוח.

controver'tist *n.* (קאנ-טרא-וואיר׳-טיסט) א שטרייטער, א דיספוטאנט, א פאלעמיקער.

contuma'cious *a.* (קאנ-טיו-מיי׳-שאס) איינגעשפארט, עקשנ׳דיג; וואס וויל זיך ניט אונטערווארפען דעם געזעץ אדער קאנטראלע; אונגעהארכזאם.

contuma'ciously *adv.* (קאנ-טיו-מיי׳-שאס-לי) איינגעשפארט; איינגע׳עקשנ׳ט; אונגעהארכזאם.

contuma'ciousness *n.* (קאנ-טיו-מיי׳-שאס-נעס) ז. *contumacy*

contumac'ity *n.* (קאנ-טיו-מעס׳-אי-טי) ז. *contumacy*

con'tumacy *n.* (קאנ׳-טיו-מע-סי) איינגעשפארטקייט, עקשנות; אונגעהארכזאמקייט צו דעם געזעץ אדער בעפעהל פון ריכטער צו ערשיינען אין געריכט.

contume'lious *a.* (קאנ-טיו-מי׳-לי-אס) שימפפליך; גראב; אונפערשעהמט; פערעכטליך.

contume'liously *adv.* (קאנ-טיו-מי׳-לי-אס-לי) מיט פעראכטונג; מיט חוצפה; אונפערשעמט, גראב.

contume'liousness *n.* (קאנ-טיו-מי׳-לי-אס-נעס) גראבקייט; חוצפה; זידלעריי.

con'tumely *n.* (קאנ׳-טיו-מי-לי) גראבע רייד; זידלעריי; שימפף-ווערטער.

contuse' *v.* (קאנ-טיוז׳) צוקוועטשען, מאכען א בייל.

contu'sion *n.* (קאנ-טיו׳-זשאן) א צוקוועטשונג; א בייל וואס קומט פון א קלאפ אדער קוועטשונג, וואו די הויט בלייבט גאנץ; דאס צושטויסען אויף פולווער.

contu'sive *a.* (קאנ-טיו׳-סיוו) מאכענדיג א בייל; צוקוועטשענדיג.

conun'drum *n.* (קא-נאנ׳-דראם) א רעטעניש; א קלאץ-קשיה; א ווארטשפיעל.

co'nus *n.* (קאו׳-נאס) ז. *cone*

convalesce' *v.* (קאנ-ווע-לעס׳) גענעזען ווערען [נאך א קראנקהייט]; קומען צו זיך.

convales'cence *n.* (קאנ-ווע-לעס׳-ענס) דאס לאנגזאמע צוריקגעווינען די קרעפטען נאך א שוואכקייט אדער קראנקהייט.

convales'cency *n.* (קאנ-ווע-לעס׳-ענ-סי) ז. *convalescence*

convales'cent *a. and n.* (קאנ-ווע-לעס׳-ענט) וואס אנבעלאנגט צו דעם לאנגזאמען צוריקגעווינען די קרעפטען נאך א קראנקהייט; א פאציענט וואס האלט זיך אין ערהאלען נאך א קראנקהייט.

convales'cently *adv.* (קאנ-ווע-לעס׳-ענט-לי) צוריקגעווינענדיג די קרעפטען נאך א קראנקהייט.

convec'tion *n.* (קאנ-וועק׳-שאן) די שטרעמונג פון ווארעמקייט אין פליסיגקייטען אדער גאזען צוליעב דער בעוועגונג פון די טיילען, וועלכע זיינען ניט גלייכמעסיג דערווארעמט [ווען וואסער צ. ב. ווערט געווארעמט, ווערט בעשאפען דורך דעם א בעוועגונג אדער שטרעמונג פון די לופט אדער וואסער-טיילען. די טיילען, וועלכע זיינען אנגעווארעמט, שפרייטען זיך אויס, זיי ווערען שיטערער און דעריבער לייכטער, זיי שטרעמען אלזא ארויף-צו. די קעלטערע טיילען, וועלכע זיינען שווערער, שטרעמען אראב-צו, אום צו פערנעהמען דעם ארט פון די אנגעווארעמטע טיילען, וועלכע האבען זיך אויפגעהויבען אין דער הויך. עס קומט אלזא פאר א שטראם-בעוועגונג פון די אנגעווארעמטע און פון די קעלטערע טיילען]; די איבערטראגונג, די שטרעמונג פון איין ארט צום צווייטען.

convec'tive *a.* (קאנ-וועק׳-טיוו) פערורזאכט דורך דער שטרעמונג פון ווארעמקייט אין פליסיגקייטען אדער גאזען וואס קומט פון דער בעוועגונג פון די טיילען, וועלכע זיינען ניט גלייכמעסיג דערווארעמט. ז. *convection*

convec'tively *adv.* (קאנ-וועק׳-טיוו-לי) דורך די שטרעמונג פון ווארעמקייט אין פליסיגקייטען אדער גאזען וואס קומט פון דער בעוועגונג פון די טיילען וועלכע זיינען ניט גלייכמעסיג דערווארעמט.

conve'nable *a.* (קאנ-ווי׳-נעבל) וואס קען צונויפגערופען אדער פערזאמעלט ווערען.

The meeting adjourned convenable at the call of the chairman.

convene' *v.* (קאנ-וויען׳) צוזאמענרופען; ארויסרופען; זיך פערזאמלען.

conve'ner *n.* (קאנ-ווי׳-נער) איינער וואס רופט צוזאמען א פערזאמלונג.

conve'nience *n.* (קאנ-ווי׳-ניענס) 1. בעקוועמליכקייט; 2. פאסיגקייט; שיקליכקייט.

1. The house has many conveniences. 2. I am ready to call at your convenience.

conve'niency *n.* (קאנ-ווי׳-ניענ-סי) ז. *convenience*

conve'nient *a.* (קאנ-ווי׳-ניענט) בעקוועם; פאסיג; וואס איז צו דער האנד.

conve'niently *adv.* (קאנ-ווי׳-ניענט-לי) פאסיג; בעקוועם; אהן שוועריגקייט, מיט לייכטקייט.

conve'nient speed (קאנ-ווי׳-ניענט ספיעד) די מעגליכסטע שנעלקייט.

con'vent *n.* (קאנ׳-וועגט) א מאנאסטיר; א קערפערשאפט פון מאנאכען און מאנאשקעס.

conven'tical *a.* (קאנ-ווענ׳-טי-קעל) וואס איז שייך צו א מאנאסטיר אדער צו א קערפערשאפט פון מאנאכען און מאנאשקעס.

conven'ticle *n.* (קאנ-ווענ׳-טיקל) א פערזאמלונג [הייפטזעכליך א געהיימע פערבאטענע צוזאמענקונפט פאר רעליגיעזע צוועקען]; אין דער ענגלישער געשיכטע — א רעליגיעזע פערזאמלונג פון די וואס האבען ניט איינגעשטימט מיט דער ענגלישער אפיציעלער קירך; א געביידע פאר רעליגיעזע פערזאמלונגען.

conven'ticler *n.* (קאנ-ווענ׳-טי-קלער) איינער וואס נעהמט אנטייל אדער שטיצט א געהיימע רעליגיעזע פערזאמלונג; א מיטגליעד פון א געוויסער שאטלענדישער רעליגיעזער סעקטע.

conven'tion *n.* (קאנ-ווענ׳-שאן) קאנווענציאן; דאס צוזאמענקומען; א צוזאמענקונפט; איינגליייך; אבמאך; פעראייניגונג; איבעראיינשטימונג [אלס א גרונד פאר א מנהג, אינסטיטוציאן א. ד. ג.]; א קאנווענציאן.

conven'tional *a.* (קאנ-ווענ׳-שאנ-על) וואס איז שייך צו א קאנווענציאן אדער אבמאך; וואס איז קאנווענציאנעל, אלגעמיין אנגענומען; וואס איז געניינט זיך צו האלטען אן אלגעמיין אנגענומענע מנהגים.

What is conventional is not necessarily good.

conven'tionalise *v.* (קאנ-ווענ׳-שאנ-על-איז). ז. *conventionalize*

conven'tionalism *n.* (קאנ-ווענ׳-שאנ-על-איזם) קאנווענציאנאליזם, די אנהענגליכקייט צו אלעם וואס איז אלגעמיין אנגענומען; פארמאליזם; אלגעמיין אנגענומענע מנהגים.

conven'tionalist *n.* (קאנ-ווענ׳-שאנ-על-איסט) א קאנווענציאנאליסט, איינער וואס איז אן אנהענגער פון דעם אלגעמיין אנגענומענעם; א פארמאליסט; איינער וואס שליסט אן אבמאך.

conventional'ity *n.* (קאנ-ווענ-שאנ-על׳-אי-טי) קאנווענציאנאליטעט; אנגענומענע מנהגים פון דער געזעלשאפט; קינסטליכקייט [וואס איז ניט נאטירליך].

conventionaliza'tion *n.* (קאנ-ווענ-שאנ-על-אי-זיי׳-שאן) דאס וואס שטאמט פון דער נייגונג צו זיין קאנווענציאנעל, זיך צו האלטען אן דעם אלגעמיין-אנגענומענעם.

conven'tionalize *v.* (קאנ-ווענ׳-שאנ-על-איז). מאכען עטוואס קאנווענציאנעל; ברייננען אונטער דעם איינפלוס פון דאס קאנווענציאנעלע; טהון עטוואס אויף׳ן אלגעמיין-אנגענומענעם שטייגער.

conven'tionally *adv.* (קאנ-ווענ׳-שאנ-על-אי) לויט קאנווענציאנאליטעט; לויט מנהג, ווי אלגעמיין-אנגענומען.

conven'tionary *a.* (קאנ-ווענ׳-שאנ-ע-רי) האנדלענד אונטער אן אבמאך; וואס איז אבגעשלאסען געווארען דורך אן אבמאך.

conven'tioner *n.* (קאנ-ווענ׳-שאנ-ער) א מיטגליעד פון א קאנווענציאן.

conven'tions of soci'ety (קאנ-ווענ׳-שאנז אוו סא-סאי׳-ע-טי) אנגענומענע מנהגים פון דער געזעלשאפט.

A cultured man must not act contrary to the conventions of society.

conven'tion trea'ty (קאנ-ווענ׳-שאן טרי׳-טי) אן אבמאך צווישען שטאאטען.

conven'tual *n. and a.* (קאנ-ווענ׳-טשו-על) וואס געהערט צו א מאנאסטיר; א מאנאך; א מאנאשקע.

converge' *v.* (קאנ-וואירדזש׳) האבען א נייגונג זיך צוזאמענצולויפען אין איין פונקט; ברייננען נאהענט, צונויפברייננען שטופענווייז אין איין פונקט; פיהרען צו אן אלגעמיינעם רעזולטאט, צו אן אלגעמיינעם שלום.

All the avenues converge toward the City Hall.

conver'gence *n.* (קאנ-וואיר׳-דזשענס) די שטופענווייזע דערנעהנטערונג צו איין

פונקט; דאס בעגעגענען זיך אין איין פונקט.

conver'gency *n.* (קאנ-וואיר'-דזשענסי) ז. *convergence*

conver'gent *n. and a.* (קאנ-וואיר'-דזשענט) וואס האט א נייגונג זיך צוזאמענצוקומען אדער וואס קומט זיך צוזאמען אין איין פונקט; פיהרענדיג צו אן אלגעמיינעם רעזולטאט אדער שלום; אן אונענדליכע דעצימאל ברוך=צאהל [ווי 1:3=.3333...].

conver'ging *a.* (קאנ-וואיר'-דזשינג) וואס דערנעהנטערט זיך שטופענווייז; וואס האט די נייגונג זיך צוזאמענצוקומען אויף איין פונקט.

conver'sable *a.* (קאנ-וואיר'-סעבל) וואס איז גענייגט, וואס קען פיהרען א געשפרעך; בערעדזאם, בערעדעוודיג, געזעליג.

conver'sableness *n.* (קאנ-וואיר'-סעבל-נעס) בערעדזאמקייט, בערעדעוודיגקייט, געזעלינקייט.

conver'sably *adv.* (קאנ-וואיר'-סעבלי) אויף א בערעדעוודיגען אדער פאמיליארען שטייגער; מיט געזעלינקייט.

con'versant *a.* (קאנ'-וואיר-סענט) וואס איז בעקאנט מיט...; וואס פערקעהרט מיט...; וואס איז נאהענט מיט...; ערפאהרען; וואס האט א שייכות צו...; וואס בעשעפטיגט זיך אדער אינטערעסירט זיך מיט...; פערטרויט.

con'versantly *adv.* (קאנ'-וואיר-סענטלי) אויף א פערטרויטען, פאמיליארען שטייגער.

conversa'tion *n.* (קאנ-וואיר-סיי'-שאן) א געשפרעך; א פערטרויליכע אונטערהאלטונג; פערקעהר; געשלעכטליכער פערקעהר; א געזעלשאפטליכע צוזאמענקונפט [הויפטזעכליך מיט דעם צוועק צו בעשפרעכען ליטעראטור און קונסט=פראגען].

conversa'tional *a.* (קאנ-וואיר-סיי'-שאנ-על) וואס געהערט צו א געשפרעך; אונטערהאלטענד, געזעליג.

conversa'tional gram'mar (קאנ-וואיר-סיי'-שאנ-על גרעמ'-ער) א גראמאטיק צום לערנען ריידען.

conversa'tionalist *n.* (קאנ-וואיר-סיי'-שאנ-על-איסט) איינער וואס האט טאלענט צו פיהרען אן אונטערהאלטונגס=געשפרעך.

conversa'tionally *adv.* (קאנ-וואיר-סיי'-שאנ-על-אי) דורך שמועסען; אויף אן אונטערהאלטענדען אופן; מיט געזעלינקייט.

conversa'tional tal'ents (קאנ-וואיר-סיי'-שאנ-על טעל'-ענטס) אונטערהאלטונגס=טאלאנט [די פעהיגקייט צו אונטערהאלטען מיט אינטערעסאנטע געשפרעכען].

conversa'tionism *n.* (קאנ-וואיר-סיי'-שאנ-איזם) א ווארט אדער א פראזע, וואס ווערט געוועהנליך געברויכט אין א פערטרויליכען געשפרעך.

conversa'tionist *n.* (קאנ-וואיר-סיי'-שאנ-איסט) ז. *conversationalist*

conversa'tion-tube *n.* (קאנ-וואיר-סיי'-שאן-טיוב) א שפרעך=רעהר, וואס ווערט געברויכט ווען מען רעדט מיט טויבע.

conversazio'ne *n.* (קאנ-ווער-סעט-סי-או'-נע) א געזעלשאפטליכע צוזאמענקונפט [הויפטזעכליך צו בעשפרעכען ליטעראטור און קונסט=פראגען].

con'verse *n. and a.* (קאנ'-וואירס) א געשפרעך; אונטעררעדונג; אומגאנג; פערקעהר; געשלעכטליכער פערקעהר; דאס גענענטייל; אן אומגעקעהרטער זאץ [למשל יעדע פון די זעצע: „נעגערס זיינען שווארץ" און „שווארצע מענשען זיינען נעגערס" זיינען אומגעקעהרט אין בעצוג פון איינעם צום צווייטען]; אומגעקעהרט; אומגעענדערט; געגענזייטיג.

converse' *v.* (קאנ-וואירס') פיהרען א געשפרעך; האבען אן אונטעררעדונג; האבען אומגאנג, פערקעהרען.

con'versely *adv.* (קאנ'-וואירס-לי) אויף א פערקעהרטען אופן.

conver'ser *n.* (קאנ-וואיר'-סער) איינער וואס נעהמט אנטייל אין א געשפרעך.

conver'sible *a.* (קאנ-וואיר'-סיבל) וואס קען אומגעענדערט ווערען, וואס קען פערוואנדעלט ווערען אין דעם געגענזאץ.

conver'sing *n.* (קאנ-וואיר'-סינג) א געשפרעך; פערקעהר.

conver'sion *n.* (קאנ-וואיר'-שאן) אומענדערונג; אומוואנדלונג; דער איבערגאנג פון איין רעליגיאן אדער פארטיי צו א צווייטער; דאס תשובה=טהאן; אין לאגיק — די אומקעהרונג פון א זאץ [ווי למשל: פערוואנדלען דעם זאץ "נעגערס זיינען שווארץ" אין — "שווארצע מענשען זיינען נעגערס"]; אין מיליטער — אומקעהרען דעם פראנט; דאס פערכאפען פרעמד איינענטום.

convert' *v.* (קאנ-וואירט') אומקעהרען, אומענדערען, אומוואנדלען; בעקעהרען צו אן אנדער גלויבען; פערווענדען [פאר א נייעם געברויך]; אונגעזעצליך פערכאפען פרעמד איינענטום; אומקעהרען א זאץ [אין לאגיק]; ברייגנען דערצו, אז איינער זאל אנהויבען תשובה צו טהאן.

con'vert *n.* (קאנ'-וואירט) איינער וואס בייט זיין רעליגיאן אדער זיינע פרינציפען; א בעל=תשובה.

conver'ter *n.* (קאנ-וואיר'-טער) איינער וואס בעקעהרט אימעצען צו זיין גלויבען; א מאשין, דורך וועלכער מען ענדערט די פארמע פון מעטאלען.

convertibil'ity *n.* (קאנ-וואיר-טי-ביל'-אי-טי) די פעהיגקייט צו ווערען אומגעענדערט, אומגעוואנדעלט, אומגעביטען.

conver'tible *a.* (קאנ-וואיר'-טיבל) וואס קען אומגעוואנדעלט, אומגעביטען, איבערגעענדערט ווערען; וואס קען אנגעווענדעט ווערען פאר א נייעם געברויך; וואס קען בעקעהרט ווערען.

conver'tible bonds (קאנ-וואיר'-טיבל באנדז) א שולד=צעטעל וואס אן אקציען=קאמפאניע גיט ארויס אויף א חוב, מיט דער בעדינגונג, אז ווען דער אייגענטימער פון דיעזען צעטעל וויל, קען ער בעקומען אקציעס פון דער קאמפאניע פאר דער סומע געלד וואס איהם קומט.

conver'tibleness *n.* (קאנ-וואיר'-טיבל-נעס) ז. *convertibility*

conver'tible sys'tem (קאנ-וואיר'-טיבל סיס'-טעם) די וועקסעל=סיסטעם [אין לאנד=ווירטהשאפט].

conver'tible terms (קאנ-וואיר'-טיבל טוירמז) פאלשטענדיג עהנליכע אין בעדייטונג אויסדריקע; סינאנימען.

conver'tibly *adv.* (קאנ-וואיר'-טי-בלי) אויף א געגענזייטיגען אופן; דורך אומענדערונג, אומוואנדלונג, אומבייטונג.

conver'tor *n.* (קאנ-וואיר'-טאר) אן עלעקטרישער אפאראט וואס פערוואנדעלט עלעקטריציטעט פון הויכע שפאנונג [וואלט] צו נידריגע.

con'vex *n. and a.* (קאנ'-וועקס) קאנוועקס, רונד אויסגעבויגען נאך אויסען; א פלעכע וואס איז רונד אויסגעבויגען נאך אויסען.

con'vexed *a.* (קאנ'-וועקסט) וואס איז געמאכט קאנוועקס [רונד אויסגעבויגען נאך אויסען].

convex'edly *adv.* (קאנ-וועקס'-עד-לי) אויף א קאנוועקסען אופן.

convex'edness *n.* (קאנ-וועקס'-עד-נעס) דאס זיין קאנוועקס.

convex'ity *n.* (קאנ-וועקס'-אי-טי) דאס זיין קאנוועקס [רונד אויסגעבויגען פון אויסענווייניג].

con'vexly *adv.* (קאנ'-וועקס-לי) אין א קאנוועקסער פארם [רונד אויסגעבויגען פון אויסענווייניג].

con'vexness *n.* (קאנ'-וועקס-נעס) ז. *convexity*

convex'o-con'cave *a.* (קאנ-וועקס'-או-קאנ'-קייוו) פון איין זייט קאנוועקס און פון דער אנדערער זייט קאנקאוו [פון איין זייט רונד אויסגעבויגען פון אויסווייניג און פון דער אנדערער זייט רונד אויסגעבויגען פון אינווייניג].

convex'o-con'vex *a.* (קאנ-וועקס'-או-קאנ'-וועקס) פון ביידע זייטען קאנוועקס.

convex'o-plane *a.* (קאנ-וועקס'-או-פליין) פון איין זייט קאנוועקס [רונד אויסגעבויגען נאך אויסווייניג] און פון דער אנדערער זייט פלאך.

convey' *v.* (קאנ-וויי') 1. טראגען; איבערטראגען, איבערגעבען; 2. ארויסזאגען, אויסדריקען.

1. The steamer **conveyed** the dead body of the admiral. 2. Please **convey** my best wishes to your wife.

convey'able *a.* (קאנ-וויי'-עבל) וואס קען איבערגעטראגען אדער איבערגעגעבען ווערען.

convey' a mea'ning (קאנ-וויי' ע מיע'-נינג) אויסדריקען, בעדייטען.

The sentence as written **conveys** a different meaning than the author intended.

convey'ance *n.* (קאנ-וויי'-ענס) דאס איבערטראגען, דאס טראנספארטירען אדער איבערפיהרען פון איין ארט אויף דעם אנדערען; דאס איבערטראגען דאס רעכט אויף איינענטום פון איין פערזאן צום אנדערען; טראנספארטאציאנס=מיטעל [וועגען אדער באהנען וואס טראנספארטירען מענשען אדער סחורה].

convey'ancer *n.* (קאנ-וויי'-ענ-סער) איינער וואס טראגט איבער דאס רעכט אויף איינענטום פון איין פערזאן צו אן אנדערען.

convey'ancing *n.* (קאנ-וויי'-ענ-סינג) דאס אויסשטעלען געזעצליכע פאפיערען וועגען איבערטראגען דאס רעכט אויף איינענטום פון איין פערזאן צום אנדערען; געזעצען בנוגע דאס רעכט אויף איינענטום.

convey'er *n.* (קאנ-וויי'-ער) א טראנספארטירער [איינער וואס שיקט איבער סחורות אדער זאכען פון ארט צו ארט]; א געצייג אדער אנדערער מיטעל צו איבעטראגען זאכען פון ארט צו ארט.

convey' one's self (קאנ-וויי' הוואנז סעלף) זיך בעגעבען [געהן ערגעץ וואו].

convey'or *n.* (קאנ-וויי'-אר) ז. *conveyer*

convict' *v.* (קאנ-וויקט') געזעצליך ערקלערען אלס שולדיג אין א פערברעכען; איבערצייגען די שולד אדער די זינד פון אימעצען.

con'vict *n.* (קאנ'-וויקט) איינער וואס איז פון געזעץ געפונען געווארען שולדיג אין א פערברעכען; א פעראורטיילטער.

con'vict col'onies (קאנ' וויקט קאל'-א-ניעז) קאלאניעז וואוהין מען שיקט פעראורטיילטע פערברעכער.

convic'tion *n.* (קאנ-וויק'-שאן) 1. איבערצייגונג; דאס זיין איבערצייגט; דאס גלויבען אין א זאך אויף'ן גרונד פון איבערצייגענדע ראיות; 2. פעראורטיילונג; דאס ערקלערען געזעצליך שולדיג אין א פערברעכען; דאס זיין ערקלערט שולדיג.
1. A man of convictions will never recede from his opinion. 2. After his conviction he was sent to prison.

convince' *v.* (קאנ-ווינס') איבערצייגען.

convince'ment *n.* (קאנ-ווינס'-מענט) איבערצייגונג.

convin'cer *n.* (קאנ-ווינ'-סער) דאס וואס איז איבערצייגענד; איינער וואס קען איבערצייגען.

convin'cible *a.* (קאנ-ווינ'-סיבל) וואס קען איבערצייגט ווערען.

convin'cingly *adv.* (קאנ-ווינ'-סינג-לי) איבערצייגענד.

convin'cingness *n.* (קאנ-ווינ'-סינג-נעס) די איבערצייגונגס־קראפט.

con'vive *n.* (קאנ'-וואיוו) א גוט־ברודער; א גאסט צו א סעודה, אן אורח ביים טיש.

conviv'ial *a.* (קאנ-וויוו'-אי-על) וואס געהערט צו א שמחה; יום־טוב'דיג, פרעהליך, מונטער.

conviv'ialist *n.* (קאנ-וויוו'-אי-על-איסט) איינער וואס איז פרעהליך און אונטערהאלטענד אויף א שמחה.

convivial'ity *n.* (קאנ-וויוו-אי-על'-אי-טי) פרעהליכקייט אין אונטערהאלטונג; גוט־ברודערשאפט.

conviv'ially *adv.* (קאנ-וויוו'-אי-על-אי) פרעהליך, מונטער, יום־טוב'דיג.

convoca'tion *n.* (קאנ-ווא-קיי'-שאן) פערזאמלונג; דאס צוזאמענקומען אויף אדער צונויפרופען א פערזאמלונג; די פערזאמלונג פון גייסטליכע פון דער אנגליקאנישער קירך וועגען קירכליכע ענינים.

convoke' *v.* (קאנ-וואוק') צוזאמענרופען אויף א פערזאמלונג; אריינקריגען אין די איינגענע הענד; אריינבעקומען אונטער דער איינגענער מאכט.

con'volute *n.* and *a.* (קאנ'-ווא-ליוט) צוזאמענגעראלט אדער צונויפגעוויקעלט; עפיס וואס איז צונויפגעוויקעלט.

con'voluted *a.* (קאנ'-ווא-ליו-טעד) צוזאמענגעראלט, צונויפגעוויקעלט.

convolu'tion *n.* (קאנ-ווא-ליו'-שאן) דאס זיין צונויפגעוויקעלט אדער צונויפגעראלט; דאס צונויפראלען אדער צונויפוויקלען; דאס דרעהען זיך ארום און ארום, ווי א ספיראל.

con'volutive *a.* (קאנ'-ווא-ליו-טיוו) ז. *convoluted*.

convolve' *v.* (קאנ-וואלוו') צוזאמענראלען; צונויפוויקלען.

convol'vulus *n.* (קאנ-וואל'-וויו-לאס) די ווינדע אדער די וויונע [א מין פלאנצע].

convoy' *v.* (קאנ-וואי') קאנוואירען, בעגלייטען אויף'ן וועג כדי צו בעשיצען [ווי קריעגס־שיפען קאנוואירען א טראנספארט־שיף, אדער סאלדאטען קאנוואירען פראכט־צוגען]; בעגלייטען אלס א וועג־ווייזער אדער שיצער.

con'voy *n.* (קאנ'-וואי) א קאנוואי, א שוץ־בעגלייטער; עפעס וואס ווערט געפיהרט אונטער שוץ־בעגלייטונג; דאס קאנוואירען; דאס זיין בעגלייטעט פון א שיצענדע קראפט.

convulse' *v.* (קאנ-וואלס') טרייסלען; ערשיטערען; קרעמפען; אריינבריינגען אין קאנוואולסיען.

convul'sion *n.* (קאנ-וואל'-שאן) ערשיטערונג; קראמפף; קאנוואולסיע; אין געאלאגיע — א קאטאקליזם אדער קאטאסטראפע, א פלוצליכע ענדערונג אין דער פארמע פון דער ערד.

convul'sionary *a.* (קאנ-וואל'-שאנ-ע-רי) קראמפפהאפט; וואס פעראורזאכט קראמפף; איינער וואס ליידט פון קאנוואולסיאנס־קראנקהייטען.

convul'sion fit (קאנ-וואל'-שאן פיט) דאס קרעמפפען, אנפאל פון קראמפף.

convul'sions of laugh'ter (קאנ-וואל'-שאנז אוו לאפ'-טער) דאס קייקלען זיך פון געלעכטער, דאס פלאצען פון געלעכטער.

convul'sive *a.* (קאנ-וואל'-סיוו) קרעמפפיג, קראמפפהאפט.

convul'sively *adv.* (קאנ-וואל'-סיוו-לי) מיט קאנוואולסיען, קראמפפהאפטיג.

convul'siveness *n.* (קאנ-וואל'-סיוו-נעס) קראמפפהאפטיגקייט.

co'ny *n.* (קאו'-ני) א קראליק; די פעל פון א קראליק.

co'ny-bur'row *n.* (קאו'-ני-באר'-או) די נארע אדער דאס לאך פון א קראליק.

coo *v.* and *n.* (קוה) ארויסגעבען א קול ווי א טויב; רעדען צערטליך, ווייך און ליעבליך; דאס ווארקען פון א טויב.

cooc'cupant *a.* (קאו-אק'-יו-פענט) וואס פערנעהמען אדער בעזיצען צוזאמען.

coo'er *n.* (קוה'-ער) א טויב; איינער וואס רעדט צערטליך און ליעבליך; איינער וואס צערטעלט מיט ליעבעס־ווערטער.

coo'ing *n.* (קוה'-אינג) דאס ווארקען פון א טויב.

coo'ingly *adv.* (קוה'-אינג-לי) ווארקענדיג ווי א טויב.

cook *n.* and *v.* (קוק) א קוכער, א קעכין; קאכען; נארען, פעלשען, שווינדלען.

cook'-book *n.* (קוק'-בוק) א קאך־בוך.

cook'er *n.* (קוק'-ער) אן אויוועלע צוזאמען מיט א קעסעל צום קאכען.

cook'ery *n.* (קוק'-ע-רי) די קאך־קונסט; א קיך.

cook'ie *n.* (קוק'-אי) קליינע קוכענס.

cook'ing-stove *n.* (קוק'-אינג-סטאוו) א קאך־אויווען.

cook'ing-range *n.* (קוק'-אינג-ריינדזש) ז. *cooking-stove*.

cook'ish *a.* (קוק'-איש) ווי א קוכער.

cook'-maid *n.* (קוק'-מייד) א קעכין.

cook'-room *n.* (קוק'-רוהם) א קיך.

cook'-shop *n.* (קוק'-שאפ) א קיך; א שיפס־קיך.

cook's mate (קוקס מייט) א געהילף ביי א קוכער.

cook some one's goose (קוק סאם הוואנז גוהס) אנמאכען איינעם געברענטע צרות.

cook'y *n.* (קוק'-אי) ז. *cookie*.

cool *a.*, *n.* and *v.* (קוהל) קיהל; קאלטבלוטיג; אונפריינדליך, קאלט; קיהלקייט; קיהלען; ערפרישען; זיך אבקיהלען.

cool as a cu'cumber (קוהל עז ע קיו'-קאמ-בער) קיהל, קאלטבלוטיג; וואס קען זיך בעהערשען.

cool'-cup *n.* (קוהל'-קאפ) א קאלטער געטראנק.

coo'ler *n.* (קוה'-לער) א קיהלונגס־מיטעל; א קיהלונגס־אפאראט; א תפיסה [אין דער גנבים־שפראך].

cool fish (קוהל פיש) א קאלטער לונג און לעבער.

cool'-head'ed *a.* (קוהל'-העד'-עד) קאלטבלוטיג, איבערלעגט.

coo'lie *n.* and *a.* (קוה'-לי) א קולי [אן אזיאטישער פראסטער ארבייטער; אין אמעריקא — א כינעזישער ארבייטער, איבערהויפט א קאנטראקט־ארבייטער]; וואס אנבעלאנגט צו א קולי.

coo'ling card (קוה'-לינג קארד) א שלעכטע קארט.

coo'ling-ov'en *n.* (קוה'-לינג-אוון) א קיהל־אויווען.

coo'ling-vat *n.* (קוה'-לינג-וועט) א קיהל־פאס.

cool'ish *a.* (קוהל'-איש) עטוואס קיהל.

cool'ly *adv.* (קוהל'-אי) אויף א קיהלענדען אופן; מיט איבערלעגונג; אויף א קאלטבלוטיגען שטייגער; מיט גלייכגילטיגקייט; אויף אן אונפריינדליכען, קאלטען שטייגער.

cool'ness *n.* (קוהל'-נעס) קיהלקייט; קאלטבלוטיגקייט; אבגעפרעמדקייט.
People noticed that a coolness had existed between us for some time.

cool one's heels (קוהל הוואנז היעלז) לאזען ווארטען.

coo'ly *n.* (קוה'-לי) ז. *coolie*.

coom *n.* (קוהם) סאזשע; די אויסגענוצטע וואגען־שמירעכץ, וואס דרעהט זיך ארוים פון דער לאך פון א ראד; אפילקעס, זעגעל שפענער; זעגעשטויב; אן אלטע ענגלישע מאס פון פיער בושעל.

coon *n.* and *v.* (קוהן) דער וואש־בער, שופ, יענאט [אזא חיה'לע]; א כיטרער מענש; קריכען ווי א וואש־בער אויף א בוים; א נעגער.

coon'-bear *n.* (קוהן'-בעהר) אזא בערענליכע חיה אין די בערג פון טיבעט.

coon's age (קוהנז איידזש) א לאנגע צייט; אן אייבינקייט.

coop *n.* and *v.* (קוהפ) א שטייג פאר געפליגעל; אן ענגער פלאץ; א געוויסע האלענדישע מעסטעל; א פעסעל; איינשפארען אין א שטייג אדער בכלל אין אן ענגען פלאץ.

coopee' *n.* (קוה-פי') א מין בעוועגונג אין טאנצען.

coo'per *n.* and *v.* (קוה'-פער) א באנדער [איינער וואס מאכט פעסער]; אזא ענגלישער ביער; מאכען אדער פעררעכטען פעסלעך; פערדארבען, פעלשען.

coo'perage *n.* (קוה'-פער-עדזש) די ווערקשטאט פון א באנדער; דער פרייז פאר באנדער־ארבייט; באנדער־ארבייט.

coop'erant *n.* and *a.* (קא-אפ'-ע-רענט) מיטווירקענד; איינער אדער עפעס וואס ווירקט צוזאמען מיט אנדערע.

coop'erate *v.* (קא-אפ'-ע-רייט) מיטווירקען.

coopera'tion *n.* (קא-אפ-ע-ריי'-שאן) מיטווירקונג; א קאאפעראציאן, א גענאסענשאפט.

coopera'tionist *n.* (קא-אפ-ע-ריי'-שאנ-איסט) א מיטגליעד פון א קאאפעראטיווער געזעלשאפט אדער גענאסענשאפט.

coop'erative *a.* (קא-אפ'-ע-ריי-טיוו) מיטווירקענד, ארבייטענדיג צוזאמען פאר א געמיינשאפטליכען צוועק.

coop'erative soci'ety (קא-אפ'-ע-ריי-טיוו סא-סאי'-ע-טי) א קאאפעראטיווע געזעלשאפט [א געזעלשאפט פאר

בשותפות'ע פראדוקציאן אדער פאר בשותפות'ען פערקויף].

coop'erator *n.* (קא-אפ'-ע-ריי-טאר) א מיטווירקער; א מיטארבייטער; א מיטגליעד פון א קאאפעראטיווער געזעלשאפט.

coo'pering *n.* (קוה'-פער-אינג) באנדעריי.

coo'pery *n.* (קוה'-פער-אי) באנדעריי; כלים וואס ווערען געמאכט פון א באנדער.

coopt' *v.* (קא-אפט') קאאפטירען; אויפנעהמען אלס מיטגליעד דורך וואהל, וועהלען, אויסוועהלען, הויפטזעכליך צואוועהלען נייע מיטגליעדער צו א קאמיטעט, געזעלשאפט א. ד. ג. דורך די מיטגליעדער גופא.

coop'tate *v.* (קא-אפ'-טייט) ז. *coopt*.

coopta'tion *n.* (קאו-אפ-טיי'-שאן) אן אויסוואהל; וואהל, געמיינזאמער אויסוואהל, הויפטזעכליך א צואוואהל פון נייע מיטגליעדער פון א געזעלשאפט, קאמיטעט א. ד. ג. דורך די מיטגליעדער גופא.

coo'rash *n.* (קוה'-ראש) א מין שמארצונג וואס קומט פון אונריינקייט [די קראנקהייט איז פערשפרייט צווישען די נידריגע קלאסען אין אפריקא].

coordain' *v.* (קאו-אר-דיין') קאארדינירען, בעשטימען פאר עפעס צוזאמען מיט אנדערע.

coor'dinal *a.* (קא-אר'-די-נעל) וואס זיינען פון דערזעלבער קלאסען־אבטיילונג [וועגען חיות אדער פלאנצען].

coor'dinate *n., a. and v.* (קא-אר'-די-נייט) גלייכשטעלען מיט אנדערע אין אמט, ראנג א. ד. ג.; ברייגנען אין ריכטיגער ארדנונג; הארמאניש פעראייניגען; וואס איז גלייך אין ווערטה, בעדייטונג, ראנג א. ד. ג.; עטוואס וואס איז פון דעמזעלבען קלאס, פון דערזעלבער וויכטיגקייט, פון דעמזעלבען ראנג מיט אנדערע.

coor'dinately *adv.* (קא-אר'-די-נייט-לי) אין דעמזעלבען ראנג; אין א גלייכער מאס; פון דערזעלבער בעדייטונג און וויכטיגקייט.

coor'dinateness *n.* (קא-אר'-די-נייט-נעס) דאס זיין גלייכגעשטעלט אין אמט, ראנג, בעדייטונג א. ד. ג.

coordina'tion *n.* (קא-אר-די-ניי'-שאן) די גלייכשטעלונג אין אמט, ראנג, בעדייטונג א. ד. ג.

coor'dinative *a.* (קא-אר'-די-ניי-טיוו) וואס דריקט אוים גלייכקייט אין ראנג, אמט א. ד. ג.

coordina'tory *a.* (קא-אר'-די-ניי-טא-רי) וואס איז שייך אדער וואס העלפט צו דער גלייכשטעלונג אין אמט, ראנג, בעדייטונג א. ד. ג.

coot *n.* (קוהט) [א מין וואסער־הוהן די וואסער־פויגעל]; א גולם, א נאר.

Coot

coo'ter *n.* (קוה'-טער) א מין טורטעל־טויב.

cop *n. and v.* (קאפ) דער שפיץ אדער קאפ פון עפעס; א טשוב אויף א פויגעלס קאפ; אזא שפולע אויף וועלכע מען וויקעלט אן זייד; א קנויל פאדים אין דער פארם פון א קאנוס, וועלכער ווערט אנגעוויקעלט פון א שפינעריי־מאשין; א פאליציסט; ארעסטירען.

copai'ba *n.* (קא-פיי'-בא) קאפייוואבאלזאם [אזא באלזאם־זאפט וואס ווערט גענומען פון געוויסע פלאנצען (ער האט א שטארקען איינענארטיגען אראמאט און א שארף ביטערליכען געשמאק. ווערט בענוצט אין דער מעדיצין)].

copai'va *n.* (קא-פיי'-ווא) ז. *copaiba*.

copai'vic *a.* (קא-פיי'-וויק) וואס איז שייך צו קאפייווא־באלזאם. ז. *copaiba*.

co'pal *n.* (קאו'-פעל) דער קאפאל [א מין הארטער פעך וואס ווערט ארויסגעגעבען פון פערשיעדענע טראפישע בוימער. ווערט בענוצט אין דער פאבריקאציאן פון לאק].

co'pal-tree *n.* (קאו'-פעל-טריע) דער קאפאל־בוים [דער בוים פון וועלכען עס ווערט גענומען דער קאפאל־פעך].

copar'cenary *n.* (קא-פאר'-סע-נע-רי) די מיט־ערבשאפט [דאס זיין א מיט־יורש].

copar'cener *n.* (קא-פאר'-סע-נער) א מיט־יורש.

copar'ceny *n.* (קא-פאר'-סע-ני) א גלייכער חלק אין א ירושה.

copart'ner *n.* (קא-פארט'-נער) א טייל־האבער; א שותף.

copart'nership *n.* (קא-פארט'-נער-שיפ) שותפות.

copart'nery *n.* (קא-פארט'-נער-אי) א קאנטראקט וועגען שותפות.

copay'va *n.* (קא-פיי'-ווא) ז. *copaiba*.

cope *n. and v.* (קאופ) 1. א פריסטער־מאנטעל; 2. א קאפ־בעדעקונג; עפעס וואס איז אויסגעשפרייט איבער'ן קאפ [ווי א דאך, א געוועלב, דער הימעל א. ז. וו.]; 3. אנטהאן א פריסטער־מאנטעל; 4. אויסשפרייטען א געוועלב, בעדעקען מיט א געוועלב; 5. בייקומען.

5. I can not cope with this difficulty.

Cope

co'peck *n.* (קאו'-פעק) א קאפיקע [א קליינע רוסישע קופערנע מטבע, וואס איז א הונדערט חלק פון א רובעל און האט דעם ווערטה פון אונגעפעהר א האלבען אמעריקאנער סענט].

Coper'nican *n. and a.* (קא-פער'-ני-קען) וואס איז שייך צו דער לעהרע פון דעם בעריהמטען אסטראנאם קאפערניקוס אדער צו זיין לעהרע, לויט וועלכער די ערד דרעהט זיך ארום דער זון [האט געלעבט פון יאהר 1473 ביז 1543]; אן אנהענגער פון קאפערניקוס לעהרע.

cope'stone *n.* (קאופ'-סטאון) א געזימס־שטיין.

copho'sis *n.* (קא-פאו'-סים) טויבקיים.

cop'ier *n.* (קאפ'-אי-ער) אן איבערשרייבער; א קאפירער; א נאכטהוער.

co'ping *n.* (קאו'-פינג) א געזימס פון א וואנד, אן אבדאך פון א וואנד.

co'pious *a.* (קאו'-פי-אס) פול; צאהלרייך, א סך; איבערגענוג; מיט א גרויסער שפע.

The students took copious notes of the lecture.

co'piously *adv.* (קאו'-פי-אס-לי) בשפע; איבערגענוג; מיט א פולער אדער צאהלרייכער מאס.

co'piousness *n.* (קאו'-פי-אס-נעס) פולקייט; שפע; א צאהלרייכע מאס, אן איבערפילטע מאס.

copla'nar *a.* (קאו-פליי'-נאר) וואס ליעגט אין דערזעלביגער פלעכע.

cop'land *n.* (קאפ'-לענד) דאס שפיץ־לאנד [א שטיק לאנד וואס האט די פארם פון א שפיציגען ווינקעל].

copo'lar *a.* (קאו-פאו'-לאר) וואס האט דעמזעלביגען פאל [א מאטעמאטישער אויסדרוק].

copop'sia *n.* (קא-פאפ'-סי-א) אן אבשוואכונג פון דער זעהונגס־קראפט, א שוואכע ראיה.

coppé' *a.* (קא-פיי') מיט א פעררימענעם קאפ [וועגען הערבען־צייכנונגען].

copped *a.* (קאופט) אנגעטהאן אין א פריסטער־מאנטעל; בעדעקט מיט א דאך אדער געוועלב. ז. *cope*.

copped *a.* (קאפט) שפיציג, וואס האט די פארמע פון א קאנוס.

cop'pel *n.* (קאפ'-על) א שמעלץ־טאפ; א טיגעל.

cop'per *n., a. and v.* (קאפ'-ער) קופער; א גרויסער קופערנער קעסעל; דער פערדייאונגס־אפאראט [דער מאגען]; א קופערנע פלאטע; א קליינע קופערנע מטבע; אזא ראלע צום אויפוויקלען דראט; א שמעטערלינג פון קופער־פארב; וואס איז עהנליך צו קופער; וואס איז פון קופער; בעדעקען מיט קופער.

cop'peras *n.* (קאפ'-ע-רעס) אייזען־זולפאט, גרינער וויטריאל [אזא כעמישער שטאף. ווערט בענוצט אין דער מעדיצין, אין פאטאגראפיע, אין פארבען א. ז. וו.].

cop'perbelly *n.* (קאפ'-ער-בעל-אי) א געוויסע ניט־גיפטיגע אמעריקאנער שלאנג וואס האט א קופער־פארביגען בויך.

cop'per-bit *n.* (קאפ'-ער-ביט) א לייט־אייזען מיט א קופערנעם ענד.

cop'per-bot'tomed *a.* (קאפ'-ער-באט'-אמד) מיט א קופערנעם דעק; מיט א קופער־בעדעקטען דעק.

cop'per brown (קאפ'-ער בראון) קופער־ברוין. ז. איל. *"Colors"*

cop'per-cap'tain *n.* (קאפ'-ער-קעפ'-טען) איינער וואס רופט זיך מיט'ן נאמען קאפיטאן, נים האבענדיג קיין רעכט דערצו.

cop'per-coin *n.* (קאפ'-ער-קאין) קופער־געלט.

cop'per-col'or *n.* (קאפ'-ער-קאל'-אר) קופערפארב.

cop'per-col'ored *a.* (קאפ'-ער-קאל'-ארד) פון קופערפארב, ספעציעל וועגען די אמעריקאנער אינדיאנער.

cop'pered *a.* (קאפ'-ערד) קופער־פארביג.

cop'per-faced *a.* (קאפ'-ער-פייסט) בעדעקט פון אויבען מיט קופער.

cop'per-fas'tened *a.* (קאפ'-ער-פעסנד) בעשלאגען מיט קופער.

cop'per-glance *n.* (קאפ'-ער-גלענס) קופער־זולפאט [א כעמישע פערבינדונג פון קופער און שוועבעל].

cop'perhead *n.* (קאפ'-ער-העד) די אמעריקאנער קופער־שלאנג [א גיפטיגע שלאנג פון גאלד־ברוינער פארב פון צוויי ביז דריי פוס די לענג]; א צונאמען מיט וועלכען מען פלעגט רופען איינעם פון די נארד־שטאאטען אין אמעריקא, וואס האט סימפאטיזירט מיט די אויסשטענדיגע פון די זיד־שטאאטען אין דער צייט פון דעם בירגער־קריעג אין אמעריקא.

cop'pering *n.* (קאפ'-ער-אינג) דאס בעשלאגען מיט קופער.

cop'perish *a.* (קאפ'-ער-איש) וואס ענטהאלט קופער; וואס איז עהנליך צו קופער.

cop'perize *v.* (קאפ'-ער-איז) אנזעטיגען מיט א קופער־לעזונג אדער מיט קופער־זאלץ.

cop'per-laced *a.* (קאפ'-ער-לייסט) בעפוצט מיט קופער־גאלונען.

cop'per-nick'el *n.* (קאפ'-ער-ניק'-על) קופער־ניקעל [אזא מעטאל].

cop'perplate *n. and a.* (קאפ'-ער-פלייט) א קופער־פלאטע אויף וועלכער עס איז אויסגראווירט א צייכנונג; אן אבדרוק פון אזא פלאטע; אויסגעקריצט אויף א קופער־פלאטע.

cop'per-sheet *n.* (קאפ'-ער-שיעט) קופער־בלעך.

cop'persmith *n.* (קאפ'-ער-סמיטה) א קופער־שמיעד.

cop'perwing *n.* (קאפ'-ער-הווינג) א שמעטערלינג פון קופער־פארב.

cop'per-wire *n.* (קאפ'-ער-הוואיר) קופער־דראט.

cop'perwork *n.* (קאפ'-ער-הוואירק) קופער־ארבייט.

cop'per-works *n.* (קאפ'-ער-הוואירקס) א קופער־ווערקשטאט.

cop'per-worm *n.* (קאפ'-ער-הוואירם) דער שיף־ווארעם, דער בויערער־ווארעם.

cop'pery *a.* (קאפ'-ער-אי) קופערדיג; וואס ענטהאלט קופער; וואס האט די אייגענשאפטען פון קופער.

cop'pice *n.* (קאפ'-איס) א געדיכט וועלדעל פון קליינע ביימעלעך [הויפטזעכליך אזא וואס מען האקט אוים פון צייט צו צייט].

cop'ple *n.* (קאפל) א שפיץ; א שפיץ ווי פון א קאנוס.

cop'ple-crown *n.* (קאפל'-קראון) א טשוב אויף'ן קאפ פון א פויגעל.

cop'pled *a.* (קאפלד) צוגעשפיצט; עהנליך צו א קאנוס.

cop'ra *n.* (קאפ'-רא) קאפרא [די געטריקענטע קערנער פון קאקאא־נים, וועלכע ווערען געשיקט פון די פאסיפישע אינזלען אין אייראפא].

copres'ence *n.* (קאו-פרעז'-ענס) דאס ביי־זיין; דאס זיין צוזאמען מיט אנדערע.

cop'rolite *n.* (קאפ'-רא-לאיט) אזא הארטע רונדע שטיינמאסע וואס בעשטעהט פון פערשטיינערטע אבפאל [עקסקרימענטען] פון חיות, בעזאנדערס פון רעפטיליען און פיש.

cop'rolith *n.* (קאפ'-רא-ליטה) א פערהארטעוועטע קנויל אין די געדערים [ווי צאה אדער עטוואס אנדערש]; אזא הארטע רונדע שטיינמאסע, וואס בעשטעהט פון פערשטיינערטע אבפאל [עקסקרימענטען] פון חיות, בעזאנדערס פון רעפטיליען און פיש.

coproph'agan *n.* (קא-פראפ'-ע-גען) א מיסט־זשוק.

coproph'agist *n.* (קא-פראפ'-ע-דזשיסט) א חיה וואס עסט צאה [עקסקרימענטען].

coproph'agous *a.* (קא-פראפ'-ע-גאס) וואס ערנעהרט זיך מיט צאה [עקסקרימענטען].

coproph'ilous *a.* (קא-פראפ'-אי-לאס) וואס וואקסט אויף מיסט; וואס ליעבט מיסט [ווענען געוויסע אינזעקטען].

copse *n.* (קאפס) ז. *coppice*.

copse'wood *n.* (קאפס'-הוואוד) ז. *coppice*.

cop'sy *a.* (קאפ'-סי) בעוואקסען מיט קליינע געדיכטע בוימלעך.

Copt *n.* (קאפט) א קאפט, א געבארענער עגיפטיאנער, א מצרי [צום אונטערשייד פון די אראבער אין עגיפטען]; אן עגיפטישער קריסט.

Cop'tic *a. and n.* (קאפ'-טיק) קאפטיש, וואס איז שייך צו די קאפטען [געבארענע עגיפטיאנער]; א קאפט; די קאפטישע שפראך.

cop'ula *n.* (קאפ'-יו-לא) א בינד־ווארט, דאס ווארט אין א זאץ, וואס פערבינדעט דעם סוביעקט מיט דעם פרעדיקאט [ווי דאס ווארט „איז" אין די זעצע: ניו יארק איז גרוים; ראטשילד איז רייך]; פערבינדונגס־גליעד, א פערבינדונגס־ביין; געשלעכטליכער פערקעהר.

cop'ular *a.* (קאפ'-יו-לאר) וואס איז שייך צו אדער האט די אייגענשאפטען פון א בינדע־ווארט. ז. *copula*.

cop'ulate *v.* (קאפ'-יו-לייט) זיך פארען [ווי זכר און נקבה].

copula'tion *n.* (קאפ-יו-ליי'-שאן) דאס צוזאמענפארען, בעהעפטען; געשלעכטליכער פערקעהר.

cop'ulative *n. and a.* (קאפ'-יו-ליי-טיוו) וואס פעראייניגט אדער פארט צוזאמען; א בינד־ווארט. ז. *copula*.

cop'ulatively *adv.* (קאפ'-יו-ליי-טיוו-לי) אויף דעם אופן פון א בינד־ווארט; דורך פערבינדונג, דורך פארונג.

cop'ulatory *a.* (קאפ'-יו-ליי-טא-רי) וואס איז שייך צו א צוזאמענפארונג אדער צום געשלעכטליכען פערקעהר; וואס פעראייניגט, וואס פערבינדעט.

cop'y *n. and v.* (קאפ'-אי) א מאנוסקריפט (כתב־יד), א קאפיע; א נאכגעמאכטע זאך: אן עקזעמפלאר; א געוויסער פארמאט פון שרייב־פאפיער פון 16×20 צאל; איבערשרייבען; נאכמאכען; קאפירען.

cop'y-book *n.* (קאפ'-אי-בוק) א פארשריפטס־העפט [א העפט נאכצושרייבען פאר אזעלכע וואס פאנגען זיך אן לערנען שרייבען]; א שרייב־העפט.

cop'yer *n.* (קאפ'-אי-ער) ז. *copier*.

cop'y from life (קאפ'-אי פראם לאיף) קאפירען פון דער נאטור, קאפירען פון לעבען.

cop'ygraph *n.* (קאפ'-אי-גרעף) א העקטאגראף [אזא פערגליווערטע כעמישע מאסע וואס ווערט בענוצט צו מאכען קאפיעס פון שריפטען].

cop'yhold *n.* (קאפ'-אי-האולד) אין ענגלאנד — בעזיץ אויף צינז־לאנד, וואו דער בעזיצער קען בעווייזען זיין רעכט דורך א קאפיע פון די ביכער פון דעם לאנד־הערר [לארד]. דאס לאנד געהערט צום בעזיצער און ווערט גערעכענט ווי זיין אייגענטום ווי לאנג ער צאהלט די צינזען.

cop'y-hol'der *n.* (קאפ'-אי-האול'-דער) אזא ראהם אדער קלאמער אין וועלכען א שריפטזעצער האלט דעם מאנוסקריפט [כתב־יד] ביים זעצען; א העלפער ביים לעזען קארעקטור [דער וואס האלט דעם מאנוסקריפט און לעזט פאר ביים מאכען די קארעקטור פון א דרוקשריפט].

cop'yholder *n.* (קאפ'-אי-האול-דער) א בעזיצער פון צינז־לאנד, וועגען וועלכען דער בעזיצער האט א קאפיע פון די ביכער פון דעם לאנד־הערר [לארד]. דאס לאנד ווערט גערעכענט פאר דאס אייגענטום פון בעזיצער ווי לאנג ער צאהלט די צינזען.

cop'ying-clerk *n.* (קאפ'-אי-אינג-קלוירק) אן אנגעשטעלטער צו מאכען קאפיעס פון שריפטען.

cop'ying-ink *n.* (קאפ'-אי-אינג-אינק) קאפיער־טינט [אזא טינט וואס ווערט בענוצט פאר שריפטען וועלכע דארפען קאפירט ווערען].

cop'ying-machine' *n.* (קאפ'-אי-אינג-מע-שין') א קאפיער־מאשין.

cop'ying-pa'per *n.* (קאפ'-אי-אינג-פיי'-פער) קאפיער־פאפיער.

cop'ying-press *n.* (קאפ'-אי-אינג-פרעס) א קאפיער־פרעס.

cop'ying-rib'bon *n.* (קאפ'-אי-אינג-ריב'-אן) דאס טינט־באנד פון א שרייב־מאשין.

cop'yist *n.* (קאפ'-אי-איסט) א קאפיערער; אן איבערשרייבער; א נאכמאכער.

cop'y-mon'ey *n.* (קאפ'-אי-מאנ'-אי) געצאהלט פאר איבערשרייבען; שרייבער־געצאהלט.

cop'yright *n. and v.* (קאפ'-אי-ראיט) ליטערארישע אייגענטומס־רעכט [דאס געזעצליכע אייגענטומס־רעכט אויף א פערפאסונג אדער אירגענד וועלכע אנדערע קינסטליכע אדער גייסטיגע ארבייט]; פערזיכערען אדער שיצען דאס ליטערארישע אייגענטומס־רעכט.

coquet' *v.* (קא-קעט') קאקעטירען, מאכען חנ'דלאך; זוכען צו געפעלען.

co'quetry *n.* (קאו'-קעט-רי) קאקעטעריי.

coquette' *n.* (קא-קעט') א קאקעטקע, א פרוי וואס מאכט חנ'דלעך; א פרוי וואס זוכט צו געפעלען.

coquet'tish *a.* (קא-קעט'-איש) קאקעטיש, עהנליך צו א קאקעטקע.

coquet'tishly *adv.* (קא-קעט'-איש-לי) אויף א קאקעטישען אופן.

coqui'na *n.* (קא-קי'-נא) אזא ווייכליכער שטיין וועלכער בעשטעהט פון ים־מושלען און ווערט בענוצט אלס בוי־מאטעריאל.

cor'acle *n.* (קאר'-עקל) א קליינע פישער־שיפעל פון פעל איבערגעצויגען איבער צוזאמענגעשטעלטע שטעקלעך.

cor'acoid *n. and a.* (קאר'-ע-קאיד) וואס האט די פארמע פון א שנאבעל פון א ראב [וואראנע]; דער ביין וואס בעהעפט זיך מיט'ן אקסעל־ביין.

cor'al *n. and a.* (קאר'-על) קאראלען, קארעלען [אזא הארטער שטיינארטיגער שטאף פון ראזען קאליר וואס בילדעט זיך אין דער פארם פון בוימלעך אויף'ן גרונט פון ים פון אזעלכע קליינע ים־

חיה'לעך (פאליפען)]; א בעשעפעניש וואס פראדוצירט קאראלען; אזא פלאנצע וואס וואקסט אין זיד-אפריקא; געמאכט פון קאראלען; וואס איז עהנליך צו קא-ראלען.

Coral

cor'al-di'ver *n.* (קאר'-על-דאי'-ווער) דער קאראלען-פישער, דער וואס זוכט קא-ראלען אויף'ן דעק פון ים.

cor'al-fish'er *n.* (קאר'-על-פיש'-ער) ז. *coral-diver*

cor'al-fish'ery *n.* (קאר'-על-פיש'-ער-אי) קאראלען-פאנגעריי, דאס זוכען קארא-לען אויף'ן דעק פון ים.

cor'al-fish'ing *n.* (קאר'-על-פיש'-אינג) ז. *coral-fishery*

cor'al is'land (קאר'-על אי'-לענד) א קאראלען-אינזעל [אן אינזעל, וואס האט זיך אויסגעבילדעט אין מיטען ים דורך דעם וואס די שטרעמונגג פון וואסער האט אנגעטראגען זאמד אויף די קאראלען און דערמיט האט זיך אויסגעבילדעט א שטיק יבשה].

coralla'ceous *a.* (קאר-ע-ליי'-שיאס) וואס אנבעלאנגט צו אדער האט די איי-גענשאפטען פון קאראלען.

cor'alled *a.* (קאר'-עלד) מיט קאראלען בעזעצט; וואס האט קאראלען.

corallif'erous *a.* (קאר-ע-ליפ'-ע-ראס) וואס ענטהאלט אדער גיט ארויס קארא-לען.

coral'liform *a.* (קא-רעל'-אי-פארם) וואס האט די פארם פון קאראלען; וואס איז עהנליך צו קאראלען.

Coralli'na *n.* (קאר-ע-לאי'-נא) די קאראלינען [אזא מין ים-גראזען וואס האבען א ראזען קאראלען קאליר. וואק-סען מייסטענס אין די ימים פון די הייסע געגענדען].

cor'alline *n.* and *a.* (קאר'-ע-לין) וואס בעשטעהט פון קאראלען; וואס ענט-האלט אדער זעהט אויס ווי קאראלען; רויטליך ווי קאראלען; אזא ראזע-פארב; דאס קאראלין-גראז [אזא ים-גראז וואס האט דעם קאליר פון קאראלען]; א קא-ראלען-עהנליכע בעשעפעניש.

cor'allite *n.* (קאר'-ע-לאיט) דאס ים-חיה'לע [פאליפ] וואס בילדעט קארא-לען.

corallit'ic *a.* (קאר-ע-ליט'-איק) וואס ענטהאלט קאראלען; וואס איז עהנליך צו קאראלען.

cor'alloid *n.* and *a.* (קאר'-ע-לאיד) קאראלענארטיג; עהנליך צו קאראלען; א מין קאראל-פאליפ [פון די קליינינקע ים-חיה'לעך].

coralloi'dal *a.* (קאר-ע-לאי'-דעל) קא-ראלענארטיג, עהנליך צו קאראלען.

cor'al-mud *n.* (קאר'-על-מאד) גיט-צוזאמענגעוואקסענער קאראל; שטיקלעך קאראל, וואס זיינען ניט פעראייניגט.

cor'al-plant *n.* (קאר'-על-פלענט) די קאראל-פלאנצע [א פלאנצע מיט ראזע בלומען און גרעדיכטע בלעטער, ווערט קול-טיווירט אין די נערטנער פון אינדיען].

cor'al-rag *n.* (קאר'-על-רעג) אין גע-אלאגיע — די קאלך-שיכט פון דער ערד, וואו עס געפינען זיך פיעל פערשטיינערטע קאראל-חיה'לעך.

cor'al reef (קאר'-על ריעף) א מין פעלז וואס איז אויסגעבילדעט פון קארא-לען און שטעקט ארויס פון ים.

cor'alroot *n.* (קאר'-על-רוהט) קארא-לען-ווארצעל [אזא פלאנצע].

cor'al-snake *n.* (קאר'-על-סנייק) אזא שלאנג מיט רויט-ראזע שטרייפען.

cor'al-tree *n.* (קאר'-על-טריע) דער קאראלען-בוים [א מין בוים אדער קוסט מיט גרעדיכטע בלעטער און רויט-ראזע בלו-מען. וואקסט געוועהנליך אין אמעריקא, אפריקא און אינדיען].

cor'al-wood *n.* (קאר'-על-הוואוד) קא-ראלען-האלץ [רויטע מעבעל-האלץ פון זיד-אמעריקא].

cor'alwort *n.* (קאר'-על-הווארט) ז. *coralroot*

cor'al-zone *n.* (קאר'-על-זאון) די טיעפקייט פון ים, וואו מען געפינט פיעל קאראלען; דער ים-שטח, וואו מען קען געפינען קאראלען.

co'ram pop'ulo (קאו'-רעם פאפ'-יו-לאו) פאר'ן קהל; פאר די אויגען פון די צושויער.

cor'anach *n.* (קאר'-ע-נעק) א קלאג-ליעד, א טרויער-ליעד, וואס פלעגט אמאל געזונגען ווערען ביי א לויה אין אירלאנד און שאטלאנד.

corb *n.* (קאהרב) אן אייזערנער קארב, (קאהרב) מיט וועלכען מען הויבט אויף שטיין-קויהלען פון די שאכטען; אין ארכיטעקט-טור — א נישע, א פערטיעפונג אין וואנד, וואו מען שטעלט א וואזע, א סטאטוע א. ד. ג.

cor'ban *n.* (קאהר'-בען) א קרבן נדר.

cor'beil *n.* (קאהר'-בעל) א קליינער קארב, וועלכען מען פילט אן מיט ערד און מען שטעלט אויף דער וואנד פון פעס-טונג, כדי צו בעשיצען זיך געגען דעם שונא'ס קוילען; אין ארכיטעקטור — א סקולפטור-ארבייט צו בעפוצען א געביידע אין דער פארם פון א קערבעל מיט בלו-מען, מיט פרוכטען א. ד. ג.

cor'bel *n.* and *v.* (קאהר'-בעל) אין ארכיטעקטור — דער קראגשטיין [א שטיק שטיין, האלץ אדער אייזען, וואס שטארצט ארויס פון וואנד, כדי אויפצוהאלטען די קראקוועס פון דאך א. ד. ג.]; אויפהאל-טען עפעס אויף קראגשטיינער.

cor'bel-ta'ble *n.* (קאהר'-בעל-טייבל) א פאראפעט, א ווענטעל אדער א צייל פון זיילען, וואס האלט זיך אויף קראג-שטיינער.

cor'bil *n.* (קאהר'-ביל) ז. *corbel*

cord *n.* and *v.* (קאהרד) א שנירעל, א שטריקעל; קייטען [אין זינען פון יאך, פיינינגונג, פערשקלאפונג]; א קלאפטער, אן ענגלישע מאס פאר האלץ וואס ענט-האלט 128 קוביק פוס אדער 8 פוס לאנג, 4 פוס הויך און 4 פוס ברייט; א געוויסע לענג-מאס [23 ⅝ ענגלישע פוס]; א געווי-סע מאס פון לאנד [73 ⅜ קוואדראטע יארד]; פערבינדען מיט א שטריק; אויס-לעגען [האלץ אדער שטיינער] אין קלאפ-טערס.

cor'dage *n.* (קאהר'-רעדזש) שטריק-ווערק [ווי די קאנאטען און אנדערע זא-כען פון שטריק אויף א שיף].

cor'date *a.* (קאהר'-דייט) הארצפער-מיג; וואס האט די פארם פון דעם הארץ-צייכען [אויף קארטען].

cor'dately *adv.* (קאהר'-דייט-לי) אין דער פארם פון א הארץ.

cor'ded *a.* (קאהר'-דעד) געבונדען מיט שטריק; געשטרייפט; אויסגעלעגט אין קלאפטער [ווענען האלץ וואס איז אויס-געלעגט אין קלאפטער].

Cordelier' *n.* (קאהר-דע-ליעהר') א פראנ-ציסקאנער מאנאך; א נאמען פון א פא-ליטישען קלוב אין פאריז אין דער צייט פון דער ערשטער פראנצויזישער רעווא-לוציאן.

cor'delle *n.* and *v.* (קאהר'-דעל) א געדרעהטער שטריק, א קאנאט; ציהען א שיף מיט א קאנאט.

cor'dial *a.* and *n.* (קאהר'-דזשעל) הארציג, הערצליך, פריינדליך; וואס מאכט פרעהליך, מונטער; וואס שטארקט; א מי-טעל צו שטארקען דאס הארץ, א מיטעל צו ערמונטערען [אין מעדיצין]; א זי-סער, שמעקעדיגער ליקער.

cordial'ity *n.* (קאהר-דזשעל'-אי-טי) הארציגקייט, ווארעמע פריינדליכקייט.

He received me with great cordiality.

cor'dially *adv.* (קאהר'-דזשעל-אי) הארציג; מיט ווארעמע פריינדליכע גע-פיהלען.

Hoping to hear from you, I am cordially yours.

cor'dialness *n.* (קאהר'-דזשעל-נעס) ז. *cordiality*

cor'diform *a.* (קאהר'-די-פארם) וואס האט די פארם פון א הארץ.

cordille'ra *n.* (קאהר-דיל-יעי'-רא) א קייט פון בערג.

cor'don *n.* (קאהר'-דאן) א קארדאן, שיפען אדער סאלדאטען וואס האלטען וואך; א גרופע מענשען וואס בעוואכען א פלאץ, אז קיינער זאל אהן ערלויבניס אהין ניט אריינקומען און פון דארט ניט ארויסגעהען; א שנור [אלס בעצייערונג אויף קליידער, אויך אלס צייכען פון א ראנג אדער פון אנגעהערינקייט צו אן אר-דען].

cor'dovan *n.* (קאהר'-דא-ווען) שפאני-שער לעדער; לעדער פון פערדען-פעל.

cord'-sling *n.* (קאהרד'-סלינג) א שטיין-שליידערער מיט לאנגע שטריק אדער רימענס.

cord'-stitch *n.* (קאהרד'-סטיטש) קייטען-שטיך [אזא נאט אין שטיקעריי, וואס זעהט אויס געפלאכטען ווי א קיי-טעל].

cor'duroy *n.* and *v.* (קאהר'-דיו-ראי) א דיקער געשטרייפטער באוועל-שטאף; וואס איז געמאכט פון דיעזען שטאף אדער איז געשטרייפט ווי דיעזער שטאף; א וועג אויסגעלעגט מיט קלעצלעך; אויסלעגען א בלאטיגען וועג מיט קלעצלעך.

cor'duroy road (קאהר'-דיו-ראי ראוד) א וועג וואס איז אויסגעפלאסטערט מיט קלעצלעך.

cord'wain *n.* (קאהרד'-הווין) שפאני-שער לעדער.

cord'wainer *n.* (קאהרד'-הוויי-נער) א לעדער-ארבייטער; א שוסטער.

cord'wainery *n.* (קאהרד'-הוויי-נער-אי) דאס ארבייטען ביי לעדער; שוסטעריי.

cord'-wood *n.* (קאהרד'-הוואוד) קלאפטער-האלץ [האלץ געשניטען אין דער לענג פון א קלאפטער].

cord'-work *n.* (קאהרד'-הוואירק) שטריקעריי.

core *n. and v.* (קאור) דאס אינוועניגסטע פון עפעס; דער קערן, דאס הארץ; דאס צענטראלע, דאס וויכטיגסטע, דער עצם; דאס הארץ פון א פרוכט, וואו עס געפינען זיך די זוימען אדער די יאדערעס; א קערן פון ליים אדער זאמד וואס ווערט אריינגעשטעלט אין א פורעם צו גיסען מעטאל-שטיקער, וועלכע האבען א חלל; די צאהל ארבייטס-שטונדען ביי מינען-ארבייטער; א לעבער-קראנקהייט ביי שאף; אן אייטער-קראנקהייט ביי קיה; ארויסנעהמען דאס אינוועניגסטע פון א פרוכט, ארויסנעהמען די יאדרעס; מאכען א קערן פאר א פורעם צום גיסען מעטאלען; גיסען מעטאלען אין א פורעם מיט א קערן; איינזאלצען און פערפערטיגען צום טריקענען [הערינג].

co-re'gent *n.* (קאו-רי'-דזשענט) א מיט-הערשער.

core'less *a.* (קאור'-לעס) אהן ביינער-מארך; שוואך, קראפטלאז.

corelig'ionist *n.* (קאו-רי-לידזש'-אנ-איסט) איינער וואס בעלאנגט צו דערזעלבער רעליגיאן.

core'-wheel *n.* (קאור'-הוויעל) א מאשין-ראד וואס זיינע צייהנער זיינען נעשניטען פון אינוועניג און וועלכער ווערט בעטריבען פון אן אנדער צאהן-ראד וואס לויפט אין איהם.

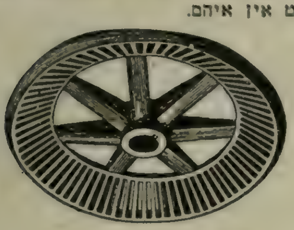

Core-wheel

corf *n.* (קארף) א קארב, אין וועלכען מען טראגט איבער קויהלען אין די קויהלען-מינען; אן ענגלישע מאס פאר קויהלען.

coria'ceous *a.* (קאו-רי-איי'-שיאס) וואס איז געמאכט פון לעדער אדער וואס איז עהנליך צו לעדער.

corian'der *n.* (קאו-רי-ענ'-דער) דער קאריאנדער [א מין געווירץ-פלאנצע]; די פרוכט פון די קאריאנדער-פלאנצען.

Corin'thian *a.* (קא-רינ'-טהי-ען) וואס אנבעלאנגט צו קארינטה [א פארצייטיגע גריכישע שטאדט] אדער איהר בוי-קונסט; רייך; אויסגעלאסען, תאוה'דיג.

co'rium *n.* (קאו'-רי-אם) די אונטערשטע הויט-שיכט.

cork *n., v. and a.* (קאהרק) דער קארקען-בוים; די קארע פון א קארקען-בוים; א קארק, א פראפקע; פערשטאפען מיט א קארק; פערשטאפען דאס מויל, צווינגען צו שווייגען; אויסשמירען מיט א צובערנטען קארק; געמאכט פון קארק.

cor'ker *n.* (קאהר'-קער) איינער וואס פערשטאפט, פערקארקעוועט; אן איניסטרומענט פונאנדערצוציהען שיף; דאס וואס האקט אב א געשפרעך אדער דעבאטע; אן ארגומענט, אויף וועלכען מען קען ניט ענטפערען; עטוואס וואס מאכט דאס ווייטערע דיסקוטירען פון א פראגע איבערגיסיג אדער אוממעגליך; איינער וואס ברענגט א שטרייט צו אן ענדע; א געלונגענער עקזאמען.

cor'kiness *n.* (קאהר'-קי-נעס) דאס זיין עהנליך צו א קארק.

cork'ing *a.* (קאהרק'-אינג) פיין, גרויס-ארטיג, אויסגעצייכענט.

We had a perfectly corking time.

cork'-jack'et *n.* (קאהרק'-דזשעק'-עט) א שווים-יאק [א יאק פון קארקען-האלץ אויפצוהאלטען א שווימער אויף'ן וואסער].

cork'-machine' *n.* (קאהרק'-מע-שין') א מאשין צו מאכען קארקעס.

cork'screw *n., a. and v.* (קאהרק'-סקרוה) א קארקענציהער, א פראפענציהער; וואס האט די פארמע פון א קארקענציהער; דרעהען זיך ווי א קארקען-ציהער.

cork'-tree *n.* (קאהרק'-טריע) דער קארקען-בוים [דער בוים וואס פון זיין קארע ווערען געמאכט קארקעס].

Cork-tree

cor'ky *a.* (קאהר'-קי) קארקען-ארטיג; איינגעצויגען, פערוועלקט; וואס שמעקט מיט קארק [ווי ויין].

corm *n.* (קאהרם) א פלאנצע מיט א דיקען שטענגעל עהנליך צו א ציבעלע.

cor'morant *n. and a.* (קאהר'-מא-רענט) א באקלאן [א גרויסער ים-פויגעל מיט א שטארקען קרומען שנאבעל און א לאנגען האלז. ער צייכענט זיך אויס דערמיט וואס ער איז זעהר פרעסעריש]; א זולל וסובא, א פרעסער; וואס האט די איינענשאפטען פון א באקלאן [זולל וסובא].

Cormorant

corn *n. and v.* (קאהרן) קוקורוזע, מאיס, טערקישע ווייץ; קארן; געטריידע; א היהנעראויג; איינזאלצען; צומאלען אויף קערנדלעך.

corn'-ball *n.* (קאהרנ'-באהל) א קניידעל פון קוקורוזע, אייער און צוקער.

corn'bind *n.* (קאהרנ'-באינד) די שקערי-ווינדע [א מין ווילד גראז, וואס וואקסט אויף די וועגען פון די פעלדער, איבערהויפט וואו עס איז פערזייהט געטריידע].

corn'-blade *n.* (קאהרנ'-בלעד) דער בלאט פון קוקורוזע [טערקישע ווייץ].

corn'-bread *n.* (קאהרנ'-ברעד) ברוים געבאקען פון קוקורוזע [טערקישע ווייץ].

corn'-cake *n.* (קאהרנ'-קייק) א טארט אדער קוכען געבאקען פון קוקורוזע [טערקישע ווייץ].

corn'-chand'ler *n.* (קאהרנ'-טשענד'-לער) א תבואה-הענדלער.

corn'-clea'ner *n.* (קאהרנ'-קליע'-נער) א מאשין, וועלכע טיילט אוים די קערנער פון קוקורוזע [טערקישע ווייץ] און רייניגט זיי.

corn'-cob *n.* (קאהרנ'-קאב) דער זאנג פון קוקורוזע [טערקישע ווייץ].

corn'-cock'le *n.* (קאהרנ'-קאקל) די קארנראד [א מין מאנקרוים, וואקסט אין פריהלינג ביים אקערען די פעלדער, האט גיפטיגע קערנער].

corn coun'try (קאהרן קאנ'-טרי) א לאנד וואס פראדוצירט קוקורוזע [טערקישע ווייץ].

corn'-crake *n.* (קאהרנ'-קרייק) דער וואכטעל-קעניג [א מין פויגעל וואס געפינט זיך צווישען די תבואות אין פעלדער].

corn'-crib *n.* (קאהרנ'-קריב) א שייער צו טריקענען קוקורוזע [טערקישע ווייץ].

corn'-cut'ter *n.* (קאהרנ'-קאט'-ער) א שנייד-מאשין [צו שניידען תבואות]; איינער וואס שניידט אוים היהנער-אויגען [מאזאלעס].

corn'-dodg'er *n.* (קאהרן'-דאדזש'-ער) א קיכעל פון קוקורוזע-מעהל.

corn'-drill *n.* (קאהרנ'-דריל) א מאשין צום זייהען קוקורוזע.

cor'nea *n.* (קאהר'-ני-ע) די הארן-הויט פון אויג.

cor'neal *a.* (קאהר'-ני-על) וואס איז שייך צו דער הארן-הוים פון אויג.

corned *a.* (קאהרנד) איינגעזאלצען און געפעקעלט, ווי געפעקעלטע פלייש.

corned beef (קאהרנד ביעף) געפעקעלטע רינדער-פלייש.

cor'nel *n.* (קאהר'-נעל) דער קארנעל קארשענבוים [א קליין ביימעלע וועלכעס בליהט אין פריהלינג מיט קליינע געלבע בלימעלעך און דערנאך וואקסען אויס אויף איהם א מין רויטליכע קארשען].

corne'lian *a.* (קאהר-ניע'-ליען) וואס איז שייך אדער וואס איז עהנליך צום קארנעל-קארשענבוים.

cor'neous *a.* (קאהר'-ני-אס) פון הארן; הארן-ארטיג.

cor'ner *n. and v.* (קאהר'-נער) א ווינקעל, א ראג; אזא דריי-עקיגע געציינג [בענוצט אין בוך-בינדעריי צו בעפוצען די ווינקלען פון א בוך]; דאס מאנאפאליזירען אדער דאס אריינכאפען דעם גאנצען זאפאס פון סחורה אויף'ן מארק, כדי צו קאנטראלירען דעם מקח; דאס פערשפארען אין א ווינקעל, דאס צודריקען צו דער וואנד [דאס ארויסנעהן אין א ויכוח מים אזא ארגומענט, אויף וועלכען דער געגנער קען נים ענטפערען]: פערטרייבען אין א ווינקעל, צושפארען צו דער

וואנד; שטעלען אין פערלעגענהייט; אויסקויפען די גאנצע סחורה אויף'ן מארק, כדי דערנאך צו קאנטראלירען די מקחים.

cor'nered *a.* (קאהר'-נערד) 1. וואס האט ווינקלען; 2. צוגעשפארט צו דער וואנד, געבראכט אין א פערלעגענהייט.
2. He was cornered by my arguments.

cor'ner-house *n.* (קאהר'-נער-האוס) א ווינקעל=הויז.

cor'ner-piece *n.* (קאהר'-נער-פיעס) א ווינקעל=שטיק [א שטיקעל אייזען אדער אנדער מעטאל אין דער פארמע פון א "ד" צו פערשטארקען צוויי שטיקער וואס געהען זיך צונויף אין א ווינקעל].

cor'ner-post *n.* (קאהר'-נער-פאוסט) א ווינקעל=באלקען, ווינקעל=סלופ.

cor'ner-stone *n.* (קאהר'-נער-סטאון) דער ווינקעלשטיין פון א געביידע; דער גרונדשטיין, יסוד.
The committee arranged for the laying of the corner-stone of the synagogue.

cor'ner-tooth *n.* (קאהר'-נער-טוהטה) א ווינקעל=צאהן אדער באק=צאהן ביי א פערד [וואקסט אויס ווען דאס פערד איז אלט פיער א האלב יאהר].

cor'nerwise *adv.* (קאהר'-נער-הוואיז) מיט'ן ווינקעל פאראויס; שרעג, באלכסון, דיאגאנאל.

cor'net *n.* (קאהר'-נעט) א קארנעט [א מין מוזיקאלישער בלאז=אינסטרומענט]; א פלאג, א פאהן; א פאהנענטרעגער; א קאוואלעריע=אפיציר פון נידריגען ראנג; א מין אלטפרענקיש היטעלע.

cor'net-à-pis'tons *n.* (קאהר'-נעט-ע-פיס'-טאנז) קארנעט=א=פיסטאן [א מוזיקאלישער בלאז=אינסטרומענט].

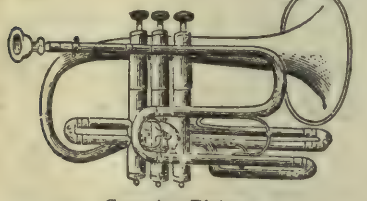
Cornet-a-Pistons

cor'netcy *n.* (קאהר'-נעט-סי) דאס אמט פון א פלאג=טרעגער אדער פון אן אפיציר פון נידריגען ראנג [אין דער קאוואלעריע].

cor'neter *n.* (קאהר'-נעט-ער) א טרובאטש, דער וואס בלאזט אין א טרובע.

cor'nettist *n.* (קאהר'-נעט-איסט) איינער וואס שפיעלט אויף'ן קארנעט.

ז. *cornet*

corn'-exchange' *n.* (קאהרן'-עקס-טשיינדזש') געטריידע=בערזע [דער ארט וואו תבואות ווערען געקויפט און פערקויפט].

corn'-fac'tor *n.* (קאהרן'-פעק'-טאר) א מעקלער פון תבואות.

corn'-fan *n.* (קאהרן'-פען) אזא זיפ אבצוטיילען די תבואות פון די מעקענע.

corn'-field *n.* (קאהרן'-פיעלד) א פעלד בעוואקסען מיט קוקורוזע [טערקישע ווייץ].

corn'-flag *n.* (קאהרן'-פלעג) דער שווערטעל [אזא מין פלאנצע מיט רויטע אדער ווייסע בלומען].

corn'-floor *n.* (קאהרן'-פלאור) דער פערהארטעוועטער, גלאטער באדען פון א שייער, אויף וועלכען מען דרעשט תבואה.

corn'-flow'er *n.* (קאהרן'-פלאו'-ער) די קארן=בלום [א בלויע בלום וועלכע וואקסט צווישען תבואה].

corn'-frit'ter *n.* (קאהרן'-פריט'-ער) א קוכען פון צוריבענע קוקורוזע [טערקישע ווייץ] מיט מילך און אייער.

corn'-hus'ker *n.* (קאהרן'-האס'-קער) א מאשין אויסצושיילען קוקורוזע פון די שאלעכץ.

corn'-hus'king *n.* (קאהרן'-האס'-קינג) א פערזאמלונג פון פריינד און שכנים ביי א פערמער צו העלפען איהם אויסדרעשען די קוקורוזע [טערקישע ווייץ].

cor'nice *n.* (קאהר'-ניס) א קארניז, א נעזימס פון א געביידע; א לייסטעל ארום די וואנד אין א צימער אויף וועלכען מען הענגט אויף בילדער.

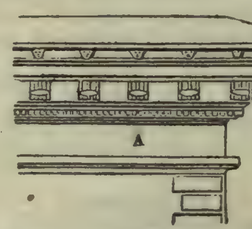
Cornice

cor'nicle *n.* (קאהר'-ניקל) א קליינער הארן; א פלאץ אין דעם קערפער פון א פלאנץ=לויז, דורך וועלכען זי גיט ארויס אזא זיסע פליסיגקייט.

cornic'ulate *a.* (קאהר-ניק'-יו-לייט) וואס האט הערנער; וואס האט די פארם פון א האלבער לבנה.

cornif'ic *a.* (קאהר-ניפ'-איק) וואס ברייננגט ארויס הערנער אדער הארן=שטאף; וואס פערהארטעוועט ווי הארן.

cor'niform *a.* (קאהר'-ני-פארם) וואס האט די פארם פון א הארן.

cornig'erous *a.* (קאהר-נידזש'-ע-ראס) וואס האט הערנער.

cor'ning-house *n.* (קאהר'-נינג-האוס) א פולווער=מיהל.

Cor'nish *n. and a.* (קאהר'-ניש) וואס איז שייך צו קארנוואל [א גראפשאפט אין ענגלאנד]; די אלטע שפראך פון קארנוואל.

cor'nist *n.* (קאהר'-ניסט) איינער וואס שפיעלט אויף א קארנעט.

corn'-land *n.* (קאהרנ'-לענד) א תבואה=פעלד.

corn'-laws *n.* (קאהרנ'-לאהז) די ענגלישע געזעצע פון די יאהרען 1436—1842 וועגען דעם אבצאהל אויף אריינגעפיהרטע און ארויסגעפיהרטע תבואה.

corn'less *a.* (קאהרנ'-לעס) וואס האט ניט קיין תבואה.

corn'-loft *n.* (קאהרנ'-לאפט) א שפייכלער.

corn'-mar'ket *n.* (קאהרנ'-מאר'-קעט) א תבואה=מארק.

corn'-mer'chant *n.* (קאהרנ'-מויר'-טשענט) א תבואה=הענדלער.

corn'-me'ter *n.* (קאהרנ'-מי'-טער) אייגער וואס מעסט תבואה; אן אפיציעלער תבואה=מעסטער.

corn'-mill *n.* (קאהרנ'-מיל) א מיהל צו מאהלען קוקורוזע.

corn'-mint *n.* (קאהרנ'-מינט) די אקערמינצע [אזא פלאנצע].

corn'-pipe *n.* (קאהרנ'-פאיפ) א שטרוי=רעהרעל.

corn'-plan'ter *n.* (קאהרנ'-פלענ'-טער) אזא מאשין צום זייהען קוקורוזע [טערקישע ווייץ].

Corn-planter

corn'-plas'ter *n.* (קאהרנ'-פלעס'-טער) א היהנער=אויגען=פלאסטער.

corn'-pop'py *n.* (קאהרנ'-פאפ'-אי) די אקערמאהן אדער די קלאטשרויז [אזא בלום].

corn'-rent *n.* (קאהרנ'-רענט) פאכט=צינזען אין ענגלאנד, וואס ווערען געצאהלט נים מיט געלד, נאר מיט תבואה.

corn'-rose *n.* (קאהרנ'-ראוז) ז. *corn-poppy*

corn'-sal'ad *n.* (קאהרנ'-סעל'-עד) פעלד=סאלאט [אזא פלאנצע].

corn'-shuck *n.* (קאהרנ'-שאק) די שאלעכץ פון קוקורוזע=קערנער.

corn'-spir'it *n.* (קאהרנ'-ספיר'-איט) קוקורוזע=בראנפען.

corn'-stalk *n.* (קאהרנ'-סטאהק) א שטענגעל פון א קוקורוזע=פלאנצע.

corn'-starch *n.* (קאהרנ'-סטארטש) קראכמאל געמאכט פון קוקורוזע; קוקורוזע=מעהל.

corn'stone *n.* (קאהרנ'-סטאון) דער רויטער קאלך=שטיין.

corn'-trade *n.* (קאהרנ'-טרייד) תבואה=האנדעל.

cornuco'pia *n.* (קאהר-ניו-קאו'-פי-א) דער פילהארן [א צייכען פון איבערפלוס, פון רייכקייט]; א הארנפערמיגע כלי אנגעפילט מיט נים און צוקערגעבעקס.

Cornuco'pia *n.* (קאהר-ניו-קאו'-פי-א) א מין הארנפערמיגע גראזען.

cornute' *a.* (קאהר-ניוט') וואס האט הערנער; הארנפערמיג.

cornu'ted *a.* (קאהר-ניו'-טעד) ז. *cornute*

corn'-van *n.* (קאהרנ'-וועז) א מאשין וואס רייניגט אב די תבואה=קערנער פון דער מעקענע.

corn'-wee'vil *n.* (קאהרנ'-הוויע'-וויל) דער שווארצער קארן=ווארם [אזא אינזעקט וואס שעדיגט תבואה].

cor'ny *a.* (קאהר'-ני) וואס איז עהנליך צו קארן; וואס ענטהאלט אדער וואס איז פול מיט קארן; וואס פראדוצירט קארן; וואס איז געמאכט פון קארן; וואס שמעקט ווי קארן; שכור.

cor'ol *n.* (קאר'-אל) ז. *corolla*

corol'la *n.* (קא-ראל'-א) א בלומען=קרוינדעל [די אינווענינסטע בלעטלעך ביי א בלום].

corolla'ceous *a.* (קאר-א-ליי'-שיאס) אומקרענצענד; וואס איז שייך אדער וואס איז עהנליך צו א בלומען=קרוינדעל; וואס שליסט איין ווי א קראנץ.

cor'ollary *n.* (קאר'-א-לע-רי) א שלום וואס פאלגט ממילא פון א פריהער בעוויזענעם אמת; א זאך, וואס ווערט בעוויזען אויף דעמזעלבען שטייגער ווי דאס פריהעריגע.
The necessity for good citizenship is an essential corollary of the principle of good government.

coro'na *n.* (קא-ראו'-נא) א קרוין; א

בלומען־קראנץ מיט וועלכען מען פלעגט אין רוים בעציערען די קעפּ פון זיעגרייכע ארמעע־פיהרער; דער שטראהלען־קרייז ארום א חימלישען קערפּער; דער שטראהלען־קרייז פון דער נארד־ליכט; דער שפּיץ פון קאפּ; דער פלאכער טייל פון א געזימס; דער טייל פון צאהן וואס איז איבער די יאסלעס.

cor'onach *n.* (קאר'־א־נעק) ז. ***coranach***.

cor'onal *n. and a.* (קאר'־א־נעל) א קרוין; א קראנץ; דער שטערנביין; וואס געהערט צום שפּיץ פון קאפּ; וואס איז שייך צום שטראהלען־קרייז ארום א חימלישען קערפּער; קרוינארטיג; רונד.

cor'onally *adv.* (קאר'־א־נעל־אי) אין דער פארם פון א קרוין; אויף א רונדען שטייגער.

cor'onal su'ture (קאר'־א־נעל סיו'־טשור) די נאהט וואס בילדעט זיך אויף דעם פלאץ, וואו די שטערנביינער פון קאפּ זיינען פעראייניגט.

cor'onary *n. and a.* (קאר'־א־נע־רי) וואס איז שייך צו א קרוין אדער א קראנץ; ארומרינגלענדיג; דער קליינער ביין אין אונטערשטען טייל פון א פערדס פוס.

cor'onary ar'tery (קאר'־א־נע־רי אר'־טע־רי) איינע פון די צוויי ארטעריען וואס שפּייזען די הארץ־מוסקולען מיט בלוט.
ז. איל. ***"Bloodvessels of the Human Body"***

cor'onary vein (קאר'־א־נע־רי וויין) איינער פון די בלוט־אדערען וואס געפינען זיך אין די הארץ־מוסקולען.
ז. איל. ***"Bloodvessels of the Human Body"***

corona'tion *n.* (קאר־א־ניי'־שאן) די קאראנאציע; די קרוינונג; די הייראטס־צערעמאניע אין גריכענלאנד און אין רוסלאנד, וואס בעשטעהט אין דעם וואס דער גלח לעגט ארויף אויף די קעפּ פון די פערהייראטע מעשענע קרוינען אדער בלומען־קראנצען.

corona'tion-oath *n.* (קאר־א־ניי'־שאן־אוטה) די שבועה וואס דער געקרוינטער הערשער גיט בעת זיין קרוינונג.

cor'oner *n.* (קאר'־א־נער) א בעאמטער, וועמעס אויפגאבע בעשטעהט הויפּטזעכליך צו מאכען אונטערזוכונגען וועגען פערדעכטיגע טויטען־פעלע.

cor'oner's court (קאר'־א־נערז קאורט) א קאראנער'ס געריכטס־הויז.

cor'oner's in'quest (קאר'־א־נערז אינ'־קהוועסט) דעם קאראנער'ס געריכטס־אונטערזוכונג וועגען א פערדעכטיגען טויטען־פאל.

cor'oner's ju'ry (קאר'־א־נערז דזשו'־רי) א געריכט פון געשווארענע אונטער דעם קאראנער'ס פארזיץ, וואס דארף אורטיילען וועגען א פערדעכטיגען טויטען־פאל.

cor'onet *n.* (קאר'־א־נעט) א קרוין [פון די אדעליגע און פון די מיטגליעדער פון דער קעניגליכער פאמיליע]; א קראנץ; א פרויען־קאפּ־בעציערונג אין דער פארמע פון א האלבען קרייז; די אויבערשטע טייל פון א פערד'ס קאפּיטע; א קרייז פון ביינדלעך, האר א. ד. ג. ביי דעם עק פון א קערפּער־גליעד ביי אינזעקטען.

coro'niform *a.* (קא־ראו'־ני־פארם) קרוינפערמיג.

cor'onoid *a.* (קאר'־א־נאיד) קראנצפערמיג; וואס האט די פארם פון א שנאבעל פון א ווארא:נע [ראב].

cor'onule *n.* (קאר'־א־ניול) דאס פוך בינטעלע אויף זאמען־קערנער.

cor'poral *n. and a.* (קאהר'־פא־רעל) קערפּערליך, פיזיש, גשמיות'דיג, וואס אנבעלאנגט צום חומר; א קאפּראלנער [אן אונטער־אפיציר אין דער ארמעע]; א לייוועגטענע דעקע, מיט וועלכער מען דעקט צו די הייליגע ברויט און וויין פון הייליגען אבענד־מאהל אין דער קריסטליכער קירך.

corpora'le *n.* (קאהר־פא־ריי'־לי) א לייוועגטענע דעקע, מיט וועלכער מען דעקט צו די הייליגע ברויט און וויין פון הייליגען אבענד־מאהל אין די קריסטליכע קירכען.

corporal'ity *n.* (קאהר־פא־רעל'־אי־טי) קערפּערליכקייט; דאס זיין קערפּערליך, גשמיות'דיג.

cor'porally *adv.* (קאהר'־פא־רעל־אי) קערפּערליך.

cor'poral oath (קאהר'־פא־רעל אוטה) א שבועה, וועלכע מען גיט אנריהרענדיג דערביי א הייליגע זאך.

cor'poral pun'ishment (קאהר'־פא־רעל פאנ'־איש־מענט) קערפּערליכע שטראף, לייב־שטראף.

cor'poralship *n.* (קאהר'־פא־רעל־שיפּ) דאס אמט פון א קאפּראלנער [אן אונטער־אפיציר אין דער ארמעע].

cor'porate *v. and a.* (קאהר'־פא־רייט) פעראייניגט; וואס אנבעלאנגט צו קארפּאראציאן; געמיינשאפטליך, קאלעקטיוו; פעראייניגען; זיך פעראייניגען.

cor'porate bod'y (קאהר'־פא־רייט באד'־אי) א קארפּאראציאן; א פעראייניגונג פון איינציגע פערזאנען פאר א געמיינשאפטליכען צוועק אדער אונטערנעהמונג.

cor'porate fran'chise (קאהר'־פא־רייט פרענ'־טשיז) א פריווילעגיע וואס א קארפּאראציאן קריגט פון א רעגיערונג.

cor'porately *adv.* (קאהר'־פא־רייט־לי) אלס א גאנצע קערפּערשאפט; אויף א גשמיות'דיגען שטייגער.

cor'porateness *n.* (קאהר'־פא־רייט־נעס) דאס זיין פעראייניגט אין א קארפּאראציאן.

corpora'tion *n.* (קאהר־פא־ריי'־שאן) א קארפּאראציאן [א קערפּערשאפט, וואס האט דאס געזעצליכע רעכט אויף בעשטימטע אונטערנעהמונגען און ווערט פון געזעץ אנערקענט אלס יורידישע פערזאן; די רעכטע און די טהעטיגקייט פון א קארפּאראציאן זיינען ניט אבהענגיג פון די מיטגליעדער וואס שטעלען זי צוזאמען]; א בעל־הבת'יש בייכעל.

corpora'tion-bill *n.* (קאהר־פא־ריי'־שאן־ביל) א געזעץ וועגען קארפּאראציאנען.

corpora'tion coun'sel (קאהר־פא־ריי'־שאן קאונ'־סעל) אן אדוואקאט, וואס איז אנגעשטעלט ביי א שטאדט־פערוואלטונג; אן אדוואקאט פון א קארפּאראציאן.

cor'porative *a.* (קאהר'־פא־רע־טיוו) וואס איז פעראייניגט אין א קארפּאראציאן; וואס האט א שייכות צו א קארפּאראציאן.

cor'porator *n.* (קאהר'־פא־ריי־טאר) א מיטגליעד פון א קארפּאראציאן, הויפּטזעכליך אזעלכער, וואס איז געווען פון די גרינדער פון דער קארפּאראציאן.

corpo'real *a.* (קאהר־פאו'־רי־על) קערפּערליך, פיזיש, גשמיות'דיג.

corpo'realist *n.* (קאהר־פאו'־רי־על־איסט) איינער וואס גלויבט ניט דאס עס עקזיסטירט א גייסט בעזונדער פון קערפּער].

corporeal'ity *n.* (קאהר־פאו־רי־על'־אי־טי) דאס זיין קערפּערליך, גשמיות'דיג.

corpore'ity *n.* (קאהר־פא־רי'־אי־טי) דאס זיין קערפּערליך, גשמיות'דיג.

cor'posant *n.* (קאהר'־פא־זענט) א קגויל עלעקטרישע ליכט וואס זעהט זיך אפּט ארום א שיף אין א שטורמדיגען וועטער.

corps *n.* (קאור) א קערפּערשאפט; א קארפּוס [אן ארמעע סאלדאטען]; א סטודענטישע געזעלשאפט [אין די דייטשע אוניווערזיטעטען].

corps d'armée' *n.* (קאור־דאר־מיי') א קארפּוס [אן ארמעע סאלדאטען].

corps de garde (קאור דע גארד) א וואך; א פלאץ וואו א וואך געפינט זיך.

corps de réserve' (קאור דע רע־זערוו') דער רעזערוו קארפּוס [סאלדאטען וואס ווערען געהאלטען אויסער דער שלאכט גרייט צו קומען צו הילף זייערע חברים אין שלאכט, ווען עס וועט נויטיג זיין].

corps diplomatique' (קאור דיפּ־לא־מע־טיק') דער דיפּלאמאטישער קארפּוס [די פערטרעטער פון אויסלענדישע רעגיערונגען אין א לאנד].

corpse *n.* (קאהרפּס) א מת, א טויטער קערפּער [הויפּטזעכליך פון א מענשען].

corpse'-can'dle *n.* (קאהרפּס'־קענדל) א ליכט, וואס מען שטעלט אוועק לעבען א מת; די ליכט־שיין וואס מען זעהט אפּט אויף די קברים אויף בית־עלמין'ס.

corpse'-gate *n.* (קאהרפּס'־גייט) אן אבדאך ביים אריינגאנג אין א קירכען־הויף, וואו מען האלט די טרוגע מיט'ן טויטען־קערפּער, ווען עס קומט אויס צו ווארטען אויף דעם גלח.

corps vo'lant (קאור וואו'־לענט) א לייכטע ארמעע־אבטיילונג וואס איז בעשטימט פאר שנעלע בעוועגונגען אין צייט פון מלחמה.

cor'pulence *n.* (קאהר'־פיו־לענס) פולקייט, פעטקייט, דיקקייט.

cor'pulency *n.* (קאהר'־פיו־לענ־סי) ז. ***corpulence***.

cor'pulent *a.* (קאהר'־פיו־לענט) געזעצט, פעט, דיק; וואס האט א גרויסען דיקען קערפּער.

cor'pulently *adv.* (קאהר'־פיו־לענט־לי) דורך דיקקייט; צוליעב דעם גרויסען אויסזעהן פון קערפּער.

cor'pus *n.* (קאהר'־פאס) א קערפּער; א מאטעריעלער געגענשטאנד; די זאמלונג פון עלעמענטען אדער פאקטען גענומען צוזאמען.

cor'puscle *n.* (קאהר'־פאסל) א קליין קערפּערל; א קליין טיילכעלע שטאף; א צעל.

corpus'cular *a.* (קאהר־פאס'־קיו־לער) וואס געהערט צו קליינע טיילכעלעך שטאף; וואס בעשטעהט פון אדער צוטיילט זיך אין קליינע טיילכעלעך שטאף.

corpuscula'rian *n. and a.* (קאהר־פאס־קיו־ליי'־רי־ען) וואס בעשטעהט פון קליינע טיילכעלעך שטאף; וואס אנבעלאנגט צו די אטאמישע פילאזאפיע [די פילאזאפיע וואס וויל ערקלערען אלע נאטור ערשיינונגען דורך די שטענדיגע בע־

וועגונגען און פערשיעדענע פערבינדונגען פון די אטאמען]; אן אנהענגער פון די אטאמישע פילאזאפיע.

corpus'cule *n.* (קאהר-פאס'-קיול) ז. ***corpuscle***

cor'pus delic'ti (קאהר'-פאס דע-ליק'-טי) די הויפט=פאקטען, וועלכע בעווייזען, אז דער בעשולדיגטער האט בעגאנגען א געוויסען פערברעכען.

Cor'pus Ju'ris Canon'ici (קאהר'-פאס דזשו'-רים קע-נאנ'-אי-סי) די זאמלונג פון אלע דינים און תקנות פון דער קאטוילישער קירך.

Cor'pus Ju'ris Civ'ilis (קאהר'-פאס דזשו'-רים סיוו'-אי-לים) די זאמלונג אדער קאדעקס פון דער גאנצער רוימישער געזעצגעבונג [דער קאדעקס פון דעם ביזאנטישען קייזער יוסטיניאן].

cor'racle *n.* (קאר'-עקל) ז. ***coracle***

corra'diate *v.* (קא-ריי'-די-אייט) קאנצענטרירען אין איין פונקט.

corradia'tion *n.* (קא-ריי-די-איי'-שאן) דאס קאנצענטרירען אין איין פונקט [ווי דאס קאנצענטרירען פון ליכטשטראהלען אין א ברען=גלאז].

corral' *v. and n.* (קא-רעל') אריינטרייבען אין אן ארומגעצאמטען פלאץ; פאנגען; צונעהמען פאר זיך; צודריקען צום וואנד [אין א ויכוח]; אן ארומגעצאמטער פלאץ; א שטעלכעל.

correct' *v. and a.* (קא-רעקט') פערבעסערען; קארעגירען; טאדלען, שטראפען; קארעקט, ריכטיג, אקוראט.

It is easier to make mistakes than to correct them.

correc'table *a.* (קא-רעק'-טעבל) וואס קען אויסגעבעסערט ווערען.

correc'tion *n.* (קא-רעק'-שאן) דאס פערריכטען אדער אויסבעסערען; אויסבעסערונג; דאס אויסבעסערען איינעם דורך מוסר אדער בעשטראפונג.

correc'tional *a.* (קא-רעק'-שאנ-על) 1. וואס פיהרט צום אויסבעסערען; 2. וואס בעסערט אוים [ווי א געוויסע שוהלע וואס בעסערט אוים שלעכטע קינדער].

2. The delinquent boy was sent to a correctional institution.

correc'tive *a. and n.* (קא-רעק'-טיוו) וואס קען אויסבעסערען; וואס בעסערט אוים; עפעס וואס קען פערבעסערען דאס, וואס איז שעדליך אדער נים ריכטיג.

correc'tively *adv.* (קא-רעק'-טיוו-לי) פערבעסערענד; אויף'ן אופן פון פערבעסערונג.

correct'ly *adv.* (קא-רעקט'-לי) ריכטיג; אהן פעהלערען.

correct'ness *n.* (קא-רעקט'-נעס) פינקטליכקייט; ריכטיגקייט; דאס זיין קארעקט.

correc'tor *n.* (קא-רעק'-טאר) דער פערבעסערער; איינער וואס בעסערט אוים פעהלערען; איינער וואס בעסערט אוים דורך מוסר.

correg'idor *n.* (קא-רעדזש'-אי-דאהר) דער הויפט מאגיסטראט פון א שפאנישער שטאדט.

cor'rei *n.* (קאר'-אי) א הייל אין א בארג.

correlate' *v.* (קאר-אי-לייט') צופאסען צוויי אדער עטליכע זאכען, אז זיי זאלען זיך געפינען אין אן אינערליכע פערבינדונג; שטעלען אין א גענענזייטיגער בעציהונג; זיין אין אן אינערליכע שייכות מיט נאך איינעם אדער מיט נאך עפעס.

Our teacher correlates the subjects of history and geography.

cor'relate *a. and n.* (קאר'-אי-לייט) וואס געפינט זיך אין אן אינערליכען צוזאמענהאנג; אין א גענענזייטיגער בעציהונג; דאס וואס געפינט זיך אין א גענענזייטיגער בעציהונג מיט אן אנדער זאך.

correla'tion *n.* (קאר-אי-ליי'-שאן) גענענזייטיגע בעציהונג; די שייכות פון צוויי אדער עטליכע זאכען וואס זיינען צוזאמענגעבונדען איינע מיט די אנדערע.

correl'ative *a. and n.* (קא-רעל'-ע-טיוו) וואס בעציהט זיך אויף עפעס; וואס געפינט זיך אין א גענענזייטיגער בעציהונג מיט אן אנדער פערזאן אדער זאך; גענענזייטיג ווירקענד איינע אויף די אנדערע; אין גראמאטיק—וואס געפינען זיך אין א גענענזייטיגער בעציהונג [ווי די ווערטער: ענטוועדער—אדער; אויף וויפיעל — אויף אזוי פיעל א. ד. ג.]; אזעלכע ווערטער.

correl'atively *adv.* (קא-רעל'-ע-טיוו-לי) דורך גענענזייטיגע בעציהונג.

correl'ativeness *n.* (קא-רעל'-ע-טיוו-נעס) דאס בעציהען זיך איינער אויף'ן אנדערען; די גענענזייטיגע שייכות פון זאכען, וואס געפינען זיך אין א געוויסער פערבינדונג.

correspond' *v.* (קאר-ע-ספאנד') ענטשפרעכען, זיין צוגעפאסט צו עפעס; זיין אין דעם זעלביגען ערך ווי אן אנדער זאך; איבעראיינשטימען; קארעספאנדירען, בריעף שרייבען איינע צו די אנדערע.

correspon'dence *n.* (קאר-ע-ספאנ'-דענס) ענטשפרעכונג, צוגעפאסטקייט איינע צו די אנדערע; גלייכקייט, איבעראיינשטימונג; בריעף=וועקסעל; קארעספאנדענץ; פריינדליכע בעציהונגען.

correspon'dency *n.* (קאר-ע-ספאנ'-דענ-סי) ז. ***correspondence***

correspon'dent *a. and n.* (קאר-ע-ספאנ'-דענט) פאסענד; געהעריג; א קארעספאנדענט; איינער מיט וועמען מען פיהרט אן געוויסע בעציהונגען דורך בריעף=וועקסעל.

correspon'dently *adv.* (קאר-ע-ספאנ'-דענט-לי) דורך צופאסען איינע צו די אנדערע; דורך בריעף=וועקסעל.

correspon'ding *a.* (קאר-ע-ספאנ'-דינג) 1. ענטשפרעכענד; 2. שטעהענדיג אין דערזעלבער בעציהונג; 3. זייענדיג צוגעפאסט איינער צום אנדערען; 4. אנפיהרענדיג א בריעף=וועקסעל.

2. We have corresponding positions in different offices. 4. We have been corresponding for some years.

correspon'ding an'gles (קאר-ע-ספאנ'-דינג ענגלז) אין געאמעטריע — קארעספאנדירענדע אדער געגענאיבערליעגענדע ווינקלען [ווי די ווינקלען 1 און 5 אדער 3 און 7 אין דער צייכנונג].

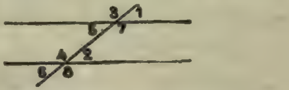

Corresponding Angles

correspon'ding clerk (קאר-ע-ספאנ'-דינג קלוירק) אן אנגעשטעלטער אין א קאנטאר, וואס פיהרט די קארעספאנדענץ.

correspon'dingly *adv.* (קאר-ע-ספאנ'-דינג-לי) אויף א צוגעפאסטען שטייגער; ענטשפרעכענד.

correspon'ding sec'retary (קאר-ע-ספאנ'-דינג סעק'-רי-טע-רי) א סעקרעטער פון א פעראיין וואס פיהרט די קארעספאנדענץ פון פעראיין.

cor'ridor *n.* (קאר'-אי-דאהר) א קארידאר, א דורכגאנג אין א געביידע.

corrigibil'ity *n.* (קאר'-אי-דזשי-ביל'-אי-טי) דאס קענען זיין אויסגעבעסערט [ווי געוויסע שלעכטע מדות וואס קענען אויסגעבעסערט ווערען].

cor'rigible *a.* (קאר'-אי-דזשיבל) וואס קען אויסגעבעסערט אדער פערריכט ווערען.

cor'rigibleness *n.* (קאר'-אי-דזשיבל-נעס) ז. ***corrigibility***

corri'val *n., a. and v.* (קא-ראי'-וועל) א קאנקורענט, איינער וואס שטרייט מיט'ן אנדערען אין דערגרייכען די זעלביגע זאך; קאנקורירענד; קאנקורירען.

corrob'orant *n. and a.* (קא-ראב'-א-רענט) וואס קרעפטיגט; א מעדיצין צום קרעפטיגען.

corrob'orate *v.* (קא-ראב'-א-רייט) בעקרעפטיגען, בעשטעטיגען [גאנץ אונאבהענגיג זאגען דאס זעלבע וואס איינער האט געזאגט און דערמיט בעשטעטיגען זיינע רייד].

The plaintiff testified. The evidence of five other witnesses corroborated his testimony.

corrob'orater *n.* (קא-ראב'-א-ריי-טער) איינער וואס בעשטעטיגט אדער בעקרעפטיגט [אימעצענס רייד].

corrobora'tion *n.* (קא-ראב-א-ריי'-שאן) דאס בעקרעפטיגען, דאס בעשטעטיגען; עפעס וואס איז בעשטעטיגט.

corrob'orative *n. and a.* (קא-ראב'-א-ריי-טיוו) וואס בעשטעטיגט; וואס קרעפטיגט; א קרעפטיגונגס=מיטעל.

corrob'oratory *a.* (קא-ראב'-א-ריי-טא-רי) וואס קרעפטיגט.

corrode' *v.* (קא-ראוד') צופרעסען, אויספרעסען [הויפטזעכליך וועגען כעמישער ווירקונג].

The action of the air tends to corrode iron.

corro'dent *a. and n.* (קא-ראו'-דענט) צופרעסענד; א כעמישער שטאף וואס צופרעסט.

corrodibil'ity *n.* (קא-ראו-די-ביל'-אי-טי) דאס וואס קען צופרעסען ווערען [דורך א כעמישער ווירקונג].

corro'dible *a.* (קא-ראו'-דיבל) וואס קען צופרעסען ווערען [דורך א כעמישער ווירקונג].

corrosibil'ity *n.* (קא-ראו-סי-ביל'-אי-טי) ז. ***corrodibility***

corro'sible *a.* (קא-ראו'-סיבל) ז. ***corrodent***

corro'sion *n.* (קא-ראו'-זשאן) דאס צופרעסען [הויפטזעכליך דורך כעמישע ווירקונג].

corro'sive *a. and n.* (קא-ראו'-סיוו) צופרעסענד; עפעס וואס צופרעסט [ווי א כעמישער שטאף].

corro'sively *adv.* (קא-ראו'-סיוו-לי) דורך צופרעסונג; אויף א צופרעסענדען אדער צושטערענדען אופן; ווי א צופרעסענדער כעמישער שטאף.

corro'siveness *n.* (קא-ראו'-סיוו-נעס) די אייגענשאפט פון קענען צופרעסען; אן אייגענשאפט פון א כעמישען שטאף וואס צופרעסט.

corro'sive sub'limate (קא-ראו'-סיוו סאב'-לי-מייט) קוועקזילבער=כלאריד [אזא כעמישער שטאף וואס ווערט צוזאמענגעשטעלט פון גלייכע טיילען פון געוועהנליכע זאלץ און קוועקזילבער].

corrosiv'ity *n.* (קאר-א-סיוו'-אי-טי) ז. ***corrosiveness***

cor'rugant *a.* (קאר'-או-גענט) וואס קען

זיך קנייטשען, אדער זיך אויסלעגנען אין פאלדען; וואס קען צוזאמענגעשרומפען ווערען.

cor'rugate *v. and a.* (קאר'-או-גייט) צוקנייטשען; אויסלעגנען אין פאלדען; צוקנייטשט, אויסגעלעגט אין פאלדען, צוזאמענגעשרומפען.

cor'rugated *a.* (קאר'-או-גיי-טעד) געקנייטשט, צוזאמענגעשרומפען.

cor'rugated pa'per (קאר'-או-גיי-טעד פיי'-פער) דיקעס, שטארקעס פאקפאפיער, געקנייטשט אין פאלדען, אום עס צו מאכען עלאסטיש.

corruga'tion *n.* (קאר-או-גיי'-שאן) קנייטשונג; א קנייטש; דאס זיין געקנייטשט אדער אין פאלדען.

cor'rugator *n.* (קאר'-או-גיי-טאר) אין מעדיצין — א מוסקעל וואס ציהט צונויף אין קנייטשען [ווי למשל דער אויגענברעמען-מוסקעל].

corrupt' *v. and a.* (קא-ראפט') קארופטירען, פערדארבען, ברייננען צו א צושטאנד פון פוילען; פערפעלשען; אראבפיהרען פון גוטען וועג; אונטערקויפען; געבען שוחד; אנשטעקען, פערגיפטען [מיט קראנקהייטען]; ווערען קארופט; ווערען אונריין, פערדארבען, פערפוילט; פערדארבען; אונעהרליך; אראבגעפיהרט פון גוטען וועג; אונטערגעקויפט; פערפעלשט; פאלש.

corrup'ted *a.* (קא-ראפ'-טעד) פערדארבען; אונריין, פערפעלשט; אונטערגעקויפט; אראבגעפיהרט פון גוטען וועג.

corrup'ted prac'tice (קא-ראפ'-טעד פרעק'-טיס) שוחד, בעשטעכונג, דאס אונטערקויפען אימיצען, דאס זיין אונטערגעקויפט.

corrup'ter *n.* (קא-ראפ'-טער) פערדערבער, פערפיהרער; פערפעלשער.

corruptibil'ity *n.* (קא-ראפ-טי-ביל'-אי-טי) די פעהיגקייט, מעגליכקייט אדער נייגונג צו ווערען פערדארבען, פערפיהרט, פערפעלשט אדער אונטערגעקויפט.

corrup'tible *a.* (קא-ראפ'-טיבל) וואס קען ווערען פערפעלשט, פערדארבען אדער פערפוילט; וואס קען ווערען קארופט, וואס קען אראבגעפיהרט ווערען פון גלייכען וועג; וואס קען אונטערגעקויפט ווערען.

corrup'tibleness *n.* (קא-ראפ'-טיבל-נעס) דאס קענען פערדארבען ווערען אדער פערפעלשט ווערען; די נייגונג אנצונעהמען שוחד, מאראליש פערדארבען ווערען.

corrup'tibly *adv.* (קא-ראפ'-טי-בלי) אויף א פערדארבענעם אופן; דורך פערפעלשונג; דורך שוחד.

corrup'tion *n.* (קא-ראפ'-שאן) קארופציאן; פערדארבונג; פערדארבענהייט; דאס פוילען; דאס פערפעלשען; פעלשונג; אונעהרליכקייט; אונריינקייט; דאס זיין אדער דאס ווערען אונטערגעקויפט; שוחד; אייטער פון א וואונד: דער שאנדפלעק, וואס א פערברעכער ברייננט דורך זיין פערברעכען זיין פאמיליע.

corrup'tionist *n.* (קא-ראפ'-שאנ-איסט) א פערטיידיגער פון קארופציאן אדער פון מאראלישער פערדארבענהייט; איינער וואס ניט שוחד [כאבאר].

corrup'tive *a.* (קא-ראפ'-טיוו) קארופטירענד, וואס האט די פעהיגקייט צו פערדארבען אדער אנצושטעקען [מיט א קראנקהייט].

corrupt'less *a.* (קא-ראפט'-לעס) וואס קען ניט קארופטירט ווערען; וואס קען ניט פערדארבען ווערען; עהרליך.

corrupt'ly *adv.* (קא-ראפט'-לי) אויף א פערדארבענעם אדער פערדארבענדען אופן; דורך אונעהרליכקייט; דורך קריגען כאבאר אדער זייטיגע אונגעזעצליכע און אונעהרליכע הכנסות פון אן אמט.

corrupt'ness *n.* (קא-ראפט'-נעס) דאס זיין קארופטירט, פערדארבען, אונעהרליך; דאס זיין פויל אדער פערפעלשט.

corrupt'ress *n.* (קא-ראפט'-רעס) איינע וואס פערדארבט, פיהרט אראב פון דרך הישר.

cor'sac *n.* (קאהר'-סעק) דער קארסאק [א סטעפען-פוקס].

cor'sage *n.* (קאהר'-סאזש) א קארסאזש [דער אויבערשטער טייל פון א פרויען-קלייד פון דער טאליע ביז'ן האלז, אויסער די ארבעל].

cor'sair *n.* (קאהר'-סעהר) א ים-רויבער; א רויבער-שיף; אזא פיש.

cor'sak *n.* (קאהר'-סעק) ז. *corsac*

corse *n.* (קאהרס) א מת; א טויטער קערפער [הויפטזעכליך פון א מענשען].

cor. sec. אן אבקירצונג פון *corresponding secretary*.

corse'let *n. and v.* (קאהרס'-לעט) א פאנצער-קלייד; א ברוסט-פאנצער; דער טייל פון קערפער ביי אינזעקטען, וואו עס געפינען זיך די פליגעלעך און די פיסלעך; ארומנעהמען מיט א פאנצער אדער ווי מיט א פאנצער.

cor'set *n. and v.* (קאהר'-סעט) א קארסעט; איינשנורעווען אין א קארסעט.

cors'let *n. and v.* (קאהרס'-לעט) ז. *corselet*

cors'ned *n.* (קאהרס'-נעד) א געהייליגט שטיקעל ברויט אדער קעז, וואס מען פלעגט אין ענגלאנד אין מיטעלאלטער געבען אויפעסען א בעשולדיגטען, אום אויסצוגעפינען, אויב ער איז שולדיג [מען האט דאן געגלויבט, אז אויב דער בעשולדיגטער איז ווירקליך שולדיג, וועט ער פון דעם שטיקעל ברויט אדער קעז קראנק ווערען].

cors'y *a.* (קאהר'-סי) קארופט.

cortège' *n.* (קאהר-טייזש') א סוויטע; בעגלייטונגס-בעדיענטע; א פראצעסיאן; א פראצעסיאן ביי א לויה.

Cor'tes *n.* (קאהר'-טעס) דער שפאנישער אדער פארטוגעזישער פארלאמענט.

cor'tex *n.* (קאהר'-טעקס) א קארע, א שאלעכץ; די קארע פון א כינין-בוים; עטוואס וואס איז קארע-ארטיג [ווענגען קערפער-טיילען ביי מענשען און חיות]; די אויבערשטע שיכט [אלס מעדיצינישער אויסדרוק, ווי די אויבערשטע שיכט פון מארך א. ד. ג.].

cor'tical *a.* (קאהר'-טי-קעל) וואס איז שייך אדער וואס איז עהנליך צו קארע; אויסערליך, וואס דעקט צו פון אויבען, וואס בעלאנגט צו דער אויבערשטער שיכט [אלס מעדיצינישער אויסדרוק, ווי דער אויבערשטער טייל פון מארך].

cor'ticate *a.* (קאהר'-טי-קייט) וואס האט א קארע אדער א דיקע שאלעכץ.

cor'ticated *a.* (קאהר'-טי-קיי-טעד) ז. *corticate*

cor'ticating *a.* (קאהר'-טי-קיי-טינג) וואס דיענט אלס קארע, שאלעכץ אדער אויסערליכער צודעק; וואס בילדעט די קארע.

cortica'tion *n.* (קאהר-טי-קיי'-שאן) דאס אויסבילדען זיך אין א קארע אדער א שאלעכץ.

cortic'ic *a.* (קאהר-טיס'-איק) וואס איז געמאכט פון אדער האט א שייכות צו קארק.

corticif'erous *a.* (קאהר-טי-סיפ'-ע-ראס) וואס ברייננט ארויס קארע אדער עפעס וואס איז עהנליך צו קארע.

cortic'iform *a.* (קאהר-טיס'-אי-פארם) וואס איז עהנליך צו קארע.

corticin'ic *a.* (קאהר-טי-סינ'-איק) ז. *corticic*

cor'ticose *a.* (קאהר'-טי-קאוס) וואס איז געמאכט פון קארע; וואס איז ווי קארע; וואס האט אויף זיך א דיקע שאלעכץ; וואס האט אן אויסערליכען צודעק [אלס מעדיצינישער אויסדרוק, ווי די אויבערשטע שיכט פון מארך];

cor'ticous *a.* (קאהר'-טי-קאס) ז. *corticose*

corun'dum *n.* (קא-ראנ'-דאם) קארונד, דימאנטשפאט, אלומיניום-אקסיד [ווערט געברויכט צום פאלירען. די קאלירטע טיילען פון'ם קארונד זיינען עדעל-שטיינער].

corus'cate *v.* (קא-ראס'-קייט) פינקלען; גלענצען; פלוצלונג אויפפלאמען, אויפבליצען.

corusca'tion *n.* (קאר-אס-קיי'-שאן) דאס פינקלען, בלישטשען, פלאמען, בליצען; דאס פלוצלונגע אויפפלאמען אדער אויפבליצען; ליכט-גלאנץ.

corve *n.* (קאהרוו) ז. *corf*

corvée' *n.* (קאהר-וויי') געצוואונגענע ארבייט [ווי פעררי כטען וועגען א. ד. ג.] פאר דעם הערשער אדער אייגענטימער פון לאנד [אין דער פעאדאלער ארדנונג].

corvette' *n.* (קאהר-וועט') א קארוועטע [א קליינע הילצערנע קריעגס-שיף].

corvet'to *n.* (קאהר-וועט'-או) ז. *curvet*

cor'vine *a.* (קאהר'-ווין) וואס געהערט צו דעם מין וואראנעס אדער קראהען; וואס איז עהנליך צו א וואראנע.

Corvul'tur *n.* (קאהר-וואל'-טער) א מין אפריקאנישע קראהען, וואס האבען שנאבלען ווי א קארשון.

Cor'vus *n.* (קאהר'-וואס) דער מין ראבען; א נאמען פון א געוויסער גרופע פון פיער שטערען [אין דער אלטער אסטראנאמיע].

cor'vus *n.* (קאהר'-וואס) אן אינסטרומענט, וואס איז פון די אלטע רוימער געברויכט געווארען צו צוברעכען פעסטונגס-ווענט אדער שיפען.

cor'ybant *n.* (קאר'-אי-בענט) אזא גאטהיים אין אלטען פריגיען [אין קליין אזיען]; א גלח אין דעם טעמפעל פון דער פריגישער געטין סיבעלע; א פאנאטיש-גלויבינגער; א קאריבאנט [איינער וואס קומט אריין אין ווילדען עקסטאז, וואס ווערט ווילד, וואס ווערט ווילד און משוגע פון עקסטאז אזוי אז ער הויבט אן צו זעהן פאנטאסטישע בילדער].

coryban'tiasm *n.* (קאר-אי-בענ'-טי-עזם) ז. *corybantism*

coryban'tic *a.* (קאר-אי-בענ'-טיק) ווילד אויפגערעגט: וואס איז אין א ווילדען עקסטאז; וואס ליידט פון קאריבאנטיזם [אזא משוגעת, ווען מען זעהט וואכענד פאנטאסטישע בילדער].

cor'ybantism *n.* (קאר'-אי-בענ-טיזם) קאריבאנטיזם [א פאטאלאגישער צושטאנד, ווען דער קראנקער זעהט וואכענד פאנטאסטישע בילדער].

cor'ymb *n.* (קאר'-אימב) בײ פלאנצען, װעלכע די בלומען אדער די פרוכטען װאקסען אין א פלאכען אדער האלב-רונ-דען בינטעל.

Corymb

corym'biate *a.* (קא-רים'-בי-אײט) ארױסברײנגענדיג בלומען אדער פרוכטען אין פלאכע אדער האלב-רונדע בינטלעך [װעגען פלאנצען].

corym'biated *a.* (קא-רים'-בי-אײ-טעד) ז. *corymbiate*

corymbif'erous *a.* (קאר-אים-ביפ'-ע-ראס) ז. *corymbiate*

corym'bose *a.* (קא-רים'-באוס) װאס איז שײך אדער װאס איז ענליך צו פלאנ-צען, װאס זײערע פרוכטען אדער בלומען װאקסען אין פלאכע אדער האלב-רונדע בינטלעך.

corym'bous *a.* (קא-רים'-באס) ז. *corymbose*

coryphæ'us *n.* (קאר-אי-פי'-אס) ז. *corypheus*

coryphée' *n.* (קא-רי-פײ') די הױפּט-טענצערין אדער הױפּט-טענצער אין א באַ-לעט.

coryphe'us *n.* (קאר-אי-פי'-אס) דער פיהרער פון די כאר-טענץ אין דער אל-טער גריכישער דראמא; דער פיהרער פון א כאר; א פיהרער.

cory'za *n.* (קא-ראי'-זא) קאטער [אן ענטצינדונג אין נאז און אין האלז װאס קומט פון פערקיהלונג].

cose'cant *n.* (קאו-סי'-קענט) די קאָ-זעקאנט [אן אױסדרוק אין דער טרי-גאנאמעטריע צו בעצײכנען א געװיסע בע-ציהונג פון צװײ זײטען פון א דרײ-עק צו זײנע װינקלען. דיזע בעציהונג װערט אי-מער אױסגעדריקט אין א צאהל, װאס איז העכער װי 1, אדער װאס קען זײן גלײך צו 1].

cosec'tional *a.* (קאו-סעק'-שאנ-על) אין באטאניק — װאס בעלאנגט צו דער זעלביגער סעקציאן [נאטירליכע גרופע].

cos'en *v.* (קאזן) אבנארען, אריינגנארען.

cosen'tient *a.* (קאו-סען'-שיענט) בע-מערקענד אדער פיהלענד צוזאמען מיט אנדערע.

co'sey *a.* (קאו'-זי) בעקװעם, װארם, גע-מיטליך.

He retired to his cosey study and began to read.

cosh'er *v.* (קאש'-ער) שפײזען מיט זיסע זאכען, צערטלען; זײן פרײנדליך מיט אײ-נעם; פיהרען א שמועס; צװינגען צו גע-בען כיבוד אדער אונטערהאלטונג, װי שפײז, װאהנונג א. ד. ג.

cosh'ering *n.* (קאש'-ער-אינג) דאס רעכט פון פעאדאל [פריץ] אין מיטעל-אלטער צו װאהנען בײ זײנע אונטערטהא-נען און לעבען אױף זײער רעכנונג.

cosh'ery *n.* (קאש'-ער-י) ז. *coshering*

cosig'natory *a. and n.* (קאו-סיג'-נע-טא-רי) װאס איז פערבונדען מיט אן אנ-דערען אין אונטערשרײבען א קאנטראקט; אײנער, װעלכער שרײבט אונטער מיט נאך אנדערע א קאנטראקט.

Nearly all the nations of the world were cosignatories to the Hague arbitration treaty.

cosignif'icative *a.* (קאו-סיג-ניפ'-אי-קײ-טיװ) װאס האט דיזעלבינע בעדײטונג.

co'sily *adv.* (קאו'-זי-לי) מיט בעקװעמ-ליכקײט; אױף א בעקװעמליכען אופן.

cos'inage *n.* (קאז'נ-עדזש) בלוט-פער-װאנדשאפט.

co'sine *n.* (קאו'-סאין) אן קאזינוס [אן אױסדרוק אין דער טריגאנאמעטריע װעל-כער בעצײכענט א געװיסע בעציהונג פון צװײ זײטען פון א דרײ-עק אין בעצוג צו דעם װינקעל, װעלכען זײ שליסען אײן. די-זע בעציהונג װערט אימער אױסגעדריקט אין א געװיסער צאהל, װאס קען ניט זײן העכער װי 1].

cos'mete *n.* (קאס'-מיטע) א הױכער בע-אמטער אין אלט-גריכענלאנד, װעלכער האט געהאט די אױפזיכט איבער דער ער-ציהונג פון יונגע לײט צו מאכען פון זײ גוטע בירגער.

cosmet'ic *a. and n.* (קאז-מעט'-איק) פערשעהנערענד; װאס גיט צו שעהנקײט; קאסמעטיק, מיטלען צו מאכען שעהנער דעם קערפּער, װי פודרע, פארפיומען, א. ד. ג.].

cosmet'ical *a.* (קאז-מעט'-אי-קעל) ז. *cosmetic*

cosmetol'ogy *n.* (קאז-מי-טאל'-א-דזשי) די לעהרע װי אזױ אױפצוהאלטען דעם קערפּער שעהן און רײן.

cos'mic *a.* (קאז'-מיק) װאס געהערט צום קאסמאס [ז. *cosmos*] װאס איז שײך צו דער פילאזאפישער לעהרע װע-גען קאסמאס; אונגעהױער ברײט; אין אסטראנאמיע — װאס עס קומט פאר אין הימעל פאר'ן זונען-אױפגאנג.

cos'mical *a.* (קאז'-מי-קעל) ז. *cosmic*

cos'mically *adv.* (קאז'-מי-קעל-אי) מיט'ן בנוגע צום קאסמאס [ז. *cosmos*]; זונען-אױפגאנג.

cos'mism *n.* (קאז'-מיזם) די פילאזא-פישע שטה װעגען װעלט-אל נעגרינדעט אױף דער ענטװיקלונגס-לעהרע.

cosmocrat'ic *a.* (קאז-מא-קרעט'-איק) װאס איז שײך צו אן אלװעלטליכער מא-נארכיע.

cosmog'onal *a.* (קאז-מאג'-א-נעל) קאסמאגאניש, װאס איז שײך צו דער לעהרע װעגען די בעשאפונג פון דער װעלט.

cosmogon'ic *a.* (קאז-מא-גאנ'-איק) קאסמאגאניש, װאס איז שײך צו דער לעהרע װעגען דער ענטשטעהונג פון דער װעלט.

cosmogon'ical *a.* (קאז-מא-גאנ'-אי-קעל) ז. *cosmogonic*

cosmog'onist *n.* (קאז-מאג'-א-ניסט) דער װאס בעשרײבט די ענטשטעהונג פון װעלט-אל; דער װאס איז בעקאנט מיט דער לעהרע װעגען די ענטשטעהונג פון דער װעלט.

cosmog'ony *n.* (קאז-מאג'-א-ני) די לעהרע װעגען די ענטשטעהונג פון דער װעלט.

cosmog'rapher *n.* (קאז-מאג'-רע-פער) דער װאס שטודירט קאסמאגראפיע [די בעשרײבונג פון דער ערד און הימלען].

cosmograph'ic *a.* (קאז-מא-גרעפ'-איק) װאס איז שײך צו קאסמאגראפיע.

cosmograph'ical *a.* (קאז-מא-גרעפ'-אי-קעל) ז. *cosmographic*

cosmograph'ically *adv.* (קאז-מא-גרעפ'-אי-קעל-אי) אױף א קאסמאגראפי-שען ארט, אױף'ן ארט פון בעשרײבען די ערד מיט די שטערען און פלאנעטען.

cosmog'raphist *n.* (קאז-מאג'-רע-פיסט) ז. *cosmographer*

cosmog'raphy *n.* (קאז-מאג'-רע-פי) קאסמאגראפיע [בעשרײבונג און צײכנונ-גען פון דער ערד און די הימלען].

cos'molabe *n.* (קאז'-מא-לײב) ז. *astrolabe*

cosmol'atry *n.* (קאז-מאל'-ע-טרי) דאס דינען די װעלט און איהרע ערשײנונגען אלס א גאט.

cosmolog'ic *a.* (קאז-מא-לאדזש'-איק) ז. *cosmological*

cosmolog'ical *a.* (קאז-מא-לאדזש'-איק-על) קאסמאלאגיש, װאס איז שײך צו דער לעהרע װעגען די געזעצע װאס הערשען אין װעלט-אל.

cosmolog'ically *adv.* (קאז-מא-לאדזש'-אי-קעל-אי) אױף א קאסמאלאגי-שען ארט, לױט דער לעהרע װעגען די געזעצע, װעלכע הערשען אין װעלט-אל.

cosmol'ogist *n.* (קאז-מאל'-א-דזשיסט) דער װאס פארשט די פראבלעמען פון קאס-מאלאגיע. ז. *cosmology*

cosmol'ogy *n.* (קאז-מאל'-א-דזשי) קאסמאלאגיע [די לעהרע װעגען װעלט-אל, װעגען זײנע עלעמענטען און געזע-צען].

cosmom'etry *n.* (קאז-מאמ'-ע-טרי) װעלט-אױסמעסטונג; דאס אױסמעסטען פון דער װעלט [דורך גראדען, מינוטען, געאגראפישע לענג, געאגראפישע ברײט א. ד. ג.].

cosmoplas'tic *a.* (קאז-מא-פלעס'-טיק) װאס געהערט צו דער אױסבילדונג פון דער װעלט.

cosmopol'itan *a. and n.* (קאז-מא-פאל'-אי-טען) קאסמאפאליטיש; װאס בע-לאנגט צו דער גאנצער װעלט; ניט פער-בונדען מיט קײן בעשטימטען ארט; פרײ פון לאקאלע און נאציאנאלע פאראורטײ-לען; װאס פיהלט זיך אין אלע טײלען פון דער װעלט װי בײ זיך אין דער הײם; ברײט פערשפרײט איבער דער װעלט [װי למשל, געװיסע מינים פלאנצונגען אדער חיות]; א קאסמאפאליט, א װעלט-ביר-גער.

cosmopol'itanism *n.* (קאז-מא-פאל'-אי-טען-איזם) ז. *cosmopolitism*

cosmop'olite *a. and n.* (קאז-מאפ'-א-לאיט) אלגעמײן; קאסמאפאליטיש; א װעלט-בירגער; אײנער װאס איז הײ-מיש אין דער גאנצער װעלט; א פלאנץ אדער חיה װאס געפינט זיך אומעטום.

cosmopolit'ical *a.* (קאז-מא-פא-ליט'-אי-קעל) קאסמאפאליטיש; װאס בעלאנגט ניט צו קײן נאציאן.

cosmop'olitism *n.* (קאז-מאפ'-א-לאי-טיזם) װעלט-בירגערשאפט.

cosmora'ma *n.* (קאז-מא-רא'-מא) א מין פאנאראמא, אין װעלכער דער צושױ-ער זעהט א סעריע בילדער פון לאנדשאפ-טען, שטעט און געבײדען אין זײער נא-טירליכער גרױס.

cos'mos *n.* (קאז'-מאס) דער קאסמאס [די גאנצע װעלט מיט די הימלען און שטערען אלס א הארמאנישע גאנצע].

cos'moscope *n.* (קאז'-מא-סקאופ) אן אינסטרומענט צו ציינען די פאזיציאן, די בעציהונג און די בעוועגונג פון דער זון, ערד און לבנה.

cos'mosphere *n.* (קאז'-מא-ספיער) אן אפאראט וואס ציינט די פאזיציאן פון דער ערד בנוגע צו בעשטימטע שטערען.

cos'motheism *n.* (קאז'-מא-טהיע-איזם) די לעהרע, אז גאט און די וועלט איז איינע און דיזעלבע זאך; פאנטהעאיזם.

cosmothet'ic *a.* (קאז-מא-טהעט'-איק) וואס גלויבט אין דער עקזיסטענץ פון אן אויסערליכער וועלט [עולם האצילות].

Cosne *n.* (קאון) א מין רויטער וויין [ווערט פראדוצירט אין פראנקרייך].

Cos'sack *n.* (קאס'-עק) א קאזאק.

cos'sas *n.* (קאס'-עז) אינדישער מוסלין [אזא מין דינער לייווענד].

cos'set *n. and v.* (קאס'-עט) א לעמעלע, וואס איז אויפגעהאדעוועט געווארען אהן דער מוטער; א ליעבלינג; צערטלען; איידעל ערציהען.

cost *v. and n.* (קאהסט) אויסרופען דעם פרייז [ווי אויף א בערזע]; פארערען אדער פרעגען דעם מקח; קאסטען; זיין די אורזאכע פון א פערלוסט; דער מקח, פרייז; די אויסגאבען, הוצאות; דער ווערטה; די רעכנונג.

cas'ta *n.* (קאס'-טא) א ריפ; א ראנד, א זייט.

cos'tal *a.* (קאס'-טעל) וואס געהערט צו די ריפען אדער צום זייט פון קערפער.

cos'tate *a.* (קאס'-טייט) מיט ריפען.

cos'tated *a.* (קאס'-טיי-טעד) ז. *costate*.

costean' *v.* (קאס-טיען') אונטערזוכען א שאכטע [מינע] דורך גראבען טיעפע גריבער אין דעם באדען פון דער שאכטע.

costea'ning *n.* (קאס-טיע'-נינג) דאס אונטערזוכען א שאכטע [מינע] דורך גראבען טיעפע גריבער אין באדען פון דער שאכטע.

costean'-pit *n.* (קאס-טיען'-פיט) אן אויסגעגראבענע גרוב צו אונטערזוכען דעם באדען פון א שאכטע [מינע].

cos'ter *n.* (קאס'-טער) ז. *costermonger*.

cos'ter-boy *n.* (קאס'-טער-באי) א אינגעל וואס פערקויפט אין גאס פרוכט, גרינסען א. ד. ג.

cos'termonger *n. and a.* (קאס'-טער-מאנ-גער) א גאסען-פערקויפער פון פרוכט, גרינסען א. ד. ג. וואס שרייט אויס זיין סחורה; געלדזיכטיג; געמיין.

cost'-free *adv.* (קאהסט'-פריע) קאסטען-פריי.

costicar'tilage *n.* (קאס-טי-קאר'-טי-ליידזש) ריפ-כראמשקע.

costif'erous *a.* (קאס-טיפ'-ע-ראס) וואס האט ריפען.

cos'tiform *a.* (קאס'-טי-פארם) וואס האט די פארם פון א ריפ.

costiser'vical *a.* (קאס-טי-סויר'-ווי-קעל) וואס איז שייך צו די ריפען און האלז.

costispi'nal *a.* (קאס-טי-ספאי'-נעל) וואס האט ריפען און א רוקען-ביין [וועגען חיות].

cos'tive *a.* (קאס'-טיוו) וואס ליידט פון פערשטאפונג [עצירות]; הארטלייביג.

cos'tively *adv.* (קאס'-טיוו-לי) מיט פערשטאפונג [עצירות].

cos'tiveness *n.* (קאס'-טיוו-נעס) פערשטאפונג [עצירות].

cost'less *a.* (קאהסט'-לעס) אהן קאסטען, וואס קאסט גארניט.

cost'liness *n.* (קאהסט'-לי-נעס) טהייערקייט, קאסטשפיעליגקייט.

cost'ly *a. and adv.* (קאהסט'-לי) טהייער, קאסטשפיעליג; אויף א טהייערען, קאסטשפיעליגען אופן.

I received a costly birthday gift.

cost'mary *n.* (קאסט'-מע-רי) פרויען-מינצע [א גארטען-פלאנצע וואס וואקסט אין זיד-אייראפא און האט זעהר גוט שמעקענדע בלעטער].

cost'-price *n.* (קאהסט'-פראיס) קאסטען-פרייז [קרן].

The goods were sold at cost-price.

cos'trel *n.* (קאס'-טרעל) אזא אלטע ליימענע אדער הילצערנע פלאש מיט צוויי אויערען.

cost'-sheet *n.* (קאהסט'-שיעט) א קאסטען-רעכנונג פון אן אונטערנעהמונג.

cos'tume *n.* (קאס'-טיום) א קאסטיום.

costume' *v.* (קאס-טיום') אנטהאן א קאסטיום; זיך אויספוצען אין א קאסטיום [ווי פאר א באל א. ד. ג.].

cos'tumed *a.* (קאס'-טיומד) אויסגעפוצט אין א קאסטיום.

The mourners were costumed in black.

costu'mer *n.* (קאס-טיו'-מער) איינער וואס פערפארטיגט אדער פערבארגט קאסטיומען [פאר בעלער, טעאטער א. ד. ג.].

cost what it may (קאהסט הוואט איט מיי) עס מעג קאסטען וואס עס וויל; עס מעג דונערען און בליצען.

cosupreme' *n. and a.* (קא-סו-פריעם') א מיט-רעגיערער, מיט-הערשער; מיט-הערשענד.

cosure'ty *n.* (קא-שור'-טי) א מיט-ערוב [דער וואס איז מיט נאך איינעם ערוב פאר אימעצען].

co'sy *n. and a.* (קאו'-זי) בעקוועם,ווארעם; אזא קאלפאק מיט וועלכען מען בעדעקט א טהעע-קענדעל, אז דיא טהעע זאל ניט קאלט ווערען.

cot *n.* (קאט) א דארפישעס הייזעל; א בעטעל; א וויגעלע; א שיידעלע [אויף א פינגער צו פערהיטען איהם פון א וואונד].

cotan'gent *n.* (קאו-טענ'-דזשענט) א קאטאנגענטע [א געוויסע בעציהונג צווישען די זייטען-ליניעס פון דריי-עק אין טריגאנאמעטריע].

cot'-bed *n.* (קאט'-בעד) א וויגעלע.

cot'betty *n.* (קאט'-בעט-אי) א מאן אין א ספארגיצע [א מאן וואס טהוט די הויז-ארבייט פון דער פרוי].

cote *n.* (קאוט) א שעפסען-שטאל.

côtelette' *n.* (קאו-טע-לעט') א קאטלעט.

cotempora'neous *a.* (קאו-טעם-פא-ריי'-ני-אס) ז. *contemporaneous*.

cotem'porary *n. and a.* (קאו-טעמ'-פא-רע-רי) ז. *contemporary*.

coten'ancy *n.* (קאו-טענ'-ען-סי) דאס זיין א מיט-בעוואהנער אדער א מיט-פאכטער [פון א הויז].

coten'ant *n.* (קאו-טענ'-ענט) א מיט-בעוואהנער [אין א הויז].

co'terie *n.* (קאו'-טע-רי) א געזעלשאפט, א קרייז פון פערזאנען וואס פערזאמלען זיך פאר וויסענשאפטליכע אדער ליטעראַרישע אונטערהאלטונגען אדער דיסקוסיאנען.

coter'minous *a.* (קאו-טויר'-מי-נאס) ז. *conterminous*.

cot'gare *n.* (קאט'-גייר) אבפאל פון וואל אדער פלאקס.

cothur'nal *a.* (קא-טהויר'-נעל) וואס איז שייך צו די קורצע שטיוועל [האלב-שטיוועל] וואס די גריכישע אדער רוימישע אקטיארען פלעגען טראגען ביים שפיעלען; טראגיש; וואס איז שייך צו דראמא.

cothur'nate *a.* (קא-טהויר'-נייט) אנגעטהאן אין קורצע שטיוועל [האלב-שטיוועל]; טראגיש.

cothur'nated *a.* (קא-טהויר'-ניי-טעד) ז. *cothurnate*.

cothur'nus *n.* (קא-טהויר'-נאס) אזעלכע קורצע שטיוועל [האלב-שטיוועל] וואס די גריכישע אדער רוימישע אקטיארען פלעגען טראגען ביים שפיעלען; א טראגעדיע.

cotic'ular *a.* (קא-טיק'-יו-לער) וואס איז שייך צו א שארפשטיין; וואס איז עהנליך צו א שארפשטיין.

coti'dal *a.* (קאו-טאי'-דעל) פון גלייכער פלוט [אין בעצוג צו דער הויבונג פון וואסער אין ים וואס פערגיסט דעם ברעג יעדען טאג אין דערזעלבער צייט].

cotil'lion *n.* (קא-טיל'-יאן) קאטיליאן [א מין טאנץ]; א מין וואלענע געוואנד פון ווייס און שווארץ פאר פרויען-קליידער.

cot'land *n.* (קאט'-לענד) דאס לאנד וואס געהערט צו א הייזעל.

cot'quean *n.* (קאט'-קהוויען) א מאן וואס טהוט פרויען-ארבייט; א מאן-עהנליכע פרוי.

cotrustee' *n.* (קאו-טראס-טיע') א מיט-נאמן [דער ווער עס איז א נאמן נאך מיט איינעם].

cots'wold *n.* (קאטס'-הוואולד) אן אפען גרין-בעוואקסען פעלד וואס ווערט בענוצט פאר פיטערען שעפסען.

cot'tage *n.* (קאט'-עדזש) א דארפיש אדער איינפאך הייזעל; א ניט זעהר גרויס הויז אין א זומער-פלאץ אדער אין א פארשטאדט; א הויז אין א פערגניגונגס-פלאץ.

cot'tage cheese (קאט'-עדזש טשיעז) צוואַרעך.

cot'taged *a.* (קאט'-עדזשד) פערבוים מיט קליינע הייזעלעך.

cot'tager *n.* (קאט'-ע-דזשער) איינער וואס וואהנט אין א דארפישען הייזעל אדער אין א הויז אין א פערגניגונגס-פלאץ.

cot'ter *n.* (קאט'-ער) איינער וואס וואהנט אין א קליין דארפיש הייזעל; א קלין [א קייל] צו פערפעסטיגען א מאשינען-טייל, אז ער זאל זיצען פעסט און זאל זיך ניט דרעהען

cot'ter-drill *n.* (קאט'-ער-דריל) אזא דריל צום בויערען לעכער וואו עס דארף אריינגעשלאגען ווערען א קלין [א קייל].

cot'tered *a.* (קאט'-ערד) צונויפגעשלאסען מיט א קלין [א קייל].

cot'terel *n.* (קאט'-ער-על) א קלין [קייל] צו בעפעסטיגען א מאשינען-טייל, ער זאל זיצען פעסט און ניט דרעהען זיך.

cot'tier *n.* (קאט'-אי-ער) איינער וואס וואהנט אין א דארפיש הייזעל.

cot'ton *n., a. and v.* (קאטן) וואטע; באוועל; באוועל-פאדים; באוועל-שטאף; באוועל-פלאנצע; געמאכט פון באוועל; ווערען פוכיג ווי וואטע; צופאסען; ווערען נאהנט; קומען אין א נאהנטע שייכות; בעקומען א נייגונג צו עטוואס.

cot'tonade *n.* (קאטנ'-אייד) דיקע באוועלנע שטאף.

cot'ton-cake *n.* (קאטנ'-קייק) דער קוכען וואס בלייבט פון די באוועל-זוימען נאכדעם ווי מען האט פון זיי אויסגעדריקט דאס אויל.

cot'ton flan'nel (קאטן פלענ'-על) באוועל-פלאנעל [אזא פוכיגער באוועל-שטאף].

cot'ton-gin *n.* (קאטנ'-דזשין) א מאשין צו רייניגען באוועל פון די באוועל-קערנער.

cot'ton goods (קאטן גודז) באוועלנע סחורה.

cot'ton-grass *n.* (קאטנ'-גרעס) וואל-גראז [אזא פלאנצע וואס האט אויף זיך א וואטען-עהנליכע פוך]. ז. איל. *"Grasses and their Allies"*

cot'ton is king (קאטן איז קינג) דאס באוועל הערשט [וועגען דער הערשאפט פון די רייכע באוועל-פלאנטאטארס אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא פאר דעם בירגער-קריעג צו בעפרייען די נעגער פון שקלאפעריי].

cot'tonize *v.* (קאטנ'-איז) מאכען עהנליך צו באוועל.

cot'tonizing *n.* (קאטנ'-אי-זינג) דאס צובערייטען פלאקס אדער האנף אזוי, אז מען זאל עס קענען שפינען אויף באוועל-מאשינען.

cot'ton-lord *n.* (קאטנ'-לאהרד) א רייכער באוועל-פאבריקאנט.

cot'ton-machine' *n.* (קאטנ'-מע-שין') א מאשין צו שפינען באוועל.

cot'ton-manufac'tory *n.* (קאטנ'-מענ-יו-פעק'-טא-רי) א באוועל-פאבריק.

cot'ton-mill *n.* (קאטנ'-מיל) ז. ***cotton-manufactory***

cottonoc'racy *n.* (קאטנ-אק'-רע-סי) די הערשאפט אדער פאליטישער איינפלוס פון די רייכע באוועל-פלאנטאטארס אין די זיד-שטאאטען פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא, בעזאנדערס פאר דעם בירגער-קריעג צו בעפרייען די נעגער פון שקלאפעריי.

cot'ton-pick'er *n.* (קאטנ'-פיק'-ער) א מאשין אראבצונעהמען באוועל פון פעלד; א מאשין צום רייניגען באוועל פון שמוץ נאכדעם ווי עס איז אראבגענומען פון פעלד.

cot'ton-plant *n.* (קאטנ'-פלענט) די באוועל-פלאנצע.

Cotton-plant

cot'ton-plan'ter *n.* (קאטנ'-פלענ'-טער) איינער וואס פראדוצירט באוועל, א באוועל-פלאנטאטאר; א מאשין צום פלאנצען באוועל.

cot'ton-pow'der *n.* (קאטנ'-פאו'-דער) אן אויפרייסענדער פולווער וואס ווערט נעמאכט פון שיס-וואטע.

cot'ton-press *n.* (קאטנ'-פרעס) א פרעס-מאשין צונויפצופרעסען באוועל אין פעק.

cot'ton-rush *n.* (קאטנ'-ראש) ז. ***cotton-grass***

cot'ton sat'in (קאטן סעט'-אין) סאטין, באוועל-אטלאס.

cot'ton-seed *n.* (קאטנ'-סיעד) די זוימען [זאט] פון דער באוועל-פלאנצע.

cot'ton-seed clea'ner (קאטנ'-סיעד קליע'-נער) א מאשין צום רייניגען די זוימען [זאט] פון דער באוועל-פלאנצע.

cot'ton-seed meal (קאטנ'-סיעד מיעל) די קערנער פון דער באוועל-פלאנצע נאכדעם ווי מען האט פון זיי אויסגעדריקט דאס אויל.

cot'ton-seed oil (קאטנ'-סיעד איל) דאס אויל וואס ווערט געמאכט פון די זוימען [זאט] פון דער באוועל-פלאנצע.

cot'ton-shrub *n.* (קאטנ'-שראב) ז. ***cotton-plant***

cot'ton-stai'ner *n.* (קאטנ'-סטיי'-נער) אזא אינזעקט וואס בעפארבט די באוועל-פלאנצען אין א רויטליכען אדער געלבליכען קאליר.

Cot'ton States (קאטן סטייטס) די שטאאטען אין אמעריקא וואו עס ווערט אם מייסטען געפלאנצט באוועל [ווי אלאבאמא, מיסיסיפי א. ד. ג.].

cot'ton-sweep *n.* (קאטנ'-סהוויעפ) אזא קליינער אקער-אייזען וואס ווערט בענוצט ביי דער בעארבייטונג פון באוועל-פעלדער.

cot'tontail *n.* (קאטנ'-טייל) דער וואלד-קראליק [וואלד-קאנינכען].

cot'ton-this'tle *n.* (קאטנ'-טהיסל) אזא דארן-פלאנצע, וואס האט א ווייסען קאליר.

cot'ton-thread *n.* (קאטנ'-טהרעד) באוועלנע פאדים.

cot'ton-tree *n.* (קאטנ'-טריע) אזא קליין בוימעל וואס זיינע זוימען [זאט] זיינען בעדעקט מיט אזא דינעם פוך.

cot'ton vel'vet (קאטן וועל'-וועט) באוועל-סאמעט [א נאכגעמאכטער סאמעט פאבריצירט פון באוועל].

cot'ton-waste *n.* (קאטנ'-הווייסט) דער אבפאל פון באוועל ביי דער פאבריצירונג פון וואטע אדער באוועל-פאדים.

cot'tonweed *n.* (קאטנ'-הוויעד) אזא ווילד גראז וואס איז בעדעקט מיט פוכיגע הערעלעך.

cot'tonwood *n.* (קאטנ'-הוואוד) אזא זארט פאפעל-בוים אין אמעריקא.

cot'ton-wool *n.* (קאטנ'-הוואול) דער רויער באוועל-פוך ווי ער ווערט אראבגענומען פון פעלד.

cot'ton-worm *n.* (קאטנ'-הוואירם) דער באוועל-ווארים [אזא ווארים וואס ברענגט פיעל שאדען די באוועל-פלאנטאציעס].

cot'tony *a.* (קאטנ'-אי) ווי וואטע; פוכיג.

cot'ton-yarn *n.* (קאטנ'-יארן) ז. ***cotton-thread***

cot'trel *n.* (קאט'-רעל) אזא אונטער-שטעל פאר א טאפ וואס ווערט געשטעלט אויף א פייער.

cot'yla *n.* (קאט'-אי-לא) א געלענק-אויסהוילונג [די אויסהוילונג פון א געלענק-ביין וואס זעהט אויס ווי א שיסעלע].

cot'yle *n.* (קאט'-אי-לי) אזא אלטע גריכישע פליסינקייטס-מאס; אזא קליינע טרינק-כלי; א געלענק-אויסהוילונג.

cotyle'don *n.* (קאט-אי-לי'-דאן) דאס זוימען-בלעטעל, דאס ערשטע בלעטעל וואס שפראצט ארויס פון דעם זוימען [זאט].

cotyle'donal *a.* (קאט-אי-לי'-דאנ-על) וואס איז שייך צו א זוימען-בלעטעל אדער צו דעם ערשטען בלעטעל וואס שפראצט ארויס פון דעם זוימען [זאט].

cotyle'donar *a.* (קאט-אי-לי'-דאנ-אר) ז. ***cotyledonal***

cotyle'donary *a.* (קאט-אי-לי'-דאנ-איי-רי) ז. ***cotyledonous***

cotyle'donous *a.* (קאט-אי-לי'-דאנ-אס) וואס האט זוימען-בלעטער [וועגען פלאנצען].

cotyl'iform *a.* (קא-טיל'-אי-פארם) וואס האט די פארם פון א געלענק-אויסהוילונג, וואס האט די פארם פון א שיסעלע.

cot'yloid *a.* (קאט'-אי-לאיד) עהנליך צו א שיסעלע; עהנליך צו א געלענק-אויסהוילונג.

couch *v. and n.* (קאוטש) אוועקלעגען, זיך אוועקלעגען [צום רוהען]; לעגען אויף א בעט; זיך צונויפקארטשען [ווי א ליעגענדע חיה]; זיך אנבויגען ווי אונטער א שווערער משא; זיך בעהאלטען; צווינגען זיך צו בעהאלטען; זיך צודריקען צום פלאץ, וואו מען ליעגט; לעגען אין שיכטען; אויסשטיקען פיגורען אויף שטאף מיט זייד אדער מיט גאלד-בענדלעך; אנשטעלען א שפיעז ווי צום שטעכען; אויסדריקען אין ווערטער; אויסשטעכען די שטאר [א געוויסע אפעראציאן פאר אזא אויגען-קראנקהייט וואס פעראורזאכט בלינדקייט]; אויסרייסען דאס ווילדע גראז פון פעלד; א געלעגער; א קושעטקע; א רוהע-פלאץ פאר חיות; ווילד גראז.

cou'chant *a.* (קאו'-טשענט) ליעגענדיג; ליעגענדיג צונויפגעקארטשעט; איינגעבויגען; ליעגענדיג מיט אן אויפגעהויבענעם קאפ [וועגען פיגורען פון חיות אויף א הערב]; שלאפענדיג אין א פלאץ; געפינענדיג זיך.

cou'cher *n.* (קאו'-טשער) איינער וואס מאכט אן אפעראציאן אויף אן אויג וואס איז בלינד געווארען פון שטאר; א רעגיסטער-בוך פון א קארפאראציאן אדער פון א קלויסטער.

couch'-fel'low *n.* (קאוטש'-פעל'-או) א שלאפקאמעראד, א מיטוואהנער אין א צימער.

couch'-grass *n.* (קאוטש'-גרעס) ווילד גראז אויף תבואה-פעלדער.

cou'ching *n.* (קאו'-טשינג) דאס אויסשטעכען די שטאר [א געוויסע אפעראציאן פאר אזא אויגען-קראנקהייט]; דאס איינבויגען זיך; דאס אויסשטיקען אויף שטאף פיגורען מיט זיידענע אדער גאלדענע בענדלעך; דאס אויסרייסען דאס ווילד-גראז פון פעלדער; דער רוהע-פלאץ פון ווילדע חיות.

cou'ching-nee'dle *n.* (קאו'-טשינג-ניעדל) א נאדעל-פערמיגער מעדיצינישער אינסטרומענט, וואס ווערט געברויכט צו מאכען אן אפעראציאן אויף שטאר [אזא אויגען-קראנקהייט וואס פעראורזאכט בלינדקייט].

couch in terms (קאוטש אין טוירמז) אויסדריקען אין ווערטער, אויסדריקען אין געוויסע פארמען.

couch'less *a.* (קאוטש'-לעס) וואס האט נים וואו דעם קאפּ צוצושפּארען, וואס האט נים קיין בעט.

cou'gar *n.* (קוה'-גאר) דער קוגואר, דער אמעריקאנער פּאנטהער [אזא ווילדע חיה].

Cougar

cough *n. and v.* (קאהף) א הוסט; הוסטען.

cough down (קאהף דאון). אראבהוסטען [דורך הוסטען צווינגען א רעדנער אויפצוהערען ריידען].

cough'-drop *n.* (קאהפ'-דראפּ) הוסט-צוקערקעס; צוקערקעס געגען הוסטען.

cou'gher *n.* (קאה'-פער) איינער וואס הוסט.

cou'ghing *n.* (קאה'-פינג) דאס הוסטען.

cou'gouar *n.* (קוה'-גו-אר) ז. *cougar*

cou'guar *n.* (קוה'-גו-אר) ז. *cougar*

could *v.* (קוד) געקענט. ז. *can*

I could not help it; I had to speak out.

coulomb' *n.* (קוה-לאמ') א קאלאמב [אן איינהייט צו מעסטען עלעקטריציטעט. א קאלאמב איז די מאס עלעקטריציטעט וואס א שטראם פון 1 אמפּער ליפערט אין 1 זעקונדע].

coul'ter *n.* (קאול'-טער) ז. *colter*

coun'cil *n.* (קאונ'-סיל) א בעראטונגס-פערזאמלונג; א בעראטונג; א קערפּערשאפט וואס איז ערוועהלט אדער בעשטימט געווארען צו שאפען געזעצע אדער צו העלפען דער רעגיערונג אין דער פערוואלטונג; א געזעצגעבענדע קערפּערשאפט.

coun'cil-board *n.* (קאונ'-סיל-באורד) דער טיש, ארום וועלכען די בעראטונגס-פערזאמלונג זיצט; די בעראטונגס-קערפּערשאפט.

coun'cil-cham'ber *n.* (קאונ'-סיל-טשיימ'-בער) דאס בעראטונגס-צימער.

coun'cil-house *n.* (קאונ'-סיל-האוס) דאס ראטה-הויז.

coun'cillor *n.* (קאונ'-סיל-אר) ז. *councilor*

coun'cilman *n.* (קאונ'-סיל-מען) א מיטגליעד פון א שטאדט-ראטה.

coun'cil of war (קאונ'-סיל אוו הוואר) א קריעגס-ראטה.

coun'cilor *n.* (קאונ'-סיל-אר) א ראטהס-מיטגליעד; דער פארזיצענדער פון א בעראטהונגס-פערזאמלונג.

coun'cil-proof *a.* (קאונ'-סיל-פּרוהף) טויב צו יעדען ראטה.

coun'sel *n. and v.* (קאונ'-סעל) א בעראטהונג; א ראטה; דאס נאכדענקען; איבערלעגונג; א פּלאן; אן אבזיכט; א ראטה-געבער; אן אדוואקאט; ראטהען; געבען אן עצה; לערנען; ווארענען.

coun'sel-keep'er *n.* (קאונ'-סעל-קיעפּ'-ער) א בעל סוד.

coun'sel-keep'ing *n.* (קאונ'-סעל-קיעפּ'-אינג) דאס האלטען א סוד.

coun'sellor *n.* (קאונ'-סעל-אר) ז. *counselor*

coun'selor *n.* (קאונ'-סעל-אר) א ראטה-געבער, אן אדוואקאט.

coun'selorship *n.* (קאונ'-סעל-אר-שיפּ) דאס אמט פון א ראטה-געבער.

count *v. and n.* (קאונט) צעהלען, צוזאמענצעהלען; רעכענען, בערעכענען; פערעכענען; בעטראכטען; אננעהמען אלס...; נעהמען אין אנבעטראכט; זיך פערלאזען אויף...; האבען א ווערטה, א בעדייטונג; בעשפּרעכען א גע‍זעצליכען פאל אין געריכט; דאס צעהלען, דאס רעכענען; די צאהל [וואס מען קריעגט רעכענענדיג אדער צעהלענדיג]; ווערטה, בעדייטונג; דער געזעצליכער קלאגע-פּונקט; אין מוזיק — דער ריטם, דאס צעהלען דעם טאקט; א גראף.

coun'table *a.* (קאונ'-טעבל) וואס מען קען צעהלען אדער אויסרעכענען.

coun'tenance *n. and v.* (קאונ'-טע-נענס) דאס געזיכט; דאס אויסזעהן; די מינע; די האלטונג; פריינדליכעס אויסזעהן; בעגינסטיגונג; אונטערשטיצונג; ערמונטערונג; פיינעס אויסזעהן; פיינע האלטונג; בעגינסטיגען, אונטערשטיצען, ערמוטיגען; שטיצען, העלפען; זיין גוט און פריינדליך.

coun'tenancer *n.* (קאונ'-טע-נענ-סער) אן אונטערשטיצער, א בעשיצער.

coun'ter *n., v., a., adv. and prep.* (קאונ'-טער) איינער וואס צעהלט אדער רעכענט; איינער וואס שאצט אב; איינער וואס קאנטראלירט געשעפטס-ביכער, אן אויבער-בוכהאלטער; א מעכאניזם וואס צעהלט די אומדרעהונגען פון א מאשין; א זאך וואס ווערט געברויכט צו האלטען די צאהל [ווי למשל שטיקלעך מעטאל, ביין אדער האלץ וואס ווערען געברויכט אין א שפּיעל אנשטאט געלד; שפּיעל-גאלקעס]; א צאהל-טיש [א טיש אין א קראם, ביי וועלכען מען בעצאהלט פאר דער געקויפטער סחורה]; א געפענגניס פאר בעלי-חובות [אין ענגלאנד]; עטוואס וואס איז דאס געגענטייל אדער וואס ווערט ענטגעגענגעזעצט; א קאנטער-טענאר [אין מוזיק]; דער טייל פון א פערד'ס ברוסט וואס איז צווישען די פּלייצעס און דעם האלז; א קאפּ [דער הינטערשטער טייל פון שוף]; א בעגעגעניש, א צוזאמענשטויס; ענטפערען מיט א קלאפּ [ביי א געפעכט]; ארויפלעגען קאפּען [אויף שיף]; אנטקעגענשטעלען זיך; קומען אין צוזאמענשטויס; ענטגעגענגעזעצט, וואס איז דער היפוך; נים ריכטיג; אין א פערקעהרטער ריכטונג; אין געגענזאץ; געגען; געגענאיבער, פערקעהרט.

counteract' *v.* (קאונ-טער-עקט') 1. שטערען, האנדלען געגען; 2. געגענווירקען.

2. It is hard to counteract the evil effects of a neglected childhood.

counterac'tant *n.* (קאונ-טער-עק'-טענט) עטוואס וואס ווירקט דאגעגען אדער וואס האט א געגען-ווירקונג.

counterac'tion *n.* (קאונ-טער-עק'-שאן) געגען-ווירקונג; שטערונג; ווידערשטאנד.

counterac'tive *a.* (קאונ-טער-עק'-טיוו) ענטגעגענווירקענדיג; וואס האט א געגען-ווירקונג, וואס ציינט ארויס א ווידערשטאנד.

counterac'tively *adv.* (קאונ-טער-עק'-טיוו-לי) דורך געגען-ווירקונג.

coun'ter-a'gent *n.* (קאונ'-טער-איי'-דזשענט) עטוואס וואס האט א געגען-ווירקונג אדער וואס ווירקט אין א פערקעהרטער ריכטונג; עטוואס וואס איז א שטערונג.

coun'ter-approach' *n.* (קאונ'-טער-עפּראוטש') גריבער וואס די בעלאגערטע אין א פעסטונג מאכען אין דער ריכטונג פון די בעלאגערער, כדי אויף זיי אנצופאלען אדער זיי צו שטערען צוצוקומען צו דער פעסטונג.

coun'ter-attrac'tion *n.* (קאונ'-טער-עטרעק'-שאן) אן ענטגעגענגעזעצטע צוציהונג; א צוציהונג וואס ווירקט מיט דער זעלבער קראפט, אבער אין א פערקעהרטער ריכטונג; א צוציהונג וואס איז א געגענזאץ אין דער נאטור אדער אין דער ריכטונג; א מיטעל אבצוציהען פון עפּעס.

Playgrounds and parks are necessary in the city as counter-attractions to the unwholesome but attractive allurements of the streets.

coun'ter-attrac'tive *a.* (קאונ'-טער-עטרעק'-טיוו) וואס ציהט צו אין א פערקעהרטער ריכטונג אדער אויף אן ענטגעגענגעזעצטען שטייגער; וואס ציהט אב פון עפּעס.

counterbal'ance *v. and n.* (קאונ-טער-בעל'-ענס) דיענען אלס א געגענגעוויכט; אויסגלייכען די וואגשאלען מיט געוויכט; אויסגלייכען; ווירקען מיט דערזעלבער קראפט; האבען דיזעלבע ווירקונג; פערנעהמען דעם פּלאץ פון...; גלייכגעוויכט; דיזעלבע מאכט, ווירקונג אדער איינפלוס.

coun'ter-bass *n.* (קאונ'-טער-בייס) דער קאנטרא-באס [אין מוזיק].

coun'ter-bat'tery *n.* (קאונ'-טער-בעט'-ער-אי) א הארמאטען-באטעריי וואס ווערט אנגעשטעלט געגען דעם שונא'ס א באטעריי.

coun'ter-bill *n.* (קאונ'-טער-ביל) א געגענצעטעל; א געגענרעכענונג.

coun'terblast *n.* (קאונ'-טער-בלעסט) א געגען-עקספּלאזיאן, א געגען-מינע.

coun'ter-bond *n.* (קאונ'-טער-באנד) א געגען-פערזיכערונג [ווען איינער גיט ארויס א ציינגים, אז ער האט ביים צווייטען גענקראגען א פערזיכערונג].

coun'terbrace *n.* (קאונ'-טער-בריים) דער אויבערשטער קווער-שטאנג פון דעם שיף-מאסט וואס איז נים נעגען ווינד.

counterbrace' *v.* (קאונ-טער-בריים') בינדען די מאסט-שטאנגען אין געגענגעזעצטע ריכטונגען.

counterbuff' *v.* (קאונ-טער-באף') צוריקשטויסען.

coun'terbuff *n.* (קאונ'-טער-באף) דאס צוריקשטויסען; א געגענשטויס, א געגענקלאפּ; א שטויס וואס שטעלט אב אדער טרייבט צוריק.

coun'terchange *n.* (קאונ'-טער-טשיינדזש) די אומבייטונג פון איין זאך אויף אן אנדערער; געגענטויש.

counterchange' *v.* (קאונ-טער-טשיינדזש') געגענטוישען [געבען און נעהמען אין טויש]; אומבייטען איין זאך אויף אן אנדערער; פערשיעדען מאכען.

coun'tercharge *n.* (קאונ'-טער-טשארדזש) א געגענקלאגע, דאס מאכען אן אנקלאגע געגען דעם אנקלאגער.

countercharge' *v.* (קאונ-טער-טשארדזש') אנקלאגען דעם אנקלאגער.

coun'tercharm *n.* (קאונ'-טער-טשארם) א געגענצויבער; דאס וואס קען געגענווירקען געגען צויבער אדער כשוף.

countercharm' *v.* (קאונ-טער-טשארם')

געגענוווירקען געגען איינעמס צויבער מיט דעם אייגענעם צויבער; בעצויבערען דעם בעצויבערער.

coun'tercheck *n.* (קאונ׳-טער-טשעק) א געגענשטערונג, א מניעה געגען א מניעה.

countercheck' *v.* (קאונ-טער-טשעק׳) געגענוווירקען; אבהאלטען.

coun'ter-claim *n.* (קאונ׳-טער-קליים) א געגען-טענה, דאס מאהנען פון דעם, וועלכער מאהנט.

coun'ter-cou'rant *a.* (קאונ׳-טער-קוה׳-ראנט) וואס לויפען אין געגענגעזעצטע ריכטונגען [וועגען צוויי חיות וואס זיינען אויסגעמאלט אויף א הערב].

coun'ter-cur'rent *n.* (קאונ׳-טער-קאר׳-ענט) א געגענשטראם; דאס לויפען אין געגענזעצליכער ריכטונג.

coun'ter-deed *n.* (קאונ׳-טער-דיעד) א געגען-אקט [א געהיימע שריפט, וועלכע איז מבטל די פריהער אנגענומענע בעשטימונג פון געריכט].

coun'ter-drain *n.* (קאונ׳-טער-דריין) א קאנאווע אדער א גראבען, וואס ציהט זיך נעבען א קאנאל, כדי אבצוציהען דאס איבריגע וואסער פון קאנאל.

counterdraw' *v.* (קאונ-טער-דראה׳) מאהלען אדער צייכענען אויף דורכזיכטיגען מאטעריאל, ווי דינע לייווענד, געאוילטע פאפיער א. ד. ג.

coun'ter-ev'idence *n.* (קאונ׳-טער-עוו׳-אי-דענס) א געגען-בעווייז; א בעווייז, וועלכער איז סותר דעם פאריגען בעווייז.

coun'terfeit *v., a. and n.* (קאונ׳-טער-פיט) נאכמאכען, קאפירען, זיין עהנליך; אונגעזעצליך נאכמאכען אדער נאכדרוקען א זאך [ווי מאכען פאלש געלד, דרוקען פאלשע ווערטה-פאפיערען]; זיך פערשטעלען, מאכען אז מען זאל מיינען וועגען איינעם אנדערש ווי ער איז אין דער ווירקליכקייט; נאכגעמאכט, קאפירט; געפעלשט; פערשטעלט, היפאקריטיש; א נאכמאכונג: נאכאהמונג; א קאפיע פון אן אריגינאל; א פארטרעט; אן אונגעזעצליכע נאכמאכונג פון א זאך מיט דעם ציעל ארויסצוגעבען זי אלס אן אריגינאל [ווי פאלש געלד, פאלשע פאסטמארקען א. ד. ג.].

coun'terfeit book (קאונ׳-טער-פיט בוק) א בוך וואס איז אונגעזעצליך איבערגעדרוקט געווארען.

coun'terfeit coin (קאונ׳-טער-פיט קאין) פאלש געלד.

coun'terfeiter *n.* (קאונ׳-טער-פיט-ער) א פעלשער [פון געלד אדער ווערטה-פאפיערען]; א פערשטעלטער מענש, א צבועק.

coun'terfeiting *n.* (קאונ׳-טער-פיט-אינג) דאס מאכען פאלש געלד אדער פאלשע ווערטה-פאפיערען.

coun'terfeitly *adv.* (קאונ׳-טער-פיט-לי) מעשה נאכמאכער; פערשטעלטערהייט.

coun'ter-fer'ment *n.* (קאונ׳-טער-פויר׳-מענט) א געגענמיטעל געגען אירען אדער געהרען [ווי א געגענמיטעל צו הייוען].

coun'terfoil *n.* (קאונ׳-טער-פאיל) דאס נעגען-בלאט אדער קאנטראל-בלאט [דער טייל פון א טשעק אדער פון אן אנדער דאקומענט, וועלכער פערבלייבט אין בוך נאכדעם ווי דעם טשעק אדער דעם דאקומענט האט מען אויסגעריסען, און אויף וועלכען עס איז פערצייכענט דאס וואס עס איז געווען געשריבען אין דעם אויסגעריסענעם טייל].

coun'ter-force *n.* (קאונ׳-טער-פאורס) געגענקראפט.

coun'terfort *n.* (קאונ׳-טער-פאורט) אן אונטערשטיצונגס-באלקען, א פאדפארע; א פעלז וואס הייננט אראב פון א בארג.

coun'ter-fugue *n.* (קאונ׳-טער-פיוג) די קאנטראפוגע [א געוויסע פארמע אין מוזיק, ביי וועלכער איינע און דיזעלבע מעלאדיע ווערט איבערגעזונגען פון פערשיעדענע טענער אויף פערשיעדענע אופנים].

coun'tergage *n.* (קאונ׳-טער-גיידזש) דאס בעצייכנען די גרויס פון די פוגעס און פוגען-לעכער ביים צונויפשטעלען ברעטער אז זיי זאלען זיך אריינפאסען איינע אין דער אנדערער.

coun'ter-guard *n.* (קאונ׳-טער-גארד) דער קאנטר-גארד [א קליינער וואל פון ערד, וואס ציהט זיך נעבען די פאדערשטע ווענד פון א פעסטונג און דיענט איהר אלס בעשיצונג].

coun'ter-in'fluence *v.* (קאונ׳-טער-אינ׳-פלו-ענס) געגענוווירקען; אבשטעלען אדער קאנטראלירען [א בעוועגונג פון א זאך] דורך א געגען-ווירקונג.

coun'ter-ir'ritant *a. and n.* (קאונ׳-טער-איר׳-אי-טענט) וואס רופט ארויס אן ענטצינדונג אדער אויפרייצונג אין א געוויסען טייל פון קערפער, כדי צו ווירקען געגען אן ענטצינדונג אדער אויפרייצונג אין א צווייטען טייל; א מעדיצינישער מיטעל, וואס רופט ארויס אן אויפרייצונג, כדי צו ווירקען געגען א קרענקליכען צושטאנד אין א צווייטען טייל.

coun'ter-ir'ritate *v.* (קאונ׳-טער-איר׳-אי-טייט) ארויסרופען אן ענטצינדונג אדער אויפרייצונג אין איין טייל פון קערפער כדי צו ווירקען געגען די ענטצינדונג אדער אויפרייצונג אין א צווייטען טייל.

coun'ter-irrita'tion *n.* (קאונ׳-טער-איר-אי-טיי׳-שאן) די געגענרייצונג. ז. *counter-irritate*.

coun'ter-jum'per *n.* (קאונ׳-טער-דזשאמ׳-פער) א טיש-שפרינגער [א הומאריסטישער אויסדרוק וועגען א פריקאזשטשיק אדער א משרת אין א קראם].

coun'ter-lath *n.* (קאונ׳-טער-לעטה) א געהילץ-לאטע געלעגט קווער אין א וואנד.

coun'ter-light *n.* (קאונ׳-טער-לאיט) דאס געגען-ליכט [ליכט-שטראהלען, וואס פאלען אויף א בילד און ווירקען אזוי, אז געוויסע פיגורען קומען צוליעב דעם ארוים ניט גוט].

coun'termand *n.* (קאונ׳-טער-מענד) א בעפעהל אדער א בעשטעלונג וואס איז מבטל דעם פאריגען בעפעהל אדער בעשטעלונג; דאס צוריקרופען א בעפעהל אדער בעשטעלונג.

countermand' *v.* (קאונ-טער-מענד׳) 1. צוריקרופען; נעהמען צוריק א בעשטעלונג; 2. זיך שטעלען געגען א בעפעהל דורך געבען אן אנדערען וואס איז מבטל דעם פריהערדיגען.

1. The customer countermanded the order. 2. The general countermanded his order to march.

counterman'dable *a.* (קאונ-טער-מענ׳-דעבל) וואס מען קען צוריקרופען.

coun'termarch *n.* (קאונ׳-טער-מארטש) ריקמארש; א פאלשטענדיגע ענדערונג אין איינעמס אויפפיהרונגען; א געוויסע ארט מושטירונגען פון סאלדאטען, ביי וועלכע די וואס שטעהען אין פראנט טרעטען אב צוריק און די וואס זיינען געשטאנען הינטען טרעטען ארוים אין פראנט.

countermarch' *v.* (קאונ-טער-מארטש) צוריק מארשירען, אבטרעטען צוריק.

coun'termark *n.* (קאונ׳-טער-מארק) א צייכען וואס ווערט צוגעגעבען צו נאך א צייכען [ווי דער צווייטער אדער דריטער צייכען אויף א קאסטען סחורה, וואס בעלאנגט צו עטליכע סוחרים, אז דער קאסטען קען געעפענט ווערען נור אין דער אנוועזענהייט פון אלע אייגענטהימער]; א קאנטערמארקע; א צייכען אדער נומער אויף א מטבע, וואס בעווייזט ווען זי איז ארויסגעגאסען געווארען; א געמאכטע גריבעל אין צאהן פון א פערד צו בעווייזען, אז דאס פערד איז כלומרשט אינגער ווי אין דער ווירקליכקייט.

countermark' *v.* (קאונ-טער-מארק׳) מאכען א צווייטען צייכען אלס א סימן פון עכטקייט; מאכען א גריבעלע אין א פערד׳ס צאהן [אז מען זאל מיינען, אז עס איז אינגער].

coun'termine *n.* (קאונ׳-טער-מאין) א געגען-מינע [א מינע וועלכע ווערט געגראבען פון די בעלאגערטע כדי צוצושטערען דעם פיינד׳ס מינע]; א געגען-פלאן; א געהיימער פלאן [צו ווירקען געגען דעם שונא׳ס פלאן].

countermine' *v.* (קאונ-טער-מאין׳) גראבען א מינע כדי אויפצורייסען דעם שונא׳ס מינען; פלאנעווען אין געהיים צו צושטערען דעם געגנער׳ס פלענער.

coun'ter-mo'tion *n.* קאונ׳-טער-מאו׳-שאן) א געגען-בעוועגונג.

coun'ter-mo'tive *n.* (קאונ׳-טער-מאו׳-טיוו) א געגען-מאטיוו, א געגען-טענה.

coun'termove *v.* (קאונ׳-טער-מוהוו) א געגען-צוג, געגען-בעוועגונג.

countermove' *v.* (קאונ-טער-מוהוו׳) בעוועגען אדער ציהען אין א געגענזעצליכער ריכטונג.

coun'ter-move'ment *n.* (קאונ׳-טער-מוהוו׳-מענט) א בעוועגונג וואס געפינט זיך אין געגענזאץ צו א צווייטער בעוועגונג.

coun'termure *n.* (קאונ׳-טער-מיור) א געמויערטע וואנד וואס שטיצט אונטער א צווייטע וואנד.

countermure' *v.* (קאונ-טער-מיור׳) אונטערשטיצען א מויער מיט א צווייטען מויער.

coun'ter-negotia'tion *n.* (קאונ׳-טער-ני-גאו-שי-איי׳-שאן) אן אונטערהאנדלונג אין געגענזאץ צו אן אנדער אונטערהאנדלונג.

coun'ter-noise *n.* (קאונ׳-טער-נאיז) א געגען-לארעם [א לארעם צו פערהילכען אן אנדער לארעם].

coun'ter-o'pening *n.* (קאונ׳-טער-אופ׳-נינג) א געגען-עפענונג, אן עפענונג אין דער צווייטער זייט [בעזאנדערס אן עפענונג אין א געשוויר נעגען דער פריהעריגער עפענונג].

coun'ter-or'der *n.* (קאונ׳-טער-אר׳-דער) א געגען-בעפעהל [א בעפעהל מבטל צו מאכען דעם ערשטען בעפעהל].

coun'ter-pace *n.* (קאונ׳-טער-פיים) א געגען-שריט אדער געגען-תקנה [א תקנה אין געגענזאץ צו אן אנדערער תקנה].

coun'terpane *n.* (קאונ׳-טער-פיין) א געשטעפטע בעט-דעקע אדער קאלדרע.

coun'terpart *n.* (קאונ'-טער-פארט) דער ענט־שפרעכענדער טייל [א שטיק וואס איז צונעפאסט אדער עהנליך צו אן אנדער שטיק], א דופליקאט, א קאפיע; א נעגענזייטינעס צייכניס [ווי דער צעטעל אדער שטר, וועלכען דער קויפער גיט דעם פערקויפער, אז ער האט ביי איהם נעקויפט, און דער נעגען־שטר וועלכען דער פערקויפער גיט דעם קויפער, אז ער האט איהם פערקויפט]; א פערזאן אדער א זאך וואס איז פונקט עהנליך צו אן אנדערען לויט דעם אויסזעהן, כאראקטער, ווירקונג א. ד. ג.; איינער פון צוויי טיילען, וועלכע זיינען פונקט צונעפאסט איינער צום צווייטען [ווי דער אבדרוק פון א שטעמפעל איז פונקט צונעפאסט צום שטעמפעל אליין]; די נעגען־שטימע [ווי דאס זינגען פון באס אלס נעגען־שטימע צום זינגען פון דיסקאנט].

coun'ter-pas'sant *a.* (קאונ'-טער-פעס'-ענט) וואס נעהען אין ענטגעגענגעזעצטע ריכטונגען [וועגען חיות וואס זיינען אויסנעקריצט אדער אויסגעמאהלט אויף א הערב].

coun'ter-peti'tion *n.* (קאונ'-טער-פע-טיש'-אן) א נעגען־פעטיציאן [ווען א גרופע מענשען דערלאנגען א בקשה נעגען א בקשה פון א פריהערדינער גרופע].

coun'ter-plea *n.* (קאונ'-טער-פליע) א נעגען־טענה; אן ערווידערונג נעגען א טענה.

counterplead' *v.* (קאונ-טער-פליעד') טענה'ן פערקעהרט; אבלייקענען.

coun'ter-plot *n.* (קאונ'-טער-פלאט) א פראיעקט אדער פערשווערונג צו צושטערען די ווירקונג פון אן אנדער פראיעקט אדער פערשווערונג.

counterplot' *v.* (קאונ-טער-פלאט') מאכען א פערשווערונג נעגען אן אנדער פערשווערונג.

coun'terpoint *n.* (קאונ'-טער-פאינט) דער קאנטראפונקט [די קונסט צוזאמענצושטעלען שטיקער פון מעלאדיען אזוי, אז עס זאל אויסקומען איין הארמאנישעס און מעלאדישעס גאנצע]; די קונסט פון מוזיקאלישער קאמפאזיציאן אין אלגעמיין.

coun'terpoise *n.* (קאונ'-טער-פאיז) נעגען־נעוויכט; דאס זיין אין גלייכגעוויכט מיט אן אנדער זאך אדער קראפט; יעדע קראפט, וואס איז גלייך צו אן אנדערער און ווירקט אין נעגענזאץ צו איהר.

counterpoise' *v.* (קאונ-טער-פאיז') ווירקען אין נעגענזאץ אלס גלייכע קראפט; זיין אין גלייכגעוויכט; באלאנסירען.

coun'ter-poi'son *n.* (קאונ'-טער-פאיזן) א נעגען־ניפט.

counterpon'derate *v.* (קאונ-טער-פאנ'-דע-רייט) אויסגלייכען אין געוויכט.

coun'ter-prac'tice *n.* (קאונ'-טער-פרעק'-טיס) די פראקטיק אין נעגענזאץ צו אן אנדער פראקטיק.

coun'ter-pres'sure *n.* (קאונ'-טער-פרעש'-אור) נעגענדרוק, א קראפט וואס דריקט אין נעגענזאץ צו אן אנדער נלייכען דרוק.

coun'ter-proj'ect *n.* (קאונ'-טער-פראדזש'-עקט) א נעגען־פראיעקט.

coun'ter-proof *n.* (קאונ'-טער-פרוהף) א קאפיע פון א גראווירונג.

counterprove' *v.* (קאונ-טער-פרוהוו') קאפירען פון א גראווירונג.

coun'ter-revolu'tion *n.* (קאונ'-טער-רעוו-א-ליו'-שאן) א קאנטר־רעוואלוציאן [א רעוואלוציאן נעגען דער פריהער געמאכטער רעוואלוציאן].

coun'ter-revolu'tionary *a.* (קאונ'-טער-רעוו-א-ליו'-שאנ-ע-רי) וואס איז שייך צו א קאנטר־רעוואלוציאן.
ז. *counter-revolution*.

coun'ter-revolu'tionist *n.* (קאונ'-טער-רעוו-א-ליו'-שאנ-איסט) דער וואס מאכט א קאנטר־רעוואלוציאן.

coun'terroll *n.* (קאונ'-טער-ראול) אין דער אלט־ענגלישער נעזעצגעבונג — א קאפיע פון קלאגען, נעריכטליכע נאכפארשונגען א. ד. ג. אונטער דער אויפזיכט פון א בעשטימטען בעאמטען.

coun'ter-round *n.* (קאונ'-טער-ראונד) א גרופע אפיצירען וואס נעהען ארום צו קאנטראלירען די וואך.

coun'ter-sa'lient *a.* (קאונ'-טער-סיי'-לי-ענט) וואס שפרינגען אב איינער פון צווייטען [וועגען פיגורען אויף א הערב].

coun'terscarp *n.* (קאונ'-טער-סקארפ) די אויסערליכע משופע'דיגע זייט פון א וואל פון א פעסטונג.

coun'ter-scuf'fle *n.* (קאונ'-טער-סקאפל) רייסעריי, קרינעריי.

counterseal' *v.* (קאונ-טער-סיעל') אונטער'חתמו'ען זיך צוזאמען מיט נאך איינעם.

countersecure' *v.* (קאונ-טער-סי-קיור') געבען א צווייטע זיכערהייט [ערבות].

coun'ter-secu'rity *n.* (קאונ'-טער-סי-קיו'-רי-טי) ערבות פאר אן ערב.

coun'ter-shaft *n.* (קאונ'-טער-שעפט) א וואל אדער אקס, וואס איז פערבונדען מיט דעם הויפט־וואל צו בעטרייבען מאשינען אדער מעכאניזם.

coun'tersign *n.* (קאונ'-טער-סאין) אן אונטערשריפט פון א נידרינען בעאמטען אויף א דאקומענט צו בעשטעטינען די ריכטינקייט פון א העכערען בעאמטען'ס אונטערשריפט; א מיליטערישער פאראל [פאסיר־ווארט].

countersign' *v.* (קאונ-טער-סאין') בעשטעטינען מיט אן אונטערשריפט די אונטערשריפט פון א העכערען בעאמטען.

coun'ter-sig'nal *n.* (קאונ'-טער-סינ'-נעל) א נעגען־סיגנאל, א סיגנאל אלס ענטפער צו אן אנדער סיגנאל.

coun'ter-sig'nature *n.* (קאונ'-טער-סיג'-נע-טשור) די אונטערשריפט פון סעקרעטער אדער פון אן אנדערען נידרינערען בעאמטען צו בעשטעטינען די חתימה פון העכערען בעאמטען.

coun'tersink *v. and n.* (קאונ'-טער-סינק) אויסבויערען א נריבעל אין האלץ אדער אנדערע מאטעריאל [ביים ארייננדרעהען א שרויף א. ד. ג.], כדי דאס קעפעל פון שרויף זאל אויסקומען פלאך מיט'ן האלץ; דאס אויסבויערען אזא גריבעל.

coun'ter-state'ment *n.* (קאונ'-טער-סטייט'-מענט) א נעגען־בעהויפטונג, א הכחשה, אן אבלייקענונג.

coun'ter-stat'ute *n.* (קאונ'-טער-סטעטש'-אוט) א נעגען־סטאטוט; א נעזעץ וואס ווידערשפרעכט אן אנדער נעזעץ.

coun'ter-step *n.* (קאונ'-טער-סטעפ) א נעגען־שריט.

coun'ter-stroke *n.* (קאונ'-טער-סטראוק) א קלאפ צוריק, א קלאפ פאר א קלאפ.

coun'ter-sure'ty *n.* (קאונ'-טער-שוהר'-טי) ערבות פאר אן ערב.

coun'ter-sway *n.* (קאונ'-טער-סוועי) נענען־נעוואלט, נעגען־ווירקונג.

coun'ter-tal'ly *n.* (קאונ'-טער-טעל'-אי) א קוויטאנציע פאר אן אנדער קוויטאנציע.

coun'ter-ten'or *n.* (קאונ'-טער-טענ'-אר) א הויכער טענאר אדער אן אלטא.

coun'ter-time *n.* (קאונ'-טער-טאים) דער ווידערשטאנד פון א פערד ביי זיינע ניט־ריכטינע בעוועגונגען, ווייל מען האט איהם שלעכט נעלערענט אדער ווייל ער איז א קאפריזנער; ווידערשטאנד, אפאזיציאן.

coun'ter-trench *n.* (קאונ'-טער-טרענטש) א נעגען־טראנשיי [א גראבען נעבען א פעסטונג, וועלכע די בעלאגערטע האבען אויסנעגראבען נעגען דער טראנשיי (גראבען) פון די בעלאגערער].

coun'terturn *n.* (קאונ'-טער-טוירן) דער העכסטער פונקט אין דער פאנאנדערוויקלונג פון דראמאטישע האנדלונגען אין א שוישפיעל.

coun'tervail *n.* (קאונ'-טער-וועיל) א נעוויכט אדער קראפט וואס איז גלייך צו אן אנדער נעוויכט אדער קראפט און קען איהר נעגענווירקען; פערגיטינונג.

countervail' *v.* (קאונ-טער-וועיל') ווידערשטעהן מיט דערזעלבער קראפט אדער נעוויכט; דינען אלס א גלייכע ווערטה אדער קראפט; פערגיטינען.

countervalla'tion *n.* (קאונ-טער-ווע-ליי'-שאן) דאס מאכען פעסטונגען ארום דעם שונא'ס פעסטונג.

coun'terview *n.* (קאונ'-טער-וויו) א מיינונג, וואס איז דער היפוך פון אן אנדער מיינונג.

coun'terweight *n.* (קאונ'-טער-הוועיט) נעגען־נעוויכט.

counterwheel' *v.* (קאונ-טער-הוויעל') מאכען א קאנטר־מארש, קעהרען זיך צוריק [געברויכט אין מיליטער].

counterwork' *v.* (קאונ-טער-הוואירק') ארבייטען דאגעגען; נעגענווירקען; שטערען דורך א נעגען־ווירקונג.

coun'terwork *n.* (קאונ'-טער-הוואירק) די ארבייט דאגעגען, נעגען־ווירקונג; א זאך וואס איז נעטהאן אין היפוך צו אן אנדער זאך.

coun'tess *n.* (קאונ'-טעס) א נרעפין.

coun'ting-house *n.* (קאונ'-טינג-האוס) א נעשעפטס־קאנטאר.

coun'ting-room *n.* (קאונ'-טינג-רוהם) ז. *counting-house*.

count'less *a.* (קאונט'-לעס) אונצעהלבאר, זעהר פיעל.

count'-out *a.* (קאונט'-אוט) וואס פערלירט ביי די וואהלען דורך א שווינדעל ביים צעהלען די אבנענעבענע שטימען.

count out (קאונט אוט) בעזיענען א קאנדידאט פאר אן אמט דורך שווינדלען ביים צעהלען די אננענעבענע שטימען ביי די וואהלען.

count o'ver (קאונט או'-ווער) נאכצעהלען; נאכרעכנען, קאנטראלירען א רעכענונג.

coun'trified *a.* (קאנ'-טרי-פאיד) דארפיש, בויעריש, פערגרעבט.

coun'trify *v.* (קאנ'-טרי-פאי) מאכען דארפיש אדער בויעריש [אין אויסזעהן אדער אויפפיהרונג].

coun'try *n. and a.* (קאנ'-טרי) א נעגנד, א לאנד, א טעריטאריע, א פאטער־

לאנד; דער דארפישער טייל פון א געגענד; די בעפעלקערונג פון א לאנד; די ערד אדער פעלז אין א מינע, דורך וועלכער עס ציהט זיך דער מינעראל-אדער; וואס אנ-בעלאנגט דעם דארף; דארפיש, בויעריש, גראב.

coun'try-bred *a.* (קאנ'-טרי-ברעד) ער-צויגען אין דארף.

coun'try-dance *n.* (קאנ'-טרי-דענס) אנגלייז [אזא טאנץ].

coun'try-gen'tleman *n.* (קאנ'-טרי-דושענטל-מען) א גוטסבעזיצער, א פריץ.

coun'try-house *n.* (קאנ'-טרי-האוס) א לאנד-הויז.

coun'try John (קאנ'-טרי דושאהן) א קליין-שטעדטעלדיגער נאר.

coun'trylike *a.* (קאנ'-טרי-לאיק) דארפיש.

coun'tryman *n.* (קאנ'-טרי-מען) א לאנדסמאן; א דארפסמאן, אן ערד-ארבייטער.

coun'try-rock *n.* (קאנ'-טרי-ראק) א פעלז אין א מינע, דורך וועלכער עס געהט דורך א מינעראל-אדער.

coun'try-seat *n.* (קאנ'-טרי-סיעט) די דארפס-וואהנונג פון א גוטסבעזיצער, פון א פריץ.

coun'try-side *n.* (קאנ'-טרי-סאיד) א טייל פון א לאנד; א שטיק לאנד; א נאכ-בארשאפט; די בעפעלקערונג פון א טייל פון א לאנד.

coun'trywoman *n.* (קאנ'-טרי-הוואומען) א לאנדס-פרוי; א דארפס-פרוי.

count'ship *n.* (קאונט'-שיפ) דער טיטעל גראף אדער לארד.

count the cost (קאונט טהי קאהסט) פארויס אויסרעכענען די מעגליכע אדער וואהרשיינליכע אויסגאבען און ריזיקע פון אן אונטערנעהמונג.

count'-wheel *n.* (קאונט'-הוויעל) דאס רעדעל אין א זייגער, וואס ברייגנט דעם זייגער אויסצוקלינגען די שטונדען.

coun'ty *n. and a.* (קאונ'-טי) א בע-צירק, אן אדמיניסטראטיווער טייל פון א לאנד אדער שטאאט [אין די אלטע צייטען — די בעזיצונגען פון א גראף אדער לארד, א גראפשאפט]; די בעפעלקערונג פון א בעשטימטען בעצירק אדער גראפ-שאפט; וואס איז שייך צו א בעצירק אדער גראפשאפט.

coun'ty clerk (קאונ'-טי קלויררק) דער סעקרעטער פון דער בעצירק-פערוואלטונג [ער איז אפט אויך אין דערזעלבער צייט דער סעקרעטער פון דעם בעצירק-געריכט].

coun'ty cor'porate (קאונ'-טי קאהר'-פא-רייט) א שטאדט [אין ענגלאנד און אירלאנד] וואס ווערט זעלבסטשטענדיג אדמיניסטראטיוו פערוואלטעט אונאבהענ-גיג פון דעם בעצירק, צו וועלכען זי בע-לאנגט.

coun'ty court (קאונ'-טי קאורט) א בע-צירקס-געריכט.

coun'ty pal'atine (קאונ'-טי פעל'-ע-טין) א גראפשאפט אין ענגלאנד [אין די אלטע צייטען], וואס האט געהאט בעזונ-דערע פריווילעגיעס [דער אייגענטימער פון דיזע גראפשאפטען האט געהאט די-זעלבע מאכט וואס דער קעניג האט געהאט אין זיין פאלאץ. אזעלכע גראפשאפטען זיינען געווען דריי: לאנקאסטער, טשעס-טער און דורהאם].

coun'ty rates (קאונ'-טי רייטס) שטייערען וואס די איינוואהנער פון א בעצירק צאהלען פאר בעצירק-אויסגאבען [ווי פערריכטען בריקען, תפיסות א. ד. ג.].

coun'ty-seat *n.* (קאונ'-טי סיעט) ז. *county town*

coun'ty-town *n.* (קאונ'-טי-טאון) די הויפט-שטאדט פון א קאונטי [בעצירק, גראפשאפט].

coup *v. and n.* (קאופ) איבערקעהרען; איבערגעקעהרט ווערען; אויסקעהרען [אויסלערינגען]; פאלען; דאס איבער-קעהרען; דאס איבערקעהרען זיך; א פאל; אן אויסטויש, א האנדעל [מיט פערד און בהמות]; א וואגען-לאדונג.

coup *n.* (קוה) א קלאפ [הויפטזעכליך א שטארקער אונערווארטעטער קלאפ]; אן איבערפאל; א זיעג.

coup de grâce (קוה דע גראס) א רחמנות-קלאפ [א שטארקער קלאפ, מיט וועלכען מען טויטעט א פערווונדעטע חיה, כדי ניט צו לאזען זיי מאטערען זיך]; עט-וואס דורך וואס מען בעקומט אן ענטשי-דענעם זיעג איבער'ן געגנער.

coup de main (קוה דע מען) אן אונ-ערווארטעטער איבערפאל [אין מלחמה]; אן אונערווארטעטע ענטשידענע טהאט.

coup de soleil' (קוה דע סאו-לייל') זון-נענשטיך.

coup d'état' (קוה דיי-טא') אן אונער-ווארטעטע ענטשידענע ענדערונג [אין פאליטיק]; אן אונערווארטעטע איבער-קעהרעניש אין די רעגירונגס-פארמען צו ענטסטען פון א פערזאן אדער פארטיי, וואס ווערט דערגרייכט דורך אונגעזעצליכע מיטלען, דורך געוואלט אדער אינטריגען.

coup de théâ'tre (קוה דע טיי-א'טר) א טעאטראלע איבערראשונג; א סענזא-ציאנעלע ערשיינונג אויף דער ביהנע וואס האט דעם צוועק ארויסצורופען איבערראשונג און בעוואונדערונג.

coup d'œil (קוה דוי) א בליק; אן אל-געמיינער איבערבליק; די פעהיגקייט צו מאכען אין מלחמה א שנעלען איבערבליק איבער דעם שונא'ס פאזיציעס און שנעל אויסנוצען פאר זיך דעם שונא'ס פעהלע-רען.

coupé' *n.* (קו-פיי') א קופע [א בע-זונדערע אבטיילונג אין א וואגאן]; א וועגעל מיט צוויי זיץ-פלעצער; די פא-דערשטע אבטיילונג אין א פראנצויזישער נאסען-באהן אדער דיליזשאנס; אזא בע-וועגונג אין טאנצען.

coupee' *n.* (קוה-פיע') אזא בעוועגונג אין טאנצען.

coup'le *n. and v.* (קאפל) א פאר; א פארעל [א מאן און פרוי]; צוויי גלייכע, פאראלעלע קרעפטע וואס ווירקען אין נע-גענגעזעצטע ריכטונגען [אזעלכע קרעפטע רופען געוועהנליך ארוים קרייז-בעוועגונ-גען]; צונויפפארען; בעהעפטען, פעראיי-ניגען [איבערהויפט פארווייז]; פערהיי-ראטען; פארען [חיות].

coup'led *a.* (קאפלד) צונויפגעפארט; פעראייניגט, צוזאמענגעשלאסען [פאר-ווייז].

coup'ler *n.* (קאפ'-לער) איינער אדער עטוואס וואס פארט צונויף, פעראייניגט אדער שליסט צוזאמען צוויי זאכען.

coup'let *n.* (קאפ'-לעט) א קופלעט [אין פאעזיע — צוויי שורות איינע נאך די אנ-דערע וואס גראמען זיך].

coup'ling *n.* (קאפ'-לינג) דאס פארען; דאס פעראייניגען צוויי זאכען; דאס הייי-ראטען; געשלעכטליכער פערקעהר: עפעס וואס ווערט בענוצט צו בעהעפטען צוויי זאכען.

coup'ling-box *n.* (קאפ'-לינג - באקס) א קופעלונג-מופע [א מופע וואס פער-בינדט 2 וואלען].

Coupling-box

coup'ling-chain *n.* (קאפ'-לינג-טשיין) א פערבינדונגס-קייט, א קייט וואס בינדט צוזאמען צוויי וואגאנען.

coup'ling-link *n.* (קאפ'-לינג-לינק) א רינג וואס פעראייניגט צוויי זאכען אדער וואס פעראייניגט צוויי טיילען פון א קייט אזוי, אז מען קען זיי אבטשעפען איינעם פון דעם צווייטען.

coup'ling-strap *n.* (קאפ'-לינג-סטרעפ) אזא רימען וואס פעראייניגט צוויי פערד אין א געשפאן.

cou'pon *n.* (קו'-פאן) א קופאן, א קווי-טאנציע אויף ווערטה-פאפיערען, אויף וועלכער עס זיינען בעצייכענט די פראצענטען וואס די ווערטה-פאפיערען בריינ-גען איין [אין בעשטימטע צייטען ווערען די קופאנען אבגעשניטען און מען קריעגט אויף זיי אויסגעצאהלט די פראצענטען]; א טייל פון א טעאטער-בילעט, וועלכער ווערט אבגעריסען; א טייל פון א לאטע-ריי-צעטעל; א ציינגים וואס בערעכטיגט צו עפעס.

cou'pon tick'et (קו'-פאן טיק'-עט) א בילעט, וואס בערעכטיגט ארייננצוקומען אין אן אונטערהאלטונגס-פלאץ און בע-שטעהט פון צוויי טיילען, איינער פון וועלכע ווערט אבגעריסען ביים ארייננקומען אין דעם אונטערהאלטונגס-פלאץ.

coup the crans (קוה טהי קראן) ווע-רען אויסגעקעהרט, איבערגעקעהרט.

cour'age *n.* (קאר'-עדזש) מוט, טאפ-פערקייט, אונערשראקענהייט, ענטשלאסענ-הייט, דרייסטקייט.

coura'geous *a.* (קא-ריי'-דזשאס) מו-טיג, טאפפער, אונערשראקען, דרייסט.

coura'geously *adv.* (קא-ריי'-דזשאס-לי) מיט מוט, מיט טאפפערקייט, מיט אונ-ערשראקענהייט, מיט דרייסטקייט.

coura'geousness *n.* (קא-ריי'-דזשאס-נעס) דאס זיין מוטיג, טאפפער, דרייסט, אונערשראקען; מוט, טאפפערקייט.

courant' *n. and a.* (קו-רענט') א מין טאנץ; מוזיק פאר אזא טאנץ; לויפענד.

cou'rier *n.* (קו'-ריער) א קוריער, א שליח; א דיענער וואס מען שיקט פאר-אויס צו בעזארגען אלע בעקוועמליכקייטען פאר דעם אנקומענדען בעל-הבית.

course *n. and v.* (קאורס) לויף; גאנג; פערלויף; לויפ-וועג; וועט-לויף; קאריע-רע; ריכטונג; ארדנונג, רייה; געוואהנ-הייט; געוועהנליכע, בעשטימטע ריכטונג אדער ארדנונג; קורס [בערזע-קורס, א קורס אין שטודיום א. ד. ג.]; אויפפיה-רונג; מעטאדע; מיטעל; א סיסטעמאטי-שע רייה אדער סעריע; מאנאטליכע בלוט-ריינינגונג ביי פרויען; א יאגד מיט הינט; פיהרען א יאגד; לויפען, יאגען, פערפאלגען; פליסען.

course of exchange' (קאורס אוו עקס-טשיינדזש') דער וועקסעל-קורס.

course of trade (קאורס אוו טרייד) דער גאנג פון דעם האנדעל.

cour'ser *n.* (קאור'-סער) א שנעל פערד; א קריעגס-פערד; א יעגער [מיט הינד].

cour'sing *n.* (קאור'-סינג) א יאגד מיט

הינר; די רעגולירונג פון דער לופט־רייניגונג אין שאכטען [מינען].

court *n., v. and a.* (קאורט) א הויף; א פּאַלאַץ פון א הערשער; א קורץ געמעל פערבוים פון דריי זייטען; די איינוואוינערשאפט פון א פּאַלאַץ [דער הערשער, זיין פאמיליע און דיענערשאפט]: א געריכטס־הויז; א געריכטס־אינסטאנץ: א פערזאמלונג פון א קערפערשאפט אדער פון איהרע הויפּט־מיטגליעדער; דאס אבגעבען כבוד א הערשער; העפליכקייט; די קונסט צו געפעלען; חניפה; וואס איז שייך צום הויף פון א קעניג אדער פירסט; זוכען צו געפעלען, צו געווינען חן אין יענעמס אויגען; חנפ'נען: זיך שדכנ'ען, זיך ליעבען אין...; איינלאדען; שטרעבען צו ערווערבען; אויסדריקען ליעבע.

court'-bred *a.* (קאורט'-ברעד) ערצויגען אין קעניגליכען הויף; וואס האט עלעגאנטע מאניערען.

court'-card *n.* (קאורט'-קארד) א שפּיעל־קארט מיט א פיגור [מלך, מלכה, אונטער].

court'-chap'lain *n.* (קאורט'-טשעפּ'-לען) א הויף־פּרעדיגער, א גלח אין א קעניגליכען אדער פירסטליכען הויף.

court'-cupb'oard *n.* (קאורט'-קאב'-ארד) א בופעט, א קרעדענץ־טיש.

court'-day *n.* (קאורט'-דיי) א געריכטס־טאג, א טאג, ווען דאס געריכט איז אפען.

court'-dress *n.* (קאורט'-דרעס) הויף־קליידער [וואס מען טראגט ביי געוויסע צערעמאניעס אין קעניגליכען הויף].

cour'teous *a.* (קויר'-טי-אס) העפליך; עלעגאנט; פריינדליך: גוטמוטיג.

cour'teously *adv.* (קויר'-טי-אס-לי) מיט העפליכקייט; מיט פריינדליכקייט; אויף א גוטמוטיגען שטייגער.

cour'teousness *n.* (קויר'-טי-אס-נעס) העפליכקייט, פריינדליכקייט, גוטמוטיגקייט.

cour'ter *n.* (קאור'-טער) איינער וואס שטרעבט צו געווינען חן אין אימעצענס אויגען דורך שמייכלעריי און חניפות; איינער וואס שדכנ'ט זיך.

cour'tesan *n.* (קויר'-טי-זען) א קורטיזאנקע [א פּראסטיטוטקע].

cour'tesanship *n.* (קויר'-טי-זען-שיפּ) פּראסטיטוציאן.

cour'tesy *n.* (קויר'-טי-סי) העפליכקייט; שעהנע, עלעגאנטע מאניערען: פריינדליכקייט, גוטמוטיגקייט, אויפמערקזאמקייט, געפעליגקייט, בעגינסטיגונג: אלגעמיינע צושטימונג; עטוואס וואס איז אנגענומען אלס מנהג [אין געגענזאץ צו זאכען וואס ווערען בעשטימט פון געזעץ].

courte'sy *n. and v.* (קוירט'-סי) א קניקס: מאכען א קניקס [זיך פערנייגען איינבויגענדיג דערביי די קניע].

cour'tezan *n.* (קויר'-טי-זען) ז. ***courtesan***

cour'tezanship *n.* (קויר'-טי-זען-שיפּ) ז. ***courtesanship***

court'-fash'ion *n.* (קאורט'-פעש'-אן) זיטען פון קעניגליכען הויף.

court'-fa'vor *n.* (קאורט'-פיי'-ווער) א פאוואָרים, א ליעבלינג פון קייזערליכען הויף.

court'-fool *n.* (קאורט'-פוהל) דער הויף־נאר [א מענש וואס מאכט זיך נאריש און וועלכען א קעניג אדער פּרינץ פלעגט האלטען אין זיין הויף צוליעב פרעהליכקייט].

court'-hand *n.* (קאורט'-הענד) די אלטע גאטהישע שריפט, וואס ווערט געברויכט אין ענגלאנד ביי שרייבען אפּיציעלע דאקומענטען.

court'-house *n.* (קאורט'-האוס) געריכטס־הויז; אין דרום פון די פעראייניגטע שטאאטען — א שטעדטעל אדער דארף, וואו עס געפינט זיך א געריכטס־הויז.

cour'tier *n.* (קאור'-טשיער) א בעזוכער אין קעניגליכען הויף; איינער וואס שטרעבט צו געווינען חן אין אימעצענס אויגען דורך שמייכלעריי און חניפות.

cour'tierly *a.* (קאור'-טשיער-לי) ווי א הויף־בעזוכער; מיט גוטע מאניערען, העפליך.

court'-la'dy *n.* (קאורט'-ליי'-די) א הויף־דאמע.

court'-leet *n.* (קאורט'-ליעט) א געריכטס־הויז וואו קליינע פערברעכענס ווערען גע'משפט [אין ענגלאנד].

court'-life *n.* (קאורט'-לאיף) דאס הויף־לעבען [דאס לעבען אין קייזערליכען אדער פּריצישען הויף].

court'-like *a.* (קאורט'-לאיק) העפליך, איידעל, עלעגאנט.

court'liness *n.* (קאורט'-לי-נעס) העפליכקייט.

court'ly *a. and adv.* (קאורט'-לי) וואס איז שייך צו א הויף אדער צום הויף־לעבען; העפליך, עלעגאנט, שמייכלעריש, מעשה חונף; אויף אן עלעגאנטען אופן; אויף א העפליכען שטייגער.

court'-mar'tial *n. and v.* (קאורט'-מאר'-שעל) קריעגס־געריכט; א מיליטער־געריכט; משפט'ן אין א מיליטער־געריכט.

court'-mour'ning *n.* (קאורט'-מאור'-נינג) הויף־טרויער [טרויער וואס ווערט געהאלטען אין קייזערליכען הויף נאכ'ן טוידט פון איינעם פון דער קייזערליכער פאמיליע].

Court of Appeals' (קאורט אוו ע-פּיעלז') דער אפּעלאציאנס־געריכט.

court of chan'cery (קאורט אוו טשענ'-סער-אי) א געריכט, וואו עס ווערט גע'משפט נים לויט דעם געשריבענעם געזעץ, נאר לויט'ן יושר; דאס העכסטע געריכט אין ענגלאנד.

Court of Claims (קאורט אוו קליימז) א געריכט אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא [אין וואשינגטאן] וואס האט די אויפגאבע צו אונטערזוכען געלד־קלאגען געגען דער רעגיערונג; אין איינינע שטאאטען א בעצירקס־געריכט, וואס האט צו' טהאן מיט די פינאנציעלע אנגעלעגענהייטען פון דעם בעצירק.

Court of Com'mon Pleas (קאורט או, קאמ'-אן פּליעז) א געריכט אין אייניגע פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא פאר ציווילע און קרימינעלע קלאגען פון דעם גאנצען שטאאט אדער בלויז פון א בעצירק [קאונטי]; די אפּעלאציאנס־אבטיילונג פון דעם העכסטען געריכט אין ענגלאנד.

court of con'science (קאורט אוו קאנ'-שענס) אן אמאליגער געריכט אין ענגלאנד, וואס זיין אויפגאבע איז געווען אויפצומאהנען ארער שענקען קליינע חובות.

court of eq'uity (קאורט אוו עק'-הווי-טי) ז. ***court of chancery***

court of fac'ulties (קאורט אוו פעק'-אל-טיז) דאס קירכליכע געריכט אין ענגלאנד אונטער דער אויפזיכט פון ערצבישאף פון קאנטעביורי.

court of guard (קאורט אוו גארד) א וואך־קאמער אין א פעסטונג; א פעסטונגס־וואך.

court of inquir'y (קאורט אוו אינ-קהוואיר'-אי) א געריכט וואס אונטערזוכט די קלאגען געגען סאלדאטען און אפיצירען און בעשליסט אויב די אנגעקלאגטע דארפען געשטעלט ווערען פאר א קריעגס־געריכט.

Court of King's Bench (קאורט אוו קינגז בענטש) דאס העכסטע געריכט אין ענגלאנד, וואס בעשטעהט פון 5 ריכטער און וואו דער קעניג אליין פלעגט פאר־צייטענס זיין אנוועזענד.

court of rec'ord (קאורט אוו רעק'-ארד) א העכערער געריכט [וואו דער גאנצער פּראצעס מיט די טענות פון די צדדים ווערען פערשריבען אין פּראטאקאלען].

court of request' (קאורט אוו רי-קהוועסט') אן אמאליגער געריכט אין ענגלאנד, וואס זיין אויפגאבע איז געווען אויפצומאהנען קליינע חובות: אן אמאליגער ענגלישער געריכט פאר מענשען וואס האבען זיך געווענדעט צום קעניג מיט גנאד־ביטען.

court of trade (קאורט אוו טרייד) האנדעלס־געריכט.

court'-plas'ter *n.* (קאורט'-פּלעס'-טער) א פלאסטער צו בעדעקען קליינע וואונדען.

court'-rolls *n.* (קאורט'-ראולז) געריכטס־פּראטאקאלען.

court'ship *n.* (קאורט'-שיפּ) דאס שדכנ'ען זיך צו א פרויענצימער.

court'yard *n.* (קאורט'-יארד) אן ארומגעצאמטער הויף ארום א הויז.

cous'in *n.* (קאזן) א קוזין, א שוועסטערקינד; א פערוואנדטער.

cous'in ger'man (קאזן דזשויר'-מען) א שוועסטערקינד [א שני בשני].

cous'inhood *n.* (קאזנ'-הוד) די פערוואנדשאפט פון שוועסטערקינדער.

cous'inly *a.* (קאזנ'-לי) ווי עס פאסט פאר א שוועסטערקינד.

cous'inry *n.* (קאזנ'-רי) בלוט־פערוואנדשאפט, קרובה'שאפט.

cous'inship *n.* (קאזנ'-שיפּ) ז. ***cousinhood***

couteau' *n.* (קוה-טאו') א מעסער; א לאנגער מעסער מיט צוויי שארפען.

couteau' de chasse (קוה-טאו' דע שאס) א יעגער־מעסער.

couvade' *n.* (קוה-וואד') די קואוואדע [א מנהג ביי געוויסע ווילדע פעלקער, אז בעת דאס ווייב געהט צו קינד, לעגט זיך דער מאן אין בעט, שריים, קרעכצט און ער בעקומט די אויפפאסונג און גוטע שפּייזען ווי א קינפּעטארין].

cove *n. and v.* (קאוו) א קליינע בוכטע. א קליינער וואסער־אויסגוס אין יבשה; א שמאלער טהאל צווישען בערג; א קאנקאווער [רונד אויסגעבויגען נאך אינווענינג] דאך, א געוועלב־סטעליע; א מאן, א יונג; מאכען א געוועלב איבער עפּעס.

coved ceil'ing (קאווד סיע'-לינג) א קאנקאווע, האלב־רונדיגע סטעליע.

cov'enant *n. and v.* (קאוו'-ע-נענט) אן אבמאך, א בונד; א קאנטראקט; דער צוזאג, די הבטחה [פון גאט]; אבמאכען; שליסען א בונד.

cov'enant-brea'ker *n.* (קאוו'-ע-נענט-בריי'-קער) דער קאנטראקט ברעכער; דער וואס האלט ניט זיין הבטחה.

cov'enanted *a.* (קאוו'-ע-נען-טעד)

וואס פערנעהמט א שטעלע אדער אן אמט אונטער א קאנטראקט.

covenantee′ *n.* (קאוו-ע-נענ-טיע′) איינער וועלכער נעהמט א בעשטעלונג אונטער א קאנטראקט.

cov′enanter *n.* (קאוו′-ע-נענ-טער) איינער פון די צדדים וואס שליסען א קאנטראקט.

Cov′enanter *n.* (קאוו′-ע-נענ-טער) איינער פון די מענשען אין שאטלאנד, וועלכע האבען אין 17טען יאהרהונדערט געשלאסען א בונד צו פערטיידיגען די פרעסביטעריאנישע קירך געגען דער אנגליקאנישער.

cov′enantor *n.* (קאוו′-ע-נענ-טאר) איינער פון די צדדים וואס האבען זיך פערפליכטעט דורך א קאנטראקט.

Cov′ent Gar′den (קאוו′-ענט-גארדן) א גרויסער פרוכט=מארק [אין לאנדאן]; דאס גרויסע אפערא=טעאטער [אין לאנדאן].

cov′entry-blue *n.* (קאוו′-ענ-טרי-בלוה) א פיינער בלויער פאדים צום שטיקען און האפטען [געמאכט אין קאווענטרי, ענגלאנד].

cov′er *v.* and *n.* (קאוו′-ער) בעדעקען; בעהאלטען; בעשיצען; אנטהאן די הוט; גרייטען צום טיש; דורכגעהן א געוויסע שטרעקע; זיצען אויף עפעס; א צודעק; א דאך; זאכען וואס זיינען גרייט צום טיש ביים עסען; א קאנווערט; א בוך=איינבאנד.

cov′ered *a.* (קאוו′-ערד) צוגעדעקט, בעהאלטען, בעשיצט, מיט דעם הוט אויף′ן קאפ; געבונדען [ווענען א בוך]; געגרייט [ווענען א טיש].

cov′ered way (קאוו′-ערד הוויי) א פערשטעלטער דורכגאנג [קארידאר] אין א פעסטונג אלס בעשיצונג פון דעם פיינד′ס קאנאנען.

cov′ering *n.* (קאוו′-ער-אינג) איבערצוג, בעדעקונג; דעק, צודעק; בעקליידונג; פערהילונג; דאס ארויפלעגען א דאך.

cov′erlet *n.* (קאוו′-ער-לעט) א דעק; א בעט=דעק.

cov′erlid *n.* (קאוו′-ער-ליד) ז. ***coverlet***.

cov′er-side *n.* (קאוו′-ער-סאיד) א יאגד=נעגענד.

cov′ert *a.* and *n.* (קאוו′-אוירט) צוגעדעקט, פערבארגען, בעהאלטען, אבגעזונדערט, געהיים; פערשטעלט, בעשיצט; פערהייראט [ווענען א פרוי — א יורידישער אויסדרוק]; א בעשיצונג, בעהעלטעניש; עטוואס וואס דעקט צו, בעהאלט אדער בעשיצט; שירמען; דאס פערשטעלען זיך; אן אויסרייד; אן ענטשולדיגונג; א געדיכט בעוואקסענער ארט אין וואלד; א שאטענדיגער פלאץ; א בעהעלטעניש פון ווילדע חיות; א הורטע [א מחנה] עופות.

cov′ert-bar′on *n.* (קאוו′-אוירט-בער′-אן) ז. ***coverture***.

cov′ertly *adv.* (קאוו′-אוירט-לי) אין געהיים; בסוד; פריוואט; אויף א פערבארגענעם אדער בעהאלטענעם שטייגער.

cov′ertness *n.* (קאוו′-אוירט-נעס) פערבארגענהייט; דאס טהאן עפעס בסוד, אין געהיים, פריוואט.

cov′erture *n.* (קאוו′-אויר-טשור) דער פערהייראטער שטאנד פון א פרוי [ווען די פרוי געפינט זיך אונטער דעם מאן′ס שוץ און האט קיין רעכט ניט, לויט דעם געזעץ, צו שליסען געזעצליכע אבמאכען אהן דעם מאן′ס ערלויבניס].

cov′ert-way *n.* (קאוו′-אוירט-הוויי) ז. ***covered way***.

cov′et *v.* (קאוו′-עט) שטארק בעגעהרען; געלוסטען; חשק האבען צו עפעס וואס בעלאנגט צו א צווייטען; האבען זינדיגע אדער אונגעזעצליכע פערלאנגען; ווילען עפעס קריגען אויף אן אונגערעכטען אדער אונגעזעצליכען אופן.
"Thou shalt not **covet**" is the tenth commandment.

cov′etable *a.* (קאוו′-ע-טעבל) וואס מען קען געלוסטען, בעגעהרען.

cov′eter *n.* (קאוו′-ע-טער) איינער וואס געלוסט אדער בעגעהרט.

cov′eting *a.* (קאוו′-ע-טינג) בעגיעריג, געלוסטענדיג, גייציג.

cov′etingly *adv.* (קאוו′-ע-טינג-לי) מיט א שטארקען בעגעהר; מיט גרויס חשק.

cov′etiveness *n.* (קאוו′-ע-טיוו-נעס) דאס געלוסטען; דאס בעגעהרען; דאס זיין גיעריג.

cov′etous *a.* (קאוו′-ע-טאס) וואס האט שטארק חשק, וואס געלוסט, בעגעהרט; גיעריג, האבזיכטיג, גייציג, קארג; וואס שטרעבט עטוואס צו קריגען אויף אן אונגערעכטען אדער אונגעזעצליכען אופן.

cov′etously *adv.* (קאוו′-ע-טאס-לי) מיט שטארקען חשק; מיט בעגעהר; מיט גיעריגקייט, דורך גייציגקייט.

cov′etousness *n.* (קאוו′-ע-טאס-נעס) שטארקער חשק: געלוסט; גיעריגקייט.

cov′ey *n.* (קאוו′-אי) א הורטע [מחנה] פויגלען; א קאמפאניע; א מאן; א יונג.

cov′in *n.* (קאוו′-אין) א געהיימע פערבינדונג אימיצען צו שעדיגען אדער צו בעשווינדלען.

co′ving *n.* (קאו′-ווינג) א האלב=רונדע ארויסשטארצונג ביי א געביידע.

cow *n.* and *v.* (קאו) א קוה; א פיינלינג; א קוימען=דעכעלע, וואס דרעהט זיך מיט′ן ווינד; אזא אויטאמאטישע ברעמזע [טארמאז] צו פערהאלטען די רעדער פון א וואגען ווען ער פאהרט בארג=אראב; איינשרעקען.

coward *n.* and *a.* (קאו′-ערד) א פחדן, א טרוס, א פיינלינג; שרעקעדיג, פייג.

cow′ardice *n.* (קאו′-ער-דיס) פייגהייט, שרעקעדיגקייט.

cow′ardlike *a.* (קאו′-ערד-לאיק) ווי א פיינלינג; פייג.

cow′ardliness *n.* (קאו′-ערד-לי-נעס) ז. ***cowardice***.

cow′ardly *a.* and *adv.* (קאו′-ערד-לי) שרעקעדיג; פייג; אזוי ווי א פייגלינג.

cow′ardship *n.* (קאו′-ערד-שיפ) ז. ***cowardice***.

cow′bane *n.* (קאו′-ביין) א מין פלאנצע וואס איז שעדליך פאר בהמות.

cow′berry *n.* (קאו′-בער-אי) א מין יאגדע.

cow′-bird *n.* (קאו′-בוירד) א מין אמעריקאנישער שווארצער פויגעל [געפינט זיך אפט לעבען די סטאדעס פיה]. ז. איל. ***"Birds of the U. S."***

cow′-black′bird *n.* (קאו′-בלעק′-בוירד) ז. ***cow-bird***.

cow′-boy *n.* (קאו′-באי) א פאסטוך פון קיה; א רייטענדער פאסטוך אין די סטעפעס פון די מערב=טיילען פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא און קאנאדא.

cow′-bun′ting *n.* (קאו′-באנ′-טינג) ז. ***cow-bird***.

cow′-catch′er *n.* (קאו′-קעטש′-ער) א שינען=רייניגער [אזא פארריכטונג אין פראנט פון אן אייזענבאהן=לאקאמאטיוו אבצוראמען פון די שינען [רעלסען] פערשיעדענע שטערונגען.

cow′-doc′tor *n.* (קאו′-דאק′-טאר) א וועטערינאר [א דאקטאר וואס היילט בהמות].

cow′er *v.* (קאו′-ער) זיך צונויפקארטשען, זיך איינבויגען [אויס שרעק אדער שאנדע]; נידערגעשלאגען ווערען.

cow′-fee′der *n.* (קאו′-פיע′-דער) איינער וואס פערנעהמט זיך מיט רינד=פיה=צוכט; א קיה=פאסטוך.

cow′hage *n.* (קאו′-עדזש) אזא פלאנצע בעדעקט מיט שטעכיגע הערעלעך; די שטעכיגע הערעלעך פון דער פלאנצע [די הערעלעך, געמישט מיט האניג ווערען געברויכט אנשטאט ווערימקרויט].

cow′herd *n.* (קאו′-הוירד) א פאסטוך פון קיה.

cow′hide *n.*, *a.* and *v.* (קאו′-האיד) א פעל פון א קוה; א לעדערנער בייטש; וואס איז געמאכט פון קוה=לעדער; שמייסען מיט א לעדערנעם בייטש.

cow′-house *n.* (קאו′-האוס) א שטאל פאר קיה.

cow in milk (קאו אין מילק) א פרישמעלקעדיגע קוה.

cow′ish *n.* and *a.* (קאו′-איש) ווי א קוה; ווי א בהמה; שרעקעדיג, פייג; א פלאנצע אין שטאאט ארעגאן אין אמעריקא, וואס איז ענליך צו קארטאפעל.

cow′itch *n.* (קאו′-איטש) ז. ***cowhage***.

cow′-kee′per *n.* (קאו′-קיע′-פער) א קיה=פאסטוך; איינער וואס בעשעפטיגט זיך מיט רינד=פיהצוכט.

cow′-kee′ping *n.* (קאו′-קיע′-פינג) די רינד=פיהצוכט.

cowl *n.* (קאול) א קאפושאן [א מין קאפ=צודעק צוגענעהט צום מאנטעל, וואס ווערט געטראגען פון מאנאכען]; א מאנטעל מיט א קאפושאן; א מאנאך; א דעקעל אין דער פארמע פון א קאפושאן איבער′ן קוימען; דיא דראטענע זיפ וואס טהוט זיך אן אויף א קוימען פון א לאקאמאטיוו; א צעבער.

cowled *a.* (קאולד) מיט א קאפושאן; וואס טראגט א קאפושאן; וואס האט די פארם פון א קאפושאן [ביי געוויסע בלעטער פון פלאנצען].

cow′-leech *n.* (קאו′-ליעטש) א וועטערינאר [א דאקטאר פאר בהמות].

cow′-lee′ching *n.* (קאו′-ליע′-טשינג) דאס היילען קראנקע בהמות.

cow′-lick *n.* (קאו′-ליק) א צושויבערטער טשוב האר [וואס זעהט אויס ווי די האר פון א קעלבעל′ס פעל ווען די קוה האט עס געלעקט].

cow′-man *n.* (קאו′-מען) איינער וואס גיט זיך אב מיט רינד=פיהצוכט.

co-wor′ker *n.* (קאו-הוואיר′-קער) א מיטארבייטער.

cow′-pars′nip *n.* (קאו′-פארס′-ניפ) די בערען=לאפע [א מין פלאנצע, ביי וועלכער די בלעטער און בליטהען האבען די פארם פון א בערען=לאפע].

cow′-pea *n.* (קאו′-פיע) א מין ארבעס אדער בעבלעך, וואס ווערט געזייהט אין די דרום=אמעריקאנישע שטאאטען.

cow'-po'ny *n.* (קאו'-פאו'-ני) א פאני [א קליין פערדעל] וואס ווערט בע־נוצט ביי פאשען בהמות.

cow'pox *n.* (קאו'-פאקס) קוה־פאקען [א מין אנטשטעקענדע קראנקהייט פון בהמות].

cow'-punch'er *n.* (קאו'-פאנטש'-ער) א מאן וואס גיט אכטונג אויף גרויסע סטא־דעס פיה [אין דער וועסט פון די פער־אייניגטע שטאאטען].

cow'-quakes *n.* (קאו'-קהווייקס) אזא מין גראז. ז. ***quaking-grass***

cow'rie *n.* (קאו'-רי) ז. ***cowry***

cow'ry *n.* (קאו'-רי) א מין קליינע מויער־קאפ [בענוצט אלס קליינגעלד ביי געוויסע ווילדע פעלקער אין אפריקא].

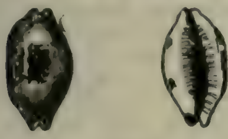

Cowry

cow'-shed *n.* (קאו'-שעד) א שטאל פאר קיה.

cow'slip *n.* (קאו'-סליפ) א מין ענגלי־שע ווילדע בלום, וואס וואקסט אין די פעראייניגטע שטאאטען [דיענט אלס מי־טעל איינצושטילען א וועהטאג].

cow'-tree *n.* (קאו'-טריע) דער קוה־בוים אדער מילך־בוים [אזא בוים אין זיד־אמעריקא וואס ענטהאלט א ווייסלי־כע מילך־עהנליכע פליסיגקייט].

cow'-weed *n.* (קאו'-הוויעד) דער קער־בעל [אזא פלאנצע].

cow'-wheat *n.* (קאו'-הוויעט) וואכטעל־ווייץ [אזא מין ווילד גראז].

cox'a *n.* (קאקס'-א) דער ערשטער גע־לענק פון פוס נעבען קערפער ביי געוויסע חיה'לעך [ווי אינזעקטען].

cox'al *a.* (קאקס'-על) וואס איז שייך צום ערשטען געלענק פון פוס ביי אינזעקטען.

cox'comb *n.* (קאקס'-קאום) א רויטער קאם, ווי דער קאם פון א האהן, וואס די קונצען־מאכער און הויף־נארען פלעגען טראגען אויף זייערע היטעל; דאס היטעל פון א הויף־נאר; דער שפיץ פון קאפ אדער דער קאפ אליין; א פוסטער פראנט.

coxcomb'ical *a.* (קאקס-קאמ'-אי-קעל) ווי א פוסטער יונג אדער פראנט; גאוה'דיג.

coxcomb'ically *adv.* (קאקס-קאמ'-אי-קעל-אי) מעשה פראנט.

cox'combry *n.* (קאקס'-קאום-רי) פראנ־טישע פיהרונגען.

coxcom'ical *a.* (קאקס-קאמ'-אי-קעל) ז. ***coxcombical***

coxcom'ically *adv.* (קאקס-קאמ'-אי-קעל-אי) ז. ***coxcombically***

cox'swain *n.* (קאקס'-סהווין) דער רו־דערער [פון א שיפעל].

coy *a. and v.* (קאי) בעשיידען, צניעות'־דיג; וואס האלט זיך פון דער ווייטענס; ניט פאמיליאר; גלעטען; לאשטשען; צוציהען; זיין בעשיידען; האלטען זיך אז א זייט.

coy'ish *a.* (קאי'-איש) שע־צניעות'דיג; מעוודיג; בעשיידען.

coy'ly *adv.* (קאי'-לי) אויף א בעשיידע־נעם אופן; ניט עזות'דיג; צוריקגעהאל־טען.

coy'ness *n.* (קאי'-נעס) צוריקגעהאלטענ־קייט; צניעות, בעשיידענקייט.

coyo'te *n.* (קא-יאו'-טע) דער ביל־וואלף [א מין אמעריקאנישער וואלף וואס בילט ווי א הונד].

Coyote

coy'pou *n.* (קאי'-פוה) דער זומפ־ביבער [א זיד־אמעריקאנער ביבער וואס לעבט אין זומפען].

coz *n.* (קאז) א שוועסטערקינד [אבגע־קירצט פון ***cousin***].

coz'en *v.* (קאזן) בעטריגען; בעשווינד־לען; פערנארען.

coz'enage *n.* (קאז'נ-עדזש) בעטרוג; שווינדעל; דאס בעטריגען איינעם.

coz'ener *n.* (קאז'נ-ער) א בעטריגער; איינער וואס בעשווינדעלט.

coz'ening *n.* (קאז'נ-אינג) דאס בעטרי־גען; דאס בעשווינדלען.

co'zy *a. and n.* (קאו'-זי) בעקוועם, אנ־גענעהם, געמיטליך; א קאלפאק איבער א טהעע־קענדעל.

C. P. A. אבקירצונג פון די ווערטער ***Certified Public Accountant***

cr. אבקירצונג פון ***credit*** און ***creditor***

craal *n.* (קראהל) א דערפעל [ביי די ווילדע אין אפריקא].

crab *n. and v.* (קרעב) [א מין קראב] א קראב; די קראב־לויז. [ז. ***crab-louse***]; א הויב־מאשין [אזא מאשין ארויפצוצי־הען אדער אויפצוהויבען משא]; א מין קליינע ביטער־זויערליכע ווילדע עפעל; דער בוים, אויף וועלכען עס וואקסען אזעלכע עפעל; כאפען קראבען אדער ראַ־קעס; מאכען הינטערטריט ווי א ראק; אויפרייצען, אויפרעגען.

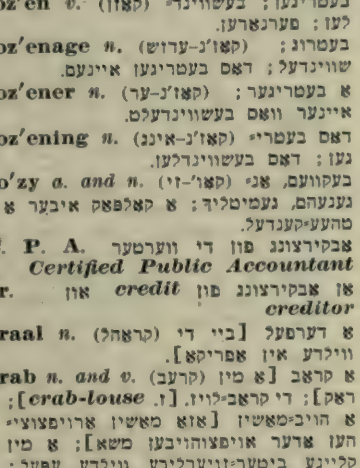

Crab

Crab *n.* (קרעב) [א געוויסע מזל פרטן צוזאמענזעצונג פון שטערען אין הימעל].

crab'-ap'ple *n.* (קרעב'-עפל) א ווילדער ביטער־זויערליכער עפעל.

crab'bed *a.* (קרעב'-עד) מיט א זויערען טעם; ברוגז'דיג, אנגעבלאזען; ניט איינ־פאך, אונדייטליך, שווער צו לעזען אדער צו פערשטעהן; אונאינטערעסאנט [ווענען א שרייבער אדער א בוך].

crab'bedly *adv.* (קרעב'-עד-לי) מיט א זויערען טעם; אויף א שווערען, פער־דרעהטען, אונפערשטענדליכען אדער אונ־אינטערעסאנטען אופן.

crab'bedness *n.* (קרעב'-עד-נעס) ברוגז'קייט, אנגעבלאזענקייט; שווערקייט, ניט פערשטענדיגקייט.

crab'-ea'ter *n.* (קרעב'-איע'-טער) דער קראבען־עסער [אזא חיה עהנליך צו א פוקס וואס איהר ליעבלינגס־שפייז זיי־נען קראבסען]; אזא פויגעל אדער פיש, וואס עסט קראבסען.

Crab-eater

crab'-grass *n.* (קרעב'-גרעס) קאמ־גראז [אזא מין גראז].

crab'-louse *n.* (קרעב'-לאוס) די פילץ־לויז [אזא לויז וואס פרעסט זיך איין אין די האר פון קערפער].

crab's'-claw *n.* (קרעבז'-קלאה) די ראק־שערען [דער אונטערשטער טייל פון די פיס פון א ראק וואס זעהט אויס ווי שע־רען].

crab'stock *n.* (קרעב'-סטאק) א יונ־גער ווילדער עפעל־בוים.

crab'-tree *n.* (קרעב'-טריע) דער בוים, אויף וועלכען עס וואקסען ווילדע ביטער־זויערע עפעל.

crack *n., v. and a.* (קרעק) א שפאלט; א ריס; א פעהלער; א חסרון; א קנאק, א קראך; שנעון; א טירוף; א מטורף; שפאלטען; קנאקען; ברעכען; בעריהמען זיך; עפענען [א פלאש] מיט א קנאק; אויסגעצייכענט.

crack a bot'tle (קרעק ע באטל) אויס־קארקעווען א פלאש; מאכען "לחיים" מיט איינעם.

crack'ajack *n. and a.* (קרעק'-ע-דזשעק) א קינסטלער אין זיין פאך [א־בערהויפט אין ספארט]; אויסערגעוועהנ־ליך.

crack a joke (קרעק ע דזשאוק) דער־צעהלען א וויץ; מאכען א שפאס.

crack'-brained *a.* (קרעק'-ברעינד) משוגע; מטורף'דיג.

cracked *a.* (קרעקט) צופלאצט; צו־שפאלטען; צוריסען; צובראכען; געבראַ־כען אדער אנגערערענדיג זיך [ווענען א שטימע]; געשעדיגט; ניט פאלקאם; מטורף'דיג.

cracked in the nod'dle (קרעקט אין דהי נאדל) מטורף'דיג, משוגע'נעוואטע.

crack'er *n.* (קרעק'-ער) איינער אדער עמוואס וואס צושפאלט, צוברעכט אדער צושטויסט [שטיינער]; א מאשין צו צו־שטויסען שטיינער; א צוויבאק, א סוכאר־קע; א פייערווערק; א בעריהמערריי; א ליגען; אזא ענטעל־עהנליכער פויגעל; א פאפוגאי.

crack'erjack *n. and a.* (קרעק'-ער-דזשעק) ז. ***crackajack***

crack hand (קרעק הענד) דער ערשטער אין זיין פאך: א גוטער בעל־מלאכה.

crack horse (קרעק הארס) דאס הויפט פערד ביים וועט־לויפען.

crack'ing *n.* (קרעק'-אינג) דאס צוברע־כען; דאס פלאצען.

crack'ing tools (קרעק'-אינג טוהלז) ברעכאייזענס: גנבים=ווערקצייג צום אויפברעכען שלעסער א. ד. ג.

crack jokes (קרעק דזשאוקס) זיך חכמ'נען.

crack'le *n. and v.* (קרעקל) קראכען, פלאצען; קנאקען, טרעשטשען [ווי ביים ברענען]; בעדעקען עפעס מיט א נעץ פון קליינינקע שפעלטלעך [ווי פארצעליי אדער גלאז]; א קנאק, א טרעשטש [ווי ביים ברענען]; א קליין שפעלטעל; א נעץ פון קליינינקע שפעלטעלעך [אויף פארצעליי אדער גלאז].

crack'led *a.* (קרעקלד) בעדעקט מיט א נעץ פון קליינינקע שפעלטעלעך [וועגען פארצעליי אדער גלאז].

crack'ling *n.* (קרעק'-לינג) דאס קנאקען, טרעשטשען; די פערברוינטע הויט פון געפרעגעלטען חזיר=פלייש; חזיר=גריבענעס.

crack'nel *n.* (קרעק'-נעל) אזא סוכארקע, אזא צוויבאק.

crack'nels *n.* (קרעק'-נעלז) חזיר=גריבענעס.

crack of doom (קרעק אוו דוהם) דער סיגנאל פאר דעם גרויסען יום הדין [דער טאג, ווען, לויט דעם קריסטליכען גלויבען, יעזוס וועט נאך אמאל לעבעדיג ווערען און די וועלט וועט אונטערגעהן].

crack of the fin'ger (קרעק אוו טהי פינ'-גער) גלייך אויף'ן ארט; איינס און צוויי.

He will do so in a crack of the finger.

crack'-skull *n.* (קרעק'-סקאל) א מטורף.

cracks'man *n.* (קרעקס'-מען) אן איינברעכער.

cra'dle *n. and v.* (קריידל) א וויעגעל; א געבורטס=פלאץ; אבשטאמונג; א קאסע צוזאמען מיט א גראבלע צום שניידען און אין דערזעלבער צייט צונויפצושארען די אבגעשניטענע תבואה; א פארריכטונג אין די גאלד=שאכטען אבצוטיילען דאס גאלד פון דער זאמד; א טראג=בעט; וויעגען; איינוויעגען; געהן ארום א קינד; אברייניגען גאלד פון זאמד; שניידען תבואה.

cra'dle-clothes *n.* (קריי'דל-קלאוטהז) די קליידער פון א וויעג=קינד; דאס בעטגעוואנד פאר א וויעג=קינד.

cra'dle-scythe *n.* (קריי'דל-סאיטה) א קאסע צוזאמען מיט א גראבלע צום שניידען און אין דערזעלבער צייט צונויפשארען די תבואה.

cra'dling *n. and a.* (קריי'-דלינג) וויעגענדיג; קינדהייט; דאס געהן ארום א וויעג=קינד; א האלץ=געשטעל צו וועלכען מען קלאפט אן די לייסטען צו מאכען א געוועלב.

craft *n. and v.* (קרעפט) א מלאכה, א האנדווערק; פאכמאנשאפט; קונסט, נעשיקטקייט, כיטרעקייט [איבערהויפט אין מאכען און אויספיהרען פלענער צום שלעכטען]; א צעך, א גילדע; א שיף אדער שיפען [בכלל]; מאכען נוטע ארבייט; בויען; מאכען קונצען.

craf'tily *adv.* (קרעפ'-טי-לי) דורך כיטרעקייט; מיט געשיקטקייט; אויף א קונסטפאלען אופן.

craf'tiness *n.* (קרעפ'-טי-נעס) געשיקטקייט, כיטרעקייט, קינסטליכקייט.

crafts'man *n.* (קרעפטס'-מען) א בעל מלאכה, א האנדווערקער, א פאכמאן, א קינסטלער; א מיטגליעד פון א צעך אדער פון א גילדע.

craf'ty *a.* (קרעפ'-טי) וואס איז געשיקט אין א מלאכה אדער קונסט; וואס איז געשיקט אין מאכען און אין אויספיהרען פלענער, הויפטזעכליך פאר שלעכטע צוועקען; כיטרע; וואס איז שייך צו א מלאכה; שווינדלעריש.

crag *n.* (קרעג) א שפיציגער, שארסטיגער [ניט גלאטער] פעלזענשטיין; א שארסטיגער אבגעבראכענער פעלז אדער טייל פון א פעלז; די מושעל=זאמד ערד=שיכט [אין געאלאגיע]; א קראפ [א וואליע, א פאדערמאגען ביי עופות].

crag'ged *a.* (קרעג'-עד) פול מיט אבגעבראכענע פעלזענשטיינער; שארסטיג, ניט גלאט, בעדעקט מיט שארפע שפיצען און בערגלעך.

crag'gedness *n.* (קרעג'-עד-נעס) דאס זיין פול מיט צובראכענע, שארסטיגע, שפיציגע פעלזען.

The craggedness of many mountains makes it hard to climb them.

crag'giness *n.* (קרעג'-אי-נעס) ז. *craggedness*.

crag'gy *a.* (קרעג'-אי) ז. *cragged*.

crags'man *n.* (קרעגז'-מען) איינער וואס קען געשיקט קלעטערען אויף שפיציגע בערג=פעלזען [איבערהויפט אויף די פעלזען ביים ברעג ים צו זאמלען אייער און פאנגען וואסער=פויגלען].

crake *n. and v.* (קרייק) וואכטעל=קעניג [א מין פויגעל]; א קראהע, א ראב, א וואראנע; קראקען [ווי א קראהע].

cra'ker *n.* (קריי'-קער) א בעריהמער.

cram *v. and n.* (קרעם) אנשטאפען, אייבערפילען; זיך שטאפען מיט שפייז; אבקארמענען עופות; אנשטאפען זיך דעם קאפ [לערנענדיג פיעל פאר אן עקזאמען]; זאגען ליגענס; דאס אנשטאפען דעם קאפ [לערנענדיג פיעל פאר אן עקזאמען]; עטוואס וואס מען לערענט אויס אויף שנעל; א ליגען.

Cram'be *n.* (קרעמ'-בי) ים=קרויט [א מין פלאנצען מיט ווייסע בלומען, וועלכע וואקסען ביים ברעג ים].

cram'bo *n. and v.* (קרעמ'-באו) א שפיעל אין גראמען [איינער גיט אווארט אדער א גאנצע שורה און דער צווייטער דארף צו דעם ווארט אדער צו דער שורה געפינען א גראם]; א ווארט וואס גראמט זיך מיט א צווייטען; שפיעלען אין גראמען.

crame *n.* (קריים) א קרעמעל; א שטעל; א פלאץ וואו מען האלט סחורה; א פעקעל סחורה, דעם הויזירערס [פעדלער'ס] פעקעל סחורה.

cram'mer *n.* (קרעמ'-ער) איינער וואס שטאפט זיך אליין אדער יענעם אן דעם קאפ פאר אן עקזאמען; א ליגען.

cramp *n., a. and v.* (קרעמפ) קראמפף, ספאזמעס; אן אייזערנער קרוק אדער קלאמער, מיט וועלכער מען פערקרעמפעוועט אדער קלאמערט איין צוויי שטיקער האלץ; קלאמערעס [א מין פרעס אין דער פארמע פון א ח מיט א שרויף פון איין זייט, מיט וועלכען עס ווערען צוזאמענגעפרעסט צוויי אדער עטליכע זאכען]; א קאפול [ביי א שוסטער]; צוזאמענגעפרעסט, צונויפגעקרעמפעוועט; פערדרעהט, פערצוקט [ווי א געוויסער כתב וואס איז שווער צו לייענען]; קראמפפען; פעראורזאכען א קראמפף אדער ספאזמעס; צונויפפרעסען; פערקרעמפעווען; אויסציהען לעדער אויף א קאפול; איינשרענקען; הינדערען, מאכען א מניעה.

cramp'-fish *n.* (קרעמפ'-פיש) דער עלעקטריציטעט=פיש [אזא מין פיש וואס לאזט ארויס פון זיך עלעקטריציטעט ווען מען ריהרט איהם אן].

cramp'-i'ron *n.* (קרעמפ'-אי'-ערן) אן אייזערנער קלאמער צו פערקרעמפעווען צוויי שטיקער האלץ.

cram'pit *n.* (קרעמ'-פיט) דאס בלעכעל, מיט וועלכען עס איז בעשלאגען דער אונטערשטער טייל פון א שייד פון א שווערד; אן אייזערנער קלאמער צו פערקרעמפעווען צוויי שטיקער האלץ; די פארם פון א שווערדען=שייד אויף א הערב.

cram'pon *n.* (קרעמ'-פאן) אן אייזען צוגעפעסטיגט צו די שיך [צו העלפען קלעטערען]; אן אינסטרומענט, וועלכער בעשטעהט פון צוויי אייזערנע קרוקעס וואס הענגען אויף איין קייט צו הויבען שווערע משאות; א מין צוגעגעבענער ווארצעל ביי געוויסע פלאנצען, מים וועלכע זיי האלטען זיך אן אן עפעס און קלעטערען אין דער הויך [ווי ווילדע וויין].

cram'poon *n.* (קרעמ'-פוהן) ז. *crampon*.

cram'py *a.* (קרעמ'-פי) וואס ליידט פון קראמפף אדער ספאזמען.

cra'nage *n.* (קריי'-נעדזש) דאס געצאהלט פאר אויפהויבען משא מיט א הויבמאשין; דאס רעכט צו בענוצען א הויבמאשין ארויסצוהויבען משא פון א שיף אויף א לאנדונג=ארט.

cran'berry *n.* (קרענ'-בער-אי) א מאךיאגדע אדער א ברוסניצע [א מין רויטליכע יאגדע]; די פלאנצע, אויף וועלכער עס וואקסען מאך=יאגדעס אדער ברוסניצעס.

cran'berry-tree *n.* (קרענ'-בער-אי-טריע) אזא בוימעל אדער קוסט, אויף וועלכען עס וואקסען מאך=יאגדעס אדער ברוסניצעס.

cranch *v.* (קרענטש) כראמשקען; צודריקען, צומאלען.

cran'dall *n.* (קרענ'-דעל) א מין האמער וואס איז צוזאמענגעשטעלט פון שפיציגע שטאהלענע שטעקלעך, מיט וועלכע מען קלאפט ארום א שטיין.

crane *n. and v.* (קריין) דער זשוראוול אדער קראניך [א גרויסער פויגעל מיט לאנגע פיס און א לאנגען האלז]; א הויבמאשין [אזא מאשין איבערצוטראגען שווערע משאות]; אן אייזערנער שטאנג איבער אן אויווען אדער קאמין, אויף וועלכען מען הענגט אויף א טאפ אדער א קעסעל; א ליווער, מיט וועלכען מען צאפט וויין פון א פאס; אויסציהען דעם האלז [ווי א קראניך].

Crane

crane'-fly *n.* (קריינ'-פלאי) אזא אינזעקט מיט לאנגע פיס.

crane's'-bill *n.* (קריינז'-ביל) א מין געראניום=פלאנצען, ביי וועלכע די פרוכט

איז מיט א לאנגען שפיץ; א צוואנג וואס זעהט אויס ווי דער שנאבעל פון א קראניך [ווערט בענוצט פון דאקטוירים ביי אפעראציעס].

cra'nial *a.* (קריי'-ני-על) וואס אנבעלאנגט צום שארבען פון קאפ; וואס איז שייך צו דעם טייל פון שארבען וועלכער ענטהאלט דעם מארך.
Uncivilised people have comparatively smaller cranial capacity.

craniog'nomy *n.* (קריי-ני-אג'-נא-מי) די לעהרע אדער די מעטאדע צו מעסטען די פארמען פון שארבען אלס א מיטעל צו אורטיילען וועגען כאראקטער און פעהינקייטען פון מענשען.

cra'niograph *n.* (קריי'-ני א גרעף) אן אינסטרומענט צו מאכען אן אבבילדונג פון מענשליכען שארבען מיט א בעצייכנונג פון אלע זיינע וויכטינסטע פונקטען.

craniog'raphy *n.* (קריי-ני-אג'-רע-פי) א בעשרייבונג פון שארבען אדער שיידעל פון קאפ.

craniolog'ical *a.* (קריי-ני-א-לאדזש'-אי-קעל) וואס איז שייך צו דער לעהרע וועגען דעם שארבען פון מענשליכען קאפ.

craniol'ogist *n.* (קריי-ני-אל'-א-דזשיסט) איינער וואס קען די לעהרע וועגען דעם שארבען פון קאפ.

craniol'ogy *n.* (קריי-ני-אל'-א-דזשי) קראניאלאגיע [די לעהרע וועגען דעם שארבען פון מענשליכען קאפ].

craniom'eter *n.* (קריי-ני-אמ'-ע-טער) א קראניאמעטער [אן אינסטרומענט צו מעסטען דעם קאפ-שארבען].

craniomet'ric *a.* (קריי-ני-א-מעט'-ריק) וואס איז שייך צום מעסטען דעם קאפ-שארבען.

craniomet'rical *a.* (קריי-ני-א-מעט'-רי-קעל) ז. ***craniometric***

craniom'etry *n.* (קריי-ני-אמ'-עט-רי) קראניאמעטריע [די קונסט צו מעסטען דעם שארבען פון קאפ].

cra'nium *n.* (קריי'-ני-אם) דער שארבען פון קאפ.

crank *n., v. and a.* (קרענק) א קורבעל, אן אויסגעבויגען הענטעל פון א מאשין; א נעקרעפטער [געבויגען הין און צוריק] וואל פון א מאשין; אן אייזערנער קלאמער; א געוויסער אינסטרומענט צו בעשטראפען ארעסטאנטען אין טורמע [בעשטעהט פון א ראד, ווי דער וואסער-ראד פון א דאמפף-שיף, וועלכען דער ארעסטאנט דארף דרעהען אין א פאס פול מיט זאמד]; א מטורף, א קאפריזניק, א מאניאק; דרעהען זיך; אויסבויגען אין דער פארם פון א קורבעל; צומאכען אן אויסגעבויגען הענטעל צו א ראד; וואס קען זיך לייכט איבערקעהרען [ווענען א שיף וואס האט א שמאלען דעק אדער וואס האט ווייניג באלאסט]; שוואנקענד; אין א שוואנקענדער לאגע; מונטער; פעסט ביי זיך.

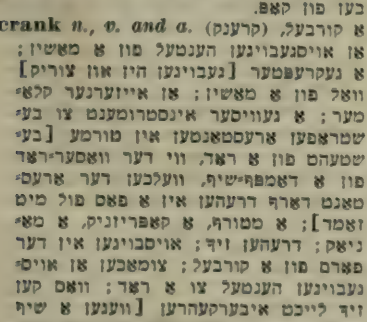
Cranks

crank'-axle *n.* (קרענק'-עקסל) אן אקס,

וועלכער איז צווישען די רעדער אויסגעבויגען ארא-צו, כדי דער וואגען-קאסטען זאל זיצען נידריגער; דער טרייב-אקס אין א לאקאמאטיוו.

crank'-bird *n.* (קרענק'-בוירד) דער קליינער האלץ-פיקער אדער דיאטעל [א מין פויגעל].

crank'-brace *n.* (קרענק'-בריים) א נעבויגענער קלאמער אדער קרעמפע [אזא טישלער-געצייג צום איינקלעמען שטיקער האלץ וואס דארפען בעארבייט ווערען].

cranked *a.* (קרענקט) וואס האט א קורבעל [אן אויסגעבויגען הענטעל] צו דרעהען.

crank'-hook *n.* (קרענק'-הוק) דער שטאנג אין א טאקער-מאשין, וועלכער פעראייניגט דאס טרעט-ברעטעל מיט'ן ראד.

cran'kiness *n.* (קרענ'-קי-נעס) דאס האבען קאפריזען אדער משוגעת'ען; דאס שוואנקען, די נייגונג איבערצוקעהרען זיך.

crank'-shaft *n.* (קרענק'-שעפט) א קורבעל-וואל [א וואל וואס דרעהט זיך דורך אן אויסגעבויגען הענטעל].

crank'-si'ded *a.* (קרענק'-סאי'-דעד) וואס וואקעלט זיך אויףביידע זייטען, וואס קען זיך איבערקעהרען [ווי א לייכטע שיף מיט א שמאלען דעק].

cran'ky *a.* (קרענ'-קי) קאפריזנע, משוגע; וואס קען זיך איבערקעהרען; מונטער; זיכער אין זיך.

cran'nied *a.* (קרענ'-איד) פול מיט שפאלטען אדער ריצען.

cran'ny *n., a. and v.* (קרענ'-אי) א שפאלט, א ריץ, אן אינסטרומענט צו מאכען די העלזלעך פון פלעשער; לוסטיג, מונטער; ווערען פול מיט שפאלטען אדער ריצען; ארייננדרינגען דורך א שפאלט.

cran'tara *n.* (קרענ'-טע-רא) דער פייערינער קרייץ [א הילצערנער צלם מיט ארומגעברענטע ברעגעס, וועלכער פלעגט אמאל דיענען אין שאטלאנד אלס סיגנאל צוזאמענצוקלייבען זיך אויף מלחמה].

crape *n. and v.* (קרייפ) קרעפ [א מין דינער טוך וועלכען מען טראגט בשעת טרויער]; גרייזלען; בעדעקען מיט קרעפ אלס א צייכען פון טרויער.

crape'-cloth *n.* (קרייפ'-קלאהטה) קרעפ; שווארצע וואלענע צייג, וועלכע מען בענוצט אלס טרויער-קליידער.

crape'-fish *n.* (קרייפ'-פיש) אן איינגעזאלצענער און איינגעפרעסטער שטאקפיש. ז. ***cod***

crap'ulence *n.* (קרעפ'-יו-לענס) שכרות; דער קאצעניאמער, דער קרענקליכער צושטאנד נאך'ן איבער'שיכור'ען זיך.

crap'ulent *a.* (קרעפ'-יו-לענט) אנגע'שיכור'ט; בעזויפען.

crash *v. and n.* (קרעש) קראכען; קנאקען; צוברעכען זיך מיט א קראך; צוברעכען, צושמעטערען מיט א קראך; א קנאק, א קראך; דאס ברעכען, דאס צושמעטערען; דער באנקראט; א קארב פול מיט שערבלעך און שטיקער גלאז, וואס ווערט בענוצט אין א טעאטער פארצושטעלען א ברעכעריי פון שויבען א. ד. ג.; א מין גראבער לייווענד צו פאקען סחורות אדער איינדעקען זאכען.

cra'sis *n.* (קריי'-סיס) דער טעמפעראמענט, דער בוי פון'ם קערפער; די צוזאמענגיסונג פון צוויי פערשיעדענע וואקאלען אין איין לאנגען וואקאל אדער דיפטאנג.

crass *a.* (קרעס) גראב, רויה, טעמפ.
Such statements show crass ignorance on the part of a speaker.

crassamen'tum *n.* (קרעס-ע-מענ'-טאם) א קנויל [פון עפעס וואס ווערט צונויפגעדריקט]; די געדיכטע טיילען פון בלוט; א פערגליווערטע שטיק.

crass'itude *n.* (קרעס'-אי-טיוד) דיקקייט, רויהייט, גראבקייט, געדיכטקייט.

crass'ly *adv.* (קרעס'-לי) מיט גראבקייט; אויף א רוהען, אונגעוויסענדען אופן.

crass'ness *n.* (קרעס'-נעס) דיקקייט, גראבקייט, רויהייט, געדיכטקייט, דומהייט.

crate *n.* (קרייט) א פאק-קארב [הויפט-זעכליך פאר גלעזערנע און פארצעלייענע כלים].

cra'ter *n.* (קריי'-טער) די עפענונג אין א פייער-שפייענדען בארג; א וויין-כלי [ביי די אלטע גריכען]; אן אויסהוילונג וואס בילדעט זיך פון דער עקספלאזיאן פון א מינע.

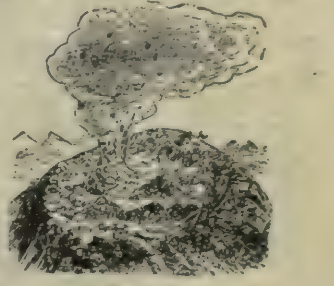
Crater

crater'iform *a.* (קרע-טער'-אי-פארם) וואס זעהט אויס ווי די עפענונג פון א פייער-שפייענדען בארג, וואס איז אויסגעהוילט אין דער פארם פון אן איבערגעקעהרטען קאנוס [די איבערגעקעהרטע פארם פון א הימעל צוקער].

craunch *v.* (קראנטש) צוגריזען, צובייסען.

cravat' *n. and v.* (קרע-וועט') א קראוואט, א האלזטוך; אנטהאן א האלזטוך.

crave *v.* (קרייוו) שטארק בעטען, פערלאנגען; שמאכטען, לעכצען נאך עפעס; מאהנען שטארק א חוב.
My appetite craves simple food.

cra'ven *n., a. and v.* (קרייוון) פיינ, שרעקעדיג; א פיינלינג; מאכען שוואך, פיינ, מומלאז.

cra'ver *n.* (קריי'-ווער) איינער וואס בעט שטארק אדער פערלאנגט עפעס.

cra'ving *n.* (קריי'-ווינג) א שטארקער פערלאנג, בענעהר; דאס בענקען; א שטארקער אפעטיט.

cra'vingly *adv.* (קריי'-ווינג-לי) מיט שטארקען בענעהר.

cra'vingness *n.* (קריי'-ווינג-נעס) דאס בענעהרען שטארק; זשערנעקייט.

craw *n.* (קראה) דער קראפ [די וואליע] פון א פויגעל; דער מאגען ביי חיות.

craw'fish *n. and v.* (קראה'-פיש) א טייך-קרעבס [ראק]; איינער וואס טרעט צוריק, ענטזאגט זיך פון זיינע איבערצייגונגען; א פאליטישער אבטריניגער; קריכען ווי א ראק [צוריקוועגס אדער אז א זיים].

Crawfish

crawl *n. and v.* (קראהל) קריכען, פויזען [ווי א ווארים]; אריינמאכען זיך, אריינגנב'ענען זיך; שווידערען [ווי ווען ווערים וואלטען געקראכען איבער'ן לייב]; שווימלען און גריבלען [ווענען ווערים א. ד. ג.]; דאס קריכען, דאס פויזען; א פישבעהאלטער [אן אבגעצאמטער פלאץ ביים ים, וואו מען האלט פיש].

craw'ler *n.* (קראה'-לער) איינער אדער עטוואס וואס קריכט; א קריכעדינע בעשעפעניש [א ווארים, א שלאנג].

craw'lingly *adv.* (קראה'-לינג-לי) אויף א קריכענדען שטייגער.

crawl in'to one's hole (קראהל אינ'-טו הוואנז האול) אוועקגעהן אן אבגעשמיסענער.

craw'ly *a.* (קראה'-לי) וואס רופט ארויס אן עמפפינדונג ווי ווען א ווארים קריכט איבער'ן לייב.

cray *n.* (קריי) אנגעשאטענע ערד אדער א געבויידע ביים ברעג פון א טייך אלס בעשיצונג געגען א פערפלייצונג.

cray'fish *n.* (קריי'-פיש) א טייך-קרעבס. ז. *crawfish*.

cray'on *n., a. and v.* (קריי'-אן) פאסטעל, קרייאן [געברויכט צום צייכנען. ווערט געמאכט פון פערשיעדענע מינעראלען, ווי רויטע אדער שווארצע קרייד, אדער פאבריצירט פון א קרייד-מאסע, געפארבט און פערשטארקט מיט וואקס, זייף א. ד. ג.]; צייכנען מיט א פאסטעלשטיפט; א פאסטעל-צייכנונג; געמאכט פון פאסטעל; סקיצירען, אנווארפען אויף פאפיער; פלאנעווען.

cray'onist *n.* (קריי'-אנ-איסט) איינער וואס צייכענט אדער מאהלט מיט פאסטעלשטיפטען. ז. *crayon*.

craze *n. and v.* (קרייז) שפאלטען, זיך שפאלטען [הויפטזעכליך ווענען דער גלאזור פון כלים]; משוגע מאכען; משוגע ווערען; א שפאלט [איבערהויפט אין דער גלאזור פון כלים]; משוגעת; א משוגענער פערלאנג; א משוגע'נע ליידענשאפט [מעהרסטענטייל אזא, וואס כאפט ארום גאנצע גרופען מענשען, ווי די מאניע צו קויפען אלטע מעבעל, זאמלען אלטע מטבעות א. ד. ג.].

crazed *a.* (קרייזד) משוגע, פערריקט; צושפאלטען [ווענען דער גלאזור אויף כלים].

cra'zedness *n.* (קריי'-זעד-נעס) צובראכענקייט, שוואכקייט; משוגעת, פערריקטקייט.

cra'zily *adv.* (קריי'-זי-לי) אין א צובראכענעם צושטאנד; אויף א משוגע'נעם אופן.

cra'ziness *n.* (קריי'-זי-נעס) משוגעת, פערריקטקייט.

cra'zing *n.* (קריי'-זינג) צושפאלטונג [ווענען דער גלאזור אויף כלים].

cra'zy *a.* (קריי'-זי) 1. משוגע, פערריקט; וואס האט א משוגע'נעם פערלאנג, א מאניע; שוואך; 2. צובראכען [ווענען א געבויידע, א שיפעל א. ד. ג.].

2. They got a **crazy** boat to carry them to the island.

cra'zy-bone *n.* (קריי'-זי-באון) דער עלענבויגען-ביין.

cra'zy-quilt *n.* (קריי'-זי-קהווילט) א קאלדרע אדער א דעקע וואס איז אויסגענעהט און בעציערט מיט פערשיעדענע שטיקלעך קאלירטע זייד און אנדערע מאטעריאלען אין א פאנטאסטישער, ניט רעגעלמעסיגער ארדנונג.

cra'zy-work *n.* (קריי'-זי-הוואירק) אזא מין אויסנעהען [קאלדרעס, דעקען א. ד. ג.]. ז. *crazy-quilt*.

creak *v. and n.* (קריעק) סקריפען, קנאקען; א סקריפ.

crea'king *n. and a.* (קריע'-קינג) דאס סקריפען, דאס קנאקען; סקריפענדיג, קנאקענדיג.

The wagon was heard **creaking** on the highway.

crea'ky *a.* (קריע'-קי) וואס סקריפעט, וואס קנאקט.

cream *n. and v.* (קריעם) שמאנט, סמעטענע; דאס וואס איז עהנליך צו שמאנט [ווי געוויסע פליסינקייטען אדער זאלבען]; דער תמצית, דער עיקר פון א זאך; א זיסע זאך וואס ווערט געמאכט פון שמאנט מיט צוקער; א נאמען פון געוויסע רפואות; ארונטערנעהמען די שמאנט; אויסקלייבען דאס בעסטע; בעדעקען זיך מיט שמאנט; שוימען.

cream'-cheese *n.* (קריעם'-טשיעז) שמאנט-קעז [אזא ווייכער קעז, וואס ווערט געמאכט פון ניט אבגעשמאנטע מילך].

cream'-col'ored *a.* (קריעם'-קאל'-ארד) פון וויים-געלבען קאליר, פון קרעם קאליר.

crea'mer *n.* (קריע'-מער) אן אפאראט, מיט וועלכען מען טיילט אב מילך פון שמאנט; א כלי צו האלטען סמעטענע.

crea'mery *n.* (קריע'-מע-רי) א פלאץ וואו מען האלט מילך אום צו מאכען סמעטענע; א געשעפט וואו מען מאכט פוטער; א פלאץ וואו מען פערקויפט סמעטענע.

cream'-faced *a.* (קריעם'-פייסט) בלייך, בלאס; מיט א צושראקענעם פנים.

crea'miness *n.* (קריע'-מי-נעס) דאס זיין מיט שמאנט; דאס האבען די אייגענשאפטען פון שמאנט.

crea'ming-pan *n.* (קריע'-מינג-פען) א לארעשקע, א קריגעל, אין וועלכען מילך שטעהט זיך איין און די שמאנט געהט ארויף צום אויבען.

cream'-nut *n.* (קריעמ'-נאט) דער בראזיליען-נוס [די פרוכט פון א געוויסער פאלמע פון די ווארעמע לענדער].

cream of lime (קריעם אוו לאים) קאלך-מילך [דאס וואס עס זעצט זיך אב פון קאלך-וואסער ווען עס שטעהט אבגעדעקט].

cream of tar'tar (קריעם אוו טאר'-טאר) קרעמארטארטאר אדער וויין-שטיין [אזא ווייסער כעמישער שטאף, וואס געפינט זיך אין ווייגטרויבען און אין הייוען פון וויין און דיענט אין דער מעדיצין אלס א געוויסער הייל-מיטעל].

cream of the cream (קריעם אוו טהי קריעם) דאס אויבערשטע פון שטויסעל; די סאמע פני פון דער געזעלשאפט.

cream of the val'ley (קריעם אוו טהי וועל'-אי) אזא מין ענגלישער שנאפס.

creamom'eter *n.* (קריע-מאמ'-ע-טער) אן אינסטרומענט, וועלכער בעווייזט וויפיעל שמאנט עס געפינט זיך אין דער מילך.

cream'-pitch'er *n.* (קריעם'-פיטש'-ער) א שמאנט-קרוג.

cream'-pot *n.* (קריעם'-פאט) א שמאנט-טאפ.

cream'-sep'arator *n.* (קריעם'-סעפ'-ע-ריי-טאר) אן אפאראט, מיט וועלכען מען נעהמט אראב די שמאנט פון מילך.

crea'my *a.* (קריע'-מי) פול מיט שמאנט אדער סמעטענע; פעט; שמאנט-פארביג; קלעפיג.

crease *n. and v.* (קריעס) א קנייטש, א ליניע אויף'ן פלאץ, וואו מען שפיעלט קריקעט; איינקנייטשען; פערבויגען [ווי א בלעטעל אין א בוך].

cre'asote *n. and v.* (קריע'-ע-סאוט) ז. *creosote*.

crea'sy *a.* (קריע'-סי) פול מיט קנייטשען.

The coat is not well pressed; it is **creasy**.

crea'table *a.* (קרי-איי'-טעבל) וואס קען בעשאפען ווערען.

create' *v.* (קרי-אייט') בעשאפען, ארויסרופען; געבערען; בעשטימען, שאפען אן אריגינעלע זאך.

crea'tion *n.* (קרי-איי'-שאן) די שעפפונג; אלץ וואס איז בעשאפען געווארען [די וועלט אין אלגעמיין]; דאס געשאפענע; דאס בעשאפען; דאס בעשטימען איינעם צו א העכערען אמט אדער טיטול.

crea'tional *a.* (קרי-איי'-שאנ-על) וואס איז שייך צו די שעפפונג.

crea'tionism *n.* (קרי-איי'-שאנ-איזם) די לעהרע, אז די גאנצע וועלט און אלע מינים חיות און פלאנצען זיינען בעשאפען געווארען פון גאט מיט אמאל און אין דערזעלביגער פארם ווי זיי עקזיסטירען איצט, און זיינען ניט ענטשטאנען דורך א לאנגזאמער און שטופענווייזער ענטוויקלונג; די לעהרע, אז פאר יעדען מענשען בעזונדער בעשאפט גאט א בעזונדערע נשמה, אין דער צייט ווען די גופים אדער די קערפערס פון אלע מענשען בעשטעהען פון איין מאטעריע.

crea'tionist *n.* (קרי-איי'-שאנ-איסט) איינער וועלכער האלט זיך אן דער לעהרע, אז די גאנצע וועלט מיט אלע בעשעפעענישען האט גאט בעשאפען מיט איין מאל און אין דערזעלבער פארם ווי זיי עקזיסטירען היינט. ז. *creationism*.

crea'tive *a.* (קרי-איי'-טיוו) וואס קען בעשאפען; שאפענד; וואס איז שייך צו דער שעפפונג.

crea'tive imagina'tion (קרי-איי'-טיוו אי-מעדזש-אי-ניי'-שאן) די שאפענדע פארשטעלונגס-קראפט, די פעהיגקייט ארויסצוברייינגען אדער פארשטעלען אן אריגינעלע זאך, וואס איז ביז איצט ניט געוועזען.

crea'tiveness *n.* (קרי-איי'-טיוו-נעס) די פעהיגקייט צו שאפען, ערפינדען אדער ארויסברייינגען אן אריגינעלע זאך.

Crea'tor *n.* (קרי-איי'-טאר) דער בעשעפער, גאט.

crea'tor *n.* (קרי-איי'-טאר) א בעשעפער; איינער וואס שאפט אן אריגינעלע זאך.

crea'torship *n.* (קרי-איי'-טאר-שיפ) דאס זיין א בעשעפער; דאס שאפען אן אריגינעלע זאך.

crea'tress *n.* (קרי-איי'-טרעס) א בעשעפערין; די וואס ברייינגט ארויס עפעס.

crea'tural *a.* (קריע'-טשור-על) וואס איז שייך צו די בעשעפענישען.

crea'ture *n. and a.* (קריע'-טשור) א בעשעפעניש; א מענש; א פערזאן; א קרעאטור [אימעצענס ווערקצייג]; דאס ווערק, די בעשאפונג; א שנאפס; וואס איז שייך צום קערפער.

crèche *n.* (קרייש) אן אנשטאלט וואו קינדער, וועמעס מוטערס ארבייטען, ווערען געהאלטען דורך'ן טאג; אן אנשטאלט פאר פערלאזענע קליינע קינדער.

creden'da *n.* (קרי-דענ'-דא) עיקרים פון א רעליגיאן; זאכען, אין וועלכע מען דארף גלויבען [אין נעגענזאץ צו זאכען, וועלכע מען ווייסט פון ערפאהרונג].

creden'dum *n.* (קרי-רענ'-דאם) איינער פון די עיקרים פון א רעליגיאן. ז. *credenda*

creden'tial *n. and a.* (קרי-דענ'-שעל) וואס בעגלויבינט אדער בעשטעמינט אימעצענס פערזענליכקייט אדער רעכט; א בעגלויבינונגס־צייגניס.

creden'tials *n.* (קרי-דענ'-שעלז) בעפאלמעכטיגונגס־צייגניסע; בעגלויבינונגס־צייגניסע.
The delegates to the convention presented their credentials.

credibil'ity *n.* (קרעד-אי-ביל'-אי-טי) גלויבווירדיגקייט.
The judge tested the credibility of the witnesses.

cred'ible *a.* (קרעד'-איבל) וואס מען מעג זיך פערלאזען דארויף, וואס מען קען גלויבען.

cred'ibleness *n.* (קרעד'-איבל-נעס) ז. *credibility*

cred'ibly *adv.* (קרעד'-אי-בלי) אויף אן אופן וואס מען קען זיך דארויף פערלאזען.
I am credibly informed that this statement is true.

cred'it *n. and v.* (קרעד'-איט) דאס טרויען, דאס גלויבען; איינפלוס, עהרע; בארג; גלויבווירדיגקייט; גלויבען; טרויען; פערשאפען עהרע; קרעדיטירען, פערקויפען אויף בארג; פערשרייבען אין געשעפטס־ביכער אויף דער קרעדיט־זייט [די זייט פון בוך וואו עס ווערען איינגעשריבען די איינצאהלונגען].

creditabil'ity *n.* (קרעד-אי-טע-ביל'-אי-טי) דאס זיין גלויבענסווירדיג.

cred'itable *a.* (קרעד'-אי-טעבל) וואס פערשאפט אכטונג אדער א גוטען נאמען; עהרענהאפט.

cred'itableness *n.* (קרעד'-אי-טעבל-נעס) אכטונג, דער גוטער נאמען; דאס ארויסרופען בעוואונדערונג; דאס ווערען נאכגעאהמט.

cred'itably *adv.* (קרעד'-אי-טע-בלי) אויף א ווירדיגען, עהרענהאפטען אופן.
He passed the examination creditably.

cred'itor *n.* (קרעד'-אי-טאר) א קרעדיטאר, א מלוה [דער וואס בארגט יענעם געלד אדער סחורות].

cred'itors' side (קרעד'-אי-טארז סאיד) די קרעדיט־זייט אין די געשעפטס־ביכער [די זייט, וואו עס ווערען אריינגעשריבען די איינצאהלונגען].

cred'itrix *n.* (קרעד'-אי-טריקס) א פרוי וואס לייהט אדער בארגט.

cred'it-u'nion *n.* (קרעד'-איט-יו'-ניאן) א קאאפעראטיווע געזעלשאפט, וואס האט די אויפגאבע צו געבען אויף א משכון הלואות צו איהרע מיטגליעדער.
The Jewish farmers of America have created credit-unions to loan money.

cre'do *n.* (קריע'-דאו) קרעדא, דאס קריסטליכע "אני מאמין"; א מוזיקאלישע פערפאסונג פון דעם "אני מאמין"; גלויבענס־בעקענטניס; איבערצייגונגען.

credu'lity *n.* (קרע-דיו'-לי-טי) לייכטגלויביגקייט.
The middle ages were the centuries of credulity.

cred'ulous *a.* (קרעד'-יו-לאס) לייכטגלויביג.

cred'ulously *adv.* (קרעד'-יו-לאס-לי) מיט לייכטגלויביגקייט.

cred'ulousness *n.* (קרעד'-יו-לאס-נעס) ז. *credulity*

creed *n.* (קריעד) א גלויבען; דאס "אני מאמין", די עיקרים פון א לעהרע, בעזונדערס פון א רעליגיאן.

creed'less *a.* (קריעד'-לעס) וואס האט ניט קיין פעסטבעשטימטען גלויבען אדער איבערצייגונגען.

creek *n.* (קריעק) א קליינע בוכטע; א קליין טייכעל.

cree'ky *a.* (קריע'-קי) פול מיט בוכטען; געדרעהט.

creel *n. and v.* (קריעל) א קארב, א פישקאשיק; א שפול־רעהמעל [אין א שפינמאשין]; כאפען פיש מיט א ווענטקע.

creep *n. and v.* (קריעפ) קריכען; וואקסען אויסגעשפרייט ביים סאמע בארען [וועגען פלאנצען]; זיך ציהען אין דער לענג [וועגען אייזענבאהן־שינען]; אויפשוידערען [ווי ווען ווערים וואלטען געקראכען איבער'ן לייב]; דאס קריכען.

cree'per *n.* (קריע'-פער) א קריכער; א פלאנצע וואס וואקסט ציהענדיג זיך איבער דער ערד; א פויגעל פון די מינים וואס קלעטערען אדער קריכען אויף בוימער אדער צווישען קוסטעם; א שארף אייזענדעל צוגעפעסטיגט צום שיך כדי זיך ניט אויסגליטשען אויף'ן אייז.

Creeper

cree'pers *n.* (קריע'-פערז) די קלענערע שטיקלעך אייזען אין א קאמין, אויף וועלכע מען לעגט ארויף דאס האלץ.

creep'-hole *n.* (קריעפ'-האול) א נארע, א לאך וואס דיענט אלס בעהעלטעניש פאר א חיה; א בעהעלטעניש; א מיטעל זיך ארויסצודרעהען פון עפעס; אן ענטשולדיגונג.

cree'ping *a.* (קריע'-פינג) קריכענדיג.

cree'pingly *adv.* (קריע'-פינג-לי) אויף א קריכענדען אופן.

creep in'to one's fa'vor (קריעפ אינ'-טו הוואנז פיי'-ווער) זיך צו אימעצען צו'חנפ'ענען.

creeps *n.* (קריעפס) א שוידער [ווי ווען ווערים אדער אינזעקטען וואלטען געקראכען איבער'ן לייב].

creep to the cross (קריעפ טו מהי קראהס) בעטען מחילה, זיך בויגען, נאכגעבען.

creese *n.* (קריעס) א מין קורצער שווערד, ביי וועלכען דער קלינג האט די פארם פון א זעג [ווערט געברויכט אויף דיא מאלאישע אינזלען].

cre'mate *v.* (קריע'-מייט) פערברענען; פערברענען א טוידטען אנשטאט מקבר זיין.

crema'tion *n.* (קרי-מיי'-שאן) פערברענונג; די פערברענונג פון טוידטע קערפערס.

crema'tionist *n.* (קרי-מיי'-שאנ-איסט) איינער וועלכער האלט, אז טוידטע קערפערס דארף מען ניט מקבר זיין נאר פערברענען.

crema'tor *n.* (קרי-מיי'-טאר) אן אויווען וואו מען פערברענט טוידטע קערפערס אדער מיסט.

cremato'rium *n.* (קרי-מיי-טאו'-רי-אם) א קרעמאטאריום [אן ארט צו פערברענען טוידטע קערפערס].

cre'matory *n. and a.* (קריע'-מיי-טא-רי) א קרעמאטאריום [אן ארט צו פערברענען טוידטע קערפערס]; מיט וואס אדער וואו מען פערברענט טוידטע קערפערס.

Cremo'na *n.* (קרי-מאו'-נא) א פיעדעל וואס איז געמאכט געווארען אין דער שטאדט קרעמאנא [איטאליען] פון 16טען ביז 18טען יאהרהונדערט [ווערט גערעכענט פון די בעסטע און טייערסטע פיעדלען].

cre'nate *a.* (קריע'-נייט) מיט צאקען, מיט קארבען; וואס די ברעגען זיינען געצאקט [וועגען בלעטער פון פלאנצען].

cren'ature *n.* (קרענ'-ע-טשור) א האלב־רונדער שפיץ; א צאק, א קארב [ווי פון א בלאט].

cren'elate *v. and a.* (קרענ'-ע-לייט) אויסמויערען אויף א וואנד שפיצען אדער צאקען [ווי די וואנד פון א פעסטונג]; מאכען שיס־לעכער אין א וואנד; געצאקט מיט האלב־רונדע שפיצען [ווי די בלעטער פון געוויסע פלאנצען].

cren'elated *a.* (קרענ'-ע-ליי-טעד) מיט שיס־לעכער; מיט צאקען, מיט קארבען, געקארבט, געצאקט.

cren'ellate *a. and v.* (קרענ'-ע-לייט) ז. *crenelate*

cren'ellated *a.* (קרענ'-ע-ליי-טעד) ז. *crenelated*

crenelle' *n.* (קרע-נעל') דאס שיס־לאך אין א וואנד פון א פעסטונג.

cren'ulate *a.* (קרענ'-יו-לייט) פיין געקארבט, געצאקט מיט קליינע האלב־רונדע שפיצען [ווי די בלעטער פון געוויסע פלאנצען].

cren'ulated *a.* (קרענ'-יו-ליי-טעד) ז. *crenulate*

cre'ole *n. and a.* (קריע'-אול) א קרעאל, א קרעאלקע [איינער וואס איז געבארען און ערצויגען געווארען אין וועסט־אינדיען אדער שפאניש־אמעריקא און שטאמט ארויס פון אייראפעער (שפאניער), וועלכע האבען זיך דארטען אמאל בעזעצט]; אין לואיזיאנא — א דארט־געבארענער, וועלכער שטאמט ארויס פון די ערשטע פראנצויזישע אדער שפאנישע איינוואנדערער, אדער א דארט־געבארענער פון דער ווייסער ראסע, וועלכער רעדט פראנצויזיש; א נעגער וואס איז געבארען געווארען אין דיזען לאנד אלס אונטערשייד פון א נעגער, וועלכען מען האט געבראכט פון אפריקא; וואס איז שייך צו א קרעאל אדער צו די קרעאלען.

cre'osote *n. and v.* (קריע'-א-סאוט) קרעאזאט [א דיסטילירטע ניפטיגע פליסיגקייט, געברויכט אין מעדיצין אלס דעזינפעקציאנס־מיטעל]; בעגיסען מיט קרעאזאט, קורירען מיט קרעאזאט.

cre'pance *n.* (קריע'-פענס) א שניט אדער קראץ אין א פערד'ס פוס.

cre'pane *n.* (קריע'-פיין) ז. *crepance*

crep'itant *a.* (קרעפ'-אי-טענט) וואס קראקעט, וואס האט א קנאקערינען גערויש, וואס האט די אייגענשאפט ארויסצולאזען א קנאקענדען גערויש [ביי געוויסע אינזעקטען].

crep'itate *v.* (קרעפ'-אי-טייט) קנאקען [ווי זאלץ אין פייער]; ארויסלאזען א קנאקענדען גערויש [ווי די קלאפערשלאנג]; ביי געוויסע אינזעקטען — ארויסלאזען פון זיך פלוצלונג מיט א גערויש א מין פליסיגקייט, וואס האט א שטארקען ריח.

crepita'tion *n.* (קרעפ-אי-טיי'-שאן) דאס קנאקען [ווי זאלץ אין פייער]; דער כאראקטעריסטישער גערויש פון די לונגען ביי א לונגען־ענטצינדונג; דער גערויש פון א קלאפער־שלאנג; דאס ארויסווארי־

פען פון זיך מיט א גערויש א געוויסע פליסיגקייט [ביי געוויסע אינזעקטען].

crep'itus *n.* (קרעפּ'-אי-טאַס) א קנאַ־קענדער גערויש; דער גערויש וואָס הערט זיך ווען שטיקלעך פון א צובראָכענעם ביין רייבען זיך איינע אן די אַנדערע.

crep'on *n.* (קרעפּ'-אָן) א מין קרעפּ [וואָלענער אָדער זיידענער שטאָף], וועל־כער איז דיקער און גערינכטער ווי א גע־וועהנליכער קרעפּ.

crept (קרעפּט) 1. *געקראָכען; 2. גע־פויזעט; לאַנגזאַם זיך געשלעפּט. ז. *creep*.
1. The cat crept stealthily into the house.
2. Hour after hour crept slowly by.

crepus'cular *a.* (קרי-פּאַס'-קיו-לאַר) בין־השמשות'דיג, מיט א מאַטע אָדער שוואַכע ליכט; וועלכע פליהען אָדער בע־וועגען זיך אין דעמערונגס־צייט אָדער בין־השמשות [וועגען געוויסע חיות].

crepus'cule *n.* (קרי-פּאַס'-קיול) דעמע־רונג, בין השמשות.

crepus'culous *a.* (קרי-פּאַס'-קיו-לאַס) ז. *crepuscular*.

crescen'do *n. and a.* (קרע-שען'-דאָ) קרעסצענדאָ, וואָס שטייגערט שטופּענווייז מיט אלץ העכערע און העכערע טענער [אין מוזיק]; א מוזיקאַלישע שטיק, וואָס כאַראַקטעריזירט זיך מיט דער שטייגע־רונג פון טענער אלץ העכער און העכער.

cres'cent *n. and a.* (קרעס'-ענט) וואָס וואַקסט, וואָס ווערט גרעסער [ווערט גע־ברויכט בנוגע צו דער לבנה אין דער ערשטער וואָך פון חודש]; וואָס האָט די פאָרם פון א האַלבער לבנה; די לבנה אין דער ערשטער וואָך פון חודש, ווען זי ווערט אלץ גרעסער און גרעסער; דאָס וואָס איז ענליך צו א האַלבער לבנה ( )]; דער סימבאַלישער צייכען פון דער טערקישער מלוכה; א מוזיקאַלישער אינ־סטרומענט פון מערקישען מיליטער אין דער פאָרם פון א האַלבער לבנה מיט גלעק־לעך; א מוט אין א פערד'ס פוס ווען דער קאָפּיטע־ביין פאַלט אַרונטער; א געוויסע פאָרם אין מאַכען קרוזשעוועס אָדער שפּי־צען; א ברויטעל אין דער פאָרם פון א האַלבער לבנה.

Cres'cent Cit'y (קרעס'-ענט סיט'-אי) די אַמעריקאַנישע שטאָדט ניו־אָרלעאַן [רופט זיך אזוי צוליעב דעם טייך מיסי־סיפּי, וועלכער איז דאָרט אויסגעבויגען אין דער פאָרם פון א האַלבער לבנה].

cres'cented *a.* (קרעס'-ען-טעד) בע־ציערט מיט א האַלבע לבנה [וועגען א גע־וויסען עהרען־צייכען]; אויסגעבויגען אין דער פאָרם פון א האַלבער לבנה.

cres'cent-like *a.* (קרעס'-ענט-לאַיק) ווי א האַלבע לבנה.

cres'cent-shaped *a.* (קרעס'-ענט-שייפּט) וואָס האָט די פאָרם פון א האַלבער לבנה.

cress *n.* (קרעס) [א מין קריי־טיך, וואָס האָט א שאַרפען געשמאַק, ווערט געברויכט אלס סאַלאַט] די קרעסע.

cres'set *n.* (קרעס'-עט) א כלי אויף א שטעקען, אין וועלכער עס ברענט אויל אָדער פעך און דיענט צו בעלייכטען א זאַך אָדער גע־גענד; א פאַקעל.

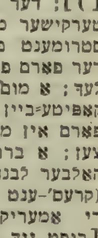
Cresset

crest *n. and v.* (קרעסט) דער קאַם פון א האָהן; א טשוביק, א בינטעל פעדערען אויף'ן קאָפּ פון א פויגעל; א מיליטערישער אייזערנער היטעל [העלם]; א בעציערונג אויף'ן שפּיץ פון א הערב; דער י"ם איבער'ן דאַך פון א הויז; די גריווע פון א פערד; דער קאַם אָדער די שפּיצען פון א רייהע בערג; שטאָלץ, קוראַזש; מוטה; בעקרוינען; בע־פוצען מיט עפּעס דעם שפּיץ פון קאָפּ; בעצייכנען מיט וועלען־פאָרמיגע ליניען; דערגרייכען דעם העכסטען פּונקט.

cres'ted *a.* (קרעס'-טעד) מיט א קאַם; מיט א פעדער־בינטעל; מיט א טשוביק; מיט א גריווע.

crest'fallen *a.* (קרעסט'-פאָהלן) אָהן מוטה, דערשלאָגען; האַלטענדיג דעם קאָפּ איינגעבויגען אויף א זייט [וועגען פערד].
He is crestfallen on account of his bad luck.

cres'ting *n.* (קרעס'-טינג) אן אָרנאַמענט אָדער פערציערונג אויף א וואַנד.

crest'less *a.* (קרעסט'-לעס) אָהן א קאַם; אָהן א העלם; פון נידריגען געבורט.

creta'ceous *a.* (קרי-טיי'-שיאַס) פון קרייד; קריידיג.

Creta'ceous *n.* (קרי-טיי'-שיאַס) די קרייד־פאָרמאַציאָן.
ז. *cretaceous group*.

creta'ceous group (קרי-טיי'-שיאַס גרופּ) די קרייד־פאָרמאַציאָן [דער שיכט פון קרייד וועלכער האָט זיך אויסגעביל־דעט אין דער ערד אין א בעשטימטער פּע־ריאָדע פון דער געשיכטע פון דער ערד].

creta'ceous rocks (קרי-טיי'-שיאַס ראָקס) קרייד־פעלזען.

cre'tated *a.* (קריע'-טיי-טעד) בעדעקט מיט קרייד.

Cre'ticism *n.* (קריע'-טי-סיזם)
ז. *Cretism*.

cre'tin *n.* (קריע'-טין) [א] קרעטין א אידיאָט, וואָס איז ניט נור גייסטיג, נאָר אויך קערפּערליך ניט נענונג ענטוויקעלט אָדער האָט א מום. קרעטינען בעגעגענט מען הויפּטזעכליך אין די געגענדען אַרום די אַלפּישע בערג אין אייראָפּא].

cre'tinism *n.* (קריע'-טינ-איזם) קרע־טיניזם [אידיאָטיזם וואָס איז פערבונדען מיט קערפּערליכער אונענטוויקעלטקייט אָדער מיט א מום].

Cre'tism *n.* (קריע'-טיזם) א ליגען, א פאַלשקייט [דאָס וואָרט שטאַמט דערפון וואָס־אין די אַלטע צייטען זיינען די איינ־וואָהנער פון דעם אינזעל קרעטא פערע־בענט געווען פאַר ליגנער].

cretonne' *n.* (קרי-טאָן') קאַרטון, ציץ [א מין דינער שטאָף].

cre'tose *a.* (קריע'-טאָס) קריידיג.

creut'zer *n.* (קראָיט'-סער) א קרייצער [א קליינע מטבע אין עסטרייך. האָט די ווערטה אן ערך א האַלבען אַמעריקאַנער סענט].

creux *n.* (קרוי) אן אויסהוילונג, א פער־טיעפונג [אין סקולפּטור, אין געגענזאַץ צו רעליעף].

crevasse' *n.* (קרע-וועס') א שפּאַלט, א לאָך [אין גלעטשערס אָדער איין א דאַמבע].

crevassed' *a.* (קרע-וועסט') צושפּאַלטען, געלעכערט [וועגען גלעטשערס אָדער דאַמ־בעס].

crev'et *n.* (קרעוו'-עט) א שמעלצטיגעל.

crev'ice *n. and v.* (קרעוו'-איס) א שפּאַלט, א ריס; שפּאַלטען, אויפרייסען.

crev'iced *a.* (קרעוו'-איסט) צושפּאַלטען.

crew *n.* (קרוה) א חברה, א געזעמעל, א באַנדע; די קאָמאַנדע פון א שיף; א פּאַרטיע אַרבייטער ביי א בעשטימטער אַרבייט.

crew'el *n.* (קרוה'-על) קרעוועל־וואָל; פיינע גאַרן [פאַר שטיקעריי].

crew'el-work *n.* (קרוה'-על-הוואָירק) פלאַט־שטיך־שטיקעריי.

crib *n. and v.* (קריב) א שטאַל; א קאָ־רעטע אין א שטאַל; א קינדער־בעטעל; א שטעלע, א בעשעפטיגונג; א הויז, א קראָם, א מאַגאַזין [אין דער גנבים־שפּראַך]; א קאַסטען אָדער א געביידע פאַר בעהאַלטען תבואות; א האָלץ־פליט [פאַר בעפעסטיגען האַפּענס]; אן אויספּוטערונג פון ברעטער [ביי ווענט]; א צאָהל קאָר־טען אין דעם קריבעדזש קאָרטען־שפּיעל (ז. *cribbage*); א גנבה [הויפּטזעכ־ליך א ליטעראַרישע — א פּלאַגיאַט]; גע'גנב'עט אויפגאַבען [אויפגאַבען וועלכע שילער פון א שוהל שרייבען אָב פון פאַר־טיגען]; פערשפּאַרען; זיין איינגעשפּאַרט [ווי אין א קאַסטען, א שטיינג א. ד. ג.]; גנב'ענען; אויספּוטערען [אַרומשלאָגען] מיט האָלץ; זיך בענוצען מיט פּרעמדער אַרבייט ביים מאַכען די אויפגאַבען אין די לעהר־אַנשטאַלטען.

crib'bage *n.* (קריב'-עדזש) א מין ענגלי־שער קאָרטען־שפּיעל.

crib'bage-board *n.* (קריב'-עדזש-באָורד) א פערצייכנונגס־ברעט וואָס ווערט געברויכט אין קריבעדזש־שפּיעל.
ז. *cribbage*.

crib'bing *n.* (קריב'-אינג) אויספּוטע־רונג מיט ברעטער [ווי די ווענט פון א שאַכט]; די געוואוהנהייט ביי פערד צו בייסען די קאָרעטע.

crib'-bi'ter *n.* (קריב'-באַי'-טער) א פערד וואָס האָט א געוואוהנהייט צו בייסען די קאָרעטע.

crib'-bi'ting *n.* (קריב'-באַי'-טינג) א געוואוהנהייט ביי פערד צו בייסען די קאָ־רעטע.

crib'ble *n. and v.* (קריבל) זיפּען מיט א שיטערער זיפּ; א שיטערע זיפּ; גראָ־בע מעהל.

crib'ble-bread *n.* (קריבל'-ברעד) גראָב ברויט.

crib'rate *a.* (קריב'-רייט) דורכגעלע־כערט ווי א זיפּ; זיפּ־פאָרמיג.

crib'riform *a.* (קריב'-רי-פאָרם) זיפּ־פאָרמיג.

crib'rose *a.* (קריב'-ראָוס) ז. *cribrate*.

crib'-strap *n.* (קריב'-סטראַפּ) א רי־מען מיט וועלכען מען בינדעט אַרום דעם האַלז פון א פערד וואָס האָט די געוואוהנ־הייט צו בייסען די קאָרעטע.

crib'work *n.* (קריב'-הוואָירק) א האָלץ־פליט צו בעפעסטיגען א האַפען; א דאַמ־בע פון האָלץ־פליטען.

crick *n.* (קריק) א קליינע בוכטע; א קליין טייכעל; א שפּאַלט; א פערשטעל־טער ווינקעל; א קליינע שרויב; רוקען־קראַמפּף אָדער האַלז־קראַמפּף.

crick'et *n. and a.* (קריק'-עט) א גריל; א פוס־ביינקעל; קריקעט־שפּיעל; שפּיע־לען קריקעט.

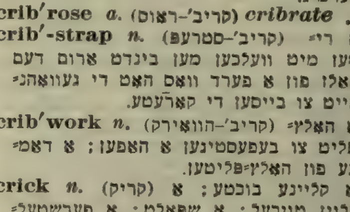
Cricket

crick'et-ball *n.* (קריק'-עט-באהל) א באל [א פילקע] צום שפיעלען קריקעט.

crick'et-bat *n.* (קריק'-עט-בעט) א שטעקען מיט וועלכען מען קלאפט אב דעם באל אין קריקעט-שפיעל.

crick'et-bird *n.* (קריק'-עט-בוירד) אזא שוואלב מיט געלבע פליגעל; אזא גריל.

crick'eter *n.* (קריק'-עט-ער) א קריקעט-שפיעלער.

crick'et-field *n.* (קריק'-עט-פיעלד) דער פלאץ וואו מען שפיעלט קריקעט.

crick'et-ground *n.* (קריק'-עט-גראונד) ז. *cricket-field*

cri'coid *n. and a.* (קראי'-קאיד) ווי א רינג; איינער פון די כראמשקע-רינגען פון גארגעל.

cried (קראיד) געשריען, געוויינט, גערופען. ז. *cry*

cri'er *n.* (קראי'-ער) 1. א שרייער 2. אן אויסרופער.

1. The baby is a crier. 2. The crier announced the opening of court.

crime *n.* (קראים) א פערברעכען.

crime against' na'ture (קראים ע-גענסט' ניי'-טשור) אן אוננאטירליכער געשלעכטס-פערקעהר צווישען צוויי מאנס-פערזאנען, משכב-זכר.

crime of a deep dye (קראים אוו ע דיעפ דאי) א שרעקליכעס פערברעכען.

crim'inal *n. and a.* (קרים'-אי-נעל) פערברעכעריש, שטראפבאר; קרימינעל; א פערברעכער.

crim'inal abor'tion (קרים'-אי-נעל ע-באר'-שאן) א פריה-געבורט [מפיל] דורך מעדיצינישע מיטעל וואס ווערט געמאכט פון א דאקטאר אין אזעלכע פעלע, וואו דאס איז פערבאטען פון געזעץ.

crim'inal ac'tion (קרים'-אי-נעל עק'-שאן) די אנקלאגע וואס ווערט אריינגעטראגען אויף איינעם פאר א קרימינעלען פערברעכען.

crim'inal ca'ses (קרים'-אי-נעל קיי'-סעז) קרימינעלע פראצעסען, די געריכטס-פראצעסען וועגען אזעלכע פערברעכענס, אין וועלכע די רעגיערונג אליין [דער פראקוראר] טרעט ארויס אלס אנקלאגער [אין נעגענזאץ צו ציוויל-פראצעסען].

crim'inal code (קרים'-אי-נעל קאוד) דאס געזעץ-בוך וועגען קרימינעלע פערברעכען.

crim'inal contempt' (קרים'-אי-נעל קאנ-טעמפט') דאס בעליידיגען דעם געריכט דורך אן אבזיכטליכען ניט פאלגען זיין אורטייל.

crim'inal conversa'tion (קרים'-אי-נעל קאנ-וואיר-סיי'-שאן) ניאוף, זנות, דאס לעבען מיט אן אשת-איש; די אנקלאגע וואס ווערט אריינגעטראגען פון א מאן אויף איינעם, וועלכער לעבט מיט זיין [דעם מאן'ס] פרוי.

criminal'ity *n.* (קרים-אי-נעל'-אי-טי) די נאטור אדער די נייגונג צו טהאן א פערברעכען; דאס זיין א פערברעכער; א פערברעכערישע טהאט; דאס זיין שולדיג אין א פערברעכען; קרימינאליטעט.

crim'inal law (קרים'-אי-נעל לאה) די קרימינעלע געזעצגעבונג [די געזעצגעבונג בנוגע צו אזעלכע פערברעכענס, אין וועלכע דער אנקלאגער איז די רעגיערונג אליין, דער פראקוראר].

crim'inally *adv.* (קרים'-אי-נעל-אי) אויף א פערברעכערישען שטייגער; קרימינעל.

crim'inalness *n.* (קרים'-אי-נעל-נעס) ז. *criminality*

crim'inal prosecu'tion (קרים'-אי-נעל פראס-אי-קיו'-שאן) דאס ברייננען א מענשען צום געריכט ביים בעשולדיגען איהם אין א קרימינעלען פערברעכען.

crim'inate *v.* (קרים'-אי-נייט) בעשולדיגען אין א פערברעכען.

crimina'tion *n.* (קרים-אי-ניי'-שאן) בעשולדיגונג [אין א פערברעכען].

crim'inative *a.* (קרים'-אי-ניי-טיוו) וואס בעשולדיגט; וואס איז שייך צו א בעשולדיגונג.

crim'inator *n.* (קרים'-אי-ניי-טאר) א בעשולדיגער; איינער וואס בעשולדיגט דעם צווייטען אין א פערברעכען.

crim'inatory *a.* (קרים'-אי-ניי-טא-רי) בעשולדיגענד.

criminol'ogy *n.* (קרים-אי-נאל'-א-דזשי) די לעהרע וועגען פערברעכענס און פערברעכער.

crimp *n. and v.* (קרימפ) צונויפבויגען, צוזאמענקנייטשען, צונויפקארטשען; אנקארבען; גרייזלען; איינשניידען דאס פלייש [ווי ביי א פיש איידער מען קאכט עס]; אריינגנארען איינעם [ווי צוציהען מיט הבטחות צו מאטראזען-דיענסט אדער צו מיליטער-דיענסט]; דאס וואס איז איינגעקנייטשט אדער צונויפגעקארטשעט; א לאק געגרייזעלטע האר; דער קנייטשער; איינער וואס נארט אריין מענשען אין א פלאץ, וואו מען בעראבעוועט זיי; א געלד-צאפער [ביי מאטראזען].

crim'page *n.* (קרים'-פעדזש) דאס קרייזלען, דאס איינקנייטשען.

crim'ping *n.* (קרים'-פינג) ז. *crimpage*

crim'ping-i'ron *n.* (קרים'-פינג-אי'-ערן) א ברענאייזען צו קרייזלען אדער קנייטשען.

crim'ping-machine' *n.* (קרים'-פינג-מע-שין') א מאשין צו קנייטשען.

crim'py *a.* (קרים'-פי) געקרייזעלט, פריזירט.

crim'son *n., a. and v.* (קרים'זן) קארמעזין [א שטארק רויטע פארב]; שטארק רויט; פון קארמעזין-פארב; פארבען מיט א שטארק רויטע פארב; רויט ווערען; זיך פערשעמען. ז. איל. *"Colors"*

cri'nal *a.* (קראי'-נעל) וואס איז שייך צו האר.

cri'nated *a.* (קראי'-ניי-טעד) האריג; וואס האט האר.

crin'atory *a.* (קרינ'-ע-טא-רי) וואס איז שייך צו האר; וואס בעשטעהט פון האר.

cri'net *n.* (קראי'-נעט) דער טייל פון א פערדען-פאנצער, וועלכער בעדעקט דעם אויבערשטען טייל פון האלז; א האר-עהנליך פעדערעל.

cringe *n. and v.* (קרינדזש) א טיעפע פערבויגונג; קריכעריי; זיך בויגען, שמייכלען איינעם, אונטערלעקען זיך.

crin'ger *n.* (קרינ'-דזשער) א קריכער; א שמייכלער, א חונף.

crin'ging *a.* (קרינ'-דזשינג) חניפה'דיג.

crin'gingly *adv.* (קרינ'-דזשינג-לי) מעשה קריכער; דורך אונטערלעקען זיך.

crin'gle *n.* (קרינגל) א שלייף, א שנור-לאך, א פעטליע פון א שטריק.

cri'nite *a.* (קראי'-נאיט) האריג, וואס האט לאנגע האר [וועגען געוויסע פלאנצען און אינזעקטען].

crin'kle *v. and n.* (קרינקל) זיך דרעהען, זיך שלענגלען, קרייזלען, קנייטשען זיך; א קנייטש; א זאך וואס איז אויסגעבויגען היין און צוריק, א זיג-זאג.

crin'kly *a.* (קרינ'-קלי) צוזאמענגעקנייטשט, געקרייזעלט.

crin'kum-cran'kum *n.* (קרינ'-קאם-קרענ'-קאם) זיג-זאג, קרום און לאם, קאמשערעס מיט לאפעטעס [וועגען שרייבען מיט א שלעכטע האנדשריפט].

cri'no *n.* (קראי'-נאו) א מין הויט-קראנקהייט ביי קינדער.

cri'noid *a.* (קראי'-נאיד) וואס אנבעלאנגט צו די קרינאאידען; ווי א קרינאאיד. ז. *Crinoidea*

crinoi'dal *a.* (קרי-נאי'-דעל) ז. *crinoid*

Crinoi'dea *n.* (קרי-נאי'-די-א) די קרינאאידען [א געוויסער מין שטאכעל-חיה'לעך, ביי וועלכע דער קערפער שטעלט פאר א שטאם פון צוזאמענגעשטעלטע געלענקען מיט צווייגלעך פון אלע זייטען].

crinoi'dean *n.* (קרי-נאי'-די-ען) א קרינאאיד. ז. *Crinoidea*

crin'oline *n.* (קרינ'-א-לין) שטאף פון פערד-האר; א קרינאלינע [א פרויען-ראק פון פערד-האר שטאף אדער פון אנדערע שטייפע צייג]; א פרויען-קלייד וואס איז אנגעצויגען אויף דראט.

crip'ple *n. and v.* (קריפל) א קאליקע; א קריפעל; מאכען פאר א קאליקע, אבשוואכען, פאראליזירען.

crip'pling *n.* (קריפ'-לינג) איינע פון די קלעצער, וואס האלטען אונטער א וואנד פון א געביידע.

cris *n.* (קריס) ז. *creese*

cri'sis *n.* (קראי'-סיס) 1. א קריזיס, א ווענדונגס-פונקט; 2. א קריזיס אין א קראנקהייט, נאך וועלכען דער חולה ווערט בעסער אדער ער שטארבט.

2. The crisis in his illness has passed and he is recovering.

crisp *v. and a.* (קריספ) קרייזלען; ברעקעלדיג מאכען; צונויפקנייטשען, צונויפקארטשען; געקרייזעלט; ניט גלאט [וועגען אן אויבערפלאך פון א זאך]; אויסגעדרעהט, אויסגעבויגען; וואס ברעקעלט זיך; וואס כראמשקעט אונטער די צייהנער; פריש, לעבעדיג, מונטער; וואס האט א שארפען און געשמאקען טעם.

cris'pate *a.* (קריס'-פייט) געקרייזעלט.

cris'pated *a.* (קריס'-פיי-טעד) ז. *crispate*

crispa'tion *n.* (קריס-פיי'-שאן) די צונויפציהונג פון א וואונד; דאס רונצלען פון וואסער אין א כלי, ווען מען ברייננט עס אין א שוואכע בעוועגונג.

cris'pature *n.* (קריס'-פע-טשור) דאס קרייזלען, דאס זיין געקרייזעלט.

cris'per *n.* (קריס'-פער) דער אדער דאס וואס קרייזעלט אדער פריזירט; אן אינסטרומענט צום קרייזלען.

Cris'pin *n.* (קריס'-פין) א שוסטער; א מיטגליעד פון שוסטער-יוניאן אין אמעריקא [נאך דעם נאמען פון הייליגען קריספין].

cris'ping-i'ron *n.* (קריס'-פינג-אי'-ערן) אן אייזען, וועלכעס מען ברענט און צו קרייזלען האר א. ד. ג.

cris'ping-pin *n.* (קריס'-פינג-פין) א דראט צו קרייזלען.

cris'ping-pin'cers *n.* (קריס'-פינג-פינ'-סערז) א צוואנג צום קרייזלען האר.

crisp'ness *n.* (קריספ'-נעס) דאס זיין געקרייזעלט; ברעקעלדיגקייט.

This brand of biscuits is noted for its crispness.

cris'py *a.* (קריס'-פי) ברעקעלדיג; געקרייזעלט; מונטער.

criss'cross *n., a. and adv.* (קריס'-

קראהס) וואס האקען איבער איינע די אנדערע אין א קרייץ־פארם [ווי ליניעס]; א בינטעל ליניעס, וואס שניידען דורך איינע די אנדערע; א קרייץ פון איינעם וואס קען ניט אונטערשרייבען זיין נאמען; א זארט קינדערשפיעל מיט קעסטעלעך; אין פערשיעדענע דורכשניידענדע ריכטונגען, געקרייצט.

criss'cross-row *n.* (קריס'-קראהס-ראו) אן אלף־בית, אן אלף־בית־ביכעל.

cris'ta *n.* (קריס'-טע) א קאם ביי א האהן, א טשוב; א גריווע ביי א פערד; עטוואס וואס איז עהנליך צו א טשוב אדער גריווע.

cris'tate *a.* (קריס'-טייט) וואס האט אויף זיך א צוואוואקס אין דער פארם פון א קאם [פון א האהן].

cris'tiform *a.* (קריס'-טי-פארם) וואס האט די פארם פון א קאם [פון א האהן].

crite'rion *n.* (קראי-טיע'-רי-אן) קריטעריום, פרואוו־שטיין; די מאס, דורך וועלכער מען שאצט אב א זאך.

The exceptional popularity of the President is no criterion of his statesmanship.

crite'rion of truth (קראי-טיע'-רי-אן אוו טרוהטה) דער קריטעריום אדער די מאס, דורך וועלכער מען קען אונטערשיידען דאס וואס איז אמת פון דעם וואס איז פאלש.

crith'omancy *n.* (קריטה'-א-מענ-סי) א געוויסע פארם פון נביאות אדער וואהרזאגען ביי די אלטע גריכען און רוימער דורך אפפער־טייג אדער דורך מעהל, וואס מען פלעגט אויסשיטען אויף'ן קרבן.

crit'ic *n. and a.* (קריט'-איק) א קריטיק; א קריטיקער; א רעצענזענט; איינער וואס געפינט אין אלעם פעהלערען; וואס איז שייך צו קריטיק.

crit'ical *a.* (קריט'-אי-קעל) קריטיש; וואס איז שייך צו קריטיק; וואס איז שייך צו א קריזיס [א ווענדע־פונקט אין א קראנקהייט]; וואס געפינט אין אלעם פעהלערען; ענטשיידענד; געפעהרליך; ריזיקאליש.

crit'ically *adv.* (קריט'-אי-קעל-אי) דורך קריטיק; אויף א גענויען, פינקטליכען שטייגער; פונקט אין צייט; אין א קריטישער, געפעהרליכער לאגע.

crit'icalness *n.* (קריט'-אי-קעל-נעס) גענויאיגקייט, פינקטליכקייט; דאס זיין אין א קריטישער, געפעהרליכער לאגע.

crit'ical philos'ophy (קרים'-אי-קעל פי-לאס'-א-פי) קריטיציזם, די קריטיק פון ריינער פערנונפט, די פילאזאפישע סיסטעם פון עמאנועל קאנט - [געבארען אין יאהר 1724, געשטארבען אין יאהר 1804], וואס שטרעבט צו בעשטימען דעם אינהאלט און דעם ווערטה פון מענשליכען וויסען און קענטניס אויף'ן גרונד פון א קריטישער נאכפארשונג וועגען דער מענשליכער פערנונפט און ערקענטניס־פעהיגקייט. קאנט'ס הויפט־לעהרע בעשטעהט אין דעם, אז די פארמען, אין וועלכע מיר בעגרייפען אלע זאכען [ווי צייט, ארט, קוואנטיטעט, קוואליטעט א. ד. ג.] בעלאנגען ניט אדער זיינען ניט אייגענטימליך צו די זאכען גופא, נאר זיי זיינען איינפאכע פארמען פון אונזער אייגענער פערנונפט אדער ערקענטניס־פעהיגקייט. און דעריבער קענען מיר ניט וויסען וועגען קיין זאך, ווען זי איז אן־ און פיר־זיך, ד. ה. ווען זי קומט ניט אין בעריהרונג מיט אונזערע חושים און מיט אונזער ערקענטניס־פעהיגקייט בכלל.

crit'ical review' (קריט'-אי-קעל רי-וויו') א קריטישער ארטיקעל, א רעצענזיע, א קריטישע איבערזיכט.

crit'icaster *n.* (קריט'-אי-קעס-טער) א שלעכטער קריטיקער; אן אונבעדייטענדער רעצענזענט.

crit'icisable *a.* (קריט'-אי-סאי-זעבל) וואס קען קריטיקירט ווערען.

crit'icise *v.* (קריט'-אי-סאיז) קריטיקירען; טאדלען, זוכען פעהלערען.

crit'icism *n.* (קריט'-אי-סיזם) קריטיק; דאס קריטיקירען; א נאכפארשונג וועגען אלטע ליטעראַרישע דאקומענטען; קריטיציזם [קאנט'ס פילאזאפישע סיסטעם]. ז. *critical philosophy*.

crit'icizable *a.* (קריט'-אי-סאי-זעבל) וואס קען קריטיקירט ווערען.

crit'icize *v.* (קריט'-אי-סאיז) קריטיקירען; טאדלען, זוכען פעהלערען.

critique' *n.* (קרי-טיעק') א קריטיק; דאס קריטיקירען.

criz'zle *n. and v.* (קריזל) שארסטיגקייט, ניט־גלאטקייט [ווי די שארסטיגקייט אויף דער הויט פון א האנד וואס קומט פון קעלט, אדער ווי די שארסטיגקייט וואס ווערט געמאכט אויף גלאז, אום עס צו מאכען וועניגער דורכזיכטיג]; מאכען שארסטיג, ניט גלאט.

criz'zling *n.* (קריז'-לינג) שארסטיגקייט, ניט־גלאטקייט [ווי די שארסטיגקייט פון דער הויט אויף דער האנד וואס קומט פון קעלט, אדער ווי די שארסטיגקייט וואס ווערט געמאכט אויף גלאז, אום עס צו מאכען וועניגער דורכזיכטיג].

croak *v. and n.* (קראוק) קראקען [ווי א ראב]; קוואקען [ווי א פראש]; פאראויסזאגען שלעכטס; רעדען הייזעריג; בורטשען; שטארבען; דאס קראקען; דאס קוואקען.

croa'ker *n.* (קראו'-קער) א פויגעל וואס קראקעט, א בעשעפעניש וואס קוואקעט; איינער וואס רעדט הייזעריג; א בורטשון, א קלאג־מוטער; א טויטער קערפער.

croa'king *a.* (קראו'-קינג) קראקענדיג; קוואקענדיג; פאראויסזאגענדיג שלעכטס; בורטשענדיג.

croa'ky *a.* (קראו'-קי) וואס גיט ארויס קלאנגען עהנליך צו דעם קוואקען פון א פראש אדער צו דעם קראקען פון א ראב; הייזעריג.

Cro'at *n.* (קראו'-עט) א קראאט [אן איינוואהנער פון קראאטיען, עסטרייך].

Croa'tian *n. and a.* (קראו-איי'-שיען) וואס איז שייך צו קראאטיען [א טייל פון עסטרייך] אדער איהרע איינוואהנער; א קראאט; די קראאטישע שפראך.

cro'ceous *a.* (קראו'-שיאס) ווי זאפראן; רויטליך־געלב.

crochet' *n. and v.* (קראו-שיי') העקעל־ארבייט [אזא מין שטיקעריי]; העקלען.

crochet'-hook *n.* (קראו-שיי'-הוק) ז. *crochet-needle*.

crochet'-nee'dle *n.* (קראו-שיי'-ניעדל) א טאמבור־נאדעל, א העקעל־נאדעל [א לאנגע נאדעל מיט א האקען. ווערט געברויכט ביים העקלען].

crochet'-work *n.* (קראו-שיי'-הוואירק) העקעל־ארבייט, העקעל־שטיקעריי.

crock *n. and v.* (קראק) א ליימענע כלי; א טאפ, א קרוגעל [מייסטענס פון ליים]; א שערבעל; סאזשע; א האר־לאק; אן אלטע שעפס; אויסשמירען [הויפטזעכליך מיט סאזשע]; אבבלאקירען, פערלירען די פארב.

crock'ery *n.* (קראק'-ע-רי) ליימענע אדער פארצעלייענע כלים.

crock'ery ware (קראק'-ע-רי הוועהר) פאיאנס, ליימענע אדער פארצעלייענע כלים.

crock'et *n.* (קראק'-עט) איינע פון די שפיצען פון די הערנער פון א הירש; אין מיטעלאלטערליכער ארכיטעקטור — אן ארנאמענט אדער פערציערונג אין דער פארם פון א האלב־אויסגעבויגענעם בלאט אדער פון א חיה, וואס שטארצט ארויס פון וואנד, פון די ווינקלען פון דאך, פון די זיילען א. ד. ג.

crock'-saw *n.* (קראק'-סאה) א לאנגער אייזען מיט צייהנער [אין דער פארם פון א זעג], וואס ווערט בענוצט אין אן אויווען אדער קאמין צו שטעלען אויף איהם טעפ.

crock'y *a.* (קראק'-אי) בעדעקט מיט סאזשע אדער רוס.

croc'odile *n.* (קראק'-א-דאיל) א קראקאדיל.

Crocodile

croc'odile-jaw *n.* (קראק'-א-דאיל-דזשאה) א קראקאדילען־מויל [א גרויס מויל ווי ביי א קראקאדיל].

croc'odile tears (קראק'-א-דאיל טיערז) קראקאדילען־טרעהרען [פאלשע טרעהרען].

crocodil'ian *a.* (קראק-א-דיל'-אי-ען) קראקאדיליש, היפאקריטיש, פאלש.

Cro'cus *n.* (קראו'-קאס) דער מין זאפרען־פלאנצען.

cro'cus *n.* (קראו'-קאס) זאפרען; א גע־ווייסער פאליר־פולווער.

croft *n. and v.* (קראהפט) א קליינע שטח אבגעצאמטע ערד, צום אקערן אדער פיטערען; א קליינע פערמע; בלייבען ליווענד [פאנאנדערשפרייטענדיג פאר דער זון].

crof'ter *n.* (קראהפ'-טער) איינער וואס בעארבייט א קליינע פערמע.

crom'lech *n.* (קראמ'-לעק) דער קראמלעך [א גרויסער פלאכער שטיין, וואס ליעגט האריזאנטאל אויף דריי אדער מעהר שטעהענדיגע שטיינער; זעהר פערשפרייט אין געוויסע געגענדען פון ענגלאנד און אנדערע געגענדען פון אייראפא. מען רעכענט, אז דאס זיינען אמאליגע מצבות].

crone *n.* (קראון) אן אלטע פרוי; אן אלטע שעפס [אלס שפאט־נאמען פון אן אלטער פערזאן].

cro'nel *n.* (קראו'-נעל) א קרוין פון אדעלינע.

cro'net *n.* (קראו'-נעט) דאס בינטעל האר וואס וואקסט אויף די פיס פון א פערד; א קרוין פון אדעלינע.

cro'ny *n.* (קראו'-ני) אן אלטער גוטער ברודער, אן אלטער גוטער בעקאנטער.

crook *n. and v.* (קרוק) אן אויסבויגונג; אן אויסגעבויגענע זאך; די אויסבויגונג פון דער קניע; אן אייזערנער אדער הילצערנער קרוק; א שפיצעל; א שווינדלער, א פערדרעהער, א שמד־שטיק; איינבויגען, פערדרעהען, זיין געבויגען.

crook'back *n.* (קרוק'-בעק) א הויקער;

א הארבאטער; איינער מיט אן אויסגעבויגענעם רוקען.

crook'-backed *a.* (קרוק'-בעקט) הויקערדיג, מיט אן אויסגעבויגענעם רוקען.

crook'ed *a.* (קרוק'-עד) איינגעבויגען, קרום; פערדארבען, אונעהרליך; געמאכט אדער פערקויפט גע'גנב'עטערהייט [ווי דאס פערקויפען בראנפען אהן פאטענט].

crook'ed for'tune (קרוק'-עד פאהר'-טשון) א בייזער מזל, שלים-מזל.

crook'edly *adv.* (קרוק'-עד-לי) אויף אן אויסגעבויגענעם שטייגער; מעשה שווינדלער.

crook'edness *n.* (קרוק'-עד-נעס) איינגעבויגענקייט, קרומקייט; פערדארבענקייט, הויקערדינקייט, אונעהרליכקייט, א מום.

crook'ed pate (קרוק'-עד פייט) א קרומער קאפ.

crook'ed rip (קרוק'-עד ריפ) א מרשעת, אן ארורה, א ווייב א שלאק.

crook'ed ways (קרוק'-עד הווייז) הינטערוועגען; גנב'ישע שטיק.

crook'neck *n. and a.* (קרוק'-נעק) אזא קירבעס; וואס האט א געבויגענעם האלז [ווענען א געוויסען זארט קירבעס].

crook the el'bow (קרוק טהי על'-באו) אריינגיסען, שיכור ווערען.

croon *v.* (קרוהן) זינגען שטיל; אונטערברומען א ליעדעל.

crop *n. and v.* (קראפ) ניט-געשניטענע תבואה; געשניטענע תבואה; ערנטע; יעהרליכע הכנסה; דער קראפ [וואליע] פון א פויגעל; קורץ-געשארענע האר; דאס אבשניידען אדער אבשערען; א קליימא [א צייכען] אויף'ן אויער ביי בהמות; א געוויסע וואג פון צוקער, טאבאק א. ד. ג.; א מין בייטש ביי יעגער; אבשניידען; ארויסשפראצען, ארויסווייזען זיך.

crop'-ear *n.* (קראפ'-איער) א פערד אדער א מענש מיט אונטערגעשניטענע אויערען.

crop'-eared *a.* (קראפ'-איערד) וואס האט אונטערגעשניטענע אויערען.

crop'ful *a.* (קראפ'-פול) מיט אן אנגעפילטען קראפ [וואליע]; זאט.

crop'per *n.* (קראפ'-ער) א מין טויב מיט א גרויסען קראפ [וואליע]; א מאשין וואס שערט אב די הערעלעך פון צייג און מאכט זי גלאט; אן אינסטרומענט אבצוהאקען די קעפלעך פון באלצען אדער שרויפען; איינער וועלכער בעארבייט א פרעמדעס שטיק לאנד און נעהמט דערפאר א טייל פון דער תבואה; דאס אראבפאלען פון א פערד; א דורכפאל, א מפלה.

crop'ping *n.* (קראפ'-אינג) דאס אבשניידען, דאס ערנטען; דאס אריינגעהמען תבואה אדער פרוכט פון פעלד.

crop'py *n.* (קראפ'-אי) א מענש מיט אבגעשניטענע אויערען [מיט וואס מען פלעגט אמאל בעשטראפען אין ענגלאנד פאר פערראטה]; א קורץ-געשארענער [ווי עס פלעגען געהען די אירלענדישע רעוואלוציאנערען צום ענדע פון 18טען יאהרהונדערט].

croquet' *n.* (קרא-קיי') קראקעט [א מין שפיעל מיט באלען, וועלכע ווערען אויף א געוויסען אופן דורכגעטריבען מיט הילצערנע האמערס דורך דראטענע טויערלעך וועלכע זיינען אריינגעשטעקט אין דער ערד].

croquette' *n.* (קרא-קעט') א קניידעל פון געהאקטען פלייש, רייז א. ד. ג., וועלכע איז ברוין צוגעבראטען.

cro'sier *n.* (קראו'-זשער) ז. *crozier*.

cros'let *n.* (קראהס'-לעט) א צלם'על [א קליינער קרייץ].

cross *n., v. and a.* (קראהס) א צלם; פיין; יסורים; א מניעה, א צרה, א נסיון; די רעכטע זייט פון אמאליגע מטבעות; די קרייצונג, מישונג [פון פערשיעדענע מינים חיות אדער פלאנצען]; א קרייצונג פון צוויי עלעקטרישע שטראמען; איבערקרייצען, לעגען קווער בנוגע איינס צום אנדערען; מאכען א קרייץ איבער א זאך, אויסמעקען; בעצייכנען עפעס מיט א קרייץ; דורכקרייצען, דורכשניידען עפעס, ווי דורכגעהן א גאס פון איין זייט צו דער אנדערער; אימעצען שטערען; מאכען א מניעה; איבערקרייצען [אויסמישען בעזונדערע מינים פון חיות און פלאנצען אין געשלעכטליכע פערהעלטניסע]; ליעגען קווער; אנטרעפען אדער בעגעגענען אימעצען; קווער; אונגינסטיג, בייז, אנגעכמורעט, איינגעשפארט, ווידערשפעניג, שלים-מזל'דיג.

cross'-ac'tion *n.* (קראהס'-עק'-שאן) א געגען-קלאגע געגען דעם קלעגער.

cross'-aisle *n.* (קראהס'-איל) דער זייטענפליגעל פון א געביידע.

cross'-armed *a.* (קראהס'-ארמד) מיט פערלעגטע הענד; מיט הענד פערלעגט ווי א קרייץ.

cross as two sticks (קראהס עז טוה סטיקס) שטארק אין כעס.

cross'-bar *n.* (קראהס'-באר) א קווער-שטאנג; א קווער-באלקען.

cross'-barred *a.* (קראהס'-בארד) בעפעסטיגט מיט קווערשטאנגען אדער מיט קווערבאלקענס; וואס זעהט אויס ווי אויסגעלעגט מיט קווערשטאנגען.

cross'bar-shot *n.* (קראהס'-באר-שאט) א קאנאנען-קויל וואס בעקומט די פארם פון א קרייץ, ווען זי פליהט ארויס פון דער קאנאנע [איז אמאל געברויכט געווארען אויף קריעגס-שיפען].

cross bay'onets (קראהס ביי'-א-נעטס) זיך שלאגען מיט באיאנעטען; זיך שלאגען; קעמפפען.

cross'beak *n.* (קראהס'-ביעק) ז. *crossbill*.

cross'-beam *n.* (קראהס'-ביעם) א קווער-באלקען.

cross'-bear'er *n.* (קראהס'-בעהר'-ער) איינער וואס טראגט א צלם בעת א קריסטליכער רעליגיעזער צערעמאניע.

cross'-belt *n.* (קראהס'-בעלט) די רימענס פון דער שווערד און פון פאטראנען-טאש, וואס קרייצען זיך איבער אויף דער ברוסט.

cross'bill *n.* (קראהס'-ביל) א מין פויגעל, ביי וועלכע די שפיצען פון דעם שנאבעל פאלען ניט צוזאמען, נאר קרייצען זיך איבער.

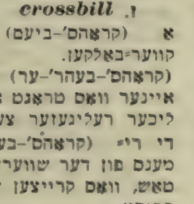

Cross-bill

cross'-billed *a.* (קראהס'-בילד) וואס האט א שנאבעל וואס זיינע שפיצען קרייצען זיך [ווענען געוויסע פויגעל].

cross'-birth *n.* (קראהס'-בוירטה) א געבורט, ווען דאס קינד ליעגט קווער אין דער מוטער'ס בויך.

cross'-bones *n.* (קראהס'-באונז) צוויי ביינער וואס קרייצען זיך איבער [אלס סימבאל פון טוידט].

cross'bow *n.* (קראהס'-באו) אן ארמברוסט [אזא שיס-געוועהר אין מיטעלאלטער]; א שיסער פון אן ארמברוסט.

Crossbow

cross'bower *n.* (קראהס'-באו-ער) א שיסער פון אן ארמברוסט. ז. *crossbow*.

cross'bowman *n.* (קראהס'-באו-מען) ז. *crossbower*.

cross'-bred *a.* (קראהס'-ברעד) וואס שטאמט פון א צוזאמענפארונג פון צוויי פערשיעדענע מינים [ווענען חיות אדער פלאנצען].

cross'-breed *n.* (קראהס'-בריעד) א חיה אדער פלאנצע וואס שטאמט פון א צוזאמענפארונג פון פערשיעדענע מינים.

cross'-breed'ing *n.* (קראהס'-בריעד'-אינג) דאס פארען חיות אדער פלאנצען פון פערשיעדענע מינים.

cross'-bun *n.* (קראהס'-באן) א געבעקס מיט א צלם וואס ווערט געבאקען פאר קארפרייטאג [דער פרייטאג פאר דעם קריסטליכען פסח].

cross'-but'tock *n.* (קראהס'-באט'-אק) א געוויסער אופן אומצואווארפען א געגנער אין ראנגלען זיך; א פלוצליכער צוריקשטויס.

cross'-chap *n.* (קראהס'-טשעפ) א גנב.

cross'-coun'try *a.* (קראהס'-קאנ'-טרי) וואס געהט דורך פעלדער און גערטנער [ניט מיט דעם געוועהנליכען וועג].

cross cud'gels (קראהס קאד'-זשעלז) זיך אונטערגעבען.

cross'-cur'rent *n.* (קראהס'-קאר'-ענט) א געגען-שטראם.

cross'cut *v.* (קראהס'-קאט) קווער דורכשניידען; דורכקרייצען.

cross'-cut *n. and a.* (קראהס'-קאט) א דורכשניט; דער קירצעסטער וועג צווישען צוויי פונקטען; וואס האט די איינגעשאפט צו שניידען אין דער ברייט; געשניטען קווער; וואס איז געשניטען געגען דעם שטריך [פון האלץ].

cross'-days *n.* (קראהס'-דייז) די דריי טעג, וועלכע זיינען פאריבער, לויט דעם קריסטליכען גלויבען, פון יעזוס'עס הינריכטונג ביז זיין ארויפשטייגען פון קבר.

cross'-demand' *n.* (קראהס'-די-מענד') א געגען-פאדערונג.

crossed *a.* (קראהסט) וואס איז געמאכט ווי א קרייץ; וואס טראגט א צלם; אויסגעשטריכען מיט א קרייץ; אויסגעמעקט; וואס איז דאגעגען; ענטגעגענגעזעצט.

cros'set *n.* (קראס'-עט) אן ארויסשטארצונג אין א וואנד איבער א טהיר, פענסטער א. ד. ג.; א קליין צלם'על.

cros'sette *n.* (קראס'-עט) ז. *crosset*.

cross'-examina'tion *n.* (קראהס'-עג-זעמ-אי-ניי'-שאן) א קרייץ-פערהער [א פערהער פון אן עדות אין געריכט דורך דעם געגנערישען צד].

cross'-exam'ine *v.* (קראהס'-עג-זעמ'-אין) נעהמען אויף'ן קרייץ-פערהער, אויספרעגען אין געריכט אן עדות דורך דעם געגנערישען צד [ווען למשל דער אנגע-

קלאגטער פרעגט אויס אן עדות פון אנקלאגער].
He was not given the chance of cross-examining the witnesses.

cross'-exam'iner *n.* (קראָהס'-עג-זעמ'-אינ-ער) דער וואס פיהרט אן דעם קרייץ-פערהער [דער פארשטעהער פון איין צד אין גריכט, וועלכער פרעגט אויס אן עדות פון גענגערישען צד].

cross'-eye *n.* (קראָהס'-אי) קאסאקע אויגען; קרום-אויגיגקייט.

cross'-eyed *a.* (קראָהס'-איד) קאסאקע, קרום-אויגיג.

cross'-fertiliza'tion *n.* (קראָהס'-פויר-טי-לי-זיי'-שאן) די בעפרוכטונג פון א פלאנצע דורך דער געשלעכטליכער פעראייניגונג פון די געשלעכטליכע ארגאנען פון איין בלום מיט דעם בליטהען-שטויב פון אן אנדערער אויף דערזעלבער פלאנצע אדער אויף אן אנדער פלאנצע פון דעמזעלבען מין.

cross'-fer'tilize *v.* (קראָהס'-פויר'-טי-לאיז) בעפרוכטען א פלאנצע דורך דער געשלעכטליכער פעראייניגונג פון די געשלעכטס-ארגאנען פון איין בלום מיט דעם בליטהען-שטויב פון אן אנדערער אויף דערזעלבער פלאנצע אדער אויף אן אנדער פלאנצע פון דעמזעלבען מין.

cross'-fire *n.* (קראָהס'-פאיר) קרייץ-פייער [אין קריעג — ווען עס ווערט געשאסען אויף אן ארמעע פון צוויי אדער מעהרערע זייטען].

cross'-fox *n.* (קראָהס'-פאקס) דער קרייץ-פוקס [אזא פוקס וואס דער קאליר פון זיין פעל איז א ביסעל אנדערש ווי פון דעם געוועהנליכען פוקס].

cross'-fur'row *n.* (קראָהס'-פאר'-או) א קאנאווע אין א פעלד וואס קרייצט איבער אנדערע קאנאוועס, כדי ארויסצוציהען דאס וואסער פון פעלד.

cross'-gar'net *n.* (קראָהס'-גאר'-נעט) א טהיר-זאוויעסע, וואס זעהט אויס ווי א T.

cross'-grained *a.* (קראָהס'-גריינד) וואס האט פיברען אדער אדערען, וועלכע ציהען זיך אין דער ברייט [ביי בוימער]; איינגעשפארט, פער'עקשנ'ט.

cross'-head *n.* (קראָהס'-העד) דער קרייץ-קאפ [דער טייל פון א דאמפף-מאשין אדער גאז-מאשין, וואס פערבינדט דעם קאלבען-שטאנג מיט דעם קורבעל-שטאנג].

cross'ing *n.* (קראָהס'-אינג) דאס קרייצען [פון וועגען], דער שייד-וועג; דער דורכגאנג; א מניעה, א שטערניש; דאס שטעלען זיך ענטגעגען, דאס ערווידערען; דאס איבערקרייצען אדער אויסמישען בעזונדערע מינים פון חיות און פלאנצען אין זייערע געשלעכטליכע פערהעלטניסע.

cross'-interrog'atory *n.* (קראָהס'-אינ-טע-ראג'-ע-טא-רי) א קרייץ-פערהער [אין געריכט].

cross'-jack *n.* (קראָהס'-דזשעק) א קוואדראט-זעגעל אויף דעם אונטער-שטאנג פון דער הינטערשטער מאסט פון א שיף.

cross'-jack yard (קראָהס'-דזשעק יאהרד) דער אונטער-שטאנג פון דער הינטערשטער מאסט אויף א שיף.

cross'-leg'ged *a.* (קראָהס'-לעגד) מיט פערלעגטע פיס.

cross lots (קראָהס לאטס) דורך פעלדער און גערטנער [ניט מיט'ן געוועהנליכען וועג].

cross'ly *adv.* (קראָהס'-לי) אין דער קרום; געגנעריש, פערדריסליך.

cross'-man *n.* (קראָהס'-מען) א גנב.

cross'-mar'riages *n.* (קראָהס'-מער'-אידזש-עז) אזעלכע הייראטען, ביי וועלכע א ברודער מיט א שוועסטער האבען געהייראט א ברודער מיט א שוועסטער.

cross'ness *n.* (קראָהס'-נעס) שלעכטקייט, אנגעכמורעטקייט; איינגעשפארטקייט, הארטנעקיגקייט.

cross one's hand (קראָהס הוואנז הענד) אריינרוקען א מטבע אין האנד.

cross one's mind (קראָהס הוואנז מאינד) איינפאלען עטוואס אין געדאנק.
The matter never crossed his mind.

cross one's path (קראָהס הוואנז פעטה)
1. זיך בעגעגענען, זיך צוזאמענטרעפען;
2. זיין אין וועג, שטערען, זיין געגען.
1. I never met the man. Our paths never crossed.

cross or pile (קראָהס אר פאיל) קאפ צי רעשט [א קינדער-שפיעל מיט מטבעות].

cross out (קראָהס אוט) אויסמעקען, אויסשטרייכען.

cross o'ver (קראָהס או'-ווער) אריבער-געהן פון יענער זייט.

cross'over *n.* (קראָהס'-או-ווער) די נעקעסטעלטע שטרייפען, וועלכע ווערען אבגעדרוקט אויף ציץ [קארטון].

cross'patch *n.* (קראָהס'-פעטש) א טירוף; א פערדרעהטער קאפ; א פערקלאגטע נשמה.

cross'piece *n.* (קראָהס'-פיעס) א קווער-ברעט; א קלאץ וואס ליעגט איבער דער ברייט פון א שיף; דער ווייסער קווערלינענדער נאט פון מארך; א קרייץ-פערמיג הענטעל פון א שווערד.

cross'-piled *a.* (קראָהס'-פאילד) מיט באלקענס אדער שטאנגען וואס ליעגען קווער איינע צו די אנדערע.

cross'-pollina'tion *n.* (קראָהס'-פאל-אי-ניי'-שאן) ז. *cross-fertilization*.

cross'-pur'pose *n.* (קראָהס'-פויר'-פאס) א פלאן צו דערגרייכען א געוויסען ציעל, וועלכער שטעהט אין געגענזאץ צו אן אנדער פלאן וועגען דערגרייכען דעמזעלבען ציעל.
Though professing the same objects the two societies worked at cross-purposes.

cross'-quar'ters *n.* (קראָהס'-קהוואר'-טערז) אין ארכיטעקטור — א בעפוצונג פון א געביידע אין דער פארם פון פיער איבערגעקרייצטע בלעטער.

cross'-ques'tion *v.* (קראָהס'-קהוועס'-טשאן) ז. *cross-examine*.

cross'-ref'erence *n.* (קראָהס'-רעפ'-ער-ענס) דאס אנצייגען אין א בוך אויף אן אנדער שטעל אדער פראזע אין דעמזעלביגען בוך.

cross'-road *n.* (קראָהס'-ראוד) א שייד-וועג; א וועג וואס שניידט זיך דורך פון איין וועג צו א צווייטען; א זייט-וועג.

cross'-roads *n.* (קראָהס'-ראודז) דער ארט וואו צוויי וועגען קרייצען זיך.

cross'-row *n.* (קראָהס'-ראו) דער אלף-בית.

cross'-sea *n.* (קראָהס'-סיע) אן אונרוהיגער, שטורמישער ים.

cross'-sec'tion *n.* (קראָהס'-סעק'-שאן) א קווער-שניט [דאס פארשטעלען אויף א פלאן א געוויסע זאך, ווי למשל א מאשין, אלס דורכגעשניטען אין מיטען, כדי צו זעהן וואס דארט איז אינעווייניג].

cross'-set *a.* (קראָהס'-סעט) וואס ליופט פאר קווער; וואס איז געריכטעט פאר קווער.

cross'-spi'der *n.* (קראָהס'-ספאי'-דער) דער קרייץ-שפין [אזא גארטען-שפין מיט א קרייץ אויף'ן רוקען].

cross'-spring'er *n.* (קראָהס'-ספרינג'-ער) א קווער-ריפ [אין ארכיטעקטור].

cross'-stitch *n.* (קראָהס'-סטיטש) א קרייץ-שטאך [א שטאך אין נעהען וואו די פעדים לעגען זיך איינע איבער די אנדערע אזוי ווי א קרייץ].

cross'-stone *n.* (קראָהס'-סטאון) דער כיאסטאליט [א מין מינעראל, ביי וועלכען די קריסטאלען זיינען בעהעפט אין קרייץ-פארמען].

cross'-sum'mer *n.* (קראָהס'-סאמ'-ער) א קווער-באלקען.

cross swords (קראָהס סאורדז) זיך פעכטען מיט שווערדען; זיך שלאגען, קעמפפען.

cross the breed (קראָהס טהי בריעד) צונויפפארען חיות פון פערשיעדענע מינים.

cross'-tie *n.* (קראָהס'-טאי) די קווער-שפאלע וואס ווערט געלעגט אונטער רעלסען [שינעס].

cross'-ti'ning *n.* (קראָהס'-טאי'-נינג) דאס באראנעווען א פעלד אין דער לענג און אין דער ברייט.

cross'tree *n.* (קראָהס'-טריע) א שטאנג צוגעפעסטיגט אין דער ברייט צום אויבערשטען טייל פון א מאסט-בוים.

cross'-vaul'ting *n.* (קראָהס'-וואהל'-טינג) אין ארכיטעקטור — געוועלב-ארבייט אין דער פארם פון א קרייץ.

cross'-way *n.* (קראָהס'-הוויי) ז. *cross-road*.

cross'-wind *n.* (קראָהס'-הווינד) א זייט-ווינד; אן אונגינסטיגער ווינד, וואס בלאזט אין אן ענטגעגענגעזעצטער ריכטונג.

cross'-wire *n.* (קראָהס'-הוואיר) א דראט וואס ליעגט קווער צו אן אנדער דראט.

cross'wise *adv.* (קראָהס'-הוואיז) קווער, קרייצווייז, אין דער ברייט.

cross'wort *n.* (קראָהס'-הוואירט) קרייץ-קרויט [א געוויסע פלאנצע].

crotch *n.* (קראטש) א גאפעל מיט צוויי שפיצען אדער דאס וואס איז אין דער פארם פון אזא גאפעל; דער פונקט, וואו א שטאם פון א בוים צוטיילט זיך אין צוויי צווייגען; די ווינקעלזייט פון א ביליארד-טיש.

crotched *a.* (קראטשט) וואס האט די פארם פון א גאפעל; וואס עס געהט זיך פאנאנדער אין צוויי שפיצען.

crotch'et *n.* (קראטש'-עט) א מאדנער איינפאל, א קאפריז, א משוגעת; א העקעל, א האקען, א האטשיק; איינע פון די עקיגע קלאמערען [ ], וואס ווערען געברויכט אין שרייבען און דרוקען; א כירורגישער אינסטרומענט מיט א שארפען האקען, וואס ווערט בענוצט פון דאקטוירים ארויסצונעהמען א קינד פון מוטער'ס בויך; א פערטעל טאן [אין מוזיק]; א קלאץ אין דער פארם פון א גאפעל אונטערצוהאלטען א געביידע; א שערעננע סאלדאטען וואס איז אויסגעשטעלט פערפענדיקולאר צו דער ליניע פון שלאכט.

crotch'eted *a.* (קראטש'-עט-עד) וואס ווערט בעצייכענט אדער געמאסטען מיט פיערטעל-טענער [אין מוזיק].

crotch'etiness *n.* (קראטש'-עט-אי-נעס) קאפריזנעקייט; דאס האבען משוגעת'ען אין קאפ.

crotch'ety *a.* (קראטש'-עט-אי) קאפריזנע; עקסצענטריש, משוגע'וואטע.

Cro'ton *n.* (קראָ׳-טאָן) דער מין קראָטאָ־נע־פּלאַנצען [אַ מין פּלאַנצע, פון וועלכע מען בעקומט קראָטאָנע־אויל, וואַקסט אין די הייסע לענדער].

Croton

cro'ton-bug *n.* (קראָ׳-טאָן-באַג) אַזאַ פּריים.

cro'ton-oil *n.* (קראָ׳-טאָן-אויל) קראָטאָן־אויל [אַ ברוינליך־געלב, קלעפּעריג, ביטער אויל וואָס בעקומט זיך פון די קראָטאָנע־פּלאַנצען. זעהר אַ שטאַרקער אַב־פיהר־מיטעל].

crouch *v.* (קראַוטש) זיך איינבויגען; צוזאַמענקאַרטשען זיך, קריכען, קנעכטיש בויגען זיך.

crouch'back *n.* (קראַוטש׳-בעק) איינער וואָס האָט אַ רונדען אויסגעבויגענעם רוקען; אַ הויקער.

crouch'-ware *n.* (קראַוטש׳-הוועהר) אַ זאָרט פּיינע טעפּער־געשיר.

croup *n.* (קרוהפּ) קרופּ [אַ האַלז־קראַנק־הייט הויפּטזעכליך ביי קינדער, וואָס בע־שטעהט מייסטענס אין דער ענטציגדונג פון גאָרגעל און פון די לופט־רעהרען]; דאָס קרייץ פון אַ פערד [דער טייל פון רוקען וואָס איז הינטער׳ן זאָטעל].

croupade' *n.* (קרוה-פּייד׳) דער הויך־שפּרונג פון אַ פערד [אַן אַרט שפּרינגען פון אַ פערד, ווען ער הויבט אויף אין דער הויך די הינטערשטע פיס].

crou'pal *a.* (קרוה׳-פּעל) וואָס איז שייך צו קרופּ, וואָס האָט דעם כאַראַקטער פון קרופּ.

crou'pier *n.* (קרוה׳-פּי-ער) איינער וואָס קאַסירט איין די פערלוסטען און צאָהלט אויס די געווינסען ביי אַ שפּיעל אין קאָר־טען א. ד. ג. אין די שפּיעל־הייזער; איי־נער וואָס זיצט ביי אַ באַנקעט אויף׳ן צווייטען עק פון טיש אַלס געהילף פון פאָר־זיצענדען.

crou'piness *n.* (קרוה׳-פּי-נעס) דאָס האָבען אַ נייגונג צו בעקומען די קרופּ.

crou'pous *a.* (קרוה׳-פּאָס) וואָס איז שייך צו דער קרופּ־קראַנקהייט. ז. *croup*

crou'py *a.* (קרוה׳-פּי) וואָס איז שייך צו דער קרופּ־קראַנקהייט; וואָס איז עהנ־ליך צו קרופּ; וואָס איז קראַנק געוואָרען מיט קרופּ.

The child had a croupy cough.

crow *n. and v.* (קראָו) אַ קראָהע, אַ וואָ־ראָנע; אַ ברעכשטאַנג, אַ הויבשטאַנג; דאָס קרעהען פון אַ האָהן; איינער פון צוויי גנבים, וועלכער שטעהט אויף דער וואַך בעת דער צווייטער גנב׳עט; אַן אינסטרומענט צו האַלטען שטייף אַ טרויב בעת מען מאַכט אין איהר אַ לאָך און מען לייטעט צו אַן אַנדער טרויב; קרעהען [ווי אַ האָהן]; שרייען אויף אַ קול [מייסטענס פון פרייד]: בעריהמען זיך, טריאומפירען.

Crow

crow'bar *n.* (קראָו׳-באַר) אַ ברעכשטאַנג, אַ הויבשטאַנג.

crow'berry *n.* (קראָו׳-בער-אי) אַזאַ מין שוואַרצע יאַגדע, וועלכע וואַקסט אויף אַזעלכע אימער־גרינע בוימלעך [געפינט זיך אין די נאָרד־טיילען און אין די קאַל־טע געגענדען פון די פעראייניגטע שטאַ־טען פון אַמעריקאַ].

Crowberry

crow'-black'bird *n.* (קראָו׳-בלעק׳-בוירד) אַ מין אַמעריקאַנער פויגעל, וואָס איז עהנליך צו אַ קראָהע.

crowd *n. and v.* (קראַוד) 1. אַ מענגע; אַ געדרענג; אַן עולם; 2. דרענגען, ענג מאַכען; אָנפּאַקען; שטופּען, שטויסען פאַרוועדטס; דערעסען, בעלעסטיגען.

1. The crowd at the ball game was very large. 2. The people crowded the streets on New Year's Eve.

crow'dedly *adv.* (קראָו׳-דעד-לי) גע־דרענגט, צונויפגעשפּאַרטערהייט.

crow'ded to suffoca'tion (קראָו׳-דעד טו סאַפּ-אָ-קיי׳-שאָן) אָנגעפּאַקט אַזש דערשטיקט צו ווערען.

The hall was crowded to suffocation.

crowd on one's brain (קראַוד אָן הוואָנז בריין) אָנפילען דעם קאָפּ [מיט מחשבות].

Strange thoughts crowded on his brain.

crowd out (קראַוד אַוט) אַרויספּרעסען, אַרויסדריקען.

In New York City one nationality often crowds out another from the same neighborhood.

crow'-flow'er *n.* (קראָו׳-פלאַו׳-ער) אַ געוויסער מין נעגעלעך [אַזאַ פּלאַנצע].

crow'foot *n.* (קראָו׳-פוט) אַ מין גראָז־אַרטיגע פּלאַנצע מיט העל־געלבע בליטהען; איינינע שטריק וואָס זיינען דורכגעצויגען דורך אַ הילצערנעם בלאָק און האַלטען אויף דעם לייוועגדענעם דאַך אויבער דער שיף, אַז ער זאָל זיך ניט אַראָבזעצען.

crown *n., a. and v.* (קראַון) אַ קרוין; די קרוין, דער טהראָן [די מאָנאַרכיע, דער מאָנאַרך]; אַ בעלוינונג; אַ כבוד, אַ יחוס; די העכסטע שטופע, די פּאָלקאָמענ־סטע שטופע; אַ שפּיץ [באַרג]; אַ קאָפּ [פון אַ הוט]; דאָס שיידעל פון קאָפּ; אַ קראָנע [אַ מטבע]; דער אויסגעגאָלטער קרייז אויף׳ן שפּיץ פון קאָפּ ביי אַ קאַטוי־לישען גלח; דאָס קרוינדעל פון צאָהן [דער טייל פון צאָהן וואָס שטאַרצט אַרויס פון יאַסלע]; אַ געוויסע פאָרם פון שרייב אָדער דרוק־פּאַפּיער; אַ מין קנופּ פון קאַנאַטען [אויף אַ שיף]; וואָס איז שייך צו אַ קרוין אָדער צום מאָנאַרך; בעקרוי־נען; בעעהרען איינעם מיט אַ כיבוד אָדער טיטול; אויסבילדען דעם שפּיץ פון עפּעס; אין שאַך־שפּיעל — מאַכען אַ קעניגין אָדער אַן אַנדער פיגור דורך אַריינפיהרען אַ סאָלדאַטעל אין דער לעצטער רייה פון די קעסטעלעך אויף׳ן שאַך־ברעט; מאַכען אַ מין קנופּ פון קאַנאַטען [אויף אַ שיף].

crown a man (קראַון ע מען) מאַכען אַ קעניגין אָדער אַן אַנדער פיגור פון אַ סאָלדאַטעל [אין שאַך־שפּיעל].

crowned cup (קראַונד קאַפּ) אַ בעכער אָדער גלאָז, וואָס איז פול איבער די ברע־גען.

crowned mal'ice (קראַונד מעל׳-איס) אַ געמיינהייט וואָס האָט קיין גלייכען ניט צו זיך.

crow'ner *n.* (קראָו׳-נער) איינער אָדער עפּעס וואָס קרוינט אָדער פאַלענדעט.

crown'-glass *n.* (קראַון׳-גלעס) קרויך־גלאָז [פיינע פענסטער־גלאָז].

crown'-impe'rial *n.* (קראַון׳-אים-פּיע׳-רי-על) די קייזער־קרוין [אַזאַ לי־ליען־עהנליכע גאָרטען־בלום וואָס צייכענט זיך אויס מיט איהרע בעזאָנדערס שעהנע בלומען].

Crown-imperial

crow'ning *n. and a.* (קראָו׳-נינג) קאָ־ראָנאַציע, קרוינונג; דאָס וואָס ליעגט ווי אַ קרוין אויף עפּעס; פאַרענדיגט, פאַלענ־דעט.

crown'land *n.* (קראַונ׳-לענד) איינע פון די 19 פּראָווינצען אין וועלכע עסט־רייך־אונגאַרן איז איינגעטיילט.

crown lands (קראַון לענדז) גרונט איינענטום וואָס געהערט צו דער קעניג־ליכער פאַמיליע.

crown law (קראון לאה) די קרימינאל־ געזעצגעבונג אין ענגלאנד.

crown law'yer (קראון לאה'־יער) א רע־ גיערונגס־אדוואקאט אין ענגלאנד וואס טרעט ארויס אין נאמען פון דער רעגיע־ רונג ביי קרימינעלע פראצעסען.

crown'less *a.* (קראונ'־לעס) קרוינלאז, וואס האט ניט קיין קרוין; וואס האט ניט קיין קעניג.

crown'let *n.* (קראונ'־לעט) א קליינע קרוין.

crown of aberra'tion (קראון אוו עב־ע־ריי'־שאן) די שטראהלען־קרוין ארום דער זון.

crown of'fice (קראון אפ'־איס) קרוין־ געריכט אין ענגלאנד [אן אבטיילונג פון'ם העכערען געריכט פאר קרימינעלע פראצעסען].

crown of lau'rels (קראון אוו לאה'־ רעלז) א לארבער־קראנץ, א לארבער־קרוין.

crown'-pa'per *n.* (קראונ'־פיי'־פער) קרוין־פאפיער [אן אמעריקאנער זארט פא־ פיער 19 צאל די לענג און 15 צאל די ברייט].

crown'-post *n.* (קראון־פאוסט) א שטיץ־ באלקען פון א דאך.

crown'-prince *n.* (קראונ'־פרינס) א קרוין־פרינץ, א יורש־עצר.

crown'-saw *n.* (קראונ'־סאה) א צילינ־ דער־זעג, א רונדע זעג.

crown'-scab *n.* (קראונ'־סקעב) א גע־ שווילעכטס אויף א פוס פון א פערד ארום דער קאפיטע.

crown'-shaped *a.* (קראונ'־שייפט) וואס האט די פארם פון א קרוין.

crown'-solic'itor *n.* (קראונ'־סא־ליס'־ אי־טאר) א קרוין־אדוואקאט אין ענגלאנד, וואס גרייט צו אלעס פאר דער פראקורא־ טור איז'ם פאל פון א קרימינאל־פערברע־ כען.

crown'-this'tle *n.* (קראונ'־טהיסל) ז. *crown-imperial.*

crown'-wheel *n.* (קראונ'־הוויעל) א קרוין־ראד [א ראד ביי וועלכען די צייה־ נער זיינען פון איין זייט געשניטען אונ־ טער א רעכטען ווינ־ קעל, ווי דאס צאהן־ ראד מיט וועלכען מען ציהט אן א זייגער].

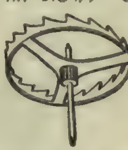

Crown-wheel

crown'-work *n.* (קראונ'־הווארק) בע־ פעסטיגונגען וואס ווערען געמאכט אין דער פארם פון פאדערשטע ווענד פון באסטי־ אנען.

crow'-quill *n.* (קראו'־קהוויל) א פעדער פון א וואראנע [קראהע] פון וועלכער עס ווערט געמאכט א פען צום שרייבען; א זעהר דינע שרייב־פעדער.

crow's'-bill *n.* (קראוז'־ביל) א מין צווייגנעל וואס ווערט בענוצט פון כירור־ גען ארויסצונעהמען א קויל אדער אנדערע זייטיגע זאכען פון א וואונד.

crow's'-feet *n.* (קראוז'־פיעט) קנייטשען וואס ווערען ארום די אויגען ביי אן על־ טערען מענשען.

crow's'-foot *n.* (קראוז'־פוט) א קנייטש ארום אויסערליכען ווינקעל פון אויג; א שטיק אייזען מיט עטליכע שפיצען [בע־ נוצט צום אנווארפען אויף א וועג אום צו שטערען דעם גאנג פון אן ארמעע]; א דריי־עקיגער שטאף [אין נעהען אדער שטיקען].

crow'-silk *n.* (קראו'־סילק) א פארים־ ארטיגע וואסער־פלאנצע.

crow's'-nest *n.* (קראוז'־נעסט) א קעס־ טעל אדער ביידעל פאר'ן וואך־מאן אויבען אויף'ן מאסט פון א שיף צו פאנגען וואל־ פיש.

crow'stone *n.* (קראו'־סטאון) דער העכסטער שטיין פון'ם שפיץ דאך אין א געביידע.

crow'-toe *n.* (קראו'־טאו) אזא פלאנ־ צע מיט שמעקעדיגע בלומען פון פערשיע־ דענע פארבען.

croyl'stone *n.* (קראיל'־סטאון) דער שפאט־קריסטאל [א מין שטיין].

croze *n. and v.* (קראוז) דער איינשניט וואס ווערט געמאכט אין די ברעטלעך פון א פאס אריינצושטעלען דעם דעק; א באנ־ דערס הובעל צו מאכען דיעזען איינשניט; אויסשניידען א גראבענדעל אין די ברעט־ לעך פון א פאס וואו מען דארף אריינשטע־ לען דעם דעק.

Cro'zier *n.* (קראו'־זשער) אין אסטרא־ נאמיע — א געוויסע צוזאמענזעצונג פון שטערען.

cro'zier *n.* (קראו'־זשער) א שטאק מיט א צלם אויף'ן שפיץ [ווערט געטראגען פון אן ערץ־בישאף ביי געוויסע צערעמא־ ניעס]; איינער וועלכער טראגט דיעזען שטאק; א צלם־טרעגער.

cru'cial *a.* (קרו'־שיעל) קרייצפערמיג; ענטשיידענד, וואס שטעלט זיך ענדליך אב אויף איינע פון צוויי ענטגעגענגעזעצטע מיינונגען; וואס איז שייך צו א שמעלץ־ טיגעל.

cru'cian *n.* (קרו'־שיען) [א מין קארפ א קורצער, דיקער און ברייטער פיש, וואס האלט זיך אויף אין די וואסערען פון צפון אייראפא און אזיען].

cru'ciate *a.* (קרו'־שי־אייט) וואס האט די פארם פון א צלם.

crucia'tion *n.* (קרו־שי־איי'־שאן) דאס זיין קרייצפערמיג.

cru'cible *n.* (קרו'־סיבל) 1. א שמעלץ־ טיגעל [א כלי אדער א טעפעל פון ליים אדער מעטאל, אין וועלכען מען שמעלצט מעטאלען]; די פייער־פראבע; 2. דער שמארקער נסיון.

2. His probity was tried in the crucible of temptation.

cru'cifer *n.* (קרו'־סי־פער) דער צלם־ טרעגער; א פלאנצע, ביי וועלכער די בלי־ טהען זעהען אויס ווי א צלם.

crucif'erous *a.* (קרו־סיפ'־ע־ראס) קרייצפערמיג [וועגען פלאנצען, ביי וועל־ כע די בלומען־בלעטעלעך וואקסען אין דער פארם פון א צלם].

cru'cifier *n.* (קרו'־סי־פאי־ער) איינער וואס קרייציגט.

cru'cifix *n.* (קרו'־סי־פיקס) א קרוציפיקס [א צלם מיט'ן בילד פון'ם געקרייציגטען יעזוס אויף איהם].

crucifix'ion *n.* (קרו־סי־פיק'־שאן) קריי־ ציגונג [א שענדליכע טויט־שטראף אין די אלטע צייטען, מעהרסטענטייל אין אזיען]; יעזוס'עס קרייציגונג; שרעקלי־ כער פיין; גייסטיגע ליידען.

cru'ciform *a.* (קרו'־סי־פארם) קרייצ־ פערמיג.

cru'cify *v.* (קרו'־סי־פאי) קרייציגען; טויטען [דעם זינדיגען גוף]; פייניגען.

crucig'erous *a.* (קרו־סידזש'־ע־ראס) וואס האט אויף זיך א צלם.

crude *a.* (קרוד) רוי; גראב; ניט אויס־ געארבייט; ניט פערענדיגט, ניט פער־ פאלקאמט, ניט פערטיג צום געברויך; ניט רייף; וואס ציינט ניט גענוג וויסען, פע־ היגקייט אדער ערפאהרונג; וואס איז ניט פעהיג ארויסצובריינגען א פאלשטענדיג פערענדיגטע, פאלקאמענע זאך.

crude hu'mors (קרוד היו'־מארז) ניט פערדייטע זאפטען [אין מעדיצין].

crude'ly *adv.* (קרוד'־לי) אויף א רויען, גראבען אדער אונהעפליכען אופן; אויף א פארמלאזען, אונפערענדיגטען, ניט פאל־ קאמענעם שטייגער; אהן ארדנונג; אהן דער נויטיגער פעהיגקייט אדער קענטניסע.

crude'ness *n.* (קרוד'־נעס) דאס זיין רוי; אונצייטיגקייט; אויבערפלעכליכ־ קייט; דאס זיין ניט פאלקאם, ניט פאל־ שטענדיג; דאס זיין געמאכט אהן די נויי־ טיגע קענטניסע אדער פעהיגקייטען; דאס זיין אונפערדייבאר.

crude oil (קרוד איל) ניט ראפינירטער, ניט געריינירטער אויל.

cru'dity *n.* (קרו'־די־טי) רויהייט; ניט־ צייטיגקייט; דאס זיין ניט פערענדיגט, ניט פערפאלקאמט; אונפערדייבארקייט.

cru'el *a.* (קרו'־על) אונמענשליך, גרוי־ זאם.

War is always a cruel method of settling disputes.

cru'elly *adv.* (קרו'־על־אי) אויף אן אונמענשליכען, גרויזאמען אופן; פעראור־ זאכענדיג פיין און מאטערנישען.

cru'elness *n.* (קרו'־על־נעס) אונמענש־ ליכקייט, גרויזאמקייט; אכזריות.

cru'elty *n.* (קרו'־על־טי) אונמענשליכ־ קייט, גרויזאמקייט; א גרויזאמע טהאט, אכזריות.

cru'et *n.* (קרו'־עט) א פלעשעל [וואו מען האלט וויין, עסיג א. ד. ג.]; א פלע־ שעל, וואו מען האלט דעם הייליגען וויין אדער וואסער אין א קירך.

cruise *v. and n.* (קרוז) קרייסירען [ווע־ גען א שיף — ארומפאהרען הין און צו־ ריק אויף א שפאציער, הויפטזעכליך אבער מיט דעם צוועק צו בעשיצען דעם האנדעל, צו לויערען אויף א שונא אדער צוליעב ים־רויב]; דאס קרייסירען [פון א שיף].

crui'ser *n.* (קרו'־זער) א קרייסירענדע שיף; א שיף וואס האט די אויפגאבע צו בעשיצען דעם האנדעל פון דעם אייגענעם לאנד און שטערען דעם האנדעל פון א פיינדליכען לאנד; א קרייצער; א קריגס־ שיף וואס האט די אויפגאבע צו פערפאל־ גען פיינדליכע קריגס־שיפען.

crul'ler *n.* (קראל'־ער) אזא בייגעל געפרעגעלט אין שמאלץ.

crumb *n. and v.* (קראם) א שטיקעל, א ברעקעל [פון ברויט, קוכען א. ד. ג.]; דער אינוועניגסטער ווייכער טייל פון ברויט און קוכען; צוברעקלען; בערעקען מיט ברעקלעך ברויט [געפרעגעלט פלייש א. ד. ג.].

crumb-and-crust man (קראם־ענד־ קראסט מען) א בעקער.

crumb'-brush *n.* (קראמ'־בראש) א בארשט, מיט וועלכער מען שארט אראב ברויט־ברעקלעך פון טיש.

crumb'-cloth *n.* (קראמ'־קלאטה) א שטיק שטאף וואס ווערט געלעגט אונטער'ן טיש צו פערהיטען דעם דיל אדער דעם טעפיך פון ברויט־ברעקלעך.

crumb'-knife *n.* (קראמ'־נאיף) א מע־ סער וואס מען ניצט אראבצושארען ברויט־ ברעקלעך פון טיש.

crum'ble *n. and v.* (קראמבל) א ברע־ קעל; צוברעקלען; זיך ברעקלען; צופאלען אויף שטיקלעך; פערשווינדען שטיקלעכ־ ווייז; פערשווינדען אונבעמערקט.

crum'bly *a.* (קראמ'-בלי) ברעקעלדיג.

crum'mable *a.* (קראמ'-עבל) ברעקעלדיג; וואס האט א טבע זיך צו ברעקלען.

crum'my *a.* (קראמ'-אי) קרוכקע; ברעקעלדיג; ווייך.

crump *n., v. and a.* (קראמפ) טרעשטשען [ווי ווען מען עסט פערדארטע אדער קרוכקע ברויט אדער ווי דאס טרעשטשען פון פערפרארענעם שניי]; קראמפף; זיין צודרעהט, קאפריזנע; פערדארט, קרוכקע, ברעקעלדיג.

crum'pet *n.* (קראמ'-פעט) אזא טהעע-קיכעל.

crum'ple *n. and v.* (קראמפל) איינשרומפען; צוקנייטשען; איינגלייפען; צוקנייטשט ווערען; עטוואס וואס איז צוקנייטשט אדער איינגעשרומפען; א קנייטש, א פאלד.

crum'pler *n.* (קראמ'-פלער) א האלזטוך.

crum'pling *n.* (קראמ'-פלינג) אן איינגעשרומפענער עפעל.

crum'py *a.* (קראמ'-פי) קרוכקע; ברעקעלדיג.

crunch *n. and v.* (קראנטש) צוברעכען מיט די צייהנער; קייען מיט א גערויש, כראמשקען; צורייבען, צומאלען, צושטויסען מיט א גערויש; טהאן עפעס מיט א גערויש ווי מען כראמשקעט; מאכען א גערויש ווי פון כראמשקען; דאס כראמשקען; דאס דורכברעכען זיך אדער דאס אנשטויסען זיך אן עפעס מיט א גערויש ווי פון כראמשקען.

cru'or *n.* (קרו'-אר) פערגליווערט אדער פערהארטעוועט בלוט.

crup *n.* (קראפ) דאס קרייץ פון א פערד [דער טייל פון א פערד'ס רוקען וואס איז הינטער דעם זאטעל]; א הארב.

crup'per *n. and v.* (קראפ'-ער) דאס קרייץ פון א פערד [דער טייל פון א פערד'ס רוקען וואס איז הינטער דעם זאטעל]; א רימען צו בעפעסטיגען א זאטעל [דער רימען וואס געהט דורך אונטער דעם פערד'ס עק]; בעפעסטיגען א זאטעל מיט אזא רימען.

cru'ral *a.* (קרו'-רעל) וואס איז שייך צום שימביין [דער טייל פון פוס צווישען קניע און קנעכעל].

crusade' *n.* (קרו-סייד') 1. א קרייצצוג [איינע פון די מיטעלאלטערליכע עקספעדיציעס פון די קריסטליכע פעלקער צו ראטעווען ארץ ישראל פון טערקיי'ס הענד]; 2 א שטארקע בעוועגונג פאר אן אידעע.
2. The Mayor inaugurated a crusade against gambling in the city.

crusa'der *n.* (קרו-סיי'-דער) א קרייצפאהרער [דער וואס האט גענומען אנטייל אין א קרייצצוג]. ז. *crusade*

crusa'ding *a.* (קרו-סיי'-דינג) וואס איז שייך צו א קרייצצוג; וואס נעהמט אנטייל אין א קרייצצוג.

cruse *n.* (קרוס) א ליימענער טאפ, א קרוג, א פלעשעל.

cru'set *n.* (קרו'-סעט) א גאלדשמיד'ס שמעלץ-טיגעל.

crush *v. and n.* (קראש) צוקוועטשען, צוברעקלען, צומאלען; דריקען, אונטערדריקען, נובר זיין, פערטילינגען, א תל מאכען; צוקנייטשען, צוזאמענגעפרעסט ווערען; א שטויסעניש [פון מענשען], א דריקעניש, א קוועטשעניש.

crush a cup (קראש ע קאפ) אריינגיסען א גלעזעל אין א נוטער, פריינדליכער קאמפאניע.

crushed *a.* (קראשט) צוקוועטשט, צוקנייטשט, צובראכען, צושטויסען, צומאלען; נעדריקט, צודריקט, אונטערדריקט; בעזיעגט.

crush'er *n.* (קראש'-ער) איינער אדער עטוואס וואס צושטויסט, צודריקט, אדער מאכט א תל; איינער וואס איז נובר; א פאליציסט.

crush'-hat *n.* (קראש'-העט) א הוט, וואס קען צוזאמענגעלעגט ווערען; אן אפערא-הוט.

crush'ing *a.* (קראש'-אינג) וואס האט א נייגונג אדער וואס קען צודריקען, צושטויסען, צומאלען, נובר זיין, א תל מאכען.

crush'ing-machine' *n.* (קראש'-אינג-מע שין') א מאשין וואס צושטויסט, צומאלט שטיינער אדער אנדערע עהנליכע זאכען.

crush one's hopes (קראש הוואנז האופז) מאכען צו גארנישט אימעצענס האפנונגען; אימעצען אבהענגיג מאכען.

crush'-room *n.* (קראש'-רוהם) דער בופעט, דער פלאץ אין א טעאטער, וואו דער עולם שפאציערט ארום בעת די אנטראקטען.

crust *n. and v.* (קראסט) קארע, הארטער שאלעכץ; שאלעכץ; א סקארינקע פון ברויט; די אויבערפלעכע פון דער ערד; די אויבערשטע הארטע טיילען [פון א קרעבס, מושעל א. ד. ג.]; בעדעקען מיט א הארטען שאלעכץ; בעדעקט ווערען ווי מיט קארע; פיהרען א יאגד אויף גרויסע חיות [ווי הירשען] איבער פערפרארענעם שנעע.

Crusta'cea *n.* (קראס-טיי'-שיא) דער מין וואסער-טהיערע וואס זיינען בעדעקט מיט א הארטען שאלעכץ [ווי ראקעס].

crusta'cean *n. and a.* (קראס-טיי'-שיען) וואס איז שייך צו די וואסער-טהיערע וואס זיינען בעדעקט מיט א הארטען שאלעכץ; א בעשעפעניש פון דעם מין.

crustaceol'ogy *n.* (קראס-טיי-שי-אל'-א-דזשי) די לעהרע וועגען די וואסער-טהיערע וואס זיינען בעדעקט מיט א הארטען שאלעכץ.

crusta'ceous *a.* (קראס-טיי'-שיאס) וואס איז עהנליך צו הארטען שאלעכץ אדער צו קארע; וואס איז ווי א מושעל; וואס האט א הארטען שאלעכץ [ווי א ראק].

crus'tate *a.* (קראס'-טייט) בעדעקט מיט א הארטען שאלעכץ; פערהארטעוועט פון אויבען.

crus'tated *a.* (קראס'-טיי-טעד) ז. *crustate*

crusta'tion *n.* (קראס-טיי'-שאן) דאס בעדעקט ווערען ווי מיט א קארע; דאס פערהארטעוועט ווערען פון אויבען.

crust'-hunt *v.* (קראסט'-האנט) פיהרען א יאגד [מעהרסטענטייל אויף גרויסע חיות, ווי למשל, הירשען] איבער פערפרארענעם שנעע.

crus'tily *adv.* (קראס'-טי-לי) ערגערליך, שלעכט נעשטימט, אנגעבלאזען.

crus'tiness *n.* (קראס'-טי-נעס) דאס זיין פערהארטעוועט פון אויבען; דאס זיין הארט; דאס זיין ערגערליך; דאס זיין שלעכט נעשטימט; דאס זיין אנגעבלאזען.

crus'ting *n.* (קראס'-טינג) יאגד [מעהרסטענטייל אויף גרויסע חיות, ווי למשל, הירשען] איבער פערפרארענעם שנעע.

crus'ty *a.* (קראס'-טי) ווי קארע; הארט; אנגעבלאזען, אנגעכמורעט, שלעכט געשטימט.

crutch *n. and v.* (קראטש) א קוליע; אלטסקייט; געהן אויף קוליעס; אונטערהאלטען מיט קוליעס; אונטערהאלטען, אונטערשטיצען.

crutched *a.* (קראטשט) אנגעלעהנט אויף קוליעס; בעוואפנט מיט קוליעס; בעצייכענט מיט א צלם; וואס טראגט א צולם.

crux *n.* (קראקס) א קרייץ; דער קרייץ [אלס פייניגונגס-מיטעל]; עטוואס וואס פייניגט אדער ברייננט אין פערלעגענהייט; א רעטעניש; עטוואס וואס איז רעטזעלהאפט.

Crux *n.* (קראקס) דאס זיד-קרייץ [א געוויסע צוזאמענשטעלונג פון שטערען אין הימעל].

cry *v. and n.* (קראי) שרייען; אויסשרייען; אויסרופען; וויינען; קלאגען אויף'ן קול; עפענטליך ערקלערען, עפענטליך בעשולדיגען; א געוויין; א קלאג; א געשריי, אן אויסגעשריי; א רוף, אן אויסרוף; אן עפענטליכע ערקלערונג; אן עפענטליכע בעשולדיגונג; א מחנה הינט; א קאמפאניע [אין פערעכטליכען זין]; א קריעגס-רוף; א שלאג-ווארט; דער גערויש וואס קומט פון בוינען קופער-בלעך.

cry af'ter (קראי עפ'-טער) וויינען פאר בענקעניש נאך עפעס.

cry against' (קראי ע-גענסט') טאדלען אדער דראהען אויף'ן קול.
Arise, go to Nineveh, . . . and cry against it.

cry'-ba'by *n.* (קראי'-ביי'-בי) א צופיעשטשעטער, א צובאלעווטער, איינער וואס וויינט ביי דער קלענסטער געלעגענהייט.

cry back (קראי בעק) געהן נאך די שפורען צוריק אדער זיך צוהערען צו דעם גערויש פון הינטען [אויף יאגד]; ווערען עהנליך צו די אור-עלטערען [וועגען בהמות].

cry before' hurt (קראי בי-פאור' הוירט) שרייען גלאט אין דער וועלט אריין; מיר נישט דיר נישט שרייען.

cry down (קראי דאון) מאכען א שלעכטען נאמען אימעצען; ארויסלאזען א שמרע; פערווערען א זאך.

cry for the moon (קראי פאר טהי מוהן) וועלען דאס טעלערעל פון הימעל.

cry'ing *a.* (קראי'-אינג) 1. וויינענדיג, טרויעריג; 2. אונערטרעגליך; הימעל-שרייענד.
1. She sang a crying song. 2. The conviction of the prisoner was a crying injustice.

cry'ing-drunk *a.* (קראי'-אינג-דראנק) שכור ווי לוט.

cry'ing e'vil (קראי'-אינג איוול) א הימעל-שרייענדער פעהלער אדער איבעל.
The crying evils in our government must be promptly remedied.

cry'olite *n.* (קראי'-א-לאיט) קריאליט [א מינעראל וואס געפינט זיך אין גרענלאנד און אין אוראל. ווערט בענוצט צו פאבריצירען סאדע און אלומיניום].

cryoph'orus *n.* (קראי-אפ'-א-ראס) א וואסער-פריערער [אן אינסטרומענט, וועלכער בעווייזט ווי אזוי וואסער קיהלט זיך אב און פריערט].

cry out (קראי אוט) א געשריי טהאן; שרייען אויף א קול; קלאגען זיך.

crypt *n.* (קריפט) א קעלער אין א הויז; א סקלעפ; דער סקלעפ אין א קירך, וואס ווערט בענוצט פאר קברים און מאנומענטען; אין אנאטאמיע — דריזען אין דער פארם פון זעקעלעך אדער בייטעלעך.

cryp'tic *a.* (קריפ'-טיק) בעהאלטען, פער-

בארנען; מיט א האלבען מויל, ניט דערעדט.

The statement given by the editor seemed a cryptic utterance.

cryp'tical *a.* (קריפ'-טי-קעל) ז. *cryptic*

cryp'tically *adv.* (קריפ'-טי-קעל-אי) בסוד; בעהאלטענערהייט.

cryp'togam *n.* (קריפ'-טא-געם) א פלאנצע פון דעם מין קריפטאגאמען. ז. *Cryptogamia*

Cryptoga'mia *n.* (קריפ-טא-גיי'-מי-א) די קריפטאגאמען [די אלע מינים פון נידעריגע פלאנצען, וועלכע בליהען נים, נאר ווערען בעפרוכטעט דורך ספארען אדער מיקראסקאפישע צעלען].

cryptogam'ic *a.* (קריפ-טא-געמ'-איק) וואס איז שייך צו די קריפטאגאמען. ז. *Cryptogamia*

cryp'togram *n.* (קריפ'-טא-גרעם) א שריפט וואס איז געשריבען מיט געהיימע צייכענס [שיפער], וועלכע זייטיגע מענשען קענען ניט פערשטעהן.

cryp'tograph *n.* (קריפ'-טא-גרעף) א געהיימע שריפט; א שיפער-כתב; די מעטאדע צו שרייבען מיט א שיפער.

cryptograph'ic *a.* (קריפ-טא-גרעפ'-איק) געשריבען אין א געהיימע שריפט; וואס ווערט בענוצט צו שרייבען אין א געהיימע שריפט.

cryptograph'ical *a.* (קריפ-טא-גרעפ'-איק-על) ז. *cryptographic*

cryptog'raphy *n.* (קריפ-טאג'-רע-פי) דאס שרייבען שיפרירט; א געהיימער שיפער.

cryptol'ogy *n.* (קריפ-טאל'-א-דזשי) שיפער-כתב, ציפער-שריפט, געהיימע שפראך.

cryp'tonym *n.* (קריפ'-טא-נים) א נעהיימער נאמען [א נאמען וואס איינער האט אין א געהיימע געזעלשאפט א. ד. ג.].

crys'tal *n. and a.* (קריס'-טעל) קריסטאל, קריסטאל-גלאז; אין כעמיע און מינעראלאגיע — א קריסטאל [א הארטער פיעלקאנטיגער און סימעטריש געבויטער קערפער, וועלכער בילדעט זיך אויס דורך די מאלעקולארע בעוועגונג פון שטאף. די איינפאכסטע טיילעכלעך פון זאלץ, צוקער, גראניט א. ד. ג. זיינען קריסטאלען]; פון קריסטאל; קלאר, דורכזיכטיג.

crys'tal-form *a.* (קריס'-טעל-פארם) קריסטאל-פערמיג, אין דער פארם פון א קריסטאל.

crys'tal-glass *n.* (קריס'-טעל-גלעס) קריסטאל-גלאז.

crystal'lic *a.* (קריס-טעל'-איק) וואס איז שייך צו קריסטאל אדער צו קריסטאליזירונג.

crystallif'erous *a.* (קריס-טע-ליפ'-ע-ראס) וואס ענטהאלט אין זיך קריסטאלען.

crys'tallin *n.* (קריס'-טע-לין) איי-ווייסער שטאף וואס געפינט זיך אין דער קריסטאל-לינז פון אויג; אין כעמיע — אנילין [א פעטליכע זעהר גיפטיגע פליסיגקייט וואס געפינט זיך אין טער (רזעגעכץ) פון שטיין-קויהלען].

crys'talline *n. and a.* (קריס'-טע-לין) וואס בעשטעהט פון קריסטאל; וואס איז שייך צו קריסטאלען אדער צו קריסטאליזירונג; וואס האט זיך אויסגעבילדעט דורך קריסטאליזאציאן; וואס איז עהנליך צו קריסטאל; קלאר, דורכזיכטיג; א פעלז וואס האט זיך אויסגעבילדעט טיילווייז אדער אינגאנצען דורך קריסטאליזאציאן. ז. *crystallization*

crys'tallisable *a.* (קריס'-טע-לאי-זעבל) ז. *crystallizable*

crystallizabil'ity *n.* (קריס-טע-לאי-זע-ביל'-אי-טי) דאס קענען קריסטאליזירט ווערען.

crys'tallizable *a.* (קריס'-טע-לאי-זעבל) וואס קען קריסטאליזירט ווערען. ז. *crystallization*

crystalliza'tion *n.* (קריס-טע-לי-זיי'-שאן) קריסטאליזאציאן [א פראצעס וואס בעשטעהט דערין, וואס די מאלעקולען פון א פליסיגען שטאף אדער גאזען נעהמען אן בעשטימטע, רעגעלמעסיגע קריסטאל-פארמען, ווען זיי פערדיכטען זיך דורך אבקיהלונג אין א פעסטען קערפער]; די קריסטאליזירטע מאסע.

crys'tallize *v.* (קריס'-טע-לאיז) קריסטאליזירען; זיך קריסטאליזירען; אננעהמען רעגעלמעסיגע, בעשטימטע פארמען. ז. *crystallization*

crys'tallizer *n.* (קריס'-טע-לאי-זער) דאס וואס ווירקט אויף דער קריסטאליזירונג פון א זאך.

crystallog'raphy *n.* (קריס-טע-לאג'-רע-פי) קריסטאלאגראפיע [די לעהרע ווענען קריסטאלען, ווענען זייער אויסבילדונג און פארמען].

crys'talloid *n. and a.* (קריס'-טע-לאיד) וואס איז עהנליך צו א קריסטאל; איינע פון די שטאפען [ווי זאלץ, צוקער א. ד. ג.], וועלכע קענען דורכגעהען דורך א דיקע צייג, ווי פארמעט-פאפיער, ווען זיי זיינען פאנאנדערגעלאזען אין א פליסיגקייט; שטאף פון איי-ווייס, אין דער פארם פון א קריסטאל, וואס געפינט זיך אין צעלע פון א פלאנצע.

crystallol'ogy *n.* (קריס-טע-לאל'-א-דזשי) קריסטאלאגיע [די וויסענשאפט וועגען די קערפערס אין דער אונארגאנישער נאטור אויף וויפיעל זיי בילדען זיך אוים אין דער פארם פון קריסטאלען].

crys'tallotype *n.* (קריס'-טע-לא-טאיפ) א מין פאטאגראפיע אויף גלאז.

cry the bans (קראי טהי בענז) אויסרופען אין קירך די נעמען פון פערלאבטע [חתן-כלה], מיט דעם ציעל טאמער וועט זיך ארויסרופען איינער וואס האט א טענה נעגען דעם שידוך; אויסשרייען וויפיעל מען באט אן אויף אן אויקציאן.

cry to (קראי טו) רופען צו... זיך בעטען ביי. אימעצען.

cry up (קראי אפ) אויסלויבען, ריהמען אימיצען; מעהר אנבאטען, טרייבען פרייזען אין דער הויך אויף אן אויקציאן [ליצעטאציע].

cry wolf (קראי הוואולף) א פאלשע טרעוואגע מאכען.

C. S. A. ראשי תבות פון די ווערטער *Confederate States of America*

cten'oid *n. and a.* (טענ'-איד) קאם-ארטיג, ווי א קאם [בנוגע צו געוויסע פיש, ביי וועלכע דער רוקען איז אויסגעזעצט מיט שטאכלען ווי א קאם אדער דאס מויל איז אויסגעזעצט מיט צייהנער ווי א קאם]; א פיש פון דיעזען מין.

ctenoi'dean *a.* (טע-נאי'-די-ען) וואס איז שייך צו דעם מין פיש, ביי וועלכע דער רוקען איז בעזעצט מיט שטאכלען אין דער פארם פון א קאם.

Ctenoi'dei *n.* (טע-נאי'-די-אי) דער מין פיש, ביי וועלכע דער רוקען איז בעזעצט מיט שטאכלען אין דער פארם פון א קאם.

ctenoi'dian *a.* (טע-נאי'-די-ען) ז. *ctenoidean*

cub *n. and v.* (קאב) א יונגע פיערפיסיגע חיה [מייסטענס א יונגער בער, וואלף, פוקס]; א שטאל פאר בהמות; א קאסטען, א זאסיק; א געשיר-אלמער; א גראבער יונג, א מוזשיק; א יונגער רעפארטער; קינדלען [ביי חיות].

cu'bage *n.* (קיו'-בעדזש) ז. *cubature*

Cu'ban *n. and a.* (קיו'-בען) וואס איז שייך צו קובא [איינער פון די גרויסע וועסט-אינדישע אינזלען]; א געבארענער אדער א בירגער פון קובא.

cuba'tion *n.* (קיו-ביי'-שאן) ז. *cubature*

cu'bature *n.* (קיו'-בע-טשור) דאס אויסגעפינען די קוביק-מאס פון א קערפער.

cub'by *n. and a.* (קאב'-אי) קליין, אבער זעהר בעקוועם; אן אלקערעל, א צימערעל; א שטרויענער קארב וואס מען טראגט צוגעבונדען צום רוקען.

cub'byhole *n.* (קאב'-אי-האול) אן אלקערעל, א צימערעל; זעהר א קליין שטיבעלע.

cub'by-house *n.* (קאב'-אי-האוס) א קליין שטיבעלע וואס קינדער בויען אויף צום שפיעלען זיך.

cube *n. and v.* (קיוב) א קוב [א רעגעלמעסיגער קערפער, וואס האט זעקס גלייכע קוואדראט-זייטען]; די קוביק-צאהל [א צאהל וואס מען בעקומט ווען מען כפל'ט א צאהל דריי מאל אויף זיך אליין; 125 איז דער קוב פון 5, 27 — פון 3]; כפל'ען א צאהל דריי מאל אויף זיך אליין, ווי 5×5×5=125.

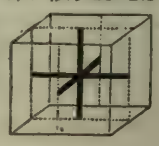

Cube

cu'beb *n.* (קיו'-בעב) קובעבע [א מין פעפער, וואס וואקסט אין אסט-אינדיען און דיענט אלס רפואה צו געוויסע קראנקהייטען].

cube'-ore *n.* (קיוב'-אור) ארסעניק-זויערעס אייזען [א מין מינעראל, וואס קריסטאליזירט זיך אין קובישע קריסטאלען מיט א גרינליכען קאליר].

cube root (קיוב רוהט) דער קוביק-ווארצעל [די צאהל, וואס ווען זי ווערט גע'כפל'ט דריי מאל אויף זיך אליין, בילדעט זי א קוב, ווי 3 איז דער קוביק-ווארצעל פון 27, 5 איז דער קוביק-ווארצעל פון 125].

cube'-spar *n.* (קיוב'-ספאר) גיפס וואס האט אין זיך ניט קיין וואסער.

cu'bic *n. and a.* (קיו'-ביק) וואס האט די פארם פון א קוב; וואס קען געמאסטען ווערען אין דער לענג, אין דער הויך און אין דער ברייט; אין מאטעמאטיק — א קובישע גלייכונג.

cu'bica *n.* (קיו'-בי-קא) א לייכטער, פיינער וואל-שטאף.

cu'bical *a.* (קיו'-בי-קעל) וואס איז שייך צו א קוב; קוב-פערמיג. ז. *cube*

cu'bical foot (קיו'-בי-קעל פוט) א קוביק-פוס [א מאס וואס איז איין פוס אין דער לענג, אין דער ברייט און אין דער הויך].

cu'bically *adv.* (קיו'-בי-קעל-אי) אין דער פארם פון א קוב; בנוגע צו א קוב.

cu'bicalness *n.* (קיו'-בי-קעל-נעס) דאס זיין אין דער פארם פון א קוב. ז. *cube*

cu'bical num'ber (קיו'-בי-קעל נאמ'-בער) א קוביק-צאהל [א צאהל וואס ווערט גע'כפל'ט אויף זיך דריי מאל].

cubic'ular *n. and a.* (קיו-ביק'-יו-לאר) וואס איז שייך צו א שלאפצימער; פריוואט; א קאמער-הערר.

cubic'ulum *n.* (קיו-ביק'-יו-לאם) א קליין אונטעראירדיש צימערעל צו בעהאלטען טויטע, א קאטאקאמב; א בעזונדערע אבטיילונג פון א קירך, וואו מען בעהאלט טויטע.

cu'biform *a.* (קיו'-בי-פארם) וואס האט די פארם פון א קוב.

cu'bit *n.* (קיו'-ביט) אן עלענבויגען; עלענבויגען-ביין; אן אייל [א מאס, 18—22 צאל, געברויכט אין עגיפטען, רוים א. ד. ג.].

cu'bital *a.* (קיו'-בי-טעל) וואס איז שייך צום עלענבויגען; וואס האלט אן אייל אין דער לענג.

cu'bit-fash'ion *adv.* (קיו'-ביט-פעש'-אן) מעסטענדיג מיט'ן אייל [די לענג פון האנד פון עלענבויגען ביז דער האנד-פלעכע].

cub'less *a.* (קאב'-לעס) קינדערלאז.

cu'bo-cube *n.* (קיו'-באו-קיוב) אין מאטעמאטיק — דער קוב פון א קוב [א צאהל וואס איז זעקס מאל גע'כפל'ט געווארען אויף זיך אליין, ווי למשל, 64 איז דער קוב פון א קוב פון 2].

cu'boid *a. and n.* (קיו'-באיד) וואס איז עהנליך צו א קוב; אין אנאטאמיע — איינער פון די ביינער פון פוס-טרים.

cuboi'dal *a.* (קיו-באי'-דעל) וואס איז עהנליך צו א קוב.

cu'bomancy *n.* (קיו'-בא-מענ-סי) א מין נביאות-זאגען אדער כשוף דורך ווארפעןביינדלעך.

cuck'ing-stool *n.* (קאק'-אינג-סטוהל) א שטראף-שטוהל פאר שלעכטע ווייבער אדער אונארענטליכע סוחרים, אין מיטעל-אלטער [דעם בעשולדיגטען פלעגט מען צובינדען צו א שטוהל און ארויסשטעלען צו שאנד פאר'ן עולם. אפט פלעגט מען דעם שטוהל מיט דעם צוגעבונדענעם מענשען אראבלאזען אין וואסער].

cuck'old *n. and v.* (קאק'-אלד) אן אבגענארטער מאן [וואס די פרוי איז איהם אונטריי]; א מאן פון אן אויסגעלאסענער פרוי; ברייגנען שאנדע אויף'ן מאן דורך דער אונטרייהייט פון דער פרוי.

cuck'oldom *n.* (קאק'-אל-דאם) דאס זיין אן אבגענארטער מאן, דאס זיין א מאן פון אן אויסגעלאסענער פרוי.

cuck'oldry *n.* (קאק'-אלד-רי) טריילאזינקייט פון א פרוי צו א מאן.

cuck'oo *n.* (קיק'-אוה) דער קוקוק [אזא פויגעל וואס לאזט ארויס ביים שרייען דעם קלאנג "קוקו"]: א נאר.

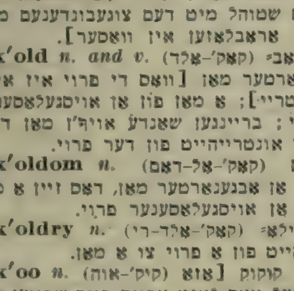

Cuckoo

cuck'oo-flow'er *n.* (קוק'-אוה-פלאו'-ער) די קוקוק-בלום.

cuck'oo-pint *n.* (קוק'-אוה-פינט) אזא פלאנצע.

cuck'oo-song *n.* (קוק'-אוה-סאנג) אן אלטע, אויסגעדראשענע געשיכטע.

cuck'oo-spit *n.* (קוק'-אוה-ספיט) דער קוקוק-שפיי, אזא פליסיגקייט, וואס אייניגע אינזעקטען לאזען ארויס פון זייערע קערפער אויף פלאנצען; אן אינזעקט וואס טיילט אויס דיעזע פליסיגקייט פון קערפער.

cuck'oo-spit'tle *n.* (קוק'-אוה-ספיטל) ז. *cuckoo-spit*.

cucul'late *a.* (קיו-קאל'-אייט) בעדעקט מיט א קאפושאן, מיט א קאלפאק אדער מיט א מיצעל.

cucul'lated *a.* (קיו-קאל'-איי-טעד) ז. *cucullate*.

cucul'lus *n.* (קיו-קאל'-אס) א קאפושאן, א קאלפאק, א מיצעל; די טיילען פון קאפ ביי חיות אדער די אויבערשטע טיילען פון בלומען וואס זעהען אויס ווי א קאלפאק.

cu'cumber *n.* (קיו'-קאם-בער) אן אוגערקע.

Cucumber

cu'cumiform *a.* (קיו'-קיו-מי-פארם) וואס זעהט אויס ווי אן אוגערקע.

cucur'bit *n.* (קיו-קויר'-ביט) א קאלבע [אזא גלעזערנע כלי פון א כעמיקער] וואס זעהט אויס ווי א קירבים; א קירבים-פערמיגע כלי; א פלאנצע פון דעם קירבים [ארבוז]-מין.

cucurbita'ceous *a.* (קיו-קויר-בי-טיי'-שיאס) קירבים-ארטיג [וועגען פלאנצען].

cucur'bite *n.* (קיו-קויר'-ביט) ז. *cucurbit*.

cucur'bitive *a.* (קיו-קויר'-בי-טיוו) וואס זעהט אויס ווי א קירבים-קערענדעל [הויפטזעכליך וועגען ווערים].

cud *n.* (קאד) די שפייז, וואס קומט צוריק ארויף פון פאדערשטען מאגען אין מויל און ווערט נאך אמאל איבערגעקייעט [ביי חיות וואס זיינען מעלה גרה].

The cow is one of the animals that chew the cud.

cud'bear *n.* (קאד'-בעהר) א מין פלאנצע פון וועלכער מען מאכט א מין פורפור-פארב; דער רויטער אינדיגא, א פולווער צום פארבען [וואס ווערט גענומען פון דער דערמאהנטער פלאנצע].

cud'den *n.* (קאדן) דער קויהל-פיש.

cud'dle *v. and n.* (קאדל) ארומנעהמען, צערטלען; זיך צוטוליען; אומארמונג.

cud'dy *n.* (קאד'-אי) אן עזעל; א נאר; א קלאון; אזא העבעל אדער בראך-שטאנג אויפצוהויבען שטיינער; אן עס-צימער אויף א שיף פאר די העכערע שיפס-בעאמטע און די פאסאזשירען פון ערשטער און צווייטער קלאסע; א קיך אויף בארזשעס; א שפייז-קאמער; א שפייז-שראנק; א קויהל-פיש.

cudg'el *n. and v.* (קאדזש'-על) א קורצער, גראבער שטעקען, א דראנג [גענוצט אלס וואפען]; שלאגען [הויפטזעכליך, שלאגען מיט א דראנג].

cudg'eler *n.* (קאדזש'-על-ער) איינער וואס שלאגט מיט א שטעקען.

cudg'eling *n.* (קאדזש'-על-אינג) דאס שלאגען מיט א שטעקען.

cudg'eller *n.* (קאדזש'-על-ער) ז. *cudgeler*.

cudg'elling *n.* (קאדזש'-על-אינג) ז. *cudgeling*.

cudg'el one's brains (קאדזש'-על הוואנז בריינז) זיך צוברעכען דעם קאפ [טראכטענדיג וועגען עפעס].

cudg'el-play *n.* (קאדזש'-על-פליי) א געוויסער מין געפעכט מיט שטעקלעך.

cudg'el-proof *a.* (קאדזש'-על-פרוהף) וואס עס נעהמט איהם קיין קלאפ ניט.

cud'weed *n.* (קאד'-הוויעד) א מין פלאנצע, פון וועלכער מען מאכט א מין פורפור-פארב; דער רויטער אינדיגא. ז. *cudbear*.

cue *n.* (קיו) אן עק [ביי חיות]; עטוואס וואס הענגט אראב [ווי א לאק האר]; א ביליארד-שטעקען; מענשען וואס ווארטען אויף זייער רייה [אטשערעד]; די ווערטער צו ענדע פון איין אקטיאר'ס רעדע, וואס דיענען אלס צייכען פאר א צווייטען אקטיאר, אז ער דארף אנהויבען צו רייעדן; נאטען, וואס האבען דעמזעלבען צוועק ביי זינגער אדער שפיעלער; די ראָלע, די בעשטימטע האנדלונג; שטימונג; א וואונק, אן אנצוהערעניש; דער נאמען פון דעם בוכשטאב q; עטוואס וואס איז ווייניג ווערטה; א קליינע צאהל אדער מאס.

cue'-ball *n.* (קיו'-באהל) א ביליארד-באל וואס מען האט א שטויס געטהאן מיט'ן ביליארד-שטעקען [אין נעגענזאץ צו די איבריגע].

cue'ist *n.* (קיו'-איסט) א ביליארד-שפיעלער.

cue'-rack *n.* (קיו'-רעק) א געשטעל פאר ביליארד-שטעקענס.

cuer'po *n.* (קהווער'-פאו) דאס לייב, דער קערפער; קליידער וואס מען טראגט ביים לייב.

cuff *n. and v.* (קאף) א קלאפ מיט דער אפענער האנד אדער מיט'ן פויסט; א מאנזשעט; דער גניק, דער נאקען; שלאגען; פאטשען.

cuf'fy *n.* (קאפ'-אי) א שפאטישער נאמען פאר נעגערס אין אמעריקא.

cuin'age *n.* (קהווינ'-עדזש) דאס אויסגיסען ציין אין שטיקער.

cuirass' *n.* (קהווי-ראס') א קיראסע [א פאנציר, וואס בעדעקט די ברוסט און דעם רוקען]; א ברוסט-שילד [ביי געוויסע חיות].

cuirassier' *n.* (קהווי-רע-סיער') א קיראסיר [א רייטענדער סאלדאט בעפאנצערט מיט א ברוסט-שילד].

cuish'es *n.* (קהוויש'-עז) א פאנצער, אייבערהויפט אויף די היפטען [קלובעס].

cuisine' *n.* (קהווי-זין') א קיך; די קיך-אבטיילונג פון א הויז אדער האטעל; די מעטאדע פון קאכען.

That hotel is noted for its cuisine.

cuiss'es *n.* (קהוויס'-עז) ז. *cuishes*.

cul'-de-sac' *n.* (קוהל'-דע-סעק') א זאק-געסעל [א געסעל וואס איז אפען נאר פון איין זייט]; א פאסטקע; א חלל [אן אויסהוילונג] אין קערפער וועו ער איז אפען פון איין זייט; די לאגע פון אן ארמעע ווען זי איז ארומגערינגעלט פון פיינד.

culic'iform *a.* (קיו-ליס'-אי-פארם) וואס זעהט אויס ווי א מיק [קאמארע].

cu'linary *a.* (קיו'-לי-נע-רי) קולינאריש, וואס איז שייך צו דער קיך אדער צו דער

קונסט פון קאכען; וואס ווערט נעברויכט אין קיך אדער ביים קאכען.

She was mistress of all culinary secrets.

cu'linary salt (קיו'-לי-נע-רי סאהלט) קאכזאלץ.

cull *v. and n.* (קאל) זאמלען, קלייבען; אויסקלייבען; אבגעקליבענעם; א נאר, א תם.

The volume is a collection of poems culled from the ancient poets.

cul'lender *n.* (קאל'-ענ-דער) א זייער, א פילטער, א זיפ.

cul'ler *n.* (קאל'-ער) איינער וואס קלייבט אוים.

cul'let *n.* (קאל'-עט) שטיקלעך צובראכענע גלאז.

cull'ing *n.* (קאל'-אינג) דאס אויסקלייבען; דאס אויסגעקליבענע.

cul'lis *n.* (קאל'-אים) א רעגען-רינע אויף א דאך.

cul'ly *n.* (קאל'-אי) א יאלד, איינער וועמען מען קען לייכט איינריידען אדער אבנארען.

cul'lyism *n.* (קאל'-אי-איזם) תמ'עוואטקייט.

culm *n.* (קאלם) פסולת פון שטיין-קויהלען; אן ערגערער זארט אנטראציט-קויהלען; דינע קויהלען; א גראז-שטענגעל.

culmif'erous *a.* (קאל-מיפ'-ער-אם) אויף וועלכען עס וואקסען פוסטע גראז-שטענגלעך; וואס ענטהאלט קויהלען-שטויב.

cul'minal *a.* (קאל'-מי-נעל) וואס אנבעלאנגט צום העכסטען פונקט; העכסט.

cul'minant *a.* (קאל'-מי-נענט) וואס דערגרייכט דעם העכסטען פונט.

cul'minate *v. and a.* (קאל'-מי-נייט) שטעהן אין'ם מערידיאן, דערגרייכען די גרעסטע הויך [וועגען שטערען]: דערגרייכען די העכסטע שטופע, דעם העכסטען שפיץ; וואס וואקסען אין דער הויך [וועגען קאראלען].

cul'minating *a.* (קאל'-מי-ניי-טינג) דורכשניידענד דעם מערידיאן, זייענד אויף'ן העכסטען פונקט [וועגען שטערען]; דערגרייכענד די העכסטע שטופע.

culmina'tion *n.* (קאל-מי-ניי'-שאן) 1. קולמינאציאן [ווען א שטערען דערגרייכט דעם מערידיאן]; 2. דער העכסטער פונקט, דער שפיץ; די עררייכונג פון דעם העכסטען פונקט.

2. Having reached the culmination of his career, one blunder destroyed his popularity.

culot'tism *n.* (קיו-לאט'-איזם) די פרינציפען אדער דער איינפלוס פון די העכערע קלאסען פון דער געזעלשאפט.

cul'pa *n.* (קאל'-פע) א פערזעהן, א טעות.

culpabil'ity *n.* (קאל-פע-ביל'-אי-טי) שולדיגקייט; טאדעלהאפטיגקייט.

cul'pable *a.* (קאל'-פעבל) שולדיג; וואס פערדיענט טאדעל.

Apparently no one was culpable for the accident.

cul'pableness *n.* (קאל'-פעבל-נעם) ז. *culpability*.

cul'pably *adv.* (קאל'-פע-בלי) אויף א טאדעלס-ווערטהען אופן.

cul'patory *a.* (קאל'-פע-טא-רי) וואס בעשולדיגט, וואס טאדעלט.

cul'prit *n.* (קאל'-פריט) איינער וואס ווערט בעשולדיגט אין א פערברעכען; א פערברעכער.

cult *n.* (קאלט) דער קולט, די רעליגיעזע פארמען, מנהגים; גאטעסדיענסט; פערגעטערונג פון א מענשען אדער זאך; די פערעהרונג; די פערזאן אדער זאך וואס ווערט פערגעטערט אדער פערעהרט.

cultch *n.* (קאלטש) די איקרע, די אייערלעך פון אויסטערען; דער גרונט פון ים, וואו אויסטערען געפינען זיך.

cul'tivable *a.* (קאל'-טי-וועבל) וואס קען קולטיווירט אדער בעארבייט ווערען.

cul'tivatable *a.* (קאל'-טי-וויי-טעבל) וואס קען בעארבייט ווערען; פעהיג צו ענטוויקלונג.

cul'tivate *v.* (קאל'-טי-ווייט) 1. בעאקערען, בעארבייטען; 2. אויסבילדען, פערעדלען [דעם גייסט], ציוויליזירען; 3. שטארק איבערגעבען זיך צו עטוואס [ווי צו א קונסט-זאך א. ד. ג.].

1. He is cultivating land. 2. You should cultivate your taste for poetry. 3. History is to be loved and cultivated for its own sake.

cul'tivated *a.* (קאל'-טי-וויי-טעד) בעארבייט [וועגען ערד]; קולטיווירט; ערצויגען, אויסגעבילדעט, ענטוויקעלט פערפיינערט, אויסגעבעסערט.

cultiva'tion *n.* (קאל-טי-וויי'-שאן) ערד-בעארבייטונג; קולטיווירונג, ענטוויקלונג, אויסבילדונג; דאס פראדוצירען פון פלאנצען און תבואות; דאס זיין ענטוויקעלט, געבילדעט, גוט ערצויגען אדער פערפיינערט.

cul'tivator *n.* (קאל'-טי-וויי-טאר) אייער אדער עטוואס וואס ציוויליזירט, ערציהט, ענטוויקעלט, פערפיינערט אדער בילדעט אוים; איינער וואס בעארבייט די ערד; איינער וואס גיט זיך ספּעציעל אב מיט עפּעס מיט דעם צוועק עס אויסצובעסערען אדער ענטוויקלען; אזא אקער-מאשין.

Cultivator

cul'trate *a.* (קאל'-טרייט) שארף-קאנטיג און שפּיציג; וואס איז פון איין זייט דיק און פון דער אנדער זייט שארף [ווי א מעסער].

cul'trated *a.* (קאל'-טריי-טעד) ז. *cultrate*.

cul'triform *a.* (קאל'-טרי-פארם) שארף-קאנטיג און שפּיציג; וואס האט די פארם פון א שארף-ווינקעלדיגען דריי-עק, אין וועלכען איין זייט איז קירצער ווי די איבריגע [וועגען קערפער-טיילען ביי חיות].

cultriv'orous *a.* (קאל-טריוו'-א-ראס) שלינגענדיג מעסערם [מאכענדיג קונצען].

cul'turable *a.* (קאל'-טשור-עבל) וואס מען קען קולטיווירען אדער בעארבייטען [וועגען ערד]; וואס קען אויסגעבילדעט, ענטוויקעלט, פערפיינערט אדער ערצויגען ווערען.

cul'tural *a.* (קאל'-טשור-על) וואס אנבעלאנגט צו קולטור אדער קולטיווירונג; ציוויליזירט.

cul'ture *n. and v.* (קאל'-טשור) דאס בעארבייטען די ערד; דאס קולטיווירען [חיות און איבערהויפּט פלאנצען, מעהרסטענטייל מיט דעם צוועק ארויסצוברייננגען נייע, בעסערע מינים]; קולטור; דאס קולטיווירען; דאס ציוויליזירען; ענטוויקלונג, אויסבילדונג, אויפקלערונג, פערפיינערונג; קולטיווירען, בעארבייטען די ערד; ערציהען, אויסבעסערען, אויסבילדען, ענטוויקלען, פערפיינערען.

cul'tured *a.* (קאל'-טשורד) קולטיווירט, געבילדעט, ענטוויקעלט.

cul'tureless *a.* (קאל'-טשור-לעס) ניט קולטיווירט, ניט ציוויליזירט, ניט געבילדעט, ניט ענטוויקעלט, ניט ערצויגען.

cul'turist *n.* (קאל'-טשור-איסט) אייער וואס בעארבייט די ערד; איינער וואס גיט זיך אב מיט עפּעס [הויפּטזעכליך מיט דעם צוועק עס אויסצובעסערען אדער צו ענטוויקלען, ווי מינים חיות אדער פלאנצען]; איינער וואס גלויבט אין דער נויטווענדיגקייט צו פערשפּרייטען בילדונג און אויפקלערונג; איינער וואס גלויבט, אז ניט די רעליגיאן, נאר די בילדונג איז די הויפּט זאך אין דער מענשליכער ציוויליזאציאן.

cultur'kampf *n.* (קול-טור'-קאמפּף) קולטור-קאמפּף, דער קאמפּף וואס איז אנגעפיהרט געווארען פון דער דייטשער רעגיערונג [הויפּטזעכליך אונטער ביסמארק] געגען דער אריינמישונג פון דער קאטוילישער קירך אין די ענינים פון ערציהונג און רעגיערונג.

cul'tus *n.* (קאל'-טאם) א קולט, א סיסטעם פון א רעליגיעזען גלויבען און פערגעטערונג.

cul'ver *n.* (קאל'-ווער) א טויב; א קאנאנע וואס איז געברויכט געווארען אין דעם 16טען יאהרהונדערט [אבקירצונג פון *culverin*].

cul'verin *n.* (קאל'-ווער-אין) אזא קאנאנע וואס איז געברויכט געווארען אין 16טען יאהרהונדערט.

cul'vert *n.* (קאל'-ווארט) אן אונטעראירדישער רינשטאק; אן אונטעראירדישער וועג אדער קאנאל; א רינע.

cul'vertail *n.* (קאל'-וואר-טייל) א שוואלבען-עק [אזא מין צונויפשליסען ברעטער אדער קלעצער, ווען א קליינער ארויסגעשטארצטער טייל פון איינער וואס איז עהנליך צו א דריי-עק, קומט אריין אין אן אויסשניט פון דער צווייטער].

cul'vertailed *a.* (קאל'-וואר-טיילד) געשלאסען דורך שוואלבען-עקען [וועגען ברעטער אדער קלעצער]. ז. *culvertail*.

cum'bent *a.* (קאמ'-בענט) ליגענדיג.

cum'ber *v. and n.* (קאמ'-בער) בעלעסטיגען, פערוואלגערען, פערצאמען; שטערען, אבהאלטען; צוטומלען, אנטהאן צרות; א שטערונג, פערלעגענהייט, צרות.

cum'bersome *a.* (קאמ'-בער-סאם) בעלעסטיגענד, שטערענדיג; שווער; צרה'דיג; אונבעקוועם; אומגעלומפּערט.

The society has a cumbersome system of administration.

cum'bersome goods (קאמ'-בער-סאם גודז) סחורות, וואס פערנעהמען צופיעל פּלאץ.

cum'bersomely *adv.* (קאמ'-בער-סאם-לי) אויף אן אומגעלומפּערטען, אונבעקוועמען אופן; מיט שווערקייט; מיט צרות.

cum'bersomeness *n.* (קאמ'-בער-סאם-נעם) דאס זיין בעלעסטיגענד, שווער, צרה'דיג, אומגעלומפּערט אדער אונבעקוועם.

cum'brous *a.* (קאמ'-בראס) בעלעסטיגענד, שטערענדיג, שווער, אונבעקוועם, אומגעלומפּערט; וואס פערארורזאכט אונאנגענעהמליכקייטען אדער צרות.

cum'brously *adv.* (קאמ'-בראס-לי) אויף א בעלעסטיגענדען, שטערענדען, אונבעקוועמען אדער אומגעלומפּערטען שטייגער; מיט אונאנגענעהמליכקייטען, מיט צרות.

cum'brousness *n.* (קאמ'-בראס-נעס) ז. *cumbersomeness*

cum'frey *n.* (קאמ'-פריי) ז. *comfrey*

cum'in *n.* (קאמ'-אין) קימעל; קימעל-פלאנצע.

Cumin

cum'inol *n.* (קאמ'-אי-נאל) קימעל-אויל.

cum'min *n.* (קאמ'-אין) ז. *cumin*

cu'mulate *v.* (קיו'-מיו-לייט) אנקלייבען, אנזאמלען, צונויפנעהמען, אנווארפען.

cumula'tion *n.* (קיו-מיו-ליי'-שאן) אנזאמלונג; א הויפען; עטוואס וואס איז אנגעזאמעלט אדער אנגעווארפען אין א הויפען; דאס פערהאנדלען אין געריכט וועגען עטליכע קלאגען מיט איין מאל.

cu'mulative *a.* (קיו'-מיו-לע-טיוו) אנגעזאמעלט ביסלעכווייז; וואס קומט צו, וואס בילדעט א מאסע.

cu'mulative ac'tion (קיו'-מיו-לע-טיוו עק'-שאן) אין מעדיצין — די פלוצליכע ווירקונג פון א רפואה, נאכדעם ווי מען האט איהר גענומען אלץ אין קליינע דאזען, וואס יעדערע בעזונדער האט קיין בעדייטענדע ווירקונג ניט געמאכט.

cu'mulative ar'gument (קיו'-מיו-לע-טיוו אר'-גיו-מענט) אן ארגומענט [א ראיה אין א ויכוח], וועלכער בעשטעהט פון עטליכע בעזונדערע ראיות און אלע צוזאמען פערשטארקען די בעהויפטונג.

cu'mulative ev'idence (קיו'-מיו-לע-טיוו עוו'-אי-דענס) דער בעווייז פון אן עדות, וועלכער בעשטעהט פון עטליכע טיילען און אלע צוזאמען פערשטארקען דעם בעווייז פיעל מעהר איידער יעדער טייל בעזונדער.

cu'mulatively *adv.* (קיו'-מיו-לע-טיוו-לי) אויף דעם אופן פון אנזאמלען ביסלעכווייז; אנקלייבענדיג אלץ מעהר און מעהר.

cu'mulative offense' (קיו'-מיו-לע-טיוו א-פענס') א פערברעכען וואס בעשטעהט פון א רייהע קרימינעלע טהאטען פון דעמזעלביגען ארט, וואס זיינען געשעהען אין דעמזעלביגען טאג אדער אין בעזונדערע טעג.

cu'mulative sen'tence (קיו'-מיו-לע-טיוו סענ'-טענס) אזא אורטייל פון געריכט, וואו דער בעשולדיגטער איז פערמשפט צו צאהלען עטליכע געלד-שטראפען מיט אמאל אדער אויסזיצען מיט איין מאל עטליכע סראקען אין טורמע פאר עטליכע קרימינעלע טהאטען פון דעמזעלבען ארט.

cu'mulative vo'ting (קיו'-מיו-לע-טיוו וואו'-טינג) די סיסטעם פון וואהלען, ביי וועלכער יעדער וועהלער האט אזוי פיעל שטימען, וויפיעל מענשען עס דארפען זיין אויסגעקליבען אויף דיזען אמט, און דער וועהלער האט דאס רעכט אוועקצוגעבען אלע זיינע שטימען פאר איין מענשען.

cu'mulose *a.* (קיו'-מיו-לאוס) פול מיט הויפענס, פול אנגעזאמעלט.

cu'mulo-stra'tus *n.* (קיו'-מיו-לאו-סטריי'-טאס) אזא פארם פון א וואלקען, וועלכער שטעלט מיט זיך פאר אנגעזעצטע ווייסע בערגלעך אדער קופעס, וואס ליעגען אין שיכטען איינע אויף די אנדערע.

cu'mulous *a.* (קיו'-מיו-לאס) וואס האט די פארם פון א ווייסען זומער-וואלקען.

cu'mulus *n.* (קיו'-מיו-לאס) א ווייסער זומער-וואלקען [א וואלקען, וועלכער שטעלט מיט זיך פאר אנגעזעצטע קופעס אדער בערגלעך].

cunab'ular *a.* (קיו-נעב'-יו-לאר) וואס איז שייך צום וויעגעל אדער צו דער קינדהייט.

cu'neal *a.* (קיו'-ני-על) וואס האט די פארם פון א קלין.

cu'neate *a.* (קיו'-ני-אייט) ז. *cuneal*

cu'neated *a.* (קיו'-ני-איי-טער) ז. *cuneal*

cu'neately *adv.* (קיו'-ני-אייט-לי) אין דער פארם פון א קלין.

cu'neiform *n. and a.* (קיו'-ני-אי-פארם) וואס האט די פארם פון א קלין; וואס שטודירט דעם קלין-פערמיגען שריפט [כתב היתדות] פון די אלטע כאלדעער; א קלין-פערמיגער ביין.

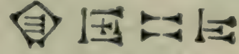

Cuneiform

cunette' *n.* (קיו-נעט') א קאנאווע, וואס ציהט אב וואסער; א טיעפער גראבען ארום א פעסטונג.

cun'ner *n.* (קאנ'-ער) א מין ברוין-בלויליכער פיש [געפינט זיך נעבען אטלאנטישען ברעג פון די פעראייניגטע שטאאטען].

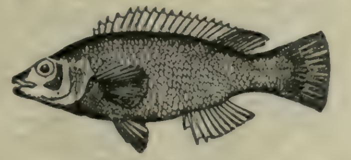

Cunner

cun'ning *n. and a.* (קאנ'-אינג) פעהיגקייט; קענטשאפט; געניטקייט; כיטרעקייט; די נאטירליכע פעהינקייט אדער דער אינסטינקט פון א חיה צו עפעס; פעהיג; געניט; כיטרע; פיקאנט, צוציהענד.

cun'ningly *adv.* (קאנ'-אינג-לי) מעשה קענער; דורך כיטרעקייט; אויף א פיקאנטען, צוציהענדען שטייגער.

cun'ning-man *n.* (קאנ'-אינג-מען) א טרעפער, א זגאכער.

cun'ningness *n.* (קאנ'-אינג-נעס) דאס זיין פעהיג אדער כיטרע.

cun'ning snap (קאנ'-אינג סנעפ) א כיטרער יונג, א דורכגעטריבענער קערל.

cun'ning-wom'an *n.* (קאנ'-אינג-וואומ'-ען) א טרעפערין, א זגאכערקע.

cup *n. and v.* (קאפ) א טאס, א בעכער, א קובאק; א באנקע; א טרונק; אין קעסעל פון א דאמפף-מאשין — איינע פון די קאלפאקעס וואס ווערען בענוצט צו פערגרעסערען די הייצונג; שטעלען באנקעס; בעלעגט ווערען מיט באנקעס.

cup'-bear'er *n.* (קאפ'-בעהר'-ער) א בעדיענטער ביי א שמחה וואס דערלאנגט די געסט וויין און אנדערע משקאות; אין אמאליגע צייטען — אן אנגעשטעלטער אין די קעניגליכע הויפען אדער ביי ארעלינע, וואס האט בעדארפט פערזוכען דעם וויין, איידער ער האט איהם דערלאנגט צום טיש [שר המשקים].

cup'board *n. and v.* (קאב'-אורד) אן אלמער פאר געשיר אדער שפייז; א בופעט; די קאלעקציאן זילבערנע, גאלדענע אדער גלעזערנע כלים וואס געפינט זיך אויף א בופעט; האלטען אין אן אלמער; אנזאמלען.

cup'board love (קאב'-אורד לאוו) עגאאיסטישע ליעבע, אהבה שתלויה בדבר.

cu'pel *n. and v.* (קיו'-פעל) א קליין שיסעלע פון אש פון איבערגעברענטע ביינער, אין וועלכער מען שמעלצט גאלד אדער זילבער אום אבצוטיילען עס פון בליי; לייטערען מעטאלען אין אזא שיסעלע.

cupella'tion *n.* (קיו-פע-ליי'-שאן) דאס אבריינינען גאלד און זילבער פון'ם בליי דורך שמעלצען אין א שיסעלע וואס ווערט געמאכט פון ביינער-אש.

cup'ful *n.* (קאפ'-פול) א פולער בעכער; די מאס פליסיגקייט וואס א בעכער אדער קובאק ענטהאלט אין זיך.

cup'-horse *n.* (קאפ'-הארס) א לויף-פערד, וואס האט געקראגען דעם פרייז אין וועט-לויפען.

Cu'pid *n.* (קיו'-פיד) דער גאט פון ליעבע [אין דער רוימישער מיטאלאגיע].

cupid'ity *n.* (קיו-פיד'-אי-טי) א שטארקער חשק [צו געלד אדער מאכט]; א שטארקער גלוסט; גייציגקייט.

cup'-love *n.* (קאפ'-לאוו) עגאאיסטישע ליעבע.

cup of sor'rows (קאפ אוו סאר'-אוז) דער בעכער פון יסורים, צרות.

cu'pola *n.* (קיו'-פא-לא) א קופאל, דער האלב-רונדער דאך פון א געביידע.

cupped *a.* (קאפט) וואס זעהט אויס ווי א בעכער.

cup'per *n.* (קאפ'-ער) דער וואס שטעלט באנקעס.

cup'ping *n.* (קאפ'-אינג) דאס שטעלען באנקעס.

cup'ping-glass *n.* (קאפ'-אינג-גלעס) א באנקעס-גלעזעל וואס א רופא שטעלט.

cu'preous *a.* (קיו'-פרי-אס) וואס איז שייך צו קופער; עהנליך צו קופער; וואס ענטהאלט קופער; פון א קופער-קאליר.

cu'pric *a.* (קיו'-פריק) וואס האט די איינענשאפטען פון קופער; וואס נעהמט זיך פון קופער.

cuprif'erous *a.* (קיו-פריפ'-ע-ראס) וואס גיט ארויס אדער ענטהאלט קופער.

cu'prite *n.* (קיו'-פראיט) רויטער קופער; קופער-ערץ.

cu'prous *a.* (קיו'-פראס) ז. *cupric*

cu'prum *n.* (קיו'-פראם) קופער [כעמישער אויסדרוק].

cups *n.* (קאפס) דאס טרינקען פערשכור'ענדע משקאות; שכרות.

cup'-shaped *a.* (קאפ'-שייפט) וואס האט די פארם ווי א בעכער.

cup'-shot *a.* (קאפ'-שאט) מלא, שכור'לעך.

cu'pulate *a.* (קיו'-פיו-לייט) וואס זעהט אויס ווי א בעכער.

cu'pule *n.* (קיו'-פיול) א רונדער חלל אדער אויסהוילונג; א בעכער-פערמיגער טייל [אין פלאנצען].

cup'-valve *n.* (קאפ'-וועלוו) א גלאקען-ווענטיל [אין א דאמפף-מאשין].

cur *n.* (קויר) א הונד; א געמיינער, אלטער הונד; אן אונערצויגענער יונג, א לומפענער מענש.

curabil'ity *n.* (קיור-ע-ביל'-אי-טי) דאס קענען געהיילט אדער פערבעסערט ווערען.

cur'able *a.* (קיור'-עבל) וואס קען אויסגעהיילט אדער פערבעסערט ווערען.

cur'ableness *n.* (קיור'-עבל-נעס) ז. *curability*

cur'ably *adv.* (קיור'-ע-בלי) היילבאר; דורך א היילבארען מיטעל.

curaçao' *n.* (קוה-רע-סאו') אזא געטראנק [שנאפס געווירצט מיט אפעלסין-שא־לעכץ].

curaçoa' *n.* (קוה-רע-סאו') אזא געטראנק [שנאפס געווירצט מיט אפעלסין-שא־לעכץ].

cu'racy *n.* (קיו'-רע-סי) דער אמט פון א קוראט. ז. *curate*

cura'ra *n.* (קו-רא'-רא) ז. *curari*

cura're *n.* (קו-רא'-רי) ז. *curari*

cura'ri *n.* (קו-רא'-רי) א שווארצליכע גיפטיגע זאפט פון געוויסע דרום-אמערי־קאנישע בוימער [דיענט צו פערגיפטען פיילען ביי די דארטיגע פעלקער].

curas'sow *n.* (קו-רעס'-או) דער האקא־הוהן [אזא שעהנער גרויסער פויגעל וואס געפינט זיך אין די ווארימע געגענדען פון אמעריקא. ער איז פון א דונקעל-וויאלע־טען קאליר מיט א גרינליכען גלאנץ אויף'ן קאפ און מיט א ווייסען בויך].

Curassow

cu'rate *n.* (קיו'-רעט) [א קוראט דער קורעט גלח פון נידריגען ראנג].

cu'rateship *n.* (קיו'-רעט-שיפ) ז. *curacy*

cu'rative *n.* and *a.* (קיו'-רע-טיוו) היילענד; א רפואה.

cu'ratively *adv.* (קיו'-רע-טיוו-לי) דורך היילונג.

cura'tor *n.* (קיו-ריי'-טאר) א קוראטאר [אן אויפזעהער פון א מוזעאום, ביבליא־טעק א. ד. ג.]; אן אפעקון, אן אפטרו־פוס.

cura'torship *n.* (קיו-ריי'-טאר-שיפ) דער אמט פון א קוראטאר [אן אויפזע־הער פון א מוזעאום, ביבליאטעק א. ד. ג.]; אפטרופסות.

curb *n.* and *v.* (קוירב) [פון א פערד] א צוים; עטוואס וואס האלט צוריק אדער קאנטראלירט; א רייהע שטיינער ביי א וועג אדער ביי א טראטואר; א געלענדער ארום א ברונעם; א צורעק פון א קעסעל; א געשווילעכטס אויף א פערד'ס פוס; האל־טען אין צוים; איינהאלטען, קאנטראלי־רען; בעפעסטיגען אדער בעשיצען מיט א געלענדער, מיט א וואנד אדער מיט אנ־געשטעטענער ערד אדער שטיינער.

cur'bable *a.* (קויר'-בעבל) וואס קען איינגעהאלטען ווערען, וואס קען איינגע־צוימט ווערען.

curb'-bit *n.* (קוירב'-ביט) דאס אייזענ־דעל פון צוים ביים פערד אין מויל.

curb'-chain *n.* (קוירב'-טשיין) א קייט, וואס דארף איינהאלטען די בעוועגונג פון א מעכאניזם.

curb'ing *n.* (קוירב'-אינג) שטיינער ביי דער זייט פון א טראטואר.

curb'less *a.* (קוירב'-לעס) אהן א צוים.
The teacher unfortunately had a curbless temper.

curb'-roof *n.* (קוירב'-רוהף) א געברא־כענער דאך אדער א מאנסארדען-דאך [א משופע'דיגער דאך, וועלכער האט צווייער־ליי קראקוועס מיט א באלקען אין מיטען].

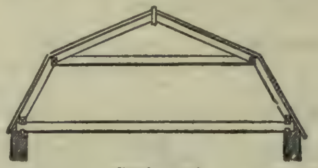

Curb-roof

curb'stone *n.* (קוירב'-סטאון) א שטיין אדער א רייהע שטיינער וואס שפארען עפעס אונטער; א רייהע שטיינער ביי א טרא־טואר.

curb'stone bro'ker (קוירב'-סטאון בראו'-קער) א בערזען-מעקלער, וואס פער־קויפט [מייסטענטיילס אין גאס ביי דער בערזע] ווערטה-פאפיערען, וואס זיינען ניט אנערקענט אפיציעל פון דער בערזע.

curch *n.* (קארטש) א טיכעל, א פא־טשיילע; א פרויען-הויב אדער קאפטשאן.

curcu'lio *n.* (קויר-קיו'-לי-או) אזא זשוק.

cur'cuma *n.* (קויר'-קיו-מע) א פלאנצע, אויף וועלכער עס וואקסט דער אינדישער זאפראן.

cur'cuma-pa'per *n.* (קויר'-קיו-מע-פיי'-פער) פאפיער אנגעזאפט מיט אן עקסטראקט פון אינדישען זאפראן [ווערט בענוצט צו פרובירען אלקאלי. דורך דעם אלקאלי בעקומט דאס פאפיער ברוינע פלע־קען].

curd *n.* and *v.* (קוירד) [פון צווארעך וואס מען מאכט קעז]; די פערדיכטעטע טיילען פון וועלכער ניט איז פליסיגקייט; פערדיכטען; פערוואנדלען אין צווארעך; פערדיכטעט ווערען; פערוואנדעלט ווע־רען אין צווארעך.

cur'diness *n.* (קויר'-די-נעס) דאס ווע־רען צווארעך; דאס ווערען פערדיכטעט.

cur'dle *v.* (קוירדל) פערדיכטעט ווערען; פערוואנדעלט ווערען אין צווארעך [ווע־גען מילך]; פערדיכטען; פערגליווערען; מאכען צווארעך.
The milk curdled because it was not fresh.

cur'dy *a.* (קויר'-די) פול צווארעך; ווי צווארעך; מיט פערדיכטעטע טיילען [וועגען פלי־סיגקייטען].

cure *n.* and *v.* (קיור) קורירען, היילען, אויסהיילען; בעזייטיגען; איינזאלצען, טריקענען אדער זייערען; קורירונג, היי־לונג, דאס אויסהיילען; א היילונגס-מי־טעל; דאס אמט פון א קוראט [א גלח פון נידריגען ראנג אין די ענגלישע און אירלאנדישע קירכען].

cure'-all *n.* (קיור'-אהל) א מיטעל פאר אלע קראנקהייטען.

cure'less *a.* (קיור'-לעס) אונהיילבאר.

cur'er *n.* (קיור'-ער) איינער וואס קו־רירט; א דאקטאר; איינער וואס זאלצט איין, טריקענט אדער זייערט איין [זא־כען, זיי זאלען ניט קאליע ווערען].

cur'few *n.* (קויר'-פיו) דאס קלינגען אין אבענד אין די שטעדט און דערפער אין מיטעלאלטער, אלס צייכען, מען זאל אויס־לעשען די ליכט; די צייט פון דיזען קלינ־גען [געוועהנליך אום 8 אוהר אבענד]; דער גלאק, מיט וועלכען מען פלעגט אויס־קלינגען דיזע ווארנונג; א קאלפאק אי־בער א ליכט.

cur'few-bell *n.* (קויר'-פיו-בעל) דער אבענד-גלאק. ז. *curfew*

Cu'ria *n.* (קיו'-רי-א) די פאפסטליכע קוריע [דעם פאפסט'ס מאכט, דעם פאפסט'ס רעגירונג, דעם פאפסט'ס הויף].

cu'ria *n.* (קיו'-רי-א) א קוריע, א טייל פון דער רוימישער בעפעלקערונג אין די אלטע צייטען [די גאנצע רוימישע בעפעל־קערונג איז אפיציעל געווען איינגעטיילט אין דרייסיג קוריען]; א וואהל-קוריע [אן אבטיילונג אין וועלכער א געוויסער טייל פון דער בעפעלקערונג פון גלייכע פער־מעגענס-צענז אדער נאציאנאליטעט וועהלט]; די געביידע, וואו א רוימישע קוריע פלעגט זיך פערזאמלען; א שטאדט-סענאט אין די אמאליגע שטעדט אין איטאליען [אין גע־גענזאץ צום רוימישען סענאט]; אין מי־טעלאלטער — א געזעצגעבענדע אדער אדמיניסטראטיווע קערפערשאפט, א גע־ריכט.

cu'rialism *n.* (קיו'-רי-על-איזם) די פא־ליטישע סיסטעם פון דער פאפסטליכער קוריע. ז. *Curia*

curialis'tic *a.* (קיו-רי-ע-ליס'-טיק) וואס איז שייך צו דער פאליטישער סיס־טעם פון דער פאפסטליכער קוריע. ז. *Curia*

cu'rio *n.* (קיו'-רי-או) אן אנטיק; א זעל־טענהייט; אן אנטיקען-זאמלונג; קליינע פערציערונגען.

curios'ity *n.* (קיו-רי-אס'-אי-טי) 1. ניי־גערינגקייט; 2. א קוריאזיטעט; אויסגע־ציירטקייט; אבענטייערליכקייט; א זעל־טענהייט; א מערקווירדיגקייט.
1. He asked questions as a matter of curiosity.

curios'ity-shop *n.* (קיו-רי-אס'-אי-טי-שאפ) אן אנטיקען-קראם.

curio'so *n.* (קיו-רי-או'-סאו) א זאמלער פון אנטיקען; איינער וואס איז גוט בעי־קאנט מיט אלטערטימליכקייטען; א קע־נער אין קונסט-זאכען; א ווירטואז.

cu'rious *a.* (קיו'-רי-אס) 1. נייגעריג; פארשענד; 2. זאנדערבאר, מאדנע; זעל־טען; פיין, קינסטלעריש אויסגעארבייט.
1. I am curious to know the truth about the affair. 2. The admiral wore a curious uniform.

cu'riously *adv.* (קיו'-רי-אס-לי) מיט שטיינער; מיט עלעגאנץ, מיט קונסט; אויף א זאנדערבארען, זעלטענעם אופן.

cu'riousness *n.* (קיו'-רי-אס-נעס) קו־ריאזיטעט, זאנדערבארקייט; נייגעריגקייט.

curl *n.* and *v.* (קוירל) א לאק; דאס וואס קרייזעלט זיך, א ספיראל; א מין קראנקהייט פון געוויסע פרוכט-בוימער, דורך וועלכער די בלעטער ווערען צונויפ־געקארטשעט און פערוועלקט; קרייזלען [האר], דרעהען, פלעכטען; זיך דרעהען אין דער פארם פון א ספיראל.

curl down (קוירל דאון) צוטוליען זיך [צו א ווינקעל], איינבויגען זיך, סטא־רען זיך צו זיין אונבעמערקבאר.

cur'ler *n.* (קויר'-לער) דער אדער דאס וואס קרייזעלט.

cur'lew *n.* (קויר'-ליו) דער בראך־פויגעל [אן איי־ראפעאישער און אן אמעריקאנישער זומפ-פויגעל מיט הויכע פיס און זעהר א לאנגען שנא־בעל].

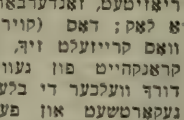

Curlew

cur'liness *n.* (קויר'-לי-נעס) דאס קרייז־לען זיך.

cur'ling *n.* (קויר'-לינג) א געוויסער שפּיעל אין שאטלאנד, וואו די שפּיעלער גליטשען איבער'ן אייז גרויסע און גלאטע שטיינער צו געוויסע פּונקטען און אין געוויסע ריכטונגען.

cur'ling-i'ron *n.* (קויר'-לינג-אי'-ערן) אן אייזערנער צוואנגעל, וועלכען מען ברענט אן צו קרייזלען די האר.

cur'ling-tongs *n.* (קויר'-לינג-טאנגז) ז. ***curling-iron***.

curl of the lip (קוירל אוו טהי ליפּ) א לייכטער פעראכטונגס־שמייכעל.

cur'ly *a.* (קויר'-לי) לאקיג, געקרייזעלט.

cur'ly-head'ed *a.* (קויר'-לי-העד'-עד) וואס האט געקרייזעלטע האר.

cur'ly-pate *n.* (קויר'-לי-פּייט) איינער וועלכער האט געקרייזעלטע האר.

cur'ly-pa'ted *a.* (קויר'-לי-פּיי'-טעד) ז. ***curly-headed***.

curmudge'on *n.* (קויר-מאדזש'-אן) א קמצן, א קארגער מענש.

curmudge'only *a.* (קויר-מאדזש'-אנ-לי) קארג, ווי א קארגער יונג.

cur'rant *n.* (קאר'-ענט) א וויינפּערל; אזא ראזשינקע אהן א ביינדעל.

cur'rency *n.* (קאר'-ענ-סי) גאנגבארקייט, צירקולאציאן [פון געלד אדער סחורות]; דאס גאנגבארע געלד אין א לאנד; דער קורס; פערשפּרייטונג.

cur'rent *n. and a.* (קאר'-ענט) א שטראם; א שטרעמונג [א גרויסע מאסע וואסער אדער לופט וואס בעוועגט זיך אין א געוויסער ריכטונג]; דער קורס, דער גאנג [פון צייט אדער פון געשעהענישען]; די אלגעמיינע שטימונג, די אנגענומענע טענדענץ; שטרעמענד; גאנגבאר; פערשפּרייט; אלגעמיין אנגענומען; צירקולירענד.

cur'rent ar'ticles (קאר'-ענט אר'-טיקלז) גאנגבארע סחורות, קוראנטע ארטיקלען.

cur'rent-brea'ker *n.* (קאר'-ענט-בריי'-קער) דער שטראם־אונטערברעכער [אן אפּאראט, מיט וועלכען מען אונטערברעכט דעם גאנג פון אן עלעקטרישען שטראם].

cur'rently *adv.* (קאר'-ענט-לי) אין אלגעמיין, בכלל; אהן אן אבשטעל; אהן אן אויפהער.

cur'rent-me'ter *n.* (קאר'-ענט-מיע-טער) אן אפּאראט צו מעסטען די שנעלקייט פון א שטראם; אן אינסטרומענט צו מעסטען די קראפט פון אן עלעקטרישען שטראם.

cur'rentness *n.* (קאר'-ענט-נעס) דאס פליסען; שטרעמינקייט; גאנגבארקייט.

cur'rent price (קאר'-ענט פּראַיס) דער היינטיגער מקח.

cur'rent-reg'ulator *n.* (קאר'-ענט-רעג'-יו-ליי-טאר) אן אפּאראט צו רעגולירען דעם גאנג פון אן עלעקטרישען שטראם.

cur'rent report' (קאר'-ענט רי-פּאורט') א קלאנג, א סלוך, דאס וואס מען רעדט.

There is a report current that war will soon be declared.

cur'ricle *n. and v.* (קאר'-איקל) א צוויי־רעדערדיגער וואגען, געשפּאנט מיט צוויי פערד; פאהרען אין א צוויי־רעדערדיגען וואגען.

curric'ulum *n.* (קא-ריק'-יו-לאם) א לעהר־קורס; א בעשטימטער קורס פון למודים, וועלכע מען געהט דורך אין אן אוניווערזיטעט און אין אנדערע העכערע שולען.

cur'rier *n.* (קאר'-אי-ער) א גארבער.

cur'riery *n.* (קאר'-אי-ער-אי) גארבעריי; א גארבארניע [די פאבריק וואו מען בעארבייט פעל].

cur'rish *a.* (קויר'-איש) הינטיש, בייסיג, אנגעכמורעט, בורטשענדיג.

cur'rishly *adv.* (קויר'-איש-לי) הינטיש, מעשה הונד; בורטשענדיג.

cur'rishness *n.* (קויר'-איש-נעס) פערביסענקייט, הינטישע דרכים; בורטשעניש.

cur'ry *v. and n.* (קאר'-אי) קראצען און קעמען א פערד; אונטערלעקען זיך, חנפ'ענען; בעארבייטען פעל; אנשלאגען אימעצען, אבשמייסען; קארי־זופּ [אן אינדישע זיסע געדיכטע זופּ געקאכט פון פלייש, פיש, פרוכטען, אייער, איינגבער, פעפער און אנדערע פּראדוקטען, וועלכע מען עסט מיט געקאכטע רייז]; דאס קאכען קארי־זופּ.

cur'rycomb *n.* (קאר'-אי-קאום) א פערד־קאם.

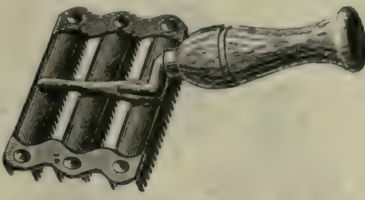

Currycomb

cur'ry fa'vor (קאר'-אי פיי'-וואר) נושא חן זיין ביי איינעם דורך חניפות און אונטערלעקען זיך.

cur'ry-pow'der *n.* (קאר'-אי-פּאו'-דער) די געווירצען, וועלכע מען בענוצט ביים קאכען די קארי־זופּ. ז. ***curry***.

curse *n. and v.* (קוירס) שילטען, פלוכען; לעסטערען [גאט]; אריינלעגען אין חרם; דאס שילטען, א פלוך, א קללה; דאס וואס איז נארניט ווערטה.

curse by bell (קוירס באי בעל) אריינלעגען אין חרם.

cur'sed *a.* (קויר'-סעד) פערפלוכט, פערשאלטען; שענדליך, מיאוס.

cur'sedly *adv.* (קויר'-סעד-לי) אויף א שענדליכען אופן; פערפלוכט.

cur'sedness *n.* (קויר'-סעד-נעס) דאס זיין פערשאלטען.

cur'ser *n.* (קויר'-סער) דער שילטער, דער וואס פלוכט.

cur'ship *n.* (קויר'-שיפּ) א געמיינהייט, א חזיר'יי, א שווייניריי.

cur'sive *a. and n.* (קויר'-סיוו) קורסיוו, פליסענד [וועגען בוכשטאבען וואס בינדען זיך איינער מיט דעם אנדערען]; בוכשטאבען וועלכע בינדען זיך איינער מיט דעם אנדערען; א מאנוסקריפּט וואס איז געשריבען קורסיוו.

cur'sively *adv.* (קויר'-סיוו-לי) אויף א פליסענדען שטייגער; דורך שרייבען קורסיוו.

cur'sor *n.* (קויר'-סאר) דער לויפער [דער טייל אין א מאטעמאטישען אינסטרומענט, וועלכער בעוועגט זיך הין און צוריק און ווייזט אן אויף פערשיעדענע ציפערען און פיגורען]; אין די מיטעלאלטערליכע אוניווערזיטעטען — אן ערשט געענדיגטער סטודענט, וואס דיענט אלס געהילף פון פּראפעסאר, פארלעזענדיג פאר די סטודענטען פערשיעדענע זעצע מיט ערקלערונגען אויף זיי.

curso'rial *a.* (קויר-סאו'-רי-על) וואס קען לויפען אדער געהן [אין געגענזאץ צו די בעשעפענישען וואס קריכען אויף'ן בויך]; וואס האט גליעדער צום געהן אדער לויפען.

cur'sorily *adv.* (קויר'-סא-רי-לי) אין איילעניש; אויבערפלעכליך.

I read the book cursorily.

cur'soriness *n.* (קויר'-סא-רי-נעס) פליכטיגקייט, אויבערפלעכליכקייט.

cur'sory *a.* (קויר'-סא-רי) האסטיג, אויבערפלעכליך, ניט אויפמערקזאם.

A cursory reading of the book will not convey the idea of the author.

curt *a.* (קוירט) לאקאניש, קורץ און שארף [וועגען רעדען].

He gave a curt reply to our requests.

curtail' *v.* (קויר-טייל') פערקלענערען, קירצער מאכען, אבהאקען דעם עק, אבשניידען א טייל פון א זאך.

The family found it necessary to curtail its expenses.

curtai'ledly *adv.* (קויר-טיי'-לעד-לי) פערקלענערענדיג; אבהאקענדיג דעם שפּיץ; אויף א פערקירצטען שטייגער.

curtai'ler *n.* (קויר-טיי'-לער) דער וואס פערקלענערט, פערקירצט, שניידט אב אדער צוקאליעטשעט.

cur'tail-horse *n.* (קויר'-טייל-האהרס) א פערד מיט אן אבגעשניטענעם עק.

curtail'ment *n.* (קויר-טייל'-מענט) די פערקירצונג, פערקלענערונג; דאס אבהאקען דעם עק.

cur'tail-step *n.* (קויר'-טייל-סטעפּ) די אונטערשטע שטופע פון טרעפּ.

cur'tain *n. and v.* (קויר'-טען) א פארהאנג; א גארדין; דער מיטעל־וואל אין א פעסטונג; פערהענגען מיט פארהאנגען; פערדעקען, פערשטעלען.

cur'tain-lec'ture *n.* (קויר'-טען-לעק'-טשור) אן אונטער־אויוועון דרשה; פארווירפע, וואס למשל, מאן און ווייב מאכען זיך אונטער פיער אויגען.

cur'tainless *a.* (קויר'-טען-לעס) וואס האט ניט קיין פארהאנגען, וואס איז ניט פערהאנגען מיט גארדינען.

cur'tate *a.* (קויר'-טייט) פערקירצט, פערקלענערט.

cur'tesy *n.* (קויר'-טע-סי) ז. ***courtesy***.

cur'tilage *n.* (קויר'-טי-לעדזש) א הויף, א קליינער גארטען אדער א לעדיגער פלאץ [נעבען א הויז].

curt'ly *adv.* (קוירט'-לי) קורץ; שארף · אבגעהאקט.

curt'ness *n.* (קוירט'-נעס) קורצקייט; אבגעהאקטקייט, שארפקייט פון אויסדרוק; דאס רעדען קורץ און שארף.

curt'sy *n.* (קוירט'-סי) א קניקס [א פערנייגונג מיט אן איינבייגונג פון די קניע].

cu'rule *a.* (קיו'-רוהל) וואס איז שייך צו אן אלט־רוימישען רייט־וואגען; וואס איז שייך צו די פיער העכסטע בעאמטע פון דעם אלטען רוים בעת דער רעפּובליק [קאנסולען, פּרעטארען, עדילען און צענזארען]; וואס איז שייך צו שטאאטס־פערוואלטונג; אפיציעל.

cu'rule chair (קיו'-רוהל טשעהר) איינער פון די אפיציעלע שטוהלען, אויף וועלכע עס פלעגען זיצען די פיער העכסטע בעאמטע פון דער פארצייטיגער רוימישער רעפּובליק [די קאנסולען, פּרעטארען, עדילען און צענזארען].

cu'rule dig'nity (קיו'-רוהל דיג'-ני-טי) דאס אמט אדער דער טיטעל פון די פיער העכסטע בעאמטע אין דער פארציי־

טיגער רוימישער רעפובליק [קאנסולען, פרעטארען, עדילען און צענזארען].

cur'val *a.* (קויר'-וועל) ז. *curvant*.

cur'vant *a.* (קויר'-וועגט) אויסגעבויגען, אויסגעקרימט.

cur'vate *a.* (קויר'-ווייט) אויסגעבויגען, אויסגעקרימט.

cur'vated *a.* (קויר'-וויי-טעד) ז. *curvate*.

curva'tion *n.* (קויר-וויי'-שאן) דאס אויסבויגען, דאס אויסקרימען.

cur'vature *n.* (קויר'-ווע-טשור) די אויסגעבויגענקייט, די קרימונג [הויפטזעכליך פון ליניען און פלעכען]; עטוואס וואס איז אויסגעבויגען אדער אויסגעקרימט.

curve *v., n. and a.* (קירוו) אויסבויגען; אויסקרימען; זיין אויסגעבויגען אדער אויסגעקרימט; עטוואס וואס איז אויסגעבויגען אדער אויסגעקרימט; א קרומע ליניע אדער פלעכע; אויסגעבויגען, אויסגעקרימט.

curved *a.* (קירווד) קרום, געבויגען.

cur'vedness *n.* (קויר'-וועד-נעס) דאס זיין געבויגען, דאס זיין אויסגעקרימט.

cur'vet *n. and v.* (קויר'-וועט) א קורבעט [א פערד=שפרונג, ביי וועלכען אלע פיער פיס הויבען זיך אויף איין און דערזעלבער צייט]; א שטיפעריי; צווינגען א פערד צו מאכען א קורבעט; מאכען א קורבעט; שפרינגען [פאר פרייד]; זיין זעהר לוסטיג.

curvicau'date *a.* (קויר-ווי-קאה'-דייט) וואס האט א קרומען אדער איינגעבויגענעם עק.

curviden'tate *a.* (קויר-ווי-דענ'-טייט) וואס האט אויסגעקרימטע צייהנער.

curvifo'liate *a.* (קויר-ווי-פאו'-לי-אייט) וואס האט אויסגעבויגענע אדער אויסגעקרימטע בלעטער.

cur'viform *a.* (קויר'-ווי-פארם) וואס איז אויסגעקרימט אדער אויסגעבויגען.

curvilin'ead *n.* (קויר-ווי-לינ'-אי-עד) אן אינסטרומענט צו צייכנען קרומע ליניען.

curvilin'ear *a.* (קויר-ווי-לינ'-אי-ער) וואס בעשטעהט אדער וואס איז בעגרענצט פון קרומע ליניען.

curvilinear'ity *n.* (קויר-ווי-לינ-אי-ער'-אי-טי) דאס בעשטעהן אדער דאס זיין בעגרענצט פון קרומע ליניען.

curvilin'early *adv.* (קויר-ווי-לינ'-אי-ער-לי) אין דער פארם פון א פיגור וואס בעשטעהט אדער איז בעגרענצט פון קרומע ליניען.

curviros'tral *a.* (קויר-ווי-ראס'-טרעל) וואס האט א קרומען שנאבעל [וועגען פויגלען].

cur'vity *n.* (קויר'-ווי-טי) אויסגעבויגענקייט, קרומקייט.

cush'at *n.* (קוש'-עט) די רינגעלטויב.

cush'ion *n. and v.* (קוש'-אן) א קישען; עטוואס וואס איז עהנליך צו א קישען אין אויסזעהן, ווייכקייט, געברויך א. ד. ג. [ווי למשל, די פאלסטערונג ביי א ביליארד=טיש, די גומי ביי אן עלעקטרישער מאשין א ז. וו.]; זיצען אויף קישען; בעדעקען אדער ארומלעגען מיט קישען; אין ביליארד=שפיעל — צוטרייבען דעם באל צו דער פאלסטערונג פאר דעם צוזאמענשטויס מיט אן אנדער באל אדער נאך'ן צוזאמענשטויס.

cush'ion-cap'ital *n.* (קוש'-אן-קעפ'-אי-טעל) א קאפ פון א זייל וואס זעהט אויס ווי א קישען.

cush'ioned *a.* (קוש'-אנד) איינגעהילט אין קישענס, ליעגענדיג אויף קישענס.

cush'ionet *n.* (קוש'-אנ-עט) א קליין קישעלע.

cush'ion-thum'per *n.* (קוש'-אן-טהאמ'-פער) א בעל=דרשן, א קלאפער, א קנאקער.

cusk *n.* (קאסק) דער קאסק [א מין פיש וואס געפינט זיך אין די צפון ימים].

cusp *n.* (קאספ) דער לבנה=הארן [דאס אויסזעהן פון דער לבנה אין אנפאנג אדער אין ענדע חודש]; דער פונקט, וואו עס בעגעגענען זיך די ענדען פון צוויי קרומע ליניען [אין געאמעטריע]; דער שפיץ, וואס בילדעט זיך, ווען די ענדען פון צוויי בויגענארטיגע פערציערונגען בעגעגענען זיך [אין ארכיטעקטור]; א שארפער שפיץ ביי פלאנצען=בלעטער; א בערגעל, א שפיץ אויף'ן קרוינדעל פון א צאהן.

Cusps

cus'pated *a.* (קאס'-פיי-טעד) וואס ענדיגט זיך מיט א שארפען שפיץ.

cus'pidal *a.* (קאס'-פי-דעל) וואס ענדיגט זיך מיט א שפיץ; אין געאמעטריע — וואס איז שייך צו דעם פונקט, וואו די ענדען פון צוויי קרומע ליניען בעגעגענען זיך; וואס איז שייך צו אזא פונקט.

cus'pidate *v. and a.* (קאס'-פי-דייט) מאכען שפיציג; מאכען שארף; שפיציג.

cus'pidated *a.* (קאס'-פי-דיי-טעד) שפיציג.

cus'pidor *n.* (קאס'-פי-דאר) א שפיי=קעסטעל, א שפוק=שאל.

cus'pidore *n.* (קאס'-פי-דאור) ז. *cuspidor*.

cus'pis *n.* (קאס'-פיס) א שפיץ.

cuss *n. and v.* (קאס) א פלוך; א זידעל=ווארט; א יונג, א חברה=מאן; א געמיינער יונג; שילטען; זידלען.

cuss'-word *n.* (קאס'-הוואירד) א קללה, א זידעל=ווארט; א שבועה.

cus'tard *n.* (קאס'-טארד) אזא געריכט פון פערזיסטע אייער און מילך, געקאכט אדער געבאקען.

cus'tard-ap'ple *n.* (קאס'-טארד-עפל) א גרויסע, קיילעכדיגע, טונקעל=ברוינע פרוכט פון דעם פלאשענבוים [וואקסט אין טראפישע לענדער].

cus'tard-cups *n.* (קאס'-טארד-קאפס) די ווײדען=רויזען [אזא פלאנצע].

custo'dial *a.* (קאס-טאו'-די-על) וואס איז שייך צו אן אויפזעהער, אויפפאסער, היטער אדער בעשיצער.

custo'dian *n.* (קאס-טאו'-די-ען) א היטער, א בעשיצער, אן אויפזעהער, אן אויפפאסער.

custo'dianship *n.* (קאס-טאו'-די-ען-שיפ) דאס אמט פון אן אויפזעהער אדער אויפפאסער, היטער אדער בעשיצער.

custo'dier *n.* (קאס-טאו'-די-ער) ז. *custodian*.

cus'tody *n.* (קאס'-טא-די) אויפזיכט, דאס אויפפאסען; דאס בעזארגען; דאס היטען; דאס בעהאלטען; דאס איינשפארען; דאס איינשפארען אין תפיסה.

cus'tom *n.* (קאס'-טאם) געוואהנהייט; מנהג; קונדשאפט; שטייער, טאקסע, אבצאהל.

cus'tomable *a.* (קאס'-טאמ-עבל) שטייערפפליכטיג, וואס עס מוזען פאר דעם בעצאהלט ווערען שטייערען.

cus'tomably *adv.* (קאס'-טאמ-ע-בלי) צום בעצאהלען שטייערען.

cus'tomaries *n.* (קאס'-טאמ-ע-ריז) א בוך אדער א דאקומענט, וואו עס זיינען פערשריבען די מנהגים און די געזעצליכע רעכטע און פריווילעגיעס פון א פראווינץ, שטאדט א. ד. ג.; א פנקס.

cus'tomarily *adv.* (קאס'-טאמ-ע-רי-לי) לויט מנהג; אויף אן אנגענומענעם, געוועהנליכען שטייגער.

cus'tomariness *n.* (קאס'-טאמ-ע-רי-נעס) דאס זיין געוועהנליך, דאס זיין לויט'ן מנהג.

cus'tomary *a.* (קאס'-טאמ-ע-רי) געברויכליך, געוועהנליך, לויט'ן מנהג.
It is customary in our town to call on our friends on New Year's Day.

cus'tomer *n. and a.* (קאס'-טאמ-ער) א קונה, א קונד; איינער, מיט וועמען מען האט וועלכע ניט איז בעציהונגען; א חברה=מאן; זייענדיג א קונה אדער א קונד; וואס איז ספעציעל בעשטעלט [אין געגענזאץ צו פארטיגע, טאנדעטנע זאכען], וואס איז פאר א קונד.

cus'tom-free *a.* (קאס'-טאם-פריע) צאל=פריי [א סחורה פון אויסלאנד, וואס ווערט אימפארטירט פריי אהן גרענעץ=אבצאהל].

cus'tom-house *n.* (קאס'-טאם-האוס) א צאל=הויז [טאמאזשנע]; א רעגיערונגס=אנשטאלט, וואס האט די אויפזיכט איבער גרענעץ=אבצאהלונג.

cus'tom-made *a.* (קאס'-טאם-מייד) געמאכט אויף בעשטעלונג [וועגען קליידער].

cus'toms *n.* (קאס'-טאמז) צאל, טאריף=אבצאהלונגען [אבצאהלונג אויף אריינגעפיהרטע און ארויסגעפיהרטע סחורות].

cus'toms-du'ty *n.* (קאס'-טאמז-דיו'-טי) דער צאל אויף אריינגעפיהרטע און ארויסגעפיהרטע סחורות.

cus'tom-shrunk *a.* (קאס'-טאם-שראנק) מיט ווענען ליזונג, מיט ווענין קונים.

cus'tos *n.* (קאס'-טאס) אן אויפזעהער, א היטער.

cus'tos bre'vium (קאס'-טאס בריע'-ווי-אם) אין די פריהערינע צייטען — דער הויפט=סעקרעטער אין דעם ענגלישען אפעלאציאנס=געריכט.

cut *v., n. and a.* (קאט) שניידען, אבשניידען, איינשניידען, אויסשניידען, דורכשניידען, צושניידען; פערוואונדען, וועה טהאן; אבהאקען, איבערהאקען, איבעררייסען [פערבינדונגען, בעקאנטשאפט]; פערמינדערען; שפאלטען, אבשפאלטען; קאסטרירען [מסרס זיין]; אויסהאקען, אויסשניצען, אויסגראווירען; פאלירען, שלייפען [גלאז, דימאנטען]; צולאזען [אין א פלייסיגקייט]; אבהויבען קארטען; זיך אבטראגען; א שניט, א וואונד, א שפאלט; עטוואס וואס פעראורזאכט וועהטאג אדער ליידען; אן איינשניט; א קאנאל, א גראבען, א רינע; א מחיצה; א שטיק, א טייל; א גראווירע; א רעדוקציאן, א פערקלענערונג [אין פרייזען]; א פאסאן [פון א קלייד]; דער שניט,

דער נאגנ; א קירצער וועג; דאס שלייפען [פון גלאז אדער דימאנטען]; אבוועזענהייט; איבערגעריסענע פערבינדונגען אדער בעקאנטשאפט; צושניטען, אבגעשניטען; פערוואונדעט; בעטריעבט; אבגעהאקט; אבגעקאסטעט; צושפאלטען; גראווירט; פאלירט; געשליפען; געמאכט דורך מאשינעריי, ניט מיט דער האנד; קאסטרירט [מסרס געווען]; שבור.

cut about' (קאט ע-באוט') ארומלויפען.

cut across' (קאט ע-קראחס') געהן גלייך, אויף'ן דירעקטען וועג; אהן צערעמאניעס.

cut a dash (קאט ע דעש) ז. *cut a figure*.

cut a fig'ure (קאט ע פיג'-יור) שפיעלען א ראליע, מאכען א וועזען פון זיך, בלאזען פון זיך.

cut af'ter one (קאט עפ'-טער הוואן) זיך יאגען נאך אימעצען.

cut against' the grain (קאט ע-גענסט' טהי גריין) שניידען האר ארויף, שניידען נעגען שטריך, זיין שטארק צווידער.

cut a joke (קאט ע דזשאוק) זאגען א וויץ, מאכען א שפאס.

cut and carve (קאט ענד קארוו) שלאגען רעכטס און לינקס; ענדערען.

cut and dried (קאט ענד דראיד) צוגעגרייט פאראוים; געענדיגט נאך איידער עס האט זיך אנגעפאנגען.

The convention was a cut and dried affair.

cut'-and-thrust' *a.* (קאט'-ענד-טהראסט') וואס איז צוגעפאסט צום שטעכען און שטויסען [ווי א שווערד].

cuta'neous *a.* (קיו-טיי'-ני-אס) וואס איז שייך צו דער הויט; וואס איז עהנליך צו הויט; וואס ווירקט אויף דער הויט; וואס געפינט זיך ביי דער הויט.

cuta'neous diseas'es (קיו-טיי'-ני-אס די-זיעז'-עז) הויט-קראנקהייטען.

cuta'neous erup'tion (קיו-טיי'-ני-אס אי-ראפּ'-שאן) אן אויסשלאג אויף דער הויט.

cuta'neously *adv.* (קיו-טיי'-ני-אס-לי) דורך דער הויט; ביי דער הויט.

cut a sor'ry fig'ure (קאט ע סאר'-אי פיג'-יור) שפיעלען א טרויעריגע ראלע.

cut'away *a. and n.* (קאט'-ע-הוויי) וואס האט רונד-פערשניטענע פאלעס; א רייט-מאנטעל, אן איינבארטינער ראק מיט רונד-פערשניטענע פאלעס.

cut both ways (קאט באוטה הוויין) שניידען פון ביידע זייטען, זיין א שווערד מיט צוויי שארפען.

cut ca'pers (קאט קיי'-פערז) שפרינגען; שטיפען.

cutch *n.* (קאטש) ווילד-גראז; פאפיער-בלעטער אדער שטיקער פארמעט, צווישען וועלכע מען פרעסט אוים גאלד-בלעטער; קאטשו-גומי [א שמעקעדיגע זאפט פון געוויסע טראפישע פלאנצען].

cutch'ery *n.* (קאטש'-ע-רי) אין אסט-אינדיען — א געריכטס-הויז אדער א קאנצעלאריע פון וועלכען ניט איז רעגיערונגס-בעאמטען.

cut dead (קאט דעד) איגנארירען, זיך להלוטין ניט קימערען [וועגען אימעצען אדער עפעס].

cut dirt (קאט דוירט) מאכען א ויברח, מאכען פליטה.

cut down (קאט דאון) ארומזוימען; ארונטערהאקען; אראבשניידען; פערניכטען; פעראורזאכען א נידערלאגע.

cute *a.* (קיוט) 1. כיטרע, דורכגעטריבען; 2. לעבעדיג, אנציהענד, רייצענד.

2. He is a cute child.

cute'ly *adv.* (קיוט'-לי) מיט קלוגהייט; מיט כיטרעקייט; אויף א לעבעדיגען, אנציהענדען אדער רייצענדען שטייגער.

cute'ness *n.* (קיוט'-נעס) כיטרעקייט, דורכגעטריבענקייט; דאס זיין אנציהענד אדער רייצענד.

cut eye'-teeth (קאט אי'-טיעטה) זיין א דורכגעטריבענער יונג, א ממזר-יונג.

He is no fool. He has already cut his eye-teeth.

cut for deal (קאט פאר דיעל) אבהויבען די קארטען, אום צו בעשטימען, ווער עס זאל די קארטען אויסטיילען.

cut for the stone (קאט פאר טהי סטאון) מאכען אן אפעראציע אויף שטיינער אין בויך.

cut glass (קאט גלעס) געשליפען גלאז.

cut grass un'der feet (קאט גרעס אנ'-דער פיעט) עפעס אוועקשלעפען פון אונטער דער נאז; ממש פון די הענט אויסרייסען.

cu'ticle *n.* (קיו'-טיקל) די אויבערשטע הויט; די אויבערשטע שיכט [ווי ביי פלאנצען]; עטוואס וואס דעקט צו טיילען פון א קערפער [אויף אזעלכע טיילען פון קערפער ווי נעגעל, פעדערען, הערנער, קאפיטעס א. ד. ג.]; א הייטעל [אויף פליסינקייטען].

cutic'ular *a.* (קיו-טיק'-יו-לאר) וואס איז שייך צו דער אויבערשטער הויט אדער צו אנדערע עהנליכע קערפער-טיילען.
ז. *cuticle*.

cuticulariza'tion *n.* (קיו-טיק-יו-לאר-אי-זיי'-שאן) דאס זיין אדער ווערען וואסער-דיכט [ניט דורכלאזען קיין וואסער — וועגען בלעטער, בלומען און פרוכט].

cutic'ularize *v.* (קיו-טיק'-יו-לער-איז) מאכען עהנליך צו דער אויבער-הויט אדער צו אנדערע עהנליכע קערפער-טיילען.
ז. *cuticle*.

cut in (קאט אין) אריינפאלען אין די רייד; אבהויבען קארטען; אויסווארפען קארטען, אום צו בעשטימען, ווער עס זאל אנטייל נעהמען אין דעם קארטען-שפיעל.

cu'tis *n.* (קיו'-טיס) הויט; די אונטערשטע הויט.

cut'las *n.* (קאט'-לעס) א קורצער, אויסגעבויגענער שווערד [וואס מאטראזען האבען אמאל געטראגען אויף קריעגס-שיפען].

cut'lass *n.* (קאט'-לעס) ז. *cutlas*.

cut'ler *n.* (קאט'-לער) א מעסער-שמיעד [איינער וואס מאכט מעסערס, שערען א. ד. ג.].

cut'lery *n.* (קאט'-לער-אי) מעסער-שמיעדעריי [פון מעסערס, שערען א. ד. ג.].

cut'let *n.* (קאט'-לעט) א קאטלעט.

cut loose (קאט לוהס) אנטלויפען; אנטלויפען פון געפענגנים; אברייסען זיך פון עפעס [פון געזעלשאפט, פון פריינד]; אויסשיסען.

He cut loose from his former friends.

cut'-off *n.* (קאט'-אף) עטוואס וואס שניידט אב אדער האקט אב; עטוואס וואס פערקירצט; א פערקירצטער וועג.

cut off (קאט אף) אבהאקען, אבשניידען; אויסראטען; מאכען א סוף [צו א שמועס, קריגעריי א. ד. ג.]; צונעהמען עפעס.

Why should you cut off his hopes?

cut off delays' (קאט אף די-לייז') איילען זיך.

cut off from an estate' (קאט אף פראם ען עס-טייט') אבזאגען פון ירושה.

cut off with a shil'ling (קאט אף הוויטה ע שיל'-אינג) ענטערבען, אויסשליסען אלס יורש.

cut one's own grass (קאט הוואנז און גרעס) שטעהן אויף די אייגענע פיס.

cut one's stick (קאט הוואנז סטיק) נעהמען אין האנד דעם וואנדער-שטעקען; זיך איינפאקען; מאכען א ויברח, מאכען פליטה.

cut'-out *n.* (קאט'-אוט) אן עלעקטרישער אויסשאלטער [א פארריכטונג צו אונטערברעכען דעם עלעקטרישען שטראם].

cut out (קאט אוט) אויסשניידען; אויסשניידען א פאסאן; צופאסען; צוגעפאסט; בעשטימען, אויסטיילען [ארבייט, למשל]; אויסגעשלאסען; אויסשליסען; אבטיילען [א בהמה פון דער סטאדע]; פאנגען א שונא'ס שיף פון האפען אדער פון אונטער דעם שונא'ס קאנאנען.

cut out for (קאט אוט פאר) האבען מאלאנט, האבען א בערוף צו עפעס.

He was cut out for a musician.

cut'purse *n.* (קאט'-פוירס) א קעשענע-גנב; א בייטעל-שניידער.

cut short (קאט שאהרט) איבערשלאגען; אבהאקען אין מיטען; אריינפאלען אין די רייד; אב'פטר'ען, משלח זיין; אבפאהרען אימעצען; מאכען בקצור; ניט דערגעבען.

The discussion was cut short by the chairman.

cut'ter *n. and v.* (קאט'-ער) א צושניידער; א שנייד-געצייג אדער שנייד-מאשין; א קאטער [א קליין שיפעל מיט איין מאסט]; א קליינער לייכטער שליטען; א שפאלט אין א מינעראל אדער אין א בערגשיכט; א ווייכער בוי-שטיין, וואס שניידט זיך לייכט; אין א וועב-שטוהל — דאס קעסטעלע וואו עס ליגען די שפולקעס; ווארקען ווי א טויב; שעפטשען, רעדען שטיל.

cut'ter-grin'der *n.* (קאט'-ער-גראינ'-דער) א געצייג אדער א מאשין צו שארפען שנייד-מעסערס.

cut the Gor'dian knot (קאט טהי גאהר'-די-ען נאט) מאכען אן ענד צו עטוואס מיט גוואלט; בייקומען א שוועריגקייט אויף אן ענטשיידענעם אופן.
ז. *Gordian knot*.

cut the knot (קאט טהי נאט) מאכען אן ענד צו א שוועריגקייט אויף א דירעקטען, ענטשיידענעם אופן.

cut'throat *n. and a.* (קאט'-טהראוט) א גארגעל-שניידער, א בלוטדורשטיגער באנדיט; א מין ביטערע טרויב [וואקסט אין טעקסעס]; בלוטדורשטיג; גרויזאם; מערדעריש.

cut through (קאט טהרוה) דורכשניידען, דורכשטעכען; זיך דורכשלאגען.

cut'tie *n.* (קאט'-אי) דער פינגווין [א מין פויגעל וואס קען ניט פליהען און האלט זיך שטענדיג אויף'ן וואסער. געפינט זיך אויף דעם דרום-ברעג פון אמעריקא און אויף די אינזלען פון פאסיפישען אקעאן].

cut'ting *a. and n.* (קאט'-אינג) וואס שניידט; שארף, סאטיריש; דאס שניידען; א שניט; אן אבגעשניטענע זאך.

cut'ting-board *n.* (קאט'-אינג-באורד) א שנייד-ברעט [א ברעט, אויף וועלכער מען שניידט ציינג, לעדער א. ד. ג.].

cut'ting-box *n.* (קאט'-אינג-באקס) א מאשין צו שניידען אדער האקען היי, שטרוי א. ד. ג. פאר בהמות; א קעסטעלע, אין וועלכען עס פאלען אב די ברעקלעך פון דימאנטען ביים שלייפען זיי.

cut'tingly *adv.* (קאט'-אינג-לי) אויף א בייסענדען, שניידענדען אופן.

cut'ting-press *n.* (קאט'-אינג-פרעס) דעם איינבינדער'ס שניידמאשין; א מא־שין צו בעשניידען בלעך.

cut'ting-tool *n.* (קאט'-אינג-טוהל) א שנייד־געצייג.

cut'tle *n.* (קאטל) דער טינט־פיש. ז. *cuttlefish*

cut'tlebone *n.* (קאטל'-באון) די קאל־כיגע פלאטע אין קערפער פון א טינט־פיש, וואס דיענט צו פאלירען. ז. *cuttlefish*

cut'tlefish *n.* (קאטל'-פיש) דער טינט־פיש [א ים־חיה מיט 8 אדער 10 פיס וואס גע־העז ארוים פון קאפ. דער פיש האט א פענכער מיט א שווארצע פליסיגקייט, וואס דיענט אלס פארב, און א קאלכיגע פלאטע, וועלכע דיענט צום פאלי־רען].

Cuttlefish

cut to pie'ces (קאט טו פיע'-סעז) צושניידען אדער צושלאגען אויף שטיקער; שטארק צושלאגען א שונא אין קריעג.

cut'ty *n. and a.* (קאט'-אי) קורץ געשני־טען; קורץ, שנעל, איילענדיג; א קורץ־געשניטענע זאך; א קורצער ציבוך פון א פיפקע; א קלאפער־ביקסעל [א קינדערשע שפיעלצייג]; א האז; א דיקע מויד; אן אויסגעלאסען מיידעל.

cut un'der (קאט אנ'-דער) רעדוצירען די פרייזען; פערקאנקורירען דורך רעדו־צירטע פרייזען.

cut up (קאט אפ) צוהאקען אין שטיקלעך [ווי פלייש]; איבערהאקען, איבערשניי־דען; פערטיליגען, אויסראטען, אונטערגרא־בען; אראבנייסען [דורך א שטרענגער קריטיק]; שטארק אנריהרען אימעצענס געפיהלען; שטארק ווירקען; זיך ארויס־ציינען נוט אדער שלעכט ווען צושניטען [ווענען א געקוילעטער בהמה]; איבער־לאזען א גרעסערע אדער א קלענערע ירושה; זיין טומעלדיג; זיך אויפפיהרען טומעלדיג אדער שלעכט; בעטריעבט.

cut up rough (קאט אפ ראף) ווערען גראב, אונהעפליך; גראב אנטרעטען יע־נעם; ווערען געפעהרליך.

cut up shines (קאט אפ שאינז) שפרינ־גען; שטיפען.

cut'-vel'vet *n.* (קאט'-וועל'-וועט) גלא־טער, געשארענער סאמעט.

cut'water *n.* (קאט'-הוואה-טער) דער פארערשטער טייל שיף וואס שניידט דאס וואסער; דער אונטערשטער טייל פון זייל פון א בריק, וואס שניידט דאס וואסער; דער וואסער־שניידער [א מין פויגעל].

cut'-work *n. and a.* (קאט'-הוואירק) א מין האפטען אדער אויסנעהען, וואו דער מאדעל אדער די פארם איז אויסגעשניטען און ארויפגענעהט אויף'ן צייג; א מין אויסנעהען, וואו געוויסע טיילען פון צייג זיינען אויסגעשניטען און דאס אויסנעהען איז געלעכערט; געמאכט פון אזא זארט ארבייט.

cut'worm *n.* (קאט'-הוואירם) א מין ווארעם וואס קומט ארוים ביינאכט און פרעסט אב יונגע פלאנצען.

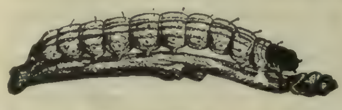

Cutworm

cyan'ic *a.* (סאי-ענ'-איק) בלוי; וואס גע־הערט צום בלויען קאליר [ביי בלומען].

cyan'ic ac'id (סאי-ענ'-איק עס'-איד) ציאן־זויערע [א געוויסע שטארקע פליסיג־קייט].

cy'anide *n.* (סאי'-ע-ניד) ציאניד־זאלץ [אזא כעמישער שטאף].

cy'anite *n.* (סאי'-ע-נאיט) קיאניט [א בלויער ערעלשטיין].

cyan'ogen *n.* (סאי-ענ'-א-דזשען) ציאן [א גיפטיגער גאז וואס האט א גערוך ווי מאנדלען].

cyanom'eter *n.* (סאי-ע-נאמ'-ע-טער) אן אינסטרומענט אויסצומעסטען די פער־שיעדענע גראדען פון בלויקייט.

cyanom'etry *n.* (סאי-ע-נאמ'-ע-טרי) דאס מעסטען די פערשיעדענע גראדען פון בלויקייט [הויפטזעכליך פון הימעל].

cyano'sis *n.* (סאי-ע-נאו'-סיס) בלוי־זוכט [א קראנקהייט].

cyan'otype *n.* (סאי-ענ'-א-טאיפ) א פאטאגראפיע, וואס מען בעקומט מיט דער הילף פון דעם כעמישען שטאף ציאניט.

cy'athiform *a.* (סאי'-ע-טהי-פארם) בעכער־פערמיג [בעזאנדערס ביי פלאנצען, וואו די בלום ווייזט זיך ארוים אין דער פארם פון א בעכער].

Cyc'lamen *n.* (סיק'-לע-מען) די אלפען־פיילכען [א מין נידריג גראז מיט זעהר שעהנע בלומען, וואקסט אין דרום־אייראפא און מערב־אזיען].

Cyclamen

cy'cle *n. and v.* (סאיקל) א ציקעל, א קרייז־בעוועגונג פון א רייה ערשיינונגען; אין אסטראנאמיע — א תקופה, א פעריא־דע פון צייט, נאך וועלכער געוויסע הימ־לישע קערפער, ווי די זון, לבנה א. ד. ג. פאנגען אן זייער בעוועגונג אין דערזעלבער ארדנונג ווי פריהער; א פעריאדע פון יאהרען אדער דורות; אין באטאניק — א פאלשטענדיגע אומדרעהונג פון צווייגעל אדער בלעטעל [ביי געוויסע פלאנצען וואס וואקסען ספיראל]; אין ליטעראטור — א סעריע פון לעגענדען און פאעטישע דיכ־טונגען וועגען א געוויסער פערזאן אדער געשעהעניש; א וועלאסיפעד; דורכגעהן דורך א ציקל אדער פעריאדע פון צייט און געשעהענישען; פאהרען אויף א וועלאסיפעד.

cy'cle of indic'tion (סאיקל אוו אינ־דיק'-שאן) א פעריאדע פון 15 יאהר [ביי די אלטע רוימער].

cy'cler *n.* (סאי'-קלער) איינער וואס גלויבט, אז געוויסע פאסירונגען ווידערהא־לען זיך און זיינען פערבונדען מיט דער בעוועגונג פון די הימלישע קערפער; איי־נער וואס פאהרט אויף א וועלאסיפעד.

cyc'lic *a.* (סיק'-ליק) וואס איז שייך צו א ציקל. ז. *cycle*

cyc'lical *a.* (סיק'-לי-קעל) ז. *cyclic*

cyc'lical po'ets (סיק'-ליק-על פאו'-עטס) די ציקליקער [גריכישע דיכטער, וואס האבען געשעפט זייערע מאטיווען פון'ם ציקל אלט־גריכישע לעגענדען].

cy'cling *n.* (סאי'-קלינג) די קונסט צו פאהרען אויף א וועלאסיפעד; דער וועלא־סיפעדיסטען־ספארט.

cy'clist *n.* (סאי'-קליסט) ז. *cycler*

cy'clograph *n.* (סאי'-קלא-גרעף) א ציקלאגראף [אן אינסטרומענט, וואס בע־שטעהט פון א פאר רעדלעך און א בליי־שטיפט, צו צייכענען קרייז־בויגענס].

cy'cloid *n. and a.* (סאי'-קלאיד) אין גע־אמעטריע — די ציקלאידע, די אויסגע־בויגענע ליניע, וועלכע עס בעשרייבט א פעסטער פונקט אויף א קרייז, וואס דרעהט זיך איבער א גלייכער ליניע; דער ציקלאי־דע־פיש [א פיש מיט א רונדליכען שא־לעכץ]; וואס איז עהנליך צו א קרייז; רונדליך.

cycloi'dal *a.* (סאי-קלאי'-דעל) ציקלאי־דיש. ז. *cycloid*

cyclom'eter *n.* (סאי-קלאמ'-ע-טער) ציקלאמעטער [אן אינסטרומענט וואס מעסט די צאהל אומדרעהונגען פון א ראד]; איינער וואס זוכט צו מאכען א קוואדראט פון דעמזעלבען שטח וואס עס פערנעהמט א קרייז.

cyclom'etry *n.* (סאי-קלאמ'-ע-טרי) די קונסט אויסצומעסטען קרייזען; דאס אבגעבען זיך מיט דער פראבלעם צו מא־כען א קוואדראט פון דעמזעלבען שטח וואס עס פערנעהמט א קרייז.

cy'clonal *a.* (סאי'-קלא-נעל) ציקלא־ניש, וואס איז שייך צו א ציקלאן. ז. *cyclone*

cy'clone *n.* (סאי'-קלאון) א ציקלאן, א שטורם־ווינד [בעזאנדערס אזא, וואו די שטראמען פון לופט דרעהען זיך ווי א ספיראל].

cy'clone-pit *n.* (סאי'-קלאון-פיט) א גרוב אדער הויהל צו בעהאלטען זיך פון שטורם־ווינד [אין די דרום־מערב'דיגע גע־גענדען פון די פעראייניגטע שטאאטען].

cyclon'ic *a.* (סאי-קלאנ'-איק) ווי א ציקלאן; וואו עס טרעפען זיך ציקלאנען. ז. *cyclone*

cyclon'ically *adv.* (סאי-קלאנ'-איק-על-אי) אויף א ציקלאנישען אופן, מעשה ציקלאן. ז. *cyclone*

cyclo'noscope *n.* (סאי-קלאו'-נא-סקאופ) אן אינסטרומענט, וועלכער בע־ווייזט די ריכטונג פון א שטורם־ווינד.

cyclopæ'dia *n.* (סאי-קלא-פיע'-די-א) אן ענציקלאפעדיע [א ווערק, וואס גיט

ערקלערונגען אין אלע צווייגען פון וויסענשאפט, קינסט און ליטעראטור].

cyclopæ'dic *a.* (סאי-קלא-פיע'-ריק) וואס איז שייך צו אן ענציקלאפעדיע; אזוי ווי אן ענציקלאפעדיע. ז. *cyclopædia*

cyclopæ'dical *a.* (סאי-קלא-פיע'-די-קעל) ז. *cyclopædic*

cyclope'an *a.* (סאי-קלא-פיע'-ען) וואס האט איין אויג אין מיטען קאפ, ווי געוויסע פיש; ריעזיג, גיגאנטיש, אונגעהויער גרויס, ווי די ציקלאפישע געביידען. ז. *Cyclops*

cyclope'dia *n.* (סאי-קלא-פיע'-די-א) ז. *cyclopædia*

cycloped'ic *a.* (סאי-קלא-פעד'-איק) ז. *cyclopædic*

cycloped'ical *a.* (סאי-קלא-פעד'-אי-קעל) ז. *cyclopædic*

cyclop'ic *a.* (סאי-קלאפ'-איק) ציקלאפיש, ריעזיג, ווי א ריעז; וואס איז שייך צו די ציקלאפען. ז. *Cyclops*

Cy'clops *n.* (סאי'-קלאפס) איינער פון די לעגענדארע ריעזען, וועלכע — לויט די אלט-גריכישע לעגענדען — האבען געהאט איין גרויס קיילעכדיג אויג אין מיטען שטערען; איינער פון די לעגענדארע ריעזען, וועלכע האבען געבויט די ציקלאפישע געביידען [ווענד און פעסטונגען פון אונגעהויער גרויסע שטיינער, וועלכע זיינען אהן צעמענט ארויפגעלעגט איינע אויף די אנדערע. חורבות פון אזעלכע געביידען געפינען זיך נאך היינט אין גריכענלאנד און קליין-אזיען].

cyclora'ma *n.* (סאי-קלא-רא'-מא) א פאנאראמע אויף די ווענט פון א רונדען צימער.

cy'clostome *n.* (סאי'-קלא-סטאום) א מין פיש מיט א רונדען ריקען מויל.

cyclos'tomous *a.* (סאי-קלאס'-טא-מאס) מיט א קיילעכדיגען מויל [ווענען געוויסע פיש].

cyg'net *n.* (סיג'-נעט) א יונגער שוואן [לעבעד].

cyl'inder *n.* (סיל'-אין-דער) א צילינדער; א וואל; דער דאמפף-צילינדער; דער גאז-צילינדער.

cyl'inder-pow'der *n.* (סיל'-אין-דער-פאו'-דער) צילינדער-שיספולווער [א פולווער, וואס ענטהאלט האלצקויהל, וועלכער איז איבערגעברענט געווארען אין צילינדרישע אייזען-רעטארטעס].

cyl'inder-press *n.* (סיל'-אין-דער-פרעס) א דרוק-מאשין, וואו דאס דרוקען קומט פאר דורך א צילינדער, וואס דרעהט זיך איבער דעם שריפט-זאץ.

cylin'drical *a.* (סי-לינ'-דרי-קעל) צילינדריש, ווי א צילינדער.

cylin'drically *adv.* (סי-לינ'-דרי-קעל-אי) אין דער פארם פון א צילינדער.

cylin'drical vault (סי-לינ'-דרי-קעל וואהלט) צילינדער-וועלבונג [אין געביידען].

cylindric'ity *n.* (סיל-אין-דריס'-אי-טי) דאס זיין צילינדריש; דאס אויסזעהן ווי א צילינדער.

cylin'driform *a.* (סי-לינ'-דרי-פארם) צילינדער-פערמיג, ווי א צילינדער.

cyl'indroid *n.* (סיל'-אין-דראיד) א צילינדראאיד, א צילינדרישער קערפער, ביי וועלכען ביידע ענדען זיינען אבגעשניטען שרעג [קאסע] און פאראלעל איינער צום אנדערען.

cy'ma *n.* (סאי'-מא) — אין ארכיטעקטור דער אויבערשטער טייל פון א קארניז; אין באטאניק — די שירם-פערמיגע בריהונג פון א פלאנצע. ז. *cyme*

cyma'tium *n.* (סאי-מיי'-שי-אם) אין ארכיטעקטור — דער אויבערשטער טייל פון א קארניז.

cym'bal *n.* (סימ'-בעל) א צימבעל; קימבאלען, די מעשענע טעלער [א מוזיקאלישער אינסטרומענט].

Cymbals

cym'balist *n.* (סימ'-בעל-איסט) דער צימבאליסט [דער וואס שפיעלט אויף א צימבעל אדער מיט די מעשענע טעלערס אין ארקעסטער].

cym'biform *a.* (סימ'-בי-פארם) געבויט ווי א שיף.

cym'bling *n.* (סימ'-בלינג) א מין קירבעס.

cyme *n.* (סאים) די שירם-פערמיגע בליהונג פון א פלאנצע [ווען די זייטיגע בלומען-שטענגלעך וואקסען שנעלער און קרעפטיגער איידער דאס צענטראלע שטענגעל און אויף אזא אופן בילדען אויס די בלומען פון דער פלאנצע די פארם פון א שירם].

cym'lin *n.* (סימ'-לין) א מין קירבעס.

cy'moid *a.* (סאי'-מאיד) שירם-פערמיג. ז. *cyme*

cy'mophane *n.* (סאי'-מא-פיין) דער כריזאבעריל [אזא טונקעל-געלבער מינעראל מיט א בלויליכען אבגלאנץ. געפינט זיך אין בראזיליען, אין ציילאן און אין די אוראלער בערג].

cymoph'anous *a.* (סאי-מאפ'-ע-נאס) וואס שפיעלט מיט פארבען, ווי דער שטיין כריזאבעריל.

cy'mose *a.* (סאי'-מאוס) וואס איז שייך צו שירם-פערמיגע בלומען; וואס האט שירם-פערמיגע בלומען. ז. *cyne*

cy'mosely *adv.* (סאי'-מאוס-לי) אויף דעם שטייגער פון א שירם-פערמיגע בלום. ז. *cyme*

cy'mous *a.* (סאי'-מאס) ז. *cymose*

Cym'ri *n.* (קימ'-רי) ז. *Cymry*

Cym'ric *n. and a.* (קימ'-ריק) וואס איז שייך צו קימרי אדער וואלים [וועלש], אן אבטיילונג פון דער קעלטישער ראסע אין בריטאניען; די וואלים-שפראך.

Cym'ry *n.* (קימ'-רי) די קימריער אדער וואליסער [די אבטיילונג פון דער קעלטישער ראסע וואס האט זיך בעזעצט אין בריטאניען].

cynan'che *n.* (סי-נענ'-קי) א האלז-קראנקהייט וואס בעשטעהט אין דער ענטצינדונג און געשווילעכטס פון די לופט-רעהרען.

cynan'thropy *n.* (סי-נענ'-טהרא-פי) א מישוגעת, ביי וועלכער דעם מענשען דוכט זיך אב, אז ער איז א הונד און ער בילט ווי א הונד.

cynarctom'achy *n.* (סינ-ארק-טאמ'-ע-קי) דאס אויפרייצען א הונד אויף א בער; דער קאמפף פון א הונד מיט א בער.

Cyn'ic *n. and a.* (סינ'-איק) א ציניקער, איינער פון דער פילאזאפישער סעקטע אין אלט-גריכענלאנד, וועלכע האט געלערנט, אז דער העכסטער ציעל אין לעבען איז די טוגענד [מעשים-טובים], און די העכסטע טוגענד דריקט זיך אויס אין פעראכטונג צו אלע מענליכע תאוות און תענוגים און אין פאלשטענדיגער פרייהייט פון אלע אנגענומענע רעגלען און ויטען וואס הערשען אין דער געזעלשאפט: וואס בעלאנגט צו די ציניקער; ווי די ציניקער.

cyn'ic *n. and a.* (סינ'-איק) א ציניקער, איינער וואס לאכט אב פון אלץ וואס איז אלעמען טייער און הייליג; א מענש וואס פעראכטעט יעדע מאראל און זיטליכקייט; א גבול-פה'ניק; ציניש, אינפערשעמט, גראב; פון א הונד; ווי א הונד; וואס איז שייך צום הונד-שטערען [סיריאום], וועלכער בעווייזט זיך אין די הייסעסטע טעג פון יאהר.

cyn'ical *a.* (סינ'-אי-קעל) ציניש, וואס לאכט אב פון יעדער זאך וואס איז אלעמען הייליג און טייער; פעראכטליך, סארקאסטיש.

cyn'ically *adv.* (סינ'-אי-קעל-אי) אויף א צינישען, אונפערשעמטען אדער סארקאסטישען שטייגער.

cyn'icalness *n.* (סינ'-אי-קעל-נעס) דאס זיין ציניש: דאס אבלאכען פון אלץ וואס איז מאראליש און זיטליך.

cyn'icism *n.* (סינ'-אי-סיזם) די לעהרען פון די ציניקער אין אלט-גריכענלאנד [ז. *Cynic*]; דאס אבלאכען פון אלץ וואס אלעמען איז טייער און הייליג.

cy'nosure *n.* (סאי'-נא-שור) עפעס וואס ציהט צו די אויפמערקזאמקייט.

Cyn'thia *n.* (סינ'-טהי-א) די געטין דיאנא [אין דער גריכישער מיטאלאגיע]; די לבנה [פאעטישער אויסדרוק]; א מין שעהן קאלירט זומער-פויגעלע אדער שמעטערלינג.

Cy'on *n.* (סאי'-אן) א מין ווילדע הינד פון דרום-מזרח אזיען.

cy'pher *n. and v.* (סאי'-פער) ז. *cipher*

Cypræ'a *n.* (סאי-פרי'-א) די פארצעלאן-מושלען, מויער-קעפ.

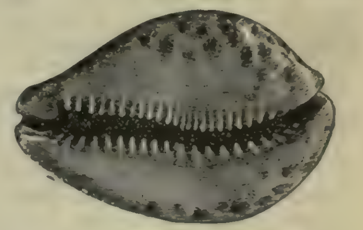
Cypræa

cy'press *n.* (סאי'-פרעס) דער ציפרעסען-בוים [אזא בוים וועלכער בלייבט א גאנץ יאהר גרין]; א סימבאל פון טרויער.

Cypress

cy'press-tree *n.* (סאי'-פרעס-טריע)

דער ציפרעסען־בוים [אזא בוים וועלכער בלייבט א גאנץ יאהר גרין].

cy'press-wood *n.* (סאַי'-פרעס-הוואוד) ציפרעסען־האָלץ.

Cyp'rian *a. and n.* (סיפּ'-רי-ען) וואס איז שייך צום אינזעל ציפערן; וואס איז שייך צו ווענוס [די געטין פון ליעבע], וואס איז געווען בעזאנדערס פערהייליגט אויף דעם אינזעל ציפערן]; אויסגעלאַסען, פול מיט ניאוף; אן איינוואוהנער פון אינזעל ציפערן; אן אויסגעלאסענע פרוי, א קורטיזאנקע.

cyp'rinoid *a. and n.* (סיפּ'-רי-נאיד) אזוי ווי א קארפ; א קארפ [א מין פיש].

Cy'pris *n.* (סאַי'-פּריס) ציפּריס אדער אפראדיטע [דער מין וואסער־חיה'לעך צו וועלכע עס געהערען די וואסער־פליי].

cy'prus wine (סאַי'-פּראס הוואַין) וויין פון אינזעל ציפערן [יין קפריסין].

cyst *n.* (סיסט) א בלעזעל, אן אנגע־שוואלענער פענכער פול מיט אייטער [מאַ־טעריע, פלאגמא]; א גליסטע [א מין וואַ־רים אין קערפער פון א מענשען אדער חיה]; אין באטאניק — א צעלע וואס ענט־האלט אין זיך אנדערע צעלען.

cys'ted *a.* (סיס'-טעד) איינגעשלאסען אין א הייטעל, אין א זעקעל.

cys'tic *a.* (סיס'-טיק) איינגעשלאסען אין א קליין זעקעלע; וואס האט א בלע־זעל פול מיט אייטער [מאטעריע].

cys'tic cal'culi (סיס'-טיק קעל'-קיו-לאי) גאל־שטיינער.

cys'tis *n.* (סיס'-טיס) — *cyst* .ז

cysti'tis *n.* (סיס-טאי'-טיס) די ענטציני־דונג פון פענכער.

cys'tocele *n.* (סיס'-טא-סיעל) א ברוך, א קילע, וואס האט זיך אויסגעבילדעט דורך דעם, וואס דער פענכער לאזט זיך ארונטער.

cys'totome *n.* (סיס'-טא-טאום) א כי־רורגישער אינסטרומענט אויפצושניידען א בלעזעל אדער אן אנגעשוואלענעם פענכער.

cystot'omy *n.* (סיס-טאט'-א-מי) דאס עפענען געשווירען כדי אויסצורייניגען די מאטעריע; אן אפעראציע אויף דעם אורין־פענכער.

cys'tous *a.* (סיס'-טאס) *cystic* .ז

Cythere'an *a.* (סיטה-ע-רי'-ען) וואס געהערט צו ווענוס [געטין פון שעהנ־הייט]; אין אסטראנאמיע — וואס איז שייך צום שטערן ווענוס.

Cyt'isus *n.* (סיט'-אי-סאס) א מין ראקי־טען [אזעלכע בוימעלעך, וואס וואקסען ביי די ברעגעס פון מיטעללענדישען ים].

czar *n.* (זאר) דער צאר, דער רוסישער קייזער.

czar'evitch *n.* (זאר'-ע-וויטש) דער צארעוויטש [דער עלטסטער זוהן פון רו־סישען צאר, דער יורש עצר].

czarev'na *n.* (זא-רעוו'-נא) די פרוי פון רוסישען צארעוויטש. ז. *czarevitch*

czar'ewitch *n.* (זאר'-ע-הוויטש) .ז *czarevitch*

czari'na *n.* (זא-רי'-נא) די צארינא, די רוסישע קייזערין.

czarin'ian *a.* (זא-רינ'-אי-ען) וואס איז שייך צום רוסישען צאר אדער צארינע.

czar'owitch *n.* (זאר'-א-הוויטש) .ז *czarevitch*

Czech *n.* (טשעק) א טשעך, א בעהמער; די טשעכישע שפראך.

D

D, d (די) דער פיערטער בוכשטאב פון דער *a-b-c*

daal'der *n.* (דאל'-דער) א דאאלדער [אן אלטע האלענדישע זילבערנע מטבע].

dab *n., v. and a.* (דעב) א קלאפען; לייכטען קלאפ טהאן אדער לייכט א פאטש טהאן; לייכט בעריהרען; צושמירען; צו־רייבען; א שטאך טהאן מיט א שפיציגער אדער שארפער וואפע; פיקען; אויסבוי־ערען לעכער [אין שטיין אדער ערד]; פערפלאנצען זוימען אין גריבעלעך אין דער ערד; צופרעסען; א שנעלער אדער אונערווארטעטער קלאפ; א לייכטער קלאפ אדער פאטש מיט דער האנד אדער מיט א ווייכער זאך; א לייכטע בעריהרונג; א פיק; א שטויס; א שמיער [מיט פארב]; א קליין ביסעל פון א ווייכען און פייכטען שטאף; א קינדערישער פארטוך אהן אר־בעל; באלע [אזא פיש און איבערהויפט אלע מינים פלאכע פיש]; א פלאנדערקע, א בוס [אזא ברייטער פלאטשיגער פיש]; א קענער; ערפאהרען, גענים; פעהיג.

dab'ber *n.* (דעב'-ער) איינער אדער עפעס וואס צושמירט [צ. ב. א בער־שטעל וואס צושמירט גלייך דעם טינט אויף די פלאטען פון א דרוק־מאשין]; איינער וואס שמירט [ווי ליים אויף א וואנד].

dab'bing *n.* (דעב'-אינג) דאס אויס־קלאפען מיט א שארפע שפיציגע געצייג קליינע ניט טיעפע לעכעלעך אין א שטיין, נאכדעם ווי ער איז גלייכמעסיג ארומגע־האקט געווארען; א געוויסע מעטאדע פון פיש פאנגען.

dab'bing-machine' *n.* (דעב'-אינג-מע-שיז') אזא מאשין צום גיסען גרויסע שריפט.

dab'ble *v.* (דעבל) 1. פאטשען אין וואסער; בעשפריצען; בעשמירען; מאכען פייכט, נאס; פליושקען זיך; שפּיעלען זיך אין וואסער [שפריצענדיג]; 2. טהון עפעס אויף א לייכטען, אויבערפלעכליכען שטיי־גער; 3. אנריהרען אדער פרובען טהון פערשידענע זאכען; זיך אריינמישען אין עפעס; זיך מיט עפעס פערנעהמען.

2. Although not an author, he nevertheless dabbles in literature.

dab'bler *n.* (דעב'-לער) איינער וואס פליושקעט זיך, שפּיעלט זיך אין וואסער; איינער וואס טהוט עפעס אויף א לייכטען, אויבערפלעכליכען שטייגער; א דילעטאנט; א פארטאטש, א פושער.

dab'blingly *adv.* (דעב'-לינג-לי) אזוי ווי א דילעטאנט; אויף א פארטאטשנעם אופן.

dab'by *a.* (דעב'-אי) פייכט, ווייך, קלע־פיג.

dab'chick *n.* (דעב'-טשיק) אזא וואסער־פויגעל; א טוקער [אזא חיה'לע]; א יונ־גע ערשט אויסגעבריהטע הינדעלע; אן אונערפאהרענער מענש; א יאלד.

dab'erlack *n.* (דעב'-ער-לעק) א פייכ־טער, שמוציגער פאס צייג אדער לעדער; די האר פון קאפּ, ווען זיי הענגען אראב אין בעזונדערע לאקען.

daboy'a *n.* (דע-באי'-א) אזא גרויסע אינדישע גיפטיגע שלאנג.

dab'ster *n.* (דעב'-סטער) א קענער, א מייסטער [איינער וואס קען גוט זיין אר־בייט]; א געשיקטער מענש.

dab'-wash *n.* (דעב'-הוואש) קליינע שטיקלעך וועש.

da capel'la (דא קע-פעל'-לא) א צייכען פאר א מוזיק־שטיק, אז עס זאל געשפּיעלט ווערען אין דעם קירכליכען סטיל.

da ca'po (דא קא'-פּאו) א צייכען ווידער אנצופאנגען פון אנפאנג [מוזיקאלישער אויסדרוק].

dace *n.* (דייס) א פלאטקע [אזא קליינער פיש].

dachs'hund *n.* (דאקס'-הונט) דאכסהונד [אזא הונד מיט א לאנגען קערפער און קורצע פיס].

dack'er *n. and v.* (דעק'-ער) נעהן נאכלעסיג אדער אבנגלאזען; ארבייטען שפעטער ווי די געוועהנליכע צייט; זו־כען, פארשען נאך נע'גנב'עטע אדער נע־שמוגעלטע זאכען; מאכען אן אונטערזו־כונג אין א הויז; א דיספוט, א שטרייט, א קאמפף.

dacoit' *n.* (דע-קאיט') א מיטגליעדער פון א רויבער־באנדע אין אינדיען.

dac'tyl *n.* (דעק'-טיל) אזא אלטע לענגען־מאס; די ברייט פון גראבען פינגער [אלם מאס]; אין דיכטונג — א דאקטיל, א פערזען־פוס פון דריי זילבען וואס די ערשטע איז לאנג און די צווייטע און דריט־טע זיינען קורץ; א פינגער.

dac'tyle *n.* (דעק'-טיל) *dactyl* .ז

dactyl'ic *n. and a.* (דעק-טיל'-איק) דאקטיליש, וואס איז שייך צו א פערזען־פוס וואס בעשטעהט פון דריי זילבען, די ערשטע א לאנגע און די אנדערע צוויי קורצע; א פערז וואס ענטהאלט הויפּט־זעכליך א דריי־זילבען־פוס פון וועלכע די ערשטע זילבע איז א לאנגע און די אנ־דערע צוויי קורצע.

dactyl'ioglyph *n.* (דעק-טיל'-אי-א-גליף) א גראווירער פון פינגערלעך אדער פון עדעלשטיינער; דער נאמען פון דעם גראווירער אין א פינגערל אדער אין אן עדעלשטיין.

dactylioglyph'ic *a.* (דעק-טיל-אי-א-גליפ'-איק) וואס איז שייך צו דער קונסט פון גראווירען פינגערלעך אדער עדעל־שטיינער.

dactyliog'lyphist *n.* (דעק-טיל-אי-אנ'-לי-פיסט) א גראווירער פון פינגער־לעך אדער עדעלשטיינער.

dactyliog'lyphy *n.* (דעק-טיל-אי-אנ'-לי-פי) די קונסט פון גראווירען פינגער־לעך אדער עדעלשטיינער.

dactylioglyp'tic *a.* (דעק-טיל-אי-א-גליפ'-טיק) ז. *dactylioglyphic*

dactyliog'rapher *n.* (דעק-טיל-אי-אג'-רע פער) איינער וואס בעשרייבט די קונסט פון גראווירען פינגערלעך און עדעל־שטיינער.

dactyliograph'ic *a.* (דעק-טיל-אי-א-גרעפ'-איק) וואס איז שייך צו דער בע־שרייבונג וועגען דער קונסט פון גראווירען פינגערלעך און עדעל־שטיינער.

dactyliog'raphy *n.* (דעק-טיל-אי-אג'-רע-פי) די קונסט צו גראווירען פינגער־לעך און עדעל־שטיינער.

dactyliol'ogy *n.* (דעק-טיל-אי-אל'-א-דזשי) ז. *dactyliography*

dactyl'iomancy *n.* (דעק-טיל'-אי-א-מען-סי) דאס כשוף מאכען מיט א פינ־גערעל.

dactyl'ion *n.* (דעק-טיל'-אי-אן) א צו־נויפקלעפונג אדער צונויפוואקסונג פון צוויי פינגער.

dactyli'tis *n.* (דעק-טי-לאי'-טיס) ענט־צינדונג פון א פינגער.

dactylol'ogy *n.* (דעק-טי-לאל'-א-דזשי) די קונסט צו ריידען מיט די פינגער ווי די טויב־שטומע: פינגערשפראך.

dactylon'omy *n.* (דעק-טי-לאנ'-א-מי) דאס רעכענען אויף די פינגער.

dad *n.* (דעד) טאטע, פאפא [קינדער־שפראך].

dad'die *n.* (דעד'-אי) ז. *dad*

dad'dle *v.* (דעדל) געהן וואקלענדיג זיך [ווי א קינד אדער אן אלטער מאן].

dad'dock *n.* (דעד'-אק) דאס אינוועניגע פון א פערפוילטען בוים.

dad'dy *n.* (דעד'-אי) ז. *dad*

dad'dy-long'-legs *n.* (דעד'-אי-לאהנג'-לעגז) אזא שפין מיט גאנץ לאנגע און דינע פיסלעך; א הויכער, דארער מענש.

dade *v.* (דייד) געהן לאנגזאם און וואק־לענדיג זיך ווי א קינד.

da'do *n.* and *v.* (דיי'-דאו) דער טייל פון א פעדעסטאל צווישען דעם פונ־דאמענט און קארניז; דער ראנד פון א צימער־וואנד וואס איז אונטען בעשלאגען מיט א ברעט; אויסהוילען ווי א רינע.

dæ'dal *a.* (די'-דעל) קינסטליך; גע־שיקט; ניט אויפריכטיג; כימרע.

dæda'lian *a.* (די-דיי'-לי-ען) ז. *dædal*

daf'fadilly *n.* (דעפ'-ע-דיל-אי) די געלבע נארצים־בלום.

daf'fadowndilly *n.* (דעפ'-ע-ראונ-דיל-אי) ז. *daffadilly*

daf'fodil *n.* (דעפ'-א-דיל) די געלבע נארצים בלום.

daf'fodilly *n.* (דעפ'-א-דיל-אי) ז. *daffodil*

daf'fy *n.* and *a.* (דעפ'-אי) די געלבע נארצים בלום; תמ'עוואטע, צוקראכענ, לעמעשקעוואטע.

Daf'ila *n.* (דעפ'-אי-לא) אזא מין ענט־לעך [קאטשקעס].

daft *a.* (דעפט) דום, נאריש, אידיאטיש; משוגע; צולאזען, ווילד.

daft'ly *adv.* (דעפט'-לי) אויף א דומען, נארישען אופן: משוגע'נערווייז.

dag *n.* and *v.* (דעג) א שפריץ רעגען; א געדיכטער נעבעל [טומאן]; א גרוי־סער פארצייטינער פיסטאלעט; בעשפרי־צען מיט וואסער; לאנגזאם רינען.

dag'ger *n.* and *v.* (דעג'-ער) אזא קור־צער שווערד; א קינזשאל; דער צייכען [†] אין דרוק; א געוויסע מאטען־פלי־געלע; דער שווערד־גראז [אזא פלאנצע]; שטעכען מיט א קינזשאל.

dag'ger of lath (דעג'-ער אוו לעטה) א הילצערנע שווערד; א שוואכע אטאקע.

dag'gett *n.* (דעג'-עט) דעגעט, דזשע־געכץ, ריאגאט.

dag'gle *v.* (דעגל) בעשפריצען מיט בלאטע, נאס מאכען; בעשמוצען; ארומ־לויפען אדער ארומשפרינגען ווי א קינד.

dag'gletail *n.* and *a.* (דעגל'-טייל) א שלומפער; פערשלומפערט.

dag'gly *a.* (דעג'-לי) נאס.

dag'-lock *n.* (דעג'-לאק) קאלטענעווא־טע וואל פון א שעפס, וואס קומט פון פערנעצען.

da'go *n.* (דיי'-גאו) א טונקעל־הויטיגער פרעמדער, ספעציעל אן איטאליענער, א שפאניער אדער א פארטוגעזער.

dag'oba *n.* (דעג'-א-בא) א רונדע הויכע בודיסטישע געביידע וואס ענטהאלט רע־ליגיעזע אנטיקען.

Da'gon *n.* (דיי'-גאן) דער גאט דגון פון די פלשתים.

Dagon

dague *n.* (דייג) א הירשען־הארן אהן צווייגען.

daguer'rean *a.* (דא - גער' - אי - ען) וואס איז שייך צו די ערשטע מעטאדע פון פאטאגראפישער קונסט, וועלכע איז ער־פונדען געווארען פון דאגער.

daguerre'otype *n.*, *v.* and *a.* (דע-גער'-א-טאיפ) די פאטאגראפישע מעטא־דע לויט דעם ערשטען ערפינדער דאגער [אין יאהר 1839]; א בילד געמאכט לויט דער פאטאגראפישער מעטאדע פון דאגער; פאטאגראפירען לויט דער מעטאדע פון דאגער; וואס איז שייך צו דאגער'ס פא־טאגראפיע.

Dah'lia *n.* (דא'-ליא) א מין פלאנצען וועלכע וואקסען אין מעקסיקא און צענ־טראל אמעריקא.

Dahlia

dah'lia *n.* (דא'-ליא) אזא ויאלעטער פארב־שטאף; אזא פלאנצע וואס וואקסט אין מעקסיקא און צענטראל־אמעריקא.

dahoon' *n.* (דע-הוהן') א קליין בוימעל אין זיד אמעריקא, וואס איז בעשטענדיג גרין און האט א ווייכען, ווייסען האלץ.

dai'dle *v.* (דיידל) זיך לאנגזאם בעווע־גען; בעשפריצען מיט בלאטע, בעשמו־צען.

dai'ker *v.* (דיי'-קער) איינארדנען מיט א סדר; געהן נאכלעסיג אדער אבגעלאזען; ארבייטען שפעטער ווי די געוועהנליכע צייט; זוכען, פארשען נאך גע'גנב'עטע אדער געשמוגעלטע זאכען; מאכען אן אונ־טערזוכונג אין א הויז.

dai'lies *n.* (דיי'-ליז) טעגליכע צייטונ־גען.

dai'ly *n.*, *a.* and *adv.* (דיי'-לי) טעג־ליך; יעדען טאג; א טעגליכע צייטונג.

dai'ly life (דיי'-לי לאיף) דאס טאג־טעגליכע לעבען, דאס וואכעדיגע לעבען.

dai'ly occur'rence (דיי'-לי א-קויר'-ענס) אלטעגליך; אלטעגליכע פאסירונג.

dai'ly pay (דיי'-לי פיי) טאג־שכירות.

dai'ly sales (דיי'-לי סיילז) די לייזונג פאר'ן טאג [ביי סוחרים].

dai'ly task (דיי'-לי טעסק) די טאג־אויפגאבע; די טעגליכע ארביים.

dai'mio *n.* (דאי'-מיאו) א יאפאנעזי־שער בארא פון די אלטע פעאדאלע פא־מיליען.

dain'ties *n.* (דיינ'-טיז) געשמאקע, דע־ליקאטע זאכען.

dain'tily *adv.* (דיינ'-טי-לי) שעהן, עלע־גאנט; מיט א געשמאקען טעם; מיט גע־שמאק; דעליקאט; מיט צערעמאניעס.
He is dressed daintily.

dain'tiness *n.* (דיינ'-טי-נעס) דאס זיין געשמאק; דאס זיין עלעגאנט; דאס זיין נעט אדער דעליקאט; דאס זיין געשמאק־פול.

dain'ty *a.* (דיינ'-טי) געשמאק, געשמאק־פול; פיין, דעליאקט; נאשעריש; ווייך, נעט, שעהן.

dain'ty bits (דיינ'-טי ביטס) נאשע־רייען.

dain'ty-mouthed *a.* (דיינ'-טי-מאוטהט) וואס איז א נאשער.

dairt *n.* (דיירט) א יעהריגעס קאלב.

dai'ry *n.* (דיי'-רי) א מילך־קראם; א מילך־קאמער; א מילך־ווירטשאפט [אין א פערמע]; א פערמע וואס בעשעפטיגט זיך מיט מילך־פראדוקציאן.

dai'ry-coun'tries *n.* (דיי'-רי-קאנ'-טריז) לענדער מיט מילך־ווירטשאפט אלס דעם הויפט צווייג פון פראדוקציאן.

dai'ry-farm *n.* (דיי'-רי-פארם) א פער־מע וואס בעשעפטיגט זיך הויפטזעכליך מיט מילך־פראדוקציאן.

dai'rying *n.* (דיי'-רי-אינג) די בע־שעפטיגונג פון א מילך־מאן אדער מילך־פערמער.

dai'ryist *n.* (דיי'-רי-איסט) דער בעל־הבית פון א מילך־פערמע אדער פון א מילך־קראם.

dai'rymaid *n.* (דיי'-רי-מייד) א מיי־דעל וואס איז בעשעפטיגט אין א מילך־פערמע.

dai'ryman *n.* (דיי'-רי-מען) א מילך־מאן, א מילך־ווירטה.

da'is *n.* (דיי'-איס) א פלאטפארמע אין דעם ענד פון א זאאל אלס א פלאץ פאר וויכטיגע געסט [אפט א פלאטפארמע מיט א באלדאכין]; אן עסטראדע; א באלדא־כין [חופה].

dai'sied *a.* (דיי'-זיד) פול מיט גענ־זענבלימעלעך [מארגאריטקעס].

dai'sy *n.* and *a.* (דיי'-זי) א גענזענבלימעל [א מאר־גאריטקע]; עטוואס שעהנעס אדער בעצויבערנדעס; שעהן, פרעכטיג, בעצויבערנד.

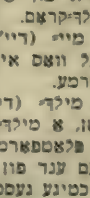

Daisy

dai'sy-cut'ter *n.* (דיי'-זי-קאט'-ער) א פערד, וואס הויבט ניט הויך די פיס ביים לויפען.

da'ker-hen *n.* (דיי'-קער-הען) דער וואכטעל־קעניג [אזא פויגעל].

dakoit' *n.* (דע-קויט') ז. *dacoit*

dalai'-la'ma *n.* (דע-לאי'-לא'-מא) דער דאלאי-לאמא [דער גרעסטער בודיסטישער גייסטליכער אין טיבעט, וועלכער בעזיצט אויך א קעניגליכע מאכט].

dale *n.* (דייל) א טהאל; אן עמער.

dale'-land *n.* (דייל'-לענד) א נידריגע געגענד; א טהאל-געגענד.

dales'man *n.* (דיילז'-מען) אן איינוואהנער פון א טהאל [הויפטזעכליך ווערען מיט דעם נאמען אנגערופען די איינוואהנער פון די טהאלען אין די גרענעץ-געגענדען פון ענגלאנד און שאטלאנד].

dalle *n.* (דעל) א שטיין, א שטיק מארמאר, א שטיק פערטריקענטע ליים א. ד. ג., א ציעגעל [הויפטזעכליך אזא שטיין אדער ציעגעל, אויף וועלכע עס זיינען אויסגעקריצט פערשיעדענע פיגורען].

dal'liance *n.** (דעל'-אי-ענס) שטיפעריי; דאס פוסט-און-פאסטוועז; דאס אבלעגען; דאס זאמען זיך; צערטליכקייטען צווישען א מאן און פרוי; דאס שפיעלען זיך; לוסטינקייט; ספארט.

dal'lier *n.* (דעל'-אי-ער) א שטיפער; א לוסטיגער פוסט-און-פאסניק.

dal'lop *n.* (דעל'-אפ) א בינטעל גראז, תבואה א. ד. ג.; א שטיקעל פלאץ בעוואקסען מיט גראז, תבואה א. ד. ג.; א שטיקעל ניט צואקערט פלאץ אויף א פערוואקסענעם מיט תבואה פעלד.

dal'ly *v.* (דעל'-אי) פטר'ן צייט; שפיעלען זיך, שטיפען; צערטלען זיך; פראנטעווען; אבלעגען; זיך זאמען.

dal'lyingly *adv.* (דעל'-אי-אינג-לי) אויף א שטיפערישען, לוסטיגען אופן; פוסט-און-פאס.

dalmat'ic *n.* (דעל-מעט'-איק) די דאלמאטיקע [אזא מאנטעל מיט ברייטע ארבעל, וואס קאטוילישע גלחים טראגען ביי רעליגיעזע צערעמאניעס].

dal se'gno (דעל סיי'-ניא) אן אנצייגונג אין מוזיק, זיך אומצוקעהרען צוריק צו א געוויסען צייכען און פון דארט נאך אמאל צו שפיעלען ביז צו ענדע אדער ביז צו א שטעלע בעצייכענט מיט'ן ווארט "*fine*"

dal'tonism *n.* (דאהל'-טאנ-איזם) דאלטאניזם, פארבען-בלינדקייט [דאס ניט קענען אונטערשיידען פארבען].

dam *n. and v.* (דעם) פערהאלטען אדער העכער מאכען דאס וואסער אין א טייך מיט דער הילף פון א דאמבע; איינצאמען, איינהאלטען, שטערען; א דאמבע, א גרעבליע; א וואנד אדער אן עהנליכער מיטעל [הויפטזעכליך אין מינען] אבצוהאלטען דאס ארייננדרינגען פון וואסער, לופט אדער גאזען; דאס אנזאמלען וואסער; א גומי, וואס מען לעגט דערמיט ארום א צאהן, ווען מען דארף איהם פלאמבירען, כדי עס זאל אין איהם ניט אריינקומען קיין שפייעכץ; א מוטער-חיה [אויך א מוטער ביי מענשען — אין פערעכטליכען זין].

dam'age *n. and v.* (דעמ'-ערדזש) א שאדען; א היזק; א בעשעדיגונג; אנטהאן שאדען; שעדיגען; בעשעדיגען; אנמאכען היזק; געשעדיגט אדער בעשעדיגט ווערען.

dam'ageable *a.* (דעמ'-ערדזש-עבל) וואס ווערט לייכט פערדארבען, וואס קען לייכט בעשעדיגט ווערען.

dam'age by sea (דעמ'-ערדזש באי סיע) א בעשעדיגונג פון א שיף אדער סחורה אויף'ן ים.

dam'age feas'ant (דעמ'-ערדזש פעז'-ענט) דער שאדען, וואס ווערט געמאכט, בעזונדערס פון בהמות, אויף פרעמדער ערד אין פרעמדען רשות.

dam'ages *n.* (דעמ'-ערדזש-ען) דער ווערטה אין געלד פון א שאדען אדער בעשעדיגונג; די בעלוינונג פאר א שאדען אדער בעשעדיגונג.

dam'an *n.* (דעמ'-ען) אזא קראליק-עהנליכע חיה [שפן].

Daman

dam'ar *n.* (דעמ'-ער) ז. *dammar*

dam'ar-res'in *n.* (דעמ'-ער-רעז'-אין) ז. *dammar*

Dam'ascene *n. and a.* (דעמ'-ע-סין) וואס איז שייך צו דמשק און איהרע פראדוקטען; אן איינוואהנער פון דמשק.

dam'ascene *v. and a.* (דעמ'-ע-סין) בעפוצען מעטאל מיט פיגורען; אויסוועבען פיגורען אדער בלומען אין שטאף; וואס איז שייך צו אזא בעפוצונג מיט פיגורען אדער בלומען.

dam'ascening *n.* (דעמ'-ע-סי-נינג) ז. *damaskeening*

Damas'cus *n.* (דע-מעס'-קאס) די שטאדט דמשק [די הויפט שטאדט פון סיריען].

damas'cus *n.* (דע-מעס'-קאס) שטאהל אדער אייזען פון העכערען סארט. ז. *damask steel*

damas'cus blade (דע-מעס'-קאס בלייד) א קלינג פון א שווערד געמאכט אין דמשק אדער וואס איז עהנליך צו אזא קלינג, דאס הייסט, וואס איז געמאכט פון גוטען שטאהל און איז בעציערט מיט פיגורען פון אנדערע מעטאלען.

dam'ask *n., v. and a.* (דעמ'-עסק) דאמאסק [אזא טייערער זיידען-שטאף געוועבט אין פיגורען פון פערשיעדענע קאלירען]; א רויזע קאליר [דער קאליר פון א דמשק-רויז, פון א מאנאטס-רויז]; וואס האט דעם קאליר פון א מאנאטס-רויז, פון רויזעווען קאליר; וואס קומט פון דמשק אדער איז עהנליך צו די פראדוקטען פון דמשק; בעציערען [מעהרסטענטייל מעטאלען] מיט פיגורען; בעציערען.

dam'ask cheek (דעמ'-עסק טשיעק) דאס רויזען-בעקעל.

dam'asked *a.* (דעמ'-עסקט) בעציערט מיט פיגורען.

damaskeen' *v.* (דעמ-עס-קיען') בעפוצען מעטאל מיט פיגורען; אויסוועבען פיגורען אדער בלומען אין שטאף.

damaskee'ning *n.* (דעמ-עס-קיע'-נינג) דאס בעציערען מעטאל מיט פיגורען.

dam'asking *n.* (דעמ'-עס-קינג) ז. *damaskeening*

dam'ask lin'en (דעמ'-עסק לינ'-ען) לייווענט געמאכט אין דמשק.

dam'ask plum (דעמ'-עסק פלאם) די דאמאסק-פלוים [א קליינע, אוואלע פרוכט מיט א פורפור הייטעל].

dam'ask rose (דעמ'-עסק ראוז) די מאנאטס-רויז.

dam'ask steel (דעמ'-עסק סטיעל) א היכער זארט שטאהל מיט וועלכען דמשק איז געווען בעריהמט. ז. *damascus blade*

dam'ask-wea'ver *n.* (דעמ'-עסק-הוויע'-ווער) דער וועבער פון דאמאסק-זייד.

dam'assin *n.* (דעמ'-ע-סין) דער דאמאסק-שטאף מיט איינגעוועבטע גאלד אדער זילבער-בלומען.

dam'board *n.* (דעמ'-באורד) א ברעט, אויף וועלכער מען שפיעלט דאמקעס.

dam'brod *n.* (דעמ'-בראד) ז. *damboard*

dame *n.* (דיים) דאמע [א פרוי פון העכערען שטאנד אדער בילדונג]; א פערהייראטע פרוי, אן עלטערע פרוי; די פערוואלטערין פון אן עלעמענטאר-שול אין ענגלאנד; די בעל'הבית'טע פון א פאנסיאן.

dame'-school *n.* (דיים'-סקוהל) אן אנפאנגס-שול מיט א פרוי אלס לעהרערין.

dame's'-vi'olet *n.* (דיימז'-וואי'-א-לעט) די נאכט-בלום.

dame'-wort *n.* (דיים'-הוואירט) דאס נאכט-פייעלכען [אזא בלום].

dam in (דעם אין) פערהאלטען דאס וואסער מיט א דאמבע.

dam'mar *n.* (דעמ'-ער) דאס פעך פון דעם דאמארא-פיכטענבוים.

dam'mar-gum *n.* (דעמ'-ער-גאם). ז. *dammar*

dam'maric *a.* (דעמ'-ע-ריק) וואס איז שייך צו דעם פעך פון דעם דאמארא-פיכטענבוים.

dam'marin *n.* (דעמ'-ע-רין) ז. *dammar*

dam'mar-res'in *n.* (דעמ'-ער-רעז'-אין) ז. *dammar*

dam'me *int.* (דעמ'-ע) זאל איך זיין פערדאמט! זאל מיך נעהמען דער רוח!

damn *v.* (דעם) פערדאמען, מחרים זיין, פערפלוכען; פעראורטיילען אויף אייביגע יסורים אין גיהנום; פעראורטיילען.

damnabil'ity *n.* (דעמ-נע-ביל'-אי-טי) דאס פערדאמט ווערען; דאס פערדאמט ווערען צו אייביגע יסורים אין גיהנום.

dam'nable *a.* (דעמ'-נעבל) וואס פערדיענט פערדאמט צו ווערען; שענדליך, מיאוס, פערהאסט; אבשייליך.

dam'nableness *n.* (דעמ'-נעבל-נעס) דאס זיין ווערטה פערדאמט צו ווערען; דאס זיין ווערטה פערדאמט צו ווערען אויף אייביגע יסורים אין גיהנום.

dam'nably *adv.* (דעמ'-נעב-לי) צום פערדאמען; שענדליך, מיאוס.

damna'tion *n.* (דעמ-ניי'-שאן) פערדאמונג; פערדאמונג צו אייביגע יסורים אין גיהנום; פעראורטיילונג.

dam'natory *a.* (דעמ'-נע-טא-רי) פערדאמענד.

damned *a.* (דעמד) פעראורטיילט; פערדאמט; פערהאסט, אבשייליך; שענדליך, מיאוס.

damnif'ic *a.* (דעמ-ניפ'-איק) שעדליך.

damnif'icable *a.* (דעמ-ניפ'-אי-קעבל) ז. *damnific*

damnifica'tion *n.* (דעמ-ני-פי-קיי'-שאן) דאס פעראורזאכען שאדען; דאס שעדיגען.

dam'nify *v.* (דעמ'-ני-פאי) שעדיגען, טהאן שאדען.

dam'ning *a.* (דעמ'-נינג) פערדאמענדיג; פעראורטיילענדיג; בעשולדיגענדיג.

dam'ningness *n.* (דעמ'-נינג-נעס) די גייגונג צו פערדאמען אדער צו פעראורטיילען.

damn it! (דעם איט) צום שווארץ יאהר דערמיט! צום טייוועל!

dam'num *n.* (דעמ' נאם) שאדען.

dam off (דעם אף) עפענען די דאמבע ארויסצולאזען דאס וואסער.

dam out (דעם אוט) פערמאכען די דאמבע.

damp *n., a. and v.* (דעמפ) פייכטקייט; א גיפטיגע אויסדאמפפונג אדער גיפטיגער גאז אין א שאכט [מינע]; געדריקטע שטימונג; נעפאלענער מוטה; אביהענטינקייט: פייכט, קלעפיג; מאכען פייכט; בענעצען; אבשוואכען, איינהאלטען, האמעווען; אונטערדריקען: ענטמוטיגען; אבהענטיג מאכען, אראבשלאגען פון מוטה.

dam'pen *v.* (דעמ'פן) 1. פייכט מאכען; בענעצען; פייכט ווערען; 2. אראבשלאגען פון מוטה; זיין אראבגעפאלען ביי זיך.

2. Defeats in many battles dampened the spirit of the soldiers.

dampe'ner *n.* (דעמפ'-נער) עפעס וואס בענעצט; עפעס וואס האלט איין.

dam'per *n.* (דעמ'-פער) עטוואס וואס לעשט אויס אדער פערשטיקט; עטוואס וואס שוואכט אב; עטוואס וואס האלט איין; א יושקע אדער א שיבער פון א קוימען אין א אויווען; איינער אדער עפעס וואס מאכט אבהענטיג אדער שלאגט אראב פון מוטה.

dam'per-ped'al *n.* (דעמ'-פער-פעד'-על) דער פעדאל פון א פיאנא [קלאוויר] מיט וועלכען מען מאכט פריי די סטרונעס, אז זיי זאלען קענען וויברירען אהן א הינדערנים און דער טאן זאל לענגער אנהאלטען.

dam'ping *n.* (דעמ'-פינג) דאס איינהאלטען, דאס אבשוואכען, דאס איינהאמעווען, דאס אבשטעלען [ווי די שווינגונגען פון א מאגנעט-נאדעל].

dam'pish *a.* (דעמ'-פיש) פייכטליך.

dam'pishness *n.* (דעמ'-פיש-נעס) פייכטליכקייט.

damp'ly *adv.* (דעמפ'-לי) מיט פייכטקייט; אויף א פייכטען אופן.

damp'ness *n.* (דעמפ'-נעס) פייכטקייט.

damp'-proof *a.* (דעמפ'-פרוהף) וואס לאזט נים דורך קיין פייכטקיים.

dam'py *a.* (דעמ'-פי) פייכט; דושנע, שטיקעדיג; דערשלאגען; טרויריג, פעראומערט.

dam'sel *n.* (דעמ'-זעל) א פריילעין.

dam'son *n.* (דעמ'זן) די דאמאסקער פלוים [א קליינע שווארצע פלוים].

dam up (דעם אפ) ז. *dam in*

dan *n.* (דען) א קליין קעסטעל אין וועלכען עס ווערען געטראגען קויהלען אין א קויהלען-גרוב.

dance *n. and v.* (דענס) טאנצען, שפרינגען; א טאנץ; א טאנץ-אבענד; א באל.

dan'ceable *a.* (דענ'-סעבל) 1. צום טאנצען; 2. טאנצענדיג מיט חשק.

1. The orchestra played a piece of danceable music.

dance atten'dance (דענס ע-טענ'-דענס) טאנצען [ארום אימעצען], אונטערטעהניג זיין.

All the young men were dancing attendance on her.

dance'-hall *n.* (דענס'-האהל) א טאנץ-זאאל.

dance'-mu'sic *n.* (דענס'-מיו'-זיק) טאנץ-מוזיק [מוזיק וועלכע איז פערפאסט פאר טענץ].

dan'cer *n.* (דענ'-סער) א טענצער.

dan'ceress *n.* (דענ'-סער-עס) א טענצערקע.

dan'cer on the rope (דענ'-סער אן טהי ראופ) א שטריק-טענצערקע.

dance to one's pipe (דענס טו וואנז פאיפ) טאנצען נאך יענעמס דודקע [פייפעל], לאזען זיך פון אימעצען פיהרען פאר דער נאז.

dan'cing *n. and a.* (דענ'-סינג) דאס טאנצען; טאנצענדיג.

dan'cing-ma'nia *n.* (דענ'-סינג'-מיי'-ני-א) טאנץ-מאניע [אן איבערטריבענע לוסט צום טאנצען].

dan'cing-mas'ter *n.* (דענ'-סינג-מעס'-טער) א טאנץ-לעהרער.

dan'cing-room *n.* (דענ'-סינג-רוהם) א טאנץ-זאאל.

dan'cing-school *n.* (דענ'-סינג-סקוהל) א טאנץ-שול.

dan'delion *n.* (דענ'-די-לאי-אן) די פויער-בלום [אזא געלבע בלום וואס וואקסט אויף א לאנגען פוסטען שטענגעלע].

dan'der *n. and v.* (דענ'-דער) קאפ-שופען; כעס, צארן; ארומוואנדערען אהן ציעל; רעדען אהן א צוזאמענהאנג.

dan'dering *a.* (דענ'-דער-אינג) ארומוואנדערענדיג אהן א ציעל; רעדענדיג אהן א צוזאמענהאנג.

dan'diacal *a.* (דענ'-די-ע-קעל) וואס איז שייך צו א פוסטען פראנט; פראנטיש.

dan'dified *a.* (דענ'-די-פאיד) פראנטיש אנגעטהאן, פראנטעוואטע.

dan'difiedly *adv.* (דענ'-די-פאי-עד-לי) מעשה פראנט.

dan'dify *v.* (דענ'-די-פאי) אנטהאן אימעצען פראנטיש, מאכען פאר א פראנט.

dan'dily *adv.* (דענ'-די-לי) אויף א פראנטישען אופן; מעשה פראנט.

dan'diprat *n.* (דענ'-די-פרעט) א קארליק, א קליין מענשעל.

dan'dle *v.* (דענ'דל) וויעגען אין די ארעמס אדער אויף די קניע; האצקען.

dan'dler *n.* (דענ'-דלער) דער וואס שפיעלט זיך מיט קינדער; א ליעבהאבער פון קינדער.

dan'druff *n.* (דענ'-דראף) קאפ-שופען [אזעלכע קליינע ווייסליכע שופען, וואס שיילען זיך אב פון דער הויט פון קאפ].

dan'druff-comb *n.* (דענ'-דראף-קאום) א גערדיכט קעמעל [ארויסצוקעמען קאפ-שופען].

dan'dy *n. and a.* (דענ'-די) א פראנט; וואס איז שייך צו א פראנט; עהנליך צו א פראנט; נעט, פיין; לוסטיג.

dan'dy-brush *n.* (דענ'-די-בראש) א הארטע פיש-ביינערנע בערשטעל.

dan'dyish *a.* (דענ'-די-איש) פראנטיש.

dan'dyism *n.* (דענ'-די-איזם) פראנטישקייט, פראנטישע נענג, פראנטישע מאניערען.

dan'dyize *v.* (דענ'-די-איז) מאכען פאר א פראנט; זיך פיהרען ווי א פראנט.

dan'dyling *n.* (דענ'-די-לינג) א פראנטעל.

dan'dy-note *n.* (דענ'-די-נאוט) א דאקומענט וואס ווערט ארויסגעגעבען פון די צאל-בעאמטע אין ענגלאנד ווענען ארויסנעבען אריינגעפיהרטע אייסערענדישע סחורה פון א צאל-הויז [טאמאזשנע].

dan'dyprat *n.* (דענ'-די-פרעט) ז. *dandiprat*

dan'dy-roll'er *n.* (דענ'-די-ראול'-ער) אזא צילינדער-ראלע אין א פאפיער-מאשין, דורך וועלכע עס געהט דורך די נאסע פאפיער-מאסע כדי ארויסצופרעסען פון איהר דאס וואסער.

Dane *n.* (דיין) א דענעמארקער [איינער וואס שטאמט פון'ם לאנד דענעמארק].

danes'blood *n.* (דיינז'-בלאד) אזא פלאנצע ווענען וועלכע די לעגענדע דערצעהלט, אז זי האט ארויסגעשפראצט פון דעם בלוט פון די געפאלענע דענען [דענעמארקער] אין מלחמה.

dane'weed *n.* (דיינ'-חוויעד) ז. *danewort*

dane'wort *n.* (דיינ'-הוואירט) דער צווערגהאלונדער [אזא פלאנצע].

dan'ger *n.* (דיינ'-דזשער) א געפאהר.

dan'ger ahead' (דיינ'-דזשער ע-העד') א געפאהר שטעהט פאר.

dan'gerful *a.* (דיינ'-דזשער-פול) געפעהרליך.

dan'gerfully *adv.* (דיינ'-דזשער-פול-אי) אויף א געפעהרליכען אופן.

dan'gerless *a.* (דיינ'-דזשער-לעס) אהן געפאהר.

dan'ger-light *n.* (דיינ'-דזשער-לאיט) א פייער-סיגנאל [א רויטע ליכט] צו ווארנען פאר א געפאהר.

dan'gerous *a.* (דיינ'-דזשער-אס) געפעהרליך.

dan'gerous cus'tomer (דיינ'-דזשער-אס קאס'-טאם-ער) א געפעהרליכער יונג.

dan'gerously *adv.* (דיינ'-דזשער-אס-לי) מיט געפאהר; געפעהרליך.

dan'gerousness *n.* (דיינ'-דזשער-אס-עס) געפאהר; געפעהרליך.

dan'ger-sig'nal *n.* (דיינ'-דזשער-סיג'-נעל) א סיגנאל צו ווארנען פאר א געפאהר.

dan'gle *v.* (דענגל) 1. הייננען; באמבלען זיך; 2. טאנצען ארום א מענשען; נאכלויפען אימעצען.

1. A purse dangled from her arm. 2. Many admirers were dangling after her.

dan'glement *n.* (דענ'גל-מענט) דאס הייננען, דאס באמבלען זיך; דאס ארומטאנצען ארום אימעצען.

dan'gler *n.* (דענ'-גלער) דאס וואס הייננט אראב; א נאכטענצער, א נאכלויפער.

Da'nish *n. and a.* (דיי'-ניש) פון דענעמארק; וואס איז שייך צו דענעמארק; די דעניישע שפראך.

dank *n. and a.* (דענק) פייכט, נאס; פייכטקייט; א קאלטע נאסקייט.

dan'kish *a.* (דענ'-קיש) פייכטליך, נאסליך.

dan'kishness *n.* (דענ'-קיש-נעס) פייכטקייט, נאסקייט.

dank'ness *n.* (דענק'-נעס) ז. *dankishness*

danseuse' *n.* (דאנ-סעז') א פראפעסיאנעלע טענצערין; א באלעט-טענצערין.

dap *v.* (דעפ) לייכט ארייגלאזען די ווענטקע אין וואסער [ביים פיש-פאנגען].

Daph'ne *n.* (דעפ'-ני) די נימפע דאפנע וועלכע האט זיך פערוואנדעלט אין א לארבער-בוים, ווען זי איז אנטלאפען פון דעם גאט אפאלא [אין דער גריכישער

מיטאלאגיע]: די לארבער־פלאנצען [צו דיעזען מין געהערט אויך דער לארבער־בוים].

Daphne Mezereon

dap'per *a.* (דעפ'־ער) שעהן, נעט, עלע־גאנט; לעבעדיג, ריהרעוודיג, ספריטנע.

dap'perling *n.* (דעפ'־ער־לינג) א קאר־ליק.

dap'ple *n., a. and v.* (דעפל) א פלעק, פלעקען; א געפלעקטער פערד; געפלעקט, בונט, פערשיעדענפארביג; מאכען גע־פלעקט, שפרענקלען.

dap'ple-bay *a.* (דעפל'־ביי) ברוין מיט דונקעלע פלעקען [וועגען פערד].

dap'pled *a.* (דעפלד) געפלעקט, פערשיע־דענפארביג; בונט.

dap'ple-gray *a.* (דעפל'־גריי) גרוי מיט פלעקען [וועגען פערד].

dare *n. and v.* (דעהר) האבען די העזה, וואגען; ארויספאדערען; אן ארויספאדע־רונג.

dare'devil *n. and a.* (דעהר'־דעוויל) געוואגט, דרייסט; אן ארוואזשניק, א גע־וואגטער יונג, איינער וואס האט פאר קיין זאך קיין מורא ניט.

dare'deviltry *n.* (דעהר'־דעוויל־טרי) געוואגטהייט, דרייסטקייט.

dar'er *n.* (דעהר'־ער) איינער וואס וואגט, א דרייסטער; אן ארויספאדערער.

dare say (דעהר סיי) גלויבען, רעכע־נען; זיך אונטערשטעלען צו בעהויפטען.
I dare say you may succeed in persuading him to do as you wish.

dar'ic *n.* (דער'־איק) אן אלטע פערסישע גאלד־מטבע.

dar'ing *n. and a.* (דעהר'־אינג) מוטהיג, דרייסט; מוטהיגקייט; דרייסטקייט.
The policeman performed a daring deed. He saved a child from drowning.

dar'ingly *adv.* (דעהר'־אינג־לי) מיט מוטה, מיט דרייסטקייט; מוטהיג, דרייסט.

dar'ingness *n.* (דעהר'־אינג־נעס) מוטה, דרייסטקייט.

da'riole *n.* (דע'־רי־אול) א שמאנט־קו־כען.

dark *n., a. and adv.* (דארק) טונקעל, פינסטער; אונקלאר, אונפערשטענדליך; שווער צו איבערזעצען אדער צו ערקלע־רען; אונוויסענד; פאנאטיש; ניט קול־טורעל; פערבארגען, געהיימניספול; טרוי־ריג, מרה־שחורה'דיג; אין פינסטערניז; טונקעלהייט, פינסטערניס; א פינסטערער ארט; א טונקעלער פלעק; א געהיימניס, א סוד; אונפערשטענדליכקייט.

dark a'ges (דארק איי'־דזשעז) די פינ־סטערע צייט [דאס מיטעל־אלטער].

dar'ken *v.* (דארקן) פערטונקלען, פער־פינסטערען; אונקלאר מאכען, ווערען טונ־קעל אדער פינסטער; פערטונקלען אדער אונפערשטענדליך מאכען [א געדאנק]; זינקען אין אונוויסענהייט און פינסטער־ניס; פערבארגען, מאכען א סוד.

dar'kener *n.* (דאר'קנ־ער) איינער אדער עפעס וואס מאכט אונקלאר אדער פער־טונקעלט.

dar'ken one's door (דארקן הוואנז דאור) איבערטרעטען יעמאנדס שוועל, אב־שטאטען אימעצען א בעזוך [מייסטענס אלס אוננגעבעטענער גאסט].
I shall never darken his door again.

dark'-eyed *a.* (דארק'־איד) מיט טונ־קעלע אויגען.

dark horse (דארק האהרס) אין וועט־לויף — א פערד, וועמעס פעהיגקייטען אין וועט־לויף זיינען אונבעוואוסט; אין פאליטיק — איינער, וועגען וועלכען עס איז אונבעוואוסט צי וועט מען איהם ארויסשטעלען אלס קאנדידאט אויף א גע־וויסען אמט אדער ניט; איינער, וועל־כער איז אונערווארטעט ארויסגעשטעלט געווארען אלס קאנדידאט.

dark'ish *a.* (דארק'־איש) עטוואס טונ־קעל.

dark lan'tern (דארק לענ'־טערן) א לאנטערנע מיט איין פענסטערעל וואס קען פערדעקט ווערען מיט א לעדעל.

dar'kle *v.* (דארקל) זיך אויסווייזען טונ־קעל; אויסזעהען אונפערשטענדליך; זיין אין פינסטערניס; ווערען פינסטער אדער טונקעל; ווערען מרה־שחורה'דיג אדער אנ־געכמורעט.

dark'ling *a. and adv.* (דארק'־לינג) פינסטער, טונקעל, ניט דייטליך; אונזי־כער; אונפערשטענדליך; מרה־שחורה'דיג; אין דער פינסטער.

dark'lings *adv.* (דארק'־לינגז) אין דער פינסטערניס.

dark'ly *adv.* (דארק'־לי) אויף א טונ־קעלען אופן; טונקעל, פינסטער; אונפער־שטענדליך, ניט דייטליך; אויף א געהיי־מען אופן.

dark moon (דארק מוהן) אלט־חודש, סוף חודש [די טעג אין חודש, ווען מען זעהט ניט די לבנה].

dark'ness *n.* (דארק'־נעס) טונקעלהייט, פינסטערניס; אונקלארקייט; אונדייטליכ־קייט, אונפערשטענדליכקייט; טרויער, מרה־שחורה.

dark side (דארק סאיד) די שאטען־זייט, די חסרונות.
The dark side of slavery was depicted in Uncle Tom's Cabin.

dark'some *a.* (דארק'־סאם) טונקעל, פינ־סטער.

dark'-souled *a.* (דארק'־סאולד) מיט א פינסטערען געמיט.

dark tem'per (דארק טעמ'־פער) א שווער געמיט; מעלאנכאליע.

dark um'ber (דארק אמ'־בער) שווארץ־ברוינער קאליר. ז. איל. *"Colors"*

dar'ky *n.* (דאר'־קי) 1. א נעגער; 2. א פאליטייסקע לאנטערנע [א לאנטער־נע מיט איין פענסטערעל].
1. White people enjoy the songs of the darkies.

dar'ling *n. and a.* (דאר'־לינג) ליעבער, טייערער, ליעבלינג; זעהר ליעב.

darn *n. and v.* (דארן) פערריכטען; פערצירעווען, פערמערעזשען [ווי זאקען א. ד. ג.]; פערדאמען, פערפלוכען; א פערצירעוועטע לאך.

dar'nel *n.* (דאר'־נעל) אזא גראז וואס וואקסט אפט צווישען ווייץ. אמאל האט מען וועגען דיעזען גראז געגלויבט, אז זיינע קערנער האבען א בעטויבענדע אדער איינשלעפערענדע ווירקונג. ז. איל. *"Grasses"*

dar'ner *n.* (דאר'־נער) איינער אדער איינע וואס פערצירעוועט, פערמערעזשעט אדער פערשטאפט; א נאדעל צום פער־צירעווען.

dar'ning *n.* (דאר'־נינג) דאס פערצי־רעווען אדער פערשטאפען; זאכען וואס דארפען פערצירעוועט ווערען.

dar'ning-ball *n.* (דאר'־נינג־באהל) אזא רונד שטיק האלץ, ביין אדער גלאז וואס ווערט בענוצט ביים פערצירעווען אדער שטאפען זאקען.

dar'ning-cot'ton *n.* (דאר'־נינג־קאטן) באוועל צום פערצירעווען אדער שטאפען.

dar'ning-nee'dle *n.* (דאר'־נינג־ניעדל) א נאדעל צום פערצירעווען אדער צום שטאפען; די פערד־פליעג.

dar'ning-yarn *n.* (דאר'־נינג־יארן) ז. *darning-cotton*.

dart *n. and v.* (דארט) א שיס־פייל; א זאך וואס איז שפיציג ווי א פייל; א לייכטע, קורצע שפיעז [צום ווארפען]; ווארפען [פייעלען, בליקען]; א לאז טהאן זיך, פליהען ווי א פייל, זיך ווארפען.

dart at (דארט עט) זיך ווארפען אויף אימעצען אדער עפעס; א לאז טהאן זיך צו אימעצען.
The policeman darted at the thief.

dar'ter *n.* (דאר'־טער) א פייל־שיסער; א שפיעז־ווארפער; א מין בראזיליאנער פויגעל; אזא אמעריקאנער טייך־פיש.

dart from (דארט פראם) ארויסשפרינ־גען; א לאז טהאן זיך.
A wolf darted from amongst the trees.

dar'tingly *adv.* (דאר'־טינג־לי) שנעל ווי א פייל פון א בויגען.

dart off (דארט אף) אוועקפליהען, א לאז טהאן זיך.

dar'tre *n.* (דארטר) לישאיעס.

dar'trous *a.* (דאר'־טראס) וואס איז שייך צו לישאיעס.

dart'-snake *n.* (דארט'־סנייק) דער פייל־שלאנג [ער ווערט אזוי גערופען צו־ליעב זיין שטיינער ווי ער פאלט אן אויף זיין רויב].

Darwin'ian *n. and a.* (דאר־הווינ'־אי־ען) וואס איז שייך צום ענגלישען נאטור־פארשער טשארלס דארווין אדער צו זיין לעהרע; אן אנהענגער פון דארווין'ס לעה־רען.

Darwin'ianism *n.* (דאר־הווינ'־אי־ען־איזם) דארווין'ס לעהרע וועגען דער אב־שטאמונג און ענטוויקלונג פון די פערשיע־דענע מינים חיות און פלאנצען. ז. *Darwinism*.

Darwin'ian the'ory (דאר־הווינ'־אי־ען טהי'־א־רי) דארווין'ס טעאריע וועגען דער אבשטאמונג און ענטוויקלונג פון די פערשיעדענע מינים חיות און פלאנצען.

Dar'winism *n.* (דאר־הווינ־איזם) דאר־וויניזם, די לעהרע פון דארווין, דאס די פערשיעדענע מינים פלאנצען און חיות זיינען ניט בעזונדער בעשאפען געווארען, נאר האבען זיך ענטוויקעלט איינס פון דאס אנדערע, א דאנק דער צופאסונג צו די ארומיגע בעדינגונגען אין קאמפף פאר עקזיסטענץ, און אז געבליבען עקזיסטירען זיינען נור די יעניגע מינים, וואס האבען געקענט אדער געהאט די געלעגענהייט זיך בעסער צוצופאסען צו דיזע בעדינגונגען.

Dar'winist *n.* (דאר'-חווי-ניסט) א דאר־ ווינִיסט, אן אנהענגער פון דארווין'ס טע־ אריע. ז. *Darwinism*

Darwinis'tic *a.* (דאר-חווי-ניס'-טיק) ז. *Darwinian*

Dar'winize *v.* (דאר'-חווינ-איז) אננעה־ מען די טעאריע פון דארווין. ז. *Darwinism*

dash *n. and v.* (דעש) שלאגען; שטוי־ סען; שליידערען; צושטערען; פערניכ־ טען; בעשפרענקלען; א שטרייף טהאן אויף גיך מיט'ן פעדער; מאכען א שנעלע בעמערקונג [אויף'ן פאפיער]; עטוואס שנעל טהאן; צונויפמישען; אראבוואר־ פען; א שליידער טהאן; ברייננען אין פערלעגענהייט; א צוזאמענשטויס; א שטויס, א קלאפ; אן אנפאל, אן אנגריף; א צומישונג, א ביי־מישונג; א שפריץ, א טראפען; א נעדאנקען־שטריך אין שריפט [—]; א שטריך; די פאדערשטע ברעט אדער בלעך פון אן אויטאמאביל.

dash against' (דעש ע-נענסט') זיך א לאז טהאן אדער א ווארף טהאן אויף...
The soldiers dashed against the fort.

dash at (דעש עט) זיך ווארפען אויף עפעס, זיך נעהמען צו עפעס.

dash'board *n.* (דעש'-באורד) א ברעטעל אדער לעדערנער פארטוך אין פארענט פון א וואגען צו פערהיטען, אז דאס פערד זאל ניט אנשפריצען מיט זיינע פיס קיין בלאטע אין וואגען.

dash brains out (דעש בריינז אוט) שפאלטען אימעצען דעם מוח.

dash down (דעש דאון) אראבשליידע־ רען; אראבלאזען זיך מיט אימפעט.

dashed *a.* (דעשט) מיט שטריכעלעך; פערשעמט; נעבראכט אין פערלעגענהייט.

dashed line (דעשט לאין) א געשטרי־ כעלטע ליניע [א ליניע וואס בעשטעהט פון שטריכעלעך (——————)].

dash'er *n.* (דעש'-ער) א שליידערער; א בעשפריצער; א צושמעטערער; איינער אדער עטוואס וואס מאכט א פוראר, דער־ וועקט אויפזעהן; א ברעטעל אדער לע־ דערנער פארטוך אין פארענט פון א וואַ־ גען צו פערהיטען, אז דאס פערד זאל ניט אנשפריצען מיט די פיס קיין בלאטע אין וואגען.

dash hope (דעש האופ) צו נישט מאכען אימעצענס האפנונגען.

dash'ing *a.* (דעש'-אינג) שטירמיש, היי־ ציג; וואס מאכט פוראר, וואס דערוועקט אויפזעהן; גלענצענד, עלעגאנט; פראנ־ טיש, אויפפאלענד.
She married a dashing young naval officer.

dash'ing fel'low (דעש'-אינג פעל'-או) אן עלעגאנטער יונג.

dash'ingly *adv.* (דעש'-אינג-לי) אויף א שטירמישען אדער היציגען אופן; מיט פוראר, מיט גלאנץ; מיט עלעגאנץ.

dash in'to (דעש אינ'-טו) ארײנשליידע־ רען אין...; זיך ארייגרייסען; א לאז טהאן זיך אין...
The hero dashed into the enemy's ranks.

dash'-lamp *n.* (דעש'-לעמפ) די לאנ־ טערנע פון א קארעט אדער אויטאמאביל, וועלכע איז בעפעסטיגט צו דער פאדער־ שטער ברעט פון פארענט.

dash off (דעש אף) סקיצירען, אנציי־ כענען אין אלגעמיינע שטריכען; אוועק־ טרייבען; שנעל בעווענען זיך; מאכען פליטה.

dash out (דעש אוט) ארויסשלאגען, אויסמעקען; ארויסשטופען; צושמעטערען; א לאז טהאן זיך, ארויסלויפען.

dash out of coun'tenance (דעש אוט אוו קאונ'-טע-נענס) אימעצען פון די כלים ארויסברייננען; בריינגען אימעצען אין פערלעגענהייט; אימעצען פערשעה־ מען.

dash o'ver (דעש או'-ווער) אויסמע־ קען; אריבערגיסען זיך איבער'ן ראנד.

dash pride (דעש פראיד) אבשלאגען אימעצען די פלינגלען.

dash'-rule *n.* (דעש'-רוהל) אזא מע־ טאל בלעכעל וואס ווערט בענוצט אין דרוי־ קערייען אבצוטיילען אין דרוק־שריפט איין קאפיטעל פון דעם צווייטען מיט א שטריך.

dash through (דעש טהרוח) מאכען פליטה; דורכשלאגען זיך א וועג; דורכ־ רייסען זיך.

dash to pie'ces (דעש טו פיע'-סעז) צושמעטערען אויף פיצלעך.
The bottle fell out of his hands and was dashed to pieces.

dash'-wheel *n.* (דעש'-הוויעל) א וואש־ ראד [אין באוועל־פאבריקאציאן].

dash'y *a.* (דעש'-אי) וואס איז בערע־ כענט צו ציהען אויפמערקזאמקייט אדער צו מאכען א פוראר; עלעגאנט, מאדיש.

das'sy *n.* (דעס'-אי) דער זידליכער פעלזען־קראליק [קאנינכען] אין קייפ־ לאנד [זיד־אפריקא].

das'tard *n., a. and v.* (דעס'-טארד) א פייגלינג, א טרוס, א פחדן, א שרעקע־ דיגער מענש; פייג, שרעקעדיג; איינשרע־ קען; מאכען פאר א פייגלינג.

das'tardize *v.* (דעס'-טאר-דאיז) פייג מאכען; אנשרעקען.

das'tardliness *n.* (דעס'-טארד-לי-נעס) פחדנות, שרעקעדיגקייט, פייגהייט.

das'tardly *a.* (דעס'-טארד-לי) פייג, שרעקעדיג.

dat. אן אבקירצונג פון ווארט *dative*

da'ta *n.* (דיי'-טע) אנגאבען, טהאטזאכען, פאקטען; גרונדלאגען [אויף וועלכע עס ווערט געבויט א טעאריע אדער א בעהויפ־ טונג].

da'table *a.* (דיי'-טעבל) וואס קען בע־ צייכענט ווערען מיט א דאטע, וואס קען אנגעגעבען ווערען די צייט.
The earliest datable coins come from Sicily.

da'tary *n.* (דיי'-טע-רי) דעם פאפסט'ס קאנצעלאריע; דער פארשטעהער פון דעם פאפסט'ס קאנצעלאריע.

date *n. and v.* (דייט) א דאטע; א צייט; א טערמין, א סראק; א טייטעל [פרוכט]; שרייבען א דאטע [ווי אין א בריעף א. ד. ג.]; אנגעבען די צייט [פון א פאסי־ רונג].

date'able *a.* (דייט'-עבל) ז. *datable*

date'less *a.* (דייט'-לעס) אהן א דאטע; אזוי אלט, אז מען קען ניט וויסען די דאטע.

date'-mark *n.* (דייט'-מארק) די דא־ טע וואס ווערט אבגעשטעמפעלט אויף גאלד אדער זילבער־זאכען ווען זיי זיינען פאבריצירט געווארען.

date'-palm *n.* (דייט'-פאהם) דער טיי־ טעל־בוים; די טייטלען־פאלמע. ז. *date-tree*

date'-plum *n.* (דייט'-פלאם) אזא פלוי־ מען־עהנליכע פרוכט; דער בוים, אויף וועלכען דיעזע פרוכט וואקסט.

da'ter *n.* (דיי'-טער) א דאטום־שטעמפעל [א שטעמפעל מיט וועלכען מען שטעמ־ פעלט אב דאס דאטום אויף בריעף, פא־ פיערען א. ד. ג.].

date'-shell *n.* (דייט'-שעל) אזא מושעל וואס האט די פארם פון א טייטעל.

date'-sug'ar *n.* (דייט'-שוג'-ער) צוי־ קער וואס ווערט געמאכט פון טייטלען.

date'-tree *n.* (דייט' טריע) דער טיי־ טעל־בוים; די טייטלען־פאלמע.

Date-tree

da'tive *n. and a.* (דיי'-טיוו) דער דא־ טיוו; וואס איז שייך צום דאטיוו [אין גראמאטיק — א ווארט־פארם וואס ענט־ פערט אויף די פראגע: "צו וועמען". צ. ב. איך האב געשריבען צום לעהרער. די ווערטער "צום לעהרער" זיינען אין דאטיוו].

da'tive case (דיי'-טיוו קייס) דער דא־ טיוו. ז. *dative*

da'tive exec'utor (דיי'-טיוו עג-זעק'-יו-טאר) דער פערוואלטער פון א פערמע־ גען, וועלכער ווערט בעשטימט פון'ם גע־ ריכט.

da'tively *adv.* (דיי'-טיוו-לי) אויף דעם אופן פון א דאטיוו. ז. *dative*

da'tum *n.* (דיי'-טאם) א דאטע, אן אנ־ געגעבענער פאקט. ז. *data*

da'tum-line *n.* (דיי'-טאם-לאין) די באזיס־ליניע אויף א פלאן צום בויען באה־ נען, בריקען א. ד. ג. פון וועלכער עס ווערט געמאסטען די הויכקייט און טיעפ־ קייט.

daub *n. and v.* (דאהב) שמירען; בע־ שמירען מיט קליי; בעשמירען מיט ליים אדער מיט שמוץ; פלאסטערען מיט וואפ־ נע אדער ליים; מאהלען אהן געשמאק [שמירען]; פערדרעקען, פערשמירען [אימעצענס חטאים]; קליידען זיך אומ־ געלומפערט; אונטער'חנפ'ענען זיך; א בי־ ליגע נים קינסטלערישע געמעלדע [א שמירעכץ]; א ביליגער פראסטער זארט פלאסטער־וואפנע.

dau'ber *n.* (דאה'-בער) א שמירער, איינער וואס שמירט אוים אדער בע־ שמוצט; א פראסטער מאהלער [א שמיע־ רער]; א נידריגער חונף; א בערשטעל פאנאנדערצושמירען דיא שוהוואקס אויף א שוך.

dau'bery *n.* (דאה'-בער-אי) א שמיע־ רעריי.

dau'bing *n.* (דאה'-בינג) עפעס מיט וואס מען שמירט אוים [ווי וואפנע אדער ליים]; דאס בויען ווענד פון פערהאר־ טעוועטע בלאטע; א ביליגע נים קינסט־ ליכע געמעלדע; אן אומגעלומפערטע חניפה.

dau'by *a.* (דאה'-בי) קלעפעדיג; גע־ שמירט; שלעכט געמאהלט [געשמירט].

daugh'ter *n.* (דאה'-טער) א טאכטער.

daugh'ter-in-law *n.* (דאה'-טער-אין-לאה) א שנור, א שווינער־טאכטער.

daugh'terless *a.* (דאה'-טער-לעס) אהן טעכטער.

daugh'terliness *n.* (דאה'-טער-לי-נעס) טאכטערשאפט.

daugh'terly *a.* (דאה'-טער-לי) טעכ־טערליך; ווי א טאכטער.

daunt *v.* (דאהנט) אנשרעקען; אראבשלא־גען פון מוטה.

daun'ter *n.* (דאהנ'-טער) איינער וואס שרעקט אן; איינער וואס מאכט אבהענ־גיג אדער שלאגט אראב פון מוטה.

daunt'less *a.* (דאהנט'-לעס) אהן מורא, אונערשראקען; פורכטלאז.

With dauntless courage he continued the work.

daunt'lessly *adv.* (דאהנט'-לעס-לי) אויף אן אונערשראקענעם אופן; אונער־שראקען, פורכטלאז.

daunt'lessness *n.* (דאהנט'-לעס-נעס) אונערשראקענהייט, פורכטלאזיגקייט.

dau'phin *n.* (דאה'-פין) אן אמאליגער טיטעל פון דעם עלטסטען זוהן פון דעם פראנצויזישען קעניג.

dau'phine *n.* (דאה'-פין) די פרוי פון דעם עלטסטען זוהן פון פראנצויזישען קע־ניג.

dau'phiness *n.* (דאה'-פינ-עס) ז. *dauphine*.

dauw *n.* (דאה) אזא חיה וועלכע איז געשטרייפט ווי א זעברא.

dav'enport *n.* (דעווג'-פאורט) א קליי־נער בעציערטער שרייב־טיש.

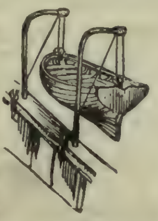

Davits

dav'it *n.* (דעוו'-איט) איינער פון די צוויי אייזערנע אדער הילי־צערנע שטאנגען וואס ווערען בעפעסטיגט צו דיביידע ענדען פון א שיפעל מים וועלכע מען הויבט עס אויף אין דער הויך וועו עס איז נויטיג.

da'vy *n.* (דיי'-ווי) אזא זיכערהייטס־לאנ־טערנע, וועלכע ווערט געברויכט אין קויה־לען גרובען [דיזער לאנטערנע איז געמאכט אזוי, אז די גאזען אין קויהלען־גרוב זא־לען ניט קענען קומען אין בעריהרונג מיט דעם פייער פון לעמפעל וואס ברענט אין לאנטערנע און עס זאל ניט קומען צו אן עקספלאזיאן. זי איז ערפונדען געווארען פון אן ענגלענדער מיט דעם נאמען דיי־ווי].

Da'vy Jones (דיי'-ווי דזשאונז) דער ים־טייוועל, דער ים־געשפענסט [אויף דער שפראך פון מאטראזען].

Da'vy Jones' lock'er (דיי'-ווי דזשאונז לאק'-ער) דער אקעאן; דער ים־אבגרונד [אויף דער שפראך פון מאטרא־זען].

Da'vy Jones' nat'ural chil'dren (דיי'-ווי דזשאונז נעטש'-יו-רעל טשיל'-דרען) ים־רויבער; קאנטראבאנדיסטען [אויף דער שפראך פון מאטראזען].

Da'vy lamp (דיי'-ווי לעמפ) ז. *davy*.

da'vyum *n.* (דיי'-ווי-אם) אזא מעטאל וואס געהערט צו דער פלאטיניום־גרופע, ער ווערט אבער ניט געדעכענט אלס איי־נער פון די כעמישע גרונד־עלעמענטען.

daw *n.* (דאה) אזא קליין שווארץ פוי־געלע וואס איז עהנליך צו א קראהע; א דומער יונג.

daw'dle *v.* (דאהדל) צורייבען צייט; שפיעלען זיך [ביי דער ארבייט]; ארומ־דרעהען זיך [אהן ארבייט].

daw'dler *n.* (דאה'-דלער) א צייט־פער־שווענדער, א בטלן, א לעדיג־געהער.

daw'dling *a.* (דאה'-דלינג) פערשווענ־דענדיג צייט; ארומגעהענדיג לעדיג.

daw'ish *a.* (דאה'-איש) דום, נאריש.

dawk *n. and v.* (דאהק) א קארב, אן איינשניט; איינקארבען, איינשניידען.

dawn *n. and v.* (דאהן) די מארגען־רויט, די מארגען־דעמערונג, בעגינען; דער אנהויב, דער אנזאג, די ערשטע טריט [פון א נייער צייט־בעוועגונג א. ד. ג.]; אנפאנגען; טאגען, דעמערען אויף טאג; אנהויבען צו שיינען.

daw'ning *n.* (דאה'-נינג) דאס אנפאנגען טאגען; די ענטשטעהונג, דער אנהויב.

daw'ning of life (דאה'-נינג אוו לאיף) דער פריהמארגען פון לעבען, די יונגע יאהרען.

dawn upon' (דאהן א-פאן') אנפאנגען קלאר צו ווערען.

day *n.* (דיי) א טאג, א מעת־לעת [24 שטונדען].

day about' (דיי ע-באוט') א טאג אום א טאג, א טאג איבער א טאג.

day af'ter (דיי עפ'-טער) קאצען־יא־מער; נאכוועהעניש; דאס שלעכט פיה־לען אויף מארגען נאד'ן שכור'ען.

day af'ter day (דיי עפ'-טער דיי) טאג טעגליך.

day af'ter to-mor'row (דיי עפ'-טער טו-מאר'-או) איבערמארגען.

day'-beam *n.* (דיי'-ביעם) דער טאגעס־שטראהל.

day before' yes'terday (דיי בי-פאור' יעס'-טער-דיי) אייערנעכטען.

day'-book *n.* (דיי'-בוק) דער זשורנאל, דער טאג־בוך [אין בוכהאלטעריע].

day'break *n.* (דיי'-ברייק) בעגינען.

day by day (דיי באי דיי) טאג טעגליך.

Day by day he called at my office.

day'-coal *n.* (דיי'-קאול) די אויבערשטע קויהלען־שיכט אין א קויהלען־גרוב.

day'-dream *n.* (דיי'-דריעם) טרוימע־ריי, שווערמעריי; א לופט־שלאס.

day'-drea'mer *n.* (דיי'-דריע'-מער) א טרוימער, א פאנטאזיאר.

day'-drea'ming *n.* (דיי'-דריע'-מינג) טרוימ־מעריי.

day'-fee'der *n.* (דיי'-פיע'-דער) א חיה וועלכע עסט נור ביי טאג.

day'-fli'er *n.* (דיי'-פלאי'-ער) א פויגעל אדער פליה־אינזעקט וואס פליהט נור ביי טאג.

day'-flow'er *n.* (דיי'-פלאו'-ער) די געל־בע ליליע.

day'-fly *n.* (דיי'-פלאי) די איינטאג־פליעג, די מאי־פליעג [אזא שעהנע פליעג וואס לעבט א גאנץ קורצע צייט].

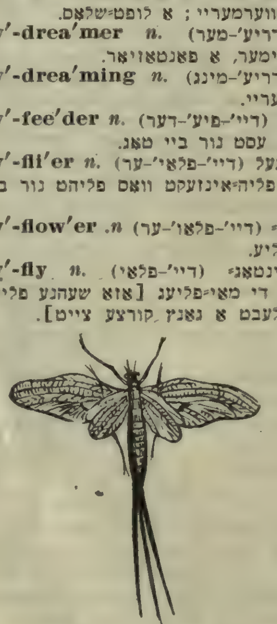

Day-fly

day in, day out (דיי אין, דיי אוט) טאג איין, טאג אויס.

day'-la'bor *n.* (דיי'-ליי'-באר) טאג־ארבייט [ארבייט וואס צאהלט זיך פון טאג].

day'-la'borer *n.* (דיי'-ליי'-באר-ער) א טאג־ארבייטער [איינער וואס ארבייט פון טאג].

day'light *n.* (דיי'-לאיט) טאג־ליכט; זו־נען־ליכט; טאג; פריהמארגען.

day'lights *n.* (דיי'-לאיטס) די אויגען.

day'-lil'y *n.* (דיי'-ליל'-אי) די טאג־ליליע [אזא שעהנע גארטען־בלום וואס האלט אז איהר שעהנקייט ניט מעהר ווי א טאג].

day'-long *a.* (דיי'-לאהנג) וואס דויערט דעם גאנצען טאג.

day'man *n.* (דיי'-מען) א טאג־ארביי־טער [איינער וואס ארבייט פון טאג].

day'mare *n.* (דיי'-מעהר) א קאשמאר. [אזא דריקענדער צושטאנד ווען מען חלום'ט זייענדיג וואך].

day'-nurse *n.* (דיי'-נוירס) א קינדער־מיידעל וואס גיט אכטונג אויף קינדער ביי טאג.

day'-nur'sery *n.* (דיי'-נויר'-סע-רי) אן אנשטאלט צו האלטען קליינע קינדער דורך'ן טאג אין דער צייט ווען זייערע מוטערס ארבייטען.

day of ab'stinence (דיי אוו עב'-סטי-נענס) א פאסט־טאג [תענית].

day of appear'ance (דיי אוו ע-פיער'-ענס) דער טאג אין וועלכען מען דארף ערשיינען צום געריכט.

Day of Atone'ment (דיי אוו ע-טאונ'-מענט) יום כפור.

day of doom (דיי אוו דוהם) דער גרויסער יום הדין.

ז. *crack of doom*.

day of pay'ment (דיי אוו פיי'-מענט) דער צאהל־טאג [ווען א וועקסעל, ראטע אדער רעכנונג מוז בעצאהלט ווערען].

day of reck'oning (דיי אוו רעק'-נ-אינג) דער יום הדין.

day of resurrec'tion (דיי אוו רעז-א-רעק'-שאן) דער טאג פון תחית המתים.

day'-peep *n.* (דיי'-פיעפ) בעגינען; דאס אנהויבען טאגען.

day'-room *n.* (דיי'-רוהם) א פלאץ אין א נעפענגניס וואו מען האלט די ארעס־טאנטען ביי טאג.

day'-schol'ar *n.* (דיי'-סקאל'-ער) א שילער פון א טאג־שוהל [א שוהל וואו מען לערענט ביי טאג]; א שילער, וואס וואהנט פריוואט און האט ניט קיין קעסט אין דער שוהל.

day'-school *n.* (דיי'-סקוהל) א טאג־שוהל [א שוהל וואו מען לערענט ביי טאג]; א שוהל וואו די שילער וואהנען ניט און האבען דארטען ניט קיין קעסט.

day'sight *n.* (דיי'-סאיט) נאכט־בלינד־קייט [אזא אויגען־קראנקהייט דורך וועל־כער דער קראנקער זעהט כמעט גאר ניט ביי נאכט אדער אין דער פינסטער].

day's jour'ney (דייז דזשויר'-ני) א מהלך פון א טאג־רייזע.

days'man *n.* (דייז'-מען) א שיעדס־ריכ־טער, א פשרה־מאכער.

days of grace (דייז אוו גרייס) די טעג פון גנאד [ביי די קריסטען]; די ווארט־טעג ביים צאהלען א חוב [ווען עס ענדיגט זיך דער טערמין פון א וועקסעל ווערט געווארט איינינע טעג, מייסטענס דריי, און אויב דער בעל חוב צאהלט ניט איין אין משך פון דער צייט, ווערט דאס וועקסעל פראטעסטירט].

days of res'pite (דייז אוו רעס'-פיט) ז. *days of grace*.

days of yore (דייז אוו יאור) אמאל, אמאליגע צייטען.

day'spring *n.* (דיי'-ספרינג) דאס בעגינען; דאס אנפאנגען טאגען.

day'-star *n.* (דיי'-סטאר) דער מארגענשטערן; די זון.

day's work (דייז הוואירק) די ארבייט פון א טאג; די בערעכענונג און בעאבאכטונגען פון דעם וועג פון א שיף אין א משך פון 24 שטונדען, גערעכענט פון מיטאג־צייט ביז מיטאג־צייט.

day'-tale *n.* and *a.* (דיי'-טייל) די ארבייט וואס א טאגלויהנער האט אבגעטהאן אין א טאג; די ארבייט פון א טאגלויהנער; געדונגען אויף'ן טאג.

day'taleman *n.* (דיי'-טייל-מען) א טאג־ארבייטער, א טאג־לויהנער.

day'taler *n.* (דיי'-טיי-לער) א טאג־ארבייטער, א טאג־לויהנער.

day'time *n.* (דיי'-טאים) די טאג־צייט [די צייט פון מעת לעת ווען עס איז טאג].

day'woman *n.* (דיי'-הוואום-ען) א טאג־ארבייטערין [איינע וואס ארבייט פון טאג].

day'-work *n.* (דיי'-הוואירק) טאג־ארבייט [ארבייט פאר וועלכע עס ווערט געצאהלט פון טאג].

daze *n.* and *v.* (דייז) פערבלענדען [ווי מיט א שטארקען העלען שיין]; פערטומלען; פערבלענדעט ווערען; פערטומעלט ווערען; דאס ווערען פערבלענדעט אדער צוטומעלט; א בלישטשענדיגער שטיין.

dazed *a.* (דייזד) צוטומעלט; פערבלענדעט.

da'zedly *adv.* (דיי'-זעד-לי) אויף א צוטומעלטען אופן.

da'zedness *n.* (דיי'-זעד-נעס) צוטומעלטקייט.

daz'zle *n.* and *v.* (דעזל) פערבלענדען [ווי מיט א שטארקען העלען שיין]; פערבלענדעט ווערען; העלקייט, שטארקער ליכט־שיין.

daz'zlement *n.* (דעזל'-מענט) דאס פערבלענדען די אויגען פון א שטארקען שיין; פערבלענדונג; צוטומלונג.

daz'zler *n.* (דעז'-לער) איינער אדער עטוואס וואס פערבלענדעט.

D. C. אבקירצונג פון די ווערטער *District of Columbia* [די שטאדט וואשינגטאן, די הויפט־שטאדט פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא, און אומגעגענד].

D. C. L. ראשי תבות פון *doc'tor civ'ilis leg'is* (דאק'-טאר סיוו'-אי-לים לעג'-איס) דאקטאר יורי [א טיטול פאר א געלעהרטען יוריסט].

D. D. ראשי תבות פון *divinita'tis doc'tor* (די-ווי-ני-טא'-טיס דאק'-טאר) דאקטאר פון טעאלאגיע [א טיטול פאר א געלעהרטען טעאלאג (איינער וואס שטודירט רעליגיאן)].

d|d ראשי תבות פון *day's date* (דייז דייט) די טעג נאך דער דאטע [א קאמערציעלער אויסדרוק ווענען א וועקסעל, וואס דארף געצאהלט ווערען אין א געוויסען טערמין נאך דער אנגעגעבענער דאטע אין וועקסעל].

The bill is payable 30 d|d.

D. D. S. ראשי תבות פון *Doc'tor of Den'tal Sur'gery* (דאק'-טאר אוו דענ'-טעל סויר'-דזשערי) דאקטאר פאר דענטישע כירורגיע [א טיטול פאר א געענדיגטען דענטיסט].

dea'con *n.* and *v.* (דיעקן) א דיאקאן, א קירכען־דיענער; אויסליינען א פסוק פון תהלים אדער פון א תפילה בעפאר עס ווערט געזונגען [ווי דאס ווערט געטהאן פון דיאקאן אין קירך]; איינארדנען אזוי, אז מען זאל זעהן נור די בעסטע טיילען [ווי סחורה, למשל]; שווינדלען, פעלשען.

dea'coned veal (דיעקנד וויעל) פלייש פון א צו יונגען קעלבעל וואס טויג ניט צום עסען.

dea'coness *n.* (דיע'קנ-עס) א פרוי וועלכע איז בעשטימט געווארען פון א קירך צו העלפען אין צדקה און אנדערע גייסטליכע ארבייט.

dea'conhood *n.* (דיע'קנ-הוד) דאס אמט פון א דיאקאן אין א קירך.

dea'conry *n.* (דיע'קנ-רי) דאס אמט פון א דיאקאן אין א קירך.

dea'con-seat *n.* (דיע'קן-סיעט) אזא לאנגע באנק מיט א לעהן, וואס ווערט בענוצט אין א געצעלט.

dea'conship *n.* (דיע'קנ-שיפ) ז. *deaconhood*.

dead *n.*, *a.* and *adv.* (דעד) טויט־שטילקייט; די מתים, די טויטע; טויט; אונטהעטיג; טויט־שטיל; אוננוציג; שטומפף; מאט, אהן גלאנץ; דומפף [ווענען א קלאנג]; אהן בעוועגונג; אהן געשמאק; אהן כח; אהן געפיהל; טויטליך; אין גאנצען; פאלשטענדיג.

dead'-alive' *a.* (דעד'-ע-לאיוו') אונטהעטיג, לאנגווייליג.

dead'-alive'ness *n.* (דעד'-ע-לאיוו'-נעס) טויטקייט; לאנגווייליגקייט.

dead'-and-alive' *a.* (דעד'-ענד-ע-לאיוו') ז. *dead-alive*.

dead and done for (דעד ענד דאן פאר) קאפוט, עובר בטל.

dead an'gle (דעד ענגל) דער טויטער ווינקעל [ווענען פעסטונגען, וואס אהין דערגרייכט נים דער פייער פון די קאנאנען].

dead as a door'-nail (דעד עז ע דאור'-נייל) טויט ווי א שטיין, פאלשטענדיג טויט.

dead asleep' (דעד ע-סליעפ') אין טיעפען שלאף.

dead bar'gain (דעד באר'-גיין) א שפאט־ביליגער פרייז; א זיכערער ריוח.

dead beat (דעד ביעט) א לופט־מענש, א מענש וואס מאכט א לעבען פון קונצען־מאכעריי; א מענש וואס מאכט א לעבען פון ניט צאהלען קיין חובות.

dead'-beat *a.* and *n.* (דעד'-ביעט) וואס שטעלט זיך אב מיט א מאל אהן שווינגונגען; וואס בעוועגט זיך אין איין ריכטונג אהן אבצושפרינגען ריקווערטס [ווי דאס העמונגס־רעדעל אין דעם אנציה־מעכאניזם פון א זייגער]; א בעוועגונג אין איין ריכטונג וואס שפרינגט ניט אב ריקווערטס [ווי דאס העמונגס־רעדעל פון א זייגער אדער אין אנדערע מעכאניזמען]; א פארריכטונג אבצושטעלען די בעוועגונג פון א מעכאניזם מיט איין מאל, אז ער זאל קיין שווינגונגען ניט מאכען.

dead'-beat escape'ment (דעד'-ביעט עס-קייפ'-מענט) א רעדעל אדער אנדער פארריכטונג וואס האלט אב א מעכאניזם פון בעוועגען זיך ריקווערטס, אדער וואס האלט אב די בעוועגונג פון א מעכאניזם מיט איין מאל אהן שווינגונגען.

dead'-beat galvanom'eter (דעד'-ביעט געל-ווע-נאמ'-ע-טער) א נאדייא נאמעטער [אן אינסטרומענט, וואס ווערט בענוצט צו מעסטען עלעקטריציטעט] ביי וועלכען דער ווייזער ווערט אבגעשטעלט מיט איין מאל אהן שווינגונגען.

dead black (דעד בלעק) פעך־שווארץ.

dead'-born *a.* (דעד'-בארן) טויט־געבארען, נים לעבענספעהיג.

dead'-broke *a.* (דעד'-בראוק) אהן א פרוטה אין קעשענע.

dead calm (דעד קאהם) די אבזאלוטע ווינד־שטילקייט [אויפ'ן וואסער]; טויט־שטילקייט.

dead'-cen'ter *n.* (דעד'-סענ'-טער) דער טויטען־פונקט [אן אויסדרוק אין דער מעכאניק פאר דעם צושטאנד פון א בעוועגליכען מאשינען טייל, וועלכער בעשטעהט פון צוויי ארעמס מיט א געלענק, ווען די ביידע ארעמס קומען אין איין צענטער־ליניע, ד. ה. אין איין גלייכע ליניע].

dead cer'tainty (דעד סויר'-טיינ'-טי) זיכער ווי דער טויט.

dead'-clothes *n.* (דעד'-קלאוטהז) תכריכים; די קליידער אין וועלכע מען בעגראבט א טויטען.

dead'-cold *a.* (דעד'-קאולד) טויט־קאלט, מורא'דיג קאלט.

dead'-col'oring *n.* (דעד'-קאל'-אר-אינג) די ערשטע קאנטור־שטריכען פון א בילד וואס א מאלערווארפט אן אויף'ן לייוועגד.

dead cot'ton (דעד קאטן) אונרייפע באוועל וואס נעהמט שלעכט אן פארב.

dead'-door *n.* (דעד'-דאור) א שוץ־טהיר אויף א שיף [נים צו דערלאזען קיין וואסער אין דער זייט־גאלעריע, אין צייט פון שטורם].

dead'-drunk *a.* (דעד'-דראנק) טויט־שכור.

dead'en *v.* (דעדן) פערקלענערען די נע־שווינדיגקייט; אבשוואכען; פערשטיקען, מאכען טעמפ אדער דומפף; אויסשניידען די קארע פון א בוים ארום און ארום אין דער פארם פון א רינג [כדי אבצוטויטען דעם בוים].

dead'ener *n.* (דעד'נ-ער) איינער אדער עטוואס וואס שוואכט אב אדער אונטערדריקט.

dead'ening *n.* (דעד'נ-אינג) א מיטעל צום אבשוואכען, פערשטיקען, טעמפ אדער דומפף צו מאכען; א שטיק לאנד וואו די בוימער זיינען אבגעטויט געווארען דורך אויסשניידען קארע־רינגען פון זיי.

dead'eye *n.* (דעד'-אי) אזא רונדליכער פלאכער קלעצעל מיט דריי לעכער דורך וועלכע מען ציהט דורך שטריק [בענוצט פאר די זעגלען אויף א שיף].

dead fail'ure (דעד פייל'-יור) א פאלשטענדיגער דורכפאל.

dead'fall *n.* (דעד'-פאהל) אזא פאסטקע צו פאנגען חיות [די חיות וואס פאלען אריין אין אזא פאסטקע ווערען צודריקט אויף טויט]; א צוזאמענגעפלאנטערטע מאסע פון איינגעפאלענע בוימער, גראזען א. ד. ג.; א פראסטער שענק.

dead'-file *n.* (דעד'-פאיל) א פייל מיט גאנץ פיינע דינע ציינער.

dead'-flat *n.* (דעד'-פלעט) דער מיטעלסטער טייל פון א שיף.

dead floor (דעד פלאור) א דיל [פאדלאגע] וואס איז אזוי געמאכט, אז עס זאל זיך נים הערען קיין גערויש פון טרים.

dead freight (דעד פרייט) טויטע פראכט [פראכט=געלד, וואס מען צאהלט לויט אבמאך פאר'ן פלאץ אין שיף, וואס איז ניט פערנומען].

dead'-hand *n.* (דעד'-הענד) די טויטע האנד [אינסטיטוטען וואס זייער איינענ=טום קען ניט פערקויפט אדער איבערגע=טראגען ווערען צו אן אנדערען, ווי די גיטער פון דער קאטוילישער קירך אין גע=וויסע לענדער].

dead'-head *n.* (דעד'-העד) דאס איבע=ריגע אויבערשטע שטיקעל מעטאל, וואס בלייבט ביי א גוס=שטיק, ווען מען נעהמט עס ארוים פון פורעם.

dead'head *n. and v.* (דעד'-העד) איי=נער וואס בעקומט די ערלויבנים צו בע=זוכען אומזיסט טעאטער אדער אנדערע פלעצער, פאר וועלכע מען דארף געוועהנ=ליך צאהלען; ערלויבען פרייען, אומזיסטען איינגאנג אדער פרייע רייזע; רייזען מיט באהן אדער שיף אומזיסט, געהן אין טעא=טער אומזיסט.

dead'headism *n.* (דעד'-העד-איזם) דאס רייזען אדער בעזוכען פערגניגונגס=פלעצער אומזיסט.

dead'-hear'ted *a.* (דעד'-האר'-טעד) שרעקעדיג, פחדנות'דיג.

dead'-hear'tedness *n.* (דעד'-האר'-טעד-נעס) פחדנות, פיינהייט.

dead heat (דעד היעט) א וועט=לויף, ביי וועלכען עטליכע פון די וועטער קו=מען צום ציעל אין דעמזעלבען מאמענט.

dead horse (דעד הארס) אן ארבייט פאר וועלכע מען האט בעצאהלט אין פאר=אוים.

dead'-house *n.* (דעד'-האוס) א מתים=שטיבעל, א טויטען=הויז [א קאמער אין א האספיטאל, בית=עולם אדער אנדער פלאץ, וואו עס ווערען געהאלטען די טוי=טע קערפער ביז דער קבורה].

dead'ing *n.* (דעד'-אינג) אזא צודעק פאר א דאמפף=מאשין צו בעדעקען דעם צילינדער און די רעהרען פון דאמפף=קעסעל אז די היץ זאל ניט אויסשטראה=לען.

dead'ish *a.* (דעד'-איש) ווי א טויטער, טויט=בלייך.

His lips had a deadish paleness.

dead lan'guage (דעד לענ'-גהווערזש) א טויטע שפראך [א שפראך וועלכע ווערט מעהר ניט גערעדט, ווי לאטייניש, אלט=גריכיש א. ד. ג.].

dead let'ter (דעד לעט'-ער) א טויטער בוכשטאב [עטוואס אזעלכעס, ווי א געזעץ צ. ב. וואס האט מעהר ניט קיין ווירקונג און קיין בעדייטונג אין לעבען]; א בריעף וואס ליעגט א לאנגע צייט אין דער פאסט און קיינער נעהמט איהם ניט אב.

Some Sunday laws in our state have become dead letters.

dead'-let'ter of'fice (דעד'-לעט'-ער אפ'-איס) די אבטיילונג אין דער פאסט, וואוהין עס ווערען אבגעשיקט די בריעף פון וועלכע מען האט ניט געקענט אויסגע=פינען דעם אדרעסאט.

dead lift (דעד ליפט) א שווערע משא געהויבען אהן דער הילף פון א מעכאניזם אדער אנדער הילף; א פערצווייפעלטע לאגע.

dead'-light *n.* (דעד'-לאיט) אזא לאדען מיט וועלכען עס ווערט פערמאכט א פענ=סטערעל פון א שיף אין דער צייט פון א שטורם אויפ'ן ים.

dead'-line *n.* (דעד'-לאין) א געוויסע ליניע אין א מיליטער=געפענגנים וואס די געפאנגענע טארען ניט איבערטרעטען ניט שטעלענדיג זיך אין געפאהר געשאסען צו ווערען.

dead'liness *n.* (דעד'-לי-נעס) דאס זיין געפעהרליך אדער טויטליך.

dead load (דעד לאוד) א טויטע משא [אן אונבעוועגליכע משא, ווי א הויז א. ד. ג.].

dead'-lock *n.* (דעד'-לאק) 1. א שלאס וואס ווערט פון אינוועניג געעפענט מיט א קליאמקע אדער הענטעל און אויסענוועניג מיט א שליסעל; 2. א טויט=פונקט, א שטיל=שטאנד [ווען צוויי קרעפטען פון קעמפ=פענדע צדדים זיינען גלייך און קיינער קען ניט זיעגען].

2. The legislative dead-lock was finally broken.

dead'ly *a. and adv.* (דעד'-לי) טויטליך; געפעהרליך; אויף א טויטליכען אדער שטערבליכען אופן; אויף א געפעהרליכען אופן; אויסערארדענטליך, עקסטרעם.

dead'ly car'rot (דעד'-לי קער'-אט) די בייזקרויט [אזא גיפטיגע פלאנצע].

dead'ly en'emy (דעד'-לי ענ'-ע-מי) א דם=שונא, א טויט=פיינד.

dead'ly night'shade (דעד'-לי נאיט'-שייד) די בעלאדאנא [אזא גיפטיגע פלאנצע וועלכע ווערט געברויכט אין מע=דיצין].

dead'ly sin (דעד'-לי סין) א טויט=זינד [א זינד פאר וועלכע עס קומט דער טויט. אין דער צייט ווען מען האט פאר געוויסע רעליגיעזע זינד בעשטראפט מיט'ן טויט].

dead'-man *n.* (דעד'-מען) א לעדיגע פלאש [אויף דעם לשון פון טרינקער].

dead'-march *n.* (דעד'-מארטש) א טרויער=מארש [א מארש וואס מען שפיעלט צו א לויה].

dead'-mate *n.* (דעד'-מייט) פאט [א לאגע אין שאך=שפיעל, ווען דער, וואס דארף געהן, האט ניט וואוהין צו געהן, און דעם קעניג האט מען ניט געזאגט: שאך].

dead mat'ter (דעד מעט'-ער) שריפט=זאץ, וואס דארף שוין מעהר ניט גענוצט ווערען.

dead men (דעד מען) אויסגעליידיגטע פלעשער [אויף דעם לשון פון טרינ=קער].

dead'-men's-fin'gers *n.* (דעד'-מענז-פינ'-גערז) די ארכיע [אזא פלאנצע וואס האט דיקע בלייכע פינגער=עהנליכע בלע=טער].

dead'-men's-lines' *n.* (דעד'- מענז-לאינז') אזא ים=גראז וואס האט גאנץ לאנגע פאדים=ארטיגע בלעטער [אפט ביז 12 פוס לאנג].

dead'-neap *n.* (דעד'-ניעפ) דער נידע=ריגסטער וואסער=שטאנד פון דעם ים=אב=פלוס [קומט פאר אנדערטהאלבען טעג נאכ'ן ערשטען און לעצטען לבנה=פערטעל].

dead'ness *n.* (דעד'-נעס) טויטקייט; שטילקייט; שוואכקייט; גלייכגילטיגקייט; טעמפקייט.

dead'ness of trade (דעד'-נעס אוו טרייד) טויטקייט אין געשעפט.

dead'-net'tle *n.* (דעד'-נעטל) בלינדע קראפיווע [אזא קראפיווע וואס שטעכט ניט].

dead of the night (דעד אוו טהי נאיט) די טויט=שטילקייט פון דער נאכט.

In the dead of the night a voice was heard.

dead on end (דעד אן ענד) דאס בלאז=ען פון א ווינד אין דער גענענגעזעצטער ריכטונג פון דעם קורס פון א שיף.

dead'-pledge *n.* (דעד'-פלעדזש) א משכון, א היפאטעקע. ז. *mortgage*

dead'-point *n.* (דעד'-פאינט) ז. *dead-center*

dead'-reck'oning *n.* (דעד'-רעק'נ-אינג) דאס אויסרעכענען אונגעפעהר דעם ארט פון א שיף, וואו זי געפינט זיך אין ים, נאך דעם מהלך וואס זי איז אבגעפאהרען און נאכ'ן קאמפאס, ניט נעהמענדיג צו הילף דעם צושטאנד פון די שטערען אין הימעל, ווי דאס ווערט געטהאן ביי געוויע אויסרעכענונגען.

Dead Sea (דעד סיע) דער ים המלח [אין ארץ ישראל].

dead sea'son (דעד סיעזן) א טויטער סעזאן [א סעזאן אהן געשעפטען].

dead'-set *n. and a.* (דעד'-סעט) 1. א שטארקע אנשטרענגונג; אן ענטשיעדענער אנגריף; 2. געגנערשאפט, פיינדשאפט; 3. שטארק שטרעבענדיג צו עפעס; פעסט ענטשלאסען.

2. The father was dead-set against the marriage.

dead'-shot *n.* (דעד'-שאט) א גוטער שיסער, וואס טרעפט אלע מאל אין ציעל.

dead slee'py (דעד סליע'-פי) טויט=שלע=פעריג, טויט=מיעד.

dead steam (דעד סטיעם) דער דאמפף, וואס געהט ארוים פון דעם צילינדער פון א דאמפף=מאשין און ווערט פערלארען אהן נוצען.

dead stop (דעד סטאפ) א פלעצליך שטעהן בלייבען.

dead'-stroke *a.* (דעד'-סטראוק) וואס קלאפט אהן אבצושפרינגען צוריק [ווענען אזא האמער].

dead sure (דעד שור) פעסט איבערצייגט.

dead'-wall *n.* (דעד'-הוואהל) א בלינדע וואנד [אהן פענסטער]; א שייד=וואנד.

dead'-wa'ter *n.* (דעד'-הוואה'-טער) דער וואסער=ווירבעל הינטער א שיף, וואס האלט אין געהן.

dead'-weight *n.* (דעד'-הווייט) א שווע=רער יאך, א שווערע משא וואס קיינער העלפט ניט טראגען; פראכט פון א שיף פאר וועלכע עס ווערט געצאהלט לויט דעם געוויכט און ניט לויט דעם פלאץ וואס עס פערנעהמט [ווי פראכט פאר אייזען, מא=שינען, קויהלען א. ד. ג.].

dead'-white *a.* (דעד'-הוואיט) טויט=בלייך.

dead wire (דעד הוואיר) א טויטער דראט [א טעלעגראפישער דראט וועלכער איז ניט פערבונדען מיט א טעלעגראפישען אפאראט און ווערט ניט בענוצט].

dead'-wood *n.* (דעד'-הוואוד) אונניצ=ליכעס מאטעריאל.

dead'-wool *n.* (דעד'-הוואול) וואל וואס ווערט אבגעשארען פון א טויטע שעפס.

dead'-work *n.* (דעד'-הוואירק) אן אר=בייט, וועלכע ברייננט אליין ניט קיין פרא=פיט, נאר זי איז נויטיג אלס א פארברייי=טונג צו אן אנדער ארבייט, וואס ברייננט פראפיט; די אנפאנגס=ארבייט וואס ווערט געטהאן אויפצוגראבען א קויהלען גרוב אדער אנדערע מינים שאכטען.

dead'-works *n.* (דעד'-הוואירקס) דער טייל פון א פערלאדענער שיף, וואס שטארצט ארוים פון וואסער.

deaf *a.* (דעף) טויב; אונאויפמערקזאם; פרוכטלאז, לעער.

deaf'-ad'der *n.* (דעף-עד'-ער) די קופער=שלאנג [אזא גיפטיגע שלאנג].

deaf and dumb (דעף ענד דאם) טויב־שטום.

deaf and dumb asy'lum (דעף ענד דאם ע-סאי'-לאם) אן אנשטאלט פאר טויב־שטומע.

deaf as a door'-post (דעף עז ע דאור'-פאוסט) טויב ווי די וואנד.

deaf'-dumb'ness *n.* (דעף'-דאמ'-נעס) טויב־שטומקייט.

deaf'en *v.* (דעפן) טויב מאכען; בעטוי־בען; היִמפף מאכען א קלאנג אדער גערויש.

deaf'ening *n.* and *a.* (דעפ'נ-איננ) דאס אויספילען די סופיטען פון הייזער, אז עס זאל זיך ניט הערען קיין קלאפען אדער גערויש פון איין שטאָק אין צווייטען; בעטויבענדיג, מאכענדיג טויב.

deaf'ly *adv.* (דעפ'-לי) טויב.

deaf'-mute *n.* (דעפ'-מיוט) א טויב־שטומער.

deaf'-mute'ness *n.* (דעפ'-מיוט'-נעס) טויב־שטומקייט.

deaf'-mu'tism *n.* (דעפ'-מיו'-טיזם) דאס זיין טויב־שטום.

deaf'ness *n.* (דעפ'-נעס) טויבקייט; אונאויפמערקזאמקייט.

deal *v.* and *n.* (דיעל) טיילען, אויסטיילען; האנדלען; בעהאנדלען [אן ענין]; אויסטיילען קארטען [אין שפּיעלען]; א קוואנטום, א צאהל; דאס אויסטיילען קארטען; א ברעט; א פלאנקע; טאנען־האלץ, פיכטען־האלץ.

deal a blow (דיעל ע בלאו) דערלאנגען א קלאפּ.

deal'bate *a.* (די-על'-בייט) געווייסט, געבלייכט.

deal'-board *n.* (דיעל'-באורד) א דיקע ברעט פון טאנען אדער פיכטען האלץ.

deal'-box *n.* (דיעל'-באקס) א האלץ־קעסטעל.

deal by one (דיעל באי הוואן) בעהאנדלען איינעם [גוט אדער שלעכט].

deal doub'le (דיעל דאבל) פאלש אדער אונעהרליך האנדלען.

dea'ler *n.* (דיע'-לער) א סוחר, א הענדלער; א קארטען אויסטיילער.

dea'ler in gross (דיע'-לער אין גראוס) אן אגולניק, א הורטאווניק, אן אנגראיסט.

dea'ler in lear'ning (דיע'-לער אין לויר'-נינג) א פראפעסיאנעלער געלעהרטער.

dea'ler in pol'itics (דיע'-לער אין פאל'-אי-טיקס) א פאליטיקאן, איינער וואס פערנעהמט זיך מיט פאליטיק אלס געשעפט.

dea'ler in sun'dries (דיע'-לער אין סאנ'-דריז) א קורצווארען־הענדלער; א גאלאנטעריי־הענדלער; א דיטאיל פערקויפער.

deal for (דיעל פאר) דינגען זיך פאר עפעס.

deal'-frame *n.* (דיעל'-פריים) אזא זעג צו זעגען טאנען אדער פיכטען ברעטער.

deal in (דיעל אין) 1. זיך אבגעבען מיט עפעס; 2. האנדלען מיט אן ארטיקעל.

2. He deals in sugar.

dea'ling *n.* (דיע'-לינג) דאס האנדלען.

deal out (דיעל אוט) פונאנדערטיילען.

deal'-suit *n.* (דיעל'-סיוט) אן ארעמאן'ס טרונע [וואס קאסט נארנישט].

deal'-tree *n.* (דיעל'-טריע) דער טאנען אדער פיכטען בוים.

deal with (דיעל חוויטה) האנדלען מיט איינעם; בעהאנדלען איינעם [גוט צו שלעכט]; קעמפפען.

He will deal fairly with you.

dean *n.* (דיען) א דעקאן, א הויפט־גלח פון א סאבאר אדער קירך, א שטעלפערטרעטער פון'ם בישאף; א דעקאן [עלטסטער] פון א פאקולטעט [אין אוניווערסיטעט]; אן עלטסטער פון א קארפאראציאן.

dea'nery *n.* (דיע'-נע-רי) דאס אמט, רעכט, הכנסה אדער וואהנונג פון א דעקאן. ז. *dean*.

dea'ness *n.* (דיע'-נעס) די פרוי פון א דעקאן. ז. *dean*.

dean of guild (דיען אוו גילד) דער הויפט־בעאמטער אין די פארציייטיגע האנדעלס־גילדען אדער האנד־ווערקער צעכען.

dean'ship *n.* (דיענ'-שיפ) דאס אמט, ראנג אדער טיטעל פון א דעקאן. ז. *dean*.

deanthropomor'phism *n.* (די-ענ-טהרא-פא-מאר'-פיזם) דאס אוועקנעהמען די מענשליכע איינענשאפטען פון גאט ווי ער ווערט אין די מייסטע רעליגיאנען פארגעשטעלט; דאס בעפרייען די רעליגיאן פון דעם פארשטעלען גאט מיט מענשליכע איינענשאפטען און א מענשליך געשטאלט.

deanthropomorphiza'tion *n.* (די-ענ-טהרא-פא-מאר-פי-זיי'-שאן) ז. *deanthropomorphism*.

deanthropomor'phize *v.* (די-ענ-טהרא-פא-מאר'-פאיז) בעפרייען פון דער פארשטעלונג, אז גאט האט מענשליכע איינענשאפטען אדער א מענשליך געשטאלט.

dear *a.* and *n.* (דיער) טייער; ליעב; א ליעבער, א טייערער, א ליעבלינג.

dear'born *n.* (דיער'-בארן) אזא לייכטער אמעריקאנער וואגען אויף פיער רעדער.

dear'-bought *a.* (דיער'-באהט) געקויפט פאר א טייערען פרייז; בעצאהלט טייערעס רבי־געלד.

dear'ly *adv.* (דיער'-לי) פאר א טייערען פרייז; מיט גרויס צערטליכקייט.

dear me! (דיער מיע) אה גאט! [אן אויסדרוק פון שטארקער פערוואונדערונג, מיטלייד, שרעק].

dear'ness *n.* (דיער'-נעס) טייערקייט; ליעבליכקייט; צערטליכקייט.

dearsen'icize *v.* (די-אר-סענ'-אי-סאיז) בעפרייען פון ארזעניק.

dearth *n.* (דוירטה) מאנגעל, יקרות, אונגעראטענקייט [ווי תבואה אויף די פעלדער].

There is a dearth of musicians in our town.

deartic'ulate *v.* (די-אר-טיק'-יו-לייט) פונאנדערנעהמען, פונאנדערגליעדערען.

dear'y *n.* (דיער'-אי) טייערינקער, ליעבינקער, קרוינדעלע, הערצעלע.

dear year (דיער ייר) א יקרות־יאהר.

dea'sil *n.* (דיע'-שיל) א בעוועגונג אין דער ריכטונג פון מזרח צו מערב, ווי די בעוועגונג פון דער זון.

death *n.* (דעטה) דער טויט; דאס שטארבען; א סקעלעט [אלס דער סימבאל פון טויט]; א טויטליכער פערברעכען.

death'-ad'der *n.* (דעטה'-עד'-ער) אזא זעהר גיפטיגער שלאנג אין אויסטראליען.

death'-ag'ony *n.* (דעטה'-עג'-א-ני) די גסיסה פאר'ן טויט.

death'-bed *n.* and *a.* (דעטה'-בעד) דאס טויטען־בעט; א קראנקהייט וואס ענדינט זיך מיט'ן טויט; וואס איז שייך צו א טויטען־בעט.

death'-bell *n.* (דעטה'-בעל) די טויטען־גלאק [די גלאק אין קירך מיט וועלכער מען קלינגט ווען איינער שטארבט].

death'-blow *n.* (דעטה'-בלאו) א טויטליכער קלאפּ.

death'-cord *n.* (דעטה'-קארד) א תליה־שטריק.

death'-dance *n.* (דעטה'-דענס) דער טויטען־טאנץ [א בילד פון א סקעלעט אדער עטוואס אנדערש וואס שטעלט פאר די מאכט פון טויט].

death'-day *n.* (דעטה'-דיי) דער טאג פון איטעצענס טויט.

death'ful *a.* (דעטה'-פול) טויטליך, מערדעריש; שטערבליך.

death'fulness *n.* (דעטה'-פול-נעס) אן ערשיינונג וואס דערמאהנט אן דעם טויט.

death'-hun'ter *n.* (דעטה'-האנ'-טער) איינער וואס געהט נאך אן ארמעע אין קריעג צו בערויבען די געפאלענע אין שלאכט; א קברות־מאן.

death'-knell *n.* (דעטה'-נעל) 1. די טויטען־גלאק, דאס קלינגען פון קירכען־גלאקען ביי א לויה; 2. דער סיגנאל פון טויט.

2. The defeat of President Adams for re-election meant the death-knell of the Federalist Party.

death'less *a.* (דעטה'-לעס) אונשטערבליך; וואס דויערט אייביג.

His work has earned for him a deathless fame.

death'lessness *n.* (דעטה'-לעס-נעס) דאס זיין אונשטערבליך, די אונשטערבליכקייט.

death'-like *a.* (דעטה'-לאיק) ווי דער טויט.

death'liness *n.* (דעטה'-לי-נעס) דאס זיין שטערבליך; די שטערבליכקייט.

death'ly *a.* and *adv.* (דעטה'-לי) וואס זעהט אויס ווי טויט; אזוי ווי א טויטער.

death'-point *n.* (דעטה'-פאינט) דער גרענעץ־פונקט פון א טעמפעראטור אין וועלכער א לעבעדיגער ארגאניזם קען לעבען.

death'-rate *n.* (דעטה'-רייט) די טויטען־ראטע [די צאהל פון טויטען־פעלע אין א משך פון א געוויסער צייט לויט פראצענט פון דער בעפעלקערונג, מייסטענס ווערט עס גערעכענט פון טויזענד פער יאהר].

The death-rate in the City of New York is sixteen per thousand.

death'-rat'tle *n.* (דעטה'-רעטל) דאס גסיסה־כארכלען.

death's door (דעטהס דאור) די שוועל פון טויט [נאהנט צום טויט].

He lay at death's door.

death's'-head *n.* (דעטהס'-העד) דער מענשליכער שארבען [אלס א סימבאל פון טויט].

death's'-head moth (דעטהס'-העד מאטה) אזא זומער־פויגעלע [שמעטערלינג] וואס האט אויפ'ן רוקען א צייכען וואס איז עהנליך צו א טויטען־קאפּ.

deaths'man *n.* (דעטהס'-מען) א תליון, א הענקער.

death'-song *n.* (דעטה'-סאנג) דאס שוואנען־ליעד, דאס לעצטע ליעד.

death'-stroke *n.* (דעטה'-סטראוק) א טויט־קלאפּ.

death'-struck *a.* (דעטה'-סטראק) טויטליך־פערוואונדעט; קראנק מיט א געפעהרליכער קראנקהייט.

death'-strug'gle *n.* (דעטה'-סטראגל)

אגאניע, גסיסה, דאס מאמערען זיך מיט'ן טויט.

death'-test *n.* (דעטה'-טעסט) א פראבע אויסצוגעפינען אויב אימעצער איז טויט אדער ניט.

death'-to'ken *n.* (דעטה'-טאוקען) א צייכען פון טויט.

death'-trance *n.* (דעטה'-טרענס) א צושטאנד וואס זעהט אוים ווי טויט.

death'-trap *n.* (דעטה'-טרעפ) א פלאץ אדער געביידע וואס איז געפעהרליך פאר'ן לעבען [ווי אין דער צייט פון שרפה א. ד. ג.].

death'ward *adv.* (דעטה'-הווארד) צום טויט.

death'-war'rant *n.* (דעטה'-הוואר'-ענט) א טויט=דעקרעט, א טויט=אורטייל.

death'-watch *n.* (דעטה'-הוואטש) טויטען=וואך [די לעצטע וואך ביי א טויטען=בעט]; א וואך געשטעלט איבער א פעראורטיילטען פאר זיין הינריכטונג; דער טויטען=זייגער [אזא פליעג וואס מאכט אזא גערויש, ווי דאס קלאפען פון א זייגער און עס עקזיסטירט אן אבערגלויבען, אז ער זאגט אן טויט].

death'-wound *n.* (דעטה'-הוואונד) א טויטליכע וואונד.

deave *v.* (דיעוו) טויב ווערען.

debac'le *n.* (די-בעק'ל) א פלעצליכע פערפלייצונג; א געלאף אין גרוים אונארדנונג.

debar' *v.* (די-באר') אויסשליסען; נים דערלאזען, הינדערען.

The student was **debarred** from the examinations.

debark' *v.* (די-בארק') לאנדען פון א שיף, פערלאזען א שיף, ארויסגעהן אויף דער יבשה, אויסלאדען א שיף.

debarka'tion *n.* (די-באר-קיי'-שאן) דאס לאנדען פון א שיף; דאס אויסלאדען א שיף.

debar'ment *n.* (דע-באר'-מענט) דאס אויסשליסען; דאס אויסגעשלאסען ווערען; דאס הינדערען, דאס ניט דערלאזען עטוואס צו ערגרייכען.

debase' *v.* (די-בייס') 1. דעגראדירען, ערנידריגען אין ווערטה; שלעכטער מאכען, פעלשען [מעטאלען א. ד. ג.]; 2. פערדארבען.

1. The law **debased** the value of the silver dollar. 2. Their morals were **debased**.

debased' *a.* (די-בייסט') פערמינדערט אדער געזונקען אין ווערטה; געפעלשט.

debased' cur'rency (די-בייסט' קויר'-ענ-סי) א גאלדענע אדער זילבערנע גאנגבארע מטבע וואס האט ניט אין זיך דעם פולען ווערטה אין מעטאל.

The silver dollar is **debased** currency.

debase'ment *n.* (די-בייס'-מענט) ערנידריגונג אין ווערטה; פעלשונג; דאס זיין ערנידערט אדער פערמינדערט אין ווערטה.

deba'ser *n.* (די-ביי'-סער) איינער אדער עפעס וואס ערנידערינגט אין ווערטה אדער פעלשט.

deba'sing *a.* (די-ביי'-סינג) ערנידריגענדיג אין ווערטה, פעלשענדיג.

deba'singly *adv.* (די-ביי'-סינג-לי) ז. *debasing*

deba'table *a.* (די-ביי'-טעבל) שטרייטיג; דעבאטירבאר.

debate' *v. and n.* (די-בייט') דעבאטירען, האבען א ויכוח; זיך עצה'נען; אונטערזוכען, אויספארשען; ארומטראכטען, בעטראכטען; א דעבאטע, א ויכוח, א שטרייט.

deba'ter *n.* (די-ביי'-טער) א דיספוטאנט, איינער וואס האט ליעב פאלעמיק אדער ויכוחים; איינער וואס נעהמט אנטייל אין א דעבאטע.

debate' upon' (די-בייט' א-פאן') פאלעמיזירען, דעבאטירען איבער עטוואס; זיך עטוואס איבערלעגען.

debate' with one's self (די-בייט' הוויטה הוואנז סעלף) זיך מישב זיין, איבערלעגען זיך.

deba'ting-club *n.* (די-ביי'-טינג-קלאב) א קלוב צו דעבאטירען פערשיעדענע פראגען.

deba'tingly *adv.* (די-ביי'-טינג-לי) אויף דעם אופן פון א דעבאטע.

deba'ting-soci'ety *n.* (די-ביי'-טינג-סא-סאי'-ע-טי) א פעראיין צו דעבאטירען פערשיעדענע פראגען.

debauch' *v. and n.* (די-באהטש') פערפיהרען; פערדארבען [די מאראל]; פיהרען אן אויסגעלאסען לעבען; א הוליאנקע; פרעסעריי און זויפעריי; שארלאטאנעריי.

debauched' *a.* (די-באהטשט') פערדארבען [אין מאראל]; אויסגעלאסען, שארלאטאניש.

debau'chedly *adv.* (די-באה'-טשעד-לי) אויף אן אויסגעלאסענעם אופן.

debau'chedness *n.* (די-באה'-טשעד-נעס) אויסגעלאסענהייט, פערדארבענהיים, שארלאטאנעריי.

debauchee' *n.* (דעב-א-שיע') א שארלאטאן, אן אויסגעלאסענער מענש; א שכור.

debau'cher *n.* (די-באה'-טשער) א פערפיהרער, א פערדארבער פון מאראל.

debau'chery *n.* (די-באה'-טשער-אי) שכרות, אן אויסגעלאסען לעבען; פרעסעריי; דאס אראבפיהרען פון'ם גלייכען וועג; פערדארבונג [פון מאראל].

debauch'ment *n.* (די-באהטש'-מענט) דאס פערפיהרען; אויסגעלאסענקייט.

deben'ture *n.* (די-בענ'-טשור) א שטר-חוב, א שולד=צעטעל; אן אבליגאציע פון אן אקציען=געזעלשאפט; א בעשייניגונג וואס דאס צאל=אמט [טאמאזשנע] גיט ארויס צו איינעם וואס האט אריינגעפיהרט אויסלענדישע סחורה, אז ער דארף בעקומען צוריק אויסגעצאהלט דאס געלד, וואס ער האט אבגעצאהלט אלס גרענעץ=אבצאהל, ווען ער וועט די סחורה צוריק ארויספיהרען פון לאנד.

deben'tured *a.* (די-בענ'-טשורד) געזיכערט דורך א שטר=חוב אדער שולד=צעטעל; וואס איז בערעכטיגט צו בעקומען אויסגעצאהלט צוריק די גרענעץ=אבצאהל פאר צוריק ארויסגעפיהרטע אויסלענדישע סחורות.

deben'tured goods (די-בענ'-טשורד גודז) סחורות, פאר וועלכע מען בעצאהלט צוריק די גרענעץ=אבצאהל, ווען זיי ווערען ארויסגעפיהרט צוריק פון'ם לאנד.

deb'ile *a.* (דעב'-איל) שוואך.

debil'itant *a. and n.* (די-ביל'-אי-טענט) וואס שוואכט אב; א מעדיצין צו פערמינדערען אויפרעגונג.

debil'itate *v.* (די-ביל'-אי-טייט) שוואך מאכען.

debilita'tion *n.* (די-ביל-אי-טיי'-שאן) אן אבשוואכונג, דאס שוואך ווערען.

debil'ity *n.* (די-ביל'-אי-טי) שוואכקייט, מאטקייט.

Old people generally suffer from **debility**.

deb'it *v. and n.* (דעב'-איט) דעבעטירען, פערשרייבען אויף דער דעבעט=זייט פון א רעכנונג; שטעלען אויף איינעם'ס רעכנונג: א חוב, דעבעט; די דעבעט=זייט פון א קאנטא [אין האנדעלס=ביכער].

deb'itor *n.* (דעב'-אי-טאר) א בעל חוב, איינער וואס איז שולדיג אימעצען.

debonair' *a.* (דעב-א-נעהר') העפליך, ליעבליך, גוטמוטיג, לוסטיג, פרעהליך.

His manner is very **debonair**.

debonair'ly *adv.* (דעב-א-נעהר'-לי) מיט העפליכקייט, ליעבליך, גוטמוטיג, לוסטיג.

debonair'ness *n.* (דעב-א-נעהר'-נעס) העפליכקייט. לוסטיגקייט, ליעבליכקייט, גוטהערציגקייט.

debouch' *v.* (דע-בוש') ארויסקומען. ארויסטרעטען, ארויסמארשירען [פון אן ענגען ארט].

débouché' *n.* (דע-בו-שיי') אן ערעפנונג [ווי די ערעפנונג פון א געשעפט]; אן אנהויב.

debouch'ment *n.* (דע-בוש'-מענט) דאס ארויסטרעטען אדער ארויסברעכען [פון אן ענגען ארט]; אן ארויסטריט; אן ארויסלאז.

debris' *n.* (דע-ברי') רואינען, חורבות; ברוכשטיקער.

debt *n.* (דעט) א שולד, א חוב; א זינד.

debtee' *n.* (דע-טיע') דער קרעדיטאר, דער מלוה.

debt'less *a.* (דעט'-לעס) פריי פון חובות.

debt of hon'or (דעט אוו אנ'-אר) אן עהרען=שולד [א שולד וואס קען געזעצליך ניט געמאהנט ווערען, נאר איז אבהענגיג פון דעם עהרען=ווארט פון דעם שולדנער. בעזאנדערס זיינען עס שולדען פון קארטען שפיעלען, וועטען א. ד. ג.].

debt'or *n.* (דעט'-אר) א בעל חוב, איינער וואס איז שולדיג געלד.

debts ac'tive and pas'sive (דעטס עק'-טיוו ענד פעס'-איוו) דער אקטיוו און דער פאסיוו פון א פירמע [דאס פערמעגען וואס די פירמע האט און ס'קומט איהר און איהרע חובות, וואס זי איז שולדיג אנדערע].

debts and ow'ing (דעטס ענד או'-אינג) פערמעגען און שולדען, אקטיוו און פאסיוו.

de'buscope *n.* (די'-באס-קאופ) אזא דאפעלטער שפיגעל פאר געאמעטרישע צוועקען, אין וועלכען די ביידע שפיעגעלפלעכען שטעהען אונטער א ווינקעל פון 70 גראד.

début' *n.* (דיי-ביו') דעביוט, אנהויב, דער ערשטער ארויסטריט אין געזעלשאפט אדער אויף דער סצענע.

débutant' *n.* (דיי-ביו-טאן') א דעביוטאנט, איינער וואס מאכט דעם ערשטען אויפטריט. ז. *debut*

débutante' *n.* (דיי-ביו-טאנט') א דעביוטאנטין, א יונג מיידעל וואס טרעט ארויס צום ערשטען מאל אין דער געזעלשאפט; אן אקטריסע וואס טרעט ארויס דאס ערשטע מאל אויף דער סצענע.

decac'erous *a.* (דע-קעס'-ע-ראס) וואס האט צעהן הערנער אדער ארעמס.

dec'achord *n.* (דעק'-ע-קארד) דוד'ס הארף [אזא צעהן=סטרונעגער מוזיק=אינסטרומענט].

dec'ad *n.* (דעק'-עד) ז. *decade*

dec'adal *a.* (דעק'-ע-דעל) וואס בעשטעהט פון צעהן טיילען; וואס האט שייכות צו צעהן=טיילינע זאכען.

dec'ade *n.* (דעק'-אייד) די צאהל צעהן א צעהנדלינג; א פעריאדע פון צעהן יאהר.

The American Republic was established in the eighth **decade** of the eighteenth century.

deca'dence *n.* (די-קיי'-דענס) דאס צופאלען, דאס זינקען, דאס אונטערגעהן, דאס אבשטארבען; דעקאדענץ [א געוויסע ריכטונג אין קונסט און ליטעראטור, וועלכע בעהויפטעט, אז לאנישער זין און רעאליטעט איז ניט דער עיקר פון פאעזיע און קונסט און אז די פארם פון דיכטונג און קונסט קען ניט זיין בעגרענעצט פון בעשטימטע פעסטגעשטעלטע כללים].

deca'dency *n.* (די-קיי'-דענ-סי) ז. *decadence*.

deca'dent *a. and n.* (די-קיי'-דענט) וואס פאלט פונאנדער, וואס זינקט, וואס שטארבט אב; א געפאלענער, א געזונקענער [איינער וואס פאלט אראב פון זיין הויכער שטעלונג אין דער געזעלשאפט]; א דעקאדענט [אן אנהענגער פון דער דעקאדענטישער ריכטונג אין דער ליטעראטור און קונסט. ז. *decadence*.

dec'agon *n.* (דעק'-ע-גאן) א צעהן־עקיגע געאמעטרישע פיגור.

decag'onal *a.* (דע-קעג'-א-נעל) וואס האט די פארם פון א געאמעטרישער צעהן־עקיגער פיגור.

dec'agram *n.* (דעק'-ע-גרעם) א צעהן־גראם געוויכט.

dec'agramme *n.* (דעק'-ע-גרעם) ז. *decagram*.

dec'agyn *n.* (דעק'-ע-דזשין) א פלאנצע וואס האט צעהן פיסטילען [„פיסטיל" איז דער ווייבליכער ארער זוימען־טראגענדער ארגאן פון א בליהענדער פלאנצע].

Decagyn'ia *n.* (דעק-ע-דזשינ'-אי-א) דער מין פלאנצען וואס האבען צעהן פיסטילען. ז. *decagyn*.

decagyn'ian *n.* (דעק-ע-דזשינ'-אי-ען) ז. *decagynous*.

decag'ynous *a.* (דע-קעדזש'-אי-נאס) וואס האט צעהן פיסטילען. ז. *decagyn*.

decahe'dral *a.* (דעק-ע-הי'-דרעל) צעהן־זייטיג [וועגען א געאמעטרישען קערפער].

decahe'dron *n.* (דעק-ע-הי'-דראן) א דעקאעדער [א געאמעטרישער קערפער מיט צעהן זייטען־פלעכען].

decalcifica'tion *n.* (די-קעל-סי-פי-קיי'-שאן) דאס אראבנעהמען דעם גרינשטיין וואס וואקסט אן אויף די צייהנער.

dec'aliter *n.* (דעק'-ע-לי-טער) א דעקאליטער [א פליסיגקייטס־מאס פון צעהן ליטער וואס איז גלייך 2.64 אמעריקאנער גאלאנס].

dec'alitre *n.* (דעק'-ע-לי-טער) ז. *decaliter*.

decal'ogist *n.* (דע-קעל'-א-דזשיסט) איינער וואס ערקלערט די עשרת הדברות אדער מאכט צו זיי א פירוש.

dec'alogue *n.* (דעק'-ע-לאג) די צעהן געבאט, די עשרת הדברות.

Decameron'ic *a.* (דע-קעם-ע-ראנ'-איק) וואס איז שייך אדער איז ענליך צום דעקאמעראן [א בעריהמטע זאמלונג פון ערצעהלונגען פון דעם איטאליענישען שריפטשטעלער באקאטשיא].

dec'ameter *n.* (דעק'-ע-מי-טער) א דעקאמעטער [א לענגען־מאס פון צעהן מעטער, וואס איז גלייך 32.8 פוס].

dec'ametre *n.* (דעק' ע מי טער) ז. *decameter*.

decamp' *v.* (די-קעמפ') 1. פערלאזען דעם לאגער, אוועקמארשירען; 2. זיך אבטראגען, אנטלויפען, מאכען פליטה.

1. The army **decamped** at six o'clock. 2. They had privately **decamped** from my father's house.

decamp'ment *n.* (די-קעמפ'-מענט) דאס פערלאזען דעם לאגער, דאס אוועקמאשירען.

dec'anal *a.* (דעק'-ע-נעל) וואס אנבעלאנגט צו א דעקאן אדער זיין וואהנונגס־פלאץ. ז. *dean*.

decan'der *n.* (דע-קענ'-דער) א פלאנצע וואס האט צעהן שטויבפעדים [דער שטויבפאדים איז דער מענליכער ארגאן פון די בליהונגס־פלאנצען].

Decan'dria *n.* (דע-קענ'-דרי-א) די פלאנצען וואס האבען צעהן שטויבפעדים. ז. *decander*.

decan'drian *a.* (דע-קענ'-דרי-ען) וואס האט צעהן שטויבפעדים [וועגען פלאנצען].

decan'drous *a.* (דע-קענ'-דראס) וואס האט צעהן שטויבפעדים [וועגען פלאנצען].

decan'gular *a.* (דע-קענ'-גיו-לער) צעהן־ווינקלדיג.

decant' *v.* (די-קענט') פילטרירען, ליימערען; איבערגיסען פון איין כלי אין אן אנדערער.

decanta'tion *n.* (די-קענ-טיי'-שאן) פילטרירונג; דאס איבערגיסען פון איין כלי אין אן אנדערער.

decan'ter *n.* (די-קענ'-טער) א פערציערטע קאראפינקע צום האלטען ליקער אדער וויין צום טיש; א כלי צום פילטרירען; איינער וואס פילטרירט ליקער.

decapet'alous *a.* (דעק-ע-פעט'-ע-לאס) וואס האט צעהן בלומען־בלעטער [וועגען געוויסע בלומען].

decaphyl'lous *a.* (דעק-ע-פיל'-אס) צעהן־בלעטערדיג [וועגען פלאנצען].

decap'itate *v.* (די-קעפ'-אי-טייט) אראבהאקען דעם קאפ, קעפען; אראבווארפען פון אמט, מאכען אוים פריץ.

decapita'tion *n.* (די-קעפ-אי-טיי'-שאן) דאס אראבהאקען דעם קאפ, דאס קעפען; דאס אראבווארפען פון אמט, דאס מאכען אוים פריץ.

dec'apod *n. and a.* (דעק'-ע-פאד) א צעהן־פיסיגער [ווי א קרעבס, א ראק]; צעהן־פיסיג.

Decap'oda *n.* (דע-קעפ'-א-דא) דער מין צעהן־פיסיגע קרעבס־טהיערע.

decap'odal *a.* (דע-קעפ'-א-דעל) צעהן־פיסיג.

dec'apode *a. and n.* (דעק'-ע-פאוד) ז. *decapod*.

decapod'iform *a.* (דעק-ע-פאד'-אי-פארם) וואס האט די פארם פון א ראק [קרעבס].

decap'odous *a.* (דע-קעפ'-א-דאס) צעהן־פיסיג.

decar'bonate *v.* (די-קאר'-בא-נייט) בעפרייען פון קויהלען־שטאף.

decarboniza'tion *n.* (די-קאר-בא-ני-זיי'-שאן) דאס בעפרייען פון קויהלען־שטאף [ווי דאס ווערט געטהאן ביים פערוואנדלען גוס־אייזען אין שטאל]; די טיילווייזע בעפרייאונג פון קויהלען־שטאף.

decar'bonize *v.* (די-קאר'-בא-נאיז) בעפרייען פון קויהלען־שטאף.

decar'burise *v.* (די-קאר'-ביו-ראיז) ז. *decarburize*.

decarburiza'tion *n.* (די-קאר-ביו-רי-זיי'-שאן) דאס בעפרייען פון קויהלען־שטאף. ז. *decarbonization*.

decar'burize *v.* (די-קאר'-ביו-ראיז) בעפרייען אין גאנצען, אדער צום טייל, פון קויהלען־שטאף.

decare' *n.* (דע-קעהר') א פלעכען־מאס פון טויזענד קוואדראט־מעטער.

dec'astere *n.* (דעק'-ע-סטיר) צעהן קוביק מעטער.

dec'astich *n.* (דעק'-ע-סטיק) א פאעמא, וואס בעשטעהט פון צעהן שורות.

dec'astyle *a.* (דעק'-ע-סטאיל) וואס האט צעהן זיילען אין פראנט [וועגען געוויסע אלטע טעמפלען].

A **decastyle** temple.

decasyllab'ic *a.* (דעק-ע-סי-לעב'-איק) וואס ענטהאלט צעהן זילבען.

decasyl'lable *n.* (דעק-ע-סיל'-עבל) א שורה וואס ענטהאלט צעהן זילבען.

decau'date *v.* (די-קאה'-דיים) אראבהאקען דעם עק.

decay' *n. and v.* (די-קיי') דאס פערדארבען ווערען; דאס צופוילט ווערען; דאס פונאנדערפאלען; דאס אבשטארבען; צופאלען; זינקען; פוילען, פערדארבען ווערען; שוואך ווערען; אבשטארבען.

decayed'ness *n.* (די-קייד'-נעס) דאס זיין צופוילט, דאס זיין פערדארבען, דאס זיין פונאנדערגעפאלען.

decayed' stores (די-קייד' סטאורז) פערדארבענער פראוויאנט.

decayed' wine (די-קייד' הוואין) אויסגעוועפטער וויין.

decayed' with age (די-קייד' הוויטה איידזש) צופאלען פון עלטער.

decay'er *n.* (די-קיי'-ער) עטוואס וואס פעראורזאכט אז א זאך זאל פוילען אדער פערדארבען ווערען.

decease' *n. and v.* (די-סיעס') די פטירה, דער טויט; נפטר ווערען, שטארבען.

deceased' *a.* (די-סיעסט') געשטארבען; נפטר געווארען.

dece'dent *n.* (די-סי'-דענט) א פערשטארבענער, א נפטר.

deceit' *n.* (די-סיעט') פאלשקייט; בעטרוג; א נארעריי; שווינדעל; גנב'ישע שטיק.

deceit'ful *a.* (די-סיעט'-פול) בעטריגעריש, שווינדלעריש, אבנארעריש.

deceit'fully *adv.* (די-סיעט'-פול-אי) אויף א בעטריגערישען אדער שווינדלערישען אופן; מיט בעטרוג; מיט דער אבזיכט צו בעטריגען אדער בעשווינדלען.

deceit'fulness *n.* (די-סיעט'-פול-נעס) די נייגונג צו זיין בעטריגעריש אדער שווינדלעריש; בעטריגערישקייט.

deceit'less *a.* (די-סיעט'-לעס) אהן פאלשקייט, אהן שווינדעל.

deceiv'able *a.* (די-סיעוו'-עבל) וואס קען בעשווינדעלט אדער אבגענארט ווערען.

deceiv'ableness *n.* (די-סיעוו'-עבל-נעס) דאס קענען בעשווינדעלט אדער אבגענארט ווערען.

deceiv'ably *adv.* (די-סיעוו'-ע-בלי) אויף א בעטריגערישען אדער שווינדלערישען אופן.

deceive' *v.* (די-סיעוו') בעשווינדלען, אבנארען.

deceiv'er *n.* (די-סיעוו'-ער) א שווינדלער, א בעטריגער, אן אבנארער.

Decem'ber *n.* (די-סעמ'-בער) דער מאנאט דעצעמבער.

Decem'berly *a.* (די-סעמ'-בער-לי) ווי אין דעצעמבער; ווינטערדיג; קאלט.

Decem'brist *n.* (די-סעמ'-בריסט) א דעקאבריסט [איינער פון דעם רעוואלוציאנערען פערבאנד אין רוסלאנד, וואס

האט געשטרעבט איינצופיהרען א קאנסטיטוציע אין רוסלאנד. דעם עפענטליכען ארויסטריט האט דיעזער פערבאנד געמאכט דעם 28טען דעצעמבער אין יאהר 1825, ווען די סאלדאטען האבען געדארפט שווערען טרייהייט צו ניקאלאי דעם ערשטען, וועלכער איז דאן ארויף אויף דעם רוסישען טהראן].

decem'fid *a.* (די-סעמ'-פיד) געטיילט אין צעהן טיילען, צעהן-שפאלטיג [ווענען געוויסע פלאנצען].

decemped'al *a.* (די-סעמ-פעד'-על) וואס האט צעהן פיס; צעהן-פיסיג.

decem'vir *n.* (די-סעמ'-וויר) א דעצעמוויר [איינער פון די צעהן פערזאן וואס האבען צונויפגעשטעלט מיט זיך א קאנסטיטוציאנעלע קערפערשאפט אין דעם אלטען רוים. אזעלכע קערפערשאפטען זיינען געוועזן פיער: פאר פערוואלטונג, פאר געריכט, פאר רעליגיאן און פאר לאנדווירטשאפט]; איינער פון א צעהן-גליעדעריגער אפיציעלער קערפערשאפט.

decem'viral *a.* (די-סעמ'-ווי-רעל) וואס איז שייך צו די דעצעמווירען. ז. *decemvir*.

decem'virate *n.* (די-סעמ'-ווי-רייט) אן אפיציעלע קערפערשאפט וואס בעשטעהט פון צעהן מיטגליעדער.

de'cency *n.* (די'-סענ-סי) אנשטענדיגקייט; שטאט; זיטליכקייט.

decen'nary *n. and a.* (די-סענ'-ע-רי) א פעריאדע פון צעהן יאהר; א בעצירק פון צעהן פאמיליעס; וואס איז שייך צו א בעצירק פון צעהן פאמיליעס.

decen'nial *a. and n.* (די-סענ'-אי-על) צעהן-יעהריג; א צעהן-יעהריגער יובילעאום.

decen'noval *a.* (די-סענ'-א-וועל) וואס געהערט צו דער צאהל ניינצעהן; וואס איז שייך צו א פעריאדע פון ניינצעהן יאהר.

decen'novary *a.* (די-סענ'-א-ווע-רי) ז. *decennoval*.

de'cent *a.* (די'-סענט) אנשטענדיג; זיטליך, סטאטעטשנע.

de'cently *adv.* (די'-סענט-לי) אויף אן אנשטענדיגען אופן; מיט שטאט; מיט גוטער בענעהמונג; מיט יושר; מיט טאלעראנץ.

de'centness *n.* (די'-סענט-נעס) ז. *decency*.

decentraliza'tion *n.* (די-סענ-טרעל-אי-זיי'-שאן) דעצענטראליזירונג; דאס זיין דעצענטראליזירט [הויפטזעכליך ווענען דער רעגיערונגס פארם וואס בעצוועקט, אז נים די גאנצע רעגיערונגס-מאכט זאל זיין קאנצענטרירט אין די הענד פון דער צענטראלער רעגיערונג].

decen'tralize *v.* (די-סענ'-טרעל-איז) דעצענטראליזירען, אוועקנעהמען פון צענטער. ז. *decentralization*.

decep'tion *n.* (די-סעפ'-שאן) בעטרוג, אבנארעריי; שווינדעל; אן אילוזיע; דאס זיין בעשווינדעלט אדער בעטראגען.

decep'tive *a.* (די-סעפ'-טיוו) בעטריגעריש, פאלש.

decep'tively *adv.* (די-סעפ'-טיוו-לי) אויף א בעטריגערישען אדער שווינדלערישען אופן.

decep'tiveness *n.* (די-סעפ'-טיוו-נעס) די נייגונג צו שווינדעל, בעטרוג אדער פאלשקייט.

deceptiv'ity *n.* (די-סעפ-טיוו'-אי-טי) דאס זיין בעטריגעריש אדער שווינדלעריש

decep'tory *a.* (די-סעפ'-טא-רי) וואס נארט, וואס בעטריגט.

decern' *v.* (די-סוירן') משפט'ען, ארויסגעבען א פסק-דין אדער אורטייל.

decer'niture *n.* (די-סויר'-ני-טשור) א פסק-דין, אן אורטייל פון א געריכט.

decharm' *v.* (די-טשארם') בעפרייען פון צויבער, אראבנעהמען דעם כשוף.

dechristianiza'tion *n.* (די-קריס-טשיענ-אי-זיי'-שאן) אבווענדונג פון קריסטענטום; אויסווארצלונג פון דעם קריסטליכען גייסט.

dechris'tianize *v.* (די-קריס'-טשיענ-איז) זיך אבווענדען פון'ם קריסטענטום; אבציהען פון'ם קריסטענטום; אויסווארצלען דעם קריסטליכען גייסט.

deciare' *n.* (דעס-יעהר') א פלעכען-מאס פון צעהן קוואדראט-מעטער.

deci'dable *a.* (די-סאי'-דעבל) וואס קען ווערען ענטשיעדען; בעשטימבאר.

decide' *v.* (די-סאיד') בעשטימען, ענטשיידען, ענטשליסען זיך.

deci'ded *a.* (די-סאי'-דעד) בעשטימט; ענטשיעדען; ענטשלאסען.

deci'dedly *adv.* (די-סאי'-דעד-לי) לחלוטין, אהן שום צווייפעל; אויף אן ענטשיידענדען אופן; קלאר און בינדיג.

deci'dedness *n.* (די-סאי'-דעד-נעס) ענטשלאסענהייט, ענטשיעדענהייט, בעשטימטהייט.

deci'der *n.* (די-סאי'-דער) דער וואס ענטשיידעט; דער שיעדס-ריכטער.

deci'dingly *adv.* (די-סאי'-דינג-לי) אויף אן ענטשיידענדען אופן.

decid'uous *a.* (די-סיד'-יו-אס) אראבפאלענדיג; וואס פאלט אראב נאך א בעשטימטער צייט [ווי פרוכט אדער בלעטער]; נים פעסט, נים בעשטענדיג.

decid'uous in'sects (די-סיד'-יו-אס אינ'-סעקטס) די אינזעקטען, ביי וועלכע עס פאלען אראב די פליעגלען נאך דער געשלעכטליכער פארונג [ווי ביי דער "זוי" פון מוראשקעס].

decid'uousness *n.* (די-סיד'-יו-אס-נעס) דאס האבען די אייגענשאפט אראבצופאלען נאך א בעשטימטער צייט [ווי פרוכט אדער בלעטער].

dec'igram *n.* (דעס'-אי-גרעם) א דעציגראם [א געוויכט פון א צעהנטעל גראם]. ז. *gram*.

dec'igramme *n.* (דעס'-אי-גרעם) ז. *decigram*.

dec'iliter *n.* (דעס'-אי-לי-טער) א צעהנטעל פון א ליטער. ז. *liter*.

dec'ilitre *n.* (דעס'-אי-לי-טער) ז. *deciliter*.

decil'lion *n.* (די-סיל'-יאן) א דעציליאן [אין דער ענגלישער ציפער-סיסטעם — 1 מיליאן געדאפעלט 10 מאל מיט זיך אליין, וואס איז גלייך צו אן 1 מיט 60 נולען; אין דער פראנצויזישער און אמעריקאנער ציפער-סיסטעם — 1 טויזענד געדאפעלט 11 מאל מיט זיך אליין, וואס איז גלייך צו אן 1 מיט 33 נולען].

decil'lionth *a. and n.* (דע-סיל'-יאנטה) וואס איז שייך צו א דעציליאן; איין דעציליאנטעל, א דעציליאנטע טייל. ז. *decillion*.

dec'imal *a. and n.* (דעס'-אי-מעל) דעצימאל, געטיילט אין צעהן; געצעהלט אין צעהנדליג; א דעצימאל-ברוך, א צעהנט-חלק.

dec'imal bal'ance (דעס'-אי-מעל בעל'-ענס) א דעצימאל-וואג [אזא וואג, וואס דאס געוויכט אויף איין וואג-שאל באלאנסירט מיט א צעהן מאל שווערערע מאסע אויף דער אנדערער שאל].

dec'imal frac'tion (דעס'-אי-מעל פרעק'-שאן) א דעצימאל-ברוך [א טייל פון א גאנצע, וואס ווערט אויסגעדריקט נור דורך צעהנטעל, הונדערטעל, טויזענדטעל א. ז. וו., ווי .001 ,.01 ,.1 א. ז. וו. אדער .234 ,.023 א. ז. וו.].

dec'imalism *n.* (דעס'-אי-מעל-איזם) דאס דעצימאל-סיסטעם. ז. *decimal system*.

dec'imalist *n.* (דעס'-אי-מעל-איסט) אן אנהעננער פון דעם דעצימאל-סיסטעם אין וואג, אין מאס א. ד. ג.

decimaliza'tion *n.* (דעס-אי-מעל-אי-זיי'-שאן) אומרעכענען אויף דאס דעצימאל-סיסטעם; איינפיהרען דאס דעצימאל-סיסטעם.

dec'imalize *v.* (דעס'-אי-מעל-איז) אומרעכענען אויף דעם יסוד פון דעצימאל-סיסטעם; איבערפיהרען אויף א דעצימאל-סיסטעם.

dec'imally *adv.* (דעס'-אי-מעל-אי) אין צעהנער אדער צעהנטלעך; דורך דעצימאל.

dec'imal meas'ure (דעס'-אי-מעל מעזש'-אור) א מאס וועלכע געהערט צו דעם דעצימאל-סיסטעם, ווי מעטער, ליטער, גראם א. ד. ג.

dec'imal nota'tion (דעס'-אי-מעל נא-טיי'-שאן) די דעצימאלע ציפער-סיסטעם [די געוועהנליכע ציפער-סיסטעם וואס ווערט געברויכט, וואו יעדע ציפער אין דער רייה פון רעכטס צו לינקס ווערט פערגרעסערט 10 מאל].

dec'imal point (דעס'-אי-מעל פאינט) א דעצימאל פונקט [דער פונקט וואס שטעלט זיך פאר א דעצימאל-ברוך ווי .1, .02].

dec'imal sys'tem (דעס'-אי-מעל סיס'-טעם) דאס דעצימאל-סיסטעם [א סיסטעם, וואו מאסען און וואגען זיינען גרעסער אדער קלענער איינע פון דער אנדערער אין צעהן מאל, ווי מעטער, ליטער, גראם א. ד. ג.].

dec'imate *v.* (דעס'-אי-מייט) 1. אויסקלייבען דורך גורל יעדען צעהנטען צום טויטען [א בארבארישער מנהג פון אלטע צייטען ביים בעשטראפען קריעגס-געפאנגענע אדער רעבעלען]; 2. א תל מאכען, טויטען מאסענווייז.

2. The troops were decimated by the enemy's fire.

decima'tion *n.* (דעס-אי-מיי'-שאן) דאס אויסקלייבען יעדען צעהנטען דורך גורל צום טויטען; דאס טויטען מאסענווייז; דאס מאכען א תל.

dec'imator *n.* (דעס'-אי-מיי-טאר) אייינער וואס טויטעט יעדען צעהנטען [פון געפאנגענע]; א פערוויסטער.

decime' *n.* (דע-סים') א פראנצויזישע מטבע, וואס איז א צעהנטעל פון א פראנק [אן ערך צוויי אמעריקאנער סענט].

dec'imeter *n.* (דעס'-אי-מי-טער) א דעצימעטער [א לענגען מאס, וואס איז א צעהנטעל פון א מעטער].

dec'imetre *n.* (דעס'-אי-מי-טער) ז. *decimeter*.

dec'imo-octa'vo *n.* (דעס'-אי-מאו-אק-טיי'-וואו) דאס אכטצעהנטעל-פארמאט [ווענען דרוקשריפטען ווען אכטצעהן זייטלעך געהען אין א דרוק-בויגען].

dec'imo-sex'to *n.* (דעס'-אי-מאו-סעקס-

מאן) דאס זעכצעהנטעל־פארמאט [ווענען דרוק־שריפטען, ווען זעכצעהן זייטלעך געהען אין א דרוק־בויגען].

deci'pher *v.* (די־סאי'־פער) 1. דעשיפרירען, דורכלעזען א שיפרירטען בריעף אדער אנדער שריפט, וואס איז געשריבען פערשטעלט; 2. לעזען וואס איז אונקלאר געשריבען; 3. ערקלערען, ענטדעקען דעם זין פון א פערפלאנטערטען, אונקלארען עניין אדער זאך; 4. בעשרייבען.
1. The manager took the code and proceeded to decipher the massage. 2. We find it hard to decipher this manuscript.

deci'pherable *a.* (די־סאי'־פער־עבל) וואס קען דעשיפרירט ווערען [ווענען א שריפט וואס איז געשריבען פערשטעלט]; וואס קען דורכגעלעזען ווערען, וואס קען ערקלערט ווערען.

deci'pherer *n.* (די־סאי'־פער־ער) איינער וואס דעשיפרירט [לעזט א פערשטעלטע אדער אונקלארע שריפט]; אן ערקלערער; איינער וואס פלאנטערט פונאנדער א שווערען עניין.

deci'pheress *n.* (די־סאי'־פער־עס) איינע וואס דעשיפרירט א שריפט; איינע, וואס פלאנטערט פונאנדער א שווערען עניין; אן ערקלערערין.

deci'pherment *n.* (די־סאי'־פער־מענט) דאס דורכלעזען שיפרירטע שריפטען; דאס פונאנדערפלאנטערען א שווערען עניין; דאס ערקלערען.

decip'ium *n.* (די־סיפ'־אי־אם) אזא מעטאל, וועלכען מען האט געפונען אין נארד־קאראלאינע אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא [אין דער כעמיע איז דיעזער מעטאל ניט אנערקענט אלס כעמישער גרונד־עלעמענט].

deci'sion *n.* (די־סיזש'־אן) פסק־דין; ענטשיידונג, ענטשלוס.
The court rendered its decision.

deci'sive *a.* (די־סאי'־סיוו) ענטשיידענד; בעשטימט.
The opinion of the court is decisive on the question.

deci'sively *adv.* (די־סאי'־סיוו־לי) אויף אן ענטשלאסענעם, בעשטימטען אדער ענטשיידענדען אופן.

deci'siveness *n.* (די־סאי'־סיוו־נעס) געוויסהייט; בעשטימטהייט, ענטשיעדענהייט.

deci'sive step (די־סאי'־סיוו סטעפ) א וויכטיגער, ענטשיידענדער שריט.

decistère' *n.* (דעס־אי־סטעהר') א צעהנטעל פון א קוביק־מעטער אדער פון א קילאליטער [א טויזענדטעל פון א ליטער].

decit'izenize *v.* (די־סיט'־איזנ־איז) אוועקנעהמען דאס בירגער־רעכט; מאכען פאר אוים בירגער.

deciv'ilize *v.* (די־סיוו'־אי־לאיז) אראבברייינגען פון א ציווילוזירטען צושטאנד צו א ווילדען.

deck *v. and n.* (דעק) בעדעקען; בעפוצען: א פערדעק פון א שיף; א טאליע [טעשעל] קארטען.

deck'-beam *n.* (דעק'־ביעם) איינער פון די באלקענס וואס האלטען אונטער דעם פערדעק פון א שיף.

deck'-car'go *n.* (דעק'־קאר'־גאו) די פראכט וואס ווערט געלעגט אויף דעם פערדעק פון א שיף.

decked *a.* (דעקט) בעפוצט; וואס האט א פערדעק [ווענען א שיף].

deck'er *n.* (דעק'־ער) איינער אדער עטוואס, וואס בעפוצט אדער בערעקט: א דעק־טוך; א שיף וואס האט א פערדעק.

deck'-hand *n.* (דעק'־הענד) אן ארבייטער וואס איז בעשעפטיגט אויף דעם פערדעק פון א שיף.

deck'-house *n.* (דעק'־האוס) אזא ביידעל וואס ווערט געמאכט פאר געוויסע צוועקען אויף דעם פערדעק פון א שיף.

deck'ing *n.* (דעק'־אינג) דאס בעפוצען; די בעפוצונג; אן ארנאמענט.

deck'le *n.* (דעקל) אזא ראהם וואס ווערט געברויכט ביים פאבריצירען פאפיער אבצופאסען די גרוים פון פאפיער־בויגען; אזא לייוועגדער באנד אין א פאפיער־מאשין וואס ווערט אנגעשטעלט פון ביידע זייטען פון פאפיער־בויגען איהם ניט צו דערלאזען צו ווערען ברייטער ווי די נויטיגע גרוים; דער רויהער ברעג פון א פאפיער־בויגען.

deck'le-edged *a.* (דעקל'־ערזשד) מיט רויהע ברעגען [ווענען ביכער וועלכע ווערען געבונדען מיט רויהע, ניט קיין ארומגעשניטענע בלעטער].

deck'le-strap *n.* (דעקל'־סטרעפ) אזא רימען אין א פאפיער מאשין וואס לויפט ביים ראנד פון פאפיער־בויגען, ניט צו דערלאזען, אז ער זאל ארויסקומען ברייטער ווי די נויטיגע מאס.

deck'-load *n.* (דעק'־לאוד) 1. *deck-cargo*

deck out (דעק אוט) אויספוצען.
The ladies were decked out in the height of fashion.

deck'-pas'sage *n.* (דעק'־פעס'־ערזש) די רייזע אויפ'ן פערדעק פון א שיף.

deck'-pas'senger *n.* (דעק'־פעס'־ענ־דזשער) א רייזענדער אויף דעם פערדעק פון א שיף.

deck'-plate *n.* (דעק'־פלייט) אזא מעטאל־פלאטע מיט וועלכער עס ווערט בעדעקט דער הייץ־פלאץ פון דער דאמפף־מאשין אין א שיף, כדי צו שיצען דעם פערדעק פון שיף פון היץ.

deck'-pump *n.* (דעק'־פאמפ) אזא האנד־פומפ וואס ווערט בענוצט צום וואשען דעם פערדעק פון א שיף.

declaim' *v.* (די־קליים') דעקלאמירען, פארלעזען; דרש'ענען; טומלען; רעדען פוסטע, הויכע ווערטער.

declai'mant *n.* (די־קליי'־מענט) א דעקלאמאטאר; א מליצה'דיגער רעדנער; איינער וואס טרעט ארוים היציג נעגען א זאך.

declai'mer *n.* (די־קליי'־מער) א דעקלאמאטאר, א פארלעזער; א מליצה'דיגער רעדנער.

declama'tion *n.* (דעק־לע־מיי'־שאן) א דעקלאמאציאן; א מליצה'דיגע אדער היציגע רעדע.

declam'atory *a.* (די־קלעמ'־ע־טא־רי) דעקלאמאטאריש; בלויז פאר דעקלאמאציאן.

declar'able *a.* (די־קלעהר'־עבל) וואס קען בעוויזען ווערען; וואס קען דערקלערט ווערען.

declar'ant *n.* (די־קלעהר'־ענט) איינער וואס מאכט אן ערקלערונג אין געריכט.

declara'tion *n.* (דעק־לע־ריי'־שאן) אן ערקלערונג, א בעקאנטמאכונג; א דאקומענט וואס ענטהאלט אן ערקלערונג אדער בעקאנטמאכונג.

declara'tion of faith (דעק־לע־ריי'־שאן אוו פייטה) דער רעליגיעזער אני מאמין; פרינציפען־ערקלערונג.

Declara'tion of Indepen'dence (דעק־לע־ריי'־שאן אוו אינ־דע־פענ'־דענס) די אונאבהענגינקייטס ערקלערונג פון די ענגלישע קאלאניעס אין אמעריקא, וועלכע איז געמאכט געווארען דעם 4טען יולי, 1776 [די בעפרייאונג פון די נארד־אמעריקאנישע שטאאטען, די איצטיגע פעראייניגטע שטאאטען פון דער הערשאפט פון גרויס בריטאניען].

Declara'tion of Indul'gence (דעק־לע־ריי'־שאן אוו אינ־דאל'־דזשענס) א מאניפעסט פון די ענגלישע קעניגע פון דער סטיוארט דינאסטיע אין 17טען יאהרהונדערט, אין וועלכען עס זיינען געגעבען געזעץ געשענקט געווארען מעהר רעכטע צו אנהענגער פון פרעמדע רעליגיאנען [ניט פון דער אנגליקאנישער קירך].

declara'tion of inten'tion (דעק־לע־ריי'־שאן אוו אינ־טענ'־שאן) אן ערקלערונג וואס דארף געמאכט ווערען אין געריכט פון אן אויסלענדער ווען ער וויל ווערען אן אמעריקאנער בירגער.

declara'tion of war (דעק־לע־ריי'־שאן אוו הוואהר) קריעגס־ערקלערונג.

declar'ative *a.* (די־קלער'־ע־סיוו) ערקלערענדיג, בעקאנטמאכענדיג.

declar'atively *adv.* (די־קלער'־ע־טיוו־לי) אויף אן ערקלערענדען אופן; דורך בעקאנטמאכונג, דורך ערקלערונג.

declar'atorily *adv.* (די־קלער'־ע־טא־רי־לי) דורך ערקלערונג אדער פארשטעלונג.

declar'atory *a.* (די־קלער'־ע־טא־רי) ערקלערענדיג; פארשטעלענדיג, אנצייגענדיג.

declare' *v.* (די־קלעהר') ערקלערען, אנצייגען; בעקאנטמאכען; בעקאנטמאכען אן ענטשיידונג; פערזיכערען, פראקלאמירען; דערצעהלען; איבערגעבען אין צאל־אמט אן אויספיהרליכע פערצייכנים פון סחורות, פאר וועלכע עס דארף געצאהלט ווערען גרענעץ־אבצאל.

declare' a div'idend (די־קלעהר' ע דיוו'־אי־דענד) ערקלערען זיך גרייט צו צאהלען דיווידענד [ריוח].

declared' *a.* (די־קלעהרד') פראקלאמירט, פערעפענטליכט, בעקאנט געמאכט; אפען ארויסגעזאגט; אפען.
I am a declared candidate for the office.

declar'edly *adv.* (די־קלעהר'־עד־לי) אפען, בעשטימט.

declar'edness *n.* (די־קלעהר'־עד־נעס) דאס זיין ערקלערט, אנגעציינט אדער בעקאנט געמאכט; דאס זיין פראקלאמירט.

declare' in debt (די־קלעהר' אין דעט) אנקלאגען אין געריכט פאר חובות.

declare' off (די־קלעהר' אף) זיך אבזאגען פון געוויסע פערפליכטונגען אדער אונטערנעהמונגען; זיך אבזאגען פון א געוואהנהייט.
She declared the engagement off.

declare' one's self (די־קלעהר' הוואנז סעלף) ארויסזאגען א מיינונג, ארויסטרעטען פאר אדער נעגען עטוואס.
He declared himself for woman-suffrage.

declar'er *n.* (די־קלעהר'־ער) א בעקאנטמאכער, א פראקלאמירער; אן ערקלערער.

declare' war (די־קלעהר' הוואהר) ערקלערען קריעג.

declassed' *a.* (די־קלעסט') וואס איז א יורד, וואס איז א נעפאלענער; וואס איז ארויסגעשטויסען פון דער געזעלשאפט.

declen'sion *n.* (די־קלענ'־שאן) א בארג־אראב; משופע'דינקייט; נייגונג; אן אבוויכונג: אן אבזאג; א פאלען אדער זינקען אויף א נידריגע מדרגה; די בויגונג פון הויפטווערטער [די גראמאטיקאלישע ענדערונג פון די ווערטער וואס בעצייכענען

א נאמען פון א זאך, ווי צ. ב. דער פאַ=טער, דעם פאטער'ס א. ז. וו.].

declen'sional *a.* (די-קלענ'-שאַנ-על) וואס איז שייך צו דער בויגונג פון הויפט=ווערטער [די גראמאטיקאלישע ענדערונג פון הויפטווערטער].

decli'nable *a.* (די-קלאי'-נעבל) וואס קען געבויגען ווערען [בעזאנדערס ווענען די גראמאטיקאלישע ענדערונגען פון הויפט=ווערטער].

decli'nal *a.* (די-קלאי'-נעל) נעבויגען נאך אונטען; משופע'דיג.

dec'linate *a.* (דעק'-לי-נייט) נעבויגען נאך אונטען [ווענען פלאנצען וואס זיינען געבויגען].

declina'tion *n.* (דעק-לי-ניי'-שאַן) דע=קלינאציאן, דאס בויגען, דאס בויגען נאך אונטען אדער אראב=צו; דאס זינקען אדער פאלען אויף א נידריגע מדרגה; דאס אב=נייגען אן א זייט; דאס אבווייכען פון דער גראדער ליניע; דאס אראבגעהן פון דרך הישר; דאס אבזאגען זיך; צוריקווייזונג; די אבווייכונג פון דער מאגנעט=נא=דעל פון איהר ריכטונג; דער ווינקעל וואס בילדעט זיך צווישען דעם מאגנעטישען מערידיאן און דעם געאגראפישען; די ווייטקייט פון א שטערען פון דעם עקוואַ=טאר פון דער ערד.

declina'tional *a.* (דעק-לי-ניי'-שאַנ-על) וואס איז שייך צו דעקלינאציאן. ז. *declination*

declina'tional tide (דעק-לי-ניי'-שאַנ-על טאיד) דאס הויבען זיך און אבפאלען פון דעם וואסער פון ים [עבע און פלוט], וואס ווערט פעראורזאכט דורך דער ענדע=רונג פון דער ווייטקייט פון דער לבנה פון דער ערד.

declina'tion com'pass (דעק-לי-ניי'-שאַן קאמ'-פעס) א ספעציעלער איינגע=שטעלטער קאמפאס צום מעסטען די אבווייכונגען פון א מאגנעטישער נאדעל.

declina'tion of the com'pass (דעק-לי-ניי'-שאַן אוו טהי קאמ'-פעס) די אבווייכונג פון דער קאמפאס=מאגנעט=נא=דעל פון דעם ווירקליכען מערידיאן אין וועלכען עס איז פלאץ [אין ניו=יארק צ. ב. וויכט אב די מאגנעט=נאדעל פון א קאמפאס אויף אן ערך 8 גראד פון מערי=דיאן אין דער ריכטונג צו מערב זייט].

declina'tion of the nee'dle (דעק-לי-ניי'-שאַן אוו טהי ניעדל) ז. *declination of the compass*

dec'linator *n.* (דעק'-לי-ניי-טאר) אן אינסטרומענט צו מעסטען די ווייטקייט פון א שטערען פון עקוואטאר פון דער ערד; איינער וואס ענטזאגט זיך.

decli'natory *a.* (די-קלאי'-נע-טא-רי) וואס איז שייך צו דעקלינאציאן (ז. *declination*); אבזאגענדיג זיך.

decli'nature *n.* (די-קלאי'-נע-טשור) דאס אבזאגען זיך.

decline' *n. and v.* (די-קלאין') בויגען; בויגען אראב; ענטזאגען; זיך נייגען, זיך בויגען אראב=צו; אבווייכען פון דער גרא=דער ריכטונג; אראבגעהן פון גלייכען וועג; זיך ענטזאגען; זינקען אויף א נידריגע מדרגה; קליין ווערען; שוואך ווערען; דעקלינירען [בויגען א הויפטווארט לויט די גראמאטיקאלישע כללים, ווי צ. ב. אין העברעאיש אב, אבי אביך א. ז. וו.]; דאס זינקען אויף א נידריגע מדרגה; דאס שוואך ווערען [ווי פון א קראנקהייט]; דאס ווערען שוואך און עובר בטל.

declined' *a.* (די-קלאינד') ז. *declinate*

decli'ner *n.* (די-קלאי'-נער) איינער וואס ענטזאגט זיך; א זון=זייגער.

decli'nograph *n.* (די-קלאי'-נא-גרעף) אן אפאראט וואס פערצייכענט אויטאמא=טיש די ווייטקייט פון שטערען פון דעם עקוואטאר פון דער ערד.

declinom'eter *n.* (דעק-לי-נאמ'-ע-טער) אן אינסטרומענט צו מעסטען די אבווייכו=נגען פון א מאגנעט=נאדעל פון ווירקליכען מערידיאן.

decli'nous *a.* (די-קלאי'-נאס) וואס איז געבויגען נאך אונטען אדער אראב=צו [ווע=גען פלאנצען].

dec'livate *a.* (דעק'-לי-ווייט) ווייניג גע=בויגען, עטוואס משופע'דיג; וואס בילדעט מיט א פלעכע א ווינקעל פון ווייניגער ווי 45 גראד.

declive' *a.* (די-קלאיוו') וואס איז נע=בויגען נאך אונטען אדער אראב=צו.

dec'livent *a.* (דעק'-לי-ווענט) נעבויגען נאך אונטען אדער אראב=צו; עטוואס אב=געבויגען.

decliv'itous *a.* (די-קליוו'-אי-טאס) געבויגען נאך אונטען אדער אראב=צו.

decliv'ity *n.* (די-קליוו'-אי-טי) די ריכ=טונג בארג=אראב; א פלעכע וואס איז גע=בויגען אראב=צו.

decli'vous *a.* (די-קלאי'-וואס) ז. *declivitous*

decoct' *v.* (די-קאקט') 1. קאכען; 2. פער=דייען; 3. מאכען בייזע פלענער.

1. The cook contrived to decoct something tasteful for dinner. 3. The conspirators decocted some very clever schemes.

decoc'tible *a.* (די-קאק'-טיבל) וואס קען געקאכט ווערען; וואס קען פערדייט ווע=רען.

decoc'tion *n.* (די-קאק'-שאַן) דאס קאכען, אויסקאכען אדער אבקאכען; דאס וואסער מיט וועלכען מען האט אבגעקאכט פלייש אדער גרינס.

decoc'ture *n.* (די-קאק'-טשור) דאס וואסער אין וועלכען פלייש אדער גרינס איז אבגעקאכט געווארען.

decohere' *v.* (די-קא-היער') מאכען עפעס זאל מעהר ניט זיין צוגעקלעפט אדער בעהעפט; אבטיילען, פונאנדערנעהמען.

decol'late *v.* (די-קאל'-אייט) אראבהא=קען דעם קאפ, קעפען.

decol'lated *a.* (די-קאל'-איי-טעד) אראבגעהאקט דעם קאפ, געקעפט.

decolla'tion *n.* (די-קא-ליי'-שאַן) דאס אבהאקען דעם קאפ, דאס קעפען.

décolleté' *a.* (דיי-קאל-ע-טיי') דעקאלע=טירט, טיעף אויסגעשניטען דער האלז און שולטערען [ווענען פרויען=קליידער].

decol'or *v.* (די-קאל'-אר) אוועקנעהמען דעם קאליר; מאכען עס זאל אבבלאקירען אדער בלייכען.

decol'orant *n. and a.* (די-קאל'-אר-ענט) וואס האט די איינגעשאפט אראבצו=נעהמען דעם קאליר; וואס מאכט עס זאל אבבלאקירען אדער בלייכען; א מיטעל צום אוועקנעהמען דעם קאליר פון א שטאף; א בלייכונגס=מיטעל.

decol'orate *v. and a.* (די-קאל'-אר-אייט) אוועקנעהמען דעם קאליר; מאכען אז עס זאל אבבלאקירען; אבגעבלאקירט, אבגעבלייכט.

decolora'tion *n.* (די-קאל-א-ריי'-שאַן) דאס אוועקנעהמען דעם קאליר פון עטוואס; דאס אבבלאקירען; דאס ניט האבען קיין קאליר.

decolorim'eter *n.* (די-קאל-א-רימ'-ע-טער) אן אינסטרומענט צו מעסטען די ווירקונג פון בלייכונגס=מיטעל.

decoloriza'tion *n.* (די-קאל-אר-אי-זיי'-שאַן) דאס אבבלאקירען אדער אבבליי=כען.

decol'orize *v.* (די-קאל'-אר-איז) ז. *decolor*

decol'orizer *n.* (די-קאל'-אר-אי-זער) עטוואס וואס נעהמט אב דעם קאליר אדער וואס מאכט, אז עס זאל אבבלאקירען.

de'complex *a.* (די'-קאמ-פלעקס) מיט צוזאמענגעזעצטע אדער קאמפליצירטע בעשטאנדטיילען.

decomposabil'ity *n.* (די-קאמ-פאו-זע-ביל'-אי-טי) די מעגליכקייט פאנאנדערצו=פאלען אדער צו ווערען פאנאנדערגענומען אויף די גרונד=עלעמענטען אדער בעשטאנד=טיילען [ווענען צונויפגעזעצטע שטאפען, וועלכע בעשטעהען פון מעהרערע עלעמענ=טען].

decompo'sable *a.* (די-קאמ-פאו'-זעבל) וואס קען פאנאנדערגענומען ווערען אדער צופאלען אויף די גרונד=עלעמענטען אדער בעשטאנדטיילען [ווענען צונויפגעזעצטע שטאפען, וועלכע בעשטעהען פון מעהרערע עלעמענטען]; וואס קען פערפוילט ווע=רען.

decompose' *v.* (די-קאמ-פאוז') אויפ=לעזען, פאנאנדערנעהמען אויף די גרונד=עלעמענטען אדער בעשטאנדטיילען [ווע=גען שטאפען וואס בעשטעהען פון מעהרע=רע עלעמענטען]; צופאלען, אויפגעלעזט ווערען; פערפוילען, צופוילט ווערען.

decomposed' *a.* (די-קאמ-פאוזד') וואס איז פאנאנדערגעפאלען אדער פאנאנדערגע=טיילט; אבגעטיילט איינער פון דעם אנ=דערען.

decompo'ser *n.* (די-קאמ-פאו'-זער) עטוואס וואס לעזט אויף אדער נעהמט פאנאנדער די בעשטאנדטיילען.

decompos'ite *n. and a.* (די-קאמ-פאז'-איט) וואס בעשטעהט פון צוזאמענ=געזעצטע עלעמענטען; דאפעלט צוזאמענ=געזעצט; עטוואס וואס בעשטעהט פון א דאפעלטער צוזאמענזעצונג.

decomposi'tion *n.* (די-קאמ-פא-זיש'-אַן) דאס צופוילט ווערען; דאס פאנאנ=דערנעהמען אויף די גרונד=עלעמענטען אדער בעשטאנדטיילען; דאס פאנאנדער=פאלען אויף די בעשטאנדטיילען; א דאַ=פעלטע צוזאמענזעצונג פון עלעמענטען.

decomposi'tion of for'ces (די-קאמ-פא-זיש'-אַן אוו פאור'-סעז) דאס פאנאנ=דערלעגען א צוזאמענגעזעצטע קראפט אויף איהרע בעשטאנדטיילען.

decomposi'tion of light (די-קאמ-פא-זיש'-אַן אוו לאיט) דאס פאנאנדער=לעגען א ליכט=שטראהל אין זיינע פריז=מאטישע קאלירען [ווען מען לאזט דורך א ליכט=שטראהל דורך א דרייקאנטיגען געשליפענעם גלעזעל (פריזמא), בעקומט מען א בילד פון פארבען, וועלכע מען זעהט אין א רעגען=בויגען].

decompound' *n., a. and v.* (די-קאמ-פאונד') וואס בעשטעהט פון א דאפעלטער צוזאמענזעצונג; דאפעלט צוזאמענגעזעצט, דאפעלט פערבונדען; מעהרערע מאל גע=טיילט [ווענען געוויסע פלאנצען=בלעטער וואס זיינען מעהרערע מאל געטיילט]; עט=וואס וואס איז דאפעלט צוזאמענגעזעצט; דאפעלט צוזאמענזעצען אדער פערבינדען; צוזאמענזעצען צוזאמענגעזעצטע עלעמענ=טען נאך אמאל.

decompoun'dable *a.* (די-קאמ-פאונ'-דעבל) וואס מען קען צוזאמענזעצען נאך אמאל.

decompound' leaf (די-קאמ-פאונד'-ליעף) א בלאט וואס איז מעהרערע מאל געטיילט.

decompound'ly *adv.* (די-קאמ-פאונד'-לי) אויף א דאפעלט צוזאמענגעזעצטען אופן.

dec'orate *v.* (דעק'-א-רייט) דעקארירען, אויספוצען, שעהנער מאכען, בעציערען.

dec'orated *a.* (דעק'-א-ריי-טעד) דעקארירט, אויסגעפוצט, בעציערט.

decora'tion *n.* (דעק-א-ריי'-שאן) דאס דעקארירען, א בעפוצונג; א דעקאראציע, א בעציערונג.

Decora'tion day (דעק-א-ריי'-שאן דיי) דער דעקאראציאנס־טאג [דער 30טער מאי אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא, וועלכער איז אנגענומען פאר א אנדענקונגס־טאג פאר די געפאלענע סאלדאטען אין דעם בירגער־קריעג פון די יאהרען 1861—65. אין דעם טאג ווערען די קברים פון דיעזע געפאלענע קעמפפער דעקארירט מיט בלומען].

dec'orative *a.* (דעק'-א-ריי-טיוו) וואס דעקארירט, בעפוצט, בעציערט, פערשעהנערט.

dec'orative art (דעק'-א-ריי-טיוו ארט) די דעקאראציאנס־קונסט, די קונסט פון דעקארירען אדער אויספוצען צימערען, געביידען א. ד. ג.

dec'orativeness *n.* (דעק'-א-ריי-טיוו-נעס) דאס זיין דעקארירט, געציערט אדער אויסגעפוצט.

dec'orative notes (דעק'-א-ריי-טיוו נאוטס) קורצע נאטען וואס ווערען צוגעגעבען צו א מעלאדיע זי צו פערציערען.

dec'orator *n.* (דעק'-א-ריי-טאר) א דעקאראטאר, איינער וואס דעקארירט צימערען, געביידעס א. ד. ג.

deco'rous *a.* (די-קאו'-ראס) העפליך; אנשטענדיג, סטאטעטשנע.

He was uniformly decorous and had a high sense of duty.

deco'rously *adv.* (די-קאו'-ראס-לי) אויף אן אנשטענדיגען אופן; מיט העפליכקייט; מיט שטאט; ווי עס דארף צו זיין.

deco'rousness *n.* (די-קאו'-ראס-נעס) אנשטענדיגקייט; שטאט, העפליכקייט.

decor'ticate *v. and a.* (די-קאהר'-טי-קייט) אבשיילען, אברייסען די קארע אדער די שאלעכץ; אראבגעריסען אדער אבגעשיילט דאס אויבערשטע הייטעל אדער שאלעכץ; אהן קארע אדער שאלעכץ.

decortica'tion *n.* (די-קאהר-טי-קיי'-שאן) דאס אבשיילען, דאס אברייסען די קארע, די שאלעכץ אדער דאס הייטעל.

decor'ticator *n.* (די-קאהר'-טי-קיי-טאר) א געצייג אראבצורייסען אדער אבצושיילען קארע אדער שאלעכץ.

deco'rum *n.* (די-קאו'-ראם) העפליכקייט, אנשטענדיגקייט; שטאט; פאסיגקייט.

Decorum must be observed in houses of worship.

decoy' *n. and v.* (די-קאי') אנלאקען, צוציהען; ארייננארען; אריינגענארט ווערען, אריינפאלען; א־נעץ, א פאסטקע פאר פויגלען אדער חיות; עפעס וואס נארט אריין, ציהט צו אדער לאקט אן.

decoy'-bird *n.* (די-קאי'-בוירד) א לאק־פויגעל [א פויגעל וואס ווערט אוועקגעשטעלט אנצולאקען אדער צוצוציהען פויגעל, אז זיי זאלען אריינפאלען אין נעץ].

decoy'-duck *n.* (די-קאי'-דאק) א לאק־ענטעל [אן ענטעל (קאטשקע) וואס ווערט אוועקגעשטעלט אנצולאקען אנדערע ענטלעך, אז זיי זאלען אריינפאלען אין נעץ]; א פערזאן וואס נארט אריין אנדערע.

decoy'er *n.* (די-קאי'-ער) א נעץ אדער פאסטקע פאר פויגלען אדער חיות.

decrease' *n. and v.* (די-קריעס') פערקלענערען, פערמינדערען; וועניגער ווערען; פערקלענערט ווערען; א פערקלענערונג, א פערמינדערונג.

decrea'sing *a.* (די-קריע'-סינג) פערקלענערענדיג, פערמינדערענדיג; זיך פערמינדערענדיג.

decrea'singly *adv.* (די-קריע'-סינג-לי) אויף א פערקלענערענדען אדער פערמינדערענדען אופן; דורך פערמינדערונג אדער פערקלענערונג.

decree' *n. and v.* (די-קריע') א דעקרעט, אן אוקאז, א בעפעהל; א בעשטימונג; א געריכטליכער אורטייל; דעקרעטירען, בעשליסען, בעשטימען; ארויסגעבען א געריכטליכען אורטייל.

decree'able *a.* (די-קריע'-עבל) וואס קען בעשלאסען אדער בעשטימט ווערען.

decre'er *n.* (די-קריע'-ער) איינער וואס גיט ארויס א דעקרעט אדער אוקאז.

decreet' *n.* (די-קריעט') א דעקרעט, אן אוקאז, א בעפעהל; א געריכטליכער אורטייל.

dec'rement *n.* (דעק'-רי-מענט) א שטופענווייזע פערקלענערונג אדער פערמינדערונג; די צאהל, מיט וועלכער עטוואס פערקלענערט זיך שטופענווייז.

decrep'id *a.* (די-קרעפ'-איד) ז. *decrepit*.

decrep'it *a.* (די-קרעפ'-איט) אלט, אבגעלעבט, שוואך פון יאהרען.

decrep'itate *v.* (די-קרעפ'-אי-טייט) קנאקען, טרעסקעטשען [ווי זאלץ אויף'ן פייער]; בראטען אין א גרויסער היץ, אז דאס געבראטענע זאל קנאקען אדער טרעסקעטשען.

decrepita'tion *n.* (די-קרעפ-אי-טיי'-שאן) דאס קנאקען אדער טרעסקעטשען [ווי זאלץ אויף'ן פייער].

decrep'itly *adv.* (די-קרעפ'-איט-לי) דורך שוואכקייט אדער געבראכענקייט פון עלטער.

decrep'itness *n.* (די-קרעפ'-איט-נעס) ז. *decrepitude*.

decrep'itude *n.* (די-קרעפ'-אי-טיוד) צובראכענקייט, אבגעלעבטקייט, שוואכקייט פון יאהרען.

decrescen'do *n.* (דיי-קרע-שענ'-דא) אין מוזיק — אן אריבערגאנג פון א הויכען טאן צו א זאנפטען.

decres'cent *a.* (די-קרעס'-ענט) קלענער ווערענדיג; זיך פערמינדערענדיג.

decre'tal *n. and a.* (די-קרי'-טעל) וואס ענטהאלט דעקרעטען; וואס איז שייך צו א דעקרעט אדער אוקאז; א בריעף פון דעם פאפסט וואס ענטהאלט א דעקרעט וועגען קירכליכע ענינים; א זאמעל־בוך פון דעקרעטען אדער אוקאזען.

Decre'tals *n.* (די-קרי'-טעלז) דער צווייטער טייל פון די קאנאנישע געזעצען, וועלכער ענטהאלט פערשיעדענע ערקלערונגען און בעשטימונגען פון פאפסטען וועגען קירכען־רעכט. ז. *canon law*.

decre'tist *n.* (די-קרי'-טיסט) א סטודענט פון יוריספרודענץ אין די אמאליגע אלטע אוניווערזיטעטען, איבערהויפט אזעלכער וואס האט שטודירט קירכען־געזעץ.

decre'tive *a.* (די-קרי'-טיוו) וואס האט די מאכט פון א דעקרעט אדער בעפעהל.

dec'retorily *adv.* (דעק'-רי-טא-רי-לי) אויף א בעשטימטען, ענטשיידענעם אופן.

dec'retory *a.* (דעק'-רי-טא-רי) ענטשיידענד; בעשטימט דורך א דעקרעט אדער אוקאז.

decri'al *n.* (די-קראי'-על) דאס אראברייסען אדער אראבקריטיקירען; דאס מאכען צו נארנישט דורך קריטיק; א פערניכטענדע קריטיק; א שטארקע טאדלונג.

decri'er *n.* (די-קראי'-ער) אן אראברייסער, א קריטיקער וואס מאכט צו נארנישט; א פערניכטענדער קריטיקער; א שטרענגער טאדלער.

decry' *v.* (די-קראי') אראברייסען, אראבקריטיקירען, טאדלען; פערדאמען; מאכען צו נארנישט.

decuba'tion *n.* (די-קיו-ביי'-שאן) דאס ליעגען, דאס ליעגען אויסגעצויגען אדער אויסגעשטרעקט; דאס זיין אנגעלעהנט.

decu'bital *a.* (די-קיו'-בי-טעל) וואס איז שייך צו דער דעקוביטוס־קראנקהייט [געשווירען אויף די זייטען, וועלכע קומען פון לאנג ליעגען אויף'ן קראנקען־בעט].

decu'bitus *n.* (די-קיו'-בי-טאס) די פאזע פון א קראנקען ווען ער ליעגט אין בעט; דעקוביטוס־קראנקהייט [געשווירען אויף די זייטען, וועלכע קומען פון לאנג ליעגען אויף'ן קראנקען־בעט].

decum'bence *n.* (די-קאמ'-בענס) דאס ליעגען; דאס ליעגען אויסגעשטרעקט אדער אויסגעצויגען; דאס זיין אנגעלעהנט.

decum'bency *n.* (די-קאמ'-בענ-סי) ז. *decumbence*.

decum'bent *a.* (די-קאמ'-בענט) אויסגעשטרעקט; ליעגענדיג; אנגעלעהנט.

decum'bently *adv.* (די-קאמ'-בענט-לי) ליעגענדיג; אויף אן אנגעלעהנטען אופן.

dec'uple *n., a. and v.* (דעק'-יופל) צעהנפאכיג; א צאהל וואס איז צעהן מאל פערגרעסערט; צעהנפאך פערגרעסערען.

decu'rion *n.* (די-קיו'-רי-אן) א פארצייטיגער רוימישער אפיציער איבער צעהן סאלדאטען; א קאמאנדיר פון צעהן [שר עשרה].

decur'rency *n.* (די-קאר'-ענ-סי) די פערלענגערונג פון א בלאט נאך אונטען, וואו ער וואקסט זיך צוזאמען מיט'ן שטאם פון דער פלאנצע.

decur'rent *a.* (די-קאר'-ענט) וואס לויפט נאך אונטען [וועגען בלעטער וועלכע זיינען פערלענגערט נאך אונטען וואו זיי וואקסען זיך צוזאמען מיט דעם שטאם פון דער פלאנצע].

decur'sion *n.* (די-קויר'-שאן) דאס אראבפליסען פון א שטראם אדער טייך.

decur'sive *a.* (די-קויר'-סיוו) וואס פליסט אראונטער.

decur'sively *adv.* (די-קויר'-סיוו-לי) אויף אן אראבפליסענדען אופן.

decurt' *v.* (די-קוירט') אבשניידען קורץ; פערקירצען, אבקירצען.

decur'tate *a. and v.* (די-קויר'-טייט) קורץ אבגעשניטען; אבגעקירצט, פערקירצט; קורץ אבשניידען; אבקירצען, פערקירצען.

decurta'tion *n.* (די-קויר-טיי'-שאן) דאס פערקירצען אדער אבקירצען; פערקירצונג, אבקירצונג.

decurva'tion *n.* (די-קויר-וויי'-שאן)

דאס זיין געבויגענע אדער געקריממט נאך אונטען אדער אראב-צו.

decur'vature *n.* (די-קויר'-ווע-טשור) ז. *decurvation*.

decurve' *v.* (די-קוירוו') אויסקרימען נאך אונטען, איינבויגען אראב-צו.

decurved' *a.* (די-קוירוורד') געבויגען אדער געקריממט נאך אונטען.

dec'ury *n.* (דעק'-יו-רי) א מיליטערישע אבטיילונג פון צעהן סאלדאטען אין אלטען רוים.

decus'sate *v.* and *a.* (די-קאס'-אייט) דורכקרייצען; קרייצפערמיג דורכשניידען; דורכשניידען; דורכגעקרייצט; קרייצפערמיג; וואס האט די בלעטער אין א קרייצפערמיגער לאגע [יעדע צוויי פאר בלעטער קרייצען זיך איבער].

decus'sated *a.* (די-קאס'-איי-טער) דורכגעקרייצט; קרייצפערמיג; האבענדיג די בלעטער אין א קרייצפערמיגער לאגע. ז. *decussate*.

decus'sately *adv.* (די-קאס'-אייט-לי) אויף א דורכגעקרייצטען אדער דורכגעשניטענעם אופן.

decussa'tion *n.* (די-קא-סיי'-שאן) דאס דורכשניידען, דאס דורכקרייצען.

decus'sative *a.* (די-קאס'-איי-טיוו) דורכשניידענדיג, דורכקרייצענדיג.

decus'satively *adv.* (די-קאס'-איי-טיוו-לי) אויף א קרייצפערמיגען אופן; אויף דעם אופן פון א ×.

de'dal *a.* (די'-דעל) קינסטליך, קונסטפאל; ניט אויפריכטיג; כיטרע.

deda'lian *a.* (די-דיי'-לי-ען) ז. *dedal*.

ded'alous *a.* (דעד'-ע-לאס) ווי א לאבארינט; פערווירט, פערפלאנטערט, פערוויקעלט; קינסטליך, קונסטפאל; ניט אויפריכטיג.

ded'icant *n.* (דעד'-אי-קענט) איינער וואס ווייהעט איין [א מענשען, א טעמפעל א. ד. ג.]; איינער וואס ווידמעט [עטוואס צו אימעצען].

ded'icate *v.* (דעד'-אי-קייט) 1. איינווייהען [ווי מאכען א חנוכת הבית]; 2. ווידמען [א שריפט, א ווערק א. ד. ג. צו אימעצען]; 3. פרייוויליג אבטרעטען פריוואט-אייגענטום צו קהל.
2. The author dedicated his work to his wife. 3. He dedicated his fortune to the public.

dedica'tion *n.* (דעד-אי-קיי'-שאן) איינווייהונג [ווי חנוכת הבית]; ווידמונג; א פרייוויליגע אבטרעטונג פון פריוואט אייגענטום פאר די נוצען פון קהל.

ded'icator *n.* (דעד'-אי-קיי-טאר) איינער וואס ווידמעט עפעס צו אימעצען.

dedicato'rial *a.* (דעד-אי-קיי-טאו'-רי-על) ז. *dedicatory*.

ded'icatory *a.* (דעד'-אי-קיי-טא-רי) וואס האט דעם כאראקטער פון א ווידמונג.

ded'imus *n.* (דעד'-אי-מאס) אן ערלויבניש, וואס מען גיט א פריוואט-פערזאן צו ערפילען פונקציעס, וואס א ריכטער האט, ווי אויספרעגען עדות א. ד. ג.

dédit' *n.* (דיי-די') שטראף-געלד וואס ווערט ארויפגעלעגט אין פראנקרייך אדער אין קאנאדא אויף איינעם וואס האט געבראכען א קאנטראקט.

dedola'tion *n.* (דעד-א-ליי'-שאן) דאס אראבשניידען פלייש פון קערפער; א וואונד, בעזאנדערס א קאפ-וואונד, וואס קומט פון אראבשניידען א שטיק פלייש.

de do'mo reparan'do (די דאו'-מאו רעפ-ע-רענ'-דאו) א שריפט וואס ווערט אימעצען ארויסגעגעבען פון געריכט נעגען זיין שכן, וועמענס הויז איז אין געפאהר איינצופאלען, אז ער זאל מאכען די נויטיגע רעפאראטורען און אבשאפען די געפאהר.

deduca'tion *n.* (דעד-יו-קיי'-שאן) א פערפיהרעניש; א ווענדונג אין א פאלשער ריכטונג.

deduce' *v.* (די-דיוס') רעדוצירען, ארויסדרינגען עפעס פון א געוויסען פרינציפ, געדאנק אדער פאקט; ציהען א שלום.

deduce'ment *n.* (די-דיוס'-מענט) א רעדוקציאן, א לאגישער ארויסגעדרונגענער שלום; אן ארויסגעדרונגענע בעהויפטונג.

deducibil'ity *n.* (די-דיו-סי-ביל'-אי-טי) דאס קענען רעדוצירט אדער לאגיש ארויסגעדרונגען ווערען פון א געוויסען פרינציפ, געדאנק אדער בעקאנטער טהאטזאך.

dedu'cible *a.* (די-דיו'-סיבל) וואס קען רעדוצירט אדער ארויסגעדרונגען ווערען פון א געוויסען פרינציפ, געדאנק אדער פאקט.

dedu'cibleness *n.* (די-דיו'-סיבל-נעס) ז. *deducibility*.

dedu'cive *a.* (די-דיו'-סיוו) רעדוצירענד, ארויסדרינגענד.

deduct' *v.* (די-דאקט') אבציהען, אראברעכענען.
Deduct the freight charges from the amount of profits.

deduc'tible *a.* (די-דאק'-טיבל) וואס קען אבגערעכענט אדער אבגעצויגען ווערען.

deduc'tio ad impos'sibile (די-דאק'-שי-או עד אים-פאס'-אי-בי-לע) דאס ארויסשטעלען די פאלשקייט פון א היפאטעזע אדער בעהויפטונג דורך דאס בעווייזען, אז די געמאכטע היפאטעזע אדער בעהויפטונג פיהרט צו אזא שלום, וועלכער איז בעקאנט פאר ניט ריכטיג.

deduc'tion *n.* (די-דאק'-שאן) א רעדוקציאן, דאס ארויסדרינגען א שלום פון א בעקאנטען פרינציפ; א לאגישער ארויסגעדרונגענער שלום פון א בעקאנטען פרינציפ; דאס אבציהען, דאס אראברעכענען.

deduc'tion of a claim (די-דאק'-שאן אוו ע קליים) דאס בעווייזען די ריכטיגקייט אדער דאס רעכט פון א פאדערונג אין געריכט דורך א לאגישער ארויסדרינגונג פון די פרינציפען פון געזעץ אדער יושר.

deduc'tive *a.* (די-דאק'-טיוו) רעדוקטיוו, ארויסגעדרונגען פון א געוויסען פרינציפ אדער געדאנק; געבויט אויף א שלום, וועלכער איז ארויסגעדרונגען פון א געוויסען פרינציפ אדער געדאנק.

deduc'tively *adv.* (די-דאק'-טיוו-לי) דורך רעדוקציאן, דורך ארויסדרינגען פון אן אלגעמיינעם פרינציפ.

deed *n.* and *v.* (דיעד) א טהאט, א האנדלונג; א דאקומענט; א געשריבענער קאנטראקט; א פערקויפס-קאנטראקט פון הייזער אדער לאנד; איבערטראגען הייזער אדער לאנד צו אימעצען דורך א קאנטראקט.

deed'-box *n.* (דיעד'-באקס) א קעסטעל אין וועלכען מען האלט דאקומענטען.

deed'ful *a.* (דיעד'-פול) טהעטיג, פול מיט טהעטיגקייט, פול מיט גרויסע טהאטען.

deed'less *a.* (דיעד'-לעס) אונטהעטיג; וואס האט זיך ניט אויסגעצייכענט מיט גרויסע טהאטען.

deed of bar'gain and sale (דיעד אוו באר'-גיין ענד סייל) א שטר-מכירה אדער קויף-קאנטראקט אויף הייזער אדער לאנד.

deed of part'nership (דיעד אוו פארט'-נער-שיפ) אן אבמאך פון שותפות.

deed of trust (דיעד אוו טראסט) א פאלמאכט; א בעפאלמעכטיגונג פון אן אפעקון.

deeds of arms (דיעדז אוו ארמז) העלדישע טהאטען אויף'ן שלאכטפעלד.

deed to (דיעד טו) איבערשרייבען אויף אימעצענס נאמען, איבערלאזען בירושה.
He deeded his entire estate to his eldest son.

dee'dy *n.* (דיע'-די) א היהנדעל.

deem *v.* (דיעם) דענקען, רעכענען, טראכטען, מיינען; אורטיילען.
I deemed it prudent to be silent.

deem'ster *n.* (דיעמ'-סטער) א ריכטער, א שופט; אן אויסגעקליבענער ריכטער אויף די אינזלען דזשוירסי און מען.

deep *n.*, *a.* and *adv.* (דיעפ) 1. טיעף, טונקעל [וועגען פארבען], שטארק; אונפערשטענדליך, שווער צו בעגרייפען; 2. הארציג, ערנסט; 3. גרינדליך; כיטרע, פאלש, פעררעטעריש, פערבארגען, געהיים; 4. עטוואס זעהר טיעפעס; טיעפקייט; דער מיטעלפונקט, דער שטארקסטער פונקט; 5. דער ים, דער אקעאן; דער אבגרונד; 6. א טיעף געהיימניס, א סוד.
1. O Lord, thy thoughts are very deep. 2. Her deep prayers rose to heaven. 3. He is a deep schemer.

deep'-brained *a.* (דיעפ'-בריינד) טיעפזיניג. גייסטרייך.

deep'-browed *a.* (דיעפ'-בראוד) וואס האט א טיעפען שכל.

deep'-draw'ing *a.* (דיעפ'-דראה'-אינג) וואס שטעהט טיעף אין וואסער [וועגען א שיף].

dee'pen *v.* (דיעפן) פערטיעפען, פערשטארקען, פערגרעסערען; מאכען נעדריכטער; מאכען טונקעלער [א פארב]; מאכען נידריגער דעם טאן; ווערען טיעפער; ווערען טונקעלער.

deep'-felt *a.* (דיעפ'-פעלט) טיעף דורכגעפיהלט.
His deep-felt words reached every one's heart.

deep fem'oral ar'tery (דיעפ פעמ'-א-רעל אר'-טע-רי) די הויפט ארטעריע אין דעם הינטערשטען טייל פון פאלקע. ז. איל. *"Bloodvessels of the Human Body"*

deep ga'ming (דיעפ גיי'-מינג) אן אזארטנער [ליידענשאפטליכער] שפיעל.

deep'-green *a.* (דיעפ'-גריען) טונקעל-גרין.

deep in (דיעפ אין) זיך פערטיעפען, זיך אריינטהאן.
The society is deep in the mysteries of occult science.

deep in the mire (דיעפ אין טהי מאיר) טיעף אין דער בלאטע; אין א גרויסער פערלעגענהייט.

deep'ly *adv.* (דיעפ'-לי) טיעף, שטארק, ליידענשאפטליך, גרינדליך; מיט א נידריגען טאן.

deep'ly indebt'ed (דיעפ'-לי אינ-דעט'-עד) שטארק פערפליכטעט; דאנקשולדיג.
I feel deeply indebted to you for your many kindnesses.

deep'ly in debts (דיעפ'-לי אין דעטס) איבער'ן קאפ אין חובות.

deep'ly roo'ted (דיעפ'-לי רוה'-טעד) טיעף איינגעווארצעלט.
Hero worship is deeply rooted in human nature.

deep'ly versed in (דיעפ'-לי ווארסט אין) שטארק בעהעזען, גוט בעקאנט מיט אן ענין.
He is deeply versed in literature.

deep'-mouthed *a.* (דיעפ'-מאוטהט) מיט א טיעפער, שטארקער שטימע; טיעף און שטארק ווי דאס בילען פון א הונד.

deep'ness *n.* (דיעפ'-נעס) טיעפקייט, טיעפענים.

deep'-piled *a.* (דיעפ'-פאילד) טיעף־הארינ ווי פליוש אדער סאמעט.

deep'-roo'ted *a.* (דיעפ'-רוה'-טעד) טיעף איינגעווארצעלט.

deep'-sea *a.* (דיעפ'-סיע) וואס איז שייך צו די טיעפערע ערטער פון ים.

deep'-sea lead'-line (דיעפ'-סיע לעד'-לאין) א לאנגער שטריק צו וועלכען עס איז צוגעבונדען א שווערע שטיק בליי, וואס ווערט בענוצט צו מעסטען די טיעפע־נים פון ים.

deep'-sea soun'ding-machine' (דיעפ'-סיע סאונ'-דינג-מע-שין') א מא־שין צו מעסטען די טיעפענים פון ים.

deep'-sea'ted *a.* (דיעפ'-סיע'-טעד) 1. טיעף־זיצענדיג, איינגעפאלען; 2. טיעף־איינגעווארצעלט.
1. A strange fire burned in her deep-seated eyes. 2. Deep-seated prejudices are not easily rooted out.

deep sense (דיעפ סענס) א טיעפע בעדייטונג.

deep'-set *a.* (דיעפ'-סעט) טיעף אריינ־געזעצט, טיעף זיצענד.
He has deep-set eyes.

deep'-set'ting *n.* (דיעפ'-סעט'-אינג) א מעטאדע אין מילך־ווירטשאפטען אראב־צונעהמען סמעטענע אדער שמאנט פון מילך דורך דעם וואס די מילך ווערט גע־גאסען אין טיעפע קאנען וועלכע ווערען אבגעקיהלט אויף אייז אדער אין קאלטען וואסער.

deep'-toned *a.* (דיעפ'-טאונד) פון א נידריגען, טיעפען טאן.

deer *n.* (דיער) א הירש.

Deer

deer'-field *n.* (דיער'-פיעלד) ז. *deer-fold*.

deer'-fold *n.* (דיער'-פאולד) א פארק וואו מען האלט הירשען; א טהיער־גארטען.

deer'-hair *n.* (דיער'-העהר) אזא זומפ־פלאנצע וואס וואקסט אין בינטלעך.

deer'-herd *n.* (דיער'-הוירד) איינער וואס האלט אדער האדעוועט הירשען.

deer'-hound *n.* (דיער'-האונד) א יאגד־הונד וועלכער ווערט בענוצט אין יאגד אויף הירשען.

deer'let *n.* (דיער'-לעט) א קליינער הירש.

deer'-mouse *n.* (דיער'-מאוס) די אמע־ריקאנער שפרינג־מויז.

deer'-neck *n.* (דיער'-נעק) א דינער מא־גערער האלז [ווי פון א הירש].

deer'-park *n.* (דיער'-פארק) ז. *deer-fold*.

deer's'-hair *n.* (דיערז'-העהר) ז. *deer-hair*.

deer'-shot *n.* (דיער'-שאט) גרויסע שראט [מיט וועלכע מען שיסט הירשען].

deer'skin *n.* (דיער'-סקין) א הירשען־פעל; הירשען־לעדער.

deer'-stal'ker *n.* (דיער'-סטאה'-קער) א הירשען־יעגער וואס גנב'עט זיך שטי־לערהייט אונטער און נעהמט דעם הירש געפאנגען.

deer'-stal'king *n.* (דיער'-סטאה'-קינג) שטילע הירש־יאגד. ז. *deer-stalker*.

deer'-stea'ling *n.* (דיער'-סטיע'-לינג) פערבאטענע הירשען־יאגד אויף פרעמדען לאנד.

deer's'-tongue *n.* (דיערז'-טאנג) אזא אמעריקאנער פלאנצע מיט דיקע פליישיגע בלעטער וועלכע האבען זעהר אן אנגענעה־מען ריח ווען זיי ווערען געטריקענט.

deer'-ti'ger *n.* (דיער'-טאי'-גער) ז. *cougar*.

dee'sis *n.* (דע-אי'-סיס) דאס אנרופען גאט.

deev *n.* (דיעוו) א בייזער גייסט; א שליח פון אכרימאן, דעם גאט פון פינסטערנים און שלעכטס [אין דער פערזישער מיטא־לאגיע].

deface' *v.* (די-פיים') 1. צוקאליעטשען, פערדארבען; 2. אבמעקען; אויסשטריי־כען, אויסקראצען.
1. Children are in the habit of defacing their school desks.

deface'ment *n.* (די-פיים'-מענט) דאס צוקאליעטשען, דאס פערדארבען; דאס אב־מעקען, דאס אויסקראצען.

defa'cer *n.* (די-פיי'-סער) א פערדאר־בער, א פערטיליגער; איינער וואס צוקא־ליעטשעט.

defa'cingly *adv.* (די-פיי'-סינג-לי) פער־דארבענדיג, צוקאליעטשענדיג.

de fac'to (דע פעק'-טאו) פאקטיש, אין דער ווירקליכקייט, אין אמת'ן.
The election being still contested, Mr. X is the de facto governor.

def'æcate *v.* (דעפ'-אי-קייט) ז. *defecate*.

defæca'tion *n.* (דעפ-אי-קיי'-שאן) ז. *defecation*.

defal'cate *v.* (די-פעל'-קייט) זיין שולדיג אין פערכאפען אנפערטרויטעס געלד; פער־לייקענען אדער פערכאפען פרעמדעס אנ־פערטרויטעס געלד; אראברעכענען, אראב־נעהמען.

defalca'tion *n.* (די-פעל-קיי'-שאן) דאס פערלייקענען אדער פערכאפען אנפערטרוי־טעס געלד.
A defalcation was found in the treasurer's accounts.

def'alcator *n.* (דעפ'-על-קיי-טאר) איי־נער וואס פערשווינדעלט אנפערטרויטעס געלד.

defalk' *v.* (די-פאהלק') אראבשניידען, אראבנעהמען.

defama'tion *n.* (דעפ-ע-מיי'-שאן) א דעפעמאציע, א פערלוימדונג; רכילות.

defam'atory *a.* (די-פעמ'-ע-טא-רי) פערלוימדעריש.

defam'atory li'bel (די-פעמ'-ע-טא-רי לאי'-בעל) א פאסקוויל, א פערלוימדע־רישע, בעליידיגענדע שריפט.

defame' *v.* (די-פיים') פערלוימדען; אנ־ריידען אויף אימעצען רכילות.

defamed' *a.* (די-פיימד') פערלוימדעט.

defa'mer *n.* (די-פיי'-מער) א פערלוימ־דער; א רכילות'ניק; א פאסקווילען־שריי־בער.

defa'ming *n.* (די-פיי'-מינג) דאס בעי־ריידען; פערלוימדונג.

defa'mingly *adv.* (די-פיי'-מינג-לי) אויף א פערלוימדערישען אופן.

default' *n. and v.* (די-פאהלט') א פער־זעהען; א פערנאכלעסיגונג; א מאנגעל; א פעהלער; פערזעהען אדער פערנאכלע־סיגען; פערפעהלען; פערנאכלעסיגען; צו־ערפילען פערפפליכטונגען [ווי בעצאהלען א חוב, קומען אין געריכט ווען מען ווערט גערופען א. ד. ג.].
Because he failed to answer the summons the case was decided against the defendant by default.

defaul'ter *n.* (די-פאהל'-טער) איינער וואס ערפילט ניט זיינע פערפפליכטונגען [צאהלט ניט זיין חוב, קומט ניט אין גע־ריכט, ווען ער ווערט גערופען א. ד. ג.].

defea'sance *n.* (די-פיע'-זענס) דאס אונגילטיג מאכען, דאס מבטל זיין; דאס צו־נישט מאכען [ווי א קאנטראקט, א דא־קומענט א. ד. ג.].

defea'sible *a.* (די-פיע'-זיבל) וואס קען צו־נישט געמאכט ווערען, וואס קען אונ־גילטיג געמאכט ווערען.

defea'sibleness *n.* (די-פיע'-זיבל-נעס) דאס קענען אבגעשאפט ווערען, דאס קע־נען געמאכט ווערען אונגילטיג.

defea'sible ti'tle (די-פיע'-זיבל טאיטל) א רעכט וואס קען געמאכט ווערען אונ־גילטיג.

defeat' *n. and v.* (די-פיעט') מנצח זיין; א תל מאכען [פון אן ארמעע]; צו־נישט מאכען, מבטל זיין; צושטערען [האפנונ־גען, פלענער א. ד. ג.]; א מפלה, א נידער־לאגע; די צושטערונג [פון האפנונגען, פלענער א. ד. ג.].

defea'ture *n.* (די-פיע'-טשור) דאס מא־כען אונגילטיג, דאס פערניכטען, דאס מבטל זיין, דאס צושטערען.

def'ecate *v. and a.* (דעפ'-אי-קייט) לייטערען, קלאר מאכען; זיך לייטערען, ריין ווערען; געלייטערט; ריין.

defeca'tion *n.* (דעפ-אי-קיי'-שאן) ריי־ניגונג, לייטערונג; דאס אבריינינגען דעם מאגען; דאס געהן אויף נקיות.

def'ecator *n.* (דעפ'-אי-קיי-טאר) איי־נער אדער עטוואס וואס רייניגט.

defect' *n.* (די-פעקט') א דעפעקט, א פעהלער, א מום; מאנגעל.
Upon examination the plan was found full of defects.

defectibil'ity *n.* (די-פעק-טי-ביל'-אי-טי) אונפאלקאמענהייט; פעהלערהאפטיג־קייט; מאנגעלהאפטינקייט.

defec'tible *a.* (די-פעק'-טיבל) אונפאל־קאמען, אונפאלשטענדיג; פעהלערהאפט; מאנגעלהאפט.

defec'tibleness *n.* (די-פעק'-טיבל-נעס) אונפאלקאמענהייט; פעהלערהאפטינקייט; מאנגעלהאפטינקייט.

defec'tion *n.* (די-פעק'-שאן) א פעהלער, א פערזעהען, א פערנאכלעסיגונג; אבטרי־נינקייט [פון גלייבען, פפליכטען א. ד. ג.]; דאס אונטריי ווערען.

defec'tive *n. and a.* (די-פעק'-טיוו) מאנגעלהאפט, פעהלערהאפט, ניט פאלקאם; א קאליקע, א פערקריפעלטער [פיזיש אדער גייסטיג].
He is defective in speech.

defec'tively *adv.* (די-פעק'-טיוו-לי) אויף אן אונפאלקאמענעם אופן; אויף א פעהלערהאפטען אדער מאנגעלהאפטען אופן.

defec'tiveness *n.* (די-פעק'-טיוו-נעס) מאנגעלהאפטיגקייט; פעהלערהאפטיגקייט; אונפאלקאמענהייט.

defect'less *a.* (די-פעקט'-לעס) אהן א דעפעקט, אהן א פעהלער, אהן א מום.

defence' *n.* (די-פענס') דאס פערטיידיגען, א פערטיידיגונג; א ווידערשטאנד; א פערטיידיגונגס-רעדע; א פערטיידיגונגס-שריפט; א פערטיידיגונגס-מיטעל, א שוץ-וואפע; די פערטיידיגונגס-קונסט.

defence'less *a.* (די-פענס'-לעס) שוצלאז; וועהרלאז, אונבעוואפענט; שוואך.

defence'lessly *adv.* (די-פענס'-לעס-לי) אויף א שוצלאזען אדער וועהרלאזען אופן.

defence'lessness *n.* (די-פענס'-לעס-נעס) שוצלאזיגקייט, וועהרלאזיגקייט.

defend' *v.* (די-פענד') פערטיידיגען, בעשיצען; זיך שטעלען ענטגעגען.

defen'dable *a.* (די-פענ'-דעבל) וואס קען פערטיידיגט אדער געשיצט ווערען.

defend' against' (די-פענד' ע-גענסט') בעשיצען פון...

defen'dant *n. and a.* (די-פענ'-דענט) דער אנגעקלאגטער צד; אן אנגעקלאגטער; וואס דארף זיך פערטיידיגען.

defendee' *n.* (די-פענ-דיע') איינער וואס ווערט פערטיידיגט.

defen'der *n.* (די-פענ'-דער) א שיצער, א פערטיידיגער; אן אדוואקאט.

defend' from (די-פענד' פראם) בעשיצען פון...

defen'dress *n.* (די-פענ'-דרעס) א פערטיידיגערין, א בעשיצערין.

defen'sative *n.* (די-פענ'-סע-טיוו) עטוואס וואס שיצט; א שוץ, א פערטיידיגונג.

defense' *n.* (די-פענס') דאס פערטיידיגען; א פערטיידיגונג; א ווידערשטאנד; א פערטיידיגונגס-רעדע; א פערטיידיגונגס-שריפט; א פערטיידיגונגס-מיטעל; א שוץ-וואפע; די פערטיידיגונגס-קונסט.

defense'less *a.* (די-פענס'-לעס) שוצלאז, וועהרלאז, אונבעוואפענט; שוואך.

defense'lessly *adv.* (די-פענס'-לעס-לי) אויף א שוצלאזען אדער וועהרלאזען אופן.

defense'lessness *n.* (די-פענס'-לעס-נעס) שוצלאזיגקייט, וועהרלאזיגקייט.

defensibil'ity *n.* (די-פענ-סי-ביל'-אי-טי) די מעגליכקייט צו קענען פערטיידיגט ווערען.

defen'sible *a.* (די-פענ'-סיבל) ז. ***defendable***.

defen'sibleness *n.* (די-פענ'-סיבל-נעס) ז. ***defensibility***.

defen'sive *n. and a.* (די-פענ'-סיוו) וואס נוצט אלס פערטיידיגונג אדער שוץ; פערטיידיגענד; א פערטיידיגונג, א שוץ.

defen'sively *adv.* (די-פענ'-סיוו-לי) אויף א פערטיידיגענדען אדער שיצענדען אופן.

defen'sor *n.* (די-פענ'-סאר) א פערטיידיגער, א שיצער; אן אדוואקאט; אן אנגעקלאגטער.

defen'sory *a.* (די-פענ'-סא-רי) וואס פערטיידיגט, וואס שיצט.

defer' *v.* (די-פויר') 1. אבלעגען; פערציהען; 2. זיך אונטערווארפען אימעצענס מיינונג; נאכגעבען; איבערלאזען אן אנדערען צו אורטיילען; פערלאזען זיך אויף יענעמס מיינונג.
1. He **defers** his departure. 2. I **defer** to your wishes.

def'erence *n.* (דעפ'-ער-ענס) דאס נאכגעבען; דאס אונטערווארפען זיך אונטער אימעצענס מיינונג; די אונטערווארפונג, אונטערווארפענהייט; אכטונג.

def'erence to (דעפ'-ע-רענס טו) אכטונג צו אימעצען.
It was in **deference to** your grandfather that I raised no objections to your plan.

def'erent *n. and a.* (דעפ'-ע-רענט) פיהרענדיג, איבערטראגענדיג; עפעס וואס פיהרט אדער לייטעט; א פליסיגקייטס-קאנאל אין מענשליכען קערפער [ווי בלוט-געפעס א. ד. ג.].

deferen'tial *a.* (דעפ-ע-רענ'-שעל) 1. וואס דריקט אויס רעספעקט אדער אונטערווארפענהייט צו אימעצען; 2. וואס פיהרט, וואס לייטעט [ווענען די פליסיגקייטס-קאנאלען אין מענשליכען קערפער].
1. His manner is ever **deferential**.

deferen'tially *adv.* (דעפ-ע-רענ'-שעל-אי) אויסדריקענדיג רעספעקט אדער אונטערווארפענהייט; מיט רעספעקט, מיט אונטערווארפענהייט.

defer'ment *n.* (די-פויר'-מענט) דאס אבלעגען [אויף שפעטער].

deferred' annu'ity (די-פוירד' ע-ניו'-אי-טי) רענטע, וואס מען הויבט אן אויסצוצאהלען יעהרליך ערשט פון א בעשטימטער צייט אן.

deferred' bonds (די-פוירד' באנדז) ווערטה-פאפיערען אדער אקציעס וואס די פראצענטען אויף זיי פאנגען זיך אן צו הויבען ערשט פון א געוויסען טערמין.

deferred' en'try (די-פוירד' ענ'-טרי) אן אפענער פאסטען, וואס איז נאך ניט פערשריבען אין קאנטא-בוך [אין בוך-פיהרונג].

deferred' pay (די-פוירד' פיי) א געהאלט פון צוויי פענים א טאג וואס ווערט געצאהלט אין ענגלאנד צו סאלדאטען פון דער ארמעע ווען זיי טרעטען ארויס פון דיענסט.

deferred' shares (די-פוירד' שעהרז) אקציעס פון א קאמפאניע וואס בערעכטיגען זייערע קויפער צו דיווידענד נאר נאך א געוויסען טערמין.

deferred' stock (די-פוירד' סטאק) ז. ***deferred shares***.

defer'rer *n.* (די-פויר'-ער) איינער וואס לעגט אב [אויף שפעטער], א פערציהער; איינער וואס גיט זיך אונטער.

defeu'dalize *v.* (די-פיו'-דעל-איז) אוועקנעהמען די פעאדאלע פארם. ז. ***feudalism***.

defi'ance *n.* (די-פאי'-ענס) אן ארויספאדערונג צום קאמפף; ענטגעגנונג; דאס שטעלען זיך ענטקעגען; א ווידערשטאנד; פעראכטונג צו געפאהר אדער צו ווידערשטאנד.

defi'ant *a.* (די-פאי'-ענט) ארויספאדערענדיג צום קאמפף; שטעלענדיג זיך ענטגעגען; ארויסצייגענדיג א ווידערשטאנד.

defi'antly *adv.* (די-פאי'-ענט-לי) מיט אן ארויספאדערונג; דורך שטעלען זיך ענטגעגען; ארויסצייגענדיג א ווידערשטאנד.

defi'antness *n.* (די-פאי'-ענט-נעס) דאס ארויספאדערען צום קאמפף; דאס שטעלען זיך ענטגעגען; דאס ארויסצייגען א ווידערשטאנד.

defi'ciency *n.* (די-פיש'-ענ-סי) מאנגעל; מאנגעלהאפטיגקייט; פעהלערהאפטיגקייט; אונפאלשטענדיגקייט, אונפאלקאמענהייט.

defi'ciency in weight (די-פיש'-ענ-סי אין הווייט) דאס ניט האבען די פולע וואג.

defi'cient *a.* (די-פיש'-ענט) פעהלערהאפט; מאנגעלהאפט; אונפאלקאמען, אונפאלשטענדיג.

defi'ciently *adv.* (די-פיש'-ענט-לי) אויף א פעהלערהאפטען אדער מאנגעלהאפטען אופן; אויף אן אונפאלשטענדיגען אדער אונפאלקאמענעם אופן.

def'icit *n.* (דעפ'-אי-סיט) א דעפיציט [די סומע מיט וועלכע די הוצאה איז גרעסער ווי די הכנסה].

de fi'de (די פאי'-די) וואס בעלאנגט צו דער אמונה; אונבעדינגט.

defi'er *n.* (די-פאי'-ער) איינער וואס פאדערט ארויס צום קאמפף; איינער וואס שטעלט זיך ענטגעגען.

defile' *n. and v.* (די-פאיל') בעשמוצען, פעראונרייניגען, בעפלעקען; מטמא זיין; שענדען; פערפיהרען; מארשירען אין שמאלע לאנגע רייהען; א שמאלער דורכגאנג צווישען בערג, א דורכגאנג, וואס מען קען דורכגעהן נור אין שמאלע רייהען; א מארש אין שמאלע רייהען.

defile'ment *n.* (די-פאיל'-מענט) בעשמוצונג, פעראונרייניגונג, בעפלעקונג; ענטעהרונג, שענדונג, פערפיהרונג; דאס מטמא זיין.

defi'ler *n.* (די-פאי'-לער) איינער אדער עפעס וואס בעשמוצט אדער בעפלעקט; א פערפיהרער, א שענדער; איינער וואס איז מטמא.

defi'nable *a.* (די-פאי'-נעבל) דעפינירבאר, וואס קען ערקלערט ווערען, וואס קען בעשטימט ווערען.

defi'nably *adv.* (די-פאי'-נע-בלי) אויף א דעפינירבארען אדער ערקלערבארען אופן.

define' *v.* (די-פאין') דעפינירען, ערקלערען; בעשטימען, פעסטשטעלען.

defined' *a.* (די-פאינד') דעפינירט, בעשטימט.

defi'ner *n.* (די-פאי'-נער) איינער אדער עפעס וואס דעפינירט, ערקלערט אדער בעשטימט; א לעהר-ביכעל וואס ענטהאלט דעפיניציאנען.

def'inite *a.* (דעפ'-אי-ניט) דעפיניטיוו, בעשטימט, פעסטגעזעצט; בעגרענעצט.
I shall await your **definite** answer.

def'inite ar'ticle (דעפ'-אי-ניט אר'-טיקל) דער בעשטימטער ארטיקעל אין גראמאטיק [ווי די ווערטער: דער, די, דאס].

def'initely *adv.* (דעפ'-אי-ניט-לי) אויף א דעפיניטיווען אדער בעשטימטען אופן.

def'initeness *n.* (דעפ'-אי-ניט-נעס) דאס זיין דעפינירט אדער בעשטימט; דאס זיין גענוי ערקלערט.

def'inite num'ber (דעפ'-אי-ניט נאמ'-בער) א בענאנטע צאהל [א צאהל נעבען וועלכער עס שטעהט דער נאמען פון די זאכען וועלכע ווערען געצעהלט, ווי 3 עפעל, 5 טישען א. ד. ג.].
"Three apples" is a **definite number**.

defini'tion *n.* (דעפ-אי-ניש'-אן) א דעפיניציאן, א גענויע בעשטימטע ערקלערונג [פון א ווארט אדער אויסדרוק].

defini'tional *a.* (דעפ-אי-ניש'-אנ-על) וואס איז שייך צו א דעפיניציאן.

defin'itive *a.* (די-פינ'-אי-טיוו) דעפיניטיוו, בעשטימט, אויסדריקליך, ענטשיעדען, פאזיטיוו; א ווארט וואס בעשטימט אדער בעגרענעצט [ווי די ווערטער: דער, די דאס].

defin'itively *adv.* (די-פינ'-אי-טיוו-לי) מיט בעשטימטהייט; אויסדריקליך; פאזיטיוו; גענוי.

defin'itiveness *n.* (די-פינ'-אי-טיוו-

נעס) בעשטימטהייט; אויסדריקליכקייט; ענטשיעדענהייט.

defin'itude *n.* (די-פינ'-אי-טיוד) בעשטימטהייט, אויסדריקליכקייט.

defini'tum *n.* (דעפ-אי-נאַי'-טאַם) א בעשטימטע זאך.

deflagrabil'ity *n.* (דעפ-לע-גרע-ביל'-אי-טי) אין כעמיע — פערברענליכקייט; די אייגענשאפט צוצוציהען פייער און פערברענט ווערען.

defla'grable *a.* (די-פליי'-גרעבל) פערברענליך; וואס ציהט צו פייער.

def'lagrate *v.* (דעפ'-לע-גרייט) פערברענען; פערצעהרען; אויפפלאמען.

deflagra'tion *n.* (דעפ-לע-גריי'-שאַן) אבברענונג, פערברענונג; אויפפלאמונג.

def'lagrator *n.* (דעפ'-לע-גריי-טאַר) אן אפאראט צו פערברענען מעטאלען.

deflect' *v.* (די-פלעקט') אבבויגען, אבקעהרען אן א זייט; אבווענדען; זיך אבבויגען.

The shade deflects the light.

deflec'ted *a.* (די-פלעק'-טעד) אבגעבויגען, אבגעקעהרט אן א זייט.

Circumstances deflected him from his original purpose.

deflec'tion *n.* (די-פלעק'-שאַן) דאס אבבויגען, דאס אבקעהרען אן א זייט; די אבקעהרונג פון דרך-הישר.

deflec'tive *a.* (די-פלעק'-טיוו) וואס פעראורזאכט אן אבווייכונג אדער אבקעהרונג פון וועג.

deflex' *v.* (די-פלעקס') אבקעהרען אן א זייט; אבווייכען; אויסבויגען ארונטער-צו.

deflexed' *a.* (די-פלעקסט') געבויגען, ארונטערגעבויגען.

deflex'ion *n.* (די-פלעק'-שאַן) ז. *deflection*

deflex'ure *n.* (די-פלעק'-שור) אבווייכונג, אבקעהרונג, אבבויגונג.

deflo'rate *a.* (די-פלאָ'-רייט) אבגעבליהט, בערויבט פון די בליטהען; אהן בליטהען [ווענען פלאנצען].

deflora'tion *n.* (דעפ-לא-ריי'-שאַן) דאס בלייבען אהן בליטהען; דאס פערלירען די בלומען; די אבקלייבונג פון עפעס. דאס סאמע בעסטע, דער ערשטער זארט; דאס שענדען [א יונגע פרויענצימער].

deflour' *v.* (די-פלאור') ז. *deflower*

deflow'er *v.* (די-פלאו'-ער) בערויבען די בלומען אדער די שעהנקייט פון עפעס; שענדען.

def'luent *a.* (דעפ'-לוה-ענט) וואס רינט אראב-צו, וואס געהט אראב-צו; וואס איז צוזאַמענגעוואקסען מיט'ן שטאם נידריגער פון דעם ארויסשפראצונגס-פונקט [ווענען פלאנצען-טיילען]. ז. *decurrent*

deflu'vium *n.* (די-פלוה'-ווי-אַם) דאס אראבפאלען [ווי די האר פון קאפ אדער די קארע פון א בוים, וואס פאלען אראב דורך א קראנקהייט].

deflux'ion *n.* (די-פלאַק'-שאַן) דער אבפלוס פון ליחה אדער בלוט, א קאטאר, אן ענטצינדונג.

defo'liate *v.* and *a.* (די-פאָ'-לי-אייט) בערויבען פון בלעטער; אראבנרייסען די בלעטער; וואס האט אנגעווארען די בלעטער.

defo'liated *a.* (די-פאָ'-לי-איי-טעד) ז. *defoliate*

defolia'tion *n.* (די-פאָ-לי-איי'-שאַן) די אבפאלונג פון די בלעטער.

defo'liator *n.* (די-פאָ'-לי-איי-טאַר) דאס וואס פערניכטעט די בלעטער פון ביימער [ווי געוויסע אינזעקטען].

deforce' *v.* (די-פאָורס') פערהאלטען א גוט מיט געוואלד; עפעס בעזיצען געגען געזעץ, ניט צולאזען דעם אמת'ען אייגענטימער.

deforce'ment *n.* (די-פאָורס'-מענט) דאס פערהאלטען לאנד אדער הייזער, אויף וועלכע אן אנדערער האט א רעכט.

defor'ciant *n.* (די-פאָור'-שיענט) איינער וואס האט פערכאפט פרעמדע ערד און וויל זי ניט אבגעבען דעם אייגענטימער.

deforcia'tion *n.* (די-פאָור-שי-איי'-שאַן) דאס פערכאפען מיט געוואלד אייגעמס אייגענטום פאר א חוב.

defor'est *v.* (די-פאַר'-עסט) אויסהאקען די וועלדער; אבריינינגען א געגענד פון די וועלדער.

deforesta'tion *n.* (די-פאַר-עס-טיי'-שאַן) דאס אויסהאקען די וועלדער.

deform' *v.* (די-פאָרם') פערדארבען די געשטאלט פון עפעס; מאכען א מום, פערקריפלען; מאכען העסליך; אומוואנדלען, ענדערען די פארם.

deforma'tion *n.* (דעפ-אָר-מיי'-שאַן) דאס פערדארבען די געשטאלט פון עפעס; דאס מאכען א מום, פערקריפלונג; מיאוס-קייט, העסליכקייט; אומוואנדלונג.

deformed' *a.* (די-פאָרמד') העסליך, מיאוס; מיט א מום, פערקריפעלט.

On account of the accident he has a deformed hand.

defor'medly *adv.* (די-פאָר'-מעד-לי) אויף א העסליכען שטייגער; דורך פערקריפלונג.

defor'medness *n.* (די-פאָר'-מעד-נעס) מיאוס'קייט, העסליכקייט, פערקריפלונג.

defor'mer *n.* (די-פאָר'-מער) איינער וואס מאכט א תל פון א זאך, פערדארבט איהר פארם.

defor'mity *n.* (די-פאָר'-מי-טי) העסליכקייט, מיאוסקייט, פערזעהעניש; פערקריפלונג.

defraud' *v.* (די-פראָהד') בעטריגען, אבנארען.

defrau'der *n.* (די-פראָה'-דער) א בעטריגער, א שווינדלער.

defraud' the cus'toms (די-פראָהד' טהי קאַס'-טאַמז) ניט צאהלען קיין פאשליניע [גרענעץ-אבצאהל] דורך א שווינדעל.

defray' *v.* (די-פריי') בעצאהלען פאר עפעס; דעקען אייגעמס הוצאות.

The committee agreed to defray the expenses of the speaker.

defray'al *n.* (די-פריי'-על) דאס בעצאהלען, דאס סילוק'ן; דאס דעקען אייגעמס הוצאות.

defray'er *n.* (די-פריי'-ער) איינער וואס בעצאהלט אדער קוויטירט די אויסגאבען.

defray'ment *n.* (די-פריי'-מענט) בעצאהלונג; קוויטירונג; דאס דעקען די הוצאות.

deft. אבקירצונג פון *defendant*

deft *a.* (דעפט) פלינק, געשיקט, געשיים, בריה'ש.

Her deft hands made this beautiful design.

def'terdar *n.* (דעפ'-טער-דאר) דער גרויס-שאצמייסטער [קאזנאטשיי] אין טירקיי.

deft'ly *adv.* (דעפט'-לי) געשיקט, פלינק, מעשה בריה.

deft'ness *n.* (דעפט'-נעס) פלינקקייט, געשיקטקייט, בריה'שקייט.

defunct' *n.* and *a.* (די-פאַנקט') 1. טויט, אויסגעלאשען [ווענען לעבען]; 2. אונטערגעגאנגען, אויסגעשפיעלט; 3. א טויטער, א מת.

2. The club is now defunct.

defy' *v.* (די-פאַי') ארויסרופען א געגנער צום קאמפף; וואגען ארויסצוטרעטען געגען איינעם; ניט מורא האבען, פעראכטען.

degen'eracy *n.* (די-דזשענ'-ע-ריי-סי) דאס דעגענערירען, דאס אנווערען די פריהעריגע מעלות, דאס ווערען אלץ ערגער און ערגער; דער אונטערגאנג, דאס פאלען אלץ נידריגער און נידריגער.

degen'erate *v.* and *a.* (די-דזשענ'-ע-רייט) דעגענערירען, אונטערגעהן; ווערען געמיין; פאלען אלץ נידריגער און נידריגער; דעגענערירענד, אונטערגעהענד, פערלירענד אלץ מעהר פון די אייגענע מעלות; געמיין, נידריג.

degen'erately *adv.* (די-דזשענ'-ע-רייט-לי) אויף א דעגענערירענדער אדער געמיינער ארט.

degen'erateness *n.* (די-דזשענ'-ע-רייט-נעס) די דעגענערירונג, דער צושטאנד, ווען די נאטירליכע אדער אריגינעלע אייגענשאפטען פון א זאך געהען אונטער און ווערען פערלארען.

degenera'tion *n.* (די-דזשענ-ע-ריי'-שאַן) דעגענעראציאן, ענטארטונג, דער אונטערגאנג פון די נאטירליכע אדער אריגינעלע אייגענשאפטען, וועלכע זיינען כאראקטעריסטיש פאר א געוויסען מין אדער זאך.

degen'erative *a.* (די-דזשענ'-ע-רע-טיוו) וואס געהט אונטער; וואס פערלירט זיינע כאראקטעריסטישע מעלות.

deglu'tinate *v.* (די-גלוה'-טי-נייט) אבקלייען, אבקלעפען; ארויסציהען די קלייי פון עפעס.

deglutina'tion *n.* (די-גלוה-טי-ניי'-שאַן) דאס אבקלייען; דאס ארויסציהען די קלייי פון עפעס.

degluti'tion *n.* (דעג-לוה-טיש'-אַן) דאס שלינגען, דאס איינשלינגען.

deglu'titive *a.* (די-גלוה'-טי-טיוו) וואס איז שייך צום שלינגען; שלינגענד.

deglu'titory *a.* (די-גלוה'-טי-טאַ-רי) וואס דיענט צום שלינגען.

degrada'tion *n.* (דעג-רע-דיי'-שאַן) דעגראדאציאן, דאס פאלען אין מעמד, דאס אראבגעזעצט ווערען פון א העכערער שטופע אויף א נידריגערער; די ערנידערונג אין ראנג, אמט א. ד. ג.; די פערכינדערונג פון קראפט, פון ווערטה, פון דער שטעלונג; אין מאלעריי — דאס מאכען קלענער אדער טונקעלער געוויסע פיגורען אויף א בילד, כדי זיי זאלען אויסווייזען אז זיי שטעהען ווייטער; אין געאלאגיע — די אראבזעצונג אדער דאס לאנגזאמע זינקען פון בערג און קאנטינענטען דורך די ווירקונג פון וואסער און אנדערע אורזאכען; אין ביאלאגיע — די דעגענעראציאן פון א מין, זיין אראבפאלען פון א העכערער פארם פון ענטוויקלונג צו א נידריגערער; אין די ענגלישע אוניווערזיטעטען — דאס אראבגעזעצט ווערען פון א העכערען קלאס אין א נידריגערען.

degrada'tional *a.* (דעג-רע-דיי'-שאַנ-על) וואס דעגראדירט, וואס פאלט ארונטער פון א העכערער שטופע פון ענטוויקלונג אויף א נידריגערער.

degrade' *v.* (די-גרייד') דעגראדירען, ארונטערזעצען פון א העכערען צושטאנד אויף א נידריגערען; ערנידרינען, פערמינדערען אין ווערטה, אין עהרע א. ד. ג.; ווירקען אויף דער דעגראדאציאן פון א מין: ווירקען אויף דער אבזעצונג פון בערג און יבשה. ז. *degradation*

degra'ded *a.* (די-גריי'-דער) דעגראדירט, ערנידריגט, געפאלען. ז. *degradation*

degra'ding *a.* (די-גריי'-דינג) ערנידריגענד; ברייענגענדיג צו א נידריגערען צושטאנד; נידריג, געמיין.

degra'dingly *adv.* (די-גריי'-דינג-לי) אראבזעצענד; ערנידריגענד; אויף א נידריגען, געמיינעם אופן.

degree' *n.* (די-גריע') א שטופע, א מדרגה, א ראנג; די שטופע פון נאהענטערע אדער ווייטערע קרובה'שאפט [ווי א שני-בשני, שלישי-בשלישי א. ז. וו.]; א גראד [א 360-טער טייל פון א קרייז]; אין גראמאטיק — איינע פון די דריי פערגלייכונגס-שטופען פון די ביי-ווערטער [ווי גרויס, גרעסער, דער גרעסטער]; אין אלגעברא — די פאטענץ [די צאהל, וועלכע בעווייזט וויפיעל מאל א געוויסע צאהל האט זיך גע'כופל'ט אויף זיך אליין]; אין אריפמעטיק — דער קלאס, איינע פון די גרופען פון דריי ציפערען, אויף וועלכע מען צוטיילט א גרויסע צאהל [ווי למשל 360,584,126]; אין מוזיק — די שטופע, דאס אינטערוואל [פעריאדען אין טאקט].

degree' of lat'itude (די-גריע' אוו לעט'-אי-טיוד) א גראד פון א מערידיאן. ז. *meridian*

degree' of lon'gitude (די-גריע' אוו לאנ'-דזשי-טיוד) א גראד פון א פאראלעל. ז. *parallel*

degust' *v.* (די-גאסט') פערזוכען; האבען א טעם.

degus'tate *v.* (די-גאס'-טייט) ז. *degust*

degusta'tion *n.* (די-גאס-טיי'-שאן) דאס פערזוכען.

dehisce' *v.* (די-היס') פלאצען, זיך פאנאנדערשפאלטען, זיך עפענען [ווי ביי געוויסע פרוכטען פון פלאנצען].

dehis'cence *n.* (די-היס'-ענס) פלאצען, דאס עפענען זיך [פון פלאנצען].

dehis'cent *a.* (די-היס'-ענט) פלאצענדיג, עפענענדיג זיך [ווי געוויסע פרוכטען פון פלאנצען].

dehis'cent fruit (די-היס'-ענט פרוהט) א פרוכט, ביי וועלכער עס פלאצט אדער עפענט זיך די איינהילונג.

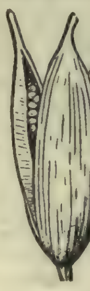

Dehiscent Fruit

dehorn' *v.* (די-הארן') אוועקנעהמען די הערנער.

dehorta'tion *n.* (די-האר-טיי'-שאן) די אבראטהונג, דאס אברעדען פון צו טהאן עפעס.

dehor'tative *a.* (די-האר'-טע-טיוו) ז. *dehortatory*

dehor'tatory *a.* (די-האר'-טע-טא-רי) אבראטהענדיג.

dehor'ter *n.* (די-האר'-טער) דער אבראטהער.

dehumaniza'tion *n.* (די-היו-מענ-אי-זיי'-שאן) דאס אוועקנעהמען די מענשליכע איינענשאפטען; דאס פערגרעבען, דאס פערווילדען.

dehu'manize *v.* (די-היו'-מענ-איז) אוועקנעהמען די מענשליכע איינענשאפטען; פערגרעבען, פערווילדען.

dehy'drate *v.* (די-האי'-דרייט) אין כעמיע — אוועקנעהמען אדער ארויסציהען דאס וואסער; פערליערען וואסער אדער פייכטקייט.

dehy'drater *n.* (די-האי'-דריי-טער) דאס וואס נעהמט אוועק אדער ציהט ארויס דאס וואסער.

dehydra'tion *n.* (די-האי-דריי'-שאן) אין כעמיע — דאס אוועקנעהמען דאס וואסער אלס א געוויסען עלעמענט פון שטאף.

deic'tic *a.* (דאיק'-טיק) אין לאגיק — דירעקט; וואס דרינגט ארויס א שלוס דורך דירעקטע בעווייזע.

deic'tically *adv.* (דאיק'-טי-קעל-אי) דירעקט ארויסדרינגענד; ווי איינער וואס דרינגט ארויס צום פונקט.

deif'ic *a.* (די-איפ'-איק) וואס מאכט געטליך; געטליך.

deif'ical *a.* (די-איפ'-איק-על) ז. *deific*

deifica'tion *n.* (די-אי-פי-קיי'-שאן) די פערגעטערונג; דאס זיין פערגעטערט.

de'ifier *n.* (די'-אי-פאי-ער) איינער וואס פערגעטערט.

de'iform *a.* (די'-אי-פארם) עהנליך צו גאט [בצלם אלהים].

de'ify *v.* (די'-אי-פאי) פערגעטערען; האלטען פאר א גאט, דיענען ווי צו גאט.

deign *v.* (דיין) ווירדיגען.
He did nothing for me. He did not even **deign** to answer my question.

Deinothe'rium *n.* (דאי-נא-טהי'-רי-אם) דער דינאטעריום. ז. *Dinotherium*

Deipnos'ophist *n.* (דאיפ-נאס'-א-פיסט) דער טיש-פילאזאף, איינער וואס פיהרט א לומד'ישען געשפרעך ביי א מאלצייט.

deip'otent *a.* (דע-איפ'-א-טענט) וואס האט א געטליכע קראפט.

de'ism *n.* (די'-איזם) דעאיזם [די לעהרע אז גאט עקזיסטירט, אבער ער האט זיך קיינמאל ניט ענטפלעקט פאר מענשען].

de'ist *n.* (די'-איסט) א דעאיסט, איינער וועלכער גלויבט אין גאט, אבער לייקענט אב, אז גאט האט זיך ווען עס איז ענטפלעקט פאר מענשען; איינער וואס לייקענט אין השגחה פרטית.

deis'tic *a.* (די-איס'-טיק) וואס איז שייך צום דעאיזם. ז. *deist*

deis'tical *a.* (די-איס'-טי-קעל) דעאיסטיש. ז. *deist*

deis'tically *adv.* (די-איס'-טי-קעל-אי) אויף א דעאיסטישען שטייגער. ז. *deist*

de'ity *n.* (די'-אי-טי) די גאטהייט; געטליכקייט; א זאך וועלכע מען האלט פאר געטליך; א פערזאן אדער זאך, וועלכע מען דיענט ווי גאט.

De'ity *n.* (די'-אי-טי) גאט, דער רבונו של עולם.

dejec'ta *n.* (די-דזשעק'-טא) אויסלעערונג [טינוף, צאה].

dejec'ted *a.* (די-דזשעק'-טעד) נידערגעשלאגען, בעטריבט.
The failure of his plans **dejected** him.

dejec'tedly *adv.* (די-דזשעק'-טעד-לי) מיט נידערגעשלאגענהייט, מיט בעטריבטהייט.

dejec'tedness *n.* (די-דזשעק'-טעד-נעס) נידערגעשלאגענהייט; דאס זיין בעטריבט.

dejec'tion *n.* (די-דזשעק'-שאן) נידערגעשלאגענהייט, בעטריבטהייט; שטוהלגאנג; די אויסלעערונג [טינוף, צאה].

dejec'tory *a.* (די-דזשעק'-טא-רי) נידערשלאגענד; וואס פעראורזאכט שטוהלגאנג.

dejec'ture *n.* (די-דזשעק'-טשור) טינוף, צאה.

déjeuner' *n.* (דיי-זשע-ניי') פריהשטיק.

de ju're (די דזשוה'-רי) מיט רעכט; לויט געזעץ; על פי דין.

dek'agram *n.* (דעק'-ע-גרעם) ז. *decagram*

dek'astere *n.* (דעק'-ע-סטיר) ז. *decastere*

Del. אבקירצונג פון *Delaware* [איינער פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא].

delaine' *n.* (די-ליין') א זארט מוסלין [דינער שטאף פאר פרויען-קליידער].

delap'sion *n.* (די-לעפ'-שאן) דאס ארונטערפאלען אדער ארונטערלאזען זיך, דאס זיין אראבגעפאלען אדער אראבגעלאזען.

delate' *v.* (די-לייט') פער'מסר'ען, ברייננען א קלאגע געגען אימעצען; אנגעבען; ארויסגעבען, פערעפענטליכען, פערשפרייטען, פערברייטען.

dela'tion *n.* (די-ליי'-שאן) אן אנקלאגע; א מסירה אויף אימעצען.

dela'tor *n.* (די-ליי'-טאר) א מסור, א דאנאסטשיק, א דענונציאנט, א שפיאן.

delay' *n.* and *v.* (די-ליי') אבלעגען, אבהאלטען אויף א צייט; הינדערען; שטעהן בלייבען פאר א ווייל;- זיך פערהאלטען; דאס אבלעגען אויף שפעטער; אן אבהאלט פאר א צייט, א הינדערניס.

delay'able *a.* (די-ליי'-עבל) וואס קען אבגעלעגט ווערען אויף שפעטער.

delay'er *n.* (די-ליי'-ער) איינער וואס לעגט אב אויף שפעטער; איינער וואס האלט אב אדער פערצעגערט.

delay'ingly *adv.* (די-ליי'-אינג-לי) אבלעגענדיג אויף שפעטער; דורך פערצעגערונג אדער אבלעגונג.

del cred'ere (דעל קרעד'-ע-רע) גאראנטיע אדער ערבות פון א מעקלער אדער געשעפטס-אגענט

de'le *v.* (די'-לי) מעק אויס, שטרייך אויס, נעהם ארויס [געברויכט אלס אן אויסדרוק פאר שריפטזעצער, אז זיי זאלען אויסמעקען אדער ארויסווארפען אן איבעריג ווארט].

del'eble *a.* (דעל'-איבל) וואס קען אויסגעמעקט אדער אויסגעשטראכען ווערען.

delectabil'ity *n.* (די-לעק-טע-ביל'-אי-טי) דאס זיין אנגענעהם אדער ליעבליך; פערגניגען.

delec'table *a.* (די-לעק'-טעבל) אנגענעהם, ליעבליך; וואס מאכט פערגניגען.

delec'tableness *n.* (די-לעק'-טעבל-נעס) דאס זיין אנגענעהם אדער ליעבליך; פערגניגען.

delec'tably *adv.* (די-לעק'-טע-בלי) אויף אן אנגענעהמען אדער פערגניגטען אופן.

delec'tate *v.* (די-לעק'-טייט) מאכען אנגענעהם, מאכען פערגניגען.

delecta'tion *n.* (די-לעק-טיי'-שאן) גרויס פערגניגען.

delec'tus *n.* (דע-לעק'-טאס) אן אויסוואהל; א זאמלונג, א כרעסטאמאטיע [מייסטענס אן אויסוואהל פון לעזע-שטיקער אין גריכיש און לאטיין].

del'egant *n.* (דעל'-אי-גענט) איינער וואס בעפאלמעכטיגט אדער גיט איבער זיין מאכט צו אן אנדערען; איינער וואס גיט איבער א חוב וואס קומט איהם צו זיינעם א בעל-חוב.

del'egate *n., v.* and *a.* (דעל'-אי-גייט) א דעלעגאט; א געשיקטער מיט א פאלמאכט; אן אבגעאררענטער [דעפוטאט] פון אן אמעריקאנער טעריטאריע [ניט פון א שטאאט] צום אמעריקאנער קאנגרעס

[פאַרלאַמענט]: בעפאָלמעכטיגען; שיקען מיט פאָלמאַכט; אָנפערטרויען; איבערטראָגען אַ חוב צו איינעם; דעלעגירען, בעפאָלמעכטיגט, געשיקט מיט אַ פאָלמאַכט.

del'egated *a.* (דעל׳-אי-גיי-טעד) דעלעגירט, בעפאָלמעכטיגט, געשיקט מיט אַ פאָלמאַכט.

delega'tion *n.* (דעל-אי-גיי׳-שאָן) אַ דעלעגאַציאָן; דאָס שיקען אַ דעלעגאַט אָדער דעלעגאַטען; דאָס איבערטראָגען אַ חוב [דאָס אָפּצאָהלען אַ חוב מיט אַ חוב פון אַן אַנדער פּערזאָן].

delen'da *n.* (די-לען׳-דאַ) עפּעס וואָס דאַרף אויסגעמעקט אָדער אויסגעשטראָכען ווערען.

delete' *v.* (די-ליט׳) אויסמעקען, אויסשטרייכען.

delete'rious *a.* (דעל-אי-טי׳-רי-אַס) שעדליך; גיפטיג.

Eating unripe fruit is deleterious to health.

delete'riously *adv.* (דעל-אי-טי׳-רי-אַס-לי) אויף אַ שעדליכען אופן.

delete'riousness *n.* (דעל-אי-טי׳-רי-אַס-נעס) דאָס זיין שעדליך.

dele'tion *n.* (די-לי׳-שאָן) דאָס אויסמעקען; עפּעס וואָס איז אויסגעמעקט אָדער אויסגעשטראָכען; אַן אויסגעמעקט וואָרט אָדער פראַזע; אויסראַטונג; פערטילינג.

deleti'tious *a.* (דעל-אי-טיש׳-אַס) פון וואָס עס ווערט אָדער דאַרף ווערען אויסגעמעקט.

dele'tive *a.* (די-לי׳-טיוו) אויסמעקענדיג; אויסשטרייכענדיג.

del'etory *n.* (דעל׳-אי-טאָ-רי) עטוואָס וואָס מען מעקט אויס.

delf *n.* (דעלף) קאַלירטע, גלאַזירטע ערד־געשיר.

delft *n.* (דעלפט) ז. *delf*.

delft'ware *n.* (דעלפט׳-הוועהר) ז. *delf*.

De'lian *a.* (דיע׳-לי-ען) וואָס איז שייך צום אינזעל דעלאָס [אַ קליינער אינזעל אין עגעאישען ים, בעקאַנט אין דער גריכישער מיטאָלאָגיע אַלס דאָס געבורטס־פּלאַץ פון דעם גריכישען גאָט אַפּאָלאָ און פון דער געטין אַרטעמוס אָדער דיאַנאַ. אויף דעם אינזעל האָט זיך אויך געפונען דער בעריהמטעסטער אין גריכענלאַנד אַפּאָלאָ־טעמפּעל].

delib'erate *v. and a.* (די-ליב׳-ע-רייט) 1. נאָכדענקען, איבערלעגען; בעטראַכטען, דיסקוטירען; 2. בעדאַכטזאַם, מיושב׳דיג, איבערלעגט; פאָרזיכטיג; לאַנגזאַם; קאַלט־בלוטיג.

1. The convention deliberated on the question for four hours. 2. The speaker gave his deliberate judgment.

delib'erately *adv.* (די-ליב׳-ע-רייט-לי) מיט איבערלעגונג, מיט פאָרזיכטיגקייט, מיושב׳דיג; דורך בעראַטהונג, אויף אַ בעראַטהענדען אופן.

delib'erateness *n.* (די-ליב׳-ע-רייט-נעס) בעדאַכטזאַמקייט, פאָרזיכטיגקייט, מיושב׳דיגקייט, איבערלעגונג, לאַנגזאַמקייט [אין אַננעהמען בעשליסע].

delib'erater *n.* (די-ליב׳-ע-ריי-טער) איינער וואָס איבערלעגט זיך; איינער וואָס איז זיך מישב; איינער וואָס איז פאָרזיכטיג אין אַננעהמען בעשליסע.

delibera'tion *n.* (די-ליב-ע-ריי׳-שאָן) דאָס בעטראַכטען, דאָס איבערלעגען, דאָס נאָכדענקען; דאָס מישב זיין זיך; דאָס בעטראַכטען אָדער דיסקוטירען עפּעס ביי אַ פערזאַמלונג; דאָס בעראַטהען זיך; לאַנגזאַמקייט אין אַננעהמען בעשליסע; פאָרזיכטיגקייט, האַלטבליטיגקייט, מיושב׳דיגקייט; אַ בעשטימטע גוט־דורכגעטראַכטע אַבזיכט.

delib'erative *n. and a.* (די-ליב׳-ע-ריי-טיוו) איבערלעגענדיג, נאָכדענקענדיג; בעראַטהענד; די קונסט צו בעווייזען און איבערצייגען [אין רעדנער־קונסט].

delib'erator *n.* (די-ליב׳-ע-ריי-טאָר) ז. *deliberater*.

del'ible *a.* (דעל׳-איבל) ז. *deleble*.

del'icacy *n.* (דעל׳-אי-קע-סי) דאָס זיין דעליקאַט אָדער פיין־שמעקענד; פיינקייט, אויסגעאיידעלקייט, צאַרטקייט, געשמאַקהאַפטיגקייט, שוועכליכקייט, עמפּפינדליכקייט; אַ צושטאַנד, וואָס פאָדערט ספּעציעלע פאָרזיכטיגקייט; העפליכקייט.

del'icate *n. and a.* (דעל׳-אי-קייט) דעליקאַט, פיין־שמעקענד, געשמאַקהאַפט; פיין, צאַרט, אויסגעאיידעלט, שוועכליך, עמפּפינדליך, העפליך; אַ פערצערטעלטער מענש.

del'icately *adv.* (דעל׳-אי-קייט-לי) אויף אַ דעליקאַטען שטייגער.

del'icateness *n.* (דעל׳-אי-קייט-נעס) דאָס זיין דעליקאַט; צאַרטקייט, ווייכקייט, שוועכליכקייט.

del'icates *n.* (דעל׳-אי-קייטס) נאַשערייען.

delicates'sen *n.* (דעל-אי-קאַ-טעס׳-ען) דעליקאַטעסען [צושפּייזען, געוועהלטע שפּייזען, צוגעריכטע שפּייזען].

deli'cious *a.* (די-ליש׳-אַס) שטאַרק אַנגענעהם, וואָס פערשאַפט פיעל פערגניגען, זעהר געשמאַק.

I ate a delicious pear.

deli'ciously *adv.* (די-ליש׳-אַס-לי) אויף אַן אופן וואָס איז זעהר אַנגענעהם, אָדער וואָס פערשאַפט פיעל פערגניגען; זעהר געשמאַק.

deli'ciousness *n.* (די-ליש׳-אַס-נעס) דאָס זיין זעהר געשמאַק אָדער זעהר אַנגענעהם.

delict' *n.* (די-ליקט׳) אַ פערברעכען געגען געזעץ.

delight' *n. and v.* (די-לאַיט׳) צופריעדענשטעלען אויף׳ן העכסטען אופן; פערשאַפען פיעל פערגניגען; ענטציקען; זיך שטאַרק צופריעדענשטעלען; האָבען פיעל פערגניגען; פרייד, צופריעדענהייט, ענטציקונג, פערגניגען; עטוואָס וואָס שטעלט שטאַרק צופריעדען, וואָס פעראורזאַכט פיעל פערגניגען אָדער וואָס ענטציקט.

deligh'ted *a.* (די-לאַי׳-טעד) העכסט ערפרעהט, שטאַרק צופריעדען, ענטציקט.

deligh'tedly *adv.* (די-לאַי׳-טעד-לי) מיט דער העכסטער פרייד, מיט דער העכסטער צופריעדענהייט, מיט פיעל פערגניגען, מיט ענטציקונג.

delight'ful *a.* (די-לאַיט׳-פול) שטאַרק אַנגענעהם אָדער צופריעדענשטעלענד; ענטציקענד.

delight'fully *adv.* (די-לאַיט׳-פול-אי) אויף אַן ענטציקענדען אָדער שטאַרק אַנגענעהמען אופן.

delight'fulness *n.* (די-לאַיט׳-פול-נעס) דאָס זיין שטאַרק אַנגענעהם אָדער צופריעדענשטעלענד; דאָס זיין ענטציקענד.

deligh'tingly *adv.* (די-לאַי׳-טינג-לי) ז. *delightfully*.

delight' in mis'chief (די-לאַיט׳ אין מיס׳-טשיף) הנאה האָבען פון טהאָן שלעכטס.

delight'less *a.* (די-לאַיט׳-לעס) אָהן פרייד, אָהן פערגניגען.

delight'some *a.* (די-לאַיט׳-סאַם) ז. *delightful*.

delight'somely *adv.* (די-לאַיט׳-סאַם-לי) ז. *delightfully*.

delight'someness *n.* (די-לאַיט׳-סאַם-נעס) ז. *delightfulness*.

delim'it *v.* (די-לים׳-איט) בעשטימען די גרענעצען; בעגרענעצען.

delimita'tion *n.* (די-לים-אי-טיי׳-שאָן) דאָס בעשטימען די גרענעצען; די בעגרענעצונג.

delin'eable *a.* (די-לינ׳-אי-עבל) וואָס קען געצייכענט ווערען, וואָס קען געמאָלען ווערען, וואָס קען פאָרגעשטעלט ווערען אין וואָרט אָדער אין בילד.

delin'eament *n.* (די-לינ׳-אי-ע-מענט) אַ צייכנונג; אַן ענטוואורף, אַ סקיצירונג, אַ שילדערונג, אַ בעשרייבונג.

delin'eate *v.* (די-לינ׳-אי-אייט) צייכנען, סקיצירען, מאַכען אַן ענטוואורף, שילדערען, בעשרייבען.

delinea'tion *n.* (די-לינ-אי-איי׳-שאָן) 1. דאָס סקיצירען; דאָס אַנוואַרפען [אַ בילד פון עפּעס]; דאָס צייכנען; 2. דאָס שילדערען, דאָס בעשרייבען.

2. The novel is full of many delineations of interesting characters.

delin'eator *n.* (די-לינ׳-אי-איי-טאָר) איינער וואָס סקיצירט, צייכענט, שילדערט אָדער בעשרייבט עפּעס; אַ שניידער־פּאַסאָן, וואָס מען קען מאַכען גרעסער און קלענער לויט דער מאָס פון דעם קלייד; אַן אינסטרומענט וואָס סקיצירט די אויבערפלעכע פון דעם באָדען [ווערט בענוצט צום אויפנעהמען אַ פּולען פּלאַן פון אַ געגענד].

delin'eatory *a.* (די-לינ׳-אי-איי-טאָ-רי) וואָס צייכענט, סקיצירט, שילדערט אָדער בעשרייבט.

delin'quency *n.* (די-לינ׳-קהוועג-סי) אַ פערברעכען; דאָס ניט ערפילען אָדער דאָס פערנאַכלעסיגען אַ פפליכט.

delin'quent *n. and a.* (די-לינ׳-קהוועגט) פערברעכעריש; ניט ערפילענדיג אָדער פערנאַכלעסיגענדיג אַ פפליכט; אַ פערברעכער: איינער וואָס פערנאַכלעסיגט זיין פפליכט.

delin'quently *adv.* (די-לינ׳-קהוועגט-לי) ניט ערפילענדיג אָדער פערנאַכלעסיגענדיג אַ פפליכט.

del'iquate *v.* (דעל׳-אי-קהווייט) שמעלצען, צוגעהן; צושמאַלצען ווערען.

deliqua'tion *n.* (דעל-אי-קהוויי׳-שאָן) שמעלצונג.

deliquesce' *v.* (דעל-אי-קהוועס׳) צוגעהן; צושמאַלצען ווערען.

deliques'cence *n.* (דעל-אי-קהוועס׳-ענס) דאָס צושמעלצען, דאָס צוגעהן, דאָס צופליסען.

deliques'cent *a.* (דעל-אי-קהוועס׳-ענט) צושמעלצענדיג, צוגעהענדיג, צופליסענדיג.

deliq'uiate *v.* (די-ליק׳-הווי-אייט) ז. *deliquesce*.

deliquia'tion *n.* (די-ליק-הווי-איי׳-שאָן) ז. *deliquescence*.

deliq'uium *n.* (די-ליק׳-הווי-אַם) דאָס צופליסען; דאָס צוגעהן; אַ שוואַכער, צוקראַכענער שכל.

delir'iant *n.* (די-ליר׳-אי-ענט) אַ גיפט וואָס פעראורזאַכט משוגעת; וואָס רופט אַרויס דאָס ריידען פון היץ אָדער קראַנקהאַפטע פאָרשטעלונגען.

delirifa'cient *n. and a.* (די-ליר-אי-פיי׳-שיענט) וואָס רופט אַרויס קראַנק־

האפטע היץ־פארשטעלונגען אדער ריידען פון היץ; א שטאף וואס פעראורזאכט עס.

delir'ious *a.* (די־ליר׳־אי־אַס) משוגע, וואהנזיניג; פאנטאזירענדיג [פון היץ]; איבעררייצט פון געפיהלען; ריידענדיג פון היץ.

delir'iously *adv.* (די־ליר׳־אי־אַס־לי) אויף א וואהנזיניגען, משוגע׳נעם אופן; מיט קראנקהאפטע פארשטעלונגען, ריידענדיג פון היץ.

delir'iousness *n.* (די־ליר׳־אי־אַס־נעס) משוגעת, וואהנזיניגקייט; קראנקהאפטע פאנטאזיעס אדער דאס ריידען פון היץ.

delir'ium *n.* (די־ליר׳־אי־אַם) משוגעת, וואהנזין; א שטארקע אויפרעגונג אדער איבעררייצונג פון די געפיהלען; איבערטריבענער ענטוזיאזם; קראנקע פאנטאזיעס; דאס ריידען פון היץ.

délit' *n.* (דיי־לי׳) א געריכטס־פאל וועגען א פערזאן וואס האט דורך בעטרוג פעראורזאכט שאדען צו אימעצען.

delites'cence *n.* (דעל־אי־טעס׳־ענס) דאס פלעצליכע פערשווינדען פון אן ענטצינדונג אדער געשווילעכטס; צוריקגעצויגענהייט, דאס צוריקטרעטען פון געזעלשאפטליכען לעבען.

delites'cency *n.* (דעל־אי־טעס׳־ען־סי) ז. *delitescence*

delites'cent *a.* (דעל־אי־טעס׳־ענט) צוריקגעצויגען, בעהאלטען.

deliv'er *v.* (די־ליוו׳־ער) בעפרייען; איבערגעבען, אבליפערען; צושטעלען; זיך אונטערגעבען; געלעגענו ווערען [האבען א קינד]; אויסשיסען, אבפייערען, אויסלאדען; ארויסשרייען, ארויסריידען, זיך אויסערען [אין א רעדע].

deliv'erable *a.* (די־ליוו׳־ער־עבל) וואס מען קען איבערגעבען, וואס קען איבערגעגעבען ווערען; וואס דארף געליפערט אדער צוגעשטעלט ווערען; וואס איז צו בעפרייען.

deliv'er a blow (די־ליוו׳־ער ע בלאו) דערלאנגען א זעץ.

deliv'er an attack' (די־ליוו׳־ער ען ע־טעק׳) אנגרייפען, אטאקירען דעם פיינד.

deliv'erance *n.* (די־ליוו׳־ער־ענס) בעפרייאונג; פרייספרעכונג; דאס געראטעוועט ווערען; איבערליפערונג; איבערגעבונג; אן אויסערונג, אן ערקלערונג; דאס געלעגענו ווערען [דאס האבען א קינד].

deliv'erance bless'ing (די־ליוו׳־ער־ענס בלעס׳־אינג) דאס גומל בענשען.

deliv'er a speech (די־ליוו׳־ער ע ספּיטש) האלטען א רעדע.

deliv'er bat'tle (די־ליוו׳־ער בעטל) גיבען א שלאכט.
The commander returned to deliver battle.

deliv'ered of a child (די־ליוו׳־ערד אוו ע טשאילד) געלעגענו געווארען.

deliv'erer *n.* (די־ליוו׳־ער־ער) א בעפרייער; אן איבערליפערער, אן איבערגעבער.

deliv'er from (די־ליוו׳־ער פראם) בעפרייען פון...

deliv'er judg'ment (די־ליוו׳־ער דזשאדזש׳־מענט) משפט׳ן.

deliv'er to poster'ity (די־ליוו׳־ער טו פּאס־טער׳־אי־טי) אונשטערבליך מאכען.

deliv'er to the wind (די־ליוו׳־ער טו טהי ווינד) ארויסווארפען צו אל־די רוחות.

deliv'ery *n.* (די־ליוו׳־ער־אי) די בעפרייאונג; די אויסליפערונג; די איבערגאבע; דאס אונטערגעבען זיך; דאס געלעגענו ווערען [דאס האבען א קינד]; דאס אויסערען זיך; דער שטייגער פון פארטראגען אדער זינגען; דאס צושטעלען, דאס צושיקען; דאס אויסשיסען, דאס אבפייערען א שאס.

deliv'ery in fact (די־ליוו׳־ער־אי אין פעקט) די איבערטראגונג פון גיטער אדער מטלטלין פון איין פערזאן צו אן אנדערער.

deliv'ery-valve *n.* (די־ליוו׳־ער־אי־וועלוו) דאס אויסלאס־ווענטיל [דאס ווענטיל ביי דאמפף־מאשינען אדער פומפען דורך וועלכען עס ווערט ארויסגעלאזען דאמפף אדער וואסער].

dell *n.* (דעל) א קליינער שמאלער טהאל צווישען צוויי בערג.

delo'calize *v.* (די־לאו׳־קעל־איז) ארויסטרעטען אדער בעפרייען פון די לאקאלע ראהמען; מאכען ברייטער דעם שטאנדפונקט; מאכען פון א לאקאלען אינטערעס אן אלגעמיינעם.

delph *n.* (דעלף) ז. *delf*

Del'phian *n. and a.* (דעל׳־פי־ען) וואס איז שייך צו דער אלטער גריכישער שטאדט דעלפי אדער צו דעם גאט אפאלא וועמעס טעמפעל איז דארטען געוועזען; וואס איז שייך צו דעם אראקעל פון דעלפי אדער צו די פריסטער פון אפאלא; רעטזעלהאפט; וואס געפינט זיך אונטער געטליכער השפעה; נביא׳יש; אן איינוואהנער פון דעלפי.

Del'phic *a.* (דעל׳־פיק) וואס איז שייך צו דעלפי, די פארצייטיגע גריכישע שטאדט אדער צום אראקעל וואס איז דארטען געוועזען; רעטזעלהאפט; וואס געפינט זיך אונטער געטליכער השפעה; נביא׳יש; וואס איז שייך צו דעם גאט אפאלא פון דעלפי אדער זיינע פריסטער.

del'phin *n. and a.* (דעל׳־פין) וואס איז שייך צו דעם פראנצויזישען קרוינפרינץ; וואס איז שייך צום דעלפין־פיש; אזא פעטס וואס געפינט זיך אין דעם אויל פון דעם דעלפין־פיש.

Delphin'ian *n. and a.* (דעל־פינ׳־אי־ען) ז. *Delphian*

delphin'ian *n. and a.* (דעל־פינ׳־אי־ען) ז. *delphin*

delphin'ic *a.* (דעל־פינ׳־איק) וואס איז שייך צו אדער וואס קומט פון דעם דעלפין־פיש.

del'ta *n.* (דעל׳־טא) דער בוכשטאב דעלטא [דער פיערטער בוכשטאב אין גריכישען אלפאבעט]; די שטיקער ערד [אין דער פארם פון א דריי־עק] צווישען די פאנאנדערגעטיילטע שטראמען פון געוויסע טייכען ביי זייער ארייגפאלען אין ים; יעדע זאך וואס האט א דריי־עקיגע פארם.

del'toid *n. and a.* (דעל׳־טאיד) דריי־עקיג, וואס האט די פארם פון גריכישען בוכשטאב דעלטא; דער דריי־עקיגער מוסקעל פון דער פלייצע.

deltoi'dal *a.* (דעל־טאי׳־דעל) ז. *deltoid*

delu'dable *a.* (די־ליו׳־דעבל) לייכט צו בעטריגען; וואס קען אבנארען אדער אבגענארט ווערען.

delude' *v.* (די־ליוד׳) אבנארען, בעטריגען, פערפיהרען אין א בלאטע, פערבלענדען.

delu'der *n.* (די־ליו׳־דער) אן אבנארער, א בעטריגער, א פערפיהרער.

del'uge *n. and v.* (דעל׳־יודזש) א מבול, א פערפלייצונג; גיסען ווי א מבול; איבערשווענען, פערפלייצען.

del'uged in tears (דעל׳־יודזשט אין טירז) בעגאסען מיט טרערען.

delun'dung *n.* (דע־לאנ׳־דאנג) די וויזעל־קאץ [א מין קאץ פון דעם אינזעל יאווא].

Delundung

delu'sion *n.* (די־ליו׳־זשאן) דאס ארייגנארען מיט עפעס, דאס בעטריגען; דאס זיין אבגענארט; דאס האבען א פאלשע פארשטעלונג וועגען עפעס; פערבלענדונג, אילוזיא, איינבילדונג; בעטרוג.

delu'sionist *n.* (די־ליו׳־זשאן־איסט) אן אבנארער אדער אבגענארטער; איינער וואס בילדעט זיך איין; איינער וואס האט א פאלשע פארשטעלונג וועגען עפעס.

delu'sive *a.* (די־ליו׳־סיוו) פערבלענדענד, איינבילדענד, בעטריגענד, אבנארענד.

delu'sively *adv.* (די־ליו׳־סיוו־לי) נארענדיג, בלענדענדיג; איינבילדענדיג; אויף א בעטריגערישען אופן.

delu'siveness *n.* (די־ליו׳־סיוו־נעס) פערבלענדעניש; דאס זיין איינגעבילדעט; די נייגונג אבצונארען.

delu'sory *a.* (די־ליו׳־סא־רי) ז. *delusive*

delve *v.* (דעלוו) גראבען; פארשען.

delve in'to (דעלוו אינ׳־טו) זיך גראבען אין א זאך, ארייגדרינגען אין א זאך.
He delves into the depths of the Talmud.

del'ver *n.* (דעל׳־ווער) דער גרעבער; איינער וואס גראבט זיך אין א זאך, פארשט אוים עפעס גרינדליך.

del'ving *n.* (דעל׳־ווינג) דאס גראבען, דאס אונטערזוכען, דאס פארשען.

Dem. אבקירצונג פון *Democrat* אדער *Democratic*

demagnetiza'tion *n.* (די־מעג־נעט־אי־זיי׳־שאן) דאס אוועקנעהמען די מאגנעטישע צוציהונגס־קראפט.

demag'netize *v.* (די־מעג׳־נעט־איז) אוועקנעהמען די מאגנעטישע קראפט.

demagog'ic *a.* (דעם־ע־גאדזש׳־איק) דעמאגאגיש, ווי א דעמאגאג.
ז. *demagogue*

dem'agogism *n.* (דעמ׳־ע־גאג־איזם) דעמאגאגיע, די האנדלונגען און פרינציפען פון א דעמאגאג. ז. *demagogue*

dem'agogue *n.* (דעמ׳־ע־גאג) א דעמאגאג, א רעדנער אדער פאלקס־פיהרער, וואס שטרעבט צו ווערען א ליעבלינג פון דער מאסע, חנפ׳ענענדיג זי און שטיצענדיג זיך אויף איהר אונוויסענהייט. א פרינציפענלאזער פאליטישער אגיטאטאר; איינער וואס זוכט צו ערווערבען

פאליטישע מאכט, שפיעלענדיג אויף די שוואכקייטען פון המון.

dem'agoguery *n.* (דעמ'-ע-גאג-ע-רי) ז. *demagogism*.

dem'agogy *n.* (דעמ'-ע גאדזש אי) ז. *demagogism*.

demain' *n.* (די-מיין') א לאנדגוט; א מאיאנטעק.

demand' *n. and v.* (די-מענד') פאדערען; ארויסשטעלען א פאדערונג; רופען צום געריכט; א פאדערונג; דאס וואס עס ווערט געפאדערט; די נאכפראגע; א פראגע, אן אנפראגע.

deman'dable *a.* (די-מענ'-דעבל) וואס קען געפאדערט ווערען; אויף וועלכען מען קען נאכפרעגען.

demand' a mee'ting (די-מענד' ע מיע'-טינג) ארויסרופען אויף א דועל.

demand' and supply' (די-מענד' ענד סא-פלאי') אין פאליטישע עקאנאמיע — די נאכפראגע און אנבאט [די פערהעלטניס, וועלכע עקזיסטירט צווישען די צאהל סחורות, וועלכע מען וויל קויפען און די צאהל סחורות, וואס עס איז דא צו פערקויפען].

deman'dant *n.* (די-מענ'-דענט) דער וואס פאדערט; דער אנקלאגער אין געריכט.

deman'der *n.* (די-מענ'-דער) א פאדערער; איינער וואס פאדערט.

deman'dress *n.* (די-מענ'-דרעס) די מאהנערקע, די וואס קלאגט אן.

demarca'tion *n.* (די-מאר-קיי'-שאן) דאס בעצייכנען א גרענעץ-ליניע; די גרענעץ-ליניע.

de'march *n.* (די'-מארק) דער דעמארך, דער מאגיסטראט פון א געמיינדע אין אלט-גריכענלאנד; אין היינטיגע צייטען — א מאגיסטראט פון א שטאדט אין גריכענלאנד.

demark' *v.* (די-מארק') בעשטימען גרענעצען.

demarka'tion *n.* (די-מאר-קיי'-שאן) ז. *demarcation*.

deme *n.* (דיעם) א שטאדט-בעצירק אין דער אלטער אטיקע און אין היינטיגען גריכענלאנד.

demean' *v.* (די-מיען') אויפפיהרען זיך; קאנטראלירען זיך אליין; אנפיהרען אדער קאנטראלירען עפעס; ערנידריגען.

demea'nor *n.* (די-מיע'-נאר) די אויפפיהרונג; דאס אויפפיהרען זיך.

demembra'tion *n.* (די-מעמ-ברעי'-שאן) דאס אבשניידען א גליעד; די פערקריפלונג פון קערפער.

dement' *a., n. and v.* (די-מענט') פעררוקט, משוגע; א פעררוקטער; מאכען פעררוקט.

demen'tate *a.* (די-מענ'-טייט) משוגע, פעררוקט.

demen'ted *a.* (די-מענ'-טעד) משוגע; ארונטער פון זינען.

demen'tia *n.* (די-מענ'-שיא) משוגעת, וואהנזין.

demephitiza'tion *n.* (די-מעפ-אי-טי-זיי'-שאן) דאס רייניגען די לופט פון מיאזמען [אונגעזונטע אויסדאמפונגען].

demeph'itize *v.* (די-מעפ'-אי-טאיז) רייניגען די לופט פון מיאזמען [אונגעזונטע אויסדאמפונגען]; פערטרייבען די שלעכטע, אונגעזונטע לופט.

demer'it *n. and v.* (די-מער'-איט) די פערשולדונג; דאס פערזעהן; שלעכטע אויפפיהרונג, מעשים רעים; ערנידריגען, מאכען ווערטהלאז.

demer'it mark (די-מער'-איט מארק) א שלעכטער באל, נאטע אדער אטעסטאט [אין לעהר-אנשטאלטען].

demersed' *a.* (די-מירסט') וואס געפינט זיך אדער וואקסט אונטער'ן וואסער.

demesne' *n.* (דע-מיען') ז. *demain*.

Deme'ter *n.* (די-מי'-טער) דעמעטער, די געטין פון פרוכטבארקייט און די בעשיצערין פון הייראטען [אין דער אלט-גריכישער מיטאלאגיע].

demi' *n.* (די-מאי') א סטודענט וואס בעקומט סטיפענדיע [א געוויסע יעהרליכע אונטערשטיצונג] אין אקספארדער אוניווערזיטעט אין ענגלאנד.

dem'i *a.* (דעמ'-אי) האלב, העלפט [ווערט געברויכט אין פערבינדונג מיט אנדערע ווערטער].

dem'i-bain *n.* (דעמ'-אי-ביין) ז. *demi-bath*.

dem'i-bas'tion *n.* (דעמ'-אי-בעס'-טיאן) א האלבער באסטיאן [א געוויסע פארם פון בעפעסטיגונג].

dem'i-bath *n.* (דעמ'-אי-בעטה) א פוסוואנע, א וואנע, וואו עס געהט אריין נור א טייל פון קערפער.

dem'i-brigade' *n.* (דעמ'-אי-ברי-גייד') א האלבע בריגאדע [אין דער ארמעע].

dem'i-ca'dence *n.* (דעמ'-אי-קיי'-דענס) אין מוזיק — א האלבע קאדענץ [די פערשטארקונג פון טאן ביז דער 5טער נאטע פון דער גאמא].

dem'i-can'non *n.* (דעמ'-אי-קענ'-אן) א פארצייטיגער גרויסער הארמאט.

dem'icircle *n.* (דעמ'-אי-סוירקל) אן אינסטרומענט צו מעסטען ווינקלען.

dem'i-cul'verin *n.* (דעמ'-אי-קאל'-ווער-אין) א מין הארמאט פון 16טען און 17טען יאהרהונדערט.

dem'i-di'tone *n.* (דעמ'-אי-דאי'-טאון) אין מוזיק — די קליינע טערצע [דער דריטער טאן פון גרונד-טאן אין א גאמא].

dem'i-fo'lio *n.* (דעמ'-אי-פאו'-ליאו) האלב-פאליא [א געוויסער פארמאט פון געדרוקטע ביכער].

dem'i-gaunt'let *n.* (דעמ'-אי-גענט'-לעט) אין כירורגיע — א באנד אויף א האנד עהנליך צו א הענטשקע אריינצושטעלען אויסגעלונקענע פינגער.

dem'igod *n.* (דעמ'-אי-גאד) דער האלבגאט, א מענש מיט געוויסע געטליכע אייגענשאפטען [ווענען די לעגענדארע העלדען אין די פאבלען פון די אלטע פעלקער].

dem'igoddess *n.* (דעמ'-אי-גאד-עס) די האלב-געטין [אין די פאבלען פון די אלטע פעלקער].

dem'ijohn *n.* (דעמ'-אי-דזשאן) א גרויסע פלאש אין א געפלאכטענעם קערבעלע.

dem'i-lance *n.* (דעמ'-אי-לענס) א קליינע פיקע; א רייטער בעוואפענט מיט א קליינער פיקע.

dem'ilune *n. and a.* (דעמ'-אי-לון) די האלבע לבנה; אין פעסטונגס-ווערק — אן אויסערליכער אויסגעבויגענער וואל צו בעשיצען די זייטען פון א באסטיאן; אין דער פארם פון א האלבער לבנה.

dem'i-monde *n.* (דעמ'-אי-מאנד) א קלאס פרויען פון צווייפעלהאפטען כאראקטער, וועלכע שטעהען עטוואס העכער אין ראנג פון פראסטע גאסען-פרויען [פראסטיטוטקעס].

dem'i-octa'vo *n.* (דעמ'-אי-אק-טיי'-וואו) א האלבע אקטאווע [אין מוזיק].

dem'iquaver *n.* (דעמ'-אי-קחוויי-ווער) א זעכצעהנטעל [נאטע] אין מוזיק.

dem'i-relief' *n.* (דעמ' אי-רי-ליעף') א האלב רעליעפע [בילד'ע] סקולפטור-ארבייט.

dem'irep *n.* (דעמ'-אי-רעפ) [פערקירצט פון *demi-reputation*], א פרויענצימער פון צווייפעלהאפטער ארענטליכקייט.

demisabil'ity *n.* (די-מאי-זע-ביל'-אי-טי) דאס קענען אבגעגעבען ווערען אין ארענדע, דאס קענען פערדונגען ווערען.

demi'sable *a.* (די-מאי'-זעבל) וואס קען פערפאכטעט אדער פערדונגען ווערען.

dem'isang *a.* (דעמ'-אי-סענג) פון געמישטען בלוט [וואס שטאמט פון צוויי ראסען, איינע פון זיי — ניט קיין אייראפעאישע].

demise' *n. and v.* (די-מאיז') איבערטראגען: פערפאכטען, פערדינגען; אבזאגען בצואה; די פטירה, דער טויט פון א הערשער; דאס איבערגעבען די קרוין צו א צווייטער פערזאן; דאס איבערגעבען דעם בעזיץ צו די יורשים; דאס אבגעבען אין ארענדע.

dem'i-sem'i *a.* (דעמ'-אי-סעמ'-אי) האלב פון האלב [א פיערטעל].

dem'isemiqua'ver *n.* (דעמ'-אי-סעמ-אי-קחוויי'-ווער) א צוויי-און-דרייסיגסטעל נאטע אין מוזיק.

demis'sion *n.* (די-מיש'-אן) ערנידריגונג; אונטערגאנג, אבשוואכונג; דאס אבזאגען זיך פון עפעס; רעזיגנאציאן, דעמיסיאן.

demis'sionary *a.* (די-מיש'-אן-ע-רי) וואס איז שייך צו דעמיסיע, צו אבזאגען זיך פון עפעס; ערנידריגענד, אונטערגעהענד.

demit' *v.* (די-מיט') אויפגעבען א זאך, זיך ענטזאגען פון אן אמט, רעזיגנירען.
Mary Stuart was forced to demit the government of Scotland in favor of her infant son.

dem'i-tint *n.* (דעמ'-אי-טינט) אין מאלעריי — א צווישען-פארב, א האלבער קאליר.

dem'iurge *n.* (דעמ'-אי-אוירדזש) דעמיאורג, א בעשעפער; דער בעשעפער פון דער מאטעריעלער וועלט [לויט געוויסע פילאזאפישע שיטות, האט גאט אליין די וועלט ניט בעשאפען, נאר ער האט בעשאפען דעמיאורג'ען און דיעזער דעמיאורג האט בעשאפען די וועלט].

demiur'gic *a.* (דעמ-אי-אויר'-דזשיק) וואס איז שייך צו א וועלט-בעשעפער. ז. *demiurge*.

demiur'gical *a.* (דעמ-אי-אויר'-דזשי-קעל) ז. *demiurgic*.

demiur'gus *n.* (דעמ-אי-אויר'-גאס) ז. *demiurge*.

dem'i-volt *n.* (דעמ'-אי-וואלט) אזא קינסטליכע בעוועגונג פון א פערד ווען ער דרעהט זיך האלב ארום מיט די פאדערשטע פיס אין דער לופטען.

dem'i-wolf *n.* (דעמ'-אי-הוואולף) א האלב-וואלף [א חיה וואס איז געבארען געווארען פון א הונד מיט א וואלף].

demobiliza'tion *n.* (די-מאו-בי-לי-זיי'-שאן) דאס פאנאנדערלאזען סאלדאטען פון דיענסט; דאס פאנאנדערלאזען א קריעגס-ארמעע.

demo'bilize *v.* (די-מאו'-בי-לאיז) פא-

נאנדערלאזען סאלדאטען פון דיענסט, פאנאנדערלאזען א קריעגס־ארמעע.

democ'racy *n.* (די-מאק'-רע-סי) דעמאקראטיע, פאלקס־הערשאפט, דער פרינציפּ פון פּאליטישער און געזעלשאפטליכער גלייכהייט [װעגען די בעציהונגען פון איין מענשען צום צװייטען].

Democ'racy *n.* (די-מאק'-רע-סי) די פּרינציפּען פון דער דעמאקראטישער פּארטיי אין די פּעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא; די מיטגליעדערשאפט פון דער דעמאקראטישער פּארטיי.

dem'ocrat *n.* (דעמ'-א-קרעט) א דעמאקראט, איינער װאס איז פאר פאלקס־הערשאפט אדער פאר פּאליטישע און געזעלשאפטליכע גלייכהייט [װעגען די בעציהונגען און פערהאלטונג פון איין מענשען צום צװייטען].

Dem'ocrat *n.* (דעמ'-א-קרעט) א מיטגליעד פון דער דעמאקראטישער פּארטיי אין די פּעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא.

democrat'ic *a.* (דעמ-א-קרעט'-איק) דעמאקראטיש, װאס געהערט צו פאלקס־הערשאפט אדער צו פּאליטישע און געזעלשאפטליכע גלייכהייט.

Democrat'ic *a.* (דעמ-א-קרעט'-איק) װאס איז שייך צו דער דעמאקראטישער פּארטיי [אין די פּעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא].

democrat'ical *a.* (דעמ-א-קרעט'-איק-על) ז. *democratic*

democrat'ically *adv.* (דעמ-א-קרעט'-איק-על-אי) אויף א דעמאקראטישען אופן; איינפאך; אהן גרויסע צערעמאניעס.

Democrat'ic par'ty (דעמ-א-קרעט'-איק פּאר'-טי) די דעמאקראטישע פּארטיי אין די פּעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא [דער גרונד פּרינציפּ פון דיעזער פּארטיי, װען זי האט זיך געגרינדעט, איז געװען: זעלבסטשטענדיגקייט פון די איינצעלנע שטאאטען און דאס ניט אריינמישען זיך פון דער צענטראלער רעגיערונג אין די אינערע אנגעלעגענהייטען פון די איינצעלנע שטאאטען].

democratisa'tion *n.* (דעמ-א-קרעט-אי-זיי'-שאן) ז. *democratization*

democ'ratise *v.* (די-מאק'-רע-טאיז) ז. *democratize*

democ'ratism *n.* (די-מאק'-רע-טיזם) דעמאקראטיזם, די פּרינציפּען אדער דער גייסט פון דעמאקראטיע.

democratiza'tion *n.* (דעמ-א-קרעט-אי-זיי'-שאן) די דעמאקראטיזירונג, דאס װערען דעמאקראטיש.

democ'ratize *v.* (די-מאק'-רע-טאיז) דעמאקראטיזירען, מאכען איינפאך, איינפיהרען פּאליטישע און געזעלשאפטליכע גלייכהייט [װעגען די בעציהונגען פון איין מענשען צום צװייטען].

Democrite'an *a.* (די-מאק-רי-טי'-ען) װאס איז שייך צו דעם גריכישען פילאזאף דעמאקריטוס [געבארען ארום 460 יאהר פאר קריסטוס].

Democrit'ic *a.* (דעמ-א-קריט'-איק) ז. *Democritean*

Democrit'ical *a.* (דעמ-א-קריט'-אי-קעל) װי דער סטיל פון דעמאקריטוס [װעגען דעם סטיל פון די פּאבעלען װאס דעמאקריטוס האט געשריבען װעגען פוינלען א. ד. ג.]; אונגלויבליך.

demogen'ic *a.* (די-מא-דזשען'-איק) װאס איז שייך צו דער ענטװיקלונג פון דעמאקראטישע שטאאטען.

demog'rapher *n.* (די-מאג'-רע-פער) א דעמאגראף, א קענער אין דעמאגראפיע. ז. *demography*

demograph'ic *a.* (דעמ-א-גרעפ'-איק) װאס איז שייך צו דעמאגראפיע. ז. *demography*

demograph'ically *adv.* (דעמ-א-גרעפ'-אי-קעל-אי) דורך דעמאגראפיע, לויט דעמאגראפיע. ז. *demography*

demog'raphy *n.* (די-מאג'-רע-פי) דעמאגראפיע [די װיסענשאפט װאס בעשעפטיגט זיך מיט אויספארשען דאס ארט לעבען פון די פעלקער].

demol'ish *v.* (די-מאל'-איש) צושטערען, פערניכטען; רואינירען, חרוב מאכען; אראברייסען געביידען.

The building was demolished and a large skyscraper was built in its place.

demol'isher *n.* (די-מאל'-איש-ער) א צושטערער, א פערניכטער; איינער װאס רייסט אראב געביידען.

demol'ishment *n.* (די-מאל'-איש-מענט) צושטערונג, פערניכטונג; אראברייסונג פון געביידען.

demoli'tion *n.* (דעמ-א-ליש'-אן) צושטערונג, פערניכטונג; דאס רואינירען, דאס חרוב מאכען; דאס אראברייסען געביידען.

demoli'tionist *n.* (דעמ-א-ליש'-אן-איסט) אן איבערקעהרער, א צושטערער, אן עקסטרעמער רעװאלוציאנער.

de'mon *n.* (די'-מאן) דעמאן [אין דער גריכישער מיטאלאגיע — א האלב־גאט, איינער װאס איז אין א נידריגערע מדרגה פון א גאט און אין א העכערע מדרגה פון א מענשען]; א שד, א מחבל, א בייזער גייסט, א טייװעל; א שלעכטער, בייזער מענש.

demon'achize *v.* (די-מאנ'-ע-קאיז) אװעקנעהמען די מאנאכען.

de'moness *n.* (די'-מאנ-עס) א פרוי א דעמאן, אן ארורה, א לילית.

demonetiza'tion *n.* (די-מאנ-ע-טי-זיי'-שאן) דאס פערלירען דעם װערטה אלס געלד, דאס מאכען פאר אוים געלד.

demon'etize *v.* (די-מאנ'-ע-טאיז) אװעקנעהמען דעם װערטה פון געלד, מאכען פאר אוים געלד.

In 1873 silver was demonetized in the United States.

demo'niac *n. and a.* (די-מאו'-ני-עק) דעמאניש, טייװעלש; װאס האט אין זיך דעם טייװעל אדער א טייװעלשע מאכט; איינער װאס האט אין זיך א דבוק אדער א שד.

demoni'acal *a.* (די-מא-נאי'-ע-קעל) דעמאניש, טייװעלש; װאס האט אין זיך א טייװעלשע מאכט.

demoni'acally *adv.* (די-מא-נאי'-ע-קעל-אי) אויף א דעמאנישען אדער טייװעלשען אופן.

demo'nial *a.* (די-מאו'-ני-על) ז. *demoniacal*

demon'ic *a.* (די-מאנ'-איק) דעמאניש, טייװעלש, װאס האט אין זיך א טייװעלשע מאכט.

demon'ifuge *n.* (די-מאנ'-אי-פיודזש) א כשוף געגען שדים; א שוץ פון שדים.

de'monism *n.* (די'-מאנ-איזם) דאס גלויבען אין דער עקזיסטענץ פון שדים אדער בייזע רוחות; טייװעלשע האנדלונג; טייװעלשער כאראקטער.

de'monist *n.* (די'-מאנ-איסט) איינער װאס גלויבט אין דער עקזיסטענץ פון שדים און בייזע רוחות.

de'monize *v.* (די'-מאנ-איז) אריינזאגען אין אימעצען א דבוק; מאכען ענהליך צו א שד.

demonoc'racy *n.* (די-מאנ-אק'-רע-סי) די הערשאפט פון בייזע גייסטער; אשמדאי'ס מאכט.

demonog'rapher *n.* (די-מאנ-אג'-רע-פער) איינער װאס שרייבט װעגען שדים און בייזע רוחות, א קענער אין דער בעשרייבונג פון שדים.

demonol'ater *n.* (די-מאנ-אל'-איי-טער) א פערגעטערער פון שדים.

demonol'atry *n.* (די-מאנ-אל'-איי-טרי) די פערגעטערונג פון שדים.

demonolog'ic *a.* (די-מאנ-א-לאדזש'-איק) װאס איז שייך צו דער לעהרע װעגען שדים אדער בייזע רוחות.

demonolog'ical *a.* (די-מאנ-א-לאדזש'-אי-קעל) ז. *demonologic*

demonol'ogy *n.* (די-מאנ-אל'-א-דזשי) די לעהרע װעגען שדים און בייזע רוחות.

demonoma'nia *n.* (די-מאנ-א-מיי'-ני-א) אזא קראנקהייט װאס דער פּאציענט גלויבט, אז ער האט א דבוק אדער א בייזען רוח אין זיך.

demonop'athy *n.* (די-מאנ-אפּ'-ע-טהי) ז. *demonomania*

demonop'olize *v.* (די-מא-נאפּ'-א-לאיז) מבטל זיין א מאנאפּאל, ארויסנעהמען פון דער מאכט פון א מאנאפּאל.

de'monry *n.* (די'-מאנ-רי) די שליטה פון בייזע גייסטער.

de'monship *n.* (די'-מאנ-שיפּ) דאס זיין א דעמאן.

demonstrabil'ity *n.* (די-מאנ-סטרע-ביל'-אי-טי) דאס קענען דעמאנסטרירט אדער בעװיזען װערען.

demon'strable *a.* (די-מאנ'-סטרעבל) װאס קען דעמאנסטרירט אדער בעװיזען װערען.

demon'strableness *n.* (די-מאנ'-סטרעבל-נעס) די איינענשאפט צו קענען דעמאנסטרירט אדער בעװיזען װערען.

demon'strably *adv.* (די-מאנ'-סטרע-בלי) אויסער צװייפעל; אויף א בעװייזענדען אופן.

demon'strate *v.* (די-מאנ'-סטרייט) דעמאנסטרירען, אויסשטעלען, בעװייזען, אנצייגען.

dem'onstrater *n.* (דעמ'-אנ-סטריי-טער) ז. *demonstrator*

demonstra'tion *n.* (דעמ-אנ-סטריי'-שאן) א בעװייז, דאס בעװייזען; אן עפענטליכער אויסדרוק פון א מיינונג אדער סימפּאטיע; א דעמאנסטראציאן; א מאנעװרע װאס װערט געמאכט נור צום שיין; אן אויסשטעלונג.

demon'strative *a.* (די-מאנ'-סטריי-טיװ) 1. װאס איז קלאר און דייטליך ארויסגעשטעלט; איבערצייגענד, ערקלערענד; 2. אויסדריקענדיג עפענטליך און ענערגיש א מיינונג אדער געפיהל; 3. דעמאנסטראטיװ; אויסשטעלענדיג.

2. She is demonstrative in her affections.

demon'strative judg'ment (די-מאנ'-סטריי-טיװ דזשאדזש'-מענט) אן אורטייל אדער מיינונג װאס עפּעס אין איהם דארף נאך בעװיזען װערען.

demon'stratively *adv.* (די-מאנ'-סטריי-טיװ-לי) אויף אן איבערצייגענדען אופן; מיט געװיסהייט; מיט געפיהלפאלע אויסדריקע; אויף א דעמאנסטראטיװען אופן.

demon'strativeness *n.* (די-מאנ'-

סטריי טיוו נעס) דאס איבערציינענדע; דאס זיין דעמאנסטראטיוו.

demon'strative pro'noun (די-מאנ'-סטריי טיוו פראו' נאון) א הינווייזענדער פירווארט [אין גראמאטיק — די ווערטער: דיעזער, יענער א. ד. ג.].

dem'onstrator *n.* (דעמ' אנ סטריי-טאר) איינער וואס בעווייזט אדער ערקלערט מיט ביישפיעלע אדער בילדער; א לעהרער פון פראקטישע אנאטאמיע וואס שטעלט אויס און ווייזט די טיילען פון א אנאטאמירטען קערפער; איינער וואס בעווייזט אדער איבערציינגט; דער ציינעפינגער.

dem'onstratorship *n.* (דעמ'-אנ-סטריי-טאר-שיפ) דער אמט פון א לעהרער פון פראקטישע אנאטאמיע.

demoralisa'tion *n.* (די-מאר-על-אי-זיי'-שאן) ז. *demoralization*

demor'alise *v.* (די-מאר'-על-איז) ז. *demoralize*

demoraliza'tion *n.* (די-מאר-על-אי-זיי'-שאן) דעמאראליזאציאן, דאס זיין דעמאראליזירט, די פערדארבונג פון דער מאראל אדער זיטען; דאס צושטערען דעם קוראזש, דעם גלויבען, די האפנונגען א. ד. ג.; דאס ברייננען אין אן אונארדנונג; דאס צומישען אדער צוטומלען.

demor'alize *v.* (די-מאר'-על-איז) דעמאראליזירען, פערדארבען די מאראל אדער זיטען; אוועקנעהמען דעם מוטה, צושטערען דעם קוראזש, דעם גלויבען, די האפנונגען א. ד. ג.; בריינגען אין אן אונארדנונג; צומישען, צוטומלען.

Demosthe'nian *a.* (די-מאס-טהי'-ני-ען) וואס איז שייך צום בעריהמטען גריכישען רעדנער דעמאסטהענעס [געבארען אין יאהר 384 פאר קריסטום].

Demosthen'ic *a.* (די-מאס-טהענ'-איק) ז. *Demosthenian*

demot'ic *a.* (די-מאט'-איק) פאפולער, פאלקסטימליך.

demp'ster *n.* (דעמפ'-סטער) ז. *deemster*

demul'cent *n. and a.* (די-מאל'-סענט) ווייך מאכענד, לינדערענד; א מיטעל ווייך צו מאכען אדער לינדערען, ווי א זאלב, א פלאסטער א. ד. ג.

demur' *n. and v.* (די-מויר') ארויסשטעלען ערווידערונגען, מאכען שוועריגקייטען דורכצופיהרען עפעס; ארויסטרעטען דאגעגען; אין געריכטס־פיהרונג — ארויסשטעלען נייע טענות, כדי אבצולעגען דעם פראצעס; אן אבשטעל, א פויזע; דאס צווייפלען צו טהאן א געוויסע זאך אדער ניט; אן ערווידערונג, א טענה געגען עפעס.

demure' *a.* (די-מיור') כלומר'שט בעשיידען אדער אנשטענדיג; וואס ווייזט זיך ארויס ערנסט, מיושב'דיג.

demure'ly *adv.* (די-מיור'-לי) מיט א כלומר'שטער ערנסטקייט אדער וואזשנעקייט.

demure'ness *n.* (די-מיור'-נעס) ערנסטקייט, געזעצטקייט, בעשיידענהייט, וואזשנעקייט [כלומר'שטע אדער אמת'ע].

demu'rity *n.* (די-מיו'-רי-טי) כלומר'שטע ערנסטקייט; איינער וואס ציהט אויף זיך ארויף א כלומר'שטע ערנסטקייט.

demur'rable *a.* (די-מויר'-עבל) בעשטרייטבאר, געגען וואס מען קען ארויסשטעלען טענות.

demur'rage *n.* (די-מויר'-עדזש) געצאהלט פאר אויפהאלטען א שיף אין האפען ווען זי שטעהט דארטען איבעריגע צייט; פערהאלטונג פון שיפען, אייזענבאהן־וואגאנען א. ז. וו.

demur'ral *n.* (די-מויר'-על) דאס שלאגען זיך מיט דער דעה, דאס צווייפלען, דאס פערציהען די צייט.

demur'rer *n.* (די-מויר'-ער) דער וואס צווייפעלט און קען זיך ניט ענטשליסען; דער וואס פערציהט די צייט; אין געריכטס־פיהרונג — א טענה פון דעם אנגעקלאגטען, אז ווען אפילו מען זאל אננעהמען אז אלץ וואס דער אנקלאגער זאגט איז ריכטיג, קומט איהם דאך ניט דאס וואס ער פאדערט.

demur'rer to ev'idence (די-מויר'-ער טו עוו'-אי-דענס) אין געריכטס־פיהרונג — א טענה פון דעם אנגעקלאגטען, אז כאטש די בעווייזע פון דעם צווייטען צד זיינען ריכטיג, ענטהאלטען זיי דאך ניט גענוג גרונד פאר דער קלאגע.

demy' *n.* (די-מאי') פאפיער פון קליינעם פארמאט [16×21 צאל]; א סטודענט וואס קריגט אונטערשטיצונגס־געלד [סטיפענדיע].

den *n.* (דען) 1. א הייל, א גרוב; א נעסט; 2. א בדידה־שטיבעל; 3. וואהנען אין א הייל.

1. The robber's **den** was raided by the police.

dena'rius *n.* (די-ניי'-רי-אס) א דינור [אן אלטע רוימישע מטבע].

den'ary *n. and a.* (דענ'-ע-רי) וואס ענטהאלט צעהן; צעהנפאך; א צעהנדליג; א דינור [אלט־רוימישע מטבע].

denationalisa'tion *n.* (די-נעש-אנ-על-אי-זיי'-שאן) ז. *denationalization*

denationaliza'tion *n.* (די-נעש-אנ-על-אי-זיי'-שאן) דאס בערויבען אדער זיין בערויבט פון די נאציאנאלע אייגענטימליכקייטען אדער רעכטען; דאס דענאציאנאליזירען. ז. *denationalize*

dena'tionalize *v.* (די-נעש'-אנ-על-איז) דענאציאנאליזירען, בערויבען אדער זיין בערויבט פון די נאציאנאלע אייגענטימליכקייטען אדער רעכטען; מאכען, אז א געוויסע ערשיינונג זאל ניט זיין א נאציאנאלע, נאר א לאקאלע אדער א קאסמאפאליטישע.

denat'uralise *v.* (די-נעטש'-יו-רעל-איז) ז. *denaturalize*

denat'uralize *v.* (די-נעטש'-יו-רעל-איז) מאכען ניט נאטירליך; דערווייטערען פון דער נאטור; אוועקנעהמען די בירגער־רעכטע.

dena'ture *v.* (די-ניי'-טשור) ז. *denaturize*

denaturiza'tion *n.* (די-ניי-טשור-אי-זיי'-שאן) דאס אוועקנעהמען די נאטירליכע אייגענשאפטען; די ענדערונג פון אלקאהאל אזוי אז עס זאל ניט קענען געברויכט ווערען צום טרינקען.

dena'turize *v.* (די-ניי'-טשור-איז) אוועקנעהמען די נאטירליכע אייגענשאפטען; ענדערען אלקאהאל אזוי אז עס זאל ניט קענען געברויכט ווערען צום טרינקען.

den'driform *a.* (דענ'-דרי-פארם) בוים־פערמיג, ווי א בוים, עהנליך צו א בוים.

den'drite *n.* (דענ'-דראיט) דענדריט, דער בוימשטיין [א שטיין אדער א מינעראל מיט צייכנונגען אין דער פארם פון בוימלעך און צווייגלעך, דיעזע צייכנונגען נעהמען זיך פון א געוויסער נאטירליכער קריסטאליזירונג פון מעטאל־שטאפען].

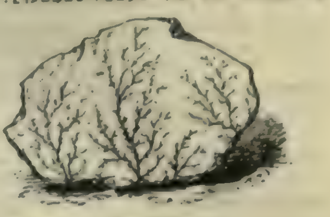

Dendrite

dendrit'ic *a.* (דענ-דריט'-איק) בוים־פערמיג, וואס איז שייך צום בוים־שטיין. ז. *dendrite*

dendrit'ical *a.* (דענ-דריט' אי-קעל) ז. *dendritic*

dendrit'ically *adv.* (דענ-דריט'-אי-קעל-אי) ארויסווייזענדיג זיך אין דער פארם פון א בוים.

den'droid *a.* (דענ'-דראיד) אזוי ווי א בוים; בוים־פערמיג.

dendroi'dal *a.* (דענ-דראי'-דעל) ז. *dendroid*

den'drolite *n.* (דענ'-דרא-לאיט) א פערשטיינערטער בוים אדער פלאנצע.

dendrolog'ical *a.* (דענ-דרא-לאדזש'-אי-קעל) וואס איז שייך צו דענדראלאגיע [די וויסענשאפט וועגען בוימער].

dendrol'ogist *n.* (דענ-דראל'-א-דזשיסט) א דענדראלאגיסט, א געלעהרטער אין דער וויסענשאפט וועגען בוימער.

dendrol'ogy *n.* (דענ-דראל'-א-דזשי) דענדראלאגיע, די לעהרע וועגען בוימער.

dendrom'eter *n.* (דענ-דראמ'-ע-טער) א דענדראמעטער [אן אינסטרומענט צום מעסטען די הויך און גרעב פון בוימער].

den'gue *n.* (דענ'-גיי) א מין אנשטעקענדע פיבער־קראנקהייט אין וועסט־אינדיען און אין דרום פון די פעראייניגטע שטאאטען.

deni'able *a.* (די-נאי'-עבל) וואס קען אבגעלייקענט אדער אבגעשלאגען ווערען.

deni'al *n.* (די-נאי'-על) 1. הכחשה, אבלייקענונג, פערניינונג; אן אבשלאגענדער ענטפער, א נעגען־טענה; 2. דאס צוריקווייזען א בקשה.

1. The lawyer speaking for his client entered a general **denial** of the complaint. 2. The request was met by a **denial**.

deni'er *n.* (די-נאי'-ער) אן אבלייקענער; איינער וואס גיט אן אבשלאגענדען ענטפער; איינער וואס ווייזט צוריק א בקשה.

denier' *n.* (דע-ניער') א דעניע [אן אלט־פראנצויזישע זילבערנע מטבע].

Denier

den'im *n.* (דענ'-אים) א גראבער נעפארבטער צייג פון באוועל.

deniza'tion *n.* (דענ-אי-זיי'-שאן) דאס נאטוראליזירען, דאס מאכען אן אויסלענדער פאר א בירגער.

den'izen *n. and v.* (דענ'-איזן) א בירגער, אן איינוואהנער, א תושב; אין ענגלאנד — אן אויסלענדער וואס האט בעקומען בירגער־רעכטע, אבער קען נים פערי־

נעהמען קיין מלוכה־שטעלע ; געבען ביר־
גער־רעכטע.

denizena'tion *n.* (דענ-אי-זענ-איי'-
שאן) ז. ***denization***

den'izen of the world (דענ'-איזן אוו
טהי הוואירלד) דער וועלט־בירגער, קאס־
מאפאליט.

den'izenship *n.* דאס (דענ'-איזנ-שיפ)
זיין א בירגער ; דאס האבען בירגער־
רעכט.

den'net *n.* א קאבריאלעט (דענ'-עט)
[א לייכטע קארעטע אויף צוויי רעדער].

denom'inable *a.* (די-נאמ'-אי-נעבל)
וואס קען בעשטימט אדער ערנענט ווערען.

denom'inate *v.* נע־ (די-נאמ'-אי-נייט)
בען א נאמען, ערנענען, בעשטימען.

denomina'tion *n.* (די-נאמ-אי-ניי'-
שאן) ערנענונג, בעשטימונג ; די בענענונג,
א נאמען ; א סעקטע, א כתה, א קלאס, אן
אבטיילונג.

denomina'tional *a.* (די-נאמ-אי-ניי'-
שאנ-על) וואס געהערט צו א סעקטע אדער
א כתה ; וואס איז שייך צו א נאמען אדער
נאמען־געבונג.

denomina'tionally *adv.* (די-נאמ-אי-
ניי'-שאנ-על-אי) קאנפעסיאנעל, בנוגע צו
א סעקטע.

denom'inative *n. and a.* (די-נאמ'-
אי-נע-טיוו) בענענענד ; וואס קען האבען
א נאמען ; אין גראמאטיק — וואס האט
זיך אויסגעבילדעט פון א הויפט־ווארט
אדער ביי־ווארט [ווענען צייט־ווערטער] ;
א צייט־ווארט וואס האט זיך אויסגעביל־
דעט פון א הויפט־ווארט אדער ביי־ווארט
[ווי למשל, דאס צייט־ווארט "זיין גע־
שיקט" האט זיך אויסגעבילדעט פון "גע־
שיקט" און "געשיקטקייט"].

denom'inatively *adv.* (די-נאמ'-אי-
ניי-טיוו-לי) דורך בענענונג, דורך בע־
צייכנען מיט א נאמען.

denom'inator *n.* (די-נאמ'-אי-ניי-
טאר) דער בענענער, דער וואס גיט א
נאמען ; דער נענער אין א ברוך־צאהל
[די אונטערשטע צאהל פון א. ברוך־צאהל
וועלכע בעווייזט אויף וויפיעל גלייכע
חלקים די זאך איז צוטיילט געווארען, ווי
די צאהל 7 אין ברוך־צאהל $\frac{4}{7}$].

deno'table *a.* וואס (די-נאו'-טעבל)
קען בעצייכענט ווערען.

denota'tion *n.* די (די-נא-טיי'-שאן)
בעצייכנונג.

deno'tative *a.* וואס (די-נאו'-טע-טיוו)
קען בעצייכנען.

deno'tatively *adv.* (די-נאו'-טיי-טיוו-
לי) דורך בעצייכנונג.

denote' *v.* בעצייכנען, אנ־ (די-נאוט')
צייגען.

dénoue'ment *n.* די לע־ (דיי-נו'-מאן)
זונג פון א רעטעניש אדער געהיימניס ;
די ענטוויקלונג פון א דראמא ; די אויפ־
קלערונג פון א פערשווערונג.

denounce' *v.* 1. מזהיר זיין, (די-נאונס')
אנקינדיגען, ערקלערען [ווי קריעג] ; 2.
פערדאמען ; 3. פער'מסר'ען, פערקלאגען.
2. The orator **denounced** his enemies.

denounce'ment *n.* (די-נאונס'-מענט)
דאס פער'מסר'ען, דאס פערקלאגען.

denoun'cer *n.* אנקינ־ (די-נאונ'-סער)
דיגער ; אנקלעגער, מוסר.

de no'vo איבער־א־נייס, (די נאו'-וואו)
פון אנפאנג.

dens *n.* א צאהן; א צאהן־ארטיגער (דענז)
קערפער־טייל.

dense *a.* געדיכט ; אונדורכזיכ־ (דענס)
טיג ; קאמפאקט ; מגושם'דיג, גראב ; דום.

dense'ly *adv.* אויף א קאמ־ (דענס'-לי)
פאקטען אדער געדיכטען אופן; מגושם'דיג,
גראב ; דום.

dense'ness *n.* געדיכטקייט; (דענס'-נעס)
אונדורכזיכטיגקייט ; קאמפאקטקייט ;
מגושם'דיגקייט ; גראבקייט ; דומהייט.

den'sher *v.* פערבעסערען (דענ'-שיר)
לאנד דורך פערברענגען טארף, שטרוי־
ווארצלען א. ד. ג., וועלכע ווערען אויס־
געלעגט אין קופקעס אויף'ן פעלד און נאכ־
דעם ווערט פערשפרייט דאס אש.

den'shering *n.* דאס (דענ'-שיר-אינג)
פערבעסערען לאנד דורך פערברענגען טארף
אדער שטרוי־ווארצלען און פערשפרייטען
דאס אש אויף'ן פעלד.

den'shire *v.* (דענ'-שיר) ז. ***densher***

den'shiring *n.* (דענ'-שיר-אינג)
ז. ***denshering***

densim'eter *n.* אן (דענ-סימ'-ע-טער)
אפאראט צו מעסטען די געדיכטקייט אדער
די ספעציפישע שווערקייט פון שטאפען.

den'sity *n.* געדיכטקייט, (דענ'-סי-טי)
קאמפאקטקייט [אין בעצוג צו דער גע־
דיכטקייט פון די מאלעקולען אין שטאף
פון וועלכער עס הענגט אב זיין געוויכט].

dent *n., a. and v.* אן איינשניט, (דענט)
א קארב ; א צאהן פון א קאם אדער פון
א צאהן־ראד ; געקארבט, געצאקט ; מא־
כען א קארב ; מאכען צאקען.

dentag'ra *n.* צאהן־ (דענ-טעג'-רא)
שמערצען ; אן אינסטרומענט ארויסצוריי־
סען א צאהן.

den'tal *n. and a.* וואס איז (דענ'-טעל)
שייך צו די צייהנער ; וואס ווערט אויסגע־
שפראכען דורך די צייהנער [ווענען גע־
וויסע בוכשטאבען, ווי ד, ט] ; א בוכ־
שטאב, וואס ווערט אויסגעשפראכען דורך
די צייהנער.

den'tal canal' (דענ'-טעל קע-נעל')
דער קאנאל פון צאהן, דורך וועלכען עס
געהט דורך דער נערוו.

den'tal cav'ity (דענ'-טעל קעוו'-אי-
טי) די אויסהוילונג אין צאהן וואו עס
געפינט זיך דער צאהן־נערוו [די פולפע].

dental'ity *n.* דאס (דענ-טעל'-אי-טי)
ווערען אויסגעשפראכען דורך די צייה־
נער [ווי געוויסע אותיות].

dentaliza'tion *n.* (דענ-טעל-אי-זיי'-
שאן) דאס פערוואנדלען אין א בוכשטאב
וואס ווערט אויסגעשפראכען דורך די
צייהנער.

den'tal par'lor (דענ'-טעל פאר'-לאר)
א צאהן־הייל־אנשטאלט [וואו עס זיינען
בעשעפטיגט מעהרערע דענטיסטען].

den'tal pulp דער (דענ'-טעל פאלפ)
צאהן־נערוו [די פולפע].

den'tal sur'geon (דענ'-טעל סויר'-
דזשאן) א צאהן־דאקטאר, א דענטיסט.

den'tal sur'gery (דענ'-טעל סויר'-
דזשער-אי) דענטיסטיק; צאהן־הייל־קונסט.

den'tary *a.* וואס איז (דענ'-טע-רי)
שייך צו צייהנער.

den'tate *a.* צייהניג, מיט (דענ'-טייט)
שפיצען, מיט צאקען ; וואס האט א גע־
צאקטען ראנד [ווי א פלאנצען־בלאט].

den'tated *a.* (דענ'-טיי-טער)
ז. ***dentate***

den'tately *adv.* אויף (דענ'-טייט-לי)
א געצאקטען אדער צייהנערדיגען אופן.

den'ted *a.* צאקיג, צייהניג. (דענ'-טער)

den'tel *n.* (דענ'-טעל) ז. ***dentil***

den'telated *a.* (דענ'-טעל-איי-טער)
וואס האט צייהנער אדער צאקען.

dentelle' *n.* שפיצען, צא־ (דענ-טעל')
קען [קרוזשעווא].

dentel'li *n.* די פערפו־ (דענ-טעל'-אי)
צונגען אין א קארניז, וואס האבען די
פארם פון פיערקאנטיגע צייהנער.

den'ticle *n.* א קליינער (דענ'-טיקל)
צאהן ; אן ארויסשטארצונג, וואס האט די
פארם פון א צאהן ; דער לייסט פון'ם
קארניז, וואס איז פערפוצט מיט פיער־
קאנטיגע צייהנער.

dentic'ulate *a.* (דענ-טיק'-יו-לייט)
געצאקט.

dentic'ulated *a.* (דענ-טיק'-יו-ליי-
טער) ז. ***denticulate***

dentic'ulately *adv.* (דענ-טיק'-יו-
לייט-לי) אויף א געצאקטען אופן.

denticula'tion *n.* (דענ-טיק-יו-ליי'-
שאן) דאס אויסצאקען ; א קליינער צאהן ;
א רייה קליינע צייהנער אדער צאקען.

den'ticule *n.* דער (דענ'-טי-קיול)
לייסט פון א קארניז, וואס איז בעציערט
מיט פיערקאנטיגע צייהנער אדער צאקען.

dentic'ulus *n.* (דענ-טיק'-יו-לאס)
ז. ***denticle***

den'tifactor *n.* (דענ'-טי-פעק-טאר)
א מאשין צו מאכען קינסטליכע צייהנער.

den'tiform *a.* צאהן־ (דענ'-טי-פארם)
פערמיג.

den'tifrice *n.* צאהן־ (דענ'-טי-פריס)
פולווער אדער וועלכער עס איז אנדער
פרעפעראט צום רייניגען די צייהנער.

den'til *n.* איינער פון די (דענ'-טיל)
פיערקאנטיגע צייהנער, וועלכע ווערען גע־
מאכט אלס פערציערונג צו א קארניז.

dentila'bial *n. and a.* (דענ-טי-ליי'-
בי-על) וואס ווערט ארויסגעבראכט מיט
דער הילף פון די צייהנער און ליפען [ווע־
גען געוויסע קלאנגען אדער בוכשטאבען] ;
א קלאנג אדער בוכשטאב וואס ווערט
ארויסגעבראכט מיט דער הילף פון די
צייהנער און די ליפען.

den'tilated *a.* (דענ'-טיל-איי-טער)
ז. ***dentelated***

dentila'tion *n.* (דענ-טי-ליי'-שאן)
ז. ***dentition***

den'tile *n.* א קליינער צאהן (דענ'-טיל)
[ענליך צו א זעג־צאהן].

dentilin'gual *n. and a.* (דענ-טי-לינ'-
גוועל) וואס ווערט ארויסגעבראכט מיט
דער הילף פון די צייהנער און צונג [ווי
א קלאנג אדער בוכשטאב] ; א קלאנג אדער
בוכשטאב וואס ווערט ארויסגעבראכט מיט
דער הילף פון די צייהנער און צונג.

dentil'oquist *n.* (דענ-טיל'-א-קהוויסט)
איינער וואס רעדט דורך די צייהנער.

dentil'oquy *n.* (דענ-טיל'-א-קהווי)
דאס רעדען דורך די צייהנער.

den'tin *n.* דענטין [דער (דענ'-טין)
שטאף פון וועלכען עס בעשטעהט דער
צאהן אויסער דער עמאליע און דעם
נערוו].

den'tine *n.* (דענ'-טין) ז. ***dentin***

den'tiphone *n.* אזא (דענ'-טי-פאון)
אינסטרומענט וואס לאזט ארויס אזעלכע
ציטערענדע טענער ווען ער ווערט איינגע־
ביסען מיט די צייהנער.

dentiros'ter *n.* (דענ-טי-ראס'-טער)
דער צאהנשנאבלער [אזא פויגעל וואס
פון זיין שנאבעל שטארצט ארויס אזא
צאהן].

dentiros'tral *a.* (דענ-טי-ראס'-טרעל)
וואס האט א צאהנשנאבעל.
ז. ***dentiroster***

dentiros'trate *a.* (דענ-טי-ראס'-טרייט) ז. *dentirostral*

den'tiscalp *n.* (דענ'-טי-סקעלפ) א נע־ציינג צו רייניגען די צייהנער.

den'tist *n.* (דענ'-טיסט) א דענטיסט, א צאהן־ארצט.

dentis'tic *a.* (דענ-טיס'-טיק) וואס איז שייך צו א דענטיסט אדער צו דער צאהן־היילקונסט [דענטיסטיק].

dentis'tical *a.* (דענ-טיס'-טי-קעל) ז. *dentistic*

den'tistry *n.* (דענ'-טיס-טרי) דענטיס־טיק, צאהן־דאקטאריע, צאהן־היילקונסט.

denti'tion *n.* (דענ-טיש'-אן) דאס ארויסשניידען זיך פון צייהנער [ביי קינ־דער]; די צייט אין וועלכער עס שניידען זיך צייהנער; די צאהל און די ארדנונג פון די צייהנער.

den'tize *v.* (דענ'-טאיז) ארויסשניידען, ארויסוואקסען צייהנער.

den'toid *a.* (דענ'-טאיד) אזוי ווי א צאהן; צאהן־פערמיג.

dentolin'gual *n.* and *a.* (דענ-טאו-לינ'-גהוועל) ז. *dentilingual*

den'ture *n.* (דענ'-טשור) א נעבים צייהנער; א קינסטליכער נעבים צייהנער געמאכט פון א דענטיסט.

denu'date *a.* (די-ניו'-דייט) אראבגע־ריסען די בעדעקונג; נאקעט; אראבגעריסען די קארע אדער די בלעטער; אויס־געריסען די האר, די פעדערען א. ד. ג.; אוועקגעטראגען אדער אבגעשווענקט די אויבערשטע שיכט פון ערד אדער שטיינער דורך רעגען, ווינד א. ד. ג.

denu'dated *a.* (די-ניו'-דיי-טעד) ז. *denudate*

denuda'tion *n.* (דענ-יו-דיי'-שאן) דאס מאכען נאקעט, דאס אראברייסען דעם צו־דעק; דאס אוועקטראגען אדער אבשווענ־קען די אויבערשטע שיכט פון ערד אדער שטיינער דורך רעגען, ווינד א. ד. ג.

denude' *v.* (די-ניוד') מאכען נאקעט; אראברייסען דעם צודעק; אוועקטראגען אדער אבשווענקען די אויבערשטע שיכט פון דער ערד אדער שטיינער דורך רעגען, ווינד א. ד. ג.

denu'ded *a.* (די-ניו'-דעד) געמאכט נאקעט; אראבגעריסען דעם צודעק.

denu'ded rocks (די-ניו'-דעד ראקס) נאקעטע פעלזען, אבגעשווענקטע פעלזען.

denun'ciable *a.* (די-נאנ'-שי-עבל) וואס קען דענונצירט אדער פער'מסר'ט ווערען.

denun'ciant *a.* (די-נאנ'-שי-ענט) וואס דענונצירט אדער מסר'ט.

denun'ciate *v.* (די-נאנ'-שי-אייט) ז. *denounce*

denuncia'tion *n.* (די-נאנ-שי-איי'-שאן) דאס אנקינדיגען, דאס ווארנען אדער מזהיר זיין; אן ערקלערונג [ווי פון קריעג]; דאס פער'מסר'ען אדער פער־קלאגען.

denun'ciative *a.* (די-נאנ'-שי-איי-טיוו) וואס ווארנט, וואס קינדיגט אן; פערקלא־גענדיג, פער'מסר'ענדיג.

denun'ciator *n.* (די-נאנ'-שי-איי-טאר) איינער וואס ווארנט אדער איז מזהיר; א דענונציאנט, א מוסר.

denun'ciatory *a.* (די-נאנ'-שי-איי-טא-רי) מזהיר זייענדיג, אנקינדיגענד, מסר'ענדיג.

denutri'tion *n.* (די-ניו-טריש'-אן) א מאנגעלהאפטע ערנעהרונג.

deny' *v.* (די-נאי) לייקענען, אבלייקע־נען; ענטזאגען, צוריקווייזען; פערניינען.

deny'ingly *adv.* (די-נאי'-אינג-לי) פער־ניינענדיג, אבלייקענענדיג; ענטזאגענדיג, צוריקווייזענדיג.

deny' one's self (די-נאי' הוואנז סעלף) זיך ענטזאגען [פון עפעס]; זיך צוריק־האלטען, זיך אבהאלטען [פון עפעס].

deobstruct' *v.* (די-אב-סטראקט') אוועק־נעהמען שטערונגען פון א דורכגאנג; עפענען א פערשטאפונג [אין קערפער].

deob'struent *n.* and *a.* (די-אב'-סטרו-ענט) עפענענדיג א פערשטאפונג [אין קערפער]; א מעדיצין צו עפענען א פער־שטאפונג.

deoc'ulate *v.* (די-אק'-יו-לייט) בלינד מאכען.

de'odand *n.* (די'-א-דענד) אין די אל־טע ענגלישע געזעצען — בעוועגליכעס איי־גענטום וואס איז צוגענומען געווארען פון דער ענגלישער קרוין פאר רעליגעזע צוועקען [ווען דאס אייגענטום איז געווען די אורזאכע פון איינעמס טוים].

deodar' *n.* (די-א-דאר') דער הימא־לאיא־צעדער־בוים, דער דעאדארא־צעדער־בוים.

deo'dorant *n.* (די-או'-דאר-ענט) א מי־טעל וואס פערטרייבט א שלעכטען גערוך.

deodorisa'tion *n.* (די-או-דאר-אי-זיי'-שאן) דאס אוועקנעהמען אדער פער־בעסערען דעם גערוך; דאס פערטרייבען א שלעכטען גערוך.

deo'dorise *v.* (די-או'-דאר-איז) אוועק־נעהמען דעם גערוך; בעפרייען פון א שלעכטען גערוך.

deodoriza'tion *n.* (די-או-דאר-אי-זיי'-שאן) ז. *deodorisation*

deo'dorize *v.* (די-או'-דאר-איז) ז. *deodorise*

deo'dorizer *n.* (די-או'-דאר-אי-זער) א מיטעל צום פערניכטען א שלעכטען גע־רוך; א דעזינפיצירענדער מיטעל.

De'o faven'te (די'-או פע-ווענ'-טי) מיט גאט'ס הילף, בעזרת השם.

deontolog'ical *a.* (די-אנ-טא-לאדזש'-אי-קעל) וואס איז שייך צו דער מאראל־פילאזאפיע [די לעהרע ווענען זיטען און מדות].

deontol'ogist *n.* (די-אנ-טאל'-א-דזשיסט) דער מאראל־פילאזאף, איינער וואס שטודירט די פילאזאפיע פון זיטען און מדות.

deontol'ogy *n.* (די-אנ-טאל'-א-דזשי) די מאראל־פילאזאפיע, עטהיק [די לעה־רע ווענען זיטען און מדות].

deoscula'tion *n.* (די-אס-קיו-ליי'-שאן) דאס קושען א הייליגע זאך.

deossifica'tion *n.* (די-אס-אי-פי-קיי'-שאן) פערקלענערונג פון פערהארטונג אדער פון ביינערדינקייט; דאס ווייכער ווערען [פון פערהארטעוועטע קערפער־טיילען]; די פערשווינדונג פון ביינער.

deos'sify *v.* (די-אס'-אי-פאי) אוועק־נעהמען די ביינער [פון א קערפער]; אב־שוואכען.

De'o volen'te (די'-או ווא-לענ'-טיע) מיט גאט'ס ווילען, אם ירצה השם.

deox'idise *v.* (די-אק'-סי-דאיז) ז. *deoxydate*

deoxidiza'tion *n.* (די-אק-סי-די-זיי'-שאן) ז. *deoxydation*

deox'idizement *n.* (די-אק'-סי-דאיז-מענט) די בעפרייאונג פון זויער־שטאף.

deox'ydate *v.* (די-אק'-סי-דייט) בע־פרייען פון דעם זויער־שטאף.

deoxyda'tion *n.* (די-אק-סי-דיי'-שאן) די בעפרייאונג פון דעם זויער־שטאף, דאס אוועקנעהמען פון עפעס דעם זויער־שטאף.

deox'ydize *v.* (די-אק'-סי-דאיז) ז. *deoxydate*

deox'ygenate *v.* (די-אק'-סי-דזשען-אייט) ז. *deoxydate*

deoxygena'tion *n.* (די-אק-סי-דזשע-ניי'-שאן) ז. *deoxydation*

deo'zonize *v.* (די-או'-זאנ-איז) בע־פרייען פון אזאן [א געוויסער ארט זויער־שטאף].

dep. אבקירצונג פון *deputy*

depaint' *v.* (די-פיינט') מאהלען; שיל־דערען; פארשטעלען.

depart' *v.* (די-פארט') 1. אברייזען, אבגעהן; אבווייכען; שטארבען; פערלא־זען; 2. שיידען.

1. I must depart to-morrow. 2. He departed from the path of virtue.

depar'ted *a.* (די-פאר'-טעד) אוועקגע־גאנגען, פערשוואונדען, געשטארבען.

depar'ted (the) (די-פאר'-טעד) די געשטארבענע.

depar'ter *n.* (די-פאר'-טער) איינער וואס רייניגט מעטאלען, אבטיילענדיג זיי פון די פסולת.

depar'ting *n.* (די-פאר'-טינג) דאס אב־פאהרען, דאס אוועקפאהרען.

depart'ment *n.* (די-פארט'-מענט) אן אבטיילונג, א דעפארטאמענט, א מיניסטע־ריום.

departmen'tal *a.* (די-פארט-מענ'-טעל) וואס איז שייך צו א דעפארטאמענט אדער אבטיילונג פון דער רעגיערונג אדער פון א געשעפט.

Depart'ment of Ag'riculture (די-פארט'-מענט אוו עג'-רי-קאל-טשור) דאס מיניסטעריום פון ערד־ארבייט [א דעפאר־טאמענט פון דער רעגיערונג פון די פער־איינינטע שטאאטען, אויף וועלכען עס ליעגט די אויפגאבע צו קלייבען און פער־שפרייטען ידיעות, וואס זיינען שייך צו די פערשיעדענע פארמען פון ערד־ארבייט און מיטהעלפען צו קולטיווירען פערשיע־דענע נויטיגע פלאנצען].

Depart'ment of Com'merce and La'bor (די-פארט'-מענט אוו קאמ'-אירס ענד ליי'-באר) דאס האנדעלס און ארבייט־מיניסטעריום [א דעפארטאמענט פון דער רעגיערונג פון די פעראייניגטע שטאאטען, וועלכער האט אונטער זיין אויפזיכט צו קלייבען סטאטיסטיקס און געבען ידיעות וועגען דעם צושטאנד פון האנדעל און די בעדינגונגען פון ארבייט אין לאנד].

Depart'ment of Inte'rior (די-פארט'-מענט אוו אינ-טי'-רי-אר) דאס מיניסטעריום פון אינערן [א דעפארטא־מענט פון דער רעגיערונג פון די פעראיי־ניגטע שטאאטען, וועלכער פערוואלטעט מיט די אינערליכע אנגעלעגענהייטען פון דער מלוכה].

Depart'ment of Jus'tice (די-פארט'-מענט אוו דזשאס'-טיס) דאס יוס־טיץ־מיניסטעריום [א דעפארטאמענט פון דער רעגיערונג פון די פעראייניגטע שטאאטען, וועלכער האט אונטער זיין אויפזיכט אלע געריכטס־אנשטאלטען פון לאנד און טרעט ארויס אלס דער פאר־שטעהער פון דער רעגיערונג אין פערשיע־דענע געריכטס־פראצעסען].

Depart'ment of La'bor (די-פארט'-

מענט אוו לייבאר) א דעפארטאמענט אין דער רעגיערונג פון א שטאאט אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא, וועלכער האט אונטער זיין אויפזיכט צו קלייבען סטאטיסטיקס און געבען ידיעות וועגען די בעדינגונגען פון ארבייט און וועגען די בעציהונגען פון ארבייט און קאפיטאל.

Depart'ment of State (די-פארט'-מענט אוו סטייט) דאס מיניסטעריום פון אויסערן [א דעפארטאמענט אין דער רעגיערונג פון די פעראייניגטע שטאאטען, וועלכער האט אונטער זיין אויפזיכט אלע אנגעלעגענהייטען וואס זיינען שייך צו די בעציהונגען מיט די אויסלענדישע מלוכות].

Depart'ment of the Na'vy (די-פארט'-מענט אוו טהי נײי'-ווי) דאס פלאטען־מיניסטעריום [א דעפארטאמענט אין דער רעגיערונג פון די פעראייניגטע שטאאטען, וועלכער פערוואלטעט מיט'ן פלאט און נאוויגאציאן].

Depart'ment of the Treas'ury (די-פארט'-מענט אוו טהי טרעזש'-או-רי) דאס פינאנץ־מיניסטעריום [א דעפארטאמענט אין דער רעגיערונג פון די פעראייניגטע שטאאטען, וועלכער פערוואלטעט מיט די הוצאות און הכנסות פון דער מלוכה].

Depart'ment of War (די-פארט'-מענט אוו וואהר) דאס קריעגס־מיניסטעריום [א דעפארטאמענט פון דער רעגיערונג פון די פעראייניגטע שטאאטען, וועלכער פערוואלטעט מיט אלע אנגעלעגענהייטען וואס זיינען שייך צו מיליטער].

depar'ture *n.* (די-פאר'-טשור) די אבּרייזע; דער טויט; דער אבקעהר פון עפּעס [ווי פון אנגענומענע רעגעלען א. ד. ג.]; דער מהלך וואס א שיף איז אבגעגאנגען צו מזרח־זייט אדער מערב־זייט פון א געוויסען מערידיאן.

depas'ture *v.* (די-פעס'-טשור) פיטערען, פּאשען.

depau'perate *v. and a.* (די-פאה'-פער-אייט) פאופעריזירען, מאכען ארעם, פערוויסטען; פעראַרעמט.

depaupera'tion *n.* (די-פאה-פע-ריי'-שאן) ז. *depauperization*

depauperiza'tion *n.* (די-פאה-פער-אי-זיי'-שאן) פאופעריזירונג, פעראַרימונג; בעפרייאונג פון ארימקייט אדער פון ארימע לייט.

depau'perize *v.* (די-פאה'-פער-איז) ארויסרייסען פון ארעמקייט.

depend' *v.* (די-פענד') זיין אבהענגיג; זיך פערלאזען; בויען אויף עפּעס.

You can depend upon him that he will do as he promised.

depen'dable *a.* (די-פענ'-דעבל) פערטרויענסווערטה; אויף וואס מען קען זיך פערלאזען.

depen'dableness *n.* (די-פענ'-דעבל-נעס) דאס קענען זיך פערלאזען [אויף אימעצען אדער עפּעס].

depen'dance *n.* (די-פענ'-דענס) ז. *dependence*

depen'dancy *n.* (די-פענ'-דענ-סי) ז. *dependency*

depen'dant *n. and a.* (די-פענ'-דענט) ז. *dependent*

depen'dence *n.* (די-פענ'-דענס) די אבּהענגינקייט; דער צוטרויען; די שייכות פון אן אורזאכע צו א פאלגע; די צייט וואס עס דויערט א געריכטס־פּראצעס.

depen'dency *n.* (די-פענ'-דענ-סי) אן אבהענגיגע פראווינץ אדער לאנד; עפּעס וואס איז אבהענגיג פון אן אנדער זאך; א נעבען־געביידע.

depen'dent *n. and a.* (די-פענ'-דענט) אבהענגיג; וואס הענגט אב; וואס שליסט פון איין זאך צו א צווייטער [ווי פון אן אורזאכע צו א פאלגע]; רעלאטיוו, פערהעלטניסמעסיג; אן אבהענגיגער.

depen'dently *adv.* (די-פענ'-דענט-לי) אבהענגיג; אויף אן אבהענגיגען אופן.

depen'der *n.* (די-פענ'-דער) דער, וואס הענגט אב פון אימעצען; דער, וואס האפט אויף אימעצען, פערלאזט זיך אויף אימעצען אדער עפּעס.

depen'dingly *adv.* (די-פענ'-דינג-לי) דורך אבהענגינקייט, מעשה נכנע.

deper'sonalize *v.* (די-פויר'-סאנ-על-איז) אוועקנעהמען פון א זאך די פערזענליכקייט, בעטראכטען זי אלס ניט דאס ווערק פון א בעשטימטער פערזאן [ווי למשל, בעטראכטען די "איליאדען" אדער די פאעמען וועגען דער פערניכטונג פון טראיא אלס ניט דאס ווערק פון גריכישען דיכטער האמער, נאר אלס דאס ווערק פון פיעלע אונבעוואוסטע דיכטער].

dephlegm' *v.* (די-פלעם') ז. *dephlegmate*

dephleg'mate *v.* (די-פלעג'-מייט) בעפרייען פון וואסער [ווי למשל שפּירט] דורך אויסזידען אדער דורך אן אנדער מיטעל.

dephlegma'tion *n.* (די-פלעג-מיי'-שאן) דאס בעפרייען פון וואסער דורך אויסזידען עס אדער דורך אן אנדער מיטעל [ווי מען בעפרייט שפּירט פון וואסער].

dephlogis'ticate *v.* (די-פלא-דזשיס'-טי-קייט) בעפרייען פון ברען־שטאף אדער פלאגיסטאן [די כעמיקער פון די אלטע צייטען, איידער עס איז אויפגעדעקט געווארען די ריכטיגע אורזאכע פון ברענען, האבען געגלויבט, אז אין יעדען ברענענדען קערפּער געפינט זיך ברען־שטאף, וועלכען זיי האבען אנגערופען פלאגיסטאן].

dephosphoriza'tion *n.* (די-פאס-פאר-אי-זיי'-שאן) דאס בעפרייען פון פאספאר.

dephos'phorize *v.* (די-פאס'-פאר-איז) בעפרייען פון פאספאר.

depict' *v.* (די-פיקט') שילדערען, בעשרייבען, אבמאלען.

depic'ter *n.* (די-פיק'-טער) איינער וואס מאלט אב אדער בעשרייבט.

depic'tion *n.* (די-פיק'-שאן) דאס אבמאלען; די שילדערונג, בעשרייבונג.

depic'ture *v.* (די-פיק'-טשור) שילדערען; בעשרייבען; אבמאלען.

dep'ilate *v.* (דעפ'-אי-לייט) ארויסרייסען אדער ארויסציהען די האר.

depila'tion *n.* (דעפ-אי-ליי'-שאן) דאס ארויסרייסען אדער ארויסציהען די האר.

dep'ilator *n.* (דעפ'-אי-ליי-טאר) אן אינסטרומענט ארויסצורייסען אדער ארויסצוציהען די האר.

depil'atory *n. and a.* (די-פיל'-ע-טא-רי) וואס האט די איינענשאפט אוועקצונעהמען די האר פון הויט; א מיטעל [ווי געוויסע זאלבען] אוועקצונעהמען די האר פון הויט.

de pla'no (די פליי'-נאו) אזוי קלאר און פערשטענדליך, אז עס זיינען ניט נויטיג קיינע ראיות.

deplete' *v.* (די-פליט') אויסלעערען, אויסצעהרען, אוועקנעהמען פון א זאך איהרע קרעפטען, איהר קוואל פון חיונה א. ד. ג. [ווי אוועקנעהמען פון א לאנד איהר בעפעלקערונג].

Death depleted the ranks of this organization.

deple'tion *n.* (די-פלי'-שאן) אויסלעערונג; אין מעדיצין — בלוט־לאזונג, פערורזאכונג פון ברעכען, שוויצען א. ז. וו.

deple'tive *a. and n.* (די-פלי'-טיוו) וואס האט א נייגונג אויסצולעערען, אויסצולעדיגען; א מעדיצינישער מיטעל צום ברעכען, שוויצען, מאגען־רייניגונג א. ז. וו.

deple'tory *a.* (די-פלי'-טא-רי) וואס האט א נייגונג אויסצולעדיגען. ז. *depletive*

deplor'able *a.* (די-פלאור'-עבל) יאמערליך, קלעגליך; נידריג, קליין, פעראכטליך.

The condition of the poor in this city is deplorable.

deplor'ableness *n.* (די-פלאור'-עבל-נעס) יאמערליכקייט, קלעגליכקייט, נידריגקייט, עלענדקייט.

deplor'ably *adv.* (די-פלאור'-ע-בלי) אויף א קלעגליכען אדער נידריגען אופן.

deplore' *v.* (די-פלאור') בעקלאגען, בעוויינען.

deplore'ment *n.* (די-פלאור'-מענט) דאס בעוויינען, דאס בעקלאגען; א קלאגליעד.

deplor'er *n.* (די-פלאור'-ער) א בעקלאגער, א בעוויינער.

deploy' *n. and v.* (די-פלאי') אין מיליטער — פאנאנדערוויקלען אדער אויסציהען די רייהען סאלדאטען אין א מארש; די פאנאנדערוויקלונג אדער אויסציהונג פון א רייה סאלדאטען.

deploy'ment *n.* (די-פלאי'-מענט) דאס אויסשטעלען אדער אויסציהען די רייהען פון סאלדאטען אין א מארש.

deplu'mate *a.* (די-פלוה'-מייט) אהן פעדערען, מיט ארויסגעפאלענע אדער אויסגעפליקטע פעדערען.

depluma'tion *n.* (די-פלוה-מיי'-שאן) די בערויבונג פון די פעדערען; דאס אויספאלען פון פעדערען.

deplume' *v.* (די-פלוהם') בערויבען פון די פעדערען; אויספליקען די פעדערען.

depolariza'tion *n.* (די-פא-לע-רי-זיי'-שאן) דאס אבשאפען די ווירקונג פון פאלאריזאציאן [ביי ליכט־שטראהלען, עלעקטריציטעט און מאגנעטיזם]. ז. *polarization*

depo'larize *v.* (די-פאו'-לע-ראיז) אבשאפען די ווירקונג פון פאלאריזאציאן [ביי ליכט־שטראהלען, עלעקטריציטעט און מאגנעטיזם] ז. *polarization*

depo'larizer *n.* (די-פאו'-לע-ראי-זער) עטוואס וואס שאפט אב אדער דערלאזט ניט די ווירקונג פון פאלאריזאציאן אין אן עלעקטרישער באטעריי. ז. *polarization*

depone' *v.* (די-פאון') ציינען, עדות זאגען, בעהויפּטען.

depo'nent *n.* (די-פאו'-נענט) אן עדות; איינער וואס גיט א שריפטליכע געשוואוירענע עדות.

depop'ulate *v.* (די-פאפ'-יו-לייט) בערויבען פון דער בעפעלקערונג; פערקלענערען די בעפעלקערונג [דורך מלחמה אדער א פעסט].

depopula'tion *n.* (די-פאפ-יו-ליי'-שאן) די פערניכטונג אדער פערקלענערונג פון דער בעפעלקערונג.

depop'ulator *n.* (די-פאפ'-יו-ליי-טאר)

דער פערמינדערער אדער פערניכטער פון דער בעפעלקערונג.

deport' *v.* (די-פאורט') ארויסשיקען פון לאנד; אוועקטראגען; פערשיקען [ווי א פערברעכער].

deporta'tion *n.* (די-פאור-טיי'-שאן) דאס ארויסשיקען פון לאנד; דאס פערשיקען [ווי א פערברעכער]; דאס אריבערשיקען אדער אריבערפיהרען פון איין לאנד אין דעם צווייטען.

deport'ment *n.* (די-פאורט'-מענט) אויפפיהרונג, בענעהמונג.

The child's record for deportment in school is good.

deport' oneself' (די-פאורט' הוואנ-סעלף') זיך אויפפיהרען, זיך בענעהמען.

depo'sable *a.* (די-פאו'-זעבל) וואס קען אראבגעזעצט ווערען פון אמט.

depose' *v.* (די-פאוז') אראבזעצען פון טהראן אדער פון אמט; זאגען עדות, בעשטעטיגען; שטעלען צו א שבועה, לאזען שווערען; זאגען עדות שריפטליך אונטער א שבועה.

depose' against' (די-פאוז' ע-גענסט') זאגען עדות נעגען אימעצען [הויפטזעכליך שריפטליך און אונטער א שבועה].

depo'ser *n.* (די-פאו'-זער) איינער וואס ווארפט אראב פון אמט; א געשווארענער עדות [הויפטזעכליך אזעלכער, וואס גיט אב זיינע עדות שריפטליך].

depos'it *n. and v.* (די-פאז'-איט) ניעדערלעגען; איינלעגען, אוועקלעגען [ווי געלד אדער סחורה אין א זיכערען ארט]; איינצאהלען געלד אין א באנק; אוועקלעגען א משכון; אבשטעהן, זיך אבזעצען [ווי הייוועז אין וויין]; אבגעלאגערט ווערען, אנגעטראגען ווערען [וועגען זאמד, שטיינער א. ד. ג.]; דאס אוועקגעלעגטע; דאס אוועקגעלעגטע געלד אין א באנק; האנד־געלד; א משכון; דאס אבגעשטאנענע אויף'ן דעק [ווי הייוועז אין וויין, זאמד אין וואסער א. ד. ג.].

depos'itary *n. and a.* (די-פאז'-אי-טיי-רי) א פערטרויטער; איינער וועמען מען טרויט אן עטוואס צו היטען; איינער ביי וועמען מען לעגט איין געלד אדער אנדערע ווערטה־זאכען; וואס בעקומט איינגעלעגטע געלד [וועגען א באנק].

depos'it in the earth (די-פאז'-איט אין טהי אוירטה) בעגראבען.

deposi'tion *n.* (דעפ-א-זיש'-אן) דאס אוועקלעגען אדער ניעדערלעגען; דאס אבלעגען אדער אבשטעהן זיך אויף'ן דעק; די אבגעלאגערטע אדער אנגעטראגענע זאמד, ערד, שטיינער א. ד. ג. וואס בלייבט ליעגען; די אראבזעצונג פון אן אמט; אן ערקלערונג, א פערזיכערונג, א בעהויפטונג; דאס אויסזאגען פון אן עדות אונטער א שבועה [הויפטזעכליך שריפטליך]; דאס מקבר זיין דעם קערפער פון א הייליגען.

depos'itive *a.* (די-פאז'-אי-טיוו) אוועקלעגענדיג; וואס זעצט זיך אב, וואס שטעהט זיך אב אויף'ן דעק.

depos'itor *n.* (די-פאז'-אי-טאר) איינער וואס לעגט אוועק געלד אין א באנק.

depos'itory *n.* (די-פאז'-אי-טא-רי) א לאגער; א פלאץ וואו זאכען ווערען געהאלטען אין זיכערהייט; א לאגער פון סחורה; א שפייכלער.

A warehouse is a depository for goods.

de'pot *n.* (די'-פאו) א דעפא, א לאגער, א מאגאזין, א שפייכלער; א פראכט־הויז, אן אייזענבאהן־סטאציאן; א וואקזאל; א פערזאמלונגס־פלאץ פאר רעקרוטען; די הייפט קוואַרטיר פון א רעגימענט; א טייל פון א באטאליאן, וואס בלייבט אין דער היים, ווען דער באטאליאן ווערט געשיקט אויף'ן קריעגס־פלאץ [אין ענגלאנד].

deprava'tion *n.* (דעפ רע וויי' שאן) דאס פערדארבען, דאס דעמאראליזירען; דאס זיין פערדארבען.

deprave' *v.* (די-פרייוו') פערדארבען, דעמאראליזירען.

depraved' *a.* (די-פרייווד') פערדארבען, דעמאראליזירט.

depra'vedly *adv.* (די פריי'-ווער-לי) מיט פערדארבענע, שלעכטע אבזיכטען; אויף א פערדארבענעם, שלעכטען שטייגער.

depra'vedness *n.* (די-פריי'-ווער-נעס) פערדארבענהייט, דעמאראליזירונג.

deprave'ment *n.* (די-פרייוו'-מענט) פערדארבענהייט, דעמאראליזירונג.

depra'ver *n.* (די-פריי'-ווער) איינער וואס פערדארבט אדער דעמאראליזירט.

deprav'ity *n.* (די-פרעוו'-אי-טי) פערדארבענהייט, דעמאראליזאציאן; די נייגונג צו זינדיגען, וואס די מענשהייט האט גע'ירשנ'ט פון אדם הראשון [אין טעאלאגיע].

dep'recable *a.* (דעפ'-רי-קעבל) וואס מען דארף בעדויערען; נעגען וואס מען קען מאכען איינווענדונגען; וואס דארף אדער קען אבגעווענדעט ווערען דורך א געבעט.

dep'recate *v.* (דעפ'-רי-קייט) בעדויערען; בעטען, עטוואס זאל אבגעווענדעט אדער פערמידען ווערען; ארגומענטירען נעגען עטוואס; אויסדריקען אונצופרידענהייט מיט עטוואס; בעטען רחמים.

dep'recatingly *adv.* (דעפ'-רי-קיי-טינג-לי) מאכענדיג איינווענדונגען; מיט פראטעסט, מיט אונצופרידענהייט; בעטענדיג רחמים.

depreca'tion *n.* (דעפ-רי-קיי'-שאן) א געבעט, א תפלה אז עפעס זאל אבגעווענדעט אדער פערמידען ווערען; א פערלאנג, א בקשה בעפרייט צו ווערען פון שלעכטס; א נעגען־געבעט, א נעגען־בקשה.

dep'recative *a.* (דעפ'-רי-קיי-טיוו) וואס דריקט אוים א בקשה עפעס זאל אבגעווענדעט ווערען; בעטענדיג רחמים; וואס פראטעסטירט, מאכט איינווענדונגען אדער דריקט אוים אונצופרידענהייט מיט עפעס.

dep'recator *n.* (דעפ'-רי-קיי-טאר) איינער וואס מאכט איינווענדונגען נעגען עפעס, דריקט אוים א פראטעסט אדער אונצופרידענהייט מיט עפעס; איינער וואס בעט, אז עפעס זאל אבגעווענדעט ווערען.

dep'recatory *a.* (דעפ'-רי-קיי-טא-רי) ז. *deprecative*.

depre'ciate *v.* (די-פרי'-שי-אייט) אראבזעצען פון ווערטה; פערקלענערען דעם פרייז; אונטערשעצען; פאלען אין מקח.

The value of these securities is very much depreciated.

deprecia'tion *n.* (די-פרי-שי-איי'-שאן) די אראבזעצונג פון ווערטה; דאס מאכען קלענערווירדיג; דאס פאלען אין פרייז; דאס אונטערשעצען.

depre'ciative *a.* (די-פרי'-שי-איי-טיוו) אראבזעצענדיג פון ווערטה; פערקלענערענדיג דעם פרייז; אונטערשעצענדיג.

depre'ciatively *adv.* (די-פרי'-שי-איי-טיוו-לי) אראבזעצענדיג פון ווערטה; אונטערשעצענדיג; אראבלאזענדיג דעם פרייז.

depre'ciator *n.* (די-פרי'-שי-איי-טאר) איינער וואס זעצט ארונטער אדער פערקלענערט דעם ווערטה פון עפעס; דער וואס לאזט ארונטער דעם פרייז; איינער וואס אונטערשעצט.

depre'ciatory *a.* (די-פרי'-שי-איי-טא-רי) וואס האט די נייגונג אראבצוזעצען פון ווערטה, מאכען קלענערווירדיג אדער אונטערשעצען.

dep'redable *a.* (דעפ'-רי-דעבל) וואס קען גערויבט אדער געפלינדערט ווערען.

dep'redate *v.* (דעפ'-רי-דייט) רויבען, פלינדערען, פערוויסטען.

depreda'tion *n.* (דעפ-רי-דיי'-שאן) דאס רויבען; פלינדערונג, פערוויסטונג.

dep'redator *n.* (דעפ'-רי-דיי-טאר) א רויבער, א פלינדערער.

dep'redatory *a.* (דעפ'-רי-דיי-טא-רי) וואס פלינדערט, וואס רויבט.

depress' *v.* (די-פרעס') דריקען, אראבדריקען; בעשרענקען, פערמינדערען, זינקען; נידערשלאגען; אונטערדריקען.

depressed' *a.* (די-פרעסט') נעדריקט, אראבגעדריקט, נידערגעשלאגען.

He is ill and feels very depressed.

depress'ible *a.* (די-פרעס'-איבל) וואס קען אראבגעדריקט ווערען.

depress'ingly *adv.* (די-פרעס'-אינג-לי) אויף א דריקענדען, אראבדריקענדען אדער נידערשלאגענדען שטייגער.

depres'sion *n.* (די-פרעש'-אן) די אראבדריקונג; נעדריקטקייט, געדריקטער צושטאנד אדער שטימונג; נידערגעשלאגענהייט; נעפאלענקייט; ערנידערונג; דאס זינקען פון פרייזען; אן אויסהוילונג, א פערטיעפונג; קערפערליכע שוואכקייט; אזא אפעראציאן אויף שטאר [אזא אויגען־קראנקהייט וואס פעראורזאכט בלינדקייט. די אפעראציאן בעשטעהט אין דער אראבדריקונג פון דער לינזע].

depres'sion of trade (די-פרעש'-אן אוו טרייד) א שטילשטאנד אין האנדעל.

depress'ive *a.* (די-פרעס'-איוו) אראבדריקענד; דריקענד, נידערשלאגענד.

depress'or *n.* (די-פרעס'-אר) איינער אדער עפעס וואס דריקט אראב; אן אונטערדריקער.

depri'vable *a.* (די-פראי'-וועבל) וואס קען בערויבט אדער אוועקגענומען ווערען; וואס קען אבגעזאגט אדער ארונטערגעזעצט ווערען [פון אמט].

depriva'tion *n.* (דעפ-רי-ווי'-שאן) די בערויבונג, די אוועקנעהמונג; דאס זיין בערויבט; עלענד; דאס אראבגעזעצט ווערען פון אמט.

deprive' *v.* (די-פראיוו') בערויבען, אוועקנעהמען; ארונטערזעצען פון אמט; שטערען, ניט דערלאזען.

In this country a man can not be deprived of his liberty without a warrant issued by a court.

depri'ver *n.* (די-פראי'-ווער) דער אדער דאס וואס בערויבט אדער נעהמט אוועק.

de profun'dis (די פרא-פאנ'-דיס) פון דער טיעפעניש; דער 130טער קאפיטעל פון תהלים ["ממעמקים קראתיך ד'"], וועלכער ווערט געזונגען פון קריסטען ביי תשובה, ביי ודוי און ביי א לויה.

deprovin'cialize *v.* (די-פרא-ווינ'-שעל-איז) מאכען אוים פראווינציאל; אויסברייטען דעם קוק אויף'ן לעבען אדער די אינטערעסען.

depth *n.* (דעפטה) טיעפקייט, טיעפעניש;

די טיעפקייט [פון געדאנק]; די ברייטקייט [פון קענטניסע]; דער סאמע מיטען, די העכסטע שטופע פון עפעס; די טונקעלקייט אדער געדיכטקייט פון קאליר [אין מאלעריי]; די ברייטקייט, דיקקייט, הויכקייט פון עפעס; א טיעפעניש, א תהום; די פערטיעפונג [פון א שיף].

dep'then *v.* (דעפטהן) מאכען טיעפער, פערטיעפען.

depth'less *a.* (דעפטה'-לעס) ניט טיעף, פלאך; אהן א גרונד.

dep'urant *a. and n.* (דעפ'-יו-רענט) ריינינגענד; וואס נעהמט ארויס דאס אונריינע; א ריינינגונגס-מיטעל.

dep'urate *v.* (דעפ'-יו-רייט) ריינינגען; בעפרייען פון אונריינקייטען.

depura'tion *n.* (דעפ-יו-ריי'-שאן) די ריינינגונג; דאס בעפרייען פון אונריינקייטען.

dep'urative *n. and a.* (דעפ'-יו-ריי-טיוו) וואס ריינינגט; וואס איז פערבונדען אדער וואס איז שייך צו דער בעפרייאונג פון אונריינקייטען; דאס וואס ריינינגט; א מעדיצינישער מיטעל צו ריינינגען דאס בלוט.

dep'urator *n.* (דעפ'-יו-ריי-טאר) דאס וואס ריינינגט; אן אבפיהר-מיטעל.

deputa'tion *n.* (דעפ-יו-טיי'-שאן) א דעפוטאציאן; געזאנדטע; א בעפאלמעכטיגונג צו רעדען און צו האנדלען פאר א פערזאן אדער פערזאנען.

depute' *v.* (די-פיוט') שיקען איינעם אלס דעפוטאט, געבען איהם די פאלמאכט צו רעדען און האנדלען אין נאמען פון די וואס האבען איהם געשיקט.

depu'ted *a.* (די-פיו'-טעד) געשיקט; וואס איז געשיקט אימעצען צו פערטרעטען.

dep'utize *v.* (דעפ'-יו-טאיז) בעשטימען אלס דעפוטאט אדער שטעלפערטרעטער.

dep'uty *n.* (דעפ'-יו-טי) א דעפוטאט; א געזאנדטער; א שטעלפערטרעטער, א געהילף.

dep'uty mustache' (דעפ'-יו-טי מאס-טעש') פאלשע וואנצעס.

dep'uty-post'master *n.* (דעפ'-יו-טי-פאוסט'-מעס-טער) דער וויצע-דירעקטאר פון פאסט-דעפארטאמענט; דער געהילף פון פאסט-דירעקטאר.

dep'uty-sher'iff *n.* (דעפ'-יו-טי-שער'-איף) דעם שעריף'ס שטעלפערטרעטער, דעם שעריף'ס געהילף.

derac'inate *v.* (די-רעס'-אי-נייט) אויסווארצלען; אויסראטען.

deracina'tion *n.* (די-רעס-אי-ניי'-שאן) דאס אויסווארצלען, דאס אויסראטען.

derail' *v.* (די-רייל') אראבפיהרען פון די רעלסען; ארונטערלויפען פון די רעלסען.

derail'ment *n.* (די-רייל'-מענט) דאס אראבפיהרען פון די רעלסען.

derange' *v.* (די-ריינדזש') אין אונארדנונג ברייננען; צומישען, צושטערען; משוגע מאכען.

deran'geable *a.* (די-ריינ'-דזשעבל) וואס קען געבראכט ווערען אין אונארדנונג; וואס קען צושטערט ווערען.

deranged' *a.* (די-ריינדזשד') צומישט, משוגע.

derange'ment *n.* (די-ריינדזש'-מענט) דאס צומישען, דאס צופלאנטערען, דאס ברייננען אין אונארדנונג; צומישטקייט, משוגעת.

deray' *n.* (די-ריי') א מיש-מאש, אן אונארדנונג, א טומעל.

der'by *n.* (דויר'-בי) א שטייפער פילץ-הוט; א הילצערנע לאפעטקע מיט צוויי הענטלעך, ביי די מויערער [מולארעס].

Der'by *n.* (דויר'-בי) דערבי, דער וויכטיגסטער יעהרליכער וועט-לויף פון פערד אין ענגלאנד [איינגעפיהרט פון לארד דוירבי אין יאהר 1780].

der'elict *n. and a.* (דער'-ע-ליקט) 1. ניט טריי, ניט איבערגעגעבען צו זיין פפליכט; 2. פערלאזען; א פערלאזענע זאך; א צובראכענע שיף וואס איז פערלאזען אויף'ן ים; 3. די ערד וואס איז פערבליבען טרוקען נאכדעם ווי די וואסער-ליניע פון ים אדער פון טייך האט זיך אומגעביטען.

1. He is a derelict in his duty and will lose his position. 2. The steamer passed a derelict at sea.

derelic'tion *n.* (דער-ע-ליק'-שאן) די פערלאזונג; דאס זיין פערלאזען; דאס בעקומען נייע יבשה פון דעם, וואס די וואסער-ליניע פון ים אדער טייך האט זיך אומגעביטען; די יבשה וואס איז בעקומען געווארען אויף אזא אופן; אונטרייהייט, די ניט איבערגעבענקייט צו דער פפליכט.

der'ic *a.* (דער'-איק) אין עמבריאלאגיע — וואס איז שייך צו דער עקטאדערמא. ז. *ectoderm*.

deride' *v.* (די-ראיד') אויסלאכען, פערשפאטען, מאכען לעכערליך.

deri'der *n.* (די-ראי'-דער) א; אבלאכער, א פערשפאטער.

deri'dingly *adv.* (די-ראי'-דינג-לי) מיט שפאט; מאכענדיג צו געלעכטער.

deris'ible *a.* (די-ריז'-איבל) פון וואס מען קען אבלאכען, וואס איז פערשפאטונגס-ווערטה.

deri'sion *n.* (די-ריזש'-אן) דער שפאט, דאס אבלאכען; דאס וואס מען קען אבלאכען אדער פערשפאטען.

deri'sive *a.* (די-ראי'-סיוו) פערשפאטענד; שפאטיש.

deri'sively *adv.* (די-ראי'-סיוו-לי) אבלאכענדיג; מיט שפאט.

deri'siveness *n.* (די-ראי'-סיוו-נעס) דאס האבען די טבע אבצושפאטען אדער אבצולאכען.

deri'sory *a.* (די-ראי'-סא-רי) שפאטענד, אבלאכענד.

derivabil'ity *n.* (די-ראי-ווע-ביל'-אי-טי) דאס קענען גענומען אדער ערהאלטען ווערען פון א געוויסער קוועלע; דאס קענען ארויסגעדרונגען ווערען.

deri'vable *a.* (די-ראי'-וועבל) וואס קען גענומען אדער ערהאלטען ווערען פון א געוויסער קוועלע; וואס קען ארויסגעדרונגען ווערען.

deri'vably *adv.* (די-ראי'-ווע-בלי) דורך אבשטאמונג פון א געוויסער קוועלע.

deriva'tion *n.* (דער-אי-וויי'-שאן) די אבשטאמונג פון א געוויסער קוועלע; די אבשטאמונג אדער ענטוויקלונג פון א ווארט; די אבשטאמונג פון א ראסע; אין מאטעמאטיק — דאס געפינען דעם דיפערענציאל קאעפיציענט. ז. *differential coefficient*.

deriva'tional *a.* (דער-אי-וויי'-שאנעל) וואס איז שייך צו אבשטאמונג.

deriv'ative *n. and a.* (די-ריוו'-ע-טיוו) וואס שטאמט אדער וואס קומט פון וועלכער עס איז קוועלע; וואס איז שייך צו דער טעאריע וועגען אבשטאמונג און ענטוויקלונג; וואס פערקלענערט אן ענטצינדונג אדער א געשווילעכטס; א ווארט וואס שטאמט אב פון א געוויסען ווארצעל.

deriv'atively *adv.* (די-ריוו'-ע-טיוו-לי) אבשטאמענדיג פון וועלכער עס איז קוועלע; דורך אבשטאמונג.

deriv'ativeness *n.* (די-ריוו'-ע-טיוו-נעס) דאס אבשטאמען פון א געוויסער קוועלע אדער שטאם.

derive' *v.* (די-ראיוו') נעהמען אדער ערהאלטען פון א געוויסען ווארצעל, קוועלע אדער שטאם; אבשטאמען, ארויסקומען; ארויסדרינגען; אויסבילדען א ווארט פון א געוויסען ווארצעל.

derive' from na'ture (די-ראיוו' פראם ניי'-טשור) דער נאטור פערדאנקען.

derive' prof'it from (די-ראיוו' פראפ'-איט פראם) אויסנוצען, ציהען ריוח.

He derives profit from his knowledge of many languages.

derm *n.* (דוירם) די הויט.

der'ma *n.* (דויר'-מא) ז. *derm*.

der'mad *adv.* (דויר'-מעד) צו דער הויט-צו, פון אינווענייג ארויס-צו.

der'mal *a.* (דויר'-מעל) וואס איז שייך צו דער הויט.

dermat'ic *a.* (דויר-מעט'-איק) ז. *dermal*.

der'matine *a.* (דויר'-מע-טין) ז. *dermatic*.

dermati'tis *n.* (דויר-מע-טאי'-טיס) הויט-ענטצינדונג.

dermatog'raphy *n.* (דויר-מע-טאג'-רע-פי) די וויסענשאפטליכע בעשרייבונג פון דער הויט.

der'matoid *a.* (דויר'-מע-טאיד) עהנליך צו הויט.

der'matol *n.* (דויר'-מע-טאול) דערמעטאל [אזא כעמישער שטאף, ווערט בענוצט אין דער מעדיצין].

dermatol'ogist *n.* (דויר-מע-טאל'-א-דזשיסט) איינער וואס גיט זיך אב מיט דעם טייל פון דער וויסענשאפט וואס בעשעפטיגט זיך מיט דער הויט און מיט הויט-קראנקהייטען.

dermatol'ogy *n.* (דויר-מע-טאל'-א-דזשי) דער טייל פון דער וויסענשאפט, וואס בעשעפטיגט זיך מיט דער הויט און מיט הויט-קראנקהייטען.

der'mic *a.* (דויר'-מיק) וואס איז שייך צו דער אויבערשטער הויט; וואס איז שייך צו דער הויט.

der'mic rem'edies (דויר'-מיק רעמ'-ע-דיז) מעדיצינישע מיטלען, וואס ווירקען דורך דער הויט.

der'mis *n.* (דויר'-מיס) ז. *derm*.

dermog'raphy *n.* (דויר-מאג'-רע-פי) ז. *dermatography*.

der'moid *a.* (דויר'-מאיד) ז. *dermatoid*.

dermol'ogy *n.* (דויר-מאל'-א-דזשי) ז. *dermatology*.

dermoskel'eton *n.* (דויר-מאו-סקעל'-ע-טאן) דער הויט-סקעלעט ביי אינזעקטען, פיש, קרעבסען א. ד. ג.

dermot'omy *n.* (דויר-מאט'-א-מי) די אנאטאמיע, דער בוי פון דער הויט.

derm'-skel'eton *n.* (דוירמ'-סקעל'-ע-טאן) ז. *dermoskeleton*.

dern *n.* (דוירן) א ביישטיעל, א שוועל.

dernier' *a.* (דער-ניעי') לעצט.

der'ogate *v.* (דער'-א-גייט) פערמינדערען, אראבנעהמען.

der'ogate from (דער'-א-גייט פראם)

אראבנעהמען א טייל; אראבציהען, פערמינדערען.

der'ogately *adv.* (דער'-א-גייט-לי) אויף א פערמינדערענדען אופן; אראבנעהמענדיג, אראבציהענדיג.

deroga'tion *n.* (דער-א-גיי'-שאן) די שעדיגונג; ערנידריגונג; די איבערטרעטונג; די פערמינדערונג.

derog'ative *a.* (די-ראג'-ע-טיוו) וואס פערמינדערט, וואס ערנידריגט.

derog'aively *adv.* (די-ראג'-ע-טיוו-לי) אויף א פערמינדערענדען אדער ערנידריגענדען אופן; דורך שעדיגונג אדער ערנידריגונג.

derog'atorily *adv.* (די-ראג'-ע-טא-רי-לי) ז. ***derogatively***

derog'atoriness *n.* (די-ראג'-ע-טא-רי-נעס) דאס זיין שעדיגענד, פערמינדערענד אדער ערנידריגענד.

derog'atory *a.* (די-ראג'-ע-טא-רי) ערנידריגענד; שעדיגענד; פערמינדערענדיג.

der'rick *n.* (דער'-איק) א הויב־מאשין, א קראן [א מאשין צום אויפהויבען שווערע משאות].

der'rick-crane *n.* (דער'-איק-קריין) א דרעה־קראן [אזא הויב־מאשין].

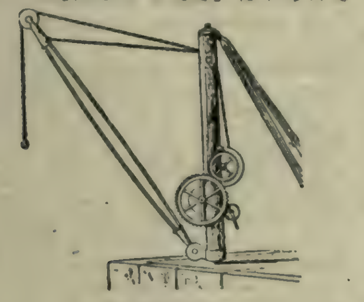

Derrick-crane

der'ringer *n.* (דער'-אינ-רזשער) אזא פיסטאלעט מיט א ברייטען און קורצען שים־לאף.

der'vish *n.* (דויר'-וויש) א דערוויש, א מאכמעדאנישער מאנאך.

des'cant *n.* (דעס'-קענט) א געזאנג מיט פערשיעדענע ווארִיאציאנען; א שמועס, א רייה בעמערקונגען אדער פירושים וועגען עפּעס; א בעמערקונג.

descant' *v.* (דעס-קענט') לאנג ריידען אדער שמועסען וועגען עפעס; מאכען בעמערקונגען אדער פירושים.

The orator **descanted** on the natural beauties of our town.

descend' *v.* (די-סענד') ארונטערשטייגען; ארונטערגעהן; ארונטערפאלען, זינקען, קומען צו א נידריגערער שטופע; פערגעהן [וועגען דער זון, דער לבנה און די שטערען]; איבערפאלען; אבשטאמען; איבערגעהן פון דעם אלגעמיינעם צו די איינצעלהייטען.

descen'dable *a.* (די-סענ'-דעבל) ז. ***descendible***

descen'dant *n. and a.* (די-סענ'-דענט) איינער אדער עטוואס וואס שטאמט אב; אבשטאמענדיג; ארונטערגעהענדיג, אראבשטייגענדיג; ארונטערפאלענדיג, זינקענדיג.

descen'dent *a.* (די-סענ'-דענט) ארונטערגעהענדיג, ארונטערשטייגענדיג; ארונטערפאלענדיג, זינקענדיג.

descen'der *n.* (די-סענ'-דער) איינער אדער עטוואס וואס געהט ארונטער, שטייגט ארונטער, פאלט ארונטער אדער זינקט; איינער וואס שטאמט אב.

descendibil'ity *n.* (די-סענ-די-ביל'-אי-טי) די צונעפאסטקייט פון עפעס צום אראבשטייגען; די פעהיגקייט איבערצוגעהן בירושה.

descen'dible *a.* (די-סענ'-דיבל) וואס מען קען אראבשטייגען; וואס קען איבערגעהן בירושה.

descen'ding *a.* (די-סענ'-דינג) אראבשטייגענדיג, געריכטעט נאך אונטען; וואס ווערט פערקלענערט אדער פערמינדערט.

descen'ding se'ries (די-סענ'-דינג סיע'-ריעז) די פאלענדע רייהע [אין מאטעמאטיק — א רייה קוואנטיטעטען אדער גרעסען, פון וועלכע יעדע קומענדע איז קלענער פון דער פריהעריגער].

descen'sion *n.* (די-סענ'-שאן) דאס אראבשטייגען, דאס אראבגעהן נידריגער, דאס פאלען, דאס זינקען, דאס פערקלענערט אדער פערמינדערט ווערען.

descen'sional *a.* (די-סענ'-שאנ-על) וואס איז שייך צום אראבשטייגען, צום אראבזינקען, צום פאלען אדער צום פערמינדערט ווערען; וואס איז שייך צו אבשטאמונג; וואס איז שייך צו דער פעהיגקייט איבערצוגעהן בירושה.

descen'sive *a.* (די-סענ'-סיוו) אראבשטייגענדיג, פאלענדיג.

descent' *n.* (די-סענט') דאס אראבשטייגען; דער ארונטערגאנג; דער בויג, די נייגונג ארונטער־צו; דאס זינקען; דאס ארונטערקומען צו א נידריגערער שטופע; א פיינדליכער איבערפאל; דער איבערגאנג פון אונבעוועגליכען אייגענטום צו יורשים; דער שטאם, די אבשטאמונג.

descri'bable *a.* (דעס-קראי'-בעבל) וואס קען בעשריבען ווערען; וואס קען געצייכענט אדער געשילדערט ווערען.

describe' *v.* (דעס-קראיב') 1. בעשרייבען, שילדערען, צייכענען, בעצייכענען; 2. בעצייכענען א געוויסע פיגור דורך בעוועגונג.

2. With the compass he **described** a circle.

descri'bent *n.* (דעס-קראי'-בענט) אין געאמעטריע — עטוואס וואס בעשרייבט אדער בעצייכענט [ווי למשל, דער פונקט, פון דער בעוועגונג פון וועלכען עס בילדעט זיך א ליניע; די ליניע, פון דער בעוועגונג פון וועלכער עס בילדעט זיך א פלעכע, און די פלעכע, פון דער בעוועגונג פון וועלכער עס בילדעט זיך א מאטעמאטישער קערפער].

descri'ber *n.* (דעס-קראי'-בער) איינער, וואס בעשרייבט, שילדערט, צייכענט אדער מאלט אב.

descri'er *n.* (דעס-קראי'-ער) אן ענטדעקער; איינער וואס געפינט עפעס אויס, דעקט עפעס אויף אדער זוכט עפעס אויס.

descrip'tion *n.* (דעס-קריפ'-שאן) 1. די בעשרייבונג, די צייכענונג, די שילדערונג; 2. כאראקטעריסטיק, כאראקטעריסטישע איינענשאפטען; א זארט, א מין.

1. This passage gives a **description** of a battle. 2. He sells goods of every **description**.

descrip'tive *a.* (דעס-קריפ'-טיוו) בעשרייבענד, שילדערענד, אבמאלענד.

descrip'tive book (דעס-קריפ'-טיוו בוק) דאס בוך פון א מיליטער אבטיילונג, אין וועלכען עס געפינען זיך די פערצייכנונגס־ליסטען פון יעדען סאלדאט און אפיציער פון דיעזער אבטיילונג און אלע נויטיגע ידיעות וועגען זיי.

descrip'tive geom'etry (דעס-קריפ'-טיוו דזשי-אמ'-עט רי) דארישטערענדע געאמעטריע [די טעאריע צו צייכענען פראיעקציאנען פון געאמעטרישע פיגורען אין אויסצוגעפינען וואס פאר א פלאץ און לאגע זיי פערנעהמען אין רוים].

descrip'tive list (דעס-קריפ'-טיוו ליסט) א פערצייכנונגס־ליסט פון מענשען אדער זאכען; א רעפארט, וואס ווערט אויסגעמאכט וועגען א מאטראז פון א קריעגס־שיף אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא, ווען ער פערלאזט דאס דיענסט אדער ווערט איבערגעפיהרט פון איין שיף אויף דער צווייטער; א גענויער בעריכט וועגען איינעם, וואס טרעט אריין אין דער ארמעע פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא.

descrip'tively *adv.* (דעס-קריפ'-טיוו-לי) דורך א בעשרייבונג; דורך אבמאלען אדער צייכנען.

descrip'tiveness *n.* (דעס-קריפ'-טיוו-נעס) דאס האבען דעם כאראקטער פון א בעשרייבונג אדער שילדערונג.

descrip'tive pow'ers (דעס-קריפ'-טיוו פאו'-ערז) די פעהיגקייט, דער טאלענט צו בעשרייבען אדער צו שילדערען.

descry' *v.* (דעס-קראי') ענטדעקען, אויסגעפינען, אויסקוקען, אויסשפיאנירען.

des'ecrate *v.* (דעס'-אי-קרייט) פערשוועכען, מחלל זיין, לעסטערען; צונעהמען ביי אימעצען א הייליגען אמט אדער טיטעל; צונעהמען ביי אימעצען אדער ביי עפעס די הייליגקייט.

des'ecrater *n.* (דעס'-אי-קריי-טער) איינער וואס פערשוועכט אדער לעסטערט.

desecra'tion *n.* (דעס-אי-קריי'-שאן) פערשוועכונג, לעסטערונג; דאס צונעהמען ביי אימעצען א הייליגען אמט אדער טיטעל; דאס אראבנעהמען די הייליגקייט פון עפעס.

des'ecrator *n.* (דעס'-אי-קריי-טאר) ז. ***desecrater***

desert' *n. and v.* (די-זוירט') פערלאזען, אנטלויפען, דעזערטירען, אנטלויפען פון מיליטער־דיענסט; ווערען אבטריניג; פערדיענסט, ווערטה; דעסערט [נאכשפייז].

des'ert *n. and a.* (דעז'-אוירט) א מדבר, א ווילדערניש, א וויסט אדער פערלאזען פלאץ; וויסט, פערלאזען, אונבעוואהנט; וואס איז שייך צו א מדבר.

deser'ter *n.* (די-זויר'-טער) א דעזערטיר, איינער וואס אנטלויפט פון מיליטער־דיענסט; איינער וואס פערלאזט זיין פאסטען, זיין אויפגאבע, זיין אידעאל, זיין פארטיי, זיין ווייב, זיינע פריינד א. ד. ג.

desert'ful *a.* (די-זוירט'-פול) פערדיענסטפול.

deser'tion *n.* (די-זויר'-שאן) דאס דעזערטירען [אנטלויפען פון מיליטער־דיענסט]; דאס פערלאזען אדער אוועקווארפען א מאן אדער א ווייב, א פריינד, א פארטיי, א פאסטען א. ד. ג.

desert'less *a.* (די-זוירט'-לעס) וואס האט ניט קיין פערדיענסטע, וואס פערדיענט נים קיין בעלוינונג אדער קיין טובה.

deser'trice *n.* (די-זויר'-טרים) ז. ***desertrix***

deser'trix *n.* (די-זויר'-טריקס) די אבטריניגע, איינע וואס איז עובר אויף איהרע פפליכטען אלס פרוי.

deserve' *v.* (די-זוירוו') פערדיענען, ווערטה זיין.

deser'vedly *adv.* (די-זויר'-וועד-לי) מיט רעכט, לויט ווערטה.

The child was **deservedly** punished.

deserve' no'tice (די-זורוו' נאו'-טיס) פערדיענען בעמערקט צו ווערען.

deser'ver *n.* (די-זויר'-ווער) איינער וואס האט פערדיענסט, וואס איז ווערטה אדער וואס איז ווירדיג.

deser'ving *n. and a.* (די-זויר'-ווינג) ווירדיג, פערדיענסטפול; דאס פערדיענסט, דער ווערטה.

Your conduct is deserving of praise.

deser'vingly *adv.* (די-זויר'-ווינג-לי) מיט רעכט, לויט ווערטה; ווירדיג.

desex'ualize *v.* (די-סעק'-שו-על-איז) אוועקנעהמען דאס געשלעכטליכע, אוועקנעהמען די כאראקטעריסטישע געשלעכטס-סימנים.

deshabille' *n.* (דעס-ע-ביל') *dishabille* .ז

des'iccant *n. and a.* (דעס'-אי-קענט) וואס טריקענט; א מעדיצין צום טריקענען א וואונד.

des'iccate *v.* (דעס'-אי-קייט) אויסטריקענען; ווערען טרוקען [הויפטזעכליך וועגען קאנזערווירטע שפייזען].

desicca'tion *n.* (דעס-אי-קיי'-שאן) דאס טריקענען, דאס טרוקען ווערען [אי-בערהויפט דורך קינסטליכע מיטעל].

des'iccative *n. and a.* (דעס'-אי-קיי-טיוו) וואס טריקענט; עטוואס וואס טריקענט אויס.

des'iccator *n.* (דעס'-אי-קיי-טאר) איינער וואס טריקענט [קאנזערווירטע שפייזען]; אן אפאראט צום טריקענען.

desid'erate *v.* (די-סיד'-ע-רייט) פער-לאנגען, ווינשען, בעדארפען; בייגקען נאך עפעס.

desidera'tion *n.* (די-סיד-ע-ריי'-שאן) דאס פערלאנגען עפעס; דאס בייגקען נאך עפעס.

desid'erative *n. and a.* (די-סיד'-ע-ריי-טיוו) וואס דריקט אויס פערלאנג, וואס האט אדער רופט ארויס א פערלאנג; דאס וואס עס ווערט פערלאנגט; אין גראמאטיק — א צייט-ווארט, וואס דריקט אויס א פערלאנג.

desidera'tum *n.* (די-סיד-ע-ריי'-טאם) דאס בעדירפניס, דאס וואס ווערט פער-לאנגט אדער וואס איז ווינשענסווערטה; דאס וואס פעהלט אדער פאדערט זיך.

design' *n. and v.* (די-זאין') צייכנען, סקיצירען, אנווארפען א פלאן, מאכען א מוסטער; פלאנעווען, פראיעקטירען, אין זינען האבען, בעאבזיכטיגען, בעשטימען פאר א געוויסען צוועק; מאכען בילדער אדער סקולפטור-ארבייט; ערפינדען; א צייכנונג, א סקיצירונג; אן אנגעווארפענער פלאן; א מוסטער-צייכנונג; א מוסטער; א מאהלעריי אדער סקולפטור-ארבייט; א פלאן, א פראיעקט, א מחשבה, אן אבזיכט, אן ערפינדונג.

desig'nable *a.* (די-זאי'-נעבל) קענטליך, דייטליך, וואס איז גרינג צו אונטערשיי-דען; וואס קען געצייכענט אדער אבגע-מאלט ווערען.

des'ignate *v. and a.* (דעס'-איג-נייט) בעצייכנען, בעשטימען; אויסצייכנען, אנ-צייגען, אונטערשיידען, אנרופען; בע-שטימט; אנגעצייגנט.

designa'tion *n.* (דעס-איג-ניי'-שאן) דאס אנצייגען, דאס אויסצייכנען; בעשטי-מונג, ערנענונג; די בעצייכנונג; דער גע-ברויך, די בעדייטונג פון א ווארט; בע-צייכנונג, שילדערונג; דער כאראקטער פון עטוואס; עטוואס וואס בעשטימט אדער אונטערשיידעט [ווי א נאמען, א טיטעל א. ד. ג.].

des'ignative *a.* (דעס'-איג-ניי-טיוו) בעצייכנענד, אנדייטענד.

des'ignator *n.* (דעס'-איג-ניי-טאר) איינער וואס בעשטימט, בעצייכענט אדער דייטעט אן; אין אלטען רוים — א בע-אמטער וואס פלעגט בעשטימען די פלע-צער פון די וואס האבען אנטייל גענומען אין אן עפענטליכער צערעמאניע; א צע-רעמאניע-מייסטער.

des'ignatory *a.* (דעס'-איג-ניי-טא-רי) *designative* .ז

desig'nedly *adv.* (די-זאי'-נעד-לי) אבזיכטליך.

He designedly neglected to visit me.

desig'ner *n.* (די-זאי'-נער) איינער וואס פלאנעוועט אדער פראיעקטירט; איינער וואס צייכענט אדער טראכט אויס פאסא-נען אדער ארטיסטישע מוסטערען.

desig'ning *a.* (די-זאי'-נינג) קינסט-ליך, פלאנעווענדיג, אינטריגירענדיג, כיט-רע, בעטריגעריש.

design'less *a.* (די-זאינ'-לעס) אהן אב-זיכט, אהן א פלאן, צוועקלאז.

design'lessly *adv.* (די-זאינ'-לעס-לי) אהן אבזיכט, אהן א פלאן, אהן א צוועק.

des'inence *n.* (דעס'-אי-נענס) ענדונג.

des'inent *a.* (דעס'-אי-נענט) ענדליך, שליסליך, וואס שליסט, וואס איז די ענדע.

desip'ient *a.* (די-סיפ'-אי-ענט) שטיפע-ריש; נאריש.

desirabil'ity *n.* (די-זאיר-ע-ביל'-אי-טי) דאס זיין ווינשענסווערטה; דאס זיין אנגענעהם.

desir'able *a.* (די-זאיר'-עבל) ווינשענס-ווערטה; אנגענעהם.

desir'ableness *n.* (די-זאיר'-עבל-נעס) *desirability* .ז

desir'ably *adv.* (די-זאיר'-ע-בלי) אויף א ווינשענסווערטהען אדער אנגענעהמען אופן.

desire' *n. and v.* (די-זאיר') פערלאנגען, ווינשען, בעגעהרען; גלוסטען, פאדערען; בעטען; א וואונש, א בעגעהר, א פער-לאנג; א פאדערונג, א בקשה; דאס גלוס-טען; דאס בייגקען; א צונייגונג; לוסט, תאוה; דאס וואס ווערט פערלאנגט אדער צו וואס מען האט א נייגונג.

desire'ful *a.* (די-זאיר'-פול) פול מיט פערלאנגען, גלוסט אדער בייגקעניש.

desire' in mar'riage (די-זאיר' אין מער'-אידזש) זיך ערקלערען אין ליעבע; בעטען די האנד.

desire'less *a.* (די-זאיר'-לעס) וואס האט ניט קיין פערלאנגען; גלייכגילטיג.

desir'er *n.* (די-זאיר'-ער) איינער וואס פערלאנגט, בעגעהרט, גלוסט, בעט אדער ווינשט.

desir'ous *a.* (די-זאיר'-אס) בעגיעריג.

desir'ously *adv.* (די-זאיר'-אס-לי) מיט בעגעהר, בעגיעריג.

desir'ousness *n.* (די-זאיר'-אס-נעס) דאס זיין געוויגשט; דאס בעגעהרען, דאס גלוסטען.

desist' *v.* (די-סיסט') אויפ-הערען; אבשטעהן.

desis'tance *n.* (די-סיס'-טענס) דאס אבשטעהן, דאס אויפהערען.

desis'tence *n.* (די-סיס'-טענס) *desistance* .ז

desk *n.* (דעסק) א שרייב-טיש.

desk'-work *n.* (דעסק'-הוואירק) קאנ-טארסקע ארבייט [אין געגענזאץ צו דרויי-סען-ארבייט, אויסער דער קאנטאר]; לי-טערארישע ארבייט.

des'man *n.* (דעס'-מען) די שנויץ-מויז [א זא מויז אדער ראץ מיט א לאנגער נאז. האלט זיך ביי די ברעגעס פון די טייכען וואלגא און דאן אין רוסלאנד און אין די זיד-וועסט טיילען פון אייראפא].

Desman

des'mine *n.* (דעס'-מין) דער דעסמין [א זא מינעראל].

desmi'tis *n.* (קעס-מאי'-טיס) אין מע-דיצין — ענטצינדונג פון א ליגאמענט [איינער פון די טיילען פון' מענשליכען קערפער וואס בעפעסטיגט אנדערע טיי-לען אדער פערבינדט צוויי ביינער].

desmog'raphy *n.* (דעס-מאג'-רע-פי) די וויסענשאפטליכע בעשרייבונג וועגען די בענדער אין מענשליכען ארגאניזם [די טיילען וואס בינדען צוזאמען צוויי ביינער אדער בעפעסטיגען אנדערע טיילען פון קערפער].

desmolog'ic *a.* (דעס-מא-לאדזש'-איק) וואס איז שייך צו די בענדער אין דעם מענשליכען ארגאניזם ז. *desmology*

desmol'ogy *n.* (דעס-מאל'-א-דזשי) די לעהרע וועגען די בענדער אין מענשליכען ארגאניזם [די טיילען פון קערפער, וואס האלטען צוזאמען צוויי ביינער אדער בע-פעסטיגען געוויסע אנדערע טיילען פון קערפער].

desocialisa'tion *n.* (די-סאו-שעל-אי-זיי'-שאן) ז. *desocialization*

desocializa'tion *n.* (די-סאו-שעל-אי-זיי'-שאן) דאס מאכען עטוואס ניט-געזעל-שאפטליך; די פערלוסט פון געזעלשאפט-ליכע אינסטינקטען און געוואוהנהייטען.

des'olate *v. and a.* (דעס'-א-לייט) מא-כען איינזאם אדער פערלאזען; פערוויס-טען; בעטריבען; וויסט, איינזאם, עלענד, פערלאזען; בעטריבט, אונגליקליך.

Many portions of Palestine are still desolate.

des'olately *adv.* (דעס'-א-לייט-לי) דורך פערוויסטונג; אויף אן עלענדען, איינזאמען אופן; בעטריבט, אונגליקליך.

des'olateness *n.* (דעס'-א-לייט-נעס) עלענד, איינזאמקייט; פערלאזענקייט; טרויעריגקייט; דאס זיין פערוויסט.

des'olater *n.* (דעס'-א-ליי-טער) ז. *desolator*

desola'tion *n.* (דעס-א-ליי'-שאן) די פערוויסטונג; א פערוויסטע געגענד; אן איינזאם פלאץ; בעטריבטקייט, עלענד, איינזאמקייט.

des'olator *n.* (דעס'-א-ליי-טאר) איינער אדער עטוואס וואס רואינירט אדער פער-וויסט.

des'olatory *a.* (דעס'-א-ליי-טא-רי) פערוויסטענד, בעטריבענד.

despair' *n. and v.* (דעס-פעהר') זיך מיאש זיין, פערצווייפלען, ברייננען צו פערצווייפלונג; פערצווייפלונג, יאוש; עט-וואס וואס ברייגנט צו פערצווייפלונג.

despair'er *n.* (דעס-פעהר'-ער) איינער וואס איז זיך מיאש, וואס איז פערצוויי-פעלט.

despair'ing *a.* (דעס-פעהר'-אינג) פערצווייפעלט, האפנונגסלאז.

despair'ingly *adv.* (דעס-פעהר'-אינג-לי) אין פערצווייפלונג.

despair'ingness *n.* (דעס-פעהר'-אינג-נעס) פערצווייפלונג, יאוש.

despatch' *n.* and *v.* (דעס-פעטש') שיקען, אוועקשיקען, אבשיקען; שנעל איבערגעבען; מאכען א סוף; אריבערפעקלען אויף יענער וועלט, טויטען; זיך צואיילען, שנעל פערענדיגען; דאס וואס ווערט אבגעשיקט; דאס וואס ווערט געטהאן שנעל, אין איילעניש; שנעלקייט; דאס מאכען א סוף צו עפעס; א בריעף, א דעפעשע.

despatch'-boat *n.* (דעס-פעטש'-באוט) א רעגיערונגס־שיף איבערצושיקען אפיציעלע פאפיערען.

despatch'-box *n.* (דעס-פעטש'-באקס) א פארטפעל אדער קעסטעל פאר אפיציעלע פאפיערען.

despatch'er *n.* (דעס-פעטש'-ער) אן עקספעדיטאר, אן אבשיקער; איינער וואס דעפעשירט.

despect' *n.* (די-ספעקט') דאס קוקען פון אויבען אראב; דאס פעראכטען.

despec'tion *n.* (די-ספעק'-שאן) ז. *despect*

despera'do *n.* (דעס-פע-ריי'-דאו) איינער וואס וואגט; איינער וואס האט קיין מורא פאר קיין געפאהר; א געפעהרליכער מענש.

des'perate *a.* (דעס'-פע-רייט) וואס וואגט, וואס ריזיקירט, וואס קוקט ניט אויף קיין געפאהר; ריקזיכטסלאז; האפנונגסלאז; פערצווייפעלט.

des'perately *adv.* (דעס'-פע-רייט-לי) אויף א געוואגטען אדער ריזיקאלישען אופן; ריקזיכטסלאז; ניט מורא האבענדיג פאר קיין געפאהר; געוואלטיג; געפעהרליך; פערצווייפעלט.

des'perateness *n.* (דעס'-פע-רייט-נעס) דאס זיין פערצווייפעלט; א פערצווייפעלטער צושטאנד; געוואלט; העפטיגקייט, וואוט; איבעראיילטקייט.

des'perate terms (דעס'-פע-רייט טוירמז) א פערצווייפעלטע לאגע.

despera'tion *n.* (דעס-פע-ריי'-שאן) פערצווייפלונג; האפנונגסלאזיגקייט; וואוט, העפטיגקייט; איבעראיילטקייט.

des'picable *a.* (דעס'-פי-קעבל) פעראכטליך; געמיין; ווערטהלאז.

des'picableness *n.* (דעס'-פי-קעבל-נעס) דאס זיין פעראכטליך; דאס זיין ווערטהלאז.

des'picably *adv.* (דעס'-פי-קע-בלי) פעראכטליך, נידריג, געמיין.

despir'itualize *v.* (די-ספיר'-אי-טשו-על-איז) אוועקנעהמען פון מענשען דאס גייסטיגע, דאס ערדעלערע.

despi'sable *a.* (דעס-פאי'-זעבל) פעראכטליך; וואס פערדיענט פעראכטונג; געמיין; ווערטהלאז.

despise' *v.* (דעס-פאיז') פעראכטען, קוקען מיט פעראכטונג.

We despise the liar.

despised' *a.* (דעס-פאיזד') פעראכטליך, פעראכטעט, נידריג, געמיין.

despi'sedness *n.* (דעס-פאי'-זעד-נעס) דאס זיין פעראכטעט אדער פערשפאטעט.

despi'ser *n.* (דעס-פאי'-זער) איינער וואס פעראכטעט אדער פערשפאטעט.

despi'sing *a.* (דעס-פאי'-זינג) פעראכטענדיג.

despi'singly *adv.* (דעס-פאי'-זינג-לי) מיט פעראכטונג.

despite' *n.* and *prep.* (דעס-פאיט') א צו־להכעיס־בענעהמונג; בייזוויליגקייט; טראץ; האס; צו להכעיס, צום טראץ, ניט אכטענדיג, ניט קוקענדיג.

despite'fully *adv.* (דעס-פאיט'-פול-אי) אויף להכעיס; מיט בייזוויליגקייט; מיט טראץ.

despite'fulness *n.* (דעס-פאיט'-פול-נעס) בייז־וויליגקייט; האס; דאס געפיהל פון טהאן להכעיס.

despite' of (דעס-פאיט' אוו) ניט קוקענדיג אויף...; ניט נעהמענדיג אין אנבעטראכט; צום טראץ, אויף להכעיס.

despoil' *v.* (דעס-פאיל') פערדארבען, פערניכטען; פלינדערען; בערויבען.

despoi'ler *n.* (דעס-פאי'-לער) א רויבער, א פלינדערער.

despoil'ment *n.* (דעס-פאיל'-מענט) דאס בערויבען, דאס אויספלינדערען.

despolia'tion *n.* (דעס-פאו-לי-איי'-שאן) בערויבונג; פלינדערונג.

despond' *v.* (דעס-פאנד') אראבפאלען פון מוטה; פערלירען די האפנונג.

despon'dency *n.* (דעס-פאנ'-דענ-סי) האפנונגסלאזיגקייט; פערצווייפלונג.

despon'dent *a.* (דעס-פאנ'-דענט) מוטלאז; פערצווייפעלט.

despon'dently *adv.* (דעס-פאנ'-דענט-לי) אויף א פערצווייפעלטען אדער האפנונגסלאזען אופן.

despon'der *n.* (דעס-פאנ'-דער) איינער וואס ווערט מוטלאז אדער פערצווייפעלט.

despon'ding *a.* (דעס-פאנ'-דינג) פערלירענדיג די האפנונג; ווערענדיג מוטלאז.

despon'dingly *adv.* (דעס-פאנ'-דינג-לי) מיט א געפאלענעם מוטה; אין פערצווייפלונג.

des'pot *n.* (דעס'-פאט) א דעספאט, א זעלבסט־הערשער; אן אונבעשרענקטער הערשער, א גוואלד־הערשער; א טיראן; אן אונטערדריקער.

despot'ic *a.* (דעס-פאט'-איק) דעספאטיש, אונבעשרענקט אין הערשאפט, זעלבסט־הערשעריש, וואס איז שייך צו גוואלד־הערשאפט; טיראניש.

despot'ical *a.* (דעס-פאט'-אי-קעל) ז. *despotic*

despot'ically *adv.* (דעס-פאט'-אי-קעל-אי) אויף א דעספאטישען, זעלבסט־הערשערישען אדער טיראנישען שטייגער.

despot'icalness *n.* (דעס-פאט'-אי-קעל-נעס) דעספאטיזם, טיראניי, אונבעשרענקטע הערשאפט, גוואלד־הערשאפט.

despot'ic mon'archy (דעס-פאט'-איק מאנ'-אר-קי) א דעספאטישע מאנארכיע, א רעגיערונג, וואו דער הערשער איז אונבעשרענקט אין זיין מאכט און זיין ווילען איז דאס העכסטע געזעץ.

des'potism *n.* (דעס'-פאט-איזם) דעספאטיזם, זעלבסטהערשאפט, גוואלד־הערשאפט, אונבעשרענקטע רעגיערונגס־מאכט, אבסאלוטיזם, טיראניי.

des'potize *v.* (דעס'-פאט-איז) טיראניזירען, אונטערדריקען, בעהערשען מיט גוואלד.

despu'mate *v.* (די-ספיו'-מייט) שוימען, אבשוימען, ארויסברייננגען שוים.

despuma'tion *n.* (דעס-פיו-מיי'-שאן) שוימונג; אבשוימונג.

desqua'mate *v.* (דעס-קהוויי'-מייט) שיילען, זיך שיילען; זיך בילדען אין דער פארם פון שופען.

desquama'tion *n.* (דעס-קהווע-מיי'-שאן) דאס שיילען, דאס שיילען זיך.

dessert' *n.* (דע-זוירט') דעסערט [א נאכשפייז פון פרוכט, פרוכט־געריכטען און זיסע זאכען].

dessert'-ser'vice *n.* (דע-זוירט'-סויר'-ווים) דעסערט־געשיר.

dessert'-spoon *n.* (דע-זוירט'-ספוהן) א דעסערט־לעפעל [א לעפעל וואס איז קלענער פון א געוועהנליכען עס־לעפעל און גרעסער פון א טהעע־לעפעלע, ווערט געברויכט פאר דעסערט].

des'siatine *n.* (דעס'-יא-טין) א דיעסיאטינע, א רוסישע לאנד־מאס, וואס איז גלייך צו 2.702 אקער.

des'syatine *n.* (דעס'-יא-טין) ז. *dessiatine*

destem'per *n.* and *v.* (דעס-טעמ'-פער) מאלען מיט וואסער־פארבען; וואסער־פארבען. ז. *distemper*

destina'tion *n.* (דעס-טי-ניי'-שאן) בעשטימונג, בעשטימונגס־ארט, ציעל, צוועק.

Though we landed in New York, our destination was Boston.

des'tine *v.* (דעס'-טין) בעשטימען [פאר א געוויסען צוועק, געברויך, ארט, אמט א. ד. ג.]; ווידמענען פאר א געוויסען צוועק; פעראורטיילען; מאכען אן אונפערמיידליכע בעשטימונג.

Des'tinies *n.* (דעס'-טי-ניעז) אין דער מיטאלאגיע — די פארצען, די שיקזאלגעטינען.

des'tinist *n.* (דעס'-טי-ניסט) א פאטאליסט, איינער וואס גלויבט אין א פאראויסבעשטימטען שיקזאל אדער מזל.

des'tiny *n.* (דעס'-טי-ני) דאס פאראויסבעשטימטע און אונפערמיידליכע, דאס שיקזאל, דאס מזל.

des'titute *n.* and *a.* (דעס'-טי-טיוט) וואס ליידט פון מאנגעל אין עפעס; ארים, עלענד, פערלאזען; אן עלענדער, ארימער מענש.

des'tituteness *n.* (דעס'-טי-טיוט-נעס) נויט; עלענד.

des'titute of com'fort (דעס'-טי-טיוט אוו קאמ'-פארט) אהן בעקוועמליכקייטען.

des'titute of hon'or (דעס'-טי-טיוט אוו אנ'-אר) אהן עהרע.

destitu'tion *n.* (דעס-טי-טיו'-שאן) מאנגעל, ארעמקייט, עלענד, נויט.

destroy' *v.* (דעס-טראי') צושטערען, פערניכטען, אויסראטען, פערטיליגען, פערוויסטען, טויטען.

destroy'er *n.* (דעס-טראי'-ער) איינער אדער עטוואס וואס צושטערט, פערניכטעט, פערטיליגט, פערוויסט אדער רואינירט.

destructibil'ity *n.* (די-סטראק-טי-ביל'-אי-טי) צושטערבארקייט.

destruc'tible *a.* (די-סטראק'-טיבל) צושטערבאר.

destruc'tibleness *n.* (די-סטראק'-טיבל-נעס) דאס זיין צושטערבאר.

destruc'tion *n.* (די-סטראק'-שאן) צושטערונג; פערדערבונג; פערניכטונג; פערוויסטונג; אבשאפונג; אונטערגאנג; מארד; די אורזאכע פון צושטערונג אדער פערדארבונג; עטוואס וואס צושטערט, פערניכטעט, רואינירט אדער פערדארבט; א מגפה.

destruc'tionist *n.* (די-סטראק'-שאנ-איסט) א צושטערער; א צושטערער פון געזעלשאפטליכע אינסטיטוציאנען אדער

פון דער גאנצער געזעלשאפטליכער ארדנונג; אין טעאלאגיע — איינער וואס גלויבט אין דער ענדליכער פערניכטונג פון די שלעכטע און זינדיגע.

destruc'tive *n. and a.* (די־סטראק'־טיוו) צושטערענד, פערדערבליך, פערניכטבאר, שעדליך; פערניכטענד; וואס קען צושטערט ווערען; א צושטערער, א פערניכטער.

destruc'tively *adv.* (די־סטראק'־טיוו־לי) דורך צושטערונג, דורך פערניכטונג.

destruc'tiveness *n.* (די־סטראק'־טיוו־נעס) די צושטערליכקייט, די פערדערבליכקייט; די נייגונג צו פערניכטונג.

destruc'tor *n.* (די־סטראק'־טאר) א קרעמאטאריום אדער אויווען צו פערברענען מיסט.

desuda'tion *n.* (דעס־יו־דיי'־שאן) א שטארקע שוויצונג [א געוויסער קרענקליכער צושטאנד].

des'uetude *n.* (דעס'־הווי־טיוד) דאס אויפהערען צו ברויכען, דאס אויפהערען צו האלטען זיך אן א געוויסען מנהג אדער מאדע.

desul'phurate *v.* (די־סאל'־פיו־רייט) בעפרייען פון שוועבעל.

desulphura'tion *n.* (די־סאל־פיו־ריי'־שאן) די בעפרייאונג פון שוועבעל.

desul'phurize *v.* (די־סאל'־פיו־ראיז) ז. ***desulphurate***

desul'tor *n.* (די־סאל'־טאר) א שפרינגער, אן איבערהיפער, א רייטער אין צירק, וועלכער שפרינגט איבער פון איין פערד אויף'ן צווייטען בעת זיי לויפען [אין די אלט־רוימישע צירקען].

des'ultorily *adv.* (דעס'־אל־טא־רי־לי) שפרינגענדיג, איבערהיפענדיג, אהן א סדר.

des'ultoriness *n.* (דעס'־אל־טא־רי־נעס) דאס זיין אהן א סדר; דאס ניט האבען קיין צוזאמענהאנג; צופעליגקייט.

des'ultory *a.* (דעס'־אל־טא־רי) אריבערשפרינגענד פון פונקט צו פונקט; איבערהיפענד, ניט פערבונדען, אהן א צוזאמענהאנג, אהן א סדר; צופעליג; ארויסשפרינגענד; וואס איז פלוצלונג אנגעקומען.

There was **desultory** fighting all along the line of battle.

des'ultory remark' (דעס'־אל־טא־רי רי־מארק') א בעמערקונג וואס איז ניט שייך צום ענין.

His address consisted mostly of **desultory** remarks.

desynon'ymise *v.* (די־סי־נאנ'־אי־מאיז) ז. ***desynonymize***

desynonymiza'tion *n.* (די־סי־נאנ־אי־מי־זיי'־שאן) דעסינאנימיזירונג. ז. ***desynonymize***

desynon'ymize *v.* (די־סי־נאנ'־אי־מאיז) דעסינאנימיזירען, מאכען, אז צוויי אדער עטליכע ווערטער זאלען ניט האבען איינע און דיעזעלבע בעדייטונג [ווי למשל, די ווערטער "עגאאיזם" און "עגאטיזם" זיינען געווען סינאנימען, ווייל ביידע האבען געהאט איינע און דיעזעלבע בעדייטונג — די ליעבע צו זיך אליין. שפעטער האט דאס ווארט "עגאטיזם" בעקומען א בעזונדערע בעדייטונג — די פערגרעסערונג פון דעם איינענעם "איך", און אויף אזא אופן זיינען ביידע ווערטער דעסינאנימיזירט געווארען].

detach' *v.* (די־טעטש') אבזונדערען, אבבינדען; אבטיילען; אוועקשיקען מיט א ספעציעלער שליחות [אין מיליטער].

detachabil'ity *n.* (די־טעטש־ע־ביל'־אי־טי) די איינגעשאפט אדער די מעגליכקייט אבצוטיילען זיך.

detach'able *a.* (די־טעטש'־עבל) וואס קען אבגעבונדען אדער אבגעטיילט ווערען.

detached' *a.* (די־טעטשט') אבגעטיילט, אבגעזונדערט, ניט פערבונדען; וואס איז שייך צו א ספעציעלער שליחות [אין מיליטער].

detach'edly *adv.* (די־טעטש'־עד־לי) אויף אן אבגעטיילטען אדער אבגעזונדערטען אופן.

detach'ment *n.* (די־טעטש'־מענט) די אבזונדערונג, אבטיילונג [פאר א ספעציעלען צוועק]; דאס זיין אבגעטיילט; אן אבטיילונג פון סאלדאטען אדער קריגסשיפען [אן אטריאד]; דאס בעפרייען פון א פאסטען [אין מיליטער].

detail' *n. and v.* (די־טייל') דעטאליזירען, פאנאנדערטיילען אין איינצעלהייטען; אבטיילען פאר א געוויסען צוועק [בעזאנדערס אין מיליטער]; דערצעהלען אין איינצעלהייטען; געבען אלע איינצעלהייטען; א דעטאל, אן איינצעלהייט, א טייל; אן ערצעהלונג מיט אלע איינצעלהייטען; אין מיליטער — אן אבטיילונג; א סאלדאט אדער אפיציער וואס איז אבגעטיילט פאר א בעשטימטען צוועק; אן אטריאד.

detailed' state'ment (די־טיילד' סטייט'־מענט) א פאלשטענדיגע אויספיהרליכער בעריכט.

detai'ler *n.* (די־טיי'־לער) איינער וואס גיט ארויס אין איינצעלהייטען; איינער וואס דערצעהלט עפעס מיט אלע פרטים.

detain' *v.* (די־טיין') אויפהאלטען; צוריקהאלטען; פערהאלטען אין תפיסה, ארעסטירען.

detai'ner *n.* (די־טיי'־נער) אן אבהאלטער, צוריקהאלטער; דאס פערנעהמען א זאך וואס בעלאנגט צו אן אנדערען; א שריפט, וועלכע ערלויבט צו פערהאלטען דעם ארעסטירטען ווייטער אין תפיסה.

detect' *v.* (די־טעקט') ענטדעקען, אויסגעפינען.

detec'table *a.* (די־טעק'־טעבל) וואס קען אויסגעפונען ווערען, וואס קען ענטדעקט ווערען.

detec'ter *n.* (די־טעק'־טער) ז. ***detector***

detec'tible *a.* (די־טעק'־טיבל) ז. ***detectable***

detec'tion *n.* (די־טעק'־שאן) די ענטדעקונג, דאס אויסגעפינען; דאס וואס איז אויסגעפונען געווארען.

detec'tive *n. and a.* (די־טעק'־טיוו) וואס קען אויסגעפינען; וואס איז שייך צו אויסגעפינער אדער געהיים־פאליציסטען; א געהיים־פאליציסט, א שפיאן.

detec'tor *n.* (די־טעק'־טאר) אן ענטדעקער, אן אויסגעפינער; דער אדער דאס וואס געפינט אויס; אן אינסטרומענט וואס ווייזט ארויס א געוויסען צושטאנד פון א זאך, ווי למשל, די פארריכטונג, וועלכע בעווייזט וויפיעל וואסער עס איז דא אין א דאמפף־קעסעל א. ד. ג.

detec'tor-lock *n.* (די־טעק'־טאר־לאק) א שלאס, וועלכער ווייזט אליין אן אויב מען האט פרובירט איהם עפענען.

detent' *n.* (די־טענט') אן אבהאלטער; דער שלאג־אבהאלטער אין א זייגער.

deten'tion *n.* (די־טענ'־שאן) די אבהאלטונג; דאס פערהאלטען עפעס; שטערונג; איינשפארונג.

deten'tive *a.* (די־טענ'־טיוו) וואס האט די מאכט צו פערהאלטען; וואס ווערט בענוצט אין פערכאפען אדער פערהאלטען.

deter' *v.* (די־טויר') אבשרעקען; הינדערען.

We punish criminals to **deter** others from doing wrong.

deterge' *v.* (די־טוירדזש') אבפיהרען, רייניגען [ווי אויסרייניגען א וואונד פון די אנגעקליבענע אייטער].

deter'gent *n. and a.* (די־טויר'־דזשענט) רייניגענד, אבפיהרענד; דאס וואס רייניגט אדער ווירקט אויף דער אבפיהרונג.

dete'riorate *v.* (די־טי'־רי־א־רייט) פערדארבען, פערערגערען; ווערען ערגער; דעגענערירען, אונטערגעהן.

Fresh meat easily **deteriorates.**

deteriora'tion *n.* (די־טי־רי־א־ריי'־שאן) די פערדארבונג, דאס ווערען ערגער.

This novel is a study of the **deterioration** of a noble character.

deteriora'tionist *n.* (די־טי־רי־א־ריי'־שאן־איסט) דער פעסימיסט, דער וואס האלט אז דאס לעבען ווערט אלץ ערגער און ערגער.

deter'ment *n.* (די־טויר'־מענט) די אבשרעקונג; די הינדערונג.

determinabil'ity *n.* (די־טויר־מי־נע־ביל'־אי־טי) די בעשטימבארקייט.

deter'minable *a.* (די־טויר'־מי־נעבל) בעשטימבאר; וואס קען ענטשיעדען ווערען.

deter'minant *n. and a.* (די־טויר'־מי־נענט) בעשטימענד; וואס ברייננט צו א בעשלוס; דאס בעשטימענדע; די דעטערמינאנטע [א מאטעמאטישער אויסדרוק פאר א פונקציאן פון א קווארדאט צאהל, ווי למשל, די צאהלען 4, 9, 16 א. ז. וו. וועלכע זיינען אויסגעשטעלט לויט געוויסע מאטעמאטישע געזעצען].

deter'minantal *a.* (די־טויר'־מי־נענ־טעל) וואס איז שייך צו א דעטערמינאנטע. ז. ***determinant***

deter'minate *a.* (די־טויר'־מי־נייט) בעשטימט; פאזיטיוו; בעשלאסען; ענטשיידענד; בעגרענעצט.

deter'minately *adv.* (די־טויר'־מי־נייט־לי) מיט בעשטימטהייט; מיט בעשלאסענהייט; אויף א בעשטימטען אופן.

deter'minateness *n.* (די־טויר'־מי־נייט־נעס) בעשטימטהייט, געוויסהייט.

deter'minate prob'lem (די־טויר'־מי־נייט פראב'־לעם) א געאמעטרישע אדער אנאליטישע אויפגאבע וואס האט נור איין בעשטימטע לעזונג אדער א בעשטימטע בעשרענקטע צאהל לעזונגען.

determina'tion *n.* (די־טויר־מי־ניי'־שאן) א בעשטימונג; א בעשטימטער בעשלוס; אן ענטשיידונג; דאס ענטשיידען; דאס בעשטימען די גרענעצען; דאס זיין בעשטימט.

deter'minative *n. and a.* (די־טויר'־מי־ניי־טיוו) בעשטימענד, בעשליסענד, ענטשיידענד; אבגרענעצענד, בעגרענעצענד, בעשרענקענד; דאס בעשטימענדע, דאס וואס בעשטימט דעם כאראקטער אדער איינגעשאפט פון עטוואס.

determina'to *adv.* (דיי־טער־מיע־נא'־טא) אין מוזיק — פעסט, זיכער, ענטשלאסען.

deter'minator *n.* (די־טויר'־מי־ניי־טאר) א בעשטימער, אן אורטיילער, אן ענטשיידער; א פערמיטלער, א בורר.

deter'mine *v.* (די־טויר'־מין) בעשטימען, בעשליסען, ענטשיידען; בעגרענעצען, בעשרענקען.

Let us **determine** our course of action.

deter'mined *a.* (די-טויר'-מינד) ענטשלאָסען, ענטשיידענער; בעשטימט; בעגרע־נעצט.

I am determined to master the English language.

deter'minedly *adv.* (די-טויר'-מינד־לי) אויף אן ענטשלאָסענעם אָדער ענט־שיידענעם אופן; מיט בעשטימטהייט.

deter'miner *n.* (די-טויר'-מי-נער) איי־נער וואָס בעשטימט אָדער ענטשיידעט.

deter'mining *a.* (די-טויר'-מי-נינג) בעשטימענדיג; פעסטשטעלענדיג; רעגולי־רענדיג; קאָנטראָלירענדיג; געבענדיג א ריכטונג.

deter'minism *n.* (די-טויר'-מי-ניזם) דעטערמיניזם [די טעאָריע וועלכע בעה־הויפּטעט, אז יעדע ערשיינונג איז א פּראָ־דוקט פון א פריהערדיגער ערשיינונג און זי אליין איז אן אורזאכע פון אן אנדער ערשיינונג, דאָס מיינט, אז קיין ערשיינונג קען ניט פּאַרקומען אהן אן אורזאכע. לויט דיעזער טעאָריע אלזא עקזיסטירט ניט קיין פרייער ווילען, קיינע נסים א. ד. ג.].

deter'minist *n. and a.* (די-טויר'-מי־ניסט) אן אנהענגער פון דעטערמיניזם; וואָס איז שייך צו דער טעאָריע פון דע־טערמיניזם. ז. *determinism*

determinis'tic *a.* (די-טויר-מי-ניס'-טיק) וואָס איז שייך צו דער טעאָריע פון דעטערמיניזם. ז. *determinism*

deterra'tion *n.* (די-טע-ריי'-שאָן) אן אויסגראָבונג פון דער ערד.

deter'rence *n.* (די-טויר'-ענס) אָבשרע־קונג; א הינדערניס.

deter'rent *n. and a.* (די-טויר'-ענט) אָבשרעקענד, הינדערענד; עפּעס וואָס שרעקט אָב אָדער הינדערט.

deter'rent prin'ciple (די-טויר'-ענט פּרינ'-סיפּל) די אָבשרעקונגס־טעאָריע [די טעאָריע, וואָס בעהויפּטעט, אז מען דאַרף א פערברעכער בעשטראָפען אום אָבצושרע־קען אנדערע].

deter'sion *n.* (די-טויר'-שאָן) ריינינונג.

deter'sive *a. and n.* (די-טויר'-סיוו) וואָס קען רייניגען, רייניגענד; א מעדי־ציגישער ריינינגונגס־מיטעל.

deter'sively *adv.* (די-טויר'-סיוו-לי) אויף א רייניגענדען אופן.

deter'siveness *n.* (די-טויר'-סיוו-נעס) ריינינגונגס־קראַפט.

detest' *v.* (די-טעסט') פעראָבשייען, האַ־סען.

I detest liars.

detestabil'ity *n.* (די-טעס-טע-ביל'-אי-טי) אָבשייליכקייט; דאָס זיין פער־האַסט.

detes'table *a.* (די-טעס'-טעבל) אָבשיי־ליך, העסליך; וואָס איז צום פעראָבשייען אָדער צום פערהאַסען.

detes'tableness *n.* (די-טעס'-טעבל-נעס) אָבשייליכקייט.

detes'tably *adv.* (די-טעס'-טע-בלי) אויף אן אָבשייליכען אופן.

detesta'tion *n.* (די-טעס-טיי'-שאָן) די פעראָבשייאונג, דער האַס.

detes'ter *n.* (די-טעס'-טער) א פעראָב־שייער, א פערהאַסער.

dethrone' *v.* (די-טהראָון') אַראָבזעצען פון טהראָן.

dethrone'ment *n.* (די-טהראָון'-מענט) די אַראָבזעצונג פון טהראָן.

dethro'ner *n.* (די-טהראָו'-נער) איינער וואָס זעצט אַראָב פון טהראָן.

det'inue *n.* (דעט'-אי-ניו) א קלאַגע וועגען צוריקקריגען זאכען וועלכע זיינען אונגעזעצליך פון איטמעצען גענומען געוואָ־רען.

det'onable *a.* (דעט'-א-נעבל) וואָס פּלאַצט, וואָס עקספּלאָדירט.

det'onate *v.* (דעט'-א-נייט) אויפרייסען, פּלאַצען אָדער עקספּלאָדירען; מאַכען עס זאָל פּלאַצען אָדער עקספּלאָדירען.

det'onating *a.* (דעט'-א-ניי-טינג) פּלאַצענדיג, אויפרייסענדיג, עקספּלאָדירענ־דיג.

det'onating pow'ders (דעט'-א-ניי-טינג פּאַו'-דערז) אויפרייס־פּולווער, קנאַל־פּולווער.

detona'tion *n.* (דעט-א-ניי'-שאָן) דאָס פּלאַצען, דאָס עקספּלאָדירען, דאָס אויפריי־סען; אן עקספּלאָזיאָן.

det'onative *a.* (דעט'-א-ניי-טיוו) וואָס פּלאַצט, וואָס רייסט אויף, וואָס עקספּלאָ־דירט.

det'onator *n.* (דעט'-א-ניי-טאָר) אן אויפרייסער, אן עקספּלאָדירער; א זאך וואָס רייסט אויף אָדער עקספּלאָדירט.

detoniza'tion *n.* (דעט-א-ני-זיי'-שאָן) דאָס אויפרייסען, פּלאַצען אָדער עקספּלאָ־דירען.

det'onize *v.* (דעט'-א-נאַיז) לאָזען עקס־פּלאָדירען, אויפרייסען; עקספּלאָדירען, קנאַלען.

detour' *n.* (דע-טוהר') אן אומוועג.

On account of an accident on the road, he was compelled to reach home by a long detour.

detract' *v.* (די-טרעקט') אוועקנעהמען, אַראָבנעהמען, פערקלענערען; אָבציהען; פערמינדערען; אוועקנעהמען אָדער פער־מינדערען איטמעצענס רעפּוטאַציע; פער־ליימדען.

Enemies wish to detract from his achievements.

detrac'ter *n.* (די-טרעק'-טער) ז. *detractor*

detrac'tingly *adv.* (די-טרעק'-טינג-לי) אויף א פערלוימדערישען אופן; פערלוימ־דענדיג; שעדיגענדיג.

detrac'tion *n.* (די-טרעק'-שאָן) די אַראָבנידערונג פון איטמעצענס רעפּוטאַציע; דאָס פערלוימדען.

detrac'tive *a.* (די-טרעק'-טיוו) פער־לוימדענד, פערלוימדעריש; שטרעבענדיג אַראָבצוזעצען איטמעצענס ווערטה.

detrac'tor *n.* (די-טרעק'-טאָר) א פער־לוימדער; איינער וואָס שטרעבט צו פער־דאַרבען איטמעצענס רעפּוטאַציע.

detrac'tory *a.* (די-טרעק'-טאָ-רי) ז. *detractive*

detrain' *v.* (די-טריין') אַרויסגעהן פון א באַהן־וואַגאָן; מאַכען, אז איינער זאָל פערלאָזען א באַהן־וואַגאָן; אַרויסוואַרפען פון א באַהן־וואַגאָן.

det'riment *n.* (דעט'-רי-מענט) א שאַ־דען, א פערלוסט; עטוואָס וואָס פעראורזאַכט שאָדען.

Excessive smoking is a detriment to good health.

detrimen'tal *a.* (דעט-רי-מענ'-טעל) שעדליך; וואָס פעראורזאַכט שאָדען.

detrimen'tally *adv.* (דעט-רי-מענ'-טעל-אי) אויף א שעדליכען אופן; מאַכענ־דיג שאָדען.

detri'tal *a.* (די-טראַי'-טעל) וואָס בעי־שטעהט פון צובראָכענע שטיקלעך אָדער אָב־געניצטע זאכען.

detrite' *a.* (די-טראַיט') אָבגעריבען, אָבגעטראָגען.

detri'tic *a.* (די-טראַי'-טיק) ז. *detrital*

detri'tion *n.* (די-טריש'-אָן) די אָב־ניצונג, די אָבטראָגונג.

detri'tus *n.* (די-טראַי'-טאָס) אין געאָ־לאָגיע — אָבגעבראָכענע שטיקלעך פון פעלזען; אָבגעטראָגענע, אָבגעניצטע זא־כען.

de trop (דע טראָו) צופיעל; אונגעווינשט.

detrude' *v.* (די-טרוהד') אַראָבשטויסען, אַרונטערשטויסען.

detrun'cate *v.* (די-טראַנ'-קייט) בעי־שניידען; פערקירצען.

detrunca'tion *n.* (די-טראַנ-קיי'-שאָן) די בעשניידונג; די פערקירצונג [דורך שניידען].

detru'sion *n.* (די-טרוה'-זשאָן) דאָס אַראָבשטויסען אָדער אַרונטערשטויסען.

detru'sor *n.* (די-טרוה'-סאָר) א מוסקעל וואָס שטויסט עפּעס אַרויס.

deuce *n.* (דיוס) א צווייטעל [אין קאַר־טען אָדער אין ווערפעלער]; א טייוועל.

deuce ace (דיוס אייס) צוויי און איינס [אין ווערפעלער].

deu'ced *a.* (דיו'-סעד) טייוועליש, פער־דאַמט; אונגעהייער.

deuce take it! (דיוס טייק איט) כאַפּט דאָס דער טייוועל!

deuterog'amist *n.* (דיו-טע-ראַג'-ע-מיסט) דער וואָס האָט געהייראַט א צווייטען מאָל.

deuterog'amy *n.* (דיו-טע-ראַג'-ע-מי) די צווייטע הייראַט.

deu'tero-Isa'iah *n.* (דיו'-טע-רא-אי-זיי'-יאַ) דער צווייטער ישעיה [לויט איינינע ביבעל־פאָרשער, דער מחבר פון א טייל פון ישעיה פון קאַפּיטעל מ' ביז קאַפּיטעל ס"ו]; דער טייל פון ישעיה וואָס האָט א שייכות צו די פּאַסירונגען נאָך גלות בבל.

Deuteronom'ic *a.* (דיו-טע-רא-נאַמ'-איק) וואָס איז שייך צו משנה תורה [ספר דברים].

Deuteronom'ical *a.* (דיו-טע-רא-נאַמ'-אי-קעל) ז. *Deuteronomic*

Deuteron'omy *n.* (דיו-טע-ראַנ'-א-מי) משנה תורה, דאָס פינפטע בוך פון חומש, ספר דברים.

deuteropath'ia *n.* (דיו-טע-רא-פּעטה'-אי-א) ז. *deuteropathy*

deuterop'athy *n.* (דיו-טע-ראָפּ'-ע-טהי) א קראַנקהייט, וואָס איז ענטשטאַנען אלס רעזולטאַט פון אן אנדער קראַנקהייט.

deu'teroplasm *n.* (דיו'-טער-א-פּלעזם) ז. *deutoplasm*

deu'toplasm *n.* (דיו'-טא-פּלעזם) דער אויסוועניגסטער שיכט פון דעם געלכעל פון אן איי [דער טייל פון דעם געלכעל, וועלכער דיענט אלס נאַהרונג פון דעם עמבריאָ, אבער דיענט ניט אלס עלעמענט פון וועלכען דער עמבריאָ בילדעט זיך אויס].

deutoplas'mic *a.* (דיו-טא-פּלעז'-מיק) וואָס איז שייך צו דער אויסוועניגסטער שיכט פון דעם געלכעל פון אן איי. ז. *deutoplasm*

deutoplas'tic *a.* (דיו-טא-פּלעס'-טיק) ז. *deutoplasmic*

deutox'id *n.* (דיו-טאַק'-סיד) א כעי־מישע פערבינדונג פון צוויי אטאָמען זויער־שטאָף און איין אָדער מעהרערע אטאָמען מעטאַל.

Deut'zia *n.* (דאַיט'-סי-א) א מין בערג־פלאַנצען מיט ווייסע בלומען אין כינא און יאַפּאַן, וועלכע צייכענען זיך אויס מיט זייער בעזונדערע שעהנהייט.

deux'-temps' *n.* (דע'-טאַן) אזא שנעי־לער וואַלס; מוזיק צו אזא וואַלס.

dev *n.* (דעוו) א טייוועל, א שד, א בייזער רוח [אין דער פערזישער מיטאלאגיע].

de'va *n.* (דיי'-ווא) א גאט, א געטליכער גייסט [אין דער אינדישער מיטאלאגיע].

deval'gate *a.* (די-וועל'-גייט) וואס האט אויסגעבויגענע פיס.

De'va-na'gari *n.* (דיי'-ווא-נא'-גע-רי) דער אלף-בית פון דער סאנסקריטישער שפראך.

devapora'tion *n.* (די-וועפ-א-ריי'-שאן) דאס פערוואנדלען זיך פון דאמפף אין וואסער.

dev'astate *v.* (דעוו'-עס-טייט) פערוויסטען.

devasta'tion *n.* (דעוו-עס-טיי'-שאן) א פערוויסטונג.

dev'astator *n.* (דעוו'-עס-טיי-טאר) א פערוויסטער.

devel'op *v.* (די-וועל'-אפ) ענטוויקלען, זיך ענטוויקלען; אבוויקלען, פאנאנדערוויקלען אין א פלעכע; אין פאטאגראפיע — ארויסברייננגען דאס בילד.

devel'opable *a.* (די-וועל'-אפ-עבל) וואס קען זיך ענטוויקלען, וואס קען ענטוויקעלט ווערען; וואס קען אבגעוויקעלט אדער פאנאנדערגעוויקעלט ווערען אין א פלעכע.

devel'ope *v.* (די-וועל'-אפ) ז. *develop*.

devel'oped *a.* (די-וועל'-אפט) ענטוויקעלט; אבגעוויקעלט, פאנאנדערגעוויקעלט.

devel'oper *n.* (די-וועל'-אפ-ער) אן ענטוויקלער; אן אבוויקלער אדער פאנאנדערוויקלער.

devel'opment *n.* (די-וועל'-אפ-מענט) ענטוויקלונג; אבוויקלונג, פאנאנדערוויקלונג; אין פאטאגראפיע — דאס ארויסברייננגען דאס בילד.

devel'opmental *a.* (די-וועל'-אפ-מענ-טעל) וואס איז שייך צו ענטוויקלונג; וואס ענטוויקעלט זיך.

devel'opmentally *adv.* (די-וועל'-אפ-מענ-טעל-אי) דורך ענטוויקלונג; אין בעצוג צו ענטוויקלונג; אין בעצוג צו דער טעאריע וועגען ענטוויקלונג [עוואלוציאן].

devel'opmentist *n.* (די-וועל'-אפ-מענ-טיסט) אן אנהענגער פון דער ענטוויקלונגס-טעאריע, אן עוואלוציאניסט.

devest' *v.* (די-וועסט') אוועקנעהמען די רעכטען; פערלארען גערעכט, אבגעשאפט ווערען [וועגען איינענטומס-רעכטען].

de'viate *v.* (די'-ווי-אייט) אבווייכען, ענדערען די ריכטונג; אבווייכען פון גראדען וועג; זיך פעראירען, פערבלאנדזשען.

devia'tion *n.* (די-ווי-איי'-שאן) אבוויי-כונג; דאס פעראירען זיך, דאס בלאנדזשען; דאס ענדערען די ריכטונג.

de'viator *n.* (די'-ווי-איי-טאר) איינער וואס ווייכט אב; איינער וואס בלאנדזשעט; איינער וואס ענדערט זיין ריכטונג.

de'viatory *a.* (די'-ווי-איי-טא-רי) אבווייכענדיג.

device' *n.* (די-וואיס') אן ענטוואורף, א פלאן, א המצאה, אן איינפאל; א פארריכטונג; אן ערפינדונג; קונסטפאלע ארבייט [אין שטיקעריי, בילדער, פערציערונגען א. ד. ג.]; א פיגור אויף וואפען [א הערב]; א דעוויז, א מאטא.

device'fully *adv.* (די-וואיס'-פול-אי) אויף א קינסטלערישען שטייגער; מיט המצאות; איינפעליג.

dev'il *n.* and *v.* (דעוול) א טייוועל, דער שטן; א יונג, א חברה-מאן; א שיקאינגעל אין א דרוקעריי; שטארק אנפעפערען און צוגעבען פיעל זענעפט [וועגען פלייש-שפייזען]; מאטערען, זיך אנזעצען אויף אימעצען.

dev'il a bit (דעוול ע ביט) א האר נים.

dev'il and his dam (דעוול ענד היז דעם) דער טייוועל און זיין שוויגער.

dev'il a word (דעוול ע הווארד) ניט א זילבע.

dev'il-car'riage *n.* (דעוול'-קער'-ערדזש) א שלעפ-וואגען; א וואגען צו פיהרען שווערע משאות.

dev'il-catch'er *n.* (דעוול'-קעטש'-ער) א באמבאסטישער פרעדיגער [איינער וואס רעדט מיט הויכע, פוסטע פראזען].

dev'il-dodg'er *n.* (דעוול'-דאדזש'-ער) ז. *devil-catcher*.

dev'ildom *n.* (דעוול'-דאם) דאס קעניגרייך אדער די הערשאפט פון שטן; די טייוועלשע מאכט.

dev'il-driv'en *a.* (דעוול'-דריוון) וואס איז אין דעם טייוועל'ס שליטה; וואס א דבוק איז אריין אין איהם

dev'il-dri'ver *n.* (דעוול'-דראי'-ווער) ז. *devil-catcher*.

dev'iless *n.* (דעוול'-עס) א טייוועלטע.

dev'ilet *n.* (דעוול'-עט) א שר'על, א קליינער טייוועל.

dev'il-fish *n.* (דעוול'-פיש) דער ים-טייוועל, דער טראשפיש [א גרויסער פיש, מיט פלאס-פעדערען, וואס קענען זיך ברייט פאנאנדערציהען].

Devil-fish

dev'iling *n.* (דעוול'-אינג) א מויער-שוואלב; אן ארורה.

dev'ilish *a.* (דעוול'-איש) טייוועלש; שלעכט; אונגעהייער, אויסערגעוועהנליך.

dev'ilishly *adv.* (דעוול'-איש-לי) אויף א טייוועלשען אדער שלעכטען אופן; טייוועלש, אונגעהייער, אויסערגעוועהנליך.

dev'ilishness *n.* (דעוול'-איש-נעס) דאס זיין טייוועלש אדער שלעכט.

dev'ilize *v.* (דעוול'-איז) האנדלען טייוועלש; זיין טייוועלש.

dev'ilkin *n.* (דעוול'-קין) א קליינער טייוועל; א שר'על.

dev'il-may-care *a.* (דעוול'-מיי-קעהר) זארגלאז; וואס הערט קיינעם ניט און קימערט זיך ניט וועגען קיין זאך.

dev'ilment *n.* (דעוול'-מענט) שטיפעריי, א טייוועלשער שפיצעל, טייוועלשע שטוקעס.

dev'il of a fel'low (דעוול אוו ע פעל'-או) א יונג א טייוועל.

dev'il of a go (דעוול אוו ע גאו) א פערטייוועלטע געשיכטע, א פערדרעהעניש.

dev'il of a row (דעוול אוו ע ראו) א מורא'דיגער געשלעג.

dev'il on two sticks (דעוול אן טו סטיקס) ז. *diabolo*.

dev'ilry *n.* (דעוול'-רי) טייוואלישקייט; א טייוועלישער כאראקטער, זעהר שלעכטע מדות.

dev'il's ad'vocate (דעוולז עד'-ווא-קייט) איינער וואס ברייננגט געגען אימעצען בעשולדיגונגען פון א פערזענליכען כאראקטער; ביי די קאטאליקען — א גייסטליכער, וואס טרעט ארויס אלס געגנער, ווען עס האנדעלט זיך וועגען קאנאניזירען אימעצען [פעררעכענען פאר א הייליגען].

dev'il's-a'pron *n.* (דעוולז'-איי'-פראן) א מין אמעריקאנישע טונקעל-ברוינע וואסער-פלאנצע מיט זעהר ברייטע בלעטער.

dev'il's-books *n.* (דעוולז'-בוקס) דעם טייוועל'ס ביכעל [א פעשעל קארטען].

dev'il's-claw *n.* (דעוו'לז-קלאה) א שטאר-קער האקען אויף א קייט [אויף שיפען פעסטצוהאלטען קייטען]; א סקארפיאן-מושעל [געפינט זיך אין אינדישען אקעאן].

dev'il's coach'-horse (דעוולז קאוטש'-הארס) אזא גרויסער זשוק [ווערט אזוי גערופען צוליעב זיין בייזקייט, אויפגערעגטקייט און ווילדען אויסזעהן, ווען אויפגערעגט].

dev'il's dam (דעוולז דעם) דעם טייוועל'ס שוויגער, א מכשפה, א מרשעת.

dev'ilship *n.* (דעוול'-שיפ) טייוואלישקיים; דאס זיין א טייוועל.

dev'il take you! (דעוול טייק יו) דער טייוועל זאל דיך נעהמען! צו אל-די שווארצע יאהר!

dev'il to pay (דעוול טו פיי) צרות, שטערונגען, טומעל.

There will be the devil to pay for this mistake.

dev'iltry *n.* (דעוול'-טרי) ז. *devilry*.

dev'il-wor'ship *n.* (דעוול'-הוואיר'-שיפ) טייוואלים-פערגעטערונג [הויפטזעכליך ביי די יעזידען, א פאלק פון מעסאפאטאמיען און קורדיסטאן, וואס האלטען הייליג די אידישע תורה, די קריסטליכע עוואנגעליום און דעם מאכמעדאנישען קאראן און דערצו דיענען זיי נאך אויך דעם טייוועל].

dev'il-wor'shiper *n.* (דעוול'-הוואיר'-שי-פער) איינער וואס דיענט צו שדים אדער בייזע גייסטער; איינער פון די יעזידען [א פאלק פון מעסאפאטאמיען און קורדיסטאן, וועלכעס האלט הייליג די אידישע תורה, די קריסטליכע עוואנגעליום און דעם מאכמעדאנישען קאראן און דערצו דיענען זיי אויך דעם טייוועל].

de'vious *a.* (די'-ווי-אס) אבקעהרענד, אבווייכענד; וואס געהט ניט דירעקט; וואס בייגט זיך אב; וואס געהט אראב פון דרך הישר.

de'viously *adv.* (די'-ווי-אס-לי) אבווייכענדיג; אויף א ניט גלייכען וועג; אראבגעהענדיג פון דרך הישר.

de'viousness *n.* (די'-ווי-אס-נעס) אבווייכונג, אבקעהרונג פון גלייכען וועג.

devir'ilize *v.* (די-וויר'-איל-איז) אוועקנעהמען די קראפט; אבשוואכען.

devi'sable *a.* (די-וואי'-זעבל) וואס קען פארגעלעגט אדער פראיעקטירט ווערען; וואס איז ראטהבאר; וואס קען אבגעזאגט ווערען אין א צוואה.

devi'sal *n.* (די-וואי'-זעל) די פראיעקטירונג, דאס פארלעגען א פלאן; דאס אבזאגען אין א צוואה.

devise' *n.* and *v.* (די-וואיז') פראיעקטירען, אבזאגען בצוואה; דאס אבזאגען בצוואה; א צוואה; א גוט וואס איז אבגעגעבען געווארען בצוואה.

devisee' *n.* (דעוו-אי-זיע') א יורש; א פערזאן וועלכען מען זאגט אב א פערמעגען בצוואה.

devi'ser *n.* (די-וואי'-זער) איינער וועל-

כער פּאַנעוועט אָדער ערפינדעט; אַ ערפינדער.

devi'sor *n.* (די-וואַי'-זאָר) איינער וואָס זאָגט אָב בצוואה.

devitrifica'tion *n.* (די-וויט-רי-פי-קיי'-שאָן) דאָס פערליערען גענצליך אָדער טיילווייז די איינענשאַפטען פון גלאָז [ווי למשל, דאָס מאַכען אַ געוויסען זאָרט פּאָרצעליי פון גלאָז. דאָס גלאָז ווערט געבערענט אין זעהר אַ שטאַרקער היץ און הערט אויף צו ווערען דורכזיכטיג].

devit'rify *v.* (די-וויט'-רי-פאַי) פערניכטען אָדער אויסבייטען גענצליך אָדער טיילווייז די איינענשאַפטען פון גלאָז.
ז. *devitrification*

devoid' *a.* (די-וואָיד') בעראויבט, וואָס האָט ניט, וואָס מאַנגעלט אין עפּעס.

devoir' *n.* (דעוו-אואַר') אַ פפליכט, אַ דיענסט; העפליכקייט.

devolu'tion *n.* (דעוו-אָ-ליו'-שאָן) דאָס איבערגעבען פון איין פערזאָן צו אַ אַנדערער [ווי אַן אַמט אָדער מאַכט].

devolve' *v.* (די-וואָלוו') איבערגעבען פון איין פערזאָן צו אַן אַנדערער; איבערגעהען פון האַנד צו האַנד.

devolve'ment *n.* (די-וואָלוו'-מענט) איבערטראַגונג; איבערגעבונג; איבערגאַנג.

Devo'nian *a.* (דע-וואָ'-ני-ען) וואָס איז שייך צו דעוואָנשיר [אַ פּראָווינץ אין ענגלאַנד]; אין געאָלאָגיע — וואָס איז שייך צו דער דעוואָנישער פעריאָדע אין דער ענטוויקלונג פון דער ערד.
ז. *Devonian age*

Devo'nian age (דע-וואָ'-ני-ען איידזש) די דעוואָנישע פעריאָדע [די פעריאָדע אין דער ענטוויקלונגס־געשיכטע פון דער ערד, ווען עס האָבען זיך אויסגעבילדעט די בערג־שיכטען, אין וועלכע מען געפינט די ערשטע פערשטיינערטע פיש].

devote' *v.* (די-וואָוט') זיך אָבגעבען צו עפּעס; איבערגעבען זיך מיט התמדה; אונטערגעבען זיך; פערפלוכען, פערשעלטען; ווידמען.

He is devoting his leisure hours to literature.

devo'ted *a.* (די-וואָו'-טעד) געווידמעט; אונטערגעגעבען זיך, אונטערגעוואָרפען זיך [צום שיקזאַל]; איבערגעגעבען מיט התמדה.

devo'tedness *n.* (די-וואָו'-טעד-נעס) איבערגעגעבענהייט, טרייע צוגעבונדענקייט צו עפּעס.

devotee' *n.* (דעוו-אָ-טיע') איינער וואָס איז טריי איבערגעגעבען צו עפּעס; אַ פאַנאַטיקער.

devotee'ism *n.* (דעוו-אָ-טיע'-איזם) דאָס זיין פאַנאַטיש איבערגעגעבען צו עפּעס.

devo'ter *n.* (די-וואָו'-טער) דער וואָס ווידמעט זיך [צו עפּעס].

devo'tion *n.* (די-וואָו'-שאָן) איבערגעגעבענהייט; פרומקייט; גרויסע כונה אין גאָט בעטען; ווידמונג.

devo'tional *a.* (די-וואָו'-שאָנ-על) ערגעבען; פרום, מיט כונה.

devo'tional ex'ercises (די-וואָו'-שאָנ-על עק'-סער-סאַיז-עז) דאָס דאַווענען מיט כונה; דאָס פערנעהמען זיך מיט פרומקייט.

devo'tionally *adv.* (די-וואָו'-שאָנ-על-אי) אויף אַ פרומען שטייגער, דורך פרומקייט.

devour' *v.* (די-וואַור') פערצעהרען; פערשלינגען.

devour'able *a.* (די-וואַור'-עבל) וואָס קען פערצעהרט אָדער פערשלונגען ווערען.

devour' dis'tance (די-וואַור' דיס'-טענס) פערשלינגען אַ שטרעקע [שנעל אריבערלויפען אַ שטרעקע].

devour'er *n.* (די-וואַור'-ער) אַ פערשלינגער, אַ פרעסער, אַ זולל וסובא.

devour'ingly *adv.* (די-וואַור'-אינג-לי) אויף אַ פערצעהרענדען אָדער פערשלינגענדען אופן.

devour'ment *n.* (די-וואַור'-מענט) דאָס פערצעהרען, דאָס פערשלינגען.

devout' *a.* (די-וואַוט') פרום, רעליגיעז; ערנסט, אויפריכטיג.

He is a devout Jew.

devout'ly *adv.* (די-וואַוט'-לי) אויף אַ פרומען אָדער רעליגיעזען אופן; מיט פרומע געפיהלען, מיט ערנסט, מיט אויפריכטיגקייט.

devout'ness *n.* (די-וואַוט'-נעס) פרומקייט; אויפריכטיגקייט.

dew *n. and v.* (דיו) טוי; בעטויען, בענעצען מיט טוי.

dewan' *n.* (די-וואַהן') אַ פינאַנס־בעאַמטער פון אַ פּראָווינץ אָדער אַ פינאַנס־מיניסטער אַמאָל אין אינדיען.

dew'-bea'ter *n.* (דיו'-ביע'-טער) איינער וואָס געהט אַרויס זעהר פריה פון זיין הויז [איינער וואָס צוטרעט דעם טוי].

dew'-bea'ters *n.* (דיו'-ביע'-טערז) די פיס; אַ פּאָר שיך אויסגעשמירט מיט אויל.

dew'berry *n.* (דיו'-בער-אי) די טוי־יאַגדע; די בלויע בראָם־יאַגדע; די שוואַרצע יאַגדע.

Dewberry

dew'-besprent' *a.* (דיו'-בי-ספּרענט') בעשפּריצט מיט טוי.

dew'-claw *n.* (דיו'-קלאָה) דער אויבערשטער קליינער פינגער פון דעם הינטערשטען פוס פון אַ הונד.

dew'-clawed *a.* (דיו'-קלאָהד) וואָס האָט אַן אויבערשטען פוס־פינגער אויף דעם הינטערשטען פוס [וועגען הינד].

dew'-cup *n.* (דיו'-קאָפּ) ביער־געלד [וואָס מען גיט אַן אַרבייטער].

dew'-drink *n.* (דיו'-דרינק)
ז. *dew-cup*

dew'drop *n.* (דיו'-דראָפּ) אַ טוי־טראָפּען.

dew'fall *n.* (דיו'-פאָהל) דער טוי־פאַל, די צייט ווען עס פאַנגט אָן צו פאַלען טוי [אנפאַנג אָווענד].

dew'iness *n.* (דיו'-אי-נעס) דאָס זיין בעדעקט מיט טוי.

dew'lap *n.* (דיו'-לעפּ) אַ גוידער [די אַראָבהענגענדע הויט אונטער דעם האַלז פון אַ בהמה אָדער אַן עוף].

dew'lapped *a.* (דיו'-לעפּט) מיט אַן אַראָבהענגענדען גוידער [ביי בהמות אָדער עופות].

dew'lapt *a.* (דיו'-לעפּט)
ז. *dewlapped*

dew'-point *n.* (דיו'-פּאָינט) די טעמפּעראַטור פון דער לופט ווען טוי פאַנגט זיך אָן בילדען [ווען די לופט אין אָווענד אָב פאַנגט זיך קיהלען זיך אין זומער אָן בילדען טוי].

dew'-ret'ted *a.* (דיו'-רעט'-עד) ווייך געמאַכט דורך דער ווירקונג פון טוי.

dew'-ret'ting *n.* (דיו'-רעט'-אינג) דאָס אויסשפּרייטען פלאַקס־שטענגלעך אויף'ן גראָז, כדי זיי זאָלען אונטער דער ווירקונג פון טוי ווייכער ווערען און עס זאָל זיין לייכטער אַרויסצוקלאַפּען די שפּאַלעס [קאַסטרא] פון זיי.

dew'-shoe *n.* (דיו'-שוה) דאָס אייזנערעל אויף דעם ענד פון אַ שייד פון אַ שווערד.

dew'stone *n.* (דיו'-סטאָון) אַ מין קאַלכשטיין, וועלכער זאַמעלט אויף זיך אַ פיעל טוי.

dew'-worm *n.* (דיו'-וואָירם) דער רעגנען־וואָרם.

dew'y *a.* (דיו'-אי) בעדעקט מיט טוי, פייכט פון טוי, וואָס איז שייך צו טוי; ענהליך צו טוי.

dex'ter *a.* (דעקס'-טער) וואָס איז שייך צו דער רעכטער זייט, וואָס געפינט זיך אין דער רעכטער זייט; רעכט [אין געגענזאַץ צו לינק].

dexter'ity *n.* (דעקס-טעיר'-אי-טי) דאָס בענוצען די רעכטע האַנד לייכטער אַלס די לינקע; געשיקטקייט, געניטקייט, פלינקקייט; די פלינקקייט פון דער השגה.

dex'terous *a.* (דעקס'-טע-ראַס) געשיקט, פלינק.

dex'terously *adv.* (דעקס'-טע-ראַס-לי) מיט געשיקטקייט, געניטקייט אָדער פלינקקייט.

dex'terousness *n.* (דעקס'-טע-ראַס-נעס) ז. *dexterity*

dex'trad *adv.* (דעקס'-טרעד) אויף דער רעכטער האַנד אָדער זייט; רעכטס.

dex'tral *a.* (דעקס'-טראַל) רעכט; וואָס איז פון דער רעכטער האַנד.

dextral'ity *n.* (דעקס-טראַל'-אי-טי) דאָס זיין פון דער רעכטער זייט; רעכט־הענדיגקייט; די איבערגעוויכט אין שטאַרקייט פון דער רעכטער זייט פון קערפּער איבער דער לינקער זייט.

dex'trally *adv.* (דעקס'-טראַל-אי) רעכטס, צו דער רעכטער זייט.

dex'trin *n.* (דעקס'-טרין) אַזאַ כעמישער פּראָדוקט וואָס ווערט בענוצט אַנשטאָט גומי־אַראַביק.

dextrocar'dia *n.* (דעקס-טראָ-קאַר'-די-אַ) אַן אומנאַטירליכער צושטאַנד פון האַרץ דערמיט וואָס עס געפינט זיך מעהר צו דער רעכטער זייט אַנשטאָט צו דער לינקער.

dextrogy'rous *a.* (דעקס-טראָ-דזשאַי'-ראָס) דרעהענדיג זיך צו רעכטס.

dextrorse' *a.* (דעקס-טראָהרס') זיך שלענגלענדיג אָדער זיך דרעהענדיג אַרויף פון רעכטס צו לינקס [ווי אַ ספּיראַלע].

dex'trose *n.* (דעקס'-טראָוס) דער צוקער־שטאָף וואָס געפינט זיך אין פלאַנ־

צעז, אין האניג, ווי אויך אין לעבעדיגע ארגאניזמען.

dextrot'ropous *a.* (דעקס-טראט'-רא-פאס) וואס איז געווענדעט צו רעכטס.

dex'trous *a.* (דעקס'-טראס) ז. *dexterous*

dex'trously *adv.* (דעקס'-טראס-לי) ז. *dexterously*

dex'trousness *n.* (דעקס'-טראס-נעס) ז. *dexterity*

dey *n.* (דיי) אן אמאליגער טיטעל פון א גובערנאטאר אין אלזשיר, ווען דאס לאנד האט זיך געפונען אונטער דער טערקישער הערשאפט.

dezincifica'tion *n.* (די-זינק-אי-פי-קיי'-שאן) דאס אבטיילען צינק פון א לעגירונג [א צונויפשמעלצונג פון פערשיעדענע מעטאלען].

dezy'motize *v.* (די-זאי'-מא-טאיז) בעפרייען פון קראנקהייטס-באצילען.

dft. אן אבקירצונג פון *draft* [אלס קאמערציעלער אויסדרוק] אדער פון *defendant*

D. G. *Dei gratia* ראשי תבות פון בעזרת השם [מיט גאטס הילף].

dhole *n.* (דאול) א ווילדער הונד פון אסט אינדיען.

dholl *n.* (דאול) אזא זארט ארבעס וואס וואקסט אין אסט אינדיען.

dhoor'ra *n.* (דוה'-רא) דער אינדישער קארן-גראז; אזא מין קוקורוזע.

dho'tee *n.* (דאו'-טיע) אזא בנד וואס די מאנסבילען אין אינדיען טראגען.

dho'ty *n.* (דאו'-טי) ז. *dhotee*

dhour'ra *n.* (דוה'-רא) ז. *dhoorra*

dhow *n.* (דאו) אזא אראבישע איין-מאסטיגע זעגעל-שיף [ווערט בענוצט ביי די ברעגעס פון אינדישען אקעאן].

dhu *a.* (דו) שווארץ [ווערט בענוצט אלס א ביי-ווארט אין קעלטישע נעמען].

dhur'ra *n.* (דוה'-רא) ז. *dhoorra*

di'abase *n.* (דאי'-ע-בייס) דער דיאבאז, דער גרינשטיין [א מין מינעראל].

diabe'tes *n.* (דאי-ע-בי'-טיז) צוקער-קראנקהייט.

diabet'ic *n. and a.* (דאי-ע-בעט'-איק) וואס איז שייך צו צוקער-קראנקהייט; איינער וואס ליידעט פון צוקער-קראנקהייט.

diabet'ical *a.* (דאי-ע-בעט'-אי-קעל) וואס איז שייך צו צוקער-קראנקהייט.

diabet'ic u'rine (דאי-ע-בעט'-איק יו'-ריין) אורין [השתנה] וואס ענטהאלט צוקער [אורין פון א צוקער-קראנקען].

dia'blerie *n.* (די-א'-בלע-רי) ז. *diablery*

dia'blery *n.* (די-א'-בלע-רי) טייוועלש-קייט, שלעכטקייט, כשוף, צויבער.

diabol'ic *a.* (דאי-ע-באל'-איק) וואס איז שייך צום טייוועל; טייוועלש, שרעקליך, שלעכט.

diabol'ical *a.* (דאי-ע-באל'-אי-קעל) ז. *diabolic*

diabol'ically *adv.* (דאי-ע-באל'-אי-קעל-אי) אויף א טייוועלשען, שלעכטען אדער גרויזאמען שטייגער.

diabol'icalness *n.* (דאי-ע-באל'-אי-קעל-נעס) דאס זיין טייוועלש, שלעכט, שרעקליך אדער גרויזאם; דאס זיין אויסערגעוועהנליך.

diabol'ify *v.* (דאי-ע-באל'-אי-פאי) פארשטעלען איינעם אלס א טייוועל; בעהאנדלען איינעם ווי א טייוועל.

diab'olish *adv.* (דאי-עב'-א-ליש) אויף אן אונגעהייערן אדער אויסערגעוועהנליכען שטייגער; אויף א טייוועלשען אופן.

diab'olism *n.* (דאי-עב'-א-ליזם) דאס זיין אין דעם טייוועל'ס שליטה; צויבער; כשוף; טייוועלשע טהאטען; טייוועלשער איינפלוס; טייוועלשע אויפפיהרונג.

diab'olize *v.* (דאי-עב'-א-לאיז) מאכען טייוועליש; פארשטעלען אלס טייוועל.

diab'olo *n.* (דאי-עב'-א-לאו) א שפיעלצייג, וואס בעשטעהט פון א שפולע און צוויי שטעקלעך צונויפגעבונדען מיט א שטריקעל [ביים אנציהען דאס שטריקעל פליהט די שפולע ארויף און מען כאפט זי דאן ווידער אויף אויפ'ן שטריקעל].

Diabolo

diacathol'icon *n.* (דאי-ע-קע-טהאל'-אי-קאן) א מין אבפיהרונגס-מיטעל.

diacaus'tic *n. and a.* (דאי-ע-קאהס'-טיק) אין מאטעמאטיק — א געבויגענע ליניע אדער א ברען-ליניע, וואס בילדעט זיך דורך געבראכענע שטראהלען; וואס איז שייך צו אזא ליניע; אזא מעדיצינישעס ברען-גלאז, וואס איז אמאל געווען אין געברויך.

diach'ylon *n.* (דאי-עק'-אי-לאן) א פלאסטער פון בליי-זויערע, אליווען-אויל און וואסער; א קלעפיגער פלאסטער פון פלאנצען-זאפט.

diach'ylum *n.* (דאי-עק'-אי-לאם) ז. *diachylon*

diach'yma *n.* (דאי-עק'-אי-מא) דאס גרינגע צעלען-געוועב פון בלעטער.

diaco'dium *n.* (דאי-ע-קאו'-די-אם) מאהן-סיראפ.

diac'onal *a.* (דאי-עק'-א-נעל) וואס געהערט צו א דיאקאן [אונטער-גלח].

diac'onate *n.* (דאי-עק'-א-נייט) דאס אמט פון א דיאקאן [אן אונטער-גלח].

diacous'tic *a.* (דאי-ע-קוהס'-טיק) וואס איז שייך צו דער ברעכונג פון קלאנגען.

diacous'tics *n.* (דאי-ע-קוהס'-טיקס) דיאקוסטיק [די לעהרע וועגען דער ברעכונג פון קלאנגען].

diacrit'ic *n. and a.* (דאי-ע-קריט'-איק) וואס זונדערט אב, וואס אונטערשיידעט, וואס צייכענט אויס; א צייכען, וואס דיענט צום אונטערשיידען, אויסצייכענען אדער צום אבזונדערען. ז. *diacritical mark*

diacrit'ical *a.* (דאי-ע-קריט'-אי-קעל) וואס אונטערשיידעט, וואס צייכענט אויס.

diacrit'ical mark (דאי-ע-קריט'-אי-קעל מארק) א צייכען אויף א בוכשטאב, וואס אונטערשיידעט דעם בוכשטאב פון אן אנדערען, אז ענהליכען צו איהם, כדי צו ענדערען זיין אויסשפראכע אדער איהם צו אונטערשיידען [ווי למשל, די צייכענס — ‿ ˘ • •].

diacrit'ical point (דאי-ע-קריט'-אי-קעל פאינט) ז. *diacritical mark*

diacrit'ical sign (דאי-ע-קריט'-אי-קעל סאין) ז. *diacritical mark*

Diadel'phia *n.* (דאי-ע-דעל'-פי-א) דער מין פלאנצען, וואו די מענליכע ארגאנען [די שטויב-פעדים] זיינען פערוואקסען אין צוויי בינטעלעך.

diadel'phian *a.* (דאי-ע-דעל'-פי-ען) ווי די דיאדעלפיע פלאנצען, וואס געהערט צו די דיאדעלפיע פלאנצען. ז. *Diadelphia*

diadel'phous *a.* (דאי-ע-דעל'-פאס) ז. *diadelphian*

di'adem *n. and v.* (דאי'-ע-דעם) א דיאדעם [א שטערן-באנד אדער א קאפ-באנד, וואס די קעניגע פלעגען אין די אלטע צייטען טראגען אנשטאט א קרוין]; עטוואס וואס ווערט געטראגען אויפ'ן קאפ אלס צייכען פון קעניגליכער מאכט; הערשאפט; אזא מין מאלפע; בעצירען מיט א דיאדעם אדער מיט א קרוין; בעצירען מיט עטוואס ווי מיט א דיאדעם.

Diadem

di'ademed *a.* (דאי'-ע-דעמד) בעצירט מיט א דיאדעם. ז. *diadem*

diaer'esis *n.* (דאי-ער'-ע-סיס) ז. *diæresis*

diær'esis *n.* (דאי-ער'-ע-סיס) די דיערעסיס, די צוויי פינטעלעך אויף איינעם פון צוויי וואקאלען, וואס שטעהען איינער נעבען אנדערען, צו ווייזען דאס זיי דארפען זיך לעזען יעדערער בעזונדער [ז. *dialysis*]; אן אפענע וואונד.

diæret'ic *a.* (דאי-אי-רעט'-איק) וואס רייסט אויף א מכה אדער א וואונד [וועגען א מעדיצינישען מיטעל].

di'aglyph *n.* (דאי'-ע-גליף) א סקולפטור אדער גראוויר-ארבייט, וואו די פיגורען זיינען נים בולט, נאר זיינען איינגעקריצט.

diaglyph'ic *a.* (דאי-ע-גליפ'-איק) וואס איז שייך צו סקולפטור אדער גראווירונג, וואו די פיגורען זיינען נים בולט, נאר זיינען איינגעקריצט.

diagnose' *v.* (דאי-עג-נאוס') אין מעדיצין — שטעלען א דיאגנאז, בעשטימען א קראנקהייט לויט געוויסע סמנים.

diagno'sis *n.* (דאי-עג-נאו'-סיס) דיאגנאז, א וויסענשאפטליכע בעשטימונג פון עפעס; אין מעדיצין — די בעשטימונג פון א געוויסער קראנקהייט לויט געוויסע סמנים; אין זאאלאגיע און באטאניק — די בעשטימונג אדער דעפיניציאן פון א חיה אדער פלאנצע לויט איהרע כאראקטעריסטישע איינגענשאפטען.

diagnos'tic *n. and a.* (דאי-עג-נאס'-טיק) אין מעדיצין — די דיאגנאסטיק, די קונסט צו דערקענען א קראנקהייט לויט די אנגעגעבענע סמנים; אין זאאלאגיע און באטאניק — די דעפיניציאן אדער כאראקטעריסטיק פון א חיה אדער פלאנצע; וואס איז שייך צו א דיאגנאז. ז. *diagnosis*

diagnos'ticate *v.* (דאי-עג-נאס'-טי-קייט) שטעלען א דיאגנאז, דערקענען א קראנקהייט דורך געוויסע סמנים.

diagnosti'cian *n.* (דאי-עג-נאס-טיש'-ען) א דיאגנאסטיקער, איינער וואס קען דערקענען א קראנקהייט לויט געוויסע סמנים.

diagnos'tics *n.* (דאי-עג-נאס'-טיקס) דיאגנאסטיק, דער טהייל פון דער מעדיצינישער וויסענשאפט, וועלכער פערנעהמט

זיך מיט דערהיינטיגע פערשידענע קראנקהייטען לויט געוויסע סמנים.

diag'onal *n. and a.* (דאי-עג'-א-נעל) א דיאגאנאל, א ליניע אין א קוואדראט, אין א פיער-עק אדער פיעל-עק, וועלכע ציהט זיך שרעג צווישען די געגענאיבערליגענדע ווינקלען; דיאגאנאל, שרעג, קאסע.

diag'onally *adv.* (דאי-עג'-א-נעל-אי) אין א דיאגאנאלער אדער שרעגער ריכטונג.

diag'onal scale (דאי-עג'-א-נעל סקייל) א דיאגאנאל-מאסשטאב [א מאסשטאב, וועלכער בעשטעהט פון א רייה פאראלעלע ליניען, וועלכע זיינען געשניטען דורך א רייה שרעגע ליניען. דיעזער מאסשטאב ווערט בענוצט ביים צייכנען געגענשטענדע ניט אין זייער נאטירליכער גרויס].

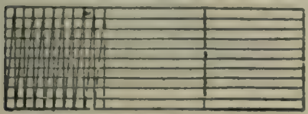

Diagonal Scale

di'agram *n. and v.* (דאי'-ע-גרעם) אין געאמעטריע — א דיאגראמע, א צייכנונג אדער פיגור צו בעווייזען אדער ערקלערען וועלכען ניט איז מאטעמאטישען כלל; א צייכענונג פון א זאך, וואו עס זיינען פארגעשטעלט נור די אלגעמיינע שטריכען, אבער ניט אלע פרטים; די נאטען-סיסטעם פון דער אלטפרענקישער מוזיק; מאכען אדער צייכענען א דיאגראמע.

diagrammat'ic *a.* (דאי-ע-גרע-מעט'-איק) וואס איז שייך צו א דיאגראמע; פארגעשטעלט אין דער פארם פון א דיאגראמע [ז. *diagram*]; סכעמאטיש; אבסטראקט.

diagrammat'ically *adv.* (דאי-ע-גרע-מעט'-אי-קעל-אי) מיט דער הילף פון א דיאגראמע; סכעמאטיש.

diagram'matize *v.* (דאי-ע-גרעמ'-ע-טאיז) פארשטעלען דורך א דיאגראמע; מאכען אין דער פארם פון א דיאגראמע.

di'agraph *n.* (דאי'-ע-גרעף) דיאגראף, אן אינסטרומענט, מיט וועלכען מענשען וואס האבען זיך ניט געלערענט צייכענען און מאלען, קענען קאפירען א פיגור אדער צייכנונג.

diagraph'ic *a.* (דאי-ע-גרעפ'-איק) בעשרייבענד, צייכענענד.

diagraph'ical *a.* (דאי-ע-גרעפ'-איק-על) ז. *diagraphic*

diagraph'ics *n.* (דאי-ע-גרעפ'-איקס) די קונסט פון צייכענען אדער מאלען.

diagryd'iate *n.* (דאי-ע-גריד'-אי-אייט) א שטארקער אבפיהר-מיטעל, אין וועלכען עס געהט אריין סקאמאניום [די זאפט אדער פעך פון א געוויסער פלאנצע וואס דיענט אלס אן אבפיהר-מיטעל].

di'al *n. and v.* (דאי'-על) א זון-זייגער; א ציפער-בלאט [פון א זייגער אדער פון וועלכען עס איז אנדער אפאראט]; אנציינגען ווי ווייזער אויף א ציפער-בלאט; אזא קאמפאס מיט א ציפער-בלאט וואס ווערט בענוצט אין שאכטען אדער קויהלען-גרובען; ציינגען די צייט אויף א זון-זייגער אדער וון אויף א ציפערבלאט; זיך בענוצען מיט א שאכטען-קאמפאס.

di'alect *n.* (דאי'-ע-לעקט) א דיאלעקט, א שפראך; א בעזונדערע רעדענס-ארט פון א שפראך; דער כאראקטער און די אייגענטימליכקייטען פון א שפראך.

dialec'tal *a.* (דאי-ע-לעק'-טעל) וואס איז שייך צו א דיאלעקט [א בעזונדערע רעדענס-ארט פון א שפראך].

dialec'tally *adv.* (דאי-ע-לעק'-טעל-אי) אין א דיאלעקט; אזוי ווי א דיאלעקט.

dialec'tic *n. and a.* (דאי-ע-לעק'-טיק) וואס איז שייך צו א דיאלעקט פון א שפראך; לאגיש; דיאלעקטיש, וואס איז שייך צו דיאלעקטיק אדער צו דער קונסט פון דיסקוטירען וועגען ווארשיינליכקייטען; די דיאלעקטיק [א געוויסע פארם פון לאגישען דענקען, בעווייזען און דיסקוטירען]; לאגיק; געשיקטקייט אין דיסקוטירען.

dialec'tical *a.* (דאי-ע-לעק'-טי-קעל) וואס איז שייך צו א דיאלעקט פון א שפראך; לאגיש; דיאלעקטיש, וואס איז שייך צו דיאלעקטיק אדער צו דער קונסט פון דיסקוטירען וועגען ווארשיינליכקייטען.

dialec'tically *adv.* (דאי-ע-לעק'-טי-קעל-אי) אויף א דיאלעקטישען אדער לאגישען אופן; אין בעצוג צו דיאלעקטיק.

dialecti'cian *n.* (דאי-ע-לעק-טיש'-ען) א דיאלעקטיקער, א לאגיקער [א קענער אין לאגיק]; א געשיקטער דיסקוטאנט.

dialec'ticism *n.* (דאי-ע-לעק'-טי-סיזם) די כאראקטעריסטיק פון א דיאלעקט; א דיאלעקטישער אויסדרוק; דער איינפלוס פון א דיאלעקט.

dialec'tics *n.* (דאי-ע-לעק'-טיקס) לאגיק, דיאלעקטיק, דאס דיאלעקטישע ארט דענקען אדער דיסקוטירען; די געשיקטקייט אין דיסקוטירען.

dialec'tism *n.* (דאי-ע-לעק'-טיזם) די כאראקטעריסטיק אדער די אייגענשאפט פון א דיאלעקט אין א שפראך; א ווארט אדער אויסדרוק וואס קומט פון א דיאלעקט.

dialectol'oger *n.* (דאי-ע-לעק-טאל'-א-דזשער) איינער וואס בעשעפטיגט זיך מיט אויספארשען די דיאלעקטען פון שפראכען.

dialectolog'ical *a.* (דאי-ע-לעק-טא-לאדזש'-אי-קעל) וואס איז שייך צו דער פארשונג פון די דיאלעקטען אין שפראכען.

dialectol'ogist *n.* (דאי-ע-לעק-טאל'-א-דזשיסט) ז. *dialectologer*

dialectol'ogy *n.* (דאי-ע-לעק-טאל'-א-דזשי) דער טייל פון דער פילאלאגישער וויסענשאפט וואס בעשעפטיגט זיך מיט אויספארשען די דיאלעקטען פון שפראכען.

di'aler *n.* (דאי'-על-ער) איינער וואס געברויכט א קאמפאס פאר אונטערזוכונגען און מעסטונגען אין קויהלען-גרובען [שאכטען].

di'al-hand *n.* (דאי'-על-הענד) דער ווייזער פון א זייגער.

di'aling *n.* (דאי'-על-אינג) דאס מאכען ציפער-בלעטער פאר זייגערס; דאס מאכען זון-זייגערס; דער פרינציפ פון מעסטען צייט דורך א זון-זייגער.

di'alist *n.* (דאי'-על-איסט) איינער וואס מאכט זון-זייגערס; א ציפער-בלאט מאכער.

dial'lage *n.* (דאי-על'-ע-דזשי) א געוויסע פארם אין רעדען, וואו די ארגומענטען ווערען צוערשט בעטראכט פון פערשיעדענע שטאנדפונקטען און נאכהער ווערען זיי אלע געבראכט צו איין פונקט.

dialle'lon *n.* (דאי-ע-לי'-לאן) אן ערקלערונג פון א ווארט, וואו דאס ווארט וואס דארף ערקלערט ווערען, ווערט אליין בענוצט אין דער ערקלערונג; אן ערקלערונג פון איין בעגריף דורך א צווייטען, וואו דער צווייטער בעגריף ווערט ערקלערט דורך דעם ערשטען, צ. ב. "שווערע קערפערס פאלען אראב צוליעב דער גראוויטאציאנס-קראפט, ווייל די גראוויטאציאנס-קראפט איז די אייגענשאפט פון שווערע קערפער אראבצופאלען".

dialle'lous *a.* (דאי-ע-לי'-לאס) וואס איז שייך צו אן ערקלערונג פון איין בעגריף דורך א צווייטען, וואו דער צווייטער בעגריף ווערט ערקלערט דורך דעם ערשטען. ז. *diallelon*

dialle'lus *n.* (דאי-ע-לי'-לאס) א פערזוך צו בעווייזען איין בעהויפטונג דורך א צווייטע, וואו די צווייטע בעהויפטונג דארף ערשט אליין בעוויזען ווערען דורך די ערשטע.

di'aller *n.* (דאי'-על-ער) ז. *dialer*

di'alling *n.* (דאי'-על-אינג) ז. *dialing*

di'al-lock *n.* (דאי'-על-לאק) א שלאס וואס האט א ציפער-בלאט מיט א ווייזער און ווערט נור דאן אויפגעשלאסען, ווען דער ווייזער ווערט אנגעשטעלט אויף א געוויסע ציפער [ווי די שלעסער אויף אן אייזערנעם געלד-שראנק].

dialog'ic *a.* (דאי-ע-לאדזש'-איק) וואס איז שייך צו א דיאלאג; וואס איז ענליך צו א דיאלאג [א געשפרעך פון צוויי].

dialog'ical *a.* (דאי-ע-לאדזש'-אי-קעל) ז. *dialogic*

dialog'ically *adv.* (דאי-ע-לאדזש'-אי-קעל-אי) ווי אין א דיאלאג; דורך א געשפרעך פון צוויי פערזאנען.

dial'ogism *n.* (דאי-על'-א-דזשיזם) א ויכוח מיט א צווייטען אדער מיט זיך זעלבסט; אין לאגיק — א בעהויפטונג, פון וועלכער עס פאלגט נויטווענדיגערווייזע ענטוועדער איין זאך אדער א צווייטע זאך, ווי למשל: "אליהו הנביא איז ניט געשטארבען — פאלגליך: ענטוועדער אליהו הנביא איז ניט געווען קיין מענש [ווייל אלע מענשען זיינען שטערבליך] אדער געוויסע מענשען שטארבען ניט".

dial'ogist *n.* (דאי-על'-א-דזשיסט) איינער וואס פיהרט א געשפרעך אדער א ויכוח מיט א צווייטען; איינער וואס שרייבט דיאלאגען. ז. *dialogue*

dialogis'tic *a.* (דאי-ע-לא-דזשיס'-טיק) וואס האט די פארם פון א דיאלאג; וואס בעשטעהט פון א דיאלאג. ז. *dialogue*

dialogis'tical *a.* (דאי-ע-לא-דזשיס'-טי-קעל) ז. *dialogistic*

dialogis'tically *adv.* (דאי-ע-לא-דזשיס'-טי-קעל-אי) אין דער פארם פון א דיאלאג. ז. *dialogue*

dial'ogize *v.* (דאי-על'-א-דזשאיז) פיהרען א געשפרעך, פארשטעלען עפעס אין דער פארם פון א דיאלאג. ז. *dialogue*

di'alogue *n. and v.* (דאי'-ע-לאג) א דיאלאג, א געשפרעך אדער ויכוח צווישען צוויי אדער עטליכע פערזאנען; א ליטעראריש ווערק אין דער פארם פון א געשפרעך אדער ויכוח צווישען צוויי אדער עטליכע פערזאנען; פיהרען א ויכוח; אויסדריקען געוויסע געדאנקען אין דער פארם פון א געשפרעך אדער ויכוח צווישען צוויי אדער עטליכע פערזאנען.

di'al-plate *n.* (דאי'-על-פלייט) א ציפער=בלאט [איבערהויפט פון א זייגער].

di'al-tel'egraph *n.* (דאי'-על-טעל'-ע-גרעף) א טעלעגראף ביי וועלכען די בוכשטאבען פון א=בע=צע אין די טעלעגראפיר=אפאראטען זיינען אויסגעשטעלט אין א רונדען קרייז.

di'al-wheel *n.* (דאי'-על-הוויעל) איינער פון די רעדלעך וועלכע געפינען זיך אין א זייגער הארט נעבען ציפער=בלאט.

di'al-work *n.* (דאי'-על-הוואירק) דער טייל פון מעכאניזם פון א זייגער, וועלכער געפינט זיך הארט נעבען ציפער=בלאט.

dial'ysis *n.* (דאי-על'-אי-סיס) די פאנאנדערטיילונג פון זאכען, וועלכע זיינען אין נארמאלען צושטאנד פעראייניגט, ווי דאס פאנאנדערטיילען די גליעדער פון א פלאנצע אדער חיה; אין כעמיע — דאס פאנאנדערטיילען צוויי צוזאמענגעמישטע שטאפען, וואו איינער [ווי צוקער א. ד. ג.] צוגעהט שנעל און דער צווייטער [ווי זשעלאטין] צוגעהט ניט; אין גראמאטיק — די דיךעסים, די צוויי פינטעלעך אויף איינעם פון צוויי וואקאלע בוכשטאבען, וואס שטעהען איינער נעבען אנדערען, וואס מאכען זיי פאר צוויי בעזונדערע זילבען [ווי למשל אין דער פראנצויזישער שפראך *ai* לייענט זיך "ע"; aï לייענט זיך "א=אי"]; אין רעטאריק אדער רעדע=קונסט — די פארענטעזע, א פראזע אדער זאץ, וואס ווערט אריינגעשטעלט אין מיטען פון אן אנדער פראזע און האט ניט מיט איהר קיין שום גראמאטיקאלישע פערבינדונג [ווי למשל, "מיין אלטער פריינד — מענשען האבען מיר דערצעהלט — האט זיך שלעכט בעגאנגען מיט זיין ברודער"]; אין מעדיצין — שוואכקייט, אבשוואכונג פון די אברים; אן אפענע וואונד.

dialyt'ic *a.* (דאי-ע-ליט'-איק) וואס איז שייך צו דער פאנאדערטיילונג, ווי אין כעמיע, אנאטאמיע, גראמאטיק א. ד. ג. ז. ***dialysis***

di'alyze *v.* (דאי'-ע-לאיז) פאנאנדערטיילען, ווי אין כעמיע, אנאטאמיע, גראמאטיק א. ד. ג. ז. ***dialysis***

di'amagnet *n.* (דאי'-ע-מעג-נעט) א דיאמאגנעט [א מעטאל אדער אנדער שטאף וואס ווערט אבגעשטויסען פון א מאגנעט].

diamagnet'ic *n. and a.* (דאי-ע-מעג-נעט'-איק) דיאמאגנעטיש, וואס האט די איינגענשאפט פון דיאמאגנעטיזם; א דיאמאגנעטישער שטאף. ז. ***diamagnetism***

diamagnet'ically *adv.* (דאי-ע-מעג-נעט'-אי-קעל-אי) אויף א דיאמאגנעטישען שטייגער; ווי א דיאמאגנעטישער קערפער. ז. ***diamagnetism***

diamag'netism *n.* (דאי-ע-מעג'-נעט-איזם) דיאמאגנעטיזם, די איינגענשאפט פון געוויסע שטאפען, ווי גאלד, זילבער, ביסמוט א. ד. ג. ניט מאגנעטיזירט צו ווערען [ווען זיי טרעפען זיך מיט א מאגנעט, ווערען זיי מעהר אדער ווענינער אבגעשטויסען פון די פאלען].

diamagnetiza'tion *n.* (דאי-ע-מעג-נעט-אי-זיי'-שאן) דאס זיין דיאמאגנעטיש. ז. ***diamagnetism***

diamagnetom'eter *n.* (דאי-ע-מעג-נע-טאמ'-ע-טער) אן אינסטרומענט צו מעסטען די דיאמאגנעטישע קראפט פון געוויסע שטאפען.

diamantif'erous *a.* (דאי-ע-מענ-טיפ'-ע-ראס) וואס גיט ארויס דימענטען.

diam'eter *n.* (דאי-עמ'-ע-טער) א דיאמעטער, די ליניע וואס ווערט געצויגען דורך דעם צענטער פון איין ברעג קרייז צום צווייטען; די דיק פון א רונדען געגענשטאנד.

diam'etral *n. and a.* (דאי-עמ'-ע-טרעל) וואס איז שייך צו א דיאמעטער פון א קרייז אדער אירגענד וועלכער רונדער זאך; א דיאמעטער.

diam'etrally *adv.* (דאי-עמ'-ע-טרעל-אי) אויף דעם אופן פון א דיאמעטער.

diamet'rical *a.* (דאי-ע-מעט'-רי-קעל) 1. דיאמעטראל, פאלשטענדיג ענטגעגענגעזעצט, פונקט להיפוך; 2. וואס איז שייך צי א דיאמעטער.

1. Their characters are **diametrical** opposites.

diamet'rically *adv.* (דאי-ע-מעט'-רי-קעל-אי) אין א דיאמעטראלער ריכטונג, אין א פונקט געגענגעזעצטער ריכטונג; פונקט לחיפוך; אויף דעם אופן פון א דיאמעטער.

di'amond *n., a. and v.* (דאי'-ע-מאנד) א דימענט; א געאמעטרישע פיגור פון פיער גלייכע זייטען מיט צוויי שפיציגע ווינקלען און צוויי שטומפפע [א פיגור וואס האט די פארם פון א קיבעל]; דער פיערעקיגער צייכען קארע אדער שערל אויף שפיעל=קארטען; א קארט קארע אדער שערל; דער פיערקאנטיגער פלאץ וואס איז איינגעשלאסען פון די פיער באזיסען אין בייס=באל=שפיעל; די קלענסטע דרוקשריפט וואס ווערט געברויכט; וואס איז שייך צו דימענט; בעזעצט מיט דימענטען; בעזעצען אדער בעפוצען מיט דימענטען.

di'amond-bee'tle *n.* (דאי'-ע-מאנד-ביעטל) דער דימענט=זשוק [אזא גלאנציגער גרויסער זשוק אין זיד=אמעריקא].

Diamond-beetle

di'amond-brea'ker *n.* (דאי'-ע-מאנד-בריי'-קער) אזא אינסטרומענט וואס ווערט בענוצט צום צושטויסען דימענטען, אז זיי זאלען דערביי ניט צושפריצען.

di'amond cuts di'amond (דאי'-ע-מאנד קאטס דאי'-ע-מאנד) וואס פאר א הונד אזא שטעקען; א גנב כאפט א גנב.

di'amond-cut'ter *n.* (דאי'-ע-מאנד-קאט'-ער) א דימענט=שלייפער.

di'amond-cut'ting *n.* (דאי'-ע-מאנד-קאט'-אינג) דימענט=שלייפעריי.

di'amond drill (דאי'-ע-מאנד דריל) א דריל אדער בויערער וואס זיין שפיץ האט די פארם פון א געשליפענעם דימענט.

di'amond-dust *n.* (דאי'-ע-מאנד-דאסט) דימענט=פולווער.

di'amonded *a.* (דאי'-א-מאנ-דעד) בעפוצט אדער אויסגעזעצט מיט דימענטען.

di'amond-let'ters *n.* (דאי'-ע-מאנד-לעט'-ערז) דימענט=שריפט [זעהר קליינע דרוק=שריפט].

This is an example of **diamond-letters**.

di'amond-mor'tar *n.* (דאי'-ע-מאנד-מאר'-טאר) א הארטער שטאהל צום צושטויסען דימענט אין פולווער.

di'amond-plate *n.* (דאי'-ע-מאנד-פלייט) א שטאהל=פלאטע ביי גראווירער, אויף וועלכער עס ווערט פערמישט דימענט=שטויב מיט אויל אבצורייבען די פלעכע פון אן עדעלשטיין וואס דארף גראווירט ווערען.

di'amond-point *n.* (דאי'-ע-מאנד-פאינט) א האלץ אדער מעטאל=הענטעל, אין וועלכען עס איז איין ענד אריינגעזעצט א שטיקעל דימענט און וועלכער ווערט בענוצט צום שניידען גלאז.

di'amond-set'ter *n.* (דאי'-ע-מאנד-סעט'-ער) א דימענט=איינפאסער [איינער וואס פאסט איין דימענטען אדער אנדערע עדעלשטיינער אין רינגען און אנדערע ציערונג].

di'amond-shaped *a.* (דאי'-ע-מאנד-שייפט) וואס האט די פארם פון א דימענט.

di'amond-snake *n.* (דאי'-ע-מאנד-סנייק) אזא גרויסע שלאנג אין אויסטראליען; אזא גיפטיגע שלאנג אין טאסמאניע.

di'amond wed'ding (דאי'-ע-מאנד הוועד'-אינג) די דימענט=האכצייט [75 יאהר נאך דער חתונה].

Dian'a *n.* (דאי-ענ'-א) דיאנא, די אלט=רוימישע געטין פון דער לבנה, די בעשיצערין פון געיעג און וועלדער; די איי=ביגע בתולה און אין דערזעלבער צייט די בעשיצערין פון קינפעטארינס [ווערט פארגעשטעלט מיט א פייל=און=בויגען אין האנד און מיט א האלבער לבנה אויף'ן קאפ].

dian'a mon'key (דאי-ענ'-א מאנ'-קי) א גרויסע אפריקאנישע אפע מיט ווייסע באקענבארדען אין דער פארם פון האלבע לבנות [רופט זיך נאך דעם נאמען פון דער געטין דיאנא, וועלכער מען שטעלט פאר מיט א האלבער לבנה אויף'ן קאפ].

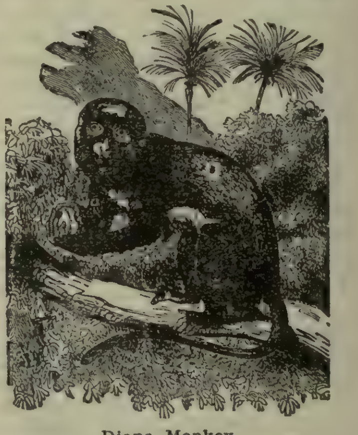

Diana Monkey

Dian'dria *n.* (דאי-ענ'-דרי-א) דער מין פלאנצען וואס זייערע בליהונגען האבען צוויי שטויב=פעדעם.

dianoet'ic *a. and n.* (דאי-ע-נא-עט'-איק) לאגיש, שכל'דיג, דענקענדיג; דער טייל פון לאגיק וואס בעשעפטיגט זיך מיט די געזעצע פון דענקען.

Dian'thus *n.* (דאי-ענ׳-טהאס) די נעלי סעו-פלאנצע [נעגעלעך-בלומען].

Dianthus

diapa'son *n.* (דאי-ע-פיי׳-זאן) דער אומפאנג [ד. ה. די גאנצע גרוים און הויכ־קייט] פון א שטימע אדער פון דעם טאן פון א מוזיקאלישען אינסטרומענט; די אקטאווע [אין מוזיק]; א קאמער־טאן [א שטים־גאפעל].

diapen'te *n.* (דאי-ע-פענ׳-טי) א קווינטע [די פינפטע נאטע אין דער מוזיק].

di'aper *n. and v.* (דאי׳-ע-פער) א קינ־דער־וויקעלע; א ווינדעל; געבלימטע אדער געמוסטערטע לייווענד; אויסמאלען אדער אויסוועבען מיט בלומען אדער מיט מוס־טערען.

di'apering *n.* (דאי׳-ע-פער-אינג) 1. א געבלימטער, מוסטער; 2. דאס איינוויקלען אין ווינדעלעך.

2. The nurse attended to the **diapering** of the baby.

di'aper-work *n.* (דאי׳-ע-פער-הוואירק) בלומען־ארבייט, געבלימטע אדער געמוס־טערטע ארבייט אויף לייווענד, שטיינער א. ז. וו.

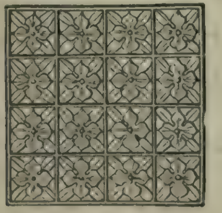

Diaper-work

diaphane'ity *n.* (דאי-ע-פע-ני׳-אי-טי) דורכזיכטיגקייט.

diaphanom'eter *n.* (דאי-ע-פע-נאמ׳-ע-טער) אן אינסטרומענט צו מעסטען די דורכזיכטיגקייט פון דער לופט; אן אינ־סטרומענט צו פראבירען די ריינקייט פון ספיריטוס דורך מעסטען די דורכזיכטיג־קייט.

diaph'anous *a.* (דאי-עפ׳-ע-נאס) דורכזיכטיג.

diaph'anously *adv.* (דאי-עפ׳-ע-נאס-לי) מיט דורכזיכטיגקייט; אויף א דורכ־זיכטיגען אופן; דורכזיכטיג.

diaph'anousness *n.* (דאי-עפ׳-ע-נאס-נעס) דורכזיכטיגקייט.

diaphon'ic *a.* (דאי-ע-פאנ׳-איק) ז. *diacoustic*.

diaphon'ical *a.* (דאי-ע-פאנ׳-אי-קעל) ז. *diacoustic*.

diaphon'ics *n.* (דאי-ע-פאנ׳-איקס) ז. *diacoustics*.

diaphore'sis *n.* (דאי-ע-פא-רי׳-סיס) דאס שוויצען [חויפטזעכליך קינסטליך ארויסגערופען].

diaphoret'ic *n. and a.* (דאי-ע-פא-רעט׳-איק) וואס ברייננט צום שוויצען; א מעדיצין וואס מאכט שוויצען.

diaphoret'ical *a.* (דאי-ע-פא-רעט׳-אי-קעל) וואס ברייננט צום שוויצען, וואס ברייננט ארויס שווייס.

di'aphragm *n.* (דאי׳-ע-פרעם) די צווערכפעל [די דיקע שיידע־הויט צווישען ברוסט־קאסטען און בויך]; א שיידוואנד, א צווישענוואנד; די מעמבראן פון א טע־לעפאן [דאס בלעכעל אין דעם טייל פון טעלעפאן, וועלכען מען האלט ביים אויער].

Diaphragm

diaphrag'mal *a.* (דאי-ע-פרעג׳-מעל) וואס טיילט אב, וואס שיידעט אב איין חלל פון צווייטען [ווי די צווערכפעל טיילט אב דעם ברוסט־קאסטען פון בויך].

diaphragmal'gia *n.* (דאי-ע-פרעג-מעל׳-דזשי-א) א שמערץ אין צווערכפעל [די דיקע הויט וואס טיילט אב דעם ברוסט־קאסטען פון בויך].

diaphragmal'gy *n.* (דאי-ע-פרעג-מעל׳-דזשי) ז. *diaphragmalgia*.

diaphragmat'ic *a.* (דאי-ע-פרעג-מעט׳-איק) וואס איז שייך צו א שיידוואנד אדער צו דער צווערכפעל. ז. *diaphragm*.

diaphragmati'tis *n.* (דאי-ע-פרעג-מע-טאי׳-טיס) אן ענטצינדונג פון צווערכ־פעל [די דיקע הויט וואס טיילט אב דעם ברוסט־קאסטען פון בויך].

diaphragmodyn'ia *n.* (דאי-ע-פרעג-מא-דינ׳-אי-א) ז. *diaphragmalgia*.

diapno'ic *n. and a.* (דאי-עפ-נאו׳-איק) וואס רופט ארויס א לייכטען שווייס; א מעדיצין, וואס רופט ארויס א לייכטען שווייס.

diapnot'ic *a.* (דאי-עפ-נאט׳-איק) וואס רופט ארויס א לייכטען שווייס [ווענען א מעדיצין].

diapore'sis *n.* (דאי-ע-פא-רי׳-סיס) א פארמע אין רעדען, ווען דער רעדנער שטעלט פאר ווי ער וואלט זיין אין צוויי־פעל, וואס פאר א בעהויפטונג ער זאל מאכען, צ. ב.: זאל איך עס רופען א נאַ־רישקייט אדער א פערברעכען? איז דאס אונוויסענהייט אדער רעמאנאניע? א. ד. ג.

di'archy *n.* (דאי׳-אר-קי) א רעגיערונג פון צוויי הערשער.

dia'rial *a.* (דאי-איי׳-רי-על) ז. *diarian*.

dia'rian *a.* (דאי-איי׳-רי-ען) וואס איז שייך צו א טאגעבוך.

di'arist *n.* (דאי׳-ע-ריסט) א טאגעבוך־שרייבער.

di'arize *v.* (דאי׳-ע-ראיז) פערשרייבען אין א טאגעבוך; פיהרען א טאגעבוך.

diarrhe'a *n.* (דאי-ע-רי׳-א) דורכפאל [א לויזער מאגען], רוהר, שלשול.

diarrhe'al *a.* (דאי-ע-רי׳-על) וואס איז שייך צו רוהר [שלשול] אדער צו א לוי־זען מאגען.

diarrhe'ic *a.* (דאי-ע-רי׳-איק) ז. *diarrheal*.

diarrhet'ic *a.* (דאי-ע-רעט׳-איק) ז. *diarrheal*.

diarrhœ'a *n.* (דאי-ע-רי׳-א) ז. *diarrhea*.

diarrhœ'al *a.* (דאי-ע-רי׳-על) ז. *diarrheal*.

diarrhœt'ic *a.* (דאי-ע-רעט׳-איק) ז. *diarrheal*.

diarthro'sis *n.* (דאי-אר-טהראו׳-סיס) א געלענק.

di'ary *n.* (דאי׳-ע-רי) א טאגעבוך.

diascor'dium *n.* (דאי-ע-סקאהר׳-די-אם) אזא סירופ, וואס ווערט געברויכט אין מעדיצין אלס מיטעל צו מאגען־קראנקהיי־טען.

dias'pora *n.* (דאי-עס׳-פא-רא) דער אידישער גלות, די צושפרייטונג פון דעם אידישען פאלק צווישען די איבריגע פעל־קער.

di'astase *n.* (דאי׳-ע-סטיים) א שטאף, וואס בילדעט זיך אין ווייץ, האבער און קארטאפעל בעת זיי לאזען ווארצלען און וואס פערוואנדעלט קראכמאל אין צוקער.

dias'tasis *n.* (דאי-עס׳-טע-סיס) דאס פאנאנדערגייסען צוויי ביינער־גלידער ניט צוברעכענדיג זיי; דאס אויסלינקען.

di'astem *n.* (דאי׳-ע-סטעם) דער אינ־טערוואל [דער צייט־איבערגאנג] אין מו־זיק.

diaste'ma *n.* (דאי-ע-סטי׳-מא) דער צווישענרוים צווישען צוויי צייהנער [אי־בערהויפט צווישען צוויי צייהנער פון פער־שיעדענע מינים]; דער אינטערוואל [צייט־איבערגאנג] אין מוזיק.

dias'tole *n.* (דאי-עס׳-טא-לי) די פאַ־נאנדערציהונג פון דעם הארצען אדער פון די פולס־ארערען; די צווישענצייט צווישען דער פאנאנדערציהונג און דער צוזאמענצי־הונג פון דעם הארצען אדער פון די פולס־ארערען.

di'astyle *a.* (דאי׳-ע-סטאיל) אין דער בוי־קונסט — וואס איז שייך צו דער קלא־סישער אויסשטעלונג פון זיילען אזוי, אז דער שטח צווישען איין זייל און צווייטען איז גלייך צום דרייפאכען דיאמעטער [גרעב] פון א זייל.

di'asyrm *n.* (דאי׳-ע-סירם) א רעדע־פארם, וואס דריקט אויס שפאט.

diather'mal *a.* (דאי-ע-טהויר׳-מעל) וואס לאזט דורך זיך דורך היץ־שטראהלען.

diather'mance *n.* (דאי-ע-טהויר׳-מענס) די פעהיגקייט דורכצולאזען דורך זיך היץ־שטראהלען.

diather'mancy *n.* (דאי-ע-טהויר׳-מענ-סי) ז. *diathermance*.

diathermane'ity *n.* (דאי-ע-טהויר-מע-ני׳-אי-טי) ז. *diathermance*.

diather'manous *a.* (דאי-ע-טהויר׳-מע-נאס) ז. *diathermal*.

diathermom'eter *n.* (דאי-ע-טהויר-מאמ'-ע-טער) אן אינסטרומענט צו מעס־טען די פעהיגקייט פון א שטאף דורכצולא־זען דורך זיך היץ־שטראהלען.

diather'mous *a.* (דאי-ע-טהויר'-מאס) ז. *diathermal*

diath'esis *n.* (דאי-עטה'-ע-סיס) אן אנ־לאגע; אן אנלאגע צו א קראנקהייט; דאס זיין עלול צו ווערען קראנק; דער צו־שטאנד פון קערפער.

diathet'ic *a.* (דאי-ע-טהעט'-איק) וואס שייך צו אדער וואס קומט פון אן אנ־לאגע אדער צושטאנד פון קערפער [ווע־גען קראנקהייטען]; וואס הענגט אב פון דעם צושטאנד פון קערפער.

diathet'ically *adv.* (דאי-ע-טהעט'-אי-קעל-אי) אויף אן אופן וואס איז אבהענ־גיג פון דעם צושטאנד פון קערפער אדער פון זיין אנלאגע [צו קראנקהייטען].

di'atom *n.* (דאי'-ע-טאם) א דיאטאמעע [אזא איין־צעלינע מיקראסקאפישע וואס־סער־פלאנצע]. ז. *Diatomaceæ*

Diat'oma *n.* (דאי-עט'-א-מא) א מין דיאטאמען [איין־צעלינע מיקראסקאפישע וואסער־פלאנצען], וואס זיינען פערבונדען אזוי, אז זיי בילדען זיגזאגען. ז. *Diatomaceæ*

Diatoma'ceæ *n.* (דאי-ע-טא-מיי'-סי-אי) א מין איין־צעלינע מיקראסקאפישע וואסער־פלא צען [זיי געפינען זיך אין אלע וועלט־טיילען אויף'ן גרונד פון די ימים און טייכען. זיי בינדען זיך צוזא־מען אין שנירלעך, וועלכע בילדען פער־שיעדענע פאנטאסטישע פיגורען].

diatom'ic *a.* (דאי-ע-טאמ'-איק) אין כע־מיע — וואס בעשטעהט פון צוויי אטאמען.

diaton'ic *a.* (דאי-ע-טאנ'-איק) דיאטא־ניש, האלטענדיג זיך אן דעם געוועהנלי־כען טאנלייטער, בענוצענדיג בלויז גאנצע טענער [אין מוזיק].

diaton'ically *adv.* (דאי-ע-טאנ'-אי-קעל-אי) דורך דעם געברויך פון גאנצע טענער [פון דעם געוועהנליכען טאנלייטער].

diaton'ic mel'ody (דאי-ע-טאנ'-איק מעל'-א-די) א מאטיוו, וואס בעשטעהט פון די טענער פון דעם געוועהנליכען טאנ־לייטער, אין וועלכע עס קומען ניט אריין קיין האלבע טענער.

diaton'ic scale (דאי-ע-טאנ'-איק סקייל) א געוועהנליכער טאנלייטער [פון גאנצע טענער].

diat'onous *a.* (דאי-עט'-א-נאס) וואס ציהט זיך פון פארענט נאך הינטען; וואס ציהט זיך ארויס פון ביידע זייטען.

di'atribe *n.* (דאי'-ע-טראיב) אן אויס־פיהרליכע אבהאנדלונג; א ביטערע קרי־טיק; שימפפעריי.

di'atribist *n.* (דאי'-ע-טראי-ביסט) איי־נער וואס שרייבט אויספיהרליכע אבהאנד־לונגען; איינער וואס פאלט אן, קריטי־קירט בייז אדער שימפפט.

dib *v.* and *n.* (דיב) לייכט ארייינלא־זען א ווענטקע אין וואסער; אן אויס־הוילונג, א פערטיעפונג אין דער ערד; דאס ארייינלאזען לייכט די ווענטקע אין וואסער.

dib'ber *n.* (דיב'-ער) א פלאנץ־שטאק [אזא נעצייג וואס ווערט געברויכט צו מאכען לעכער אין דער ערד, וואו מען פער־זייהט אדער פערפלאנצט עפעס]; א געצייג וואס ווערט געברויכט אין די שאכ־טען צו מאכען לעכער.

dib'ble *n.* and *v.* (דיבל) א פלאנץ־שטאק [א געצייג וואס ווערט געברויכט צו מאכען לעכער אין דער ערד, וואו מען פערזייהט אדער פערפלאנצט עפעס]; פערפלאנצען אדער פערזייהען מיט דער הילף פון א פלאנץ־שטאק; לייכט אריינ־לאזען די ווענטקע אין וואסער [ביי פיש־פאנגג].

dib'bler *n.* (דיב'-לער) איינער אדער עטוואס וואס מאכט אין דער ערד לעכער צו פערזייהען אדער פערפלאנצען עפעס.

dibs *n.* (דיבז) א שפיעל אין צייכענס, א קינדער־שפיעל, וואס בעשטעהט אין דעם, וואס מען ווארפט קליינע ביינדלעך פון שעפסענע פיסלעך אדער שטיינדלעך און מען כאפט זיי אויף פריהער אויף איין זייט פון דער האנד [אויף דער דלאניע] און נאכדעם אויף דער צווייטער; א סי־רופ פון וויינטרויבען־זאפט אדער פון טייטלען־זאפט.

dib'stone *n.* (דיב'-סטאון) א ביינדעל אדער שטיינדעל אין דעם קינדערשען צייכען־שפיעל; דער צייכען־שפיעל. ז. *dibs*

dica'cious *a.* (די-קיי'-שאס) סאטיריש, בייסענד, פעפערדיג.

di'cast *n.* (דאי'-קעסט) אין אלט־גרי־כענלאנד — איינער פון די 6000 בירגער, וועלכע מען פלעגט לויט'ן גורל אויסקלייי־בען יעדען יאהר אלס פאלקס־ריכטער [אין דער שטאדט אטהען].

dice *n.* and *v.* (דאיס) ווירפלעך אדער די ביינדלעך פון ווירפעל־שפיעל; דאס ווירפעל־שפיעל; שפיעלען אין ווירפלעך; פאנאנדערשניידען אין קוביקעס אדער קוואדראטען; צונעהען געשטריקטע אדער אויסגענעהטע צייג צו די פאלעס פון א קלייד אדער מאנטעל; בעציערען מיט גע־שטריקטע אדער אויסגענעהטע צייג.

dice'-box *n.* (דאיס-באקס) דער וויר־פעל־בעכער [אזא צילינדריש קעסטעלע, פון וועלכען מען ווארפט ארויס די שפיעל־ווירפעל ביים שפיעלען]; דער איזאלאטאר [איינע פון די גלעזערנע אדער פארצעליי־ענע קעפלעך, צו וועלכע מען פעסטיגט צו די טעלעגראפען־דראטען, וואס ציהען זיך איבער די סלופעס].

Dicen'tra *n.* (דאי-סענ'-טרא) א מין ניד־רינע צארטע און לאנג־לעבענדע גראזען. ביי וועלכע די בליהונג הענגט אראב אין דער פארם פון רויטליכע אדער געלבע הערצלעך.

Dicentra

diceph'alous *a.* (דאי-סעפ'-ע-לאס) צוויי־קעפיג, וואס האט צוויי קעפ אויף איין קערפער.

dice'-play'er *n.* (דאיס-פליי'-ער) איי־נער וואס שפיעלט אין ווירפלעך אדער ביינדלעך.

dichlamyd'eous *a.* (דאי-קלע-מיד'-אי-אס) אין באטאניק—וואס האט א צוויי־ענדיג בלומען־שיידעל [א פלאנצע, ביי וועלכער דער געשלעכטס־ארגאן בעשטעהט פון א בלומען־שיידעל, וואס ענטהאלט אין זיך אי דאס גרינע בעכערעל אי דאס רויטע קריינדעל פון דער בלום].

dichlo'rid *n.* (דאי-קלאו'-ריד) דאפעל־כלאר־זאלץ.

dichot'omize *v.* (דאי-קאט'-א-מאיז) צושניידען אדער פאנאנדערטיילען אין צווייען; צוטיילען פארווייז; איינגעטיילט ווערען פארווייז.

dichot'omous *a.* (דאי-קאט'-א-מאס) וואס איז שייך צו א פאר, וואס בעשטעהט פון א פאר; צוטיילט אין צווייען.

dichot'omously *adv.* (דאי-קאט'-א-מאס-לי) דורך צוטיילען פארווייז.

dichot'omy *n.* (דאי-קאט'-א-מי) דאס צושניידען אין צוויי; דאס פאנאנדערטיי־לען פארווייז; אין לאגיק — די צוטיי־לונג פון א קלאס אין צוויי אונטער־קלאסען, וואס איי־נער איז דער היפוך פון צווייטען [ווי למשל, אלע מענשען קענען ווערען צו־טיילט אויף צוויי טיילען: שעהנע און נים שעהנע]; דער צושטאנד פון דער לבנה ווען זי ווייזט זיך ארויס נור א האל־בע; די צווייגונג פון פלאנצען, וועלכע בילדען זיך אויס אין דער פארם פון גאפ־לען [ז. איל.].

Dichotomy

di'chroism *n.* (דאי'-קרא-איזם) דיכרא־איזם [די ערשיינונג פון געוויסע מי־נעראלען ארויסצואווייזען פערשיעדענע קא־לירען, ווען מען האלט זיי פאר'ן אויג אין פערשיעדענע ריכטונגען].

dichromat'ic *a.* (דאי-קרא-מעט'-איק) וואס האט צוויי קאלירען.

dichro'matism *n.* (דאי-קראו'-מע-טיזם) דאס האבען אדער ארויסווייזען זיך אין צוויי בעזונדערע קאלירען.

dichro'mic *a.* (דאי-קראו'-מיק) וואס זעהט נור צוויי קאלירען; וואס איז שייך צו צוויי קאלירען.

di'chroscope *n.* (דאי'-קרא-סקאופ) אן אינסטרומענט צו מעסטען אדער פרובירען דאס דיכראאיזם פון קריסטאלען. ז. *dichroism*

di'cing *n.* (דאי'-סינג) דאס שפיעלען אין ביינדלעך.

di'cing-house *n.* (דאי'-סינג-האוס) דאס שפיעל־הויז [א פלאץ וואו מען שפיעלט אויף געלד אין קארטען, אין ביינדלעך א. ד. ג.].

dick'ens *n.* (דיק'-ענס) טייוועל!

dick'er *n.* (דיק'-ער) קליין־האנדעל דורך אויפקויפען מציאות און בייטען סחורות אויף סחורות.

dick'ey *n.* (דיק'-אי) א לעדערנער פאר־טוך; א קינדערש גאווער־פארטוכעל; א מאנישקע; דער פלאץ אין א קארעטע, וואו עס זיצט דער לאקיי אדער אן אנדער דיענער.

dick'y *n.* (דיק'-אי) א לעדערנער פארטיך; קינדעריש נאַווער פארטיכער; א מאַנישקע; דער פלאַץ אין א קארעטע, וואו עס זיצט דער לאַקיי אדער אן אנדער ריגנער.

dick'y-bird *n.* (דיק'-אי-בוירד) א קליין פויגעלע.

di'clinate *a.* (דאַי' קלי נייט) ז. *diclinic*

diclin'ic *a.* (דאַי-קלינ'-איק) וואס צוויי פון די זיך שניידענדע אקסען זיינען שרעג [ווענען געוויסע קריסטאַלען].

di'clinous *a.* (דאַי'-קלי-נאַס) מיט אבגעטיילטע געשלעכטס־ארגאנען [ווענען פלאַנצען וואס דער מענליכער ארגאן און דער ווייבליכער געפינען זיך ניט אין איין בלום]; וואס צוויי פון די זיך שניידענדע אקסען זיינען שרעג [ווענען געוויסע קריסטאַלען].

dicoc'cous *a.* (דאַי-קאַק'-אַס) צוויי־קערניג [ווענען פרוכט וואס האבען דאפעלטע זאמען־קערענדלעך].

dicotyle'don *n.* (דאַי-קאַט-אי-לי'-דאַן) א פלאַנצע וואס האט צוויי זאמען־הילזען.

dicotyle'donous *a.* (דאַי-קאַט-אי-לי'-דאַנ-אַס) וואס האט צוויי זאמען־הילזען [ווענען געוויסע פלאַנצען].

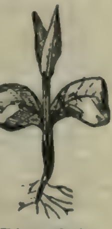
Dicotyledonous Plant

dicrot'ic *a.* (דאַי-קראַט'-איק) וואס שלאַגט דאפעלט [ווענען דעם פולס, ווען ער שלאַגט צוויי מאל אין דער צייט ווען דאס הארץ שלאַגט איין מאל].

dic'rotism *n.* (דיק'-ראַ-טיזם) דאס שלאַגען דאַפעלט [ווענען פולס]. ז. *dicrotic*

dic'rotous *a.* (דיק'-ראַ-טאַס) ז. *dicrotic*

dic'tate *n. and v.* (דיק'-טייט) 1. דיקטירען, זאגען וואס צו שרייבען; זאגען וואס צו טהאן; 2. בעפעהלען; פארשלאַגען; א פארשלאַג; א בעפעהל.
1. He dictated a letter. 2. Don't dictate to me how to do it.

dicta'tion *n.* (דיק-טיי'-שאַן) דאס דיקטירען. ז. *dictate*

dicta'tor *n.* (דיק-טיי'-טאַר) א דיקטאַטאר, אן אונבעשרענקטער הערשער אדער בעפעהל־האבער.

dictato'rial *a.* (דיק-טיי-טאָו'-רי-על) דיקטאַטאריש, אונבעשרענקט אין מאכט, בעפעהלעריש; וואס איז שייך צו א דיקטאַטאר; דאגמאַטיש, ווי פארגעשריבען, ווי נעהייסען.

dictato'rially *adv.* (דיק-טיי-טאָו'-רי-על-אי) אויף דעם אופן פון א דיקטאַטאר; לויט דער דאגמא, לויט ווי פארגעשריבען; לויט בעפעהל.

dictato'rialness *n.* (דיק-טיי-טאָו'-רי-על-נעס) דאס זיין דיקטאַטאריש.

dicta'torship *n.* (דיק-טיי'-טאַר-שיפּ) דער אמט פון א דיקטאַטאר אדער אונבעשרענקטען בעפעהלס־האבער.

dicta'tress *n.* (דיק-טיי'-טרעס) א דיקטאַטארין, אן אונבעשרענקטע בעפעהלס־האבערין.

dicta'trix *n.* (דיק-טיי'-טריקס) ז. *dictatress*

dic'tion *n.* (דיק'-שאַן) די דיקציע, דער אויסדרוק, דער סטיל פון ריידען.

dictiona'rian *n.* (דיק-שאַ-ניי'-רי-ען) א פערפאסער פון א ווערטערבוך.

dic'tionary *n. and a.* (דיק'-שאַן-איי-רי) א ווערטערבוך; וואס איז שייך צו א ווערטערבוך.

dic'tum *n.* (דיק'-טאַם) אן אויסשפרוך, א מיינונג, א בעהויפּטונג; א שפריכווארט; א מיינונג פון א ריכטער ווענען א פונקט וועלכער איז ניט דער עיקר פון דער פראַגע וואס ווערט פערהאנדעלט און האט ניט צו טהאן מיט דער ענדגילטיגער ענטשיידונג; א מיינונג פון א ריכטער, וואס איז אבער דאך ניט קיין אורטייל.

did (דיד) געטהאן. ז. *do*

didac'tic *n. and a.* (די-דעק'-טיק) בעלעהרענד; אן אבהאנדלונג ווענען בילדונג אדער ערציהונג.

didac'tical *a.* (די-דעק'-טי-קעל) בעלעהרענד.

didac'tically *adv.* (די-דעק'-טי-קעל-אי) אויף א בעלעהרענדען אופן.

didacti'cian *n.* (דיד-עק-טיש'-ען) איינער וואס אונטערריכטעט, איינער וואס בעלעהרט; איינער וועלכער שרייבט בעלעהרענד.

didac'ticism *n.* (די-דעק'-טי-סיזם) דאס זיין בעלעהרענד; דאס בעלעהרען.

didac'tics *n.* (די-דעק'-טיקס) די קונסט פון אונטערריכט און ערציהונג.

didac'tyl *n. and a.* (דאַי-דעק'-טיל) וואס האט צוויי פינגער; וואס האט צוויי פוס־פינגער; א חיה וועלכע האט נור צוויי פינגער אין א פוס.

didac'tyle *n. and a.* (דאַי-דעק'-טיל) ז. *didactyl*

didac'tylous *a.* (דאַי-דעק'-טי-לאַס) וואס האט צוויי פינגער; וואס האט צוויי פוס־פינגער.

did'apper *n.* (דיד'-עפּ-ער) דער טויכער [אזא פויגעל וואס האט די געוואוהנהייט זיך צו טוקען אין וואסער].

didas'calar *a.* (די-דעס'-קע-לאַר) בעלעהרענד.

didascal'ic *a.* (די-דעס-קעל'-איק) ז. *didascalar*

did'der *v.* (דיד'-ער) שוידערען, ציטערען [פון קעלט].

did'dle *v.* (דידל) זיך וואקלען [ווי א קינד געהט]; אבנארען, בעשווינדלען.

did'dler *n.* (דיד'-לער) א שווינדלער.

Didel'phia *n.* (דאַי-דעל'-פי-א) א מין קליינע חיות וואס די נקבות פון זיי האבען צוויי מוטער־לייבער.

didel'phian *a.* (דאַי-דעל'-פי-ען) וואס איז שייך צו די חיות וואס די נקבות פון זיי האבען צוויי מוטער־לייבער.

didel'phic *a.* (דאַי-דעל'-פיק) ז. *didelphian*

didel'phoid *a.* (דאַי-דעל'-פאָיד) דאַפעלט [ווענען די מוטער־לייבער פון געוויסע חיות]. ז. *Didelphia*

didel'phys *n.* (דאַי-דעל'-פיס) א ראַיז מיט צוויי מוטער־לייבער.

didn't (דידנט) אן אבקירצונג פון *did not* [ניט געטהאן].

di'do *n.* (דאַי'-דאָו) א שטיקע, א שפּיצעל.

didst (דידסט) דו האסט געטהאן. ז. *do*

did'ymous *a.* (דיד'-אי-מאַס) וואס וואקסט פּארווייז אדער אין צווילינגס.

Didyna'mia *n.* (דיד-אי-ניי'-מי-א) דער מין פלאַנצען וואס האבען צוויי לענגערע און צוויי קירצערע שטויב־פעדעם.

didyna'mian *a.* (דיד-אי-ניי'-מי-ען) ז. *didynamous*

didynam'ic *a.* (דיד-אי-נעמ'-איק) ז. *didynamous*

didyn'amous *a.* (דאַי-דינ'-ע-מאַס) אין צוויי אונגלייכע פּארען [ווענען פלאַנצען וועלכע האבען צוויי אונגלייכע פאר שטויב־פעדעם].

die *n. and v.* (דאַי) שטאַרבען; פערגעהן; דארען; פערוועלקען; אויסקימען; אויסגעהן; א ווערפעל [צום שפּילען]; דאס גליק, דער מזל; א מינץ־שטעמפּעל; א שטעמפּעל צום אויסדריקען געגענשטענדע, מאַשינען־טיילען, געצייג א. ד. ג. פון מעטאַל; א געצייג צום שניידען גווינטען פאר א שרויב; שטעמפּלען, אויסדריקען מיט א שטעמפּעל.

die away' (דאַי ע-הוויי') אבשטאַרבען; אויסגעהן; זיך שמעלצען פון נחת.

die'-away' *a.* (דאַי'-ע-הוויי') אויסגעהענדיג; זיך שמעלצענדיג [פאר נחת].

dieb *n.* (דיעב) אזא ווילדער הונד [געפינט זיך אין נארד אפריקא].

die'-back *n.* (דאַי'-בעק) אזא קראַנקהייט פון בוימער, פון וועלכער זייערע שפּיצען דארען אב.

die by the sword (דאַי באַי טהי סאָורד) פאַלען אין מלחמה.

die'dral *a.* (דאַי-אי'-דרעל) ז. *dihedral*

die game (דאַי גיים) שטאַרבען ווי א העלד; זיך ניט אונטערגעבען ביז צו לעצט.

diege'sis *n.* (דאַי-אי-דזשיע'-סיס) דער טייל פון א רעדע, וואו עס ווערען איבערגעגעבען די פאַקטען.

die hard (דאַי הארד) שטאַרבען ווי א העלד; זיך נים אונטערגעבען ביז צו לעצט; זיך לאַנג מאַטערען מיט'ן טויט, האבען א לאַנגע גסיסה, האבען א שווערען טויט.

die in har'ness (דאַי אין הא'ר'-נעס) פאַלען אין די האַלאַבלעס [שטאַרבען ביי דער ארבייט].

die in one's shoes (דאַי אין הוואַנז שוּהז) שטאַרבען אויף דער תליה.

die in the last ditch (דאַי אין טהי לעסט דיטש) קעמפפען ביז צום לעצטען אטהעם־צוג.

die is cast (דאַי איז קעסט) דער גורל איז געווארפען, דער שיקזאל איז בעשלאָסען.

dielec'tric *n. and a.* (דאַי-אי-לעק'-טריק) דיעלעקטריש, וואס לאָזט ניט דורך קיין עלעקטריציטעט [ווענען שטאָפען וואס לאָזען ניט דורך קיין עלעקטריציטעט אויסער דורך אינדוקציאן]; א שטאָף וואס לאָזט ניט דורך קיין עלעקטריציטעט אויסער דורך אינדוקציאן [ווי גלאָז, טרוקענע ריינע לופט א. ד. ג.].

Di'el's but'ter pear (דאַי'-עלז באַט-ער פּעהר) אזא מין ווייכע בארנע וועלכע ווערט קולטיווירט אין אמעריקא. ז. איל. *"Cultivated Fruits"*

Dieme'nia *n.* (די-מי'-ני-א) א מין גיפּטיגע שלאַנגען.

die off (דאַי אָף) ניך אויסשטאַרבען.

die out (דאַי אוט) אויסגעהן [פון די כוחות]; אבשטאַרבען.

di'er *n.* (דאַי'-ער) איינער וואס האלט ביים שטאַרבען.

dier'esis *n.* (דאַי-ער'-ע-סיס) ז. *diæresis*

die'-sink'er *n.* (דאַי'-סינק'-ער) איינער וואס גראַווירט מעטאַלענע שטעמפּלען.

di'esis *n.* (דאַי'-ע-סיס) א צייכען אין מוזיק, וואס ווייזט, אז א טאָן דארף געהעכערט ווערען אויף א דריטעל אדער א פיערטעל טאָן; אין דרוקעריי דער צייכען ‡.

die'-stock *n.* (דאַי'-סטאַק) א גווינט־

שניידער, א שניידעזן [א אינסטרומענט צו מאכען שרויבען (גווינטען)].

Die-stock

di'et *n. and v.* (דאי'-עט) נאהרונג; קעסט; דיעטע [בעשטימטע נאהרונג, א בעשטימטע נאהרונגס-סיסטעם]; א זיצונג פון א געזעצגעבענדער, אדמיניסטראטיווער אדער רעליגיעזער קערפערשאפט; בעשטימען א נאהרונגס-סיסטעם; זיך שפייזען לויט א בעשטימטער דיעטע; עסען; זיך שפייזען.

dieta'rian *n. and a.* (דאי-אי-טיי'-רי-ען) איינער וואס האלט זיך אן א געוויסער דיעטע [בעשטימטע נאהרונגס-סיסטעם]; דער דיעטעטיקער [איינער וואס דענקט, אז דאס רעגולירען פון דער נאהרונג איז זעהר וויכטיג פאר'ן געזונד]; וואס איז שייך צו א דיעטע; וואס איז שייך צו א זיצונג פון א געזעצגעבענדער, אדמיניסטראטיווער אדער רעליגיעזער קערפערשאפט.

di'etaries *n.* (דאי'-ע-טע-ריז) כללים פון א דיעטע [בעשטימטע נאהרונגס-סיסטעם]; א נאהרונגס-סיסטעם.

di'etary *a.* (דאי'-ע-טע-רי) 1. וואס איז שייך צו א דיעטע [בעשטימטע נאהרונגס-סיסטעם]; 2. וואס איז שייך צו א זיצונג פון א געזעצגעבענדער, אדמיניסטראטיווער אדער רעליגיעזער קערפערשאפט.

1. The doctor gave detailed **dietary** directions for the patients.

Di'etary Laws (דאי'-ע-טע-רי לאהז) דינים וועגען כשרות.

In our house the **Dietary Laws** are observed strictly.

di'et-bread *n.* (דאי'-עט-ברעד) פיין ברויט וואס מען נעברויכט געוועהנליך פאר קראנקע.

di'et-drink *n.* (דאי'-עט-דרינק) גע-טרענקע, וועלכע ענטהאלטען מעדיצינען.

di'eter *n.* (דאי'-ע-טער) איינער, וואס שפייזט זיך נאך א בעשטימטער דיעטע [נאהרונגס-סיסטעם]; איינער, וואס בע-שטימט א דיעטע אדער גרייט צו שפייז לויט א בעשטימטער דיעטע.

dietet'ic *a.* (דאי-אי-טעט'-איק) וואס איז שייך צו א דיעטע [נאהרונגס-סיס-טעם], הויפטזעכליך צו א דיעטע בע-שטימט פון א דאקטאר.

dietet'ical *a.* (דאי-אי-טעט'-אי-קעל) ז. *dietetic*

dietet'ically *adv.* (דאי-אי-טעט'-אי-קעל-אי) דורך א דיעטע [א בעשטימטע נאהרונגס-סיסטעם].

dietet'ics *n.* (דאי-אי-טעט'-איקס) דער טייל פון דער מעדיצינישער וויסענשאפט, וואס בעשעפטיגט זיך מיט דער רעגולירונג פון נאהרונג.

dietet'ist *n.* (דאי-אי-טעט'-איסט) איי-נער וואס לעגט פיעל געוויכט אויף דער נאהרונגס-סיסטעם [הויפטזעכליך וועגען א מעדיצינער].

die the death (דאי טהי דעטה) שטאר-בען אויף זיכער.

diet'ic *a.* (דאי-עט'-איק) וואס האט א שייכות מיט דער נאהרונגס-סיסטעם [וועגען קראנקהייטען].

diet'ical *a.* (דאי-עט'-אי-קעל) ז. *dietic*

di'etine *n.* (דאי'-ע-טין) א ראיאן-צוזא-מענפאהר. ז. *diet*

di'eting *n.* (דאי'-ע-טינג) דאס שפייזען, דאס נאהרען זיך; דאס שפייזען אדער נאהרען לויט א בעשטימטער דיעטע [נאה-רונגס-סיסטעם].

di'etist *n.* (דאי'-ע-טיסט) איינער וואס גיט זיך אב מיט'ן שטודיום וועגען דער ווירקונג פון נאהרונג.

di'et-kitch'en *n.* (דאי'-עט-קיטש'-ען) אן אנשטאלט [געוועהנליך אונטער דער אויפזיכט פון א האספיטאל] פאר צוגריי-טען און פאנאנדערטיילען פאסיגע שפיי-זען פאר ארימע קראנקע.

die with shame (דאי הוויטה שיים) אויסגעהן פון בושה, שטארבען פאר שאנדע.

dif'fer *v.* (דיפ'-ער) זיך אונטערשיידען; זיין פערשיעדען; ניט איבעראיינשטימען; בעשטרייטען, קומען אין צוזאמענשטויס.

dif'ference *n. and v.* (דיפ'-ע-רענס) פערשיעדענהייט; אונטערשיעד; דאס זיין ניט איבעראיינשטימינג; שטרייט, שטרייטיגקייט, מחלוקה; דער שטרייט-פונקט; די שטרייט-אורזאכע; די צאהל, וואס מען קריעגט, ווען מען נעהמט אראב איין צאהל פון א צווייטער [ביי חסור]; דיפערענץ [אין דיפערענציאל-רעכנונג — דער צוואוואוקס פון א גרעסע, וועלכע איז אבהענ-גיג פון א צווייטער, פערענדערליכער גרע-סע, ווען דיזע צווייטע ווערט פערגרעסערט מיט אן איינהייט. ז. *differential*]; אין לאגיק — דאס כאראקטעריסטישע, דאס איינענטימליכע, וואס אונטערשיידעט די גאטונג פון דעם מין [ז. *differentia*]; אויף דער בערזע — דער אונטערשיעד צווישען דעם פרייז פון ווערטה-פאפיערען, ווען זיי ווערען פערקויפט, און זייער פרייז, ווען זיי ווערען אבגעליפערט; מא-כען פערשיעדען; אונטערשיידען.

dif'ferent *a.* (דיפ'-ע-רענט) פערשיע-דען, בעזונדער, אנדערש; איינינע, פיעלע.

differen'tia *n.* (דיפ-ע-רענ'-שי-א) אין לאגיק — דאס כאראקטעריסטישע אדער דאס איינענטימליכע וואס אונטערשיידעט די גאטונג פון דעם מין [ווי למשל, די שווארצע הויט וואס אונטערשיידעט די גא-טונג "נעגערס" פון דעם מין "מענשען"].

differen'tiable *a.* (דיפ-ע-רענ'-שי-עבל) וואס קען אונטערשיידעט ווערען.

differen'tial *n. and a.* (דיפ-ע-רענ'-שעל) וואס צייגט אדער מאכט אן אונ-טערשיעד; וואס צייכענט אויס; בעזונ-דער, ספעציעל; וואס איז שייך צו דעם אונטערשיעד פון צוויי צאהלען, וועלן איינע ווערט ארונטערגענומען פון דער צווייטער [אין חסור]; אין דיפערענ-ציאל-רעכנונג — וואס איז שייך צו א די-פערענציאל; א דיפערענציאל, אן אונ-ענדליך קליינער אונטערשיעד צווישען צוויי ווערטהען פון א פערענדערליכער [וואריאבלער] גרעסע אדער קוואנטיטעט [ווען צוויי אדער מעהרערע קוואנטיטע-טען אדער גרעסען זיינען אבהענגיג איי-נע פון דער אנדערער און שטעהען אין אזא שייכות, אז ווען עס ענדערט זיך דער ווערטה פון איינער, ענדערט זיך אין א געוויסער פראפארציע אויך דער ווערטה פון דער צווייטער אויף אזא אופן, אז דער אונטערשיעד צווישען זיי ווערט אלץ קלענער און קלענער און דערנעהנטערט זיך צו נול — דאן איז דיזער אונענדליך קליינער אונטערשיעד, וואס איז נאהנט צו נול אבער דאך ניט גלייך נול, א די-פערענציאל].

differen'tial cal'culus (דיפ-ע-רענ'-שעל קעל'-קיו-לאס) דיפערענציאל-רעכנונג [דער טייל אין מאטעמאטיק, וואס פער-נעהמט זיך מיט דיפערענציאל-פונקציע-נען, ד. ה. מיט די בעציהונגען פון פער-ענדערליכע גרעסען אדער קוואנטיטעטען איינע צו דער אנדערער און זייער אב-הענגיגקייט איינע פון דער אנדערער].

differen'tial coeffi'cient (דיפ-ע-רענ'-שעל קאו-ע-פיש'-ענט) דער דיפע-רענציאל קאעפיציענט [אין דיפערענציאל-רעכנונג — דאס פערהעלטניס פון דעם צוואוואוקס פון א גרעסע, וועלכע איז אב-הענגיג פון א צווייטער פערענדערליכער גרעסע, ווען דיזע צווייטע ענדערט זיך אום עפעס].

differen'tial du'ty (דיפ-ע-רענ'-שעל דיו'-טי) ז. *discriminating duty*

differen'tial equa'tion (דיפ-ע-רענ'-שעל אי-קהוויי'-שאן) א דיפערענ-ציאל-גלייכונג [א מאטעמאטישע גלייכונג, וועלכע דריקט אויס א בעציהונג צווישען די אונענדליך קליינע דיפערענצען פון פערענדערליכע גרעסען אדער קוואנטיטע-טען, וועלכע זיינען אבהענגיג איינע פון דער אנדערער].

differen'tial gear (דיפ-ע-רענ'-שעל גיער) א קאמבינאציאן פון צאהן-רעדער פון פערשיעדענער גרויס אדער פון פער-שיעדענער צאהל צייהנער, דורך וועלכע עס ווערען ערהאלטען בעוועגונגען פון פערשיעדענע געשווינדיגקייטען.

differen'tially *adv.* (דיפ-ע-רענ'-שעל-אי) דורך אונטערשיידונגען; אבטיי-לענדיג בעזונדער; דורך דיפערענציאציאן, דורך דיפערענציאל-רעכנונג.

ז. *differentiation*

differen'tial mo'tion (דיפ-ע-רענ'-שעל מאו'-שאן) דיפערענציאלע בעוועגונג [א בעוועגונג, וואו איין טייל פון א מע-כאניזם לויפט מיט א געשווינדקייט, וואס איז גלייך צו דער דיפערענץ צווישען די געשווינדיגקייטען פון אנדערע צוויי בע-וועגליכע טיילען פון'ם מעכאניזם, מיט וועלכע ער (דער טייל) איז פערבונדען].

differen'tial pump (דיפ-ע-רענ'-שעל פאמפ) א דיפערענציאל פומפע [אזא דאמפף-פומפע וואס דער פערברויך פון דאמפף ווערט פון זיך קאנטראלירט לויט דער שווערקייט פון דער ארבייט וואס די פומפע דארף טהאן].

differen'tial quo'tient (דיפ-ע-רענ'-שעל קהואו'-שענט) ז. *differential coefficient*

differen'tial scale (דיפ-ע-רענ'-שעל סקייל) א דיפערענציאל וואג [אזא פינקט-ליכע וואג].

differen'tial thermom'eter (דיפ-ע-רענ'-שעל טהער-מאמ'-ע-טער) א די-פערענציאל טערמאמעטער [א זעהר פינקטליכער טער-מאמעטער].

Differential thermometer

differen'tiate *n. and v.* (דיפ-ע-רענ'-שי-אייט) מא-כען פערשיעדען; מאכען אן אונטערשיעד; ווערען פערשיעדען; געפינען דעם אונטערשיעד; אין ביאלא-גיע — ענטוויקלען פערשיע-דענהייטען אין געבוי פון קערפער; מאכען פערשיע-דען דורך ענדערונגען; אין מאטהעמאטיק — געפינען דעם דיפערענציאל אדער דעם דיפערענציאל קאעפיציענט; א די-פערענציאל קאעפיציענט. ז. *differential coefficient*

differentia'tion *n.* (דיפ-ע-רענ-שי-איי׳-שאן) דאס בילדען זיך פון אונטערשיידע אדער די אונטערשיידע גופא. וואס דיענען אלס גרונד פאר דער צוטיילונג אין גאטונגען; די איינטיילונג אין גאטונגען; אין ביאלאגיע — א שטופענווייזע ענדערונג אין דעם געבוי פון קערפער; אין לאגיק — דאס אונטערשיידען, דאס אבטיילען לויט כאראקטעריסטיישע אייגענשאפטען; אין דיפערענציאל־רעכנונג — דאס אויסגעפינען דאס פערהעלטניס, לויט וועלכען עס ענדערט זיך א גרעסע, וועלכע איז אבהענגיג פון א צווייטער פערענדערליכער גרעסע, ווען דיעזע צווייטע ענדערט זיך אום עפעס.

dif'ferently *adv.* (דיפ׳-ע-רענט-לי) פערשיעדענארטיג; אויף א פערשיעדענעם אופן.

dif'ferentness *n.* (דיפ׳-ע-רענט-נעס) דאס זיין פערשיעדען.

dif'fering *a.* (דיפ׳-ע-רינג) ניט עהנליך, אנדערש, פערשיעדען; ניט איבעראיינשטימענד, שטרייטענד.

dif'feringly *adv.* (דיפ׳-ע-רינג-לי) אויף א פערשיעדענעם אופן.

dif'ficult *a. and v.* (דיפ׳-אי-קאלט) שווער [צו פערשטעהן, צו ערקלערען, צו טהאן, צו בעפרידיגען, צו איבערציינגען, איבערצוריידען א. ד. ג.]; פול מיט שוועריגקייטען; בריינגען אין פערלעגענהייט; מאכען שוועריגקייטען.

dif'ficultly *adv.* (דיפ׳-אי-קאלט-לי) מיט שוועריגקייטען; שווערליך.

dif'ficulty *n.* (דיפ׳-אי-קאל-טי) שוועריגקייט; פערלעגענהייט; שטערונג; ווידערשטאנד, צוזאמענשטויס.

dif'fidence *n.* (דיפ׳-אי-דענס) דאס אונצוטרויען צו זיך, דאס ניט גלויבען אין זיך, די ניט זיכערהייט אין זיך; בעשיידענהייט, שעמעוודיגקייט, צושראקענקייט, פערלארענקייט; דאס מיסטרויען.

dif'fident *a.* (דיפ׳-אי-דענט) אונצוטרויליך צו זיך זעלבסט; ניט זיכער אין זיך; בעשיידען, שעמעוודיג, צושראקען, פערלארען [אין האלטונג]; מיסטרויאיש.

dif'fidently *adv.* (דיפ׳-אי-דענט-לי) אויף א בעשיידענעם אדער צושראקענעם אופן; מיט ניט זיכערהייט אין זיך.

dif'fidentness *n.* (דיפ׳-אי-דענט-נעס) אונצוטרויליכקייט; דאס פערהאלטען זיך מיט פערדראכט.

dif'fluence *n.* (דיפ׳-לוה-ענס) פאנאנדערגיסונג [ווי פון א פליסיגקייט].

dif'fluent *a.* (דיפ׳-לוה-ענט) וואס גיסט זיך פאנאנדער [ווי א פליסיגקייט].

dif'form *a.* (דיפ׳-ארם) אונרעגעלמעסיג, ניט איינהייטליך; אויסערארדענטליך, פערקריפעלט; ניט גלייך, ניט עהנליך, פערשיעדען.

difformed' *a.* (די-פארמד׳) ז. *difform*.

diffor'mity *n.* (די-פאר׳-מי-טי) פערשיעדענהייט אין פארם; דאס זיין ניט איינהייטליך.

diffract' *v.* (די-פרעקט׳) אבזונדערען אין טיילען; זיך ברעכען, זיך בויגען [ווי שטראהלען].

diffrac'ted *a.* (די-פרעק׳-טעד) געבויגען אין ענטגעגענגעזעצטע ריכטונגען.

diffrac'tion *n.* (די-פרעק׳-שאן) די אבלענקונג, די ברעכונג פון ליכט־שטראהלען אדער פון קלאנגען.

diffrac'tive *a.* (די-פרעק׳-טיוו) וואס איז שייך צו דער אבלענקונג אדער צו דער ברעכונג פון ליכט־שטראהלען אדער קלאנגען; וואס פעראורזאכט די אבלענקונג אדער די ברעכונג פון ליכט־שטראהלען אדער קלאנגען.

diffrac'tively *adv.* (די-פרעק׳-טיוו-לי) דורך ברעכונג [ווענען ליכט־שטראהלען אדער קלאנגען].

diffrangibil'ity *n.* (די-פרענ-דושי-ביל׳-אי-טי) דאס ברעכען זיך אדער דאס אבלענקען זיך פון שטראהלען אדער קלאנגען.

diffran'gible *a.* (די-פרענ׳-דושיבל) וואס קען זיך ברעכען אדער אבגעלענקט ווערען [ווי שטראהלען].

diffuse' *v.* (די-פיוז׳) פאנאנדערגיסען, פאנאנדערשפרייטען, פערברייטען, פאנאנדערווארפען; זיך פאנאנדערגיסען, זיך פאנאנדערשפרייטען, זיך פערברייטען.

diffuse' *a.* (די-פיוס׳) זיך אויסברייטענד; פאנאנדערגעשפרייט; פאנאנדערגעווארפען; צעשטרייט; ווייטלויפיג.

diffused' *a.* (די-פיוזד׳) פאנאנדערגעשפרייט, פאנאנדערגעווארפען; פאנאנדערגעגאסען; ניט קלאר בעשטימט, אהן קלארע, בעשטימטע ברעגעס [ווענען פארבען־צייכענס ביי חיות, פויגעל און אינזעקטען].

diffu'sedly *adv.* (די-פיו׳-זעד-לי) אויף א צושפרייטען שטייגער; ברייט פאנאנדערגעשפרייט; ווייט פערברייטעט; פאנאנדערגעגאסען; אויף א ניט קלארען שטייגער, מיט ניט קלאר בעשטימטע ברעגעס [ווענען פארבען־צייכענס ביי חיות, פויגעל און אינזעקטען].

diffu'sedness *n.* (די-פיו׳-זעד-נעס) דאס זיין ווייט פאנאנדערגעשפרייט.

diffuse'ly *adv.* (די-פיוס׳-לי) ווייטלויפיג, ברייט פאנאנדערגעשפרייט; אין פולען, גענוי, מיט איינצעלהייטען; אונרעגעלמעסיג און שיטער [ווענען פלעקען ביי אינזעקטען].

diffuse'ness *n.* (די-פיוס׳-נעס) דאס זיין פאנאנדערגעשפרייט; דאס זיין פיעל אדער ווייטלויפיג; דאס אויסברייטען זיך אין רעדען אדער שרייבען.

diffu'ser *n.* (די-פיו׳-זער) איינער אדער עטוואס וואס פערברייטעט אדער שפרייט פאנאנדער; אין פיזיק — אן אפאראט, וועלכער בעשטעהט פון א רייהע דינע מעטאל־פלאטען אבצוציהען די היץ פון א טערמא־עלעקטרישער באטאריי.

diffusibil'ity *n.* (די-פיו-זי-ביל׳-אי-טי) די נייגונג פון א גאז אדער פליסיגקייט אריינצודרינגען אין אן אנדער גאז אדער פליסיגקייט, די נייגונג זיך אויסצומישען.

diffu'sible *a.* (די-פיו׳-זיבל) וואס קען זיך פאנאנדערשפרייטען אדער אויסברייטען; ווענען פליסיגקייטען און גאזען — וואס קען אריינדרינגען אין אנדערע גאזען אדער פליסיגקייטען, אדער זיך אויסמישען.

diffu'sibleness *n.* (די-פיו׳-זיבל-נעס) ז. *diffusibility*.

diffusim'eter *n.* (דיפ-יו-סימ׳-ע-טער) ז. *diffusiometer*.

diffusiom'eter *n.* (די-פיו-סי-אמ׳-ע-טער) אן אפאראט צו בעשטימען די פעהיגקייט פון פערשיעדענע גאזען אריינצודרינגען איינער אין דעם אנדערען אדער זיך צונויפצומישען.

diffu'sion *n.* (די-פיו׳-זשאן) דאס פאנאנדערשפרייטען; דאס פאנאנדערשפרייטען זיך; דאס אויסברייטען; דאס אויסברייטען זיך; פערשפרייטונג; דאס אריינדרינגען פון איין פליסיגקייט אין דער צווייטער אדער פון איין גאז אין צווייטען, דאס אויסמישען זיך פון גאזען אדער פליסיגקייטען.

diffu'sion of gas'es (די-פיו׳-זשאן אוו געס׳-עז) דאס אריינדרינגען פון איין גאז אין צווייטען, ווען צוויי גאזען קומען אין בעריהרונג, דאס אויסמישען זיך פון גאזען.

diffu'sion of heat (די-פיו׳-זשאן אוו היעט) די אויסשפרייטונג אדער די אויסשטראמונג פון היץ.

diffu'sion of liq'uids (די-פיו׳-זשאן אוו ליק׳-הווידז) דאס אריינדרינגען פון איין פליסיגקייט אין דער צווייטער, ווען זיי קומען אין בעריהרונג, דאס אויסמישען זיך פון פליסיגקייטען.

diffu'sion of tax'es (די-פיו׳-זשאן אוו טעקס׳-עז) די טעאריע, אז די לאסט פון שטייערען זאל פאלען אויף דער גאנצער געזעלשאפט, ווי און אויף וואס די שטייערען זאלען ניט ארויפגעלעגט ווערען.

diffu'sive *a.* (די-פיו׳-סיוו) זיך צוגיסענדיג, זיך צושפרייטענדיג; זיך פערברייטענדיג; ווייטלויפיג, פערברייטעט.

diffu'sively *adv.* (די-פיו׳-סיוו-לי) אויף א ווייטלויפיגען שטייגער; דורך פערשפרייטען זיך; אין אלע ריכטונגען.

diffu'siveness *n.* (די-פיו׳-סיוו-נעס) ז. *diffuseness*.

diffu'sor *n.* (די-פיו׳-זאר) ז. *diffuser*.

dig *n. and v.* (דיג) גראבען, איינגראבען, אויסגראבען, דורכגראבען; פיעל לערנען; א שטויס טהאן אין די ריפען; א שטויס, א קלאפ, א שטורך; איינער וואס לערענט פיעל.

dig a badg'er (דיג ע בעדזש׳-ער) בריינגען אויף זיך אליין צרות.

dig'amist *n.* (דיג׳-ע-מיסט) אן אלמן אדער אלמנה וואס האט חתונה צום צווייטען מאל.

dig'amous *a.* (דיג׳-ע-מאס) וואס איז שייך צו א צווייטער הייראט [פון אן אלמן אדער אלמנה].

dig'amy *n.* (דיג׳-ע-מי) די צווייטע הייראט [פון אן אלמן אדער אלמנה].

digas'tric *n. and a.* (דאי-געס׳-טריק) צוויי־בייכיג, וואס בעשטעהט פון צוויי פליישיגע טיילען מיט א דינעם, הארטען, עלאסטישען שטאף צווישען זיי [ווענען מוסקעלען]; דער מוסקעל פון דעם אונטערשטען קיהנביין.

digas'tricus *a.* (דאי-געס׳-טרי-קאס) דער צוויי־בייכיגער מוסקעל. ז. *digastric*.

dig down (דיג דאון) אונטערגראבען, שטירצען.

dig'enous *a.* (דידזש׳-ע-נאס) וואס איז שייך צו צווייערליי געשלעכטער; וואס שטאמט פון צוויי געשלעכטער [אין געגענזאץ צו בעשעפענישען וואס פערשפרייטען זיך דורך אבשפאלטונג].

Di'gest *n.* (דאי׳-דזשעסט) דער אלט־רוימישער געזעץ־קאדעקס, איינגעארדענט פון דעם אימפעראטאר יוסטיניאן [אין 6טען יאהרהונדערט].

di'gest *n.* (דאי׳-דזשעסט) א זאמלונג, א קאמפילאציע, א בעשרייבונג, א קצור אדער אן איינארדנונג פון ליטערארישע, וויסענשאפטליכע אדער יורידישע מאטעריאלען.

digest' *v.* (די-דזשעסט׳) פערדייען;

פערדייט ווערען [וועגען שפייזען]; איינטיילען אין אבטיילונגען אדער קלאסען; איינארדנען; איבערלעגען, נאכדענקען, דורכדענקען; געדולדיג איבערטראגען [בעליידיגונגען, צרות, ליידען א. ד. ג.]; אין כעמיע — דורכקאכען.

diges'tedly *adv.* (די-דזשעס'-טעד-לי) אויף א גוט=איינגעארדענטען שטייגער.

diges'ter *n.* (די-דזשעס'-טער) איינער וואס פערדייט [שפייז]; עטוואס וואס העלפט צו פערדייען; איינער וואס אנאליזירט אדער ברייננט אין ארדנונג [ליטערארישע, וויסענשאפטליכע און יורידישע מאטעריאלען]; א כעמישער אפאראט צום קאכען.

digestibil'ity *n.* (די-דזשעס-טי-ביל'-אי-טי) פערדייליכקייט, דאס זיין פערדייליך.

diges'tible *a.* (די-דזשעס'-טיבל) פערדייליך, וואס קען פערדייט ווערען.

diges'tibleness *n.* (די-דזשעס'-טיבל-נעס) ז. *digestibility*.

diges'tion *n.* (די-דזשעס'-טשיאן) די פערדייאונג; די איינארדנונג; אין כעמיע — דאס דורכקאכען.

diges'tive *a. and n.* (די-דזשעס'-טיוו) וואס איז שייך צו פערדייאונג; וואס איז שייך צום כעמישען פראצעס פון איבערקאכען זאכען; וואס העלפט פערדייען; וואס איז שייך צום אנאליזירען אדער איינארדנען [ליטערארישע, וויסענשאפטליכע אדער יורידישע מאטעריאלען]; א מעדיצינישער מיטעל וואס העלפט דער פערדייאונג.

diges'tively *adv.* (די-דזשעס'-טיוו-לי) דורך פערדייאונג.

diges'tor *n.* (די-דזשעס'-טאר) ז. *digester*.

dig'gable *a.* (דיג'-עבל) וואס קען געגראבען ווערען.

Dig'ger *n.* (דיג'-ער) איינער פון די אינדיאנער אין קאליפארניא, נעווארא און אין די ארומיגע געגענדען אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא, וואס שפייזען זיך מעהרסטענטיילס מיט פלאנצען=ווארצלען.

dig'ger *n.* (דיג'-ער) איינער אדער עטוואס וואס גראבט; א גראב=געצייג.

dig'gers *n.* (דיג'-ערז) גרעבער=אינזעקטען. ז. *digger-wasp*.

dig'ger-wasp *n.* (דיג'-ער-הוואספּ) די גרעבער=וועספּע [אן אינזעקט, וועלכער לעגט זיינע אייעלעך אין גריבלעך אין דער ערד און בעזארגט יעדעס גריבעלע מיט טויטע אינזעקטען אלס נאהרונג פאר דער לארווא [ווערימעל] וואס דארף ארויסקומען פון די אייעלעך.

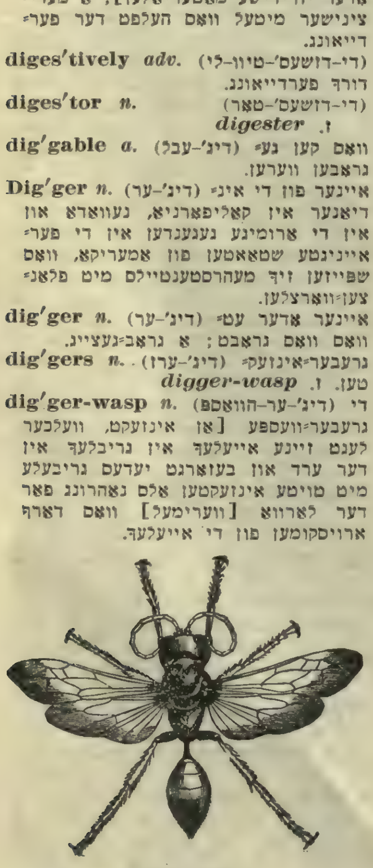

Digger-wasp

dig'ging *n.* (דיג'-אינג) דאס גראבען.

dig'ging-machine' *n.* (דיג'-אינג-מע-שין') א גראב=מאשין.

dig'gings *n.* (דיג'-אינגז) א מינען=געגענד; א געגענד, א פלאץ.

dight *v.* (דאיט) צורעכט מאכען, פארטיג מאכען, צוגרייטען, אברייניגען, בעציערען; ריין מאכען, גלאט מאכען.

dight'ly *adv.* (דאיט'-לי) שעהן, פרעכטיג.

dig in (דיג אין) איינגראבען, בעדעקען, איינהילען; זיך פערטיפען, זיך אריינטהאן.

dig'it *n.* (דידזש'-איט) א פינגער, די ברייט פון א פינגער; די פינגער=מאס [א לענגען=מאס פון 0.78 אדער אונגעפעהר ¾ צאל]; די אסטראנאמישע צאל [א צוועלפטעל פון דעם דיאמעטער פון דער זון אדער פון דער לבנה]; איינער פון די ערשטע 9 צאהלען [פון 1 ביז 9 איינשליסליך]; א ציפער.

dig'ital *n. and a.* (דידזש'-אי-טעל) וואס איז שייך צו א פינגער אדער א פינגער=מאס, וואס איז שייך צו אן אסטראנאמישער צאל אדער צו די ערשטע 9 צאהלען [ז. *digit*]; א פינגער; א קלאוויש [פון א פיאנא אדער עהנליכען שפיעל=אינסטרומענט]; דער לעצטער גליעד ביי די גליעדער=שפינען [ווי ביי סקארפיאנען].

Digita'lis *n.* (דידזש-אי-טיי'-ליס) דער פינגערהוט [א מין פלאנצען, ביי וועלכע די בליטהען בילדען זיך ווי א פינגערהוט ארום דעם שטענגעל. איינינע מינים ווערען געברויכט אין מעדיצין].

Digitalis

dig'itate *a.* (דידזש'-אי-טייט) וואס זיינען פינגערארטיג אדער וואס זעהען אויס ווי צושפרייטע פינגער [וועגען בלעטער, ווארצלען און קערפער=טיילען ביי חיות].

dig'itated *a.* (דידזש'-אי-טיי-טעד) ז. *digitate*.

dig'itately *adv.* (דידזש'-אי-טייט-לי) פינגערפערמיג אדער אין דער פארם פון צושפרייטע פינגער [וועגען בלעטער, ווארצלען און קערפער=טיילען ביי חיות].

digita'tion *n.* (דידזש-אי-טיי'-שאן) די צוטיילונג אין פינגערפערמיגע טיילען; דאס אננעהמען א פינגערארטיגע פארם אדער די פארם פון צושפרייטע פינגער.

dig'itiform *a.* (דידזש'-אי-טי-פארם) פינגערפערמיג, ווי צושפרייטע פינגער.

Digitig'rada *n.* (דידזש-אי-טיג'-רע-דא) טהיערע, וועלכע געהען אויף די פינגער, ניט אויף דער גאנצער פוס=זויל [פאדעשווע].

dig'itigrade *a.* (דידזש'-אי-טי-גרייד) וואס געהט אויף די פינגער, ניט אויף דער גאנצער פוס=זויל אדער פוס=פאדעשווע [וועגען חיות].

dig'itigradism *n.* (דידזש'-אי-טי-גריי-דיזם) דאס געהן אויף די פינגער, ניט אויף דער גאנצער פוס=זויל [וועגען חיות].

digito'rium *n.* (דידזש-אי-טאו'-רי-אם) א קליינער אינסטרומענט אין דער פארם פון א פיאנא, אויף וועלכען מען פראקטיצירט כדי צו ענטוויקלען די פינגער פאר פיאנא=שפיעלען.

di'glot *a.* (דאי'-גלאט) געברויכענדיג צוויי שפראכען; שרייבענדיג אדער רעדענדיג אין צוויי שפראכען; געשריבען אין צוויי שפראכען [וועגען א בוך, וואו דער טעקסט און די איבערזעצונג געפינען זיך צוזאמען].

di'glott *a.* (דאי'-גלאט) ז. *diglot*.

diglot'tic *a.* (דאי-גלאט'-איק) ז. *diglot*.

di'glyph *n.* (דאי'-גליף) א צוויי=שליץ [אין ארכיטעקטור — א בעציערונג, וואס בעשטעהט פון א דאפעלטען איינשניט].

dig'nified *a.* (דיג'-ני-פאיד) געעהרט, ערהויבען, פערנעהמענדיג א הויכען אמט, עדעל, ערהאבען, ערנסט, ווירדיג, ארויסרופענדיג אכטונג, עהרענפול, פארנעהם.

dig'nified cler'gy (דיג'-ני-פאיד קלויר'-דזשי) די העכערע גייסטליכע.

dig'nifiedly *adv.* (דיג'-ני-פאיד-לי) אויף א ווירדיגען, פארנעהמען אדער עהרענפולען שטייגער.

dig'nify *v.* (דיג'-ני-פאי) עהרען, מאכען פארנעהם, בעעהרען, פערעדלען, בעשיינען, בעציערען.

dig'nitary *n.* (דיג'-ני-טע-רי) איינער וואס האלט א הויכען אמט.

dig'nity *n.* (דיג'-ני-טי) א הויכער אמט, אן עהרען=שטעלע, א הויכער טיטול אדער ראנג; וויכטיגקייט, ווירדע; ערהאבענהייט, ערהאבענע, ווירדיגע, פארנעהמע אדער שטייפע האלטונג; דאס רעכט אויף אן עהרען=טיטול; איינער וואס האלט א הויכען אמט; אן עהרע, אן ערהויבונג אין אמט אדער ראנג.

dig'onous *a.* (דיג'-א-נאס) צוויי=ווינקעלדיג [וועגען פלאנצען].

dig out (דיג אוט) אויסגראבען, ארויסבעקומען מיט צרות.

dig o'ver (דיג או'-ווער) איבערגראבען, דורכגראבען, אונטערזוכען, זוכען.

di'gram *n.* (דאי'-גרעם) ז. *digraph*.

di'graph *n. and a.* (דאי'-גרעף) צוויי בוכשטאבען וואס בעצייכענען מיט זיך איין קלאנג [ווי די בוכשטאבען ***ea*** אין ***head*** אדער די בוכשטאבען "יע" אין "ליעבע"]; וואס איז שייך צו אדער וואס בעשטעהט פון אזעלכע צוויי בוכשטאבען.

digraph'ic *a.* (דאי-גרעפ'-איק) וואס איז שייך צו אדער וואס בעשטעהט פון צוויי בוכשטאבען, וואס בעצייכענען איין קלאנג. ז. *digraph*.

digress' *v.* (די-גרעס') אבווייכען פון דער בעשטימטער ריכטונג אדער פון דעם ריכטיגען פונקט; אראבגעהן פון דרך הישר; בעגעהן א פערברעכען.

digres'sion *n.* (די-גרעש'-אן) אבווייכונג פון דער בעשטימטער ריכטונג אדער פון ריכטיגען פונקט; דאס אראבגעהן פון דרך הישר; דאס בעגעהן א פערברעכען.

digres'sional *a.* (די-גרעש'-אנ-על) וואס ווייכט אב פון דער בעשטימטער ריכטונג; וואס ווייכט אב פון דעם ריכטיגען פונקט.

digress'ive *a.* (די-גרעס'-איוו) אבווייכענדיג פון דער בעשטימטער ריכטונג; אבווייכענדיג פון דעם ריכטיגען פונקט.

digress'ively *adv.* (די-גרעס'-איוו-לי) דורך אבווייכען פון דער בעשטימטער ריכטונג אדער פון דעם ריכטיגען פונקט.

dig up the hatch'et (דיג אפ טהי העטש'-עט) אויפגראבען אלטע פיינדשאפט; אנהויבען א מלחמה; ערקלערען קריעג [גענומען פון דעם אינדיאנער מנהג אויסצוגראבען דאס סימבאלישע העקעל, ווען מען פלעגט ערקלערען קריעג].

di'gyn *n.* (דאי'-דזשין) א פלאנצע מיט צוויי פעסטילען [שטענגעלעך אין דעם בלום-בעכערל].

digyn'ian *a.* (דאי-דזשינ'-אי-ען) וואס האט צוויי פעסטילען [ווענען פלאנצען]. ז. *digyn*

dihe'dral *a.* (דאי-הי'-דרעל) אין מאטעמאטיק — וואס האט צוויי פלעכען וואס שניידען זיך איבער [ווי א קריסטאל].

dihe'dral an'gle (דאי-הי'-דרעל ענגל) דער פלעכען-ווינקעל, דער ווינקעל וואס בילדעט זיך פון צוויי פלעכען וואס שניידען זיך איבער.

dihe'dron *n.* (דאי-הי'-דראן) אין מאטעמאטיק — א פיגור מיט צוויי פלעכען.

dike *n. and v.* (דאיק) א גראבען; א וואסער-וואנד; א גרעבליע, א דאמבע; א נידריגע שטיינערנע אדער ערדענע וואנד וואס צאמט ארום פעלדער; מאכען א דאמבע אדער א גרעבליע; ארומצאמען, אבהאלטען.

dike'-grave *n.* (דאיק'-גרייוו) אן אויפזעהער איבער די דאמבעס [הויפטזעכליך אין האלאנד].

di'ker *n.* (דאי'-קער) איינער וואס מאכט דאמבעס, גרעבליעס אדער אבצאמונגען.

dike'-reeve *n.* (דאיק'-ריעוו) ז. *dike-grave*

dilac'erate *v.* (די-לעס'-ע-רייט) צורייסען.

dilacera'tion *n.* (די-לעס-ע-ריי'-שאן) דאס צורייסען.

dilap'idate *v.* (די-לעפ'-אי-דייט) צושטערען; צושטערט ווערען; אויסבריינגען; פערשווענדען.

dilapida'tion *n.* (די-לעפ-אי-דיי'-שאן) צושטערונג, פערניכטונג; פערשווענדונג; אויסבריינגעריי.

dilatabil'ity *n.* (דאי-ליי-טע-ביל'-אי-טי) אויסדעהנליכקייט, די אייגענשאפט זיך אויסצוברייטען אדער זיך פאנאנדערצוציהען.

dila'table *a.* (דאי-ליי'-טעבל) וואס קען זיך אויסברייטען אדער פאנאנדערציהען [ווי גומילאסטיק].

dila'tableness *n.* (דאי-ליי'-טעבל-נעס) ז. *dilatability*

dila'tancy *n.* (דאי-ליי'-טענ-סי) די אייגענשאפט פון א מאסע קערנדלעך צו פערשפרייטען זיך אדער ווערען דיקער, ווען די פארם פון דער מאסע ענדערט זיך.

dila'tant *n. and a.* (דאי-ליי'-טענט) וואס קען ווערען ברייטער אדער דיקער [ווענען א געוויסער מאסע פון קערנדלעך]; וואס איז שייך צו אויסברייטונג אדער אויסדעהנונג; א זאך אדער געגענשטאנד וואס האט די אייגענשאפט פון אויסברייטונג אדער אויסדעהנונג; אין כירורגיע — אן אינסטרומענט פאנאנדערצוציהען אדער מאכען ברייטער [ווי למשל, אן אינסטרומענט צו מאכען ברייטער דעם גארגעל א. ד. ג].

dilata'tion *n.* (דאי-ליי-טיי'-שאן) דאס פאנאנדערציהען, דאס אויסברייטען; דאס זיין פאנאנדערגעצויגען אדער אויסגעדעהנט; א פאנאנדערגעצויגענע געשיכטע, דאס דערצעהלען א זאך מיט צופיעל פרטים; אן אומנארמאלע אויסברייטונג פון א גליעד פון קערפער [ווי דער גארגעל אדער א קישקע] צוליעב מעדיצינישע און כירורגישע צוועקען.

dil'atator *n.* (דיל'-ע-טיי-טאר) דער אדער דאס וואס שפרייט זיך פאנאנדער [ווי א מוסקעל]; אן אינסטרומענט פאנאנדערצושפרייטען א וואונד אדער אן עפנונג פון קערפער.

dilate' *v.* (דאי-לייט') אויסדעהנען, פאנאנדערציהען [ווי לופט ציהט פאנאנדער די לונגען אין אטהעמען]; זיך פאנאנדערשפרייטען; זיך פאנאנדערציהען; שייטען מיט צופיעל רייד, דערצעהלען א זאך מיט איבריגע פרטים.

dila'ted *a.* (דאי-ליי'-טעד) פאנאנדערגעצויגען, אויסגעדעהנט, אויסגעברייטעט.

dila'tion *n.* (דאי-ליי'-שאן) דאס פאנאנדערציהען, די אויסברייטונג.

dila'tive *a.* (דאי-ליי'-טיוו) וואס האט די נייגונג זיך פאנאנדערצוציהען; וואס ציהט פאנאנדער.

dila'tor *n.* (דאי-ליי'-טאר) ז. *dilatator*

dil'atorily *adv.* (דיל'-איי-טא-רי-לי) אויף א לאנגזאמען שטייגער; דורך פערשפעטיגונג; דורך אבלעגען א זאך אויף שפעטער.

dil'atoriness *n.* (דיל'-איי-טא-רי-נעס) די געוואהנהייט צו זיין לאנגזאם אדער אבצולעגען אויף שפעטער.

dil'atory *a.* (דיל'-איי-טא-רי) פערצעגערנד, אבלעגענד; לאנגזאם; פויל.

dil'do *n.* (דיל'-דאו) א מין הויכער קאקטוס [אזא פלאנצע וואס וואקסט אין הייסע וויסטע געגענדען] אין יאמאיקא, וועלכען די אינדיאנער פלעגען געברויכען פאר פאקעלען.

dilem'ma *n.* (דאי-לעמ'-א) א דילעמא, א פערלעגענהייט, א צושטאנד וואס איז ניט אהין און ניט אהער; אין לאגיק — אן ארגומענט אדער בעווייז געגען עפעס, וועלכער בעשטעהט פון צוויי געגענזעצליכע בעהויפטונגען און ביידע בעהויפטונגען פיהרען צו איינעם און דעמזעלבען שלוס [ווי למשל: "מיש זיך ניט אין קהל'שע ענינים, ווייל — ווערסט דו טהאן רעכט, וועלען דיך מענשען פערשעלטען, און ווערסט דו טהאן אונרעכט, וועט דיך גאט פערשעלטען"].

dilemmat'ic *a.* (דאי-לע-מעט'-איק) וואס איז שייך צו א דילעמא. ז. *dilemma*

dilettan'te *n.* (דיל-ע-טענ'-טע) א דילעטאנט, א מענש וועלכער אינטערעסירט זיך מיט א געוויסען געגענשטאנד [ווי קונסט, ליטעראטור א. ד. ג.], אבער ער האט ניט קיין גענויע קענטשאפט פון דער זאך און איז בעקאנט מיט איהר נור אויבערפלעכליך.

dilettan'teism *n.* (דיל-ע-טענ'-טע-איזם) ז. *dilettantism*

dilettan'tish *a.* (דיל-ע-טענ'-טיש) דילעטאנטיש. ז. *dilettantism*

dilettan'tism *n.* (דיל-ע-טענ'-טיזם) דילעטאנטיזם, אן אויבערפלעכליכע בעקאנטשאפט מיט א געוויסען געגענשטאנד, ווי קונסט, ליטעראטור א. ד. ג.

dil'igence *n.* (דיל'-אי-דזשענס) פלייסיגקייט, אנשטרענגונג, התמדה; א דיליזשאנס, א קארעט צו פיהרען פאסאזשירען.

dil'igent *a.* (דיל'-אי-דזשענט) פלייסיג, מיט התמדה; מיט אנשטרענגונג אויסצופיהרען עפעס.

The teacher praises the diligent work of the pupil.

dil'igently *adv.* (דיל'-אי-דזשענט-לי) מיט התמדה; מיט פלייסיגקייט; דורך אנשטרענגונג.

dil'igentness *n.* (דיל'-אי-דזשענט-נעס) ז. *diligence*

dill *n. and v.* (דיל) קראפ [א גארטען-פלאנצע וואס וואקסט אין דער פארם פון א שירם, בליהט מיט געלבליכע בלימלעך, האט אן אנגענעהמען גערוך און ווערט געברויכט צו זייערען אוגערקעס]; לאשטשען, גלעטען, איינשטילען, בערוהיגען.

dil'ly *n.* (דיל'-אי) א דיליזשאנס [אבקירצונג פון *diligence*].

dil'ly-dal'ly *v.* (דיל'-אי-דעל'-אי) ניט קומען צו קיין טאלק, פטר'ען צייט אומזיסט, בעשעפטיגען זיך מיט פוסטע זאכען.

dil'uent *n. and a.* (דיל'-יו-ענט) וואס פיהרט פאנאנדער [א פליסיגקייט], וואס מאכט שיטער אדער שוואך; דאס וואס מאכט שיטער אדער שוואך.

dilute' *v. and a.* (די-ליוט') מאכען שיטערער אדער שוואכער, פאנאנדערפיהרען [ווי מען פיהרט פאנאנדער ספיריט אדער עסיג מיט וואסער]; אבשוואכען א פארב [זי מאכען טונקעלער]; ווערען שוואכער; זיין פאנאנדערגעפיהרט; שיטער, פאנאנדערגעפיהרט, אבגעשוואכט.

dilute'ness *n.* (די-ליוט'-נעס) שיטערקייט, שוואכקייט.

dilu'ter *n.* (די-ליו'-טער) דאס מיט וואס מען מאכט שיטער אדער מען שוואכט אב א געוויסע פליסיגקייט.

dilu'tion *n.* (די-ליו'-שאן) דאס מאכען שיטער; דאס אבשוואכען עפעס.

dilu'tionist *n.* (די-ליו'-שאנ-איסט) אין האמעאפאטיע — איינער וואס פאדערט, אז די רפואות, וואס דאקטוירים גיבען ארויס, זאלען זיין וואס שוואכער אדער שיטערער.

dilu'vial *a.* (די-ליו'-ווי-על) וואס איז שייך צו א מבול אדער צום מבול פון נח'ס צייטען; אין געאלאגיע — וואס איז שייך צום דילואוויאום. ז. *diluvium*

dilu'vialist *n.* (די-ליו'-ווי-על-איסט) איינער וואס ערקלערט די געאלאגישע ערשיינונגען דורך דעם מבול וואס איז געוועזען אין נח'ס צייטען.

dilu'vian *a.* (די-ליו'-ווי-ען) ז. *diluvial*

dilu'vianism *n.* (די-ליו'-ווי-ען-איזם) דילואוויאניזם, די געאלאגישע טעאריע, וועלכע אנערקענט, אז אמאל איז געוועזען א גרויסער מבול, וואס האט פערטרונקען גרויסע טיילען פון דער ערד [ווי עס דערצעהלט זיך אין חומש].

dilu'vion *n.* (די-ליו'-ווי-אן) ז. *diluvium*

dilu'vium *n.* (די-ליו'-ווי-אם) א מבול; אין געאלאגיע — דילואוויאום, די שיכטען פון דער ערד, וועלכע האבען זיך אבגעזעצט צום סוף פון דער אייז-פעריאדע און בעשטעהען פון ליים מיט שטיינער [וואלונגען] און זאמד.

dim *a. and v.* (דים) טונקעל, פערפינסטערט, וואס זעהט זיך ניט גוט; וואס האט א שלעכטע ראיה; וואס מען קען ניט בענעהמען; וואס לאזט זיך ניט קלאר בעגרייפען; מאכען טונקעל, פערפינסטערען, [די ראיה, דאס אויג]; ווערען טונקעל, ניט לאזען זיך קלאר ארויסזעהן.

dim. אבקירצונג פון *diminuendo*

dime *n.* (דאים) א צעהנטעל פון א דאלאר; א זילבערנע מטבע פון 10 סענט [אין די פעראייניגטע שטאאטען].

dime nov'el (דאים נאוול) א בילינגער שונד ראמאן.

dimen'sion *n.* (די-מענ'-שאן) די מאס פון א זאך, וואס פערנעהמט א געוויסען ארט אין רוים [א ליניע האט איין מאס — אין דער לענג; א פלעכע האט צוויי מאסען — אין דער לענג און אין דער ברייט; א סאלידער קערפער האט דריי מאסען — אין דער לענג, אין דער ברייט און אין דער הויך]; די אויסדעהנונג; די גרויס.

dimen'sional *a.* (די-מענ'-שאנ-על) וואס איז שייך צו די אויסדעהנונג אין רוים; וואס האט א בעשטימטע גרויס אדער מאס; וואס קען געמאסטען ווערען אין איינער אדער מעהר ריכטונגען.

dimensional'ity *n.* (די-מענ-שאנ-על'-אי-טי) די צאהל פון מאסען, מיט וועלכע א זאך קען געמאסטען ווערען [ווי: א ליניע האט איין מאס, א פלעכע — צוויי מאסען, א סאלידער קערפער — דריי מאסען].

dimen'sionless *a.* (די-מענ'-שאנ-לעס) וואס האט ניט קיין שום מאס, ניט ממשותדיג.

dim'erous *a.* (דימ'-ע-ראס) וואס בעשטעהט פון צוויי טיילען; וואס איז איינגעטיילט פארוויז.

dim'eter *n. and a.* (דימ'-ע-טער) דער דימעטער, א צוויי-מעטרישער פערז; דימעטריש.

dimid'iate *v. and a.* (די-מיד'-אי-אייט) פאנאנדערטיילען אין צוויי גלייכע טיילען; פאנאנדערגעטיילט אויף העלפט; אין ביאלאגיע — האבענדיג איין טייל [ווי א געוויסען ארגאן] אזוי קליין אין פערגלייך מיט'ן צווייטען, דאס ער זעהט זיך כמעט ניט ארויס; צושפאלטען אויף איין זייט; וואס בעשטעהט פון צוויי העלפטען און יעדע העלפט האט איהר בעזונדערע פונקציאן.

dimidia'tion *n.* (די-מיד-אי-איי'-שאן) דאס פאנאנדערטיילען אין צווייען; דאס זיין צוטיילט אין צוויי גלייכע העלפטען.

dimin. אבקירצונג פון *diminuendo*

dimin'ish *v.* (די-מינ'-איש) פערקלענערען, פערמינדערען, זיך פערמינדערען, ארונטערווארפען אין ווערטה, אראבנעהמען.

dimin'ishable *a.* (די-מינ'-איש-עבל) וואס קען פערקלענערט ווערען; וואס ווערט פערמינדערט.

dimin'ished *a.* (די-מינ'-אישט) פערקלענערט, פערמינדערט; ארונטערגעזעצט [פון שטאנד, פון מדרגה].

dimin'isher *n.* (די-מינ'-איש-ער) דער פערמינדערער.

dimin'ishingly *adv.* (די-מינ'-איש-אינג-לי) דורך פערקלענערונג; מיט פעראכטונג.

diminuen'do *n.* (די-מי-נו-ענ'-דא) אין מוזיק — די שטופענווייזע פערקלענערונג פון דעם קלאנג פון הויך ביז נידריג.

diminu'tion *n.* (דימ-אי-ניו'-שאן) פערקלענערונג, פערמינדערונג; דאס פערקלענערען; דאס ארונטערזעצען פון שטאנד אדער ראנג; דאס ווערען קלענער; אין מוזיק — דאס איבערשפיעלען א געוויסעס שטיק, אז עס זאל דויערען ניט מעהר ווי א העלפט אדער א פיערטעל צייט פון דעם פריהעריגען שפיעלען; אין ארכיטעקטור — די פערמינדערטע דיקקייט פון א זייל פון דעם באזים ביז'ן שפיץ [ד. ה., ווען דער זייל איז אונטען דיקער און ווערט ביסלעכוויין אלץ דינער ביז צום שפיץ].

dimin'utive *n. and a.* (די-מינ'-יו-טיוו) פערקלענערענד, פערמינדערענד; קליין; קורץ; א פערקלענערונגס-ווארט [א ווארט וואס בעצייכענט עפעס קליינעס, ווי: "יונגעלע", "מיידעלע" א. ד. ג.]

dimin'utively *adv.* (די-מינ'-יו-טיוו-לי) אין א פערקלענערענדער מאס.

dimin'utiveness *n.* (די-מינ'-יו-טיוו-נעס) די קליינקייט.

dimin'utize *v.* (די-מינ'-יו-טאיז) אויסבילדען פון א ווארט א פערקלענערונגס-ווארט [ווי פון דעם ווארט "שטוב" אויסבילדען "שטיבעלע"].

dim'ish *a.* (דימ'-איש) טיילוויין טונקעל.

dimisso'rial *n.* (דימ-אי-סאו'-רי-על) ז. *dimissory letter*

dim'issory *a.* (דימ'-אי-סא-רי) ענטלאסענדיג, אוועקשיקענדיג; איבערגעבענדיג צו אן אנדער געריכטס-אנשטאלט; וואס איז שייך צו אן אורלויב; געבענדיג ערלויבנים אבצופאהרען אויף א געוויסער צייט.

dim'issory let'ter (דימ'-אי-סא-רי לעט'-ער) א בריעף פון א בישאף אדער פון אן אנדער הויכען גייסטליכען, וואס מאכט מעגליך פאר דעם וואס האט דיעזען בריעף צו ווערען א קאנדידאט אויף א געוויסער קירכליכער שטעלע.

dimit' *n. and v.* (די-מיט') ענטלאסען; געבען אורלויב; דינגען, נעהמען אדער געבען אין ארענדע; ביי דעם מאסאנען-ארדען — אן ענטלאסונגס-בריעף מיט א רעקאמענדאציאן מען זאל דעם ענטלאסענעם מיטגליעד ארייננעהמען אין אן אנדער לאזשע [לאדזש].

dim'ity *n.* (דימ'-אי-טי) א זארט טייערע לייווענט-צייג מיט שטרייפען איבער דער גאנצער לענג [ווערט געברויכט פאר בעט-געוואנד].

dim'ly *adv.* (דימ'-לי) אויף א טונקעלען אדער אונקלארען אופן; טונקעל, אונקלאר.

dim'ly ligh'ted (דימ'-לי לאי'-טעד) טונקעל בעלייכטעט; מאט, בלאס.

dim'mish *a.* (דימ'-איש) עטוואס טונקעל.

dim'ness *n.* (דימ'-נעס) טונקעלהייט; אונקלארהייט.

dim of sight (דים אוו סאיט) א טונקעלע אדער שלעכטע ראיה.

di mol'to (די מאול'-טא) זעהר שנעל [אין מוזיק].

di'morph *n.* (דאי'-מארף) איינער פון די צוויי פארמען פון א דימארפען-שטאף [א שטאף וועלכער געפינט זיך אין דער נאטור אין צוויי פערשיעדענע פארמען].

dimor'phic *a.* (דאי-מאר'-פיק) וואס עקזיסטירט אין צוויי פארמען; וואס קען זיך קריסטאליזירען אין צוויי פארמען [ווענען געוויסע שטאפען]; וואס איז שייך צו א שטאף וואס עקזיסטירט אין צוויי פארמען.

dimor'phism *n.* (דאי-מאר'-פיזם) דאס עקזיסטירען אין צוויי פערשיעדענע פארמען; די איינענשאפט זיך צו קריסטאליזירען אין צוויי פארמען [ווענען געוויסע שטאפען]; דאס וואקסען פון צוויי פערשיעדענע ארטען בלומען אויף איין פלאנצע; דער אונטערשיעד אין פארם, קאליר, גרויס א. ז. וו. ביי חיות פון איין מין; דאס עקזיסטירען פון א ווארט פון דערזעלביגער בעדייטונג אין צוויי פארמען.

dimor'phous *a.* (דאי-מאר'-פאס) ז. *dimorphic*

dim'ple *n. and v.* (דימפל) א חן-גריבעלע [אין די באקען]; דאס גריבעלע אין מארדע; א גריבעלע אדער א רונצעל; מאכען אדער בילדען גריבעלעך; בילדען חן-גריבעלעך.

dim'pled *a.* (דימפלד) וואס האט א חן-גריבעלע.

dim'plement *n.* (דימ'פל-מענט) דאס האבען חן-גריבעלעך.

dim'ply *a.* (דימ'-פלי) פול מיט חן-גריבעלעך; פול מיט גריבעלעך.

dimp'sy *n.* (דימפ'-סי) א געריכט געמאכט פון עפעל און בארען צושניטען אין קליינע שטיקלעך.

dim'-sigh'ted *a.* (דימ'-סאי'-טעד) וואס זעהט ניט קלאר; קורצזיכטיג, בעשרענקט.

dim'-sigh'tedness *n.* (דימ'-סאי'-טעד-נעס) א ניט קלארע ראיה; קורצזיכטיגקייט, בעשרענקטקייט.

din *n. and v.* (דין) א גערויש, א קלאפעריי, א לארם; רוישען, לארמען; איבערשרייען, בעטויבען; מאכען א גערויש.

dinan'derie *n.* (די-נאנ'-דע-רי) קופערנע כלים.

din'dle *n. and v.* (דינ'דל) אזא ווילד שטעכיג גראז וואס וואקסט צווישען קארן; ציטערען; ברעכען, שטעכען [ווי די ביינער פון קעלט].

din'dle-dan'dle *v.* (דינ'דל-דענ'דל) ארומשליידערען, ארומווארפען; שאקלען, האצקען.

dine *n. and v.* (דאין) עסען מיטאג; געבען מיטאג עסען; מיטאג; מיטאג-עסען.

dine off (דאין אף) עפעס אויפעסען.

dine out (דאין אוט) עסען אין דער פרעמד; עסען אויסען הויז.

di'ner *n.* (דאי'-נער) דער מיטאג-עסער.

di'ner-out *n.* (דאי'-נער-אוט) איינער וואס עסט אויסען הויז; איינער וואס נעהמט אפט אן איינלאדונגען צום מיטאג-עסען אין דער פרעמד.

dinette' *n.* (די-נעט') אן איבערבייסען, אן אויפבים.

dine with Duke Hum'phrey (דאין הוויטה דיוק האמ'-פרי) עסען קרחת.

ding *n. and v.* (דינג) העפטיג קלאפען, צוקלאפען, צושטויסען, אוועקשליידערען; קלינגען; ריידען אהן אן אויפהער אין איין טאן [ווי א גלעקעל וואלט קלינגען]; א קלאפ.

ding away' (דינג ע-הוויי') גוט אנגבערעבען די ביינער.

ding'-dong *n.* (דינג'-דאנג) א גלאקען-קלאנג.

dinged *a.* (דינגד) פערפלוכט, פערדאמט.

din'gee *n.* (דינ'-גי) ז. *dingey*

din'gey *n.* (דינ'-גי) א קליין שיפעל; א קליינער וואגאן מיט איינריכטונגען צום שלאפען.

din'gily *adv.* (דינ'-דזשי-לי) אויסזעהענדיג שמוציג אדער ברודנע.

ding in (דינג אין) איינדראלבענען, אריינשלאגען אין מח.

din'giness *n.* (דינ'-דזשי-נעס) מוטנעקייט, ברודנעקייט; א שמוציג אויסזעהן.

din'gle *n. and v.* (דינגל) א שמאלער טהאל; זיך וואקלען, ציטערען.

din'gle-dan'gle *adv.* (דינ'גל-דענ'גל) אויף א וואקלענדיגען אופן; וואקלענדיג זיך.

din'go *n.* (דינ'-גאו) אזא מין ווילדער אויסטראלישער הונד ענליך צו א וואלף.

din'gy *a.* (דינ'-דזשי) מוטנע, ברודנע, שמוציג; מיט א מוטנעם דונקעל־ברוינעם קאליר.

The farmer lived in a dingy house.

di'ning-car *n.* (דאי'-נינג-קאר) א שפייז־וואגאן [א וואגאן אין אן אייזענבאהן־צוג, וואס דיענט אלס עס־צימער].

di'ning-hall *n.* (דאי'-נינג-האהל) א שפייזע־זאל [א גרויס צימער וואס איז איינגעריכטעט צום עסען פאר א גרויסען עולם].

di'ning-room *n.* (דאי'-נינג-רוהם) א שפייזע־צימער, אן עס־צימער.

di'ning-set *n.* (דאי'-נינג-סעט) א טיש־סערוויז [צום מיטאג־עסען].

di'ning-ta'ble *n.* (דאי'-נינג-טייבל) א שפייזע־טיש.

din in one's ears (דין אין הוואנז איערז) אימעצען שרייען אין די אויערען.

dinitrocel'lulose *n.* (דאי-נאי-טראו-סעל'-יו-לאוס) א שטאף וואס איז ענליך צו שיס־בוימוואל.

din'ner *n.* (דינ'-ער) א מיטאג [ווארעמעס]; א מאהלצייט.

din'ner-bell *n.* (דינ'-ער-בעל) דער גלאק וועלכער רופט צום עסען.

din'ner-hour *n.* (דינ'-ער-אור) מיטאגשטונדע [די צייט פון מיטאג־עסען].

din'ner is served (דינ'-ער איז סוירווד) עס איז שוין געגרייט צום טיש.

din'ner is wai'ting (דינ'-ער איז הוויי'-טינג) דער טיש איז געגרייט.

din'nerless *a.* (דינ'-ער-לעס) אהן עסען, פאסטענדיג.

din'nerly *a.* (דינ'-ער-לי) וואס איז שייך צו מיטאג עסען.

din'ner-mat *n.* (דינ'-ער-מעט) א קליין שטרוי־טישטיכעל וואס ווערט אונטערגעשטעלט אונטער הייסע טעלער.

din'ner-par'ty *n.* (דינ'-ער-פאר'-טי) א סעודה, א מאהלצייט פאר געסט.

din'ner-pills *n.* (דינ'-ער-פילז) פילען צו ערוועקען דעם אפעטיט צום עסען.

din'ner-ta'ble *n.* (דינ'-ער-טייבל) אן עס־טיש.

din'ner-time *n.* (דינ'-ער-טאים) מיטאג־שטונדע.

din'ner-wag'on *n.* (דינ'-ער-הוועג'-אן) א לייכטע בעוועגליכע שאפע מיט פאליצעס וואס ווערט געברויכט ביים סערווירען א מאהלצייט.

din'nery *a.* (דינ'-ער-אי) וואס דערמאנט אן א מאהלצייט אדער אן אן אנבייסען, וואס שמעקט מיט א מאהלצייט.

di'nosaur *n.* (דאי'-נא-סאהר) א דינאזויר, אזא ריעזען־גרויסע רעפטיל וואס האט עקזיסטירט אין פארהיסטארישע צייטען.

dinosau'rian *a.* (דאי-נא-סאה'-רי-ען) וואס בעלאנגט אדער איז ענליך צו א דינאזויר. ז. *dinosaur*

Dinothe'rium *n.* (דאי-נא-טהי'-רי-אם) דער דינאטעריום [א שרעקליך גרויסער עלעפאנט ענליך צו א מאמאנט, וואס האט עקזיסטירט אין די פארהיסטארישע צייטען].

Dinotherium

dint *n. and v.* (דינט) 1. א קלאפ, א שלאג; א צייכען וואס בלייבט פון א קלאפ; געבען א קלאפ; מאכען א צייכען דורך א קלאפ; 2. מאכט, קראפט, הילף.

2. He passed the examination by dint of hard work.

dint'less *a.* (דינט'-לעס) אהן א קלאפ; אהן א צייכען פון א קלאפ.

dioc'esan *a. and n.* (דאי-אס'-אי-סען) וואס געהערט צו א בעצירק; וואס ליעגט אונטער דער אויפזיכט פון א בישאף; א בישאף וואס האט די אויפזיכט איבער א בעצירק.

dioc'esan court (דאי-אס'-אי-סען קאורט) א קירכען־געריכט [אין דער אנגליקאנישער קירך].

di'ocese *n.* (דאי'-א-סים) א בעצירק איבער וועלכען א בישאף האט צו זאגען.

dioctahe'dral *a.* (דאי-אק-טע-הי'-דרעל) וואס האט די פארם פון אן אכטקאנטיגען קריסטאל מיט פיער שפיצען.

Diœ'cia *n.* (דאי-אי'-שיא) דער מין פלאנצען וואס די מענליכע און ווייבליכע ארגאנען פון דער בליהונג זיינען ניט אין איין פלאנצע, דער מענליכער ארגאן איז אין איין פלאנצע און דער ווייבליכער — אין א צווייטער.

diœ'cious *a.* (דאי-אי'-שאס) וואס די ווייבליכע בליהונג און די מענליכע בליהונג זיינען געטיילט און געפינען זיך אויף בעזונדערע פלאנצען.

diœ'ciously *adv.* (דאי-אי'-שאס-לי) אויף דעם אופן, אז די ווייבליכע בליהונג און די מענליכע בליהונג זיינען געטיילט און געפינען זיך אויף בעזונדערע פלאנצען.

diœ'ciousness *n.* (דאי-אי'-שאס-נעס) דאס האבען די ווייבליכע בליהונג און די מענליכע אין א געטיילטען צושטאנד [אויף בעזונדערע פלאנצען].

diœ'cism *n.* (דאי-אי'-סיזם) ז. *diœciousness*

Diog'enes-cup *n.* (דאי-אדזש'-ע-ניז-קאפ) דיאגענעז'ס שיסעלע [די צונויפגעבויגענע פינגער פון דער האנד ווי א שיסעלע, ווען מען וויל אנשעפען וואסער מיט דער האנד [אויף דעם נאמען פון דעם בעריהמטען אלט־גריכישען פילאזאף דיאגענעז, וועלכער פלעגט טרינקען וואסער נור פון דער האנד].

Diogen'ic *a.* (דאי-א-דזשענ'-איק) וואס איז שייך צו דעם בעריהמטען אלט־גריכישען פילאזאף דיאגענעז, דער פרעדיגער פון שטרענגער מאראל, וועלכער האט געפיהרט אן אסקעטישען ארט לעבען, בעגנוגענדיג זיך מיט די אויסערסט נויטיגע מיטעל צום לעבען [ער האט געלעבט אין 4טען יאהרהונדערט־פאר קריסטוס].

di'onym *n.* (דאי'-א-נים) א נאמען וואס בעשטעהט פון צוויי ווערטער [הויפטזעכליך אין זאאלאגיע].

dion'ymal *a.* (דאי-אנ'-אי-מעל) וואס האט א צוויי־ווערטליכען נאמען. ז. *dionym*

Dionys'ia *n.* (דאי-א-נים'-אי-א) די פעסטליכע טעאטער־פארשטעלונגען, וועלכע פלעגען פערანשטאלטעט ווערען אין אלטען גריכענלאנד צו דער עהרע פון דיאניסוס [באקכוס], דער גאט פון דראמא און וויין.

Dionys'iac *a.* (דאי-א-נים'-אי-עק) וואס איז שייך צו די פעסטליכע טעאטער־פארשטעלונגען אין אלטען גריכענלאנד צו דער עהרע פון דיאניסוס [באקכוס], דער גאט פון דראמא און וויין.

Dionys'ian *a.* (דאי-א-נים' אי-ען) ז. *Dionysiac*

Diony'sus *n.* (דאי-א-נאי'-סאס) דער גאט דיאניסוס [באקכוס] פון דראמא און וויין, אין אלטען גריכענלאנד.

Diophan'tine *a.* (דאי-א-פענ'-טין) וואס איז שייך צו דעם בעריהמטען אלט־גריכישען מאטעמאטיקער דיאפענטוס פון אלעקסאנדריא [געלעבט אין 4טען יאהרהונדערט פאר קריסטוס].

diop'ter *n.* (דאי-אפ'-טער) דער ווייזער פון א מעסט־אינסטרומענט, וועלכער האט א קרייז געטיילט אין גראדען; אן אינסטרומענט פאר מעסטונגען פון שיידעל [שארבען]; א מאס־איינהייט צו מעסטען די קראפט פון א גלאז־לינזע [ברען־גלאז] צו ברעכען ליכט־שטראהלען.

diop'tra *n.* (דאי-אפ'-טרא) פערגרעסערונגס־שפיגלען. ז. *dioptron*

diop'tric *n. and a.* (דאי-אפ'-טריק) וואס איז שייך צו דער לעהרע וועגען דורכגעבראכענע ליכט־שטראהלען; וואס פערשטארקט דאס זעהען דורך דעם ברעכען פון ליכט־שטראהלען [ווי דאס ווערט געטהאן פון א ברען־גלאז]; א מאס איינהייט צו מעסטען די קראפט פון א גלאז־לינזע [ברען־גלאז] צו ברעכען ליכט־שטראהלען.

diop'trical *a.* (דאי-אפ'-טרי-קעל) וואס איז שייך צו דער לעהרע וועגען דורכגעבראכענע ליכט־שטראהלען; וואס פערשטארקט דאס זעהען דורך דעם ברעכען פון ליכט־שטראהלען [ווי דאס ווערט געטהאן פון, א ברען־גלאז].

diop'trical glass (דאי-אפ'-טרי-קעל גלעס) א שפאקטיוו.

diop'trically *adv.* (דאי-אפ'-טרי-קעל-אי) דורך ברעכונג פון ליכט־שטראהלען.

diop'trics *n.* (דאי-אפ'-טריקס) די לעהרע וועגען געבראכענע ליכט־שטראהלען [בעזאנדערס וועגען ליכט־שטראהלען וואס געהען דורך א ברען־גלאז].

diop'tric sys'tem (דאי-אפ'-טריק סיס'-טעם) די סיסטעם פון בעלייכטונג דורך געבראכענע ליכט־שטראהלען [די סיסטעם בעשטעהט אין דעם, וואס ארום דעם בעלייכטונגס־לאמפ ווערען ארומגעשטעלט פערשיעדענע גלאז־לינזען (ברען־גלעזער) און די ליכט־שטראהלען פון לאמפ ברעכען זיך דורך דיעזע גלאז־לינזען].

diop'tron *n.* (דאי-אפ'-טראן) א פערגרעסערונגס־שפיעגעל, וואס דאקטוירים בענוצען ביי אינערליכע אונטערזוכונגען פון פאציענטען.

diora'ma *n.* (דאי-א-רא'-מא) א דיאראמא, אן אויסשטעלונג פון בילדער אונטער געוויסע ליכט־עפעקטען, אז זיי זאלען ער-

שיינען פאר'ן אויג בולט'ער און לעבעדיגער; א געביידע, וואו אזעלכע בילדער־אויסשטעלונגען ווערען געמאכט.

dioram'ic *a.* (דאי-א-רעמ'-איק) וואס איז שייך צו א דיאראמא. ז. *diorama*

di'orism *n.* (דאי'-א-ריזם) א בעשטימונג פון די בעדינגונגען לויט וועלכע א מאטעמאטישע אויפגאבע דארף געלעזט ווערען; א בעשטימונג פון א בעגריף.

di'orite *n.* (דאי'-א-ראיט) דער דיאריט, דער גרינשטיין [אזא מינעראל].

diorit'ic *a.* (דאי-א-ריט'-איק) וואס איז שייך צו דעם גרינשטיין אדער צו זיינע איינגענשאפטען.

diortho'sis *n.* (דאי-אר-טהאו'-סיס) אין כירורגיע — דאס צוריק ארייןשטעלען אויסגעלונקענע אדער צובראכענע גליעדער אויף זייער ריכטיגען ארט; דאס אויסגלייכען קרומע גליעדער; א קריטיש־רעדאגירטע אדער אויסגעבעסערטע ליטעראַרישע אויסגאבע.

diorthot'ic *a.* (דאי-אר-טהאט'-איק) וואס איז שייך צו דער אויסבעסערונג פון א טעקסט אין א בוך אדער שריפט; אויסבעסערענדיג, קארעגירענדיג; וואס איז שייך צו דער צוריק־ארייןשטעלונג אדער אויסגלייכונג פון אויסגעלונקענע אדער צובראכענע גליעדער.

Diosco'rea *n.* (דאי-אס-קאו'-רי-א) א געוויסער מין פלאנצען וועלכע וואקסען הויפטזעכליך אין די ווארימע געגענדען פון אמעריקא און אזיען [זיי האבען דיקע פליישיגע ווארצלען, וועלכע ענטהאלטען פיעל שטערקעל (קראכמאל) און ווערען אין פיעלע ערטער בענוצט אלס שפייז].

diosmo'sis *n.* (דאי-אס-מאו'-סיס) איינזויגונג פון א פליסיגקייט דורך א הייטעל; איינזויגונג פון א פליסיגקייט דורך אונמערקבארע עפנונגען.

diox'id *n.* (דאי-אקס'-איד) א זויערע וועלכע ענטהאלט אין יעדען מאלעקול צוויי אטאמען זויער־שטאף און איין אטאם מעטאל.

diox'ide *n.* (דאי-אקס'-איד) ז. *dioxid*

dip *n.* and *v.* (דיפ) אונטערטונקען, זיך אונטערטונקען, זיך ארונטערלאזען אין וואסער; זיך בויגען אדער נייגען נאך אונטען; איינטונקען; זיך אין עפעס ארייןלאזען; טונקען קנויטען אין חלב צו מאכען ליכט; שעפען; דאס אונטערטונקען זיך; א וואגע; דאס ציהען ליכט [טונקען קנויטען אין חלב און מאכען ליכט]; דאס נייגען אראב־צו; א פליסיגקייט אין וועלכער מען טונקט איין אדער מען טונקט זיך אונטער; א קעשענע גנב.

dip'chick *n.* (דיפ'-טשיק) די טוק־ענטעל [אזא וואסער־פויגעל].

dipet'alous *a.* (דאי-פעט'-ע-לאס) וואס האט צוויי בלומען־בלעטלעך.

di pet'to (די פעט'-טא) אין מוזיק — מיט דער נאטירליכער שטימע [אין געגענזאץ צו פאלצעט].

diphthe'ria *n.* (דיפ-טהי'-רי-א) דיפטעריט [אן אנשטעקענדע קראנקהייט וואס ענטוויקעלט זיך מייסטענס אין האלז].

diphther'ic *a.* (דיפ-טהיר'-איק) ז. *diphtheritic*

diphtherit'ic *a.* (דיפ-טהי-ריט'-איק) וואס געהערט צו דיפטעריט. ז. *diphtheria*

diphtherit'ically *adv.* (דיפ-טהי-ריט'-אי-קעל-אי) אויף דעם אופן פון דיפטעריט; אין בעצוג צו דיפטעריט.

diphtheri'tis *n.* (דיפ-טהי-ראי'-טיס) ז. *diphtheria*

diph'theroid *a.* (דיפ'-טהי-ראיד) וואס איז שייך צו דיפטעריט.

diph'thong *n.* (דיפ'-טהאנג) א דיפטאנג, א דאפעל־וואקאל, א פערבינדונג פון צוויי וואקאלע בוכשטאבען וועלכע ווערען אויסגעשפראכען אין איין זילבע, צ. ב. *œ*, *æ*.

diphthon'gal *a.* (דיפ-טהאנ'-געל) וואס איז שייך צו א דיפטאנג. ז. *diphthong*

diphthon'gally *adv.* (דיפ-טהאנ'-געל-אי) אויף דעם אופן פון א דיפטאנג. ז. *diphthong*

diphthonga'tion *n.* (דיפ-טהאנ-גיי'-שאן) דאס פערוואנדלען אין א דיפטאנג. ז. *diphthong*

diphthong'ic *a.* (דיפ-טהאנג'-איק) ז. *diphthongal*

diphthongiza'tion *n.* (דיפ-טהאנג-אי-זיי'-שאן) ז. *diphthongation*

diph'thongize *v.* (דיפ'-טהאנג-איז) פערוואנדלען אין א דיפטאנג; אויסשפרעכען צוויי וואקאלען אין איין זילבע.

diphyl'lous *a.* (דאי-פיל'-אס) צווייבלעטערדיג [וועגען פלאנצען].

diph'yodont *n.* and *a.* (דיפ'-אי-א-דאנט) וואס וואקסט אין צוויי רייהען, ווי ציינער; א חיה וואס האט צוויי רייהען ציינער [אונטערשטע און אויבערשטע].

diph'ysite *n.* (דיפ'-אי-סאיט) איינער וואס האלט פון דער בעהויפטונג, אז קריסטוס האט געהאט אין זיך צוויי גייסטער, איינעם א מענשליכען און דעם צווייטען א געטליכען.

diph'ysitism *n.* (דיפ'-אי-סאי-טיזם) די בעהויפטונג, אז קריסטוס האט אין זיך געהאט צוויי גייסטער, איינעם א מענשליכען און דעם צווייטען א געטליכען.

dip in'to a pock'et (דיפ אינ'-טו ע פאק'-עט) מאכען א לאך אין קעשענע.

diplasias'mus *n.* (דאי-פליי-סי-עס'-מאס) דאס ווידערהאלען א ווארט אדער א נאמען אין ריידען, כדי צו מאכען א שטארקערען איינדרוק [צ. ב.: "הוליעט, הוליעט בייזע ווינטען, איצט איז אייער צייט"].

diplas'ic *a.* (דאי-פלעס'-איק) דאפעלט.

di'ple *n.* (דאי'-פלי) א צייכען ווי > וואס ווערט בענוצט אלס א פאראגראף־צייכען אין דראמאס.

dip'loid *n.* (דיפ'-לאיד) א 24־קאנטיגער קריסטאל.

diplo'ma *n.* (דיפ-לאו'-מא) א דיפלאם, א צייגניס וואס ווערט ארויסגעגעבען פון א שוהל, אוניווערזיטעט אדער אקאדעמיע צו איינעם וואס האט דארטען געענדיגט זיין שטודיום [ווי צו א דאקטאר, אינזשינער, אדוואקאט א. ד. ג.].

diplo'macy *n.* (די-פלאו'-מע-סי) דיפלאמאטיע, די קונסט צו פיהרען אונטערהאנדלונגען מיט אויסלענדישע מלוכות; די פארמען און צערעמאניעס אין די אפיציעלע בעציהונגען פון איין מלוכה צו דער צווייטער דורך ספעציעלע פארשטעהער; די דיפלאמאטישע קונסט.

dip'lomat *n.* (דיפ'-לא-מעט) א דיפלאמאט.

dip'lomate *n.* (דיפ'-לא-מייט) ז. *diplomat*

diplomat'ic *n.* and *a.* (דיפ-לא-מעט'-איק) דיפלאמאטיש; וואס איז שייך צו א דיפלאמאט אדער צו דיפלאמאטיע; א דיפלאמאט. ז. *diplomacy*

diplomat'ical *a.* (דיפ-לא-מעט'-אי-קעל) דיפלאמאטיש; וואס איז שייך צו א דיפלאמאט אדער צו דיפלאמאטיע.

diplomat'ically *adv.* (דיפ-לא-מעט'-אי-קעל-אי) אויף א דיפלאמאטישען וועג; מיט דיפלאמאטיע; פון א דיפלאמאטישען שטאנדפונקט.

diplomat'ic corps (דיפ-לא-מעט'-איק קאור) דער דיפלאמאטישער קארפוס [די דיפלאמאטישע קערפערשאפט, ווי דער געזאנדטער, דער קאנסול, דער מיליטערישער אטאשע א. ז. וו.].

diplomat'ics *n.* (דיפ-לא-מעט'-איקס) די וויסענשאפט וועגען לעזען און אויפקלערען פארצייטיגע שריפטען און דאקומענטען.

diplo'matism *n.* (די-פלאו'-מע-טיזם) דיפלאמאטיע.

diplo'matist *n.* (די-פלאו'-מע-טיסט) א דיפלאמאט, א פערזאן וואס איז ספעציעל אנגעשטעלט פון א רעגיערונג פאר די בעציהונגען מיט אנדערע רעגיערונגען, ווי א קאנסול, א געזאנדטער א. ד. ג.

diplo'matize *v.* (די-פלאו'-מע-טאיז) בענוצען דיפלאמאטיע; ארויסגעבען א דיפלאם.

diplo'pia *n.* (די-פלאו'-פי-א) אזא אויגען־קראנקהייט וואס בעשטעהט אין דעם, וואס מען זעהט יעדען געגענשטאנד דאפעלט.

diplop'ic *a.* (די-פלאפ'-איק) זעהענדיג דאפעלט; ליידענדיג פון אן אויגען־קראנקהייט, ביי וועלכער מען זעהט יעדען געגענשטאנד דאפעלט.

dip'lopy *n.* (דיפ'-לא-פי) ז. *diplopia*

dip'-net *n.* (דיפ'-נעט) אזא נעץ צו כאפען פיש [בעשטעהט פון א לאנגען שטעקען צו וועלכען עס איז בעפעסטיגט א רייף, פון וועלכער עס הענגט אראב א געשטריקטע נעץ מיט א שפיץ].

di'pode *a.* and *n.* (דאי'-פאוד) וואס האט נור צוויי פיס; אזא יאשטשערקע, ביי וועלכער נור צוויי פיס זיינען פאלשטענדיג ענטוויקעלט.

dip of a stra'tum (דיפ אוו ע סטריי'-טאם) דער נייגונגס־ווינקעל וואס א געבוירגענער פעלז מאכט מיט דעם האריזאנט.

dip of the nee'dle (דיפ אוו טהי ניעדל) דער נייגונגס־ווינקעל פון דער מאגנעט־נאדעל.

dipo'lar *a.* (דאי-פאו'-לאר) וואס האט צוויי פאלען.

dip'per *n.* (דיפ'-ער) אן איינטונקער; אן אונטערטונקער, א טוקער; דער טוקפויגעל [אזא וואסער־פויגעל וואס טוקט זיך אפט אין וואסער]; א שעפ־קענדעל.

Dip'per *n.* (דיפ'-ער) א מיטגליעד פון א געוויסער דייטש־אמעריקאנער באפטיסטישער סעקטע; דער גרויסער בער [אזא שטערען־גרופע פון זיבען־שטערען].

dip'perful *n.* (דיפ'-ער-פול) אזוי פיעל וויפיעל א שעפ־קענדעל קען ארייננעהמען.

dip'ping *n.* (דיפ'-אינג) דאס אונטערטונקען אדער איינטונקען; דאס אונטערטוקען זיך; דאס באדען און וואשען די שעפסען איידער מען שערט זיי; דאס טויפען דורך טובל'ען אין וואסער.

dip'ping-com'pass *n.* (דיפ'-אינג-קאמ'-פעס) א קאמפאס צו מעסטען דעם נייגונגס־ווינקעל פון דער מאגנעטישער נאדעל.

dip'ping-frame *n.* (דיפ'-אינג-פריים) אזא ראהם צו וועלכער עס ווערען צוגע־

בונדרען קנויטען אבצוטונקען זיי אין חלב און מאכען פון זיי ליכט; א ראהם, אויף וועלכער עס ווערען אנגעצייגען שטאפען ביים איינטונקען זיי אין פארבען.

dip'ping-nee'dle *n.* (דיפּ'-אינג-ניערל) די נייגונגס־נאדעל [אזא אינסטרומענט וואס ווייזט די ריכטונג פון ערד־מאגנעטיזם].

dip'ping-vat *n.* (דיפּ'-אינג-וועט) א פאס, אין וועלכען מען טונקט איין ערדענע געשיר, אום זיי צוצוגעבען א גלאנץ.

dip'ping-wheel *n.* (דיפּ'-אינג-הוויעל) אזא ראד וואס ווערט אוועקגעשטעלט אין א טייכעל צו כאפען פיש.

dip'-rod *n.* (דיפּ'-ראד) א שטעקען צו וועלכען עס ווערען צוגעבונדען קנויטען אבצוטונקען זיי אין חלב צו מאכען ליכט.

dip'-roll'er *n.* (דיפּ'-ראול'-ער) די רולע פון א דרוק־מאשין וואס נעהמט אן אויף זיך די דרוק־טינט צו בעשמיערען די דרוק־פלאטען.

dipsoma'nia *n.* (דיפּ-סא-מיי'-ני-א) שכרות־קראנקהייט [אן אונאויפהערליכער און אונערזעטליכער פערלאנג נאך פערשכור'ענדע משקאות].

dipsoma'niac *n.* and *a.* (דיפּ-סא-מיי'-ני-עק) איינער, וואס ליידט פון שכרות־קראנקהייט; וואס איז שייך צו דער שכרות־קראנקהייט. ז. *dipsomania*.

dipsomani'acal *a.* (דיפּ-סא-מע-נאי'-ע-קעל) וואס איז שייך צו שכרות־קראנקהייט. ז. *dipsomania*.

dipsop'athy *n.* (דיפּ-סאפּ'-ע-טהי) א היילונגס־מעטאדע, וואס בעשטעהט אין דעם, וואס מען ערלויבט דעם קראנקען צו טרינקען זעהר ווייניג.

dipso'sis *n.* (דיפּ-סאו'-סיס) א קראנקהאפטער דארשט.

dip'ter *n.* (דיפּ'-טער) א צוויי־פליגעלדינער אינזעקט [ווי א פליעג, א קאמאר א. ד. ג.].

Dip'tera *n.* (דיפּ'-טע-רא) די צוויי־פליגעלדינע מינים אינזעקטען, ווי די פליעגען, קאמארעס א. ד. ג.

dip'teral *a.* (דיפּ'-טע-רעל) צוויי־פליגעלדינג [וועגען אינזעקטען]; אין ארכיטעקטור — וואס האט צוויי רייהען זיילען.

dip'teran *n.* and *a.* (דיפּ'-טע-רען) א צוויי־פליגעלדינער אינזעקט; וואס האט צוויי פליגלען [וועגען אינזעקטען]; וואס בעשטעהט פון צוויי רייהען זיילען [אין ארכיטעקטור]; וואס האט אן אנהאנג אדער ביי־טייל, וואס איז עהנליך צו צוויי פליגלען [וועגען פרוכט און זאמען].

dip'terous *a.* (דיפּ'-טע-ראס) צוויי־פליגעלדינג [וועגען אינזעקטען]; וואס האט אן אנהאנג אדער ביי־טייל, וואס איז עהנליך צו צוויי פליגלען [וועגען פרוכט און זאמען].

dip the flag (דיפּ טהי פלעג) איינבויגען די פאהן [פלאג] אלס מיליטערישער עהרען־צייכען.

dire *a.* (דאיר) שרעקליך, שוידערליך.

direct' *v., a.* and *adv.* (די-רעקט') ריכטען, בעשטימען אדער אנצייגען א ריכטונג, רעגולירען, פערוואלטען, פיהרען, בעפעהלען, אנצייגען, בעשטימען, שיקען אויף א געוויסען אדרעס, אדרעסירען; דיריגירען [אין מוזיק]; דירעקט, גראד, גלייך; אויפריכטיג; אפען, נים פערשטעלט, דירעקט; וואס איז אם קירצסטען און נאהנטסטען; ריכטיג; אין א גראדער ריכטונג; אויף א דירעקטען, גראדען שטייגער.

direct'-ac'tion *a.* (די-רעקט'-עק'-שאן) וואס איז דירעקט פערבונדען מיט דער בעוועגענדער קראפט [וועגען א בעטריבס־ווערק וואו די מאשינען ארבייטען אהן טראנסמיסיאנען, ווי רימענס, צאהן־רעדער א. ד. ג.].

direct' ac'tion (די-רעקט' עק'-שאן) דירעקטע אקציאן [אן אויסדרוק וואס ווערט געברויכט צו בעצייכענען די ריכטונג פון געוויסע אנארכיסטישע און סינדיקאליסטישע ארגאניזאציאנען, וועלכע בעהויפטען, אז דער קאמפף פון די ארבייטער געגען דער קאפיטאליסטישער ארדנונג דארף געפיהרט ווערען מיט דירעקטע פערניכטונגס־מיטעל, ווי סאבאטאזש, באמבעס, עקספראפריאציעס א. ד. ג.].

direct'-ac'tion en'gine (די-רעקט'-עק'-שאן ענ'-דזשין) א דאמפף־מאשין, וואס ווירקט דירעקט, אונמיטעלבאר אויף דעם מעכאניזם, וואס זי דארף ברייננען אין בעוועגונג. ז. *direct-action*.

direct' chord (די-רעקט' קארד) דער גרונד־אקארד [אין מוזיק].

direct'-draft *a.* (די-רעקט'-דרעפט) וואס האט א דירעקטען אויספוף אדער אויסלאס פון דאמפף אדער גאז [וועגען דאמפף־קעסעל].

direc'ter *n.* (די-רעק'-טער) ז. *director*.

direc'ting *a.* (די-רעק'-טינג) וואס ריכטעט, וואס פיהרט.

direc'tion *n.* (די-רעק'-שאן) ריכטונג; אנווייזונג, ציעל, אנווענדונג, פערווענדונג, פערוואלטונג, דירעקטאריום; פיהרונג, רעגולירונג, אויבער־אויפזיכט; א בעפעהל, א פארשריפט, אינסטרוקציאנען; אן אדרעס.

direc'tional *a.* (די-רעק'-שאנ-על) וואס איז שייך צו דער ריכטונג.

direc'tion-post *n.* (די-רעק'-שאן-פאוסט) א וועג־ווייזער, א סלופ צו ציינען די ריכטונג.

direc'tion-word *n.* (די-רעק'-שאן-הוואירד) א ווארט וואס מען פלעגט אוועקשטעלען אין די אלטע ספרים אונטער יעדער זיים [דאס איז געווען דאס ווארט, מיט וועלכען עס האט זיך אנגעהויבען די פאלגענדע זייט; עס פלעגט דיענען אלס צייכען פאר'ן בוכבינדער].

direc'tive *a.* (די-רעק'-טיוו) ריכטענדיג, פיהרענדיג, אנצייגענדיג, פארשרייבענדיג; וואס איז שייך צו דער ריכטונג.

direc'tiveness *n.* (די-רעק'-טיוו-נעס) א גלייכע ריכטונג; דאס האנדלען אפען, ניט פערשטעלט, דירעקט; אויפריכטיגקייט.

direc'tive rules (די-רעק'-טיוו רוהלז) רעגולאציאנען, כללים ווי צו האנדלען אדער ווי זיך אויפצופיהרען.

direct'ly *adv.* (די-רעקט'-לי) אין א גלייכער ריכטונג; אויף א גלייכען וועג; צום פונקט; אויף א דירעקטען, אונמיטעלבארען אופן; גלייך, גראד, באלד; אויף אן אפענעם, דירעקטען שטייגער; מיט אויפריכטיגקייט; אויסדריקליך; מיט בעשטימטהייט, מיט קלארהייט.

direct'ly opposed' (די-רעקט'-לי א-פאוזד') וואס איז פונקט דער היפוך.
His statement was found to be directly opposed to the facts.

direct'ness *n.* (די-רעקט'-נעס) די גלייכקייט, א גראדע ריכטונג; א גראדער וועג; אויפריכטיגקייט, דאס האנדלען אפען, דירעקט אדער אויפריכטיג.

direc'tor *n.* (די-רעק'-טאר) א דירעקטאר, אן אויפזעהער, א פיהרער; איינער אדער עפעס וואס ריכטעט, רעגולירט אדער קאנטראלירט.

direc'torate *n.* (די-רעק'-טא-רייט) דאס דירעקטאריום [די קערפערשאפט פון דירעקטארען פון א געזעלשאפט אדער פעראיין]; דאס דירעקטארען־אמט.

directo'rial *a.* (די-רעק-טאו'-רי-על) וואס ריכטעט, פערוואלטעט, פיהרט אדער קאנטראלירט; וואס איז שייך צו א דירעקטאר אדער צו א דירעקטאריום.

direc'tories *n.* (די-רעק'-טא-ריז) א מורה דרך, רעגולאציאנען, כללים, ווי צו האנדלען אדער ווי זיך אויפצופיהרען; אנצייגען.

direc'torship *n.* (די-רעק'-טאר-שיפּ) דאס אמט פון א דירעקטאר; דאס זיין א דירעקטאר.

direc'tory *n.* and *a.* (די-רעק'-טא-רי) ריכטענדיג, פיהרענדיג, אנצייגענדיג, פארשרייבענדיג; א דירעקטאריום, א דירעקטארען־ראטה; אן אדרעס־בוך [וואו עס געפינען זיך די נעמען פון די איינוואהנער פון א געוויסער שטאדט אדער געגענד, זייערע אדרעסען און זייער בעשעפטיגונג].

Direc'tory *n.* (די-רעק'-טא-רי) דאס דירעקטאריום אדער די עקזעקוטיווע פון דער פראנצויזישער רעפּובליקאנער רעגירונג, וועלכע איז איינגעפיהרט געווארען נאך דער ערשטער רעוואלוציאן און וועלכע איז בעשטאנען פון פינף מיטגליעדער [דאס דירעקטאריום האט אנגעהאלטען פון אקטאבער 1795 ביז'ן 9טען נאוועמבער 1799, ווען עס איז נידערגעשטירצט געווארען פון נאפאלעאן דעם ערשטען].

direct' ra'tio (די-רעקט' ריי'-שיאו) א דירעקטע בעציהונג, פערהעלטנים אדער פראפארציע.

direc'tress *n.* (די-רעק'-טרעס) א דירעקטארין, א פערוואלטערין.

direc'trix *n.* (די-רעק'-טריקס) א דירעקטארין, א פערוואלטערין; אין מאטעמאטיק — די ערצייגענדע ליניע [א ליניע וועלכע בעשרייבט א פלעכע, א קרייז אדער וועלכע עס איז אנדערע פיגור].

direct' tax (די-רעקט' טעקס) דירעקטער שטייער [שטייער וואס ווערט געצאהלט פון דער ערשטער האנד, ווי קאפּ־שטייער, איינקונפט־שטייער אדער שטייער אויף ירושות, אין געגענזאץ צו אקציז־שטייערען און טאריף־אבצאהלונגען, וועלכע ווערען געצאהלט אינדירעקט פון די וואס פערברויכען די בעשטייערטע זאכען].

direct' words (די-רעקט' הוואירדז) אפענע, קלארע דבורים.

dire'ful *a.* (דאיר'-פול) שרעקליך, שוידערליך.

dire'fully *adv.* (דאיר'-פול-אי) אויף א שרעקליכען, שוידערליכען שטייגער.

dire'fulness *n.* (דאיר'-פול-נעס) שוידערליכקייט, שרעקליכקייט.

diremp'tion *n.* (די-רעמפּ'-שאן) דאס צורייסען, דאס צושיידען.

dire neces'sities (דאיר נע-סעס'-אי-טיז) טרוקען ברוים מיט וואסער, די נויטווענדיגסטע היונה.
He is even unable to supply his family with dire necessities.

dire'ness *n.* (דאיר'-נעס) שרעקליכקייט, שוידערליכקייט.

dirge *n.* (דוירדזש) א לויה־געזאנג, א טרויער־ליעד.

dirge'ful *a.* (דוירדזש'-פול) טרויעריג, טרויעריג.

dir'gie *n.* (דויר'-דזשי) א לויה־סעודה.

dir'igent *n. and a.* (דיר'-אי-דזשענט) לייטענד, פיהרענד; אין מאטעמאטיק — די בעוועגונגס־ליניע, וועלכע בעשרייבט א פלעכע, אדער די בעוועגונגס־פלעכע, וועלכע בילדעט א קערפער.

dir'igible *a. and n.* (דיר'-אי-דזשיבל) וואס מען קען קירעווען; א פליה־מאשין וואס מען קען קירעווען.
The Germans are perfecting the dirigible balloon.

dir'iment *a.* (דיר'-אי-מענט) מאכענדיג אונגילטיג, אנולירענדיג, מאכענדיג צו נישט.
In some countries consanguinity is a diriment impediment of marriage.

dirk *n. and v.* (דוירק) א קינזשאל; שטעכען מיט א קינזשאל.

dirk'-knife *n.* (דוירק'-נאיף) א שטעך־מעסער.

dirt *n., v. and a.* (דוירט) שמוץ; בלאטע; ערד; א שמוציגע שפראך; געמיינהייט; בעשמוצען; בלאטיג.

dirt'-board *n.* (דוירט'-באורד) דאס ברעט אדער בלעך פון א וואגען וואס פערשטעלט די אקסען, אז זיי זאלען נים פערשמוצט ווערען פון בלאטע.

dirt'-cheap *a.* (דוירט'-טשיעפ) ביליג ווי בלאטע, שפאט ביליג.

dirt'-ea'ting *n.* (דוירט'-איע'-טינג) דאס עסען שמוץ [אן אונגארמאלקייט ביי נעגערס און אפט אויך ביי ווייסע, בעזאנדערס ביי פרויען, צו עסען שמוץ].

dir'tily *adv.* (דויר'-טי-לי) אויף א שמוציגען אופן; שמוציג, געמיין.

dir'tiness *n.* (דויר'-טי-נעס) דאס זיין שמוציג אדער בלאטיג; שמוציגקייט, געמיינהייט, נידערטרעכטיגקייט.

dirt'-scra'per *n.* (דוירט'-סקריי'-פער) א מאשין אבצוגראבען ערד, אבצוראמען בלאטע אדער אויסצוגלייכען דעם באדען.

dir'ty *a. and v.* (דויר'-טי) 1. שמוציג; בלאטיג; בעשמוצען, מאכען שמוציג; 2. געמיין, נידערטרעכטיג; שלעכט, אונבעקוועם, אונאנגענעהם [וועגען וועטער, וועגען א וועג א. ד. ג.].
1. The streets are dirty. 2. The politicians made a dirty attack on the candidate.

dir'ty walk'er (דויר'-טי הוואהק'-ער) א שלומפער.

disabil'ity *n.* (דיס-ע-ביל'-אי-טי) די אונפעהיגקייט, די אונטויגליכקייט, די שוואכקייט; די רעכטס־אונפעהיגקייט [וועגען א מענשען וואס איז בערויבט פון געוויסע רעכטע].
England removed the disabilities of the Jews in 1858.

disa'ble *v.* (דיס-איי'בל) מאכען אונפעהיג אדער אונטויגליך; אבשוואכען; בעשרענקען אין רעכטע.
The ship entered the harbor disabled by the storm.

disa'ble an estate' (דיס-איי'בל ען עס-טייט') חרוב מאכען, רואינירען א גוט.

disa'blement *n.* (דיס-איי'בל-מענט) ז. *disability*

disabuse' *v.* (דיס-ע-ביוז') ארויסנעהמען פון טעות; ניט דערלאזען צו זיין אבגענארט; ארויספיהרען אויף'ן דרך הישר.
You should disabuse your mind from the thought that the patient will never recover.

disaccom'modate *v.* (דיס-ע-קאמ'-א-דייט) מאכען אונבעקוועם; שטעלען אין אן אונבעקוועמער לאגע.

disaccommoda'tion *n.* (דיס-ע-קאמ-א-דיי'-שאן) די אונטויגליכקייט; דאס זיין אונבעקוועם, אונפאסיג אדער ניט פארבערייטעט.

disaccord' *v.* (דיס-ע-קאהרד') ניט מסכים זיין; ענטזאגען צו געבען א הסכמה.

disaccor'dant *a.* (דיס-ע-קאהר'-דענט) וואס איז ניט מסכים, וואס גיט ניט די הסכמה.

disaccus'tom *v.* (דיס-ע-קאס'-טאם) אבגעוועהנען; ווירקען אבצוזאגען זיך פון א געוועהנהייט.

disadorn' *v.* (דיס-ע-דאהרן') אראבנעהמען די ציערונג, ארונטערנעהמען די בעפוצונג.

disadvan'tage *n. and v.* (דיס-עד-וועג'-טיידזש) א שאדען, א היזק, א פערלוסט; אונגינסטיגקייט; מאכען שאדען; ברייגגען א היזק; מאכען אונגינסטיג.

disadvanta'geous *a.* (דיס-עד-וועג-טיי'-דזשאס) שעדליך, ניט גוט, אונגינסטיג.

disadvanta'geously *adv.* (דיס-עד-וועג-טיי'-דזשאס-לי) אויף אן אונגינסטיגען אופן; דורך פערלוסט; מיט היזק.

disadvanta'geousness *n.* (דיס-עד-וועג-טיי'-דזשאס-נעס) אונגינסטיגקייט, שעדליכקייט.

disaffect' *v.* (דיס-ע-פעקט') אבגענייגט מאכען; אבציהען די נייגונג צו עפעס; פערפרעמדען די פריינדליכע געפיהלען.

disaffec'ted *a.* (דיס-ע-פעק'-טעד) אבגענייגט; פערפרעמדט; אונפריינדליך.

disaffec'tedly *adv.* (דיס-ע-פעק'-טעד-לי) אויף אן אונפריינדליכען שטייגער; מיט אן אונפריינדליכער בענעהמונג.

disaffec'tedness *n.* (דיס-ע-פעק'-טעד-נעס) אבגענייגטקייט, אונפריינדליכקייט.

disaffec'tion *n.* (דיס-ע-פעק'-שאן) אונצופריעדענהייט; ווידערווילען.
The action of the President caused great disaffection among the members of his party.

disaffirm' *v.* (דיס-ע-פוירם') פערניינען, מאכען צו נישט; אבלייקענען, אבשאפען [ווי אבשאפען א געוויסע בעשטימונג פון א ריכטער, מאכען אז זי זאל קיין קראפט ניט האבען].

disaffir'mance *n.* (דיס-ע-פויר'-מענס) דאס אבלייקענען, דאס אבשאפען, דאס מאכען צו נישט.

disaffirma'tion *n.* (דיס-עפ-אויר-מיי'-שאן) ז. *disaffirmance*

disaffor'est *v.* (דיס-ע-פאר'-עסט) בעפרייען פון די ספעציעלע געזעצען און פערבאטונגען בנוגע צו וועלדער [אין ענגלאנד].

disafforesta'tion *n.* (דיס-ע-פאר-עס-טיי'-שאן) דאס אבשאפען די ספעציעלע געזעצען וועגען וועלדער.

disaffor'estment *n.* (דיס-ע-פאר'-עסט-מענט) דאס אבשאפען די ספעציעלע געזעצען וועגען וועלדער.

disag'gregate *v.* (דיס-עג'-רי-גייט) צוברעכען אדער פאנאנדערנעהמען אן אגרעגאט [א קופע אדער א שטיק פון צונויפגעלעגטע בעזונדערע זאכען].

disaggrega'tion *n.* (דיס-עג-רי-גיי'-שאן) דאס פאנאנדערטיילען אדער פאנאנדערנעהמען אן אגרעגאט [א קופע אדער א שטיק פון צונויפגעלעגטע בעזונדערע זאכען].

disagree' *v.* (דיס-ע-גריע') 1. ניט איינשטימען, ניט הארמאנירען, זיין מיט אן אנדער מיינונג; זיין אין אונפריינדליכע בעציהונגען, קריגען זיך; זיין ניט פאסיג איינער צום אנדערען; 2. שלעכט ווירקען, זיין ניט גוט פאר'ן געזונד.
1. They disagree on political questions.
2. Wine disagrees with me.

disagree'able *n. and a.* (דיס-ע-גריע'-עבל) אונאנגענעהם; ניט געשמאק; אהן א טעם; אן אונאנגענעהמע זאך.

disagree'ableness *n.* (דיס-ע-גריע'-עבל-נעס) אונאנגענעהמיגקייט.

disagree'ably *adv.* (דיס-ע-גריע'-ע-בלי) אויף אן אונאנגענעהמען אופן.

disagree'ment *n.* (דיס-ע-גריע'-מענט) אונאייניגקייט; א שטרייטיגקייט; דאס זיין פערשיעדען אין מיינונג; דאס ניט איינשטימען.

disallow' *v.* (דיס-ע-לאו') ניט ערלויבען, ניט סאנקציאנירען, ניט גוט־הייסען, ניט אננעהמען; פערווארפען.

disallow'able *a.* (דיס-ע-לאו'-עבל) וואס איז ניט ערלויבט; וואס מען קען ניט צולאזען אדער צוגעבען.

disallow'ableness *n.* (דיס-ע-לאו'-עבל-נעס) דאס זיין ניט ערלויבט; דאס ניט קענען צוגעלאזען אדער ערלויבט ווערען.

disallow'ance *n.* (דיס-ע-לאו'-ענס) דאס ניט ערלויבען; די אבשלאגונג פון עפעס, די צוריקווארפונג; דאס פערבאטען.

disally' *v.* (דיס-ע-לאי') פאנאנדערבינדען; אבשאפען די פעראייניגונג.

disannul' *v.* (דיס-ע-נאל') אבשאפען, אונגילטיג מאכען.

disannul'ler *n.* (דיס-ע-נאל'-ער) דער וואס שאפט אב, דער וואס מאכט אונגילטיג.

disannul'ment *n.* (דיס-ע-נאל'-מענט) די אבשאפונג; דאס מאכען אונגילטיג.

disappear' *v.* (דיס-ע-פיער') פערשווינדען, ניט ווערען.

disappear'ance *n.* (דיס-ע-פיער'-ענס) די פערשווינדונג.

disappoint' *v.* (דיס-ע-פאינט') ענטוישען, אבנארען די ערווארטונגען; ניט לאזען ערפילען א פערלאנג אדער האפנונג.

disappoin'ted *a.* (דיס-ע-פאינ'-טעד) ענטוישט, אבגענארט אין די ערווארטונגען אדער האפנונגען.

disappoin'ting *a.* (דיס-ע-פאינ'-טינג) ענטוישענד; וואס נארט אב די האפנונגען אדער פערלאנגען.

disappoint'ment *n.* (דיס-ע-פאינט'-מענט) די ענטוישונג; דאס זיין אבגענארט אין די ערווארטונגען אדער האפנונגען.

disapproba'tion *n.* (דיס-עפ-רא-ביי'-שאן) דאס ניט אננעהמען, דאס ניט גוט־זאגען אויף עפעס; דאס געבען ניט קיין גוטען אורטייל; טאדלונג.

disap'probatory *a.* (דיס-עפ'-רא-בע-טא-רי) וואס וויל ניט גוט־זאגען, וואס טאדעלט.

disappro'priate *v. and a.* (דיס-ע-פראו'-פרי-אייט) אבנעהמען דאס אייגענטומס־רעכט אויף עפעס: אבנעהמען די גיטער פון דער קירך; בערויבט פון פריוואט־אייגענטום; וואס האט ניט קיין אייגענע גיטער [וועגען א קירך].

disappropria'tion *n.* (דיס-ע-פראו-פרי-איי'-שאן) דאס אבנעהמען דאס אייגענטומס-רעכט אויף עפעס; דאס בערויבען די קירך פון די גיטער, וועלכע זי בעזיצט.

disappro'val *n.* (דיס-ע-פרוה'-וועל) ז. *disapprobation*.

disapprove' *v.* (דיס-ע-פרוהוו') טאדלען, ניט גוט-זאגען אויף עפעס; ניט געבען קיין הסכמה, ניט בעשטעטיגען, ניט סאנקציאנירען.

disappro'vingly *adv.* (דיס-ע-פרוה'-ווינג-לי) מיט ניט גוט-זאגען; דורך ניט-אנערקענונג; טאדלענדיג, ניט צושטימענדיג.

disarm' *v.* (דיס-ארם') ענטוואפענען, אבנעהמען די וואפען; אוועקלעגען דאס געוועהר; פערקלענערען דאס מיליטער פון מלוכות.

disar'mament *n.* (דיס-אר'-מע-מענט) 1. די ענטוואפנונג; דאס אבנעהמען אדער דאס אוועקלעגען דאס געוועהר; דאס אויפהערען צו זיין אין קריעגס-צושטאנד; 2. דאס פערקלענערען די בעוואפנונג פון די מלוכות.
2. Advocates of peace hope for general disarmament.

disarmed' *a.* (דיס-ארמד') ענטוואפענט, אבגענומען די וואפען; אוועקגעלעגט דאס געוועהר.

disar'mer *n.* (דיס-אר'-מער) דער וואס ענטוואפענט: דער וואס נעהמט אוועק דאס געוועהר.

disarrange' *v.* (דיס-ע-ריינדזש') בריינגען אין ארדנונג, צומישען.

disarrange'ment *n.* (דיס-ע-ריינדזש'-מענט) דאס בריינגען אין אונארדנונג; אונארדנונג; צומישונג.

disarray' *n.* and *v.* (דיס-ע-ריי') ענטקליידען; אויסטהאן נאקעט; בריינגען אין אונארדנונג; די ענטקליידונג; אן אונארדנונג, א צומישעניש.

disartic'ulate *v.* (דיס-אר-טיק'-יו-לייט) פאנאנדערטיילען, פאנאנדערנעהמען אברים-ווייז; צוגליעדערען.

disarticula'tion *n.* (דיס-אר-טיק-יו-ליי'-שאן) דאס צוגליעדערען, דאס פאנאנדערנעהמען אברים-ווייז.

disasso'ciate *v.* (דיס-ע-סאו'-שי-אייט) פאנאנדערטיילען, אבטיילען פון פעראייניגונג.

disassocia'tion *n.* (דיס-ע-סאו-שי-איי'-שאן) דאס פאנאנדערטיילען די פעראייניגונג.

disas'ter *n.* (די-זעס'-טער) שלים-מזל, אונגליק, עלענד; אן אונגעריכטע צרה, א קאטאסטראפע.
The San Francisco earthquake was one of the great disasters of our time.

disas'trous *a.* (די-זעס'-טראס) שלים-מזל'דיג, אונגליקליך; וואס איז געקומען פון אן אונגליק.

disas'trously *adv.* (די-זעס'-טראס-לי) דורך א קאטאסטראפע; אויף אן אונגליקליכען אופן.

disas'trousness *n.* (די-זעס'-טראס-נעס) א קאטאסטראפע, אן אונגליק, דאס זיין שלים-מזל'דיג.

disavow' *v.* (דיס-ע-וואו') פערלייקענען, ניט אנערקענען; בעהויפטען, אז דאס איז אפילו אין זינען ניט געווען.
The United States in making war on Spain disavowed any intention of annexing Cuba.

disavow'al *n.* (דיס-ע-וואו'-על) די פערלייקענונג, די ניט-אנערקענונג, דאס ניט מודה זיין.

disavow'er *n.* (דיס-ע-וואו'-ער) איינער וואס איז זיך ניט מודה, איינער וואס לייקענט אב.

disavow'ment *n.* (דיס-ע-וואו'-מענט) ז. *disavowal*.

disband' *v.* (דיס-בענד') פאנאנדערלאזען א קאמפאניע, צוגעהן זיך אהיים; צושיידען, פאנאנדערגעהן; צושפרייטען.

disband'ment *n.* (דיס-בענד'-מענט) דאס פאנאנדערלאזען סאלדאטען פון דיענסט; די צושיידונג, די אבזונדערונג, די פאנאנדערגעהונג; דאס פאנאנדערגעהן זיך.

disbar' *v.* (דיס-באר') אוועקנעהמען פון אן אדוואקאט דאס רעכט צו פערטיידיגען אין געריכט.

disbark' *v.* (דיס-בארק') אויסלעדיגען, אויסלאדען אדער אויסגרוזען א שיף; אראברייסען די קארע.

disbar'ment *n.* (דיס-באר'-מענט) דאס אוועקנעהמען פון אן אדוואקאט דאס רעכט צו בעשעפטיגען זיך מיט זיין פראפעסיאן.

disbar'ment procee'dings (דיס-באר'-מענט פרא-סיע'-דינגז) א פראצעס געגען אן אדוואקאט אויף א בעשולדיגונג אין א פערברעכען, פאר וועלכען מען קען ביי איהם צונעהמען דאס רעכט צו פיהרען פראצעסען אין געריכט.

disbelief' *n.* (דיס-בי-ליעף') דאס ניט-גלויבען.

disbelieve' *v.* (דיס-בי-ליעוו') ניט גלויבען: אבלייקענען עפעס, האלטען פאר ניט ריכטיג.

disbelie'ver *n.* (דיס-בי-ליע'-ווער) איינער וואס גלויבט ניט: דער וואס האלט עפעס פאר ניט ריכטיג.

disbos'om *v.* (דיס-בוז'-אם) אויסזאגען ארויסגעבען א סוד.

disbow'el *v.* (דיס-באו'-על) ארויסנעהמען די איינגעווייד; אויפדעקען [א געהיימניס].

disbud' *v.* (דיס-באד') ארומשניידען די יונגע צווייגעלעך פון א פלאנצע; ארונטערנעהמען די שפראץ-קערנדלעך

disbur'den *v.* (דיס-בויר'דן) אראבנעהמען די משא אדער די לאדונג פון עפעס; בעפרייען פון א לאסט; מאכען זיך לייכטער אויף'ן הארצען.

disbur'den cares (דיס-בויר'דן קעהרז) פערלייכטערען זיך דורך אויסרעדען דאס הארץ.
He disburdened his cares on his friends.

disbur'den one's heart (דיס-בויר'דן וואנז הארט) ז. *disburden cares*.

disburs'able *a.* (דיס-בוירס'-עבל) וואס מען קען אויסגעבען [ווענען געלד].

disburse' *v.* (דיס-בוירס') אויסגעבען אדער אויסצאהלען [געלד].

disburse'ment *n.* (דיס-בוירס'-מענט) דאס אויסגעבען אדער אויסצאהלען געלד; די סומע פון'ם אויסגעגעבענעם אדער אויסגעצאהלטען געלד.

disburs'er *n.* (דיס-בוירס'-ער) אן אויסגעבער, אן אויסצאהלער [פון געלד].

disc *n.* (דיסק) א דיסק, א רונדע פלאטע, א שייבע, אזא רונדע שטיינערנע אדער מעטאלענע פלאטע וואס די אלטע רוימער און גריכען פלעגען בענוצען פאר גימנאסטישע צוועקען: עטוואס וואס האט דעם אויסזעהן פון א דיסק ז. *disk*.

dis'cal *a.* (דיס'-קעל) וואס איז שייך אדער וואס איז עהנליך צו א דיסק. ז. *disc*.

dis'cant *n.* (דיס'-קענט) א דיסקאנט א זעער סאפראנא, די העכסטע שטימע פון די פיער גרונד-שטימען [באס, טענאר, אלט און דיסקאנט אדער סאפראנא].

discard' *n.* and *v.* (דיס-קארד') אבווארפען א קארט [אין קארטען-שפיעל]; אבלאזען, ענטזאגען [פון שטעלע]; דערווייטערען; אויסשליסען: אבזאגען זיך, פערווארפען; דאס אבווארפען א קארט וואס איז ניט נויטיג [אין קארטען-שפיעל]; די קארט וואס ווערט אבגעווארפען.

discase' *v.* (דיס-קייס') אראבנעהמען דאס רעקעל, ארונטערנעהמען דעם צורעק; אויפדעקען; אויסטהאן נאקעט.

discept' *v.* (די-סעפט') ניט איינשטימען, זיין נעגען.

discern' *v.* (די-זירן') בעאבאכטען; אונטערשיידען: אונטערצייכענען דעם אונטערשיעד צווישען צוויי אדער מעהר זאכען; בעמערקען, ארומכאפען מיט'ן אויג; דערקענען, זיך דערוויסען.

discer'ner *n.* (די-זויר'-נער) דער בעאבאכטער, ענטדעקער; בעאורטיילער.

discer'nible *a.* (די-זויר'-ניבל) וואס מען קען זעהן אדער בעמערקען

discer'nibleness *n.* (די-זויר'-ניבל-נעס) די אונטערשיידבארקייט; בעמערקבארקייט

discer'nibly *adv.* (די-זויר'-ני-בלי) מערקבאר; אונטערשיידבאר.

discer'ning *a.* (די-זויר'-נינג) שארפזיכטיג; פערשטענדיג; בעאבאכטענד, אונטערשיידענד.

discer'ningly *adv.* (די-זויר'-נינג-לי) מיט פעהיגקייט צו בעאורטיילען; חריפות'דיג.

discern'ment *n.* (די-זוירנ'-מענט) חריפות, שארפזיכטיגקייט: פערשטענדיגקייט; די בעאורטיילונגס-קראפט

discerp'tion *n.* (די-סירפ'-שאן) דאס צושטיקלען, דאס פאנאנדערטיילען אין שטיקלעך.

discerp'tive *a.* (די-סירפ'-טיוו) פאנאנדערטיילענד, צוטיילענד.

discharge' *n.* and *v.* (דיס-טשארדזש') אויסלאדען, בעפרייען פון א לאדונג אדער משא; אויסלעדיגען; אויסשיסען; דערווייטערען, אברייניגען, אבשיקען אוועקשיקען; ארויסווארפען; סילוק'ען [א חוב]; בעפרייען פון א חוב אדער פון א בעשולדיגונג; ערפילען א פפליכט; בלייכען. אוועקנעהמען [די פארב פון צייג]; אראבווארפען פון זיך א לאסט; דאס אויסלאדען, דאס בעפרייען פון א משא; דער שאס, דאס אויסשיסען; דאס אוועקנעהמען; דאס סילוק'ען; דאס בעפרייען פון א חוב, פון א בעשולדיגונג א. ד. ג.; די ערפילונג פון א פפליכט אדער אמט; דאס בלייכען. דאס אוועקנעהמען די פארב [פון צייג].

discharge' a bill (דיס-טשארדזש' ע ביל) אויסלייזען א וועקסעל; בעצאהלען א רעכנונג.

discharge' a debt (דיס-טשארדזש' ע דעט) בעצאהלען א חוב.

discharge' a du'ty (דיס-טשארדזש' ע דיו'-טי) ערפילען א פפליכט

discharged' and acquit'ted (דיס-טשארדזשד' ענד ע-קהוויט'-עד) פראנק און פריי; בעצאהלט און קוויטירט.

discharge' from a du'ty (דיס-טשארדזש' פראם ע דיו'-טי) בעפרייען פון א פערפפליכטונג.

discharge′ in bank′ruptcy (דים-טשארדזש′ אין בענק′-ראפּט-סי) דאס בעפרייען פון אבליגאציאנען [געלדר-התחיבות′ען], בעת דאס געריכט נעהמט אב איינעמס פערמעגען און צוטיילט עס צווישען די קרעדיטארען [בעלי-חובות].

discharge′ one′s con′science (דים-טשארדזש′ הוואנז קאנ′-שענס) לייכטער מאכען דאס געוויסען.

dischar′ger *n.* (דים-טשאר′-דזשער) אן אויסלאדער; אין עלעקטרא-טעכניק — אן אינסטרומענט, דורך וועלכען עלעקטריציטעט ווערט אויסגעלאדעט פון קאנדענסאטאר [ז. *condenser*]; א כעמישער פּראדוקט, מיט וועלכען מען בלייכט צייג.

discharge′ se′crets (דים-טשארדזש′ סי′-קרעטס) אויסזאגען סודות.

discharge′ the ju′ry (דים-טשארדזש′ טהי דזשו′-רי) אבלאזען די געשווארענע [אין געריכט].

discharge′-tick′et *n.* (דים-טשארדזש′-טיק′-עט) א בעפרייאונגס-צייגניס [א בילעט וואס ווערט ארויסגעגעבען איינעם, וואס איז געוועזען אין דיענסט, אז ער איז ענטלאסען].

discharge′-valve *n.* (דים-טשארדזש′-וועלוו) אויסלאז-ווענטיל [דאס אויבערשטע דעקעל אין א פּומפּ, וואס עפענט זיך ארויסצולאזען דאס וואסער].

dis′ciform *a.* (דים′-אי-פארם) ענליך צו א דיסק [א רונדע פלאטע].

disci′ple *n.* (די-סאי′פּל) א תלמיד, א שילער; אן אנהענגער, א נאכפאלגער.

disci′pleship *n.* (די-סאי′פּל-שיפּ) דאס זיין א תלמיד, דאס נאכפאלגען איינעם אין זיינע אידעען אדער פּרינציפּען; דאס זיין אן אנהענגער פון איינעמס לעהרען.

dis′ciplinable *a.* (דים′-אי-פּלין-עבל) וואס קען דיסציפּלינירט ווערען; וואס לאזט זיך לערנען; וואס איז אונטערגעווארפען אונטער א דיסציפּלין; וואס קען בעשטראפט ווערען אויף א דיסציפּלינארען אופן. ז. *discipline*.

dis′ciplinableness *n.* (דים′-אי-פּלין-עבל-נעס) דאס קענען זיין דיסציפּלינירט. ז. *discipline*.

disciplina′rian *n. and a.* (דים-אי-פּלי-ניי′-רי-ען) וואס איז שייך צו דיסציפּלין; דער וואס דיסציפּלינירט. ז. *discipline*.

dis′ciplinary *a.* (דים′-אי-פּלי-נע-רי) דיסציפּלינאר, וואס איז שייך צו דיסציפּלין; וואס דיסציפּלינירט. ז. *discipline*.

dis′cipline *n. and v.* (דים′-אי-פּלין) דיסציפּלין, די אונבעדינגטע געהארכזאמקייט צו בעשטימטע רעגעלען און תקנות; דאס לערנען אדער דאס ערציהען אויפצופיהרען זיך לויט בעשטימטע רעגעלען; די זאמלונג פון רעגעלען [ווי אין קירך אדער אין מיליטער-דיענסט], וועלכע דער אונטערגעווארפענער מוז אונבעדינגט פאלגען; בעשטראפונג פאר ניט האלטען זיך אן די אנגענומענע בעשטימטע רעגעלען; די שטראף-מיטלען צו האלטען דעם אונטערגעווארפענעם אין געהארכזאמקייט; א דיסציפּלין, א בעזונדערע אבטיילונג פון קונסט אדער וויסענשאפט; דיסציפּלינירען, האלטען אין געהארכזאמקייט, לערנען צו האלטען זיך אן בעשטימטע רעגעלען; בעשטראפען; אנווענדען געוויסע שטראף-מיטלען.

dis′cipliner *n.* (דים′-אי-פּלין-ער) דער וואס דיסציפּלינירט אדער לערענט.

disclaim′ *v.* (דים-קליים′) 1. לייקענען; זיך ענטזאגען; ניט אנערקענען; פערווארפען; 2. אראבנעהמען די פעראנטווארטליכקייט פאר עפּעס; 3. זיך ענטזאגען אנצונעהמען [אן אמט, א שטעלע].

2. I disclaim responsibility for his actions.

disclai′mer *n.* (דים-קליי′-מער) איינער וואס זאגט זיך אב פון א געוויסער פאדערונג; איינער וואס אנערקענט ניט אדער פערווארפט; איינער וואס נעהמט פון זיך אראב די פעראנטווארטליכקייט פאר עפּעס; א דאקומענט וועגען איינעמס ענטזאגונג פון עפּעס.

disclama′tion *n.* (דים-קלע-מיי′-שאן) דאס ניט אנערקענען; דאס ענטזאגען זיך פון עפּעס.

disclose′ *v.* (דים-קלאוז′) אויפדעקען, ענטדעקען, אפען מאכען; מאכען בעוואוסט.

The investigation **disclosed** the truth.

disclosed′ *a.* (דים-קלאוזד′) מיט אויסגעשפּרייטע פליגעל [וועגען א פויגעל וואס ווערט געצייכענט אויף א הערב]; אויפגעדעקט; בעקאנט געווארען.

disclo′ser *n.* (דים-קלאו′-זער) דער אויפדעקער, דער וואס מאכט אפען.

disclo′sure *n.* (דים-קלאו′-זשור) די ענטדעקונג, די אפען-מאכונג; אויפשליסונג.

discob′olus *n.* (דים-קאב′-א-לאס) א דיסקוס-ווארפער [ביי די אלטע רוימער און גריכען האט עקזיסטירט א גימנאסטישער שפּיעל פון ווארפען אזעלכע רונדע שטיינערנע אדער מעטאלענע פלאטען און כאפּען זיי. אזא פלאטע האט מען גערופען דיסקוס און די שפּיעלער — דיסקוס-ווארפער].

Discob′olus *n.* (דים-קאב′-א-לאס) די בעריהמטע קלאסישע סטאטוע אין רוימישען מוזעאום, וועלכע שטעלט פאר א דיסקוס-ווארפער [די סטאטוע איז געמאכט געווארען אין 5טען יאהרהונדערט פאר קריסטוס פון דעם סקולפּטאר מיראן].

Discobolus

dis′coid *n. and a.* (דים′-קאיד) וואס האט די פארם פון א דיסק [א שייבע, א רונדע פלאטע]; עטוואס וואס זעהט אויס ווי א דיסק.

discoi′dal *a.* (דים-קאי′-דעל) וואס האט די פארם פון א דיסק [א שייבע, א רונדע פלאטע].

discol′or *v. and a.* (דים-קאל′-אר) אוועקנעהמען דעם נאטירליכען קאליר, ענדערען די פארב; פארשטעלען עטוואס אין א פאלשען קאליר; פון פערשיעדענע קאלירען אדער פארבען [וועגען חיות אדער פלאנצען].

discol′orate *a.* (דים-קאל′-אר-אייט) פון פערשיעדענע קאלירען אדער פארבען [וועגען חיות אדער פלאנצען].

discolora′tion *n.* (דים-קאל-א-ריי′-שאן) דאס אבבלאקירען; דאס זיין אבבלאקירט; דאס אוועקנעהמען דעם קאליר; די ענדערונג פון דער פארב; די ענדערונג פון אויסזעהן.

discol′ored *a.* (דים-קאל′-ארד) אבבלאקירט, אבגעגאנגען די פארב; געענדערט די פארב.

discol′orous *a.* (דים-קאל′-אר-אס) פון פערשיעדענע פארבען אדער קאלירען.

discom′fit *v.* (דים-קאם′-פיט) דערשלאגען; בעזיעגען, בייקומען; צושטערען די פלענער.

discom′fiture *n.* (דים-קאם′-פי-טשור) א נידערלאגע; ענטמוטיגונג.

discom′fort *n. and v.* (דים-קאם′-פארט) מאכען אונאנגענעהם אדער אונבעקוועם; קרענקען, בעטריבען, ענטמוטיגען; קרענקונג, בעטריבניס, ענטמוטיגונג; אונבעקוועמליכקייט.

discom′fortable *a.* (דים-קאם′-פאר-טעבל) אונבעקוועם, אונאנגענעהם.

discommend′ *v.* (דים-קא-מענד′) טאדלען; שלעכט רעקאמענדירען.

discommen′dable *a.* (דים-קא-מענ′-דעבל) ניט לויבענסווערטה; ניט צו רעקאמענדירען; ווערטה צו טאדלען.

discommen′dableness *n.* (דים-קא-מענ′-דעבל-נעס) דאס זיין ווערטה געטאדעלט צו ווערען; דאס זיין ניט לויבענסווערטה.

discommenda′tion *n.* (דים-קא-מענ-דיי′-שאן) דאס טאדלען.

discommen′der *n.* (דים-קא-מענ′-דער) איינער וואס טאדעלט.

discommis′sion *v.* (דים-קא-מיש′-אן) אוועקנעהמען די קאמיסיאן.

discommode′ *v.* (דים-קא-מאוד′) אונבעקוועם מאכען; בעלעסטיגען.

discommo′dious *a.* (דים-קא-מאו′-די-אס) אונבעקוועם; בעלעסטיגענד.

discommo′diously *adv.* (דים-קא-מאו′-די-אס-לי) אויף אן אונבעקוועמען אדער בעלעסטיגענדיגען אופן.

discommo′diousness *n.* (דים-קא-מאו′-די-אס-נעס) אונבעקוועמליכקייט; אונאנגענעהמליכקייט; בעלעסטיגונג.

discommod′ity *n.* (דים-קא-מאד′-אי-טי) אונבעקוועמליכקייט; אונאנגענעהמליכקייט; בעלעסטיגונג; עטוואס וואס פערשאפט אונבעקוועמליכקייט אדער אונאנגענעהמליכקייט.

discom′mon *v.* (דים-קאם′-אן) איבערגעבען פון רשות הרבים צום רשות היחיד; אויסשליסען פון קהל; אויסשליסען פון א געוויסען פלאץ [הויפּטזעכליך צונעהמען ביי איינעם דאס רעכט צו האנדלען מיט די סטודענטען פון אקספארדער און קעמברידזשער אוניווערסיטעט].

discom′mons *v.* (דים-קאם′-אנז) אויסשליסען פון א געוויסען פלאץ. ז. *discommon*.

discompose′ *v.* (דים-קאם-פאוז′) ברייגנען אין אונארדנונג; צומישען; בעאונרוהיגען; אויפרעגען; שטערען די רוה.

discomposed′ *a.* (דים-קאם-פאוזד′) נע-

בראכט אין אונארדנונג, צומישט; בעאונרוהיגט; אויפגערעגט.

discompo'sedness *n.* (דיס-קאם-פאו'-זער-נעס) א מיש־מאש, א תהו ובהו; א צומישעניש; אונרוהיגקייט, אויפגערעגטקייט.

discompo'sure *n.* (דיס-קאם-פאו'-זשור) אונארדנונג, צומישעניש; אונרוה; אויפרעגונג; דאס זיין צומישט.

disconcert' *v.* (דיס-קאן-סוירט') ברייננען אין אונארדנונג; צומישען; שטעלען זיך אין וועג, שטערען; ברייננען אין פערלעגענהייט; צוטומלען.

disconcer'tion *n.* (דיס-קאן-סויר'-שאן) פערלעגענהייט; צומישונג, פערוירונג; הינדערונג אדער צושטערונג פון פלענער.

disconcert'ment *n.* (דיס-קאן-סוירט'-מענט) ז. *disconcertion*

discondu'cive *a.* (דיס-קאן-דיו'-סיוו) שטערענדיג, הינדערענדיג, ניט לאזענדיג פארווערטס קומען; מאכענדיג צו נישט.

disconfor'mity *n.* (דיס-קאן-פאר'-מי-טי) דער מאנגעל אין איבעראיינשטימיגקייט; אונאיינשטימיגקייט; אונגלייכהייט.

discongru'ity *n.* (דיס-קאן-גרו'-אי-טי) אונגלייכהייט; אונאיינשטימיגקייט; א ווידערשפרוך.

disconnect' *v.* (דיס-קא-נעקט') פאנאנדערנעהמען, צושיידען, אבזונדערען, אבבינדען.

disconnec'ted *a.* (דיס-קא-נעק'-טעד) אבגעבונדען; צושיידט, פאנאנדערגענומען.

disconnec'tedly *adv.* (דיס-קא-נעק'-טעד-לי) אויף אן אבגעבונדענעם אדער אבגעטיילטען אופן.

disconnec'ter *n.* (דיס-קא-נעק'-טער) אן אבבינדער; א מעכאנישע פארריכטונג פאנאנדערצונעהמען פערבונדענע מאשינען־טיילען.

disconnec'tion *n.* (דיס-קא-נעק'-שאן) אבבינדונג, שיידונג, אבזונדערונג.

discon'solate *a.* (דיס-קאן'-סא-לייט) טרויסטלאז, אהן נחמה; בעטריבט, טרויעריג, נידערגעשלאגען; וואס בעטריבט אדער רופט ארויס מרה־שחורה.

discon'solately *adv.* (דיס-קאן'-סא-לייט-לי) מיט בעטריבטהייט; מיט א געפאלענעם מוטה; טרויסטלאז, נידערגעשלאגען, טרויעריג.

discon'solateness *n.* (דיס-קאן'-סא-לייט-נעס) דאס זיין טרויסטלאז אדער נידערגעשלאגען; טרויסטלאזיגקייט, בעטריבטקייט, נידערגעשלאגענקייט.

discontent' *n., a. and v.* (דיס-קאן-טענט') אונצופרידענהייט, פערדרוס; אונצופרידען, פערדריסליך; מאכען אונצופרידען אדער פערדריסליך.

disconten'ted *a.* (דיס-קאן-טענ'-טעד) אונצופרידען; פערדריסליך.

disconten'tedly *adv.* (דיס-קאן-טענ'-טעד-לי) אויף אן אונצופרידענעם אדער פערדריסליכען אופן.

disconten'tedness *n.* (דיס-קאן-טענ'-טעד-נעס) אונצופרידענהייט, פערדריסליכקייט; דאס זיין אונצופרידען אדער פערדריסליך.

disconten'ting *a.* (דיס-קאן-טענ'-טינג) מאכענדיג אונצופרידען אדער פערדריסליך.

discontent'ment *n.* (דיס-קאן-טענט'-מענט) אונצופרידענהייט; פערדרוס.

discontig'uous *a.* (דיס-קאן-טיג'-יו-אס) וואס גרענעצען זיך ניט; וואס בעריהרען זיך ניט.

discontin'uance *n.* (דיס-קאן-טינ'-יו-ענס) די אונטערברעכונג; דאס אויפהערען; מאנגעל אין צוזאמענהאנג.

discontinua'tion *n.* (דיס-קאן-טינ-יו-איי'-שאן) דאס אונטערברעכען; דאס אויפהערען.

discontin'ue *v.* (דיס-קאן-טינ'-יו) אונטערברעכען, אויפהערען.

discontin'ue a busi'ness (דיס-קאן-טינ'-יו ע ביז'-נעס) אויפגעבען א געשעפט.

discontin'uer *n.* (דיס-קאן-טינ'-יו-ער) דער וואס אונטערברעכט אדער הערט אויף.

discontinu'ity *n.* (דיס-קאן-טי-ניו'-אי-טי) דאס ניט האבען קיין צוזאמענהאנג; דאס פעהלען פון צוזאמענהאנג צווישען די טיילען; אין מאטעמאטיק — א שפרונגווייזער איבערגאנג פון איין ווערטה צום צווייטען.

discontin'uor *n.* (דיס-קאן-טינ'-יו-אר) ז. *discontinuer*

discontin'uous *a.* (דיס-קאן-טינ'-יו-אס) אונטערבראכען; וואס האט ניט קיין צוזאמענהאנג.

discontin'uously *adv.* (דיס-קאן-טינ'-יו-אס-לי) מיט אונטערברעכונגען.

dis'cord *n.* (דיס'-קאהרד) אונאיינשטימינקייט, דאס זיין נעגען, צוזאמענשטויס, צווייטסינקייט, שטרייט, קאמפף; דיסהארמאניע, דיסאנאנס, פעראייניגונג פון צוויי קלאנגען וואס הארמאנירען ניט; דער אינטערוואל צווישען אזעלכע צוויי קלאנגען; איינער פון אזעלכע צוויי קלאנגען; א ניט־הארמאנישער שטארקער גערויש, א גערויש פון פערשיעדענע קלאנגען, א צוזאמענמישונג פון קלאנגען.

discord' *v.* (דיס-קאהרד') זיין אונאייני־שטימיג; ניט הארמאנירען; קומען אין צוזאמענשטויס.

discor'dance *n.* (דיס-קאהר'-דענס) אונאייניגקייט, דאס ניט שטימען, דאס זיין נעגען, דאס ניט זיין אין איינקלאנג, דיסהארמאניע, דיסאנאנס [פעראייניגונג פון צוויי קלאנגען וואס הארמאנירען ניט]; ווידערשפרוך.

discor'dancy *n.* (דיס-קאהר'-דענ-סי) ז. *discordance*

discor'dant *a.* (דיס-קאהר'-דענט) אונאייניג, ניט איינשטימענד, ניט פאסענד; ניט הארמאניש [אין קלאנג]; וואס איז דער היפוך אדער דער נעגענזאץ; ווידערשפרעכענד.

discor'dantly *adv.* (דיס-קאהר'-דענט-לי) אויף א ווידערשפרעכענדען, ניט איינשטימענדען אדער ניט הארמאנישען שטייגער.

dis'count *n.* (דיס'-קאונט) דאס אראבלאזען אדער דאס אראבציהען [פון פרייזען אדער פון חוב ביי איינצאהלונגען]; ראבאט [דאס אראבלאזען פון פרייז]; דאס דיסקאנטירען [דאס אויסצאהלען א וועקסעל פאר געוויסע פראצענטען פאר דעם טערמין]; דיסקאנט [די פראצענטען וואס ווערען אראבגערעכענט פון א וועקסעל, אויף וועלכען עס ווערט אויסגעצאהלט פאר דעם טערמין].

discount' *v.* (דיס-קאונט') אראבציהען, ארונטערערעכענען, אראבלאזען [פון פרייז אדער פון חוב ביי איינצאהלונגען]; דיסקאנטירען [פאר א געוויסען פראצענט, אויסצאהלען אויף א וועקסעל פאר'ן טערמין]; געבען ראבאט [אראבלאזען פון פרייז]; ארויסלאזען פון חשבון; ניט שענקען קיין אויפמערקזאמקייט, זיך ניט רעכענען [מיט עמוואס]; רעכענען אויף עפעס אין פאראוים; פאראוים אננעהמען אלס בעשטימט.

discoun'table *a.* (דיס-קאונ'-טעבל) וואס קען דיסקאנטירט ווערען [ווענען וועקסלען]. ז. *discount*

dis'count-bro'ker *n.* (דיס'-קאונט-בראו'-קער) איינער וואס דיסקאנטירט [צאהלט אוים אין פאראויס, פאר געוויסע פראצענטען, פאר וועקסלען] און מאכט הלואות אויף משכנות.

dis'count day (דיס'-קאונט דיי) א בעשטימטער טאג אין וואך, ווען בענק דיסקאנטירען וועקסלען. ז. *discount*

discoun'tenance *n. and v.* (דיס-קאונ'-טע-נענס) ארויסצייגען אונצופרידענהייט מיט עפעס; צוריקהאלטען; ניט זיין גינסטיג צו עפעס; קאלט בעהאנדלען; אראבשלאגען פון מוטה; קאלטע בעהאנדלונג; אונפריינדליכקייט; אונגינסטינקייט; עמוואס וואס האלט צוריק אדער שלאגט אראב פון מוטה.

discoun'tenancer *n.* (דיס-קאונ'-טע-נען-סער) איינער וואס צייגט ארוים אונצופרידענהייט; איינער וואס איז ניט גינסטיג אדער אונפריינדליך; איינער וואס בעהאנדעלט קאלט, שלאגט אראב פון מוטה אדער האלט צוריק.

dis'counter *n.* (דיס'-קאונ-טער) איינער וואס דיסקאנטירט [צאהלט אוים פאר געוויסע פראצענטען, פאר וועקסלען פאר'ן טערמין]; איינער וואס קויפט אויף וועקסלען.

discour'age *v.* (דיס-קאר'-עדזש) 1. אבשטויסען אדער אבווענדען איינעם פון צו טהאן עפעס; ראטהען דאגעגען; 2. אוועקנעהמען דעם קוראזש, אראבשלאגען פון מוטה; מאכען צו פיהלען זיך נידערגעשלאגען; ענטמוטיגען.

1. My friends are discouraging me from this undertaking.

discour'ageable *a.* (דיס-קאר'-עדזש-עבל) וואס פערלירט שנעל דעם מוטה.

discour'agement *n.* (דיס-קאר'-עדזש-מענט) דאס אוועקנעהמען דעם קוראזש, די אראבשלאגונג פון מוטה; דאס אנוועקרען דעם מוטה, דאס פיהלען זיך נידערגעשלאגען; דאס וואס ענטמוטיגט, דאס וואס ווענדעט אב אדער דערלאזט ניט דורכצופיהרען עפעס; אן עצה ניט צו טהאן עפעס; ענטמוטיגונג.

discour'ager *n.* (דיס-קאר'-ע-דזשער) דער ענטמוטיגער; דאס וואס שטערט אדער דערלאזט ניט דורכצופיהרען עפעס.

discour'aging *a.* (דיס-קאר'-ע-דזשינג) ענטמוטיגענד.

discour'agingly *adv.* (דיס-קאר'-ע-דזשינג-לי) אויף אן ענטמוטיגענדען אופן.

discourse' *n. and v.* (דיס-קאורס') 1. א געשפרעך, א רעדע; דער פראצעס פון לאגישען דענקען; א טראקטאט, א וויסענשאפטליכע אבהאנדלונג ווענען עפעס; 2. רעדען; האלטען א פארטראג, געבען א וויסענשאפטליכע אבהאנדלונג ווענען עפעס; דענקען אין א לאגישער ארט, פיהרען א שלוס־פאלגערונג פון איין זאך אויף דער צווייטער; ארויסברייננען.

2. We discoursed about the future of the country.

discour'ser *n.* (דיס-קאור'-סער) א רעדנער, א בעל דברן; איינער וואס גיט א וויסענשאפטליכע אבהאנדלונג ווענען עפעס.

discour'teous *a.* (דיס-קויר'-טי-אס) גראָב, אונהעפליך, אונאַנשטענדיג.

discour'teously *adv.* (דיס-קויר'-טי-אס-לי) אויף אַ אונהעפליכען שטייגער; מיט גראָבקייט.

discour'teousness *n.* (דיס-קויר'-טי-אס-נעס) אונאַנשטענדיגקייט, אונהעפליכקייט, גראָבקייט.

discour'tesy *n.* (דיס-קויר'-טע-סי) גראָבקייט, אונאַנשטענדיגקייט; אונהעפליכקייט.

dis'cous *a.* (דיס'-קאס) עהנליך צו אַ דיסק [אַ רונדע פּלאַטע, אַ שייבע].

discov'er *v.* (דיס-קאַוו'-ער) אויפדעקען, אויסגעפינען, ענטדעקען; אויסשפּיאָנירען.

discoverabil'ity *n.* (דיס-קאַוו-ער-ע-ביל'-אי-טי) דאָס קענען אויפגעדעקט אָדער ענטדעקט ווערען.

discov'erable *a.* (דיס-קאַוו'-ער-עבל) וואָס מען קען ענטדעקען אָדער אויסגעפינען.

discov'er by dig'ging (דיס-קאַוו'-ער באַי דיג'-איננ) אויסגראָבען פון אונטער דער ערד.

discov'erer *n.* (דיס-קאַוו'-ער-ער) אַן ענטדעקער; דער וואָס קומט דער ערשטער אין אַ פּלאַץ וואו קיינער איז נאָך ניט געווען פאַר איהם; דער וואָס דערוויסט זיך עפּעס פריהער פאַר אַנדערע.

discov'ert *a.* (דיס-קאַוו'-ערט) ניט אונטער אַ מאַן'ס הערשאַפט; ניט פערהייראַט [וועגען אַ פרוי].

discov'erture *n.* (דיס-קאַוו'-ער-טשור) די אונאָבהענגיגקייט פון דער פרוי פון דעם מאַן'ס הערשאַפט.

discov'ery *n.* (דיס-קאַוו'-ער-אי) אַן ענטדעקונג, אַן ערפינדונג; אַן אויסגעפינונג; אין געריכטס-פּיהרונג — די אויפדעקונג פון געוויסע פאַקטען אָדער דאָקומענטען, וואָס איין צד איז מחויב צו פערעפענטליכען לויט דער פאָדערונג פון צווייטען צד.

discov'ery-claim *n.* (דיס-קאַוו'-ער-אי-קליים) דאָס שטיק ערד וואו עס געפינען זיך געוויסע מעטאַלען אָדער שטיינקוילען, אויף וועלכען איינער פאָדערט דאָס רעכט פון אייגענטום אויף'ן גרונד, אַז ער האָט דער ערשטער ענטדעקט די מעטאַלען אָדער קוילען אויף דעם פּלאַץ.

discred'it *n. and v.* (דיס-קרעד'-איט) ניט גלויבען, ניט געבען קיין צוטרוי; שאַדען איינעמס רעפּוטאַציע אָדער קרעדיט; ווירקען מען זאָל צו איינעם קיין צוטרוי ניט האָבען; קאָמפּראָמעטירען; דאָס ניט האָבען גוטען נאָמען; קאָמפּראָמעטירונג; דאָס אָנווערען דעם קרעדיט.

discred'itable *a.* (דיס-קרעד'-אי-טעבל) וואָס האָט ניט קיין גוטען נאָמען; צו וועמען מען האָט ניט קיין צוטרוי; שענדליך; בעשענדעט; קאָמפּראָמעטירענד.

discred'itably *adv.* (דיס-קרעד'-אי-טע-בלי) מאַכענדיג אַ שלעכטען נאָמען.

discreet' *a.* (דיס-קריעט') פּערזענליך, פאַרזיכטיג, פערנינפטיג; פאַרזיכטיג, בעזאָנען.

discreet'ly *adv.* (דיס-קריעט'-לי) אויף אַ פאַרזיכטיגען, פערנינפטיגען שטייגער.

discreet'ness *n.* (דיס-קריעט'-נעס) פערנינפטיגקייט; פאַרזיכטיגקייט, בעזאָנענהייט; קלוגשאַפט.

discrep'ance *n.* (דיס-קרעפּ'-ענס) ז. *discrepancy*.

discrep'ancy *n.* (דיס-קרעפּ'-ען-סי) אַ חילוק, פערשידענהייט, אונאײנשטימונג מיט די ווירקליכע פאַקטען.

The accounts showed many discrepancies.

discrep'ant *a.* (דיס-קרעפּ'-ענט) פערשידען; וואָס שטימט ניט איין מיט די ווירקליכע פאַקטען.

discrete' *a.* (דיס-קריעט') אָבגעזונדערט, אונטערגעשיידעט, אינדיווידועל; וואָס בעשטעהט פון בעזונדערע טיילען; ניט צוזאַמענגעבונדען.

discrete'ly *adv.* (דיס-קריעט'-לי) בעזונדער, אין בעזונדערע טיילען.

discrete'ness *n.* (דיס-קריעט'-נעס) דאָס זיין אָבגעטיילט, דאָס זיין פאַנאַנדערגענומען.

discre'tion *n.* (דיס-קרעש'-אַן) 1. פאַרזיכטיגקייט, פערנינפטיגקייט, בעשיידענהייט; 2. זעלבסטשטענדיגקייט אין דענקען און האַנדלען; 3. דאָס רעכט פון אַ ריכטער צו האַנדלען אין געוויסע פעלע לויט זיין אייגענעם פערשטאַנד און ־ווילען.

1. He acts with discretion. 2. She has reached the years of discretion. 3. The law grants the judge vast powers of discretion.

discre'tional *a.* (דיס-קרעש'-אַנ-על) וואָס ווערט געטהאַן לויט דעם אייגענעם ווילען און פערשטאַנד.

discre'tionally *adv.* (דיס-קרעש'-אַנ-על-אי) לויט'ן ווילען, לויט'ן אייגענעם פערשטאַנד.

discre'tionarily *adv.* (דיס-קרעש'-אַנ-ע-רי-לי) ז. *discretionally*.

discre'tionary *a.* (דיס-קרעש'-אַנ-ע-רי) וואָס קען געטהאַן ווערען לויט דעם אייגענעם ווילען; ניט בעשרענקט מיט אַ געוויסען רעגלאַמענט.

discre'tively *adv.* (דיס-קריע'-טיוו-לי) אונטערשיידענד; בעזונדער.

discrim'inate *v. and a.* (דיס-קרים'-אי-נייט) אונטערשיידען, אויסצייכענען; מאַכען אַן אויסנאַהם פאַר איינעם צו שאַדען איהם; אונטערגעשיידען, אויסגעצייכענט, מיט אַן אויסנאַהם.

discrim'inately *adv.* (דיס-קרים'-אי-נייט-לי) מיט אַן אונגינסטיגער אויסנאַהם.

discrim'inateness *n.* (דיס-קרים'-אי-נייט-נעס) דאָס זיין אונטערגעשיידעט, דאָס זיין אין אַן אונגינסטיגער אויסנאַהם.

discrim'inating *a.* (דיס-קרים'-אי-ניי-טינג) אונטערשיידענד, אויסצייכענענד; מאַכענדיג אַן אונגינסטיגע אויסנאַהם.

discrim'inating du'ty (דיס-קרים'-אי-ניי-טינג דיו'-טי) אַ העכערע אָבצאָהלונג אויף אַ געוויסער סחורה, וועז זי ווערט געבראַכט אונדירעקט פון דעם לאַנד וואו מען האָט זי פּראָדוצירט, איידער ווען זי ווערט געבראַכט דירעקט פון דאָרטען [ווען למשל אַן אַמעריקאַנער פּראָדוקט קומט אַן אין רוסלאַנד ניט דירעקט פון אַמעריקאַ נאָר פון ענגלאַנד, דאַן ליגענט אויף דעם פּראָדוקט אַ גרעסערע אָבצאָהלונג]; אַ העכערע אָבצאָהלונג אויף אַ געוויסע סחורה ווען זי ווערט געבראַכט פון איין לאַנד, איידער ווען די זעלבינע סחורה ווערט געבראַכט פון אַן אַנדער לאַנד.

discrim'inatingly *adv.* (דיס-קרים'-אי-ניי-טינג-לי) אויף אַן אונגינסטיגען שטייגער.

discrimina'tion *n.* (דיס-קרים-אי-ניי'-שאַן) אַן אונטערשיידונג אָדער אויסצייכנונג; דאָס מאַכען אַן אויסנאַהם פאַר איינעם צו שאַדען איהם; אַ כאַראַקטעריסטישער אונטערשיעד.

discrim'inative *a.* (דיס-קרים'-אי-ניי-טיוו) אונטערשיידענד, אויסצייכענענד; מאַכענדיג אַן אויסנאַהם פאַר איינעם צו שאַדען איהם.

discrim'inatively *adv.* (דיס-קרים'-אי-ניי-טיוו-לי) מיט אַן אונטערשיעד; אונטערשיידענדיג; מאַכענדיג אַן אויסנאַהם פאַר איינעם צו שאַדען איהם.

discrim'inator *n.* (דיס-קרים'-אי-ניי-טאָר) איינער וואָס אונטערשיידעט אָדער וואָס מאַכט אַן אויסנאַהם פאַר איינעם צו שאַדען איהם.

discrim'inatory *a.* (דיס-קרים'-אי-נע-טאָ-רי) וואָס דיענט אַלס אונטערשיידונגס-צייכען; וואָס מאַכט אַן אויסנאַהם צום שאַדען פון צווייטען.

discrown' *v.* (דיס-קראַון') אָוועקנעהמען די קרוין, מאַכען פאַר אויס געקרוינטער.

discur'sion *n.* (דיס-קויר'-שאַן) דאָס דענקען אין אַ לאָגישער אַרט, דאָס פּיהרען אַ שלוס-פאָלגערונג פון איין זאַך אויף דער צווייטער.

discur'sive *a.* (דיס-קויר'-סיוו) אַריבערלויפענדיג אויבערפלעכליך און גיך פון איין געגענשטאַנד צום צווייטען; שפּרינגענדיג פון איין פּונקט צום צווייטען; וואָס איז שייך צו דער אורטיילונגס-קראַפט אָדער צו דער פעהיגקייט צו פיהרען אַ שלוס-פאָלגערונג פון איין זאַך אויף דער צווייטער.

discur'sive judg'ment (דיס-קויר'-סיוו דזשאַדזש'-מענט) אַן אורטייל וועגען אַ זאַך אַלס אַ רעזולטאַט פון אַ לאָגישען געדאַנקען-פּראָצעס; אַ שלוס-פאָלגערונג.

discur'sively *adv.* (דיס-קויר'-סיוו-לי) אַבווייכענדיג פון איין פּונקט און אַריבערגעהענדיג צום צווייטען; שפּרינגענדיג פון איין געגענשטאַנד צום צווייטען; אַרגומענטירענדיג; דורך אַן אורטייל אַלס רעזולטאַט פון אַ לאָגישען געדאַנקען-גאַנג.

discur'siveness *n.* (דיס-קויר'-סיוו-נעס) דאָס אַבווייכען אָדער אַריבערגעהען פון איין פּונקט צום צווייטען; דאָס אורטיילען וועגען אַ זאַך נאָך אַ געוויסען לאָגישען געדאַנקען-פּראָצעס.

discur'sus *n.* (דיס-קויר'-סאַס) דער פּראָצעס פון לאָגישען דענקען; אַרגומענטאַציאָן.

dis'cus *n.* (דיס'-קאַס) אַ דיסקוס, אַזאַ רונדע שטיינערנע אָדער מעטאַלענע פּלאַטע וואָס פלעגט פון די אַלטע רוימער און גריכען בענוצט ווערען פאַר גימנאַסטישע צוועקען.

discuss' *v.* (דיס-קאַס') דיסקוטירען, האָבען אַ ויכוח; גרינדליך אונטערזוכען.

discuss'able *a.* (דיס-קאַס'-עבל) וואָס קען דיסקוטירט ווערען.

discuss' a bot'tle (דיס-קאַס' ע באָטל) "אונטערזוכען" דעם טעם פון פלעשעל [ד. ה. אויסזופען ביז צום דעק].

discuss'er *n.* (דיס-קאַס'-ער) איינער וואָס דיסקוטירט אָדער מאַכט אַ קריטישע אונטערזוכונג.

discus'sion *n.* (דיס-קאַש'-אַן) אַ דיסקוסיאָן, אַ ויכוח.

discus'sional *a.* (דיס-קאַש'-אַנ-על) וואָס איז שייך צו אַ דיסקוסיאָן; דיסקוטירענדיג.

discuss'ive *n.* (דיס-קאַס'-איוו) אַן אויפרייסונגס-מיטעל פאַר אַ געשווילעכטס.

discu'tient *n. and a.* (דיס-קיו'-שיענט) וואָס רייסט אויף [אַ געשווילעכטס]; אַן אויפרייסונגס-מיטעל פאַר אַ געשוויר אָדער געשווילעכטס.

disdain' *n.* and *v.* (דיס-דיין') פעראכטען, פעראבשייען, האלטען פאר אונווירדיג; פעראכטונג; פעראבשייאונג; גרינגשעצונג.
Men should **disdain** to do a mean act.

disdain'ful *a.* (דיס-דיינ'-פול) פעראכטענד; פעראכטליך; גרינגשעציג.

disdain'fully *adv.* (דיס-דיינ'-פול-אי) מיט פעראכטונג, מיט גרינגשעצונג.

disdain'fulness *n.* (דיס-דיינ'-פול-נעס) פעראכטליכקייט; פעראכטונג; גרינגשעצונג.

disdiapa'son *n.* (דיס-דאי-ע-פיי'-זאן) אין מוזיק — די דאפעלטע אקטאווע.

disease' *n.* and *v.* (די-זיז') א קראנקהייט: קראנקהאפטער, אוננארמאלער צושטאנד; קראנק מאכען; קראנק זיין.

diseased' *a.* (די-זיזד') קראנק, אנגעשטעקט [מיט א קראנקהייט].

diseased' mind (די-זיזד' מאינד) א משוגע'נער; א מישוגע'נער שכל.

disea'sedness *n.* (די-זי'-זעד-נעס) קראנקהייט, קרענקליכקייט.

disedge' *v.* (דיס-עדזש') מאכען שטומפף, אראבנעהמען דעם שארף אדער דעם שפיץ.

disedifica'tion *n.* (דיס-עד-אי-פי-קיי'-שאן) דאס פערקלענערען, דאס פערערגערען, דאס שעדיגען, דאס ערנידעריגען [מאראל, רעליגיאן, גלויבען א. ד. ג.]; א סקאנדאל.

dised'ify *v.* (דיס-עד'-אי-פאי) פערקלענערען, פערערגערען, ערנידריגען, שעדיגען [מאראל, רעליגיאן, גלויבען א. ד. ג.].

disembar'go *v.* (דיס-עם-באר'-גאו) בעפרייען פון א לאדונג, אראבנעהמען א לאדונג.

disembark' *v.* (דיס-עם-בארק') אויסלאדען א שיף; לאנדען.

disembarka'tion *n.* (דיס-עם-באר-קיי'-שאן) דאס אויסלאדען א שיף; די לאנדונג.

disembark'ment *n.* (דיס-עם-בארק'-מענט) ז. *disembarkation*

disembar'rass *v.* (דיס-עם-בער'-עס). פריי מאכען, לויז מאכען [פון א פערלעגענהיים, שווערינקייטען, שטערונג אדער שווערער משא]; קלאר מאכען; ארויספלאנטערען.

disembar'rassment *n.* (דיס-עם-בער'-עס-מענט) דאס בעפרייען [פון א פערלעגענהיים, שטערונגען, שווערינקייטען אדער א שווערער משא]; דאס קלאר מאכען, דאס אויספלאנטערען.

disembat'tled *a.* (דיס-עם-בעט'לד) אהן פעסטונגס-טורעמס, אהן פעסטונגס-ווענט.

disembay' *v.* (דיס-עם-ביי') ארויספאהרען מיט דער שיף פון בוכט [קליינער ים-אויסגוס].

disembel'lish *v.* (דיס-עם-בעל'-איש) אראבנעהמען די בעציערונגען; מיאוס מאכען.

disembit'ter *v.* (דיס-עם-ביט'-ער) בעפרייען פון דער ביטערקייט; מאכען זיס אדער אנגענעהם.

disembod'iment *n.* (דיס-עם-באד'-אי-מענט) דאס בעפרייען פון קערפער, דאס מאכען קערפערלאז; דאס זיין קערפערלאז.

disembod'y *v.* (דיס-עם-באד'-אי) בעפרייען פון קערפער, מאכען קערפערלאז; אויסשליסען פון א מיליטער-פערבאנד, אויפלעזען [מיליטער].

disembogue' *v.* (דיס-עם-באוג') זיך אויסגיסען אדער אריינפליסען [וועגען טייכען, וואס פליסען אריין אין אנדערע טייכען אדער אין ים]; ארויסשטויסען, ארויסווארפען; געפינען אן עפענונג אדער אן אויסגאנג; ארויסגעהן פון א טייך אדער בוכט [וועגען שיפען].

disembogue'ment *n.* (דיס-עם-באוג'-מענט) דער אויסגוס, דער אויספלוס [פון איין טייך אין צווייטען אדער אין ים].

disembos'om *v.* (דיס-עם-בוז'-אם) אבשיידען פון בוזעם, אבשיידען.

disembow'el *v.* (דיס-עם-באו'-על) ארויסנעהמען די געדערים; ארויסנעהמען די אינוועניגסטע טיילען; מאכען א שנים אין בויך אזוי אז די געדערים זאלען ארויספאלען [ווי למשל, ביי דעם יאפאנעזישען "הארא-קירי" — א זעלבסטמארד דורך אויפשניידען זיך דעם בויך]; נעהמען אדער ציהען פון די געדערים [ווי שפינוועב].

disembow'elment *n.* (דיס-עם-באו'-על-מענט) דאס ארויסנעהמען די געדערים; דאס ארויסנעהמען די אינוועניגסטע טיילען.

disembow'er *v.* (דיס-עם-באו'-ער) לאזען אהן א ביידעל, לאזען אהן א וואהנונג.

disembroil' *v.* (דיס-עם-בראיל') קלאר מאכען, אויפפלאנטערען.

disempow'er *v.* (דיס-עם-פאו'-ער) אוועקנעהמען די מאכט.

disena'ble *v.* (דיס-ען-איי'בל) מאכען אונפעהיג, מאכען שוואך.

disenam'ored *a.* (דיס-ען-עמ'-ארד) אויסגעניכטערט, בעפרייט פון א ליעבע.

disenchain' *v.* (דיס-ען-טשיין') בעפרייען פון קייטען, פריי מאכען.

disenchant' *v.* (דיס-ען-טשענט') ענטצויבערען, בעפרייען פון דער מאכט פון כשוף, פון בעצויבערונג אדער פון פערפיהרטקייט; אויסניכטערען פון א בעצויבערונג.

disenchan'ter *n.* (דיס-ען-טשענ'-טער) איינער וואס ענטצויבערט, בעפרייט פון דער מאכט פון כשוף, פון בעצויבערונג אדער פון פערפיהרטקייט.

disenchant'ment *n.* (דיס-ען-טשענט'-מענט) ענטצויבערונג; דאס אויפהערען צו זיין פער'כשוף'ט, בעצויבערט אדער פערפיהרט; דאס בעפרייען פון דער מאכט פון כשוף, פון בעצויבערונג אדער פערפיהרטקייט; דאס אויסניכטערען פון א בעצויבערונג.

disenchan'tress *n.* (דיס-ען-טשענ'-טרעס) איינע וואס ענטצויבערט, בעפרייט פון דער מאכט פון כשוף, פון בעצויבערונג אדער פערפיהרטקייט.

disencour'age *v.* (דיס-ען-קאר'-עדזש) ענטמוטיגען.

disencum'ber *v.* (דיס-ען-קאמ'-בער) בעפרייען פון א לאסט אדער שטערונג.

disencum'berment *n.* (דיס-ען-קאמ'-בער-מענט) דאס בעפרייען פון א לאסט אדער שטערונג.

disencum'brance *n.* (דיס-ען-קאמ'-ברענס) בעפרייאונג פון א לאסט אדער שטערונגען.

disendow' *v.* (דיס-ען-דאו') צונעהמען די פאנדען, וואס דיענען אלס א קוואל פון שטענדיגער הכנסה.

disendowed' *a.* (דיס-ען-דאוד') וואס האט נים קיין שטענדיגען קוואל פון הכנסות; מיטעללאז; אהן פריווילעגיעס; וואס בעלאנגט צו דעם פראלעטאריער-קלאס; וואס בעלאנגט צו די נים פריווילעגירטע [פלעבעער].

disendow'ment *n.* (דיס-ען-דאו'-מענט) דאס צונעהמען די פאנדען, וואס דיענען אלס שטענדיגער קוואל פון הכנסה.

disenfran'chise *v.* (דיס-ען-פרענ'-טשאיז) ז. *disfranchise*

disenfran'chisement *n.* (דיס-ען-פרענ'-טשיז-מענט) ז. *disfranchisement*

disengage' *v.* (דיס-ען-גיידזש') בעפרייען; בעפרייען פון א פערשפרעכען, פערפפליכטונג, בעשעפטיגונג אדער פערבינדונג; אבטיילען, אבשיידען; זיך צוריקציהען, זיך צושיידען.

disengaged' *a.* (דיס-ען-גיידזשד') פריי, נים פערבונדען, נים געבונדען, נים פערנומען; זארגלאז, לייכט.

disenga'gedness *n.* (דיס-ען-גיי'-דזשעד-נעס) דאס זיין פריי, נים געבונדען, נים פערבונדען, נים פערנומען.

disengage'ment *n.* (דיס-ען-גיידזש'-מענט) די בעפרייאונג פון פערבינדונגען, פערפפליכטונגען, זארגען, פערנומענקייט א. ד. ג.; אונבעצוואונגענהיים, לייכטקייט; דאס אבטיילען, דאס אבשיידען.

disenno'ble *v.* (דיס-ע-נאו'בל) אוועקנעהמען אן עהרען-טיטול; מאכען פאר אוים נאבעלמאן; דעגראדירען; ערנידריגען; מאכען שענדליך.

disenroll' *v.* (דיס-ען-ראול') אויסשטרייכען פון א ליסטע.

disenslave' *v.* (דיס-ען-סלייוו') בעפרייען פון קנעכטשאפט.

disentail' *n.* and *v.* (דיס-ען-טייל') אראבנעהמען פון לאנד-אייגענטום די בעשרענקונג, לויט וועלכער דאס אייגענטום טאר נים פערקויפט ווערען און מוז איבערגעהן בירושה אין א געוויסער ארדנונג, צו געוויסע פערזאנען; אבטיילען, אבזונדערען; דאס בעפרייען לאנד-אייגענטום פון א בעשרענקונג; אבשיידונג, אבזונדערונג.

disentan'gle *v.* (דיס-ען-טענ'גל) 1. אויפפלאנטערען, ארויספלאנטערען; 2. בעפרייען.
2. He **disentangled** himself from political affairs.

disentan'glement *n.* (דיס-ען-טענ'גל-מענט) דאס אויפפלאנטערען אדער ארויספלאנטערען; דאס אויפגעפלאנטערט ווערען, דאס ארויספלאנטערען זיך.

disenthrall' *v.* (דיס-ען-טהראהל') בעפרייען; לויז מאכען; בעפרייען פון קנעכטשאפט.

disenthral'ment *n.* (דיס-ען-טהראהל'-מענט) בעפרייאונג; בעפרייאונג פון קנעכטשאפט.

disenthrone' *v.* (דיס-ען-טהראון') אראבזעצען פון טהראן.

disenti'tle *v.* (דיס-ען-טאי'טל) צונעהמען דאס רעכט אדער דעם אנשפרוך אויף עפעס.

disentomb' *v.* (דיס-ען-טוהם') ארויסנעהמען פון קבר.

disentrance' *v.* (דיס-ען-טרענס') אויפוועקען פון א טיעפען שלאף; זיך אויפכאפען פון טיעפען שלאף; זיך בעפרייען פון פערפיהרטקייט.

disentwine' *v.* (דיס-ען-טהוואין') פאנאנדערפלעכטען, פאנאנדערפלאנטערען.

disep'alous *a.* (דאי-סעפ'-ע-לאס) ווע־

גען בלומען — וואס זייערע אויסערע אונטערשטע גרינע בלומען־בעכערלעך בעשטעהן פון צוויי בלעטלעך.

disestab'lish *v.* (דיס-עס-טעב'-ליש) אבשאפען אן אינסטיטוציאן אדער קערפערשאפט; צונעהמען די שטאאטס־אונטערשטיצונג אדער די שטאאטס־אנערקענונג [הויפטזעכליך וועגען א קירך, וואס איז געווען אנערקענט אלס די אפיציעלע שטאאטס־קירך].

disestab'lishment *n.* (דיס-עס-טעב'-ליש-מענט) דאס אבשאפען אן אינסטיטוציאן אדער קערפערשאפט; דאס צונעהמען די שטאאטס־אונטערשטיצונג אדער שטאאטס־אנערקענונג [הויפטזעכליך וועגען א קירך, וואס איז געווען אנערקענט אלס די אפיציעלע שטאאטס־קירך].

disesteem' *n. and v.* (דיס-עס-טים') גרינגשעצען; גרינגשעצונג.

disfame' *n.* (דיס-פיים') א שלעכטע רעפוטאציע, א שלעכטער נאמען.

disfa'vor *v. and n.* (דיס-פיי'-ווער) זיין אונפריינדליך אדער אונגנעדיג; זיין געגען; ניט בעגינסטיגען; אונגנאדע.
The General X is in disfavor because of the failure of his campaign.

disfa'vorer *n.* (דיס-פיי'-ווער-ער) איינער וואס איז אונפריינדליך, אונגנעדיג אדער געגען.

disfea'ture *v.* (דיס-פיט'-טשור) פערקריפלען, צוקאליעטשען, מאכען מיאוס, פערדארבען.

disfigura'tion *n.* (דיס-פיג-יו-ריי'-שאן) פערקריפלונג; פערדארבונג; דאס צוקאליעטשען; דאס זיין פערקריפעלט אדער צוקאליעטשעט; מיאוסקייט, העסליכקייט.

disfig'ure *v.* (דיס-פיג'-יור) פערקריפלען, פערדארבען אדער צוקאליעטשען; מאכען מיאוס, העסליך.

disfig'urement *n.* (דיס-פיג'-יור-מענט) דאס פערקריפלען, צוקאליעטשען, פערדארבען אדער מיאוס מאכען; דאס זיין פערקריפעלט, צוקאליעטשעט אדער פערדארבען; עטוואס וואס פערקריפעלט, צוקאליעטשעט, פערדארבט אדער מאכט מיאוס.

disfig'urer *n.* (דיס-פיג'-יור-ער) איינער וואס צוקאליעטשעט, פערקריפעלט, פערדארבט אדער מאכט מיאוס.

disfo'liage *v.* (דיס-פאו'-לי-איידזש) אראברייסען די בלעטער [פון פלאנצען].

disfor'est *v.* (דיס-פאר'-עסט) אברייניגען פון וואלד; אויסהאקען די ביימער פון א וואלד; אין ענגלאנד — אויסשליסען פון דער ווירקונג פון די ספעציעלע געזעצע וועגען וועלדער.

disfran'chise *v.* (דיס-פרענ'-טשיז) בערויבען פון בירגער־רעכט [איבערהויפט פון שטימרעכט]; בערויבען פון ספעציעלע רעכטע אדער פריווילעגיעס וואס מען קריעגט פון א רעגיערונג.

disfran'chisement *n.* (דיס-פרענ'-טשיז-מענט) דאס בערויבען פון בירגער־רעכט [איבערהויפט פון שטימרעכט]; דאס בערויבען פון ספעציעלע רעכטע און פריווילעגיעס וואס מען קריעגט פון א רעגיערונג.

disfur'nish *v.* (דיס-פויר'-ניש) אויסלעדיגען פון מעבעל, לאזען הוילע ווענד.

disfur'nished walls (דיס-פויר'-נישט הוואלז) ליידיגע ווענד.

disfur'nishment *n.* (דיס-פויר'-ניש-מענט) דאס אויסלעדיגען פון מעבעל, דאס לאזען הוילע ווענד.

disgorge' *v.* (דיס-גאהרדזש') אויסברעכען; אויסשפייען; ארויסווארפען; צוריק אבגעבען.

disgorge'ment *n.* (דיס-גאהרדזש'-מענט) דאס אויסברעכען, דאס ארויסשפייען; דאס ארויסגיסען, דאס ארויסווארפען פון זיך.

disgrace' *n. and v.* (דיס-גרייס') אונ'חן, אונגנאדע; אומ'כבוד, שאנדע; שענדען; וועקנעהמען די גונסט פון אימעצען; ברייננען אין אונגנאדע אדער אין אונ'חן; מאכען צו שאנד; ערנידריגען.

disgraced' *a.* (דיס-גרייסט') קאמפראמעטירט, פערלארען די רעפוטאציע, געשענדעט, ערנידריגט.

disgrace'ful *a.* (דיס-גרייס'-פול) שענדליך, געמיין; שענדענד.
The disorder at the meeting was disgraceful.

disgrace'fully *adv.* (דיס-גרייס'-פול-אי) מיט שאנדע: אויף א שענדליכען אדער געמיינעם אופן.

disgrace'fulness *n.* (דיס-גרייס'-פול-נעס) חרפה, שאנדע, געמיינהייט.

disgra'cer *n.* (דיס-גריי'-סער) איינער וואס מאכט צו שאנדע אדער בעליידיגט.

disgrega'tion *n.* (דיס-גרי-גיי'-שאן) צוטיילונג, די צוטיילונג פון די מאלעקולען פון א שטאף דורך היץ אדער כעמישע ווירקונגען.

disgrun'tle *v.* (דיס-גראנ'טל) ענטוישען, ברייננען אין אונצופרידענהייט.

disgrun'tled *a.* (דיס-גראנ'טלד) ענטוישט, אונצופרידען, פערדריסליך.

disguise' *n. and v.* (דיס-גאיז') פערקליידען, פערשטעלען [אז מען זאל ניט דערקענען]; ענדערען די שטימע אדער בענעהמונג דורך שכרות; דאס פערקליידען, דאס פערשטעלען; דאס פערקליידען זיך אדער פערשטעלען זיך; די ענדערונג פון דער שטימע אדער בענעהמונג דורך שכרות.

disgui'sedly *adv.* (דיס-גאי'-זעד-לי) אויף א פערקליידעטען אופן; פערשטעלטערהייט.

disgui'sedness *n.* (דיס-גאי'-זעד-נעס) פערשטעלטקייט; דאס זיין פערקליידעט אדער פערשטעלט.

disguise'ment *n.* (דיס-גאיז'-מענט) דאס פערשטעלען זיך אדער פערקליידען זיך.

disgui'ser *n.* (דיס-גאי'-זער) איינער וואס פערשטעלט זיך אדער פערקליידעט זיך; איינער וואס פערשטעלט אדער פערקליידעט.

disgui'sing *n.* (דיס-גאי'-זינג) דאס פערשטעלען זיך.

disgust' *n. and v.* (דיס-גאסט') איבערדריסיגקייט, עקעל; אבנייגונג; עקלען; אבנייגען איינעמס הארץ; עקלדיג מאכען, פערעקלען; דערעסען, איבערדריסיג ווערען.

disgus'ted with life (דיס-גאס'-טעד הוויטה לאיף) איבערדריסיג דאס לעבען, דערעסען דאס לעבען, מיאוס דאס לעבען.

disgust'ful *a.* (דיס-גאסט'-פול) עקעלהאפט, איבערדריסיג.

disgust'fulness *n.* (דיס-גאסט'-פול-נעס) איבערדריסיגקייט, עקעלהאפטיגקייט.

disgus'ting *a.* (דיס-גאס'-טינג) עקעלדיג, איבערדריסיג.

disgus'tingly *adv.* (דיס-גאס'-טינג-לי) אויף אן עקעלהאפטען אופן; עקלענדיג.

disgus'tingness *n.* (דיס-גאס'-טינג-נעס) דאס זיין עקעלהאפט; דאס עקלען; דאס זיין איבערדריסיג.

dish *n. and v.* (דיש) א שיסעל; א געריכט; אריינלעגען אין א שיסעל; שטעלען אויף'ן טיש צום עסען; אבנוצען, בעשעדיגען, חרוב מאכען; זיין אויסגעהוילט ווי א שיסעל; אבנארען, בעשווינדלען.

dishabil'itate *v.* (דיס-הע-ביל'-אי-טייט) מאכען פאר אוים יחסן, אראבזעצען פון דער גדולה.

dishabilita'tion *n.* (דיס-הע-ביל-אי-טיי'-שאן) דאס מאכען פאר אוים יחסן; דאס אראבזעצען פון דער גדולה.

dishabille' *n.* (דיס-ע-ביל') א פריי מארגען־קלייד; א הויז־קלייד; נעגליזשע.

dishabit'uate *v.* (דיס-הע-ביט'-יו-אייט) אבגעוועהנען.

dishal'low *v.* (דיס-העל'-או) ענטהייליגען, מאכען אוים הייליג, מאכען וואכעדיג.

disharmon'ic *a.* (דיס-האר-מאנ'-איק) אונהארמאניש, ניט אין איינקלאנג.

disharmo'nious *a.* (דיס-האר-מאו'-ני-אס) אונהארמאניש, ניט אין איינקלאנג.

dishar'monize *v.* (דיס-האר'-מא-נאיז) מאכען אונהארמאניש.

dishar'mony *n.* (דיס-האר'-מא-ני) דיסהארמאניע, דער מאנגעל אין הארמאניע, דאס זיין ניט הארמאניש.

dish'-cloth *n.* (דיש'-קלאטה) א געפעס־טיכעל [א טיכעל צום ווישען געפעס], א סמירקע.

dish'-clout *n.* (דיש'-קלאוט) ז. *dish-cloth*.

dishear'ten *v.* (דיס-האר'טן) אראבשלאגען פון מוטה, מאכען שוואך אויף'ן הארצען; אבשרעקען.

dishear'tenment *n.* (דיס-האר'-טנ-מענט) דאס ענטמוטיגען, דאס אראבשלאגען פון מוטה; דאס מאכען שוואך אויף'ן הארצען; דאס אבשרעקען.

dish'er *n.* (דיש'-ער) איינער וואס מאכט אדער פערקויפט הילצערנע שיסלען.

disher'ison *n.* (דיס-הער'-אי-זאן) דאס אבנעהמען דאס רעכט אויף ירושה; דאס מאכען פאר אוים יורש.

disher'itor *n.* (דיס-הער'-אי-טאר) איינער וואס מאכט פאר אוים יורש.

dishev'el *v.* (די-שעוו'-על) צוזאווארפען, צושויבערען די האר פון קאפ; ברייננען אין אונארדנונג די קליידער.

dishev'eled *a.* (די-שעוו'-עלד) מיט צוזאווארפענע, צושויבערטע האר; מיט קליידער וועלכע זיינען ניט אין ארדנונג.

dishev'elment *n.* (די-שעוו'-על-מענט) דאס זיין מיט צושויבערטע האר; דאס זיין אין אונארדנונג אנגעטהאן.

dish'ful *n.* (דיש'-פול) די קוואנטיטעט אדער די גרויס וויפיעל א שיסעל ענטהאלט.

dish'ing *a.* (דיש'-אינג) וואס האט די פארם פון א שיסעל; קאנקאוו, אויסגעבויגען פון אינעווייניג.

dishon'est *a.* (דיס-אנ'-עסט) אונעהרענהאפט, אונעהרליך; אונאנשטענדיג.

dishon'estly *adv.* (דיס-אנ'-עסט-לי) אויף אן אונעהרענהאפטען שטייגער; אונעהרענהאפטיג.

dishon'estness *n.* (דיס-אנ'-עסט-נעס) אונעהרענהאפטיגקייט, אונעהרליכקייט, בעטריגעריי.

dishon'esty *n.* (דיס-אנ'-עס-טי) דאס

זיין אונגעהרענהאפטיג; די אונעהרליכ־קייט; די שענדליכקייט.

dishon'or *n. and v.* (דיס־אנ'־אר) אונ־עהרענהאפטיגקייט; שאנדע; אונאכטונג; דאס ניט בעצאהלען פאר א וועקסעל; פאר־כען אונגעהרענווירדיג, שענדען; ניט בע־צאהלען פאר א וועקסעל.

dishon'or a bill (דיס־אנ'־אר ע ביל) ניט אויסלייזען א וועקסעל.

dishon'orable *a.* (דיס־אנ'־אר־עבל) אונגעהרענהאפטיג, שענדליך, אונעהרע־ווירדיג.

dishon'orableness *n.* (דיס־אנ'־אר־עבל־נעס) דאס זיין אונעהרענהאפטיג אדער אונעהרענווירדיג.

dishon'orably *adv.* (דיס־אנ'־אר־ע־בלי) שענדליך; אויף אן אונעהרענהאפ־טיגען שטייגער.

dishon'orer *n.* (דיס־אנ'־אר־ער) איי־נער וועלכער שענדעט; איינער וואס האנ־דעלט אונעהרענהאפטיג; איינער וואס בעציהט זיך צום אנדערען מיט פעראכ־טונג.

dishorn' *v.* (דיס־האהרן') אוועקנעהמען אדער אבשניידען די הערנער.

dish out (דיש אוט) אויסשעלבען, אויס־בויגען אין דער פארם פון א שיסעל; אבגארען, בעשווינדלען.

dish up (דיש אפ) ארויפלעגען אויף'ן טעלער; אבטהאן אימעצען א שפיצעל.

dish'-wash'er *n.* (דיש'־וואש'־ער) א געפעס־וואשער.

dish'-wa'ter *n.* (דיש'־וואה'־טער) געפעס־וואסער [דאס וואסער, אין וועל־כען מען האט געוואשען געפעס].

disillu'sion *n. and v.* (דיס־אי־ליו'־זשאן) די בעפרייאונג פון אן אילוזיאן אדער פאלשע פארשטעלונג; דאס ווערען פריי פון א בעצויבערונג; בעפרייען פון אן אילוזיאן אדער בעצויבערונג.

disillu'sionize *v.* (דיס־אי־ליו'־זשאנ־איז) בעפרייען פון אן אילוזיאן אדער פאלשע פארשטעלונג; בעפרייען פון א בע־צויבערונג.

disillu'sionment *n.* (דיס־אי־ליו'־זשאנ־מענט) דאס בעפרייען אדער דאס זיין בעפרייט פון אן אילוזיאן אדער בע־צויבערונג.

disinclina'tion *n.* (דיס־אינ־קלי־ניי'־שאן) דאס ניט האבען קיין נייגונג צו עפעס.

disincline' *v.* (דיס־אינ־קלאין') אב־נייגען, אבווענדען; אבנעהמען דעם חשק צו עפעס.

disincor'porate *v.* (דיס־אינ־קאהר'־פא־רייט) אבשאפען אדער פאנאנדערלא־זען א קארפאראציאן [געזעלשאפט, פער־איין]; אבטיילען אדער אבזונדערען פון א קארפאראציאן.

disincorpora'tion *n.* (דיס־אינ־קאהר־פא־ריי'־שאן) די אויפלעזונג פון א קאר־פאראציאן אדער געזעלשאפט; דאס אב־נעהמען די רעכטע און פריווילעגיען פון א קערפערשאפט אדער געמיינדע.

disinfect' *v.* (דיס־אינ־פעקט') דעזינפי־צירען, רייניגען די לופט אדער זאכען פון שעדליכע גאזען און מיקראבען וואס קע־נען ברייננען קראנקהייטען.

disinfec'tant *n. and a.* (דיס־אינ־פעק'־טענט) וואס דעזינפיצירט; א מי־טעל צו דעזינפיצירען. ז. *disinfect*.

disinfec'tion *n.* (דיס־אינ־פעק'־שאן) דעזינפעקציאן, די רייניגונג פון שעדליכע גאזען אדער מיקראבען.

disinfec'tor *n.* (דיס־אינ־פעק'־טאר) דער אדער דאס וואס דעזינפיצירט. ז. *disinfect*.

disingen'uous *a.* (דיס־אינ־דזשען'־יו־אס) ניט אפענהערציג; אונאויפריכטיג, פאלש, בלב ולב.

disingen'uously *adv.* (דיס־אינ־דזשען'־יו־אס־לי) אויף אן אונאויפריכ־טיגען שטייגער; מיט פאלשקייט.

disingen'uousness *n.* (דיס־אינ־דזשען'־יו־אס־נעס) אונאויפריכטיגקייט, פאלשקייט; דאס זיין ניט אפענהערציג.

disinher'ison *n.* (דיס־אינ־הער'־אי־זאן) דאס בערויבען פון ירושה; דאס פער־לירען דאס רעכט אויף ירושה.

disinher'it *v.* (דיס־אינ־הער'־איט) אוועקנעהמען דאס רעכט אויף ירושה; בערויבען פון ירושה.

disinher'itance *n.* (דיס־אינ־הער'־אי־טענס) דאס ניט געבען אדער דאס פער־לירען דאס רעכט אויף ירושה.

disin'tegrable *a.* (דיס־אינ'־טי־גרעבל) וואס קען פאנאנדערגעטיילט ווערען.

disin'tegrate *v.* (דיס־אינ'־טי־גרייט) פאנאנדערטיילען אויף בעזונדערע שטי־קער; צוברעכען, צופיצלען; פאנאנדער־געהמען א זאך אויף בעזונדערע עלע־מענטען פון וועלכע זי בעשטעהט.

disin'tegrated *a.* (דיס־אינ'־טי־גריי־טעד) צוועצט, פאנאנדערגעטיילט.

disintegra'tion *n.* (דיס־אינ־טי־גריי'־שאן) דאס פאנאנדערטיילען א זאך אויף די בעזונדערע עלעמענטען, פון וועלכע זי בעשטעהט; צוועצען, צופיצלען.

disin'tegrator *n.* (דיס־אינ'־טי־גריי־טאר) דער אדער דאס וואס טיילט פאנאנ־דער; א מאשין צו צוזעצען אדער צו־פיצלען זאכען, ווי ערץ, שטיינער א. ד. ג.

disinter' *v.* (דיס־אינ־טויר') אויסגרא־בען, ארויסנעהמען פון קבר; אויפדעקען.

disin'terested *a.* (דיס־אינ'־טער־עס־טעד) אהן איינענוץ; וואס טהוט עפעס ניט צוליעב די איינענע אינטערעסען; אונפארטייאיש.

disin'terestedly *adv.* (דיס־אינ'־טער־עס־טעד־לי) אויף אן אונפארטייליכען, אונאייגענניצליכען שטייגער.

disin'terestedness *n.* (דיס־אינ'־טער־עס־טעד־נעס) אונאייגעננוציגקייט, אונ־פארטייליכקייט; דאס ניט האבען קיין פערזענליכע אינטערעסע אין א פראגע אדער מהאס.

disinter'ment *n.* (דיס־אינ־טויר'־מענט) די אויסגראבונג [פון א טויטען]; דאס אויסגראבען פון קבר; די אויפדע־קונג.

disin'tricate *v.* (דיס־אינ'־טרי־קייט) פאנאנדערפלאנטערען.

disinves'titure *n.* (דיס־אינ־וועס'־טי־טשור) דאס בערויבען פון אינוועסטיטור [דאס אבנעהמען פון א בישאף זיין אמט מיט די קירכען־ציטער, וועלכע האבען בע־לאנגט צו איהם]; דאס זיין בערויבט פון אינוועסטיטור.

disinvig'orate *v.* (דיס־אינ־וויג'־אר־אייט) אבשוואכען.

disinvolve' *v.* (דיס־אינ־וואלוו') פא־נאנדערוויקלען, פאנאנדערפלאנטערען.

disjoin' *v.* (דיס־דזשאין') פאנאנדערנעה־מען די פעראייניגטע טיילען; צוטרענען.

disjoint' *v.* (דיס־דזשאינט') אויסלינ־קען; פאנאנדערנעהמען די פעראייניגטע טיילען; צושטערען דעם נאטירליכען צו־זאמענהאנג.

disjoint' an estate' (דיס־דזשאינט' ען עס־טייט') צוברעקלען א גוט, פאנאנ־דערטיילען א גוט צווישען פיעלע איינענ־טימער.

disjoin'ted *a.* (דיס־דזשאינ'־טעד) פאנ־נאנדערגענומען, אויסגעלונקען; צוטרענט; ניט איינשטימיג.

disjoin'tedly *adv.* (דיס־דזשאינ'־טעד־לי) אויף א פאנאנדערגענומענעם, צוטרענ־טען שטייגער.

disjoin'tedness *n.* (דיס־דזשאינ'־טעד־נעס) די צוריסענהייט, דאס פעהלען פון א צוזאמענהאנג.

disjoin'ted words (דיס־דזשאינ'־טעד הווארדז) ווערטער סתם אין דער וועלט אריין, אהן א צוזאמענהאנג.

disjunct' *a.* (דיס־דזשאנקט') ניט פער־איינינט, אבגעזונדערט; אבגעטיילט.

disjunc'tion *n.* (דיס־דזשאנק'־שאן) די אבזונדערונג, די טיילונג, די פאנאנדער־טיילונג; אין לאגיק — די שייכות צווי־שען די טיילען פון א דיסיונקטיווען זאץ. ז. *disjunctive proposition*.

disjunc'tive *a.* (דיס־דזשאנק'־טיוו) אב־זונדערענד, וואס טיילט פאנאנדער.

disjunc'tive conjunc'tion (דיס־דזשאנק'־טיוו קאנ־דזשאנק'־שאן) אין גרא־מאטיק — א ווארט וואס פערבינדעט צוויי זעצע אדער טיילען פון א זאץ, וועלכע זיינען ענטגעגענגעזעצט [ווי למשל, דאס ווארט "אבער" אין דער פראזע: "ער איז קלוג, אבער פערדארבען"].

disjunc'tively *adv.* (דיס־דזשאנק־טיוו־לי) אויף א פאנאנדערגעטיילטען, צוגליעדערטען אופן; דורך צוגליעדערונג.

disjunc'tive proposi'tion (דיס־דזשאנק'־טיוו פראפ־א־זיש'־אן) אין לא־גיק אדער גראמאטיק — א דיסיונקטיווער זאץ [א זאץ, וועלכער דריקט אוים צוויי בעזונדערע צושטענדע, וואו עטוועדער דער ערשטער אדער דער צווייטער איז ריכטיג אדער וועט מוזען פארקומען, ווי למשל: "עטוועדער גיב מיר אוועק דיין געלד אדער איך וועל נעהמען דיין לע־בען"].

disk *n.* (דיסק) א דיסק, א פלאכע, רונדע פלאטע; דער דיסקאס [א פלאכער טע־לער וואס ווערט בענוצט אין קירך צו האלטען די שטיקלעך פון הייליגען ברויט אדער פראספארע]; אין באטאניק — די אויבערשטע פלעכע פון א בלאט; אין זא־אלאגיע — איינע פון ביידע זייטען פון אן עוף.

disk'-har'row *n.* (דיסק'־הער'־או) א דריי־עקיגע בראנע וועלכע האט א נעוויסע צאהל פון שארפע רינדע פלאטען [דיס־קען] און בעת די בראנע ווערט געשלעפט איבער'ן פעלד, דרעהען זיך די דיסקען און צורייבען די אויפגעאקערטע ערד.

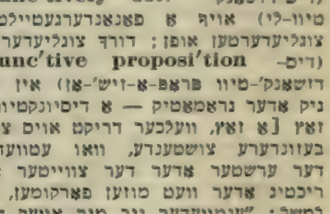

Disk-harrow

disli'kable *a.* (דיס־לאי'־קעבל) וואס קען ניט געפעלען זיין.

dislike' *n. and v.* (דיס־לאיק') ניט געפעלען; ניט ליעבען; ניט צושטי־

מען; די אבנייגונג; דער עקעל צו עפעס; א ווידערווילען.

dislike'able *a.* (דים-לאיק'-עבל) ז. *dislikable*

disli'ker *n.* (דים-לאי'-קער) איינער וואס איהם געפעלט ניט.

dis'locate *v. and a.* (דים'-לא-קייט) אויסלינקען; צונעהמען פון געוועהנליכען פלאץ; צושטערען דעם סדר; מאכען אן אונארדנונג; אויסגעלונקען; ארוים פון געוועהנליכער ארדנונג.

disloca'tion *n.* (דים-לא-קיי'-שאן) דאס אויסלינקען; דאס אוועקשטעלען א זאך ניט אויף איהר פריהערדיגען ארט.

dislodge' *v.* (דים-לאדזש') ארויסטרייבען פון דירה; איבערציהען [פון א וואהנונג]; ארויסנעהמען פון דער נארמאלער אדער געוועהנליכער לאגע.

dislodge' a camp (דים-לאדזש' ע קעמפ) אבראמען דעם לאגער.

dislodge' the en'emy (דים-לאדזש'-טהי ענ'-ע-מי) פערטרייבען דעם שונא.

dislodg'ment *n.* (דים-לאדזש'-מענט) דאס ארויסטרייבען פון דירה; דאס אבלעדיגען א וואהנונג.

disloy'al *a.* (דים-לאי'-על) ניט לאיאל, ניט געטריי.

disloy'ally *adv.* (דים-לאי'-על-אי) אויף א פאלשען אדער ניט לאיאלען שטייגער.

disloy'alty *n.* (דים-לאי'-על-טי) ניט געטרייקייט; אונלאיאליטעט, פאלשקייט.

dis'mal *a.* (דיז'-מעל) טרויעריג, בעטריבט, קלעגליך, יאמערליך, מעלאנכאליש, פינסטער, שרעקליך, פורכטבאר, שוידערהאפט, אונהיימליך.

dis'mally *adv.* (דיז'-מעל-אי) פינסטער, שרעקליך, טרויעריג.

dis'malness *n.* (דיז'-מעל-נעס) טרויעריגקייט; א שרעק, מעלאנכאליע.

dis'mals *n.* (דיז'-מעלז) פינסטערע רעיונות, טרויעריגע מחשבות; טרויערקליידער.

disman'tle *v.* (דים-מענ'טל) ענטקליידען, אויסטהאן; אראברייסען, לאזען נאקעט.

dismast' *v.* (דים-מעסט') ארויסנעהמען די מאסטען פון א שיף.

dismay' *n. and v.* (דים-מיי') ארויפווארפען א שרעק; ענטמוטיגען; מאכען אבהענגיג; דאס אראבפאלען פון מוטה; פחד, אימה.

dismayed' *a.* (דים-מייד') ענטמוטיגט; אבגעשלאגען [די פליגלען].

dismayed'ness *n.* (דים-מייד'-נעס) מוטלאזיגקייט, פערצווייפלונג.

dismay'ful *a.* (דים-מיי'-פול) פול מיט שרעקעניש; ענטמוטיגענד; ענטמוטיגט, פערצווייפעלט.

dismem'ber *v.* (דים-מעמ'-בער) צוגליידערען, צושניידען אויף גליעדער, אבזונדערען.

dismem'berment *n.* (דים-מעמ'-בער-מענט) די צוגליעדערונג, די צוטיילונג.

dismiss' *v.* (דים-מים') אויפלעזען, אבשאפען; ענטלאסען; ענטזאגען פון א שטעלע, געבען אורלויב, אוועקלעגען אזיף א זייט, אויפגעבען; צוריקווייזען [א קלאגע אין געריכט].

dismiss'al *n.* (דים-מים'-על) אויפלעזונג, אבשאפונג; ענטלאסונג; ענטזאגונג פון א שטעלע; אורלויב; צוריקווייזונג [פון א קלאגע אין געריכט]; בעפרייאונג.

dismissed' offence' (דים-מיסט' א-פענס') א פארלויפיג פערגעבענער פערברעכען.

dismiss' from the mind (דים-מים' פראם טהי מאינד) ארויסשלאגען עפעס פון די געדאנקען.

I dismissed the matter from my mind.

dismis'sion *n.* (דים-מיש'-אן) אבשאפונג, אויפלעזונג, ענטלאסונג, ענטזאגונג פון א שטעלע; אורלויב; צוריקווייזונג [פון א קלאגע אין געריכט]; אויסשליסונג [פון א סטודענט פון אן אוניווערזיטעט אויף אזא אופן, אז ער האט דאס רעכט אריינצוטרעטען אין אן אנדער אוניווערזיטעט אדער זאגאר, אין א צייט ארום, אין דעמזעלבען אוניווערזיטעט].

dismiss'ive *a.* (דים-מים'-איוו) ז. *dismissory*

dismiss'ory *a.* (דים-מים'-א-רי) ענטלאסענד, אוועקשיקענדיג.

dismort'gage *v.* (דים-מאהר'-גיידזש) בעפרייען פון היפאטהעקען-שולדען; אויסלעזען א פער'משכונ'טע זאך.

dismount' *v.* (דים-מאונט') אראבשטייגען פון א וואגען אדער פון א פערד; אראבווארפען פון א פערד אדער פון א וואגען; ארונטערשטייגען; ארונטערווארפען [פון א הויכען פלאץ אדער פון א הויכער שטעלונג]; ארונטערנעהמען קאנאנען פון דעם געשטעל; שעדיגען, מאכען נוצלאז שים-געוועהר; פאנאנדערנעהמען.

disnat'uralize *v.* (דים-נעטש'-או-רעל-איז) מאכען אוים בירגער.

disobe'dience *n.* (דים-א-בי'-די-ענס) אונגעהארכזאמקייט, ווידערשפענסטיגקייט.

disobe'dient *a.* (דים-א-בי'-די-ענט) אונגעהארכזאם, ווידערשפענסטיג; וואס מען קען דארויף ניט ווירקען; ניט עמפפינדליך.

disobe'diently *adv.* (דים-א-בי'-די-ענט-לי) מיט אונגעהארכזאמקייט, מיט ווידערשפענסטיגקייט.

disobey' *v.* (דים-א-ביי') זיין אונגעהארכזאם, ניט פאלגען.

disoblige' *v.* (דים-א-בלאידזש') ניט טהאן קיין געפעליגקייט, זיין אונפריינדליך, האנדלען נעגען יענעמס פערלאנג אדער בעקוועמליכקייט.

disoblige'ment *n.* (דים-א-בלאידזש'-מענט) דאס זיין אונפריינדליך; דאס ניט טהאן קיין געפעלינקייט; דאס האנדלען נעגען יענעמס פערלאנג אדער בעקוועמליכקייט.

disobli'ger *n.* (דים-א-בלאי'-דזשער) איינער וואס איז אונפריינדליך, טהוט ניט קיין געפעלינקייט אדער האנדעלט געגען יענעמס פערלאנג אדער בעקוועמליכקייט.

disobli'ging *a.* (דים-א-בלאי'-דזשינג) אונפריינדליך; וואס טהוט ניט קיין געפעלינקייט, וואס האנדלעט נעגען יענעמס פערלאנג אדער בעקוועמליכקייט.

disobli'gingly *adv.* (דים-א-בלאי'-דזשינג-לי) אויף אן אונפריינדליכען אופן; ניט וועלענדיג טהאן קיין געפעליגקייט; נעגען יענעמס פערלאנג אדער בעקוועמליכקייט.

disobli'gingness *n.* (דים-א-בלאי'-דזשינג-נעס) אונפריינדליכקייט; דאס ניט וועלען טהאן א געפעלינקייט; דאס האנדלען נעגען יענעמס פערלאנג אדער בעקוועמליכקייט.

disor'der *n. and v.* (דים-אהר'-דער) אונארדנונג, אונרעגעלמעסיגקייט; צוטומעלטקייט, טומעל, אונרוה; פערלעצונג פון געזעצע אדער מנהגים, צולאזענקייט; אוננארמאלקייט, קראנקהאפטיגקייט, צורודערטקייט, קראנקהייט, אויפרעגונג; ברייננען אין אונארדנונג, מאכען אונרעגעלמעסיג; ארויסרופען אוננארמאלקייט אין געזונד-צושטאנד; צורודערען, צוטומלען, אויפרעגען.

disor'dered *a.* (דים-אהר'-דערד) וואס איז ניט אין ארדנונג; אונרעגעלמעסיג; צורודערט, צומישט, קראנקהאפט, אוננארמאל.

disor'deredness *n.* (דים-אהר'-דערד-נעס) ז. *disorderliness*

disor'derliness *n.* (דים-אהר'-דער-לי-נעס) דאס זיין אין אונארדנונג, אונרעגעלמעסיג, צולאזען, צומישט, צוטומעלט, צורודערט, קראנקהאפט אדער אוננארמאל.

disor'derly *a. and adv.* (דים-אהר'-דער-לי) וואס איז אויסער ארדנונג; אונרעגעלמעסיג, ניט סיסטעמאטיש; אונגעזעצליך; וואס איז נעגען די אנגענומענע מנהגים; צולאזען, טומעלדיג, אונרוהיג, אונאנשטענדיג; קראנקהאפט, אוננארמאל; צוטומעלט, צודודערט, צומישט; אין אונארדנונג; אויף אן אונרעגעלמעסיגען, אונסיסטעמאטישען שטייגער; מיט צולאזענקייט; מיט טומעל; מיט אונרוה; אויף אן אונגעזעצליכען, רוה-שטערענדען, ארדנונגס-שטערענדען אדער אונאנשטענדיגען אופן; אויף אן אופן וואס איז געגען דער אנגענומענער ארדנונג אדער מנהגים; אויף א קראנקהאפטען אדער אוננארמאלען שטייגער.

disor'derly house (דים-אהר'-דער-לי האוס) אן אונאנשטענדיג הויז, א פראסטיטוציאנס-הויז.

disorganiza'tion *n.* (דים-אהר-גע-ני-זיי'-שאן) דעזארגאניזירונג, צושטערונג אדער אויפלעזונג פון אן ארגאניזאציאן אדער ארגאניזם; צושטערונג פון אן ארדנונג אדער סיסטעם; דאס ניט זיין ארגאניזירט; דאס ניט זיין אין ארדנונג אדער סיסטעמאטיש.

disor'ganize *v.* (דים-אהר'-גע-נאיז) דעזארגאניזירען, צושטערען אן ארגאניזאציאן, א געוויסע ארדנונג אדער סיסטעם; ברייננען אין אונארדנונג, צוטומלען, צומישען.

disor'ganizer *n.* (דים-אהר'-גע-נאי-זער) איינער וואס דעזארגאניזירט; א צושטערער; איינער וואס צושטערט א בעשטימטע ארדנונג אדער סיסטעם; איינער וואס ברייננט אריין אונארדנונג אדער צוטומלעניש.

diso'rient *v.* (דים-או'-רי-ענט) אראבשלאגען פון דער ריכטונג; אראבשלאגען פון וועג; פערווירען, צומישען, צוטומלען.

disorien'tate *v.* (דים-או-רי-ענ'-טייט) ז. *disorient*

disown' *v.* (דים-און') פערלייקענען; ניט אנערקענען; אבזאגען, ניט ערלויבען; ניט צוגעבען; אויסשליסען פון א געזעלשאפט.

disown'ment *n.* (דים-אונ'-מענט) דאס פערלייקענען; דאס אויסשליסען פון א געזעלשאפט.

disox'ydate *v.* (דים-אקס'-אי-דייט) בעפרייען פון זויער-שטאף.

disoxyda'tion *n.* (דים-אקס-אי-דיי'-שאן) דאס בעפרייען פון זויער-שטאף.

disox'ygenate *v.* (דים-אקס'-אי-דזשע-נייט) ז. *disoxydate*

disoxygena'tion *n.* (דים-אקס-אי-דזשע-ניי'-שאן) ז. *disoxydation*

dispar'adise *v.* (דיס-פער'-ע-ראיס) ארויסטרייבען פון גן-עדן.

dispar'age *v.* (דיס-פער'-עדזש) אונטערשעצען: בעליידיגען דורך א פערגלייך מיט א פערזאן פון א נידריגערער שטופע; אונגערעכט קריטיקירען: אוועקמאכען מיט דער האנד, ערנידריגען.
The efforts of an ambitious youth should not be disparaged.

dispar'agement *n.* (דיס-פער'-עדזש-מענט) בעליידיגונג דורך פערגלייכען מיט א פערזאן פון א נידריגערער שטופע; אונטערשעצונג; ערנידריגונג; אונאכטונג, אונ'כבוד.

dispar'ager *n.* (דיס-פער'-עדזש-ער) איינער וואס בעליידיגט, אונטערשעצט אדער ערנידריגט.

dispar'agingly *adv.* (דיס-פער'-עדזש-אינג-לי) בעליידיגענדיג, אונטערשעצענדיג, ערנידרענדיג, ניט אכטענדיג.

dis'parate *n. and a.* (דיס'-פע-רייט) אונגלייך; דורכאויס פערשיעדען; פון פערשיעדענע מינים אדער גאטונגען; ניט עהנליך, ניט פערגלייכבאר; א זאך פון אן אנדער מין אדער גאטונג.

dis'parately *adv.* (דיס'-פע-רייט-לי) אויף אן אונגלייכען אדער דורכאויס פערשיעדענעם אופן.

dis'parateness *n.* (דיס'-פע-רייט-נעס) ז. *disparity*.

dispar'ity *n.* (דיס-פער'-אי-טי) דאס זיין דורכאויס פערשיעדען; דאס זיין גאנץ אונגלייך; דאס זיין פון פערשיעדענע מינים אדער גאטונגען.
We are bosom friends notwithstanding the disparity of our ages.

dispark' *v.* (דיס-פארק') מאכען פאר אויס פארק; פריי מאכען פאר אלעמען; אוועקרייסען דעם צאם.

dispart' *v. and n.* (דיס-פארט') צוטיילען, פאנאנדערטיילען; שפאלטען, צורייסען: אויפרייסען: בעצייכענען דעם ציעלפונקט פון א קאנאנע: דער צייכען ביים ציעלען זיך. ז. *dispart-sight*.

dispart'-sight *n.* (דיס-פארט'-סאיט) דער צייכען פון אן הארמאט אדער ביקס וואו מען קוקט, ווען מען ציעלט זיך ביים שיסען.

dispas'sionate *a.* (דיס-פעש'-אנ-אייט) רוהיג, געלאסען: ניט ליידענשאפטליך; קאלטבלוטיג, מיושב'דיג.

dispas'sionately *adv.* (דיס-פעש'-אנ-אייט-לי) ניט ליידענשאפטליך; רוהיג, געלאסען, מיושב'דיג; קאלטבלוטיג.

dispas'sioned *a.* (דיס-פעש'-אנד) ז. *dispassionate*.

dispatch' *v.* (דיס-פעטש') ז. *despatch*.

dispatch'er *n.* (דיס-פעטש'-ער) ז. *despatcher*.

dis'pathy *n.* (דיס'-פע-טהי) דער מאנגעל אין סימפאטיע.

dispau'per *v.* (דיס-פאה'-פער) אבנעהמען דאס רעכט צו בעקומען צדקה; ערקלערען פאר אויס ארימאן.

dispau'perize *v.* (דיס-פאה'-פער-איז) בעפרייען פון קבצנים אדער בעטלער.

dispeace' *n.* (דיס-פיעס') שטרייטינקייט.

dispel' *v.* (דיס-פעל') פאנאנדערטרייבען, אוועקטרייבען, צושטרייען.

dispel'ler *n.* (דיס-פעל'-ער) א פערטרייבער, א צושטרייער.
The sun is the dispeller of darkness.

dispensabil'ity *n.* (דיס-פענ-סע-ביל'-אי-טי) דאס קענען אויסגעטיילט אדער פאנאנדערגעטיילט ווערען; דאס קענען פערשפרייטען אדער פערטיילען; דאס קענען אנווענדען די מאכט פון געזעץ; דאס קענען בעפרייט ווערען פון א התחיבות; דאס קענען ענטשולדיגט ווערען; דאס קענען אויסגעלאזען ווערען [ווי א זאך אהן וועלכער מען קען זיך בעגעהן].

dispen'sable *a.* (דיס-פענ'-סעבל) וואס קען פערטיילט אדער פאנאנדערגעגעבען ווערען; וואס מען קען אויסלאזען, אהן וואס מען קען זיך בעגעהן; וואס קען ענטשולדיגט ווערען, וואס קען בעפרייט ווערען פון א התחיבות.

dispen'sableness *n.* (דיס-פענ'-סעבל-נעס) ז. *dispensability*.

dispen'sary *n.* (דיס-פענ'-סע-רי) א פרייע אפטייק; א קליניק וואו מען בעהאנדעלט קראנקע אומזיסט.

dispensa'tion *n.* (דיס-פענ-סיי'-שאן) דאס פאנאנדערגעבען, די אויסטיילונג; דאס וואס איז געגעבען געווארען במתנה פון א העכערער מאכט; די פערטיילונג פון ברכות דורך גאט; אין דער קריסטליכער טעאלאגיע — דער אופן ווי אזוי גאט האט זיך אין בעשטימטע צייטען ענטפלעקט צו מענשען און האט ארויסגעוויזען זיין גנאד ווי אויך זיינע ציעלען און פאדערונגען דורך דער תורה וואס ער האט צו יענער צייט געגעבען; דיספענסאציאן; דאס מתיר זיין איבערצוטרעטען א געוויסען דין אין דער רעליגיאן; די ערלויבניש איבערצוטרעטען א געזעץ.

dispensa'tion of Prov'idence (דיס-פענ-סיי'-שאן אוו פראוו'-אי-דענס) גאט'ס וועגען [דרכי ההשגחה].

dispen'sative *a.* (דיס-פענ'-סע-טיוו) וואס ערלויבט איבערצוטרעטען א געזעץ; וואס איז מתיר עובר צו זיין אויף א געוויסען דין פון דער רעליגיאן.

dispen'satively *adv.* (דיס-פענ'-סע-טיוו-לי) דורך ערלויבניש איבערצוטרעטען א געזעץ, דורך מתיר זיין.

dis'pensator *n.* (דיס'-פענ-סע-טאר) אן אויסטיילער, ארויסגעבער.

dispen'satorily *adv.* (דיס-פענ'-סע-טא-רי-לי) דורך פאנאנדערגעבונג; דורך אויסטיילונג.

dispen'satory *n. and a.* (דיס-פענ'-סע-טא-רי) וואס קען געבען ערלויבניס; א פארמאקאפייע אדער רעצעפטען-בוך [א בוך, וואו עס ווערט ערקלערט ווי אזוי צו מאכען פערשיעדענע רפואות].

dispense' *v.* (דיס-פענס') אויסטיילען, פאנאנדערטיילען, פאנאנדערגעבען; אנווענדען [די מאכט פון געזעץ]; בעפרייען פון א התחיבות, געבען אן ערלויבניס איבערצוטרעטען ט געוויסען געזעץ.

dispen'ser *n.* (דיס-פענ'-סער) אן אויסטיילער, א פאנאנדערגעבער.

dispense' with (דיס-פענס' הוויטה) בעזייטיגען, אויפגעבען [א פאדערונג פון געזעץ אדער מנהג]; זיך בעגעהן [אהן עפעס].

dispen'sing *a.* (דיס-פענ'-סינג) וואס איז שייך צו אן ערלויבניס איבערצוטרעטען א געזעץ אדער התחיבות; וואס טיילט אויס, וואס גיט פאנאנדער.

dispeo'ple *v.* (דיס-פיע'פל) אויסראטען די בעפעלקערונג.

dispeo'pler *n.* (דיס-פיע'-פלער) איינער וואס ראטעט אויס די בעפעלקערונג.

disper'matous *a.* (דאי-ספויר'-מע-טאס) ז. *dispermous*.

disper'mous *a.* (דאי-ספויר'-מאס) וואס האט נור צוויי זאמען-קערנער [וועגען געוויסע פרוכטען].

disper'sal *n.* (דיס-פויר'-סעל) די צושפרייטונג, די צושטרייאונג, די צוזייאונג. ז. *dispersion*.

disperse' *v.* (דיס-פוירס') צושטרייען, צוזייען, צושפרייטען: זיך צושטרייען, פאנאנדערגעהן.

dispersed' *a.* (דיס-פוירסט') צוזייט, צושפרייט, צושטרייט.

disper'sedly *adv.* (דיס-פויר'-סעד-לי) צוזייט און צושפרייט; אויף א צושפרייטען אופן.

disper'sedness *n.* (דיס-פויר'-סעד-נעס) דאס זיין צוזייט און צושפרייט.

disper'ser *n.* (דיס-פויר'-סער) איינער אדער עטוואס וואס פערשפרייט.

disper'sing lens (דיס-פויר'-סינג לענז) א לינזענפערמיג גלאז, וואס צושפרייט ליכט-שטראהלען.

disper'sion *n.* (דיס-פויר'-שאן) די צוזייאונג, צושפרייטונג; די צושטרייאונג; דאס זיין צוזייט און צושפרייט [ווי די אידען אין גלות]; די צושטרייאונג פון ליכט-שטראהלען.

disper'sive *a.* (דיס-פויר'-סיוו) צושטרייענד, צוזייענד, צושפרייטענד.

disper'sively *adv.* (דיס-פויר'-סיוו-לי) אויף א צושפרייטענדען אופן; דורך צושטרייאונג אדער צושפרייטונג.

disper'siveness *n.* (דיס-פויר'-סיוו-נעס) דאס צושטרייען, דאס צושפרייטען; דאס זיין צוזייט און צושפרייט.

dispir'it *v.* (דיס-פיר'-איט) ענטמוטיגען, אראבשלאגען פון מוטה.

dispir'ited *a.* (דיס-פיר'-אי-טעד) ענטמוטיגט, אראבגעשלאגען פון מוטה.

dispir'itedly *adv.* (דיס-פיר'-אי-טעד-לי) אויף אן ענטמוטיגטען אופן; אראבגעשלאגען פון מוטה.

dispir'itedness *n.* (דיס-פיר'-אי-טעד-נעס) מוטלאזיגקייט.

dispir'itment *n.* (דיס-פיר'-איט-מענט) ענטמוטיגונג, דאס ענטמוטיגען; מוטלאזיגקייט.

displace' *v.* (דיס-פלייס') אוועקנעהמען פון ארט; איבערלעגען פון פריהערדיגען ארט אויף אן אנדער ארט; אראבזעצען אדער ארויסזעצען פון אן אמט; צושטערען; פערנעהמען דעם פלאץ [פון אימעצען אדער פון עטוואס].

displace'able *a.* (דיס-פלייס'-עבל) וואס קען אוועקגענומען ווערען פון ארט; וואס קען איבערגעלעגט ווערען פון פריהערדיגען ארט אין אן אנדער ארט; וואס קען אראבגעזעצט אדער ארויסגעזעצט ווערען פון אמט.

displaced' *a.* (דיס-פלייסט') איבערגעפיהרט פון פריהערדיגען ארט צו א צווייטען; ענטזאגט פון א רעגימענט מיט דער ערלויבניש אריינצוטרעטען אין אן אנדער מיליטערישע אבטיילונג [וועגען אפיציערען].

displace'ment *n.* (דיס-פלייס'-מענט) דאס אוועקנעהמען פון ארט; דאס איבערלעגען אדער איבערפיהרען פון פריהערדיגען ארט אין אן אנדער ארט; דאס אראבזעצען פון אמט; דאס איבערפיהרען צו אן אנדער אמט; דאס אוועקשטעלען אויף'ן פלאץ פון אן אנדערען אדער פון עפעס אנדערש; די מאס פליסיגקייט וואס ווערט פערדרענגט פון א פעסטען קערפער, ווען ער ווערט אריינגעלעגט אין איהר.

displace'ment of funds (דיס-

פליים'-מענט אוו פאנדז) דאס פערוועגדען א פאנד צו אנדערע צוועקען ווי די, פאר וועלכע ער איז אוועקגעלעגט געוואָרען.

displa'cer *n.* (דים-פליי'-סער) איינער וואס נעהמט אוועק פון ארט, איינער וואס לעגט אדער פיהרט איבער פון פריהערדיגען ארט צו אן אנדערען; איינער וואס זעצט אראב פון אמט.

displant' *v.* (דים-פלענט') אויסווארצלען; איבערזעצען אדער איבערפלאנצען אין אן אנדער ארט.

displanta'tion *n.* (דים-פלען-טיי'-שאן) דאס איבערפלאנצען, דאס איבערזעצען פון איין ארט אויף א צווייטען.

display' *n. and v.* (דים-פליי') אויסשטעלען, אויסלעגען [צום זעהן אדער צו פערקויפען]; ארויסשטעלען, ארויסווייזען; מאכען עס זאל זיך ווארפען אין די אויגען; אן אויסשטעלונג; דאס אויסלעגען אדער פאנאנדערלעגען צום זעהן.

display' cour'age (דים-פליי' קאר'-עדזש) ארויסווייזען מוטה אדער העלדישקייט.

The firemen displayed courage in fighting the flames

displayed' *a.* (דים-פלייד') אויסגעשטעלט, אויסגעלעגט [צום זעהן]; געדרוקט מיט א גרעסערער שריפט, אז עס זאל זיך ווארפען אין די אויגען; מיט פליגלען אויסגעשטרעקט אין דער הויך [וועגען פויגלען וואס ווערען געצייכענט אויף א הערב].

display'er *n.* (דים-פליי'-ער) א! אויסשטעלער, א פאנאנדערלעגער.

display'-let'ter *n.* (דים-פליי-לעט'-ער) ז. *display-type*

display'-stand *n.* (דים-פליי'-סטענד) א פאליצע אדער אנדער פארריכטונג, אויף וועלכער מען מאכט אן אויסשטעלונג פון ווארע אין א פענסטער פון א קראם אדער אין דער קראם גופא.

display' the flag (דים-פליי' טהי פלעג) אויפהענגען, פאנאנדערוויקלען דעם פלאג.

display'-type *n.* (דים-פליי'-טאיפ) א גרעסערע אדער פעטערע שריפט, וואס ווארפט זיך אין די אויגען [וועגען דרוקשריפטען, וואו איינינע זעצע ווערען געדרוקט מיט א גרעסערער אדער פעטערער שריפט כדי צו ציהען די אויפמערקזאמקייט פון לעזער].

displease' *v.* (דים-פליעז') אונצופריעדען מאכען; מאכען אונאנגענעהם.

Children should not displease their parents.

displea'sedly *adv.* (דים-פליע'-זעד-לי) אויף אן אונצופריעדען-מאכענדען אדער אונאנגענעהם-מאכענדען אופן.

displea'sedness *n.* (דים-פליע'-זעד-נעס) אונצופריעדענהייט; אונאנגענעהמליכקייט.

displea'ser *n.* (דים-פליע'-זער) איינער וואס מאכט אונצופריעדען אדער אונאנגענעהם.

displea'sing *a.* (דים-פליע'-זינג) אונאנגענעהם, אונצופריעדען.

displea'singly *adv.* (דים-פליע'-זינג-לי) אויף אן אונאנגענעהמען אופן; אונאנגענעהם אדער אונצופריעדען.

displea'singness *n.* (דים-פליע'-זינג-נעס) אונאנגענעהמליכקייט.

displeas'urable *a.* (דים-פלעזש'-אור-עבל) אונאנגענעהם; וואס רופט ארויס אונצופריעדענהייט, פערדרוס, ערגערניס אדער צארן.

displeas'ure *n.* (דים-פלעזש'-אור) אונצופריעדענהייט; פערדרוס, ערגערניס, צארן.

displume' *v.* (דים-פלום') ארונטערייסען די פעדערען, ארונטעררייסען די עפאלעטען, מאכען פאר אוים פריץ.

dispone' *v.* (דים-פאון') געזעצליך איבערטראגען פערמעגען צו אן אנדערען.

disponee' *n.* (דים-פא-ניע') איינער צו וועמען אייגענטום ווערט געזעצליך איבערגעטראגען.

dispo'ner *n.* (דים-פאו'-נער) א פערזאן וואס טראגט געזעצליך איבער זיין פערמעגען צו אן אנדערען.

disport' *n. and v.* (דים-פאורט') צייט-פערטרייב, שפיעל; פערטרייבען די צייט, שפיעלען.

The children put on their bathing suits and disported themselves on the beach.

dispo'sable *a.* (דים-פאו'-זעבל) וואס מען קען זיך בענוצען דערמיט, וואס מען קען געברויכען, פערוועגדען אדער אנווענדען; וואס מען קען קאנטראלירען, רעגולירען אדער פערוואלטען; וואס מען קען איינארדנען אדער בעשטימען; וואס מען קען האבען א דעה דארויף:

dispo'sal *n.* (דים-פאו'-זעל) א דעה; איינריכטונג; איינארדנונג, אנווענדונג; פערוועגדונג; בעשטימונג; די מאכט אדער דאס רעכט עטוואס צו געברויכען, אנווענדען, קאנטראלירען אדער פערוואלטען.

dispose' *v.* (דים-פאוז') האבען א דעה אדער א מאכט; איינריכטען; איינארדנען, אנווענדען, פערוועגדען, געברויכען; בעשטימען, צופאסען; מאכען גענייגט.

disposed' *a.* (דים-פאוזד') 1. גענייגט, געשטימט; זיך געפינענדיג אין א געוויסען געמיטס-צושטאנד אדער געזונדהייטס-צושטאנד; 2. בעזיצענדיג א בעשטימטע נאטירליכע אנלאגע, נייגונג אדער כאראקטער.

1. He is well disposed towards our plans.

dispo'sedly *adv.* (דים-פאו'-זעד-לי) ריכטיג, אין ארדנונג; אזוי ווי עס פאסט.

dispo'sedness *n.* (דים-פאו'-זעד-נעס) נייגונג, אויפגעלעגטקייט.

dispose' of (דים-פאוז' אוו) ווערען כריי פון עטוואס, פטור ווערען; בעזארגען; געברויכען, פערוועגדען; האבען די מאכט אדער די דעה איבער עטוואס.

dispose' of a daugh'ter (דים-פאוז' אוו ע דאה'-טער) אויסגעבען א טאכטער.

dispose' of a house (דים-פאוז' אוו ע האוס) פטור ווערען פון א הויז; פערדינגען אדער בערקויפען א הויז.

dispo'ser *n.* (דים-פאו'-זער) איינער וואס האט די מאכט אדער די דעה איבער עטוואס; איינער וואס ריכטעט, ארדענט איין, פערוואלטעט, בעשטימט, טיילט אוים אדער בעשענקט.

dispo'sing *n. and a.* (דים-פאו'-זינג) בעשטימונג, בעפעהל, איינארדנונג; בעשטימענדיג, איינארדנענדיג, האבענדיג די מאכט אדער די דעה איבער עטוואס, פערוואלטענדיג, געברויכענדיג, פערוועגדענדיג.

dispo'singly *adv.* (דים-פאו'-זינג-לי) בעשטימענדיג; איינארדנענדיג, האבענדיג די מאכט אדער די דעה; פערוואלטענדיג, געברויכענדיג, פערוועגדענדיג.

disposi'tion *n.* (דים-פא-זיש'-אן) איינארדנונג; איינריכטונג; געברויך; פערוועגדונג; אנווענדונג; בעפעהל; בעשטימונג; פערוואלטונג; קאנטראלירונג; כאראקטער; אנלאגע; נייגונג; שטימונג; אויפגעלעגטקייט; געמיטס-צושטאנד; געזונדהייטס-צושטאנד; אויסשטאטונג; טאשען-געלד, געלד אויף הוצאה.

disposi'tional *a.* (דים-פא-זיש'-אנ-על) וואס איז שייך צו איינארדנונג, איינריכטונג, געברויך, פערוועגדונג אדער פערוואלטונג; וואס איז שייך צו נייגונג, כאראקטער, שטימונג, געמיטס-צושטאנד אדער געזונדהייטס-צושטאנד.

dispossess' *v.* (דים-פא-זעס') בערויבען פון בעזיץ פון עפעס; ארויסטרייבען פון לאנד, צונעהמען לאנד-בעזיץ; פערטרייבען פון א וואהנונגס-ארט; ארויסווארפען פון א וואהנונגס-ארט; בעפרייען פון א דבוק.

dispossessed' *a.* (דים-פא-זעסט') בערויבט פון בעזיץ פון עפעס [הויפטזעכליך פון לאנד-בעזיץ]; פערטריבען פון א וואהנונגס-ארט; ארויסגעווארפען פון א וואהנונג; בעפרייט פון א דבוק.

dispossess'sion *n.* (דים-פא-זעש'-אן) די בערויבונג פון דעם בעזיץ פון עפעס; די ארויסזעצונג פון א וואהנונג; דאס ארויסטרייבען פון א דבוק.

dispossess' of an er'ror (דים-פא-זעס' אוו ען ער'-אר) אויפווייזען א טעות.

dispossess'or *n.* (דים-פא-זעס'-אר) איינער וואס בערויבט פון בעזיץ; איינער וואס ווארפט ארוים פון א וואהנונג.

dispossess' proceed'ings (דים-פא-זעס' פרא-סיעד'-אינגז) געריכטליכע פערהאנדלונגען וועגען ארויסווארפען א שכן פון א וואהנונג.

dispossess' war'rant (דים-פא-זעס' הוואר'-ענט) א געריכטליכע פאלמאכט ארויסצואווארפען א שכן פון א וואהנונג.

dispraise' *n. and v.* (דים-פרייז') טאדלען; טאדעל.

disprai'ser *n.* (דים-פריי'-זער) א טאדלער.

dispread' *v.* (דים-פרעד') פערשפרייטען, פערברייטען; זיך פערשפרייטען.

disprince' *v.* (דים-פרינס') מאכען אוים פירסט [אין טיטעל אדער אויסזעהן].

dispris'on *v.* (דים-פריז'ן) בעפרייען [פון תפיסה].

dispriv'ilege *v.* (דים-פריוו'-אי-לעדזש) צונעהמען די ספעציעלע רעכטע אדער פריווילעגיעס.

disprize' *v.* (דים-פראיז') ארונטערווארפען פון ווערדע, אונטערשעצען.

disprof'it *n.* (דים-פראפ'-אים) שאדען, פערלוסט.

disproof' *n.* (דים-פרוהף') ווידערלעגונג, דאס בעווייזען, אז עטוואס איז ניט ריכטיג.

dispropor'tion *n. and v.* (דים-פרא-פאור'-שאן) דאס זיין ניט פראפארציאנעל, פערהעלטניסמעסיג [לפי ערך] ניט גלייך, ניט סימעטריש אדער ניט צוגעפאסט; מאכען ניט צוגעפאסט, ניט פראפארציאנעל, פערהעלטניסמעסיג ניט גלייך אדער ניט סימעטריש.

dispropor'tionable *a.* (דים-פרא-פאור'-שאן-עבל) ניט פראפארציאנעל, פערהעלטניסמעסיג [לפי ערך] ניט גלייך, ניט סימעטריש, ניט צוגעפאסט.

dispropor'tionableness *n.* (דים-פרא-פאור'-שאן-עבל-נעס) דאס זיין ניט פראפארציאנעל, פערהעלטניסמעסיג ניט גלייך, ניט סימעטריש אדער ניט צוגעפאסט.

dispropor'tionably *adv.* (דים-פרא-פאור'-שאן-ע-בלי) אויף א ניט פראפאר-

ציאנעלען, פערהעלטניסמעסיג ניט גלייכען, ניט סימעטרישען אדער ניט צוגעפאסטען אופן.

dispropor'tional *a.* (דיס-פרא-פאור'-שאנ-על) ז. ***disproportionable***

disproportional'ity *n.* (דיס-פרא-פאור-שאנ-על'-אי-טי) ז. ***disproportionableness***

dispropor'tionally *adv.* (דיס-פרא-פאור'-שאנ-על-אי) ניט פראפארציאנעל, ניט סימעטריש, פערהעלטניסמעסיג ניט גלייך, ניט צוגעפאסט, ניט גלייך, אונבעקוועם.

dispropor'tionate *a.* (דיס-פרא-פאור'-שאנ-אייט) ניט פראפארציאנעל, פערהעלטניסמעסיג ניט גלייך, ניט סימעטריש, פערהעלטניסמעסיג ניט גלייך אין די טיילען אדער בעציהונגען.

dispropor'tionately *adv.* (דיס-פרא-פאור'-שאנ-אייט-לי) אויף א ניט פראפארציאנעלען, ניט סימעטרישען, פערהעלטניסמעסיג ניט גלייכען אדער ניט צוגעפאסטען אופן; צו פיעל אדער צו וועניג.

dispropor'tionateness *n.* (דיס-פרא-פאור'-שאנ-אייט-נעס) ז. ***disproportionableness***

dispropor'tioned *a.* (דיס-פרא-פאור'-שאנד) ז. ***disproportionate***

dispro'vable *a.* (דיס-פרוה'-וועבל) וואס קען ווידערלעגט ווערען, וואס מען קען בעווייזען די ניט ריכטיגקייט דערפון.

dispro'val *n.* (דיס-פרוה'-וועל) ז. ***disproof***

disprove' *v.* (דיס-פרוהוו') ווידערלעגען, בעווייזען, אז עטוואס איז ניט ריכטיג.

disprove'able *a.* (דיס-פרוהוו'-עבל) ז. ***disprovable***

disputabil'ity *n.* (דיס-פיו-טע-ביל'-אי-טי) בעשטרייטבארקייט.

dispu'table *a.* (דיס-פיו'-טעבל) שטרייטיג, בעשטרייטבאר; וואס מען קען וועגען דעם דיספוטירען, דעבאטירען, פאלעמיזירען אדער האבען א ויכוח; וואס מען קען בעשטרייטען אדער אבפרעגען.

dispu'tableness *n.* (דיס-פיו'-טעבל-נעס) ז. ***disputability***

dis'putant *n.* (דיס'-פיו-טענט) א דיספוטאנט, א דעבאטאנט; א פאלעמיקער; איינער וואס שטרייט אב איינעמס בעהויפטונגען; איינער וואס האט א ויכוח, דיספוטירט, דעבאטירט אדער פאלעמיזירט.

disputa'tion *n.* (דיס-פיו-טיי'-שאן) א דיספוט, א דעבאטע, א ויכוח.

disputa'tious *a.* (דיס-פיו-טיי'-שאס) וואס איז שייך צו א דיספוט אדער ויכוח; וואס האט ליעב צו דיספוטירען אדער צו בעשטרייטען א צווייטענס בעהויפטונגען; פאלעמיש, שטרייטיג.

disputa'tiously *adv.* (דיס-פיו-טיי'-שאס-לי) שטרייטיג; אויף א פאלעמישען שטייגער; דורך בעשטרייטען איינעמס בעהויפטונגען.

dispu'tative *a.* (דיס-פיו'-טיי-טיוו) ז. ***disputatious***

dispu'tative sci'ence (דיס-פיו'-טיי-טיוו סאי'-ענס) לאגיק [די וויסענשאפט וועגען די געזעצען פון דענקען].

dispute' *n. and v.* (דיס-פיוט') 1. שטרייטען; בעשטרייטען, האבען א ויכוח; דעבאטירען, פאלעמיזירען, זיך קריגען; אבפרעגען; זיין געגען; 2. צווייפלען; 3. א דיספוט, א ויכוח, א דעבאטע, א פאלעמיק, א שטרייט, א קריעג.

2. His claim for wages was disputed.

dispu'ter *n.* (דיס פיו'-טער) ז. ***disputant***

dispute' the ground (דיס-פיוט' טהי גראונד) קעמפפען אום אנצוהאלטען דאס שלאכטפעלד.

disqualifica'tion *n.* (דיס-קהוואל-אי-פי קיי'-שאן) אונפעהיגקייט; דאס ניט האבען די פערלאנגטע מעלות פאר א געוויסען אמט; דאס מאכען אונפעהיג צו עפעס; דאס וואס מאכט אונפעהיג פאר א געוויסע זאך.

disqual'ify *v.* (דיס-קהוואל'-אי-פאי) מאכען אונפעהיג צו עפעס.

disqui'et *n. and v.* (דיס-קהוואי'-עט) בעאונרוהיגען; אונרוהע, זארג.

disqui'eting *a.* (דיס-קהוואי'-ע-טינג) בעאונרוהיגענד.

Disquieting rumors reach us from home.

disqui'etness *n.* (דיס-קהוואי'-עט-נעס) אונרוהיגקייט.

disqui'etude *n.* (דיס-קהוואי'-ע-טיוד) אונרוהע, זארג.

disquisi'tion *n.* (דיס-קהווי-זיש'-אן) די אונטערזוכונג, די נאכפארשונג.

disquisi'tional *a.* (דיס-קהווי-זיש'-אנ-על) וואס געהערט צו אן אונטערזוכונג אדער נאכפארשונג.

disregard' *n. and v.* (דיס-רי-גארד') ניט אכטען, ניט געבען קיין אכטונג, בעטראכטען אלס ניט ווירדיג; פערנאכלעסיגען; פעראכטונג; גלייכגילטיגקייט.

disregar'der *n.* (דיס-רי-גאר'-דער) דער גרינגשעצער; דער וואס פעראכטעט.

disregard'ful *a.* (דיס-רי-גארד'-פול) פול מיט פעראכטונג; נאכלעסיג; זארגלאז וועגען עפעס.

disregard'fully *adv.* (דיס-רי-גארד'-פול-אי) מיט פולער פעראכטונג; אויף א פעראכטליכען אדער נאכלעסיגען שטייגער.

disrel'ish *n. and v.* (דיס-רעל'-איש) ניט האבען קיין געשמאק פאר עפעס, פיהלען אן עקעל; אן עקעל, א ווידערווילען.

disrel'ishing *a.* (דיס-רעל'-איש-אינג) וואס רופט ארויס אן עקעל אדער ווידערווילען.

disrepair' *n.* (דיס-רי-פעהר') דאס זיין ניט אויסגעבעסערט אדער פערריכט; דער צושטאנד פון א זאך ווען עס פאדערט זיך זי צו פערריכטען.

disrep'utable *a.* (דיס-רעפ'-יו-טייבל) וואס האט ניט קיין גוטען נאמען; וואס מאכט א שלעכטע רעפוטאציע.

disrep'utably *adv.* (דיס-רעפ'-יו-טע-בלי) דורך מאכען א שלעכטען נאמען.

disrepute' *n.* (דיס-רי-פיוט') א שלעכטער נאמען, א מיאוס'ע רעפוטאציע; שאנדע, חרפה.

Among his acquaintances he is held in disrepute.

disrespect' *n. and v.* (דיס-רי-ספעקט') ניט-אכטונג, גראבקייט; דאס ניט האבען קיין רעספעקט; ניט רעספעקטירען, ניט אכטען.

disrespect'ful *a.* (דיס-רי-ספעקט'-פול) אהן שום רעספעקט; אונהעפליך, גראב.

disrespect'fully *adv.* (דיס-רי-ספעקט'-פול-אי) אויף אן אונהעפליכען, גראבען שטייגער.

disrespect'fulness *n.* (דיס-רי-ספעקט'-פול-נעס) דאס ניט האבען קיין שום רעספעקט; אונהעפליכקייט, גראבקייט.

disrobe' *v.* (דיס-ראוב') אויסטהאן, אראבנעהמען די קליידער, לאזען נאקעט, בערויבען; אויסטהאן זיך.

disroot' *v.* (דיס-רוהט') אויסרייסען מיט'ן ווארצעל; אויסרייסען, אויסווארצלען.

disrupt' *v.* (דיס-ראפט') פאנאנדעררייסען, צורייסען, צוברעכען.

disrup'tion *n.* (דיס-ראפ'-שאן) דאס פאנאנדעררייסען, די צורייסונג, צוברעכונג.

disrup'tive *a.* (דיס-ראפ'-טיוו) וואס צוברעכט, וואס רייסט פאנאנדער; וואס קומט פון א צורייסונג.

disrup'tiveness *n.* (דיס-ראפ'-טיוו-נעס) דאס זיין פאנאנדערגעריסען אדער צובראכען.

dissatisfac'tion *n.* (דיס-סעט-איס-פעק'-שאן) אונצופריעדענהייט.

dissatisfac'toriness *n.* (דיס-סעט-איס-פעק'-טא-רי-נעס) אונמעגליכקייט צו בעפריעדיגען; דאס זיין ניט צופריעדענשטעלענד.

dissatisfac'tory *a.* (דיס-סעט-איס-פעק'-טא-רי) ניט בעפריעדיגענד.

dissat'isfied *a.* (דיס-סעט'-איס-פאיד) אונבעפריעדיגט, ניט צופריעדענגעשטעלט.

dissat'isfy *v.* (דיס-סעט'-איס-פאי) ניט צופריעדענשטעלען; אונצופריעדען מאכען.

dissect' *v.* (די-סעקט') צושניידען אויף שטיקער, צושניידען אברים־ווייז, אנאטאמיזירען, פאלמעסען; צוגליעדערען; בעטראכטען יעדען טייל בעזונדער; געבען א בעשרייבונג פון אלע פרטים.

dissec'ted *a.* (די-סעקט'-טעד) צושניטען אויף שטיקער; אין באטאניק — טיעף איינגעשניטען אין בעזונדערע טיילעכלעך אדער סעגמענטען [וועגען א בלאט א. ד. ג.].

dissec'tible *a.* (די-סעק'-טיבל) וואס קען צושניטען אדער צולעגט ווערען אויף שטיקלעך.

dissec'ting-knife *n.* (די-סעק'-טינג-נאיף) דעם דאקטאר'ס מעסער [צו אנאטאמיזירען אדער פאלמעסען].

dissec'ting-room *n.* (די-סעק'-טינג-רוהם) דאס צימער, וואו מען אנאטאמיזירט אדער פאלמעסט.

dissec'tion *n.* (די-סעק'-שאן) די צושניידונג פון א קערפער; די צוגליעדערונג; דאס אנאטאמיזירען אדער פאלמעסען.

dissec'tor *n.* (די-סעק'-טאר) דער וואס צושניידט א קערפער; איינער וואס אנאטאמיזירט אדער פאלמעסט.

disseize' *v.* (דיס-סיעז') אוועקטרייבען מיט אונרעכט איינעם פון זיין בעזיץ.

disseizee' *n.* (דיס-סיע-זיע') איינער וואס איז מיט אונרעכט אוועקגעטריבען געווארען פון זיין בעזיץ.

dissei'zin *n.* (דיס-סיע'-זין) דאס פערכאפען מיט אונרעכט איינעמס בעזיץ.

dissei'zor *n.* (דיס-סיע'-זאר) איינער וואס ווארפט ארויס אן אנדערען פון זיין איינענטום און פערנעהמט מיט אונרעכט זיין בעזיץ.

dissem'ble *v.* (די-סעמ'בל) פערדעקען דעם ריכטיגען געשטאלט; פערמאסקירען; געבען א פאלשע פארשטעלונג וועגען עפעס; פערשטעלען זיך; ניט ארויסווייזען זיך אין ריכטיגען געשטאלט; מאכען א פאלשען איינדרוק וועגען זיך.

His actions were designed in order to dissemble his true motive.

dissem'bler *n.* (די-סעמ'-בלער) א פער־

שטעלטער, א פערמאסקירטער; א צבוע'ק, א היפאקריט.

dissem'blingly *adv.* (די-סעמ'-בלינג-לי) פערשטעלטערהייט; מעשה צבוע'ק.

dissem'inate *v.* (די-סעמ'-אי-נייט) צוזייען, פערשפרייטען; פערברייטען [אן אידעע אדער בעוועגונג].

dissem'inated *a.* (די-סעמ'-אי-ניי-טעד) צושפרייט; צושפרונגען [ביי א מינעראל].

dissemina'tion *n.* (די-סעם-אי-ניי'-שאן) די צוזייאונג, די פערשפרייטונג; די פערברייטונג [פון אידעען].

dissem'inative *a.* (די-סעמ'-אי-ניי-טיוו) צוזייענד, פערשפרייטענד; וואס האט די נייגונג זיך צו פערשפרייטען.

dissem'inator *n.* (די-סעמ'-אי-ניי-טאר) א פערשפרייטער, א פערברייטער [פון א לעהרע].

dissen'sion *n.* (די-סענ'-שאן) אן אונאייניגקייט; א שטרייט, א קריעג, א מחלוקה.

dissen'sious *a.* (די-סענ'-שאס) וואס זוכט מחלוקות; וואס העצט אויף.

dissen'siously *adv.* (די-סענ'-שאס-לי) אויף אן אויפהעצערישען, קריעגערישען אופן.

dissent' *n. and v.* (די-סענט') ניט איינשטימען, זיין דאגעגען, פאנאנדערגעהן זיך אין מיינונגען אדער איבערצייגונגען; ניט אנערקענען די הערשענדע קירך, זיין א מתנגד; אונאייניגקייט, פערשיעדענהייט אין מיינונגען; דאס ניט איינשטימען; דאס ניט אנערקענען די הערשענדע קירך [בעזאנדערס אין ענגלאנד און שאטלאנד].

dissenta'neous *a.* (דיס-ען-טיי'-ני-אס) וואס איז ניט איינשטימיג, וואס איז דאגעגען.

dissen'ter *n.* (די-סענ'-טער) דער וואס איז אונאייניג מיט עפעס; דער וואס האלט פון אן אנדער מיינונג; איינער וואס אנערקענט ניט די פרינציפען און לעהרען פון דער הערשענדער קירך אין זיין לאנד.

dissen'tient *n. and a.* (די-סענ'-שענט) וואס איז ניט איינפערשטאנען; וואס טרעט ארויס דאגעגען; דער וואס איז ניט איינשטימיג.

dissen'ting *a.* (די-סענ'-טינג) וואס איז ניט איינשטימיג, וואס האלט זיך געגנעריש; וואס בעלאנגט צו א סעקטע אדער ריכטונג, וועלכע אנערקענט ניט די פרינציפען און לעהרען פון דער הערשענדער קירך.

dissen'tious *a.* (די-סענ'-שאס) קריגעריש, שטרייטזיכטיג.

dissen'tiously *adv.* (די-סענ'-שאס-לי) אויף א קריעגערישען, שטרייטזיכטיגען אופן.

dissep'iment *n.* (די-סעפ'-אי-מענט) א שייד-ווענטעלע [הויפטזעכליך אין פרוכט, וו. צ. ב. די שייד-ווענטעלעך צווישען די טיילען אין אן אפעלסין].

dissepimen'tal *a.* (די-סעפ-אי-מענ'-טעל) וואס איז שייך צו א שייד-ווענטעל. ז. *dissepiment*.

dis'sertate *v.* (דיס'-אויר-טייט) שרייבען אן אבהאנדלונג; שרייבען א דיסערטאציאן [א וויסענשאפטליכע אבהאנדלונג איבער געוויסע געגעבענע פונקטען]; פערהאנדלען אויף דעם אופן פון א דיסערטאציאן.

disserta'tion *n.* (דיס-אויר-טיי'-שאן) א דיסערטאציאן [א וויסענשאפטליכע אבהאנדלונג איבער געוויסע געגעבענע פונקטען, מייסטענס פאר דעם צוועק צו בעקומען א געלעהרטען-טיטעל, ווי דאקטאר א ד. ג.]; אן אבהאנדלונג.

disserta'tional *a.* (דיס-אויר-טיי'-שאנ-על) וואס איז שייך צו א דיסערטאציאן. ז. *dissertation*.

disserta'tionist *n.* (דיס-אויר-טיי'-שאנ-איסט) ז. *dissertator*.

disserta'tor *n.* (דיס-אויר-טיי'-טאר) א שרייבער פון א דיסערטאציאן. ז. *dissertation*.

disserve' *v.* (דיס-סירוו') שאדען, שעדיגען; טהאן א רעה.

disser'vice *n.* (דיס-סיר'-וויס) א רעה; א שאדען.

disser'viceable *a.* (דיס-סיר'-וויס-עבל) וואס טהוט א רעה; שעדליך.

disser'viceableness *n.* (דיס-סיר'-וויס-עבל-נעס) שעדליכקייט; דאס טהאן א רעה.

disser'viceably *adv.* (דיס-סיר'-וויס-ע-בלי) אויף א שעדיגענדען אופן; טהוענדיג א רעה.

dissev'er *v.* (די-סעוו'-ער) אבזונדערען, אבטיילען; זיך אבזונדערען, זיך אבטיילען.

dissev'erance *n.* (די-סעוו'-ע-רענס) די אבזונדערונג, די אבטיילונג; דאס זיין אבגעזונדערט אדער אבגעטיילט.

dissevera'tion *n.* (די-סעוו-ע-ריי'-שאן) ז. *disseverance*.

dissev'erment *n.* (די-סעוו'-אויר-מענט) דאס אבטיילען, דאס אבזונדערען.

dis'sidence *n.* (דיס'-אי-דענס) די אונאייניגקייט; פערשיעדענהייט אין מיינונג.

dis'sident *n. and a.* (דיס'-אי-דענט) איינער וואס האט אן אנדער מיינונג וועגען עפעס; איינער וואס איז ניט איינשטימיג; אן אפאנענט; ניט איינשטימיג; פון פערשיעדענער מיינונג.

dis'sight *n.* (דיס'-סאיט) א מיאוס אויסזעהן.

dissil'ience *n.* (די-סיל'-אי-ענס) די צופלאצונג, צושפרינגונג; דאס פאנאנדערפליהען.

dissil'iency *n.* (די-סיל'-אי-ענ-סי) ז. *dissilience*.

dissil'ient *a.* (די-סיל'-אי-ענט) צופלאצענד, צושפרינגענד; פאנאנדערפליהענד.

dissim'ilar *a.* (די-סימ'-אי-לאר) ניט ענליך; פערשיעדען.

dissimilar'ity *n.* (די-סימ-אי-לער'-אי-טי) אונגלייכקייט; פערשיעדענהייט.

dissim'ilarly *adv.* (די-סימ'-אי-לער-לי) אויף אן אונגלייכען אדער פערשיעדענעם אופן.

dissim'ilate *v.* (די-סימ'-אי-לייט) מאכען אונגלייך אדער פערשיעדען.

dissimila'tion *n.* (די-סימ-אי-ליי'-שאן) דאס מאכען אונגלייך אדער פערשיעדען; קאטאבאליזם. ז. *catabolism*.

dissim'ilative *a.* (די-סימ'-אי-ליי-טיוו) וואס האט די נייגונג צו מאכען אונגלייך אדער פערשיעדען; קאטאבאליש. ז. *catabolism*.

dissimil'itude *n.* (דיס-אי-מיל'-אי-טיוד) אונגלייכקייט. פערשיעדענהייט, אונענליכקייט; א קאנטראסט; א פערגלייכונג דורך א קאנטראסט.

dissim'ulate *v.* (די-סימ'-יו-לייט) זיך פערשטעלען [ווי א צבוע'ק אדער א היפאקריט].

dissimula'tion *n.* (די-סימ-יו-ליי'-שאן) פערשטעלטקייט; דאס פערשטעלען זיך; צבוע'טסטווע, היפאקריטיזם.

dissim'ulator *n.* (די-סימ'-יו-ליי-טאר) איינער וואס פערשטעלט זיך, א צבוע'ק, א היפאקריט.

dis'sipate *v.* (דיס'-אי-פייט) צושטרייען; צושפרייטען; פערשווענדען, אויסברייגען; צושפרייט ווערען; זיין פערשווענדעריש; זיך אריינלאזען אין איבערטריבענע פערגניגענס און שכרות; פיהרען א פערשווענדעריש לעבען.

dis'sipated *a.* (דיס'-אי-פיי-טעד) צולאזען, פערשווענדעריש.

dissipa'tion *n.* (דיס-אי-פיי'-שאן) צושפרייטונג, צושטרייאונג, פערשווענדעריי, אויסברייגעריי; צולאזענקייט; שכרות.

dissipa'tion of en'ergy (דיס-אי-פיי'-שאן אוו ענ'-ער-דזשי) די ענדערונג פון ענערגיע אין אן אונניצליכע אדער אונברויכבארע פארם, ווי די ענדערונג פון נוציגע מעכאנישע ענערגיע פון א מאשין אין ווארמע-ענערגיע, וועלכע בעקומט זיך פון דער רייבונג פון די מאשינען-טיילען.

dis'sipative *a.* (דיס'-אי-פיי-טיוו) צושפרייטענדיג, צושטרייענדיג; וואס איז שייך צו דער ענדערונג פון ענערגיע אין נוצלאזע. ז. *dissipation of energy*.

dissociabil'ity *n.* (די-סאו-שיע-ביל'-אי-טי) אונגעזעלשאפטליכקייט; אונגעזעליגקייט; אונפעראייניבארקייט.

disso'ciable *a.* (די-סאו'-שיעבל) אונגעזעלשאפטליך, אונגעזעליג; אונפעראייניבאר, ניט גוט צוזאמענפאסענד.

disso'ciableness *n.* (די-סאו'-שיעבל-נעס) ז. *dissociability*.

disso'cial *a.* (די-סאו'-שעל) ניט געזעלשאפטליך; אונגעזעליג; אייגענוציג.

disso'cialize *v.* (די-סאו'-שעל-איז) מאכען אונגעזעלשאפטליך אדער אונגעזעליג; אבזונדערען, אבטיילען.

disso'ciate *v.* (די-סאו'-שי-אייט) צוטיילען, אבטיילען, אבזונדערען, שיידען.

dissocia'tion *n.* (די-סאו-שי-איי'-שאן) די אבזונדערונג, די טיילונג. די שיידונג.

disso'ciative *a.* (די-סאו'-שיע-טיוו) וואס צושיידט, וואס זונדערט אב.

dissolubil'ity *n.* (דיס-א-ליו-ביל'-אי-טי) דאס קענען צוגעהן אדער צושמעלצען; דאס קענען צוטיילט אדער צופאלען ווערען אויף די כעמישע יסודות.

dis'soluble *a.* (דיס'-א-ליובל) וואס קען צוגעהן אדער צושמעלצען; וואס קען צוטיילט ווערען אין טיילען; וואס קען צופאלען אויף די כעמישע יסודות.

dis'solubleness *n.* (דיס'-א-ליובל-נעס) ז. *dissolubility*.

dis'solute *a.* (דיס'-א-ליוט) אויסגעלאסען, צולאזען, שארלאטאניש.

dis'solutely *adv.* (דיס'-א-ליוט-לי) אויף אן אויסגעלאסענעם אדער צולאזענעם אופן; מעשה שארלאטאן.

dis'soluteness *n.* (דיס'-א-ליוט-נעס) צולאזענקייט, אויסגעלאסענקייט.

dissolu'tion *n.* (דיס-א-ליו'-שאן) די אויפלעזונג, די צוזעצונג; דאס צוגעהן אדער צושמעלצען; די צופאלונג אין די טיילען, פון וועלכע עס איז צונויפגעשטעלט; די פאנאנדערפאלונג אויף די כעמישע יסודות; די אויפלעזונג פון א פארלאמענט, א פעראיין א. ד. ג.; דער טויט.

dissolvabil'ity *n.* (די-זאל-ווע-ביל'-אי-טי) דאס קענען אויפגעלעזט ווערען,

דאס קענען צוגעהן אדער צושמעלצען ווערען.

dissol'vable *a.* (די-זאל'-וועבל) וואס קען זיך אויפלעזען, וואס קען צוגעהן אדער צושמעלצען ווערען.

dissol'vableness *n.* (די-זאל'-וועבל-נעס) דאס קענען אויפגעלעזט ווערען; דאס קענען צוגעהן אדער צושמעלצען ווערען.

dissolve' *v.* (די-זאלוו') אויפלעזען, שמעלצען, אבזונדערען אין טיילען; פאנאנדערלאזען [ווי א פארלאמענט, א פערזאמלונג א. ד. ג.]; צוגעהמען די מאכט; אונגילטיג מאכען; פערניכטען.

dissolved' in lux'ury (די-זאלווד' אין לאק'-שא-רי) פערזונקען אין לוקסוס.

dissol'vent *n. and a.* (די-זאל'-וועגט) אויפלעזענד, מאכענדיג צוגעהן, שמעלצענד; אויפלעזענד, אן אויפלעזונגס-מיטעל.

dissol'ver *n.* (די-זאל'-ווער) איינער אדער עטוואס וואס לעזט אויף.
ז. *dissolve*.

dissol'vible *a.* (די-זאל'-וויבל)
ז. *dissolvable*.

dissol'ving views (די-זאל'-ווינג וויוז) אזעלכע טומאנע בילדער וואס ווערען געצייגט מיט א מאגישער לאנטערנע אויף אזא אופן, דאס איידער איין בילד פערשווינדעט פאנגט זיך שוין אן ווייזען דאס צווייטע.

dis'sonance *n.* (דיס'-א-נענס) א דיסאנאנס, א שלעכטער קלאנג; א פערבינדונג פון טענער, וועלכע שטימען ניט; אן אונהארמאנישער מיש-מאש; אן אונאייניגקייט, אן אונאיינשטימיגקייט.

dis'sonancy *n.* (דיס'-א-נען-סי)
ז. *dissonance*.

dis'sonant *a.* (דיס'-א-נענט) ניט הארמאניש, שלעכט קלינגענד; ניט שטימענד.

dissuade' *v.* (די-סהווייד') אבריידען, אבראטען.
I tried to dissuade him from undertaking such a dangerous journey.

dissua'der *n.* (די-סהוויי'-דער) איינער וועלכער ראט אב.

dissua'sion *n.* (די-סהוויי'-זשאן) אבראטונג; דאס אבריידען.

dissua'sive *n. and a.* (די-סהוויי'-סיוו) אבריידענדיג, אבראטענד; אן ארגומענט אדער אן עצה וואס האלט אימעצען אב עטוואס צו טהאן.

dissua'sively *adv.* (די-סהוויי'-סיוו-לי) אויף אן אבראטענדען אופן; אבראטענדיג, אבריידענדיג.

dissyllab'ic *a.* (דיס-אי-לעב'-איק) צוויי-זילביג, וואס בעשטעהט פון צוויי זילבען.

dissyllabifica'tion *n.* (דיס-אי-לעב-אי-פי-קיי'-שאן) דאס פארמירען אין צוויי זילבען.

dissyllab'ify *v.* (דיס-אי-לעב'-אי-פאי) פארמירען אין צוויי זילבען.

dissyl'labism *n.* (די-סיל'-ע-ביזם) דאס בעשטעהן פון צוויי זילבען.

dissyl'labize *v.* (די-סיל'-ע-באיז)
ז. *dissyllabify*.

dissyl'lable *n.* (די-סיל'-עבל) א צוויי-זילביג ווארט.

dissymmet'ric *a.* (דיס-סי-מעט'-ריק) ניט סימעטריש.

dissymmet'rical *a.* (דיס-סי-מעט'-רי-קעל) ז. *dissymmetric*.

dissym'metry *n.* (דיס-סימ'-ע-טרי) דער מאנגעל אין סימעטריע, דאס פעהלען פון סימעטריע.

dis'taff *n.* (דיס'-טעף) א פראסליצע, א שפינדעל; א פרוי; דאס פרויען-געשלעכט [בלשון מליצה].

Distaff

distain' *v.* (דיס-טיין') בעפלעקען; פערטונקלען.

dis'tal *a.* (דיס'-טעל) וואס איז ווייט פון צענטער; וואס שטעהט ביים עק.

dis'tally *adv.* (דיס'-טעל-אי) אין א דערווייטערטער ריכטונג.

dis'tance *n. and v.* (דיס'-טענס) די דיסטאנץ, דער מרחק, די שטרעקע; די בעשטימטע שטרעקע אויף וויפיעל עס דארף אבשטעהן איין אטריאד מיליטער פון צווייטען אין א פאלק [רעגימענט] אדער דיוויזיע; די אבגעמאסטענע שטרעקע צווישען צוויי מענשען וואס שלאגען זיך אין א דועל; אין וועט-לויף פון פערד — די "דיסטאנץ", א בעשטימטע שטרעקע פון לעצטען פונקט פון וועט-לויף, וואס דאס פערד, וועלכעס ענדיגט ניט דעם גאנצען לויף, מוז דערגרייכען, כדי צו נעהמען אנטייל אין ווייטערדיגען לויף [אין די פעראייניגטע שטאאטען, אויב דער וועט-לויף איז אויף א מייל — איז די "דיסטאנץ" 80 יארד, אויב א האלבע מייל — איז זי 100 יארד]; אין מוזיק — דער אינטערוואל צווישען צוויי טענער; א דערווייטערונג אין ארט אדער צייט; א דערווייטערונגס-שטופע אין קרובה'שאפט, אין ראנג א. ד. ג.; די צוריקגעהאלטענקייט, בעשיידענהייט; דאס האלטען זיך מיט עהרפורכט אן א זייט; דערווייטערען; האלטען אויף א געוויסער שטרעקע פון זיך; אין וועט-לויף פון פערד—קומען צום ציעל, ווען דאס צווייטע פערד איז בלויז ביי דער "דיסטאנץ"; אריבעריאגען; אריבערשטייגען איינעם.

dis'tance of time (דיס'-טענס אוו טאים) די לענג פון צייט.

dis'tance-post *n.* (דיס'-טענס-פאוסט) אין וועט-לויף פון פערד — א פאהן אדער אן אנדער זאך וואס בעצייכענט די "דיסטאנץ". ז. *distance*.

dis'tance-sig'nal *n.* (דיס'-טענס-סיג'-נעל) ביי אייזענבאהנען — דער ווייטסטער פון א רייהע סיגנאלען אונטער דער קאנטראל פון סיגנאל-געבער.

dis'tant *a.* (דיס'-טענט) וואס איז דערווייטערט, וואס שטעהט אב אויף א בעשטימטער שטרעקע; ווייט, צוריקגעהאלטען; וואס האלט זיך דערווייטערט, פרעמד אדער קאלט אין בעציהונגען.

dis'tantly *adv.* (דיס'-טענט-לי) דורך דערווייטערונג, דורך קאלטקייט און פרעמדקייט אין בעציהונגען.

dis'tantly rela'ted (דיס'-טענט-לי רי-ליי'-טער) פון ווייטער קרובה'שאפט.
We are only distantly related.

dis'tant rel'ative (דיס-טענט רעל'-ע-טיוו) א ווייטער קרוב.

distaste' *n.* (דיס-טייסט') אן עקעל, א ווידערווילען; פערדרוס.
Young children often have a distaste for milk.

distaste'ful *a.* (דיס-טייסט'-פול) עקעלהאפט.

distaste'fully *adv.* (דיס-טייסט'-פול-אי) אויף אן עקעלהאפטען שמייגער.

distaste'fulness *n.* (דיס-טייסט'-פול-נעס) עקעלהאפטיגקייט.

distem'per *n. and v.* (דיס-טעמ'-פער) אויפגערעגטקייט, ניט געשטעלטקייט, קראנקהייט [ספעציעל ביי חיות]; הונדע-קראנקהייט; די טעמפערא-מאלעריי [אזא ארט מאלען מיט וואסער-פארבען]; די וואסער-פארב; מאכען קראנק, אויפרעגען, רייצען, פעראורזאכען אונאנגענעהמליכקייטען; מאלען מיט וואסער-פארב.

distem'perately *adv.* (דיס-טעמ'-פער-עט-לי) אויף אן אויפגערעגטען אדער קרענקליכען אופן.

distem'pered *a.* (דיס-טעמ'-פערד) קרענקליך, שלעכט געשטימט, אויפגעבראכט, צומישט, צורודערט, אין אונארדנונג, אונרוהיג.

distem'peredness *n.* (דיס-טעמ'-פערד-נעס) דאס זיין צורודערט, דאס זיין קרענקליך אדער שלעכט געשטימט.

distend' *v.* (דיס-טענד') פאנאנדערשפרייטען; פאנאנדערברייטען.

distensibil'ity *n.* (דיס-טען-סי-ביל'-אי-טי) די פעהיגקייט צו פערשפרייטען זיך אדער ווערען פאנאנדערגעצויגען.

disten'sible *a.* (דיס-טענ'-סיבל) וואס קען פאנאנדערגעצויגען ווערען.

disten'sion *n.* (דיס-טענ'-שאן) דאס פאנאנדערציהען; דאס פאנאנדערשפרייטען.

disten'sive *a.* (דיס-טענ'-סיוו) וואס קען פאנאנדערגעצויגען ווערען.

disten'tion *n.* (דיס-טענ'-שאן)
ז. *distension*.

dis'tich *n. and a.* (דיס'-טיק) דאס דיסטיכאן [א פערז אין א געדיכט וואס בעשטעהט פון צוויי ציילען], א דאפעלטער פערז; בעשטעהענדיג פון צוויי ציילען אדער רייהען.

dis'tichous *a.* (דיס'-טי-קאס) וואס בעשטעהט פון צוויי ציילען; אין באטאניק — מיט צוויי ציילען בלעטער פון ביידע זייטען פון שטענגעל.

Distichous Leaves

dis'tichously *adv.* (דיס'-טי-קאס-לי) אין צוויי ציילען.

distil' *v.* (דיס-טיל')
ז. *distill*.

distill' *v.* (דיס-טיל') טריפען; לאנגזאם פליסען אדער ניסען; דיסטילירען; טרייבען [ווי ספירים]; צושמעלצען, צולאזען.

distil'lable *a.* (דיס-טיל'-עבל) וואס מען קען דיסטילירען [ווענען פליסיגקייטען].

distil'late *n.* (דיס-טיל'-אייט) א פליסיגקייט וואס ווערט דיסטילירט אדער וואס ווערט געטריבען [ווי ספירים].

distilla'tion *n.* (דים-טי-ליי'-שאן) דיסטילירונג; דאס טריפען, די טרייבונג [פון פליסיגקייטען]; דער שטאף, וואס מען קריעגט דורך טרייבונג; דער עסענץ.

distilla'tion of hu'mors (דים-טי-ליי'-שאן אוו היו'-מארז) דאס פליסען פון דער פליסיגקייט אין קערפער.

distilla'tion of spir'its (דים-טי-ליי'-שאן אוו ספיר'-איטס) בראנפען=טרייבונג, בראנפען=ברענעריי.

distil'latories *n.* (דים-טיל'-ע-טא-ריז) א דיסטילאטאר, א דיסטיליר=אפאראט; א ספיריט=טרייבונג אפאראט.

distil'latory *a.* (דים-טיל'-ע-טא-רי) וואס איז שייך צו דיסטילירונג, וואס קומט פון דיסטילירען אדער וואס ווערט געברויכט צום דיסטילירען.

distilled' wa'ter (דים-טילד' הוואה'-טער) דיסטילירטעס וואסער [וואסער וואס ווערט פערוואנדעלט אין פארע און ווערט נאכדעם צוריק אבגעקיהלט און פערוואנדעלט אין וואסער].

distil'ler *n.* (דים-טיל'-ער) איינער אדער עטוואס וואס דיסטילירט אדער וואס טרייבט ספיריט; א דיסטילירער, א דיסטילאטאר, א בראנפען=טרייבער.

distil'lery *n.* (דים-טיל'-ער-אי) א בראנפען=ברויז, א בראנפען=ברענעריי, א גוראלניע; דיסטילירונג; בראנפען=טרייבונג.

distil'ling appara'tus (דים-טיל'-אינג עפ-ע-ריי'-טאס) א דיסטיליר=אפאראט.

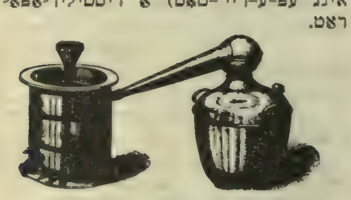

Distilling Apparatus

distill'ment *n.* (דים-טיל'-מענט) דאס וואס ווערט פראדוצירט דורך דיסטילירען אדער טרייבען [פליסיגקייטען].

distil'ment *n.* (דים-טיל'-מענט) ז. *distillment*.

distil' out (דים-טיל' אוט) ארויסציהען דעם עסענץ אדער דעם זאפט.

distinct' *a.* (דים-טינקט') פערשיעדען, בעזונדער; דייטליך, קלאר; קענטיג; וואס אונטערשיידעט קלאר.

distinc'tion *n.* (דים-טינק'-שאן) 1. אונטערשיעד, אונטערשיידונג, אונטערשיידונגס=צייכען, די פעהיגקייט צו אונטערשיידען, צו בענעהמען אדער צו אורטיילען; 2. אויסצייכנונג, פראמינענץ, הויכע שטעלונג; עטוואס וואס צייכענט אויס אדער מאכט פראמינענט [ווי אן אמט, טיטול א. ד. ג.]; דאס אויסצייכנען, דאס בעעהרען.

1. All Americans have the same rights. The law allows of no **distinction**. 2. The gathering consisted of men of **distinction** in all walks of life.

distinc'tive *a.* (דים-טינק'-טיוו) אונטערשיידענד; פערשיעדען, כאראקטעריסטיש; אייגענטימליך.

distinc'tive fea'ture (דים-טינק'-טיוו פיע'-טשור) א כאראקטעריסטישער צוג; עטוואס וואס איז אייגענטימליך אדער כאראקטעריסטיש.

distinc'tively *adv.* (דים-טינק'-טיוו-לי) מיט אונטערשיידונג; אויף א פערשיעדענעם, בעזונדערען, כאראקטעריסטישען אדער אייגענטימליכען שטייגער; אויף א קלארען, דייטליכען אופן.

distinc'tive mark (דים-טינק'-טיוו מארק) אן אונטערשיידונגס=צייכען.

He has a **distinctive mark** on his face.

distinc'tiveness *n.* (דים-טינק'-טיוו-נעס) דאס זיין אונטערשיידענד, פערשיעדען, כאראקטעריסטיש אדער אייגענטימליך; א בעשטימטע, דייטליכע פערשיעדענהייט, אייגענארטיגקייט אדער אינדיווידואליטעט.

distinct'ly *adv.* (דים-טינקט'-לי) 1. אויף א קלארען, בעשטימטען אדער דייטליכען שטייגער; 2. בפירוש; אויגענשיינליך, אונבעשטרייטבאר.

1. He speaks English very **distinctly**. 2. It was **distinctly** understood.

distinct'ness *n.* (דים-טינקט'-נעס) דייטליכקייט, קלארקייט, בעשטימטקייט, אונבעשטרייטבארקייט, אויגענשיינליכקייט.

distin'guish *v.* (דים-טינ'-גהוויש) מאכען א אונטערשיעד, אונטערשיידען; אבטיילען; בעצייכענען; כאראקטעריזירען; איינטיילען אין קלאסען; אויסצייכענען; עהרען, ערהויבען, מאכען פראמינענט, פארנעהם; קריטיש בעטראכטען, אורטיילען; דערקענען, בעמערקען.

distin'guishable *a.* (דים-טינ'-גהוויש-עבל) וואס מען קען אונטערשיידען אדער אבטיילען; קענטיג; וואס מען קען בעמערקען אדער דערקענען; וואס מען קען כאראקטעריזירען און איינטיילען, לויט געוויסע כאראקטעריסטישע סמנים, אין קלאסען; בעמערקענסווערטה, בעדייטענד.

distin'guishableness *n.* (דים-טינ'-גהוויש-עבל-נעס) אונטערשיידבארקייט; בעמערקבארקייט; קענטיגקייט; דאס זיין בעמערקענסווערטה אדער בעדייטענד.

distin'guishably *adv.* (דים-טינ'-גהוויש-ע-בלי) אויף אן אונטערשיידבארען, קענטיגען אדער בעמערקבארען אופן.

distin'guished *a.* (דים-טינ'-גהווישט) אויסגעצייכענט, אויסערארדענטליך, פראמינענט, פארנעהם, בעוואוסט, בעריהמט.

distin'guished by (דים-טינ'-גהוויש באי) וואס צייכענט זיך אויס מיט...

He is **distinguished by** his tall appearance.

distin'guishedly *adv.* (דים-טינ'-גהווישט-לי) דורך אויסצייכנונג; אויף א פארנעהמען שטייגער.

distin'guished traits of char'acter (דים-טינ'-גהווישט טרייטס אוו קער'-עק-טער) שטארק מערקבארע אדער קענטיגע כאראקטער=ציגע, דאס הויפט כאראקטעריסטישע.

distin'guisher *n.* (דים-טינ'-גהוויש-ער) איינער וואס קען מאכען אונטערשיעדע אדער וואס קען אורטיילען; א שארפער בעאבאכטער; א קענער.

distin'guishing *a.* (דים-טינ'-גהוויש-אינג) וואס אונטערשיידעט, טיילט אב אדער צייכענט אויס; כאראקטעריסטיש, אייגענטימליך.

distin'guishingly *adv.* (דים-טינ'-גהוויש-אינג-לי) מיט אויסצייכנונג; אויף א מערקבארען, קענטיגען אדער אויסערגעוועהנליכען שטייגער.

distort' *v.* (דים-טאהרט') פערקרימען, פערדרעהען; פערדארבען די געשטאלט; פערדרעהען דעם געדאנק; געבען א פאלשע פארשטעלונג וועגען עפעס.

The story of this accident was **distorted** in the newspaper reports.

distor'tedly *adv.* (דים-טאהר'-טעד-לי) אויף א פערקרימטען, צודרעהטען שטייגער.

distor'ter *n.* (דים-טאהר'-טער) איינער אדער עפעס וואס פערקרימט אדער פערדארבט די געשטאלט.

distor'tion *n.* (דים-טאהר'-שאן) די פערקרימונג, די פערדרעהונג; די פערדארבונג פון געשטאלט; דאס זיין פערדרעהט אדער צוקארטשעט; דאס קארטשען זיך; די פערדרעהונג פון א געדאנק אדער ריכטונג.

distor'tion of vi'sion (דים-טאהר'-שאן אוו וויזש'-אן) א קאסאקע אויג.

distor'tor *n.* (דים-טאהר'-טאר) אין אנאטאמיע — דאס וואס פערקרימט [ווי דער ספעציעלער מוסקעל וואס פערקרימט דאס מויל בעת כעס אדער אויפרעגונג].

distract' *v.* (דים-טרעקט') אבציהען אדער אבנייגען די אויפמערקזאמקייט פון עפעס; צושטרייען, צומישען, פערפלאנטערען; מאכען אויסער זיך, משוגע מאכען.

distrac'ted *a.* (דים-טרעק'-טעד) צומישט, פערפלאנטערט; צושטרייט; משוגע.

distrac'tedly *adv.* (דים-טרעק'-טעד-לי) אונרוהיג, צומישט; ווי א משוגע'נער.

distrac'tedness *n.* (דים-טרעק'-טעד-נעס) צומישטקייט, משוגעת, וואהנזיניגקייט.

distrac'ted with pas'sion (דים-טרעק'-טעד הוויטה פעש'-אן) אויסער זיך פון אויפגערעגטקייט.

distrac'ter *n.* (דים-טרעק'-טער) דער שטערער, דער בעאונרוהיגער; איינער וואס צומישט אדער פערפלאנטערט.

distrac'tible *a.* (דים-טרעק'-טיבל) וואס קען צומישט ווערען.

distrac'tion *n.* (דים-טרעק'-שאן) צומישטקייט, צושטרייטקייט; אויפגערעגטקייט, משוגעת; אונרוהיגקייט; אונארדנונג; דאס וואס צומישט, צושטערט אדער מאכט אן אונארדנונג.

distrac'tive *a.* (דים-טרעק'-טיוו) צומישענד; ברייגענד אין אונארדנונג.

distrain' *v.* (דים-טריין') צונעהמען אימעצענס מטלטלין פאר א חוב אדער אלס משכון.

distrai'nable *a.* (דים-טריי'-נעבל) וואס קען צוגענומען ווערען פאר א חוב אדער אלס משכון.

distrai'ner *n.* (דים-טריי'-נער) איינער וואס נעהמט צו אימעצענס מטלטלין פאר א חוב אדער אלס משכון.

distrain'ment *n.* (דים-טריינ'-מענט) דאס משכון'ען אדער דאס גע'משכון'ט ווערען.

distrai'nor *n.* (דים-טריי'-נאר) ז. *distrainer*.

distraint' *n.* (דים-טריינט') דאס נעהמען אין משכון, דאס משכון'ען.

distrait' *a.* (דים-טריי') צוטראגען, צושטרייט.

distraught' *a.* (דים-טראהט') צוטראגען, צושטרייט, צומישט.

distress' *n.* and *v.* (דים-טרעס') שמערץ; פיין, אנגסט; אונגליק, עלענד; נויט; דאס משכון'ען, דאס ארויפלעגען אן ארעסט אויף זאכען; פייניגען, קוועלען; אונגליקליך מאכען; אריינברייגנען אין נויט; משכון'ען, ארויפלעגען אן ארעסט אויף זאכען.

distressed' *a.* (דים-טרעסט') פערדאנה'ט; אונגליקליך; עלענד; יאמערליך; מיזעראבעל.

distressed' for mon'ey (דים-טרעסט' פאר מאנ'-אי) אין געלד=נויט.

distressed'ness *n.* (דים-טרעסט'-נעס)

דאס זיין נעפיינינגט אדער נעקוועלט; דאס זיין אין נרויס פיין אדער עלענד.

distress'ful *a.* (דיס-טרעס'-פול) יאַ־מערליך, אונגליקליך; פיינליך; עלענד.

distress'fully *adv.* (דיס-טרעס'-פול-לי) אויף א יאַמערליכען, עלענדען אדער פיינליכען אופן; אונגליקליך, פיינליך.

°distress'ing *a.* (דיס-טרעס'-אינג) פיי־ניגענד, קוועלענד; וואס פעראורזאכט גרויס פיין אדער שמערצען.

distress'ingly *adv.* (דיס-טרעס'-אינג-לי) אויף א שמערצליכען אדער פיינליכען אופן.

distress' sale (דיס-טרעס' סייל) אַן אויספערקויף פון זאכען כדי צו בעצאהלען די בעלי־חובות.

distress' war'rant (דיס-טרעס' הוואָר'-ענט) א בעפעלמעכטיגונג פון א ריכטער ארויפצולעגען אַן ארעסט אויף זאכען פאר א חוב.

distrib'utable *a.* (דיס-טריב'-יו-טעבל) וואס קען אויסגעטיילט ווערען, וואס קען פערטיילט ווערען; וואס קען אויסגע־שפרייט ווערען.

distrib'utary *a.* (דיס-טריב'-יו-טע-רי) פערטיילבאר, אויסטיילבאר; וואס איז צום פערטיילען.

distrib'ute *v.* (דיס-טריב'-יוט) פער־טיילען, אויסטיילען; פאנאנדערלעגען, פאנאנדערשטעלען; אויסשפרייטען; גע־בען צדקה; פאנאנדערווארפען דרוק־שריפט אין די שריפט־קעסטליך נאכדעם ווי דער זאץ איז מעהר ניט נויטיג; איינ־טיילען אדער ארדנען אין קלאסען, מינים אדער גאטונגען.

distrib'uter *n.* (דיס-טריב'-יו-טער) אַן אויסטיילער, א פערטיילער; אַן אבלע־גער [איינער וואס ווארפט פאנאנדער אין א דרוקעריי דעם אויסגענוצטען זאץ אין די שריפט־קעסטליך]; דער טייל פון א זעץ־מאשין, וואס טיילט פאנאנדער אויף זייערע פלעצער די מאטריצען [בוכשטא־בען פורמס] אויף זייערע ערטער.

distrib'uting roll'er (דיס-טריב'-יו-טינג ראָול'-ער) די וואלצע אין א דרוק־מאשין, וועלכע טראגט אַן די דרוק־פארב אויף דער דרוק־שריפט.

distribu'tion *n.* (דיס-טרי-ביו'-שאַן) די אויסטיילונג אדער פערטיילונג; דאס איינטיילען אדער ארדנען אין קלאסען, מינים אדער גאטונגען; דאס אויסשפריי־טען אדער פערשפרייטען; דאס פאנאנ־דערווארפען אויסגענוצטע דרוק־שריפט אין די שריפט־קעסטליך.

distribu'tional *a.* (דיס-טרי-ביו'-שאַ-נעל) וואס איז שייך צו אַן אויסטיילונג אדער פערטיילונג; וואס איז שייך צו דער פערטיילונג אדער אויסשפרייטונג פון חיות אין פערשיעדענע ערד־טיילען.

distrib'utive *a.* (דיס-טריב'-יו-טיוו) אויסטיילענד.

distrib'utive ad'jective (דיס-טריב'-יו-טיוו עד'-זשעק-טיוו) אַן איינצעלשטעהס־ווארט, וואס בעציהט זיך אויף איינציג הויפטווערטער צוזאמען, צ. ב.:

every, some, each.

distrib'utively *adv.* (דיס-טריב'-יו-טיוו-לי) איינציגווייז, ניט צוזאמען.

distrib'utor *n.* (דיס-טריב'-יו-טאָר) ז. *distributer*

dis'trict *n.* and *v.* (דיס'-טריקט) א בע־צירק, אַ אויעזד; א געגענד; א פעלד, א געביעט [פון וויסענשאפט]; צוטיילען אין בעצירקען אדער אויעזדען.

dis'trict attor'ney (דיס'-טריקט ע-טוֹיר'-ני) דער פראָקוראָר פון א בעשטימ־טען בעצירק.

dis'trict court (דיס'-טריקט קאורט) בעצירקס־געריכט.

dis'trict judge (דיס'-טריקט דזשאדזש) א בעצירקס־ריכטער; א ריכטער פון א נידריגען געריכט, וואס האט בלויז בע־שטימטע פונקציאָנען.

dis'trict school (דיס'-טריקט סקוהל) א לאנד־שוהל פאר די קינדער פון פער־מער, וועלכע שטעהט אויסען שטארט אויף דער איבערקרייצונג פון צוויי ווע־גען.

distrin'gas *n.* (דיס-טרינ'-געס) א בע־פעהל צום שעריף צו פערהאלטען אימע־צען אדער ארויפלעגען אַן ארעסט אויף זיין אייגענטום.

distrust' *n.* and *v.* (דיס-טראַסט') ניט טרויען, ניט האבען קיין צוטרויען; א מיסטרויען.

Germany's foreign policy is dictated by her distrust of her neighbors.

distrust'ful *a.* (דיס-טראַסט'-פול) פער־דעכטיג, אהן צוטרויען.

distrust'fully *adv.* (דיס-טראַסט'-פול-לי) אויף א פערדעכטליכען, מיסטרויליכען אופן.

distrust'fulness *n.* (דיס-טראַסט'-פול-נעס) די פערדעכטיגקייט, דאס מיסטרויען.

distrust'less *a.* (דיס-טראַסט'-לעס) אהן חשד, פול מיט צוטרויען.

disturb' *v.* (דיס-טוירב') 1. בעאונרוהי־גען, שטערען, בעלעסטיגען; 2. צומישען, מאכען אַן אונארדנונג.

1\. The children disturb their father by their noisy playing. 2. The country is disturbed by revolution.

distur'bance *n.* (דיס-טויר'-בענס) די בעאונרוהיגונג; די אונרוה; די שטערונג; צומישטקייט, אונארדנונג; אונרוהען, א טומעל, א בונט.

distur'bance of mind (דיס-טויר'-בענס אוו מאינד) קאפּ־פערדרעהעניש, אונרוהיגקייט, צוטומלעניש.

distur'ber *n.* (דיס-טויר'-בער) א פריע־דענס־שטערער, א אונרוהען־מאכער; איינער וואס שטערט דעם צווייטען אויסצונוצען זיין רעכט אויף עפעס.

dis'tyle *n.* and *a.* (דיס'-טאיל) א מין גאניק אדער גאלעריי וואס איז אפען פון איין זייט און בעדעקט מיט א דאך וואס האלט זיך אויף צוויי זיילען; וואס בע־צייכענט אזא גאניק אדער גאלעריי.

disu'nion *n.* (דיס-יו'-ניאַן) די אונ־איינינקייט; פאנאנדערטיילונג, צושיידונג; מחלוקות, שטרייטיגקייט.

disu'nionist *n.* (דיס-יו'-ניאַ-ניסט) דער וואס איז געגען איינינקייט; איינער פון די, וועלכע האבען פאר און אין דער צייט פון ציוויל־קריעג אין די פעראייניג־טע שטאאטען [1861—65] געארבייט פאר צורייסען די פעראייניגונג פון די שטאא־טען.

disunite' *v.* (דיס-יו-נאיט') פאנאנדער־שיידען, פאנאנדערציהען אויף בעזונדע־רע טיילען; אנמאכען מחלוקות; אבטיי־לען זיך, אבזונדערען זיך.

disuni'ted *a.* (דיס-יו-נאי'-טעד) אונ־איינינג.

disuni'ter *n.* (דיס-יו-נאי'-טער) איי־נער וואס טיילט פאנאנדער; דער מחלוקה־מאכער.

disu'nity *n.* (דיס-יו'-ני-טי) אונאייניג־קייט; דאס זיין פאנאנדערגעטיילט.

disu'sage *n.* (דיס-יו'-זעדזש) דער ניט־געברויך; די ענטוועהנונג.

disuse' *v.* (דיס-יוז') ניט מעהר געברוי־כען, ענטוועהנען.

disuse' *n.* (דיס-יוס') דער ניט־געברויך; די ענטוועהנונג.

disused' *a.* (דיס-יוזד') אויפגעהערט געברויכט צו ווערען; אבגעוועהנט.

disutil'ity *n.* (דיס-יו-טיל'-אי-טי) אין פאליטישער עקאנאמיע — דאס, וואס איז דער היפוך פון נוצליכקייט.

disu'tilize *v.* (דיס-יו'-טיל-איז) מא־כען אונניצליך.

disweap'on *v.* (דיס-וועפּ'ן) ענטוואפענען.

disyoke' *v.* (דיס-יאוק') בעפרייען פון א יאך.

ditch *n.* and *v.* (דיטש) א גראבען; א קאנאווע; מאכען א גראבען; ארומ־גראבען עפעס מיט א קאנאווע; טריקענען לאנד דורך אויסגראבען קאנאוועס וואס ציהען אב דאס וואסער; מאכען ארייני־צופליסען אדער ארייגצולויפען.

ditch'-dog *n.* (דיטש'-דאָג) א געפּגר־טער הונד [וואס ווערט ארייגגעווארפען אין א גראבען].

ditch'er *n.* (דיטש'-ער) דער גרעבער, איינער וואס גראבט קאנאוועס.

ditch'-like *a.* (דיטש'-לאיק) ווי א גראבען אדער קאנאווע.

ditch'-wa'ter *n.* (דיטש'-הוואָה'-טער) שטעהענדיג בלאטע־וואסער.

di'theism *n.* (דאי'-טהי-איזם) דיטע־איזם, דאס גלויבען אין דער עקזיסטענץ פון צוויי געטער.

di'theist *n.* (דאי'-טהי-איסט) א דיטע־איסט, איינער וואס גלויבט אין דער עק־זיסטענץ פון צוויי געטער.

dith'yramb *n.* (דיטה'-אי-רעמב) א די־טיראמב, א לויב־געזאנג; ביי די אלטע גריכען — א ליידענשאפטליכע הימנע אדער שיר וואס פלעגט געזונגען ווערען אין כבוד באקכוס, דעם גאט פון וויין.

dithyram'bic *n.* and *a.* (דיטה-אי-רעמ'-ביק) אין דער פארם פון א דיטי־ראמב; א דיטיראמב. ז. *dithyramb*

dithyram'bus *n.* (דיטה-אי-רעמ'-באס) ז. *dithyramb*

dit'okous *a.* (דיט'-א-קאס) אין זאאלאָ־גיע — וואס ברייננט א צווילינג, וואס האט צוויי קינדער מיט אמאל; וואס לעגט צוויי אייער.

di'tone *n.* (דאי'-טאון) דער אינטערוואל אדער די צווישען־צייט פון צוויי פעראיי־ניגטע טענער אין מוזיק.

dittan'der *n.* (די-טענ'-דער) דאס פעפער־גראז [א מין ביטער גראז וואס וואקסט אויף א זאלציגען בארדען. מען פלעגט עס אמאל ברויכען אנשטאט פע־פער].

dit'tany *n.* (דיט'-ע-ני) א קליינע שמע־קענדע אמעריקאנער גראז וואס וואקסט אין די שטאאטען נעבען דעם אטלאנטישען אקעאן.

dit'to *n.*, *v.* and *adv.* (דיט'-או) דיטא, דאס זעלבינע, די זעלבינע זאך; א רופּ־ליקאט; א גאנצער קאסטיום [א ראק, זשילעט און הויזען] פון דעמזעלבינען צייג אדער פון זעלבינען קאליר; א ווארט וואס ווערט געברויכט אויסצומיי־דען ווידערהאלונגען [אין רעכנונגען ווערט מייסטענס דאס ווארט "דיטא" בע־צייכענט מיט א שטריכעלע (—) אדער מיט צוויי קאמאס („)]; מאכען א רופּ־

ליקאט, מאכען א פּאר; ווי פריהער, אויף דעמזעלבען שטייגער; אויך.

dit'to-suit *n.* (דיט'-או-סיוט) א קאסטיום [א ראק, זשילעט און הויזען פון דעמזעלבען צייג אדער קאליר].

dit'ty *n. and v.* (דיט'-אי) א געזאנג, א ליעדעל; זינגען.

dit'ty-bag *n.* (דיט'-אי-בעג) א קליין זעקעלע וואס מאטראזען ברויכען צו האלטען זייערע נייה-געצייג [נאדלען, פאדים א. ד. ג.].

diure'sis *n.* (דאי-יו-רי'-סיס) א קראנקהייט וואס בעשטעהט אין אויסטיילען צופיעל אורין [השתנה].

diuret'ic *n. and a.* (דאי-יו-רעט'-איק) וואס רופט ארויס השתנה; א מיטעל ארויסצורופען השתנה.

diuret'ical *a.* (דאי-יו-רעט'-אי-קעל) אין מעדיצין — וואס רופט ארויס השתנה.

diur'nal *n. and a.* (דאי-אויר'-נעל) וואס איז שייך צום טאג אדער צו דער צייט פון טאג; טעגליך, וואס עס טרעפט יעדען טאג; וואס דויערט נור איין טאג; וואס ערשיינט אדער ווייזט זיך ארויס אין דער צייט פון טאג; דער קאטוילישער געבעט-בוך [סדור תפלות]; די טאג-רויב-פויגעל [אין געגענזאץ צו די נאכט-רויב-פויגעל]; איינע פון די באבעלעך אדער שמעטערלינגע וואס פליהען נור ביי טאג.

diur'nally *adv.* (דאי-אויר'-נעל-אי) יעדען טאג.

diurna'tion *n.* (דאי-אויר-ניי'-שאן) דאס רוהען אדער שלאפען ביי טאג [ווענען פויגלען, חיות א. ז. וו. וואס ווייזען זיך נור ביי נאכט, ווי די פלעדער-מויז].

di'va *n.* (די'-ווא) א פּרימאדאנא, אן אויסגעצייכענטע זינגערין.

divaga'tion *n.* (דאי-ווע-גיי'-שאן) דאס אבקעהרען זיך אדער דאס פערגעהן צו דער זייט.

di'valent *a.* (דאי'-וויי-לענט) ז. ***bivalent***.

divan' *n.* (די-וועז') דיוואן [דער העכסטער רעגיערונגס-ראטה אין טירקיי]; די ראטהס-פערזאמלונג; די ראטהס-שטוב; א געריכטס-הויז; א קאפע-הויז; א צימער צום רויכערען; א דיוואן, א מין קאנאפּע אדער סאפא; א בוך, א זאמלונג פון שירים פון איין פערפאסער.

divapora'tion *n.* (דאי-וועפּ-א-ריי'-שאן) דאס אבדאמפּפען, דאס אויספּארען דורך היץ.

divar'icate *a. andv v.* (דאי-ווער'-אי-קייט) פאנאנדערשפּרייטען, פאנאנדערצווייגען; ווייט אבשטעהן איינע פון די אנדערע; אין באטאניק — וואס האט פאנאנדערגעשפּרייטע צווייגען; אין זאאלאגיע — מיט פאנאנדערגעשפּרייטע אברים [ווי אן אינזעקט מיט פאנאנדערגעשפּרייטע פליגלען].

divar'icately *adv.* (דאי-ווער'-אי-קייט-לי) אויף א פאנאנדערגעשפּרייטען שטייגער.

divarica'tion *n.* (דאי-ווער-אי-קיי'-שאן) דאס פאנאנדערצווייגען זיך; דאס פאנאנדערטיילען זיך אין טיילען אדער צווייגען.

dive *v.* (דאיוו) זיך איינטונקען, אבטוקען, ארונטערגעהן אונטער'ן וואסער; טיעף ארייינדרינגען אין א זאך אדער ענין; דאס אבטונקען זיך; א פּלוצליכער שטורץ; א פערהעליך הייזעל.

dive away' (דאיוו ע-הוויי') זיך אוועקגנב'נען.

dive in'to (דאיוו אינ'-טו) טיעף ארייינדרינגען.

di'ver *n.* (דאי'-ווער) איינער וואס לאזט זיך ארונטער אונטער'ן וואסער צו זוכען פּערעל און אנדערע זאכען; איינער וואס דרינגט אריין טיעף אין אן ענין; די פויגעל-טויכער [געוויסע מינים פויגלען, ווי די פּינגווינס א. ד. ג., וועלכע צייכנען זיך אויס דערמיט, וואס זיי האלטען זיך א לאנגע צייט אונטער'ן וואסער]; א קעשענע-גנב.

Diver

diverge' *v.* (די-ווארדזש') אבטיילען זיך איינע פון די אנדערע; פאנאנדערגעהן זיך אין פערשיעדענע ריכטונגען; פאנאנדערצווייגען זיך; אונטערשיידען זיך, ניט זיין אזוי ווי עס פאדערט זיך; אין מאטעמאטיק — ווערען אלץ גרעסער און גרעסער ביז אין דער אונענדליכקייט.

diver'gence *n.* (די-וואיר'-דזשענס) דאס פאנאנדערטיילען זיך; די פאנאנדערצווייגונג; דאס פאנאנדערגעהן זיך אין פערשיעדענע ריכטונגען.

diver'gency *n.* (די-וואיר'-דזשענ-סי) דאס זיין פאנאנדערגעטיילט; דאס זיין פאנאנדערגעשפּרייט אין פערשיעדענע ריכטונגען.

diver'gent *a.* (די-וואיר'-דזשענט) אבגעטיילט איינע פון די אנדערע; וואס ציהען זיך אין פערשיעדענע ריכטונגען; וואס שטעהט אב ווייט.

They hold **divergent** opinions on political questions.

diver'ging *a.* (די-וואיר'-דזשינג) זיך צושיידענד, אבווייכענד.

di'vers *a.* (דאי'-ווערז) עטליכע; פערשיעדענע.

diverse' *a.* (די-וואירס') פערשיעדענארטיג, ניט גלייך.

diverse'ly *adv.* (די-וואירס'-לי) דורך פערשיעדענע וועגען אדער ריכטונגען.

di'ver's hel'met (דאי'-ווערז העל'-מעט) דער טויכער-העלם [וואס די וואסער-טויכער טהוען אן אויף'ן קאפּ, ווען זיי לאזען זיך ארונטער אונטער'ן וואסער].

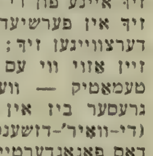

Diver's Helmet

diver'sifiable *a.* (די-וואיר'-סי-פאי-עבל) וואס קען געמאכט ווערען אויף פערשיעדענע ארטען.

diversifica'tion *n.* (די-וואיר-סי-פי-קיי'-שאן) דאס פערענדערען די פארמען אדער די איינגענשאפטען; דאס מאכען פערשיעדענארטיג.

diver'sified *a.* (די-וואיר'-סי-פאיד) וואס צייכענט זיך אויס מיט פערשיעדענארטיגקייט.

diver'siform *a.* (די-וואיר'-סי-פארם) פערשיעדענפערמיג.

diver'sify *v.* (די-וואיר'-סי-פאי) מאכען פערשיעדענארטיג.

diver'sion *n.* (די-וואיר'-שאן) 1. די אבקעהרונג, אבווענדונג; אבווענדונג פון שונא'ס אויפמערקזאמקייט; דאס וואס ווענדט אב; 2. דאס וואס ווענדט אב פון אן ערנסטער בעשעפטיגונג, ערהאלונג, צייטפערטרייב.

1. The attack on the enemy was made to create a **diversion**. 2. Chess-playing is a good **diversion**.

diver'sity *n.* (די-וואיר'-סי-טי) פערשיעדענהייט, פערשיעדענארטיגקייט; דער חילוק.

There is a **diversity** of opinion in America on the tariff question.

divert' *v.* (די-וואירט') 1. אבקעהרען, בייטען די ריכטונג; ווענדען זיך צו אן אנדער פונקט אדער צוועק; 2. אבקעהרען זיך פון אן ערנסטער בעשעפטיגונג, זיך אמוזירען, צייט פערטרייבען.

1. His visit **diverted** my attention from my work.

diver'ter *n.* (די-וואיר'-טער) דער אדער דאס וואס ווענדט אב פון אן ערנסטער בעשעפטיגונג; דער אדער דאס וואס אמוזירט.

diver'ting *a.* (די-וואיר'-טינג) וואס אמוזירט, וואס מאכט לוסטיג.

diver'tingly *adv.* (די-וואיר'-טינג-לי) אויף אן אמוזירענדען אופן.

diver'tisement *n.* (די-וואיר'-טיז-מענט) בעלוסטיגונג, צייטפערטרייב; א דיווערטיסמענט, א מין באלעט אדער אן אנדער לוסט-שפּיעל, וואס ווערט געגעבען אין א טעאטער צווישען די אקטען.

divest' *v.* (די-וועסט') אויסהטאן, אוועקנעהמען, בערויבען.

divide' *n. and v.* (די-וואיד') טיילען, צוטיילען, אבטיילען, פאנאנדערטיילען, אויסטיילען; אין מאטעמאטיק — מאכען א חילוק; זיין דער טיילער פון א נעווויסער צאהל; אנמאכען מחלוקות; אין לאגיק — פאנאנדערלעגען א געדאנק אדער זאץ אויף זיינע בעזונדערע עלעמענטען; ערקלערען; זיך צוטיילען; פאנאנדערפאלען אין בעזונדערע טיילען אדער גרופּען; זיין אין מחלוקות; שטימען פאר עפּעס אין בעזונדערע גרופּען; צאהלען דיווידענד; אין געאגראפיע — א בערג-רוקען, וועלכער טיילט אב אין א לאנד איין טייך מיט אלע זיינע צווייגען פון דעם צווייטען; דאס צוטיילען.

divi'ded *a.* (די-וואי'-דעד) געטיילט, פאנאנדערגעטיילט, פאנאנדערגענומען.

divi'dedly *adv.* (די-וואי'-דעד-לי) דורך צוטיילונג.

div'idend *n.* (דיוו'-אי-דענד) א סומע וואס איז בעשטימט צום צוטיילען; דיווידענד, דער יעהרליכער פּראפיט וואס ווערט צוטיילט צווישען די מיטגליעדער פון אן אקציען-געזעלשאפט לויט דער צאהל אקציען וואס יעדעס מיטגליעד האט; דער טייל פון פּראפיט, וואס יעדעס מיטגליעד פון דער אקציען-געזעלשאפט בעקומט נאך דער צוטיילונג; אין מאטעמאטיק — דער דיווידענדוס [די צאהל אין חילוק וואס דארף צוטיילט ווערען].

div'idend war'rant (דיוו'-אי-דענד הוואר'-ענט) דער קופּאן, מיט וועלכען א מיטגליעד פון אן אקציען-געזעלשאפט בעקומט זיין דיווידענד.

divi'der *n.* (די-וואי'-דער) דער אדער דאס וואס טיילט פאנאנדער; א צוטיילער;

איינער וואס מאכט א פירוד־לבבות; אין מאטעמאטיק — דער דיווייזאר [די צאהל אין חילוק וועלכע צוטיילט]; א צירקעל; א מין מעסער אין דער פארם פון א קלין אין א שנייד־מאשין וואס שיידט אב פון די זאנגען די קערנדלעך, וועלכע מען דארף אבנעהמען פון די, וועלכע מען דארף נאך לאזען שטעהן.

divi'ding-com'passes *n.* (די-וואי'-דינג-קאמ'-פעס-עז) א טייל־צירקעל [א שפיציג צירקעל וואס ווערט געברויכט צו טיילען ליניעז, קרייזען א. ד. ג.].

divi'dingly *adv.* (די-וואי'-דינג-לי) דורך טיילונג.

divi'ding-machine' *n.* (די-וואי'-דינג-מע-שין') אן אפאראט צו מאכען איינטיילונגען אויף מאטעמאטישע אינסטרומענטען.

divina'tion *n.* (דיוו-אי-ניי'-שאן) די וואהרזאגונג, די קונסט פון טרעפען וואס עס וועט זיין אין דער צוקונפט אדער וואו עס געפינט זיך א בעהאלטענע זאך; דאס ברויכען כישוף צו טרעפען עפעס; די פראפעצייאונג; אין אלט־רוימישער געריכטס־פיהרונג — דאס אויסקלייבען איינעם פון עטליכע מענשען, וועלכע קומען מיט פערשיעדענע אנקלאגען אויף איין פערזאן, אז דער אויסגעקליבענער זאל רעדען אין נאמען פון אלעמען; די רעדע פון דיעזען אויסגעקליבענעם.

div'inator *n.* (דיוו'-אי-ניי-טאר) דער וואהרזאגער, דער וואס זאגט פאר, וואס עס וועט זיין אין דער צוקונפט.

divin'atory *a.* (די-ווינ'-ע-טא-רי) וואס איז שייך צו וואהרזאגונג; טרעפענד, פארויסזאגענד.

divine' *n., a. and v.* (די-וואין') 1. געטליך, הימליש, העכער פון אלץ, הייליג; וואס איז שייך צו געטליכקייט, טעאלאגיש; 2. א טעאלאג, א גייסטליכער; 3. וואהרזאגען, טרעפען וואס שפעטער וועט זיין; זיין א וואהרזאגער אדער טרעפער; פארויסזאגען; טרעפען.

2. He is reputed to be a learned divine.
3. A good nurse divines the patient's wishes and needs.

divine' assis'tance (די-וואין' ע-סיס'-טענס) אין פילאזאפיע — די לעהרע, אז גייסט און מאטעריע געפינען זיך ניט אין דירעקטען צוזאמענהאנג און זיינען גאר ענטגעגענגעזעצט און אז זייער צוזאמענהאנג און זייער געמיינזאמע ווירקונג קומט דורך דער אריינמישונג פון דער געטליכער קראפט.

divine'ly *adv.* (די-וואינ'-לי) אויף א געטליכען שטייגער; דורך געטליכקייט; אויף דער אלערהעכסטער שטופע.

divine'ness *n.* (די-וואינ'-נעס) געטליכקייט.

divine' of'fice (די-וואין' אפ'-איס) דאס בעשטימטע טעגליכע גאטעס־דיענסט; די צייט פון די בעשטימטע גאטעס־דיענסטע [ביי די קריסטען].

divi'ner *n.* (די-וואי'-נער) דער וואהרזאגער, דער טרעפער.

divine' right (די-וואין' ראיט) דאס געטליכע רעכט, די בעהויפטונג, אז די קעניגליכע מאכט איז בעשטימט פון גאט און איז אומאבהענגיג פון דעם ווילען פון די רעגיערטע; אין דער קאטוילישער קירך — די אנערקענונג פון דעם געטליכען רעכט פון איינינע קירכען־בעאמטע אדער פון איינינע פארמען פון קירכען־פערוואלטונג.

divine' ser'vice (די-וואין' סויר'-וויס) גאטעס־דיענסט.

di'ving-bell *n.* (דאי'-ווינג-בעל) א טויכער־גלאק, אן איבערגעקעהרטער ציילינדער אין דער פארם פון א גלאק, אין וועלכען מען לאזט זיך ארונטער אונטער'ן וואסער [די לופט אין דעם טויכער־גלאק דערלאזט ניט, אז אהין זאל אריינקומען וואסער, און אזוי ווי די לופט אין גלאק ווערט אלע מאל אבגעפרישט דורך א רעהר, קען דער טויכער גאנץ בעקוועם בלייבען אונטער'ן וואסער].

Diving-bell

di'ving-dress *n.* (דאי'-ווינג-דרעס) וואסער־זיכערע [וואס לאזען ניט דורך קיין וואסער] קליידער וואס עס טראגען די וואסער־טויכער.

Diving-dress

divi'ning-rod *n.* (די-וואי'-נינג-ראד) דער צויבער־שטאק אדער צויבער־רוט.

divin'ity *n.* (די-ווינ'-אי-טי) געטליכקייט; גאטהייט; דאס וואס איז געטליך; די לעהרע וועגען גאט, טעאלאגיע.

Divin'ity *n.* (די-ווינ'-אי-טי) גאט, דער רבונו של עולם.

div'inize *v.* (דיוו'-אי-נאיז) פערגעטערען.

divisibil'ity *n.* (די-וויז-אי-ביל'-אי-טי) די טיילבארקייט; אין אריטמעטיק — דאס קענען צוטיילט ווערען אהן א רעשט.

divis'ible *a.* (די-וויז'-איבל) טיילבאר, וואס קען צוטיילט ווערען; וואס קען זיך צוטיילען אהן א רעשט.

divis'ibleness *n.* (די-וויז'-איבל-נעס) ז. *divisibility*.

divis'ibly *adv.* (די-וויז'-אי-בלי) דורך טיילבארקייט.

divi'sion *n.* (די-וויזש'-אן) די פאנאנדערטיילונג, דאס צוטיילען, די טיילונג; די אבטיילונג; דאס זיין ניט איינינג, מחלוקות, קריעג; אין מיליטער — א דיוויזיע סאלדאטען; אן אטריאד קריעגסשיפען; אין מאטעמאטיק — חילוק [די רעכנונגס־ארט, וועלכע בעווייזט וויפיעל מאל איין צאהל ענטהאלט זיך אין דער צווייטער]; דאס וואס צוטיילט; אין מוזיק — טרעלען, א מעלאדיע וואס בעשטעהט פון צוויי טענער, וועלכע ביימען זיך איינארטיג און שנעל איינער נאך דעם אנדערען.

divi'sional *a.* (די-וויזש'-אנ-על) וואס איז שייך אדער וואס דיענט צו דער טיילונג; וואס בעלאנגט צו א דיוויזיע [סאלדאטען].

divi'sionary *a.* (די-וויזש'-אנ-ע-רי) ז. *divisional*.

divi'sion-mark *n.* (די-וויזש'-אן-מארק) אין מוזיקאלישע נאטען — א האלבאויסגעבויגענער שטריך, וועלכער בעצייכענט א געוויסען ריטם פון טענער.

divi'sion of la'bor (די-וויזש'-אן אוו ליי'-באר) ארבייטס־טיילונג [די אויסארבייטונג פון א פראדוקט אזוי, אז יעדער טייל זיינער ווערט בעזונדער אויסגעארבייט פון א בעזונדערען מענשען].

divi'sion of the ques'tion (די-וויזש'-אן אוו טהי קהוועס'-טשאן) אין א געזעצגעבערישער קערפערשאפט — די צוטיילונג פון א געוויסען געזעץ־פראיעקט אין בעזונדערע פונקטען און דאס שטימען וועגען יעדען פונקט בעזונדער.

divi'sive *a.* (די-וואי'-סיוו) טיילענד, וואס טיילט פאנאנדער; וואס פעראורזאכט אונאייניגקייט אדער מחלוקות.

divi'sively *adv.* (די-וואי'-סיוו-לי) דורך טיילונג; אנמאכענדיג מחלוקות.

divi'sor *n.* (די-וואי'-זאר) דער טיילער, די צאהל וועלכע טיילט [אין חילוק].

divorce' *n. and v.* (די-ווארס') א געזעצליכע שיידונג צווישען מאן און פרוי, א גט; א פאנאנדערשיידונג, א פאנאנדערטיילונג, אן אבזונדערונג; שיידען, גט'ן; פאנאנדערטיילען, אבשיידען, אבזונדערען.

divor'ceable *a.* (די-ווואר'-סעבל) וואס קען געשיעדען אדער אבגעזונדערט ווערען.

divorcee' *n.* (די-וואר-סיע') א גע'גט'ע פרוי.

divorce'ment *n.* (די-ווארס'-מענט) א שיידונג, א גט.

divor'cer *n.* (די-וואר'-סער) איינער אדער עטוואס וואס פעראורזאכט א שיידונג אדער א גט.

divor'cible *a.* (די-וואר'-סיבל) ז. *divorceable*.

divor'cive *a.* (די-וואר'-סיוו) וואס האט די מאכט צו צושיידען.

div'ot *n.* (דיוו'-אט) א פלאכטע טארף־ערד אדער גראז־ערד וואס ווערט בענוצט צו בעדעקען א דאך פון א לאנד־הייזעל.

divo'to *a.* (די-ווא'-טא) מיט אנדאכט, פייערליך, ערנסט, טיעף געריהרט [הויפט־זעכליך אין מוזיק].

divulga'tion *n.* (דיוו-אל-גיי'-שאן) א בעקאנטמאכונג, א פערברייטונג.

divulge' *v.* (די-וואלדזש') פערעפענטליכען אדער בעקאנטמאכען עטוואס וואס איז געהאלטען געווארען אין געהיים.

She divulged the secret intrusted to her.

divul'ger *n.* (די-וואל'-דזשער) איינער וואס פערעפענטליכט; איינער וואס פערעפענטליכט א געהיימניס.

divul'sion *n.* (די-וואל'-שאן) דאס אברייסען אדער אוועקרייסען.

divul'sor *n.* (די-וואל'-סאר) א כירורגישער אינסטרומענט פאנאנדערצוציהען אן עפנונג.

diz'en *v.* (דיזן) בעקליידען, בעציערען, בעפוצען; ארויפלעגען די פלאקס אויף'ן שפינדעל צום שפינען.

diz'zily *adv.* (דיז'-אי-לי) אויף א שווינדעלדיגען אופן; צומישט, צומומעלט ווי פון קאפ־שווינדעל.

diz'ziness *n.* (דיז'-אי-נעס) שווינדעל אין קאפ.

diz'zy *a. and v.* (דיז'-אי) שווינדלדיג; צומישט; צוטומעלט; מאכען שווינדלען [דעם קאפ].

djinn *n.* (דזשין) ז. *djinnee*

djin'nee *n.* (דזשינ'-אי) א מין וועזענס וואס, לויט דער מאכמעדאנישער מיטאלאגיע, זיינען בעשאפען געווארען צוויי טויזענד יאהר פאר אדם הראשון און זיינען פערניכטעט געווארען פון גאט, ווייל זיי האבען ניט געוואלט זיך אונטערווארפען אונטער אדם הראשון'ס הערשאפט.

D. Lit. ראשי תבות פון די ווערטער *Doctor of Literature or Letters* [א געלעהרטען־טיטול פאר א קענער אין ליטעראטור].

D. M. אבקירצונג פון *Doctor of Music* אדער פון *destra mano* (דעס'-טרא מא'-נא) [אין מוזיק — א צייכען צו שפיעלען פיאנא מיט דער רעכטער האנד].

D. Mus. אבקירצונג פון די ווערטער *Doctor of Music*

do. אבקירצונג פון *ditto*

do *n. and v.* (דו) טהאן, מאכען, ערפילען, אויספיהרען, דורכפיהרען, בעזארגען; פעראורזאכען; אויסריכטען; ענדיגען; דיענען, ערפילען אן אויפגאבע; האנדלען, זיין טהעטיג; זיך אויפפיהרען; אנגעהן; האבען ערפאלג; זיך בעפינדען, זיין אין א [גוטען אדער שלעכטען] געזונד־צושטאנד; זיין געזונד, זיין גוט, זיין צונעפאסט; בעטריגען, בעשווינדלען; לעגען, אוועקלעגען; א שפיצעל, א בעטרוג, א שווינדעל [אויסער דעם ווערט דאס ווארט געברויכט: אלס הילפס־צייטווארט ביי פראגען און פערניינונגען, אלס אויסדרוק פון בעפעהל אדער ביטע, אום אונטערצושטרייכען א פערלאנג; אויך פערנעהמט דאס ווארט דעם פלאץ פון יעדען צייטווארט, ווען מען וויל אויסמיידען ווידערהאלונגען].

do *n.* (דאו) די ערשטע נאטע אין מוזיק.

do'able *a.* (דו'-עבל) אויספיהרבאר.

do a deed (דו ע דיעד) טהאן עפעס גרויסעס.

do'-all *n.* (דו'-אהל) א דיענער אדער א בעאמטער וואס טהוט אלע מעגליכע ארבייטען.

do a pic'ture (דו ע פיק'-טשור) מאהלען א בילד.

doat *v.* (דאוט) ז. *dote*

do a task (דו ע טעסק) טהאן די נויטיגע ארבייט; ערפילען א פפליכט; מאכען אן אויפגאבע.

Children at school are taught to do their tasks cheerfully.

do away' (דו ע-הוויי') אויפגעבען, אוועקלעגען אן א זייט; בעזייטיגען, אבשאפען, אבמעקען, פערניכטען.

dob'ber *n.* (דאב'-ער) דער קארק אויף דער ווענטקע; א טויך־ענטעל. ז. *dabchick*

dob'bie *n.* (דאב'-אי) ז. *dobby-machine*

dob'by *n.* (דאב'-אי) ז. *dobby-machine*

dob'by-machine' *n.* (דאב'-אי-מע-שין') אן אפאראט צו וועבען פערשיעדענע קליינע אוזארען.

dob'chick *n.* (דאב'-טשיק) ז. *dabchick*

do'bie *n.* (דאו'-בי) א וואהנונגס־ארט, א וואהנונג.

docibil'ity *n.* (דאס-אי-ביל'-אי-טי) דאס לאזען זיך לערנען; דאס זיין געהארכזאם.

doc'ile *a.* (דאס'-איל) וואס לאזט זיך לערנען; וואס לערענט לייכט; געהארכזאם, נאכגיעביג, וואס לאזט זיך פיהרען, קאנטראלירען אדער ענדערען.

docil'ity *n.* (דא-סיל'-אי-טי) דאס לאזען זיך לערנען; די פעהיגקייט לייכט צו לערנען; געהארכזאמקייט, נאכגיעביגקייט; דאס לאזען זיך פיהרען, קאנטראלירען אדער ענדערען.

doc'imacy *n.* (דאס'-אי-מע-סי) ז. *docimasy*

docimas'tic *a.* (דאס-אי-מעס'-טיק) וואס בעווייזט מיט פראבעס אדער עקספערימענטען; וואס איז שייך צו פרובירען מעטאלען.

doc'imasy *n.* (דאס'-אי-מע-סי) דאס פרובירען רויהע מעטאלען; די פרובירקונסט; א כעמישע אונטערזוכונג פון מעדיצין און גיפטען; אין אלטען גריכענלאנד [און, הויפטזעכליך, אין דער שטאדט אטהען] — אן עפענטליכע אונטערזוכונג וועגען די יעניגע וואס האבען געקראגען א קהל'שען אמט אדער וועגען די יונגע לייט, וואס האבען דערגרייכט א געוויסען עלטער און האבען געזאלט אנערקענט ווערען פאר פול־בערעכטיגטע בירגער.

docimol'ogy *n.* (דאס-אי-מאל'-א-דזשי) די לעהרע ווי צו פרובירען מעטאלען.

doc'ity *n.* (דאס'-אי-טי) ז. *docility*

dock *n. and v.* (דאק) אמפערקרויט אדער שטשאוו; דער אבגעהאקטער עק פון א פערד אדער אן אנדער חיה; דער הארטער טייל פון אן עק פון א חיה; א דאק, א פלאץ ביים ברעג פון טייך אדער ים, וואו שיפען שטעלען זיך אב, ווערען פערריכט און ווערען אנגעלאדען אדער אויסגעלאדען; א פלאץ אין געריכט, וואו עס זיצט דער אנגעקלאגטער; אבשניידען, קירצער מאכען, פערקלענערען, אבהאקען, פערניכטען; אריינפיהרען א שיף אין א דאק.

dock'age *n.* (דאק'-איידזש) אבקירצונג, פערקלענערונג, רעדוצירונג; בעקוועמליכקייטען אדער פלאץ פאר שיפען אין א דאק; דאס אריינברייגנען שיפען אין א דאק; דאק־צינזען [אבצאהלונגען פון שיפען פאר געברויכען דעם דאק]. ז. *dock*.

dock an account' (דאק ען ע-קאונט') ארונטערנעהמען פון חשבון.

dock'-dues *n.* (דאק'-דיוז) דאק־צינזען [אבצאהלונגען פון א שיף פאר געברויכען דעם דאק].

dock'-du'ty *n.* (דאק'-דיו'-טי) ז. *dock-dues*

docked *a.* (דאקט) 1. אבגעקירצט, אבגעשניטען ווי מיט א שארפען מעסער; מיט אן אבגעשניטענעם עק; 2. אראבגערעכענט [פון שכירות].

1. The horse has a docked tail. 2. The clerk was docked for his absence.

dock'er *n.* (דאק'-ער) א מאשינקע צו שניידען קיכלעך אדער ביסקוויטען.

dock'et *n. and v.* (דאק'-עט) א קצור, א קורצער אינהאלט; א געריכטס־טאבעלע, וואו די פארליעגענדע פראצעסען זיינען פערשריבען אין דער ארדנונג, אין וועלכער זיי דארפען פארקומען; א טאבעלע פון געריכטס־אורטיילע; א צעטעל אויף וואארע [מיט דער בעצייכנונג פון דעם זארט, מאס אדער צאהל, מיט דעם אדרעס פון דעם קויפער א. ד. ג.]; מאכען א קצור, גיבען א קורצען אויסצוג; ארויפלעגען א געריכטליכען פערבאט צו פערקויפען אייגענטום, אום צו פערזיכערען א חוב; איינשרייבען אין א געריכטס־ליסטע; ארויפקלעפען א צעטעל אויף וואארע.

dock'-mas'ter *n.* (דאק'-מעס'-טער) דער אויפזעהער פון א דאק.

dock'-rent *n.* (דאק'-רענט) די אבצאהלונג פאר האלטען וואארע אויף א דאק.

dock'yard *n.* (דאק'-יארד) א מאגאזין אדער סקלאד אין א האפען וואו עס ווערען געהאלטען פערשיעדענע געגענשטענדע וואס זיינען נויטיג פאר שיפען; א פלאץ אין א האפען וואו מען פערריכט שיפען.

doc'tor *n. and v.* (דאק'-טאר) דאקטאר, א געלעהרטער; א לעהרער; דער העכסטער געלעהרטען־טיטול אין אן אוניווערזיטעט; א מעדיצינער; אין מאשינעריע — פארריכטונגען, וואס רעגולירען די מאטעריאלען, מיט וועלכע די מאשין ארבייט; א צווייטע אדער א הילפס־דאמפמאשין; א געטראנק, מיט וועלכען מען פעלשט ווינען; א קוכער אויף א שיף; דאקטארען, היילען, זיך היילען, נעהמען מעדיצינען; פערריכטען, פערלאטען, פעלשען, פערדארבען; פראקטיצירען אלס דאקטאר; בעעהרען מיט'ן טיטול "דאקטאר".

doc'toral *a.* (דאק'-טא-רעל) וואס איז שייך צום טיטול אדער צו דער פראפעסיאן פון א דאקטאר.

doc'torate *n.* (דאק'-טא-רייט) דאקטאראט, דער טיטול אדער ראנג פון א דאקטאר.

doc'tor at law (דאק'-טאר עט לאה) דאקטאר יורי, דאקטאר פון יוריספרודענץ [א טיטול נעגעבען צו א קענער פון געזעצען].

doc'toress *n.* (דאק'-טאר-עס) א דאקטארין, א פרויענצימער א דאקטאר.

doc'tor-fish *n.* (דאק'-טאר-פיש) דער זעע־באדער, א מין ים־פיש פון די הייסע לענדער מיט שארפע בלישטשענדע שטעכלעך ארום עק [דיעזע שטעכלעך זיינען ענליך צו די אפעראציאנס־מעסערס פון א דאקטאר].

doc'tor of divin'ity (דאק'-טאר אוו די-ווינ'-אי-טי) א טיטול פון א געלעהרטען אין רעליגיאנס־וויסענשאפטען.

doc'tor of philos'ophy (דאק'-טאר אוו פי-לאס'-א-פי) דאקטאר דער פילאזאפיע [א טיטול פון א געלעהרטען אין געוויסע פאכען פון וויסענשאפט].

doc'tor of sci'ence (דאק'-טאר אוו סאי'-ענס) דאקטאר פון נאטור־וויסענשאפטען.

doc'torship *n.* (דאק'-טאר-שיפ) ז. *doctorate*

doc'tress *n.* (דאק'-טרעס) ז. *doctoress*

doctrinaire' *n. and a.* (דאק-טרי-נעהר') א דאקטרינער, א סכאלאסטיקער, איינער וואס קוקט אויף אלץ פון שטאנדפונקט פון א שמאלער און איינזייטיגער טעאריע, ניט בעמערקענדיג אדער ניט לעגענדיג קיין אכטונג אויף די ווירקליכע פאקטען פון לעבען; דאקטרינעריש, פון אן ענג־טעארעטישען שטאנדפונקט.

doc'trinal *n. and a.* (דאק'-טרי-נעל) וואס איז שייך צו א דאקטרין אדער לעהרע; דאקטריניש, בעלעהרענד; וואס ענטהאלט אין זיך רעגעלען, איסורים און התרים; א טייל אדער א פונקט פון א דאקטרין אדער לעהרע.

doc'trinal disputa'tion (דאק'-טרי-

נעל דים-פיו-טיי'-שאן) א ויכוח איבער א וויסענשאפטליכען נעגענשטאנד.

doc'trinally *adv.* (דאק'-טרי-נעל-אי) אין דער פארם פון א דאקטרין אדער טעאריע.

doctrina'rian *n.* (דאק-טרי-ניי'-רי-ען) ז. *doctrinaire*.

doctrina'rianism *n.* (דאק-טרי-ניי'-רי-ען-איזם) דער דאקטרינאריזם, די פרינציפען אדער האנדלונגען פון א דאקטרינער. ז. *doctrinaire*.

doc'trine *n.* (דאק'-טרין) א דאקטרין, א טעאריע וועגען א געוויסען פאליטישען אדער פילאזאפישען נעגענשטאנד.

doc'trine of chan'ces (דאק'-טרין און טשענ'-סעז) די טעאריע וועגען מעגליכקייטען אדער די לעהרע וועגען די געזעצען, אונטער וועלכע עס זיינען אונטערגעווארפען די זאגענאנטע צופעליגע ערשיינונגען [ווי למשל, ווען צווישען 1000 לאטעריי בילעטען קען נור איינער געווינען און איך האב איין בילעט, דאן האב איך איין טויזענדטעל מעגליכקייט צו געווינען; ווען איך האב 10 בילעטען, דאן האב איך איין הונדערטעל מעגליכקיים צו געווינען א. ד. ג.].

doc'trine of dif'ference (דאק'-טרין און דיפ'-ע-רענס) די טעאריע וועגען אונטערשיעד צווישען קאטאליציזם און פראטעסטאנטיזם.

doc'trine of enu'merated pow'ers דאק'-טרין און אי-ניו'-מע-ריי-טעד פאו'-ערז) די טעאריע, אז די קאנסטיטוציאן פון די פעראייניגטע שטאאטען גיט דער אלגעמיינער רעגיערונג נור די מאכט, וועגען וועלכער עס איז דייטליך אין איהר דערמאנט געווארען.

doc'ument *n. and v.* (דאק'-יו-מענט) א דאקומענט, א צייגניס, א פאפיער; בעזארגען מיט פאפירען; אונטערשטיצען מיט א דאקומענט.

documen'tal *a.* (דאק-יו-מענ'-טעל) ז. *documentary*.

documen'tary *a.* (דאק-יו-מענ'-טע-רי) דאקומענטאל, וואס געהערט צו בעווייזע אדער צייגניסע.

documen'tary ev'idence (דאק-יו-מענ'-טע-רי עוו'-אי-דענס) דאקומענטאלע אדער געשריבענע בעווייזע.

dod'der *n. and v.* (דאד'-ער) די פלאקס-זייד [אזא פלעכטענדע, קריכענדע פאראזיטען-פלאנצע אהן בלעטלעך]; זיך טרייסלען, שוידערען, ציטערען.

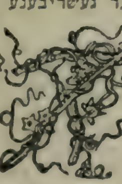
Dodder

dod'dered *a.* (דאר'-ערד) בעוואקסען מיט פלאקס-זייד. ז. *dodder*.

dod'dle *v.* (דאדל) געהן וואקלענדיג מיט ניט זיכערע טריט [ווי א קינד].

do dead (דו דעד) ארויסגעהן אין טויט-קאמפף.

dodec'agon *n.* (דאו-דעק'-ע-גאן) אין געאמעטריע — א פלעכע וואס האט 12 זייטען און צוועלף ווינקלען.

dodecag'onal *a.* (דאו-דע-קעג'-א-נעל) וואס האט 12 זייטען און 12 ווינקלען.

dodec'agyn *n.* (דאו-דעק'-ע-דזשין) א פלאנצע וואס האט 12 פעסטילען אדער ווייבליכע געשלעכטס-ארגאנען אויף איין בלום.

dodecag'ynous *a.* (דאו-דע-קעדזש'-אי-נאס) אין באטאניק — וואס האט 12 פעסטילען אדער ווייבליכע געשלעכטס-ארגאנען אויף איין בלום.

dodecahe'dral *a.* (דאו-דעק-ע-היע'-דרעל) צוועלף-זייטיג; וואס האט די פארם פון א דאדעקאעדער. ז. *dodecahedron*.

dodecahe'dron *n.* (דאו-דעק-ע-הי'-דראן) אין געאמעטריע — א דאדעקאעדער, א סאלידע פיגור וואס האט צוועלף גלייכע זייטען.

dodecan'der *n.* (דאו-דע-קענ'-דער) א פלאנצע מיט 12 שטויב-געפעסען אדער מענליכע געשלעכטס-ארגאנען.

dodecan'drian *a.* (דאו-דע-קענ'-דרי-ען) אין באטאניק — וואס האט 12 שטויב-געפעסען אדער מענליכע געשלעכטס-ארגאנען אויף איין בלום.

dodecan'drous *a.* (דאו-דע-קענ'-דראס) ז. *dodecandrian*.

dodecasyl'lable *n.* (דאו-דעק-ע-סיל'-עבל) א ווארט וואס האט 12 זילבען.

dodge *n. and v.* (דאדזש) אבשפרינגען אן א זייט, אבקעהרען זיך, אויסדרעהען זיך; אויסווייכען; גנב'ענען זיך פון ארט צו ארט; פאלען אויף אן המצאה ווי אזוי אויסצואווייכען; א שווינדלערישע המצאה; א שפיצעל, א שטוקע.

dodg'ery *n.* (דאדזש'-ער-אי) א שפיצעל, א שטוקע.

do'do *n.* (דאו'-דאו) א דאדא אדער דראנטע [אזא פויגעל וואס האט אמאל עקזיסטירט אויף דעם אינזעל מאוריטיוס און איז אין גאנצען פערשוואונדען צו ענדע פון 17טען יאהרהונדערט].

Dodo

do du'ty for (דו דיו'-טי פאר) דיענען פאר איינעם, פערטרעטען, בענוצט ווערען אנשטאט אן אנדער זאך.

With the Chinese sticks do duty for spoons and forks.

doe *n.* (דאו) די נקבה פון א הירש, פון א האז אדער פון א קראליק.

do'er *n.* (דו'-ער) א טהוער, איינער וואס טהוט עפעס אדער וואס איז מיט עפעס בעשעפטיגט.

does (דאז) ער טהוט, זי טהוט. ז. *do*.

doe'skin *n.* (דאו'-סקין) די פעל פון א הירשין, זאמש; דינע וואלענע צייג פאר מענער-קליידער.

does not an'swer (דאז נאט ענ'-סער) עס טויג ניט.

doff *v.* (דאף) אראבנעהמען, אויסטהאן, אראבציהען; אראבנעהמען דאס היטעל [אלס בעגריסונג].

do for (דו פאר) טהאן עפעס פאר אדער צוליעב אימעצען; זארגען פאר אימעצען; רואינירען; שטארק שעדיגען; טויטליך פערוואונדען; בעזיעגען; שטארק צושלאגען.

dog *n. and v.* (דאג) א הונד; א קלאמער; א האקען אדער העקעל; נאכשפירען [ווי א הונד]; פערפאלגען מיט הינד [אויף יאגד]; בעפעסטיגען מיט א קלאמער אדער העקעל.

Dog *n.* (דאג) דער הונד-שטערען-בילד [א געוויסע צוזאמענשטעלונג פון שטערען אין דער אלטער אסטראנאמיע]; דער הונדס-שטערען [סיריאוס].

do'gal *a.* (דאו'-געל) וואס איז שייך צו דעם הויפט-מאגיסטראט פון די אמאליגע אלטע רעפובליקען פון וועגעציע און גענואא.

doga'na *n.* (דא-גא'-נא) א צאל-הויז [מאמאזשנע].

dog'-ape *n.* (דאג'-אייפ) אן "ער"-אפע [מאלפע].

do'gate *n.* (דאו'-גייט) דאס אמט פון א הויפט-מאגיסטראט אין די אמאליגע אלטע רעפובליקען פון וועגעציע און גענאא.

dog'bane *n.* (דאג'-ביין) ז. *dog's-bane*.

dog'-bee *n.* (דאג'-ביע) דער "ער" פון ביענען; א פליעג וואס דערקוטשעט שטארק הינד.

dog'berry *n.* (דאג'-בער-אי) די הונד-יאגדע.

dog'-bis'cuit *n.* (דאג'-בים'-קיט) אזא מין ביסקווים מים פלייש צו קארמענען הינד.

dog'-bri'er *n.* (דאג'-בראי'-ער) דער ווילדער ראזענשטאק.

dog'-cart *n.* (דאג'-קארט) א קליין וועגעל וואס ווערט געפיהרט פון הינד; א קליין וועגעל אויף צוויי רעדער.

dog'-cheap *a.* (דאג'-טשיעפ) שפאט-ביליג; אזוי ביליג ווי פאר הינד צו ווארפען.

dog'-col'lar *n.* (דאג'-קאל'-ער) א האלז-באנד פון א הונד; אזא ענגער האלז-באנד פאר פרויען.

dog'-days *n.* (דאג'-דייז) די קאניקולען, די הונדס-טעג [דאס זיינען די טעג פון ענדע יולי ביז אנהויב סעפטעמבער. זיי הייסען הונדס-טעג, ווייל אין דיעזע טעג געהט דער שטערען וואס הייסט "הונדס-שטערען" אויף און אונטער צוזאמען מיט דער זון].

doge *n.* (דאודזש) דער טיטול פון דעם הויפט-מאגיסטראט אין די אמאליגע אלטע רעפובליקען פון וועגעציע און גענאא.

dog'-ear *v.* (דאג'-איער) פערבויגען די ווינקלען פון די בלעטער אין א בוך [מאכען ווי אראבגעהאנגענע הינטישע אויערען].

dog'-eared *a.* (דאג'-איערד) וואס די ווינקלען פון די בלעטער [פון א בוך] זיינען פערבויגען.

doge'ship *n.* (דאודזש'-שיפ) ז. *dogate*.

dog'-fan'cier *n.* (דאג'-פענ'-סי-ער) א הונד-הענדלער, א הונד-ציכטער.

dog'-fight *n.* (דאג'-פאיט) א רייסעריי פון הינד; א געשלעג וואס איז ניט לויט די כללים פון באקסען.

dog'fish *n.* (דאג'-פיש) דער הונד-פיש [א מין האיפיש].

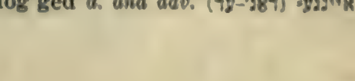
Dogfish

dog'-fly *n.* (דאג'-פלאי) די הונד-פליעג [אזא פליעג וואס בעאונרוהיגט הויפטזעכליך הינד].

dog'-fox *n.* (דאג'-פאקס) א הונד אן "ער".

dog'ged *a. and adv.* (דאג'-עד) איינגע-

שפארט; פערביסען; הארטנעקיג; פער־דריסליך; אונפריינדליך; זעהר.

dog'gedly *adv.* (דאג'-עד-לי) אויף אן איינגעשפארטען אדער הארטנעקיגען אופן; מיט דער איינגעשפארטקייט פון א הונד.

dog'gedness *n.* (דאג'-עד-נעס) פערביס־סענקייט, איינגעשפארטקייט, הארטנעקיג־קייט; אנגעכמורעטקייט, אונפריינדליכקייט.

dog'ger *n.* (דאג'-ער) א פישער־שיף.

dog'gerel *n. and a.* (דאג'-ער-על) גראם־שטראם פאעזיע; געדיכטע מיט א פאלשען פערזען־מאס און ריטם און א פוסטען אינהאלט; אהן ריטם און אהן אן אינהאלט [װעגען געדיכטע].

dog'gerelize *v.* (דאג'-ער-על-איז) שרייבען גראם־שטראם געדיכטע.

dog'gerelizer *n.* (דאג'-ער-על-אי-זער) א גראם־שטראם דיכטער.

dog'german *n.* (דאג'-ער-מען) א מא־טראז פון א פישער־שיף.

dog'gery *n.* (דאג'-ער-אי) בעטרוג, גע־מיינהייט; א פראסטער שענק.

dog'ging *n.* (דאג'-אינג) די יאגד מיט הינד.

dog'gish *a.* (דאג'-איש) הינטיש; בייסיג; קנוריג [ווי א הונד].

dog'gishly *adv.* (דאג'-איש-לי) אויף א הינטישען אופן.

dog'gishness *n.* (דאג'-איש-נעס) היני־טישקייט, פערביסענהייט, איינגעשפארט־קייט.

dog'-goned *a.* (דאג'-גאהנד) פערדאמט.

dog'-grass *n.* (דאג'-גרעס) הונדס־גראז, קוועקע [א מין ווילדער ווייץ, וואס וואקסט ביי די זייטען פון די פעלדער].

dog'gy *n.* (דאג'-אי) הינטעלע [א ליעב־לינגס־נאמען פאר א הונד]; א קליין היני־טעל.

dog'-head *n.* (דאג'-העד) אזא האמער וואס ווערט בענוצט ביים מאכען זעגען.

dog'-hear'ted *a.* (דאג'-האר'-טעד) האבענדיג א הינטיש הארץ, גרויזאם, הארט־הערציג.

dog'-hole *n.* (דאג'-האול) א קאנורע, א הונד־לאך.

dog'-house *n.* (דאג'-האוס) א קאנורע, א הונד־ביידעל.

dog in the man'ger (דאג אין טהי מיינ'-דזשער) א הונד אויף א קופע היי, ער עסט אליין ניט און לאזט קיין אנדע־רען ניט עסען.

dog'-kee'per *n.* (דאג'-קיע'-פער) א הונד־אויפזעהער.

dog'-ken'nel *n.* (דאג'-קענ'-על) ז. ***dog-house***

dog'-Lat'in *n.* (דאג'-לעט'-אין) עם־הארצות'דיגע לאטיין.

dog'-leech *n.* (דאג'-ליעטש) א הונד־דאקטאר.

dog'-legged *a.* (דאג'-לעגד) אויסגע־בויגען ווי א הינטישער פוס [װעגען טרעפ, רעלסען א. ד. ג.].

dog'-let'ter *n.* (דאג'-לעט'-ער) דער בוכשטאב ***R***.

dog'-louse *n.* (דאג'-לאוס) די הונד־לויז [אזא אינזעקט וואס קלעפט זעהר צו הינד].

dog'ma *n.* (דאג'-מע) א דאגמע, א גרונד־פרינציפ פון רעליגיאן; א פעסטגעשטעל־טער פרינציפ; אן אנגענומענער לעהר־זאץ פון אן אויטאריטעט אהן אליין עס צו קענען בעווייזען אדער צו בעגרינדען [ווי ביי אידען הלכה למשה מסני].

dog'-mad *a.* (דאג'-מעד) משוגע ווי א הונד.

dog'-man *n.* (דאג'-מען) איינער וואס האנדעלט מיט הינטישען פלייש.

dogmat'ic *n. and a.* (דאג-מעט'-איק) דאגמאטיש, ווי א דאגמע [װעגען א בע־הויפטונג וואס איז ניט בעגרינדעט אויף ערפאהרונג אדער בעווייזע]; די וויסענ־שאפט וואס בעשעפטיגט זיך מיט די דאג־מען פון דער קריסטליכער רעליגיאן; א דאגמאטיקער [איינער וואס בעגרינדעט ניט זיינע בעהויפטונגען, נאר שטעלט זיי ארויס אלס פעסטגעשטעלטע ווארהיי־טען]. ז. ***dogma***

dogmat'ical *a.* (דאג-מעט'-אי-קעל) דאגמאטיש, ווי א דאגמע [װעגען א בע־הויפטונג וואס איז ניט בעגרינדעט אויף ערפאהרונג אדער בעווייזע].

dogmat'ically *adv.* (דאג-מעט'-אי-קעל-אי) אויף א דאגמאטישען שטייגער; אויף דעם אופן פון אן אויטאריטעט; מיט געוויסהייט, מיט בעשטימטהייט. ז. ***dogma***

dogmat'icalness *n.* (דאג-מעט'-אי-קעל-נעס) דאס זיין דאגמאטיש; געוויס־הייט, בעשטימטהייט.

dogmat'ics *n.* (דאג-מעט'-איקס) די ווי־סענשאפט וועלכע בעשעפטיגט זיך מיט די דאגמען [גרונד־פרינציפען] פון דער קריסטליכער רעליגיאן.

dogmatisa'tion *n.* (דאג-מע-טי-זיי'-שאן) ז. ***dogmatization***

dog'matise *v.* (דאג'-מע-טאיז) ז. ***dogmatize***

dog'matism *n.* (דאג'-מע-טיזם) דאג־מאטיזם, דאס זיין דאגמאטיש; בעהויפ־טונגען, וועלכע ווערען ארויסגעשטעלט אלס פעסטגעשטעלטע ווארהייטען, ניט זייענ־דיג בעגרינדעט אדער בעוויזען.

dog'matist *n.* (דאג'-מע-טיסט) א דאג־מאטיקער, איינער וואס בעגרינדעט ניט זיינע בעהויפטונגען, נאר שטעלט זיי ארויס אלס פעסטגעשטעלטע ווארהייטען.

dogmatiza'tion *n.* (דאג-מע-טי-זיי'-שאן) דאס פערוואנדלען אין א דאגמע; דאס מאכען בעהויפטונגען אין דער פארם פון א דאגמע. ז. ***dogma***

dog'matize *v.* (דאג'-מע-טאיז) מאכען דאגמאטישע בעהויפטונגען; מאכען בע־הויפטונגען אלס פעסטגעשטעלטע ווארהייטען אהן ארגומענטען אדער בעווייזע.

dog'matizer *n.* (דאג'-מע-טאי-זער) ז. ***dogmatist***

dog'rose *n.* (דאג'-ראוז) די פעלד־רויז, די ווילדע רויז.

Dog-rose

dog's age (דאגז איידזש) א שאק מיט יאהרען.

dog's'-bane *n.* (דאגז'-ביין) הונדס־קרויט [אזא פלאנצע מיט שטארק ביטע־רעווארצלען].

dog's death (דאגז דעטה) א הינטי־שער טויט.

dog's'-ear *n. and v.* (דאגז'-איהר) א פערבויגענער ווינקעל פון א בלאט אין א בוך [וואס זעהט אויס ווי א הינטישער אויער]; פערבויגען די ווינקלען פון די בלעטער פון א בוך.

dog's'-fen'nel *n.* (דאגז'-פענ'-על) הונדס־גראז [אזא גראז מיט א זעהר שלעכטען ריח].

dog's'-grass *n.* (דאגז'-גרעס) ז. ***dog-grass***

dog'-show *n.* (דאג'-שאו) אן אויס־שטעלונג פון הינד.

dog'-sick *a.* (דאג'-סיק) זעהר קראנק.

dog'skin *n. and a.* (דאג'-סקין) א הונד־פעל; הונד־לעדער; געמאכט פון הונד־לעדער.

dog'-sleep *n.* (דאג'-סליעפ) א לייכטער שלאף [ווי פון א הונד].

dog's'-meat *n.* (דאגז'-מיעט) אבפאל פון פלייש [אלס שפייז פאר הינד].

dog's'-mer'cury *n.* (דאגז'-מויר'-קיו-רי) דאס בינגעלקרויט [א מין גיפטיג גראז].

Dog's-mercury

dog's'-nose *n.* (דאגז'-נאוז) אזא מין געמישטער ענגלישער געטראנק.

dog's'-tail grass (דאגז'-טייל גרעס) דאס געוועהנליכע קאם־גראז וואס וואקסט אויף לאנקעס.

dog'-star *n.* (דאג'-סטאר) דער הונדס־שטערען אדער סיריאוס [א געוויסער שטערען וועלכען מען זעהט אם קלארסטען אין די מאנאטען יולי און אויגוסט].

dog'-stone *n.* (דאג'-סטאון) אזא שארס־טיגער שטיין וואס ווערט בענוצט אלס מיהל־שטיין.

dog'stones *n.* (דאג'-סטאונז) אזא פלאנצע פון דעם ארכידעען מין.

dog's'-tooth grass (דאגז'-טוהטה גרעס) ז. ***dog-grass***

dog'-tent *n.* (דאג'-טענט) א קליינער געצעלט וואס זעהט אויס ווי א הינטיש ביידעל.

dog'-tired *a.* (דאג'-טאירד) מיעד ווי א הונד [שרעקליך מיעד].

dog'-tooth *n. and a.* (דאג'-טוהטה) דער אויגען־צאהן [דער שפיציגער צאהן נאך וועלכען עס הויבען זיך אן די באק־צייהנער]; אין ארכיטעקטור — אזא פער־

ציערונג אין דער פארם פון שפיצינע צייה־נער; וואס איז שייך צו אזא פערציערונג.

dog'-tree *n.* (דאג'-טריע) ז. *dogwood*

dog'-trick *n.* (דאג'-טריק) א הינטישע שטוקע; א הינטישער וויץ.

dog'-trot *n.* (דאג'-טראט) א לייכטער טרים [ווי פון א הונד].

dog'-watch *n.* (דאג'-הוואטש) די צוויי־שטונדען וואך וועלכע ווערט געהאל־טען אויף א שיף פון דער מאנשאפט — איינע פון 4 ביז 6 פאר נאכט און די צוויי־טע פון 6 ביז 8 מארגענס.

dog'-wear'y *a.* (דאג'-הוויער'-אי) מיעד ווי א הונד, טויט מיעד.

dog'wood *n.* (דאג'-הוואוד) דער הונדס־בוים [אזא בוים פון גלאטען און האר־טען האלץ].

Dogwood

doi'ly *n.* (דאי'-לי) א טהעע־סערוועטקע, א דעסערט טישטיכעל [א קליין פערציערט אדער געשטריקט טישטיכעל].

do'ings *n.* (דו'-אינגז) טהאטען, אויפטהו־אונגען; האנדלונגען.
Write me about your doings.

do in'jury (דו אינ'-דזשו-רי) טהאן שאדען.

do in'to (דו אינ'-טו) איבערזעצען אין...
The author will do this article into German.

doit *n.* (דאיט) 1. אן אלטע קופערנע קליינע האלענדישע מטבע; א פרוטה, א גראשען; 2. א קליינינקיים, א טראפען.
2. I care not a doit.

doit'kin *n.* (דאיט'-קין) אן אלטע הא־לענדישע קליינע קופערנע מטבע; א פרוטה, א גראשען.

dol. אבקירצונג פון *dollars* אדער *dollar*

dolab'riform *a.* (דא-לעב'-רי-פארם) האק־פערמיג, ווי א האק [ווענען בלעטער און קערפער־טיילען ביי אינזעקטען].

dol'ce *a.* (דאול'-טשע) זים און זאנפט [אין מוזיק].

dol'ce far nien'te (דאול'-טשע פאר ניענ'-טע) זיסע אונטעהטיגקייט; נעשמא־קע, אנגענעהמע פוילקיים.

dolcemen'te *adv.* (דאול-טשע-מענ'-טע) מיט זאנפטקייט און מיט זיסקייט [אין מוזיק].

dol'drums *n.* (דאל'-דראמז) נעדריקטע שטימונג; שטילקייט, ווינדלאזינקייט [אין איינינע טיילען פון ים ארום עקוואטאר].

dole *n.* and *v.* (דאול) א טייל; די אויסטיילונג; מזל, נורל; א נדבה; קומער; קלאג; דאס טרויערען; דאס וואַרקען פון טויבען; א הורטע טויבען; א גרענעץ; אויסטיילען אין קליינע פאר־ציעס [הויפטזעכליך ווענען נדבות אדער אין אלנעמיין, ווען עס ווערט נעגעבען קארג און מיט אונצופרידענהייט].

dole'ful *a.* (דאול'-פול) טרויעריג, בע־טריבט, מעלאנכאליש.

dole'fully *adv.* (דאול'-פול-אי) מיט טרויער, מיט קומער, מיט בעטריבטקייט; מעלאנכאליש.

dole'fulness *n.* (דאול'-פול-נעס) טרויע־ריגקייט, בעטריבטקייט, קומער, מעלאנכא־ליע.

dole out (דאול אוט) קארג אויסטיילען.

dole'some *a.* (דאול'-סאם) ז. *doleful*

dole'somely *adv.* (דאול'-סאם-לי) ז. *dolefully*

dole'someness *n.* (דאול'-סאם-נעס) ז. *dolefulness*

dolichoceph'alic *a.* (דאל-אי-קא-סעפ'-ע-ליק) לאנג־קעפיג [ווענען מענשען־ראסען, ביי וועלכע דער שארבען האט א לענגליכע פארם און זיין ברייט איז ניט מעהר ווי דריי פיערטעל פון דער לענג].

dolichoceph'alism *n.* (דאל-אי-קא-סעפ'-ע-ליזם) לאנג־קעפינקייט. ז. *dolichocephalic*

dolichoceph'alous *a.* (דאל-אי-קא-סעפ'-ע-לאס) ז. *dolichocephalic*

dolichoceph'aly *n.* (דאל-אי-קא-סעפ'-ע-לי) ז. *dolichocephalism*

do like for like (דו לאיק פאר לאיק) בעצאהלען מיט דערזעלבער מטבע.

dol'iman *n.* (דאל'-אי-מען) א לאנגער טערקישער אויבערמאנטעל מיט שמאלע ארבעל, וואס פערשפילען זיך אונטען, ביים האנד־געלענק.

do'-lit'tle *n.* (דו'-ליט'ל) א פוילענצער.

doll *n.* (דאל) א פופע, א ליאלקע.

dol'lar *n.* (דאל'-אר) א דאלאר [אן אמעריקאנישע מטבע]: דער דייטשער טהאלער [דריי מארק].

dol'lar-bird *n.* (דאל'-אר-בוירד) דער דאלאר־פוינעל [אזא פוינעל אין אויס־טראליען. ווערט אזוי גערופען צוליעב דעם גרויסען קיילעכדינען ווייסען פלעק אויף די פליגעל].

dol'lar-mark *n.* (דאל'-אר-מארק) דער צייכען $, מיט וועלכען מען בעצייכענט דאלארס [ווי $5.].

doll'y *n.*, *v.* and *a.* (דאל'-אי) א ליאל־קע, א פופע; אין אינדיען — א פרעזענט פון פרוכטען און זיסען געבעקס; אזא אינסטרומענט איינצושלאגען ערץ אין די שאכטען; אזא וואש־מאשין; איינשלאגען ערץ; וואשען ערץ מיט א וואש־מאשין; נאריש, קינדיש; ליעב.

doll'y mop (דאל'-אי מאפ) א נאסען־הור, א סאלדאטען־הור.

dol'ma *n.* (דאל'-מא) א טערקישער מאכל, וועלכער בעשטעהט פון געהאקטען פלייש, רייז, אייער א. ד. ג., געוויקעלט אין פלאנצען־בלעטער.

dol'man *n.* (דאל'-מען) א לאנגער טער־קישער אויבער־מאנטעל מיט שמאלע אר־בעל, וואס פערשפילען זיך ביים האנד־גע־לענק; א הוזארען־יאק, רייך בעפוצט מיט שנורען; א פרויען־מאנטעל מיט אן אראב־האנג [אין דער פארם פון א קאלנער] אנשטאט ארבעל.

dol'men *n.* (דאל'-מען) א דאלמען, א שטיינערנע מצבה פון די אור־אלטע צייי־טען, וועלכע מען געפינט אין די מערב־טיילען פון אייראפא, אין אזיען און אין אפריקא [א דאלמען בעשטעהט געוועהנ־ליך פון א שטיין, וואס ליענט אויף אנ־דערע שטיינער אזוי, אז עס בילדעט זיך א מין קעמערל. מען דענקט, אז די דאלמענס זיינען אויך נעברויכט געווארען אלס מזבחות און אלס וואהנונגען].

dolmen'ic *a.* (דאל-מענ'-איק) וואס איז שייך צו א דאלמען; וואס מאכען דאל־מענס. ז. *dolmen*

dol'omite *n.* (דאל'-א-מאיט) דער דא־לאמיט [א מינעראל, ענטהאלט קאלך, מאגנעזיום און קויהלען־זייערע].

dolomit'ic *a.* (דאל-א-מיט'-איק) וואס איז שייך צו דאלאמיט. ז. *dolomite*

dol'omize *v.* (דאל'-א-מאיז) פערוואנד־לען אין דאלאמיט. ז. *dolomite*

do'lor *n.* (דאו'-לאר) שמערץ, טרויער, קומער, יאמער.

dolorif'erous *a.* (דאל-א-ריפ'-ע-ראס) שמערצליך; וואס פערשאפט שמערץ.

dolorif'ic *a.* (דאל-א-ריפ'-איק) וואס דריקט אוים אדער פעראורזאכט שמערץ.

dolorif'ical *a.* (דאל-א-ריפ'-אי-קעל) ז. *dolorific*

doloro'so *a.* and *adv.* (דאו-לאו-ראו'-סא) זאנפט און ריהרענד [אין מוזיק].

dol'orous *a.* (דאל'-א-ראס) שמערצליך, שמערצענד, טרויעריג, יאמערליך, בעטרי־בענד, בעטריבט.

dol'orously *adv.* (דאל'-א-ראס-לי) אויף א שמערצליכען, טרויעריגען אדער בעטריבענדען אופן.

dol'orousness *n.* (דאל'-א-ראס-נעס) שמערצליכקייט, קומער, טרויעריגקייט, בע־טריבטקייט.

dolose' *a.* (דאו-לאוס') מיט א פערברע־כערישער כונה.

dol'phin *n.* (דאל'-פין) דער דעלפין־פיש; אזא שטיק אייזען אדער בליי, מיט וועלכען מען פלעגט אין אלטען גריכענלאנד דורכ־ברעכען און זינקען פיינדליכע שיפען; א פארריכטונג פון קלעצער ביי א דאק פאר פעראנקערען שיפען.

dol'phinet *n.* (דאל'-פינ-עט) די "זיי" פון דעלפין־פיש.

dolt *n.* and *v.* (דאולט) א נאר, אן עזעל־קאפ; א חמור; נאריש האנדלען; זיך אויפפיהרען דום.

dol'tish *a.* (דאול'-טיש) נאריש, עזעלש, דום.

dol'tishly *adv.* (דאול'-טיש-לי) אויף א נארישען, דומען שטייגער.

dol'tishness *n.* (דאול'-טיש-נעס) דאס זיין א חמור; דומהייט.

domain' *n.* (דא-מיין') די הערשאפט; די טעריטאריע פון הערשאפט; א מאיאנטעק, א גוט, לאנד־איינענטום; געביעט.

do'mal *a.* (דאו'-מעל) וואס איז שייך צו אן אבגעגרענעצטען טייל פון אויסגע־שטערנטען הימעל [אין אסטראלאגיע].

doma'nial *a.* (דא-מיי'-ני-על) וואס איז שייך צו גיטער אדער מאיאנטקעס.

Dom'boc *n.* (דאומ'-באוק) ז. *Domebook*

dome *n.* and *v.* (דאום) א דאם, א בנין, א גרויסארטיגע געביידע, א גרויסע קירך אדער טעמפעל; אין ארכיטעקטור — א קופאל, דער האלב־רונדער דאך פון א קירך און אנדערע געביידען; א האלב־רונדע ארקע; דער דאמפף־קאמער פון א לאקאמאטיוו; דער אויבערשטער טייל פון א שמעלץ־אויווען; דער אויבערשטער דאך פון אן אייזענבאהן־וואגאן; דער האלב־רונדער דאך פון אן אבסערוואטאריע; א מינעראל וואס האט די פארם פון א קו־פאל; ארויפשטעלען א קופאל; צונעבען צו עפעס די פארם פון א קופאל.

Dome'book *n.* (דאומ'-בוק) א זאמלונג פון געזעצע וואס זיינען ארויסגענעבען גע־ווארען פון ענגלישען קעניג אלפרעד.

domes'tic *n.* and *a.* (דא-מעס'-טיק)

1. הויזליך; היימיש; היגע; פון איינענעם לאנד; היימיש געמאכט; היימיש געמאכטע פראדוקטען [אין געגענזאץ צו אימפארטירטע וואארע]; 2. א הויז=משרת, א בעדיענער.
1. I wear a suit made of **domestic** woolen.
2. In America it is hard to obtain **domestics**.

domes'tical *n.* (דא-מעס'-טי-קעל) א הויז=משרת.

domes'tically *adv.* (דא-מעס'-טי-קעל-אי) אין בנוגע צו די היימישע אנגעלעגענהייטען; פריוואט, היימיש.

domes'tic an'imal (דא-מעס'-טיק ענ'-אי-מעל) א הויז=טהיער.

domes'ticate *v.* (דא-מעס'-טי-קייט) היימיש מאכען, צוגעוועהנען; מאכען אדער ווערען פאמיליאר; זיין א הויז=זיצער; זיין שטענדיג אין דער היים, פיהרען א רוהיג לעבען; זיין א היימישער מענש.

domestica'tion *n.* (דא-מעס-טי-קיי'-שאן) דאס הויזליכע לעבען; דאס זיין היימיש; דאס מאכען הויזליך, די צוגעוועהנונג.

domes'ticative *a.* (דא-מעס'-טי-קיי-טיוו) וואס האט א נייגונג צו פיהרען א הויז=לעבען אדער צו זיין א הויז=זיצער.

domes'tic com'merce (דא-מעס'-טיק קאמ'-ערס) דער האנדעלס=פערקעהר אין די גרענעצען פון דעם אייגענעם לאנד אדער מלוכה.

domes'tic econ'omy (דא-מעס'-טיק אי-קאנ'-א-מי) די הויז=ווירטשאפט; דער אופן ווי אזוי עס ווערט געפיהרט די הויז=ווירטשאפט.

domestic'ity *n.* (דא-מעס-טיס'-אי-טי) הויזליכקייט, דאס זיין היימיש.

domes'ticize *v.* (דא-מעס'-טי-סאיז) מאכען הויזליך [א חיה]; מאכען היימיש.

domes'tic peace (דא-מעס'-טיק פיעס) הויז=פריעדען, שלום בית.

domes'tic trade (דא-מעס'-טיק טרייד) דער אינערליכער האנדעל.

domes'tic tu'tor (דא-מעס'-טיק טיו'-טאר) א הויז=לעהרער.

domes'tic war (דא-מעס'-טיק וואהר) א בירגער=קריעג.

dom'ett *n.* (דאמ'-עט) גלאטער האלב=וואלענער שטאף.

do'mical *a.* (דאו'-מי-קעל) וואס איז שייך אדער וואס האט די פארם פון א דאם אדער פון א געביידע מיט א קופאל; וואס איז געבויט לויט דער ארכיטעקטור פון א דאם. ז. *dome*.

do'mically *adv.* (דאו'-מי-קעל-אי) אין דער פארם פון א דאם. ז. *dome*.

dom'icile *n. and v.* (דאמ'-אי-סיל) א וואהנונג; א הויז; א וואהנונגס=ארט; זיך בעזעצען אין א וואהנונג; בעזארגען מיט א וואהנונג.

domicil'iary *a.* (דאמ-אי-סיל'-אי-ע-רי) וואס געהערט צו דער וואהנונג, הויזליך; אין זאאלאגיע — וואס איז שייך צו דעם שיידעל, אין וועלכען א געוויסע חיה לעבט.

domicil'iate *v.* (דאמ-אי-סיל'-אי-אייט) זיך בעזעצען אין א וואהנונג; בעזארגען מיט א הויז.

domicilia'tion *n.* (דאמ-אי-סיל-אי-איי'-שאן) די בעזעצונג אין א וואהנונג; די בעשטענדיגע וואהנונג.

dom'inance *n.* (דאמ'-אי-נענס) דאס הערשען, די הערשונג, דער קאנטראל, די אויבערהאנד.
China is now under the **dominance** of Europe.

dom'inancy *n.* (דאמ'-אי-נענ-סי) ז. *dominance*.

dom'inant *n. and a.* (דאמ'-אי-נענט) וואס געוועלטיגט; וואס האט די אויבערהאנד; אין מוזיק — די דאמינאנטע, דער 5טער טאן אין א גאמא.

dom'inantly *adv.* (דאמ'-אי-נענט-לי) מעשה געוועלטיגער; אויף א הערשענדען שטייגער.

dom'inate *v.* (דאמ'-אי-נייט) הערשען; געוועלטיגען; בעהערשען, רעגיערען; האבען די אויבערהאנד.

domina'tion *n.* (דאמ-אי-ניי'-שאן) אויבערהערשאפט.

dom'inator *n.* (דאמ'-אי-ניי-טאר) א הערשער, א געוועלטיגער.

do'mine *n.* (דאו'-מי-נע) א גייסטליכער.

domineer' *v.* (דאמ-אי-ניער') הערשען; בעל=הבית'עווען; אויפפיהרען זיך מעשה בעל=הבית; בושעווען, לארמען [אלס בעל=הבית].

domineer'ing *a.* (דאמ-אי-ניער'-אינג) בעפעהלענד, מעשה בעל=הבית.

domin'ical *n. and a.* (דא-מינ'-אי-קעל) אין דער קריסטליכער קירך — וואס געהערט צו גאט'ס טאג [זונטאג]; וואס איז שייך צו זונטאג; גאט'ס הויז, א קירך; א זונטאגדיגער מלבוש צו געהן אין קירך.

Domin'ican *n. and a.* (דא-מינ'-אי-קען) איינער וואס געהערט צו דעם קריסטליכען מאנאכען=ארדען דאמיניקאנער; וואס איז שייך צו די דאמיניקאנער; וואס איז שייך צו די "קארדינאלען" [א מין דרום=אמעריקאנישע פויגלען מיט טונקעל=גרויע פעדערען און מיט א העל=רויטען טשוב אויף'ן קאפ].

dom'inie *n.* (דאמ'-אי-ני) א גלח, א גייסטליכער.

domin'ion *n.* (דא-מינ'-יאן) הערשאפט, געוועלטיגקייט, די מאכט, די הערשונג; די מלוכה; דאס לאנד אדער די לענדער וואס בעלאנגען צו א פערזאן אדער רעגיערונג.

dom'ino *n.* (דאמ'-אי-נאו) א דאמינא, א גלח'ישער ברייטער אויבער=מאנטעל מיט א קאפיושאן; א מאסקאראד=קלייד אין דער פארם פון א גלח'ישער דאמינא; איינער וואס טראגט א דאמינא; א האלבע מאסקע, מיט וועלכער פרויען פלעגען אמאל פערדעקען דאס פנים, פאהרענדיג אין וועג; דאס דאמינא=שפיעל; א ביינדעל פון דאמינא=שפיעל.

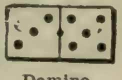
Domino

dom'inoes *n.* (דאמ'-אי-נאוז) דאס דאמינא=שפיעל.

dom'inus *n.* (דאמ'-אי-נאס) דער הערר; דער טיטול פון א גייסטליכען אין די אמאליגע צייטען; אין געזעצגעבונג — אן אייגענטימער אדער בעזיצער פון א געוויסער זאך, אויף וועלכער ער האט א רעכט; אין מיטעלאלטער — א פריץ וואס גיט אב ערד צו זיינעם א וואסאל פאר געוויסע פערפפליכטונגען.

don *n. and v.* (דאן) דער שפאנישער טיטול "הערר"; אן אדעליגער, א טיטולירטער; א וויכטיגע פערזענליכקייט [איראניש]; אין ענגלאנד — א דאן, אן אוניווערזיטעטס=געלעהרטער; אנטהאן, אנקליידען, בעקליידען.

do'ña *n.* (דאו'-ניא) א דאנא, א מאדאם [אין שפאניש].

do'nate *v.* (דאו'-נייט) געבען, שענקען, מנדב זיין, ביישטייערען.
He **donated** his services to his party.

dona'tion *n.* (דא-ניי'-שאן) א נדבה, א מתנה, א געשענק, א ביישטייערונג; אן אפיציעלער דאקומענט, דורך וועלכען עטוואס ווערט געשענקט אדער געגעבען.

dona'tion-par'ty *n.* (דא-ניי'-שאן-פאר'-טי) א פערזאמלונג ביים גייסטליכען, ביי וועלכער עס ווערען געבראכט פרעזענטען פאר'ן גייסטליכען [דער מנהג עקזיסטירט, מייסטענס אין דערפער, אין אייניגע געגענדען פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא. דער צוועק פון דיעזע פערזאמלונגען איז צו פערגרעסערען דעם גלח'ס קליינע שכירות].

don'ative *n. and a.* (דאנ'-ע-טיוו) א געשענק, א מתנה, א נדבה; געשענקט, בעשאנקען.

dona'tor *n.* (דא-ניי'-טאר) איינער וואס איז מנדב אדער וואס שענקט עפעס.

do'naught *n.* (דו'-נאהט) א טויגעניכטס, א פוילענצער, א לעדיג=געהער.

done (דאן) 1. געטהאן, געמאכט; פארטיג, געענדיגט, פערפאלקאמט; 2. בעשלאסען, אנגענומען; 3. ערשעפט, אויסגעמאטערט; 4. ערפילט, פערעפענטליכט. ז. *do*.
1. The work was **done** well.

done brown (דאן בראון) גוט געבראטען.

donee' *n.* (דאו-ניע') איינער וועמען מען שענקט עפעס; איינער וואס קריעגט בירושה לאנד=אייגענטום וואס קען קיינמאל ניט פערקויפט ווערען, נאר געהט איבער בירושה אין א געוויסער ארדנונג; איינער וועמען מען גיט איבער דאס רעכט אויף לאנד=אייגענטום [אלס פערטרעטער פון דעם אייגענטימער].

done up (דאן אפ) 1. שוין מעהר נישטא; פערשוואונדען; 2. גוט אנגעבראכען די ביינער.
2. He was **done up** in the fight.

Don Ju'an (דאן דזשו'-אן) א דאן זשואן, א דאמען=פריינד, איינער וואס לויפט נאך פרויען.

don'key *n.* (דאנ'-קי) אן עזעל; א שוטה, אן עזעל=קאפ, א נארישער עקשן.

don'key-en'gine *n.* (דאנ'-קי-ענ'-דזשין) א הילפס=דאמפף=מאשין [א קליינע דאמפף=מאשין, וועלכע ווערט געהאלטען אין רעזערוו אין פאל די הויפט=מאשין ווערט קאליע, אדער וועלכע ווערט געברויכט פאר ניט שווערער און ווענינער וויכטיגער ארבייט].

don'key-pump *n.* (דאנ'-קי-פאמפ) א הילפס=פומפ; א קליינע פומפ צום אנפילען א דאמפף=קעסעל.

don'key-race *n.* (דאנ'-קי-רייס) א וועט=לויף, ביי וועלכען עס געווינט ניט דער, ווער עס קומט צום ציעל דער ערשטער, נאר דער, ווער עס קומט דער לעצטער.

don'key-rest *n.* (דאנ'-קי-רעסט) אין פאפיער=פאבריקען — א ראהם, אויף וועלכער מען טריקענט דאס פאפיער.

don'na *n.* (דאנ'-א) א דאנא [איטאליענישער אדער פארטוגעזישער אויסדרוק פאר "מאדאם"].

don'nish *a.* (דאנ'-איש) וואס איז שייך צו א דאן [ז. *don*]; מעשה גרויסער מאן, מעשה גדול.

don'nism *n.* (דאנ'-איזם) דאס האלטען זיך מעשה גדול.

do'nor *n.* (דאו'-נאר) איינער וואס שענקט אדער איז מנדב; איינער וואס

שענקט אוועק לאנד־איינענטום אויף דעם אופן, אז עס זאל ניט קענען פערקויפט ווערען, נאר זאל איבערגעהן בירושה אין א געוויסער ארדנונג; איינער וואס ניט איבער א צווייטען זיין מאכט אויף איי־גענטום.

do'nothing *n. and a.* (דו'-נאטה-אינג) א טוינעגיכטס, א פוילענצער; פויל, אונטהעטיג.

do'nothingness *n.* (דו'-נאטה-אינג-נעס) פוילקייט, אונטהעטיגקייט.

Don Quixo'te (דאן קי-האו'-טיי) א דאן קיכאט, א פאנטאזיאר, א נארישער, עהרליכער טרוימער; איינער וואס שלאגט זיך מיט ווינד־מיהלען [דאס איז דער נאמען פון דעם העלד פון א בעריהמטען ראמאן פון דעם שפאנישען שרייבער סערוואנטעס. דער ראמאן איז ערשיענען אין די יאהרען 1605—1615].

don'ship *n.* (דאנ'-שיפ) דאס האבען דעם ראנג פון א דאן. ז. *don*

don't (דאונט) אן אבקירצונג פון *do not*

don't men'tion it (דאונט מענ'-שאן איט) ניטא פאר וואס צו דאנקען.

doo'dle *n.* (דוה'דל) א פוילענצער; א טוינעגיכטס; א נאר.

doo'dledoo (דוה'דל-דוה) קו־קו־רע־קו! [דאס קרעהען פון א האהן].

doo'dlesack *n.* (דוהדל'-סעק) א דודעל־זאק [א מוזיקאלישער אינסטרומענט]. ז. *bagpipe*

doom *n. and v.* (דוהם) א משפט, אן אורטייל; פעראורטיילונג; א שטראף־אורטייל; שיקזאל, מזל, גורל; פעראור־טיילען; בעשטימען אלס שטראף.

doom'ful *a.* (דוהמ'-פול) שרעקליך, פערניכטענד, צושטערענד, פערפליכט.

doom'-palm *n.* (דוהמ'-פאהם) די דום־פאלמע אדער פעכער־פאלמע [א פאל־מע מיט פעכער־עהנליכע בלעטער, וואקסט אין אפריקא].

Doom-palm

dooms'day *n.* (דוהמז'-דיי) דער גע־ריכטס־טאג, דער יום הדין; דער לעצטער יום הדין, ווען די גאנצע וועלט וועט גע־משפט ווערען; דער טאג פון טויט.

Dooms'day *n.* (דוהמז'-דיי) ז. *Doomsday Book*

Dooms'day Book (דוהמז'-דיי בוק) א צענזוס־בוך וועגען די לאנד־בעזיצונגען אין ענגלאנד, צוזאמענגעשטעלט אויף'ן בעפעהל פון ווילליאם דעם עראבערער און פערענ־דיגט אין יאהר 1086 [דאס בוך ווערט אזוי גערופען, ווייל דאס וואס ווערט דארט אנגעגעבען איז בעטראכט געווען אלס ענד־גילטיג און ענטשיידענד].

do one right (דו הוואן ראיט) זיין גערעכט צו אימעצען.

do one's best (דו הוואנז בעסט) טהאן דאס בעסטע וואס מען קען, אנווענדען אלע מעגליכקייטען.

do one's ease'ment (דו הוואנז איז'-מענט) זיך פערלייכטערען די לאגע.

do one's lev'el best (דו הוואנז לעוו'-על בעסט) טהאן אלעס וואס איז מעגליך.

do one's part (דו הוואנז פארט) דאס זייניגע אבטהאן.

door *n.* (דאור) א טהיר; אן אריינגאנג, אן ארויסגאנג, א דורכגאנג, אן עפענונג, א צוטריט.

door'-bar *n.* (דאור'-באר) א טהיר־ריגעל.

door'-bell *n.* (דאור'-בעל) א טהיר־גלעקעל.

door'-bolt *n.* (דאור'-באולט) ז. *door-bar*

door'-case *n.* (דאור'-קיים) דאס טהיר־געשטעל, די ראהם פון א טהיר, די טהיר־איינפאסונג.

door'-chain *n.* (דאור'-טשיין) א קייטעל, מיט וועלכען מען פערקייטעלט א טהיר אזוי, אז זי קען זיך נאר עטוואס עפענען.

door'-frame *n.* (דאור'-פריים) די טהיר־ראהם.

door'-han'dle *n.* (דאור'-הענדל) דאס הענטעל פון א טהיר, א קליאמקע.

door'keeper *n.* (דאור'-קיע-פער) איינער וועלכער היט די טהיר אדער דעם אריינגאנג אין א הויז, א טהיר־וועכטער; אין די קאטוילישע קלויסטערס — דער טויער־וועכטער.

door'-knob *n.* (דאור'-נאב) ז. *door-handle*

door'-knock'er *n.* (דאור'-נאק'-ער) א רינג אדער א שטיקעל אייזען וואס הענגט איבער דער טהיר אנצוקלאפען אין טהיר.

door'-latch *n.* (דאור'-לעטש) א טהיר־קליאמקע.

door'less *a.* (דאור'-לעס) אהן א טהיר; אהן א צוגאנג.

door'-mat *n.* (דאור'-מעט) א פוס־רייני־גער [א מין ראגאזשע אדער דיקער קא־וויאר וואס ליעגט נעבען טהיר כדי אב־צואווישען דעם שמוץ פון די שיך ביים אריינגעהן].

door'-nail *n.* (דאור'-נייל) א טשוואק מיט א ברייטען קעפעל, וועלכער איז אריינגעשלאגען אין טהיר און אויף וועל־כען מען קלאפט אן מיט דעם הענגענדען אייזערנעם קלאפער.

door'-plate *n.* (דאור'-פלייט) א בלעכעל אויף א טהיר, אויף וועלכען עס איז אויס־געקריצט דער נאמען פון דעם, ווער עס וואהנט אין הויז.

door'-post *n.* (דאור'-פאוסט) דאס בייט־שטידעל פון א טהיר.

door'-pull *n.* (דאור'-פול) דאס הענטעל מיט וועלכען מען עפענט און פערמאכט א טהיר.

door'-scra'per *n.* (דאור'-סקריי'-פער) דער קראץ־אייזען ביים טהיר [אבצוקרא־צען די בלאטע פון די שיך].

door'-secur'er *n.* (דאור'-סי-קיור'-ער) א טהיר־שטאנג [צו פערשפארען די טהיר].

door'-sill *n.* (דאור'-סיל) א טהיר־שוועל.

door'-spring *n.* (דאור'-ספרינג) די טהיר־פעדער [אן אפאראט, אז די טהיר זאל זיך פון זיך אליין צומאכען].

door'-step *n.* (דאור'-סטעפ) די טרעפ פאר דער הויז־טהיר; די שוועל.

door'-stone *n.* (דאור'-סטאון) דער שטיין ביי דער שוועל פון טהיר.

door'-strip *n.* (דאור'-סטריפ) א פאס אדער א לייסט, מיט וועלכען די ברעגעס פון א טהיר זיינען ארומגעשלאגען, כדי ניט דורכצולאזען קיין ווינד בעת די טהיר איז פערמאכט.

door'wards *adv.* (דאור'-הווארדז) צו דער טהיר צו.

door'way *n.* (דאור'-הוויי) אין ארכיטעק־טור — דאס ארט וואו די טהיר איז, דער אריינגאנג; די טהיר.

door'yard *n.* (דאור'-יארד) אן ארומגע־צאמטער קליינער הויף ארום דער טהיר פון א הויז.

do o'ver (דו או'-ווער) ווידערהאלען, טהאן נאך אמאל; בעדעקען מיט פארב, איינשמירען.

dope *n. and v.* (דאופ) א געדיכטע פלי־סיגקייט, ווי געדיכטע סאוס אדער טייג; דאס וואס מאכט גלאט אדער גלימשיג, ווי דאס שמירעכץ פון אן אקס; אפיום, בעזאנדערס דאס געדיכטע אפיום־טייג וואס ווערט געברויכט צום רויכערען; א נארקאטישער מיטעל, ווי האשיש, אפיום א. ד. ג.; א מענש וואס געפינט זיך אונ־טער דער ווירקונג פון נארקאטישע מיט־לען; קארמענען מיט רפואות.

dor *n.* (דאהר) אזא גרויסער שווארצער קעפער [זשוק] וואס איז בעקאנט מיט דעם גערויש וועלכען ער מאכט פליהענדיג.

Do'rian *n. and a.* (דאו'-רי-ען) וואס איז שייך צו דעם אלט־גריכישען דיסטריקט דארים; וואס איז שייך צו די איינוואה־נער פון דארים; אן איינוואהנער פון דא־רים.

Dor'ic *n. and a.* (דאר'-איק) וואס איז שייך צו דעם אלט־גריכישען דיסטריקט דארים אדער צו די דארטיגע איינוואהנער, צו זייער קולטור, קונסט, שפראך א. ד. ג.; די דארישע שפראך [וועלכע האט זיך אויסגעצייכענט מיט איהר ברייטער און הארטער אויסשפראכע]: א שפראך מיט א ברייטער און הארטער אויסשפראכע.

Doric Order

Dor'icism *n.* (דאר'-אי-סיזם) די אייגענטימליכקייט פון דעם דארישען שפראך־דיאלעקט.

Dor'ic or'der (דאר'-איק אהר'-דער) די דארישע זייל־ען־ארדנונג, דער דארישער זייל [אן איינפאכער זייל אהן בעציערונגען און מיט איינ־שניטע אין דער לענג].

Do'rism *n.* (דאו'-ריזם) ז. *Doricism*

dor'king *n.* (דאהר'-קינג) אזא גאטונג גרויסע היהנער וואס לעגען פיעל אייער און זייער פלייש האט א גוטען געשמאק.

dorm *n.* (דאהרם) א שלומער, א שלאף.

dor'mancy *n.* (דאהר'-מען-סי) שלו־מער, רוה, שלאף.

dor'mant *a.* (דאהר'-מענט) שלומערענד, שלאפענד; שטיל; ליעגענדיג ווי אין שלאף.

dor'mant part'ner (דאהר'-מענט פארט'-נער) א שטילער שותף [אזעלכער וואס איז ניט טהעטיג].

dor'mer *n.* (דאהר'-מער) א שלאף-צימער; א דאך-פענסטער, א מאנסארדע פענסטער.

Dormer

dor'mer-win'dow *n.* (דאהר'-מער-הווינ'-דאו) א דאך-פענסטער, א מאנסאר-דע פענסטער.

dor'mitive *n. and a.* (דאהר'-מי-טיוו) וואס פערשלעפערט; א שלאף-מיטעל.

dor'mitory *n.* (דאהר'-מי-טא-רי) א שלאף-צימער; א טייל פון א האטעל, קא-זארמע א. ז. וו. וואס בעשטעהט פון שלאף-צימערן.

dor'mouse *n.* (דאהר'-מאוס) די שלאף-מויז; די וועווערקע-מויז [אזא שעהן חיה'לע וואס שלאפט אין ווינטער. עס איז א ביסעל עהנליך צו א מויז, האט אבער א לאנגען האריגען עק].

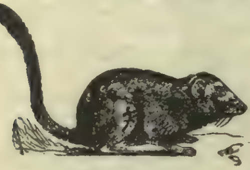

Dormouse

dor'nick *n.* (דאהר'-ניק) א שטיקעל פון א פעלזען-שטיין; א שטיינדעל.

dorp *n.* (דאהרפ) א דערפעל.

dorsabdom'inal *a.* (דאהר-סעב-דאמ'-אי-נעל) וואס איז שייך צום רוקען און צום בויך.

dor'sad *adv.* (דאהר'-סעד) צום רוקען.

dor'sal *n. and a.* (דאהר'-סעל) וואס געה-הערט צום רוקען; די רוקען-פלאספעדער פון א פיש.

dor'sally *adv.* (דאהר'-סעל-אי) אויף'ן רוקען; צום רוקען צו.

d'Orsay' *n.* (דאר-סיי') אזא קארעטע אויף פרוזשינעס.

dorse *n.* (דאהרס) א שטיק פערציערטע שטאף וואס ווערט בענוצט צו בעהענגען דעם לעהן פון א שטוהל; א יונגער שטאק-פיש. ז. *cod*.

dor'sum *n.* (דאהר'-סאם) דער רוקען.

do'ry *n.* (דאר'-רי) הערינגס-קעניג אדער סט. פעטער'ס פיש, אזא פלאטשיגער ים-פיש מיט לאנגע פלאספעדערען אויף'ן רוקען; אזא קליין פלאטשיג פישער-שיפעל.

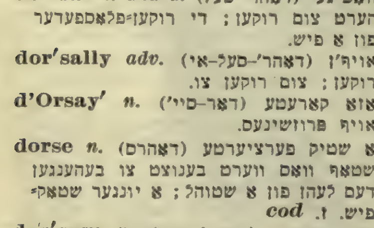

Dory

dose *n. and v.* (דאוס) א דאזע, א פאר-ציאן; א בעשטימטער טייל פון א רפואה, וואס א חולה דארף איינעהמען אדער איינשלינגען מיט איין מאל; אן אונאנגע-נעהמע זאך וואס מען דארף אראבשלינגען; די מאס פון דעם, וואס עס ווערט צוגעגע-בען צו ווייז [ווי סיראפ אדער קאניאק], כדי דער ווייז זאל בעקומען אן אנדער טעם; פאנאנדערטיילען אין דאזען אדער פארציאנען; געבען איינעם רפואות; פער-פראווען ווייז.

dosim'etry *n.* (דאו-סימ'-ע-טרי) דאס מעסטען דאזען אדער טראפען פון א רע-צעפט.

doss *v.* (דאס) שטויסען מיט די הערנער; וואר'פען, שליידערען; צאהלען.

dos'ser *n.* (דאס'-ער) רייכע בעציערונגען [ווי קאוויארען א. ד. ג.] אויף די ווענד פון א קארידאר אדער קלויסטער.

dos'sil *n.* (דאס'-איל) א קנייטעל קארפע [צום היילען א וואונד]; א שפונט אין א פאס.

doss out (דאס אוט) נעכטיגען אונטער'ן פרייען הימעל.

dot *n. and v.* (דאט) א פונקט, א פינטעל; פונקטירען, מאכען פינטעלעך.

do'tage *n.* (דאו'-טיידזש) אלטקייט, עובר בטל, דאס קינדיש ווערען [אויף דער עלטער]; פערשטאנדלאזינקייט; א וואהנזי-ניגע ליידענשאפטליכע ליעבע.

do'tal *a.* (דאו'-טעל) וואס געהערט צו נדן.

do'tard *n. and a.* (דאו'-טארד) איינער וואס ווערט קינדיש אויף דער עלטער; אן עובר בטל; איינער וואס איז וואהנ-זיניג פון ליידענשאפטליכער ליעבע; נא-ריש, ווי אן עובר-בטל.

do'tardly *a.* (דאו'-טארד-לי) ווי אן עובר-בטל, שוואך.

do'tardy *n.* (דאו'-טאר-די) דאס זיין אן עובר בטל.

dota'tion *n.* (דא-טיי'-שאן) נדן, חתונה-אויסשטאטונג, אויסשטייער; די בעשענ-קונג.

dote *v.* (דאוט) ווערען קינדיש אדער אונזיניג פון אלטקייט; זיין וואהנזיניג פערליעבט.

2. He dotes on his wife.

do'ter *n.* (דאו'-טער) דער נאריש-פער-ליעבטער.

do the con'tinent (דו טהי קאנ'-טי-נענט) בערייזען איירא**פ**א [אן אויסדרוק אין ענגלאנד און אין די פעראייניגטע שטאאטען].

do the polite' (דו טהי פא-לאיט') שפיעלען די ראלע פון א העפליכען מענ-שען.

do'ting *a.* (דאו'-טינג) פערליעבט אי-בער די אויערען; קינדיש געווארען פון אלטקייט.

do'tingly *adv.* (דאו'-טינג-לי) מעשה נאר, נאריש, ווי א נאריש-פערליעבטער.

do'tish *a.* (דאו'-טיש) נאריש, שוואך; נאריש פערליעבט.

dot'ted *a.* (דאט'-עד) פונקטירט; גע-פלעקט.

dot'ted line (דאט'-עד לאין) א פונק-טירטע ליניע [א ליניע וועלכע בעשטעהט פון א רייה פונקטען].

dot'ted note (דאט'-עד נאוט) אין מו-זיק — א נאטע וואס איז בעצייכענט מיט א פונקט.

dot'terel *n.* (דאט'-ער-על) דער בראך-פויגעל [א קליינער אייראפעאישער און אזיאטישער פויגעל, ביי וועלכען דער בויך איז שווארץ, די ברוסט איז געלב און דער האלז איז ווייס און שווארץ. ער צייכענט זיך אוים דערמיט, וואס ער לאזט זיך לייכט ארייננארען און געפאנגען ווע-רען]; א מענש וואס לאזט זיך לייכט ארייננארען, א טיפש.

dot'-wheel *n.* (דאט'-הוויעל) א צייהן-רעדעל מיט א הענטעל [ווערט בענוצט אין בוכבינדעריי און ביי אנדערע מלאכות].

doub'le *n., a., adv. and v.* (דאבל) דאפעלט, גידאפעלט, צווייפאך; צוויי מאל אזוי פיעל; דאפעלזיניג, צווייזייטיג, צווייזייטיג; פאלש, צווייזייטיג; בעטריגעריש; שווינד-לעריש; דאס דאפעלטע; א דופליקאט, א קאפיע; עטוואס וואס האט דעמזעלבען אויסזעהן ווי אן אנדער זאך; צווייזייטיג-קייט; פאלשקייט; א שווינדעל; א דריי-דעל; דער געשפענסט פון א מענשען וואס בעווייזט זיך צו איהם אליין אדער צו אן אנדערען אלס א צייכען פון טויט, ווי דאס פאלק גלויבט; א זייטען-שפרונג, א זייטען-ווענדונג [ביים אנטלויפען, אז דער נאכיאגער זאל ניט קענען כאפען]; א ווידערהאלונג פון ווערטער אין א ליעד; דאפלען, פערדאפלען; ווידערהאלען, אי-בער'חזר'ען נאך אמאל; זיך פערדאפלען; ארומשיפען, ארומזעגלען מיט א שיף; פער-מאכען די האנד; מאכען א זייטען-שפרונג אין לויפען; מאכען פאלשקייטען אדער דריידלעך.

doub'le-ac'ting *a.* (דאבל'-עק'-טינג) דאפעל-ווירקענד [וועגען א קראפט וואס ווירקט אין צוויי ריכטונגען].

doub'le back (דאבל בעק) צוריקשלא-גען; געבען חזרה [קלעפ].

doub'le-bank *v.* (דאבל'-בענק) ארביי-טען פארוויז [בעזאנדערס רודערען פאר-ווייז].

doub'le-bar'reled *a.* (דאבל'-בער'-עלד) צוויי-לויפיג [פון א ביקס אדער פיסטאלעט וואס ווערט געלאדען מיט צוויי קוילען]; וואס האט א דאפעלטע ווירקונג.

doub'le-bass *n.* (דאבל'-בייס) א קאנ-טרא-באס, א באנדורא.

doub'le blow on blow (דאבל בלאו אן בלאו) געבען א קלאפ נאך א קלאפ.

doub'le bot'tom (דאבל באט'-אם) א דאפעלטער דעק.

doub'le-breas'ted *a.* (דאבל'-ברעס'-טעד) צוויי-בארטיג [וועגען א בגד וואס האט צוויי רייהען קנעפ און קנעפ-לעכער, אז מען זאל איהם קענען שפילען רעכטס און לינקס].

doub'le-broo'ded *a.* (דאבל'-ברוה'-דעד) וואס געבערט צוויי מאל יעהרליך [וועגען אינזעקטען].

doub'le-charge *v.* (דאבל'-טשארדזש) געבען א דאפעלטען חלק.

doub'le-chin *n.* (דאבל'-טשין) א צוויי-גארנדיגע מארדע, א מארדע מיט א גוי-דער.

doub'le-dea'ler *n.* (דאבל'-דיע'-לער) א בעטריגער, א שווינדלער.

doub'le-dea'ling *n. and a.* (דאבל'-דיע'-לינג) בעטרוג, שווינדעל; בעטריגע-ריג, שווינדלערדיג.

doub'le-deck'er *n.* (דאבל'-דעק'-ער) א שיף מיט צוויי דעקען [עטאזשען] איי-נער איבער דעם אנדערען; א טראמוואי-וואגען מיט צוויי עטאזשען; א הויז וואו עס וואהנען צוויי שכנים אויף איין עטאזש.

doub'le down the leaf (דאבל דאון טהי ליעף) פערבויגען דאס בלאט [פון א בוך].

doub'le-dye *v.* (דאבל'-דאי) איבער־פארבען צוויי מאל.
doub'le-dyed *a.* (דאבל'-דאיד) צוויי מאל איבערגעפארבט; דורכגענומען דורך און דורך, פאלשטענדיג, כפל־שמונה'דיג.
doub'le-ea'gle *n.* (דאבל'-איגל) אן אמעריקאנער גאלדענע מטבע פון 20 דאלאר; דער צוויי־קעפיגער אדלער [ווי ער ווערט בענוצט אלס הערב אין רוסלאנד און עסטרייך].
doub'le-edged *a.* (דאבל'-עדזשד) מיט צוויי שארפען, צוויי־שניידיג; צווייזייטיג.
doub'le-en'der *n.* (דאבל'-ענ'-דער) א שטיק וואס האט צוויי גלייכע עקען.
doub'le enten'dre (דוהבל אנ-טאנ'דר) א ווארט אדער פראזע וואס האט צוויי בעדייטונגען.
doub'le en'try (דאבל ענ'-טרי) דאפעלטע בוכפיהרונג [די מעטאדע אין בוכפיהרונג, וואו יעדע האנדעלס־אפעראציאן ווערט פערצייכענט אין די ביכער אי אלס קרעדיט אי אלס דעביט].
doub'le-eyed *a.* (דאבל'-איד) קוקענדיג מיט ביידע אויגען; היטענדיג ווי א גנב.
doub'le-face *n.* (דאבל'-פייס) צוויי־פנים'דיגקייט, צביעות, היפאקריטסטווע.
doub'le-faced *a.* (דאבל'-פייסט) וואס האט צוויי פנים'ער; וואס ביידע זייטען זיינען בעארבייט [ווי געוויסע טוך וואס מען קען טראגען פון ביידע זייטען]; צוויי־פנים'דיג, היפאקריטיש.
doub'le-fa'cedness *n.* (דאבל'-פיי'-סעד-נעס) צוויי־פנים'דיגקייט, צבוע'טסטווע, היפאקריטסטווע.
doub'le-first *n.* (דאבל'-פוירסט) אין אקספארדער אוניווערזיטעט — איינער וואס קריגט דעם העכסטען גראד אויף דעם עקזאמען פאר מאטעמאטיק און קלאסישע ליטעראטור.
doub'le-flow'ered *a.* (דאבל'-פלאו'-ערד) וואס האט דאפעלטע בלומען [ווענען פלאנצען].
doub'le-gild *v.* (דאבל'-גילד) דאפעלט פערגאלדען; בעשיטען מיט חניפות.
doub'le-han'ded *a.* (דאבל'-הענ'-דעד) צוויי־הענדיג, מיט צוויי גריפען.
doub'le-head'ed *a.* (דאבל'-העד'-עד) צוויי־קעפיג.
doub'le-head'er *n.* (דאבל'-העד'-ער) אן אייזענבאהן־צוג וואס ווערט געשלעפט פון צוויי לאקאמאטיווען.
doub'le-hear'ted *a.* (דאבל'-האר'-טעד) דאפעל־הערציג, פאלש, ניט אויפריכטיג [בלב ולב].
doub'le-lock *v.* (דאבל'-לאק) צוויי מאל פערשליסען, צוויי מאל איבערדרעהען דעם שליסעל; פערשליסען מיט צוויי שלעסער.
doub'le-man *n.* (דאבל'-מען) אין דער קעמברידזשער אוניווערזיטעט — איינער וואס איז א קענער אי אין מאטעמאטיק, אי אין דער קלאסישער ליטעראטור.
doub'le-manned *a.* (דאבל'-מענד) מיט א דאפעלטער מאנשאפט [ווי אויף א שיף].
doub'le-mea'ning *a.* (דאבל'-מינ'-נינג) צוויי־דייטיג, דאפעל־זיניג; שווינדלעריש, וואס נארט.
doub'le-min'ded *a.* (דאבל'-מאינ'-דעד) אונענטשלאסען; וואס שלאגט זיך מיט דער דעה.
doub'le-min'dedness *n.* (דאבל'-מאינ'-דעד-נעס) אונענטשלאסענהייט, אונשטאנדהאפטיגקייט.
doub'le-na'tured *a.* (דאבל'-ניי'-טשורד) פון א צווייפאכיגער נאטור.
doub'leness *n.* (דאבל'-נעס) דאפעלטקייט; צוויי־זייטיגקייט; כיטרעקייט; שווינדלעריי.
doub'le one's legs (דאבל וואנז לעגז) פערלעגענען א פוס אויף א פוס.
doub'le one's self up (דאבל וואנז סעלף אפ) זיך צוזאמענקארטשען, זיך צונויפבויגען.
doub'le ques'tion (דאבל קהוועס'-טשאן) א פראגע וואס איז געשטעלט אויף יא אדער ניין, צ. ב.: "איז פילאזאפיע וויכטיג, אדער איז עס ניט?"
doub'le-quick *n., a., adv. and v.* (דאבל'-קהוויק) דער שנעל־שריט [ביים מושטירען סאלדאטען]; וואס איז שייך צו שנעל־שריט, ווי שנעל שריט; זעהר שנעל; מיט שנעל־שריט; מארשירען מיט שנעל־שריט.
doub'ler *n.* (דאב'-לער) א פערדאפלער; אן עלעקטריציטעטס־פערדאפלער [אזא אינסטרומענט וואס ווערט בענוצט צום דעמאנסטרירען קליינע קוואנטיטעטען עלעקטריציטעט].
doub'le refrac'tion (דאבל רי-פרעק'-שאן) דאס צווייענדיגע ברעכען פון שטראהלען [ווען זיי געהען דורך א קריסטאל].
doub'le-salt *n.* (דאבל'-סאהלט) דאפעל־זאלץ [א כעמישער געמיש פון צוויי זאלצען, ווי צ. ב. אלוין].
doub'le-shade *v.* (דאבל'-שייד) דאפעלט פערטונקלען, דאפעלט פערפינסטערען.
doub'le-shi'ning *a.* (דאבל'-שאי'-נינג) וואס שיינט מיט א דאפעלטען גלאנץ.
doub'le-shot *v.* (דאבל'-שאט) לאדען א הארמאט מיט א דאפעלטער מאס שיס־מאטעריאל.
doub'le-stop *v.* (דאבל'-סטאפ) אין וויאלין־שפיעלען — אנדריקען מיט די פינגער צוויי סטרונעס מיט אמאל.
doub'le-stop'ping *n.* (דאובל'-סטאפ'-פינג) אין וויאלין שפיעלען — דאס שפיעלען אויף צוויי סטרונעס, וועלכע ווערען מיט איין מאל אנגעדריקט מיט די פינגער.
doub'let *n.* (דאב'-לעט) א דאפעל־שטיק, איינער פון א גלייכער פאר; א פאר; אזא קאמזויל, וואס איז געטראגען געווארען אין 17טען יאהרהונדערט.
doub'le the file (דאבל טהי פאיל) צוזאמענשליסען די רייהען [אין מושטירונג פון סאלדאטען].
doub'le the fist (דאבל טהי פיסט) מאכען א קולאק [א פויסט].
doub'le the reins (דאבל טהי ריינז) מאכען פערשיעדענע שפרונגען אראבצווארפען דעם רייטער [ווענען פערד].
doub'le-thread'ed *a.* (דאבל'-טהרעד'-עד) נייהענדיג מיט א דאפעלטען פאדים [ווי א נייה־מאשין]; האבענדיג דאפעלטע גווינטען [ווענען שרויפען].
doub'le-tongued *a.* (דאבל'-טאנגד) וואס דרעהט מיט'ן צונג [זאגענדיג היינט אזוי און מארגען אנדערש]; פאלש, ניט אויפריכטיג.
doub'lets *n.* (דאב'-לעטס) אזא שפיעל אין ווירפלעך; צוויי גלייכע ווירפלעך.
doub'ling *n. and a.* (דאב'-לינג) דאס דאפלען, דאס צונויפלעגען אין צווייען; עטוואס וואס איז צונויפגעלעגט אין צווייען; א פאלט, א פאלב; געהענדיג פון איין ארט אויף'ן צווייטען, פאנטאווירענדיג.
doub'ling-frame *n.* (דאב'-לינג-פריים) אזא מאשין צו וויקלען זייד־פאדים.
doubloon' *n.* (דאב-לוהן') אן אלטע שפאנישע גאלדענע מטבע [אין דעם ווערטה פון 5 אמעריקאנער דאלאר].
doub'ly *adv.* (דאב'-לי) דאפעלט, צוויי מאל אזוי פיעל; אויף א שווינדלערישען אדער בעטריגערישען אופן; מיט צוויי־פנים'דיגקייט.
doubt *n. and v.* (דאוט) צווייפעל, ספק; צווייפלען, זיין אין ספק.
doub'table *a.* (דאו'-טעבל) צווייפעלהאפט.
doub'ter *n.* (דאו'-טער) א צווייפלער.
doubt'ful *a.* (דאוט'-פול) צווייפעלהאפט, צווייפלענדיג.
doubt'fully *adv.* (דאוט'-פול-אי) אויף א צווייפעלהאפטען אופן; אין ספק.
doubt'fulness *n.* (דאוט'-פול-נעס) צווייפעלהאפטיגקייט; דאס צווייפלען.
doub'ting *a.* (דאו'-טינג) צווייפלענדיג.
doub'tingly *adv.* (דאו'-טינג-לי) מיט צווייפעל, אין ספק.
doubt'less *a. and adv.* (דאוט'-לעס) אונצווייפעלהאפט; וואהרשיינליך; אהן א ספק.
doubt'lessly *adv.* (דאוט'-לעס-לי) אונצווייפעלהאפט, אהן א ספק.
douceur' *n.* (דוה-סויר') א געשאנק, טרינקגעלד, א כאבארעל; א קאמפלימענט.
douche *n.* (דוהש) א טוש, א וואסער־שוויער, אן שפריצער, אן אינסטרומענט מיט וועלכען מען מאכט א טוש.
dough *n. and v.* (דאו) 1. די מטבע, מזומן; 2. טייג; עטוואס וואס איז עהנליך צו טייג; מאכען טייג.
2. He is out for the dough.
dough'-baked *a.* (דאו'-בייקט) ניט־דערבאקען.
dough'-brake *n.* (דאו'-בריק) א מאשין צו מאכען טייג.
dough'face *n.* (דאו'-פייס) א שוואכער, נאכגעבינער כאראקטער; א לעמעשקע [אין דער צייט פון די שטרייטיגקייטען צוליעב דער שקלאפעריי־פראגע אין די פעראייניגטע שטאאטען — א פאליטיקער אין די נארד־שטאאטען, וואס האט געהאלטען מיט די שקלאפען־האלטער פון די זידליכע שטאאטען].
dough'faced *a.* (דאו'-פייסט) וואקלענדיג, וואס האט א שוואכען כאראקטער, נאכגעביג, לעמעשקעוואטע. ז. *doughface*
dough'faceism *n.* (דאו'-פיי-סיזם) וואקלענדיגקייט, כאראקטערלאזיגקייט, דאס זיין א לעמעשקע. ז. *doughface*
dough'-hear'ted *a.* (דאו'-האר'-טעד) ווייכהערציג.
dough'iness *n.* (דאו'-אי-נעס) טייגיארטיגקייט; דאס זיין טייגיג.
dough'-knea'ded *a.* (דאו'-ניע'-דעד) ווייך; ווייך ווי טייג.
dough'-knea'der *n.* (דאו'-ניע'-דער) ז. *dough-brake*
dough'-ma'ker *n.* (דאו'-מיי'-קער) ז. *dough-brake*
dough'nut *n.* (דאו'-נאט) א טייגעל אדער קליין קיכעל געפרעגעלט אין פעטס.
dough'tily *adv.* (דאו'-טי-לי) מיט כוחה, מיט טאפפערקייט, מיט קראפט; בעריהמענדיג זיך מיט דעם מוטה אדער מיט דער קראפט.

dough'tiness *n.* (דאו'-טי-נעס) מוטה, טאפפערקייט, מעכטינקייט; דאס בעריהמען זיך מיט דעם מוטה אדער מיט דער קראפט.

dough'ty *a.* (דאו'-טי) שטארק, קרעפטינ, מעכטינ, מוטינ, טאפפער; בעריהמענדינ זיך מיט דעם מוטה אדער מיט דער קראפט.

dough'ty-han'ded *a.* (דאו'-טי-הענ'-דעד) קרעפטינ, מעכטינ.

dough'y *a.* (דאו'-אי) טייגינ, ווייך, ניט־דערבאקען.

Dou'ma *n.* (דו'-מא) ז. ***Duma***

do up (דו אפ) 1. אויפהויבען, עפענען; אייגבינדען, איינוויקלען אדער איינפאקען; איבערשפאליערען אדער איבערקאלכען [א צימער]; אויספרעסען; מאכען א פריזור [פערקאמען די האר]; 2. אנברעכען די ביינער.
2. At the time of the quarrel they threatened to do him up.

do up brown (דו אפ בראון) מאכען גוט אין אלע פרטים; גוט אנברעכען די ביינער.

do up the hair (דו אפ טהי העהר) מאכען א פריזור [אויסריכטען די האר, זיך פערקאמען].
The fashions of doing up the hair of women are constantly changing.

douse *n. and v.* (דאוס) א ווארף טהאו אין וואסער; זיך א ווארף טהאו אין וואסער; א קלאפ טהאן; פלוצלונג און שנעל נאכלאזען די זענעל פון א שיף; אויסלעשען; א קלאפ.

dout *v.* (דאוט) אויסלעשען.

dou'ter *n.* (דאו'-טער) א קאלפאק אויסצולעשען ליכט.

dove *n.* (דאוו) א טויב.

dove'-col'or *n.* (דאוו'-קאל'-אר) טויבען־גרויער קאליר.

dove-cot *n.* (דאוו'-קאט) ז. ***dove-cote***

dove'-cote *n.* (דאוו'-קאוט) א טויבען־שלאג, א טויבען־הויז.

dove'-eyed *a.* (דאוו'-איד) וואס האט טויבען־אויגען; וואס האט מילדע, צארטע, גוטע אויגען.

dove'-house *n.* (דאוו'-האוס) ז. ***dove-cote***

dove'let *n.* (דאוו'-לעט) א טייבעלע.

dove'-like *a.* (דאוו'-לאיק) טויבענארטינ, זאנפט, צארט, מילד.

dove'ling *n.* (דאוו'-לינג) ז. ***dovelet***

dove'-plant *n.* (דאוו'-פלענט) אזא צענטראל־אמעריקאנישע ארכידעען־פלאנצע.

dove'ship *n.* (דאוו'-שיפ) טויבענארטינקייט, זאנפטקייט, צארטקייט, מילדקייט, אונשולד.

dove'tail *n. and v.* (דאוו'-טייל) דער שוואלבען־עק [די אויסגעהאקטע דריי־קאנטינע שלעסער אין ברעטער איינצושליסען איינע אין די אנדערע]; איינשליסען מיט דער הילף פון א שוואלבען־עק; ריכטינ צופאסען, גוט איינשליסען; שטארק פעראייניגען.

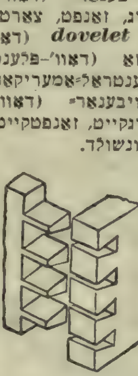
Dovetails

dove'tail-mol'ding *n.* (דאוו'-טייל-מאול'-דינג) אין ארכיטעקטור — אן ארנאמענט אין דער פארם פון זיגזאגען אדער שוואלבען־עקען. ז. ***dovetail***

dove'tail-saw *n.* (דאוו'-טייל-סאה) א זעג צו שניידען זיגזאגען אדער שוואלבען־עקען. ז. ***dovetail***

dov'ish *a.* (דאוו'-איש) אונשולדינ ווי א טויב.

dow'able *a.* (דאו'-עבל) וואס דארף אדער איז בערעכטינט בעשענקט צו ווערען אדער צו בעקומען אויסשטייער.

dow'ager *n.* (דאו'-ע-דזשער) אן אלמנה, וואס בלייבט ביי איהר פערשטארבענעם מאן'ס טיטול אדער פערמעגען [ווענען די פרויען פון קעניגע אדער פון מענשען מיט א הויכען ראנג].

dow'ager duch'ess (דאו'-ע-דזשער דאטש'-עס) די הערצאגין־מוטער.

dow'ager em'press (דאו'-ע-דזשער עמ'-פרעס) די קייזערין־מוטער.

dow'ager queen (דאו'-ע-דזשער קהווין) די קעניגין־אלמנה, די קעניגין־מוטער [די מוטער פון הערשענדען קעניג, ווען די מוטער איז די אלמנה פון דעם פערשטארבענעם קעניג].

dow'dy *n. and a.* (דאו'-די) א שלומפערקע, אן אבנעלאזענע פרוי; שמוצינ, אבנעלאזען, פערשלומפערט.

dow'dyish *a.* (דאו'-די-איש) אבנעלאזען, שמוצינ, ווי א שלומפערקע.

dow'dy-pe'riod *n.* (דאו'-די-פי'-רי-אד) די קונסט עפאכע אין דער מאלעריי פון די פיערצינער און פופציגער יאהרען פון 19טען יאהרהונדערט.

dow'el *n. and v.* (דאו'-על) א הילצערן פלעקעל; א הילצערנער אדער מעטאלענער צאפען אדער פלעקעל, מיט וועלכען מען פעראייניגט צוויי שטיקער האלץ, שטיין א. ד. ג.; בעפעסטינען אדער צוזאמענהאלטען מיט אזא צאפען אדער פלעקעל.

dow'el-joints *n.* (דאו'-על-דזשאינטס) פעראייניגונגען מיט דער הילף פון צאפענס אדער פלעקעלעך.

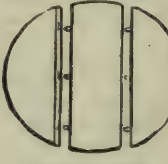
Dowel-joints

do well (דו וועל) האבען ערפאלג.
I am about to enter business and expect to do well.

dow'er *n. and v.* (דאו'-ער) דער פרוי'ס נדן, אויסשטאטונג אדער אויסשטייער; די ירושה וואס אן אלמנה קריגט נאך'ן מאן'ס טויט; נאטירליכע גאבע, נאטירליכע פעהינקייטען אדער טאלענט; אויסשטאטען, אויסשטייערען, געבען נדן; איינטיילען, בעשענקען; מאכען בענאבט [פון דער נאטור].

dow'ered *a.* (דאו'-ערד) אויסגעשטאטעט, בעשאנקען, בעזארגט מיט אויסשטייער אדער נדן.

dow'erless *a.* (דאו'-ער-לעס) וואס האט ניט קיין אויסשטייער אדער נדן; ארעם.

dow'ery *n.* (דאו'-ער-אי) ז. ***dowry***

do with (דו וויטה) אהינטהאן, אנווענדען, געברויכען; האנדלען; האבען געשעפטען; אנגעהן.

do without (דו וויטה-אוט') זיך בענעהן אהן עפעס.

dow'las *n.* (דאו'-לעס) לעדער־לייוונט [אזא גראבע לייוונט].

down *n., v., a., adv. and prep.* (דאון) אן אנגעטראגענע זאמד־בערגעל ביים ברעג פון ים; א נאקעטער, ניט בעוואקסענער פלאץ אויף דעם שפיץ פון א בארג; א רונד בערגעל; אן עטוואס בערגינע ניט בעוואקסענע געגענד; פוך [ביי פויגעל, מענשען און פלאנצען]; א בעוועגונג ארונטער־צו; א נידריגער צושטאנד; ארונטערווארפען, אראבווארפען, אומווארפען; שטירצען, בעזיגען, אונטערטהעניג מאכען; ענטמוטיגען; זינקען, פאלען; זיין אנגעהמבאר, זיין בענלויבענסווערטה; וואס געהט ארונטער; וואס איז געריכטעט ארונטער־צו; נידערגעשלאגען; ארונטער, אראב, אין א ליגענדען צושטאנד; אויף א נידריגער מדרגה; ביים באדען; צום באדען; אין האנד, במזומן; אויף פאפיער, אין בוך; אויף'ן פלאץ, אין דער לאגע, ביי דער בעשעפטיגונג; פון א העכערען גראד צו א נידריגערען; אונטער דעם געוועהנליכען צושטאנד; אונטער דעם האריזאנט; פון אן אויסגאנגס־פונקט אראב־צו; פון דעם פריהערינען צום שפעטערען; אין א געוויסער ארדנונג אדער ריכטונג.

down'-bed *n.* (דאון'-בעד) א פוך־פערינע; א ווייך בעט.

down'cast *n. and a.* (דאון'-קעסט) ארונטערגעלאזען, וואס געהט ארונטער; נידערגעשלאגען; א נידערגעשלאגענער בליק; אן עפנונג אין א שאכט, דורך וועלכער עס קומט אריין פרישע לופט.

down'castness *n.* (דאון'-קעסט-נעס) נידערגעשלאגענהייט.

down'come *n.* (דאון'-קאם) דאס ארונטערפאלען, דאס ארונטערשטירצען; א פלוצלונגער, שווערער פאל; חורבן, צושטערונג, אונטערגאנג.

down'-draft *n.* (דאון'-דרעפט) ז. ***down-draught***

down'-draught *n.* (דאון'-דרעפט) א שטראם לופט ארונטער־צו; א שווערע משא.

down'draw *n.* (דאון'-דראה) ז. ***down-draught***

down'-east *a.* (דאון'-איסט) וואס קומט פון די נארד־אסט טיילען פון ניי־ענגלאנד [אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא, הויפטזעכליך פון דעם שטאאט מיין].

down'-eas'ter *n.* (דאון'-איס'-טער) אן איינוואוהנער פון די נארד־אסט טיילען פון ניי־ענגלאנד [אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא, הויפטזעכליך פון דעם שטאאט מיין].

downed *a.* (דאונד) פוכינ, אנגעפילט מיט פוך.

down'fall *n.* (דאון'-פאהל) א פאל, דאס אראבפאלען, דאס זינקען, דאס פערשווינדען, צושטערונג, פערניכטונג, אונטערגאנג, חורבן; א פאסטעקע, א פאל־נעץ [א פאסטעקע ביי וועלכער א שווערע משא פאלט אראב אויף דער חיה און קלעמט זי איין].

down'fallen *a.* (דאון'-פאהלן) נעפאלען, נידערגעשטירצט; רואינירט.

down'-feath'er *n.* (דאון'-פעטה'-ער) א פוכפעדער; א קליין פעדערל.

down'hearted *a.* (דאון'-האר-טעד) נידערגעשלאגען, מוטלאז.

down'hill *a.* (דאון'-היל) וואס געהט בארג־אראב; וואס איז נעבוינען אדער געניינט ארונטער־צו.

down in the dumps (דאון אין טהי דאמפס) ז. ***down in the mouth***

down in the mouth (דאון אין טהי מאוטה) נידערגעשלאגען, אויף צרות.

down'less *a.* (דאון'-לעס) וואס האט

נאך ניט קיין פוך אויף'ן פנים; וואס האבען נאך ניט קיין סמן פון א בארד; יונג.

down'-line *n.* (דאונ'-לאין) די אייזענבאהן־ליניע פון אדער נאך לאנדאן [ענגלאנד].

down'looked *a.* (דאונ'-לוקט) נידערגעשלאגען, טרויעריג, מרה־שחורה'דיג.

down'lying *n. and a.* (דאונ'-לאי-אינג) רוה־צייט; קינפעט־צייט; זיך אוועקלעגענדיג, זיך אבצורוהען; זיך לעגענדיג אין קינפעט.

down on one's knees (דאון אן הוואנז ניעז) אונטערטהעניג אדער אונטערגעווארפען.

down on the knuck'le (דאון אן טהי נאקל) ארונטערגעקומען, געווארען א יורד.

down'pour *n.* (דאונ'-פאור) אן אראבגוס, אן ארטאבשטורין; א שלאגס־רעגען.

down'-razed *a.* (דאונ'-רייזד) אראבגעריסען ביז צום גרונד.

down'right *adv. and a.* (דאונ'-ראיט) גראד ארַאב; פערפענדיקולאר; אפענהערציג; אהן צערעמאניעס; דייטליך; גענצליך, דורך און דורך; גלייך אויף דער שטעלע, ניט אבגעלעגט.

down'rightness *n.* (דאונ'-ראיט-נעס) אפענהערציגקייט.

down'right shame (דאונ'-ראיט שיים) אן אמת'ער בזיון, א פאלשטענדיגע שאנדע.

down'-share *n.* (דאונ'-שעהר) אזא אקער־אייזען צום ברעכען טארף־ערד.

down'sitting *n.* (דאונ'-סיט-אינג) דאס זיצען; רוה.

down'some *a.* (דאונ'-סאם) מעלאנכאליש, אראבגעפאלען פון מוטה.

down'-stairs *adv. and a.* (דאונ'-סטעהרז) נאך אונטען, טרעפ־ארונטער; אראב־צו; אויף'ן אונטערשטען עטאזש; אונטען.

down'-stream *adv.* (דאונ'-סטריעם) שטראם אראב, אין דער ריכטונג פון שטראם.

down'-stroke *n.* (דאון'-סטראוק) דער צוריקגאנג פון קאלבען [ביי דאמפף־מאשינען].

down the coun'try (דאון טהי קאנ'-טרי) צום ים־צו, צום פלאץ, וואו א טייך גיסט זיך אריין אין ים.

down the riv'er (דאון טהי ריוו'-ער) מיט'ן שטראם.

down the wind (דאון טהי הווינד) מיט דעם ווינד.

down to a point (דאון טו ע פאינט) קומען צום תוכן פון דער זאך, קומען צו דער אונטערשטער שורה, קומען צום ריכטיגען פונקט.

down'-town *n.* (דאון'-טאון) אראב־שטאדט, דער אלטער טייל פון שטאדט; דער געשעפטס־טייל פון א שטאדט.

down'-train *n.* (דאון'-טריין) דער אייזענבאהן־צוג וואס געהט אב פון שטאדט [אן אויסדרוק געברויכט אין ענגלאנד פאר אן אייזענבאהן־צוג וואס געהט אב פון לאנדאן].

down'trod *a.* (דאונ'-טראד) געטראטען מיט די פיס; טיראניזירט, אונטערדריקט.

down'trodden *a.* (דאונ'-טראדן) ז. *downtrod*.

down upon' one's luck (דאון א-פאן' הוואנז לאק) אונגליקליך, אין א שלעכטער לאגע, אין א געלד־פערלעגענהייט.

down'ward *adv. and a.* (דאונ'-הווארד) נידערווערטס, אראב־צו; געהענדיג, בעוועגענדיג זיך אדער נייגענדיג זיך אראב־צו.

down'wards *adv.* (דאונ'-הווארדז) ניַדערווערטס, אראב־צו.

downweigh' *v.* (דאונ-הוויי') אראבוועגען.

down with him! (דאון הוויטה חים) נידער מיט איהם!

down with the dust! (דאון הוויטה טהי דאסט) דאס געלד אויף'ן טיש!

dow'ny *a.* (דאו'-ני) פוכיג, ווייך; בעדעקט מיט פוך, געמאכט פון פוך; וואס האט פוך.

dow'ry *n.* (דאו'-רי) נדן, אויסשטייער.

dowse *n. and v.* (דאוס) ז. *douse*.

doxolog'ical *a.* (דאקס-א-לאדזש'-אי-קעל) וואס געהערט צו א לויב־געזאנג אדער א שבח צו גאט.

doxol'ogize *v.* (דאקס-אל'-א-דזשאיז) געבען א לויב אדער א שבח צו גאט.

doxol'ogy *n.* (דאקס-אל'-א-דזשי) א לויב־געזאנג אדער א שבח צו גאט.

dox'y *n.* (דאקס'-אי) א מעטרעסע, א געליעבטע.

doy'ley *n.* (דאי'-לי) אזא זארט וואלען־שטאף; א קליינע פערציערטע סערוועטקע וואס ווערט געגעבען צוזאמען מיט דעסערט.

doze *n. and v.* (דאוז) שלומערען; דרעמלען; א דרעמעל.

doz'en *n.* (דאזן) א דוצענד.

do'zer *n.* (דאו'-זער) א דרעמלער, א פערשלאפענער.

do'ziness *n.* (דאו'-זי-נעס) שלעפעריגקייט.

do'zy *a.* (דאו'-זי) שלעפעריג.

D. P. ראשי תבות פון די ווערטער *Doctor of Pharmacy* [דאקטאר פון פארמאקאלאגיע].

Dr. אן אבקירצונג פון *doctor* אדער *debtor*

drab *n., v. and a.* (דרעב) א נאסענהור, א פראסטיטוטקע; שטעהן אין פערבינדונג אדער זיך חבר'ען מיט א נאסענהור; אזא זארט דיקער וואלען־שטאף פון געלב־גרויער פארב; א געלב־גרויע שאטירונג; פון געלב־גרויען קאליר.

drab'bing *n.* (דרעב'-אינג) דאס פיהרען געזעלשאפט אדער זיך חבר'ען מיט א נאסען־הור.

drab'bish *a.* (דרעב'-איש) ווי א נאסענהור; פון געלב־גרויען קאליר.

drab'ble *n. and v.* (דרעבל) מאכען שמוציג, בעשמוצען מיט בלאטע; פערשלומפערען אין בלאטע; שמוציגע מענשען.

drab'bler *n.* (דרעב'-לער) א קליינער ביי־זעגעל פון א שיף.

drachm *n.* (דרעם) ז. *drachma*

drach'ma *n.* (דרעק'-מא) א דראכמע [אן אלטע גריכישע געוויכט־איינהייט וואס איז גלייך ⅛ אונץ. אין דעם איצטיגען גריכענלאנד — איין גראם]; א גריכישע זילבערנע מטבע וואס האט אונגעפעהר דעם ווערטה פון 19⅓ אמעריקאנער סענט.

dra'co *n.* (דריי'-קאו) א שיין וואס בעווייזט זיך אפט אין פייכטע בלאטיגע געגענדען.

Dra'co *n.* (דריי'-קאו) מזל עקרב [א געוויסער שטערען־בילד אין דער אלטער אסטראנאמיע]; דראקאן, דער אלט־גריכישער געזעץ־געבער, וועלכער האט געלעבט אין 7טען יאהרהונדערט פאר קריסטוס. דראקאן'ס געזעצען האבען זיך אויסגעצייכענט מיט זייער שטרענגקייט און אכזריות.

Draco'nian *a.* (דרע-קאו'-ני-ען) דראקאניש, שטרענג, גרויזאם, אכזריות'דיג [וועגען געזעצען, נאך דעם נאמען פון דעם אלט־גריכישען געזעצגעבער דראקאן [ז. *Draco*]; וואס איז שייך צו דראקאן'ס געזעצען; וואס איז שייך צום מזל עקרב.

Dracon'ic *a.* (דרע-קאנ'-איק) ז. *Draconian*

Dracon'ically *adv.* (דרע-קאנ'-אי-קעל-אי) אויף א דראקאנישען אדער אכזריות'דיגען אופן.

draff *n.* (דרעף) אבפאל, פאמויניצע.

draff'y *a.* (דרעפ'-אי) ווי א פאמויניצע, ווי אבפאל.

draft *n. and v.* (דרעפט) א געלד־אנווייזונג; דאס צייכנען; א סקיצע, א פלאן, א צייכנונג; דאס שלעפען אדער ציהען; דאס וואס ווערט געצויגען אדער געשלעפט; א משא; דאס ציהען וואסער פון א קוואל אדער פליסיגקייט פון א געפעס; דאס טרינקען; א טרונק; א רעקרוטען אדער סאלדאטען־אבטיילונג; די טיעפקייט פון וואסער וואס א שיף האט נויטיג; א לופט־צוג; א לופט־שטראם; צייכנען, סקיצירען; מאכען א פלאן, פראיעקטירען; נעהמען רעקרוטען; דורכווארפען דעם פארים דורך די ליצען [ביים וועבען].

draft'-an'imal *n.* (דרעפט'-ענ'-אי-מעל) א לאסט־טהיער [ווי א פערד, אן אקס, אן עזעל א. ד. ג., וועלכע ווערען בענוצט צו פיהרען משא].

draft'-cat'tle *n.* (דרעפט'-קעטל) לאסט־טהיערע. ז. *draft-animal*

draft'-hole *n.* (דרעפט'-האול) א צוג־לאך [א לאך אין א שמעלץ־אויווען דורך וועלכער עס קומט אריין לופט].

draft'-horse *n.* (דרעפט'-הארס) א לאסט־פערד.

draft'-ox *n.* (דרעפט'-אקס) א לאסט־אקס [אן אקס צום פיהרען משא].

drafts'man *n.* (דרעפטס'-מען) א צייכנער.

drafts'manship *n.* (דרעפטס'-מענ-שיפ) דאס צייכנען, די צייכען־קונסט.

draf'ty *a.* (דרעפ'-טי) וואס איז שייך צו א לופט־צוג, וואס האט א לופט־צוג.

drag *n. and v.* (דרעג) שלעפען, זוכען מיט א האקען אדער שטעקען [אין וואסער]; כאפען פיש מיט א שלעפ־נעץ; רייניגען מיט א האקען [א דאק אדער טייך]; זוכען, נישטערען; זיך שלעפען; עטוואס וואס ווערט געשלעפט אדער איז בעשטימט געשלעפט צו ווערען [ווי א שלעפ־נעץ, א האקען, מיט וועלכען מען זוכט אין וואסער אדער מיט וועלכען מען רייניגט א דאק אדער א טייך; א שיף וואס ווערט געשלעפט פון א צווייטער שיף; א הארפון, עטוואס וואס פערהאלט ווי א ברעמזע אדער טארמאז, א שלעפ־וואגען א. ד. ג.]; דאס שלעפען; דאס שלעפען זיך; דער גערוך־שפור פון א פוקס; אן איינברעכער־אינסטרומענט אויפצוברעכען אן אייזערנעם געלד־שראנק; א דעקע; אזא קארעטע.

drag along' (דרעג ע-לאהנג') 1. שלעפען; 2. שלעפען זיך מיט מאטערניש.

1. The child drags along the sled. 2. The case dragged along in the courts for many years.

drag an'chor (דרעג ענ'-קאר) שלעפען דעם אנקאר, זיך בעוועגען פעראנקערטערהייד [וועגען א שיף].

drag a wretch'ed life (דרעג ע רעטש'-עד לאיף) פיהרען אן עלענד לעבען.

drag'-bar *n.* (דרעג'-באר) א קופעל־שטאנג, אן אייזערנער שטאנג וואס פעראייניגט פראכט־וואגאנען אדער דעם לאקאמאטיוו מיט דעם טענדער [די אבטיילונג אין אן אייזענבאהן־צוג, וואו מען האלט דאס וואסער און די קויהלען]; א שטאנג, וואס בעפעסטיגט די קופעל־שטאנגען וואגאנען.

drag'-boat *n.* (דרעג'-באוט) א רייניגונגס־שיף [א שיף וואס דיענט אויסצוראמען זאמד פון א טייך].

drag'-bolt *n.* (דרעג'-באולט) א פעררוק, א שטאנג, וואס בעפעסטיגט די וואגאנען. ז. *drag-bar*.

drag'-chain *n.* (דרעג'-טשיין) א קייט וואס פעראייניגט צוויי לאקאמאטיווען, פראכט־וואגאנען אדער א לאקאמאטיוו מיט'ן טענדער [די אבטיילונג אין אן אייזענבאהן־צוג, וואו מען האלט דאס וואסער און די קויהלען].

dragged out (דרעגד אוט) אבגעמאטערט, מיעד.

drag'gle *v.* (דרעגל) שלעפען אין בלאטע; בעשמוצען; זיך איינגריכטען אין בלאטע.

drag'gletail *n.* (דרעג'ל-טייל) א פערשלומפערטער מענש; א שלומפער.

drag'gletailed *a.* (דרעג'ל-טיילד) מיט א שלומפער, פערשלומפערט.

drag'gly *a.* (דרעג'-לי) בעשמוצט, איינגעריכט אין בלאטע.

drag in (דרעג אין) אריינשלעפען, אריינברייננגען [ווי למשל, א זייטיגען פונקט אין א געשפרעך], כאטש עס איז ניט נויטיג אדער ניט פאסיג.

drag'-link *n.* (דרעג'-לינק) א צונ־שטאנג אין א דאמפף־מאשין.

drag'man *n.* (דרעג'-מען) א פישער וואס כאפט פיש מיט א שלעפ־נעץ.

drag'-net *n.* (דרעג'-נעט) א שלעפ־נעץ [צו כאפען פיש].

drag'oman *n.* (דרעג'-א-מען) א דאלמעטשער, אן איבערזעצער.

drag'on *n. and a.* (דרעג'-אן) א דראכען, אן עקדיש, א פאבעלהאפטע חיה אויף פיער פיס מיט פליגלען; א שלעכטער, בייזער מענש; קייזער־סאלאט [אזא פלאנצע]; וואס איז שייך צו א דראכען.

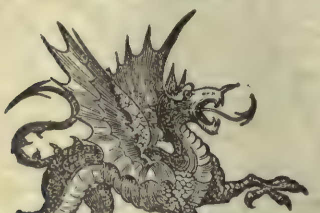

Dragon

dragonade' *n.* (דרעג-א-נייד') דאס איינקווארטירען דראגונער־סאלדאטען אין די פראטעסטאנטישע הייזער וואס לואי דער 14טער פון פראנקרייך [אין יאהר 1681] האט איינגעפיהרט אלס א בעשטראפונג פאר די פראטעסטאנטען אין פראנקרייך; אן עקזעקוציע פון סאלדאטען.

drag'onet *n.* (דרעג'-אנ-עט) א קליינער דראכען; א מין פיש; אזא גרויסער עקדיש.

drag'on-fly *n.* (דרעג'-אן-פלאי) די דראכען־פליעג [א גרויסער אינזעקט מיט צוויי פאר לאנגע פליגלען. פליהט ארום מייסטענס אין פייכטע ערטער נעבען טייכלעך און בלאטעס].

Dragon-fly

drag'onish *a.* (דרעג'-אנ-איש) ווי א דראכען אדער שלאנג.

drag'onlike *a.* (דרעג'-אנ-לאיק) ווי א דראכען; פייערדיג, גיפטיג.

drag'on's-blood *n.* (דרעג'-אנז-בלאד) א מין טונקעל־רויטע גומי [רעזינע].

drag'on's-head *n.* (דרעג'-אנז-העד) דער שלאנגען־קאפ [א פלאנצע, וואס איהר שפיץ זעהט אויס ווי דער קאפ פון א דראכען].

drag'on-tree *n.* (דרעג'-אנ-טריע) דער דראכען־בוים [זעהר א גרויסער בוים, וואקסט אויף די קאנארישע אינזלען. צייכענט זיך אויס דערמיט, וואס פון איהם נעהמט זיך די טונקעל־רויטע גומי אדער רעזינע].

Dragon-tree

dragoon' *n. and v.* (דרע-גוהן') א דראגונער, א רייטענדער סאלדאט; איבערגעבען צו דראגונער, אונטערדריקען מיט א בעוואפענטער מאכט; פערפאלגען און בעאונרוהיגען דעם שונא דורך אפטע אנפאלען.

drag'-sheet *n.* (דרעג'-שיעט) א מין שווימענדער אנקער אין דער פארם פון א פיער־עקיגער פלאטע, וועלכער דערלאזט ניט, אז דער שטראם זאל אבטראגען די שיף.

drags'man *n.* (דרעגז'-מען) איינער וואס פיהרט א וועגעל אדער א טאטשקע; א גנב וואס לויפט הינטער א וואגען אראבצוכאפען דעם באגאזש.

drag through mire (דרעג טהרוה מאיר) בעשמוצען, אויסוואלגערען אין שמוץ.

drain *n. and v.* (דריין) אויסלעערען, אבציהען דאס וואסער אדער אנדערע פליסיגקייטען; אויסצעהרען א פליסיגקייט טראפענווייז, פילטרירען; אויסלעדיגען [א גלאז, א בעכער א. ד. ג.]; דרענירען אדער טריקענען דעם באדען דורך אראבלאזען דאס וואסער; אבלויפען; ווערען ביסלעכווייז אבגעצאפט אדער אויסגעצעהרט; דאס אויסצעהרען אדער אויסלעדיגען; דאס פילטרירען; דאס דרענירען אדער טרוקען מאכען דעם באדען דורך אראבלאזען דאס וואסער; די קאנאווע אדער דער טרויב דורך וועלכען דאס וואסער לויפט אראב; דער גראבען אדער קאנאל, דורך וועלכען צושמאלצענע מעטאלען פליסען פון שמעלץ־אויווען צום פורעם; אין כירורגיע — דער זאנד, דורך וועלכען מען צאפט ארויס מאטעריע אדער אייטער פון א טיעפער וואונד.

drai'nable *a.* (דריי'-נעבל) וואס קען אויסגעלעערט, אבגעצויגען אדער אויסגעטריקענט ווערען.

drai'nage *n.* (דריי'-נעדזש) דאס אבצאפען אדער אראבלאזען דאס וואסער; א סיסטעם פון טרויבען און קאנאלען געצויגען ארום און אונטער דעם באדען צו טריקענען איהם; דער באדען וואס ווערט געטריקענט דורך אזא סיסטעם; אין כירורגיע — דאס ארויסציהען די מאטעריע פון א טיעפער וואונד.

drai'nage-ba'sin *n.* (דריי'-נעדזש-בייסן) דער באסיין פון א טייך [דאס גאנצע שטיק לאנד וואו עס פליסט א געוויסער טייך מיט אלע זיינע צווייגען, ד. ה. מיט אלע קלענערע טייכען און טייכלעך וואס פאלען אין איהם אריין].

drai'ner *n.* (דריי'-נער) דער אבלייטער, דער וואס ציהט אראב אדער צאפט אויס א פליסינקייט; איינער וואס טריקענט דעם באדען דורך אראבציהען דאס וואסער; דער גראבען אדער דער קאנאל וואס ציהט אראב דאס וואסער.

drai'ning-plow *n.* (דריי'-נינג-פלאו) א מין אקעראייזען צו מאכען רינעס אבצוציהען דאס וואסער.

drai'ning-tile *n.* (דריי'-נינג-טאיל) א טייל פון אן אבצוגס־רעהר [דורך וועלכער עס ווערט אבגעצויגען דאס וואסער פון באדען].

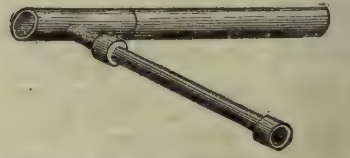

Draining-tile

drain one's purse (דריין הוואנז פוירס) אויסלעדיגען אימעצענס בייטעל.

drain on resour'ces (דריין אן ריסאור'-סעז) הוצאות ניט נאך דער קעשענע.
My increased expenses are a drain on my resources.

drain'-pipe *n.* (דריין'-פאיפ) אן אבצוגס־רעהר, די רעהר אדער דער טרויב, דורך וועלכען עס ווערט אראבגעצויגען דאס וואסער.

drain the cup of mis'ery (דריין טהי קאפ אוו מיז'-ער-אי) אויסטרינקען ביז'ן דעק דעם בעכער פון יסורים.

drain'-tile *n.* (דריין'-טאיל) א מין ציגעל, וואס ווערט געברויכט ביים מאכען רינעס דורך וועלכע דאס וואסער ווערט אראבגעצויגען; א טייל פון אן אבצוגס־רעהר. ז. *draining-tile*.

drain'-trap *n.* (דריין'-טרעפ) אן אפא־

ראט אדער פארריכטונג אין א קאנאליזאציאנס־רעהר ניט ארויסצולאזען פון דארטען די שטינקענדע לופט בעת עס גיסט זיך אהין וואסער.

drake *n.* (דרייק) א קאטשער [דער זכר פון קאטשקעס, ענטלעך]: אן ענגלישע זילבערנע מטבע [א שילינג] פון די צייטען פון עליזאבעט; א מין דראכען־פליעג. ז. *dragon-fly*

dram *n. and v.* (דרעם) א דראכמע, א געוויכט וואס איז $\frac{1}{8}$ פון אן אונץ; א טרונק בראנפען; נעהמען אדער געבען א טרונק בראנפען.

dra'ma *n.* (דרא'-מא) דראמא [א פאעטישע פערפאסונג, וועלכע שטעלט פאר א געוויסע פאסירונג ניט אין דער פארם פון אן ערצעהלונג, נאר אין דער פארם פון געשפרעכען, האנדלונגען און טהאטען פון די פערזאנען, וועלכע נעהמען אנטייל אין דיזער פאסירונג]; א שוישפיעל, א טעאטער־שפיעל.

dramat'ic *a.* (דרע-מעט'-איק) דראמאטיש, וואס געהערט צו א שוישפיעל אדער דראמא.

dramat'ically *adv.* (דרע-מעט'-אי-קעל-אי) אויף א דראמאטישען שטייגער.

dramat'ic au'thor (דרע-מעט'-איק אה'-טהאר) א דראמאטורג, איינער וואס פערפאסט דראמען.

dram'atis perso'næ (דרעמ'-ע-טיס פויר-סאו'-ני) די פערזאנען פון א דראמא אדער שוישפיעל.

dram'atist *n.* (דרעמ'-ע-טיסט) דער פערפאסער פון א שוישפיעל אדער דראמא.

dram'atizable *a.* (דרעמ'-ע-טאי-זעבל) וואס קען פערוואנדעלט ווערען אין א דראמא; וואס קען פארגעשטעלט ווערען אין דער פארם פון א דראמא.

dram'atize *v.* (דרעמ'-ע-טאיז) דראמאטיזירען, פארשטעלען אין דער פארם פון א דראמא; פערוואנדלען אין א דראמא אדער שוישפיעל.

dram'aturge *n.* (דרעמ'-ע-טוירדזש) א דראמאטורג, א דראמען־פערפאסער.

dramatur'gic *a.* (דרעמ-ע-טויר'-דזשיק) דראמאטיש, סצעניש, ביהנענמעסיג; ניט ווירקליך.

dram'aturgist *n.* (דרעמ'-ע-טויר-דזשיסט) א דראמען־שרייבער, א דראמאטורג; איינער וואס פיהרט אויף א דראמא.

dram'aturgy *n.* (דרעמ'-ע-טויר-דזשי) די דראמאטישע קונסט; די וויסענשאפט און די קונסט צו פערפאסען אדער צו געבען שוישפיעלען; א טעאטראלע פארשטעלונג.

dram'-drin'ker *n.* (דרעמ'-דרינ'-קער) דער שנאפס־טרינקער.

dram'-drin'king *n.* (דרעמ'-דרינ'-קינג) דאס נעהמען א טרונק בראנפען.

dram. pers. אן אבקירצונג פון *dramatis personæ*

dram'-shop *n.* (דרעמ'-שאפ) א שיינק.

drank (דרענק) געטרונקען. ז. *drink*

drap d'été' (דרע דיי-טיי') א לייכטע וואלענע צייג פאר זומער־קליידער.

drape *v.* (דרייפ) דראפירען, בעהענגען מיט טוך, איינוויקלען אין טוך; מאכען טוך.

dra'per *n.* (דריי'-פער) א טוך־הענדלער; איינער וואס מאכט אדער פערקויפט טוך.

dra'peress *n.* (דריי'-פער-עס) א טוך־הענדלערקע.

dra'peried *a.* (דריי'-פער-איד) בעהאנגען מיט טוך; בעצוירט מיט פארהאנגען.

dra'pery *n. and v.* (דריי'-פער-אי) טוך־האנדעל; טוך־וואארען; פארהאנגען; בעהענגען מיט טוך אדער פארהאנגען.

dras'tic *n. and a.* (דרעס'-טיק) שטארק; שטארק ווירקענד; א רפואה וואס ווירקט שנעל [הויפטזעכליך אן אבפיהרונגס־מיטעל].

The police took drastic measures to protect the law.

draught *n. and v.* (דרעפט) ז. *draft*

draught'-ale *n.* (דרעפט'-אייל) ביער פון פאס.

draught'-beer *n.* (דרעפט'-ביער) ז. *draught-ale*

draught'-board *n.* (דרעפט'-באורד) א שאך־ברעט.

draught'-en'gine *n.* (דרעפט'-ענ'-דזשין) א פומפ־מאשין.

draught'-horse *n.* (דרעפט'-הארס) ז. *draft-horse*

draught'-ox *n.* (דרעפט'-אקס) ז. *draft-ox*

draught'-play'er *n.* (דרעפט'-פליי'-ער) איינער וואס שפיעלט אין דאמקעס.

draught'-por'ter *n.* (דרעפט'-פאר'-טער) ז. *draught-ale*

draughts *n.* (דרעפטס) דאס דאמקעס־שפיעל.

draught'ship *n.* (דרעפט'-שיפ) דאס צייכענען.

draughts'man *n.* (דרעפטס'-מען) ז. *draftsman*

draw *v. and n.* (דראה) ציהען, שלעפען, פיהרען, ארויסשלעפען, ארויסציהען, אריינשלעפען, אריינציהען, צוציהען; ארויסציהען דעם זאפט, אנציהען [ווי טהעע]; אויסציהען, אנציהען, אנלאקען, מיטשלעפען; ארויסרופען, ארויסצווינגען; שעפען, אויסשעפען, אויסלעדיגען; צווינגען ארויסצוגעהן פון בעהעלטעניש [יאגד־חיות]; צווינגען ארויסצוקומען מיט אפענע הבורים אדער מיט א סוד; צייכענען, סקיצירען, אנווארפען א פלאן [אין ווערטער אדער צייכנונגען]; אויסמאכען אפיציעלע דאקומענטען אדער א געלד־אנווייזונג; פאדערען א געוויסע טיעפעניש צו קענען שווימען [וועגען שיפען]; ווירקען; ווירקען אלס מעדיצין; ציהען א קארט; זיך שלעפען, זיך ציהען; זיך בעוועגען; ציהען די שווערד; פאדערען; דאס שלעפען, דאס ציהען; עטוואס וואס ווערט געשלעפט אדער געפיהרט; דער טייל פון א בריק וואס ציהט זיך ארויף־צו אדער אן א זייט; א וועט־לויף וואס ענדיגט זיך דערמיט, אז קיינער געווינט ניט; אויסרעהונג פון אן אייזערנעם שטאנג ביים שמיעדען; דאס ארויסצווינגען יאגד־טהיערע פון זייער בעהעלטעניש; דאס אנלאקען; דאס ציהען ביי איינעם א צונג; דאס זיצען אין וואסער [וועגען שיפען].

draw a bead on (דראה ע ביעד אן) צילעווען.

draw a bill (דראה ע ביל) אויסשטעלען א געלד־אנווייזונג.

draw'able *a.* (דראה'-עבל) וואס קען געצויגען אדער געשלעפט ווערען.

draw a bow (דראה ע באו) אנציהען א בויגען [צום שיסען].

draw a cov'er (דראה ע קאוו'-ער) ארויסטרייבען יאגד־טהיערע פון זייער בעהעלטעניש.

draw a distinc'tion (דראה ע דיס-טינק'-שאן) מאכען אן אונטערשיעד.

The law draws a distinction between intentional and unintentional crimes.

draw a game (דראה ע גיים) מאכען א שפיעל אדער וועט־לויף אונענטשיעדען, ענדיגען אזוי, אז קיינער געווינט ניט.

draw a groan (דראה ע גראון) א קרעכץ טהאן.

draw a house (דראה ע האוס) ציהען א גרויסען עולם.

draw a line (דראה ע לאין) ציהען ביי זיך א גרענעץ, בעשליסען ביי זיך ניט אריבערצוטרעטען א געוויסען גרענעץ; צייכנען א ליניע.

draw along' (דראה ע-לאהנג') ווייטער געהן; ווייטער שלעפען זיך; ווייטער שלעפען.

draw an in'ference (דראה ען אינ'-פער-ענס) דרינגען [פון עפעס].

draw a par'allel (דראה ע פער'-ע-לעל) ציהען א פאראלעל, פערגלייכען, מאכען א פערגלייך.

draw asun'der (דראה ע-סאנ'-דער) צו־רייסען, צוטרענען, צוטיילען, אבשיידען.

draw atten'tion (דראה ע-טענ'-שאן) ציהען אויפמערקזאמקייט.

draw away' (דראה ע-הוויי') אוועקציהען, אבציהען, אוועקנעהמען, פערפיהרען.

draw'back *n.* (דראה'-בעק) א צוריקשטויס, א שטערונג, אן אבהאלט; א צוריק־צוג; דאס צוריק אויסגעצאהלטע געלד [ווי למשל: דאס אקציז־געלד וואס מען קריעגט פון דער רעגיערונג, ווען די בעשטייערטע וואארע ווערט ארויסגעפיהרט נאך אויסלאנד; דאס טאריף געלד, וואס ווערט צוריקגעצאהלט פון דער רעגיערונג, ווען די אימפארטירטע סחורה ווערט צוריק ארויסגעפיהרט; אדער די פראצענטען, וואס איינער קריעגט צוריק, ווען ער צאהלט מיט מזומן געלד].

draw back (דראה בעק) צוריקקריעגען, זיך צוריקציהען, צוריקרופען.

draw back'ward (דראה בעק'-הווארד) ז. *draw back*

draw'-bar *n.* (דראה'-באר) אן אייזערנער שטאנג וואס פעראייניגט וואגאנען אדער לאקאמאטיווען; א פעררוקער אדער רינגעל אין א צאם אדער ביי א דורכפאהר; א שלאגבוים.

draw'-beam *n.* (דראה'-ביעם) אן אטשעפ, א שווירטוס, א ברונעם־שוואונגשטאנג [דער באלאנס־שטאנג פון א ברונעם].

draw beer (דראה ביער) אבצאפען ביער.

draw blood (דראה בלאד) לאזען בלוט; צובלוטיגען; שטארק קעמפפען.

draw breath (דראה ברעטה) ציהען דעם אטהעם.

draw'bridge *n.* (דראה'-ברידזש) א ציה־בריק [א בריק וואס מען קען אויפהויבען און אראבלאזען אדער וואס מען קען עפענען, אום דורכצולאזען שיפען].

draw compar'isons (דראה קאם-פער'-אי-סאנז) מאכען פערגלייכע.

draw conclu'sions (דראה קאנ-קלו'-זשאנז) ציהען שליסע.

draw consola'tion (דראה קאנ-סא-ליי'-שאן) געפינען א טרייסט [אין עפעס]; זיך טרייסטען [מיט עפעס].

draw'-cut *n.* (דראה'-קאט) אן איינשניט.

draw cuts (דראה קאטס) ציהען קניפלעך, בעשליסען עטוואס על פי גורל [צי־

הענדיג שטעקעלעך אדער שטרויעלעך פון פערשיעדענער לענג].

draw dry (דראה דראי) אויסשעפען; מאכען פאר א קבצן.

drawee' *n.* (דראה־אי') איינער, אויף וועמען אן אנווייזונג אדער וועקסעל ווערט אויסגעמאכט.

draw'er *n.* (דראה'־ער) איינער וואס ציהט, שלעפט אדער שעפט; איינער וואס ציהט צו; איינער וואס מאכט אויס אן אנווייזונג אדער א וועקסעל; א שופלאר.

draw'ers *n.* (דראה'־ערז) אונטערהויזען, גאטקעס.

draw from life (דראה פראם לאיף) ציינכען פון נאטור.

draw'-game *n.* (דראה'־גיים) *drawn game* .ז

draw'-gear *n.* (דראה'־גיער) שפאן־געצייג פון א לאסט־פערד [ווי דער כא־מוט, שלייעס א. ד. ג.]; דער האקען אדער דער אפאראט, מיט וועלכען וואגאנען ווע־רען צוגעטשעפעט איינער צום צווייטען.

draw in (דראה אין) ארייננ־ ארייננשלעפען, צוציהען, צוזאמענציהען, קאנצענ־טרירען [די קרעפטען]; איינציהען [די צוים פון א פערד]; צונויפציהען [די ליפען]; פערקלענערען; זאמלען; אנלא־קען.

draw in a bill (דראה אין ע ביל) איינמאנען, איינקאלעקטירען א חוב.

draw'ing *n.* (דראה'־אינג) א צייכנונג; דאס צייכנען; דאס ציהען; דאס צוציהען.

draw'ing and redraw'ing (דראה'־אינג ענד רי־דראה'־אינג) דאס דרעהען זיך אין האנדעל מיט וועקסלען.

draw'ing-block *n.* (דראה'־אינג־בלאק) א שפולע וואס וויקעלט אויף זיך ארויף די אויסגעצויגענע דראט.

draw'ing-board *n.* (דראה'־אינג־באורד) דאס צייכען־ברעט [א ברעט אויף וועלכען עס איז אויסגעצויגען דאס פאפיער צום צייכענען].

draw'ing-book *n.* (דראה'־אינג־בוק) א בוך פון צייכנונגען; א בוך צום צייכע־נען.

draw'ing-chalk *n.* (דראה'־אינג־טשאהק) צייכען־קרייד [קרייד צום צייכע־נען].

draw'ing-com'pass *n.* (דראה'־אינג־קאמ'־פעס) א צירקעל צום צייכענען.

draw'ing in cray'on (דראה'־אינג אין קריי'־אן) א פאסטעל־צייכנונג, א קרייאן־צייכנונג. ז. *crayon*

draw'ing in wa'ter-col'ors (דראה'־אינג אין וואה'־טער־קאל'־ערז) אקוואַ־רעל צייכנונג [א צייכנונג וואס ווערט גע־מאכט מיט וואסער־פארבען און ניט מיט אויל־פארבען].

draw'ing-knife *n.* (דראה'־אינג־נאיף) א באנדער הובעל, א סטרוג [אזא מעסער מיט צוויי אויסגעבויגענע הענטלעך פון ביידע זייטען].

draw'ing-mas'ter *n.* (דראה'־אינג־מעס'־טער) א לעהרער פון צייכענען.

draw'ing-mill *n.* (דראה'־אינג־מיל) א דראט־פאבריק.

draw'ing of a bill (דראה'־אינג אוו ע ביל) דאס אויסשטעלען א וועקסעל.

draw'ing-on' *n.* (דראה'־אינג־אן') דער שלוס, די פאלגערונג.

draw'ing-out' *n.* (דראה'־אינג־אוט') דאס אויסשפינען, דאס אויסציהען דראט.

draw'ing-pa'per *n.* (דראה'־אינג־פיי'־פער) צייכען־פאפיער.

draw'ing-pen *n.* (דראה'־אינג־פען) רייס־פעדער [א פעדער צום צייכענען].

draw'ing-pen'cil *n.* (דראה'־אינג־פענ'־סיל) א צייכען־בלייפעדער.

draw'ing-pin *n.* (דראה'־אינג־פין) א טשוועקעל מיט א ברייט קעפעל צו בעפעס־טיגען דאס פאפיער צום צייכען־ברעט.

draw'ing-room *n.* (דראה'־אינג־רוהם) א זאאל אויפצונעהמען געסט; די געזעל־שאפט וואס קלייבט זיך צונויף אין א גאסט־זאאל; אן אפיציעלע געסט־אויפנעה־מונג אין דעם ענגלישען געריכטס־הויז; א צימער צום צייכענען.

draw'ing-room car (דראה'־אינג־רוהם קאר) א לוקסוס וואגאן [אן אייזענ־באהן־וואגאן מיט ספעציעלע בעקוועמליכ־קייטען].

draw'ing-school *n.* (דראה'־אינג־סקוהל) א צייכען־שוהלע [א שוהלע וואו מען לערענט צייכענען].

draw'ing-ta'ble *n.* (דראה'־אינג־טייבל) א טיש צום צייכענען.

draw'ing-up' *n.* (דראה'־אינג־אפ') דאס שאפען, דאס פערפאסען.

draw in'terest (דראה אינ'־טער־עסט) טראגען פראצענטען.

Money deposited in a savings bank draws interest.

draw in'to form (דראה אינ'־טו פארם) ברייננגען אין דער געהעריגער פארם.

draw it mild (דראה איט מאילד) מאך עס געלאסען, בערוהיג זיך.

drawl *n. and v.* (דראהל) ציהען די ווערטער אין ריידען; א געצויגענע אויס־שפראכע.

draw'ling *a.* (דראה'־לינג) ציהענדיג די ווערטער; ריידענדיג מיט א געצויגע־נער אויסשפראכע.

draw'lingly *adv.* (דראה'־לינג־לי) ציהענדיג די ווערטער.

draw'lingness *n.* (דראה'־לינג־נעס) א לאנגזאמע, אויסגעצויגענע אויסשפראכע.

draw'-link *n.* (דראה'־לינק) דער איי־זען אדער דער האקען וואס פערבינדט צוויי וואגאנען.

draw lots (דראה לאטס) ציהען א גורל.

drawn *a.* (דראהן) אונ־ אונבעשלאסען, אונבעשטימט [ווען אין קאמפף אדער שטרייט האט קיינער פון די שטרייטענדע צדדים ניט געזיעגט]; ארויסגענומען די איננע־ווייד; פאנאנדערגעלאזען, צושמאלצען; צוזאמענגענומען, צוזאמענגעקליבען [אין נעהען]; ארויסגעצויגען [ווענען א שווערד וואס איז ארויסגעצויגען פון שייד].

drawn bat'tle (דראהן בעטל) אן אונ־ענטשיעדענע שלאכט [א מלחמה אין וועל־כער קיינער האט ניט געזיעגט].

draw'-net *n.* (דראה'־נעט) א מין נעץ צו פאנגען גרויסע פויגלען.

drawn fox (דראהן פאקס) א פוקס גע־העצט פון יאגד־הינד.

drawn game (דראהן גיים) א שפיעל אין וועלכען קיינער האט ניט געוואונען.

draw nigh (דראה נאי) זיך דערנעהנ־ זיך דערנעהנטערען.

drawn sails (דראהן סיילס) אנגעצויי־ גענע זעגלען.

draw out (דראה אוט) אויסציהען, אויסברייטען, פערלענגערען, פערגרעסע־רען; ארויסציהען, ארויסנעהמען, אויס־לעדיגען; ארויסציהען [דעם זאפט, דעם עסענץ, דעם אינהאלט, דעם תוך]; אב־טיילען; ארויסקריגען; אויסשטעלען אין ארדנונג; ציהען א צונג; צווינגען ארויס־צוגעהן מיט קלארע דבורים.

draw out a par'ty (דראה אוט ע פאר'־טי) פאנאנדערטיילען חיל.

draw out of the way (דראה אוט אוו טהי וויי) אבראמען פון וועג, בע־זייטיגען.

draw o'ver (דראה או'־ווער) אריבער־ציהען, אריבערלאקען, אבציהען; דיסטי־לירען.

draw'-plate *n.* (דראה'־פלייט) אזא שטאהל־פלאטע מיט נעדרילטע לעכער וואס ווערט געברויכט ביים פאבריצירען דראט.

draw'-po'ker *n.* (דראה'־פאו'־קער) פאוקער [א מין קארטען־שפיעל].

draw tears (דראה טיערז) ברייננגען צו טרעהרען.

draw the cur'tain (דראה טהי קויר'־טען) ארויפציהען דעם פארהאנג, אנהויי־בען די פארשטעלונג [אין טעאטער].

draw the long bow (דראה טהי לאהנג באו) איבערטרייבען, דערצעהלען גוזמאות.

draw the stumps (דראה טהי סטאמפס) ארויסציהען די דרעטלעך פון דער ערד [אין קריקעט שפיעל], ענדיגען דעם שפיעל. ז. *cricket*

draw the sword (דראה טהי סאורד) ציהען דעם שווערד; אנפאנגען דעם קריעג.

draw the veil (דראה טהי וויל) עט־ עטוואס וועלען פערדעקען אדער פערבאר־גען.

draw to (דראה טו) זיך דערנעהנטערען, זיך אנשליסען.

draw to a close (דראה טו ע קלאוז) זיך נעהנטערען צום ענד.

draw to a head (דראה טו ע העד) אנרייסען, אנציהען [ווענען א געשווי־לעכטס].

draw togeth'er (דראה טו־געטה'־ער) ציהען צוזאמען [ביי פערד]; האלטען צו־זאמען; קומען צו א הסכם.

draw to'ward (דראה טאו'־ארד) *draw to* .ז

draw up (דראה אפ) זיך אויפהויבען; זיך אויסשטעלען אין געוויסער ארדנונג; זיך אבשטעלען; זיך שטעלן אוועקשטע־לען; אויסמאכען אן אפיציעלען דאקומענט.

draw up in bat'tle line (דראה אפ אין בעטל לאין) אויסשטעלען [די אר־מעע] ווי אין א מלחמה.

draw up the mouth (דראה אפ טהי מאוטה) מאכען א קרומע מינע, פערקרי־מען דאס מויל.

draw'-well *n.* (דראה'־הוועל) א ברונ־ א ברונען מיט א שווירטום אדער אטשעפ [ז. *draw-beam*]; אן אלטמאדישער קאסטען וואו מען פלעגט האלטען קאסט־בארע זאכען.

draw wool o'ver eyes (דראה הוואל או'־ווער איז) שיטען זאמד אין די אוי־גען.

dray *n. and v.* (דריי) א מין לאסט־וואגען; א שליטען; די נעסט פון א ווע־ווערקע; פיהרען אויף א לאסט־וואגען.

dray'age *n.* (דריי'־איידזש) דאס בענו־צען א לאסט־וואגען; געצאהלט פארן בע־נוצען א לאסט־וואגען.

dray'-cart *n.* (דריי'־קארט) *dray* .ז

dray'-horse *n.* (דריי'־הארס) א לאסט פערד.

dray'man *n.* (דריי'־מען) א פוהרמאן פון א לאסט־וואגען.

dread *v., n. and a.* (דרעד) שטארק מורא האבען, פירכטען, פיהלען אנגסט,

[הייפטזעכליך פאר עטוואס וואס דארף קומען]; מורא, פורכט, אנגסט, עהרפורכט; איינער אדער עטוואס וואס ווארפט אן א פחד אדער וואס רופט ארויס עהרפורכט; שרעקליך, ערשרעקענד, פורכטערליך; ערהאבען; אלמעכטיג, וואס רופט ארויס עהרפורכט.

dread'er *n.* (דרעד'-ער) א שרעקערינגער, א פחדן.

dread'ful *a.* (דרעד'-פול) שרעקליך, שוידערליך, פורכטבאר; וואס רופט ארויס עהרפורכט; ערהאבען; אויסערגעוועהנליך.

dread'fully *adv.* (דרעד'-פול-אי) אויף א שרעקליכען, שוידערליכען אדער פורכטבארען שטייגער.

dread'fulness *n.* (דרעד'-פול-נעס) שרעקליכקייט, שוידערליכקייט, פורכטבארקייט.

dread'less *a.* (דרעד'-לעס) אונערשראקען, פורכטלאז, מוטהיג; וואס איז אויסער געפאהר; זיכער.

dread'lessness *n.* (דרעד'-לעס-נעס) אונערשראקענהייט; פורכטלאזיגקייט.

dread'naught *n.* (דרעד'-נאהט) איינער וואס האט פאר קיין זאך קיין מורא ניט; עמוואס וואס פערהיט פון מורא; א זא דיקער וואלענער ווארימער טוך; א מאנטעל פון אזא טוך; א דרעדנאוט [א געפאנצערטע קריעגס-שיף].

dread'nought *n.* (דרעד'-נאהט) ז. *dreadnaught*.

dread the fel'low (דרעד טהי פעל'-או) כאפט איהם דער טייוועל!

dream *v. and n.* (דריעם) חלום'ען, טרוימען, פאנטאזירען; האבען אן אהניגג, אן אונבעשטימטע פארשטעלונג אדער ערווארטונג; דענקען, זיך פארשטעלען; א חלום, א טרוים, א פאנטאזיע, דאס חלום'ען, דאס טרוימען, דאס פאנטאזירען.

dream a dream (דריעם ע דריעם) זעהן אין חלום, זיך ארומטראגען מיט א חלום.

dream away' (דריעם ע-הוויי') פערחלום'ען; אוועק'פטר'ען חלום'ענדיג.

drea'mer *n.* (דריע'-מער) א טרוימער, א בעל-חלומות, א פאנטאזיאר; א פוילענצער.

drea'mery *n.* (דריע'-מער-אי) טרוימעריי.

dream'ful *a.* (דריעמ'-פול) פול מיט חלומות, טרוימעריש, פאנטאסטיש.

dream'fully *adv.* (דריעמ'-פול-אי) פול מיט חלומות, טרוימען אדער פאנטאזיעס.

drea'mily *adv.* (דריע'-מי-לי) ווי אין א חלום; ווי א חלום; טרוימענדיג.

drea'miness *n.* (דריע'-מי-נעס) דאס חלום'ען, דאס טרוימען.

dream'land *n.* (דריעמ'-לענד) דאס רייך פון חלומות, דאס רייך פון דער פאנטאזיע; אילוזיאנען, חלומות, פאנטאזיעס.

dream'less *a.* (דריעמ'-לעס) אהן טרוימען; אהן חלומות.

dream'lessly *adv.* (דריעמ'-לעס-לי) אהן חלומות, אהן טרוימען.

dreamt (דרעמט) געטרוימט, גע'חלום'ט, פאנטאזירט. ז. *dream*.

dream'-world *n.* (דריעמ'-הוואירלד) די וועלט פון פאנטאזיעס אדער אילוזיאנען.

drea'my *a.* (דריע'-מי) פול מיט חלומות; חלום'ענדיג, טרוימענדיג, פאנטאזירענדיג; וואס איז שייך צו אדער וואס רופט ארויס טרוימען, חלומות אדער פאנטאזיעס; עהנליך צו א חלום, ניט קלאר, פאנטאסטיש.

drear *a.* (דריער) ז. *dreary*.

drear'ily *adv.* (דריער'-אי-לי) אויף א טרויעריגען, כמורנעם, אומעטיגען אדער מרה-שחורה'דיגען שטייגער; וויסט, לעער, עלענד, פערלאזען.

drear'iness *n.* (דריער'-אי-נעס) טרויעריגקייט, אומעטיגקייט, מרה שחורה, וויסטקייט, עלענד, פערלאזענקייט.

drear'y *a.* (דריער'-אי) טרויעריג, אומעטיג, מרה-שחורה'דיג, עלענד, וויסט, פערלאזען, לאנגווייליג.

drear'y blank (דריער'-אי בלענק) א טרויעריגע, מרה-שחורה'דיגע פוסטקייט.

dredge *n. and v.* (דרעדזש) א שלעפנעץ; א מאשין צו רייניגען קאנאלען, האפענס אדער טייכען; מיש-קארן [האבער און גערשטען פערזייהט צוזאמען]; רייניגען טייכען אדער קאנאלען; ארויספישען מיט א שלעפ-נעץ; בעשטרייען מיט מעהל [ווי געבראטענע פלייש].

dredge'-box *n.* (דרעדזש'-באקס) ז. *dredging-box*.

dredg'er *n.* (דרעדזש'-ער) איינער וואס כאפט פיש אדער אוסטריצעס מיט א שלעפ-נעץ; א שיף, פון וועלכער מען כאפט פיש אדער אוסטריצעס מיט א שלעפ-נעץ; א מאשין צו רייניגען האפענס, טייכען און קאנאלען; א מעהל-שטרייפושקעלע [א פושקעלע מיט לעכלעך אין דעקעל צו שטרייען מעהל].

dredg'ing-box *n.* (דרעדזש'-אינג-באקס) א מעהל-שטריי-פושקעלע [א פושקעלע מיט לעכלעך אין דעקעל צו שטרייען מעהל].

dredg'ing-machine' *n.* (דרעדזש'-אינג-מע-שין') א מאשין צו רייניגען טייכען, האפענס און קאנאלען.

Dredging-machine

dreen *v. and n.* (דריען) ז. *drain*.

dreg'giness *n.* (דרעג'-אי-נעס) דאס זיין פול מיט אבגעשטאנענעס [טיילען פון פליסיגקייטען וואס זעצען זיך אב אויף'ן דעק]; מוטנעקייט, שלאמיגקייט, אונריינקייט.

dreg'gish *a.* (דרעג'-איש) פול מיט אבגעשטאנענעס [פון פליסיגקייטען]; שלאמיג, אונרייז, מוטנע; גראב, שלעכט, נידריג.

dreg'gy *a.* (דרעג'-אי) ז. *dreggish*.

dregs *n.* (דרעגז) אבגעשטאנענעס [פון פליסיגקייטען]; אונריינקייט, מוטנעקייט; אבשוים, אונניצליכע טיילען, אבפאל.

dregs of the peo'ple (דרעגז אוו טהי פיעפל) דער אבפאל, דער אבשוים פון דער געזעלשאפט, די נידריגסטע שיכטען פון דער געזעלשאפט.

drench *v. and n.* (דרענטש) דורכנעצען, דורכווייקען, איינווייקען, איינטונקען, פערגיסען, פערפלייצען, אנגיסען [מיט פערשכור'ענדע משקאות]; ארייננגיסען [מיט געוואלד א גרויסע דאזע מעדיצין]; א היבשע כוסה [משקה]; א מעדיצינישער געטראנק [הויפטזעכליך פאר בהמות]; עטוואס אין וואס אדער מיט וואס מען ווייקט אדער נעצט.

dren'cher *n.* (דרענ'-טשער) איינער אדער עטוואס וואס מאכט נאס אדער נעצט דורך; איינער וואס גיט איין מעדיצין א בהמה.

dren'ching rain (דרענ'-טשינג ריין) א שלאקסרעגען.

dress *v. and n.* (דרעס) קליידען, אנציהען, בעפוצען; מאכען אין ארדנונג, ארגאנזירען, צוגרייטען; בעארבייטען, קולטיווירען; צוגעבען אן ענדליכע פארם, פערטיגען א זאך; פערפערטיגען צו עסען; פערקאמען די האר; רייבען און בערשטען א פערד; רייניגען און פערבינדען א וואונד; בעהענגען מיט פאהנען א שיף; אין מיליטער—זיך אויסשטעלען גלייך אין די רייהען; קליידונג; א פרויען-קלייד; א יום-טוב-קלייד, א באל-קאסטיום; די פעדערען פון א פויגעל; אין דרוקעריי — א גאנג שריפט מיט אלץ וואס איז דערצו שייך.

dress a ship (דרעס ע שיפ) בעציערען א שיף מיט פלאגען.

dress'-ball *n.* (דרעס'-באהל) א באל וואו מען ווערט אריינגעלאזען נור אין באל-קליידער.

dress'-box *n.* (דרעס'-באקס) די לאזשע אין טעאטער וואו עס פאדערט זיך א פראק-אנצוג.

dress'-cir'cle *n.* (דרעס'-סוירקל) דער ערשטער באלקאן אין טעאטער.

dress'-coat *n.* (דרעס'-קאוט) א פראק.

dress'er *n.* (דרעס'-ער) איינער וואס קליידעט אימעצען אן אדער בעפוצט; א פריזירער, א פאריקמאכער; א קוכער; איינער אין א האספיטאל וואס פערבינדט וואונדען, א פעלדשער; א געציינג מיט וועלכער מען האקט אויס די גראבענדלעך אין א מיהל-שטיין; דער האמער פון א שטיין-האקער, קויהלען-גרעבער אדער מעטאלען-גרעבער; דער הילצערנער האמער פון א בלעכער; א קיך-טיש; א געפעס-אלמער אדער בופעט.

dress flax (דרעס פלעקס) בארשטען פלאקס.

dress'-goods *n.* (דרעס'-גודז) דאס צייג, פון וועלכען מען נעהט פרויען און קינדער-קליידער.

dress hemp (דרעס העמפ) ברעכען האנף אדער קאנאפליעס [אויסשיילען קאנאפליעס פון זייער שאלעכץ].

dress'iness *n.* (דרעס'-אי-נעס) די געפוצטקייט, פראנטישקייט.

dress'ing *n.* (דרעס'-אינג) דאס קליידען, דאס פוצען, דאס פערקאמען די האר; דאס צוגרייטען עסען; דאס רייבען און בארשטען א פערד; דאס פערבינדען א וואונד; דאס בעארבייטען די ערד; דאס אנברעכען די ביינער; דאס שמייסען.

dress'ing-case *n.* (דרעס'-אינג-קיים) א נעסעסער, א טואלעט-קעסטעל [א קעסטעל פאר פערשיעדענע טואלעט-זאכען, ווי קעמלעך, בערשטלעך א. ד. ג.].

dress'ing-glass *n.* (דרעס'-אינג-גלעס) א טואלעט-שפיעגעל.

dress'ing-gown *n.* (דרעס'-אינג-גאון) א מארגען-קלייד; א שלאפראק, א כאלאט.

dress'ing-machine' *n.* (דרעס'-אינג-מע-שין') א מאשין אבצוטיילען קלייען פון מעהל; א מאשין צו קראצען און בערשטען לייוונט, וואל א. ד. ג.

dress'ing-room *n.* (דרעס'-אינג-רוהם) א טואלעט-צימער, א פוץ-צימער, א צימער צו קליידען זיך.

dress'ing-ta'ble *n.* (דרעס'-אינג-טייבל) א טואלעט=טיש.

dress leath'er (דרעס לעטה'-ער) גארבען לעדער.

dress'maker *n.* (דרעס'-מיי-קער) א שניידערין, א קליידער=נעהערין, א קליידער=נעהער.

dress'making *n.* (דרעס'-מיי-קינג) שניידעריי, דאס מאכען קליידער.

dress one's hair (דרעס הוואנז העהר) פערקאמען אדער פריזירען די האר.

dress out (דרעס אוט) אויספוצען, אויפפוצען.

dress'-parade' *n.* (דרעס'-פע-רייד') א פאראד אדער צערעמאניאלער מארש פון סאלדאטען אין פולער אוניפארם.

dress the ground (דרעס טהי גראונד) בעארבייטען א פעלד.

dress the line (דרעס טהי לאין) אויסשטעלען זיך אין גלייכע רייהען [ביי מיליטער].

dress the ranks (דרעס טהי רענקס) ז. *dress the line*.

dress'-u'niform *n.* (דרעס'-יו'-ני-פארם) דער מונדיר וואס א סאלדאט דארף טראגען בעת א פאראד.

dress vines (דרעס וואינז) בעשניידען וויינשטאקען.

dress'y *a.* (דרעס'-אי) שעהן געקליידעט, געפוצט, מאדיש; פראנטיש.

dress your ranks! (דרעס יור רענקס) שטעלט זיך אויס! סמירנא! [דאס קאמאנדעווען אז די סאלדאטען זאלען זיך אויסשטעלען אין גלייכע רייהען].

drew (דרוה) געצויגען. ז. *draw*.

Drey'fusite *n.* (דראי'-פאס-איט) א דרייפוסיסט, אן אנהענגער און פערטיידיגער פון קאפיטאן דרייפוס, וועלכען מען האט בעשולדיגט אין פערראטהען פראנקרייך און איהם פער'משפט אויף לעבענסלענגליכע פערהאפטונג אין טורמע. אין יאהר 1899 איז בעוויזען געווארען זיין אונשולד.

drib *n.* (דריב) א טראפען, א קאפעלע.

drib'ble *v. and n.* (דריבל) טריפען; לאזען רינען טראפענווייז; פאנאנדערגעבען צו קאפעלעך; לאזען רינען די שפייעכץ; אין באל=שפיעלען — לייכט א שטויס טהאן דעם באל; א טראפען, א קאפעלע; דאס טריפען.

drib'ble away' mon'ey (דריבל ע-הוויי' מאנ'-אי) פערשווענדען געלד; לאזען געלד צוקריכען אונטער די פינגער.

drib'bler *n.* (דריב'-לער) א שוואכער מענש.

drib'blet *n.* (דריב'-לעט) א קליין שטיקעלע; א קליינע סומע; קליינע חובות.

drib'bling *a.* (דריב'-לינג) אונבעדייטענד.

dried *a.* (דראיד) געטריקענט. ז. *dry*.

dried beef (דראיד ביעף) גערויכערט פלייש.

dri'er *n.* (דראי'-ער) דער אדער דאס וואס טריקענט; א מאשין צו טריקענען פרוכטען א. ד. ג.; א געוויסער מאטעריאל וואס ווערט צוגעגעבען צו פארב עס זאל שנעל טריקענען.

drift *n. and v.* (דריפט) דאס וואס ווערט געטריבען דורך א שטראם פון וואסער אדער לופט; א קופע [פון זאמד, שנעע א. ד. ג.] וואס דער ווינד טרייבט צונויף אינאיינעם; דער גאנג פון עפעס, די נייגונג, די טענדענץ; א טרייב=קראפט, אן אימפולס, די ווירקענדע קראפט; א סטאדע, א מענגע אדער אן עולם וואס ווערט געטריבען פארווערטס; אין ארכיטעקטור — דער דרוק פון אן ארקע אויף די זיילען; אן אינסטרומענט צו מאכען ברייטער און גלאטער די ברעגעס פון א לאך אין א מעטאלענער פלאטע; א האריזאנטאלער אריינגאנג אין א שאכטע; דער גאנג פון א שיף וואס ווערט אבגעטראגען מיט'ן שטראם; זיין געטריבען פארווערטס דורך א שטראם פון וואסער אדער לופט; זיין געטריבען דורך אן אויסערער קראפט; צונויפטרייבען אין קופעס; בעדעקען מיט קופעס אדער הויפענס; גראבען אין א האריזאנטאלער ריכטונג; טרייבען.

drift'-bolt *n.* (דריפט'-באולט) א טרייב=באלץ [א שטאהלענער באלץ וואס ווערט בענוצט ארויסצוקלאפען אנדערע באלצען פון זייער ארט].

drift'less *a.* (דריפט'-לעס) צוועקלאז; אהן בעשטרעבונגען; פריי פון צוזאמענגעטראגענע קופעס זאמד אדער שנעע.

drift of bul'lets (דריפט אוו בול'-עטס) א רעגען פון קוילען.

drift'-sail *n.* (דריפט'-סייל) א שיפס=זעגעל וואס בויגט ארונטער די פאדערזייט פון שיף בעת א שטורם.

drifts of ice (דריפטס אוו איס) קריעס, שטיקער שווימענדע אייז.

drifts of sand (דריפטס אוו סענד) קופעס זאמד צונויפגעטריבען פון ווינד.

drifts of snow (דריפטס אוו סנאו) קופעס שנעע צוזאמענגעטראגען פון ווינד.

drift'way *n.* (דריפט'-הוויי) דער וועג, איבער וועלכען פיה ווערען געטריבען; דער גאנג פון א שיף וועלכע ווערט פערטראגען פון שטראם.

drift'wood *n.* (דריפט'-הוואוד) שטיקער האלץ וואס ווערען אראבגעטראגען מיט'ן שטראם און ווערען געפונען ביים ברעג ים אדער טייך.

drif'ty *a.* (דריפ'-טי) וואס בילדעט אויס קופעס צונויפגעוועהעטע שנעע.

drill *v. and n.* (דריל) דרילען, בויערען; איינמושטירען אדער איינלערנען סאלדאטען אין מיליטער=דיענסט; זיך איבען אין מיליטער=דיענסט, ווי סאלדאטען; מאנעווירען וואגאנעס פון אן אייזענבאהן כדי זיי צונויפצושטעלען אין א צוג; זייהען אין אויפגעאקערטע שורות; לאזען פליסען; טריפען, לאנגזאם פליסען; א דריל, א בויערער; א זייה=מאשין; א פערזייהטע שורה; א זייה=קארב אדער א זייה=זאק; דאס איינמושטירען אדער איינלערנען סאלדאטען אין מיליטער=דיענסט.

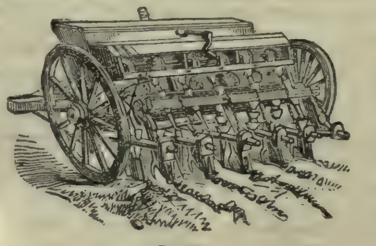

Drill

drill'-bit *n.* (דריל'-ביט) א דריל, א בויערער.

drill'er *n.* (דריל'-ער) איינער וואס דרילט אדער בויערט.

drill'-gage *n.* (דריל'-גיידזש) א געצייג איינצושטעלען דעם ווינקעל פון דעם שארף פון א דריל.

drill'-har'row *n.* (דריל'-הער'-או) אזא קליינע בראנעווע.

drill'-hol'der *n.* (דריל'-האול'-דער) א געשטעל אין וועלכען עס ווערט אריינגעשטעלט א דריל אדער א בויערער.

drill'-hus'bandry *n.* (דריל'-האז'-בענ-דרי) דאס זייהען אין שורות.

drill'ing *n.* (דריל'-אינג) דאס מאטעריאל וואס ווערט ארויסגעבויערט מיט א דריל; דאס דרילען, דאס בויערען; אזא זארט שטארק געוועבטעס לייוונט אדער באוועל=שטאף.

drill'ing-jig *n.* (דריל'-אינג-דזשיג) אזא קליינע האנד=דריל=מאשין.

drill'ing-machine' *n.* (דריל'-אינג-מע-שין') א דריל=מאשין [א מאשין צו בויערען לעכער].

drill'-instruc'tor *n.* (דריל'-אינ-סטראק'-טאר) איינער וואס לערענט אדער מושטירט איין סאלדאטען אין מיליטער=דיענסט.

drill in'to (דריל אינ'-טו) אריינפויקען [אין קאפ].

The teacher is drilling the arithmetic lesson into the minds of the pupils.

drill'-mas'ter *n.* (דריל'-מעס'-טער) איינער וואס לערענט אדער מושטירט איין סאלדאטען אין מיליטער=דיענסט; אן אריינפויקער, אן איינ'חזר'ער.

drill'-press *n.* (דריל'-פרעס) אזא דריל=מאשין צו בויערען לעכער אין מעטאל.

drills *n.* (דרילז) אזא זארט שטארק געוועבטעס לייוונט אדער באוועל=שטאף.

drill'-ser'geant *n.* (דריל'-סאר'-דזשענט) אן אונטער=אפיציער וואס מושטירט איין סאלדאטען אין מיליטער=דיענסט.

drill time away' (דריל טאים ע-הוויי') פטר'ען צייט.

dri'ly *adv.* (דראי'-לי) טרוקען, אהן פייכטקייט; אהן טעם; אויף א טרוקענעם, קאלטען אדער אונהעפליכען שטייגער.

drink *v. and n.* (דרינק) טרינקען; שכור'ען; איינזויגען; א געטראנק; א טרונק.

drink'able *a. and n.* (דרינק'-עבל) טרינקבאר, וואס קען געטרונקען ווערען; א ליקער וואס קען געטרונקען ווערען.

drink'ableness *n.* (דרינק'-עבל-נעס) דאס זיין טרינקבאר.

drink a toast (דרינק ע טאוסט) טרינקען א טאסט, האלטען א טרינק=רעדע פאר אימעצענס געזונד.

drink deep (דרינק דיעפ) גוט אריינגיסען, זיך גוט אנ'שכור'ען.

drink down (דרינק דאון) פערטרינקען [דעם שכל, די צרות א. ז. וו.].

drink'er *n.* (דרינק'-ער) א טרינקער, א שכור.

drink hard (דרינק הארד) שטארק טרינקען, שכור'ען.

drink high (דרינק האי) שטארק טרינקען.

drink in (דרינק אין) איינזויגען אין זיך; אריינגעהמען אין זיך [ווי אן אידעע, א לעהרע א. ד. ג.].

drink'ing *n. and a.* (דרינק'-אינג) דאס טרינקען, דאס שכור'ען, שכרות; וואס איז איבערגעגעבען צום טרונק.

drink'ing-bout *n.* (דרינק'-אינג-באוט) א הוליאנקע, א טרינק=געזעלשאפט.

drink'ing-horn *n.* (דרינק'-אינג-הארן) א טרינק=הארן [א טרינק=כלי געמאכט פון א הארן].

drink'-mon'ey *n.* (דרינק'-מאנ'-אי) טרינק־געלד.

drink off (דרינק אף) אויסטרינקען ביז'ן דעק.

drink'-of'fering *n.* (דרינק'-אפ'-ער-אינג) א קרבן נסך, א טרונק־אפפער [דער קרבן פון ווייז אמאל ביי אידען].

drink round (דרינק ראונד) טרינקען כסדר אין דער רונד [דער בעכער זאל ארומגעהן פון איינעם צום צווייטען].

drink the health (דרינק טהי העלטה) טרינקען פאר אימעצענס געזונד.

drink to (דרינק טו) טרינקען לחיים, טרינקען פאר אימעצענס געזונד.

drink to the pin (דרינק טו טהי פין) אויסטרינקען ביז'ן דעק.

drink up (דרינק אפ) אויסטרינקען ביז'ן דעק; אויסזויגען, ארויסציהען די פייכטקייט.

drip *v. and n.* (דריפ) טריפען; קאפען; א טראפען, א טריף; דאס טריפען, דאס קאפען.

drip'ping *n.* (דריפ'-אינג) עטוואס וואס טריפט; דאס טריפען; בראטען־פעט [וואס טריפט אראב].

drip'ping-pan *n.* (דריפ'-אינג-פען) א פאן אויפצונעהמען דאס אראבגעטריפטע בראטען־פעט.

drip'-pipe *n.* (דריפ'-פאיפ) אזא שמאל רעהרעל אין א דאמפף־מאשין דורך וועלכען עס לויפט אב דאס וואסער וואס בילדעט זיך פון אבגעקיהלטען דאמפף.

drip'stone *n.* (דריפ'-סטאון) א קארניז איבער א טהיר אדער פענסטער וואס איז געמאכט ניט צו דערלאזען, אז דאס רעגען־וואסער זאל אריין אין שטוב.

drive *v. and n.* (דראיוו) טרייבען, יאגען, פערפאלגען, צווינגען; פיהרען [אויף א שפאציער] אויף א וואגען; פאהרען שפאציערען; געטריבען ווערען; שטרעבען, זיך ציעלען; א שטארקען קלאפ טהאן; אנגעהן, אנפיהרען [ווי א געשעפט]; דאס טרייבען, דאס יאגען; א שטארקער קלאפ; עטוואס וואס ווערט געטריבען [ווי בהמות]; דאס פאהרען שפאציערען; דאס זיין געיאגט אדער געטריבען; איילעניש; לויף; א וועג פאר א שפאציער־פאהר; דאס פערקויפען עטוואס אונטער דעם פרייז, כדי צוצוציהען קונים; א שפאס, א שטאך־ווארט.

drive a bar'gain (דראיוו ע באר'-גען) אבמאכען, שליסען א מסחור.

drive against' (דראיוו ע-גענסט') ארויפלויפען, זיך אנשטויסען אדער ארויפפאלען [אויף אימעצען אדער עטוואס].

drive an ar'gument (דראיוו ען אר'-גיו-מענט) בעשטעהן אויף איינעמס בעהויפטונג, בעווייזען איינעמס בעהויפטונג.

drive at (דראיוו עט) 1. טרייבען צו; אנפאלען; 2. זיך ציעלעווען, האבען אין זינען, בעאבזיכטיגען.

2\. What is he driving at?

drive a trade (דראיוו ע טרייד) ז. *drive a bargain*.

drive full (דראיוו פול) רייטען אין גאלאפ, רייטען שנעל.

drive in'to a cor'ner (דראיוו אינ'-טו ע קאהר'-נער) ז. *drive to the wall*.

driv'el *v. and n.* (דריוול) גאווערען, סלינגען, לאזען סלינע פון מויל; זיין קרענקליך, נאריש אדער אידיאטיש; רעדען אדער האנדלען נאריש אדער אידיאטיש; סלינע; נארישקייט; זינלאזיגקייט; אידיאטישע פלוידעריי.

driv'eler *n.* (דריוול'-ער) איינער וואס גאווערט, איינער וואס לאזט סלונע פון מויל, אדער סלונעט; א נאר, אן אידיאט.

driv'eller *n.* (דריוול'-ער) ז. *driveler*.

drive mad (דראיוו מעד) טרייבען צו משוגעת.

driv'en (דריוון) געפאהרען, געטריבען. ז. *drive*.

driv'en snow (דריוון סנאו) פרישגעפאלענער שנעע.

His clothes are as white as the driven snow.

drive off the stage (דראיוו אף טהי סטיידזש) אויספייפען אן אקטיאר.

drive one's hogs (דראיוו הוואנז האגז) שטארק שנארכען אדער כראפען.

drive out (דראיוו אוט) אין דרוקעריי — שפאציען [מאכען שיטערער די בוכשטאבען אדער שורות, אויסשפרייטען דעם זאץ].

drive o'ver (דראיוו או'-ווער) ז. *drive out*.

drive pigs (דראיוו פיגז) ריידען מיט'ן ר־ר־ריש.

dri'ver *n.* (דראי'-ווער) איינער אדער עטוואס וואס טרייבט; א טרייבער, אן אנטרייבער; א קוטשער; א פוהרמאן; א לאקאמאטיוו־אינזשינער אדער מאשיניסט; א טרייב־ראד; אזא גרויסער זעגעל אויף א שיף.

drive tab (דראיוו טעב) אויספאהרען שפאציערען מיט דער פאמיליע.

drive tan'dem (דראיוו טענ'-דעם) פאהרען נאשפיין [די פערד געשפאנט אין רייה איינס נאך'ן אנדערען].

drive the ball (דראיוו טהי באהל) אין קריקעט אדער טענים — שנעל אווארף טהאן דעם באל [פילקע].

drive to an extrem'ity (דראיוו טו ען עקס-טרעמ'-אי-טי) פערנעהן צו ווייט אין עפעס.

drive to despair' (דראיוו טו דעס-פעהר') טרייבען צו פערצווייפלונג.

drive to straits (דראיוו טו סטרייטס) ז. *drive to the wall*.

drive to the wall (דראיוו טו טהי הוואהל) צודריקען צו דער וואנד; ברייננען אין א לאגע, פון וועלכער מען קען זיך ניט ארויסדרעהען; ברייננען אין א פערלעגענהייט.

drive to wit's end (דראיוו טו הוויטס ענד) ברייננען צו דער העכסטער שטופע פון פערלעגענהייט; שטארק צוטומלען.

drive up (דראיוו אפ) איבערטרייבען, איבערשטייגען, ארויפטרייבען די פרייז [אויף אן אויקציאן]; ארויפפאהרען, צופאהרען, פערפאהרען [צו עפעס אדער צו אימעצען].

drive'way *n.* (דראיוו'-הוויי) א וועג צום פאהרען; א וועג, וואו מען פאהרט שפאציערען [הויפטזעכליך דער וועג פון א הויז צו דער גאס].

dri'ving-box *n.* (דראי'-ווינג-באקס) א קעלניע, קאזלעס.

dri'ving-gear *n.* (דראי'-ווינג-גיער) די טריב־ווערק פון א מאשין.

dri'ving-gloves *n.* (דראי'-ווינג-גלאווז) פאהר־הענטשקעס [וועלכע מען טראגט ביים האלטען די לייצעס].

dri'ving-reins *n.* (דראי'-ווינג-ריינז) לייצעס.

dri'ving-seat *n.* (דראי'-ווינג-סיעט) א קעלניע, קאזלעס.

dri'ving-shaft *n.* (דראי'-ווינג-שעפט) דער טרייב־וואל [דער וואל וואס גיט איבער די בעוועגונג פון דער טרייב־ראד צו דער מאשינעריע].

dri'ving-spring *n.* (דראי'-ווינג-ספרינג) די שפרינג־פעדער אדער די טרייב־פרוזשינע [ביי א לאקאמאטיוו].

dri'ving-wheel *n.* (דראי'-ווינג-הוויעל) אין מעכאניק — די הויפט־ראד, וועלכע ברייננט אין בעוועגונג אנדערע רעדער.

dri'ving-whip *n.* (דראי'-ווינג-הוויפ) א בייטש.

driz'zle *v. and n.* (דריזל) פאלען אין קליינע טראפענס ווי א שפריי־רעגען; רעגענען אין קליינע טראפענס; א שפריי־רעגען, א קליינער רעגען.

driz'zly *a.* (דריז'-לי) טריפענדיג ווי א קליינער דינער רעגען.

dro'ger *n.* (דראו'-גער) אזא קליינע וועסט־אינדישע שיף פאר משא.

dro'gher *n.* (דראו'-גער) ז. *droger*.

droit' *n.* (דרוא) דאס רעכט; דאס רעכט אויף אייגענטום, בעזאנדערס אויף לאנד־אייגענטום; פפליכט; מנהג.

droi'tural *a.* (דראי'-טשו-רעל) וואס איז שייך צו אייגענטומס רעכט אויף לאנד.

droll *a., n. and v.* (דראול) לוסטיג, לעכערליך, קאמיש; א קאמיקער; א וויצלינג; א פאיאץ; א שפאס־מאכער; זיך מאכען לוסטיג אדער נאריש; מאכען קאמישע שטיק אדער שפאס.

droll'ery *n.* (דראול'-ער-אי) פאיאצעריי; קאמיזם, שפאס, הומאר, וויץ; דאס מאכען קאמישע שטיק.

droll'ingly *adv.* (דראול'-אינג-לי) אויף א קאמישען אדער שפאסיגען אופן.

droll'ish *a.* (דראול'-איש) קאמיש, לעכערליך, שפאסיג.

droll'y *adv.* (דראול'-אי) אויף א קאמישען אדער לעכערליכען אופן.

drom'edary *n.* (דראמ'-אי-דיי-רי) א דראמעדער [אן אראבישער רייט־קעמעל מיט איין הארב].

drone *n. and v.* (דראון) א פוילענצער; דאס זשומען פון א ביען; די דראהנע [דער זכר פון ביענען]; דאס באס־פייפעל פון א דודעל־זאק; זשומען ווי א ביען; ריידען, לייענען אדער זינגען מיט איין טאן [ווי דאס זשומען פון א ביען]; ארומגעהן ליידיג, פוילענצען.

drone'-cell *n.* (דראונ'-סעל) איינע פון די וואקס־צעלען אין ביען־שטאק וואו עס ליעגט דאס אייעלע פון וועלכען עס קומט ארוים א דראהנע [א זכר פון ביענען].

drone'-fly *n.* (דראונ'-פלאי) די דראהנען־פליעג [א גרויסע פליעג וואס זעהט אוים ווי א ביען].

drone'-pipe *n.* (דראונ'-פאיפ) דאס באס־פייפעל פון א דודעל־זאק.

dro'nish *a.* (דראו'-ניש) פויל.

dro'nishly *adv.* (דראו'-ניש-לי) אויף דעם שטייגער פון א פוילענצער; פויל.

dro'nishness *n.* (דראו'-ניש-נעס) פוילענצעריי, פוילקייט.

drool *v.* (דרוהל) גאווערען, סלונען [ווי א קינד].

droop *v. and n.* (דרוהפ) זיך איינבויגען; זינקען דעם קאפ, אראבהייננען, לאזען הייננען [דעם קאפ]; שוואך ווערען; וועלקען; שמאכטען; זינקען, פאלען, ענטמוטיגט ווערען; קומען שטופענווייז צו אן ענד; דאס איינבויגען זיך; דאס נידערזינקען.

droo'ping *a.* (דרוה'-פינג) שמאכטענד; מוטלאז.

droo'pingly *adv.* (דרוה'-פינג-לי) אהן מוטה; שמאכטענדיג.

droo'ping wil'low (דרוה'-פינג הוויל'-או) טרויערווײדע [אזא בוים מיט אראבגעהאנגענע צווייגען].

drop *v. and n.* (דראפ) טריפען; גיסען טראפענווייז; בעשפריצען; פאלען; פאלען טויט; טויטען [הויפטזעכליך דורך א שאס]; זינקען [צו א נידריגערער מדרגה]; זיך ארונטערלאזען; אוועקווארפען; לאזען זינקען אדער פאלען; זיך ענדיגען, אויפהערען; אויפגעבען; אבברעכען [א געשפרעך, בעקאנטשאפט, פערבינדונגען א. ד. ג.]; געבערען [וועגען חיות]; זיך ארויסכאפען [מיט א ווארט אדער פראזע]; א טראפען; אביסעל [וועגען פליסיגקייטען]; עטוואס וואס הייננט אראב אדער פאלט; עטוואס מיט וואס מען לאזט ארונטער זאכען; אין טעאטער — א פארהאנג, וואס ווערט אראבגעלאזט; ווען מען דארף אין דעמזעלבען אקט ענדערען די סצענע [די פארשטעלונג נעהט דערביי אן].

drop a hint (דראפ ע הינט) געבען אנצוהערען, געבען א וואונק.

drop a line (דראפ ע לאין) שרייבען א פאר ציילען.

drop an'chor (דראפ ענ'-קאר) פעראנקערען א שיף.

drop asleep' (דראפ ע-סליעפ') איינשלאפען.

drop astern' (דראפ ע-סטוירן') געהן צוריק [וועגען שיפען]; פארביילאזען אן אנדער שיף.

drop away' (דראפ ע-הוויי') זיך שיידען, פערשווינדען.

drop'-bar *n.* (דראפ'-באר) אין דרוקעריי — א וואל וואס רעגולירט די בעוועגונג פון דעם פאפיער אויף דער דרוק-מאשין.

drop'-bot'tom *n.* (דראפ'-באט'-אם) דער אונטערשטער דעק פון א וואגען אדער וואגאן וואס עפענט זיך אראבצו.

drop by drop (דראפ באי דראפ) טראפענווייז, לאנגזאם, שטופענווייז.

drop'-curls *n.* (דראפ'-קוירלז) לאקען, וואס הייננען אראב ביי די שלייפען.

drop'-cur'tain *n.* (דראפ'-קויר'-טען) דער טעאטער פארהאנג, וואס לאזט זיך ארונטער אין מיטען דעם אקט, ווען מען דארף ענדערען די סצענע [די פארשטעלונג נעהט דערביי אן].

drop down (דראפ דאון) פאלען; פאלען טויט; פאהרען אויף'ן טייך מיט'ן שטראם.

drop'-down *a.* (דראפ'-דאון) מוטלאז, נידערגעשלאגען.

drop'-drill *n.* (דראפ'-דריל) אן ערד-ארבייט-מאשין, וואס צוווארפט איבער'ן פעלד אין איין און דערזעלבער צייט אי די זאמען אי דעם בעמיסטיגונגס-שטאף.

drop'-dry *a.* (דראפ'-דראי) וואסערדיכט [וואס לאזט נים דורך קיין וואסער].

drop forth (דראפ פאורטה) ארויסבריינגען, פראדוצירען.

drop from the clouds (דראפ פראם טהי קלאודז) אראבפאלען ווי פון הימעל [קומען אונערווארטעט].

drop'-glass *n.* (דראפ'-גלעס) א שפריצער, מיט וועלכען מען לאזט אריין טראפען אין די אויגען.

drop in (דראפ אין) אריינגיסען טראפען אדער טראפענווייז; אריינפאלען, קומען אונערווארטעט אדער צופעליגערווייזע.

drop in'to the port (דראפ אינ'-טו טהי פאורט) אריינקומען אין האפען [וועגען א שיף].

drop'let *n.* (דראפ'-לעט) א טראפענדעל.

drop'-let'ter *n.* (דראפ'-לעט'-ער) א שטאדט-בריעף; א בריעף, וואס ווערט צוגעשטעלט פון דערזעלבער פאסט-סטאנציע, וואו מען גיט איהם אריין.

drop'-light *n.* (דראפ'-לאיט) א טיש-לאמפ [פון גאז אדער עלעקטריציטעט].

drop of com'fort (דראפ אוו קאמ'-פארט) א גלעזעל משקה.

drop off (דראפ אף) זיך שיידען, פערשווינדען; פלוצלונג איינשלאפען.

drop out (דראפ אוט) זיך צוריקציהען, ארויסטרעטען, אונבעמערקט פערשווינדען.

drop'per *n.* (דראפ'-ער) א שפריצער; אזא שנייד-מאשין פאר תבואות.

drop'ping *n.* (דראפ'-אינג) דאס טריפען; דאס פאלען; עטוואס וואס פאלט אדער טריפט; מיסט, צאה [הויפטזעכליך פון פויגעל].

drop'-roll'er *n.* (דראפ'-ראול'-ער) אין דרוקעריי — א וואל, וואס רעגולירט די בעוועגונג פון דעם פאפיער אדער דעם צופלוס פון טינט אויף דער דרוק-מאשין.

drops *n.* (דראפס) טראפענס [אלס הייל מיטעל]; אויערריינגלעך; גלעזערנע קריסטאלכלעך אויף הייגגלייכטער; צוקערקעס.

drop'-scene *n.* (דראפ'-סיען) ז. *drop-curtain*.

drop'-shut'ter *n.* (דראפ'-שאט'-ער) א פארריכטונג אין א פאטאגראפישען אפאראט שנעל צו פערדעקען די עפענונג, דורך וועלכער דאס ליכט ווירקט אויף דער פאטאגראפישער פלאטע.

drop'sical *a.* (דראפ'-סי-קעל) וואס איז שייך אדער וואס איז געניינט צו וואסערזוכט; וואס ליידט פון וואסערזוכט [אזא קראנקהייט וואס בעשטעהט אין דעם, וואס א וואסערדיגע פליסיגקייט זאמעלט זיך אן אין געוויסע טיילען פון קערפער].

drop'sicalness *n.* (דראפ'-סי-קעל-נעס) דאס קראנק זיין אויף וואסערזוכט [א קראנקהייט, וואס בעשטעהט אין דעם וואס א וואסערדיגע פליסיגקייט זאמעלט זיך אן אין געוויסע טיילען פון קערפער].

drop'sied *a.* (דראפ'-סיד) קראנק אויף וואסערזוכט; געשוואלען; ענטצינדעט. ז. *dropsy*.

drop'sy *n.* (דראפ'-סי) די וואסערזוכט [א קראנקהייט וואס בעשטעהט אין דעם, וואס א וואסערדיגע פליסיגקייט זאמעלט זיך אן אין געוויסע טיילען פון קערפער].

drop'-ta'ble *n.* (דראפ'-טייבל) א מאשין, מיט וועלכער מען לאזט ארונטער משאות; א מאשין, מיט וועלכער מען נעהמט אראב די רעדער פון א לאקאמאטיוו.

drop the cur'tain (דראפ טהי קויר'-טען) אראבלאזען דעם פארהאנג [אין טעאטער]; א סוף מאכען.

drop'-the-hand'kerchief *n.* (דראפ'-טהי-הענ'-קויר-טשיף) א קינדער-שפיעל, וועלכע בעשטעהט אין דעם, וואס איינער פון די שפיעלענדע נעהט ארום דעם קרייז פון די שפיעלענדע, ווארפט איינעם אונטער זיין טיכעל און סטארעט זיך אריינצוכאפען זיך אין דעם ריגג איידער יענער בעמערקט דאס טיכעל און לאזט זיך איהם נאכלויפען [אפטמאל לויפען ביידע ארום דעם רינג און יעדער סטארעט זיך פריהער צו קומען צום פלאץ און איהם פערכאפען].

drop through (דראפ טהרוה) פערזינקען אין פערגעסענהייט.

drosch'ka *n.* (דראש'-קע) א דראשקע, א לייכטער רוסישער וועגעל.

drosh'ky *n.* (דראש'-קי) ז. *droschka*

dros'ky *n.* (דראס'-קי) ז. *droschka*

drosom'eter *n.* (דרא-סאמ'-ע-טער) א טהוי-מעסטער [אן אינסטרומענט צום בעשטימען וויפיעל טהוי עס געפינט זיך אויף א בעטהויטער זאך].

dross *n. and v.* (דראס) שוים; אבגעשטאנענעס [אין פליסיגקייטען]; פסולת; אבשוימען, אבטיילען די פסולת.

dross'iness *n.* (דראס'-אי-נעס) דאס זיין פול מיט פסולת; דאס זיין אונריין.

dross'less *a.* (דראס'-לעס) אהן פסולת, ריין.

dross'y *a.* (דראס'-אי) שוימיג; פסולתדיג; אונריין.

drought *n.* (דראוט) טרוקענעס וועטער; טרוקענקייט; דארשט; מאנגעל.

drough'tiness *n.* (דראו'-טי-נעס) טרוקענקייט, אויסדארונג, דארשטיגקייט.

drough'ty *a.* (דראו'-טי) טרוקען, דארשטיג.

drove *n. and v.* (דראוו) א הערדע, א סטאדע [אין בעוועגונג]; א מחנה, א צונויפלויף; א וועג, אויף וועלכען עס געהן סטאדעס; א קליינער וואסער-קאנאל, וואס ווערט בענוצט ביי קינסטליכער בעוואסערונג פון פעלדער; א דלאט; ארומשלאגען מיט א דלאט [וועגען שטיינער]; געטריבען, געיאגט. ז. *drive*

dro'ver *n.* (דראו'-ווער) א פיה-טרייבער, א פיה-הענדלער.

dro'ving *n.* (דראו'-ווינג) דער פיה-האנדעל, דאס האקען שטיינער.

drown *v.* (דראון) דערטרינקען, דערטרונקען ווערען, פערזינקען; פערפלייצען; פערניכטען.

drown care in drink (דראון קעהר אין דרינק) פערטרינקען [פער'שכור'ען] די צרות.

drowned in debts (דראונד אין דעטס) פערטרונקען אין חובות.

drow'ner *n.* (דראו'-נער) איינער אדער עטוואס וואס דערטרינקט אדער פערניכטעט.

drow'ning *n.* (דראו'-נינג) דאס דערטרינקען; דאס דערטרונקען ווערען.

drown out (דראון אוט) ארויסשווייגקען, צווינגען ארויסצוקומען, ארויסטרייבען דורך פערפלייצונג.

drown the mill'er (דראון טהי מיל'-ער) צופיעל וואסער גיסען אין דעם גראג.

drowse *v. and n.* (דראוז) זיין שלעפריג, דרעמלען; זיין אדער אויסזעהן טעמפ, מאט אדער שווער; שלעפריגקייט; א דרעמלענדער צושטאנד.

drowsed *a.* (דראוזד) שלעפריג, שווער, מאט, טעמפ.

drow'sihead *n.* (דראו'-זי-העד) שלעפריגקייט.

drow'sily *adv.* (דראו'-זי-לי) מיט פערשלאפענקייט; מיט שווערקייט; אויף א טעמפען אדער פוילען שטייגער.

drow'siness *n.* (דראו'-זי-נעס) שלעפריגקייט, פוילקייט.

drow'sy *a.* (דראו'-זי) שלעפריג, וואס שלעפערט איין; טעמפ.

drow'syhead *n.* (דראו'-זי-הער) ז. *drowsihead*

drow'sy-head'ed *a.* (דראו' זי העד'-עד) שלעפֿריג, פֿויל.

drub *v. and n.* (דראב) שלאָגען [הויפּט־זעכליך מיט א שטעקען]; א קלאַפּ [מיט א שטעקען].

drub'ber *n.* (דראב'-ער) א שלעגער.

drub'bing *n.* (דראב'-אינג) דאָס אָנשלאָגען, דאָס דורכקלאַפּען די ביינער.

drudge *v. and n.* (דראדזש) טהאָן גראָבע, מיאוס'ע, שווערע אדער לאַנגווײַליגע ארבייט; ארבייטען שווער און אהן אינטערעס; אַן ארבייטער [הויפּטזעכליך אַזעלכער וואָס ארבייט אַלס שקלאַף אדער וואָס ארבייט ביי אַן ארבייט, וואָס אינטערעסירט איהם ניט]; איינער וואָס ארבייט אהן אינטערעס; א נעץ; ניט רעקטיפֿירטער בראַנפֿען.

drudge'-horse *n.* (דראדזש'-האָהרס) אַן ארבייטס־פֿערד.

drudg'er *n.* (דראדזש'-ער) אַן ארבייטער, וואָס ארבייט אַלס שקלאַף אדער ביי א שווערער, אונאַנגענעהמער אדער לאַנגווײַליגער ארבייט; איינער וואָס ארבייט אהן אינטערעס; א שטרייער [א פּושקעלע מיט א נעלעכערטען דעקעל]; א צוקערקעס־קעסטעלע.

drudg'ery *n.* (דראדזש'-ער-אי) שווערע, אונאַנגענעהמע, לאַנגווײַליגע, מיאוס'ע אדער שקלאַפֿישע ארבייט.

drudg'ical *a.* (דראדזש'-אי-קעל) וואָס איז שייך צו גראָבער, מיאוס'ער, שווערער, לאַנגווײַליגער אדער אונאַנגענעהמער ארבייט; וואָס איז שייך צו איינעם, וואָס איז בעשעפֿטיגט ביי אַזאַ ארבייט.

drudg'ingly *adv.* (דראדזש'-אינג-לי) מיט מיה, מיט שווערער ארבייט.

drudg'ism *n.* (דראדזש'-איזם) ז. *drudgery*.

drug *n. and v.* (דראַג) אַפּטייקער־וואַארע; הייל־ארטיקלען; כעמישע פּראָדוקטען: בעטויבענדע אדער גיפֿטיגע שטאָפֿען; א זאַך, וואָס האָט מעהר קיין ווערטה ניט [איבערהויפּט אַזאַ, וואָס מען קען ניט פֿערקויפֿען צוליעב איבער־פּראָדוקציאָן]; אויסמישען מיט בעטויבענדע אדער גיפֿטיגע שטאָפֿען [געטרענקע]; איינגעבען צופֿיעל מעדיצין [רפֿואות]; געבען נאַרקאָטישע מיטלען אדער גיפֿט; בעטויבען; אָבטויטען די עמפּפֿינדליכקייט; ארויסרופֿען א ווידערווילען.

drug'ger *n.* (דראַג'-ער) א דאָקטאָר, וואָס פֿערשרייבט צופֿיעל הייל־מיטלען.

drug'gery *n.* (דראַג'-ער-אי) אַן אַפּטייק [אין א הומאָריסטישען זין]; רפֿואות.

drug'get *n.* (דראַג'-עט) [א דראָגעט מין גראָבע, וואָלענע צייג, אַזאַ מין גראָבער, וואָלענער טעפּיך]; אַזאַ זאַרט געשטרייפֿטער וואָלען אדער באַוועל־שטאָף פֿאַר פֿרויען־קליידער.

drug'gist *n.* (דראַג'-איסט) איינער וואָס האַנדעלט מיט אַפּטייקער־וואַארע; אַן אַפּטייקער.

dru'id *n.* (דרוה'-איד) א דרואיד, א פּאַרצייטיגער גלח ביי די אַלטע קעלטען אין פֿראַנקרייך, ענגלאַנד און אירלאַנד [די דרואידען זיינען געווען אי די רעליגיאָנס־לעהרער אי די מאָראַל־היטער אי די ריכטער. זיי האָבען זיך אויך בעשעפֿטיגט מיט כשוף־מאַכעריי. זייערע רעליגיעזע צערעמאָניעס פֿלעגען פֿאָרקומען אין דעמבען־וועלדלעך. דער דעמב איז געווען ביי זיי הייליג. עס ווערט זאָגאַר בעהויפּטעט, אַז דער דעמב איז ביי זיי געווען די פֿערקערפּערונג פֿון דער העכסטער געטליכער מאַכט].

dru'idess *n.* (דרוה'-איד-עס) א פֿאַרצייטיגע בריטישע אדער קעלטישע גלח'טע; א כשוף־מאַכערין.

druid'ic *a.* (דרוה-איד'-איק) וואָס איז שייך צו די דרואידען. ז. *druid*.

druid'ical *a.* (דרוה-איד'-אי-קעל) וואָס איז שייך צו די דרואידען. ז. *druid*.

druid'ical bead (דרוה-איד'-אי-קעל ביעד) דער שלאַנגען־שטיין [אַזאַ קיילעכיגער שטיין, וועגען וועלכען מען גלויבט, אַז ער קען היילען פֿון א שלאַנגען־ביס]. ז. *adder-gem*.

druid'ical cir'cles (דרוה-איד'-אי-קעל סירקלז) קרייזען געבילדעט פֿון גרויסע שטיינער, אין וועלכע, ווי מען דענקט, די פֿאַרצייטיגע דרואידען [א גלחים־קאַסטע אין ענגלאַנד און פֿראַנקרייך] פֿלעגען אָבהאַלטען זייערע רעליגיעזע צערעמאָניעס און וועלכע מען קען נאָך ביז איצט זעהן אין אייניגע געגענדען אין ענגלאַנד.

dru'idish *a.* (דרוה'-איד-איש) וואָס איז שייך אדער וואָס איז עהנליך צו די דרואידען. ז. *druid*.

dru'idism *n.* (דרוה'-איד-איזם) די רעליגיאָן פֿון דער פֿאַרצייטיגער קעלטישער דרואידען־קאַסטע. ז. *druid*.

dru'id's foot (דרוה'-אידז פֿוט) א קמיע אין דער פֿאָרם פֿון א פֿינף־קאַנטיגער פֿיגור [ווערט געברויכט אין אייניגע טיילען פֿון אייראָפּאַ. ווי עס ווערט בעהויפּטעט, שטאַמט די קמיע פֿון די דרואידען]. ז. *druid*.

drum *n. and v.* (דראַם) א פּויק; עטוואָס וואָס איז עהנליך אין אויסזעהן צו א פּויק; א כלי וואָס איז עהנליך צו א פּויק אדער דאָס וואָס געפֿינט זיך אין אַזאַ כלי; דער טימפּאַנום [די אויער־פּויק, די מיטעלסטע טייל פֿון אויער]; א קאָמפּאַניע סאָלדאַטען וואָס מאַרשירט אונטער די קלאַנגען פֿון א פּויק; א פֿערזאַמלונג פֿון געסט; דער פּייקלער־פֿיש [אַזאַ מין פֿיש, וואָס גיבען ארויס קלאַנגען ווי מען וואָלט געפּויקט מיט די פֿינגער אין עפּעס]; א בערגעל; א רייהע בערגלעך; פּויקען; קלאַפּען [ווי דאָס האַרץ, דער פּולס]; צוזאַמענפּויקען, צונויפֿרופֿען; צונויפֿרופֿען רעקרוטען; פֿערזאַמלען; ארייננקריגען קונדען; ארויסטרייבען מיט עפֿענטליכער שאַנדע [פֿון מיליטער].

drum'-call *n.* (דראַמ'-קאָהל) א פּויק־סיגנאַל [אין מיליטער].

drum'fish *n.* (דראַמ'-פֿיש) א פּייקלער־פֿיש [אַזאַ פֿיש וואָס גיט ארויס אַזעלכע קלאַנגען ווי מען וואָלט געפּויקט מיט די פֿינגער איבער עפּעס].

drum'head *n.* (דראַמ'-העד) די פֿעל פֿון דער פּויק; די אויער־פּויק; אַזאַ קרויט וואָס זעהט אויס ווי א פּייקעל.

drum'head court mar'tial (דראַמ'-העד קאָורט מאַר'-שעל) א מיליטערישעס פֿעלד־געריכט.

drum'head tri'al (דראַמ'-העד טראַי'-על) א פּראָצעס פֿאַר א מיליטערישען פֿעלד־געריכט.

drum'-ma'jor *n.* (דראַמ'-מיי'-רזשאָר) דער הויפּט פּויקער [אין אַן ארמעע].

drum'mer *n.* (דראַמ'-ער) א פּויקער, א פּייקלער; א רייזענדער געשעפֿטס־אַגענט.

drum'ming *n.* (דראַמ'-אינג) דאָס פּייקלען; דאָס פֿאַנגען פּייקלער־פֿיש.

Drum'mond light (דראַמ'-אָנד לאַיט) ז. *calcium light*.

drum of the ear (דראַם אָוו טהי איער) דאָס פּויק־הייטעל אין אויער.

drum'-skin *n.* (דראַמ'-סקין) די פֿעל פֿון דער פּויק.

drum'stick *n.* (דראַמ'-סטיק) א פּויק־שטעקעלע; א פֿאָלקע פֿון א געבראָטענעם עוף; א שטראַנדלייפֿער [אַזאַ פֿייגעל מיט לאַנגע, דינע פֿיס, וואָס האַלט זיך ביי די ברעגעס פֿון ים].

Drum-sticks

drum'sticks *n.* (דראַמ'-סטיקס) פּויק־שטעקעלעך; פֿיס; פֿאָלקעס. Some people prefer the drumsticks of a chicken to any other part.

drunk *a. and n.* (דראַנק) בעטרונקען, שכור; דורכנעצט; א שכור.

drunk'ard *n.* (דראַנק'-אַרד) א טרינקער, א שכור, א פּיאַניצע.

drunk as a pi'per (דראַנק עז ע פּאַי'-פּער) שכור ווי א חזיר.

drunk'en *a.* (דראַנקן) בעטרונקען, שכור; וואָס איז איבערגעגעבען צו שכרות; וואָס איז געטהאָן געוואָרען אין א צושטאַנד פֿון שכרות; וואָס וואַקעלט זיך ווי א שכור.

drunk'enness *n.* (דראַנק'נ-נעס) בעטרונקענהייט, שכרות.

drupa'ceous *a.* (דרוה-פּיי'-שיאָס) וואָס טראָגט פֿרוכט מיט ביינדלעך; וואָס געהערט צו פֿרוכט מיט ביינדלעך [ווי קאַרשען].

drupe *n.* (דרוהפּ) א פֿרוכט מיט א ביינדעל [ווי א קאַרש אדער א פֿלוים].

dru'pel *n.* (דרוה'-פּעל) א קלי[illegible] פֿרוכט מיט [illegible]לע ביינדלעך [ווי א שוואַרצע יאַגדע].

drupe'let *n.* (דרוהפּ'-לעט) ז. *drupel*.

druse *n.* (דרוהז) א שפּאַלט אין א פֿעלזענשטיין, וואָס איז אויסגעלעגט מיט קריסטאַלען.

Druse *n.* (דרוהז) א דרוזיער, איינער פֿוי די דרוזען [א פֿאָלק פֿון מוסולמאַנישען גלויבען אין סיריען].

drux'ey *a.* (דראַק'-סי) האַלב צופֿוילט [וועגען בוימער און האָלץ].

dru'xy *a.* (דראַק'-סי) ז. *druxey*.

dry *a., n. and v.* (דראַי) טרוקען, אָהן וואַסער אדער פֿייכטקייט; וואָס גיט ניט קיין מילך ניט [וועגען א קוה]; דאָרשטיג; ניט אינטערעסאַנט; קאַלט, אָהן העפֿליכקייט; סאַרקאַסטיש, אַבלאַכענד; אין מאַלעריי — אָהן קאָליר, אָהן האַרמאָניע; אין סקולפּטור — גראָב, אָהן איידעלקייט אין דער פֿאָרמע; אָהן זיסקייט און גערוך [וועגען ווײַנען]: וואָס פֿאָדערט ניט צו דערלאָזען אין געוויסע טעג דעם פֿערקויף פֿון שאַרפֿע משקאות [ווי בראַנפֿען, ביער א. ד. ג.]; אַן ארט וואו מען טרינקט פֿערשיעדענע זאַכען; א מיטגליעד פֿון דער פּאַרטיי אין אַמעריקאַ, וועלכע פֿאָדערט דאָס פֿערבאָטען צו פֿערקויפֿען שאַרפֿע משקאות; א שפּאַלט אין א שטיין, וואָס מאַכט איהם שוואַך אונטערצוהאַלטען א געביידע; טריקענען; ארויסנעהמען פֿון עפּעס דאָס וואַסער אדער די פֿייכטקייט; אײַנגעטריקענט ווערען; פֿערוועלקט ווערען.

dry'ad *n.* (דראַי'-עד) — אין מיטאָלאָגיע די דריאַדע אדער וואַלד־נימפֿע [א געמין וואָס געפֿינט זיך אין א בוים און געוועלטיגט איבער'ן וואַלד]: דער ווינטער־שלאָפֿער [א מין קליין חיה'לע וואָס שלאָפֿט דעם גאַנצען ווינטער].

dry'-as-dust' *n. and a.* (דראַי'-עז-דאַסט') זעהר טרוקען, פּראָזאַאיש, ניט

אינטערעסאנט; א טרוקענער, הארטער, פראזאאישער מענש; א פעדאנט.

dry'-boned *a.* (דראי'-באונד) מאגער.

dry'-boots *n.* (דראי'-בוהטס) א טרוקע־נער מענש, אהן וויץ.

dry'-cups *n.* (דראי'-קאפס) טרוקענע באנקעס.

dry'-dock *n.* (דראי'-דאק) אן ארט צום בויען אדער פערריכטען שיפען, אזוי גע־מאכט, אז מען קען ארויסלאזען פון דאר־טען דאס וואסער ביז מען פערריכט די שיף.

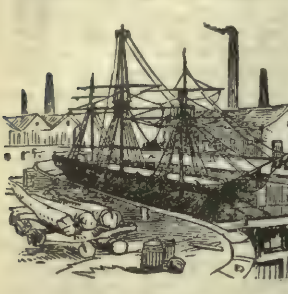

Dry-dock

dry'er *n.* (דראי'-ער) ז. *drier*

dry'-eyed *a.* (דראי'-איד) אהן טרערען.

dry'-fish *n.* (דראי'-פיש) א געטרוקנעטער און געזאלצענער פיש; א טרוקענער פיש; א טרוקענער, לאנגווייליגער מענש.

dry'foot *adv.* (דראי'-פוט) מיט טרוקע־נע פיס; אויף דער יבשה: ווי א הונד וואס שפירט נאך די טריט.

dry'-goods *n.* (דראי'-גודז) גאלאנטעריי־וואארען, קורץ־וואארען.

dry'-house *n.* (דראי'-האוס) ז. *drying-house*

dry'ing *a.* (דראי'-אינג) טריקענד; וואס טריקענט; וואס קען שנעל טרוקען ווערען.

dry'ing-house *n.* (דראי'-אינג-האוס) א הויז אדער צימער וואו זאכען ווערען גע־טריקענט.

dry'ing-machine' *n.* (דראי'-אינג-מע-שין') א מאשין צו טריקענען צייג אדער קליידער.

dry'ing-oil *n.* (דראי'-אינג-אויל) לאק צום טריקענען.

dry'ite *n.* (דראי'-איט) פערשטיינערט האלץ.

dry joke (דראי דזשאוק) א טרוקע־נער וויץ, ניט קיין פעפערדיגער וויץ.

dry land (דראי לענד) דאס טריקעניש, די יבשה, דאס טרוקענע לאנד.

dry'ly *adv.* (דראי'-לי) ז. *drily*

dry'-mea'sure *n.* (דראי'-מע'-זשור) א מעסטעל צו מעסטען טרוקענע זאכען.

dry'-meat *n.* (דראי'-מיעט) געטריקענט אדער געדרויכערט פלייש.

dry monsoon' (דראי מאנ-סוהן') דער טרוקענער מוסאן־ווינד [וואס בלאזט פון צפון־מזרח זייט, אין דער לענג פון'ם אזיאטישען ברעג פון דעם פאסיפיק].

dry'-mour'ning *n.* (דראי'-מאור'-נינג) א טרוקענער טרויער [ווען מען וויינט ניט].

dry'-mul'ture *n.* (דראי'-מאל'-טשור) אין שאטלענדישער געזעצגעבונג — די מיהל־צינז [א סומע פון געלד אדער א מאס תבואה וואס ווערט געצאהלט יעדען יאהר צו א מיהל, ניט קוקענדיג אויף דעם, צי די וועלכע דארפען צאהלען מאלען דארטען זייער תבואה אדער ניט].

dry'ness *n.* (דראי'-נעס) טרוקענקייט; דארשט.

dry'-nurse *n. and v.* (דראי'-נוירס) אן אם וואס האדעוועט א קינד ניט מיט דער ברוסט; אן אונטערגעארדנעטער וואס לערענט זיין עלטסטען; אויסהאדעווען א קינד אהן דער ברוסט; אנציינען די פפליכטען א העכער־געשטעלטען.

dry'-point *n.* (דראי'-פאינט) א קריץ־נאדעל וואס ווערט געברויכט פון גראווי־רער פאר גראווירונג אין קופער; די לי־ניע וואס ווערט געמאכט מיט א קריץ־נאדעל.

dry'-rot *n.* (דראי'-ראט) א מין שוואם וואס וואקסט אויף בוימער, ווען דאס האלץ הויבט אן פוילען; אן אינערליכע פויל־קייט אדער פערדארבענהייט.

dry'-rub *v.* (דראי'-ראב) רייניגען דורך א טרוקענע רייבונג, ניט נעצענדיג די זאך.

dry'salter *n.* (דראי'-סאהל-טער) איי־נער וואס האנדעלט מיט געטריקענטע און געזאלצענע זאכען; אין ענגלאנד — איי־נער וואס האנדעלט מיט פארבען און אנ־דערע כעמישע פראדוקטען.

dry sea'son (דראי סיזען) טרוקענע צייט [ווען עס נעהמט קיין רעגען ניט]; ביי פישער — די צייט ווען פיש כאפט זיך זעהר ווייניג.

dry'-shod *a.* (דראי'-שאד) מיט טרוקע־נע פיס אדער שטיוועל.

dry up (דראי אפ) אויסטריקענען, ארויס־נעהמען די פייכטקייט: אויסדעמפפען; ווערען טרוקען; פערוועלקען; ווערען שטיל, אויפהערען רעדען.

d|s *days' sight* (דייז סאיט) אבקירצונג פון דער טאג, ווען עטוואס איז געשריבען.

The bill is payable at 10 d|s.

D. S. אן אבקירצונג פון די ווער־טער *dal segno* [א צייכען אין מוזיק־נאטען, וועלכער בעווייזט, אז דאס שטיק דארף איבערגע'חזר'ט ווערען נאך אמאל ביז א געוויסען פונקט].

D. Sc. אן אבקירצונג פון די ווער־טער *Doctor of Science*, דאקטאר פון נאטור־וויסענשאפט.

D-string *n.* (די'-סטרינג) די דריטע סטרונע פון א פידעל אדער א גיטארע און די צווייטע סטרונע פון אנדערע שטרייך־אינסטרומענטען.

du'ad *n.* (דיו'-עד) א פאר; א פעראייני־גונג פון צוויי; א צוויי־צאהל.

du'al *n. and a.* (דיו'-על) וואס בעי־שטעהט פון צוויי; וואס בעצייכענט די צאהל צוויי; וואס דריקט אויס א צוויי־צאהל; די צאהל צוויי.

du'alin *n.* (דיו'-ע-לין) דואלין [אזא אויפרייסונגס־שטאף וואס בעשטעהט פון א מישונג פון סאלפעטער, ניטרא־גליצערין און זעג־שטויב].

du'alism *n.* (דיו'-ע-ליזם) דואליזם, צווייהייט, צוויי־איינינקייט; די טעאריע אז גייסט און מאטעריע עקזיסטירען אלס זעלבסטשטענדיגע עלעמענטען אונאבהענגיג איינער פון אנדערען; די בעהויפטונג, אז עס עקזיסטירען 2 געטער, א גאט פון גוטס און ליכטיגקייט און א גאט פון שלעכטס און פינסטערניש [ווי דאס גלויבען פון די אלטע פערזיער]; א רעגיערונגס־סיס־טעם וואו צוויי לענדער זיינען פעראייניגט דורך איין הויפט, אבער וועלכע רעגירט פון זעלבסטשטענדיגע פארלאמענטען און רעגיערונגען [ווי עסטרייך־אונגארן].

du'alist *n.* (דיו'-ע-ליסט) א דואליסט, איינער וואס גלויבט אין דער זעלבסט־שטענדיגער, אונאבהענגיגער עקזיסטענץ פון גייסט און מאטעריע; אן אנהענגער פון דואליזם. ז. *dualism*

dualis'tic *a.* (דיו-ע-ליס'-טיק) וואס בעשטעהט פון צוויי; וואס איז שייך צו דואליזם. ז. *dualism*

dual'ity *n.* (דיו-על'-אי-טי) צווייהייט; דאס זיין געטיילט אין צוויי.

du'an *n.* (דיו'-ען) א טייל פון א גע־דיכט אדער פאעמא; א געדיכט, א פאעמא.

dub *n. and v.* (דאב) א טיטול; געבען מאכען פאר א ריטער; שניידען אדער אב־רייבען אום צו מאכען גלאט; מאכען א גערויש ווי דאס שנעלע קלאפען אין א פויק; א קלאפ.

dub'bing *n.* (דאב'-אינג) דאס מאכען פאר א ריטער; דאס קלאפען; דאס שניי־דען אדער רייבען אום צו מאכען גלאט; אזא לעדער־שמירעכץ געמאכט פון פעטס.

dub'bing-tool *n.* (דאב'-אינג-טוהל) א געצייג אבצורייבען א שארפטיגע פלע־כע אום זי גלאט צו מאכען.

dubi'ety *n.* (דיו-באי'-ע-טי) צווייפעל־האפטיגקייט, אונגעוויסהייט; דאס זיין אין ספק.

dubios'ity *n.* (דיו-בי-אס'-אי-טי) צוויי־פעלהאפטיגקייט: דאס זיין אין ספק; עט־וואס וואס איז צווייפעלהאפט.

du'bious *a.* (דיו'-בי-אס) צווייפעלהאפט, אונגעוויס, אונזיכער, אונדייטליך, אונבע־שטימט, אונקלאר.

du'bious debts (דיו'-בי-אס דעטס) אונזיכערע שולדען.

du'biously *adv.* (דיו'-בי-אס-לי) צוויי־פעלהאפט; אונזיכער, פראגליך, אונגעוויס

du'biousness *n.* (דיו'-בי-אס-נעס) דאס זיין אין ספק; צווייפעלהאפטיגקייט; אונ־בעשטימטהייט, אונגעוויסהייט.

du'bitable *a.* (דיו'-בי-טע-בל) וואס דער־וועקט א ספק, וואס איז צום צווייפלען; צווייפעלהאפט, אונגעוויס.

du'bitably *adv.* (דיו'-בי-טע-בלי) אויף א מספק'דיגען אופן; צום צווייפלען.

du'bitatingly *adv.* (דיו'-בי-טיי-טינג-לי) זייענדיג אין ספק; צווייפלענדיג; ניט וויסענדיג ווי זיך צו ענטשליסען.

dubita'tion *n.* (דיו-בי-טיי'-שאן) צוויי־פעל; דאס צווייפלען; אונענטשלאסענ־הייט.

du'bitative *a.* (דיו'-בי-טיי-טיוו) צווייפלענד.

du'bitatively *adv.* (דיו'-בי-טיי-טיוו-לי) אין ספק; צווייפלענדיג.

dubs *n.* (דאבז) קלינגערס [געלד]; א פאר ווירפלען.

du'cal *a.* (דיו'-קעל) וואס איז שייך צו א דוכס אדער הערצאג.

du'cally *adv.* (דיו'-קעל-אי) אויף דעם שטייגער פון א דוכס אדער הערצאג; מיט א הערצאג [פערבונדען].

duc'at *n.* (דאק'-עט) א דוקאט [א געלד־ענע מטבע].

ducatoon' *n.* (דאק-ע-טוהן') אן אלטע איטאליענישע זילבערנע מטבע [פון אונ־געפעהר דעם ווערטה פון אן אמעריקאנער דאלאר].

duc'ats *n.* (דאק'-עטס) מזומן, קלינגערס.

duch'ess *n.* (דאטש'-עס) א דוכסע, א הערצאגין.

duch'y *n.* (דאטש'-אי) א הערצאגטום [א טעריטאריע וואו עס רעגיערט א הער־צאג].

duch'y-court *n.* (דאטש'-אי-קאורט)

דער געריכטס-הויף פון דעם הערצאגטום לאנקאסטער אין ענגלאנד.

duck *n. and v.* (דאק) אן ענטעל, א קאטשקע; א טייערע, א געליעבטע; א פערניינונג מיט'ן קאפ; זענקעל-טוך; זיך אונטערטונקען אין וואסער; א בויג טהאן דעם קאפ; זיך אונטערגעבען; זיך בויגען פאר אימעצען.

duck'bill *n.* (דאק'-ביל) דער ענטעל-שנאבעל [אזא חיה אין אויסטראליען וואס האט א שנאבעל ענליך צו אן ענטעלשען]; עטוואס וואס איז ענליך צו א שנאבעל פון אן ענטעל [קאטשקע].

duck'-billed *a.* (דאק'-בילד) וואס האט א שנאבעל ווי פון אן ענטעל [קאטשקע].

duck'er *n.* (דאק'-ער) א טויכער, איינער וואס טונקט זיך אונטער אין וואסער; א קריכער, אן אונטערלעקער; א פויגעל וואס טונקט זיך אונטער אין וואסער.

duck'-hawk *n.* (דאק'-האהק) דער זומפ-פאלק [אזא גרויסער שטארקער רויב-פויגעל וואס פליהט ארום ביי וואסער-זומפען און פאלט אן אויף די קאטשקעס וואס געפינען זיך דארטען].

duck'ing *n.* (דאק'-אינג) דאס טויכען, דאס אונטערטונקען זיך אין וואסער; דאס שיסען אדער די יאגד אויף ווילדע ענטלעך [קאטשקעס].

duck'ing-gun *n.* (דאק'-אינג-גאן) א ביקס מיט וועלכער מען שיסט פויגלען.

duck'ing-sink *n.* (דאק'-אינג-סינק) א שיפעל אויף וועלכען מען פאהרט אויף יאגד אויף ווילדע ענטלעך [קאטשקעס] אדער אנדערע וואסער-פויגלען.

duck'ing-stool *n.* (דאק'-אינג-סטוהל) אזא שטוהל וועלכער איז בענוצט געוואָרען צו בעשטראפען ווייבער ארורות דורך אונטערטונקען זיי אין וואסער.

Ducking-stool

duck'-legged *a.* (דאק'-לעגד) קורץ-פיסיג [ווי א קאטשקע].

duck'ling *n.* (דאק'-לינג) א יונג ענטעלע [א קאטשקעלע].

duck'-meat *n.* (דאק'-מיעט) די וואסער-לינזע [אזא גראז וואס וואקסט אין וואסער-זומפען און ווערט זעהר גערן געגעסען פון ענטלעך].

duck'-mole *n.* (דאק'-מאול) דער ענטעל-שנאבעל. ז. *duckbill*

duck on rock (דאק אן ראק) אזא שפיעל, וואו איין שפיעלער לעגט ארויף אויף א גרויסען שטיין א קלענערען, וועלכען די איבריגע שפיעלער דארפען לויפען אראבווארפען און זיך ניט לאזען כאפען פון דעם, וואס האט דעם שטיין ארויפגעלעגט.

ducks *n.* (דאקס) דיקע, ווייסע לייוונטענע הויזען.

duck's'-foot *n.* (דאקס'-פוט) א מין פלאנצע וואס איהרע בלעטער זיינען ענליך צו די פיסלעך פון אן ענטעל [קאטשקע].

duck'-shot *n.* (דאק'-שאט) גרויסע שראט צום שיסען ווילדע ענטלעך [קאטשקעס].

duck's'-meat *n.* (דאקס' מיעט) ז. *duck-meat*

duck'weed *n.* (דאק'-הוויעד) ז. *duck-meat*

duck'-weight *n.* (דאק' הווייט) אן ענטעל [קאטשקע] אויסגעמאכט פון שטיין, וועלכע פלעגט אמאל בענוצט ווערען אין אשור און בבל אלס א געוויכט.

duct *n.* (דאקט) א קאנאל [בעזונדערס אין דעם קערפער פון א בעשעפעניש].

duc'tile *a.* (דאק'-טיל) בייגזאם; וואס ציהט זיך; וואס קען אויסגעצויגען ווערען.

duc'tilely *adv.* (דאק'-טיל-לי) אויף א בייגזאמען אדער ציהעדיגען אופן.

duc'tileness *n.* (דאק'-טיל-נעס) ציהעדיגקייט, בייגזאמקייט.

ductilim'eter *n.* (דאק-טי-לימ'-ע-טער) אן אינסטרומענט וואס ציינט אן אויף וויפיעל א מעטאל ציהט זיך אוים.

ductil'ity *n.* (דאק-טיל'-אי-טי) די אייגענשאפט פון מעטאלען זיך צו ציהען אדער אויסגעצויגען צו ווערען; בייגזאמקייט.

duct'less *a.* (דאקט'-לעס) וואס האט ניט קיין קאנאל.

duc'tor *n.* (דאק'-טאר) די וואלצע אין א דרוק-מאשין וועלכע פערטיילט די דרוק-פארב.

duc'tus *n.* (דאק'-טאס) א קאנאל.

dud *n.* (דאד) אן אלטער מלבוש, אן אלטע שמאטע.

dud'der *v.* (דאד'-ער) טרייסלען זיך [פון קעלט אדער פון שרעק].

dude *n.* (דיוד) א פראנט.

dudeen' *n.* (דיו-דיען') א קורצע ליימענע ליולקע.

dudge'on *n.* (דאדזש'-אן) צארן, כעס, רונזה.

du'dishness *n.* (דיו'-דיש-נעס) דאס זיין א פראנט, פראנטישקייט.

due *n., a. and adv.* (דיו) וואס עס קומט, וואס קען געצאהלט ווערען אלס א חוב; געהעריג, ווי עס פאסט; פינקטליך, בעשטימט; ווי עס איז פערשפראכען געוואָרען, ווי מען האט ערווארטעט; צוליעב, א דאנק; דאס וואס עס קומט, א חוב, אן אבליגאציאן; צאהלונג; דאס רעכט אויף עפעס; דירעקט, פינקטליך [בנוגע צו די פונקטען פון א קאמפאס].

due'-bill *n.* (דיו'-ביל) א געשריבענע אנערקענונג אז מען איז עפעס שולדיג; א וועקסעל.

du'el *n. and v.* (דיו'-על) א דועל, א צוויי-קאמפף [א קאמפף פון צוויי פערזאנען מיט גלייכע וואפען, מייסטענס וועגען עהרע-אנגעלעגענהייטען]; דועלירען.

du'eling *n.* (דיו'-על-אינג) דאס דועלירען, דאס שלאגען זיך אויף א דועל.

du'elist *n.* (דיו'-על-איסט) א דועליסט, איינער וואס שלאגט זיך אויף א דועל.

du'elling *n.* (דיו'-על-אינג) ז. *dueling*

du'ellist *n.* (דיו'-על-איסט) ז. *duelist*

duel'lo *n.* (דיו-על'-או) א דועל; די קונסט פון דועלירען; די געזעצען אדער כללים פון דועלען.

duen'na *n.* (דיו-ענ'-א) די ערשטע הויף-דאמע פון דער שפאנישער קעניגין; אן עלטערע דאמע וואס פערנעהמט דעם ארט האלב פון א גובערנאנטין און האלב פון א געזעלשאפטס-לייסטערין [קאמפאניאנקע]; אן עלטערע דאמע אלס גובערנאנטין אדער אויפזעהערין.

due propor'tion (דיו פרא-פאור'-שאן) א ריכטיגע פערהעלטניס; סימעטריש.

dues *n.* (דיוז) שולדען; צינזען, שטייערען: צאהלונגען; אבצאהלונגען; פפליכטען.

duet' *n.* (דיו-עט') א דועט, א מוזיק-שטיק פאר צוויי שטימען אדער צוויי אינסטרומענטען.

duetti'no *n.* (דו-עט-טי'-נא) א קורצער דועט. ז. *duet*

duet'to *n.* (דו-עט'-טא) ז. *duet*

du'e vol'te (דו'-ע וואול'-טע) צוויי מאל [אן אויסדרוק אין מוזיקאלישע קאמפאזיציעס].

duff *n. and v.* (דאף) אזא הארטער מעהל-פודינג געקאכט אין א זעקעל, געגעסען מייסטענס פון מאטראזען אויף שיפען; ביימער-אבפאל [בלעטער, צווייגען א. ד. ג.]; גוטע קויהלען; האנדלען בעטריגעריש.

duf'fel *n.* (דאפל) אזא דיקער הארינגער וואלען-שטאף; באגאזש, אויסשטאטונג.

duf'fer *n.* (דאפ'-ער) א הויזירער [פעדלער], בעזאנדערס וועלכער האנדעלט מיט פרויען-קליידער; א הויזירער וואס האנדעלט מיט כלומר'שט אריינגעשמוגעלטע זאכען כדי מען זאל מיינען אז מען קויפט ביי איהם מציאות; א דומער יונג, א שוטה.

duf'fing *n. and a.* (דאפ'-אינג) א קינסטליכע פליעג וואס ווערט אנגעטישעפעט אן א ווענטקע ביים כאפען פיש; פאלש, נאכגעמאכט, ניט עכט; דום, נאריש.

duf'fing coin (דאפ'-אינג קאין) א פאלשע מטבע.

duf'fle *n.* (דאפל) ז. *duffel*

dug *n.* (דאג) א ציצקע, א ברוסט פון א פרוי; דער אייטער פון א קוה.

dug (דאג) ז. *dig* געגראבען.

du'gong *n.* (דיו'-גאנג) א דיוגאנג [אזא גרויסע ים-חיה פון דעם מין וואַל-טהיערע, וואס געפינט זיך אין דעם אינדישען אקעאן און איז ביי 8 פוס לאנג. דאס פלייש פון דיעזער חיה איז עסבאר; אויסערדעם ווערט געברויכט אין דער פראדוקציאן איהר פעל, איהרע צייהנער און אויל].

Dugong

dug'out *n.* (דאג'-אוט) א שיף געמאכט פון אן אויסגעהוילטען קלאץ; א זעמליאנקע אדער ערד-שטיבעל.

dug'-way *n.* (דאג'-הוויי) א דורכגעשניטענער וועג [אין בערג].

duke *n.* (דיוק) א הערצאג, א דוכס.

duke'dom *n.* (דיוק'-דאם) א הערצאגטום [דאס לאנד וואס געהערט צו אדער ווערט רעגיערט פון א הערצאג אדער דוכס]; דער טיטעל אדער ווירדע פון א הערצאג אדער דוכס.

dul'cet *a.* (דאל'-סעט) זיס; זיס-קלינגענד; מעלאדיש, הארמאניש; אנגענעהם.

dulcifica'tion *n.* (דאל-סי-פי-קיי'-שאן) דאס מאכען זיס; דאס אוועקנעהמען די געזאלצענקיים, ביטערקיים א. ד. ג.

dul'cify *v.* (דאל'-סי-פאי) זיס מאכען; מאכען אנגענעהם.

dul'cimer *n.* (דאל'-סי-מער) א לירע, א ציטרע [א מין מוזיקאלישער אינסטרומענט].

dulcin'ea *n.* (דאל-סינ'-אי-ע) דולצינעא,

א געליעבטע [שטאמט פון דעם נאמען פון דאן קיכאט'ס געליעבטער].

Dul'cinist *n.* (דאל'-סי-ניסט) א דולציניסט, איינער פון דער קריסטליכער סעקטע דולציניסטען [פון 14טען יאהרהונדערט], וועלכע האבען נים אנערקענט דעם פאפסט און קיינע רעליגיעזע און וועלטליכע געזעצען און צערעמאניעס. זיי זיינען געווען נעגען פריוואט־אייגענטום, נעגען הייראט, טויט־שטראף א. ד. ג.

du'ledge *n.* (דיו'-לעדזש) א הילצערנער באלין צו פעראייניגען די זעקס רייפען, וועלכע בילדען אוים די ראד פון א הארמאט־וואגען.

duli'a *n.* (דיו-לאי'-א) די פערעהרונג פון מלאכים און הייליגע [אין דער קאטוילישער קירך].

dull *a. and v.* (דאל) טעמפ, דום, נאריש, אונגעלומפערט; מיט א שוואכען פערשטאנד; שווער, לאנגווייליג, לאנגזאם, שלעפעריג, אהן לעבעדיגקייט; אומעדיג, טרויעריג, מעלאנכאליש, נידערגעשלאגען, כמורנע, מאט, טונקעל; מיט א פערשטיקטען קול, אונווירקזאם, שוואך; אונדייטליך; מיט א שלעכטען געהער; מאכען טעמפ, אבשוואכען [די ראיה]; פערמאטערען, מאכען נידערגעשלאגען; טונקעל מאכען; זיין לאנגווייליג; אנווארפען אן אומעט, מאכען טרויעריג; ווערען טעמפ; זיין נאריש.

dull'ard *n. and a.* (דאל'-ארד) א שוטה; נאריש.

dull away' the time (דאל ע-הוויי' טהי טאים) פערבטל'ען צייט, פטר'ען צייט אויף גארנישט.

dull'-brained *a.* (דאל'-בריינד) דום, מיט א שוואכען קאפ.

dull'-browed *a.* (דאל'-בראוד) מרה־שחורה'דיג, אנגעכמורעט, מיט א כמורנעם, פינסטערען אויסזעהן אדער קוק.

dull'er *n.* (דאל'-ער) איינער וואס מאכט טונקעל, מרה־שחורה'דיג, אומעטיג אדער טעמפ.

dull'-eyed *a.* (דאל'-איד) מיט טונקעלע אויגען; מיט א טרויעריגען בליק.

dull'head *n.* (דאל'-העד) א דומקאפ, א שוטה.

dull'ish *a.* (דאל'-איש) תמ'עוואטע, נאריש.

dull mu'sic (דאל מיו'-זיק) לאנגווייליגע מוזיק; לאנגווייליגקייט.

dull'ness *n.* (דאל'-נעס) נארישקייט, דאס זיין א שוטה.

dull of apprehen'sion (דאל אוו עפ-רי-העג'-שאן) מיט א שווערער השגה.

dull of hear'ing (דאל אוו היער'-אינג) וואס הערט שווער, מיט א שווערען חוש השמיעה.

dull of sight (דאל אוו סאיט) שוואכזיכטיג.

dull sea'son (דאל סיעזן) א שלעכטער סעזאן, די צייט פון שלעכטען וועטער.

dull'-wit'ted *a.* (דאל'-הוויט'-עד) שוואכקעפיג; ניט קלוג.

dul'ly *adv.* (דאל'-אי) מעשה נאר; שטומפיג, אהן גלאנץ, טעמפיג, מאט, אהן ווירקונג, שוואך.

dul'ness *n.* (דאל'-נעס) ז. *dullness*

dulse *n.* (דאלס) אזא רויט ים־גראז [ווערט געברויכט צום עסען אין שאטלאנד און אין אנדערע לענדער].

du'ly *adv.* (דיו'-לי) געהעריג, ווי עס דארף צו זיין; ריכטיג, פינקטליך.
The agreement was duly signed.

Du'ma *n.* (דו'-מא) די דומא, דער רוסישער פארלאמענט.

dumb *a. and v.* (דאם) שטום; שווייגענד; שטיל; אוננארמאל, מיט א פעהלער; נאריש, תמ'עוואטע; מאכען שטום; פערטויבען [א קלאנג].

dumb'-bell *n.* (דאמ'-בעל) איינער פון די צוויי געוויכטען, וועלכע מען האלט אין די הענד פאר גימנאסטישע איבונגען [יעדער פון דיעזע געוויכטען בעשטעהט פון צוויי קוילען, וועלכע זיינען פעראייניגט מיט א הענטעל].

Dumb-bell

dumbfound' *v.* (דאם-פאונד') פערשטומען, מאכען איינעם שווייגען; איבעררא־שען מיט עטוואס אונערווארטעטעס; ברייננען אין א צומישונג, קאנפוזען.

dumb'ness *n.* (דאמ'-נעס) שטומקייט, שטילקייט; דאס שווייגען.

dumb'-show *n.* (דאמ'-שאו) פאנטאמינע, דאס שפיעלען אויף דער ביהנע אהן געשפרעך און אהן ווערטער.

dumb'-wai'ter *n.* (דאמ'-הוויי'-טער) א מין אלמערעל מיט פאליצעס, מיט וועלכען עס ווערען ארונטערגעלאזען און ארויפגעהויבען פערשיעדענע זאכען אין א הויז פון איין עטאזש צום צווייטען.

dum'dum *n.* (דאמ'-דאם) דום־דום קויל [א בלייענע קויל איינגעשלאסען אין א דינעם שטאהלענעם הילז. ווען מען שיסט זי ארוים, ווערט זי אויפגעריסען און ווען זי טרעפט אין קערפער פערשאפט זי געפעהרליכע שמערצען].

du'metose *a.* (דיו'-מע-טאוס) עהנליך צו קוסטעס.

dumfound' *v.* (דאם-פאונד') ז. *dumbfound*

dumfoun'ded *a.* (דאם-פאונ'-דעד) ווי פון דונער געטראפען.

dum'miness *n.* (דאמ'-אי-נעס) נארישקייט.

dum'my *n. and a.* (דאמ'-אי) א שטומער; איינער וואס האלט זיך שטיל; אין טעאטער — א מענש וועלכער פיגורירט אויף דער סצענע, אבער רעדט גארנישט; א זאך וועלכע איז נאכגעמאכט אבער שטעלט ניט פאר די ווירקליכקייט [ווי א הילצערנער קעז, א ליימענער עפעל א. ד. ג.]; א מאדעל אדער א פיגור אין א מאגאזין, אויף וועלכער עס איז אנגעטהאן א קלייד; א מאדעל אדער א פארם פון א זאך וואס דארף געמאכט ווערען [ווי למשל א בוך, וועלכעס בעשטעהט פון ווייסען איינגעבונדענעם פאפיער]; אין מעכאניק — א לאקאמאטיוו, פון וועלכען דער דאמפף נעהט ארוים אהן גערויש [ווערט בענוצט אין די שטאדט־באהנען]; דער שטראם וואסער פון דער הויפט־קישקע [אויף דער שפראך פון די פייער־לעשער]: די פרעס פון די היטעל־מאכער; אין קארטען־שפיעל — איינער פון די שפיעלער, וועלכער נעהמט ניט קיין דירעקטען אנטייל אין דעם קאן [ווען למשל, עס שפיעלען 4 מענשען און דער קאן קען געשפיעלט ווערען נור פון 3, דאן ווערט צו יעדען קאן איינער אויסגעלאזען]; פיקטיוו, פאלש.

du'mose *a.* (דיו'-מאוס) אין באטאניק — וואס האט די פארם פון א קוסט; בעדעקט אדער בעוואקסען מיט קוסטעס.

dump *n. and v.* (דאמפ) אן ארט וואו מען ווארפט מיסט; די כלי, פון וועלכער דאס מיסט ווערט ארויסגעווארפען; דער קלאפ, וועלכער הערט זיך בעת א שווערע זאך פאלט ארונטער; א גראבע שווערע זאך; געלד, "קליינגערס"; א קליינע מטבע אין אויסטראליען; ארויסווארפען מיט איין מאל פון א וואגען דאס וואס ער ענטהאלט; אראבווארפען א שווערע זאך מיט א גערויש.

dum'ping-car *n.* (דאמ'-פינג-קאר) א וואגען, ביי וועלכען דער קאסטען קען זיך אויפהויבען און איבערקעהרען, כדי ארויסצואווארפען מיט אמאל די משא.

dum'ping-cart *n.* (דאמ'-פינג-קארט) ז. *dumping-car*

dum'ping-ground *n.* (דאמ'-פינג-גראונד) אן ארט וואו מיסט ווערט ארויסגעווארפען.

dum'pish *a.* (דאמ'-פיש) טרויעריג, שווערמוטיג, נידערגעשלאגען, מעלאנכאליש, מרה־שחורה'דיג.

dum'pishness *n.* (דאמ'-פיש-נעס) טרויעריגקייט, נידערגעשלאגענקייט, שווערמוטיגקייט; דאס זיין מרה־שחורה'דיג אדער מעלאנכאליש.

dump'ling *n.* (דאמפ'-לינג) אן עפעלטארט; א מין פודינג.

dumps *n.* (דאמפס) טרויעריגקייט, שווערמוטיגקייט, מעלאנכאליע, מרה־שחורה.
He has met with misfortune and feels he is in the dumps.

dum'py *n. and a.* (דאמ'-פי) קורץ און דיק; א מין הוהן מיט זעהר קורצע פיס.

dun *n., v. and a.* (דאן) טונקעל־ברוין, טונקעל, פינסטער; א טונקעל־ברוין פערד; מאכען טונקעל־ברוין; רויכערען און טריקענען פלייש אדער פיש אזוי, אז עס זאל ווערען טונקעל־ברוין; גערויכערטע און געטריקענטע פיש אדער פלייש מיט א טונקעל־ברוינעם קאליר; פאדערען א חוב; צווינגען צו בעצאהלען א חוב; א שטרענגער מאהנער; א בעל־חוב וואס לאזט ניט צו־רוה ביז מען בעצאהלט איהם; א בערגעל.

dun'-bee *n.* (דאנ'-בי) א מין גרויסע פליעג עהנליך צו א ביען.

dunce *n.* (דאנס) א נאר, א שוטה, אן עם־הארץ.

dunce'dom *n.* (דאנס'-דאם) נארענלאנד, די מלוכה פון נארען.

dun'cery *n.* (דאנ'-סער-אי) דומהייט, נארישקייט.

dun'cish *a.* (דאנ'-סיש) דום, נאריש.

dun'cishness *n.* (דאנ'-סיש-נעס) ז. *duncery*

dun'der *n.* (דאנ'-דער) דער דונער, געוויטער; אבזעצונג פון איינגעמאכטס, ווארעניעס אדער סיראפ.

dun'derhead *n.* (דאנ'-דער-העד) א דומקאפ, א נאר.

dun'derpate *n.* (דאנ'-דער-פייט) ז. *dunderhead*

dun'-di'ver *n.* (דאנ'-דאי'-ווער) די "זויער" טויך־ענטעל [א מין ענטעל אדער קאטשקע].

dune *n.* (דיון) א בערגעל אדער א וואל פון אנגעטראטענער זאמד אויף'ן ברעג ים.

dun'fish *n.* (דאנ'-פיש) א געזאלצענער און געטריקענטער שטאק־פיש. ז. *cod*

dun'-fly *n.* (דאנ'-פלאי) ז. *dun-bee*

dung *n. and v.* (דאנג) מיסט פון א בהמה; מיסטינונג [פאר פעלדער]; מיסטיגען.

dung'-ba'sin *n.* (דאנג'-בייסן) א מיסטגרוב.

dung'-bee'tle *n.* (דאַנג'-ביעטל) אַ מיסט־זשוק.

Dung-beetle

dung'-cart *n.* (דאַנג'-קאַרט) אַ מיסט־וואַגען.

dun'geon *n. and v.* (דאַנ'-דזשאַן) אַ גּעפענגניס, אַ פינסטערע טורמע; אַ טורעם פון אַ פעסטונג; אַריינזעצען אין טורמע.

dung'-fork *n.* (דאַנג'-פאָרק) אַ מיסט־גאָפּעל, אַ מיסט־ווידלע.

dung'hill *n. and a.* (דאַנג'-היל) אַ מיסט־בערגעל; אַ שמוציגע וואָהנונג; אַ פּערזאָן פון נידריגען שטאַנד; געמיין, נידריג.

dung'-hole *n.* (דאַנג'-האָול) אַ מיסט־גרוב.

dung'-pit *n.* (דאַנג'-פּיט) ז. *dung-hole*

dung'y *a.* (דאַנג'-אי) קויטיג, שמוציג, געמיין, נידריג.

dung'-yard *n.* (דאַנג'-יאַרד) אַ מיסט־הויף.

Dun'ker *n.* (דאַנ'-קער) איינער פון אַ סעקטע פון דייטש־אַמעריקאַנישע באַפּטיסטען, וועלכע פיהרען זעהר אַן איינפאַכען לעבענס־אַרט, טרעטען אַרויס געגען יעדער מלחמה און געריכטס־פּראָצעסען און האַלטען, אַז טויפען קען מען נור אַ דערוואַקסענעם מענשען און ניט קליינע קינדער.

dun'lin *n.* (דאַנ'-לין) אַ מין פויגעל מיט אַ לאַנגען שנאַבעל [האַלט זיך אויף מייסטענס אויף די ברעגעס פון ים אין איירא־פּאַ און אַמעריקאַ].

Dunlin

dun'ner *n.* (דאַנ'-ער) אַ בריה אין מאַהנען חובות; איינער וואָס בעשעפטיגט זיך מיט אויפקויפען וועקסלען און אויפמאַהנען חובות.

dun'nish *a.* (דאַנ'-איש) ברוינליך, וואָס האָט אַ ברוינליכען קאָליר.

du'o *n.* (דיו'-אָו) אַ דועט. ז. *duet*

duodecen'nial *a.* (דיו-אָ-די-סענ'-אי-על) צוועלפיעהריג; וואָס ענטהאַלט צוועלף יאָהר.

duodec'imal *n. and a.* (דיו-אָ-דעס'-אי-מעל) רעכענענדיג מיט צוועלפען; די סיסטעם פון רעכענען מיט צוועלפען.

duodec'imally *adv.* (דיו-אָ-דעס'-אי-מעל-אי) דורך אָדער מיט צוועלפען; רע־כענענדיג מיט צוועלפען.

duodecim'fid *a.* (דיו-אָ-די-סימ'-פיד) געטיילט אין צוועלף טיילען.

duodec'imo *n. and a.* (דיו-אָ-דעס'-אי-מאָו) אַ בלאַט פון אַ בוך וואָס איז $5\frac{1}{8}$ אינטשעס [צאָל] ברייט און $7\frac{3}{8}$ אינטשעס לאַנג; וואָס בעשטעהט פון בויגענס וועלכע זיינען געקנייטשט אין בלע־טער פון $5\frac{1}{8}$ אינטשעס ברייט און $7\frac{3}{8}$ לאַנג.

duodec'uple *a.* (דיו-אָ-דעק'-יופּל) צוועלף־פאַך; וואָס בעשטעהט פון צוועלף.

duoden'ary *a.* (דיו-אָ-דענ'-ע-רי) וואָס איז שייך צו דער צאָהל צוועלף; צוועלף־פאַך.

duoden'ary scale (דיו-אָ-דענ'-ע-רי סקייל) די צוועלפער רעכנונגס־סיסטעם. ז. *duodenary system*

duoden'ary sys'tem (דיו-אָ-דענ'-ע-רי סיס'-טעם) די צוועלפער רעכנונגס־סיסטעם [די סיסטעם, ביי וועלכער יעדע ציפער, געצעהלט פון רעכטס צו לינקס, פערגרעסערט זיך מיט 12 מאָל אַנשטאַט מיט 10 מאָל ווי אין דער געוועהנליכער אַריטמעטישער סיסטעם].

duodeni'tis *n.* (דיו-אָ-די-נאַי'-טיס) אַן ענטציגדונג אויף דער צוועלף־פינגער קישקע.

duode'num *n.* (דיו-אָ-די'-נאָם) די צוועלף־פינגער קישקע [איינע פון די קליי־נע קישקעס וועלכע איז דירעקט פערבונ־דען מיט'ן מאַגען]. ז. איל. *"Bloodvessels of the Human Body"*

duolit'eral *a.* (דיו-אָ-ליט'-ע-רעל) וואָס בעשטעהט פון צוויי בוכשטאַבען.

du'ologue *n.* (דיו'-אָ-לאָג) אַ דיאַלאָג, אַ צוויי־געשפּרעך [אַ געשפּרעך וואָס ווערט געפיהרט פון צוויי].

duo'mo *n.* (דהוואָו'-מאָו) אַ קאַטעדראַ־לע, אַ דאָם, אַ גרויסע קירך.

dupabil'ity *n.* (דיו-פּע-ביל'-אי-טי) דאָס קענען אָבגענאַרט אָדער בעטראָגען ווערען.

du'pable *a.* (דיו'-פּעבל) וואָס מען קען אָבנאַרען, בעטריגען אָדער איינריידען.

dupe *n. and v.* (דיופּ) איינער וואָס לאָזט זיך נאַרען; אַ נאַר; אָבנאַרען, בע־טריגען.

dupeabil'ity *n.* (דיו-פּע-ביל'-אי-טי) ז. *dupability*

du'peable *a.* (דיו'-פּעבל) ז. *dupable*

du'per *n.* (דיו'-פּער) אַ אָבנאַרער; אַ בעטריגער, אַ שווינדלער.

du'pery *n.* (דיו'-פּער-אי) שווינדעל, בע־טרוג, בעטריגעריי.

du'ple *a. and v.* (דיופּל) צווייפאַך, דאָפּעלט; דאָפּלען.

du'plex *n., a. and v.* (דיו'-פּלעקס) דאָ־פּעלט, צווייפאַך; אַ פערדאָפּלונג, אַ פער־צווייפאַכונג, איינאָרדנען דעם טעלעגראַ־ראַט אַזוי, אַז מען זאָל קענען גלייכצייטיג שיקען צוויי טעלעגראַמען אין געגענ־געזעצטע ריכטונגען; שיקען טעלעגראַמען דורך אַ דאָפּעל־טעלעגראַף.

du'plex tel'egraph (דיו'-פּלעקס טעל'-ע-גרעף) אַ דאָפּעל־טעלעגראַף [אַזאַ טע־לעגראַף דורך וועלכען מען קען גלייכצייטיג שיקען צוויי טעלעגראַמען אין געגענ־געזעצטע ריכטונגען].

du'plicate *n., a. and v.* (דיו'-פּלי-קייט) געדאָפּעלט; געמאַכט אין צווייען; וואָס בעשטעהט פון אַ פּאָר; וואָס איז שייך צו צוויי ענטשפּרעכענדע טיילען; וואָס איז עהנליך צום אָריגינאַל; אַ דופּלי־קאַט, אַ קאָפּיע; פערדאָפּלען, מאַכען אין צווייען; מאַכען אַ קאָפּיע פון עפּעס; אי־בער'חזר'ען אָדער זיין איבערגע'חזר'ט צוויי מאָל.

duplica'tion *n.* (דיו-פּלי-קיי'-שאָן) די פערדאָפּלונג, דאָס מאַכען אָדער איבער־חזר'ען צוויי מאָל איינע און דיעזעלבע זאַך; אין אַריטמעטיק — דאָס כפל'ען אַ צאָהל אויף 2; אין פיזיאָלאָגיע — יעדער פּראָצעס פון פאַנאַנדערטיילען אין צווייען דורך נאַטירליכען וואַקסען; אין מוזיק — דאָס צוגעבען העכערע אָדער נידריגערע אָקטאַווען אָדער ווידערהאָלונגען צו די טע־נער פון אַ מעלאָדיע אָדער האַרמאָניע; אין באָטאַניק — די פאַנאַנדערטיילונג פון אַן אָרגאַן [בעזונדערס פון אַ געשלעכטס־אָרגאַן] ביי אַ פּלאַנצע; דאָס אָבהאַלטען אַ נאַטעס־ריענסט צוויי מאָל אין איין טאָג פון איינעם און דעמזעלבען גלח.

du'plicative *a.* (דיו'-פּלי-קיי-טיוו) וואָס איז שייך צו דאָפּלונג אָדער צו אַ דופּליקאַט; אין פיזיאָלאָגיע — וואָס ווערט פאַנאַנדערגעטיילט אין צווייען דורך נאַטירליכען וואַקסען.

du'plicature *n.* (דיו'-פּלי-קיי-טשור) אַ פערדאָפּלונג; אַ צוזאַמענלעגונג, אַ פאַלד.

duplic'ity *n.* (דיו-פּליס'-אי-טי) די דאָפּעלטקייט, די פאַלשקייט, צוויי־פּנים'דיג־קייט; דאָס פעראייניגען אין געריכט פון צוויי אָדער מעהרערע אַנקלאַגען.

durabil'ity *n.* (דיו-רע-ביל'-אי-טי) דוי־ערהאַפטיגקייט, דויער.

du'rable *a.* (דיו'-רעבל) דויערהאַפט, דויערנד.

du'rableness *n.* (דיו'-רעבל-נעס) ז. *durability*

du'rably *adv.* (דיו'-רע-בלי) מיט דוי־ערהאַפטיגקייט; אויף אַ דויערנדען שטיי־נער.

du'ral *a.* (דיו'-רעל) וואָס בעשטעהט פון אָדער וואָס איז שייך צום הייטעל פון דעם געהירן אָדער פון דעם רוקען־מאַרך.

du'ra ma'ter (דיו'-רא מיי'-טער) דאָס הייטעל פון דעם געהירן און פון דעם רו־קען־מאַרך.

dura'men *n.* (דיו-ריי'-מען) דאָס האַרץ־האָלץ אָדער דאָס מיטעלסטע האָלץ פון אַ בוים.

du'rance *n.* (דיו'-רענס) אַרעסט; דאָס זיין איינגעשפּאַרט; דויערהאַפטיגקייט, דויער.

dura'tion *n.* (דיו-ריי'-שאָן) דויער [אין צייט].

dur'bar *n.* (דויר'-באַר) אַן אוידיענץ־זאַל ביי אַן אינדישען הערשער אָדער ביים ענגלישען וויצע־קעניג פון אינדיען; אַן אָפיציעלע אוידיענץ ביי אַן אינדישען הערשער אָדער ביים אינדישען וויצע־קע־ניג.

du'ress *n.* (דיו'-רעס) שווערינקייטען, צרות; אונטערדריקונג, צוואַנג; אַרעסט, דאָס זיין איינגעשפּאַרט; דויערהאַפ־טיגקייט, דויער.

du'rian *n.* (דיו'-רי-ען) אַזאַ בוים [אויף'ן מאַלאַאישען האַלב־אינזעל און אויף די שכנ'ישע אינזלען], אויף וועלכען עס וואַקסען גרויסע פרוכט, וואָס זיינען עהנליך צו קאַ־ווענעס; די פרוכט פון דיעזען בוים.

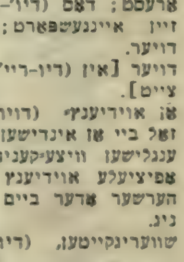

Durian

du'ring *prep.* (דיו'-רינג) וועהרענד; אין דער צייט פון...

dur'ra *n.* (דיור'-א) אינדישע הירזש.

durst (דוירסט) געוואגט. ז. ***dare***

dusk *n., v. and a.* (דאסק) האלב⸗פינ⸗
סטערניש, בין⸗השמשות, דעמערונג; טונ⸗
קעלקייט; שאטענדינקייט; מאכען טונקעל
אדער האלב⸗פינסטער, פערטונקלען, ווערען
טונקעל, דעמערען; טונקעל, בין⸗השמשות'⸗
דיג, שאטענדיג.

dus'kily *adv.* (דאס'-קי-לי) טונקעל,
האלב⸗פינסטער, דעמערענד, בין⸗השמשות'⸗
דיג, שאטענדיג.

dus'kiness *n.* (דאס'-קי-נעס) טונקעל⸗
קייט, האלב⸗פינסטערניש, בין⸗השמשות'⸗
דינקייט, שאטענדינקייט.

dus'kish *a.* (דאס'-קיש) עטוואס טונקעל,
עטוואס פינסטערליך.

dus'kishly *adv.* (דאס'-קיש-לי) אויף
א פערוואלקענטען, טונקלען, שווארצליכען
אדער בין⸗השמשות'דיגען שטייגער.

dus'kishness *n.* (דאס'-קיש-נעס) טונ⸗
קעלקייט, בין⸗השמשות'דיגקייט.

dus'ky *a.* (דאס'-קי) טונקעל, פינסטער⸗
ליך, בין⸗השמשות'דיג, שווארצליך; טרויע⸗
ריג, מרה⸗שחורה'דיג.

dust *n. and v.* (דאסט) שטויב; עטוואס
וואס איז צוריבען אין שטויב; טומעל,
פלאנטער, גערודער; א נידריגער צו⸗
שטאנד; גאלד⸗שטויב, געלד, מזומנים;
סאזשע; אבשטויבען; ארויסנעהמען דעם
שטויב; בעשטרייען מיט שטויב אדער ווי
מיט שטויב; שלאגען; אנטלויפען, זיך
אבטראגען.

dust'-bas'ket *n.* (דאסט'-בעס'-קעט) א
שטויב⸗קארב.

dust'-bin *n.* (דאסט'-בין) א שמוץ⸗
קאסטען.

dust'-brand *n.* (דאסט'-ברענד) סאזשע.

dust'-brush *n.* (דאסט'-בראש) א
שטויב⸗בארשט.

dust'-cart *n.* (דאסט'-קארט) א מיסט⸗
וואגען.

dus'ter *n.* (דאס'-טער) איינער וואס
שטויבט אב; א וויש⸗טוך; א בערשטעל
צום אבשטויבען; א פלעדערוויש, א בע⸗
זים; א געדיכטע זיפ; א מאשין צו בע⸗
שפרענקלען פלאנצען מיט ניפטיגע שטאפען
כדי צו פערניכטען אינזעקטען; א שטויב⸗
מאנטעל [א לייכטער אויבערמאנטעל, צו
פערהיטען די קליידער פון שטויב].

dust'-guard *n.* (דאסט'-גארד) א שטיק
בלעך, האלץ אדער שטאף וואס פערהיט
אן אקס⸗לאגער פון שטויב און שמוץ און
לאזט ניט אויסרינען דאס שמירעכץ; א
פארריכטונג ארום די רעדער פון א וואַ⸗
גען אדער אויטאמאביל וואס פערהיט, אז
דער שמוץ פון די רעדער זאל ניט ארייני⸗
שפריצען אין דעם וואגען אדער אויטאמא⸗
ביל.

dust'-hole *n.* (דאסט'-האול) ז. ***bust-bin***

dus'tiness *n.* (דאס'-טי-נעס) שטויביג⸗
קייט.

dust'man *n.* (דאסט'-מען) א גאסען⸗
קעהרער; איינער וואס ראמט אוים שמוץ;
דער שטויב⸗מאן [דער געניוס פון שלאף,
דער שלאף. דער נאמען שטאמט דערפון,
וואס ווען קינדער שטעהן אויף פון שלאף,
רייבען זיי זיך די אויגען פונקט, ווי זיי
וואלטען געוועזן פערשאטען מיט שטויב].

dust'-pan *n.* (דאסט'-פען) א מיסט⸗
שויפעל, א מיסט⸗פאן [אין וועלכער מען
נעהמט צונויף דעם שטויב ביים קעהרען
אדער בערשטען].

dust'-shot *n.* (דאסט'-שאט) פויגעל⸗
שראט [קליינער שראט צו שיסען פוי⸗
געל].

dust the hands (דאסט טהי הענדז) זיך
רייבען די הענד, זיין צופריעדען.

dus'ty *a.* (דאס'-טי) שטויביג; בעדעקט
מיט שטויב; פול מיט שטויב; צוריבען
אין שטויב; וואס איז ווי שטויב.

dus'ty-foot *n.* (דאס'-טי-פוט) א יאריד⸗
געריכט [אין די אמאליגען צייטען אין
ענגלאנד. דאס געריכט האט בלויז פערהאנ⸗
דעלט די קלאגען וואס זיינען ארויסגע⸗
קומען צוליעב און ביים יאריד. ווערט אזוי
גערופען וואהרשיינליך צוליעב דעם שטוי⸗
ביגען אויסזעהן פון די קלעגער און אנגע⸗
קלאגטע].

Dutch *n. and a.* (דאטש) א האלענדער,
א דייטש; די האלענדישע שפראך; די
דייטשע שפראך; האלענדיש, דייטש; וואס
איז שייך צו דער האלענדישער אדער צו
דער דייטשער שפראך.

Dutch auc'tion (דאטש אהק'-שאן)
אן אויקציאן [א ליציטאציע, אן אויספער⸗
קויף], ביי וועלכער דער אויקציאנער
הויבט אן פון א הויכער פרייז, וועלכע ער
לאזט ביסלעכווייז ארונטער, ביז עס גע⸗
פינט זיך א קונה; א שווינדעל⸗אויקציאן.

Dutch build (דאטש בילד) אונגעלומ⸗
פערט, דיק.

Dutch clo'ver (דאטש קלאו'-ווער)
ווייסקלעע [אזא מין פלאנצע].

Dutch com'fort (דאטש קאמ'-פארט)
גם זו לטובה.

Dutch cour'age (דאטש קאר'-עדזש)
געמאכטער מוטה; מוטה אונטער דער וויר⸗
קונג פון שכרות.

Dutch cree'pers (דאטש קריע'-פערז)
צווערג⸗בוימלעך אדער קארליק⸗בוימלעך
[אזעלכע קליינע קלעטער⸗בוימלעך].

Dutch feast (דאטש פיעסט) א קער⸗
מעשעל [הוליאנקע], ביי וועלכען דער
בעל הבית ווערט דער ערשטער שכור.

Dutch gold (דאטש גאולד) ז. ***Dutch metal***

Dutch'man *n.* (דאטש'-מען) א האלענ⸗
דער; א דייטש [געברויכט נור אין אמע⸗
ריקא].

Dutch met'al (דאטש מעט'-על) נאכגע⸗
מאכט בלאט⸗גאלד אדער גאלד⸗פאפיער [א
געמישט מעטאל וואס בעשטעהט פון 11
טיילען קופער און צוויי טיילען צינק און
איז עהנליך אין אויסזעהן צו גאלד. צו⸗
ליעב זיין ווייכקייט ווערט פון דיעזען
מעטאל געמאכט גאלד⸗פאפיער].

Dutch myr'tle (דאטש מוירטל) אזא
מין מירטע [הדסים].

Dutch ov'en (דאטש אוו'ן) א בעווענלי⸗
כער בלעכענער אויווען, א בראט⸗אויווען.

Dutch pink (דאטש פינק) געלער לאק.

Dutch school (דאטש סקוהל) די הא⸗
לענדישע אדער פלאמאנדישע קונסט⸗שולע
[די ריכטונג אין מאלעריי, וועלכע האט
דערגרייכט איהר העכסטע שטופע פון פאל⸗
קאמענהייט אין האלאנד און וועלכע צייי⸗
כענט זיך אוים הויפטזעכליך דערמיט,
וואס די טהעמאס פאר די בילדער ווערען
גענומען פון דעם געוועהנליכען טאג⸗טעג⸗
ליכען לעבען].

Dutch tile (דאטש טאיל) גלאזירטע
ציגעל מיט מאלערייען.

Dutch ware (דאטש הוועהר) פאיאנס,
שטיין⸗גוט.

du'teous *a.* (דיו'-טי-אס) געהארכזאם;
וואס טהוט זיין פפליכט; פפליכטמעסיג.

du'teously *adv.* (דיו'-טי-אס-לי) מיט
געהארכזאמקייט; געוויסענהאפט; לויט
דער פפליכט.

du'tiable *a.* (דיו'-טי-עבל) אויף וואס
עס זיינען ארויפגעלעגט טאריף⸗אבצאהלונ⸗
גען.

du'tied *a.* (דיו'-טיד) ז. ***dutiable***

du'ties on en'try (דיו'-טיז אן ענ'-
טרי) איינפיהר⸗צאל; טאריף⸗שטייערען
אויף אויסלענדישע סחורות.

du'tiful *a.* (דיו'-טי-פול) געהארכזאם;
וואס פערהאלט זיך אונטערטהעניג אדער
מיט רעספעקט; וואס ערפילט זיינע
פפליכטען.

du'tifully *adv.* (דיו'-טי-פול-אי) מיט
געהארכזאמקייט, מיט אונטערטהעניגקייט,
מיט רעספעקט, לויט פפליכט.

du'tifulness *n.* (דיו'-טי-פול-נעס) גע⸗
הארכזאמקייט; אונטערטהעניגקייט, דאס
פערהאלטען זיך מיט רעספעקט, דאס ער⸗
פילען די פפליכט.

du'ty *n.* (דיו'-טי) פפליכט; געהארכזאמ⸗
קייט, אונטערטהעניגקייט; ערפילונג פון
פפליכטען; דיענסט [הויפטזעכליך מילי⸗
טערישע]; שטייער; לייסטונג, ארבייט,
קראפט.

du'ty bound (דיו'-טי באונד) פער⸗
פפליכטעט.

A captain of a ship is in duty bound to safeguard the lives of his passengers.

du'ty-free *a.* (דיו'-טי-פריע) פריי
פון צאל.

du'ty-la'bor *n.* (דיו'-טי-ליי'-באר)
פאנשטשיזנע, ארבייט פון לייב⸗אייגענע
[די געצוואונגענע ארבייט וואס די פויע⸗
רים פלעגען טהאן פאר דעם גוטס⸗בעזי⸗
צער].

duum'vir *n.* (דיו-אמ'-ווער) א דואומ⸗
ויר, איינער פון די צוויי בעאמטע אין
אלטען רוים, וואס פלעגען געמיינשאפט⸗
ליך פערטרעטען איין און דעמזעלבען אמט.

duum'virate *n.* (דיו-אמ'-ווי-רייט)
דער דואומוויראט, די צווילינג⸗הערשאפט
אדער צווילינג⸗פערוואלטונג [אין אלטען
רוים], א פעראייניגונג פון צוויי מענשען
אין איין און דעמזעלבען אמט; דאס אמט,
וועלכען עס האבען פערטראטען צוויי מענ⸗
שען.

D-valve *n.* (די'-וועלוו) א ווענטיל פון
א דאמפף⸗מאשין⸗צילינדער וואס האט דעם
אויסזעהן פון ***D***.

dwarf *n., v. and a.* (דהוואהרף) א קאר⸗
ליק, א צווערג, איינער אדער עטוואס וואס
איז אויסערגעוועהנליך קליין; מאכען פאר
א קארליק, שטערען דעם וואוקס, מאכען
קליין, פערקלענערען, מאכען אזוי, אז איי⸗
נער אדער עטוואס זאל אויסזעהן זעהר
קליין; ווערען קליין; ווערען א קארליק;
קליין⸗געוויקסיג.

dwar'fish *a.* (דהוואהר'-פיש) קליין⸗גע⸗
וויקסיג; קליינליך, פערעכטליך.

dwar'fishly *adv.* (דהוואהר'-פיש-לי)
ווי א קארליק [צווערג]; דורך קליינקייט,
דורך ווענינקייט.

dwarf'ling *n.* (דהוואהרפ'-לינג) א קליין
קארליקעל, א קליין צווערגעל.

dwarf'-tree *n.* (דהוואהרף'-טריע) דער
קארליק⸗בוים, דער צווערג⸗בוים.

dwar'fy *a.* (דהוואהר'-פי) קליין, ווי א
קארליק.

dwell *v.* (דהוועל) וואהנען; בלייבען, זיך
אבשטעלען, פערווילען; פארטזעצען, אנ⸗
האלטען.

To dwell in a palace is not always to be happy.

dwell'er *n.* (דהוועל'-ער) אן איינוואה⸗
נער, א בעוואהנער.

dwell'ing *n.* (דהוועל' אינג) א וואהנונג; א וואהנונגס־ארט; דאס וואהנען, דאס בעוואהנען.

dwell'ing-house *n.* (דהוועל' אינג־האוס) א וואהן־הויז.

dwell'ing-place *n.* (דהוועל'-אינג־פּלייס) א וואהן־ארט.

dwelt (דהוועלט) געוואהנט, פערוויילט. ז. *dwell*

dwin'dle *v.* (דהווינדל) שווינדען, זיך פערמינדערען, ווערען וועניגער; איינגעשרומפּען ווערען; ווערען ערגער, געמיינער.

dwin'dle away' (דהווינדל ע-הוויי) פערשווינדען.

dwin'dle in'to (דהווינדל אינ'-טו) פערשווינדען, ווערען אלץ קלענער און קלענער, ווערען אלץ ערגער און ערגער; אונבעמערקט זיך פערוואנדלען אין עפּעס אדער איבערגעהן אין א אנדער צושטאנד.
Through bad investments his fortune dwindled into insignificance.

dwin'dlement *n.* (דהווינ'דל-מענט) דאס פערמינדערען זיך, דאס קלענער ווערען, דאס ווערען איינגעשרומפּען, דאס אויסצעהרען.

dwine *v.* (דהוואין) אבצעהרען [דורך א קראנקהייט].

dy'ad *n.* (דאי'-עד) א פּאר.

dyad'ic *a.* (דאי-עד'-איק) וואס איז שייך צו דער צאהל 2; וואס בעשטעהט פון צוויי טיילען אדער עלעמענטען.

dy'archy *n.* (דאי'-אר-קי) א רעגיערונג פון צוויי הערשער.

dye *n. and v.* (דאי) פארבען; א קאליר; פארב [צום פארבען].

dyed in the wool (דאיד אין טהי וואול) דורך און דורך, פאלשטענדיג; עכט; איינגעווארצעלט, איינגענעסען.
He is a dyed in the wool Democrat.

dye'-house *n.* (דאי'-האוס) א פארבעריי.

dye'ing *n.* (דאי'-אינג) דאס פארבען.

dye in grain (דאי אין גריין) פארבען מיט עכטער פארב [וואס געהט ניט אב].

dy'er *n.* (דאי'-ער) א פארבער [הויפּטזעכליך פון קליידער].

dy'er's-broom *n.* (דאי'-ערז-ברוהם) אזא פלאנצע וועלכע ווערט בענוצט צו מאכען גרינע פארב.

dy'er's-green'weed *n.* (דאי'-ערז-גריענ'-הוויעד) ז. *dyer's-broom*

dy'er's-weed *n.* (דאי'-ערז-הוויעד) אזא גראז פון וועלכען מען מאכט א געוויסע געלבע פארב.

dye'stone *n.* (דאי'-סטאון) אזא רויטער שטיין וועלכער געפינט זיך אין טענעסי [אמעריקא].

dye'stuff *n.* (דאי'-סטאף) פארב־שטאף, פארב־מאטעריאל.

dye'-tri'al *n.* (דאי'-טראי'-על) א פארב־פּראבע.

dye'-vat *n.* (דאי'-וועט) א פארב־וואנע אדער פארב־קעסעל.

dye'ware *n.* (דאי'-הוועהר) ז. *dyestuff*

dye'weed *n.* (דאי'-הוויעד) ז. *dyer's-broom*

dye'wood *n.* (דאי'-הוואוד) האלץ פון וועלכען עס ווערט געמאכט פארב.

dye'-works *n.* (דאי'-הוואירקס) א פארבעריי.

dy'ing *n. and a.* (דאי'-אינג) דאס שטארבען; שטארבענדיג, אויסהויכענדיג די נשמה; אבשטארבענדיג.

dy'ing breath (דאי'-אינג ברעטה) לעצטער אטעמצוג.

dy'ing clouds (דאי'-אינג קלאודז) פערשווינדענדע וואלקענס.

dy'ing condi'tion (דאי'-אינג קאנ-דיש'-אן) א שטארבענדער צושטאנד.

dy'ing eyes (דאי'-אינג איז) שמאכטענדע אויגען.

dy'ingly *adv.* (דאי'-אינג-לי) אויף א שטארבענדען אופן.

dy'ing song (דאי'-אינג סאהנג) דאס שוואנען־ליעד [דאס לעצטע ליעד].

dy'ing words (דאי'-אינג הווירדז) די לעצטע ווערטער פאר'ן טויט.

dyke *n. and v.* (דאיק) ז. *dike*

dy'nagraph *n.* (דאי'-נע-גרעף) אן אפּאראט וואס ווערט בענוצט ביי אייזענבאהנען אבצופּראבירען דעם צושטאנד פון די רעלסען, צו מעסטען די געשווינדקייט און די קראפט פון לאקאמאטיוו און וויפיעל קויהלען און וואסער ער פערצעהרט.

dy'nam *n.* (דאי'-נעם) א פוס־פונט [אן איינהייט מיט וועלכער עס ווערט געמאסטען ארבייט. זי איז גלייך צו דער ארבייט וואס ווערט געלייסטעט ביים הייבען 1 פונט געוויכט אין דער הויך פון 1 פוס].

dynam'eter *n.* (דאי-נעמ'-ע-טער) א דינאמעטער [אן אינסטרומענט אבצופּראבירען די פערגרעסערונגס־קראפט פון טעלעסקאפּען].

dynamet'ric *a.* (דאי-נע-מעט'-ריק) וואס איז שייך צו א דינאמעטער. ז. *dynameter*

dynamet'rical *a.* (דאי-נע-מעט'-רי-קעל) ז. *dynametric*

dynam'ic *n. and a.* (דאי-נעמ'-איק) דינאמיש; ווירקענד; בעוועגענד; וואס פעראורזאכט אדער ברייגנט ארויס בעוועגונגען אדער ענדערונגען; וואס איז שייך צו מעכאנישע קרעפטע, וואס איז שייך צו בעוועגענדע קרעפטע; דינאמיק, דער טייל פון מעכאניק און פיזיק וועלכער לערענט וויא צו בערעכענען די בעוועגונג פון קערפּער אין צוזאמענהאנג מיט די קרעפטע וועלכע ווירקען אויף זיי.

dynam'ical *a.* (דאי-נעמ'-אי-קעל) דינאמיש; ווירקענד; בעוועגענד; וואס פעראורזאכט אדער ברייגנט ארויס בעוועגונגען אדער ענדערונגען; וואס איז שייך צו מעכאנישע קרעפטע; וואס איז שייך צו בעוועגענדע קרעפטע.

dynam'ically *adv.* (דאי-נעמ'-אי-קעל-אי) אויף א דינאמישען אופן, אין בעצוג צו דינאמיק. ז. *dynamic*

dynam'ic electric'ity (דאי-נעמ'-איק אי-לעק-טריס'-אי-טי) דינאמישע עלעקטריציטעט, שטראם־עלעקטריציטעט [אין געגענזאץ צו סטאטישער עלעקטריציטעט].

dynam'ic geol'ogy (דאי-נעמ'-איק דזשי-אל'-א-דזשי) דינאמישע געאלאגיע [דער טייל פון געאלאגיע וואס בעשעפטיגט זיך מיט אויספארשען די נאטור און דעם כאראקטער פון די קרעפטען, וועלכע פעראורזאכען ענדערונגען אין דעם ערד־קוגעל].

dynam'ics *n.* (דאי-נעמ'-איקס) די דינאמיק, די לעהרע וועגען בעוועגענדע קרעפטע.

dynam'ic the'ory (דאי-נעמ'-איק טהי'-א-רי) די דינאמישע טעאריע פון קאנט [די טעאריע דורך וועלכער דער פילאזאף עמנואל קאנט האט געוואלט ערקלערען די בעשאפונג פון מאטעריע און איהר נאטור. לויט דיעזער טעאריע איז יעדע מאטעריע געשאפען געווארען דורך צוויי געגענגעזעצטע קרעפטען אדער פּרינציפּען, דורך אבשטויסונג און אנציהונג].

dy'namism *n.* (דאי'-נע-מיזם) דינאמיזם, די טעאריע וואס בעהויפּטעט, אז אויסער מאטעריע פאדערט זיך נאך עפּעס — ווי קראפט, ענערגיע א. ד. ג. — צו ערקלערען די ערשיינונגען פון דער נאטור; די טעאריע, אז מעכאנישע ענערגיע איז מאטעריע; די טעאריע, אז אין דער וועלט געפינט זיך קיין זאך ניט וואס זאל ניט קענען ערקלערט ווערען דורך דעם פּרינציפּ פון ענערגיע; דאס זיין דינאמיש.

dy'namist *n.* (דאי'-נע-מיסט) אן אנהענגער פון דינאמיזם. ז. *dynamism*

dynamis'tic *a.* (דאי-נע-מיס'-טיק) וואס איז שייך צו דינאמיק. ז. *dynamic*

dy'namite *n. and v.* (דאי'-נע-מאיט) דינאמיט [א שטארק אויפרייסענדער שטאף, וואס בעשטעהט פון א געמיש פון ניטרא־גליצערין און א געוויסען זארט סיליציום ערד]; אויפרייסען מיט דינאמיט; אונטערמינעווען מיט דינאמיט.

dy'namite-gun *n.* (דאי'-נע-מאיט-גאן) א שיס־געוועהר וואס ווערט געלאדען מיט דינאמיט.

dy'namiter *n.* (דאי'-נע-מאי-טער) איינער וואס בענוצט דינאמיט פאר אונגעזעצליכע צוועקען; איינער וואס בענוצט דינאמיט פאר טעראריסטישע צוועקען.

dynamit'ical *a.* (דאי-נע-מיט'-אי-קעל) וואס איז שייך צו דינאמיט; אויפרייסענד, פערניכטענד.

dynamit'ically *adv.* (דאי-נע-מיט'-אי-קעל-אי) דורך דער הילף פון דינאמיט; מיט אן אויפרייסענדער געוואלט.

dy'namiting *n.* (דאי'-נע-מאי-טינג) דאס פערניכטען אדער צושטערען מיט דינאמיט; דאס טעראריזירען מיט דינאמיט.

dy'namitism *n.* (דאי'-נע-מאי-טיזם) די בענוצונג פון דינאמיט אדער אנדערע אויפרייסענדע שטאפען פאר דעם צוועק פון טעראר.

dynamiza'tion *n.* (דאי-נע-מי-זיי'-שאן) די פערגרעסערונג פון דער קראפט; די פערשטארקונג פון דער קערפּערליכער קראפט אדער פון די נערוועז.

dy'namize *v.* (דאי'-נע-מאיז) פערשטארקען די קראפט פון קערפּער אדער פון די נערוועז.

dy'namo *n.* (דאי'-נע-מאו) א דינאמא־מאשין, אן עלעקטרישע מאשין [א מאשין וואס פערוואנדעלט מעכאנישע ענערגיע אין עלעקטרישע].

dy'namo-elec'tric *a.* (דאי'-נע-מאו-אי-לעק'-טריק) דינאמא־עלעקטריש, וואס איז שייך צו דער בעציהונג צווישען עלעקטרישער ענערגיע און מעכאנישער: וואס פערוואנדעלט מעכאנישע ענערגיע אין עלעקטרישע אדער אומגעקעהרט.

dy'namo-elec'trical *a.* (דאי'-נע-מאו-אי-לעק'-טריק-על) ז. *dynamo-electric*

dy'namo-elec'tric machine' (דאי'-נע-מאו-אי-לעק'-טריק מע-שין') ז. *dynamo*

dynamogen'esis *n.* (דאי-נע-מא-דזשענ'-ע-סיס) ז. *dynamogeny*

dynamogen'ic *a.* (דאי-נע-מא-דזשענ'-איק) וואס איז שייך צו דער פערשטארקונג פון דער טהעטיגקייט פון די נערוועז.

dynamog'eny *n.* (דאי-נע-מאדזש'-ע-ני) דאס פערשטארקען די טהעטיגקייט פון די נערוועז.

dynam'ograph *n.* (דאי-נעמ'-א-גרעף)

א דינאמאגראף [אן אינסטרומענט צו
מעסטען די מוסקעל־קראפט פון דער
האנד].
dynamom'eter *n.* (דאי־נע־מאמ׳־ע־
טער) א דינאמאמעטער, א קראפט־מעס־
טער [א מאשין צו מעסטען די קראפט פון
מענשען, טהיערע, מאשינען א. ד. ג.].

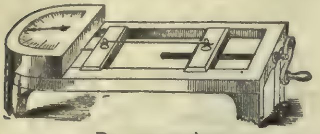

Dynamometer

dynamomet'ric *a.* (דאי־נע־מא־מעט־
ריק) וואס איז שייך צו א דינאמאמעטער.
ז. ***dynamometer***
dynamomet'rical *a.* (דאי־נע־מא־
מעט׳־רי־קעל) ז. ***dynamometric***
dynamom'etry *n.* (דאי־נע־מאמ׳־ע־
טרי) דאס בענוצען א דינאמאמעטער.
ז. ***dynamometer***
dy'nast *n.* (דאי׳־נעסט) א הערשער; א
הערשער, וועלכער גיט איבער זיין הער־
שאפט בירושה.
dynas'tic *a.* (דאי־נעס׳־טיק) וואס איז
שייך צו א רייהע הערשער פון איין אבשטא־
מונג, דינאסטיש.
dynas'tical *a.* (דאי־נעס׳־טי־קעל)
ז. ***dynastic***
dynas'ticism *n.* (דאי־נעס׳־טי־סיזם)
קעניגליכע הערשאפט וואס געהט איבער
בירושה; א רעגיערונג פון הערשער, וועל־
כע גיבען איבער זייער מאכט בירושה.
dy'nasty *n.* (דאי׳־נעס־טי) א דינאסטיע,
א הערשער־שטאם, דורות פון הערשער פון
דעמזעלבען שטאם.
dyne *n.* (דאין) א קראפט־איינהייט [דאס
איז די קראפט וואס קען בעוועגען 1 גראם־
געוויכט אין 1 סעקונדע צייט די שטרעקע
פון 1 סענטימעטער].
dysæsthe'sia *n.* (דיס־עס־טהי׳־סי־א)
אבטעמפונג פון עמפפינדליכקייט.
dys'crase *n.* (דיס׳־קרייס) ז. ***dyscrasia***
dyscra'sia *n.* (דיס־קריי׳־סי־א) א
קרענקליכער צושטאנד.
dyscras'ic *a.* (דיס־קרעס׳־איק) קרענק־
ליך, ניט געזונד; וואס איז שייך צו א
קרענקליכען צושטאנד.
dysenter'ic *a.* (דיס־ען־טער׳־איק) וואס
איז שייך צו דיזענטעריע, רויטע רוהר
אדער בלוט־שלשול. ז. ***dysentery***
dysenter'ical *a.* (דיס־ען־טער׳־אי־
קעל) ז. ***dysenteric***
dys'entery *n.* (דיס׳־ען־טער־אי) דיזענ־
טעריע, רויטע רוהר אדער בלוט־שלשול
[אן אנשטעקיגע קראנקהייט, וועלכע דריקט
זיך אויס אין זעהר א שטארקען שלשול
מיט בלוט, אין א שרעקליכען וועהטאג
אין בויך און אין ווארפען דעם חולה אין
היץ און אין קעלט].
dys'odile *n.* (דיס׳־א־דיל) א מין גרינ־
ליך־גרויע אדער געלבליך־גרויע קויהלען,
וועלכע לאזען ארויס א שטינקענדען גע־
רוך בעת זיי ברענען.
dyspep'sia *n.* (דיס־פעפ׳־סי־א) דיספעפ־
סיע, שלעכטע פערדייאונג צוזאמען מיט
פערלוסט פון אפעטיט.
dyspep'sy *n.* (דיס־פעפ׳־סי) ז. ***dyspepsia***
dyspep'tic *n. and a.* (דיס־פעפ׳־טיק)
וואס ליידט פון שלעכטער פערדייאונג;
וואס איז שייך צו שלעכטער פערדייאונג;
איינער וואס ליידט פון שלעכטער פערדיי־
אונג; קרענקליך; פעסימיסטיש; מיט א
זויערע פנים.
dyspep'tical *a.* (דיס־פעפ׳־טיק־על) ז. ***dyspeptic***
dyspep'tic complaint' (דיס־פעפ׳־
טיק קאמ־פליינט׳) מאגען־שוואכקייט.
dyspha'gia *n.* (דיס־פיי׳־דזשי־א) דיס־
פאגיע אדער דאס שווערע שלינגען.
dys'phagy *n.* (דיס׳־פיי־דזשי) ז. ***dysphagia***
dyspho'nia *n.* (דיס־פאו׳־ני־א) ז. ***dysphony***
dys'phony *n.* (דיס׳־פא־ני) די שווערי־
קייט צו רעדען אויף׳ן קול; דאס כריפען.
dyspnœ'a *n.* (דיספ־ניע׳־ע) דאס שווע־
רע אטעמען, די ענג־ברוסטיגקייט.
dysteleolog'ical *a.* (דיס־טעל־אי־א־
לאדזש׳־אי־קעל) ניט טעלעאלאגיש, אהן
צוועקמעסיגקייט, אהן אן ענד־ציעל.
dysteleol'ogy *n.* (דיס־טעל־אי־אל׳־א־
דזשי) די לעהרע, וועלכע אנערקענט ניט
קיין צוועקמעסיגקייט אין נאטור און לע־
בען.
dzig'getai *n.* (דזיג׳־גע־טאי) דער ווילד־
דער אזיאטישער עזעל.

E

E, e (אי) דער פינפטער בוכשטאב פון
דער ***a-b-c***
E. אבקירצונג פון ***east***
E *n.* (אי) אין מוזיק — די נאטע "ע"
אדער "מי" [דער דריטער טאן פון א
גאמע].
each *a. and pr.* (איטש) יעדער, יעדע,
יעדעס.
each for the oth'er (איטש פאר טהי
אטה׳־ער) איינער פאר׳ן אנדערען, סאלי־
דאריש.
each oth'er (איטש אטה׳־ער) איינער
דעם אנדערען; געגענזייטיג.
ea'ger *a.* (איע׳־גער) אייפריג, בעגיע־
ריג נאך עפעס; מיט א שטארקען חשק צו
עפעס; אויפגערעגט דורך א שטארקער
שטרעבונג צו עפעס.
They were eager to go to Europe.
ea'gerly *adv.* (איע׳־גער־לי) ניעריג, מיט
א שטארקען חשק.
ea'gerly bent (איע׳־גער־לי בענט)
העפטיג געניינט צו עפעס.
ea'gerness *n.* (איע׳־גער־נעס) א שטאר־
קע לוסט, א שטארקע שטרעבונג צו עפעס,
ניערינקייט, העפטינקייט, היציגקייט, אייפ־
ריגקייט.
ea'gle *n.* (איע׳גל) אן אדלער; א מילי־
טער־פאהן; א גאלדענע מטבע פון 10 דא־
לאר אין די פעראייניגטע שטאאטען פון
אמעריקא; א קאפעדרא אדער סטענדער
אין א קירך, פון וועלכער דער גלח האלט
זיין דרשה; אין ארכיטעקטור — דער
פראנטאן פון א געביידע [דער אויבער־
שטער טייל פון פארענט־וואנד וואס איז
ארומגערינגעלט מיט א דריי־עקיגען קאר־
ניז].

Eagle

ea'gle-eyed *a.* (איע׳גל־איד) מיט
אדלער־אויגען, שארפזיכטיג ווי אן אדלער.
ea'gle-owl *n.* (איע׳גל־אול) די אדלער־
סאווע [איינער פון די גרעסטע נאכט־
פויגלען אין אייראפא].
ea'gle-sigh'ted *a.* (איע׳גל־סאי׳־טעד)
וואס האט א שטארקע ראיה, שארפזיכטיג
ווי אן אדלער.
ea'glestone *n.* (איע׳גל־סטאון) דער
אדלער־שטיין. ז. ***aetites***
ea'glet *n.* (איע׳־גלעט) א קליין אדלערל.
ea'gle-winged *a.* (איע׳גל־הווינגד) מיט
אדלער־פליגלען; שנעל ווי אן אדלער.
ea'glewood *n.* (איע׳גל־הוואוד) אדלער־
האלץ [שמעקעדיג האלץ פון אזיען, ווערט
געברויכט צו רויכערען וויירויך].
ea'gre *n.* (איע׳גר) א פלוצליכע אויפ־
הויבונג פון וואסער אין א טייך אדער
אזיערע, א געוויסער.
eal'derman *n.* (על׳־דער־מען)
ז. ***ealdorman***
eal'dorman *n.* (על׳־דאר־מען) דער
עלטסטער פון דער פאלקספערזאמלונג ביי
די אלטע אנגלא־זאקסען; דער פיהרער און
קאמאנדיר אין מלחמה.
E. and O. E. (אבקירצונג פון די ווערטער
errors and omissions excepted)
א קאמערציעלער אויסדרוק אונטער א גע־
שריבענער רעכנונג, אז אין פאל אויב דאר־
טען וועלען זיך געפינען פעהלערען און
גרייזען דארף די רעכנונג ווידער איבער־
געקוקט ווערען.
ear *n. and v.* (איער) דאס אויער; דאס
געהער; דאס צוהערען זיך; אן אויערעל,
א הענטעל; א זאנג; ארויסגעשטארצטע
פעדערען אויף׳ן קאפ [ווי ביי געוויסע
פויגלען]; ארויסשפראצען אין זאנגען.

ear'ache *n.* (איער'-אייק) אויערן־וועהטאג.
ear'-brush *n.* (איער'-בראש) א מין בערשטעל אדער פענזעל צו רייניגען דעם אויער.
ear'-cap *n.* (איער'-קעפ) אן אויער־דעקעל [א מין צודעק צו בעשיצען די אויערן פון קעלט].
ear'-deaf'ening *a.* (איער'-דעפ'נ-אינג) טויב־מאכענד, בעטויבענד.
ear'-drop *n.* (איער'-דראפ) אן אויער־רינגעל מיט א צינגעל וואס הענגט פון איהם אראב.
ear'-drop'per *n.* (איער'-דראפ'-ער) ז. *ear-drop*.
ear'-drum *n.* (איער'-דראם) דאס פויק־הייטעל פון אויער; דער מיטעלסטער טייל פון אויער.
eared *a.* (איערד) מיט אויערן; מיט זאנגען; מיט ארויסגעשטארצטע פעדערן אויף'ן קאפ ווי אויערן [ווי ביי געוויסע נאכט־פויגלען].
ear'-fin'ger *n.* (איער'-פינ'-גער) דער קליינער פינגער.
ear'-flap *n.* (איער'-פלעפ) דער אראבגעהאנגענער אויער פון א הונד.
ear'-hole *n.* (איער'-האול) דאס לעכעל פון אויער.
ea'riness *n.* (איע'-רי-נעס) געפיהל פון געהיימניספאלען שרעק: דאס שרעקען זיך פאר אן אונבעוואוסטע זאך.
ear'-kiss'ing *a.* (איער'-קיס'-אינג) וואס זאגט א סוד אויף'ן אויער.
earl *n.* (אוירל) א גראף [אין ענגלאנד].
ear'-lap *n.* (איער'-לעפ) דאס אויער־לעפעל [דער ווייכער אונטערשטער טייל פון אויער]; אן אויער־דעקעל צו בעדעקען די אויערן צו שיצען זיי פון קעלט.
earl'dom *n.* (אוירל'-דאם) די הערשאפט אדער ווירדע פון א גראף [אין ענגלאנד].
ear'less *a.* (איער'-לעס) אהן אויערן.
ear'liest *adv.* (אויר'-לי-עסט) צום פריהסטען; פריהער איידער אלע.
I shall call at the **earliest** moment possible.
ear'-lif'ter *n.* (איער'-ליפ'-טער) אן ארויסגעשטארצטער טייל פון א שנייד־מאשין, וועלכער הויבט אויף די איינגעבויגענע זאנגען, כדי אבצושניידען זיי.
ear'like *a.* (איער'-לאיק) ווי אן אויער.
ear'liness *n.* (אויר'-לי-נעס) פריהצייטיגקייט; דאס זיין דער ערשטער אדער צום ערשטען.
earl'-mar'shal *n.* (אוירל'-מאר'-שעל) דער לארד־מארשאל פון ענגלאנד, וועלכער איז דער הויפט צערעמאניען־מייסטער פון קעניגליכען הויף.
ear'-lock *n.* (איער'-לאק) א לאק האר וואס גרייזעלט זיך איבער דעם אויער [די מאדע פון ענגלישען אדעל אין די אמאליגע צייטען].
ear'ly *a. and adv.* (אויר'-לי) פריה, פריהצייטיג; דער ערשטער, די ערשטע; באלד, בעצייטענס.
ear'ly an'swer (אויר'-לי ענ'-סער) א גיכער ענטפער.
ear'ly bird (אויר'-לי בוירד) א "פריה־הער פויגעל" [איינער וואס קומט פריה צו דער ארבייט].
The early bird catches the worm.
ear'ly can'dle-light (אויר'-לי קענ'דל-לאיט) די ערשטע אבענד־שטונדען.
ear'ly hab'it (אויר'-לי העב'-איט) די געוואוהנהייט פריה אויפצושטעהן.
ear'ly life (אויר'-לי לאיף) די יוגענד; די יוגענד־צייט.
ear'ly post (אויר'-לי פאוסט) מיט דער נעכסטער פאסט, גיך ווי מעגליך.
ear'ly ri'ser (אויר'-לי ראי'-זער) איינער וואס ליעבט פריה אויפצושטעהן.
ear'mark *n. and v.* (איער'-מארק) א צייכען וואס איינער מאכט אויף זיינע שעפסען א. ד. ג. אויפשניידענדיג ביי זיי אן אויער; א צייכען צו דערקענען; מאכען א צייכען אויף די שעפסען, אויפשניידענדיג ביי זיי אן אויער.
earn *n. and v.* (אוירן) פערדיענען; ערווערבען; אבגעזעצט ווערען [ווי מילך]; אן אדלער.
ear'nest *n. and a.* (אויר'-נעסט) ערנסט; פלייסיג; העפטיג; מיט חשק, מיט כונה; ערנסטקייט; זיכערהייט; האנד־געלד; די ערשטע פרוכט.
ear'nestly *adv.* (אויר'-נעסט-לי) מיט ערנסט, אויפריכטיג.
ear'nest-mon'ey *n.* (אויר'-נעסט-מאנ'-אי) האנד־געלד, אן אויפגאב.
ear'nestness *n.* (אויר'-נעסט-נעס) ערנסטקייט, העפטיגקייט, פלייסיגקייט.
ear'ning *n.* (אויר'-נינג) פערדיענסט; בעלוינונג.
ear'nings *n.* (אויר'-נינגז) פערדיענסטען, שכירות, פרנסה.
ear'-pick *n.* (איער'-פיק) אן אויער־לעפעלע, אן אויער־שטעכער.
ear'-pier'cer *n.* (איער'-פיער'-סער) דאס אויער־פליגעלע [אזא אינזעקט, וועגען וועלכען מען גלויבט, אז ער קריכט אריין אין אויער און זשוזשעט דארט].
ear'-pier'cing *a.* (איער'-פיער'-סינג) גרילצענדיג אין די אויערן, לעכערענדיג די אויערן [וועגען א גרילצענדען הויכען קלאנג].
ear'-reach *n.* (איער'-ריעטש) ז. *ear-shot*.
ear'-ring *n.* (איער'-רינג) אן אויער־רינגעל.
ear'-shell *n.* (איער'-שעל) א מויערקאפ, א ים־מושעל.
ear'-shot *n.* (איער'-שאט) הער־ווייטקייט, דער מרחק, פון וועלכען מען קען הערען.
ear'-split'ting *a.* (איער'-ספליט'-אינג) רייסענדיג די אויערן.
The children are making an **ear-splitting** noise.
earth *n. and v.* (אוירטה) די ערד, די וועלט, די איינוואהנער פון דעם ערד־קוגעל; ערד; שמוץ; עטוואס וואס איז נידריג אדער געמיין; א לאך, א קאנורע [פון חיות]; בעהאלטען, בעגראבען; זיך בעהאלטען, זיך בעגראבען.
earth'-ap'ple *n.* (אוירטה'-עפל) קארטאפעל.
earth'-au'ger *n.* (אוירטה'-אה'-גער) ז. *earth-borer*.
earth'-bags *n.* (אוירטה'-בעגז) שאנצען־זעק [זעק מיט ערד, וועלכע מען שטעלט אויס אין פעסטונגען אלס שוץ־מיטעל געגען די פיינדליכע קאנאנען].
earth'-bank *n.* (אוירטה'-בענק) א דאמבע פון ערד.
earth'-bath *n.* (אוירטה'-בעטה) א בלאטע־וואנע [אלס הייל־מיטעל].
earth'-board *n.* (אוירטה'-באורד) דאס שטרייכברעט ביים אקער־אייזען [דאס ברעטעל, וואס קעהרט אראב די ערד פון אקער־אייזען].
earth'-bob *n.* (אוירטה'-באב) א רעגען־ווארים.
earth'-bor'er *n.* (אוירטה'-באור'-ער) אן ערד־בויערער [אן אינסטרומענט צו בויערען אין דער ערד].
earth'-born *a.* (אוירטה'-בארן) געבארען פון דער ערד; פון אירדישער אבשטאמונג; געמיין, נידריג.
earth'-bound *a.* (אוירטה'-באונד) בעפעסטיגט צו דער ערד אדער דורך דעם דרוק פון דער ערד; האבענדיג אירדישע אינטערעסען.
earth'-bred *a.* (אוירטה'-ברעד) נידריג, געמיין.
ear'then *a.* (אויר'טהן) געמאכט פון ערד, ליים א. ד. ג.
ear'thenware *n.* (אויר'טהנ-הוועהר) ליימענע כלים, טעפער־וואארע.
earth'-fast *a.* (אוירטה'-פעסט) פעסט אין דער ערד.
earth'-flax *n.* (אוירטה'-פלעקס) דער אמיאנט, דער בארג־פלאקס, דער שטיין־פלאקס [א מין אסבעסטאס אדער ווייכער מינעראל].
ear'thiness *n.* (אויר'-טהי-נעס) דאס זיין פון ערד; דאס ענטהאלטען ערד; חומר'דיגקייט; גראבקייט.
earth'liness *n.* (אוירטה'-לי-נעס) אירדישקייט, וועלטליכקייט [אין געגענזאץ צום גייסטיגען אדער הימלישען].
earth'ling *n.* (אוירטה'-לינג) א בעל עולם הזה; איינער וואס איז אירדיש, וועלטליך [אין געגענזאץ צום גייסטיגען אדער הימלישען]; אן ערד־איינוואהנער, א שטערבליכער.
earth'ly *a.* (אוירטה'-לי) אירדיש, וועלטליך, קערפערליך, מאטעריעל [אין געגענזאץ צום גייסטיגען אדער הימלישען]; וואס געפינט זיך אויף אדער וואס שטאמט פון דער ערד; פערשטענדליך, קלאר.
earth'ly-min'ded *a.* (אוירטה'-לי-מאינ'-דעד) וואס האט אין זינען נור עולם הזה זאכען אדער נור דעם חומר; וועלטליך געזאנען.
earth'ly-min'dedness *n.* (אוירטה'-לי-מאינ'-דעד-נעס) דאס האבען אין זינען נור עולם הזה זאכען; תאוות; וועלטליכקייט.
earth'ly use (אוירטה'-לי יוס) מאטעריעלע נוצען, מאטעריעלער ווערטה; נוץ, ווערטה.
The woman's hat of last season is of no earthly use now.
earth'nut *n.* (אוירטה'-נאט) דער ערד־נוס אדער פינאט; דאס קעפעל פון געוויסע אייראפעאישע ברייטע גראזען וואס וואקסען אין פייכטע ערטער.
earth'quake *a.* (אוירטה'-קהווייק) אן ערדציטערניש.
earth'-shine *n.* (אוירטה'-שאין) אין אסטראנאמיע — דער אבשיין פון דער ערד [דער שוואכער שיין וואס זעהט זיך אויף דער זייט פון דער לבנה, וועלכע איז ניט בעלויכטען פון דער זון. דיעזע שיין נעהמט זיך פון דעם, וואס די ערד שיינט זיך אב אויף דער לבנה].
earth'-ta'ble *n.* (אוירטה'-טייבל) אין ארכיטעקטור — דער פיער־עקיגער פונדאמענט, אויף וועלכען עס שטעהט די וואנד פון א געביידע אדער א זייל.
earth'-wall *n.* (אוירטה'-הוואהל) אן ערד־וואנד [ווי פון א פעסטונג].
earth'ward *adv.* (אוירטה'-הווארד) אין דער ריכטונג צו דער ערד.
earth'work *n.* (אוירטה'-הווארק) דער ערד־בוי, יעדע ארט בויען וואס בעשטעהט אין אויסגראבען אדער אנשיטען ערד.
earth'worm *n.* (אוירטה'-הווארם) דער

ערד־ווארים אדער רעגנוי־ווארים; א גע־מיינער מענש.

ear'thy *a.* (אויר'-טהי) וואס געהערט צו דער ערד; געמאכט פון ערד; אזוי ווי ערד; גראב, רויה.

ear'thy frac'ture (אויר'-טהי פרעק'-טשור) אן אבגעבראכענער שטיק מינעראל, וואו די אבגעבראכענע זייט איז ניט גלאט, נאר שארסטקע ווי ערד.

ear'-trum'pet *n.* (איער'-טראמ'-פעט) אן אויערען־רעהר אדער שפרעכרעהר [אן אפאראט צו הערען. ווערט בענוצט פון טויבע].

ear'-wax *n.* (איער'-הוועקס) אויערען־וואקס [די געלבע מאטעריע וואס קלייבט זיך אן אין די אויערען]. ז. ***cerumen***.

ear'wig *n.* and *v.* (איער'-הוויג) דאס אויער־פליעגעלע [אן אינזעקט, וועגען וועלכען מען גלייבט, אז ער קריכט אריין אין אויער און זשוזשעט דארט]; שעפ־טשען אויף'ן אויער, טרייבען רכילות.

Earwig

ear'-wire *n.* (איער'-הוואיר) אן אויער־רינגעל.

ear'-wit'ness *n.* (איער'-הוויט'-נעס) אן עדות וואס האט אליין געהערט; איי־נער וואס קען בעשטעטיגען א זאך דער־מיט, וואס ער האט אליין געהערט.

ease *n.* and *v.* (איעז) רוה; לייכטיג־קייט; בעקוועמליכקייט; בערוהיגען; איינ־שטילען; פערלייכטערען; מילדערען.

ease away' (איעז ע-הוויי') לאנגזאם אומדרעהען אדער קירעווען א שיף.

ease'ful *a.* (איעז'-פול) פריעד־ רוהיג; פריעדליך; בעקוועם.

ease'fully *adv.* (איעז'-פול-אי) מיט רוה, מיט שטילקייט.

ease'fulness *n.* (איעז'-פול-נעס) רוה, בעקוועמליכקייט.

ease her! (איעז הויר) האלט איין! [א בעפעהל צו פער־קלענערען די געשווינ־דיגקייט פון א דאמפף־מאשין].

Easel

ea'sel *n.* (איעזל) א געשטעל אדער שטענ־דער צום האלטען א בילד אדער א צייכען־ברעט א. ד. ג.

ease'less *a.* (איעז'-לעס) אונ־ אונרוהיג; אונ־בעקוועם.

ea'sel-pic'ture *n.* (איע'זל-פיק'-טשור) א בילד וואס שטעהט אויף א געשטעל אדער א שטענדער.

ea'sel-piece *n.* (איע'זל-פיעס) ז. ***easel-picture***.

ease'ment *n.* (איעז'-מענט) לינדערונג, ערלייכטערונג; בעקוועמליכקייט; דאס רעכט אויף געוויסע בעקוועמליכקייטען אויף פרעמדען לאנד [ווי דאס רעכט אויף א דורכגאנג א. ד. ג.].

ease up! (איעז אפ) לאנגזאם!

ea'sily *adv.* (איע'-זי-לי) אויף א לייכ־טען אופן; מיט לייכטקייט; לייכט, גרינג.

ea'sily huffed (איע'-זי-לי האפד) וואס צינדט זיך לייכט אן, וואס ווערט לייכט אין כעס.

ea'siness *n.* (איע'-זי-נעס) לייכטקייט; רוהיגקייט; בעקוועמליכקייט; בערייטווי־ליגקייט, געפעליגקייט.

ea'siness of belief' (איע'-זי-נעס אוו בי-ליעף') לייכטגלויביגקייט.

ea'siness of mind (איע'-זי-נעס אוו מאינד) געמיטס־רוה.

ea'siness of style (איע'-זי-נעס אוו סטאיל) א לייכטער, פליסיגער סטיל.

east *n., a., adv.* and *v.* (איעסט) מזרח־זייט; פון מזרח־זייט; צו מזרח־זייט, אין דער ריכטונג פון מזרח־זייט; בעווענען אדער ווענדען צו מזרח־זייט.

east'-about' *adv.* (איעסט'-ע-באוט') צו מזרח־זייט; אין דער ריכטונג פון מזרח־זייט.

Eas'ter *n.* and *a.* (איעס'-טער) אסטע־רען, פאסכא [דער קריסטליכער פסח]; דער אידישער פסח; וואס איז שייך צו פאסכא אדער פסח.

Eas'ter day (איעס'-טער דיי) אסטער־טאג, דער טאג אין וועלכען פאסכא פאלט אויס.

Eas'ter eggs (איעס'-טער עגז) אסטער־אייער, געפארבטע אייער וועלכע ווערען געשאנקען אום פאסכא.

Eas'ter eve (איעס'-טער איוו) אסטער־אבענד, דער הייליגער אבענד ערב פאסכא.

eas'terling *n.* (איעס'-טער-לינג) איי־נער וואס שטאמט פון די מזרח־לענדער; איינער וואס קומט פון די אריענטאלישע לענדער [ווי פאלעסטינא, אראביען, עגיפ־טען א. ד. ג.]; אן אלטע ענגלישע זיל־בערנע פעני.

eas'terly *adv.* and *a.* (איעס'-טער-לי) צו מזרח־זייט, אין דער ריכטונג צו מזרח־זייט; וואס איז אין מזרח־זייט; וואס איז געריכטעט צו מזרח־זייט.

eas'tern *a.* (איעס'-טערן) וואס איז אין מזרח־זייט; וואס געהט צו מזרח; וואס איז שייך צו מזרח־זייט; אריענטאליש.

Eas'tern *n.* (איעס'-טערן) א מיטגליעד פון דער ארטאדאקסישער גריכישער קירך.

East In'dia (איעסט אינ'-די-א) אסט־אינדיען.

East In'dies (איעסט אינ'-דיז) אסט־אינדיען.

eas'ting *n.* (איעס'-טינג) דאס קומען נעהנטער צו מזרח־זייט; די שטרעקע וואס א שיף איז אבגעגאנגען צו מזרח־זייט.

east'land *n.* (איעסט'-לענד) מזרח־לענ־דער, דער אריענט.

east'ling *a.* (איעסט'-לינג) וואס איז אין מזרח־זייט.

East Side (איעסט סאיד) דער אידישער קווארטאל אין ניו יארק.

The East Side of New York is thickly populated.

east'ward *a.* and *adv.* (איעסט'-הווארד) וואס איז געריכטעט צו מזרח־זייט; וואס איז אין דער ריכטונג פון מזרח־זייט; אין דער ריכטונג צו מזרח־זייט.

east'wardly *adv.* (איעסט'-הווארד-לי) ז. ***eastwards***.

east'wards *adv.* (איעסט'-הווארדז) צו מזרח־זייט.

east'-wind *n.* (איעסט'-הווינד) מזרח־ווינד.

ea'sy *a.* (איע'-זי) לייכט; רוהיג.

ea'sy as shell'ing peas (איע'-זי עז שעל'-אינג פיעז) לייכט ווי א האר פון מילך.

ea'sy-chair *n.* (איע'-זי-טשעהר) דער לעהנשטוהל, א שטוהל געמאכט געווארען צו פיהלען זיך אין איהם בעקוועם.

ea'sy cir'cumstances (איע'-זי סויר'-קאם-סטענ-סעז) גוטע אומשטענדען, פער־מעגליכקייט, וואהלהאבענקייט.

ea'sy-go'ing *a.* (איע'-זי-גאו'-אינג) לייכט, לעבעדיג, וואס נעהמט זיך ניט צום הארצען.

ea'sy-mel'ting *a.* (איע'-זי-מעל'-טינג) וואס שמעלצט זיך לייכט, וואס צוגיסט זיך, ניט זעלבסטשטענדיג.

ea'sy of ac'cess (איע'-זי אוו עק'-סעס) לייכט צוגענגליך.

ea'sy of belief' (איע'-זי אוו בי-ליעף') לייכטגלויביג.

ea'sy to suit (איע'-זי טו סיוט) לייכט צו בעפרידיגען.

ea'sy-yiel'ding *a.* (איע'-זי-ייל'-דינג) נאכגעביג.

eat *v.* (איעט) עסען; ערנעהרען זיך.

ea'table *a.* and *n.* (איע'-טעבל) עס־באר; פארטיג צום עסען; א שפייז־ארטי־קעל.

ea'tage *n.* (איע'-טעדזש) פוטער אדער שפייז פאר בהמות פון די תבואות וואס זיינען געזייהט געווארען דעם צווייטען מאל אין דעמזעלבען יאהר.

eat away' (איעט ע-הוויי') אויפפרעסען, פערניכטען.

eat dirt (איעט דוירט) ערנידריגען זיך; אראבשלינגען די אייגענע ווערטער.

ea'ten (איעטן) ז. ***eat***. געגעסען.

eat hum'ble-pie (איעט האמ'בל-פאי) זיין געצווינגען צו בויגען דעם קאפ; זיין געצווינגען אונטערצוגעבען זיך.

ea'ting *n.* and *a.* (איע'-טינג) דאס עסען, דאס קייען; שפייז, עסענווארג; וואס עסט אויס, וואס עסט פאנאנדער.

ea'ting-house *n.* (איע'-טינג-האוס) א גארקיך; א רעסטאראנט.

eat one's head off (איעט הוואנז העד אף) האבען ווייניגער נוצען פון איינעם ווי עס קאסט דאס אויסהאלטען איהם.

eat one's heart (איעט הוואנז הארט) זיך אויפעסען דאס הארץ; טרויערען.

eat one's words (איעט הוואנז הווארדז) צוריקכאפען די ווערטער, צו־ריקציהען א בעהויפטונג.

eat out of house and home (איעט אוט אוו האוס ענד האום) אבעסען איינעם דעם קאפ, מאכען איינעם ארעם, לעבענדיג און פערשווענדעריש געלד אויף יענעמס רעכנונג.

eat the leek (איעט טהי ליעק) צוריק־ציהען א בעליידיגונג.

eat toads (איעט טאודז) זיך אונטערלע־קען, חנפ'ענען.

eau de Cologne' (או דע קא-לאון') א־דע־קאלאן, א פארפיום געמאכט פון ספירט און עטער־אויל.

eau de Paris' (או דע פא-רי') א מין א־דע־קאלאן. ז. ***eau de Cologne***.

eau'-de-vie' *n.* (או'-דע-ווי') שנאפס, בראנפען [אין פראנקרייך].

eaves *n.* (איעווז) די ברעט־רינג; די ברע־גען פון א דאך; ארויסגעשטארצטע ברע־גען.

eaves'-board *n.* (איעווז'-באורד) א דיק ברעט צוגעשלאגען צום אונטערשטען טייל פון די קראקוועס פון א דאך, אויף וועלכען עס לעגט זיך אויס דער ערשטער צייל פון די שינדלען.

eaves'-catch *n.* (איעווז'-קעטש) ז. ***eaves-board***.

eaves'-drop *n.* (איעווז'-דראפ) דאס וואסער וואס קאפעט פון דאך.

eaves'drop *v.* (איעווז'-דראפ) ליעגען

אונטער א פענסטער און צוקוקען זיך וואס עס טהום זיך אין שטוב; שטעהן הינטער דער טהיר און איינהערען זיך וואס מען רעדט; אונטערהערען א פרעמדען שמועס.

eaves'dropper *n.* (איעווז'-דראפ-ער) איינער וואס הערט זיך איין אין געהיים צו א פרעמדען געשפרעך.

eaves'dropping *n.* (איעווז'-דראפ-אינג) דאס אונטערהערען וואס אנדערע רעדען.

eaves'-swal'low *n.* (איעווז'-סהוואל'-או) א מין שוואלב וואס בויט איהר נעסט אונטער'ן דאך פון א הויז און מאכט איהם פון קויט און ליים אין דער פארם פון א פלאש.

ebb *n. and v.* (עב) די עבע [דער צוריקפאל נאך דעם רעגעלמעסיגען צופלוס פון דעם וואסער אין ים (פלוט), וואס ווידערהאלט זיך צוויי מאל אין מעת-לעת]; א צוריקפלום; א זינקען; דאס שטופענווייזע פאלען אדער פערקלענערען זיך; צוריקפליסען, צוריקקעהרען [ווי דאס וואסער אין ים בעת דער עבע]; אבפאלען, זיך פערקלענערען, זינקען.

ebb and tide (עב ענד טאיד) עבע און פלוט [דאס אבפאלען און דער צופלוס פון דעם וואסער אין ים, וואס ווידערהאלט זיך רעגעלמעסיג צוויי מאל אין מעת-לעת. עבע און פלוט קומט אויך פאר אין די טייכען, ער איז דארט אבער ניט בעמערקבאר].

ebb'-tide *n.* (עב'-טאיד) די עבע. ז. **ebb**

E'bionism *n.* (אי'-בי-אנ-איזם) די לעהרע פון די אביונים. ז. ***Ebionite***

E'bionite *n. and a.* (אי'-בי-אנ-אים) אן אביון, אן עביאניט, א מיטגליעד פון א אידיש-קריסטליכער סעקטע, וואס האט עקזיסטירט צווישען צווייטען און פיערטען יאהרהונדערט פון דער קריסטליכער צייט-רעכנונג [די סעקטע האט אנערקענט יעזוס'ען אלס משיח און האט נעגלויבט אין זיין געטליכער אבשטאמונג; זי האט זיך אבער אין דערזעלבער צייט פעסט געהאלטען אן דער אידישער תורה און האט ניט אנערקענט דעם אפאסטאל פאועל און זיינע שריפטען]; וואס איז שייך צו דער אביונים-סעקטע.

Ebionit'ic *a.* (אי-בי-אנ-איט'-איק) וואס איז שייך צו די אביונים אדער צו זייער סעקטע. ז. ***Ebionite***

E'bionitism *n.* (אי'-בי-אנ-איט-איזם) די לעהרע און דער גלויבען פון די עביאניטען אדער אביונים. ז. ***Ebionite***

eb'on *n. and a.* (עב'-אן) עבען-האלץ [א מין הארט שווארץ האלץ]; וואס איז געמאכט פון עבען-האלץ; עהנליך צו עבען-האלץ; שווארץ; הארט.

eb'onist *n.* (עב'-אנ-איסט) איינער וואס מאכט פערשידענע זאכען פון עבען-האלץ.

eb'onite *n.* (עב'-אנ-אים) אזא הארטע גומי.

eb'onize *v.* (עב'-אנ-איז) מאכען שווארץ [הויפטזעכליך האלץ אום עס צו מאכען עהנליך צו עבען-האלץ]; צוגעבען צו עפעס א קאליר פון עבען-האלץ.

eb'ony *n. and a.* (עב'-אנ-אי) עבען-האלץ [א מין שווארצעס הארטעס האלץ]; געמאכט פון עבען-האלץ; עהנליך צו עבען-האלץ.

ebul'lience *n.* (אי-באל'-יענס) דאס אויסזידען, דאס אויסלויפען, דאס אריבערלויפען; דאס זיין צו היציג אדער צו ענטוזיאסטיש.

ebul'liency *n.* (אי-באל'-יענ-סי) ז. ***ebullience***

ebul'lient *a.* (אי-באל'-יענט) אויסלויפענדיג [ווענען זידענדע פליסיגקייטען]; צו היציג, צופיעל ענטוזיאסטיש.

ebul'lioscope *n.* (אי-באל'-יא-סקאופ) אן אינסטרומענט צו פרובען די שטארקייט פון ספירים דורך דעם וואס עס ווערט בעשטימט דער זידע-פונקט.

ebulli'tion *n.* (עב-א-ליש'-אן) דאס זידען, דאס אויפזידען, דאס אויפקאכען; אן אויסברוך [פון געפיהלען].

ebur'nated *a.* (אי-בויר'-ניי-טעד) הארט ווי עלעפאנטביין [ווענען ביינער].

eburna'tion *n.* (עב-אויר-ניי'-שאן) דאס ווערען הארט ווי עלעפאנטביין [ווענען ביינער]; א קראנקהייט, פון וועלכער די ביינער ווערען הארט ווי עלעפאנטביין.

eb'urnine *a.* (עב'-אויר-נין) געמאכט פון עלעפאנטביין.

ec'ce ho'mo (עק'-סיע האו'-מאו) אט דאס איז דער מענש; א קינסטלערישע פארשטעלונג פון יעזוס'ען, וואס שטעלט איהם פאר מיט א דערנער-קרוין [ווי די לעגענדע דערצעהלט, האט זיך מיט דיעזע ווערטער געווענדעט צו די אידען דער רוימישער פראקאנסול פילאט, אנצייגענדיג זיי אויף יעזוס'ען].

eccen'tric *a. and n.* (עק-סענ'-טריק) עקסצענטריש; וואס געפינט זיך אויסער דעם צענטער אדער מיטעל-פונקט; אין געאמעטריע — וואס האבען ניט קיין געמיינשאפטליכען צענטער [ווענען קרייזען]; איבערשפאנט, פערשיעדען, וואס האבען ניט דיעזעלבע ריכטונג, שטרעבונג אדער ציעל; וואס שטימט ניט מיט דעם אלגעמיין אנגענומענעם; אונרעגעלמעסיג, אוננארמאל, מאדנע, אויסערגעוועהנליך; וואס איז שייך צו אן עקסצענטריקער [א מענש מיט אויסערגעוועהנליכע מאדנע געוואהנהייטען און האנדלונגען]; אן עקסצענטריקער; איינער אדער עטוואס וואס איז אוננארמאל, אונרעגעלמעסיג אדער אויסערגעוועהנליך; אין מעכאניק — אן עקסצענטער, [א פארריכטונג צו פערוואנדלען א רעגעלמעסיגע קרייז-בעוועגונג אין א לינעארע בעוועגונג מיט אונטערברעכונגען]; אין אסטראנאמיע — א קרייז וואס ווערט בעשריבען ארום אן עליפסע [אן איי-פערמיגער קרייז]

eccen'trical *a.* (עק-סענ'-טרי-קעל) עקסצענטריש; וואס געפינט זיך אויסער דעם צענטער אדער וואס האבען ניט קיין געמיינשאפטליכען צענטער; איבערשפאנט, פערשיעדען אין ריכטונג, שטרעבונג אדער ציעל; וואס שטימט ניט מיט דעם אלגעמיין-אנגענומענעם; אונרעגעלמעסיג, אוננארמאל; אויסערגעוועהנליך; וואס איז שייך צו אן עקסצענטרישען מענשען.

eccen'trically *adv.* (עק-סענ'-טרי-קעל-אי) אויף אן עקסצענטרישען אדער איבערשפאנטען אופן; אויף אן אופן וואס איז אויסער דעם צענטער אדער וואס האט ניט דעמזעלבען צענטער.

eccen'tric-gear *n.* (עק-סענ'-טריק-גיער) די מאשינען-טיילען וואס געהערען צו דעם עקסצענטער, [ווי די שייבע, דער שטאנג א. ד. ג.].

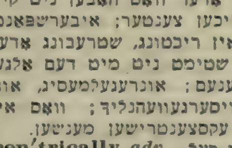

Eccentric-gear

eccentric'ity *n.* (עק-סענ-טריס'-אי-טי) עקסצענטריציטעט; דאס אבווייכען פון צענטער; דאס ניט האבען קיין געמיינשאפטליכען צענטער [ווענען קרייזען]; דער אבשטאנד אדער די שטרעקע צווישען צוויי צענטערס פון צוויי קרייזען [בעזאנדערס ווען איין קרייז געפינט זיך אין דעם אנדערען]; דאס זיין איבערשפאנט, דאס זיין שטארק פערשיעדען פון דעם געוועהנליך אלגעמיין אנגענומענעם.

eccen'tric-rod *n.* (עק-סענ'-טריק-ראד) דער פערבינדונגס-שטאנג דורך וועלכען עס ווערט איבערגעגעבען די עקסצענטרישע בעוועגונג פון א מאשין.

eccle'siarch *n.* (ע-קלי'-זי-ארק) דער עקלעזיארך, דער אויפזעהער איבער א קירך.

eccle'siast *n.* (ע-קלי'-זי-עסט) א גייסטליכער; דער פערפאסער פון קהלת.

Ecclesias'tes *n.* (ע-קלי-זי-עס'-טיז) דאס בוך קהלת [ספר קהלת].

ecclesias'tic *a. and n.* (ע-קלי-זי-עס'-טיק) קירכליך, גייסטליך; א גייסטליכער.

ecclesias'tical *a.* (ע-קלי-זי-עס'-טי-קעל) קירכליך, גייסטליך.

ecclesias'tical cal'endar (ע-קלי-זי-עס'-טי-קעל קעל'-ענ-דער) דער קירכען-קאלענדאר.

ecclesias'tical coun'cils (ע-קלי-זי-עס'-טי-קעל קאונ'-סילז) די פערזאמלונגען אדער סינאדען פון גייסטליכע, וועלכע בעשליסען פערשיעדענע פראגען פון רעליגיאן ווי אויך די פראגען. ווענען די בעציהונגען פון דער קירך און מלוכה.

ecclesias'tical his'tory (ע-קלי-זי-עס'-טי-קעל היס'-טא-רי) די קירכען-געשיכטע.

ecclesias'tical law (ע-קלי-זי-עס'-טי-קעל לאה) קירכען-געזעץ.

ecclesias'tically *adv.* (ע-קלי-זי-עס'-טי-קעל-אי) דורך דער קירך; בנוגע צו די קירכליכע ענינים אדער איינריכטונגען.

ecclesias'tical pol'ity (ע-קלי-זי-עס'-טי-קעל פאל'-אי-טי) די פרינציפען און מעטאדען פון קירכליכער רעגיערונג.

ecclesias'ticism *n.* (עק-לי-זי-עס'-טי-סיזם) די איבערגעגעבענהייט צו די פרינציפען פון דער קירך אדער צו איהרע פארמען; די מאכט און אויטאריטעט פון די גייסטליכע.

Ecclesias'ticus *n.* (ע-קלי-זי-עס'-טי-קאס) דאס בוך פון "בן סירא".

ecclesiog'raphy *n.* (ע-קלי-זי-אג'-רע-פי) קירכען-געשיכטע [די געשיכטע פון די קירכען, ווי זיי זיינען געבוים, זייערע דאגמעס, זייערע כללים א. ד. ג.].

ecclesiolog'ic *a.* (ע-קלי-זי-א-לאדזש'-איק) ז. ***ecclesiological***

ecclesiolog'ical *a.* (ע-קלי-זי-א-לאדזש'-אי-קעל) וואס איז שייך צו דער וויסענשאפט וואס פערנעהמט זיך מיט דער אויספארשונג פון דער קריסטליכער קירך אלס ארגאניזירטע געזעלשאפט אדער ארגאנישע קערפערשאפט; וואס איז שייך צו דער ארכיטעקטור-וויסענשאפט פון קירכען-בוי און קירכען-רעקאראציאנען.

ecclesiol'ogist *n.* (ע-קלי-זי-אל'-א-דזשיסט) א קענער אין דער וויסענשאפט וואס בעשעפטיגט זיך מיט דער אויספארשונג פון דער קריסטליכער קירך אלס ארגאניזירטע געזעלשאפט; א קענער אין קירכען-ארכיטעקטור.

ecclesiol'ogy *n.* (ע-קלי-זי-אל'-א-דזשי) די וויסענשאפט וואס בעשעפטיגט זיך מיט דער אויספארשונג פון דער קריסטליכער

קירך אלס ארגאניזירטע געזעלשאפט; די ארכיטעקטור־וויסענשאפט פון קירכען־בוי און קירכען־דעקאראציאנען.

ec'dysis *n.* (עק'-די-סיס) דאס אראבווארפען אדער בייטען די פעדערען [ווי ביי פויגלען]; דאס אראבווארפען אדער בייטען די הויט [ווי ביי שלאנגען].

ech'elon *n. and v.* (עש'-ע-לאן) אן עשעלאן, דאס אויסשטעלען סאלדאטען אין א טרעפען־פערמיגער ארדנונג; אויסשטעלען אין א טרעפען־פערמיגער ארדנונג.

ech'inal *a.* (עק'-אי-נעל) וואס איז שייך צו א ים־אינגעל אדער ים־יאזשיק [אזא חיה'לע בעדעקט מיט דיקע שטעכעדיגע האר].

ech'inate *a.* (עק'-אי-נייט) מיט שטעכעדיגע האר, מיט שטאכלען, ווי א שטעכינע בארשט.

ech'inated *a.* (עק'-אי-ניי-טעד) ז. *echinate*

echi'nid *n.* (ע-קאי'-ניד) איינער פון דעם מין חיה'לעך צו וועלכע עס געהערט דער ים־אינגעל.

Echin'idæ *n.* (ע-קאינ'-אי-דיע) דער מין חיות צו וועלכע עס געהערט דער ים־אינגעל [אזעלכע חיה'לעך וואס זיינען בעדעקט מיט דיקע הארטע שטעכיגע האר].

echi'nidan *n.* (ע-קאי'-ני-דען) ז. *echinid*

echi'niform *a.* (ע-קאי'-ני-פארם) וואס האט די פארם פון א ים־אינגעל אדער ים־יאזשיק.

echi'noderm *a. and n.* (ע-קאי'-נא-דוירם) וואס האט א הויט בעדעקט מיט שטאכלען [וועגען געוויסע חיות]; איינע פון די שטאכעל־הויטיגע חיות.

Echinoder'ma *n.* (ע-קאי-נא-דויר'-מא) ז. *Echinodermata*

echinoder'mal *a.* (ע-קאי-נא-דויר'-מעל) וואס האט א הויט בעדעקט מיט שטאכלען [וועגען געוויסע חיות].

Echinoder'mata *n.* (ע-קאי-נא-דויר'-מע-טא) די שטאכעל־הויט חיות [דער מין חיות וואס זייער הויט איז בעדעקט מיט קורצע דיקע שטעכעדיגע האר. צו דעם מין געהערט אויך דער ים־אינגעל און דער שטערען־פיש].

echinoder'matous *a.* (ע-קאי-נא-דויר'-מע-טאס) וואס האט א הויט בעדעקט מיט שטאכלען [וועגען געוויסע חיות].

echi'noid *a. and n.* (ע-קאי'-נאיד) וואס זעהט אויס ווי א ים־אינגעל אדער ים־יאזשיק; איינע פון די חיות וואס זייער הויט איז בעדעקט מיט שטאכלען.

Echinoi'dea *n.* (עק-אי-נאי'-די-א) דער מין חיות צו וועלכען עס געהערט דער ים־אינגעל אדער ים־יאזשיק.

echinoi'dean *a. and n.* (עק-אי-נאי'-די-ען) וואס איז שייך צו דעם מין ים־אינגעל חיות; א ים־אינגעל, אדער איינער פון דעם מין.

echi'nus *n.* (ע-קאי'-נאס) א ים־אינגעל אדער א ים־יאזשיק; די אויבערשטע רונדע רינגפערמיגע ארויסשטארצונג פון א זייל.

ech'o *n. and v.* (עק'-או) אן עכא, א ווידער־קול; א בת קול; דאס ווידערהאלען דעם צווייטענס געפיהלען אדער געדאנקען; אין מוזיק — א נידריגע ווידערהאלונג פון א קורצער מוזיקאלישער פראזע דורך'ן ארקעסטער אדער ארגאן; אין ארכיטעקטור — א וואנד אדער געוועלב, וואס הילכט אב יעדען קלאנג און בעוועגונג; געבען א ווידער־קול; אבקלינגען צוריק; נאכאהמען, ווידערהאלען.

Ech'o *n.* (עק'-או) אין גריכישער מיטאלאגיע — די עכא, די נימפע אדער יעטין פון בערג, וועגען וועלכער עס דערצעהלט זיך, אז זי איז אזוי אויסגעגאנגען און פערטריקענט געווארען אין ליעבע צו נארציסען, דאס פון איהר איז איבערגעבליבען ניט מעהר ווי א שוואכער קול.

ech'o back (עק'-או בעק) ווידערהאלען, צוריקווארפען, נאכרעדען, נאכטהאן.

echom'eter *n.* (ע-קאמ'-ע-טער) אן אינסטרומענט צו מעסטען די אינטערוואלען און די בעציהונגען פון קלאנגען איינער צום אנדערען.

echom'etry *n.* (ע-קאמ'-ע-טרי) די קונסט צו מעסטען דעם דויער, די אינטערוואלען און די בעציהונגען פון קלאנגען איינער צום אנדערען; אין ארכיטעקטור — די קונסט צו בויען א געביידע לויט די פרינציפען פון אקוסטיק [די לעהרע וועגען קלאנגען].

éclair' *n.* (איי-קלעהר') א קליינער לאנגליכער טארט אנגעפילט מיט שמאנט און בעגאסען מיט שאקאלאד אדער צוקער.

éclaircisse'ment *n.* (איי-קלעהר-סיס'-מאן) ערקלערונג; דאס מאכען קלאר אן עניין.

éclat' *n.* (איי-קלא') גלאנץ; רוהם; אפלאדיסמענטען: צושטימונג.

eclec'tic *a. and n.* (עק-לעק'-טיק) אויסקלייבענד, אויסוועהלענד; אן עקלעקטיקער, איינער וואס נעהמט ניט אן קיין פעסטבעשטימטע סיסטעם אין דער פילאזאפיע אדער וויסענשאפט, נאר ער נעהמט ארויס פערשיעדענע שטיקער פון פערשיעדענע סיסטעמען, אנערקענענדיג זיי פאר ריכטיג; אן אנהענגער פון דער אלטער עקלעקטישער פילאזאפיע, וועלכע האט פארגעשטעלט א צוזאמענמישונג פון פלאטאנישע, סטאאישע און עפיקורעאישע לעהרען; אין אלטען קריסטענטום — א קריסט וואס שטרעבט צו פעראייניגען די פלאטאנישע פילאזאפיע מיט די לעהרען פון עוואנגעליום; אין מעדיצין — א דאקטאר, וועלכער בענוצט בעזונדערע טיילען פון פערשיעדענע הייל־סיסטעמען.

eclec'tical *a.* (עק-לעק'-טי-קעל) אויסוועהלענד, עקלעקטיש.

eclec'tically *adv.* (עק-לעק'-טי-קעל-אי) דורך אויסקלייבונג; אויף אן עקלעקטישען שטייגער.

eclec'ticism *n.* (עק-לעק'-טי-סיזם) עקלעקטיזם, די מעטאדע פון עקלעקטיקער, דאס אננעהמען אדער אנערקענען בעזונדערע טיילען פון פערשיעדענע סיסטעמען פון דער פילאזאפיע, מעדיצין א. ד. ג.

eclipse' *n. and v.* (אי-קליפס') אין אסטראנאמיע — די פערפינסטערונג פון דער זון אדער לבנה [לקוי חמה אדער לקוי לבנה]; דאס אנווערען דעם גלאנץ אדער כבוד; פערפינסטערען; פערטונקלען, בעדעקען מיט א שאטען; אראבנעהמען דעם גלאנץ.

eclip'sis *n.* (אי-קליפ'-סיס) א פערפינסטערונג; דאס ארויספאלען פון א קלאנג אדער בוכשטאב פון א ווארט; דאס פאלען אין חלשות, דאס פלוצליכע פערלירען דאס בעוואוסטזיין.

eclip'tic *a. and n.* (אי-קליפ'-טיק) פערפינסטערענד, פערטונקלענד; וואס איז שייך צו לקוי חמה אדער לקוי לבנה; אין אסטראנאמיע — דער עקליפטיק, דער שיינבארער קרייז, וועלכען די זון מאכט כלומר'שט אין איהר גאנג ארום דער ערד אין דעם משך פון א יאהר.

ec'logue *n.* (עק'-לאג) אן עקלאג, א הירטען־ליעד, א דארף־ליעד.

econom'ic *a.* (אי-קא-נאמ'-איק) עקאנאמיש, שפארזאם; וואס איז שייך צום ווירטשאפטליכען לעבען אדער צו די עקאנאמישע בעציהונגען פון מענשען.

econom'ical *a.* (אי-קא-נאמ'-אי-קעל) ז. *economic*

econom'ically *adv.* (אי-קא-נאמ'-אי-קעל-אי) אויף אן עקאנאמישען, שפארזאמען שטייגער; בנוגע צו די עקאנאמישע בעציהונגען.

econom'ics *n.* (אי-קא-נאמ'-איקס) פאליטישע עקאנאמיע [די וויסענשאפט, וועלכע פארשט די געזעצען פון ווירטשאפטליכער ענטוויקלונג פון א געוויסען לאנד, ווי אויך די בעדינגונגען פון פראדוקציאן און פערטיילונג פון רייכטימער].

econ'omise *v.* (אי-קאנ'-א-מאיז) ז. *economize*

econ'omist *n.* (אי-קאנ'-א-מיסט) איינער וואס לעבט עקאנאמיש אדער שפארזאם; אן עקאנאמיסט, א קענער פון פאליטישער עקאנאמיע.

econ'omize *v.* (אי-קאנ'-א-מאיז) פיהרען אדער פערוואלטען אויף אן עקאנאמישען אופן; עקאנאמיזירען, אבשפארען.

econ'omizer *n.* (אי-קאנ'-א-מאי-זער) א שפארזאמער מענש; אן אפאראט אין א מאשין אויסצונוצען שוין געברויכטע דאמפף אדער היץ.

econ'omy *n.* (אי-קאנ'-א-מי) עקאנאמיע, הויזהאלטונג, פערוואלטונג פון א ווירטשאפט; שפארזאמקייט; ארדנונג, סיסטעם.

ecphrac'tic *a. and n.* (עק-פרעק'-טיק) אין מעדיצין — וואס מאכט שוואך דעם מאגען, וואס פיהרט אב; אן אבפיהר־מיטעל.

ec'stasy *n.* (עק'-סטע-סי) עקסטאז, א צושטאנד פון העכסטער בעגייסטערונג אדער ענטציקונג.

ecstat'ic *a.* (עק-סטעט'-איק) וואס קומט ארוים פון העכסטער ענטציקונג; אין עקסטאז, אין זעהר א הויכער בעגייסטערונג.

ecstat'ical *a.* (עק-סטעט'-אי-קעל) ז. *ecstatic*

ecstat'ically *adv.* (עק-סטעט'-אי-קעל-אי) דורך עקסטאז, דורך העכסטער ענטציקונג.

ec'toblast *n.* (עק'-טא-בלעסט) אין ביאלאגיע — די אויסערליכע זייט פון א צעלע.

ectoblas'tic *a.* (עק-טא-בלעס'-טיק) וואס בעלאנגט צו דער אויסערליכער זייט פון א צעלע.

ec'toderm *n.* (עק'-טא-דוירם) אין עמבריאלאגיע — די עקטאדערמא [פון דעם אייעלע פון וועלכען עס ענטוויקעלט זיך א לעבעדיגע בעשעפעניש, בילדעט זיך אוים צוערשט אין מוטער'ס בויך די "גאסטרולא" אדער א מין זעקעלע, פון וועלכען די ווענטלעך בעשטעהען פון צוויי בעזונדערע שיכטען אדער הייטלעך — אן אויסערליכע און אינערליכע. דאס אויסערליכע הייטעל פון דיעזען זעקעלע רופט זיך "עקטאדערמא" און פון איהר בילדען זיך אוים די אויסערליכע טיילען פון קערפער; דאס אינערליכע הייטעל רופט זיך "ענדאדערמא" און פון איהם בילדען זיך אוים די אינערליכע טיילען פון קערפער].

ectoder'mal *a.* (עק-טא-דויר'-מעל) וואס איז שייך צו דער עקטאדערמא. ז. *ectoderm*

ectoder'mic *a.* (עק-טא-דויר'-מיק) ז. *ectodermal*

ectro'pion *n.* (עק-טראו'-פי-אן) ז. *ectropium*

ectro'pium *n.* (עק-טראו'-פי-אם) אזא קראנקהייט, ווען געוויסע טיילען פון סעריפער [ווי די אויגען-לעדלעך אדער אנדערע עהנליכע טיילען] זיינען איבערגעקעהרט.

ec'type *n.* (עק'-טאיפ) א קאפיע, אן אבדרוק פון אריגינאל.

ectypog'raphy *n.* (עק-טי-פאג'-רע-פי) די מעטאדע צו מאכען אויף'ן כעמישען אופן גראווירונגען אזוי, אז די בוכשטאבען אדער פיגורען זאלען זיין בולט [רעליעף].

ecumen'ic *a.* (עק-יו-מענ'-איק) ז. *ecumenical*

ecumen'ical *a.* (עק-יו-מענ'-אי-קעל) אלגעמיין, אלוועלטליך; וואס בעלאנגט צו דער גאנצער קריסטליכער קירך.

ecumen'ical coun'cil (עק-יו-מענ'-אי-קעל קאונ'-סיל) א בעראטונג, צו וועלכער עס ווערט געלאדען די גאנצע קריסטליכע קירך [אין דער ווירקליכקייט אבער איז עס נור דער פאל ביי דער רוימיש-קאטוילישער קירך].

ec'zema *n.* (עק'-זע-מא) עקזעמא [א הויט-קראנקהייט וואס ווערט כאראקטעריזירט מיט בייסעניש און פייכטע לישאיעס וועלכע שיילען זיך ווען זיי ווערען טרוקען].

eczem'atous *a.* (עק-זעמ'-ע-טאס) וואס איז שייך צו אדער וואס קומט פון עקזעמא. ז. *eczema*

eda'cious *a.* (אי-דיי'-שאס) וואס איז שטארק איבערגעגעבען צו דער אכילה; פרעסעריש, גיעריג.

eda'ciously *adv.* (אי-דיי'-שאס-לי) מיט גיערינקייט; פרעסענד; אויף א פרעסערישען אופן.

eda'ciousness *n.* (אי-דיי'-שאס-נעס) ז. *edacity*

edac'ity *n.* (אי-דעס'-אי-טי) גיערינקייט, פרעסעריי, איבערגעבענהייט צו דער אכילה.

Ed'da *n.* (עד'-א) עדא, א זאמלונג פון סקאנדינאווישע לעגענדען; א זאמלונג פון די אלטע איסלענדישע פאעמען.

Edda'ic *a.* (ע-דיי'-איק) ז. *Eddic*

ed'der *v.* (עד'-ער) פערבינדען אדער פלעכטען מיט פלעכט-הא"לץ; מאכען קערב פון פלעכטהאלץ.

Ed'dic *a.* (עד'-איק) וואס איז שייך צו אדער וואס איז געשריבען אין סטיל פון עדא. ז. *Edda*

ed'dy *n.* and *v.* (עד'-אי) א קרייז-פערמיגע שטרעמונג, א ווירבעל; זיך בעוועגען קרייזפערמיג, ווירבלען; פעראורזאכען א ווירבעל אדער א קרייזפערמיגע בעוועגונג.

ed'dy-wa'ter *n.* (עד'-אי הוואה'-טער) ז. *dead-water*

ed'dy-wind *n.* (עד'-אי-הווינד) א ווינד וואס בעוועגט זיך קרייזפערמיג ארום עפעס.

ed'elforsite *n.* (עד'-על-פאהר-סאיט) דער וואלאסטאניט אדער טאוועל-שטיין [א מין מינעראל מיט א ווייסען, געלבען אדער רויטען קאליר. געפינט זיך ארום ערעלפארס אין שוועדען].

ed'elweiss *n.* (עד'-על-הוואיס) עדעלוויים [א געוויסע פלאנצע מיט צארטער ווייסער בליהונג וואס וואקסט אויף די אלפען-בערג אין דער שווייץ. זי געפינט זיך מייסטענס אין אזעלכע ערטער וואו מען קען זי זעהר שווער דערגרייכען].

Edelweiss

ede'ma *n.* (אי-די'-מא) וואסערזוכט. ז. *dropsy*

edem'atose *a.* (אי-דעמ'-ע-טאוס) ז. *edematous*

edem'atous *a.* (אי-דעמ'-ע-טאס) וואס איז שייך צו וואסערזוכט; וואס ליידט פון וואסערזוכט. ז. *dropsy*

E'den *n.* (אי'דן) דער גן-עדן, פאראדיז; דער ארט עדן אין אשור [ווי עס ווערט אנגעגעבען אין דער ביבעל].

Eden'ic *a.* (אי-דענ'-איק) ווי א גן-עדן.

eden'tal *a.* and *n.* (אי-דענ'-טעל) וואס האט ניט קיין צייהנער; א חיה פון די מינים וואס האבען ניט קיין פאדערשטע צייהנער. ז. *Edentata*

Edenta'ta *n.* (אי-דענ-טיי'-טא) אזעלכע מינים חיות [ווי די ארמאדילא, אמייזען-פרעסער א. ד. ג.], וועלכע האבען ניט קיין שנייד-צייהנער [פאדערשטע צייהנער].

eden'tate *n.* and *a.* (אי-דענ'-טייט) וואס האט ניט קיין צייהנער; וואס איז שייך צו די חיות, וואס האבען ניט קיין שנייד-צייהנער; א חיה פון דעם מין, וואס האט ניט קיין שנייד-צייהנער. ז. *Edentata*

eden'tated *a.* (אי-דענ'-טיי-טער) וואס האט ניט קיין צייהנער.

eden'tulous *a.* (אי-דענ'-טשו-לאס) ז. *edentated*

edge *n.* and *v.* (עדזש) א ברעג, א קאנט, א ראנד, א זוים; א שארף; שארפקייט; דאס זיין שניידיג; שטארקייט, העפטיגקייט, גיערינקייט; צונעפאסטקייט, פעהינקייט; שארפען, ארויפלעגען א שארף; רייצען, העצען; אבזוימען, איינקאנטען, איינפאסען; זיך בעוועגען ביי דער זייט אדער ביים ראנד; שטויסען, שטופען ביי דער זייט אדער ביים ראנד; זיך בעוועגען שווער און לאנגזאם, זיך שלעפען; זיך דורכ'גנב'ענען.

edge'-bolt *n.* (עדזש'-באולט) ביי בוכבינדער — א בוך פון צונויפגעלעגטע און צונויפגענעהטע אבגעדרוקטע בויגענס פאפיער, ביי וועלכע די ברעגעס זיינען נאך ניט ארומגעשניטען.

edge'bone *n.* (עדזש'-באון) דער רומפ-ביין אדער שויס-ביין [אין אקסען-פלייש].

edge'-cut'ting *n.* (עדזש'-קאט'-אינג) אין בוכבינדעריי — דאס ארומשניידען די ניט גלייכע ברעגעס פון די בלעטער.

edged *a.* (עדזשד) וואס האט א שארף; ארומגעזוימט, ארומגעקאנט; שארף, שניידיג, געשליפען.

edge'less *a.* (עדזש'-לעס) שטומפיג, טעמפ.

edge of destruc'tion (עדזש אוו די-סטראק'-שאן) דער אבגרונד פון אונטערגאנג.

edge'-play *n.* (עדזש'-פליי) א קאמפף מיט שווערדען.

edg'er *n.* (עדזש'-ער) אין לעדער-ארבייט — אן אינסטרומענט ארומצושניידען און מאכען גלאט פארעשוועס, רימענס א. ד. ג.; א מין זעג, מיט וועלכער מען שניידט ארום די ברעגעס פון א קלאץ.

edge'-rail *n.* (עדזש'-רייל) קאנטיגע שינעס [רעלסען. די געוועהנליכע שינעס פון באהנען, וועלכע זיינען אין געברויך].

edge'-tool *n.* (עדזש'-טוהל) שארפע, שניידענדע ווערקצייג; אן אינסטרומענט, מיט וועלכען מען שניידט ארום לעדערנע זאכען; א געפעהרליכע זאך, א זאך, מיט וועלכער מען דארף אומגעהן זעהר פארזיכטיג.

edge'ways *adv.* (עדזש'-הוייז) פון דער זייט, ביי דער זייט; אריינ'גנב'ענענדיג.

edge'wise *a.* and *adv.* (עדזש'-הוואיז) געריכטעט מיט'ן ראנד אדער שארפער זייט פאראויס אדער צו א געוויסען פונקט; פון דער זייט, ביי דער זייט, אריינ'גנב'ענענדיג.

edg'ing *n.* (עדזש'-אינג) עטוואס מיט וואס מען בעזוימט א קלייד [ווי טאשמעס, שפיצען א. ד. ג.]; א זוים, אן איינפאסונג; אין בוכבינדעריי — דאס ארומגלייכען די בלעטער איידער מען גילט זיי אדער מען פארבט זיי; דאס גילדען אדער פארבען די ברעגעס פון די בלעטער [פון א בוך].

edg'ing-lace *n.* (עדזש'-אינג-לייס) שמאלע שפיצען [אלס בעציערונג פאר קליידער].

edg'y *a.* (עדזש'-אי) שארף, קאנטיג, ווינקעלדיג; וואס ווערט לייכט אויפגערעגט.

edibil'ity *n.* (עד-אי-ביל'-אי-טי) דאס זיין עסבאר; דאס זיין צונעפאסט צו עסען.

ed'ible *a.* (עד'-איבל) עסבאר; וואס מען קען עסען. Many mushrooms are edible.

ed'ibleness *n.* (עד'-איבל-נעס) ז. *edibility*

e'dict *n.* (אי'-דיקט) אן עדיקט, א פערארדנונג, א בעפעהל [פון א הערשער].

edic'tal *a.* (אי-דיק'-טעל) וואס איז שייך צו אן עדיקט [פעראָרדנונג, בעפעהל].

edifica'tion *n.* (עד-אי-פי-קיי'-שאן) די אויסבילדונג אדער אויסבעסערונג פון גייסט.

ed'ificatory *a.* (עד'-אי-פי-קע-טא-רי) אויסבילדענדיג אדער אויסבעסערענדיג דעם גייסט.

ed'ifice *n.* (עד'-אי-פיס) א געביידע; א גרויסע קונסטפאלע געביידע.

edifi'cial *a.* (עד-אי-פיש'-על) וואס איז שייך צו א געביידע.

ed'ifier *n.* (עד'-אי-פאי-ער) אן אויסבילדער אדער אויסבעסערער פון גייסט [אין בעצוג צו מאראל און רעליגיאן].

ed'ify *v.* (עד'-אי-פאי) אויסבילדען אדער אויסבעסערען דעם גייסט [אין בעצוג צו מאראל און רעליגיאן].

ed'ifyingly *adv.* (עד'-אי-פאי-אינג-לי) אויף אן אויסבילדענדען אדער בע-

לערנענדען אופן [אין בעצוג צו מאראל און רעליגיאן].

e'dile *n.* (אי'-דאיל) דער עדיל, א פארצייטיגער רוימישער מאגיסטראט וועמעס אויפגאבע איז געווען אכטונג צו געבען אויף עפענטליכע געביידען און קהל'שעס לאנד ווי אויך אנדערע פאליציייליכע פערוואלטונגס=פונקציאנען.

e'dileship *n.* (אי'-דאיל-שיפ) דאס אמט פון א מאגיסטראט איבער עפענטליכע נעביידען און קהל'שעס לאנד אין אלטען רוים. ז. *edile*.

edil'ian *a.* (אי-דיל'-אי-ען) וואס איז שייך צו א מאגיסטראט אויף עפענטליכע געביידען און קהל'שעס לאנד אין אלטען רוים. ז. *edile*.

ed'it *v.* (עד'-איט) רעדאגירען, פערפארטיגען אדער צורעכט מאכען א מאנוסקריפט צום דרוק.

edi'tion *n.* (ע-דיש'-אן) אויסגאבע, אויפלאגע [פון א בוך אדער צייטונג].

ed'itor *n.* (עד'-אי-טאר) א רעדאקטאר.

edito'rial *a. and n.* (עד-אי-טאו'-רי-על) וואס געהערט צו א רעדאקטאר; געשריבען פון א רעדאקטאר; א רעדאקציאנעלער ארטיקעל איבער וועלכער עס איז פראגע; א לייט=ארטיקעל.

edito'rially *adv.* (עד-אי-טאו'-רי-על-אי) רעדאקציאנעל; לויט דער מיינונג פון דער רעדאקציאן.

ed'itorship *n.* (עד'-אי-טאר-שיפ) דאס אמט פון א רעדאקטאר.

ed'itress *n.* (עד'-אי-טרעס) א רעדאקטארין.

educabil'ity *n.* (עד-יו-קע-ביל'-אי-טי) דאס זיין פעהיג זיך צו בילדען.

ed'ucable *a.* (עד'-יו-קייבל) פעהיג זיך צו בילדען.

ed'ucate *v.* (עד'-יו-קייט) בילדען; ערציהען.

ed'ucated *a.* (עד'-יו-קיי-טעד) געבילדעט; ערצויגען.

educa'tion *n.* (עד-יו-קיי'-שאן) בילדונג; ערציהונג; דאס בילדען, דאס ערציהען.

educa'tional *a.* (עד-יו-קיי'-שאנ-על) וואס איז שייך צו בילדונג אדער ערציהונג; וואס קומט פון בילדונג.

educa'tionalist *n.* (טד-יו-קיי'-שאנ-על-איסט) ז. *educationist*.

educa'tionist *n.* (עד-יו-קיי'-שאנ-איסט) אן אנהענגער פון בילדונג; אן ערציהער; א בילדונגס=פערשפרייטער.
Horace Mann was a great **educationist**.

ed'ucative *a.* (עד'-יו-קיי-טיוו) וואס שטרעבט צו בילדען; וואס איז צוגעפאסט פאר בילדונג אדער ערציהונג; פערנומען אין בילדונג אדער ערציהונג.

ed'ucator *n.* (עד'-יו-קיי-טאר) אן ערציהער; א לעהרער; א בילדונגס=פערשפרייטער.

educe' *v.* (אי-דיוס') ארויסדרינגען; ארויסבריינגען; פעראורזאכען צו ערשיינען; בריינגען צום שיין.

edu'cible *a.* (אי-דיו'-סיבל) וואס קען ארויסגעדרונגען ווערען; וואס קען געבראכט ווערען צום שיין; וואס קען ארויסגעבראכט ווערען.

e'duct *n.* (אי'-דאקט) דאס וואס איז ארויסגעבראכט געווארען פון עפעס אנדערש; דאס וואס איז געבראכט געווארען צום שיין.

educ'tion *n.* (אי-דאק'-שאן) דאס ארויסבריינגען עטוואס פון עפעס אנדערש; דאס בריינגען צום שיין; דאס דארשטעלען.

educ'tion-pipe *n.* (אי-דאק'-שאן-פאיפ) דער ראהר אין א דאמפף=מאשין דורך וועלכען עס ווערט ארויסגעלאזען דער אבגענוצטער דאמפף.

educ'tion-valve *n.* (אי-דאק'-שאן-וועלוו) אן ארויסלאז=ווענטיל [ווי דאס ארויסלאז=ווענטיל ביי דאמפף=מאשינען ארויסצולאזען דעם איבריגען דאמפף].

edul'corant *a. and n.* (אי=דאל'-קא-רענט) אין מעדיצין — וואס מאכט זיס, וואס פערקלענערט די שארפקייט פון עטוואס זויערעס, געזאלצענעס אדער ביטערעס; א רפואה צו מאכען די פליסיגקייטען פון קערפער וועניגער שארף אדער בייסענד.

edul'corate *v.* (אי-דאל'-קא-רייט) פערטרייבען זויערקייט; מאכען זיס; בעפרייען פון זויערע שטאפען, זאלצען אדער פון אונריינקייטען דורך וואשען.

edulcora'tion *n.* (אי-דאל-קא-ריי'-שאן) דאס זיס מאכען; דאס פערזיסען; דאס אבשוואכען די שארפקייט דורך צוגיסען וואסער.

edul'corative *a.* (אי-דאל'-קא-ריי-טיוו) וואס האט די אייגענשאפט זיס צו מאכען; וואס קען פערקלענערען די שארפקייט פון עטוואס זויערעס, געזאלצענעס אדער ביטערעס.

E. E. *errors excepted* אבקירצונג פון ז. *E. and O. E.*

eel *n.* (איעל) דער אאל=פיש אדער אונאר [א לאנגליכער פיש אהן שופען און פלוספעדערען, האט דעם אויסזעהן פון א שלאנג].

Eel

eel'ing *n.* (איעל'-אינג) דאס כאפען אאל=פיש.

eel'-pie *n.* (איעל'-פאי) א פאשטעט פון אאל=פיש.

eel'skin *n.* (איעל'-סקין) די הויט פון אן אאל=פיש [ווערט צוגעטשעפעט צו א ווענטקע כדי צו צוציהען געוויסע פיש און פאנגען זיי; ווערט אויך בענוצט פון נעגערס אלס א מיטעל געגען רעוומאטיזם].

e'er *adv.* (עהר) א פערקירצונג פון *ever*

ee'rily *adv.* (איע'-רי-לי) מיט א שרעקעדיגער בענעהמונג; מאדנע, אונגעוועהנליך.

ee'ry *a.* (איע'-רי) געהיימניספול, שרעקעדיג, מאדנע, אונגעוועהנליך.

efface' *v.* (ע-פייס') אויסמעקען; אברייבען; מאכען אונמערקבאר.

effa'ceable *a.* (ע-פיי'-סעבל) וואס קען אויסגעמעקט אדער אבגעריבען ווערען.

efface'ment *n.* (ע-פייס'-מענט) אויסמעקונג; דאס אברייבען.

effect' *v. and n.* (ע-פעקט') 1. בעווירקען, זיין די אורזאכע פון א געוויסער ערשיינונג; בריינגען צו א געווינשטען רעזולטאט; אויספיהרען; ערפילען; 2. דער עפעקט, די ווירקונג פון עפעס; דער אלגעמיינער איינדרוק וואס בעקומט זיך פון א זאך; דער צוועק, די אבזיכט, די כונה; 3. ווירקזאמקייט; ווירקליכקייט; דאס וואס איז ווירקליך אדער פאקטיש.
1. The law **effected** a betterment of the business conditions of the country. 2. The operation was without **effect**. 3. He told me in **effect** that he would do me the favor.

effec'tive *a. and n.* (ע-פעק'-טיוו) ווירקענד, ווירקזאם; וואס מאכט אן עפעקט אדער ווירקונג; אין מיליטער — די צאהל סאלדאטען אין ווירקליכער דיענסט; די ווירקליכע קראפט פון א רעגימענט אדער דיוויזיע לויט דער צאהל סאלדאטען.

effec'tively *adv.* (ע-פעק'-טיוו-לי) מיט עפעקט; אויף א ווירקזאמען אופן; פאלשטענדיג; דורך און דורך.
He met the attack **effectively**.

effec'tiveness *n.* (ע-פעק'-טיוו-נעס) די ווירקזאמקייט.

effect'less *a.* (ע-פעקט'-לעס) אהן ווירקונג, אוננוציג.

effec'tor *n.* (ע-פעק'-טאר) א פעראורזאכער; דער אדער דאס וואס ווירקט אויף דער ערשיינונג פון א געוויסער זאך; דער אדער דאס וואס מאכט א ווירקונג אדער איינדרוק.

effects' *n.* (ע-פעקטס') בעוועגליכעס אייגענטום, זאכען, מטלטלין.
He left some of his **effects** in our house.

effec'tual *a.* (ע-פעק'-טשו-על) ווירקענד.

effec'tually *adv.* (ע-פעק'-טשו-על-אי) מיט פולער ווירקונג; דורך און דורך.
Smuggling has been **effectually** stopped in the United States.

effec'tualness *n.* (ע-פעק'-טשו-על-נעס) ווירקזאמקייט.

effec'tuate *v.* (ע-פעק'-טשו-אייט) אויספיהרען, בריינגען אין ווירקליכקייט, בריינגען אין עקזיסטענץ.

effectua'tion *n.* (ע-פעק-טשו-איי'-שאן) דאס אויספיהרען עפעס; דאס בריינגען אין ווירקליכקייט; דאס ארויסרופען א רעזולטאט.

effem'inacy *n.* (ע-פעמ'-אי-נע-סי) ווייבערישקייט, פערעדעלטקייט, ווייכליכקייט, שוואכקייט [בנוגע צו א מאנספערזאן וואס האט אין זיך וועניג מענליכקייט].

effem'inate *a.* (ע-פעמ'-אי-נייט) ווייבעריש, שוואך, ווייך, פערעדעלט [בנוגע צו מאנספערזאנען].

effem'inately *adv.* (ע-פעמ'-אי-נייט-לי) שוואך; ווייבעריש.

effem'inateness *n.* (ע-פעמ'-אי-נייט-נעס) ווייבערישקייט, ווייכליכקייט, שוואכקייט.

effen'di *n.* (ע-פענ'-די) עפענדי ["הערר" — אין טערקיי].

ef'ferent *a. and n.* (עפ'-ע-רענט) וואס פיהרט ארויס, וואס טראגט ארויס אין דרויסען; אין פיזיאלאגיע — אן אדער, אדער א נערוו וואס פיהרט פון די געהירן צו די ענדליכע טיילען פון קערפער; א טייך וואס פליסט פון ערגעץ און טראגט אוועק שטראמען וואסער.

effervesce' *v.* (עפ-ער-וועס') זידען, ברויזען, שוימען; געהרען [ווי ביער אדער וויין ביים זייערען]; זיין אויפגערעגט, ניט קענען איינהאלטען די אינערליכע געפיהלען.

efferves'cence *n.* (עפ-ער-וועס'-ענס) דאס זידען, דאס ברויזען, דאס שוימען; די געהרונג [פון ביער אדער וויין ביים זייערען]; אויפגעבראכטקייט, אויפגערעגטקייט פון געפיהלען.

efferves'cency *n.* (עפ-ער-וועס'-ענ-סי) ז. *effervescence*.

efferves'cent *a.* (עפ-ער-וועס'-ענט) זידענד, ברויזענד, שוימענד; געהרענד [ווי ביער אדער וויין ביים זייערען]; אויפגערעגט, אויפגעבראכט.

efferves'cible *a.* (עפ-ער-וועס'-איבל)

וואס קען זידען, ברייזען אדער שוימען; וואס קען געהערען [ווי ביער אדער וו ן ביים זייערען]; וואס קען מאכען ברויזען, זידען, שוימען אדער געהערען; וואס קען אויפגעבראכט אדער אויפגערעגט ווערען.

effete' *a.* (ע-פיט') אויסגעצעהרט, אבגעטעמפט, אויסגענוצט, אונפרוכטבאר; אויסגעשפיעלט.

effete'ness *n.* (ע-פיט'-נעס) אבגעטראגענקייט, אויסגענוצטקייט, אויסגעצעהרטקייט.

effica'cious *a.* (עפ-אי-קיי'-שאס) וואס מאכט די געווינשטע ווירקונג; וואס האט די קראפט צו מאכען א ווירקונג.

effica'ciously *adv.* (עפ-אי-קיי'-שאס-לי) אויף א ווירקענדען אופן.

effica'ciousness *n.* (עפ-אי-קיי'-שאס-נעס) דאס זיין ווירקזאם.

ef'ficacy *n.* (עפ'-אי-קע-סי) ז. *effectiveness*

effi'ciency *n.* (ע-פיש'-ענ-סי) דאס זיין ווירקזאם; די ווירקענדע מאכט; דאס קענען ארויסברייגנען א געווינשטען רעזולטאט.

effi'cient *a. and n.* (ע-פיש'-ענט) טיכטיג; טהעטיג; ווירקזאם; א ווירקענדע אורזאכע; אין מאטעמאטיק — דער פאקטאר, א צאהל, מיט וועלכער עס ווערט געכפל'ט אן אנדער צאהל.

effi'ciently *adv.* (ע-פיש'-ענט-לי) אויף א ווירקזאמען אופן.

ef'figy *n.* (עפ'-אי-דזשי) א בילד, געשטאלט אדער פארטרעט פון א פערזאן [ווי די צורה אויף א מטבע].

effla'tion *n.* (ע-פליי'-שאן) א בלאז, דאס אוועקבלאזען; דאס וואס איז אוועקגעבלאזען.

effloresce' *v.* (עפ-לא-רעס') בליהען; אין כעמיע — בעדעקען זיך מיט שימעל.

efflores'cence *n.* (עפ-לא-רעס'-ענס) דאס ארויסבליהען; א מאסע פון בליטהען; דאס בליהען; אן אויסשלאג אויף'ן לייב; דאס בעדעקען זיך מיט שימעל.

efflores'cency *n.* (עפ-לא-רעס'-ענ-סי) ז. *efflorescence*

efflores'cent *a.* (עפ-לא-רעס'-ענט) ארויסבליהענד.

ef'fluence *n.* (עפ'-לו-ענס) דאס ארויספליסען אדער ארויסשטראמען; דאס, וואס פליסט ארויס.

ef'fluency *n.* (עפ'-לו-ענ-סי) ז. *effluence*

ef'fluent *a. and n.* (עפ'-לו-ענט) אויספליסענד, אויסשטראמענד; דאס, וואס פליסט ארויס; א טייך וואס פליסט ארויס פון אן אנדער טייך.

efflu'vial *a.* (ע-פלוה'-ווי-על) וואס איז שייך צו דער אויסדונסטונג אדער צום שלעכטען גערוך וואס געהט ארויס פון א פוילענדען קערפער.

efflu'vious *a.* (ע-פלוה'-ווי-אס) ז. *effluvial*

efflu'vium *n.* (ע-פלוה'-ווי-אם) די אויסדונסטונג אדער דער שלעכטער גערוך וואס געהט ארויס פון א פוילענדען קערפער; מיאזמען.

ef'fort *n.* (עפ'-ארט) די אנשטרענגונג, די בעמיהונג, בעשטרעבונג; דאס סטארען זיך; אין מעכאניק — די קראפט וואס ווירקט אויף א קערפער.

ef'fortless *a.* (עפ'-ארט-לעס) וואס מאכט ניט קיין אנשטרענגונג.

effron'tery *n.* (ע-פראנ'-טער-אי) פרעכהייט, אונפערשעמטהייט.

effulge' *v.* (ע-פאלדזש') שטראהלען, בליאסקען, גלאנצען, שיינען.

efful'gence *n.* (ע-פאל'-דזשענס) דאס שטראהלען; דער גלאנץ, דער בליאסק.

efful'gent *a.* (ע-פאל'-דזשענט) שטראהלענד; גלענצענד, שיינענד.

efful'gently *adv.* (ע-פאל'-דזשענט-לי) אויף א גלענצענדען אדער שטראהלענדען אופן.

effuse' *v.* (ע-פיוז') אויסגיסען.

effu'sion *n.* (ע-פיו'-זשאן) דאס אויסגיסען אדער פערגיסען; דאס אויסגעגאסענע; דאס אויסגיסען דאס הארץ אדער די געפיהלען.

effu'sive *a.* (ע-פיו'-סיוו) פערגיסענדיג; אויסגיסענדיג; פליסענד; איבערשטראמט מיט געפיהלען; אויסגיסענדיג א שטראם פון געפיהלען.

effu'sively *adv.* (ע-פיו' סיוו-לי) ז. *effusive*

effu'siveness *n.* (ע-פיו'-סיוו-נעס) דאס זיין איבערשטראמט מיט געפיהלען.

eft *n.* (עפט) אזא זארט קליינער עקדיש.

e. g. אבקירצונג פון ***exempli gratia*** צום ביישפיעל, למשל.

egad' *int.* (אי-גער') בנאמנות! ווירקליך! וואהרהאפטיג! [אן אויסרוף פון איבערראשונג אדער התפעלות].

égalité' *n.* (איי-געל-אי-טיי') גלייכהייט.

e'gence *n.* (אי'-דזשענס) א שטארקער חשק צו עטוואס; דאס ליידען פון א שטארקען פערלאנג צו עטוואס.

e'ger *n.* (אי'-גער) א פריה־בליהענדע טולפען־בלום.

egest' *v.* (אי-דזשעסט') אויסלעדיגען; אויסלעדיגען דעם מאגען.

eges'ta *n.* (אי-דזשעס'-טא) צאה, עקסקרימענטען.

eges'tion *n.* (אי-דזשעס'-טשאן) די אויסלעדיגונג פון מאגען; צאה, עקסקרימענטען.

eges'tive *v.* (אי-דזשעס'-טיוו) וואס לעדיגט אב [דעם מאגען].

egg *n. and v.* (עג) אן איי; בעגיסען אדער פערקנעטען מיט אייער; בעווארפען מיט אייער; אנרייצען; צוגעבען קוראזש.

egg'-albu'min *n.* (עג'-על-ביו'-מין) דאס געלכעל פון אן איי.

egg'-bald *a.* (עג'-באהלד) פליכעוואטע ווי אן איי; פאלשטענדיג פליכעוואטע.

egg'-bas'ket *n.* (עג'-בעס'-קעט) א מין קערבעלע פון שיטערען דראט אין וועלכען מען לעגט אריין אייער ביים קאכען זיי, כדי לייכט ארויסצונעהמען די אייער פון דעם זודיגען וואסער.

egg'-bea'ter *n.* (עג'-ביע'-טער) אן אינסטרומענט מיט א זיך דרעהענדען שטיקעל בלעך אדער האלץ, מיט וועלכען מען שלאגט פאנאנדער אייער.

egg'-born *a.* (עג'-בארן) וואס איז ארויסגעקומען פון אן איי.

egg'-car'rier *n.* (עג'-קער'-אי-ער) א פארריכטונג צו טראנספארטירען אייער, אז זיי זאלען ניט צובראכען ווערען.

egg'-cell *n.* (עג'-סעל) די איי־צעלע [דאס איי ווען עס געפינט זיך נאך אין דעם שטאדיום פון א צעלע].

egg'er *n.* (עג'-ער) אן אייער־זאמלער.

egg'er on (עג'-ער אן) אן אנרייצער, אן אנהעצער; איינער וואס גיט צו קוראזש.

egg'-glass *n.* (עג'-גלעס) אן איי־זייגער [אזא גלעזעל וואס בעשטעהט פון צוויי גלייכע העלפטען, וועלכע זיינען פערבונדען מיט א גאנץ שמאלען העלזעל. איין האלב גלעזעל איז אנגעפילט מיט גאנץ דינעם זאמד. ווען מען וויל אבקאכען אן איי וואס זאל ניט זיין הארט, שטעלט מען אוועק דאס גלעזעל און מען קאכט אזוי לאנג דאס איי ווי לאנג עס דויערט דאס דורכלויפען פון דעם זאמד דורך דעם שמאלען העלזעל אין דער אונטערער העלפט פון גלעזעל. די גלעזלעך זיינען מייסטענס אזוי געמאכט, אז דאס דורכלויפען פון דעם זאמד זאל דויערען אן ערך 3 מינוטען]; א גלעזערנער אייער־בעכער.

egg'ing *n.* (עג'-אינג) דאס זאמלען אייער.

egg'-lay'ing *a.* (עג'-ליי'-אינג) לעגענדיג אייער; וואס לעגט אייער.

egg'ler *n.* (עג'-לער) ז. *egger*

egg'-nog *n.* (עג'-נאג) א געטראנק געמאכט פון אייער, צוקער, מילך און ספיריטוס.

egg'-pie *n.* (עג'-פאי) אייער־קוכען, אייער־פאסטעטע.

egg'-plant *n.* (עג'-פלענט) די אייער־פלאנצע [א פלאנצע אויף וועלכער עס וואקסען אזעלכע פרוכט וואס זעהען אויס ווי אייער].

Egg-plant

egg'-shaped *a.* (עג'-שייפט) וואס האט די פארם פון אן איי; אוואל, לאנגליך־רונד.

egg'-shell *n.* (עג'-שעל) די שאלעכץ פון אן איי.

egg'-tes'ter *n.* (עג'-טעס'-טער) א פארריכטונג צו פראבירען אייער פאר'ן ליכט אויב זיי זיינען פריש.

egg'-ti'mer *n.* (עג'-טאי'-מער) א זייגערעל וואס ווערט בענוצט צו בעשטימען די צייט וויפיעל אן איי דארף זיך קאכען. ז. *egg-glass*

egg'wife *n.* (עג'-הוואיף) א פרוי וואס פערקויפט אייער.

e'gis *n.* (אי'-דזשיס) דער פאנצער־שילד פון דער גריכישער געטין מינערווא; א פאנצער, א שילד; א שוץ.

eg'lantine *n.* (עג'-לענ-טין) א מין ווילדע רויז, וועלכע וואקסט אין טרוקענע וואלדיגע ערטער און בליהט אין יוני און יולי.

eg'o *n.* (עג'-או) דער "איך", דער פערזענליכער "איך".

eg'o-altruis'tic *a.* (עג'-או-על-טרו-איס'-טיק) וואס איז שייך צו דעם אייגענעם "איך" און צו אנדערע.

eg'o-altruis'tic sen'timents (עג'-או-על-טרו-איס'-טיק סענ'-טי-מענטס) געפיהלען וואס בעפרידיגען דעם אייגענעם "איך" און ברייננען אין דערזעלבער צייט בעפרידיגונג אויך פאר אנדערע.

eg'ohood *n.* (עג'-או-הוד) פערזענליכקייט, אינדיווידואליטעט.

eg'oism *n.* (עג'-א-איזם) עגאאיזם, אייגענליעבע; אייגענגוץ; אין פילאזאפיע — די בעהויפטונג, אז קיין זאך עקזיסטירט ניט אויסער דעם געדאנק פון דעם אינדיווידואום וואס מאכט דיעזע בעהויפטונג.

eg'oist *n.* (עג'-א-איסט) אן עגאאיסט, איינער וואס ליעבט נור זיך; אן אייגענוציגער מענש; אין פילאזאפיע — אן אנהענגער פון דער אידעע פון עגאאיזם. ז. *egoism*

egois'tic *a.* (ענ-א-אים'-טיק) ענגאאים-טיש; איינגננוציג; וואס ליעבט נור זיך; וואס איז שייך צו דער אידעע פון ענגא-איזם. ז. *egoism*.

egois'tical *a.* (ענ-א-אים'-טי-קעל) ז. *egoistic*.

egois'tically *adv.* (ענ-א-אים'-טי-קעל-אי) אויף אן ענגאאיסטישען אופן.

ego'ity *n.* (ע-גאו'-אי-טי) דער עצם פון "איך"; די פערזענליכקייט, די אינדיווי-דואליטעט.

eg'otheism *n.* (ענ'-א-טהי-איזם) די זעלבסט-פערגעטערונג; דאס מאכען זיך פאר א גאט.

eg'otism *n.* (ענ'-א-טיזם) ענגאטיזם, דאס האלטען זעהר שטארק פון זיך; דאס ריידען אימער פון זיך; איינגננוציגקייט.

eg'otist *n.* (ענ'-א-טיסט) אן ענגאטיסט, איינער וואס האלט זעהר שטארק פון זיך, איינער וואס רעדט כסדר פון זיך; איי-נער וואס איז איינגננוציג.

egotis'tic *a.* (ענ-א-טיס'-טיק) איינגנ-נוציג; וואס רעדט פון זיך אליין אדער וואס האלט נאר פון זיך אליין.

egotis'tical *a.* (ענ-א-טיס'-טי-קעל) ז. *egotistic*.

egotis'tically *adv.* (ענ-א-טיס'-טי-קעל-אי) אויף אן ענגאטיסטישען אופן. ז. *egotism*.

eg'otize *v.* (ענ'-א-טאיז) זיין איינגנ-נוציג; פיעל רעדען פון זיך אליין.

egre'gious *a.* (אי-גרי'-דזשאס) מערק-ווירדיג, אויסערארדענטליך, אויסערגע-וועהנליך.

The surgeon made an **egregious** blunder in the operation.

egre'giously *adv.* (אי-גרי'-דזשאס-לי) אויף אן אויסערארדענטליכען אדער אוי-סערגעוועהנליכען אופן.

egre'giousness *n.* (אי-גרי'-דזשאס-נעס) אויסערגעוועהנליכקייט, אויסערארדענטליכקייט, מערקווירדיגקייט.

e'gress *n.* (אי'-גרעס) א; אויסגאנג, אן אויסטריט.

egress' *v.* (אי-גרעס') ארויסגעהן, אוועק-געהן.

egres'sion *n.* (אי-גרעש'-אן) דאס ארויס-געהן; אן ארויסגאנג.

e'gret *n.* (אי'-גרעט) א צאפליא [אזא וויסער גרויסער פויגעל מיט לאנגע ווייכע פעדערען]; די פעדערען פון א צאפ-ליא; א טשוב פון פעדערען אויף'ן קאפ פון א פויגעל; דער דינער פוך אויף פער-שיעדענע זוימען-קערנער; א מין צענ-טראל-אמעריקאנישע אפע [מאלפע].

e'griot *n.* (אי'-גרי-אט) אזא זארט זויערער קארש.

Egyp'tian *n. and a.* (אי-דזשיפ'-שען) א מצרי, אן עגיפטער; א ציגיינער; עגיפ-טיש; וואס איז שייך צו עגיפטען אדער מצרים.

Egyp'tian bean (אי-דזשיפ'-שען ביען) עגיפטישע בעבלעך [די פרוכט פון דער לאטאס-פלאנצע, וואקסט אין אינדיען].

Egyp'tian dark'ness (אי-דזשיפ'-שען דארק'-נעס) א נעדיכטע פינסטער-ניש [חשך מצרים].

Egyp'tian lo'tus (אי-דזשיפ'-שען לאו'-טאס) די עגיפטישע ים-ראזע [א פלאנצע וועלכע איז געווען פערהייליגט ביי די אלטע עגיפטער].

Egyp'tian thorn (אי-דזשיפ'-שען טהארן) די עכטע אקאציע [א מין בוים פון וועלכען מען בעקומט גומי-אראביקע].

Egyptol'oger *n.* (אי-דזשיפ-טאל'-א-דזשער) דער עגיפטאלאג [איינער וואס שטודירט דאס לעבען פון די אלטע מצריים און בעזאנדערס די היעראגליפישע שריפ-טען].

Egyptol'ogy *n.* (אי-דזשיפ-טאל'-א-דזשי) עגיפטאלאגיע [די וויסענשאפט וועגען די אלטערטהימער פון עגיפטען און בע-זאנדערס וועגען די היעראגליפישע שריפ-טען].

eh *int.* (איי) [אן אויסדרוק פון ספקות אדער וואונדער]. וואס?

ei'der *n.* (אי'-דער) ז. *eider-duck*.

ei'der-down *n.* (אי'-דער-דאון) דער פוך פון דער גאגא. ז. *eider-duck*.

ei'der-duck *n.* (אי'-דער-דאק) די גאגא [א מין ענטעל וואס האלט זיך אויף ביי די ברעגעס פון ים].

Eider-duck

ei'dograph *n.* (אי'-דא-גרעף) דער איידאגראף [אן אינסטרומענט צו קאפי-רען צייכנונגען אין א פערקלענערטען אדער פערגרעסערטען מאסשטאב].

eidolol'ogy *n.* (אי-דא-לאל'-א-דזשי) די ערקענטניס-טעאריע, די לעהרע וועגען די מענליכקייטען און גרענעצען פון אונ-זער וויסען.

eido'lon *n.* (אי-דאו'-לאן) א בילד; א פארשטעלונג; א שאטען, אן אבשיין.

eido'loscope *n.* (אי-דאו'-לא-סקאופ) אן אפאראט צו פערגרעסערען די פאטא-גראפישע בילדער, וועלכע ווערען בענוצט פאר א קינעמאטאגראף [פארשטעלונג פון בעוועגליכע בילדער].

ei'doscope *n.* (אי'-דא-סקאופ) אן אינ-סטרומענט וואס בעשטעהט פון צוויי מעט-טאלענע דיסקען אדער רונדע בלעטער. ווען דיעזע דיסקען בעוועגען זיך, פראדו-צירען זיי אן אונענדליכע צאהל פון פער-שיעדענסטע געאמעטרישע פיגורען.

eidoura'nion *n.* (אי-דוה-ריי'-ני-אן) אן אפאראט צו אילוסטרירען די בעווע-גונג פון די הימלישע קערפער, ווי די פלאנעטען, קאמעטען א. ד. ג.

eight *n. and a.* (אייט) אכט, די צאהל אכט; אן אכטעל [אין קארטען].

eighteen' *n. and a.* (איי-טיען') די צאהל אכצעהן; אכצעהן.

eighteenth' *a. and n.* (איי-טיענטה') אכטצעהנטער; אן אכטצעהנטעל.

eight'fold *a.* (אייט'-פאולד) אכטפאך.

eighth *n. and a.* (אייטה) דער אכטער; אן אכטעל.

The bill is due on the **eighth** of the month.

eight'-hour law (אייט'-אור לאה) דאס אכט-שטונדען געזעץ [דאס געזעץ וואס בעשרענקט אין געוויסע אינדוסטריען די ארבייטס-צייט פון אן ארבייטער אויף 8 שטונדען א טאג].

eigh'tieth *n. and a.* (איי'-טי-עטה) אן אכטציגסטעל; אכטציגסטער.

eight'score *n. and a.* (אייט'-סקאור) אכט מאל צוואנציג; הונדערט און זעכציג.

eigh'ty *n. and a.* (איי'-טי) די אכטציג; צאהל אכטציג.

eigne *a.* (איין) וואס איז דער עלטסטער; וואס איז א בכור.

ei'kon *n.* (אי'-קאן) אן עהנליכקייט, א בילד [הויפטזעכליך א קריסטליך הייליג בילד], אן איקאנע.

eikon'ic *a.* (אי-קאנ'-איק) וואס איז שייך צו א בילד, הויפטזעכליך א הייליגען קריסטליכען בילד אדער איקאנע.

ei'rie *n.* (עה'-רי) א נעסט פון רויב-פויגעל; די קליינע פויגעלעך אין א נעסט; קינדער.

ei'ry *n.* (עה'-רי) ז. *eirie*.

ei'ther *a., pr. and c.* (איע'-טהער) איינער אדער דער אנדערער; איינער פון ביידע; יעדער פון ביידע; אין יעדען פון ביידע פעלע; אויך ניט, ביידע ניט, אין ביידע פעלע ניט [ביי פערניינונגען].

Either you pay your debts or you are declared bankrupt.

ejac'ulate *v.* (אי-דזשעק'-יו-לייט) אויס-שרייען [פלוצלונג און אבגעהאקט]; רע-דען מיט קורצע, אבגעהאקטע אויסגעשריי-ען; ארויסווארפען, ארויסשטויסען, ארויס-שיסען, ארויסלאזען.

ejacula'tion *n.* (אי-דזשעק-יו-ליי'-שאן) דאס אויסשרייען [פלוצלונג און אבגעהאקט]; א פלוצליכער אבגעהאקטער אויסגעשריי [ווי למשל: אוי! וועה!]; דאס ארויסשטויסען, דאס ארויסלאזען, דאס ארויסשיסען, דאס ארויסווארפען; אין פיזיאלאגיע — דאס ארויסלאזען די זרע [פון געשלעכטס-ארגאן].

ejac'ulatory *a.* (אי-דזשעק'-יו-ליי-טא-רי) ארויסשטויסענדיג, ארויסוואר-פענדיג, ארויסשיסענדיג; אויסגעשפראכען אין קורצע, אבגעהאקטע אויסגעשרייען; אין פיזיאלאגיע — וואס איז שייך צו דער ארויסלאזונג פון זרע [פון די געשלעכטס-ארגאנען].

eject' *v.* (אי-דזשעקט') ארויסווארפען, ארויסשטויסען, ארויסשיסען; ענטזאגען פון א שטעלע; ארויסווארפען פון א וואה-נונג אדער פון לאנד-בעזיץ; פערטרייבען; פעריאגען; צונעהמען איינענטום.

ejec'tion *n.* (אי-דזשעק'-שאן) ארויס-שטויסונג; דאס ארויסווארפען; ענטזא-גונג פון א שטעלע; דאס ארויסווארפען פון א וואהנונג אדער פון לאנד-בעזיץ; דאס צונעהמען איינענטום; עטוואס וואס ווערט ארויסגעשטויסען אדער ארויסגע-ווארפען; פערטרייבונג, פעריאגונג.

ejec'tive *a.* (אי-דזשעק'-טיוו) ארויס-שטויסענדיג, ארויסווארפענדיג, ארויס-טרייבענדיג, ענטפלאסענדיג [פון א שטע-לע]; ארויסזעצענדיג [פון א וואהנונג].

eject'ment *n.* (אי-דזשעקט'-מענט) דאס ארויסווארפען, דאס ארויסשטויסען; דאס ארויסווארפען פון א וואהנונג.

ejec'tor *n.* (אי-דזשעק'-טאר) איינער אדער עטוואס וואס ווארפט ארויס אדער שטויסט ארויס; א פאבריכטונג ארויסצו-שטויסען, מיט דער הילף פון לופט אדער פארע, פליסיגקייטען, זאמד, שטויב, אש א. ד. ג.; א פאבריכטונג ארויסצואוואר-פען פון א ביקס אדער קאנאנע די קוילען-קאפסולען, נאכדעם ווי מען שיסט אויס.

eke *v., n., adv. and c.* (איק) 1. צונע-בען; צוגעבען עטוואס וואס פעהלט; 2. אויסציהען, אויסקוועטשען, אויספרע-

סען: פערגרעסערען, פערריענגערען; עטוואס וואס ווערט צו עפעס צוגעגעבען; אויך; דאסגלייכען; אים צוגאב.
2. Notwithstanding all his toil he could eke out a bare living.

e'king *n.* (אי'-קינג) דאס צוגעבען עפעס; דאס וואס ווערט צוגעגעבען [הויפטזעכליך א צוגעשטוקעוועטע שטיק האלץ].

e'king piece (אי'-קינג פיעס) א צוגעשטוקעוועטע שטיק האלץ.

elab'orate *v. and a.* (אי-לעב'-א-רייט) אויסארבייטען, פראדוצירען; אויסארבייטען פארזיכטיג און מיט פיעל מיה; אויסארבייטען פאלשטענדיג און קונסטפאל; אויסגעארבייט ווערען פארזיכטיג, מיט פיעל מיה, פאלשטענדיג און קונסטפאל; געשליפען, קונסטפאל, פינקטליך, פאלקאם; געמאכט מיט דער גרעסטער פינקטליכקייט און קונסט; פיעל שטודירט: פלייסיג.

elab'orated *a.* (אי-לעב'-א-ריי-טעד) אויסגעארבייט אדער געמאכט מיט פארזיכטינקייט, מיט מיה, מיט פלייסינקייט: געשליפען, קונסטפאל, פינקטליך, פאלקאם, פלייסיג; פיעל שטודירט.

elab'orately *adv.* (אי-לעב'-א-רייט-לי) אויף א פאלקאמענעם, פאלשטענדיגען, קונסטפאלען אדער פינקטליכען שטייגער; מיט פלייס, מיט פארזיכטינקייט; אויסגעארבייט אויף'ן העכסטען שטייגער; מיט פיעל שטודיום.

elab'orateness *n.* (אי-לעב'-א-רייט-נעס) דאס זיין אויסגעארבייט אדער געמאכט מיט פיעל מיה, מיט פינקטליכקייט אדער מיט פיעל קונסט.

elabora'tion *n.* (אי-לעב-א-ריי'-שאן) אויסארבייטונג; פראדוצירונג; פארמירונג אדער פראדוצירונג דורך א שטופענווייזען פראצעס; אויסארבייטונג מיט פיעל מיה, פינקטליכקייט אדער קונסט; דאס שלייפען און אויסבעסערען; פאלשטענדינקייט אדער פאלקאמענהייט [ביי מאכען עפעס]; פארזיכטיגע און פאלשטענדיגע בעארבייטונג.

elab'orative *a.* (אי-לעב'-א-ריי-טיוו) וואס ארבייט עפעס אויס מיט פינקטליכקייט, פארזיכטינקייט, מיט פיעל מיה אדער פאלקאמענהייט.

elab'orator *n.* (אי-לעב'-א-ריי-טאר) איינער וואס בעארבייט אדער מאכט עפעס מיט פינקטליכקייט, פארזיכטינקייט, מיט פלייס און מיט פאלקאמענהייט.

elab'oratory *a.* (אי-לעב'-א-ריי-טא-רי) ז. *elaborative*

ela'in *n.* (ע-ליי'-אין) עלאאין, דער פליסיגער טייל פון אוילען און פעטס.

ela'ine *n.* (ע-ליי'-אין) ז. *elain*

élan' *n.* (איי-לאן') היץ, פייער [פון ענטוזיאזם, ליידענשאפט א. ד. ג.].

elance' *v.* (ע-לענס') ווארפען, שלייַדערען.

e'land *n.* (אי'-לענד) די עלען-אנטילאפע [א גרויסע אקסען-ענליכע אנטילאפע אין זיד-אפריקא].

Eland

el'aphine *a.* (על'-ע-פין) וואס איז שייך צו א הירש.

elapse' *v. and n.* (אי-לעפס') זיך אוועקגליטשען, פערגעהן [וועגען צייט]: דאס פערגעהן [וועגען צייט].
A short time elapsed between the two visits.

elas'tic *a. and n.* (אי-לעס'-טיק) עלאסטיש, בעזיצענדיג די קראפט פון עלאסטיציטעט, האבענדיג די פעהינקייט אנצונעהמען די פריהערינע פארם [וועגען שטאפען, וואס נעהמען צוריק אן די אלטע פארם נאכדעם ווי מען האט זיי אויסגעצערט צו דריקען אדער אויסצוציהען, ווי למשל, גומי]; וואס מען קען אויסברייטען אדער איינפרעסען; בויגזאם, נאכגיעביג; וואס קען זיך צופאסען; וואס קען זיך לייכט ערהאלען [פון מיעדקייט, נידערגעשלאגענקייט א. ד. ג.]; וואס קען ווידערשטעהן, וואס קען אויסהאלטען [צרות, ליידען א. ד. ג.]; גומילאסטיק.

elas'tical *a.* (אי-לעס'-טי-קעל) עלאסטיש. ז. *elastic*

elas'tically *adv.* (אי-לעס'-טי-קעל-אי) אויף אן עלאסטישען שטייגער; מיט עלאסטיציטעט, דורך צופאסונג. ז. *elastic*

elas'tic gum (אי-לעס'-טיק גאם) גומי-לאסטיק, קאוטשוק.

elasti'cian *n.* (אי-לעס-טיש'-ען) איינער וואס בעשעפטיגט זיך מיט דער אויספארשונג פון דער קראפט פון עלאסטיציטעט. ז. *elastic*

elastic'ity *n.* (אי-לעס-טיס'-אי-טי) עלאסטיציטעט, דאס זיין עלאסטיש. ז. *elastic*

elate' *v. and a.* (אי-לייט') דערהויבען [אין שטימונג]; מאכען שטאלץ, צופריעדען, גרויס אדער אויפגעבלאזען; שטארק צופריעדען, שטאלץ, אויפגעבלאזען; זייענדיג אין א געהויבענער שטימונג.

ela'tedly *adv.* (אי-ליי'-טעד-לי) מיט שטאלץ, אויפגעבלאזענקייט אדער מיט צופריעדענהייט; אין א געהויבענער שטימונג.

ela'tedness *n.* (אי-ליי'-טעד-נעס) א געהויבענע שטימונג; שטאלץ, צופריעדענהייט, אויפגעבלאזענקייט.

elate'ment *n.* (אי-לייט'-מענט) דאס מאכען אדער זיין אין א געהויבענער שטימונג; דאס זיין שטארק צופריעדען, שטאלץ אדער אויפגעבלאזען.

ela'ter *n.* (אי-ליי'-טער) איינער אדער עטוואס וואס ברייננט אין א געהויבענער שטימונג, מאכט שטאלץ אדער אויפגעבלאזען; א שנעלקעפער [אזא אינזעקט].

elat'erite *n.* (ע-לעט'-ע-ראיט) עלאסטישער ערד-פעך אדער ערד-סמאלע.

elate'rium *n.* (על-ע-טי'-רי-אם) עלאטעריום, די זאפט פון דער שפרינג-אוגערקע [אזא מין פרוכט] וואס ווערט געברויכט אלס מעדיצין [נעגען וואסערזוכט און אנדערע קראנקהייטען].

ela'tion *n.* (אי-ליי'-שאן) א געהויבענע שטימונג, שטארקע צופריעדענהייט, שטאלץ, אויפגעבלאזענקייט.

ela'tor *n.* (אי-ליי'-טאר) ז. *elater*

el'bow *n. and v.* (על'-באו) דער עלענבויגען; אן אויסבויגונג אדער קרימונג פון א זאך [ווי די אויסבויגונג פון א וועג אדער טייך]; א ווינקעל אדער אויסבויגונג פון א וואנד; דאס לעהן-העגטעל פון א שטוהל אדער קאנאפע; אבשטויסען מיט'ן עלענבויגען, פאנאנדערשטויסען, פאנאנדערטרייבען; דורכשטופען זיך מיט די עלענבויגענס; אויסבויגען אדער אויסקרימען א זאך.

el'bowed *a.* (על'-באוד) ווי אן עלענבויגען; אויסגעבויגען, אויסגעקרימט.

el'bow one's way (על'-באו הוואנז וויי) זיך דורכדרינגען, דורכשטופען; זיך מאכען א וועג מיט די עלענבויגענס.

el'bow-room *n.* (על'-באו רוהם) פלאץ פאר די עלענבויגענס, פרייהייט פאר בעוועגונגען.

eld *n.* (עלד) אלטע צייטען, אמאליגע צייטען; צייט; א לאנגע צייט-פעריאדע; אלטקייט; אן אלטיטשקער; צייט-אלטער.

el'der *a. and n.* (על'-דער) עלטער; פון פריהער; אן אלטער מאן; אן עלטסטער, א גאטשאלניק; די בוזינא אדער האלונדער [א מין קוסט, אויף וועלכען עס וואקסען רויט-שווארצליכע יאגדעס].

Elder

el'derberry *n.* (על'-דער-בער-אי) די האלונדער-יאגדע [א רויט-שווארצליכע יאגדע וועלכע וואקסט אויף האלונדער אדער בוזינא-קוסטעס].

el'der-gun *n.* (על'-דער-גאן) א קנאל-ביקס [א ביקסעל פאר קינדער געמאכט געווארען פון האלונדער-האלץ, פון וועלכען עס איז ארויסגעצויגען דאס הערצעל].

el'derly *a.* (על'-דער-לי) אלטליך.
The doctor is an elderly gentleman.

el'ders *n.* (על'-דערז) די אלטע לייט, די זקנים, די נשיאים.

el'dest *a.* (על'-דעסט) עלטסטער.

Eldora'do *n.* (על-דא-רא'-דאו) עלדאראדא, דאס גאלדענע לאנד [א לאנד, וועלכעס די אמאליגע שפאניער האבען געזוכט אין דער ניי-ענטדעקטער וועלט, גלויבענדיג, אז דארטען איז פאראן א פלאץ וואס איז אנגעשאטען מיט גאלד און דימאנטען]; אירגענד וועלכער ארט וואו מען קען לייכט רייך ווערען.

el'dritch *a.* (על'-דריטש) איבערנאטירליך, שרעקליך, פער'כשופ'ט, אונגעהויער.

elecampane' *n.* (על-אי-קעם-פיין') דער אלאנט [א געוויסע פלאנצע מיט געלבע בליטהען. ווערט געברויכט אין מעדיצין נעגען הארץ-קראנקהייטען].

Elecampane

elect' *v., a. and n.* (אי - לעקט') אויסוועהלען; אויסקלייבען; שטעלען אין פארצוג: אויסערוועהלט, אויסגעקליבען; אבגעקליבען, אין העכערען

שטאנד, איז א בעסערען פארצוג; אן אויסערוועהלטער, דער בחיר.

elec'ting bod'y (אי-לעק'-טינג באד'-אי) די וועהלער; די אויסקלייבער.

elec'tion *n.* (אי-לעק'-שאן) דאס וועהלען, די ערוועהלונג; די וואהל.

electioneer' *v.* (אי-לעק-שא-ניער') זוכען שטימען פאר ערוועהלען אימעצען, אגיטירען ביי די וואהלען פאר א געוויסען קאנדידאט.

electioneer'er *n.* (אי-לעק-שא-ניער'-ער) איינער וואס זוכט מיט אלע מיטלען, אז זיין קאנדידאט אדער זיין פארטיי זאל זיעגען ביי די וואהלען.

electioneer'ing *a.* (אי-לעק-שא-ניער'-אינג) אגיטירענד פאר א געוויסען קאנדידאט; סטארענדיג זיך צו בעקומען שטימען ביי די וואהלען.

elec'tive *a. and n.* (אי-לעק'-טיוו) ערוועהלט, אויסגעקליבען דורך וואהלען; וואס איז בעקומען געווארען אדער דורכגעגאנגען דורך א וואהל; וואס איז שייך צו וואהל-רעכט; אויסקלייבענד; וואס האט דעם כח אדער די מעגליכקייט פון בחירה; אין די אמעריקאנער אוניווערזיטעטען — דער קורס פון למודים, וועלכע דער סטודענט אליין קען זיך אויסקלייבען.

elec'tive affin'ity (אי-לעק'-טיוו ע-פינ'-אי-טי) ז. *chemical affinity*

elec'tively *adv.* (אי-לעק'-טיוו-לי) דורך אויסקלייבען, דורך א וואהל.

elec'tiveness *n.* (אי-לעק'-טיוו-נעס) דאס אויסקלייבען, דאס אויסוועהלען.

elec'tor *n.* (אי-לעק'-טאר) א וועהלער, א וואהל-מאן; דער וואס האט וואהל-רעכט.

elec'toral *a.* (אי-לעק'-טא-רעל) וואס איז שייך צו וואהלען אדער צו די וועהלער.

elec'toral col'lege (אי-לעק'-טא-רעל קאל'-ערזש) די פערזאמלונג פון די וואהלמענער פון א שטאאט פון די פעראייניגטע שטאאטען, וועלכע קלייבען זיך צונויף צו ערוועהלען דעם פרעזידענט און וויצע-פרעזידענט.

elec'toral commis'sion (אי-לעק'-טא-רעל קא-מיש'-אן) די ספעציעלע וואהל-קאמיסיאן, וועלכע איז געשאפען געווארען פון אמעריקאנער קאנגרעס [פארלאמענט] אין יאהר 1877. דיעזע קאמיסיאן איז בעשטאנען פון 5 סענאטארען, 5 קאנגרעס-רעפּוטאטען און 5 ריכטער פון דעם אלערהעכסטען געריכט פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא. זי האט געהאט צו ענטשיידען וועלכע וועהלער עס דארפען צוגעלאזען ווערען ביי דער וואהל פון פרעזידענט און וויצע-פרעזידענט. עס איז געווען א פראגע וועגען איינינע שטאאטען און אזוי ווי די רעפּובליקאנער פארטיי האט געהאט א מאיאריטעט אין סענאט און די דעמאקראטישע פארטיי האט געהאט א מאיאריטעט אין רעפּרעזענטאנטען-הויז, האט מען צו קיין הסכם ניט געקענט קומען און א ספעציעלע קאמיסיאן האט פאר דעם צוועק געמוזט געוועהלט ווערען.

elec'torate *n.* (אי-לעק'-טאר-אייט) די אלגעמיינע צאהל בירגער וועלכע האבען וואהל-רעכט.

electrep'eter *n.* (אי-לעק-טרעפ'-ע-טער) אזא אינסטרומענט צו ענדערען די ריכטונג פון עלעקטרישען שטראם.

elec'tress *n.* (אי-לעק'-טרעס) א פרוי אדער אלמנה פון איינעם פון די זיבען פרינצען אין דעם רוימיש-גערמאנישען קעניגרייך, וועלכע האבען געהאט דאס רעכט צו וועהלען דעם קייזער.

elec'tric *a. and n.* (אי-לעק'-טריק) עלעקטריש, וואס ענטהאלט עלעקטריציטעט; וואס קען ווערען עלעקטריש; וואס איז שייך צו עלעקטריציטעט; וואס קומט דורך עלעקטריציטעט; פול מיט עלעקטריציטעט [אויפגערעגט]; א שטאף וואס קען ווערען עלעקטריש.

elec'trical *a.* (אי-לעק'-טרי-קעל) עלעקטריש, וואס ענטהאלט עלעקטריציטעט; וואס קען ווערען עלעקטריש; וואס איז שייך צו עלעקטריציטעט; וואס קומט דורך עלעקטריציטעט; פול מיט עלעקטריציטעט [אויפגערעגט].

elec'trical engineer'ing (אי-לעק'-טרי-קעל ענ-דזשי-ניער'-אינג) די עלעקטרישע אינזשינער-קונסט.

elec'trically *adv.* (אי-לעק'-טרי-קעל-אי) דורך עלעקטריציטעט; אין בעצוג צו עלעקטריציטעט.

elec'tric ca'ble (אי-לעק'-טריק קיי'בל) אן עלעקטרישער קאבעל [א שטריק פון בעצויגענע דראטען וועלכער ווערט געברויכט פאר עלעקטרישע צוועקען].

elec'tric field (אי-לעק'-טריק פיעלד) אן עלעקטרישעס פעלד [א רוים וואו עס הערשט אן עלעקטרישע קראפט].

elec'tric fish (אי-לעק'-טריק פיש) אן עלעקטרישער פיש [אזא זארט פיש וואס האט אין זיך עלעקטריציטעט].

elec'tric force (אי-לעק'-טריק פאורס) עלעקטרישע קראפט.

electri'cian *n.* (אי-לעק-טריש'-ען) אן עלעקטריקער, איינער וואס ארבייט ביי עלעקטריציטעט; איינער וואס שטודירט עלעקטריציטעט.

electric'ity *n.* (אי-לעק-טריס'-אי-טי) עלעקטריציטעט.

elec'tric lamp (אי-לעק'-טריק לעמפ) אן עלעקטריש לעמפעל.

elec'tric light (אי-לעק'-טריק לאיט) עלעקטרישע ליכט, עלעקטרישע בעלייכטונג.

elec'tric machine' (אי-לעק'-טריק מע-שין') אן עלעקטרישע מאשין.

elec'tric mo'tor (אי-לעק'-טריק מאו'-טאר) אן עלעקטרישער מאטאר [א מאשין וואס פערוואנדעלט עלעקטרישע קראפט אין מעכאנישע].

elec'tric rail'way (אי-לעק'-טריק רייל'-הוויי) אן עלעקטרישע באהן.

elec'tric spark (אי-לעק'-טריק ספארק) אן עלעקטרישער פונק.

elec'tric ten'sion (אי-לעק'-טריק טענ'-שאן) עלעקטרישע שפאנונג; עלעקטרא-מאטארישע קראפט; די קראפט וואס טרייבט דעם עלעקטרישען שטראם.

elec'tricute *v.* (אי-לעק'-טרי-קיוט) היגריכטען [טויטען] דורך עלעקטריציטעט.

electricu'tion *n.* (אי-לעק-טרי-קיו'-שאן) דאס היגריכטען דורך עלעקטריציטעט.

electrif'erous *a.* (אי-לעק-טריפ'-ע-ראס) וואס גיט ארויס עלעקטריציטעט.

elec'trifiable *a.* (אי-לעק'-טרי-פאי-עבל) וואס קען עלעקטריזירט ווערען; וואס קען ווערען עלעקטריש.

electrifica'tion *n.* (אי-לעק-טרי-פי-קיי'-שאן) דאס עלעקטריזירען: דאס זיין עלעקטריזירט, דאס זיין אנגעלאדען מיט עלעקטריציטעט.

elec'trifier *n.* (אי-לעק'-טרי-פאי-ער) איינער אדער עטוואס וואס עלעקטריזירט.

elec'trify *v.* (אי-לעק'-טרי-פאי) עלעקטריזירען, מאכען עלעקטריש, אנלאדען מיט עלעקטריציטעט; אויפרעגען [ווי מיט עלעקטריציטעט], בעגייסטערען.

elec'trine *a. and n.* (אי-לעק'-טרין) געמאכט פון ברושטין; וואס איז שייך צו ברושטין; עלעקטראן [אן איינגעבילדעטער שטאף וועגען וועלכען אנדערע בעהויפטען, אז ער עקזיסטירט אלס דער פעראורזאכער פון עלעקטריציטעט].

electriza'tion *n.* (אי-לעק-טרי-זיי'-שאן) דאס עלעקטריזירען.

elec'trize *v.* (אי-לעק'-טראיז) עלעקטריזירען; מאכען עלעקטריש; אנלאדען מיט עלעקטריציטעט.

elec'trobath *n.* (אי-לעק'-טראו-בעטה) די פליסיגקייט וועלכע ווערט בענוצט צו בעדעקען פערשיעדענע געגענשטענדע מיט א מעטאל-שיכט דורך דער בענוצונג פון עלעקטריציטעט [ווי גאלוואנישע פערזילבערונג, פערגאלדונג א. ד. ג.].

electrobiolog'ical *a.* (אי-לעק-טראו-באי-א-לאדזש'-אי-קעל) וואס איז שייך צו עלעקטראביאלאגיע. ז. *electrobiology*

electrobiol'ogist *n.* (אי-לעק-טראו-באי-אל'-א-דזשיסט) א קענער אין עלעקטראביאלאגיע. ז. *electrobiology*

electrobiol'ogy *n.* (אי-לעק-טראו-באי-אל'-א-דזשי) עלעקטראביאלאגיע, די וויסענשאפט וואס בעשעפטיגט זיך מיט די עלעקטרישע שטראמען וואס ענטוויקלען זיך אין לעבעדיגע ארגאניזמען; די וויסענשאפט וואס בעשעפטיגט זיך מיט אויספארשען די עלעקטרישע ווירקונג אין דער ערשייגונג פון היפנאטיזם.

electrobios'copy *n.* (אי-לעק-טראו-באי-אס'-קא-פי) דאס אבפראבירען די מוסקולען דורך עלעקטריציטעט צו בעשטימען אויב עס איז דא אין זיי לעבען.

elec'trobronze *n.* (אי-לעק'-טראו-בראנז) דאס בעדעקען אייזען מיט א בראנז-שיכט דורך עלעקטריציטעט.

electrocau'tery *n.* (אי-לעק-טראו-קאה'-טער-אי) דאס אויסברענען א וואונד מיט עלעקטריציטעט; דער אינסטרומענט מיט וועלכען אזא אויסברענונג ווערט געמאכט.

electrochem'ical *a.* (אי-לעק-טראו-קעמ'-אי-קעל) וואס איז שייך צו עלעקטראכעמיע. ז. *electrochemistry*

electrochem'ically *adv.* (אי-לעק-טראו-קעמ'-אי-קעל-אי) דורך עלעקטראכעמיע; אין בעצוג צו עלעקטראכעמיע. ז. *electrochemistry*

electrochem'ist *n.* (אי-לעק-טראו-קעמ'-איסט) אן עלעקטראכעמיקער, איינער וואס בעשעפטיגט זיך מיט עלעקטראכעמיע. ז. *electrochemistry*

electrochem'istry *n.* (אי-לעק-טראו-קעמ'-איס-טרי) עלעקטראכעמיע, די וויסענשאפט וואס בעשעפטיגט זיך מיט די כעמישע ווירקונגען פון עלעקטריציטעט: כעמישע אנאליזען אדער פערבינדונגען וואס ווערען געמאכט מיט דער הילף פון עלעקטריציטעט.

elec'trocute *v.* (אי-לעק'-טראו-קיוט) היגריכטען [טויטען] דורך עלעקטריציטעט.

electrocu'tion *n.* (אי-לעק-טראו-קיו'-שאן) ז. *electricution*

elec'trode *n.* (אי-לעק'-טראוד) אן עלעקטראדע, א פאל פון אן עלעקטרישער באטעריי [דער פאזיטיווער פאל פון אן

עלעקטרישער באטעריי ווערט גערופען "אנאדע" און דער נעגאטיווער — "קאטאדע". אין אלגעמיין, אהן א ספעציעלער בעשטימונג אויב פאזיטיוו אדער נעגאטיוו, ווערט א פאל גערופען "עלעקטראדע"].

electrodepos'it *v. and n.* (אי-לעק-טראו-די-פאז'-איט) מאכען דורך עלעקטריציטעט, אז עס זאל זיך אבזעצען א בעשטאנדטייל [ווי מעטאל] פון א כעמישער פערבינדונג; דער בעשטאנדטייל וואס זעצט זיך אב אין א כעמישער פערבינדונג אונטער דער ווירקונג פון עלעקטריציטעט.

electrodeposi'tion *n.* (אי-לעק-טראו-דעפ-א-זיש'-אן) דאס אבזעצען זיך פון א בעשטאנדטייל [ווי מעטאל] אין א כעמישער פערבינדונג דורך דער ווירקונג פון עלעקטריציטעט.

electrodynam'ic *a.* (אי-לעק-טראו-דאי-נעמ'-איק) עלעקטראדינאמיש, וואס איז שייך צו עלעקטראדינאמיק. ז. *electrodynamics*.

electrodynam'ical *a.* (אי-לעק-טראו-דאי-נעמ'-אי-קעל) ז. *electrodynamic*.

electrodynam'ics *n.* (אי-לעק-טראו-דאי-נעמ'-איקס) עלעקטראדינאמיק, די וויסענשאפט וואס בעשעפטיגט זיך מיט דער גענענזייטיגער ווירקונג פון עלעקטריציטעט און מאגנעט.

electrodynamom'eter *n.* (אי-לעק-טראו-דאי-נע-מאמ'-ע-טער) אן עלעקטראדינאמאמעטער, אן אינסטרומענט צו מעסטען די שטארקייט פון עלעקטרישען שטראם.

electrodynamomet'rical *a.* (אי-לעק-טראו-דאי-נע-מא-מעט'-רי-קעל) וואס איז שייך צו אן עלעקטראדינאמאמעטער. ז. *electrodynamometer*.

elec'tro-engra'ving *n.* (אי-לעק'-טראו-ענ-גריי'-ווינג) דאס גראווירען פלאטען מיט דער הילף פון אן עלעקטראכעמישען פראצעס.

electrogen'esis *n.* (אי-לעק-טרא-דזשענ'-ע-סיס) דאס וואס ווערט פעראורזאכט פון עלעקטריציטעט; דאס וואס ווערט פראדוצירט דורך עלעקטריציטעט.

electrogenet'ic *a.* (אי-לעק-טרא-דזשי-נעט'-איק) וואס ווערט פעראורזאכט אדער פראדוצירט דורך עלעקטריציטעט.

elec'trogild *v.* (אי-לעק'-טרא-גילד) גאלוואניש פערגאלדען, פערגאלדען מיט דער הילף פון עלעקטריציטעט.

electrog'raphy *n.* (אי-לעק-טראג'-רע-פי) דאס מאכען גראווירונגען אין קופער אדער שטאהל דורך אן עלעקטראכעמישען פראצעס.

electrokinet'ic *a.* (אי-לעק-טראו-קי-נעט'-איק) וואס איז שייך צו עלעקטריציטעט וואס געפינט זיך אין בעוועגונג; וואס איז שייך צו שטראם-עלעקטריציטעט; וואס איז שייך צו עלעקטראקינעטיק. ז. *electrokinetics*.

electrokinet'ics *n.* (אי-לעק-טראו-קי-נעט'-איקס) עלעקטראקינעטיק, דער טייל פון דער עלעקטריציטעטס-וויסענשאפט וואס פערנעהמט זיך מיט עלעקטרישע שטראמען.

electrolog'ic *a.* (אי-לעק-טרא-לאדזש'-איק) וואס איז שייך צו דער לעהרע וועגען עלעקטריציטעט.

electrolog'ical *a.* (אי-לעק-טרא-לאדזש'-אי-קעל) ז. *electrologic*.

electrol'ogist *n.* (אי-לעק-טראל'-א-דזשיסט) א קענער אין עלעקטריציטעט.

electrol'ogy *n.* (אי-לעק-טראל'-א-דזשי) דער טייל פון פיזיק וואס בעהאנדעלט די ערשיינונגען און די איינענשאפטען פון עלעקטריציטעט.

electrol'ysis *n.* (אי-לעק-טראל'-אי-סיס) אן עלעקטראליזע, די אויפלעזונג פון א כעמישער פערבינדונג אויף איהרע בעשטאנדטיילען דורך אן עלעקטרישען שטראם.

elec'trolyte *n.* (אי-לעק'-טרא-לאיט) עלעקטראליט, א כעמישע פערבינדונג וואס קען אויפגעלעזט ווערען אויף איהרע בעשטאנדטיילען דורך אן עלעקטרישען שטראם.

electrolyt'ic *a.* (אי-לעק-טרא-ליט'-איק) וואס איז שייך צו אן עלעקטראליזע. ז. *electrolysis*.

electrolyt'ical *a.* (אי-לעק-טרא-ליט'-אי-קעל) ז. *electrolytic*.

electrolyt'ically *adv.* (אי-לעק-טרא-ליט'-אי-קעל-אי) אויף אן עלעקטראליטישען אופן, דורך אן עלעקטראליזע. ז. *electrolysis*.

electrolyza'tion *n.* (אי-לעק-טרא-לי-זיי'-שאן) דאס אויפלעזען א כעמישע פערבינדונג דורך אן עלעקטרישען שטראם.

elec'trolyze *v.* (אי-לעק'-טרא-לאיז) אויפלעזען א כעמישע פערבינדונג דורך אן עלעקטרישען שטראם.

electromag'net *n.* (אי-לעק-טראו-מעג'-נעט) אן עלעקטראמאגנעט, א מאגנעט וואס האט בעקומען זיינע מאגנעטישע אייגענשאפטען דורך דער ווירקונג פון אן עלעקטרישען שטראם [ווען א שטיק אייזען ווערט ארומגעוויקעלט מיט א דראט, דורך וועלכען עס ווערט געלאזען אן עלעקטרישער שטראם, ווערט דאס אייזען מאגנעטיש].

Electromagnet

electromagnet'ic *a.* (אי-לעק-טראו-מעג-נעט'-איק) וואס איז שייך צו די גענענזייטיגע בעציהונגען פון עלעקטריציטעט און מאגנעטיזם; וואס איז שייך צו אן עלעקטראמאגנעט. ז. *electromagnet*.

electromagnet'ically *adv.* (אי-לעק-טראו-מעג-נעט'-אי-קעל-אי) דורך עלעקטראמאגנעטיזם, אויף אן עלעקטראמאגנעטישען אופן. ז. *electromagnetism*.

electromagnet'ics *n.* (אי-לעק-טראו-מעג-נעט'-איקס) די וויסענשאפט פון עלעקטראמאגנעטיזם. ז. *electromagnetism*.

electromag'netism *n.* (אי-לעק-טראו-מעג'-נעט-איזם) עלעקטראמאגנעטיזם, די גענענזייטיגע בעציהונגען צווישען עלעקטריציטעט און מאגנעטיזם [דורך עלעקטריציטעט ווערט געשאפען מאגנעטיזם און דורך מאגנעטיזם ווערט געשאפען עלעקטריציטעט]; מאגנעטיזם וואס ווערט ארויסגערופען דורך עלעקטריציטעט.

electromed'ical *a.* (אי-לעק-טראו-מעד'-אי-קעל) וואס איז שייך צו דער בענוצונג פון עלעקטריציטעט פאר מעדיצינישע צוועקען.

electromet'allurgy *n.* (אי-לעק-טראו-מעט'-על-אויר-דזשי) עלעקטרא-מעטאלורגיע, די אנווענדונג פון עלעקטריציטעט ביים בעקומען מעטאל פון רויהען ערץ און אויך ביים שמעלצען מעטאלען.

electrom'eter *n.* (אי-לעק-טראמ'-ע-טער) אן עלעקטראמעטער, אן אינסטרומענט צו מעסטען עלעקטריציטעט.

electromet'ric *a.* (אי-לעק-טרא מעט'-ריק) וואס איז שייך צו אן עלעקטראמעטער אדער צו דער מעסטונג פון עלעקטריציטעט.

electromet'rical *a.* (אי-לעק-טרא-מעט'-רי-קעל) ז. *electrometric*.

electrom'etry *n.* (אי-לעק-טראמ'-ע-טרי) דער טייל פון דער עלעקטריציטעטס-וויסענשאפט וואס פערנעהמט זיך מיט מעטאדען ווי צו מעסטען עלעקטריציטעט.

electromo'tion *n.* (אי-לעק-טראו-מאו'-שאן) דאס שטראמען פון עלעקטריציטעט, דאס איבערגעהן פון עלעקטריציטעט פון איין מעטאל צום אנדערען; א מעכאנישע בעוועגונג וואס ווערט געשאפען דורך עלעקטריציטעט.

electromo'tive *a.* (אי-לעק-טראו-מאו'-טיוו) עלעקטראמאטאריש, וואס איז שייך צו דער בעוועגונג אדער צו דער שטרעמונג פון עלעקטריציטעט; וואס איז שייך צו די פיזיקאלישע געזעצען וועגען דער שטרעמונג פון עלעקטריציטעט.

electromo'tive force (אי-לעק-טראו-מאו'-טיוו פאורס) די עלעקטראמאטארישע קראפט, די קראפט וואס טרייבט דעם עלעקטרישען שטראם, אז ער זאל פליסען.

electromo'tor *n.* (אי-לעק-טרא-מאו'-טער) אן עלעקטרישער מאטאר [א מאשין וואס בעוועגט זיך דורך אן עלעקטרישען שטראם]; אן עלעקטרישע קוועלע פון וועלכער מען בעקומט אן עלעקטרישען שטראם.

elec'tron *n.* (אי-לעק'-טראן) ז. *electrum*.

electroneg'ative *a.* (אי-לעק-טראו-נעג'-ע-טיוו) וואס איז נעגאטיוו עלעקטריש, וואס דיענט אלס נעגאטיווער פאל [ווי קופער אין בעצוג צו צינק אין אן עלעקטרישער באטעריי].

electroneg'atively *adv.* (אי-לעק-טראו-נעג'-ע-טיוו-לי) אויף א נעגאטיוו-עלעקטרישען אופן.

elec'tro-op'tics *n.* (אי-לעק'-טראו-אפ'-טיקס) עלעקטרא-אפטיק, די לעהרע וועגען די בעציהונגען פון עלעקטריציטעט צו ליכט.

electropath'ic *a.* (אי-לעק-טרא-פעטה'-איק) וואס איז שייך צו עלעקטראפאטיע. ז. *electropathy*.

electrop'athy *n.* (אי-לעק-טראפ'-ע-טהי) דאס היילען קראנקהייטען דורך עלעקטריציטעט.

elec'trophone *n.* (אי-לעק'-טרא-פאון) אן עלעקטראפאן [אן אינסטרומענט וואס גיט ארויס קלאנגען ווי פון א טרומייט דורך דער ווירקונג פון אן עלעקטרישען שטראם פון הויכער שפאנונג].

electroph'orus *n.* (אי-לעק-טראפ'-א-ראס) אן עלעקטראפאר [אן אינסטרומענט צו פראדוצירען עלעקטריציטעט. ער בעשטעהט פון צוויי פלאטען — איינע פון גומי אדער פעך און די צווייטע פון מעטאל וועלכע האט א גלעזערען אדער הילצערען הענטעל. די גומי אדער פעך-פלאטע ווערט געריבען מיט קאצען-פעל אדער פלאנעל און ווערט נאכדעם בעריהרט מיט דער מעטאל-פלאטע. טהוענדיג אזוי מעהרערע מאל, זאמעלט מען אן צווישען דיביידע פלאטען א געוויסע קוואנטיטעט עלעקטריציטעט].

electrophysiolog'ical *a.* (אי-לעק-טראו-פיז-אי-א-לאדזש'-אי-קעל) וואס איז שייך צו עלעקטראפיזיאלאגיע. ז. *electrophysiology*

electrophysiol'ogy *n.* (אי-לעק-טראו-פיז-אי-אל'-א-דזשי) עלעקטראפיזיאלאגיע, די וויסענשאפט וואס בעשעפטיגט זיך מיט די עלעקטרישע ערשיינונגען וועלכע ווערען געשאפען דורך דעם פיזיאלאגישען פראצעס ביי לעבעדיגע ארגאניזמען.

elec'troplate *v. and n.* (אי-לעק'-טרא-פלייט) גאלוואניש פלאטירען, בעדעקען מיט א מעטאל מיט דער הילף פון עלעקטריציטעט; ארטיקלען וועלכע זיינען בעדעקט מיט מעטאל מיט דער הילף פון עלעקטריציטעט.

elec'troplater *n.* (אי-לעק'-טרא-פליי-טער) איינער וואס בעדעקט ארטיקלען מיט מעטאל מיט דער הילף פון עלעקטריציטעט.

elec'troplating *n.* (אי-לעק'-טרא-פליי-טינג) די קונסט איבערצוציהען זאכען מיט מעטאל מיט דער הילף פון עלעקטריציטעט.

electropo'lar *a.* (אי-לעק-טראו-פאו'-לאר) וואס האט איין ענד א פאזיטיווען און דעם אנדערען א נעגאטיווען, ווי דאס איז דער פאל ביי עלעקטריציטעט.

electropos'itive *a.* (אי-לעק-טראו-פאז'-אי-טיוו) וואס איז פאזיטיוו עלעקטריש; וואס דיענט אלס פאזיטיווער פאל [ווי צינק אין בעצוג צו קופער אין אן עלעקטרישער באטעריי].

elec'troscope *n.* (אי-לעק'-טרא-סקאופ) אן עלעקטראסקאפ, אן אינסטרומענט מיט וועלכען מען געפינט אויס צי א זאך האט עלעקטריציטעט.

electroscop'ic *a.* (אי-לעק-טרא-סקאפ'-איק) וואס איז שייך צו אן עלעקטראסקאפ. ז. *electroscope*

electrostat'ic *a.* (אי-לעק-טרא-סטעט'-איק) וואס איז שייך צו סטאטישער עלעקטריציטעט [עלעקטריציטעט וואס ווערט ערהאלטען דורך רייבונג ווי פון ברושטין, גלאז, פעך, גומי א. ד. ג. דיעזע עלעקטריציטעט פליסט ניט ווי א שטראם, נאר רוהט אויף אן ארט].

electrostat'ical *a.* (אי-לעק-טרא-סטעט'-אי-קעל) ז. *electrostatic*

electrostat'ically *adv.* (אי-לעק-טרא-סטעט'-אי-קעל-אי) אויף דעם אופן פון סטאטישער עלעקטריציטעט. ז. *electrostatic*

electrostat'ics *n.* (אי-לעק-טרא-סטעט'-איקס) עלעקטראסטאטיק, דער טייל פון דער עלעקטריציטעטס-וויסענשאפט וואס פערנעהמט זיך מיט דער עלעקטריציטעט וואס ווערט ערהאלטען דורך רייבונג [דיעזע עלעקטריציטעט פליסט ניט ווי א שטראם, נאר געפינט זיך אין א רוהענדען צושטאנד].

electrotech'nic *a.* (אי-לעק-טראו-טעק'-ניק) וואס איז שייך צו עלעקטראטעכניק [די פראקטישע בענוצונג פון עלעקטריציטעט אין דער אינדוסטריע און לעבען].

electrotech'nical *a.* (אי-לעק-טראו-טעק'-ני-קעל) ז. *electrotechnic*

electrotech'nics *n.* (אי-לעק-טראו-טעק'-ניקס) עלעקטראטעכניק, די וויסענשאפט וועגען דער פראקטישער בענוצונג פון עלעקטריציטעט אין דער אינדוסטריע און לעבען.

electrotelegraph'ic *a.* (אי-לעק-טרא-טעל-ע-גרעפ'-איק) וואס איז שייך צום עלעקטרישען טעלעגראף [דער געוועהנליכער טעלעגראף].

electrotel'egraphy *n.* (אי-לעק-טרא-טעל'-ע-גרעפ-אי) דאס טעלעגראפירען מיט דער הילף פון עלעקטריציטעט [ווי ביי דעם געוועהנליכען טעלעגראף].

electrotherapeu'tic *a.* (אי-לעק-טראו-טהער-ע-פיו'-טיק) וואס איז שייך צו דער היילונג פון קראנקהייטען דורך עלעקטריציטעט.

electrotherapeu'tical *a.* (אי-לעק-טראו-טהער-ע-פיו'-טיק-על) ז. *electrotherapeutic*

electrotherapeu'tics *n.* (אי-לעק-טראו-טהער-ע-פיו'-טיקס) דאס היילען קראנקהייטען דורך עלעקטריציטעט; די פרינציפען פון דיעזער היילונגס-מעטאדע.

electrother'mancy *n.* (אי-לעק-טרא-טהויר'-מען-סי) דער טייל פון דער עלעקטריציטעטס-וויסענשאפט וואס בעשעפטיגט זיך מיט דער ווירקונג פון עלעקטרישען שטראם אויף די טעמפעראטור פון אן עלעקטרישען לייטער [קאנדוקטאר], וועלכער איז צונויפגעשטעלט פון צוויי מעטאלען.

electrothermot'ic *a.* (אי-לעק-טרא-טהויר-מאט'-איק) וואס איז שייך צו ווארעמקייט, וועלכע ווערט ארויסגערופען דורך עלעקטריציטעט.

elec'trotype *v. and n.* (אי-לעק'-טרא-טאיפ) אראבנעהמען אין מעטאל א קאפיע פון גראווירונגען אדער פון עטוואס אנדערעם דורך עלעקטריציטעט; א קאפיע אין מעטאל וואס ווערט אראבגענומען פון א גראווירונג אדער פון עטוואס אנדערעם דורך עלעקטריציטעט [גאלוואנאפלאסטיק].

elec'trotyper *n.* (אי-לעק'-טרא-טאי-פער) איינער וואס נעהמט אראב קאפיעס פון גראווירונגען אדער אודערע זאכען דורך עלעקטריציטעט [גאלוואנאפלאסטיק].

electrotyp'ic *a.* (אי-לעק-טרא-טיפ'-איק) וואס איז שייך צום אראבנעהמען קאפיעס פון גראווירונגען דורך עלעקטריציטעט [גאלוואנאפלאסטיק].

elec'trotyping *n.* (אי-לעק'-טרא-טאי-פינג) דאס אראבנעהמען קאפיעס פון גראווירונגען אדער פון עטוואס אנדערעם דורך עלעקטריציטעט [גאלוואנאפלאסטיק].

elec'trotypy *n.* (אי-לעק'-טרא-טאי-פי) ז. *electrotyping*

elec'trum *n.* (אי-לעק'-טראם) ניי-זילבער; ברושטין; גאלד וואס ענטהאלט א גרויסען פראצענט זילבער.

elec'tuary *n.* (אי-לעק'-טשו-ע-רי) אין מעדיצין — א מין פולווער אויסגעמישט מיט האניג אדער סירופ אלס רפואה צו געוויסע קראנקהייטען.

eleemos'ynary *a. and n.* (על-אי-מאס'-אי-נע-רי) וואס איז שייך צו צדקה; וואס ווערט ערהאלטען פון נדבות; וואס לעבט פון קצבה; איינער וואס בעקומט קצבה.

el'egance *n.* (על'-אי-גענס) עלעגאנץ, ציערליכקייט, אנגענעהמליכקייט, גלאנץ, רייץ.

el'egancy *n.* (על'-אי-גען-סי) ז. *elegance*

el'egant *a.* (על'-אי-גענט) עלעגאנט, פיין, גלענצענד, גראציעז, אנגענעהמליך, העפליך, ציערליך, שעהן.

el'egantly *adv.* (על'-אי-גענט-לי) אויף אן עלעגאנטען, העפליכען אדער גראציעזען שטייגער.

ele'giac *a.* (ע-לי'-דזשי-עק) עלעגיש, טרויעריג; וואס איז שייך צו אן עלעגיע אדער געדיכט, אין וועלכען עס איז אויסגעדריקט א טרויעריגע שטימונג פון פאעט; געשריבען אין עלעגישען מעטער [אזא פארם פון ליעדער-שרייבען].

elegi'acal *a.* (על-אי-דזשאי'-ע-קעל) ז. *elegiac*

el'egist *n.* (על'-אי-דזשיסט) איינער וואס שרייבט עלעגיען אדער קלאג-ליעדער.

ele'git *n.* (אי-לי'-דזשיט) א געריכטליכע שריפט, דורך וועלכער דאס אייגענטום פון א בעל-חוב קען איבערגעגעבען ווערען אין די הענד פון מאהנער און ער קען עס פערהאלטען אלס משכון ביז דער חוב ווערט אבגעצאהלט.

el'egize *v.* (על'-אי-דזשאיז) שרייבען אן עלעגיע; בעקלאגען; שרייבען אין דער פארם פון אן עלעגישען מעטער. ז. *elegiac*

el'egy *n.* (על'-אי-דזשי) אן עלעגיע, א טרויער-ליעד, א געדיכט, אין וועלכען דער פאעט דריקט אויס א מעלאנכאלישע שטימונג.

el'ement *n.* (על'-אי-מענט) עלעמענט, יסוד, א גרונד-זאך, א גרונד-פרינציפ; אין דער פילאזאפיע פון אלטערטום — איינער פון די פיער יסודות [ערד, וואסער, לופט און פייער], פון וועלכע עס בעשטעהט די גאנצע וועלט; אין דער מאדערנער כעמיע — א גרונד-שטאף אדער אן איינפאכער שטאף, וועלכען מען קען שוין מעהר נים פאנאנדערלעגען אויף נאך איינפאכערע שטאפען [ווי קויהלען-שטאף, וואסער-שטאף, זויער-שטאף א. ד. ג.]; אין פיזיק — אן אפאראט פאר גאלוואנישע עלעקטריציטעט; אין מאטעמאטיק — איינע פון א צאהל זאכען אדער געגענשטענדע, וועלכע בילדען אוים איין סימעטרישע גאנצע; איינע פון די אנגעגעבענע צאהלען, דורך וועלכע עס פאדערט זיך צו ענטשיידען א מאטעמאטישע פראבלעם; אין געאמעטריע — איינע פון די פונקטען, ליניען און פלעכען, פון וועלכע עס ווערט געבוים א געאמעטרישע פיגור; אין ביאלאגיע — איינער פון די הויפט-טיילען פון אן ארגאניזם אדער פון אן אבר; די נאטירליכע סביבה אדער ספערע, אין וועלכער א בעשעפעניש קען זיך געפינען.

elemen'tal *a.* (על-אי-מענ'-טעל) וואס איז שייך צום עלעמענט אדער צום גרונד-פרינציפ פון עפעס; וואס איז שייך צו די יסודות פון דער וועלט.

elemen'talism *n.* (על-אי-מענ'-טעל-איזם) די פערגעטערונג פון די עלעמענטען פון דער נאטור, די פערגעטערונג פון דער ערד, וואסער, לופט און פייער [ביי אלטע פעלקער].

elemental'ity *n.* (על-אי-מענ-טעל'-אי-טי) דאס זיין עלעמענטאר, איינפאך; דאס זיין אן עלעמענט אדער די גרונד-זאך פון עפעס.

elemen'tally *adv.* (על-אי-מענ'-טעל-אי) בנוגע צו די עלעמענטען.

elemen'tariness *n.* (על-אי-מענ'-טע-רי-נעס) דאס זיין עלעמענטאר אדער איינפאך.

elemen'tary *a.* (על-אי-מענ'-טע-רי) עלעמענטאר, ערשט; איינפאך, אונפאלקאם.

elemen'tary geom'etry (על-אי-מענ'-טע-רי דזשי-אמ'-עט-רי) עלעמענטא־

רע געאמעטריע [געאמעטריע פאר אנ־פאנגער].

el'emi *n.* (על' ע מי) עריעמיהאריץ [א כיין זאפט וואס ווערט ארויסגעצויגען פון בוימער און געברויבט צו מאכען לאקען און מעדיצינען].

elench' *n.* (אי-לענק') אין לאגיק — א סאפיזם, א פאלשער סילאגיזם; דאס פיהרען צו אזא שלוס־פאלגערונג, ביי וועלכער דער געגנער ווידערשפרעכט זיך אליין אין זיין בעהויפטונג.

elench'us *n.* (אי-לענק'-אס) ז. *elench*.

el'ephant *n.* (על'-אי-פענט) אן עלי־פאנט; א שווערע פערלעגענהיים; עטוואס וואס ברייננט אין א פערלעגענהייט אדער פון וואס מען ווייס ניט ווי פטור צו ווע־רען; עלפאנטביין; צייכען־פאפיער אדער שרייב פאפיער וואס איז 27x22 צאל [אינ־טש'עס].

el'ephant-bee'tle *n.* (על'-אי-פענט-ביעטל) אן עלפאנט־קעפער, אן עלפאנט־זשוק [א זעהר גרויסער זשוק].

elephan'tiac *a.* (על-אי-פענ'-טי-עק) וואס איז שייך צו אדער וואס ליידט פון עלפאנטיאזיס [הויט־קראנקהייט, קרעץ, צרעת].

elephanti'asis *n.* (על-אי-פענ-טאי'-ע-סיס) עלפאנטיאזיס [אזא הויט־קראנקהייט, קרעץ, צרעת].

elephan'tine *a.* (על-אי-פענ'-טין) וואס איז שייך אדער וואס איז ענליך צו אן עלפאנט; גרויס, שווער, אונגעלומ־פערט; געמאכט פון עלפאנטביין.

el'ephant's-tusk *n.* (על'-אי-פענטס-טאסק) א צאהן־שנעקע [אזא מאלוסקעל].

el'evate *v.* (על'-אי-ווייט) 1. אויפהוי־בען, מאכען העכער; 2. דערהויבען, פערעד־לען, פערבעסערען; אויפרעגען, אויפמונ־טערען, בעלעבען; 3. אביסעל פער'שכור'ען.
2. The object of this society is to elevate the stage.

el'evated *a.* and *n.* (על'-אי-וויי-טעד) דערהויבען, פון הויכער שטעלונג, ערהא־בען; אויפגעמונטערט, בעלעבט; א הויך־באהן.

el'evatedness *n.* (על'-אי-וויי-טעד-נעס) הויכקייט, דערהויבענקייט, הויכע שטעלונג, ערהאבענהייט, אויפגעמונטערט־קייט.

eleva'tion *n.* (על-אי-וויי'-שאן) דער־היבונג, אויפהויבונג, הויכקייט, א הויכער פּלאץ, הויכע שטעלונג, ערהאבענהייט, אויפמונטערונג; אין אסטראנאמיע — די הויך פון א שטערען פון דעם האריזאנט; די הויכקייט פון א געגענד איבער דער ים־פלאכע; אין דער קריסטליכער קירך — די צערעמאניע פון אויפהויבען די הייליגע ברויט און וויין; א געזאנג ביי דיעזער צערעמאניע ביי די קאטאליקען; די זייטען־אנזיכט פון א געגענשטאנד.

el'evator *n.* (על'-אי-וויי-טאר) איינער אדער עטוואס וואס הויבט אויף, דער־הויבט אדער מונטערט אויף; א הויב־אפאראט, א פאהר־שטוהל, אן עלעוואטאר, א קאסטען אדער וואגאן צו הויבען משאות אדער ארויפצופיהרען מענשען אין הויכע געביידעס; א תבואה־שפייכלער מיט הויב־אפאראטען; אין אנאטאמיע — א הויב־מוסקעל; א מעדיצינישער אינסטרומענט אויפצוהויבען אן איינגעדריקטען אדער צובראכענעם טייל פון'ם שארבען.

el'evatory *a.* and *n.* (על'-אי-וויי-טא-רי) וואס הויבט אויף, וואס מאכט העכער; א מעדיצינישער אינסטרומענט אויפצוהויבען אן איינגעדריקטען אדער צובראכע־נעם טייל פון א שארבען.

elev'en *n.* and *a.* (אי-לעוו'ן) עלף; די צאהל עלף; א פארטיע - אדער צד אין קריקעט־שפיעל [ווערט אזוי גע־רופען, ווייל געוועהנליך בעשטעהט אזא פארטיע פון 11 מענשען].

elev'enth *a.* and *n.* (אי-לעוו'נטה) עלפטער; אן עלפטעל.

elev'enth hour (אי-לעוו'נטה אור) דער לעצטער מאמענט, פונקט אין דעם מא־מענט איידער עס וואלט שוין געווען צו שפעט.

elf *n.* and *v.* (עלף) אן עלף [א גייסט, וועלכער געפינט זיך, לויט דעם פאלק'ס אבערגלויבען, אין אונבעוואוינטע פלע־צער]; א גייסט, א שד; א געמיינער קערל; איינער וואס טהוט אב בייזע שפיצלעך; א כיטרער יונג; א קארליק, א צווערג; א צערטליכער נאמען פאר א שעהן, לעבעדיג קינד; פערפלאנטערען, פערקנוילען [האר].

elf'-ar'row *n.* (עלפ'-ער'-או) א שטיי־נערנע פייל [פון דער שטיין־פעריאדע. ווערט אזוי גערופען צוליעב דעם גלויבען וואס האט אמאל עקזיסטירט, אז מיט דיע־זע פיילען האבען זיך בענוצט עלפען אדער גייסטער].

elf'-bolt *n.* (עלפ'-באולט) ז. *elf-arrow*.

elf'-child *n.* (עלפ'-טשאילד) א קינד, וואס איז, לויט דעם פאלקס־גלויבען, פער־ב־טען געווארען דורך שדים; א פערביטען קינד.

elf'-dart *n.* (עלפ'-דארט) ז. *elf-arrow*.

el'fin *n.* and *a.* (על'-פין) אן עלף, א גייסט, א שד; א פאנטאסטיש בעשעפ־ניש; א טייוועל א קינד [א שפאסיגער אדער צערטליכער צונאמען]; וואס איז שייך צו אן עלף. ז. *elf*.

el'fish *a.* (על'-פיש) וואס איז שייך צו אן עלף אדער צום פאנטאסטישען עלפען־לאנד; פעראורזאכט פון עלפען; כיטרע, וואס טהוט אב בייזע שפיצלעך, ווי עלפען. ז. *elf*.

el'fishly *adv.* (על'-פיש-לי) ווי אן עלף; כיטרע; אבטהוענדיג בייזע שפיצ־לעך. ז. *elf*.

elf'-land *n.* (עלפ'-לענד) דאס עלפען־לאנד, דאס גייסטער־לאנד.

elf'-lock *n.* (עלפ'-לאק) א פערקאלטענ־טער האר־לאק; צושויבערטע האר.

elf'-shot *n.* (עלפ'-שאט) ז. *elf-arrow*.

elf'-stone *n.* (עלפ'-סטאון) ז. *elf-arrow*.

elic'it *v.* (אי-ליס'-איט) ארויסציהען; ארויסרופען, ארויסברייננגען, ארויסקריגען.
The appeal to the public elicited a response.

elicita'tion *n.* (אי-ליס-אי-טיי'-שאן) ארויסציהונג, ארויסרופונג, דאס ארויס־ברייננגען, דאס ארויסקריגען.

elide' *v.* (אי-לאיד') אין גראמאטיק — ארויסווארפען אדער דורכלאזען א בוכ־שטאב אדער זילבע אין אויסשפראך אדער אין שריפט [ווי למשל, אין פאל, ווען מען געברויכט "כ'בין" אנשטאט "איך בין"].

eligibil'ity *n.* (על-אי-דזשי-ביל'-אי-טי) וועהלבארקייט; דאס זיין פאסיג, בע־רעכטיגט אדער ווערטה ערוועהלט צו ווע־רען פאר אן אמט; דאס זיין ווינשענס־ווערטה; דאס זיין פארציגליך.

el'igible *a.* and *n.* (על'-אי-דזשיבל) וועהלבאר; וואס איז פאסיג, בערעכטיגט אדער ווערטה ערוועהלט צו ווערען פאר אן אמט; ווינשענסווערטה; פארציגליך; איינער וואס איז [געזעצליך] בערעכ־טיגט ערוועהלט צו ווערען פאר אן אמט.

el'igibleness *n.* (על'-אי-דזשיבל-נעס) ז. *eligibility*.

el'igibly *adv.* (על'-אי-דזשי-בלי) אויף אזא אופן, אז איינער זאל ווערטה זיין אדער זיין בערעכטיגט ערוועהלט צו ווע־רען צו אן אמט.

elim'inate *v.* (אי-לימ'-אי-נייט) ארויס־ווארפען, בעזייטיגען, אבשאפען, ניט נעה־מען אין אנבעטראכט, אויסשליסען, פטור ווערען [פון עפעס].

elimina'tion *n.* (אי-לים-אי-ניי'-שאן) דאס ארויסווארפען, דאס בעזייטיגען, דאס אבשאפען, דאס ניט נעהמען אין אכט, דאס אויסשליסען, דאס פטור ווערען [פון עפעס]; דאס „פערטרייבען אדער דאס ארויסווארפען [פון א הויז].

elim'inative *a.* (אי-לימ'-אי-ניי-טיוו) אבלעגענד, אבפיהרענד; וואס ווארפט אב; וואס בעזייטיגט.

elim'inator *n.* (אי-לימ'-אי-ניי-טאר) איינער אדער עפעס וואס בעזייטיגט, ווארפט אב אדער פיהרט אב.

elim'inatory *a.* (אי-לימ'-אי-ניי-טא-רי) ז. *eliminative*.

eli'sion *n.* (אי-ליזש'-אן) דאס ארויס־ווארפען, דאס ארויסלאזען; אין גראמא־טיק — דאס אויסלאזען א בוכשטאב אדער א זילבע. ז. *elide*.

élite' *n.* (איי-ליט') דער בעסטער טייל [הויפטזעכליך פון דער געזעלשאפט]; די פני.

elix'ate *v.* (אי-ליק'-סייט) זידען, קאכען, ארויסציהען די זאפט דורך קאכען.

elixa'tion *n.* (על-איק-סיי'-שאן) דאס זידען, דאס קאכען; דאס ארויסציהען די זאפט דורך קאכען; פערדייאונג.

elix'ir *n.* and *v.* (אי-ליק'-סויר) עליק־סיר; אין אלכעמיע — א שטאף וועגען וועלכען מען האט געגלויבט, אז ער קען פערוואנדלען פשוט'ע מעטאלען אין גאלד און זילבער, פערלענגערען דאס לעבען און אומקעהרען די פערלארענע יוגענד; דער המצית, דער תוך, דער קווינטעסענץ; אין מעדיצין — א שמעקענדער, אנגענעהמער הייל־געטראנק; מאכען עטוואס פאר אן עליקסיר, צוגעבען די איינענשאפטען פון עליקסיר.

elix'ir vi'tæ (אי-ליק'-סויר וואי'-טיע) דער לעבענס־עליקסיר [א שטאף אין אל־כעמיע, וועגען וועלכען מען האט געגלויבט, אז ער קען פערלענגערען דאס לעבען און אומקעהרען די פערלארענע יוגענד].

Elizabeth'an *a.* (אי-ליז-ע-בעטה'-ען) וואס איז שייך צו דער ענגלישער קעניגין עליזאבעטא און צו דער פעריאדע פון איהר רעגיערונג [זי האט רעגיערט פון 1558 ביז 1603].

Elizabeth'an lit'erature (אי-ליז-ע-בעטה'-ען ליט'-ע-רע-טשור) די ענגלי־שע ליטעראטור־פעריאדע אין דער צייט פון דער ענגלישער קעניגין עליזאבעטא. די פעריאדע האט זיך אויסגעצייכענט מיט א גרויסער צאהל בעדייטענדע שרייבער און ליטעראַרישע ווערק, וועלכע פערנעהמען נאך ביז איצט א גרויסען פלאץ אין דער ענגלישער ליטעראטור. פון די בעדייטענד־סטע שרייבער פון יענער צייט זיינען: פרענסיס בייקאן אלס פילאזאף און שעקספיער אלס דראמאטורג.

Elizabeth'an type (אי-ליז-ע-בעטה'-

ען-טאיפּ) אין דרוקעריי — אזא לענגליכע שמאלע שריפט. ז. *church text*.

elk *n.* (עלק) דאס עלענטהיער [אזא הירש]. ז. *moose*.

ell *n.* (על) אן אייל, אן עלע [א לענגען־מאס, הויפּטזעכליך פאר טוך. די ענגלישע אייל האלט א יארד און א פיערטעל אדער 45 אינטשעס; די פראנצויזישע — אנדערהאלבען יארד אדער 47.245 אינטשעס; די פּוילישע — 22.65 אינטשעס; די פּרייסישע — 26.259]; א הויז־פליגעל וואס זעהט אויס ווי דער בוכשטאב *L*; א רעהר־פערבינדונג וואס בילדעט א גלייכען ווינקעל.

ellipse' *n.* (ע-ליפּס') אין געאמעטריע — אן עליפּסע [א קרייז צונויפגעדריקט אין דער פארם פון אן איי].

ellip'sis *n.* (ע-ליפּ'-סיס) אין גראמאטיק — אן עליפּסע [די ארויסלאזונג פון א ווארט אדער א טייל פון א פראזע, א ניט־פאלשטענדיגער זאץ [ווי למשל; "רוהיג!" אנשטאט: "האלט זיך רוהיג!"]; אין דרוקעריי — צייכענס וואס צייגען, אז געוויסע בוכשטאבען אדער ווערטער זיינען דורכגעלאזען געווארען [—, ***, ...].

ellip'sograph *n.* (ע-ליפּ'-סא-גרעף) אן עליפּסאגראף [אן אינסטרומענט צו צייכענען עליפּסען]. ז. *ellipse*.

ellip'soid *n.* (ע-ליפּ'-סאיד) אין געאמעטריע — אן עליפּסאיד [א געאמעטרישער קערפּער, וואס ווען ער ווערט געשניטען, ניט ער אין שניט די פארם פון אן עליפּסע]. ז. *ellipse*.

ellipsoi'dal *a.* (על-איפּ-סאי'-דעל) וואס איז שייך צו אן עליפּסאיד. ז. *ellipsoid*.

ellip'tic *a.* (ע-ליפּ'-טיק) עליפּטיש, וואס האט די פארם פון אן עליפּסע; וואס איז שייך צו אן עליפּסע [אין געאמעטריע און גראמאטיק]. ז. *ellipse* און *ellipsis*.

ellip'tical *a.* (ע-ליפּ'-טי-קעל) ז. *elliptic*.

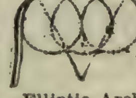

Elliptic Arch

ellip'tic arch (ע-ליפּ'-טיק ארטש) אין ארכיטעקטור — א בויגען אדער געוועלב וואס איז עהנליך צו אן עליפּסע [א קרייז צונויפגעדריקט אין דער פארם פון אן איי].

elliptic'ity *n.* (על-איפּ-טיס'-אי-טי) דאס זיין עליפּסענפערמיג. ז. *ellipse*.

ellip'tograph *n.* (ע-ליפּ'-טא-גרעף) אן עליפּטאגראף אדער עליפּסאגראף. ז. *ellipsograph*.

ell'wand *n.* (על'-הוואנד) אן אמאליגע איילען־מאס אין ענגלאנד וואס איז געווען 45 צאל [אינטשעס] לאנג.

elm *n.* (עלם) דער אולם־בוים [א מין גרויסער בוים מיט געצייהנדעלטע בלעטער. זיין האלץ ווערט געברויכט אויף פערשיעדענע טישלער־ארבייט].

el'my *a.* (על'-מי) רייך בעוואקסען מיט אולם־ביימער. ז. *elm*.

elocu'tion *n.* (על-א-קיו'-שאן) רעדע־קונסט; דאס רעדען; די רעדע־קראפט.

elocu'tionary *a.* (על-א-קיו'-שאנ-ע-רי) וואס איז שייך צו דער רעדע־קונסט.

elocu'tionist *n.* (על-א-קיו'-שאנ-איסט) איינער וואס בעזיצט די רעדע־קונסט; איינער וואס בעשעפטיגט זיך מיט דער רעדע־קונסט אדער לערענט אנדערע די קונסט שעהן צו רעדען.

éloge' *n.* (איי-לאוזש') ז. *elogy*.

elo'gium *n.* (אי-לאו'-דזשי-אם) ז. *elogy*.

el'ogy *n.* (על'-א-דזשי) א לויב־רעדע [הויפּטזעכליך נאך א טויטען].

El'ohim *n.* (על'-א-הים) אלהים [גאט].

El'ohism *n.* (על'-א-היזם) דאס דיענען גאט אלס אלהים [לויט דער געשיכטע פון דער אידישער רעליגיאן, האבען די אידען אין פערשיעדענע צייטען און אין פערשיעדענע ערטער אנגערופען גאט מיט פערשיעדענע נעמען, ווי אלהים, יהוה, אל שדי א. ד. ג. אונטער דעם נאמען אלהים האט מען וועגען גאט געהאט אן אנדער פארשטעלונג איידער אונטער איינעם פון זיינע אנדערע נעמען].

El'ohist *n.* (על'-א-היסט) דער אלהיסט, דער אונבעוואוסטער שרייבער, וועגען וועלכען מען מיינט, אז ער האט פערפאסט די אלהיסטישע שטעלען פון חומש. ז. *Elohistic*.

Elohis'tic *a.* (על-א-היס'-טיק) אלהיסטיש, וואס איז שייך צו די אלהיסטישע שטעלען פון חומש [אין חומש, אין די ערשטע קאפּיטלען, קען מען בעמערקען צוויי בעזונדערע ערצעהלונגען וועגען דער בעשאפונג פון דער וועלט און פון מענשען. אין דער ערשטער ערצעהלונג ווערט גאט אומעטום בעצייכענט מיט דעם נאמען "אלהים" און אין דער צווייטער ערצעהלונג ווערט ער אומעטום בעצייכענט מיט דעם נאמען "יהוה־אלהים"].

eloign' *v.* (אי-לאין') ז. *eloin*.

eloin' *v.* (אי-לאין') דערווייטערען, אבווייטערען.

elong'ate *v. and a.* (אי-לאהנג'-אייט) פערלענגערען, אויסציהען, מאכען לענגער; אויסגעצויגען, פערלענגערט.

elonga'tion *n.* (אי-לאהנג-איי'-שאן) די אויסציהונג, די פערלענגערונג, דאס זיין אויסגעצויגען אדער פערלענגערט; אין אסטראנאמיע — דער מהלך אדער די דיסטאנץ פון א פּלאנעט ביז דער זון, אויף וויפיעל מען קוקט אויף דעם פון דער ערד; אין כירורגיע — א טיילווייזע אויסלינקונג פון אן אבר דורך דעם, וואס דער באנדאזש אויף א וואונד איז צו שטארק אנגעצויגען אדער צופיעל פערלענגערט.

elope' *v.* (אי-לאופּ') אנטלויפען פון אייגעם, מיט וועמען מען איז געזעצליך פערבונדען [ווי א פרוי ווען זי אנטלויפט מיט אן אנדער מאן]; אנטלויפען מיט א געליעבטער אדער געליעבטען און חתונה האבען.

elope'ment *n.* (אי-לאופּ'-מענט) דאס אנטלויפען פון איינעם, מיט וועמען מען איז געזעצליך פערבונדען [ווי דאס אנטלויפען פון א פרוי פון איהר מאן]; דאס אנטלויפען מיט א געליעבטער אדער געליעבטען און חתונה האבען.

elo'per *n.* (אי-לאו'-פּער) דער וואס אנטלויפט פון א התחיבות אדער געזעצליכען פערבאנד; איינער וואס אנטלויפט מיט א געליעבטער.

el'oquence *n.* (על'-א-קהוועגס) עלאקווענץ, בערעדזאמקייט, דאס רעדען מיט שעהנע אויסדריקע; דאס וואס ווערט שעהן ארויסגערעדט אדער אויסגעדריקט.

el'oquent *a.* (על'-א-קהוועגט) בערעדזאם, וואס קען אויסדריקען זיינע געפיהלען מיט א שטארקער און שעהנער בערעדזאמקייט; וואס דריקט אויס א שטארקען געפיהל.

el'oquently *adv.* (על-א-קהוועגט-לי) מיט בערעדזאמקייט; דורך רעדען מיט שעהנע און איינדרוקספאלע אויסדריקע.

else *adv.* (עלס) 1. אויף אן אנדער אופן; עטוואס אנדערש; 2. זאנסט, ווען ניט; 3. אנדערשוואו.

1. I shall try something else. 2. You must help me, else I am ruined. 3. I shall go somewhere else.

else'where *adv.* (עלס'-הוועהר) אנדערשוואו.

elu'cidate *v.* (אי-ליו'-סי-דייט) ווארפען א ליכט, קלאר מאכען, ערקלערען.

elucida'tion *n.* (אי-ליו-סי-דיי'-שאן) דאס בעלייכטען, דאס קלאר מאכען, די אויפקלערונג.

elu'cidative *a.* (אי-ליו'-סי-דיי-טיוו) וואס בעלייכטעט, וואס מאכט קלאר, ערקלערענד.

elu'cidator *n.* (אי-ליו'-סי-דיי-טאר) דער וואס בעלייכט אדער מאכט קלאר א זאך; אן ערקלערער.

elude' *v.* (אי-לוד') זיך קינסטליך ארויסדרעהן; פערבלייבען ניט אויפגעדעקט.

elu'dible *a.* (אי-לו'-דיבל) וואס קען זיך ארויסדרעהען [פון פערפאלגונג, פון א קלאפּ א. ד. ג.].

E'lul *n.* (אי'-לאל) [דער חודש אלול [דער צוועלפטער חודש אין דער אידישער צייטרעכנונג].

elu'sion *n.* (אי-לו'-זשאן) דאס ארויסדרעהען זיך פון א פערפאלגונג דורך א שפּיצעל אדער שווינדעל.

elu'sive *a.* (אי-לו'-סיוו) וואס דרעהט זיך ארויס; וואס מען קען ניט כאפּען.

elu'sively *adv.* (אי-לו'-סיוו-לי) ארויסדרעהענדיג זיך מיט א שפּיצעל [פון פערפאלגונג א. ד. ג.]; ניט לאזענדיג זיך כאפּען.

elu'siveness *n.* (אי-לו'-סיוו-נעס) דאס קענען זיך ארויסדרעהען מיט א דרעהדעל אדער שפּיצעל [פון פערפאלגונג]; דאס ניט לאזען זיך כאפּען.

elu'sory *a.* (אי-לו'-סא-רי) וואס דרעהט זיך ארויס; וואס מען קען ניט כאפּען; אבנארענד.

elu'tion *n.* (או-ליו'-שאן) דאס אבשווינקען, דאס אבוואשען; יעדער פּראצעס, דורך וועלכען איין קערפּער טיילט זיך אב פון אנדערען דורך שווינקען אדער וואשען.

elu'triate *v.* (אי-ליו'-טרי-אייט) ריינינען, ארא־בוואשען.

elutria'tion *n.* (אי-ליו-טרי-איי'-שאן) דאס ריינינען עפּעס דורך וואשען און ארומגיסען.

elve *n.* (עלוו) ז. *elf*.

elve'-lock *n.* (עלוו'-לאק) ז. *elf-lock*.

elves *n.* (עלווז) עלפען. ז. *elf*.

el'vet *n.* (על'-וועט) א קליינער עלף [א קארליק, שד]. ז. *elf*.

el'vish *a.* (על'-וויש) ז. *elfish*.

el'vishly *adv.* (על'-וויש-לי) ז. *elfishly*.

el'wand *n.* (על'-הוואנד) ז. *ellwand*.

Elys'ian *a.* (אי-ליזש'-יען) וואס איז שייך צום עליזיאום אדער גן־עדן; פול מיט העכסטער הנאה און פערגניגען. ז. *Elysium*.

Elys'ium *n.* (אי-ליזש'-אי-אם) דער עליזיאום אדער גן־עדן [דער ארט — לויט די פארשטעלונגען פון די אלטע גריכען — וואו די געשטארבענע העלדען און צדיקים פערברייגגען אין אייביגען פערגניגען און גליק].

em *n.* (עם) אין דרוקעריי — דער קוואדראט פון די בלייענע בוכשטאבען.

ema'ciate *v. and a.* (אי-מיי'-שי-איים) מאכען מאגער; ווערען מאגער, אבצעהרען; אויסגעמאגערט, אבגעצעהרט.
His body has become emaciated through sickness.

emacia'tion *n.* (אי-מיי-שי-איי'-שאן) די אויסמאגערונג, די אבצעהרונג.

em'anant *a.* (עמ'-ע-נענט) אויספליסענד, אויסשטראמענד.

em'anate *v.* (עמ'-ע-נייט) ארויסשטאמען, ארויסשטראמען, ארויספליסען.

emana'tion *n.* (עמ-ע-ניי'-שאן) ארויסשטראמונג, ארויספליסונג, ארויסשטראהלונג; השפעה; אין פילאזאפיע — עמאנאציאן, די לעהרע, אז די וועלט איז די השפעה פון גאט, ד. ה. זי איז ניט בעשאפען געווארען אלס חומר, אלס נעגענזאץ צו גאט און גייסט, נאר זי איז א מין אויסשטראהלונג פון געטליכקיים.

em'anative *a.* (עמ'-ע-ניי-טיוו) ארויסשטראמענד, ארויספליסענד; בעקומען דורך עמאנאציאן אדער השפעה.

em'anatively *adv.* (עמ'-ע-ניי-טיוו-לי) דורך עמאנאציאן אדער השפעה.

em'anatory *a.* (עמ'-ע-ניי-טא-רי) ז. *emanative*.

eman'cipate *v.* (אי-מענ'-סי-פייט) עמאנציפירען, בעפרייען.

emancipa'tion *n.* (אי-מענ-סי-פיי'-שאן) עמאנציפאציאן, די בעפרייאונג.

emancipa'tionist *n.* (אי-מענ-סי-פיי'-שאן-איסט) א פערטיידיגער פון שקלאפען-בעפרייאונג.

emancipa'tion proclama'tion (אי-מענ-סי-פיי'-שאן פראק-לע-מיי'-שאן) דער בעפרייאונגס-מאניפעסט [דער מאניפעסט וואס אייבערהעם לינקאלן, דער פרעזידענט פון די פעראייניגטע שטאאטען האט ארויסגעלאזען אין יאהר 1864, לויט וועלכען אלע נעגערס זיינען בעפרייט געווארען פון שקלאפעריי].

eman'cipative *a.* (אי-מענ'-סי-פיי-טיוו) וואס האט א נייגונג צו בעפרייען פון אונטערדריקונג.

eman'cipator *n.* (אי-מענ'-סי-פיי-טאר) אן עמאנציפאטאר, א בעפרייער.
Abraham Lincoln is the emancipator of the negro slaves.

eman'cipatory *a.* (אי-מענ'-סי-פיי-טא-רי) וואס איז שייך צו עמאנציפאציא; אדער בעפרייאונג.

emar'ginate *a. and v.* (אי-מאר'-דזשי-נייט) אהן ראנדען, וואס האט ארומגעשניטענע ראנדען; אוועקנעהמען אדער ארומשניידען די ראנדען.

emar'ginated *a.* (אי-מאר'-דזשי-ניי-טעד) ז. *emarginate*.

emas'culate *v. and a.* (אי-מעס'-קיו-לייט) מאכען אויס זכר, קאסטרירען, מסרס זיין; מאכען פרויען-עהנליך; ווערען אויס זכר; ווערען פרויען-עהנליך; אבשוואכען; אבשוואכען א ליטעראריש ווערק דורך רעדאגירען; געמאכט אויס זכר, קאסטרירט, פרויען-עהנליך, אבגעשוואכט.

emascula'tion *n.* (אי-מעס-קיו-ליי'-שאן) דאס מאכען אויס זכר; דאס ווערען אויס זכר; דאס זיין פרויען-עהנליך; דאס אבשוואכען; זיין אדער ווערען אבגעשוואכט; דאס אבשוואכען א ליטעראריש ווערק דורך רעדאגירען.

emas'culator *n.* (אי-מעס'-קיו-ליי-טאר) איינער וואס קאסטרירט אדער איז מסרס; איינער וואס שוואכט אב אדער מאכט פרויען-עהנליך.

embale' *v.* (עם-בייל') איינפאקען, פערפאקען.

emball' *v.* (עם-באהל') איינפאקען, פערפאקען; ארומרינגלען.

emball'ing *n.* (עם-באהל'-אינג) דאס אויסצייכנען איינעם דערמיט, וואס מען גיט איהם אין האנד דעם באל אדער קוי-געל אלס סמן פון הערשאפט; דאס געבען איינעם קעניגליכע מאכט.

embalm' *v.* (עם-באהם') בעגיסען מיט זאלב-אויל; באלזאמירען, פערהיטען פון פוילען דורך באלזאמירען [הויפטזעכליך א טויטען קערפער]; קאנזערווירען. בעהאלטען אין זכרון; מאכען שמעקעדיג.

embal'mer *n.* (עם-באה'-מער) א באלזאמירער [פון טויטע קערפער].

embalm'ment *n.* (עם-באהמ'-מענט) באלזאמירונג [פון טויטע קערפער].

embank' *v.* (עם-בענק') בעשיצען מיט אנגעשאטענער ערד; מאכען א גרעבליע [ביים ברעג פון ים אדער א טייך].

embank'ment *n.* (עם-בענק'-מענט) א שוץ-וואנד פון אנגעשאטענער ערד; א גרעבליע.

embar'go *n. and v.* (עם-באר'-גאו) א פערבאט פאר האנדעלס-שיפען צו פערלאזען די האפענס; דאס פערכאפען האנדעלס-שיפען; א שטערונג, אן אבהאלט, א פערבאט; פערבאטען שיפען צו פערלאזען די האפענס; פערכאפען; אבהאלטען אדער שטערען די בעוועגונג [הויפטזעכליך פון שיפען].

embark' *v.* (עם-בארק') ארויפזעצען אדער אנלאדען אויף א שיף; זיך זעצען אויף א שיף; אונטערנעהמען, פערווענדען, שטעלען אין קאן, ריזיקירען; ריכטען; זיך לאזען אין א געוויסער ריכטונג אדער צו א געוויסען ציעל.

embarka'tion *n.* (עם-באר-קיי'-שאן) דאס ארויפזעצען אדער אנלאדען אויף א שיף; דאס זעצען זיך אויף א שיף; דאס אבשיקען עפעס דורך א שיף; די מענשען אדער זאכען וואס ווערען געשיקט דורך א שיף; די שיף, אויף וועלכער מען שיקט מענשען אדער זאכען.

embark'ment *n.* (עם-בארק'-מענט) ז. *embarkation*.

embar'rass *v.* (עם-בער'-עס) פערפלאנטערען, פערווירען, מאכען שוועריגקייטען אדער שטערונגען, ברייגגען אין פערלעגענהייט, צומישען, צוטומלען.

embar'rassing *a.* (עם-בער'-עס-אינג) מאכענדיג שוועריגקייטען, שטערענדיג, פערפלאנטערענדיג, פערווירענדיג, צוטומלענדיג, צומישענדיג, ברייגגענדיג אין פערלעגענהייט.

embar'rassingly *adv.* (עם-בער'-עס-אינג-לי) אויף אן אופן וואס ברייגגט אין פערלעגענהייט, פערווירט, פערפלאנטערט, צומישט אדער מאכט שטערונגען און שוועריגקייטען.

embar'rassment *n.* (עם-בער'-עס-מענט) פערוויקלונג, פערפלאנטערונג, פערלעגענהייט, שטערונג, שוועריגקייט, שווערע לאגע, צוטומלעניש, צומישונג.

embase' *v.* (עם-בייס') ערנידריגען, דעגראדירען; איינדריקען, אויסהוילען; שעדיגען, קלענער מאכען דעם ווערטה, פרייז, ראנג א. ד. ג.; פערפעלשען.

embase'ment *n.* (עם-בייס'-מענט) ערנידריגונג, שעדיגונג, פעלשונג, פערקלענערונג פון ווערטה. פרייז, ראנג א. ד. ג.; א וואגע.

embas'sador *n.* (עם-בעס'-ע-דאר) א געזאנדטער. ז. *ambassador*.

em'bassy *n.* (עמ'-בע-סי) דאס אמט, די אייפגאבע אדער שליחות פון א געזאנדטען [פערטרעטער פון איין רעגירונג ביי א צווייטער]; א וויכטיגע אויפגאבע אדער שליחות; די אפיציעלע וואהנונג פון א געזאנדטען; איינער אדער איינינע וואס האבען א וויכטיגע שליחות אדער מיסיאן.

embat'tle *v. and n.* (עם-בעטל') אויפשטעלען אין שלאכט-ארדנונג; בעזארגען מיט פעסטונגס-טורעמס; מאכען אין דער פארם פון פעסטונגס-טורעמס אדער פעסטונגס-ווענד; געקארבטע געלענדערס; א קארב [ווי אין א טורם פון פעסטונגס-וואנד וואס האט די פארם פון ⊔].

embat'tlement *n.* (עם-בעטל'-מענט) פעסטונגס-טורעמס; א געקארבטער געלענדער. ז. *embattle*.

embay' *v.* (עם-ביי') אריינטרייבען אדער איינשליסען אין א בוכט אדער צווישען קאפען [שפיציגע טיילען פון לאנד וואס שניידען זיך אריין אין ים]; באדען, איינטונקען.

embay'ment *n.* (עם-ביי'-מענט) א טייל פון ים וואס איז ארומגערינגעלט און בעשיצט פון קאפען. ז. *embay*.

embed' *v.* (עם-בעד') פערגראבען; ארייגלעגען [ווי אין א בעט].

embed'ment *n.* (עם-בעד'-מענט) דאס פערגראבען, דאס ארומלעגען אדער ארייגלעגען [ווי אין א בעט]; דאס מיט וואס מען לעגט ארום אדער אין וואס מען בעגראבט.

embel'lish *v.* (עם-בעל'-איש) בעציערען, בעפוצען, בעשעהנען.

embel'lishment *n.* (עם-בעל'-איש-מענט) בעציערונג, בעפוצונג, פערשעהנערונג.

em'ber *n.* (עמ'-בער) א ברענענדיגע קויהל; א פונק; א תקופה [פון צייט], א סעזאן, א יאהרעס-צייט [ווי פריהלינג, זומער א. ד. ג.].

em'ber-days *n.* (עמ'-בער-דייז) די קאטוילישע פאסט-טעג צו דריי טעג [מיטוואך, פרייטאג און שבת] אין אנפאנג פון יעדער יאהרעס-צייט.

em'bered *a.* (עמ'-בערד) בעשטרייט מיט פונקען אדער ברענענדען אש.

em'ber-fast *n.* (עמ'-בער-פעסט) דער קאטוילישער פאסט-טאג אין אנפאנג פון א יאהרעס-צייט.

em'ber-goose *n.* (עמ'-בער-גוהס) דער אייזפויכער [אזא גרויסער וואסער-פויגעל].

em'ber-week *n.* (עמ'-בער-הוויעק) די וואך אין אנפאנג פון א יאהרעס-צייט ווען ביי די קאטויליקען זייגען איינגעפיהרט די פאסט-טעג.

embez'zle *v.* (עם-בעזל') אראבלאזען אנגעטרויטעס געלד צו זיך אין קעשענע [וועגען א געשעפטס-אנגעשטעלטען אדער אנדערער אנפערטרויטער פערזאן].

embez'zlement *n.* (עם-בעזל'-מענט) דאס אראבלאזען אנגעטרויטעס געלד צו זיך אין קעשענע [וועגען א געשעפטס-אנגעשטעלטען אדער אן אנדערער אנפערטרויטער פערזאן].

embez'zler *n.* (עם-בעז'-לער) איינער וואס לאזט אראב צו זיך אין קעשענע אנפערטרויטעס געלד.

embit'ter *v.* (עם-ביט'-ער) מאכען ביטער; פערביטערען דאס לעבען.

embit'terer *n.* (עם-ביט'-ער-ער) איינער אדער עטוואס וואס מאכט ביטער אדער פערביטערט.

embit'terment *n.* (עם-ביט'-ער-מענט) דאס ביטער מאכען; דאס פערביטערען.

emblaze' *v.* (עם-בלייז') אנצינדען אין פלאמען; מאכען עס זאל העל שיינען אדער גלענצען; בעמאלען מיט וואפען=בילדער אדער מיט הערבען; אויסציערען; זינגען שבחים, הויבען אין הימעל אריין.

embla'zer *n.* (עם-בליי'-זער) איינער וואס מאכט העל=שיינענד אדער גלענצענד; איינער וואס בעציערט.

embla'zon *v.* (עם-בליי'-זאן) בעציערען; אילוסטרירען; שטארק לויבען.

embla'zoner *n.* (עם-בליי'-זאן-ער) א דעקאראטאר, א פערציערער; אן אילומינאטאר, א פייערווערק=מאכער; אן אויסשרייער, א בעקאנטמאכער, אן אויספויקער, א העראלד.

embla'zonment *n.* (עם-בליי'-זאן-מענט) דאס בעקאנט מאכען מיט פויקען און טרומייטען [ווי אין די אלטע צייטען א העראלד]; דאס דעקארירען; דאס אילומינירען.

embla'zonry *n.* (עם-בליי'-זאן-רי) די געמעלדען פון הערבען אויף שילדען; די קונסט פון מאלען הערבען, פון דעקארירען אדער אילוסטרירען.

em'blem *n.* (עם'-בלעם) אן עמבלעם, א בילד אדער א פיגור וואס בעצייכענט עפעס; א סימבאלישער צייכען פון א געוויסער אידעע אדער פארשטעלונג, ווי א קרוין אלס דאס עמבלעם פון מלוכה א. ד. ג.

emblemat'ic *a.* (עם-בלע-מעט'-איק) עמבלעמאטיש, סימבאליש; וואס איז שייך צו אן עמבלעם. ז. *emblem*

emblemat'ical *a.* (עם-בלע-מעט'-אי-קעל) ז. *emblematic*

emblemat'ically *adv.* (עם-בלע-מעט'-אי-קעל-אי) אויף אן עמבלעמאטישען שטייגער; דורך א בילד אדער פיגור, וועלכע בעצייכענט א געוויסע אידעע אדער פארשטעלונג.

em'blematist *n.* (עם'-בלעם-ע-טיסט) איינער וועלכער שרייבט אדער צייכענט עמבלעמען. ז. *emblem*

em'blematize *v.* (עם'-בלעם-ע-טאיז) אויסדריקען א געדאנק אדער אידעע דורך עמבלעמען אדער סימבאלען [דורך אנגעצייכענטע פיגורען אדער סמנים].

em'blements *n.* (עם'-בלע-מענטס) אין יוריספרודענץ — די פראדוקטען פון ערדארבייט, וועלכע מען פערזייהט יעדען יאהר [ווי קארן, קארטאפעל א. ד. ג.] צום אונטערשיעד פון די פראדוקטען, וועלכע מען פערזייהט ניט יעדען יאהר [ווי גראז, פרוכטען א. ד. ג.]; דאס רעכט אויף דיעזען סארט פראדוקטען.

em'blemize *v.* (עם'-בלע-מאיז) ז. *emblematize*

emblos'som *v.* (עם-בלאס'-אם) בעדעקען מיט בלומען.

embod'iment *n.* (עם-באד'-אי-מענט) 1. דאס פעראייניגען בעזונדערע טיילען אין איין גאנצע קערפערשאפט; 2. די פערקערפערונג פון אן אידעע אדער געדאנק, דאס אויסדריקען עס אין א בעשטימטער פארם; 3. די פארמולירונג פון א זאך.

2. Abraham Lincoln is the embodiment of the American spirit.

embod'y *v.* (עם-באד'-אי) פערקערפערען, אויסדריקען אין א בעשטימטער קערפערליכער פארם; פארמולירען; פעראייניגען בעזונדערע טיילען אין איין גאנצע קערפערשאפט; זיך פעראייניגען, פעראייניגט ווערען.

embol'den *v.* (עם-באול'דן) צונעבען מוטה.

embol'dener *n.* (עם-באול'דנ-ער) איינער אדער עפעס וואס ערמוטיגט, גיט צו קוראזש.

em'bolism *n.* (עם'-בא-ליזם) דאס צוגעבען טעג אדער מאנאטען צו א געוויסער צייט=רעכנונג; דאס מאכען אן עבור [ווי למשל, דאס יאהר לויט דער אידישער צייט=רעכנונג האט 354 טעג. כדי אויסצוגלייכען די צייט=רעכנונג פון די אידען מיט דער צייט=רעכנונג פון די אנדערע פעלקער, - וועלכע צעהלען אין יאהר 365 טעג, גיט זיך צו אין דער אידישער צייט=רעכנונג צו יעדען 3טען אדער 4טען יאהר אן איבריגער חודש אדער עבור].

embolis'mal *a.* (עם-בא-ליז'-מעל) וואס איז שייך צו אן עבור.

embolismat'ic *a.* (עם-בא-ליז-מעט'-איק) ז. *embolismal*

embolismat'ical *a.* (עם-בא-ליז-מעט'-אי-קעל) וואס האט אן עבור.

embolis'mic *a.* (עם-בא-ליז'-מיק) ז. *embolismal*

embolis'mical *a.* (עם-בא-ליז'-מי-קעל) ז. *embolismatical*

em'bolite *n.* (עם'-בא-לאיט) דער עמבאליט [א מין געלבער אדער גרינער מינעראל, געפינט זיך אין טשילי און מעקסיקא].

em'bolus *n.* (עם'-בא-לאס) דאס וואס איז אריינגעשטעלט אדער בעוועגט זיך אין אן אנדער זאך; דער קאלבען פון א פומפ.

embonpoint' *n.* (אנ-באהנ-פואן') גראבקייט, אונגעלומפערטקייט.

embor'der *v.* (עם-באהר'-דער) בעזוימען; בעפוצען ווי מיט א זוים.

embos'om *v.* (עם-בוז'-אם) צודריקען צום הארצען; צערטלען, לאשטשען; איינשליסען, בעהאלטען.

emboss' *v.* (עם-באס') אויסקלאפען אדער אויסדריקען בולט'ע פיגורען אין פערשיעדענע מאטעריאלען, ווי אין לעדער, בלעך, פאפיער א. ד. ג.].

embossed' *a.* (עם-באסט') אויסגעארבייט מיט בולט'ע פיגורען; אנגעבלאזען; מיט א הויקער; רעליעף.

embossed' map (עם-באסט' מעפ) א לאנדקארטע וואס איז אויסגעארבייט געווארען מיט בולט'ע צייכנונגען.

emboss'er *n.* (עם-באס'-ער) איינער אדער עטוואס וואס דריקט אויס בולט'ע פיגורען.

emboss'ing *n.* (עם-באס'-אינג) דאס אויסקריצען בולט'ע פיגורען.

emboss'ment *n.* (עם-באס'-מענט) בולט'קייט, בולט'ע פיגורען.

embouchure' *n.* (אנ-בו-שיער') די עפענונג אדער דער ארט וואו א טייך פאלט אריין אין ים אדער אין אן אזיערע; א מונד=שטיק פון א מוזיקאלישען בלאז=אינסטרומענט; די שטעלונג פון דעם מויל ביים שפיעלען מיט א בלאז=אינסטרומענט.

embow' *v.* (עם-באו') אויסבויגען ווי א דוהע.

embowed' *a.* (עם-באוד') אויסגעבויגען ווי א דוהע.

embow'el *v.* (עם-באו'-על) איינשליסען אדער בעהאלטען אין עטוואס; בעגראבען; ארויסנעהמען די געדערים אדער דעם איינגעווייד.

embow'eler *n.* (עם-באו'-על-ער) איינער וואס נעהמט ארויס דעם איינגעווייד אדער די געדערים.

embow'eller *n.* (עם-באו'-על-ער) ז. *emboweler*

embow'elment *n.* (עם-באו'-על-מענט) דאס ארויסנעהמען דעם איינגעווייד אדער די געדערים.

embow'elments *n.* (עם-באו'-על-מענטס) דער איינגעווייד; די געדערים.

embow'er *v.* (עם-באו'-ער) וואהנען אין א שאטען=ביידעל אדער צווייגען=ביידעל; בעשיצען מיט א שאטען=ביידעל.

embox' *v.* (עם-באקס') איינפאקען אין א שאכטעל; אוועקזעצען אין לאזשע אין א טעאטער.

embrace' *v. and n.* (עם-בריים') אומארמען, ארומנעהמען און צודריקען צום הארצען; ארומכאפען; אנכאפען; איינשליסען; אננעהמען; נעהמען מיט חשק; פראבירען בעאיינפלוסען געריכטס=געשווארענע אדער א ריכטער דורך כאבאר, איינשרעקונג א. ד. ג.; אן אומארמונג; דאס ארומנעהמען און צודריקען צום הארצען.

embrace' an of'fer (עם-בריים' ען אפ'-ער) אננעהמען א פארשלאג; זיך אנכאפען אן א פארשלאג.

embrace' an opportu'nity (עם-בריים' ען א-פאר-טיו'-ני-טי) בענוצען א געלעגענהייט.

embraced' *a.* (עם-בריימט') צונויפגעשלאסען אדער צונויפגעבונדען צוזאמען.

embrace'ment *n.* (עם-בריים'-מענט) אן אומארמונג; א בערייטוויליגע אננאהמע.

embra'cer *n.* (עם-בריי'-סער) איינער וואס אומארמט אדער נעהמט ארום; איינער וואס פראבירט בעאיינפלוסען געריכטס=געשווארענע אדער א ריכטער דורך כאבאר, איינשרעקונג א. ד. ג.

embra'cery *n.* (עם-בריי'-סער-אי) דאס פראבירען בעאיינפלוסען געריכטס=געשווארענע אדער א ריכטער דורך כאבאר, איינשרעקונג א. ד. ג.

embrace' the occa'sion (עם-בריים' טהי א-קיי'-זשאן) זיך נעהמען די געלעגענהייט.

embranche'ment *n.* (עם-ברענטש'-מענט) ז. *embranchment*

embranch'ment *n.* (עם-ברענטש'-מענט) א פערצווייגונג [פון בוימער, פון מינים, פון א געשעפט א. ד. ג.].

embran'gle *v.* (עם-ברענ'גל) שטארק פערפלאנטערען.

embran'glement *n.* (עם-ברענ'גל-מענט) א פלאנטער, א פערווירונג, א פערדרעהעניש.

em'brasure *n.* (עם'-בריי-זשור) אן עמבראזור, א לאך אין א פעסטונגס=וואנד צום שיסען פון דארט מיט א קאנאן.

embra'sure *n.* (עם-בריי'-זשור) דער פערגרעסערטער חלל וואס ווערט געמאכט אין א וואנד פאר א פענסטער אדער טהיר דורך דעם, וואס די אינוועניגסטע זייטען פון חלל ווערען געמאכט אבגעשרעגט.

em'brocate *v.* (עם'-ברא-קייט) איינרייבען מיט א פליסיגקייט אדער זאלב [ווי מען טהוט עס מיט א געשווילעכטס].

embroca'tion *n.* (עם-ברא-קיי'-שאן) די איינרייבונג פון א געשווילעכטס מיט א זאלב אדער פליסיגקייט.

embro'glio *n.* (עם-בראו'-ליאו) א פערפלאנטערונג, א פערווירונג, א פערוויקלונג.

embroi'der *v.* (עם-בראי'-דער) 1. שטיקען, העפטען, אויסנעהען; 2. אויספוצען

מיט שעהנע ווערטער; צופוצען, שעהנער מאכען ווי עס איז אין דער ווירקליכקייט.
2. The story has been considerably embroidered.

embroi'derer *n.* (עמ-בראי'-דער-ער) א שטיקער, א שטיקערין, א העפטער, א העפטערין, אן אויסנעהער, אן אויסנעהע־רין; איינער וואס פוצט אויס אדער פער־ציערט מיט שעהנע ווערטער.

embroi'dery *n.* (עמ-בראי'-דער-אי) שטיקעריי ארבייט; פערציערונג, בעפו־צונג.

embroi'dery-frame *n.* (עמ-בראי'-דער-אי-פריים) א ראהם וואס ווערט גע־ברויכט ביים אויסנעהען אדער שטיקען.

embroi'dery-nee'dle *n.* (עמ-בראי'-דער-אי-ניעדל) א שטיקעריי־נאדעל, א העפט־נאדעל.

embroi'dery-paste *n.* (עמ-בראי'-דער-אי-פייסט) אזא קליי וואס ווערט בע־נוצט ביי שטיקעריי ארבייט.

embroil' *v.* (עמ-בראיל') אריינפלאנטע־רען, אריינשלעפען אין א צרה; פערפלאנ־טערען; ברייננען אין אן אונארדנונג.

embroil'ment *n.* (עמ-בראיל'-מענט) פערפלאנטערונג, פערווירונג; אונארדנונג; דאס זיין פערפלאנטערט.

embrown' *v.* (עמ-בראון') מאכען ברוין אדער טונקעל; ווערען ברוין אדער טונ־קעל.

embrute' *v.* (עמ-ברוט') מאכען ברו־טאל; ווערען ברוטאל.

em'bryo *n.* and *a.* (עמ'-ברי-או) דער עמבריא, די זאמען אין מוטער־לייב פון וועלכע עס ענטוויקעלט זיך דאס קינד, די פרוכט אין מוטער־לייב אין סאמע אנפאנג פון דער ענטוויקלונג; דער פלאנצען־קיים, די פלאנצע וואס איז ענטהאלטען אין דעם זאמען בעפאר זי איז ארויסגעוואקסען; דער גאנץ ערשטער אנפאנג פון עטוואס, איידער עס האט זיך נאך אנגעפאנגען ענט־וויקלען; דאס וואס האלט אין ווערען; וואס האלט אין ארויסוואקסען, וואס האלט אין ווערען.

embryoc'tony *n.* (עמ-ברי-אק'-טא-ני) דאס צושטערען דאס קינד אין מוטערס בויך, ווען עס איז געבורט איז אונמעגליך.

embryogen'ic *a.* (עמ-ברי-א-דזשענ'-איק) וואס איז שייך צו דער וויסענשאפט וואס בעשעפטיגט זיך מיט דער ענטשטע־הונג און ענטוויקלונג פון דעם עמבריא; וואס איז שייך צו דער ענטשטעהונג פון אן ארגאניזם.

embryog'eny *n.* (עמ-ברי-אדזש'-ע-ני) די וויסענשאפט וואס בעשעפטיגט זיך מיט דער ענטשטעהונג און ענטוויקלונג פון דעם עמבריא; די ענטשטעהונג און די ענט־וויקלונג פון דעם עמבריא. ז. *embryo*.

embryog'ony *n.* (עמ-ברי-אג'-א-ני) ז. *embryogeny*.

em'bryograph *n.* (עמ'-ברי-א-גרעף) אזא אינסטרומענט וואס בעשטעהט פון א פאטאגראפישען אפאראט און א מיקרא־סקאפ פאר דעם צוועק ארויסצונעהמען בילדער פון אן עמבריא.

embryog'raphy *n.* (עמ-ברי-אג'-רע-פי) די בעשרייבונג פון דעם עמבריא און זיין ענטוויקלונג. ז. *embryo*.

embryolog'ic *a.* (עמ-ברי-א-לאדזש'-איק) וואס איז שייך צו עמבריאלאגיע [די וויסענשאפט וואס בעשעפטיגט זיך מיט דער ענטשטעהונג און ענטוויקלונג פון דעם עמבריא. ז. *embryo*].

embryolog'ical *a.* (עמ-ברי-א-לאדזש'-אי-קעל) ז. *embryologic*.

embryolog'ically *adv.* (עמ-ברי-א-לאדזש'-אי-קעל-אי) אין בעצוג צו די פרינציפען פון עמבריאלאגיע [די וויסענ־שאפט וואס בעשעפטיגט זיך מיט דער ענטשטעהונג און ענטוויקלונג פון דעם עמ־בריא. ז. *embryo*].

embryol'ogist *n.* (עמ-ברי-אל'-א-דזשיסט) א קענער אין עמבריאלאגיע [די וויסענשאפט וואס בעשעפטיגט זיך מיט דער ענטשטעהונג און ענטוויקלונג פון דעם עמבריא. ז. *embryo*].

embryol'ogy *n.* (עמ-ברי-אל'-א-דזשי) עמבריאלאגיע, די וויסענשאפט וואס בע־שעפטיגט זיך מיט דער ענטשטעהונג און ענטוויקלונג פון דעם עמבריא. ז. *embryo*.

em'bryon *n.* (עמ'-ברי-אן) ז. *embryo*.

em'bryonal *a.* (עמ'-ברי-אן-על) וואס איז שייך צו אן עמבריא אדער צו דעם עמבריאנישען צושטאנד פון אן ארגאניזם.

em'bryonate *a.* (עמ'-ברי-אנ-אייט) וואס איז אין דעם צושטאנד פון אן עמ־בריא; וואס איז שייך צו אן עמבריא.

em'bryonated *a.* (עמ'-ברי-אנ-איי-טעד) ז. *embryonate*.

embryon'ic *a.* (עמ-ברי-אנ'-איק) וואס איז שייך צו אן עמבריא; וואס איז אין דעם עמבריאנישען צושטאנד.

embryon'ically *adv.* (עמ-ברי-אנ'-אי-קעל-אי) אין בעצוג צו אן עמבריא; אין אן עמבריאנישען צושטאנד.

embryoplas'tic *a.* (עמ-ברי-א-פלעס'-טיק) וואס איז שייך צו דער בילדונג פון אן עמבריא.

em'bryoscope *n.* (עמ'-ברי-א-סקאופ) אזא שפעקטיוו צו בעאבאכטען די ענט־וויקלונג פון אן עמבריא.

embryot'ic *a.* (עמ-ברי-אט'-איק) ז. *embryonic*.

embryoto'cia *n.* (עמ-ברי-א-טאו'-סי-א) א מפיל; דאס מפיל זיין.

embryot'omy *n.* (עמ-ברי-אט'-א-מי) די אנאטאמירונג, צושניידונג אדער צוגלי־דערונג פון דעם עמבריא; דאס צושניידען דאס קינד אין מוטער־לייב.

emeer' *n.* (ע-מיער') ז. *emir*. אן עמיר.

emend' *v.* (אי-מענד') צורעכטמאכען, פערבעסערען, אויסבעסערען.

emen'dable *a.* (אי-מענ'-דעבל) וואס מען קען פערבעסערען אדער צורעכטמא־כען.

emen'date *v.* (אי-מענ'-דייט) ז. *emend*.

emenda'tion *n.* (עמ-ענ-דיי'-שאן) די אויסבעסערונג פון פעהלער, די פערריכ־טונג פון גרייזען אין א שריפט אדער בוך.
The manuscript was printed with many emendations.

em'endator *n.* (עמ'-ענ-דיי-טאר) א פערבעסערער, אן אויסבעסערער; איינער וואס פערריכט גרייזען אין א שריפט אדער בוך.

emen'datory *a.* (אי-מענ'-דא-טא-רי) וואס איז שייך צו אויסבעסערונגס אר־בייט.

emen'der *n.* (אי-מענ'-דער) ז. *emendator*.

em'erald *n.* and *a.* (עמ'-ע-רעלד) דער סמאראגד [אזא טייערער גרינער עדעל־שטיין]; גרין ווי א סמאראגד. ז. איל. *"Gems"*.

em'eralder *n.* (עמ'-ע-רעל-דער) אן אירלענדער [הומאריסטיש].

em'erald green (עמ'-ע-רעלד גריען) סמאראגד־גרין. ז. איל. *"Colors"*.

em'eraldine *n.* (עמ'-ע-רעל-דין) דאס סמאראגד־גרין [א דונקעל־גרינע אנאלין־פארב].

Em'erald Isle (עמ'-ע-רעלד איל) דער סמאראגדען אינזעל, דער גרינער אינזעל [אירלאנד].

emerge' *v.* (אי-מוירדזש') ארויסקומען, ערשיינען, זיך בעווייזען; ענטשטעהן, אנ־פאנגען עקזיסטירען.

emer'gence *n.* (אי-מויר'-דזשענס) דאס ארויסקומען; דאס ערשיינען; דאס בעוויי־זען זיך; דאס ענטשטעהן.

emer'gency *n.* (אי-מויר'-דזשענ-סי) א נויט־פאל; אן אונערווארטעטער צופאל אדער נויט־פאל.

emer'gent *a.* (אי-מויר'-דזשענט) וואס ערשיינט, וואס בעווייזט זיך; ענטשטע־הענד; אונפאראויסגעזעהן, אונערווארט־עט; וויכטיג, דרינגענד.

emer'gently *adv.* (אי-מויר'-דזשענט-לי) דורך אן אונערווארטעטען צופאל; לויט דער פאדערונג פון די אומשטענדען.

em'eril *n.* (עמ'-ע-ריל) א דימענט פון א גלעזער [צו שניידען גלאז].

emer'itus *a.* and *n.* (אי-מער'-אי-טאס) וואס האט זיך צוריקגעצויגען מיט עהרע פון דיענסט אדער אמט [צוליעב קראנק־הייט אדער עלטער א. ד. ג.] און איז געבליבען ביים פולען טיטעל אדער ראנג; אין דער רוימישער געשיכטע — אן אויס־געדיענטער סאלדאט.
He is president emeritus of the university.

emer'sion *n.* (אי-מויר'-שאן) דאס ארויסקומען, דאס ערשיינען, דאס בעוויי־זען זיך.

Emerso'nian *a.* and *n.* (עמ-איר-סאו'-ני-ען) וואס איז שייך צו דעם אמע־ריקאנער פילאזאף און פאעט ראלף וואל־דא עמערסאן אדער צו זיינע שריפטען; אן אנהענגער פון עמערסאן [געבארען אין 1803, געשטארבען אין 1882].

em'ery *n.* (עמ'-ע-רי) [א שמירגעל] מין הארטער מינעראל וועלכען מען בע־נוצט צום שלייפען און פאלירען גלאז, שטיין, מעטאל א. ד. ג.].

em'ery-pa'per *n.* (עמ'-ע-רי-פיי'-פער) שמירגעל־פאפיער, זאמד־פאפיער וואס ווערט בענוצט צו שלייפען אדער פאלירען.

em'ery-wheel *n.* (עמ'-ע-רי-הוויעל) א ראד וואס איז בעדעקט מיט שמירגעל־פאפיער [זאמד־פאפיער], וועלכער ווערט בענוצט צום שלייפען און פאלירען.

emet'ic *a.* and *n.* (אי-מעט'-איק) וואס רופט ארויס ברעכען; א ברעך־מיטעל.

emet'ical *a.* (אי-מעט'-אי-קעל) וואס רופט ארויס ברעכען.

emet'ically *adv.* (אי-מעט'-אי-קעל-אי) אויף א שטייגער, וואס רופט ארויס ברע־כען.

emetocathar'tic *a.* and *n.* (עמ-ע-טאו-קע-טהאר'-טיק) וואס רופט ארויס ברעכען און אבפיהרונג צוגלייך; א מע־דיצין וואס רופט ארויס ברעכען און אב־פיהרונג צוגלייך.

emetol'ogy *n.* (עמ-ע-טאל'-א-דזשי) די מעדיצינישע פארשונג וועגען ברעכען און ברעך־מיטעל.

e'meu *n.* (אי'-מיו) א גרויסער שטרויס־עהנליכער פויגעל אין אויסטראליען, וועל־כער האט נור דריי פוס־פינגער. ז. *emu*.

émeute' *n.* (איי-מויט') א בונט; א טו־מעל.

e'mew *n.* (אי'-מיו) ז. *emu*.

emica'tion *n.* (ע-מי-קיי'-שאן) דאס

שפריצן פונקטן [ווי ביים שמיערן אייזען].

emic'tion *n.* (אי-מיק'-שאן) אורין, השתנה; דאס משתין זיין, דאס לאזען אורין.

emic'tory *a. and n.* (אי-מיק'-טא-רי) וואס טרייבט אב אורין [השתנה]; א מעדיצין צום אבטרייבען אורין.

em'igrant *n. and a.* (עמ'-אי-גרענט) אן עמיגראנט, אן אויסוואנדערער; וואס איז שייך צו עמיגראציאן אדער עמיגראנטען; עמיגרירענד, אויסוואנדערענד.

em'igrant aid soci'ety (עמ'-אי-גרענט אייד סא-סאי'-ע-טי) א געזעלשאפט צו שטיצען עמיגראנטען [אין דער געשיכטע פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא — א געזעלשאפט וואס האט געהאט די אויפגאבע, הויפטזעכליך אין יאהר 1854, צו העלפען קאלאניזירען קאנזאס מיט עמיגראנטען פון די נארד שטאאטען, אום צו שטערען די איינוואנדערער פון דער שקלאפען־טרייבערישער זיד איינצופיהרען שקלאפעריי אין יענער טעריטאריע].

em'igrate *v.* (עמ'-אי-גרייט) עמיגרירען, אויסוואנדערען.

emigra'tion *n.* (עמ-אי-גריי'-שאן) עמיגראציאן, אויסוואנדערונג.

emigra'tional *a.* (עמ-אי-גריי'-שאנ-על) וואס איז שייך צו עמיגראציאן [אויסוואנדערונג].

emigra'tionist *n.* (עמ-אי-גריי'-שאנ-איסט) איינער וואס בעשעפטיגט זיך מיט דער עמיגראציאנס־פראגע.

em'inence *n.* (עמ'-אי-נענס) א דערהויבונג, אן ארויסשטארצונג; אן אנגעזעהענער פלאץ אדער לאגע, א הויכער פלאץ; הויכע שטעלונג, ווירדע, ראנג א. ד. ג.; וויכטיגקייט, אנגעזעהענקייט; ערהאבענהייט; הויכע שטופע; עמינענץ [דער טיטול פון א קארדינאל].

em'inency *n.* (עמ'-אי-נענ-סי) ז. *eminence*

em'inent *a.* (עמ'-אי-נענט) עמינענט, הויך; ארויסשטארצענד; ערהאבען; וויכטיג, פראמינענט, בעריהמט, אנגעזעהן, אויסגעצייכענט; וואס האט די העכסטע מאכט.

Eminent authors were present at the banquet.

em'inently *adv.* (עמ'-אי-נענט-לי) אויף א הויכער שטופע; אויף אן אנגעזעהענעם שטייגער; מיט אויסצייכנונג, מיט פארנעהמקייט; אין העכסטען גראד; פאלקאמען; אבסאלוט.

emir' *n.* (ע-מיר') אן עמיר [ביי די אראבער און אנדערע מחמר'אנישע פעלקער — דער עלטסטער פון א פאמיליע אדער שבט, א הערשער; אין טערקיי — א הויכער בעאמטער].

em'issary *n. and a.* (עמ'-אי-סע-רי) אן עמיסאר, א שליח, אן אגענט [הויפטזעכליך א געהיים־אגענט, א שפיאן]; אן אויספלוס פאר וואסער, אן אבפיהרונגס־קאנאל; אן אבפיהרונגס־קאנאל אין קערפער: ארויסלאזענדיג; וואס מאכט אן אויספלוס אדער אויסגאנג; וואס איז שייך צו אן עמיסאר; פארשענד; שפיאנירענד.

em'issaryship *n.* (עמ'-אי-סע-רי-שיפ) דאס אמט פון אן עמיסאר. ז. *emissary*

emis'sion *n.* (אי-מיש'-אן) דאס ארויסלאזען, דאס ארויסווארפען; אויסשטרעמונג, אויספלוס; א געוויסע צאהל געלד, באנקנאטען א. ד. ג., וואס ווערט איינציטיג ארויסגעלאזט אין אומגאנג; אין פיזיאלאגיע — אן אויספלוס, הויפטזעכליך אן אונפרייוויליגער אויספלוס פון זרע.

emis'sive *a.* (אי-מיס'-איוו) ארויסלאזענדיג, אויספליסענדיג, אויסשטרעמענדיג, אויסשטראהלענדיג [ווי ליכט]; וואס איז שייך צו ניוטאן'ס לעהרע וועגען ליכט [די בעהויפטונג, אז דאס ליכט קומט דערפון, וואס קליינע טיילעכלעך פון דעם לייכטענדען שטאף אדער קערפער טיילען זיך אב פון איהם].

emis'sive pow'er (אי-מיס'-איוו פאו'-ער) די פעהיגקייט אויסצושטרעמען אדער ארויסצולאזען פון זיך ליכט אדער היץ. ז. *radiating power*

em'issory *a.* (עמ'-אי-סא-רי) ארויסלאזענדיג, אויסשטרעמענדיג. אויספליסענדיג.

emit' *v.* (אי-מיט') ארויסלאזען, ארויסווארפען; אויספליסען, אויסשטרעמען, ברייננגען אין אומגאנג [געלד, באנקנאטען א ד. ג.]; ארויסגעבען א בעפעהל אדער בעשטימונג.

Emman'uel *n.* (ע-מענ'-יו-על) ז. *Immanuel*

emmenagog'ic *a.* (ע-מענ-ע-גאדזש'-איק) וואס איז שייך צו א מעדיצינישען מיטעל ארויסצורופען מענסטרואציע [רעגעל, פעריאדע, מאנאטליכע — ביי פרויען]; וואס רופט ארויס מענסטרואציע.

emmen'agogue *n.* (ע-מענ'-ע-גאג) א מעדיצינישער מיטעל ארויסצורופען מענסטרואציע [רעגעל, פעריאדע, מאנאטליכע — ביי פרויען].

emmenolog'ical *a.* (ע-מענ-א-לאדזש'-אי-קעל) וואס איז שייך צו דעם טייל פון דער מעדיצינישער וויסענשאפט וואס בעשעפטיגט זיך מיט מענסטרואציע [רעגעל, פעריאדע, מאנאטליכע — ביי פרויען].

emmenol'ogy *n.* (עמ-ע-נאל'-א-דזשי) דער טייל פון דער מעדיצינישער וויסענשאפט וואס בעשעפטיגט זיך מיט מענסטרואציע [רעגעל, פעריאדע, מאנאטליכע — ביי פרויען].

em'met *n.* (עמ'-עט) א מוראשקע.

emmew' *v.* (ע-מיו') איינשפארען; בעהאלטען.

emolles'cence *n.* (עמ-א-לעס'-ענס) דאס ווייך ווערען, דאס צוקראכען ווערען [ווען עטוואס האלט ביים צושמאלצען ווערען].

emol'liate *v.* (אי-מאל'-יעיט) מאכען ווייך, שוואך אדער פרויען־עהנליך.

emol'lient *n. and a.* (אי-מאל'-יענט) וואס מאכט ווייך; עטוואס מיט וואס מען מאכט ווייך.

emol'ument *n.* (אי-מאל'-יו-מענט) נוצען; נוצען אדער איינקונפט [פון אן אמט]; בעלוינונג; פראפיט; פארטייל; נעבען־איינקונפט; געווינס.

emolumen'tal *a.* (אי-מאל-יו-מענ'-טעל) ניצליך, איינטרעגליך.

emo'tion *n.* (אי-מאו'-שאן) אויפרעגונג פון געמיטה; אויפרעגונג פון געפיהלען; ריהרונג.

emo'tional *a.* (אי-מאו'-שאנ-על) וואס ריהרט, וואס וועקט די געפיהלען; וואס ווירקט אויף די געפיהלען; וואס איז שייך צו אויפרעגונג פון געמיטה; וואס דריקט אוים ריהרונג אדער געמיטהס־אויפרעגונג.

emo'tionalism *n.* (אי-מאו'-שאנ-על-איזם) דאס זיין גענייגט צו געמיטהס־אויפרעגונג אדער געריהרט צו ווערען; דאס ווירקען אויף די מאמענטאנע געפיהלען.

emo'tionalist *n.* (אי-מאו'-שאנ-על-איסט) איינער אין וועמען מען קען לייכט ארויסרופען אן אויפרעגונג פון געמיטה אדער פון געפיהלען; איינער וואס ווערט געפיהרט פון זיינע לייכט אויפרעגבארע געפיהלען; איינער וואס שטרעבט נור צו ווירקען דורך דער אויפרעגונג פון געפיהלען.

emotional'ity *n.* (אי-מאו-שאנ-על'-אי-טי) דאס זיין גענייגט צו געמיטהס־אויפרעגונג אדער געריהרט צו ווערען; דאס אויסדריקען געמיטהס־אויפרעגונג אדער אויפרעגונג פון געפיהלען.

emo'tive *a.* (אי-מאו'-טיוו) ריהרענד, וואס רעגט אויף דעם געמיטה, וואס צייגט ארויס געמיטהס־אויפרעגונג.

emo'tively *adv.* (אי-מאו'-טיוו-לי) אויף א ריהרענדען אופן; דורך געמיטהס־אויפרעגונג.

empale' *v.* (עמ-פייל') ארומצאמען אדער פערצאמען מיט פלעקער, בעפעסטיגען מיט פלעקער; שטעלען זייט ביי זייט; הינריכטען דורך אוועקזעצען אויף א שפיצינגען פלאקען; טויטען דורך דורכשטעכען מיט א שפיצינגער זאך.

empaled' *a.* (עמ-פיילד') פערצאמט אדער בעפעסטיגט מיט פלעקער; געשטעלט זייט ביי זייט; הינגעריכטעט דורך ארויפזעצען אויף א שפיצינגען פלאקען.

empale'ment *n.* (עמ-פייל'-מענט) דאס ארומצאמען מיט פלעקער; דער פלאץ וועלכער איז ארומגעצאמט מיט פלעקער; דאס הינריכטען דורך אוועקזעצען אויף א שפיצינגען פלאקען.

empan'el *v.* (עמ-פענ'-על) פערשרייבען אין ליסט פון געריכטס־געשווארענע; פארופען נאך דער ליסט און איינשווערען [וועגען געריכטס־געשווארענע].

empan'elment *n.* (עמ-פענ'-על-מענט) דאס פערשרייבען אין דער ליסט פון געריכטס־געשווארענע; דאס פאררופען נאך דער ליסט און איינשווערען [וועגען געריכטס־געשווארענע].

emparch'ment *v.* (עמ-פארטש'-מענט) שרייבען אויף פארמעט.

empasm' *n.* (עמ-פעזם') א פולווער צו בעזייטיגען א שלעכטען גערוך.

em'peror *n.* (עמ'-פויר-אר) א קייזער; א נאמען פון געוויסע שמעטערלינגע, פויגלען און אויך שלאנגען.

em'peror-moth *n.* (עמ'-פויר-אר-מאטה) א מין שמעטערלינג אדער זומערפויגעלע, וואס פליהט אום נור ביי נאכט.

em'perorship *n.* (עמ'-פויר-אר-שיפ) דאס קייזערטום, די מאכט פון א קייזער.

em'pery *n.* (עמ'-פויר-אי) די אימפעריע, די מלוכה; די ממשלה; די הערשאפט פון א קייזער.

em'phasis *n.* (עמ'-פע-סיס) די שטארקע בעטאנונג אדער אונטערשטרייכונג פון ווערטער; דער מעכטיגער אויסדרוק.

em'phasize *v.* (עמ'-פע-סאיז) 1. ארויסזאגען אדער אויסדריקען מיט קראפט; 2. שטארק בעטאנען אדער אונטערשטרייכען די ווערטער.

1. The speaker emphasizes his remarks with gestures. 2. To emphasize a thought we underline the important words.

emphat'ic *a.* (עמ-פעט'-איק) נאכדריקליך, אויסגעדריקט מיט קראפט; איינדרוקספאל, קרעפטיג.

emphat'ical *a.* (עמ-פעט'-אי-קעל) ז. *emphatic*

emphat'ically *adv.* (עמ-פעט'-אי-קעל-אי) מיט נאכדרוק, מיט אן איינדרוקספאלער שטימע; אויף א קרעפטיגן אויסדרוקס אופן.

emphyse'ma *n.* (עמ-פי-סי'-מא) א ווינדגעשווילעכץ.

emphysem'atose *a.* (עמ-פי-סעמ'-ע-טאוס) ז. *emphysematous*

emphysem'atous *a.* (עמ-פי-סעמ'-ע-טאס) ווי א ווינדגעשווילעכץ; וואס איז שייך צו א ווינדגעשווילעכץ.

em'pire *n.* (עמ'-פאיר) אן אימפעריע, א קייזער-רייך, א קייזערטום; די אלערהעכסטע מאכט.

Em'pire Cit'y (עמ'-פאיר סיט'-אי) די שטאדט ניו יארק.

em'pireship *n.* (עמ'-פאיר-שיפ) דאס קייזערטום; די קייזערליכע מאכט.

Em'pire State (עמ'-פאיר סטייט) דער שטאאט ניו יארק.

Empir'ic *n.* (עמ-פיר'-איק) איינער פון דער עמפירישער מעדיצינישער סעקטע אין אלטען גריכענלאנד, וועלכע האט בעהויפטעט, אז דער פונדאמענט פון דער וויסענשאפטליכער מעדיצין איז די ערפאהרונג און נים די טעאריע.

empir'ic *a.* and *n.* (עמ-פיר'-איק) עמפיריש, בעגרינדעט אויף ערפאהרונג: ערפאהרונגסמעסיג: וואס איז שייך צו מעדיצינישער ערפאהרונג; איינער וואס פראקטיצירט מעדיצין פון ערפאהרונג, נים האבענדיג געלערענט; א שארלאטאנישער מעדיקער; איינער וואס האט נים געלערענט און מיינט אז ער קען אלעס פון ערפאהרונג.

empir'ical *a.* (עמ-פיר'-אי-קעל) עמפיריש, בעגרינדעט אויף ערפאהרונג; ערפאהרונגסמעסיג; וואס איז שייך צו מעדיצינישער ערפאהרונג; מארק-שרייעריש, שארלאטאניש [אין בעצוג צו מעדיצין].

empir'ically *adv.* (עמ-פיר'-אי-קעל-אי) אויף אן עמפירישען אופן; ערפאהרונגסמעסיג; נים וויסענשאפטליך; מארק-שרייעריש, שארלאטאניש [אין בעצוג צו מעדיצין].

empir'icism *n.* (עמ-פיר'-אי-סיזם) עמפיריציזם, דאס גלויבען אין ערפאהרונג מעהר אלס אין טעאריע; דער פרינציפ, אז נור דאס וואס איז בעוואוסט פון ערפאהרונג איז ריכטיג; די עמפירישע מעטאדע [די מעטאדע וואס בויט אויף ערפאהרונג און נים אויף טעאריע]; דאס פראקטיצירען מעדיצין נים האבענדיג געלערענט; די פרעטענזיעס פון אן עם-הארץ אויף מעדיצינישע קענטשאפט; אין פילאזאפיע — די בעהויפטונג, אז אלע אידעען שטאמען אב נור פון ערפאהרונגען.

empir'icist *n.* (עמ-פיר'-אי-סיסט) אן עמפיריקער, איינער וואס גלויבט, אז אלע אידעען שטאמען ארויס נור פון ערפאהרונג; א דאקטאר פון ערפאהרונג אבער נים פון שטודיום.

empir'ic rem'edy (עמ-פיר'-איק רעמ'-ע-די) א הויזמיטעל; א באבסקע רפואה.

emplas'tic *a.* and *n.* (עמ-פלעס'-טיק) קלעפעדיג; א קלעפעדיגער שטאף; א מעדיצין געגען א לויזען מאגען.

employ' *v.* and *n.* (עמ-פלאי') בעשעפטיגען; געברויכען; פערווענדען; דער געברויך; די אנווענדונג; די בעשעפטיגונג; די אנשטעלונג.

employ'able *a.* (עמ-פלאי'-עבל) ברויכבאר, אנווענדבאר.

employé' *n.* (אנ-פלוא-יעי') ז. *employee*

employee' *n.* (עמ-פלאי-אי') אן אנגעשטעלטער; איינער וואס איז בעשעפטיגט ביי א צווייטען.

employ'er *n.* (עמ-פלאי'-ער) אן ארבייטגעבער; איינער וואס גיט בעשעפטיגונג.

employ' funds (עמ-פלאי' פאנדז) אנווענדען אדער פערברויכען געלד אין עפּעס.

employ'ment *n.* (עמ-פלאי'-מענט) בעשעפטיגונג.

emplume' *v.* (עמ-פלוחם') בעפוצען מיט פעדערען.

empo'rium *n.* (עמ-פאו'-רי-אם) א מארק-פלאץ; א האנדעלס פלאץ; א באזאר; א האנדעלס-שטאדט.

empow'er *v.* (עמ-פאו'-ער) בעפאלמעכטיגען, געבען א כח.

empresa'rio *n.* (עמ-פרע-סא'-רי-או) א געשעפטס-אונטערנעהמער; אן אונטערנעהמער וואס האט א קאנצעסיאן פון א רעגיערונג אדער פון א שטאדט פערוואלטונג.

em'press *n.* (עמ'-פרעס) א קייזערין.

empresse'ment *n.* (אנ-פרעס'-מאן) הערצליכקייט; לעבהאפטער פערלאנג: שטארקער חשק.

emprise' *n.* (עמ-פראיז') אן אונטערנעהמונג.

emp'tier *n.* (עמפ'-טי-ער) אן אויסלעדיגער, עטוואס וואס לעדיגט אויס.

emp'tiness *n.* (עמפ'-טי-נעס) פוסטקייט, לעדיגקייט; זינלאזיגקייט; אונוויסענהייט.

emp'tins *n.* (עמפ'-טינז) ז. *emptyings*

emp'tion *n.* (עמפ'-שאן) דער קויף, דער איינקויף.

emp'ty *a.*, *n.* and *v.* (עמפ'-טי) פוסט, לעער, לעדיג; אונוויסענד; זינלאז; ווירקונגסלאז; ניכטסווירדיג; ניכטער; הונגעריג, פאסטענד; אונפרודוקטיוו [?] אונפרוכטבאר; מאגער; א לעדיגע כלי; אויסלעדיגען, מאכען פוסט; אויסגיסען; ווערען לעדיג אדער פוסט; זיך אויסגיסען.

emp'ty-han'ded *a.* (עמפ'-טי-הענ'-דעד) מיט לעדיגע הענד.

emp'ty-head'ed *a.* (עמפ'-טי-הער'-עד) מיט א פוסטען קאפ.

emp'ty-hear'ted *a.* (עמפ'-טי-האר'-טעד) הארצלאז.

emp'tying *n.* (עמפ'-טי-אינג) דאס מאכען לעדיג אדער פוסט; דאס וואס ווערט אויסגעלעדיגט.

emp'tyings *n.* (עמפ'-טי-אינגז) הייוועז וואס שטעהט זיך אב פון ביער.

emp'ty purse (עמפ'-טי פוירס) א לעדיגער בייטעל.

empur'ple *v.* (עמ-פויר'פל) פארבען פורפור-רויט.

empye'ma *n.* (עמ-פי-אי'-מא) די אנזאמלונג פון אייטער [פלאגמא] אין ברוסט-פעל.

empyem'ic *a.* (עמ-פי-עמ'-איק) וואס ליידעט פון אן אנזאמלונג פון אייטער [פלאגמא] אין ברוסט-פעל.

empyre'al *a.* (עמ-פי-רי'-על) פון רייגעם ליכט; קלאר, ריין; הימליש קלאר אדער ריין.

empyre'an *a.* and *n.* (עמ-פי-רי'-ען) פון רייגעם ליכט; קלאר, ריין; הימליש קלאר אדער ריין; די הויכע הימלישע געגענדען פון רייגעם פייער און ליכטיגקייט; דער העכסטער הימעל פון רייגעם פייער און ליכט [לויט דעם גלויבען אין די אלטע צייטען איז דאס דער פטער הימעל].

empyreu'ma *n.* (עמ-פי-רו'-מא) דער אונאנגענעהמער ריח וואס ווערט ארויסגעגעבען פון ארגאנישע קערפער [ווי פלאנצען און חיות] ווען מען פערברענט זיי אין א פערמאכטער כלי.

empyreumat'ic *a.* (עמ-פי-רו-מעט'-איק) וואס שמעקט מיט צוגעברענטעז, וואס האט דעם ריח פון צוגעברענטען פלייש אדער צוגעברענטע גריכסען.

empyreumat'ical *a.* (עמ-פי-רו-מעט'-אי-קעל) ז. *empyreumatic*

e'mu *n.* (אי'-מיו) א גרויסער שטרויס-ענליכער פויגעל אין אויסטראליען מיט דריי פוס-פינגער; אזא זארט אויסטראלישעס האלץ.

Emu

em'ulate *v.* (עמ'-יו-לייט) שטרעבען מיט אימעצען זיך צו פערגלייכען אדער איהם אריבערצושטייגען.

The pupils should emulate the brightest boys in the class.

emula'tion *n.* (עמ-יו-ליי'-שאן) דאס בעשטרעבען זיך צו פערגלייכען מיט אימעצען אדער איהם אריבערצושטייגען.

em'ulative *a.* (עמ'-יו-ליי-טיוו) קאנקורירענד, וואס שטרעבט זיך צו פערגלייכען מיט אימעצען אדער איהם אריבערצושטייגען.

em'ulatively *adv.* (עמ'-יו-ליי-טיוו-לי) אויף א קאנקורירענדען אופן, שטרעבענדיג זיך צו פערגלייכען מיט אימעצען אדער איהם אריבערצושטייגען.

em'ulator *n.* (עמ'-יו-ליי-טאר) א קאנקורענט; איינער וואס שטרעבט זיך צו פערגלייכען מיט אימעצען אדער איהם אריבערצושטייגען.

em'ulatory *a.* (עמ'-יו-ליי-טא-רי) ז. *emulative*

emul'gent *a.* and *n.* (אי-מאל'-דזשענט) אין אנאטאמיע — וואס ציהט ארויס [בנוגע צו די אדערען און די ניערען, וועלכע ציהען ארויס די אורין (השתנה) פון דעם בלוט]; א מעדיצינישעס מיטעל וואס מאכט שנעלער די פליסונג פון גאל.

emul'gent ves'sels (אי-מאל'-דזשענט וועס'-עלז) די אדערען וואס געפינען זיך אין די ניערען.

em'ulous *a.* (עמ'-יו-לאס) ז. *emulative*

em'ulously *adv.* (עמ'-יו-לאס-לי) אויף א קאנקורירענדען אופן, סטארענדיג זיך אריבערצושטייגען דעם אנדערען.

em'ulousness *n.* (עמ'-יו-לאס-נעס) דאס זיין אייפערזיכטיג; דאס סטארען

זיך צו זיין גלייך אדער אריבערצושטייגען דעם אנדערען.

emul'sifier *n.* (אי-מאל'-סי-פאי-ער) איינער וואס בוימשעט אויף אדער קלאפט פאנאנדער א פעטע זאך [ווי פוטער, שמאלץ א. ד. ג.] אין א פליסינקייט.

emul'sify *v.* (אי-מאל'-סי-פאי) אויפבוימשען אדער פאנאנדערקלאפען א פעטע זאך אין א פליסינקייט.

emul'sion *n.* (אי-מאל'-שאן) עמולסיאן אדער זאמען־מילך [א מין מילך וואס בעקומט זיך פון אויפבוימשען אדער פאנאנדערקלאפען א פעטע זאך, ווי אויל, שמאלץ א. ד. ג., אדער קלייניגקע קערנדלעך אין א פליסיגקייט].

emul'sionize *v.* (אי-מאל'-שאנ-איז) ז. *emulsify*

emul'sive *a.* (אי-מאל'-סיוו) ווייך מאכענד; אויפבוימשענד אדער פאנאנדערקלאפענד א פעטע זאך אין א פליסיגקייט.

ena'ble *v.* (ע-ניי'בל) מאכען פעהיג, מאכען אין שטאנד.

Education **enables** one to improve his material condition.

ena'blement *n.* (ע-ניי'בל-מענט) דאס פעהיג מאכען.

enact' *v.* (ע-נעקט') בעשליסען, פארשרייבען אדער בעפעהלען [לויט געזעץ]; מאכען פאר א געזעץ [א געזעץ־פארשלאג]; טהאן, מאכען; שפיעלען א ראלע [אויף דער ביהנע], פארשטעלען, פערזאניפיצירען.

enact'ing clause (ע-נעקט'-אינג קלאהז) דער אנפאנג־פאראגראף פון א געזעץ וואס פאנגט זיך אן מיט די ווערטער:

"Be it enacted by ..."

enac'tive *a.* (ע-נעק'-טיוו) וואס האט די מאכט געזעצליך פארצושרייבען אדער מאכען א געזעץ.

enact'ment *n.* (ע-נעקט'-מענט) דאס פארשרייבען אדער בעפעהלען געזעצליך; דאס מאכען פאר א געזעץ [א געזעץ־פארשלאג]; א געזעץ, א געזעצליכע פארשריפט; דאס שפיעלען א ראלע [אויף דער ביהנע].

enac'tor *n.* (ע-נעק'-טאר) איינער וואס מאכט א געזעץ.

enal'lage *n.* (ע-נעל'-איי-דזשי) אין גראמאטיק — די אנאלאגע, די פערבייטונג פון איין גראמאטישער פארם פון א ווארט אויף אן אנדערער אדער פון איין ווארט אויף אן אנדערען [למשל: דער געברויך אין ליטעראריש ווערק פון "מיר" אנשטאט "איך"].

enam'bush *v.* (ענ-עמ'-בוש) בעהאלטען [אין א לויערונגס־ארט].

enam'el *n.* and *v.* (ע-נעמ'-על) עמאל; גלאזור; עטוואס וואס איז גלאט און גלאנציג ווי גלאזור; צייהנער־עמאל [די אויבערשטע שיכט פון די צייהנער]; גלאנץ, פאליר; שמירעכץ פאר'ן געזיכט צו מאכען די הויט פריש און שעהן; גלאזירען, ארויפלעגען גלאזור [אויף געשיר]; בעציערען מיט גלאזור אדער עמאל; מאכען גלאנציג און גלאט [ווי גלאזור].

enam'eled pa'per (ע-נעמ'-על פיי'-פער) גלאזור־פאפיער, קרייד־פאפיער, וויזיט־קארטען־פאפיער.

enam'eler *n.* (ע-נעמ'-על-ער) ז. *enameller*

enam'eller *n.* (ע-נעמ'-על-ער) איינער וואס גלאזירט אדער בעציערט מיט עמאל.

enam'or *v.* (ע-נעמ'-אר) מאכען פערליעבט; אנצינדען מיט ליעבע, בעצויבערען; שטארק צובינדען.

He is enamored in his own ideas.

enanthe'sis *n.* (ענ-ענ-טהי'-סיס) אן אויסשלאג אדער אויסשיטונג אויף דער הויט פון אן אינערליכער קראנקהייט, ווי פון טיפוס־פיבער, מאזלען א. ד. ג.

enantio'sis *n.* (ע-נענ-טי-או'-סיס) אן ארט אויסדרוק וואו א זאך ווערט בעהויפטעט ניט דירעקט, נאר דורך דער פערניינונג פון איהר געגענזאץ [ווי למשל: "ער איז ניט קיין נאר" אנשטאט "ער איז א קלוגער"].

e'nate *a.* (אי'-נייט) ארויסוואקסענד, וואס וואקסט ארוים; וואס איז א קרוב פון דער מוטער'ס צד.

encage' *v.* (ענ-קיידזש') איינשפארען אין א שטייג; איינשפארען.

encalm' *v.* (ענ-קאהם') אוועקלעגען רוהיג, שטיל.

encamp' *v.* (ענ-קעמפ') לאגערען, מאכען א לאגער.

encamp'ment *n.* (ענ-קעמפ'-מענט) דאס לאגערען; א לאגער.

encar'pus *n.* (ענ-קאר'-פאס) אין ארכיטעקטור — א סקולפטור־ארבייט אויף א וואנד פון א געביידע אין דער פארם פון א גירלאנדע מיט פרוכטען, בלעטער אדער בלומען.

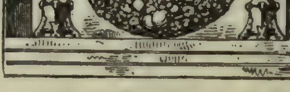

Encarpus

encase' *v.* (ענ-קייס') איינשליסען.

encase'ment *n.* (ענ-קייס'-מענט) איינשליסונג.

encash' *v.* (ענ-קעש') איינקאסירען, איינמאהנען שולדען [אויף וועקסלען].

encash'ment *n.* (ענ-קעש'-מענט) איינקאסירונג פון שולדען [אויף וועקסלען].

encaus'tic *a.* and *n.* (ענ-קאהס'-טיק) ענקוסטיש, וואס איז שייך צו דער מאהלעריי מיט וואקס אדער מיט וואקספארבען; די מאהלעריי אין וואקס, דאס איינברענען פיגורען אין וואקס.

encaus'tic pain'ting (ענ-קאהס'-טיק פיינ'-טינג) וואקס־מאהלעריי.

encaus'tic tile (ענ-קאהס'-טיק טאיל) ענקוסטישע ציגעל [גלאזירטע ציגעל מיט בולט'ע פיגורען].

encave' *v.* (ענ-קייוו') בעהאלטען [אין א הייל אדער ווי אין א הייל].

enceinte' *a.* and *n.* (אנ-סענט') שוואנגער, מעוברת; א פעסטונגס־וואנד וואס רינגעלט ארום א פלאץ.

encephal'ic *a.* (ענ-סע-פעל'-איק) וואס איז שייך צום מארך; וואס געפינט זיך אין קאפ אדער אין שארבען.

encephalit'ic *a.* (ענ-סעפ-ע-ליט'-איק) וואס איז שייך צו, אדער וואס ליידט פון מארך־ענטצינדונג.

encephali'tis *n.* (ענ-סעפ-ע-לאי'-טיס) מארך־ענטצינדונג.

enceph'aloid *a.* (ענ-סעפ'-ע-לאיד) וואס איז עהנליך צום מארך־שטאף.

enceph'aloid can'cer (ענ-סעפ'-ע-לאיד קענ'-סער) אזא מין ראק אדער קרעבס־קראנקהייט.

encephalol'ogy *n.* (ענ-סעפ-ע-לאל'-א-דזשי) דער טייל פון דער וויסענשאפט וואס בעשעפטיגט זיך מיט'ן געהירן.

encephalo'ma *n.* (ענ-סעפ-ע-לאו'-מא) ז. *encephaloid cancer*

encephalomala'cia *n.* (ענ-סעפ-ע-לא-מע-ליי'-סי-א) געהירן־ערווייכונג [אזא קראנקהייט].

enceph'alon *n.* (ענ-סעפ'-ע-לאן) דער מארך, די געהירן.

enceph'alous *a.* (ענ-סעפ'-ע-לאס) וואס האט א קאפ [ווענען געוויסע מאלוסקען].

enchafe' *v.* (ענ-טשייף') דערווארימען, דערהיצען; זיך דערהיצען; רייצען, אויפרעגען.

enchain' *v.* (ענ-טשיין') איינקייטען, שמידען אין קייטען; פערשקלאפען; שטארק צוהאלטען; צוריקהאלטען; איינשרענקען, ארומצאמען; צונויפקייטען, פערבינדען.

enchain'ment *n.* (ענ-טשיינ'-מענט) דאס שמידען אין קייטען; דאס זיין געשמידט אין קייטען; צוזאמענבינדונג, צוזאמענהאלטונג, צוזאמענקייטונג; שקלאפעריי.

enchant' *v.* (ענ-טשענט') טהאן כשוף; כשוף'ען, בעצויבערען; ענטציקען.

enchan'ter *n.* (ענ-טשענ'-טער) א כשוף־מאכער, א צויבערער; איינער וואס בעצויבערט אדער ענטציקט.

enchan'ting *a.* (ענ-טשענ'-טינג) בעצויבערענד; צויבערליך; ענטציקענד.

enchan'tingly *adv.* (ענ-טשענ'-טינג-לי) אויף א בעצויבערענדען אדער ענטציקענדען אופן.

enchant'ment *n.* (ענ-טשענט'-מענט) כשוף, בעצויבערונג; צויבער, ענטציקונג.

enchan'tress *n.* (ענ-טשענ'-טרעס) א כשוף־מאכערין, א צויבערין; א פרוי וואס בעצויבערט אדער ענטציקט.

enchase' *v.* (ענ-טשייס') איינפאסען [דימאנטען]; בעפוצען, בעציערען א זאך; איינגראווירען.

encha'sing *n.* (ענ-טשיי'-סינג) איינפאסונג; דאס בעפוצען אדער בעציערען א זאך.

encho'rial *a.* (ענ-קאו'-רי-על) וואס בעלאנגט צו אדער וואס ווערט בענוצט אין א בעשטימטען לאנד; ארטיג, לאקאל; פאלקסטימליך.

encho'ric *a.* (ענ-קאו'-ריק) ז. *enchorial*

encho'rious *a.* (ענ-קאו'-רי-אס) ז. *enchorial*

enchoris'tic *a.* (ענ-קא-ריס'-טיק) ז. *enchorial*

en'chyma *n.* (ענ'-קי-מא) די זאפט וואס בילדעט זיך אויס פון כימאס [די איבערגעקאכטע שפייז וואס געהט אריבער פון מאגען אין די געדערים] און וועלכע ווירקט מיט אין דער אויסבילדונג פון נייע צעלען אין ארגאניזם.

encir'cle *v.* (ענ-סויר'קל) ארומרינגלען; מאכען א קרייז ארום און ארום; בעוועגען זיך ארום עפעס אין א קרייז־ריכטונג; ארומגארטלען; ארומנעהמען.

enclave' *v.* and *n.* (אנ-קלעוו') איינשליסען אדער ארומרינגלען א געוויסעס לאנד מיט די טעריטאריען פון אן אנדער מלוכה; א לאנד וואס איז ארומגערינגעלט מיט די טעריטאריען פון אן אנדער מלוכה [ווי למשל, דאס קליינע לאנד "מאנאקא"

איז ארומגערינגעלט מיט טעריטאריען וואס בעלאנגען צו פראנקרייך, ד. ה. ריעזע קליינע מלוכה איז איינגעשלאסען אין דער פראנצויזישער מלוכה].

enclave'ment *n.* (אן-קלעוו'-מאן) דאס זיין איינגעשלאסען אין די גרענעצען פון אן אנדער מלוכה.

enclit'ic *n. and a.* (ען-קליט'-איק) די ענקליטיקא, א ווארט וואס האט אנגעווארען זיין אקצענט און איז צוגעגעבען געווארען אלס אן איינפאכע זילבע צום ווארט וועלכעס שטעהט פריהער [ווי דאס ווארט *not* אין *can't*]; ענקליטיש, וואס איז שייך צו אן ענקליטיקא.

enclois'ter *v.* (ען-קלאיס'-טער) איינשפארען אין א מאנאסטיר.

enclose' *v.* (ען-קלאוז') איינשליסען; ארומצאמען; ענטהאלטען.

enclosed' *a.* (ען-קלאוזד') איינגעשלאסען, צוגעלעגט.

enclo'ser *n.* (ען-קלאו'-זער) דער וואס שליסט איין; דער וואס לעגט צו.

enclo'sure *n.* (ען-קלאו'-זשור) 1. אן איינגעשלאסענער אדער פערצאמטער ארט; 2. די איינשליסונג.

1. The baby is playing in an enclosure.

encloud' *v.* (ען-קלאוד') בעדעקען מיט וואלקענס; ארויפווארפען א שאטען.

encof'fin *v.* (ען-קאפ'-אין) אריינלעגען אין א טרונע.

enco'miast *n.* (ען-קאו'-מי-עסט) א פאנעגיריסט, א לויב-רעדנער; איינער וואס לויבט און זאגט שבחים אויף אן אנדערען.

encomias'tic *a.* (ען-קאו-מי-עס'-טיק) וואס ענטהאלט לויב אדער שבחים.

encomias'tical *a.* (ען-קאו-מי-עס'-טי-קעל) ז. ***encomiastic***

encomias'tically *adv.* (ען-קאו-מי-עס'-טי-קעל-אי) אויף א פאנעגירישען שטייגער; דורך לויבען און זאגען שבחים.

enco'mium *n.* (ען-קאו'-מי-אם) פאנעגיריק, לויב; א לויב-שריפט אדער לויב-רעדע.

encom'pass *v.* (ען-קאמ'-פעס) ארומרינגלען; ארומקרייזען, איינשליסען.

encom'pass the world (ען-קאמ'-פעס טהי הוואירלד) מאכען א רייזע ארום דער ערד.

encore' *adv., n. and v.* (אנ-קאור') נאך אמאל; דאס שרייען "נאך אמאל!" אדער "בים" [אין טעאטער]; די איבער'חזר'ונג פון א געוויסער פארשטעלונג אין א טעאטער; ארויסרופען נאך אמאל די אקטיארען.

encoun'ter *n. and v.* (ען-קאונ'-טער) א פלוצליכע צוזאמענטרעפונג, א בעגעגעניש; א קאנפליקט, א געפעכט; בעגעגענען; אנגרייפען; זיך שטעלען נעגען; קעמפפען, פעכטען; אויסהאלטען.

encoun'terer *n.* (ען-קאונ'-טער-ער) אן אפאנענט, א נעגנער, א פיינד.

encour'age *v.* (ען-קאר'-עדזש) ערמוטיגען, אויפמונטערען, צוגעבען קוראזש.

encour'agement *n.* (ען-קאר'-עדזש-מענט) די אויפמונטערונג, ערמוטיגונג, דאס צוגעבען קוראזש.

encour'ager *n.* (ען-קאר'-עדזש-ער) אן אויפמונטערער; דער וואס גיט צו מוטה; איינער וואס שטיצט אן אונטערנעהמונג.

encour'aging *a.* (ען-קאר'-עדזש-אינג) אויפמונטערענד, צוגעבענד מוטה.

encour'agingly *adv.* (ען-קאר'-עדזש-אינג-לי) צוגעבענדיג קוראזש, דורך ערמוטיגונג.

En'cratism *n.* (ענ'-קרע-טיזם) ענקראטיזם, די לעהרע פון געוויסע אמאליגע קריסטליכע סעקטען, אז די געשלעכטליכע פעראייניגונג פון א מאנספערזאן און פרויענצימער, אין וועלכער פארם דאס זאל נים זיין, איז א אונרייניגקייט און א גרויסע זינד.

en'craty *n.* (ענ'-קרע-טי) זעלבסט-בעהערשונג, זעלבסט-קאנטראל; דאס אבזאגען זיך פון עולם-הזה-זאכען; דאס פייניגען דעם גוף דורך תעניתים און סגופים.

encrim'son *v.* (ען-קרים'זן) פארבען אויף רויט.

encrim'soned *a.* (ען-קרים'זנד) שטארק רויט געפארבט.

en'crinite *n.* (ענ'-קרי-נאיט) ענקריניט, ליליענשטיין, פערשטיינערטע קרינאאידען. ז. ***Crinoidea***

Encrinite

encroach' *v.* (ען-קראוטש') 1. פערכאפען, פערנעהמען עפעס; 2. מאכען אן אנגריף.

1. The building encroaches upon the neighbor's lot. 2. I shall resist any one who encroaches upon my rights.

encroa'cher *n.* (ען-קראו'-טשער) אן אנגרייפער; איינער וואס פערכאפט דעם אנדערענס רעכט אויף עפעס.

encroa'chingly *adv.* (ען-קראו'-טשינג-לי) דורך אן אנגריף.

encroach'ment *n.* (ען-קראוטש'-מענט) די אנגרייפונג, אן אנגריף; דאס פערכאפען איינעמס רעכט אויף עפעס; דאס וואס איז פערכאפט געווארען.

encroach' upon' one's kind'ness (ען-קראוטש' א-פאן' הוואנז קאינד'-נעס) אויסנוצען איינעמס גוטסקייט; נעהמען איבער דער מאס אין אויסנוצען אימעצען.

encrust' *v.* (ען-קראסט') ארומלעגען, בעדעקען מיט עפעס; פערזשאווערט ווערען, בעדעקען זיך מיט שימעל.

en cuer'po (ען קהווער'-פאו) אהן א מאנטעל; אהן קליידער; נאקעט.

encum'ber *v.* (ען-קאמ'-בער) אנווארפען; שטערונגען; הינדערען; שטעלען מניעות; בעלעסטיגען מיט איבעריגע אוננוציגע זאכען.

I am encumbered with too much baggage.

encum'bered *a.* (ען-קאמ'-בערד) פול מיט שולדען, בעלאסטעט.

encum'beringly *adv.* (ען-קאמ'-בער-אינג-לי) דורך שטעלען מניעות, בעלאסטענדיג.

encum'berment *n.* (ען-קאמ'-בער-מענט) הינדערונג; לאסט.

encum'brance *n.* (ען-קאמ'-ברענס) א שוועריגקייט, א מניעה, א הינדערניס; א לאסט; אבצאהל, פאראטקעס; זאכען, וועלכע זיינען איבריג, אבער מען האלט זיי.

Travelers often make a mistake in taking on their journeys things that prove an encumbrance.

encum'brancer *n.* (ען-קאמ'-ברענ-סער) איינער וואס לייהט געלד אויף אונבעוועגליכעס איינענטום.

encyc'lic *a. and n.* (ען-סיק'-ליק) וואס איז געמאכט געווארען מיט דעם ציעל שטארק צו פערשפרייטען צווישען פובליקום; אן ענציקליק, א בריעף וואס דער פאפסט שיקט פאנאנדער צו אלע בישאפען.

encyc'lical *a. and n.* (ען-סיק'-לי-קעל) ז. ***encyclic***

encyclopæ'dia *n.* (ען-סאי-קלא-פי'-די-א) ז. ***encyclopedia***

encyclopæ'dic *a.* (ען-סאי-קלא-פי'-דיק) ז. ***encyclopedic***

encyclopæ'dical *a.* (ען-סאי-קלא-פי'-די-קעל) ז. ***encyclopedic***

encyclopæ'dism *n.* (ען-סאי-קלא-פי'-דיזם) ז. ***encyclopedism***

encyclopæ'dist *n.* (ען-סאי-קלא-פי'-דיסט) ז. ***encyclopedist***

encyclope'dia *n.* (ען-סאי-קלא-פי'-די-א) ענציקלאפעדיע, א ווערק וואו עס ווערען געגעבען אין א געוויסער ארדנונג [מייסטענס אין אלפאבעטישער ארדנונג] ידיעות און ערקלערונגען איבער אלע צווייגען פון קענטניס און וויסענשאפט אדער איבער איין בעשטימטער וויסענשאפט.

encyclope'dic *a.* (ען-סאי-קלא-פי'-דיק) ענציקלאפעדיש; וואס איז שייך צו אלע צווייגען פון וויסענשאפט.

encyclope'dical *a.* (ען-סאי-קלא-פי'-די-קעל) ז. ***encyclopedic***

encyclope'dism *n.* (ען-סאי-קלא-פי'-דיזם) די מעטאדע פון קלייבען און געבען ידיעות און ערקלערונגען אין דער פארם פון אן ענציקלאפעדיע.

encyclope'dist *n.* (ען-סאי-קלא-פי'-דיסט) אן ענציקלאפעדיסט, א פערפאסער אדער צוזאמענשטעלער פון א ווערק, וואס גים ידיעות און ערקלערונגען אין אלע וויסענשאפטען.

encyst' *v.* (ען-סיסט') אין ביאלאגיע — איינשליסען אדער ווערען איינגעשלאסען אין א פענכער אדער בלאז.

encysta'tion *n.* (ען-סיס-טיי'-שאן) ז. ***encystment***

encyst'ment *n.* (ען-סיסט'-מענט) אין ביאלאגיע — דאס איינשליסען אדער דאס זיין איינגעשלאסען אין א פענכער אדער בלאז.

end *n. and v.* (ענד) ענד, עק, סוף; טוים, פערניכטונג; א רעשט; ציעל, צוועק; אונפערמיידליכער שלוס, נויטווענדיגע פאלגע; ענדיגען, זיך ענדיגען; אויפהערען; טויטען, פערניכטען, אומברייננען; שמארבען; אוועקשטעלען אויפ'ן עק אדער שפיץ; צומאכען אדער בעציערען אן עק אדער שפיץ [ווי פון א שטעקען].

end'-all *n.* (ענד'-אהל) פאלשטענדיגער ענד, שלוס.

endam'age *v.* (ען-דעמ'-עדזש) שאדען טהאן, שעדיגען.

endam'agement *n.* (ען-דעמ'-עדזש-מענט) שעדיגונג, שאדען, פערלוסט.

end and aim (ענד ענד איים) צוועק און ציעל.

endan'ger *v.* (ען-דיינ'-דזשער) בריינגען אין געפאהר, שטעלען אין געפאהר.

endan'germent *n.* (ען-דיינ'-דזשער-מענט) געפאהר; דאס שטעלען אין געפאהר; דאס זיין אין געפאהר.

endear' *v.* (ען-דיער') מאכען טייער אדער ליעב.

endeared' *a.* (ען-דיערד') בעליעבט, טייער.
endear'edly *adv.* (ען-דיער'-עד-לי) מיט ליעבע.
endear'ing *a.* (ען-דיער'-אינג) מאכענדיג בעליעבט און טייער; ערוועקענדיג ליעבע.
endear'ingly *adv.* (ען-דיער'-אינג-לי) אויף א אופן וואס רופט ארוים ליעבע אדער וואס מאכט ליעב און טייער.
endear'ment *n.* (ען-דיער'-מענט) ליעבע; דאס זיין ליעב און טייער.
endeav'or *v. and n.* (ען-דעוו'-אר) שטרעבען, בעשטרעבען, זיך בעמיהען; שטרעבונג, בעשטרעבונג, בעמיהונג.
endec'agon *n.* (ען-דעק'-ע-גאן) ז. *hendecagon*.
ende'mial *a.* (ען-די'-מי-על) ז. *endemic*.
endem'ic *a. and n.* (ען-דעמ'-איק) ענדעמיש, לאקאל; וואס איז כאראקטעריסטיש פאר א געוויסען פאלק אדער פאר איינוואהנער פון א געוויסער געגענד [הויפטזעכליך וועגען קראנקהייטען]; וואס מען געפינט בלויז אין געוויסע געגענדען [וועגען פלאנצען און חיות]; דאס בושעווען פון א מגפה.
endem'ical *a.* (ען-דעמ'-אי-קעל) ז. *endemic*.
endem'ically *adv.* (ען-דעמ'-אי-קעל-אי) אויף א אופן וואס איז כאראקטעריסטיש בלויז פאר א געוויסען פאלק אדער פאר א געוויסער געגענד; ענדעמיש. ז. *endemic*.
endemiol'ogy *n.* (ען-די-מי-אל'-א-דזשי) א וויסענשאפטליכע פארשונג וועגען קראנקהייטען וואס זיינען בעקאנט בלויז ביי געוויסע פעלקער אדער אין געוויסע געגענדען.
endeniza'tion *n.* (ען-דענ-אי-זיי'-שאן) דאס מאכען אדער אנערקענען פאר א בירגער.
enden'ize *v.* (ען-דענ'-איז) ז. *endenizen*.
enden'izen *v.* (ען-דענ'-איזן) נאטוראליזירען; מאכען פאר א בירגער.
en'der *n.* (ענ'-דער) איינער אדער עטוואס וואס פערענדיגט אדער ברייננט צו א שלוס.
endermat'ic *a.* (ען-דויר-מעט'-איק) ז. *endermic*.
ender'mic *a.* (ען-דויר'-מיק) וואס ווירקט אדער ווערט אנגעווענדעט דירעקט אויף דער אונטערשטער הויט [וועגען מעדיצינען].
en'deron *n.* (ענ'-דע-ראן) די אונטערשטע הויט.
end for end (ענד פאר ענד) איבערגעקעהרט, פערקעהרט.
en'ding *n.* (ענ'-דינג) דאס ענדיגען; דאס ענדיגען פון לעבען; שלוס; אין גראמאטיק — די ענדונג, דער לעצטער אות אדער די לעצטע זילבע פון א ווארט [וועלכע ענדערען זיך אין פערשיעדענע פארמען פון דעם ווארט].
end in smoke (ענד אין סמאוק) ווערען צו נארניט; פערגעהן אין רויך.
en'dive *n.* (ענ'-דיוו) ענדיוויע [א מין ציקאריע-פלאנצע, וועלכע ווערט געברויכט אלס סאלאט].
end'less *a.* (ענד'-לעס) אוננענדליך, אהן א סוף, אונאויפהערליך.
Let us not be engaged in an endless discussion.
end'less band (ענד'-לעס בענד) ז. *endless belt*.
end'less belt (ענד'-לעס בעלט) א ענדלאזער ריעמען [א מאשין-ריעמען, די עקען פון וועלכען זיינען פעראייניגט].
end'less chain (ענד'-לעס טשיין) א אונענדליכע קייט [א קייט וואס איז געשלאסען אין זיך, ד. ה. איהרע ענדען זייען פערבונדען מיט אן אנדער].
end'lessness *n.* (ענד'-לעס-נעס) אונענדליכקייט, אונאויפהערליכקייט.
end'less saw (ענד'-לעס סאה) א ענדלאזע זעג אדער א באנד-זעג [א זעג וואס איז אין זיך געשלאסען ווי א רינג].
end'less screw (ענד'-לעס סקרוה) אן ענדלאזע שרויף [א שרויף וואס איהרע גווינטען פאסען זיך אריין אין די צייהנער פון א ראד, פון וועלכען זי ווערט געטריבען].

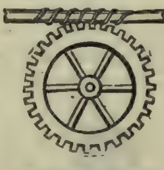
Endless Screw

end'long *prep. and adv.* (ענד'-לאהנג) אין דער לענג [פון עפעס]; פון ענד צו ענד; אונאויפהערליך; אין א גלייכער ריכטונג.
end man (ענד מען) ז. *end-man*.
end-man *n.* (ענד'-מען) א מענש וואס שטעהט ביי דעם ענד פון א רייה אדער צייל; אן עקסטרעמער, א ראדיקאל; ביי טרופען פון וואנדערענדע אקטיארען — איינער פון די אקטיארען אדער זינגער, וועלכע שטעהען ביי ביידע ענדען פון דער אויסגעשטעלטער טרופע און האבען צו ערפילען ספעציעלע אויפגאבען בנוגע צו דעם שוישפיעל.
end'most *a.* (ענד'-מאוסט) וואס איז אין דעם ווייטסטען עק; וואס שטעהט אב אם ווייטסטען.
endocar'diac *a.* (ען-דא-קאר'-די-עק) וואס געפינט זיך אינעווענינ אין הארצען; וואס איז שייך צו דער אינערליכער זייט פון הארץ; וואס איז שייך צו דעם טייל פון מאגען, דורך וועלכען עס געהט אין איהם אריין דאס עסען.
endocar'dial *a.* (ען-דא-קאר'-די-על) ז. *endocardiac*.
endocardi'tis *n.* (ען-דא-קאר-דאי'-טיס) אן ענטצינדונג פון דער אינערליכער זייט פון הארצען.
endocar'dium *n.* (ען-דא-קאר'-די-אם) די אינערליכע זייט פון הארצען.
en'docarp *n.* (ענ'-דא-קארפ) אין באטאניק — די אינערליכע זייט פון דער שאלעכץ אדער הויט פון א פרוכט.
en'doderm *n.* (ענ'-דא-דוירם) אין עמבריאלאגיע — די ענדאדערמא. ז. *ectoderm*.
endoder'mal *a.* (ען-דא-דויר'-מעל) וואס איז שייך צו דער ענדאדערמא. ז. *ectoderma*.
endoder'mic *a.* (ען-דא-דויר'-מיק) ז. *endodermal*.
endog'amic *a.* (ען-דאג'-ע-מיק) וואס איז שייך צו ענדאגאמיע. ז. *endogamy*.
endog'amous *a.* (ען-דאג'-ע-מאס) ז. *endogamic*.
endog'amy *n.* (ען-דאג'-ע-מי) ענדאגאמיע, דער מנהג פון אייניגע ווילדע שבטים צו הייראטען נור מיט מיטגליעדער פון זייער אייגענעם שבט.
endogastri'tis *n.* (ען-דא-געס-טראי'-טים) אן ענטצינדונג פון דער מאגען-שליים-הויט.
en'dogen *n.* (ענ'-דא-דזשען) אין באטאניק — אן ענדאגען [איינע פון דעם מין פלאנצען, ביי וועלכע דער שטאם בעשטעהט ניט פון בעזונדערע שיכטען אדער רינגען ארום דעם הערצעל, און וועגען וועלכען מען האט אמאל געמיינט, אז זייער וואוקס בעשטעהט ניט אין דעם, וואס ארום דעם הערצעל קומט צו יעדעס יאהר א נייער שיכט אדער רינג, נאר דאס הערצעל אליין וואקסט זיך פאנאנדער].
endog'enous *a.* (ען-דאדזש'-ע-נאס) אין באטאניק — וואס איז שייך צו די ענדאגענען-פלאנצען [ז. *endogen*]; וואס וואקסט זיך פאנאנדער פון אינעווייניג.
end on (ענד אן) וואס דער שפיץ אדער די נאז איז געריכטעט דירעקט צו א געוויסען געגענשטאנד [בנוגע צו א שיף אין ים]; אין א פערפענדיקולארער ריכטונג [בנוגע צו די אונטערשטיצונג-באלקענס פון א שאכטע].
endopar'asite *n.* (ען-דאו-פער'-ע-סאיט) א פאראזיט [א בעשעפעניש וואס ציהט זיין יניקה פון אן אנדער בעשעפעניש], וועלכער געפינט זיך אין די אינערליכע טיילען פון ארגאניזם.
endoparasit'ic *a.* (ען-דאו-פער-ע-סיט'-איק) וואס איז שייך צו דעם מין פאראזיטען וואס לעבען אינעווייניג אין קערפער.
endoph'agy *n.* (ען-דאפ'-ע-דזשי) קאניבאליזם אדער מענשען-פרעסעריי אין דעם אייגענעם שבט; דאס אויפעסען א קרוב פון דער אייגענער משפחה.
endophyl'lous *a.* (ען-דא-פיל'-אס) אין באטאניק — וואס וואקסט ארוים פון בלומען-שייד.
en'dophytal *a.* (ענ'-דא-פאי-טעל) ז. *endophytic*.
en'dophyte *n.* (ענ'-דא-פאיט) אן ענדאפיט, א פאראזיטען-פלאנצע [א פלאנצע וואס לעבט אין אן אנדער ארגאניזם אלס א פאראזיט].
endophyt'ic *a.* (ען-דא-פיט'-איק) ענדאפיטיש, וואס האט דעם כאראקטער פון א פאראזיטען-פלאנצע [א פלאנצע וואס וואקסט און ערנעהרט זיך פון אן אנדער ארגאניזם].
endophyt'ically *adv.* (ען-דא-פיט'-אי-קעל-אי) מעשה ענדאפיט, ווי א פאראזיטען-פלאנצע.
endoph'ytous *a.* (ען-דאפ'-אי-טאס) וואס לעבט אין האלץ, וואס האלט זיך אויף אינעווייניג אין פלאנצען און ביימער [וועגען געוויסע אינזעקטען].
endors'able *a.* (ען-דארס'-עבל) ז. *indorsable*.
endorse' *v.* (ען-דארס') אויפשרייבען אויף דער אנדערער זייט פון עפעס [ווי אויף א וועקסעל אדער א באנק-אנווייזונג]; בעשטעטיגען מיט אן אונטערשריפט; צושטימען. ז. *indorse*.
endorse'ment *n.* (ען-דארס'-מענט) ז. *indorsement*.
endor'ser *n.* (ען-דאר'-סער) איינער וואס שרייבט אונטער א נאטע אדער וועקסעל אלס ערב. ז. *indorser*.
en'dosmose *n.* (ענ'-דאס-מאוס) ז. *endosmosis*.
endosmo'sis *n.* (ען-דאס-מאו'-סים) אין פיזיק — דער ענדאסמאס, דאס דורכדרינגען פון אן אויסערליכער פליסיגקייט

אין אן אינערליכער דורך א הויט וואס טיילט זיי פאנאנדער. ז. *exosmosis*

endosmot'ic *a.* (ען-דאס-מאט'-איק) וואס איז שייך צו דער אייגענשאפט פון א פליסיגקייט איינצודרינגען אין א צווייטער דורך א הייטעל וואס טיילט זיי אב.

endosmot'ically *adv.* (ען-דאס-מאט'-אי-קעל-אי) אויף דעם אופן ווי א פליסיגקייט דרינגט דורך אין אן אנדער פליסיגקייט דורך א הייטעל, וואס טיילט זיי אב.

en'dosomal *a.* (ענ'-דא-סאו-מעל) וואס איז שייך צו דעם אינעווייניגסטען טייל פון א שוואם.

en'dosome *n.* (ענ'-דא-סאום) דאס אינעווייניגסטע פון א שוואם.

en'dosperm *n.* (ענ'-דא-ספוירם) דאס איי־ווייס פון זאמען [קערנער].

endosper'mic *a.* (ען-דא-ספויר'-מיק) וואס ענטהאלט איי־ווייס [וועגען זאמען].

endothe'lial *a.* (ען-דא-טהי'-לי-על) וואס איז שייך צו דעם אינערליכען הייטעל פון אן אדער, אדער פון אן אנדער בלוט־געפעס.

endothe'lioid *a.* (ען-דא-טהי'-לי-איד) וואס איז ענליך צו דעם אינערליכען הייטעל פון א בלוט־געפעס.

endothelio'ma *n.* (ען-דא-טהי-לי-או'-מא) א קרעבס־געוויקס אויף דעם אינערליכען הייטעל פון א בלוט־געפעס.

endothe'lium *n.* (ען-דא-טהי'-לי-אם) דאס אינערליכע הייטעל פון א בלוט־געפעס [ווי פון אן אדער א. ד. ג.].

endother'mic *a.* (ען-דא-טהויר'-מיק) וואס איז שייך צום אריינציהען אין זיך ווארעמקייט.

endother'mous *a.* (ען-דא-טהויר'-מאס) ז. *endothermic*

endow' *v.* (ען-דאו') אויסשטאטען; בעזארגען מיט א בעשטענדיגען פאנד פון איינקינפטע; בעגאבען אדער בעשענקען.
The philanthropist endowed the university with $5,000,000.

endow'er *n.* (ען-דאו'-ער) איינער וואס בעשענקט אדער בעזארגט מיט א פאנד פון א בעשטענדיגען איינקונפט.

endow'ment *n.* (ען-דאו'-מענט) א פאנד אדער אייגענטומס־בעזיץ וואס ווערט פאר איינעם בעשטימט פאר א שטענדיגער איינקונפט; א בעגאבונג פון דער נאטור; טאלענט; דאס בעזארגען מיט א פאנד פאר א שטענדיגער איינקונפט.

endow'ment pol'icy (ען-דאו'-מענט פאל'-אי-סי) א לעבענס־פערזיכערונגס פאליסי, לויט וועלכער עס ווערט אויסגעצאהלט א געוויסע געלד־סומע אין א בעשטימטער צייט נאך דער פערזיכערונג און צו יעדער צייט פון א טויט־פאל.

end'-pa'per *n.* (ענד'-פיי'-פער) דאס לעדיגע בלאט פאפיער וואס ווערט ביים איינבינדען א בוך אריינגעשטעלט פון אנפאנג און פון ענד.

end'-play *n.* (ענד'-פליי) די בעוועגונג ביים ענד אדער ביי דער זייט פון עפעס [ווי ביי אן אקס].

endue' *v.* (ען-דיו') בעשענקען אדער בעגאבען מיט א געוויסער אייגענשאפט אדער פעהיגקייט.

endur'able *a.* (ען-דיור'-עבל) ערטרעגליך, וואס מען קען אריבערטראגען; צו דערליידען.

endur'ableness *n.* (ען-דיור'-עבל-נעס) דולדבארקייט, ערטרעגליכקייט; דאס זיין צו דערליידען.

endur'ably *adv.* (ען-דיור'-ע-בלי) אויף א דולדבארען אדער ערטרעגליכען אופן.

endur'ance *n.* (ען-דיור'-ענס) דאס פערטראגען, דאס אויסהאלטען, געדולד; די פעהיגקייט אויסצוהאלטען אדער איבערטראגען [יסורים, צער].

endure' *v.* (ען-דיור') אויסהאלטען, פערטראגען; ליידען מיט געדולד; פארטזעצען; דויערען.
Pain may be endured more easily than disgrace.

endur'er *n.* (ען-דיור'-ער) א דולדער, דער וואס קען אויסהאלטען אדער פערטראגען.

endur'ing *a.* (ען-דיור'-אינג) וואס דויערט, וואס ווערט פארטגעזעצט; וואס ליידעט א לאנגע צייט.

endur'ingly *adv.* (ען-דיור'-אינג-לי) לעולם ועד; פאר א לאנגער צייט.

end'ways *adv.* (ענד'-הווייז) אין דער ריכטונג פון דעם ענד; מיט דעם ענד ארויף אדער אראב.

end'wise *adv.* (ענד'-הוואיז) ז. *endways*

E. N. E. *east-northeast* אבקירצונג פון אין דער ריכטונג פון מערב צו צפון־מערב.

en'ema *n.* (ענ'-ע-מא) א קליסטיר, א קאנע.

en'emy *n.* (ענ'-ע-מי) א פיינד, א שונא, א געגנער.

enepider'mic *a.* (ען-עפ-אי-דויר'-מיק) וואס איז אויף דער הויט; וואס ווערט ארויפגעלעגט אויף דער הויט [ווי א פלאסטער א. ד. ג.].

energet'ic *a.* (ען-אויר-דזשעט'-איק) ענערגיש, קראפטפאל; מיט ווילענס־קראפט; ווירקזאם.

energet'ical *a.* (ען-אויר-דזשעט'-אי-קעל) ז. *energetic*

energet'ically *adv.* (ען-אויר-דזשעט'-אי-קעל-אי) מיט ענערגיע, מיט קראפט.

energet'icalness *n.* (ען-אויר-דזשעט'-אי-קעל-נעס) דאס זיין ענערגיש; ווירקזאמקייט; ווילענס־קראפט.

energet'ics *n.* (ען-אויר-דזשעט'-איקס) די וויסענשאפט וועגען די געזעצען און ערשיינונגען פון מעכאנישע און פיזישע קרעפטען.

en'ergize *v.* (ענ'-אויר-דזשאיז) מאכען ענערגיש, מאכען קרעפטיג; האנדלען ענערגיש.

en'ergizer *n.* (ענ'-אויר-דזשאי-זער) איינער וואס מאכט ענערגיש; עטוואס וואס איז ווירקזאם.

energu'men *n.* (ען-אויר-גיו'-מען) איינער וואס האט אין זיך א דבוק; א פאנאטישער ענטוזיאסט.

en'ergy *n.* (ענ'-אויר-דזשי) ענערגיע; קראפט; ווילענסקראפט; ווירקזאמקייט; טהעטיגקייט; ווירקונג.

ener'vate *a.* *and* *v.* (אי-נויר'-וועיט) שוואך; אבגעשוואכט; מאכען שוואך; מאכען אבהענגיג.

enerva'tion *n.* (ען-אויר-וויי'-שאן) דאס מאכען שוואך; דאס זיין שוואך; שוואכקייט.

ener'vose *a.* (אי-נויר'-וואוס) אהן נערווען, אהן אדערען [וועגען בלעטער פון פלאנצען].

en famille' (אן פא-מי') אין דער היים; מיט דער פאמיליע; צווישען זיך ריידענדיג.

enfee'ble *v.* (ען-פיע'בל) מאכען שוואך.

enfee'blement *n.* (ען פיע'בל-מענט) דאס מאכען שוואך; דאס זיין אבגעשוואכט; שוואכקייט.

enfee'bler *n.* (ען-פיע'-בלער) איינער אדער עטוואס וואס מאכט שוואך.

enfeoff' *v.* (ען-פעף') אימעצען געבען אדער פערקויפען א גוט אין פעאדאלען בעזיץ.

enfeoff'ment *n.* (ען-פעפ'-מענט) דאס געבען אדער פערקויפען א גוט אין פעאדאלען בעזיץ; דאס גוט וואס איז אויף אזא אופן געגעבען אדער פערקויפט געווארען.

enfet'ter *v.* (ען-פעט'-ער) שמידען אין קייטען; פעסעלען.

enfilade' *n.* *and* *v.* (ען-פי-לייד') א גלייכע ליניע, א גלייכער שטח אדער א גלייכע רייה, וואס קען אין א גראדער ליניע בעשאסען ווערען; שיסען אין דער לענג אין א גלייכער ליניע.

enfold' *v.* (ען-פאולד') איינוויקלען; ארומנעהמען.

enforce' *v.* (ען-פאורס') אויסדריקען מיט ענערגיע; קלאר מאכען אדער בעווייזען מיט ענערגיע; צווינגען; בעפעסטיגען, פערשטארקען.

enfor'ceable *a.* (ען-פאור'-סעבל) וואס קען געצוואונגען ווערען; וואס קען געצוואונגענערהייט דורכגעפיהרט ווערען.

enforce'ment *n.* (ען-פאורס'-מענט) צוואנג, געוואלט; די בעקרעפטיגונג פון א בעווייז.

enfor'cer *n.* (ען-פאור'-סער) איינער וואס צווינגט.

enfor'cible *a.* (ען-פאור'-סיבל) ז. *enforceable*

enfor'est *v.* (ען-פאר'-עסט) פערוואנדלען אין וואלד, לאזען בעוואקסען מיט וואלד.

enfran'chise *v.* (ען-פרענ'-טשיז) בעפרייען; בעפרייען פון שקלאפעריי; אויפנעהמען פאר א בירגער; געבען בירגער־רעכט; געבען שטים־רעכט.
Women desire to be enfranchised.

enfran'chisement *n.* (ען-פרענ'-טשיז-מענט) בעפרייאונג; בעפרייאונג פון שקלאפעריי; דאס געבען בירגער־רעכט אדער שטים־רעכט.

enfran'chiser *n.* (ען-פרענ'-טשי-זער) א בעפרייער.

engage' *v.* (ען-גיידזש') 1. פערפפליכטען, פערבינדען; 2. דינגען, בעשעפטיגען; 3. פאנגען, געווינען; 4. אנפאלען; אנגרייפען; זיך פעכטען, זיך שלאגען; 5. זיך אריינלאזען; זיך פערבינדען.
1. I engaged to supply him with coal. 2. The factory engages 1,000 men. 4. The army engaged the enemy. 5. We engaged in a lengthy conversation.

engaged' *a.* (ען-גיידזשד') פערלאבט; בעשעפטיגט, פערנומען; אין ארכיטעקטור — טיילווייז איינגעבויט אדער איינגעזונקען אין אן אנדער טייל פון א געביידע [ווי א קאלאנע אדער זייל, וואס איז ווי אויף העלפט איינגעמויערט אין וואנד]; אין מעכאניק — איינגעפאסט איינע אין די אנדערע.

engaged' in a house (ען-גיידזשד' אין ע האוס) אנגעשטעלט אין א געשעפט.

enga'gedly *adv.* (ען-גיי'-דזשעד-לי) לויט דער פערפפליכטונג, לויט די התחיבות פון ביידע צדדים.

engage'ment *n.* (ען-גיידזש'-מענט) די פערפפליכטונג; די פערבינדונג; תנאים; די בעשעפטיגונג; א געפעכט; א שלאכט.

engage'ment ring (ען-גיידזש'-מענט רינג) א פערלאבונגס־רינג.

enga'ger *n.* (ענ-גיי'-דזשער) איינער וואס פערנעהמט זיך מיט עפּעס אדער בעשעפטיגט דעם אנדערען; איינער וואס פערבינדט זיך מיט א פערפּפליכטונג אדער קאנטראקט; אן ערב.

engage' the atten'tion (ענ-גיידזש' טהי ע-טענ'-שאן) צוציהען די אויפמערקזאמקייט.

enga'ging *a.* (ענ-גיי'-דזשינג) צוציהענד, רייצענד, איינגעהמענד.
He has an engaging personality.

enga'gingly *adv.* (ענ-גיי'-דזשינג-לי) אויף א צוציהענדען אדער רייצענדען אופן.

enga'gingness *n.* (ענ-גיי'-דזשינג-נעס) דאס זיין אנציהענד אדער אנגענעהם.

engar'rison *v.* (ענ-גער'-איסן) אויסשטעלען א גארניזאן סאלדאטען; שטעלען זיך אין פערטיידיגונגס-צושטאנד.

engen'der *v.* (ענ-דזשענ'-דער) געבעהרען, ארויסברייגגען; געבארען ווערען, ארויסגעבראכט ווערען; ארויסקומען.

engen'derer *n.* (ענ-דזשענ'-דער-ער) דער געבעהרער, דער ארויסברייגגער, דער שעפּפער.

engild' *v.* (ענ-גילד') אבגילדען, בעגילדען.

en'gine *n. and v.* (ענ'-דזשין) א מאשין; א לאקאמאטיוו, א פייער-לעש-מאשין; א ווערקצייג; בעזארגען מיט א מאשין, ארייגשטעלען א מאשין.

en'gine-dri'ver *n.* (ענ'-דזשין-דראי'-ווער) א לאקאמאטיוו-פיהרער, א מאשיניסט פון א לאקאמאטיוו.

engineer' *n. and v.* (ענ-דזשי-ניער') אן אינזשינער; א מאשיניסט; איינער וואס מאכט א פלאן אדער סכעמע פון עפּעס; דורכפיהרען; בויען.

engineer'ing *n.* (ענ-דזשי-ניער'-אינג) אינזשינער-קונסט, די קונסט פון בויען מאשינען אדער פערשיעדענע סארטען געביידען, ווי הייזער, פעסטונגען, באהנען, בריקען א. ד. ג.; דאס מאכען א געניטען פלאן פון עפּעס.

en'gine-gov'ernor *n.* (ענ'-דזשין-גאוו'-ער-נאר) דער רעגולאטאר פון א דאמפף אדער גאז-מאשין.

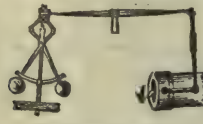

Engine-governor

en'gine-house *n.* (ענ'-דזשין-האוס) א מאשינען-הויז; א הויז פאר פייער-לעש-מאשינען.

en'gine-man *n.* (ענ'-דזשין-מען) א מאשיניסט; א לאקאמאטיוו-פיהרער.

en'gine-room *n.* (ענ'-דזשין-רוהם) דאס צימער, וואו די מאשינען שטעהען.

en'ginery *n.* (ענ'-דזשינ-רי) דאס קענען ארומגעהן ארום ארטילערישע מאשינען אדער הארמאטען; מאשינעריי; א פלאן, א המצאה.

engird' *v.* (ענ-גוירד') ארומגארטלען; ארומרינגלען.

engir'dle *v.* (ענ-גוירדל') ארומרינגלען, איינשליסען.

Eng'lified *a.* (אינ'-גלי-פאיד) פערענגלישט.

Eng'lish *a., n. and v.* (אינ'-גליש) ענגליש; ענגלענדער; דאס ענגלישע פאלק; די ענגלישע שפראך; אין דרוקעריי — א געוויסע פארם פון שריפט; מאכען פאר ענגליש, איבערזעצען אין דער ענגלישער שפראך.

Eng'lishable *a.* (אינ'-גליש-עבל) וואס מען קען פערענגלישען, וואס מען קען איבערזעצען אין ענגליש.

Eng'lishman *n.* (אינ'-גליש-מען) אן ענגלענדער; אן ענגלישע שיף.

Eng'lish pale (אינ'-גליש פייל) דער בעצירק אין דובלין וואו ענגלענדער וואהנען [אין נעגענזאץ צום בעצירק וואו די אירלענדער וואהנען].

Eng'lishwoman *n.* (אינ'-גליש-הוואומ-ען) אן ענגלענדערין.

engorge' *v.* (ענ-גאהרדזש') אנפילען; אנזאמלען; אנשטאפען, אנפרעסען.

engorge'ment *n.* (ענ-גאהרדזש'-מענט) דאס אנפילען; דאס אנזאמלען; דאס אנשטאפען, דאס אנפרעסען.

engrail' *v.* (ענ-גרייל') מאכען קארבען; מאכען די ברעגעס מיט צייהנדלעך אדער שפיצלעך.

engrain' *v.* (ענ-גריין') ז. *ingrain*

engrave' *v.* (ענ-גרייוו') איינגראווירען, גראווירען; איינדריקען.

engra'ver *n.* (ענ-גריי'-ווער) א גראווירער, א קופער-שטעכער.

engra'ver of mu'sic (ענ-גריי'-ווער אוו מיו'-זיק) איינער וואס גראווירט אויס מוזיק-נאטען.

engra'ving *n.* (ענ-גריי'-ווינג) די גראוויר-קונסט; א געגראווירטע פיגור, א גראוויור.

engross' *v.* (ענ-גראוס') אין גאנצען פערנעהמען, נעהמען פאלשטענדיג אין גאנצען אין בעזיץ; מאנאפאליזירען; פערכאפען די גאנצע קאנטראלע אויף עטוואס; שרייבען אדער איבערשרייבען אין א שעהנער און דייטליכער האנדשריפט מיט גרויסע בוכשטאבען.

engross'er *n.* (ענ-גראוס'-ער) איינער וואס שרייבט איבער א שריפט אין א שעהנער און דייטליכער האנדשריפט מיט גרויסע בוכשטאבען; איינער וואס מאנאפאליזירט אדער פערכאפט די גאנצע קאנטראלע איבער א געשעפט אדער אינדוסטריע.

engross'ing-hand *n.* (ענ-גראוס'-אינג-הענד) א שעהנע און דייטליכע האנדשריפט מיט גרויסע בוכשטאבען צום איבערשרייבען פאפּיערען.

engross'ment *n.* (ענ-גראוס'-מענט) דאס מאנאפאליזירען; דאס פערנעהמען אדער פערכאפען זאכען אין א גרויסער צאהל; דאס איבערשרייבען א פאפּיער אין א שעהנער און דייטליכער האנדשריפט מיט גרויסע בוכשטאבען; אן אבשריפט פון א פאפּיער אין א שעהנער און דייטליכער האנדשריפט מיט גרויסע בוכשטאבען; דאס זיין פאלשטענדיג פערנומען אין עטוואס.

engross' the conversa'tion (ענ-גראוס' טהי קאנ-וואיר-סיי'-שאן) קיינעם ניט לאזען קומען צוווארט.

engros'sure *n.* (ענ-גראוס'-אור) דאס זיין פאלשטענדיג פערנומען אין עטוואס.

engulf' *v.* (ענ-גאלף') איינשלינגען [ווי דער אבגרונד]; ווארפען אין אבגרונד.

engulf'ment *n.* (ענ-גאלפ'-מענט) דאס ווארפען אין אבגרונד; דאס זיין פערשלונגען פון אבגרונד.

enhance' *v.* (ענ-הענס') דערהויבען צו א העכערער מדרגה אדער צו א העכערען פונקט; פערגרעסערען אדער העכערען דעם פרייז.

enhance'ment *n.* (ענ-הענס'-מענט) די הויבונג, די שטייגערונג, די פערגרעסערונג; די העכערונג פון פרייז.

enhan'cer *n.* (ענ-הענ'-סער) א דערהויבער, א שטייגערער; איינער וואס העכערט דעם פרייז.

enharmon'ic *a.* (ענ-האר-מאנ'-איק) אין מוזיק — ענהארמאניש; וואס האט אינטערוואלען קלענער אלס א האלבער טאן; וואס איז שייך צו דעם איבערגאנג פון איין הארמאנישען טאן-ארט צו אן אנדערען אהן צו בייטען דעם גרונד-טאן-שליסעל.

enharmon'ical *a.* (ענ-האר-מאנ'-אי-קעל) ז. *enharmonic*

enharmon'ically *adv.* (ענ-האר-מאנ'-אי-קעל-אי) אויף אן ענהארמאנישען אופן. ז. *enharmonic*

enhear'ten *v.* (ענ-הארט'ן) מאכען הארץ, ערמוטיגען, געבען קוראזש.

enhy'dric *a.* (ענ-האי'-דריק) וואס ענטהאלט אין זיך וואסער.

enhy'drite *n.* (ענ-האי'-דראיט) א מינעראל וואס ענטהאלט אין זיך וואסער.

enhy'drous *a.* (ענ-האי'-דראס) וואס ענטהאלט אין זיך וואסער.

enig'ma *n.* (אי-ניג'-מא) א רעטעניש; אן אונפערשטענדליכע זאך.

enigmat'ic *a.* (אי-ניג-מעט'-איק) ווי א רעטעניש, רעטזעלהאפט; אונדייטליך, אונפערשטענדליך.

enigmat'ical *a.* (אי-ניג-מעט'-אי-קעל) ז. *enigmatic*

enigmat'ically *adv.* (אי-ניג-מעט'-אי-קעל-אי) אויף א פערשטעלטען אופן; אויף דעם אופן פון א רעטעניש.

enig'matise *v.* (אי-ניג'-מע-טאיז) ז. *enigmatize*

enig'matist *n.* (אי-ניג'-מע-טיסט) א פערפאסער פון רעטענישען.

enig'matize *v.* (אי-ניג'-מע-טאיז) פערפאסען רעטענישען; ריידען מיט רעטענישען, ריידען פערשטעלט אדער אונפערשטענדליך.

enigmatog'raphy *n.* (אי-ניג-מע-טאג'-רע-פי) די קונסט פון שרייבען רעטענישען.

enigmatol'ogy *n.* (אי-ניג-מע-טאל'-א-דזשי) די קונסט פון פערפאסען רעטענישען און זיי צו לעזען.

enjail' *v.* (ענ-דזשייל') פערשפארען אין געפענגנים.

enjoin' *v.* (ענ-דזשאין') בעפעהלען, הייסען; פערוועהרען; צווינגען צו עפּעס.
The judge enjoined the merchant from infringing on the patent.

enjoy' *v.* (ענ-דשאי') געניסען; זיך פרעהען מיט עפּעס; האבען פערגניגען; בעזיצען.

enjoy'able *a.* (ענ-דזשאי'-עבל) וואס מען קען געניסען אדער בעזיצען; וואס פערשאפט פערגניגען.
The vacation was very enjoyable.

enjoy'er *n.* (ענ-דזשאי'-ער) איינער וואס געניסט, בעזיצט אדער פערשאפט פערגניגען.

enjoy'ment *n.* (ענ-דזשאי'-מענט) א גענוס, א פערגניגען; דאס בעזיצען עפּעס מיט געפיהל פון צופריעדענהייט.

enkin'dle *v.* (ענ-קינ'דל) אנצינדען, אויפפלאקערען, פאנאדערברענען; אויפרעגען.

enlace' *v.* (ענ-לייס') איינשליסען, ארומנעהמען אדער בעלעגען מיט שנור-באנד

אדער ווי מיט שנור־באנד; ארומרינגלען, ארומוויקלען, דורכפלעכטען.

enlace'ment *n.* (ען-לייס'-מענט) דאס בעהענגען אדער ארומנעהמען מיט שנור־באנד אדער ווי מיט שנור־באנד; דאס ארומרינגלען.

enlard' *v.* (ען-לארד') בעדעקען מיט פעטס; פרעגלען אויף פעטס; מאכען נרעסער [שטאלץ א. ד. ג.].

enlarge' *v.* (ען-לארדזש') פערגרעסערען, אויסברייטען, אויסדעהנען; פערגרעסערען א פאטאגראפיש בילד; בעפרייען, לויז מאכען, בעפרייען פון בעגרענצונגען; זיך פערגרעסערען, אויסברייטען אדער אויסדעהנען; ברייטליך און גענוי בעשפרעכען עטוואס; איבערטרייבען; אנהאלטען אויף ווייטער, אבלעגען.

enlarged' *a.* (ען-לארדזשד') פערגרעסערט; ברייט; ניט ענג, ניט בעשרענקט, פרייזיניג, ליבעראל.

enlar'gedly *adv.* (ען-לאר'-דזשעד-לי) דורך פערגרעסערונג, אויסברייטונג אדער אויסדעהנונג; דורך בעפרייאונג: מיט אונבעשרענקטקייט; אויף אן אויספיהרליכען אופן [וועגען עפעס רעדען].

enlarged' scale (ען-לארדזשד' סקייל) א פערגרעסערטער מאסשטאב.

enlarged' views (ען-לארדזשד' וויוז) א ברייטער שטאנדפונקט, א ברייטער קוק.
Travel and reading have enlarged his views of the world.

enlarge'ment *n.* (ען-לארדזש'-מענט) פערגרעסערונג, אויסברייטונג, אויסדעהנונג; בעפרייאונג: אונבעשרענקטקייט; אויספיהרליכקייט [אין בעשפרעכען עפעס]; א פערגרעסערטעס פאטאגראפישעס בילד.

enlarge' the mind (ען-לארדזש' טהי מאינד) בערייכערען דעם פערשטאנד, העלפען אויסארבייטען א ברייטערען בליק אויף זאכען.

enlau'rel *v.* (ען-לאה'-רעל) בעקרוינען מיט לארבער־קראנצען.

enlight' *v.* (ען-לאיט') ז. *enlighten*.

enligh'ten *v.* (ען-לאי'טן) בעלייכטען, העל מאכען; אויפקלערען, בילדען.

enligh'tened *a.* (ען-לאי'טנד) אויפגעקלערט, ציוויליזירט, געבילדעט.
The most enlightened portion of mankind is found in Europe and America.

enligh'tener *n.* (ען-לאי'טנ-ער) איינער וואס בעלייכט; אן אויפקלערער: איינער וואס בעלערענט אדער בילדעט.

enligh'tenment *n.* (ען-לאי'טנ-מענט) די אויפקלערונג, די בילדונג.

enlink' *v.* (ען-לינק') פערבינדען, צונויפקייטלען.

enlist' *v.* (ען-ליסט') רעגיסטרירען, אריינטראגען אין א ליסטע אדער רייסטער: איינשרייבען אלס סאלדאט אדער מאטראז [הויפטזעכליך אלס פרייוויליגער]; ערווערבען אימעצענס סימפאטיע אדער מיט־טהעטיגקייט פאר א קהל'שער טהעטיגקייט, פאר א בעוועגונג אדער אידעע; פרייוויליג אריינטרעטען אין מיליטער־דיענסט; זיך אנשליסען אן א קהל'שער טהעטיגקייט אדער בעוועגונג; ווערען אן אנהענגער פון אן אידעע.

enlist'ment *n.* (ען-ליסט'-מענט) רעגיסטרירונג, דאס איינשרייבען אדער ווערען איינגעשריבען אין א ליסטע אדער רייסטער: דאס אריינגעהמען אדער דאס פרייע אריינטרעטען אין מיליטער־דיענסט.

enli'ven *v.* (ען-לאי'וון) בעלעבען, אויפמונטערען.

enli'vener *n.* (ען-לאי'ונ-ער) איינער אדער עטוואס וואס בעלעבט אדער מונטערט אויף.

enli'vening *n.* (ען-לאי'וונ-אינג) בעלעבענדעס, אויפמונטערנדעס.

enli'venment *n.* (ען-לאי'וונ-מענט) בעלעבונג, אויפמונטערונג.

en masse (אן מאס) די אלע צוזאמען; נאנצע מאסע.

enmesh' *v.* (ען-מעש') פערוויקלען, פערפלאנטערען, אריינכאפען אין א נעץ.

enmesh'ment *n.* (ען-מעש'-מענט) דאס אריינכאפען אדער זיין אריינגעכאפט אין א נעץ אדער פאסטקע; א נעץ, א שטריקנעץ, א געפלאכטענע נעץ.

en'mity *n.* (ען'-מי-טי) פיינדליכקייט.

en'nead *n.* (ען'-אי-עד) די צאהל ניין; יעדע סיסטעם אדער גרופע פון ניין בעזונדערע עלעמענטען; אין מאטעמאטיק— א גרופע פון ניין פונקטען אדער ליניען; איינע פון די זעקס אבטיילונגען פון די לעהרען פון אלעקסאנדרישען פילאזאף פלאטין [יעדע אבטיילונג בעשטעהט פון ניין ביכער].

en'neagon *n.* (ען'-אי-ע-גאן) א נייןקאנטיגע געאמעטרישע פיגור.

enneag'onal *a.* (ען-אי-ענ'-א-נעל) אין געאמעטריע — נייןקאנטיג; וואס איז שייך צו א נייןקאנטיגער געאמעטרישער פיגור.

enneahe'dral *a.* (ען-אי-ע-הי'-דרעל) אין געאמעטריע — נייןקאנטיג [וועגען א קערפער].

enneahe'dria *n.* (ען-אי-ע-הי'-דרי-א) א נייןקאנטינער געאמעטרישער קערפער.

enneahe'dron *n.* (ען-אי-ע-הי'-דראן) ז. *enneahedria*.

Ennean'dria *n.* (ען-אי-ען'-דרי-א) די מינים פלאנצען, די בליטהען פון וועלכע עס האבען ניין שטויב־פעדים.

enno'ble *v.* (ע-נאו'בל) בעפערדלען, בעערען, דערהויבען; מאכען פאר אן אדעלינגען.
Culture ennobles the heart.

enno'blement *n.* (ע-נאו'בל-מענט) פערעדלונג; דערהויבונג; דאס מאכען פאר אן אדעלינגען.

enno'bler *n.* (ע-נאו'-בלער) איינער אדער עטוואס וואס פערעדעלט אדער דערהויבט.

ennui' *n.* (אנ-הוויע') לאנגווייליגקייט, אומעטיגקייט.

ennuyé' *a. and n.* (אנ-הווי-יעי') נעלאנגווייליגט, אומעטיג, איבערזעטיגט [פון פערגניגענס]; איינער וואס לאנגווייליגט זיך, ליידט פון אומעטיגקייט אדער איז איבערזעטיגט [פון פערגניגענס].

enol'ogy *n.* (אי-נאל'-א-דזשי) די קונסט פון מאכען וויין.

enop'tomancy *n.* (ע-נאפ'-טא-מענ-סי) דאס וואהרזאגען אדער דאס טרעפען דורך א שפיגעל.

enor'mity *n.* (אי-נאהר'-מי-טי) אונגעהייערע גרויס; דאס זיין אויסערגעוועהנליך; אבשייליכקייט; שרעקליכקייט; גרויזאמקייט.

enor'mous *a.* (אי-נאהר'-מאס) אונגעהייער, אויסערגעוועהנליך, אבשייליך; שרעקליך; גרויזאם.

enor'mously *adv.* (אי-נאהר'-מאס-לי) אונגעהייער.

enor'mousness *n.* (אי-נאהר'-מאס-נעס) דאס זיין אונגעהייער גרויס.

enough' *n., a., adv. and int.* (אי-נאף') גענוג, גענוגענד, גיש'קשה'דיג, גענוגהייט.

enough' and enough' (אי-נאף' ענד אי-נאף') מעהר ווי גענוג.

enough' and to spare (אי-נאף' ענד טו ספעהר) מעהר ווי גענוג.

enounce' *v.* (אי-נאונס') אויסדריקען, ערקלערען, מאכען אן ערקלערונג; קאנסטאטירען, מאכען א בעהויפטונג.

enounce'ment *n.* (אי-נאונס'-מענט) דאס אויסדריקען [אין ווערטער]: אן ערקלערונג; דאס מאכען אן ערקלערונג; קאנסטאטירונג, בעהויפטונג.

en passant' (אן פא-סאן') פערבייגעהענדיג, מאכענדיג א זייטיגע בעמערקונג.

enrage' *v.* (ען-ריידזש') אויפרייצען, אויפברייגגען, אריינברייגגען אין צארן.

enraged' *a.* (ען-ריידזשד') אויפגערייצט, אין צארן, אויפגעבראכט.

enrapt' *a.* (ען-רעפט') ענטציקט, בעגייסטערט; אין א צושטאנד פון עקסטאז.

enrap'ture *v.* (ען-רעפ'-משור) ענטציקען, בעגייסטערען; ברייגגען אין א צושטאנד פון עקסטאז.

enrich' *v.* (ען-ריטש') בערייכערען; אויסציערען; בעפוצען; מאכען פרוכטבאר.

enrich'er *n.* (ען-ריטש'-ער) איינער וואס בערייכערט, בעציערט אדער מאכט פרוכטבאר.

enrich'ment *n.* (ען-ריטש'-מענט) די בערייכערונג, די אויסציערונג; דאס מאכען פרוכטבאר.

enring' *v.* (ען-רינג') ארומרינגלען, ארומקרייזען; איינשליסען.

enrobe' *v.* (ען-ראוב') בעקליידען, אויסציערען.

enrol' *v.* (ען-ראול') ז. *enroll*.

enroll' *v.* (ען-ראול') איינשרייבען; פעררעגיסטרירען; ארויפברייגגען אויף דער ליסטע; פערשרייבען אין מיליטער־דיענסט.

enroll'er *n.* (ען-ראול'-ער) אן איינשרייבער: איינער וואס רעגיסטרירט אדער וואס ברייגגט ארויף אויף דער ליסטע.

enroll'ment *n.* (ען-ראול'-מענט) ז. *enrolment*.

enrol'ment *n.* (ען-ראול'-מענט) דאס איינשרייבען; דאס פעררעגיסטרירען; א רייסטער, א פערצייכניס.

enroot' *v.* (ען-רוהט') איינווארצלען; איינוועבען.

en route (אן רוהט) אויף דעם וועג.

ens *n.* (ענז) א זאך, א וועזען; דאס וואס עקזיסטירט; דאס וואס מען קען אנרופען מיט א נאמען און מען קען וועגען דעם דענקען אדער רעדען.

ensacked' *a.* (ען-סעקט') איינגעפאקט אין א זאק.

ensan'guine *v.* (ען-סענ'-גהווין) פערבלוטיגען, בעפלעקען מיט בלוט; אויספארבען מיט א בלוט־קאליר.

en'sate *a.* (ענ'-סייט) וואס האט בלעטער אין דער פארם פון שווערדען [וועגען געוויסע פלאנצען].

ensched'ule *v.* (ען-סקעד'-יול) איינשרייבען אין ליסטע אדער טאבעלע; אויפצייכענען.

ensconce' *v.* (ען-סקאנס') בעשירמען, בעשיצען.

ensem'ble *n.* (אנ-סאמ'בל) דער אנסאמבל, די הארמאנישע פעראייניגונג פון בעזונדערע טיילען אין איין גאנצעס; דער איינדרוק, וועלכען עס מאכט אזא הארמאנישע פעראייניגונג [ווי דאס שפיעלען פון א גאנצען ארקעסטער מוזיקאנטען אדער א גאנצע טרופע פון אקטיארען].

enshield' *a.* (ענ-שיעלד') בעפאנצערט, בעשירמט, בעשיצט.

enshrine' *v.* (ענ-שראין') ארײנלעגען אין א קאסטען אדער ארון [וואו מען האלט הייליגע זאכען]; אבהיטען מיט ליעבע אדער מיט פערהייליגונג.

enshroud' *v.* (ענ-שראוד') פערשטעקען אין א געדיכט=בעוואקסענעם פלאץ; פערדעקען; ארומהילען.

en'siform *a.* (ענ'-סי-פארם) שווערדפערמיג, ווי א שווערד [וועגען געוויסע פלאנצען=טײלען אדער קערפער=טײלען בײ חיות].

en'sign *n. and v.* (ענ'-סאין) א פאהן, א שטאנדארט, א פלאג; א צייכען, א סימבאל, אן אויסצייכנונגס=צייכען; א פאהנען=טרעגער; א יונקער; א צווייטער לייטענאנט [אין מיליטער אדער פלאטע]; אויסצייכענען אדער אונטערשיידען דורך א בעזונדערען צייכען [אויף וואפען].

en'sign-bear'er *n.* (ענ'-סאינ-בעהר'-ער) א פאהנען=טרעגער.

en'signcy *n.* (ענ'-סאינ-סי) ז. *ensignship*

en'signship *n.* (ענ'-סאינ-שיפ) פאהנען=טרעגעריי; דאס אמט פון א פאהנען=טרעגער.

en'silage *n. and v.* (ענ'-סי-לעדזש) א מיטעל צו האלטען פוטער און גרינסען פריש און גרין אין גריבער אדער ספעציעלע געביידעס וואו עס קען צו זיי קיין לופט ניט צוקומען; די זאכען וואס ווערען אזוי געהאלטען; האלטען פוטער אדער גרינסען אין גריבער אדער אין ספעציעלע געביידעס, וואו עס קען צו זיי קיין לופט ניט צוקומען, כדי זיי זאלען בלייבען פריש און גרין. ז. *silo*

en'sile *v.* (ענ'-סאיל) האלטען פוטער אדער גרינסען אין גריבער אדער אין ספעציעלע געביידעס, וואו עס קען צו זיי קיין לופט ניט צוקומען, כדי זיי זאלען בלייבען פריש און גרין.

ensky' *v.* (ענ-סקאי') ארײנזעצען אין הימעל, מאכען אונשטערבליך.

enslave' *v.* (ענ-סלייוו') פערשקלאפען, פערקנעכטען.

ensla'vedness *n.* (ענ-סליי'-ווער-נעס) פערשקלאפטקייט, שקלאפעריי.

enslave'ment *n.* (ענ-סלייוו'-מענט) פערשקלאפונג, שקלאפעריי.

ensla'ver *n.* (ענ-סליי'-ווער) א פערשקלאפער; אן אונטערדריקער, א טיראן.

ensnare' *v.* (ענ-סנעהר') ארײנכאפען אין א נעץ; פערנארען דורך כיטרעקייט; פערפיהרען.

ens of rea'son (ענז אוו ריעזן) א זאך וואס ווערט ארויסגעבראכט דורך'ן שכל [ווי די פארשטעלונג וועגען גאט].

ensphere' *v.* (ענ-ספיער') ארומקרייזען, מאכען קרייזפערמיג, איינשליסען אין א ספערע אדער רונדער זאך.

enstamp' *v.* (ענ-סטעמפ') שטעמפלען, איינדריקען ווי מיט א שטעמפעל; טיעף איינדריקען.

ensue' *v.* (ענ-סיו') פאלגען; נאכפאלגען, קומען שפעטער, קומען אלס פאלגע.

en suite (אן סהוויט) וואס נעהט צוזאמען, אין א גאנג [ווי צימערען אדער מעבעל]; וואס בילדעט א גאנג, וואס נעהט צוזאמען [ווי צימערען אדער מעבעל].
There are apartments to be let en suite or singly.

ensure' *v.* (ענ-שוהר') ז. *insure*

enswathe' *v.* (ענ-סהווייטה') איינוויקלען, איינהילען.

ensweep' *v.* (ענ-סהוויעפ') דורכפליהען, שנעל פאריבערלויפען.

entab'lature *n.* (ענ-טעב'-לע-טשור) אין ארכיטעקטור — דער טייל פון א געביידע וואס געפינט זיך צווישען די זיילען און דעם דאך.

entail' *v. and n.* (ענ-טייל') בעשרענקען דאס ירושה=רעכט אויף לאנד=איינענטום אזוי, אז דאס איינענטום זאל קיין מאל ניט קענען פערקויפט ווערען און זאל איבערגעהן בירושה אין א געוויסער ארדנונג; בעשענקען אדער איבערגעבען אויף אייביג, פאר קינדער און קינדס=קינדער; ארויסברייננען אדער ארויסרופען אלס אונפערמיידליכע פאלגע; מיטברייננען; פעראורזאכען; דאס בעשרענקען ירושה=רעכט אויף לאנד=איינענטום אזוי, אז דאס איינענטום זאל ניט קענען פערקויפט ווערען און זאל איבערגעהן בירושה אין א געוויסער ארדנונג; לאנד=איינענטום אזוי בעשרענקט; לאנד איינענטום וואס ווערט אוועקגעשענקט צו איינעם און צו זיינע יורשים נאך זיין טויט.

entai'ler *n.* (ענ-טיי'-לער) איינער וואס גיט איבער בירושה אדער שענקט אוועק לאנד=איינענטום מיט דער בעדינגונג, אז דאס איינענטום זאל איבערגעהן בירושה אין א געוויסער ארדנונג און זאל קיין מאל ניט קענען פערקויפט ווערען.

entail' expense' (ענ-טייל' עקס-פענס') פעראורזאכען קאסטען אדער אויסגאבען.

entail'ment *n.* (ענ-טייל'-מענט) דאס בעשרענקען דאס ירושה=רעכט אויף לאנד=איינענטום אזוי, אז עס זאל ניט קענען פערקויפט ווערען און זאל איבערגעהן בירושה אין א געוויסער ארדנונג; דאס איבערגעבען בירושה אדער דאס שענקען מיט אזא בעדינגונג.

entan'gle *v.* (ען-טענ'גל) פערוויקלען, פערפלאנטערען; צומישען, צוטומלען; ברייננען אין פערלעגענהייט; מאכען שוועריגקייטען.
While walking in the woods we became entangled in the bushes.

entan'glement *n.* (ענ-טענ'גל-מענט) פערוויקלונג, פערפלאנטערונג, פלאנטער; פערלעגענהייט; פעראירונג; צומישונג, צוטומעלניש.

entan'gler *n.* (ענ-טענ'-גלער) איינער וואס פערפלאנטערט, צומישט, צוטומעלט אדער ברייננט אין פערלעגענהייט.

enta'sia *n.* (ענ-טיי'-סי-א) א קראנקהייט וואס דריקט זיך אויס אין קאנוואולסיע און ספאזמען פון די מוסקולען.

en'tasis *n.* (ענ'-טע-סיס) אין ארכיטעקטור — די שטופענווייזע פערדיקונג און אויפשוועלונג פון א זייל; אין פאטאלאגיע — קאנוואולסיע און ספאזמען פון די מוסקולען.

entas'tic *a.* (ענ-טעס'-טיק) וואס געהערט צו ספאזמען=קראנקהייטען.

entel'lus *n.* (ענ-טעל'-אס) א מין אפע פון אסט=אינדיען פון מיטלען וואוקס, בעוואקסען מיט געלבליכע האר און מיט שווארצע הענד און פיס [די דארטיגע איינוואהנער בעציהען זיך צו איהר מיט פיעל אכטונג און אין איניגע ערטער איז זי פערגעטערט].

entente' cordiale' (אנ-טאנט' קאהר-די-אל') פריינדליכע בעציהונגען צווישען צוויי רעגיערונגען.

en'ter *v.* (ענ'-טויר) ארײנגעהן אינוועניג; ארײנטרעטען, ארײנקומען; ארײנדרינגען; אויפטרעטען אויף דער ביהנע; אנפאנגען; איינשרייבען, ארײנטראגען אין די ביכער; זיך פערשרייבען; אבגעבען א רעפארט אין צאל=אמט [וועגען א שיף וואס איז אנגעקומען אין האפען]; ארײנגעהן און צונעהמען אין בעזיץ [ווי לאנד]; אנרייצען הינד אויף חיות אויף וועלכע מען געהט אויף געיעג.

en'terable *a.* (ענ'-טויר-עבל) אײנפיהרבאר; וואס קען ארײנגעהן, וואס איז ניט פערבאטען [וועגען געוויסע סחורות, וועלכע מען ערלויבט ארײנצופיהרען אין לאנד].

en'ter a law'suit (ענ'-טויר ע לאה'-סוט) אנהויבען א געריכטס=פראצעס.

en'ter an ac'tion (ענ'-טויר ען עק'-שאן) אנהויבען א פראצעס.

en'ter a profes'sion (ענ'-טויר ע פרא-פעש'-אן) ארײנטרעטען אין א געוויסער בעשעפטיגונג אדער פאך.

en'ter a pro'test (ענ'-טויר ע פראו'-טעסט) פראטעסטירען.

en'ter a provi'so (ענ'-טויר ע פרא-וואי'-זאו) מאכען א תנאי, שטעלען א בעדינגונג.

en'terclose *n.* (ענ'-טויר-קלאוס) א קארידאר צווישען צוויי צימערען.

en'terer *n.* (ענ'-טויר-ער) איינער וואס געהט ארײן; איינער וואס פערשרייבט זיך; איינער וואס שרייבט איין.

enter'ic *a.* (ענ-טער'-איק) וואס איז שייך צום אינגעווייד.

en'tering *n.* (ענ'-טויר-אינג) דאס ארײנקומען, דאס ארײנגעהן.

en'ter in'to (ענ'-טויר אינ'-טו) ארײנגעהן אינוועניג, ארײנדרינגען; אנהויבען זיך בעשעפטיגען מיט עפעס; זיך פערטיעפען אין א געוויסען ענין; זיין א טייל פון עפעס.

en'ter in'to bond (ענ'-טויר אינ'-טו באנד) פערפפליכטען זיך.

en'ter in'to partic'ulars (ענ'-טויר אינ'-טו פאר-טיק'-יו-לערז) זיך ארײנלאזען אין איינצעלהייטען.

en'ter in'to recog'nizance (ענ'-טויר אינ'-טו רי-קאג'-ני-זענס) זיך שריפטליך פערפפליכטען פאר א געריכט צו טהאן א געוויסע זאך [ווי ערשיינען פאר'ן געריכט, צאהלען א חוב, ניט שטערען די ארדנונג א. ד. ג.].

enterit'ic *a.* (ענ-טע-ריט'-איק) וואס איז שייך צו אן ענטצינדונג פון די געדערים.

enteri'tis *n.* (ענ-טע-ראי'-טיס) אן ענטצינדונג פון די געדערים.

en'terocele *n.* (ענ'-טע-רא-סיל) א קילע, א ברוך.

enteroce'lic *a.* (ענ-טע-רא-סי'-ליק) וואס איז שייך צו א ברוך; וואס ליידט פון א ברוך אדער קילע.

enterodyn'ia *n.* (ענ-טע-רא-דינ'-אי-א) א וועהטאג אין בויך.

enterogastri'tis *n.* (ענ-טע-רא-געס-טראי'-טיס) אן ענטצינדונג פון מאגען און פון די געדערים.

enterog'raphy *n.* (ענ-טע-ראג'-רע-פי) די בעשרייבונג פון די געדערים.

enterol'ogy *n.* (ענ-טע-ראל'-א-דזשי) די לעהרע וועגען די געדערים.

enterom'phalos *n.* (ענ-טע-ראמ'-פע-לאס) ז. *enteromphalus*

enterom'phalus *n.* (ענ-טע-ראמ'-פע-לאס) א קילע, א געדערים=ברוך.

en'teron *n.* (ענ'-טע-ראן) די געדערים אדער די קישקעס.

en'ter on a founda'tion (ענ'-טויר

אן א פאונ-דיי'-שאן) אריינגעטראגען ווערען אין דער ליסטע פון סטיפענדיעס [ווענען א סטודענט וואס בעקומט שטיצע].

en'ter one's name (ענ'-טויר הוואנז ניים) איינשרייבען אימעצענס נאמען.

enterop'athy *n.* (ענ-טע-ראפ'-ע-טהי) די קראנקהייט פון די געדערים אדער קישקעס.

enterot'omy *n.* (ענ-טע-ראט'-א-מי) אין כירורגיע — דאס אויפשניידען אדער אויפרעקען די קישקעס.

Enterozo'a *n.* (ענ-טע-רא-זאו'-א) די ענטעראזאען [אלע מינים לעבעדיגע בעשעפענישען, וועלכע האבען געדערים אדער קישקעס].

enterozo'an *n.* (ענ-טע-רא-זאו'-ען) איינער פון די ענטעראזאען. ז. *Enterozoa*.

enterozo'ic *a.* (ענ-טע-רא-זאו'-איק) וואס געהערט צו ענטעראזאען. ז. *Enterozoa*.

en'terprise *n.* (ענ'-טויר-פראיז) 1. אן אונטערנעהמונג; 2. אונטערנעהמונגס-גייסט.
1. His money is invested in many enterprises. 2. The preparation of this dictionary is an evidence of the publisher's enterprise.

en'terprising *a.* (ענ'-טויר-פראי-זינג) אונטערנעהמענד; וואס האט אן אונטערנעהמונגס-פעהיגקייט.

en'terprisingly *adv.* (ענ'-טויר-פראי-זינג-לי) מיט אונטערנעהמונגס-פעהיגקייטען; דורך איינפאלען אדער המצאות.

en'ter short (ענ'-טויר שארט) דעקלארירען די סחורות אונטער זייער ווערטה ביים צאהלען גרענעץ-צאל [פאשלינע].

entertain' *v.* (ענ-טויר-טיין') 1. אמוזירען, אונטערהאלטען; מכבד זיין, אויפנעהמען; 2. בעטראכטען א זאך; אננעהמען; האלטען אין זינען.
1. He entertained his guests. 2. He entertains peculiar views about politics.

entertain'able *a.* (ענ-טויר-טיינ'-עבל) וואס מען קען אונטערהאלטען אדער אויפנעהמען.

entertain' a correspon'dence (ענ-טויר-טיין' ע קא-רעס-פאנ'-דענס) פיהרען א קארעספאנדענץ, אונטערהאלטען בריעף-וועקסעל מיט איינעם.

entertain' an applica'tion (ענ-טויר-טיין' ען ע-פלי-קיי'-שאן) נעהמען אין אנבעטראכט א בקשה.

entertain' an ide'a (ענ-טויר-טיין' ען אי-די'-ע) האבען א געדאנק אין קאפ.

entertain' doubts (ענ-טויר-טיין' דאוטס) אריינפאלען אין צווייפעל, צווייפלען.

entertai'ner *n.* (ענ-טויר-טיי'-נער) אן אמוזירער, אן אונטערהאלטער; א ווירטה, איינער וואס איז מכבד.

entertai'ning *a.* (ענ-טויר-טיי'-נינג) אמוזירענד, אונטערהאלטענד, אנגענעהם.

entertai'ningly *adv.* (ענ-טויר-טיי'-נינג-לי) אויף אן אנגענעהמען אופן.

entertain'ment *n.* (ענ-טויר-טיינ'-מענט) אן אונטערהאלטונג, א בעלוסטיגונג; די אויפנאהמע פון א גאסט, כבוד.

en'ter the ar'my (ענ'-טויר טהי אר'-מי) ווערען א סאלדאט.

en'ter the lists (ענ'-טויר טהי ליסטס) זיך איינשרייבען; זיך אריינלאזען אין א צאנקעריי.

en'ter upon' (ענ'-טויר א-פאן') אנהויבען, צוטרעטען צו עפעס; אנהויבען צו פערהאנדלען.
After the Civil War this country entered upon an era of industrial expansion.

enthelmin'tha *n.* (ענ-טהעל-מינ'-טהא) א ווארים וואר האלט זיך אויף אין די געדערים.

enthelmin'thes *n.* (ענ-טהעל-מינ'-טהעז) ז. *enthelmintha*.

enthelmin'thic *a.* (ענ-טהעל-מינ'-טהיק) וואס איז שייך צום ווארים אין די געדערים

enthral' *v.* (ענ-טהראהל') ז. *enthrall*.

enthrall' *v.* (ענ-טהראהל') פערשקלאפען; אונטערווארפען אונטער דעם איינפלוס פון עפעס.

enthrall'ment *n.* (ענ-טהראהל'-מענט) דאס פערשקלאפען; דאס זיין אונטערגעווארפען אונטער דער ווירקונג און איינפלוס פון עפעס.

enthral'ment *n.* (ענ-טהראהל'-מענט) ז. *enthrallment*.

enthrone' *v.* (ענ-טהראון') זעצען אויף'ן טהראן אדער אויף דער כסא המלוכה; איבערגעבען די קעניגליכע מאכט; זיין דערהויבען; האלטען זיך פאר זעהר א גרויסען מענשען; ארויפזעצען א בישאף אויף זיין קאפעדרע [איינפיהרען איהם אין זיין בישאפליכען אמט].

enthrone'ment *n.* (ענ-טהראונ'-מענט) די ארויפזעצונג אויף א טהראן; די איינזעצונג פון א בישאף; דאס האלטען זיך זעהר דערהויבען.

enthroniza'tion *n.* (ענ-טהראו-ני-זיי'-שאן) דאס ארויפזעצען אויף'ן טהראן, דאס איבערגעבען די קעניגליכע מאכט; דאס ארויפזעצען א בישאף אויף זיין שטוהל אדער קאפעדרע [דאס איינפיהרען איהם אין זיין בישאפליכען אמט].

enthro'nize *v.* (ענ-טהראו'-נאיז) ז. *enthrone*.

enthuse' *v.* (ענ-טהיוז') בעגייסטערען, ארויסרופען ענטציקונג.

enthu'siasm *n.* (ענ-טהיו'-זי-עזם) ענטוזיאזם, בעגייסטערונג; די שטארקע פערעהרונג.

enthu'siast *n.* (ענ-טהיו'-זי-עסט) אן ענטוזיאסט, א בעגייסטערטער מענש; א שטארקער פערעהרער פון עפעס.

enthusias'tic *a.* (ענ-טהיו-זי-עס'-טיק) ענטוזיאסטיש, בעגייסטערט; פול מיט ענטציקונג; זעהר איבערגעגעבען צו עפעס.

enthusias'tical *a.* (ענ-טהיו-זי-עס'-טי-קעל) ז. *enthusiastic*.

enthusias'tically *adv.* (ענ-טהיו-זי-עס'-טי-קעל-אי) דורך בעגייסטערונג; מיט ענטוזיאזם.

en'thymeme *n.* (ענ'-טהי-מים) אין לאגיק — דאס ענטימעמא אדער א פערקירצטער סילאגיזם [א געוועהנליכער סילאגיזם אדער שלוס-פאלגערונג בעשטעהט פון דריי זעצע, ווי למשל: 1) אלע מענשען זיינען שטערבליך; 2) איך בין א מענש; 3) דאריבער וועל איך מוזען שטארבען. ווען דער סילאגיזם איז פערקירצט און בעשטעהט נור פון 2 זעצע, ווי למשל: 1) אלע מענשען זיינען שטערבליך; 2) דאריבער וועל איך מוזען שטארבען — איז דאס אן ענטימעמא].

entice' *v.* (ען-טאיס') צוציהען, פערנארען; פערפיהרען [דורך פאלשע האפנונגען].

enti'ceable *a.* (ען-טאי'-סעבל) וואס קען פערפיהרט ווערען, וואס לאזט זיך פערפיהרען [דורך פאלשע האפנונגען].

entice'ment *n.* (ען-טאיס'-מענט) די צוציהונג, די רייצונג; די פערפיהרונג.

enti'cer *n.* (ען-טאי'-סער) דער אדער דאס וואס פערפיהרט מיט הבטחות אדער האפנונגען.

enti'cing *a.* (ען-טאי'-סינג) צוציהענד; פערפיהרענד.

enti'cingly *adv.* (ען-טאי'-סינג-לי) אויף א רייצענדען, פערפיהרענדען שטייגער.

entire' *a. and n.* (ען-טאיר') גאנץ, פול, פאלשטענדיג, פאלקאם; ניט געמישט; ניט געטיילט, אהן איינשניטע [ווענען פלאנצען און פלאנצען-טיילען]; ניט בעשניטען, ניט קאסטרירט, ניט געמאכט פאר אויס זכר [ווענען פערד]; דאס גאנצע, די גאנצקייט; פארטער-ביער.

entire'ly *adv.* (ען-טאיר'-לי) דורכאויס; אהן אויסנאהמע; פאלשטענדיג; אין גאנצען; ניט געמישט; מיט הארציגקייט, מיט אויפריכטיגקייט, מיט איבערגעבענהייט, מיט טרייהייט.
I do not entirely agree with you.

entire'ness *n.* (ען-טאיר'-נעס) גאנצקייט, פולקייט, פאלשטענדיגקייט, אויפריכטיגקייט, איבערגעבענהייט, טרייהייט.

entire' ten'ancy (ען-טאיר' טענ'-ען-סי) אין יוריספרודענץ — דאס בעלאנגען פון אייגענטום צו איין פערזאן.

entire'ty *n.* (ען-טאיר'-טי) דאס גאנצע, גאנצקייט, פאלשטענדיגקייט.

enti'tle *v.* (ען-טאי'טל) 1. בעטיטלען; א נאמען געבען; 2. בערעכטיגען, געבען א רעכט אויף עפעס.
2. The ticket entitled me to a seat on the platform.

en'tity *n.* (ענ'-טי-טי) א וועזען, וועזענהייט.

en'toblast *n.* (ענ'-טא-בלעסט) דער אינערליכער טייל אדער די יאדרע פון א צעלע.

entobli'quus *n.* (ען-טאב-לאי'-קהוואס) אין אנאטאמיע — דער אינערליכער שרעגער מוסקול פון בויך.

en'tocele *n.* (ענ'-טא-סיל) דאס זיין אויסער'ן פלאץ [ווענען קערפער-טיילען].

en'toderm *n.* (ענ'-טא-דוירם) ענדאדערמא. ז. *endoderm*.

entomb' *v.* (ען-טוהם') בעערדיגען, בעגראבען, מקבר זיין.

entomb'ment *n.* (ען-טוהמ'-מענט) בעערדיגונג, בעגראבונג, קבורה.

entom'ic *a.* (ען-טאמ'-איק) וואס איז שייך צו אינזעקטען.

entom'ical *a.* (ען-טאמ'-אי-קעל) ז. *entomic*.

entomograph'ic *a.* (ען-טא-מא-גרעפ'-איק) וואס איז שייך צו ענטאמאגראפיע אדער די בעשרייבונג פון אינזעקטען.

entomog'raphy *n.* (ען-טא-מאג'-רע-פי) ענטאמאגראפיע, א בעשרייבונג פון אינזעקטען.

en'tomoid *n. and a.* (ענ'-טא-מאיד) עבוואס וואס איז עהנליך צו אן אינזעקט; עהנליך צו אן אינזעקט.

entomolog'ic *a.* (ען-טא-מא-לאדזש'-איק) ענטאמאלאגיש, וואס איז שייך צו ענטאמאלאגיע [די וויסענשאפט ווענען אינזעקטען].

entomolog'ical *a.* (ען-טא-מא-לאדזש'-אי-קעל) ז. *entomologic*.

entomolog'ically *adv.* (ען-טא-מא-לאדזש'-אי-קעל-אי) אין איינקלאנג מיט אדער לויט דער ענטאמאלאגיע [די וויסענשאפט ווענען אינזעקטען].

entomol'ogise *v.* (ען-טא-מאל'-א-דזשאיז) ז. *entomologize*.

entomol'ogist *n.* (ען-טא-מאל'-א-

דזשיסט) אן ענטאמאלאגיסט, א קענער פון ענטאמאלאגיע, איינער וואס שטודירט ענטאמאלאגיע [די וויסענשאפט וועגען אינזעקטען].

entomol'ogize *v.* (ענ-טא-מאל'-א-דזשאיז) שטודירען ענטאמאלאגיע [די וויסענשאפט וועגען אינזעקטען]; זאמלען אינזעקטען פאר וויסענשאפטליכע צוועקען.

entomol'ogy *n.* (ענ-טא-מאל'-א-דזשי) ענטאמאלאגיע [די וויסענשאפט וועגען אינזעקטען].

entomom'eter *n.* (ענ-טא-מאמ'-ע-טער) אן אינסטרומענט צו מעסטען די קערפער-טיילען ביי אינזעקטען.

entomoph'agous *a.* (ענ-טא-מאפ'-ע-גאס) אינזעקטען-פרעסענד, וואס נעהרט זיך מיט אינזעקטען.

entomoph'ilous *a.* (ענ-טא-מאפ'-אי-לאס) וועגען בלומען — וואס ווערען בעפרוכטעט דורך דער הילף פון אינזעקטען.

entomo'sis *n.* (ענ-טא-מאו'-סיס) א קראנקהייט וואס ווערט פעראורזאכט פון געוויסע אינזעקטען.

entomot'omy *n.* (ענ-טא-מאט'-א-מי) די אנאטאמיע פון אינזעקטען.

enton'ic *a.* (ענ-טאנ'-איק) אין מעדיצין — וואס איז צו שטארק אנגעשטרענגט.

en'tophyte *n.* (ענ'-טא-פאיט) א פלאנצע וואס וואקסט ווי א פאראזיט אין קערפער פון א חיה אדער פון אן אנדער פלאנצע.

entop'tic *a.* (ענ-טאפ'-טיק) ענטאפטיש, וואס איז שייך צו די אינוועניגסטע טיילען פון אויג, וואס שטאמט ניט פון איינדריקע וואס קומען פון דרויסען נאר וואס קומט פון אויג גופא [וועגען זעהונגס-ערשיינונגען, ווי למשל, דאס שווינדלען פאר די אויגען, וואס קומט פון א געוויסער אויגען-קראנקהייט].

entop'tically *adv.* (ענ-טאפ'-טי-קעל-אי) אויף אן ענטאפטישען שטייגער. ז. *entoptic*.

entop'tics *n.* (ענ-טאפ'-טיקס) די וויסענשאפט וועגען די אינערליכע טיילען פון אויג און די זעהונגס-ערשיינונגען וואס קומען דארטען פאר.

entot'ic *a.* (ענ-טאט'-איק) וואס איז שייך צום אינערליכען טייל פון אויער; וואס ענטשטעהט אינעווייניג אין אויער [ווי א גערויש אין קאפ אהן אן אויסערליכער אורזאכע].

entourage' *n.* (אנ-טוה-ראזש') 1. די סביבה [הויפטזעכליך די געזעלשאפטס-סביבה]; 2. די סוויטע, די נאכפאלגער.
2. The prince traveled with a large entourage.

Entozo'a *n.* (ענ-טא-זאו'-א) די ענטאזאען, דער מין פאראזיטען-בעשעפענישען וועלכע לעבען אין די קערפער פון אנדערע חיות.

entozo'al *a.* (ענ-טא-זאו'-על) ז. *entozoic*.

entozo'an *a. and n.* (ענ-טא-זאו'-ען) ענטאזאאיש, וואס לעבט אדער וואקסט אין דעם קערפער פון חיות, וואס איז שייך צו די פאראזיטען-בעשעפענישען וואס לעבען אין די קערפער פון אנדערע חיות; אן ענטאזאע, א פאראזיטען-בעשעפעניש.

entozoa'rian *a. and n.* (ענ-טא-זא-איי'-רי-ען) ז. *entozoan*.

entozo'ic *a.* (ענ-טא-זאו'-איק) ענטאזאאיש, וואס לעבט אדער וואקסט אין דעם קערפער פון חיות; וואס איז שייך צו די פאראזיטען-בעשעפענישען וואס לעבען אין די קערפער פון אנדערע חיות.

entozo'ical *a.* (ענ-טא-זאו'-אי-קעל) ז. *entozoic*.

entozool'ogy *n.* (ענ-טא-זא-אל'-א-דזשי) דער טייל פון דער וויסענשאפט וואס בעשעפטיגט זיך מיט די ענטאזאען [פאראזיטען-בעשעפענישען וואס לעבען אין די קערפער פון אנדערע חיות].

entozo'on *n.* (ענ-טא-זאו'-אן) אן ענטאזאע, א פאראזיטען-בעשעפעניש וואס לעבט אין די קערפער פון אנדערע חיות.

entozoot'ic *a.* (ענ-טא-זא-אט'-איק) וואס איז שייך צו אן ענטאזאע [א פאראזיטען-בעשעפעניש וואס לעבט אין די קערפער פון אנדערע חיות].

en'trail *n.* (ענ'-טרייל) ז. *entrails*.

entrail' *v.* (ענ-טרייל') איינוועבען, איינפלעכטען.

en'trails *n.* (ענ'-טריילז) די אינגעווייד; דאס אינערע.

en'trance *n.* (ענ'-טרענס) איינטריט, איינגאנג, אריינגאנג, דער איינטריט, איינלאס, צוגאנג, צוטריט; אנפאנג, איינלייטונג; א בעריכט וואס א שיפס-קאפיטאן שטעלט צו דעם צאל-בעאמטען, ווען די שיף קומט אריין אין האפען; דער אונטערוואסערדיגער טייל פון דעם פאדערטייל פון א שיף.

entrance' *v.* (ען-טרענס') מאכען בעוואוסטלאז, ברייננען צו א טיעפען שלאף; ברייננען אין עקסטאז, ארויסרופען שטארקע בעגייסטערונג.

en'trance examina'tion (ענ'-טרענס עג-זעמ-אי-ניי'-שאן) איינטריטס-עקזאמען [אן עקזאמען וואס ווערט אבגעגעבען בעת'ן אריינטרעטען אין א לעהר-אנשטאלט].

en'trance-fee *n.* (ענ'-טרענס-פיע) איינטריטס-געלד.

en'trance-hall *n.* (ענ'-טרענס-האהל) אן ענטרע, א פאר-הויז.

entrance'ment *n.* (ען-טרענס'-מענט) דאס זיין אדער דאס מאכען בעוואוסטלאז; דאס זיין פערזונקען אין א טיעפען שלאף; דאס פערזינקען אין א טיעפען שלאף; עקסטאז.

en'trance-mon'ey *n.* (ענ'-טרענס-מאנ'-אי) איינטריטס-געלד.

en'trant *a. and n.* (ענ'-טרענט) אריינטרעטענדיג, אריינלאזענדיג; איינער וואס טרעט אריין [אין א לעהר-אנשטאלט, געזעלשאפט א. ד. ג.]; אן אנפאנגער.

entrap' *v.* (ען-טרעפ') אריינכאפען ווי אין א פאסטקע אדער ווי אין א נעץ; אריינכאפען מיט כיטרעקייט; פערפלאנטערען, אריינשלעפען אין שוועריגקייטען; כאפען אדער פערפלאנטערען אין ווידערשפרעכונגען.

entrap'ment *n.* (ען-טרעפ'-מענט) דאס אריינכאפען ווי אין א פאסטקע אדער א נעץ.

entrap'pingly *adv.* (ען-טרעפ'-אינג-לי) מיט דער אבזיכט אריינצוכאפען ווי אין א פאסטקע; אויף אן אופן וואס פיהרט דערצו, מען זאל אריינכאפען אין א פאסטקע.

entreat' *v.* (ען-טריעט') שטארק בעטען.

entrea'ter *n.* (ען-טריע'-טער) איינער וואס בעט שטארק.

entrea'tingly *adv.* (ען-טריע'-טינג-לי) דורך א שטארקען געבעט.

entrea'ty *n.* (ען-טריע'-טי) א שטארקער געבעט, אן ערנסטע בקשה.

entrée' *n.* (אן-טריי') דער אריינגאנג; אן ערשטע געריכט; אין מוזיק — די הקדמה אדער מבוי צו א מוזיקאלישער קאמפאזיציאן; דאס אריינגעהן.

entrench' *v.* (ען-טרענטש') בעשיצען ווי מיט א טראנשעע אדער גראבען; מאכען גראבענס ארום און ארום; אנגרייפען; פערכאפען אימעצענס רעכט אויף עפעס.

entrench'ment *n.* (ען-טרענטש'-מענט) דאס מאכען טראנשעען אדער גראבענס; דאס בעשיצען, א בעשיצונג; דאס זיין ארומגעגראבען מיט טראנשעען אדער גראבענס; דאס אנגרייפען; דאס איבערטרעטען איינעמס רעכט.

en'trepôt *n.* (אנ'טר-פאו) א צענטער פון האנדעל; א מאגאזין.

en'tresol *n.* (ענ'-טויר-סאל) אנטרעסאל, א האלבער עטאזש אין א געביידע.

entro'pion *n.* (ען-טראו'-פי-אן) דאס אויסקעהרען די ברעמען פון די אויגען.

entro'pium *n.* (ען-טראו'-פי-אם) ז. *entropion*.

en'tropy *n.* (ענ'-טרא-פי) אין פיזיק — די פערוואנדלונג פון מעכאנישע אדער בעוועגונגס-ענערגיע אין ווארעמקייט.

entrust' *v.* (ען-טראסט') אנגלויבען; פערטרויען; לאזען אונטער אימעצענס השגחה.

en'try *n.* (ענ'-טרי) דאס אריינגעהן, דער אריינגאנג, אן איינטריט; דאס אריינטראגען אדער אריינשרייבען אין בוך; דאס, וואס איז אריינגעטראגען אדער אריינגעשריבען אין בוך; די אנווייזונג פון צאהל און פון דעם ווערטה פון די אויסלענדישע סחורות, וואס זיינען אריינגעבראכט געווארען אין לאנד; די בעזיץ-נעהמונג אדער דאס אריינטרעטען אין בעזיץ פון לאנד אדער פון א הויז.

entwine' *v.* (ען-טהוואין') איינפלעכטען; פערבינדען; זיין פערפלאכטען; זיך ארומוויקלען.

entwine'ment *n.* (ען-טהוואינ'-מענט) דאס צוזאמענדרעהען, דאס צונויפפלעכטען; אן ענגער פערבאנד, נאהנטע פריינדשאפט.

entwist' *v.* (ען-טהוויסט') ארומפלעכטען.

enu'cleate *v.* (אי-ניו'-קלי-אייט) אויסשיילען, ארויסנעהמען א זאך פון איהר שייד אדער צורעק, אויפדעקען; ערקלערען, בעווייזען.

enuclea'tion *n.* (אי-ניו-קלי-איי'-שאן) די אויסשיילונג, די אויפדעקונג, די אויפווייזונג, די ערקלערונג.

enu'merable *a.* (אי-ניו'-מע-רעבל) וואס קען נומערירט אדער געצעהלט ווערען.

enu'merate *v.* (אי-ניו'-מע-רייט) נומערירען, צעהלען, רעכענען.

enumera'tion *n.* (אי-ניו-מע-ריי'-שאן) דאס נומערירען, דאס צעהלען אדער רעכענען.

enu'merator *n.* (אי-ניו'-מע-ריי-טאר) איינער וואס נומערירט אדער צעהלט; א צעהלער.

enunciabil'ity *n.* (אי-נאנ-שי-ע-ביל'-אי-טי) דאס זיין מעגליך אויסגעשפראכען צו ווערען.

enun'ciable *a.* (אי-נאנ'-שי-עבל) וואס קען אויסגעשפראכען ווערען.

enun'ciate *v.* (אי-נאנ'-שי-אייט) אויסשפרעכען; אויסדריקען, ארויסזאגען, ערקלערען, בעקאנט מאכען.

enuncia'tion *n.* (אי-נאנ-שי-איי'-שאן) אן אויסדרוק; א פארטראג; א זאץ; דאס ארויסשפרעכען, דאס ארויסזאגען; אן ערקלערונג, א בעקאנטמאכונג.

enun'ciative *a.* (אי-נאנ'-שי-איי-טיוו) ערקלערענדיג פאר ריכטיג; בעקאנט מאכענד.

enun'ciatively *adv.* (אי-נאנ'-שי-איי-טיוו-לי) ערקלערענדיג פאר ריכטיג; אויסדריקליך.

enun'ciator *n.* (אי-נאנ'-שי-איי-טאר) איינער וואס שפרעכט אויס, מאכט בעקאנט אדער ערקלערט.

enun'ciatory *a.* (אי-נאנ'-שי-איי-טא-רי) וואס איז שייך צו אן אויסדרוק אדער צו א קלאנג; אויסשפרעכענדיג; אויסדריקענדיג; ערקלערענדיג.

enure' *v.* (ען-יור') ווערען מהעטיג; האבען א ווירקונג; זיין ניצליך.
The agreement enures to the advantage of both parties.

envault' *v.* (ען-וואהלט') איינשליסען אין א געוועלב.

enveil' *v.* (ען-וויילי') פערדעקען מיט א שלייער; פערשלייערען

envel'op *v. and n.* (ען-וועל'-אפ) איינוויקלען, איינהילען; א קאנווערט, אן אומשלאג, א פארוואנד. ז. *envelope*

en'velope *n.* (ען'-ווע-לאופ) א קאנווערט [ווי פון א בריעף]; אן אומשלאג, אן איבערצוג; א פארוואנד פון ערד אין א פעסטונג צו שיצען א שוואכען טייל פון דעם פעסטונגס-ווערק.

envel'opment *n.* (ען-וועל'-אפ-מענט) די איינוויקלונג; דאס איינוויקלען; עטוואס מיט וואס מען וויקעלט איין.

enven'om *v.* (ען-וועני'-אם) פערגיפטען; מאכען פערהאסט.

enver'dure *v.* (ען-וואיר'-דיור) בעדעקען מיט גרינס.

en'viable *a.* (ענ'-ווי-עבל) בעניידענסווערטה; וואס איז מקנא צו זיין.

en'viableness *n.* (ענ'-ווי-עבל-נעס) דאס זיין בענײדענס-ווערטה.

en'viably *adv.* (ענ'-ווי-ע-בלי) אויף א בענײדענס-ווערטהען אופן.

en'vier *n.* (ענ'-ווי-ער) א בעל-מקנא, א בענײדער.

en'vious *a.* (ענ'-ווי-אס) וואס איז מקנא, נײדיש.

en'viously *adv.* (ענ'-ווי-אס-לי) מיט קנאה, צוליעב קנאה.

en'viousness *n.* (ענ'-ווי-אס-נעס) קנאה, נייד.

envi'ron *v.* (ען-וואי'-ראן) ארומרינגלען, איינשליסען; בעלאגערען.

envi'ronment *n.* (ען-וואי'-ראן-מענט) די ארומרינגלונג, די איינשליסונג; דאס וואס איז ארומגערינגעלט אדער איינגעשלאסען; אומגעבונג, סביבה.

environmen'tal *a.* (ען-וואי-ראן-מענ'-טעל) ארומרינגלענד, איינשליסענד, אומגעבענד; אונטער דער ווירקונג פון דער סביבה.

environmen'tally *adv.* (ען-וואי-ראן-מענ'-טעל-אי) אונטער דער ווירקונג פון דער סביבה.

envi'rons *n.* (ען-וואי'-ראנז) אן אומגעגענד, אומגעגענדען, ארומיגע ערטער.

envis'age *v.* (ען-וויז'-איידזש) בעטראכטען אדער בעגרייפען א זאך ווי זי איז; זיך פארשטעלען א בילד אין געדאנק.

envis'agement *n.* (ען-וויז'-איידזש-מענט) דאס בעטראכטען אדער בעגרייפען א זאך ווי זי איז.

en'voy *n.* (ענ'-וואי) א רעגיערונגס-געזאנדטער; א שליח וואס האט אויסצופיהרען א געוויסע מיסיאן.

en'voyship *n.* (ענ'-וואי-שיפ) געזאנדטשאפט; דאס אמט פון א רעגיערונגס-געזאנדטען.

en'vy *v. and n.* (ענ'-ווי) בענײדען, מקנא זיין; נייד, קנאה; דאס וואס רופט ארויס קנאה.

en'vyingly *adv.* (ענ'-ווי-אינג-לי) מקנא זייענדיג.

enwheel' *v.* (ען-הוויעל') ארומרינגלען.

enwomb' *v.* (ען-הוואום') בעהאלטען, פערבארגען [ווי אין מוטער-לייב].

enwrap' *v.* (ען-רעפ') איינוויקלען; איינהילען.

enwrap'ment *n.* (ען-רעפ'-מענט) דאס איינוויקלען, דאס איינהילען.

enwreathe' *v.* (ען-ריעטה') ארומרינגלען ווי מיט א קראנץ.

enwrite' *v.* (ען-ראיט') איינשרייבען; איינדרוקען.

enwrought' *a.* (ען-ראהט') ארייגגעארבייט אלס א טייל פון געגענשטאנד [ביי מעטאלען].

enzone' *v.* (ען-זאון') איינשליסען ווי אין א זאנע אדער פאס; ארומגארטלען אדער ארומרינגלען ווי מיט א זאנע. ז. *zone*

E'ocene *n. and a.* (אי'-א-סיען) אין געאלאגיע — עאצען, די אונטערשטע און עלטעסטע שיכט פון דער טערטיערישער סיסטעם [די טערטיערישע סיסטעם איז איינע פון די צוויי לעצטע סיסטעמען אדער פעריאדען אין דער געשיכטע פון דער ענטוויקלונג פון דער ערד]; אין פאלעאנטאלאגיע — וואס האבען עקזיסטירט אין דער עאצענישער פעריאדע פון דער געשיכטע פון דער ערד [וועגען געוויסע מינים פערשטיינערטע חיות און פלאנצען].

Eo'lian (אי-או'-לי-ען) ז. *Æolian*

Eo'lian harp (אי-או'-לי-ען הארפ) די עאלישע הארפע [א מוזיקאלישער אינסטרומענט, וואס בעשטעהט פון א הילצערנעם קעסטעל מיט אנגעצויגענע סטרונעס, און ווען דער ווינד בלאזט אויף דעם קעסטעל לאזען ארויס די סטרונעס הארמאנישע טענער].

Eo'lian lyre (אי-או'-לי-ען לאיר) ז. *Eolian harp*

Eol'ic *a.* (אי-אל'-איק) וואס איז שייך צו די עאליען [אן אלט-גריכישער שבט, וועלכער האט איבערגעוואנדערט פון גריכענלאנד אין קליין-אזיען אדער עאליען].

E'olis *n.* (אי'-א-ליס) א מין שנעק אדער מאלוסקע מיט קליינע ארויסגעשטארצטע רעהרלעך ארום דעם גאנצען קערפער, דורך וועלכע זי אטהעמט].

Eolis

eolith'ic *a.* (אי-א-ליטה'-איק) בנוגע צו דער ערשטער צייט פון די אוראלטע דורות ווען מענשען האבען געברויכט איינפאכע שטיינער אלס ארבייטס-אינסטרומענטען און געוועהר.

e'on *n.* (אי'-אן) ז. *æon*

eon'ic *a.* (אי-אנ'-איק) אייביג; וואס דויערט זעהר א לאנגע צייט.

e'onist *n.* (אי'-א-ניסט) אן עאניסט, איינער וואס גלויבט אז די וועלט עקזיסטירט פון אייביג אן.

e'ophyte *n.* (אי'-א-פאיט) אין פאלעאנטאלאגיע — אן עאפיט, א פערשטיינערטע פלאנצע, וועלכע מען געפינט אין די עאזאאישע פעלזען. ז. *eozoic*

E'os *n.* (אי'-אס) אין דער גריכישער מיטאלאגיע — עאס, די געטין פון מארגענרויט אדער מארגען-דעמערונג, וועלכע עפענט פאנאנדער פאר'ן גאט אפאלא [די זון] די טויערען פון הימעל.

eozo'ic *a.* (אי-א-זאו'-איק) עאזאאיש, וואס איז שייך צו די עלטעסטע פעלזען, וועלכע האבען זיך אויסגעבילדעט אין דער ענטוויקלונגס-געשיכטע פון דער ערד און וועגען וועלכע מען גלויבט, אז זיי ענטהאלטען פערשטיינערטע קערפערס פון די ערשטע ארגאנישע בעשעפענישען, וואס האבען זיך בעוויזען אויף דער וועלט.

e'pact *n.* (אי'-פעקט) די עפאקטען, די צאהל טעג וואס ווערען צוגעגעבען צו א לבנה-יאהר, וואס דויערט 354 טעג, כדי צו פערגלייכען עס מיט'ן זונען-יאהר, וואס דויערט 365 טעג.

epago'ge *n.* (עפ-ע-גאו'-דזשי) אינדוקציאן, דאס פיהרען א שלוס פון א פרט צו א כלל.

epanaph'ora *n.* (עפ-ע-נעפ'-א-רא) אין רעטאריק אדער רעדע קונסט — די עפאנאפארא, אזא ארט רעדען וואו א רייה פון פראזען הויבען זיך אן מיט איינעם און דעמזעלבען ווארט [ווי למשל, אין תהילים, קאפ. כ"ט: קול ד' על המים, קול ד' בכח, קול ד' בהדר, קול ד' שובר ארזים א. ז. וו.].

epanas'trophe *n.* (עפ-ע-נעס'-טרא-פי) אין רעטאריק אדער רעדע-קונסט — די עפאנאסטראפע, אזא ארט רעדען, וואו א ווארט, וואס ענדיגט איין זאץ, ווערט איבערגע'חזר'ט ביים אנפאנג פון צווייטען, ווי למשל: "מיר האבען א גוטען פריינד, א פריינד וואס פערגעסט אונז קיינמאל ניט". ז. *anadiplosis*

epan'odont *a.* (ע-פענ'-א-דאנט) וואס האט נור די אויבערשטע צייהנער [ווי א שלאנג].

epan'thous *a.* (ע-פענ'-טהאס) אין באטאניק — וואס וואקסט אויף דער בלום [ווי געוויסע שוועמלעך].

ep'arch *n.* (עפ'-ארק) אין גריכענלאנד — אן עפארך, דער גובערנאטאר פון א פראווינץ אדער עפארכיע; אין דער רוסישער קירך — א מיטראפאליט.

ep'archy *n.* (עפ'-אר-קי) אין גריכענלאנד — אן עפארכיע, א פראווינץ אונטער דער הערשונג פון א גובערנאטאר אדער עפארך; אין רוסלאנד — אן עפארכיע, א בעצירק פון קירכען אונטער דער הערשונג פון א מיטראפאליט.

epaule'ment *n.* (ע-פאהל'-מענט) ז. *epaulment*

ep'aulet *n.* (עפ'-אה-לעט) אן עפאלעט, אן אקסעל-באנד [דער צייכען פון אמט אויף דעם אקסעל פון א מיליטער-בעאמטען].

ep'aulette *n.* (עפ'-אה-לעט) ז. *epaulet*

epaul'ment *n.* (ע-פאהל'-מענט) א וואנד פון אנגעשאטענער ערד צום שיצען די סאלדאטען געבען א פעסטונג.

epergne' *n.* (ע-פערן') א פלאטא, א זילבערנע אדער גלעזערנע כלי וואס ווערט געשטעלט אין מיטען פון א געגרייטען טיש אלס ציערונג.

e'pha *n.* (אי'-פא) א: איפה [א מאס ביי די פארצייטיגע אידען].

e'phah *n.* (אי'-פא) ז. *epha*

eph'ebe *n.* (עפ'-איב) איין אלט-גריכענלאנד — אן עפעב, א יונגער מאן [א בירגער'ס א זוהן] איז דעם עלטער צווישען 18 און 20 יאהר, וועלכער פלעגט דארפען בעקומען ספעציעלע בילדונג כדי צו ווערען א בירגער.

ephe'bic *a.* (ע-פי'-ביק) וואס איז שייך צו אן עפעב. ז. *ephebe*

ephebol'ic *a.* (עפ-אי-באל'-איק) וואס איז שייך צו עפעבאלאגיע. ז. *ephebology*

ephebolog'ic *a.* (ע-פי-בא-לאדזש'-איק) וואס נעהמט אן אין דערוואקסענעם צושטאנד געוויסע כאראקטעריסטישע אייגענשאפטען.

ephebol'ogy *n.* (עפ-אי-באל'-א-דזשי) עפעבאלאגיע, די לעהרע וועגען די בעזונדערע אייגענשאפטען, וואס א חיה בעקומט בעת זי קומט אין א דערוואקסענעם צושטאנד און ווערט גרויס.

ephem'era *n.* (ע-פעמ'-ע-רא) א פליג וואס לעבט איין טאג; דאס איינטעגיגע פיבער; דאס וואס לעבט נאר איין טאג.

ephem'eral *a.* (ע-פעמ'-ע-רעל) עפעמעריש, איין-טאגיג, וואס געדויערט ניט לאנג.

ephemeral'ity *n.* (ע-פעמ-ע-רעל'-אי-טי) דאס זיין עפעמעריש, דאס עקזיסטירען זעהר א קורצע צייט.

ephemer'ic *a.* (עפ-אי-מער'-איק) ז. *ephemeral*

Ephemer'idæ *n.* (עפ-אי-מער'-אי-די) עפימערידען אדער מאי-פליגעלעך [אזעלכע אינזעקטען, וועלכע לעבען נור איין טאג].

ephem'eris *n.* (ע-פעמ'-ע-רים) עפעמעריען אדער אסטראנאמישע טאבעלען, וואו עס ווערט אנגעוויזען די לאגע פון די פלאנעטען אין יעדען טאג פון יאהר.

ephem'erist *n.* (ע-פעמ'-ע-ריסט) אן אסטראנאם, וועלכער שטודירט די טעגליכע בעוועגונגען פון די פלאנעטען.

ephem'eron *n.* (ע-פעמ'-ע-ראן) אן אינזעקט וואס לעבט ניט מעהר ווי א טאג; א זאך וואס דויערט זעהר קורץ.

ephem'erous *a.* (ע-פעמ'-ע-ראס) ז. *ephemeral*

Ephe'sian *a.* and *n.* (ע-פי'-זשיען) וואס איז שייך צו דער אלטער שטאדט עפעסוס אין קליין אזיען; א בירגער פון עפעסוס.

ephial'tes *n.* (עפ-אי-על'-טיז) א קאשמאר, עטוואס וואס דריקט אין חלום; א ניט-גוטער וואס, לויט א גלויבען פון פאלק, שטיקט די ברוסט ביי נאכט.

eph'od *n.* (עפ'-אד) דער אפוד וואס דער כהן גדול האט געטראגען.

Ephod

eph'or *n.* (עפ'-אר) אן עפאר [איינער פון די מאגיסטראטען אין אלטען גריכענלאנד, בעזאנדערס אין ספארטא, וואו דיעזע קערפערשאפט פון די מאגיסטראטען איז בעשטאנען פון 5 מיטגליעדער, וועלכע פלעגען געוועהלט ווערען יעהרליך פון פאלק און וועלכע פלעגען האבען א גרעסערע מאכט אפילו פון קעניג].

eph'oral *a.* (עפ'-אר-על) וואס איז שייך צו אן עפאר. ז. *ephor*

eph'oralty *n.* (עפ'-אר-על-טי) דאס אמט פון אן עפאר. ז. *ephor*

eph'orate *n.* (עפ'-אר-אייט) עפאראט, דאס אמט פון אן עפאר. ז. *ephor*

eph'orus *n.* (עפ'-אר-אס) ז. *ephor*

epib'ole *n.* (ע-פיב'-א-לי) די עפיבאלע אדער עפאנאפארא. ז. *epanaphora*

ep'ic *a.* and *n.* (עפ'-איק) עפיש, וואס איז שייך צו אן עפישען געדיכט [א געדיכט וואו עס ווערען בעזונגען די העלדענטהאטען פון א העלד]; וואס איז שייך צו א פאעטישען ווערק אין דער פארם פון אן ערצעהלונג אדער בעשרייבונג [ווי א פאבעל, באלאדע, נאוועלע א. ז. וו.]; העלדיש; א העלדען-געדיכט: א פאעטיש ווערק אין דער פארם פון אן ערצעהלונג אדער בעשרייבונג.

ep'ical *a.* (עפ'-אי-קעל) עפיש, וואס איז שייך צו אן עפישען געדיכט; העלדיש. ז. *epic*

ep'ically *adv.* (עפ'-אי-קעל-אי) אויף אן עפישען אדער העלדישען אופן; ווי אן עפישעס געדיכט. ז. *epic*

epicar'diac *a.* (עפ-אי-קאר'-די-עק) ז. *epicardial*

epicar'dial *a.* (עפ-אי-קאר'-די-על) וואס איז שייך צו דעם טייל פון הארץ-בייטעל [דאס זעקעל אין וועלכען דאס הארץ ליעגט] וועלכער איז דירעקט פערבונדען מיט דעם הארץ.

epicar'dium *n.* (עפ-אי-קאר'-די-אם) דער טייל פון דעם הארץ-בייטעל [דאס זעקעל אין וועלכען דאס הארץ ליעגט] וואס איז דירעקט פערבונדען מיט דעם הארץ.

ep'icarp *n.* (עפ'-אי-קארפ) די אויסערע שאלעכץ פון פרוכט.

epice'dium *n.* (עפ-אי-סי'-די-אם) א לויה-ליעד, א טרויער-געזאנג.

ep'icene *a.* (עפ'-אי-סין) פון ביידערליי געשלעכטער [פון מין זכר און מין נקבה]; וואס ווערט געברויכט פאר ביידע געשלעכטער [ווענען נעמען פון חיות וואס ווערען בענוצט אי פאר'ן מין זכר, אי פאר'ן מין נקבה, צ. ב. א מויז, א קראליק א. ד. ג.].

Epicte'tian *a.* (עפ-איק-טי'-שען) וואס איז שייך צו דעם סטאאיקער און פילאזאף עפיקטעטוס, וועלכער האט געלעבט אין רוים צום ענדע פון ערשטען און אין אנפאנג פון צווייטען יאהרהונדערט נאך קריסטוס.

ep'icure *n.* (עפ'-אי-קיור) א מענש וואס זוכט תענוגים, א פריינד פון עסען און טרינקען, אן עולם-הזה'ניק.

Epicure'an *a.* and *n.* (עפ-אי-קיו-רי'-ען) וואס איז שייך צו דעם אלט-גריכישען פילאזאף עפיקור אדער צו זיינע לעהרען [געלעבט אין די יאהרען 341—270 פאר קריסטוס. איינע פון די אם מעהרסטען פאפולערע אידעען פון עפיקור איז, אז דער ציעל פון לעבען איז צו האבען וואס מעהר תענוג]; אן אנהענגער פון עפיקור.

epicure'an *a.* and *n.* (עפ-אי-קיו-רי'-ען) וואס איז אבגעגעבען מיט עסען און טרינקען; וואס איז ארייננעטהאן אין פערגניגנעם; איינער וואס איז אבגעגעבען צו פערגניגנען; אן עולם-הזה'ניק.

Epicure'anism *n.* (עפ-אי-קיו-רי'-ען-איזם) די פילאזאפישע סיסטעם פון עפיקור; די עפיקורישע בעהויפטונג, אז פערגניגען איז דער העכסטער אידעאל אין לעבען.

ep'icurism *n.* (עפ'-אי-קיור-איזם) דאס אבגעבען זיך צו די תענוגים פון דער וועלט; די בעהויפטונג, אז פערגניגען איז דער העכסטער אידעאל אין לעבען.

ep'icurize *v.* (עפ'-אי-קיור-איז) פאלגען די לעהרע פון עפיקור; לעבען אין תענוגים.

ep'icycle *n.* (עפ'-אי-סאיקל) אן עפיציקלוס, א קרייז וואס דרעהט זיך אויף אן אנדער קרייז [ווי א ראד ארום אן אקס]; אין אסטראנאמיע — א קרייז וואס זיין צענטער בעוועגט זיך אויף דער פעריפעריע פון אן אנדער קרייז.

epicyc'lic *a.* (עפ-אי-סיק'-ליק) וואס איז שייך צו אן עפיציקלוס. ז. *epicycle*

epicy'cloid *n.* (עפ-אי-סאי'-קלאיד) אן עפיציקלאאידע, א געבויגענע ליניע וואס ווערט בעשריבען פון א געוויסען פונקט פון דער פעריפעריע פון א קרייז, ווען ער קייקעלט זיך אויף דער פעריפעריע פון אן אנדער קרייז.

epicycloi'dal *a.* (עפ-אי-סאי-קלאי'-דעל) וואס האט די פארם פון אן עפיציקלאאידע. ז. *epicycloid*

epicycloi'dal teeth (עפ-אי-סאי-קלאי'-דעל טיעטה) עפיציקלאאידען-צייהנער [צייהנער פון א צאהן-ראד וואס זיינען געשניטען אין דער פארם פון אן עפיציקלאאידען-ליניע].

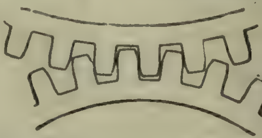
Epicycloidal Teeth

epicycloi'dal wheel (עפ-אי-סאי-קלאי'-דעל הוויעל) אן עפיציקלאאידען-ראד [א פעסטשטעהענדער צאהן-ראד מיט אינוועניגסטע צייהנער ארום וועלכע עס בעוועגט זיך אן אנדער צאהן-ראד, וואס איז העלפט די גרויס פון דעם בעפעסטיגטען. ער ווערט בענוצט צו פערוואנדלען א קרייז-בעוועגונג אין א וועקסעל-בעוועגונג אדער אומגעקעהרט].

Epicycloidal Wheel

epidem'ic *a.* and *n.* (עפ-אי-דעמ'-איק) עפידעמיש, אנשטעקענד [וועגען קראנקהייטען]; אן עפידעמיע, אן איבערגאנגס-קראנקהייט.

epidem'ical *a.* (עפ-אי-דעמ'-אי-קעל)

עפידעמיש; וואס האט דעם כאראקטער
פון אן עפידעמיע; אנשטעקענד.

epidem'ically *adv.* (עפ-אי-דעמ'-אי-
קעל-אי) אויף אן עפידעמישען אופן.

ep'iderm *n.* (עפ'-אי-דוירם)
ז. *epidermis*

epider'mal *a.* (עפ-אי-דויר'-מעל) וואס
איז שייך צו דער אויסערער הויט.

epider'mic *a.* (עפ-אי-דויר'-מיק)
ז. *epidermal*

epider'mical *a.* (עפ-אי-דויר'-מי-קעל)
ז. *epidermal*

epider'mis *n.* (עפ-אי-דויר'-מיס) די
עפידערמא, די אויבערשטע שיכט פון דער
הויט אדער פעל.

epider'moid *a.* (עפ-אי-דויר'-מאיד)
וואס האט די איינענשאפטען פון דער אוי-
סערער הויט.

epider'mous *a.* (עפ-אי-דויר'-מאס)
ז. *epidermal*

ep'idote *n.* (עפ'-אי-דאוט) דער עפי-
דאט [אזא מינעראל וואס געפינט זיך אין
דער פארם פון פריזמאטישע קריסטאלען.
מייסטענס איז ער פון גרינליכען קאליר].

epidot'ic *a.* (עפ-אי-דאט'-איק) וואס
איז שייך צו אן עפידאט. ז. *epdiote*

epigas'trial *a.* (עפ-אי-געס'-טרי-על)
ז. *epigastric*

epigas'tric *a. and n.* (עפ-אי-געס'-
טריק) וואס געהערט צו דער אויבערשטער
געגענד פון בויך אדער פון מאגען [אונ-
טער דעם לעפעלע]; א בויך-ארטעריע.

epigas'trium *n.* (עפ-אי-געס'-טרי-אם)
די אויבערשטע געגענד פון בויך.

epige'al *a.* (עפ-אי-דזשי'-על) וואס
וואקסט ניט הויך פון גרונד [ווי מאך,
קליינע ביימלעך א. ד. ג.]; וואס לעבט
ניט הויך פון גרונט, ווי אויף גראז, מאך
א. ד. ג. [ווענען געוויסע אינזעקטען].

ep'igene *a.* (עפ'-אי-דזשין) אין געא-
לאגיע — וואס איז אויסגעבילדעט אדער
איז ענטשטאנען אויף דער אויבערפלעכע
פון דער ערד.

epigen'esis *n.* (עפ-אי-דזשענ'-ע-סיס)
די טעאריע, אז דאס בעפרוכטעטע קיים,
פון וועלכען עס וואקסט ארויס אן ארגא-
ניזם, ענטהאלט אין זיך שוין אלע צעלען
וועלכע דארפען זיך שפעטער ענטוויקלען,
ד. ה. אז דאס קיים מיט אלע אייגענשאפ-
טען פון דעם ארגאניזם, וואס ענטוויקעלט
זיך פון איהם, ווערט בעשאפען פון די על-
טערען; די בילדונג פון אן ארגאניזם; א
נייער סימפטאם פון א קראנקהייט וואס
ציינט אבער ניט אן קיין ענדערונג אין
דעם כאראקטער פון דער קראנקהייט; די
פערענדערונגען וועלכע קומען פאר אין
דער נאטור פון פעלזען דורך פיזישע אדער
מעכאנישע ווירקונגען.

epigen'ic *a.* (עפ-אי-דזשענ'-איק) וואס
ענטשטעהט אויף דער אויבערפלעכע פון
דער ערד.

epige'ous *a.* (עפ-אי-דזשי'-אס) וואס
וואקסט אויף ערד.

ep'iglot *n.* (עפ'-אי-גלאט)
ז. *epiglottis*

epiglot'tic *a.* (עפ-אי-גלאט'-איק) וואס
איז שייך צום קעהל-דעקעל. ז. *epiglottis*

epiglot'tis *n.* (עפ-אי-גלאט'-איס) דאס
קעהל-דעקעל [דער דעקעל-פערמיגער אר-
גאן אין האלז וואס לאזט ניט אריינגעהן
די שפייז אין דער לינקער קעהל].

epig'nathous *a.* (ע-פיג'-נע-טהאס)
וואס האט אן אויסגעבויגענעם קרומ-פער-

מיגען אויבערשטען שנאבעל [ווי די רויב-
פייגלען, פאפוגייען א. ד. ג.].

ep'igone *n.* (ע'-אי-גאון) איינער וואס
איז שפעטער געבארען געווארען; א נאכ-
פאלגער; א יורש.

epigoni'on *n.* (עפ-אי-גא-נאי'-אן) א
מין פארצייטיגע לירע מיט פיערציג סטרו-
נעס.

ep'igram *n.* (עפ'-אי-גרעם) אן עפי-
גראם, א קורצער, שארפער און וויציגער
אויסדרוק, מייסטענס אין דער פארם פון
א געדיכט; א קורצע פאעטישע אויפ-
שריפט אויף א מצבה אדער מאנומענט.

epigrammata'rian *n.* (עפ-אי-גרעמ-
ע-טיי'-רי-ען) אן עפיגראמען-פערפאסער.
ז. *epigram*

epigrammat'ic *a.* (עפ-אי-גרע-מעט'-
איק) עפיגראמאטיש, שרייבענדיג אדער
רעדענדיג אין עפיגראמען; וואס איז שייך
צו אן עפיגראם, קורץ און שארף.

epigrammat'ical *a.* (עפ-אי-גרע-
מעט'-אי-קעל) ז. *epigrammatic*

epigrammat'ically *adv.* (עפ-אי-גרע-
מעט'-אי-קעל-אי) אויף דעם שטייגער פון
אן עפיגראם; אין דעם סטיל פון אן עפי-
גראם; קורץ און שארף.

epigram'matist *n.* (עפ-אי-גרעמ'-ע-
טיסט) א פערפאסער פון עפיגראמען.
ז. *epigram*

epigram'matize *v.* (עפ-אי-גרעמ'-ע-
טאיז) פערפאסען עפיגראמען; רעדען
אדער שרייבען אין עפיגראמען.

epigram'matizer *n.* (עפ-אי-גרעמ'-ע-
טאי-זער) ז. *epigrammatist*

ep'igraph *n. and v.* (עפ'-אי-גרעף) אן
עפיגראף, אן איינגעקריצטע אויפשריפט
אין מעטאל אדער שטיין; אן אויפשריפט
אויף א מאנומענט, סטאטוע, מצבה א. ד.
ג.; אן אויפשריפט ביי דעם אנפאנג פון
א בוך אדער פון אן אבהאנדלונג; א ציּ-
טאטע וואס ווערט געברויכט אלס מאטא
פאר א ווערק; שרייבען אן עפיגראף.

epig'rapher *n.* (ע-פיג'-רע-פער)
ז. *epigraphist*

epigraph'ic *a.* (עפ-אי-גרעפ'-איק) וואס
איז שייך צו אן עפיגראף; וואס איז מיט
אן עפיגראף. ז. *epigraph*

epigraph'ical *a.* (עפ-אי-גרעפ'-אי-
קעל) וואס האט דעם כאראקטער פון אן
עפיגראף.

epigraph'ically *adv.* (עפ-אי-גרעפ'-
אי-קעל-אי) אויף דעם אופן פון אן עפי-
גראף.

epigraph'ics *n.* (עפ-אי-גרעפ'-איקס)
ז. *epigraphy*

epig'raphy *n.* (ע-פיג'-רע-פי) דאס
שטודיום פון אויפשריפטען [עפיגראפען]
אויף מאנומענטען, סטאטועס, מצבות א. ד.
ג. פאר די צוועקען פון אלטערטומס-פאר-
שונגען.

ep'ilepsy *n.* (עפ'-אי-לעפ-סי) עפילעפ-
סיע [פאלינע, חולי-נופלים].

epilep'tic *a. and n.* (עפ-אי-לעפ'-טיק)
עפילעפטיש, וואס איז שייך צו עפילעפסיע
[פאלינע]; איינער וואס האט די פאלינע
אדער חולי-נופלים.

epilep'tical *a.* (עפ-אי-לעפ'-טי-קעל)
וואס איז שייך צו אדער וואס ליידט פון
עפילעפסיע.

epilep'tically *adv.* (עפ-אי-לעפ'-טי-
קעל-אי) אין פערבינדונג מיט עפילעפסיע
[פאלינע]; אלס פאלגע פון עפילעפסיע;
עפילעפטיש.

epilep'tiform *a.* (עפ-אי-לעפ'-טי-
פארם) עהנליך צו עפילעפסיע [פאלינע].

epileptogen'ic *a.* (עפ-אי-לעפ-טא-
דזשענ'-איק) וואס פעראורזאכט עפילעפ-
סיע אדער אן אנפאל פון עפילעפסיע
[פאלינע].

epileptog'enous *a.* (עפ-אי-לעפ-
טאדזש'-ע-נאס) וואס פעראורזאכט עפי-
לעפסיע [פאלינע].

epilep'toid *a.* (עפ-אי-לעפ'-טאיד)
ז. *epileptiform*

Epilo'bium *n.* (עפ-אי-לאו'-בי-אם)
דער מין פעלד-בלימעלעך, וועלכע וואקסען
אין די לענדער מיט א מיטעלמעסיגען און
קאלטען קלימאט [זיי זיינען ראזעווע
אדער רויטליך, זעלטען געלב].

epilog'ic *a.* (עפ-אי-לאדזש'-איק) עפי-
לאגיש, ווי אן עפילאג. ז. *epilogue*

epilog'ical *a.* (עפ-אי-לאדזש'-אי-קעל)
עפילאגיש, ווי אן עפילאג. ז. *epilogue*

epilogis'tic *a.* (עפ-אי-לא-דזשיס'-טיק)
וואס איז שייך צו אן עפילאג.
ז. *epilogue*

ep'ilogize *v.* (עפ'-אי-לא-דזשאיז) צו-
געבען צום שלוס ווי אן עפילאג; שליסען
ווי מיט אן עפילאג; ענדיגען מיט אן
עפילאג; געברויכען דעם סטיל אדער די
פארם פון אן עפילאג. ז. *epilogue*

ep'ilogue *n.* (עפ'-אי-לאג) אן עפילאג
[אין דראמא אדער אין אנדערע ליטעראַ-
רישע ווערק — א ספעציעלער שלוס; אין
דער רעדנער-קונסט — א רעדע-שלוס, וועל-
כער האט די אויפגאבע: ערשטענס, אין
קורצען איבערצוגעבען דעם אינהאלט פון
דער רעדע; צווייטענס, צו פערשטארקען
דעם איינדרוק פון דער רעדע].

Epim'achus *n.* (ע-פימ'-ע-קאס) דער
מין פאראדיז-פויגלען אין ניי-גווינעא, וואס
צייכענען זיך אוים מיט זייערע אונגעהייער
לאנגע פעדערען אויף'ן עק.

Epimachus

épinette' *n.* (איי-פי-נעט') א מין שטייג,
אין וועלכער מען האלט עופות צו מאכען
זיי פעט.

epinic'ion *n.* (עפ-אי-ניס'-אי-אן) א
זיעגס-ליעד [הויפטזעכליך אין אלטען גרי-
כענלאנד — א ליעד, מיט וועלכען מען
פלעגט בעזינגען דעם זיעג ביי אטלעטי-
שע שפיעלען].

epipet'alous *n.* (עפ-אי-פעט'-ע-לאס)
וואס וואקסט אדער געפינט זיך אויף א
בלומען-בלעטעל [ווענען די שטויב-פעדים
פון א בלום וואס קומען ארוים פון דעם
בלומען-קרוינדעל]; וואס האבען אזעלכע
שטויב-פעדים [ווענען פלאנצען].

epiph'anous *a.* (אי-פיפ'-ע-נאס) העל,
שיינענד, גלענצענד.

epiph'any *n.* (אי-פיפ'-ע-ני) דאס בע-
ווייזען זיך; ערשיינונג [הויפטזעכליך
געטליכע ערשיינונג]; אין אלטען גריכענ-
לאנד — א יום טוב לכבוד דער ערשיינונג
פון א נאטהייט.

Epiph'any *n.* (אי-פיפ'-ע-ני) עפיפא-

ניאס, דער קריסטליכער יום טוב פון 6טען יאנואר [אלס זכר דערפון וואס קריסטוס איז, לויט דער לעגענדע, 12 טעג נאך זיין געבורט ענטפלעקט געווארען פון די "שטערן=זעהער"].

epiphone'ma *n.* (עפ-אי-פא-ניע'-מא) א שלוס=זאץ, אן איבערראשענדער פונקט אדער אויסגעשריי אין א רעדע.

epiph'ora *n.* (ע-פיפ'-א-רא) דאס טרעהרען פון די אויגען, דאס רינען פון די אויגען; אין גראמאטיק — א רייה זעצע וואס ענדיגען זיך מיט דעמזעלבען ווארט אדער מיט דערזעלבער בעשטעטיגונג. ז. *epistrophe*.

epiph'ysis *n.* (ע-פיפ'-אי-סיס) אין אנאטאמיע — דער עפיפיזיס [דער ענד פון א ביין וואס איז בעדעקט מיט כראמשקע אדער כראשטש].

ep'iphyte *n.* (עפ'-אי-פאיט) א פלאנצע וואס וואקסט אויף אן אנדער פלאנצע, אבער ניט אלס פאראזיט [זי ציהט ניט איהר יניקה פון איהר]; א פאראזיטען=בעשעפעניש אויף דער הויט פון מענשען און חיות.

epiploi'tis *n.* (עפ-אי-פלא-אי'-טיס) אין מעדיצין — אן ענטצינדונג פון דעם שיכט אדער הייטעל וואס בעדעקט די געדערים אין בויך.

epip'loon *n.* (ע-פיפ'-לא-אן) דער חלב'נער שיכט אדער הייטעל, וואס בעדעקט די געדערים אין בויך.

epirrhe'ma *n.* (עפ-אי-רי'-מא) אין אלט=גריכישער טעאטער=פארשטעלונג — א טייל פון דער פאראבאזע [דער טייל פון דער קאמעדיע אדער דראמא, וואס פלעגט געשפיעלט ווערען ניט פון די אקטיארען, נאר פון כאר].

epis'copacy *n.* (ע-פיס'-קא-פיי-סי) עפיסקאפאט, די בישעפליכע פערוואלטונג פון א קירך; דאס אמט פון א בישאף.

Epis'copal *a. and n.* (ע-פיס'-קא-פעל) ז. *Episcopalian*.

epis'copal *a.* (ע-פיס'-קא-פעל) בישעפליך, וואס איז שייך צו א בישאף; וואס איז שייך צו א בישעפליכער פערוואלטונג פון א קירך.

Episcopa'lian *a. and n.* (ע-פיס'-קא-פיי'-ליען) וואס איז שייך צו דער עפיסקאפאלישער אדער אנגליקאנישער קירך; אן אנהעננער פון דיעזער קירך.

episcopa'lianism *n.* (ע-פיס-קא-פיי'-ליען-איזם) די סיסטעם פון בישעפליכער קירך=פערוואלטונג; עפיסקאפאט.

Episcopa'lianism *n.* (ע-פיס-קא-פיי'-ליען-איזם) אנהעננערשאפט צו דער עפיסקאפאלישער אדער אנגליקאנישער קירך.

epis'copally *adv.* (ע-פיס'-קא-פעל-אי) דורך א בישאף אדער דורך דער מאכט פון א בישאף; אויף'ן אופן פון א בישאף.

epis'copate *n.* (ע-פיס'-קא-פייט) די ווירדע אדער אמט פון א בישאף; עפיסקאפאט.

ep'isode *n.* (עפ'-אי-סאוד) אן עפיזאד, איין פאסירונג פון א גאנצער רייה פאסירונגען; א נעבען=פאסירונג אדער נעבען=געשיכטע, וואס טיילט זיך אויס פון דעם גאנצען אדער האט ווענינ שייכות מיט'ן גאנצען; א ניט=וויכטיגע פאסירונג אדער געשיכטע; א נעבען=מאטיוו [אין מוזיק].

episod'ic *a.* (עפ-אי-סאד'-איק) וואס איז שייך צו אדער וואס איז עהנליך צו אן עפיזאד. ז. *episode*.

episod'ical *a.* (עפ-אי-סאד'-אי-קעל) ז. *episodic*.

episod'ically *adv.* (עפ-אי-סאד'-אי-קעל-אי) אין דער פארם פון אן עפיזאד, דורך אן עפיזאד. ז. *episode*.

epispas'tic *a. and n.* (עפ-אי-ספעס'-טיק) וואס ציהט אן א בלאז אויף דער הויט; א צוג=פלאסטער; א בלאז.

ep'isperm *n.* (עפ'-אי-ספוירם) די אויסערע בעדעקונג פון א זאמען=קערנדעל.

episper'mic *a.* (עפ-אי-ספויר'-מיק) וואס איז שייך צו דער אויסערער בעדעקונג פון א זאמען=קערנדעל.

epistax'is *n.* (עפ-איס-טעק'-סיס) דאס געהן בלוט פון נאז.

epis'tle *n.* (אי-פיסל') א געשריבענע שליחות; א בריעף, א קארעספאנדענץ.

Epis'tle *n.* (אי-פיסל') א קאפיטעל [פון די אפאסטאלען, פון נייעם טעסטאמענט, ברית חדשה] וואס ווערט פארגעלעזען אין קירך צום הייליגען אבענדמאהל.

epis'tler *n.* (אי-פיס'-לער) א בריעף=שרייבער; א בישאף אדער פריסטער אין דער אנגליקאנישער קירך וואס ריכט אב די צערעמאניע פון דעם הייליגען אבענדמאהל.

epis'tolary *a. and n.* (אי-פיס'-טא-ליי-רי) בריעפליך; וואס איז שייך צו א בריעף; וואס איז ענטהאלטען אין בריעף; א בוך וואס ענטהאלט קאפיטלען פון די אפאסטאלען אין נייעם טעסטאמענט [ברית חדשה], וועלכע ווערען פארגעלעזען אין קירך.

epis'tolary style (אי-פיס'-טא-ליי-רי סטאיל) דער סטיל אין וועלכען בריעף ווערען געשריבען.

epistole'an *n.* (אי-פיס-טא-לי'-ען) א בריעף=שרייבער.

epis'toler *n.* (אי-פיס'-טא-לער) ז. *epistler*.

epis'tolet *n.* (אי-פיס'-טא-לעט) א בריוועלע.

epistol'ic *a.* (אי-פיס-טאל'-איק) וואס איז שייך צו בריעף; בריעפליך.

epistol'ical *a.* (אי-פיס-טאל'-אי-קעל) ז. *epistolic*.

epis'tolize *v.* (אי-פיס'-טא-לאיז) שרייבען בריעף.

epis'tolizer *n.* (אי-פיס'-טא-לאי-זער) א בריעף=שרייבער.

epistolograph'ic *a.* (אי-פיס-טא-לא-גרעפ'-איק) וואס איז שייך צו בריעף=שרייבען.

epistolog'raphy *n.* (אי-פיס-טא-לאג'-רע-פי) בריעף=שרייבעריי; די קונסט פון שרייבען בריעף.

epis'trophe *n.* (ע-פיס'-טרא-פי) א געוויסע פארם אין ריידען אדער שרייבען וואו מעהרערע זעצע, וועלכע פאלגען איינער נאך דעם אנדערען, ענדיגען זיך מיט דעמזעלבען ווארט; א רעפריין [א ווידערהאלונג פון א געוויסער שטעלע פון א ליעד צום ענד פון יעדען פערז].

ep'istyle *n.* (עפ'-אי-סטאיל) א מאסיווער באלקען, וועלכער ליעגט דירעקט אויף די ענדען פון די זיילען אין א געביידע. ז. *entablature*.

ep'itaph *n. and v.* (עפ'-אי-טעף) אן עפיטאף, אן אויפשריפט אויף א מצבה אדער אויף א מאנומענט; מאכען אן אויפשריפט אויף א מצבה; געברויכען דעם סטיל פון מצבה=אויפשריפטען.

ep'itapher *n.* (עפ'-אי-טעפ-ער) איינער וואס מאכט אויפשריפטען אויף מצבות.

epitaph'ian *a.* (עפ-אי-טעפ'-אי-ען) וואס דיענט אלס אן אויפשריפט אויף א מצבה; וואס איז שייך צו אן אויפשריפט אויף א מצבה.

epitaph'ic *a.* (עפ-אי-טעפ'-איק) וואס איז שייך צו אן עפיטאף אדער אויפשריפט אויף א מצבה; וואס האט די פארם פון אן אויפשריפט אויף א מצבה.

ep'itaphist *n.* (עפ'-אי-טעפ-איסט) ז. *epitapher*.

epit'asis *n.* (ע-פיט'-ע-סיס) דער טייל פון א דראמא וואו די דראמאטישע האנדלונג דערגרייכט איהר העכסטע שטייגערונג: די שטייגערונג פון טאן אדער פון דער שטימע ביים שפיעלען אדער זינגען; א שטארקע אפעלאציע צו די געפיהלען אין א רעדע; די שטייגערונג פון פיבער ביי א קראנקען.

epithalam'ic *a.* (עפ-אי-טהע-לעמ'-איק) ווי א חתונה=ליעד.

epithala'mium *n.* (עפ-אי-טהע-ליי'-מי-אם) א חתונה=ליעד.

epithal'amize *v.* (עפ-אי-טהעל'-ע-מאיז) פערפאסען חתונה=ליעדער.

epithe'lial *a.* (עפ-אי-טהי'-לי-על) וואס איז שייך צו עפיטהעליום ז. *epithelium*.

epithe'lium *n.* (עפ-אי-טהי'-לי-אם) עפיטהעליום, דאס אינוועניגסטע הייטעל פון די קישקעס; דאס אינוועניגסטע הייטעל פון א קאנאל אדער חלל פון קערפער; די אויבערשטע הויט פון קערפער.

ep'ithem *n.* (עפ'-אי-טהעם) א נאסער אומשלאג, א קאמפרעס.

ep'ithet *n.* (עפ'-אי-טהעט) אן עפיטעט, א ביווארט, אן אייגענשאפטס=ווארט [צי אלס לויב=ווארט אדער שימפף=ווארט]; א טיטעל.

epithet'ic *a.* (עפ-אי-טהעט'-איק) מיט עפיטעטען, פול מיט ביווערטער אדער אייגענשאפטס=ווערטער; וואס איז רייך אין טיטלען.

epithet'ical *a.* (עפ-אי-טהעט'-אי-קעל) ז. *epithetic*.

epithet'ically *adv.* (עפ-אי-טהעט'-אי-קעל-אי) דורך עפיטעטען, מיט ביווערטער אדער אייגענשאפטס=ווערטער.

epit'ome *n.* (אי-פיט'-א-מי) אן אויסצוג, דער תמצית פון א בוך בקצור; א קצור פון א ווערק.

That book is an epitome of American history.

epitom'ic *a.* (עפ-אי-טאמ'-איק) וואס האט דעם כאראקטער פון אן אויסצוג אדער א קצור פון א ווערק.

epitom'ical *a.* (עפ-אי-טאמ'-אי-קעל) ז. *epitomic*.

epit'omise *v.* (אי-פיט'-א-מאיז) ז. *epitomize*.

epit'omiser *n.* (אי-פיט'-א-מאי-זער) ז. *epitomizer*.

epit'omist *n.* (אי-פיט'-א-מיסט) ז. *epitomizer*.

epit'omize *v.* (אי-פיט'-א-מאיז) מאכען אן אויסצוג; מאכען א קצור; מקצר זיין, אז עס זאל נור בלייבען דער תמצית.

epit'omizer *n.* (אי-פיט'-א-מאי-זער) איינער וואס מאכט אן אויסצוג; איינער וואס מאכט א קצור פון א ווערק.

epit'rope *n.* (ע-פיט'-רא-פי) א פארם אין ריידען, וואו דער רעדנער גיט צו, אז אין א געוויסען פונקט האט זיין געגנער רעכט, מיט דעם צוועק, אז דער געגנער זאל מעהר מיט דיעזען פונקט זיך ניט קענען בענוצען, אדער ער בעווייזט, אז דעם געגנער וועט גארניט נוצען דער פונקט

אין וועלכען ער איז גערעכט, צ. ב.: "איך גיב צו, אז דער פאקט איז ריכטיג, אבער ער האט לחלומין ניט צום ענין"; אדער: "איך גיב צו, אז דער פאקט איז ריכטיג, אבער ער גופא פערניכטעט דאך אייערע ארגומענטען".

Epizo'a *n.* (עפ־אי־זאו'־ע) עפיזאען, פאראזיטען־בעשעפענישען [ווי לייז, פליי א. ד. ג.] וואס לעבען אויף דער הויט אדער אין דער הויט פון אנדערע בעשעפענישען און ציהען פון זיי זייער יניקה.

epizo'an *a. and n.* (עפ־אי־זאו'־ען) וואס איז שייך צו די עפיזאען אדער הויט־פאראזיטען; וואס לעבען אויף דער הויט אדער אין דער הויט [ווענען פאראזיטען]; אן עפיזאע אדער הויט־פאראזיט [ווי לייז, פליי א. ד. ג.].

epizo'ic *a.* (עפ־אי־זאו'־איק) ז. ***epizoan***

epizo'on *n.* (עפ־אי־זאו'־אן) אן עפיזאע, א הויט־פאראזיט [ווי ליין, פליי א. ד. ג.].

epizoot'ic *a. and n.* (עפ־אי־זא־אט'־איק) וואס איז שייך צו עפיזאען אדער הויט־פאראזיטען [ווי לייז, פליי א. ד. ג.]; וואס בושעוועט צווישען חיות [ווענען קראנקהייטען]; עפידעמיש [ווענען קראנקהייטען ביי חיות]; דאס בושעווען פון א קראנקהייט צווישען חיות; א מגפה אויף חיות.

epizo'oty *n.* (עפ־אי־זאו'־א־טי) א מגפה אויף חיות.

e plu'ribus u'num (אי פלוה'־רי־באס יו'־נאם) איינס צוזאמענגעשטעלט פון פיעלע: די מאטא פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא, וועלכע האבען זיך געבילדעט פון דער פעראייניגונג פון פיעלע אונאבהענגיגע שטאאטען.

ep'och *n.* (עפ'־אק) אן עפאכע, א בעשטימטע צייט־פעריאדע, א געוויסע וויכטיגע צייט, נאך וועלכער מען פיהרט א צייט־רעכנונג [ווי די עפאכע פון בית ראשון]; א וויכטיגע פאסירונג וואס שאפט אן עפאכע; אין אסטראנאמיע — א תקופה, נאך וועלכער עס רעכענט זיך דער אנפאנג פון דער בעוועגונג פון א הימלישען קערפער.

ep'ochal *a.* (עפ'־א־קעל) וואס איז שייך צו א געוויסער עפאכע; עפאכע־מאכענד. ז. ***epoch***

ep'och-ma'king *a.* (עפ'־אק־מיי'־קינג) עפאכע־מאכענד; שאפענדיג א נייע עפאכע אדער ערא; וואס פעראורזאכט וויכטיגע ענדערונגען און שאפט נייעס אין לעבען, אין בעגריפען, מעטאדען א. ד. ג.

The invention of the steam-engine was an epoch-making event in the world's history.

ep'ode *n.* (עפ'־אוד) אן עפאדע; דער לעצטער פון די דריי טיילען פון דער אלט־גריכישער אדע [לויב־געזאנג, לויב־פאעמא]; א מין אלט־גריכישע לירישע פאעמא; אין מוזיק — א רעפריין, א טייל וואס ווידערהאלט זיך אלע מאל.

ep'onym *n.* (עפ'־א־נים) א נאמען פון א פלאץ, פון א פאלק, פון א צייט־פעריאדע א. ד. ג. וואס שטאמט פון דעם נאמען פון א געוויסער פערזאן; א נאמען פון א פערזאן [היסטארישער אדער מיטאלאגישער], פון וועלכען עס שטאמט דער נאמען פון א לאנד אדער פאלק [ווי דער נאמען פון דעם מיטאלאגישען ראמולוס, פון וועלכען עס שטאמט בלומר'שט דער נאמען פון דער שטאדט רוים, אדער דער נאמען באליוואר, וועלכער האט געגרינדעט די זיד־אמעריקאנישע רעפובליק באליוויא].

epon'ymist *n.* (ע־פאנ'־אי־מיסט) איינער, וועמענס נאמען עס טראגט א לאנד אדער א פאלק. ז. ***eponym***

epon'ymous *a.* (ע־פאנ'־אי־מאס) וועמענס נאמען עס טראגט א פאלק, א לאנד אדער א צייט־פעריאדע; וואס ווערט בעטראכט אלס גרינדער פון עטוואס. ז. ***eponym***

epopee' *n.* (עפ־א־פיע') אן עפאפעע, אן עפישעס געדיכט, א העלדען־געדיכט; א טהאט, א געשיכטע, א לעגענדע וואס דיענט אדער קען דיענען אלס מאטעריאל פאר אן עפישען געדיכט. ז. ***epic***

epopœ'ia *n.* (עפ־א־פי'־יא) ז. ***epopee***

ep'os *n.* (עפ'־אס) עפאס, אן עפאפעע, א העלדען־געדיכט; דאס וואס דיענט אלס מאטעריאל פאר אן עפאפעע; עפישע דיכטונג. ז. ***epic***

eprouvette' *n.* (ע־פרוה־וועט') אן אפאראט צו פרובירען די אויפרייסונגס־קראפט פון עקספלאדירענדע שטאפען; אן אפאראט צו פרובירען מעטאלען.

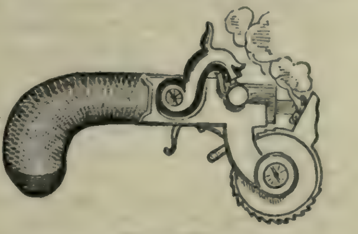

Eprouvette

Ep'som salt (עפ'־סאם סאהלט) ענגלישע זאלץ, ביטערזאלץ, שוועפעל־זויערע מאגנעזיע.

epu'lis *n.* (ע־פיו'־ליס) א געוויקס אויף די יאסלעס פון די צייהנער.

epulo'sis *n.* (עפ־יו־לאו'־סיס) די נארבונג, די פערהיילונג, די צוזאמענציהונג פון וואונדען.

epulot'ic *a. and n.* (עפ־יו־לאט'־איק) היילענד; פערנארבענד, צונויפציהענד [וואונדען]; א הייל־מיטעל פאר וואונדען.

equabil'ity *n.* (אי־קהווע־ביל'־אי־טי) גלייכמעסיגקייט, איינפערמיגקייט.

e'quable *a.* (אי'־קהוועבל) גלייכמעסיג, איינפערמיג.

She has an equable temper. She never becomes excited.

e'quableness *n.* (אי'־קהוועבל־נעס) ז. ***equability***

e'quably *adv.* (אי'־קהווע־בלי) אויף א גלייכמעסיגען אדער איינפערמיגען אופן.

e'qual *a., v. and n.* (אי'־קהוועל) גלייך [אין גרויס, מאס, צאהל, ווערטה, רעכטע, ראנג א. ד. ג.]; גלייכמעסיג, איינפערמיג; ענטשפרעכענד, פערהעלטניסמעסיג; אונפארטייאיש, גערעכט; וואס איז פון דערזעלבער וויכטיגקייט און בעדייטונג; פאסיג, צוגעפאסט, דערוואקסען [צו עפעס]; פראפארציאנעל, סימעטריש, איינפערמיג [ווענען טיילען פון פלאנצען]; גלאט [ווענען קערפער־טיילען ביי אינזעקטען]; א גלייכער, איינער וואס איז א גלייכער צו אנדערע [אין ראנג, אין רעכטע א. ד. ג.]; זיין אדער ווערען גלייך [אין גרויס, צאהל, מאס, ווערטה, בעדייטונג, ראנג א. ד. ג.]; צוריקצאהלען אדער צוריקקעהרען מיט דער פולער מאס, פאלשטענדיג בעגיטיגען אדער בעלוינען; בעטראכטען אלס גלייכען; מאכען פערגלייכבאר.

equalisa'tion *n.* (אי־קהוועל־אי־זיי'־שאן) ז. ***equalization***

e'qualise *v.* (אי'־קהוועל־איז) ז. ***equalize***

e'qualiser *n.* (אי'־קהוועל־אי־זער) ז. ***equalizer***

equal'ity *n.* (אי־קהוואל'־אי־טי) גלייכהייט, גלייכקייט, גלייכמעסיגקייט.

equaliza'tion *n.* (אי־קהוועל־אי־זיי'־שאן) דאס מאכען גלייך [אין צאהל, מאס, רעכטע א. ד. ג.]; דאס זיין גלייך.

e'qualize *v.* (אי'־קהוועל־איז) אויסגלייכען, גלייך מאכען.

e'qualizer *n.* (אי'־קהוועל־אי־זער) איינער אדער עטוואס וואס מאכט גלייך אדער פיהרט איין גלייכהייט; א פארריכטונג אין וואגענס אדער וואגאנען צוצוטיילען די משא גלייך אויף אלע רעדער אדער אויף אלע פערד.

e'qually *adv.* (אי'־קהוועל־אי) אויף א גלייכען אדער גלייכמעסיגען אופן; אין גלייכע טיילען; אונפארטייאיש, גערעכט.

e'qualness *n.* (אי'־קהוועל־נעס) ז. ***equality***

e'qual to task (אי'־קהוועל טו טעסק) דערוואקסען צו דער אונטערנעהמונג אדער אויפגאבע; בכח, פעהיג צו אונטערנעהמען און דורכפיהרען.

equan'gular *a.* (אי־קהוועג'־גיו־לער) גלייך־ווינקעלדיג. ז. ***equiangular***

equanim'ity *n.* (אי־קהווע־נים'־אי־טי) געזעצטקייט, רוהיגקייט, איינגעהאלטענקייט, גלייכמעסיגקייט [אין כאראקטער].

equan'imous *a.* (אי־קהוועג'־אי־מאס) רוהיג, געזעצט, איינגעהאלטען, גלייכמעסיג [אין כאראקטער].

equate' *v. and a.* (אי־קהוויים') אויסגלייכען; ברייגגען צו א דורכשניט אדער צום געוועהנליך־אנגענומענעם; מאכען גלייך, אויסגלייכען; בעטראכטען אדער בעהאנדלען אלס גלייכען; זיין גלייך [צו עפעס]; גלאט, גלייך [ווענען קערפער־טיילען ביי אינזעקטען].

equa'tion *n.* (אי־קהוויי'־שאן) א מאטעמאטישע גלייכונג, ווי 2+3=5 אדער אלגעמיין: $a+b-c=d$; אין אסטראנאמיע — אן אויסבעסערונג פון א פעהלער אין וועלכער עס איז פארויסזעצונג אדער אננאהמע; אין כעמיע — די אויפשטעלונג פון א פארמולע פון א כעמישער פערבינדונג דורך די סימבאלישע בעצייכנונגען פון די כעמישע עלעמענטען.

equa'tor *n.* (אי־קהוויי'־טאר) אין געאגראפיע — דער עקוואטאר, דער קרייז, וועלכער טיילט די ערד אויף צוויי גלייכע האלבע קוגלען, דער צפון'דיגער און דרום'דיגער [דער קרייז עקזיסטירט בלויז אין דער פארשטעלונג, ניט אין דער ווירקליכקייט]; אין אסטראנאמיע — דער קרייז פון דער הימלישער ספערע, וועלכער פאלט צוזאמען מיט דעם עקוואטאר פון דער ערד.

equato'rial *a. and n.* (אי־קהוויי־טאו'־רי־על) וואס איז שייך צום עקוואטאר; אן עקוואטאריאל, א טעלעסקאפ, וועלכער דרעהט זיך צוזאמען מיט דעם גאנג פון א זייגער, כדי צו קוקען אויף די פלאנעטען און זייער בעוועגונג אין דער הימלישער ספערע. ז. ***equator***

equato'rially *adv.* (אי־קהווע־טאו'־רי־על־אי) אויף דעם אופן ווי עס בעוועגט זיך אן עקוואטאריאל. ז. ***equatorial***

eq'uerry *n.* (עק'־הווע־רי) ז ***equery***

eq'uery *n.* (עק'־הווע־רי) א שטאל־מייסטער, אן אויפזעהער אויף פערד.

eques'trian *a. and n.* (אי־קהוועס'־

טרי-ען) וואס געהערט צו א פערד; וואס געהערט צו רייטעריי; וואס קען גוט רייטען; ריטערליך, וואס בעלאנגט צו די ריטער אדער אדעל פון אלטען רוים; א רייטער, א פאהרער אין א צירק.

eques'trianism *n.* (אי-קהוועס'-טרי-ען-איזם) די קונסט פון רייטען.

equestrienne' *n.* (אי-קהוועס-טרי-ען') א פרוי וואס קען רייטען אויף א פערד; א רייטערין אדער פאהרערין אין א צירק.

equian'gular *a.* (אי-קהווי-ענ'-גיו-לער) גלייכווינקעלדיג, וואס אלע ווינקלען זיינען גלייך [וועגען געאמעטרישע פיגורען].

equidif'ferent *a.* (אי-קהווי-דיפ'-ער-ענט) אין אריפמעטיק — וואס האבען א גלייכען דיפערענץ אדער אונטערשיעד, ווי למשל: 4—6 און 2—4 האבען א גלייכען דיפערענץ — 2.

equidis'tance *n.* (אי-קהווי-דיס'-טענס) דיעזעלביגע דיסטאנץ; א גלייכער מהלך.

equidis'tant *a.* (אי-קהווי-דיס'-טענט) וואס שטעהען אב אויף א גלייכער דיסטאנץ; גלייך דערווייטערט.

equidis'tantly *adv.* (אי-קהווי-דיס'-טענט-לי) אויף דעמזעלבען מהלך.

e'quiform *a.* (אי'-קהווי-פארם) וואס האט דיעזעלביגע פארם, גלייך אין פארם.

e'quiformal *a.* (אי'-קהווי-פאר-מעל) ז. *equiform*.

equilat'eral *a. and n.* (אי-קהווי-לעט'-ע-רעל) אין געאמעטריע — גלייכזייטיג; א פיגור, ביי וועלכער אלע זייטען זיינען גלייך.

equilat'erally *adv.* (אי-קהווי-לעט'-ע-רעל-אי) אויף דעם אופן, דאס אלע זייטען זיינען גלייך.

equili'brate *v.* (אי-קהווי-לאי'-ברייט) עקוויליברירען, באלאנסירען האלטען אין גלייכגעוויכט.

equilibra'tion *n.* (אי-קהווי-לאי-ברײ'-שאן) עקוויליבראציאן, דאס באלאנסירען, דאס האלטען אין גלייכגעוויכט.

equili'bratory *a.* (אי-קהווי-לאי'-ברע-טא-רי) וואס האט די נייגונג צו באלאנסירען אדער שטעלען זיך אין גלייכגעוויכט.

equilib'rial *a.* (אי-קהווי-ליב'-רי-על) וואס איז שייך צו עקוויליבראציאן אדער צו דעם האלטען אין גלייכגעוויכט.

equili'brist *n.* (אי-קהווי-לאי'-בריסט) אן עקוויליבריסט, א שטריק-טענצער, איינער וואס מאכט פערשיעדענע גימנאסטישע קונצען אויף א שטריק.

equilib'rity *n.* (אי-קהווי-ליב'-רי-טי) דאס זיין אין גלייכגעוויכט.

equilib'rium *n.* (אי-קהווי-ליב'-רי-אם) ז. *equilibrity*.

equimul'tiple *n. and a.* (אי-קהווי-מאל'-טיפל) די סומען וואס האבען זיך בעקומען פון דעם, וואס געוויסע צאהלען זיינען גע'כפל'ט געווארען אויף איינער און דערזעלבער צאהל [ווי למשל, די סומען: 48, 32 און 60, וועלכע האבען זיך בעקומען פון 12×4, 8×4 און 15×4]; וואס זיינען בעקומען געווארען דורך כפל'ען אויף איינער און דערזעלבער צאהל [אויף 4].

e'quine *n. and a.* (אי'-קהווין) א פערד; פערדיש, וואס איז שייך צו פערד.

equinoc'tial *a. and n.* (אי-קהווי-נאק'-שעל) וואס איז שייך צו דער צייט אדער צום ארט וואו טאג און נאכט זיינען גלייך; די שטורם-ווינדען וואס טרעפען אין דער צייט אדער אין דעם ארט, וואו טאג און נאכט זיינען גלייך.

equinoc'tial flow'ers (אי-קהווי-נאק'-שעל פלאו'-ערז) א מין בלומען וואס עפענען פאנאנדער און מאכען צו זייערע בלעטעלעך רעגולאר אין געוויסע שטונדען.

equinoc'tial line (אי-קהווי-נאק'-שעל לאין) דער עקוואטאר. ז. *equator*.

equinoc'tially *adv.* (אי-קהווי-נאק'-שעל-אי) אין דער ריכטונג פון הימלישען עקוואטאר.

equinoc'tial points (אי-קהווי-נאק'-שעל פאינטס) אין אסטראנאמיע — די צוויי פונקטען, אין וועלכע עס שניידען זיך דורך דער הימלישער עקוואטאר און דער עקליפטיק פון דער זון. ז. *equator* און *ecliptic*.

e'quinox *n.* (אי'-קהווי-נאקס) די צייט ווען די נאכט איז גלייך מיט דעם טאג.

equip' *v.* (אי-קהוויפ') עקיפירען, בעקליידען; אויסריכטען; אויסשטאטען מיט געוועהר, בעוואפענען.

eq'uipage *n. and v.* (עק'-הווי-פעדזש) אן עקיפאזש; אן אויסשטאטונג צום פאהרען [ווי פערד, קארעטען א. ד. ג.]; די אויסשטאטונג פון א קריעגס-שיף, די בעוואפנונג פון א שיף; אויסשטאטען מיט אלע נויטיגע זאכען.

equipen'dency *n.* (אי-קהווי-פענ'-דענ-סי) גלייכגעוויכט; דאס ניט אריבערוועגען זיך אדער דאס ניט האבען קיין שטארקערע נייגונג צו איין זאך ווי צו אן אנדער זאך.

equipen'dent *a.* (אי-קהווי-פענ'-דענט) אין באלאנס אדער גלייכגעוויכט; ניט אריבערוועגענד זיך צו קיין זייט.

equip'ment *n.* (אי-קהוויפ'-מענט) די אויסשטאטונג, די אויסריכטונג; די בעוואפנונג.

e'quipoise *n.* (אי'-קהווי-פאיז) גלייכגעוויכט.

equipol'lence *n.* (אי-קהווי-פאל'-ענס) גלייכע מאכט; גלייכער ווערטה פון צוויי אדער עטליכע בעזונדערע זאכען.

equipol'lency *n.* (אי-קהווי-פאל'-ענ-סי) ז. *equipollence*.

equipol'lent *a.* (אי-קהווי-פאל'-ענט) וואס האט דיעזעלביגע מאכט אדער דעמזעלבינען ווערטה.

equipon'derance *n.* (אי-קהווי-פאנ'-דער-ענס) גלייכגעוויכט

equipon'derancy *n.* (אי-קהווי-פאנ'-דער-ענ-סי) ז. *equiponderance*.

equipon'derant *a.* (אי-קהווי-פאנ'-דער-ענט) וואס האט דיעזעלבינע געוויכט; וואס איז אין גלייכגעוויכט.

equipon'derate *v.* (אי-קהווי-פאנ'-דע-רייט) זיין אין גלייכגעוויכט, באלאנסירען; זיין גלייך אין וואג.

equipon'derous *a.* (אי-קהווי-פאנ'-דע-ראס) וואס האט גלייכע וואג, וואס איז גלייך שווער.

equipoten'tial *a.* (אי-קהווי-פא-טענ'-שעל) פון א גלייכען פאטענציאל; פון גלייכער שפאנונג. ז. *potential*.

equiseta'ceous *a.* (עק-הווי-סי-טיי'-שיאס) וואס איז שייך צו דער שאכטעלהאלם אדער פערד-עק-פלאנצע. ז. *Equisetum*.

equise'tic *a.* (עק-הווי-סי'-טיק) וואס איז שייך אדער וואס בעקומט זיך פון די שאכטעלהאלם אדער פערד-עק-פלאנצע. ז. *Equisetum*.

Equise'tum *n.* (עק-הווי-סי'-טאם) דער מין פון די שאכטעלהאלם אדער פערד-עק-פלאנצען [א מין נידריגע פלאנצען-פאמיליע וועלכע בליהען ניט].

e'quisonance *n.* (אי'-קהווי-סא-נענס) אין דער אלטער מוזיק — גלייכקלאנג, גלייכקלאנג אין אקטאווען.

eq'uitable *a.* (עק'-הווי-טעבל) גערעכט, גערעכטיג; אונפארטייאיש; ארענטליך.

The arbitrator gave an equitable decision.

eq'uitableness *n.* (עק'-הווי-טעבל-נעס) ריכטיגקייט, גערעכטיגקייט; אונפארטייליכקייט; ארענטליכקייט.

eq'uitably *adv.* (עק'-הווי-טע-בלי) אויף א גערעכטען אופן; מיט גערעכטיגקייט; אויף אן אונפארטייאישען שטייגער; ארענטליך.

eq'uitancy *n.* (עק'-הווי-טענ-סי) די רייט-קונסט.

eq'uitant *a.* (עק'-הווי-טענט) אריבערגעבויגען צום פארענט ווי רייטענדיג [וועגען בלעטער פון א פלאנצע]; רייטענדיג.

equita'tion *n.* (עק-הווי-טיי'-שאן) די רייט-קונסט; דאס רייטען.

eq'uites *n.* (עק'-הווי-טיז) די רייטער אדער קאוואלעריע אין דער ארמעע אין אלטען רוים; די אלט-רוימישע ריטער.

eq'uity *n.* (עק'-הווי-טי) גערעכטיגקייט; אונפארטייליכקייט; ארענטליכקייט; דאס משפט'ען לויט יושר און גערעכטיגקייט, וואו דאס געזעץ איז צוליעב זיין אלגעמיינהייט ניט גענוג בעשטימט פאר דעם פאל; א געריכט, וואו עס ווערט גע'משפט ניט לויט דעם געשריבענעם געזעץ, נאר לויט יושר און גערעכטיגקייט; די איבערגעבליבענע סומע פון דעם פערקויף פון א פער'משכון'ט הויז אדער לאנד, וועלכע ווערט איבערגעגעבען צו דעם איינענטימער נאכדעם ווי מען האט אבגעצאהלט די בעלי חובות זייער טייל.

equiv'alence *n.* (אי-קהוויוו'-ע-לענס) דאס זיין גלייך אין ווערטה; גלייכהייט אין גרויס, אין מאכט, אין נאטור, אין געוויכט א. ד. ג.

equiv'alency *n.* (אי-קהוויוו'-ע-לענ-סי) ז. *equivalence*.

equiv'alent *a., n. and v.* (אי-קהוויוו'-ע-לענט) פון גלייכען ווערטה, פון גלייכער גרויס, פון גלייכער קראפט א. ד. ג.; וואס האט א גלייכע אדער דיעזעלבע בעדייטונג; עפעס וואס איז גלייך אין ווערטה; אין כעמיע — אן עקוויוואלענט, אן עלעמענט וואס קען אין א כעמישער פערבינדונג פערנעהמען דעם ארט פון אן אנדער עלעמענט לויט זיין אטאמען-געוויכט [צ. ב.: 28 געוויכטס-טיילען אייזען קענען אין א כעמישער פערבינדונג פערנעהמען דעם פלאץ פון 31,7 געוויכטס-טיילען קופער. 28 געוויכטס-טיילען אייזען זיינען אלזא אן עקוויוואלענט פון 31,7 געוויכטס-טיילען קופער]; מאכען גלייך-ווערטהיג; זיין פאלשטענדיג גלייך.

equiv'alently *adv.* (אי-קהוויוו'-ע-לענט-לי) פון א גלייכען ווערטה, גלייך-ווערטהיג.

equiv'ocal *a. and n.* (אי-קהוויוו'-א-קעל) צווײדייטיג, דאפעלזיניג; צווייפעלהאפט; אווארט מיט א דאפעלטער בעדייטונג, וואס ווערט געזאגט מיט דעם ציעל אבצונארען, פערדרעהען א מח.

equiv'ocal genera'tion (אי-קהוויוו'-א-קעל דזשענ-ער-איי'-שאן) דאס געבארען ווערען פון עלטערען, וועלכע זיינען ניט פון דעמזעלבען מין.

equiv'ocally *adv.* (אי-קהוויוו'-א-קעל-אי) אויף א צווייפעלהאפטען אדער צווײדייטיגען אופן.

equiv'ocalness *n.* (אי-קהוויוו'-א-קעל-נעס) צווײדייטיגקייט, א דאפעלטער זין.

equiv'ocate *v.* (אי-קהוויוו'-א-קייט) געברויכען א ווארט אין א דאפעלטען זין; זיך אויסדריקען צווייריייטיג [מיט דעם ציעל אבצונארען].

equivoca'tion *n.* (אי-קהוויוו-א-קיי'-שאן) עקיוואקען, דאס רעדען צווייריייטיג, אז מען זאל עס פערשטעהן אי אזוי, אי אנדערש [מיט דעם .ציעל אבצונארען, פערדרעהען דעם קאפ]; אין לאגיק — דער פאלשער שלוס וואס מען קען ציהען פון א ווארט, ווען עס איז צווייריייטיג.
To the honest man equivocation is just as wrong as lying.

equiv'ocator *n.* (אי-קהוויוו'-א-קיי-טאר) איינער וואס רעדט צווייריייטיג, בלב ולב.

equiv'ocatory *a.* (אי-קהוויוו'-א-קיי-טא-רי) וואס ענטהאלט א צווייריייטיגקייט אדער א דאפעלטען זין [מיט דעם ציעל אבצונארען].

eq'uivoke *n.* (עק'-חווי-וואוק) אן עקיוואק א צווייריייטיגקייט; דאס רעדען אזוי, אז מען זאל עס פערשטעהן אי אזוי, אי אנדערש.

eq'uivoque *n.* (עק'-הווי-וואוק) ז. *equivoke*

e'ra *n.* (אי'-רא) אן ערא, א צייט־רעכנונג וואס הויבט זיך אן פון א בעשטימטער היסטארישער פאסירונג ארער עפאכע, א בעשטימטע היסטארישע צייט, א צייטאלטער, אן עפאכע.

era'diate *v.* (אי-ריי'-די-אייט) ארויסלאזען שטראהלען; שטראהלען, שיינען, גלאנצען.

eradia'tion *n.* (אי-ריי-די-איי'-שאן) דאכ ארויסלאזען שטראהלען; דאס שטראהלען; שיינונג; אבגלאנץ.

erad'icable *a.* (אי-רעד'-אי-קעבל) וואס מען קען אויסווארצלען, אויסראטען, פערטילגען אדער פערניכטען.

erad'icate *v.* (אי-רעד'-אי-קייט) אויסווארצלען; אויסראטען, פערניכטען, פערטילגען.

eradica'tion *n.* (אי-רעד-אי-קיי'-שאן) אויסווארצלונג, אויסראטונג, פערניכטונג, פערטילגונג.

erad'icative *a. and n.* (אי-רעד'-אי-קיי-טיוו) וואס ווארצעלט אויס: פערניכטענד, אויסראטענד, פערטילגענד; אין מעדיצין — וואס היילט אין גאנצען אויס, וואס היילט ראדיקאל, וואס היילט פון גרונד אויס; א ראדיקאלער הייל־מיטעל.

e'ra of good fee'ling (אי'-רא אוו גוד פיע'-לינג) אין דער געשיכטע פון די פעראייניגטע שטאאטען — די פעריארע פון 1817 ביז 1824 [בעת פרעזידענט מאנרצע'ס אדמיניסטראציאן], וועלכע צייכענט זיך אויס דערמיט וואס דער פארטיי־קאמפף האט כמעט אין גאנצען אויפגעהערט.

era'sable *a.* (אי-ריי'-סעבל) וואס קען אויסגעמעקט, אבגעמעקט, אבגעריבען אדער אויסגעקראצט ווערען; וואס קען פערניכטעט ווערען, אבגעשאפט ווערען אדער בעזייטיגט ווערען.

era'ser *n.* (אי-ריי'-סער) איינער אדער עטוואס וואס מעקט אב, רייבט אב אדער קראצט אויס; א מעקער [פון גומי]; א מעסערעל אבצוקראצען דאס געשריבענע.

era'sible *a.* (אי-ריי'-סיבל) ז. *erasable*

era'sion *n.* (אי-ריי'-זשאן) אויסמעקונג, אברייבונג.

era'sure *n.* (אי-ריי'-זשור) דאס אבמעקען, דאס אברייבען, דאס אויסקראצען; דאס וואס איז אבגעמעקט ארער אויסגעקראצט געווארען [אין שריפטען]; דער פלאץ, וואו עס איז אבגעמעקט ארער אויסגעקראצט געווארען [א בוכשטאב, א ווארט א. ד. ג.].

ere *prep. and c.* (עהר) פאר; בעפאר, איידער.

Er'ebus *n.* (ער'-ע-באס) אין דער גריכישער מיטאלאגיע — ערעבוס, דער פינסטערסטער טייל פון גיהנום ארער האדעס: פינסטערנייש; פינסטערקייט.

erect' *v. and a.* (אי-רעקט') אויפשטעלען, אויפשטעלען גלייך, אוועקשטעלען: אויפבויען, גרינדען, בעשאפען: אויפהויבען: דערהויבען: צייכנען [א ליניע, א קרייז א. ד. ג.]; זיך אוועקשטעלען גלייך; זיך אויפהויבען: גלייך אוועקגעשטעלט, שטעהענדיג, געריכטעט ארויף־צו; אויפגעהויבען: גלייך און פעסט: מוטיג, שטאלץ; אויפמערקזאם, געשפאנט.

erec'table *a.* (אי-רעק'-טעבל) וואס קען אויפגעשטעלט ווערען; וואס קען אויפגעבויט ווערען; וואס קען אויפגעהויבען ווערען: וואס קען זיך אויסציהען און ווערען שטייף [ווענען געשלעכטס־ארגאנען].

erec'ter *n.* (אי-רעק'-טער) ז. *erector*

erec'tile *a.* (אי-רעק'-טיל) וואס שטעלט זיך אדער הויבט זיך אויף; וואס קען זיך אויסציהען און ווערען שטייף [ווענען געשלעכטס־ארגאנען].

erectil'ity *n.* (אי-רעק-טיל'-אי-טי) די פעהיגקייט זיך אויפצוהויבען, זיך אוועקשטעלען גלייך אדער אויפגעבויט ווערען: די פעהינקייט זיך אויסצוציהען און ווערען שטייף [ווענען געשלעכטס־ארגאנען].

erec'tion *n.* (אי-רעק'-שאן) אויפשטעלונג, גלייך־שטעלונג; אויפהויבונג, דערהיבונג; פערשטייפונג; אויפבויאונג, גרינדונג; אויסבילדונג, פארמירונג: דאס וואס ווערט געבויט, א געביידע; ערעקציאן, די אויסציהונג און פערשטייפונג [פון די געשלעכטס־ארגאנען].

erec'tive *a.* (אי-רעק'-טיוו) גלייך־שטעלענד, אויפשטעלענד, אויפהויבענד.

erect'ly *adv.* (אי-רעקט'-לי) גלייך, אויפגעשטעלט, אויפגעשטעלט אין דער הויך, שטעהענדיג גלייך.

erect'ness *n.* (אי-רעקט'-נעס) אויפגעשטעלטקייט; די גלייכקייט; דאס שטעהן גלייך.

erec'tor *n.* (אי-רעק'-טאר) א גרינדער; אן אויפהויבער, אן אויפשטעלער: איינער וואס בויט [געביידעס]: אן אויפהויבונגס־מוסקעל [א מוסקעל וואס הויבט אויף, ציהט אויס און מאכט שטייף געוויסע גלידער].

erelong' *adv.* (עהר-לאהנג') אין קורצען, באלד.

eremacau'sis *n.* (ער-ע-מע-קאה'-סיס) די לאנגזאמע פערברענונג ארער צופוילונג פון א קערפער.

ere'mic *a.* (ע-רי'-מיק) וואס לעבט אין א זאמדינער, טרוקענער געגענד ארער אין א מדבר [הויפטזעכליך ווענען חיות און פייגלען].

er'emite *n.* (ער'-אי-מאיט) אן ערעמיט, איינער וואס לעבט אבגעזונדערט אדער אין א ווילדערניש; א נזיר, א פרוש.

eremit'ic *a.* (ער-אי-מיט'-איק) וואס לעבט אבגעזונדערט פון דער וועלט ארער אין א ווילדערנייש; עהנליך צו א נזיר ארער א פרוש: וואס אט שייך צו אן אבגעזונדערטען מענשען, צו א נזיר אדער א פרוש.

eremit'ical *a.* (ער-אי-מיט'-אי-קעל) ז. *eremitic*

er'emitism *n.* (ער'-אי-מאי-טיזם) דאס זיין א פרוש, א נזיר, דאס זיין אבגעזונדערט פון דער וועלט.

er'ethism *n.* (ער'-ע-טהיזם) ערעטהיזם, אויפרעגבארקייט [הויפטזעכליך פון די געשלעכטס־ארגאנען].

erethis'mic *a.* (ער-ע-טהיז'-מיק) וואס איז שייך צו ערעטהיזם [אויפרייצבארקייט, הויפטזעכליך פון די געשלעכטס־ארגאנען].

erethis'tic *a.* (ער-ע-טהיס'-טיק) ז. *erethismic*

erethit'ic *a.* (ער-ע-טהיט'-איק) וואס איז שייך צו ערעטהיזם: אויפרעגנבאר, אויפגערעגט: אונרוהיג. ז. *erethism*

erg *n.* (אוירג) אין פיזיק — אן ערג, א מאס־איינהייט פאר ארביים, וואס ווערט בעשטימט דורך דער קראפט וואס ווערט פערוועגדעט אויף צו בעוועגען א גראם כשא מיט דער שנעלקייט פון איין סענטימעטער אין א סעקונדע.

er'go *c.* (אויר'-גאו) פאלגליך, דאריבער [אן אויסדרוק אין לאגיק].

er'gograph *n.* (אויר'-גא-גרעף) אן אינסטרומענט צו מעסטען מיעדינקיים, אויפרעגונג א. ד. ג.].

ergom'eter *n.* (אויר-גאמ'-ע-טער) א קראפט־מעסטער, א דינאמאמעטער. ז. *dynamometer*

er'gon *n.* (אויר'-גאן) ז. *erg*

er'got *n.* (אויר'-גאט) א הארנדינגער אנוואוקס אויף דעם הינטערשטען טייל פון א פערד'ס פוס איבער דער קאפיטע: כוסערקארן [אזא שוואם־אנוואוקס אויף קארן און אנדערע פלאנצען. ווערט גע־ברויכט אין מעדיצין].

Ergot

er'igible *a.* (ער'-אי-רזשיבל) וואס קען אויפגעשטעלט ווערען, וואס קען אויפגעהויבען ווערען, וואס קען אוועקגעשטעלט ווערען גלייך.

erina'ceous *a.* (ער-אי-ניי'-שיאס) וואס איז שייך צו אן איגעל [יאזש]: עהנליך צו אן איגעל.

Erioden'dron *n.* (ער-אי-א-דען'-דראן) א מין וואל־בוימער ארער באנוועל־בוימער [וואקסען אין די הייסע לענדער. די פרוכט פון דיעזע בוימער איז בעדעקט מיט א וואלענארטיגען שטאף וועלכער

ווערט געברויכט פאר קישענס, מאטראַצען א. ד. ג.].

eriom'eter *n.* (ער-אי-אמ'-ע-טער) אן אפטישער אינסטרומענט צו מעסטען זעהר קליינע קערפּערס.

erl'-king *n.* (אוירל'-קינג) אין דער גערמאנישער מיטאלאגיע — דער ערל-קעניג [א טייוועל וואס הערשט איבער וועלדער, פערנארט צו זיך קליינע קינדער און פערמוטשעט זיי].

er'mine *n.* (אויר'-מין) דאס הערמעלין [א קליינע ווילדע חיה, ועמענס פעל ווערט זעהר הויך געשאצט]; די פעל אדער פוטערווארג פון א הערמעלין.

Ermine

er'mined *a.* (אויר'-מינד) נעקליידט אין הערמעלין-פוטער. ז. *ermine*

erode' *v.* (אי-ראוד') פאנאנדערעסען, אויסעסען, צופרעסען, אויסנאגען, זשאווערען. ראסטען.

The action of the air will in time erode iron.

ero'ded *a.* (אי-ראו'-דעד) וואס קוקט אויס ווי אויסגעגעסען, פערזשאווערט אדער פערראסט.

ero'dent *n.* (אי-ראו'-דענט) א מיטעל אדער רפואה וואס עסט אויס אדער נאגט אויס.

ero'dible *a.* (אי-ראו'-דיבל) וואס קען אויסגעגעסען, פערזשאווערט אדער פערראסט ווערען.

E'ros *n.* (אי'-ראס) אין דער גריכישער מיטאלאגיע — עראס, דער גאט פון ליעבע; אין אסטראנאמיע — איינע פון די קליינע פלאנעטען צווישען מארס און יופּיטער.

erose' *a.* (אי-ראוז') אויסנעקארבט, אויסגעגעסען [בנוגע צו בלעטער אדער פליגלען פון אינזעקטען, ביי וועלכע די בּרעגעס זיינען נים גלאט ארומגעשניטען, נאר געקארבט].

ero'sion *n.* (אי-ראו'-זשאן) די אויסעסונג, די צופרעסונג, די צונאגונג, דאס פערזשאווערט אדער פערראסט ווערען.

ero'sive *a.* (אי-ראו'-סיוו) אויסעסענד, צופרעסענד, צונאגענד; וואס ווירקט עס זאל פערזשאווערט אדער פערראסט ווערען.

erot'ic *a. and n.* (ע-ראט'-איק) וואס איז שייך צו ליעבע; א פּאעמא אדער געדיכט וועגען ליעבע.

erot'ical *a.* (ע-ראט'-אי-קעל) ז. *erotic*

erotoma'nia *n.* (ע-ראו-טא-מיי'-ני-א) עראטאמאניע, א גייסטיגע קראנקהייט אדער מעלאנכאליע וואס נעהמט זיך פון דעם, וואס אלע געדאנקען און געפיהלען פון חולה זיינען קאנצענטרירט אויף ליעבע.

erotoma'niac *n.* (ע-ראו-טא-מיי'-ני-אק) איינער וואס ליידט פון עראטאמאניע. ז. *erotomania*

erotom'any *n.* (ער-א-טאמ'-ע-ני) ז. *erotomania*

erpetolog'ical *a.* (אויר-פּע-טא-לאדזש'-אי-קעל) וואס געהערט צו דער לעהרע איבער די רעפּטילען אדער קריכענדיגע טהיערע.

erpetol'ogist *n.* (אויר-פּע-טאל'-א-דזשיסט) אן ערפּעטאלאגיסט, א קענער פון דער וויסענשאפט איבער די קריכענדיגע טהיערע.

erpetol'ogy *n.* (אויר-פע-טאל'-א-דזשי) ערפּעטאלאגיע, די לעהרע וועגען די רעפּטילען אדער קריכענדיגע טהיערע.

err *v.* (אויר) אירען, בלאנדזשען, זיך פעראירען; אבווייכען; זיך אירען, האבען א טעות.

To err is human, to forgive is divine.

er'rancy *n.* (ער'-ענ-סי) דאס אירען, דאס פערבלאנדזשען, דאס אריינפאלען אין א טעות; דאס אפטע בייטען די מיינונגען.

er'rand *n.* (ער'-ענד) א שליחות, אן אויפטראג; א מאנדאט; א גאנג.

The boy was sent on an errand.

er'rand-boy *n.* (ער'-ענד-באי) א לויף-אינגעל, א שיק-אינגעל; א אינגעל אויף פערשיעדענע געגנג און שליחות.

er'rant *a.* (ער'-ענט) וואנדערענד; אירענד, בלאנדזשענד; מאכענד א טעות; אראבגעהענד פון דרך הישר.

er'rantry *n.* (ער'-ענט-רי) וואנדערשאפט, דאס וואנדער-לעבען; דאס זיין א וואנדערער.

erra'ta *n.* (ע-ריי'-טע) דרוק-פעהלערען, א פערצייכנים פון דרוק-פעהלערען.

errat'ic *a. and n.* (ע-רעט'-איק) אירענד, וואס בלאנדזשעט; אונרעגעלמעסיג, וואס בעוועגט זיך נים אין ארדנונג; א וואנדערער, א בראדיאגע; נים קיין געשטעלטער מענש.

errat'ical fe'ver (ע-רעט'-אי-קעל פי'-ווער) קדחת, וואס כאפט אן אונרעגעלמעסיג.

errat'ically *adv.* (ע-רעט'-אי-קעל-אי) אויף אן אונרעגעלמעסיגען שטייגער; אהן א סדר.

erra'tum *n.* (ע-ריי'-טאם) א דרוק-פעהלער אין א שריפט אדער בוך.

er'rhine *a. and n.* (ער'-אין) ווירקענד אויף דער נאז; א מיטעל צום ניסען.

er'ringly *adv.* (אויר'-אינג-לי) בלאנדזשענדיג, לאזענדיג זיך פערפיהרען.

erro'neous *a.* (ע-ראו'-ני-אס) אירענד; נים ריכטיג, פעהלערהאפט.

erro'neously *adv.* (ע-ראו'-ני-אס-לי) על פי טעות.

erro'neousness *n.* (ע-ראו'-ני-אס-נעס) נים-ריכטיגקייט, פעהלערהאפטיגקייט.

er'ror *n.* (ער'-אר) אן אירטום, א טעות, א פערזעהן; א זינד.

er'ror in fact (ער'-אר אין פעקט) א טעות וועגען דעם פאקט [ווי למשל, ווען א ריכטער משפט א מינדעריעהריגען אזוי ווי ער וואלט געווען א דערוואקסענער].

Erse *n. and a.* (אוירס) די קעלטישע אדער אירלאנדישע שפּראך וואס ווערט געברויכט אין געוויסע געגענדען פון שאטלאנד; וואס איז שייך צו דער קעלטישער שפּראך אין אירלאנד און שאטלאנד.

ersh *n.* (אוירש) אן אויפגעאקערט פעלד; דאס גראז וואס וואקסט אב אויף'ן פעלד א צווייטען מאל אין דעמזעלבען סעזאן.

erst *adv.* (אוירסט) ראשית, צוערשט; א מאל; פריהער, מיט א צייט צוריק.

erubes'cence *n.* (ער-או-בעס'-ענס) רויטקייט; דאס רויט ווערען [פון כעס אדער שעמעוודיגקייט].

erubes'cency *n.* (ער-או-בעס'-ענ-סי) ז. *erubescence*

erubes'cent *a.* (ער-או-בעס'-ענט) רויט אדער רויטליך; רויט ווערענד [פון שעמען זיך].

eruc'tate *v.* (אי-ראק'-טייט) גרעפּסען, שלוקערצען.

eructa'tion *n.* (אי-ראק-טיי'-שאן) דאס גרעפּסען; דאס שלוקערצען.

er'udite *n. and a.* (ער'-או-דאיט) א בקי, איינער וואס איז פיעל בעלעזען און בעלערענט; מיט ערודיציאן; וואס איז פיעל בעלעזען; וואס האט א טיעפע קענטניס פון עפעס.

er'uditely *adv.* (ער'-או-דאיט-לי) דורך בקיאות, דורך טיעפע קענטנים פון דער זאך.

er'uditeness *n.* (ער'-או-דאיט-נעס) דאס זיין א בקי; דאס בעזיצען א טיעפע קענטנים פון עפעס.

erudi'tion *n.* (ער-או-דיש'-אן) ערודיציאן, געלעהרזאמקייט, בקיאות; טיעפע קענטנים פון א זאך.

eru'ginous *a.* (אי-רו'-דזשינ-אס) ז. *æruginous*

erupt' *v.* (אי-ראפּט') מאכען פּלאצען; אויפרייסען, פּלוצים צופּלאצט אדער צוזעצט ווערען.

erup'tion *n.* (אי-ראפּ'-שאן) 1. אן אויפרייסונג, אן אויסברוך [ווי פון א וואולקאן]; 2. אן אויספאל; אן אויסשלאג, אן אויסשיטונג אויף'ן לייב.

1. The volcano is in eruption. 2. The patient has an eruption on her face.

erup'tional *a.* (אי-ראפּ'-שאנ-על) וואס איז שייך צו אן אויפרייסונג אדער אויסברוך.

erup'tive *a. and n.* (אי-ראפּ'-טיוו) וואס רייסט אויף, וואס ברעכט אויס; פערבונדען מיט אן אויסשלאג; אין געאלאגיע — א פעלז אדער א מינעראל וואס האט זיך בעקומען דורך אן אויפרייסונג פון א פייערשפּייענדען בארג אדער דורך ערד-ציטערניש.

erup'tively *adv.* (אי-ראפּ'-טיוו-לי) דורך אן אויפרייסונג.

erup'tiveness *n.* (אי-ראפּ'-טיוו-נעס) דאס אויפרייסען, דאס צושפּרינגען.

Eryn'gium *n.* (אי-רינ'-דזשי-אם) דאס בלוי-קעפּעל [א מין ברייט גראז מיט וויים-בלויע בליטהען. וואקסט אין די ווארעמע לענדער].

eryn'go *n.* (אי-רינ'-גאו) ז. *Eryngium*

erysip'elas *n.* (ער-אי-סיפּ'-ע-לעס) א רויז, א רויטליכע ענטצינדונג פון דער הויט.

erysipel'atous *a.* (ער-אי-סי-פּעל'-ע-טאס) וואס איז ווי די ענטצינדונג פון דער הויט; עהנליך צו א רויז אויף'ן פּנים.

erysip'eloid *n.* (ער-אי-סיפּ'-ע-לאיד) אן אנשטעקינע הויט-ענטצינדונג.

erythe'ma *n.* (ער-אי-טהי'-מא) די עריטעמא, א רויטע ענטצינדונג פון דער הויט.

erythemat'ic *a.* (ער-אי-טהי-מעט'-איק) וואס איז שייך צו אן עריטעמא אדער הויט-ענטצינדונג.

eryth'roscope *n.* (ע-ריטה'-רא-סקאופּ) אן אפּטישער אינסטרומענט, וועלכער ווערט בענוצט צו אונטערזוכען די ליכט-

שטראהלען, וואס פאלא ארער שיינען אב פון בעזונדערע קערפער.

erythro′sis *n.* (ער-אי-טהראו׳-סיס) אין מעריצין — פולבלוטיגקייט; א קראנקהייט וואס ווערט פעראורזאכט פון צופיעל בלוט אדער זאפט.

escalade′ *n. and v.* (עס-קיי-לייד׳) דאס קלעטערען אויף לייטערס; דאס ארויפקלעטערען פון סאלדאטען מיט דער הילף פון לייטערס אויף א פעסטונגס-וואנד; אריבערקלעטערען מיט דער הילף פון א לייטער.

escala′der *n.* (עס-קיי-ליי׳-דער) איינער וואס קומט אריין אין א בעפעסטיגטען ארט דורך דער הילף פון א לייטער.

escala′tor *n.* (עס-קיי-ליי׳-טאר) א בעוועגליכע טרעפ.

escal′lop *n. and v.* (עס-קעל׳-אפ) די קאם-מושעל [א מאלוסקעל וואס האט א וועלען-פערמיגע אדער רונד-געקארבטע מושעל]; אזא פאן אין וועלכער איסטערען ווערען געבראטען; א רונד-געצאקטער אדער וועלען-פערמיגער ברעג אדער זוים: קאכען אדער באקען אין אן איסטערען-פאן; מאכען א וועלען-פערמיגען אדער רונד-געצאקטען זוים אדער ברעג.

escal′lop-shell *n.* (עס-קעל׳-אפ-שעל) א רונד-געקארבטע אדער וועלען-פערמיגע מושעל [אזא מושעל אדער דער צייכען פון אזא מושעל אויף׳ן שילד פלעגען טראגען די פילגרימען אדער וואנדערער צו די הייליגע ערטער אין די אמאליגע צייטען].

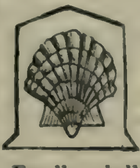

Escallop-shell

escal′op *n.* (עס-קעל׳-אפ) ז. *escallop*

esca′pable *a.* (עס-קיי׳-פעבל) וואס קען אנטלויפען אדער אנטרינען; וואס קען אויסלויפען אדער אויסשטראמען; וואס קען פערמידען ווערען.

escapade′ *n.* (עס-קיי-פייד׳) א ווילדער שפרונג פון א פערד; א שטרייך, א שטוקע א ווילדע אדער נארישע שטיפעריי.

escape′ *v. and n.* (עס-קייפ׳) אוועקפליהען, אנטלויפען; זיך ראטעווען, מאכען פליטה; אנטרינען; אויסלויפען, אויסשטראמען; פערמיידען; די פליטה; דאס ראטעווען זיך; דאס אנטלויפען; דאס אויסלויפען אדער אויסשטראמען.

escape′-lad′der *n.* (עס-קייפ׳-לעד׳-ער) א רעטונגס-לייטער.

escape′ment *n.* (עס-קייפ׳-מענט) דער מעכאניזם פון א זייגער וואס רעגולירט זיין גאנג.

escape′ment wheel (עס-קייפ׳-מענט הוויעל). דאס העמונגס-ראד אדער שטייג-ראד [דאס רעדעל פון א זייגער וואס רעגולירט דעם גאנג].

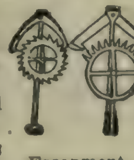

Escapment

escape′ no′tice (עס-קייפ׳ נאו׳-טיס) ניט בעמערקט ווערען.

Excuse me, your presence in the room escaped my notice.

escape′ one′s mem′ory (עס-קייפ׳ הוואנז מעמ׳-א-רי) אימעצען ארויס פון זינען.

These facts entirely escaped my memory.

esca′per *n.* (עס-קיי׳-פער) איינער וואס אנטלויפט אדער ראטעוועט זיך.

escape′ scot′-free (עס-קייפ׳ סקאט׳-פריע) אויסדרעהען זיך אונבעשטראפט.

escape′ the lips (עס-קייפ׳ טהי ליפס) זיך ארויסגליטשען [א ווארט] פון מויל.

escape′-valve *n.* (עס-קייפ׳-וועלוו) דער ארויסלאז-ווענטיל [דער ווענטיל פון צילינדער אין א דאמפף-מאשין וואס לאזט ארויס דעם אבגעקיהלטען דאמפף].

escarp′ *v. and n.* (עס-קארפ׳) מאכען מישופע׳דיג [ווענען די פעסטונגס-ווערק]; די זייט פון א פעסטונגס-גראבען, וועלכע ליעגט נאהענט צו דער פעסטונגס-וואנד וואס ווערט פון גראבען ארומגערינגעלט.

escarp′ment *n.* (עס-קארפ׳-מענט) די משופע׳דיגע זייט פון א בערגעל אדער א פעלזענשטיין; דער גראבען ארום א פעסטונגס-וואנד.

eschalot′ *n.* (עש-ע-לאט׳) א זארט קליינע ציבעלע.

es′char *n.* (עס׳-קאר) א קרעץ אויף דער הויט, ווי עס בילדעט זיך פון א בראנד-וואונד א. ד. ג.

escharot′ic *a. and n.* (עס-קע-ראט׳-איק) וואס קען צושטערען דאס פלייש-געוועב און בילדען א קרעץ; א מיטעל וואס צושטערט אדער צוברענט דאס פלייש-געוועב.

eschatolog′ic *a.* (עס-קיי-טא-לארזש׳-איק) וואס איז שייך צו דעם טייל פון רעליגיאן וואס בעשעפטיגט זיך מיט תחית המתים, מיט השארת הנפש, מיט דעם גרויסען יום הדין, מיט דעם לעתיד לבוא א. ד. ג.

eschatolog′ical *a.* (עס-קיי-טא-לארזש׳-אי-קעל) ז. *eschatologic*

eschatol′ogist *n.* (עס-קיי-טאל׳-א-דזשיסט) איינער וואס בעשעפטיגט זיך מיט דעם טייל פון רעליגיאן וואס בעהאנדעלט תחית המתים, השארת הנפש, דעם גרויסען יום הדין, מיט דעם לעתיד לבוא א. ד. ג.

eschatol′ogy *n.* (עס-קיי-טאל׳-א-דזשי) דער טייל פון רעליגיאן וואס בעשעפטיגט זיך מיט תחית המתים, מיט השארת הנפש, מיט דעם גרויסען יום הדין, מיט דעם לעתיד לבוא א. ד. ג.

escheat′ *n. and v.* (עס-טשיעט׳) דאס אריינפאלען פון לאנד אדער גיטער צוריק אין די הענד פון דעם לאנד-הערר אדער שטאאט צוליעב דעם טויט פון רענטע-צאהלער וואס האט ניט געלאזען קיין יורשים; דער בעצירק אין ענגלאנד וואו דער לאנד-הערר אדער דער קעניג איז בערעכטיגט צו די גיטער פון וועלכע דער רענטע-צאהלער איז געשטארבען און האט קיין יורשים ניט געלאזען; א דאקומענט וואס ענטהאלט דאס רעכט אויף אזעלכע גיטער; דער גוט אדער בעזיץ וואס איז אזא רעכט אונטערווארפען; אריינפאלען צוריק [ווענען גיטער] אין די הענד פון לאנד-הערר אדער שטאאט, ווען דער רענטע-צאהלער איז געשטארבען און האט קיין יורשים ניט געלאזען; קאנפיסקירען א גוט אדער א בעזיץ.

eschea′table *a.* (עס-טשיע׳-טעבל) וואס איז אונטערווארפען דעם רעכט אריינצופאלען צוריק אין די הענד פון לאנד-הערר אדער פון שטאאט, ווען דער רענטע-צאהלער איז געשטארבען און האט קיין יורשים ניט געלאזען [ווענען א גוט אדער בעזיץ]; וואס קען אבגענומען ווערען פאר׳ן שטאאט.

eschea′tage *n.* (עס-טשיע׳-טיידזש) דאס רעכט אויף א גוט אויף וועלכען עס געפינען זיך ניט קיין יורשים.

eschea′tor *n.* (עס-טשיע׳-טאר) דער בעאמטער [אמאל אין ענגלאנד] וואס האט געהאט צו טהאן מיט גיטער, וואס האבען ניט קיין יורשים, אום זיי צונעהמען פאר׳ן שטאאט.

eschea′torship *n.* (עס-טשיע׳-טאר-שיפ) דאס אמט אמאל אין ענגלאנד פון א רעגיערונגס-אנגעשטעלטען, וואס האט געהאט צו טהאן מיט גיטער, וועלכע האבען ניט קיין יורשים, אום זיי צוצונעהמען פאר׳ן שטאאט.

eschew′ *v.* (עס-טשו׳) אויסמיידען, שטעהן פון ווייטען, אויסוויייכען.

In a discussion we should eschew personalities.

Eschscholt′zia *n.* (ע-שאולט׳-סי-א) א מין שעהנע ווילדע מאהן-פלאנצען מיט שעהנע געלבע בלומען [וואקסט אם מייסטען אין קאליפארניען און אין דער אומגעגענד].

esclan′dre *n.* (עס-קלענ׳-דער) א רוהע-שטערונג; אן אורזאכע פאר א סקאנדאל; א סצענע.

esclavage′ *n.* (עס-קלא-וואזש׳) אן אלטמארישער, שווערער פרויען-האלזבאנד.

escopet′ *n.* (עס-קא-פעט׳) א האנד-ביקס [אזא קורצע ביקס].

escopette′ *n.* (עס-קא-פעט׳) ז. *escopet*

escort′ *v.* (עס-קאהרט׳) 1. בעגלייטען; 2. בעשיצען אדער בעוואכען [אויף א רייזע].

1. He is escorting his wife to the store.

es′cort *n.* (עס׳-קאהרט) 1 אן עסקארט, בעגלייטונג; 2. בעגלייטונג מיט דעם צוועק צו בעשיצען [ווי פון סאלדאטען אדער פון א שיף]; 3. עהרען-וואך; בעגלייטער, בעשיצער, וואך [אויף א רייזע].

2. The President travels with an escort.

escritoir′ *n.* (עס-קרי-טואר׳) ז. *escritoire*

escritoire′ *n.* (עס-קרי-טואר׳) א שרייב-געצייג, א שרייב-טיש; א סעקרעטאר.

escrow′ *n.* (עס-קראו׳) דאס איינלעגען א געזעצליכען דאקומענט ביי א שליש [ווען דער דאקומענט קען אריין אין קראפט בלויז אונטער געוויסע בעדינגונגען]; אזא דאקומענט; דאס האלטען אזא דאקומענט.

es′cuage *n.* (עס׳-קיו-עדזש) א מיליטערישער שטייער, וואס מען פלעגט צאהלען אין מיטעלאלטער אנשטאט צו געהן אין מיליטער-דיענסט.

Escula′pian *n. and a.* (עס-קיו-ליי׳-פי-ען) דער נאמ פון מעדיצין אין דער גריכישער מיטאלאגיע; א מעדיצינער; וואס איז שייך צו דער הייל-קונסט אדער צו א מעדיצינער. ז. *Æsculapian*

es′culent *a. and n.* (עס׳-קיו-לענט) עסבאר; וואס מען קען עסען; וואס ברייננט ארויס אדער שאפט אן עסבארען פראדוקט; עטוואס וואס מען קען עסען; גריניסען וואס מען קען געברויכען אלס שפייזען [הויפטזעכליך געקאכטערהייד].

escutche′on *n.* (עס-קאטש׳-אן) א שילד מיט הערבען; א הערב; די שילד אויף א שיף מיט דעם נאמען פון דער שיף; א בלעכעל איבער דער שליסעל-לאך אדער ביי דער עפנונג [פון א טהיר].

escutche′oned *a.* (עס-קאטש׳-אנד) וואס טראגט א שילד; בעדעקט מיט א הערב אדער א שילד; בעדעקט מיט איינגעקריצטע פיגורען.

es′kar *n.* (עס׳-קאר) אין געאלאגיע — א שיכט זאמד צווישען אייז-בערג אין גלעטשערס.

es′ker *n.* (עס׳-קער) ז. *eskar*

Es'kimo *n. and a.* (עס'-קי-מאו) אן עסקימאס, איינער פון די האלב-ווילדע איינוואוהנער פון די קאלטע געגענדען פון נארד-אמעריקא און פון גרענלאנד; וואס איז שייך צו די עסקימאסען.

esoc'iform *a.* (ע-סאס'-אי-פארם) וואס האט די פארם פון א העכט; ענליך צו א העכט.

es'ocoid *a. and n.* (עס'-א-קאיד) וואס איז שייך צו העכט; א העכט.

esod'ic *a.* (ע-סאד'-איק) אין פיזיאלאגיע — וואס גיבען איבער די איינדריקע צום מארך [ווענען נעוויסע נערוועז].

esoph'agus *n.* (אי-סאפ'-ע-גאס) דער שלונד, דער שפייז-רעהר [דער רעהר, דורך וועלכען די שפייז געהט אין מאגען].

esoter'ic *a.* (עס-א-טער'-איק) עזאטעריש, געהיים; וואס ווערט נאר געלערענט מיט ווענינע פערזאנען [וואס מען איז מגלה ליחידי סגולה].

esoter'ical *a.* (עס-א-טער'-אי-קעל) ז. *esoteric*

esoter'ically *adv.* (עס-א-טער'-אי-קעל-אי) אין א געהיימען אופן, ניט ארויסגעבענדיג פאר אלעמען [ווענען געוויסע לעהרען אין די אמאליגע צייטען].

esoter'icism *n.* (עס-א-טער'-אי-סיזם) עזאטעריזם, די לעהרען וואס פלעגען איבערגעגעבען ווערען נור צו יחידי סגולה און ניט פאר אלעמען: די איבערגעגעבענהייט צו קבלה אדער סתרי-תורה.

esoter'ics *n.* (עס-א-טער'-איקס) געהיימע לעהרען, סתרי תורה [ווי קבלה].

es'oterism *n.* (עס'-א-טער-איזם) ז. *esotericism*

es'oterist *n.* (עס'-א-טער-איסט) אן עזאטעריסט, איינער וואס לערענט סתרי-תורה.

espal'ier *n.* (עס-פעל'-יער) א בוימער-גראטע אדער א שוץ-געלענדער פון ארומגעשטעלטע בוימער איינע לעבען די אנדערע.

espar'to *n.* (עס-פאר'-טאו) א מין גראז וואס וואקסט אין זאמדיגע ערטער [אין צפון-אמעריקא].

Esparto-grasses

espe'cial *a.* (עס-פעש'-על) ספעציעל, בעזאנדערס; וואס איז ניט גלייך צו אנדערע פון זיין מין; הויפטזעכליך.

espe'cially *adv.* (עס-פעש'-על-אי) בעזאנדערס, הויפטזעכליך.

espi'al *n.* (עס-פאי'-על) די אויסשפיאנירונג, די ענטדעקונג פון א געהיימניס.

es'pionage *n.* (עס'-פי-א-נערזש) שפיאנעריי.

esplanade' *n.* (עס-פלע-נייד') אן עספלאנאדע, אן אפענער פלאץ נעבען א געביידע; דער אפענער פלאץ צווישען א פעסטונג און דער שטאדט.

espou'sal *n. and a.* (עס-פאו'-זעל) א תנאים; א חאכצייט; וואס געהערט צו האכצייט.

espouse' *v.* (עס-פאוז') 1. הייראטען, חתונה האבען; מאכען תנאים; 2. פערטיידיגען, בעשיצען.

2. The editor espouses the cause of woman suffrage.

espou'ser *n.* (עס-פאו'-זער) דער וואס מאכט תנאים אדער פערהייראט; א פערטיידיגער, א שיצער.

esprit' *n.* (עס-פרי') גייסט; וויץ; געשיקטקייט אין ריידען.

esprit' de corps (עס-פרי' דע קאהר) דער גייסט אדער דאס געפיהל פון קאמעראדשאפט אדער חבר'שאפט.

The employees in the business show an esprit de corps.

espy' *v.* (עס-פאי') אויסשפיאנירען; אויספארשען. ענטדעקען; דערזעהן פון וויטען; פלעצליך דערזעהן; דערקענען.

Esq. *Esquire* אן אבקירצונג פון ווארט [ווערט געשריבען נאך'ן נאמען פון א פערזאן אלס העפליכקייטס-טיטעל].

Es'quimau *n.* (עס'-קי-מאו) ז. *Eskimo*

esquire' *n.* (עס-קהוואיר') אן עסקוויר, א יונקער [א טיטעל פאר אדעליגע וואס איז נידריגער ווי "ריטער"]; א קאוואליער, א מאנספערזאן וואס בעדיענט אדער בעגלייט א דאמע אויף א באל א. ד. ג.

esquisse' *n.* (עס-קיס') אן עסקיז, א סקיצע.

es'say *n.* (עס'-איי) א פערזוך, א פראבע; אן עסיי, א קורצע און ניט קיין גאנץ סיסטעמאטישע וויסענשאפטליכע אדער ליטערארישע אבהאנדלונג.

essay' *v.* (ע-סיי') פערזוכען, פראבירען, מאכען א פראבע.

essay'er *n.* (ע-סיי'-ער) איינער וואס פראבירט אדער מאכט א פראבע.

es'sayish *a.* (עס'-איי-איש) וואס האט דעם כאראקטער פון א פראבע.

es'sayist *n.* (עס'-איי-איסט) אן עסיי-שרייבער, א שרייבער פון קורצע און ניט גאנץ סיסטעמאטישע וויסענשאפטליכע אדער ליטערארישע אבהאנדלונגען

essayis'tic *a.* (עס-איי-איס'-טיק) וואס איז שייך צו אן עסיי אדער אן עסיי-שרייבער. ז. *essayist*

es'sence *n. and v.* (עס'-ענס) דער עסענץ: דער תמצית; דער עקסטראקט; דער עיקר; דאס וועזען; דער שטאף; דער גייסט; א גערוך, א ריח; פארפיום; פארפיומירען.

es'sence of hon'or (עס'-ענס אוו אנ'-אר) א מוסטער פון עהרע.

Essenes' *n.* (ע-סינז') די איסיים אדער די עסייער [א געוויסע אידישע סעקטע אמאל אין ארץ ישראל אין דער צייט פון חורבן בית שני, פון וועלכער די מיטגליעדער האבען געפיהרט אן ארט אסקעטישען און קאמוניסטישען לעבען און האבען זעהר שטרענג אבגעהיט די דינים פון טהרה].

Esse'nian *a.* (ע-סי'-ני-ען) וואס איז שייך צו די איסיים אדער עסייער. ז. *Essenes*

Esse'nism *n.* (ע-סי'-ניזם) די פרינציפען פון די איסיים אדער עסייער. ז. *Essenes*

essen'tial *a. and n.* (ע-סענ'-שעל) הויפטזעכליך, וועזענטליך, פונדאמענטאל, וויכטיג; וואס איז דער תמצית אדער דער עסענץ; א פונדאמענטאלער אדער הויפטזעכליכער פרינציפ.

essential'ity *n.* (ע-סענ-שי-על'-אי-טי) די וועזענטליכקייט, הויפטזעכליכקייט.

essen'tially *adv.* (ע-סענ'-שעל-אי) וועזענטליך, הויפטזעכליך; אין תוך, אין תמצית; פונדאמענטאל; אויף א וועזענטליכען אופן.

essen'tialness *n.* (ע-סענ'-שעל-נעס) ז. *essentiality*

essen'tial oils (ע-סענ'-שעל אילז) עטהער-אויל.

estab'lish *v.* (עס-טעב'-ליש) בעפעסטיגען; איינשטעלען; איינריכטען; גרינדען; מאכען סאליד.

estab'lished church (עס-טעב'-לישט טשוירטש) די הערשענדע [אנגליקאנישע] קירך אין ענגלאנד.

estab'lished cred'it (עס-טעב'-לישט קרעד'-איט) גוטער קרעדיט.

The firm has an established credit.

estab'lisher *n.* (עס-טעב'-לי-שער) א גרינדער, אן איינפיהרער; איינער וואס מאכט סאליד.

estab'lishment *n.* (עס-טעב'-ליש-מענט) די בעפעסטיגונג אדער בעשטעטיגונג; די איינריכטונג; די גרינדונג; אן אנשטאלט; א געביידע; די הערשענדע קירך; איינקונפט, הכנסה.

estacade' *n.* (עס-טע-קייד') אן עסטאקאדע, א רייה פון דיקע קלעצער איבערגעבונדען מיט קייטען, מיט וועלכע מען צאמט ארום דעם ברעג פון ים אדער פון א טייך נעגען דעם שונא'ס שיפען.

estadal' *n.* (עס-טא-דאל') אן עסטאדאל, א שפאנישע לענג-מאס [ענטהאלט 10 פוס מיט 11,6 צאל].

estafet' *n.* (עס-טע-פעט') אן עסטאפעט, א שליח, אן אנזאגער.

estafette' *n.* (עס-טע-פעט') ז. *estafet*

estate' *n. and v.* (עס-טייט') א שטאנד, א צושטאנד, א לאגע; א פערמעגען, א גוט; איבערגעבען א גוט אדער פערמעגען.

estate' at suf'ferance (עס-טייט' עט סאפ'-ער-ענס) א גרונד-שטיק אדער גוט וואס מען האלט אין בעזיץ נאכדעם ווי מען האט שוין מעהר קיין געזעצליך רעכט ניט אויף דעם, נאר דער ווירקליכער בעזיצער פראטעסטירט ניט.

estate' by suf'ferance (עס-טייט' באי סאפ'-ער-ענס) ז. *estate at sufferance*

esta'ted *a.* (עס-טיי'-טעד) וואס בעזיצט.

estate' in tail (עס-טייט' אין טייל) א פערמעגען אדער גוט, אויף וועלכען עס ליעגען געוויסע בעשרענקונגען בנוגע צו ירושה.

estates' of the realm (עס-טייטס' אוו טהי רעלם) די שטאנדען פון דער מלוכה.

estate' tail (עס-טייט' טייל) א פערמעגען, וואס עס קענען ירש'נען נור פארויס בעשטימטע יורשים.

esteem' *v. and n.* (עס-טיעם') שעצען, אכטען; בעטראכטען, מיינען; די שעצונג, די אכטונג; די בעדייטונג, דער ווערטה.

estee'mer *n.* (עס-טיע'-מער) איינער וואס שעצט, וואס אכטעט; איינער וואס האט א הויכע מיינונג וועגען אימעצען אדער עפעס.

esthematol'ogy *n.* (עס-טהי-מע-טאל'-א-דזשי) עסטעמאטאלאגיע, די לעהרע וועגען די חושים אדער וועגען די ארגאנען פון די חושים.

es'thete *n.* (עס'-טהיט) אן עסטעטיקער, א מענש וואס איז איבערגעגעבען צו קונסט און שעהנהייט.

esthet'ic *a. and n.* (עס-טהעט'-איק) עסטעטיש; אז עסטעטיקער. ז. *esthetics*

esthet'ical *a.* וואס (עס-טחעט'-אי-קעל) איז שייך צו עסטעטיק אדער צו דער וויסענשאפט וועגן געשמאק און שעהנהייט; וואס האט א שעהנהייטס-געפיהל אדער געשמאק.

esthet'ically *adv.* (עס-טהעט'-אי-קעל-אי) לויט די עסטעטישע פרינציפען; בנוגע צום געפיהל פון שעהנהייט.

estheti'cian *n.* איי- (עס-טהי-טיש'-ען) נער וואס שטודירט עסטעטיק. ז. *esthetics*

esthet'icism *n.* (עס-טהעט'-אי-סיזם) עסטעטיציזם, די פרינציפען פון עסטעטיק; אן איבערנעטריבענע איבערגעבענהייט צו די שעהנהייטס-פארמען.

esthet'icize *v.* (עס-טהעט'-אי-סאיז) מאכען עסטעטיש; פערפאסען אין אנקלאנג מיט די כללים פון עסטעטיק.

esthet'ics *n.* (עס-טהעט'-איקס) עסטעטיק, די וויסענשאפט וועגען געשמאק און שעהנהייט.

Estho'nian *a. and n.* (עס-טהאו'-ני-ען) וואס בעלאנגט צו עסטאניען אדער עסטלאנד [א גובערניע אין מערב-רוסלאנד]; אן עסטלענדער; די עסטאנישע שפראך.

es'timable *a.* וואס קען (עס'-טי-מעבל) אבגעשאצט ווערען; וואס איז ווערטה צו זיין געשעצט אדער געאכטעט.

He is an estimable gentleman.

es'timableness *n.* (עס'-טי-מעבל-נעס) שאצבארקייט.

es'timably *adv.* אויף (עס'-טי-מע-בלי) אן אופן וואס פערדיענט געאכטעט צו ווערען.

es'timate *v. and n.* שא- (עס'-טי-מייט) צען, בערעכנען; די שאצונג, די בערעכנונג.

es'timated course (עס'-טי-מיי-טער קאורס) די ריכטונג פון א שיף על פי השערה [ניט גענוי אויסגערעכנט].

estima'tion *n.* די (עס-טי-מיי'-שאן) שאצונג, די בערעכנונג; אן אבשאצונג; די מיינונג; די אורטיילונג וועגען עפעס; אכטונג.

es'timative *a.* דענ- (עס'-טי-מיי-טיוו) קענד; בערעכנענד, אורטיילענד.

es'timator *n.* אן אב- (עס'-טי-מיי-טאר) שאצער, א בעאורטיילער.

es'timatory *a.* (עס'-טי-מיי-טא-רי) שאצענד, אורטיילענד.

estin'to *a.* אין מוזיק — (עס-טינ'-טא) אונטערגעהענד; וואס בעצייכענט דעם שוואכסטען לעצטען טאן אין פיאנא-שפיעל.

es'tival *a.* וואס ערשיינט (עס'-טי-וועל) אין זומער; וואס איז שייך צו זומער; זומערדיג.

es'tivate *v.* פערבריינ- (עס'-טי-וויימ) גען דעם זומער; אין זאאלאגיע — אבשלאפען דעם זומער [וועגען געוויסע מאלוסקען].

estiva'tion *n.* דאס (עס-טי-וויי'-שאן) פערברייננען דעם זומער [ווי אין א זומער-פלאץ]; אין זאאלאגיע — דער זומער-שלאף פון געוויסע חיה'לעך [ווי מאלוסקען א. ד. ג.].

estop' *v.* (עס-טאפ') הינדערען, אבהאלטען.

estop'pel *n.* א הינדע- (עס-טאפ'-על) רונג, אן אבהאלט.

estop'ple *n.* (עס-טאפל') ז. *estoppel*

estoufade' *n.* אן ארט (עס-טוה-פייד') קאכען לאנגזאם פלייש אין א פערמאכטער כלי.

esto'vers *n.* מזונות (עס-טאו'-וערז) וואס א מאן מוז לויט'ן געזעץ געבען דעם ווייב, אדער וואס מען מוז געבען אן ארעסטאנט און זיין פאמיליע, בעת ער זיצט אין טורמע.

estrade' *n.* אן עסטראדע, א (עס-טרייד') בימה.

estrange' *v.* מאכען (עס-טריינדזש') פרעמד, ענטפרעמדען; דערווייטערען.

estran'gedness *n.* (עס-טריינ'-דזשעד-נעס) דאס זיין ענטפרעמדעט אדער דערווייטערט.

estrange'ment *n.* (עס-טריינדזש'-מענט) דאס ווערען אדער מאכען פרעמד; ענטפרעמדונג; דערווייטערונג.

estran'ger *n.* איי- (עס-טריינ'-דזשער) נער וואס ענטפרעמדעט אדער דערווייטערט.

estrapade' *n.* דאס (עס-טרע-פייד') שטעלען זיך פון א פערד אויף די הינטערשטע פיס אראבצואווארפען דעם רייטער, דאס אויסזעצען פון א כערד.

estray' *n.* אן אוועקגעלאפענעם אדער פערבלאנדזשעטעס הויז-טהיער; עטוואס וואס געהט ארוים פון זינען.

estreat' *n. and v.* אן (עס-טריעט') אויסצוג אדער א קאפיע פון א דאקומענט; א בעשטעטיגטער אויסצוג פון א געריכטס-פראטאקאל; מאכען אן אויסצוג אדער א קאפיע פון א געריכטס-פראטאקאל.

estrepe' *v.* אין געזעצגע- (עס-טריפ') בונג — פערדארבען עפעס; אנטהאן איינעם היזק דורך פערדארבונג [ווי אבשניידען די צווייגען פון איינעמס ביימער, אויסהאקען די ביימער פון איינעמס לאנד א. ד. ג.].

es'trich *n.* פוך פון א (עס'-טריטש) שטרויס-פויגעל.

es'tridge *n.* (עס'-טרידזש) ז. *estrich*

E'-string *n.* די דינסטע (אי'-סטרינג) סטרונע פון א פיעדעל וועלכע גיט דעם העכסטען טאן.

estua'rian *a.* (עס-טשיו-איי'-רי-ען) ז. *estuarine*

es'tuarine *a.* וואס (עס'-טשיו-ע-רין) איז שייך צו א מינדונג פון א טייך [דער ארט וואו א טייך פאלט אריין אין ים].

es'tuary *n.* די מינ- (עס'-טשיו-איי-רי) דונג פון א טייך, דער טייל פון א טייך אין דעם ארט, וואו ער פאלט אריין אין ים און וואו אין טייך איז קענטיג די ווירקונג פון עבע און פלוטה [דאס טעגליכע שטייגען און פאלען פון וואסער].

esu'rient *a.* הונגריג. (אי-סיו'-רי-ענט)

étagère' *n.* אן עטא- (איי-טא-זשעהר') זשערקע, א שאפקע מיט פאליצעס.

etape' *n.* א שטאפּישער (ע-טעפ') אדער דארפישער מאגאזין פאר סחורות; פראוויאנט פאר סאלדאטען אין דער צייט ווען זיי געהען דורך פון איין ארט אין אן אנדערען; אין רוסלאנד — אן עטאפ [דאס הויז וואו א פארטיע ארעסטאנטען שטעלען זיך אב אין זייער גאנג צום ארט, וואו מען שיקט זיי ארוים].

état'-major' *n.* (איי-טא'-מא-זשאהר') אין מיליטער — דער גענעראל-שטאב.

etc. אן אבקירצונג פון *et cetera*

et cet'era און אזוי (עט-סעט'-ע-רא) ווייטער, און דאסגלייכען.

etcet'era (עט-סעט'-ע-רא) ז. *et cetera*

etch *v.* (עטש) אויספרעסען, אויסעסען, גראווירען מיט דער הילף פון אן עסענדען שטאף; סקיצירען, צייכענען.

etch'er *n.* איינער וואס גרא- (עטש'-ער) ווירט מיט דער הילף פון אויסעסענדע שטאפען.

etch'ing *n.* דאס גראווירען (עטש'-אינג) מיט דער הילף פון אויסעסענדע שטאפען; א פיגור וואס איז אויסגראווירט מיט דער הילף פון אויסעסענדע שטאפען.

etch'ing-ground *n.* (עטש'-אינג-גראונד) דער לאק מיט וועלכען מען בעדעקט די ערטער פון דעם מעטאלענעם גראוויר-בלעכעל, וועלכעס דארף פערהיט ווערען פון דעם אויסעסענדען שטאף.

etch'ing-nee'dle *n.* (עטש'-אינג-ניעדל) די גראוויר-נאדעל.

eter'nal *a. and n.* איי- (אי-טויר'-נעל) ביג, אייביג-דויערענד, אונענדליך, אונאויפהערליך; אהן אן אנהויב און אהן א סוף; אויסער דער צייט; עטוואס וואס דויערט אייביג; אייבינקייט.

Eter'nal *n.* דער אייבי- (אי-טויר'-נעל) גער [גאט].

Eter'nal Cit'y (אי-טויר'-נעל סיט'-אי) די אייבינע שטאדט [אזוי ווערט גערופען די שטאדט רוים].

eter'nal home (אי-טויר'-נעל האום) יענע וועלט.

eter'nalist *n.* (אי-טויר'-נעל-איסט) דער וואס האלט אז די וועלט איז א קדמון, אז די וועלט אדער די מאטעריע האט עקזיסטירט פון אייביג אן.

eternal'ity *n.* (אי-טויר-נעל'-אי-טי) דאס זיין אייביג; אייבינקייט.

eter'nalize *v.* (אי-טויר'-נעל-איז) ז. *eternize*

eter'nally *adv.* איי- (אי-טויר'-נעל-אי) ביג, אונענדליך, אונאויפהערליך; אהן אן אנהויב און אהן א סוף.

eter'nalness *n.* (אי-טויר'-נעל-נעס) ז. *eternality*

eternisa'tion *n.* (אי-טויר-ני-זיי'-שאן) ז. *eternization*

eter'nise *v.* (אי-טויר'-נאיז) ז. *eternize*

eter'nity *n.* אייביג- (אי-טויר'-ני-טי) קייט; אונענדליכקייט; דאס זיין אויסער דער צייט; די עקזיסטענץ פאר דער געבורט און נאך דעם טויט.

eter'nity box (אי-טויר'-ני-טי באקס) א טרונע.

eterniza'tion *n.* (אי-טויר-ני-זיי'-שאן) פעראייביגונג, דאס מאכען אונשטערבליך [בעריהמט].

eter'nize *v.* פעראיי- (אי-טויר'-נאיז) ביגען, מאכען אונענדליך, מאכען אויף אייביג בעריהמט, מאכען אונשטערבליך.

ete'sian *a.* פעריאדיש, (אי-טי'-זשיען) וואס קומט אין בעשטימטע צייטען, וואס האלט אן א בעשטימטע צייט [הויפטזעכליך וועגען ווינדען].

e'ther *n.* עטהער [עפיר], (אי'-טהער) א פליסיגקייט וואס ווערט געברויכט ביי אפעראציאנען אלס אנעסטעטיק [בעטויבונגס-מיטעל אדער א מיטעל צו מאכען אונעמפפינדליך]; א מין לופט-שטאף, וועלכער, ווי מען גלויבט, געפינט זיך איבעראל, אפילו צווישען די אטאמען פון די נעדיכטעסטע קערפער. דורך די וועלענארטיגע בעוועגונג פון עטהער ווערט איבערגעטראגען ליכט [מיט דער בעוועגונג פון'ם עטהער ווערען אויך ערקלערט די ערשיינונגען פון עלעקטריציטעט און מאגנעטיזם]; אין דער אלט-גריכישער פילאזאפיע — אן עלעמענט וואס האט אנגעפילט די הימלען פון יענער זייט לבנה, א העכערער זארט פייער, פון וועלכען עס בעשטעהען די זון און די שטערען אדער א

העכערע זארט לופט, מיט וועלכער עס אטעמען די געטער.

ethe'real *a.* (אי-טהי'-רי-על) עטהעריש; וואס איז שייך צו אדער בעשטעהט פון עטהער; וואס איז עהנליך צו עטהער; הימליש, גייסטיג; לופט־ארטיג, לייכט; וואס לעבט אין דער לופט; הימעל־בלוי; לופטיג. ז. *ether*.

etherealisa'tion *n.* (אי-טהי-רי-על-אי-זיי'-שאן) ז. *etherealization*.

ethe'realise *v.* (אי-טהי'-רי-על-איז) ז. *etherealize*.

ethereal'ity *n.* (אי-טהי-רי-על'-אי-טי) דאס זיין עטהעריש; אונקערפערליכקייט, רוחניות'דיגקייט. ז. *ether*.

etherealiza'tion *n.* (אי-טהי-רי-על-אי-זיי'-שאן) דאס מאכען עטהעריש אדער רוחניות'דיג. ז. *ether*.

ethe'realize *v.* (אי-טהי'-רי-על-איז) מאכען עטהעריש; מאכען ריין, עדעל אדער רוחניות'דיג. ז. *ether*.

ethe'really *adv.* (אי-טהי'-רי-על-אי) אויף'ן אופן ווי עטהער; דורך עטהער. ז. *ether*.

ethe'reous *a.* (אי-טהי'-רי-אס) עטהעריש; הימליש. ז. *ether*.

e'theriform *a.* (אי'-טהויר-אי-פארם) עהנליך צו עטהער. ז. *ether*.

etheriza'tion *n.* (אי-טהויר-אי-זיי'-שאן) בעטויבען, מאכען אונעמפפינדליך דורך עטהער; דער צושטאנד אונטער דער ווירקונג פון עטהער; פערוואנדלען אין עטהער, פראדוצירען עטהער. ז. *ether*.

e'therize *v.* (אי'-טהויר-איז) איינגעבען עטהער: פערוואנדלען אין עטהער. ז. *ether*.

e'therizer *n.* (אי'-טהויר-אי-זער) אן אפאראט צו בעטויבען מיט עטהער [ביי אפעראציאנען].

eth'ic *n. and a.* (עטה'-איק) עטהיק. זיטען־לעהרע, מאראל; עטהיש, זיטליך, מאראליש.

eth'ical *a.* (עטה'-אי-קעל) וואס איז שייך צו די פרינציפען פון עטהיק [זיטען־לעהרע מאראל].

Eth'ical Cul'ture Soci'ety (עטה'-אי-קעל קאל'-טשור סא-סאי'-ע-טי) א געזעלשאפט וואס האט די אויפגאבע צו פערשפרייטען מאראל־פרינציפען אזוי, אז די מאראל זאל פערנעהמען דעם פלאץ פון רעליגיאן.

eth'ically *adv.* (עטה'-אי-קעל-אי) לויט די פרינציפען פון עטהיק אדער מאראל.

eth'icize *v.* (עטה'-אי-סאיז) מאכען עטהיש; צושרייבען עטהישע איינענשאפטען.

eth'ics *n.* (עטה'-איקס) עטהיק, זיטען־לעהרע, מאראל; די וויסענשאפטען וואס זיינען געבויט אויף די פרינציפען פון מאראל

Ethio'pian *a. and n.* (אי-טהי-או'-פי-ען) וואס איז נוגע צו עטהיאפיע אדער אביסיניען [כוש]: אן איינוואהנער פון עטהיאפיע. א כושי, א נעגער.

Ethiop'ic *n.* (אי-טהי-אפ'-איק) די אלטע עטהיאפישע שפראך.

e'thiops mar'tial (אי'-טהי-אפס מאר'-שעל) שווארצער אייזען־אקסידול [דער שווארצער זשאווער אדער ראסט פון אייזען].

e'thiops min'eral (אי'-טהי-אפס מינ'-ער-על) א שווארצער מינעראל, וועלכער בעקומט זיך פון דער צוזאמענמישונג פון שוועבעל מיט קוועק־זילבער.

eth'moid *n.* (עטה'-מאיד) דער זיפ־ביין [א ביין וואס ענטהאלט אין זיך פיעל לעכעלעך און ליעגט אין דעם אויבערשטען טייל פון נאז].

eth'narch *n.* (עטה'-נארק) דער עטנארך, א וויצע־קעניג [אין אלט־גריכענלאנד].

eth'nic *a. and n.* (עטה'-ניק) עטניש, וואס בעלאנגט צו ראסען און פעלקער; היידיש, וואס געהערט צו היידען אדער געצענדיענער; אן עכו"ם, א געצענדיענער.

eth'nical *a.* (עטה'-ני-קעל) ז. *ethnic*.

eth'nicism *n.* (עטה'-ני-סיזם) היידענטום, געצענדיענעריי.

ethnogen'ic *a.* (עטה-נא-דזשענ'-איק) וואס איז שייך צו דער לעהרע איבער דער אבשטאמונג פון ראסען און פעלקער.

ethnog'eny *n.* (עטה-נאדזש'-ע-ני) עטנאגעניע, די לעהרע איבער דער אבשטאמונג פון ראסען און פעלקער.

ethnog'rapher *n.* (עטה-נאג'-רע-פער) אן עטנאגראף, דער וואס בעשרייבט דאס לעבען און די זיטען פון פעלקער און ראסען.

ethnograph'ic *a.* (עטה-נא-גרעפ'-איק) וואס געהערט צו עטנאגראפיע אדער צו דער בעשרייבונג פון פעלקער.

ethnograph'ical *a.* (עטה-נא-גרעפ'-אי-קעל) ז. *ethnographic*.

ethnograph'ically *adv.* (עטה-נא-גרעפ'-אי-קעל-אי) לויט די כללים און מעטאדען פון עטנאגראפיע.

ethnog'raphist *n.* (עטה-נאג'-רע-פיסט) ז. *ethnographer*.

ethnog'raphy *n.* (עטה-נאג'-רע-פי) עטנאגראפיע, די וויסענשאפטליכע בעשרייבונג פון ראסען און פעלקער.

ethnolog'ic *a.* (עטה-נא-לאדזש'-איק) וואס איז נוגע צו עטנאלאגיע אדער צו דער וויסענשאפט וועגען לעבען און זיטען פון פעלקער און ראסען.

ethnolog'ical *a.* (עטה-נא-לאדזש'-אי-קעל) ז. *ethnologic*.

ethnolog'ically *adv.* (עטה-נא-לאדזש'-אי-קעל-אי) ווי אן עטנאלאג: לויט די כללים און מעטאדען פון דער עטנאלאגיע.

ethnol'ogist *n.* (עטה-נאל'-א-דזשיסט) אן עטנאלאגיסט, איינער וואס שטודירט עטנאלאגיע.

ethnol'ogy *n.* (עטה-נאל'-א-דזשי) עטנאלאגיע, די וויסענשאפט וועגען די מענשליכע ראסען און פעלקער, זייער לעבען און זיטען.

ethog'raphy *n.* (אי-טאג'-רע-פי) די בעשרייבונג פון די מאראלע איינענשאפטען פון מענשען.

etholog'ic *a.* (עטה-א-לאדזש'-איק) וואס איז שייך צו דער וויסענשאפט וועגען דער אויסבילדונג פון מענשליכען כאראקטער.

etholog'ical *a.* (עטה-א-לאדזש'-אי-קעל) ז. *ethologic*.

ethol'ogy *n.* (אי-טהאל'-א-דזשי) די וויסענשאפט וועגען מענשליכע זיטען און מדות; עטהיק.

e'thos *n.* (אי'-טהאס) דער גייסט פון א פאלק, וואס דריקט זיך אויס אין זיין כאראקטער, זיטען, פעהיגקייטען א. ד. ג.; אין עסטעטיק — די שטריכען פון א קונסטווערק, וועלכע דריקען אוים אן אלגעמיינע, אוניווערזאלע אידעע און א הויכען מאראלישען אידעאל.

eth'yl *n.* (עטה'-איל) עטהיל, אן ארגאנישע כעמישע פערבינדונג פון קויהלען־שטאף און וואסער־שטאף.

eth'yl al'cohol (עטה'-איל על'-קא-האל) ז. *ethylic alcohol*.

eth'ylated *a.* (עטה'-אי-ליי-טעד) פערבונדען מיט עטהיל, א כעמישער פראדוקט וואס ענטהאלט א פערבינדונג פון קויהלען־שטאף און וואסער־שטאף.

ethyl'ic *a.* (עטה-איל'-איק) ז. *ethylated*.

ethyl'ic al'cohol (עטה-איל'-איק על'-קא-האל) אלקאהאל.

e'tiolate *v.* (אי'-טי-א-לייט) בלייך אדער וויים ווערען; בלייכען.

etiola'tion *n.* (אי-טי-א-ליי'-שאן) דאס ווערען וויים אדער בלייך.

e'tiolize *v.* (אי'-טי-א-לאיז) ז. *etiolate*.

etiquette' *n.* (עט-אי-קעט') עטיקעטע, די אלגעמיין אנגענומענע כללים פון בענעהמען זיך אין דער געזעלשאפט, די אנגענומענע כללים פון העפליכקייט.

et'na *n.* (עט'-נא) א כלי צום אנווארעמען וואסער אויף ברענענדען אלקאהאל.

Et'na *n.* (עט'-נא) דער ווולקאן עטנא [א בעוואוסטער פייערשפייענדער בארג אין סיציליען, איטאליען].

Etne'an *a.* (עט-ני'-ען) וואס איז שייך צו דעם ווולקאן עטנא.

Eto'nian *a. and n.* (אי-טאו'-ני-ען) וואס איז שייך צו דער שטאדט איטאן אין ענגלאנד אדער צו דער הויכשוהל וואס דארטען געפינט זיך: איינער וואס האט שטודירט אין דער הויכשוהל פון איטאן.

Etru'rian *a. and n.* (עט-רו'-רי-ען) ז. *Etruscan*.

Etrus'can *a. and n.* (עט-ראס'-קען) וואס איז שייך צו דער פארצייטיגער פראווינץ עטרוריען אין צענטראל איטאליען אדער צו די דארטיגע איינוואהנער, זייער קולטור און קונסט; אן איינוואהנער פון עטרוריען.

étude' *n.* (ע-טיוד') אן עטיוד, אן ענטוואורף פון א קונסט־ווערק; א ניט־פאלקאם בעארבייט קונסט־ווערק [אין מאהלעריי, ליטעראטור, מוזיק א. ד. ג.]; א מוזיקאלישע איבונגס־שטיק.

étui' *n.* (ע-טהווי') אן עטווי, א קליין פערציערט שאכטעל [צו האלטען קארטען, ציגארעטען אדער אנדערע קלייניגקייטען].

etymolog'ic *a.* (עט-אי-מא-לאדזש'-איק) ז. *etymological*.

etymolog'ical *a.* (עט-אי-מא-לאדזש'-אי-קעל) עטימאלאגיש, וואס געהערט צו דעם טייל פון גראמאטיק, וועלכער ענטהאלט די לעהרע איבער די פארמען און שרש פון ווערטער.

etymolog'ically *adv.* (עט-אי-מא-לאדזש'-אי-קעל-אי) עטימאלאגיש; לויט די פרינציפען און רעגעלען פון עטימאלאגיע. ז. *etymology*.

etymol'ogist *n.* (עט-אי-מאל'-א-דזשיסט) אן עטימאלאגיסט, א ווארט־פארשער; איינער וואס אונטערזוכט דעם שרש, די ענטוויקלונג און בעדייטונג פון ווערטער.

etymol'ogize *v.* (עט-אי-מאל'-א-דזשאיז) נאכפארשען דעם שרש און די בעדייטונג פון ווערטער.

etymol'ogy *n.* (עט-אי-מאל'-א-דזשי) עטימאלאגיע, ווארט־פארשונג: דער טייל פון גראמאטיק וועלכער ענטהאלט די לעהרע איבער די פארמען און דעם שרש פון ווערטער.

et'ymon *n.* (עט'-אי-מאן) דער שרש פון א ווארט; דער תוך פון א געדאנק.

etyp'ic *a.* (אי-טיפ'-איק) אין ביאלא־

גיע – וואס טרעט אב פון געוועהנליכען טיפ; וואס הויבט זיך אן צו ענטוויקלען אין אן אנדער ביאלאגישער פארם.

etyp'ical *a.* (אי-טיפ'-אי-קעל) ז. *etypic*.

Eucalyp'tus *n.* (יו קע-ליפ' טאס) א גרויסער מין פון אימער-גרינע בוימער און קוסטעס וואס וואקסען הויפטזעכליך אין אויסטראליען. אייניגע זארטען ביימער פון דיעזען מין זיינען די העכסטע אין דער וועלט, דערגרייכענד אין דער הויך ביז 400 און 500 פוס.

eu'charist *n.* (יו'-קע-ריסט) דאס סאקראמענט אדער דאס הייליגע אבענד־מאהל אין דער קריסטליכער קירך [די צערעמאניע פון פערזוכען אין קירך פון דעם הייליגען וויין און ברויט מיט דעם גלויבען, אז דערמיט ווערט דער מענש פעראייניגט אויף א געהיימען אופן מיט קריסטוס'עס קערפער און ווערט פריי פון זינד און מסוגל צום אייביגען לעבען].

eucharis'tic *a.* (יו-קע-ריס'-טיק) וואס געהערט צום סאקראמענט אדער צום הייליגען אבענדמאהל ז. *eucharist*.

eucharis'tical *a.* (יו-קע-ריס'-טי-קעל) ז. *eucharistic*.

eu'clase *n.* (יו'-קלייס) זעהר א ברעכעלדיגער מינעראל פון א גלאנציגען, גריני־ליכען קאליר. געפינט זיך אין גרויסע מאסען אין בראזיליען.

euchlo'rin *n.* (יו-קלאו'-רין) א מין גאז, וואס האט זעהר א שטארקע עקספלאדירענדע אדער אויפרייסענדע קראפט.

euchol'ogy *n.* (יו-קאל'-א-דזשי) די ליטורגיע, דאס בוך פון רעליגיעזע תפילות אין די קריסטליכע קירכען.

eu'chroite *n.* (יו'-קרא-איט) דער אויכראאיט [א מין גרינליכער דורכזיכטיגער מינעראל].

eudæmon'ics *n.* (יו-די-מאנ'-איקס) ז. *eudemonism*.

eudæ'monism *n.* (יו-די'-מאנ-איזם) ז. *eudemonism*.

eude'mon *n.* (יו-די'-מאן) א גוטער מלאך.

eude'monism *n.* (יו-די'-מאנ-איזם) אוידעמאניזם, די עטהישע לעהרע, אז דער הויפט־ציעל פון לעבען איז דאס מענשליכע גליק.

eude'monist *n.* (יו-די'-מאנ-איסט) אן אוידעמאניסט, איינער וואס האלט, אז דער העכסטער ציעל פון לעבען איז דאס גליק פון מענשען

eudemonis'tic *a.* (יו-די-מאנ-איס'-טיק) וואס איז נוגע צו דער לעהרע פון אוידעמאניזם. ז. *eudemonism*.

eudemonolog'ical *a.* (יו-די-מאנ-א-לאדזש'-אי-קעל) ז. *eudemonistic*.

eudemonol'ogy *n.* (יו-די-מאנ-אל'-א-דזשי) אוידעמאנאלאגיע, די לעהרע וועגען מענשליכען גליק.

eudiom'eter *n.* (יו-די-אמ'-ע-טער) אן אוידיאמעטער [אן אינסטרומענט מיט וועלכען מען מעסט די ריינקייט פון דער לופט אדער פון גאזען].

eudiomet'ric *a.* (יו-די-א-מעט'-ריק) וואס איז שייך צו דער מעסטונג פון דער ריינקייט פון לופט אדער גאזען.

eudiomet'rical *a.* (יו-די-א-מעט'-רי-קעל) ז. *eudiometric*.

eudiom'etry *n.* (יו-די-אמ'-עט-רי) אוידיאמעטריע, דאס מעסטען די ריינקייט פון לופט אדער גאזען.

eugen'ics *n.* (יו-דזשענ'-איקס) די וויסענשאפט וועגען די פערבעסערונג פון מענשליכען מין דורך רעגולירען די הייראטס־בעציהונגען.

euhe'merism *n.* (יו-הי'-מע ריזם) די לעהרע, אז די מיטאלאגישע געטער און העלדען זיינען מענשען, וועלכע זיינען פערגעטערט געווארען נאך זייער טויט; די לעהרע, אז מיטאלאגיע שטאמט פון היסטאריע.

eukai'rite *n.* (יו-קיי'-ראיט) יוקאריט [א מינעראל פון א גלאנציגען בליי־גרויען קאליר].

eulo'gious *a.* (יו-לאו'-דזשי-אס) ז. *eulogistic*.

eu'logise *v.* (יו'-לא-דזשאיז) ז. *eulogize*.

eu'logism *n.* (יו'-לא-דזשיזם) ז. *eulogy*.

eu'logist *n.* (יו'-לא-דזשיסט) א לויב־רעדנער, איינער וואס לויבט צופיעל.

eulogis'tic *a.* (יו-לא-דזשיס'-טיק) וואס ענטהאלט איבערטריבענע לויב; צופיעל לויבענד.

eulogis'tical *a.* (יו-לא-דזשיס'-טי-קעל) ז. *eulogistic*.

eulogis'tically *adv.* (יו-לא-דזשיס'-טי-קעל-אי) דורך אן איבערטריבענע לויב.

eulo'gium *n.* (יו-לאו'-דזשי-אם) ז. *eulogy*.

eu'logize *v.* (יו'-לא-דשאיז) שטארק לויבען; זינגען אימעצען א לויב־געזאנג.

eu'logy *n.* (יו'-לא-דזשי) א לויב־געזאנג, א שטארקער שבח.

eu'nomy *n.* (יו'-נא-מי) גלייכע רעכטע; א רעגירונגס־סיסטעם וואס איז געגרינדעט אויף די פרינציפען פון גלייכע רעכטע און גערעכטינקייט.

eu'nuch *n., a. and v.* (יו'-נאק) א סריס [א קאסטרירטער. איינער וואס מען האט איהם געמאכט אויס זכר]; א יעווענוך [א סריס, וואס האט די אויפזיכט איבער אן הארעם]: אונפרוכטבאר, וויסט; מאכען פאר א יעוונוך: קאסטרירען [מסרס זיין].

eu'nuchism *n.* (יו'-נאק-איזם) דאס זיין א סריס אדער יעוונוך. ז. *eunuch*.

eu'patory *n.* (יו'-פע-טא-רי) דער וואסערדאסט [אזא פלאנצע מיט ביטערע בלעטער און רויטע אדער ווייסע קייל־עכדיגע בליהונגען וואקסט מעהרסטענטייל אין די הייסע געגענדען פון אמעריקא. אייניגע מינים פון דיעזער פלאנצע ווערען געברויכט אין מעדיצין].

Eupatory

eupep'sia *n.* (יו-פעפ'-סי-א) גוטע פערדייאונג.

eupep'sy *n.* (יו-פעפ'-סי) ז. *eupepsia*.

eupep'tic *a.* (יו פעפ' טיק) וואס פערדייט גוט; וואס פערורזאכט גוטע פערדייאונג; וואס איז שייך צו גוטער פערדייאונג.

eu'phemism *n.* (יו'-פי-מיזם) אין רעטאריק — אן עפעמיזם, דער געברויך פון אן ערעלערען אויסדרוק אנשטאט א גראבען, בעליידיגענדען אדער פערשוועכענדען; אזא אויסדרוק [ווי למשל: "נסתלק געווארען" אנשטאט "געשטארבען"].

eu'phemist *n.* (יו'-פי-מיסט) איינער וועלכער געברויכט מילדע אויסדריקע אנשטאט גראבע, בעליידיגענדע און פערשוועכענדע; איינער וואס געברויכט עפעמיזמען. ז. *euphemism*.

euphemis'tic *a.* (יו-פי-מיס'-טיק) וואס איז שייך צו עפעמיזמען, וואס ענטהאלט עפעמיזמען. ז. *euphemism*.

euphemis'tical *a.* (יו-פי-מיס'-טי-קעל) ז. *euphemistic*.

eu'phemize *v.* (יו'-פי-מאיז) געברויכען עפעמיזמען, רעדען מיט מילדע אויסדריקע. ז. *euphemism*.

euphon'ic *a.* (יו-פאנ'-איק) וואס איז שייך צו א הארמאניום [אן ארגעל־ארטיגער מוזיקאלישער אינסטרומענט, וועלכער גיט ארויס מילדע, אנגענעהמע טענער]; וואס קלינגט שעהן, לייכט און אנגענעהם.

euphon'ical *a.* (יו-פאנ'-אי-קעל) ז. *euphonic*.

eupho'nious *a.* (יו-פאו'-ני-אס) ז. *euphonic*.

eu'phonism *n.* (יו'-פא-ניזם) אן אנגענעהמער קלאנג; אן אנגענעהמע קלאנגען־פערבינדונג.

eu'phonize *v.* (יו'-פא-נאיז) מאכען שעהן־קלינגענד אדער אנגענעהם־קלינגענד.

eupho'non *n.* (יו-פאו'-נאן) א הארמאניום [אן ארגעל־ארטיגער מוזיקאלישער אינסטרומענט, וועלכער גיט ארויס מילדע, אנגענעהמע טענער].

eu'phonous *a.* (יו'-פא-נאס) ז. *euphonic*.

eu'phony *n.* (יו'-פא-ני) דאס ארויסברייגען קלאנגען לייכט און אנגענעהם; מאכען הארמאניש אדער מעלאדיש; א הארמאנישע, אנגענעהמע, גלאטע צוזאמענבינדונג פון ווערטער און זעצע

Euphor'bia *n.* (יו-פאהר'-בי-א) די וואלפס־מילך [א מין גראזען און אויך קוסטעס, וועלכע ענטהאלטען אין זיך א גיפטיגען מילך־זאפט. ווערען געברויכט אין מעדיצין].

Euphorbia

eupho'ria *n.* (יו-פאו'-רי-א) אין פאטאלאגיע — דאס לייכט אריבערטראגען א וועהטאג; דער צושטאנד פון א קראנקען ווען ער פיהלט זיך גוט.

eu'phrasy *n.* (יו'-פרע-סי) די אויגען־טרייסט [א מין גראז, וואס מען פלעגט אמאל האלטען אלס רפואה צו אויגען־וועהטאג].

eu'phuism *n.* (יו'-פיו-איזם) א סטיל אין שרייבען וואו עס ווערט געשאטען מיט הויכע מליצות; א באמבאסטישער, מליצה'־דיגער סטיל.

eu'phuist *n.* (יו'-פיו-איסט) איינער וואס געברויכט הויכע מליצות.
euphuis'tic *a.* (יו-פיו-איס'-טיק) וואס איז צופיעל מליצה'דיג.
euphuis'tically *adv.* (יו-פיו-איס'-טיק-על-אי) געברויכענדיג צופיעל מליצה.
eu'phuize *v.* (יו'-פיו-איז) געברויכען צו הויכע מליצה.
Eura'sia *n.* (יו-ריי'-שיא) דער קאנטינענט פון אייראפא און אזיען.
Eura'sian *a.* and *n.* (יו-ריי'-שיען) וואס געפינט זיך אין אזיען און אייראפא; וואס איז נוגע צו ביידע וועלט=טיילען, אייראפא און אזיען; געמישט פון אייראפעאישען און אזיאטישען בלוט; איינער וואס איז האלב אן אייראפעער און האלב אן אזיאט; איינער וואס האט אין זיך אייראפעאיש און אזיאטיש בלוט.
Eurasiat'ic *a.* (יו-ריי-שי-עט'-איק) וואס געפינט זיך אין אזיען און אין אייראפא; וואס איז שייך צו אייראפא און אזיען; געמישט פון אייראפעאישען און אזיאטישען בלוט.
eure'ka (יו-רי'-קא) איך האב עס געפונען!
euremat'ics *n.* (יו-רי-מעט'-איקס) די געשיכטע פון טעכנישע ערפינדונגען; דער טייל פון דער וויסענשאפט וואס איז שייך צו טעכנישע ערפינדונגען.
euri'pus *n.* (יו-ראי'-פאס) א שמאלער פאס ים צווישען צוויי שטיקער לאנד, וואו דער צופלוס און אבפאל פון וואסער [פלוט און עבע] איז זעהר שטארק.
Euroc'lydon *n.* (יו-ראק'-לי-דאן) א נארד=אסט=ווינד.
Eu'rope *n.* (יו'-ראופ) אייראפא.
Europe'an *a.* and *n.* (יו-רא-פי'-ען) אייראפעאיש; אן אייראפעער.
Europe'an con'cert (יו-רא-פי'-ען קאנ'-סערט) א פערשטענדניס צווישען די רעגיערונגען פון די גרויסע אייראפעאישע מלוכות צו האנדלען איינשטימיג בנוגע צו געוויסע דיפלאמאטישע פראגען.
Europe'anism *n.* (יו-רא-פי'-ען-איזם) דאס אייראפעערטום; דאס זיין אייראפעאיש אדער אייראפעאיזירט.
Europeaniza'tion *n.* (יו-רא-פי-ען-אי-זיי'-שאן) דאס אייראפעאיזירען. דאס מאכען אדער ווערען אן אייראפעער.
Europe'anize *v.* (יו-רא-פי'-ען-איז) מאכען אייראפעאיש, מאכען פאר אן אייראפעער.
euryth'my *n.* (יו-ריטה'-מי) אין קונסט — די הארמאניע און עלעגאנץ פון פראפארציע; אין מעדיצין — די רעגעלמעסיגקייט פון פולס [דופק].
Eusta'chian *a.* (יו-סטיי'-קי-ען) וואס איז שייך צו דעם בעריהמטען איטאליענישען אנאטאם אויסטאכיוס [געלעבט אין 16טען יאהרהונדערט].
Eusta'chian tube (יוס-טיי'-קי-ען טיוב) דער אויסטאכישער ראהר [דער ראהר ביי א קינד אין מוטער'ס בויך, וואס פערבינדעט דעם אויער מיט דעם מויל].
Eusta'chian valve (יוס-טיי'-קי-ען וועלוו) די אויסטאכישע ווענטיל [אין הארץ פון א קינד אין מוטער'ס בויך, דורך וועלכען עס ווערט רעגולירט די בלוט=צירקולאציאן].
eu'style *a.* (יו'-סטאיל) אין ארכיטעקטור — וואס האט א שעהנע גרופירונג פון זיילען.
eu'taxy *n.* (יו'-טעק-סי) א גוטע אדער ריכטיגע ארדנונג.
eutec'tic *a.* and *n.* (יו-טעק'-טיק) וואס ווערט לייכט צושמאלצען: א לעגירונג [צוזאמענגעגאסענע מעטאלען], וואס ווערט לייכט צושמאלצען.
Euter'pe *n.* (יו-טויר'-פי) אויטערפע, די מוזע פון לירישען געזאנג און דיכטונג [איינע פון די מוזען אין דער גריכישער מיטאלאגיע]; א מין דינע און גלייכע דרום=אמעריקאנישע פאלמע, וואס דערגרייכט אפט ביז 100 פוס אין הויך; א מין באבעלע אדער שמעטערלינג.
Euter'pean *a.* (יו-טויר'-פי-ען) וואס איז שייך צו דער מוזע אויטערפע. ז. *Euterpe*.
euthana'sia *n.* (יו-טהע-ניי'-שי-א) א גרינגער שמערצלאזער טויט [מיתה בנשיקה]; א מיטעל צו פערשאפען א גרינגען טויט.
euthan'asy *n.* (יו-טהענ'-ע-סי) ז. *euthanasia*.
eu'trophy *n.* (יו'-טרא-פי) אין פיזיאלאגיע—געזונטע נאהרונג, געזונטע שפייז.
evac'uant *a.* and *n.* (אי-וועק'-יו-ענט) אויסלעדיגענד, רייניגענד; אבפיהרענד; אן אבפיהרונגס=מיטעל.
evac'uate *v.* (אי-וועק'-יו-אייט) אויסלעדיגען, רייניגען; אבפיהרען; פערלאזען [אן ארט]; אוועקנעהמען, צונעהמען; זיך אויסלעדיגען, ארויסלאזען.
evacua'tion *n.* (אי-וועק-יו-איי'-שאן) אויסלעדיגונג, אויסלעערונג, רייניגונג; אבפיהרונג; פערלאזונג [פון אן ארט]
Evacua'tion day (אי-וועק-יו-איי'-שאן דיי) דער טאג, ווען די לעצטע ענגלישע סאלדאטען האבען פערלאזען ניו יארק [25טען נאוועמבער 1783, נאך דער אמעריקאנער רעוואלוציאן].
evac'uative *a.* (אי-וועק'-יו-איי-טיוו) אויסלעדיגענדיג, אויסרייניגענדיג, אבפיהרענד.
evac'uator *n.* (אי-וועק'-יו-איי-טאר) איינער אדער עטוואס וואס לעדיגט אויס.
eva'dable *a.* (אי-וויי'-דעבל) אויסמיידבאר, אויסווייכבאר.
evade' *v.* (אי-וייד') אויסמיידען, אויסווייכען; זיך ארויסדרעהען; זיך דרעהען [ניט זיין קלאר אדער בעשטימט]; זיך ניט לאזען פערשטעהן אדער ערקלערען.
eva'dible *a.* (אי-וויי'-דיבל) ז. *evadable*.
evaga'tion *n.* (אי-ווע-גיי'-שאן) דאס ארומבלאנדזשען, דאס ארומוואנדערען; אן אויספלוג, אן אויספאהר.
evag'inable *a.* (אי-וועדזש'-אי-נעבל) וואס מען קען אויסקעהרען אדער אויפדעקען.
evag'inate *v.* (אי-וועדזש'-אי-נייט) אויסקעהרען, אויפדעקען.
evagina'tion *n.* (אי-וועדזש-אי-ניי'-שאן) דאס אויסקעהרען אדער אויפדעקען.
eval'uate *v.* (אי-וועל'-יו-אייט) בעשטימען דעם ווערטה; פארזיכטיג אבשאצען; אין מאטעמאטיק — בעשטימען די נומערישע צאהל.
evalua'tion *n.* (אי-וועל-יו-איי'-שאן) פארזיכטיגע אבשאצונג; אין מאטעמאטיק — בעשטימונג פון א נומערישער צאהל.
eval'vular *a.* (אי-וועל'-וויו-לאר) אין באטאניק — וואס עפענט זיך ניט דורך ווענטילען.
evanesce' *v.* (עוו-ע-נעס') פערשווינדען ביסלעכווייז.
evanes'cence *n.* (עוו-ע-נעס'-ענס) שטופענווייזע פערשווינדונג; דאס האבען די פעהיגקייט אדער די נייגונג ביסלעכווייז צו פערשווינדען.
evanes'cent *a.* (עוו-ע-נעס'-ענט) שווינדענד; פערשווינדענדיג שטופענווייז; האבענדיג די נייגונג אדער די פעהיגקייט ביסלעכווייז צו פערשווינדען; פערקלענערט ביז אונמערקבארקייט; אונמערקבאר; אין נאטור=געשיכטע — ניט שטאנדהאפט, אונבעשטימט, וואס מען קען זיך דארויף ניט פערלאזען, וואס מען קען דארויף ניט בויען; אין ענטאמאלאגיע — וואס ווערט אטראפירט אדער וואס שטארבט ביסלעכווייז אב [ווענען געוויסע טיילען פון קערפער ביי אינזעקטען].
evanes'cently *adv.* (עוו-ע-נעס'-ענט-לי) אויף א שווינדענדען שטייגער; פערשווינדענדיג שטופענווייז.
evan'gel *n.* (אי-ווענ'-דזשעל) א בשורה; איינער וואס בריינגט א גוטע בשורה.
evangel'ic *a.* (אי-ווענ-דזשעל'-איק) עוואנגעליש. ז. *evangelical*.
evangel'ical *a.* and *n.* (אי-ווענ-דזשעל'-אי-קעל) עוואנגעליש, וואס איז שייך צו אדער וואס איז אין איינקלאנג מיט דעם עוואנגעליום [נייער טעסטאמענט, ברית חדשה]; וואס געפינט זיך אין דעם נייעם טעסטאמענט; וואס האלט זיך בלויז אן דעם נייעם טעסטאמענט [הויפטזעכליך וואס בעלאנגט צו דער עוואנגעלישער קירך, וועלכע אנערקענט ניט דעם פאפסט]; איינער וואס האלט זיך שטרענג אן עוואנגעליום; אן עוואנגעליסט, אן אנהענגער פון דער עוואנגעלישער קירך.
evangel'icalism *n.* (אי-ווענ-דזשעל'-אי-קעל-איזם) דאס האלטען זיך שטרענג אן דעם עוואנגעליום [נייער טעסטאמענט]; אנהענגערשאפט צו דער עוואנגעלישער קירך.
evangel'ically *adv.* (אי-ווענ-דזשעל'-אי-קעל-אי) לויט דעם עוואנגעליום [נייער טעסטאמענט], עוואנגעליש.
evangel'icalness *n.* (אי-ווענ-דזשעל'-אי-קעל-נעס) דאס זיין עוואנגעליש; דאס זיין אין איינקלאנג מיט'ן עוואנגעליום [נייער טעסטאמענט].
evangel'icism *n.* (אי-ווענ-דזשעל'-אי-סיזם) די לעהרען פון עוואנגעליום אדער פון דער עוואנגעלישער קירך.
evangelic'ity *n.* (אי-ווענ-דזשע-ליס'-אי-טי) דאס זיין עוואנגעליש; אנהענגערשאפט צו דעם עוואנגעליום [נייער טעסטאמענט] אדער צו די פרינציפען פון דער עוואנגעלישער קירך.
evangelisa'tion *n.* (אי-ווענ-דזשעל-אי-זיי'-שאן) ז. *evangelization*.
evan'gelise *v.* (אי-ווענ'-דזשעל-איז) ז. *evangelize*.
evan'gelism *n.* (אי-ווענ'-דזשעל-איזם) די פערברייטונג פון דער לעהרע פון דעם עוואנגעליום אדער פון דעם נייעם טעסטאמענט.
evan'gelist *n.* (אי-ווענ'-דזשעל-איסט) אן עוואנגעליסט, א פרעדיגער פון דער לעהרע פון דעם נייעם טעסטאמענט; די פערפאסער פון די פיער עוואנגעליומס; ביי די מארמאנען — א פאטריארך, אזא קירכען=בעאמטער.
evangelis'tic *a.* (אי-ווענ-דזשע-ליס'-טיק) עוואנגעליש; וואס פערשפרייט אדער פרעדיגט די לעהרען פון עוואנגעליום [נייער טעסטאמענט]; וואס איז שייך

צי אז עוואנגעליסט אדער פרעדיגער פון עוואנגעליום.

evangeliza'tion *n.* (אי-וועג-רזשעל-אי-זיי'-שאן) דאס פרעדיגען אדער פערשפרייטען דעם עוואנגעליום [נייער טעסטאמענט]; בעקעהרען צום עוואנגעליום.

evan'gelize *v.* (אי-וועג'-רזשעל-איז) פערברייטען די לעהרע פון דעם נייעם טעסטאמענט.

evan'ish *v.* (אי-וועג'-איש) פערשווינדען.

evan'ishment *n.* (אי-וועג'-איש-מענט) פערשווינדונג, דאס פערשווינדען.

evani'tion *n.* (עוו-ע-ניש'-אן) ז. *evanishment*

evaporabil'ity *n.* (אי-וועפ-א-רע-ביל'-אי-טי) דאס אויסגעוועפט אדער אויסגעדונסטעט ווערען.

evap'orable *a.* (אי-וועפ'-א-רעבל) וואס קען אויסדונסטען, וואס קען אויסוועפען.

evap'orate *v.* (אי-וועפ'-א-רייט) 1. אויסדונסטען, אויסוועפען; זיך פערוואנדלען אין דאמפף אדער פארע; 2. צושפרייט ווערען, פערשווינדען.

2. Too often the spirit of a writer evaporates in a translation.

evapora'tion *n.* (אי-וועפ-א-ריי'-שאן) די אויסדונסטונג אדער אויסוועפונג, די פערוואנדלונג פון א פליסיגער זאך אין דונסט אדער פארע.

evap'orative *a.* (אי-וועפ'-א-ריי-טיוו) וואס וועפט זיך אויס; וואס איז שייך צו דער פערוואנדלונג פון א פליסיגער זאך אין דונסט אדער פארע.

evap'orator *n.* (אי-וועפ'-א-ריי-טאר) אן אפאראט צום טריקענען פרוכט א. ד. ג.

evaporom'eter *n.* (אי-וועפ-א-ראמ'-ע-טער) אן אפאראט אויסצומעסטען די מאסע פון וואסער וואס ווערט פערוואנדעלט אין דאמפף אין א געגעבענער צייט.

eva'sion *n.* (אי-וויי'-זשאן) די פערמיידונג, די אויסווייכונג; דאס ארויסמאכען זיך מיט חכמות אדער תירוצים.

eva'sive *a.* (אי-וויי'-סיוו) אויסווייכענד, זיך ארויסדרעהענד מיט חכמות אדער תירוצים.

eva'sively *adv.* (אי-וויי'-סיוו-לי) דורך אויסדרעהען זיך מיט חכמות אדער תירוצים.

eva'siveness *n.* (אי-וויי'-סיוו-נעס) דאס קענען זיך אויסדרעהען מיט חכמות אדער תירוצים.

eve *n.* (איוו) אבענד; דער אבענד פאר א יום־טוב אדער פאר א געוויסער געשעהעניש; ערב.

evec'tion *n.* (אי-וועק'-שאן) אין אסטראנאמיע — די אונגלייכהייט פון דער קרייז־בעוועגונג, וועלכע די לבנה מאכט ארום דער ערד, צוליעב דער צוציהונגס־קראפט פון דער זון.

e'ven *a., adv. and v.* (איוון) גלייך, גלאט; עהנליך; קלאר, פערשטענדליך; גראד [זוגות]; גראדע, עבען; זאגאר; פערגלייכען; מאכען גלאט; צופאסען; גלייך איין זאך צו אן אנדערער.

e'ven al'most (איוון אהל'-מאוסט) כמעט.

e'ven as (איוון עז) גלייך ווי.

e'ven as if (איוון עז איף) גראד ווי ווען...

e'ven as much (איוון עז מאטש) גראד אזוי פיעל; ניט ווענינער ווי...

e'ven bet (איוון בעט) א גלייכער געוועט [וועןביידע צדדים לעגען איין צו גלייכע סומען].

e'ven chance (איוון טשענס) א גלייכע מעגליכקייט, אז א געוויסע זאך וועט געשעהן אדער וועט ניט געשעהן; א גלייכער שאנס צו געווינען א געוועט אדער ניט.

e'vener *n.* (אי'ווג-ער) דער אויסגלייכער.

e'ven ground (איוון גראונד) פלאכע ערד; גלייכע שאנסען צו געווינען אדער פערשפיעלען.

e'ven-han'ded *a.* (אי'ווג-הענ'-דעד) אינפארטייאיש; וואס בענעהמט זיך מיט אלעמען גלייך.

e'ven-han'dedness *n.* (אי'ווג-הענ'-דעד-נעס) אונפארטייליכקייט; גלייכע בעציהונג צו אלעמען.

e'ven-hands *n.* (איווג'-הענדז) קווים.

eve'ning *n. and a.* (איוו'-נינג) אבענד, אבענד־צייט; די צייט פון אונטערגאנג; וואס פאסירט אין אבענד.

eve'ning dress (איוו'-נינג דרעס) באל־אנצוג, פאראדנע קליידער.

eve'ning par'ty (איוו'-נינג פאר'-טי) אן אבענד־געזעלשאפט, א וועטשערינקע.

eve'ning pray'er (איוו'-נינג פרעהר) אבענד־געבעט, תפלת מעריב.

eve'ning prim'rose (איוו'-נינג פרימ'-ראוז) די נאכט־קערצע [א הויכע פלאנצע מיט ברייטע געלע בלומען, וואס עפענען זיך פאנאנדער ביי נאכט].

eve'ning star (איוו'-נינג סטאר) דער אבענד־שטערן, ווענוס.

e'ven keel (איוון קיעל) א גלייכע אדער האריזאנטאלע לאגע פון א שיף.

e'ven lay (איוון ליי) א וועט אויף גלייך.

e'venly *adv.* (אי'ווג-לי) גלייך, גלאט; אונפארטייאיש.

e'venness *n.* (אי'ווג-נעס) גלייכהייט, גלאטקייט; גייסטעסרוהיגקייט, געלאסענקייט; אונפארטייליכקייט.

e'venness of tem'per (אי'ווג-נעס אוו טעמ'-פער) געלאסענקייט, רוהיגקייט.

e'ven now (איוון נאו) אפילו איצט.

Even now, after many years of study, he is not able to speak English correctly.

e'ven num'ber (איוון נאמ'-בער) א גראד־צאהל [ווי 2, 4, 6 א. ז. וו.].

e'ven or odd (איוון אר אד) גראד צי אום [אן אלטע שפיעל].

e'ven page (איוון פיידזש) די זייט פון א בלאט אין א בוך, אויף וועלכער עס איז אנגעצייכענט א גראד־נומער [ווי 32, 34, 36 א. ד. ג.].

e'ven-pleached *a.* (אי'ווג-פליעטשט) גלאט געפלאכטען.

e'ven-song *n.* (אי'ווג-סאנג) תפלת מעריב; אן אבענד־ליעד.

event' *n.* (אי-וועגט') א בעגעבענהייט, א פארפאל, א פאסירונג, א געשעהעניש.

e'ven-tem'pered *a.* (אי'ווג-טעמ'-פערד) גלייכמוטיג, געלאסען, רוהיג.

event'ful *a.* (אי-וועגט'-פול) פול מיט פארפעלע אדער פאסירונגען.

event'less *a.* (אי-וועגט'-לעס) אהן פאסירונגען, מאנאטאנע.

eventra'tion *n.* (אי-וועג-טריי'-שאן) אין מעדיצין — דער צושטאנד פון א פערזעהעניש אדער אונגארמאלע בעשעפעניש, ביי וועלכער די געדערים ענטהאלטען זיך אין א מין זעקעל, וואס הענגט אראב פון בויך; א ברוך אדער קילע, וואו די געדערים געהען ארויס פון בויך.

even'tual *a.* (אי-וועג'-טשו-על) מעגליך; וואס הענגט אב פון א מעגליכען פאל; וואס בעקומט זיך פון א מעגליכען פאל; וואס פאסירט אונטער דעם דרוק פון די אומשטענדען; סוף כל סוף; ענטשיידענד; ענדליך, שליסליך.

eventual'ity *n.* (אי-וועג-טשו-על'-אי-טי) דאס וואס פאסירט אונטער דעם דרוק פון אומשטענדען; דאס געפיהל פאר פאסירונגען און די איינגעשאפט זיי צו געדענקען.

even'tually *adv.* (אי-זועג'-טשו-על-אי) ענדליך, שליסליך; לויט דעם אויסגאנג; לויט דעם פארקומענדען פאל.

even'tuate *v.* (אי-וועג'-טשו-אייט) 1. זיך אויסלאזען מיט..., זיך ענדיגען מיט...; 2. פאסירען, אויספאלען, פארקומען.

1. The agitation against slavery eventuated in a civil war.

eventua'tion *n.* (אי-וועג-טשו-איי'-שאן) דאס פאסירען אונטער דעם דרוק פון די אומשטענדען.

ev'er *adv.* (עוו'-ער) אימער, צו יעדער צייט; אין יעדען פאל.

ev'er and anon' (עוו'-ער ענד ע-נאן') אפטמאל; פון צייט צו צייט.

ev'er-dur'ing *a.* (עוו'-ער־דיור'-אינג) אימער־דויערענד, אייביג.

ev'erglade *n.* (עוו'-ער-גלייד) א שטרעקע זומפיג לאנד וואס איז מעהר אדער ווענינער בעוואקסען מיט הויכען גראז.

ev'ergreen *a. and n.* (עוו'-ער-גריען) אימער גרין; א פלאנצע וועלכע בלייבט גרין דעם גאנצען יאהר.

The pine is an evergreen tree.

everlas'ting *a. and n.* (עוו-ער-לעס'-טינג) אונאויפהערליך; אונענדליך; אימער־דויערענד; אייביג; וואס ציהט זיך אונענדליך לאנג; אונגעהייער גרויס אדער מעכטיג; די אייביגקייט; דער אייביגער [גאט]; אזא שטארקער וואלען־שטאף; א נאמען פון געוויסע פלאנצען, וואס זייערע בלומען האלטען אן זייער פארם, קאליר און גלאנץ נאכדעם ווי זיי זיינען פערטריקענט געווארען.

everlas'ting flow'ers (עוו-ער-לעס'-טינג פלאו'-ערז) בלומען, ביי וועלכע די פארם און דער קאליר פון די בלעטער בייטען זיך ניט נאכדעם ווי זיי זיינען פערטריקענט געווארען.

everlas'tingly *adv.* (עוו-ער-לעס'-טינג-לי) פאר אלע צייטען; פאר אימער; פאר אן אונבעשטימטער לאנגער צייט; אהן א גרענעץ; אונגעהייער.

everlas'tingness *n.* (עוו-ער-לעס'-טינג-נעס) אייבינקייט; אונענדליכקייט, אונאויפהערליכקייט.

everlas'ting pea (עוו-ער-לעס'-טינג פיע) אזא ארבעס־עהנליכע פלאנצע.

everlas'ting tor'ment (עוו-ער-לעס'-טינג טאהר'-מענט) די יסורים פון גיהנום.

ev'er-liv'ing *a.* (עוו'-ער-ליוו'-אינג) אונשטערבליך; וואס לעבט אייביג; וואס עקזיסטירט אימער.

ev'ermore *adv.* (עוו'-ער-מאור) פאר אימער, פאר אלע צייטען; פאר אייביג.

ever'sible *a.* (אי-וואיר'-סיבל) וואס קען איבערגעקעהרט אדער אויסגעקעהרט ווערען.

ever'sion *n.* (אי-וואיר'-שאן) דאס איבערקעהרען אדער אויסקעהרען.

ev'er so lit'tle (עוו'-ער סאו ליטל) נאך אזוי ווענינ.

evert' *v.* (אי-וואירט') אויסקעהרען, איבערקעהרען.

eve'ry *a.* (עוו'-רי) יעדער, יעדע, יעדעס.

eve'ry bit (עוו'-רי ביט) אין יעדער הינזיכט; אין אלע פונקטען.

eve'rybody *n.* (עוו'-רי-באד-אי) איטליכער; יעדער איינער.

eve'ry-day *a.* (עוו'-רי-דיי) אלטעגליך, פאר יעדען טאג.

eve'ry-day man (עוו'-רי-דיי מען) א געוועהנליכער מענש, א מענש פון א גאנץ יאהר.

eve'ryhow *adv.* (עוו'-רי-האו) אויף יעדען אופן.

eve'ry jot of it (עוו'-רי דזשאט אוו איט) אינגאנצען, יעדעס פינטעלע.

eve'ry kind of (עוו'-רי קאינד אוו) יעדערליי, יעדער מין.

eve'ry moth'er's child (עוו'-רי מאטה'-ערז טשאילד) יעדער איינער; די גאנצע חברה.

eve'ry moth'er's son (עוו'-רי מאטה'-ערז סאן) יעדער איינער; די גאנצע חברה.

eve'ry now and then (עוו'-רי נאו ענד טהען) אלע וויילע.

eve'ry once in a while (עוו'-רי הוואנס איז ע הוואיל) יעדען אויגענבליק; אלע וויילע.

eve'ry one (עוו'-רי הוואן) יעדער איינער, איטליכער.

eve'ry oth'er (עוו'-רי אטה'-ער) איינער איבער דעם אנדערען [ווי א טאג איבער א טאג].

eve'ry oth'er day (עוו'-רי אטה'-ער דיי) א טאג איבער א טאג.

eve'ry soul (עוו'-רי סאול) יעדער איינער, איטליכער.

eve'rything *n.* (עוו'-רי-טהינג) יעדע זאך, דאס וויכטיגסטע; אלעס; א פולע, א סך.

eve'rywhen *adv.* (עוו'-רי-הווען) אין אלע צייטען.

eve'rywhere *adv.* (עוו'-רי-הוועהר) איבעראל, אומעדום.

evict' *v.* (אי-וויקט') ארויסווארפען [פון א דירה]; אוועקנעהמען געריכטליך אייגענעמס בעזיץ; דערווייטערען אדער ארויסטרייבען מיט גוואלט.

The widow could not pay rent and was evicted by the landlord.

evic'tion *n.* (אי-וויק'-שאן) דאס ארויסווארפען [פון א דירה]; דאס אוועקנעהמען געריכטליך איינעמס בעזיץ; דאס דערווייטערען אדער פערטרייבען מיט גוואלט.

evic'tor *n.* (אי-וויק'-טאר) איינער וואס ווארפט ארויס איממעצען פון א דירה; איינער וואס נעהמט געריכטליך צו איממעצענס בעזיץ.

ev'idence *n. and v.* (עוו'-אי-דענס) אויגענשיינליכקייט; א בעוויז, א צייגניס; אן עדות; בעווייזען.

ev'idence aliun'de (עוו'-אי-דענס איי-לי-אנ'-די) בעווייזע פון אן אנדער קוואל [ווי למשל, פאקטען בנוגע צו א ירושה, וועלכע ווערען ניט דערמאנט אין דער צוואה].

ev'ident *a.* (עוו'-אי-דענט) אויגענשיינליך, אפענבאר; וואס זעהט זיך קלאר ארויס.

eviden'tial *a.* (עוו-אי-דענ'-שעל) צייגענד, בעווייזענד.

eviden'tially *adv.* (עוו-אי-דענ'-שעל-אי) אויף א בעווייזענדען שטייגער.

ev'identness *n.* (עוו'-אי-דענט-נעס) אויגענשיינליכקייט, קלארקייט.

e'vil *a. and n.* (איוול) שלעכט, בייז, פערדארבען, זינדיג; שלעכטס, בייזקייט; אונגליק; א צרה; א שלאק, א פרעניות.

e'vil-affec'ted *a.* (אי'וול-ע-פעק'-טעד) מיט בייזע מחשבות; אונפריינדליך.

e'vil an'gel (אי'וול איינ'-דזשעל) א בייזער מלאך.

e'vil-bo'ding *a.* (אי'וול-באו'-דינג) וואס טראגט עפעס בייזעס; וואס זאגט אן אויף שלעכטס.

e'vil-disposed' *a.* (אי'וול-דיס-פאוזד') שלעכט=געזינט; בייזהאפט; געניינט צו טהאן שלעכטס.

e'vil disposi'tion (איוול דיס-פא-זיש'-אן) א נייגונג צו טהאן שלעכטס.

e'vil-do'er *n.* (אי'וול-דוה'-ער) איינער וואס טהוט שלעכטס; א מחבל; א פערברעכער געגען מאראל און זיטליכקייט.

e'vil-eye *n.* (אי'וול-אי) א בייז=אויג, אן עין=הרע.

e'vil-eyed *a.* (אי'וול-איד) מיט א שלעכט=אויג; מיט קנאה.

e'vil ge'nius (איוול דזשי'-ני-אס) א בייזער גייסט.

e'villy *adv.* (אי'וול-אי) אויף א שלעכטען אדער בייזען שטייגער.

e'vil-min'ded *a.* (אי'וול-מאינ'-דעד) ז. *evil-disposed*.

e'vilness *n.* (אי'וול-נעס) בייזהייט, בייזארטיגקייט; שלעכטס.

e'vil-o'mened *a.* (אי'וול-או'-מענד) וואס ציינט אן אויף שלעכטס; אנווייזענד אויף עטוואס בייזעס.

e'vil-spea'king *n.* (אי'וול-ספיע'-קינג) פערליימדונג, לשון הרע, רכילות.

e'vil-wor'ker *n.* (אי'וול-הוואיר'-קער) ז. *evil-doer*.

evince' *v.* (אי-ווינס') אויפציינען, אויפווייזען; איבערציינען, בעווייזען.

evince'ment *n.* (אי-ווינס'-מענט) דאס אויפציינען, דאס בעווייזען.

evin'cingly *adv.* (אי-ווינ'-סינג-לי) דורך אויפווייזונג; אויף אן איבערציינענדען שטייגער.

evis'cerate *v.* (אי-וויס'-ע-רייט) ארויסנעהמען די געדערים; בערויבען פון די וויכטיגסטע טיילען; אויפדעקען; אויסלעדיגען.

evis'cerated *a.* (אי-וויס'-ע-ריי-טעד) אויסגעלעדיגט, אהן אינהאלט, אונבעדייטענד.

eviscera'tion *n.* (אי-וויס-ע-ריי'-שאן) דאס ארויסנעהמען די איינגעווייד; דאס אויסלעדיגען.

eviter'nal *a.* (עוו-אי-טויר'-נעל) וואס דויערט אונענדליך לאנג; אייביג.

eviter'nally *adv.* (עוו-אי-טויר'-נעל-אי) דורך אייביגקייט; לעולם ועד.

eviter'nity *n.* (עוו-אי-טויר'-ני-טי) אייביגקייט.

evoca'tion *n.* (עוו-א-קיי'-שאן) דאס ארויסרופען רוחות אדער געטער [ווי די אלטע רוימער פלעגען ארויסרופען דורך רעליגיעזע צערעמאניעס די געטער פון א בעלאגערטער שטאדט זיי זאלען צושטעהן צו די בעלאגערער]; דאס איבערטראגען א פראצעס פון איין געריכט צו אן אנדערען.

evoke' *v.* (אי-וואוק') ארויסרופען [גייסטער אדער געטער]; אריבערטראגען א פראצעס פון איין געריכט צו אן אנדערען.

ev'olute *n.* (עוו'-א-ליוט) אן עוואלוטע [א מאטעמאטישע קרומע ליניע וועלכע איז דער קרימונגס=מיטעלפונקט פון אן אנדער קרומער ליניע].

evolu'tion *n.* (עוו-א-ליו'-שאן) עוואלוציאן, ענטוויקלונג; די ענטוויקלונג פון דעם עמבריא אדער פון קיים אין אן ארגאניזם; די ענטוויקלונג פון חיות אדער פלאנצען פון נידריגע מינים צו העכערע; די ענטוויקלונג פון דער וועלט; אין מאטעמאטיק — דאס ווארצעל=אויסציהען פון א קוואדראטישער אדער קובישער צאהל א. ז. וו., צ. ב. 4 איז דער קוואדראטישער ווארצעל פון 16, 3 איז דער קובישער ווארצעל פון 27; א מאנעווורע [ווי פון סאלדאטען, שיפען א. ד. ג.]; א פראדוקט [וואס האט זיך ענטוויקעלט אדער איז אויסגעוואקסען].

evolu'tionary *a.* (עוו-א-ליו'-שאנ-ע-רי) וואס איז שייך צו עוואלוציאן; וואס געהערט צו ענטוויקלונג; וואס איז שייך צו א מאנעווורע פון אן ארמעע אדער פלאטע א. ד. ג.

evolu'tionism *n.* (עוו-א-ליו'-שאנ-איזם) די עוואלוציאנס אדער ענטוויקלונגס=לעהרע [וועגען דער ענטוויקלונג פון חיות אדער וועגען דער ענטוויקלונג פון דער וועלט].

evolu'tionist *n. and a.* (עוו-א-ליו'-שאנ-איסט) אן אנהענגער פון דער עוואלוציאנס אדער ענטוויקלונגס=לעהרע; וואס איז געגרינדעט אויף דער עוואלוציאנס=טעאריע.

evolutionis'tic *a.* (עוו-א-ליו-שאנ-איס'-טיק) וואס איז געגרינדעט אויף דער עוואלוציאנס=טעאריע.

ev'olutive *a.* (עוו'-א-ליו-טיוו) ז. *evolutionary*.

evol'vable *a.* (אי-וואל'-וועבל) וואס קען זיך ענטוויקלען.

evolve' *v.* (אי-וואלוו') ענטוויקלען, פאנאנדערוויקלען; זיך פאנאנדערוויקלען; זיך ענטוויקלען.

evolve'ment *n.* (אי-וואלוו'-מענט) די ענטוויקלונג.

evol'vent *n.* (אי-וואל'-ווענט) אן עוואלווענטע [א מאטעמאטישע קרומע ליניע, וועלכע ווערט בעשריבען פון דעם ענד פון א גראדער ליניע וואס בעוועגט זיך ארום א קרייז].

evol'ver *n.* (אי-וואל'-ווער) איינער וואס וויקעלט פאנאנדער אדער וויקעלט אב.

evul'sion *n.* (אי-וואל'-שאן) דאס ארויסרייסען, דאס ארויסציהען מיט גוואלט.

ewe *n.* (יו) א שאף, א שעפס [א "זי" פון שאף].

ewe'-lamb *n.* (יו'-לעם) א לעמעלע, א קליין שעפעלע.

ewe'-neck *n.* (יו'-נעק) א האלז ווי פון א שעפס, דין און געבויגען אויף הינטען [וועגען פערד].

ewe'-necked *a.* (יו'-נעקט) וואס האט א דינעם געבויגענעם האלז.

ew'er *n.* (יו'-ער) א וואסער=קאן; א קרוג.

ew'ery *n.* (יו'-ער-אי) דאס צימער אין א [קעניגליכען] פאלאץ, וואו עס ווערט געהאלטען די טיש=געשיר.

ex *prep.* (עקס) אויסען; געוועזענעם.

He is an ex-Congressman.

exac'erbate *v.* (עג-זעס'-ער-בייט) ערביטערען, מאכען מעהר אויפגערעגט.

exacerba'tion *n.* (עג-זעס-ער-ביי'-שאן) די ערביטערונג, צורייצטקייט; דאס מאכען מעהר אויפגערעגט; די פערשטארקונג פון א קראנקהייט.

exacerbes'cence *n.* (ענ-זעס-ער-בעס'-ענס) א פערגרעסערטע אויפרעגונג; די פערשטארקונג פון פיבער [קדחת].

exact' *a. and v.* (ענ-זעקט') 1. פינקטליך, ריכטיג, אקוראט; 2. צווינגען צו צאהלען, ארויספרעסען געלד; 3. פאדערען רעכט, צווינגען צו אנערקענען דאס רעכט.
1. I do not know the exact time of my departure. 2. He exacted payment for his services. 3. The allies exacted severe terms from Turkey.

exac'ter *n.* (ענ-זעק'-טער) ז. *exactor*.

exac'ting *a.* (ענ-זעק'-טינג) וואס פאדערט זעהר פיעל; וואס פרעסט ארויס; פינקטליך, אקוראט.

exac'tingness *n.* (ענ-זעק'-טינג-נעס) פינקטליכקייט; ריכטיגקייט; דאס ארויספרעסען; דאס פאדערען; דאס צווינגען.

exac'tion *n.* (ענ-זעק'-שאן) די פאדערונג; דאס צווינגען צו בעצאהלען; די געלד-ארויספרעסונג; דאס וואס ווערט ארויסגעפרעסט; דאס וואס ווערט בעצאהלט מיט גוואלט; דאס נעהמען כאבאר, שוחד.

exac'titude *n.* (ענ-זעק'-טי-טיוד) פינקטליכקייט, נעגויאיגקייט.

exact'ly *adv.* (ענ-זעקט'-לי) פינקטליך, נעגוי.

exact'ness *n.* (ענ-זעקט'-נעס) ז. *exactitude*.

exac'tor *n.* (ענ-זעק'-טאר) איינער וואס צווינגט צו בעצאהלען; א סבארשטשיק; איינער וואס צווינגט צו בעצאהלען מעהר וויפיעל עס קומט; א הויט-שינדער, א בערויבער.

exact' sci'ences (ענ-זעקט' סאי'-ענס-ען) די פינקטליכע וויסענשאפטען [די וויסענשאפטען וועלכע האבען צו טהאן מיט מאטעמאטישע קוואנטיטעטען, ווי פיזיק, כעמיע א. ד. ג.].

exag'gerate *v.* (ענ-זערזש'-ע-רייט) איבערטרייבען, פערגרעסערען, מגזם זיין.

exag'gerated *a.* (ענ-זערזש'-ע-ריי-טעד) איבערטריבען, גוזמא'דיג.

exag'geratedly *adv.* (ענ-זערזש'-ע-ריי-טעד-לי) איבערטרייבענדיג, איבערבאפענדיג די מאס, בלשון גוזמא.

exag'geratingly *adv.* (ענ-זערזש'-ע-ריי-טינג-לי) ז. *exaggeratedly*.

exaggera'tion *n.* (ענ זערזש-ע-ריי'-שאן) די איבערטרייבונג, די פערגרעסערונג; דאס אריבערכאפען די מאס.

exag'gerative *a.* (ענ-זערזש'-ע-ריי-טיוו) וואס איבערטרייבט, וואס כאפט אריבער די מאס.

exag'geratively *adv.* (ענ-זערזש'-ע-ריי-טיוו-לי) מיט איבערטרייבונג; בלשון גוזמא.

exag'gerator *n.* (ענ-זערזש'-ע-ריי-טאר) אן איבערטרייבער; א בעל-מגזם.

exag'geratory *a.* (ענ-זערזש'-ע-ריי-טא-רי) איבערטרייבענד, פערגרעסערענד, וואס איז אריבער דער מאס.

exalt' *v.* (ענ-זאהלט') אויפהויבען; ערהויבען צו א הויכער מדרגה; לויבען, געבען א שבח.

exalta'do *n.* (עק-סאל-טא'-דאו) אן עקזאלטאדא, א מיטגליעד פון א שפאנישער פאליטישער פארטיי אין דער ערשטער העלפט פון 19טען יאהרהונדערט, וועלכע איז געוועזן זעהר עקסטרעם אין איהר ראדיקאל-דעמאקראטישער פראגראם.

exalta'tion *n.* (עקס-אהל-טיי'-שאן) די אויפהויבונג, די ערהויבונג; עקזאלטאציאן, הויכע בעגייסטערונג.

exal'ted *a.* (ענ זאהל'-טער) ערהויבען, הויך; מיט א הויכער בעגייסטערונג.

exal'tedness *n.* (ענ-זאהל'-טער-נעס) ערהאבענהייט, הויכקייט; דאס ווערען דערהויכט.

exal'ter *n.* (ענ-זאהל'-טער) דער אדער דאס וואס לויבט אדער ערהויבט.

exam' *n.* (ענ-זעם') א; אבקירצונג פון *examination*.

exa'men *n.* (ענ-זיי'-מען) אן עקזאמען, א פערהער; אן אונטערזוכונג.

examina'tion *n.* (ענ-זעם-אי-ניי'-שאן) דאס עקזאמינירען, דאס פערהערען; דאס ווערען עקזאמינירט אדער פערהערט; דאס אונטערזוכען, א נאכפארשונג.

examina'tionism *n.* (ענ-זעם-אי-ניי'-שאנ-איזם) דאס אורטיילען וועגען איינעמס קענטניסע אדער פעהיגקייטען דורך צופיעל עקזאמינירען אדער שטעלען פראגען.

examina'tion-pa'per *n.* (ענ-זעם-אי-ניי'-שאן-פיי'-פער) דאס פאפיער אויף וועלכען עס זיינען אבגעדרוקט די עקזאמינאציאנס-פראגען; א סעריע פון געשריבענע ענטפערען אויף די עקזאמינאציאנס-פראגען.

exam'ine *v.* (ענ-זעמ'-אין) עקזאמעניערען; אונטערזוכען, פערהערען.

examinee' *n.* (ענ-זעמ-אי-ניע') איינער וועמען מען עקזאמינירט.

exam'iner *n.* (ענ-זעמ'-אי-נער) אן עקזאמינירער; אן אונטערזוכונגס-ריכטער; א פערהערער.

exam'inership *n.* (ענ-זעמ'-אי-נער-שיפ) דאס אמט פון אן עקזאמענירער.

exam'ining-commit'tee *n.* (ענ-זעמ'-אי-נינג-קאמ-אי'-טי) דער עקזאמינאציאנס-קאמיטעט.

exam'ple *n. and v.* (ענ-זעמ'פל) א ביישפיעל; א מוסטער; אן עקזעמפלאר; געבען א ביישפיעל אדער מוסטער.

exan'imate *a.* (ענ-זענ'-אי-מייט) לעבענסלאז, טויט; מוטלאז, נידערגעשלאגען.

exanima'tion *n.* (ענ-זענ-אי-מיי'-שאן) לעבענסלאזינקייט, פער'חלש'טקייט; מוטלאזינקייט, נידערגעשלאגענקייט.

ex an'imo (עקס ענ'-אי-מאו) פון גאנצען הארצען.

exan'them *n.* (ענ-זענ'-טהעם) אן אויסשלאג אויף דער הויט, א הויט-קראנקהייט [מעהרסטענטייל פערבונדען מיט פיבער אדער ענטצינדונג, ווי ביי סקארלאטין, מאזלען א. ד. ג.]; א קראנקהייט, איינער פון די סימפטאמען פון וועלכער איז אן אויסשלאג אויף דער הויט [ווי סקארלאטין, מאזלען א. ד. ג.]; אן אנוואוקס אויף פלאנצען-בלעטער.

exanthe'ma *n.* (עק-סענ-טהי'-מא) אן אייסשלאג אויף דער הויט [מעהרסטענטייל פערבונדען מיט פיבער אדער ענטצינדונג, ווי ביי סקארלאטין, מאזלען א. ד. ג.]; א קראנקהייט, איינער פון די סימפטאמען פון וועלכער איז אן אויסשלאג אויף דער הויט [ווי סקארלאטין, מאזלען א. ד. ג.].

exanthemat'ic *a.* (ענ-זענ-טהי-מעט'-איק) וואס איז עהנליך אדער וואס איז שייך צו א הויט-אויסשלאג. ז. *exanthema*.

exanthem'atous *a.* (עק-סענ-טהעמ'-ע-טאס) וואס איז עהנליך אדער שייך צו א הויט-אויסשלאג. ז. *exanthema*.

exanthe'sis *n.* (עק-סענ-טהי'-סיס) א הויט-אויסשלאג. ז. *exanthema*.

ex'arch *n.* (עקס'-ארק) אן עקזארך, א וויצע-קעניג פון א פראווינץ אין דער אמאליגער ביזאנטישער אימפעריע, א הויכער קריסטליכער גייסטליכער.

ex'archate *n.* (עקס'-אר-קיים) עקזארכאט, דאס אמט אדער דער ראנג פון אן עקזארך [וויצע-קעניג פון א פראווינץ אין דער אמאליגער ביזאנטישער אימפעריע]; די פראווינץ אונטער דער הערשאפט פון אן עקזארך.

exarteri'tis *n.* (עקס-אר-טע-ראי'-טיס) אן ענטצינדונג פון דער אויסערליכער שיכט פון אן ארטעריע אדער שלאג-אדער.

exarthro'sis *n.* (עקס-אר-טהראו'-סיס) אן אויסלינקונג; דאס ארויסגעהן פון אן אבר פון זיין געלענק.

exartic'ulate *v. and a.* (עקס-אר-טיק'-יו-ליים) ארויסציהען פון געלענק, אויסלינקען, אבשניידען א גליעד ביים געלענק; אין זאלאגיע — וואס האט ניט קיין געלענקען.

exarticula'tion *n.* (עקס-אר-טיק-יו-ליי'-שאן) דאס אויסלינקען [פון אן אבר]; דאס אבשניידען א גליעד ביים געלענק; דאס ניט האבען קיין געלענקען.

exas'perate *n. and a.* (ענ-זעס'-פע-רייט) דערצארנען, אויפרעגען, אויפרייצען; ערביטערען; פערשטארקערען [צארן אדער אויפגערעגטקייט]; פערשלימערען [א קראנקהייט]; אויפגעבראכט, דערצארענט; אין באטאניק — ניט גלאט, שארסטקע.

exas'perated *a.* (ענ-זעס'-פע-ריי-טעד) פערביטערט, אויפגעבראכט, דערצארענט.

exas'perater *n.* (ענ-זעס'-פע-ריי-טער) איינער וואס ברייננט אריין אין כעס אדער רייצט אויף.

exaspera'tion *n.* (ענ-זעס-פע-ריי'-שאן) די ערביטערונג; גרויסער צארן; פערשטארקערונג [פון צארן, אויפגעבראכטקייט]; פערערגערונג [פון א קראנקהייט].

excandes'cence *n.* (עקס-קענ-דעס'-ענס) ווייס-גלוט: גלות, צארן.

excandes'cency *n.* (עקס-קענ-דעס'-ענ-סי) ז. *excandescence*.

excandes'cent *a.* (עקס-קענ-דעס'-ענט) ווייס-גליהענד.

excar'nate *v. and a.* (עקס-קאר'-נייט) אראבנעהמען דאס פלייש, ארויסנעהמען אדער אבטיילען פון די פלייש-טיילען; בעפרייט פון פלייש, געמאכט אונקערפערליך.

excarna'tion *n.* (עקס-קאר-ניי'-שאן) דאס אראבנעהמען דאס פלייש; דאס זיין בעפרייט פון פלייש; דאס זיין אונקערפערליך; בעפרייאונג פון קערפער.

excar'nificate *v.* (עקס-קאר'-ני-פי-קיים) אראבנעהמען דאס פלייש.

excarnifica'tion *n.* (עקס-קאר-ני-פי-קיי'-שאן) דאס אראבנעהמען דאס פלייש.

ex cath'edra (עקס קעטה'-אי-דרא) מיט אויטאריטעט, בעפעהליעריש, וואס געהט אפיציעל ארויס פון פאפסט אדער בייזאף.

excau'date *a.* (עקס-קאה'-דייט) וואס האבען ניט קיין עק [וועגען חיות].

ex'cavate *v. and a.* (עקס'-קע-ווייט) אויסגראבען, ארויסגראבען, ארויסנעהמען פון אינוועניג, אויסהוילען; אין זאאלאגיע — אויסגעהוילט, איינגעקארבט.

ex'cavated *a.* (עקס'-קע-וויי-טעד) אויסגעגראבען, אויסגעהוילט; אין זאאלאגיע — איינגעקארבט.

excava'tion *n.* (עקס-קע-וויי'-שאן) אויסהוילונג, אויסגראבונג.

ex'cavator *n.* (עקס'-קע-וויי-טאר) איינער אדער עטוואס וואס גראבט אויס אדער הוילט אויס; אן אויסגראבונגס=מאשין; אן אינסטרומענט מיט וועלכען א דענטיסט רייניגט אויס די פוילע טיילען פון דעם צאהן איידער ער פלאמבירט איהם.

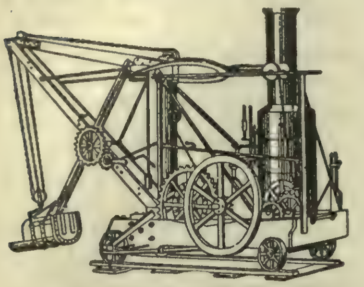

Excavator

exceed' *v.* (עק-סיעד') איבערטרעטען, געהן צו ווייט; איבערשטייגען, איבערטרעפען.

Goods are cheap when the supply exceeds the demand.

excee'der *n.* (עק-סיע'-דער) איינער וואס טרעט איבער, געהט צו ווייט אדער שטייגט איבער.

excee'ding *a.* (עק-סיע'-דינג) אונגעהייער, אויסערגעוועהנליך; איבערטרעפענד; מערקווירדיג.

excee'dingly *adv.* (עק-סיע'-דינג-לי) אין א זעהר גרויסער מאס; זעהר פיעל; אויסערגעוועהנליך, אונגעהייער.

excel' *v.* (עק-סעל') איבערטרעפען, איבערשטייגען, זיך אויסצייכענען.

The Cossacks excel in horsemanship.

ex'cellence *n.* (עק'-סע-לענס) פארציגליכקייט, איבערטרעפליכקייט, אויסגעצייכענטקייט; דאס געפינען זיך אין א העכערען צושטאנד איידער אנדערע.

ex'cellency *n.* (עק'-סע-לענ-סי) עקסעלענץ [א הויכער עהרען=טיטעל].

ex'cellent *a.* (עק'-סע-לענט) פארטרעפליך, אויסגעצייכענט.

ex'cellently *adv.* (עק'-סע-לענט-לי) אויף א פארטרעפליכען אופן.

excel'ling *a.* (עק-סעל'-אינג) אויסגעצייכענט.

excel'sior *a. and n.* (עק-סעל'-סי-אהר) העכער, אימער שטייגענדיג; א געוויסער זארט דינע האלץ=שפענער מיט וועלכע מען פאלסטערט שטוהלען און דיוואנעס.

excen'tric *a.* (עק-סענ'-טריק) ז. *eccentric*.

excen'trically *adv.* (עק-סענ'-טרי-קעל-אי) ז. *eccentrically*.

excentric'ity *n.* (עק-סענ-טריס'-אי-טי) ז. *eccentricity*.

except' *v., prep. and c.* (עק-סעפט') 1. אויסנעהמען, אויסשליסען; איינווענדען; 2. אויסגענומען, אויסער; סיידען, א חוץ.

1. The United States excepts none in its guarantees for liberty. 2. Except for the accident, we should have arrived in time.

excep'ting *prep. and c.* (עק-סעפ'-טינג) אויסגענומען, אויסער; סיידען.

excep'tion *n.* (עק-סעפ'-שאן) אן אויסנאהמע, אן אויסשליסונג; א טאדעל, א פארוואורף, אן ערווידערונג; דאס ניט אנערקענען; אין געריכטס=פראצעסען — אן עקסעפציאן, אן ערקלערונג פון איינעם פון די שטרייטענדע צדדים, אז דורך געוויסע טעמים איז דער פראצעס אונגעזעצליך, אדער א פאדערונג פון איינעם אדער פון ביידע צדדים מען זאל אויסשליסען א ריכטער, אן עדות א. ד. ג.

excep'tionable *a.* (עק-סעפ'-שאנ-עבל) געגען וואס מען קען ערווידערען אדער איינווענדען; וואס מען קען אויסשליסען.

excep'tionableness *n.* (עק-סעפ'-שאנ-עבל-נעס) דאס קענען זיין אויסגעשלאסען; דאס קענען ארויסרופען א טאדעל אדער פארוואורף.

excep'tionably *adv.* (עק-סעפ'-שאנ-ע-בלי) אויף אזא שטייגער, דאס מען קען טאדלען אדער מאכען א פארוואורף.

excep'tional *a.* (עק-סעפ'-שאנ-על) אויסשליסליך; וואס מאכט אן אויסנאהמע.

exceptional'ity *n.* (עק-סעפ-שא-נעל'-אי-טי) אויסשליסליכקייט.

excep'tionally *adv.* (עק-סעפ'-שאנ-על-אי) אויף אן אויסשליסליכען אדער אונגעוועהנליכען שטייגער.

excep'tionalness *n.* (עק-סעפ'-שאנ-על-נעס) אויסשליסליכקייט; אן אונגעוועהנליכער כאראקטער אדער איינענשאפט.

excep'tive *a.* (עק-סעפ'-טיוו) וואס מאכט אן אויסנאהמע; אויסשליסליך; וואס רופט ארויס טאדעל אדער פארוואורף.

except'less *a.* (עק-סעפט'-לעס) אהן אויסנאהמע; וואס מאכט ניט קיין אויסנאהמע.

excep'tor *n.* (עק-סעפ'-טאר) אן איינווענדער, אן ענטגעגנער.

excerpt' *v. and n.* (עק-סוירפט') אויסוועהלען, זאמלען; אן אויסוואהל, א זאמלונג; אן אויסצוג פון א ווערק.

excerp'tive *a.* (עק-סוירפ'-טיוו) וואס קלייבט אויס; וועהלענד.

excerp'tor *n.* (עק-סוירפ'-טאר) אן אויסוועהלער, א זאמלער.

excess' *n.* (עק-סעס') אן איבער=מאס, איבערפליסיגקייט; איבריגקייט, עפעס וואס בלייבט איבער.

exces'sive *a.* (עק-סעס'-איוו) איבערמעסיג.

exces'sively *adv.* (עק-סעס'-איוו-לי) איבער דער מאס.

exces'siveness *n.* (עק-סעס'-איוו-נעס) איבער=מעסיגקייט.

exchange' *v. and n.* (עקס-טשיינדזש') טוישען, אויסבייטען; א טויש, א בייט; דאס בייטען; דער געלד=פרייז, דער קורס, דער וועקסעל=פרייז; א בערזע.

exchangeabil'ity *n.* (עקס-טשיינ-דזשע-ביל'-אי-טי) די מעגליכקייט צו ווערען אויסגעביטען.

exchan'geable *a.* (עקס-טשיינ'-דזשעבל) וואס קען אויסגעטוישט אדער אויסגעביטען ווערען.

exchange' blows (עקס-טשיינדזש' בלאוז) שלאגען זיך.

exchange'-bro'ker *n.* (עקס-טשיינדזש'-בראו'-קער) א מעקלער אויף דער בערזע; איינער וואס קויפט אויף און פערקויפט ווערטה=פאפיערען; א חלפן; איינער וואס בייט אויס גרויס אדער וועניג גאנגבאר געלד.

exchange' in read'y mon'ey (עקס-טשיינדזש' אין רעד'-אי מאנ'-אי) האנדלען אויף מזומן.

exchange' kiss'es (עקס-טשיינדזש' קיס'-עז) קושען זיך.

exchange' let'ters (עקס-טשיינדזש' לעט'-ערז) קארעספאנדירען, דורכשרייבען זיך מיט בריעף.

exchange'-of'fice *n.* (עקס'-טשיינדזש-אפ'-איס) א באנק אדער קאנטאר פון א חלפן.

exchan'ger *n.* (עקס-טשיינ'-דזשער) א וועקסלער, א חלפן.

exchange' shots (עקס-טשיינדזש' שאטס) שיסען איינער געגען דעם אנדערען.

exchequ'er *n.* (עקס-טשעק'-ער) די שאץ=קאמער, די קאזנאטשייסטווע; דאס פינאנץ=מיניסטעריום אין ענגלאנד.

exchequ'er bill (עקס-טשעק'-ער ביל) א קרעדיט=בילעט פון דער ענגלישער קאזנאטשייסטווע, וועלכע צאהלט דארויף א געוויסען פראצענט.

exchequ'er loan (עקס-טשעק'-ער לאון) א רעגיערונגס=הלואה.

exci'sable *a.* (עק-סאי'-זעבל) וואס מען מוז צאהלען אקציז פאר.

excise' *n. and v.* (עק-סאיז') אקציז=שטייער; די אקציז=פערוואלטונג; ארויפלעגען שטייער, בעשטייערען; אבשניידען.

excise'man *n.* (עק-סאיז'-מען) אן אקציז=אייננעהמער, אן אקציזניק.

excise'-of'fice *n.* (עק-סאיז'-אפ'-איס) אן אקציז קאנטאר; דאס אמט פון אן אקציזניק.

excise'-of'ficer *n.* (עק-סאיז'-אפ'-איס-ער) אן אקציזניק.

exci'sion *n.* (עק-סיזש'-אן) אויסשניידונג, פערשניידונג; דאס אבהאקען די פערבינדונגען.

excitabil'ity *n.* (עק-סאי-טע-ביל'-אי-טי) דאס אויפגערעגט ווערען; נערוועזיטעט, דאס זיין נערוועז.

exci'table *a.* (עק-סאי'-טעבל) וואס ווערט אויפגערעגט.

exci'tableness *n.* (עק-סאי'-טעבל-נעס) ז. *excitability*.

excita'tion *n.* (עק-סי-טיי'-שאן) אויפרעגונג.

exci'tative *a.* (עק-סאי'-טע-טיוו) אויפרעגענד; וואס קען זיך אויפרעגען.

exci'tatory *a.* (עק-סאי'-טע-טא-רי) ז. *excitative*.

excite' *v.* (עק-סאיט') אויפרעגען; ערוועקען; רייצען.

exci'tedly *adv.* (עק-סאי'-טעד-לי) אויף אן אויפגערעגטען אדער גערייצטען אופן; אויף אן ערוועקענדען אופן.

excite'ment *n.* (עק-סאיט'-מענט) אויפרעגונג, אויפרייצונג, ערוועקונג; אויפגערייצטקייט; דאס זיין אויפגערעגט; עטוואס וואס רעגט אויף אדער רייצט אויף.

exci'ter *n.* (עק-סאי'-טער) אן אויפרעגער; אן אויפרייצער; א מעדיציניש מיטעל וואס רעגט אויף.

exci'ting *a.* (עק-סאי'-טינג) אויפרעגענד, רייצענד, ערוועקענד.

exci'tingly *adv.* (עק-סאי'-טינג-לי) אויפרעגענדיג, אויפרייצענדיג, ערוועקענדיג.

exci'tomotor *a.* (עק-סאי'-טאו-מאו-טאר) וואס פעראורזאכט אונווילקירליכע אדער אונבעוואוסטזיניגע מוסקעל=בעוועגונגען.

exci'tomotory *a.* (עק-סאי'-טאו-מאו-טא-רי) ז. *excitomotor*.

exclaim' *v.* (עקס-קליים') אויסרופען, אויסשרייען.

exclai'mer *n.* (עקס-קליי'-מער) א

שרייער, איינער וואס רעדט מיט היץ און אויף א הויכען קול.

exclama'tion *n.* (עקס-קליי-מיי'-שאן) אן אויסרוף, אן אויסגעשריי; דאס אויסרופען אדער אויסשרייען.

exclama'tion-mark *n.* (עקס-קליי-מיי'-שאן-מארק) אן אויסרופונגס-צייכען [!].

exclama'tion-point *n.* (עקס-קליי-מיי'-שאן-פאינט) ז. *exclamation-mark*.

exclam'ative *a.* (עקס-קלעמ'-ע-טיוו) וואס ענטהאלט אן אויסגעשריי אדער אן אויסרוף; אויסשרייענד, אויסרופענד.

exclam'atively *adv.* (עקס-קלעמ'-ע-טיוו-לי) אויף אן אויסשרייענדען אדער אויסרופענדען אופן.

exclam'atorily *adv.* (עקס-קלעמ'-ע-טא-רי-לי) ז. *exclamatively*.

exclam'atory *a.* (עקס-קלעמ'-ע-טא-רי) אויסרופענד, אויסשרייענד; וואס געהערט צו אן אויסרוף; וואס ענטהאלט אן אויסרוף.

ex'clave *n.* (עקס'-קלעוו) א טייל פון א לאנד אדער פון א פראווינץ וועלכע איז אבגעטיילט פאר זיך.

exclude' *v.* (עקס-קלוד') אויסנעהמען, אויסשליסען.

exclu'der *n.* (עקס-קלו'-דער) איינער אדער עטוואס וואס שליסט אויס.

exclu'sion *n.* (עקס-קלו'-זשאן) אן אויסנאהמע, די אויסשליסונג; אין לאגיק — די בעציהונג פון צוויי בעגריפען וועלכע שליסען איינער דעם אנדערען אויס.

exclu'sionary *a.* (עקס-קלו'-זשאנ-איי-רי) אויסשליסענד, וואס קען אויסשליסען.

Exclu'sion Bill (עקס-קלו'-זשאן ביל) דער געזעץ-פארשלאג אין ענגלאנד פון יאהר 1679 אויסצושליסען דעם דוכס פון יארק [יאקאב דעם צווייטען] פון דעם רעכט אויף דעם ענגלישען טהראן דערפאר ווייל ער איז געווען א קאטוילים.

exclu'sioner *n.* (עקס-קלו'-זשאנ-ער) ז. *exclusionist*.

exclu'sionism *n.* (עקס-קלו'-זשאנ-איזם) דאס זיין פאר אויסשליסונג אדער אויסנאהמען.

exclu'sionist *n.* (עקס-קלו'-זשאנ-איסט) איינער וואס איז אדער שטימט פאר אויסשליסונג פון געוויסע רעכטען; איינער פון דער פארטיי אין ענגלאנד אין די צייטען פון קארל דעם צווייטען, וועלכע איז געווען דאפיר, אז מען זאל קארל'ס קאטוילישע יורשים אויסשליסען פון טהראן-רעכט.

exclu'sive *a.* and *n.* (עקס-קלו'-סיוו) אויסנעהמענד; אויסשליסענד; אויסשליסליך; עטוואס וואס שליסט אויס; איינער וואס בעגרענעצט זיין בעקאנטשאפט מיט איינינע אויסגעוועהלטע.

exclu'sively *adv.* (עקס-קלו'-סיוו-לי) אויסשליסליך, הויפטזעכליך; דורכאויס; מיט דער אויסשליסונג פון אלע אנדערע; מים דער אויסנאהמע פון געוויסע טיילען.
He sells diamonds exclusively.

exclu'siveness *n.* (עקס-קלו'-סיוו-נעס) אויסשליסליכקייט; אויסגעשלאסענהייט.

exclu'sivism *n.* (עקס-קלו'-סיוו-איזם) ז. *exclusiveness*.

exclu'sivist *n.* (עקס-קלו'-סיוו-איסט) איינער וואס איז פאר אויסשליסונג.

exclu'sory *a.* (עקס-קלו'-סא-רי) אויסשליסענד, וואס שליסט אויס.

excoct' *v.* (עקס-קאקט') אויסקאכען, אויסזידען.

excog'itate *v.* (עקס-קאדזש'-אי-טייט) אויסטראכטען, ערפינדען.

excogita'tion *n.* (עקס-קאדזש-אי-טיי'-שאן) אויסטראכטונג, ערפינדונג.

ex com'modo (עקס קאמ'-א-דאו) אין פרייער צייט; ניט איילענדיג זיך; געמיטליך.

excommu'nicable *a.* (עקס-קא-מיו'-ני-קעבל) וואס איז אונטערווארפען אונטער א פלוך אדער חרם פון קירך.

excommu'nicant *n.* (עקס-קא-מיו'-ני-קענט) איינער וואס איז געלעגט געווארען אין חרם פון דער קירך.

excommu'nicate *v.*, *a.* and *n.* (עקס-קא-מיו'-ני-קייט) אויסשליסען פון קירך; אריינלעגען אין חרם; אויסשליסען פון א פעראיין; אויסגעשלאסען פון דער קירך; איינער וואס איז אויסגעשלאסען פון קירך.

excommunica'tion *n.* (עקס-קא-מיו-ני-קיי'-שאן) די אויסשליסונג פון קירך; א חרם.

excommu'nicator *n.* (עקס-קא-מיו'-ני-קיי-טאר) דער וואס לעגט אריין איטעצען אין חרם אדער שליסט איהם אויס פון קירך.

excommu'nicatory *a.* (עקס-קא-מיו'-ני-קיי-טא-רי) וואס איז שייך צו אדער פעראורזאכט די אויסשליסונג פון קירך.

ex conces'so (עקס קאנ-סעס'-או) לויט ווי עס איז צוגעגעבען געווארען.

exco'riable *a.* (עקס-קאו'-רי-עבל) וואס קען אבגעשיילט אדער אבגעשונדען ווערען.

exco'riate *v.* (עקס-קאו'-רי-אייט) 1. אבשינדען אדער אבשיילען די הויט; 2. ייבען א זייט, רייבען א מארדע [שטארק קריטיקירען].
2. The candidate issued an address excoriating his opponents.

excoria'tion *n.* (עקס-קאו-רי-איי'-שאן) דאס אבשינדען; דאס אבשיילען; דאס שינדען די הויט [שטארק קריטיקירען]; א צושפאלטענע הויט.

excor'ticate *v* (עקס-קאהר'-טי-קייט) אבשיילען די קארע פון א בוים.

excortica'tion *n.* (עקס-קאהר-טי-קיי'-שאן) די אבשיילונג פון דער קארע פון א בוים.

ex'crement *n.* (עקס'-קרי-מענט) עקסקרעמענטען, דרעק, טנוף, צאה.

excremen'tal *a.* (עקס-קרי-מענ'-טעל) וואס איז שייך אדער איז עהנליך צו עקסקרעמענטען. ז. *excrement*.

excremen'tary *a.* (עקס-קרי-מענ'-טע-רי) וואס איז שייך צו עקסקרעמענטען. ז. *excrement*.

excrementi'tial *a.* (עקס-קרי-מענ-טיש'-על) וואס איז שייך צו עקסקרעמענטען. ז. *excrement*.

excrementi'tious *a.* (עקס-קרי-מענ-טיש'-אס) וואס געהערט צו אדער וואס בעשטעהט פון עקסקרעמענטען [צאה].

excres'cence *n.* (עקס-קרעס'-ענס) אן אויסוואוקס, אן אנוואוקס; אן איבערמאס, איבעריגקייט.

excres'cency *n.* (עקס-קרעס'-ענ-סי) ז. *excrescence*.

excres'cent *a.* (עקס-קרעס'-ענט) אויסוואקסענד אלס א צוואוואוקס.

excrescen'tial *a.* (עקס-קרע-סענ'-שעל) וואס איז שייך אדער איז עהנליך צו א ציאוואוקס.

excre'ta *n.* (עקס-קרי'-טא) עקסקרעמענטען, אבפאל פון קערפער, ווי שוויס און אורין.

excre'tal *a.* (עקס-קרי'-טעל) וואס איז שייך אדער איז עהנליך צו עקסקרעמענטען, ווי שוויס און אורין.

excrete' *v.* (עקס-קריט') אברייניגען, אבפיהרען, אויסלעדיגען.

ex'crete *n.* (עקס'-קרים) ז. *excretion*.

excre'tion *n.* (עקס-קרי'-שאן) די אבפיהרונג אדער אברייניגונג; דער אבפאל אדער אויסוואורף.

excre'tive *a.* (עקס-קרי'-טיוו) אברייניגענד, אבלעגענדיג, אבפיהרענד [ווי אן אבפיהרונגס-מיטעל]

ex'cretory *a.* and *n.* (עקס'-קרי-טא-רי) אבלעגענד, אבפיהרענד; דער אבפיהרונגס-ארגאן.

excru'ciable *a.* (עקס-קרוה'-שי-עבל) וועלכען מען קען פייניגען.

excru'ciate *v.* (עקס-קרוה'-שי-אייט) מאטערען, פייניגען.

excru'ciating *a.* (עקס-קרוה'-שי-איי-טינג) פייניגענד, שמערצפאל, פול יסורים; מיט אן עקסטרעמער אנגעצויגענהייט; עקסטרעם.

excru'ciatingly *adv.* (עקס-קרוה'-שי-איי-טינג-לי) דורך שטארקע יסורים אדער פיין; דורך צופיעל אנגעצויגענהייט; דורך עקסטרעמיטעט.

excrucia'tion *n.* (עקס-קרוה-שי-איי'-שאן) מאטערניס, קוואל, פיין, יסורים.

excul'pable *a.* (עקס-קאל'-פעבל) וואס קען רעכטגעפערטיגט אדער ענטשולדיגט ווערען.

excul'pate *v.* (עקס-קאל'-פייט) ענטשולדיגען, רעכטפערטיגען; דיענען אלס רעכטפערטיגונג אדער ענטשולדיגונג.

exculpa'tion *n.* (עקס-קאל-פיי'-שאן) ענטשולדיגונג, רעכטפערטיגונג.

excul'patory *a.* (עקס-קאל'-פע-טא-רי) ענטשולדיגענד, רעכטפערטיגענד.

excur'rent *a.* (עקס-קאר'-ענט) וואס לויפט ארויס; וואס שטארצט ארויס; וואס שלאגט זיך דורך.

excur'sion *n.* (עקס-קויר'-שאן) אן עקסקורסיאן, אן אויספאהר, א שפאציער-פאהר, א לוסט-רייזע; א קאמפאניע וואס פאהרט ארויס אויף א לוסט-רייזע; אן אבווייכונג, אן ענטפערנונג; א וואנדערונג.

excur'sional *a.* (עקס-קויר'-שאנ-על) וואס איז שייך צו א שפאציער-פאהר אדער לוסט-רייזע; וואס איז שייך צו א וואנדערונג אדער דערווייטערונג.

excur'sionist *n.* (עקס-קויר'-שאנ-איסט) איינער פון א קאמפאניע וואס פאהרט ארויס אויף א לוסט-רייזע.

excur'sion-train *n.* (עקס-קויר'-שאן-טריין) א ספעציעלער צוג וואס ווערט בעשטימט פאר א לוסט-רייזע פון איין ארט צום צווייטען.

excur'sive *a.* (עקס-קויר'-סיוו) וואנדערענד; אבווייכענד; אונבעשטענדיג.

excur'sively *adv.* (עקס-קויר'-סיוו-לי) אויף א וואנדערענדען אדער אונבעשטענדיגען שטייגער.

excur'siveness *n.* (עקס-קויר'-סיוו-נעס) אומוואנדערונג, אבווייכונג, אונבעשטענדיגקייט.

excur'sus *n.* (עקס-קויר'-סאס) דער עקסקורס, א פירוש אדער קאמענטאר וואס איז אריינגעשטעלט אין מיטען טעקסט פון א בוך צו ערקלערען געוויסע שטעלען פון דארטען; א דערווייטערונג פון פונקט, אן אבטרעטונג פון ענין.

excu'sable *a.* (עקס-קיו'-זעבל) פערציהליך, וואס קען פערגעבען ווערען; וואס קען ענטשולדיגט ווערען.

excu'sableness *n.* (עקס-קיו'-זעבל-נעס) פערצייהליכקייט, פערגעבליכקייט, מחילה.

excu'sably *adv.* (עקס-קיו'-זע-בלי) אויף א פערצייהענדען שטייגער; אזוי, דאס מען קען מוחל זיין.

excu'satory *a.* (עקס-קיו'-זע-טא-רי) ענטשולדיגענד, רעכטפערטיגענד; וואס ענטהאלט אן ענטשולדיגונג.

excuse' *v.* (עקס-קיוז') ענטשולדיגען, מוחל זיין, שענקען, רעכטפערטיגען; בעפרייען פון א התחיבות.

excuse' *n.* (עקס-קיוס') ענטשולדיגונג, פערענטפערונג; רעכטפערטיגונג.

excuse'less *a.* (עקס-קיוס'-לעס) אונפערצייהליך, אהן ענטשולדיגונג.

excu'ser *n.* (עקס-קיו'-זער) אן ענטשולדיגער.

excuss' *v.* (עקס-קאס') פערנעזעצליך כאפען און פערהאלטען עפעס.

ex div. *ex dividendo* אבקירצונג פון אהן דיווידענד [וועגען געוויסע ווערטה־פאפיערען וואס ווערען געקויפט און פערקויפט אהן די דיווידענדען, וואס עס קומט אויף זיי].

ex'eat *n.* (עקס'-אי-עט) דער אורלויב אדער קאניקולעס אין די ענגלישע אוניווערזיטעטען; דער אורלויב וואס א גלח בעקומט אויף א בעשטימטער צייט פון בישאף.

ex'ecrable *a.* (עק'-סי-קרעבל) אבשייליך; פאסקודנע.

ex'ecrably *adv.* (עק'-סי-קרעב-לי) אויף אן אבשייליכען אדער פערעכטליכען שטייגער.

ex'ecrate *v.* (עק'-סי-קרייט) פערפאכטען; פיהלען אן עקעל אדער אבשייליכקייט צו עפעס.

execra'tion *n.* (עק-סי-קריי'-שאן) דאס שילטען, דאס פערפלוכען; א פערפלוכטע זאך.

ex'ecrative *a.* (עק'-סי-קריי-טיוו) שילטענד, פלוכענד.

ex'ecratively *adv.* (עק'-סי-קריי-טיוו-לי) אויף א שילטענדען אדער פלוכענדען שטייגער.

ex'ecratory *n.* and *a.* (עק'-סי-קריי-טא-רי) דער נוסח פון א פערפלוכונג; פערפלוכענד, פערראבשייענד.

ex'ecutable *a.* (עק'-סי-קיו-טעבל) אויספיהרבאר, וואס קען אויסגעפיהרט ווערען.

exec'utant *n.* (ענ-זעק'-יו-טענט) דער וואס פיהרט אויס א געוויסע ארבייט; א מוזיק־שפיעלער אדער זינגער.

ex'ecute *v.* (עק'-סי-קיוט) אויספיהרען, פערוואלטען; טהאן; הינריכטען, טויטען; שפיעלען מוזיק אדער זינגען.

ex'ecuter *n.* (עק'-סי-קיו-טער) איינער וואס פיהרט דורך א זאך.

execu'tion *n.* (עק-סי-קיו'-שאן) 1. די פערפערטיגונג, די אויספיהרונג, די פערריכטונג; די ווירקונג; 2. די הינריכטונג, דאס טויטען.

1. The execution of the plans was left to the manager. 2. The execution of the murderer will take place next week.

execu'tioner *n.* (עק-סי-קיו'-שאנ-ער) א שארפריכטער, א הענקער, א תליון.

exec'utive *a.* and *n.* (ענ-זעק'-יו-טיוו) אויספיהרענד, ערפילענד; די בעאמטע וועלכע פיהרען אויס אדער ערפילען די געזעצע.

exec'utively *adv.* (ענ-זעק'-יו-טיוו-לי) דורך אן אויספיהרענדער קראפט.

exec'utor *n.* (ענ-זעק'-יו-טאר) איינער וואס טהוט אויף אדער פיהרט דורך אן אונטערנעהמונג; אן אפטרופוס, א פערזאן וואס ווערט ערנאנט פון איינעם פאר'ן טויט צו ערפילען זיין צואה.

executo'rial *a.* (ענ-זעק-יו-טאו'-רי-על) וואס איז שייך צו אן אפטרופוס אדער דעם מענשען וואס איז בעשטימט אויסצופיהרען די צואה פון א געשטארבענעם.

exec'utorship *n.* (ענ-זעק'-יו-טאר-שיפ) דאס אמט פון אן אפטרופוס אדער א פערזאן וואס ווערט געוועהלט פון איינעם פאר'ן טויט צו ערפילען זיין צואה.

exec'utory *a.* (ענ-זעק'-יו-טא-רי) וואס דארף ערפילט אדער אויסגעפיהרט ווערען; וואס ערפילט.

exec'utress *n.* (ענ זעק'-יו-טרעס) ז. *executrix*

exec'utrix *n.* (ענ-זעק'-יו-טריקס) א פרויענצימער וואס ווערט ערנאנט צו ערפילען איינעמס פערלאנג אין א צואה.

exe'dra *n.* (עק-סי'-דרא) אין דער אלטער גריכיש־רוימישער ארכיטעקטור — די עקסעדרא, א מין פלאטפארמע אויף דער פרייער לופט מיט איינע אדער עטליכע טרעפ, אויף וועלכע עס שטעהען שטוהלען אנן בענקלעך צום אברוהען און אונטערהאלטען זיך.

exege'sis *n.* (עק-סי-דזשי'-סיס) אן ערקלערונג, א ביאור אדער קריטישעס שטודיום פון א ליטערארישען ווערק, איבערהויפט פון תנ"ך.

exege'sist *n.* (עק-סי-דזשי'-סיסט) ז. *exegetist*

ex'egete *n.* (עק'-סי-דזשיט) אן ערקלערער פון ליטערארישע ווערק, איבערהויפט פון דער ביבעל.

exeget'ic *a.* and *n.* (עק-סי-דזשעט'-איק) ערקלערענד; אן ערקלערונג אדער קריטישעס שטודיום פון דער ביבעל; עקזעגעטיק, ביבעל־שטודיום.

exeget'ical *a.* (עק-סי-דזשעט'-אי-קעל) ערקלערענד, וואס מאכט א וויסענשאפטליכען פירוש אויף א ליטערארישען ווערק, איבערהויפט אויף דער ביבעל.

exeget'ically *adv.* (עק-סי-דזשעט'-אי-קעל-אי) ערקלערענדיג, מאכענדיג א וויסענשאפטליכען פירוש אויף א ליטערארישען ווערק, איבערהויפט אויף דער ביבעל.

exeget'ics *n.* (עק-סי-דזשעט'-איקס) עקזעגעטיק, ביבעל־פארשונג, ביבעל־שטודיום.

exege'tist *n.* (עק-סי-דזשי'-טיסט) איינער וואס פערנעהמט זיך מיט ביבעל־פארשונג אדער ביבעל־שטודיום.

exem'plar *n.* and *a.* (ענ-זעמ'-פלער) א ביישפיעל, א מוסטער; אן אריגינאל; אן עקזעמפלאר [איינער פון א מין אדער פון אן אויסגאבע, ווי איין בוך א. ד. ג.]; וואס איז שייך צו א מוסטער אדער ביישפיעל.

ex'emplarily *adv.* (ענ'-זעמ-פליי-רי-לי) אויף א מוסטערהאפטען אופן; אויף אן אופן וואס קען דיענען פאר א ביישפיעל.

ex'emplariness *n.* (ענ'-זעמ-פליי-רי-נעס) מוסטערהאפטיגקייט, עטוואס וואס קען דיענען אלס מוסטער אדער ביישפיעל.

exemplar'ity *n.* (ענ-זעמ-פלער'-אי-טי) ז. *examplariness*

ex'emplary *a.* (ענ'-זעמ-פלע-רי) מוסטערהאפט; וואס איז ווערטה נאכצוטהאן.

exem'plifiable *a.* (ענ-זעמ'-פלי-פאי-עבל) וואס קען ערקלערט ווערען דורך ביישפיעלען.

exemplifica'tion *n.* (ענ-זעמ-פלי-פי-קיי'-שאן) די ערקלערונג דורך ביישפיעלען; עטוואס וואס דיענט אלס ביישפיעל אדער אילוסטראציאן; אן אבשריפט פון א דאקומענט וואס איז בעשטעטיגט מיט א זיעגעל.

exem'plified cop'y (ענ-זעמ'-פלי-פאיד קאפ'-אי) א קאפיע פון א דאקומענט, וועלכע איז בעשטעטיגט מיט א זיעגעל.

exem'plifier *n.* (ענ-זעמ'-פלי-פאי-ער) איינער וואס ערקלערט דורך א ביישפיעל.

exem'plify *v.* (ענ-זעמ'-פלי-פאי) ערקלערען דורך ביישפיעלען; איבערשרייבען, קאפירען מיט דער בעשטעטיגונג פון א זיעגעל; איבערצייגען מיט א בעשטעטיגטער קאפיע.

exem'pli gra'tia (ענ-זעמ'-פלאי גריי'-שי-א) צום ביישפיעל; דורך א ביישפיעל; אלס א ביישפיעל.

exempt' *v., a.* and *n.* (ענ-זעמפט') בעפרייען; ענטלאסען; אויסנעהמען; בעפרייט; פטור; איינער וואס איז בעפרייט פון א פפליכט.

exemp'tible *a.* (ענ-זעמפ'-טיבל) וואס קען בעפרייט ווערען [פון א פפליכט].

exemp'tion *n.* (ענ-זעמפ'-שאן) די בעפרייאונג [פון א פפליכט]; פרייהייט.

exentera'tion *n.* (עקס-ענ-טע-ריי'-שאן) דאס ארויסנעהמען דעם אינגעווייד; דאס אויסקעהרען פון אינוועניג צום דרויסען; דאס אויפדעקען א סוד פון עפעס.

exequa'tur *n.* (עק-סי-קהוויי'-טויר) אן אפיציעלע בעשטעטיגונג פון א דאקומענט אדער פון וועלכען עס איז רעכט; א שריפטליך צייגניס פון א קאנסול.

exe'quial *a.* (עק-סי'-קהווי-על) וואס איז שייך צו א טויטען־בעגרעבנים.

ex'ercisable *a.* (עק'-סער-סאי-זעבל) וואס קען איינגעאיבט אדער איינגעלערענט ווערען; וואס קען בענוצט ווערען.

ex'ercise *n.* and *v.* (עק'-סער-סאיז) איבונג, איינלערנונג; דאס געוועהנען זיך אין עפעס; קערפערליכע איבונג אדער בעוועגונג; אן אויפגאבע, א לעקציאן [עפעס צום איינלערנען]; דאס דאווענען, גאטעס־דיענסט; מושטירונג פון סאלדאטען; דאס בעשעפטיגען זיך; דאס ערפילען אדער פערוואלטען אן אמט; איבען, איינלערנען, איינ'חזר'ען; מושטירען סאלדאטען; בעשעפטיגען; פערוואלטען אן אמט; אנווענדען, געברויכען; מאכען קערפערליכע איבונגען.

ex'erciser *n.* (עק'-סער-סאי-זער) איינער וואס איבט אדער לערענט איין.

ex'ercisible *a.* (עק'-סער-סאי-זיבל) ז. *exercisable*

ex'ercising ground (עק'-סער-סאי-זינג גראונד) א מושטיר־פלאץ פאר סאלדאטען.

exercita'tion *n.* (ענ-זויר-סי-טיי'-שאן) דאס איבען, איבונג. ז. *exercise*

exergue' *n.* (ענ-זוירג') דאס לעדיגע שטיקעל פלאץ וואס בלייבט פון דער צייכנונג און די ווערטער אויף דער לינקער זייט פון א מטבע אדער מעדאל.

exert' *v.* (ענ-זוירט') אנשטרענגען; אנ־

ווענדען; מאכען, ערפילען, ארויסברייננען [דורך אנשטרענגונג אדער בעמיהונג].
The prisoner's friends exerted themselves to secure for him a pardon.

exer'tion *n.* (ענ-זויר'-שאן) אנשטרענגונג, בעשטרעבונג, בעמיהונג; אנווענדונג; דאס טהאן, דאס ערפילען אדער דאס ארויסברייננען עפעס [דורך אנשטרענגונג אדער בעמיהונג].

ex'eunt *v.* (עקס'-אי-אנט) אב, געהן ארוים [א ווארט וואס ווערט געברויכט אין א טעאטער-שטיק אום צו בעצייכנען, אז די אקטיארען פערלאזען די ביהנע].

ex'eunt om'nes (עקס'-אי-אנט אמ'-נעס) אלע געהען ארוים [אין טעאטער-שפראך]. ז. *exeunt*.

exflec'ted *a.* (עקס-פלעק'-טעד) אויסגעבויגען אדער אויסגעקעהרט ארויס-צו.

exfo'liate *v.* (עקס פאו'-לי-אייט) זיך אבשפליטערען, זיך אבשיילען, זיך אבשפאלטען; אבשיילען, אבבלעטערען אדער אבשפאלטען.

exfolia'tion *n.* (עקס-פאו-לי-איי'-שאן) אבשיילונג, אבשפאלטונג.

exfo'liative *a. and n.* (עקס-פאו'-לי-איי-טיוו) וואס שיילט זיך אב, וואס שפאלט זיך אב; עטוואס וואס פעראורזאכט אדער פערשנעלערט אבשיילונג אדער אבשפאלטונג.

ex. gr. צום ביישפיעל, אלס ביישפיעל, דורך א ביישפיעל [אבקירצונג פון *exempli gratia*].

exha'lable *a.* (עקס-היי'-לעבל) וואס ווערט לייכט אויסגעדונסט אדער פערוואנדעלט אין פארע.

exha'lant *n. and a.* (עקס-היי'-לענט) אויסדונסטענד, וואס פערוואנדעלט זיך אין פארע; וואס ווערט אויסגעדונסט אדער קען אויסגעדונסט ווערען.

exhala'tion *n.* (עקס-היי-ליי'-שאן) אויסדונסטונג, דונסט, פארע.

exhale' *v.* (עקס-הייל') אויסדונסטען, זיך פערוואנדלען אין פארע.

exha'lent *n. and a.* (עקס-היי'-לענט) ז. *exhalant*.

exhaust' *v. and n.* (ענ-זאהסט') ערשעפפען, אויסמאטערען; אויסשעפען, אויסלעדיגען; אין גאנצען פערברויכען; ארויסלאזונג, ארויסציהונג [ווי דאמפף פון א מאשין].

exhaust'-cham'ber *n.* (ענ-זאהסט'-טשיימ'-בער) דער דאמפף-רוים אין א לאקאמאטיוו-קעסעל.

exhaus'ter *n.* (ענ-זאהס'-טער) איינער אדער עטוואס וואס שעפט אוים; א לופט-ציהער, א ווענטילאטאר [אין שאכטען].

exhaust'-fan *n.* (ענ-זאהסט'-פען) א ווענטילאטאר.

exhaustibil'ity *n.* (ענ-זאהס-טי-ביל'-אי-טי) ערשעפליכקייט, אויסגעמאטערטקייט; דאס קענען אויסגעלעדיגט ווערען.

exhaus'tible *a.* (ענ-זאהס'-טיבל) וואס קען אויסגעשעפט, אויסגעלעדיגט אדער אין גאנצען פערברויכט ווערען.

exhaus'ting *a.* (ענ-זאהס'-טינג) ערשעפפענד, אויסמאטערענד.

exhaus'ting machine' (ענ-זאהס'-טינג מע-שין') ז. *exhauster*.

exhaus'tion *n.* (ענ-זאהס'-טשיאן) ערשעפפונג, אויסלעדיגונג; ארויסציהונג אדער ארויספומפונג [פון לופט]; אויסגעמאטערטקייט; אין כעמיע — ארויסציהונג פון א געוויסען שטאף פון א לעזונג; אין לאגיק — א מעטאדע צו בעווייזען עט- וואס דורך דעם, וואס מען ווידערלעגט אלעס וואס קען פיהרען צו א פערקעהרטען שלום.

exhaus'tive *a.* (ענ-זאהס'-טיוו) ערשעפפענד; פאלשטענדיג, אויספיהרליך, אלעס אומפאסענד [ווענען אבהאנדלונגען, פארשונגען, קריטיקען א. ד. ג.].
He is the author of an exhaustive treatise on electricity.

exhaus'tively *adv.* (ענ-זאהס'-טיוו-לי) ערשעפפענדיג; אויספיהרליך, דורך און דורך; אויף אן אלעס-אומפאסענדען אופן [ווענען אבהאנדלונגען, פארשונגען א. ד. ג.].

exhaus'tiveness *n.* (ענ-זאהס'-טיוו-נעס) ערשעפליכקייט, אויספיהרליכקייט, דאס ארומנעהמען אלעס [ווענען אבהאנדלונגען, פארשונגען א. ד. ג.].

exhaust'less *a.* (ענ-זאהסט'-לעס) אונערשעפליך.

exhaust'-pipe *n.* (ענ-זאהסט'-פאיפ) אן אויסלאס-ראהר [די ראהר אין א דאמפף-מאשין ארויסצולאזען דעם דאמפף].

exhaust'-steam *n.* (ענ-זאהסט'-סטיעם) דער אויספוף-דאמפף [דער אויסגענוצטער דאמפף וואס מען לאזט ארוים פון א דאמפף-מאשין].

exhaust'-valve *n.* (ענ-זאהסט'-וועלוו) א ווענטיל אין א דאמפף-מאשין צו רעגולירען דעם ארויסלאז פון דעם אויסגענוצטען דאמפף.

exher'edate *v.* (עקס-הער'-אי-דייט) ענטערבען, מאכען אוים יורש.

exhereda'tion *n.* (עקס-הער-אי-דיי'-שאן) ענטערבונג, בערויבונג פון ערברעכט, דאס מאכען אוים יורש.

exhib'it *v. and n.* (ענ-זיב'-איט) צייגען, אויסשטעלען, מאכען אן אויסשטעלונג אדער פאראד פון עפעס; פארלעגען [צום פערהאנדלען]; אנווענדען א מעדיצין; אין די ענגלישע אוניווערזיטעטען — ארויסשטעלען א וועט-פרייז [צו קריגען א סטיפענדיע]; האלטען אן עפענטליכע אבהאנדלונג אדער רעדע; עטוואס וואס ווערט אויסגעשטעלט; אן עפענטליכע ערקלערונג, אבהאנדלונג א. ד. ג.; אין יוריספרודענץ — אן עקזיביטום, א בעווייז-דאקומענט.

exhib'it a charge (ענ-זיב'-איט ע טשארדזש) אנקלאגען אין געריכט.

exhib'itant *n.* (ענ-זיב'-אי-טענט) איינער וואס ברייננט אריין א געריכטליכע קלאגע; איינער וואס ברייננט דאקומענטאלע בעווייזע אין געריכט.

exhib'iter *n.* (ענ-זיב'-אי-טער) ז. *exhibitor*.

exhibi'tion *n.* (עק-סי-ביש'-אן) צייגונג, אן ארויסווייזונג, דאס אויסשטעלען, אויסשטעלונג; א סטיפענדיע [אין די ענגלישע אוניווערזיטעטען]; דאס אנווענדען א מעדיצין; דאס ברייננען דאקומענטאלע בעווייזע אין געריכט; א געריכטליכער בעפעהל צוצושטעלען דאקומענטען.

exhibi'tional *a.* (עק-סי-ביש'-אנ-על) וואס איז שייך צו אן אויסשטעלונג.

exhibi'tion-buil'ding *n.* (עק-סי-ביש'-אן-ביל'-דינג) אויסשטעלונגס-געביידע.

exhibi'tion-case *n.* (עק-סי-ביש'-אן-קייס) שוי-קאסטען, אויסשטעלונגס-קאסטען.

exhibi'tioner *n.* (עק-סי-ביש'-אנ-ער) א סטודענט וואס ערהאלט שטיצע פון אוניווערזיטעט [אין די ענגלישע אוניווערזיטעטען].

exhibi'tionist *n.* (עק-סי-ביש'-אנ-איסט) דער אויסשטעלער.

exhib'itive *a.* (ענ-זיב'-אי-טיוו) צייגענד, ארויסווייזענד; פארשטעלענד.

exhib'itively *adv.* (ענ-זיב'-אי-טיוו-לי) דורך ארויסצייגען, דורך פארשטעלען.

exhib'itor *n.* (ענ-זיב'-אי-טאר) איינער וואס צייגט, שטעלט אוים אדער מאכט אן אויסשטעלונג; אין יוריספרודענץ — איינער וואס ברייננט דאקומענטאלע בעווייזע אין געריכט.

exhib'itory *a.* (ענ-זיב'-אי-טא-רי) צייגענד, ארויסווייזענד, אויסשטעלענדיג, מאכענדיג אן אויסשטעלונג.

exhil'arant *a. and n.* (ענ-זיל'-ע-רענט) ערפרעהענד; עפעס וואס ערפרעהט, וואס מאכט לעבעדיג, פרעהליך.

exhil'arate *v.* (ענ-זיל'-ע-רייט) ערפרעהען; מאכען מונטער, לעבעדיג.

exhil'arating *a.* (ענ-זיל'-ע-ריי-טינג) ערפרעהענד, מאכענדיג לעבעדיג, פרעהליך.

exhil'aratingly *adv.* (ענ-זיל'-ע-ריי-טינג-לי) מאכענדיג לעבעדיג, לוסטיג.

exhilara'tion *n.* (ענ-זיל-ע-ריי'-שאן) דאס פרעהליך מאכען, די ערמונטערונג; דאס זיין לעבעדיג, לוסטיג.

exhil'arator *n.* (ענ-זיל'-ע-ריי-טאר) איינער וואס מאכט לעבעדיג, לוסטיג.

exhort' *v.* (ענ-זארט') ערמונטערען, בעוועגען צו עפעס.
The preacher exhorted the congregation to repentence.

exhorta'tion *n.* (עק-סאר-טיי'-שאן) אן אויפמונטערונג, דאס בעוועגען צו עפעס.

exhor'tative *a.* (ענ-זאר'-טיי-טיוו) וואס בעוועגט אדער מונטערט אויף צו עפעס [ווי אן אויפרוף א. ד. ג.].

exhor'tatory *a.* (ענ-זאר'-טיי-טא-רי) ז. *exhortative*.

exhor'ter *n.* (ענ-זאר'-טער) אן ערמונטערער, איינער וואס בעוועגט צו עפעס; אין דער מעטאדיסטישער קירך — א וועלטליכער מענש, ניט קיין גלח, וועמען דער פאסטאר גיט אן ערלויבניש אבצוהאלטען די גאטעס-דיענסט אין קירך.

exhu'mate *v.* (עקס-היו'-מייט) ז. *exhume*.

exhuma'tion *n.* (עקס-היו-מיי'-שאן) דאס אויסגראבען צוריק א טויטען פון קבר.

exhume' *v.* (עקס-היום') אויסגראבען א טויטען פון קבר.

exigeant' *a.* (ענ-זי-זשאן') וועלכער איז מקפיד; וועלכער פאדערט פינקטליכקייט.

exigeante' *a.* (ענ-זי-זשאנט') וועלכע איז מקפיד; וועלכע פאדערט פינקטליכקייט.

ex'igence *n.* (עק'-סי-דזשענס) א נויטפאל; נויט; דאס זיין אין נויט.

ex'igency *n.* (עק'-סי-דזשענ-סי) ז. *exigence*.

exigen'dary *n.* (עק-סי-דזשענ'-דע-רי) ז. *exigenter*.

ex'igent *a. and n.* (עק'-סי-דזשענט) דרינגענד; נויט-דרינגענד; אין דער אלטער ענגלישער געזעצגעבונג — א צושריפט פון געריכט, וואס פאדערט אויף א בעשולדיגטען, וועלכען מען קען ניט אויסגעפינען, צו ערשיינען פאר'ן געריכט, איידער מען נעהמט פון איהם אוועק אלע רעכטען און מען שליסט איהם אוים פון דער געזעלשאפט.

ex'igenter *n.* (עק'-סי-דזשענ-טער) אן אמאליגער בעאמטער פון ענגלישען געריכט וועלכער פלעגט אויספילען די צושריפט פון געריכט, ארויספאדערענדיג א בעשולדיגטען, וועלכען מען האט ניט געקענט

אויסגעפינען, צו ערשיינען פאר'ן געריכט, איידער מען נעהמט פון איהם אוועק אלע רעכטען און מען שליסט איהם אויס פון דער געזעלשאפט. ז. *exigent*

ex'igible *a.* (עק'-סי-דזשיבל) וואס קען פערלאנגט אדער געפאדערט ווערען.

exig'uous *a.* (עג-זיג'-יו-אס) ווענינ; קארג; קליין.

ex'ile *n. and v.* (עק'-סאיל) די פערווייזונג; פערשיקונג; דאס ארויסטרייבען; גלות; אן ארויסגעוויזענער; א פערשיקטער; פערווייזען; פערשיקען; פערטרייבען אין גלות.

exil'ian *a.* (עג-זיל'-אי-ען) וואס איז שייך צו גלות.

exil'ic *a.* (עג-זיל'-איק) ז. *exilian*

exin'anite *v.* (עג-זינ'-ע-נאיט) מאכען פוסט; אבשוואכען; ערנידרינען.

exinani'tion *n.* (עג-זינ-ע-ניש'-אן) אויסלעערונג; ערשעפפונג; ערנידרינונג.

exist' *v.* (עג-זיסט') עקזיסטירען; זיין; לעבען.

existabil'ity *n.* (עג-זיס-טע-ביל'-אי-טי) ז. *existibility*

exis'tence *n.* (עג-זיס'-טענס) דאס עקזיסטירען, דאס דאזיין; דאס לעבען; די עקזיסטענץ; דאס וואס עקזיסטירט, א וועזען.

exis'tency *n.* (עג-זיס'-טענ-סי) ז. *existence*

exis'tent *a. and n.* (עג-זיס'-טענט) עקזיסטירענד, פארהאנדען; דאס וואס עקזיסטירט, א וועזען.

existibil'ity *n.* (עג-זיס-טי-ביל'-אי-טי) עקזיסטענץ; די מעגליכקייט צו עקזיסטירען.

exis'ting *a.* (עג-זיס'-טינג) וואס עקזיסטירט, וואס לעבט, וואס איז דא.

ex'it *n.* (עק'-סיט) אן ארויסגאנג; דאס אוועקגעהן פון אן אקטיאר ווען ער האט אבגעשפיעלט זיין ראלע; דאס אראבגעהן פון לעבענס-סצענע, דער טויט.

exi'tial *a.* (עג-זיש'-על) וואס ברייננט מיט זיך טויט; פערדערבליך, געפעהרליך.

exi'tious *a.* (עג-זיש'-אס) ז. *exitial*

ex li'bris (עקס לאי'-ברים) פון די ביכער; א צייכנונג אדער אויפשריפט אויף א בוך מיט'ן נאמען פון אייגענטימער.

ex'-may'or *n.* (עקס'-מיי'-אר) דער געוועזענער בירגערמייסטער, א געוועזענער גאלאווא.

ex'-min'ister *n.* (עקס'-מינ'-אים-טער) א געוועזענער מיניסטער; א געוועזענער גייסטליכער.

ex necessita'te (עקס ני-סעס-אי-טיי'-טי) נויטווענדיגערווייזע.

ex'ode *n.* (עק'-סאוד) אין אלט-גריכישער דראמא — דער שלום אדער דער לעצטער טייל פון שוישפיעל.

ex'oderm *n.* (עקס'-א-דוירם) ז. *ectoderm*

exod'ic *a.* (עק-סאד'-איק) וואס איז שייך צום אויסגאנג; וואס פיהרט ארויס.

ex'odus *n.* (עק'-סא-דאס) דער ארויסגאנג [ווי פון די אידען פון מצרים]; דער ארויסצוג.

Ex'odus *n.* (עק'-סא-דאס) דאס צווייטע בוך פון חומש, ספר שמות.

ex offi'cio (עקס א-פיש'-אי-או) לויט דער פפליכט אדער רעכט פון אמט, וואס איינער פערנעהמט.

The president of a society is usually a member **ex officio** of all committees.

exogam'ic *a.* (עק-סא-געמ'-איק) עקזאגאמיש, וואס איז שייך צו עקזאגאמיע [דער מנהג צו הייראטען א פרוי פון א פרעמדען שבט אדער משפחה].

exogamit'ic *a.* (עק-סא-גע-מיט'-איק) ז. *exogamic*

exog'amous *a.* (עק-סאג'-ע-מאס) ז. *exogamic*

exog'amy *n.* (עק-סאג'-ע-מי) עקזאגאמיע, דער מנהג פון כמעט אלע אונציוויליזירטע שבטים ניט צו הייראטען א פרוי פון דעם אייגענעם שבט, נאר פון פרעמדע שבטים.

ex'ogen *n.* (עק'-סא-דזשען) אין באטאניק — די עקזאגען-פלאנצען [די קלאסע בוימער און אנדערע פלאנצען, וועלכע וואקסען אין דיק אזוי, דאס ארום הערצעל קומט צו יעדעס יאהר א נייער צוגעוואקסענער שיכט אדער רינג. אין געגענזאץ צו די ענדאגען-פלאנצען].

exog'enous *a.* (עק-סאדזש'-ע-נאס) וואס וואקסט ארום פון אויסווענינ [ווענען געוויסע בוימער און אנדערע פלאנצען, וועלכע וואקסען אין דיק אזוי, דאס יעדעס יאהר קומט צו זיי צו א נייער שיכט אדער רינג].

exom'phalos *n.* (עג-זאמ'-פע-לאס) דער נאפעל-ברוך [א מין קילע אויף'ן נאפעל].

exom'phalus *n.* (עג-זאמ'-פע-לאס) ז. *exomphalos*

ex'on *n.* (עק'-סאן) איינער פון די פיער אפיציערען, וואס דיענען אלס קאמאנדירען פון דער לייב-גווארדיע פון ענגלישען קעניג.

exon'erate *v.* (עג-זאנ'-ע-רייט) בעפרייען פון א בעשולדיגונג אדער שאנדפלעק, רעכטפערטיגען; בעפרייען פון א פערפפליכטונג.

The judge exonerated the prisoner.

exonera'tion *n.* (עג-זאנ-ע-ריי'-שאן) די בעפרייאונג פון א בעשולדיגונג; די רעכטפערטיגונג.

exon'erative *a.* (עג-זאנ'-ע-ריי-טיוו) בעפרייענד פון א בעשולדיגונג; בעפרייענד, רעכטפערטיגענד.

exon'erator *n.* (עג-זאנ'-ע-ריי-טאר) איינער וואס בעפרייט פון א בעשולדיגונג; איינער וואס רעכטפערטיגט.

exonera'tur *n.* (עג-זאנ-ע-ריי'-טויר) דער בעפעהל פון א געריכט אדער ריכטער צו בעפרייען איינעם פון א בעשולדיגונג, פון אן אנקלאגע אדער פון ערבות-געלד.

exoneu'ral *a.* (עק-סא-ניו'-רעל) אין אנאטאמיע — וואס געפינט זיך אויסער דער נערוועז-סיסטעם.

ex'on of the house'hold (עק'-סאן אוו טהי האוס'-האולד) דער קאמאנדיר פון דער קעניגליכער לייב-גווארדיע אין ענגלאנד.

exoph'agy *n.* (עק-סאפ'-ע-דזשי) עקזאפאגיע, דער מנהג פון געוויסע קאניבאלען [מענשען-פרעסער] ניט צו עסען מענשען פון איינענעם שבט.

exophthal'mia *n.* (עק-סאפ-טהעל'-מי-א) דאס ארויסגעהן אדער ארויסשטארצען פון אן אויג אלס רעזולטאט פון א קראנקהייט.

exophthal'my *n.* (עק-סאפ-טהעל'-מי) ז. *exophthalmia*

exophyl'lous *a.* (עק-סא-פיל'-אס) אין באטאניק — וואס האט ניט קיין בלאט-שיידען אדער קערענדלעך אויף די צווייגען, פון וועלכע עס וואקסען ארויס די בלעטלעך.

ex'orable *a.* (עק'-סא-רעבל) ערביטליך, וועלכען מען קען איינבעטען; וואס נעהמט אן א בקשה.

exor'bitance *n.* (עג-זאהר'-בי-טענס) איבערמאס, איבערמעסינקייט; אויסברענגעריי, דאס אויסגעבען צופיעל געלד, פערשווענדעריי.

exor'bitancy *n.* (עג-זאהר'-בי-טענ-סי) ז. *exorbitance*

exor'bitant *a.* (עג-זאהר'-בי-טענט) איבערמעסיג, אריבערגעהענד די מאס; אויסברענגעריש, פערשווענדעריש.

exor'bitantly *adv.* (עג-זאהר'-בי-טענט-לי) אויף אן איבערמעסיגען אדער פערשווענדערישען אופן.

ex'orcise *v.* (עק'-סאהר-סאיז) בעשווערען אדער ארויסטרייבען שדים און רוחות דורך געוויסע רעליגיעזע צערעמאניעס אדער כשוף.

ex'orciser *n.* (עק'-סאהר-סאי-זער) א בעשווערער אדער ארויסטרייבער פון רוחות אדער ניט-גוטע.

ex'orcism *n.* (עק'-סאהר—סיזם) די בעשווערונג פון רוחות און ניט-גוטע; דאס פערטרייבען א דבוק.

exorcis'mal *a.* (עק-סאהר-סיז'-מעל) וואס איז נוגע צום ארויסטרייבען א דבוק אדער רוחות.

ex'orcist *n.* (עק'-סאהר-סיסט) ז. *exorciser*

exor'dial *a.* (עג-זאהר'-די-על) וואס איז שייך צו א הקדמה; אנהויבענד, אנפאנגענד, איינלייטענד.

exor'dium *n.* (עג-זאהר'-די-אם) א פאררעדע, א הקדמה, מבוא, אנפאנג, איינלייטונג.

exorhi'za *n.* (עק-סא-ראי'-זא) ז. *exogen*

exos'culate *v.* (עג-זאס'-קיו-לייט) קושען מיט צערטליכקייט; אויסקושען אלע גליעדער.

exos'mic *a.* (עק-סאס'-מיק) ז. *exosmotic*

ex'osmose *n.* (עק'-סאס-מאוס) ז. *exosmosis*

exosmo'sis *n.* (עק-סאס-מאו'-סיס) אין פיזיק — דער עקזאסמאס, דאס דורכדרינגען פון אן אינערליכער פליסינקייט אין אן אויסערליכער דורך א הויט, וואס טיילט זיי פאנאדער [ווען למשל, א צילינדער, ביי וועלכען דער דעק איז פערצויגען מיט א הויט, איז אנגעפילט מיט ספיריטוס און איז אריינגעשטעלט אין א כלי וואס איז פול מיט וואסער, וועט דאס וואסער דורכדרינגען דורך דער הויט אין צילינדער, דער ספיריטוס ווידער וועט דורכדרינגען אין כלי. דאס דורכדרינגען פון דער אויסערליכער פליסינקייט (וואסער) אין דער אינערליכער (ספיריטוס) רופט זיך "ענדאסמאס" און דאס דורכדרינגען פון דער אינערליכער פליסינקייט אין דער אויסערליכער רופט זיך "עקזאסמאס"]. ז. *endosmosis*

exosmot'ic *a.* (עק-סאס-מאט'-איק) וואס איז שייך צו עקזאסמאס. ז. *exosmosis*

exosto'sis *n.* (עק-סאס-טאו'-סיס) אן אנוואוקס אויף א ביין; אין באטאניק — אן אנוואוקס אויף'ן שטאם אדער אויף'ן ווארצעל פון א פלאנצע.

exostot'ic *a.* (עק-סאס-טאט'-איק) וואס איז שייך צו אן אנוואוקס אויף א ביין.

exoter'ic *a. and n.* (עק-סא-טער'-איק) עפענטליך, אויסווערטיג; אויסערליך [בנוגע צו די למודים אדער פילאזאפישע דאקטרינען וועלכע זיינען אפען פאר

אלעמען און ניט בלויז פאר יחידי סגולה]; איינער, פאר וועמען עס זיינען אפען נור די אלגעמיינע למודים און ניט סתרי תורה.

exoter'ical *a.* (עק-סא-טער'-אי-קעל) ז. *exoteric*

exoter'ically *adv.* (עק-סא-טער'-אי-קעל-אי) אויף אן עפענטליכען אופן.

exot'ic *a.* *and* *n.* (עג-זאט'-איק) אויסלענדיש, פרעמד, ניט קיין הינע; א זאך [ווי א פלאנצע א. ד. ג.] וואס איז אריגינעל געבראכט געווארען פון אויסלאנד און ווערט קולטיווירט דא, עקזאטיש.

exot'ical *a.* (עג-זאט'-אי-קעל) ז. *exotic*

exot'icism *n.* (עג-זאט'-אי-סיזם) דאס זיין פון דער פרעמד; עפעס וואס איז געבראכט פון דער פרעמד [ווי א פרעמד ווארט, א פרעמדע פלאנצע א. ד. ג.].

expand' *v.* (עקס-פענד') אויסציהען, אויסשפרייטען, אויסברייטען; זיך אויסשפרייטען; זיך אויסברייטען; זיך אויסציהען; אויפגעהן.

expan'der *n.* (עקס-פענ'-דער) עטוואס [ווי א מאשין] וואס ציהט אדער שפרייט פאנאנדער.

expanse' *n.* *and* *a.* (עקס-פענס') א ברייטער שטח; אן אויסגעברייטעטער רוים; די אויסשפרייטונג פון די פליגלען ביי א פויגעל, ד. ה. דער מרחק פון איין שפיץ פליגעל ביז צום צווייטען, ווען דער פויגעל האלט די פליגלען פאנאנדערגעשפרייט; בעזונדער, איינציג [איבערהויפט ווענען די יאהרען אין אלטע אסטראנאמישע טאבעלען].

expansibil'ity *n.* (עקס-פענ-סי-ביל'-אי-טי) אויסדעהנבארקייט, די פעהיגקייט זיך אויסצוברייטען אדער אויסצוציהען.

expan'sible *a.* (עקס-פענ'-סיבל) וואס קען אויסגעשפרייט אדער פאנאנדערגעצויגען ווערען.

expan'sibleness *n.* (עקס-פענ'-סיבל-נעס) ז. *expansibility*

expan'sibly *adv.* (עקס-פענ'-סי-בלי) אין אן אויסגעשפרייטער אדער אויסגעברייטער פארם.

expan'sile *a.* (עקס-פענ'-סיל) ז. *expansible*

expan'sion *n.* (עקס-פענ'-שאן) אן אויסשפרייטונג, אן אויסברייטונג; א פערגרעסערונג; א פאנאדערציהונג; די עקספאנזיאן [אויסברייטונג] פון דאמפף אין דעם צילינדער פון א דאמפף־מאשין.

expan'sion-en'gine *n.* (עקס-פענ'-שאנ-ענ'-דזשין) אן עקספאנזיאנס־דאמפף־מאשין [א דאמפף־מאשין, ביי וועלכער ניט דער גאנצער צילינדער ווערט אנגעפילט מיט דאמפף, נאר א טייל פון איהם. ווען א טייל פון צילינדער ווערט אנגעפילט מיט דאמפף, ווערט דער צוטריט פון נייעם דאמפף אבגעשלאסען און דער דאמפף וואס געפינט זיך אין צילינדער פאנגט אן זיך פאנאנדערצושפרייטען און טרייבט דעם קאלבען. די געוועהנליכע דאמפף־מאשינען זיינען אויף דעם פרינציפ געבויט].

expan'sion-gear *n.* (עקס-פענ'-שאנ-גיער) די טיילען פון מעכאניזם אין א דאמפף־מאשין, וועלכע רעגולירען דעם אריינגאנג פון דאמפף פון קעסעל אין צילינדער.

expan'sionist *n.* (עקס-פענ'-שאנ-איסט) אן אנהענגער פון דער פאליטיק אויסצוברייטען די גרענעצען פון א לאנד [ווי דורך איינגעהמען אדער קויפען פרעמדע טעריטאריעס].

expan'sion-joint *n.* (עקס-פענ'-שאנ-דזשאינט) א פערבינדונג פון דאמפף־רעהרען, וועלכע איז אויסגערעכענט אויף דעם איינפלוס פון די טעמפעראטור־ענדערונגען פון דעם דאמפף אויף די רעהרען.

expan'sion-valve *n.* (עקס-פענ'-שאנ-וועלוו) דער עקספאנזיאן־שיעבער פון א דאמפף־צילינדער [דער שיעבער אדער דעקעל וואס שליסט אב דעם צוטריט פון נייעם דאמפף אין צילינדער, ווען דער צילינדער איז שוין ביז צו א געוויסען טייל אנגעפילט מיט דאמפף].

expan'sive *a.* (עקס-פענ'-סיוו) וואס ציהט זיך פאנאנדער אדער ברייטעט זיך אויס; ווייט אדער ברייט אויסגעשפרייט; פיעל אומפאסענד; פיהלענד, מיטפיהלענד.

expan'sive fac'ulty (עקס-פענ'-סיוו פעק'-אל-טי) די פעהיגקייט זיך אויסצושפרייטען, זיך פאנאנדערצושפרייטען אדער זיך אויסצוציהען.

expan'sive force (עקס-פענ'-סיוו פאורס) די עקספאנזיאנס־קראפט, די קראפט פון פאנאנדערשפרייטען אדער אויסציהען זיך.

expan'sively *adv.* (עקס-פענ'-סיוו-לי) דורך פאנאנדערשפרייטונג אדער אויסציהונג.

expan'siveness *n.* (עקס-פענ'-סיוו-נעס) די פעהיגקייט זיך פאנאנדערצושפרייטען אדער זיך אויסצוציהען.

ex-par'te *a.* (עקס-פאר'-טי) פון איין צד נור. ז. *ex parte*

ex par'te (עקס פאר'-טי) נור פון איין צד, אין בעצוג צו איין צד נור [ווענען שטרייטענדע צדדים אין א געריכטליכען פראצעס]; צום טייל, איינזייטיג.
A judge cannot decide on ex parte testimony.

expa'tiate *v.* (עקס-פיי'-שי-אייט) זיך אויסברייטען, זיך אויסשפרייטען; זיך פערברייטען איבער עפעס אין א געשפרעך.

expatia'tion *n.* (עקס-פיי-שי-איי'-שאן) די אויסברייטונג; די ברייטע ארומריידונג.

expa'tiator *n.* (עקס-פיי'-שי-איי-טאר) איינער וואס רעדט ארום ברייטליך.

expa'tiatory *a.* (עקס-פיי'-שי-איי-טא-רי) אויסברייטענדיג אדער אויסשפרייטענדיג זיך.

expa'triate *v.* (עקס-פיי'-טרי-אייט) ארויסשיקען אדער פערטרייבען פון פאטערלאנד; פערלאזען דאס פאטערלאנד און ווערען א בירגער אין אן אנדער לאנד.

expatria'tion *n.* (עקס-פיי-טרי-איי'-שאן) דאס פערטרייבען אדער ארויסשיקען פון פאטערלאנד; דאס פערלאזען דאס פאטערלאנד און ווערען א בירגער אין אן אנדער לאנד.
The United States contends for the right of expatriation.

expect' *v.* (עקס-פעקט') ערווארטען; האפען.
I expect company.

expec'table *a.* (עקס-פעק'-טעבל) וואס איז צו ערווארטען.

expec'tance *n.* (עקס-פעק'-טענס) ערווארטונג; האפנונג.

expec'tancy *n.* (עקס-פעק'-טענ-סי) ז. *expectance*

expec'tant *a.* *and* *n.* (עקס-פעק'-טענט) ערווארטענד; האפענד; איינער וואס ערווארטעט אדער האפט; וואס איז שייך צו דער אויסווארטונגס־מעטאדע אין דער מעדיצין. ז. *expectant method*

expec'tantly *adv.* (עקס-פעק'-טענט-לי) מיט ערווארטונג, מיט האפנונג.

expec'tant meth'od (עקס-פעק'-טענט מעטה'-אד) די אויסווארטונגס־מעטאדע אין דער מעדיצין [די מעטאדע וואס ווערט אנגעווענדעט ביי געוויסע קראנקהייטען, ביי וועלכע דער קראנקער ווערט דירעקט ניט געהיילט און ווערט איבערגעלאזען אויף דער היילונגס־קראפט פון דער נאטור, ער ווערט נור אבגעהיט, אז די קראנקהייט זאל ניט נעהמען קיין שלעכטע ווענדונג אדער אז קיין אנדערע קראנקהייטען זאלען אין איהם ניט ארויסגערופען ווערען].

expecta'tion *n.* (עקס-פעק-טיי'-שאן) ערווארטונג; האפנונג; דאס וואס ווערט ערווארטעט; א גוטע אויסזיכט [עטוואס צו בעקומען]; די אויסווארטונגס־מעטאדע אין דער מעדיצין. ז. *expectant method*

expecta'tion of life (עקס-פעק-טיי'-שאן אוו לאיף) דער דורכשניטס לעבענסדויער וואס א פערזאן קען ערווארטען נאך א געוויסען עלטער.

expecta'tions *n.* (עקס-פעק-טיי'-שאנז) גוטע אויסזיכטען [עטוואס צו בעקומען].

expec'tative *n.* (עקס-פעק'-טיי-טיוו) עטוואס וואס ווערט ערווארטעט.

expec'tedly *adv.* (עקס-פעק'-טעד-לי) אויף אן ערווארטעטען אופן; ערווארטענדיג, האפענדיג.

expec'ter *n.* (עקס-פעק'-טער) איינער וואס ערווארטעט אדער האפט.

expec'tingly *adv.* (עקס-פעק'-טינג-לי) ערווארטענדיג, האפענדיג; מיט ערווארטונג, מיט האפנונג.

expec'tor *n.* (עקס-פעק'-טאר) ז. *expecter*

expec'torant *a.* *and* *n.* (עקס-פעק'-טא-רענט) וואס העלפט ארויסצוהוסטען ליחה; א מיטעל וואס פערלייכטערט דאס ארויסהוסטען ליחה.

expec'torate *v.* (עקס-פעק'-טא-רייט) ארויסהוסטען ליחה; שפייען.
Do not expectorate in public.

expectora'tion *n.* (עקס-פעק-טא-ריי'-שאן) ליחה; דאס ארויסהוסטען ליחה; דאס שפייען.

expec'torative *a.* *and* *n.* (עקס-פעק'-טא-ריי-טיוו) וואס ברייננט ארויס ליחה; א מיטעל וואס פערלייכטערט ארויסצוהוסטען ליחה.

expe'dience *n.* (עקס-פי'-די-ענס) ז. *expediency*

expe'diency *n.* (עקס-פי'-די-ענ-סי) טויגליכקייט; צוגעפאסטקייט; געשיקטקייט; דאס צופאסען זיך צו די אומשטענדען; דאס טהאן וואס עס איז אם פראקטישסטען אונטער געוויסע אומשטענדען.

expe'dient *a.* *and* *n.* (עקס-פי'-די-ענט) 1. טויגליך, שיקליך, פאסענד, נעהעריג; 2. א מיטעל, אן אויסוועג, א פלאן.
1. It is not always expedient to assert one's rights. 2. An expedient was found to avoid a lawsuit.

expedien'tial *a.* (עקס-פי-די-ענ'-שעל) טויגליך, צוגעפאסט; וואס איז צוגעפאסט צום מאמענט.

expedien'tially *adv.* (עקס-פי-די-ענ'-שעל-אי) אויף א צוגעפאסטען אופן; אויף אן אופן וואס איז צוגעפאסט צום מאמענט.

expe'diently *adv.* (עקס-פי'-די-ענט-

לי) אויף א צוגעפאסטען אופן; בעקוועמליך.

exped'itate *v.* (עקס-פער'-אי-טייט) אבהאקען די נעגעל פון די פיס פון א הונד, אז ער זאל מעהר ניט קענען גענוצט ווערען פאר יאגד.

ex'pedite *v.* (עקס'-פי-דאיט) פערשנעלערען, פערגיכערען; אויספערטיגען, עקספעדירען, אבשיקען.

ex'peditely *adv.* (עקס'-פי-דאיט-לי) ז. *expeditiously*.

expedi'tion *n.* (עקס-פי-דיש'-אן) אן אויספארטיגונג, אן אויסריכטונג פאר א רייזע; אן עקספעדיציאן; א קריעגס-צוג, א מחנה סאלדאטען וואס געהען אויף מלחמה; א וואנדער-געזעלשאפט; א רייזע-אונטערנעהמונג; געשווינדקייט, פלינקקייט, שנעלקייט.

expedi'tionary *a.* (עקס-פי-דיש'-אנ-ע-רי) וואס געהערט צו אן עקספעדיציאן, צו א קריעגס-צוג אדער צו א רייזע-אונטערנעהמונג.

expedi'tious *a.* (עקס-פי-דיש'-אס) שנעל, פלינק, לעבעדיג.

expedi'tiously *adv.* (עקס-פי-דיש'-אס-לי) אויף א שנעלען אדער פלינקען אופן; מיט לעבעדיגקייט, מיט געשווינדקייט.

expedi'tiousness *n.* (עקס-פי-דיש'-אס-נעס) שנעליגקייט; פלינקקייט.

expel' *v.* (עקס-פעל') אויסשליסען; ארויסיאגען, ארויסטרייבען, ארויסווארפען, ארויסשטויסען.

expel'lable *a.* (עקס-פעל'-עבל) וואס קען ארויסגעטריבען ווערען אדער אויסגעשלאסען ווערען.

expel'lant *a.* and *n.* (עקס-פעל'-ענט) וואס שטויסט ארויס, וואס פיהרט אב; אן אבפיהרונגס-מיטעל.

expel'ler *n.* (עקס-פעל'-ער) אן ארויסיאגער, אן ארויסטרייבער; אן אויסשליסער.

expend' *v.* (עקס-פענד') אויסגעבען; פערווענדען, געברויכען; אויסלעגען.

expen'dable *a.* (עקס-פענ'-דעבל) וואס קען אויסגעגעבען ווערען; וואס קען פערווענדעט אדער פערברויכט ווערען.

expen'der *n.* (עקס-פענ'-דער) אן אויסגעבער, א פערווענדער, א פערברויכער.

expen'diture *n.* (עקס-פענ'-די-טשור) אויסגאבע, הוצאה; פערווענדונג, פערברויך.

expense' *n.* (עקס-פענס') אויסגאבע, קאסטען, הוצאות.

expense'less *a.* (עקס-פענס'-לעס) אהן קאסטען.

expen'sive *a.* (עקס-פענ'-סיוו) קאסטשפיליג, טייער.

expen'sively *adv.* (עקס-פענ'-סיוו-לי) אויף א קאסטשפיליגען אופן; מיט גרויסע אויסגאבען.

expen'siveness *n.* (עקס-פענ'-סיוו-נעס) קאסטשפילינקייט, טייערקייט; געלד-פערשווענדונג.

expe'rience *n.* and *v.* (עקס-פי'-רי-ענס) ערפאהרונג, פראקטיק; מאכען ערפאהרונגען; ערפאהרען; פערזוכען, מיטמאכען.

expe'rienced *a.* (עקס-פי'-רי-ענסט) ערפאהרען; פראקטיצירט.

expe'riencer *n.* (עקס-פי'-רי-ענ-סער) איינער וואס מאכט עקספערימענטען אדער פראבעס.

expe'rience relig'ion (עקס-פי'-רי-ענס רי-לידזש'-אן) בעקעהרען זיך צו א געוויסער אמונה; איבער'שמר'ען זיך; פרום ווערען.

experien'tial *a.* (עקס-פי-רי-ענ'-שעל) וואס קומט פון ערפאהרונג.

experien'tialism *n.* (עקס-פי-רי-ענ'-שעל-איזם) עקספעריענטיאליזם, די טעאריע, אז אונזער גאנצע וויסענשאפט אדער וויסען איז גענומען פון ערפאהרונג און מוז אויף שטימען מיט דער ערפאהרונג.

experien'tialist *n.* (עקס-פי-רי-ענ'-שעל-איסט) אן אנהענגער פון עקספעריענטיאליזם. ז. *experientialism*.

exper'iment *n.* and *v.* (עקס-פער'-אי-מענט) אן עקספערימענט, א פערזוך, א פראבע; מאכען אן עקספערימענט.

experimen'tal *a.* (עקס-פער-אי-מענ'-טעל) עקספערימענטאל, וואס איז געבויט אויף ערפאהרונג, פראקטיק אדער אויף פראבעס.

experimen'talist *n.* (עקס-פער-אי-מענ'-טעל-איסט) אן עקספערימענטאליסט, איינער וואס מאכט עקספערימענטען אדער פראבעס.

experimen'tally *adv.* (עקס-פער-אי-מענ'-טעל-אי) אויף אן עקספערימענטאלען שטייגער; דורך פראבעס און בעאבאכטונגען.

experimen'tal philos'ophy (עקס-פער-אי-מענ'-טעל פי-לאס'-א-פי) עקספערימענטאלע פילאזאפיע [די פילאזאפיע, וועלכע אנערקענט ניט קיין שום אבסאלוטע ווארהייטען א.ז.וו. בויט זיך דער עיקר אויף עקספערימענטען און בעאבאכטונגען].

experimen'tal relig'ion (עקס-פער-אי-מענ'-טעל רי-לידזש'-אן) רעליגיאן, וועלכע בויט זיך אויף אמת'ער פרומקייט און גאטספארכטיגקייט און בענוגענט זיך ניט מיט די פארמאלע רעליגיעזע צערעמאניעס און זיטען.

experimenta'tion *n.* (עקס-פער-אי-מענ-טיי'-שאן) דאס עקספערימענטירען, דאס מאכען פערשיעדענע פראבעס און בעאבאלטונגען.

experimen'tative *a.* (עקס-פער-אי-מענ'-טע-טיוו) עקספערימענטאל; וואס איז געבויט אויף בעאבאכטונגען און פראבעס.

exper'imenter *n.* (עקס-פער'-אי-מענ-טער) איינער וואס מאכט עקספערימענטען, א פראבען-מאכער, איינער וואס פרובירט.

exper'imentist *n.* (עקס-פער'-אי-מענ-טיסט) דער עקספערימענטירער, דער פראבען-מאכער.

experimen'tum *n.* (עקס-פער-אי-מענ'-טאם) אן עקספערימענט, א פראבע.

ex'pert *n.* (עקס'-פוירט) אן עקספערט, א געניטער אין עפעס; א מייסטער אין זיין פאך.

expert' *a.* and *v.* (עקס-פוירט') ערפאהרען, געניט; אונטערזוכען אדער איבערקוקען אלס אן עקספערט.

expert'ly *adv.* (עקס-פוירט'-לי) מעשה עקספערט; מיט קענטנים פון דער זאך.

expert'ness *n.* (עקס-פוירט'-נעס) קענטניס פון דער זאך; ערפאהרענהייט, געניטקייט.

ex'piable *a.* (עקס'-פי-עבל) וואס קען פערגעבען ווערען, אויף וואס מען קען מוחל זיין.

ex'piate *v.* (עקס'-פי-אייט) תשובה טהאן, גוט מאכען; צופרידענשטעלען.

expia'tion *n.* (עקס-פי-איי'-שאן) תשובה, גוט-מאכונג, צופרידענשטעלונג.

ex'piatist *n.* (עקס'-פי-איי-טיסט) ז. *expiator*.

ex'piator *n.* (עקס'-פי-איי-טאר) א בעל תשובה.

ex'piatory *a.* (עקס'-פי-איי-טא-רי) וואס טהוט תשובה, גוט-מאכענד; פערגלעטענד [א זינד].

ex'piatory sac'rifice (עקס'-פי-איי-טא-רי סעק'-רי-פאיס) א קרבן חטאת.

expir'able *a.* (עקס-פאיר'-עבל) שטערבליך, וואס קען אדער וואס דארף זיך ענדיגען.

expira'tion *n.* (עקס-פי-ריי'-שאן) דאס אויסאטהמען; דער סוף, דאס ענדע; דער לעצטער אטהעמצוג, דער טויט.

ex'pirator *n.* (עקס'-פי-ריי-טאר) אן אפאראט אדער פארריכטונג ארויסצולאזען די לופט אין דרויסען.

expir'atory *a.* (עקס-פאיר'-ע-טא-רי) וואס געהערט צום אויסאטהמען.

expire' *v.* (עקס-פאיר') אויסאטהמען; זיך ענדיגען; שטארבען.

expir'ing *a.* (עקס-פאיר'-אינג) אויסאטהמענד; שטארבענד.

ex'piry *n.* (עקס'-פי-רי) דאס אויסגעהן, דאס קומען צו א סוף, דאס שטארבען.

expis'cate *v.* (עקס-פיס'-קייט) אויסזוכען; אויסגעפינען דורך א שטרענגער אונטערזוכונג.

expisca'tion *n.* (עקס-פיס-קיי'-שאן) דאס אויסגעפינען דורך א שטרענגער אונטערזוכונג.

ex'piscator *n.* (עקס'-פיס-קיי-טאר) איינער וואס געפינט עפעס אויס דורך א שטרענגער אונטערזוכונג.

explain' *v.* (עקס-פליין') ערקלערען, מאכען קלאר, געבען צו פערשטעהן.

explai'nable *a.* (עקס-פליי'-נעבל) ערקלערליך, ערקלערבאר; וואס מען קען געבען צו פערשטעהן.

explain' away' (עקס-פליין' ע-הוויי') מאכען צו נישט אדער פטור ווערען פון עפעס דורך ערקלערונג.

explai'ner *n.* (עקס-פליי'-נער) אן ערקלערער, א מתורגמן.

ex'planate *a.* (עקס'-פליי-נייט) אין זאאלאגיע און באטאניק — פלאך, אויסגעשפרייט.

explana'tion *n.* (עקס-פליי-ניי'-שאן) 1. אן ערקלערונג, קלאר-מאכונג; 2. דאס אנגעבען אן אורזאכע אדער ענטשולדיגונג.

1. The teacher gave an **explanation** of the lesson. 2. The manager demanded an **explanation** of my absence.

explan'ative *a.* (עקס-פלענ'-ע-טיוו) ז. *explanatory*.

explan'atorily *adv.* (עקס-פלענ'-ע-טא-רי-לי) אויף אן אופן פון אן ערקלערונג; מיט דער אבזיכט צו ערקלערען; ערקלערענדיג.

explan'atoriness *n.* (עקס-פלענ'-ע-טא-רי-נעס) ערקלערליכקייט.

explan'atory *a.* (עקס-פלענ'-ע-טא-רי) ערקלערענד; וואס האט דעם כאראקטער פון אן ערקלערונג; וואס בעאבזיכטיגט צו ערקלערען אדער קלאר צו מאכען.

ex'pletive *a.* and *n.* (עקס'-פלי-טיוו) אויספילענד, וואס דיענט אויסצופילען א לעדיגען פלאץ [הויפטזעכליך וועגען ווערטער], אן אויספילונגס-ווארט, א ווארט וואס ווערט געברויכט אום אויסצופילען א שורה אין א געדיכט, כאטש מען דארף עס ניט האבען, אדער אזא ווארט וואס ווערט בכלל געברויכט צו פערשעהנערען אן אויסדרוק [ווי למשל, דאס ווארט "טהאן" אין

דעם אויסדרוק: "ער האט געטהאן קלא־
גען"].

ex'pletively *adv.* (עקס׳-פלי-טיוו-לי)
אין דער פארם פון אן אויספילונג אדער
אויספילונגס-ווארט. ז. *expletive*

ex'pletory *a.* (עקס׳-פלי-טא-רי) אויס־
פילענד, איבריג, ניט נויטיג. ז. *expletive*

ex'plicable *a.* (עקס׳-פלי-קעבל) ער־
קלערבאר; וואס קען געמאכט ווערען קלאר
אדער פערשטענדליך, וואס קען אויסגע־
טייטשט ווערען.

ex'plicate *v. and a.* (עקס׳-פלי-קייט)
ערקלערען, קלאר אדער פערשטענדליך מא־
כען; אויסטייטשען; מאכען א פירוש; גע־
מאכט קלאר אדער פערשטענדליך; אויס־
געטייטשט.

explica'tion *n.* (עקס-פלי-קיי׳-שאן)
ערקלערונג, קלאר-מאכונג, אויסטייטשונג,
פירוש.

ex'plicative *a.* (עקס׳-פלי-קיי-טיוו)
ערקלערענד, קלאר מאכענד, אויסטייטשענד.

ex'plicator *n.* (עקס׳-פלי-קיי-טאר) אן
ערקלערער, אן אויסטייטשער, א מפרש.

ex'plicatory *a.* (עקס׳-פלי-קיי-טא-רי)
ז. *explicative*

explic'it *a.* (עקס-פליס׳-איט) דייטליך,
קלאר, בעשטימט, אויסדריקליך, אויסגע־
שפראכען.

Please give me an explicit answer.

explic'itly *adv.* (עקס-פליס׳-איט-לי)
אויף א קלארען, דייטליכען, בעשטימטען,
אויסדריקליכען אדער אויסגעשפראכענעם
אופן.

explic'itness *n.* (עקס-פליס׳-איט-נעס)
קלארקייט, דייטליכקייט, בעשטימטהייט,
אויסדריקליכקייט, אויסגעשפראכענקייט.

explode' *v.* (עקס-פלאוד׳) עקספלאדי־
רען, אויפרייסען, אויפפלאצען, אויפגערי־
סען ווערען; אין פיזיאלאגיע — פלוצלונג
ארויסברעכען, פלוצלונג ערשיינען, ענט־
וויקלען שנעל און מיט קראפט; פערניכ־
טען, אבשאפען, אוועקמאכען, פערווארפען,
מאכען צו נישט.

explo'dent *n.* (עקס-פלאו׳-דענט) איי־
נער פון די קאנסאנאנטען וואס אום זיי
אויסצושפרעכען מוז מען האלטען און אב־
געהאקט ארויסלאזען דעם אטהעם [צום
ביישפיעל: ק, פ, ט].

explo'der *n.* (עקס-פלאו׳-דער) איינער
אדער עטוואס וואס עקספלאדירט אדער
רייסט אויף; איינער וואס פייפט אויס
[אן אקטיאר].

explo'ding charge (עקס-פלאו׳-דינג
טשארדזש) דער שאס פון א הארמאט.

exploit' *n. and v.* (עקס-פלאיט׳) א
טהאט, אן אויפטהו; א גרויסע טהאט, א
העלדענטהאט; פאליטענדיג אויסנוצען,
בעארבייטען, קולטיווירען; אויסנוצען פאר
אייגענניציגע צוועקען, ניט רעכענענדיג זיך
מיט רעכט און יושר; עקספלואטירען;
פארשען.

exploi'table *a.* (עקס-פלאי׳-טעבל) וואס
מען קען אויסנוצען, בעארבייטען אדער
קולטיווירען; וואס מען קען אויסנוצען
אויף אן אייגענניציגען שטייגער; וואס
מען קען עקספלואטירען.

exploi'tage *n.* (עקס-פלאי׳-טעדזש)
עקספלואטאציאן, דאס אויסנוצען פאר
אייגענניציגע צוועקען, ניט רעכענענדיג זיך
מיט רעכט און יושר.

exploita'tion *n.* (עקס-פלאי-טיי׳-שאן)
אויסנוצונג, בעארבייטונג, קולטיווירונג;
אויסנוצונג פאר אייגענניציגע צוועקען,
ניט רעכענענדיג זיך מיט רעכט און יושר;
עקספלואטאציאן.

exploi'tative *a.* (עקס-פלאי׳-טע-טיוו)
אויסנוצענדיג, בעארבייטענדיג, קולטיווי־
רענדיג, עקספלואטירענדיג.

exploi'ter *n.* (עקס-פלאי׳-טער) איינער
וואס נוצט אויס, בעארבייט, ענטוויקעלט,
קולטיווירט; איינער וואס נוצט אויס אויף
אן אייגענניציגען שטייגער; אן עקספלוא־
טאטאר.

explor'able *a.* (עקס-פלאר׳-עבל) וואס
קען גענוי אונטערזוכט ווערען אדער אויס־
געפארשט ווערען.

explora'tion *n.* (עקס-פלא-ריי׳-שאן)
זוכונג, אונטערזוכונג, פארשונג, אויספאר־
שונג [הויפטזעכליך פון א לאנד אדער מיט
דעם צוועק צו מאכען אן ענטדעקונג].

explor'ative *a.* (עקס-פלאר׳-ע-טיוו)
אונטערזוכענד, פארשענד, אויספארשענד.

ex'plorator *n.* (עקס׳-פלא-ריי-טאר)
ז. *explorer*

explor'atory *a.* (עקס-פלאר׳-איי-טא-
רי) ז. *explorative*

explore' *v.* (עקס-פלאר׳)
אונטערזוכען, פארשען, אויספארשען.

explor'er *n.* (עקס-פלאר׳-ער) א פאר־
שער, אן אויספארשער [הויפטזעכליך פון
אונבעקאנטע לענדער אדער מיט דעם צוועק
צו מאכען אן ענטדעקונג].

explor'ing *a.* (עקס-פלאר׳-אינג) אונ־
טערזוכענד, פארשענד, אויספארשענד.

explor'ing expedi'tion (עקס-פלאר׳-
אינג עקס-פי-דיש׳-אן) א פארשונגס-עקס־
פעדיציע [א גרופע פון געלעהרטע, וואס
פאהרען ארויס צו פארשען].

explor'ing tour (עקס-פלאר׳-אינג
טוהר) א פארשונגס-רייזע, אן ענטדעקונגס־
רייזע.

explo'sible *a.* (עקס-פלאו׳-זיבל)
וואס קען עקספלאדירען אדער אויפגעריסען ווע־
רען.

explo'sion *n.* (עקס-פלאו׳-זשאן) עקס־
פלאזיע, אויפרייסונג, צופלאצונג; אויס־
ברוך.

explo'sive *a. and n.* (עקס-פלאו׳-סיוו)
עקספלאדירענד, אויפפלאצענד, אויסברע־
כענד, צושפרינגענד; וואס ווערט אויסגע־
שפראכען אזוי, אז מען מוז דערביי האל־
טען און אבגעהאקט ארויסלאזען דעם
אטהעם [וועגען קאנסאנאנטען, ווי ק, פ,
ט.]; א קאנסאנאנט וואס ווערט אזוי
אויסגעשפראכען; אן עקספלאדירענדער
שטאף.

explo'sive air (עקס-פלאו׳-סיוו עהר)
אויפרייסענדער גאז.

explo'sive force (עקס-פלאו׳-סיוו
פאורס) אויפרייסונגס-קראפט.

explo'sively *adv.* (עקס-פלאו׳-סיוו-לי)
דורך אויפרייסונג; עקספלאדירענדיג.

explo'siveness *n.* (עקס-פלאו׳-סיוו-
נעס) דאס האבען די פעהיגקייט צו עקס־
פלאדירען; אויפרייסבארקייט.

explo'sive sub'stance (עקס-פלאו׳-
סיוו סאב׳-סטענס) אויפרייסונגס-שטאף,
עקספלאדירענדער שטאף.

expo'nent *a. and n.* (עקס-פאו׳-נענט)
פארשטעלענדיג, פערטרעטענדיג, אויסדריי־
קענדיג, דינענדיג אלס ביישפיעל, ער־
קלערענדיג, אויסטייטשענדיג; איינער וואס
ערקלערט, דריקט אויס אדער פערטרעט;
א מפרש; א ביישפיעל; אין אלגעברא —
אן עקספאנענט, א כפל-אנציינער [א צאהל
איבער אן אנדער צאהל, וואס צייגט ווי־
פיעל מאל יענע צאהל ווערט גע׳כפל׳ט אויף
זיך אליין, ווי למשל 8^2 אדער a^3].

exponen'tial *a.* (עקס-פא-נען׳-שעל)
וואס געהערט צו אן עקספאנענט אדער
כפל-אנציינער. ז. *exponent*

exponen'tial equa'tion (עקס-פא-
נען׳-שעל אי-קהוויי׳-שאן) אן עקספאנענ־
טאלע גלייכונג [אזא גלייכונג, וואו מען
דארף אויסגעפינען דעם עקספאנענט אדער
כפל-אנציינער, ווי צ. ב. $7^x=6$, וואו דער
כפל-אנציינער פון 7 איז אונבעוואוסט].

exponen'tial quan'tity (עקס-פא-
נען׳-שעל קהוואנ׳-טי-טי) א צאהל וואס
האט אן עקספאנענט אדער כפל-אנציינער.
ז. *exponent*

export' *v.* (עקס-פאורט׳)
עקספארטירען, ארויספיהרען [סחורות] פון איין לאנד
אין צווייטען אדער פון איין געגענד אין
דער צווייטער.

ex'port *n.* (עקס׳-פאורט)
עקספארט; אויספוהר [פון סחורות פון איין לאנד אין
צווייטען אדער פון איין געגענד אין דער
צווייטער]; סחורות, וואס ווערען ארויס־
געפיהרט פון איין לאנד אין א צווייטען
אדער פון איין געגענד אין א צווייטער.

expor'table *a.* (עקס-פאור׳-טעבל) וואס
קען עקספארטירט ווערען אדער ארויסגע־
פיהרט ווערען פון איין לאנד אין צווייטען
אדער פון איין געגענד אין דער צווייטער.

expor'table ar'ticles (עקס-פאור׳-
טעבל אר׳-טיקלז) ז. *exportable goods*

expor'table goods (עקס-פאור׳-טעבל
גודז) סחורות וואס מען עקספארטירט
אדער פיהרט ארויס פון לאנד.

exporta'tion *n.* (עקס-פאור-טיי׳-שאן)
עקספארט, ארויספוהר [פון סחורות נאך
אויסלאנד אדער אין אן אנדער געגענד
אין דעמזעלבען לאנד]; דאס עקספארטי־
רען; די עקספארטירטע סחורות.

ex'port du'ty (עקס׳-פאורט דיו׳-טי)
שטייערען אויף ארויסגעפיהרטע סחורות.

expor'ter *n.* (עקס-פאור׳-טער) אן
עקספארט-הענדלער, א סוחר וועלכער שיקט
ווארע נאך אן אנדער לאנד אדער נאך
אן אנדער געגענד אין דעמזעלבען לאנד.

ex'port-house *n.* (עקס׳-פאורט-האוס)
אן עקספארט-פירמע.

ex'port-trade *n.* (עקס׳-פאורט-טרייד)
עקספארט-האנדעל.

expo'sal *n.* (עקס-פאו׳-זעל)
ז. *exposure*

exposé' *n.* (עקס-פא-זיי׳) אן אויספיהר־
ליכער בעריכט אדער ערקלערונג; ארויס־
שטעלונג, ענטבלויזונג, אויפדעקונג [איי־
בערהויפט פון שלעכטע מעשים אדער
טהאטען].

expose' *v.* (עקס-פאוז׳) 1. ארויסשטע־
לען, אויסשטעלען; 2. אויפדעקען, ענט־
בלויזען, ארויסשטעלען אין דער ריכטיגער
פארב; 3. שטעלען אונטער דער ווירקונג
פון עפעס; 4. אויסזעצען [צו געפאהר,
ליידען, קעלט א. ד. ג.]; מאכען אונבע־
שיצט; 5. אוועקלעגען אדער איבערלאזען
אין אן אונבעשיצטען פלאץ אדער צו־
שטאנד [ווי א פערלאזען קינד]; 6. ער־
קלערען, דארלעגען [א טעאריע אדער
לעהרע].

2. The investigation exposed the corruption of the government. 3. He became sick because he was exposed to the bad weather. 4. The city was exposed to attack from the enemy.

exposed' *a.* (עקס-פאוזד׳) ניט בעדעקט,
ניט צוגעדעקט, אפען; אונבעשיצט.

expo'sedness *n.* (עקס-פאו׳-זעד-נעס)

דאס זיין ארויסגעשטעלט, אויפגעדעקט, אפען, אונבעשיצט אדער אויסגעזעצט [צו פערשיעדענע ווירקונגען, געפאהר א. ד. ג.]; דאס זיין פערלאזען.

expo'ser *n.* (עקס-פאו'-זער) איינער וואס דעקט אויף אדער שטעלט ארויס אין דער ריכטיגער געשטאלט [איבערהויפט שלעכטע מענשען און טהאטען].

exposi'tion *n.* (עקס-פא-זיש'-אן) אן אויסשטעלונג; אויפדעקונג, ענטבלויזונג; דארלעגונג, ערקלערונג [פון א לעהרע, טעאריע א. ד. ג.]; אויסזעצונג [צו געפאהר]; אין לאגיק — דאס בעווייזען אלגעמיינעם אדער אבסטראקטעם דורך א קאנקרעטען ביישפיעל; אין דראמא — דער טייל, וואו דער גרונד־אינהאלט דערגרייכט די העכסטע שטופע פון ענטוויקלונג.

expos'itive *a.* (עקס-פאז'-אי-טיוו) ערקלערענד, דארלעגענד, פערטייטשענד.

expos'itor *n.* (עקס-פאז'-אי-טאר) איינער אדער עטוואס וואס ערקלערט אדער פערטייטשט.

expos'itory *a.* (עקס-פאז'-אי-טא-רי) ערקלערענד, דארלעגענד, פערטייטשענד; אין לאגיק — געברויכט אלס ביישפיעל, וואס בעציהט זיך אויף אן איינצעלנע זאך.

ex post fac'to law (עקס פאוסט פעק'-טאו לאה) דאס צוריקווירקענדע געזעץ, א געזעץ וועגען בעשטראפען פאר א געוויסען פערברעכען וואס איז בעגאנגען געווארען איידער דאס געזעץ איז אנגענומען געווארען; א געזעץ וואס קען אנגעווענדעט ווערען אויף פערברעכענס, וועלכע זיינען בעגאנגען געווארען איידער דאס געזעץ איז אנגענומען געווארען.

expos'tulate *v.* (עקס-פאס'-טשו-לייט) פארווארפען, אויסרעדען; פראטעסטירען, ארויסטרעטען מיט טענות געגען אימעצען אדער עפעס.

expostula'tion *n.* (עקס-פאס-טשו-ליי'-שאן) א פראטעסט, א פארוואורף, אן אויסרייד; א קלאגע; טענות.

expos'tulator *n.* (עקס-פאס'-טשו-ליי-טאר) איינער וועלכער פראטעסטירט אדער מאכט א פארוואורף.

expos'tulatory *a.* (עקס-פאס'-טשו-ליי-טא-רי) וואס ענטהאלט א פארוואורף אדער פראטעסט.

expos'ture *n.* (עקס-פאס'-טשור) ז. *exposure*.

expo'sure *n.* (עקס-פאו'-זשור) די אויפדעקונג; די אויסזעצונג; דאס זיין ארויסגעשטעלט [ווי צו א געפאהר א. ד. ג.]; דאס וואס איז ארויסגעשטעלט; אין פאטאגראפיע — דאס ארויסשטעלען אדער דאס זיין ארויסגעשטעלט אונטער דער ווירקונג פון ליכט־שטראהלען; די לאגע פון אן ארט בנוגע צו דער זון אדער צו די פאלען פון א קאמפאס.

expound' *v.* (עקס-פאונד') ערקלערען.

expoun'der *n.* (עקס-פאונ'-דער) אן ערקלערער.

express' *v., a., n. and adv.* (עקס-פרעס') אויספרעסען; אויסדריקען עפעס אין רייד; ערקלערען, פארשטעלען; בעצייכנען; בעקאנט מאכען; אויסדריקליך; זעהר גוט צוגעפאסט, געטראפען; פינקטליך; א ספעציעלער שליח; אן איבערשיקונגס־מיטעל [פון געפעק א. ד. ג.]; אויף אן אויסדריקליכען אופן; בפירוש; ספעציעל.

express'age *n.* (עקס-פרעס'-איידזש) די קאסטען פון אריבערפיהרען עפעס אויף א וואגען; קאסטען פון פראכט־זאכען וועלכע ווערען געשיקט דורך פראכט.

express'-boat *n.* (עקס-פרעס'-באוט) א פאסט דאמפף־שיף.

express'-car *n.* (עקס-פרעס'-קאר) א וואגאן פון א שנעל־צוג אריבערצופיהרען לייכטע משאות.

express'ible *a.* (עקס-פרעס'-איבל) אויספרעסבאר; אויסשפרעכליך; וואס קען אויסגעדריקט אדער בעוויזען ווערען.

express'ibly *adv.* (עקס-פרעס'-איב-לי) אויף אן אויסדריקליכען שטייגער.

expres'sion *n.* (עקס-פרעש'-אן) דאס אויספרעסען; אן אויסדרוק; אן ערקלערונג; די ארט פון אויסדריקען די געדאנקען אדער געפיהלען; דאס וואס איז אויסגעדריקט.

expres'sional *a.* (עקס-פרעש'-אנ-על) אויסדריקליך; וואס איז שייך צו אן אויסדרוק; וואס פערקערפערט א געוויסע אידעע אדער געפיהל [וועגען א קונסטווערק]; וואס איז שייך צו א ליטעראַרישען אויסדרוק אדער פראזע.

expres'sionless *a.* (עקס-פרעש'-אנ-לעס) אהן אן אויסדרוק.

expres'sion-mark *n.* (עקס-פרעש'-אנ-מארק) אין מוזיק — א צייכען, וועלכער ווייזט אין די נאטען ווי אזוי געוויסע טענער דארפען אויסגעדריקט ווערען.

express'ive *a.* (עקס-פרעס'-איוו) אויסדריקענד, אויסדרוקספאל; וואס דיענט אויסצודריקען עפעס.

express'ively *adv.* (עקס-פרעס'-איוו-לי) אויף אן אויסדרוקספאלען שטייגער.

express'iveness *n.* (עקס-פרעס'-איוו-נעס) אויסדריקליכקייט, די שטארקייט פון אויסדרוק אין רעדען.

express'ly *adv.* (עקס-פרעס'-לי) אויף אן אויסדריקליכען שטייגער; אויסדריקליך, בעשטימט.

express'man *n.* (עקס-פרעס'-מען) א בעל־עגלה; איינער וואס איז בעשעפטיגט ביי טראנספארט־געזעלשאפטען.

express' par'cels (עקס-פרעס' פאר'-סעלז) געפעק וואס ווערען אבגעשיקט דורך א טראנספארטיר־קאמפאניע.

express'-train *n.* (עקס-פרעס'-טריין) א שנעל־צוג.

ex profes'so (עקס פרא-פעס'-או) אפענערהייט; לויט דער פראפעסיאן אדער בעשעפטיגונג.

expro'priate *v.* (עקס-פראו'-פרי-אייט) עקספראפריאירען, אוועקנעהמען דאס אייגענטום.

expropria'tion *n.* (עקס-פראו-פרי-איי'-שאן) עקספראפריאציאן, דאס אוועקנעהמען אייגענטום.

expugn' *v.* (עקס-פיון') נעהמען מיט שטורם; אייננעהמען; בעזיעגען.

expug'nable *a.* (עקס-פיו'-נעבל) וואס קען איינגענומען ווערען.

expugna'tion *n.* (עקס-פאג-ניי'-שאן) דאס נעהמען מיט שטורם; דאס אייננעהמען, די בעצווינגונג.

expulse' *v.* (עקס-פאלס') ארויסטרייבען, אוועקיאגען.

expul'sion *n.* (עקס-פאל'-שאן) די ארויסטרייבונג; די פעריאגונג.

expul'sive *a.* (עקס-פאל'-סיוו) פערטרייבענד; וואס קען פעריאגען.

expunc'tion *n.* (עקס-פאנק'-שאן) דאס אויסשטרייכען, דאס פערשטרייכען, דאס אויסמעקען.

expunge' *v.* (עקס-פאנדזש') אויסשטרייכען פערשטרייכען, אויסמעקען; פערניכטען.

expun'ger *n.* (עקס-פאנ'-דזשער) אן אויסמעקער, אן אויסשטרייכער.

expur'gate *v.* (עקס-פויר'-גייט) רייניגען; אויסמעקען; רייניגען פון פעהלער, אויסשטרייכען פון א בוך אזעלכע שטעלען וואס זיינען געגען מאראל אדער געגען די יסודות פון רעליגיאן.

expurga'tion *n.* (עקס-פויר-גיי'-שאן) רייניגונג; דאס ריין מאכען פון פעהלער; דאס אויסשטרייכען פון א בוך אזעלכע שטעלען וואס זיינען געגען מאראל אדער רעליגיאן.

ex'purgator *n.* (עקס'-פויר-גיי-טאר) איינער וואס רייניגט אויס אדער מעקט אויס [בעזאנדערס די פעהלער פון א בוך].

expurgato'rial *a.* (עקס-פויר-גיי-טאו'-רי-על) ז. *expurgatory*.

expur'gatory *a.* (עקס-פויר'-גיי-טא-רי) רייניגענד; רייניגענד פון פעהלער; אויסמעקענד.

expur'gatory in'dex (עקס-פויר'-גיי-טא-רי אינ'-דעקס) דאס פערצייכניס פון ביכער, וועלכע זיינען פון פאפסט פערבאטען.

ex'quisite *a. and n.* (עקס'-קהווי-זיט) וואויל, שעהן, אויסגעצייכענט, דעליקאט, פיין, איידעל, עלעגאנט, פיקאנט; אן עלעגאנטער מענש, א פראנט.

She shows **exquisite** taste in the furnishing of her house.

ex'quisitely *adv.* (עקס'-קהווי-זיט-לי) ז. *exquisite*.

ex'quisiteness *n.* (עקס'-קהווי-זיט-נעס) גוטקייט, וואוילקייט, פארטרעפליכקייט; העפטיגקייט, שטארקייט, הארטקייט.

exsan'guinate *v.* (עק-סענ'-גהווי-נייט) ווערען בלוטלאז.

exsan'guine *a.* (עק-סענ'-גהווין) בלוטלאז, וואס האט ניט קיין בלוט.

exsan'guined *a.* (עק-סענ'-גהווינד) בלוטלאז; בלוט־ארעם; בלייך.

exsanguin'ity *n.* (עק-סענ-גהווינ'-אי-טי) בלוטלאזיגקייט, בלוט־ארעמקייט.

exsan'guinous *a.* (עק-סענ'-גהווי-נאס) בלוט־ארעם, בלוטלאז.

exscind' *v.* (עק-סינד') אבשניידען, אויסשניידען.

exscrip'tural *a.* (עקס-קריפ'-טשו-רעל) וואס איז ניט פאראן אין די הייליגע שריפטען.

exsculp'tate *a.* (עקס-קאלפ'-טייט) וואס איז געקארבט [וועגען דער אויבערפלעכע פון געוויסע אינזעקטען].

exsect' *v.* (עק-סעקט') אויסשניידען.

exsec'tion *n.* (עק-סעק'-שאן) די אויסשניידונג.

exsert' *a.* (עק-סוירט') ארויסגעשטארצט.

exser'ted *a.* (עק-סויר'-טעד) וואס שטארצט ארויס.

exser'tile *a.* (עק-סויר'-טיל) וואס קען ארויסשטארצען; וואס איז ארויסגעשטארצט.

exsic'cant *a. and n.* (עק-סיק'-ענט) וואס טריקענט אויס; וואס האט די אייגענשאפט טרוקען צו מאכען; א מעדיצין וואס האט די אייגענשאפט צו מאכען טרוקען.

exsic'cate *v.* (עק-סיק'-אייט) אויסטריקענען, טרוקען מאכען.

exsicca'tion *n.* (עק-סי-קיי'-שאן) דאס אויסטריקענען, דאס טרוקען מאכען.

exsic'cative *a.* and *n.* (עק-סיק'-איי-טיוו) וואס קען אויסטריקענען, וואס קען טרוקען מאכען; א מיטעל צום טריקענען.

ex'siccator *n.* (עק'-סי-קיי-טאר) א פארריכטונג צום טריקענען.

exspui'tion *n.* (עקס-פיו-איש'-אן) דאס אויסשפייען.

exsuc'cous *a.* (עק-סאק'-אס) אהן זאפט; טרוקען.

exsuc'tion *n.* (עק-סאק'-שאן) דאס אויסזויגען [פון זאפט].

exsuda'tion *n.* (עק-סיו-דיי'-שאן) ז. *exudation*.

ex'tant *a.* (עקס'-טענט) וואס עקזיסטירט, וואס איז פאראן.

extempora'neous *a.* (עקס-טעמ-פא-ריי'-ני-אס) עקספראמפט. אהן ספעציעלע פארבערייטונגען; ניט צוגענרייט [ווי א רעדנער וואס טרעט ארויס אהן פערצייכענטע נאטיצען און אהן פארבערייטונגען צום ריידען].

extempora'neously *adv.* (עקס-טעמ-פא-ריי'-ני-אס-לי) אויף אן עקספראמפטען אופן, אהן ספעציעלע פארבערייטונגען, ניט צוגענרייטערהייט.

extempora'neousness *n.* (עקס-טעמ-פא-ריי'-ני-אס-נעס) דאס זיין עקספראמפט, דאס זיין ניט צוגענרייט; דאס אויגענבליקליכע.

extem'porarily *adv.* (עקס-טעמ'-פא-רע-רי-לי) עקספראמפט, ניט צוגענרייטערהייט, אהן א פארבערייטונג.

extem'porary *a.* (עקס-טעמ'-פא-רע-רי) עקספראמפט, אהן א פארבערייטונג.

extem'pore *adv.* and *a.* (עקס-טעמ'-פא-רי) עקספראמפט, אין פערלויף פון א מאמענט; ניט צוגענרייטערהייט; אונפארבערייטעט.

extem'porise *v.* (עקס-טעמ'-פא-ראיז) ז. *extemporize*.

extemporisa'tion *n.* (עקס-טעמ-פא-רי-זיי'-שאן) ז. *extemporization*.

extemporiza'tion *n.* (עקס-טעמ-פא-רי-זיי'-שאן) אימפראוויזירונג, דאס פערפאסען א זאך ניט צוגענרייטערהייט.

extem'porize *v.* (עקס-טעמ'-פא-ראיז) אימפראוויזירען, פערפאסען עטוואס ניט צוגענרייטערהייט [ווי א רעדע, א מוזיקאליש שטיק א. ד. ג.]; עטוואס פארטיג מאכען אין איילעניש און אהן פארבערייטונגען; ריידען אדער זינגען אהן פארבערייטונגען.

extem'porizer *n.* (עקס-טעמ'-פא-ראי-זער) איינער וואס פערפאסט עטוואס ניט צוגענרייטערהייט [ווי א רעדע, א מוזיקשטיק א. ד. ג.]; איינער וואס האלט א רעדע אדער טראגט פאר א מוזיקאליש שטיק ניט צוגענרייטערהייט.

extend' *v.* (עקס-טענד') אויסדעהנען, אויסברייטען, פאנאנדערציהען, אויסציהען; זיך אויסברייטען, זיך אויסדעהנען; אויסשטרעקען, זיך אויסשטרעקען; פערלענגערען; אבלענגען; געבען, בעשענקען; פערכאפען געזעצליך אדער ארויפלעגען אן ארעסט אויף איינענטום אדער א פערזאן [פאר א חוב]; אבשאצען איינענטום פאר בעשטייערונגס-צוועקען.

exten'ded *a.* (עקס-טענ'-דעד) וואס פערנעהמט פלאץ, וואס האט דימענזיאנען; אויסגעדעהנט, אויסגעברייטעט, אויסגעצויגען, פאנאנדערגעצויגען; אויסגעשטרעקט.

exten'dedly *adv.* (עקס-טענ'-דעד-לי) דורך אויסדעהנונג, פערברייטונג אדער פאנאנדערציהונג; אויף אן אויסגעדעהנטען, אויסגעברייטעטען, צוצויגענעם אדער פערלענגערטען אופן.

exten'der *n.* (עקס-טענ'-דער) איינער אדער עטוואס וואס דעהנט אויס, ברייטעט אויס, ציהט אויס, ציהט פאנאנדער אדער שטרעקט אויס.

extendibil'ity *n.* (עקס-טענ-די-ביל'-אי-טי) די פעהיגקייט זיך פאנאנדערצוציהען, פערברייטערען אדער אויסצודעהנען.

exten'dible *a.* (עקס-טענ'-דיבל) וואס קען אויסגעדעהנט, פאנאנדערגעצויגען אדער אויסגעשטרעקט ווערען; וואס קען געזעצליך פערכאפט ווערען אדער אויף וואס מען קען ארויפלעגען אן ארעסט [פאר חובות].

extensibil'ity *n.* (עקס-טענ-סי-ביל'-אי-טי) ז. *extendibility*.

exten'sible *a.* (עקס-טענ'-סיבל) ז. *extendible*.

exten'sibleness *n.* (עקס-טענ'-סיבל-נעס) ז. *extendibility*.

exten'sile *a.* (עקס-טענ'-סיל) ז. *extendible*.

exten'sion *n.* (עקס-טענ'-שאן) אויסדעהנונג, פאנאנדערציהונג, אויסברייטונג, פערגרעסערונג; פערלענגערונג; אבלענגונג; אין מעדיצין — אויסגלייכונג אדער אויסציהונג פון בעשעדיגטע גליעדער; אומפאנג [אין שטח, צייט א. ד. ג.]; אין לאגיק — די אנווענדבארקייט פון א בעגריף צו א גרעסערער אדער קלענערער צאהל זאכען.

exten'sion of time (עקס-טענ'-שאן אוו טאים) אבלענגונג, אבציהונג פון טערמין [פון א צאהלונג אדער פון געריכטליכע פערהאנדלונגען].

The merchant secured an **extension of time** from his creditors.

exten'sion-ta'ble *n.* (עקס-טענ'-שאן-טייבל) א טיש, וועלכען מען קען מאכען גרעסער דורך דעם וואס מען שטעלט אין איהם אריין ברעטער.

exten'sive *a.* (עקס-טענ'-סיוו) ברייט, גרויס, אומפאסענד; בעדייטענד, וואס ווערט געטהאן, געפיהרט אדער געמאכט אויף א גרויסען מאסשטאב.

exten'sively *adv.* (עקס-טענ'-סיוו-לי) דורך אויסדעהנונג אדער פאנאנדערברייטונג; אויף א גרויסען מאסשטאב; אויף אן אומפאסענדען אופן.

exten'siveness *n.* (עקס-טענ'-סיוו-נעס) גרויסקייט; גרויס, גרויסער מאסשטאב; דאס זיין אומפאסענד אדער בעדייטענד.

extensom'eter *n.* (עקס-טענ-סאמ'-ע-טער) אן אינסטרומענט צו מעסטען די אויסדעהנבארקייט פון מעטאלען אונטער דער ווירקונג פון דער טעמפעראטור.

exten'sor *n.* (עקס-טענ'-סאר) דער שטרעק-מוסקעל [א מוסקעל וואס שטרעקט אויס אדער גלייכט אויס א קערפערגליעד, ווי א האנד, א פינגער א. ד. ג.]

extent' *n.* (עקס-טענט') גרויס; ווייטקייט, רוים; גראד, שטופע; אומפאנג, אומפאסונג, גרענעץ, ענד; א צענזוס, אן אבשאצונג [פון איינענטום — פאר בעשטייערונגס-צוועקען]; אן ארעסט אויף איינענטום אדער פערזאן [פאר א חוב]; אין לאגיק — די אנווענדבארקייט פון א בעגריף צו א גרעסערער אדער קלענערער צאהל זאכען.

exten'uate *v.* (עקס-טענ'-יו-איים) מילדערען; פערקלענערען; אבשוואכען; מאכען דין, מאגער אדער שיטער; אויסציהען; ווערען דינער, מאגערער אדער שיטערער.

exten'uating *a.* (עקס-טענ'-יו-איי-טינג) פערקלענערענד, מילדערענד, אבשוואכענד; אויסצעהרענד, מאכענדיג דינער, מאגערער אדער שיטערער.

exten'uating cir'cumstances (עקס-טענ'-יו-איי-טינג סויר'-קאמ-סטענ-סעז) מילדערענדע אומשטענדען [ביי א פערברעכען].

exten'uatingly *adv.* (עקס-טענ'-יו-איי-טינג-לי) אויף א מילדערענדען, אבשוואכענדען, פערקלענערענדען אדער אבצעהרענדען אופן.

extenua'tion *n.* (עקס-טענ-יו-איי'-שאן) פערקלענערונג, פערמינדערונג, אבשוואכונג; אבצעהרונג; דאס ווערען דינער, מאגערער אדער שיטערער.

exten'uative *a.* and *n.* (עקס-טענ'-יו-איי-טיוו) מילדערענד, פערקלענערענד, אבשוואכענד; א מילדערענדער אומשטאנד; א מילדערענדע איינווענדונג אדער א בקשה וועגען פערמילדערונג [אין געריכט].

exten'uator *n.* (עקס-טענ'-יו-איי-טאר) איינער וואס צעהרט אב, מאכט דינער אדער שיטערער; איינער וואס פערקלענערט, שוואכט אב אדער מילדערט.

exten'uatory *a.* (עקס-טענ'-יו-איי-טא-רי) פערקלענערענד, אבשוואכענד, פערמילדערענד; אבצעהרענד, מאכענדיג דינער, מאגערער אדער שיטערער.

exte'rior *a.* and *n.* (עקס-טי'-רי-אר) אויסערליך, אויסווערטיג; אויסערליכקייט, אויסווערטיגקייט.

exte'rior an'gle (עקס-טי'-רי-אר ענגל) אין געאמעטריע — אן אויסערליכער ווינקעל.

exterior'ity *n.* (עקס-טי-רי-אר'-אי-טי) אויסערליכקייט, אויסווערטיגקייט, אויסען-זייט.

exterioriza'tion *n.* (עקס-טי-רי-אר-אי-זיי'-שאן) ז. *externalisation*.

exte'riorize *v.* (עקס-טי'-רי-אר-איז) ז. *externalise*.

exte'riorly *adv.* (עקס-טי'-רי-אר-לי) פון אויסען, פון דער אויסען-זייט; אויסערליך, אויסווערטיג.

exter'minable *a.* (עקס-טויר'-מי-נעבל) וואס מען קען אבשאפען, פערניכטען, אויסראטען אדער פערטיליגען.

exter'minate *v.* (עקס-טויר'-מי-נייט) אויסראטען, פערניכטען, פערטיליגען, אבשאפען; פעריאגען, ארויסטרייבען, פעריאגען אויסער דער גרענעץ.

extermina'tion *n.* (עקס-טויר-מי-ניי'-שאן) אויסראטונג, פערטיליגונג; אבשאפונג, פערניכטונג.

exter'minative *a.* (עקס-טויר'-מי-ניי-טיוו) אויסראטענד, פערניכטענד, פערטיליגענד, אבשאפענד.

exter'minator *n.* (עקס-טויר'-מי-ניי-טאר) איינער אדער עטוואס וואס פערניכטעט, פערטיליגט אדער ראטעט אויס.

exter'minatory *a.* (עקס-טויר'-מי-ניי-טא-רי) ז. *exterminative*.

extern' *a.* and *n.* (עקס-טוירן') אויסערליך; פון דרויסען; אן עקסטערן, איינער וואס לערענט זיך אויסער דער שולע.

exter'nal *a.* and *n.* (עקס-טויר'-נעל) אויסערליך, אויסווערטיג; וואס קומט פון דרויסען; אויסלענדיש; אן אויסערליכער טייל; די אויסערליכע פארם, אן אויסערליכער מנהג אדער צערעמאניע.

exter'nal an'gles (עקס-טויר'-נעל ענגלז) אויסערליכע ווינקלען [אין א געאמעטרישער פיגור].

exter'nal crit'icism (עקס-טויר'-נעל

קרימ'-אי-סיזם) דאס בעטראכטען א ווערק ניט לויט זיין אינהאלט, נאר לויט דער פארם ווי אזוי עס איז געשריבען געווארען; דאס בעטראכטען א ווערק מיט דעם ציעל צו געפינען גראמאטיקאלישע און סטיליסטישע פעהלערען.

externalisa'tion *n.* (עקס-טויר-נעל-אי-זיי'-שאן) פערקערפערונג אין אן אויסערליכער פארם; מאטעריאליזירונג; דאס שטעלען א זאך אין די גרענעצען פון צייט און ארט.

exter'nalise *v.* (עקס-טויר'-נעל-איז) פערקערפערען, מאטעריאליזירען; שטעלען א זאך אין די גרענעצען פון צייט און ארט.

exter'nalism *n.* (עקס-טויר'-נעל-איזם) די איבערגעגעבענהייט צו די אויסערליכע פארמען אדער צערעמאניען; אין פילאזאפיע — דער פענאמענאליזם, די לעהרע, אז קיין אנדערע זאך אויסער די פענאמענען אדער די ערשיינונגען, וועלכע מיר בעגרייפען מיט אונזערע חושים, איז אין דער ווירקליכקייט ניטא.

external'ity *n.* (עקס-טויר-נעל'-אי-טי) דאס זיין אויסערליך, דאס געפינען זיך אין דרויסען; אין פילאזאפיע — דאס געפינען זיך אין רוים, יעדע זאך וואס געפינט זיך אויסער דעם בעגרייפענדען "איך"; אויבערפלעכליכקייט; אן אויסערליכע פארם, א מנהג, א צערעמאניע; די איבערגעגעבענהייט צו דער אויסערליכער פארם; דאס האלטען מעהר פון דער פארם איידער פון דעם אינהאלט.

externaliza'tion *n.* (עקס-טויר-נעל-אי-זיי'-שאן) ז. *externalisation*

exter'nalize *v.* (עקס-טויר'-נעל-איז) ז. *externalise*

exter'nally *adv* (עקס-טויר'-נעל-אי) פון דרויסען; בנוגע צו דער אויסערליכער זייט.

externiza'tion *n.* (עקס-טויר-ני-זיי'-שאן) ז. *externalisation*

ex'tern mater'nity (עקס'-טוירן מע-טויר'-ני-טי) דאס ליעגען אין קינפעט אין דער היים אונטער דער אויפזיכט פון א שפיטאל-דאקטאר.

exterrito'rial *a.* (עקס-טער-אי-טאו'-רי-על) עקסטעריטאריעל, וואס איז ניט אונטערגעווארפען אונטער די געזעצען פון דעם לאנד, אין וועלכען די פערזאן אדער זאך געפינט זיך [וועגען די פארשטעהער פון א געוויסער מלוכה, וועלכע געפינען זיך אין א פרעמדען לאנד]. ז. *exterritoriality*

exterritorial'ity *n.* (עקס-טער-אי-טאו-רי-על'-אי-טי) עקסטעריטאריאליטעט, די געזעצליכע בעשטימונג אין די ציוויליזירטע לענדער, דורך וועלכער אפיציעלע פערטרעטער פון א פרעמדער מדינה, ווי א קעניג, א קאנסול א. ד. ג. ווערען בעטראכט ווי זיי וואלטען זיך געפונען אויף דער טעריטאריע פון זייער אייגענעם לאנד און דארפען זיך דאריבער בענוצען מיט דיעזעלבע רעכטען און פריווילעגיעס וואס זיי האבען אין זייער אייגענעם לאנד. דאס געזעץ בעציהט זיך אויך אויף די פאמיליען און די וואהנונגען פון אזעלכע פערזאנען, אויף שיפען א. ד. ג.

exterrito'rial jurisdic'tion (עקס-טער-אי-טאו'-רי-על דזשו-ריס-דיק'-שאן) דאס רעכט פון א געוויסער מלוכה צו משפט'ען איהרע אונטערטהאנען אדער בירגער וואס וואהנען אין א פרעמדען לאנד לויט איהרע אייגענע געזעצען.

exterrito'rially *adv.* (עקס-טער-אי-טאו'-רי-על-אי) אויף אן עקסטעריטאריאלען אופן. ז. *exterritoriality*

extinct' *a.* (עקס-טינקט') אויסגעלאשען; אויסגעשטארבען; אבגעשאפט.

extinc'teur *n.* (עקס-טינק'-טויר) ז. *extinguisher*

extinc'tion *n.* (עקס-טינק'-שאן) די אויסלעשונג; דאס זיין אויסגעלאשען; די אבשאפונג; דאס מאכען א סוף; דאס אויפהערען צו עקזיסטירען.

extin'guish *v.* (עקס-טינ'-גהוויש) אויסלעשען; אבשאפען, פערניכטען; פערפינסטערען; מאכען א סוף.

extin'guishable *a.* (עקס-טינ'-גהוויש-עבל) וואס קען אויסגעלאשען אדער פערניכטעט ווערען.

extin'guisher *n.* (עקס-טינ'-גהוויש-ער) אן אויסלעשער; א לעש-הארן [צום לעשען פייער].

extin'guishment *n.* (עקס-טינ'-גהוויש-מענט) ז. *extinction*

extir'pate *v.* (עק-סטויר'-פייט) אויסווארצלען, פערטיליגען, אויסראטען, פערניכטען, אבשאפען, פטור ווערען, פעריאגען.

extirpa'tion *n.* (עקס-טויר-פיי'-שאן) אויסווארצלונג, פערטיליגונג, אויסראטונג, פערניכטונג, צושטערונג, אבשאפונג.

ex'tirpative *a.* (עקס'-טויר-פיי-טיוו) אויסווארצלענד, פערניכטענד, אבשאפענד, פערטיליגענד, אויסראטענד, צושטערענד.

ex'tirpator *n.* (עקס'-טויר-פיי-טאר) איינער וואס ווארצעלט אויס, צושטערט, פערניכטעט, ראטעט אויס אדער שאפט אב.

extir'patory *a.* (עקס-טויר'-פע-טא-רי) ז. *extirpative*

extol' *v.* (עקס-טאול') לויבען אין הימעל אריין, ריהמען, דערהויבען.

extol'ler *n.* (עקס-טאו'-לער) איינער וואס לויבט אדער דערהויבט, א לויב-רעדנער, א שבחים-זינגער.

extor'sive *a.* (עקס-טאהר'-סיוו) אויספרעסענד, ארויסקריגענדיג דורך צוואנג.

extor'sively *adv.* (עקס-טאהר'-סיוו-לי) דורך אויספרעסונג, דורך צוואנג.

extort' *v.* (עקס-טאהרט') אויספרעסען, ארויסקריגען דורך צוואנג; קריגען אונגעזעצליך געלד, מתנות א. ד. ג. דורך דער מאכט פון אמט.

extor'ter *n.* (עקס-טאהר'-טער) ז. *extortioner*

extor'tion *n.* (עקס-טאהר'-שאן) אויספרעסונג; הויט-שינדונג; דאס ארויסקריגען אונגעזעצליך געלד, מתנות א. ד. ג. דורך דער מאכט פון אמט; דאס וואס עס ווערט אויסגעפרעסט אדער ארויסגעקראגען דורך צוואנג.

extor'tionary *a.* (עקס-טאהר'-שאנ-ע-רי) אויספרעסענד, ארויסקריגענדיג עפעס דורך צוואנג.

extor'tionate *a.* (עקס-טאהר'-שאנ-אייט) אויספרעסענד, הויט-שינדענד.

extor'tionately *adv.* (עקס-טאהר'-שאנ-אייט-לי) דורך אויספרעסונג, אויף א הויט-שינדענדען אופן.

extor'tioner *n.* (עקס-טאהר'-שאנ-ער) אן אויספרעסער; איינער וואס דריקט עפעס ארויס דורך צוואנג; א הויט-שינדער.

extor'tionist *n.* (עקס-טאהר'-שאנ-איסט) ז. *extortioner*

ex'tra *a., n. and adv.* (עקס'-טרא) עקסטרא, אויסערגעוועהנליך, אויסערארדענטליך, וואס ווערט צוגעלעגט אדער צוגעגעבען; א צוגאב, א ביילאגע; א צייטונגס-אויסגאבע אדער איינצעלנע קאפיע וואס קומט ארויס אין דער ניט-געוועהנליכער צייט; אויף אן אויסערגעוועהנליכען שטייגער.

extract' *v.* (עקס-טרעקט') ארויסציהען, ארויסקריגען, ארויסנעהמען; ארויסקריגען דעם עסענץ אדער דעם תמצית, מאכען אן עקסטראקט; מאכען אויסציגע [פון א בוך אדער שריפט].

ex'tract *n.* (עקס'-טרעקט) אן עקסטראקט [דער אויסצוג, דער עסענץ, דער תמצית]; אן אויסצוג [פון ביכער אדער שריפטען].

extrac'table *a.* (עקס-טרעק'-טעבל) וואס קען ארויסגעצויגען ווערען; וואס מען קען ארויסנעהמען אדער ארויסקריגען.

extrac'tible *a.* (עקס-טרעק'-טיבל) ז. *extractable*

extrac'tion *n.* (עקס-טרעק'-שאן) ארויסציהונג, דאס ארויסקריגען; דאס ארויסציהען דעם עסענץ אדער תמצית, דאס מאכען אן עקסטראקט; דאס מאכען אן אויסצוג [פון ביכער אדער שריפטען]; עקסטראקט, עסענץ, תמצית; אבשטאמונג.

extrac'tive *a.* (עקס-טרעק'-טיוו) וואס איז ארויסגעצויגען [אלס עקסטראקט]; ארויסציהענד, ארויסקריגענד דעם עסענץ אדער תמצית.

extrac'tor *n.* (עקס-טרעק'-טאר) איינער אדער עטוואס וואס ציהט ארויס; אן אינסטרומענט ארויסצוציהען אדער ארויסצוקריגען עפעס.

extradi'table *a.* (עקס-טרע-דאי'-טעבל) וואס קען אויסגעליפערט ווערען פון איין לאנד אין צווייטען [וועגען מענשען וואס ווערען בעשולדיגט אין א פערברעכען].

ex'tradite *v.* (עקס'-טרע-דאיט) אויסליפערען צו אן אנדער שטאאט [איינעם וואס ווערט בעשולדיגט אין א פערברעכען].

extradi'tion *n.* (עקס-טרע-דיש'-אן) די אויסליפערונג, די ארויסגעבונג [צו אן אנדער שטאאט מענשען וואס ווערען בעשולדיגט אין א פערברעכען].

extradi'tion trea'ty (עקס-טרע-דיש'-אן טריע'-טי) אן אויסליפערונגס-אבמאך [אן אבמאך צווישען צוויי שטאאטען, דורך וועלכען זיי פערפפליכטען זיך אויסצוליפערען איינער צום צווייטען אנטלאפענע פערברעכער].

extra'dos *n.* (עקס-טריי'-דאס) אין ארכיטעקטור — דער אויסערליכער בויג אדער געוועלב פון אן ארקע אדער א בראם.

extrado'tal *a.* (עקס-טרא-דאו'-טעל) וואס בעלאנגט אויסשליסליך דער פרוי און געהט ניט אריין אין נדן וואס ווערט געגעבען צום מאן [וועגען געוויסען אייגענטום פון א פרוי, ווי אמאל ביי אידען נכסי צאן ברזל].

extrafora'neous *a.* (עקס-טרא-פא-ריי'-ני-אס) וואס געפינט זיך אדער פאסירט אויסער'ן הויז.

extrage'neous *a.* (עקס-טרא-דזשי'-ני-אס) פרעמד, וואס בעלאנגט צום צווייטען געשלעכט אדער צו אן אנדער מין.

extrahaz'ardous *a.* (עקס-טרא-העז'-אר-דאס) אויסערגעוועהנליך ריזיקאליש [בנוגע צו געוויסע פארמען פון פערזיכערונג].

extrajudi'cial *a.* (עקס-טרא-דזשו-דיש'-על) אויסער-געריכטליך, איבער דער געוועהנליכער געריכטס-ארדנונג.

extrajudi'cially *adv.* (עקס-טרא-דזשו-דיש'-על-אי) אויף אן אויסער-געריכטליכען שטייגער; ניט לויט די רעגלען פון געוועהנליכער געריכטס-פיהרונג.

extralog'ical *a.* (עקס-טרא-לאדזש'-אי-קעל) אויסער לאגיק, וואס האט ניט קיין שייכות מיט די כללים פון לאגיק.

extralog'ically *adv.* (עקס-טרא-לאדזש'-אי-קעל-אי) אויף אן אויסערלאגישען שטייגער; אויף אן אופן, וואס האט ניט קיין שייכות מיט די כללים פון לאגיק.

extramis'sion *n.* (עקס-טרא-מיש'-אן) די ארויסשיקונג, דאס ארויסשיקען.

extramun'dane *a.* (עקס-טרא-מאנ'-דיין) אויסערוועלטליך, וואס געפינט זיך איבער דער מאטעריעלער וועלט, אין די עולמות העליונות.

extramu'ral *a.* (עקס-טרא-מיו'-רעל) אויסער די ווענד פון שטאדט, מחוץ לעיר.

extra'neous *a.* (עקס-טריי'-ני-אס) פרעמד, אויסלענדיש; אויסערליך, אויסווערטיג.

extra'neously *adv.* (עקס-טריי'-ני-אס-לי) פון דרויסען; פון דער פרעמד.

extra'neousness *n.* (עקס-טריי'-ני-אס-נעס) פרעמדקייט, אויסערליכקייט.

ex'tra-offi'cial *a.* (עקס'-טרא-א-פיש'-על) אויסער די גרענעצען פון אפיציעלען אמט, רעכט א. ד. ג.

extraor'dinarily *adv.* (עקס-טרא-אהר'-די-נע-רי-לי) אויף אן אויסערגעוועהנליכען שטייגער.

extraor'dinariness *n.* (עקס-טרא-אהר'-די-נע-רי-נעס) אויסערארדענטליכקייט, זעלטענהייט, אונגעוועהנליכקייט.

extraor'dinary *a. and n.* (עקס-טרא-אהר'-די-נע-רי) אויסערארדענטליך, זעלטען, אונגעוועהנליך; אויסערגעוועהנליכע אדער עקסטרענע קאסטען.

extraparo'chial *a.* (עקס-טרא-פיי-ראו'-קי-על) וואס געפינט זיך אויסער די גרענעצען פון א קירכען־בעצירק.

extraparo'chially *adv.* (עקס-טרא-פיי-ראו'-קי-על-אי) געפינענדיג זיך אויסער די גרענעצען פון א קירכען־בעצירק.

extraphys'ical *a.* (עקס-טרא-פיז'-אי-קעל) וואס ליעגט אויסער די געזעצען פון פיזיק; איבערנאטירליך.

extraprofes'sional *a.* (עקס-טרא-פרא-פעש'-אנ-על) וואס ליעגט אויסער די גרענעצען פון דער פראפעסיאן; וואס האט ניט קיין שייכות צו דער פראפעסיאן.

extraprovin'cial *a.* (עקס-טרא-פרא-ווינ'-שעל) וואס ליעגט אויסער דעם בעצירק אדער דער פראווינץ.

extrareg'ular *a.* (עקס-טרא-רעג'-יו-לער) וואס איז ניט אונטערגעווארפען אונטער קיין רעגעל, וואס איז ניט בעשרענקט מיט כללים.

extrareg'ularly *adv.* (עקס-טרא-רעג'-יו-לאר-לי) אלס א יוצא מן הכלל; ניט שטימענדיג מיט דער רעגעל.

extrasen'sible *a. and n.* (עקס-טרא-סענ'-סיבל) וואס איז ניט צוגענגליך אדער ניט ערדייכבאר פאר די חושים; עטוואס וואס קען ניט געפיהלט ווערען מיט די חושים.

extraspec'tion *n.* (עקס-טרא-ספעק'-שאן) אן אויסערליכע בעאבאכטונג.

extrastom'achal *a.* (עקס-טרא-סטאמ'-עק-על) וואס ליעגט אויסער דעם מאגען.

extraterres'trial *a.* (עקס-טרא-טע-רעס'-טרי-על) ז. *extramundane*

extraterrito'rial *a.* (עקס-טרא-טער-אי-טאו'-רי-על) ז. *exterritorial*

extraterritorial'ity *n.* (עקס-טרא-טער-אי-טאו'-רי-על אי טי) ז. *exterritoriality*

extraterrito'rially *adv.* (עקס-טרא-טער-אי-טאו'-רי-על-אי) ז. *exterritorially*

extratrop'ical *a.* (עקס-טרא-טראפ'-אי-קעל) וואס געפינט זיך אויסער די טראפישע לענדער [צו נארד אדער צו זיד].

ex'tra-u'terine *a.* (עקס'-טרא-יו'-טע-רין) וואס געפינט זיך אויסער דעם מוטער־לייב.

extrav'agance *n.* (עקס-טרעוו'-ע-גענס) פערשווענדונג; איבערמאס; איבערטריבענהייט; איבערטריבענע העפטיגקייט; איבערטריבענהייט אין אויסדריקע; אונזיניגקייט, נארישקייט.

extrav'agant *a. and n.* (עקס-טרעוו'-ע-גענט) פערשווענדעריש; עקסטראוואגאנט, איבערטריבען; איבער דער מאס; אונזיניג, נאריש; אן עקסצענטרישער מענש, איינער וואס ווייסט ניט קיין גרענעצען און קיין כללים אין זיינע האנדלונגען.

extrav'agantly *adv.* (עקס-טרעוו'-ע-גענט-לי) אויף אן אונגעוועהנליכען אדער איבערטריבענעם אופן; אויף אן אונזיניגען אופן.

extrav'agantness *n.* (עקס-טרעוו'-ע-גענט-נעס) ז. *extravagance*

extrav'agants *n.* (עקס-טרעוו'-ע-גענטס) אין קירכליכער געזעצגעבונג — א צוגעגעבענער טייל פון פאפסטליכע פערארדנונגען; א בעזונדערע זאמלונג פון אידישע דינים און תקנות וואס איז צוזאמענגעשטעלט געווארען צום סוף פון 2טען יאהרהונדערט.

extravagan'za *n.* (עקס-טרעוו-ע-גענ'-זא) עטוואס שטארק איבערטריבענעס; א ווילד, איבערטריבען מוזיק־שטיק, פאעמא, דראמא א ד. ג.; א בורלעסק.

extravagan'zist *n.* (עקס-טרעוו-ע-גענ'-זיסט) א פערפאסער פון ווילדע איבערטריבענע זאכען, א בורלעסקען־שרייבער.

extrav'agate *v.* (עקס-טרעוו'-ע-גייט) זיין איבערטריבען, איבערשרייטען אלע גרענעצען.

extravaga'tion *n.* (עקס-טרעוו-ע-גיי'-שאן) דאס זיין איבערטריבען, דאס איבערשרייטען אלע גרענעצען.

extrav'asate *v.* (עקס-טרעוו'-ע-סייט) זיך ארויסגיסען, אויסלויפען, אויספליסען [ווי דאס בלוט פון די אדערען אדער אנדערע פליסיגקייטען פון קערפער].

extravasa'tion *n.* (עקס-טרעוו-ע-סיי'-שאן) די ארויסגיסונג אדער אויספליסונג [ווי דאס בלוט פון די אדערען אדער אנדערע פליסיגקייטען פון קערפער].

ex'tra-work *n.* (עקס'-טרא-הוואירק) עקסטרא־ארבייט.

extreme' *a. and n.* (עקס-טרים') עקסטרעם, אויסערסט, העכסט, לעצט, אויסערארדענטליך, אונגעוועהנליך; דאס אויסערסטע; דאס לעצטע; דאס וואס געפינט זיך אויף'ן ווייטסטען אדער העכסטען פונקט; דאס וואס קען ניט אריבערגעשטיגען ווערען; אין מאטעמאטיק — די ערשטע אדער די לעצטע צאהל פון א פראפארציאן, ווי למשל, די צאהלען 6 און 12 פון דער פראפארציאן 12:4=18:6.

extreme' degree' (עקס-טרים' די-גריע') דער העכסטער גראד.

extreme'ly *adv.* (עקס-טרים'-לי) ביז'ן העכסטען גראד.

extreme' neces'sity (עקס-טרים' נע-סעס'-אי-טי) די דרינגענדע נויט.

extremes' meet (עקס-טרימז' מיעט) עקסטרעמען בעריהרען זיך.

extreme' unc'tion (עקס-טרים' אנק'-שאן) די לעצטע אוילונג [א געוויסע רעליגיעזע צערעמאניע אין דער קאטוילישער קירך].

extre'mism *n.* (עקס-טרי'-מיזם) די נייגונג צו עקסטרעמען אדער צו דערגעהן ביז'ן לעצטען פונקט; דאס אננעהמען די לעצטע מיטלען; דאס האלטען זיך אן עקסטרעמע מיינונגען.

extre'mist *n.* (עקס-טרי'-מיסט) איינער וואס איז גענייגט צו עקסטרעמען.

extrem'ity *n.* (עקס-טרעמ'-אי-טי) אן ענדע, א גרענעץ; די העכסטע שטופע אדער ווייטסטער פונקט.

ex'tricable *a.* (עקס'-טרי-קעבל) וואס מען קען אבפלאנטערן אדער פריי מאכען.

ex'tricably *adv.* (עקס'-טרי-קע-בלי) אויספלאנטערענדיג.

ex'tricate *v.* (עקס'-טרי-קייט) אבפלאנטערען, פריי מאכען.

extrica'tion *n.* (עקס-טרי-קיי'-שאן) די אבפלאנטערונג אדער פריי־מאכונג.

extrin'sic *a.* (עקס-טרינ'-סיק) אויסערליך, אויסווערטיג, פרעמד.

extrinsical'ity *n.* (עקס-טרינ-סי-קעל'-אי-טי) די אויסערליכקייט; דאס זיין ניט שייך אדער ניט צוגעפאסט צו דער זאך.

extrin'sically *adv.* (עקס-טרינ'-סי-קעל-אי) אויף אן אויסווערטיגען שטייגער; לויט דעם אויסערליכען אויסזעהן.

extrin'sicalness *n.* (עקס-טרינ'-סי-קעל-נעס) אויסווערטיגקייט.

extrin'sicate *v.* (עקס-טרינ'-סי-קייט) מאכען אויסווערטיג; צוגעבען אן אויסערליכען אויסזעהן.

extrinsica'tion *n.* (עקס-טרינ-סי-קיי'-שאן) דאס מאכען אויסווערטיג; דאס צוגעבען אן אויסערליכע געשטאלט.

extror'sal *a.* (עקס-טראהר'-סעל) ז. *extrorse*

extrorse' *a.* (עקס-טראהרס') אין באטאניק — אויסגעקעהרט ארויס־צו [ביי א בלום, ווען דאס שטויבבייטעל קעהרט זיך איבער צו דער זייט פון די בלעטלעך].

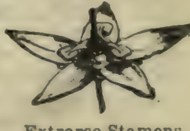

Extrorse Stamens

extrude' *v.* (עקס-טרוהד') ארויסשטויסען, אוועקטרייבען.

extru'sion *n.* (עקס-טרוה'-זשאן) די ארויסשטויסונג, די אוועקטרייבונג.

extru'sory *a.* (עקס-טרוה'-סא-רי) וואס ווערט ארויסגעשטויסען, ארויסגעשטופט אדער ארויסגעטריבען.

exu'berance *n.* (עק-סיו'-בע-רענס) פולקייט, איבערפליסיגקייט.

exu'berancy *n.* (עק-סיו'-בע-רענ-סי) ז. *exuberance*

exu'berant *a.* (עק-סיו'-בע-רענט) איבערפול, רייך; איבערפליסיג.

exu'berantly *adv.* (עק-סיו'-בע-רענט-לי) דורך איבערפליסיגקייט.

exu'berate *v.* (עק-סיו'-בע-רייט) זיין איבערפול אדער איבערפליסיג.

exu'date *n.* (עק-סיו'-דייט) ז. *exudation*

exuda'tion *n.* (עק-סיו-דיי'-שאן) דאס אויסשוויצען; שוויים.

exu'dative *a.* (עק-סיו'-דיי-טיוו) וואס איז שייך צו שוויצען אדער שוויים.

exude' *v.* (עק-סיוד') שוויצען, אויסשוויצען.

exul'cerate *v.* (עג-זאל'-סע-רייט) מאכען א געשוויר; אנרייסען [ווי א געשוויר]; ערביטערען, דערצארענען.

exulcera'tion *n.* (עג-זאל-סע-ריי'-שאן) די אנרייסונג [פון א געשוויר]; די ערביטערונג, די דערצארנונג.

exul'cerative *a.* (עג-זאל'-סע-ריי-טיוו) ז. ***exulceratory***

exul'ceratory *a.* (עג-זאל'-סע-ריי-טא-רי) וואס מאכט אן געשווירען.

exult' *v.* (עג-זאלט') זיך שטארק פרעהען, שטראהלען פאר פרייד, טריאומפירען.

exul'tance *n.* (עק-זאל'-טענס) ז. ***exultation***

exul'tancy *n.* (עק-זאל'-טענ-סי) ז. ***exultation***

exul'tant *a.* (עג-זאל'-טענט) זיך פרעהענד, שטראהלענד פאר פרייד, טריאומפירענד.

exulta'tion *n.* (עק-סאל-טיי'-שאן) א גרויסע פרייד, א טריאומף.

exul'tingly *adv.* (עג-זאל'-טינג-לי) אויף א טריאומפירענדען אופן; מיט גרויס פרייד.

exun'gulate *v.* (עג-זאנ'-גיו-לייט) אבשניידען די נעגעל.

exungula'tion *n.* (עג-זאנ-גיו-ליי'-שאן) דאס ארומשניידען די נעגעל.

exus'tion *n.* (עג-זאס'-טשאן) די פערברענונג.

exuviabil'ity *n.* (עקס-יו-ווי-ע-ביל'-אי-טי) דאס קענען אראבווארפען געוויסע טיילען פון קערפער, ווי די הויט ביי שלאנגען, די פעדערען ביי פויגעל א. ד. ג.

exu'viable *a.* (עקס-יו'-ווי-עבל) וואס קען אראבגעווארפען ווערען [ווי די הויט פון שלאנגען, די פעדערען פון פויגעל א. ד. ג.].

exu'viæ *n.* (עקס-יו'-ווי-אי) די הויט, שאלאכץ, פעדערען א. ד. ג. וואס ווערען אראבגעווארפען פון געוויסע טהיערע [ווי די הויט פון א שלאנג, די פעדערען פון פויגעל, די שאלעכץ פון א ראק א. ד. ג.]; די הויט פון חיות, וועלכע ווערט אויף א קינסטליכען אופן פון זיי אראבגעשונדען.

exu'viate *v.* (עקס-יו'-ווי-אייט) אבשיילען אדער אראבווארפען, ווי הויט, פעדערען, האר, שאלאכץ א. ד. ג.

exuvia'tion *n.* (עקס-יו-ווי-איי'-שאן) דאס אראבווארפען געוויסע טיילען פון קערפער, ווי די הויט ביי שלאנגען, די פעדערען ביי פויגעל א. ד. ג.

ey'as *n.* (אי'-עס) א יונגער האביכט אדער קארשון [אזא רויב-פויגעל] וואס איז ארויסגענומען געווארען פון נעסט און אויפגעצויגען געווארען אין א הויז.

eye *n. and v.* (אי) אן אויג; א קוק; בעאבאכטונג; אויפמערקזאמקייט; די זעהונגס-קראפט; אנזיכט; אנבליק; עטוואס וואס איז עהנליך צו אן אויג, ווי א לאך, אן אויערעל פון א נאדעל, א קנאספע אדער א שפראץ-אויגעלע פון א פלאנצע א. ז. וו.; עטוואס וואס איז עהנליך צום אויג אלס א קוועלע פון ליכט און איינפלוס; קוקען; בעאבאכטען; בעטראכטען; מאכען א לעכעל אין א נאדעל אדער אין אן אנדער געגענשטאנד.

eye'ball *n.* (אי'-באהל) דער אויג-עפעל.

eye'beam *n.* (אי'-ביעם) דער בליק, דער שטראהל פון אויג.

eye'-bolt *n.* (אי'-באולט) א מין פעררוקער אדער שטאנג וואס האט א לאך אדער רינג אין איין ענד.

eye'bright *n.* (אי'-בראיט) די אויגען-טרויסט [א מין גראז, וואס מען פלעגט אמאל בענוצען אלס רפואה צו אויגען-וועהטאג].

eye'-brighte'ning *a.* (אי'-בראיט'-נינג) וואס מאכט קלאר אדער דייטליך.

eye'brow *n.* (אי'-בראו) די אויגען-ברעם [די ברעם איבער'ן אויג].

eyed *a.* (איד) אויגיג; מיט אויגען.

eye'-doc'tor *n.* (אי'-דאק'-טאר) אן אויגען-דאקטאר, אן אקוליסט.

eye'-drop *n.* (אי'-דראפ) א טרעהר.

eye'-end *n.* (אי'-ענד) דער ענד אדער עק פון א טעלעסקאפ, צו וועלכען עס לעגט זיך צו דאס אויג.

eye'-flap *n.* (אי'-פלעפ) איינער פון די לעדערנע קלאפען וואס שטארצען ארויס פון צוים ביי די זייטען פון א פערד'ס אויגען.

eye for eye (אי פאר אי) אן אויג פאר אן אויג [עין תחת עין].

eye'-glance *n.* (אי'-גלענס) א בליק.

eye'-glass *n.* (אי'-גלעס) א בריל, אן אויגען-גלאז.

eye'hole *n.* (אי'-האול) א לאך פאר דעם אויג [ווי אין א מאסקע, אין א טהיר א. ד. ג.]; א רונדע לאך.

eye'ing *n.* (אי'-אינג) דאס מאכען דאס לעכעל אין א נאדעל.

eye'lash *n.* (אי'-לעש) א וויהע, א ברעם [די האר וואס וואקסען אויף די ענדען פון די אויגען-לעדלעך]; א האר פון א וויהע.

eye'-lens *n.* (אי'-לענז) די גלאז-לינזע פון א שפאקטיוו.

eye'less *a.* (אי'-לעס) אהן אויגען, בלינד.

eye'let *n.* (אי'-לעט) א קליין רונד לעכעל; א רונדער קנאפ-לאך; א שלייפעל צום פערקנעפלען.

eyeleteer' *n.* (אי-לע-טיער') א קליינער שארפער אינסטרומענט צו מאכען רונדע קנאפ-לעכער.

eye'let-hole *n.* (אי'-לעט-האול) ז. ***eyelet***

eye'leting-machine' *n.* (אי'-לעט-אינג-מע-שין') א מאשין צו מאכען קנאפ-לעכער אין שיך.

eye'let-machine' *n.* (אי'-לעט-מע-שין') א מאשין וואס זוימט ארום קנאפ-לעכער אין צייג.

eye'let-rai'ser *n.* (אי'-לעט-ריי'-זער) אין וועשערייען אדער פראטשעשנעס — א האנד-אינסטרומענט מיט וועלכען מען הויבט אונטער און מען גלייכט אויס די קנאפ-לעכער פון א העמד אדער קלייד.

eye'let-set *n.* (אי'-לעט-סעט) א מין צווייגנעל, מיט וועלכען מען האקט אויס קנאפ-לעכער אין א העמד אדער מאנטעל.

eye'lid *n.* (אי'-ליד) דאס אויגען-לעדעל.

eye offen'ding (אי א-פענ'-דינג) מפני מראית העין [וואס איז מיאוס פאר'ן אויג].

eye of heav'en (אי אוו העווען) דאס הימעל-אויג [די זון, די לבנה].

eye'-o'pener *n.* (אי'-או'פ-נער) עטוואס וואס רייסט אויף די אויגען; עטוואס וואס מאכט שטוינען; א שטארקער טרונק בראנפען אדער ליקער.

eye'piece *n.* (אי'-פיעס) די גלאז-לינזע פון א שפאקטיוו, וועלכע איז נאהנט צום אויג.

eye'-pit *n.* (אי'-פיט) דער ארביט פון אויג, דאס אויגען-לאך.

ey'er *n.* (אי'-ער) א בעקוקער, א בעאבאכטער.

eye'-salve *n.* (אי'-סאוו) אן אויגען-זאלב.

eye'-ser'vant *n.* (אי'-סויר'-וועגט) א דינער וואס טהוט זיין פפליכט נאר ווען מען גיט אויף איהם אכטונג.

eye'-ser'ver *n.* (אי'-סויר'-ווער) ז. ***eye-servant***

eye'-ser'vice *n.* (אי'-סויר'-וויס) דיענסט-ארבייט וועלכע איינער טהוט נאר ווען מען גיט אויף איהם אכטונג.

eye'-shade *n.* (אי'-שייד) אן אויגען-שירם [א שירם וואס ווערט געטראגען איבער די אויגען צו שיצען זיי פון העלער ליכט].

eye'shot *n.* (אי'-שאט) א בליק, א קוק מיט'ן אויג.

eye'sight *n.* (אי'-סאיט) דאס זעהען פון אויג; די ראיה; דער חוש הראיה.

eyes of a ship (איז אוו ע שיפ) די פאדערשטע פענסטער [לוקען] פון א שיף.

eye'sore *n.* (אי'-סאור) א געשוויר אויף'ן אויג; א דארן אין אויג [עפעס וואס מען האסט צו זעהן].

eye'-splice *n.* (אי'-ספלאיס) א מין שלייף וואס מאטראזען מאכען אין א שטריק דורך צוזאמענקניפונג.

eye'-string *n.* (אי'-סטרינג) דער אויג-מוסקעל [דער מוסקעל וואס בעוועגט דאס אויג].

eye'-tooth *n.* (אי'-טוטה) אן אויגען-צאהן [דער שפיציגער צאהן וואס געפינט זיך אין דער ריכטונג פון אויג, הינטער וועלכען עס פאנגען זיך אן די באק-צייהנער].

eye'-wai'ter *n.* (אי'-הוויי'-טער) ז. ***eye-servant***

eye'-wash *n.* (אי'-הוואש) אויגען-וואסער [א מעדיצינישע פליסיגקייט צו וואשען די אויגען].

eye'-wa'ter *n.* (אי'-הוואה'-טער) אויגען-וואסער [אזא מעדיצינישע פליסיגקייט צום וואשען די אויגען]; די פליסיגקייט וואס פילט אן דאס אויג.

eye'-wink *n.* (אי'-הווינק) א וואונק מיט'ן אויג.

eye'-win'ker *n.* (אי'-הווינ'-קער) ז. ***eyelash***

eye'-wit'ness *n.* (אי'-הוויט'-נעס) אן אויגען-צייגע, אן עדות וואס האט עפעס געזעהען מיט זיינע אויגען.

ey'ot *n.* (אי'-אט) א גאנץ קליינער אינזעל.

ey'ra *n.* (אי'-רא) אזא זארט ווילדע קאץ וואס געפינט זיך אין זיד-אמעריקא [זי איז פון רויטליכען קאליר, האט א לאנגען קערפער, א לאנגען עק און קורצע פאדערשטע פיס].

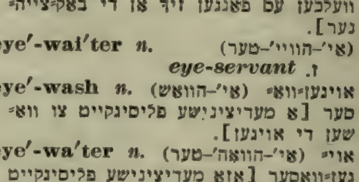

Eyra

eyre *n.* (עהר) א רייזע, א רונד-רייזע; א רונד-רייזע פון א געריכט אין אמאלינע צייטען.

F

F, f (עף) דער זעקסטער בוכשטאב פון דער *a-b-c*

f. *forte* אין מוזיק — אן אבקירצונג פון

fa *n.* (פא) די מוזיקאלישע נאטע "פא".

F. A. A. אן אבקירצונג פון די ווערטער *free of all average* אן אויסדרוק, וואס ווערט געברויכט אין פערזיכערונג אויף שיפען און סחורות געשיקט דורך שיפען. ז. *average*

faba'ceous *a.* (פע-ביי'-שיאס) אין באטאניק — עהנליך צו בעבלעך; אויף וואס עס וואקסען בעבלעך אדער באב־ארטיגע פרוכטען.

Fa'bian *a. and n.* (פיי'-בי-ען) פאביאניש, אבלעגענדיג, אויסמיידענדיג אן אפענעם קאמפף, אויסמאטערענד דעם נעגנער דורך פערשיעדענע מאנעווערען [ווי די טאקטיק פון דעם אלט־רוימישען קריעגספיהרער קווינטוס פאביוס מאקסימוס אין זיין קאמפף נעגען דעם קארטהאגענישען קריעגס־פיהרער האניבאל]; א פאביאנער, אן אנהענגער פון דער פאביאנער געזעלשאפט. ז. *Fabian Society*

Fa'bianism *n.* (פיי'-בי-ען-איזם) פאביאניזם, די פרינציפען פון דער פאביאנער געזעלשאפט. ז. *Fabian Society*

Fa'bianist *n.* (פיי'-בי-ען-איסט) א פאביאנער, א מיטגליעד פון דער פאביאנער געזעלשאפט. ז. *Fabian Society*

Fa'bian Soci'ety (פיי'-בי-ען סא-סאי'-ע-טי) די פאביאנישע געזעלשאפט [א סאציאליסטישער פעראיין, ארגאניזירט אין ענגלאנד אין יאהר 1884, וועלכער האט זיך געשטעלט די אויפגאבע צו פערשפרייטען די סאציאליסטישע פרינציפען דורך פריעדליכער פראפאגאנדא].

fa'ble *n. and v.* (פיי'בל) א פאבעל [א מעשה'לע מיט א מוסר השכל], א משל, אן אלעגאריע, א מעשה'לע; א לעגענדע; אן אויסגעטראכטע זאך; א ליגען; א פאבולא [די פאסירונג אדער פאסירונגען, וועגען וועלכע עס האנדעלט זיך אין א פאעטישען אדער דראמאטישען ווערק]; איינער אדער עטוואס וועמען אדער וואס יעדער האלט אין מויל; שרייבען אדער דערצעהלען אויסגעטראכטע אדער פאנטאסטישע זאכען; דערצעהלען ליגענס; אויסטראכטען, אויספאנטאזירען.

fa'bled *a.* (פייבלד) געריהמט אדער פארנעשטעלט אין פאבעלען, אין פאלקס־מעשה'לעך אדער פאלקס־לעגענדען; פאנטאסטיש [ווי אין א פאבעל אדער לעגענדע], לעגענדאריש.

fa'blemonger *n.* (פיי'בל-מאנ-נער) איינער וואס טראכט אוים אדער דערצעהלט נאך פאנטאסטישע אדער ניט־געשטויגענע זאכען.

fa'bler *n.* (פיי'-בלער) א שרייבער אדער דערצעהלער פון פאבעלען אדער פון פאנטאסטישע געשיכטען; א הענדלער מיט פאנטאסטישע געשיכטען; א ליגנער, א פעלישער.

fa'bling *n.* (פיי'-בלינג) דאס מאכען פאבעלען; א פאבעלהאפטע אדער פאנטאסטישע דיכטונג; פאבעלען [בכלל].

fab'ric *n.* (פעב'-ריק) געבוי, נעביידע, געוועב, פאבריקאט [עטוואס וואס ווערט פראדוציִרט, הויפטזיכליך פון געוועבטע שטאפען].

fab'ricant *n.* (פעב'-רי-קענט) א פאבריקאנט; איינער וואס פאבריצירט אדער פראדוצירט.

fab'ricate *v.* (פעב'-רי-קייט) פאבריצירען; פארמירען, פערפערטיגען, פראדוצירען; בויען; אויסטראכטען; אויסטראכטען א ליגען; פעלשען.

fabrica'tion *n.* (פעב-רי-קיי'-שאן) פאבריצירונג; פארמירונג, פערפערטיגונג; דאס בויען אדער מאכען; דאס אויסטראכטען; דאס פעלשען אדער אבנארען; עטוואס וואס ווערט פאבריצירט, אויסגעטראכט אדער געפעלשט.

fab'ricator *n.* (פעב'-רי-קיי-טאר) א פאבריקאנט; א בויער; א פראדוצירער; אן אויסטראכטער; איינער וואס טראכט אוים ליגענס.

fab'ricatress *n.* (פעב'-רי-קיי-טרעס) א פאבריקאנטין; איינע וואס פאבריצירט, פראדוצירט, בויט אויף אדער טראכט אוים; איינע וואס טראכט אוים ליגענס.

fab'ricature *n.* (פעב'-רי-קע-טשור) פאבריקאציאן.

fab'ric lands (פעב'-ריק לענדז) לאנד־איינענטום וואס ווערט אוועקגעשענקט מיט דעם צוועק, אז די הכנסה דערפון זאל געהן פאר'ן איבערבויען אדער פערריכטען קלויסטערס.

fab'ulise *v.* (פעב'-יו-לאיז) ז. *fabulize*

fab'ulist *n.* (פעב'-יו-ליסט) א שרייבער פון פאבעלען; א שרייבער פון אויסגעטראכטע אדער פאנטאסטישע געשיכטען.

fab'ulize *v.* (פעב'-יו-לאיז) פערפאסען אדער דערצעהלען פאבעלען אדער אויסגעטראכטע, פאנטאסטישע געשיכטען.

fab'ulous *a.* (פעב'-יו-לאס) פאבעלהאפט, אונגעהייער, ערשטוינענד, אונגלויבליך, לעגענדאריש, אויסגעטראכט, פאנטאסטיש; דערצעהלענדיג פאבעלען אדער ניט־געשטויגענע געשיכטעס; פערקאכט אין דערצעהלען פאנטאסטישע אדער ניט־געשטויגענע געשיכטעס.

fab'ulous age (פעב'-יו-לאס איידזש) די לעגענדארישע צייט.

fab'ulously *adv.* (פעב'-יו-לאס-לי) אויף א פאבעלהאפטען, ערשטוינענדען, אויסגעטראכטען, אונגלויבליכען אדער פאנטאסטישען שטייגער; אין א פאבעל אדער אויסגעטראכטער פאנטאסטישער געשיכטע.

fab'ulousness *n.* (פעב'-יו-לאס-נעס) פאבעלהאפטינקייט; דאס זיין פאנטאסטיש אדער אויסגעטראכט.

façade' *n.* (פע-סאד') א פאסאדע, א פאדער־זייט [פון א געביידע].

face *n. and v.* (פיים) געזיכט; אנבליק, אויסזעהן, געזיכטס־אויסדרוק, מיענע; פעראלטונג; מוטה, נעוואנטקייט, אנגעזיכט; פאדערזייט, אויסערליכע זייט; ציפערבלאט; דער קאפ [פון א מטבע]; פלעכע, אויבערפלעכע; די פלאכע זייט פון א געאמעטרישען קערפער; די ווערטער פון א געזעצליכען דאקומענט גענומען אין זייער בוכשטעבליכען זין [הויכטזעכליך די ספעציעלע בעדינגונגען און די סומע געלד אין דיעזע דאקומענטען]; דער פאדערשטער ראנד פון א בוך; שטעהן פנים אל פנים, שטעהן מיט'ן געזיכט אדער מיט דער פאדערשטער זייט צו...; מוטיג בעגעגענען אדער זיך ענטגעגענשטעלען; בעדעקען מיט עפעס פון אויבען אדער פון פארענט, ארומלעגען, ארומנעהמען; זיך אומקעהרען מיט'ן געזיכט, זיך אומדרעהען [אין מיליטער]; שערינען, אברייבען די אויבערפלעכע.

face about' (פיים ע-באוט') זיך אומדרעהען; זיך איבערקוליען.

face a card (פיים ע קארד) איבערקעהרען א קארט [אין קארטען־שפיעל].

face'-ache *n.* (פיים'-אייק) געזיכטס־נויראלגיע [נערווען־שמערץ אין געזיכט].

face'-a'gue *n.* (פיים'-איי'-גיו) ז. *face-ache*

face'-card *n.* (פיים'-קארד) א שפיעל־קארט מיט א פיגור [ווי קעניג, דאמע, אונטער].

face'-cloth *n.* (פיים'-קלאהטה) דער טוך, מיט וועלכען מען דעקט איבער דאס געזיכט פון א טויטען.

faced *a.* (פייסט) בעדעקט מיט עפעס פון אויבען, אבגעפאלירט, גלאט; בעדעקט פון פארענט [מיט אנדערע מאטעריאלען, ווי קליידער]; וואס האט א פיגור אויף זיך [ווענען שפיעל־קארטען]; אויסזעהענדיג.

face down (פיים דאון) ברייננען אין פערלעגענהייט, פערשעמען אדער צונעהמען דעם מוטה דורך א שטרענגען אדער אנגעשטרענגטען בליק; מוטיג זיך ענטגעגענשטעלען; בעזיעגען אדער בעזייטיגען דורך מוטה און ווידערשטאנד.

face'-en'try *n.* (פיים'-ען'-טרי) פרייער איינטריט [אין טעאטער].

face'-guard *n.* (פיים'-גארד) א צורעק אדער א מאסקע צו בעשיצען דאס פנים [ביים פעכטען, ביים אומנעהן ארום עקספלאדירענדע שטאפען א. ד. ג.].

face'less *a.* (פיים'-לעס) אהן א פנים; אונפערשעמט.

face'-ma'king *n.* (פיים'-מיי'-קינג) פריה ורביה.

face of affairs' (פיים אוו ע-פעהרז') די זאכלאגע; די סיטואציאן ווי זי זעהט אוים.

face of brass (פיים אוו ברעס) א קופערנער שטערן; פערשטאכענע אוינען.

face'-pain'ter *n.* (פיים'-פיינ'-טער) א פארטרעט־מאלער.

face'-pain'ting *n.* (פיים'-פיינ'-טינג) פארטרעט־מאלעריי; דאס פארבען דאס געזיכט.

face'-plan *n.* (פיים'-פלען) א פלאן אדער א צייכנונג פון דעם פאדערשטען טייל אדער הויפט־טייל פון א געביידע.

fa'cer *n.* (פיי'-סער) א קלאפ אין פנים, אן איבערראשענדער צוריקשטויס; א פולע גלאז ווייז.

fac'et *n. and v.* (פעס'-עט) א קליינע פלעכע; פאצעטען [געשליפענע קליינע פלעכען ביי דימענטען, וועלכע ווערען געמאכט, אום צו פערגרעסערען זייער גלאנץ]; אויסשניידען פאצעטען [אויף דימענטען].

fac'eted *a.* (פעס'-עט-עד) פאצעטירט,

בעדעקט מיט געשליפענע קליינע פלעכען [וועגען דימענטען] ז. *facet*

face the mu'sic (פיים טהי מיו'-זיק) מוטיג זיך האלטען אין אן עת צרה; זיין גרייט פאר דעם ערנסטען.

face'tiæ *n.* (פע-סי'-שי-אי) וויצען, גלייכווערטלעך; ביכער מיט גראבע אדער אונאנשטענדיגע וויצען.

fac'eting *n.* (פעס'-עט-אינג) דאס פאצעטירען [דימענטען]. ז. *facet*

face'tious *a.* (פע-סי'-שאס) לוסטיג, מונטער, וויציג, שפאסיג.

face'tiously *adv.* (פע-סי'-שאס-לי) אויף א מונטערען, לוסטיגען, וויצינגען אדער שפאסיגען אופן.

face'tiousness *n.* (פע-סי'-שאס-נעס) לוסטיגקייט, מונטערקייט, וויצינקייט, שפאסיגקייט.

face to face (פיים טו פיים) פנים אל פנים; אונטער פיער אויגען.

fac'etted *a.* (פעס'-עט-עד) ז. *faceted*

fac'etting *n.* (פעס'-עט-אינג) דאס פאצעטירען [דימענטען]. ז. *facet*

face'-val'ue *n.* (פיים'-וועל'-יו) די ווערטה פון ווערטה=פאפיערען, וועלכע איז אויף די פאפיערען אנגעגעבען.

The face-value of the bond is $50.

face'-wheel *n.* (פיים'-הוויעל) א קרוינראד. ז. *crown-wheel*

fa'cial *a.* (פיי'-שעל) וואס געהערט אדער וואס איז שייך צום געזיכט.

fa'cially *adv.* (פיי'-שעל-אי) אין בעצוג צום געזיכט; ווי א געזיכט; פנים אל פנים.

fa'cial vein (פיי'-שעל וויין) דער געזיכטס=אדער, וועלכער ציהט זיך פון דעם ווינקעל צווישען די אויגען און גיסט זיך צונויף מיט דעם אדער ביים קיהנביין. ז. איל. *"Bloodvessels of the Human Body"*

fa'cies *n.* (פיי'-שי-איז) דאס געזיכט, דער פאדערשטער טייל, דער פאדערשטער טייל פון שארבען אדער פון קאפ; דאס אויסערליכע אויסזעהן, דער אויסערליכער געבוי; דאס אויסערליכע, אויבערפלעכליכע אדער אלגעמיינע אויסזעהן.

fac'ile *a.* (פעס'-איל) לייכט; בויגזאם, נאכגעביג; שנעל, געשיקט.

fac'ile prin'ceps (פעס'-אי-לי פרינ'-סעפס) נעווים דער ערשטער; אהן צווייפעל אנערקענט אלס דער ערשטער אדער בעסטער.

facil'itate *v.* (פע-סיל'-אי-טייט) פערלייכטערען, גרינג מאכען.

facilita'tion *n.* (פע-סיל-אי-טיי'-שאן) די פערלייכטערונג, דאס גרינגער מאכען.

facil'ities *n.* (פע-סיל'-אי-טיז) בעקוועמליכקייטען; פערלייכטערונגען; אין קאמערץ — דאס אבצאהלען פאר עפעס ניט מיט איין מאל, נאר אין עטליכע טערמינען.

facil'ity *n.* (פע-סיל'-אי-טי) לייכטיגקייט; בויגזאמקייט; נאכגעבינקייט; מעגליכקייט.

fa'cing *n.* (פיי'-סינג) דאס וואס בעדעקט דעם פארענט אדער די אויבערשטע זייט צוליעב בעפוצונג אדער בעשיצונג; דער אויבערשלאג; די אבשלאגען אדער טאשמעס וואס ווערען אויפגענעהט אויף א קלייד; די אויסגעשניצטע שטיינערנע אדער הילצערנע פלאטען, וועלכע בעדעקען דעם פראנט פון א וואנד; דער אויבערשטער שיכט פון ערד, טארף אדער שטיינער מיט וועלכע מען לעגט אוים דעם דעק פון א קאנאל אדער דעם וואל, איבער וועלכען עס געהט אן אייזענבאהן, צו פערשטארקערען דעם גרונט; דאס צופאסען די עקען פון צוויי קלעצער, אז זיי זאלען זיך בעהעפטען איינער מיט'ן אנדערען; אין מושטירען סאלדאטען — דאס קעהרען זיך אויף'ן פוס לינקס און רעכטס; דאס ארומהאקען די אויבערשטע זייט פון א מיהל=שטיין.

fa'cingly *adv.* (פיי'-סינג-לי) מיט'ן פארענט געווענדעט צו...

facsim'ile *n. and a.* (פעק-סימ'-אי-לי) די פאקסימילע, א ריכטיגע קאפיע פון א האנדשריפט, א נאכבילדונג פון א שריפט; דאס נאכמאכען א האנדשריפט; וואס האט דעם כאראקטער פון א פאקסימילע, וואס איז א ריכטיגע קאפיע פון עפעס.

facsim'ilist *n.* (פעק-סימ'-אי-ליסט) איינער וואס מאכט א פאקסימילע אדער ריכטיגע קאפיע פון עפעס.

fact *n.* (פעקט) א פאקט, א טהאטזאך; דאס וואס איזווירקליך נעוועזן אדער וואס האט ווירקליך עקזיסטירט.

fac'tion *n.* (פעק'-שאן) צוויסטינקייטען, מחלוקות אין א פארטיי; א פארטיי אין א פארטיי; א פארטיי וועלכע זוכט צו דערגרייכען איהרע אייגענע צוועקען, ניט רעכענענדיג זיך מיט דעם, צי וועט דאס ברייגגען אלעמען גוטעס אדער שאדען; א פארטיי אדער פערבאנד וואס שטעהט אין דער העפטיגסטער אפאזיציאן צו דער רעגיערונג אדער צו דער עקזיסטירענדער ארדנונג.

fac'tional *a.* (פעק'-שאנ-על) וואס איז שייך צו צוויסטיגקייטען אדער מחלוקות אין א פארטיי.

fac'tionist *n.* (פעק'-שאנ-איסט) איינער וואס בילדעט א פארטיי אין א פארטיי.

fac'tious *a.* (פעק'-שאס) וואס רופט ארוים אן אפאזיציאן אין א פארטיי.

fac'tiously *adv.* (פעק'-שאס-לי) מאכענדיג מחלוקות און צוויסטינקייטען אין א פארטיי.

fac'tiousness *n.* (פעק'-שאס-נעס) דאס אויסבילדען א פארטיי אין א פארטיי.

facti'tious *a.* (פעק-טיש'-אס) קינסטליך, נאכגעמאכט.

facti'tiously *adv.* (פעק-טיש'-אס-לי) אויף א קינסטליכען, נאכגעמאכטען שטייגער.

facti'tiousness *n.* (פעק-טיש'-אס-נעס) דאס זיין קינסטליך אדער נאכגעמאכט.

fac'tor *n.* (פעק'-טאר) א פאקטאר, א געשעפטס=פיהרער; אן אגענט; אין מאטעמאטיק — איינע פון די צוויי אדער עטליכע צאהלען פון א כפל [ווי למשל, די צאהלען 3 און 6 פון כפל 3×6=18].

fac'torage *n.* (פעק'-טאר-איידזש) קורטאזש, אן אגענט'ס געצאהלט, פאקטארגעלד.

facto'rial *a.* (פעק-טאו'-רי-על) וואס איז שייך צו א פאבריק; אין מאטעמאטיק — וואס איז שייך צו די פאקטארען אדער צאהלען, וועלכע כפל'ען זיך איינע אויף די אנדערע.

fac'torship *n.* (פעק'-טאר-שיפ) פאקטארשאפט, א שטעלע פון א געשעפטס=פיהרער.

fac'tory *n.* (פעק'-טא-רי) א פאבריק; מאנופאקטור; פאקטאריי.

fac'tory bill (פעק'-טא-רי ביל) דאס געזעץ [אין ענגלאנד] וואס פערבאט די איבערשטונדען=ארבייט פון קינדער אין די פאבריקען.

fac'tory price (פעק'-טא-רי פראיס) דער פאבריק=פרייז.

facto'tum *n.* (פעק-טאו'-טאם) איינער וואס איז אנגעשטעלט צו טהאן אלע ארבייטען.

fac'ture *n.* (פעק'-טשור) א פאקטורע, דער חשבון וואס איין סוחר שיקט דעם אנדערען ביים אבשיקען איהם סחורות.

fac'ulæ *n.* (פעק'-יו-לי) העלע פלעקען אויף דער זון.

fac'ultative *a.* (פעק'-אל-טע-טיוו) פאקולטאטיוו, פרייוויליג; וואס איז ניט קיין מוז; וואס מען קען טהאן ווי מען וויל.

fac'ultatively *adv.* (פעק'-אל-טע-טיוו-לי) אויף א פאקולטאטיווען אופן; לויט'ן ווילען; לויט דער אייגענער בחירה.

fac'ulty *n.* (פעק'-אל-טי) די פעהינקייט, די קראפט, די גאבע, טאלאנט; דאס וואס איז געשאנקען געווארען; א פריווילעגיע, א לגאטע; א פאקולטעט [אין אוניווערזיטעט]; א פאך פון א וויסענשאפט.

fac'ulty of arts (פעק'-אל-טי אוו ארטז) דער פילאזאפישער פאקולטעט אין די אלטע אוניווערזיטעטען, וואו די סטודענטען פלעגען דורכגעהן די פאלגענדע וויסענשאפטען: גראמאטיק, לאגיק, רעטאריק, אריטמעטיק, געאמעטריע, אסטראנאמיע און מוזיק.

fac'ulty of law (פעק'-אל-טי אוו לאה) דער יורידישער פאקולטעט.

fac'ulty the'ory (פעק'-אל-טי טהי'-א-רי) אין פאליטישער עקאנאמיע — די טעאריע, אז שטייערען און צאהלונגען דארפען ארויפגעלעגט ווערען אויף יעדען איינעם לויט זיינע פעהינקייטען און פערמעגליכקייט.

fad *n. and v.* (פעד) א קאפריז, א טירוף, א משוגעת; א מאדע; א קאפריזנער מענש; איינער, וועלכען מען קען ניט צופריעדען שטעלען; בעשעפטיגען זיך מיט קליינינקייטען; טהאן ניט דאס וואס איז וויכטיג.

fade *v. and a.* (פייד) וועלקען, וויאנען; אונטערגעהן; אנווערען ביסלעכווייז דעם גלאנץ, קראפט אדער פרישקייט; מאט, שוואך, ניט אינטערעסאנט.

fa'ded *a.* (פיי'-דעד) אנגעווארען די העלקייט; אבגעבלייכט; געווארען מאט [וועגען פארבען אדער קאלירען].

fade'less *a.* (פייד'-לעס) וואס ווערט ניט פערוועלקט אדער פערוויאנעט.

fade'lessly *adv.* (פייד'-לעס-לי) אזוי, דאס עס זאל ניט פערוועלקט אדער אבבלאקירט ווערען.

fa'ding *n. and a.* (פיי'-דינג) דאס פערוויאנען, דאס אנווערען דעם קאליר אדער פרישקייט; דער אונטערגאנג; וואס פערוויאנעט; וואס בלאקירט אב.

fa'dingness *n.* (פיי'-דינג-נעס) דאס אונטערגעהן, דאס פערוויאנען.

fæ'cal *a.* (פיע'-קעל) וואס איז שייך צו עקסקרעמענטען [צאה].

fæ'ces *n.* (פיע'-סיז) עקסקרעמענטען, צאה.

fag *v. and n.* (פעג) הארעוועז איבער די כחות; טהאן שווערע הויז=ארבייט; פערמאטערט ווערען פון הארעוואניע; צווינגען איינעם צו טהאן שווערע ארבייט פאר אן אנדערען; פאנאנדערדרעהען, אבפלעכטען [ווי דעם עק פון א שטריק]; איינער וואס טהוט שווערע הויז=ארבייט; שווערע הארעוואניע; דאס פאנאנדערפלעכטען אן עק פון א שטריק; א פאנאנדערגעפלאכטענער עק פון א שטריק אדער קאנאט; אין זאאלאגיע — דער מינק [א מין

ביבער, וואס לעבט ביים ברעג פון ים אדער פון א טייך].

fag at one's books (פעג עט הוואנז בוקס) שוויצען איבער די ביכער.

fag'-end *n.* (פעג'-ענד) א קראמקע, א קראיקע [פון טוך]; בראק, אויסשוס; א פאנאנדערגעפלאכטענער עק פון א שטריק.

fagged out (פעגד אוט) אויף'ן העכסטען אופן אויסגעמאטערט.

fag'ging-sys'tem *n.* (פעג'-אינג-סיס'-טעם) די סיסטעם אין געוויסע ענגלישע שוהלען, אז א תלמיד פון די נידריגע קלאסען דארף בעדיענען אן עלטערען און דיעזער דארף איהם דערפאר פערטיידיגען אין פאל, ווען זיינע חברים פאלען אויף איהם אן און שלאגען איהם.

fag'got *v. and n.* (פעג'-אט) ז. *fagot*.

fag'ot *n. and v.* (פעג'-אט) א בינטעל ריטער אדער שטעקענס; טויט-שטראף דורך פערברענען לעבעדיגערהייט [דורך דעם בינטעל ריטער וואס מען פלעגט אונטערצינדען אונטער דעם פעראורטיילטען]; א צייכען פון א בינטעל ריטער, וואס אין מיטעלאלטער פלעגט א מענש, וועלכער האט בעלאנגט צו אן אפיקורס'ישער סעקטע און דערנאך חרטה געהאט און תשובה געטהאן, דארפען טראגען, כדי צו בעווייזען וואס פאר א שטראף דער מענש וואלט בעקומען ווען ער וואלט נים חרטה געהאט אויף זיינע זינד; א בינטעל אייזערנע שטעקלעך; א בינטעל צוזאמענגעבונדענע פיש, וועלכע מען העננט אויף צו טריקענען; א מענש וועלכען מען פלעגט אמאל אין ענגלאנד אריינגעהמען אין דער ארמעע נים אלס סאלדאט, נאר כדי די ארמעע זאל אויסווייזען גרעסער; צוזאמענבינדען אין איינעם.

fag'ot i'ron (פעג'-אט אי'-ערן) שטאבאייזען [אייזען געצויגען אין שטאנגען].

fagot'to *n.* (פע-גאט'-או) א פאגאט [אזא מוזיקאלישער בלאז-אינסטרומענט].

fag'ot-vote *n.* (פעג'-אט-וואוט) א שטרויענע וואהל-שטימע [די וואהל-שטימע פון מענשען, וועלכע מען פלעגט אמאל אין ענגלאנד ארויסשטעלען אלס כלומרשטיגע בעזיצער פון אייגענטום, וואס דאס פלעגט זיי געבען א רעכט צו שטימען פאר א געוויסען קאנדידאט אין פארלאמענט].

fag'ot-vo'ter *n.* (פעג'-אט-וואו'-טער) א שטרויענער וועהלער. ז. *fagot-vote*.

fag out (פעג אוט) — אין קריקעט-שפיעל כאפען דעם באל אדער אבשטעלען זיין לויף.

fahl'erz *n.* (פאל'-ערטס) דאס פאהלערץ [גרויער, רויהער קופער].

Fahr'enheit *a.* (פאר'-ען-האיט) פארענהייט'ס; וואס איז שייך צו פארענהייט'ס טערמאמעטער, וועלכער ווערט געברויכט אין ענגלאנד און אמעריקא [דיעזער טערמאמעטער צייכענט זיך אויס פון אנדערע דערמיט, וואס דער פרירונגס-פונקט פון וואסער איז אין איהם בעצייכענט נים מיט 0, נאר מיט 32, און די צאהל פון גראדען פון דעם פרירונגס-פונקט ביז'ן זידע-פונקט איז 180, ד. ה. פון 32-טען ביז 212-טען גראד].

faience' *n.* (פא-יאנס') פאיאנס, פארצעליי.

faik *v. and n.* (פייק) ז. *fake*.

fail *v. and n.* (פייל) פעהלען; פערפעהלען; אויסבלייבען; זיך אירען; דורכפאלען; ניט דערגרייכען; ניט ערפילען [א התחיבות]; ניט טרעפען; ניט האלטען [ווארט]; פערזאמען; נים געלינגען; מאכען באנקראט, אנזעצען; פערלאזען; שוואך ווערען; דאס פעהלען, דאס אויסענבלייבען; א מאנגעל; א דורכפאל; נים-געלינגענהיים.

fai'ling *n.* (פיי'-לינג) דאס פעהלען; דאס דורכפאלען; אונפאלקאמענהייט; שוואכקיים.

fail in health (פייל אין העלטה) זיין שוואך אין געזונד.

fail'ure *n.* (פייל'-יור) דאס פעהלען; דאס אויסענבלייבען; דאס אויסלאזען; דאס נים טרעפען, א דורכפאל; דאס נים געלינגען, דאס נים האבען קיין ערפאלג; דאס נים ערפילען; שוואכקיים, דאס שוואך ווערען; א פעהלער, א מאנגעל; באנקראט.

fail'ure of crops (פייל'-יור אוו קראפס) אן אונגערעטעניש.

fain *a. and v.* (פיין) מיט פרייד; גערן; מיט צופריעדענהייט; זיין צופריעדען, זיין דערפרעהט; וועלען, פערלאנגען; איינוויליגען געצוואונגענערהייט.

fai'neance *n.* (פיי'-נע-ענס) פוילקייט.

fainéant' *a. and n.* (פיי-ניי-אן') פויל, אונטהעטיג, אונטויגליך; א פוילענצער, א שטיק נארנישט.

fain'ness *n.* (פיין'-נעס) צופריעדענהייט.

faint *a. and v.* (פיינט) שוואך, מאט; קראפטלאז; פויל; מוטלאז; שרעקעדיג; בלאס; פערליערען דעם מוטה; שוואך ווערען; פאלען אין אונמאכט אדער אין חלשות.

faint'-draw *v.* (פיינט'-דראה) שוואך צייכענען, אנדייטען.

faint'-hear'ted *a.* (פיינט'-הארט'-טעד) קליינמוטיג, שרעקעדיג.

faint'-hear'tedly *adv.* (פיינט'-הארט'-טעד-לי) אויף א קליינמוטיגען אדער שרעקעדיגען אופן.

faint'-hear'tedness *n.* (פיינט'-הארט'-טעד-נעס) קליינמוטיגקייט, שרעקעדיגקייט.

fain'ting *n.* (פיינ'-טינג) אונמאכט, חלשות.

fain'tish *a.* (פיינ'-טיש) עטוואס שוואך, מאט.

fain'tishness *n.* (פיינ'-טיש-נעס) שוואכקייט, מאטקייט; איבעלקייט, נים-גוטקייט.

faint'ly *adv.* (פיינט'-לי) שוואכליך, שרעקעדיג; אהן ענערגיע, אהן מוטה.

faint'ness *n.* (פיינט'-נעס) שוואכקייט, מאטקייט; קליינמוטיגקייט, שרעקעדיגקייט.

faints *n.* (פיינטס) דער שוואכער און אונריינער ספירט, וואס טייגט זיך אב ביים דיסטילירען בראנפען.

fair *a., adv., n. and v.* (פעהר) אפען, אויפריכטיג, עהרליך; גערעכט; ריכטיג; אונפארטייאיש; פאסענד, אנגעהמבאר; שעהן; העל, קלאר, אהן וואלקענס; דייטליך, זויבער, ריין גוט, גינסטיג; זאנפט; אנגענעהם; א שעהנהייט; א יאהרמארק, א יריד; א באזאר [אן אויסשטעלונג פון ארטיקלען צו פערקויפען פאר א געזעלשאפטליכען צוועק]; מאכען שעהן; צורעכט מאכען; אויפהערען רעגענען, זיך אויסלייטערען.

fair and soft'ly (פעהר ענד סאפט'-לי) שטיל און געלאסען.

fair and square (פעיר ענד סקהוועהר) פאלקאמען עהרליך; גאנץ אפען און אהן פערשטעלטקייט.

fair befall' you (פעהר בי-פאהל' יו) נאט זאל אייך מצליח זיין.

fair chance (פעהר טשענס) א גינסטיגע געלעגענהייט; א גינסטיגע אויסזיכט אויף עפעס.

fair'-condi'tioned *a.* (פעהר'-קאנ-דיש'-אנד) וואס איז אין גוטע בעדינגונגען.

fair cop'y (פעהר קאפ'-אי) א ריין-איבערגעשריבענע שריפט.

fair'-dea'ler *n.* (פעהר'-דיע'-לער) א סוחר וואס האנדעלט אויף א יריד.

fair field (פעהר פיעלד) א גוטע געלעגענהייט פאר טהעטיגקייט.

fair'-ground *n.* (פעהר'-גראונד) א פלאץ וואו עס ווערט געמאכט א באזאר [אן אויסשטעלונג, הויפטזעכליך פון אגריקולטור-ארטיקלען].

fair'-haired *a.* (פעהר'-העהרד) וואס האט בלאנדע האר.

fair'-hand *a.* (פעהר'-הענד) אימפאזאנט, וואס זעהט אויס ערהאבען.

fair'ily *adv.* (פעהר'-אי-לי) אויף א צויבערהאפטען, פאנטאסטישען אופן.

fair'ing *n.* (פעהר'-אינג) א מתנת פון יריד; א נאסטיגעץ.

fair'ish *a.* (פעהר'-איש) גאנץ פיין, גאנץ גוט.

fair'ly *adv.* (פעהר'-לי) אויף אן אנשטענדיגען, פיינעם אופן; פיין, ערעל, עהרליך, בכבוד'יג; פול, גאנץ, קלאר; אויסגעצייכענט; קלוג; אבסאלוט, זיכער, געווים, ריכטיג, פינקטליך, אקוראט.

fair'-min'ded *a.* (פעהר'-מאינ'-דעד) מיט אן עהרליכער אורטיילונג; קארעקט; אויפריכטיג.

fair'-min'dedness *n.* (פעהר'-מאינ'-דעד-נעס) דאס זיין אויפריכטיג, עהרליך; דאס אורטיילען עהרליך, אהן נשיאות פנים.

fair'ness *n.* (פעהר'-נעס) שעהנקייט, ריינקייט, עהרליכקייט, אפענהערציגקייט, פריינדליכקייט, אנשטענדיגקייט, אונפארטייליכקייט.

fair play (פעהר פליי) אן עהרליכע בעהאנדלונג געגענאיבער א געגנער; אונפארטייאישקייט, עהרליכקייט, דאס געבען א גלייכע געלעגענהייט [א געגנער].

fair pro ra'ta (פעהר פראו ריי'-טא) א גלייכמעסיגע פערטיילונג.

fair rea'der! (פעהר ריע'-דער) ליעבע לעזערין!

fair'-see'ming *a.* (פעהר'-סיע'-מינג) וואס ווייזט אויס עהרליך, פיין, קארעקט.

fair sex (פעהר סעקס) דאס שעהנע געשלעכט, דאס פרויען-געשלעכט.

fair'-spo'ken *a.* (פעהר'-ספאו'-קן) ריכטיג גערעדט; מיט א שעהנעם אויסדרוק; שמייכלענד.

fair'-time *n.* (פעהר'-טאים) יריד-צייט.

fair to mid'dling (פעהר טו מיד'-לינג) מיטעלמעסיג; נים גאר שלעכט, אבער אויך נים זעהר גוט.

fair'-tongue *n.* (פעהר'-טאנג) א חונף.

fair'-town *n.* (פעהר'-טאון) א מארקשטאדט; א שטאדט, וואו דארטען איז א יריד אדער א מארק.

fair'way *n.* (פעהר'-הוויי) דער טייל פון א טייך אדער קאנאל, וואו שיפען קענען געהען.

fair'-weath'er *a.* (פעהר'-הוועטה'-ער) וואס איז צוגעפאסט אדער וואס קען עקזיסטירען נור אין א שעהנעם אדער גוטען וועטער; וואס קען עקזיסטירען נור ביי גוטע אומשטענדען; וואס קען נים איבערטראגען קיין שלעכטע לאגע.

fair'-weath'er friends (פעהר'-

הוועטה'-ער פרענדז) גוטע פריינד כל זמן דאס רעדעלע דרעהט זיך.

fair'-weath'er sai'lors (פעהר'-הוועטה'-ער סיי'-לארז) מאטראזען וואס ארבייטען שלעכט.

fair wind (פעהר הווינד) א גינסטינער ווינד [פאר א זעגעל-שיף].

fair'y *n. and a.* (פעהר'-אי) א פעע [אין די לעגענדען פון פערשיעדענע פעלקער — א פאנטאסטישע שעהנע פרוי, וועלכע בעווייזט זיך צו מענשען אין געוויסע מאמענטען, אנגעהמענדיג פערשיעדענע געשטאלטען]; וואס איז שייך צו די פעען; עהנליך צו א פעע; שעהן, גראציעז.

fair'y cir'cles (פעהר'-אי סוירקלז) ז. *fairy rings*.

fair'y dance (פעהר'-אי דענס) פעען-טאנץ. ז. *fairy rings*.

fair'yism *n.* (פעהר'-אי-איזם) פעען-עהנליכקייט; דער גלויבען אין פעען; א פעען-געשיכטע, א פאנטאסטישע געשיכטע; לעגענדען וועגען פעען.

fair'y-land *n.* (פעהר'-אי-לענד) דאס פעענלאנד, דאס צויבערלאנד.

fair'ylike *a.* (פעהר'-אי-לאיק) ווי א פעע.

fair'y-queen *n.* (פעהר'-אי-קהוויען) די פעען-קעניגין.

fair'y rings (פעהר'-אי רינגז) פעען-רינגען אדער פעען-טאנץ [דאס ארויס-שפראצען פון געוויסע שוועמלעך אויף די פעלדער און לאנקעס. זיי שפראצען ארויס אפט אין איין נאכט אין דער פארם פון רינגען אדער קרייזלעך און ווייל זיי ערשיינען גאנץ אונערווארטעט, הערשט אין פאלק א גלויבען, אז זיי קומען ארויס דארטען, וואו פעען און רוסאלקעס האבען געטאנצט].

fair'y sparks (פעהר'-אי ספארקס) פעען-פונקען [די פאספארישע שיין וואס קומט פון פוילענדע שטאפען].

fair'y-tale *n.* (פעהר'-אי-טייל) א צויבער-מעשה.

fait accompli' (פייט ע-קאהנ-פלי') אן אבגעטהאנענע זאך.

faith *n.* (פייטה) א גלויבען; אמונה; נאמנות; טרייהייט; עהרליכקייט.

faith'-cure *n.* (פייטה'-קיור) דאס היילען קראנקהייטען דורך תפילות.

faith'-cur'er *n.* (פייטה'-קיור'-ער) איינער וואס היילט קראנקהייטען אדער וואס גלויבט אז מען קען היילען קראנקהייטען דורך תפילות.

faith'ful *a. and n.* (פייטה'-פול) טריי, געטריי; גלויבענסווערטה; עהרליך; לאיאל; א טרייער, איבערגעגעבענער מענש.

faith'fully *adv.* (פייטה'-פול-אי) 1. אויף א טרויענסווערטהען, געטרייען שטייגער; 2. מיט טרייהייט, מיט איבערגעבענהייט.

1. I shall carry out your order faithfully.
2. Faithfully yours, John Alden.

faith'ful mem'ory (פייטה'-פול מעמ'-א-רי) א טרייע געדעכניס.

faith'fulness *n.* (פייטה'-פול-נעס) טרייהייט, געטרייהייט; עהרליכקייט; לאיאליטעט; בעשטענדיגקייט.

faith'ful transla'tion (פייטה'-פול טרענס-ליי'-שאן) א גענויע, ריכטיגע איבערזעצונג.

faith'-hea'ler *n.* (פייטה'-היע'-לער) ז. *faith-curer*.

faith'-hea'ling *n.* (פייטה'-היע'-לינג) ז. *faith-cure*.

faith'less *a.* (פייטה'-לעס) אהן אמונה, אונגלויביג; טריילאז, אונטריי.

faith'lessly *adv.* (פייטה'-לעס-לי) דורך אונטרייהייט; אויף אן אונלאיאלען שטייגער.

faith'lessness *n.* (פייטה'-לעס-נעס) אונטרייהייט, טריילאזינקייט.

faix *int.* (פייקס) אויף מיינע נאמנות!

fake *n. and v.* (פייק) איינע פון די רינגען פון א רונד-צונויפגעוויקעלטען שטריק; א שווינדעל, א פאלשקייט; א נישט געשטוינענע און נישט געפלוינענע זאך; אויסטראכטען עפעס; גנב'ענען; פעלשען נייעס.

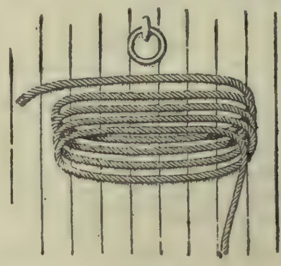

Fake

fakeer' *n.* (פע-קיער') ז. *fakir*.

fake'ment *n.* (פייק'-מענט) שווינדעל, פעלשונג.

fa'ker *n.* (פיי'-קער) א שווינדלער, א פעלשער.

fake up (פייק אפ) צושטוקעווען.

fakir' *n.* (פע-קיר') דער פאקיר [א בעטלער-מאנאך אין אינדיען]; א בודיסטישער פרוש אדער אסקעט.

fakir'ism *n.* (פע-קיר'-איזם) די פרינציפען און האנדלונגען פון די מחמד'אנישע פאקירען אדער בעטלער-מאנאכען; די אסקעטישע לעהרען פון די אינדישע אדער בודיסטישע פאקירען.

falcade' *n.* (פעל-קייד') דאס פאלען פון א פערד אויף די הינטערשטע פיס.

fal'cate *a. and n.* (פעל'-קייט) געבויגען ווי א סערפ; עטוואס וואס איז אויסגעבויגען ווי א סערפ.

fal'cated *a.* (פעל'-קיי-טעד) ז. *falcate*.

falca'tion *n.* (פעל-קיי'-שאן) דאס אויסבויגען ווי א סערפ.

fal'chion *n.* (פאהל'-טשאן) א פאלאש, א קורצע, ברייטע און אויסגעבויגענע שווערד.

fal'ciform *a.* (פעל'-סי-פארם) ז. *falcate*.

fal'con *n.* (פעל'-קאן) א פאלק-פויגעל, א פאלק, א סאקאל; אזא קאנאנע.

Falcon

fal'coner *n.* (פעל'-קא-נער) איינער וואס ערציהט פאלקען [סאקאלען] פאר יאגד אויף פויגלען; איינער וואס פיהרט א יאגד מיט דער הילף פון געלערענטע פאלקען.

fal'conet *n.* (פעל'-קא-נעט) א קליינער פאלק [סאקאל].

fal'con-eyed *a.* (פעל'-קאנ-איד) וואס האט פאלקען-אויגען; וואס האט שארפע, ליכטיגע אויגען.

fal'con-gen'tle *n.* (פעל'-קאנ-דזשענטל) דער עדעל-פאלק [א געוויהנער מין פאלק]; די "זיי"-טויבענפאלק אדער א יונגער טויבענפאלק.

fal'conine *a. and n.* (פעל'-קא-נין) וואס איז שייך צו א פאלק אדער סאקאל; א פאלק.

fal'conry *n.* (פעל'-קאנ-רי) די קונסט אויסצולערנען געפאנגענע פאלק-פויגלען צו כאפען אנדערע פויגלען; דאס פיהרען יאגד אויף פויגלען דורך געלערענטע פאלק-פויגלען.

fal'con-shaped *a.* (פעל'-קאנ-שייפט) עהנליך צו א רויב-פויגעל [וועגען פערציערונגען].

fal'dage *n.* (פעל'-דיידזש) הערדען-רעכט [דאס רעכט פון די פריצים אין מיטעלאלטער צו צווינגען די פויערים, זיי זאלען פיטערען זייערע בהמות אויף דעם פריץ'ס ערד, כדי זי צו בעמיסטיגען]; א שטייער. ארויפגעלעגט אויף די פויערים אלס בעלוינונג פאר דער בעפרייאונג פון דיעזער פפליכט.

fald'stool *n.* (פאהלד'-סטוהל) א צונויפ-לעג-שטוהל, א שטוהל וואס קען זיך צוזאמענלעגען; אזא שטוהל מיט א קישעלע, צו קניען אין א קלויסטער; אזא מין סטענדער אין א קלויסטער.

fall *v., n. and a.* (פאהל) פאלען, אבפאלען, פערמינדערט ווערען, זינקען, אראבשטירצען, אריינפאלען, זיך אריינגיסען [וועגען טייכען]; אומקומען, רואינירט ווערען; אויסקומען, פאסירען, אויספאלען, געבארען ווערען [הויפטזעכליך וועגען שעפסען און עהנליכע בעשעפענישען]; הענגען, אראבהענגען [ווי די פאלדען פון א קלייד. אדער פארהאנג]; ווערען..., אנהויבען, איבערגעהן אין א נייעם צושטאנד; א פאל, דאס פאלען, דאס זינקען, דאס אבפאלען, דאס פערמינדערט ווערען; וואסערפאל; הערבסט; דאס אויסהאקען בוימער; דאס וואס ווערט אויסגעהאקט [וועגען בוימער]; דאס אומווארפען [ביים ראנגלען זיך]; דער בעוועגליכער טייל פון א פיאנא וואס דעקט צו די קלאווישען; נידערונג פון א שטימע; הערבסטליך.

falla'cious *a.* (פע-ליי'-שאס) בעטריגליך, טריגעריש, פאלש, וואס נארט אב, פערפיהרט אדער ברייגנט צו א טעות; סאפיסטיש; וואס ציהט אדער ברייגנט ארויס פאלשע שליסע.

falla'ciously *adv.* (פע-ליי'-שאס-לי) אויף א פאלשען אדער בעטריגערישען שטייגער; דורך א טעות; סאפיסטיש, ציהענדיג פאלשע שליסע.

falla'ciousness *n.* (פע-ליי'-שאס-נעס) בעטריגליכקייט, פאלשקייט.

fal'lacy *n.* (פעל'-ע-סי) בעטריגליכקייט, פאלשקייט, א טעות; עטוואס וואס נארט אב, וואס פערפיהרט אדער וואס ברייגנט צו א טעות; א פאלשער געדאנקען-גאנג אדער ארגומענטאציאן; א סאפיזם.

fal'lal *n. and a.* (פעל'-על) פליטערלעך, קליינינקייטען, נארישקייטען [וועגען בעפוצונגען]; שטיקלעך פלאטערענדע סטענ-

נעם וואס מען פלעגט טראגען אלס בעציערונג אין 17טען יאהרהונדערט; קינדיש, נאריש, קליינליך.

fall a prey (פאהל ע פריי) פאלען אלס אפפער.

fall asleep' (פאהל ע-סליעפ') איינשלאפען.

fall at odds (פאהל עט ארדז) קומען אין צוזאמענשטויס, זיך צוקריגען.

fall away' (פאהל ע-הוויי') אבגעצעהרט ווערען, איינדארען; ביסלעכווייז פערשווינדען; אומקומען; אבפאלען [פון א גלויבען, בעוועגונג א. ד. ג.]; אבטריניג ווערען.

fall back (פאהל בעק) צוריקטרעטען, אויפגעבען; ניט ערפילען א פערשפרעכען, ניט דערגרייכען א ציעל.

fall back upon' (פאהל בעק א-פאן') זיך שטיצען [אויף עמעס], זיך אנהאלטען [אן עמעס], זיך שיצען [דורך עמעס].

fall behind' (פאהל בי-האינד') בלייבען אהינטער, בלייבען הינטערשטעליג; זיין איבערטראפען.

fall calm (פאהל קאהם) אנהויבען זיך איינצושטילען [וועגען ווינד אויף'ן ים].

fall down (פאהל דאון) אנידערפאלען; פאלען כורעים; פאהרען מיט'ן שטראם.

fall down from fa'vor (פאהל דאון פראם פיי'-ווּאר) פערליערען דעם חן אין איינעם'ס אויגען, ארײנפאלען אין אונגנאדע.

fall'en *a.* (פאהלן) געפאלען, געזונקען, רואינירט.

fall'en one (פאהלן הוואן) א געפאלענע, א פראסטיטוטקע.

fall'en wood (פאה'לן הוואוד) אויסגעהאקטע ביימער, פערדארט האלץ.

fall'er *n.* (פאהל'-ער) איינער ארער עטוואס וואס פאלט ארער ברייננט איינעם ארער עפעס צום פאלען; טיילען פון מאשינען, וואס הויבען זיך און פאלען.

fall flat (פאהל פלעט) נים האבען קיין ערפאלג [אין דער אנשטרענגונג צו ציהען אויפמערקזאמקייט, ארויסרופען סימפאטיע א. ד. ג.].

fall foul (פאהל פאול) זיך אנשטויסען [וועגען שיפען]; אנגרייפען, אטאקירען.

fall from grace (פאהל פראם גרייס) ווערען דורך און דורך זינדיג [ארײנפאלען אין נ' שערי טומאה].

fallibil'ity *n.* (פעל-אי-ביל'-אי-טי) דער טעות, די פעהלבארקייט, אירטימליכקייט.

fal'lible *a.* (פעל'-איבל) פעהלבאר; וואס קען מאכען ארער האבען א טעות; וואס איז פאלש ארער אירענד.

fal'libleness *n.* (פעל'-איבל-נעס) ז. *fallibility*.

fal'libly *adv.* (פעל'-אי-בלי) על פי טעות.

fall ill (פאהל איל) קראנק ווערען.

fall in (פאהל אין) ארײנפאלען; צוזאמענפאלען; צוזאמענטרעפען; צונויפנעהמען זיך.

fall'ing *n.* (פאהל'-אינג) דאס פאלען; דאס וואס פאלט; דאס זינקען; דאס וואס זינקט.

fall'ing-band *n.* (פאהל'-אינג-בענד) א ברייטער קאלנער וואס לעגט זיך אויס אויף די אקסלען, וועלכען מען האט געטראגען אין 16־טען און 17־טען יאהרהונדערט.

fall'ing-down *n.* (פאהל' אינג-דאון) דאס אנידערפאלען.

fall'ing in (פאהל'-אינג אין) דאס ארײנפאלען.

fall'ing-latch *n.* (פאהל'-אינג-לעטש) א קליאמקע וואס פערמאכט זיך אליין.

fall'ing-out *n.* (פאהל'-אינג-אוט) א מחלוקה, א קריעג, א דיספוט.

fall'ing-sick'ness *n.* (פאהל'-אינג-סיק'-נעס) די פאלינע, עפילעפסיע, חולי נופלים.

fall'ing-star *n.* (פאהל'-אינג-סטאר) דער פאלענדער שטערען, א מעטעאר.

fall'ing stone (פאהל'-אינג סטאון) א מעטעאר, א שטיין וואס פאלט פון הימעל.

fall'ing weath'er (פאהל'-אינג הוועטה'-ער) א רעגענדיג ארער שנעעדיג וועטער.

fall in love (פאהל אין לאוו) זיך פערליעבען.

fall in tears (פאהל אין טיערז) אויסברעכען מיט א געוויין.

fall in'to (פאהל אינ'-טו) ארײנפאלען אין...

fall in'to abey'ance (פאהל אינ'-טו ע-ביי'-ענס) ארויס פון קראפט, ניט מעהר גילטיג.

fall in'to a cus'tom (פאהל אינ'-טו ע קאס'-טאם) אונטערווארפען זיך דעם מנהג, נאכפאלגען א געוויסע מאדע.

fall in'to a pas'sion (פאהל אינ'-טו ע פעש'-אן) ווערען אויפגעבראכט; ארײן אין כעס.

fall in'to decay' (פאהל אינ'-טו די-קיי') פאנאנדערפאלען, אונטערגעהן, צושטערט ווערען.

fall in'to disuse' (פאהל אינ'-טו דיס-יוס') ווערען אונגעברויכליך.

fall in'to er'ror (פאהל אינ'-טו ער'-אר) ארײנפאלען אין א טעות.

fall in'to tempta'tion (פאהל אינ'-טו טעמפ-טיי'-שאן) ארײנפאלען אין א נסיון.

fall off from (פאהל אף פראם) פערלאזען, אויפגעבען, אבשטעהן פון עפעס.

fall of the leaf (פאהל אוו טהי ליעף) הערבסט; דאס פערוועלקען [פערוויאנען].

fall on one's feet (פאהל אן הוואנז פיעט) אראבפאלען און בלייבען שטעהן אויף די פיס; גליקליך ארויסדרעהען זיך פון עפעס; ארויסקומען גאנץ מיט די ביינער; ניט ליידען קיין היזק.

Fallo'pian tubes (פע-לאו'-פי-ען טיובז) די פאלאפישע רעהרען [אין געשלעכטס־ארגאן פון פרויען. זיינען ענטדעקט געווארען פון אנאטאמיסט פאלאפוס אין 16טען יאהרהונדערט].

fall out (פאהל אוט) זיך קריגען, אנפאנגען א קרינערייי; ארויספאלען, פאסירען.

fall out ill (פאהל אוט איל) זיך ענדיגען שלעכט, נים האבען קיין ערפאלג.

fall o'ver (פאהל או'-ווער) אנידערפאלען; אריבערפאלען; ארויפווארפען זיך אויף עפעס ארער דורך עפעס; אוועקגעהן; אנטלויפען; אריבערגעהן אויף אימעצענס זיים.

fall o'verboard (פאהל או'-ווער-באורד) ארונטערפאלען פון שיף; אראבפאלען.

fal'low *v., n. and a.* (פעל'-או) אויסאקערען לאנד, אבער לאזען דאס א לאנגע צייט אונפערזייהט, כדי די ערד זאל ווערען ווייך; דאס איבערלאזען א פעלד אויף א געוויסער צייט אונבעארבייט, כדי צו פערשטארקען די זאפטיגקייט פון דער ערד; דאס אויפאקערען א פעלד אבער ניט פערזייהען עס; דאס איבערלאזען א פעלד אונבעארבייט; געאקערט אבער ניט פערזייהט; ניט בעארבייט, ניט קולטיווירט; פערלאזען; געלבליך, בלייך, רויטליך־געלב.

fal'low-chat *n.* (פעל'-או-טשעט) ז. *fallow-finch*.

fal'low-deer *n.* (פעל'-או-דיער) דער ראמהירש [אזא הירש פון א געלבליכען קאליר מים ווייסע פלעקען].

Fallow-deer

fal'low-finch *n.* (פעל'-או-פינטש) דאס ווייסקעלכען [אזא קליין פויגעלע פון דעם שפערלינג מין].

fal'lowness *n.* (פעל'-או-נעס) דאס זיין אויפגעאקערט אבער ניט פערזייהט; אונפרוכטבארקייט.

fall plump in (פאהל פלאמפ אין) גלייך ארײנפאלען אין...

fall short (פאהל שארט) צו קורץ קומען; ניט דערגרייכען, ניט דערכאפען די מאס.

This year's crop **falls short** of all expectation.

fall short in du'ty (פאהל שארט אין דיו'-טי) ניט נאכקומען א פפליכט.

fall sick (פאהל סיק) קראנק ווערען.

fall through (פאהל טהרוה) דורכפאלען; נארנישט עררייכען.

fall to (פאהל טו) פעסט פערמאכען; זיך א נעהם טהאן מיט ענערגיע ארער חשק.

fall to decay' (פאהל טו די-קיי') פאנאנדערפאלען, זיך צופאלען; פערוועלקט [פערוויאנעט] ווערען.

fall to ea'ting (פאהל טו איע'-טינג) זיך צוכאפען צום עסען.

fall to pie'ces (פאהל טו פיע'-סעז) צוברעקלען זיך, פאנאנדערפאלען.

fall to ru'in (פאהל טו רו'-אין) חרוב ווערען, איינפאלען.

fall to the ground (פאהל טו טהי גראונד) צו נישט ווערען, זיך אויסלאזען מיט נארנישט.

fall to the lee'ward (פאהל טו טהי ליע'-הווארד) אבטרעטען פון דער ווינדריכטונג, נים קענען אויסנוצען דעם ווינד.

fall to work (פאהל טו הווארק) נעהמען זיך מים התמדה צו דער ארביים.

fall'trank *n.* (פאהל'-טרענק) שווייצער טהעע [א מעדיצין פאר וואונדען, וועלכע ווערט געמאכט פון פערשידענע אראמאטישע גראזען וואס וואקסען אויף די אלפען־בערג אין דער שווייץ].

fall un'der (פאהל אנ'-דער) ארונטערפאלען [אונטער אימעצענס מאכט, איינפלוס א. ד. ג.].

fall un'der displeas'ure (פאהל אנ'-דער דיס-פלעזש'-אור) ארייגפאלען אין אן אונ'חן.

fall upon' (פאהל א-פאן') אנפאלען, אטאקירען; מאכען א פראבע; זיך א נעהם טהאן; ענטדעקען.

false *a.* (פאהלס) פאלש; פעהלערהאפט; בעטריגעריש; טריילאז.

false'-at'tic *n.* (פאהלס'-עט'-איק) די פאלשע אטיקא [אין ארכיטעקטור — א צובוי איבער'ן דאך פון א בנין אין דער פארם פון א מאנסארדע, נאר אהן וואנד=זיילען און אהן פענסטער, דיענט אלס פלאץ פאר ארכיטעקטור=פערציערונגען און אויפשריפטען].

false bo'ding (פאהלס באו'-דינג) פאלשע נביאות.

false bot'tom (פאהלס באט'-אם) א דאפעלטער [פערבארגענער] דעק.

false'-coi'ner *n.* (פאהלס'-קאי'-נער) איינער וואס מאכט פאלש געלד.

false concep'tion (פאהלס קאנ-סעפ'-שאן) 1. פאלשע שוואנגערשאפט [א געוויקס אין מוטער=לייב ביי א פרוי וואס מאכט דעם איינדרוק פון שוואנגערשאפט]; 2. א פאלשער בעגריף, א פאלשע פארשטעלונג.

2. He has a false conception of the spirit of our government.

false dea'ler (פאהלס דיע'-לער) א שוילער [א קארטען=שווינדלער]; א שווינדלער.

false edge (פאהלס עדזש) די טעמפע זייט פון א שווערד; די זייט פון שווערד, וועלכע איז געווענדעט צו דעם געזיכט פון דעם, וואס האלט די שווערד שטעהענדיג אויף דער וואך.

false'-faced *a.* (פאהלס'-פייסט) צביעות'דיג, פערשטעלט, היפאקריטיש.

false fire (פאהלס פאיר) א פערפיהרעריש פייער [א לייכט=פייער וואס פערפיהרט א שיף].

false front (פאהלס פראנט) א האר=באנד אדער שמאלער פארוק מיט א טשעפטשיק וואס פרויען טראגען און וועלכער בעדעקט נור דעם פאדערשטען טייל פון קאפ.

false'-hear'ted *a.* (פאהלס'-האר'-טעד) פאליש=הערציג, טריילאז; נידערטרעכטיג.

false'-hear'tedness *n.* (פאהלס'-האר'-טעד-נעס) פאלשקייט, בעטרוג; נידערטרעכטיגקייט.

false'hood *n.* (פאהלס'-הוד) פאלשקייט; ליגען; בעטרוג.

false impris'onment (פאהלס אימ-פריז'נ-מענט) אן אונגעזעצליכע פערהאפטונג.

false'ness *n.* (פאהלס'-נעס) פאלשקייט.

false note (פאהלס נאוט) א פאלשער טאן אדער נאטע [אין מוזיק].

false persona'tion (פאהלס פויר-סא-ניי'-שאן) דאס ארויסטרעטען אונטער דעם נאמען פון אן אנדער פערזאן פאר שווינדלערישע צוועקען.

false ribs (פאהלס ריבז) די לעצטע פינף קורצע ריפען.

false roof (פאהלס רוהף) די סטעליע פון א דאך=צימער וואס איז געמאכט אין דער פארם פון א דאך.

false step (פאהלס סטעפ) א פעהלער, א פערזעהן.

falset'tist *n.* (פאהל-סעט'-איסט) איינער וואס זינגט פאלצעט [קאפ=שטימע].

falset'to *n. and a.* (פאהל-סעט'-או) א פאלצעט=שטימע [א קאפ=שטימע]; וואס האט די איינענשאפטען פון א פאלצעט=שטימע.

fal'sifiable *a.* (פאהל'-סי-פאי-עבל) וואס מען קען פעלשען אדער נאכמאכען; פעלשבאר.

falsifica'tion *n.* (פאהל-סי-פי-קיי'-שאן) פעלשונג; נאכמאכונג.

fal'sificator *n.* (פאהל'-סי-פי-קיי-טאר) א פעלשער, א נאכמאכער; א ליגנער; איינער וואס מאכט פאלש געלד.

fal'sifier *n.* (פאהל'-סי-פאי-ער) ז. *falsificator*.

fal'sify *v.* (פאהל'-סי-פאי) פעלשען, פערפעלשען; נאכמאכען; בעווייזען אלס פאלש; פאלש פארשטעלען; זאגען ליגען.

fal'sity *n.* (פאהל'-סי-טי) פאלשקייט; א ליגען.

fal'ter *v. and n.* (פאהל'-טער) זיך שטרויכלען, שוואנקען, וואקלען; שטאמלען; דאס שטרויכלען, דאס שוואנקען, דאס וואקלען; דאס שטאמלען.

fal'teringly *adv.* (פאהל'-טער-אינג-לי) שטרויכלענדיג זיך, שוואנקענדיג, וואקלענדיג; שטאמלענדיג.

fal'tranck *n.* (פעל'-טרענק) ז. *falltrank*.

fame *n. and v.* (פיים) רוהם; בעריהמטקייט; בעריהמט מאכען.

famed *a.* (פיימד) בעריהמט.

fame'less *a.* (פיימ'-לעס) אהן רוהם, ניט בעריהמט.

famil'iar *a. and n.* (פע-מיל'-יער) פאמיליאר, אינטים, פערטרויליך, פערטרויט; גוט בעקאנט; אונגעצוואונגען, ניט אנגעצויגען, ווי ביי זיך אין דער היים; וואס בעלאנגט צו דער אומגאנגס=שפראך; פשוט, געוועהנליך; א פערטרויטער אדער אינטימער פריינד; א הויז=גייסט, א שד; א הויז=מיטגליעד פון פאפסט אדער פון א בישאף; א בעאמטער פון דער אינקוויזיציע וואס פלעגט אויספיהרען די פערהאפטונגען אויף די אנגעקלאגטע פערזאנען.

familiar'ity *n.* (פע-מיל-אי-ער'-אי-טי) פערטרויליכקייט, אינטימקייט; אונגעצוואונגענהייט; א גענויע בעקאנטשאפט.

familiariza'tion *n.* (פע-מיל-יע-רי-זיי'-שאן) דאס ווערען פאמיליאר, דאס זיין אינטים אדער פערטרויליך.

famil'iarize *v.* (פע-מיל'-יע-ראיז) גוט בעקאנט אדער פערטרויט מאכען מיט עפעס; זיך געוועהנען מיט עפעס.

famil'iarly *adv.* (פע-מיל'-יער-לי) אויף אן אינטימען אופן; ניט געצוואונגענערהייט; אהן צערעמאניעס, אהן פארמאליטעטען.

famil'iarness *n.* (פע-מיל'-יער-נעס) ז. *familiarity*.

famil'iar spir'it (פע-מיל'-יער ספיר'-איט) א גייסט, וועלכען מכשפים, ווי מען האט געגלויבט, פלעגען ארויפברייגנען פאר זייערע צוועקען.

fam'ilism *n.* (פעמ'-אי-ליזם) די לעהרען פון די פאמיליסטען [א קריסטליכע סעקטע, וואס האט עקזיסטירט אין 16=טען יאהרהונדערט, וועלכע האט זיך גערופען "*Family of Love*" דער גרונד=פרינציפ פון דיעזער סעקטע איז געווען, אז ליעבע פון מענשען צום מענשען איז דער איינציגער יסוד פון רעליגיאן].

Fam'ilist *n.* (פעמ'-אי-ליסט) א פאמיליסט, אן אנהענגער פון דער פאמיליסטישער סעקטע. ז. *familism*.

familis'tic *a.* (פעמ-אי-ליס'-טיק) וואס איז שייך צו די פאמיליסטען אדער צו זייערע לעהרען. ז. *familism*.

familis'tical *a.* (פעמ-אי-ליס'-טי-קעל) ז. *familistic*.

fam'ily *n. and a.* (פעמ'-אי-לי) א פאמיליע, א הויז=געזינד; א משפחה; א נאטונג, א גרופע, א שטאם; וואס איז שייך צו א פאמיליע.

fam'ily cir'cle (פעמ'-אי-לי סויר'קל) דער פאמיליען=קרייז; די גאליארקע אין טעאטער.

fam'ily doc'tor (פעמ'-אי-לי דאק'-טאר) א פאמיליען=דאקטאר.

fam'ily en'trance (פעמ'-אי-לי ענ'-טרענס) א בעזונדערער ארייננאנג אין פריוואטע צימער פון א ביער=הויז אדער רעסטאראן.

fam'ily horse (פעמ'-אי-לי הארס) א צוגעוועהנטער געלאסענער פערד מיט וועלכען עס קענען פאהרען פרויען און קינדער.

fam'ily man (פעמ'-אי-לי מען) א פאמיליען=פאטער, איינער וואס פיהרט א פאמיליען=לעבען.

fam'ily med'icine (פעמ'-אי-לי מעד'-אי-סין) א הויז=מיטעל.

fam'ily state (פעמ'-אי-לי סטייט) ז. *family way*.

fam'ily tie (פעמ'-אי-לי טאי) פאמיליען=באנד.

fam'ily tree (פעמ'-אי-לי טריע) דער שטאם=צעטעל, דער שטאם=בוים.

fam'ily way (פעמ'-אי-לי הוויי) שוואנגערשאפט.

fam'ine *n.* (פעמ'-אין) הונגער, הונגערסנויט; מאנגעל, נויט.

fam'ine pri'ces (פעמ'-אין פראי'-סעז) פרייזען ווי אין א הונגער=יאהר [זעהר הויכע פרייזען].

fam'ish *v.* (פעמ'-איש) פערהונגערען, לאזען פערהונגערען; ליידען הונגער; אויסגעהן פון הונגער.

Give me dinner. I am famished.

fa'mous *a.* (פיי'-מאס) בעריהמט, בעוואוסט, בעקאנט; אויסגעצייכענט, וואונדערבאר.

fa'mously *adv.* (פיי'-מאס-לי) מיט בעריהמטהייט; אויסגעצייכענט; וואונדערבאר.

The patient is getting along famously.

fa'mousness *n.* (פיי'-מאס-נעס) בעריהמטהייט.

fam'ulist *n.* (פעמ'-יו-ליסט) א דיענער אין אקספארדער אוניווערזיטעט.

fan *n. and v.* (פען) א פאכער; א וועהער; א ווענטילאטאר; איינער וואס איז שטארק פערקאכט אין אטלעטישע שפיעלען [הויפטזעכליך אין בייס=באל]; פאכען, וועהען; אבקיהלען, ערפרישען, בלאזען; אויפבלאזען; בעוועגען; אבקיהלען מיט א קלאפ פון א פאליצייסקי שטעקען; ניט טרעפען מיט א קלאפ.

fanat'ic *a. and n.* (פע-נעט'-איק) פאנאטיש; א פאנאטיקער.

fanat'ical *a.* (פע-נעט'-אי-קעל) פאנאטיש.

fanat'ically *adv.* (פע-נעט'-אי-קעל-אי) אויף א פאנאטישען אופן.

fanat'icalness *n.* (פע-נעט'-אי-קעל-נעס) פאנאטיזם.

fanat'icism *n.* (פע-נעט'-אי-סיזם) פאנאטיזם.

fanat'icize *v.* (פע-נעט'-אי-סאיז) פאנאטיש מאכען; פאנאטיש; זיין א פאנאטיקער.

fan'atism *n.* (פענ'-ע-טיזם) ז. *fanaticism*

fan'-blast *n.* (פענ'-בלעסט) דער שטראם לופט וואס ווערט געטריבען פון ווענטילאטאר ביים פאבריצירען אייזען.

fan'cied *a.* (פענ'-סיד) איינגעבילדעט.

fan'cier *n.* (פענ'-סי-ער) איינער וועלכער גיט זיך אב מיט האדעווען חיות אדער פויגעל; א פויגעל אדער חיות־הענדלער; א ליעבהאבער אדער זאמלער פון ספעציעלע ארטיקלען; א טרוימער.

fan'ciful *a.* (פענ'-סי-פול) פאנטאסטיש: איינגעבילדעט; זעלטזאם; וואונדערליך, זאנדערבאר.

fan'cifully *adv.* (פענ'-סי-פול-אי) אויף א פאנטאסטישען אופן; אויף א זעלטזאמען אדער זאנדערבארען אופן.

fan'cifulness *n.* (פענ'-סי-פול-נעס) דאס זיין פאנטאסטיש; וואונדערליכקייט; זאנדערבארקייט.

fan'ciless *a.* (פענ'-סי-לעס) אהן איינבילדונגסקראפט; אהן פאנטאזיע.

fan'-crick'et *n.* (פענ'-קריק'-עט) א מוילווארף־גריל. ז. *mole-cricket*

fan'cy *n., a. and v.* (פענ'-סי) איינבילדונגס־קראפט, פאנטאזיע; איינבילדונג; א געדאנק, אן אידעע, א פארשטעלונג; א פערלאנג, א קאפריז; א נייגונג, א לוסט צו עפעס; איינגעבילדעט, פאנטאסטיש; פיין, שעהן, עלעגאנט, מאדיש; אויסגעלאסען, אונמאראליש; זיך איינבילדען, פאנטאזירען; פארשטעלען, דענקען, מיינען.

fan'cy ar'ticles (פענ'-סי אר'-טיקלז) מאדען־וואארען, גאלאנטעריי־סחורות.

fan'cy-ba'ker *n.* (פענ'-סי-ביי'-קער) א קאנדיטאר, א קוכען־בעקער.

fan'cy bazaar' (פענ'-סי בע-זאר') ז. *fancy fair*

fan'cy-box *n.* (פענ'-סי-באקס) א שעהן אויסגעארבייט קארטאן־קעסטעל.

fan'cy-col'ors *n.* (פענ'-סי-קאל'-ארז) בונטע, רייכע קאלירען.

fan'cy dress'-ball (פענ'-סי-דרעס'-באהל) א קאסטיומירטער באל.

fan'cy fair (פענ'-סי פעהר) א צדקה־באזאר [אן אויסשטעלונג און פערקויף פון מאדע פרויען־ארבייט, וואו די פערקויפערין טראגט אפט א מאסקען־קאסטיום].

fan'cy-framed *a.* (פענ'-סי-פריימד) איינגעבילדעט.

fan'cy-free *a.* (פענ'-סי-פריע) פריי פון ליעבע; ביי וועמען דאס הארץ איז קיינעם ניט אבגעגעבען.

fan'cy goods (פענ'-סי גודז) ז. *fancy articles*

fan'cy hard'ware (פענ'-סי הארד'-הוועהר) פיינע אייזען־סחורות.

fan'cy-line *n.* (פענ'-סי-לאין) א מין דינע שטריק אויפצוציהען די זעגעל פון א שיף.

fan'cy-man *n.* (פענ'-סי-מען) אן אלפאנס, א קאדעט, א צוהאלטער, א סוטענער [א געליעבטער פון א פראסטיטוטקע, וועלכער לעבט אויף איהר רעכנונג].

fan'cy-mon'ger *n.* (פענ'-סי-מאנ'-גער) א מענש פון איינבילדונגען; א פאנטאזיאר.

fan'cy sale (פענ'-סי סייל) ז. *fancy fair*

fan'cy shop (פענ'-סי שאפ) א גאלאנטעריי־מאגאזין.

fan'cy-sick *a.* (פענ'-סי-סיק) ליעבעס־קראנק, חולת אהבה; מטורפ'דיג.

fan'cy soaps (פענ'-סי סאופס) מוסטער־זייפען.

fan'cy sta'tionery (פענ'-סי סטיי'-שאנ-ע-רי) לוקסוס־פאפיער, לוקסוס־שרייבמאטעריאלען.

fan'cy-stuff *n.* (פענ'-סי-סטאף) צייג וואס איז אויסגעוועבט מיט פיגורען.

fan'cy trade (פענ'-סי טרייד) דער האנדעל מיט מאדע־סחורות.

fan'cy-twill *n.* (פענ'-סי-טהוויל) פיקעע [א געוויסער זארט צייג].

fan'cy-wea'ving *n.* (פענ'-סי-הוויע'-ווינג) מוסטער־וועבעריי, דאס וועבען מיט פיגורען.

fan'cy-work *n.* (פענ'-סי-הוואירק) פיינע האנד־ארבייט.

fan'cy-yarn *n.* (פענ'-סי-יארן) גארען [אזא פאדים] צו שטריקען.

F. and A. M. אבקירצונג פון די ווערטער *Free and Accepted Masons* די פריי־מויערער. ז. *freemason*

fandan'go *n.* (פענ-דען'-גאו) די פאנדאנגא, א מין שפאנישער טאנץ; די מוזיק אדער דער ריטמוס פון דיעזען טאנץ.

fane *n.* (פיין) א טעמפעל; דאס הייליגטום.

fan'fare *n.* (פענ'-פעהר) די פאנפארע, דאס שאלען פון טרומייטען; א פאראד; א שעהנער בונד פון א בוך.

fanfaronade' *v. and n.* (פענ-פער-א-נייד') טומלען ווענען זיך; מאכען א פוסטען אנשטעל; גדל'ענען זיך, בעריהמען זיך; א פוסטער אנשטעל; בעריהמעריי; דאס טומלען ווענען זיך.

fang *n.* (פענג) א זאך, מיט וואס מען פערכאפט אדער פערהאלט; א שפיציגער פאנג־צאהן; א קלעשנע [ווי ביי א ראק]; א נאגעל; א קרוק, מיט וועלכען מען פערטשעפעט עפעס; א צאהן־ווארצעל.

fanged *a.* (פענגד) וואס האט פאנג־צייהנער אדער נעגעל.

fang'less *a.* (פענג'-לעס) אהן צייהנער; אהן נעגעל.

fan'ion *n.* (פענ'-יאן) א קליינע מיליטערישע פאהן.

fan'-light *n.* (פענ'-לאיט) א פענסטער איבער דער טהיר.

fan'-light shut'ter (פענ'-לאיט שאט'-ער) א לאדען פון א האלב־רונדען פענסטער.

fan'like *a.* (פענ'-לאיק) ווי א פעכער, פעכער־פערמיג.

fan mo'tor (פען מאו'-טאר) דער מאטאר פון א ווענטילאטאר.

fan'nel *n.* (פענ'-על) אן ארם־באנד וואס א דיאקאן אדער גלח טראגט ביים געבעט.

fan'ner *n.* (פענ'-ער) איינער וואס פאכט; איינער וואס ווייהעט קארן.

fan'ning-mill *n.* (פענ'-אינג-מיל) א מאשין צו ווייהען קארן.

fan'on *n.* (פענ'-אן) ז. *fannel*

fan'-palm *n.* (פענ'-פאהם) די פעכער־פאלמע [א פאלמען־בוים, ביי וועלכען די בלעטער זיינען ווי א פעכער].

fan'-shaped *a.* (פענ'-שייפט) אין דער פארם פון א פעכער.

fan'-shaped win'dow (פענ'-שייפט הווינ'-דאו) א פענסטער אין דער פארם פון א פעכער.

fan'-stick *n.* (פענ'-סטיק) דאס פעכער־שטעהעריע.

fan'tail *n.* (פענ'-טייל) א פויגעל, ביי וועלכען דער עק שפרייט זיך פאנאנדער ווי א פעכער.

Fantail

fan'tail bur'ner (פענ'-טייל בויר'-נער) א פעכער־ברענער [דער ברענער אויף א גאז־לאמפ, וואס מאכט דאס פייער ברייט].

fan'-tailed *a.* (פענ'-טיילד) וואס האט אן עק ווי א פעכער.

fan'-tailed pig'eon (פענ'-טיילד פידזש'-אן) די פעען־טויבען [א געוויסער מין טויבען].

fantasi'a *n.* (פענ-טע-זי'-ע) א מוזיקאלישע קאמפאזיציאן אדער פערפאסונג וועלכע איז פריי פון די אנגענומענע פארמען און סטיל.

fan'tasied *a.* (פענ'-טע-סיד) פול מיט פאנטאזיעס אדער איינבילדונגען; קאפריזנע.

fan'tast *n.* (פענ'-טעסט) א פאנטאסט, א טרוימער; איינער וועלכער טראגט זיך ארום מיט פאנטאסטישע אידעען.

fantas'tic *a.* (פענ-טעס'-טיק) פאנטאסטיש, איינגעבילדעט: וואונדערליך, זאנדערבאר; ניט ווירקליך.

fantas'tical *a.* (פענ-טעס'-טי-קעל) ז. *fantastic*

fantas'ticality *n.* (פענ-טעס'-טי-קעל-אי-טי) ז. *fantasticalness*

fantas'tically *adv.* (פענ-טעס'-טי-קעל-אי) אויף א פאנטאסטישען אדער קאפריזנעם שטייגער.

fantas'ticalness *n.* (פענ-טעס'-טי-קעל-נעס) דאס זיין פאנטאסטיש אדער משונה'דיג; מאדנעקייט; קאפריזנעקייט.

fan'tasy *n. and v.* (פענ'-טע-סי) פאנטאזיע, חלומות, קאפריז; א פאנטאסטישע אדער משונה'דיגע פארשטעלונג; אין מוזיק — א פאנטאזיע אדער א קאמפאזיציאן וואס איז פריי פון די אנגענומענע פארמען און סטיל; פאנטאזירען; האבען משונה'דיגע פארשטעלונגען וועגען עפעס; אין מוזיק — פערפאסען אדער שפיעלען א פאנטאזיע.

fanteeg' *n.* (פענ-טיעג') דאס פייניגען; א שלעכטע לוינע; פערלעגענהייט.

fantocci'ni *n.* (פענ-טא-טשי'-ני) קוקלעס, וואס בעוועגען זיך דורך דראט אדער שטריקלעך, פאר וועלכע מען ציהט זיי; א טעאטער־פארשטעלונג מיט אזעלכע קוקלעס.

fan'tom *n.* (פענ'-טאם) א פאנטאם, א פאנטאסטישע ערשיינונג, א פארשטעלונג וועגען א זאך, וואס איז אין דער ווירקליכקייט ניטא.

fan'-tra'cery *n.* (פענ'-טריי'-סע-רי) אין די גאטישע געביידען פון מיטעלאלטער — די אויסגעשניצטע בעציערונגען

פון שטיין וועלכע פערשפרייטען זיך איבער דעם האלב־קיילעכדיגען באלקען אין דער פארם פון א פעכער.

Fan-tracery

fan′-tra′cery vaul′ting (פענ׳-טריי׳-סע-רי וואהל׳-טינג) דער געוועלב־געבוי אין דער פארם פון א פעכער.

fan′-winged *a.* (פענ׳-הווינגד) וואס האט פליגלען ווי פעכערס.

faquir′ *n.* (פע-קיר׳) ז. *fakir*

far *adv. and a.* (פאר) ווייט, פון דער ווייטענס, דערווייטערט, צום גרעסטען טייל, אין א הויכען גראד, וואס איז ווייטער [וועגען איינער פון צוויי זאכען].

far′ad *n.* (פער׳-עד) א פאראד, אן עלעקטרא־מאגנעטישע איינהייט צו מעסטען עלעקטרישע קאפאציטעט [ענטהאלט] פון א קאנדענזאטאר [די גרויס פון דער איינהייט בעשטעהט פון איין קאלומב עלעקטרישע לאדונג וואס האט איין וואלט שפאנונג. דיעזע עלעקטרישע איינהייט טראגט דעם נאמען פון בעריהמטען ענגלישען פיזיקער פאראדיי].

Farada′ic *a.* (פער-ע-דיי׳-איק) וואס איז שייך צו דעם בעריהמטען ענגלישען פיזיקער פאראדיי [געבארען אין 1791, געשטארבען אין 1867].

farad′ic *a.* (פע-רעד׳-איק) וואס איז שייך צו אינדוצירטע עלעקטרישע שטראמען, וועלכע ווערען פראדוצירט פון אן עלעקטרישער מאשין; וואס איז שייך צו דער פאראדייאישער אינדוקציאנס־מאשין [אן עלעקטרישע מאשין, וואס ווערט איצט בענוצט מייסטענס פאר מעדיצינישע צוועקען].

far′adism *n.* (פער׳-ע-דיזם) עלעקטריציטעט וואס ווערט ערהאלטען פון א פאראדייאישער עלעקטרישער מאשין, אינדוצירטע עלעקטרישע שטראמען.

faradiza′tion *n.* (פער-ע-די-זיי׳-שאן) די היילונג פון א נערוו אדער מוסקעל דורך א פאראדייאישען שטראם [אינדוקציאנס־שטראם].

far and wide (פאר ענד הוואיד) ווייט און ברייט.

far astern′ (פאר ע-סטוירן׳) ווייט פון הינטען, ווייט הינטערשטעליג.

far′-away′ *a.* (פאר׳-ע-הוויי׳) ווייט, ווייט אוועק; צערשטרייט, צוטראגען.

far′-between′ *a.* (פאר׳-בי-טהוויען׳) ווייט פאנאנדערגעטיילט, אבגעזונדערט [וועגען מענשען].

farce *n. and v.* (פארס) א פארס; א דראמאטיש־קאמיש ווערק מיט ווילדע איבערטרייבונגען; איין־אקטיגע אפערא מיט אן איבערטריבען־קאמישען אדער ווילדען און אויסערגעוועהנליכען אינהאלט; א ווילדער אדער נארישער שפאס; א נארישער אדער לעכערליכער פאראד; אנפילען, אנשטאפען [וועגען שפייזען]; פערפעפערען מיט וויציגע בעמערקונגען א רעדע אדער א שריפט.

far′cical *a.* (פאר׳-סי-קעל) וואס איז שייך אדער עהנליך צו א פארס; לעכערליך, שפאסהאפט, אבסורד, ווילד־איבערטריבען. ז. *farce*

farcical′ity *n.* (פאר-סי-קעל׳-אי-טי) דאס האבען דעם כאראקטער פון א פארס; דאס זיין אבסורד, נאריש אדער לעכערליך. ז. *farce*

far′cically *adv.* (פאר׳-סי-קעל-אי) אויף׳ן אופן פון א פארס; אויף א נארישען אדער לעכערליכען אופן. ז. *farce*

far cry (פאר קראי) א גרויסער אונטערשיעד, א גרויסע שטרעקע, א לאנגער וועג.

far′cy *n.* (פאר׳-סי) די ווארים־קראנקהייט [א מין פערד־קראנקהייט].

far′dingale *n.* (פאר׳-דינ-גייל) ז. *farthingale*

far′ding-bag *n.* (פאר׳-דינג-בעג) דער בלעטער־מאגען אדער מעלה־גרה־מאגען [דער ערשטער מאגען ביי חיות וואס זיינען מעלה־גרה. אין דעם מאגען ליעגט די שפייז ביז זי קומט צוריק ארויף אין מויל, אום איבערגעקייעט צו ווערען].

fare *v. and n.* (פעהר) זיך בעפינדען [בנוגע צום געזונד אדער אומשטענדען]; געניסען [פון שפייז און געטראנק]; פאסירען, טרעפען, אויסקומען, ארויסקומען [אלס פאלגע אדער רעזולטאט]; פאהר־געלד; מענשען וואס ווערען געפיהרט אין א וואגען; טומעל, גערודער; די לאדונג פון פיש אויף א פישער־שיף; דער שפור אדער די פארם פון א האז.

fare′-box *n.* (פעהר׳-באקס) קעסטעל אויף די סטאציאנען פון אייזענבאהנען און טראמוואיען [וואגאנען פון גאסען־באהנען] א. ד. ג., וואו מען ווארפט אריין די בילעטען.

fare′-in′dicator *n.* (פעהר׳-אינ׳-די-קיי-טאר) א פארריכטונג [ווי אין גאסען־באהנען] צו פערצייכנען אויטאמאטיש דאס איינגעצאהלטע פאהר־געלד.

fare′well *n., a. and int.* (פעהר׳-הוועל) א זיי־געזונד, א געזעגנען־זיך; אבשיעד; לעצטער קוק, געדאנק אדער אויפמערקזאמקייט; וואס קומט פאר ביים אבשיעד, וואס קומט פאר צום לעצטען מאל; לעב וואהל! זיי געזונד!

fare′-wick′et *n.* (פעהר׳-הוויק׳-עט) א טהירעל [ביים אריינגאנג צו אייזענבאהנען] וואס דרעהט זיך און פערצייכענט אויטאמאטיש די צאהל פאסאזשירען וואס זיינען דורכגעגאנגען; אן עפענונג אין דער טהיר פון א טראמוואי, דורך וועלכער מען קאלעקטירט דאס פאהר־געלד.

far′-fetched *a.* (פאר׳-פעטשט) געבראכט פון ווייט; שוואך פערבונדען, געצוואונגען, אנגעצויגען.

far-gone′ *a.* (פאר-גאהן׳) וואס איז ווייט אוועק; שטארק אנגע׳שכור׳ט.

far-gone′ in years (פאר-גאהן׳ אין יירז) בעיאהרענט.

far′in *n.* (פאר׳-אין) ז. *farina*

fari′na *n.* (פע-רי׳-נא) מאנע, מאנע־גרייפלעך, מאנע־גריץ; מעהל; מעהל פון פערשיעדענע פלאנצען און ווארצלען; אין באטאניק — בלומען־שטויב; אין ענטאמאלאגיע — א מעהליגער שטויב אויף אינזעקטען.

fari′na-boi′ler *n.* (פע-רי׳-נא-באי׳-לער) אזא געשיר צו קאכען מעהליגע שטאפען אדער בכלל זאכען, וואס ווערען לייכט צוגעברענט.

farina′ceous *a.* (פער-אי-ניי׳-שיאס) מעהליג, עהנליך צו מעהל; געמאכט פון מעהל; בעדעקט מיט מעהל; וואס ענטהאלט קראכמאל.

farina′ceously *adv.* (פער-אי-ניי׳-שיאס-לי) מיט מעהל אדער מאנע־גרייפלעך.

far′inose *a.* (פער׳-אי-נאוס) וואס ענטהאלט אין זיך מעהל; מעהליג; וואס איז בעדעקט מיט א מעהל־עהנליכען שטויב [וועגען אינזעקטען].

far′inosely *adv.* (פער׳-אי-נאוס-לי) ווי מעהל, ווי בעדעקט מיט מעהל, מעהליג.

farin′ulent *a.* (פע-רינ׳-יו-לענט) וואס איז בעדעקט מיט א מעהל־עהנליכען שטויב [וועגען אינזעקטען].

farm *n. and v.* (פארם) א פערמע, א לאנד־גוט, א פאכט־גוט; פאכט, ארענדע; פאכט־געלד, ארענדע־געלד; איינקינפטע; פערדינגען, אבגעבען אין ארענדע, איבערגעבען אין ארענדע רעגירונגס־שטייערען; נעהמען אין ארענדע; בעארבייטען לאנד.

far′mable *a.* (פאר׳-מעבל) וואס קען פערדונגען ווערען אדער אוועקגעגעבען ווערען אין ארענדע; וואס קען בעארבייט ווערען [וועגען לאנד].

farm′-bai′liff *n.* (פארמ׳-ביי׳-ליף) א פערוואלטער פון א לאנד־גוט.

farm′-buil′ding *n.* (פארמ׳-ביל׳-דינג) א געביידע אויף א לאנד־גוט פאר דעם געברויך פון דערווירטשאפט.

farm′-dog *n.* (פארמ׳-דאג) א הויף־הונד.

far′mer *n.* (פאר׳-מער) א פערמער, אן ערד־ארבייטער, א דארפסמאן, א פויער, א פאכטער, אן ארענדאטאר, א לאנד־אייגענטימער; איינער וואס האלט אין ארענדע רעגיערונגס־שטייערען; אין ענגלאנד — דער אייגענטימער פון קויהלען־גרובען, איינער וואס האלט אין ארענדע רעגיערונגס־קויהלען־גרובען אדער דער עלטסטער זוהן פון א לאנד־אייגענטימער אדער רעגיערונגס־ארענדאטאר [אטקופשטשיק].

far′mer-gen′eral *n.* (פאר׳-מער-דזשענ׳-ע-רעל) דער גענעראל־פאכטער [א מיטגליעד פון א פריווילעגירטען קלאס אין פראנקרייך פאר דער רעוואלוציאן פון 1789. דיעזער קלאס האט געהאלטען אין ארענדע (אטקופ) די נאציאנאלע הכנסות און האט אויף׳ן אויסערסטען אופן בעראבעוועט דאס פאלק].

far′merlike *a.* (פאר׳-מער-לאיק) פויעריש.

far′mership *n.* (פאר׳-מער-שיפ) דאס זיין א פערמער אדער לאנד־ארבייטער, דאס פיהרען א לאנד־ווירטשאפט.

far′mery *n.* (פאר׳-מע-רי) די פערמע בעל־הבתישקייט [די געביידעס, ערד־ארבייט־געצייג, בהמות א. ד. ג.].

farm′-hand *n.* (פארמ׳-הענד) אן ארבייטער אויף א פערמע, א געדונגענער ערד־ארבייטער.

farm′-house *n.* (פארמ׳-האוס) די וואהנונג אויף א פערמע אדער לאנד־גוט.

far′ming *n. and a.* (פאר׳-מינג) לאנד־ארבייט; אקער־בוי; ארענדע אדער אט־

קום פון רעגיערונגס־שטייערען; וואס איז שייך צו א פערמע אדער ערד־ארבייט.

far'ming-im'plements *n.* (פאר'־מינג־אימ'־פלי־מענטס) די אינסטרומענ־טען און מאשינען וואס ווערען געברויכט אין לאנד־ווירטשאפט.

far'ming-school *n.* (פאר'־מינג־סקוהל) אן אגריקולטור־שוהלע [וואו מען לערענט לאנדווירטשאפט].

far'most *a.* (פאר'־מאוסט) וואס איז אם ווייטסטען.

farm'-place *n.* (פארמ'־פלייס) א פער־מע; די געביידעס אויף א לאנד־גוט.

farm'-prod'ucts *n.* (פארמ'־פראד'־אקטס) פערמע־פראדוקטען, דארף־פראדוק־טען [ווי תבואה, גרינס, פוטער, אייער א. ד. ג.].

farm'stead *n.* (פארמ'־סטעד) די גע־ביידעס אויף א לאנד־גוט.

farm'-vil'lage *n.* (פארמ'־וויל'־ערדזש) א דארף, וואו מען בעשעפטיגט זיך הויפט־זעכליך מיט לאנדווירטשאפט.

farm'-yard *n.* (פארמ'־יארד) דער הויף פון פערמע, דער פיה־הויף.

far'ness *n.* (פאר'־נעס) ווייטקייט.

fa'ro *n.* (פיי'־ראו) פארא אדער פרעה [א קארטען־שפיעל וואס בעשטעהט אין דעם וואס מען דארף טרעפען די קארט, וועלכע קומט אין דער רייהע. דאס שפיעל ווערט גערופען פרעה, ווייל, ווי עס ווערט בעהויפטעט, איז אין די אלטע צייטען אויף איינער פון די קארטען געווען די פי־גור פון אן עגיפטישען קעניג].

fa'ro-bank *n.* (פיי'־ראו־בענק) א פארא־באנק [דער פלאץ, וואו מען שפיעלט פא־רא אדער פרעה; די קאסע פון דעם איי־נעמער פון אזא פלאץ, וועלכער איז דער קארטען־מיילער און דער באנקיר ביי דיעזען קארטען־שפיעל]. ז. *faro*.

far'-off *a.* (פאר'־אף) וויים, ענטפערנט, דערווייטערט.

far oth'erwise (פאר אטה'־ער־הוואיז) גאנץ אנדערש, זעהר פערשידען.

far'-pier'cing *a.* (פאר'־פיער'־סינג) דורכדרינגענד.

farra'go *n.* (פע־ריי'־גאו) א געמיש, א צוזאמענגעמישטע מאסע.

far'-rea'ching *a.* (פאר'־ריע'־טשינג) וואס דערגרייכט וויים.

farred *a.* (פארד) קאפוט, וועק אין כף הקלע.

far'-resoun'ding *a.* (פאר'־רי־סאונ'־דינג) וואס קלינגט אב ווייט.

far'rier *n.* (פער'־אי־ער) אן אייזען־אר־בייטער; א שמיעד; א פערד־שמיעד, וועל־כער איז אויך א קאנאוואל אדער פערד־דאקטאר.

far'rieries *n.* (פער'־אי־ער־איז) א שמיעד־הויז, א קוזניע, א פלאץ פון א קאנאוואל אדער פערד־דאקטאר.

far'riery *n.* (פער'־אי־ער־אי) די מלאכה פון שמיעדען פערד; פערד־דאקטאריע.

far'row *n., v. and a.* (פער'־או) א קליין חזיר'ל; דער וואורף אדער די צאהל חזירים'לעך וואס ווערען געבארען מיט איין מאל; האבען חזירים'לעך; אונפרוכט־באר, יאלאווע [וועגען א בהמה וואס קעלבט זיך ניט].

far'-see'ing *a.* (פאר'־סיע'־אינג) וואס האט א ווייטע ראיה אדער א ווייטען בליק צו זעהן פאראויס וואס עס קען פאסי־רען.

far'-shoo'ting *a.* (פאר'־שוה'־טינג) ווייט־שיסענד.

far'-sigh'ted *a.* (פאר'־סאי'־טעד) ווייט זיכטיג, וואס קען זעהן בעסער פון דער ווייטען; וואס זעהט פאראויס.

far'-sigh'tedly *adv.* (פאר'־סאי'־טעד־לי) מיט א פארזיכטיגען בעטראכטען.

far'-sigh'tedness *n.* (פאר'־סאי'־טעד־נעס) ווייטזיכטיגקייט.

far'-sought *a.* (פאר'־סאהט) ווייט גע־זוכט.

far'-stretched *a.* (פאר'־סטרעטשט) ווייט פערשפרייט.

fart *n. and v.* (פארט) א פארץ; פאר־צען.

fart'-catch'er *n.* (פארט'־קעטש'־ער) דער פארץ־כאפער [א משרת אדער לאקיי וואס געהט הינטער'ן פריץ].

far'ther *a. and adv.* (פאר'־טהער) וויי־טער; אויף, אויסערדעם.

far'thermost *a.* (פאר'־טהער־מאוסט) וואס איז אם ווייטסטען.

far'thest *a. and adv.* (פאר'־טהעסט) וואס איז אם ווייטסטען אדער אם העכ־סטען; אם ווייטסטען.

far'thing *n.* (פאר'־טהינג) א פארדינג [אן ענגלישע קופערנע מטבע]; א גרא־שען, א העלער.

far'thingale *n.* (פאר'־טהינ־גייל) א קרינאלינע [א קלייד אויף רייפען, וועל־כע פרויען פלעגען טראגען אין 16־טען און 17־טען יאהרהונדערט].

fas'ces *n.* (פעס'־איס) די פאסצעס אדער ליקטאר־ריטער [א האק צונויפגע־בונדען מיט א פעקעל ריטער, וועלכע מען פלעגט אין דער אלטער רוימישער מלוכה טראגען פאר די קאנסולען און די העכ־סטע ריכטער אלס צייכען, אז זיי האבען די מאכט צו בעשטראפען מיט מלקות און מיט'ן טויט. די, וועלכע פלעגען טראגען דיעזע האק מיט ריטער, האבען זיך גע־רופען ליקטארען].

fas'cia *n.* (פעש'־אי־א) אין אנאטא־מיע — דאס קאפקע־הייטעל, וואס בעדעקט א מוסקול; אין כירורגיע — א באנדאזש [ביי אן אפעראציע]; אין ארכיטעק־טור — א שטרייף [א ברייטער האלב־רונדער קארניז וואס גארטעלט ארום דעם אויבערשטען טייל פון א זייל]; אין אסטראנאמיע — דער העלער פאס וואס רינגעלט ארום א פלאנעט; אין מוזיק — די זייטען פון א פידעל.

fas'cial *a.* (פעש'־אי־על) וואס איז שייך צו די ליקטאר־ריטער; וואס איז שייך צו א באנדאזש. ז *fascia*.

fas'ciated *a.* (פעש'־אי־איי־טעד) פער־בונדען; געשטרייפט, מיט פאסען.

fascia'tion *n.* (פעש־אי־איי'־שאן) א באנדאזש, אן ארומבינדונג [ביי אן אפע־ראציע].

fas'cicle *n.* (פעס'־איקל) א קונטרס, א העפט, א דין ביכעל; א בינטעלע בלומען אויף א פלאנצע.

fas'cicled *a.* (פעס'־איקלד) ז. *fasciculate*.

fascic'ular *a.* (פע־סיק'־יו־לאר) ז. *fasciculate*.

fascic'ularly *adv.* (פע־סיק'־יו־לאר־לי) ז. *fasciculately*.

fascic'ulate *a.* (פע־סיק'־יו־לייט) צו־זאמענגעבונדען אדער צונויפגעוואקסען אין א בינטעל [וועגען בליטהען אדער בלומען אויף א פלאנצע].

fascic'ulated *a.* (פע־סיק'־יו־ליי־טעד) בינטעל־פערמיג.

fascic'ulately *adv.* (פע־סיק'־יו־לייט־לי) אויף'ן אופן פון א צונויפגעוואקסענעם אדער צונויפגעבונדענעם בינטעל.

fas'cicule *n.* (פעס'־אי־קיול) א בינ־טעל בלומען; א בינטעל האר.

fas'cinate *v.* (פעס'־אי־נייט) פערבלענ־דען; בעצויבערען; האבען א שטארקען איינפלוס אויף איינעם.

fas'cinating *a.* (פעס'־אי־ניי־טינג) בעצויבערענד, פערבלענדענד.

fas'cinatingly *adv.* (פעס'־אי־ניי־טינג־לי) אויף א בעצויבערענדען, פער־בלענדענדען שטייגער.

fascina'tion *n.* (פעס־אי־ניי'־שאן) די פערבלענדונג; די בעצויבערונג; א שטארקע ציעהונגס־קראפט; דאס געפינען זיך אונטער א שטארקען איינפלוס; דאס זיין בעצויבערט.

fas'cinator *n.* (פעס'־אי־ניי־טאר) א בעצויבערער; איינער אדער עפעס וואס ציהט צו זיך שטארק צו.

fascine' *n. and v.* (פע־סין') פעס־אין טונגס־ווערק — א בינטעל ריטער אדער שטעקענס וועלכע ווערען בענוצט פאר פעס־טונגס־ארבייט; ארומלעגען [א וואנד אדער א פעסטונג] מיט בינטלעך ריטער.

Fascines

fascine'-dwell'ing *n.* (פע־סינ'־דוועל'־אינג) איינע פון די הייזלעך, וועל־כע געוויסע ווילדע פעלקער פון די אור־אלטע צייטען פלעגען בויען אין מיטען אן אזערע אדער זומפ. אין וואסער פלעגט מען לעגען איינע אויף די אנדערע בינט־לעך ריטער אדער שטעקענס ביז עס פלעגט זיך אויסבילדען א פלאטפארם איבער'ן וואסער, אויף דיעזער פלאטפארם פלעגען זיי בויען הייזלעך.

fash'ion *n. and v.* (פעש'־אן) פאסאן, מאדע; געשטאלט, שניט; ארט, וויזע; אריסטאקראטיע; פארמען, בילדען, מא־כען; אנפאסען, צופאסען.

fash'ionable *a. and n.* (פעש'־אנ־עבל) מאדיש, פראנטיש; אריסטאקראטיש; עלע־גאנט; אן אריסטאקראט.

fash'ionableness *n.* (פעש'־אנ־עבל־נעס) דאס מאדישע אויסזעהן, פראנטיש־קייט; עלעגאנטקייט; אריסטאקראטיזם.

fash'ionable resort' (פעש'־אנ־עבל רי־זארט') אן עלעגאנטער פלאץ [וואו עס קומט זיך צונויף א פיינערע, רייכערע געזעלשאפט].

fash'ionably *adv.* (פעש'־אנ־ע־בלי) מאדיש, פראנטיש, עלעגאנט, מעשה אריס־טאקראט.

fash'ioner *n.* (פעש'־אנ־ער) א צושניי־דער, צומעסטער אדער צופאסער [פון קליידער]; א מאדיסט.

fash'ionless *a.* (פעש'־אנ־לעס) ניט־מאדיש, אהן א פאסאן, אהן סטיל.

fash'ion-mon'ger *n.* (פעש'־אנ־מאנ'־גער) א פראנט; איינער וואס האלט נאך די מאדע.

fash'ion-mon'gering *n.* (פעש'־אנ־מאנ'־גער־אינג) דאס האלטען זיך שטרענג אן דער מאדע.

fash'ion-mon'ging *n.* (פעש'־אנ־מאנ'־גינג) ז. *fashion-mongering*.

fash'ion-plate *n.* (פעש'־אנ־פלייט) א פאפיער אדער פלאטע, אויף וועלכער עס

זיינען אויסגעמאלט קליידער פון לעצטען פאסאן.

fast *a., adv., n. and v.* (פעסט) פעסט, שטארק, אונבעוועגליך, בעפעסטיגט; איבערגעבען; אונפערענדערליך [אין טרייהייט אדער איבערגעבענהייט], טריי; דויערהאפט, בעשטענדיג; שנעל; פיהרענדיג א צערשטרייט לעבען, יאגענדיג זיך נאך פערגניגענס; הולטאיאיש, אויסגעלאסען; מיט פעסטקייט; אויף א בעפעסטיגטען, פעסטען אדער אונבעוועגליכען אופן; טיעף; נאהענט; מיט שנעלקייט; עטוואס וואס בעפעסטיגט אדער האלט צו; א שטריק, מיט וועלכען א שיף איז צוגעבונדען; דאס אונבעוועגליכע אייז ביים ברעג; דאס פאסטען, א תענית; פאסטען.

fast and fu'riously (פעסט ענד פיו'-רי-אס-לי) מיט א ווילדער שנעלקייט.

fast and loose (פעסט ענד לוהס) אזא שווינדלער-שפיעל, וואס בעשטעהט אין דעם, וואס מען דארף פערהאלטען א צונויפגעדרעהט רימענדעל אדער שטריקעל, עס זאל זיך ניט אויפדרעהן [ווערט מעהרסטענטייל פראקטיצירט פון שווינדלער צווישען פויערים אויף ירידען]; ניט געזעצט, פערענדערליך, פאלש, וואס מען קען זיך דארויף ניט פערלאזען.

fast bind, fast find (פעסט באינד, פעסט פאינד) אז מען לעגט אוועק אויף אן ארט, געפינט מען אויף אן ארט.

fast boat (פעסט באוט) ביי וואלפישפאנג — א שיפעל, אן וועלכען עס איז בעפעסטיגט דער שטריק פון דעם הארפון, וועלכער ווערט געווארפען אין דעם וואלפיש.

fast col'ors (פעסט קאל'-ארז) ניט בלאקירענדע קאלירען, קאלירען וואס געהען ניט אב.

fast'-day *n.* (פעסט'-דיי) א פאסט-טאג, א תענית.

fas'ten *v.* (פעסן) בעפעסטיגען, פעסט צוזאמענשלאגען, פעראייניגען אדער צוזאמענהאלטען; מאכען פעסט, פעסטשטעלען; פעסט אנהאלטען, זיך אנזעצען.

fas'tener *n.* (פעס'-נער) איינער אדער עטוואס וואס בעפעסטיגט, פערבינדט אדער האלט צוזאמען.

fas'tening *n.* (פעס'-נינג) עטוואס וואס פעראייניגט, בינדט צונויף אדער האלט צוזאמען [ווי א קייט, א האקען, א שטריק, א ריגעל א. ד. ג.].

fas'tening-bar *n.* (פעס'-נינג-באר) א ריגעל.

fas'ten on the mind (פעסן אן טהי מאינד) איינקריצען אין זכרון.

fas'ter *n.* (פעס'-טער) א פאסטער, איינער וואס פאסט.

fast fel'low (פעסט פעל'-או) א הולטאי, א שארלאטאן.

fast freight (פעסט פרייט) פראכט אדער געקויפטע סחורות וואס מען ליעפערט באלד.

fast friends (פעסט פרענדז) אינטימע, נאהענטע, איבערגעבענע פריינד.

fast'-go'er *n.* (פעסט'-גאו'-ער) א שנעלזעגלער, א שנעלע זעגעל-שיף.

fast'-han'ded *a.* (פעסט'-הענ'-דעד) גייציג, קארג.

fastid'ious *a.* (פעס-טיד'-אי-אס) איבערקלייבעריש; וואס איז שווער צופריעדען צו שטעלען.

fastid'iously *adv.* (פעס-טיד'-אי-אס-לי) אויף אן איבערקלייבערישען אופן; אזוי אז עס איז שווער צופריעדען צו שטעלען.

fastid'iousness *n.* (פעס-טיד'-אי-אס-נעס) דאס זיין איבערקלייבעריש, דאס זיין שווער צופריעדען צו שטעלען.

fastig'iate *a.* (פעס-טידזש'-אי-אייט) פערשפיצט, מיט א שפיץ; וועגען ביימער — וואס זייערע צווייגען געהען פאראלעל ארויף-צו.

fastig'iated *a.* (פעס-טידזש'-אי-איי-טער) ז. *fastigiate*

fastig'iately *adv.* (פעס-טידזש'-אי-אייט-לי) מיט א שפיץ, פערשפיצטערהייט.

fastig'ium *n.* (פעס-טידזש'-אי-אם) דער שפיץ, דער אויבערשטער טייל, דער אויבערשטער ראנד.

fas'ting *n.* (פעס'-טינג) דאס פאסטען; אין די אלטע צייטען, הויפטזעכליך אין אירלאנד — א מיטעל אויפצומאהנען חובות דורך דעם וואס דער מלוה האט זיך אוועקגעזעצט לעבען דעם פערשולדיגטען'ס הויז און האט געפאסט אזוי לאנג ביז ער האט זיין חוב צוריקגעקראגען [ניט צאהלען א חוב אין אזא פאל איז בעטראכט געווארען פאר א גרויסען פערברעכען].

fas'ting-day *n.* (פעס'-טינג-דיי) ז. *fast-day*

fas'tish *a.* (פעס'-טיש) אויסגעלאסען, הולטאיאיש.

fast'land *n.* (פעסט'-לענד) הויך-לאנד.

fast'ness *n.* (פעסט'-נעס) פעסטקייט, שטארקייט; זיכערהייט; א פעסטונג; שנעלקייט; דאס האלטען זיך פעסט; איינגעשלאסענקייט; נאהענטקייט; דויערהאפטיגקייט, בעשטענדיגקייט; אויסגעלאסענהייט, הולטאיסטווא.

fast'-shot *n.* (פעסט'-שאט) א ניט-געלונגענע עקספלאזיאן [אין א מינע].

fast'-train *n.* (פעסט'-טריין) א שנעלצוג.

fat *a., n. and v.* (פעט) פעט, דיק; וואס ענטהאלט פיעל פעט-זאפט [וועגען ביימער]; אומגעלומפערט, שווער, טעמפ, נאריש; רייך; האבענדיג אלעס איבער-גענוג; רייך אין פרוכטען, פראפיטען אדער רעזולטאטען; ברייט [וועגען טיילען פון א שיף]; פעטס, שמאלץ; דער בעסטער אדער פעטסטער טייל; אן אפענע כלי אדער גרוב פאר פליסיגקייטען; פעט מאכען.

fa'tal *a.* (פיי'-טעל) פאטאל, בעשטימט פון שיקזאל; בעשטימענד דעם שיקזאל; אונפערמיידליך, אונאבוועגדבאר; אונגליק ברייננגענד, פערדערבליך; טויטליך, פערניכטענד, רואינירענד.

fa'talism *n.* (פיי'-טעל-איזם) פאטאליזם [די לעהרע פון אונפערמיידליכען שיקזאל; דער גלויבען אין מזל, בעשערונג אדער פאראויס-בעשטימונג, אין נעגענזאץ צו דעטערמיניזם וואס ערקלערט אלע ערשיינונגען דורך בעשטימטע נאטירליכע אורזאכען].

fa'talist *n.* (פיי'-טעל-איסט) א פאטאליסט. ז. *fatalism*

fatalis'tic *a.* (פיי-טע-ליס'-טיק) פאטאליסטיש, וואס איז שייך צו אדער איז פערבונדען מיט פאטאליזם. ז. *fatalism*

fatal'ity *n.* (פע-טעל'-אי-טי) דאס זיין פאטאל; שיקזאל, מזל; שטערבליכקייט; טויטליכקייט; אן אונגליקספאל; דאס זיין קריטיש אדער געפעהרליך. ז. *fatal*

fa'tally *adv.* (פיי'-טעל-אי) דורך דער אונפערמיידליכער פאראויסבעשטימונג פון שיקזאל; אויף אן אופן וואס פיהרט צו אונגליק אדער פערניכטונג; טויטליך.

fa'talness *n.* (פיי'-טעל-נעס) ז. *fatality*

fa'ta Morga'na (פא'-טא מאהר-גא'-נא) פאטא-מארגאנא, מיראזש. ז. *mirage*

fat'-brained *a.* (פעט'-בריינד) נאריש, טעמפ, מיט א פערשטאפטען קאפ.

fat dab (פעט דעב) א פעטער ביסען.

fate *n.* (פייט) דאס שיקזאל, דאס מזל, דער גורל; דאס בעשערטע; דער טויט.

fa'ted *a.* (פיי'-טעד) בעשטימט פון מזל, בעשערט.

fate'ful *a.* (פייט'-פול) פאטאל; וואס איז אונפערמיידליך; וואס בריינגט צום טויט.

fate'fully *adv.* (פייט'-פול-אי) אויף א פאטאלען, אונפערמיידליכען אופן.

fate'-like *a.* (פייט'-לאיק) ווי דאס אונפערמיידליכע, ווי דער טויט.

Fates *n.* (פייטס) אין דער גריכיש-רוימישער מיטאלאגיע — די פארצען, די דריי שוועסטער, צעאוס'ס טעכטער, וועלכע בעשטימען דעם שיקזאל פון מענשען. די עלטערע [קלאטא] שפינט דעם פאדים פון לעבען, און ווען די מיטעלע [לאכעזיס] גיט א צייכען, דאן האקט די יונגערע [אנטראפאס] איבער מיט א שערעל דעם פאדים און דער מענש שטארבט.

fat'-faced *a.* (פעט'-פייסט) מיט א דיקען פנים.

fat'-fed *a.* (פעט'-פעד) גוט אויסגעהאדעוועט.

fat'-guts *n.* (פעט'-גאטס) א פוזע, א טרעלבוך [א דיקער בויך].

fat'head *n.* (פעט'-העד) א מין פיש מיט א דיקען קאפ [געפינט זיך אין גרויסע מאסען ארום קאליפארניען און ווערט פיעל געברויכט פון די כינעזער].

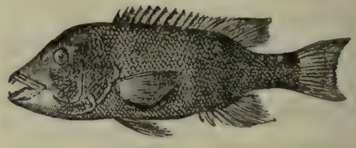

Fathead

fat'-head'ed *a.* (פעט'-העד'-עד) מיט א טעמפען קאפ; דום, נאריש.

fat'-hen *n.* (פעט'-הען) א געוויסע פלאנצע וועלכע האט דיקע און זאפטיגע בלעטער; אויסטראלישע שפינאט.

fa'ther *n. and v.* (פא'-טהער) א פאטער; א שטיף-פאטער; איינער וואס האט צוגענומען און האדעוועט א קינד; דער טיטעל פון א קאטוילישען גלח; דער טיטעל פון א סענאטאר אין אלטען רוים; א פאטריארך; דער עלטסטער מיטגליעד פון א פראפעסיאן אדער קערפערשאפט; אן ענטדעקער אדער ערפינדער פון א זאך; ווערען א פאטער פון אימעצען; אנערקענען אלס קינד; צורעכענען אדער צושרייבען אלס קינד.

Fa'ther *n.* (פא'-טהער) דער פאטער אין הימעל, דער רבונו של עולם; גאט.

fa'therhood *n.* (פא'-טהער-הוד) פאטערשאפט; דאס זיין א פאטער.

fa'ther-in-law' *n.* (פא'-טהער-אין-לאה') א שווער, א שוויגערפאטער.

fa'therland *n.* (פא'-טהער-לענד) א פאטערלאנד.

fa'therlasher *n.* (פא'-טהער-לעש-ער)

א מין עסבארער פיש מיט א ברייטען קאפ [ווערט פיעל געפונען אין גרענלאנד].

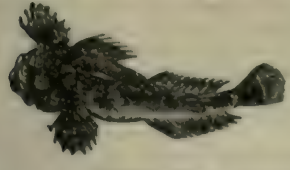

Fatherlasher

fa'therless *a.* (פאַ'-טהער-לעס) אהן א פאטער; אהן א בעוואוסטען אויטאר [ווע־גען שריפטען און ערצעהלונגען, וועגען וועלכע מען ווייסט ניט ווער עס האט זיי פערפאסט].

fa'therlessness *n.* (פאַ'-טהער-לעס-נעס) פאטערלאזינקייט, דאס זיין אהן א פאטער.

fa'therlike *a.* (פאַ'-טהער-לאיק) פא־טערליך.

fa'therliness *n.* (פאַ'-טהער-לי-נעס) פאטערליכקייט, פאטערליכע ליעבע.

fa'ther-long'-legs *n.* (פאַ'-טהער-לאהנג'-לעגז) א מין פליג מיט לאנגע פיס.

fa'therly *a.* (פאַ'-טהער-לי) פאטערליך, אזוי ווי א פאטער.

fa'ther of lies (פאַ'-טהער אוו לאיז) דער שטן, דער מחבל.

Fa'thers *n.* (פאַ'-טהערז) די אורעל־טערען, די אבות.

fa'thership *n.* (פאַ'-טהער-שיפ) ז. *fatherhood*.

fath'om *n. and v.* (פעטה'-אם) א קלאפ־טער [א מאס פון 6 פוס]; דער אומפאנג, די גרויס פון עפעס; די טיעפקייט פון אן ענין; אויסמעסטען די טיעף; ערפאר־שען, ערגרייכען, קומען צום גרונט, דער־גרונטעווען.

fath'omable *a.* (פעטה'-אם-עבל) וואס קען אויסגעמאסטען ווערען; וואס קען ער־פארשט ווערען, וואס קען דערגרונטעוועט ווערען.

fath'omer *n.* (פעטה'-אם-ער) אן ער־פארשער; איינער וואס דערגרונטעוועט זיך.

fath'omless *a.* (פעטה'-אם-לעס) אונ־ערפארשליך, אונערגרינדליך; אהן א גרונט.

fath'om-line *n.* (פעטה'-אם-לאין) א שטריק צום מעסטען טיעפקייטען.

fath'om-wood *n.* (פעטה'-אם-הוואוד) קלאפטער־האלץ, הייץ־האלץ.

fatid'ic *a.* (פיי-טיד'-איק) פראפעצייענד, פאראויסזאגענד; וואס זאגט נביאות.

fatid'ical *a.* (פיי-טיד'-אי-קעל) ז. *fatidic*.

fatid'ically *adv.* (פיי-טיד'-אי-קעל-אי) אויף א פראפעצייענדען אופן; זאגענדיג נביאות.

fatif'erous *a.* (פיי-טיפ'-ע-ראס) פא־טאל, פערדערבליך; געפעהרליך; טויט־ליך.

fat'igate *v.* (פעט'-אי-גיים) פערמאטע־רען, מיעד מאכען.

fatigue' *n. and v.* (פע-טיג') ערמיע־דונג, מיעדקייט; פערמאטערטקייט; די אר־בייט פון סאלדאטען וואס בעלאנגט ניט צו די וואפען [ווי שטעהן אויף דער וואך, רייניגונג פון קאזארמעס א. ד. ג.]; ער־מיעדען; פאלען שווער; דערעסען.

fatigue'-cap *n.* (פע-טיג'-קעפ) אזא קליין לייכט היטעלע וואס סאלדאטען טרא־גען ביי דער ארבייט, וועלכע בעלאנגט ניט צו די וואפען.

fatigue'-dress *n.* (פע-טיג'-דרעס) דיא קליידער וואס סאלדאטען טראגען ביי דער ארבייט, וועלכע בעלאנגט ניט צו די וואַ־פען.

fatigued' to death (פעט-איגד' טו דעטה) אויסגעמאטערט צום טויט, טויט־מיעד.

fatigue'-du'ty *n.* (פע-טיג'-דיו'-טי) די ארבייט פון סאלדאטען וואס בעלאנגט ניט צו די וואפען, ווי רייניגען די קאזאר־מעס, מאכען בעפעסטיגונגס־ווערק א. ד. ג.

fati'guingly *adv.* (פע-טי'-גינג-לי) מיעד מאכענדיג, פערמאטערענדיג.

fatis'cence *n.* (פע-טיס'-ענס) א שפאלט; דאס זיין צושפאלטען.

fatis'cent *a.* (פע טיס'-ענט) צושפאל־טען אויף שטיקער.

fat job (פעט דזשאב) א פעטע שטעלע [הויפטזעכליך א פאליטישע].

fat let'ters (פעט לעט'-ערז) פעטע שריפט [דיקע שווארצע אותיות].

fat'ling *n.* (פעט'-לינג) א יונג מאסט־פיה [א יונג פעט אבגעקארמעט פיה צום שלאכטען].

fat'ly *adv.* (פעט'-לי) פעט, דיק; פעט־ליך.

fat'ness *n.* (פעט'-נעס) פעטקייט, דיק־קייט; פרוכטבארקייט [פון ערד].

fat'ten *v.* (פעטן) פעט מאכען; אבקאר־מען, אבשטאפען; מיסטיגען; פעט אדער דיק ווערען.

fat'tener *n.* (פעט'-נער) איינער אדער עטוואס וואס מאכט פעט אדער דיק; איי־נער וואס קארמעט אב.

fat'tiness *n.* (פעט'-אי-נעס) פעטקייט, דיקקייט.

fat'ty *a.* (פעט'-אי) פעט; וואס ענט־האלט פעטס.

fatu'itous *a.* (פע-טיו'-אי-טאס) נא־ריש, דום, שוואכקעפיג.

fatu'ity *n.* (פע-טיו'-אי-טי) נארישקייט, דומהייט; שוואכקעפינקייט.

fat'uous *a.* (פעט'-יו-אס) נאריש, דום; שוואכקעפיג.

fat'-wit'ted *a.* (פעט'-הוויט'-עד) גראב־קעפיג; נאריש, דום.

fau'bourg *n.* (פאו'-בוהרג) אן אויסערער שטאדט־קווארטאל; א פארשטאדט.

fau'cal *a. and n.* (פאה'-קעל) וואס איז שייך צום ראכען [דער הינטערשטער טייל פון דער מויל־עפנונג וואס נעהט צום האלז]; וואס ווערט ארויסגעשפראכען פון ראכען; א קלאנג וואס ווערט ארויסגעלא־זען פון ראכען.

fau'ces *n.* (פאה'-סיז) דער ראכען [דער הינטערשטער טייל פון דער מויל־עפנונג וואס נעהט צום האלז].

fau'cet *n.* (פאה'-סעט) א צאפען, א קראן.

fauci'tis *n.* (פאה-סאי'-טיס) א ראכען־ענטצינדונג. ז. *fauces*.

faugh *int.* (פאה) פוי!

fault *n. and v.* (פאהלט) א פערזעהן, א פעהלער; א שולד; א חסרון; א פער־לארענע שפור; דאס פערליערען די שפור [וועגען יאגד־הינד]; אין געאלאגיע — די פערשיעבונג פון איינגעבראכענע ערד־שיכטען; אין טעניס־שפיעל — א קלאפ וואס טרעפט ניט דעם באל איהם ארייני־צוווארפען וואו מען דארף; טאדלען.

fault'-block *n.* (פאהלט'-בלאק) אין גע־אלאגיע — א שטיק איינגעבראכענע, פער־שיעבטע ערד־שיכט.

faul'ted *a.* (פאהל'-טעד) אין געאלא־גיע — איינגעבראכען און פערשאבען אין מעהרערע ערטער [וועגען אן ערד־שיכט].

fault'finder *n.* (פאהלט'-פאינ-דער) איינער וואס זוכט אדער געפינט חסרונות; א טאדלער; א פארריכטונג אויסצוגעפינען א פעהלער אין אן עלעקטרישער לייטונג.

fault'finding *n. and a.* (פאהלט'-פאינ-דינג) דאס זוכען חסרונות; וואס זוכט חסרונות.

fault'ful *a.* (פאהלט'-פול) פול מיט חסרונות; פול מיט פעהלערן; פול מיט חטאים.

faul'tily *adv.* (פאהל'-טי-לי) אויף א פעהלערהאפטען אופן; פעהלערהאפט.

faul'tiness *n.* (פאהל'-טי-נעס) פעה־לערהאפטינקייט; מאנגעלהאפטינקייט; זינ־דינקייט.

fault'less *a.* (פאהלט'-לעס) אהן חסרונות, אהן פעהלער; פאלקאמען; פעהלער־פריי, טאדעללאז.

fault'lessly *adv.* (פאהלט'-לעס-לי) אויף א טאדעללאזען אדער פעהלער־פרייען אופן; אהן חסרונות.

fault'lessness *n.* (פאהלט'-לעס-נעס) דאס זיין אהן חסרונות; פעהלערלאזיג־קייט; פאלקאמענהייט.

faul'ty *a.* (פאהל'-טי) פעהלערהאפט; מיט חסרונות; ניט ריכטיג; שולדיג, טא־דעלהאפט.

faun *n.* (פאהן) דער פאון [דער וואלד־גאט ביי די פארצייטיגע רוימער, וואס איז נעווען פארגעשטעלט אין דער געשטאלט פון האלב־מענש און האלב־ציעג].

fau'na *n.* (פאה'-נא) די פאונע, די טהיער־וועלט [די חיות וועלכע געפינען זיך אין א געוויסער געגענד אדער וועל־כע האבען עקזיסטירט אין א געוויסער גע־אלאגישער פעריאדע]; אן אבהאנדלונג וועגען די חיות פון א געוויסער געגענד אדער פון א געוויסער געאלאגישער פע־ריאדע.

fau'nal *a.* (פאה'-נעל) וואס איז שייך צו דער פאונע. ז. *fauna*.

fau'nist *n.* (פאה'-ניסט) א זאאלאג, א נאטור־פארשער; איינער וואס שטודירט די פאונע. ז. *fauna*.

faunis'tic *a.* (פאה-ניס'-טיק) וואס איז שייך צו די חיות פון א געוויסער געגענד אדער פון א געוויסער געאלאגישער פע־ריאדע.

fauteuil' *n.* (פאו-טיי') א פאטעל, אן ארב־שטוהל.

faux pas (פאו פא) א פאלשער טריט; א פעהלער, א פערזעהן; א פערגעהן גע־גען דער אנגענומענער עטהיק.

favil'lous *a.* (פע-וויל'-אס) וואס בע־שטעהט פון אש; אשיג.

favo'nian *a.* (פע-וואו'-ני-ען) וואס איז נוגע צו פאווניוס, דעם מערב־ווינד, וועל־כער בלאזט אין אנפאנג פריהלינג; גינ־סטיג; מילד.

fa'vor *n. and v.* (פיי'-וואר) גונסט, חן; בעגינסטיגונג; אונטערשטיצונג; א געפא־לען, א טובה; ערלויבנים; א ליעבלינג; דאס אנדעקען; אן ערהאלטענער בריעף אדער צושריפט; בעגינסטיגען; אונטער־שטיצען; בעעהרען; בעגנאדיגען; בעווי־ליגען; גלייך זיין; אויסקוקען עהנליך.

fa'vorable *a.* (פיי'-וואר-עבל) געפעליג; פריינדליך; בעהילפליך; בעקוועם, גינ־סטיג.

fa'vorable as'pect (פיי'-וואר-עבל עס'-פעקט) א גינסטיגע לאגע.

fa'vorableness *n.* (פיי'-וואר-עבל-נעס) גונסט, חן, גוטקייט; נעפעלינקייט.

fa'vorably *adv.* (פיי'-וואר-ע-בלי) אויף א פריינדליכען אופן; אויף א גינסטיגען אדער בעקוועמען אופן.

fa'vored *a.* (פיי'-וואורד) בעגינסטיגט, מיט חן; פון אויסזעהן; געשטאלטעט.

fa'voredly *adv.* (פיי'-וואורד-לי) אין בעצוג צום אויסזעהן, אופן אדער געשטאלטונג.

fa'vorer *n.* (פיי'-וואר-ער) א בעגינסטיגער, א גינער, איינער וואס העלפט דעם צווייטען אין זיין ערפאלג.

fa'voringly *adv.* (פיי'-וואר-אינג-לי) ארויסווייזענדיג פריינדליכקייט; טהוענדיג א טובה.

fa'vorite *n. and a.* (פיי'-וואר-איט) א גינסטלינג, א ליעבלינג [איינער אדער עפעס וואס איז בעליעבט]; בעגינסטיגט, בעליעבט.

My cousin John is my father's favorite nephew.

fa'voritism *n.* (פיי'-וואר-אי-טיזם) דאס בעגינסטיגען; דאס ארויסווייזען מעהר פריינדשאפט צו איינעם ווי צו אלע אנדערע.

fa'vorize *v.* (פיי'-וואר-איז) בעגינסטיגען; זיין צו איינעם פריינדליכער אלס צו אלע אנדערע.

fa'vorless *a.* (פיי'-וואר-לעס) אונבעגינסטיגט, אונבעליעבט.

favose' *a.* (פע-וואוס') וואס איז עהנליך צו א האניג=פלאטע פון א ביענשטאק.

fa'vus *n.* (פיי'-וואס) א מין הויט=קראנקהייט, מייסטענס פון דער קאפ=הויט, וואס כאראקטעריזירט זיך מיט א געלבליכען טרוקענעם אויסשלאג, וועלכער איז עהנליך צו דעם אויסזעהן פון א האניג=פלאטע.

fawn *v. and n.* (פאהן) זיך חנפ'ענען, אונטערקריכען, זיך אונטערלעקען ווי א הונד; א יונגער הירש; געבעהרען א הירשעלע.

fawn'-col'or *n.* (פאהנ'-קאל'-אר) העלגעלב=ברוינע פארב.

fawn'-col'ored *a.* (פאהנ'-קאל'-ארד) העל=געלב=ברוין.

faw'ner *n.* (פאה'-נער) א חונף, א קריכער, אן אונטערלעקער.

faw'ning *n.* (פאה'-נינג) חניפה, אונטערלעקעריי, קריכעריי.

faw'ningly *adv.* (פאה'-נינג-לי) אויף דעם אופן פון אן אונטערלעקער אדער חונף.

faw'ningness *n.* (פאה'-נינג-נעס) חניפה, אונטערלעקעריי.

fay *v. and n.* (פיי) צונויפפאסען; צופאסען; א פעע, א צויבעריז, א מכשפה.

F-clef *n.* (עף'-קלעף) אין מוזיק — דער *F*=שליסעל אדער באס=שליסעל.

fea'berry *n.* (פיע'-בער-אי) אן אגרעס.

feague *v.* (פיעג) ענטמוטיגען, אראבשלאגען פון מוטה.

fe'alty *n.* (פי'-על-טי) טרייהייט, איבערגעבענהייט [פון אן אונטערטהאן צו זיין הערשער, פון א פרוי צו איהר מאן א. ד. ג.].

fear *n. and v.* (פיער) פורכט, שרעק, מורא; אנגסט, זארג, דאגה; דאס וואס רופט ארויס א מורא; פחד; דאס וואס ווארפט ארויף א שרעק; עהרפורכט אדער יראת הכבוד פאר א העכערען; פירכטען, מורא האבען; דערשרעקען זיך; זיין אין קלעמעניש; צווייפלען.

fear'ful *a.* (פיער'-פול) שרעקעדיג; פירכטערליך, שרעקליך; פורכטזאם; מיט יראת הכבוד.

fear'fully *adv.* (פיער'-פול-אי) אויף א שרעקעדיגען אופן; אויף א פחדנ'ישען שטייגער; מיט יראת הכבוד; פורכטזאם.

fear'fulness *n.* (פיער'-פול-נעס) פורכטזאמקייט, שרעקעדינקייט, פורכט, מורא.

fear'less *a.* (פיער'-לעס) פורכטלאז, אונערשראקען.

fear'lessly *adv.* (פיער'-לעס-לי) מיט אונערשראקענהייט.

fear'lessness *n.* (פיער'-לעס-נעס) פורכטלאזינקייט, אונערשראקענהייט; דאס זיין אהן מורא.

fear'naught *n. and a.* (פיער'-נאהט) א שטארק געפאנצערטע קריעגס=שיף; אזא דיקער וואלענער שטאף אדער בגד, א פערמינגע; וואס האט קיין מורא ניט, וואס שרעקט זיך ניט.

fear'nought *n.* (פיער'-נאהט) ז. *fearnaught*.

fear'some *a.* (פיער'-סאם) פירכטערליך; דערשראקען; טרוסליווע, פחדנות'דיג.

feasibil'ity *n.* (פיע-זי-ביל'-אי-טי) מעגליכקייט, דאס קענען געשעהן; פראקטישקייט.

fea'sible *a.* (פיע'-זיבל) מעגליך, וואס קען געטהאן ווערען.

The plan to cross the ocean in a balloon is not feasible.

fea'sibleness *n.* (פיע'-זיבל-נעס) ז. *feasibility*.

fea'sibly *adv.* (פיע'-זי-בלי) מעגליכערווייזע.

feast *n. and v.* (פיעסט) א סעודה, א מאהלצייט; א פעסט, א יום=טוב; מכבד זיין, בעווירטהען; מאכען פערגניגען, אמוזירען; באלעווען, מאכען מאהלצייטען; זיך אמוזירען.

feast'-day *n.* (פיעסט'-דיי) א פייערטאג, א יום=טוב.

feas'ter *n.* (פיעס'-טער) איינער וואס נעהמט אויף אדער איז מכבד; א מאהלצייט=געבער; א בעל=שמחה.

feast'ful *a.* (פיעסט'-פול) פעסטליך, יום=טוב'דיג, פרעהליך.

feas'ting *n.* (פיעס'-טינג) א סעודה.

feast of tab'ernacles (פיעסט אוו טעב'-ער-נעקלז) סכות.

feast of unleav'ened bread (פיעסט אוו אנ-לעוו'נד ברעד) חג המצות [פסח].

feat *n., a. and v.* (פיעט) א טהאט, א העלדענטהאט; קלוג, געשיקט, מיט קענטשאפט; נעט; מאכען געשיקט, מאכען נעט.

feath'er *n. and v.* (פעטה'-ער) א פעדער; א פעדער=טשוב; א ציערונג; א פוסטער טיטעל; בעדעקען מיט פעדערען; צומאכען פעדערען צו עפעס; בעציערען; מאכען א פערשמעלערטען ראנד; רודערען פלאך [א שיפעל].

feath'er-bed *n.* (פעטה'-ער-בעד) א פעדערינע, א מאטראץ פון פעדערען.

feath'erbone *n.* (פעטה'-ער-באון) פעדער=ביין [ווערט געברויכט אנשטאט פיש=ביין].

feath'erbrain *n.* (פעטה'-ער-בריין) א לייכטזיניגער מענש.

feath'er-brained *a.* (פעטה'-ער-בריינד) לייכטזיניג.

feath'er-broom *n.* (פעטה'-ער-ברוהם) א פעדערוויש [אזא קליינער בעזים געמאכט פון גרויסע פעדערען].

feath'er-edge *n.* (פעטה'-ער-עדזש) דער דינער ברעג אדער זייט פון א ברעט, פון א פלאטע א. ד. ג.

feath'er-edged *a.* (פעטה'-ער-עדזשד) מיט א פערשמעלערטען דינעם ברעג.

feath'er-grass *n.* (פעטה'-ער-גרעס) פעדער=גראז [א מין גראז פון דרום=אייראפא, וואס איז עהנליך צו א פעדער].

feath'er-head *n.* (פעטה'-ער-העד) ז. *featherbrain*.

feath'er-head'ed *a.* (פעטה'-ער-העד'-עד) ז. *feather-brained*.

feath'ering *n.* (פעטה'-ער-אינג) די פעדערען פון א פויגעל; אין ארכיטעקטור — דער פעסטאן [א גירליאנדע אויסגעשניצט אדער אויסגעהאקט אויף א וואנד אדער זייל].

feath'er in the cap (פעטה'-ער אין טהי קעפ) אן עהרען=צייכען, אן אויסצייכנונג; אן אויפטהועכטס מיט וועלכען מען קען שטאלצירען.

feath'erless *a.* (פעטה'-ער-לעס) אהן פעדערען.

feath'erlessness *n.* (פעטה'-ער-לעס-נעס) נאקעטקייט, דאס זיין אהן פעדערען.

feath'er-pa'ted *a.* (פעטה'-ער-פיי'-טעד) ז. *feather-brained*.

feath'er-stitch *n.* (פעטה'-ער-סטיטש) א נאט אין האפטען אדער אויסנעהען אין דער פארם פון א פעדער.

feath'er-weight *n.* (פעטה'-ער-הוויט) אין ספארט — די לייכטסטע וואג, וועלכע איז ערלויבט פאר א פערד צו טראגען אויף זיך אין וועט=לויף; א באקסער אדער פראפעסיאנעלער פויסט=קעמפפער, וועלכער האט אין זיך די מינדעסטע וואג, וואס פאדערט זיך לויט די רעגעלען פון פויסט=קאמפף; א פחות=ערך, א מענש וואס האט די קנאפסטע בעדייטונג און ווירקונג.

feath'ery *a.* (פעטה'-ער-אי) פעדעריג, מיט פעדערען; גרינג ווי א פעדער.

feat'ly *adv.* (פיעט'-לי) אויף א געשיקטען אדער פלינקען אופן; מיט פערשטאנד, מיט קענטשאפט.

feat'ness *n.* (פיעט'-נעס) געשיקטליכקייט, פלינקקייט.

feat of strength (פיעט אוו סטרענגטה) גבורה=קונץ.

It is a feat of strength to lift 250 pounds.

fea'ture *n. and v.* (פיע'-טשור) א געזיכטס=צוג, דאס געזיכט; דאס אלגעמיינע אויסזעהן פון עפעס; דער כאראקטער פון א זאך; זיין פון דעמזעלביגען אויסזעהן; זיין עהנליך.

fea'tured *a.* (פיע'-טשורד) געשטאלטעט, פארמירט; מיט א בעשטימטען אויסזעהן אדער כאראקטער.

fea'tureless *a.* (פיע'-טשור-לעס) אהן אויסדריקליכע שטריכען; אהן א בעשטימטען אויסזעהן אדער כאראקטער.

feaze *v. and n.* (פיעז) ארויסציהען פאדים=ווייז; פאנאנדערפלעכטען א שטריק; אנברעכען די ביינער; זיך אויפרעגען; די אויפרעגונג.

Feb. אבקירצונג פון *February*.

febrifa'cient *a. and n.* (פעב-רי-פיי'-שענט) פיעבערהאפט; דאס וואס פעראורזאכט פיעבער.

febrif'erous *a.* (פי-בריפ'-ע-ראס) וואס ברייננט אדער פעראורזאכט פיעבער.

febrif'ic *a.* (פי-בריפ'-איק) וואס פעראורזאכט פיעבער; פיעבעריש.

febrif'ugal *a.* (פי-בריפ'-יו-געל) וואס פערטרייבט פיעבער.

feb'rifuge *a. and n.* (פעב'-רי-פיודזש) וואס פערטרייבט דעם פיעבער; א מיטעל געגען פיעבער.

feb'ril *a.* (פעב'-ריל) ז. *febrile*.

feb'rile *a.* (פעב'-ריל) וואס איז שייך צו
פיעבער ; פיעבערהאפט, קדחת'ריג.

Feb'ruary *n.* (פעב'-רו-ע-רי) דער מאָ־
נאט פעברואר.

fe'cal *a.* (פי'-קעל) וואס נעהערט צו
עקסקרעמענטען [צאה].

fe'ces *n.* (פי'-סיז) עקסקרעמענטען, אויס־
וואורף פון קערפער, טינוף ; צאה.

fe'cial *n.* (פי'-שעל) — אין אלטען רוים
איינער פון די פריסטער, וועלכע פלעגען
זיין קריענס־הערא־לדען. זיי פלעגען ערקלע־
רען מלחמה אדער שלום און פלעגען דער־
ביי אבריכטען בעשטימטע רעליגעזע צע־
רעמאניעס.

fec'ula *n.* (פעק'-יו-לא) קראכמאל.

fec'ulence *n.* (פעק'-יו-לענס) שמוץ ;
אבזאץ, אבפאל, פסולת.

fec'ulency *n.* (פעק'-יו-לענ-סי)
ז. *feculence*

fec'ulent *a.* (פעק'-יו-לענט) אונריין,
מוטנע ; בלאטיג, שמוציג.

fec'und *a.* (פעק'-אנד) פרוכטבאר.

fec'undate *v.* (פעק'-אנ-דיים) פרוכט־
באר מאכען.

fecunda'tion *n.* (פעק-אנ-דיי'-שאן) די
בעפרוכטונג, דאס מאכען פרוכטבאר.

fecun'dity *n.* (פי-קאנ'-די-טי) די
פרוכטבארקייט ; דאס זיין פרוכטבאר ;
פריה ורביה.

fed (פעד) געשפייזט, געגעהרט, געפיטערט.
ז. *feed*

fed'eracy *n.* (פעד'-ע-רע-סי) א קאנפע־
דעראציאן. ז. *confederacy*

fed'eral *a. and n.* (פעד'-ע-רעל) פע־
דעראליסטיש, וואס איז שייך צו א בונדעס־
שטאאט אדער פעדעראטיווען שטאאט [א
שטאאט וואס בעשטעהט פון איינינע בע־
זונדערע שטאאטען אונטער איין צענטרא־
לער רעגיערונג]; וואס איז שייך צו א
פערבינדונג אדער אבמאך [הויפטזעכליך
פון מלוכות]; וואס איז אן אנהענגער פון
א פעדעראטיווען שטאאט אדער בונדעס־
שטאאט ; אין די פעראייניגטע שטאא־
טען — וואס איז שייך צו דער פעדערא־
לער קאנסטיטוציאן, וואס איז אן אנהענ־
גער פון אדער וואס שטיצט די פעדעראלע
קאנסטיטוציאן ; אין צייט פון בירגער־
קריעג אין די פעראייניגטע שטאאטען —
וואס האט געשטיצט די פעדעראלע רעגיע־
רונג, וואס איז געווען נעגען דעם פערזוך
פון די זיד־שטאאטען זיך אבצורייסען פון
די פעראייניגטע שטאאטען ; אן אנהענגער
פון א פעדעראציאן פון שטאאטען אדער
פון א בונדעס־שטאאט.

Fed'eral Cit'y (פעד'-ע-רעל סיט'-אי)
די הויפט־שטאדט פון די פעראייניגטע
שטאאטען פון אמעריקא [וואשינגטאן].

Fed'eral Constitu'tion (פעד'-ע-רעל
קאנ-סטי-טיו'-שאן) די קאנסטיטוציאן פון
די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא.

fed'eral di'et (פעד'-ע-רעל דאי'-עט)
דער פעדעראלער סיים אדער פארלאמענט
פון די אלטע דייטשע מלוכות.

fed'eral gov'ernment (פעד'-ע-רעל
גאוו'-ערנ-מענט) די פעדעראלע רעגיערונג,
די בונדעס־רעגיערונג.

federalisa'tion *n.* (פעד-ע-רעל-אי-
זיי'-שאן) ז. *federalization*

fed'eralise *v.* (פעד'-ע-רעל-איז)
ז. *federalize*

fed'eralism *n.* (פעד'-ע-רעל-איזם) פע־
דעראליזם, די סיסטעם אדער די פרינצי־
פען פון פעדערירטע שטאאטען אדער בונ־
דעס־שטאאטען; די פרינציפען פון דער פע־
דעראליסטישער פארטיי אין די פעראייני־
גטע שטאאטען פון אמעריקא.

fed'eralist *n.* (פעד'-ע-רעל-איסט) א
פעדעראליסט, אן אנהענגער פון פעדערא־
ליזם אדער פון בונדעס־שטאאטען.

Fed'eralist *n.* (פעד'-ע-רעל-איסט) א
מיטגליעד פון דער פעדעראליסטישער פאר־
טיי [אין די פעראייניגטע שטאאטען פון
אמעריקא].

federaliza'tion *n.* (פעד-ע-רעל-אי-
זיי'-שאן) די פעראייניגונג [פון שטאא־
טען] אין א בונדעס־שטאאט ; א בונדעס־
שטאאט ; א פעדעראציאן.

fed'eralize *v.* (פעד'-ע-רעל-איז) פער־
איינינען, פערבינדען [הויפטזעכליך שטאא־
טען אין א בונדעס־שטאאט].

fed'erally *adv.* (פעד'-ע-רעל-אי) אויף
א פעראייניגטען אדער פעדעראטיווען
שטייגער ; אין איינקלאנג מיט אן אבמאך
אדער בונד.

Fed'eral par'ty (פעד'-ע-רעל פאר'-
טי) די פעדעראליסטישע פארטיי אין די
פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא [די
פארטיי האט אין אנפאנג געקעמפפט דא־
פיר, אז די קאנסטיטוציאן פון די פעראיי־
ניגטע שטאאטען, וועלכע איז אויסגעאר־
בייט געווארען ביי דער קאנסטיטוציאנע־
לער קאנווענציאן אין פילאדעלפיא אין
1787, זאל אנגענומען ווערען פון די ערשטע
13 שטאאטען ; שפעטער איז דער הויפט־
פונקט פון איהר פראגראם געווען א גוט־
ארגאניזירטע פעסטע צענטראל־רעגיערונג.
די פארטיי האט עקזיסטירט ביז ארום
1816].

fed'erate *v.* (פעד'-ע-רייט) פעדערירען,
פעראייניגען, פערבינדען ; בילדען א בונ־
דעס־שטאאט אדער א פעדעראציאן.

federa'tion *n.* (פעד-ע-ריי'-שאן) א
פעדעראציאן ; א פעראייניגונג, א פער־
באנד [פון אונאבהענגיגע פעראיינען]; א
פעראייניגונג פון אונאבהענגיגע שטאאטען
אין א פעדעראציאן אדער בונדעס־שטאאט;
א פעדעראלע רעגיערונג [א רעגיערונג פון
א בונדעס־שטאאט, ווי פון די פעראייניגטע
שטאאטען פון אמעריקא, פון דייטשלאנד
און פון דער שווייץ].

The Jewish farmers' societies of America are organized into a federation.

federa'tionist *n.* (פעד-ע-ריי'-שאנ-
איסט) אן אנהענגער פון א פעראייניגונג
פון שטאאטען אדער פון א בונדעס־שטאאט
[הויפטזעכליך איינער וואס שטרעבט, אז
אלע טיילען פון דער בריטאנישער אימ־
פעריע זאלען זיין פעראייניגט אויף פעדע־
ראטיווע יסודות, דאס הייסט, ווי בעזונ־
דערע שטאאטען מיט א צענטראלער רע־
גיערונג].

fed'erative *a.* (פעד'-ע-ריי-טיוו) וואס
איז שייך אדער עהנליך צו א פעראייני־
גונג אדער פעדעראציאן.

fed'eratively *adv.* (פעד'-ע-ריי-טיוו-
לי) אויף'ן אופן פון א פעדעראציאן [פער־
איינינונג פון בעזונדערע שטאאטען אונ־
טער איין צענטראלער רעגיערונג]; ווי א
פעראייניגונג אדער בונד.

fee *n. and v.* (פיע) בעלוינונג, שכירות
[פון רעגיערונגס־בעאמטע], האנאראר
[געצאהלט פון דאקטוירים, ליטעראטען,
ארוואקאטען, לעהרער]; טרינק־געלד : אבי־
צאהלונג פאר ספעציעלע רעכטע אדער
דיענסטע [ווי פאר דעם רעכט צו בעלאנ־
גען צו א געזעלשאפט, איינטריטס־געלד אין
אכוזירונגס־פלעצער א. ד. ג.]; אין דער
פעאדאלער ארדנונג — א לעהן־גוט [א גוט
וואס ווערט אוועקגעגעבען אויף א געוויסער
צייט פאר געוויסע דיענסטע]; א ירושה־
גוט [א גוט וואס ווערט אוועקגעגעבען צו
איינעם אויף אייביג, פאר איהם און זיינע
יורשים]; א גוט, א מאיאנטעק ; איינענ־
טום ; בעזיצונג ; בעלוינען ; אונטערקויי־
פען ; דינגען.

fee'able *a.* (פיע'-עבל) וואס מען קען
דינגען אדער אונטערקויפען.

fee'ble *a.* (פיע'בל) שוואך, אבגעשוואכט.

fee'ble-min'ded *a.* (פיע'בל-מאינ'-
דעד) שוואכזיניג, אידיאטיש.

Feeble-minded children need a special education.

fee'ble-min'dedness *n.* (פיע'בל-
מאינ'-דעד-נעס) שוואכזינינקייט.

fee'bleness *n.* (פיע'בל-נעס) שוואכ־
קייט, אבגעשוואכטקייט.

fee'bly *adv.* (פיע'-בלי) שוואך, אבגע־
שוואכט.

feed *v. and n.* (פיעד) פיטערען, פאשען,
שפייזען, קארמענען ; בעזארגען מיט'ן נויי־
טיגען מאטעריאל [פאר ארבייט, אויפהאל־
טונג, ענטוויקלונג א. ד. ג.]; זיך שפייזען,
זיך זעטיגען, זיך אויפהאלטען, זיך שטי־
צען ; פרעסען ; פוטער, פאשע ; א פאר־
ציאן פוטער ; די בעוועגונג אדער די דער־
נעהנטערונג פון מאטעריאל, וואס א מאשין
בעארבייט, צו דעם טייל פון דער מאשין,
וועלכער בעארבייט דעם מאטעריאל [ווי
פון דעם טוך צו דער מאשין־נאדעל]; דאס
מאטעריאל, וואס א מאשין בעארבייט ;
די בעוועגונג פון א שנייד־אינסטרומענט צו
דעם מאטעריאל וואס דארף געשניטען ווע־
רען ; די מאס וואסער וואס איז נויטיג אין
א קאנאל־שלייז, אום א שיף זאל קענען
דורכגעהן.

fee'der *n.* (פיע'-דער) אן ערנעהרער,
א פיטערער; אן אויפמונטערער ; אן עסער;
איינער וואס האדעוועט בהמות צו קוילען
זיי ; דאס וואס ערנעהרט אדער גיט די
נויטיגע מאטעריאלען צום עקזיסטירען ; א
שטראם, רינע אדער קאנאל, וועלכער פילט
אן מיט וואסער דעם הויפט־שטראם אדער
טייך ; איינער וואס דערלאנגט די מאטע־
ריאלען צו דער מאשין ; אן אפאראט דורך
וועלכען עס ווערען אויטאמאטיש איבער־
נעגעבען אין א מאשין די נויטיגע מאטע־
ריאלען, וועלכע זי פערברויכט ; אין אן
ארגעל — דער קליינער אונטערשטער בלאז־
זאק, וועלכער גיט איבער לופט אין דעם
גרעסערען אויבערשטען בלאז־זאק ; אין א
טעאטער־פיעסע — א צונעשריבענע אונ־
וויכטיגע ראלע, כדי ארויסצוברייננען
בולט'ער די וויכטינסטע טיילען פון דער
פיעסע.

feed high (פיעד האי) לעבען א גוטען
טאג.

fee'ding *n.* (פיע'-דינג) נאהרונג, פיטע־
רונג, שפייז.

fee'ding-bag *n.* (פיע'-דינג-בעג) דער
שפייז־זאק, דער טרעלבוך, די פוזע.

fee'ding-bot'tle *n.* (פיע'-דינג-באטל)
א מילך־פלעשעל פון וועלכען דאס קינד
זויגט.

feed'-pipe *n.* (פיעד'-פאיפ) אין א
דאמפף־מאשין — די שפייז־ראהר אדער
די טרויב, דורך וועלכער דאס וואסער נעהט
פון דער אויבערשטער ציסטערנע אין קע־
סעל.

feed'-pump *n.* (פיעד'-פאמפ) די שפייז־
פומפ, די פומפ וועלכע טרייבט דאס ווא־
סער אין קעסעל פון א דאמפף־מאשין.

fee'-estate' *n.* (פיע'-עס-טייט') דאס
לעהן־גוט [א מאיאנטעק, וואס א פריץ פון

מיטעלאלטער פלעגט אבגעבען זיינעם אן אונטערטהאן און דיעזער פון זיין זייט פלעגט דערפאר אויף זיך אננעהמען געוויסע התחיבות'ען בנוגע צום פריץ].

fee'-farm *n.* (פיע'-פארם) א לאנדגוט וואס ווערט געגעבען אין ארענדע ניט פאר געוויסע פפליכטען אדער דיענסטע פון דעם ארענדאר, נאר פאר א געוויסער סומע וועלכע יענער צאהלט יעהרליך.

feel *v. and n.* (פיעל) פיהלען, עמפפינדען, האבען דאס בעוואוסטזיין [וועגען עפעס]; זיך פיהלען, טאפען; פרובירען; פארשען; זיין געניינט; עמפפינדונג; עמפפינדונג פון א בעריהרונג.

feel a damp (פיעל ע דעמפ) פיהלען שווער, פיהלען ווי א לאסט.

feel af'ter (פיעל עפ'-טער) זוכען, טאפען [ווי אין דער פינסטער].

feel an in'terest (פיעל ען אינ'-טערעסט) נעהמען אן אינטערעסע, זיך אינטערעסירען.

feel at home (פיעל עט האום) זיך פיהלען ווי ביי זיך אין דער היים, זיך פיהלען ווי א פיש אין וואסער.

fee'ler *n.* (פיע'-לער) איינער אדער עטוואס וואס פיהלט, עמפפינדעט אדער טאפט אן; עטוואס וואס דיענט צום אנטאפען [ווי די פיהל-הערנערלעך ביי אינזעקטען אדער די פיהל-פעדים ביי מאלוסקען]; עטוואס מיט דער הילף פון וואס מען "טאפט אן דעם דופק" אדער מען וויל עפעס אויסגעפינען אויף אן אינדירעקטען אופן; עטוואס וואס דיענט אלס פראבע עפעס אויסצוגעפינען אדער אויסצופארשען; דער ערשטער אויסברוך פון שטורם, נאך וועלכען עס קומט א קורצע צייט פון רוה.

fee'less *a.* (פיע'-לעס) אהן א לעהן-גוט, אהן א בעלוינונג. ז. *fee*

feel for (פיעל פאר) זוכען אין געהיים אדער פארזיכטיג; סימפאטיזירען, מיטפיהלען.

feel hun'gry (פיעל האנ'-גרי) זיין הונגריג.

feel inclined' (פיעל אינ-קלאינד') זיין געניינט.

I feel inclined to reject your offer, but I shall not do so.

fee'ling *n. and a.* (פיע'-לינג) דאס פיהלען, דאס עמפפינדען, דאס אנטאפען; געפיהל, עמפפינדונג; עמפפינדליכקייט; סענטימענט, שטימונג; דער איינדרוק פון א קונסטווערק; פיהלענד, געפיהלפאל, לעבהאפט געפיהלט, גערירט, ריהרענד; מיטפיהלענד, אנטייל-נעהמענד.

fee'lingly *adv.* (פיע'-לינג-לי) מיט עמפפינדליכקייט, מיט געפיהל, מיט צארטקייט.

fee'lingly alive' (פיע'-לינג-לי ע-לאיוו') שטארק עמפפינדליך [פאר עפעס].

feel like (פיעל לאיק) זיין געשטימט, זיין געניינט.

feel one's legs (פיעל הוואנז לעגז) זיך שטעלען אויף די פיס [ווי א קינד ווען עס פאנגט אן צו שטעהן].

feel out (פיעל אוט) אנטאפען דעם דופק, אויספארשען, אונטערזוכען, זאנדירען.

feel snea'ky (פיעל סניע'-קי) האבען דאס געפיהל, אז מען האט נידריג געהאנדעלט.

feel the pulse (פיעל טהי פאלס) 1. פיהלען דעם דופק, אנטאפען דעם דופק; 2. דערנעהן ווי עס האלט.

2. The statesman must always feel the pulse of the people on public questions.

fee sim'ple (פיע סימ'פל) א ירושה-גוט.

fee sim'ple ab'solute (פיע סימ'פל עב'-סא-ליוט) א ירושה-גוט [א גוט וואס ווערט אוועקגעגעבען צו איינעם אויף אייביג, פאר איהם און זיינע יורשים].

feet *n.* (פיעט) פיס. ז. *foot*

One foot; two feet.

fee tail (פיע טייל) א גוט וואס ווערט אוועקגעשענקט מיט דער בעדינגונג, אז עס זאל איבערגעהן בירושה נור צו געוויסע יורשים. ז. *conditional fee*

feet fore'most (פיעט פאור'-מאוסט) די פיס אויסגעצויגען, טויט.

feet'less *a.* (פיעט'-לעס) וואס האט ניט קיין פיס.

feign *v.* (פיין) אויסטראכטען, אויסקלערען; ניט ריכטיג פארשטעלען; זיך פערשטעלען; מאכען אן אנשטעל.

feigned *a.* (פיינד) אויסגעטראכט, ניט ריכטיג, פאלש, זיך געמאכט, כלומר'שטדיג.

feig'nedly *adv.* (פיי'-נעד-לי) כלומר'שט, לפנים, דורך אן אנשטעל, אויף א געמאכטען אדער פאלשען שטייגער; אויסגעטראכט.

feig'nedness *n.* (פיי'-נעד-נעס) כלומר'שטדיגקייט, דאס פערשטעלען זיך, דאס זיין לפנים; נארעריי.

feigned pur'chase (פיינד פויר'-טשיים) א קניה לפנים [כלומר'שט געקויפט].

feigned voice (פיינד וואיס) א קוויטשעדיגער קול, א פאלצעט.

feig'ner *n.* (פיי'-נער) אן אויסטראכטער, אן אנשטעל-מאכער.

feign ho'liness (פיין האו'-לי-נעס) געמאכטע, כלומר'שטדיגע הייליגקייט.

feig'ning *a.* (פיי'-נינג) מאכענדיג אן אנשטעל, פערשטעלענדיג, כלומר'שטדיג.

feig'ningly *adv.* (פיי'-נינג-לי) כלומר'שט, דורך אן אנשטעל.

feint *n. and v.* (פיינט) אן אנשטעל, א פאלשע בעוועגונג, אום אבצונארען דעם געגנער [אין א געפעכט, אין מלחמה א. ד. ג.]; מאכען אן אנשטעל, מאכען א פאלשע בעוועגונג, אום אבצונארען דעם געגנער.

feld'sher *n.* (פעלד'-שער) א פעלדשער.

feld'spar *n.* (פעלד'-ספאר) דער פעלדשפאט [א מין גלאז-ארטיגער שטיין].

feld'spath *n.* (פעלד'-ספעטה) ז. *feldspar*

feldspath'ic *a.* (פעלד-ספעטה'-איק) וואס איז שייך צו פעלדשפאט; וואס ענטהאלט אין זיך פעלדשפאט [אזא גלאז-ארטיגער שטיין].

feldspath'ose *a.* (פעלד-ספעטה'-אוס) ז. *feldspathic*

felic'itate *v.* (פי-ליס'-אי-טייט) בעגליקען; גליקווינשען, גראטולירען.

He was felicitated on his marriage.

felicita'tion *n.* (פי-ליס-אי-טיי'-שאן) בעגליקונג; גליקווינשונג, גראטולאציאן.

felic'itous *a.* (פי-ליס'-אי-טאס) גליקליך; פארטרעפליך.

felic'itously *adv.* (פי-ליס'-אי-טאס-לי) אויף א גליקליכען אופן; פארטרעפליך.

felic'itousness *n.* (פי-ליס'-אי-טאס-נעס) גליקזעליגקייט.

felic'ity *n.* (פי-ליס'-אי-טי) 1. גליק; גליקזעליגקייט; 2. געשיקטליכקייט אדער פארטרעפליכקייט [פון אן אויסדרוק אדער געדאנק]; 3. א גליקליכער אויסוואהל.

2. This writer is noted for his felicity of expression.

Fe'lidæ *n.* (פי'-לי-דיע) דער קאצען-מין, די חיות וואס בעלאנגען צו דעם קאצען-מין, ווי דער טיגער, דער לייב, דער לעאפארד א. ד. ג.

fe'liform *a.* (פי'-לי-פארם) וואס האט דעם אויסזעהן פון א קאץ.

Feli'næ *n.* (פי-לאי'-ניע) דער מין קעץ.

fe'line *a. and n.* (פי'-לאין) וואס איז שייך צו קעץ; קעציש; קאצען-ארטיג; א קאץ-עהנליכע חיה; א קאץ.

felin'ity *n.* (פי-לינ'-אי-טי) דאס זיין עהנליך צו א קאץ; די איינענשאפטען אדער כאראקטער פון א קאץ.

Fe'lis *n.* (פי'-ליס) דער קאצען-מין.

fell *v., n. and a.* (פעל) אנידערווארפען, אומווארפען; אבשניידען אדער אבהאקען [א בוים]; גלאט ארומזוימען אדער ארומנעהמען; א גלאטער זוים; א האריגער צודעק, א האר-קרויז; גרויזאם, ווילד.

fell (פעל) געפאלען. ז. *fall*

fell'able *a.* (פעל'-עבל) וואס קען אומגעווארפען אדער אנידערגעווארפען ווערען; וואס קען אויסגעהאקט ווערען.

fel'lah *n.* (פעל'-אה) א פעלאך [אן עגיפטישער פויער].

fell'er *n.* (פעל'-ער) איינער אדער עטוואס וואס ווארפט אום; איינער וואס האקט אום בוימער; א מאשין צום אויסהאקען אדער אבזעגען בוימער; א זוימער [איינער וואס זוימט ארום קליידער]; א פאררייכטונג צו א נעה-מאשין צום זוימען; א יונגער מאן, וועלכער שדכנ'ט זיך צו א מיידעל [פערגרייזט פון דעם ווארט *fellow*].

fel'lic *a.* (פעל'-איק) גאליג, געמאכט פון גאל.

fell'ing-ax *n.* (פעל'-אינג-עקס) א האק ארונטערצוהאקען בוימער.

fell'ing-saw *n.* (פעל'-אינג-סאה) א זעג וואס ווערט בענוצט צום אויסזעגען בוימער.

fell'-lur'king *a.* (פעל'-לויר'-קינג) לויערענדיג.

fell'monger *n.* (פעל'-מאנ-גער) א פעל-הענדלער.

fell'ness *n.* (פעל'-נעס) גרויזאמקייט, ווילדקייט.

fel'loe *n.* (פעל'-או) די רייף פון א ראד.

fel'low *n. and v.* (פעל'-או) א קאלעגע, א קאמעראד, א חבר, א גענאסע; א גוטער ברודער; א מיטמענש, איינעם'ס גלייכען; איינער פון א פאר; די גלייכע העלפט פון עפעס אדער איינס פון א גלייכע פאר; א מענש, א פערזאן; א יונג, א בחור, א קערל; א מיטגליעד פון א געזעלשאפט אדער פון א קאלעגיום; א געליעבטער; צונויפפארען.

fel'low-cit'izen *n.* (פעל'-או-סיט'-איזן) א מיטבירגער.

fel'low-com'moner *n.* (פעל'-או-קאמ'-אנ-ער) איינער וואס האט א רעכט צו פיטערען זיינע בהמות אויף קהל'שע לאנקעס.

fel'low-coun'cilor *n.* (פעל'-או-קאונ'-סי-לאר) א מיטגליעד פון ראטה-הויז.

fel'low-coun'tryman *n.* (פעל'-או-קאנ'-טרי-מען) א לאנדסמאן.

fel'low-craft *n.* (פעל'-או-קרעפט) דער פריימויערער-געזעל [א פריימויערער פון צווייטען גראד].

fel'low-crea'ture *n.* (פעל'-או-קריע'-

טשור) א מיטמענש; א פראדוקט פון דעמזעלביגען בעשעפער.
fel'low-fee'ling *n.* (פעל'-או פיע'-לינג) מיטפיהלונג, מיטגעפיהל; סימפאטיע; נייגער אנטייל אין עמעס.
fel'low-heir *n.* (פעל'-או-עהר) א מיט-יורש.
fel'low-hel'per *n.* (פעל'-או-העל'-פער) א געהילף; א מיטווירקער.
fel'low-like *a.* (פעל'-או-לאיק) ווי קאמעראדען; קאלעגיאל, פריינדשאפטליך, ברידערליך.
fel'low-man *n.* (פעל'-או-מען) א מיטמענש.
fel'lowship *n. and v.* (פעל'-או-שיפ) קאמעראדשאפט, גענאסענשאפט, ברודערשאפט; שותפות; א קאמפאניע אדער געזעלשאפט פון פריינדען וואס האבען דיעזעלביגע בעשעפטיגונג; געמיינשאפט; דער כלל אין אריפמעטיק, לויט וועלכען עס ווערט בערעכענט דער חלק פון געווין אדער פערלוסט פון שותפים לויט זייער אנטייל אין געשעפט; האבען געמיינשאפט [מיט אימעצען]; ווערען א חבר אדער א מיטגליעד; אויפנעהמען אלס מיטגליעד פון א קירך אדער סעקטע.
fel'low-sub'ject *n.* (פעל'-או-סאב'-דזשעקט) א מיט-אונטערטהאן.
fel'low-wheel *n.* (פעל'-או-הוויעל) אייזן ראד פון א פאר.
fel'ly *n. and adv.* (פעל'-אי) די רייף פון א ראד; אויף א גרויזאמען אופן.
fel'ly-machine' *n.* (פעל'-אי-מע-שין') א מאשין צו בויגען די רייפען פון רעדער.
fe'lo *n.* (פי'-לאו) א פערברעכער.
fe'lo de se (פי'-לאו די סי) א זעלבסט-מערדער.
fel'on *n. and a.* (פעל'-און) א פערברעכער; א נאגעל-געשוויר; שלעכט, פערדארבען, פערברעכעריש.
felo'nious *a.* (פי-לאו'-ני-אס) שלעכט, פערדארבען; פערברעכעריש; אבזיכטליך [וועגען א פערברעכען].
felo'niously *adv.* (פי-לאו'-ני-אס-לי) אויף א פערברעכערישען אופן; מיט דער אבזיכט צו בעגעהן א פערברעכען.
fel'onry *n.* (פעל'-אנ-רי) דאס פערברעכערטום; א פערברעכער-באנדע.
fel'onwort *n.* (פעל'-אנ-הווירט) די ביטער-זיס פלאנצע.
fel'ony *n.* (פעל'-אנ-אי) א גרויס פערברעכען; א פערברעכען וואס ווערט בעשטראפט מיט פערמעגענס-קאנפיסקאציאנען אדער מיט טויט.
fel'site *n.* (פעל'-סאיט) דער פעלזיט [א שטיין וואס ענטהאלט אין זיך פעלדשפאט].
felsit'ic *a.* (פעל-סיט'-איק) וואס האט די אייגענשאפטען אדער וואס ענטהאלט פעלזיט. ז. *felsite*
fel'spar *n.* (פעל'-ספאר) ז. *feldspar*
fel'spath *n.* (פעל'-ספעטה) ז. *feldspar*
felspath'ic *a.* (פעל-ספעטה'-איק) ז. *feldspathic*
felt (פעלט) געפיהלט. ז. *feel*
felt *n. and v.* (פעלט) פילץ, וואיליק; א פילצענער הוט; פילצען, צונויפוואלגען ווי וואיליק אדער פילץ; בעדעקען מיט וואיליק; ווערען ווי וואיליק.
felt'-cloth *n.* (פעלט'-קלאטה) פילץ-טוך.
felt'-grain *n.* (פעלט'-גריין) די האליץ-פאזערען אדער האליץ-אדערען וועלכע געהען קוואר פון צענטער פון בוים צו דער קארע.
felt'-hat *n.* (פעלט'-העט) א פילץ-הוט.
fel'ting *n.* (פעל'-טינג) דאס מאכען פילץ; דאס מאטעריאל פון וועלכען עס ווערט געמאכט פילץ; פילץ-וואארען; דאס שפאלטען האלץ אין דער ריכטונג פון די פאזערען וואס געהען קוואר פון צענטער צום אויסען-זייט.
fel'ting-machine' *n.* (פעל'-טינג-מע-שין') א מאשין צו מאכען פילץ.
felt'maker *n.* (פעלט'-מיי-קער) א פילץ-מאכער.
fel'ty *a.* (פעל'-טי) עהנליך צו פילץ.
feluc'ca *n.* (פי-לאק'-א) אזא לאנגע, שמאלע רודער-שיף.

Felucca

fel'wort *n.* (פעל'-הווירט) גענציאן, א מין ביטער גראז.
fe'male *n. and a.* (פי'-מייל) א פרוי, א נקבה; א מענש אדער חיה פון ווייבליכען געשלעכט; א פלאנצע מיט די ווייבליכע געשלעכטס-ארגאנען; וואס איז שייך צו א פרוי אדער צום ווייבליכען געשלעכט; אין באטאניק — וואס האט א פיסטיל אדער דעם ווייבליכען געשלעכטס-ארגאן; וואס איז כאראקטעריסטיש פאר א פרויענצימער; ווייבעריש, שוואך, צארט.
fe'male ag'aric (פי'-מייל עג'-ע-ריק) דער פייער-שוואם [א מין שוועמעל וואס וואקסט אויף שטאמען פון אלטע אדער צופוילטע בוימער].
fe'male compan'ion (פי'-מייל קאמ-פען'-יאן) א קאמפאניאנקע [א פרוי וואס דיענט ביי א צווייטער אלס איהר בעגלייטערין].
fe'male flow'er (פי'-מייל פלאו'-ער) א ווייבליכע בלום [א בלום וואס האט א פיסטיל אדער דעם ווייבליכען געשלעכטס-ארגאן פון א פלאנצע].
fe'male plant (פי'-מייל פלענט) א ווייבליכע פלאנצע [א פלאנצע וועלכע האט א פיסטיל אדער דעם ווייבליכען געשלעכטס-ארגאן].
fe'male rhymes (פי'-מייל ראימז) ווייבליכע ריימען [גראמען אין א געדיכט וואס ענדיגען זיך מיט צוויי זילבען און דער אקצענט איז אויף דער ערשטער].
fe'male screw (פי'-מייל סקרוה) א לאך מיט א גווינט, אין וועלכען עס דרעהט זיך אריין א שרויף; א מוטערקע, א שרויף-מוטער, א גאיקע.
fe'male sex (פי'-מייל סעקס) דאס ווייבליכע געשלעכט, דער מין נקבה.
fe'male thread (פי'-מייל טהרעד) ז. *female screw*
feme *n.* (פעם) א פרוי, א פרויענצימער.
feme cov'ert (פעם קאוו'-ערט) א פערהייראטע פרוי, אן עהע-פרוי, א פרוי וואס געפינט זיך אונטער'ן שוץ פון א מאן.
feme sole (פעם סאול) אין געזעצגעבונג — אן אונפערהייראטע פרוי אדער א פרוי וועלכע איז פערהייראט, איז אבער אונאבהענגיג פון מאן.
fem'icide *n.* (פעמ'-אי-סאיד) פרויען-מארד, דאס ערמארדען א פרוי.
fem'inacy *n.* (פעמ'-אי-נע-סי) די פרויען-נאטור, ווייבליכקייט.
fem'inal *a.* (פעמ'-אי-נעל) ווייבליך, וואס איז שייך צו דער פרוי.
feminal'ity *n.* (פעמ-אי-נעל'-אי-טי) ווייבליכקייט, די ווייבליכע נאטור.
fem'inine *a.* (פעמ'-אי-נין) וואס איז שייך צו א פרוי; ווייבליך; פון ווייבליכען געשלעכט; ווייבעריש, שוואך, עדעל.
fem'inine gen'der (פעמ'-אי-נין דזשענ'-דער) אין גראמאטיק — דער מין נקבה.
fem'ininely *adv.* (פעמ'-אי-נין-לי) אויף א ווייבערישען שטייגער; מעשה פרויענצימער.
feminin'ity *n.* (פעמ-אי-נינ'-אי-טי) פרויענשאפט; פרויען.
fem'inism *n.* (פעמ'-אי-ניזם) די אייגענשאפטען פון ווייבער; פרויען-אייגענשאפטען אין א מאנספערזאן; דער פעמיניזם אדער פרויען-בעוועגונג [די בעוועגונג אז פרויען זאלען בעקומען גלייכע בירגערליכע פאליטישע רעכטע ווי די מענער].
femme *n.* (פעם) ז. *feme*
femme cov'ert (פעם קאוו'-ערט) ז. *feme covert*
femme sole (פעם סאול) ז. *feme sole*
femme sole mer'chant (פעם סאול מויר'-טשענט) א פרוי וואס פיהרט געשעפטען אונטער איהר אייגענעם נאמען.
fem'oral *a.* (פעמ'-א-רעל) וואס געהערט צו דער היפט אדער צום דיך.
fem'oral ar'tery (פעמ'-א-רעל אר'-טע-רי) די ארטעריע אדער שלאג-אדער פון דיך אדער פון דער פאלקע. ז. איל. *"Bloodvessels of the Human Body"*
fe'mur *n.* (פי'-מויר) דער דיך, די היפט; דער ביין פון דער פאלקע.
fen *n. and v.* (פען) א זומפ, א בלאטע, א טונדרע; פערבאטען, ניט דערלאזען [ווערט געבראוכט אין קינדער-שפיעל ביי שפיעלען אין ביינדלעך א. ד. ג.].
fen'berry *n.* (פענ'-בער-אי) מאך-יאגדע, ברוסניצע. ז. *cranberry*
fen'-born *a.* (פענ'-בארן) געבוירען אין זומפ אדער אין בלאטע.
fence *n. and v.* (פענס) די פערטיידיגונג, דער שוץ; די ארומצאמונג; א צאם, א וואנד-מויער, אן ערד-וואל; דאס פעכטען, דאס אבשלאגען דעם געגנער; א שנעלער ענטפער אין א קריגעריי אדער ויכוח; אין מעכאניק — א פיהרונגס-ראלע אדער מאסשטאב [אן אפאראט צו רעגולירען דעם גאנג פון אן אינסטרומענט אדער מאשין]; איינער וואס בעהאלט גע'גנב'עטע סחורות אדער דער ארט וואו מען בעהאלט זיי; פערטיידיגען; ארומצאמען; זיך שיצען; אבשלאגען דעם געגנער; פעכטען.
fence'ful *a.* (פענס'-פול) שיצענד, פערטיידיגענד.
fence'less *a.* (פענס'-לעס) אהן א צאם, אונפערצאמט; אפען; אונבעוואכט.
fence'-month *n.* (פענס'-מאנטה) א בעשטימטער מאנאט אין יאהר ווען געיעג איז פערבאטען.

fence off (פענס אף) אבוועהרען, אבשלאגען.

fence'-play *n.* (פענס'-פליי) דאס פעכטען.

fen'cer *n.* (פענ'-סער) א פעכטער; איינער וואס לערענט צו פעכטען מיט שווערדען.

fence'-view'er *n.* (פענס'-וויו'-ער) א בעאמטער אין די פעראייניגטע שטאאטען, וועלכער האט אויף זיך די פפליכט צו זעהן, אז עס זאלען געמאכט ווערען צאמען צווישען די פעלדער וואס בעלאנגען צו פערשיעדענע אייגענטימער.

fen'cible *a.* (פענ'-סיבל) וואס קען פערטיידיגט ווערען; וואס איז שייך צו מיליץ אדער צו די סאלדאטען, וועלכע דיענען צום אינערליכען שוץ.

fen'cibles *n.* (פענ'-סיבלז) מיליץ [סאלדאטען וואס דיענען צום אינערליכען שוץ].

fen'cing *n.* (פענ'-סינג) דאס אומצאמען, די פערצאמונג; די פעכט־קונסט, דאס פעכטען.

fen'cing-school *n.* (פענ'-סינג-סקוהל) א פעכט־שולע [א שולע, אין וועלכער מען לערענט זיך פעכטען].

fen'-cress *n.* (פענ'-קרעס) די וואסער־קרעס [א מין גראז מיט קליינע געלבע אדער ווייסע בליטהען און מיט פעדער־בלעטלעך. די בלעטלעך ווערען אפט געברויכט אלס סאלאט און איבערהויפט אין מעדיצין].

fen'-crick'et *n.* (פענ'-קריק'-עט) א מין גריל וואס גראבט זיך אין דער ערד.

fend *v.* (פענד) פערטיידיגען, בעשיצען; אבוועהרען, אבשלאגען, ניט דערלאזען, פערביעטען.

fen'der *n.* (פענ'-דער) א שיצער; א שוץ־מיטעל געגען עפעס; א שוץ־געשיר אין אן אויוון צום פערהיטען אז קוילען אדער פייער זאלען ניט ארויס אויף דער ערד; עפעס וואס ווערט אנגעבונדען אן א שיף צו פערהיטען, אז זי זאל זיך ניט אברייבען אן דער לאנדונגס־וואנד אדער אן א גרעסערער שיף; א געץ־פערמיגע שוץ־פאררינכטונג אין פראנט פון א טראמוואי־וואגאן.

fen'der-beam *n.* (פענ'-דער-ביעם) א באלקען, וואס הענגט אראב הארי‌זאנטאל פון דער זייט פון א שיף, כדי די שיף זאל זיך ניט צושעדיגען ביים אבשלאגען זיך אן ברעג פון האפען אדער אן אן אנדער שיף; דער באלקען מיט בופערס אויף דעם ענד פון אן אייזענבאהן־ליניע צו פערהאלטען די וואגאנען אז זיי זאלען ניט אראבגעהען פון די רעלסען.

fen'der-bolt *n.* (פענ'-דער-באולט) א טשוואק אדער באלט מיט אן ארויסגעשטארצטען ברייטען קעפעל.

fen'der-pile *n.* (פענ'-דער-פאיל) דער האלט־קלאץ [איינער פון א צייל קלעצער וואס זיינען אנגעשלאגען ארום א בנין צו פערהיטען איהם פון אן אבקלאפונג].

fend for one's self (פענד פאר הוואנז סעלף) זארגען פאר זיך אליין.

fen'-duck *n.* (פענ'-דאק) א ווילדע ענטעל, וואס האלט זיך אויף זומפיגע ערטער.

fenes'tral *a.* (פי-נעס'-טרעל) פענסטער־ארטיג, וואס איז שייך צו א פענסטער; וואס האט דורכזיכטיגע פלעקען [וועגען אינזעקטען]; וואס האט א גרויסע עפענונג, ווי א פענסטער [וועגען פלאנצען].

fenes'trate *a.* (פי-נעס'-טרייט) וואס איז שייך צו פענסטער, וואס איז עהנליך צו פענסטער; וואס האט דורכזיכטיגע פלעקען [וועגען אינזעקטען]; וואס האט א גרויסע עפענונג ווי א פענסטער [וועגען פלאנצען]; וואס האט פענסטער, וואס צייכענט זיך אויס מיט א ספעציעלען פענסטער־בוי [וועגען געביידען].

fenes'trated *a.* (פי-נעס'-טריי-טעד) ז. *fenestrate*

fenestra'tion *n.* (פענ-עס-טריי'-שאן) דער פענסטער־בוי, דאס פענסטער־ווערק [אין א געביידע]; דאס אויסשטעלען די פענסטער אזוי, אז זיי זאלען זיין דאס הויפט כאראקטעריסטישע אין א געביידע; דאס האבען דורכזיכטיגע פלעקען [וועגען חיות].

fen'-fowl *n.* (פענ'-פאול) א בלאטע־פויגעל [א פויגעל וואס האלט זיך אין זומפיגע ערטער].

fen'-goose *n.* (פענ'-גוהס) די זומפ־גאנז.

Fe'nian *a. and n.* (פי'-ני-ען) פעניש, וואס איז שייך צו די אלטע האלב־לעגענדארישע אירלענדישע שבטים און די לעגענדען וועגען זיי [דער הויפט־העלד פון דיעזע לעגענדען איז פין אדער פינד אדער פיאן]; א מיטגליעד פון דיעזע שבטים; וואס איז שייך אדער וואס בעלאנגט צו די פעניער [א רעוואלוציאנערע אירלענדישע פארטיי וואס האט זיך געגרינדעט אין ניו יארק אין 1851 און האט זיך נאכדעם פערשפרייט אויך אין אירלאנד און ענגלאנד. אין אמעריקא האט די פארטיי בעצוועקט צו בעפאלען קאנאדא, אין אירלאנד האט זי עטליכע מאל געפרובט ארויסרופען אן אויפשטאנד געגען ענגלאנד]; א פעניער.

Fe'nianism *n.* (פי'-ני-ען-איזם) פעניעניזם, די פרינציפען און די פאליטישע טעטיגקייט פון די פעניער. ז. *Fenian*

fen'land *n.* (פענ'-לענד) א זומפיגע געגענד.

fen'lander *n.* (פענ'-לענ'-דער) אן איינוואהנער פון א זומפיגער געגענד.

fen'man *n.* (פענ'-מען) אן איינוואוהנער פון א זומפיגער געגענד.

fen'nec *n.* (פענ'-עק) א קליינער אפריקאנישער וויסליכער פוקס מיט לאנגע, פערשפיצטע אויערען.

Fennec

fen'nek *n.* (פענ'-עק) ז. *fennec*

fen'nel *n.* (פענ'-על) פענכעל, אוקראפ, קימעל־גראז [אזא שמעקעדיגע פלאנצע מיט געלבע בליטהען].

fen'nel-flow'er *n.* (פענ'-על-פלאו'-ער) דער שווארצקימעל [א מין פלאנצע].

fen'nel-seed *n.* (פענ'-על-סיעד) דער זאמען פון אוקראפ [קימעל־גראז, פענכעל].

fen'nel-wa'ter *n.* (פענ'-על-הוואה'-טער) א ליקער, א געטראנק געמאכט פון די זאמען פון אוקראפ [קימעל־גראז, פענכעל].

Fen'nian *a. and n.* (פענ'-אי-ען) וואס איז שייך צו די אלטע האלב־לעגענדארישע אירלענדישע שבטים און די לעגענדען וועגען זיי; א מיטגליעד פון דיעזע שבטים. ז. *Fenian*

fen'nish *a.* (פענ'-איש) זומפיג.

fen'ny *a.* (פענ'-אי) זומפיג; וואס וואקסט אדער לעבט אין זומפען.

fen'ugreek *n.* (פענ'-יו-גריעק) באקס־הארנקלעע, גריכיש היי [אזא פלאנצע].

feod *n.* (פיוד) ז. *feud*

feo'dal *a.* (פיו'-דעל) ז. *feudal*

feodal'ity *n.* (פיו-דעל'-אי-טי) ז. *feudality*

feo'dary *n.* (פיו'-דע-רי) ז. *feudary*

feoff *v. and n.* (פעף) אין דער פעאדאלער ארדנונג — געבען א לעהן־גוט [געבען אין בעזיץ לאנד־אייגענטום פאר געוויסע דיענסטע, ווי די פארצייטיגע גרויסע פריצים פלעגען געבען אין בעזיץ גיטער צו די קלענערע מיט דער בעדינגונג דאס יענע זאלען זיי לייסטען מיליטערישע און אנדערע דיענסטע]; אזא לאנד־בעזיץ.

feoffee' *n.* (פע-פיע') לויט די פעאדאלע געזעצען — א פערזאן וועלכען עס ווערען איבערגעגעבען גיטער אין בעזיץ פאר געוויסע דיענסטע צום הערר. ז. *feoff*

feoff'er *n.* (פעפ'-ער) אין דער פעאדאלער ארדנונג — איינער וואס גיט איבער לאנד־אייגענטום צו א צווייטען פאר געוויסע דיענסטע. ז. *feoff*

feoff'ment *n.* (פעפ'-מענט) אין דער פעאדאלער ארדנונג — דאס געבען גיטער אין בעזיץ פאר געוויסע דיענסטע צום הערר; דער דאקומענט וועגען איבערגעבען גיטער אויף אזא אופן. ז. *feoff*

feoff'or *n.* (פעפ'-אר) ז. *feoffer*

fera'cious *a.* (פי-ריי'-שאס) פרוכטבאר.

ferac'ity *n.* (פי-רעס'-אי-טי) פרוכטבארקייט.

fe'ræ *n.* (פי'-ריע) ווילדע חיות.

fe'ræ natu'ræ (פי'-ריע נע-טיו'-ריע) חיות אין א ווילדען צושטאנד [אין נעגענזאץ צו הויז־טהיערע].

fe'ral *a.* (פי'-רעל) וואס איז שייך צו ווילדע חיות; וואס לעבען אין א ווילדען צושטאנד [וועגען חיות, אין געגענזאץ צו הויז־טהיערע]; וואס האט זיך צוריק אומגעקעהרט צו א ווילדען צושטאנד [וועגען הויז־טהיערע]; ווי א ווילדע חיה; ווילד, ברוטאל, גרויזאם; אין אסטראלאגיע — וואס האט ניט קיין נאהענטע פערבינדונג מיט אנדערע פלאנעטען; טרויעריג, וואס איז שייך צו א לויה אדער צו א טויטען־בעערדיגונג; פערדערבליך, טויטליך, אכזריות'דיג.

fer'etory *n.* (פער'-ע-טא-רי) דער רעליקוויען־קאסטען [דער קאסטען אין קלויסטער, וואו עס ליגען די ביינער פון די היילינגע]; דאס ארט, וואו דער רעליקוויען־קאסטען שטעהט.

fer'etrum *n.* (פער'-ע-טראם) ז. *feretory*

fe'rial *a.* (פי'-רי-על) וואס געהערט צו ימים־טובים.

fe'rine *a. and n.* (פי'-רין) ווילד, וואס געפינט זיך אין א ווילדען צושטאנד [וועגען חיות]; גרויזאם, פערדארבענד; א ווילדע חיה; א רויב־טהיער.

fe'rinely *adv.* (פי'-רינ-לי) ווי א ווילדע חיה, ווי א רויב־טהיער; מיט ווילדקייט, מיט גרויזאמקייט.

fe'rineness *n* (פי' ריג נעס) ווילדקייט, גרויזאמקייט.

fer'ity *n.* (פער'-אי-טי) ז. *ferineness*

fer'ment *n.* (פויר'-מענט) געהרונג, איהרונג; עטוואס וואס קען ארויסרופען איהרונג; ריהרונג, רעגונג, אויפברויזונג.

ferment' *v.* (פויר-מענט') געהרען, איהרען, ארויסרופען איהרונג; אויפרודערען, אויפברויזען, אויפרעגען; זיין אויפגערעגט, זיין אויפגערודערט.

fermentabil'ity *n.* (פויר-מענ-טע-ביל'-אי-טי) איהרונגס אדער געהרונגס־פעהינקייט.

fermen'table *a.* (פויר-מענ'-טעבל) געהרונגס אדער איהרונגס־פעהיג.

fermenta'tion *n.* (פויר-מענ-טיי'-שאן) די געהרונג, איהרונג; אויפרודערונג, אויפרעגונג.

fermen'tative *a.* (פויר-מענ'-טיי-טיוו) וואס רופט ארויס געהרונג אדער איהרונג; וואס קומט פון אדער איז עהנליך צו געהרונג.

fermen'tativeness *n.* (פויר-מענ'-טיי-טיוו-נעס) דאס האבען די פעהינקייט ארויסצורופען געהרונג אדער איהרונג; דאס האבען דעם כאראקטער פון געהרונג.

fermen'tible *a.* (פויר-מענ'-טיבל) ז. *fermentable*

fermen'tive *a.* (פויר-מענ'-טיוו) ז. *fermentative*

fer'ment-or'ganism *n.* (פויר'-מענט-אר'-גענ-איזם) געהרונגס־ארגאניזם, הייוועז־מיקראבען.

fern *n.* (פוירן) פארנקרויט, פארן, פאפאראטניק [אזא פלאנצע].

Fern

fern'-bee'tle *n.* (פוירנ'-ביעטל) א יאַנים־קעפער, א זשוק וואס האלט זיך אויף אין פארנקרויט [פאפאראטניק].

fer'nery *n.* (פויר'-נע-רי) א פלאץ, וואו פארנען וואקסען, א פארנקרויט־פלאנטאציע.

fern'-owl *n.* (פוירנ'-אול) די נאכט־שוואלב [א מין פויגעל].

fern'-seed *n.* (פוירנ'-סיעד) די זאמען פון פארנקרויט אדער פאפאראטניק [לויט'ן פאלקס־גלויבען, האבען די זאמען די וואונדערבארע קראפט צו מאכען אונזיכטבאר יעדען, ווער עס טראגט זיי מיט זיך].

fer'ny *a.* (פויר'-ני) שטארק בעוואקסען מיט פארנען [פאפאראטניקעס].

fero'cious *a.* (פי-ראו'-שאס) ווילד, גרויזאם.

fero'ciously *adv.* (פי-ראו'-שאס-לי) מיט ווילדקייט, מיט גרויזאמקייט.

fero'ciousness *n.* (פי-ראו'-שאס-נעס) ווילדקייט, גרויזאמקייט.

feroc'ity *n.* (פי ראס' אי-טי) ז. *ferociousness*

fer'rean *a.* (פער'-אי-ען) ז. *ferreous*

fer'reous *a.* (פער'-אי-אס) וואס איז נוגע אדער עהנליך צו אייזען; געמאכט פון אייזען; וואס זעהט אויס ווי פאלירט אייזען [ווענען אינזעקטען].

fer'ret *n. and v.* (פער'-עט) א פרעט־וויעזעל [א מין טכויר, וועלכען מען האלט אין די הייזער צו פערניכטען מייז און ראטען און מיט וועלכען מען פיהרט אויף יאגד אויף קראליקעס און אנדערע חיה'לעך, וועלכע לעבען אין לעכער]; ביי גלאז־ארבייט — א שטיק אייזען צו פרובירען דאס צושמאלצענע גלאז; א טאשמע, א סטענגע; ארויסיאגען פון א בעהעלטעניש; אויסשפיאנירען; פיהרען א יאגד מיט דער הילף פון א פרעט־וויעזעל.

Ferret

fer'reter *n.* (פער'-עט-ער) איינער וואס בענוצט זיך מיט א פרעט־וויעזעל צו פערניכטען מייז, ראטען, קראליקעס א. ד. ג.; איינער וואס רייסט זיך אריין אין פרעמדע פריוואטע אנגעלעגענהייטען [אום אויפצודעקען געהיימניסע].

ז. *ferret*

fer'ret eyes (פער'-עט איז) רויטע, ברענענדע אויגען.

fer'reting *n.* (פער'-עט-אינג) א יאגד מיט דער הילף פון פרעט־וויעזלען.

ז. *ferret*

fer'ret out (פער'-עט אוט) אויסזוכען, אויסגראבען פון אונטער דער ערד, ארויסטרייבען פון ערגעץ.

fer'riage *n.* (פער'-אי-עדזש) די פאהר־מיטלען איבער א וואסער; דאס אריבערפאהרען אדער אריבערפיהרען איבער א וואסער; דאס פאהר־געלד איבער א וואסער.

fer'ric *a.* (פער'-איק) וואס איז שייך צו אדער וואס קומט פון אייזען.

fer'ric ac'id (פער'-איק עס'-איד) אייזען־זויערע [א כעמישער שטאף].

ferrical'cite *n.* (פער-אי-קעל'-סאיט) קאלך־ערד, וואס ענטהאלט אין זיך אייזען.

fer'ric ox'id (פער'-איק אק'-סיד) אייזען־אקסיד.

ferrif'erous *a.* (פע-ריפ'-ע-ראס) וואס ענטהאלט אייזען.

ferriv'orous *a.* (פע-ריוו'-א-ראס) אייזען־פרעסענד, וואס פרעסט אויס אייזען.

ferrocyan'ic ac'id (פער-או-סאי-ענ'-איק עס'-איד) אייזען־בלוי־זויערע [א כעמישער וויים־קריסטאליזירטער שטאף].

ferrocy'anide *n.* (פער-או-סאי'-ע-ניד) פעראסיאניד, אייזען־בלוי זויער־זאלץ.

ferroprus'siate *n.* (פער-או-פראש'-יעיט) דאס אייזען־בלוי זויער־זאלץ.

ferroprus'sic ac'id (פער-או-פראס'-איק עס'-איד) אייזען־בלוי־זויערע.

fer'rotype *n.* (פער'-א-טאיפ) א פאטאגראפיש בילד גענומען אויף א דינעם שטיקעל בלעך אדער אייזען.

ferru'ginated *a.* (פע-רו'-דזשי-ניי-טעד) וואס האט דעם קאליר אדער די אייגנשאפטען פון אייזען־ראסט [רויטליך־ברוין].

ferrugin'eous *a.* (פער-או-דזשינ'-אי-אס) ז. *ferruginous*

ferru'ginous *a.* (פע-רו'-דזשי-נאס) וואס האט דעם קאליר פון אייזען־ראסט [רויטליך־ברוין]; וואס איז עהנליך צו אייזען; וואס ענטהאלט אייזען.

ferru'go *n.* (פע-רו'-גאו) אזא קראנקהייט ביי פלאנצען, וועלכע בעשטעהט אין אן אנוואוקס, עהנליך צו אייזען־ראסט.

fer'rule *n.* (פער'-אול) א סקאווקע, א מעטאלענער רינג [ארום א זייל, ביים אונטערשטען ענד פון א שטעקען א. ד. ג.]; עטוואס וואס איז עהנליך צו א סקאווקע; דער ראהם פון א שיפער־טאוועל [א שרייב־טאוועל].

fer'ruled *a.* (פער'-אולד) בעזארגט אדער בעפעסטיגט מיט סקאווקעס אדער מעטאלענע רינגען.

fer'ry *v. and n.* (פער'-אי) אריבער־פיהרען אדער איבערפאהרען א טייך אויף א פאראם אדער שיף; א פעהרע, א פאראם אדער א שיף וואס פיהרט פון איין ברעג טייך צום צווייטען אדער אין א האפען; דער וואסער־וועג, אויף וועלכען מען פיהרט פראכט און פאסאזשירען פון איין ברעג טייך אויף'ן צווייטען אדער אין א האפען; דאס פיהרען פראכט און פאסאזשירען אויף אזא וואסער־וועג; דאס געזעליכע רעכט צו פיהרען פראכט און פאסאזשירען אויף אזא וואסער־וועג.

fer'ry-boat *n.* (פער'-אי-באוט) א פאראם, א פעהרע, אן איבערפיהר־שיף איבער א טייך אדער א האפען.

fer'ry-bridge *n.* (פער'-אי-ברידזש) א פאראם, א פעהרע; דאס פאראם־בריקעל, דאס פעהרע־בריקעל [א בריקעל וואס לעגט זיך ארויף פון ברעג אויף'ן פאראם אדער אויף דער פעהרע און פערא־ייניגט זיי אויף אזא אופן מיט'ן ברעג].

fer'ryman *n.* (פער'-אי-מען) א פאראם־שטשיק, איינער וואס פיהרט א פאראם אדער א פעהרע [א שיף וואס געהט פון איין ברעג צום צווייטען אויף א טייך אדער אין א האפען].

fer'ry-mas'ter *n.* (פער'-אי-מעס'-טער) אן אויפזעהער פון א פעהרע אדער פאראם; אן אויפזעהער פון א פעהרע־סטאציאן; דער וואס זאמעלט דאס פאהר־געלד אויף א פאראם אדער פעהרע.

fer'tile *a.* (פויר'-טיל) פרוכטבאר, שטארק פראדוקטיוו, ערפינדעריש; רייך [אין פראדוקטען אדער מיטלען]; ארויס־ברייננענדיג פרוכט, פעהיג ארויסצוברייננען פרוכט, וואס האט א פאלקאמענעם פיסטיל אדער ווייבליכען געשלעכטס־ארגאן [ביי פלאנצען]; בעפרוכטעט [ווענען ביענען].

fer'tilely *adv.* (פויר'-טיל-לי) אויף א פרוכטבארען אופן; אין א גרויסער מאס אדער צאהל; פראדוצירענדיג פיעל.

fer'tileness *n.* (פויר'-טיל-נעס) ז. *fertility*

fertilisa'tion *n.* (פויר-טי-לי-זיי'-שאן) ז. *fertilization*

fer'tilise *v.* (פויר'-טי-לאיז) ז. *fertilize*

fer'tiliser *n.* (פויר'-טי-לאי-זער) ז. *fertilizer*

fertil'ity *n.* (פויר-טיל'-אי-טי) פרוכטבארקייט; שטארקע פראדוקטיוויטעט; רייכקייט [אין פראדוקטען אדער מיטלען], דאס זיין ערפינדעריש.

fer'tilizable *a.* (פויר׳-טי-לאי-זעבל) בעפרוכטבאר, וואס קען בעפרוכטעט ווערען [וועגען חיות און פלאנצען]; וואס קען געמאכט ווערען פרוכטבאר [וועגען ערד].

fertiliza'tion *n.* (פויר-טי-לי-זיי׳-שאן) בעפרוכטונג [פון חיות און פלאנצען]; דאס מאכען פרוכטבאר, דאס בעמיסטינען [ערד].

fer'tilize *v.* (פויר׳-טי-לאיז) מאכען פרוכטבאר [לאנד]; בעפרוכטען [וועגען חיות און פלאנצען].

fer'tilizer *n.* (פויר׳-טי-לאי-זער) איי־נער. אדער עטוואס וואס מאכט פרוכט־באר אדער וואס בעמיסטינט; בעמיסטי־גונג.

fer'ula *n.* (פער׳-או-לא) א הערשער־שטאק [שבט מושלים]; א סצעפטער [בעזאנדערס פון די אמאליגע ביזאנטי־שע הערשער].

Fer'ula *n.* (פער׳-או-לא) אזא מין פלאנ־צען וואס זיינען פערשפרייט אין צענ־טראל־אזיען און אין זיד־אייראפא [זיי וואקסען גרויס, האבען געשפאלטענע בלע־טער און א געלבליכע בליהונג און ווע־רען בענוצט אין פערשיעדענע מעדיצי־נען].

fer'ule *n. and v.* (פער׳-אול) א שטע־קען, א רוט; א ווירע [ליניאל], מיט וועלכער מען בעשטראפט קינדער אין שוהל; שלאגען מיט א רוט אדער ווירע.

fer'vency *n.* (פויר׳-וועג-סי) היץ; אייפער, היציגקייט.

fer'vent *a.* (פויר׳-וועגט) הייס, ברע־נענר, גליהענד; היציג, העפטיג, אייפריג.

fer'vently *adv.* (פויר׳-וועגט-לי) מיט היץ; ברענענדיג; מיט העפטיגקייט, מיט אייפער.

ferves'cent *a.* (פויר-וועס׳-ענט) אייפ־ריג, העפטיג, היציג.

fer'vid *a.* (פויר׳-וויד) ז. *fervent*

fervid'ity *n.* (פויר-וויד׳-אי-טי) היץ; היציגקייט; העפטיגקייט; אייפער.

fer'vidly *adv.* (פויר׳-וויד-לי) ז. *fervently*

fer'vidness *n.* (פויר׳-וויד-נעס) ז. *fervidity*

fer'vor *n.* (פויר׳-וואר) היץ, בראנד; אייפער, העפטיגקייט, היציגקייט.

fes'cue *n.* (פעס׳-קיו) א טייטעל [צום לערנען]; שווינגעל־גראז [אזא שפיציג גראז וואס וואקסט אויף לאנקעס].

fess *n.* (פעס) דער פאסיק פון א בע־זונדערען קאליר, וואס ציהט זיך איבער דער ברייט פון א שילד [וואפען].

fesse *n.* (פעס) ז. *fess*

fes'tal *a.* (פעס׳-טעל) פעסטליך, יום־טוב׳דיג; פרעהליך.

fes'tally *adv.* (פעס׳-טעל-אי) אויף א יום־טוב׳דיגען אופן; אין א פרעהליכער שטימונג.

fes'ter *n. and v.* (פעס׳-טער) א גע־שוויר, א פרישטש; אייטערען [ווי א וואונד]; מאכען עס זאל אייטערען; פער־פוילט ווערען; ווערען אויפגעבראכט אדער ערביטערט.

fes'tival *n. and a.* (פעס׳-טי-וועל) א פעסט־טאג, א פעסט, א יום־טוב; פעסט־ליך, יום־טוב׳דיג; פרעהליך.

fes'tive *a.* (פעס׳-טיוו) פעסטליך, יום־טוב׳דיג; פרעהליך.

fes'tively *adv.* (פעס׳-טיוו-לי) אויף א יום־טוב׳דיגען אדער פרעהליכען אופן.

festiv'ity *n.* (פעס-טיוו׳-אי-טי) פעסט־ליכקייט; פרעהליכקייט; א יום־טוב.

festoon' *n. and v.* (פעס-טוהן׳) א פעס־טאן, א שטריק אדער א קייט וואס הענגט צווישען צוויי פונקטען [בעזאנדערס אזא קייט אדער גירלאנדע פון בלומען, בענ־דער, בלעטער א. ד. ג.]; א בלומען־גיר־לאנדע וואס הענגט צווישען צוויי פונק־טען, אויסגעהאקט אין שטיין אלס פער־ציערונג פון א געביידע; פערציערען מיט א פעסטאן.

Festoon

festoo'ny *a.* (פעס-טוה׳-ני) בעציערט מיט א פעסטאן. ז. *festoon*

fe'tal *a.* (פי׳-טעל) וואס איז שייך צו א פעטוס. ז. *fetus*

feta'tion *n.* (פי-טיי׳-שאן) שוואנגער־שאפט.

fetch *v. and n.* (פעטש) ברייגגען; ברייגגען צוטראגען; איינברייגגען; ער־ציעלען; ערררייכען; געבען, דערלאנגגען [א קלאפ]; ארויסלאזען [א זיפץ]; מאכען, טהאן [א שפרונג]; אנציהען, רייצען; זיך בעוועגען; קומען צו עפעס, טרעפען; דאס ברייגגען, דאס אריבער־ברייגגען; א קונצשטיק, א קונץ; די ער־שיינונג פון א גייסט.

fetch a blow (פעטש ע בלאו) א זעץ טהאן, א קלאפ טהאן.

fetch a com'pass (פעטש ע קאמ׳-פעס) מאכען אן אומוועג.

fetch a leap (פעטש ע ליעפ) א שפרונג טהאן.

fetch and car'ry (פעטש ענד קער׳-רי) לייסטען דיענסט [וועגען גע׳לערענטע הינד].

fetch a pump (פעטש ע פאמפ) לאזען אנזויגען די פומפ דורך דעם וואס מען גיסט אין איהר אריין אביסעל וואסער.

fetch a sigh (פעטש ע סאי) א זיפץ טהאן.

fetch a walk (פעטש ע וואהק) דורכ־געהן זיך שפאצירען.

fetch away' (פעטש ע-הוויי׳) לויז ווע־רען, אומגעשליידערט ווערען [וועגען זא־כען אויף א שיף].

fetch breath (פעטש ברעטה) כאפען דעם אטהעם.

fetch down (פעטש דאון) ארונטערברייג־גען; ארונטעררופען; דערנידריגען, אונ־טערטהעניג מאכען.

fetch'er *n.* (פעטש׳-ער) איינער וואס ברייגגט.

fetch o'ver (פעטש או׳-ווער) אריבער־ברייגגען; אבנארען, בעטריגען.

fetch through (פעטש טהרוה) דורכ־ברייגגען, דורכשלעפען [דורך א געפעהר־ליכער לאגע].

fetch up (פעטש אפ) זיך פלוצים אבשטע־לען; ארויפברייגגען, אראבברייגגען; ער־ציהען, אויפהאדעווען; קומען צו זיך.

fête *n. and v.* (פייט) א פעסט, א יום־טוב; פייערען, מאכען א יום־טוב.

fête champêtre' (פייט שאמ-פעטר׳) א פעסט אויף דער פרייער לופט.

fête'-day *n.* (פייט׳-דיי) א יום־טוב, א פייערטאג [ווי א געבורטס־טאג א. ד. ג.].

Fête Dieu (פייט דיו) א קאטוילישער יום־טוב דאנערשטאג נאך פפינגסטען [קריסטליכער שבועות].

fe'tich *n.* (פי׳-טיש) ז. *fetish*

fe'tichism *n.* (פי׳-טיש-איזם) ז. *fetishism*

fe'ticide *n.* (פי׳-טי-סאיד) די פערניכ־טונג פון קינד אין מוטער׳ס לייב.

fet'id *a.* (פעט׳-איד) שטינקענד.

fet'idness *n.* (פעט׳-איד-נעס) דאס שטינקען; א געשטאנק.

fe'tish *n.* (פי׳-טיש) א פעטיש, אן אבגאט, א געטשקע; א טויטע זאך פון דער נאטור וואס ווערט פערעהרט אלס א גאט [ווי א בוים, א שטיין א. ד. ג.].

fe'tishism *n.* (פי׳-טיש-איזם) דאס דיענען אבגעטער; דאס פערגעטערען גע־צען; א בלינדע פערגעטערונג פון אן אי־דעע אדער זאך.

fe'tishist *n. and a.* (פי׳-טיש-איסט) א געצען־דיענער; וואס איז שייך צו גע־צען־דיענסט.

fetishis'tic *a.* (פי-טי-שיס׳-טיק) וואס איז שייך צו געצען־דיענסט.

fe'tish-man *n.* (פי׳-טיש-מען) א מענש וואס ווערט געהאלטען פאר אן אב־גאט.

fet'lock *n.* (פעט׳-לאק) דאס בינטעל האר וואס וואקסט ביי א פערד אויף דעם אונטערשטען קנעכעל פון דער הינטערשטער זייט פוס ביי דער קאפיטע; דער אונ־טערשטער קנעכעל־געלענק פון א פערד׳ס פוס; א פענטע.

fet'lock-boot *n.* (פעט׳-לאק-בוהט) א בינדע ארום דעם אונטערשטען געלענק־קנעכעל פון א פערד׳ס פוס.

fet'lock-joint *n.* (פעט׳-לאק-דזשאינט) דער מיטעלסטער געלענק פון א פערד׳ס פוס.

fe'tor *n.* (פי׳-טאר) א געשטאנק, א שטינקערייי.

fet'ter *v. and n.* (פעט׳-ער) שמידען אין קייטען, בינדען; פענטען [א פערד]; א קייט; א פענטע פון א פערד.

fet'ter-bone *n.* (פעט׳-ער-באון) דער ביין פון א פערד׳ס פוס, וואס געפינט זיך צווישען קניע און אונטערשטען קנעכעל.

fet'ter-key *n.* (פעט׳-ער-קיע) א פענטע־שליסעל [א שליסעל צום פערשליסען א פענטע פון א פערד].

fet'terless *a.* (פעט׳-ער-לעס) ניט גע־פענטעט; פריי, ניט געבונדען.

fet'terlock *n.* (פעט׳-ער-לאק) א פענטע, א פענטע־שלאס [א שלאס מיט וועלכען עס ווערט פערשלאסען די פענטע פון א פערד].

fet'tle *v.* (פעטל) בינדען, אבהאלטען; איינארדנען; צורעכט מאכען; ברייגגען אין ארדנונג.

fe'tus *n.* (פי׳-טאס) דער פעטאס [עובר], דאס קינד אין מוטער׳ס לייב אדער דאס פויגעלע אין איי; דער עמבריא אין דעם שפעטערדיגען צושטאנד פון זיין ענטוויקלונג.

feud *n.* (פיוד) דאס — אין מיטעלאלטער פעאד אדער לעהן־גוט [לאנד אדער גי־טער וואס א גרויסער גוטס־בעזיצער פלעגט געבען זיינעם א וואסאל אדער אונטער־טהאן מיט דער בעדינגונג, אז יענער זאל דערפאר איהם לייסטען געוויסע דיענ־סטע]; פיינדשאפט, געגנערשאפט, קריעג, מחלוקת; צאנקערייי צווישען פערזאנען אדער פארטייען.

feu'dal *a.* (פיו׳-דעל) וואס געהערט צו א גוט אדער לאנד וואס ווערט געגעבען פאר געוויסע דיענסטע צום הערר; וואס קען געגעבען ווערען אין ארענדע פאר

געוויסע דיענסטע; וואס איז שייך צו קריעג אדער צאנקערייי צווישען פערזאנען אדער פארטייען.

feu'dalism *n.* (פיו'-דעל-איזם) די פעאדאלע סיסטעם. ז. *feudal system*.

feu'dalist *n.* (פיו'-דעל-איסט) אן אנהענגער און פערטיידיגער פון דער פעאדאלער סיסטעם. ז. *feudal system*.

feudalis'tic *a.* (פיו-דעל-איס'-טיק) פעאדאל, וואס איז נוגע צו דער פעאדאלער סיסטעם.

feudal'ity *n.* (פיו-דעל'-אי-טי) דאס זיין פעאדאל; די פעאדאלע פארם אדער איינריכטונג.

feudaliza'tion *n.* (פיו-דעל-אי-זיי'-שאן) דאס פעאדאליזירען, דאס איבערגעבען איינעם ערד אין ארענדע פאר געוויסע התחיבות'ען פון זיין זייט.

feu'dalize *v.* (פיו'-דעל-איז) פעאדאליזירען, מאכען אז לאנד אדער גיטער זאלען גענעבען ווערען אין ארענדע פאר געוויסע דיענסטע צום הערר.

feu'dally *adv.* (פיו'-דעל-אי) אויף א פעאדאלען שטייגער.

feu'dal sys'tem (פיו'-דעל סיס'-טעם) די פעאדאלע סיסטעם [די סאציאל־פאליטישע ארדנונג פון מיטעלאלטער, אין וועלכער דאס גאנצע לאנד האט אין פרינציפ בעלאנגט צום קעניג און ער פלעגט אויסטיילען גרויסע מאיאנטקעס צו זיינע מקורבים, וועלכע פלעגען זיך דערפאר פערפפליכטען צוצושטעלען איהם מיליטער און לייסטען איהם פערשיעדענע אנדערע דיענסטע און זיינען געווען זיינע דיענער אדער וואסאלען. דיעזע גרויסע ערד־בעזיצער פלעגען פון זייער זייט אויסטיילען מאיאנטקעס צו זייערע איינענע וואסאלען, וועלכע פלעגען זיין פערפפליכטעט דירעקט צו זיי, און דיעזע נייע וואסאלען פלעגען האבען זייערע איינענע וואסאלען און אזוי ווייטער, ביז די קלענסטע דיענער אדער וואסאלען, ד. ה. ביז די פויערים־ערד־ארבייטער. און אזוי ווי יעדער וואסאל, לויט די פיהרונגען פון יענער צייט, איז געווען פערפפליכטעט נור דירעקט צו זיין אייגענעם פריץ אדער פעאדאל, פון וועלכען ער האט בעקומען זיין שטיק לאנד, דעריבער האט דער קעניג פאקטיש ניט געהאט קיין דירעקטע שליטה איבער דער בעפעלקערונג און יעדער פעאדאל בעזונדער איז געווען א זעלבסט־הערשענדער רעגיערער אין זיין מאיאנטעק און איבער זיינע וואסאלען].

feu'dary *a. and n.* (פיו'-דער-אי) וואס האלט לאנד אדער גיטער אין ארענדע פון א פריץ פאר געוויסע דיענסטע; א וואסאל [איינער וואס בעזיצט ערד אויף פעאדאלע בעדינגונגען].

feu'datory *n.* (פיו'-דע-טא-רי) א וואסאל [איינער וואס האלט לאנד אדער גיטער פון א העכערער פערזאן פאר געוויסע דיענסטע]; א גוט אדער מאיאנטעק וואס ווערט איינעם נעגעבען אין ארענדע פאר געוויסע פעאדאלע פערפפליכטונגען].

feu'dist *n.* (פיו'-דיסט) איינער וואס שטודירט די פעאדאלע געזעצגעבונג; איינער וועלכער לעבט אין דער ארדנונג פון דער פעאדאלער סיסטעם.

feuillemorte' *a.* (פע-ליע-מאהרט') פון דעם קאליר פון א פערוויאנעטען בלאט; ברוין־געלב.

feuil'leton *n.* (פע'-ליע-טאהן) א פעליעטאן, א בעזונדערע אבטיילונג אין א צייטונג [מעהרסטענס דער אינטערעסאנטער טייל פון א זייט אדער צוויי], וואו עס ווערען געדרוקט פערשיעדענע זאכען איבער ליטעראטור, קריטיק, פובליציסטיק און וויסענשאפט, געשריבען אין א לייכטער פארם אדער טאן.

feuil'letonist *n.* (פע'-ליע-טאנ-איסט) א פעליעטאניסט, איינער וואס שרייבט פעליעטאנען.

feuilletonis'tic *a.* (פע-ליע-טאנ-איס'-טיק) פעליעטאניסטיש, לייכט, אויבערפלעכליך.

fe'ver *n. and v.* (פי'-ווער) פיבער, קדחת; היץ, אויפגערעגטקייט; אריינטרייבען אין א פיבער; אנשטעקען מיט פיבער־קראנקהייט.

fe'ver-blis'ter *n.* (פי'-ווער-בליס'-טער) אן אויסשלאג, מעהרסטענס ארום דעם מויל, וואס קומט נאך קדחת.

fe'vered *a.* (פי'-ווערד) צוהיצט, וואס פיבערט.

fe'verfew *n.* (פי'-ווער-פיו) מוטער־קרויט [א מין ביטער גראז וואס ווערט געברויכט אין מעדיצין נעגען פיבער אדער קדחת].

fe'ver-heat *n.* (פי'-ווער-היעט) פיבער־היץ [א הויכע טעמפעראטור פון קערפער].

fe'verish *a.* (פי'-ווער-איש) פיבעריש, פיבערהאפט, פיבער־קראנק; היציג.

fe'verishly *adv.* (פי'-ווער-איש-לי) פיבעריש, אויף א היציגען שטייגער.

fe'verishness *n.* (פי'-ווער-איש-נעס) פיבערהאפטיגקייט.

fe'verous *a.* (פי'-ווער-אס) ז. *feverish*.

fe'verroot *n.* (פי'-ווער-רוהט) דער פיבער־ווארצעל [א מין אמעריקאנער גראז, וואס די אינדיאנער פלעגען בענוצען ביי פיבער־קראנקהייטען].

fe'ver-sore *n.* (פי'-ווער-סאור) ז. *fever-blister*.

fe'verweed *n.* (פי'-ווער-הוויעד) אזא גראז וואס וואקסט אין וועסט־אינדיען.

fe'verwort *n.* (פי'-ווער-הוואירט) ז. *feverroot*.

few *n. and a.* (פיו) ווענינע; איינינע; ווענינ, ניט פיעל.

few'met *n.* (פיו'-מעט) הירשען־מיסט.

few'ness *n.* (פיו'-נעס) וועניגקייט; דאס זיין וועניג.

fey *v.* (פיי) אויס־שווענקען ערין; דורכרייניגען א קאנאווע.

fez *n.* (פעז) א פעסקע, א רויטע יארמולקע, וועלכע די טערקען טראגען.

f-hole *n.* (עפ'-האול) דער אויסשניט אין דער אויבערשטער פלאטע פון א פידעל אדער אנדערע עהנליכע אינסטרומענטען וואס איז עהנליך צו אן *f*.

fia'cre *n.* (פי-איי'קר) א פיאקער, א דראזשקע צו פיהרען פאסאזשירען.

fiancé' *n.* (פי-אנ-סיי') א חתן.

fiancée' *n.* (פי-אנ-סיי') א כלה.

fias'co *n.* (פי-אס'-קאו) א פיאסקא, א דורכפאל.

Italy's attempt to conquer Abyssinia was turned into a fiasco.

fiat *n.* (פאי'-עט) א בעפעהל, א דעקרעט; א בעפעהל, אז עטוואס זאל געשעהן.

fi'at in bank'ruptcy (פאי'-עט אין בענק'-ראפ-סי) א דעקרעט וועגען א באנקראט.

fi'at mon'ey (פאי'-עט מאנ'-אי) פאפיער־געלד, וואס ווערט ארויסגעגעבען פון א רעגיערונג אהן דער פערזיכערונג עס אויסצובייטען אויף געלד אדער זילבער.

fib *n. and v.* (פיב) א ליגען; אן אונשולדיגער ליגען; אן אויסגעטראכטער תירוץ זיך אויסצודרעהען פון עטוואס; זאגען ליגען; אריינשיטען א פארציע פעטש, אריינצעהלען אחת ואחת.

fib'ber *n.* (פיב'-ער) א ליגנער, א מה־ליערער.

fi'ber *n.* (פאי'-בער) א פאדים, א פאזער; א פעדים־ארטיגע זאך; קראפט, שטארקיים; מאטעריאל, שטאף; איינגענשאפט, כאראקטער.

fi'bered *a.* (פאי'-בערד) וואס האט פעדים; וואס בעשטעהט פון פאזערען.

fi'berless *a.* (פאי'-בער-לעס) אהן פעדים, אהן פאזערען; קראפטלאז, כאראקטערלאז.

fibra'tion *n.* (פאי-ברייי'-שאן) די בילדונג פון פעדים אדער פאזערען־געוועב אין אן ארגאנישען שטאף.

fi'bre *n.* (פאי'-בער) ז. *fiber*.

fi'bred *a.* (פאי'-בערד) ז. *fibered*.

fi'breless *a.* (פאי'-בער-לעס) ז. *fiberless*.

fi'briform *a.* (פאי'-ברי-פארם) וואס האט א פעדימדינע, ארערדיגע אדער פאזערדינע סטרוקטור; וואס איז עהנליך צו פאזערען אדער פעדים.

fi'bril *n.* (פאי'-בריל) א פעדימעל, אן ארערעל, א פאזערעל.

fibril'la *n.* (פאי-בריל'-ע) ז. *fibril*.

fi'brillate *v. and a.* (פאי'-ברי-ליים) פארמירען אין פעדים אדער פאזערען; וואס בעשטעהט פון פעדים אדער פאזערען.

fi'brillated *a.* (פאי'-ברי-ליי-טעד) וואס בעשטעהט פון פעדים אדער פאזערען.

fibrilla'tion *n.* (פאי-ברי-ליי'-שאן) דאס זיין פעדימדיג אדער פאזערדיג.

fibrillif'erous *a.* (פאי-ברי-ליפ'-ע-ראס) וואס האט פעדים אדער פאזערען.

fibril'liform *a.* (פאי-בריל'-אי-פארם) וואס איז עהנליך צו פעדים אדער פאזערען.

fi'brillose *a.* (פאי'-ברי-לאוס) פעדימדיג, פאזערדיג; וואס בעשטעהט פון דינע פעדימלעך אדער ארערלעך.

fi'brin *n.* (פאי'-ברין) פיברין, פאזער־שטאף.

fi'brine *a.* (פאי'-ברין) פעדימדיג, פאזערדיג, ארערדיג.

fi'brinous *a.* (פאי'-ברי-נאס) וואס בעשטעהט פון פיברין [פאזער־שטאף].

fi'broid *a.* (פאי'-בראיד) פעדימדיג; עהנליך צו פעדים.

fi'broin *n.* (פאי'-ברא-אין) דער כעמישער הויפט־בעשטאנד פון זייד.

fi'brous *a.* (פאי'-בראס) פעדימדיג, ארערדיג; פאזערדיג.

fib'ula *n.* (פיב'-יו-לא) אן אלטערטימליכע ספראנדזשקע, שנאל אדער בראש; א נאדעל מיט וועלכער מען פערנעהט וואונדען; דער ביין פון א מענשליכען פוס צו וועלכען עס איז צונעוואקסען די איקרע; אן אייזערנער קלאמער וואס ווערט בענוצט פון מויערער פעסט צוזאמען צו האלטען שטיינער.

fichu' *n.* (פי-שו') אזא דריי־עקיגע פאטשיילע וואס ווערט געטראגען ארום האלז.

fickle *a.* (פיקל) וואס ענדערט זיך; אונבעשטענדיג; ניט געזעצט, קאפריזנע.

fick'leness *n.* (פיק'ל-נעס) אונבעשטענ־

דינקייט; אונגעזעצטקייט; דאס זיין ניט
שטאנדהאפט.

fick'ly *adv.* (פיק'-לי) ז. *fickle*

fi'co *n.* (פי'-קאו) א פייג [מיט די פינ=
גער].

fi'coid *a.* (פאי'-קאיד) עהנליך צו א
פייג.

ficoi'dal *a.* (פאי-קאי'-דעל) ז. *ficoid*

fic'tile *a.* (פיק'-טיל) וואס איז שייך
צו טעפעריי; געפארעמט פון ליים; ליי=
מענער.

fic'tile art (פיק'-טיל ארט) טעפער=
קונסט.

fic'tileness *n.* (פיק'-טיל-נעס) דאס
זיין געפארעמט פון ליים.

fic'tion *n.* (פיק'-שאן) א פיקציע, א
פאלשע פארשטעלונג, א פאלשער שלום,
א פאלשע בעהויפטונג; אן אויסגעטראכ=
טע זאך; אן אויסגעטראכטע מעשה; בע=
לעטריסטיק [ראמאנען, ערצעהלונגען,
סקיצען].

fic'tional *a.* (פיק'-שאנ-על) פיקטיוו,
פאלש, אויסגעטראכט, נאכגעמאכט, ניט
ווירקליך; וואס איז שייך צו בעלעטרי=
סטיק.

fic'tionist *n.* (פיק'-שאנ-איסט) אן ער=
צעהלער אדער שרייבער פון אויסגעטראכ=
טע מעשיות; א בעלעטריסט.

ficti'tious *a.* (פיק-טיש'-אס) פיקטיוו,
פאלש, אויסגעטראכט; נאכגעמאכט; ניט
ווירקליך.

ficti'tiously *adv.* (פיק-טיש'-אס-לי)
אויף א פיקטיווען אופן; פאלש, אויסגע=
טראכט.

ficti'tiousness *n.* (פיק-טיש'-אס-נעס)
דאס זיין פיקטיוו; דאס זיין אויסגע=
טראכט; א פאלשע פארשטעלונג.

fic'tive *a.* (פיק'-טיוו) ז. *fictitious*

fic'tively *adv.* (פיק'-טיוו-לי)
ז. *fictitiously*

fic'tor *n.* (פיק'-טאר) א קינסטלער וואס
קנעט אויס פיגורען פון ליים אדער וואקס.

fid *n.* (פיד) א; אונטערשפארע; א סלופ
מיט א שארפען שפיץ.

fid'dle *n.* and *v.* (פידל) א פיעדעל;
שפיעלען אויף א פיעדעל; פיעדלען.

fid'dle-block *n.* (פיד'ל-בלאק) א דא=
פעלטע שטריק=ראד [צו הויבען משא]
וואס האט דעם אויסזעהן פון א פיעדעל.

fid'dle-bow *n.* (פיד'ל-באו) דער סמיק
אדער בויגען פון א פיעדעל.

fid'dle-bridge *n.* (פיד'ל-ברידזש) דער
פיעדעל=זאטעל [דאס ברעטעלע אויף'ן
פיעדעל, איבער וועלכען עס זיינען אנגע=
צויגען די סטרונעס].

fid'dle-case *n.* (פיד'ל-קיים) דאס פיע=
דעל=קעסטעל.

fid'dle-de-dee' ! *int.* (פיד'ל-די-דיע')
אונזין, נארישקייט, פוסטע דבורים!

fid'dle-fad'dle *n.*, *v.* and *a.* (פיד'ל-
פעדל) אונזין, פוסטע דבורים; פוסטע
זאכען; נארישקייטען; זיך פערנעהמען
מיט נארישקייטען; ריידען נארישקייטען;
פער'בטל'ען די צייט אויף נארישקייטען;
מאכענדיג א ווזען פון א גארנישט;
טומלענדיג זיך צוליעב גארנישט.

fid'dle-fad'dler *n.* (פיד'ל-פעד'-לער)
איינער וואס פערנעהמט זיך מיט נאריש=
קייטען.

fid'dle-head *n.* (פיד'ל-העד) א פער=
ציערונג אויף דעם פאדערשטען טייל פון
שיף, וואס איז אויסגעשניצט ווי א פיע=
דעל.

fid'dle-pegs *n.* (פיד'ל-פעגז) די שלים=
לען [העלצלעך] פון א פיעדעל, אויף
וועלכע עס דרעהען זיך אן די סטרונעס.

fid'dler *n.* (פיד'-לער) א פיעדלער, א
פיעדעל=שפיעלער.

fid'dle-shaped *a.* (פיד'ל-שייפט) וואס
האט די פארם פון א פיעדעל.

fid'dlestick *n.* (פיד'ל-סטיק) א סמיק,
א בויגען פון א פיעדעל; א נארישקייט.

fid'dlesticks ! *int.* (פיד'ל-סטיקס)
פוסטע זאכען, נארישקייטען, פוסטע
דבורים!

fid'dle-string *n.* (פיד'ל-סטרינג) א
פיעדעל=סטרונע.

fid'dle-wood *n.* (פיד'ל-הוואוד) פיע=
דעל=האלץ [א זארט שטארק, שווער און
הארט האלץ].

fid'dling *n.* and *a.* (פיד'-לינג) דאס
שפיעלען אויף א פיעדעל; דאס פיעדלען;
נארישקייטען, פוסטע זאכען; פערנעה=
מענדיג זיך מיט נארישקייטען אדער פוס=
טע זאכען.

fidejus'sion *n.* (פאי-די-זשאש'-אן)
ערבות; דאס זיין אן ערב.

fidejus'sor *n.* (פאי-די-זשאס'-אר) אן
ערב.

fidel'ity *n.* (פי-דעל'-אי-טי) טרייהייט,
עהרליכקייט, וואהרהאפטינקייט.

fid'fad *n.* (פיד'-פעד) אן אבקירצונג
פון *fiddle-faddle*

fidg'et *v.* and *n.* (פידזש'-עט) זיין אין
א נערוועזער אונרוהינקייט; זיך צאפלען;
מאכען איינעם נערוועז, אונרוהיג; אונ=
רוה; נערוועזע אונרוהינקייט; דאס צאפ=
לען זיך.

fidg'etily *adv.* (פידזש'-עט-אי-לי) מיט
א נערוועזער אונרוהינקייט; צאפלענדיג.

fidg'etiness *n.* (פידזש'-עט-אי-נעס)
נערוועזע אונרוהינקייט, אונגעדולדינקייט.

fidg'eting *a.* (פידזש'-עט-אינג) נערוועז
אונרוהיג, אונגעדולדיג.

fidg'ety *a.* (פידזש'-עט-אי) נערוועז
אונרוהיג, אונגעדולדיג.

fidu'cial *a.* (פי-דיו'-שעל) אנפער=
טרויט; איינגעגלויבט; זיכער; אין פי=
זיק — וואס איז גענומען אלס פונדאמענ=
טאל אדער פעסט בעשטימט און דיענט
דעריבער אלס א מאס אדער מוסטער צו
פערגלייכען מיט אנדערע זאכען.

fidu'cially *adv.* (פי-דיו'-שעל-אי) מיט
אנפערטרויאונג; דורך זיכערהייט.

fidu'ciary *n.* and *a.* (פי-דיו'-שי-ע-
רי) א נאמן, א היטער פון אימעצענס א
זאך, א פערטרויטער מענש; אנפער=
טרויט.

fie ! *int.* (פאי) פוי! טפו!

fief *n.* (פיעף) א לעהן=גוט. ז. *feud*

field *n.* and *v.* (פיעלד) א פעלד, א
לאנקע, א ברייטער שטח; א שלאכט=
פעלד; א געביעט פון געוויסער טהעטיג=
קייט; אין מאלעריי — דער גרונט [די
וויים=בעפארבטע לייוועוונד, אויף וועלכער
מען מאלט א בילד]; דער פלאץ, אויף
וועלכען מען שפיעלט אין קריקעט; די
גרופע מענשען, וועלכע נעהמען אנטייל
אין דעם שפיעל; פערנעהמען אדער אב=
געבען דאס פעלד [אין קריקעט=שפיעל].

field'-allow'ance *n.* (פיעלד'-ע-לאו'-
ענס) א הוספה צום געהאלט וואס די אפי=
ציערען בעקומען, זייענדיג אויף'ן שלאכט=
פעלד, כדי צו דעקען די פערגרעסערטע
הוצאות אין דער צייט פון מלחמה.

field'-artil'lery *n.* (פיעלד'-אר-טיל'-
ע-רי) פעלד=ארטילעריע, לייכטערע קאנא=
נען, וועלכע מען קען אריבערפיהרען פון
איין ארט צום צווייטען [אין געגענזאץ
צו פעסטונגס=קאנאנען א. ד. ג.].

field'-bat'tery *n.* (פיעלד'-בעט'-ער-
אי) א באטעריי פון פעלד=ארטילעריע,
וועלכע בעשטעהט געוועהנליך פון 4 אדער
6 קאנאנען.

field'-bed *n.* (פיעלד'-בעד) א פעלד=
בעט [א לאגער=בעטעל פון א סאלדאט].

field'-book *n.* (פיעלד'-בוק) א בוך וואס
לאנד=מעסטער געברויכען ביים מעסטען
פעלד.

field'-col'ors *n.* (פיעלד'-קאל'-ארז)
אין מיליטער — די קליינע פאהנען אדער
אנדערע צייכענס פון די בעזונדערע רא=
טעס סאלדאטען.

field corn (פיעלד קאהרן) געוויסע
זארטען פון מאאיס אדער קוקורוזע וועלכע
ווערען מייסטענס געברויכט צו קארמענען
בהמות.

field'-day *n.* (פיעלד'-דיי) דער טאג ווען
סאלדאטען געהען ארויס צו מארשירען
אויף'ן מושטיר=פעלד; א פאראד=טאג; א
יומא דפגרא; א יום=טוב פון א לעהר=
אנשטאלט, ווען מען גיט זיך אב מיט
ספארט; א טאג פאר וויסענשאפטליכע
פארשונגען אין די פעלדער אדער וועלדער.

fiel'ded *a.* (פיעל'-דעד) וואס געפינט
זיך אויף'ן שלאכט=פעלד; אויסגעלעגט
אלס לאגער.

field'-eq'uipage *n.* (פיעלד'-עק'-הווי-
פעדזש) די אויסשטאטונג, די בעוואפ=
נונג צו מלחמה.

field'er *n.* (פיעלד'-ער) אין באל=
שפיעל אדער קריקעט — איינער וואס
שטעהט אין פעלד צו
כאפען דעם באל
אדער פילקע.

field'fare *n.*
(פיעלד'-פעהר) דער
דראזד אדער קרא=
מעטס=פויגעל [א
קליינער זינג=פויגעל
פון א רויטליך=ברוי=
נעם קאליר מיט א
שווארצליכען עק און
אש=גרויען קאפ].

Fieldfare

field for investiga'tion (פיעלד
פאר אינ-וועס-טי-גיי'-שאן) דאס פעלד
פאר ענטדעקונגען, דאס אונטערזוכונגס=
געביעט.

The immigration problem is an important field for investigation.

field'-glass *n.* (פיעלד'-גלעס) א טע=
לעסקאפ, א שפאקטיוו.

field'-gun *n.* (פיעלד'-גאן) א הארמאט
אדער קאנאנע פון פעלד=ארטילעריע.

field'-hand *n.* (פיעלד'-הענד) דער
פעלד=ארבייטער.

field'-hos'pital *n.* (פיעלד'-האס'-פי-
טעל) א שפיטאל איינגעריכטעט אויף א
שלאכט=פעלד.

fiel'ding *n.* (פיעל'-דינג) דאס שפיעלען
באל אויף'ן פלאץ פון קריקעט אדער באל=
שפיעל.

field'-lens *n.* (פיעלד'-לענז)
ז. *field-glass*

field'-mad'der *n.* (פיעלד'-מעד'-ער)
די פעלד=מארענע [א מין שארסטיג גראז.
וואקסט אין ענגלאנד].

field'-mag'net *n.* (פיעלד'-מעג'-נעט)
א מאגנעט פון אן עלעקטרישער מאשין;
א מאגנעט געברויכט צום אויסגעפינען
אייזען אין מינעראלען.

field'-mar'shal *n.* (פיעלד'-מאר'-שעל)

א פעלד־מארשאל [דער הויפט־קאמאנדיר פון דער גאנצער ארמעע].

field'-mouse *n.* (פיעלד'-מאוס) א פעלד־מויז.

field of bat'tle (פיעלד אוו בעטל) דאס שלאכט־פעלד, דער קאמפפס־פלאץ.

field'-of'ficer *n.* (פיעלד'-אפ'-אי-סער) א שטאב־אפיציער [אן אפיציער אין ראנג העכער פון א קאפיטאן און נידריגער פון א גענעראל].

field of vis'ion (פיעלד אוו וויזש'-אן) דאס בעאבאכטונגס־געביעט.

field'-piece *n.* (פיעלד'-פיעס) ז. *field-gun*.

field'-prea'cher *n.* (פיעלד'-פריע'-טשער) א וואנדערענדער פרעדיגער; איינער וואס פרעדיגט אונטער'ן פרייען הימעל.

field'-prea'ching *n.* (פיעלד'-פריע'-טשינג) דאס פרעדיגען אונטער'ן פרייען הימעל.

field'-sports *n.* (פיעלד'-ספאורטס) פעלד־פערגניגען [דאס געהן אויף יאגד און אטלעטישע שפיעלען].

field'-staff *n.* (פיעלד'-סטעף) דאס צינד־שטעקעל וואס מען פלעגט אמאל געברויכען אנצוצינדען דעם פולווער אין א הארמאט.

field'-vole *n.* (פיעלד'-וואול) ז. *field-mouse*.

field'-work *n.* (פיעלד'-הוואירק) וויסענשאפטליכע אונטערזוכונגען אדער פארשונגען וואס ווערען געמאכט בנוגע צו א פעלד אדער לאנד־געביעט; אין מיליטער — די ארומגראבונגען אדער שאנצען; אין סאציאלאגיע — אונטערזוכונגען וואס ווערען געמאכט אויף'ן גרונד פון צוזאמענקלייבען פאקטען אויף פערשיעדענע פלעצער.

fiend *n.* (פיענד) א בייזער פיינד; א מחבל, א טייוועל, א דעמאן, א שטן; זעהר א פערדארבענער מענש; א מאניאק; א מענש וואס איז ליידענשאפטליך איבערגעגעבען צו א געוויסער תאוה.

fien'dish *a.* (פיענ'-דיש) טייוויליש, בייז; אויף דעם העכסטען אופן פערדארבען.

fien'dishly *adv.* (פיענ'-דיש-לי) מעשה מחבל; דורך שרעקליכער פערדארבענהייט.

fiend'like *a.* (פיענד'-לאיק) ז. *fiendish*.

fierce *a.* (פיערס) צורייצט; ווילד; גרויזאם; צארנדיג.

fierce'ly *adv.* (פיערס'-לי) צארנדיג; אויפגערייצט; מיט בייזקייט.

fierce'ness *n.* (פיערס'-נעס) ווילדהייט; גרויזאמקייט; וואוטה, צארן.

fier'ily *adv.* (פאיר'-אי-לי) פייערדיג, היציג.

fier'iness *n.* (פאיר'-אי-נעס) די פייעריגקייט, דער ברען, די היץ.

fier'y *a.* (פאיר'-אי) פייעריג; היציג.

fier'y-foot'ed *a.* (פאיר'-אי-פוט'-עד) שנעל, ווי א פייל פון בויגען.

fier'y or'deal (פאיר'-אי אר'-די-על) די פייער־פראבע [דער אינקוויזיציאנס־משפט מיט פייער און וואסער].

fife *n. and v.* (פאיף) א פייפעל, א פלייט; שפיעלען אויף א פלייט.

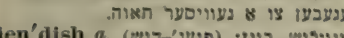

Fife

fife'-ma'jor *n.* (פאיפ'-מיי'-דזשאר) דער ערשטער פלייט־שפיעלער אין דער ענגלישער מיליטערישער מוזיק.

fi'fer *n.* (פאי'-פער) א פייפער, א שפיעלער אויף א קווער־פייף אדער פלייט.

fifteen' *a. and n.* (פיפ-טיען') פופצעהן; די צאהל פופצעהן.

fifteenth' *a. and n.* (פיפ-טיענטה') וואס איז דער פופצעהנטער; א פופצעהנטעל.

fifth *a. and n.* (פיפטה) וואס איז דער פינפטער; א פינפטעל.

fifth'ly *adv.* (פיפטה'-לי) פינפטענס.

fif'tieth *a. and n.* (פיפ'-טי-עטה) וואס איז דער פופציגסטער; א פופציגסטעל.

fif'ty *a. and n.* (פיפ'-טי) פופציג; די צאהל פופציג.

fig *n.* (פיג) א פייג; א פייגען־בוים.

Fig

fig'-ap'ple *n.* (פיג'-עפל) דער פייגעפעל [א מין עפעל אהן די אינעווענייגסטע ביינדלעך].

fig'-ea'ter *n.* (פיג'-איע'-טער) דער פייגען־עסער [א מין פויגעל]; א מין גריל פון דרום־אמעריקא.

fig'-gnat *n.* (פיג'-נעט) א מין פליג, וועלכע ברייננט שאדען צו פייגען.

fight *v. and n.* (פאיט) זיך שלאגען; פעכטען; דועלירען, באקסען; קעמפפען; אויסקעמפפען [עטוואס]; זיך קריעגען; א געפעכט; א געשלעג, א שלעגעריי.

fight a field (פאיט ע פיעלד) האבען א געפעכט.

fight a ti'ger (פאיט ע טאי'-גער) שפיעלען פארא אדער באנק [אזא אזארטנער קארטען־שפיעל]; אן אנטייל אין אן אזארטנעם שפיעל.

figh'ter *n.* (פאי'-טער) א קעמפפער; א שלעגער.

figh'ting *n. and a.* (פאי'-טינג) דאס שלאגען זיך; דאס פעכטען; דאס קעמפפען; א געשלעג, א קאמפף, א געפעכט; פעכטענד, קעמפפענד; קאמפף־פעהיג; בערייט צום קאמפף; פערנומען אין א קאמפף אדער געפעכט.

figh'ting-cock *n.* (פאי'-טינג-קאק) א קאמפף־האהן; איינער וואס זוכט א געלעגענהייט זיך צו שלאגען, א שטרייטזיכטיגער מענש.

figh'ting cove (פאי'-טינג קאוו) א פראפעסיאנעלער באקסער [פויסט־שלעגער].

figh'ting-ground *n.* (פאי'-טינג-גראונד) א קאמפף־פלאץ.

fight it out (פאיט איט אוט) אויסקעמפפען, אויספעכטען.

fight one's way (פאיט הוואנז הוויי) זיך דורכשלאגען א וועג.

fight shy of (פאיט שאי אוו) אויסמיידען, אבטרעטען דעם וועג.

fight through (פאיט טהרוה) דורכשלאגען זיך.

fight with a shad'ow (פאיט הוויטה ע שעד'-או) קעמפפען מיט א שאטען [קעמפפען מיט אן איינגעבילדעטען פיינד]

fig'-leaf *n.* (פיג'-ליעף) א פייגען־בלאט; א צודעק פאר דער שאנדע; א שוואכע בעדעקונג, א קארגע בעקליידונג.

fig'ment *n.* (פיג'-מענט) אן אויסגעטראכטע אדער איינגעבילדעטע זאך.

figmen'tal *a.* (פיג-מענ'-טעל) וואס איז אויסגעטראכט.

fig'-shell *n.* (פיג'-שעל) אזא מויער־קאפ וואס האט די פארם פון א פייג.

fig'-tree *n.* (פיג'-טריע) א פייגענבוים.

fig'ulate *a.* (פיג'-יו-לייט) וואס איז געמאכט געווארען פון ליים; וואס איז אויסגעקנאטען מיט די הענד.

fig'ulated *a.* (פיג'-יו-ליי-טעד) ז. *figulate*.

figurabil'ity *n.* (פיג-יו-רע-ביל'-אי-טי) דאס קענען פארגעשטעלט ווערען אין א בילד, פארם אדער דיאגראם.

fig'urable *a.* (פיג'-יו-רעבל) וואס קען פארגעשטעלט ווערען אין א געוויסער פארם אדער בילד.

fig'ural *a.* (פיג'-יו-רעל) וואס האט א געוויסע פארם אדער פיגור.

fig'urant *n.* (פיג'-יו-רענט) א פיגוראנט, א סטאטיסט [אין טעאטער — איינער וואס זיין ראלע בעשטעהט בלויז אין שטעהן אויף דער ביהנע, אבער ניט ריידען]; א באלעט־טענצער.

figurante' *n.* (פיג-יו-רענט') א באלעט־טענצערין; א סטאטיסטין אויף דער ביהנע.

fig'urate *a. and v.* (פיג'-יו-רייט) פארמירט, געשטאלטעט; וואס האט א בעשטימטע פארם אדער פיגור; אין מוזיק — פיגורירט, פערציערט מיט טאן־פיגורען אדער טרעלען; פארשטעלען; פיגורירען.

fig'urated *a.* (פיג'-יו-ריי-טעד) פארמירט, געשטאלטעט; וואס האט א בעשטימטע פארם אדער פיגור; אין מוזיק — פיגורירט, פערציערט מיט טאן־פיגורען אדער טרעלען.

fig'urately *adv.* (פיג'-יו-רייט-לי) מיט א בעשטימטער פארם אדער פיגור; געשטאלטעט, פארמירט.

figura'tion *n.* (פיג-יו-ריי'-שאן) דאס אננעהמען אדער בילדען א געוויסע פארם; דאס אויסבילדען זיך אין א געוויסער פארם; אין מוזיק — די פיגוראציאן, די פערציערונג פון א מעלאדיע מיט טאן־פיגורען אדער טרעלען; די ענדערונג פון דער פארם פון ווערטער ניט ענדערענדיג זייער מיין.

fig'urative *a.* (פיג'-יו-ריי-טיוו) פיגוראל, בילדליך, מליצה'דיג; וואס איז ניט אין דעם בוכשטעבליכען זין פון ווארט [צ. ב. א "שטיינערן" הארץ, א "שארפער" צונג, אן "אייזערנע" האנד, א "זויער" פנים א. ד. ג.]; בילדער־רייך, פול מיט בילדער [ווענען א רעדע אדער בעשרייבונג].

fig'uratively *adv.* (פיג'-יו-ריי-טיוו-

לי) אויף א פיגוראלען, מליצה'דיגען אדער בילדליכען אופן; ניט אין דעם בוכשטעב־ליכען זין פון ווארט.

fig'urativeness *n.* (פיג'-יו-רײ-טיוו-נעס) מליצה, בילדליכקייט; דאס זיין בילדליך, דאס זיין מליצה'דיג.

fig'ure *n. and v.* (פיג'-יור) א פיגור, א פארם, א געשטאלט, א בילד; א פערזענ־ליכקייט; א מליצה; א פארשטעלונגס־בילד, א פאנטאזיע; א טאנץ־פיגור [די טורען אדער שטעלונגען ביים טאנצען]; א ציפער; א פרייז, א ווערטה; א קורצער מוזיקאלישער מאטיוו וואס האט א כאראקטעריסטישע, מעלאדישע אדער ריט־מישע איינענטימליכקייט; בילדען; גע־שטאלטען; פארמירען; פערציערען מיט בילדער אדער פיגורען; זיך פארשטעלען, זיך דענקען; בערעכנען; פיגורירען; אויפטרעטען, שפיעלען א ראלע; פארשטע־לען; מאכען א געוויסען צייכען; פער־ציערען א מעלאדיע מיט טרעלען.

fig'ure above' one (פיג'-יור ע-באוו' וואן) א קאפ העכער פון איינעם.

He is a figure above me in size.

fig'ure-cas'ting *n.* (פיג'-יור-קעס־טינג) די קונסט פון אבגיסען פיגורען.

fig'ured *a.* (פיג'-יורד) בעפוצט מיט פיגורען אדער מיט בלומען; בעמאלט מיט פיגורען; אין מוזיק — בעציערט מיט טרעלען.

fig'ure-dance *n.* (פיג'-יור-דענס) א טאנץ אין פיגורען; א באלעט־טאנץ.

fig'urehead *n.* (פיג'-יור-העד) א פיגור אלס פערציערונג אויף דעם שיף־שנאבעל; א פערזאן וואס איז צום שיין ארויסגע־שטעלט אלס פערטרעטער פון אנדערע, ניט האבענדיג אין דער ווירקליכקייט וועלכע עס איז אויטאריטעט.

The King of England is no more than a figurehead in the government of the country.

fig'ure-ma'ker *n.* (פיג'-יור-מײ'-קער) א מאדעלירער, א פיגורען־מאכער, א מא־דעלען־מאכער.

fig'ure of fun (פיג'-יור אוו פאן) א פערזאן וועלכע האט א קאמישען אויס־זעהען.

fig'ure of speech (פיג'-יור אוו ספיטש) די רעדע־פיגור, מליצה, א בעזונ־דער ארט רעדען.

fig'ure-stone *n.* (פיג'-יור-סטאון) דער בילדשטיין, דער כינעזישער פעט־שטיין [א שטיין וועלכער האט די עהנליכקייט פון וועלכער עס איז א פיגור].

fig'ure-weav'ing *n.* (פיג'-יור-הוויעוו'-אינג) פיגורען־וועבעריי, דאס איינוועבען פיגורען אין ציינג.

figurine' *n.* (פיג-יו-רין') א געשניצטע אדער געפארעמטע פיגור אדער א גרופע פון פיגורען אלס א פערציערונג.

fig'uring *n.* (פיג'-יו-רינג) בערעכנונג.

fig'wort *n.* (פיג'-הווארט) ברויז־ווארצעל; פייגען־ווארצעל [א פלאנצע].

Fi'jian *a. and n.* (פי'-דזשי-ען) וואס איז שייך צו די פידזשישע אינזלען, צו זייערע איינוואהנער, שפראך א. ד. ג.; א איינוואהנער פון די פידזשישע אינזלען.

fila'ceous *a.* (פי-ליי'-שיאס) פעדימדיג, אדערדיג; וואס בעשטעהט פון פעדים־עהנליכע אדער אדערדיגע טיילען.

fil'acer *n.* (פיל'-ע-סער) אין די פרי־הערע צייטען — א געריכטס־בעאמטער, א רעגיסטראטאר.

fil'ament *n.* (פיל'-ע-מענט) א פאדים, אן אדער, א פיבער.

filamen'tous *a.* (פיל-ע-מענ'-טאס) פעדימדיג; אדערדיג.

fi'lar *a.* (פאי'-לאר) פעדימדיג, אדער־דיג; וואס בעשטעהט פון אדערליך אדער פיבערן.

fil'ature *n.* (פיל'-ע-טשור) שפינעריי; א שפין־אינסטרומענט אבצואוויקלען די זייד־פעדים פון דעם קאקון [די זייד־גע־וועב אין וועלכען די זייד־ווערים וויקלען זיך איין]; א פלאץ, וואו מען וויקעלט אב די זייד־פעדים פון דעם קאקון.

fil'bert *n.* (פיל'-בערט) דער לאמבערטס־נוס [אזא גרויסער וואלד־נוס]; א לאמ־בערטסנוס־בוים.

fil'bert-tree *n.* (פיל'-בערט-טריע) א לאמבערטסנוס־בוים.

filch *v.* (פילטש) גנב'נען [אויף א קליי־נעם שטייגער], לקח'נען; אוועקשלעפען, אוועקשלעפען פון אונטער דער האנד.

fil'cher *n.* (פיל'-טשער) א גנב [הויפט־זעכליך פון קלייניגקע גנבה'לעך]; איינער וואס גנב'ט אוועק, שלעפט אוועק אונטער דער האנד.

fil'chingly *adv.* (פיל'-טשינג-לי) אויף א גנבה'שען אופן.

file *n. and v.* (פאיל) א פייל [צום פיילען]; עטוואס וואס דיענט צום מאכען שעהנער, מעהר פאלירט [ווי א ליטעראַ־ריש ווערק]; עטוואס וואס איז שארסט־קע. וואס זעהט אויס ווי א פייל [וועגען קערפער־טיילען ביי אינזעקטען]; א שנור, א שטריק; א רייה, א שערענגע; א שני־רעל אדער דראט, אויף וועלכען מען שנירט עפעס אויף אדער מען הענגט אויף פאפיערען; א פאפיערען־שטעכער; די קאלעקציאן פון דאקומענטען וואס ווערען אויף אזא אופן צוזאמענגענומען; א קאַ־לעקציאן פון דאקומענטען בכלל; אויף א שאך־ברעט — די רייה קעסטעלעך וואס ציהט זיך דירעקט פון איין שפיעלער צום צווייטען; א לאפען אדער שמאטע צו ווי־שען די דיל; א גנב, א קעשענע־גנב; א כיטרער יונג; א פעהיגער, דורכגעטריבע־נער בחור; פיילען, פאלירען, אויסבעסע־רען, אויסשעהנערען; ארויפציהען אויף א שנור אדער דראט [ווי דאקומענטען]; אויסלעגען אין ארדנונג, איינטיילען, קלאַ־סיפיצירען; פראטאקאלירען, רעגיסטרירען, פערצייכענען [דאקומענטען]; מארשירען אין א רייה; בילדען א רייה.

file'-clo'ser *n.* (פאיל'-קלאו'-זער) אן אונטער־אפיציער וואס שליסט די שערענ־גע סאלדאטען אום צו העלפען אויפצוהאל־טען די שערענגע אין ארדנונג.

file'-cut'ter *n.* (פאיל'-קאט'-ער) א פיילען־שניידער, א פיילען־מאכער.

file'-dust *n.* (פאיל'-דאסט) פייל־שטויב [דער שטויב וואס קומט אראב פון פיי־לען].

file'-fire *n.* (פאיל'-פאיר) דאס שיסען רייהענווייז [ביי מיליטער].

file'-fish *n.* (פאיל'-פיש) דער פייל־פיש אדער הארן־פיש [אזא פיש וואס האט א שארסטקע, געקערבטע הויט ווי א פייל. די הויט ווערט אפט געברויכט אנשטאט זאמד־פאפיער צום גלאט מאכען].

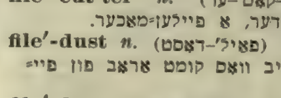

File-fish

file'-lea'der *n.* (פאיל'-ליע'-דער) דער סאלדאט וואס געהט פאראויס פאר א שערענגע סאלדאטען.

fil'emot *n. and a.* (פיל'-ע-מאט) דער קאליר פון א פערוועלקטען בלאט, געלב־ליך־ברוינער קאליר; געלבליך־ברוין, וואס האט דעם קאליר פון א פערוועלקטען בלאט. ז. *feuillemorte*.

fi'ler *n.* (פאי'-לער) א פיילער; א קעשענע־גנב.

filet' *n.* (פיע-ליי') אן ארנאמענט אין דער פארם פון א דינער ליניע ביים ראנד.

fil'ial *a.* (פיל'-יעל) ווי א קינד, וואס נעפינט זיך אין בעציהונגען ווי קינדער צו עלטערען.

fil'ially *adv.* (פיל'-יעל-אי) ווי א קינד [אין בעצוג אדער בעציהונגען צו עלטע־רען].

fil'iate *v.* (פיל'-אי-אייט) אדאפטירען, אננעהמען אלס אייגענע קינד; אין יו־ריספרודענץ — געריכטליך בעשטימען די אבשטאמונג [ווי פון א ממזר]; צושריי־בען עטוואס צום ריכטיגען פערפאסער און שאפער; בעשטימען די נאהענטע פער־העלטניסע צווישען עפעס; ברייינגען אין שייכות, פערבינדען.

filia'tion *n.* (פיל-אי-איי'-שאן) דאס פערהעלטניס פון קינדער צו עלטערען; דאס שאפען פערהעלטניסע ווי צווישען עלטערען און קינדער [הויפטזעכליך דורך אדאפטירונג]; אין יוריספרודענץ — די געריכטליכע בעשטימונג פון דער אבשטא־מונג [ווי, למשל, פון א ממזר]; נאהענ־טע פערבינדונג אדער קרוב'שאפט.

fil'ibuster *n. and v.* (פיל'-אי-באס־טער) א פיליבוסטער; א ים־רויבער; איי־נער פון אן ארגאניזירטער באנדע וואס האט די אויפגאבע, נעגען די אינטערנא־ציאנאלע געזעצע, זיך ארייננצורייסען אין א פרעמדען לאנד, אום דארט ארויסצורופען אן אויפשטאנד; א מיטגליעד פון דער מינאריטעט פון א געזעצגעבענדער אדער עהנליכער קערפערשאפט, וועלכער ווענדעט אן פערשיעדענע מיטלען [ווי קלאפען, טומלען, לאנגע רעדען א. ד. ג.] אום צו שטערען דער מאיאריטעט אנצונעהמען א פארשלאג; זיך בעשעפטיגען מיט ים־רויי־בעריי; ארייינרייסען זיך, נעגען די אינ־טערנאציאנאלע געזעצע, אין א פרעמדען לאנד, אום דארט ארויסצורופען אן אויפ־שטאנד; פיליבוסטערען [אין געזעצגעבענ־דע און עהנליכע קערפערשאפטען].

fil'ibusterer *n.* (פיל'-אי-באס-טער־ער) א פיליבוסטער [אין געזעצגעבענדע און עהנליכע קערפערשאפטען]. ז. *filibuster*.

fil'ibusterism *n.* (פיל'-אי-באס-טער־איזם) ים־רויבעריי; דאס פיליבוסטערען [אין געזעצגעבענדע און עהנליכע קער־פערשאפטען]. ז. *filibuster*.

fil'ical *a.* (פיל'-אי-קעל) וואס בעלאנגט צו די פארנען [פאפאראטניקעס]. ז. *fern*.

Fil'ices *n.* (פיל'-אי-סיז) דער מין פאר־נען [פאפאראטניקעס].

fil'iciform *a.* (פיל'-אי-סי-פארם) עהנ־ליך צו א פארן [פאפאראטניק].

fil'icoid *a. and n.* (פיל'-אי-קאיד) פארן־עהנליך; א פלאנצע וואס איז עהנ־ליך צו א פארן [פאפאראטניק].

filif'erous *a.* (פאי-ליפ'-ע-ראס) וואס פראדוצירט פעדים, וואס ברייינגט ארויס אדער־פערמיגע אדער פעדים־פערמיגע טייי־לען [וועגען פלאנצען און אינזעקטען].

fil'iform *a.* (פיל'-אי-פארם) פעדים־

ארטיג, פערים-פערמיג; וואס איז עהנליך צו אן אדער [פיבר].

fil'igree *n. and a.* (פיל'-אי-גריע) פיליגראן, דינע און זעהר איידעל-געפלאכטענע דראט-ארבייט; א זעהר דעליקאטע זאך; עפעס וואס קען זעהר לייכט צושעדיגט אדער צושטערט ווערען; וואס בעשטעהט פון פיליגראן אדער זעהר דין-געפלאכטענער דראט-ארביים.

fi'ling *n.* (פאי'-לינג) דאס פיילען; פייל-שטויב, פייל-שפאן, אפילקעס, אבגעפיילטע שטיקלעך.

Filipi'no *n.* (פיל-אי-פי'-נא) איינער פון די איינוואהנער פון די פיליפינישע אינזלען.

fill *v. and n.* (פיל) פילען, אנפילען, מאכען פול; אויספילען; זעטיגען; אנזעטיגען; אנבלאזען [ווי א זעגעל אויף א שיף]; פערנעהמען א ליידיגע שטעלע אדער אמט; ערפילען א פפליכט; אנגיסען א כלי; פערשטאפען א לאך, פערשמירען א שפאלט; פעלישעווען, געבען א געפעלשטע זאך; אנגיסען א בעכער, געבען אדער נעהמען א טרונק בראנפען; פול ווערען, אנפילען זיך; דאס וואס קען אנפילען אדער אנזעטיגען; א דישעל, א האלאבלע; פולקייט, גענונקיים.

fill'er *n.* (פיל'-ער) איינער אדער עפעס וואס פילט אן; א כלי, דורך וועלכער מען פילט אן אן אנדער כלי; א לייקע; דאס וואס דיענט אנצוזעטיגען עפעס אדער צו פערנעהמען א ליידיגען פלאץ; אין מאלעריי — א מאטעריאל, מיט וועלכען מען בעשמיערט די שפאלטען פון האלץ כדי צו מאכען עס גלאט אום דערנאך צו לאקירען; דער טאבאק, וועלכער פילט אן א ציגאר צום אונטערשייד פון דעם טאבאק-בלאט, וואס וויקעלט איהם ארום; א פערד אין דישעל.

fil'let *n. and v.* (פיל'-עט) א באנד אדער לענטע צו פערבינדען די האר פון קאפ; אין ארכיטעקטור—א מין רינג אדער קארניז ארום א זייל [ז. *annulet*]; א לייסט צוגעשלאגען צו א וואנד אדער ארום א טהיר; א בעגילטער פאסיק אויף א ראהם פון א בילד; דער גווינט פון א שרויף; א רינג אויף דעם מויל אדער לאף פון א ביקס אדער הארמאט; ביי בוכבינדער — א רעדעל, וואס דריקט אב א ליניע אדער פיגור אויף די טאוולען אדער אויף'ן רוקען פון א בוך; אין טעלעגראפיע — די פאפיערענע לענטע, אויף וועלכער עס דרוקען זיך אב די טעלעגראמען; א פאס מיט אנגעשטעקטע דרעטלעך וואס בעדעקט דעם צילינדער פון א בארשט-מאשין; א מוסקול; פיליי [דאס מוסקול-פלייש פון די לענדען]; אן ארומגעבונדען, געבראטען שטיק פון רינד אדער קאלב-פלייש; א דיק שטיק פיש; אין אנאטאמיע — א געוויסער בינטעל פון נערוועז אדער אדערען; פערבינדען מיט א קליינעם באנד אדער לענטע; בעשלאגען מיט לייסטען; פערציערען מיט רינגען.

fil'let-plane *n.* (פיל'-עט-פליין) א לייסטען-הובעל.

fil'libuster *n.* (פיל'-אי-באס-טער) ז. *flibuster*.

fill'ing *n. and a.* (פיל'-אינג) דאס אויספילען; די אויספילונג; דאס אנפילען מיט עפעס א לעדיגע זאך; דאס פלאמבירען א צאהן; דאס בעדעקען א פאדלאגע מיט טעפיך אדער קאוויאר; די קווערפעדים פון א געוועבטער זאך; די האפ-טונג, דאס אויסנעהען; אין מאלעריי — דאס קיטעווען א וואנד אדער ברעט, כדי די פארב אדער לאק זאל זיך לעגען גלאט; א שוואכער וואל פאר א צייטווייליגער אייזענבאהן; וואס ערפילט; וואס זעטיגט אן; וואס בעפריעדיגט עפעס.

fil'lip *v. and n.* (פיל'-איפ) א שנעלען; א שנעל; דאס וואס רעגט אדער רייצט אויף.

fillipeen' *n.* (פיל-אי-פיען') ז. *philopena*.

fil'lister *n.* (פיל'-איס-טער) דער פאלץ-הובעל [א הובעל צו מאכען א פוגע אין האלץ].

fil'lister-plane *n.* (פיל'-איס-טער-פליין) ז. *fillister*.

fill the bill (פיל טהי ביל) זיין צופריעדענשטעלענד.

I hope that the new clerk I engaged will fill the bill.

fill the sails (פיל טהי סיילז) אויפציהען די זעגלען צום ווינד צו.

fil'ly *n.* (פיל'-אי) א יונגע קליאטשע; א קאקעטקע.

film *n. and v.* (פילם) א פלעווקע, א דינ היימעל; בעלם [אויף'ן אויג]; א צווישען-הייטעל, א שייד-ווענטעל פון הויט; אין פאטאגראפיע — א דין הייטעל, אויף וועלכען דאס בילד ווערט אראבגענומען; בעדעקען, איבערציהען מיט א הוים.

fil'my *a.* (פיל'-מי) הויטיג, איבערגעצויגען מיט א הויט.

fi'lose *a.* (פאי'-לאוס) פעדימדיג, אויסגעצויגען ווי א פאדים.

filoselle' *n.* (פיל-א-זעל') רויהע, ניט בעארבייטע זייד.

fil'ter *n. and v.* (פיל'-טער) א פילטער [אן אפאראט אבצוטיילען און פערהאלטען מעכאניש די הארטע טיילכלעך פון א פליסיגקיים]; א זייערעל, א דורכשלאג; פילטרירען, זייען, דורכזייען.

fil'tering-pa'per *n.* (פיל'-טער-אינג-פיי'-פער) פילטריר-פאפיער [א מין פאפיער, דורך וועלכען מען זייעט דורך וואסער].

fil'tering-press *n.* (פיל'-טער-אינג-פרעס) א פילטער, דורך וועלכען די פליסיגקייט ווערט דורכגעדריקט מיט'ן דרוק פון א וועלכער ניט איז מעכאנישער קראפט.

fil'tering-stone *n.* (פיל'-טער-אינג-סטאון) א פילטריר-שטיין, א שטיין וואס לאזט דורך זיך דורכגעהן וואסער.

fil'ter stand (פיל'-טער סטענד) א געשטעל וואו עס ווערען אריינגעשטעלט לייקעס אדער פילטערס.

filth *n.* (פילטה) שמוץ, אונריינקיים, מיאוס'קייט; פערדארבענהיים.

filth'-disease' *n.* (פילטה'-די-זיעז') א קראנקהייט וואס ווערט ארויסגערופען פון אונריינקייט און שמוץ.

fil'thily *adv.* (פיל'-טהי-לי) אויף א שמוציגען, אונריינעם, מיאוס'ען אדער פערדארבענעם אופן.

fil'thiness *n.* (פיל'-טהי-נעס) אונריינקייט, שמוציגקייט, פערדארבענקיים.

fil'thy *a.* (פיל'-טהי) שמוציג, אונריין, מיאוס; פערדארבען.

fil'thy lu'cre (פיל'-טהי לו'-קער). פערפלוכטעס געלד.

He is toiling day and night and all for the filthy lucre.

fil'trate *v. and n.* (פיל'-טרייט) פילטרירען, זייען, דורכזייען; פילטרירטע אדער דורכגעזייעטע פליסיגקיים.

filtra'tion *n.* (פיל-טריי'-שאן) דאס פילטרירען, דאס זייען, דאס דורכזייען.

Filtration

fi'lum *n.* (פאי'-לאם) א פאדים, א פיבר [פאזער]; א פעדימדיגער געבוי.

fim'briate *a. and v.* (פימ'-ברי-אייט) ווי מיט פראנזען, בעדעקט ביים ברעג מיט הערעלעך; בעציערען מיט א ראנד.

fimeta'rious *a.* (פימ-אי-טיי'-רי-אס) וואס וואקסט אויף מיסט אדער צווישען מיסט [וועגען פלאנצען].

fin *n.* (פין) א שופ, א פלאס-פעדער [פון א פיש]; דאס וואס איז עהנליך צו א שופ; די האנד; די לאפעטקע פון אן אקער-אייזען; די זייטיגע ברעטלעך וואס שטעקען ארוים פון א שיף.

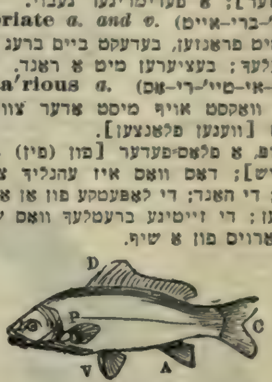

Fins

fi'nable *a.* (פאי'-נעבל) וואס פערדיענט שטראף; וואס קען גערייניגט ווערען.

fi'nal *a. and n.* (פאי'-נעל) ענדליך, לעצט, ענטשיידענד, ענטשיעדען, שליסליך, ענדגילטיג; וואס איז שייך צו דער ענד-אורזאכע [אין פילאזאפיע]; דאס לעצטע; פינאל, ענד, שלוס; אין פילאזאפיע — די ענד-אורזאכע [לוים דער לעהרע, אז אלעס וואס עקזיסטירט איז בעשאפען געווארען פאר א בעשטימטען צוועק — די אורזאכע וואס האט ארויסגערופען די עקזיסטענץ פון עפעס, דער ענד-ציעל].

fi'nal bal'ance (פאי'-נעל בעל'-ענס) דער שלוס באלאנס [אין בוכהאלטעריע].

fi'nal cause (פאי'-נעל קאהז) די ענד-אורזאכע. ז. *final*.

fina'le *n.* (פי-נא'-לע) דער פינאל, דער שלוס-טייל [פון אן אפערא, קאנצערט, דראמאטישער פארשטעלונג]; א שלוס.

final'ity *n.* (פאי-נעל'-אי-טי) ענדליכקיים, ענדגילטיגקייט; דאס זיין פערפאלקאמט אדער פאלשטענדיג פערענדיגט; שלוס, ענדע; עפוואס וואס קומט צולעצט; אין פילאזאפיע — די לעהרע, אז אלעס וואס עקזיסטירט איז בעשאפען צוליעב א געוויסען בעשטימטען צוועק; די לעהרע פון ענד-אורזאכען.

fi'nally *adv.* (פאי'-נעל-אי) צולעצט, צו ענד, ענדליך; אויף א פאלשטענדיגען שטייגער.

He was finally persuaded to take my advice.

fi'nal pas'sage of a bill (פאי'-נעל פעס'-ערזש אוו ע ביל) די לעצטע פון די

געזעצליך⸗בעשטימטע פארלעזונגען פון א געזעץ⸗פארשלאג, נאך וועלכער ער ווערט א געזעץ.

fi'nal touch (פאי'–נעל טאטש) דער לעצטער שטריך [ביים פערענדיגען א בילד, א סטאטוע א. ד. ג.]; דאס וואס פערענדיגט עפעס.
The manager put the final touches on the arrangements.

finance' *n. and v.* (פי–נענס') די פינאנסען; פינאנס⸗סיסטעם; פיהרען פינאנס⸗געשעפטען; בעזארגען מיט פינאנסען.

finan'ces *n.* (פי–נענ'–סעז) איינקינפטע; רעגיערונגס⸗איינקינפטע.

finan'cial *a.* (פי–נענ'–שעל) פינאנציעל; וואס איז שייך צו פינאנסען; וואס איז שייך צו רעגיערונגס⸗איינקינפטע.

finan'cially *adv.* (פי–נענ'–שעל–אי) אין בעצוג צו פינאנסען.

financier' *n. and v.* (פי–נען–סיער') א פינאנסיסט; א בעאמטער וואס בעשעפטיגט זיך מיט די פינאנסען פון א פריוואטער אונטערנעהמונג אדער פון א רעגיערונג; אין די פריהריגע צייטען אין פראנקרייך — אן אטקופשטשיק [איינער וואס האלט אין ארענדע רעגיערונגס⸗שטייערען]; פיהרען פינאנס⸗געשעפטען; בעזארגען מיט פינאנסען.

financier'ing *n.* (פין–ען–סיער'–אינג) פיהרונג פון פינאנס⸗געשעפטען.

finch *n.* (פינטש) א פינק אדער א זיאבליק [אזא פויגעלע].

Finch

find *v. and n.* (פאינד) געפינען, אויסגעפינען; בעגעגענען, טרעפען; דערגרייכען, קומען צו...; בעשטימען [ביי געריכטליכע פערהאנדלונגען]; בעזארגען [מיט עפעס]; שאפען [עפעס]; זארגען [פאר אימעצען], אויסהאלטען [אימעצען]; געפעלען; ענטדעקונג.

fin'dable *a.* (פאינ'–דעבל) וואס מען קען געפינען.

find amiss' (פאינד ע–מיס') עפעס האבען אויסצוזעצען; טאדלען, קריטיקירען.

find bail (פאינד בייל) קריגען בירגשאפט אדער ערבות [פאר'ן געריכט].

find bones (פאינד באונז) ניט קענען ארונטערשלינגען.

fin'der *n.* (פאינ'–דער) איינער וואס געפינט עפעס אויס; אין צאל⸗אמט — איינער וואס געפינט אויס אריינגעשמוגעלטע סחורות.

fin de siè'cle (פען דע סי–איי'קל) דער סוף פון יאהרהונדערט, דער סוף פון 19טען יאהרהונדערט; וואס איז כאראקטעריסטיש פאר דעם ענד פון 19טען יאהרהונדערט; עמאנסיפירט, פראגרעסיוו, מאדערן.

find fault (פאינד פאהלט) געפינען אדער אויסזעצען פעהלערען; טאדלען, קריטיקירען.

find guil'ty (פאינד גיל'–טי) ערקלערען שולדיג [אין געריכט].

fin'ding *n.* (פאינ'–דינג) דאס געפינען, דאס אויסגעפינען; ענטדעקונג; דער בעשלוס [נאך א געריכטליכער אונטערזוכונג]; דאס אויסגעפונענע, דאס ענטדעקטע.

fin'ding-cat'alogue *n.* (פאינ'–דינג–קעט'–ע–לאג) א קאטאלאג, א פערצייכניס פון די נעמען פון די ביכער אין א ביבליאטעק [אהן איינצעלהייטען וועגען די ביכער, וועגען זייער אינהאלט א. ד. ג. דער צוועק פון אזא קאטאלאג איז בלויז צו העלפען געפינען די ביכער].

fin'ding-list *n.* (פאינ'–דינג–ליסט) ז. *finding-catalogue*.

fin'dings *n.* (פאינ'–דינגז) די פערשידענע געצייג און ארבייטס⸗מאטעריאלען וואס איינינגע ארבייטער מוזען האבען אייגענע, הויפטזעכליך אזעלכע וואס ווערען געברויכט פון שוסטערס; שוסטער⸗מאטעריאלען [אויסער לעדער].

fin'ding-store *n.* (פאינ'–דינג–סטאור) א קראם פון שוסטער⸗געצייג און שוסטער⸗מאטעריאלען.

find in the deed (פאינד אין טהי דיעד) כאפען ביי דער האנד.

find one's legs (פאינד הוואנז לעגז) זיך שטעלען אויף די פיס.

find one's lev'el (פאינד הוואנז לעוו'–על) געפינען זיין ריכטיגען פלאץ.

find one's par'allel (פאינד הוואנז פער'–ע–לעל) געפינען זיין גלייכען.

find one's self (פאינד הוואנז סעלף) זיך פיהלען, זיך בעפינדען; זיך ערנעהרען, זיך אויסהאלטען; זיך אויסגעפינען פעהיג צו עפעס.

find out (פאינד אוט) אויסגעפינען, ענטדעקען.

find'-spot *n.* (פאינד'–ספאט) דער פלאץ, וואו עטוואס איז געפונען געווארען אדער ענטדעקט געווארען.

find vent (פאינד ווענט) געפינען אן אויסגאנג.

fine *a., adv., n. and v.* (פאין) פיין, עדעל, דעליקאט, עלעגאנט, נעט, געשמאקפאל, צארט, עמפפינדליך, שעהן; געשליפען, פארזיכטיג אויסגעארבייט; פראכטפאל, פאלקאם, אויסגעצייכנעט, וואונדערבאר, מייסטערהאפט, מערקווירדיג, אנציהענד; שארף; דין, שיטער, קליין; וואס בעשטעהט פון זעהר קליינינקע טיילכלעך; ריין, גערייניגט, געלייטערט; אויף א דעליקאטען שטייגער; מיט פארזיכטיגקייט געמאכט; א געלד⸗שטראף; שטראף⸗געלד; געצאהלט פאר א געוויסען רעכט אדער פריווילעגיע; אן אבצאהל, אויסער ארענדע⸗געלד, וואס די וואסאלען פלעגען צאהלען אין דער פעאדאלער ארדנונג צו די לארדען; ארויפלעגען א געלד⸗שטראף; בעצאהלען פאר א רעכט אדער פריווילעגיע; רייניגען, לייטערען, גערייניגט ווערען, געלייטערט ווערען; מאכען גלאט, דין, עדעל.

fine arts (פאין ארטס) די פיינע קונסט [א קונסט וואס ווירקט הויפטזעכליך דורך שעהנהייטס⸗פארמען: ארכיטעקטור, סקולפטור, מאלעריי און גראווירונג].

fine as a fid'dle (פאין עז ע פידל) זעהר צארט, פראכטפאל.

fine cas'ting (פאין קעס'–טינג) א קינסטלערישע, אויסערגעוועהנליך שעהנע אדער ווערטהפאלע אבגעגאסענע פיגור.

fine'-cut *a.* (פאין'–קאט) דין געשניטען.

fine'draw *v.* (פאינ'–דראה) פערנעהען אזוי, אז עס זאלען זיך ניט זעהן ניט די נעט, ניט די שטעך; אויסציהען זעהר דין [ווי למשל, דראט].

fine'drawer *n.* (פאינ'–דראה–ער) א קינסטלער אין צונויפנעהען אזוי, אז מען זאל ניט זעהן די נעט און די שטעך [ווי למשל, טעפיכען].

fine'drawing *n.* (פאינ'–דראה–אינג) א מעטאדע צו פערצירעווען שטאפען אדער צונויפנעהען פערשידענע טיילען אזוי, אז מען זאל ניט זעהן ניט די נעט, ניט די שטעך.

fine'-drawn *a.* (פאין'–דראהן) זעהר דין אויסגעצויגען [ווי דראט]; שארף, שפיציג, מיט צופיעל שארפזיניגקייט.

fineer' *v.* (פאי–ניער') קריגען סחורה אויף בארג דורך דעם וואס איינער בעשטעלט אזא סחורה, וועלכע קען פאר קיין אנדערען ניט טויגען, און ער ערקלערט נאכדעם, אז אויב מען קען איהם די סחורה ניט בארגען, וועט ער זי ניט נעהמען.

fine'-fin'gered *a.* (פאינ'–פינ'–גערד) געשיקט, קינסטלעריש, פאכמעניש.

fine'ly *adv.* (פאינ'–לי) מיט פיינקייט, מיט עדעלקייט, מיט עלעגאנץ, מיט שארפקייט; אויף א פאלקאמענעם, מייסטערהאפטען אופן; דין; געלייטערט, גערייניגט.

fine'ness *n.* (פאינ'–נעס) פיינקייט, דינקייט, געלייטערטקייט; עלעגאנץ; מייסטערהאפטיגקייט, עמפפינדליכקייט, געשליפענקייט, עדעלקייט, דעליקאטנעקייט.

fine'-nosed *a.* (פאינ'–נאוזד) וואס האט א גוטען חוש הריח.

fi'ner *n.* (פאי'–נער) א לייטערער פון מעטאלען.

fi'nery *n.* (פאי'–נע–רי) גלאנץ, פוץ; א געציערטער סטיל אין שרייבען אדער ריידען; אזא אויווען וואו גוס⸗אייזען ווערט פערוואנדעלט אין שמיעד⸗אייזען.

fine-spo'ken *a.* (פאינ'–ספאו'קן) בענוצענדיג א העפליכע שפראך; ריידענדיג מיט פיינע אויסדריקע.

fine'-spun *a.* (פאינ'–ספאן) פיין געשפונען; שארפזיניג, איבערגעשפיצט.

finesse' *n. and v.* (פי–נעס') כיטרעקייט, איבערגעשפיצטקייט; א כיטרער איינפאל; בענוצען כיטרעקייט; כיטרעווען; געברויכען א כיטרען איינפאל.

fine stuff (פאין סטאף) א שיטערע וואפנע צו פלאסטערען ווענד.

fine'-toned *a.* (פאינ'–טאונד) מעלאדיש.

fine'top-grass *n.* (פאינ'–טאפ–גרעס) א זארט ווערטהפאלע פיטערונגס⸗גראז וואס וואקסט אויף לאנקעס.

fin'-fish *n.* (פינ'–פיש) א פיש מיט פלוס⸗פעדערען.

fin'foot *n.* (פינ'–פוט) א שווים⸗פוס [א פוס ווי פון געוויסע פויגעל וואס די פינגער זיינען פערבונדען מיט א שווים⸗הייטעל]; דער זונ⸗פויגעל.

fin'-foot'ed *a.* (פינ'–פוט'–עד) וואס האט שווים⸗פיס, וואס די פינגער פון די פיס זיינען פערבונדען מיט א שווים⸗הייטעל.

fin'ger *n. and v.* (פינ'–גער) א פינגער; דער פינגערזאץ אין מוזיק; בעריהרען מיט די פינגער, טאפען; גרייפען, ערגרייפען; שפיעלען [אויף א מוזיקאלישען אינסטרומענט]; אנגעבען אויף די מוזיק⸗נאטען די פינגער וועלכע מען זאל געברויכען אין שפיעלען.

fin'ger-al'phabet *n.* (פינ'–גער–על'–פע–בעט) א פינגער אלף⸗בית, אן אלף⸗בית

אדער א־בע־צע וואס ווערט צונויפגעשטעלט פון פערשיערענע שטעלונגען און בעוועגונגען פון די הענד און די פינגער, ווי עס נעברויכען טויב־שטומע.

Finger-alphabet

fin'ger and thumb (פינ'־נער ענד טהאם) איין הארץ און איין נשמה.

fin'ger-board *n.* (פינ'־נער־באורד) דאס פינגער־ברעטעל פון א פידעל [דאס ברעטעל ביים האלז פון פידעל, איבער וועלכען עס זיינען געצוינען די סטרונעס און וואו זיי ווערען אנגעדריקט מיט די פינגער ביים שפיעלען]; דאס שליסעל־ברעט פון א קלאוויר [די קלאוויאטור].

fin'ger-bowl *n.* (פינ'־נער־באול) א גלאז אדער שיסעלע, וואו עס ווערט געהאלטען וואסער אויף'ן טיש, צום אבוואשען ד' פינגער נאך'ן עסען.

fin'gerbreadth *n.* (פינ'־נער־ברעדטה) די ברייט פון א פינגער.

fin'ger-coun'ting *n.* (פינ'־נער־קאונ'־טינג) דאס רעכענען אויף די פינגער.

fin'gered *a.* (פינ'־נערד) מיט פינגער.

fin'ger-end *n.* (פינ'־נער־ענד) דער שפיץ פון א פינגער.

fin'gerer *n.* (פינ'־נער־ער) איינער וואס האט צו טהאן מיט זאכען, צו וועלכע ער האט קיין רעכט ניט.

fin'ger-fern *n.* (פינ'־נער־פוירן) דאס שטרייפען־גראז.

fin'ger-glass *n.* (פינ'־נער־גלעס) ז. *finger-bowl*

fin'ger-grass *n.* (פינ'־נער־גרעס) דאס פינגער־גראז אדער קאמגראז.

fin'ger-hole *n.* (פינ'־נער־האול) דאס פינגער־לאך אין א קלארנעט, אין א פלייט א. ד. ג.

fin'gering *n.* (פינ'־נער־אינג) דאס ריהרען אדער שפיעלען מיט די פינגער; צייכענס אין נאטען וואס צייגען מיט וועלכע פינגער צו שפיעלען; פינגער־ארבייט, דעליקאטע ארבייט.

fin'ger-key *n.* (פינ'־נער־קי) א שליסעל פאר עפענען און שליסען דעם עלעקטרישען שטראם־קרייז פון א טעלעגראף.

fin'gerling *n.* (פינ'־נער־לינג) א גאניץ קליינע זאך.

fin'ger of bread (פינ'־נער אוו ברעד) א פעניצעל ברוים.

fin'ger of God (פינ'־נער אוו גאד) גאט'ס פינגער, גאט'ס ארבייט [אצבע אלהים].

fin'ger-plate *n.* (פינ'־נער־פלייט) א גלעזערנע אדער מעטאלענע פלאטע ביים הענטעל אדער גריף פון א טהיר, כדי דער ארט ארום זאל נים ווערען שמוציג.

fin'ger-post *n.* (פינ'־נער־פאוסט) א וועג־ווייזער [א סלופ מיט א ברעטעל וואס איז אויסגעמאכט ווי א האנד מיט אן אויסגעשטרעקטען פינגער צו צייגען דעם וועג].

fin'ger-puff *n.* (פינ'־נער־פאף) א לאנגער לאק האר [מייסטענס געמאכט דורך אויפראלען די האר אויף א פינגער].

Finger-stall

fin'ger-stall *n.* (פינ'־נער־סטאהל) א פינגער־מענטעלע, א פינגער־הייטעל [וואס מען טהוט אן אויף א פערוואונדעטען פינגער].

fin'ger-talk *n.* (פינ'־נער־טאהק) פינגער־שפראך.

fin'ger-tip *n.* (פינ'־נער־טיפ) דער שפיץ פינגער.

fin'gle-fan'gle *n.* (פינ'גל־פענ'גל) ז. *fiddle-faddle*

fin'ic *a.* (פינ'־איק) ז. *finical*

fin'ical *a.* (פינ'־אי־קעל) וואס איז א גרויסער בעל מקפיד; וואס פוצט זיך זעהר שטארק; וואס וויל ארויסווייזען איבערטריבענע עלעגאנץ.

finical'ity *n.* (פינ־אי־קעל'־אי־טי) דאס זיין א גרויסער בעל מקפיד; דאס שטארק פוצען זיך; איבערטריבענער פוץ אדער עלעגאנץ.

fin'ically *adv.* (פינ'־אי־קעל־אי) אויף אן איבערטריבענעם, פערפוצטען אדער עלעגאנטען אופן; מיט גרויסער עלעגאנץ.

fin'icalness *n.* (פינ'־אי־קעל־נעס) ז. *finicality*

fin'icking *n. and a.* (פינ'־אי־קינג) דאס זיין קליינליך, דאס זיין א בעל מקפיד; קליינליך, וואס איז מקפיד אויף קליינינקייטען; אויסגעפוצט, ציערליך; איבערקלייבעריש [אין קליידונג א. ד. ג.].

fin'icky *a.* (פינ'־אי־קי) קליינליך, וואס איז מקפיד אויף קליינינקייטען; אויסגעפוצט, ציערליך, איבערקלייבעריש [אין קליידונג א. ד. ג.].

Don't be too finicky about your food.

fin'ified *a.* (פינ'־אי־פאיד) אויסגעפוצט, פראנטיש; ציערליך־מאנירליך.

fin'ikin *a. and n.* (פינ'־אי־קין) קליינליך, וואס איז מקפיד אויף קליינינקייטען; ציערליך, אויסגעפוצט, איבערקלייבעריש [אין קליידונג א. ד. ג.]; אזא מין טויב.

fi'ning *n.* (פאי'־נינג) דאס רייניגען, דאס קלאר מאכען, דאס פילטרירען וויין אדער אנדערע געטרענקע; דאס ווערען ריין אדער קלאר [ווענען וויין אדער אנדערע געטרענקע].

fi'ning-forge *n.* (פאי'־נינג־פאורדזש) א שמעלץ־אויווען; אן אויווען צו פערוואנדלען גוס־אייזען אין שמיעד־אייזען.

fi'ning-pot *n.* (פאי'־נינג־פאט) א שמעלץ־טאפ, טיגעל.

fi'nis *n.* (פאי'־נים) אן ענד, א שלוס.

fin'ish *v. and n.* (פינ'־איש) ענדיגען, ברייננען צו א סוף; מאכען א סוף; פערניכטען; פערענדיגען א זאך, בעפוצען, פאלירען; קומען צו א סוף; אבשטעלען זיך; דער סוף פון עפעס; די פאלענדונג; דאס פערענדיגען אן ארבייט; די לעצטע בעפוצונג און ארויספארטיגונג פון אן ארבייט.

fin'ished *a.* (פינ'־אישט) פערפאלקאמט; פאלענדעט; אבגעפאלירט; ארויסגעענדיגט.

fin'ished draw'ing (פינ'־אישט דראה'־אינג) א צייכנונג, וועלכע איז בעארבייט געווארען אין אלע דעטאלען, מיט אלע פרטים.

fin'isher *n.* (פינ'־איש־ער) א פאלענדער, אן ענדיגער; דער אדער דאס וואס ענדיגט ארוים; דער אדער דאס וואס ברייננט צו א סוף.

fin'ishing *n.* (פינ'־איש־אינג) די ענדונג, די פאלענדונג.

fin'ishing-blow *n.* (פינ'־איש־אינג־בלאו) דער לעצטער קלאפ.

fin'ishing-school *n.* (פינ'־איש־אינג־סקוהל) א העכערע פריוואט־שוהלע [פאר אריסטאקראטישע מיידלעך].

fin'ishing-stroke *n.* (פינ'־איש־אינג־סטראוק) ז. *finishing-blow*

fi'nite *a. and n.* (פאי'־נאיט) ענדליך; וואס האט אן ענד אדער א גרענעץ; בעשטימט; וואס קען בעשטימט ווערען; דאס ענדליכע [דאס וואס האט א סוף אדער גרענעץ].

fi'nitely *adv.* (פאי'־נאיט־לי) אויף אן ענדליכען, בעגרענצטען אדער בעשטימטען שטייגער.

fi'niteness *n.* (פאי'־נאיט־נעס) ענדליכקייט, בעשטימטהייט, בעגרענצטקייט.

fin'itude *n.* (פינ'־אי־טיוד) די ענדליכקייט.

fin'less *a.* (פינ'־לעס) אהן פלוס־פעדערען [ווענען פיש].

fin'like *a.* (פינ'־לאיק) ווי פלוס־פעדערען.

Finn *n.* (פין) א פינלענדער; איינער פון דער פינישער ראסע.

finned *a.* (פינד) מיט פלוס־פעדערען.

Finn'ic *a.* (פינ'־איק) וואס בעלאנגט צו די פינלענדער אדער צו זייער שפראך.

fin'nicking *a.* (פינ'־איק־אינג) ז. *finicking*

fin'nikin *a.* (פינ'־אי־קין) ז *finikin*

Finn'ish *n. and a.* (פינ'־איש) די פינישע שפראך; וואס בעלאנגט צו פינלענדער אדער זייער שפראך.

fin'ny *a.* (פינ'־אי) וואס האט פלוס־פעדערען; ווי א פיש; וואס איז שייך צו פיש.

fi'nos *n.* (פי'־נאום) די צווייטע זארט מערינא־וואל [א האנדעלס־אויסדרוק].

fin'-toed *a.* (פינ'־טאיד) ז. *fin-footed*

fiord *n.* (פיארד) א פיארד, א בוכטע, א שמאלע ארייננייסונג פון ים אין הויכע ברעגעס פון לאנד.

fir *n.* (פויר) א טאנענבוים; א סאסנע.

fire *n. and v.* (פאיר) פייער, ברענגעדער הייץ־מאטעריאל, שרפה, א פונק אדער פונקען [איבערהויפט פון צוגליהטען אייזען אדער פון א קלאפ אן א שטיין]; גלאנץ, שטראהלענדער גלאנץ; דאס שטראהלען [פון ווערטה־שטיינער]; א שטראהלענדער קערפער, א שטערן; היץ, שטארקע אויפרעגונג, ברענענדער פערלאנג, ליידענשאפטליכע ליעבע, וואוט; שטארקע פארשטעלונגס־קראפט; העפטינקייט, לעבהאפטינקייט; ליידען; דאס שיסען, שיסעריי [פון פייער־שיס־געוועהר]; פייערען, אנצינדען; ענטצינדען; באקען, טריקענען, ברענען; אויפרעגען, אנצינדען, דערהיצען; זיך אנצינדען, ווערען אויפ־

נערעגט, דערהיצט אדער אנגעצונדען; פערטרייבען [ווי דורך פייער], ארויסווארפען, ענטלאסען; שיסען [פון פייער⸗שיס⸗געוועהר], אויפרייסען, עקספלאדירען; בעווארפען [ווי מיט שטיינער]; שטארק בעלייכטען.

fire a gun (פאיר ע גאן) 1. אויסשיסען; ארויספלאצען; 2. אנפאנגען א קאמפף.
2. The first gun in the campaign was fired at the meeting last night.

fire'-alarm' *n.* (פאיר'-ע-לארם') א פייער⸗אלארם, א פייער⸗סיגנאל; אן אפאראט צו געבען א פייער⸗סיגנאל.

fire'-alarm' box (פאיר'-ע-לארם' באקס) א פארריכטונג אין די גאסען צו געבען א פייער⸗סיגנאל צו די פייער⸗לעשער.

fire'-anni'hilator *n.* (פאיר'-ע-נאי'-הי-ליי-טאר) א לעש⸗אפאראט.

fire'-ant *n.* (פאיר'-ענט) א פייער⸗מוראשקע [אזא מוראשקע אין די הייסע לענדער, וועלכע עסט זיך איין אין דער הויט און פעראורזאכט א ברענענדען וועהטאג].

fire'arm *n.* (פאיר'-ארם) א פייער⸗שיס⸗געוועהר.

fire'-ar'row *n.* (פאיר'-ער'-או) א פייער⸗פייל [אין די אלטע צייטען — א פייל מיט עקספלאדירענדע שטאפען].

Fire-arrows

fire a slug (פאיר ע סלאג) מאכען א כוסה.

fire at (פאיר עט) שיסען אויף אימעצען אדער עפעס.

fire away'! (פאיר ע-הוויי') פלאץ ארויס, שיס אויס, הויב אן! הויב אן דעם קאמפף!

fire'back *n.* (פאיר'-בעק) די הינטערשטע וואנד פון אן אויווען; דער פייער⸗פאזאן [אזא פויגעל מיט רויטע פעדערען אויף'ן רוקען. האלט זיך אויף די מאלאי⸗אינזלען. ז. *macartney cock*].

fire'-backed *a.* (פאיר'-בעקט) וואס האבען רויטע רוקען⸗פעדערען [וועגען פויגלען].

fire'-ball *n.* (פאיר'-באהל) א פייער⸗קוגעל, די זון; א לייכט⸗קוגעל [א פייערדיגער קנויל וואס פאלט אפט בעת א שטורם און ווערט צופלאצט מיט גערויש]; א גראנאט.

fire'-balloon' *n.* (פאיר'-בע-לוהן') א פייערווערק⸗לופט⸗באלאן.

fire'-bar *n.* (פאיר'-באר) א שטענגעל פון אן אויווען⸗גראטע [רעשאטקע].

fire'-bar'rel *n.* (פאיר'-בער'-על) א בראנד⸗פאס [א צילינדער מיט עקספלאדירענדע שטאפען, וואס ווערט געברויכט אויף שיפען, וועלכע מען עקספלאדירט, אום צו שעדיגען א שונא'ס שיף].

fire'-bars *n.* (פאיר'-בארז) אן אויווען⸗גראטע.

fire'-bas'ket *n.* (פאיר'-בעס'-קעט) א פייער⸗טאפ.

fire'-bav'in *n.* (פאיר'-בעוו'-אין) א בינטעל ריטער אויף צו מאכען א פייער [ווערט געברויכט אויף שיפען, וועלכע מען עקספלאדירט אום צו שעדיגען א שונא'ס שיף].

fire'-bell *n.* (פאיר'-בעל) א פייער⸗אלארם⸗גלאק.

fire'board *n.* (פאיר'-באורד) א קאמין⸗ברעט, אן אויווען⸗ברעט [א ברעט מיט וועלכען מען פערשטעלט דעם אויווען אום זומער].

fire'-boat *n.* (פאיר'-באוט) א שיפעל מיט פייער⸗לעש⸗מאשינען צום אויסלעשען שרפות אויף שיפען און אין האפענס.

fire'-boom *n.* (פאיר'-בוהם) א פייער⸗האקען [א האקען אויף שיפען, אבצוהאלטען פיינדליכע בראנד⸗שיפען].

fire'-bote *n.* (פאיר'-באוט) דאס הייץ⸗מאטעריאל, וואס עס איז ערלויבט פאר אן ארענדאטאר פון לאנד צו נעהמען פון וואלד.

fire'-box *n.* (פאיר'-באקס) דער הייץ⸗רוים אין א דאמפף⸗מאשין.

fire'brand *n.* (פאיר'-ברענד) א האלאוועשקע; איינער אדער עטוואס וואס צינדט אן, דערהיצט אדער רעגט אויף; אן אונטערצינדער; איינער וואס מאכט אן צרות אדער מחלוקות.

fire'-brea'thing *a.* (פאיר'-בריע'-טהינג) פייער⸗שפייענד.

fire'-brick *n.* (פאיר'-בריק) א פייער⸗פעסטער ציגעל [א ציגעל געמאכט פון מאטעריאל וואס קען אויסהאלטען א שטארקע היץ].

fire'-bridge *n.* (פאיר'-ברידזש) א ווענטעל פון פייער⸗פעסטע ציגעל אין אן אויווען צו פערשטעלען דאס פייער.

fire'-brigade' *n.* (פאיר'-ברי-גייד') א פייער⸗בריגאדע [אן ארגאניזירטע קאמפאניע פייער⸗לעשער].

fire'-brush *n.* (פאיר'-בראש) אן אויווען⸗בארשט.

fire'-buck'et *n.* (פאיר'-באק'-עט) א פייער⸗עמער [צו לעשען א פייער].

fire'bug *n.* (פאיר'-באג) אן אונטערצינדער.

fire'-chief *n.* (פאיר'-טשיעף) דער הויפט [שעף] פון א פייער⸗לעשער⸗בריגאדע.

fire'-clay *n.* (פאיר'-קליי) פייער⸗ליים [ליים וואס קען אויסשטעהן פייער].

fire'-com'pany *n.* (פאיר'-קאמ'-פע-ני) א פייער⸗בריגאדע; א פייער⸗פערזיכערונגס⸗קאמפאניע.

fire'-crack'er *n.* (פאיר'-קרעק'-ער) א פייערווערק שפיעל⸗צייג.

fire'-cross *n.* (פאיר'-קראהס) דער פייעריגער צלם [אין די אלטע צייטען אין שאטלאנד — א צלם וואס האט געדיענט אלס צייכען פון קריעג און אלס אויפרוף זיך צו נעהמען צו די וואפען].

fire'-damp *n.* (פאיר'-רעמפ) קויהלען⸗גאז [גאז וואס ענטהאלט זיך אין קויהלען און וואס פעראורזאכט אפט עקספלאזיאנען אין קויהלען⸗גרובען].

fire'-depart'ment *n.* (פאיר'-די-פארט'-מענט) דער דעפארטאמענט פון א שטאדט⸗פערוואלטונג וואס האט די אויפגאבע צו פערהיטען און לעשען שרפות; א פייער⸗בריגאדע.

fire'-dog *n.* (פאיר'-דאג) א פייער⸗אייזען [איינער פון די צוויי אייזערנע געשטעלען אין אן אויווען, אויף וועלכע מען לעגט אוועק דאס האלץ צו מאכען פייער]. ז. *andiron*.

fire'-door *n.* (פאיר'-דאור) אן אויווען⸗טהיר.

fire'drake *n.* (פאיר'-דרייק) א פייעריגער מעטעאר [א שטיין וואס פאלט פון הימעל]; דאס בלאנדזשענדע ליכט [א שיין וואס צייגט זיך אפט ביינאכט אין זומפיגע פלעצער]; א גראנאט.

fire'-dress *n.* (פאיר'-דרעס) א פייער⸗זיכערער אדער פייער⸗פעסטער מאנטעל [וועלכען עס טראגען די פייער⸗לעשער].

fire'-ea'ter *n.* (פאיר'-איע'-טער) א פייער⸗פרעסער [א קונצען⸗מאכער וואס שלינגט כלומר'שט פייער]; א בעל⸗מחלוקה, א היציגער, אונרוהיגער מענש; א פראפעסיאנעלער דועליסט; אין די פעראייניגטע שטאאטען, פאר דעם בירגער⸗קריעג — א קריעגעריש⸗געשטימטער אנהענגער פון דער פאדערונג אבצוטיילען די זיד⸗שטאאטען פון די פעראייניגטע שטאאטען.

fire'-ea'ting *a.* (פאיר'-איע'-טינג) פייער⸗פרעסענד [וועגען קונצען⸗מאכער וואס שלינגען כלומר'שט פייער]; אן אונרוהיגער, היציגער מענש, א בעל⸗מחלוקה.

fire'-en'gine *n.* (פאיר'-ענ'-דזשין) א פייער⸗לעש⸗מאשין.

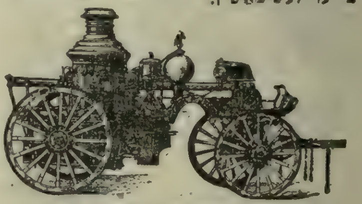

Fire-engine

fire'-escape' *n.* (פאיר'-עס-קייפ') א פייער⸗רעטונגס⸗אפאראט, א פייער⸗רעטונגס⸗לייטער [א לייטער אדער אן אנדער פארריכטונג ביי געביידען, דורך וועלכע מען ראטעוועט זיך בעת א שרפה].

fire'-extin'guisher *n.* (פאיר'-עקס-טינ'-גהוויש-ער) א לעש⸗אפאראט [מעהרסטענטייל א האנד⸗אפאראט], מיט וועלכען מען לעשט דאס פייער מיט וואסער אדער מיט וואסער וואס איז געמישט מיט כעמישע שטאפען [מייסטענס מיט קויהלען⸗שטאף].

fire'-eye *n.* (פאיר'-אי) דער פייער⸗אויגיגער דראסעל [אזא פויגעל מיט רויטע אויגען אין זיד⸗אמעריקא].

fire'-eyed *a.* (פאיר'-איד) וואס האט ברענענדע, פייעריגע אויגען.

fire'-fanged *a.* (פאיר'-פענגד) אויסגעטריקענט [ווי פון פייער]; פערדארט [וועגען מיסטיגונגס⸗שטאף]; פערטריקענט, צושפאלטען [וועגען קעז].

fire'-fiend *n.* (פאיר'-פיענד) דער פייער⸗טייוועל [פייער פערזאניפיצירט אלס א גייסט פון פערניכטונג]; אן אונטערצינדער.

fire'-fish'ing *n.* (פאיר'-פיש'-אינג) פיש⸗פאנג מיט דער הילף פון פאקעלען, די שיין פון וועלכע עס ציהט צו די פיש.

fire'-flaught *n.* (פאיר'-פלאהט) א בליץ [הויפטזעכליך א בליץ אהן א דונער]; דאס נארד⸗ליכט.

fire'fly *n.* (פאיר'-פלאי) דער לייכטענדער קעפער [זשוק]; א גליה⸗ווארים.

fire'-grate *n.* (פאיר'-גרייט) א פייער⸗גראטע.

fire'-guard *n.* (פאיר'-גארד) א דראט⸗געפלעכט פאר א קאמין.

fire'-hol'der *n.* (פאיר'-האול'-דער) א כלי, אין וועלכער מען טראגט ארום פייער.

fire'-hole *n.* (פאיר'-האול) א פאלאנקע אדער פראליווקע [א לאך אין א פערפרארענעם טייך], וועלכע מען האקט אויס אין אייז, אום צו האבען גרייט וואסער אין פאל פון א פייער.

fire'-hook *n.* (פאיר'-הוק) א פייער⸗

האקען [ארונטערצורייסען טיילען פון א ברענענדער געביידע]; אן אייזערנער שטאנג צו מישען דאס פייער אין אויווען.

fire'-hunt *n.* (פאיר'-האנט) א יאגד ביי דער שיין פון פאקעלען; א יאגד מיט פאקעלען, די שיין פון וועלכע ציהט צו די חיות.

fire'-insur'ance *n.* (פאיר'-אינ-שוהר'-ענס) פערזיכערונג געגען פייער, אסעקוראציע.

fire'-insur'ance com'pany (פאיר'-אינ-שוהר'-ענס קאמ'-פע-ני) א פייער־פערזיכערונגס־געזעלשאפט.

fire'-i'ron *n.* (פאיר'-אי'-ערן) דאס פייער־אייזען [דאס שטיקעל אייזען, מיט וועלכען מען ברייננט ארויס פייער, קלאפענדיג עס אן א פייער־שטיין אדער קרעמען]; פייער־געשיר, זאכען, מיט וועלכע מען בענוצט זיך ביים אויווען [ווי קאטשערעס, לאפאטעס, צוואנגען א. ד. ג.].

fire'-kiln *n.* (פאיר'-קיל) א ברען־אויווען.

fire'-lad'der *n.* (פאיר'-לעד'-ער) א פייער־לייטער. ז. *fire-escape*

fire'less *a.* (פאיר'-לעס) אהן פייער.

fire'-lock *n.* (פאיר'-לאק) ז. *flint-lock*

fire'-mace *n.* (פאיר'-מיים) א מין באמבע, וועלכע מען פלעגט אין די אמאלינע צייטען געברויכען אין קריעג.

fire'-main *n.* (פאיר'-מיין) א וואסער־רינע, א וואסער־ראהר וואס מען געברויכט בעת א פייער.

fire'man *n.* (פאיר'-מען) א פייער־לעשער, א מיטגליעד פון א פייער־בריגאדע; א מיטגליעד פון א פייער־פערזיכערונגס־געזעלשאפט; אין קויהלען־גרובען — איינער וועמענס אויפגאבע עס איז צו אונטערזוכען יעדען פריהמארגען, אויב עס איז ערגעץ ניט אנגעזאמעלט קויהלען־גאז. ז. *fire-damp*

fire'-mas'ter *n.* (פאיר'-מעס'-טער) אן אייבער־פייערווערקער [ביי הארמאטען]; אין ענגלאנד — דער הויפט פון א פייער־בריגאדע.

fire'-new *a.* (פאיר'-ניו) ניר־וואס ארוים פון דעם שמיעד'ס הענד; שפאגעל־ניי. ז. *brand-new*

fire'-o'pal *n.* (פאיר'-או'-פעל) דער פייער־אפאל, א בלויליך ווייסער אפאל [עדעל־שטיין] מיט א רויטליכען אבגלאנץ. ז. *girasol*

fire'-or'deal *n.* (פאיר'-אהר'-די-על) די פייער־פראבע [א מנהג אין די אלטע צייטען און אויך יעצט ביי פיעלע ווילדע שבטים אויסצוגעפינען אימעצענס שולד דורך דעם וואס מען צווינגט איהם צו האלטען אין די הענד געגליהטע שטיקער אייזען אדער געהן בארוויסערהייד אויף אזא אייזען].

fire'-pan *n.* (פאיר'-פען) א פייער־פאן, א פייער־טאפ; אין א שיס־געוועהר — דער פלאץ, וואו עס לעגט זיך אריין דער פולווער.

fire'-pa'pers *n.* (פאיר'-פיי'-פערז) פאפיערענע בעציערונגען איבער'ן קאמין.

fire'place *n.* (פאיר'-פליים) א קאמין.

fire'-plug *n.* (פאיר'-פלאג) דער נאסען־וואסער־קראן [צו וועלכען מען שרויפט צו די וואסער־קישקע פון א לעש־מאשין ביים לעשען א פייער].

fire'-pol'icy *n.* (פאיר'-פאל'-אי-סי) א פייער־פערזיכערונגס־פאליסי [א דאקומענט וואס א פייער־פערזיכערונגס־געזעלשאפט גיט ארוים איינעם, וועלכער האט ביי איהר פערזיכערט זיין אייגענטום].

fire'-pot *n.* (פאיר'-פאט) א כלי מיט עקספלאדירענדע שטאפען, א מין באמבע וואס מען פלעגט אין די אמאליגע צייטען געברויכען אין קריעג; דער פלאץ אין אויווען וואו עס ליעגט דאס פייער; א לייט־אויווען; א שמעלץ־טיגעל.

fire'proof *v.* (פאיר'-פרוהף) מאכען פייער־זיכער; מאכען, עס זאל ניט קענען ברענען.

fire'-proof *a.* (פאיר'-פרוהף) פייער־פעסט, פייער־זיכער [וואס קען ניט ברענען].

fire'proofing *n.* (פאיר'-פרוהפ-אינג) דאס מאכען פייער־זיכער [אז עס זאל ניט קענען ברענען]; די שטאפען וועלכע מאכען עפעס פייער־זיכער.

fire'-quar'ters *n.* (פאיר'-קהוואהר'-טערז) די פלעצער. וואס עס פערנעהמט די פייער־בריגאדע אדער בכלל די אנגעשטעלטע אויף א שיף, ווען עס ווערט געגעבען א פייער־אלארם.

fir'er *n.* (פאיר'-ער) אן אונטערצינדער.

fire'-raft *n.* (פאיר'-רעפט) א פייער־פליטע [אן אנגעצונדענע האלץ־פליטע מיט עקספלאדירענדע שטאפען, וועלכע מען לאזט אוועק צווישען דעם שונא'ס שיפען, אום זיי צו פערניכטען].

fire'-rai'sing *n.* (פאיר'-ריי'-זינג) אונטערצינדונג.

fire'-reg'ulator *n.* (פאיר'-רעג'-יו-ליי-טאר) א פייער־רעגולאטאר [א פארריכטונג אין אויווענס אויטאמאטיש צו רעגולירען די טעמפעראטור].

fire'-roll *n.* (פאיר'-ראול) א פייער־אלארם־סיגנאל אויף שיפען דורך פויקען.

fire'-room *n.* (פאיר'-רוהם) א קעמערעל פאר דעם אויווען פון א מאשין־קעסעל אויף א שיף, וואו מען האלט די קויהלען.

fire'-screen *n.* (פאיר'-סקריען) א פייער־שירם [א דראט־געפלעכט פאר אן אויווען].

fire'-set *n.* (פאיר'-סעט) א גאנג פייער־געשיר [ווי א קאטשערע, אייזען־שטאנג, צוואנגען א. ז. וו.].

fire'-shield *n.* (פאיר'-שיעלד) א פארריכטונג ביי א הייץ־מאשין צו האלטען דעם פלאץ קיהל.

fire'-ship *n.* (פאיר'-שיפ) א בראנד־שיף [אנגעפילט מיט עקספלאדירענדע שטאפען און געברויכט אום אונטערצוצינדען דעם שונא'ס שיפען].

fire'side *n.* and *a.* (פאיר'-סאיד) דער פייער־ווינקעל, דער קאמין; די היים, דער איינענער ווינקעל; וואס איז שייך צום פלאץ ביים קאמין ארער צו דער היים; היימיש, היימליך.

fire'-spir'it *n.* (פאיר'-ספיר'-איט) די נאטהייט פון פייער; דאס פערזאניפיצירטע פייער.

fire'-steel *n.* (פאיר'-סטיעל) א שטיקעל שטאהל, מיט וועלכען מען שלאגט ארוים פייער פון א פייער־שטיין [קרעמען].

fire'-stick *n.* (פאיר'-סטיק) א האלאוועשקע; א שטיק האלץ וואס מען רייבט אן א צווייטען שטיק, אום ארויסצוברייננען פייער [ביי ווילדע].

fire'-stone *n.* (פאיר'-סטאון) פייער־שטיין, קרעמען; זאמד־שטיין [געברויכט פאר אויווענס]; שוועבעל־שטיין; אזא אויפרייסענדער שטאף.

fire'-tel'egraph *n.* (פאיר'-טעל'-אי-גרעף) א פייער־טעלעגראף [צו געבען פייער סיגנאלען דורך ספעציעלע סיגנאלקעסטלעך וואס געפינען זיך אין פערשיעדענע טיילען פון שטאדט].

fire'-tow'er *n.* (פאיר'-טאו'-ער) א פייער־טורם [פון וועלכען מען גיט א פייער־אלארם]; א לייכט־טורם.

fire'-trap *n.* (פאיר'-טרעפ) א פייער־פאסטקע [א געביידע אדער פלאץ, פון וואנען עס איז זיך שווער צו ראטעווען בעת א פייער, הויפטזעכליך אזא פלאץ וואס קען זיך לייכט אנצינדען און פערברענט ווערען].

fire'-war'den *n.* (פאיר'-הוואהר'-דען) א בעאמטער וועלכער גיט אכטונג, אז מען זאל ניט איבערטרעטען די געזעצען וועגען פייער־געפאהר אין די געגענדען וואו עס זיינען פאראן וועלדער; דער הויפט פון א פייער־בריגאדע.

fire'-wa'ter *n.* (פאיר'-הוואה'-טער) בראנפען [אן אויסדרוק געברויכט ביי די אינדיאנער].

fire'-weed *n.* (פאיר'-הוויעד) דאס אמעריקאנער קרייץ־קרוים.

fire'-wood *n.* (פאיר'-הוואוד) ברען־האלץ, הייץ־האלץ.

fire'work *n.* (פאיר'-הוואירק) פייער־ווערק.

fire'-worm *n.* (פאיר'-הוואירם) א גליה־ווארים.

fire'-wor'ship *n.* (פאיר'-הוואיר'-שיפ) פייער־פערגעטערונג, דאס דיענען צום פייער.

fire'-wor'shiper *n.* (פאיר'-הוואיר'-שיפ-ער) א פייער־פערגעטערער.

fir'ing *n.* (פאיר'-אינג) הייץ־מאטעריאל; דאס ברענען, דאס בראטען, דאס באקען; דאס שיסען, שיסעריי; דאס אויסברענען [אלם היילמיטעל]; דאס קלינגען אין אלע גלעקער.

fir'ing-i'ron *n.* (פאיר'-אינג-אי'-ערן) א ברען־אייזען.

fir'ing-machine' *n.* (פאיר'-אינג-מע-שין') א פארריכטונג אנצושיטען קויהלען אין א מאשין־אויווען.

fir'ing-par'ty *n.* (פאיר'-אינג-פאר'-טי) א קאמפאניע סאלדאטען אדער מאטראזען וואס שיסען אויף א קבר לכבוד פון דעם בעערדיגטען אדער וואס דערשיסען א פעראורטיילטען צום טויט.

fir'ing-point *n.* (פאיר'-אינג-פאינט) טעמפעראטור, ביי וועלכער א שטאף צינדט זיך אן אדער עקספלאדירט.

firk *n.* (פוירק) א קלאפ.

fir'kin *n.* (פויר'-קין) א קליין פעסעל; א פיערטעל פאס [א מאס וואס האלט 9 טעפ].

firm *a.* and *n.* (פוירם) פעסט, שטארק, הארט; שטאנדהאפט; א פירמע, א געשעפטס־פירמע.

fir'mament *n.* (פויר'-מע-מענט) דער הימעלס־געוועלב, דער הימעל.

firmamen'tal *a.* (פויר-מע-מענ'-טעל) וואס געהערט צום הימעלס־געוועלב; וואס איז פון די העכערע רעגיאנען.

fir'man *n.* (פויר'-מען) א דעקרעט, בעפעהל אדער ערלויבניס פון טערקישען סולטאן אדער פון אן אנדער אריענטאלישען הערשער.

firm at'titude (פוירם עט'-אי-טיוד) א פעסטע שטעלונג.

The officers of the law must take a firm attitude against the law breakers.

firm'-foot'ed *a.* (פוירם'-פוט'-עד)

וואס האט א גאנצע, ניט קיין געשפאלטענע קאפיטע [ווי א פערד].

firm'ly *adv.* (פוירמ'-לי) מיט פעסטי קייט; מיט שטאנדהאפטיגקייט; מיט זי כערהייט, מיט געוויסהייט; מיט ענטשלאָ סענהייט.

firm'-name *n.* (פוירמ'-ניים) דער נאָ מען פון א געשעפטס-פירמע.

firm'ness *n.* (פוירמ'-נעס) פעסטקייט; שטארקייט; געוויסהייט; שטאנדהאפטיג קייט.

first *a., adv. and n.* (פוירסט) ערשט; אלס ערשטער; ערשטענס; צוערשט; פריי הער; דער ערשטער; דער אנפאנג; אין מוזיק — די ערשטע, לייטענדע שטימע אדער אינסטרומענט אין א כאר אדער אר קעסטער [ווי די ערשטע פיעדעל].

first a'gent (פוירסט איי'-דזשענט) דער אנפאנג פון אלע אנפאנגען; אזעלכעס וואס איז ניט קיין פראדוקט פון עטוואס אנדע רעס.

first aid (פוירסט אייד) די ערשטע, באלי דיגע, מעדיצינישע הילף וואס ווערט געגע בען א פערוואונדעטען.

first and last (פוירסט ענד לעסט) ארום און ארום.

He lives here first and last about 3 years.

first'-begot'ten *n. and a.* (פוירסט'-בי-גאט'ן) א בכור; וואס איז געבארען צוערשט; וועלכער איז א בכור.

first blush (פוירסט בלאש) דער ערשטער איינדרוק, דער ערשטער אנבליק.

first'-born *a. and n.* (פוירסט'-בארן) וואס איז צום ערשטען געבארען; דער על טעסטער, דער בכור.

first cause (פוירסט קאהז) אזעלכעס וואס איז ניט קיין פראדוקט פון עטוואס אנדערעס [ווי אדם הראשון, וועלכער איז ניט געבארען פון אן אנדער מענשען]; דער אנפאנג פון אלע אנפאנגען; די סבת כל הסבות.

first chop (פוירסט טשאפ) ערשט קלאסיג, פון ערשטען בעסטען זארט.

first'-class *a.* (פוירסט'-קלעס) ערשט קלאסיג, פון העכסטען ראנג, פון בעסטען זארט.

first'-class mat'ter (פוירסט'-קלעס מעט'-ער) פאסט-זאכען פון ערשטען קלאס [געשריבענע אדער פערזיגעלטע, ווי בריעף א. ז. וו.].

first come, first served (פוירסט קאם, פוירסט סוירווד) ווער עס קומט פריי הער, דער מאהלט פריהער.

first cost (פוירסט קאסט) קאסטען-פרייז, איינקויפס-פרייז.

first cous'in (פוירסט קאזן) א שוועס טער-קינד [א שני בשני].

First'-day *n.* (פוירסט'-דיי) זונטאג.

first dig'it (פוירסט דידזש'-איט) דער גראבער פוס-פינגער.

first'-fruit *n.* (פוירסט'-פרוהט) די ערשטע פרוכט [בכורים, וועלכע אידען פלעגען אמאל בריינגען אלס א קרבן פאר גאט]; דער ערשטער פערדיענסט; דער ערשטער פראדוקט.

first good (פוירסט גוד) דאס העכסטע גוטס; דאס ענד-ציעל.

first'-hand *n. and a.* (פוירסט'-הענד) די ערשטע האנד, די ערשטע קוועלע; פון דער ערשטער האנד, פון דער ערשטער קוועלע.

first in the field (פוירסט אין טהי פיעלד) דער ערשטער, דער ערשטער אויף'ן פלאץ.

first'ling *n. and a.* (פוירסט'-לינג) אן ערשטלינג [אין בעציהונג אויף חיות]; וואס איז צוערשט געשאפען געווארען.

first'ly *adv.* (פוירסט'-לי) ערשטענס, ראשית.

first mate (פוירסט מייט) דער ערשטער שטורמאן אויף א שיף.

first merid'ian (פוירסט מי-ריד'-אי-ען) דער ערשטער מערידיאן [די ערשטע לענג-ליניע פון ערד-קוגעל פון וועלכער מען רעכענט אין געאגראפיע די לענג פון דער ערד. דער ערשטער מערידיאן איז, לויט ווי עס איז אנגענומען געווארען, אין גרינ וויטש, א שטאדט ניט ווייט פון לאנדאן].

first of'ficer (פוירסט אפ'-יס-ער) דער ערשטער אפיציער נאך דעם שיפס קאפיטאן.

first prin'ciple (פוירסט פרינ'-סיפל) דער ערשטער פרינציפ, דער הויפט-פרינ ציפ [א פרינציפ וועלכער איז ניט ארויס געדרונגען פון אנדערע, נאר איז דער יסוד פאר אנדערע פרינציפען].

first qual'ity (פוירסט קוואל'-אי-טי) דער בעסטער זארט, דאס בעסטע וואס איז איז נור פאראן.

first'-rate *a. and n.* (פוירסט'-רייט) פון בעסטען זארט; ערשט-קלאסיג; אויס געצייכענט; עטוואס וואס איז ערשט-קלא סיג.

first tier (פוירסט טיער) די ערשטע רייהע פון די לאזשעס אין טעאטער.

firth *n.* (פוירטה) ז. *frith*.

fir'-tree *n.* (פויר'-טריע) א טאנענבוים, א סאסנע.

fir'-wood *n.* (פויר'-הוואוד) טאנענהאלץ.

fisc *n.* (פיסק) דער שטאאטס-שאץ, קאזנא.

fis'cal *a. and n.* (פיס'-קעל) וואס איז שייך צו קאזנא אדער די פינאנסען פון דער רעגיערונג; קאזיאנע; אין איינינע מלוכות — א שטאאטס-שאצמייסטער אדער קאזנאטשיי; אין שפאניען און פארטו גאל — דער גענעראל-פראקוראר; א פרא קוראר; דער באלאבאן [א מין אפריקא נישער פאלק-פויגעל].

fis'cal year (פיס'-קעל יור) דאס פיסקאל- יאהר [די בעשטימטע צייט ווען עס פאנ גען זיך אן און ענדיגען זיך די יעהרליכע רעכנונגען פון אן אונטערנעהמונג אדער פון א רעגיערונג].

fish *n. and v.* (פיש) א פיש; יעדע חיה אדער בעשעפעניש וואס לעבט אין וואסער; אין שיף-בויאונג — א לאנגער קלאץ אדער אייזען, וועלכער פערשטארקט א צוזאמענגעשטעלטען מאסט; ביי סטא ליארעס — א שטיק האלץ אדער לייסט וואס ווערט ארויפגעלעגט אויף אן אנדע רען עס צו פערשטארקען; דער מזל "דגים"; א מארקע [א קליינע קופערנע מטבע אין געוויסע שפיעלען]; כאפען פיש; פאנ גען; זוכען צו פאנגען; זוכען; זיך יאגען נאך עפעס; ארויפציהען דעם אנקער פון א שיף; בעפעסטיגען די מאסטען פון א שיף.

fish'-bait *n.* (פיש'-בייט) ווערים, פליגען א. ד. ג. וואס מען שטעקט אן אויף א האטשיק צו כאפען פיש.

fish'-ball *n.* (פיש'-באהל) א געקאכט פיש-קניידעל.

fish'-bas'ket *n.* (פיש'-בעס'-קעט) א פיש-קארב.

fish'-bel'lied *a.* (פיש'-בעל'-איד) וואס האט די פארם פון דעם בויך פון א פיש; קאנקאוו; אויפגעבלאזען.

fish'-bel'lied rail (פיש'-בעל'-איד רייל) א רעלסע אדער שינע, וועלכע איז אין מיטען דיקער און האלב-רונד ווי א בויך פון א פיש.

fish'-bone *n.* (פיש'-באון) פיש-ביין.

fish'-cake *n.* (פיש'-קייק) ז. *fish-ball*.

fish'-car'ver *n.* (פיש'-קאר'-ווער) א מין ברייט מעסער, מיט וועלכען מען שניידט פאנאנדער און מען טיילט אויס געקאכטע פיש.

Fish Commis'sion (פיש קא-מיש'-אן) א קאמיסיע אדער ביורא פון דער רעגיע רונג פון די פעראייניגטע שטאאטען, וועל כע בעשעפטיגט זיך מיט דער פראגע וועגען פיש און פישערייען פון לאנד. זי האט אונטער איהר אויפזיכט דאס שטודירען די געוואוהנהייטען פון פיש, ווען מען קען זיי פאנגען און וועלכע פון זיי טויגען צום עסען [פיעלע בעזונדערע שטאאטען האבען אויך זייערע קאמיסיעס בנוגע צו די פיש און פישערייען פון דעם שטאאט].

fish'-crow *n.* (פיש'-קראו) א קראהע אדער וואראנע, וועלכע עסט מייסטענס פיש [האלט זיך אויף נעבען די אטלאנ טישע ברעגען פון אמעריקא].

fish'-cul'ture *n.* (פיש'-קאל'-טשור) דאס קולטיווירען אדער האדעווען פיש.

fish'-day *n.* (פיש'-דיי) דער טאג ווען עס איז דער מנהג אדער דער דין ערלויבט צו עסען נור פיש און ניט קיין פליישיגע מאכלים [ווי אין געוויסע פאסט-טעג ביי די קריסטען].

fish'-ea'gle *n.* (פיש'-איגעל) דער ארלער וואס לעבט ביים ברעג ים און ערנעהרט זיך מיט פיש.

fish'er *n.* (פיש'-ער) א פישער, איינער וואס בעשעפטיגט זיך מיט כאפען פיש; א מין מארדער [א קליין חיה'לע עט וואס גרעסער פון א טכויר אדער שעש קע. איהר פעל איז זעהר טייער].

fish'er-boat *n.* (פיש'-ער-באוט) א פי שער-שיפעל.

fish'erman *n.* (פיש'-ער-מען) א פי שער; איינער וואס בעשעפטיגט זיך מיט כאפען פיש; א פישער-שיף; א מין קאטשקע אדער ענטעל וואס ערנעהרט זיך מיט פיש.

fish'ery *n.* (פיש'-ער-אי) פישעריי, פיש פאנג; אן ארט פון פיש-פאנג; דאס רעכט צו כאפען פיש אין געוויסע וואסערען.

fish'-fag *n.* (פיש'-פעג) א פרויענצימער וואס האנדעלט מיט פיש.

fish'-fly *n.* (פיש'-פלאי) [א פיש-פליג] נאכגעמאכטע פליג מיט וועלכער מען כאפט פיש].

fish for com'pliments (פיש פאר קאמ'-פלי-מענטס) זוכען קאמפלימענטען.

fish'gig *n.* (פיש'-גיג) א שטאנג מיט שפיצען אדער צייהנער צו כאפען פיש.

fish'-glue *n.* (פיש'-גלוה) פיש-קליי.

fish'-hawk *n.* (פיש'-האהק) א פאלק אדער סאקאל וואס ערנעהרט זיך מיט פיש.

fish'-hook *n.* (פיש'-הוק) א האטשעק אדער קרוטשאק צום כאפען פיש.

fish'ify *v.* (פיש'-אי-פאי) מאכען פערע ווע [מאכען פון פלייש פיש].

fish'ily *adv.* (פיש'-אי-לי) מיט דעם געשמאק אדער גערוך פון פיש.

fish'iness *n.* (פיש'-אי-נעס) דאס האָ בען די אייגענשאפטען אדער פארמען פון א פיש.

fish'ing *n.* (פיש'-אינג) דאס פישען, דאס כאפען פיש; א פישעריי, דער ארט וואו מען כאפט פיש.

fish'ing-boat *n.* (פיש'-אינג-באוט) א פישער-שיפעל.

NORTH AMERICAN FOOD AND GAME FISHES

נארד־אמעריקאנישע שפייז־פיש און פאנג־פיש

fish'ing-line *n.* (פיש'-אינג-לאין) א פישער-שנור [א שנור מיט א האטשעק און אנגעטשעפעטעו ווארים צו כאפען פיש].

fish'ing-place *n.* (פיש'-אינג-פלייס) א פישערייו [או ארט צום פישען].

fish'ing-punt *n.* (פיש'-אינג-פאנט) א פישער-שיף.

fish'ing-tack'le *n.* (פיש'-אינג-טעקל) די אויסשטאטונג פון א פישער [אלע אינסטרומענטען, וועלכע זיינען איהם נויטיג צו כאפען פיש].

fish in the air (פיש אין טהי עהר) זיך ארומדרעהען און גאר נישט טהאן.

fish in troubled wa'ters (פיש אין טראבלד הוואה'-טערז) כאפען פיש אין מוטנעם וואסער.

fish'-joint *n.* (פיש'-דזשאינט) א רעלסען-פערבינדונג, ביי וועלכער די פערבינדונגס-פלאטען זיינען אביסעל רונד אויסגעבויגען [ווי די פלאכע רונדקייט פון א פיש].

fish'-ket'tle *n.* (פיש'-קעטל) א פיש-קעסעל [א קעסעל צו קאכען פיש].

fish'-knife *n.* (פיש'-נאיף) ז. *fish-carver*

fish'like *a.* (פיש'-לאיק) ווי א פיש; עהנליך צו א פיש.

fish'-mar'ket *n.* (פיש'-מאר'-קעט) א פיש-מארק.

fish'-maw *n.* (פיש'-מאה) דער בלאז אדער פענכער פון א פיש.

fish'-meal *n.* (פיש'-מיעל) פיש-שפייז, א פיש-געריכט.

fish'monger *n.* (פיש'-מאנ-גער) א פיש-הענדלער.

fish out (פיש אוט) אויספארשען, אויסזוכען; אויסלעדיגען פון פיש [א טייך]; ארויסשלעפען, ארויסקריעגען.

fish'-owl *n.* (פיש'-אול) א נאכט-איילע [סאווא] וואס עסט פיש.

fish'-pack'ing *n.* (פיש'-פעק'-אינג) דאס קאנזערווירען פיש [דאס רייניגען זיי, אויפשניידען, אבוועגען און אויסלעגען אין בלעכענע קעסטלעך און פערחתמ'ענען די קעסטלעך אזוי, אז קיין לופט זאל צו זיי נים צוקומען].

fish'-pond *n.* (פיש'-פאנד) א טייכעל אדער סאזשעלקע, וואו פיש האלטען זיך.

fish'-skin *n.* (פיש'-סקין) פיש-הויט; די פעל פון א היי-פיש [אקולע].

fish'-skin disease' (פיש'-סקין די-זיעז') אזא הויט-קראנקהייט וואס די הויט זעהט אוים ווי שופען.

fish'-slice *n.* (פיש'-סלאיס) א פיש-מעסער. ז. *fish-carver*

fish'-spear *n.* (פיש'-ספיער) א פיקע אדער שפיז צו שטעכען און ארויסציהען פיש פון אונטער'ן אייז.

fish'-sto'ry *n.* (פיש'-סטאו'-רי) א פאנטאסטישע אדער ליגנערישע געשיכטע.

fish'-tack'le *n.* (פיש'-טעקל) אזא אייזערנער בלאק אדער הויב-מאשין מיט וועלכער מען הויבט אויף או אנקער אויף א שיף.

fish'-tail *a. and n.* (פיש'-טייל) וואס איז עהנליך צום עק פון א פיש; דער עק פון א פיש; א מין אינזעקט.

fish'-tail bur'ner (פיש'-טייל בויר'-נער) א גאז-ברענער, פון וועלכען דער פלאם נעהט ארוים אין דער פארם פון או עק פון א פיש.

fish'-torpe'do *n.* (פיש'-טאר-פי'-דאו) א טארפעדא אדער א מינע וואס שווימט אליין אונטער'ן וואסער דורך א געוויסען מעכאניזם; א באמבע וואס מען רייסט אויף אונטער'ן וואסער צו טויטען פיש.

fish'-trap *n.* (פיש'-טרעפ) א פאסטקע צו כאפען פיש.

fish'-trow'el *n.* (פיש'-טראו'-על) ז. *fish-carver*

fish'-ward *n.* (פיש'-הוואהרד) ז. *fish-warden*

fish'-war'den *n.* (פיש'-הוואהר'דן) א בעאמטער וועלכער גיט אכטונג מען זאל נים איבערטרעטען די געזעצע בנוגע צו פיש-פאנג.

fish'wife *n.* (פיש'-הוואיף) ז. *fishwoman*

fish'woman *n.* (פיש'-הוואומ-ען) א פיש-הענדלערקע, א פישערקע; א מארק-פרוי.

fish'y *a.* (פיש'-אי) פיש-ארטיג; רייך אין פיש; איבערטריבען, אונגלויבליך [ווי די מעשיות פון די פישער]; טונקעל, אהן אויסדרוק [ווי דאס אויג פון א פיש]; נים בעשטענדיג.

fis'sate *a.* (פיס'-אייט) געשפאלטען, צושפאלטען; אין ענטאמאלאגיע — צוטיילט אדער צושפאלטען אין צוויי טיילען.

fis'sile *a.* (פיס'-איל) וואס קען צוטיילט אדער צושפאלטען ווערען, וואס קען צוטיילט ווערען אין שיכטען [וועגען בוימער אדער מינעראלען]; אין ענטאמאלאגיע — וואס בעשטעהט פון שופען, וועלכע מען קען פאנאנדערשפרייטען.

fissilin'gual *a.* (פיס-אי-לינ'-גהוועל) וואס האט א צושפאלטענעם אדער געטיילטען צונג [וועגען עקדישען].

fissil'ity *n.* (פי-סיל'-אי-טי) טיילבארקייט, שפאלטבארקייט, וואס בעשטעהט פון שיכטען.

fis'sion *n.* (פיש'-אן) טיילונג, שפאלטונג; אין ביאלאגיע — די אויטאמאטישע שפאלטונג אדער טיילונג פון צעלען אדער ארגאניזמען אין נייע צעלען אדער ארגאניזמען [געוויסע נידריגע בעשעפענישען פערמעהרען זיך און פרוכפערען זיך דורך דעם וואס זיי שפאלטען זיך].

fissip'ara *n.* (פי-סיפ'-ע-רא) בעשעפענישען, וועלכע פערמעהרען זיך דורך שפאלטען זיך אדער זעלבסט-פאנאנדערטיילונג.

fissip'arism *n.* (פי-סיפ'-ע-ריזם) אין ביאלאגיע — דאס פערמעהרען זיך דורך זעלבסט-פאנאנדערטיילונג אדער אבשפאלטונג.

fissipar'ity *n.* (פיס-אי-פער'-אי-טי) ז. *fissiparism*

fissip'arous *a.* (פי-סיפ'-ע-ראס) אין ביאלאגיע — וואס פערמעהרט זיך דורך אבשפאלטונג אדער זעלבסט-פאנאנדערטיילונג.

fissip'arously *adv.* (פי-סיפ'-ע-ראס-לי) דורך אבשפאלטונג אדער זעלבסט-פאנאנדערטיילונג [וועגען דעם אופן ווי אזוי געוויסע בעשעפענישען פערמעהרען זיך].

fis'siped *n. and a.* (פיס'-אי-פעד) וואס האט געשפאלטענע קלויען; א בהמה מיט צושפאלטענע קלויען [מפרים פרסה].

fis'sipedal *a.* (פיס'-אי-פעד-על) וואס האט צושפאלטענע קלויען.

fis'sipede *a. and n.* (פיס'-אי-פיד) וואס האט צושפאלטענע קלויען; א חיה מיט צושפאלטענע קלויען.

fissiros'tral *a.* (פיס-אי-ראס'-טרעל) וואס האט א טיעף און ברייט פאנאנדערגעשפאלטענעם שנאבעל [ווי א שוואלב].

fis'sive *a.* (פיס'-איוו) וואס איז שייך צו אדער וואס קומט פון פאנאנדערטיילען זיך [וועגען צעלען אדער ארגאניזמען].

fis'sural *a.* (פיש'-יור-על) אין אנאטאמיע — וואס איז שייך צו א שפאלט, א קארב, א פערטיעפונג [ווי למשל, די פערטיעפונגען אין מארך].

fissura'tion *n.* (פיש-יו-ריי'-שאן) טיילונג, שפאלטונג, קארבונג, פערטיעפונג; אין ביאלאגיע — די אויטאמאטישע פאנאנדערטיילונג פון צעלען און ארגאניזמען [פערמעהרונג דורך שפאלטען זיך אדער פאנאנדערטיילען זיך].

fis'sure *n. and v.* (פיש'-יור) א שפאלט [ווי אין א פעלז]; אין אנאטאמיע — א פערטיעפונג, א פאנאנדערטיילונג, א קארב [ווי למשל, אין מארך]; צושפאלטען; פאנאנדערטיילען.

fis'sured *a.* (פיש'-יורד) צושפאלטען, פאנאנדערגעטיילט.

fis'sureless *a.* (פיש'-יור-לעס) אהן שפאלטען, אהן פערטיעפונגען; אהן פאנאנדערטיילונגען.

fis'sure-nee'dle *n.* (פיש'-יור-ניעדל) או אינסטרומענט צו פערנעהען וואונדען.

fist *n. and v.* (פיסט) א פויסט, א קולאק; אזא רענען-שווערמעל; א טפח [א לענגען-מאס פון אונגעפעהר פיער צאל]; שלאגען מיט די פויסטען; פערקוועטשען אין פויסט.

fist'-ball *n.* (פיסט'-באהל) א רענען-שווערמעל.

fis'ted *a.* (פיס'-טעד) וואס פערמאגט געזונדע פויסטען.

fist'ful *n.* (פיסט'-פול) א זשמעניע, א הויפען.

fis'tic *a.* (פיס'-טיק) וואס איז שייך צום פויסטען-קאמפף.

fis'ticuffer *n.* (פיס'-טי-קאפ-ער) א פויסטען-קעמפפער [באקסער].

fis'ticuffing *n.* (פיס'-טי-קאפ-אינג) פויסטען-קאמפף [באקס].

fis'ticuffs *n.* (פיס'-טי-קאפס) א פויסטען-קאמפף; פויסטען-קלעפ.

fis'tinut *n.* (פיס'-טי-נאט) פיסטאשקעס [אזא זארט ניסלעך].

fistu'ca *n.* (פיס-טיו'-קא) א באבא [א שטיק אייזען, מיט וועלכען מען שלאגט אריין קלעצער אין דער ערד].

fis'tula *n.* (פיס'-טשו-לא) א פיסטעל [א קאנאל-פערמיגע עפענונג פון א געשוויר].

fis'tular *a.* (פיס'-טשו-לאר) ז. *fistulous*

fis'tulate *v. and a.* (פיס'-טשו-לייט) אננעהמען די פארם פון א פיסטעל; אויסגעהוילט ווי א רעהר. ז. *fistula*

fis'tulose *a.* (פיס'-טשו-לאוס) ז. *fistulous*

fis'tulous *a.* (פיס'-טשו-לאס) אויסגעהוילט ווי א רעהר; עהנליך צו א פיסטעל. ז. *fistula*

fist'wise *a.* (פיסט'-הוואיז) פויסט-פערמיג.

fit *n., v. and a.* (פיט) דאס צופאסונג; פאסען; אויסשטאטונג; או אנפאל פון עפילעפסיע; ספאזמען; א פלעצליכער צייטווייליגער אנפאל פון א קראנקהייט; א פאראקסיזם; א פלעצליכער, שנעל-איבערגעהענדער אויסברוך פון א געפיהל אדער שטימונג [מעהרסטענטייל א זעהר שטארקער אויסברוך]; א קאפריז; א

קאפריזנע, אונטערבראכענע אדער ניט רעגעלמעסיגע טהעטיגקייט אדער בעוועגונג; דער טייל פון דער אקס, אויף וועלכער עס דרעהט זיך די ראד; זייף אין א פליסיגען צושטאנד [איידער זי ווערט אבגעקיהלט]; א ליעד, א באלאדע, א געשיכטע; א טייל פון א ליעד, באלאדע אדער געשיכטע; א שריט; צופאסען; מאכען עס זאל פאסען; אויסשטאטען, צוגרייטען, בעזארגען מיט אלעם נויטיגען [ווי למשל, פאר א רייזע]; זיין צוגעפאסט; פאסען; זיין ווי אנגעמאסטען; צוגעפאסט, פאסיג; צוגעגרייט, פארטיג; וואס געפינט זיך אין א גוטען צושטאנד, גוט פארבערייטעט [וועגען וועט-לויף-פערד]; אין א גוטען געזונדס-צושטאנד.

fitch *n. and v.* (פיטש) וויקע [א מין ארבעס געברויכט צו האדעווען בהמות]; טכוירען-פוטער; א בערשטעל אדער פינזעל געמאכט פון טכוירען-האר; צופעסטינגען.

fitch'-brush *n.* (פיטש'-בראש) א בערשטעל אדער פינזעל געמאכט פון טכוירען-האר.

fitch'et *n.* (פיטש'-עט) ז. *fitchew*

fitch'ew *n.* (פיטש'-או) א טכויר, א שעשקע.

fitch'y *a.* (פיטש'-אי) שפיציג; בעדעקט מיט וויקע [אזא ארבעס].

fit for (פיט פאר) 1. זיך פאסען; 2. טויגען.

1. The dinner is fit for a king. 2. He is not fit for the work.

fit for ac'tion (פיט פאר עק'-שאן) פאסיג אדער פעהיג צו דער ארבייט; פארטיג אדער אויסגעשטאטעט פאר א טהעטיגקייט.

fit for ser'vice (פיט פאר סויר'-וויס) דיענסט-פעהיג.

fit for the dust'-hole (פיט פאר טהי דאסט'-האול) טויג צו גארניט; שמוציג.

fit'ful *a.* (פיט'-פול) אונרעגעלמעסיג, וואס קומט פאר מיט אונטערברעכונגען, אונבעשטענדיג, קאפריזנע.

fit'fully *adv.* (פיט'-פול-אי) מיט אונטערברעכונגען; אויף אן אונרעגעלמעסיגען, אונבעשטענדיגען אדער קאפריזנעם שטייגער.

fit'fulness *n.* (פיט'-פול-נעס) אונרעגעלמעסיגקייט, אונבעשטענדיגקייט, קאפריזנעקייט.

fit in'to (פיט אינ'-טו) זיך צופאסען, זיך אריינפאסען, הארמאנירען.

fit'ly *a.* (פיט'-לי) פאסענד, צוגעפאסט; ווי עס פאסט; בעקוועם.

fit'ment *n.* (פיט'-מענט) אויסשטאטונג, דאס בעזארגען מיט אלעם נויטיגען [ווי למשל, צו א רייזע]; דאס וואס עס פאסט זיך אדער וואס איז נויטיג פאר א געוויסען צוועק.

fit'ness *n.* (פיט'-נעס) פאסינקייט, צוגעפאסטקייט, אנגעמאסטענקייט, צוזאמענפאסיגקייט.

fit of the face (פיט אוו טהי פייס) א גרימאסע.

fit one's self (פיט הוואנז סעלף) זיך צוגרייטען, זיך פארטיג מאכען.

fit out (פיט אוט) אויסשטאטען, פארטיג מאכען, בעזארגען מיט אלעם נויטיגען [ווי למשל, צו א רייזע].

fits and starts (פיטס ענד סטארטס) אונרעגעלמעסיגקייט, אונבעשטענדיגקייט, קאפריזנעקייט; דאס אבשטעלען זיך אלע מאל, דאס ווערען אונטערבראכען יעדע ווילע.

fits of laugh'ter (פיטס אוו לאפ'-טער) שטארקער געלעכטער.

fits of the sea'son (פיטס אוו טהי סיע'זן) פלעצליכע ענדערונגען פון וועטער.

fit'ted *a.* (פיט'-עד) פאסענד, צוגעפאסט, וואס טויג.

fit'tedness *n.* (פיט'-עד-נעס) טויגליכקייט, צוגעפאסטקייט.

fit'ter *n.* (פיט'-ער) איינער וואס פאסט צו, פארטיגט צו אדער שטאטעט אוים; איינער וואס שטעלט צוזאמען די טיילען פון א מאשין; איינער וואס מאכט אדער פעררירכט פערשיעדענע אויסשטאטונגען אדער אויסריכטונגען; אן אנפאסער.

fit'ting *n. and a.* (פיט'-אינג) אויכשטאטונג אדער אויסריכטונג; פאסיג, פאסענד, טויגליך.

fit'tingly *adv.* (פיט'-אינג-לי) אויף א פאסיגען, צוגעפאסטען אדער טויגליכען שטייגער.

fit'tingness *n.* (פיט'-אינג-נעס) פאסינקייט, צוגעפאסטקייט, טויגליכקייט.

fit'tings *n.* (פיט'-אינגז) אויסריכטונגען, אויסשטאטונגען.

fit'ting-shop *n.* (פיט'-אינג-שאפ) א ווערקשטאט, וואו מען שטעלט צוזאמען מאשינען.

fit up (פיט אפ) אויסריכטען, אויסשטאטען מיט אלעם נויטיגען; בעזארגען א שיף מיט דער נויטיגער צאהל מאטראזען און דיענער.

fit'weed *n.* (פיט'-הוויעד) א מין גראז-פלאנצע אויף די וועסט-אינדישע אינזלען [ווערט געברויכט אלס מיטעל צו היסטעריקע].

five *a. and n.* (פאיוו) פינף; א פינפערעל, א פינפטעל [אין קארטען].

five'finger *n.* (פאיוו'-פינ-גער) די פינגער-קרויט [א מין פלאנצע מיט פינף-עקיגע בלעטער].

five'fingers *n.* (פאיוו'-פינ-גערז) אזא שטערען-פיש; פינף קאזירען אין געוויסע קארטען-שפיעלען.

five'-fin'ger-tied *a.* (פאיוו'-פינ'-גער-טאיד) פערכאפט מיט דער גאנצער לאפע, מיט אלע פינף פינגער.

five'fold *a.* (פאיוו'-פאולד) פינפפאך, פינף מאל אזוי פיעל.

five'pence *n.* (פאיוו'-פענס) פינף ענגלישע פענים [אונגעפעהר 10 אמעריקאנישע סענט].

fives *n.* (פאיווז) אן ארט שפיעל אין פילקעס; ווערטה-פאפיערען, וועלכע בריינגען פינף פראצענט; די פינף פינגער; די האנד; דער קולאק; פינפטלעך [אין קארטען].

five sen'ses (פאיוו סענ'-סעז) די פינף חושים [דאס זעהן, דאס הערען, דאס שמעקען, דאס טאפען און דער געשמאק].

five'-square *a.* (פאיוו'-סקהווערר) וואס האט פינף ווינקלען.

five wits (פאיוו הוויטס) ז. *five senses*

fix *v. and n.* (פיקס) בעפעסטיגען, פעסטזעצען, פערשטארקען; לעגען אויף עפעס די אויפמערקזאמקייט, אנשטעלען די אויגען; אבשטעלען זיך אויף עפעס; פעסטשטעלען א זאך; מאכען הארט, פערוואנדלען א פליסיגקייט אין א סאלידען קערפער; פערקערפערען, צוגעבען א קאנקרעטע פארם; בעשליסען; מאכען פאר געוויס; בעגרענעצען, בעצייכנען מיט נעוויסע גרענעצען; רעגולירען, שטעלען אין א געוויסער ארדנונג; צופאסען, מאכען גינסטיג; זיך אבשטעלען; ווערען פעסט אדער סאליד; א קריטישע לאגע; א שוועריגקייט, א דילעמא.

fix'able *a.* (פיקס'-עבל) וואס קען פעסטגעזעצט אדער בעפעסטיגט ווערען.

fixa'tion *n.* (פיק-סיי'-שאן) די פעסטזעצונג; דאס געדיכט מאכען; דאס ווערען הארט אדער סאליד; בעשטענדיגקייט, שטייפקייט.

fix'ative *a.* (פיקס'-ע-טיוו) וואס דיענט צו מאכען פעסט, געזעצט אדער סאליד.

fix'ature *n.* (פיקס'-ע-טשור) פיקסאטואר, א פאמאדע, מיט וועלכער מען בעשמירט די האר, אז זיי זאלען זיך האלטען אין דעם צושטאנד ווי מען האט זיי פערקעמט.

fixed *a.* (פיקסט) פעסט; בעשטימט; געזעצט; פעסטגעשטעלט; בעשטענדיג; וואס געפינט זיך אין א פעסט-בעשטימטער לאגע; אין זאאלאגיע — וואס קען זיך ניט פרייוויליג בעוועגען, וואס איז איינגעווארצעלט אדער צוגעקלעפט צו א בעשטימטען ארט; אין קאמערץ — וואס דארף בעצאהלט ווערען אין א בעשטימטען טערמין אהן הנחות [וועגען וועקסלען].

fixed air (פיקסט עהר) א גאז וואס בעשטעהט פון קויהלען-זויערע.

fixed fact (פיקסט פעקט) א פאזיטיווער אדער פעסטגעשטעלטער פאקט.

fixed ide'a (פיקסט אי-די'-א) מאנאמאניע אדער אידעע-פיקס [א מין גייסטיגע קראנקהייט, וועלכע בעשטעהט אין דעם, וואס א געוויסע אידעע אדער פארשטעלונג בעהערשט אין גאנצען דעם מענשען, אזוי, אז וועגען קיין אנדער זאך קען ער ניט דענקען און קיין אנדער זאך קען ער זיך ניט פארשטעלען].

fix'edly *adv.* (פיק'-סעד-לי) אויף א בעשטימטען אדער פעסטגעשטעלטען שטייגער; שטייף, פעסט.

fix'edness *n.* (פיק'-סעד-נעס) פעסטקייט, בעשטענדיגקייט; פעסטגעזעצטקייט.

fixed oils (פיקסט אילז) פעטע אוילען [יעדער אויל וואס לאזט איבער נאך זיך א פלעק, צום אונטערשייד פון עטהער-אוילען].

fixed pe'riods (פיקסט פי'-רי-ארז) בעשטימטע צייטען, עפאכען.

fixed pric'es (פיקסט פראיס'-עז) בעשטימטע מקחים.

fixed star *n.* (פיקסט סטאר) אן אונבעוועגליכער שטערען [איינע פון די לייכטענדע הימלישע קערפער, וועלכע זיינען ניט קיין פלאנעטען און ניט קיין קאמעטען].

fix'ing *n.* (פיק'-סינג) דאס פעסטשטעלען; דאס בעשטימען; דאס מאכען שטייף אדער סאליד; דאס בעפעסטיגען, דאס פערשטארקען; דאס שטעלען אין ארדנונג; אין פאטאגראפיע — דאס שטעלען א בילד אזוי, אז אויף איהם זאלען די ליכט-שטראהלען מעהר ניט ווירקען.

fix'ings *n.* (פיק'-סינגז) זאכען, וועלכע מען דארף פאנאנדערשטעלען אדער צוזאמענלעגען אין א געוויסער ארדנונג.

fix'ity *n.* (פיק'-סי-טי) בעשטענדיגקייט; געדיכטקייט; פעסטגעזעצטקייט, די שטארקייט פון כאראקטער; אין פיזיק — די לאגע אדער די אייגענשאפט פון א קערפער, צוליעב וועלכער ער קען זיך ניט אומבייטען אונטער דער ווירקונג פון היץ אדער אנדערע אורזאכען.

fix on (פיקס אן) לעגען די אויפמערקזאמקייט אויף עפעס; אבשטעלען זיך אויף

NATIONAL FLAGS

נאציאָנאַלע פלאַגען

עפעס; בעשטימען אדער זיך בעשליסען אויף עפעס.

fix one's eyes on (פיקס הוואנז איז און) אנשטעלען די אויגען אויף עפעס; שארף אנקוקען.

fix out (פיקס אוט) אויסריכטען; אויסשטאטען; צורעכט מאכען; בעפוצען; פערציערען.

fix'ture *n.* (פיקס'-טשור) פעסטע אויסשטאטונגען אדער איינריכטונגען [ווי פאליצעס און א פערקויף־טיש אין א קראם]; א פערזאן אדער זאך וואס שטיהט פעסט אין א בעשטימטער לאגע; איינער אדער עפעס וואס ווייזט אויס אונבעוועגליך.

fix up (פיקס אפ) צורעכט מאכען; בעציערען; בעפוצען.

fix upon' (פיקס א-פאן') ז. *fix on*.

fiz *v. and n.* (פיז) ז. *fizz*.

fiz'gig *n.* (פיז'-גיג) א מין קנאקעדיג פייערווערק; א לייכטזיניג, ארומטרייבענד מיידעל אדער פרויענצימער.

fizz *v. and n.* (פיז) שיפען, צישען, מאכען ששש...; ברויזען; דאס שיפען, דאס צישען; א ברויזענדער אדער שוימענדער געטראנק, ווי סאדא־וואסער, לימאנאד, שאמפאניער א. ד. ג.

fiz'zle *v. and n.* (פיזל) שיפען, צישען; ברויזען [ווי סאדא־וואסער, לימאנאד א. ד. ג.]; פלוצים שטעהן בלייבען נאך אן אויסגעצייכענטען אנפאנג [ווענען א שילער ביים ענטפערען די שול־אויפגאבען אדער ביים עקזאמען]; דורכפאלען ביים עקזאמען אדער ביים ענטפערען די שול־אויפגאבען; גרעפסען; דורכווארפען ביים עקזאמען; א ברויזענדער אדער שוימענדער געטראנק, ווי סאדא־וואסער, לימאנאד, שאמפאניער א. ד. ג.; אן אונרוהיגער צושטאנד, אויפרעגונג; א גרעפס; א דורכפאל ביים עקזאמען אדער ביים ענטפערען די שול־אויפגאבען.

fjord *n.* (פיארד) ז. *fiord*.

flab'bergast *v.* (פלעב'-ער-געסט) ערשטוינען; צוטומלען דורך איבערראשונג; צומישען.

flabbergasta'tion *n.* (פלעב-ער-געס-טיי'-שאן) איבערראשונג, ערשטוינונג; דאס מבולבל ווערען.

flab'bily *adv.* (פלעב'-אי-לי) אויף א שלאפען, לויזען אדער שוואכען אופן; אויף א צוקראכענעם אופן.

flab'biness *n.* (פלעב'-אי-נעס) שלאפקייט, שוואכקייט; לויזקייט, ווייכקייט; צוקראכענהייט.

flab'by *a.* (פלעב'-אי) שלאף, שוואך, ווייך, לויז; צוקראכען.

flabel'late *a.* (פלע-בעל'-אייט) פעכערארטיג, וואס האט די פארם פון א פעכער [ווענען געוויסע פלאנצען].

flabel'lum *n.* (פלע-בעל'-אם) אזא פעכער אין די גריכישע און ארמענישע קירכען אוועקצוטרייבען פליגען פון דעם הייליגען ברויט און וויין אין דער צייט פון הייליגען אבענדמאהל.

flac'cid *a.* (פלעק'-סיד) שלאף, ווייך, לויז, צוקראכען.

flaccid'ity *n.* (פלעק-סיד'-אי-טי) שלאפקייט, ווייכקייט, לויזקייט, צוקראכענהייט; אזא קראנקהייט פון זייד־ווערים.

flac'cidly *adv.* (פלעק'-סיד-לי) אויף א שלאפען, ווייכען, לויזען אדער צוקראכענעם אופן.

flac'cidness *n.* (פלעק'-סיד-נעס) שלאפקייט, ווייכקייט, לויזקייט, צוקראכענהייט.

flag *n. and v.* (פלעג) א פאהן, א פלאג; א פלאכער שטיין וואס ווערט בענוצט צום ברוקירען; די שווערד־ליליע [אזא פלאנצע מיט שווערד־פערמיגע בלעטער]; אויסהענגען א פאהן, בעפוצען מיט א פאהן; געבען א סיגנאל מיט א פאהן; שלאף ארונטערהענגען; ווערען שלאף אדער שוואך; ווערען מוטלאז; ווערען אבגעלאזען; אויסברוקירען מיט פלאכע שטיינער.

flag'-bear'er *n.* (פלעג'-בעהר'-ער) א פאהנען־טרעגער.

flag'-cap'tain *n.* (פלעג'-קעפ'-טיין) דער קאפיטאן פון אן אדמיראל־שיף אדער קאמאנדא־שיף.

flag'ellant *a. and n.* (פלעדזש'-ע-לענט) וואס בענוצט א בייטש; וואס איז צוגעפאסט צום שמייסען; איינער וואס פייניגט זיך צוליעב פרומקייט; א מיטגליעד פון א געוויסער רעליגיעזער סעקטע אין איטאליען, וועלכע האט זיך געגרינדעט אונגעפעהר אין יאהר 1260. די מיטגליעדער פון דיעזער סעקטע פלעגען זיך לאזען עפענטליך שמייסען אויף'ן נאקעטען קערפער ביז בלוט פלעגט רינען [דיעזע סעקטע האט זיך שפעטער געהאט פערשפרייט אין מעהרערע אייראפעאישע לענדער].

flagel'lar *a.* (פלע-דזשעל'-אר) וואס איז שייך צו די בייטשען־פערמיגע פיהל־הערנער פון געוויסע אינזעקטען.

flag'ellate *v. and a.* (פלעדזש'-ע-לייט) שמייסען; עהנליך צו א בייטש, בייטש־פערמיג [ווי די פיהל־הערנער פון געוויסע אינזעקטען אדער אינפוזאריען]; וואס האט א בייטש־פערמיגען אנוואוקס [ווי געוויסע אינזעקטען].

flagella'tion *n.* (פלעדזש-ע-ליי'-שאן) דאס שמייסען.

flag'ellator *n.* (פלעדזש'-ע-ליי-טאר) איינער וואס שמייסט, א שמייסער.

flagellif'erous *a.* (פלעדזש-ע-ליפ'-ע-ראס) וואס האט אן אויסוואוקס ווי א בייטש [ווענען אינפוזאריען, באקטעריען אדער פלאנצען].

flagel'liform *a.* (פלע-דזשעל'-אי-פארם) וואס איז עהנליך צו א בייטש; וואס איז לאנג, דין און בויגזאם [ווי א בייטש].

flagel'lum *n.* (פלע-דזשעל'-אם) א בייטש; אן אויסוואוקס פון א פלאנצע וואס איז עהנליך צו א בייטש; א בייטשעהנליכער צוואוקס ביי אינפוזאריען אדער באקטעריען; א בייטש־פערמיגער פיהל־הארן פון אן אינזעקט.

flage'olet *n.* (פלעדזש'-א-לעט) אזא פלייט.

flag'-feath'er *n.* (פלעג'-פעטה'-ער) די פעדער פון א פויגעל'ס פליגעל, וועלכע איז נאהענט צום עק.

flag'giness *n.* (פלעג'-אי-נעס) שלאפקייט, שוואכקייט, צוקראכענהייט.

flag'ging *a. and n.* (פלעג'-אינג) שוואך, שלאף, צוקראכען; דאס ברוקירען מיט פלאכע שטיינער; פלאכע ברוקיר־שטיינער.

flag'gingly *adv.* (פלעג'-אינג-לי) אויף א שלאפען, אבגעלאזענעם אדער צוקראכענעם אופן.

flag'gy *a.* (פלעג'-אי) ווי א פאהן; אויסגעשפרייט; פול מיט שווערד־ליליען [אזא פלאנצע מיט שווערד־עהנליכע בלעטער]; וואס איז עהנליך צו פלאכע ברוקיר־שטיינער.

flagi'tious *a.* (פלע-דזשיש'-אס) שענדליך, סקאנדאלעז, פערברעכעריש, נידערטרעכטיג; שולדיג אין א סקאנדאלעזען פערברעכען.

flagi'tiously *adv.* (פלע-דזשיש'-אס-לי) אויף א שענדליכען, סקאנדאלעזען אופן.

flagi'tiousness *n.* (פלע-דזשיש'-אס-נעס) שענדליכקייט, נידערטרעכטיגקייט.

flag'-lieuten'ant *n.* (פלעג'-ליו-טענ'-ענט) דער פליגעל־אדיוטאנט פון אן אדמיראל.

flag'man *n.* (פלעג'-מען) דער סיגנאליסט אויף אן אייזענבאהן־וועג [דער וואס גיט די סיגנאלען מיט א פאהן].

flag of defi'ance (פלעג אוו די-פאי'-ענס) די רויטע פאהן ארויסצורופען צום קאמפף.

flag of distress' (פלעג אוו דיס-טרעס') א פאהן וואס ווערט ארויסגעשטעלט אלס צייכען פון געפאהר, אונגליק אדער טרויער.

flag'-of'ficer *n.* (פלעג'-אפ'-אי-סער) א העכערער אפיציער אויף א שיף, ווי אן אדמיראל, וויצע־אדמיראל א. ד. ג.

flag of protec'tion (פלעג אוו פרא-טעק'-שאן) א שוץ־פאהן [א ווייסע פאהן אין דער צייט פון קריעג, אלס א צייכען פון פריעדען, אדער א געלבע פאהן אויף א שיף אלס א צייכען אז עס געפינען זיך אויף איהר פאסאזשירען מיט אנשטעקענדע קראנקהייטען].

flag of truce (פלעג אוו טרוהס) די פארלאמענטער אדער פריעדענס־פאהן [א ווייסע פאהן, וואס עס טראגט מיט זיך א געשיקטער פון איין קריעגס־פיהרענדער ארמעע צו דער אנדערער, אלס א צייכען, דאס ער קומט ווענען א פריעדענס־פערהאנדלונג].

flag'on *n.* (פלעג'-אן) א פלאש; א קאראפין.

fla'grancy *n.* (פליי'-גרענ-סי) שענדליכקייט; א שרייענדע נידערטרעכטיגקייט אדער פערברעכען.

fla'grant *a.* (פליי'-גרענט) סקאנדאלעז, הימעל־שרייענד [ווענען א פערברעכען]; אייפריג, העפטיג; וויטהענד, אין רעכטען פייער.

flagran'te delic'to (פליי-גרענ'-טי די-ליק'-טאו) אין דעם מאמענט ווען דאס פערברעכען איז בעגאנגען געווארען [געכאפט ביי דער האנד].

fla'grantly *adv.* (פליי'-גרענט-לי) אויף א סקאנדאלעזען, הימעל־שרייענדען אופן.

fla'grantness *n.* (פליי'-גרענט-נעס) ז. *flagrancy*.

flag'-ship *n.* (פלעג'-שיפ) פלאג־שיף, אדמיראל־שיף, קאמאנדא־שיף.

flag'staff *n.* (פלעג'-סטעף) דער פלאג־שטאק [דער שטאק אדער שטאנג צו וועלכען די פאהן איז בעפעסטיגט].

flag'-sta'tion *n.* (פלעג'-סטיי'-שאן) אן אייזענבאהן־סטאציאן, וואו די באהן שטעלט זיך אב נור ווען עס ווערט געגעבען א סיגנאל פון דער סטאציאן.

flag'stone *n.* (פלעג'-סטאון) א פלאכער, ארומגעהאקטער שטיין צום ברוקירען.

flag'worm *n.* (פלעג'-הווארם) אזא ערד־ווארים.

flail *n.* (פלייל) א דרעש־שלעגעל [אן אינסטרומענט אויסצודרעשען די קערנער פון די זאנגען]; דרעשען מיט א שלעגעל.

flair *n.* (פלעהר) א חוש הריח.

flake *n. and v.* (פלייק) א שטיקעלע; א שנעעלע [א שטיקעלע שנעע וואס פאלט]; אן איבערשפרייטונג, א שיכט; א פלאטפארמע, אויף וועלכער מען טריקענט געזאלצענע פיש; די צוויי־פארבינע נעגעלע [אזא פלאנצע]; איינע פון די רינגען פון א צונויפגעלעגטען שטריק אדער

קאנאט אויף א שיף; אבשיילען; אבבלעטערען; זיך בעדעקען מיט דינע שיכטען איינע אויף די אנדערע; זיך אויסלעגען אין רינגען [ווי אן אויסגעלעגטער שטריק אויף א שיף].

flake off (פלייק אף) זיך אבבלעטערען.

flake'-white *n.* (פלייק'-הוואיט) בליי=ווייס [די ריינסטע ווייסע בליי אין דער פארם פון דינע פלאטען].

fla'king *n.* (פליי'-קינג) דאס אבקלאפען פון קרעמענעס [אזא הארטער שטיין] דינע שיכטען.

fla'king-ham'mer *n.* (פליי'-קינג-העמ'-ער) א האמער, מיט וועלכען מען קלאפט אב פון א קרעמען דינע שיכטען.

fla'ky *a.* (פליי'-קי) וואס בעשטעהט פון שטיקלעך; וואס בעשטעהט פון בלעטער אדער שיכטען; וואס איז אויסגעלעגט שיכטענווייז.

flam *n. and v.* (פלעם) א בבא=מעשה; א פוסטע זאך; א ליגען; אבנארען מיט נארישע מעשיות; אמוזירען מיט בבא=מעשיות.

flam'beau *n.* (פלעמ'-באו) א פאקעל; א לייכטער פון בראנזע אדער אנדערע מעטאלען געמאכט זעהר ארטיסטיש; איינע פון א רייהע קעסלען אין א צוקער=פאבריק.

flamboy'ant *a. and n.* (פלעמ-באי'-ענט) באמבאסטיש; אויפגעבלאזען; מליצה'דיג; מיט קלינגענדע פראזען; אויפגעפלאמט; ברענענדיג אין פלאמען; וועלענארטיג, אין דער פארם פון וועלען אדער כוואליעס; אין ארכיטעקטור — פלאמארטיג [וועגען פערציערונגען אויף געביידען פון גאטישען סטיל]; געוויסע וועסט=אינדישע פלאנצען מיט העל=רויטע בלומען.

Flamboyant

flame *n. and v.* (פליים) א פלאם, פייער גלוטה; הייסע ליעבע; היציגקייט; כעס, צארן; פלאמען, ברענען, פלאקערען; גליהען; צוהיצען זיך.

flame'-col'or *n.* (פליים'-קאל'-אר) פלאמען=קאליר [א העלער, רויטליך=אראנזשען=קאליר]. ז. איל. *"Colors"*

flame'-col'ored *a.* (פליים'-קאל'-ארד) מיט א פלאמען=קאליר [פון א העלען רויטליך=אראנזשען=קאליר].

flame'less *a.* (פליימ'-לעס) אהן א פלאם.

flame'let *n.* (פליימ'-לעט) א קליין פלעמעלע.

fla'men *n.* (פליי'-מען) א פלאמין, איינער פון די פריסטער אדער כהנים אין אלטען רוים, וועלכע פלעגען בעדיענען נור איין גאט [די וויכטיגסטע פון די פלאמינען זיינען געוועזען די כהנים פון יופיטער און פון מארס].

fla'menship *n.* (פליי'-מען-שיפ) דאס אמט אדער טיטעל פון א פלאמין.

ז. *flamen*

fla'mers *n.* (פליי'-מערז) א מין שוועבעלעך, צינדרהעלצלעך.

flame up (פליים אפ) אויפפלאמען, אויפפלאקערען; אנצינדען זיך מיט א געוויסער תאוה אדער ליידענשאפט.

fla'ming *a.* (פליי'-מינג) פון א פלאמען=קאליר; פלאמען=ארטיג אדער וועלען=ארטיג; וואס האט די נייגונג אויפצופלאקערען אדער אויפצורעגען זיך.

fla'mingly *adv.* (פליי'-מינג-לי) אויף א ברענענדען, פלאמענדען אדער גלענצענדען אופן.

flamin'go *n.* (פליי-מינ'-גאו) די פלאמינגא [א רויטליכער וואסער=פויגעל מיט לאנגע פיס, מיט א לאנגען האלז און מיט א גרויסען אויסגעבויגענעם שנאבעל].

Flamingo

fla'my *a.* (פליי'-מי) פלאמיג, גליהענד.

flanch *n.* (פלענטש) ז. *flange*

flâneur' *n.* (פלע-נויר') א פוילענצער, א פוסטעפאסניק.

flange *n. and v.* (פלענדזש) אן ארויסגעשטארצטער אדער אבגעבויגענער ראנד [ווי די ראנדען פון צוויי גוס=אייזערנע רעהרען, וועלכע שליסען זיך צוזאמען]; אן אייזערנער רינג, וועלכער שטעלט זיך אריין אין אן אויסגעבויערטען לאך, כדי די ווענטלעך פון דעם לאך זאלען זיך ניט אויסרייבען; א דעקעל אויף א רעהר אדער צילינדער צו פערדעקען איהם; ארויסשטארצען; אננעהמען די פארם פון אן אויסגעבויגענעם ראנד; אריינשטעלען א רינג אין אן אויסגעבויערטען לאך.

flank *n. and v.* (פלענק) א זייט, די פלאנקען; אין מיליטער — דער פלאנג אדער די אטריאדען פון אן ארמעע, וואס שטעהען ביי די זייטען; אין בעפעסטיגונגס=ווערק — די פלאנגען אדער זייט=וואלען פון א באסטיאן; בעשיצען אדער פערדעקען פון פלאנג אדער פון דער זייט; אנפאלען פון פלאנג; שטעהן אן א זייט.

flank'-attack' *n.* (פלענק'-ע-טעק') אן אטאקע אדער אנפאל אויף'ן שונא פון דער זייט.

flan'ker *n.* (פלענ'-קער) א פלאנג; די פלאנג=אטריאדען פון אן ארמעע; א זייט=פעסטונג.

flan'nel *n. and a.* (פלענ'-על) פלאנעל [אזא ווייכער, וואלענער שטאף]; געמאכט פון פלאנעל.

flan'ning *n.* (פלענ'-אינג) אין ארכיטעקטור — די אויסשרעגונג פון פענסטער [דאס בויען די פענסטער אזוי, אז די ביישטידלעך זאלען זיין שרעג, כדי דער חלל פון פענסטער זאל פון אינעווייניג זיין ברייטער איידער פון דרויסען].

flap *n. and v.* (פלעפ) א לייכטער קלאפ; א פאלע [פון א בגד]; דאס אויער=לעפעל [תנוך האוזן]; א לאץ; א פאט [פון א קעשענע]; דאס אויערעל פון א שוך; א קלאפע וואס ווערט בענוצט צו פערהאלטען א שטראם וואסער אום ניט אריינצולאזען עס אין רינע; אין כירורגיע — א שטיקעל אבגעשונדענע הויט אדער פלייש, וואס הענגט אראב; קלאפען; פאטשען; פלאטערען; בעוועגען זיך הין און צוריק; אראבהענגען; בעוועגען אדער פאטשען מיט די פליגלען; צומאכען א פאלע צו עפעס.

flap'doodle *n.* (פלעפ'-דוהדל) נארען=שפייז, די שפייז מיט וועלכער נאראנים ערנעהרען זיך; דומהייטען, שטות, נארישקייטען.

flap'-door *n.* (פלעפ'-דאור) א טהיר וואס עפענט זיך פון אינוועניג און פון דרויסען.

flap down (פלעפ דאון) אומווארפען, שמירצען.

flap'dragon *n. and v.* (פלעפ'-דרעג-אן) א שפיעל, אין וועלכען מען כאפט ארויס פון ברענענדען שנאפס אדער ספיריטוס פלוימען, ראזשינקעס א. ד. ג. און מען שלינגט זיי איין; ראזשינקעס, פלוימען א. ד. ג. וואס ליעגען אין ברענענדען ספיריטוס; פערשלינגען מיט איין מאל.

flap'-eared *a.* (פלעפ'-איערד) וואס האט הענגענדע אויערען.

flap'jack *n.* (פלעפ'-דזשעק) א פאן=קוכען; א לאטקע.

flap'-mouthed *a.* (פלעפ'-מאוטהם) מיט אראבהענגענדע ליפען [ווי א הונד].

flap'per *n.* (פלעפ'-ער) א קלאפע; א יונג ווילד ענטעל; א דערמאהנער [איינער אדער עפעס וואס איז בעשטימט צוצוציהען די אויפמערקזאמקייט אדער צו דערמאהנען].

flap the mem'ory (פלעפ טהי מעמ'-א-רי) זיך געבען א קלאפ אין שטערען עטוואס זיך צו דערמאהנען.

flare *v. and n.* (פלעהר) אויפשימערען; פלאקערען; פערבלענדען מיט א פלוצליכען שיין; בלישטשען; גלימערען; פערברייטערען זיך ביי דער עפענונג [ווי דאס לאך פון א טרובע]; אויסברייטען זיך נאך אויסוועניג [ווי די זייטען פון א שיף]; שימערען פאר איינעמס אויגען, ארויסטרעטען מיט גדלות; די שימערונג, דאס בלישטשען; גדלות.

flare'-up *n.* (פלעהר'-אפ) א פלוצליכער פערבלענדענדער שיין; א פלוצליכער קריעג.

flar'ing *a.* (פלעהר'-אינג) שימערענד, פלאמענד, גלימערענד; וואס שטעלט זיך ארויס; וואס טרעט ארויס מיט גדלות.

flar'ingly *adv.* (פלעהר'-אינג-לי) אויף א שימערענדען שטייגער; דורך בעריהמעריי אדער גדל'ענען זיך.

flash *v., n. and a.* (פלעש) א בליאסק טהאן; פלוצלונג אויפבליצען, אויפפלאקערען, אויפשיינען, אבגלאנצען אדער אויפגליהען; מאכען עפעס שנעל אויפפלאקערען, אויפגלאנצען, אויפבליצען אדער אויפגליהען; בליץ=שנעל ערשיינען, זיך נעהמען צו עפעס אדער דורכלויפען; שנעל עפעס שיקען; מאכען עפעס זאל אויסזעהן גלענצענד און אנציהענד; צוגעבען א פאלשען גלאנץ; שטרעבען זיך ארויסצוציינען בעסער אדער שעהנער ווי מען איז; איבערברענען גלאז צום צווייטען מאל כדי עס צו מאכען פארביג; פערוואנדלען א נאך

ניט פערהארטעוועטען גלעזערנעם קוגעל אין א דיסק; שפריצען [ווי כוואליעס]; קינסטליך אויפהויבען די הויך פון וואסער; קינסטליך פערפלייצען; א בליאסק; א פלוצלונגע אויפשטראהלונג, אויפבליצונג אדער אויפגליהונג; א קורצער, שטארקער, בליץ־ארטיגער אויסברוך [פון שארפזין, קאלירען־עפעקטען א. ד. ג.]; א קורצע ווײלע, א מאמענט; א געמיש פון געברענטען צוקער מיט אנדערע שטאפען צו פארבען בראנפען; א סאזשעלקע, א שליוזע, א שטארקער וואסער־שטראם; אהן טעם, אבגעשמאקט, אויסגעוועפט, וואולגאר־גלענצענד, וואולגאר־אויסשטעלעריש; בלענדענד, שרייענד [ווענען פארבען]; ערפאהרען, כיטרע, דורכגעטריבען; וואס איז שייך צו אדער וואס איז פערבונדען מיט גנבים, אויסוואורפען, גאסען־פרויען א. ד. ג.

flash'er *n.* (פלעש'-ער) איינער אדער עטוואס וואס בליצט פלוצלונג אויף, גליהט אויף אדער פלאקערט אויף; איינער אדער עטוואס וואס מאכט עפעס שנעל און שטארק אויפגליהען, אויפבליצען, ערשיינען אדער אבגלאנצען; איינער וואס וויל ארויסצייגען מעהר שארפזין וויפיעל ער פערמאגט אין אמת'ען; א הייס קעסעל, אין וועלכען מען שפריצט ביסלעכווייז אריין וואסער וואס ווערט מאמענטאן פערוואנדעלט אין דאמפף.

flash'-house *n.* (פלעש'-האוס) א גנבים־הויז, א הויז וואו עס פערזאמלען זיך גנבים און גאסען־פרויען און וואו מען האלט גע'גנב'עטע זאכען.

flash'ily *adv.* (פלעש'-אי-לי) אויף א פינקלענדען, גלענצענדען שטיינער; מיט א פלעצליכער שטארקער אויפשטראהלונג אדער אויפבליהונג; אויבערפלעכליך [אין שארפזיניגקייט און דענקען]; מאכענדיג אן אנשטעל; שטרעבענדיג אויסצוזעהן בעסער אדער שעהנער ווי עס איז אין דער ווירקליכקייט.

flash'iness *n.* (פלעש'-אי-נעס) דאס זיין גלענצענד אדער אויפבליצענד; דאס מאכען אן אנשטעל; דאס אויסזעהן אדער שטרעבען אויסצוזעהן שעהנער און בעסער ווי אין אמת'ען; וואולגארער גלאנץ; בילינע בעפוצונג.

flash'ing *n.* (פלעש'-אינג) ביי גלאז־ארבייט — דאס דערהיצען צום צווייטען מאל נאך ניט אין גאנצען פארטיגע גלעזערנע זאכען אום זיי צו מאכען גלאט; דאס פערוואנדלען אן אויסגעהוילטען גלעזערנעם קוגעל אין א דיסק; דאס מאכען גלאז פארביג; אין ארכיטעקטור — דאס בעפעסטיגען געוויסע טיילען פון דער געביידע [דארט וואו א וואנד קומט זיך צונויף מיט'ן דאך] מיט שטיקער ציין, בליי אדער אנדערע מעטאלען; קינסטליכע מיטלען אבצופיהרען דאס וואסער פון א טייך.

flash'ing-board *n.* (פלעש'-אינג-באורד) א ברעט אדער א פארריכטונג צו פערגרעסערען די טיעפקייט אדער שטארקייט פון א שטראם דורך פערקלענערען זיין ברייט.

flash'ing-fur'nace *n.* (פלעש'-אינג-פויר'-נייס) אן אויוועז אין גלאז־פאבריקען, אין וועלכען מען דערהיצט די גלעזערנע זאכען צום צווייטען מאל, אום זיי אויסצובעסערען אדער אום זיי צו פארבען.

flash'ing-point *n.* (פלעש'-אינג-פאינט) די טעמפעראטור, ביי וועלכער די פארע [פון דערהיצטע אוילען] פלאמט פלוצלונג אויף.

flash in the pan (פלעש אין טהי פען) אן עקספלאזיאן פון דעם פולווער אין א שיס־געוועהר, ביי וועלכער די קויל פליהט ניט ארויס; א ניט געלונגענער פערזוך; א גרויסארטיגער, רעש'דיגער פערזוך וואס ענדיגט זיך מיט גארנים.

flash lan'guage (פלעש לענ'-גהווערדוש) א גנבים־שפראך.

flash'-light *n.* (פלעש'-לאיט) בליץ־שיין; קורצע, העלע ליכט־אויפבליצונגען וואס דיענען אלס מיליטערישע סיגנאלען אדער וועלכע מען לאזט ארויס אויף לייכט־טורעמס; א קורצע העלע בליץ־ליכטיגקייט, וועלכע ווערט געמאכט צו פאטאגראפיען ביינאכט.

flash'man *n.* (פלעש'-מען) א לומפ [הויפטזעכליך אזעלכער וואס פערשטעלט זיך פאר אן אנשטענדיגען מענשען].

flash notes (פלעש נאוטס) געפעלשטע וועקסלען.

flash of light'ning (פלעש אוו לאיט'-נינג) א בליץ־שטראהל.

flash on (פלעש אן) קומען פלוצלונג אין זינען, פלוצלונג איינפאלען.

flash'-pipe *n.* (פלעש'-פאיפ) א גאז־רעהר מיט קליינע לעכלעך, מיט דער הילף פון וועלכער מען צינדט אן גאז־ברענערס.

flash'-point *n.* (פלעש'-פאינט) ז. *flashing-point*.

flash song (פלעש סאנג) א גאסען־ליעד.

flash'-test *n.* (פלעש'-טעסט) א פראבע צו בעשטימען די טעמפעראטור, ביי וועלכער קעראסין [פעטראלעאום] אדער אנדערע עהנליכע שטאפען פלאקערען אויף.

flash through (פלעש טהרוה) דורכבליצען, דורכפליהען.

flash'-torch *n.* (פלעש'-טאהרטש) א בליץ־פאקעל [א פארריכטונג צו מאכען א קינסטליכען בליץ אין די טעאטערע].

flash'-wheel *n.* (פלעש'-הוויעל) א ראד, מיט דער הילף פון וועלכער מען הויבט אויף די פלעכע פון דעם וואסער אין א טייך.

flash'y *a.* (פלעש'-אי) וואס פערבלענדעט בלויז אויף א ווײלע; שרייעריש־בלענדענד; ווי א בליץ, אונרעגעלמעסיג, קאפריזנע, אימפולסיוו, פייעריג, היציג.

flask *n.* (פלעסק) א פלעשעל [בעזאנדערס אזוינס, וואס האט א ספעציעלע פארם, ווי א פלאך קעשענע־פלעשעל, אן אייזערען פלעשעל, א קאראפין א. ד. ג.]; א פולווער־הארן.

flask'-shaped *a.* (פלעסק'-שייפט) וואס האט די פארם פון א רונדען פלעשעל.

flat *a., adv., n. and v.* (פלעט) פלאך, פלאטשיג; פראסט, שוואך [ווענען דעם צושטאנד פון אקציעס אויף דער בערזע]; מאט; שטיל, זאנפט, ווייך [ווענען א שטימע אדער קלאנג]; אין מוזיק — אונטערן טאן; אהן גלאנץ [ווענען פארב]; ניט אנציהענד, ניט אינטערעסאנט; געמיין; טעמפ; אהן געשמאק; ענטשיעדען, געווים, קלאר ווי אויף דער האנד; לעבלאז; מוטלאז; אויף א פלאכען אופן; פלאכקייט, פלאטשיגקייט; אן עבענע, א פלאך לאנד; עטוואס פלאכעס אדער פלאטשיגעס; א דומער מענש, א דומקאפ, א שוטה; דער בעמאל [א צייכען אין מוזיק וועלכער דריקט ארונטער א האלבען טאן]; א פאמיליען־וואהנונג פון איינינע צימערען אויף איין עטאזש; א הויז וואס ענטהאלט אזעלכע וואהנונגען; מאכען געשמאקלאז; אראבנעהמען דעם גלאנץ פון א פארב; ארבדריקען דעם טאן, מאכען נידריגער דעם טאן מיט א האלבער נאטע; ארבדריקען; מאכען פלאך; זינגען אויף א נידריגען טאן; ווערען פלאך; ווערען דום.

flat and plain (פלעט ענד פליין) גאנץ איינפאך.

flat'bill *n.* (פלעט'-ביל) דער פלאך־שנאבעל [אזא פויגעל מיט א פלאכען שנאבעל]; א פלאך־שנאבעלדיגער פויגעל.

flat'boat *n.* (פלעט'-באוט) א שיף אדער בארזשע מיט א פלאכען דעק צו פיהרען פראכט.

flat calm (פלעט קאהם) א טויט־שטיל וועטער.

flat chest (פלעט טשעסט) אן איינגעפאלענע ברוסט.

flat deni'al (פלעט די-נאי'-על) א פאלשטענדיגע אבלייקענונג.

flat fifth (פלעט פיפטה) אין מוזיק — די קווינטא מינאר.

flat'fish *n.* (פלעט'-פיש) דער פלאך־פיש [פלאטשיגער פיש, ווי א פלאנדערקע א. ד. ג.].

flat'foot *n.* (פלעט'-פוט) א פלאכער פוס [א פוס מיט א נידריגען זויל־געלענק].

flat'-foot'ed *a.* (פלעט'-פוט'-עד) וואס האט א פלאכען פוס [מיט א נידריגען געלענק]; פעסט, ענטשלאסען.

flat'head *a. and n.* (פלעט'-העד) וואס האט א פלאכען אדער פלאטשיגען קאפ [בעזאנדערס ווענען געוויסע אינדיאנער אין אמעריקא]; אזא שלאנג מיט א פלאכען קאפ.

flat'-head'ed *a.* (פלעט'-העד'-עד) וואס האט א פלאכען אדער פלאטשיגען קאפ.

flat'-house *n.* (פלעט'-האוס) א הויז וואו אויף יעדען עטאזש זיינען פאראן גאנצע פאמיליען־וואהנונגען.

flat'-i'ron *n.* (פלעט'-אי'-ערן) א פלעט־אייזען, א בינעל־אייזען, א פרעס־אייזען.

flat lie (פלעט לאי) א פשוט'ער ליגען.

flat'lings *adv.* (פלעט'-לינגז) ענטשיעדען, פאזיטיוו.

flat'long *adv.* (פלעט'-לאנג) מיט דער פלאכער זייט.

flat'ly *adv.* (פלעט'-לי) אויף א פלאכען אדער פלאטשיגען אופן; אין א פלאכער לאגע, האריזאנטאל; ענטשיעדען, פאזיטיוו; נים נייסטרייך, דום.

flat'ness *n.* (פלעט'-נעס) געשמאקלאזיגקייט; לעבענסלאזיגקייט; פלאכקייט, פלאטשיגקייט; טעמפקייט; טיעפקייט [פון א טאן].

flat'nose *a. and n.* (פלעט'-נאוז) וואס האט א פלאטשיגע נאז; איינער וואס האט א פלאטשיגע נאז.

flat'-nosed *a.* (פלעט'-נאוזד) מיט א פלאטשיגער נאז.

flat'ten *v.* (פלעטן) פלאך אדער פלאטשיג מאכען; פלעטען, גלאט מאכען; טעמפ מאכען, אוועקנעהמען דעם געשמאק; נידערשלאגען, אומעדיג מאכען: ארבדריקען דעם טאן; ווערען מאט [ווענען פארבען]; פלאך ווערען; ווערען געשמאקלאז אדער גייסטלאז; ווערען מוטלאז אדער בעטריבט.

flat'tened *a.* (פלעט'נד) וואס איז געמאכט פלאך אדער פלאטשיג.

flat'tening-mill *n.* (פלעט'-נינג-מיל) א וואלץ־פאבריק, א פאבריק, וואו מעטאל ווערט געוואלצט אין פלאטען.

flat'ter *n. and v.* (פלעט'-ער) איינער אדער עטוואס וואס מאכט פלאך אדער פלאטשיג; א פלעטער [אזא ברייטער האמער פון א שמיעד צום שמיעדען פלאטשיג]; שמייכלען, חנפ'ענען.

flat'terable *a.* (פלעט'-ער-עבל) שמייכעלהאפט.

flat'terer *n.* (פלעט'-ער-ער) א שמייכלער, א חונף.

flat'tering *a.* (פלעט'-ער-אינג) שמייכלעריש, שמייכעלהאפט

flat'teringly *adv.* (פלעט'-ער-אינג-לי) אויף א שמייכלערישען אדער חניפה'דיגען אופן.

flat'tery *n.* (פלעט'-ע-רי) חניפה, שמייכעליי.

flat third (פלעט טהירד) — אין מוזיק — די טערצא מינאר.

flat'ting *n.* (פלעט'-אינג) דאס פארבען מאט, אהן א גלאנץ; דאס וואלצען מעטאל אין פלאטען; דאס אראבדריקען דעם טאן אין זינגען אדער שפיעלען.

flat'ting-mill *n.* (פלעט'-אינג-מיל) ז. *flattening-mill*

flat'tish *a.* (פלעט'-איש) פלאכליך אדער פלאטשיגליך.

flat'ulence *n.* (פלעט'-יו-לענס) דאס ליידען פון ווינד אין מאגען; פוסטקייט, לעערקייט, נישטיגקייט.

flat'ulency *n.* (פלעט'-יו-לענ-סי) ז. *flatulence*

flat'ulent *a.* (פלעט'-יו-לענט) וואס ליידט פון ווינד אין מאגען; ווינדיג; פוסט, נישטיג; אנגעבלאזען.

flat'ulently *adv.* (פלעט'-יו-לענט-לי) אויפגעבלאזען, פוסט, ווינדיג.

flat'uous *a.* (פלעט'-יו-אס) ז. *flatulent*

fla'tus *n.* (פליי'-טאס) א בלאז, א הויך; ווינד אין די געדערים; דונסט; אנגעשוואלענקייט, אנגעבלאזענקייט.

flat'ways *adv.* (פלעט'-הוועיז) מיט דער פלאטשיגער זייט אראב אדער צו עפעס.

flat'wise *adv.* (פלעט'-הוואיז) ז. *flatways*

flat'worm *n.* (פלעט'-הוואירם) א פלאכער ווארים.

flaunt *v.* and *n.* (פלאהנט) פלאטערען, וועהען; פראנטעווען, זיך ציערען; שטאלצירען, זיך אויפבלאזען; נארישער פוץ; פרעכער שטאלץ; בעריהמעריי; דאס בלאזען זיך.

Uncultured people love to flaunt their wealth.

flaun'ter *n.* (פלאהנ'-טער) איינער וואס בלאזט פון זיך; א נארישער בעריהמער.

flaun'ting *a.* (פלאהנ'-טינג) מיט נארישען פוץ, מיט פוסטער בעריהמעריי.

flaun'tingly *adv.* (פלאהנ'-טינג-לי) דורך נארישען פוץ אדער בעריהמעריי.

flaun'ty *a.* (פלאהנ'-טי) ז. *flaunting*

flauti'no *n.* (פלאו-טי'-נאו) א קליינע פלייט.

flau'tist *n.* (פלאה'-טיסט) א פלייטשפיעלער.

flau'to *n.* (פלאו'-טאו) א פלייט.

flaves'cent *a.* (פלע-וועס'-ענט) געלבליך, וואס ווערט געלב.

flav'in *n.* (פלעוו'-אין) פלאווין, א מין געלבער פארב-שטאף.

fla'vor *n.* and *v.* (פליי'-ווער) א נעשמאקער ריח; אראמאט; א גוטער נעשמאק; אנגענעהמליכקייט; זאפט, סאק; מאכען געשמאק; צוגעבען אראמאט.

fla'vored *a.* (פליי'-ווארד) געווירצט; מיט א נעשמאקען זאפט אדער ריח.

fla'vorless *a.* (פליי'-ווער-לעס) אהן געשמאק, אהן א טעם.

fla'vorous *a.* (פליי'-ווער-אס) שמעקענד; געשמאק.

flaw *n.* and *v.* (פלאה) א ברוך, א ריס; א פלעק [אין אן ערעלשטיין]; א חסרון, א פעהלער; נישטיגקייט, אונגילטיגקייט [אין געזעץ]; א ווינד-שטורם; אין וועטעריי — א פלאנטער, א קניפעל; א קראנקהייט, ביי וועלכער די הויט שטעהט אב פון די נעגעל; ברעכען, מאכען ריצען אדער ריסען.

flaw'less *a.* (פלאה'-לעס) אהן ריסען אדער ריצען; אהן פעהלער.

flaw'lessly *adv.* (פלאה'-לעס-לי) אהן חסרונות אדער פעהלערען.

flaw'y *a.* (פלאה'-אי) מיט ריסען אדער ריצען; פעהלערהאפט; מיט חסרונות; אויף וועלכען דער ווינד טהוט פלוצלונג א בלאז.

flax *n.* (פלעקס) פלאקס, די פלאקס-פלאנצע.

Flax

flax'-comb *n.* (פלעקס'-קאום) א פלאקס-קאם [א קאם צו בערשטען פלאקס].

flax'-cot'ton *n.* (פלעקס'-קאטן) פלאקס געמאכט ווי באוועל.

flax'-dress'er *n.* (פלעקס'-דרעס'-ער) א פלאקס-קעמער, דער וואס גרייט צו פלאקס צום שפינען.

flax'-dress'ing *n.* (פלעקס'-דרעס'-אינג) דאס בערשטען פלאקס; דאס פערפערטיגען פלאקס צום שפינען.

flax'en *a.* (פלעקסן) עהנליך צו פלאקס; געמאכט פון פלאקס; בלאנד, העל-געלב; וואס איז שייך צו פלאקס.

flax'en hair (פלעקסן העהר) גאנץ העלבלאנדע האר [ווי פלאקס].

flax'-plant *n.* (פלעקס'-פלענט) דער נייזעלאנדישער פלאקס [א פלאנצע אהן א שטאם מיט לאנגע אוןברייטע בלעטער און מיט שטארקע אדערען, פון וועלכע מען מאכט שטריק און קאנאטען].

flax'-pull'er *n.* (פלעקס'-פול'-ער) א מאשין אראבצונעהמען פלאקס פון פעלד.

flax'seed *n.* and *a.* (פלעקס'-סיעד) ליינזוימען [די זאט פון פלאקס]; וואס איז עהנליך צו ליינזוימען.

flax'weed *n.* (פלעקס'-הוויעד) פלאקס-גראז [א מין גראז מיט רויטע אדער ווייסע בליטהען].

flax'-wench *n.* (פלעקס'-הוועכטש) א פלאקס-שפינערין; א פראסטע פרוי.

flax'wort *n.* (פלעקס'-הוואירט) א פלאקס-פלאנצע [יעדע פלאנצע אדער גראז פון דעם מין פלאקסען].

flax'y *a.* (פלעק'-סי) ווי פלאקס; מיט א העלען קאליר; בלאנד.

flay *v.* (פליי) שינדען, אראבציהען די הויט.

flay'er *n.* (פליי'-ער) א שינדער.

flea *n.* (פליע) א פלוי.

flea'bane *n.* (פליע'-ביין) פליי-פעפער [א מין פלאנצע, וועלכע ווירקט אויף דער פערניכטונג פון פליי].

flea'bite *n.* (פליע'-באיט) א ביס פון א פלוי; א קליינער שמערץ; א קלייניגקייט.

flea'bitten *a.* (פליע'-ביטן) געביסען פון פליי; ווייס מיט רויטע פינטעלעך [וועגען א געוויסען קאליר פון פערד].

fleck *n.* and *v.* (פלעק) א פלעק: מאכען א פלעק.

flecked *a.* (פלעקט) געפלעקט.

fleck'er *v.* (פלעק'-ער) מאכען פלעקען.

fleck'less *a.* (פלעק'-לעס) אהן א פלעק; וואס מען קען ניט בלאמירען אדער מאכען א פארוואורף.

flec'tion *n.* (פלעק'-שאן) דאס בויגען; א בויגונג; אין גראמאטיק — די פלעקסיאן. די ענדערונג פון ווערטער דורך דעקלינאציאן אדער קאניוגאציאן.

flec'tional *a.* (פלעק'-שאנ-על) אין גראמאטיק — וואס איז שייך צו פלעקסיאן. ז. *flection*

fled (פלעד) געפלויגען. אוועקגעפלויגען. ז. *flee*

fledge *v.* (פלעדזש) בעקומען גענוג גרויסע פעדערען אין די פליגלען צו קענען פליהען.

fledged *a.* (פלעדזשד) וואס איז בעוואקסען מיט פעדערען; וואס קען פליהען; וואס האט פליגלען צום פליהען; וואס די פליגלען זיינען ענטוויקעלט צום פליהען.

fledge'ling *n.* and *a.* (פלעדזש'-לינג) א יונג פייגעלע וואס איז נור-וואס בעוואקסען געווארען מיט פעדערען; א פריץ, א נאך אונערפאהרענער; נאר וואס בעוואקסען מיט פעדערען; אונערפאהרען.

fledg'ling *n.* and *a.* (פלעדזש'-לינג) ז. *fledgeling*

flee *v.* (פליע) פליהען; אוועקפליהען; פערשווינדען.

fleece *n.* and *v.* (פליעס) שאף-וואל; די וואל וואס ווערט אבגעשארען פון א שעפס מיט איין מאל; שערען שאף; פלינדערען. רויבען, שינדען; בערויבען, אוועקנעהמען.

fleeced *a.* (פליעסט) וואס האט וואל; וואליג.

flee'cer *n.* (פליע'-סער) א הויט-שינדער, א בערויבער.

fleece'-wool *n.* (פליעס'-הוואול) די וואל וואס ווערט אבגעשארען פון א שעפס מיט איין מאל.

flee'cy *a.* and *n.* (פליע'-סי) בעדעקט מיט וואל; וואליג; וואס איז עהנליך צו וואל; בעדעקט מיט לייכטע וואלקען; וואס איז שייך צו וואל; אזא ווייכער זארט פאדעם וואס ווערט בענוצט צום שטריקען.

flee'cy clouds (פליע'-סי קלאודז) לייכטע קנוילינע וואלקען.

fleer *v.* and *n.* (פליער) מאכען העויות, פערקרימען דאס פנים; פערשפאטען, אבלאכען פון...; א העויה; אן אבלאכער, אן אבשפאטער.

fle'er *n.* (פליע'-ער) איינער וואס אנטלויפט.

fleer'er *n.* (פליער'-ער) אן אבלאכער, אן אבשפאטער.

fleer'ing *n.* (פליער'-אינג) דאס אבלאכען, דאס אבשפאטען.

fleer'ingly *adv.* (פליער'-אינג-לי) אויף אן אבלאכענדען אדער אבשפאטענדען אופן.

fleet *n.*, *a.* and *v.* (פליעט) א פלאטע; א קריעגס-פלאטע; א בוכטע; שנעל; לייכט; מאגער; דין; ניט טיעף [וועגען בארען]; ענדערען דעם פלאץ [אויף א שיף]; שנעל אוועקפליהען.

fleet'-foot *a.* (פליעט'-פוט) ז. *fleet-footed*.

fleet'-foot'ed *a.* (פליעט'-פוט'-עד) שנעל־פיסיג, גרינג־פיסיג, וואס לויפט שנעל.

flee'ting *a.* (פליע'-טינג) וואס לויפט שנעל פאריבער; וואס דויערט נים לאנג.

flee'tingly *adv.* (פליע'-טינג-לי) אויף א שנעל פאריבערלויפענדען שטייגער; נים דויערענדיג לאנג.

flee'tingness *n.* (פליע'-טינג-נעס) דאס זיין פון נים לאנגען דויער; דאס שנעל פאריבערלויפען; שנעלקייט.

fleet'ly *adv.* (פליעט'-לי) אויף א שנעלען, געשווינדען אופן.

fleet'ness *n.* (פליעט'-נעס) שנעלקייט; לייכטקייט, געשווינדיגקייט.

Fleet pris'on (פליעט פריזן) א בעריהמט געפענגניס אמאל אין לאנדאן, וואו עס פלעגען איינגעשפארט ווערען אזעלכע, וואס האבען נים בעצאהלט זייערע שולדען.

Flem'ing *n.* (פלעמ'-אינג) א פלאמאנדער [א בעלגיער פון פלאמאנדישער אבשטאמונג און פלאמאנדישער שפראך. די פלאמאנדישע שפראך איז זעהר נאהענט צו דער האלענדישער].

Flem'ish *a. and n.* (פלעמ'-איש) פלאמאנדיש, וואס איז שייך צו די פלאמאנדערן, זייער שפראך, ליטעראטור א. ז. וו.; דאס פלאמאנדערטום; די פלאמאנדישע שפראך.

flesh *n., a. and v.* (פלעש) פלייש, מוסקעלען, דאס לייב, דער קערפער [אין געגענזאץ צו דער נשמה]; דער מענש, די מענשהייט; די קערפערליכע נאטור, קערפערליכקייט; גשמיות; א קרוב, איינער פון דערזעלבער פאמיליע; דער אינעווייניגסטער ווייכער [פליישיגער] טייל פון פרוכטען און גרינסען; פליישיג; אנשטאפען מיט פלייש; אנפרעסען; געבען גראבע, קערפערליכע פערגניגענס; צוגעבען חשק הינד, פאלקען א. ז. וו. צו יאגד דורך דעם וואס מען גיט זיי פרעסען פלייש; צוגעבען חשק, בעוועגען צו מלחמה און מארד; אברייניגען די פעל פון דעם פלייש; גוט אויסהאדעווען, בעדעקען מיט פלייש; בעדעקען [ווי מיט פלייש].

flesh and fell (פלעש ענד פעל) הויט און האר; אלעס.

flesh'-ax *n.* (פלעש'-עקס) א קצב'ס האק.

flesh'-broth *n.* (פלעש'-בראהטה) געווירצטער פליישזופ.

flesh'-brush *n.* (פלעש'-בראש) א רייב־בארשט.

flesh'-clogged *a.* (פלעש'-קלאגד) וואס האט אויף זיך צופיעל פלייש, בעלאדען מיט פלייש, צו שטארק בעלייבט.

flesh'-col'or *n.* (פלעש'-קאל'-אר) דער נאטירליכער הויט־קאליר פון א געזונדען מענשען פון דער ווייסער ראסע.

flesh'-col'ored *a.* (פלעש'-קאל'-ארד) הויט־פארביג [וואס האט דעם נאטירליכען הויט־קאליר פון א געזונדען מענשען פון דער ווייסער ראסע].

flesh'-cree'per *n.* (פלעש'-קריע'-פער) א סענזאציאנעלער ראמאן [מיט שוידערליכע פאסירונגען, פון וועלכע עס גרוילט].

flesh'-day *n.* (פלעש'-דיי) דער פלייש־טאג, ניט קיין פאסט־טאג [ביי קריסטען].

fleshed *a.* (פלעשט) פליישיג, דיק.

flesh'er *n.* (פלעש'-ער) איינער וואס רייניגט אב פעל פון פלייש; א געצייג אבצורייניגען פעל פון פלייש.

flesh'-fly *n.* (פלעש'-פלאי) די פלייש־פליעג [אן אינזעקט וואס נעהרט זיך פון טויטע קערפער און לעגט איהרע אייער אין דעם פלייש פון לעבעדיגע און, הויפטזעכליך, פון טויטע חיות].

Flesh-fly

flesh'-fork *n.* (פלעש'-פאהרק) א פלייש־גאפעל [א גרויסער גאפעל ארויסצונעהמען פלייש פון טאפ].

flesh'ful *a.* (פלעש'-פול) פעט, דיק, בעלייבט.

flesh'-hook *n.* (פלעש'-הוק) א האקען צום אויפהענגען פלייש אדער צום אריבערטראגען גרויסע שטיקער פלייש פון איין ארט אויף'ן צווייטען.

flesh'-hoop *n.* (פלעש'-הופ) די רייף פון א פויק, אויף וועלכער עס איז אנגעצויגען די פעל.

flesh'iness *n.* (פלעש'-אי-נעס) בעלייבטקייט, דיקקייט.

flesh'ing-knife *n.* (פלעש'-אינג-נאיף) ז. *flesh-knife*.

flesh'ings *n.* (פלעש'-אינגז) לייב־קאליר־קליידער; דאס פלייש וואס ווערט אבגעשאבען ביים רייניגען פעל.

flesh'-knife *n.* (פלעש'-נאיף) א מעסער צום אברייניגען פעל פון פלייש, האר א. ד. ג.

flesh'less *a.* (פלעש'-לעס) אהן פלייש, מאגער.

flesh'liness *n.* (פלעש'-לי-נעס) קערפערליכקייט, גשמיות; קערפערליכע תאוות.

flesh'ly *a. and adv.* (פלעש'-לי) קערפערליך; גשמיות'דיג; פליישיג; ווייכהארציג; אויף א תאוה'דיגען שטייגער.

flesh'-meat *n.* (פלעש'-מיעט) פלייש־שפייז [אין געגענזאץ צו פיש־שפייז].

flesh'monger *n.* (פלעש'-מאן-גער) א פלייש־הענדלער, א קצב; א פרויען־הענדלער.

flesh'pot *n.* (פלעש'-פאט) א טאפ, אין וועלכען מען קאכט פלייש; שפייז; דאס זיין איבערגעגעבען צו קערפערליכע תאוות.

flesh'-tint *n.* (פלעש'-טינט) פלייש־פארב, פלייש־קאליר.

flesh'-tooth *n.* (פלעש'-טוהטה) אן אויגען־צאהן [א קליק] ביי די פלייש־פרעסענדע חיות.

flesh'-wound *n.* (פלעש'-וואונד) א פלייש־וואונד, א וואונד וואס געהט נים טיעפער פון פלייש, א לייכטע וואונד.

flesh'y *a.* (פלעש'-אי) פליישיג, וואס בעשטעהט פון פלייש אדער מוסקעלען; קערפערליך, גשמיות'דיג; בעלייבט, דיק, פעט; פליישארטיג, ווייך.

fleur-de-lis' *n.* (פלויר-דע-ליע') א ליליען־עהנליכע צייכנונג אויף וואפען אדער הערבען [געוועהן אין געברויך ביי דער אמאליגער פראנצויזישער קעניגליכער פאמיליע].

Fleur-de-lis

fleur-de-lys' *n.* (פלויר-דע-ליע') ז. *fleur-de-lis*.

fleuron' *n.* (פלוי-ראן') א בלומען־עהנליכער טייל פון ציערונג.

flew (פלוה) געפלויגען. ז. *fly*.

flewed *a.* (פלוהד) וואס האט א גרויסע ארבעהענגענדע אייבערשטע ליפ [וועגען א הינד].

flews *n.* (פלוהז) די גרויסע ארבהענגענדע אויבערשטע ליפ ביי געוויסע מינים הינד.

flex *v.* (פלעקס) בויגען, לענקען [הויפטזעכליך וועגען לענק־מוסקעלען].

flexibil'ity *n.* (פלעק-סי-ביל'-אי-טי) בויגזאמקייט, לענקבארקייט, ווייכקייט, נאכגיביגקייט; דאס קענען איינגעצוימט ווערען; קאנטראלירבארקייט; דאס האבען די פעהיגקייט אנצונעהמען פערשיעדענע פארמען אדער אנגעווענדעט ווערען אויף פערשיעדענע אופנים; די פעהיגקייט שנעל צו ערפילען א מוזיקאלישע אויפגאבע [הויפטזעכליך וועגען א שטימע].

flex'ible *a.* (פלעק'-סיבל) בויגזאם, לענקבאר; ווייך, נאכגעביג; וואס מען קען צוימען אדער קאנטראלירען; וואס קען צוגעפאסט ווערען, וואס קען אנגעווענדעט ווערען אויף פערשיעדענע אופנים, וואס קען אננעהמען פערשיעדענע פארמען; וואס קען שנעל ערפילען א מוזיקאלישע אויפגאבע [הויפטזעכליך וועגען א שטימע].

flex'ibleness *n.* (פלעק'-סיבל-נעס) בייגזאמקייט, לענקבארקייט, נאכגעביגקייט; דאס קענען איינגעצוימט ווערען; קאנטראלירבארקייט, אנווענדבארקייט אויף פערשיעדענע אופנים; די פעהיגקייט אנצונעהמען פערשיעדענע פארמען.

flex'ibly *adv.* (פלעק'-סי-בלי) אויף א בויגזאמען, לענקבארען, נאכגעביגען, קאנטראלירבארען אופן.

flex'ile *a.* (פלעק'-סיל) בויגזאם, לענקבאר, נאכגעביג; וואס קען איינגעצוימט ווערען; קאנטראלירבאר, אנווענדבאר אויף פערשיעדענע אופנים; פעהיג אנצונעהמען פערשיעדענע פארמען.

flex'ion *n.* (פלעק'-שאן) ז. *flection*.

flex'ional *a.* (פלעק'-שאנ-על) ז. *flectional*.

flex'or *n.* (פלעק'-סאר) א בויג־מוסקעל, א לענק־מוסקעל.

flex'uose *a.* (פלעק'-שיו-אוס) אין באטאניק — געבויגען, אויסגעקרימט אדער געדרעהט אין פערשיעדענע ריכטונגען [וועגען פלאנצען־שטאמען און צווייגען].

flex'uous *a.* (פלעק'-שיו-אס) געבויגען, געקרימט, געדרעהט; וואנקענד, וואקלענדיג זיך, פערענדערליך, אונבעשטענדיג; אין באטאניק — געבויגען, געקרימט אדער געדרעהט אין פערשיעדענע ריכטונגען [וועגען שטאמען און צווייגען]; אין זאאלאגיע — וואס האט די פארם פון זיגזאגען מיט אבגערונדעטע ווינקלען.

flex'uously *adv.* (פלעק'-שיו-אס-לי) אויף א געבויגענעם אדער געדרעהטען אופן; מיט זיגזאגען.

flex'ure *n.* (פלעק'-שיור) בויגונג, קרימונג, אויסבויג, בויג, פאלד, קנייטש.

flich'ter *v.* (פליכ'-טער) לויפען מיט אויסגעשפרייטע ארעמס; פלאטערען.

flick *v. and n.* (פליק) געבען א שנעלען, לייכטען קלאפ ווי א שמיץ מיט א בייטש אדער שנעל מיט'ן פינגער; ארשנעלען; א לייכטער פלעצליכער קלאפ, א שנעל.

flick'er *v. and n.* (פליק'-ער) פלאטערען אדער פאטשען מיט די פליגלען; פלאטערען [ווי א פלאם אין ווינד]; פינקלען; דאס פלאטערען; דאס פינקלען; דער אמעריקאנישער האלז־פיקער אדער דיאטעל [א קליינער פויגעל פון א געלב־גאלדענעם קאליר אונטער די פליגלען און אונ־

טער'ן עק. און מיט שווארצע רונדע פינטעלעך אויף'ן קערפער].

Flicker

fli'er *n.* (פלאי'-ער) א פליהער ; איינער אדער עפעס וואס פליהט אדער לויפט מיט א גרויסער שנעלקייט ; אן אנטלאפענער ; איינער פון די טיילען פון א מאשין אדער מעכאניזם, וועלכע בעוועגען זיך זעהר שנעל ; א טרעפ ; א שפעקולאציאן אויף דער בערזע [דאס קויפען ווערטה־פאפיערען פון איינעם וואס פראבירט מזל אריינצוכאפען א גרויסען ריוח] ; א קליינע אפישע [רעקלאמע].

flight *n. and a.* (פלאיט) דאס פליהען ; דאס אוועקפליהען ; דאס וואס עס פליהט ; א מחנה פליהענדע פויגלען ; אן אויסשוס אדער אויסברוך פון כעס אדער פון אן אנדער געפיהל ; דער אויסשוס מיט א פייל פון בויגען ; א רייה טרעפ וואס פיהרען פון איין עטאזש צום צווייטען ; די מעקענע פון האבער ; דאס דינע הייטעל פון א קאווע־נוס ; דער פליגעל פון א ווענטילאטאר ; די אבבויגונג פון דעם הענטעל פון א קראן ; וואס איז שייך צו א מחנה פליהענדע פויגלען.

fligh'tily *adv.* (פלאי'-טי-לי) אויף א קאפריזנעם, ווילדען אדער משונה'דיגען אופן.

fligh'tiness *n.* (פלאי'-טי-נעס) קאפריזנעקייט, לייכטזין, אונבעזאנענהייט, ווילדקייט.

flight'less *a.* (פלאיט'-לעס) וואס קען ניט פליהען.

flight of stairs (פלאיט אוו סטעהרז) שטיגען אדער א רייה טרעפ וואס פיהרען פון איין עטאזש צום צווייטען.

flight'-shot *n.* (פלאיט'-שאט) א שאס פון א בויגען ; דער מרחק וואס א פייל פון א בויגען פליהט.

fligh'ty *a.* (פלאי'-טי) קאפריזנע ; לייכטזיניג, אונבעזאנען ; ווילד ; וואהנזיניג.

flim'flam *n. and v.* (פלים'-פלעם) א נארישקייט, שטות, א בבא־מעשה, א ליגען, א שטוקע, א שפיצעל ; האקען ליגענס ; דערצעהלען בבא־מעשות.

flim'sily *adv.* (פלים'-זי-לי) אויף א לייכטען אדער שוואכען אופן ; גרינג, דין, דאר, פוסט, ארים.

flim'siness *n.* (פלים'-זי-נעס) דינקייט ; שוואכקייט ; ארימקייט.

flim'sy *a. and n.* (פלים'-זי) גרינג, לייכט, שיטער, דין, דאר ; שוואך ; ארים, פוסט ; זעהר דין פאפיער ; א באנק־בילעט.

flinch *v.* (פלינטש) זיך צוריקציהען ; אויסווייכען [אויס מורא פאר עפעס] ; אראבנעהמען און צוזאמענקלייבען די פעטקייט אדער טראן פון א וואל־פיש.

fling *v. and n.* (פלינג) ווארפען, שלייערען ; אבווארפען, ארונטערווארפען ; אבשפרינגען ; אבווארפען זיך ; ווארפען זיך אין אלע זייטען ; בריקען מיט די פיס ; זידלען זיך ; א ווארף, א שליידער ; פאלשטענדיגע פרייהייט אין אויפפיהרונג ; דאס טהאן וואס דאס הארץ געלוסט ; א געוויסער שאטלענדישער דארף־טאנץ ; א שטאך־ווארט, א סארקאזם.

fling at (פלינג עט) ווארפען אויף..., שיסען אויף...

fling away' (פלינג ע-הוויי') אוועקשליידערען ; אבווארפען.

fling down (פלינג דאון) אנידערווארפען ; צושטערען.

fling'er *n.* (פלינג'-ער) א ווארפער ; א שליידערער ; איינער וואס רעדט מיט שטעכווערטלעך אדער סארקאסטיש.

fling in (פלינג אין) צוואווארפען, ניט צורעכענען.

fling off (פלינג אף) פערפעהלען דעם ציעל, ניט טרעפען ; אין געיעג — פערליערען די שפור [אין נאכיאגען זיך נאך א חיה].

fling out (פלינג אוט) אויסברעכען, אויסשיסען [מיט א זידלעריי].

flint *n. and a.* (פלינט) א קרעמען [זעהר א הארטער שטיין] ; עפעס וואס איז הארט און לאזט זיך ניט בויגען ; געמאכט אדער בעשטעהט פון קרעמען ; הארט, שטייף.

flint'-glass *n.* (פלינט'-גלעס) קריסטאל־גלאז, קרעמען־גלאז.

flint'-hear'ted *a.* (פלינט'-האר'-טעד) מיט א שטיינערנעם הארץ ; בייז, אכזריות'דיג.

flin'tiness *n.* (פלינ'-טי-נעס) הארטקייט ; הארטהערציגקייט ; אכזריות.

flint'-lock *n.* (פלינט'-לאק) דער שלאס אדער הענטעל פון אן אלטמאדישער ביקס, וואו דער פולווער צינדט זיך אן דורך'ן קלאפ פון א קרעמען ; א ביקס מיט אזא שלאס אדער הענטעל.

flint'stone *n.* (פלינט'-סטאון) דער פייער־שטיין, א קרעמען.

flint'ware *n.* (פלינט'-הוועהר) געשיער אדער כלים פון ענגלישען פאיאנס.

flin'ty *a.* (פלינ'-טי) פון קרעמען ; הארט ; הארטהערציג.

flip *v. and n.* (פליפ) געבען א שנעל ; לייכט אויפטרייסלען אדער שאקלען ; שמייסען ; געבען א זעץ ; א שנעל ; א קלאפ ; א שמיץ ; א געטראנק פון ביער מיט צוקער.

flip'flap *n. and adv.* (פליפ'-פלעפ) א קלאפעריי, א פאטשעריי ; דאס איבערקויליען זיך ; א געפעהרליכער שפרונג ; מיט א קלאפעריי.

flip'pancy *n.* (פליפ'-ענ-סי) פלינקקייט, שנעלקייט ; געלויפיגקייט ; איבערפלעכליכקייט ; לייכטזיניגקייט ; דאס זיין א פלוידערזאק ; עזות, חוצפה.

flip'pant *a.* (פליפ'-ענט) פלינק, שנעל ; געלויפיג ; אויבערפלעכליך ; לייכטזיניג ; פלוידעריש ; עזות'דיג, חוצפה'דיג.

flip'pantly *adv.* (פליפ'-ענט-לי) אויף א לייכטזיניגען, אויבערפלעכליכען אדער פלוידערישען שטייגער.

flip'pantness *n.* (פליפ'-ענט-נעס) ז. *flippancy*.

flip'per *n.* (פליפ'-ער) דער גליעד וואס דיענט צו שווימען [ווי די פלוס־פעדערען פון א פיש, די לאפעס פון א ים־הונד, די פליגלען פון א פינגווין א. ד. ג.] ; די האנד ; אזא קוניץ־דעקאראציע אין א טעאטער ; א מין עפעל־טארט.

flirt *v. and n.* (פלוירט) פלירטעווען, זיך שפיעלען אין ליעבע ; קאקעטירען ; שפאסען ; אבלאכען ; חוזק מאכען ; ווארפען, שליידערען, שטויסען ; שאקלען, טרייסלען ; איינער וואס פלירטעוועט אדער שפיעלט זיך אין ליעבע ; א לייכטזיניג פרויענצימער ; א קאקעטקע ; א שפאס ; א סארקאזם ; א מאך ; א שטויס.

flirta'tion *n.* (פלויר-טיי'-שאן) דאס פלירטעווען, דאס שפיעלען אין ליעבע ; דאס קאקעטירען.

flirta'tious *a.* (פלויר-טיי'-שאס) וואס פלירטעוועט, וואס שפיעלט זיך אין ליעבע.

flirta'tiousness *n.* (פלויר-טיי'-שאס-נעס) דאס אבגעבען זיך מיט פלירט, דאס שפיעלען זיך אין ליעבע.

flir'ter *n.* (פלויר'-טער) א פלירט, א קאקעט, איינער וואס שפיעלט זיך אין ליעבע.

flir'tigig *n.* (פלויר'-טי-גיג) א לייכטזיניג, קאקעט מיידעל.

flir'ting *a.* (פלויר'-טינג) וואס פלירטעוועט, וואס שפיעלט זיך אין ליעבע ; לייכטזיניג, קאקעטיש ; שאקלענד, טרייסלענד.

flir'tingly *adv.* (פלויר'-טינג-לי) אויף א פלירטענדען, קאקעטישען אופן.

flit *v.* (פליט) אוועקפליהען ; פליהען.

flitch *n.* (פליטש) א געזאלצענע זייט פלייש פון א שוויין ; אין טישלעריי — א פלאנקע.

flit'ter *n. and v.* (פליט'-ער) א טראנטע ; א קוואדראט בלעכעל צו בעפוצען עפעס ; דאס וואס פליהט ; פלאטערען, שנעל בעוועגען זיך היין און צוריק.

flit'ting *n.* (פליט'-אינג) דאס פלאטערען ; דאס פליהען.

flit'tingly *adv.* (פליט'-אינג-לי) אויף א פליהענדען אדער פלאטערענדען אופן.

flix'weed *n.* (פליקס'-הוויעד) סאפיען־קרויט [א מין גראז וואס ווערט בענוצט אין מעדיצין].

float *v. and n.* (פלאוט) שווימען ; שווימען מיט'ן שטראם ; שוועבען ; פלאטערען ; ברייגגען דערצו, אז עטוואס זאל זיך האלטען אדער שווימען אויף דער אויבערפלעכע פון א פליסיגקייט בלויז מיט דער קראפט פון דעם שטראם ; בעוואסערען ; פערפלייצען ; גלאט מאכען, פיילען ; בעדעקען מיט פלאסטער ; ארויסלאזען אין אומגאנג, ברייגגען אין אומגאנג [וועגען פינאנציעלע אפעראציאנען און ווערטה־פאפיערען] ; ביי יאגד — דערנעהענטערען זיך צו די חיות אויף א שיפעל אדער פלים ; עטוואס וואס ליעגט אדער שוועבט אויף דער אויבערפלעכע פון א פליסיגקייט ; א פלים ; שווים־האלץ ; א קארק אדער עהנליכע זאך ביי א ווענטקע וואס זינקט ניט אין וואסער ; דאס שוועבען, פלאטערען אדער שווימען [בלויז מיט דער הילף פון שטראם] ; א פארריכטונג אויפצוהאלטען א מענשען אין וואסער ; א שווים־יאק ; א פענכער אדער אנדער עהנליכער טייל פון קערפער וואס איז אויסגעהוילט און אנגעפילט מיט לופט [ביי פיש א. ד. ג.] וואס האלט זיי אויף'ן וואסער ; א קויהלען־וואגען.

float a com'pany (פלאוט ע קאמ'-פע-ני) גרינדען אן אקציען־געזעלשאפט.

floa'tage *n.* (פלאו'-טידזש) די פעהיגקייט זיך צו האלטען אדער צו שוועבען אויף דער אויבערפלעכע פון א פליסיגקייט [ווי למשל, פון האלץ] ; עטוואס וואס האט אזא פעהיגקייט ; עטוואס וואס קען זיך האלטען אויף'ן וואסער.

float'-board *n.* (פלאוט'-באורד) די שווימפעל פון א מיהל־ראד אדער רודערער.

float'-cop'per *n.* (פלאוט'-קאפ'-ער) קופער־שטויב וואס ווערט אוועקגעטראגען פון שטראמענדען וואסער.

floa'ter *n.* (פלאו'-טער) איינער אדער עטוואס וואס שווימט אדער פלאטערט אויף'ן וואסער; איינער וואס געהט אויף יאגד אויף א שיפעל אדער אויף א פליט; א פליט צו פערצייכענען די הויך פון דער וואסער־פלעכע; א וועהלער וואס בעלאנגט ניט צו קיין פאליטישער פארטיי [הויפטזעכליך אזעלכער וועמענס שטימע מען קען קויפען]; א שווימענדער טויטער קערפער.

float'-gold *n.* (פלאוט'-גאולד) גאלד־שטויב וואס ווערט אוועקגעטראגען פון שטראמענדען וואסער.

floa'ting *n. and a.* (פלאו'-טינג) דאס שווימען; דאס האלטען זיך אויף דער אויבערפלעכע פון א פליסיגקייט; פערפלייצונג; דאס בעדעקען מיט פלאסטער; דאס אבטיילען דורך וואסער קליינע טיילעכלעך פון עפעס [די גרעסערע טיילען זינקען און די קלענערע בלייבען פון אויבען]; דאס פיהרען יאגד אויף א שיפעל אדער פליט; שווימענד, האלטענדיג זיך אויף דער אויבערפלעכע פון פליסיגקייט אדער אין דער לופט, פלאטערענד, שוועבענד; וואקלענדיג, ניט בעשטימט; פריי, ניט פעראייניגט, אבגעזונדערט; וואס בעשטעהט פון פערשיעדענע סומען וואס דארפען איינגעצאהלט ווערען אין פערשיעדענע טערמינען [ווי א חוב, א פערמעגען]; ניט בעזארגט מיט א גרייטען קאפיטאל; ניט בעשטימט פאר געוויסע צוועקען [וועגען א קאפיטאל]; וואס צירקולירט, וואס איז אין געברויך [וועגען קאפיטאל].

floa'ting bridge (פלאו'-טינג ברידזש) א שווימענדע בריק.

floa'ting debt (פלאו'-טינג דעט) א חוב וואס בעשטעהט פון פערשיעדענע סומען, וועלכע דארפען איינגעצאהלט ווערען אין פערשיעדענע טערמינען.

floa'ting kid'ney (פלאו'-טינג קיד'-ני) א ניר וועלכע איז לויז געווארען און ליעגט ניט אויף איהר ריכטיגען ארט אין בויך.

floa'ting light (פלאו'-טינג לאיט) א לייכט־שיף [אויף'ן ים].

floa'ting mead'ows (פלאו'-טינג מעד'-אוז) פעלדער וואס ווערען אפט פערפלייצט.

floa'ting pol'icy (פלאו'-טינג פאל'-אי-סי) א פייער־פערזיכערונגס־שיין [פאליסי] אויף סחורות אהן דער אנגעבונג פון זייער ווערטה.

floa'ting popula'tion (פלאו'-טינג פאפ-יו-ליי'-שאן) די זיך־וואקלענדע בעפעלקערונג, די ניט תושבים, די צייטווייליגע בעפעלקערונג, די בעפעלקערונג וואס וואנדערט פון איין פלאץ אין צווייטען.

floa'ting screed (פלאו'-טינג סקריעד) א לאנגער אבגעריסענער שטרייף אדער פאס.

floa'ting vote (פלאו'-טינג וואוט) וועהלער וואס בעלאנגען ניט צו קיין פאליטישער פארטיי און וועמענס שטימען מען קען קויפען.

float'stone *n.* (פלאוט'-סטאון) א שווים־שטיין [א מין לעכערדיגער גרויער קווארץ מיט א געלער שאטירונג, וואס שווימט אויף'ן וואסער]; א שטיין מיט וועלכען מען רייבט אב און מען מאכט גלייך די ברעגעס פון אנדערע שטיינער.

floccilla'tion *n.* (פלאק-סי-ליי'-שאן) דאס צופּען פון היץ דאס בעטגעוואנד דורך א קראנקען וואס ליעגט אין פיעבער. ז. *carphology*

floc'cose *a.* (פלאק'-אוס) וואליג; פוכיג; בעדעקט מיט וואליגע קנוילעכלעך אדער בינטלעך.

floc'culence *n.* (פלאק'-יו-לענס) דאס זיין וואליג; דאס בעשטעהן פון פוכיגע אדער וואליגע קנוילעכלעך אדער בינטלעך; א וויכער, ווייסער וואקס־שטאף וואס עס טיילען פון זיך אויס איינינגע מינים אינזעקטען.

floc'culent *a.* (פלאק'-יו-לענט) וואליג; וואס זעהט אויס ווי א שטיקעל וואל; וואס בעשטעהט ווי פון וואליגע קנוילעכלעך אדער בינטלעך; פוכיג, בעדעקט מיט פוך [וועגען פויגלען]; בעדעקט מיט שטיקלעך ווייסען, ווייכען, וואקס־פערמיגען שטאף [וועגען אינזעקטען].

floc'culus *n.* (פלאק'-יו-לאס) א קליין שטיקעל וואל; עטוואס וואס זעהט אויס ווי א שטיקעל וואל אדער ווי א שנעעלע; א קליין בינטעל האר [ביי אינזעקטען].

floc'cus *n.* (פלאק'-אס) א שטיקעל וואל, א קנוילכעל אדער עטוואס וואס איז עהנליך דערצו; אין זאאלאגיע — דאס לאנגע בינטעל האר אויף'ן עק ביי איינינגע חיות; פוך [ביי פויגלען].

flock *n. and v.* (פלאק) א סטאדע, א הורטע, א מחנה [חיות און פויגעל, הויפטזעכליך ציעגען און שעפסען]; א קאמפאניע, א מחנה מענשען; אן עדה; א בינטעל וואל אדער האר; דין צושטויסענע וואל אדער וואל־שטאף, מיט וועלכע מען בעדעקט א געוויסען זארט טאפעטען אדער אביטשעס; קליינע שטיקלעך וואל, וואלשטאף, אבפאל פון וואלענע זאכען א. ד. ג., מיט וועלכע מען שטאפּט אן מאטראצען, דיוואנען א. ז. וו.; אבפאל, דאס וואס זעצט זיך אב, אבשוים; זיך פערזאמלען אין א סטאדע, הורטע אדער מחנה.

flock'-bed *n.* (פלאק'-בעד) א געלעגער געמאכט פון אבפאל פון וואל, וואלענע שטאפען און עהנליכע זאכען.

flock'ing-machine' *n.* (פלאק'-אינג-מע-שין') א מאשין צו בעדעקען א געוויסען זארט טאפעטען אדער אביטשעס מיט קליינע טיילעכלעך וואל אדער וואל־שטאפען.

flock'-pa'per *n.* (פלאק'-פיי'-פער) טאפעטען אדער אביטשעס פון שעהר־וואל.

flock'y *a.* (פלאק'-אי) וואליג; עהנליך צו בינטלעך וואל, האר אדער פוך.

floe *n.* (פלאו) א קריהע, א שטיק אייז וואס שווימט אויף'ן ים.

The ship was struck by an ice floe.

flog *v.* (פלאג) שמייסען; שלאגען [אין זינען פון אריבערשטייגען דעם קאנקורענט]; אין פיש־כאפען — האקען דאס וואסער מיט דעם פאדים פון דער ווענטקע.

flog'ger *n.* (פלאג'-ער) א שמייסער, א שמיין־געבער; א הילצערנער האמער וואס ווערט בענוצט ארומצוקלאפען א שפונט, כדי צו מאכען איהם שוואכער אין דעם לאך וואו ער שטעקט.

flog'ging *n.* (פלאג'-אינג) דאס שמייסען; א בעשטראפונג מיט שמיץ; דאס האקען דאס וואסער מיט דעם פאדים פון דער ווענטקע ביים כאפען פיש.

flood *n. and v.* (פלאד) א וואסער־שטרעמונג, א טייך; דער מבול; אן איבערשוועמונג, א פערפלייצונג; די ארויסגיסונג; פלוס אדער וואסער־צופלוס אין א טייך אדער ים; מענסטרואציע אדער די מאגאטליכע בלוט־גיסונג ביי פרויען [ווען דער פלוס איז צו שטארק]; פערפלייצען, איבערשווענקען; גיסען אדער שטרעמען אין אן איינגעהייערער מאס; האבען זעהר א שטארקע מענסטרואציע.

flood'-gate *n.* (פלאד'-גייט) א שלוזע אדער א טויער וואס הויבט זיך אויף און לאזט זיך אראב, כדי אריינצולאזען אדער ארויסצולאזען דאס וואסער אין א טייך אדער קאנאל.

flood'ing *n.* (פלאד'-אינג) מענסטרואציע [מאנאטליכע בלוט־גיסונג ביי פרויען]; דאס איבערפליסען; דאס איבערשטרעמען.

flood'-mark *n.* (פלאד'-מארק) א צייכען אדער ליניע וואס בעווייזט די הויכקייט פון וואסער אין טייך אדער ים.

flood'-tide *n.* (פלאד'-טאיד) דער פלוס אדער די הויבונג פון וואסער אין ים.

floor *n. and v.* (פלאור) א פוסבאדען, א פאדלאגע, דילען; א טאק [א גלאטער באדען]; אן עטאזש, א שטאק; דער אונטערשטער דעק פון א שיף; אין פארלאמענט אדער אין די געזעצגעבענדע פערזאמלונגען — דער טייל פון הויז, וועלכער איז בעשטימט פאר די מיטגליעדער און פון וועלכען זיי קענען רעדען; דאס רעכט פון איינעם צו רעדען אדער זיין געהערט; בעדעקען מיט א פאדלאגע אדער דילען; שטעלען אויף'ן באדען;ווארפען צו דער ערד; בעזיעגען; שטיל מאכען; ענדיגען עפעס; מאכען א סוף.

floor'age *n.* (פלאור'-עדזש) דער שטח אדער פלאץ פון א פאדלאגע.

floor'-cloth *n.* (פלאור'-קלאהטה) וואקס־טוך אדער דיקע צעראטע, וועלכען מען לעגט אויס אויף דער פאדלאגע.

floor'er *n.* (פלאור'-ער) איינער וואס מאכט פאדלאגעס אדער דילען; איינער אדער עפעס וואס ווארפט צו דער ערד; דאס וואס פיהרט צו איינעמס מפלה.

floor'-head *n.* (פלאור'-העד) די אויבערשטע זייט פון די קלעצער פון א שיף, אויף וועלכער די פאדלאגע ווערט געלעגט.

floor'ing *n.* (פלאור'-אינג) דילען, פאדלאגעס; מאטעריאל פון וואס מען מאכט פאדלאגעס.

floor'less *a.* (פלאור'-לעס) אהן א פאדלאגע.

floor'-tim'ber *n.* (פלאור'-טימ'-בער) איינער פון די קלעצער אדער באלקענס, אויף וועלכע די פאדלאגע ליעגט.

flop *v. and n.* (פלאפ) פלאטערען, פאטשען מיט די פליגלען; לייכט פאלען; אראבפאלען ווי א פלאכטע; צוגויפברעכען; זיך אויסציהען אין דער גאנצער לענג [פאלענדיג]; א פלאכטע; דאס צוגויפברעכען.

flop'per *n.* (פלאפ'-ער) א יונג ענטעל.

flop'py *a.* (פלאפ'-אי) אראבהענגענד; וואס די ראנדען הענגען אראב.

Flo'ra *n.* (פלאו'-רא) פלארא, די אלט־רוימישע געטין פון בלומען.

flo'ra *n.* (פלאו'-רא) דאס פלאנצען־רייך פון א לאנד אדער געגענד; דאס פלאנצען־רייך פון א געגענד אין א געוויסער געאלאגישער פעריאדע; אן אבהאנדלונג וועגען די פלאנצען פון א לאנד, געגענד אדער פון א געוויסער געאלאגישער פעריאדע.

flo'ral *a.* (פלאו'-רעל) וואס איז שייך צו בלימען, וואס ענטהאלט בלומען.

Flo'ral *a.* (פלאו'-רעל) וואס איז שייך צו דער אלט־רוימישער געטין פלארא [די געטין פון בלומען].

flo'rally *adv.* (פלאָו'-רעל-אי) מיט בלוי־מען.

Flor'ence *n.* (פלאָר'-ענס) א זאָרט רויי־טער פלאָרענטינער וויין.

Flor'entine *a. and n.* (פלאָר'-ענ-טין) פון פלאָרענץ; וואָס געהערט צו פלאָרענץ [א נעוויסע שטאָדט אין איטאַליען]; אַן איינוואוינער אָדער געבאָרענער פון פלאָ־רענטין.

flor'entine *n.* (פלאָר'-ענ-טין) אַזאַ זאָרט פעסטער זיידען־שטאָף.

flores'cence *n.* (פלאָ-רעס'-ענס) דאָס בליהען פון בלומען.

flores'cent *a.* (פלאָ-רעס'-ענט) בליהענד, וואָס בליהט זיך פאַנאַנדער.

flo'ret *n.* (פלאָו'-רעט) א בלימעל; א שטויס־ראַפּיער [א קליינע פערציערטע שווערד מיט א קנאָפּ ביים ענד, כדי זי זאָל ניט שטעכען].

floricul'tural *a.* (פלאָו-רי-קאַל'-טשור-על) וואָס איז שייך צו דער קולטיווירונג פון בלומען אָדער צו בלומען־גערטנעריי.

flo'riculture *n.* (פלאָו'-רי-קאַל-טשור) די קולטיווירונג פון בלומען; בלומען־גערטנעריי.

floricul'turist *n.* (פלאָו-רי-קאַל'-טשור-איסט) איינער וואָס קולטיווירט בלומען; א בלומען־גערטנער.

flor'id *a.* (פלאָר'-איד) העל אין קאָליר; העל־רויט; פריש־רויט; בליהענד; געפּוצט מיט בלומען; דעקאָרירט; בלומיג, בעפּוצט מיט שעהנע מליצות.

florid'ity *n.* (פלאָ-ריד'-אי-טי) דאָס זיין בליהענד, דאָס זיין העל־רויט, דאָס זיין פריש־רויט; דאָס זיין בעפּוצט מיט בלומען; דאָס זיין דעקאָרירט; דאָס זיין בלומיג אָדער שעהן מליצה'דיג.

flor'idly *adv.* (פלאָר'-איד-לי) ז. *florid*

flor'idness *n.* (פלאָר'-איד-נעס) ז. *floridity*

florif'erous *a.* (פלאָ-ריפ'-ע-ראָס) וואָס גיט ארויס בלומען.

florifica'tion *n.* (פלאָו-רי-פי-קיי'-שאָן) דאָס בליהען, דאָס פאַנאַנדערבליהען אין בלומען.

flo'riform *a.* (פלאָו'-רי-פאָרם) ווי א בלום, וואָס האָט די פאָרם פון א בלום.

flor'in *n.* (פלאָר'-אין) א פלאָרין [אַן עסטרייכישער גולדען; אַן אַלטע ענגלישע מטבע].

flor'ist *n.* (פלאָר'-איסט) איינער וואָס קולטיווירט בלומען; א בלומען־גערטנער; א בלומען־הענדלער; איינער וואָס שרייבט אבהאַנדלונגען וועגען בלומען אָדער פלאַנ־צען.

flos'cular *a.* (פלאָס'-קיו-לער) וואָס בע־שטעהט אָדער וואָס איז צוזאַמענגעשטעלט פון בלימלעך אָדער בליהונג.

flos'cule *n.* (פלאָס'-קיול) א בלימעל.

flos'culous *a.* (פלאָס'-קיו-לאָס) ז. *floscular*

flosh'-silk *n.* (פלאָש'-סילק) ז. *floss-silk*

floss *n.* (פלאָס) א קליין וואַסער־טייכעל; דער גלאַז־שטאָף וואָס נעפינט זיך אויף אייזען אין דעם טיגעל־אויווען ביים שמעלצען; פלאַקס־זייד [דער זייד־פערמינער אָדער פוכיגער שטאָף אין דער שאָלעכץ פון געוויסע פלאַנצען].

floss'-silk *n.* (פלאָס'-סילק) א פיינער, ווייכער, ניט געדרעהטער זייד וואָס ווערט בענוצט צום אויסנעהען.

floss'y *a.* (פלאָס'-אי) פוכיג, זייד־אַרטיג; ווייך.

flo'tage *n.* (פלאָו'-טיידזש) ז. *floatage*

flo'tant *a.* (פלאָו'-טענט) פלאַטערענד [וועגען א פאָהן].

flota'tion *n.* (פלאָ-טיי'-שאָן) דאָס שווי־מען; די וויסענשאַפט, וועלכע בעשעפטיגט זיך מיט שווימענדע קערפּער.

flo'tative *a.* (פלאָו'-טיי-טיוו) שווימענד, וואָס שווימט.

flotil'la *n.* (פלאָ-טיל'-א) א פלאָטיליע, א קליינע פלאָטע; א פלאָטע פון קליינע שיפלעך.

flots *n.* (פלאָטס) באַנד אויסנעלענט איינס איבער דאָס אַנדערע אין דער פאָרם פון פאַלדען.

flot'sam *n.* (פלאָט'-סעם) די טיילען און די משא פון א צושטערטער שיף, וואָס מען געפינט שווימענדיג.

flounce *v. and n.* (פלאַונס) אַרומשליי־דערען זיך; וואַרפען זיך מיט אַלע אברים; אַרומנעהען א קלייד מיט פאַלדען אָדער קרויזלעך; דאָס צאַפּלען זיך; דאָס וואַר־פען זיך אין אַלע זייטען; א קרויזעל אָדער פאַלד, מיט וועלכע מען נעהט אַרום א קלייד.

floun'der *v. and n.* (פלאַונ'-דער) צאַפּ־לען זיך; בעוועגען זיך אונגעשיקט [ווי איינער וואָס סטאַרעט זיך אַרויסצוקריכען פון א זומפּ]; געהן ניט מיט זיכערע טריט; רעדען אָדער טהאָן עפּעס, ניט ווי־סענדיג גענוי די זאַך; דאָס צאַפּלען זיך; דאָס בעוועגען זיך אונגעשיקט; אַן אינ־סטרומענט, מיט וועלכען מען ציהט אויס די לעדער פון א שוך־אויף א קאַפּול; א פלאַנדערקע [אַזאַ פלאַטשיגער פיש].

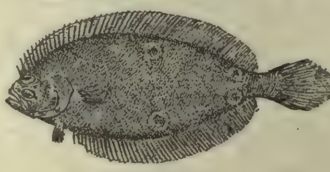

Flounder

flour *n. and v.* (פלאַור) מעהל; זעהר א דינע זאַלץ וואָס ווערט געברויכט אין דער פאַבריקאַציאָן פון שיס־פּולווער; צו־מאַהלען אויף מעהל; בעשפּרענקלען מיט מעהל.

flour'-box *n.* (פלאַור'-באָקס) ז. *dredging-box*

flour'ing-mill *n.* (פלאַור'-אינג-מיל) א מיהל.

flour'ish *v. and n.* (פלאָר'-איש) בלוי־הען, געדייהען; וואַקסען אונטער גינסטי־גע אומשטענדען; זיין אין א צושטאַנד פון גוטער ענטוויקלונג; האָבען ערפאָלג; עקזיסטירען אין דער ווירקליכקייט; רע־דען מיט מליצות אָדער קלינגענדע פראַ־זען; שרייבען מיט א געצוקטע כתב; בע־וועגען זיך אין ליניעס, וועלכע בילדען אויס אויסנעדרעהטע פאַנטאַסטישע פיגו־רען; אין מוזיק — שפּיעלען א געדרעהט, געקינצעלט שטיק; פערשעהנערען אָדער בעפּוצען א זאַך; פעכטען אָדער פאַכען [ווי מיט א שווערד אין האַנד]; אַרויס־טרעטען מיט גדלות; בעריהמען זיך; ציערונג, גלאַנץ, בעפּוצונג; דאָס רעדען מיט מליצות; דאָס אויסדרעהען פיגורען מיט דער פעדער; דאָס שרייבען געצוקט; דאָס פאַכען מיט עפּעס אין האַנד; א גע־דרעהט, געקינצעלט מוזיקאַליש שטיק; דאָס שאַלען פון א טרומייט.

flour'ishing *a.* (פלאָר'-איש-אינג) בלוי־הענד, וואַקסענד, זייענדיג אין צושטאַנד פון ענטוויקלונג.

flour'ishingly *adv.* (פלאָר'-איש-אינג-לי) אויף א בליהענדען שטייגער.

flour'ishing-thread *n.* (פלאָר-איש-אינג-טהרעד) פלאַקס־פאָדים צום פערציערע־ווען לייוונט, נעצען א. ד. ג.

flour'-mill *n.* (פלאַור'-מיל) ז. *flouring-mill*

flour'-mite *n.* (פלאַור'-מאַיט) א מעהל־באַבעלע [אַזאַ באַבעלקע אָדער אינזעקט וואָס מען געפינט אין מעהל].

flour'-pack'er *n.* (פלאַור'-פּעק'-ער) א מאַשין צום פּאַקען מעהל אין זעק אָדער פעסער.

flour'y *a.* (פלאַור'-אי) מעהליג; וואָס בעשטעהט פון מעהל; בעדעקט מיט מעהל; עהנליך צו מעהל.

flout *v. and n.* (פלאַוט) שפּאַטען, אָבלאַ־כען; חוזק מאַכען; שפּאַטעריי.

flou'ter *n.* (פלאַו'-טער) א שפּאַטער, אַן אָבלאַכער; א חוזק־מאַכער.

flou'tingly *adv.* (פלאַו'-טינג-לי) אויף א בעליידיגענדער אַרט.

flow *v. and n.* (פלאָו) פליסען, שטראָמען; אַרויספליסען, אַרויספאַלגען; איבערפליי־סען, זיין איבערפולט; פלאַטערען; צו־פליסען, צוקומען [ווי דער פלוס פון וואַ־סער אין א טייך אָדער אין ים]; פער־פלייצט ווערען; בעגיסען אָדער בעדעקט ווערען מיט א פליסיגקייט; דאָס פליסען; דאָס וואָס פליסט; א שטראָם; דער פלוס אָדער צופלוס פון וואַסער אין א טייך אָדער ים; איבערפלוס; א רעזערוואואַר, פון וועלכען א פליסיגקייט שטראָמט אַרויס.

flow'age *n.* (פלאָו'-עדזש) דאָס פליסען; דאָס זיין פערפלייצט אָדער פאַנאַנדערגע־גאָסען.

flow'er *n. and v.* (פלאַו'-ער) א בלום; א בליטה; דאָס בעסטע אָדער דאָס שעהנ־סטע פון עפּעס; א שעהנע מליצה; א פיי־נער בעמישער פּולווער וואָס ווערט גע־מאַכט דורך ברענען; א פערציערונגס־בוכשטאַב, אַן אָרנאַמענט; בליהען; אַרויס־געבען; בעדעקען מיט בלומען; שוימען [ווי ביער].

flow'erage *n.* (פלאַו'-ער-איידזש) בלוי־מען.

flow'er-bed *n.* (פלאַו'-ער-בעד) א בלוי־מען־בייט; א בלומען־פּלאַץ.

flow'er-de-luce' *n.* (פלאַו'-ער-דע-ליוס') די ליליענבלום.

flow'ered *a.* (פלאַו'-ערד) מיט בלומען, געבלימט; בעדעקט מיט בלומען.

flow'erer *n.* (פלאַו'-ער-ער) א פלאַנצע, וועלכע בליהט.

flow'eret *n.* (פלאַו'-ער-עט) א קליינע בלום.

flow'erful *a.* (פלאַו'-ער-פול) בלומענ־רייך.

flow'er-gen'tle *n.* (פלאַו'-ער-דזשענטל) די סאַמעט־בלום.

flow'er-head *n.* (פלאַו'-ער-העד) דער בליטהען־קאָפּ [בליהונגען וואָס וואַקסען אין בינטלעך].

flow'eriness *n.* (פלאַו'-ער-אי-נעס) דאָס זיין בלומען־רייך, דאָס זיין פול מיט בלוי־מען; דאָס זיין געפּוצט מיט שעהנע מליצות [וועגען א סטיל אין רעדען אָדער אין שרייבען].

flow'ering *n.* (פלאַו'-ער-אינג) דאָס בליהען.

flow'ering spurge (פלאַו'-ער-אינג ספּוירדזש) די מילך־פלאַנצע אָדער וואָלפס־

מילך-פלאנצע [א נארד-אמעריקאנישע פלאנצע, וועלכע גיט ארויס א ניסטינען מילך-עהנליכען זאפט]. ז. *Euphorbia*.

Flowering Spurge

flow'er-leaf *n.* (פלאו'-ער-ליעף) א בלומען-בלעטעל.

flow'erless *a.* (פלאו'-ער-לעס) אהן בלומען; אהן בליהונג.

flow'erlessness *n.* (פלאו'-ער-לעס-נעס) דאס ניט האבען קיין בלומען אדער בליהונג.

flow'er-of-an-hour' *n.* (פלאו'-ער-אוו-ען-אור') אזא בלום וועלכע עפענט זיך נור אויף א קורצער ווייליע אין מיטאג-צייט.

flow'er-piece *n.* (פלאו'-ער-פיעס) א בלומען-בילד.

flow'er-pot *n.* (פלאו'-ער-פאט) א בלומען-טאפ, א וואזאנע.

flow'er-wa'ter *n.* (פלאו'-ער-הוואה'-טער) בלומען-וואסער [דיסטילירט וואסער, וואס ענטהאלט דעם עקסטראקט פון בלומען].

flow'er-work *n.* (פלאו'-ער-הוואירק) א קינסטליכע בלומען-פערציערונג.

flow'ery *a.* (פלאו'-ער-אי) רייך אין בלומען; בלומיג, מליצה'דיג.

flow free'ly (פלאו פריע'-לי) לייכט פליסען.

The ink flows freely from the fountain pen.

flow'ing *n. and a.* (פלאו'-אינג) דאס פליסען; פליסיג; פליסענד; כסדר פארטזעצענד.

flow'ingly *adv.* (פלאו'-אינג-לי) אויף א פליסענדען אופן; פליסיג.

flow'ingness *n.* (פלאו'-אינג-נעס) דאס זיין פליסיג אדער פליסענד.

flown (פלאון) געפלויגען. ז. *fly*

flow of spir'its (פלאו אוו ספיר'-איטס) פרעהליכקייט; א פרעהליכע שטימונג.

flow of words (פלאו אוו הוואירדז) אן אויסגוס פון ווערטער; א מענה לשון.

The speaker is noted for his flow of words.

flow with the tide (פלאו חוויטה טהי טאיד) שווימען מיט דעם שטראם.

flox'-silk *n.* (פלאקס'-סילק) ז. *floss-silk*

flu'ate *n.* (פלו'-אייט) אין כעמיע—פלוס-זויער-זאלץ.

fluctuabil'ity *n.* (פלאק-טשו-ע-ביל'-אי-טי) דאס בעוועגען זיך הין און צוריק; דאס בעוועגען זיך ווי כוואליעס [וועלען]; דאס שאקלען זיך; דאס שלאגען זיך מיט דער דעה.

fluc'tuable *a.* (פלאק'-טשו-עבל) וואס שאקעלט זיך, וואס בעוועגט זיך הין און הער.

fluc'tuant *a.* (פלאק'-טשו-ענט) שאקלענדיג זיך; בעוועגענדיג זיך היין און הער; שלאגענדיג זיך מיט דער דעה.

fluc'tuate *v.* (פלאק'-טשו-אייט) זיך שאקלען; זיך בעוועגען היין און הער; זיך שלאגען מיט דער דעה; זיך בעוועגען ווי כוואליעס [וועלען].

fluctua'tion *n.* (פלאק-טשו-איי'-שאן) דאס שאקלען זיך, דאס שוואנקען; דאס בעוועגען זיך היין און הער ווי כוואליעס [וועלען]; דאס שלאגען זיך מיט דער דעה.

flue *n.* (פלוה) א קוימען; א קאמין-רעהר; א רעהר דורכצופיהרען היץ; די געדרעהטע אויסהוילונג אין א מויער-קאפ; קליינע בינטלעך אדער קנוילעכלעך פוך, האר, וואל א. ד. ג.

flue'-boi'ler *n.* (פלוה'-באי'-לער) א דאמפף-קעסעל וואס ווערט געהייצט דורך רעהרען אנגעפילט מיט הייסער לופט אדער מיט דאמפף.

flue'-brush *n.* (פלוה'-בראש) א קוימען-בארשט [געמאכט פון שטאהל אדער דראט].

flu'ency *n.* (פלוה'-ענ-סי) דאס זיין פליסענד, פליסינקייט; לייכטקייט, געלויפינקייט [אין ריידען אדער שרייבען]; פערענדערליכקייט.

flu'ent *a.* (פלוה'-ענט) פליסענד; פערענדערליך; לייכט, געלויפיג [אין ריידען אדער שרייבען].

flu'ently *adv.* (פלוה'-ענט-לי) אויף א פליסענדען שטיינער; מיט לייכטקייט אדעה געלויפינקייט [אין ריידען אדער שרייבען].

flu'entness *n.* (פלוה'-ענט-נעס) דאס זיין פליסענד, פליסיג אדער געלויפיג.

flu'ey *a.* (פלוה'-אי) ווי פוך אדער ווי קליינע בינכלעך אדער בעדעקט מיט קליינע בינטלעך האר, פוך, וואל א. ד. ג.

fluff *n. and v.* (פלאף) בינטלעך אדער קנוילעכלעך [פון וואלענע, פוכיגע אדער האריגע שטאפען]; א לייכטע עקספלאזיאן פון פולווער; בעדעקען מיט פוכיגע אדער האריגע טיילען; מאכען א לייכטע עקספלאזיאן פון פולווער.

fluff'iness *n.* (פלאפ'-אי-נעס) דאס זיין פוכיג אדער וואליג, דאס זיין בעדעקט מיט אדער דאס בעשטעהן פון שטיקלעך וואל, פוך, האר א. ד. ג.

fluff'y *a.* (פלאפ'-אי) פוכיג, ווי שטיקלעך אדער קנוילכלעך פון פוכיגע און וואלענע שטאפען; אויסטיילענדיג פון זיך אזעלכע טיילכלעך.

flu'gelman *n.* (פלו'גל-מען) ז. *fugleman*

flu'id *a. and n.* (פלו'-איד) פליסיג; פליסענד; גאז-פערמיג; פערענדערליך; א פליסינקייט; א גאז.

flu'idal *a.* (פלו'-אי-דעל) וואס איז שייך אדער וואס איז עהנליך צו פליסינקייטען אדער גאזען.

fluid'ic *a.* (פלו-איד'-איק) ז. *fluidal*

fluid'ic bod'y (פלו-איד'-איק באד'-אי) אין ספיריטואליזם — א פליסענדער קערפער [לוים דער בעהויפטונג פון די ספיריטואליסטען, האט יעדער מענש אויסער זיין געוועהנליכען קערפער נאך איינעם, וועלכען מען קען ניט זעהן, וועלכער איז ניט בעשרענקט אין פלאץ און דורך וועלכען עס קומען פאר די פערשיעדענע ספיריטואליסטישע וואונדער].

fluidifica'tion *n.* (פלו-איד-אי-פי-קיי'-שאן) פערוואנדלונג אין פליסינקייט אדער גאז.

fluid'ify *v.* (פלו-איד'-אי-פאי) פערוואנדלען אין א פליסינקייט אדער גאז.

flu'idism *n.* (פלו'-אי-דיזם) דער גלויבען פון די ספיריטואליסטען אין א פליסענדען קערפער ביי מענשען. ז. *fluidic body*

flu'idist *n.* (פלו'-אי-דיסט) אן אנהענגער פון דעם ספיריטואליסטישען גלויבען אין פליסענדע קערפער ביי מענשען. ז. *fluidic body*

fluid'ity *n.* (פלו-איד'-אי-טי) דאס זיין פליסענד, פליסינקייט, גאז-פערמינקייט; געלויפינקייט, לייכטקייט [אין ריידען אדער שרייבען].

flu'idize *v.* (פלו'-איד-איז) פערוואנדלען אין פליסינקייט אדער גאז.

flu'id mer'cury (פלו'-איד מויר'-קיו-רי) ריינער קוועקזילבער; שטארקע לעבהאפטינקייט.

flu'idness *n.* (פלו'-איד-נעס) ז. *fluidity*

fluke *n. and v.* (פלוהק) די לאפע אדער איינער פון די ברייטע שפיצען פון אן אנקער; איינער פון די צייהנער פון א הארפון אדער שטעך-אייזען, מיט וועלכען מען כאפט גרויסע פיש; א העלפט פון עק פון א וואל-פיש; א פלאנדערקע [אזא פלאטשיגער פיש]; א ווארים וואס לעבט אין די קישקעס [בעזאנדערס ביי שעפסען]; אבגענוצטע באוועל; אין בערגארבייט — אן אינסטרומענט מיט וועלכען מען רייניגט אוים אן אויסגעבויערטען לאך איידער מען פילט איהם אן מיט פולווער צום אויפרייסען; אין ביליארד-שפיעל — אן אונערווארטעטער געלונגענער קלאפ מיט דער קויל; אן אונערווארטעטער ערפאלג; מאכען שוואך און אונטהעטיג דעם עק פון א וואל-פיש; פערבינדען א וואל-פיש מיט א קייט אדער שטריק; ווארפען מיט'ן עק ווי א וואל-פיש; גובר זיין דעם געגנער אדער געווינען דורך אן אונערווארטעטען צופאל.

flume *n. and v.* (פלוהם) א שמאלע אבצאמונג פאר א וואסער-שטראם; אבפיהרען דאס וואסער דורך אזא אבצאמונג.

flu'minous *a.* (פלוה'-מי-נאס) רייך אין טייכען; וואס איז שייך צו טייכען.

flum'mery *n.* (פלאמ'-ער-אי) פלאמערי [א מין זשעלע געמאכט פון מאנע-גרייפלעך אדער מעהל]; א לייכטע קאשע פון מעהל, מילך, ווייסלעך פון אייער און צוקער; פסלת פון קראכמאל; פלאפלעריי, דברים בטלים; א פוסטער קאמפלימענט.

flump *v.* (פלאמפ) א שליידער טהאן; זיך א ווארף טהאן, זיך אנידערווארפען.

flung (פלאנג) געווארפען, געשליידערט. ז. *fling*

flunk *v. and n.* (פלאנק) דורכפאלען ביי אן עקזאמען; אבטרעטען אדער זיך צוריקציהען פון שרעק; פעראורזאכען, אז איינער זאל דורכפאלען ביים עקזאמען; דער דורכפאל ביים עקזאמען.

flun'key *n.* (פלאנ'-קי) א לאקיי אין א ליווריע; א חונף, אן אונטערלעקער; אין די פעראייניגטע שטאאטען — א מענש וואס איז אונערפאהרען אין באנק-געשעפט און קויפט ווערטה-פאפיערען, פערליערענדיג דערביי זיין געלד.

flu'or *n.* (פלו'-אר) ז. *fluor-spar*

flu'or al'bus (פלו'-אר על'-באס) דער ווייסער פלוס [א פרויען-קראנקהייט, וועלכע דריקט זיך אוים אין א שטארקען ווייסען אויספלוס פון די געשלעכטליכע ארגאנען].

fluores'cence *n.* (פלו-א-רעס'-ענס)

אין פיזיק — די פלוארעסענץ [די איינגענשאפט פון געוויסע דורכזיכטיגע קערפערס, ווען זיי ווערען בעלויכטען פון א געוויסען שיין, ארויסצולאזען פון זיך איינגענע ליכט-שטראהלען, וועלכע האבען א גאנץ בעזונדערען קאליר].

fluores'cent *a.* (פלו-א-רעס'-ענט) וואס האט די איינגענשאפט פון פלוארעסענץ.
ז. *fluorescence*.

fluor'ic ac'id (פלו-אר'-איק עס'-איד) אין כעמיע — פלואר-זויערע [א זויערשטאף וואס בעקומט זיך פון דער אויפלעזונג פון פלואר-מעטאלען דורך שוועבעלזויערע. דיעזער שטאף לאזט פאנאנדער אלע מעטאלען אויסער גאלד, פלאטין און בליי].

flu'orid *n.* (פלו'-א-ריד) ז. *fluoride*.

flu'oride *n.* (פלו'-א-ריד) דאס פלואריד, א כעמישע פערבינדונג פון פלוארין מיט אן אנדער עלעמענט. ז. *fluorine*.

flu'orin *n.* (פלו'-א-רין) ז. *fluorine*.

flu'orine *n.* (פלו'-א-רין) [א פלוארין כעמישער גרונד-עלעמענט. ער איז א גרינגעלבליכער גאז מיט א שטארקען ריח און געפינט זיך אין כעמישער פערבינדונג כמעט מיט אלע מעטאלען].

flu'orite *n.* (פלו'-א-ראיט) ז. *fluor-spar*.

flu'oroscope *n.* (פלו'-אר-א-סקאופ) אן אינסטרומענט דורך וועלכען מען קען זעהן דעם אבשיין אדער שאטען פון א זאך, וואס געפינט זיך איינגעשלאסען אין אן אונדורכזיכטבארען קערפער [ווי למשל, זעהן די ביינער פון קערפער דורך די רענטגען-שטראהלען].

flu'or-spar *n.* (פלו'-אר-ספאר) דער פלואר-שפאט [א מין מינעראל וואס ווערט געברויכט ביים אויסשמעלצען פערשיעדענע מעטאלען פון ערץ, ווי אויך צו מאכען וואזען, שיסלען און פערשיעדענע ארנאמענטען].

flur'ry *n. and v.* (פלויר'-אי) א טומעל, א געפילדער, אן אויפהעגונג, א ליארם; א פלוצליכע שטורעמדיגע בעוועגונג פון לופט, א שטארקער בלאז פון ווינד; כוואליעם פון שנעע, וועלכע עס טראגט דער ווינד; מאכען א טומעל אדער גערויש; אויפרעגען, צורודערען.

flush *v., n. and a.* (פלאש) זיך פלוצלונג בעדעקען מיט א רויטליכער פארב; רויט ווערען; פערשעהמען זיך; מאכען איינעם ער זאל פלוצלונג רויט ווערען; שווייִנקען; וואשען אין א שטראם פון וואסער; ווערען פליסיג, פאנאנדערגיסען זיך; אויפרעגען; ווערען אויפגעהיצט; בעגייסטערען; ערמוטיגען; פלוצלונג ארויספליהען; מאכען פלאך אדער גלאט; די רויטקייט פון פנים ווען עס ניט א שפאר אין איהם דאס בלוט; די רויטקייט פון הימעל ביי זון-אויפגאנג; א פלוצליכע אדער שטארקע אויפרעגונג פון א געפיהל; די בליהונג, א פרישע רויטקייט; דאס אבשרעקען א פויגעל, דאס ארויסטרייבען איהם פון נעסט; א פויגעל אדער א מחנה פויגלען וואס פליהען פלוצלונג אוועק; איבערפליסיגקייט, פולקייט, אן איבערמאס; אין קארטען-שפיעל — א האנד, אין וועלכער אלע קארטען זיינען פון איין מאסט; אין פולער בליהונג; בעדעקט מיט א פרישער רויטקייט; פול, מיט א פולער מאס; איבערפילט; גוט בעזארגט מיט עפעס; אין קארטען-שפיעל — וועלכער האט אלע קארטען פון איין מאסט.

flush'-box *n.* (פלאש'-באקס) דאס קעסטעל מיט וואסער, פון וועלכען עס ווערט דורכגעשווייִנקט א וואטערקלאזעט.

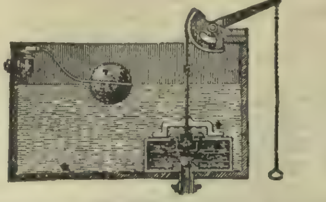
Flush-box

flushed with pride (פלאשט הוויטה פראיד) פול מיט שטאלץ.

flush'ing *n.* (פלאש'-אינג) דאס פלוצליכע רויט ווערען; דאס שווייִנקען אין א שטראם וואסער; א מין דיק-געוועבטער וואל.

flus'ter *v. and n.* (פלאס'-טער) פערטומלען, אויפרעגען; דערהיצען דורך שכרות; זיין אויף א הולאנקע, ווערען דערהיצט דורך טרינקען; בערוישונג, ערהיצונג דורך טרינקען.

flus'tered *a.* (פלאס'-טערד) פערטרונקען, פערווירט.

flus'trate *v.* (פלאס'-טרייט) אויפרעגען, ערהיצען, מאכען ווילד.

flute *n. and v.* (פלוהט) [א פלייט [א מוזיקאלישער אינסטרומענט]; אין ארכיטעקטור — איינער פון די האלב-רונדע ווערטיקאלע פערטיעפונגען אדער קנייטשען אלס א געוויסע פערציערונג פון זיילען; א קנייטש, פערטיעפונג אדער פאלד; א מין פראנצויזישע בולקע; א לאנגער און שמאלער קעלישאק צו טרינקען וויין; א לאנגע פלאטשיגע שיף; שפיעלען אויף א פלייט; ארויסברייגגען אדער ארויסדריקען א דינעם, ווייכען טאן ווי פון א פלייט; מאכען רינעם אדער פערטיעפונגען [ווי אויף א זייל]

Fluted Column

flu'ted *a.* (פלוה'-טעד) מיט ווערטיקאלע פערטיעפונגען אדער קנייטשען אלס א געוויסע פערציערונג פון זיילען; מיט א דינעם איידעלען טאן ווי פון א פלייט.

flu'ted col'umn (פלוה'-טעד קאל'-אם) א זייל מיט ווערטיקאלע פערטיעפונגען אדער קנייטשען.

flu'ting *n.* (פלוה'-טינג) דאס שפיעלען אויף א פלייט; דאס אויסמאכען א פערטיעפונג אדער רינע [ווי אויף א זייל].

flu'ting-i'ron *n.* (פלוה'-טינג-אי'-ערן) אזא פרעס-אייזען צו מאכען קנייטשען אדער פאלדען אויף א קלייד.

Fluting-iron

flu'ting-machine' *n.* (פלוה'-טינג-מע-שין') א מאשין צו מאכען געקנייטשטע אויסשניצונגען אין האלץ.

flu'ting-scis'sors *n.* (פלוה'-טינג-סיז'-ארז) אן אינסטרומענט אין דער פארם פון א שערעל צו מאכען קנייטשען אדער קרויזלעך.

Fluting-scissors

flu'tist *n.* (פלוה'-טיסט) א פלייטיסט, איינער וואס שפיעלט אויף א פלייט.

flut'ter *v. and n.* (פלאט'-ער) פלאטערען, וועהען, זיך בעוועגען; ציטערען, זיין אונרוהיג; בעאונרוהיגען; דאס פלאטערען, דאס בעוועגען; אונרוה, פערלעגענהייט.

flut'terer *n.* (פלאט'-ער-ער) איינער וועלכער פלאטערט מיט עפעס [ווי מיט א נאז-טיכעל אין האנד]; איינער וועלכער ווירקט אויף עפעס, אז עס זאל ציטערען אדער פלאטערען.

flut'tering *n.* (פלאט'-ער-אינג) דאס פלאטערען, דאס בעוועגען.

flut'teringly *adv.* (פלאט'-ער-אינג-לי) אויף א פלאטערענדען אדער ציטערענדען אופן.

flu'vial *a.* (פלו'-ווי-על) וואס געהערט צו טייכען.

flu'viatile *a.* (פלו'-ווי-ע-טיל) וואס וואקסט נעבען וואסער; וואס איז שייך צו טייכען; וואס איז ענטשטאנען א דאנק דער ווירקונג פון טייכען.

flux *n. and v.* (פלאקס) דאס פליסען; א פערענדערליכער צושטאנד; דאס בעשטענדיגע ענדערען זיך; אין מעדיצין — אן אויספלוס פון בלוט, פלאגמא א. ד. ג.; א צוזאמענפלוס; דאס צופלאסען ווערען, דאס פערוואנדלען זיך אין א פליסיגקייט; שמעלצען, פערוואנדלען אין א פליסיגקייט; אין מעדיצין — אבריינינגען, אבפיהרען.

flux and re'flux (פלאקס ענד רי'-פלאקס) עבע און פלוט [דאס טעגליכע אבפאלען און שטייגען פון וואסער ביי די ברעגעס פון ים].

fluxa'tion *n.* (פלאקס-איי'-שאן) דאס אויספליסען, דאס אויסרינען.

fluxibil'ity *n.* (פלאק-סי-ביל'-אי-טי) שמעלצבארקייט.

flux'ible *a.* (פלאק'-סיבל) שמעלצבאר.

flux'ion *n.* (פלאק'-שאן) דאס פליסען; דאס שמעלצען; דאס בעשטענדיגע ענדערען זיך; אין מעדיצין — אן אויספלוס; פלוס [דער שטאף וואס פליסט]; אין מאטעמאטיק — אן אונענדליך קליינע פערענדערליכע צאהל.

flux'ionary *a.* (פלאק'-שאנ-איי-רי) וואס ענדערט זיך, וואס איז ניט בעשטענדיג; וואס איז שייך צו דיפערענציאל-רעכנונג [דאס רעכענען מיט אונענדליך קליינע פערענדערליכע גרעסען].

flux'ionist *n.* (פלאק'-שאנ-איסט) א קענער אין דיפערענציאל-רעכנונג [דאס רעכענען מיט אונענדליך קליינע פערענדערליכען גרעסען].

flux'ive *a.* (פלאק'-סיוו) וואס פליסט.

flux'ure *n.* (פלאק'-שור) דאס זיין פליסיג; א פליסיגקייט.

fly *v., n. and a.* (פלאי) פליהען; אוועקפליהען; פערשווינדען; פליהען אין דער לופט, עקספלאדירען, אויפרייסען, פלאצען; פלאטערען אין דער לופט; אבגעהן, בלאקירען [וועגען פארבען]; לאזען פליהען,

מאכען פליהען; א פליג; א פליהענדער צושטאנד; די טהיר פון א הייזענט-נעצעלט; דאס אבפאל פון באוועל ביים שפינען; עטוואס וואס פליהט: דער שוואונגראד פון א מאשין; דער אומרוהה פון א זייגער; א ווינד-צייגער; א פלאג [דאס שטיק צייג]; א זאך, וואס האט קיין ווערטה; ספריטגע, כיטרע, אויסגעריבען.

fly about' (פלאי ע-באוט') ארומפליהען; ענדערען כסדר די ריכטונג [וועגען ווינד].

fly'-agar'ic *n.* (פלאי'-ע-גער'-איק) אזא זארט שוועמלעך, וואס זייער זאפט ווערט בענוצט אלס גיפט פאר פליגען.

fly a kite (פלאי ע קאיט) ארויפלאזען אין דער הויך א פאפיער-שלאנג; קריגען געלד אויף וועקסלען.

fly around' (פלאי ע-ראונד') ארומפליהען פערשמאיעט; זיין שטארק ריהרעוודיג.

fly asun'der (פלאי ע-סאנ'-דער) צופלויגען ווערען אויף שטיקלעך.

fly at (פלאי עט) אנפאלען, בעפאלען.

flyaway' *a.* (פלאי-ע-הוויי') אונרוהיג; ארומפליהענד; פלאטערענדיג.

fly'bane *n.* (פלאי'-ביין) ז. *fly-agaric*.

fly'-bit'ten *a.* (פלאי'-ביטן) נעביסען פון פליגען.

fly'blow *n.* *and* *v.* (פלאי'-בלאו) פליגען-אייעלעך, פליגען-שמוץ; בעשמוצען ווי פון פליגען.

fly'blown *a.* (פלאי'-בלאון) בעשמוצט מיט פליגען-דרעק; שמוציג, אונריין.

fly'boat *n.* (פלאי'-באוט) אזא גרויסע, פלאכע, האלענדישע בארזשע אדער שיף; א קליין, שנעל זעגעל-שיפעל.

fly'-book *n.* (פלאי'-בוק) אזא פארטמאנע אין דער פארם פון א בוך צו האלטען קינסטליכע פליגען צום פאנגען פיש.

fly'-boy *n.* (פלאי'-באי) איינער וואס נעהמט אויף די געדרוקטע בויגענס פון דער דרוק-מאשין און לעגט זיי צונויף.

fly'-brush *n.* (פלאי'-בראש) אזא בארשט אדער פעכער, מייסטענס פון פעדערען, אוועקצוטרייבען פליגען.

fly'-cap *n.* (פלאי'-קעפ) אזא הוט אדער קאפ-בעפוצונג וואס עלטערע פרויען טראגען.

fly'-case *n.* (פלאי'-קייס) די הארטע אויבערשטע פליגלען-רעקלעך ביי געוויסע אינזעקטען.

fly'-cas'ter *n.* (פלאי'-קעס'-טער) איינער וואס פאנגט פיש, ארויפשטעכענדיג אויף דער ווענטקע פליגען [בעזאנדערס קינסטליכע].

fly'catcher *n.* (פלאי'-קעטש-ער) א פליגען-כאפער; דער פליגען-פויגעל [א מין פויגעל וואס כאפט פליגען].

fly'-catch'ing *a.* (פלאי'-קעטש'-אינג) וואס כאפט פליגען.

fly'-dress'ing *n.* (פלאי'-דרעס'-אינג) דאס פאבריצירען קינסטליכע פליגען פאר דעם צוועק צו פאנגען פיש.

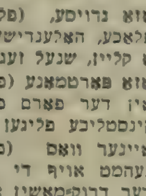
Fly-drill

fly'-drill *n.* (פלאי'-דריל) א דריל מיט א שוואונג-ראד.

fly'er *n.* (פלאי'-ער) ז. *flier*.

fly'-fin'isher *n.* (פלאי'-פינ'-אי-שער) איינער וואס פאסט אריין די בעוועגליכע טיילען אין א פיאנא.

fly'-fin'ishing *n.* (פלאי'-פינ'-איש-אינג) דאס אריינפאסען די בעוועגליכע טיילען פון א פיאנא.

fly'-fish *n.* (פלאי'-פיש) דאס פאנגען פיש מיט דער הילף פון פליגען [בעזאנדערס קינסטליכע].

fly'-fish'er *n.* (פלאי'-פיש'-ער) איינער וואס פאנגט פיש מיט דער הילף פון פליגען [בעזאנדערס קינסטליכע].

fly'-fish'ing *n.* (פלאי'-פיש'-אינג) דאס פאנגען פיש מיט דער הילף פון פליגען [בעזאנדערס קינסטליכע].

fly'-flap *n.* (פלאי'-פלעפ) ז. *fly-brush*.

fly'-flap'per *n.* (פלאי'-פלעפ'-ער) איינער וואס טרייבט אוועק פליגען מיט א פעדערען-פעכער; א פעדערען-פעכער אוועקצוטרייבען פליגען.

fly'-fringe *n.* (פלאי'-פרינדזש) אזא בעפוצונג פון פרויען-קליידער אין דעם ענד פון 18טען יאהרהונדערט.

fly'-hon'eysuckle *n.* (פלאי'-האנ'-אי-סאקל) דאס ביין-האלץ [אזא קליין בוימעל אויף וועלכען עס וואקסט געלבע בליהונג און אזא זארט רויטע יאגדעס].

fly'-hook *n.* (פלאי'-הוק) דער האמשיק פון א ווענטקע אויף וועלכען עס איז ארויפגעשטעקט א קינסטליכע פליג.

fly'ing *n.* *and* *a.* (פלאי'-אינג) דאס פליהען; פליהענד; שנעל.

fly'ing ar'my (פלאי'-אינג אר'-מי) א פליהענדע ארמעע [אן ארמעע וואס איז אימער אין בעוועגונג צו לייסטען הילף אדער צו בעאונרוהיגען דעם פיינד].

fly'ing artil'lery (פלאי'-אינג אר-טיל'-ע-רי) פליהענדע ארטילעריע [לייכטע רייטענדע ארטילעריע וואס קען זיך לייכט בעוועגען פון איין ארט צום צווייטען].

fly'ing but'tress (פלאי'-אינג באט'-רעס) א געוועלבטער שטיץ-באלקען.

fly'ing camp (פלאי'-אינג קעמפ) א פליהענדער לאגער [ארמעע-אבטיילונגען וואס זיינען אימער אין בעוועגונג].

fly'ing-cat *n.* (פלאי'-אינג-קעט) דער פליהענדער לעמור [ז. *flying-lemur*]; די פליהענדע וועווערקע [ז. *flying-squirrel*].

fly'ing-drag'on *n.* (פלאי'-אינג-דרעג'-אן) דער פליהענדער דראכען [אזא עקדיש-עהנליך חיה'לע וואס האט א פליה-הויט מיט דער הילף פון וועלכער עס קען זיך האלטען א קורצע צייט אין דער לופט].

Fly'ing Dutch'man (פלאי'-אינג דאטש'-מען) דער פליהענדער האלענדער [א געוויסע האלענדישע לעגענדע וועגען האלענדישען שיפסמאן, וועלכער איז פערארטיילט געווארען צו וואנדערען איבער די ימים ביז דעם לעצטען יום הדין. אויף דיזער לעגענדע האט דער בעריהמטער קאמפאזיטאר ריכארד וואגנער פערפאסט אן אפערא מיט דעם נאמען דער "פליהענדער האלענדער"].

fly'ing-fish *n.* (פלאי'-אינג-פיש) דער פליהענדער פיש [אזא פיש מיט גרויסע פלוס-פעדערען, מיט וועלכע ער קען פליהען אין דער לופט].

Flying-fish

fly'ing-fox *n.* (פלאי'-אינג-פאקס) דער פליה-פוקס [אזא פלעדער-מויז וואס איהר קאפ איז ווי פון א פוקס].

fly'ing-frog *n.* (פלאי'-אינג-פראג) דער פליה-פראש [אזא פראש וואס די פינגער-הויט גיט איהם די מעגליכקייט צו מאכען גרויסע פליה-שפרינגען].

Flying-frog

fly'ing-geck'o *n.* (פלאי'-אינג-געק'-או) א מין פליהענדער עקדיש מיט א הויט ארום קערפער, וואס גיט איהם די מעגליכקייט צו האלטען זיך אין דער לופט ביים שפרינגען.

fly'ing-gur'nard *n.* (פלאי'-אינג-גויר'-נארד) דער פלאטער-פיש [אזא פליה-פיש].

fly'ing-jib *n.* (פלאי'-אינג-דזשיב) א פלאטערענדער דריי-עקיגער זעגעל הינטער דעם פעסט-אנגעצויגענעם דריי-עקיגען זעגעל.

fly'ing-le'mur *n.* (פלאי'-אינג-לי'-מויר) דער פליהענדער לעמור [אזא חיה'לע, וואס האט א פליה-הויט מיט דער הילף פון וועלכער עס פליהט פון איין בוים צום אנדערען].

Flying-lemur

fly'ing-liz'ard *n.* (פלאי'-אינג-ליז'-ארד) דער פליהענדער עקדיש [אזא עקדיש-עהנליך חיה'לע, וואס האט א פליה-הויט מיט דער הילף פון וועלכער עס קען זיך האלטען א קורצע צייט אין דער לופט].

Flying-lizard

fly'ing-machine' *n.* (פלאי'-אינג-מע-שין') א פליה-מאשין.

fly'ing mouse (פלאי'-אינג מאוס) אזא זארט פלעדער-מויז.

fly'ing par'ty (פלאי'-אינג פאר'-טי) א קליינע סאלדאטען-אבטיילונג אין דער צייט פון קריעג, וואס מאכט שנעלע בעוועגונגען צו בעאונרוהיגען דעם פיינד.

fly'ing-phalan'ger *n.* (פלאי'-אינג-פע-לענ'-רזשער) אזא חיה'לע וואס האט הויט=פאלטען פון די זייטען, וועלכע געבען איהם די מעגליכקייט צו פליהען אין דער לופט.

fly'ing ru'mor (פלאי'-אינג רו'-מאר) א קלאנג וואס טראגט זיך ארום אין דער לופט, א פערברייטעטער קלאנג.

fly'ing-shot *n.* (פלאי'-אינג-שאט) א שאס אויף א זיך בעוועגענדער זאך [ווי אויף א פליהענדען פויגעל, א שווימענדער שיף א. ד. ג.]; א שאס וואס טרעפט אין ווען מען ציעלט זיך ניט.

fly'ing-squir'rel *n.* (פלאי'-אינג-סקהוואר'-על) די פליה=וועווערקע [אזא וועווערקע, וועלכע האט הויט=פאלטען פון די זייטען, צוליעב וועלכע זי קען מאכען לאנגע פליה=שפרונגען אין דער לופט].

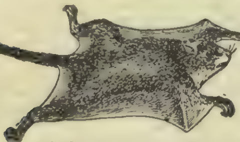

Flying-squirrel

fly'ing vis'it (פלאי'-אינג וויז'-אים) א וויזיט אויף איין פוס, א קורצער וויזיט [בעזוך].
He paid a flying visit to the city.

fly in piec'es (פלאי אין פיעס'-עז) צושפרונגען ווערען אויף שטיקער.

fly in the face of (פלאי אין טהי פיים אוו) בעליידיגען; געבען א ווידערשטאנד, שטעלען זיך אנטקעגען.

fly in'to a pas'sion (פלאי אינ'-טו ע פעש'-אן) ווערען אין כעס.

fly'-leaf *n.* (פלאי'-ליעף) דאס ליידיגע פארדער=בלאט אין אנהויב אדער ענדע פון א בוך.

fly light (פלאי לאיט) אבזעגלען מיט וועניג משא [וועגען א שיף].

fly'-line *n.* (פלאי'-לאין) די פליה=ליניע [די לופט=ליניע לויט וועלכער א וואנדער=פויגעל פליהט]; דער פאדים פון א ווענטקע מיט וועלכער מען פאנגט פיש מיט דער הילף פון פליגען.

fly'-ma'ker *n.* (פלאי'-מיי'-קער) א פליעגען=מאכער [איינער וואס מאכט קינסטליכע פליעגען וועלכע ווערען געברויכט צום פאנגען פיש].

fly'man *n.* (פלאי'-מען) א קוטשער פון א לייכטער דראזשקע.

fly'-net *n.* (פלאי'-נעט) אזא דינע נעץ צו בעשיצען פון פליגען.

fly of a flag (פלאי אוו ע פלעג) די לענג [פון שטאף] פון א פלאג.

fly off (פלאי אף) אוועקלויפען, פערשווינדען; פערדאמפפען.

fly off the han'dle (פלאי אף טהי הענדל) ארויסגעהן פון די כלים, ארויסשפרינגען פון די האלאבלעס.

fly on (פלאי אן) די שנעל אוועקרוקען זייטען=דעקאראציאן אין טעאטער, ווען די דעקאראציאן אין אן אקט דארף געענדערט ווערען פאר די אויגען פון פובליקום, ניט ארבאבלאזענדיג דעם פארהאנג.

fly o'pen (פלאי או'פן) פלוצים ברייט עפענען.

fly'-or'chis *n.* (פלאי'-אר'-קים) דאס פליגענקרויט [אזא פלאנצע וואס איהרע בלומען זיינען ענליך צו פליגען].

fly out (פלאי אוט) אויסברעכען אין צארן, ארויסשפרינגען פון די האלאבלעס, ארויס פון די כלים.

fly'-pa'per *n.* (פלאי'-פיי'-פער) פליגען=פאפיער [א גיפטיג אדער קלעפיג פאפיער צו פערניכטען פליגען].

fly'-poi'son *n.* (פלאי'-פאי'זן) פליגען=גיפט.

fly'-pow'der *n.* (פלאי'-פאו'-דער) א פולווער וואס ווערט בענוצט אלס פליגען=גיפט.

fly'-press *n.* (פלאי'-פרעס) א פרעס וואס ווערט צוגעשרויפט מיט דער הילף פון א שוואונג=ראד.

fly'-rail *n.* (פלאי'-רייל) א בעוועגליכע לייסט וואס האלט אונטער די פליגעל פון אן אויסציה=טיש.

fly round (פלאי ראונד) ז. *fly around*

flys *n.* (פלאיז) א לייכטע שנעלע דראזשקע.

fly'-sheet *n.* (פלאי'-שיעט) א פלוג=בלאט [א געדרוקט בלעטעל צום פערשפרייטען].

fly'-shut'tle *n.* (פלאי'-שאטל) א וועבער=שיפעלע.

fly'snapper *n.* (פלאי'-סנעפ-ער) דער פליגען=כאפער [אזא פויגעל].

fly'-speck *n.* (פלאי'-ספעק) פליגען=דרעק.

fly'-specked *a.* (פלאי'-ספעקט) בעשמוצט מיט פליגען=דרעק.

fly the pit (פלאי טהי פיט) אנטלויפען פון פעלד [אויפגעבען דעם קאמפף].

fly the red flag (פלאי טהי רעד פלעג) שפריצען בלוט.

fly to arms (פלאי טו ארמז) זיך כאפען צום געוועהר.

fly'-trap *n.* (פלאי'-טרעפ) א פליגען=נעץ; א פלאנצע וואס כאפט פליגען.

fly upon' (פלאי א-פאן') אנפאלען, בעפאלען; בעליידיגען.

fly'-wa'ter *n.* (פלאי'-הוואה'-טער) א לעזונג פון ארסעניק און וואסער אלס פליגען=גיפט.

fly'-wheel *n.* (פלאי'-הוויעל) א שוואונג=ראד פון א מאשין.

fly'wort *n.* (פלאי'-הווארם) ז. *fly-agaric*

foal *n. and v.* (פאול) א לאשעק, א זשערעבטשיק [א יונג פערדעל]; א יונג אייזעלע; געבעהרען א זשערעבטשיק אדער אן אייזעלע.

foal'foot *n.* (פאול'-פוט) אזא פלאנצע וואס איהרע בלעטער האבען די פארם פון א יונגען פערד'ס אדער אייזעל'ס קאפיטע.

foal'-teeth *n.* (פאול'-טיעטה) די מילך=צייהנער [ערשטע צייהנער] ביי א פערד.

foam *n. and v.* (פאום) שוים, צארן; שוימען; זיין אין צארן.

foa'my *a.* (פאו'-מי) שוימיג; בעדעקט מיט שוים; אויפברויזענד [פון צארן].

F. O. B. די ראשי תבות פון די ווערטער *free on board* אן אויסדרוק געברויכט אין א פערקויפס=קאנטראקט צו בעצייכענען, אז די סחורה דארף צוגעשטעלט ווערען צו דער שיף אדער באהן פריי, אויף דעם חשבון פון פערקויפער.

fob *n. and v.* (פאב) א קליינע, פאדערשטע הויזען=קעשענע פאר א זייגער; א זייגער=קייטעל מיט א ברעלאק; אריינלעגען אין קעשענע; צונעהמען פאר זיך; אבנארען.

fob'-chain *n.* (פאב'-טשיין) א קייטעל פון א זייגער מיט א ברעלאק.

fo'cal *a.* (פאו'-קעל) וואס געהערט צום ברען=פונקט. ז. *focus*

fo'cal dis'tance (פאו'-קעל דיס'-טענס) אין פיזיק—דער מרחק פון דעם אפטישען צענטער [ברען=פונקט] פון א שפיגעל אדער ברען=גלאז ביז דעם פונקט, וואו די ליכט=שטראהלען לויפען זיך צוזאמען.

focaliza'tion *n.* (פאו-קעל-אי-זיי'-שאן) דאס בריינגען די ליכט=שטראהלען אין ברען=פונקט פון א ברען=גלאז אדער שפיגעל.

fo'calize *v.* (פאו'-קעל-איז) קאנצענטרירען אין ברען=פונקט.

fo'cal length (פאו'-קעל לענגטה) ז. *focal distance*

fo'ci *n.* (פאו'-סאי) פאקוסען, ברען=פונקטען. ז. *focus*

focim'eter *n.* (פא-סימ'-ע-טער) אן אפטישער אינסטרומענט צום אויסגעפינען דעם ברען=פונקט פון א ברען=גלאז.

fo'cus *n. and v.* (פאו'-קאס) דער פאקום, דער ברען=פונקט; אין פיזיק — דער פונקט אין וועלכען עס טרעפען זיך צונויף די ליכט=שטראהלען, וועלכע זיינען דורכגעגאנגען א ברען=גלאז אדער זיינען צוריקגעווארפען געווארען פון א שפיגעל; אין געאמעטריע — א פונקט אין דעם שטח פון אן עליפסע, היפערבעל אדער פון אן אנדער קרומער ליניע, פון וועלכער די דיסטאנצען [שטרעקען] צו יעדען אנדערען פונקט פון דער ליניע שטעהען אלע מאל אין איין און דערזעלבער בעציהונג; א צענטראלער פונקט, א זאמלונגס=פונקט; אנשטעלען ריכטיג אין ברען=פונקט; פערזאמלען אדער קאנצענטרירען אין איין פונקט.

fod'der *n. and v.* (פאד'-ער) קארמע, פוטער [שפייז פאר פיה]; קארמענען אדער פיטערען מיט היי, שטרוי א. ד. ג.

foe *n.* (פאו) א שונא, א פיינד; א געגנער.

foe'man *n.* (פאו'-מען) א פיינד, א שונא.

fœ'tal *a.* (פיע'-טעל) ז. *fetal*

fœ'tus *n.* (פיע'-טאס) ז. *fetus*

fog *n. and v.* (פאג) א נעבעל, א טומאן; אונקלארהייט, מטושטש'קייט; דאס גראז וואס וואקסט אויף א לאנקע נאך דעם ערשטען היי=שנים; זיך בעדעקען מיט א טומאן, איינגעהילט ווערען אין א נעבעל; אבפיטערען, אבעסען דאס גראז וואס וואקסט אויף א לאנקע נאך דעם ערשטען היי=שנים.

fog'-bank *n.* (פאג'-בענק) א געדיכטער טומאן וואס מען זעהט פון ווייטען; א געדיכטער טומאן [נעבעל] אויף'ן ים וואס זעהט אוים פון ווייטען ווי לאנד.

fog'-bell *n.* (פאג'-בעל) א גלאק בעפעסטיגט צו א פעראנקערטער שיף, צו א פעלז א. ד. ג. וואס ווערט בעוועגט פון די כוואליעס אדער פון ווינד און דיענט אלס א ווארנונג פאר שיפסלייט אין א טומאן [נעבעל].

fog'-bound *a.* (פאג'-באונד) פערהאלטען פון א טומאן [נעבעל].
The steamer was delayed two days. It was fog-bound.

fo'gey *n.* (פאו'-גי) ז. *fogy*

fog'gage *n.* (פאג'-איידזש) דאס פערטריקענטע אדער פערפוילטע גראז אויף א לאנקע אין ווינטער=צייט; דאס גראז וואס וואקסט אב נאך'ן ערשטען היי=שניט.

fog'ged *a.* (פאגד) בעדעקט מיט א נעבעל; פערדונקעלט.

fog'ger *n.* (פאג'-ער) א לאנד=ארבייטער, וועלכער גיט קארמע [פוטער] די בהמות.

fog'gily *adv.* (פאג'-אי-לי) נעבעלדיג, טומאנע; אונקלאר; דונקעל.

fog'giness *n.* (פאג'-אי-נעס) דאס זיין

טומאנע, דאס זיין נעבעלדיג; אונקלארהייט, דונקעלהייט.

fog'gy *a.* (פאג'-אי) נעבעלדיג, טומאנע; אונקלאר, דונקעל; מטושטש; דום, נאריש.

fog'-horn *n.* (פאג'-הארן) א סיגנאל-הארן אויף א שיף צו געבען סיגנאלען צו אנדערע שיפען אין א נעבעלדיגען וועטער.

fo'gie *a.* (פאו'-גיע) ז. *fogy*.

fo'gle *n.* (פאוגל) א טאשען-טוך [אויף גנבים לשון].

fog'less *a.* (פאג'-לעס) אהן א טומאן, ניט נעבעלדיג; ריין, קלאר.

fog'-sig'nal *n.* (פאג'-סיג'-נעל) א סיגנאל וואס ווערט געגעבען פון א שיף אלס ווארנונג פאר אנדערע שיפען אין א טומאן [נעבעל].

fog'-smoke *n.* (פאג'-סמאוק) א טומאן, א נעבעל.

fo'gy *n.* (פאו'-גי) אן אלט-מאדישער אדער שטארק קאנזערוואטיווער מענש; אן אויסגעדיענטער סאלדאט.

fo'gydom *n.* (פאו'-גי-דאם) אלט-מאדישקייט, קאנזערוואטיזם.

fo'gyish *a.* (פאו'-גי-איש) אלט-מאדיש; וואס האט אלט-מאדישע אדער קאנזערוואטיווע אידעען.

fo'gyism *n.* (פאו'-גי-איזם) אלט-מאדישקייט, קאנזערוואטיזם.

foh *int.* (פא) פו, פוי!

foi'ble *n.* (פאיבל) א שוואכער פונקט, א שוואכע זייט; א כאראקטער-שוואכקייט; א ניט שטארק ערנסטער פעהלער.

foil *v. and n.* (פאיל) איבערוועלטיגען, גובר זיין; פערניכטען, צו נארנישט מאכען; אראבפיהרען פון דער ריכטיגער שפור; צומישען, צוטומלען; גאנץ דינע בלעטער פון מעטאל, ווי גאלד-בלאט, צין-פאליע א. ד. ג.; פליטער-גאלד; א געמיש פון צין און קוועקזילבער מיט וואס מען בעדעקט א שפיגעל-גלאז; א ראפיר [א קליינע פעכט-שווערד]; א מעטאל-בלעטעל וואס ווערט אונטערגעלעגט אונטער אן עדעלשטיין צו פערגרעסערען זיין גלאנץ; א בלעטער-ענליכע פערציערונג [אין ארכיטעקטור].

foi'lable *a.* (פאי'-לעבל) וואס קען איבערוועלטיגט ווערען; וואס קען געמאכט ווערען צו נארנישט.

foiled *a.* (פאילד) וואס האט א בלעטער-ענליכע פערציערונג [אין ארכיטעקטור].

foiled arch (פאילד ארטש) א געוועלב אדער בויגען מיט בלעטער-ענליכע פערציערונגען.

foi'ler *n.* (פאי'-לער) איינער וואס צומישט אדער צוטומעלט; איינער וואס צושטערט אדער מאכט צו נארנישט.

foi'ling *n.* (פאי'-לינג) א לייכטע שפור פון א הירש וואס איז געגאנגען אויף א פלאץ בעוואקסען מיט גראז; א פערציערונגס-בלאט [אין ארכיטעקטור].

foil one's plans (פאיל הוואנז פלענז) צושטערען אימעצענס פלענער.
I will foil his plans.

foil'-stone *n.* (פאיל'-סטאון) א פאלשער, נאכגעמאכטער עדעלשטיין.

foin *v.* (פאין) דורכשטעכען מיט א שווערד, מעסער אדער שפיז.

foist *v.* (פאיסט) עטוואס אריינשטעלען אדער אריינשרייבען דורך א פאלשקייט אדער שווינדעל; שטינקען, האבען א שלעכטען ריח.

fois'ter *n.* (פאיס'-טער) איינער וואס שטעלט אריין אדער שרייבט אריין עטוואס דורך א שווינדעל אדער פאלשקייט; א פעלשער.

fold *v. and n.* (פאולד) צוזאמענלעגען; צונויפקנייטשען; ארומנעהמען; זיך צונויפקנייטשען; איינהילען, איינוויקלען; צונויפפרעסען, צונויפשפארען [ווי שעפסען אין א סטארע]; א פאלב; אן אבצאמונג פאר שעפסען; א שאף-הערדע, א סטאדע.

fol'dage *n.* (פאול'-דיידזש) ז. *faldage*.

fold arms (פאולד ארמז) צונויפלעגען די הענד.

fold down (פאולד דאון) פערבויגען, פערקנייטשען [א בלאט].

fol'der *n.* (פאול'-דער) א קנייטשער, א פאלצער, א צוזאמענלעגער; אזא פלאך ביינדעל ענליך צו א מעסער וואס ווערט בענוצט צום קנייטשען פאפיער; עטוואס געדרוקטעס אין איין בויגען פאפיער וואס לעגט זיך צונויף [ווי א געאגראפישע מאפע, א פלוג-בלאט א. ד. ג.].

fold in (פאולד אין) איינשליסען.

fol'ding *n.* (פאול'-דינג) דאס מאכען פאלטען; דאס קנייטשען; א פאלט; א קנייטש.

fol'ding bed (פאול'-דינג בעד) א בעט וואס לעגט זיך צוזאמען.

fol'ding chair (פאול'-דינג טשעהר) א שטוהל וואס לעגט זיך צוזאמען.

fol'ding door (פאול'-דינג דאור) א פליגעל-טהיר.

fol'ding-machine' *n.* (פאול'-דינג-מע-שין') א פאלץ-מאשין [א מאשין אין א דרוקעריי אדער בוכבינדעריי וואס קנייטשט די געדרוקטע בויגענס; א מאשין וואס מאכט כלים פון בלעך].

fold'less *a.* (פאולד'-לעס) אהן פאלטען.

fold'-net *n.* (פאולד'-נעט) אזא נעץ פאר קליינע פויגעלעך.

fold'-yard *n.* (פאולד'-יארד) אן אבגעצאמטער פיה-הויף.

fo'lia *n.* (פאו'-לי-א) בלעטער; שיכטען. ז. *folium*.

folia'ceous *a.* (פאו-לי-איי'-שיאס) בלעטערדיג; וואס בעשטעהט פון דינע שיכטען; וואס האט די פארם פון א בלאט.

fo'liage *n.* (פאו'-לי-איידזש) בעבלעטערונג; די בלעטער פון א בוים צוזאמען ווי זיי וואקסען; א בינטעל בלעטער; אין ארכיטעקטור — א בעציערונג וואס שטעלט פאר בלעטער, בלומען אדער צווייגען.

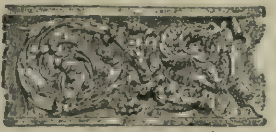

Foliage

fo'liaged *a.* (פאו'-לי-איידזשד) בעוואקסען מיט בלעטער; בעציערט מיט בלעטער. ז. *foliage*.

fo'liage-plant *n.* (פאו'-לי-איידזש-פלענט) א פלאנצע וואס צייכענט זיך בעזאנדערס אוים מיט איהרע שעהנע בלעטער.

fo'liage-tree *n.* (פאו'-לי-איידזש-טריע) א בלעטערדיגער בוים [צום אונטערשיעד פון די נאדעל-ביימער].

fo'liar *a.* (פאו'-לי-אר) וואס איז שייך אדער איז ענליך צו א בלאט.

fo'liate *v. and a.* (פאו'-לי-אייט) אויסקלאפען אין א דינעם בלאט, אויסהאמערען דין; בעלעגען מיט שפיגעל-זילבער אדער מיט צין-פאליע; אויסגעהאמערט אין דער פארם פון א דינעם בלאט אדער פלאטע; בלעטערענדיג; וואס האט בלעטער.

fo'liated *a.* (פאו'-לי-איי-טעד) אויסגעהאמערט אדער אויסגעצויגען אין דער פארם פון א בלאט; בעדעקט מיט א דינער מעטאל-פלאטע אדער מיט פאליע; בלעטערדיג; וואס בעשטעהט פון דינע שיכטען; פערציערט מיט בלעטער; אין מוזיק — וואס האט צוגעלעגטע נאטען [ווענען א מעלאדיע פון א ליעד].

folia'tion *n.* (פאו-לי-איי'-שאן) די בעבלעטערונג פון פלאנצען; דאס אויסהאמערען אדער אויסציהען מעטאל אין דינע בלעטער; דאס בעלעגען מיט שפיגעל-זילבער אדער צין-פאליע [ביים פאבריצירען שפיגלען]; דאס זיין בלעטערדיג; אין געאלאגיע — דאס זיין צונויפגעשטעלט פון דינע שיכטען; אין ארכיטעקטור — א בלעטער-פערציערונג; די נומערירונג פון א בוך לויט די בלעטער און ניט לויט די זייטען.

fo'liature *n.* (פאו'-לי-איי-טשור) ז. *foliation*.

fo'lier *n.* (פאו'-לי-ער) א בלאט [פון א בוים, פון פאפיער א. ד. ג.].

foliic'olous *a.* (פאו-לי-איק'-א-לאס) וואס וואקסט אדער געפינט זיך אויף בלעטער [ווענען פאראזיטען-פלאנצען און פאראזיטען-בעשעפענישען].

foliif'erous *a.* (פאו-לי-איף'-ע-ראס) וואס האט בלעטער, וואס האט בלעטער-ענליכע טיילען.

fo'liiform *a.* (פאו'-לי-אי-פארם) בלעטער-פערמיג.

fo'lio *n., a. and v.* (פאו'-ליאו) פאליא, א בויגען פאפיער צונויפגעלעגט אין צווייען; א פאליאנט, א בוך מיט האלב-בויגענדיגע בלעטער; די גרויס פון אזא בוך; א פאפיער-מאס; א בלאט אדער א זייט פון א בוך; אן איינוויקלונג אדער ראהם פאר פאפירען, מוזיק-נאטען, צייכנונגען א. ז. וו.; א געוויסע צאהל ווערטער וואס ווערט אנגענומען אלס איינהייט ביים בערעכענען די לענג פון אן אפיציעלען דאקומענט; וואס איז שייך צו אדער וואס איז ענליך צו א פאליא; בעצייכענען א בלאט מיט א צאהל; בעצייכענען די צאהל ווערטער וואס ווערען אנגענומען אלס פאליא-איינהייט אין אפיציעלע דאקומענטען.

fo'liole *n.* (פאו'-לי-אול) א קליין בלעטעל; א טייל פון א צוטיילטען בלאט.

fo'liomort *a.* (פאו'-לי-א-מאהרט) פון דעם קאליר פון הערבסט-בלעטער; העל-ברוין. ז. *feuillemorte*.

fo'liose *a.* (פאו'-לי-אוס) וואס האט קליינע בלעטלעך אדער טיילען וואס זיינען ענליך צו אזעלכע בלעטלעך.

folios'ity *n.* (פאו-לי-אס'-אי-טי) דאס האבען אדער בעשטעהן פון בלעטלעך אדער בלעטלעך-ענליכע טיילען; דאס האבען דעם כאראקטער פון א גרויסען בוך, פון א פאליאנט; מאסיוויטעט, דאס בעשטעהן פון פיעל ביכער-בענדער; אויסברייטונג [אין שרייבען].

fo'lious *a.* (פאו'-לי-אס) בלעטערדיג; דין; וואס האט קליינע בלעטלעך אדער בלעטלעך-ענליכע טיילען.

fo'lium *n.* (פאו'-לי-אם) א בלאט; א שיכט.

folk *n.* (פאוק) פאלק, מענשען, לייט, דער עולם, דער פשוט'ער עולם.

Fol'kething *n.* (פאול'-קע-טינג) דאס אונטער-הויז פון דעם דענישען פארלאמענט [ריגסדאג].

folk'-free *a.* (פאוק'-פריע) פריי, ניט פערקנעכטעט.

folk'land *n.* (פאוק'-לענד) אין דער אל-

טער ענגלישער געזעצגעבונג — דאס לאנד וואס איז ניט געווען דאס אייגענטום פון איינצעלנע מענשען אדער קהלות, נאר האט בעלאנגט צום גאנצען פאלק.

folk'-lore *n.* (פאוק'-לאור) פאלקלאר, די לעגענדען, טראדיציעס, מנהגים, גלויבענס א. ז. וו. פון דעם פאלק; דער טייל פון דער וויסענשאפט וואס בעשעפטיגט זיך מיט דיעזע לעגענדען, טראדיציעס, מנהגים און גלויבענס.

folk'loric *a.* (פאוק'-לאור-איק) וואס איז שייך צו פאלקלאר. ז. *folk-lore*

folk'lorist *n.* (פאוק'-לאור-איסט) איינער וואס שטודירט פאלקלאר. ז. *folk-lore*

folk'moot *n.* (פאוק'-מוטה) אין אמאליגען ענגלאנד — א פאלקס-פערזאמלונג; א לאקאל געריכט.

folk'-right *n.* (פאוק'-ראיט) דאס פאלקס-רעכט; די געזעצע וועגען די רעכטען פון'ם פשוט'ען פאלק [אין געגענזאץ צו די פריווילעגירטע קלאסען].

folk'-song *n.* (פאוק'-סאנג) א פאלקס-ליעד.

folk'-speech *n.* (פאוק'-ספיעטש) פאלקס-שפראך [אין געגענזאץ צו דער שפראך פון די געבילדעטע קלאסען אדער צו דער ליטעראַרישער שפראך].

folk'-sto'ry *n.* (פאוק'-סטאו'-רי) א פאלקס-לעגענדע.

fol'licle *n.* (פאל'-איקל) א זוימען-זעקעל, א שויט, א סטרוקטשקע [ביי פלאנצען]; א קליינע עפענונג, א דין רעהרעל, א קליינע פערטיעפונג, א דריזע [ביי חיות]; ביי אינזעקטען—דער קאקאן [די איינהילונג, אין וועלכער עס ענטוויקעלט זיך אן אינזעקט פון דער לארווע].

follic'ular *a.* (פא-ליק'-יו-לאר) וואס בעשטעהט פון אדער וואס פערמאגט זוימען-זעקעלעך [ביי פלאנצען] אדער קליינע עפענונגען אדער רעהרעלעך [ביי חיות]; וואס געפינט זיך אין אזעלכע זעקעלעך, עפענונגען אדער רעהרעלעך. ז. *follicle*

follic'ulate *a.* (פא-ליק'-יו-לייט) ז. *follicular*

follic'ulated *a.* (פא-ליק'-יו-ליי-טעד) ז. *follicular*

fol'low *v.* (פאל'-או) פאלגען; נאכפאלגען; פערפאלגען; נאכטהאן; נאכגעהן, בעגלייטען; שטרעבען; נאכקומען; ארויסקומען [אלס פאלגע פון אורזאכע]; אנגעהן, אנהאלטען, ערפילען די אויפגאבען, זיין בעשעפטיגט [ביי א געשעפט, מלאכה, פראפעסיאן].

fol'low direc'tions (פאל'-או די-רעק'-שאנז) זיך האלטען אן די פארשריפטען; פאלגען די בעפעהלע.

fol'lower *n.* (פאל'-א-ער) אן אנהענגער; א נאכפאלגער; א בעגלייטער; א געליעבטער; יעדער טייל פון א מאשין, וועלכער בעוועגט זיך, נאכפאלגענדיג די בעוועגונגען פון אן אנדער טייל; אין א דאמפף-מאשין — דאס דעקעל פון דער קאלבע אדער פארשען.

fol'lowers *n.* (פאל'-א-ערז) 1. א סוויטע, א בעגלייטונג; 2. אנהענגער.
2. His followers are loyal to him.

fol'lowing *a.* and *n.* (פאל'-א-אינג) פאלגענד, נעכסט, וואס דארף אנקומען; א סוויטע; א קאמפאניע פון נאכפאלגער.

fol'low my lea'der (פאל'-או מאי ליע'-דער) א קינדערישע שפיעל וואו איינער נאך'ן אנדערען ווערט א פיהרער, וועמען אלע מוזען פאלגען און נאכטהאן.

fol'low one's nose (פאל'-או הוואנז נאוז) געהן נאך דער נאז נאך [געהן גראד, פארווערטס].

fol'low one's steps (פאל'-או הוואנז סטעפס) געהן אין יענעמס וועגען, נאכטהאן אימעצען.

fol'low out (פאל'-או אוט) עפעס דורכפיהרען, אויספיהרען.

fol'low prec'edents (פאל'-או פרעס'-אי-דענטס) טהאן אדער פסק'ענען ווי אמאל איז אן ענליכען פאל.

fol'low suit (פאל'-או סיוט) שפיעלען מיט א קארט וואס איז פון איין פארב אדער מאסט מיט דער, וואס איז פריהער געשפיעלט געווארען; פאלגען א ביישפיעל.

fol'low up (פאל'-או אפ) עפעס פערפאלגען, ווייטער אנגעהן מיט עפעס.

fol'ly *n.* (פאל'-אי) נארישקייט; שטות; א נארישע אויפפיהרונג; אן אונטערנעהמונג, וועלכע מען האט פריהער שלעכט אויסגערעכענט און וועלכע מען פערלאזט אונפערענדיגט.

foment' *v.* (פא-מענט') ערווארעמען; ערוועקען, ערמוטיגען, צוגעבען קוראזש.

fomenta'tion *n.* (פאו-מען-טיי'-שאן) ערווארמונג; ערוועקונג; ערהיצונג; ערמונטערונג.

fomen'ter *n.* (פא-מענ'-טער) אן ערוועקער, אן אויפרייצער [צו זינד]; א זאך אדער א מיטעל וואס דערווארעמט דעם קערפער.

fond *a.* (פאנד) נאריש, דום; אהן א זינען; פערריקט, משוגע; וואהנזיניג פערליעבט; ליעבליך, צערטליך; פראסט, אונווירדיג, טריוויאל; איבערגעשעצט.

fon'dle *v.* (פאנדל) לאשטשען, צערטלען; ארויסצייגען צערטליכקייט.

fond'ler *n.* (פאנד'-לער) א פערצערטלער; דער וואס צערטעלט אדער לאשטשעט.

fond'ling *n.* (פאנד'-לינג) א ליעבלינג, א שוים-קינד.

fond'ly *adv.* (פאנד'-לי) אויף א ליעבענדער, צערטליכער ארט; משוגע'נערווייז.

fond'ness *n.* (פאנד'-נעס) צערטליכקייט; ליידענשאפט, אנהענגליכקייט; משוגעת; שוואכקייט.

fond of a drop (פאנד אוו ע דראפ) ליעב האבען דעם ביטערען טראפען.

font *n.* (פאנט) דער טויף-בעקען [א מין רעזערוואואר, אין וועלכען מען האלט דאס טויף-וואסער אין א קירך]; די גיסונג אדער שמעלצונג פון מעטאלען; א פאלשטענדיגע זארטירונג פון דרוק-שריפט.

fon'tal *a.* (פאנ'-טעל) וואס געהערט צו א קוואל אדער פאנטאן.

fon'tinel *n.* (פאנ'-טי-נעל) א קליינער קוואל אדער פאנטאן.

food *n.* (פוהד) שפייז, נאהרונג, עסענווארג.

food'-fish *n.* (פוהד'-פיש) פיש, וועלכע מען קען עסען.

food for the mind (פוהד פאר טהי מאינד) גייסטיגע שפייז.

food'ful *a.* (פוהד'-פול) נעהרענד; פרוכטבאר.

food'less *a.* (פוהד'-לעס) וואס האט ניט קיין נאהרונג; אונפרוכטבאר.

food'-plant *n.* (פוהד'-פלענט) א שפייז-פלאנצע [א פלאנצע וואס ווערט געברויכט צום עסען].

food'-stuff *n.* (פוהד'-סטאף) נאהרונגס-שטאף.

fool *n.* and *v.* (פוהל) א נאר, אן אידיאט; איינער וואס מאכט א נארישען אנשטעל אדער נארישע העויות; א בדחן, א מארשאליק, א חכמות-זאגער; דאס, מיט וואס מען שפיעלט זיך; מאכען נארישע אנשטעלען; שפאסען; טרייבען קאטאוועס; שפיעלען זיך מיט עפעס; מאכען איינעם צום נארען; אבנארען, בעטריגען; א געריכט פון געקאכטע פרוכט מיט שמאנט און צוקער.

fool away' (פוהל ע-הוויי') פטר'ען אומזיסט; אויסברייינגען אדער פערשווענדען עפעס אהן שום נוצען.

fool'-born *a.* (פוהל'-באהרן) נאריש פון געבורט אן.

foo'lery *n.* (פוה'-לער-אי) דומהייט, נארישקייט; א שפאס; א נארישער אנשטעל, א פארס.

fool'hardily *adv.* (פוהל'-האר-די-לי) נאריש העזה'דיג; מיט א היציגער, אונבערעכענטער דרייסטקייט.

fool'hardiness *n.* (פוהל'-האר-די-נעס) היציגע, אונבערעכענטע דרייסטקייט.

fool'hardy *a.* (פוהל'-האר-די) דרייסט אהן א וועלכער ניט איז אויסגערעכענטקייט.

foo'ling *n.* (פוה'-לינג) נארישקייטען, שטות'עריי, שפאס; נארישע אויפפיהרונג; שטיפעריי.

foo'lish *a.* (פוה'-ליש) נאריש, ווי א נאר; דום; לעכערליך, שפאסהאפט, שטיפעריש.

foo'lish bod'y (פוה'-ליש באד'-אי) א נארישער קאפ; א נאר.

foo'lishly *adv.* (פוה'-ליש-לי) מעשה נאר.

foo'lishness *n.* (פוה'-ליש-נעס) נארישקייט, דומהייט; שטיפעריי.

fools'cap *n.* (פוהלז'-קעפ) דאס נארען-היטעל, א שפיציג היטעל מיט גלעקלעך, וואס די הויף-נארען פון די אמאליגע פריצים פלעגען טראגען; א זארט גרויסע בויגענס שרייב-פאפיער [נאך דעם צייכען וואס אויף זיי איז געווען געדרוקט אין דער פארם פון א נארען-היטעל]; א מין מאלוסקעל.

fool's cor'ner (פוהלז קאר'-נער) די קוגע, דער ווינקעל, אין וועלכען מען שטעלט אריין קינדער פון א שוהלע צו בעשטראפען זיי.
The pupil was put in the fool's corner.

fool's er'rand (פוהלז ער'-ענד) א משוגענע אונטערנעהמונג, דאס יאגען זיך נאך עפעס וואס קען ניט דערגרייכט ווערען.

fool's par'adise (פוהלז פער'-ע-דאיס) דער גן-עדן פון א נאר, גליק און צופריעדענהייט וואס בויט זיך אויף פאלשע האפנונגען; אוטאפיען.

fool's pars'ley (פוהלז פארס'-לי) די הונד-פעטרושקע [אזא שטינקענדיג, גיפטיג גראז].

fool'-trap *n.* (פוהל'-טרעפ) א נעץ אדער פאסטקע צו פערכאפען נארען; א גראבער איינפאל.

fool with (פוהל הוויטה) שטיפען מיט עפעס; אריינמישען זיך מיט נארעריי אדער משוגעת'ען.

foot *n.* and *v.* (פוט) א פוס; עטוואס וואס איז ענליך צו א פוס אין אויסזעהן אדער אין די פונקציאנען; דער אונטערשטער טייל פון עפעס; דער אונטערשטער טייל פון א בארג; פוס-סאלדאטען, אינפאנטעריע, א שטאנד, א לאגע; א פערז-פוס אין פאעזיע [משקל

תחרוזים]; אן איינהייט פון א לענגע־מאס [אין פערשיעדענע לענדער איז די מאס פון א פוס פערשידען. אין אמעריקא און ענגלאנד איז א פוס 12 צאל׳ אדער אינטשעס]; געהן, טרעטען; געהן צופוס; שטעלען פעסט אויף די פיס; טרעטען מיט׳ן פוס; בריקען; אונטערשטריקען א זאק; לענגען פארעשוועס אויף שיך; צונויפרעכענען א חבור און אונטערשטעלען דעם סך־הכל; בעצאהלען, קווימירען; צונויפרעכענען.

foot a bill (פוט ע ביל) בעצאהלען א חוב.

foot'-artil'lery *n.* (פוט׳-אר-טיל׳-ע-רי) פוס־ארטילעריע.

foot asleep' (פוט ע-סליעפ׳) אבגעזעסען א פוס.

foot'back *adv.* (פוט׳-בעק) פאהרענדיג מיט די אייגענע פערד, ד. ה. געהענדיג צופוס.

foot'-ball *n.* (פוט׳-באהל) א פוס־באל [אזא גרויסע לערערנע פילקע וואס ווערט געשטויסען מיט׳ן פוס]; פוס־באל־שפיעל.

foot'-band *n.* (פוט׳-בענד) א ראטע פוס־סאלדאטען [אינפאנטעריע].

foot'-bath *n.* (פוט׳-בעטה) א פוס־וואנע; דאס באדען די פיס אין א פוס־וואנע.

foot'-board *n.* (פוט׳-באורד) א פוס־ברעט [א ברעט אין א וואגען, א שיפעל א. ד. ג. אלס א שטיצע פאר די פיס]; א פלאטפארם אויף א לאקאמאטיוו וואו דער הייצער און דער מאשיניסט שטעהען.

foot'boy *n.* (פוט׳-באי) א לויף־איינגעל, א איינגעל אויף שליחות.

foot'-breadth *n.* (פוט׳-ברעדטה) די ברייט פון א פוס [אלס מאס].

foot'-bridge *n.* (פוט׳-ברידזש) א שטעג, א בריק פאר פוס־געהער, א קלאדקע.

foot'-cloth *n.* (פוט׳-קלאטה) א פוס־דעקע; א פערד־דעקע; א פוס־טעפיך.

foot'ed *a.* (פוט׳-עד) פיסיג; מיט פיס.

foot'er *n.* (פוט׳-ער) א פוס־געהער.

foot'fall *n.* (פוט׳-פאהל) א שריט, א טריט.

foot'-fight *n.* (פוט׳-פאיט) אן אינפאנטעריע־קריעג [א מלחמה צווישען פוס־סאלדאטען].

foot'-folk *n.* (פוט׳-פאוק) אינפאנטעריע, פוס־סאלדאטען.

foot'-gear *n.* (פוט׳-גיער) פוס־בעקליידונג [ווי זאקען, שטיוועל, שיך].

foot'-grease *n.* (פוט׳-גריעס) דער אבּפאל פון באוועל־זאמען [נאכדעם ווי מען האט אויסגעקוועטשט דעם אויל].

foot'-guard *n.* (פוט׳-גארד) א פוס־שוץ פאר פערד [אזא מין שיך פאר פערד].

foot'-guards *n.* (פוט׳-גארדז) פוס־גווארדיע.

foot'-halt *n.* (פוט׳-האהלט) אזא שאף־קראנקהייט [די קראנקהייט פאנגט זיך אן, ווי עס ווערט אנגענומען, פון די פיס].

foot'-haw'ker *n.* (פוט׳-האה׳-קער) א קאראבעלניק [פעדלער], וואס געהט ארום צופוס פערקויפען זיין סחורה.

foot'-hill *n.* (פוט׳-היל) א נידריג בערגעל ביי דעם פוס פון א בארג.

foot'hold *n.* (פוט׳-האולד) א פוס־שטיצע, אן ארט וואו די פיס אוועקצושטעלען.

foot'ing *n.* (פוט׳-אינג) דער גאנג, דער טריט; דער פוס־שטאנד; דער פוס־באדען; א שפור פון פוס; א טאנץ; אן איינגעפונדעוועטער פלאץ; א פונדאמענט; א באזיס; א גרונדלאגע; א שטאנד, א לאגע; א געגענזייטיגע בעציהונג; דאס צושטעלען א פוס; דאס צונויפרעכענען א רייה ציפער ווי אין א חבור; א שטויס־קאנט [פון א פרויען־קלייד]; א הערמיישעל [הוליאנקע] וואס ווערט געמאכט ווען איינער טרעט אריין אין אן אמט, אין א שוהל א. ד. ג.

foot'ing-beam *n.* (פוט׳-אינג-ביעם) א בינד־באלקען פון א דאך.

foot'-joint *n.* (פוט׳-דזשאינט) א געלענק פון דעם פוס פון אן אינזעקט.

foot'-key *n.* (פוט׳-קיע) דער פעדאל פון אן ארגעל אדער פיאנא.

foot'less *a.* (פוט׳-לעס) אהן פיס; אהן א באדען, אהן א באזיס.

foot'-lick'er *n.* (פוט׳-ליק׳-ער) א געמיינער אונטערלעקער.

foot'lights *n.* (פוט׳-לאיטס) פוס־ליכט [די לעמפלעך אויף דעם ראנד פון דער ביהנע אין טעאטער].

foot'-line *n.* (פוט׳-לאין) די לעצטע שורה פון זאץ אויף א בלאט, וואו עס ווערט מייסטענס געשטעלט נור דער נומער פון בויגען אדער דער נומער פון זייט.

foot'ling *n.* (פוט׳-לינג) א פיסעל.

foot'-loose *a.* (פוט׳-לוהס) פראנק און פריי.

foot'man *n.* (פוט׳-מען) א דיענער; א לאקיי; א פוס־סאלדאט.

foot'manship *n.* (פוט׳-מען-שיפ) די בעשעפטיגונג פון א לאקיי; דאס זיין א פוס־סאלדאט.

foot'mark *n.* (פוט׳-מארק) א שפור פון א פוס.

foot match (פוט מעטש) א לויף־וועט.

foot'-muff *n.* (פוט׳-מאף) א פוס־זאק [אזא זאק פון פעל צו האלטען אין איהם די פיס ווינטער־צייט, ווען מען פאהרט].

foot'-note *n.* (פוט׳-נאוט) א פוס־נאטע, א בעמערקונג אין א בוך, וואס ווערט געשטעלט אונטען צום ענד פון בלאט.

foot'pace *n.* (פוט׳-פייס) א לאנגזאמער טריט; א פלאץ זיך אבצורוהען אויף א טרעפ.

foot'pad *n.* (פוט׳-פעד) א גאסען־רויבער.

foot'-pad *n.* (פוט׳-פעד) אזא שוך־שטיוועל פאר די פיס פון פערד.

foot'-pas'senger *n.* (פוט׳-פעס׳-ענ-דזשער) א פוס־רייזענדער.

foot'-path *n.* (פוט׳-פעטה) א פוס־וועג, א פוס־שטעג [א שמאלער וועג וואס איז נאר פאר פוס־געהער].

foot'-post *n.* (פוט׳-פאוסט) פאסט וואס ווערט געפיהרט צופוס; א שליח וואס געהט צופוס.

foot'-pound *n.* (פוט׳-פאונד) פוס־פונט, אן איינהייט צו מעסטען ענערגיע אדער ארבייט [די ענערגיע, וועלכע פאדערט זיך אויפצוהייבען א פונט משא א פוס אין דער הויך].

foot'print *n.* (פוט׳-פרינט) דער אבּדרוק פון א פוס; די שפור פון א פוס.

foot'-race *n.* (פוט׳-רייס) א וועט אין לויפען.

foot'-rest *n.* (פוט׳-רעסט) א פוס־בייגקעל.

foot'-rope *n.* (פוט׳-ראופ) א שטריק אונטער די זעגעל־שטאנגען, אויף וועלכען מאטראזען שטעהען, ווען זיי מאכען דעם זעגעל פעסט אדער לויז.

foot'-rot *n.* (פוט׳-ראט) דאס פוס־פוילען [אזא פיס־קראנקהייט ביי בהמות].

foot'-rule *n.* (פוט׳-רוהל) א מאסשטאב פון א פוס [12 צאל] די לענג.

foots *n.* (פוטס) דאס אבגעשטאנענע אדער אבגעזעצטע אויף׳ן דעק.

foot'-sol'dier *n.* (פוט׳-סאול׳-דזשער) אן אינפאנטעריע־סאלדאט, א פוס־סאלדאט.

foot'-sore *a.* (פוט׳-סאור) וואס האט פוס־שמערצען [פון פיעל געהן].

foot'stalk *n.* (פוט׳-סטאהק) דאס שטענגעל פון א בלום.

foot'stall *n.* (פוט׳-סטאהל) דער פוס רינג פון א פרויען־זאטעל [דער רינג אין וועלכען מען שטעקט אריין דעם פוס ביים ארויפשטייגען אויף׳ן פערד].

foot'step *n.* (פוט׳-סטעפ) א פוס־טריט; א שפור פון א פוס.

foot'stool *n.* (פוט׳-סטוהל) א פוס־בייגקעלע; א נכנע, אן אונטערטהעניגער; די ערד [אלס גאט׳ס פוס־בייגקעלע].

foot'-stove *n.* (פוט׳-סטאוו) א פוס־אויוועלע, א פוס־ווארימער.

foot'-ton *n.* (פוט׳-טאן) אן איינהייט צו מעסטען ענערגיע אדער ארבייט [די ענערגיע וועלכע איז נויטיג צו הויבען א משא פון 2,240 פונט א פוס הויך].

foot up (פוט אפ) צוזאמענצעהלען, צוזאמענרעכענען.

foot'-valve *n.* (פוט׳-וועלוו) דער גרונד־ווענטיל [אן עפענונגס־דעקעל ביי דאמפף־מאשינען מיט קאנדענזאטארען וואס געפינט זיך צווישען דער לופט־פומפע און קאנדענזאטאר].

foot'walk *n.* (פוט׳-וואהק) א טראטואר.

foot'-war'mer *n.* (פוט׳-וואהר׳-מער) א פיס־ווארמער; א פוס־אויוועלע [צום ווארימען די פיס].

foot'way *n.* (פוט׳-וויי) ז. *foot-path*.

foot'-worn *a.* (פוט׳-וואורן) וואס איז מיעד געהענדיג; וואס האט פוס־שמערצען פון פיעל געהן.

foot'y *a.* (פוט׳-אי) וואס איז אבגעשטאנען אדער אבגעזעצט אויף׳ן דעק; ארעם; געמיין; ווערטהלאז.

foo'zle *n.* (פוהזל) א נודנע פערזאן, אן אלטער נודניק.

fop *v. and n.* (פאפ) אבּ־חוזק מאכען; שפאסען, אבנארען; א נאר; א פראנט.

fop'doodle *n.* (פאפ׳-דוהדל) א ניכטס־ווירדיגער אדער געמיינער קערל.

fop'ling *n.* (פאפ׳-לינג) א פראנטעל.

fop'pery *n.* (פאפ׳-ער-אי) נארישקייט; פראנטעריי; פוצעריי; בעפוצונג.

fop'pish *a.* (פאפ׳-איש) פראנטיש, אויסגעפוצט.

fop'pishly *adv.* (פאפ׳-איש-לי) אויף א פראנטיישען שטייגער.

fop'pishness *n.* (פאפ׳-איש-נעס) פראנטעריי, אייטעלקייט.

for *prep. and c.* (פאר) פאר; פיר; וועגען; אום; אויף; צו; צוליעב; אדאנק; פון וועגען; אין משך; אין פערלויף; נים קוקענדיג אויף; כאטש; ביי אלעם דעם; ווייל; דען.

for'age *n. and v.* (פאר׳-עדזש) פוראזש, עסענווארג, שפייז; פאראט; פריפאסען; צוגרייטען פוראזש אדער עסענווארג פאר מענשען און בעזאנדערס פאר בהמות; פלינדערען, רויבען.

for'age-cap *n.* (פאר׳-עדזש-קעפ) א פוראזשקע, א קליין היטעל, וואס סאל־

ראטען טראגען בעת זיי זיינען אנגעטהאן ניט אין פולער פארם.

for'ager *n.* (פאר'-ע-דזשער) איינער וואס גרייט אן פוראזש אדער עסענווארג פאר פערד און בהמות.

for'aging *n.* (פאר'-ע-דזשינג) דאס אנגרייטען פוראזש אדער עסענווארג פאר פערד און בהמות.

for'aging-cap *n.* (פאר'-ע-דזשינג-קעפ) ז. ***forage-cap***

for'aging-par'ty *n.* (פאר'-ע-דזשינג-פאר'-טי) א קאמאנדע סאלדאטען וואס זאמעלט צונויף שפייז און פוטער פאר דער ארמעע אין די ארומיגע געגענדען.

for a joke (פאר ע דזשאוק) אויף שפאס, אויף קאטאוועס.

for all (פאר אהל) ניט קוקענדיג אויף; כאטש.

for all I care (פאר אהל אי קעהר) פון מיינעטוועגען.

for all I know (פאר אהל אי נאו) ווי מיר איז בעוואוסט.
For all I know, he is a good man.

for all that (פאר אהל טהעט) דאך.
For all that, I don't agree with you.

for all the world (פאר אהל טהי הוואירלד) פון יעדען שטאנדפונקט; פינקטליך; פאלקאם, ריכטיג.

fora'men *n.* (פא-ריי'-מען) אין אנאטאמיע און זאאלאגיע — אן עפענונג, א לאך, א דורכגאנג.

for an age (פאר ען איידזש) פאר א לאנגע צייט, פון א שאק מיט יאהרען.
I have not seen you for an age.

for appear'ances sake (פאר ע-פיער'-ענ-סעז סייק) לפנים, צום שיין.

for a sea'son (פאר ע סיע'זן) אויף א געוויסער צייט.
The house was rented for a season.

for as much (פאר עז מאטש) נעהמענדיג אין אנבעטראכט אז; ווייל.

for a song (פאר ע סאנג) פאר א שיבעש, פאר א קליינינקייט, זעהר ביליג.
The house was sold for a song.

for a spell (פאר ע ספעל) פאר א לאנגע צייט.

for a while (פאר ע הוואיל) אויף א ווײלע.

for ay (פאר איי) אויף אייביג, לעולם ועד.

for'ay *v. and n.* (פאר'-איי) ראבעווען, פלינדערען; דאס ראבירען, דאס פלינדערען.

for'ayer *n.* (פאר'-איי-ער) איינער וואס ראבירט אדער פלינדערט.

forbear' *v.* (פאר-בעהר') זיך איינהאלטען; איבערטראגען; אויסהאלטען; זיך אבהאלטען פון עפעס.

forbear'ance *n.* (פאר-בעהר'-ענס) דאס איינהאלטען זיך; דאס אויסהאלטען מיט געדולד; דאס אבהאלטען זיך פון צו פאדערען א געוויסען רעכט אויף עפעס.

forbear'ance is no acquit'tance (פאר-בעהר'-ענס איז נאו ע-קהוויט'-ענס) אבגעלעגט איז ניט אבגעזאגט [אבהאלטען זיך מיינט ניט אבזאגען זיך].

forbear'er *n.* (פאר-בעהר'-ער) איינער וואס האלט זיך איין.

forbear'ing *a.* (פאר-בעהר'-אינג) גענייגט צו איבערטראגען.

forbear' obser'ving (פאר-בעהר' אב-זויר'-ווינג) זיך איינהאלטען פון א בעמערקונג.

forbid' *v.* (פאר-ביד') פערביעטען; פערהינדערען, פערהיטען.

forbid'den (פאר-ביד'ן) פערבאטען, פערהינדערט, פערהיט. ז. ***forbid***

forbid'denly *adv.* (פאר-ביד'נ-לי) אויף א פערבאטענעם, ניט ערלויבטען שטייגער.

forbid'der *n.* (פאר-ביד'-ער) א פערבאטער; דער אדער דאס וואס ערלויבט ניט.

forbid'ding *a.* (פאר-ביד'-אינג) אונצופריעדען, אונאנגענעהם, בעליידיגענד; צוריקשטויסענד, צוריקווייזענד.

forbid'dingly *adv.* (פאר-ביד'-אינג-לי) אויף א צוריקשטויסענדען, אונאנגענעהמען אדער אונצופריעדענעם שטייגער.

forbid' the banns (פאר-ביד' טהי בענז) ארויסטרעטען אפיציעל מיט אן אויסזעצונג אדער מיט טענות נעגען איינעם הייראט וואס דארף פארקומען. ז. ***banns***

forbore' (פאר-באור') ערטראגען, נעדולדעט; איינגעהאלטען. ז. ***forbear***

for cause (פאר קאהז) דורך אן אורזאכע וואס איז בעשטימט דורך'ן געזעץ.
Some public officials are removable only for cause.

force *n. and v.* (פאורס) קראפט, שטארקייט, מאכט; גוואלט; ווערטה, בעדייטונג, וויכטיגקייט; אן ארגאניזאציאן, א קערפערשאפט, א קאמפאניע [הויפטזעכליך מיליטערישע]; מיליטערישע קראפט; ים-מאכט; ווירקונג; צווינגען, נויטען, איבערוועלטיגען; מיט גוואלט עפעס דורכפיהרען אדער אויפטהאן; ארויפדרינגען; ארויפצווינגען; אויסווירקען עפעס דורך בעזונדערע מיטלען [ווי למשל, דאס וואקסען פון פלאנצען דורך קינסטליכער ווארעמקייט]; זיין פון וויכטיגקייט; זיך קימערען; זיין אונענטשלאסען, ניט וואגען; אנשטאפען [שפייזען]; ארומשערען, ארומהאקען [די האר אדער וואל]; אין קארטען-שפיעל — צווינגען איינעם צו שפיעלען אזוי, אז מען זאל מעהר אדער ווענינער האבען א בעגריף וועגען זיינע קארטען.

for'ceable *a.* (פאור'-סעבל) וואס מען קען צווינגען, וואס מען קען ארויסרופען מיט גוואלט אדער מיט קינסטליכע מיטלען.

force along' (פאורס ע-לאנג') טרייבען פארווערטס, פארטרייסען, מיטרייסען.

force a trade (פאורס ע טרייד) שטרעבען צו פערשאפען זיך א גרויסע קונדשאפט.

force away' (פאורס ע'הוויי') אוועקטרייבען, אבשטויסען.

force a way through (פאורס ע הוויי טהרוה) דורכברעכען, זיך דורכברעכען א וועג.

forced *a.* (פאורסט) געצוואונגען; ארויסגערופען דורך אנשטרענגונג; אוננאטירליך, קינסטליך.

forced abor'tion (פאורסט ע-באר'-שאן) א געצוואונגענע פריה-געבורט [דאס מפיל זיין דורך קינסטליכע מיטלען].

forced march (פאורסט מארטש) א שנעלער מארש.

for'cedness *n.* (פאור'-סעד-נעס) געצוואונגענהייט, געקינסטעלטקייט, אוננאטירליכקייט.

force down (פאורס דאון) ארונטערשטויסען, ארונטערטרייבען.

forced put (פאורסט פוט) א נויטפאל.

forced sale (פאורסט סייל) א געצוואונגענער אויספערקויף פון די סחורות [ווען למשל, די בעלי-חובות צווינגען דערצו].

force for'ward (פאורס פאר'-הווארד) שטויסען פארווערטס, טרייבען פארווערטס.

force from (פאורס פראם) ארויסטרייבען; ארויסרייסען.

force'ful *a.* (פאורס'-פול) שטארק, קרעפטיג, גוואלטיג; וואס ווערט געטריבען מיט קראפט אדער גוואלט.

force'fully *adv.* (פאורס'-פול-אי) מיט קראפט; אויף א קרעפטיגען אדער גוואלטיגען אופן.

force'fulness *n.* (פאורס'-פול-נעס) קרעפטיגקייט, גוואלטזאמקייט.

force in'to (פאורס אינ'-טו) ארייננטרייבען, ארייניאגען, ארייננשלאגען.

force'less *a.* (פאורס'-לעס) קראפטלאז, מאכטלאז.

force'meat *n.* (פאורס'-מיעט) געהאקט פלייש; געהאקט פלייש אלס פילעכץ; געפילט פלייש.

force of arms (פאורס אוו ארמז) וואפען-גוואלט.

force on (פאורס אן) טרייבען ווייטער; ארויפצווינגען, ארויפדרינגען.

force one's hand (פאורס הוואנז הענד) אין קארטען-שפיעל — צווינגען איינעם צו שפיעלען אזוי אז מען זאל האבען מעהר אדער ווענינער א בעגריף וועגען זיינע קארטען; צווינגען איינעם ער זאל אויפדעקען זיין כונה אדער זיינע פלענער.

force o'pen (פאורס או'פן) אויפברעכען.
The house was forced open by burglars.

for'ceps *n.* (פאר'-סעפס) א צוואנג; קערפער-טיילען [ביי מענשען און אינזעקטען] וואס זיינען עהנליך צו אדער ווירקען ווי צוואנגען.

force'-pump *n.* (פאורס'-פאמפ) א דרוק-פומפ [א פומפ וואו דאס וואסער ווערט ארויפגעבראכט דורך דרוק].

for'cer *n.* (פאור'-סער) איינער אדער עטוואס וואס צווינגט צו עפעס מיט גוואלט, וואס טרייבט אדער האלט צוריק; דער קאלבען פון א דרוק-פומפ.

for cer'tain (פאר סויר'-טען) אויף געוויס, אויף בעשטימט.

forc'es *n.* (פאורס'-עז) מיליטערישע מאכט; חיל.

force upon' (פאורס א-פאן') ארויפדרינגען, ארויפצווינגען.
The action I took was forced upon me by the circumstances.

force wine (פאורס הוואין) דורך קינסטליכע מיטלען מאכען וויין אויסקוקען אלט.

for'cible *a.* (פאור'-סיבל) שטארק, קרעפטיג, ענערגיש, ווירקענד, גוואלטיג, געצוואונגען.

for'cible-fee'ble *a. and n.* (פאור'-סיבל-פיע'בל) וואס שטרעבט אויסצוזעהן כלומר'שט שטארק; איינער וואס שטרעבט אויסצוזעהן שטארק, אבוואהל ער איז שוואך.

for'cibleness *n.* (פאור'-סיבל-נעס) גוואלטזאמקייט, קרעפטיגקייט; ווירקזאמקייט, געצוואונגענהייט.

for'cibly *adv.* (פאור'-סי-בלי) מיט קראפט, מיט ענערגיע, מיט גוואלט; אויף א געצוואונגענעם אופן.

for'cing *a. and n.* (פאור'-סינג) צווינגענד, ווירקענד מיט קראפט אדער גוואלט; דאס ארויסברייננגען פלאנצען דורך קינסטליכער ווארעמקייט.

for'cing-house *n.* (פאור'-סינג-האוס) א טרייב-הויז [א פלאץ, וואו מען האלט

קינסטליך אויף א געוויסע טעמפעראטור, כדי פלאנצען זאלען וואקסען שנעלער און בעסער].

for'cing-pump *n.* (פאור'-סינג-פאמפ) ז. ***force-pump.***

for'cipate *a.* (פאר'-סי-פייט) צוואנגען-עהנליך.

for'cipated *a.* (פאר'-סי-פיי-טער) ז. ***forcipate.***

forcipa'tion *n.* (פאר-סי-פיי'-שאן) דאס מאטערען, דאס רייסען דאס פלייש מיט צוואנגען; דאס זיין צוואנגען-עהנליך [וועגען געוויסע קערפער-טיילען ביי חיות און אינזעקטען].

ford *n. and v.* (פאורד) א פלאכער פלאץ אין א וואסער-שטראם, וואו מען קען איבערגעהן צופוס; א וואסער-שטראם, וועלכען מען דארף איבערגעהן; דורכגעהן צופוס א וואסער-שטראם, דורכבראדיען.

for'dable *a.* (פאור'-דעבל) פלאך, ניט טיעף, וואס מען קען אריבערגעהן צופוס [וועגען א וואסער].

The stream is fordable at all seasons of the year.

for'dableness *n.* (פאור'-דעבל-נעס) דאס זיין פלאך, ניט טיעף [וועגען וואסער] אזוי, אז מען קען עס איבערגעהן צופוס.

for days (פאר דייז) פאר פיעלע טעג.

for days togeth'er (פאר דייז טו-געטה'-ער) ז. ***for days.***

fordo' *v.* (פאר-דו') פערניכטען, צושטערען, רואינירען; אויסמאטערען, איבערוועלטיגען [ווי דורך מיעדקייט].

fore *prep., adv., a. and n.* (פאור) פון פארענט; אין דער אנוועזענהייט, פאר'ן אנגעזיכט; וואס געהט פארויס, וואס געפינט זיך פון פארענט, וואס קומט פריהער [אין צייט אדער אין פלאץ]; דער פראנט, דער פאדערשטער טייל; די פאדערשטע מאסט [ביי א שיף].

fore'-and-aft' *a. and n.* (פאור'-ענד-עפט') ביי שיפען — וואס געהט פון פארענט נאך הינטען, וואס געהט דורך דער גאנצער לענג פון שיף; וואס שטעהט אין מיטען שיף מיט די ברעגעס צו דער מאסט [וועגען זעגלען]; א שיפעל מיט אזעלכע זעגלען; א היטעל, א קאפ מיט צוויי דאשקעס [פון פארענט און פון הינטען].

fore'arm *n.* (פאור'-ארם) דער פאדער-ארם [דער טייל פון דער האנד צווישען עלענבויגען און געלענק].

forearm' *v.* (פאור-ארם') זיך פארויס בעוואפענען אדער צוגרייטען צום קאמפף.

forebear' *n.* (פאור-ביער') איינער פון די עלטערען; א זיידע, אן אור-פאטער.

fore'belief *n.* (פאור'-בי-ליעף) דער פריהערדיגער גלויבען.

forebode' *v.* (פאור-באוד') פארויסזאגען [שלעכטס, אונגליק]; פראפעצייהען, נביאות זאגען [בעזונדערס וועגען אונגליק]; האבען א פארגעפיהל.

forebode'ment *n.* (פאור-באוד'-מענט) פארויסזאגונג, פראפעצייהונג [בעזונדערס וועגען שלעכטס].

forebo'der *n.* (פאור-באו'-דער) א פארויסזאגער, א נביאות-זאגער [בעזונדערס וועגען שלעכטס].

forebo'ding *n.* (פאור-באו'-דינג) א פארויסזאגונג, א פראפעצייהונג [בעזונדערס וועגען א קומענדען אונגליק].

forebo'dingly *adv.* (פאור-באו'-דינג-לי) אויף א פראפעצייהענדען אדער ווארנענדען אופן.

fore'body *n.* (פאור'-באד-אי) דער פאדערשטער קערפער-טייל פון א שיף.

forecast' *v.* (פאור-קעסט') פארויס אורטיילען; פריהער איבערלעגען, פריהער בעדענקען; פארויסזעהען.

Politicians often forecast the result of an election.

fore'cast *n.* (פאור'-קעסט) א פארויס-אורטיילונג; א פארויסזעהונג; פארבעדענקונג, פאראיבערלעגונג.

forecas'ter *n.* (פאור-קעס'-טער) איינער וואס איבערלעגט זיך פריהער; א פארזיכטיגער; איינער וואס מאכט פלענער אין פארויס; איינער וואס אורטיילט אין פארויס.

forecas'ting *n. and a.* (פאור-קעס'-טינג) פאראיבערלעגונג, פארבעדענקונג, פארויסאורטיילונג; וואס איבערלעגט זיך פריהער; וואס אורטיילט אין פארויס.

forecas'tingly *adv.* (פאור-קעס'-טינג-לי) מיט פאראיבערלעגונג, מיט פארבעדענקונג; מיט פארויסאורטיילונג.

fore'castle *n.* (פאור'-קעסל) דער פאדערשטער טייל פון א שיף; דער טייל פון א שיף וואו די שיפס-מאנשאפט וואהנט.

fore'castleman *n.* (פאור'-קעסל-מען) איינער פון די מאטראזען וואס ווערען געשטעלט אין דעם פאדערשטען טייל פון שיף.

foreclose' *v.* (פאור-קלאוז') אויסשליסען; אויסשליסען פון דעם רעכט צוריק אויסצוקויפען פער'משכונ'טע גיטער.

foreclo'sure *n.* (פאור-קלאו'-זשור) אויסשליסונג; דאס אויסשליסען פון דעם רעכט אויסצוקויפען צוריק פער'משכונ'טע גיטער.

fore'court *n.* (פאור'-קאורט) דער פאדער-הויף פון א הויז.

foredate' *v.* (פאור-דייט') שטעלען א פריהערדיגען דאטום.

fore'-deck *n.* (פאור'-דעק) דער פאדער-דעק פון א שיף.

foredesign' *v.* (פאור-די-זאין') פריהער בעדענקען; מאכען א פלאן אין פארויס.

foredo' *v.* (פאור-דו') צוגרייטען פון פריהער; פריהער טהאן.

foredoom' *v.* (פאור-דוהם') פריהער בעשטימען; אין פארויס פעראורטיילען.

fore'-door *n.* (פאור'-דאור) א פאדער-טהיר.

fore'-end *n.* (פאור'-ענד) א פאדער-טייל.

fore'father *n.* (פאור'-פא-טהער) אן אור-פאטער.

fore'fathers' day (פאור'-פא-טהערז דיי) דער 21טער דעצעמבער, וואס ווערט געפייערט אין די ניי-ענגלאנד שטאאטען פון אמעריקא אלס אנדענקונגס-טאג, ווען די ערשטע אימיגראנטען האבען זיך אין יאהר 1620 בעזעצט אין פלימוטה, מאסאטשוזעטס.

forefeel' *v.* (פאור-פיעל') פיהלען אין פארויס, האבען א פארגעפיהל.

fore'feeling *n.* (פאור'-פיעל-אינג) א פארגעפיהל.

forefend' *v.* (פאור-פענד') פערביעטען; פערהיטען.

fore'finger *n.* (פאור'-פינ-גער) דער ציינג-פינגער [דער צווייטער פינגער].

foreflow' *v.* (פאור-פלאו') פארויס פליסען.

fore'foot *n.* (פאור'-פוט) א פאדער-פוס [פון א חיה].

fore'front *n.* (פאור'-פראנט) די פאדער-רייהע; די פאדער-זייט.

foregath'er *v.* (פאור-געטה'-ער) ווערען גוט בעפריינדעט; זיך פערזאמלען, זיך טרעפען.

fore'-gift *n.* (פאור'-גיפט) א צאהלונג אין פארויס.

forego' *v.* (פאור-גאו') געהן אין פארויס; אויפגעבען, פערלאזען.

forego'er *n.* (פאור-גאו'-ער) איינער וואס געהט פארויס; א פארגענגער; איינער פון וואס עפעס שטאמט אב; עלטערען.

forego'ing *n. and a.* (פאור-גאו'-אינג) דאס געהן פארויס; פריהערגעהענד.

foregone' *a.* (פאור-גאן') וואס איז פאר-איבער; פארויס בעשטימט.

fore'ground *n.* (פאור'-גראונד) א פאר-גרונד [דער טייל פון א לאנדשאפט אדער סצענע אויף א בילד, וואס ערשיינט נעהנטער צום אויג].

fore'hammer *n.* (פאור'-העמ-ער) דער גרויסער האמער פון א שמיעד וואס האמערט צוערשט און נאכדעם קומט דער קלייענער האמער.

fore'hand *n. and a.* (פאור'-הענד) דער פאדערשטער טייל פון פערד וואס איז אין פראנט ביי דעם רייטער; זייענדיג אין פארויס, האבענדיג די פארהאנד.

fore'handed *a.* (פאור'-הענ-דעד) פריה-צייטיג; וואס איז אין פאדער-טייל; וואס איז אין גוטע אומשטענדען.

fore'head *n.* (פאר'-עד) דער שטערן; דרייסטקייט; זיכערהייט, איינגעגלייבטקייט.

fore'hold *n.* (פאור'-האולד) דער פאדער-רוים פון א שיף.

for'eign *a.* (פאר'-איין) פרעמד, אויס-לענדיש; פרעמד-ארטיג.

for'eign attach'ment (פאר'-איין עטעטש'-מענט) דאס ארויפלעגען אן ארעסט אויף אן אויסלענדער'ס איינגענטום.

for'eign coun'try (פאר'-איין קאנ'-טרי) אויסלאנד.

for'eigner *n.* (פאר'-איינ-ער) א פרעמדער, אן אויסלענדער.

for'eignism *n.* (פאר'-איינ-איזם) דאס זיין פרעמד אדער אויסלענדיש; א פרעמדער אויסדרוק אדער מנהג.

for'eignize *v.* (פאר'-איינ-איז) ווערען אן אויסלענדער; זיך אננעהמען מיט אויסלענדישע אידעען אדער געוועהנהייטען.

for'eign let'ter-pa'per (פאר'-איין לעט'-ער-פיי'-פער) דין פאסט-פאפיער.

for'eignness *n.* (פאר'-איינ-נעס) פרעמדקייט.

for'eign of'fice (פאר'-איין אפ'-איס) דאס מיניסטעריום פאר אויסלענדישע אנגעלעגענהייטען.

for'eign sec'retary (פאר'-איין סעק'-רי-טער-אי) דער מיניסטער פון אויסערען [פאר אויסלענדישע אנגעלעגענהייטען].

forejudge' *v.* (פאור-דזשאדזש') אורטיילען פארויס, אורטיילען ניט אויסהערענדיג די פאקטען און בעווייזע.

forejudg'ment *n.* (פאור-דזשאדזש'-מענט) דאס אורטיילען איידער מען בעקענט זיך מיט די פאקטען און בעווייזע; א פאראורטייל.

foreknew' (פאור-ניו') פריהער גע-וואוסט. ז. ***foreknow.***

foreknow' *v.* (פאור-נאו') פאהרערוויסען; וויסען אין פארויס.

foreknow'able *a.* (פאור-נאו'-עבל) וואס מען קען וויסען פון פריהער.

foreknow'er *n.* (פאור-נאו'-ער) דער וואס ווייסט פון פריהער.

God is the foreknower of all things.

foreknow'ingly *adv.* (פאור-נאו'-אינג-לי) וויסענדיג פריהער אדער פאר-אויס.

foreknowl'edge *n.* (פאור-נאל'-עדזש) דאס וויסען אין פארויס, דאס וויסען פון פריהער.

foreknown' *a.* (פאור-נאון') פון פריהער געוואוסט. ז. *foreknow*

for'el *n. and v.* (פאר'-על) פארמעט [צום איינבינדען ביכער]; איינבינדען אין פארמעט.

fore'lady *n.* (פאור'-ליי-די) די הויפט-מייסטערין אין א פאבריק; אן אויפזעהערין אין אן אבטיילונג פון א געשעפט.

fore'land *n.* (פאור'-לענד) דאס פאר-לאנד [א שטיק לאנד וואס רוקט זיך ארויס אין ים].

fore'lock *n.* (פאור'-לאק) די פאדער-האר פון קאפ [טשופרינע]; א שטיקעל אייזען וואס ווערט דורכגעשטעקט דורך א לאך ביים ענד פון א באלצען, כדי מען זאל איהם ניט קענען ארויסציהען.

fore'man *n.* (פאור'-מען) א פארמאן, דער הויפט-מייסטער אין א פאבריק; דער הויפט-מאן פון געריכטס-געשווארענע.

fore'manship *n.* (פאור'-מען-שיפ) דאס אמט, די שטעלע אדער די ארבייט פון דעם הויפט-מייסטער אין א פאבריק אדער פון דעם הויפט-מאן פון געריכטס-געשווארענע.

fore'mast *n.* (פאור'-מעסט) די פאדער-מאסט פון א שיף.

fore'mastman *n.* (פאור'-מעסט-מען) דער מאטראז אויף דער פאדער-מאסט; א געוועהנליכער מאטראז.

fore'-men'tioned *a.* (פאור'-מענ'-שאנד) אויבען-דערמאנט; אויבען-געשריבען.

fore'most *a.* (פאור'-מאוסט) וואס איז דער ערשטער, דער וויכטיגסטער אדער בע-ריהמטסטער.

Abraham Lincoln is the foremost character in American history.

fore'name *n.* (פאור'-ניים) דער פאר-נאמען, דער ערשטער אדער פערזענליכער נאמען פון א מענשען אויסער זיין פאמי-ליען-נאמען.

fore'named *a.* (פאור'-ניימד) וואס איז אויבען-דערמאהנט, הנ"ל.

fore'noon *n. and a.* (פאור'-נוהן) פארמיטאג-צייט; פון פארמיטאג-צייט; וואס איז שייך צו פארמיטאג-צייט.

forenoon' *n.* (פאור-נוהן') פארמיטאג-צייט.

fore'notice *n.* (פאור'-נאו-טיס) א פאר-לויפיגע מיטטיילונג; א פארבעדייטונג, א פאר-צייכען.

foren'sic *a. and n.* (פא-רענ'-סיק) וואס איז שייך צו אן עפענטליכער דיסקו-סיאן אדער דעבאטע; יורידיש, געריכט-ליך; וואס איז שייך צום געריכט; א גע-שריבענער אדער ארויסגעשפראכענער אר-גומענט.

foren'sic abil'ity (פא-רענ'-סיק ע-ביל'-אי-טי) די פעהיגקייט צו ארגומענטי-רען אדער דעבאטירען.

Not all lawyers must possess forensic ability.

foren'sical *a.* (פא-רענ'-סי-קעל) ז. *forensic*

foren'sic med'icine (פא-רענ'-סיק מעד'-אי-סין) די געריכטליכע מעדיצין [די וויסענשאפט, וועלכע בעהאנדעלט פערשיעדענע מעדיצינישע פראגען בנוגע צו יורידישער און געריכטליכער פראקטיק, ווי למשל, ווען און צוליעב וועלכע אור-

זאכען איז געשעהען דער טויט פון א דער-הרג'עטען ביי א מארד-פּראצעס א. ד. ג.].

foreordain' *v.* (פאור-אר-דיין') פאר-הער אדער פון פארויס בעשטימען.

foreordina'tion *n.* (פאור-אר-די-ניי'-שאן) פארהער-בעשטימונג; פרעדעס-טינאציאן [די לעהרע, אז גאט, איידער ער האט בעשאפען די וועלט, האט פארויס בעשטימט יעדע זאך וואס וועט פאסירען אין לעבען].

fore'part *n.* (פאור'-פארט) א פאדער-טייל; דער פראנט.

fore'payment *n.* (פאור'-פיי-מענט) פארויסבעצאהלונג.

foreplan' *v.* (פאור-פלען') פארויס פלא-נעווען, פארויס בעשטימען.

forerun' *v.* (פאור-ראן') פארגעהן, פאר-לויפען; קומען פריהער; אנזאגען.

forerun'ner *n.* (פאור-ראנ'-ער) א פאר-לויפער; א שליח וואס לויפט פארויס; א פאר-צייכען.

fore'sail *n.* (פאור'-סייל) א פאדער-זעגעל פון א שיף.

foresaw' (פאור-סאה') פארגעזעהן. ז. *foresee*

foresay' *v.* (פאור-סיי') פארויסזאגען, בעשטימען פארויס; נביאות זאגען.

foresee' *v.* (פאור-סיע') פארהערזעהן, פארויסזעהן.

foresee'ing *a.* (פאור-סיע'-אינג) פאר-אויסזעהענד; וואס זעהט וואס שפעטער וועט זיין.

foresee'ingly *adv.* (פאור-סיע'-אינג-לי) דורך פארויסזעהן פריהער וואס עס וועט פארקומען; מיט א בליק פון א נביא.

foreseen' *a.* (פאור-סיען') פארויסגע-זעהן. ז. *foresee*

forese'er *n.* (פאור-סיע'-ער) א פארויס-זעהער, איינער וואס ווייסט וואס עס וועט שפעטער פאסירען.

fore'shadow *n.* (פאור'-שעד-או) דאס פארויס אנווייזען אויף עפעס וואס דארף פאסירען אדער אנקומען.

foreshad'ow *v.* (פאור-שעד'-או) פאר-אויס אנדייטען.

foreshad'ower *n.* (פאור-שעד'-א-ער) איינער וואס דייטעט אן פארויס אויף א זאך, וועלכע דארף פאסירען.

foreshad'owing *n.* (פאור-שעד'-א-אינג) די בילדליכע פארשטעלונג, דאס פארשטעלען אין בילדער.

fore'shaft *n.* (פאור'-שעפט) א שטיקעל האלץ אדער ביין וואס ווערט צוגעזעצט צום אויבערשטען טייל פון א פייל פון בויגען, כדי צוצוגעבען איהר מעהר גע-וויכט.

fore'-sheet *n.* (פאור'-שיעט) א שטריק מיט וואס מען האלט צו די פאדערשטע זעגעל אין א שיף.

fore'ship *n.* (פאור'-שיפ) דער פאדער-שטער אויסגעבויגענער טייל פון א שיף.

fore'shore *n.* (פאור'-שאור) דער פלא-כער ברעג פון ים, וועלכער בלייבט טרו-קען אין דער צייט פון וואסער-אבפאל אדער עבע.

foreshor'ten *v.* (פאור-שאהר'-טען) אין צייכנען — פערקירצען [פארשטעלען א פיגור אין פערספעקטיוו אזוי, אז עס זאל זיך בעקומען א פארשטעלונג פון איהר גאנצער לענג, כאטש עס איז בעוויזען גע-ווארען נור א טייל פון דיעזער לענג].

foreshort'ening *n.* (פאור-שאהרט'-נינג) אין צייכנען — די פערקירצונג. ז. *foreshorten*

foreshow' *v.* (פאור-שאו') פארהער אנ-צייגען, פארויס אנווייזען.

foreshown' *a.* (פאור-שאון') פארהער אנגעצייגט. ז. *foreshow*

fore'side *n.* (פאור'-סאיד) די פאדערשטע זייט, די אויסען-זייט, דער פראנט.

fore'sight *n.* (פאור'-סאיט) דאס פארויס-זעהן; דאס פארהער-וויסען; די פארזיכט.

fore'skin *n.* (פאור'-סקין) די פארהויט, די ערלה.

fore'sleeve *n.* (פאור'-סליעוו) דער פא-דערשטער טייל פון אן ארבעל [פון גע-לענק ביז'ן עלענבויגען].

forespur'rer *n.* (פאור-ספיר'-ער) איינער וואס רייט פארויס.

for'est *n., a. and v.* (פאר'-עסט) א וואלד; וואס איז שייך צו וואלד; בעדע-קען מיט וואלד.

fore'-staff *n.* (פאור'-סטעף) אן אינ-סטרומענט וואס מען פלעגט אמאל געברוי-כען אויסצוגעפינען די הויך פון דער זון אדער פון די שטערען.

for'estage *n.* (פאר'-עס-טיידזש) אן אבצאהל פאר די אויפזעהער פון די קע-ניגליכע וועלדער [אין ענגלאנד]; די דיענסטע פון אן אויפזעהער פון קעניגלי-כע וועלדער.

for'estal *a.* (פאר'-עס-טעל) וואס איז שייך צו וואלד.

forestall' *v.* (פאור-סטאהל') פערכאפען פריהער, פערלויפען דעם וועג, אויסקויפען עפעס אויף'ן וועג צום מארק אדער פאר דער עפענונג פון מארק, כדי צו קענען נאכדעם העכערען דעם פרייז; פערשטע-לען דעם וועג, איבערנעהמען אויף'ן וועג.

forestall'er *n.* (פאור-סטאהל'-ער) איי-נער וואס פערכאפט פריהער, וואס פער-לויפט דעם וועג אדער וואס קויפט אויס די גאנצע וואארע אויף'ן וועג צום מארק אדער פאר דער עפענונג פון מארק, כדי צו קענען העכערען דעם פרייז.

forestall'ing *n.* (פאור-סטאהל'-אינג) דאס פערלויפען דעם וועג ביים אויפקויפען וואארען, דאס אויסקויפען די גאנצע וואארע, כדי צו קענען העכערען דעם פרייז; דאס אויסקויפען די וואארע אויף'ן וועג צום מארק אדער פאר דער עפענונג פון מארק; דאס איינריידען די יעניגע וואס פיהרען סחורה צום מארק, אז זיי זאלען די סחורה אהין ניט פיהרען, אדער אז זיי זאלען דארט העכערען דעם פרייז.

fore'stay *n.* (פאור'-סטיי) א דיקער שטריק וואס האלט אונטער די פאדער-מאסט [אויף א שיף].

for'ester *n.* (פאר'-עס-טער) א וואלד-אויפזעהער; א וואלד-וועכטער; א וואלד-איינוואהנער, אן איינוואהנער פון א וויל-דערניש; דער גיגאנט-קענגורו [אזא חיה]; אזא שמעטערלינג.

For'esters *n.* (פאר'-עס-טערז) א געווי-סער ברידערליכער ארדען אין ענגלאנד און אמעריקא.

for'estership *n.* (פאר'-עס-טער-שיפ) דאס אמט פון א וואלד-אויפזעהער.

for'est-folk *n.* (פאר'-עסט-פאוק) וואלד-איינוואהנער [וועגען מענשען, חיות אדער וועגען די פערשיעדענע גייסטער וואס האל-טען זיך, לויט דעם פאלק'ס גלויבען, אין די וועלדער].

fore'stick *n.* (פאור'-סטיק) די פאדער-שטע האלץ-שייט וואס ברענט אין אן אויוועז.

for'estine *a.* (פאר'-עס-טין) וואס איז שייך צו וואלד; וואס לעבט אדער וואקסט אין וואלד.

for'est-laws *n.* (פאר'-עסט-לאהז) געזעצע וועגען וועלדער, רעגולירונגען וועגען האקען וועלדער און וועגען יאגד אין די וועלדער.

for'estry *n.* (פאר'-עס-טרי) וואלד־וויסענשאפט; די אבצאהלונגען צו די אויפזעהער פון די קעניגליכע וועלדער [אין ענגלאנד].

for'est-tree *n.* (פאר'-עסט-טריע) א וואלד־בוים [אין נעגענזאץ צו די קולטיווירטע פרוכט־בוימער].

fore'summer *n.* (פאור'-סאמ-ער) א פריהער זומער.

fore'taste *n.* (פאור'-טייסט) א פארגעשמאק; א פארגעפיהל.

foretaste' *v.* (פאור-טייסט') האבען א פארגעשמאק אדער פארגעפיהל; פערזוכען עפעס פריהער פון אן אנדערען.

foretas'ter *n.* (פאור-טייס'-טער) איינער וואס האט א פארגעשמאק אדער פארגעפיהל.

foretell' *v.* (פאור-טעל') פארויסזאגען, פראפעצייהען.

foretell'er *n.* (פאור-טעל'-ער) א פארויסזאגער, א פראפעצייהער, א נביא.

forethink' *v.* (פאור-טהינק') פארבעדענקען; פארבעטראכטען.

fore'thought *n.* (פאור'-טהאהט) פארבעדאכט, פארזיכטיגקייט, איבערלעגונג.

fore'time *n.* (פאור'-טאים) פריהערינע צייט, אמאלינע צייט.

foreto'ken *v.* (פאור-טאו'קן) ז. *foreshadow*.

fore'token *n.* (פאור'-טאוקן) ז. *foreshadow*.

foretoke'ning *n.* (פאור-טאוק'-נינג) ז. *foreshadowing*.

foretold' (פאור-טאולד') פארויסגעזאגט. ז. *foretell*.

fore'-tooth *n.* (פאור'-טוהטה) א פארדערשטער־צאהן, א שנייד־צאהן.

fore'top *n.* (פאור'-טאפ) די האר אדער די לאקען וואס הענגען אריבער איבער'ן שטערען; די פלאטפארם אויף דעם פארדערשטען מאסט [אויף א שיף].

fore'topman *n.* (פאור'-טאפ-מען) א וועכטער אויף דעם פארדערשטען מאסט [אויף א קריעגס־שיף].

fore'topmast *n.* (פאור'-טאפ-מעסט) דער שפיץ פון דעם פארדערשטען מאסט איבער דער וואך־פלאטפארם.

forev'er *adv.* (פאר-עוו'-ער) אויף תמיד, אויף אימער, אימער און אייביג.

for ev'er (פאר עוו'-ער) אויף אלע מאל.

for ev'er and a day (פאר עוו'-ער ענד ע דיי) אימער און אייביג.

forev'ermore *adv.* (פאר-עוו'-ער-מאור) פון היינט אן אויף אייביג; לעולם ועד.

forevouch' *v.* (פאור-וואוטש') פארויס פערזיכערען, פארויס בעשטעטיגען.

forewarn' *v.* (פאור-הוואהרן') פארויס ווארנען, פארויס מזהיר זיין.

forewar'ning *n.* (פאור-הוואהר'-נינג) א ווארנונג, אן אזהרה.

foreweigh' *v.* (פאור-הוויי') פארויס אבשאצען, פארויס בעשטימען די אויסגאבען.

fore'wind *n.* (פאור'-הווינד) א גינסטיגער ווינד, א ווינד וואס בלאזט אין דער ריכטונג וואהין די שיף דארף געהן.

forewish' *v.* (פאור-הוויש') פארויס ווינשען, וועלען אדער פערלאנגען.

fore'woman *n.* (פאור'-הוואומ-ען) די הויפט־מייסטערין אין א פאבריק; אן אויפזעהערין אין אן אבטיילונג פון א געשעפט.

fore'word *n.* (פאור'-הוואירד) א פאר־ווארט [צו א ליטערארישען ווערק].

fore'world *n.* (פאור'-הוואירלד) די פריהערינע וועלט; די וועלט אין איהר פריהערינען צושטאנד; די וועלט פאר'ן מבול.

for exam'ple (פאר עג-זעמ'פל) למשל, צום ביישפיעל.

for fear (פאר פיער) אויס מורא.

for'feit *v., n. and a.* (פאר'-פיט) פערלירען [אלס שטראף פאר א פערברעכען, פעהלער אדער פערנאכלעסיגונג]; בריינגען צו א פערלוסט [אלס שטראף]; עפעס וואס מען פערלירט אלס שטראף; א שטראף; א קאנפיסקירונג; א פאנד [א זאך געגעבען אלס משכון אין שפיעלען]; פערלארען [אלס שטראף].

for'feitable *a.* (פאר'-פי-טעבל) וואס מען קען צונעהמען, וואס מען קען קאנפיסקירען אדער וואס מען קען פערלירען אלס שטראף פאר א פערברעכען אדער פערנאכלעסיגונג.

for'feit cred'it (פאר'-פיט קרעד'-איט) פערלירען דעם קרעדיט, פערלירען דעם נאמען.

for'feiter *n.* (פאר'-פיט-ער) איינער וואס פערלירט עפעס [אלס שטראף פאר א פערברעכען, פעהלער אדער פערנאכלעסיגונג]; איינער, ביי וועמען מען קאנפיסקירט עפעס.

for'feit of the law (פאר'-פיט אוו טהי לאה) א פערברעכען געגען געזעץ.

for'feits *n.* (פאר'-פיטס) א פאנדען־שפיעל.

for'feiture *n.* (פאר'-פי-טשור) דאס פערלירען עטוואס [אלס שטראף פאר א פערברעכען, פעהלער אדער פערנאכלעסיגונג]; קאנפיסקירונג; דאס וואס ווערט קאנפיסקירט אדער וואס ווערט פערלארען [אלס שטראף]; א שטראף.

for'fex *n.* (פאר'-פעקס) א שער.

for'ficate *a.* (פאר'-פי-קייט) וואס זעהט אויס ווי א צועפענטע שער [וועגען דעם עק ביי פויגלען].

forfica'tion *n.* (פאר-פי-קיי'-שאן) דאס זיין ענליך צו א פאנאנדערגעעפענטער שער [ווי למשל, דער עק פון געוויסע פויגלען].

forgave' (פאר-גייוו') מוחל געווען. ז. *forgive*.

forge *n. and v.* (פאורדזש) א שמיעדע־הויז, א קוזניע; א ווערקשטאט; א טיגעל, א שמעלץ־אויווען; אן אייזען־פאבריק; שמיעדען; מאכען עפעס; ערפינדען; פעלשען, מאכען א פעלשונג; זיך שלעפען, לאנגזאם זיך בעוועגען [הויפטזעכליך וועגען א שיף].

forgeabil'ity *n.* (פאור-דזשע-ביל'-אי-טי) שמיעדבארקייט, די פעהיגקייט צו ווערען געשמיעדט.

for'geable *a.* (פאור'-דזשעבל) שמיעדבאר, וואס מען קען שמיעדען; וואס מען קען פארמירען, מאכען, אויסטראכטען אדער ערפינדען; וואס מען קען פעלשען.

forge'-bel'lows *n.* (פאורדזש'-בעל'-אוז) א בלאז־זאק [פון א שמיעד].

forge'-ham'mer *n.* (פאורדזש'-העמ'-ער) א שמיעד־האמער.

for'ger *n.* (פאור'-דזשער) איינער וואס שמיעדעט, מאכט אדער פארמירט עפעס; א שמיעד; איינער וואס פעלשט.

for'gery *n.* (פאור'-דזשער-אי) פעלשונג [פון פאפיערען אדער אונטערשריפטען]. The bank clerk was found guilty of forgery.

forge'-scale *n.* (פאורדזש'-סקייל) שמיעד־שופען [די דינע שופען וואס פאלען אב ביים שמיעדען געגליהטע אייזען].

forget' *v.* (פאר-געט') פערגעסען, ארויסלאזען פון זינען, פערזעהן.

forget'able *a.* (פאר-געט'-עבל) פערגעסבאר, וואס מען קען פערגעסען, וואס קען ארויס פון זכרון.

forget'ableness *n.* (פאר-געט'-עבל-נעס) פערגעסבארקייט.

forget'ful *a.* (פאר-געט'-פול) פערגעסליך, פערגעסענד; אונאויפמערקזאם, צוטראגען, נאכלעסיג; וואס בריינגט דערצו, מען זאל פערגעסען.

forget'fully *adv.* (פאר-געט'-פול-אי) פערגעסענד; מיט אונאויפמערקזאמקייט; מיט נאכלעסיגקייט, מיט צוטראגענקייט.

forget'fulness *n.* (פאר-געט'-פול-נעס) פערגעסליכקייט; אונאויפמערקזאמקייט, נאכלעסיגקייט, צוטראגענקייט.

forget'-me-not *n.* (פאר-נעט'-מי-נאט) פערגעס־מיך־ניט [א בלימעל מיט הימעל־בלויע בלעטלעך און אין מיטען געלב. ווערט בעטראכט אלס סימבאל פון פריינדשאפט. וואקסט מעהרסטענטייל אין פייכטע געגענדען].

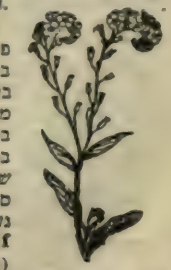

Forget-me-not

forget' one's self (פאר-געט' הוואנז סעלף) זיך פערגעסען, פערלירען די קאנטראלע איבער זיך; זיין ניט איינגענוציג.

forge'-tongs *n.* (פאורדזש'-טאהנגז) א שמיעד'ס פייער־צוואנג.

forget'table *a.* (פאר-געט'-עבל) ז. *forgetable*.

forget'tableness *n.* (פאר-געט'-עבל-נעס) ז. *forgetableness*.

forget'ter *n.* (פאר-געט'-ער) א פערגעסער, א בעל־שכחה; אן אונאויפמערקזאמער, נאכלעסיגער, צוטראגענער מענש.

forget'tingly *adv.* (פאר-געט'-אינג-לי) פערגעסענדיג; מיט צוטראגענקייט.

forge'-wa'ter *n.* (פאורדזש'-הוואה'-טער) וואסער, אין וועלכען א שמיעד האט איינגעטונקען זיין אנגעגליהטע צוואנג [ווערט געברויכט פון אבערגלויבישע מענשען אלס מיטעל געגען איינינע קראנקהייטען].

for'ging *n. and a.* (פאור'-דזשינג) אן אויסגעשמיעדעט שטיק מעטאל; דאס שמיעדען; דאס מאכען אדער פארמירען; פעלשונג; שמיעדענדיג, מאכענדיג, פארמירענדיג; פעלשענדיג.

forgiv'able *a.* (פאר-גיוו'-עבל) וואס מען קען פערצייהען, מוחל זיין אדער פערגעבען.

forgive' *v.* (פאר-גיוו') פערגעבען, פערצייהען, ענטשולדיגען, מוחל זיין.

forgive' free'ly (פאר-גיוו' פריע'-לי) גערן אדער פאלשטענדיג מוחל זיין.

forgive'ness *n.* (פאר-גיוו'-נעס) פערגעבונג, פערצייהונג, מחילה.

forgiv'er *n.* (פאר-גיוו'-ער) איינער וואס איז מוחל.

forgiv'ing *a.* (פאר-גיוו'-אינג) פערגעבענד; מילד, גוטמוטיג, גוטהערציג, מיטפיהלענד.

forgiv'ingly *adv.* (פאר-גיוו'-אינג-לי) אויף א פערגעבענדע, מיטפיהלענדע, מילדע אדער גוטהערציגע אופן.

forgiv'ingness *n.* (פאר-גיוו'-אינג-נעס) דאס זיין געניינט מוחל צו זיין; מילדקייט; גוטהערציגקייט.

forgo' *v.* (פאר-גאו') אויסגעבען; פערלאזען.

for God's sake! (פאר גאדז סייק) אום גאטעס ווילען!

forgo'er *n.* (פאר-גאו'-ער) ז. *foregoer*

for good (פאר גוד) אויף אימער; גענצליך; ענדגילטיג.

He left his position for good.

for good'ness' sake (פאר גוד'-נעס סייק) אום גאטעס ווילען!

forgot' (פאר-גאט') פערגעסען. ז. *forget*

forgot'ten *a.* (פאר-גאט'ן) פערגעסען. ז. *forget*

for heav'en's sake (פאר העוו'נז סייק) אום הימעל'ס ווילען! אום גאטעס ווילען!

for in'stance (פאר אינ'-סטענס) צום ביישפיעל, למשל.

forisfamil'iate *v.* (פאו-ריס-פע-מיל'-אי-אייט) אויסשליסען פון דער פאמיליע; בעפרייען פון דעם פאטער'ס מאכט [ווענן א זוהן, וועמען מען גיט אוועק זיין טייל פון פאטער'ס ירושה נאך ביים פאטער'ס לעבען].

forisfamilia'tion *n.* (פאו-ריס-פע-מיל-אי-איי'-שאן) אויסשליסונג פון דער פאמיליע; בעפרייאונג פון דעם פאטער'ס מאכט [ווענן א זוהן וואס קריעגט זיין טייל ירושה נאך ביים פאטער'ס לעבען]; דאס פארמעלע אבזאגען זיך פון אזא זוהן פון זיין רעכט אויף ירושה נאך'ן פאטער'ס טויט.

forjudge' *v.* (פאר-דזשארדזש') צונעהמען דורך א געריכטס-אורטייל; אוועקנעהמען דאס רעכט צו ערשיינען אין געריכט [ביי אן אדוואקאט].

fork *n. and v.* (פאהרק) א גאפּעל, א גראבליע; א ווידלע [א היי-גאפּעל אדער מיסט-גאפּעל]; עטוואס וואס איז ענהליך צו א גאפּעל אדער צו א ווידלע; א טייל, אן אבצווייגונג פון עפּעס וואס צוטיילט זיך אדער צושפּאלט זיך ווי די צייהן ביי א גאפּעל; די פיס; א געשטעל אוועקצולעגען די ביקס ביים צילעווען זיך; אננעהמען עפּעס מיט א גאפּעל, ווידלע אדער גראבליע; אויסשעפּען וואסער פון א שאכט; ווערען צוטיילט ווי די צייהן פון א גאפּעל, אננעהמען די פארם פון א גאפּעל.

forked *a.* (פאהרקט) גאפּעל-ענהליך; צוטיילט [ווי א גאפּעל]; שפּיציג; צווייי-דייטיג.

forked light'ning (פאהרקט לאיט'-נינג) א זיגזאג-בליץ.

for'kedly *adv.* (פאהר'-קעד-לי) אין דער פארם פון א גאפּעל.

for'kedness *n.* (פאהר'-קעד-נעס) דאס זיין געטיילט ווי א גאפּעל.

forked road (פאהרקט ראוד) א שיידע-וועג, א פּלאץ וואו וועגען שניידען זיך איבער.

forked way (פאהרקט וויי) ז. *forked road*

for keeps (פאר קיפּס) אויף בעשטענדיג, אויף אימער, אלס א געשענק.

He gave me the book for keeps.

fork'-head *n.* (פאהרק'-העד) א שיס-פייל מיט צוויי שפּיצען.

fork out (פאהרק אוט) זיך צוטיילען, זיך צושפּאלטען, ווערען גאפּעלפערמיג; אבצאהלען; ארויסשלעפּען פון די קעשענעס.

fork o'ver (פאהרק או'-ווער) אבצאהלען.

fork'-rest *n.* (פאהרק'-רעסט) א געשטעל אוועקצולעגען די ביקס ביים צילעווען זיך.

for'ky *a.* (פאהר'-קי) ז. *forked*

for less (פאר לעס) וועניגער, בילינגער.

for life (פאר לאיף) אויף'ן גאנצען לעבען.

forlorn' *a. and n.* (פאר-לאהרן') הילפלאז, אונגליקליך; איינזאם, עלענד, פערלאזען; בערויבט פון עפּעס; קליין, פערעכטליך; א פערלאזענער, אונגליקליכער, עלענדער מענש.

forlorn' hope (פאר-לאהרן' האופּ) אן אבטיילונג סאלדאטען וואס איז בעשטימט צו געהן פארויס ביי אן אטאקע אדער וואס איז בכלל בעשטימט פאר געפעהרליכע קריעגס-אונטערנעהמונגען; אן אונטערנעהמונג וואס האט ווייניג אויסזיכטען אויף ערפאלג.

forlorn'ly *adv.* (פאר-לאהרן'-לי) איינזאם, עלענד, הילפלאז, אונגליקליך, פערלאזען.

forlorn'ness *n.* (פאר-לאהרנ'-נעס) פערלאזענהייט, עלענד, הילפלאזיגקייט, אונגליקליכע לאגע.

form *n. and v.* (פארם) פארם, געשטאלט, געשטאלטונג, געבוי; שעהנע געשטאלט; א מאדעל; אין דרוקעריי — דרוק-זאץ געשלאסען אין א ראהם; רעגעלמעסיגקייט, איינארדנונג, ארדנונג, מעטאדע, סיסטעם; א פארמולע; אויסערליכקייט; סטיל [אין שרייבען]; פארמאליטעט, צערעמאניע; איינקלאנג מיט דעם קאנווענציאנעלען אדער אלגעמיין-אנגענומענעם; אויסזעהן, עהנליכקייט; פאלקאמענהייט, פאלשטענדיגע צוגעפּאסטקייט [צו מעסטען זיך אין כחות]; א בלאנק, א דאקומענט וואס דיענט אלס פארם אדער וועלכען מען דארף ערשט אויספילען; די טעאריע פון מוזיקאלישער קאמפּאזיציאן; א לאנגע באנק; תלמידים וואס זיצען אויף איין באנק; א קלאס [אין לעהר-אנשטאלטען אדער אין א געזעלשאפט]; די נעסט פון א האז; א ספּעציעלער מין; א גאטונג [הויפּטזעכליך וועגען חיות]; פארמירען, געשטאלטען, בילדען, שאפען, מאכען, אויסארבייטען; צוזאמענשטעלען, זיין א טייל פון עפּעס; אננעהמען א געוויסע פארם; לויפען צו א בעהעלטעניש אדער צו א נעסט [וועגען א האז].

for'mable *a.* (פאר'-מעבל) וואס מען קען פארמירען.

for'mal *a.* (פאר'-מעל) פארמעל; וואס איז לויט די אנגענומענע פארמען; סיסטעמאטיש, רעגעלמעסיג; אפיציעל; קאנווענציאנעל [נאך דעם אלגעמיין-אנגענומענעם]; פארמאליסטיש, מעטאדיש; וואס האלט זיך אן אלעם וואס איז קאנווענציאנעל; צערעמאניש; פּינקטליך; וואס איז שייך נור צו דער פארם, אויסערליך.

formal'dehyde *n.* (פאר-מעל'-די-האיד) אזא גאז וואס ווערט בענוצט פאר אנטיסעפּטישע צוועקען [צו פערניכטען מיקראבען].

for'malism *n.* (פאר'-מעל-איזם) פארמאליזם, פעדאנטיזם, דאס זיין פארמעל; איבערטריבענע פּינקטליכקייט; שטרענגע האלטונג אן בעשטימטע כללים און פארמען; אין פילאזאפיע — פענאמענאלער אידעאליזם, די סיסטעם וואס לייקענט אב די עקזיסטענץ פון שטאף און אנערקענט נור די פארם.

for'malist *n.* (פאר'-מעל-איסט) א פארמאליסט, א פעדאנט, איינער וואס איז איבערטריבען פּינקטליך, איינער וואס האלט זיך צו שטרענג אן בעשטימטע כללים אדער אן דעם אלגעמיין-אנגענומענעם; אין פילאזאפיע — אן אידעאליסט, איינער וואס לייקענט אין דער עקזיסטענץ פון שטאף און אנערקענט נור די עקזיסטענץ פון דער פארם.

formalis'tic *a.* (פאר-מע-ליס'-טיק) פארמאליסטיש, פעדאנטיש. ז. *formalism*

formal'ity *n.* (פאר-מעל'-אי-טי) פארמאליטעט, אנגענומענע כללים אדער ארדנונג, דאס זיין פארמאליסטיש אדער פעדאנטיש, דאס זיין איבערטריבען פּינקטליך; דאס האלטען זיך צו שטרענג אן בעשטימטע כללים אדער אן דעם אלגעמיין-אנגענומענעם.

for'malize *v.* (פאר'-מעל-איז) מאכען פארמאליסטיש, מאכען צערעמאניעל; בעשרענקען מיט גענויע כללים; מאכען פעדאנטיש. ז. *formalism*

for'mal log'ic (פאר'-מעל לאדזש'-איק) פארמעלע לאגיק [די לעהרע וועגען די אלגעמיינע כללים פון דענקען].

for'mally *adv.* (פאר'-מעל-אי) אפיציעל, פארמעל; אין פארם.

The candidate was formally notified of his election.

form an ide'a (פארם ען אי-די'-ע) זיך עפּעס פארשטעלען.

form a resolu'tion (פארם ע רעז-א-ליו'-שאן) אננעהמען א בעשלוס.

for'mate *n.* (פאר'-מייט) אמייזען-זויערזאלץ [אזא כעמישער שטאף]. ז. *formic acid*

forma'tion *n.* (פאר-מיי'-שאן) פארמירונג, געשטאלטונג; דאס ברייינגען אין א געוויסער ארדנונג; אויסארבייטונג; צוזאמענשטעלונג; געבוי; אין געאלאגיע — א פארמאציאן, א שיכט.

forma'tional *a.* (פאר-מיי'-שאנ-על) אין געאלאגיע — וואס איז שייך צו א פארמאציאן, געשטאלטונג אדער שיכט.

for'mative *a. and n.* (פאר'-מע-טיוו) פארמירענד, מאכענד, בעשטימענד; וואס איז שייך צו פארמירונג אדער ענטוויקלונג; אין גראמאטיק — וואס ענדערט די פארם פון א ווארט; אן ענדערונג אין א ווארט וואס גיט דעם צו א נייע גראמאטישע פארם.

form'-board *n.* (פארמ'-באורד) בילינער קארטאן [ווערט געברויכט אלס פּאפּפּאפּיער, פאר ביכער-איינבאנדען א. ד. ג.].

formed *a.* (פארמד) אויסגעשטעלט אין א געוויסער ארדנונג [ווי שטערען אין א שטערען-גרופּע]; ענטוויקעלט, אויסגעבילדעט, רייף.

form'-el'ement *n.* (פארמ'-על'-אי-מענט) א בעשטאנד-טייל, אן עלעמענט וואס נעהמט אריין אלס טייל אין גאנצען און העלפט דאס גאנצע פארמירען.

for'mer *a. and n.* (פאר'-מער) פריהעריג, פאריג, לאנג פערגאנגען; איינער וואס פארמירט, מאכט אדער בעשאפט; א בעשעפער; א פורעם, א פאסאן, א פיגור.

for mer'cy's sake! (פאר מויר'-סיז סייק) אום גאטעס ווילען!

for'merly *adv.* (פאר'-מער-לי) פריהער;

אין די פריהערינגע אדער אמאליגע צייטען; אמאל.

for'miate *n.* (פאר'-מי-אייט) ז. ***formic acid***.

for'mic *a.* (פאר'-מיק) וואס איז שייך צו אדער וואס קומט פון מוראשקעס.

for'mic ac'id (פאר' מיק עס'-איד) אמייזען-זויערע [א זויערע וואס געפינט זיך אין דעם קערפער פון די מוראשקעס].

for'mican *a.* (פאר'-מי-קען) וואס איז שייך אדער ענליך צו א מוראשקע.

for'micant *a.* (פאר'-מי-קענט) קריכענדיג ווי א מוראשקע [ווענען דעם פולס, ווען ער שלאגט שוואך און אונרעגעלמעסיג].

for'micate *a.* (פאר'-מי-קייט) ז. ***formican***.

formica'tion *n.* (פאר-מי-קיי'-שאן) א קראנקהאפטע עמפפינדונג אין דער הויט ווי עס וואלטען איבער'ן קערפער געקראכען מוראשקעס.

formic'ic *a.* (פאר-מיס'-איק) ז. ***formic***.

formidabil'ity *n.* (פאר-מי-דע-ביל'-אי-טי) ז. ***formidableness***.

for'midable *a.* (פאר'-מי-דעבל) פורכטבאר, שרעקליך; אבשרעקענד; וואס איז שווער בייצוקומען אדער ערפילען.

The candidate was running for office against a formidable opponent.

for'midableness *n.* (פאר'-מי-דעבל-נעס) פורכטבארקייט, שרעקליכקייט; דאס זיין שווער בייצוקומען אדער צו ערפילען.

for'midably *adv.* (פאר'-מי-דע-בלי) מיט פורכטבארקייט, שרעקליך, אבשרעקענד; אויף אן אופן וואס עס איז שווער בייצוקומען אדער צו ערפילען.

for'ming-machine' *n.* (פאר'-מינג-מע-שין') א מאשין צו בויגען בלעך און צו מאכען בלעכענע כלים; אן אפאראט צו מאכען פערשיעדענע זאכען פון צינג און פון אנדערע שטאפען [ווי למשל, היט פון שטרוי]; א מאשין צו דרעהען שטריק.

form'less *a.* (פארמ'-לעס) פארמלאז, אהן א בעשטימטער געשטאלט אדער ארדנונג.

form'lessly *adv.* (פארמ'-לעס-לי) אויף א פארמלאזען שטייגער.

form'lessness *n.* (פארמ'-לעס-נעס) פארמלאזיגקייט.

for'mula *n.* (פאר'-מיו-לא) א פארמולע, א בעשטימטע פארם, א בעשטימטער כלל; א געשריבענע גלויבענס-ערקלערונג.

for'mular *a.* (פאר'-מיו-לאר) פארמולער, וואס איז לויט א בעשטימטער פארמולע אדער לויט פארשריפט; ריטועל.

for'mularies *n.* (פאר'-מיו-לע-ריז) א פארגעשריבענע פארם אדער מאדעל; א פארמולע.

formulariza'tion *n.* (פאר-מיו-לער-אי-זיי'-שאן) פארמולירונג, דאס אויסדריקען אין א בעשטימטער סיסטעמאטישער פארם אדער פארמולע.

for'mularize *v.* (פאר'-מיו-לער-איז) פארמולירען, אויסדריקען אין א פארמולע; אויסדריקען אין א פינקטליכער און סיסטעמאטישער פארם.

for'mulary *a.* and *n.* (פאר'-מיו-לע-רי) וואס איז שייך צו א פארמולע אדער בעשטימטער פארם; אויסגעדריקט אין א פארמולע, פינקטליך, סיסטעמאטיש, פארמעל; פארמאליסטיש; א פארמולאר, א זאמלונג פון בעשטימטע פארמען אדער כללים [הויפטזעכליך רעליגיעזע].

for'mulate *v.* (פאר'-מיו-לייט) ז. ***formularize***.

formula'tion *n.* (פאר-מיו-ליי'-שאן) ז. ***formularization***.

for'mulatory *a.* (פאר'-מיו-לע-טא-רי) וואס איז שייך צו פארמולירונג אדער צו א פארמולע.

for'mule *n.* (פאר'-מיול) ז. ***formula***.

formulisa'tion *n.* (פאר-מיו-לי-זיי'-שאן) ז. ***formularization***.

for'mulise *v.* (פאר'-מיו-לאיז) ז. ***formularize***.

for'mulism *n.* (פאר'-מיו-ליזם) די נייגונג שטרענג צו האלטען זיך אן פארמולעס.

formuliza'tion *n.* (פאר-מיו-לי-זיי'-שאן) ז. ***formularization***.

for'mulize *v.* (פאר'-מיו-לאיז) ז. ***formularize***.

for my part (פאר מאי פארט) פון מיינעטוועגען, פון מיין זייט, וואס אנבעלאנגט מיך.

for'nicate *v.* and *a.* (פאר'-ני-קייט) האבען פערבאטענעם געשלעכטליכען פערקעהר [הויפטזעכליך ווענען אונפערהייראטע]; געוועלבט, געבויגען ווי א געוועלב; אויסגעהוילט ווי א געוועלב.

fornica'tion *n.* (פאר-ני-קיי'-שאן) א געוועלב; דאס זיין אויסגעהאקט ווי א געוועלב; פערבאטענער געשלעכטליכער פערקעהר [פון אן אונפערהייראטער פערזאן]; ניאוף; געצענדיענעריי [אין דער ביבעל].

for'nicator *n.* (פאר'-ני-קיי-טאר) א נואף [הויפטזעכליך ווענען אן אונפערהייראטען]; א געצענדיענער [אין דער ביבעל].

for'nicatress *n.* (פאר'-ני-קיי-טרעס) א פרוי [הויפטזעכליך אן אונפערהייראטע] וואס האט פערבאטענעם געשלעכטליכען פערקעהר.

for'nix *n.* (פאר'-ניקס) א וועלבונג, א וועלבונג-ארטיגע אויסהוילונג [אויף'ן קערפער פון חיות אדער ביי פלאנצען].

for once (פאר הוואנס) פאר איין מאל, איין מאל אם וועניגסטען; ענדליך.

for rea'sons (פאר ריע'זנז) צוליעב [געוויסע] גרינדע אדער טעמים.

For reasons known to me I must decline your proposition.

for'rel *n.* (פאר'-על) ז. ***forel***.

for'rill *n.* (פאר'-איל) ז. ***forel***.

forsake' *v.* (פאר-סייק') פערלאזען; אויפגעבען; דעזערטירען, אבטרינניג ווערען; צוריקווייזען.

Don't forsake your friend in his hour of need.

forsa'ken *a.* (פאר-סיי'קן) פערלאזען, אויפגעגעבען.

forsa'ker *n.* (פאר-סיי'-קער) איינער וואס פערלאזט אדער גיט אויף; א דעזערטיר; אן אבטרינניגער.

forsa'king *n.* and *a.* (פאר-סיי'-קינג) פערלאזונג, אויפגעבונג; דאס דעזערטירען, דאס ווערען אבטריניג; פערלאזענד, אויפגעבענד, דעזערטירענד, ווערענדיג אבטריניג.

for shame! (פאר שיים) שאנדע! פוי!

forsook' (פאר-סוק') פערלאזען. ז. ***forsake***.

forsooth' *adv.* (פאר-סוהטה') באמת, ווירקליך, געוויס [מעהרסטענס איראניש].

forspend' *v.* (פאר-ספענד') אויסברייגען, אויסשעפען אדער אויסמאטערען ביז צום לעצטען.

forswear' *v.* (פאר-סהוועהר') אבלייקענען עפעס אונטער א שבועה אדער מיט פראטעסט און ענטשלאסענהייט; זיך אבזאגען פון עפעס אדער עפעס צוריקווייזען מיט א שבועה, פראטעסט אדער ענטשלאסענהייט; זיך פערשווערען; פאלש שווערען.

forswear'er *n.* (פאר-סהוועהר'-ער) איינער וואס לייקענט עפעס מיט ענטשלאסענהייט אדער אונטער א שבועה; איינער וואס זאגט זיך אב פון עפעס מיט ענטשלאסענהייט אדער אונטער א שבועה; איינער וואס פערשווערט זיך; איינער וואס שווערט פאלש.

forswear' one's self (פאר-סהוועהר' הוואנז סעלף) פאלש שווערען.

forswore' (פאר-סהוואור') פערשווארען, פאלש געשווארען, אבגעלייקענט אדער זיך אבגעזאגט מיט א שבועה. ז. ***forswear***.

forsworn' *a.* (פאר-סהוואורן') זיך אבגעזאגט אדער אבגעלייקענט אונטער א שבועה; זיך פערשווארען; פאלש געשווארען. ז. ***forswear***.

fort *n., v.* and *a.* (פאורט) א פארט, א פעסטונג, א בעפעסטיגונג; א האנדעלס-סטאציאן צווישען די אינדיאנער; דער שטארקערער טייל פון א שווערד-קלינג [די העלפט ביים הענטעל]; פערנעהמען א פארט; שכור.

forte *n.* (פאורט) עמוואס מיט וואס איינער צייכענט זיך שטארק אוים; א ספעציעלער טאלענט; דער שטארקערער טייל פון א שווערד-קלינג [די העלפט ביים הענטעל].

for'te *a.* and *n.* (פאור'-טע) אין מוזיק — פארטע, הויך, קרעפטיג; א שטיק מוזיק וואס ווערט געשפיעלט פארטע; א פארריכטונג אין א הארמאניום [הויז-ארגעל] צו מאכען דעם אינסטרומענט צו שפיעלען פארטע.

for'te-pia'no *a.* and *n.* (פאור'-טע-פי-א'-נאו) אין מוזיק — פארטע-פיאנא, וואס ווערט פלוצלונג שטארק און הויך און דאן באלד צוריק ווייך און שטיל; א פארטעפיאנא.

forth *adv.* and *prep.* (פאורטה) פארווערטס, ווייטער; ארוים; פארט, אוועק; ווייט.

for that mat'ter (פאר טהעט מעט'-ער) אוים דיעזען גרונד; צוליעב דעם; צוליעב דיעזער אורזאכע.

For that matter, I do not care whether you agree with me or not.

for that pur'pose (פאר טהעט פויר'-פאס) מיט דיעזער אבזיכט; צוליעב דיעזען צוועק.

forth'coming *a.* and *n.* (פאורטה'-קאם-אינג) פערטיג ארויסצוקומען אדער צו ערשיינען; די ערשיינונג, די ארויסקומונג.

for the ben'efit of (פאר טהי בענ'-ע-פיט אוו) צו נוצען פון...

The executors administrated the estate for the benefit of the widow.

for the first time (פאר טהי פוירסט טאים) צום ערשטען מאל.

for the fu'ture (פאר טהי פיו'-טשור) אויף ווייטער, להבא.

for the love of God (פאר טהי לאוו אוו גאד) אום גאטעס ווילען.

for the mil'lion (פאר טהי מיל'-יאן) פאר אלעמען; פאר דער גאנצער מאסע.

for the nonce (פאר טהי נאנס) פאר דיעזען פאל; פאר דיעזען איינענבליק; פאר דיעזען צוועק; גראד צוגעפאסט.

for the time be'ing (כאר טהי טאים
בי'-אינג) דערווייל; ביז וואס־ווען.

for the time to come (פאר טהי
טאים טו קאם) אויף ווייטער, להבא.

forth'going *n. and a.* (פאודטה'-גאו-
אינג) דאס ארויסגעהן; דאס געהן וויי־
טער; וואס געהט ארויס; וואס געהט
ווייטער.

for this once דאס (פאר טהיס הוואנס)
מאל; פאר דיעזען איינציגען מאל.

forth'-is'suing *a.* (פאורטה'-איש'-או-
אינג) וואס ווערט ארויסגעגעבען; וואס
קומט ארויס.

forth'pushing *a.* (פאורטה'-פוש-אינג)
שטופענד אדער שטויסענד פארווערטס;
אגרעסיוו; וואס שטרעבט אלץ פארויס.

forth'putting *n.* (פאורטה'-פוט-אינג)
דאס ארויסברייננגען; דאס בעשאפען.

forth'right *a. and adv.* (פאורטה'-
ראיט) גלייך; דירעקט; אונפערשטעלט,
ניט פערמאסקירט; אויף א גלייכען אופן;
בדרך הישר.

forthwith' *adv.* (פאורטה-הוויטה')
באלד, גלייך; ניט אבלעגענדיג.
I shall proceed forthwith to carry out my instructions.

for'tieth *a. and n.* (פאר'-טי-עטה)
פיערציגסטער; א פיער־
ציגסטעל.

for'tifiable *a.* (פאר'-טי-פאי-עבל)
וואס מען קען בעפעסטיגען.

fortifica'tion *n.* (פאר-טי-פי-קיי'-שאן)
פארטיפיקאציאן; בעפעסטיגונג.

for'tifier *n.* א בע־ (פאר'-טי-פאי-ער)
פעסטיגער; דער וואס שטעלט אויף בע־
פעסטיגונגען.

for'tify *v.* בעפעסטיגען; (פאר'-טי-פאי)
מאכען שטארק.

fort in זיך בעפעסטיגען (פאורט אין)
אין א פארט.

fortis'simo *a. and adv.* (פאר-טיס'-
אי-מא) פארטיסימא, זעהר שטארק, זעהר
הויך [אין מוזיק].

for'titude *n.* שטאר־ (פאר'-טי-טיוד)
קייט, מוטה; דאס קענען פערליידען; גייס־
טיגע קראפט.

fort'let *n.* א קליינע פעס־ (פאורט'-לעט)
טונג.

fort'night *n.* פיערצעהן (פארט'-נאיט)
טעג, צוויי וואכען.

fort'night hence (פארט'-נאיט העגס)
אין פיערצעהן טעג ארום.

fort'nightly *a. and adv.* (פארט'-
נאיט-לי) וואס קומט פאר איין מאל אין
צוויי וואכען; צוויי־וואכענדיג; יעדען
האלבען חודש.

for'tress *n. and v.* א (פאר'-טרעס)
פעסטונג; א בעפעסטיגטער ארט; בעפעס־
טיגען.

fortu'itous *a.* צו־ (פאר-טיו'-אי-טאס)
פעליג; וואס קומט אונערווארטעט.

fortu'itously *adv.* (פאר-טיו'-אי-טאס-
לי) אויף א צופעליגער ארט.

fortu'itousness *n.* (פאר-טיו'-אי-
טאס-נעס) צופעליגקייט; א צופאל.

fortu'ity *n.* א צופע־ (פאר-טיו'-אי-טי)
ליגע פאסירונג; א צופאל.

Fortu'na *n.* פארטונא, (פאר-טיו'-נא)
די געטין פון גליק ביי די אלטע רוימער;
איינע פון די קליינע פלאנעטען [דער
נייגצעהנטער], וואס דרעהען זיך ארום
דער זון.

for'tunate *a.* גליק־ (פאר'-טשו-נעט)
ליך; מזל'דיג

for'tunately *adv.* (פאר'-טשו-נעט-לי)
גליקליכערווייזע.

for'tunateness *n.* (פאר'-טשו-נעט-
נעס) גליקליכקייט; מזל'דיגקייט; דאס זיין
אין א גליקליכען צושטאנד.

for'tune *n.* מזל, גליק; דער (פאר'-טשון)
שיקזאל; ערפאלג, הצלחה; דאס פערמע־
גען; רייכטום; א רייכער יורש.

for'tune-book *n.* (פאר'-טשון-בוק)
א טרעף־בוך, ספר המזלות.

for'tune-hun'ter *n.* (פאר'-טשון-
האנ'-טער) א מאנספערזאן אדער פרויענ־
צימער וואס זוכט א רייכען שידוך.

for'tune in rever'sion (פאר'-טשון
אין רי-וואיר'-שאן) א פערמעגען אדער
ירושה, וועלכע מען בעקומט ניט גלייך,
נאר שפעטער אין פערלויף פון א געוויי־
סער צייט נאכדעם ווי געוויסע אונפער־
מיידליכע בעדינגונגען וועלען פארקומען.

for'tuneless *a.* אהן (פאר'-טשון-לעס)
א פערמעגען, ארים.

for'tune-tell'er *n.* (פאר'-טשון-טעל'-
ער) א וואהר־זאגער, א טרעפער.

for'tune-tell'ing *a. and n.* (פאר'-
טשון-טעל'-אינג) וואס קען טרעפען אדער
פארויסזאגען די צוקונפט; דאס טרעפען
וואס עס וועט פארקומען.

for'ty *a. and n.* פיערציג; (פאר'-טי)
די צאהל פיערציג.

fo'rum *n.* אין אלטען (פאו'-ראם)
רוים — דער פארום [א פלאץ אין צענ־
טער פון שטאדט, וואו עס האט זיך גע־
פונען דער מארק און די געריכטען און וואו
עס פלעגען פארקומען פאלקס־פערזאמלונ־
גען]; א טריבונאל, א געריכט; דער
ארט וואו מען קלייבט זיך צונויף אויס־
צוהערען טענות פון געגענזייטיגע צדדים.

for'ward *a., adv. and v.* (פאר'-
הווארד) פארווערטס, פארויס; פארטגע־
שריטען; אייפריג, דרייסט, פרעך;
פארויסגעהענד, פריהצייטיג; שיקען, עקס־
פעדירען, אטפראווען; שנעל איבערגעבען
אדער בעזארגען; ערמוטיגען, צוגעבען
קראפט אדער דרייסטקייט; טרייבען פאר־
ווערטס; ארויסברייננגען; ארויסרופען א
פארטשריט, אויסבעסערען, ברייגגען צו
א העכערער שטופע; אין בוכבינדעריי —
איינבינדען א בוך אין א רוקען און טאווי־
לען און צוגרייטען פאר דעם, וועלכער
פערענדיגט די ארבייט.

for'warder *n.* אן (פאר'-הוואר-דער)
עקספעדירער, אן אוועקשיקער; איינער
אדער עפעס וואס טרייבט פארווערטס;
דער אדער דאס וואס בריינגט צו א הע־
כערער שטופע; אין בוכבינדעריי — דער
ארבייטער, וועלכער בינדט איין דאס בוך
אין א רוקען און טאוולען און פערפער־
טיגט עס פאר דעם, וועלכער דארף פער־
ענדיגען די ארבייט.

for'warding *n. and a.* (פאר'-הוואר-
דינג) דאס אוועקשיקען, דאס איבערשי־
קען [פון סחורות]; אין בוכבינדעריי —
דאס איינבינדען א בוך אין רוקען און
טאוולען און פערפערטיגען פאר דעם,
וועלכער פערענדיגט די ארבייט; טריי־
בענד פארווערטס; ארויסרופענדיג פארט־
שריט אדער פראגרעס; שטעלענדיג אויף
א העכערער שטופע.

for'warding mer'chant (פאר'-
הוואר-דינג מויר'-טשענט) א סוחר, ווע־
מעס געשעפט בעשטעהט אין דעם, וואס ער
בעקומט און שיקט ארויס סחורות פאר אנ־
דערע.

for'wardly *adv.* אין (פאר'-הווארד-לי)
א פארויסגעזעצטער לאגע; שטרעבענדיג
פארווערטס; פריהצייטיג; מיט דרייסט־
קייט; מיט חשק; מיט העזה, מיט חוצפה.

for'wardness *n.* (פאר'-הווארד-נעס)
דאס זיין פארויס; פריהצייטיגקייט; איי־
פער, חשק; דרייסטקייט; העזה, חוצפה,
פרעכהייט.

for'wards *adv.* פאר־ (פאר'-הווארדז)
ווערטס, פארויס.

foss *n.* א גראבען, א קאנאל; (פאס)
אין אנאטאמיע — א גריבעלע אדער פער־
טיעפונג אין א ביין אדער אין א גליעד
פון קערפער.

fos'sa *n.* אין אנאטאמיע — א (פאס'-א)
גריבעלע אדער פערטיעפונג אין א ביין
אדער אין א גליעד פון קערפער.

fos'sil *a. and n.* געגראבען; (פאס'-איל)
וואס איז שייך צו אויסגעגראבענע זאכען;
פערעלטערט, פערשימעלט; פון די אור־
אלטע צייטען; דאס וואס ווערט אויסגע־
גראבען פון דער ערד, ווי מינעראלען א.
ד. ג.; פערשטיינערטע פלאנצען און חיות
וואס מען גראבט אויס פון דער ערד; א
פערעלטערטע, אבגעלעבטע זאך.

fos'sil coal שטיין־ (פאס'-איל קאול)
קוהל.

fossilif'erous *a.* (פאס-אי-ליפ'-ע-ראס)
וואס ענטהאלט פערשטיינערטע פלאנצען
און טהיערע.

fossilifica'tion *n.* (פא-סיל-אי-פי-
קיי'-שאן) די פערשטיינערונג.

fossil'ify *v.* פער־ (פא-סיל'-אי-פאי)
שטיינערען; פערשטיינערט ווערען.

fos'silism *n.* דער (פאס'-איל-איזם)
צושטאנד פון זיין אויסגעגראבען אדער
פערשטיינערט; די לעהרע איבער די
פערשטיינערטע חיות און פלאנצען וואס
מען גראבט אויס פון דער ערד; פאלע־
אנטאלאגיע.

fos'silist *n.* איינער (פאס'-איל-איסט)
וואס שטודירט די לעהרע איבער די פער־
שטיינערטע חיות און פלאנצען, וואס מען
גראבט אויס פון דער ערד.

fossil'ity *n.* (פא-סיל'-אי-טי)
ז. ***fossilism***.

fossiliza'tion *n.* (פאס-אי-לי-זיי'-שאן)
די פערשטיינערונג.

fos'silize *v.* פערשטיי־ (פאס'-איל-איז)
נערען; פערשטיינערט ווערען; פערעל־
טערט ווערען, זיין אלט־פרענקיש; ווערען
אלט־מאדיש.

fossil'ogist *n.* (פא-סיל'-א-דזשיסט)
ז. ***fossilist***.

fossil'ogy *n.* (פא-סיל'-א-דזשי)
ז. ***fossilology***.

fossilol'ogy *n.* (פאס-אי-לאל'-א-דזשי)
די לעהרע וועגען פערשטיינערטע חיות
און פלאנצען.

fos'sor *n.* א קבר־גרעבער. (פאס'-אר)

fosso'rial *a. and n.* (פא-סאו'-רי-על)
וואס גראבט זיך אין דער ערד; וואס איז
צוגעפאסט צו גראבען זיך [ווי א געוויי־
סער אבר פון א חיה]; א חיה וואס גראבט
זיך אין דער ערד.

foss'-road *n.* א ברייטער (פאס'-ראוד)
וועג מיט גראבענס ביי דער זייט.

fos'sulate *a.* אין אנא־ (פאס'-יו-לייט)
טאמיע — וואס האט א גריבעל אדער
פערטיעפונג אויף א קערפער־גליעד.

foss'way *n.* (פאס'-הוויי) ז. ***foss-road***.

fos'ter *v. and n.* נעהרען, (פאס'-טער)
פלעגען; האדעווען, ערציהען; בעשיצען,
שטיצען, בעגינסטיגען; ליעב האלטען; א
קינד, א נאכקאמענשאפט; א האדעוואניק;
עטוואס וואס מען נעהרט אדער ערציהט;

איינער וואס ערציהט, ערנעהרט, בעגינסטיגט אדער פערהאלט זיך מיט ליעבע.

fos'ter a belief' (פאס'-טער ע בי-ליעף') גלויבען אין עפּעס, זיך ארומטראגען מיט האפנונגען.

fos'terage *n.* (פאס'-טער-איידזש) דאס ערנעהרען; דאס אויפציהען [הויפטזעכליך א פרעמד קינד].

fos'ter-babe *n.* (פאס'-טער-בייב) א וויכצוואניק, א הארעוואניק, א פלעגע־קינד [א פרעמד קינד וואס מען נעהמט צו אויפציהען].

fos'ter-broth'er *n.* (פאס'-טער-בראטה'-ער) א מילך־ברודער [איינער מיט וועמען מען האט זיך נעהארעוועט צוזאמען אין א פרעמדער פאמיליע אדער ביי דערזעלבער אם].

fos'ter-child *n.* (פאס'-טער-טשאילד) ז. *foster-babe*.

fos'ter-dam *n.* (פאס'-טער-דעם) אן אם; איינע וואס הארעוועט א פרעמד קינד.

fos'ter-daugh'ter *n.* (פאס'-טער-דאה'-טער) א פלעגע־טאכטער [א פרעמד קינד ערצויגען אלס אייגענס].

fos'ter-earth *n.* (פאס'-טער-אוירטה) דער נעהרענדער באדען [פון א פרעמדען לאנד].

fos'terer *n.* (פאס'-טער-ער) איינער אדער איינע וואס ערנעהרט אדער ערציהט [א פרעמד קינד]; א פלעגע־פאטער, א פלעגע־מוטער; אן אם; איינער אדער עטוואס וואס שטיצט אדער בעגינסטיגט.

fos'teress *n.* (פאס'-טער-עס) ז. *fostress*.

fos'ter-fa'ther *n.* (פאס'-טער-פא'-טהער) א פלעגע־פאטער, א נעהר־פאטער [איינער וואס נעהמט אויף א פרעמד קינד צו ערציהען].

fos'ter-home *n.* (פאס'-טער-האום) א קינדער־אזיל [אן אנשטאלט צו ערציהען קליינע קינדער].

fos'ter-land *n.* (פאס'-טער-לענד) דאס נייע פאטערלאנד, דאס פרעמדע לאנד וואו איינער איז געווארען א תושב; א גוט וואס זיין הכנסה איז בעשטימט פאר דער אונטערהאלטונג פון אן אנשטאלט אדער פון א פערזאן.

fos'terling *n.* (פאס'-טער-לינג) א הארעוואניק [א קינד וואס מען ערציהט אין א פרעמדען הויז].

fos'ter-moth'er *n.* (פאס'-טער-מאטה'-ער) א פלעגע־מוטער, א נעהר־מוטער [איינע וואס הארעוועט אדער ערציהט א פרעמד קינד]; אן אם.

fos'ter-nurse *n.* (פאס'-טער-נוירס) אן אם; איינער אדער איינע וואס ערציהט, נעהרט, בעגינסטיגט אדער שטיצט.

fos'ter-par'ent *n.* (פאס'-טער-פעהר'-ענט) א נעהר־פאטער אדער א נעהר־מוטער [וואס נעהמט אויף א פרעמד קינד צו ערציהען].

fos'ter-par'ents *n.* (פאס'-טער-פעהר'-ענטס) פלעגע־עלטערען, נעהר־עלטערען [וואס נעהמען אויף א פרעמד קינד צו ערציהען].

fos'ter-sis'ter *n.* (פאס'-טער-סיס'-טער) א מילך־שוועסטער [איינע וואס איז צוזאמען מיט אן אנדער פערזאן ערצויגען געווארען אין דעמזעלבען פרעמדען הויז אדער ביי דערזעלבער אם].

fos'ter-son *n.* (פאס'-טער-סאן) א פלעגע־זוהן, א הארעוואניק.

fos'tress *n.* (פאס'-טרעס) אן ערציהערין פון א פרעמדען קינד; אן אם.

foth'er *n.* and *v.* (פאטה'-ער) א פודער [אן אלטע וואג־איינהייט פאר בליי (אונגעפעהר א טאן)]; א משא פון בליי אויף א שיף; פערשטאפען מיט א זעגעל א לאך אין א שיף.

fougade' *n.* (פוה-געד') אין מיליטער — א קליינער גרוב אנגעפילט מיט עקספלאדירענדע שטאפען און צוגעדעקט מיט שטיינער.

fougass' *n.* (פוה-געס') ז. *fougade*.

fought (פאהט) געשלאגען, געקעמפפט. ז. *fight*.

foul *a., adv., n.* and *v.* (פאול) שטארק אונאנגענעהם; שמוציג, אונריין, אבשטויסענד; שעדליך, שלעכט; פול מיט שעדליכע אדער אונאנגענעהמע זאכען; געשטערט, אבגעהאלטען דורך שעדליכע אדער אונאנגענעהמע זאכען; וואס איז נעגען דעם אנגענומענעם; ניט ריכטיג, ניט פאסיג, ניט אויפריכטיג, ניט עהרליך; ניט אנשטענדיג; געמיין; אונפערשעמט, מיאוס [אין מאראלישען זין]; אויף אן עקעלדיגען, מיאוס'ען, שמוציגען, שטערענדען, אבהאלטענדען, ניט אנשטענדיגען אדער ניט ריכטיגען אופן; שטערונג, אבהאלטונג; פעראונרייניגען, פערדארבען; ווערען אונריין; ווענען שיפען — קומען אין צוזאמענשטויס, שטערען אדער ווערען געשטערט [דורך דער וואסער־פלאנצען, שטיינער אדער געוויקסען]; פערוויקלען [אין געזוויקסען].

foul ball (פאול באהל) אין בייס־באל־שפיעל — א באל וואס פערפליהט ביים ווארפען אויסער די בעשטימטע גרענעצען.

foul blow (פאול בלאו) ביים פויסטען־קאמפף — א פערבאטענער קלאפ, א קלאפ אין די וויכע טיילען פון קערפער.

foul bot'tom (פאול באט'-אם) אן אונריינער דעק [פון א שיף].

foul coast (פאול קאוסט) א געפעהרליכער ים־ברעג [פאר שיפען].

foul dea'ling (פאול דיע'-לינג) ניט אויפריכטיגע האנדלונג, בעטרוג.

foul disease' (פאול די-זיעז') א מיאוס'ע קראנקהייט, סיפילים.

foul'-faced *a.* (פאול'-פייסט) וואס האט א מיאוס אדער שמוציג פנים.

foul fiend (פאול פיענד) דער בייזער שונא, דער שטן מקטרג.

foul fish (פאול פיש) פיש אין דער צייט ווען זיי ווארפען פון זיך ארויס די איקרע בעת זיי פלאדיען זיך.

foul ground (פאול גראונד) א שלעכטער אנקער־גרונט.

foul lan'guage (פאול לענ'-גהוועדזש) נידריגע, געמיינע רייד; זידלעריי.

foul lin'en (פאול לינ'-ען) שמוציגע וועש.

foul'ly *adv.* (פאול'-לי) אויף א מיאוס'ען, אונריינעם אדער עקעלהאפטען שטייגער; אויף אן אונעהרליכער, נידערטרעכטיגער ארט.

foul'mart *n.* (פאול'-מארט) ז. *foumart*.

foul means (פאול מיענז) אונעהרליכע מיטלען.

A victory by **foul means** is worse than defeat.

foul'-mouthed *a.* (פאול'-מאוטהט) וואס רעדט שמוציגע רייד, וואס ברויכט נבול־פה.

foul names (פאול ניימז) זידעל־ווערטער.

foul'ness *n.* (פאול'-נעס) אונריינקייט, שמוציגקייט; שעדליכקייט, אבשייליכקייט, חעסליכקייט; אונעהרליכקייט.

foul play (פאול פליי) אונעהרליכע מעסארען, אינטריגעס.

foul prac'tices (פאול פרעק'-טי-סעז) ז. *foul play*.

foul proof (פאול פרוהף) אין דרוקעריי — א קארעקטור פון א זאץ, פון וועלכער עס זיינען נאך ניט פעררעכט די גרייזען.

foul rope (פאול ראופ) א צונויפגעפלאנטערטער שטריק.

foul'-spo'ken *a.* (פאול'-ספאוקן) ז. *foul-mouthed*.

foul'-tongued *a.* (פאול'-טאנגד) ז. *foul-mouthed*.

foul wa'ter (פאול הוואה'-טער) מיסטנע וואסער.

foul wind (פאול הווינד) אן אונגינסטיגער ווינד; א בייזער ווינד.

fou'mart *n.* (פאו'-מארט) א טכויר, א שעשקע.

found *v.* and *n.* (פאונד) גרינדען; לעגען דעם פונדאמענט; שמעלצען און גיסען [אין א פורם]; דאס שמעלצען מעטאל.

found (פאונד) געפונען. ז. *find*.

founda'tion *n.* (פאונ-דיי'-שאן) די גרינדונג; א גרונד; א פונדאמענט; א פאנד אויסצוהאלטען אן אנשטאלט אדער אינסטיטוציאן; אן אנשטאלט אדער אינסטיטוציאן וואס ווערט אויסגעהאלטען פון א פאנד; א סטיפענדיע; די ערשטע שטעך פון א נאט.

founda'tional *a.* (פאונ-דיי'-שאנ-על) פונדאמענטאל.

founda'tionless *a.* (פאונ-דיי'-שאנ-לעס) אהן א גרונד, אהן א פונדאמענט.

founda'tion-school *n.* (פאונ-דיי'-שאן-סקול) א שוהל וואס ווערט אויסגעהאלטען פון א פאנד געגעבען פאר דעם צוועק.

founda'tion-stone *n.* (פאונ-דיי'-שאן-סטאון) א גרונד־שטיין, א ווינקעל־שטיין.

foun'der *n.* and *v.* (פאונ'-דער) א גרינדער; א מעטאל־שמעלצער אדער מעטאל־גיסער; די שטייפקייט [א פערד־קראנקהייט]; שטייף מאכען [קראנק מאכען א פערד דורך צופיעל רייטען]; זינקען; אונטערזינקען [ווי א שיף]; נים געלינגען.

foun'dery *n.* (פאונ'-דער-אי) א מעטאל־גיסעריי.

foun'ding *n.* (פאונ'-דינג) דאס שמעלצען אדער גיסען מעטאל; מעטאל־גיסעריי.

found'ling *n.* (פאונד'-לינג) א פינדלינג, א געפונענעס קינד.

found'ling hos'pital (פאונד'-לינג האס'-פי-טעל) א פינדלינג־הויז [א הויז וואו מען ערציהט געפונענע קינדער].

foun'dress *n.* (פאונ'-דרעס) א גרינדערין פון אן אנשטאלט אדער אינסטיטוציאן; א פרוי וואס בעזארגט אן אינסטיטוציאן מיט א פאנד.

foun'dry *n.* (פאונ'-דרי) ז. *foundery*.

foun'dryman *n.* (פאונ'-דרי-מען) א מעטאל־גיסער.

fount *n.* (פאונט) א פאנטאן, א שפרינג־ברונען, א קוואל; א קוועלע; א פאלשטענדיגע זארטירונג פון דרוק־שריפט.

foun'tain *n.* (פאונ'-טיין) א פאנטאן, א שפרינג־ברונען, א קוואל; א קוועלע.

foun'tained *a.* (פאונ'–טיינד) וואס האט א פאנטאן.

foun'tainhead *n.* (פאונ'–טיינ–העד) א קוואל; אן אור=קוועלע, אן ערשטע קוועלע.

foun'tainless *a.* (פאונ'–טיינ–לעס) אהן א פאנטאן; אהן קוואלען, אהן שפּרינגברונעמער.

foun'tainlet *n.* (פאונ'–טיינ–לעט) א קליינער פאנטאן.

foun'tain pen (פאונ'–טיין פען) א פיל=פעדער [א פעדער מיט א הענטעל וואס ווערט אנגעפילט מיט טינט].

foun'tain-shell *n.* (פאונ'–טיינ–שעל) אזא גרויסער ים=מושעל, וואס ווערט בענוצט אלס בעפוצונג אין גערטנער.

Fountain-shell

four *a. and n.* (פאור) די צאהל פיער [4]; א פיערטעל [א קארט אדער דאמינע=ביינדעל מיט פיער פונקטען]; א געשפאן פון פיער פערד.

four'-cor'nered *a.* (פאור'–קאר'–נערד) פיער=עקיג.

four'fold *a., n. and adv.* (פאור'–פאולד) פיערפאך; פיער מאל אזוי פיעל; אין א פיערפאכער מאס.

four'-foot'ed *a.* (פאור'–פוט'–עד) פיערפיסיג.

four'-han'ded *a.* (פאור'–הענ'–דעד) פיער=הענדיג; געשפיעלט אין פיער הענד.

four'-horse *a.* (פאור'–הארס) געצויגען פון פיער פערד; פון פיער פערד=קראפט.

four hu'mors (פאור יו'–מארז) די פיער זאפטען [בלוט, גאל, פלאגמע און שווארצע גאל] פון מענשליכען קערפער, אין וועלכע די אלטע פארשטעהער פון מעדיצין האבען געזעהען די אורזאכע פון פערשיעדענע מענשליכע טעמפעראמענטען.

Fou'rierism *n.* (פוה'–רי–ער–איזם) פוריעריזם, די קאמוניסטישע סיסטעם פון דעם בעוואוסטען פראנצויזישען סאציאלפילאזאף שארל פוריע [געבארען אין יאהר 1772, געשטארבען אין 1837]. לויט דעם פלאן פון פוריע דארף די מענשליכע געזעלשאפט ארגאניזירט ווערען אין פאלאנסטערען [קאמוניסטישע קאלאניעס אדער גרופען] אויף דעם גרונד פון פרייען פערזענליכען אויסוואהל און נייגונג. א פאלאנסטער דארף בעשטעהן אונגעפעהר פון 15 ביז 18 הונדערט פערזאן, כדי ער זאל זיין גרויס גענוג צו ענטהאלטען אלע פערשיעדענע אינדוסטריען און זאל קענען בעפריעדיגען אלע סאציאלע פאדערונגען. די וואהנונגען זיינען געמיינשאפטליכע און יעדער איינציגער אין פאלאנסטער קלייבט זיך אוים לויט זיין וואונש און פעהיגקייטען א בעשעפטיגונג, וועלכע איהם געפעלט און ער בעקומט פון דער געמיינשאפט א געוויסען מינימום שפייז, קליידער א. ד. ג. דאס וואס בלייבט איבער פון די געשאפענע פראדוקטען ווערט פערטיילט צווישען די מיטגליעדער ניט אין גלייכע טיילען, נאר פראפארציאנעל לויט דער ארבייט פון יעדען, לויט זיין קאפיטאל, וואס ער האט אריינגעלעגט און לויט זיינע פעהיגקייטען. אלס גרונדלאגע פון דיעזער פוריעריסטישער געזעלשאפט דארף זיין ערד=ארבייט.

Fou'rierist *n.* (פוה'–רי–ער–איסט) א פוריעריסט, אן אנהענגער פון דער פוריעריסטיש=קאמוניסטישער סיסטעם. ז. ***Fourierism***.

Fourieris'tic *a.* (פוה–רי–ער–איס'–טיק) וואס איז שייך צו פוריע אדער צו זיין קאמוניסטישער סיסטעם. ז. ***Fourierism***.

four'-in-hand' *n., a. and adv.* (פאור'–אינ–הענד') א געשפאן פון פיער פערד געטריבען פון איין מענשען; א לאנגער שניפס אדער קראוואט; פיערשפאניג; מיט א פיער=שפאן.

four'-o'clock' *n.* (פאור'–א–קלאק') א זעהר שעהנע פלאנצע פון פערו מיט בלומען פון פערשיעדנארטיגע קאלירען, וועלכע עפענען זיך נאכמיטאג; דער לעדערקאפ [אזא פויגעל. ז. ***friar-bird***].

four'-o'clock' tea (פאור'–א–קלאק' טיע) קלאטש טהעע [א טהעע=אונטערהאלטונג פון פרויען נאך מיטאג].

four'pence *n.* (פאור'–פענס) אן ענגלישע מטבע פון 4 פענים [אונגעפעהר 8 אמעריקאנער סענט].

four'-pos'ter *n.* (פאור'–פאוס'–טער) א הימעל=בעט מיט פיער שטאנגען [א גרויס בעט מיט פיער שטאנגען צום אויפהענגען פארהאנגען].

four'rier *n.* (פוהר'–איר) א בעאמטער וואס שטעלט צו שפייז פאר סאלדאטען; א קייזערליכער קוריער.

four'score *a.* (פאור'–סקאור) פיער מאל צוואנציג, אכציג.

four'square *a.* (פאור'–סקהוועהר) פיער=עקיג, פיער=קאנטיג, קוואדראטיש.

four'teen *a. and n.* (פאור'–טיען) פיערצעהן; די צאהל פיערצעהן.

four'teenth *n. and a.* (פאור'–טיענטה) דער פיערצעהנטער; וואס איז דער פיערצעהנטער.

fourth *n. and a.* (פאורטה) דער פיערטער; א פיערטעל; וואס איז דער פיערטער.

fourth'-class *a.* (פאורטה'–קלעס) פון פיערטען קלאס.

fourth'-class mat'ter (פאורטה'–קלעס מעט'–ער) אין דער פאסט=סיסטעם פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא — א געגענשטאנד וואס געהערט צו דעם פיערטען קלאס פון פאסט=אבצאהלונג [ווי האנדעלס ארטיקלען, אויסער שריפטען און דרוק=זאכען].

fourth estate' (פאורטה עס–טייט') דער פיערטער שטאנד, דער פראלעטאריאט; דער זשורנאל סטען=קלאס [אלס פיערטע מאכט אין דער געזעלשאפט].

fourth'ly *adv.* (פאורטה'–לי) פיערטענס.

four'-wheeled *a.* (פאור'–הוויעלד) פיער=רעדערדיג; וואס האט פיער רעדער.

four'-whee'ler *n.* (פאור'–הוויע'–לער) א וואגען אויף פיער רעדער.

fo'veate *a.* (פאו'–ווי–אייט) גריבעלדיג; בעדעקט מיט גריבעלעך.

fo'veolate *a.* (פאו'–ווי–א–לייט) ז. ***foveate***.

fowl *n. and v.* (פאול) א פויגעל; אן עוף; עופות; פאנגען אדער שיסען פויגלען.

fow'ler *n.* (פאו'–לער) א פויגעל=פאנגער; איינער וואס שיסט פויגלען.

fow'ling *n.* (פאו'–לינג) דאס פאנגען אדער שיסען פויגלען.

fow'ling-bag *n.* (פאו'–לינג–בעג) א יאגד=טאש, א יאגד=זאק.

fow'ling-net *n.* (פאו'–לינג–נעט) א נעץ צו פאנגען פויגלען.

fow'ling-piece *n.* (פאו'–לינג–פיעס) א לייכטע ביקס צום שיסען פויגלען; א בילד פון געשאסענע חיות אדער פויגלען.

fow'ling-shot *n.* (פאו'–לינג–שאט) קליינע שראט צום שיסען פויגלען.

fox *n. and v.* (פאקס) א פוקס; א כיטרער אדער ליסטיגער מענש; א צוזאמענפלעכטונג פון שטריק; יאגען זיך נאך א פוקס איהם צו פאנגען אדער שיסען; בעטריגען, בעשווינדלען; גנב'ענען; פערוועלקט ווערען, אנווערען דעם קאליר [וועגען צופוילטען האלץ אדער פאפּיער]; פערזייערט ווערען [וועגען ביער]; ארויפנעהען אויף א שוך אן אויבערשט שטיקעל לעדער.

fox about' (פאקס ע–באוט') ארומשפּיאנירען.

fox and geese (פאקס ענד גיעס) דער פוקס און די גענז [אזא שפיעל אויף א ברעטעל מיט פעשקעס ווי ציגען=וואלף].

fox'bane *n.* (פאקס'–ביין) א מין גיפטיג גראז מיט בלויע און געלבע בליטהען אין דער פארם פון גלעקלעך. ווערט געברויכט אין מעדיצין.

fox'-brush *n.* (פאקס'–בראש) דער עק פון א פוקס.

fox'-case *n.* (פאקס'–קיים) די פעל פון א פוקס.

fox'-chase *n.* (פאקס'–טשיים) א יאגד אויף פוקסען.

fox'-dog *n.* (פאקס'–דאג) א מין יאגד=הונד.

fox'-earth *n.* (פאקס'–אוירטה) א פוקס=הויל, א פוקס=נארע.

foxed *a.* (פאקסט) אבגעבליאקעוועט [וועגען צופוילטען האלץ]; וואס האט ליכטיג=ברוינע פלעקען; ארומגענעהט מיט אן אויבערשטען לעדער [ווי א שוך].

fox'-e'vil *n.* (פאקס'–איוול) דאס אויספאלען פון האר. ז. ***alopecia***.

fox'fire *n.* (פאקס'–פאיר) דער פאספארישער שיין וואס שטראהלט ארוים פון צופוילטען האלץ.

fox'glove *n.* (פאקס'–גלאוו) דאס פינגערהוט=גראז [א מין גיפטיג גראז מיט רויטע בליטהען אין דער פארם פון לאנגליכע גלעקלעך].

fox'-grape *n.* (פאקס'–גרייפ) א געוויסער מין פון נארד=אמעריקאנישע ווילדע ווייגטרויבען.

fox'hound *n.* (פאקס'–האונד) א יאגד=הונד פאר פוקסען.

Foxhound

fox'-hunt *n.* (פאקס'-האנט) דאס נעהן אויף יאגד אויף פוקסען.

fox'-hun'ter *n.* (פאקס'-האנ'-טער) א פוקסען-יעגער.

fox'-hun'ting *n. and a.* (פאקס'-האנ'-טינג) דער פוקסען-יאגד; וואס איז שייך צום פוקסען-יאגד.

fox'iness *n.* (פאק'-סי-נעס) ליסטיגקייט, כיטרעקייט; דאס זיין כיטרע ווי א פוקס; דאס זיין פערבליאקעוועט, דאס אנווערען דעם קאליר; זויערקייט, פערזויערונג [ווי פון ביער].

fox'ing *n.* (פאק'-סינג) א שטיקעל לעדער וואס בעדעקט דעם פאדערשטען עק פון א שוה.

fox'-shark *n.* (פאקס'-שארק) דער ים-פוקס [א מין היי-פיש פון 12 ביז 15 פוס די לענג, ביי וועלכען דער עק פערנעהמט כמעט א העלפט פון קערפער].

fox'ship *n.* (פאקס'-שיפ) די נאטור פון א פוקס; ליסטינקייט, כיטרעקייט.

fox'-squir'rel *n.* (פאקס'-סקהוואר'-על) א גרויסע נארד-אמעריקאנישע וועווערקע.

fox'tail *n.* (פאקס'-טייל) א פוקסען-עק; א גראז וואס האט בינטלעך בליהונג, וועלכע זיינען ענהליך צו דעם עק פון א פוקס.

fox'-ter'rier *n.* (פאקס'-טער'-אי-ער) א הונד פון א געוויסען מין וועלכער ווערט ערצויגען ספעציעל צום יאגד אויף פוקסען.

fox'-trap *n.* (פאקס'-טרעפ) א פאסטקע צו כאפען פוקסען.

fox'-trot *n.* (פאקס'-טראט) א קליינער טרים.

fox'wood *n.* (פאקס'-הוואוד) פערפוילט האלץ.

fox'y *a.* (פאקס'-אי) ליסטיג אדער כיטרע ווי א פוקס; וואס האט דעם קאליר פון א פוקס; וואס האט א זיסליכען טעם, ווי געוויסע נארד-אמעריקאנישע ווילדע וויינטרויבען; זויער [ווענען פערזויערטען וויין אדער ביער]; פערוועלקט; פערפוילט.

foyer' *n.* (פוא-יעי') די פאיע [א זאל אין א טעאטער וואו מען שפאצירט ארום אין דער צייט פון אנטראקטען].

fp. אבקירצונג פון ***forte-piano***

fra'cas *n.* (פריי'-קעס) א געשלעג; א קריעג מיט ליארם.

frac'ted *a.* (פרעק'-טעד) וואס איז צובראכען; געבראכען.

frac'tion *n.* (פרעק'-שאן) א טיילכעל; אן אבגעזונדערטער טייל פון א גאנצעס; א ברוך-טייל פון א צאהל אדער איינהייט [ווי $\frac{1}{2}$, $\frac{2}{3}$, $\frac{3}{4}$ א. ד. ג.]; דאס טיילען דאס הייליגע ברויט צום הייליגען אבענדמאהל; דאס ברעכען אין טיילען.

frac'tional *a.* (פרעק'-שאנ-על) געבראכען; וואס געהערט צו א ברוך-צאהל; קליין.

frac'tionally *adv.* (פרעק'-שאנ-על-אי) דורך א ברוך-טייל; טיילווייז.

frac'tionary *a.* (פרעק'-שאנ-איי-רי) וואס איז א ברוך-טייל; וואס בעשטעהט פון א קליינעם טייל; ניט וויכטיג.

frac'tious *a.* (פרעק'-שאס) קריעגזיכטיג; וואס האט א טבע זיך צו קריעגען אדער צו טהאן להכעיס; ווידערשפעניג.

frac'tiously *adv.* (פרעק'-שאס-לי) אויף א קריעגזיכטיגען אופן; דורך ווידערשפענסטיגקייט.

frac'tiousness *n.* (פרעק'-שאס-נעס) קריעגזיכטיגקייט; ווידערשפענסטיגקייט; דאס האבען די טבע זיך צו קריעגען.

fractuos'ity *n.* (פרעק-טשו-אס'-אי-טי) דאס זיין צובראכען; צובראכענהייט.

frac'turable *a.* (פרעק'-טשור-עבל) וואס קען צובראכען ווערען.

frac'tural *a.* (פרעק'-טשור-על) וואס איז שייך צו א ברוך; געבראכען.

frac'ture *n. and v.* (פרעק'-טשור) א ברוך; דאס ברעכען; א צובראכענע פלעכע; ברעכען, צוברעכען.

frag'ile *a.* (פרעדזש'-איל) צוברעכליך; שוואך; לייכט צום צוברעכען.

frag'ilely *adv.* (פרעדזש'-איל-לי) אויף א צוברעכליכען אופן; צוברעכליך; שוואך.

frag'ileness *n.* (פרעדזש'-איל-נעס) ז. ***fragility***

fragil'ity *n.* (פרע-דזשיל'-אי-טי) צוברעכליכקייט; שוואכקייט.

frag'ment *n.* (פרעג'-מענט) א פראגמענט, א ברוכשטיק, אן אבגעבראכען שטיק; א ברוכטייל פון א ווערק.

frag'mental *a.* (פרעג'-מענ-טעל) וואס בעשטעהט פון פראגמענטען אדער ברוכשטיקער.

frag'mentarily *adv.* (פרעג'-מענ-טע-רי-לי) אין פראגמענטען אדער ברוכשטיקער.

frag'mentariness *n.* (פרעג'-מענ-טע-רי-נעס) דאס זיין צובראכען, דאס זיין אין ברוכשטיקער.

frag'mentary *a.* (פרעג'-מענ-טע-רי) ז. ***fragmental***

fragmenta'tion *n.* (פרעג-מענ-טיי'-שאן) דאס זיין צובראכען אין ברוכשטיקער אדער פראגמענטען.

fra'gor *n.* (פריי'-גאר) א קראך.

fra'grance *n.* (פריי'-גרענס) א געשמאקער גערוך, אן אנגענעהמער ריח.

fra'grancy *n.* (פריי'-גרענ-סי) ז. ***fragrance***

fra'grant *a.* (פריי'-גרענט) וואס האט א געשמאקען ריח; שמעקעדיג.

fra'grantly *adv.* (פריי'-גרענט-לי) מיט א געשמאקען ריח.

fra'grantness *n.* (פריי'-גרענט-נעס) ז. ***fragrance***

frail *a. and n.* (פרייל) צוברעכליך, צושטערבאר; שוואך; ניט שטאנדהאפט; וואס קען לייכט פאנאנדערפאלען אדער פערניכטעט ווערען; וואס קען גרינג פערפיהרט ווערען; א קערבעל געפלאכטען פון ווייכע ריטלעך; א ריטעל צום פלעכטען קערבלעך.

frail'ly *adv.* (פרייל'-לי) שוואכליך; ניט שטאנדהאפטיג, גרינג צו ווערען פערפיהרט.

frail'ness *n.* (פרייל'-נעס) ז. ***frailty***

frail'ty *n.* (פרייל'-טי) שוואכקייט; ניט שטאנדהאפטיגקייט; דאס קענען לייכט פערפיהרט ווערען; א זינד אדער פעהלער צוליעב שוואכען כאראקטער.

fraim *a.* (פריים) ז. ***fremd***

fraise *n.* (פרייז) אין בעפעסטיגונגס-ווערק — א צאם פון שפיציגע פלעקער; אזא געצייג ביי מארמאר-שטיין-ארבייטער צו פערגרעסערען געבויערטע לעכער; א פאן-קוכען מיט שווינען-פלייש אינוועניג.

fraised *a.* (פרייזד) בעפעסטיגט מיט א צאם פון שפיציגע פלעקער.

frame *v. and n.* (פריים) איינראהמען, איינפאסען אין א ראהם; צופאסען; צונויפפאסען, צונויפשטעלען; פארמען, בילדען, בויען; אויסטראכטען; אויסדענקען; בעשאפען; א ראהם; דער סקעלעט [פון א געביידע]; די איינארדנונג; די איינריכטונג; א פארם, א געשטאלט; א געשטעל; א געמיטס-צושטאנד, שטימונג.

framed and glazed (פריימד ענד גלייזד) פיקס און פארטיג.

frame'-house *n.* (פריים'-האוס) א הילצערן הויז וואס ווערט צוערשט צונויפגעשטעלט ווי א ראהם און בעדעקט מיט ברעטער.

frame'-ma'ker *n.* (פריים'-מיי'-קער) א ראהמען-מאכער.

fra'mer *n.* (פריי'-מער) אן איינראהמער [איינער וואס פאסט איין אין א ראהם]; א פערפארטיגער; אן איינריכטער; אן ערפינדער, א שעפפער.

frame'-saw *n.* (פריים'-סאה) א געשטעל-זעג אדער ראהם-זעג [א זעג איינגעפאסט אין א געשטעל].

frame'-tim'ber *n.* (פריים'-טימ'-בער) דאס האלץ פון וואס עס ווערט געמאכט דער סקעלעט [ראהם] פון א הויז אדער שיף.

frame'work *n.* (פריים'-הווארק) ראהמען-ווערק; א ראהם, א סקעלעט.

The bones are the framework of the body.

fra'ming *n.* (פריי'-מינג) א ראהמענווערק; דאס צונויפשטעלען א ראהם.

franc *n.* (פרענק) א פראנק [א פראנצויזישע זילבערנע מטבע וואס האט דעם ווערטה פון אן ערך 20 אמעריקאנישע סענט].

France *n.* (פרענס) פראנקרייך.

fran'chise *n.* (פרענ'-טשיז) א קאנצעסיע, לגאטע אדער פריווילעגיע וואס ווערט געגעבען אן איינצעלנער פערזאן אדער געזעלשאפט; א פאליטיש רעכט וואס דאס פאלק האט [ווי שטים-רעכט]; די טעריטאריע אדער בעצירק אויף וועלכע אימעצער האט בעקומען א קאנצעסיע; א שוץ-פלאץ וואו א פערזאן איז געשיצט ניט צו קענען ארעסטירט ווערען.

fran'chisement *n.* (פרענ'-טשיז-מענט) בעפרייאונג [פון א לאסט אדער בעשרענקונג].

Francis'can *a. and n.* (פרענ-סיס'-קען) וואס געהערט צו דעם מאנאכען-ארדער פון דעם הייליגען פראנציס; א מיטגליעד פון דיעזען ארדער, א פראנציסקאנער גלח.

fran'colin *n.* (פרענ'-קא-לין) די פראנקאלין-הוהן [אזא הוהן מיט זעהר שעהן-קאלירטע פעדערען און א לענגליכען עק. געפינט זיך הויפטזעכליך אין אזיען].

fran'gent *a.* (פרענ'-דזשענט) וואס צוברעכט, וואס פעראורזאכט, אז עס זאל צובראכען ווערען.

frangibil'ity *n.* (פרענ-דזשי-ביל'-אי-טי) צוברעכליכקייט.

fran'gible *a.* (פרענ'-דזשיבל) צוברעכליך, וואס קען צובראכען ווערען.

fran'gibleness *n.* (פרענ'-דזשיבל-נעס) ז. ***frangibility***

frangipa'ni *n.* (פרענ-דזשי-פא'-ני) א מין פארפומע וואס ווערט געמאכט פון וועסט-אינדישען רויטען יאסמין.

Frank *n.* (פרענק) א פראנק, א מיטגליעד פון די גערמאנישע שבטים וואס האבען זיך בעזעצט אויף דעם טייך רהיין אין דעם 5טען יאהרהונדערט; אן אייראפעער אין די אריענטאלישע לענדער.

frank *a., n. and v.* (פרענק) פראנק, פריי, אפען, בערייטוויליג; פרייגעביג; די אונטערשריפט פון א פערזאן אויף א בריעף אדער פאקעט, וואס האט דאס רעכט צו בעפרייען פאסט-זאכען פון פאסט-אבצאהל; דאס רעכט צו שיקען בריעף דורך פאסט

פריי אהן מארקען; א בריעף וואס קען געשיקט ווערען פריי דורך פאסט אהן מאר־קען; פראנקירען א בריעף [שיקען א בריעף פריי דורך פאסט אהן מארקען].

frank'-chase *n.* (פרענק׳-טשיים) דאס פרייע יאגד־רעכט.

frank'-fee *n.* (פרענק׳-פיע) א גרונד־איינענטום וואס איז פריי פון אבגאבען.

frank'-hear'ted *a.* (פרענק׳-האר׳-טער) וואס איז אפענהערציג.

frank'-hear'tedness *n.* (פרענק׳-האר׳-טער-נעס) אפענהערציגקייט.

frank'incense *n.* (פרענק׳-אינ-סענס) אזא אראמאטישער פעך־זאפט וואס ווערט ערהאלטען פון א געוויסען זארט בוימער און פלעגט אין די אלטע צייטען בענוצט ווערען אלס ווייהרויך [קטורת] ביי רעליגיעזע צערעמאניעס.

Fran'kish *a.* (פרענ׳-קיש) וואס איז שייך צו די פראנקען; וואס אנבעלאנגט צו אן אייראפעער [אין בעצוג צו די אריענטאלישע לענדער]. ז. *Frank*.

frank'lin *n.* (פרענק׳-לין) א בעזיצער פון גיטער וואס זיינען פריי פון צינזען; א קליינער לאנד־בעזיצער.

Franklin'ian *a.* (פרענק-לינ׳-אי-ען) וואס איז שייך צו דעם אמעריקאנער נאטור־פארשער און פאליטיקער בנימין פרענקלין, דער ערפינדער פון בליץ־אבלייטער [געבארען אין יאהר 1706, געשטארבען אין 1790].

Franklin'ic electric'ity (פרענק-לינ׳-איק אי-לעק-טריס׳-אי-טי) פרענקלינישע עלעקטריציטעט, עלעקטריציטעט וואס ווערט ערהאלטען דורך רייבונג.

frankliniza'tion *n.* (פרענק-לינ-אי-זיי׳-שאן) דאס היילען קראנקהייטען מיט רייבונגס־עלעקטריציטעט.

frank'ly *adv.* (פרענק׳-לי) אויף אן אפענעם, ניט קיין פערשטעלטען אופן; אפענהערציג.

frank'ness *n.* (פרענק׳-נעס) אפענהערציגקייט.

frank'-ten'ement *n.* (פרענק׳-טענ׳-אי-מענט) ז. *frank-fee*.

fran'tic *a.* (פרענ׳-טיק) אויפגעבראכט, אויפגעקאכט פון צארן; ווילד, וויטענד, וואהנזיניג. He was frantic with rage.

fran'tically *adv.* (פרענ׳-טי-קעל-אי) אויף אן אויפגעבראכטען אדער ווילדען אופן.

fran'ticly *adv.* (פרענ׳-טיק-לי) ז. *frantically*.

fran'ticness *n.* (פרענ׳-טיק-נעס) אויפגעבראכטקייט, וואוטה; וואהנזיניגקייט.

frap *v.* (פרעפ) ארומבינדען מעהרערע מאל [ווענען טיילען פון א שיף].

frappé' *a.* and *n.* (פרע-פיי׳) אבגעקיהלט אויף'ן אייז, פערפרארען; מאראזשענע [געפרארענעס] און אנדערע עהנליכע זאכען בעגאסען מיט פרוכט־זאפט.

fratch *n.* (פרעטש) א קריגעריי, א מחלוקה.

fra'ter *n.* (פריי׳-טער) א ברודער; א מאנאך.

frater'nal *a.* (פרע-טויר׳-נעל) ברידערליך.

frater'nally *adv.* (פרע-טויר׳-נעל-אי) 1. אויף א ברידערליכען אופן; 2. מיט ברידערליכען גרוס. 2. Fraternally yours, J. Jones.

frat'ernate *v.* (פרעט-אויר-נייט) ז. *fraternize*.

fraterna'tion *n.* (פרעט-אויר-ניי׳-שאן) פערברידערונג.

frat'ernism *n.* (פרעט׳-אויר-ניזם) ז. *fraternization*.

frater'nity *n.* (פרע-טויר׳-ני-טי) ברידערליכקייט; ברידערשאפט, פריינדשאפט; א ברידערליכער סטודענטען־פעראיין [די מייסטע פון זיי זיינען פערבונדען מיט געוויסע צערעמאניעס, אנדערע זיינען געהיימע].

fraterniza'tion *n.* (פרעט-אויר-ני-זיי׳-שאן) די פערברידערונג, די פעראייניגונג אין א ברידערליכער געזעלשאפט.

frat'ernize *v.* (פרעט׳-אויר-נאיז) ברידערליך צוזאמען לעבען; זיך פערברידערען.

frat'ricidal *a.* (פרעט׳-רי-סאי-דעל) וואס געהערט צו א ברודער־מערדער אדער א ברודער־מארד.

frat'ricide *n.* (פרעט׳-רי-סאיד) א ברודער־מערדער; א ברודער־מארד.

frau *n.* (פראו) א פערהייראטע פרוי, מאדאם.

fraud *n.* (פראהד) בעטרוג; פעלשונג; א בעטריגער.

fraud'ful *a.* (פראהד׳-פול) בעטריגעריש.

fraud'fully *adv.* (פראהד׳-פול-אי) אונעהרליך; אויף א בעטריגערישען אופן.

fraud'less *a.* (פראהד׳-לעס) אהן בעטרוג.

fraud'lessly *adv.* (פראהד׳-לעס-לי) אהן בעטרוג.

fraud'lessness *n.* (פראהד׳-לעס-נעס) דאס זיין פריי פון בעטרוג.

frau'dulence *n.* (פראה׳-דיו-לענס) בעטריגעריי, פאלשקייט.

frau'dulency *n.* (פראה׳-דיו-לענ-סי) ז. *fraudulence*.

frau'dulent *a.* (פראה׳-דיו-לענט) בעטריגעריש.

frau'dulently *adv.* (פראה׳-דיו-לענט-לי) אויף א בעטריגערישען אופן.

frau'dulentness *n.* (פראה׳-דיו-לענט-נעס) דאס זיין בעטריגעריש.

fraught *v.* and *a.* (פראהט) אנלאדען [א שיף]; אנפאקען, אנפילען; בעלאדען; אנגעלאדען, פול, אנגעפילט.

fräu'lein *n.* (פריי׳-ליין) א פרייליין [אן אונפערהייראטע פרוי].

fray *v.* and *n.* (פריי) אבריייבען; אויסרייבען, דורכרייבען [ווענען קליידער־שטאף]; א געשלעג, א רייסעריי; א קריגעריי; א פאנאנדערגעצווייגענער אדער אויסגעריבענער ארט אין א קלייד.

fraz'zle *v.* and *n.* (פרעזל) אויסרייבען, דורכרייבען [ווענען קליידער־שטאפען]; דאס זיין אויסגעריבען אדער דורכגעריבען; אבגעריבענע ענדען.

freak *n.* and *v.* (פריעק) א קאפריז; א משוגע'נער אויפטהו, א משוגעת, עטוואס זאנדערבארעס; א שפרענקעל; א פלעק; טאנצען, שפרינגען, ארויסצייגען משוגע'נע שטיק, זיך נאריש מאכען; בעשפרענקלען; בעשפריצען, בעפלעקען [מיט שפרענקלעך].

freak'ful *a.* (פריעק׳-פול) קאפריזנע, זאנדערבאר, מארנע.

frea'kiness *n.* (פריע׳-קי-נעס) דאס האבען משוגע'נע, מארנע איינפעלע; דאס זיין קאפריזנע אדער זאנדערבאר.

frea'kish *a.* (פריע׳-קיש) וואס האט מארנע, משוגע'נע איינפעלע; קאפריזנע, מארנע; וואס קומט פון א קאפריז אדער פון א מארנעם, משוגע'נעם איינפאל.

frea'kishly *adv.* (פריע׳-קיש-לי) אויף א זאנדערבארען שטייגער; דורך א קאפריז.

frea'kishness *n.* (פריע׳-קיש-נעס) ז. *freakiness*.

frea'ky *a.* (פריע׳-קי) קאפריזנע, זאנדערבאר; וואס האט זאנדערבארע, משוגע'נע איינפעלע.

freck *v.* (פרעק) בעדעקען אדער זיין בעדעקט מיט זומער־שפרענקלעך; בעשפרענקלען; בעפלעקען [מיט שפרענקלעך].

freck'le *n.* and *v.* (פרעקל) א זומער־שפרענקעל, א שפרענקעל, א פלעק; בעדעקען אדער זיין בעדעקט מיט זומער־שפרענקלעך.

freck'led *a.* (פרעקלד) בעדעקט מיט זומער־שפרענקלעך; בעשפרענקעלט; בעפלעקט [מיט שפרענקלעך].

freck'ledness *n.* (פרעק׳לד-נעס) דאס זיין בעדעקט מיט זומער־שפרענקלעך; דאס זיין געשפרענקעלט; דאס זיין געפלעקט [מיט שפרענקלעך].

freck'le-faced *a.* (פרעק׳ל-פייסט) וואס האט א געזיכט בעדעקט מיט זומער־שפרענקלעך.

freck'ling *n.* (פרעק׳-לינג) א שפרענקעל, א פלעק.

freck'ly *a.* (פרעק׳-לי) געשפרענקעלט.

fredon' *n.* (פרע-דאהן׳) אין מוזיק — מעלאדישע בעציערונגען.

free *a., adv.* and *v.* (פריע) פריי; אפען, אפענהערציג; פריינעביג, פרייוויליג, גוטוויליג; צולאזען; אויף א פרייען שטייגער; בעפרייען, פריי מאכען.

free admis'sion (פריע עד-מיש׳-אן) פרייער איינטריט.

free a'gency (פריע איי׳-דזשענ-סי) פרייע זעלבסט־בעשטימונג; פרייהייט צו האנדלען לויט דעם אייגענעם ווילען.

free a'gent (פריע איי׳-דזשענט) וואס האט א פרייען ווילען; איינער וואס איז פריי צו האנדלען לויט זיין אייגענעם ווילען; א "פרייער פויגעל".

free'-and-ea'sy *n.* (פריע׳-ענד-איע׳-זי) א קלוב, וואוהין די מיטגליעדער קומען זיך צונויף בלויז אום זיך צו פיהלען געמיטליך און פריי [ביים רויכערען, זינגען, טרינקען א. ד. ג.].

free and ea'sy (פריע ענד איע׳-זי) לוסטיג, היימיש, אונגעצוואונגען.

free and fair (פריע ענד פעהר) אפען און עהרליך.

free a ship (פריע ע שיפ) פאלשטענדיג אויספומפען דאס וואסער פון א שיף.

free'booter *n.* (פריע׳-בוה-טער) א רויבער; א ים־רויבער.

free'booting *n.* and *a.* (פריע׳-בוה-טינג) רויבעריי; ים־רויבעריי; רויבענדיג; בעשעפטיגענדיג זיך מיט ים־רויבעריי.

free'booty *n.* (פריע׳-בוה-טי) רויבעריי; ים־רויבעריי.

free'-born *a.* (פריע׳-באהרן) פריי געבארען, וואס איז א פרייער בירגער פון געבורט.

free church (פריע טשוירטש) א פרייע קירכע, א קירך מיט פרייע זיץ־פלעצער פאר יעדען; א קירך אהן דאגמען.

free cit'y (פריע סיט׳-אי) א פרייע שטאדט, א רייכס־שטאדט [ווי די שטעדט האמבורג, ליבעק און ברעמען, וועלכע זיינען זעלבסשטענדיגע רעפובליקען אין דעם פעראייניגטען דייטשען רייך].

free com'merce (פריע קאמ׳-אורס) ז. *free trade*.

freed'man *n.* (פריעד׳-מען) א פרייגעלאזענער, א בעפרייטער קנעכט.

Freed'men's Bu'reau (פריעד׳-מענז

ביו'-ראָו) די ביוראָ וועלכע איז געשאַפען געוואָרען פון קריעגס-דעפּאַרטאַמענט אין די פעראייניגטע שטאַאטען פון אַמעריקא אין יאָהר 1865 צו זאָרגען פאַר די אינטערעסען פון די בעפרייטע נעגערס. דיעזע ביוראָ האָט עקזיסטירט ביז דעם יאָהר 1872.

free'dom *n.* (פריע'-דאָם) פרייהייט; אָפענהערציגקייט; דאָס זיין אָפען; אונגעצוואונגענהייט; פרייוויליגקייט, גוטוויליגקייט, צולאָזענקייט.

free'dom of the will (פריע'-דאָם אָוו טהי הוויל) די פרייהייט פון דעם ווילען; דער פרייער ווילען.

freed'woman *n.* (פריעד'-הוואום-ען) אַ פריי-געלאָזענע, אַ בעפרייטע שקלאַפין.

free'-foot'ed *a.* (פריע'-פוט'-עד) פריי, אונגעצוואונגען [אין בעוועגונגען].

free from care (פריע פראָם קעהר) זאָרגלאָז.

free from er'ror (פריע פראָם ער'-אָר) אָהן אַ פעהלער, ריכטיג.

free from fear (פריע פראָם פיער) אונערשראָקען.

free gate (פריע גייט) אַ פרייער איינטריט.

free gift (פריע גיפט) אַ פרייוויליג געשענק.

free goods (פריע גודז) אויסלענדישע סחורות, אויף וועלכע מען צאָהלט ניט קיין איינפיהר-צאָל.

free'-grace *n.* (פריע'-גרייס) פרייע גנאָדע, גאָטעס גנאָדע.

free'-hand *a.* (פריע'-הענד) מיט ניט געבונדענע הענד, אונגעשטערט; מיט אַן אָפענער האַנד, פריינעביג; פון פרייער האַנד [געמאַכט אָהן אינסטרומענטען].

free'-han'ded *a.* (פריע'-הענ'-דעד) מיט ניט געבונדענע הענד, אונגעשטערט; וואָס האָט אַן אָפענע האַנד, פריינעביג.

free'-han'dedness *n.* (פריע'-הענ'-דעד-נעס) דאָס האָבען אַ פרייע האַנד, פריינעביגקייט; דאָס האָבען די הענד ניט געבונדען.

free'-hear'ted *a.* (פריע'-האַר'-טעד) אָפענהערציג; פריינעביג.

free'-hear'tedness *n.* (פריע'-האַר'-טעד-נעס) אָפענהערציגקייט; פריינעביגקייט.

free'hold *n.* (פריע'-האָולד) גרונד-אייגענטום וואָס ווערט איינעם געגעבען אויף'ן גאַנצען לעבען אָדער אויף פאַר זיינע יורשים; אונבעשרענקט גרונד-אייגענטום.

free'holder *n.* (פריע'-האָול-דער) אַ בעזיצער פון אונבעשרענקטען גרונד-אייגענטום. ז. *freehold*.

free la'bor (פריע ליי'-באָר) פרייע ארבייט [ארבייט געמאַכט פון פרייע מענשען, ניט פון שקלאַפען].

free'-lance *n.* (פריע'-לענס) אַ פרייער, אונאָבהענגיגער מענש [אין האַנדלונגען און איבערציינונגען]; איינער וואָס שטעלט זיך ניט אָב פאַר קיין זאַך, ווען ער אַטאַקירט זיינע געגנער [שריפטליך אָדער מינדליך]; אין מיטעלאַלטער — אַ געדונגענער פּראָפעסיאָנעלער סאָלדאַט [הויפּטזעכליך אַ פיהרער פון אַ באַנדע פּראָפעסיאָנעלע סאָלדאַטען].

free list (פריע ליסט) די פרייע ליסטע [אַ צעטעל פון וואַארען וואָס זיינען פריי פון טאַריף-אָבצאָהלונגען]; אַ צעטעל פון מענשען, וועלכע האָבען ערגיץ אַ פרייען איינטריט אָדער וועלכע ניט איז אַנדערע ספּעציעלע פריווילעגיע.

free'-liv'er *n.* (פריע'-ליוו'-ער) אַ זולל וסובא, אַ געשמד'טער האָלז.

free'-liv'ing *a. and n.* (פריע'-ליוו'-אינג) פיהרענדיג אַ צולאָזען, ברייט לעבען; דאָס זיין אַ זולל וסובא.

free love (פריע לאָוו) פרייע ליעבע [די לעהרע, אַז דאָס געשלעכטליכע צוזאַמענלעבען פון פרוי און מאַן דאַרף ניט בעשרענקט ווערען פון געזעצען, רעגעלען און ספּעציעלע פערפפליכטונגען].

free'-lov'er *n.* (פריע'-לאָוו'-ער) אַ פריי-ליעבעניק, אַן אַנהענגער פון פרייער ליעבע. ז. *free love*.

free'ly *adv.* (פריע'-לי) אויף אַ פרייען אָדער אָפענעם אופן; אָהן שטערונגען, אָהן אָבהאַלט; לייכט; פיעל; אויף'ן ברייטען שטיינער; מיט אָפענהערציגקייט, מיט פרייוויליגקייט, מיט פריינעבינקייט.

free'man *n.* (פריע'-מען) אַ פרייער מאַן; אַ פרייער בירגער.

freema'son *n.* (פריע-מיי'סן) אַ פרייםויערער, אַ מיטגליעד פון דעם געהיימען פריימויערער אָרדען [דער אָרדען איז געגרינדעט געוואָרען נאָך אין מיטעלאַלטער. און איז בעשטאַנען נור פון בעלי מלאכות; שפּעטער אָבער איז די מיטגליעדערשאַפט געוואָרען אונבעשרענקט און אויך די אויפגאַבען און דער כאַראַקטער פון דעם אָרדען האָבען זיך געענדערט. די הויפּט-פּרינציפען פון דיעזען אָרדען, וועלכער האָט אָבטיילונגען אין אַלע ציוויליזירטע לענדער, זיינען: צדקה, ברידערליכע ליעבע און געגענזייטיגע שטיצע. דער אָרדען האָט אַן אויסגעאַרבייטע סיסטעם פון צערעמאָניעס און געהיימע צייכענס].

freemason'ic *a.* (פריע-מיי-סאַנ'-איק) פריימויעריש, וואָס איז שייך צו די פריימויערער. ז. *freemason*.

freema'sonry *n.* (פריע-מיי'סנ-רי) פריימויערריי; אַ געהיימע געזעלשאַפט. ז. *freemason*.

free'-min'ded *a.* (פריע'-מאַינ'-דעד) זאָרגלאָז.

free'ness *n.* (פריע'-נעס) פרייקייט; אָפענהערציגקייט; פריינעביגקייט.

free pass (פריע פּעס) אַ פרייער בילעט.

free play (פריע פּליי) אַ פרייע האַנד, אונבעשרענקט, אונגעשטערט.

free port (פריע פּאָורט) אַ פרייער האַפען [וואוהין עס איז ערלויבט אריינצוקומען די שיפען פון אַלע נאַציאָנען, אָדער וואו מען דאַרף ניט צאָהלען קיין טאַריף-שטייערען אויף די אריינגעפיהרטע סחורות].

fre'er *n.* (פריע'-ער) אַ בעפרייער.

free school (פריע סקוהל) אַ פרייע שוהל [אַ שוהל, וואו מען דאַרף ניט צאָהלען פאַר לערנען, אַ שוהל וואָס ווערט אויסגעהאַלטען פון דער שטאָדט אָדער פון שטאַאט].

free scope (פריע סקאָופּ) ז. *free play*.

free ser'vice (פריע סויר'-וויס) אין דער פעאָדאַלער אָרדנונג — די פפליכטען פון די וואַסאַלען צום לאָרד.

free ship (פריע שיפּ) אַ שיף וואָס בעלאַנגט צו אַ נייטראַלען שטאַאט און קען ניט פערכאַפּט ווערען אין צייט פון קריעג; אין די פעראייניגטע שטאַאטען פון אַמעריקא — אַ שיף וואָס איז געבויט אין אַ פרעמדען לאַנד, וועלכע בעלאַנגט אָבער צו אַ בירגער פון די פעראייניגטע שטאַאטען און ווערט דאָרט רעגיסטרירט.

free'-soil' *a.* (פריע'-סאָיל') וואָס איז שייך צו דער פריי-באָדען-פּאַרטיי, וואָס איז אַן אַנהענגער פון דער פריי-באָדען-פּאַרטיי [אין די פעראייניגטע שטאַאטען פון אַמעריקא]. ז. *Free-soil party*.

Free'-soi'ler *n.* (פריע'-סאָי'-לער) אַ מיטגליעד פון דער פריי-באָדען-פּאַרטיי [אין די פעראייניגטע שטאַאטען פון אַמעריקא]. ז. *Free-soil party*.

Free'-soil' par'ty (פריע'-סאָיל' פּאַר'-טי) די פריי-באָדען-פּאַרטיי [אין די פעראייניגטע שטאַאטען פון אַמעריקא — אַ פּאַרטיי וואָס האָט זיך געגרינדעט אין יאָהר 1848 און האָט געהאַט די אויפגאַבע צו שטערען די איינפיהרונג פון שקלאַפעריי אין די טעריטאָריעס. אין יאָהר 1854 האָט דיעזע פּאַרטיי בעקומען דעם נאָמען רעפּובליקאַנישע].

free'-spo'ken *a.* (פריע'-ספּאָו'קן) פריי אין רעדען, אָפענהערציג.

free'-spo'kenness *n.* (פריע'-ספּאָו'קנ-נעס) אָפענהערציגקייט.

free'-stan'ding *a.* (פריע'-סטענ'-דינג) אָבגעזונדערט, אָבגעטיילט.

free States (פריע סטייטס) די פרייע שטאַאטען — די שטאַאטען, וואו עס האָט ניט עקזיסטירט קיין שקלאַפעריי, אין די פעראייניגטע שטאַאטען פון אַמעריקא, פאַר דעם בירגער-קריעג.

free'stone *n. and a.* (פריע'-סטאָון) אַ זאַמד-שטיין; וואָס בעשטעהט פון זאַמד-שטיין; וואָס דאָס קערענדעל אָדער ביינדעל טיילט זיך לייכט אָב [וועגען פרוכטען].

free'-swim'mer *n.* (פריע'-סהווימ'-ער) אַ פיש וואָס שווימט פון אויבען, ביי דער וואַסער-איבערפלעכע.

free'-swim'ming *a.* (פריע'-סהווימ'-אינג) וואָס האַלט זיך ניט אין אַ בעשטימטען פּלאַץ [וועגען וואַסער-חיות].

free'-thin'ker *n.* (פריע'-טהינ'-קער) אַ פריידענקער, אַן אונגלויביגער, אַן אַטהעאיסט; איינער וואָס אַנערקענט ניט קיין דאָגמאַס און אורטיילט נאָך זיין אייגענעם פערשטאַנד, אַ ראַציאָנאַליסט.

free'-thin'king *n.* (פריע'-טהינ'-קינג) דאָס פריי-דענקען. ז. *free-thinker*.

free thought (פריע טהאָהט) דער פריי-געדאַנק. ז. *free-thinker*.

free to confess' (פריע טו קאָנ-פעס') אָפען מודה זיין, אָפען צוגעבען.

I am free to confess that I sometimes make serious blunders.

free'-tongued *a.* (פריע'-טאָנגד) ז. *free-spoken*.

free trade (פריע טרייד) פרייער האַנדעל [אָהן טאַריף-אָבצאָהל].

free'-tra'der *n.* (פריע'-טריי'-דער) אַן אַנהענגער אָדער פערערינער פון פרייען האַנדעל [אָהן טאַריף-אָבצאָהל].

free'warren *n.* (פריע'-הוואָר-ען) אין ענגלאַנד — דאָס אויסשליסליכע רעכט צו געהן אויף יאָגד אין געוויסע געגענדען.

free'will *n. and a.* (פריע'-הוויל) אַ פרייער ווילען; אַ גוטער ווילען; וואָס איז געטהאָן מיט'ן פרייען ווילען.

He did this of his own free will.

free'-willed *a.* (פריע'-הווילד) וואָס האָט אַ פרייען ווילען.

free'woman *n.* (פריע'-הוואום-ען) אַ בעפרייטע שקלאַפין.

freeze *v. and n.* (פריעז) פריהרען; פערפריהרען; פערפראָרען ווערען; שטעהן אויף'ן פריהרונגס-פּונקט [וועגען טעמפּעראַטור]; פערקיהלט ווערען; אַ פראָסט.

freeze in (פריעז אין) איינגעפראָרען ווערען; בעדעקען זיך מיט אייז.

freeze out (פריעז אוט) אויספריהרען, ארויסשטויסען, ארויסטרייבען.
The partners desire to freeze him out of the business.

free′zer *n.* (פריע׳-זער) דער אדער דאס וואס פערפריהרט אדער פערקיהלט.

freeze to (פריעז טו) צופריהרען, שטארק צובינדען איינעם אדער עפעס צו א זאך.

free′zing *n. and a.* (פריע׳-זינג) דאס פערפריהרען; דאס פערגליווערען דורך קעלט; א קאלטע אויפנאהמע; פערפריהרענד; פערגליווערענד דורך קעלט; זעהר קאלט; קאלט, פערפריהרענד [אין די בעציהונגען צו אנדערע מענשען].

free′zing-box *n.* (פריע׳-זינג-באקס) א קאסטען, אין וועלכען מען פערפריהרט פיש.

free′zingly *adv.* (פריע׳-זינג-לי) אויף א פריהרענדען, קאלטען שטייגער; מיט א קאלטער אויפנאהמע.

free′zing-mix′ture *n.* (פריע׳-זינג-מיקס׳-טשור) א געוויסע מיקסטור אדער כעמישע צוזאמענמישונג פון שטאפען, מיט וועלכער מען קען פערפריהרען אדער פערגליווערען פליסיגקייטען.

free′zing-point *n.* (פריע׳-זינג-פאינט) דער פריהרונגס־פונקט [דער פונקט פון טערמאמעטער, וועלכער בעצייכענט די טעמפעראטור ביי וועלכער וואסער ווערט פערפרארען, ווי דער פונקט 32 פון פארענהייט׳ס טערמאמעטער אדער דער פונקט 0 פון צעלזיום].

freight *n. and v.* (פרייט) פראכט, לאדונג, משא [אויף א שיף אדער וואגאן]; פראכט־געלד אדער דאס געצאהלט פאר טראנספארטירען סחורות פון איין ארט צום צווייטען; דער פרייז וואס מען צאהלט פאר פיהרען פראכט; אנלאדען א שיף אדער וואגען מיט סחורה; דינגען א שיף אדער וואגען צו טראנספארטירען משא; טראנספארטירען סחורות.

freigh′tage *n.* (פריי׳-טעדזש) פראכט־געלד; פראכט־אנלאדונג; דאס טראנספארטירען סחורות.

freight′-car *n.* (פרייט׳-קאר) א פראכט־וואגאן [א וואגאן פון אייזענבאהנען פאר משא].

freigh′ter *n.* (פריי׳-טער) א בעפראכטער [איינער וואס לאדעט אן א שיף]; איינער וואס דינגט א שיף אדער וואגאן צו טראנספארטירען סחורות; די שיף אדער דער וואגאן וואס איז געדונגען געווארען פאר פראכט.

freight′-house *n.* (פרייט׳-האוס) א שפייכלער וואו מען לעגט אב פראכט.

freigh′ting *n.* (פריי׳-טינג) די בעפראכטונג; די בעלאדונג; דאס טראנספארטירען סחורות.

freight′less *a.* (פרייט׳-לעס) וואס איז אונבעפראכטעט; וואס האט ניט אויף זיך קיין משא.

fremd *a.* (פרעמד) פרעמד; אויסלענדיש; וואס איז ניט קיין קרוב; מאדנע; ניט געוועהנליך.

French *a. and n.* (פרענטש) פראנצויזיש; וואס איז שייך צו פראנקרייך; די פראנצויזישע שפראך; דאס פראנצויזישע פאלק.

French and Eng′lish (פרענטש ענד אינ׳-גליש) א קינדערשע מלחמה־שפיעל.

French ber′ry (פרענטש בער׳-אי) א מין יאגדע וואס ווערט בענוצט אין געלבע פארבען.

French chalk (פרענטש טשאהק) א ווייסער ריינער קרייד וואס ווערט בענוצט פון שניידער צו צייכענען אויף׳ן שטאף.

French crown (פרענטש קראון) א געוויסע פראנצויזישע מטבע [א קראנע].

French grass (פרענטש גרעס) א מין קלעווער אדער זיסליך גראז, וואס דיענט אלס פוטער פאר בהמות.

French hon′eysuckle (פרענטש האנ׳-אי-סאקל) ז. ***French grass***.

French horn (פרענטש הארן) א מין מוזיקאלישער בלאז־אינסטרומענט.

Fren′chify *v.* (פרענ׳-טשי-פאי) פערפראנצויזעווען, מאכען פראנצויזיש; אנשטעקען מיט פראנצויזישע זיטען און געשמאק.

Fren′chiness *n.* (פרענ׳-טשי-נעס) דאס זיין פערפראנצויזעוועט; דאס נאכטאנצען נאך די פראנצויזישע זיטען און מאניערען.

French leave (פרענטש ליעוו) א פראנצויזיש געזעגענען־זיך [אוועקגעהן אהן א זיי־געזונד].

french lock (פרענטש לאק) א נעקרויזטער לאנגער לאק [ווי עס פלעגען אמאל טראגען מענער].

French′man *n.* (פרענטש׳-מען) א פראנצויז; א פראנצויזישע שיף.

French pie (פרענטש פאי) דער גרויסער האלץ־פיקער [א מין פויגעל].

French pol′ish (פרענטש פאל׳-איש) פראנצויזישע פאליטור אדער שעללאק־פאליטור.

French pox (פרענטש פאקס) פראנצען, סיפיליס.

French red (פרענטש רעד) רויטע שעהנהייטס־פארב, רויטע פוץ־פארב.

French roof (פרענטש רוהף) א מין מאנסארדען־דאך [א געוויסע פארם פון א דאך].

French white (פרענטש הוואיט) צומאלענער טאלק־שטיין; א מין ווייסע בליי.

French wil′low (פרענטש הוויל׳-או) א מין בוימעל מיט ווייסע בלעטער, וואס וואקסט אין די נאסע געגענדען פון צפון־אייראפא און אזיען. ווערט פיעל בענוצט צו מאכען קאשיקעס און קערב.

Fren′chy *a. and n.* (פרענ׳-טשי) פערפראנצויזעוועט; וואס טאנצט נאך נאך די פראנצויזישע זיטען און מאניערען; א פראנצויז.

frenet′ic *a.* (פרי-נעט׳-איק) ז. ***frantic***.

frenet′ical *a.* (פרי-נעט׳-אי-קעל) ז. ***frantic***.

fren′zical *a.* (פרענ׳-זי-קעל) וואס איז גענייגט צו משוגעת.

fren′ziedly *adv.* (פרענ׳-זיד-לי) אויף אן אויפגעבראכטען שטייגער; אויפגעקאכטערהייד; מיט גרימצארן; ווי א משוגענער.

fren′zy *n. and v.* (פרענ׳-זי) וואהנזין, משוגעת; א ווילדע צוקאכטקייט; צוהיצען, אויפברייננען, מאכען משוגע.

fre′quency *n.* (פרי׳-קהווענ-סי) דאס טרעפען זיך אפט; אן אפטע פאסירונג; דאס פערהעלטניס פון דער צאהל וויפיעל מאל א געוויסע פאסירונג איז געשעהן צו דער צאהל וויפיעל מאל דיעזע פאסירונג האט געקענט געשעהן.

fre′quent *a.* (פרי׳-קהווענט) וואס ערשיינט אפט; וואס עס קומט פאר אדער עס חזר׳ט זיך איבער אפט; וועלכער טהוט אפט איינע און דיעזעלבע זאך.

frequent′ *v.* (פרי-קהווענט׳) אפט בעזוכען אימעצען אדער עפעס.

frequen′table *a.* (פרי-קהווענ׳-טעבל) וואס לאזט זיך אפט בעזוכען.

frequenta′tion *n.* (פרי-קהווענ-טיי׳-שאן) די אפטע בעזוכונג; דאס קומען אפט צו גאסט.

frequen′tative *a. and n.* (פרי-קהווענ׳-טע-טיוו) וואס בעצייכענט ווידערהאלונג; אין גראמאטיק — דער פרעקווענטאטיוו [א צייטווארט וואס בעצייכענט א טהעטיגקייט, וואס ווערט ווידערהאלט פיעל מאל, ווי ארומפאדען, ארומטאנצען א. ד. ג.].

frequen′ter *n.* (פרי-קהווענ׳-טער) אן אפטער בעזוכער.
I am a frequenter at his house.

fre′quently *adv.* (פרי׳-קהווענט-לי) אפט; פיעל מאל; ווידערהאלענדיג זיך.

fre′quentness *n.* (פרי׳-קהווענט-נעס) אפטקייט; דאס ווידערהאלען זיך אפט.

fres′co *n. and v.* (פרעס׳-קאו) פרעסקא אדער וואנד־מאלעריי מיט וואסער־פארבען; א וואנד־בילד געמאלט מיט וואסער־פארבען; מאלען אויף א וואנד מיט וואסער־פארבען.

fres′coing *n.* (פרעס׳-קא-אינג) דאס מאלען אין פרעסקא. ז. ***fresco***.

fres′co-pain′ter *n.* (פרעס׳-קאו-פיינ׳-טער) א פרעסקא־מאלער, איינער וועלכער מאלט בילדער אויף א וואנד מיט וואסער־פארבען.

fresh *a., n. and adv.* (פרעש) פריש; יונג, שטארק, פול מיט לעבען; מיט אבגעפרישטע קרעפטען; ניי, ערשט געמאכט, ערשט פון נאדעל; אונפראקטיש, אהן ערפאהרונג, נאאיוו; קיהל, דערפרישענד; ניט געזאלצען אדער זויער [ווי פריש וואסער, פרישע פיש]; שכור, בעזויפען; נאריש שטאלץ, מיט נארישער גדלות; פרעך, חוצפה׳דיג, מיט העזה; א שטראם, א פערפלייצונג; די צוזאמענמישונג פון פרישען וואסער מיט געזאלצענעם אין א טייך; די ארײנשטרעמונג פון א טייך אין ים; א פריץ, א סטודענט דעם ערשטען יאהר אין אוניווערזיטעט; אויף א פרישען אופן; מיט פרישקייט.

fresh blood (פרעש בלאד) פריש בלוט, פרישע קרעפטען.
Fresh blood is needed in the management of this business.

fresh′-blown *a.* (פרעש׳-בלאון) ערשט אויפגעבליהט.

fresh breeze (פרעש בריעז) א קיהל ווינטעל אויף׳ן ים.

fresh′-col′ored *a.* (פרעש׳-קאל׳-ארד) מיט פרישע, לעבעדיגע פארבען.

fresh′en *v.* (פרעשן) ערפרישען, מחיה זיין; פריש ווערען; קיהלען; אבפרישען, מאכען ניט געזאלצען [וואסער].

fresh′et *n.* (פרעש׳-עט) אן אנלויף פון וואסער; א געוויסער; א פערפלייצונג.

fresh′ly *adv.* (פרעש׳-לי) פריש; ניט לאנג; ערשט געמאכט.

fresh′man *n. and a.* (פרעש׳-מען) א פריץ, א נייער מענש; א נייער שילער וואס איז ערשט אנגעקומען אין קלאס; וואס איז שייך צו א ניי־אנגעקומענעם שילער אדער צום קלאס, וואו עס זיצען די שילער פון ערשטען יאהר.

fresh′manhood *n.* (פרעש׳-מענ-הוד) דאס זיין א פריץ; די צייט פון זיין א פריץ [דאס ערשטע יאהר אין שוהל אדער אוניווערזיטעט].

fresh′manship *n.* (פרעש׳-מענ-שיפ) דאס זיין א שילער דעם ערשטען יאהר אין שוהל אדער אוניווערזיטעט.

fresh′ness *n.* (פרעש׳-נעס) פרישקייט; קיהלקייט; נייקייט.

fresh news (פרעש ניוז) די לעצטע נייעס.

fresh'-shot *n.* (פרעש'-שאט) דער שטראם פון פרישען טייך־וואסער ביים אריינפאל פון טייך אין ים.

fresh up (פרעש אפ) ערפרישען.

fresh'-wa'ter *a.* (פרעש'-הוואה'-טער) וואס איז שייך צו פריש [נים געזאלצען] וואסער; וואס לעבט אין פרישען וואסער; אונערפאהרען, נים געלערענט.

fresh'-wa'ter sai'lor (פרעש'-הוואה'-טער סיי'-לאר) א מאטראז אויף א שיף, וואס שווימט ארום איבער טייכען און נים איבער'ן ים.

fret *v. and n.* (פרעט) נאגען, טאטשען, אויספרעסען; אבטראגען, אברייבען, קראצען; אויפברויזען; אויפרעגען, ערגערען; זיך אבנוצען; זיין אבגעטראגען; זיך ערגערען, זיך בעאונרוהיגען; זיין אויפגעברויזט; זיך ריהרען, געהרען [ווי א געטראנק בעת עס זייערט]; בעציערען א זאך מיט שטרייפען, מאכען פאסיקעס; דאס אבנוצען, דאס אבטראגען; אן אבגעריבען אדער אויסגעניצעוועט שטיק אין א בגר; דאס פריען [ווי די הוים פון א קינד אין געוויסע טיילען פון קערפער]; א לישאיע; אונרוהיגקיים, אויפגעבראכטקייט, אויפרעגונג; דאס אויפברויזען פון וואסער; גלאזור אדער גלייז מיט וועלכע די טעפער בעגיסען לייםענע כלים; אן ארנאמענט אדער פערציערונג פון א זאך מיט שטרייפען אדער ליניען, וועלכע זיינען רעכט־ווינקעליג געצויגען הין און הער [ז. אילוסטראציאן]; אין א גיטארע און אנדערע אזעלכע מוזיקאלישע אינסטרומענטען — די ווייסע פאסיקעס וואס ליעגען אין דערברייט פון גריף אדער פון דעם סטרונע־ברעטעל צו בעצייכענען וואו אבצושטעלען זיך מיט די פינגער אויף די סטרונעס.

Fret

fret'ful *a.* (פרעט'-פול) טאטשענד, נאגענד; אבטראגענד, אבניצענד; אויפגעברויזט; אויפגערעגט, צארענדיג, ערגערליך.

fret'fully *adv.* (פרעט'-פול-אי) צארענדיג; מיט ערגערניס.

fret'fulness *n.* (פרעט'-פול-נעס) צארענדיגקייט; רוגזה; ערגערניס.

fret in'to (פרעט אינ'-טו) זיך איינפרעסען אין...

fret'-saw *n.* (פרעט'-סאה) א שמאלע זעג מיט צייהנער.

fret'ted *a.* (פרעט'-עד) אין ארכיטעקטור — מיט פערציערונגען פון שטרייפען אדער ליניען, וועלכע זיינען רעכט־ווינקעליג געצויגען הין און הער.

fret'ter *n.* (פרעט'-ער) דער וואס ערגערט זיך; דאס וואס רעגט אויף אדער נאגט.

fret'ty *a.* (פרעט'-אי) בעציערט מיט אבשטעהענדע פיגורען [אין ארכיטעקטור].

fret'work *n.* (פרעט'-הוואירק) פערציערונגס־ארבייט וואס בעשטעהט פון שטרייפען אדער ליניען, וועלכע זיינען רעכטווינקעליג געצויגען הין און הער.

friabil'ity *n.* (פראי-ע-ביל'-אי-טי) צוברעקעלדינקייט, דאס קענען צוברעקעלט אדער צוריבען ווערען.

fri'able *a.* (פראי' עבל) ברעקעלדיג, וואס קען צוברעקעלט אדער צוריבען ווערען.

fri'ableness *n.* (פראי'-עבל-נעס) ז. *friability*.

fri'ar *n.* (פראי'-אר) א מאנאך; אין דרוקעריי — נים קיין קלאר ארויסגעגאנגענער אבדרוק אויף א געדרוקטען בויגען פאפיער; איינער וואס כאפט פיש מיט א ווענטקע; א מין פיש; דער לערער־קאפ [ז. *friar-bird*].

fri'ar-bird *n.* (פראי'-אר-בוירד) דער לערער־קאפ, א מין אויסטראלישער פויגעל וואס עסט האניג [זיין קאפ און האלז זיינען ווייניג בעוואקסען מיט פעדערען].

Friar-bird

fri'ar's-cowl *n.* (פראי'-ארז-קאול) א מין פלאנצע. ז. *Arum*.

fri'ar's-lan'tern *n.* (פראי'-ארז-לענ'-טערן) דאס איר־ליכט אדער בלאנדזשענדע פייערלעך, וואס בעווייזען זיך אין לופט איבער זומפיגע ערטער און איבער א בית־הקברות [דיעזע ערשיינונג קומט פאר צוליעב דעם, וואס פערשיעדענע גאזען און בעזאנדערס דער פאספאר־וואסער־שטאף, וואס געהען ארוים פון די פוילענדע ארגאנישע קערפערס, צינדען זיך אן פון צייט צו צייט אין דער לופט].

fri'ary *n. and a.* (פראי'-אר-אי) א מענער־מאנאסטיר, א מאנאכען־קלויסטער; וואס איז שייך צו א מאנאך.

frib'ble *a., n. and v.* (פריבל) קליינליך, נאריש, נידריג, געמיין, לייכטזיניג; א קליינליכער, לייכטזיניגער אדער געמיינער מענש; לייכטזיניגקייט, נארישקייט, פוסטע זאכען; זיין פערנומען מיט קליינליכקייטען אדער פוסטע זאכען; שפאסען, מאכען חוזק; פיהרען איינעם פאר דער נאז.

frib'bler *n.* (פריב'-לער) א לייכטזיניגער מענש; איינער וואס בעשעפטיגט זיך מיט קליינליכקייטען אדער פוסטע זאכען; א פוסטער פראנט.

fricassee' *n. and v.* (פריק-ע-סיע') פריקאסע [א געריכט וואס בעשטעהט פון צושניטענע שטיקלעך הוהן געבראטען אין סאוס מיט פערשיעדענע פאטראוועס]; מאכען אדער צוגרייטען א פריקאסע.

frica'tion *n.* (פרי-קיי'-שאן) דאס רייבען, די רייבונג.

fric'tion *n.* (פריק'-שאן) דאס רייבען, די רייבונג; נים איינשטימיגקייט, אונצופרידענהייט, שווערינקייט.

fric'tional *a.* (פריק'-שאנ-על) וואס געהערט צו רייבונג; וואס קומט ארוים פון רייבען.

fric'tional electric'ity (פריק'-שאנ-על אי-לעק-טריס'-אי-טי) עלעקטריציטעט וואס בעקומט זיך פון רייבונג.

fric'tion-clutch *n.* (פריק'-שאנ-קלאטש) ז. *friction-coupling*.

fric'tion-coup'ling *n.* (פריק'-שאנ-קאפ'-לינג) פריקציאנס־קופעלונג, די פערבינדונג פון צוויי וואלצען וואס די בעוועגונג פון איינעם גים זיך איבער צום אנדערען דורך רייבונג.

fric'tion-gear'ing *n.* (פריק'-שאנ-גיער'-אינג) דאס איבערטראגען די בעוועגונג פון איין בעוועגליכען ראד צו א צווייטען דורך רייבונג; בעטריבס־רעדער וואס דרעהען איינער דעם אנדערען דורך רייבונג.

Friction-gearing

fric'tionless *a.* (פריק'-שאנ-לעס) וואס איז אהן רייבונג.

fric'tion-wheel *n.* (פריק'-שאנ-הוויעל) א פריקציאנס־ראד, א ראד וואס בעוועגט אן אנדערען אדער ווערט בעוועגט פון אן אנדערען דורך רייבונג.

Friction-wheels

Fri'day *n.* (פראי'-דיי) פרייטאג.

fried eggs (פראיד עגז) אקסען־אויגען [א פען־קוכען אין וועלכען די געלכלעך קומען ארויס אין גאנצען, נים צוקלאפט].

friend *n.* (פרענד) א פריינד, א פריינדין, א חבר, א חבר'טע; א געליעבטער, א געליעבטע.

Friend *n.* (פרענד) א קוואקער. ז. *Quaker*.

friend'less *a.* (פרענד'-לעס) פריינדלאז, הילפלאז, פערלאזען, עלענד.

friend'lessness *n.* (פרענד'-לעס-נעס) פריינדלאזינקייט, פערלאזענהייט, הילפלאזינקייט, עלענד.

friend'like *a.* (פרענד'-לאיק) פריינדליך, פריינדשאפטליך.

friend'lily *adv.* (פרענד'-לי-לי) פריינדליך, פריינדשאפטליך.

friend'liness *n.* (פרענד'-לי-נעס) פריינדליכקייט, פריינדשאפטליכקייט.

friend'ly *a. and adv.* (פרענד'-לי) פריינדליך, פריינדשאפטליך; גינסטיג; אויף א פריינדליכען אדער גינסטיגען אופן.

Friend'ly *a.* (פרענד'-לי) וואס איז שייך צו די קוואקערס. ז. *Quaker*.

friend'ly soci'ety (פרענד'-לי סא-סאי'-ע-טי) א פעראיין פאר געגענזייטיגער אונטערשטיצונג. ז. *benevolent society*.

friend of old (פרענד אוו אולד) אן אלטער פריינד.

friend'ship *n.* (פרענד'-שיפ) פריינדשאפט; פריינדליכקייט.

fri'er *n.* (פראי'-ער) איינער וואס בראט אדער פרעגעלט.

Friese *n. and a.* (פריעז) א פריעז, אן איינוואהנער פון פריעזלאנד [דער צפון־טייל פון האלאנד]; די פריזישע שפראך [פלאט־דייטש]; פריזיש, פריזלענדיש; וואס איז שייך צו פריזלאנד, צו די פריזען אדער צו דער פריזישער שפראך.

Frie'sian *n. and a.* (פריע'-זיען) ז. *Friese*.

Frie'sish *n. and a.* (פריע'-זיש) ז. *Friese*.

fros'ted sil'ver (פראס'-טעד סיל'-ווער) אייז-זילבער [מאט, שארסטקע זילבער, וואס זעהט אויס ווי בעצויגען מיט פראסט-טהוי].

fros'ted work (פראס'-טעד הווארק) אין ארכיטעקטור — בעציערונגען וואס זעהען אויס ווי זיי וואלטען געווען בעדעקט מיט פראסט-טהוי.

frost'fish *n.* (פראסט'-פיש) דער פראסט-פיש.

frost'-flow'er *n.* (פראסט'-פלאו'-ער) א פראסט-בלום [אויף די שויבען].

fros'tily *adv.* (פראס'-טי-לי) אויף א פראסטיגען שטייגער; מיט פראסטיגקייט; קאלט.

fros'tiness *n.* (פראס'-טי-נעס) פראסטיגקייט, קעלט; פערפרארענהייט; קאלטקייט; דאס זיין עהנליך צו פערפרארענעם טהוי.

fros'ting *n.* (פראס'-טינג) צוקער-גלאזור [ווי עס ווערט געמאכט אויף געבעקס, פון צוקער און אייער]; מאטע גלאזור [אויף מעטאלען]; אזא שטאף געמאכט פון גלאז-שטויב [ווערט געברויכט פאר פערציערונגען].

frost'less *a.* (פראסט'-לעס) אהן פרעסט, ניט קאלט.

frost'-mist *n.* (פראסט'-מיסט) דער פראסט-נעבעל [דער נעבעל פון פערפרארענעם טהוי].

frost'-nail *n.* (פראסט'-נייל) א פראסט-נאגעל [א משוואק אין דער פאדקאווע פון א פערד איהם צו פערהיטען פון אויסגליטשען זיך].

frost'-nailed *a.* (פראסט'-ניילד) געשיצט דורך פראסט-נעגעל [וועגען פערד]. ז. *frost-nail*.

frost'-nipped *a.* (פראסט'-ניפט) ז. *frost-bitten*.

frost'-numbed *a.* (פראסט'-נאמד) פערשטארט, פערגליווערט פון קעלט.

frost'-smoke *n.* (פראסט'-סמאוק) ז. *frost-mist*.

frost'-valve *n.* (פראסט'-וועלוו) א פארריכטונג צו פערהיטען, אז דאס וואסער זאל ניט פערפרארען ווערען אין וואסער-רעהרען.

frost'work *n.* (פראסט'-הווארק) פראסט-בלומען [אויף פענסטער, פלאנצען א. ז. וו.].

fros'ty *a.* (פראס'-טי) פראסטיג, אייז-קאלט; קאלט; וואס זעהט אויס ווי פראסט-טהוי.

froth *n. and v.* (פראטה) שוים [פיענע]; עטוואס וואס איז לייכט, פוסט, ניט וויכטיג ווי שוים; שוימען; ארויסגעבען שוים, ארויסברייגנען שוים, בעדעקען מיט שוים.

froth'ily *adv.* (פראטה'-אי-לי) מיט שוים; אויף א שוימיגען שטייגער; ניט וויכטיג, פוסט, לייכט [וועגען רייד].

froth'iness *n.* (פראטה'-אי-נעס) שוימיגקייט; פוסטקייט, ניט וויכטיגקייט, לייכטקייט [אין ריידען].

froth'ing *n.* (פראטה'-אינג) דאס שוימען; שוימיגקייט; ניט וויכטינקייט, פוסטקייט, לייכטקייט [אין ריידען].

froth'y *a.* (פראטה'-אי) שוימיג; פוסט, ניט וויכטיג, לייכט [אין ריידען].

frounce *n.* (פראונס) א מין קראנקהייט ביי א פאלק אדער סאקאל, ביי וועלכער ווייסע שפייעכץ קלייבט זיך אן ארום שנאבעל; א קראנקהייט ביי א פערד, ביי וועלכער פרישטשעס זעצען זיך אויס אויף'ן גומען.

frou'zy *a.* (פראו'-זי) ז. *frowzy*.

frow *n.* (פראו) א דאמע, א פערהייראטע פרוי; א מין קארטאפעל-מעהל, וואס מען מישט אריין אין טייג, כדי דאס ברויט זאל האבען א בעסערען אויסזעהן [ווערט בענוצט ביי די לאנדאנער בעקערס]; א שפאלטמעסער, א קלין [א געצייג צו שפאלטען ברעטער א. ד. ג.].

Frow

fro'ward *a.* (פראו'-הווארד) פערדריסליך; בייז; ווידערשפעניג; אונגעהארכזאם.

fro'wardly *adv.* (פראו'-הווארד-לי) מיט פערדרוס; דורך אונגעהארכזאמקייט.

fro'wardness *n.* (פראו'-הווארד-נעס) פערדריסליכקייט, בייזקייט; ווידערשפענסטיגקייט, אונגעהארכזאמקייט.

frow'er *n.* (פראו'-ער) א שפאלט-מעסער, א קלין. ז. *frow*.

frown *v. and n.* (פראון) כמורען דאס פנים; קנייטשען דעם שטערן; קוקען אויף עפעס מיט אונצופריעדענהייט; אבשטויסען מיט א בייזען בליק; אן אנגעכמורעט פנים; קנייטשען אויף'ן שטערן וואס דריקען אויס אונצופריעדענהייט; א פינסטערער בליק.

frown down (פראון דאון) אבשטויסען מיט אונצופריעדענהייט.

His parents frowned down his plans of adventure.

frow'ner *n.* (פראו'-נער) איינער וואס קוקט מיט א בייזען אונצופריעדענעם בליק; דער וואס שטויסט אב מיט א מינע פון אונצופריעדענהייט אדער בייזקייט.

frow'ning *n.* (פראו'-נינג) א מינע פון אונצופריעדענהייט אדער בייזקייט.

frow'ningly *adv.* (פראו'-נינג-לי) אבשטויסענדיג מיט א מינע פון אונצופריעדענהייט אדער בייזקייט.

frown in'to si'lence (פראון אינ'-טו סאי'-לענס) מאכען איינעם שווייגען דורך א: אבשטויסונג מיט א מינע פון אונצופריעדענהייט אדער בייזקייט.

frowns of for'tune (פראונז אוו פאר'-טשון) די סטירדעס פון שיקזאל.

frow'zy *a.* (פראו'-זי) שמוציג, פערפאטשקעט, פאסקודנע; ניט ריין, ניט פערקאמט.

froze (פראוז) פערפרארען. ז. *freeze*

fro'zen *a.* (פראוזן) פערפרארען; פערגליווערט פון קעלט; איינגעפרארען אדער בעדעקט מיט אייז; קאלט, פראסטיג, אייז-קאלט; קאלט אין די בענעהמונגען; מיט א קאלטען טעמפעראמענט.

fro'zenness *n.* (פראו'זנ-נעס) דאס זיין נעפרארען; נעפרארענקייט.

fro'zen o'cean (פראוזן או'-שען) דער אייז-ים, דער ים הקרח.

fro'zen o'ver (פראוזן או'-ווער) איבער-נעפרארען.

fro'zen sea (פראוזן סיע) ז. *frozen ocean*.

fructes'cence *n.* (פראק-טעס'-ענס) די פרוכטונג; די צייט ווען פרות ווערען רייף.

fructic'ulose *a.* (פראק-טיק'-יו-לאוס) אין באטאניק — וואס ניט פיעל פרוכט; בעלאדען מיט פרוכט.

fructif'erous *a.* (פראק-טיפ'-ע-ראס) פרוכט-טראגענד; אויף וועלכען עס וואקסט פרוכט.

fructifica'tion *n.* (פראק-טי-פי-קיי'-שאן) בעפרוכטונג; פרוכטבארקייט.

fruc'tificative *a.* (פראק'-טי-פי-קע-טיוו) וואס קען זיך בעפרוכטען.

fruc'tiform *a.* (פראק'-טי-פארם) וואס איז עהנליך צו פרוכט.

fruc'tify *v.* (פראק'-טי-פאי) בעפרוכטען, פרוכטבאר מאכען; ווערען פרוכטבאר; טראגען פרוכט, ברייגנען נוצען.

fruc'tuary *n.* (פראק'-טשו-ע-רי) איינער וואס בעקומט די פרוכט אדער דעם ריוח פון עפעס.

fru'gal *a.* (פרו'-געל) מעסיג, שפארזאם, עקאנאמיש; ארים, קוים גענוג.

The laborer enjoyed his frugal meal.

frugal'ity *n.* (פרו-געל'-אי-טי) מעסיגקייט, שפארזאמקייט; עקאנאמיע.

fru'gally *adv.* (פרו'-געל-אי) אויף א מעסיגען אדער שפארזאמען שטייגער.

fru'galness *n.* (פרו'-געל-נעס) ז. *frugality*.

frugiv'orous *a.* (פרו-דזשיוו'-א-ראס) וואס ערנעהרט זיך מיט פרוכטען.

fruit *n. and v.* (פרוהט) פרוכט, א פרי, אויבס; דער פראדוקט פון א לעבעדיגער בעשעפעניש; א קינד; א פראדוקט, אן אויסגעארבייטע זאך; טראגען פרוכט, ברייגנען פרות.

frui'tage *n.* (פרוה'-טעדזש) אויבס, פרוכטען; דאס טראגען אדער ארויסגעבען פרוכט; אויסגעמאלטע אדער אויסגעשניצטע פרוכטען.

fruit'-bas'ket *n.* (פרוהט'-בעס'-קעט) א פרוכט-קארב.

fruit'-bat *n.* (פרוהט'-בעט) א פלעדער-מויז וואס ערנעהרט זיך מיט פרוכטען; דער פליהענדער פוקס.

Fruit-bat

fruit'-bear'er *n.* (פרוהט'-בעהר'-ער) א פרוכטבוים; דאס וואס גיט ארוים פרוכט.

fruit'-bear'ing *a.* (פרוהט'-בעהר'-אינג) וואס טראגט אדער גיט פרוכט.

fruit'-bud *n.* (פרוהט'-באד) דער קנאספ אדער בוטאן פון א בלום, פון וועלכען עס ענטוויקעלט זיך שפעטער די פרוכט.

frui'terer *n.* (פרוה'-טער-ער) א פרוכט-הענדלער.

frui'teress *n.* (פרוה'-טער-עס) א פרוי וואס האנדעלט מיט פרוכט.

fruit'ful *a.* (פרוהט'-פול) פרוכטבאר; וואס טראגט פרוכט; וואס ברייגנט א גוטען רעזולטאט.

fruit'fully *adv.* (פרוהט'-פול-אי) מיט פיעל פרוכט; מיט א גוטען רעזולטאט.

fruit'fulness *n.* (פרוהט'-פול-נעס) פרוכטבארקייט; דאס זיין פול מיט פרוכט; דאס ברייגנען א גוטען רעזולטאט.

fruit'-gar'den *n.* (פרוהט'-גאר'דן) א פרוכט-גארטען, א סאד.

קולטיווירטע פרוכט

York Imperial Apple

Akin Apple

Terry Apple

McIntosh Apple

Diel's Butter Pear

Welch Peach

Willett Peach

Splendor Prune

Robert's Field Apricot

fruit'-gath'erer *n.* (פרוהט'-געטה'-ער-ער) א פרוכט-קלייבער; א געצייג, מיט וועלכען מען קלייבט פרוכט פון די בוימער.

fruit'ing *a.* (פרוהט'-אינג) וואס גיט ארויס פרוכטען.

frui'tion *n.* (פרוה'-איש-אן) דאס בריינגען פרוכט; דאס געבען גוטע רעזולטאטען; די ערפילונג פון עפעס; דאס רעאליזירען אדער פערווירקליכען א זאך.

fruit'less *a.* (פרוהט'-לעס) אונפרוכטבאר; וואס בריינגט ניט קיין גוטע רעזולטאטען; נוצלאז, אוננוציג.

fruit'less er'rand (פרוהט'-לעס ער'-ענד) דאס נאכיאגען זיך נאך א חלום; אן אומזיסטער גאנג.

fruit'lessly *adv.* (פרוהט'-לעס-לי) אויף אן אוננוציגער ארט; מיט פרוכטלאזע רעזולטאטען.

fruit'lessness *n.* (פרוהט'-לעס-נעס) אונפרוכטבארקייט; אוננוציגקייט.

fruit'-loft *n.* (פרוהט'-לאפט) אן אויבס-קאמער, א פרוכט-שפייכלער.

fruit'-mar'ket *n.* (פרוהט'-מאר'-קעט) א פרוכט-מארק.

fruit'-pie *n.* (פרוהט'-פאי) א פרוכט-קוכען.

fruit'-pig'eon *n.* (פרוהט'-פידזש'-אן) די פרוכט-טויב [איינע פון די מינים טויבען אין אינדיען, אויסטראליען און אויף די פאסיפישע אינזלען, וועלכע נעהרען זיך מיט בוימער-פרוכט און צייכנען זיך אויס מיט זייערע שעהנע קאלירען].

fruit'-sell'er *n.* (פרוהט'-סעל'-ער) א פרוכט-הענדלער.

fruit'-shop *n.* (פרוהט'-שאפ) א פרוכט-האנדלונג.

fruit'-show *n.* (פרוהט'-שאו) א פרוכט-אויסשטעלונג.

fruit'-stones *n.* (פרוהט'-סטאונז) פרוכטקערנער;ביינדלעך פון פרוכט.

fruit'-sug'ar *n.* (פרוהט'-שוג'-אר) א מין צוקער וואס ווערט געמאכט פון פרוכט.

fruit'-trade *n.* (פרוהט'-טרייד) דער אויבס-האנדעל.

fruit'-tree *n.* (פרוהט'-טריע) א פרוכט-בוים.

fruit'-tren'cher *n.* (פרוהט'-טרענ'-טשער) א קליינע הילצערנע טאץ, אויף וועלכער מען דערלאנגט צום טיש פרוכט.

frump *v. and n.* (פראמפ) אויסטראכטען א מעשה, דערצעהלען א ליגען; א שלומפער; א פרוי, וועלכע איז נעשמאקלאז געקליידעט; אן ארורה.

frum'pish *a.* (פראמ'-פיש) בייז; וואס בעציהט זיך מיט האס אדער פעראכטונג; אלטמאדיש געקליידעט; פערשלומפערט.

frum'py *a.* (פראמ'-פי) ז. *frumpish*.

frus'trate *v. and a.* (פראס'-טרייט) צו נישט מאכען; פערניכטען; ענטטוישען; אומזיסט; ניכטיג, פערגענגליך.

frustra'tion *n.* (פראס-טריי'-שאן) ניכטיגקייט; דאס ניט-געלינגען; ענטטוישונג [אין האפנונג].

frus'trative *a.* (פראס'-טרע-טיוו) וואס פיהרט צו קיינע רעזולטאטען; ענטטוישענד.

frus'tum *n.* (פראס'-טאם) א שטיק; אן איבערגעבליבען שטיק: אין געאמעטריע — דער אונטערשטער טייל פון א קערפער, ביי וועלכען דער אויבערשטער טייל איז גראד אבגעשניטען [ווי א קאנוס, פיראמידע א. ד. ג., ביי וועלכער דער שפיץ איז אבגעשניטען].

frus'tum of a cone (פראס'-טאם אוו ע קאון) א שטומפינער קאנוס [א קאנוס, ביי וועלכען דער אויבערשטער טייל איז גראד אבגעשניטען].

Frustum of a cone

frutes'cent *a.* (פרו-טעס'-ענט) שטרויך-ארטיג [ווי א קוסט].

fru'tex *n.* (פרו'-טעקס) א שטרויך, א קוסט.

fru'ticose *a.* (פרו'-טי-קאוס) וואס איז שייך אדער עהנליך צו א שטרויך [קוסט].

fru'ticous *a.* (פרו'-טי-קאס) ז. *fruticose*.

frutic'ulose *a.* (פרו-טיק'-יו-לאוס) עהנליך צו א קליינעם שטרויך [קוסט].

fry *v. and n.* (פראי) בראטען, פרעגלען; זיך בראטען, זיך פרעגלען; אויפרעגען, אויפרייצען; געבראטענס, געפרעגעלטס; אויפרעגונג, אויפרייצונג; א מחנה, א מענגע [הויפטזעכליך וועגען פיש]; א הויפען [פון קליינע זאכען, הויפטזעכליך פון קליינע פישעלעך].

fry'er *n.* (פראי'-ער) איינער אדער עטוואס וואס בראט אדער פרעגעלט; עטוואס וואס מען קען בראטען אדער פרעגלען [וועגען שפייז].

fry'ing *n.* (פראי'-אינג) דאס פרעגלען, דאס בראטען.

fry'ing-pan *n.* (פראי'-אינג-פען) א בראט-פאן, א סקאווראדע.

He fell from the frying-pan into the fire.

fry in one's own grease (פראי אין וואנז און גריעס) זיך פרעגלען אין דער איינענער שמאלץ; ליידען צוליעב דער איינענער שולד; זיך באדען אין שוויים, אבגעהן מיט שוויים.

ft. אן אבקירצונג פון *feet* אדער *foot* [פאר דער בעצייכנונג פון א פוס אלס לענגען-מאס].

fub *v.* (פאב) אבנארען, אבשווינדלען, אוועק'לקח'נען.

fub'by *a.* (פאב'-אי) מיט דיקע באקען, דיק.

fub'sy *a.* (פאב'-זי) ז. *fubby*.

fuch'sia *n.* (פוק'-סי-א) דער פוקס [אזא גארטען אדער הויז-פלאנצע מיט זעהר שעהנע בלומען].

Fuchsia

fuciph'agous *a.* (פיו-סיפ'-ע-גאס) ז. *fucivorous*.

fuciv'orous *a.* (פיו-סיוו'-א-ראס) וואס שפייזט זיך מיט ים-גראזען [וועגען געוויסע ים-חיות].

fu'coid *a. and n.* (פיו'-קאיד) וואס איז שייך אדער עהנליך צו ים-גראזען; א מין ים-גראז.

fu'cus *n.* (פיו'-קאס) א מין ים-גראז.

fud'dle *v.* (פאדל) בערוישען [דורך שכרות]; פער'שכור'ען; טרינקען צופיעל, טרינקען ביז פאלשטענדיגער בערוישונג.

fud'dler *n.* (פאד'-לער) א שכור.

fudge *v.* (פאדזש) אבנארען, פעלשען; מאכען עפעס אומגעלומפערט; פושען, פארטאטשעווען.

fudge'-wheel *n.* (פאדזש'-הוויעל) אן אינסטרומענט מיט דער הילף פון וועלכען מען בעפוצט די ראנדען פון די שיך-זוילען.

fu'el *n.* (פיו'-על) הייץ-מאטעריאל, ברען-מאטעריאל.

fu'el-econ'omizer *n.* (פיו'-על-אי-קאנ'-א-מאי-זער) א פארריכטונג אין א דאמפף-מאשין צו שפארען הייץ-מאטעריאל [דורך דעם וואס דער אויסגענוצטער דאמפף ווערט אריינגעפיהרט אין רעהרען צו דערווארימען דאס וואסער וואס דארף פערוואנדעלט ווערען אין דאמפף].

fu'el-fee'der *n.* (פיו'-על-פיע'-דער) א פארריכטונג אויטאמאטיש און רעגעלמעסיג צו בעזארגען אן אויווען מיט הייץ-מאטעריאל.

fu'el-gas *n.* (פיו'-על-געס) הייץ-גאז, גאז וואס ווערט געברויכט צום הייצען.

fuff *n.* (פאף) אן אויסברוך, אן אויסברוך פון ליידענשאפט.

fuff'y *a.* (פאפ'-אי) לייכט; שוואמיג.

fuga'cious *a.* (פיו-גיי'-שאס) פליכטיג, אונבעשטענדיג, פערגענגליך; וואס וועפט זיך אוים, בלאקירט אב אדער פאלט אב זעהר פריה [וועגען קערפער-טיילען ביי חיות און וועגען טיילען פון פלאנצען].

fuga'ciousness *n.* (פיו-גיי'-שאס-נעס) ז. *fugacity*.

fugac'ity *n.* (פיו-געס'-אי-טי) פליכטיגקייט, פערגענגליכקייט, אונבעשטענדיגקייט. ז. *fugacious*.

fu'gal *a.* (פיו'-געל) וואס איז שייך אדער עהנליך צו א פוגע [אין מוזיק]. ז. *fugue*.

fuga'to *n.* (פו-גא'-טא) א מוזיק-שטיק פערפאסט אין א סטיל וואס איז עטוואס עהנליך צו א פוגע. ז. *fugue*.

fugh *int.* (פיו) פוי! טפו!

fughet'to *n.* (פו-געט'-טא) א קורצע פוגע. ז. *fugue*.

fu'gile *n.* (פיו'-דזשיל) אויער-וואקס; א געשווילעכץ [הויפטזעכליך ביים אויער]; א מוטנער שטאף אין אורין [השתנה].

fu'gitive *a. and n.* (פיו'-דזשי-טיוו) פליהענד; ניט דויערהאפט, פליכטיג, פערגענגליך; שעפעליג, וואס האט א צייטווייליגען אינטערעס אדער ווערטה [וועגען ליטערארישע ווערק]; אין זאאלאגיע און באטאניק — וואס פערשווינדט אדער פאלט אראב זעהר פריה; א פליכטלינג, אן אנטלאפענער, א דעזערטיר; עטוואס וואס עס איז שווער צו כאפען אדער צו פערהאלטען.

fu'gitive col'ors (פיו'-דזשי-טיוו קאל'-ארז) אבבלאקירענדע פארבען.

fu'gitively *adv.* (פיו'-דזשי-טיוו-לי) אויף א פליכטיגען, פערענדערליכען, צייט-

וויילינגען אדער שווינדענדען אופן; ווי אן אנטלאפענער.

fu'gitiveness *n.* (פיו'-דזשי-טיוו-נעס) דאס אנטלויפען, דאס שווינדען; פליכטיגקייט, פערגענגליכקייט, צייטווייליגקייט.

fu'gitive-slave laws (פיו'-דזשי-טיוו-סלייוו לאהז) אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא — די געזעצע [פון 1793 און 1850], לויט וועלכע א פרייער שטאאט האט געמוזט ארויסגעבען אנטלאפענע נעגער־שקלאפען צו די שקלאפען־האלטערישע שטאאטען.

fu'gitivism *n.* (פיו'-דזשי-טיוו-איזם) דאס זיין אן אנטלאפענער.

fu'gleman *n.* (פיו'גל-מען) א פלינעל־מאן [א גוט אויסגעלערענטער סאלדאט, וועלכער שטעהט אין פראנט פון זיין ראטע און דיענט אלס מוסטער פאר די אנדערע סאלדאטען]; אן אנפיהרער פון א בעוועגונג; א רעדעל־פיהרער.

fugue *n.* (פיוג) אין מוזיק — א פוגע, א מוזיקאליש שטיק וואס ווערט איבערגעזונגען פון עטליכע שטימען איינע נאך די אנדערע.

fu'guist *n.* (פיו'-גיסט) א פערפאסער פון פוגען. ז. *fugue*

ful'crate *a.* (פאל'-קרייט) געשטיצט, אונטערגעשפארט.

ful'crum *n. and v.* (פאל'-קראם) א שפארע, אן אונטערשפארונג, אונטערשטיצונג אדער אונטערהאלטונג; אין מעכאניק — דער שטיץ־פונקט פון א הייבעל אדער ריטשאג; אונטערשטעלען א שפארע אדער אן אונטערשטיצונג.

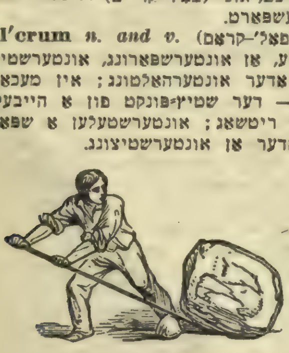

Fulcrum

fulfil' *v.* (פול-פיל') ערפילען; אויספיהרען עפעס; דערפיהרען ביז'ן סוף, פערענדיגען.

fulfill' *v.* (פול-פיל') ז. *fulfil*

fulfil'ler *n.* (פול-פיל'-ער) איינער וואס ערפילט.

fulfil'ling *n.* (פול-פיל'-אינג) די ערפילונג; דאס ברייגגען צו אן ענד.

fulfil'ment *n.* (פול-פיל'-מענט) די אויספיהרונג; דאס דערפיהרען עפעס ביז'ן סוף.

ful'gency *n.* (פאל'-דזשענ-סי) א גלאנץ, א בליאסק.

ful'gent *a.* (פאל'-דזשענט) גלענצענד, בלישטשענד, בלאנקענד, שיינענד.

ful'gently *adv.* (פאל'-דזשענט-לי) אויף א שיינענדען, בלישטשענדען אופן.

ful'gid *a.* (פאל'-דזשיד) בלישטשענד, גלענצענד, שיינענד; מיט א ברוין־רויטליכען קאליר.

ful'gurate *v.* (פאל'-גיו-רייט) גלענצען, אויפבליצען.

fulgura'tion *n.* (פאל-גיו-ריי'-שאן) דאס בלישטשען, דער בלאנק אדער גלאנץ ווי פון געשמאלצענעם גאלד אדער זילבער.

ful'gurite *n.* (פאל'-גיו-ראיט) א לאך אדער רעהר וואס ווערט געמאכט אין זאמד אדער אין שטיין דורך א בליץ.

fuliginos'ity *n.* (פיו-לידזש-אי-נאס'-אי-טי) די אנקלייבונג פון סאזשע אדער רוס; דאס בעדעקען זיך מיט סאזשע; א פעררויכערטע זאך; סאזשע.

fulig'inous *a.* (פיו-לידזש'-אי-נאס) וואס איז שייך צו סאזשע אדער רוס; וואס האט א קאליר פון סאזשע; וואס איז שייך אדער וואס איז עהנליך צו רויך; פעררויכערט.

fulig'inously *adv.* (פיו-לידזש'-אי-נאס-לי) אזוי ווי בעדעקט מיט סאזשע אדער רוס.

full *a., adv., n. and v.* (פול) פול, אנגעפילט; זאט, געניגענד; אנגעזעטיגט; פעליג; פאלשטענדיג, פאלקאמען; ווייט, גרויס, דיק; אויספיהרליך, פינקטליך, גענוי; גאנץ, גענצליך; זעהר; דאס זיין פול אדער פאלשטענדיג; די ערפילונג; פולקייט; זעטיגקייט; דאס גאנצע; דער העכסטער גראד; אין נעהען — פאלדעווען אדער קרויזען דאס טוך ביים זוימען; מאכען פעלדעלעך; וואלען וואלענעם שטאף אין א וואלק־מאשין.

full'-a'corned *a.* (פול'-איי'-קארנד) אבגעקארמעט מיט אייכלען אדער חזיר'שע גים.

full'age *n.* (פול'-ערדזש) דאס געלד וואס מען בעצאהלט פאר וואלען וואלען־שטאף.

full and by (פול ענד באי) אויף אלע זעגלען און דירעקט מיט'ן ווינד [וועגען א שיף].

full'-armed *a.* (פול'-ארמד) מיט פולער בעוואפנונג.

full'-bin'ding *n.* (פול'-באינ'-דינג) אין בוכבינדעריי — א פולער בונד [ווען די טאוולען און רוקען פון בוך זיינען בעצויגען מיט איין לעדער אדער פארמעט].

full'-blood *n.* (פול'-בלאד) א מענש פון ריינעם בלוט [ווען ער שטאמט ניט ארויס פון געמישטע ראסען]; בלוט־פערוואנדשאפט [לייבליכע ברידער, שוועסטער, קוזינען א. ד. ג.]; חיות פון ריינעם בלוט [פון ניט געמישטע מינים].

full'-blood'ed *a.* (פול'-בלאד'-עד) פול־בלוטיג, וואס האט אין זיך פיעל בלוט; פון ריינעם בלוט, וואס שטאמט ניט ארויס פון געמישטע ראסען אדער מינים.

full'-blown *a.* (פול'-בלאון) אין פולער בליהונג, אין פולער ענטוויקלונג; פאנאנדערגעבלאזען.

full broth'ers (פול בראטה'-ערז) ברידער פון איין פאטער און מוטער.

full dress (פול דרעס) פאראדנע קליידער; א פראק־אנצוג, א באל־אנצוג.

full'-dress *a.* (פול'-דרעס) אין פראק־אנצוג; פארמאל; מיט צערעמאניע; וואס פאדערט פאראדנע קליידער.

full'-eared *a.* (פול'-איערד) מיט פולע אנגעגאסענע זאנגען.

full'er *n. and v.* (פול'-ער) איינער וועלכער וואלעט וואלען־צייג; די וואלק־מאשין צו וואלען וואלען־צייג; א מין האלב־רונדער האמער פון א שמיעד; אויסשמיעדען א פערטיעפונג אדער גריבעל אין אייזען מיט'ן האלב־רונדען האמער.

full'er's earth (פול'-ערז אוירטה) א מין ליים פאר דער בעארבייטונג פון טוך

full'ery *n.* (פול'-ער-אי) דער ארט אדער די פאבריק וואו מען בעארבייט געוואנט.

full'-eyed *a.* (פול'-איד) מיט גרויסע ארויסגעשטארצטע אויגען.

full'-face *n.* (פול'-פיים) ז. *full-faced type*

full'-faced *a.* (פול'-פייסט) מיט א פולע רונדען פנים; מיט'ן פנים צו אימעצען

full'-faced type (פול'-פייסט טאיפ) אין דרוקעריי — א דיקע אדער פעטע שריפט.

full'-fed *a.* (פול'-פעד) אבגעקארמעט.

full'-fla'vored *a.* (פול'-פליי'-ווארד) מיט א גוטען געשמאק.

full'-fledged *a.* (פול'-פלעדזשד) גאנץ ענטוויקעלט; אין פולען גאנג.

full'-for'tuned *a.* (פול'-פאר'-טשונד) אויף'ן שפיץ פון הצלחה.

full front with (פול פראנט הוויטה) גראדע געגענאיבער.

full'-gorged *a.* (פול'-גארדזשד) איבערגעקארמעט, צופיעל אנגעזעטיגט.

full'-grown *a.* (פול'-גראון) אויסגעוואקסען.

full hand (פול הענד) אין קארטען־שפיעל — ז. *full house*

full'-han'ded *a.* (פול'-הענ'-דעד) מיט א פולער האנד, ניט לעדיג.

full'-hear'ted *a.* (פול'-האר'-טעד) פול מיט מוטה; מיט גרויס קוראזש.

full house (פול האוס) אין פארלאמענט — א פערזאמלונג פון אלע דעפוטאטען; אין קארטען־שפיעל [פאוקער] — 5 קארטען אין האנד, וועלכע בעשטעהען פון 3 מיט איין נאמען און א פאר מיט אן אנדערען, ווי למשל, 3 קעניגע און א פאר צעהנטלעך.

full'ing *n.* (פול'-אינג) די בעארבייטונג פון טוך; דאס פול ווערען.

full'ing-mill *n.* (פול'-אינג-מיל) א וואלק־מאשין צו וואלען וואלען־צייג; א טוך־פאבריק.

full'-length *a.* (פול'-לענגטה) מיט דער גאנצער לענג; מיט דער לענג פון דער גאנצער פיגור.

full line (פול לאין) א פאלשטענדיגער זאפאס אדער אויסוואהל פון סחורה.
The store carries a **full line** of gloves.

full moon (פול מוהן) גאנץ חודש [ווען די לבנה שיינט אין איהר פולער גרויס].

full'-mouth *n.* (פול'-מאוטה) א פלוידערזאק; א פלאפלער.

full'-mouthed *a.* (פול'-מאוטהט) וואס האט א שטארקע שטימע; וואס איז שייך צו א פלוידערזאק אדער פלאפלער.

full'ness *n.* (פול'-נעס) פולקייט; דאס זיין אנגעפילט.

full of ac'tion (פול אוו עק'-שאן) טהעטיג, פול מיט בעוועגונג.

full of devi'ces (פול אוו די-וואי'-סעז) פול מיט המצאות.

full of mea'ning (פול אוו מיע'-נינג) בעדייטונגספול.

full of play (פול אוו פליי) לעבעדיג, מונטער.

full oft (פול אפט) זעהר אפט.

full of words (פול אוו הווארדז) ריידעוודיג, א בעל דברן.

full of years (פול אוו יירז) בעיאהרענט.

full'-orbed *a.* (פול'-ארבד) ווי א פולע לבנה.

full pitch (פול פיטש) אין קריקעט — א באל, וואס איז אזוי געווארפען, אז ער דערגרייכט דעם אנקלאפער איידער ער ריהרט אן די ערד.

full pow'er (פול פאו'-ער) אונבעשרענקטע פאלמאכט.

full rehear'sal (פול רי-הויר'-סעל) א גענעראל־רעפעטיציע [אין טעאטער].

full'-rigged *a.* (פול'-רינד) אנגעצויי־

גען מיט אלע שטריק [וועגען א זעגעלשיף].

full'-speed *a.* (פול'-ספיעד) אין פולען גאלאפ; מיט פולער שנעלקייט.

full'-summed *a.* (פול'-סאמד) פאלשטענדיג.

full'-tide *a.* (פול'-טאיד) אין פולען צופלוס; מיט דער פולער האנד.

full'-toned *a.* (פול'-טאונד) מיט א פולען טאן [אין מוזיק].

full to the brim (פול טו טהי ברים) פול ווי אן אויג.

full'-tuned *a.* (פול'-טיונד) הארמאניש; אין איינקלאנג.

full'-winged *a.* (פול'-הווינגד) מיט שטארקע פליגלען.

full'y *adv.* (פול'-אי) גענצליך, גאנץ, אין גאנצען.

ful'minant *a.* (פאל'-מי-נענט) דונערענד און בליצענד; קראכענד; וואס ענטוויקעלט זיך פלעצליך [וועגען א קראנקהייט].

ful'minate *n. and v.* (פאל'-מי-נייט) קנאל־פולווער; בליצען און דונערען; עקספלאדירען מיט א שטארקען גערויש; ארויסדונערען א סטראשונאק אדער א טאדעל; ווערען פלעצליך בלאנק [וועגען געשמאלצענעם גאלד וואס איז געמישט מיט אנטימאניום]; פעראורזאכען אן עקספלאזיאן.

ful'minating *a.* (פאל'-מי-ניי-טינג) דונערענד, קראכענד, עקספלאדירענד; סטראשענד, טאדלענד.

fulmina'tion *n.* (פאל-מי-ניי'-שאן) דאס דונערען; דאס קראכען, דאס עקספלאדירען; דאס ארויסדונערען א סטראשונאק אדער א טאדעל.

ful'minatory *a.* (פאל'-מי-ניי-טא-רי) דונערענד, קראכענד.

ful'mine *v.* (פאל'-מין) דונערען, קראכען; ריידען מיט ברייטקייט און אויטאריטעט; ארויסדונערען.

fulmin'eous *a.* (פאל-מינ'-אי-אס) וואס איז שייך צו א דונער און בליץ.

fulmin'ic *a.* (פאל-מינ'-איק) וואס קען עקספלאדירען, וואס קען אויפרייסען.

fulmin'ic ac'id (פאל-מינ'-איק עס'-איד) קנאל־זויערע [א געוויסע כעמישע ארגאנישע פערבינדונג].

ful'ness *n.* (פול'-נעס) ז. ***fullness***

ful'some *a.* (פאל'-סאם) פריקרע פון צופיעל שבחים; פריקרע, עקעלהאפט, ווידערליך; שמוציג, שענדליך.

Fulsome praise is offensive to a man of character.

ful'somely *adv.* (פאל'-סאם-לי) אויף א פריקרען אופן [וועגען לויבען צופיעל]; אויף א שמוציגען, שענדליכען אופן.

ful'someness *n.* (פאל'-סאם-נעס) פריקרקייט [וועגען צו גרויסע שבחים]; עקעלהאפטיגקייט; שענדליכקייט, שמוציגקייט.

ful'vid *a.* (פאל'-וויד) ז. ***fulvous***

ful'vous *a.* (פאל'-וואס) רויט־געלב; דונקעל־ברוין, שווארץ־ברוין.

fuma'ceous *a.* (פיו-מיי'-שיאס) רויכערדיג; וואס איז שייך צום רויכערען אדער רויך.

fuma'do *n.* (פיו-מיי'-דאו) א גערויכערטער פיש.

fu'mage *n.* (פיו'-מעדזש) קוימען אבצאהלונג [אן אבצאהלונג פון יעדען קוימען וואס איז געווען אין הויז, ווי אמאל אין ענגלאנד און אין פראנקרייך].

fu'marole *n.* (פיו'-מע-ראול) אן עפנונג פון א פייער־שפייענדען בארג, פון וועלכער עס שטייגט א רויך.

fum'ble *v.* (פאמבל) טאפען, ריען, שטערען; אנטאפען בלינדערהייד; אין בייסבאל־שפיעל — כאפען דעם באל אונגעשיקט און אונגעלומפערט.

fum'bler *n.* (פאמ'-בלער) אן אונגעשיקטער, אונגעלומפערטער מענש; איינער וואס ריעט אדער טאפט אונגעלומפערט.

fum'blingly *adv.* (פאמ'-בלינג-לי) אונגעשיקטערהייד, אונגעלומפערטערהייד.

fume *n. and v.* (פיום) א רויך; א דונסט, א פארע; א פוסטע איינבילדונג; אויפרעגונג, צארן; זיך אויפרעגען; צארנען; דונסטען; רויכערען; דורכרויכערען [מיט א שמעקעדיגער זאך]; רויכערען אימעצען ווייררויך [חנפ'ענען, שמייכלען]; פערדאמפפען, אוועקגעהן מיט'ן רויך.

fu'met *n.* (פיו'-מעט) די צאה פון הירשען.

fumette' *n.* (פיו-מעט') דער גערוך פון אלטען פלייש.

fu'mid *a.* (פיו'-מיד) רויכיג; דונסטיג.

fumif'erous *a.* (פיו-מיפ'-ע-ראס) וואס גיט ארויס רויך אדער דונסט.

fu'migate *v.* (פיו'-מי-גייט) אויסרויכערען; בעניסען מיט פארפיום.

fumiga'tion *n.* (פיו-מי-גיי'-שאן) די אויסרויכערונג; די רויכערונג.

fu'migator *n.* (פיו'-מי-גיי-טאר) אן אויסרויכערער.

fu'migatory *a.* (פיו'-מי-גיי-טא-רי) וואס רויכערט אויס, וואס רייניגט דורך אויסרויכערען.

fu'mily *adv.* (פיו'-מי-לי) מיט רויך; רויכערדיג.

fu'ming *n.* (פיו'-מינג) אויפרעגונג, צארן, כעס.

fu'mingly *adv.* (פיו'-מינג-לי) אין צארן, אין כעס, אויפגערעגט.

fu'mitory *n.* (פיו'-מי-טא-רי) דער ערדרויך [אזא מין פלאנצע].

fu'mous *a.* (פיו'-מאס) פון רויך־קאליר [וועגען געוויסע בלומען].

fu'my *a.* (פיו'-מי) וואס גיט ארויס א רויך; רויכיג; פול מיט דאמפף אדער דונסט.

fun *n. and v.* (פאן) צייטפערטרייב, בעלוסטיגונג; שפאס; מאכען שפאס; שפאסען.

funam'bulate *v.* (פיו-נעמ'-ביו-לייט) טאנצען אדער געהן אויף א שטריק.

funam'bulatory *a.* (פיו-נעמ'-ביו-ליי-טא-רי) ווי א שטריק־טענצער, וואס טאנצט אויף א שטריק.

funam'bulist *n.* (פיו-נעמ'-ביו-ליסט) א שטריק־טענצער.

func'tion *n. and v.* (פאנק'-שאן) א פונקציאן, א טהעטיגקייט; פעהיגקייט; אן אמט, א בעשעפטיגונג, אן ארבייטס־אויפגאבע; אן אפיציעלע צערעמאניע; אין מאטעמאטיק — א מאטעמאטישע גרעסע וואס איהר ווערטה איז אבהענגיג פון דעם ווערטה פון אן אנדער גרעסע [צ. ב. דער אומפאנג פון א קרייז איז א פונקציאן פון דעם דיאמעטער, ווייל די גרויס פון דעם אומפאנג הענגט אב פון דער גרויס פון דעם דיאמעטער]; עטוואס וואס הענגט אב מיט זיין ווערטה פון עפעס אנדערעס; אויספיהרען א פונקציאן אדער טהעטיגקייט; ארבייטען, ווירקען, פונקציאנירען.

func'tional *a.* (פאנק'-שאנ-על) אמטליך; וואס איז שייך צו א פונקציאן אדער טהעטיגקייט; וואס פיהרט אוים זיינע געוועהנליכע פונקציאנען [וועגען א גליעדער פון קערפער].

functional'ity *n.* (פאנק-שאנ-על'-אי-טי) דאס האבען א פונקציאן, אן אמט אדער טהעטיגקייט.

func'tionally *adv.* (פאנק'-שאנ-על-אי) אין בעצוג צו די פונקציאנען; דורך פונקציאנען.

func'tionary *n.* (פאנק'-שאנ-ע-רי) א בעאמטער; איינער וואס האט א פערטרויטען אמט.

func'tionate *v.* (פאנק'-שאנ-אייט) פונקציאנירען; ווירקען.

func'tionless *a.* (פאנק'-שאנ-לעס) אהן א פונקציאן; אהן אן אמט.

func'tus offi'cio (פאנק'-טאס א-פיש'-אי-או) וואס האט ערפילט זיין אמטליכע פפליכט, וואס האט אויסגעפיהרט זיין פונקציאן.

fund *n. and v.* (פאנד) א פאנד; א קאפיטאל; א רעגיערונגס־אנלייהע [געלד וואס ווערט געליהען צו א רעגיערונג אדער צו א שטאדט־פערוואלטונג]; אבלעגען געלד צו א געוויסען צוועק; אריינלעגען געלד אין פאנדס.

fund'able *a.* (פאנד'-עבל) וואס קען פערוואנדעלט ווערען אין א פאנד.

fun'dal *a.* (פאנ'-דעל) וואס איז שייך צו א פאנד.

fun'dament *n.* (פאנ'-דע-מענט) דאס געזעס, דער אחור.

fundamen'tal *a. and n.* (פאנ-דע-מענ'-טעל) פונדאמענטאל; וואס דיענט אלס גרונדלאגע; וואס איז שייך צו א גרונדלאגע; וועזענטליך; עלעמענטאר; א גרונדלאגע; אן עיקר.

fundamen'tal bass (פאנ-דע-מענ'-טעל ביים) דער גרונד־טאן.

fundamen'tal col'or (פאנ-דע-מענ'-טעל קאל'-אר) א גרונד־פארב [איינע פון די דריי פארבען פון וועלכע מען קען דורך מישונג צונויפשטעלען אלע אנדערע פערשיעדענע פארבען. דיעזע דריי גרונד־פארבען זיינען: העל־רויט, בלוי און גרין אדער געלב].

fundamental'ity *n.* (פאנ-דע-מענ-טעל'-אי-טי) דאס זיין פונדאמענטאל; וועזענטליכקייט, הויפטזעכליכקייט.

fundamen'tally *adv.* (פאנ-דע-מענ'-טעל-אי) וועזענטליך, הויפטזעכליך; אין גרונד, לויט דעם עיקר.

fundamen'talness *n.* (פאנ-דע-מענ'-טעל-נעס) ז. ***fundamentality***

fundamen'tal tone (פאנ-דע-מענ'-טעל טאון) ז. ***fundamental bass***

fundamen'tal truths (פאנ-דע-מענ'-טעל טרוטהס) פונדאמענטאלע ווארהייטען, אנגענומענע ווארהייטען וועלכע דיענען אלס דער פונדאמענט פון א וויסענשאפט אדער א געדאנק.

fun'ded *a.* (פאנ'-דעד) וואס עקזיסטירט אין דער פארם פון אבליגאציאנען [ווערטה־פאפיערען], וועלכע טראגען א בעשטימטען רעגולערען פראצענט; וואס עקזיסטירט אלס א בעשטענדיגער חוב פון דער רעגיערונג אדער קארפאראציאן מיט א בעשטימטען פראצענט.

fun'ded debt (פאנ'-דעד דעט) אן אנלייהע אויף א לענגערען טערמין פון א רעגיערונג אדער פריוואטער געזעלשאפט אויף וועלכער עס ווערען ארויסגעגעבען אקציען אדער ווערטה־פאפיערען [די אנלייהע ווערט געדעקט דורך דעם, וואס עס ווערט יעדעס יאהר אבגעלעגט א געוויסע סומע פאר דעם צוועק].

fun'der *n.* (פאנ'-דער) אן אנהענגער פון *funded debt* .ז פאנדירטע אנלייהען.

fund'-hol'der *n.* (פאנד'-האול'-דער) איינענטימער פון רעגיערונגס-אנלייהען אדער רעגיערונגס-ווערטה-פאפיערען.

fun'ding *n.* (פאנ'-דינג) דאס מאכען אן אנלייהע דורך ארויסגעבען אבליגאציא-נען [ווערטה-פאפיערען] מיט א בעשטימ-טען טערמין ביז וועלכען די שולד דארף אבגעצאהלט ווערען [ווי דאס ווערט גע-טהאן פון רעגיערונגען, שטאדט-פערוואל-טונגען אדער פריוואטע געזעלשאפטען].

fun'ding sys'tem (פאנ'-דינג סיס'-טעם) די פונדאציאנס-סיסטעם, די סיסטעם פון מאכען אנלייהען דורך ארויסגעבען אב-ליגאציאנס-פאפיערען אויף א געוויסען טערמין, ווי דאס ווערט געטהאן פון רע-גיערונגען אדער פון פריוואטע געזעלשאפ-טען [די אנלייהע ווערט געדעקט דורך אבלעגען יעהרליך א געוויסע סומע פאר דיעזען צוועק].

fund'less *a.* (פאנד'-לעס) ; אהן געלד ; אהן פאנדען.

funds *n.* (פאנדז) געלד, מזומן; שטאאטס-פאפיערען, שטאאטס-שולדען ; אקציען.

fun'dus *n.* (פאנ'-דאס) דער גרונד ; דער פונדאמענט ; דער דעק.

fu'neral *n. and a.* (פיו'-נע-רעל) א בעערדיגונג, קבורה ; א לויה ; א רעדע ביי א בעערדיגונג ; וואס איז שייך צו א בעערדיגונג.

fu'neral fur'nisher (פיו'-נע-רעל פויר'-ניש-ער) איינער וואס בעזארגט אלעס ביי א לויה.

fu'neral ora'tion (פיו'-נע-רעל א-ריי'-שאן) א בעערדיגונגס-רעדע; א הספד.

fu'neral pace (פיו'-נע-רעל פיים) לויה-שריט, לאנגזאמער גאנג.

fu'neral pile (פיו'-נע-רעל פאיל) א שייטער-הויפען אויף וועלכען א טויטער קערפער ווערט פערברענט.

fu'neral rites (פיו'-נע-רעל ראיטס) לויה-צערעמאניעס.

fu'neral ser'mon (פיו'-נע-רעל סויר'-מאן) א בעערדיגונגס-דרשה, א לויה-רעדע, א הספד.

fu'nerary *a.* (פיו'-נע-רע-רי) וואס איז שייך צו א בעערדיגונג.

fune'real *a.* (פיו-ני'-רי-על) וואס פאסט פאר א בעערדיגונג ; טרויעריג, מרה-שחורה'דיג.

fune'really *adv.* (פיו-ני'-רי-על-אי) ווי ביי א לויה, ווי ביי א בעערדיגונג ; מיט טרויער, מיט מרה-שחורה.

fun'gal *a. and n.* (פאנ'-געל) וואס איז שייך צו שוועמלעך ; א שוועמעל.

Fun'gi *n.* (פאנ'-דזשאי) דער מין שוועמ-לעך.

Fun'gia *n.* (פאנ'-דזשי-א) שוועמלעך-קאראלען.

fun'gible *a. and n.* (פאנ'-דזשיבל) וואס מען קען פערבייטען מיט עפעס אנ-דערש; אין יוריספרודענץ — עטוואס וואס קען פערביטען ווערען מיט אן אנדער זאך פון דעמזעלבען ווערטה אדער אין דער-זעלבער צאהל ; א זאך וואס מען קען וועג-נען, צעהלען אדער מעסטען [ווי געלד, תבואה א. ז. וו.].

fun'gic *a.* (פאנ'-דזשיק) וואס איז שייך צו אדער וואס קומט פון שוועמלעך.

fun'gicide *n.* (פאנ'-דזשי-סאיד) עט-וואס וואס פערניכטעט שוועמלעך [הויפט-זעכליך וועגען א כעמישען שטאף].

fungic'olous *a.* (פאנ-דזשיק'-א-לאס) וואס לעבט אויף שוועמלעך.

fun'giform *a.* (פאנ'-דזשי-פארם) עהנ-ליך צו שוועמלעך.

fungil'liform *a.* (פאנ-דזשיל'-אי-פארם) .ז *fungiform*

fun'gite *n.* (פאנ'-דזשאיט) א פונגיט [א פערשטיינערטער קאראל].

fungiv'orous *a.* (פאנ-דזשיוו'-א-ראס) וואס שפייזט זיך מיט שוועמלעך [הויפט-זעכליך וועגען אינזעקטען].

fun'goid *a.* (פאנ'-גאיד) ; שוואמארטיג וואס וואקסט פלוצלונג אויס, וואס ער-שיינט פלוצלונג ; אין מעדיצין — וואס האט א קראנקהאפטע, שוואמארטיגען אנ-וואוקס.

fungol'ogist *n.* (פאנ-גאל'-א-דזשיסט) איינער וואס שטודירט די אייגענשאפטען און די נאטור פון שוועמלעך.

fungol'ogy *n.* (פאנ-גאל'-א-דזשי) דער טייל פון באטאניק וואס בעשעפטיגט זיך מיט שוועמלעך.

fungos'ity *n.* (פאנ-גאס'-אי-טי) שוואמ-ארטיגקייט ; דאס האבען א שייכות צו שוואמען אדער שוועמלעך ; א קראנקהאפ-טער שוואמארטיגער אנוואוקס ; דאס ער-שיינען פלוצלונג [אבער אהן ממשות, אהן דויערהאפטיגקייט].

fun'gous *a.* (פאנ'-גאס) ; שוואמיג ; וואס האט א קראנקהאפטען שוואמיגען אנ-וואוקס ; וואס וואקסט אויס אדער ערשיינט פלוצלונג, ניט האבענדיג קיין ממשות און קיין דויערהאפטיגקייט.

fun'gus *n.* (פאנ'-גאס) א שוועמעל, א שוואם ; א קראנקהאפטער שוואמארטי-גער אנוואוקס.

fu'nicle *n.* (פיו'-ניקל) א שטריקעל, א פאדעם, א פיבר [אן אדערעל ביי פלאנ-צען]; די ערשטע אויסשפראצונג, דאס ווארצעלע ביי זאמען ; א נאפעל-שנור [ווי ביי קינדער גלייך נאך זייער געבורט].

funic'ular *a. and n.* (פיו-ניק'-יו-לאר) פעדימדיג, פיברדיג ; וואס איז שייך צו א נאפעל-שנור ; א שטריק-פאליגאן. .ז *funicular polygon*

funic'ular machine' (פיו-ניק'-יו-לאר מע-שין') א פאררייכטונג וואס בע-שטעהט פון שטריק און געוויכטען, וואס זיינען אויף זיי אנגעהאנגען [ווערט גע-ברויכט צו אילוסטרירען געוויסע מעכאני-שע געזעצען].

funic'ular pol'ygon (פיו-ניק'-יו-לאר פאל'-אי-גאן) א געאמעטרישע פיגור וואס בילדעט זיך, ווען א שטריק ווערט געצויגען אדער אונטערגעשפארט אין פער-שיעדענע פונקטען.

funic'ulus *n.* (פיו-ניק'-יו-לאס) א שטריקעל ; א פאדעם ; א נאפעל-שנור.

fu'niform *a.* (פיו'-ני-פארם) .ז *funiliform*

funil'iform *a.* (פיו-ניל'-אי-פארם) עהנליך צו א שטריק.

funk *n. and v.* (פאנק) א שטארקער אונאנגענעהמער גערוך ; פורכט, שרעק, פא-ניק ; ארויסגעבען א שטיקענדען, אונאנ-גענעהמען גערוך ; זיך שטארק דערשרע-קען.

fun'ky *a.* (פאנ'-קי) ; ברוי-שרעקעדיג [וועגען א פערד] ; וואס רעגט זיך שנעל אויף.

fun'nel *n.* (פאנ'-על) א לייקע ; אן אב-צוג פאר רויך אדער פארע.

fun'neled *a.* (פאנ'-עלד) וואס האט א לייקע אדער אן אבצוג פאר רויך אדער פארע ; עהנליך צו א לייקע.

fun'nelform *a.* (פאנ'-על-פארם) עהנ-ליך צו א לייקע.

fun'nelled *a.* (פאנ'-עלד) .ז *funneled*

fun'nel-like *a.* (פאנ'-על-לאיק) .ז *funnelform*

fun'nel-shaped *a.* (פאנ'-על-שייפט) .ז *funnelform*

fun'nily *adv.* (פאנ'-אי-לי) אויף א שפאסהאפטען אדער קאמישען שטייגער.

fun'niment *n.* (פאנ'-אי-מענט) א שפאסהאפטע אדער קאמישע זאך אדער אויסדרוק.

fun'niness *n.* (פאנ'-אי-נעס) שפאס-האפטיגקייט, קאמישקייט.

fun'ning *n.* (פאנ'-אינג) ; דאס שפאסען דאס מאכען קאמישע אדער שפאסהאפטע שטיק.

fun'ny *a. and n.* (פאנ'-אי) שפאסהאפט, לעכערליך, קאמיש, מאדנע, איבערראשענד; א לאנג, שמאל שיפעל [ווערט געברויכט ביי וועט-קעמפפע].

fun'ny-bone *n.* (פאנ'-אי-באון) דער ביין ביים עלענבויגען.

fun'ny-man *n.* (פאנ'-אי-מען) א קלאון, א פאיאץ.

fu'or *n.* (פיו'-אר) א שטיקעל האלץ צוי-געשלאגען צו א פערפוילטען באלקען [אדער שפארע], אום איהם צו בעפעס-טיגען.

fur *n., a. and v.* (פויר) רויכווארג, פוטער, פעלץ-ווארען; די פעל אדער פעלץ פון געוויסע ווילדע חיות ; א הויט, א קא-רע ; די ווייכע הארינגע הויט פון א פער-סיק ; דער ווייסער שיכט וואס לעגט זיך אוים אויף דער צונג ביי א מענשען, וועל-כער ליידעט פון פיבער אדער מאגען-קראנק-הייט ; א דינער שיכט פון אבגעזעצטען שטאף וועלכער בילדעט זיך אוים אויף די ווענטלעך פון א כלי, וואו עס איז א לאנגע צייט געווען א פליסיגקייט און בעזונדערס וויין ; דער שיכט פון קעסעל-שטיין וואס בילדעט זיך אוים אויף די ווענטלעך פון א קעסעל ; חיות ביי וועלכע דער פעלץ בעשטעהט פון ווייכען פוטער ; א שרינט אדער אקער-שניט איבער'ן פעלד וואס ווערט אויסגעאקערט מיט א פלוג ; וואס איז שייך צו רויכווארג ; געמאכט פון פו-טער ; בעציהען, ארומנעהמען אדער בעדע-קען מיט פעלץ אדער פוטער ; בעדעקען מיט א קראנקליכען שיכט [ווי דער ווייסער שיכט אויף דער צונג ביי א קראנקען מענשען] ; בעציהען מיט א הויט אדער קארע ; ביי סטאליארעס — בעשלאגען מיט לייסטלעך אדער ברעטלעך ; רייניגען א קע-סעל פון קעסעל-שטיין.

fur'below *n. and v.* (פויר'-בי-לאו) א פאלבעל [א קרויזעל ארום א פרויען-קלייד] ; א שעהן-אויסגעארבייטע פערציע-רונג ; א מין ים-גראז, וואס געפינט זיך ביים ים אין ענגלאנד ; ארומנעהמען מיט א קרויזעל.

fur'bish *v.* (פויר'-ביש) פאלירען, פו-צען, פיילען ; אראבנעהמען דעם שאנד-פלעק ; אומקעהרען צוריק דעם כבוד.

fur'bisher *n.* (פויר'-ביש-ער) א פא-לירער.

fur'-boot *n.* (פויר'-בוהט) פעלץ-שטי-וועל.

fur'-cap *n.* (פויר'-קעפ) א פעלץ-היטעל.

fur'cate *a. and v.* (פויר'-קייט) גאפעל-דיג, אין דער פארם פון א גאפעל ; פא-נאנדערצווייגען זיך ווי א גאפעל.

furca'tion *n.* (פויר-קיי'-שאן) דאס פא-

נאנדערצווייגען זיך ווי א גאפעל; א פאנאנדערטיילונג.

fur'fur *n.* (פויר'-פויר) קאפּ־שופּען [די ווייסע פלעוקעלעך וואס שיטען זיך פון די האָר].

furfura'ceous *a.* (פויר-פיו-ריי'-שיאס) ווי מעקענע; געמאכט פון מעקענע; שויפענארטיג; אין באטאניק — בעדעקט מיט שופּען.

furfura'ceously *adv.* (פויר-פיו-ריי'-שיאס-לי) מיט שופּען בעדעקט; ווי מעקענע.

fur'furous *a.* (פויר'-פיו-ראס) ז. *furfuraceous*.

furio'so *a. and n.* (פוה-רי-או'-סאו) אין מוזיק — צארענדיג, וויטענד; אן אויפגעבראכטער, צארענדיגער מענש.

fu'rious *a.* (פיו'-רי-אס) וויטענד; שרעקליך אויפגעבראכט; מיט א ווילדען גרימצארן; אין א ווילדען כעס.

fu'riously *adv.* (פיו'-רי-אס-לי) ז. *furious*.

fu'riousness *n.* (פיו'-רי-אס-נעס) שרעקליכע אויפגעבראכטקייט, גרימצארן, א ווילדער כעס.

furl *v.* (פוירל) אויפראלען, אויפציהען [ווי א זעגעל פון א שיף].

fur'long *n.* (פויר'-לאנג) אן ענגלישע לענגען־מאס [א ⅛ פון אן ענגלישער מייל].

fur'lough *n. and v.* (פויר'-לאו) אן אורלויב; אן ערלויבניש וואס ווערט געגעבען א סאלדאט אוועקצוגעהן פון דיענסט אויף א געוויסער צייט; געבען אן אורלויב־צעטעל.

fur'nace *n. and v.* (פויר'-נעס) א שמעלץ־אויווען [א מין אויווען וואו מען שמעלצט מעטאלען]; דער ארט אדער די צייט פון שרעקליכע יסורים; שמעלצען [מעטאלען] אין א שמעלץ־אויווען; אנהייצען אדער מאכען א היץ ווי אין א קאלך־אויווען.

fur'nace-bur'ning *a.* (פויר'-נעס-בויר'-נינג) וואס ברענט ווי א קאלך־אויווען.

fur'nace-steel *n.* (פויר'-נעס'-סטיעל) שטאהל וואס איז געשמאלצען אין א שמעלץ־אויווען.

fur'nish *v.* (פויר'-ניש) פערזארגען; מעבלירען; פערציערען; אויסשטאטען.

fur'nish a han'dle (פויר'-ניש ע הענדל) געבען א געלעגענהייט.

Your mistakes have **furnished a handle** to his arguments.

fur'nish aid (פויר'-ניש אייד) געבען הילף.

fur'nished *a.* (פויר'-נישט) מעבלירט; אויסגעשטאטעט; פערזארגט.

fur'nisher *n.* (פויר'-ניש-ער) איינער וואס בעזארגט עפעס; איינער וואס שטעלט צו פראדוקטען; אן אויסשטאטער; א מעבלירער.

fur'nishing *n.* (פויר'-ניש-אינג) דאס בעזארגען עפעס אדער דאס צושטעלען פון פראדוקטען; די אויסשטאטונג; מעבלירונג.

fur'niture *n.* (פויר'-ני-טשור) מעבעל; פערציערונג; אויסשטאטונג; אין דרוקעריי — שטעגען [די הילצערנע און מעטאלענע קלעצעלעך, וועלכע לעגען זיך אריין אין ראהם ארום דער דרוק־שריפט, כדי זי זאל זיך האלטען אויף איין ארט ביים דרוקען].

fu'ror *n.* (פיו'-ראר) א צארן, וואוט; א מאניע, א שטארקע ליידענשאפט צו עפעס.

furo're *n.* (פוה-ראו'-רע) ז. *furor*.

fur'rier *n.* (פויר'-אי-ער) א רויכווארג־הענדלער; איינער וואס ארבייט אויס אדער פערקויפט פוטער־ווארע.

fur'riery *n.* (פויר'-אי-ער-אי) רויכווארג; דער האנדעל מיט פוטער אדער פעלץ.

fur'ring *n.* (פויר'-אינג) רויכווארג; פעלץ־ווארע; דאס ארומנעהען מיט פוטער; קעסעל־שטיין אויף די ווענטלעך פון א קעסעל; דער ווייסער שיכט אויף דער צונג פון א מענשען, וועלכער ליידעט פון א קראנקען מאגען; דאס שילעווען אדער בעשלאגען מיט לייסטלעך אדער ברעטלעך; אנגעשלאגענע לייסטלעך אויף א וואנד.

fur'row *n. and v.* (פאר'-או) א שרינט, א וואגע אדער אקער־שניט [דער אקערשניט וואס אן אקער־אייזען מאכט ציהענדיג זיך איבער'ן פעלד]; א רינווע אדער פערטיעפונג אין מעטאל אדער שטיין; א קנייטש; מאכען א שרינט אדער אקערשניט; מאכען רינוועס אדער פערטיעפונגען אין מעטאל אדער שטיין; מאכען קנייטשען.

fur'row-faced *a.* (פאר'-או-פייסט) מיט א געקנייטשטען שטערען.

fur'row-weed *n.* (פאר'-או-הוויעד) אונקרויט [ווילדע גראזען וואס וואקסען ארויס אויף געאקערטע פעלדער].

fur'ry *a.* (פויר'-אי) פון פוטער, פון פעלץ; בעדעקט מיט פעלץ אדער פוטער; וואס איז ענליך צו פוטער.

fur'ther *a., adv. and v.* (פויר'-טהער) 1. ווייטער, אין א ווייטערער דיסטאנץ; אלס צוגאב צו; אויסער דעם; נאך עפעס; וואס שטעהט אב ווייטער איידער אן אנדער זאך; וואס ציהט זיך ווייטער; 2. פערדערען; טרייבען פארווערטס.

2. His writings aim to **further** the cause of universal peace.

fur'therance *n.* (פויר'-טהער-ענס) די פערדערונג, דאס ברייננען אדער טרייבען ווייטער צום פארשריט.

fur'ther end (פויר'-טהער ענד) דער ווייטערער צוועק.

fur'therer *n.* (פויר'-טהער-ער) א פערדערער, איינער וואס ברייננט אדער טרייבט ווייטער צום פארשריט.

fur'thermore *adv.* (פויר'-טהער-מאור) אויסער דעם, חוץ וואס איז שוין געזאגט אדער געטהאן געווארען; נאך מעהר; ווייטער.

fur'thermost *a.* (פויר'-טהער-מאוסט) וואס איז נאך ווייטער.

fur'ther partic'ulars (פויר'-טהער פאר-טיק'-יו-לערז) גענויערע פרטים.

fur'thersome *a.* (פויר'-טהער-סאם) וואס האט די נייגונג אדער קראפט צו פערדערען אדער טרייבען פארווערטס; וואס קען העלפען אדער אונטערשטיצען.

fur'thest *adv. and a.* (פויר'-טהעסט) וואס איז דער ווייטעסטער; אם ווייטעסטען.

fur'tive *a.* (פויר'-טיוו) גע'גנב'עט; ערווארבען דורך גניבה; ווי א גנב.

fur'tively *adv.* (פויר'-טיוו-לי) גנבה'שערהייד; מעשה גנב.

fu'runcle *n.* (פיו'-ראנקל) א בלוט־געשוויר, א בייל.

furun'cular *a.* (פיו-ראנ'-קיו-לאר) וואס איז שייך צו א בלוט־געשוויר אדער בייל.

fu'ry *n.* (פיו'-רי) א שטארקע אויפרעגונג; וואוט; א ווילדער כעס.

Fu'ry *n.* (פיו'-רי) אין דער גריכיש־רוימישער מיטאלאגיע — איינע פון די פוריען אדער עריניען, די דריי געטינען פון ראכע, וועלכע זיינען געווען פארגעשטעלט מיט שלאנגען אויף'ן קאפ, מיט א בייטש אין איין האנד און מיט א פאקעל אין דער צווייטער.

furze *n.* (פוירז) גונסטער [א מין ווילדע דארן־פלאנצע].

Furze

fur'zy *a.* (פויר'-זי) בעוואקסען מיט גינסטער [א מין ווילדער דארן].

fu'sarol *n.* (פיו'-סע-ראול) אין ארכיטעקטור — אן אסטראגאל [א רייפעל אדער שטרייף וואס דיענט אלס פערציערונג ארום א זייל].

fu'sarole *n.* (פיו'-סע-ראול) ז. *fusarol*.

fus'cous *a.* (פאס'-קאס) ברוין, טונקעל.

fuse *v. and n.* (פיוז) שמעלצען; מאכען פליסיג; צונויפשמעלצען, פעראייניגען, צונויפגיסען; זיין צונויפגעגאסען אדער צונויפגעשמאלצען; דער צונד־רעהר אדער טרייבעל פון א באמבע אדער גראנאט.

fusee' *n.* (פיו-זיע') דאס קאנישע רעדעל אין א וואנד־זייגער מיט געוויכטער, אויף וועלכען עס ווערט אנגעצויגען די קייט אדער שנור, אויף וועלכען די געוויכטער הענגען; אזא זארט שוועבעלע צו פעררויכערען א ציגאר אדער א ליולקע.

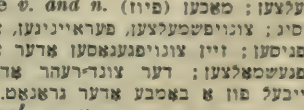

Fusee

fusibil'ity *n.* (פיו-זי-ביל'-אי-טי) שמעלצבארקייט, פליסיגקייט.

fu'sible *a.* (פיו'-זיבל) שמעלצבאר, פליסיג; וואס קען צושמאלצען אדער פאנאנדערגעלאזען ווערען.

fu'siform *a.* (פיו'-זי-פארם) שפינדעלפערמיג, ווי א שפינדעל [וועגען געוויסע פלאנצען און חיות].

fu'sil *n.* (פיו'-זיל) א מין ביקס; א געוויסע פארם פון א שילד מיט א ראמב אין מיטען.

Fusil

fusileer' *n.* (פיו-זי-ליער') א סאלדאט פון א געוויסען מין אינפאנטעריע [פעכאטע].

fusilier' *n.* (פיו-זי-ליער') ז. *fusileer*.

fusillade' *n. and v.* (פיו-זי-לייד') א זאלפ, א שיסעריי פון פיעל ביקסען מיט אמאל; שיסען מיט א זאלפ.

fu'sing-point *n.* (פיו'-זינג-פאינט) דער שמעלצונגס־פונקט [דער טעמפעראטור־גראד, ביי וועלכען פערשיעדענע מעטאלען אדער אנדערע הארטע זאכען הויבען אן זיך צו שמעלצען].

fu'sion *n.* (פיו'-זשאן) די שמעלצונג;

די צונויפשמעלצונג, די פעראייניגונג פון בעזונדערע זאכען; אין פאליטיק — די פעראייניגונג פון פארטייען אדער פראקציאנען.

fu'sionism *n.* (פיו'-זשאנ-איזם) די פעראייניגונג פון צוויי אדער עטליכע פאליטישע פארטייען געגען אן אנדער פארטיי.

fu'sionist *n.* (פיו'-זשאנ-איסט) איינער וואס אונטערשטיצט די פעראייניגונג פון צוויי אדער עטליכע פאליטישע פארטייען מיט דעם ציעל צו בעקעמפפען אן אנדער פארטיי.

fuss *n. and v.* (פאס) א ליארעם וועגען קלייניגקייטען; א טומעל וועגען זאכען וואס זיינען גארנישט ווערטה; טומלען וועגען קלייניגקייטען; מאכען א וועזען פון גארנישט.

fuss'ify *v.* (פאס'-אי-פאי) מאכען א טומעל אומזיסט און אומנישט.

fuss'ily *adv.* (פאס'-אי-לי) אויף א טומעלדיגען, ליארעמדיגען שטייגער.

fuss'iness *n.* (פאס'-אי-נעס) טומעלדיגקייט, ליארעמדיגקייט [אומזיסט און אומנישט].

fuss'y *a.* (פאס'-אי) טומעלדיג, ליארעמדיג; וואס מאכט אן א טומעל וועגען א קלייניגקייט.

fust *n.* (פאסט) — אין ארכיטעקטור א רונדער זייל [אהן דעם פוס און אהן דעם קאפ].

fus'tian *n. and a.* (פאס'-טשען) מאשעסטער אדער באוועלנער סאמעט [א מין דיקער באוועלנער צייג]; אן אוננאטירליכער, אויפגעבלאזענער ארט פון שרייבען און רעדען; פוסטע מליצות; געמאכט פון מאשעסטער אדער באוועלנעם סאמעט; אויפגעבלאזען, באמבאסטיש [אין שרייבען און רעדען].

fus'tianist *n.* (פאס'-טשענ-איסט) א שרייבער וואס האט אן אויפגעבלאזענעם סטיל [וואס געברויכט פיעלע אונגויטיגע ווערטער און פוסטע מליצות].

fus'tic *n.* (פאס'-טיק) א געלער פארבשטאף וואס בעקומט זיך פון א געוויסען זארט בוימער, וועלכע וואקסען אין וועסט-אינדיען און אין די הייסע לענדער פון דרום-אמעריקא.

fus'tigate *v.* (פאס'-טי-גייט) שלאגען מיט א שטעקען.

fustiga'tion *n.* (פאס-טי-גיי'-שאן) דאס שמייסען, דאס שלאגען מיט א שטעקען.

fus'tiness *n.* (פאס'-טי-נעס) שימעל-גערוך; שימעל.

fus'toc *n.* (פאס'-טאק) ז. *fustic*

fus'ty *a.* (פאס'-טי) וואס שמעקט מיט שימעל; שימעלדיג.

fu'tile *a.* (פיו'-טיל) נוצלאז, פוסט, לעער, אונגוויכטיג.

He made a futile attempt to reach the President.

futilita'rian *n.* (פיו-טיל-אי-טיי'-רי-ען) איינער וואס איז איבערגעגעבען צו פוסטע, אונוויכטיגע, נוצלאזע זאכען.

futil'ity *n.* (פיו-טיל'-אי-טי) אונוויכטיגקייט, לעערהייט, הבלים, פוסטע זאכען, נוצלאזיגקייט.

fut'tock *n.* (פאט'-אק) איינע פון די אויסגעבויגענע מיטעלסטע באלקענס פון א שיף.

fu'ture *a. and n.* (פיו'-טשור) קינפטיג, צוקינפטיג, אין א צייט ארום; די צוקינפטיגע צייט, די צוקונפט; א מין ספעקולאציאן אויף דער בערזע, וואו ווערטהפאפיערען אדער אנדערע זאכען ווערען פערקויפט אויף שפעטער, להבא; אין גראמאטיק — דער פוטורום, דער עתיד, די צוקונפט-צייט.

fu'ture a'ges (פיו'-טשור איי'-דזשעז) די צוקינפטיגע דורות.

futu'rity *n.* (פיו-טשו'-רי-טי) די צוקינפטיגע צייט; לעתיד לבוא; א צוקינפטיגע זאך.

fuze *n. and v.* (פיוז) א צינדער [א פאר-ריכטונג צום אנצינדען עקספלאזיאנס-מאטעריאלען אום זיי צו ברייננען צום עקספלאדירען, ווי ביי באמבען, דינאמיט א. ד. ג.]; א זיכערונגס-דרעטעל וואס ווערט אריינגעשטעלט אין אן עלעקטרישען שטראם-קרייז [דאס דרעטעל איז בערעכענט אויף אויסצוהאלטען א געוויסע שטארקייט פון עלעקטרישען שטראם, ווען דער שטראם ווערט צו שטארק ווערט דאס דרעטעל צושמאלצען און דער שטראם-קרייז ווערט דערמיט אונטערבראכען]; אריינשטעלען א פערזיכערונגס-דרעטעל אין אן עלעקטרישען שטראם-קרייז; אריינשטעלען א צינדער אין עקספלאזיאנס-מאטעריאלען צום עקספלאדירען.

fuzz *n. and v.* (פאז) קליינע פוכינע טיילעכלעך אדער שטיקעלעך וואס רייבען זיך אב און ווערען צובלאזען אויף'ן ווינד; צופליהען אין קליינע פוכינע שטיקעלעך וואס רייבען זיך אב.

fuzz'ball *n.* (פאז'-באהל) דער רעגען-שוועמעל [א מין שוואם, פון וועלכען עס פליהען ארוים קליינע פוכינע שטיקעלעך ווען ער פלאצט].

fuzz'iness *n.* (פאז'-אי-נעס) פוכיגקייט; דאס קענען זיך פאנאנדערפליהען.

fuzz'y *a.* (פאז'-אי) גרינג, פוכקע; בעדעקט מיט לייכטע, פוכקע טיילעכלעך אדער שטיקעלעך.

fy *int.* (פאי) ז. *fie*

fyke *n.* (פאיק) א מין נעץ פאר פיש.

fyke'-net *n.* (פאיק'-נעט) ז. *fyke*

G

G, g (דזשי) דער 7טער בוכשטאב פון דער *a-b-c*

Ga. אבקירצונג פון *Georgia* [איינער פון די פעראייניגטע שטאאטען פון נארד-אמעריקא].

g. a. ראשי תבות פון די ווערטער *general average*

G. A. ראשי תבות פון די ווערטער *General Assembly*

gab *n. and v.* (געב) א האקען; פלוידעריי; פלוידערען.

gabardine' *n.* (געב-ער-דין') א קאפאטע; א לאנגער, ברייטער מאנטעל; אן אויבערמאנטעל.

gab'bard *n.* (געב'-ארד) אזא שווערע בארזשע אדער משא-שיף.

gab'ber *n.* (געב'-ער) א פלוידערזאק; א ליגנער.

gab'ble *v. and n.* (געבל) ריידען הויך אויף'ן קול און גיך; פלאפלען, פלוידערען; גאגאטשען [שנאטערען, שרייען] ווי א גאנז; פלוידעריי, פלאפלעריי.

gab'bler *n.* (געב'-לער) א פלוידערער, א פלאפלער.

gab'bling *n.* (געב'-לינג) פלוידעריי, פלאפלעריי.

gab'by *a.* (געב'-אי) פלוידערדיג, פלאפלערדיג.

ga'bel *n.* (גיי'-בעל) זאלץ-שטייער; שטייער, אבגאבע [אין אייראפא].

gabelle' *n.* (גע-בעל') ז. **gabel**

ga'beller *n.* (גיי'-בעל-ער) א שטייער-קאלעקטאר.

gaberdine' *n.* (געב-ער-דין') ז. *gabardine*

ga'bion *n.* (גיי'-בי-אן) א שאנץ-קארב [אזא רונדע קארב אהן א דעק וועלכע ווערט אנגעפילט מיט ערד און ווערט בענוצט אין פעסטונגס-ווערק].

Gabion

gabionade' *n.* (גיי-בי-א-נייד') א פעסטונגס-ווערק וואס איז געמאכט פון שאנץ-קערב. ז. *gabion*

ga'bioned *a.* (גיי'-בי-אנד) ארומגעלעגט מיט שאנץ-קערב. ז. *gabion*

gabionnade' *n.* (גיי-בי-א-נייד') ז. *gabionade*

ga'ble *n.* (גייבל) א גיבעל [דער אויבערשטער טייל פון א שארפען משופע'דיגען דאך]; א דרייעקיגע פערציערונג פון געביידען אין דער פארם פון א שפיציגען דאך, ווי דאס ווערט געמאכט איבער פענסטער און טהירען.

ga'ble-bel'fry *n.* (גיי'בל-בעל'-פרי) א קליינער גלאקען-טהורם מיט א שפיציגען דאך.

ga'bled *a.* (גייבלד) וואס האט א גיבעל. ז. *gable*

ga'ble-end *n.* (גיי'בל-ענד) דער שפיץ פון א וואנד פון א הויז וואס האט א שארפען משופע'דיגען דאך.

ga'ble-en'ded *a.* (גיי'בל-ענ'-דעד) וואס האט א גיבעל. ז. *gable*

ga'ble-roof *n.* (גיי'בל-רוהף) א גיבעל-דאך, א שארפער משופע'דיגער דאך.

ga'ble-roofed *a.* (גיי'בל-רוהפט) וואס האט א גיבעל-דאך [א שארפער משופע'דיגער דאך].

ga'blet *n.* (גיי'-בלעט) א פערציערונגס-גיבעל [א קליין שפיציג דעכעל וואס דיענט אלס פערציערונג איבער פענסטער אדער טהירען א. ד. ג.].

ga'ble-wall *n.* (גיי'בל-הוואהל) די וואנד, וועלכע בילדעט אוים דעם גיבעל פון א הויז. ז. *gable*

ga'ble-win'dow *n.* (גיי'בל-הווינ'-דאו)

א פענסטער וואס האט איבער זיך א שפיצינג דעכעל.

ga'by *n.* (גיי'-בי) א שוטה, א דומער יונג.

gad *n. and v.* (גער) א שפיץ; א שפיצינער אינסטרומענט; א קלין; א שפיצינע אייזען-שטאנג; א שפיצינער שטאק; א רוט; דאס ארומלויפען, דאס ארומטרייבען זיך; צושלאגען מיט א שפיצינגען טשוואק; זיך ארומטרייבען גארנישט טהוענדיג; ארומלויפען היז און צוריק.

gad'about *n.* (גער'-ע-באוט) א פוסט און פאסניק; אן ארומלויפערקע [א פרוי וואס זיצט ניט איין אין דער היים].

gad'ded *a.* (גער'-ער) שפיציג; מיט א שפיץ.

gad'der *n.* (גער'-ער) אן ארומטרייבער, אן ארומשלעפער.

gad'ding *n.* (גער'-אינג) דאס ארומטרייבען זיך; דאס ארומשלעפען זיך.

gad'dingly *adv.* (גער'-אינג-לי) אויף אן ארומטרייבערישען אופן; ארומשלעפענדיג זיך.

gad'dish *a.* (גער'-איש) וואס טרייבט זיך ארום.

gad'dishness *n.* (גער'-איש-נעס) ארומטרייבעריי, ארומשלעפעריי.

gad'fly *n.* (גער'-פלאי) די פערד-פליעג [אזא פליעג וואס פאלט נערן אן אויף פערד און אנדערע הויז-טהיערע]; אן ארומטרייבער; איינער וואס דאקוטשעט.

Gadfly

gad'wall *n.* (גער'-הוואהל) א מין ענטעל.

Gael *n.* (גייל) א קעלטישער שאטלענדער פון די הויך-לאנד בעוואהנער.

Gae'lic *a. and n.* (גיי'-ליק) וואס איז שייך צו די קעלטישע שאטלענדער [די הויך-לאנד-בעוואהנער אין שאטלאנד]; די געלישע שפראך [די שפראך פון די הויך-לאנד בעוואהנער אין שאטלאנד].

Gae'licist *n.* (גיי'-לי-סיסט) איינער וואס שטודירט די געלישע שפראך.

ז. *Gaelic*

gaff *n. and v.* (געף) א הארפון-שטאנג [אזא שטארקער, שארפער אייזערנער האטשעק (קרוק) בעפעסטיגט צו א שטאנג וואס פישער בענוצען ארויסצוציהען גרויסע פיש פון וואסער]; א קווער-שטאנג פון א שיף; א קליינער שטאנג; א ביליגער אמוזירונגס-פלאץ אדער טעאטער אין ענגלאנד; ארויסציהען פיש מיט א הארפון-שטאנג.

gaf'fer *n.* (געפ'-ער) אן אלטער מאן, אן אלטער לאנדסמאן; אן אויפזעהער איבער ארבייטער; איינער וואס ציהט ארויס פיש פון וואסער מיט א הארפון-שטאנג.

gaff'-hook *n.* (געפ'-הוק) א הארפון-שטאנג. ז. *gaff*

gaf'fle *n.* (געפל) א גאפעל-פערמיגער נעשטעל וועלכער פלעגט אמאל געברויכט ווערען אונטערצושטיצען די ביקס ביים שיסען; א שטאלענער שפארען וואס ווערט אנגעטהאן אויף דעם פוס פון א קאמפף-האהן.

gag *n. and v.* (געג) א שפאר-העלצעל, א שפרייז-העלצעל [א העלצעל אויפצושפארען דאס מויל]; עטוואס מיט וואס מען פערשטאפט דאס מויל, אז מען זאל ניט קענען ריידען אדער שרייען; די פערגוואלטיגונג פון רעדע-פרייהייט; א ביסען וואס קעהרט צו ברעכען; א מין גרויסער פיש וואס געפינט זיך ביי די אטלאנטישע ברעגען פון דרום-אמעריקא; פערשטאפען דאס מויל; ניט לאזען ריידען; אויפשפארען דאס מויל מיט א שפאר-העלצעל; ברייגגען צום ברעכען; ברעכען; פערשטאפען; שפאסען, חוזק מאכען; אריינשטעלען ווערטער פון דער אייגענער ראלע אין א צווייטענס [ווענען אקטיארען].

gage *n. and v.* (גיידזש) א משכון, א פפאנד; דאס געבען א משכון, דאס לעגען ערבות; דאס וואס ווערט איינגעלעגט אין א וועט; דאס ארויסרופען צום קאמפף; א מאסשטאב, א קאליבער, אן אינסטרומענט, מיט וועלכען מען מעסט די גרויס, ברייט אדער אומפאנג פון א זאך; א בעשטימטע פעסטגעשטעלטע מאס פון עפעס [ווי למשל די ברייט צווישען די שינען אדער רעלסען פון אן אייזענבאהן]; דער טיעף-גאנג פון א שיף, די מאס וויפיעל א שיף קען זיצען טיעף אין וואסער; די פאזיציאן אדער די לאגע פון א שיף בנוגע צום ווינד אדער צו אן אנדער שיף; מעסטען די גרויס, אומפאנג אדער אינהאלט פון עפעס [ווי פון א שיף]; אבשאצען עפעס; מאכען פעלדעלעך אויף א קלייד.

ga'geable *a.* (גיי'-דזשעבל) וואס קען געמאסטען ווערען.

gaged *a.* (גיידזשד) פינקטליך צוגעפאסט.

gage'-plate *n.* (גיידזש'-פלייט) א פאר-ריכטונג, וועלכע ווערט אריינגעשטעלט אין א מאשין צו שניידען, האקען לעכלעך א. ד. ג., אום דאס וואס ווערט געשניטען אדער געהאקט זאל זיין אין איין מאס.

ga'ger *n.* (גיי'-דזשער) א מעסטער, אן אויסמעסטער; איינער וואס מעסט דעם אינהאלט פון כלים.

gag'ger *n.* (געג'-ער) א קנעבלער, א מויל-פערשטאפער; א שפאר-אייזענדעל, וואס ווערט אריינגעשטעלט אין א פורם צי האלטען פעסט דעם קערן אויף אן ארט.

gag'gle *v. and n.* (געגל) גאגאטשען ווי גענז; א הורטע געגז; א פלאפלער-געזעלשאפט.

gag'gler *n.* (געג'-לער) א גאנז.

ga'ging *n.* (גיי'-דזשינג) די מעטאדע פון מעסטען דעם אינהאלט פון א כלי.

ga'ging-rod *n.* (גיי'-דזשינג-ראד) אן אינסטרומענט צו מעסטען דעם אינהאלט פון כלים.

gag'-law *n.* (געג'-לאה) דאס געזעץ ווענען רעגולירען די צייט פון דעבאטען אין דעם קאנגרעס [פארלאמענט] פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא.

gag rule (געג רוהל) דאס געזעץ אין א פערזאמלונג אדער פארלאמענט וואס אונטערדריקט מיט פערשיעדענע קונצען די רעדע-פרייהייט.

gai'ety *n.* (גיי'-ע-טי) פרעהליכקייט, לוסטינקייט; פוץ, גלאנץ.

gai'ly *adv.* (גיי'-לי) אויף א פרעהליכען, לוסטיגען שטייגער; לעבעדיג, שמחה'דיג; מיט פוץ, מיט גלאנץ.

gain *n. and v.* (גיין) געווין, פראפיט, פערדיענסט; פרנסה; דאס בעקומען פראפיט; דאס וואס עס קומט צו; אן אויסגעבויערטער לאך אין א באלקען אדער קלאץ, וואו עס שטעלט זיך אריין אן אנדער באלקען אדער קלאץ; א צאפען-לאך; אן אויסגעשניצטע רינווע אדער פערטיעפונג אין א ברעט, וואו עס שטעלט זיך אריין אן אנדער ברעט; געווינען; עררייכען; דערגרייכען; זיעגען; פראפיטירען; פערדיענען; פראגרעסירען; וואקסען; אויסבויערען א לאך אין א ברעט אדער באלקען, כדי אריינצושטעלען אן אנדער ברעט אדער באלקען.

gai'nable *a.* (גיי'-נעבל) וואס מען קען געווינען; וואס קען דערגרייכט ווערען.

gain a point (גיין ע פאינט) עפעס עררייכען.

gain'-devo'ted *a.* (גיינ'-די-וואו'-טעד) וואס זוכט לייכטע פראפיטען.

gai'ner *n.* (גיי'-נער) א געווינער; א זיעגער.

gain'ful *a.* (גיינ'-פול) איינטרעגליך; וואס ברייננט פראפיט.

gain'fully *adv.* (גיינ'-פול-אי) מיט גוטען פראפיט; מיט נצחון.

gain'fulness *n.* (גיינ'-פול-נעס) איינטרעגליכקייט; דאס זיין מיט פראפיט.

gain ground (גיין גראונד) 1. קריגען איינפלוס; 2. פערשפרייטען זיך; ווערען מעהר פאפולער.

2. The religions of the East are gaining ground in America.

gai'nings *n.* (גיי'-נינגז) פראפיטען, פערדיענסטען.

gain'less *a.* (גיינ'-לעס) ניט איינטרעגליך; וואס ברייננט ניט קיין פראפיט.

gain'lessness *n.* (גיינ'-לעס-נעס) דאס זיין ניט איינטרעגליך; דאס ניט ברייננען קיין פראפיט.

gain on (גיין אן) 1. צוקומען אדער ארויפקומען ביסלעכווייז; דערנעהנטערען זיך צו עפעס; 2. בעקומען די איבערהאנד; בעקומען אן איינפלוס אויף עפעס אדער אימעצען.

1. The river gains on the land.

gain one's point (גיין הוואנז פאינט) דערגרייכען דעם ציעל.

gain o'ver (גיין או'-ווער) אריבערנעווינען, אריבערציהען; גובר זיין; בעקומען די איבערהאנד.

gainsay' *v.* (גיינ-סיי') רעדען דאגעגען, ווידערשפרעכען; פערניינען, אבלייקענען.

gainsay'er *n.* (גיינ-סיי'-ער) א ווידערשפרעכער, א געגנער; איינער וואס לייקענט אב אדער רעדט דאגעגען.

gainsay'ing *n.* (גיינ-סיי'-אינג) א פערניינונג, א הכחשה; א טענה דאגעגען.

'gainst *prep.* (גיינסט) ז. *against*

gain subsist'ence (גיין סאב-סיסט'-ענס) זיך ערווערבען א לעבענסמיטעל; האבען חיונה; מאכען א לעבען.

gain upon' (גיין א-פאן') ז. *gain on*

gair'ish *a.* (געהר'-איש) בלישטשענד, גלענצענד; וואס ווארפט זיך אין די אויגען; בלענדענד העל; לייכט, לעבעדיג, לוסטיג.

gair'ishly *adv.* (געהר'-איש-לי) אויף א בלישטשענדען, גלענצענדען שטייגער; דורך ווארפען זיך אין די אויגען; מיט לייכטקייט, לעבעדינקייט.

gait *n.* (גייט) דער גאנג [די האלטונג פון קערפער בעת'ן געהן].

gai'ter *n. and v.* (גיי'-טער) א קאמאש, א שטיפלעט [פון טוך, וואס בעדעקט דעם אויבערשטען טייל פון שוך]; אנטהאן א קאמאש אדער שטיפלעט.

gal. *gallon* אן אבקירצונג פון דעםווארט

gal *n.* (געל) א מיידעל [פערוואולגאריזירט פון *girl*].

ga'la *n.* (גא'־לא) אזא שאטלענדישער ציינ.

ga'la *n.* (גיי'־לא) א גאלא, יום־טוב'דיגקייט, פייערליכקייט, פאראד; יום־טוב'דיגע קליידער.

galac'tagogue *n.* (גע־לעק'־טע־גאג) א מעדיצינישער מיטעל ארויסצורופען מילך [אין די ברוסטען].

galac'tia *n.* (גע־לעק'־טי־א) א ברוסט־קראנקהייט, ביי וועלכער עס פליסט די מילך אדער, פערקעהרט, עס פעהלט אויס מילך.

Galac'tia *n.* (גע־לעק'־טי־א) א געוויסער מין קוסטען־בוימלעך מיט פעדער־פערמיגע בלעטלעך און טרויבען־ארטיגע פורפור־בלומען. וואקסט אין ווארימע געגענדען.

galac'tic *a.* (גע־לעק'־טיק) וואס איז שייך צו מילך, וואס קומט פון מילך; אין אסטראנאמיע — וואס איז שייך צום מילך־וועג [א ליכטיגער פאס אויף'ן הימעל וואס בעשטעהט פון פיעלע אונזיכטבארע שטערען].

galac'tite *n.* (גע־לעק'־טאיט) דער גאלאקטיט [אזא מינעראל].

galac'tocele *n.* (גע־לעק'־טא־סיעל) א קראנקהאפטע אנזאמלונג פון מילך אין די ברוסטען.

galactoden'dron *n.* (גע־לעק־טא־דענ'־דראן) דער מילך־בוים אדער קוה־בוים. ז. *cow-tree*

galac'toid *a.* (גע־לעק'־טאיד) ענליך צו מילך.

galactom'eter *n.* (געל־עק־טאמ'־ע־טער) א מילך־מעסטער [א פארריכטונג צו מעסטען די געדיכטקייט, די פעטקייט פון מילך].

galactoph'agist *n.* (געל־עק־טאפ'־ע־דזשיסט) איינער וואס שפייזט זיך מיט מילך.

galactoph'agous *a.* (געל־עק־טאפ'־ע־גאס) וואס שפייזט זיך מיט מילך.

galactophori'tis *n.* (געל־עק־טאפ־א־ראי'־טיס) אן ענטצינדונג פון די מילך־דריזען [אין די ברוסטען].

Galactometer

galactoph'orous *a.* (געל־עק־טאפ'־א־ראס) וואס ברייננט ארויס אדער פראדוצירט מילך.

galactopoet'ic *a.* and *n.* (גע־לעק־טא־פא־עט'־איק) ז. *galactopoietic*

galactopoiet'ic *a.* and *n.* (גע־לעק־טא־פאי־עט'־איק) וואס העלפט פערמעהרען די מילך אין די ברוסטען; א שטאף וואס פערמעהרט די מילך אין די ברוסטען.

galactorrhe'a *n.* (גע־לעק־טא־ריע'־א) א קראנקהאפטעס פליסען פון מילך [פון די ברוסטען].

galac'tozyme *n.* (גע־לעק'־טא־זאים) קומיס [מילך צוגעריכט מיט הייוועז, ווערט געברויכט אין רוסלאנד אלס מיטעל געגען שווינדזוכט].

ga'la-day *n.* (גיי'־לא־דיי) א גאלא־טאג, א יום־טוב, א פייערליכער טאג.

ga'la-dress *n.* (גיי'־לא־דרעס) א יום־טוב־קלייד, א פאראדנער מלבוש.

Gala'go *n.* (גע־ליי'־גאו) דער אפריקאנישער לעמור [אזא חיה'לע וואס האט ענליכקייט צו א וועווערקע].

Galago

galan'ga *n.* (גע־לענ'־גא) ז. *galangal*

galan'gal *n.* (גע־לענ'־געל) גאלגאנט [אזא שמעקעדיגער ווארצעל אין כינא, ווערט געברויכט אין מעדיצין]; סיפער־גראז.

gal'antine *n.* (געל'־ען־טין) א מין קאלטע פריקאסע [עס ווערט געמאכט פון אנגעשטאפטען היהנער אדער ציגען־פלייש אהן די ביינער, ווערט געקאכט צוזאמען מיט פערשיעדענע גרינסען און ווערט געגעסען קאלטערהייד].

Gal'axy *n.* (געל'־עק־סי) אין אסטראנאמיע — דער מילך־וועג [א ליכטיגער פאס אויף'ן הימעל וואס בעשטעהט פון פיעלע אונזיכטבארע שטערען]. ז. *Milky Way*

gal'axy *n.* (געל'־עק־סי) א גלענצענדע פערזאמלונג [פון פראמינענטע מענשען]; א גלענצענדע זאמלונג [פון שעהנע זאכען].

gal'ban *n.* (געל'־בען) ז. *galbanum*

gal'banum *n.* (געל'־בע־נאם) גאלבאן אדער מוטער־הארץ [א מין גומי וואס ווערט געברויכט אין מעדיצין].

gale *n.* (גייל) א שטארקער לופט־שטראם; א ווינד; א לופט־צוג אנגעפילט מיט ריחות; א שטארקע, רעש'יגע אויפרעגונג; דער גאגעל, די וואקסבעערע [אזא קוסט]; א פעריאדישע אבצאהלונג, א ראטע [אין ענגלאנד].

ga'lea *n.* (גיי'־לי־א) א העלם, א קאפ־פאנצער; עטוואס וואס איז ענליך צו א קאפ־פאנצער; א קאפ־וועהטאג [וואס מען פיהלט אין גאנצען קאפ]; א קאפ־באנדאזש.

gal'eas *n.* (געל'־אי־עס) ז. *galleass*

ga'leate *a.* (גיי'־לי־אייט) בעדעקט מיט א העלם אדער א קאפ־פאנצער אדער מיט עטוואס וואס איז ענליך צו א קאפ־פאנצער; ענליך צו א קאפ־פאנצער.

ga'leated *a.* (גיי'־לי־איי־טעד) ז. *galeate*

gale'na *n.* (גע־לי'־נא) בליי־גלאנץ [אזא מינעראל]; א געגענגיפט.

galen'ic *a.* (גע־לענ'־איק) וואס איז שייך צו בליי־גלאנץ [אזא מינעראל]; וואס איז שייך צו א געגענגיפט; וואס ענטהאלט בליי־גלאנץ אדער א געגענגיפט.

galen'ical *a.* (גע־לענ'־אי־קעל) ז. *galenic*

gale'nite *n.* (גע־לי'־נאיט) בליי־גלאנץ. ז. *galena*

gale'ra *n.* (גע־לי'־רא) א טאאירא [אזא חיה. ז. *taira*]; ביי די אלטע רוימער — אזעלכע פארוקען אדער אזעלכע לעדערנע היטלען.

galeric'ulate *a.* (געל־אי־ריק'־יו־לייט) בעדעקט ווי מיט א העלם אדער ווי מיט א קאפ־פאנצער.

galeric'ulum *n.* (געל־אי־ריק'־יו־לאם) אין אלטען רוים — א פארוק.

gale'rum *n.* (גע־לי'־ראם) אין אלטען רוים — א פארוק אדער א לעדערן היטעל.

gale'rus *n.* (גע־לי'־ראס) ז. *galerum*

Gali'cian *a.* and *n.* (גע־ליש'־יען) וואס איז שייך צו גאליציא [א שפאנישע פראווינץ, וועלכע איז אמאל געווען א זעלבסטשטענדיג קעניגרייך] אדער צו גאליציען [אין עסטרייך־אונגארן]; א גאליציאנער [פון גאליציען].

Galile'an *a.* and *n.* (געל־אי־לי'־ען) וואס איז שייך צו גליל [אין צפון פון ארץ ישראל]; וואס איז שייך צום איטאליענישען מאטעמאטיקער און נאטור־פילאזאף גאלילייא [געבוירען אין 1564, געשטארבען אין 1642]; אן איינוואוהנער פון גליל; אין דער אידישער געשיכטע — איינער וואס איז געווען געגען דעם, מען זאל צאהלען מס דעם רוימישען קיסר אויגוסטוס; א גאלילעער, א קריסט, אן אנהענגער פון קריסטוס'ען [אזוי פלעגען די אמאליגע אידען מיט פעראכטונג רופען די קריסטען].

gal'ilee *n.* (געל'־אי־ליע) אזא פאדער־צימער אין איינינגע קלויסטערס אין מיטעלאלטער.

galima'tias *n.* (געל־אי־מיי'־שיעס) א גאלימאטיע, אן אונזיניגע פלוידעריי, א פלוידעריי וואו עס קלעפט זיך ניט א ווארט צו א ווארט; אן אונזיניגער מיש־מאש.

gal'ingale *n.* (געל'־אינ־גייל) ז. *galangal*

gal'iot *n.* (געל'־אי־אט) א גאליאט [אזא שיף וואס איז געווען אין געברויך אין די אלטע צייטען].

gal'ipot *n.* (געל'־אי־פאט) די ווייסע טערפענטין־גומי אויף דער קארע פון סאסנע־בוימער [פיכטען־בוימער].

gall *n.* and *v.* (גאהל) גאל; דער גאל־בייטעל; ביטערקייט, ערגערניש, צארן, האס; א קראץ, א ריץ, א וואונד [אויף דער הויט]; א פלאץ, אויף וועלכען עס קען גאר ניט וואקסען [הויפטזעכליך א נידריגער, צושווינקטער פלאץ]; אן אנוואוקס אויף פלאנצען און אויף'ן קערפער פון חיות וואס קומט דערפון וואס אן אינזעקט האט דארט געלעגט אן איי; אבּרייבען, אבקראצען, אויפרייצען, ערגערען, פערביטערען, פערגאלען; מאכען פערביטערטע בעמערקונגען; ווערען געערגערט; ווערען אבגעריבען; ארייננגיסען גאל.

gal'lant *a.*, *n.* and *v.* (געל'־ענט) גאלאנט; גלענצענד, שעהן, פראנטיש; מוטיג, העלדיש, בראוו; עהרענהאפט, גרויסמוטיג; ריטערליך; העפליך [הויפטזעכליך צו פרויען]; ליידענשאפטליך, וואס יאגט זיך נאך פרויען; א גאלאנטער מענש; א פראנט; א העפליכער מענש [הויפטזעכליך צו פרויען]; איינער וואס לויפט נאך פרויען; מאכען גאלאנט; זיך ליעבען, זיך ערקלערען אין ליעבע.

gallant' *a.*, *n.* and *v.* (גע־לענט') גאלאנט, העפליך [הויפטזעכליך צו פרויען]; ליידענשאפטליך, וואס יאגט זיך נאך פרויען; א פרויען־נאכלויפער; בעהאנדלען גאלאנט [הויפטזעכליך פרויען]; זיך ליעבען, זיך ערקלערען אין ליעבע.

gal'lantly *adv.* (געל'־ענט־לי) מיט העלדישקייט; מיט מוטה; מיט נאבעלקייט.

gal'lantness *n.* (געל'־ענט־נעס) דאס זיין גאלאנט; העלדישקייט; עדעלמוטה.

gal'lantry *n.* (געל'־ענט־רי) גאלאנטקייט; העלדישקייט; מוטה; דאמען־העפליכקייט.

gall'-blad'der *n.* (גאהל׳-בלעד׳-ער) דער גאל־בלאז.
ז. איל. *"Bloodvessels of the Human Body"*

gall'-duct *n.* (גאהל׳-דאקט) דער גאל־קאנאל [דער קאנאל וואס פיהרט פון לע־בער צום גאל־בלאז].
ז. איל. *"Bloodvessels of the Human Body"*

gal'leass *n.* (געל׳-אי-עס) א גרויסע רודער־שיף מיט דריי מאסטען בעוואפענט מיט הארמאטען, וועלכע פלעגט אמאל בע־נוצט ווערען פאר רייזען אין דעם מיטעל־לענדישען ים.

galled *a.* (גאהלד) אבגעריבען, אויסגע־ריבען; אנגעריבען [וואונדען].

galled horse (גאהלד הארס) אן אנגע־ריבען פערד [א פערד וואס האט אנגערי־בענע וואונדען].

gal'leon *n.* (געל׳-אי-אן) א מין גרויסע בעוואפענטע שיף, וועלכע די שפאניער פלעגען אמאל בענוצען אין זייער האנ־דעלס־פערקעהר מיט זיד־אמעריקא.

gal'leried *a.* (געל׳-ע-ריד) וואס האט א גאלעריע.

gal'lery *n.* (געל׳-ע-רי) א גאלעריע; א דורכגאנג, א קארידאר; אן אונטערא־רדישער דורכגאנג; א צימער אדער געביי־דע וואו עס זיינען אויסגעשטעלט קונסט־ווערק [ווי בילדער, סטאטועז א. ד. ג.]; די טעאטער־בעזוכער וואס זיצען אויף דער גאלעריע [די גאליארקע].

gal'lery-pic'ture *n.* (געל׳-ע-רי-פיק׳-טשור) א בילד וואס איז צו גרויס צו שטעלען אין א געוועהנליכען צימער און דארף געשטעלט ווערען אין א בילדער־גאלעריע.

gal'ley *n.* (געל׳-אי) א ים־שיף וואס ווערט געטריבען מיט רודערס אדער מיט זעגעל און רודערס; א גרויסע אפענע בארושע; א שיפסקיף; א שופלע [אזא לאנג, פלאך און שמאל קעסטעל אפען פון איין זייט, וואס שריפטזעצער בענוצען ארויפצושטעלען די אויפגעזעצטע דרוק־שריפט].

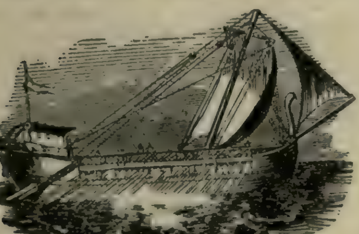
Galley

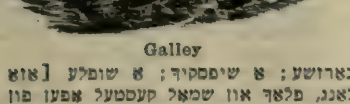
Printers' Galley

gal'ley-bird *n.* (געל׳-אי-בוירד) דער האלץ־פיקער [אזא פויגעל וואס פיקט אויס לעכער אין ביימער].

gal'ley-press *n.* (געל׳-אי-פרעס) ז. *proof-press*

gal'ley-slave *n.* (געל׳-אי-סלייוו) א צוואנגס־ארבייטער, א קאטארזשניק.

gal'ley-work *n.* (געל׳-אי-הוואירק) טע־פעריי.

gall'-fly *n.* (גאהל׳-פלאי) די גאל־פליגע [אזא פליגע וועלכע פעראורזאכט אזעלכע געשוואולכצען אויף פלאנצען].

Gal'lic *a.* (געל׳-איק) גאליש, אלט־פראנ־צויזיש; וואס איז שייך צו די גאלען אדער פראנצויזען.

gal'lic *a.* (געל׳-איק) וואס איז גענומען פון גאלעפעס־נים [אזא זארט ניס פון וועל־כע מען מאכט שווארצע טינט].

gal'lic ac'id (געל׳-איק עס׳-איד) גאל־זויערע [אזא ארגאנישע כעמישע זויערע וואס ווערט בענוצט אין מעדיצין און אין דער פאבריקאציאן פון טינט].

Gal'lican *a.* (געל׳-אי-קען) גאליקא־ניש, פראנצויזיש.

Gal'lican Church (געל׳-אי-קען טשוירטש) די גאלישע קירך [די רוימיש־קאטוילישע קירך אין פראנקרייך, וועלכע האט מעהר פרייוויליגקייטען און מעהר אונ־אבהענגיגקייט פון פאפסט׳ס מאכט ווי די קאטוילישע קירך פון אנדערע לענדער].

Gal'licanism *n.* (געל׳-אי-קען-איזם) די פרינציפען פון דער נאציאנאלער פאר־טיי אין פראנקרייך אין 17טען יאהרהונ־דערט, וועלכע האבען בעשרענקט די אבזא־לוטע מאכט פון פאפסט אין דער קאטוי־לישער קירך פון פראנקרייך.

Gal'licè *adv.* (געל׳-אי-סי) אויף א פראנצויזישען אופן.

Gal'licism *n.* (געל׳-אי-סיזם) גאליציזם, דער געברויך פון פראנצויזישע אויסדרי־קע און רעדע־ווענדונגען.

Gal'licize *v.* (געל׳-אי-סאיז) פראנצוי־זיש מאכען, פערוואנדלען אין פראנצוי־זיש.

galligas'kins *n.* (געל-אי-געס׳-קינז) אזא פאסאן הויזען, וועלכע מען פלעגט טראגען אין זעכצעהנטען יאהרהונדערט; פלודערען, ברייטע הויזען; יאגד אדער רייט־קאמאשען [אזעלכע שטיוועלעטען אדער כאלעוועס].

Gallina'ceæ *n.* (געל-אי-ניי׳-סי-אי) דער מין פויגלען צו וועלכען עס געהערען די הויז־געפליגעל [הויז־עופות], ווי הינ־נער, גענז, קאטשקעס, אינדיקעס א. ד. ג.

gallina'cean *a.* and *n.* (געל-אי-ניי׳-שען) וואס איז שייך צו הויז־געפליגעל; אן עוף.

gallina'ceous *a.* (געל-אי-ניי׳-שיאס) וואס האט דעם כאראקטער פון הויז־עופות.

Galli'næ *n.* (גע-לאי׳-ניע) ז. *Gallinaceæ*

Gallina'go *n.* (געל-אי-ניי׳-גאו) דער מין פויגלען צו וועלכע עס געהערען די וואלדשנעפען [דיעזע פויגלען צייכנען זיך אויס מיט זייער לאנגען, דינעם און גרא־דען שנאבעל].

gall'ing *a.* (גאהל׳-אינג) פערגאלענדע, פערביטערענדע, ערגערענדע, אויפרייצענדע, דערצארנענדע.

gall'ingly *adv.* (גאהל׳-אינג-לי) אויף א גאלינגען, פערביטערענדען אופן; אויפריי־צענדיג, ערגערענדיג, דערצארנענדיג.

gall'ingness *n.* (גאהל׳-אינג-נעס) דאס זיין גאליג אדער ערביטערענד; דאס זיין אויפרייצענד אדער דערצארנענד.

gal'linipper *n.* (געל׳-אי-ניפ-ער) אזא גרויסער קאמאר [מוק].

gall'-in'sect *n.* (גאהל׳-אינ׳-סעקט) אזא אינזעקט וואס פעראורזאכט קליינע געשוואולכצען אויף פלאנצען אדער טהיע־רע.

gal'linule *n.* (געל׳-אי-ניול) די וואסער־הוהו [אזא הוהן וואס לעבט אין די זומ־פיגע ערטער ביים ברעג ים].

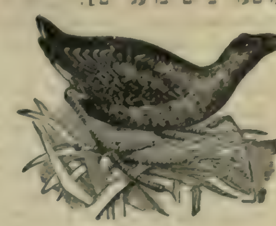
Gallinule

Gal'lio *n.* (געל׳-אי-או) איינער וואס איז גלייכגילטיג אין רעליגיעזע זאכען.

gal'liot *n.* (געל׳-אי-אט) ז. *galiot*

gal'lipot *n.* (געל׳-אי-פאט) א קליי־נער אפטעקארסקער געפעס צו האלטען מעדיצין; דער טערפענטין־גומי אויף פאס־געס [פיכטען־ביימער].

gal'lium *n.* (געל׳-אי-אם) גאליום [א כעמישער גרונד־עלעמענט פון די מעטא־לען].

gallivant' *v.* (געל-אי-וועגט׳) פער־ברייגגען אדער זוכען צו פערברייגגען לוס־טיג די צייט אין דאמען־געזעלשאפט; זיך יאגען נאך דאמען־געזעלשאפט.

gal'livat *n.* (געל׳-אי-וועט) א גרויס צוויי־מאסטיג רודער־שיפעל וואס פלעגט בענוצט ווערען אין אסט־אינדיען.

gall'nut *n.* (גאהל׳-נאט) א גאלעפעס־נוס [אזא נוס פון וועלכען מען מאכט שווארצע טינט].

Gal'lo-Amer'ican *a.* and *n.* (געל׳-א-ע-מער׳-אי-קען) פראנצויזיש־אמעריקאניש; א פראנצויז וואס האט זיך בעזעצט אין אמעריקא אדער איז געווארען אן אמערי־קאנער בירגער.

Gal'lo-Ger'man *a.* and *n.* (געל׳-א-דזשויר׳-מען) פראנצויזיש־דייטש; א פראנצויז וואס איז געבארען אין דייטש־לאנד; איינער וואס שטאמט אב פון דויי־טשע און פראנצויזישע עלטערען.

Galloma'nia *n.* (גע-לא-מיי׳-ני-א) גאל־לאמאניע, א בלינדע איבערגעבענהייט צו אלעס וואס איז פראנצויזיש.

Galloma'niac *n.* (געל-א-מיי׳-ני-עק) איינער וואס איז א שטארקער פאנאטי־שער אנהענגער פון פראנקרייך און פון דער פראנצויזישער שפראך און זיטען.

gal'lon *n.* (געל׳-אן) אן ענגלישע און אמעריקאנער מאס פאר פליסיגקייטען, וועלכע ענטהאלט 4 קווארט.

galloon' *n.* (גע-לוהן׳) א גאלון; א טאשמע, א בעזאץ, א בארט.

gallooned' *a.* (גע-לוהנד׳) בעפוצט מיט גאלונען.

gal'lop *v.* and *n.* (געל׳-אפ) גאלאפירען, שפרינגען, לויפען; לאזען לויפען גאלאפ; א גאלאפ; א גאלאפ־רייטען; א שפרונג; א גאלאפ־טאנץ.

gallopade' *n.* and *v.* (געל-א-פייד׳) א גאלאפ אין דער רונד פון א פערד אין א צירקוס; א גאלאפ; גאלאפירען; לוי־פען; טאנצען א גאלאפ־טאנץ.

gal'loper *n.* (געל׳-אפ-ער) א גאלאפי־רענד פערד; איינער וואס גאלאפירט, וואס לויפט אדער שפרינגט; א קליינער האר־מאט; א לייכטער הארמאט־וואגען.

gal'loper-gun *n.* (געל׳-אפ-ער-גאן) א קליינער הארמאט.

Gal'lophile *n.* (געל׳-א-פיל) א פריינד פון פראנקרייך; איינער וואס איז פריינד־ליך צו די פראנצויזען.

Gal'lophobe *n.* (געל'-א-פאוב) א שונא פון פראנקרייך און פון די פראנצויזען.

Gallopho'bia *n.* (געל-א-פאו'-בי-א) די שנאה צו פראנקרייך און צו די פראנצויזען.

gal'loping *n. and a.* (געל'-אפ-אינג) דאס גאלאפירען, דאס לויפען גאלאפ; גאלאפירענד; וואס לויפט שנעל, וואס פראגרעסירט שנעל.

gal'loping consump'tion (געל'-אפ-אינג קאנ-סאמפ'-שאן) גאלאפירענדע שווינדזוכט [שווינדזוכט וואס ענטוויקעלט זיך זעהר שנעל].

gal'loway *n.* (געל'-א-הוויי) א מין קליין פערד.

gal'lows *n. and adv.* (געל'-אז) א גאלגאן, א תליה; א געשטעל פאר ארבייטער ביים בויען אדער רעפארירען א געביידע; אונגעהייער; זעהר.

gal'lows-bird *n.* (געל'-אז-בוירד) א חברה-מאן וואס פערדיענט געהאנגען צו ווערען; איינער וועלכען מען האט געהאנגען.

gal'lows-bitts *n.* (געל'-אז-ביטס) א פאר שטארקע דעמבענע ראהמען געמאכט אין דער פארם פון א תליה, צווישען וועלכע עס ווערט פערפעסטיגט דער מאסט אויף א שיף.

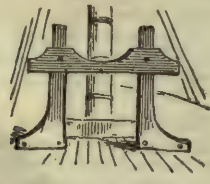

Gallows-bitts

gal'lows-free *a.* (געל'-אז-פריע) פריי פון גאלגאן, פריי פון הענגען.

gal'lows-tree *n.* (געל'-אז-טריע) א תליה.

gall'-pipe *n.* (גאהל'-פאיפ) ז. *gall-duct*

gall'-sick'ness *n.* (גאהל'-סיק'-נעס) געלזוכט-פיעבער [א מין שוואכער פיעבער וועלכער קומט מייסטענס פאר אין האלאנד].

gall'-stone *n.* (גאהל'-סטאון) גאל-שטיין.

Gal'lus *n.* (געל'-אס) אזא מין פויגלען וועלכע זיינען עהנליך צו הויז-היהנער; א פריסטער פון דער געטין סיבעלע [די געטין פון דער נאטור אדער די מוטער פון די געטינס] אין אלטען רוים.

gall'y *a.* (גאהל'-אי) גאליג, ביטער ווי גאל; מיט פלעצער אויף וועלכע קיין זאך וואקסט ניט.

galoche' *n.* (גע-לאש') א קאלאש; אן אויבערשוך.

gal'op *n.* (געל'-אפ) א גאלאפ [א מין טאנץ]; מוזיק פאר אזא טאנץ, גאלאפ-מוזיק.

galopade' *n.* (געל-א-פייד') ז. *galop*

galore' *adv.* (גע-לאור') פיעל, אין איבערפלוס, אהן א שיעור.

galosh' *n. and v.* (גע-לאש') א קאלאש; אן אויבערשוך; בעזארגען מיט אן אויבערשוך.

galt *n.* (גאהלט) לוים-ערד [לוים פון וועלכען מען מאכט ציעגעל].

Galto'nian *a.* (גאהל-טאו'-ני-ען) וואס איז שייך צום ענגלישען געלעהרטען פראנסיס גאלטאן אדער צו זיינע אנטראפאלאגישע לעהרען איבער די אייגענשאפטען פון מענשליכען כאראקטער, וואס גיבען זיך איבער בירושה פון די עלטערען צו די קינדער.

gal'ty *a.* (גאהל'-טי) ליימיג.

galvan'ic *a.* (געל-וועג'-איק) גאלוואניש, וואס געהערט צו גאלוואניזם אדער צו אן עלעקטרישען שטראם וואס קומט פון א כעמישער באטעריי. ז. *galvanism*

galvan'ical *a.* (געל-וועג'-אי-קעל) ז. *galvanic*

galvan'ic bat'tery (געל-וועג'-איק בעט'-ע-רי) א גאלוואנישע באטעריי [אן עלעקטרישע באטעריי וואס בעשטעהט פון א זייל צונויפגעשטעלט פון קופערנע און צינקענע פלאטען וועלכע ווערען געלעגט אבוועקסלענד איינע איבער די אנדערע מיט שטיקלעך פאפיער איינגענעצט אין וועלכער-עס-איז זויערע צווישען זיי].

galvan'ic cur'rent (געל-וועג'-איק קאר'-ענט) א גאלוואנישער שטראם [אן עלעקטרישער שטראם וואס ווערט ערהאלטען פון א גאלוואנישער באטעריי].

galvan'ic pile (געל-וועג'-איק פאיל) א גאלוואנישע זייל. ז. *galvanic battery*

galvanisa'tion *n.* (געל-ווע-ני-זיי'-שאן) ז. *galvanization*

gal'vanise *v.* (געל'-ווע-נאיז) ז. *galvanize*

gal'vanism *n.* (געל'-ווע-ניזם) גאלוואניזם, דער טייל פון עלעקטריציטעט וואס בעשעפטיגט זיך מיט דעם עלעקטרישען שטראם, וועלכער קומט פון כעמישע ווירקונגען, ווי פון דער בעריהרונג פון מעטאלען מיט זויערע א. ד. ג.; אן עלעקטרישער שטראם וואס קומט פון א כעמישער ווירקונג.

gal'vanist *n.* (געל'-ווע-ניסט) א קענער פון גאלוואניזם. ז. *galvanism*

galvaniza'tion *n.* (געל-ווע-ני-זיי'-שאן) דאס גאלוואניזירען, דאס שטעלען אונטער דער ווירקונג פון אן עלעקטרישען גאלוואנישען שטראם; דאס זיין גאלוואניזירט.

gal'vanize *v.* (געל'-ווע-נאיז) גאלוואניזירען; שטעלען אונטער דער ווירקונג פון אן עלעקטרישען גאלוואנישען שטראם; קינסטליך אדער מעכאניש בעלעבען, צוגעבען קינסטליכע ענערגיע; בעדעקען מיט א מעטאל-שיכט דורך דער הילף פון א גאלוואנישען שטראם [ווי בעדעקען מיט גאלד, זילבער א. ד. ג.].

gal'vanized i'ron (געל'-ווע-נאיזד אי'-ערן) צינק-בלעך, אייזען-בלעך בעדעקט מיט צין דורך דער הילף פון גאלוואנישער עלעקטריציטעט און נאכהער איינגעטונקט אין א וואנע פון געשמאלצענעם צינק.

gal'vanizer *n.* (געל'-ווע-נאי-זער) איינער אדער עטוואס וואס גאלוואניזירט.

galvanocaus'tic *a.* (געל-ווע-נאו-קאהס'-טיק) וואס איז שייך צום אויסברענען א וואונד דורך אן עלעקטרישען שטראם.

galvanocauteriza'tion *n.* (געל-ווע-נאו-קאה-טע-רי-זיי'-שאן) דאס אויסברענען א וואונד מיט דער הילף פון אן עלעקטרישען שטראם.

galvanochem'ical *a.* (געל-ווע-נא-קעמ'-אי-קעל) גאלוואנא-כעמיש, וואס איז שייך צו דער כעמישער ווירקונג פון א גאלוואנישען [עלעקטרישען] שטראם.

galvanol'ogist *n.* (געל-ווע-נאל'-א-דזשיסט) איינער וואס פערנעהמט זיך מיט דעם שטודיום פון גאלוואנישער עלעקטריציטעט.

galvanol'ogy *n.* (געל-ווע-נאל'-א-דזשי) די לעהרע פון גאלוואניזם. ז. *galvanism*

galvanom'eter *n.* (געל-ווע-נאמ'-ע-טער) א גאלוואנאמעטער, אן אינסטרומענט צו בעשטימען די שטארקייט און די ריכטונג פון אן עלעקטרישען שטראם.

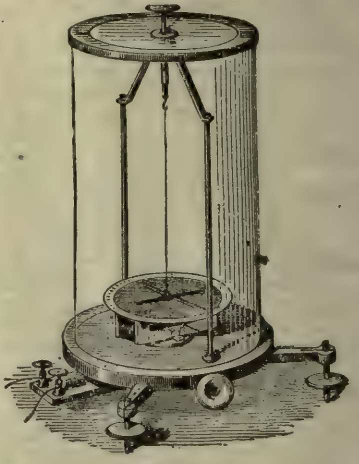

Galvanometer

galvanomet'ric *a.* (געל-ווע-נא-מעט'-ריק) וואס איז שייך צו א גאלוואנאמעטער, וואס איז שייך צו דער מעסטונג פון אן עלעקטרישען שטראם דורך א גאלוואנאמעטער. ז. *galvanometer*

galvanomet'rical *a.* (געל-ווע-נא-מעט'-רי-קעל) ז. *galvanometric*

galvanom'etry *n.* (געל-ווע-נאמ'-ע-טרי) גאלוואנאמעטריע, דאס מעסטען די שטארקייט און די ריכטונג פון עלעקטרישע שטראמען.

galvanoplas'tic *a.* (געל-ווע-נא-פלעס'-טיק) גאלוואנאפלאסטיש, וואס איז שייך צו דער רעפראדוצירונג פון פיגורען דורך גאלוואניזם. ז. *galvanoplasty*

galvanoplas'tic proc'ess (געל-ווע-נא-פלעס'-טיק פראס'-עס) דער גאלוואנאפלאסטישער פראצעס, דער פראצעס ווי עס ווערען אראבגענומען קאפיעס פון פיגורען דורך א גאלוואנישען שטראם [דאס מאדעל פון דער פיגור ווערט געמאכט פון גיפס אדער פון אן אנדער מאטעריאל און נאכדעם ווען עס ווערט דורך א גאלוואנישען שטראם בעדעקט מיט מעטאל, ווי בראנז א. ד. ג. ווערט דאס מאדעל ארויסגענומען און עס בלייבט א פיגור וואס איז אינווענינג פוסט].

galvanoplas'tics *n.* (געל-ווע-נא-פלעס'-טיקס) ז. *galvanoplasty*

galvanoplas'ty *n.* (געל-ווע-נא-פלעס'-טי) גאלוואנאפלאסטיק, די קונסט צו רעפראדוצירען אדער אראבצונעהמען קאפיעס פון פיגורען אין מעטאל דורך גאלוואנישער עלעקטריציטעט [ווי דאס ווערט געמאכט ביי בראנז-פיגורען].

galvanopla'ter *n.* (געל-ווע-נא-פליי'-טער) איינער וואס מאכט סטערעאטיפישע אדער עלעקטראטיפישע פלאטען דורך דער הילף פון גאלוואנא-פלאסטיק. ז. *galvanoplastic*

galvan'oscope *n.* (געל-וועג'-א-סקאופ) א גאלוואנאסקאפ, אן אינסטרומענט אויסצוגעפינען די עקזיסטענץ פון אן עלעקטרישען שטראם און זיין ריכטונג [אן

American Golden Plover (Charadrius Domi

Mallard Duck (Anas Boschas)

Green-winged Teal (Anas Carolinensis)

Woodcock (Philohela Minor)

Greate

Spruce Grouse (Derdragapus Canadensis

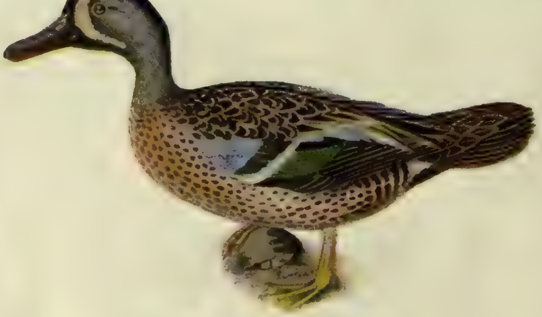

Blue-winged Teal (Anas Discors)

Canvasback Duck (Aythya Vallisne

Ring-necked Pheasant (Phasianus Torquatus)

Wood Duck (Aix Sponsa)

Wilson's Snipe (Gallinago Media)

(Totanus Melanoleucus)

Ruffed Grouse (Bonasa Umbellus)

Quail (Colinus Virginianus)

King Rail (Rallus Elegans)

איינפאכע שוועבענדע עלעקטרישע נאדעל קען בענוצט ווערען אלס א גאלוואנאסקאפ].

galvanoscop'ic *a.* (געל-ווע-נא-סקאפ'-איק) וואס איז שייך צו א גאלוואנאסקאפ. ז. *galvanoscope*.

gal'vano-thermom'eter *n.* (געל'-ווע-נאו-טהער-מאמ'-ע טער) אן אפאראט וואס ווערט בענוצט צו מעסטען די ווארימקייט וואס אן עלעקטרישער שטראם פראדוצירט.

gamb *n.* (געמב) דער פוס; די פאלקע.

gambade' *n.* (געמ-בייד') א מין שטיוולעט אדער כאלעווע אויף'ן פוס, וואס ווערט בענוצט ביים רייטען.

gamba'do *n.* (געמ-ביי'-דאו) ז. *gambade*.

gam'bit *n.* (געמ'-ביט) אין שאך־שפיעל — א גאמביט [דאס אבגעבען א סאלדאט (א פעשקע) אדער אן אנדער פיגור ביים אנהויב שפיעל, מיט דעם ציעל צו מאכען שפעטער א שטארקערע אטאקע אויף דעם געגנער].

gam'ble *v.* (געמבל) שפיעלען אין געלד; שפיעלען אזארט אין קארטען; ריזיקירען פיעל אין שפיעל; שפעקולירען אויף דער בערזע; פערשווענדען פיעל געלד אין קארטען־שפיעל א. ד. ג.; אן אזארט־שפיעל; דאס ריזיקירען פיעל אין שפיעל.

gam'bler *n.* (געמ'-בלער) איינער וואס שפיעלט אזארט אין געלד; איינער וואס ריזיקירט פיעל אדער שטעלט פיעל אויף דער קארט ביים שפיעלען.

gam'bling *n.* (געמ'-בלינג) דאס שפיעלען אזארט; דאס איינשטעלען פיעל אין קאן; דאס ריזיקירען פיעל אין שפיעלען.

gam'bling-hell *n.* (געמ'-בלינג-העל) ז. *gambling-house*.

gam'bling-house *n.* (געמ'-בלינג-האוס) א שפיעלהויז, א הויז וואו מען שפיעלט אין געלד [ווי אין קארטען־שפיעל א. ד. ג.].

gam'bling-tray *n.* (געמ'-בלינג-טריי) א גרויסע טאץ פון געפלאכטענע ריטלעך, אויף וועלכער די אינדיאנער פון צפון־אמעריקא ווארפען די ביינדלעך אין ביינדעל־שפיעל.

gam'bol *v.* and *n.* (געמ'-באל) שפרינגען; שפיעלען; שפאסען; א לוסטיגער שפרונג; א שפאס.

gam'brel *n.* and *v.* (געמ'-ברעל) דאס געלענק פון דעם הינטערשטען פוס פון א פערד און אנדערע חיות; ביי קצבים — א שפער־האלץ [א שטיק האלץ אויסגעבויגען ווי א פערד'ס פוס, אויף וועלכען מען הענגט אויף א געקוילעטע בהמה, בעת מען בעארבייט זי]; א געבראכענער דאך [ז. *curb-roof*]; אויפהענגען א געקוילעטע בהמה אויף א שפער־האלץ; מאכען א געבראכענעם דאך.

gam'brel-roof *n.* (געמ'-ברעל-רוהף) א געבראכענער דאך. ז. *curb-roof*.

game *n.*, *a.* and *v.* (גיים) דאס שפיעל; לוסטיגקייט; צייט־פערטרייב; שפאס; א שפיעל, א שפיעל־פארטיי; דער געווין [אין שפיעל]; אן אינטריגע, א פראיעקט, א פלאן; די יאגד; דאס ווילד [ווילדע חיות אדער עופות וואס זיינען געשאסען געווארען אין יאגד]; א קאמפף־האהן וואס ווערט געברויכט אין א וועט־קאמפף; וואס איז שייך צו ווילדע חיות, וועלכע מען שיסט אין יאגד; מוטיג, העלדיש; וואס האט א פערלאנג אדער ווילען צו טהאן עפעס; קרום; ווי א קאליעקע; שפיעלען אין געלד; ריזיקירען אדער שטעלען פיעל אין קאן.

game'-bag *n.* (גיים'-בעג) א יאגד־טאש, א יאגד־זאק [אין וועלכען א יעגער טראגט די חיות אדער עופות וואס ער האט געטויטעט].

game'-bird *n.* (גיים'-בוירד) א געיעג־פויגעל [איינע פון די מינים פויגלען, אויף וועלכע מען געהט אויף געיעג].

game'-cart *n.* (גיים'-קארט) א לייכט וועגעל, אין וועלכען מען פלעגט אמאל פיהרען די הינד צום יאגד־פלאץ. איצט ווערט עס געברויכט צום פאהרען.

game'-cock *n.* (גיים'-קאק) א קאמפף־האהן [אין צירק, וואו מען שטעלט ארויס העהנער צו שלאגען זיך און מען וועט זיך אויף זיי].

game'ful *a.* (גיים'-פול) לוסטיג, לעבעדיג, ריהרעוודיג; פול מיט חיות אדער עופות אויף וועלכע מען געהט אין געיעג.

game is up (גיים איז אפ) די יאגד האט זיך אנגעפאנגען; דער פלאן איז דורכגעפאלען.

game'keeper *n.* (גיים'-קיע-פער) א היטער פון חיות און עופות, אויף וועלכע מען געהט אויף יאגד.

game'-laws *n.* (גיים'-לאהז) געזעצען וועגען יאגד.

game'-leg *n.* (גיים'-לעג) א הינקעדיגער פוס.

game'ness *n.* (גיים'-נעס) ענטשלאסענהייט; מוטיגקייט; דרייסטקייט.

game of chance (גיים אוו טשענס) א שפיעל וואס איז אבהענגיג פון גליק אדער מזל [ווי ווערפעל־שפיעל אדער קארטען־שפיעל].

game'-pie *n.* (גיים'-פאי) א פיראג אדער פאשטעטע געפילט מיט פלייש פון חיות וואס זיינען דערשאסען געווארען אויף געיעג.

game'-preserve' *n.* (גיים'-פרי-זוירוו') א וואלד אדער פארק פול מיט געיעג־טהיערע, וועלכע מען האלט פאר ספארט.

game'-preser'ver *n.* (גיים'-פרי-זויר'-ווער) אין ענגלאנד — איינער וועלכער האט אן אייגענעם אדער געדונגענעם וואלד, וואו קיינעם איז ניט ערלויבט צו שיסען פויגלען אדער חיות און נור ער אליין געהט דארט אויף געיעג.

game'some *a.* (גיים'-סאם) שפיעלעריש, לוסטיג, שערצהאפט.

game'somely *adv.* (גיים'-סאם-לי) אויף א לוסטיגער, שערצהאפטער ארט.

game'someness *n.* (גיים'-סאם-נעס) לוסטיגקייט; שערצהאפטיגקייט, שפיעלעריי.

game'ster *n.* (גיים'-סטער) א קארטען־שפיעלער, א קארטיאזשניק.

game'stress *n.* (גיים'-סטרעס) א קארטען־שפיעלערין.

gam'ete *n.* (געמ'-איט) אין ביאלאגיע — א גאמעט אדער אן איינפאכע צעלע וואס פעראייניגט זיך מיט א צווייטער צעלע, כדי אויסצובילדען א זיגאספארע [איינע פון די קלענסטע און איינפאכסטע בעשעפענישען].

game to the last (גיים טו טהי לעסט) אויסגעהאלטען ביז צו לעצט.

ga'ming *n.* (גיי'-מינג) דאס שפיעלען אזארט [אין געלד].

ga'ming-debt *n.* (גיי'-מינג-דעט) א קארטען־שולד, א חוב וואס מען איז געבליבען שולדיג ביים שפיעלען אין קארטען.

ga'ming-house *n.* (גיי'-מינג-האוס) א שפיעל־הויז [דאס הויז וואו מען שפיעלט אין קארטען און אנדערע אזארטע שפיעלען].

ga'ming-room *n.* (גיי'-מינג-רוהם) א שפיעל־צימער, א צימער וואו מען שפיעלט אין קארטען און אנדערע אזארטע שפיעלען.

ga'ming-ta'ble *n.* (גיי'-מינג-טיי'בל) א טיש וואס ווערט בענוצט צו שפיעלען אין קארטען א. ד. ג.

gam'ma *n.* (געמ'-א) די גאמא, די סקאלע. ז. *gamut*.

gam'mer *n.* (געמ'-ער) אן אלטע פרוי; א באבע.

gam'mon *n.* and *v.* (געמ'-אן) שינקען, גערויכערטע שווייגען־פאלקע; דאס געווינען דעם קאן אין טריקטראק־שפיעל; א שווינדלעריש שפיעל, אן אבנארעריי; שפיעלען א ראלע, מאכען אן אנשטעל; חוזק מאכען, זיך וויצלען; אריינגנארען; געווינען דעם קאן אין טריקטראק־שפיעל; רויכערען שווייגען־פלייש אדער שינקען; בעפעסטיגען צום פאר־מאסט [פון א שיף].

gam'moning *n.* (געמ'-אנ-אינג) דאס בעפעסטיגען צום פאר־מאסט [פון א שיף].

gamogen'esis *n.* (געמ-א-דזשענ'-ע-סיס) האמאגענעזיס [די פערמעהרונג אדער פרוכפערונג פון ארגאניזמען דורך דער פארונג אדער צוזאמענקלעבען פון ביידע געשלעכטער].

gamopet'alous *a.* (געמ-א-פעט'-ע-לאס) אין באטאניק — ביי וועלכע דאס בלומען־קריינדעל בעשטעהט פון צונויפגעוואקסענע בלעטלעך.

gamophyl'lous *a.* (געמ-א-פיל'-אס) אין באטאניק — ביי וועלכע די בלעטעלעך ארום דער בלום זיינען צונויפגעוואקסען.

gamosep'alous *a.* (געמ-א-סעפ'-ע-לאס) אין באטאניק — ביי וועלכע דאס בלומען־בעכערעל בעשטעהט פון פעראייניגטע צונויפגעוואקסענע בלעטלעך.

gam'ut *n.* (געמ'-אט) אין מוזיק — דער טאן־לייטער, די סקאלא, די גאמא; די גאנצע נאטען־סיסטעם; א זאך אין גאנצען, ארום און ארום.

ga'my *a.* (גיי'-מי) וואס האט א ריח פון געשאסענע פויגלען אדער חיות; שפיעלענד; פול מיט לעבעדיגקייט, מיט ריהרעוודיגקייט.

ganch *v.* and *n.* (גענטש) הינריכטען אדער בעשטראפען איינעם מיט'ן טויט דורך אראבווארפען איהם פון א הויכען ארט אויף האקענס אדער אויף שפיזען אדער דורך אויפהענגען איהם אויף א האקען וואס איז אריינגעשטאכען ביי איהם אין זייט; די הינריכטונג אויף אזא אופן.

gan'der *n.* and *v.* (גענ'-דער) א גאנער, א גאנשער [א זכר פון גענז]; געהן לאנגזאם, זיך שלעפען [ווי א גאנז אדער ווי א גאנער].

gan'der-faced *a.* (גענ'-דער-פייסט) מיט א גענזענעם פנים, מיט א נארישען פנים.

gan'der-month *n.* (גענ'-דער-מאנטה) דער קימפעט פון א פרוי [אלס יום־טוב פאר'ן מאן].

gan'der-par'ty *n.* (גענ'-דער-פאר'-טי) א מענער־אונטערהאלטונג [אן אונטערהאלטונג בלויז פון מענער].

gan'der-pull *n.* (גענ'-דער-פול) גאנער־ספארט [אזא ספארט אין די זיד־וועסט טיילען פון די פעראייניגטע שטאאטען פון

אמעריקא. דער ספארט בעשטעהט אין דעם וואס א שנעל־לויפענדער רייטער דארף אראבררייסען דעם קאפ פון א גאנער וואס איז אויפגעהאנגען פאר די פיס, מים'ן קאפ אראב].

gan'der-pull'ing *n.* (גענ'-דער-פול'-אינג) ז. *gander-pull*

gang *n.* (גענג) א באנדע, א חברה, א קאמפאניע; א מחנה; א קאמפאניע ארבייטער; א גאנג פון מאשינעריע אדער אינסטרומענטען וואס ווערען געבראכט אין בעוועגונג דורך איין און דערזעלבער קראפט.

gang'-board *n.* (גענג'-באורד) א גאנג־ברעט [א קלאדקע צום ארויפגעהן אויף א שיף אדער צווישען פערשיעדענע טיילען אין א שיף].

gang'-cask *n.* (גענג'-קעסק) א וואסער־פעסעל [אויף שיפען].

gan'gliac *a.* (גענ'-גלי-עק) ז. *ganglial*

gan'glial *a.* (גענ'-גלי-על) וואס איז שייך צו אדער וואס בעשטעהט פון גאנגליען [נערוועןֿקניפלעך אדער נערוועןֿפערדיקונגען].

gan'gliate *a.* (גענ'-גלי-אייט) וואס האט גאנגליען [נערוועןֿקניפלעך אדער נערוועןֿפערדיקונגען]; געקניפט [ווי גאנגליען].

gan'gliated *a.* (גענ'-גלי-איי-טער) ז. *gangliate*

gan'gliform *a.* (גענ'-גלי-פארם) וואס איז עהנליך צו גאנגליען [נערוועןֿקניפלעך אדער נערוועןֿפערדיקונגען].

gan'gling *a.* (גענ'-גלינג) אומגעלומפערט, שווער, ניט ריהרעוודיג [אין געהן].

gan'glioform *a.* (גענ'-גלי-א-פארם) ז. *gangliform*

gan'glion *n.* (גענ'-גלי-אן) א גאנגליע [א נערוועןֿקניפעל אדער א נערוועןֿפערדיקונג]; אן אנוואוקס פון קאסע אדער קאסקע [אזא ווייס עלאסטיש, הארט פלייש].

gan'glionary *a.* (גענ'-גלי-אן-ע-רי) וואס בעשטעהט פון גאנגליען [נערוועןֿקניפלעך אדער נערוועןֿפערדיקונגען].

gan'glionated *a.* (גענ'-גלי-אן-איי-טער) ז. *gangliate*

gang'-mas'ter *n.* (גענג'-מעס'-טער) איינער וואס בעשעפטיגט א קאמפאניע ארבייטער; אן אויפזעהער איבער א קאמפאניע ארבייטער.

gang'-plank *n.* (גענג'-פלענק) א גאנג־ברעט [א קלאדקע ארויפצוגעהן אויף א שיף]. ז. *gang-board*

gan'grel *n.* and *a.* (גענ'-גרעל) א הויכער, אומגעלומפערטער, ניט ריהרעוודיגער מענש; וואנדערענדיג, זיך ארומשלעפענדיג.

gan'grenate *v.* (גענ'-גרי-נייט) פעראורזאכען אדער קריגען גאנגרענע; אבטויטען, פערניכטען; ווערען אבגעטויט. ז. *gangrene*

gan'grene *n.* and *v.* (גענ'-גריען) גאנגרענע [אן ענטצינדונג וואס פעראורזאכט פוילונג אדער אבטויטונג]; פעראורזאכען אדער קריגען גאנגרענע; אבטויטען; ווערען אבגעטויט.

gangrenes'cent *a.* (גענ-גרי-נעס'-ענט) אנגעגריפען פון גאנגרענע, ווערענדיג אבגעטויט.

gan'grenous *a.* (גענ'-גרי-נאס) אנגעגריפען פון גאנגרענע; אבגעטויט; צייגענדיג סמנים פון פוילען אדער אבטויטונג.

gangs'man *n.* (גענגז'-מען) אן אויפזעהער איבער א קאמפאניע ארבייטער.

gang'ster *n.* (גענג'-סטער) א מיטגליעד פון א שאיקע [גנבים, רויבער, יונגאטשעס א. ד. ג.].

gangue *n.* (גענג) די מינעראלען אין א ערץ־אדער ערץ־לאגער וועלכע ענטהאלטען ניט קיין מעטאל אין זיך; פרעמדע שטאפען אין א מינעראל, די אונריינקייט פון א מינעראל.

gang'way *n.* (גענג'-הוויי) א דורכגאנג; א צייטווייליגער דורכגאנג אדער וועג [ווי למשל, ביי געביידען וואס האלטען זיך ערשט אין בויען; קלאדקעס צום ארויפגעהן אויף א שיף און צום איבערגעהן פון איין פלאץ צום אנדערען אויף א שיף א. ד. ג.]; א דורכגאנג צווישען רייהען שטוהלען.

gang'way-lad'der *n.* (גענג'-הוויי-לעד'-ער) א לייטער פון א קלאדקע אויף א שיף ביז צום וואסער.

gan'net *n.* (גענ'-עט) דער טעלפעל, די טעלפעלגאנז אדער באקלאן [א פויגעל וואס געפינט זיך אין אייראפא און נארד־אמעריקא ביי די ברעגען פון דעם אטלאנטישען אקעאן. ערנעהרט זיך מיט פיש].

Gannet

gan'oid *a.* and *n.* (גענ'-איד) גלאט און גלאנציג [וועגען פיש־שופען]; א פיש וואס האט גלאטע, גלאנציגע שופען אדער וואס זעהט אויס ווי פאלירט.

gan'oin *n.* (גענ'-א-אין) א ביינערדיגער, גלאטער, גלאנציגער שטאף מיט וועלכען געוויסע פיש זיינען בעדעקט [מעהרסטענטייל בעשטעהען פון דעם שטאף נור די שופען].

gant'let *n.* (גענט'-לעט) א טשערינג, דאס טרייבען דורך דער שערענגע אדער דורך'ן טשערינג [א מיליטערישע שטראף אין די אמאליגע צייטען, זי איז בעשטאנען אין דעם וואס מען האט איינעם א האלב נאקעטען געטריבען דורך צוויי שערענגעס סאלדאטען, וועלכע האבען איהם דערביי געשמיסען]; א רייהע זאכען אדער פאסירונגען; דאס צוזאמענלויפען פון צוויי פאר פאראלעלע רעלסען [שינען] אין איין שטח; אן אייזערנע הענדשקע. ז. *gauntlet*

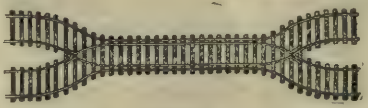

Gantlet

gant'lette *n.* (גענט'-לעט) אן אייזערנע הענדשקע. ז. *gauntlet*

gant'-line *n.* (גענט'-לאין) א שטריק אויף א רעדעל ארויפצוציהען אדער ארונטערצולאזען עפעס [אויף שיפען].

gant'lope *n.* (גענט'-לאופ) א רייטהענדשקע. ז. *gauntlet*

gan'tree *n.* (גענ'-טריע) ז. *gauntree*

gan'try *n.* (גענ'-טרי) ז. *gauntree*

gaol *n.* (דזשייל) א געפענגניס, א טורמע, א תפיסה.

gao'ler *n.* (דזשיי'-לער) א געפענגניס־וועכטער, א געפענגניס־אויפזעהער.

gaol'-kee'per *n.* (דזשייל'-קיע'-פער) ז. *gaoler*

gap *n.* and *v.* (געפ) אן עפענונג, א לאך; א ברוך; א שפאלט; א דורכגאנג; אן אונטערברעכונג; מאכען אן עפענונג, א ברוך, א לאך, א שפאלט אדער דורכגאנג; איינשניידען, מאכען צייהנער [ווי ביי א זעג].

gape *v.* and *n.* (גייפ) גענעצען; עפענען דאס מויל [אום צו קריגען שפייז]; גאפען, עפענען דאס מויל פאר ערשטוינונג, בעוואונדערונג א. ד. ג.; זיך עפענען, זיין אפען [ווי דורך א ברוך, שפאלט, פערטיעפונג א. ד. ג.]; זיך צושפאלטען, בעקומען אן עפענונג; א גענעץ; דאס גענעצען; די ברייט פון דעם פאנאנדערגעעפענטען מויל.

gape af'ter (גייפ עפ'-טער) גאפען, עפענען דאס מויל, אויסגלאצען די אויגען [פאר איבעררראשונג אדער בעוואונדערונג]; שטארק ערווארטען, געלוסטען, בענקען אדער האפען.

gape at (גייפ עט) גאפען, בעטראכטען מיט בעוואונדערונג אדער איבעררראשונג, עפענען מויל און אויגען פאר איבעררראשונג און בעוואונדערונג.

gape for (גייפ פאר) מיט אומגעדולד ערווארטען; שטארק געלוסטען; זיין גרייט צו כאפען אדער אויפפרעסען.

ga'per *n.* (גיי'-פער) איינער וואס גענעצט; איינער וואס גאפט [שטעהט מיט אפענע מויל און אויגען פאר איבעררראשונג און בעוואונדערונג]; א ברייט־שנאבעלדיגער פויגעל; א ליפ־פיש.

ga'pers *n.* (גיי'-פערז) פויגלען, וואס האבען א טיעף און ווייט פאנאנדערגעשפאלטענעם שנאבעל [ווי למשל, שוואלבען].

gapes *n.* (גייפס) אזא נארגעל־קראנקהייט ביי פויגלען [די פויגלען האלטען דערביי זייערע מיילער אפען].

gape'-seed *n.* (גייפ'-סיעד) עטוואס וואס מאכט גאפען [עפענען מויל און אויגען פאר איבעררראשונג און בעוואונדערונג]; עטוואס וואס רופט ארויס איבעררראשונג און בעוואונדערונג ביי אונוויסענדע מענשען; א פאלקס־וואונדער.

gape upon' (גייפ א-פאן') ז. *gape for*

ga'ping *a.* (גיי'-פינג) ווייט אפען; גאפענדיג; גענעצענדיג.

ga'pingly *adv.* (גיי'-פינג-לי) מיט אן אפענעם מויל [פאר פערוואונדערונג], גאפענדיג; ווייט אפען.

ga'ping-stock *n.* (גיי'-פינג-סטאק) איינער אדער עטוואס אויף וועמען אדער אויף וואס מען גאפט [מען בעוואונדערט מיט ווייט פאנאנדערגעעפענטע מויל און אויגען].

gap of breath (געפ אוו ברעטה) אן אטעמצוג.

gap of time (געפ אוו טאים) א צווישענצייט.

gap'-toothed *a.* (געפ'-טוהטהט) וואס די צייהנער זיינען שיטער דורך דעם וואס אנדערע פעהלען.

gap'-win'dow *n.* (געפ'-הווינ'-דאו) א לאנג, שמאל פענסטער.

gar *n.* (גאר) אזא פיש [עהנליך צו א העכט].

G. A. R. אן אבקירצונג פון די ווערטער *Grand Army of the Republic*

gar'age *n.* (גער'-ערזש) א פלאץ, וואו מען האלט אויטאמאבילען.

garb *n. and v.* (גארב) קליידונג, קליי־דער־מארע [הויפטזעכליך אפיציעלע אוי־ניפארמען אדער קליידער־מאָ־דעס וואס זיינען כאראקטעריסטיש פאר א געוויסען קלאס מענשען אדער פאר א געוויסער צייט]; א גארב, א סנאפ: א בינטעל [פון זאנגען אדער שיס־פיילען]; קליידען, אנקליידען.

gar'bage *n.* (גאר'-בעדזש) געדערים; אבפאל [הויפטזעכליך קיך־אבפאל פון שפייזען]; מיסט.

gar'bage-fur'nace *n.* (גאר'-בעדזש-פויר'-נעס) א מין אויווען, אין וועלכען מען פערברענט מיסט און אנדערע אבפאל.

gar[illegible] *n.* (גארב) א גארב, א סנאפ; א בינטעל [פון זאנגען אדער שיס־פיילען].

garbed *a.* (גארבד) געקליידעט; אנגע־טהאן.

gar'ble *v.* (גאר'בל) איבערזיפען; אבי־קלייבען; אבקלייבען דאס בעסטע; אבי־סארטירען [הויפטזעכליך פאר א שלעכטען צוועק, ווי אום צו בעשווינדלען אדער מא־כען א פאלשען איינדרוק]; פערפעלשען, פערדרארבען.

gar'bler *n.* (גאר'-בלער) איינער וואס קלייבט אב [דאס ערגסטע אדער בכלל מיט דעם צוועק צו בעשווינדלען אדער צו מא־כען א פאלשען איינדרוק]; א פערפעל־שער, א פערדרארבער.

gar'board *n.* (גאר'-באורד) דער בארדען־באלקען פון א שיף [פון פארענט].

gar'board-plank *n.* (גאר'-באורד-פלענק) ז. *garboard*

gar'board-strake *n.* (גאר'-באורד-סטרייק) די ערשטע רייה פלאנקען ביים פאדערשטען בארדען־באלקען פון א שיף.

garçon' *n.* (גאר-סאן') א האטעל־דיענער; א קעלנער; א דיענער; אן איינגעל.

gar'den *n., a. and v.* (גאר'דן) א גאר־טען; א סאד; א גוט־בעארבייטער, שעה־נער, רייכער פלאץ אדער לאנד; וואס איז שייך אדער וואס קומט פון א גארטען אדער סאד; בעארבייטען לאנד פאר גערט־נעריי, קולטיווירען גארטען־פראדוקטען אדער סאד־פראדוקטען.

gar'dencraft *n.* (גאר'דן-קרעפט) די גערטנער־קונסט [די קונסט צו בעארביי־טען גערטנער און פעלדער].

gar'den-en'gine *n.* (גאר'דן-ענ'-דזשין) ז. *garden-pump*

gar'dener *n.* (גאר'דן-ער) א גערטנער.

gar'dener-bird *n.* (גאר'דן-ער-בויררד) דער גערטנער־פויגעל [אזא פויגעל אין ניי־גווינעא. ווערט אזוי גערופען צוליעב דעם וואס ער רייניגט אב און פוצט אויס פאר זיין נעסט א גרויסען פלאץ].

gar'den-gate *n.* (גאר'דן-גיים) דאס שטיעפמוטערעל [אזא בלום].

gar'den-glass *n.* (גאר'דן-גלעס) א גארטען־גלאז [א קיילעכיגע גלאז וואס מען געברויכט אלס בעציערונג אין א סאד אדער א גלאז, מיט וועלכער מען דעקט צו בלומען].

gar'den-house *n.* (גאר'דן-האוס) א גארטען־ביידעל, א לויבע, א בעסיערקע.

gar'dening *n.* (גאר'דן-אינג) גערט־נעריי.

gar'denless *a.* (גאר'דן-לעס) אהן גערט־נער, אהן סאדען.

gar'den-mold *n.* (גאר'דן-מאולד) גארטען־ערד [שווארצע פרוכטבארע ערד].

gar'den-net *n.* (גאר'דן-נעט) א לייכ־טער שטאף, מיט וועלכען מען פערדעקט פרוכטען, אום זיי צו בעשיצען געגען פויג־לען.

gar'den-par'ty *n.* (גאר'דן-פאר'-טי) אן אונטערהאלטונג אין א סאד אדער אויף א לאנקע.

gar'den-plot *n.* (גאר'דן-פלאט) א גאר־טען־פלאץ.

gar'den-pot *n.* (גאר'דן-פאט) א גיס־קאן, א קאן צו בעגיסען בלומען.

gar'den-pump *n.* (גאר'דן-פאמפ) א גארטען־שפריצער, א האנד־פומפ צו בע־שפריצען א גארטען אדער א סאד.

gar'den-stand *n.* (גאר'דן-סטענד) א געשטעל פאר בלומען־טעפ.

gar'den-stuff *n.* (גאר'דן-סטאף) גאר־טען־פלאנצען; גארטען־גרינס.

gar'den-sweep *n.* (גאר'דן-סהוויעפ) א וועג דורך א גארטען אדער סאד [צום פאהרען מיט א וואגען].

gar'den-trow'el *n.* (גאר'דן-טראו'-על) א קליינער שויפעל אדער רידעל, מיט וועל־כען מען גראבט ארום די ערד ארום בויי־מער און קוסטעס אין א גארטען.

Garden-trowel

gar'den-truck *n.* (גאר'דן-טראק) גרינס אדער גארטען־פראדוקטען צום פער־קויף אויף'ן מארק.

gar'den vale'rian (גאר'דן ווע-לי'-רי-ען) די וואלעריאן־פלאנצע [א מין גראז מיט רויטע בלימעלעך. פון איהרע ווארצ־לען ווערען געמאכט וואלעריאן־טראפענס און עטער־אויל אלס א מעדיצינישער מי־טעל געגען נערוועזיטעט].

gar'don *n.* (גאר'-דאן) [א דער אלאנד מין קליינער פיש וואס לעבט אין טייכען און אזערעס].

gar'fish *n.* (גאר'-פיש) א מין פיש עהנ־ליך צו א העכט.

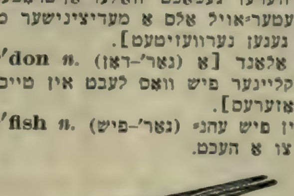

Garfish

gar'garism *n.* (גאר'-גע-ריזם) גארגעל־וואסער [א פליסיגקייט וואס ווערט צוּ־געגרייט צו שווינקען דעם האלז ביי אן ענטצינדונג א. ד. ג.].

gar'garize *v.* (גאר'-גע-ראיז) גארגלען, שווינקען דעם גארגעל; בענוצען אלס גאר־געל־וואסער.

gar'get *n.* (גאר'-געט) א קראנקהייט ביי קיה, וועלכע דריקט זיך אויס אין א גע־שווילעכץ אין האלז; אן ענטצינדונג אין אייטער ביי קיה; א מין גראז; אזא קראנק־הייט ביי חזירים.

gar'gle *v. and n.* (גאר'גל) גארגלען, שווינקען דעם גארגעל; גארגעל־וואסער; אזא קראנקהייט ביי חזירים.

gar'goyle *n.* (גאר'-גאיל) אזא שטיינער־נע ראף־רינע אין דער פארם פון א פיגור וואס פלעגט געמאכט ווערען אין דער מי־טעל־אלטערליכער ארכיטעקטור פאר דעם אבלויפען פון רעגען־וואסער. אין דער מא־דערנער ארכיטעקטור ווערט עס בענוצט נור אלס דעקאראציאן.

Gargoyle

garibal'di *n.* (גער-אי-בעל'-די) אזא פרייע בלוזע פאר פרויען און קינדער.

Garibal'dian *a. and n.* (גער-אי-בעל'-די-ען) וואס איז שייך צו דעם איטאליע־נישען פאטריאט און רעוואלוציאנער דזשו־זעפע גאריבאלדי, וועלכער האט געקעמפפט פאר דער פעראייניגונג פון איטאליען [גע־בארען אין יאהר 1807, געשטארבען אין 1882]; אן אנהעננער אדער מיטהעלפער פון גאריבאלדי.

gar'ish *a.* (געהר'-איש) גלענצענד, בלענ־דענד, שטראהלענד; צופיעל געפוצט; גע־שמאקלאז אויסגעפוצט; לייכטזיניג, ניט שטאנדהאפט.

gar'ishly *adv.* (געהר'-איש-לי) אויף א בלענדענדען אופן; מיט איבערטריבע־נעם פוץ; מיט געשמאקלאזער אויספוצונג; לייכטזיניג, אונשטאנדהאפט.

gar'ishness *n.* (געהר'-איש-נעס) פוץ; גלאנץ; לייכטזיניגקייט, אונשטאנדהאפ־טיגקייט.

gar'land *n. and v.* (גאר'-לענד) א גיר־לאנדע [גרינס און בלומען צוזאמענגע־פלאכטען אין דער פארם פון א שטריק]; א בלומען־קראנץ אלס פערציערונג אדער אלס צייכען פון כבוד; אן אנטאלאגיע [א זאמלונג פון לירישע געדיכטע פון פער־שיעדענע פאעטען]; די הויפט זאך, דער וויכטיגסטער פונקט; א מין טארבע, אין וועלכער מאטראזען האלטען זייער פראווי־זיע; א מין רינג פון שטריק, וואס ווערט געברויכט אויף א שיף פאר פערשיעדע־נע צוועקען; בעציערען מיט גירלאנדען.

gar'lic *n.* (גאר'-ליק) קנאבעל, די קנאבעל־פלאנצע.

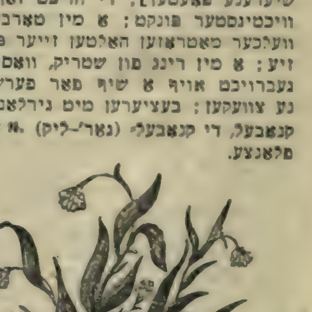

Garlic

gar'lic-ea'ter *n.* (גאר'-ליק'-איע'-טער) א קנאבעל-עסער; א לומפ.

gar'lic-hop *n.* (גאר'-ליק-האפ) א קעפעל פון קנאבעל.

gar'licky *a.* (גאר'-ליק-אי) וואס איז עהנליך צו קנאבעל אדער שמעקט מיט קנאבעל.

gar'ment *n.* (גאר'-מענט) א קלייד; א מלבוש.

gar'mented *a.* (גאר'-מענ-טער) אנגעטהאן, געקליידעט.

gar'ner *n. and v.* (גאר'-נער) א קארן-שפייכלער; די אנזאמלונג פון עפעס [ווי קענטשאפט, וויסען א. ד. ג.]; אריינשיטען אין שפייכלער; אנגרייטען, אנזאמלען.

gar'net *n.* (גאר'-נעט) גראנאט [א מין רויטער עדעלשטיין. ז. איל. "*Gems*"]; אויף א שיף — א בלאק מיט אנגעצויגענע שטריק ארויפצוציהען און אראבצולאזען לאסט.

gar'nish *v. and n.* (גאר'-ניש) בעציערען מיט ארנאמענטען; בעזעצען, בענעהען; פערשמיערען אין קאנדאלען, אנטהאן א פענטע אויף א פערד; בעזארגען מיט עפעס, צושטעלען וואס איז נויטיג; בעציערען א געריכט אדער מאכל מיט עפעס וואס מען לעגט ארום איהם; ווארנען, מזהיר זיין, געבען צו וויסען; ארויפלעגען אן ארעסט אויף עפעס [ווי אויף געלד אדער פערמעגען]; א בעציערונג, דעקאראציאן; דאס בענעהען אדער בעזעצען מיט עפעס; עפעס מיט וואס מען לעגט ארום א געריכט אויף א טעלער; א סערוויז, כלים אדער געשיער וואס ווערען בענוצט צום טיש; קאנדאלען, קייטען, פענטעס; א מתנה וואס מען גיט א בעדיענער.

garnishee' *n. and v.* (גאר-ני-שיע') דער סעקוועסטער [איינער וועלכען דאס געריכט בעפעהלט צו פערהאלטען דאס געלד, וואס איינער דארף בעצאהלען זיין בעל-חוב, ווייל דיעזער בעל-חוב איז שולדיג געלד אן אנדער פערזאן, וועלכע האט איהם פערקלאגט אין געריכט]; פערהאלטען דורך'ן בעפעהל פון געריכט דאס געלד וואס איינער דארף בעצאהלען א צווייטען, ווייל דיעזער צווייטער איז שולדיג געלד א דריטען.

gar'nisher *n.* (גאר'-ניש-ער) א בעפוצער, א בעציערער; איינער וועלכער פאדערט פון צווייטען צו פערהאלטען דאס געלד וואס ער איז שולדיג זיין בעל-חוב, ווייל דיעזער בעל-חוב איז איהם שולדיג געלד.

gar'nishment *n.* (גאר'-ניש-מענט) אן ארנאמענט, א פערציערונג; דאס וואס בעציערט אדער בעפוצט עפעס; א התראה אדער בעפעהל פון געריכט צו פערהאלטען דאס געלד וואס איינער איז שולדיג דעם אנגעקלאגטען און ער זאל בעצאהלען דעם חוב דעם אנקלאגער [ווי למשל, א בעפעהל פון געריכט אז איינער זאל פערהאלטען די שכירות פון זיין ארבייטער און אבגעבען דאס געלד דעם ארבייטער'ס בעל-חוב].

gar'nishry *n.* (גאר'-ניש-רי) פערציערונגען, ארנאמענטען; דאס פערציערען.

gar'niture *n.* (גאר'-ני-טשור) גארניטור; אויסשטאטונג; ציערונג.

gar'ran *n.* (גער'-ען) א קליין פערד; א קליאטשע.

gar'ret *n.* (גער'-עט) א בוידעם; א מעזאניז, א בוידעם-קאמער, א דאך-שטיבעל; דער קאליר פון צופוילטען האלץ.

garreteer' *n.* (גער-ע-טיער') א בעוואהנער פון א בוידעם-שטיבעל; אן ארעמער ליטעראט אדער פערפאסער.

gar'rison *n. and v.* (גער'-אי-סאן) א גארניזאן [אן ארמעע אדער קאמאנדע סאלדאטען וואס ווערען געהאלטען אין א פעסטונג אדער שטאדט צו בעשיצען דאס ארט פון שונא און אויפצוהאלטען דארטען ארדנונג אין דער צייט פון שלום]; א פעסטונג אדער שטאדט, וועלכע איז בעשיצט פון א גארניזאן סאלדאטען; אריינשטעלען א גארניזאן סאלדאטען אין א פעסטונג אדער שטאדט; האלטען אין אונטערטעניגקייט אן איינגענומען לאנד דורך א גארניזאן סאלדאטען.

gar'risoned *a.* (גער'-אי-סאנד) בעזעצט מיט סאלדאטען.

gar'rison-town *n.* (גער'-אי-סאנ-טאון) א שטאדט וואו עס שטעהט א גארניזאן. ז. *garrison*.

gar'ron *n.* (גער'-אן) ז. *garran*.

garrote' *n. and v.* (גע-ראט') אן ארט טויט-שטראף דורך דערווערגען מיט אן אייזערנעם קראגען ארום האלז [אזא ארט טויט-שטראף האט זיך פראקטיצירט אין שפאניען און פארטוגאל]; דער אינסטרומענט, מיט וועלכען מען פלעגט דורכפיהרען אזא ארט טויט-שטראף; בעשטראפען מיט טויט דורך דערווערגען מיט'ן אייזערנעם קראגען; בעטריגען אדער בעשווינדלען אין קארטען-שפיעל, בעהאלטענדיג אייניגע קארטען הינטער'ן האלז.

garru'lity *n.* (גע-רוה'-לי-טי) פלוידעריי, פלאפלעריי.

gar'rulous *a.* (גער'-או-לאס) געשוועציג, פלוידעריש.

gar'rulously *adv.* (גער'-או-לאס-לי) אויף א פלוידערישען, פלאפלערישען שטייגער.

gar'rulousness *n.* (גער'-או-לאס-נעס) ז. *garrulity*.

gar'ter *n. and v.* (גאר'-טער) א שטרומפבאנד, א פארעשקע; דער צייכען פון דעם הויזען-באנד ארדען אין ענגלאנד [אן ארדען פון דעם העכסטען ראנג פון ענגלישע ריטער, וועמעס מיטגליעדער עס זיינען דער קעניג, דער פרינץ פון אועלס אדער דער יורש-עצר און נאך 24 פון די העכסטע אריסטאקראטען פון לאנד]; א מיטגליעד פון דיעזען ארדען; ארומבינדען מיט א פארעשקע; אריינעהמען איינעם אין ארדען פון הויזען-באנד.

gar'ter-blue *a.* (גאר'-טער-בלוה) טונקעל-בלוי.

Gar'ter-king *n.* (גאר'-טער-קינג) דער העראלד פון דעם הויזען-באנד-ארדען אין ענגלאנד און דער העכסטער העראלד פון לאנד. ז. *garter*.

gar'ter-snake *n.* (גאר'-טער-סנייק) א מין קליינע ניט-גיפטיגע אמעריקאנישע שלאנג מיט א גרינליכען קאליר און לאנגע געלבע שטרייפען.

gas *n. and v.* (געס) גאז; לייכט-גאז; איינשלעפערונגס-גאז וואס דענטיסטען געברויכען ביים ארויסציהען צייהנער; פוסטע דבורים; ריידען נארישקייטען, ריידען פוסטע דבורים; בעהאנדלען מיט גאז אדער שטעלען אונטער דער ווירקונג פון גאז; פערגיפטען מיט גאז.

gasalier' *n.* (געס-ע-ליער') א הענגלייכטער פאר גאז-בעלייכטונג.

gas'-bag *n.* (געס'-בעג) א זאק צו האלטען גאז; א פלוידערזאק.

gas'-bill *n.* (געס'-ביל) די גאז-רעכנונג וואס ווערט צוגעשטעלט פון דער גאז-קאמפאניע.

gas'-bot'tle *n.* (געס'-באטל) אן אייזערנע כלי אין דער פארם פון א פלאש צו האלטען גאז.

gas'-brack'et *n.* (געס-ברעק'-עט) א גאז-וואנד-לייכטער.

gas'-bur'ner *n.* (געס'-בויר'-נער) א גאז-ברענער [דאס רעהרעל וואס איז צוגעריכטעט פאר דעם ברענען פון א גאז-פלאם].

gas'-calorim'eter *n.* (געס'-קעל-א-רימ'-ע-טער) אן אפאראט צו מעסטען די היץ וואס א געוויסע קוואנטום גאז קען ארויסגעבען.

gas'-coal *n.* (געס'-קאול) שטיין-קויהל פון וועלכען עס ווערט געמאכט לייכט-גאז.

gas'-com'pany *n.* (געס'-קאמ'-פע-ני) א גאז-קאמפאניע [א קאמפאניע וואס בעזארגט די שטאדט מיט גאז].

Gas'con *n.* (געס'-קאן) א געבוירענער פון גאסקאן [אן אלטע פראווינץ אין פראנקרייך] א בעריהמער, א פראלער [אויף דעם נאמען פון די גאסקאניער, וועלכע האבען זיך אויסגעצייכענט מיט זייער בעריהמעריי].

gasconade' *n. and v.* (געס-קא-נייד') בעריהמעריי, פראלעריי; זיך בעריהמען, פראלען, זאגען ליגען.

gascona'der *n.* (געס-קא-ניי'-דער) א גרויסער בעריהמער, א פראלער.

gase'ity *n.* (גע-סי'-אי-טי) גאז-פערמיגקייט; דאס זיין גאז-פערמיג.

gas'-en'gine *n.* (געס'-ענ-דזשין') א גאז-מאשין [א מאשין וועלכע ווערט בעטריבען דורך גאז דורך דעם וואס דאס גאז ווערט אין צילינדער געבראכט צום עקספלאדירען און דיעזע עקספלאזיאנס-קראפט טרייבט דעם קאלבען].

gas'eous *a.* (געס'-אי-אס) גאזארטיג, גאזפערמיג; לופטיג, ניט שטאנדהאפטיג.

gas'-fit'ter *n.* (געס'-פיט'-ער) א גאז-מאנטער [איינער וואס ריכט איין גאז-בעלייכטונג אין הייזער].

gas'-fit'ting *n.* (געס'-פיט'-אינג) גאז-איינריכטונגען; דאס איינארדנען גאז-לייטונגען און גאז-איינריכטונגען.

gas'-fit'tings *n.* (געס'-פיט'-אינגז) גאז-איינריכטונגען.

gas'-fix'tures *n.* (געס'-פיקס'-טשורז) איינריכטונגען פאר לייכט-גאז [ווי די לייכטער, ברענער, רעהרען א. ד. ג.].

gas'-fur'nace *n.* (געס'-פויר'-נעס) א גאז-אויווען [אן אויווען וואס ווערט געהייצט מיט גאז]; אן אויווען צום דיסטילירען גאז.

gas'-gov'ernor *n.* (געס'-גאוו'-ער-נאר) ז. *gas-regulator*.

gash *v. and n.* (געש) איינשניידען; מאכען א לאנגען טיעפען שניט; א לאנגער טיעפער שניט [ווי אין פלייש].

gas'-hol'der *n.* (געס'-האול'-דער) א גאז-בעהאלטער [א געפעס אדער אפאראט פון וועלכען עס ווערט רעגולירט דער אויספלוס פון לייכט-גאז].

gasifica'tion *n.* (געס-אי-פי-קיי'-שאן) די פערוואנדלונג אין גאז; דאס פראדוציען גאז.

gas'iform *a.* (געס'-אי-פארם) גאז-פערמיג, גאז-ארטיג.

gas'-in'dicator *n.* (געס'-אינ'-די-קיי-טאר) אן אינסטרומענט וואס גיט אן דעם דרוק פון לייכט-גאז אין די רעהרען אדער

די עקזיסטענץ פון אויפרייסענדע גאזען אין א קויהלען־גרוב.

gas'-jet *n.* (געס'-דזשעט) א גאז־ברענער; דער שפיץ פון א גאז־פלאם וואס געהט ארויס פון א גאז־ברענער.

gas'ket *n.* (געס'-קעט) א דינע פלאטע פון פאפיער, גומי, לעדער אדער בלעך וואס ווערט אריינגעשטעלט צווישען מאשינען־טיילען כדי זיי זאלען זיך פעסט צונויפקומען; א לייווענד־באנד אדער שטריקעל מיט וואס עס ווערט צוגעבונדען א זעגעל צום מאסט־בוים.

gas'king *n.* (געס'-קינג) פאקונג [דאס פעסט־מאכען געוויסע מאשינען־טייל'ען איינעם צום אנדערען דורך אנשטאפען צווישען זיי פאקולע אדער קאנאפליע].

gas'kins *n.* (געס'-קינז) ז. *gasking*.

gas'-lamp *n.* (געס'-לעמפ) א גאז־לאמפ; א גאז־לאנטערנע.

gas'-light *n.* (געס'-לאיט) גאז־ליכט.

gas'-ligh'ted *a.* (געס'-לאי'-טעד) בעלויכטען מיט גאז־ליכט.

gas'-ligh'ting *n.* (געס'-לאי'-טינג) גאז־בעלייכטונג.

gas'-main *n.* (געס'-מיין) דער הויפט־ראהר פון דער גאז־לייטונג, וועלכער געהט פון גאז־אנשטאלט און פון וועלכען עס צווייגען זיך אב די אלע אנדערע גאז־רעהרען.

gas'man *n.* (געס'-מען) איינער וואס ארבייט ביים פאבריצירען לייכט־גאז אדער ביי גאז־איינריכטונגען; דער אנגעשטעלטער פון דער גאז־קאמפאניע וואס געהט נאכזעהן אין די הייזער וויפיעל גאז עס איז פערברויכט געווארען אדער דער וואס ברייגגט די רעכנונג פאר דעם פערברויכטען גאז; אן אנגעשטעלטער אין א קויהלען־גרוב וואס דארף נאכזעהן אויב עס האבען זיך ניט אנגעזאמעלט אין גרוב קיין אויפרייסענדע גאזען.

Gas Mantle

gas man'tle (געס מענטל) א גליה־מאנטעל אדער שאטקע [א מין היטעלע געוועבט פון באוועל און דורכגעווייקט אין געוויסע כעמישע שטאפען, וואס טהוט זיך אן אויף'ן רעהר פון א גאז־לאמפ איבער דעם פלאם און דיענט צו מאכען דאס פייער פיעל העלער].

gas'-me'ter *n.* (געס'-מי'-טער) א גאז־מעטער, אן אפאראט וואס צייגט אן וויפיעל גאז עס איז פערברויכט געווארען.

gas'-mo'tor *n.* (געס'-מאו'-טאר) ז. *gas-engine*.

gas'oline *n.* (געס'-א-לין) גאזאלין [דיסטילירטע פעטראלעאום. ענטצינדעט זיך און פערדאמפפט זעהר שנעל און ווערט דעריבער בענוצט אלס הייץ־מאטעריאל פאר גאז־מאטארען א. ד. ג.].

gas'oline en'gine (געס'-א-לין ענ'-דזשין) א גאזאלין־מאשין [א מאשין וואס ווערט בעטריבען מיט גאזאלין]. ז. *gasoline motor*.

gas'oline mo'tor (געס'-א-לין מאו'-טאר) א גאזאלין־מאטאר, א מאטאר וואס ווערט בעטריבען מיט גאזאלין [דאס גאזאלין ווערט געמישט מיט לופט און ווערט געבראכט אין דעם צילינדער פון מאטאר, וואו דאס געמיש ווערט געבראכט צום עקספלאדירען און דורך דער קראפט פון די עקספלאזיאנען ווערט דער מאטאר געבראכט אין בעוועגונג, ווי דאס איז ביי אויטאמאבילען א. ד. ג.].

gasom'eter *n.* (געס-אמ'-ע-טער) א גאזאמעטער, אן אפאראט צום מעסטען גאז; א כעמישער אפאראט צום אויפזאמלען, מישען אדער מעסטען פערשיעדענע גאזען.

gasomet'ric *a.* (געס-א-מעט'-ריק) וואס איז שייך צו דעם מעסטען פון גאזען.

gasom'etry *n.* (געס-אמ'-ע-טרי) די גאז־מעסטונג.

gas'oscope *n.* (געס'-א-סקאופ) אן אינסטרומענט אויף אבצופראבירען אויב אין אן ארט געפינט זיך גאז.

gas'-ov'en *n.* (געס'-אוו'ן) א גאז־אויווען.

gasp *v. and n.* (געספ) אויפעפענען ברייט דאס מויל צו כאפען דעם אטהעם; קייכען; שווער אטהעמען; לעכצען, שמאכטען [נאך עפעס]; דאס אויפעפענען ברייט דאס מויל צו כאפען דעם אטהעם; דאס שווער אטהעמען; דאס קייכען.

gasp af'ter (געספ עפ'-טער) ז. *gasp for*.

gasp for (געספ פאר) נאך עטוואס לעכצען אדער שמאכטען.

gas'ping *n. and a.* (געס'-פינג) דאס קייכען, דאס ניט קענען אבכאפען דעם אטהעם; קייכענדיג.

gas'pingly *adv.* (געס'-פינג-לי) קייכענדיג, שווער אטהעמענדיג.

gas'-pipe *n.* (געס'-פאיפ) א גאז־ראהר.

gas'-plant *n.* (געס'-פלענט) א גאז־אנשטאלט [א פאבריק וואו גאז ווערט פראדוצירט].

gasp one's last (געספ הוואנז לעסט) אויסהויכען דעם לעצטען אטהעם, אויסהויכען די נשמה.

gas'-range *n.* (געס'-ריינדזש) א גאז־קאך־אויווען; א גאז־הערד, א גאז־פליטע.

gas'-reg'ister *n.* (געס'-רעדזש'-איס-טער) א גאז־רעגיסטער [אן אפאראט וואס פערצייכענט דאס קוואנטום פון פערברויכטען גאז דורך דעם, וואס ער גיט אן דעם גאז־דרוק].

gas'-reg'ulator *n.* (געס'-רעג'-יו-ליי-טאר) א גאז־רעגולאטאר, אן אפאראט וואס רעגולירט דעם אויספלוס פון לייכט־גאז ביים ברענען, אז קיין איבריג גאז זאל ניט געהן אין גיוועץ.

gas'-retort' *n.* (געס'-רי-טארט') די גאז־רעטארטע [אזא רוים אדער קעסעל, וואו עס ווערט פראדוצירט לייכט־גאז].

gas'-sand *n.* (געס'-סענד) אזא זאמד־שטיין וואס גיט ארויס גאז.

gas ser'vice (געס סויר'-ווים) די סיסטעם פון בעזארגען מיט גאז־בעלייכטונג.

gas'-stove *n.* (געס'-סטאוו) א גאז־אויווען.

gas'sy *a.* (געס'-אי) גאזהאלטיג, וואס ענטהאלט גאז; ווינדיג, לופטיג; אויפברויזענד.

gas'-tank *n.* (געס'-טענק) א גאז־בעהאלטער, א כלי וואו מען האלט גאז; אן אפאראט צו מעסטען גאז.

gas'-tar *n.* (געס'-טאר) שטיין־קויהלען־טער, שטיין־קויהלען־דזשעגעכץ.

gas'ter *n.* (געס'-טער) דער בויך; דער מאגען.

gas'teropod *a. and n.* (געס'-טע-רא-פאד) וואס איז שייך צו די בויך־קריכענדע טהיערע; איינער פון די בויך־קריכענדע טהיערע.

gasterop'odan *n.* (געס-טע-ראפ'-א-דען) איינער פון די בויך־קריכענדע טהיערע.

gasterop'odous *a.* (געס-טע-ראפ'-א-דאס) וואס איז שייך צו די בויך־קריכענדע טהיערע.

gas'-tight *a.* (געס'-טאיט) גאז־דיכט, גאז־פעסט [פעסט אז דאס גאז זאל ניט קענען ארויס].

gas'-tip *n.* (געס'-טיפ) א גאז־ברענער־שפיץ [דער שפיץ פון א גאז־ברענער דורך וועלכען עס געהט דער גאז־פלאם].

gast'ly *a.* (געסט'-לי) ז. *ghastly*.

gast'ness *n.* (געסט'-נעס) ז. *ghastliness*.

gastræ'um *n.* (געס-טרי'-אם) דער בויך־טייל פון א פויגעל.

gas'tric *a.* (געס'-טריק) וואס געהערט צום בויך אדער צום מאגען.

gas'tric fe'ver (געס'-טריק פי'-ווער) א שטארקע מאגען־ענטצינדונג; טיפוס־פיעבער.

gas'tric juice (געס'-טריק דזשוס) דער מאגען־זאפט [דער זויערליכער זאפט וואס די דריזען פון מאגען גיבען ארויס פון זיך צו העלפען דער פערדייאונג].

gas'tric vein (געס'-טריק וויין) דער מאגען־אדער. ז. איל. *"Bloodvessels of the Human Body"*

gastril'oquist *n.* (געס-טריל'-א-קהוויסט) א בויך־רעדנער.

gastril'oquous *a.* (געס-טריל'-א-קהוואס) ווי א בויך־רעדנער; בויך־רעדענד.

gastril'oquy *n.* (געס-טריל'-א-קהווי) דאס בויך־ריידען.

gastri'tis *n.* (געס-טראי'-טיס) א מאגען־ענטצינדונג.

gas'trograph *n.* (געס'-טרא-גרעף) אן אפאראט צו פערצייכנען די בעוועגונגען פון מאגען אין דער צייט פון פערדייאונג.

gastrol'oger *n.* (געס-טראל'-א-דזשער) איינער וואס שטודירט מאגען־קראנקהייטען; א קענער אין מאגען־קראנקהייטען.

gastrolog'ical *a.* (געס-טרא-לאדזש'-אי-קעל) וואס איז שייך צו דער בעהאנדלונג פון מאגען.

gastrol'ogist *n.* (געס-טראל'-א-דזשיסט) א קענער אין מאגען־בעהאנדלונג; איינער וואס שטודירט די מאגען־קראנקהייטען, א מאגען־ספעציאליסט.

gastrol'ogy *n.* (געס-טראל'-א-דזשי) דער טייל פון מעדיצין וואס בעשעפטיגט זיך מיט דעם מאגען און זיין בעהאנדלונג; די קונסט פון קאכען אדער די צופאסונג פון שפייזען פאר'ן מאגען.

gas'tromancy *n.* (געס'-טרא-מען-סי) נביאות־זאגעריי דורך בויך־רעדנעריי; נביאות־זאגעריי דורך דיק־בייכיגע פלאשען.

gas'tronome *n.* (געס'-טרא-נאום) ז. *gastronomer*.

gastron'omer *n.* (געס-טראנ'-א-מער) א גאסטראנאם, א גרויסער מבין אויף גוטע עסענס, א גרויסער מבין אין דער קאך־קונסט; איינער וואס ליעבט צו לעבען א גוטען טאג דורך עסען און טרינקען.

gastronom'ic *a.* (געס-טרא-נאמ'-איק) גאסטראנאמיש, וואס איז שייך צו גאסטראנאמיע. ז. *gastronomy*.

gastronom'ical *a.* (געס-טרא-נאמ'-אי-קעל) ז. *gastronomic*.

gastronom'ically *adv.* (געס-טרא-נאמ'-אי-קעל-אי) אויף א גאסטראנאמישען אופן. ז. *gastronomy*.

gastron'omist *n.* (געס-טראנ'-א-מיסט) ז. *gastronomer*.

gastron'omous *a.* (געס-טראנ'-א-מאס) וואס גיט זיך אב מיט גאסטראנאמיע. ז. *gastronomy*.

gastron'omy *n.* (געס-טראנ'-א-מי) גאסטראנאמיע, די קונסט פון צוריכטען געשמאקע, אפעטיטליכע אדער דעליקאטעסע שפייזען; דאס אבגעבען זיך מיט עסען און טרינקען.

gastron'osos *n.* (געס-טראנ'-א-סאס) מאגען-קראנקהייט.

gas'tropod *a. and n.* (געס'-טרא-פאד) ז. *gasteropod*.

gastrorr'haphy *n.* (געס-טראר'-ע-פי) אין כירורגיע—דאס צונויפנעהען א וואונד אדער שניט פון בויך.

gas'troscope *n.* (געס'-טרא-סקאופ) א גאסטראסקאפ [אזא שפיגעל-אפאראט וואס ווערט בענוצט ארייננצוקוקען אין מאגען פון אינוועניג].

gastros'copy *n.* (געס-טראס'-קא-פי) די אונטערזוכונג פון אינוועניגסטען טייל פון בויך; די אונטערזוכונג פון מאגען דורך א גאסטראסקאפ. ז. *gastroscope*.

gastrot'omy *n.* (געס-טראט'-א-מי) אין מעדיצין — אן אפעראציאן פון בויך אדער מאגען.

gas'trula *n.* (געס'-טרו-לא) די פארם פון א מעטאזאאישען [פיעל-צעלינען] ארגאניזם אין זיין עמבריאנישען צושטאנד, וועלכער בעשטעהט וויא פון צוויי זעקלעך איינס אין דעם אנדערען מיט אן עפענונג פון איין ענד.

gas'trular *a.* (געס'-טרו-לאר) וואס איז שייך צו דער פארם פון א מעטאזאאישען [פיעל-צעלינען] ארגאניזם אין זיין עמבריאנישען צושטאנד, וועלכער בעשטעהט ווי פון צוויי זעקלעך איינס אין דעם אנדערען מיט אן עפענונג פון איין ענד.

gas'-wa'ter *n.* (געס'-הוואה'-טער) וואסער דורך וועלכען עס איז דורכגעלאזען געווארען לייכט-גאז עס צו רייניגען.

gas'works *n.* (געס'-הוואירקס) א גאז-אנשטאלט [א פאבריק וואו עס ווערט פראדוצירט לייכט-גאז].

gate *n. and v.* (גייט) א טויער; אן ארייננגאנג; בעזארגען מיט א טויער.

ga'ted *a.* (גיי'-טעד) וואס האט טויערען.

gate'-house *n.* (גייט'-האוס) א וועכטער-הויז ביים טויער פון אן אנשטאלט, פארק א. ד. ג.; די טויער-געביידע פון א שטאדט, שלאס, פעסטונג א. ד. ג.

gate'-kee'per *n.* (גייט'-קיע'-פער) א טויער-וועכטער.

gate'less *a.* (גייט'-לעס) אהן א טויער.

gate'man *n.* (גייט'-מען) א טויער-וועכטער, א פארטיער.

gate'-mon'ey *n.* (גייט'-מאנ'-אי) איינטריטס-געלד.

gates of mer'cy (גייטס אוו מויר'-סי) די טויערען פון רחמנות [שערי רחמים].

gate'-vein *n.* (גייט'-וויין) דער גרויסער בויך-אדער.

gate'ward *n.* (גייט'-הוואהרד) א טויער-וועכטער.

gate'ward *adv.* (גייט'-הווארד) צום טויער צו.

gate'way *n.* (גייט'-הוויי) א טויער-וועג [דער וועג דורך א טויער]; א דורכגאנג.

gath'er *v. and n.* (געטה'-ער) צונויפנעהמען, צונויפזאמלען; זיך צונויפזאמלען; אבקלייבען, אויסקלייבען, אבבארירען; פעסטער צונויפנעהמען; פאלדעווען, מאכען פאלדען, אויפציהען פעלדלעך [אויף א שנירעל]; צונויפציהען; איינשליסען; ערווערבען; אנזאמלען; ווערען גרעסער; ווערען אנגעצויגען, ווערען רייף [ווענען אן אייטערדיגען געשוויר]; שליסען, ציהען שליסע; אין גלאז-פאבריקאציאן — ארויפנעהמען צושמאלצען גלאז אויף'ן עק פון א שטיק אייזען אדער פון א רעהר [אום עם אויסצובלאזען]; א פאלד, א פעלדעל.

gath'erable *a.* (געטה'-ער-עבל) וואס מען קען צונויפזאמלען אדער אבקלייבען; וואס מען קען אראבנעהמען [פון עפעס]; וואס מען קען שליסען [פון עפעס].

gath'er breath (געטה'-ער ברעטה) אבכאפען דעם אטהעם, זיך אברוהען, זיך אבשטעלען אום זיך אבצורוהען אדער אום זיך צו בעטראכטען.

gath'ered to one's fa'thers (געטה'-ערד טו הוואנז פא'-טהערז) געשטארבען [ויאסף אל אבותיו].

gath'erer *n.* (געטה'-ער-ער) א זאמלער; א קאלעקטאר; א שניטער; אין בוכבינדעריי — איינער וואס לעגט צונויף אין ארדנונג די געדרוקטע בויגענס צום איינבינדען; א פאלדען-מאכער; אין גלאז-פאבריקאציאן — איינער וואס נעהמט ארויף צושמאלצען גלאז אויף א רעהר אדער אויף א שטיק אייזען [אום עם אויסצובלאזען].

gath'er flesh (געטה'-ער פלעש) צונעהמען אין געוויכט, ווערען פעטער.

gath'er ground (געטה'-ער גראונד) פראגרעסירען; האבען ערפאלג.

gath'er ground upon' (געטה'-ער גראונד א-פאן') איבעריאגען, איבערשטייגען, בעקומען די אויבערהאנד.

gath'ering *n.* (געטה'-ער-אינג) דאס זאמלען, אבקלייבען אדער קאלעקטירען; א מחנה; א פערזאמלונג; א זאמלונג; אביישטייערונג; אן ענטצונדענער אדער אייטערדינער געשוויר; דאס פאלדען; אין גלאז-פאבריקאציאן — דאס ארויסנעהמען צושמאלצען גלאז אויף'ן עק פון א שטיק אייזען אדער פון א רעהר [אום עם אויסצובלאזען].

gath'ering-board *n.* (געטה'-ער-אינג-באורד) אין בוכבינדעריי — א טיש [געוועהנליך אין דער פארם פון א פערדישער פאדקאווע], אויף וועלכען מען לעגט אויס די געדרוקטע בויגענס פון א בוך, ווען מען דארף זיי אויסזארטירען צום איינבינדען.

gath'ering clouds (געטה'-ער-אינג קלאודז) שלעכטע אויסזיכטען, א דראהענדער שטורם; אן אנהויבונג אדער אנזאמלונג פון וואלקענס.

gath'ering-i'ron *n.* (געטה'-ער-אינג-אי'-ערן) אין גלאז-פאבריקאציאן — א שטיק אייזען, אויף וועלכען מען נעהמט ארויף צושמאלצען גלאז [צום אויסבלאזען].

gath'ering-note *n.* (געטה'-ער-אינג-נאוט) אין זינגען — אן אונטערברעכונג, א פויזע, אום צו געבען די מעגליכקייט אלע זינגער אנצוהויבען ווייטער צו זינגען צוזאמען.

gath'ering-pal'let *n.* (געטה'-ער-אינג-פעל'-עט) דאס שפינדעל אין זייגערס וואס שטעלט אב דאס קלינגען.

gath'ering-place *n.* (געטה'-ער-אינג-פלייס) א זאמעל-פלאץ, א פערזאמלונגס-פלאץ.

gath'ering-rod *n.* (געטה'-ער-אינג-ראד) ז. *gathering-iron*.

gath'ering-string *n.* (געטה'-ער-אינג-סטרינג) א פאלדען-שנירעל [א שנירעל, אויף וועלכען מען קען צונויפציהען אין פאלדען פארהאנגען א. ד. ג.].

gath'ering-thread *n.* (געטה'-ער-אינג-טהרעד) א פאלדען-פאדים [אויף וועלכען מען קלייבט אויף פעלדערלעך [ביים נעהען].

gath'er one's self togeth'er (געטה'-ער הוואנז סעלף טו-געטה'-ער) ז. *gather one's self up*.

gath'er one's self up (געטה'-ער הוואנז סעלף אפ) זיך אננעהמען מיט כחות, אנשטרענגען אלע כחות.

gath'er pluck (געטה'-ער פלאק) פאסען מוטה.

gath'er strength (געטה'-ער סטרענגטה) ווידער קומען צו די קרעפטען.

gath'er to a curd (געטה'-ער טו ע קוירד) געדיכט איינזייערען [ווענען מילך].

gath'er to a head (געטה'-ער טו ע העד) פארטיג ווערען, רייף ווערען; אויפרייסען [ווענען אייטערדיגע געשווירען].

ga'ti *n.* (גא'-טי) [אזא בוימוואלגיג, געמאכט אין אינדיען].

Gat'ling gun (געט'-לינג גאן) א געטלינג שיס-געוועהר [א שיס-געוועהר, וועלכע קען אויסשיסען ביז טויזענד קוילען אין א מינוט, ערפונדען פון געטלינג].

gat'tus *n.* (געט'-אס) א בעוועגליכע נעבידע, וועלכע מען פלעגט אין מיטעלאלטער געברויכען ביי בעלאגערונגען.

gauche *a.* (גאוש) געלינקט, אומגעלומפערט, ניט ריהרעוודיג; אין געאמעטריע—ניט אין גאנצען סימעטריש.

gaucherie' *n.* (גאו-שע-ריע') ניט-ריהרעוודינקייט, אונגעשיקטקייט, אונגעלומפערטקייט.

gaud *n. and v.* (גאהד) א ציערונג, א שמוק-זאך, פליטערלעך; שפיעלעכלעך, נארישקייטען, קלייניגקייטען [אלס ציערונג]; עטוואס מיט וואס מען ציערט זיך, מיט וואס מען פיינט זיך אוים אדער מיט וואס מען פרעהט זיך און שטאלצירט; זיך ציערען אין פערשיעדענע קלייניגקייטען; זיך פארבען [דאס פנים].

gaud'-day *n.* (גאהד'-דיי) ז. *gaudy-day*.

gaude *n.* (גאוד) א נעלבליכע פארב געמאכט פון רעזעדא [אזא בלום].

gau'dery *n.* (גאה'-דער-אי) פוץ; שטאט.

gau'dily *adv.* (גאה'-די-לי) אויף א געפוצטען, אויסגעציערטען שטייגער [הויפטזעכליך אהן געשמאק, בלויז אום צו ווארפען זיך אין די אויגען].

gau'diness *n.* (גאה'-די-נעס) פראכט [מעהרסטענטייל נעשמאקלאזער]; פוסטער פוץ.

gaud'less *a.* (גאהד'-לעס) אהן בעציערונג, אהן פוץ.

gau'dy *a., n. and v.* (גאה'-די) בריליאנט, פראכטפאל, גלענצענד; געשמאקלאז אויסגעפוצט, וואולגאר-גלענצענד; א הוליאנקע, א קערמעשעל, אן אונטערהאלטונג [אן אויסדרוק אין די ענגלישע אוניווערזיטעטען]; אויספוצען.

gau'dy-day *n.* (גאה'-די-דיי) א יום-טוב, א יומא דפגרא [הויפטזעכליך א יום-טוב, אן אונטערהאלטונג אין אן ענגלישען אוניווערזיטעט].

gauge *n.* (גיידזש) ז. *gage*.

gauge'able *a.* (גיידזש'-עבל) ז. *gageable*.

gaum *v.* (גאהם) שמיערען [מיט א קלעפינער זאך]; טהאן עפעס ניט געשיקט, אומגעלומפערט.

gau'my *a.* (גאה'-מי) קלעפיג; אונגעלומפערט, אונגעשיקט.

gaunch *v. and n.* (גאהנטש) ז. *ganch*.

gaunt *a.* (גאַהנט) דאַר, מאָגער, דין, ביי־נערדיג; פערמאַרעט, אויסגעמאַטערט; אויסגעמאָגערט.

gaunt'let *n.* (גאַהנט־לעט) אַן אייזערנע הענדשקע, וועלכע עס פלעגען טראָגען אַמאָליגע ריטער; אַ הענדשקע מיט אַ ברייטען ראַנד, וואָס נעהמט אַריף אויף'ן אָרבעל [ווערט גע־ברויכט פון רייטער, פון אויטאָמאָביל־פאַהרער א. ד. ג.]: דער מאַנזשעט פון אַ הענדשקע; אַ הענדשקע מיט איין פינ־גער; אין כירורגיע — אַ באַנדאַזש, וועלכער וויקעלט אַרום די האַנד און די פינגער אין דער פאָרם פון אַ הענדשקע.

Gauntlets

gaunt'leted *a.* (גאַהנט־לעט־עד) וואָס טראָגט אַן אייזערנע הענדשקע.

gaunt'ly *adv.* (גאַהנט־לי) מיט אַ פּערי־מאַרעטען אויסזעהען; זעהר אויסגעמאַ־גערט.

gaunt'ness *n.* (גאַהנט־נעס) מאָגערקייט.

gaun'tree *n.* (גאַהנ־טריע) ז. *gauntry*.

gaun'try *n.* (גאַהנ־טרי) דער באַלקען אָדער די פּלאַטפאָרמע, איבער וועלכער עס בעוועגט זיך הין און צוריק אַ הויב־מאַשין אויף רעדלעך; אַ האָהם וואָס לעגט זיך אונטער אַ פאַס, כדי זי זאָל שטעהן אונבעוועגט.

gauss *n.* (גאַוס) אַן איינהייט צו מעסטען די שטאַרקייט פון אַ מאַגנעטישען פעלד [דיעזע איינהייט טראָגט דעם נאָמען פון דעם דייטשען מאַטעמאַטיקער קאַרל פרידריך גאַוס].

Gaus'sian *a.* (גאַו־סי־ען) וואָס איז שייך צום מאַטעמאַטיקער קאַרל פרידריך גאַוס אָדער צו זיינע ערפינדונגען.

gauze *n. and a.* (גאָהז) גאַז [אַ מין צייג פון אַ זעהר פיינעם געוועב]; מאַרלע, באַנדאַזש־שטאָף; אַ גאַזענער.

gauze'-ma'ker *n.* (גאָהז־מיי־קער) איינער וואָס וועבט גאַז [זעהר אַ לייכ־טע און דינע צייג].

gauze'-silk *n.* (גאָהז־סילק) זיידענע גאַז [זעהר פיין געוועבטע זייד].

gauze'-wire *n.* (גאָהז־הוואַיר) דראָטה־געוועב.

gau'zy *a.* (גאָה־זי) ווי גאַז, ווי זעהר דין געוועבטע צייג.

gave (גייוו) געגעבען. ז. *give*.

gav'el *n.* (געוו־על) צאָל, שטייער, אַב־גאַבע; דער האַמער פון אַ פּאָרזיצענדען אין אַ פערזאַמלונג.

gav'elkind *n.* (געוו־על־קאַינד) אַ גוט אָדער פערמעגען, וועלכעס — נאָך'ן טויט פון דעם אייגענטימער — געהט איבער בירושה ניט צום עלטערען זוהן, נאָר צו אַלע זיהן אויף אַ גלייכען אופן און זיי קענען צוטיילען דאָס גוט אויף גלייכע חלקים.

gavot' *n.* (גע־וואָט) [אַ געוואָט] דער פראַנצויזישער טאַנץ].

gawk *n.* (גאָהק) דער קוקוק [אַ מין פויגעל]; אַ נאַר; אַן אומגעלומפּערטער מענש.

gawk's er'rand (גאָהקס ער־ענד) ז. *fool's errand*.

gaw'ky *a. and n.* (גאָה־קי) נאַריש, אומגעלומפּערט; אַ נאַר, אַ תם.

gawn'tree *n.* (גאָהנ־טרי) ז. *gauntry*.

gay *a.* (גיי) פּרעהליך, לוסטיג, מינטער, לעבעדיג; בעריישט; מיט העלע פאַרבען, פון אַ העלען קאָליר, גלענצענד; רייך גע־קליידעט; איבערגעגעבען צו תאוות; צימ־ליך לאַנג.

gay'ety *n.* (גיי־אי־טי) פּרעהליכקייט, מונטערקייט; גלאַנץ.

gay'ly *adv.* (גיי־לי) אויף אַ פּרעהלי־כער, לוסטיגער אָרט.

gay'ness *n.* (גיי־נעס) ז. *gayety*.

gay world (גיי הוואָירלד) די פּרעהלי־כע יונגען; די, וועלכע גיבען זיך ניט אָב מיט ערנסטע פראַגען.

gaze *v. and n.* (גייז) קוקען מיט נייגע־רינקייט; ניט אַראָבנעהמען די אויגען; דאָס קוקען מיט נייגעריגקייט; דאָס ניט אַראָבנעהמען דיא אויגען.

gaze'hound *n.* (גייז־האַונד) אַ הונד וואָס שפּירט נאָך עפּעס און בענוצט דערביי מעהר דאָס קוקען מיט די אויגען איידער דאָס שמעקען מיט דער נאָז.

gaze in won'der (גייז אין וואַנ־דער) קוקען מיט שטוינען פאַר פערוואונ־דערונג.

gazel' *n.* (גע־זעל) ז. *gazelle*.

gazelle' *n.* (גע־זעל) אַ גאַזעל, אַ קליינע גראַציעז־געבויטע אַנטילאָפּע [אַ מין אַפ־ריקאַנישער הירש].

Gazelles

ga'zer *n.* (גיי־זער) איינער וואָס קוקט מיט שטוינען אָדער וואָס נעהמט די אוי־גען ניט אַראָב.

gazette' *n. and v.* (גע־זעט) אַ גאַזעט, אַ צייטונג; אַריינשטעלען אין אַ צייטונג, פערעפענטליכען; פּובליצירען.

gazetteer' *n.* (געז־ע־טיער) אַ צייט־טונגס־שרייבער; אַ געאָגראַפישעס ווערטער־בוך [אַ בוך פון נעמען פון לענדער, שטעדט, טייכען, בערג א. ז. וו.].

ga'zing-stock *n.* (גיי־זינג־סטאָק) אַ פּערזאָן אָדער זאַך, אויף וועלכער מען קוקט מיט נייגעריגקייט און וואונדער; אַ בייז־וואונדער.

G. B. ראשי תבות פון די ווערטער *Great Britain* [גרויס־בריטאַניען].

G. B. and I. ראשי תבות פון די ווער־טער *Great Britain and Ireland* גרויס־בריטאַניען [ענגלאַנד, שאָטלאַנד און וועלס] און אירלאַנד.

gear *n. and v.* (גיער) דאָס זיין אין פאַסיגער אָרדנונג, אויסריכטונג אָדער אויסשטאַטונג; אויסשטאַטונג, אויסריכ־טונג [ווי קליידער, בעציערונגען, וואַפען, געשפּאַן, אַ גאַנג געצייג, אַלע נויטיגע זאַ־כען אויף אַ שיף א. ז. וו.]; טריעב־ווערק, די טיילען פון אַ מאַשין וואָס גי־בען איבער די בעוועגונג פון איין טייל צום צווייטען; צאָהן־רעדער פון מאַשינען; די צוזאַמענפּאַסונג פון צאָהן־רעדער אין אַ מאַשין; אויסשטאַטען, אויסריכטען, ברייגנען אין נויטיגער אָרדנונג און צופּאַ־סונג [פאַר אַ טהעטיגקייט]; צונויפּאַסען טיילען פון מאַשינעריע.

gear'-box *n.* (גיער־באָקס) דער קאַסטען אין וועלכען עס ווערט איינגעפּאַסט די טריעב־ווערק אָדער די טראַנסמיסיאָן־צאָהן־רעדער פון אַ מאַשין.

gear'-cut'ter *n.* (גיער־קאַט־ער) אַ מאַשין וואָס שניידט אויס צייהנער אין צאָהן־רעדער; איינער וואָס שניידט צייה־נער אין צאָהן־רעדער.

gear'ing *n.* (גיער־אינג) אויסשטאַטונג, אויסריכטונג; קליידונג; געשפּאַן; טריעב־ווערק, די טיילען פון מאַשינעריע וואָס געבען איבער די בעוועגונג פון איין טייל צום צווייטען; טראַנסמיסיאָן־צאָהן־רעדער.

gear in'to each oth'er (גיער אינ־טו איטש אַטה־ער) זיך צופּאַסען, אַריינ־געהן איינע אין די אַנדערע [ווי די צייה־נער פון צאָהן־רעדער].

geat *n.* (דזשיעט) [די] דאָס גיס־לאָך [דאָס עפענונג דורך וועלכער מען גיסט אַריין דאָס צושמעלצענע מעטאַל אין פורעם].

gec'conoid *a. and n.* (געק־אָ־נאָיד) וואָס איז שייך צו די געקאָס [אַזאַ מין עקרישען אָדער יאַשטשערקעס]; אַ געקאָ. ז. *gecko*.

geck *n. and v.* (געק) אַ נאַר, אַ פּראָסט־טאַק; פּעראַכטונג, גרינגשעצונג, שפּאָט; שפּעקולירען מיט'ן קאָפּ אַלס צייכען פון שפּאָט און פעראַכטונג אָדער אויס נאַרישקייט; שפּאָטען; חוזק מאַכען, אָבנאַרען.

gec'ko *n.* (געק־אָו) אַ געקאָ [אַזאַ עק־דיש אָדער יאַשטשערקע].

gee *v. and int.* (דזשיע) פּאַ־שטימען; פּאַ־סען; זיך בעוועגען אויף איין זייט; זיך בעוועגען אָדער קירעווען רעכטס [וועגען פערד]; רעכטס! נו, געה! [אַן אויסגע־שריי פון פערד־טרייבער].

gee'-ho *v. and int.* (דזשיע־האָו) ז. *gee*.

geese *n.* (גיעס) גענז. ז. *goose*.

geest *n.* (גיעסט) הויך, טרוקען, זאַמדיג לאַנד; אַנגעשווייקטע ערד.

gee with (דזשיע הוויטה) צושטימען; דורכקומען.

We don't gee with our neighbors.

Gehen'na *n.* (גי־הענ־אַ) גיהנום [דער פלאַץ אין ארץ ישראל וואו מען פלעגט ברייגגען מענשליכע קרבנות צום מולך]; דער גיהנום.

ge'ic *a.* (דזשי־איק) וואָס קומט פון דעם שטאָף וואָס בילדעט זיך פון פערפוילטע פלאַנצען. ז. *humus*.

ge'in *n.* (דזשי־אין) אַ שטאָף וואָס ביל־דעט זיך פון פערפוילטע פלאַנצען. ז. *humus*.

gel'sha *n.* (גיי־שאַ) אַ גיישאַ [אַ יאַפּאַ־נעזישע טענצערין].

gel'ada *n.* (דזשעל־ע־דאַ) אַן אַביסיני־שער באַבון [אַזאַ מאַלפּע].

gelatig'enous *a.* (דזשעל־ע־טידזש־ע־נאַס) וואָס ניט אַרויס זשעלאַטין אָדער זשעלע [אַ מין שטודען].

gel'atin *n. and a.* (דזשעל־ע־טין) זשעלע אָדער זשעלאַטין [אַ מין שטודען ווי פערקיהלטע פוס־יויך]; וואָס איז ענה־ליך צו זשעלאַטין.

gelat'inate *v.* (דזשעל־עט־אי־נייט) פערוואַנדלען אין זשעלע אָדער זשעלאַטין; פערוואַנדעלט ווערען אין זשעלאַטין [אַזאַ שטודען ווי פערקיהלטע פוס־יויך].

gelatina'tion *n.* (דזשעל־ע־טי־ניי־שאַן) פערוואַנדלונג אין זשעלע אָדער זשעלאַטין [אַ מין שטודען].

gel'atine *n. and a.* (דזשעל־ע־טין) ז. *gelatin*.

gelatin'iform *a.* (דזשעל־ע־טינ־אי־

פארם) עהנליך צו זשעלע אדער זשעלאטין [א מין שטודען].

gelatinig'erous *a.* (דזשעל-ע-טי-נידזש'-ע-ראס) וואס גיבען ארויס פון זיך א זשעלאטין-ארטיגען אדער שטודען-ארטיגען שטאף [וועגען געוויסע אינפוזאריען].

gelatinisa'tion *n.* (דזשעל-ע-טינ-אי-זיי'-שאן) ז. *gelatination*

gelat'inise *v.* (דזשעל-עט'-אי-נאיז) ז. *gelatinate*

gelatiniza'tion *n.* (דזשעל-ע-טינ-אי-זיי'-שאן) ז. *gelatination*

gelat'inize *v.* (דזשעל-עט'-אי-נאיז) ז. *gelatinate*

gel'atinoid *a.* *and* *n.* (דזשעל'-ע-טי-נאיד) וואס איז עהנליך צו זשעלע אדער זשעלאטין [אזא שטודען]; עטוואס וואס איז עהנליך צו זשעלאטין.

gelat'inous *a.* (דזשע-לעט'-אי-נאס) עהנליך צו זשעלאטין אדער זשעלע; וואס איז שייך צו זשעלאטין [אזא שטודען].

gelat'inously *adv.* (דזשע-לעט'-אי-נאס-לי) אזוי ווי זשעלאטין; אזוי אז עס זאל ווערען ווי זשעלאטין [אזא שטודען].

gelat'inousness *n.* (דזשע-לעט'-אי-נאס-נעס) דאס בעשטעהן פון זשעלע אדער זשעלאטין [אזא שטודען].

geld *v., a.* *and* *n.* (געלד) קאסטרירען, בעשניידען, מאכען אוים זכר [הויפטזעכליך א פערד]; ארויסשניידען די אלטע האניג-צעלען פון א ביענשטאק, אום צו מאכען פלאץ פאר נייע; יאלאווע, וואס מעלקט זיך נים [וועגען בהמות]; שטייער, אבצאהל.

gel'ded *a.* (געל'-דעד) קאסטרירט, נעמאכט אוים זכר [הויפטזעכליך וועגען פערד].

gel'der *n.* (געל'-דער) איינער וואס קאסטרירט, בעשניידט חיות [מאכט פאר אוים זכר].

gel'ding *n.* (געל'-דינג) א קאסטרירטע חיה [א בעשניטענע, וואס איז געמאכט פאר אוים זכר]; א קאסטרירטער אנער [פערד].

gel'id *a.* (דזשעל'-איד) קאלט, אייז-קאלט.

gelid'ity *n.* (דזשע-ליד'-אי-טי) קעלט, קאלטקייט; פראסטיגקייט.

gel'idly *adv.* (דזשעל'-איד-לי) אויף א קאלטען, אייזיגען אדער פראסטיגען שטייגער.

gel'idness *n.* (דזשעל'-איד-נעס) ז. *gelidity*

gelos'copy *n.* (דזשע-לאס'-קא-פי) די קונסט צו בעשטימען אימעצענס כאראקטער לויט זיין מאניער צו לאכען.

gem *n.* *and* *v.* (דזשעם) אן עדעלשטיין; א קליינער זארט דרוק-שריפט; א קיבעל; בעזעצען מיט עדעלשטיינער; פערציערען [ווי מיט עדעלשטיינער].

Gema'ra *n.* (גע-מא'-רא) גמרא.

Gemar'ic *a.* (גע-מער'-איק) וואס איז שייך צו גמרא.

gema'tria *n.* (גי-מיי'-טרי-א) א גמטריא [א סיסטעם אין ביבלישע פירושים צו פערבייטען איין ווארט מיט'ן צווייטען, ווען די צאהל, וועלכע עס בעדייטען די אותיות פון איין ווארט איז גלייך צו דער צאהל, וועלכע עס בעדייטען די אותיות פון צווייטען ווארט].

gem'-cut'ting *n.* (דזשעמ'-קאט'-אינג) דאס שלייפען עדעלשטיינער.

gem'el *n.* (דזשעמ'-על) א צווילינג.

gemellip'arous *a.* (דזשעם-ע-ליפ'-ע-ראס) וואס ברייננט ארוים צווילינגם.

gem'el-ring *n.* (דזשעמ'-על-רינג) א רינג וואס בעשטעהט פון צוויי אדער עטליכע רינגלעך.

gem'el-win'dow *n.* (דזשעמ'-על-ווינ'-דאו) א פענסטער מיט צוויי נישען [צווישענרוימען אדער פערטיעפונגען].

gem'inate *v.* *and* *a.* (דזשעמ'-אי-נייט) פערדאפעלט ווערען; דאפעלט; וואס איז פארווייז.

gem'inately *adv.* (דזשעמ'-אי-נייט-לי) פארווייז, אין צווייען.

gemina'tion *n.* (דזשעם-אי-ניי'-שאן) א פערדאפלונג; א ווידערהאלונג [איבערהויפט פון א ווארט]; די פערדאפלונג פון א קאנזאנאנט אין א ווארט [ווי *tt* אין *letter* אדער *mm* אין *hammer* א. ד. ג.]; דאפעלטע קאנזאנאנטען.

gem'inative *a.* *and* *n.* (דזשעמ'-אי-ניי-טיוו) וואס איז געדאפעלט; וואס ווידערהאלט זיך; א דאפעלטער בוכשטאב.

Gem'ini *n.* *and* *int.* (דזשעמ'-אי-נאי) מזל תאומים [אן אסטראנאמיש שטערען-בילד] הימעל! [אלס אויסרוף אדער שבועה].

gem'inous *a.* (דזשעמ'-אי-נאס) דאפעלט; וואס קומט פאר פארווייז.

gem'iny *n.* *and* *int.* (דזשעמ'-אי-ני) א פאר; א פאר אויגען; הימעל! [אלס אויסרוף אדער שבועה].

gem'ma *n.* (דזשעמ'-א) א קנאספע, א שפראץ-אויגעל [ביי פלאנצען].

gem'mate *a.* (דזשעמ'-אייט) וואס גיט ארויס קנאספען אדער שפראץ-אויגעלעך [וועגען פלאנצען].

gemma'tion *n.* (דזשע-מיי'-שאן) די בילדונג פון קנאספען אדער שפראץ-אויגעלעך [ביי פלאנצען]; דאס פרוכפערען זיך פון געוויסע בעשעפענישען דורך דעם וואס איין ארגאניזם וואקסט ארוים ווי א קנאספע פון דעם צווייטען און טיילט זיך פון איהם נאכדעם אין גאנצען אב אדער נור טיילווייז, ווי דאס איז ביי די פאליפען פון קאראלען. דיעזע פרוכפערונג איז נים קיין געשלעכטליכע.

gemmed *a.* (דזשעמד) בעדעקט מיט עדעלשטיינער, דימענטען אדער פעריל.

gem'meous *a.* (דזשעמ'-אי-אם) וואס געהערט צו עדעלשטיינער אדער דימענטען; עהנליך צו דימענטען.

gemmif'erous *a.* (דזשע-מיפ'-ע-ראס) וואס גיט ארוים קנאספען אדער שפראץ-אויגלעך.

gem'miform *a.* (דזשעמ'-אי-פארם) וואס האט די פארם פון א קנאספע אדער שפראץ-אוינעל.

gem'miness *n.* (דזשעמ'-אי-נעס) דאס זיין בעזעצט מיט דימענטען; דאס שיינען אדער פינקלען ווי דימענטען; דאס זיין נעט אדער זויבער.

gem'moid *a.* (דזשעמ'-איד) וואס איז עהנליך צו א קנאספע אדער שפראץ-אויגעל.

gemmula'tion *n.* (דזשעם-יו-ליי'-שאן) ז. *gemmation*

gem'mule *n.* (דזשעמ'-יול) א קליינע קנאספע אדער שפראץ-אוינעל; אין זאאלאגיע — א קליינער קנאספען-ארטיגער צואוואוקס אויף אן ארגאניזם פון וועלכען עס בילדעט זיך אוים א זעלבסטשטענדיגער ארגאניזם [ווי א פאליפ אויף א קאראל].

gem'my *a.* (דזשעמ'-אי) בעזעצט מיט דימענטען; וואס פינקעלט ווי דימענטען; נעט, זויבער.

gemot' *n.* (גע-מאוט') א פאלקס-פערזאמלונג.

gems'bok *n.* (געמז'-באק) די שפיעז-געמזע [אזא זיד-אפריקאנישער הירש מיט לאנגע גראדע שפיציגע הערנער].

Gemsbok

gem'-stone *n.* (דזשעמ'-סטאון) אן עדעלשטיין, א דימענט.

gendarme' *n.* (דזשען-דארם') א זשאנדארם.

gendar'merie *n.* (דזשען-דאר'-מע-ריע) זשאנדארמעריע.

gendar'mery *n.* (דזשען-דאר'-מע-רי) ז. *gendarmerie*

gen'der *n.* *and* *v.* (דזשענ'-דער) געשלעכט [מין זכר אדער מין נקבה]; זיך פארען [ווי א זכר מיט א נקבה]; קינדלען.

gen'derless *a.* (דזשענ'-דער-לעס) אין גראמאטיק — וואס האט נים קיין בעשטימטען מין [וועגען ווערטער וואס זיינען ניט [illegible] אויב זיי זיינען מין זכר אדער מין נקבה].

genealog'ic *a.* (דזשענ-אי-ע-לאדזש'-איק) ז. *genealogical*

genealog'ical *a.* (דזשענ-אי-ע-לאדזש'-אי-קעל) גענעאלאגיש, וואס איז שייך צום סדר היחוס אדער צום שטאם-בוים.

genealog'ically *adv.* (דזשענ-אי-ע-לאדזש'-אי-קעל-אי) אויף א גענעאלאגישען אופן, אין בעצוג צו גענעאלאגיע [סדר היחוס].

genealog'ical tree (דזשענ-אי-ע-לאדזש'-אי-קעל טריע) דער סדר היחוס; דער שטאם-בוים.

geneal'ogist *n.* (דזשענ-אי-על'-א-דזשיסט) א גענעאלאג, איינער וואס שטודירט אדער שרייבט וועגען גענעאלאגיע. ז. *genealogy*

geneal'ogize *v.* (דזשענ-אי-על'-א-דזשאיז) אונטערזוכען אדער שטודירען דעם סדר היחוס אדער די אבשטאמונג פון אימעצען.

geneal'ogy *n.* (דזשענ-אי-על'-א-דזשי) גענעאלאגיע, די בעשרייבונג אדער די היסטאריע פון אימעצענס אבשטאמונג; דער סדר היחוס.

gen'era *n.* (דזשענ'-ע-רא) מינים, גאטונגען.

generabil'ity *n.* (דזשענ-ע-רע-ביל'-אי-טי) דאס קענען געבארען ווערען; דאס קענען אבשטאמען.

gen'erable *a.* (דזשענ'-ע-רעבל) וואס

1412 4

BINDING SECT. AUG 11 1970

PJ
5117
A2
v.1

Abelson, Paul
English-Yiddish
encyclopedic dictionary

PLEASE DO NOT REMOVE
CARDS OR SLIPS FROM THIS POCKET

UNIVERSITY OF TORONTO LIBRARY

FOR USE IN
LIBRARY ONLY